Ateizm, Deizm, Oryantalizme

Vahyin Işığında Bilimsel

Cevaplar

Eren Kutlu

AteizmeCevaplar.Com
İslamiCevaplar.Com

	Açıklama	Sayfa
İçindekiler		2
Amacımız		3-14
Allah	Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden gözükmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkâr edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Hz Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır? Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?	15-34
İman	Bir Müslüman olaylara, hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası.	35-59
İslam	İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; İddialar, gerçekler, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, İslam, kölelik ve cariye meselesi, İslam sevgi toplumu, İslam ve had cezaları ve kısasın hikmetleri, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İdealler ve tarihten pratik realiteler, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı.	60-232
Peygamber	Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Batılıların dilinde Hz Muhammed, Ümmi Peygamber.	233-268
Kur'an	Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? 7 Harf konusu, Dinler, Sümerler, Nuh Tufanı ve Gılgamış destanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, Kur'ân'da Gramer Hataları İddiası ve Bir Reddiye, Kur'an'da Polidron, 600'lü yıllardan 2020'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. Ayet, Müşkilü'l-Kur'an ve Müşkilü'l-Kur'an ile ilgili 4 Kitap Özeti.	269-508
Kadın	İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.	509-603
Oryantalizm	Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap, Oryantalizm ve oryantalistlerle ilgili 30 kitap özeti.	604-1042
Oksidentalizm	Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslamî bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri, Oksidentalizm ile ilgili 11 kitap özeti.	1043-1424
Ateizm	Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Agnostisizm Yanılgısı, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Ateistlere cevap, Ateizm yanılgısı, Ateizm ve Deizmle İlgili 34 Kitap Özeti.	1425-1996
Deizm	Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?	1997- 2105
Genel	Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar? Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevâsav bi'l-hakkı ve tevâsav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnet, Ahlak, Denemeler, Aile ve çocuk eğitimi, Genel kategorisinde 24 kitap özeti.	2106-2377
Kaynaklar	Tefsirde İsrailiyyât, Hadiste Mevzuât, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku, Hadis, Sünnet Müdafaası, Te'vîlu Muhtelifu'l-Hadîs, Müslüman alimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Tefsir usulü, Gazalî, ibn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması, Mezhepler.	2378-2497

Amacımız

Ateist, Deist, Agnostik, Apateist, Misyoner ve Oryantalistlere Cevaplar

(Bu çalışma, 34 yıllık reel okuma, 24 yıllık sanal tartışmaların ürünüdür!)

1990 yılının Ağustos ve daha sonra da yoğun olarak Aralık aylarında, ateist fikirlerle karşılaşmıştım. Derin sorgulamalardan sonucunda, bu görüşlerin etkisinden kurtulup tek tek cevaplara ulaştıktan sonra yaptığım araştırma ve okumalar sonucu önce, o fikirleri yayan materyalist sol görüşe ve daha sonra Hristiyanlık (Katolik ve Protestan misyonerler) ve en sonunda tüm bu iddiaların asıl kaynağı olan oryantalizme ulaştım. Amatör bir ruh ve olabildiğince sade bir dille 33 senenin sonunda elde ettiğim bilgi ve tecrübeleri okuyucularla paylaşmaya karar verip ateizmecevaplar.com sitesini açmaya karar verdim.

Bu site ile, İslam'a karşı olan kesimin ithamları ve İslam'a karşı alternatif olarak ileri sürdükleri çözümlerini, reel yaşamda ve sanal alemdeki tartışma ve okuma sonucu elde ettiğim sonucu ve İslam'ın çözüm önerisini hiç bir komplekse, ezikliğe, kendini kabul ettirme çabasına girmeden okuyucuya sunmaya gayret ettim. Bu çalışmanın diğer ateist ve deistlere cevap veren çalışmalardan farklı yanı, ateist ve deist iddiaların da kaynaklığını yapan 'oryantalist ithamlara' cevapları da içermesidir! Çalışmanın eksik olarak kabul edilebilecek yönü ise, cevapların akademik kurumların desteğinden mahrum olan bir 'ferdi bir çalışma' ürünü olmasıdır.

Uzun yıllar süren bu okuma/tartışmalar sonucu şu sonuca ulaştım ki, Hristiyanlığın yüzyıllarca süren süreç sonunda yayıldığı bölgelerin onlarca sene içinde İslam'a geçtiğini gören Batılılar önce Haçlı seferleri ile Müslümanları sindirmeye çalışmışlar, bunda başarı sağlayamayınca da gezginler ve casuslar ile İslam ülkelerine girip, sömürgecilik ve oryantalizm faaliyetleri ile birliğimizi dağıtmaya, misyonerlik ile parçalamaya çalışmışlardır. En son olarak ta içimizde mezhepçiliği ve ırkçılığı körükleyerek İslam ülkelerinin ilerlemesine engel olmaya çalışmaktadırlar! İlk başlarda hayali, uydurma ve temelsiz iftiralar ile başlayan, bu arada silahlı mücadeleyi de ihmal etmeyen İslam karşıtı bu savaşta bir ilerleme elde edemeyince, İslam'ın temel kaynaklarını araştırıp, buralardaki bilgileri tahrif ederek, seçmece bir zihniyetle işlerine gelenleri alarak, önyargılı, fanatik ve sübjektif bir yaklaşımla İslam'a saldırma yolunu sercih ederler. 'Bu metot, Dımeşki'den başlamış ve günümüze kadar devam aynen etmiştir.' Amaç İslam'ı kötü gösterip, Müslümanları dinlerinden soğutmak, onları misyonerlik vasıtası ile din değiştirmeye ikna etmek ve Müslümanlara yapılan her türlü zulmün, sömürünün kendilerine müstahak olduğu izlenimini oluşturmaktır. Osmanlı'nın son dönemlerinde, Avrupa'ya eğitim almaya giden ve oryantalist görüşlerden etkilenen bir kısım aydın kesim, bu fikirleri, ateizm, agnostisizm, deizm adı altında Osmanlı topraklarında yaymışlardır. Bu durum, günümüze daha planlı, programlı bir şekilde aynen devam etmektedir. 'Merkezinde oryantalist fikirlerin yer aldığı bu fikirler önce misyonerlerce, daha sonra da ateistlerce kullanılmıştır. (Bu konuda detay için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz!) Biz de bu çalışmamız da hem ateist-oryantalist eserleri hem de İslami eserleri kaynak olarak kullandık. Böylece okuyucunun, "sadece yabancı kaynaklar kullandınız hiç İslami kaynak yok" eleştirilerinden hem de "neden sadece İslami kaynaklar kullandınız, tabii ki kaynaklarınız sizi savunacak" eleştirilerinden beri olmaya çalıştık!

Ülkemizde ateizm adına üretilen eserlerin büyük çoğunluğu aslında batıdan ithal fikirlerdir. Ateizm nasıl Batı kaynaklı ise, içeriği ve bakış açısı da yine Batı kaynaklıdır. Dinleri ve peygamberleri inkar eden ateistler her nedense ilmi hiç bir altyapısı olmayan evrim 'teori'sini bir 'kanun', Richard Dawkins'i de nerede ise bir aziz gibi sorgusuz ve

eleştirisiz bir peygamber/mürşit seviyesinde kabul etmektedirler. Çünkü ateizmin de tutunacağı dal sayısı, Big Bang teorisinden Göbeklitepe'de bulunan tapınağa dek, bilim geliştikçe her geçen gün azalmaktadır. Ateist fikirler gibi, ülkemizdeki ateist kesimin İslam hakkındaki bilgi kaynakları da Batı (oryantalist) kaynaklıdır! Bir İslami konuda önce oryantalist eserleri inceleyip sonra o konudaki ateist kitaplara göz gezdirenler hemen şunu fark edecektir ki, iddialar aynen, birebir kopya, motamot tekrarlardan ibarettir! Bu konunun örneklerine 'Ateizm, agnostisizm, deizm' yanılgısı adlı çalışmalarımızdan ulaşabilirsiniz. Ülkemizde bir zamanlar ünlü olan ama zamanla yazdıklarının tümüne cevaplar da verilmiş olan bir ateist olan T. Dursun için şu bilgiler verilmektedir: "Vatikan Dünya Kiliseler Birliği tarafından korunuyordu. Yazdıkları Vatikan ve Dünya Kiliseler Birliği tarafından veriliyordu. Gerekli bilgi ve dokümanlar ona ulaştırılıyordu." (Yörünge dergisi, 15-22 Kasım 1992, Sayı: 102) Ateistler; misyoner ve onlarında akıl hocası olan oryantalistlerin iddialarını içimizde tekrar dillendiren, sözcülüğünü yapan, adeta içimizdeki oryantalizmin temsilcisi konumundadırlar. Ateist sol söylem, "oryantalizm adına İslâm'a yöneltilen eleştirilerin adeta sözcülüğünü üstlenir." (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV (2001), Sayı: 4, s. 202); "Ateistler, oryantalist bakış açısı ile örtüşen bir bakış açısına sahiptirler." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 162) Ama son tahlilde "bizim ateist oryantalistler (!) Batının Hristiyan oryantalistlerinin eline su bile dökemez." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri) İddiamıza bir kaç delil verecek olursak; Şahsen yaptığım ziyaretlerde Protestan misyoner merkezindeki rafta sadece ateist bir yazarın kitabının olması, Katolik kilisesinde İslam'a saldıran gazetenin okunup koltuğun kenarına konan koca yığınının bulunması, bunun yanında, ateistler ile insanları Hristiyanlaştırmakla uğraşan misyonerlerin İslam hakkındaki ithamlarının tıpatıp aynı olması, bu da yetmezmiş gibi ateist ve misyonerlerin kaynaklarının da aynı olması sayılabilir. Mesela, ateist olduğunu iddia edenler sitelerinde misyoner Zekeriyya Birader'in videolarını paylaşmaları, ilk ateistlerden Abdullah Cevdet'in tercüme ettiği kitabın, oryantalist R. Dozy'nin 'Tarih-i İslamiyye' adlı kitabı olması, dinlerin uydurma olduğunu iddia eden Muazzez İlmiye Çığ'ın 1957'te Münih oryantalistler kongresine katılması, ateist Celal Şengör'ün Kur'an hakkındaki bilgiler için Fransız oryantalistlerle dialog içinde olması ve "Kur'an'ı defaatle okudum. Fransa'da iken bilim adamları ile tartıştık. Kur'an'da bilime aykırı şeyler var." (https://www.facebook.com/watch/?v=3238371453055480) şeklindeki açıklaması, ki tüm iddialarına cevaplar bu çalışmamızda var, bu iddiamızı destekler mahiyetteki örneklerdir. "Ben, 'Keşke Fatih Hristiyanlığı kabul etseydin, iyi olurdu.' diyen Türk entelijansiyası/aydınlar topluluğu tanıdım. Dolayısıyla Türk entelijansiyası, genelde din düşmanı değil tam tersine, özelde İslam düşmanı gibi görünüyor bana. Bu grubun ateizminin farklı bir felsefi arka planı var. Türk ateistleri pozitivizmden çıkıp gelmediler tanrıtanımazlığa. Türk ateisti, aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkalede yanlış bir biçimde anlaşılmasının sonucudur." (Hilmi Yavuz, Modernlesme, Oryantalizm ve İslam, s. 113, 134) Ne ilginçtir, bu eser yazıldıktan yıllar sonra bir hadis Profesörü olan Serdar Demirel'in 11.02.2023 tarihli twitter'da yaptığı bir paylaşımda benzer bir sonucu vermektedir: "22 yıl Türkiye dışında yaşadım. Hamdolsun çok ülke de gördüm. Hiçbir Müslüman ülkede Türkiye'de olduğu kadar İslam karşıtlığı görmedim. Dikkat ediniz, din karşıtlığı söylemiyorum, spesifik olarak İslam karşıtlığı diyorum." Ateistler "İslam'a ve Kur'an'a saldırmaları ile bilerek veya bilmeyerek Batı emperyalizminin ve onların yeminli müttefikleri olan siyonizmin bir başka aracı olmaktadırlar." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 21) "Aynı kalemden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkârcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilir. Yerli kültürlerin, modern kültürün genişlemiş bilincine cevap verememesi göz ardı edilmemelidir. Bugün internet ve sosyal medyada din merkezli tartışmalarının sayısında büyük bir artış var. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 13, 53, 67, 295) "Çocuklar, büyüklerinden dini neden benimsediklerine dair hiçbir şey duymadıklarından, kendi davalarını sosyal medyada yiğitler gibi savunan ateistlere karşı muhabbet besleyip, 'ben de onlardan alacağım' diyerek homo ateizmus olabilmektedir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) "Ateistlerin ileri sürdükleri

gerekçeler ile misyonerlerinin soruları arasındaki çarpıcı benzerlik, bu kimselerin nereden beslendikleri konusunda ciddi kuşkulara neden olmaktadır." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 15) "Batıda peygamberin imajı negatif yansıtılmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 157) ve bu "Batıdaki Hz peygambere yönelik imaj, Türkiye'deki peygamber algısını da negatif etkilemektedir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 18); "Kur'an'a itirazlar, oryantalistlerin etkisinde olanlardan gelmektedir." (Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 67) Hz. Peygamber ve İslâm'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur." (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301) Sonuç itibari ile "Günümüz Müslümanları oryantalist fikirlerden zarar görmektedir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 23) Bu nedenle "Sayısal açıdan hemen her zaman marjinal kalmakla beraber, kullandığı dilin bilimsel olma iddiasını taşıması sebebiyle pozitif ateizmin argümanlarına cevap vermek bir zorunluluk halini almıştır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 11); "Çağın sorunlarına cevap verme adına ortaya dökülen deizme ait gerekçelerin cevaplanması son derece önemli bir husustur." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Geleneksel Müslüman, dini bağlamda Batılı düşüncede hakim olan soruları nasıl cevaplayacağı bilmemektedir. Müslümanlar dinlerinin temelini derinleştirmek ve geliştirmek zorunda oldukları gibi onu günümüzün araştırıcı sorularından korumak konusunda da görevlidirler." (Eaton, s. 26, 33) "İslam'a gönül vermiş insanımız kendi dinini anlatan kitapları dağıtmayı denemesi en uygun bir davranış olacaktır." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 128)

Ateist sitelerde misyonerlerin reklamlarından bazılarının ekran görüntüleri:

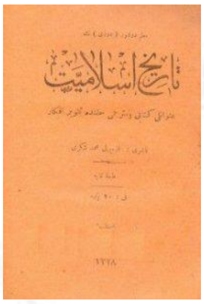
Tarih-i İslamiyyet kapağı

13 Kasım 2021'de Kiliseden ihraç edilen ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan eski Mısırlı piskopos Zekeriya Petrus'un videolarını paylaşan ateist, deist siteler!

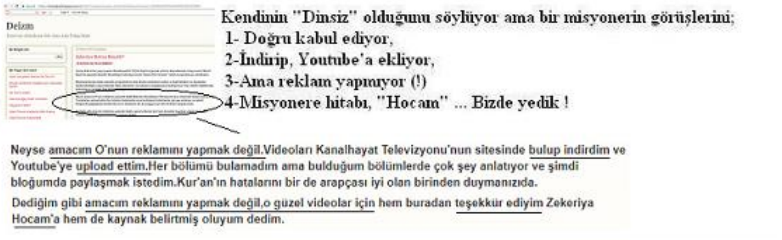

Görüldüğü gibi, "Ateistler misyonerlere dayanmaktadır." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 41)

1990'larda yaşayan bir ateistin kitabının slogan cümlesi ile 1700'lerde yaşamış Montesquieu'nun İslam hakkındaki itham kelimesi aynı!

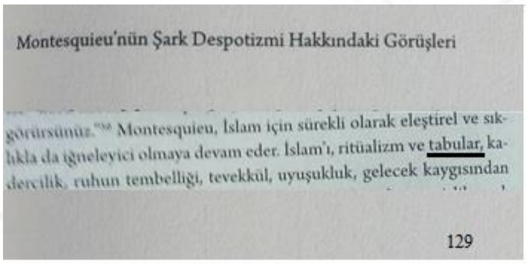
Montesquieu'nün Şark Despotizmi Hakkındaki Görüşleri

görürsünüz.[58] Montesquieu, İslam için sürekli olarak eleştirel ve sıklıkla da iğneleyici olmaya devam eder. İslam'ı, ritüalizm ve tabular, kadercilik, ruhun tembelliği, tevekkül, uyuşukluk, gelecek kaygısından

129

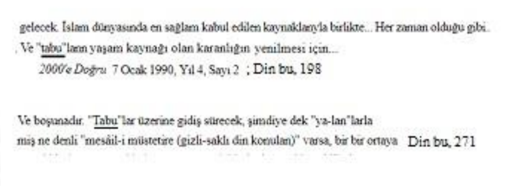
gelecek. İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklarıyla birlikte... Her zaman olduğu gibi.
. Ve "tabu"ların yaşam kaynağı olan karanlığın yenilmesi için...
2000'e Doğru 7 Ocak 1990, Yıl 4, Sayı 2 ; Din bu, 198

Ve boşunadır. "Tabu"lar üzerine gidiş sürecek, şimdiye dek "ya-lan"larla
mış ne denli "mesâil-i müstetire (gizli-saklı din konuları)" varsa, bir bir ortaya Din bu, 271

Ateistlerimiz, İslam karşıtı Hristiyanların hem taklitçileri hem de üçünün toplamından fazla İslam düşmanıdır!

Kuran'ı yırttı, tükürdü, yere attı! (İsveç-30.08.2020) Yaktı (Danimarka, 20Temmuz2019) Çöpe attı (Norveç,17.11.2019)

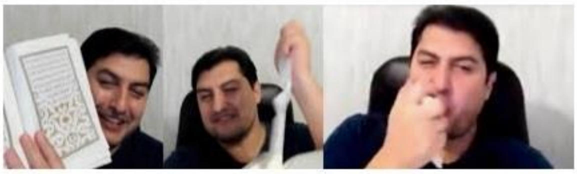
Ateist İbrahim Atabey, Kuran'ı yırttı, tükürdü, yere attı (Rusya, 16.11.2020

Bu da Rıdvan Aydemir adlı ateist hakkında minik bir bilgi.

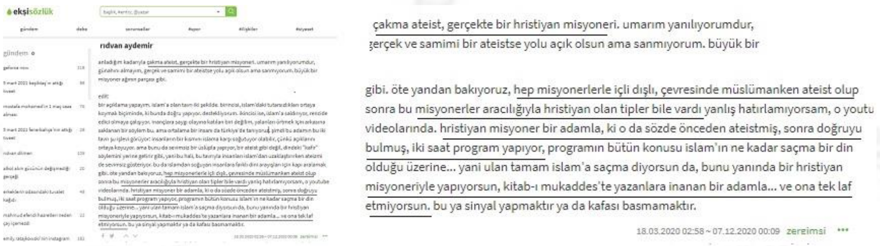

Bu da uçaktaki ateistimiz, Ahmet Balyemez'den

Hümanist ateist balyemez, bıçaklanarak öldürülen bir Müslüman'ın ardından twitter'da şöyle yazmakta idi:" Bu şerefsiz için bir de garip, gariban diyorlar. Pisliğin tekiymiş işte." (1 Şubat 2024) bu Müslüman'a pislik demesinin nedeni de ölmüş olan birisinin ardından yaptığı yorumlardı. Yani ateistimiz Müslümanı eleştirdiğini aynen kendisi yapıyor!

DeDe kod adını kullanan bir 'lamer' tarafından hacklendiği (!) iddia edilen (komik bir hikaye) ilk siteminiz, ki daha sonra verdikleri 3 iletişim bilgilerinden 2 tanesi arkadaşlarımızca ele geçirilmişti, ana sayfasına aynen şunlar yazmışlardı: "İsa Resimleri'ni Görüpte Ekibimizi Hristiyan Sanmayınız Bu Site Usta DeDe'nin Çok Sevdiği Bir İnsan İçin Hacklenmiştir. Bizzat DeDe Tarafından Ve Bizde Onun Anısına saygı Duyduğumuz İçin Onun Yaptıklarını Silmeyeceğiz." Evet, İslam karşıtlığının misyonerler adına yapıldığının gizlenemediğini, bizzat yaşadığımız böyle tecrübelerle de görmüş oldum! Yani iddiamız sadece ilme'l-yakin değil aynı zamanda hakkel yakin tecrübeyle kanıtlıdır!

Ateizm propagandası yapan dergide İncil reklamı, 2000'e Doğru, Sayı: 38, 20.09.1992

Oryantalistlerin 1400 senelik iddialarının temelini oluşturan itham ile, ateist yazar İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' (s. 110) ve 'Toplumsal geriliklerimizin sorumluları' (s. 210) adlı kitaplarındaki iddia aynen örtüşmektedir: "Daha açık söylemek gerekirse Tanrıyı bu şekilde konuşur gösteren Muhammed'dir." Yani klasik oryantalist iddiası: 'Kur'an'ı Muhammed yazmıştır.' Ayrıca ateistlerin en çok tekrar ettiği iddialardan biri de, tüm oryantalistlerin de en büyük iddiası olan, 'Hz Muhammed'in İncil ve Tevrat'ı okuduğu ama yanlış veya eksik anladığı için yaptığı alıntılarda hatalar bulunduğu' iddiasıdır. Halbuki "Tevrat ve İncil, Kur'an'a göre bozulmuş kitaplardır. Dolayısı ile eldeki Tevrat veya İncil ile Kur'an çelişiyorsa, bu Tevrat veya İncil'in yanlışlığından" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 172) kaynaklanmaktadır ki bu iddialara cevaplar detaylı olarak bu çalışmamızda (Başta, 'Kuran'ın kaynağı nedir?' adlı yazımız olmak üzere) verilmiştir. Ateist ve deistler, din düşmanı değil, İslam düşmanıdırlar! Her iki kesiminde 'hocası' ise, önceden Mısır Kıpti Kilisesine bağlı iken, sonradan Evangelist Protestan mezhebine giren ve 'İsrail ile karanlık ilişkiler içinde olduğu sağduyu sahibi Süryanilerce de belirtilen' ve İslam'a hakaret eden, 'Müslümanların masumiyeti' adlı filminde arkasında olan misyoner bir papaz olan Zakaria'dır!

Yine, 'Ateist' olmasına rağmen Hristiyan ve Yahudi savunuculuğu yaparken sadece İslam'a saldıran, üzerinde haç olan İsveç ve Danimarka bayraklarını elinde salladıktan sonra ağzındaki puro ile sırıtarak cami önünde defalarca Kur'an yakan ve tekmeleyen ıraklı Süryani kökenli ateist Salwan Momika, twitter hesabındaki profilinde de İsrail bayrağını kullanmakta ve 2 Mart 2024 tarihli twitinde, "Yahudiler tarihsel olarak 'Müslümanlar tarafından' yerlerinden edilmişlerdir ve biz de 'onların topraklarının tamamını' geri almak için Yahudilerin yanında durmalıyız." diye yazmaktadır.

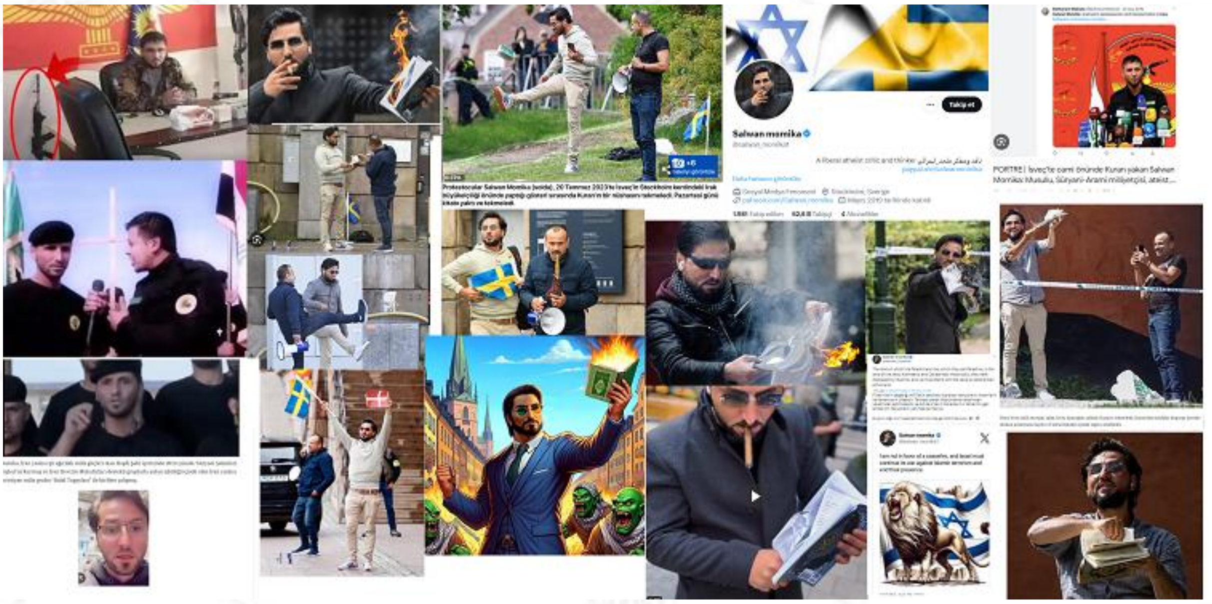

Kısaca, 1990 yılından günümüze dek geçen yaklaşık 35 sene zarfında önce materyalist sol, sonra misyonerler ve en sonunda de ate/deist ve misyonerlerin bilgi kaynaklarına ulaştım: Oryantalistler! İşte tüm bu tecrübe ve birikimlerimi sizinle bu çalışmada paylaşıyorum. Bu çalışma ile ateist, agnostik, deist, misyoner ve oryantalistler, kısaca İslam karşıtlarına (John of Damascus, İ. Goldziher, G. Weil, R. Paret, E. Renan, P. Hitti, J. Schacht, H. Gibb, A. Sprenger, W. Muir, D. S. Margoliouth, T. Nöldeke, J. Fuck, T. Dursun, İ. Arsel, E. Aydın, F. Bulut, S. Tanilli, A. R. Erguvan, Ş. Keçeli, A. Tekin, M. İ. Çığ, A. Gravers, A. Chernick, B. Keller, B. Gabriel, B. Fischer, D. Pipes, D. Horowitz, D. Yerushalmi, P. Geller, P. King, R. Y. Shapira, R. Spencer, T. Perkins, W. G. J. Boykin vd.) ‘kişisel bilgi birikimim ölçüsünde’ cevap vermeye çalıştım.

Hollanda’lı aşırı sağcı milletvekili Barry Madlener, 29 Kasım 2011 tarihinde 67. Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) toplantısında, “Türkiye gibi bir ülke AB’ye ait değildir. Çünkü geri kalmış İslami bir ideolojisi vardır ve bu Avrupa’ya ait bir durum değildir. İslam ve özgürlük bir arada yer alan iki kavram olamaz.” şeklinde konuşur. (Hürriyet, 29 Kasım 2011) Türk bir ateiste ait karikatürü de Türk bakana vermek isteyen İslam karşıtı aşırı milliyetçi Barry’nin bu eylemi aslında, ülkemizdeki dinsizler ile Avrupa’daki İslam düşmanlarının ilginç birlikteliğini de gün yüzüne çıkarmaktadır. Aynı şekilde Hollanda aşırı sağcı Özgürlükler Partisi lideri Geert Wilders, İslam’ın, ülkenin anayasasında güvence altına alınan dini özgürlükler kapsamında çıkartılmasıni istemiştir. (Hürriyet, 16.09.2017) İslam karşıtı bir faşist ile ateistin İslam'a bakışı, İslamî söylemleri yine aynı! Bu aslında farkları olmadığının en büyük delili! Yıllar geçtikçe İslami değerleri aşağılayan karikatürler Batıda hızla çoğalır! 18.03.2012 tarihinde “Dinden Özgürlük Vakfı” isimli bir ateist grubun New York Times gazetesinde yayınlamak istedikleri “Kadınları ve gayrimüslimleri insan kabul etmeyen bir kurumu ait olmak; neden? İnsanları ‘peygamberin’ nefret ve şiddet dolu öğretilerinden daha çok önemseyen bizlere katılın” ifadelerini içeren ilan da aynı önyargıların kıtalararasında dolaştığının delilidir. (İddialara, ‘Modernizm ve kadın’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımız gerekli cevapları vermektedir.) ‘Şeytan ayetleri’ isimli kitap (1989), 2005 yılında Danimarka kaynaklı karikatür krizi, ‘Müslümanların masumiyeti’ (Eylül 2012) isimli

sinema-belgesel tarzı çalışmaların gösterdiği gibi, Batı âlemi İslam'ı bırakın tanımayı, haçlı seferlerinden kalma önyargı ile hala ona düşmanca yaklaşmaya devam etmektedir. İşte bu çalışma, gerek batı âleminde oryantalist kaynaklı İslam ile ilgili ithamları ve gerekse ülkemizde bulunan ateistlerin iddialarını cevaplamayı amaçlamaktadır. Bunları yaparken de 'asıl sorumlunun muhataplarımıza İslam'ı gerçek yüzü ile anlatamayan biz Müslümanlar olduğunu unutmadan' gecikmiş görevimizi ifa etmek gayreti içinde olduğumuzu da ifade edelim ve şunu asla unutmayalım: Müslüman, Hristiyan hatta ateist, hiç fark etmez! 'Batılı oryantalistlere' göre biz, 'Doğu'luyuz!'

"Bir oryantalist için doğulu her zaman doğuludur. (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 11, s. 383) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Hiç bir batı kaynaklı bile olsa ideoloji bir doğuluyu batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) "Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) Prof. Fritz Neumark ise bu konuda şunları itiraf etmektedir: "Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da siz düşman olarak bakmaya devam ederler." (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316) "Edward W. Said bir Hristiyandır ama Filistinlidir, Arap'tır ve neticede Doğuludur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) Alman bilim adamı Fritz Neumark: "İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler." (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye'yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah'ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) "Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların Doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde 'yabancı' kimselerdir. (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) "Müslüman dünya istediği kadar Batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar; 'Müslümanların masumiyeti' gibi filmler bunun göstergesidir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade bilinçli bir tercih gibi görünüyor." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman Oryantalisttir. Bu bakış her şeyi mahvediyor." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon'un 15.01.2021 tarihli Paris'teki söyleşisinde şunları söylemektedir: "Türkiye hiç sömürge olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere Mağripli muamelesi yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Prof. Oktay Sinanoğlu'nun şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezelî ve ebedî düşmanındır ey çocuk!"

Son tahlilde objektif olan herkesin şu noktaya geleceğine eminiz: “Kur’an'da bir çok şey beni şaşırttı. Fakat şaşırtmayan şeyler de oldu. Fakat beni en çok etkileyen ise çok kapsayıcı bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle fark ettim. Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor. Ayrıca bize söylenenin aksine kadınlara değer veren bir din. Kur’an-ı Kerim üzerinde politikacılar ve belirli kitleler tarafından çarpıtılan bölümler olduğunu fark ettim. Bu kısımlar özellikle savaş ile ilgili olanlardı. Bunlar batılı politikacıların halka bir düşman sunmak için kullanabileceği ifadelerdi." (Carnegie Üniversitesi'nin Uluslarası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? adlı kitabı ile ilgili mülakattan, Risale Haber, 23 Ekim 2017)

Amacımız

Müslümanların eziklik ve kompleksten kurtulup öz güven sahibi olması, 'Batı, medeni dünya, çağdaşlık, modern hayat, demokrasi, insan hakları' gibi içi boş ve emperyalizmin araç olarak kullandığı kavramların tuzağına düşmemesi, kendi içimizdeki birliğin sağlamasına odaklanması: Fas Krallığı Yükseköğretim ve Bilimsel Araştırmalar Bakanı Sayın Lahcen Davudi, “Batı ile görüştüğünüzde mütevazı olmayın. Çünkü “Siz mütevazı olduğunuz zaman onlar bunu zayıflık olarak anlıyorlar. Onların anlayacağı tarzda, onlarla aynı seviyede durarak konuşun. Medeniyetinizden, dininizden özür dilemeyin. Tarihte özür dilenecek ameller ararsanız onların bizim yüzümüze bakacak yüzleri olamaz” (Serdar Demirel, Akit, 01.05.2016) Ülkemiz ateistlerinin kılavuzlarından olan Richard Dawkins verdiği bir röportajda kendisini ‘Kültürel bir Hristiyan’ olarak gördüğünü ifade eder. (TVNET, 04 Nisan 2024) Ama Dawkins'ten etkilenerek din düşmanı olan bizim yerli (!) ateistlerimiz ise İslam'ı hatırlatan her şeye düşmanlar! Bari örnek aldıkları ateist (!) kadar kültürlerine sahip çıksa idiler...!

Temel Teorilerimiz

Biliminde, iman/gayb alanları yani, ispat edilememiş ön kabulleri vardır. Bilim adamı bir teori ileri sürerken onun gerçek olduğuna inanır, sonra deney yoluyla onu ispat edilmeye çalışılır ama işin ilginci, ispat edildiği iddia edilen ‘kanun’un bile bir süre sonra yanlış olduğu ispat edilir. Newton kanunlarında olduğu gibi! Bu çalışmamızda İslam'ı, günümüz biliminin geldiği seviye ile açıklamaya çalışıyorsak ta, bizim temel teorimiz, "İslam'ın, bilimin ulaşacağı son noktada onu beklediği" şeklindedir. Ateist argümanlar, çoklu Evren, boşluklar tanrısı, kaos teorisi gibi iddialar, çok yüzeysel ve mitolojiktir. Ateist/deistlerin kavramı ile 'Bilim dışı masallar'dır! Evrim ve natüralizm, bilimsel kavramlar değil, materyalist kesimce iman konusu haline getirilmiş ama hala ispatlanamamış ideolojik ve hatta dogmatik birer 'inanç sistemi’dirler. Gerek bilim, gerek felsefe ve gerekse de evrim veya naturalizm görüşlerini kendisine rehber edilenler (Ateist, agnostik, deist, kısmen de oryantalistler) İslam'a saldırırken, ortak bir nokta/paydada, görüşte buluşamamakta, tek bir tanıma veya sonuca ulaşamamaktadırlar. Herkesin bir ön yargısı, ön kabulü, en son varacağı yeri en başta kabul

edip ona göre delil arama güdüsü vardır! Ateizm, agnostisizm, deizm ve oryantalizm de tek değil çeşit çeşittir. İddiaları yüzeysel, içerik ise ön yargı doludur. İslam'ı değerlendirirken unutulmaması gereken bir diğer nokta da, bilimin, aklın ve düşüncenin hala gelişmekte olduğu ve her gizemin akılla çözümlenmiş son noktaya ulaşmadığının akıldan çıkarılmaması gerektiğidir. Dolayısıyla, nihai hedefe ulaşılmış, bilinmeyen hiçbir şey kalmamış ve her bilgi deneyimlenmiş gibi bir yaklaşımla İslam'ı değerlendirmek, metot olarak yanlıştır!

Ayrıca İslam'a eleştirenlerin, oryantalizmden ateizme, temel kaynakları yine Müslümanların yazdıkları kendi kitaplardır. Eğer iddia ettikleri gibi, "Kur'an'ı Hz Muhammed yazdı, hadisleri Müslümanlar uydurdu, İslam tarihini tek taraflı olarak İslam âlimleri yazdı" ise, bu kadar saldırı-iftira kaynaklarına İslâm düşmanları nasıl ulaşabilmektedir? Demek ki bu kesimlerce Kur'an'ı yanlış anlama, İslami kaynaklara yanlış bir bakış açısı ile yaklaşım ve hatalı bir metodoloji söz konusudur. (Bu konuda 'İslam alimlerinin objektifliği' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Biz de bu çalışmamız da hem ateist-oryantalist eserleri hem de İslami eserleri kaynak olarak kullandık. Böylece okuyucunun, "sadece yabancı kaynaklar kullandınız hiç İslami kaynak yok" eleştirilerinden hem de "neden sadece İslami kaynaklar kullandınız, tabii ki kaynaklarınız sizi savunacak" eleştirilerinden beri olmaya çalıştık!

İslam'ın "hurafeden uzak, şirke bulaşmamış Ehli Sünnet çizgisi ile" en güzel şekilde temsil edileceği iddiasındayız.

Bu çalışmamızda özellikle okuyuculara; "Bilim değişmez mi?", "İslam alimlerinin objektifliği", "ateizm yanılgısı", "deizm yanılgısı", "oryantalizm yanılgısı", "ateist akıl", "Evrim", "İslamî emirler ve Hümanizm", "İslam barış dinidir", "Kur'an'da çelişki yoktur", "Kader", "Dinsiz ahlak olur mu?", "Allah'ın varlığının ispatı" gibi konuların öncelikle tavsiye ederiz!

İlkelerimiz

"Bir düşünce sisteminin hangi görüşler üzerine kurulduğunu anlamaksızın, bütünlüğünü kavramadan, o görüşü reddetmek karanlığa taş atmak gibidir. Bir ilme son haddine kadar vakıf olmayan kimse, o ilimdeki bozukluğu anlayamaz. Kişi o derece vakıf olmalı ki, o ilimde en büyük olan alimleri geçip, onların kavrayamadığı noktaları kavrasın ve o ilmin fasit olduğunu anlatsın." (İmam-ı Gazalî, el-Münkız Mine'd-Delal, s. 11); "Bize hangi kaynaktan gelirse gelsin, bize ister önceki kuşaklarca, ister yabancı halklarca sunulmuş olsun, gerçeği itiraf etmek ve özümsemekten utanmamalıyız. Hakikati arayanlar için hakikatten değerli bir şey yoktur." (Kindî, Felsefi Risaleler, s. 4); "Bizi hakikate götürecek ilim gayrimüslimden bile olsa onu alır ve ona teşekkür ederiz." (İbn-i Rüşt, Faslu'l-makâl, s. 81)

Bu çalışmamızdan nasıl yararlanılabilir?

Öncelikle sitemizin bir ilaç işlevi gördüğünü, ilacın ise lazım olduğunda kullanılması gerektiğini ifade etmek isteriz. İlaç her zaman kullanılmasa da ne zaman ihtiyaç duyulacağı bilinmeyen bir şifa kaynağıdır. İmansızlık, önyargı, cehalet hastalıklarına herkes tutulmasa da, bu tür hastalıkların bulaşma ihtimaline karşı çalışmamızdaki yazıların her daim ulaşılabilir olması gerektiğinin öneminin farkındayız.

Oryantalist, ateist ve deistlere belli bir kategorik sıra ile cevap vermek imkânsız. Çünkü konular birbiri ile bağlantılı ve çok iç içe geçmiş durumdadır. Sitemizin temel hareket noktasını oluşturan, "oryantalist görüşlerin misyonerlerce kullanıldığı ve ateistlerce dile getirildiği"

iddiası da bunu doğrulamaktadır. Peygamberimizden bahsederken İslam'da kadın haklarına, namazdan bahsederken İslam savaş hukukuna rahatlıkla geçilebilmektedir. Bu nedenle önce (iman, Kur'an, Kadın, kaynaklar gibi) ana başlıklar altında cevaplar kategorize edilmiş, sonra kendi alt başlıklarında iddialar ele alınıp cevaplanmıştır.

Bu çalışmadan azami ölçüde istifade edebilmek için öncelikle "Kaynaklar" bölümündeki temel İslami ilimlerle ilgili yazıların okunması, sonra özellikle "oryantalizm" başlığı altındaki yazıların okunmasını, bu aşamadan sonra ateist yazarların fikirleri ve onlara verilen cevaplara geçilmesini tavsiye ederiz. Oryantalist iddialar ile birebir örtüşen ateist ithamların okuyucuya yeni ufuklar açacağı, her birine cevap verilen oryantalist ve ateist görüşlerin örtüşmesinin "farkına varılamayan birçok zinciri kıracağı ve olaylara daha derinlemesine ve daha geniş açıdan bakabilme kabiliyeti kazandıracağını" ve "resmin tamamının o zaman görünebileceğini" iddia ediyoruz!

Hamiş

Bu çalışmamız ferdî bir çalışmanın ürünüdür. Ateist veya oryantalist ithamlara veya bize gelen sorulara devamlı cevaplar verilmekteyse de, araştırmalarımıza devam ettikçe karşılaştığımız yeni kaynak ve referanslarla cevapların değeri, ikna edicilik gücünün her seferinde iki-üç kat birden arttığına da defalarca şahit olduk! "Ateistlerin sözde yeni itirazlarına, İslam'ın klasik dönem alimleri tarafından zaten cevaplar verilmiştir. Müslümanların tek meselesi, o zengin ile ilim mirasına ulaşmak olmalıdır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 43) Cevapların İslami kaynaklarda bulunmakta olduğuna her an şahit olmakla birlikte, cevapların olduğu tüm bu kaynaklara ulaşmak, 'zaman ve ekip işi' olduğu için, bu sorumluluğun kişisel-ferdî çalışmalarla gerektiği anlamda, 'zamanında' yerine getirilememesinin vebali, ağır bir yük olarak omuzlarımızda durmaktadır! Yeterli cevaplar verildiği iddiasındayız ama daha mükemmeli de önümüzde durmaktadır, çünkü mükemmelliğin sonu yoktur! Sitedeki yazı, sorulara verilen cevapların tümü 'bir kişinin üslup ve bilgi birikimini' yansıtır. Üsluptaki yanlışlar veya bilgideki eksiklerden İslam değil yazar sorumludur, varsa hatalar yazardandır, doğrular ise İslam'dan kavrayabildiğinin yansımalarıdır. Yeni sorular ve bunlara verdiğimiz cevaplar, zamanla ulaştığımız yeni kaynaklarla sürekli revize edildiği için, kitap çalışmamızı ise mütemadiyen erteliyoruz. Çünkü kitap, bilginin donuklaşmasıdır. Yazılıp basıldığı an o bilgi sabit kalır, güncellenemez! Güncel hayatta ise 'bir hafta bile geçmiyor' ki, herhangi bir konu veya soruya yeni bir belge-bilgi ile ekleme yapıp onu güncellemeyelim, cevap kalitesini artırmayalım!

Çalışmamız edilgen, reaksiyoner, savunmacı bir mantıkla değil; aksiyoner, etken ve oksitendal bir bakış açısı ile hazırlanmıştır. Özellikle son 300 yıldır, gücü esas alan mantık ile hareket eden Batı, hem kendi ruhunu bitirmiş hem Doğuyu maddi manevi sömürerek özünden uzaklaştırmıştır. Ama sosyolojik bir gerçek onlara içinde işlemektedir; her canlı doğar, büyür ve sonra ölür. (Ali İmran, 140; İbn Haldun; Mukaddime, I/447) Artık sömürü ve propaganda üzerine kurulu zulüm düzenleri çatırdamaya başlamıştır. Onların alternatifi olan 'Hak' olanı üstün tutan medeniyeti kurmak iki cihanda da üstünlük vesilesi olacaktır, inşallah! Ateist iken araştırmaları sonucu İslam'a dönüş yapan Altay Cem Meriç, ateist iddialara cevap olarak yazdığı serisinin ilkinde şunları yazmaktadır: "Burada okuyacaklarınız beni tatmin eden ve bana yeterli gelen cevaplardır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 13) Dr. Ahmet Bayraktar'da yazdığı bir eserde "Bu satırların yazarı, ben, hayatımın önemli bir kısmını arayışla geçirdim. Bu soruları, başkası sorduğu için değil, bir zamanlar daha ağırlarını ben sorduğum ve kendime cevapladığım için burada paylaşıyorum." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 14) demektedir. Görülen o ki, benzer süreçten birçok kişi geçmiş ve geçmektedir. Ben de, bir zamanlar kıyısından döndüğüm bu sürecin iddialarına, gerek reel gerek sanal alemde 30 küsur yıldır cevap verme gayreti içindeyim. "Bu kitabın yazarı

kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışan.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) biri olma niyetiyle, İslami kimliğimi muhafaza etmeme neden olan ulaştığım bu bilgileri sizlerle paylaşıyorum. “Cevapların oluşturulmasında akademik üsluptan uzak, olabildiğince herkes tarafından anlaşılabilir bir dil kullanmaya gayret edilmiştir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 17) “Her iddia hakkında akademik ve bilimsel araştırmalar yapılabilir, ancak çağımızda uzun yazılar ve araştırma makalelerini okuyanlar azdır. Bu nedenle kısa ve özlü cevaplar vermeye çalıştık.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 17, 89) “Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarının yapmaya çalıştığı şey sadece, bu hususta mütevazi bir katkıda bulunmaktır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18)

Muhammed İbni Hallegân, 865 özel insanın kısa hayat hikayelerini yazdığı eserinin sonuna, şu satırları eklemiştir: “Allah hatasız kitap yazılmasına izin vermemiştir. Çünkü hatasız kitap bir tanedir: Kur’an” (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 236) Buradaki doğrular Allah'tan (Bakara, 32), hatalar bizim bilgi eksikliğimizden kaynaklanır. Burada yazılanların hadisi şerifte belirtilen, "İnsanoğlu öldüğü zaman, amel defteri kapanır, üç şey hariç: Birisi de kendisinden istifade edilen ilim." (Müslim, Vasiyyet 14; Ebû Dâvûd, Vasâya 14; Tirmizi, Ahkâm 36; Nesâî, Vasâyâ 8) grubuna dahil olmamıza vesile olması temennisi ile. Gayret bizden, Tevfik ve hidayet Allah'tandır.

Allah’ın varlığının ispatı

Yıllar önce ‘Ceviz Kabuğu’ programında bir ateist ile bir ilahiyatçı Allah’ın varlığı konusunu tartışıyordu. İlahiyatçı akademisyen Allah’ın varlığını ispat konusunda felsefi konulara o kadar çok dalmış ve konuyu dağıtmıştı ki, Hulki Cevizoğlu araya girip ”Neden bu kadar uzatıyorsunuz, nasıl ki bir binayı görünce bunun kendiliğinden olmasına imkan yoksa, bu koca kainatı da bir yaradan vardır.” diyerek konuya noktayı koymuştu.

“İslam düşüncesinde âlem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır alem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172, 225)

Kur’an’ı Kerim, yer ve göklerde Allah’ın varlığına dair deliller olduğunu (Casiye, 3; Bakara,164; Yusuf, 105; Enbiya, 32) bizlere haber vermektedir. Biz de, akademik kavram ve üsluplara dalmadan, sade ve anlaşılabilir örneklerle, çevremizde gördüğümüz, medyada okuduklarımızdan hareketle bizi yaratıcıya ulaştıracak delilleri sizlere sunmaya çalışacağım.

Allah'ın varlığının ispatında biyomimetikten başlayan, ‘Akıllı tasarım, Hassas ayar’ gibi bilimsel; ‘Ontolojik, Kozmolojik, Hudus, İmkan, Gaye, İnayet, İhtira’ gibi klasik delillere kadar birçok metot bulunmaktadır.‘ Bu kitapta ise, tüm bu metotlardan istifade etmekle beraber ağırlıklı olarak kıyas metodunu kullanacak, insanların yaptıkları ile insanların yapmasının mümkün olmadığı daha ileri teknoloji ürünü ve geri dönüşümlü olan, çoğalabilenleri gösterip, buradan hareketle bunları örneksiz olarak yapana ulaşmaya çalışacağız.

"İmalatı sırasında çevreye zarar verilmemiş, gürültü kirliliği yapılmamış, hiç bir katkı maddesi kullanılmamış, ham maddesi kendisi tarafından depolara istif edilmeden oluşturulmuş, kıvam ve tat zengini, el ve makine değmeden hazırlanmış yiyecekleri" yaratanı inkar etmek rasyonel bir davranış olamaz.

Bugün yaşadığımız on dört milyar yaşındaki evrenimize gözümüzü çevirdiğimizde milyonlarca maddenin, birbirinden farklı kuvvetlerin ve enerjilerin bir arada olduğu karmaşık ve komplex bir yapı görülebilir. Ama daha yakından incelediğimizde karmaşık gibi görünen o yapı ve yapıların içinde mükemmel bir düzen ve uyum görülmektedir. Hatta bu uyum ve düzene bağlı olarak canlı sistemleri oluşmakta, fiziksel yasalar olduğu keşfedilmekte ve tekrarlanabilir bilimsel teoriler üretilmektedir.

Ortada işleyen bir düzen varsa bunun bizi düzeni koyana, bir eser var ise bunun bizi eseri yapana götürmesi makul bir sonuçtur. İki boyutlu resim görünce bu bizi resmi yapan ressam/sanatçıya götürürken, o resimden yapılması çok daha zor olan ve insanların yapamadığı dört (En, boy, derinlik, zaman) boyutlu, canlı, hareketli, çoğalan, iletişim kuran, çevresi ile uyumlu, geri dönüşümlü vb. özellikli asıllarının da bizi ‘Musavvir ve Halik’ olana götürmesi gayet doğal ve mantıklı bir sonuç olacaktır.

Tabiatta 94 tane doğal element vardır. Bunlar, bir alfabenin harfleri gibidirler. Bu harfler bir araya gelerek milyarlarca ciltten oluşan evren kitabını oluştururlar. Bu kitabın ‘Tekvin’ sıfatlı yazarına verdiği eserlerden hareketle ulaşmaya çalışalım.

Laboratuarlarda bulunan insan/anatomi modellerinin bir üreticisi vardır. Gerçek insan vücudundan referans alınarak yapılan insan anatomi modelleri tasarımları insan vücudunki gibi uygun şekilde modellere yerleştirilmiştir. Ama tüm bunlara rağmen hiçbir organın görevini

yerine getirmemektedir. Halbuki, aynı organların işlevsel olup tümünün birbiri ile uyumlu şekilde insan vücudunda çalıştığına şahit olmaktayız. Modellerin bile bir yapanı varken, yapılması çok daha zor olan insanların da bir yapanı olacağına ulaşmak gayet doğal ve mantıklı bir sonuç olacaktır. Aynı şekilde, okullarda bulunan dünya küresinin eksen eğikliğini ve dönmelerini sağlamak için ortasından ve yan tarafından destekleri bulunmaktadır. Bu plastik kürelerin çok daha büyüğünün içinde uçan, sürünen, yüzen, yürüyen yüz binlerce çeşidi ile bitkilerin, hayvanların ve insanların birbirleri ile uyum içinde yaşamakta olduğuna şahit oluyoruz. Üstelik, aynı rotada pilotsuz, motorsuz, yakıtsız, gürültüsüz ve dört bir yanı açık olan bu dev uçağa baktığımızda bunun mutlaka bir tasarımcısının bulunduğunu sonucuna doğal olarak ulaşırız. En son araştırmalara göre evrende 200 milyar ile 2 trilyon arası (https://umutayildiz.com/evrende-kac-galaksi-var-ve-bunu-nasil-hesapliyoruz) galaksi bulunmaktadır. Bunlardan biri de bizim galaksimiz olan Samanyolu galaksisinde en az 200 milyardan fazla yıldız bulunmaktadır. Sadece güneş değil genel olarak diğer milyarlarca yıldızı da hesaba kattığımızda, 70 seksilyon (7×10^{22}) yıldızın hareketlerini (http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm) "Elektromanyetik kuvvet, kütleçekim kuvveti, güçlü çekirdek ve zayıf çekirdek kuvveti" yasaları ile bir düzen-uyum içinde, hepsini kendi yörüngelerinde yüzdüren 'Melik' sıfatlı varlığı inkar etmek akla aykırı olmaz mı?

İki parçadan oluşup içinden plastik oyuncakların çıktığı yumurtalarla, tek parçadan oluşan ve nesillerini devam ettirebilen canlı varlıkların içinden çıktığı gerçek yumurtaları kıyaslamanın bizi yüce bir yaratıcıya götürmesi açısından yeterli olacağını düşünüyorum!

'Suni karaciğer mucizesi' başlıklı habere göz attığımızda, (Milliyet,04.09.2000): "Oksijen jeneratörü, rezervuar, kuvöz, hücre filtresi, Ultra filtre, kan pompası gibi parçalardan oluşan cihaz, hastanın kanını dışarıya bir plazma filtresi yoluyla pompalıyor ve temizlenen kanı daha sonra tekrar hastanın vücuduna döndürüyor." Haber yazısına göre, pekte kullanışlı olmayan bu 'taklit' cihaz için kullanılan başlık, 'mucize' olarak belirtilmişken, aslını yapana da, 'Bedi' yani 'örneksiz yaratan' denmesi gerekmez mi? Aynı gazete daha sonra konunun uzmanlarının referansı ile "Karaciğerinizin alternatifi yok! Vücudun en hayati organlarından karaciğerin tek alternatifi, sağlıklı başka bir karaciğer" (08.02.2005) haberini yapmaktadır. (Allah'ın varlığının ispatı konusuna karşı çıkan akımları, 'Ateizm, Deizm, Evrim' başlıklı yazılarda ele alacağımızı hatırlatarak konuya başka örneklerle devam edelim.)

'Biyonik insan' başlıklı diğer bir haber (Milliyet, 25.04.1999) ile devam edelim: "Bilim adamları, tıp, kimya, biyoloji, elektronik bilimlerinden yararlanarak elde ettikleri organlarla insanı yeniden yarattılar." (Bu ve bundan sonra kitap boyunca delil olarak kullanacağımız çoğu gazete-dergi kaynaklı olan resim-fotoğrafların asılları sitemizin ilgili sayfalarda bulunmakta olup, kitabın hacmini artırmamak için esere eklenmeyecektir!) Aslında bu haber bize, ilk insan yaratılırken 'kullanılan' bilimlerden bazılarını da haber vermektedir. Biyonik insan için gazete 'yarattı' kelimesini kullanıyor. Peki, gerçeği kadar mükemmel olmasa da, bunların taklit edildiği orjinalleri için neden gazeteler 'yaratılan' ifadesini kullanmamaları hiç düşündürücü değil mi? Taklidini insan yapınca adı 'mucize-yaratma' oluyor iken aslını 'Cebbar' sıfatına sahip yüce bir varlık yapınca, adı neden "evrim, tabiat ana, doğa" olarak adlandırılıyor acaba?

'Suni deri ve kemik yaptık' başlıklı haber, "Hastadan alınan kök hücre sayesinde vücut dokularının reddetmediği deri ve kemik yaması ürettik." Okuyucuya yine yaratılandan alınan üzerinde oynama yapıldığını; 'Tüm gözler artık görecek' (Türkiye, 11.02.2013): "Cyborg gözlükler bilgisayarla tanımlanan görüntüleri beyne iletecek." şeklindeki haber ise görme işleminin

sadece bir aşamasının bile ancak bilgisayar destekli işlev gördüğünü haber vermekte, dolayısı ile her iki haber de aslında yaratılıştaki üstün teknolojiyi bize göstermektedir.

Bir tohum, toprak dışında cansız bir madde gibi davranırken ne zaman ki toprağa atılır, hemen canlanıverir -Tıpkı bilgisayara takılan harici bellek gibi, anında bilgi akışı başlar – Tohum önce yerçekimine karşı gelir ve toprağı yarar, gövdesini yukarı çıkarır, kökleri vasıtası ile topraktan aldığı su ve minerali havadaki karbondioksit ve güneş ışığı ile birleştirip dallarından meyve vermeye başlar. Aynı çamurdan tadı, kokusu, şekli, deseni, rengi birbirinden farklı binlerce ürün ortaya çıkar. Bu sayede bu bitki hem kendi türüne hem de diğer canlılara faydalı bir görevi yerine getirmiş olur. Acaba tüm bunları yapmayı o minik tohuma yani o doğal harici belleğe kodları kim yüklemiştir? Çok daha fazla bilgiyi son teknoloji ürünü flash bellek içine (resim, video, ansiklopedik) bilgi olarak yüklesek ve sonra bunu toprağa atsak bu teknoloji ürünü çamurdan herhangi bir eser meydana getirebilirler mi? Kendiliğinden milyonlarca sene önce oluştuğu iddia edilen bir tohum mu yoksa harici disk-flash bellek-hafıza kartı mı daha ileri teknoloji ürünüdür? Hangi bilgisayar, gösterdiği bilgiyi çoğalan ve çevresi ile uyumlu olan bir ürüne çevirebilir? Yaratıcı ismini kullanmak yerine 'tabiat ana' adlı 'tanrıça'ya atıfta bulunan ateistler aslında, pagan kültürünün izlerini günümüze bilimsellik kılıfıyla taşıdıklarının farkındalar mı acaba?

"Dünyanın en hızlı koşan kara hayvanı çitadan esinlenerek geliştirilen robot çıta, saatte 29 kilometre hıza ulaşarak rekor kırdı." (Sabah, 07.03.2012) Haber fotoğraflarından gördüğümüze göre kabloları her tarafından sarkan, hayatını devam ettirecek enerjiyi kendisinin karşılayamadığı, görmeyen, çoğalmayan, "hayatta" kalma güdüsü olmayan, bulunduğu habitattaki canlı ve cansızlarla uyumlu bir ortamın oluşturulması imkansız olan bu çita sonuçta bir bilimsel çalışmanın ürünüdür. Ama işin ilginç tarafı, gerçek çitaların saatte 120 kilometre hızla koşabiliyor olması, çoğalması, türleri ile iletişim kurabilen ve çevre ile uyumlu olmasıdır! Robot, insan ürünüdür. Ya daha ileri teknoloji ürünü gerçek çita?

Festo şirketi kanguru şeklinde biyonik bir kanguru üretir. Bu robotta "sensör, basınçlı hava deposu, motor, akümülatör, Pnömatik aktüatörler, potansiyometre, elastik tendon" gibi birçok teknolojik aksam bulunmaktadır. Ama evrimcilerin ileri sürdüğü 'doğal seçilim denilen hayali sistem'in ürettiği (!) canlı kanguru 3 metre zıplarken, teknoloji ürünü robotun zıplama kapasitesi sadece 40 cm'dir. Bu iki kanguru arasındaki fark düşünüldüğünde canlı kanguruyu meydana getirenin ne kadar muhteşem bir sanatçı olduğunu göstermez mi?

Çinli şirket Unitree Robotics, Laikago adlı yük çekebilen bir robot köpek üretir. "Düz zeminde" problem yaşamadan ilerleyen, 12 adet motoru olan ve gerçek köpeklerin tüm hareketlerini mekanik olarak "taklit" edebilen bu köpeğin fiyatı 25 bin dolar. Daha sonra robot geliştirilir. (TRT Haber, 05.02.2022): Üzerindeki kamera sistemleriyle uzaktan görüş ve kontrol imkanı sağlanır. İki saatlik pil ömrü olan ve uzaktan kumanda ile kontrol edilebilen bu robot ile ilgili haber bizi hergün sokaklarda gördüğümüz bu canlıların aslında ne kadar mükemmel bir teknoloji ile yaratıldığını anlamamıza da vesile olmaktadır.

İnsanın yaratılışındaki teknolojiyi anlamamıza yardımcı olacak bir haber (Hürriyet, 11.08.2001): "Kişisel bilgisayar 20 yıla kertenkele beynini yakaladı. Bugünkü PC'nin beyin gücünün bir kertenkeleninki kadar olduğunu söyleyen IBM Araştırma ve Geliştirme Direktörü Paul Horn, 20 yıl sonra PC'lerin insanın beyin gücüne ulaşabileceğini belirtiyor." Peki günümüzde durum nedir? Biyologlara göre, trilyonlarca sinaps bağlantısına sahip olan 90 milyar sinir hücresine sahip insan beyni kesinlikle taklit edilemez. Bir insanın normal beyin aktivitesinin sadece 1 saniye için harcanan gücü taklit edebilmeleri ancak 82.000 bilgisayar işlemcisiyle mümkün

olabilmektedir. Bunun yanında insanların sahip olduğu duygusal zekâ, dil yeteneği, düşünme teknikleri gibi özellikler insan beyninin bilgisayarla kıyaslanmasının mümkün olmadığını göstermektedir. Bilgisayarın farkı aynı anda birçok veriyi hızlı şekilde değerlendirebilmesidir. Bu da onun önceden insan tarafından programlanması sayesinde olabilmektedir, yoksa akıllı olmasından değil. Özetle, (Prof Sefa Saygılı, Akit, 03.03.2018) “Bilgisayarın tek yaptığı, akıllı bir insanın hazırlayıp yüklediği programları çalıştırmak, yani bir dizi kuralı yerine getirmekten ibarettir. Ortada zeka değil, teknik vardır. Makineler yine yalnızca ‘hızlı aptallar’ olmaya devam etmektedir. Dünyanın en hızlı bilgisayarı saniyede 109 (1 milyar) hızıyla işlem yapabilmekte iken beynin hızı 10 15’tir (1 katrilyon). Hafıza kapasitesi olarak ise beyin 1000 kat daha fazladır. Yani beyin, en süper bilgisayarın bin adedinin toplam kapasitesine eşittir. Tabii beynin hafızadan başka sayısız fonksiyonları daha olduğunu unutmayalım. Beyinde istenen bilgileri bulup yerinden çıkan ve bize ulaştıran 100 milyar nöron bulunmaktadır. Bilgisayarlarda ise, hafızasını yüklediğimiz bir bilgiye tekrar ulaşabilmek için daha önceki adın tıpatıp aynısını yazmak gerekmektedir. Oysa, tanıdığımız bir insanı 10 yıl sonra gördüğümüzde; sakalı uzamış, saçları dökülmüş, kilosu artmış dahi olsa onu hatırlarız! IBM’in tecrübeli teknoloji uzmanı Kerry Bernstein "beyin, bilinen en hızlı bilgisayardan yüzbinlerce kat daha hızlı. Bizim bunu elektronikte gerçekleştirebilmemiz mümkün değil” demektedir.

Böbreği çalışmayanlar için vücuttaki kanı temizlemek amacı ile diyaliz makinesi icat edilmiştir. İlk zamanlar nerede ise bir buzdolabı büyüklüğündeki bu makineler daha sonra teknolojinin ilerlemesi ile küçülmüş ve taşınabilir hale getirilmiştir. Daha da ilerleyen teknoloji, diyaliz makinesini daha da küçültüp, "giyilebilir" hale getirmiştir. Basına yansıyan haberlere bakalım: "Giyilebilir yapay böbrek." (ATV, 10.06.2016) “Kemer gibi bele takılabilen” ” (CNN Türk, 9 Haz 2016) yapay böbrekler gibi, yapay kalpte yapıldı. “Kalbi çantasında” (Takvim, 18.01.2017); “Kalbini sırtında taşıyor!” (Habertürk, 05.09.2018): “Kalbini sırtına astığı çantada taşıyan küçük Ramazan'ın en büyük hayali kalp nakli olup denize girebilmek.” Denizde yüzebilmek için teknolojinin “yarattığı” bir “mucize’ olan kalp yetersiz kalmaktadır. En son teknoloji ürünüyle bile olsa, dışarıdan insan vücuduna yapılan bir dış müdahele mükemmel uyuma entegre olmada sorun yaşa-t-makta, yaratılan ‘biyolojik robot’ olan insanın mükemmelliğine ulaşamamaktadır.

“Kendilerini Kopyalayarak Üreyebilen Biyolojik Robotlar” (TRT Haber, 15.12.2021) başlıklı haberin detaylarına baktığımızda, Vermont Üniversitesi, Tufts Üniversitesi ve Harvard Üniversitesi çatısındaki Wyss Enstitüsü tarafından geliştirilen Ksenobot adlı bu robotların, bilgisayar tarafından tasarlanıp programlandığı ve biyolojik hücreler kullanılarak inşa edilip kendi kendini iyileştirebildiğini okuyuruz. Kurbağa emriyolarından “”alınan” kök hücrelerle “üretilen” ve "çok düşük ihtimallerde ve belirli koşullarda olsa dahi" kendi kendini kopyalayarak üreyebildiği bildirilen bu teknoloji ürünü minirobot haberi, aslında örneksiz yaratılan ve tüm canlıları kapsayan üstün bilgi, irade ve kudreti işaret etmekte değil midir? 1996 yılında ilk klonlanan koyun olan ‘Dolly’de, “Yetişkin bir memelinin hücresinden ‘alınan’ hücre nükleusunun, döllenmemiş fakat gelişmekte olan ve çekirdeği çıkarılmış bir ‘yumurta hücresine transfer’ edilmesi” ile üretilmişti. Yani ortada işleyen sisteme dışarıdan yapılan müdaheleler olmaktadır!

Akıl ve bilimin ışığında insanlarca geliştirilen teknoloji ürünleri, insanların ulaşamayacağı daha ileri teknolojiye sahip varlıklarla karşılaştırıldığında bizleri ‘Alim, Kuddüs, Kadir’ olan bir üstün varlığa ulaştırması mantıklı bir sonuçtur.

Taklitten ibaret olan bu teknoloji ürünleri orijinalleriyle kıyaslandığında, hantallıkları, kablo bağlantıları, kullanım sürelerinin kısıtlı olması, belde, sırtta, elde, çantada taşınan versiyonları ile tümünün kullanışsızlığı, masraflı oluşu ve hala asıllarına göre istenilen ileri teknolojiye sahip

olmadıkları rahatlıkla görülebilmektedir. Orijinal asıllarının insan vücudundaki uyumlu sıralanışı (lütfen her organ için bunları tek tek düşünelim) kullanımındaki rahatlık, estetikliği, gerekli enerjiyi sağlamadaki tüm canlı sistemlerle olan uyumu düşünüldüğünde, tüm bunları yapan ve yöneten bir "İrade, ilim, kudret, tekvin" sahibi üstün bir varlığa işaret etmez mi?

Ufuk açıcı bir soru, ya Allah'ü Teala 'bugünkü teknoloji' ile tüm canlıları yaratsa idi, hayat şu an yaşadığımız kadar kolay ve rahat (Ta-ha, 53) olabilir mi idi?!

Uzay (evren) insan beynine ürkütücü bir şekilde benzemektedir. "Beyindeki sinir ağları yapısal olarak, evrenin oluşum şekline benzemektedir. Yapılar çok benzer ve birbirleriyle aynı şekilde etkileşim halindedir. Bu iki karmaşık ağ, kozmik ağ ile bir galaksi veya bir nöronal ağ ile bir nöronal bedenin içi arasında paylaşılanlardan daha fazla benzerlik göstermektedir." (Bologna Üniversitesi astrofizikçisi Franco Vazza ve Verona Üniversitesi beyin cerrahı Alberto Feletti'nin araştırması, Frontiers of Physics, 16.11.2020) Doğal olarak bu benzerlik bizi, her ikisinin de aynı elden çıktığı sonucuna ulaştırmaktadır.

Akvaryumda balık besleyenler bilir; suyu ve camı temiz, yemi ne az ne çok, oksijen yeterli olmalı. birbirini yiyebilecek balıklar bir arada olmamalıdır. Akvaryumdan deniz, okyanus ve ayrıca tatlı su balıklarına geçelim. Bunların bakım, yem, oksijen vs. ihtiyacı otomatiğe bağlanmış şekilde milyonlarca senedir devam etmektedir. Bir beyin fırtınası yapalım ve soralım: Okyanuslardan denizlere, göllerden nehirlere uzanan milyonlarca türün hayatta kalmalarını ve türlerinin devamlılığını sağlayan düzeneği otomatiğe bağlayan kimdir?

Elektrikli yılan balığı "Electrophorus electricus" amazon nehrinde yaşar. İki metreyi bulan gövdesinin üçte ikisi elektrik üreten organik plakalarla kaplıdır. Balık bu sayede 2 m. uzaktaki düşmanlarını bile öldürebilir. Peki, yüzen ve çoğalan bu şok cihazını tasarlayan ve üreten kimdir?

Acaba hiç klima, vantilatör ile rüzgarı kıyaslamak aklımıza gelmiş midir? Ya evlerimizdeki ampuller ile güneşi kıyaslamak? Göz ile kamerayı kıyaslayalım: Retina ile görüntü sensörü, iris ile diyafram, göz merceği ile kamera lensi ve ışık hassasiyetlerini karşılaştırmak zannımca aradaki teknoloji farkını anlamamıza yeterli olacaktır. Bu farklar bize bir üstün üreticiyi işaret etmekte değil midir?

Orta büyüklükte, yaklaşık l kilometre çapındaki bir bulutun içinde l ile 5 milyon kilogram arası su bulunmaktadır. (Sabah, 08.01.2010) Kafamızın üzerinde yüzerek/uçarak gezen bu nehirlerin sel; karın ise çığ olarak inmesini engelleyen kurallar zincirini koyan kimdir? Tesadüfü daha ne kadar ilah edinebilir materyalist evrimci çevreler? Aslında şunu itiraf etme zamanı gelmedi mi? Tüm evren büyük bir program (Külli İrade) dahilinde, planlı şekilde, düzen içinde işlemeye devam etmektedir. Sistemin işleyiş kurallarını açıklamak (bilimi), bu kuralları koyanı inkarı mı yoksa gücünü itiraf edip secde etmeyi mi gerektirir?

Bilim dünyası her gün yeni (Fiziksel, biyolojik) yasalar keşfediyor. Yasaların olması, onları da bir koyan ve uygulatan olmasını zorunlu kılmaktadır. Kanun koyucu (Şari') olmadan kanunların var olması akla aykırıdır. Basit bir örnek üzerinden gidelim. Trafik kurallarını koyan ve uygulayan bir merkez vardır. Bu kurallar ve denetleyen polis, kamera sistemlerine rağmen hala kazalar olmaktadır. Ama kimsenin aklına bu kuralların kendiliğinden oluştuğunu iddia etmek gelmemektedir. Peki, akıl sahibi insanlar ve bu kadar kurallar olduğu halde uygulamada aksaklıklar yaşayan biz insanların, tabiat kuralları denen ve cansız/akılsız maddelerce uygulanan fiziksel yasalar ile canlılarda işlemekte olan biyolojik yasaları düşününce, bunları

onlara uygulatan güç ve iradeye ulaşmamız ve O'na saygı duymamız gerekmez mi? "Diğer yandan genellikle fiziksel süreçleri yasal terimlerle tanımladılar ve bunlar için yaptırımın gerekli olduğuna inandılar; cansız nesnelerin bile yasalara "itaat etmesi" gerekiyordu. İnsanların trafik kurallarına uymasını sağlamanın zor olduğunu düşünüyorsanız eğer, bir asteroidi bir elips üzerinde hareket etmesi için ikna etmeye çalıştığınızı hayal edin bir de." (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 25)

Vücudumuzdaki damarların uzunluğunun 100.000 kilometreye, insan beynindeki 100 milyar nöronun tek bir çizgi halinde yan yana getirilince uzunluğunun 1000 kilometreye ulaşıyor, kalbimizin kanın bir günde tam 96.540 km yol alıp, beynimizde 100 milyar sinir hücresinin gönderdiği mesajların saatte 274 km hızla yayılıyor olması, bağırsaklarımızın toplam uzunluğunun 200 metreyi bulup, sadece derideki sinirlerin uzunluğunun 72 kilometreye ulaşması vd. tüm bunların birbirine karışmadan bir bedene sığdırılıp görevlerini aksatmadan yerine getirebilmesini sağlamak bir düzenleyene işaret etmez mi? Bebekler doğarken Dr. M. Visscher'in deyimi ile " Sıvı altın" olan verniks isimli bir çeşit cilt kremi ile doğar. Yara iyileştirici, temizleyici, antioksitan özelliği olan (Leiden Üniversitesinden Pr. Joke Bouwstra'nın iddiasına göre) ülseri bile iyileştirebilen bu madde dışında, "sıvı kalkanlar" adı da verilen beynin içinde yüzdüğü beyin-omirilik sıvısı, üçe ayrılan gözyaşı tabakası, diz-dirsek-omuzdaki kıkırdak yağları (Atlas, Nisan 2011, sayı, 217)) tam da olması gereken yer, kıvam ve özellikte bulunmakta iken, tüm bunları sadece tesadüfler zincirine bağlamak (evrim) mantıkla açıklanabilir mi?

Geyikler yavrularını tam otların filizlenme döneminde doğurur; kışın C vitaminine ihtiyaç duyan insanlar için bitkiler çamuru C vitamini deposuna dönüşür; Avrupa'daki uçan böceklerin göç yolları tam da yeni yavrulayan yarasa mağaralarının olduğu bölgeden geçer ve yarasa yavrularının yiyecekleri ayaklarına uçarak gelir; Güney Pasifik Okyanusunda Mcquarie adasında yaşayan penguenlerin yiyecekleri olan balıklar Avrupa kıtasından sıcak-soğuk su akıntıları vasıtası ile Amerika kıtasına taşınır; Güney Pasifik adalarında dev yengeçler yumurtalarını denize bırakır ve o sıralarda oluşan hortumlar yumurtaları başka kıta, ada, ülkelere taşırlar; Kuzey Pasifik kıyıları ile Alaska sınırları içinde yaşayan Boz ayıların yiyecekleri olan somonlar tam 2000 mil uzaktan yüzerek ayaklarına gelir. Yüzen, uçan, yürüyen türleriyle akılsız canlılar ile doğa olayları arasındaki bu iş birliği kör bir tesadüfle açıklanabilir mi? Yerkürenin her köşesinde gözlemlenen bu uyumun büyük bir güç tarafından ayarlandığı dışında başka bir açıklama akla uygun olabilir mi?

Doğayı, güçlü kalanın hayatta kaldığı bir savaş alanı olarak gören Darwinci bakış açısına sahip materyalistlerin kavrayamadığı inceliği bir örnek üzerinden açıklayalım. Yırtıcı hayvanlar geyik, antilop gibi hayvanları avlar. Dışarından yüzeysel bir açıdan bakıldığında, bu avcı hayvanların, avlanan hayvanların neslinin devamı açısından büyük bir sorun teşkil edeceği düşünülebilir. Ama olaya daha derinlemesine ve uzun vadeli baktığımızda, gözlemlediğimiz sahne bizi çok farklı bir sonuca götürür. Avcı hayvanlar yaşlı, hasta hayvanları ancak yakalayabilmekte, genç ve sağlıklı olanlar ise avcılardan kaçabilmektedirler. Sonuçta, avlanan bu hasta ve yaşlı hayvanların yiyecekleri de genç ve sağlıklı hayvanlara kalmakta ve dolasıyı ile hem av hem avcının lehine bir sonuç ortaya çıkarmaktadır. Nihayetinde avcılar ne kadar av yakalarsa yakalasın, ne av sayısı azalıp nesli yok olmakta ve ne de avı kalmadığı için avcı hayvanlar açlıktan ölmektedir. Av ve avcı arasındaki bu hassas dengeyi bir de tüm canlı türleri için tek tek düşündüğümüzde 'Muhsi' sıfatlı yaratıcının ayar, denge, uyumu ne incelikle hazırlayıp devam ettirdiğini daha iyi anlayabilmekteyiz. Görüldüğü gibi evren bir kaos ve savaş alanı değil, uyum içinde işleyen müthiş bir düzene sahiptir. Bu konular 'evrim' ve 'ateistelre cevaplar' adlı yazılarda tekrar ele alınacaktır!

Su döngüsü; besin zinciri; azot döngüsü; karbon, oksijen, fosfor döngüsü; yörünge hareketi; elektron döngüsü; kanın dolaşım gibi tüm bu çarkları döndüren, kaosu düzene çeviren, Güneşin zararlı ışınlarına engel olup hayatın devamı için zaruri olan ışınların geçmesine izin veren görünmez bir süzgeç olan ozon tabakasını yaratan, kamuflaj sanatlı olarak canlıların elbiseleri olan derilerini vücutlarına ve çevreye göre ayarlayan, atomlardan hücrelere, fotonlardan gezegenlere dek her şeyi bir uyum akıl sahibi insanlara mutlaka bir mesaj (Mülk, 3) vermektedir.

Allah (cc) öyle bir imtihan alanı yaratmıştır ki, 'sahne ve dekor tasarım bölümü'ndeki ders adlarına (Desen, Teknik resim, estetik, tasarım, perspektif, maket yapım yöntemleri, form ve geometri, malzeme bilgisi, çevre koruma, sunum teknikleri, görsel iletişim, strüktür bilgisi, ışıklandırma ve sahne efektleri, set tasarım, çevre tasarımı, grafik, vitrin tasarımı, sistem analizi vd.) ve kodlama, uzaktan kumanda, kukla, animasyon gibi sinema sanatının da inceliklerine bakınca, yaratıcının ilmini, gücünü ve yarattıklarındaki ileri teknolojiyi anlayabilmekte; ince, detaylı, hesaplı, hassas ve uyumu inkar etmemiz asla mümkün olmamaktadır. "Evrenin kurallarını azıcık değiştirmek bile bizim varlığımızın koşullarını ortadan kaldırır!" (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s.133)

Materyalist bakış açısı, Newton fiziğinden hareketle evreni mekanik bir makineye benzetiyordu. Artık kuantum fiziğinin hakim olduğu günümüz dünyasında her olayın sebep sonuç ilişkisi içinde işlemediğini biliyoruz. Artık A nesnesi ile B nesnesi etkileşime geçince kesin C sonucu ortaya çıkacak diyemiyoruz; C, D, E…belki de daha fazla ihtimal söz konusu olmaktadır. Ama işin dikkat çeken tarafı, evrende hayatın devamı için gerekli olan ihtimal hangi şık ise, o doğru şık seçilmişçesine ortaya çıkmakta ve evrendeki sistem canlıların hayatının sürdürecekleri şekilde işlemeye devam etmektedir. İşte Atom altı parçacıklardan fotonlara, hücreler aleminden galaksilere dek her bir karşılıklı etkileşimde sonucunda ortaya çıkan olasılıklar içinde en doğru olanı seçerek (Rahman, 29) "evrenin devamını sağlayan güce biz Allah (cc) diyoruz!" (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 252) Evreni kocaman bir kitaba benzetirsek, açtığımız her yeni sayfa, her cümle bizi o kitabı yazana götürecektir. Kitabın kalitesi, içeriği, mükemmelliği, "yazarını göremesek bile" bize yazarın varlığını gösterecektir. "Varacağımız sonuç bizi Allah'ın varlığına ulaştırabilirse bu aklın bizi ulaştırdığı bir rasyonel sonuç olacaktır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 148) İnsanın hayatını devam ettirme sürecini düşünelim. Ciğerlerimiz, midemiz, kalbimiz hepsi bizim irademiz dışında çalıştırmakta, hatta biz uyurken bile çalışmaya devam etmektedir. Dünyamızı yer çekimi ile yaşanır kılan, toprağa attığımız tohumlar vasıtası ile çamuru yenilebilecek meyve sebzeye dönüştüren bizler değiliz. Atom altı parçacıklardan hücrelere, foton aleminden galaksilere evrende var olan hiçbir kural bizim irademiz ile hareket etmemektedirler. Tüm bunlar üzerinde tefekkür ettiğimizde bizi şu sonuca götürmektedir. "Ne de az şükredersiniz!" (Mülk, 23)

Yağmurun yağması, gecenin ve gündüzün, mevsim ve yılların oluşması, ısınan suyun buharlaşması, suyun kaldırma kuvveti, hava basıncı, suyun deniz seviyesinde ve belli bir basınç altında 100 santigrat derecede kaynaması, ısıtılan metallerin genleşmesi, serbest bırakılan cisimleri düşme hızının ağırlıkları ile doğru orantılı olması gibi kuralları mutlaka bir koyan, ayarlayan ve aynı zamanda uygulatan olmalıdır. Bu kanunları, sadece bulanı bilim adamı ilan edip göklere çıkarırken, canlı- cansız varlıklara sözünü geçiren ve tüm kanunlarını uygulattıranı nasıl göz ardı edebilir, yok gibi yaşayabiliriz?

"En ünlü ateist: Artık Tanrı'ya inanıyorum. Dünyanın en tanınmış ateistlerinden (tanrı tanımaz) biri olan İngiliz Profesör Antony Flew, "Araştırmalar gösteriyor ki, hayatın varoluşunun ardında yüce bir varlık bulunuyor" diyerek Tanrı'ya inanmaya başladığını açıkladı." (Gazete Vatan, 12.12.2004)

Eski ateist Dr. Francis Collins: “Laboratuvarda Allah’ı hissettim. Dünyanın en büyük genetik uzmanlarından biri olarak gösterilen ve insan DNA’sının şifresini çözerek büyük şöhret yakalayan Dr. Francis Collins: Allah’ın var olduğuna dair rasyonel bir temel var ve bilimsel gelişmeler insanı Allah’a daha da yaklaştırıyor.” (Timeturk, 09.04.2008); Kanal D Londra Temsilcisi Ayşegül Ekinci’nin konuştuğu ünlü fizikçi Stephan Hawking: “Evrenin oluşumu bilimin gerçekliğine dayanır. Ama bu hiçbir şekilde, bilim kurallarını koyan ve onları da yaratan bir Tanrı olmadığı anlamına gelmez.” (23.01.2012)

Aslında Bilim, Allah’ın kainatı nasıl yarattığını çözmenin adından başka bir şey değildir. O’nua (cc) inkar ederek bilim üretmek ne kadar mümkündür acaba?

Optik ilminin kurucusu İbni Heysem: “Evren, değişimlere rağmen bir düzen; ayrıntılara rağmen bir ahenk içindedir.” (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 165); “Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, matematik bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiş olarak görülüyor.” (Sir James Jeans, The Mysterious Universe, Cambridge University Press, 1932, s. 140); “Bu muazzam ve harikulade evreni, çok geriye ve çok ileriye bakabilme kabiliyeti bulunan insan da dahil olmak üzere, kör tesadüf veya zaruretin eseri olarak görmek çok güç, hatta imkansızdır.” (Robert B. Downs, Dünyayı Değiştiren Kitaplar, Tur Yayınları, Istanbul 1980, s. 289); “Eğer yıldızlar birbirlerine biraz daha yakın olsalar, astrofizik çok da farklı olmazdı. Uzak bir noktadan bakıldığında, galaksimizin görünüşü de şimdikiyle aynı olurdu. Tek fark: Bu manzarayı seyredecek olan “ben” olmazdım. Uzaydaki bu devasa boşluk, bizim varlığımızın bir ön şartıdır.” (George Greenstein, The Symbiotic Universe, s. 21); “Yaşamın ortaya çıkmasına neden olan ilk koşullar, şaşırtıcı bir kesinlikle ayarlanmıştır.” (Jean Guitton, Tanrı ve Bilim, 1993, s. 54); “Eğer suyun akışkanlığı daha yüksek veya daha az olsaydı, canlıların yaşamı imkansız olurdu.” (Michael Denton, Nature’s Destiny, s. 33); “Bitkiler, sayılarının arttığı bölgelerde bir süre sonra çoğalmayı durdururlar. Çevrelerindeki bitki örtüsünün yoğunluğunu adeta hisseder ve nüfuslarını kontrol altında tutarlar. Tehlike ortadan kalkıp üreme ihtiyacı doğduğunda ise yeniden ürettikleri tohum miktarını artırırlar.” (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Biology of Evolution, s. 16); “Ben bitki fosili kayıtlarında özel bir yaratılışın olduğunu düşünüyorum. Orkidenin, su mercimeğinin, palmiye ağacının aynı atadan geldiğini düşünebilir misiniz? Ve bu faraziye için herhangi bir delile sahip miyiz?” (W. R. Bird, Origin of Species Revisited, s. 233); “Bir meşe palamutu ayçiçeğine değil de, meşe ağacına dönüşmesi gerektiğini nasıl biliyor? Organizmada ona nasıl işlev görmesi, nasıl büyümesi, nasıl yaşaması ve nasıl üremesi gerektiğini söyleyen bilginin yerini keşfettik. Bilgi bitkinin içerisinde olduğu gibi tohumun içerisinde de mevcuttur. Tavuğun içerisinde olduğu gibi yumurtanın içerisinde de mevcuttur. Yumurta bilgiyi tavuğa geçirir, tavuk yumurtaya, bu böyle sürer gider.” (Dr. Lee Spetner, Not By Chance, Shattering The Modern Theory of Evolution, sf. 23); ”Bana öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş.” (Paul Davies, Superforce, s. 243); ”Evrende bilinçli yaşamın oluşması için gerekli doğa kanunlarının hassas ayarı açıkça tanrı’nın evreni böyle bir hayat ve bilincin gelişmesi için tasarladığı sonucunu çıkarır.” (Paul Davies, The Mind of God, s. 213); Isaac Newton: “Bu çok hassas sistem, sadece akıl ve güç sahibi bir Varlık’ın amacından ve hâkimiyetinden kaynaklanabilir.” (Michael A. Corey, God and the New Cosmology, s. 259); “Son derece çarpıcı olan bir başka gerçek, evrenin sadece bizim varlığımıza ve biyolojik ihtiyaçlarımıza olağanüstü derecede uygun olması değil, aynı zamanda bizim onu anlamamıza da son derece uygun olmasıdır. Güneş Sistemimizin bir galaktik kolun kıyısında bulunması, bizim geceleri gökyüzünü inceleyerek uzak galaksileri görebilmemizi ve evrenin genel yapısı hakkında bilgi sahibi olmamızı sağlamaktadır. Eğer bir galaksinin merkezinde yer alsaydık, hiçbir zaman bir spiral galaksinin yapısını gözlemleyemez ya da evrenin yapısı hakkında bir fikir sahibi olamazdık. (Michael Denton, Nature’s Destiny, s. 262)

Allah insanları neden yaratmıştır?

Bu soruyu ateist bir insan soruyorsa burada bir çelişki oluşur. İnkar ettiği varlığın neden yine inkar ettiği yaratma fiilini gerçekleştirdiğini sorması mantıksızdır! Peki, iman sahibi olup aklına bu soru takılan birisine nasıl cevap verebiliriz?

"Sahip olunan güzel bir özelliği ortaya çıkarmayı dinlemek ve 'güzellikten anlayanların algısına sunmak' bir eksiklik olarak değerlendirilemez. Güneşin aydınlatması, müzisyenin beste yapması nasıl beklenen bir şey ise, tanrının yaratması da yaratıcı olmasının bir neticesidir. Isı ve ışığa ihtiyaç duyan güneş değil, etrafındaki karanlık ve soğuk cisimlerdir. Yaratıcı olduğu halde yaratmasaydı, o zaman neden yaratmadığı sorulabilirdi. İnsan inanılmaz bir öğrenme ve bilgi üretme kapasitesine sahiptir. Mademki insana bu kapasite verilmiştir, o halde gelişme ve öğrenme sürekli olmalıdır. Sınava tabi tutulmak başarılı olmanın ve ilerleme sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Dünya, bir imtihan salonudur. Sınav süresi bize verilen ömür kadardır. Her İnsan kendisine verilenlere göre sınav edilecektir**.** Yani zengin kişi, servetini nasıl kullandığı konusunda zorlu bir sorgulamaya tabi tutulacaktır. İnsana ne verilmişse, onun hesabı sorulacaktır. Sınav, ilerlemenin zorunlu bir şartıdır. Örneğin, dürüst olduğunu söyleyen birinin gerçekten dürüst olup olmadığının anlaşılabilmesi için test edilmesi gerekir. 'Sınav olmazsa!' demek, okul olmasa demek gibidir. Okul olmazsa sınıfta kalma ya da ders çalışma sorunu olmazdı fakat o zaman da herkes cahil kalırdı. Toplumun ihtiyacı olan doktor, mühendis, mimar nasıl yetişecekti? 'Her insan 'var olmanın sevincini' iç dünyasında yaşar.' İnsan yokluğun ne olduğunu idrak edemediği için varlığın değerini de kavrayamamaktadır. Hayat, bir ikramdır. Nankörlük etmemek gerekir. Tanrı insanı 'var olma güzelliğinin' açığa çıkması için yaratmıştır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 155-161)

Allah (cc) tüm cin ve insanları 'sadece' kendisine ibadet etsin diye yaratmıştır! (Zariyat, 56) Peki, -Haşa- Allah egoist mi, neden kendisine tapınılmasını istemektedir? "93,5 milyar ışık yılı çapında olduğu tahmin edilen evrenin yaratıcısının, içerisinde nokta kadar dahi hükmü olmayan bir canlı ırkının neye tapıp tapmadığı, neye inanıp inanmadığı ile alakalı hırs yapacağını düşünmenin, akla mantığa sığar bir yanı var mıdır? Yoktur. Allah'tan başka edinilen ya da sunulan tanrılar toplumun dengesini bozmuş, birilerini zenginleştirirken, diğerlerini fakirleştirmiş, bir grubu semirtirken diğerlerini sömürmüştür. İşte Allah burada devreye girmiş, doğru, insanları mutlu edecek, dünya ve ahiret saadetini sağlayacak hükümleri toplumlara peygamberleri aracılığıyla bildirmiştir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 192)

Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır, ibadet neden istenmektedir?

İbadetin faydası birinci derecede insanın kendisine, ikinci derecede ise diğer insanlara ve tüm varlıklara yöneliktir. Doktor reçeteyi kendi faydası için değil, hastanın yararı için yazmıştır. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 164) "Bir hoca talebesinden iyi ders çalışmasını isterken, kendisi ihtiyaç duyduğu için değil talebesi muhtaç olduğu için bunu ondan ister. İbadet etmemiz, menfaati yine bize dönen bir iyiliktir. Bugün insanların dünyevi imkanlara sahip olsalar bile, ruhi bunalım yaşadıkları bizzat gördüğümüz bir durum değil midir? Esasen bunun sebebi bedenin ve ruhun kullanım kılavuzuna göre kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. "Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Sizi tertemiz kılmak, size nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz." (Maide, 6) Unutmayalım ki, "Bir şeyi üreten kişi, onun nasıl kullanılması gerektiğini en iyi bilen kişidir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 121-124)

"Tanrı bize yokluktan çıkarıp insan olma fırsatını ikram etmiştir. O halde tanrıya şükran hislerimizi ifade etmemiz gerekir. İbadetlerin tanrıya değil, insana faydası vardır. İç tatmin salt akıl vasıtasıyla başarılamaz. Öyle olsaydı, bilgili ve akıllı kişilerin tam bir huzur ve mutluluk içinde yaşamaları gerekirdi. İbadetler kişiyi zinde tutmaya yarar. Bir tür formda kalmak için

sürekli antrenman yapmak gibidir ibadet. İbadet amaç değil, araçtır. Hedefe taşımayan ibadetler hareket etmeyen araç gibidir. Tanrının, insanlardan ibadet etmelerini istemesi onları kötü bir gelecekten ve düşük seviyeli bir varlık anlayışından uzaklaştırmak içindir. İbadet, aslında insanın kendisine ulaşma çabasıdır. İbadet hayatın karmaşası, stres ve zorluklarından uzaklaşma ve nefes alma imkanı sağlar. Her ferdin kendisine sunulan imkanlar ölçüsünde sorgulamaya tabi tutulacağı gözden kaçırılmamalıdır. İnsanın sınavı kaybetmesi ancak fıtratını yani insan olma özelliğini kaybetmesi ile mümkündür. Evrensel ahlaki değerlerden herkes sorumludur. Sınırsız merhamet sahibi ve affedici bir tanrının gazabına uğramanın yolu, tanrının mesajını 'kasıtlı olarak' inkar etmektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 166-177)

"Allah'ın (insanlara yararlı olan) emir ve (insanlara zararlı olan şeylerin adı olan) yasaklarına muhatap olmak istemeyen insanlar bu soru ile aslında vicdanları ile hesaplaşmaktadırlar. Halbuki bu sorunun cevabı çok basittir: Allah (cc) bu dünyada, ebedi cennet yaşamını elde edebilmesi için insanı yaratmıştır. Bir insan bu dünyada hem kendine, hem tüm insanlara, hem de doğaya zarar vermeden yaşar, iyilik ve ahlak üzere hayat sürerse, cennette sonsuz yaşama hak kazanır. Allah insanı dünya nimetlerinden hem yararlanması hem de kendisine karşılıksız verilen nimetlerinden (İnsanın kendi beden-ruhu ile kendine hizmet etmesi için yaratılan evrendeki tüm canlı-cansız varlıklardan) dolayı Yaradan'ına şükür etmesi için yaratmış, kendisi yaratılmasa göremeyeceği dünya nimetlerini tatması için var etmiş, yetmemiş dünyayı insanın rahat yaşayacağı şekilde düzenlemiş ve sonrada cennete gidebilmesi için yine hepsi insana yararlı olan şeyleri yapmasını ve kendisine zararlı olan şeylerden kaçınmasını emredip, cennete gidecek yolu açıklayan kılavuz kitabı yol göstericiyi (ilahi kitap, Resul) ile göndermiştir. Unutmayalım ki Allah'ın bizim ibadetimize ihtiyacı yoktur fakat bizim Allah'a ibadet etmeye ihtiyacımız vardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56) "Allah'ın insanların iman etmesine ihtiyacı yoktur, mahlûkat Allah'a muhtaçtır. İnsanlar iman etmekle yahut salih ameller işlemekle kendileri fayda görmektedir. Fayda da zarar gören kullardır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 56) İbadetlerden uzak insan daima huzursuz ve mutsuz olur. Bilinçaltı onu daima görevini yerine getirmediği için rahatsız eder. İnsan, 'neden yaratmış' yerine, 'iyi ki de yaratmış' şıkkını hangi nedenle tercih etmediğini vicdanı ile baş başa kalıp kendisine sormalı, vicdanının fıtrata uygun yaşamaya çağıran sesini artık kulak ardı etmeyi bırakmalıdır.

"Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, onun faydasına değil, bizim faydamızadır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) Allah biliyor ki; eğer başka bir şeye ibadet edersen ve onu takip edersen, bu insana zarar verecektir. Allah yarattıklarının zarar görmesini istemiyor. (Naik, s. 22) Eğer Allah'a teslim olmazsanız, asla huzuru yakalayamayacaksınız. (Naik, s. 167) Ego -Haşa- Allah'ta değildir. Kendisini yoktan var edene ve birçok nimetler verene itaat etmeyen, isyan eden insandadır; ego insandadır, inancındadır. (Naik, s. 24) Emirleri yaratıcının ihtiyacı olduğu için yapmıyoruz. Müslümanlar olarak biz kendi ihtiyacımız için ibadet ederiz. (Naik, s. 26) İnsan makinesinin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu? (Naik, s. 65) İbadetler, "Kulluk özgürlüğe engel değildir. Allah'ın kuralları, doktorların insan sağlığı için dikkat edilmesini istedikleri hususlara benzetilebilir veya ilk başta özgürlüğe kısıtlar gibi görünse de insanın can ve mal güvenliğini amaçlayan trafik kurallarına." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 52) "İnsanı da yaratan onun nasıl çalışması gerektiğini, nasıl sağlıklı ve sağlam kalacağını en iyi bilen değil midir? Sınavlardaki amaç, insanı sınıfta bırakmak değil, "yeterli donanıma sahip olup olmadığını" ortaya konulmasıdır." (Naik, s. 31) Allah bizim yaratıcımız olarak insan psikolojisini en iyi bilendir. Bazen mantık, bazen uyarı, bazen ödül, bazen de ceza metotlarını kullanır. (Naik, s. 20) İnsanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışla yaratılmıştır. Allah bizleri çok farklı ve mükemmel olan bir durumda yaratabilirdi. Böylece hata yapmazdık. Ama Allah bunu melekleri

yaratarak yapmıştır zaten. “İnsanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışa sahipler.” Allah ‘özgür iradeleri olan’ varlıklar olarak insanları yaratmıştır. Eğer ortada yapılan bir hata varsa bu hata insanlara aittir, Allah'a değil. Çünkü insanlar meleklerden farklı olarak irade/seçme yeteneği ile yaratılmıştır. Bizleri de meleklerden üstün kılan da işte bu özelliktir. Eğer insan özgür iradesi ile yaratıcının istediği şekilde yaşarsa meleklerden üstün olur ve ebedi cenneti kazanır. Allah bize ne olmak istersin diye seçenek sundu, biz insan olmayı tercih ettik. Bu yüzden biz sorumluyuz. Yüce Allah Kur'an'da insanlara sorulduğunu bize haber verir. (Ahzab, 72; A’raf, 172) Bizler imtihanı seçtik, insan olmak için. Sınav devam ediyor. Öğretmene, ‘Hocam ben kitaba bakmak istiyorum, çünkü hatırlamıyorum’ diyebilir misin, Hayır!” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 43-50) Konuyu Kaza kader adlı çalışmamız ile takviye etmenizi öneririz.

Allah var ise neden gözükmez?

Öncelikle ‘Biz her şeyi görebiliyor muyuz?’ sorusuna cevap arayarak konuya giriş yapalım. “Allah varsa neden onu göremiyoruz? İnsan gözü, ışınların sadece % 2.5 kadarını görebildiği belirtilmektedir. Allah'ın görülmemesi, var oluş amacımıza da uygundur. İmtihan edilmek için gönderilmişiz, görülen bir şeye imtihanda olmaz.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 99) Radyo dalgaları, Mikrodalgalardan kızılötesi, X-ışınları, Gama ışınları, ultraviyole ışınlarına; Elektrik, rüzgar, gazlardan, nefes, akıl, duygulara (Acı, sevinç, üzüntü vd.) ve ayrıca tarih, felsefeden adli tıbba dek bilimsel olan ama deney yapılamayan bilim dallarına dek göremediğimiz ama çeşitli vasıtalarla varlığını kabul ettiğimiz birçok şey vardır. Daha insanoğlu, her varlığın ana maddesi olan atomun resmini bile çekememiştir. Doğal olarak insan aklına şu soru düşmektedir: ‘Görülmeyen şeyler yaratan Allah’ı nasıl görebiliriz?’ Çünkü bizler daha O’nun yarattıklarını görememekteyiz!

Allah’u Teala’nın görülebilmesini talep etmek demek, O’nu yarattıkları seviyesine indirgeyip atomlardan oluşmasını istemek demektir. Çünkü bir şeyin görülebilmesi için onun atomlardan oluşması gerekir. Halbuki “Allah hiçbir yaratılana benzemez.” (Şura, 11) Yüce yaratıcıya bizler görerek değil akıl yürüterek ulaşabiliriz. Akıl yürütme ise göz organı ile gerçekleşen bir eylem değildir. Yani yanlış organımızdan yanlış taleplerde bulunmamalıyız! Bizler görmekle değil, yarattıklarından hareketle O’nun yüce ilmine, kudretine ulaşıp O’na iman etmekle sorumluyuz. Zaten görülen bir varlığa inanıp inanmamakla insanlar imtihan olunamazlar. Allah’ın varlığını inkar veya redde bir imtihan vesilesidir ve imtihanın cevabına ise ancak, emek sarf ederek ve akıl yürüterek ulaşabiliriz.

“Gherman Titov, 1962 yılında düzenlenen bir toplantıda şöyle der: "Uzaya gittim ve tanrı'yı görmedim." demektedir. “Tanrı; Kepler ve Newton gibi birçok bilim insanı ve düşünürün de ifade ettiği gibi "eserleri" aracılığı ile bilinir. Tanrının görülebilmesi demek, onun fizik yasalarına tabi olması ve onlarla kısıtlanması demek olurdu ki bu durum ise, kusursuz bir tanrı anlayışı ile bağdaşmaz. Kaldı ki dünya, Samanyolu Galaksisi'nde görmezden gelinebilecek kadar küçük bir gezegen; Samanyolu ise evrendeki yüz milyarlarca galaksiden sadece birisidir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 34) Bill Gates’i Microsoft işletim sistemi içinde aramak ne kadar rasyonel bir talep ise, görünmez şeyleri yaratanı da, yarattığı evren içinde görmeyi istemek o kadar rasyonaliteye uygun bir talep olur! “Yarattığı alemde Allah'a bir yer, bir konum atfetmek doğru bir yaklaşım olmaz.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 18)

Allah bizi yarattı peki, Allah’ı kim yarattı?

Öncelikle bu soruyu soran materyalistlerin “evrenin ezeli olduğunu yani yaratılmadığını” savunduklarını hatırlatalım. Ve ne garip bir ironidir ki, aynı materyalistler her şeyi yaratan Allah’ı kimin yarattığını sorarken içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedirler.

Gelelim sorunun cevabına. Yaratılmak bir eksiklik göstergesidir ve yaratanda asla bir eksiklik söz konusu olamaz. Yaratan ama yaratılmayana Allah denir. “İzafiyet ve Big Bang, zaman, uzay ve maddenin bir başlangıcı olduğunu göstermektedir. Başlangıcı olan bir şeyin mutlaka bir başlatıcısı da vardır. Bu başlatıcı, Aristo'nun tabiri ile "Başlatıcısı olmayan İlk başlatıcı", uzay, zaman ve madde dışında, sonsuz güce sahip bir varlık olmalı.” (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 21) “Nedensellik zinciri bilinçli bir faile ulaştığı zaman sona erdirilebilir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 108)

Mesela, 3 vagonlu bir tren düşünelim. Son vagonu 2. vagon çeker, 2. vagonu ise 1. vagon. 1. vagonu çeken ise lokomotiftir. ‘Lokomotifi kim çeker?’ diye sormak akla aykırı bir durum olur. Lokomotifin özelliği çeken ama çekilmeyen olmasıdır.

Bir robot fabrikası düşünelim. Robotları üreten bir sistem vardır. Bir de bu sistemi kuran ve sistem dışında olup, dizayn ettiği sistemin kurallarına kendisi bağlı kalmayan bir insanın olması gerekir. Sistemi düzenleyen ama sisteme koyduğu kurallara mahkum olmayan insan nasıl ki robot yapan ama yapı olarak ona benzemeyen bir varlık ise, evreni de, evrende var olan kurallar zincirine mahkum olmayan ama tüm bunların üstünde olan yüce bir varlığın yapmış olması gerekir.

"Olayların zamansal açıdan belirli bir düzen ve süreklilik içinde olması (kaos ve karmaşaya düşmemesi) her şeyin bir plana uygun olarak düzenlendiğine işaret etmektedir. Heykeli, taş cinsinden olmayan; masayı, tahta dizisinden olmayan bir failin yapması gerekir. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 115, 233, 263)

"Alabildiğince uzunlukta dizilmiş domino taşlarını düşünelim. Domino zincirinin en başına vardığımız zaman, bir hareket ettirene ulaşırız, domino cinsi olmayan ve düşmeyen ama düşüren bir hareketçiye! Her şey, başka bir şeye bağımlıdır. Allah ise herkesin kendisine bağlı olduğu ama hiçbir şeye bağımlı olmayan ilk muharrik, hareket ettiricidir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 155)

Ateistlerin en büyük hatası, sebepler ile sonuçlar arasındaki ilişkiyi kavrayamamalarıdır. Sebeplerin sadece amaca götüren araç olduğunu fark edememekte, aracı amaçlaştırmakta, sebepleri ilahlaştırmaktadırlar. İleride göreceğimiz gibi, yaratılan ve adına tabiat kuralları, gen veya doğa-tabiat denen sebepler dizisine ilahlık özellikleri yüklemekte bu nedenle de bu araçların işaret ettiği asıl amacı görememekte, O’na ulaşamamaktadırlar.

Ateistler ‘nasıl’ sorusunun cevabının aynı zamanda ‘neden’ sorusunun da cevabı olduğunu zannetmektedirler. Halbuki, ‘nasıl’ sorusu evrenin yaratılma şekline cevap ararken, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılma amacına cevap ararken kullanılacak sorulardır. Bilimsel yasalar sadece evrendeki düzenin nasıl işlediğini anlatır. "Evren kodlanmış, kozmik kodla yazılmış bir mesajdır ve bilim adamlarının görevi bu mesajın şifresini çözmektir." (Heinz Pagels, Kozmik Kod II, s. 159) İşte, “Evreni ve içindeki tüm varlıkları incelemenin ve Allah'ın yaratış sanatını görerek insanlığa açıklamanın yolu, bilimdir.” ‘Nasıl’ sorusu bizi yaratıcının evreni yaratma metoduna, ‘neden’ sorusu ise evrenin yaratılma amacına götürür.

Biz Müslümanlar, bilimsel açıklaması yapılanlar dahil, her şeyin Allah tarafından yaratıldığına inanırız. Bilimsel açıklamalar sadece ‘nasıl’ sorusuna cevap verir ama ‘kim ve neden’ sorusunun cevaplarını asla veremezler. Biz şehirleri yaratanın bile Allah olduğuna (Sebe, 18) inanırız. Yerleşim yerlerinin yapımında kullanılan ve Allah'ın bizlere bahşettiği şeyler olan akıl ve şehirlerin kurulması için gerekli olan malzemelerin ya kendisi ya kökeninin Allah tarafından bizlere bahşedildiğini kabul ederiz. Yoksa biz bilmiyor muyuz şehirlerin nasıl yapıldığını? Ama araçların sadece birer sebep olduğunun farkındayız! "Rabbim beni yediren, içirendir." (Şuara, 79); "Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi?" (Furkan, 46) Çiftçinin tohumun bitkiye dönüşmesini sağlayan mekanizmada bir etkisi yoktur. Çiftçiyi de, toprağı da, bunları yemeğe dönüştüren aklı da, yemeğin insana besin olacak şekilde düzenlenmesini de ayarlayan yüce Allah’tır. Tıpkı, güneş, insan, dünya arasındaki ince dengeyi ayarlayanın O olduğu gibi. Biz Müslümanlar ne aracıyı-vasıtayı-sebebi küçümser ne de onu amaçsallaştırırız! Sebebe teşekkür eder, müsebbibe (Sebep olana) ise hamdederiz! Determinist Richard Feynman: " Size tabiatın ne şekilde davranacağını anlatacağım. Onun bu şekilde davranabileceğini kabul ederseniz, onu çok ‘sevimli ve büyüleyici’ bulacaksınız. Eğer yapabilirseniz, kendinize sürekli olarak ‘ama bu nasıl olabilir’ diye sormayın; çünkü çabanız boşunadır; şimdiye kadar hiç kimsenin kurtulamadığı bir çıkmaz sokağa girersiniz. (Doğanın) neden böyle olabildiğini hiç kimse bilmiyor." (Richard Feynman, Fizik Yasaları Üzerine, s.15) Biz biliyoruz çünkü 'sevimli ve büyüleyici' olan doğa, en büyük, ilim sahibi ve yaratıcı olan Allah'ın bir eseridir.

Allah bana sormadan beni niçin yarattı?

“Var olmak bir nimettir. İnsan yeryüzünün halifesi olarak yaratılmıştır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 33) Her türlü güzelliğinden istifade ettiğiniz, asla ölmek istemediğiniz bu hayatta sıra bazı sorumluluklara gelince mi 'Ben dünyaya kendi tercihimde gönderilmedim' diyorsunuz? Neydik? Bir hiç! Varlığımız bir nimettir**,** asıl bu hayata ne için gönderildiğimizi, burada bulunma gayemizin ne olduğunu araştırmalıyız. “Ben isteğimle gelmedim!” Böyle bir şeyin sorulabilmesi için önce var edilmesi gerekir. Ben var olmak istemiyor olsaydım bile 'var' olmam gerekirdi. Var olmadan tercih etmem söz konusu olamaz ki? Soru tutarsızdır. Şunu sormalı insan kendine, “ben bu varlığı hak edecek ne yaptım ki, Allah bana bu nimeti verdi?” İnsanoğlu 'Ben' diyebilmesini borçlu olduğu varlığını sorgulamaktadır. Varlığını sorgulamak yerine varlığını anlamlandıracak şeylerin peşinde koşmalıdır insan. İnsan neden hayatını zayi ettirecek taraflara yönelir, niçin sadece bu hayata cehenneme atılmak için göndermişiz ve iradelerimiz elimizden alınmış gibi bir tablo çizmeye gayret eder? Halbuki insan hayatını ebedi mutluluğa çevirmeye çalışmalıdır. Cenabı Hak, insanın varlığını yokluğuna tercih ederek onu yaratmıştır. Allah için başkasına ait bir şey olmayacağı için, insanı var etmesi asla zulüm olmayacaktır. Ateist var olmadığına inandığı bir yaratıcının onu var etmeden önce kendisine sormasını beklemesi de ayrıcaŞ mantıksızdır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 110-114)

“İnsan olmak benim tercihim değil” diyen bir kişiye sormalı, “varlığını, o aklını, haysiyetini” bir solucanla, bir fareyle değişir misin? Tercihin miymiş değil miymiş? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 111)

“Tanrı beni yaratırken bana sormadı ki, kendi isteğimle gelmedim ki? sorusunun sahibi ezelden beri var olmadığına göre, 'ben' diyebilmesi için, kendisine bu soru sorulmadan önce yaratılmış olması gerekir. Var edilmeden önce kişiye var olmak isteyip istemediği sorulamaz. Kişinin var oluşuna itiraz edebilmesi için bile öncelikle var olması gerekir**.** Hiç kimse var olmayı hak edecek bir marifette bulunmamıştır. Var olmak, karşılıksız verilmiş sonsuz bir hazine gibidir. Eğer kişiyi ebedi bir hayatın beklediği gerçeği kavranırsa, insana sonsuz bir ikramda bulunulduğu kolayca anlaşılır. Soru sahibi, kendini her şeyin merkezine koymaktadır. Esas meselenin, kişinin kendisine Allah'tan bağımsız bir varlık biçme çabası ve iddiası olduğu

görülecektir. Diğer taraftan, insanın uygun hareket ederse ebedi bir mükafat ve ikrama mazhar olacağı seçeneği neden göz ardı edilmektedir? Kazanma ihtimali yüzde bir olan kumar oyunlarında bile bir beklenti olurken, gerekenler yapıldığında yüzde yüz kazanılacağı binilen ve sonsuz mutluluk getirecek bir seçenek niçin göz ardı edilmektedir? Problemi yokuşa sürmenin sebebi aslında yeteri kadar açıktır: Tanrıyı kendi hayatından çıkarmayı azmetmiş olmak. Söz konusu argüman, varoluşun sorumluluklarından kaçırmak için yapılmaktadır. Aslında kişi, imkan olsa yüzlerce yıl yaşamak ister. Asıl problem, hesap verilmesi gereken bir tanrının var olması ve bu tanrının kişinin hayatına bazı müdahaleler de bulunmasıdır. Seni sana verene, sana verdiği şeyle (kendinle) itirazda bulunulmasının nankörlüğün en ileri aşaması olacağına dikkat edilmelidir. Kişi eğer inanmıyorsa var olmadığını kabul ettiği bir tanrının kendisine "yaratılmak istiyor musun?" diye sormasını beklemesi anlamsız olacaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 184)

Tanrıyı inkâr edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır?

Bu adalete uygun mudur? Müebbet hapis, 'sonu olmayan' hapis cezası demektir. Müebbet zaten 'ebedi' yani 'sonsuz' kelimesinden türemiştir. Müebbet hapis, cezası kasten öldürme, terör örgütü kurmak, yönetmek ve üye olmak ve bazı anayasal düzene karşı suçlara verilen hapis cezası türüdür. Tüm Batı ve ABD gibi ülkelerinde uygulanır. Bu cezayı alan bir kişi eğer yaşayabilse idi sonsuza dek hapiste kalacaktı! Görüldüğü gibi insanlar bu dünyada bile imkan olsa ebedi ceza ile suçları cezalandırmaktadır. Allah'ı inkar suçunda da "önemli olan suçun ne kadar zamanda işlendiği değil, yapılan fiilin ne derece korkunç olduğudur. Tanrıya karşı savaşmanın faturası elbette ağır olacaktır. Müdür olmak için rakibini devirmeye çalışmak ile devlet başkanını devirmeye teşebbüs etmenin cezası aynı değildir. Aslında böylesine büyük bir cezayı almanın sebebi, gerçeği 'bilerek inkar' etmektir. Bu inkarın arkasında ise, 'kendini beğenmişlik' vardır. Ateist, aklını kasıtlı olarak ifsat ve iptal etmiştir. Ayrıca bir ateistin, var olmadığını iddia ettiği bir Tanrıdan kendisini affetmesini beklemesi tamamen tutarsız ve çelişik bir davranıştır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 252-254)

Allah kalpleri mühürler, dilediğini doğru yoldan saptırır mı?

Bakara, 7. ayet: "Allah, onların kalpleri ve kulakları üzerine mühür vurmuştur; gözlerinin üzerinde perdeler vardır."; Tevbe, 87. ayet :"Kalplerine mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar anlayışsızdırlar "; A'raf 101. ayet: "İşte kâfirlerin kalplerini Allah böyle mühürler."; Nahl, 108. ayet: "İşte onlar Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir."; İbrahim, 4. Ayet: "İstisnasız her peygamberi kendi kavminin diliyle gönderdik ki onlara açık açık anlatsın; bundan sonra Allah dilediğini sapkınlık içerisinde bırakır, dilediğini de doğru yola iletir. O, güçlüdür, hikmet sahibidir."

Allah kalpleri mühürlüyorsa insanın ne suçu vardır, cehenneme gitmesi haksızlık değil midir? "Kur'an'ı bir bütünlük içinde ele aldığımızda, kalplerin neden mühürlendiğini görmemiz mümkün olacaktır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 102) "Bazı ayetlerde, hidayet ve delalet mutlak bir şekilde Yüce Allah'ın dilemesine bağlanmaktadır. Kaldı ki, Kur'an'ın bütününe baktığınız zaman, hidayet ve sapıtmanın insanların kendi iradeleri ile yaptıklarının sonucunda kazandıkları işler oldukları görülecektir. Zaten, Kur'an'daki ayetlerin anlamı bu şekilde olsaydı, neden iman küfür savaşıyor var olsun, cihat, imtihan gibi kavramlar neden daima gündemde kalsın. Nasılsa, her şey Allah'ın elinde!" (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 355) Kur'an'ın mesajının anlaşılabilmesi için araştırma yaptığımız konudaki tüm ayetler bir araya toplanmalıdır. Ayetler birbirlerini açıklar ve bir düzen içinde bizi aşama aşama amacına

ulaştırır. Şimdi aynı konudaki diğer ayetleri de bir araya getirip ateistlerin tek taraflı sübjektif yaklaşımlarını aşarak gerçeğe ulaşalım.

Nisa, 155. ayet: “ Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah`ın ayetlerine karşı inkara sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: “Kalplerimiz örtülüdür” demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar.”; Münafikun, 3. ayet: “Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerine damga vurulmuştur (mühürlenmiştir), artık onlar kavrayamazlar.”; Tevbe, 80. ayet: “Allah onları asla bağışlamayacaktır! Bu, şüphesiz ki onların, Allah’ı ve Resulünü inkâr etmeleri sebebiyledir. Allah ise, (inkârlarındaki ısrarları yüzünden) fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.”; Mutaffifin, 14. ayet: “Hayır hayır! Doğrusu onların kazandıkları günahlar kalplerini paslandırmıştır.”; Saff, 5. ayet: “Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini (doğru yoldan) saptırdı*.”;* Nahl, 106-108. ayetler: “Kim inandıktan sonra kâfirlik eder, Allah'ı görmezlikten gelir, dünya yaşayışını ahirete tercih ederse, Allah, kalp, göz ve kulaklarını mühürler.”; Nisa, 155. ayet: " Sözlerini bozmalarından, Allah'ın ayetlerini inkar etmelerinden, haksız yere peygamberleri öldürmelerinden ve " kalplerimiz mühürlü " demelerinden ötürü onları lanetledik, tam aksine inkarlarından ötürü Allah onların kalplerini mühürlemiştir."; Bakara, 88. ayet: "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayır; küfür ve isyanları sebebiyle Allah onlara lânet etmiştir. O yüzden çok az inanırlar."; Bakara, 93. ayet: "Onlar: İşittik ve isyan ettik, dediler. İnkârları sebebiyle kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu."; Yunus, 74. ayet : "Onlar daha önce yalanladıkları şeye inanacak değillerdi. İşte haddi aşanların kalplerini biz böyle mühürleriz."; Nahl, 104. ayet: "Allah'ın âyetlerine inanmayanlar yok mu, kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez."; Sâf, 5. ayet: "Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmıştı."; Mü'min, 35: "Allah, kendini beğenmiş her zorbanın kalbini işte böyle mühürler."; Mutaffifin, 14. ayet: "Onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirletmiştir. " Konuya ışık tutan bir hadisi şerif ile devam edelim: "Günah ilk defa yapıldığı zaman kalpte bir siyah nokta yani kara bir leke olur. Eğer sahibi pişman olur, tevbe ve istiğfar ederse kalp yine parlar. Etmez de günah tekrarlanırsa, o leke de artar, sonra arta arta bir dereceye gelir ki, leke bir kılıf gibi bütün kalbi kaplar ki Mutaffifîn sûresinde "Hayır, onların işleyip kazandıkları şeyler, kalplerinin üzerine pas tutmuştur." (Mutaffifîn,14) âyetindeki "rayn" da budur." (Tirmizi, Tefsiru Sûre, 83, 1; İbn-i Mace Zühd 29, Ahmed b. Hanbel, II/297)

Kalbin mühürlenmesi, boş arzuları ilah edinme (Câsiye, 23), Allah’ın nimetlerine nankörlük (A’râf, 101), azgınlık, zulüm (Yunus, 74), bilgisizlik (Rum, 56; Tevbe, 87, 93) gibi sebeplerden olmaktadır. İnsanlar kendi fiilleri, yaptıkları ile kalplerini günahlarla karartıp katılaştırmakta, kulaklarını gerçeğe karşı tıkamakta, gözlerini hakkı görmemek için kapamakta, hatta bizzat kendileri kalplerinin katılığını itiraf etmekte (Bakara, 88) tüm bunların sonunda da Allah hastalıklarının teşhisini koyarak, son noktayı koyup mührü basmaktadır. Yani insan kendi özgür iradesi ile bizzat kendi eylemleri sonucunda kalplerin mühürleneceği aşamaya adım adım gelmekte, Allah’ta günahlarla kararmış o kalplere insanın kendi tercihi olan bu mührü basmaktadır. Yoksa Allah (cc) daima biz kullarının iyilik istemekte, kitap, nebi gönderip cennet yolunu göstermekte, akıl ve vicdan ile fıtrata çağırmaktadır. Bu konuda, ‘İslami emirler ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılabilir.

"Allah zalim topluluğa hidayet vermez." (Bakara, 258; Ali imran, 86; Maide, 51; Ahkaf, 10; Saf, 7) Allah hidayeti vermediği için insanlar zalim olmadılar, zalim oldukları için hidayete insanlar ulaşamamaktadırlar. Tıpkı bu soruyu gündeme taşıyan ateistlerin önyargı ile Kur’an’a yaklaşıp, ayetleri genel bütünlüğünden koparıp Kur’an’ın amacının dışında bir sonuca ulaşmaya çalışmaları gibi. Kısaca, “Hz. Peygamber hakkında kullanılan hidayet kelimesi doğru yola davet etmek, Allah'a izafe edilen hidayet kelimesi bizzat hak edeni doğru yola ulaştırmak

anlamındadır.” (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 129); “Doğru yolu bulmak veya doğru yoldan sapmak, insanların kendi iradede ve tercihlerine bağlıdır.” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 110)

“Mücahid bu ayet hakkında şöyle dedi: Bildirildi ki, günahlar her noktadan kalbin çevresini sarar ve nihayet onun üzerine üşüşür ve işte bu, kalbin mühürlenmesidir ” (İbn Kesir, II/183); “Günahlar insanların kalplerinde uyarıları tesirsiz, Hakk’ı kabulü neredeyse imkansız kılar. Bu durumda olanlara benzetme yoluyla “mühürlü” denir.” (İsmail Hakkı Bursevi, Ruhü’l Beyan, I/180)

“İnsanlar kendi öz iradeleri, hür iradeleriyle ya bu kilidin kapatılmasını Allah’a arzederler, Allah da kapatır onu. Ya da açılmasını isterler Allah’tan, Allah da açıverir onu. İsteyen kuldur, ama açan ve kapatan da din sahibi olan Allah’tır her zaman. (Ali Küçük, Besair’ul Kur’ân, Bakara, 7. ayet tefsiri)

Kısacası, "Allah'ın dilediğini delalete dilediğini hidayete iletmesi öncelikle kulun, iyi ve kötü bütün yolu seçmesinden sonradır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 149); “Allah'ın hidayeti kulun istemesine bağlıdır.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47); “Kul mühürlemedikçe yüce Allah kulunun kalbini mühürler mi? Nankörlük, zulüm, günah, yalancılık gibi kötü özelliklere ısrarla devam edenlerin kalpleri mühürlenmektedir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 118)

'Biz gidilecek yolu gösterdik, artık dileyen inanır dileyen inkar eder." (İnsan, 3)

Allah kelimesinin kökeni

Allah kelimesi özel bir isimdir. (Meryem, 65) Allah’ın (cc) eşi benzeri yoktur (İhlas, 4) ve her türlü eksik sıfatlardan (Neml, 8; Haşr, 23; İsra, 1; Yasin, 83) uzaktır. Bu isimle çağrılan bir başka varlık olmamıştır, olmayacaktır da. İlâh, rab, Tanrı, God, Dieu gibi ibadet edilen anlamında her dilde farklı kelimeler kullanılmaktadır ama tüm bu isimler cins isimdirler. Bunların çoğulu da vardır; ilâhın çoğulu "âlihe", rabbın çoğulu "erbâb" tanrının çoğulu "tanrılar", gibi. Ama Allah kelimesinin çoğulu yoktur yani "Allahlar" kelimesi asla kullanılmamıştır ve kullanılmayacaktır! Dünyada ilahlar, tanrılar çoktur ama özel isim olan Allah tektir! İlah- tanrı cins isimdir, Allah ise özel isimdir. Allah kelimesini kökeni Arapça’dır ve Allah kelimesi tek bir anlamı ifade eder. (İbn-i Kayyim, es-Savâiku’l-mürsele, s. 749)

Ay kültü iddiası

İddianın özeti: “Allah yani el- İlah, Ay tanrısının adıdır. İslam inancının kökeni Ay kültüne dayanmaktadır.” Şeklindedir.

‘Sin’ tanrısının Allah ile bağlantısını kuracak herhangi bir kanıt sunamayan ateist kesim ve onların bu konudaki öncüsü olan Amerikalı Carleton S. Coon (Southern Arabia adlı eseri ile) sadece, geçmişte Ay dini olduğu bilgisi üzerine inşa ettiği teorisinde, İslam’ın da sembolünün hilal olmasından hareketle aralarında bir bağlantı kurmaya çalışmış ve aslında Allah’ın (el-İlah’ın) Sin olduğunu, hiçbir kaynak sunamadan, sadece hayali varsayımlarla ileri sürmüştür. Halbuki Hz Muhammed devrinde “Sin” diye bir ay Tanrı’sının olduğuna veya “Sin”in “Allah” yerine kullanıldığına dair hiçbir arkeolojik kanıt mevcut değildir.

“Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindendir. Siz güneşe de, ‘aya da secde etmeyin.’ Allah’a secde edin ki bunları kendisi yaratmıştır.” (Fussilat, 37); “Hz İbrahim Ay'ı doğarken gördü: "Rabb'im budur" dedi. O da batınca: "Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu

göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurdum" dedi. Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak koşanlardan değilim” (Enam, 77,79); “Andolsun ki, onlara: “Gökleri ve yeri yaratıp, güneş ve ayı emri altında tutan kimdir?” diye sorsan elbette şüphesiz “Allah” derler. O halde nasıl haktan çevriliyorlar?” (Ankebut, 61) şeklindeki ayetler, Arapların Allah’ı ay Tanrısı olarak kabul etmediklerini, aksine Ay’ı da, güneşi de yöneteni Allah olarak tanıdıklarını bildirmekte ve İslam’ın Ay dâhil hiçbir gök cismine tapılmamasını emrettiğini bizlere göstermekte, ispat etmektedir.

Kuran’da birçok ayette Ay’ın Allah’ın sadece bir yaratığı olduğundan, emir altında olmasından bahsedilmesi gerçeği üzerine ateistler; “Allah dedikleri ay Tanrı’sı fikrini çürütmek için Muhammed Ay’ı yardığını söyledi.” şeklinde hiçbir dayanağa, yazılı kaynağa dayanmayan iddialarda bulunurlar. Bulunurlar ama Kuran’ın önce ay Tanrı’sının ismini kullanıp sonra da bu ay Tanrı’sı inancını neden ortadan kaldırmaya çalıştığını da (!) bir türlü açıklayamazlar. Ayrıca, putperestlik inançlarını yıkmaya ve izlerini dahi silmeye çalışan biri neden Tanrı’ya bir putun ismini versin? (Bilim ve yaratılış ağacı, s. 203) Oryantalist iddiaları ele aldıp irdelediğimiz yazılarda bu çarpık ve çelişki dolu bakış açısının örneklerini bu çalışmanın devamında daha çok göreceğiz! Kur’an’ın bu defa İncil’den ve Tevrat’tan alıntılarla oluştuğunu iddia edecek olan oryantalistlerin, İsa’yı tanrı kabul etmeyen, teslisi reddeden, çarmıhı onaylamayan bir dinin nasıl İncil’den alıntılarla oluşturulduğunu veya ırkçılığı ve bir ırka has tanrı inancını reddeden aynı dinin nasıl oluyor da Tevrat kaynaklı olduğunu iddia edebildiklerine hayretle şahit olacaksınız!

Ay tanrısı iddiasına gelecek olursak, arkeolojik araştırmalar Ay tanrısının isminin “Sin” olduğu göstermektedir. Allah kelimesinin ay tanrısı olduğu iddiasını destekleyecek hiçbir bilimsel kanıtta yoktur. Ateistler, camilerin kubbesinde ay sembolünün bulunmasından hareketle Ay kültü iddialarını ispatlamaya çalışırlar. Hâlbuki ay sembolü Peygamberimizin döneminde kullanılan bir sembol değildi. Hatta ne ilk halifeler döneminde ne de Emeviler döneminde kullanılmıştır. Bu sembol ilk defa Araplar tarafından değil, Türkler tarafından kullanılmış ve Alparslan 1064'te Ani'yi fethedince camiye çevrilen katedralin kubbesinde bulunan büyük haç indirilip yerine büyük bir hilal koymuştur. (Urfalı Mateos Vekayi-nâmesi ve Papaz Grigor’un Zeyli, s. 121) Ve bundan sonra bu uygulama İslam toplumunda gelenek haline gelmiştir. Müslümanların ay takvimi kullanmasının da Ay kültüyle alakası yoktur. Çünkü İslam geldiğinde ay takvimi zaten kullanılmakta idi ve İslam, yıllık ibadetlerde güneş takvimini günlük ibadetlerde ise ay takvimini kullanmış, ne sadece ay takvimini kullanmış ve ne de sadece güneş takvimini kullanarak ay tanrısı ile olan bağı (!) gizlemeye çalışmıştır. İlk insan Hz Adem’den itibaren Allah ismi zaten bilinmekte idi. (Tirmizî, Tefsir, Muavvizateyn, 3365) İslam Hz Muhammed ile başlayan dinin adı değildir, İslam Hz Adem’den itibaren gelen dinin adıdır. (Konu detaylı olarak ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ başlıklı yazıda altında ele alınmıştır.) Dolayısıyla ilk insandan itibaren sadece İslam’ın mesajı insanlara vahyedilmiş, zamanla bozulan esasları hatırlatmak amacı ile devamlı her topluma peygamber (Nahl, 36; İbrahim, 4) gönderilmiştir. Doğal olarak Araplar arasında İslam öncesi dönemlerde de Allah kelimesi biliniyordu. Bunun en büyük göstergelerinden biri de peygamberimizin babasının adının “Abdullah” (Allah’ın kulu) olmasıdır. Putlara tapan müşrikler putlar için "Biz bunlara, bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." (Zümer, 3) diyorlardı. Ama Allah (cc) buna razı olmadığı için, Hz Muhammed’i Mekke’li müşriklere peygamber olarak göndermiş ve şirkin görünür yüzü olan putları ortadan kaldırtmış, inanç olarak da tevhid inancını yerine ikame etmiştir.

Allah kelimesi, ‘El-İlah’tan gelir. “El” takısı İngilizcedeki “the” gibidir. Allah (El- İlah) “The God” anlamına gelir. Yani Allah; El- İlah belli bir ilahtır. Bu kelime sadece Arap dilinde yoktur. Arapçanın mensubu olduğu Sami dillerinde de bu kelime vardır. Örneğin İbranice’de

“Elohim” (Tanrı) kelimesi bu kökten gelir. Ayrıca yine aynı dil ailesinden gelen ve Hz. İsa’nın ana dili olan Aramicede de aynı kelime vardır. Hem de Arapçadaki “İlah” kelimesiyle aynı kelimedir. Okunuşu da aynıdır. (DİB İslam Ansiklopedisi, II/471; Bülent Tatlıcan, Kur’an’da çelişki yoktur, s. 46)

Hz Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?

“Allah insanlığın çoğalmasını -onları yoktan var ettiği gibi- topraktan yaratmakla da devam ettirebilirdi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 177) Bunun yerine Yüce Allah farklı metot kullanmıştır. Bu usulün detayıyla alakalı iki görüş vardır.

Birinci görüş: Hz. Âdem’in yaratılmasında anne de yoktu baba da; Hz. İsa’nın yaratılmasında yalnızca anne vardı; Hz. Yahya’nın yaratılmasında ana ve baba vardı, fakat çocuk yapma kabiliyetleri mevcut değildi. Tüm evren yoktan var eden Allah (cc) Adem ve Havva’nın her doğumda ikiz olan kız ve erkek evlatların birbirleri ile evliliklerine (Tabâtabâî, Mizan, IV/146) izin vermemiş, bir sonra doğan ikizlerden doğan kız ve erkeklerin çapraz evliliklerine izin vererek insanların çoğalmasını sağlamıştır. Peki neden?

Allah “İnsanlığın atasının tek olmasını.” istemiştir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 156) Irkçılık, üstün kan iddiası gibi kavramların insanlığa ne gibi kötülükler yaptığı ortadadır. İşte en son dünya savaşı faşist Almanya ve İtalya’nın üstün ırk teorisinden hareketle başlamıştır. Dünyayı sömüren, Afrika’yı köleleştiren, Asya’yı işgal eden emperyalist devletlerin fikri temelini “sosyal evrim” teorisi oluşturur ve bu teori güçlü olan üstün soy iddiasına dayanır. Dünya tarih boyunca ırkçılıktan çok çekmiştir. Şimdi aslı soruyu soralım, ya Allah (cc) mesela iki Adem ve Havva diyelim yaratsa idi, tarih boyunca insanlar birbirlerine karşı daha fazla ırkçılık yapmaz, daha fazla kan dökülmezler mi idi? Halbuki ilahi kaynaklı tüm dinler, insanlığı hep ortak atadan başlatır ve bu sayede ırkçılık hastalığının kökü en başta kesilir. Bundan sonra insanların yapacakları ırkçılık dahil her yanlış, bizzat insan kaynaklı ve ilahi çizgiden sapmanın sonucu olacaktır.

Konuya diğer boyutu ile de bakmak gerekir. Ateistlerin bu çapraz evliliğini eleştirmeleri tutarsızdır. Çünkü bizzat günümüz ateistleri İslam'da haram olan zina, ensestten eşcinselliğe birçok haramı normal kabul edip savunmaktadırlar. (Bu konu, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ ve ‘Eşcinsellik’ adlı yazılarda ele alınmıştır.)

Bu konudaki ikinci görüş ise ilk yaratılan insanların Ademler ve Havvalar olduğu şeklindedir:

İlk yaratılan Adem ve Havva’dan sonra Kuranı Kerim’de ve sağlam rivayetlerde “kardeşlerin birbiriyle evlendikleri” bilgisi verilmediği, bu nedenle de ilk yaratılan erkekle kadından birçok erkek ve kadının türetilmesinin mümkün olduğu görüşü ileri sürülür. (Kur’an Yolu, Nisa Suresi 1. Ayetin tefsiri)

Araf, 11’de "Sizi yarattık, sonra size şekil verdik, sonra da meleklere: "Adem'e secde edin!" dedik." buyrulur. Ayet, ilk yaratılıştan bahsetmektedir. Çünkü ayetin son cümlesi Hz. Adem'e secdeden bahseder. Bu ayette dikkat çeken husus, Yüce yaratıcı Allah (cc) hazretleri 'Sizi yarattım.' derken 'qum' zamirini kullanmaktadır. Arapça dilbilgisi kuralına göre seni yarattım derken, 'qe' zamiri, ikinizi yarattım derken ‘quma ' zamiri kullanılırken ve ayette Hz. Adem veya Hz. Havva annemizle birlikte, sen veya ikiniz yani ‘ qe veya quma' kullanılması gerekirken 'qum’ zamiri kullanılmıştır. Arapçada çoğul birden değil ikiden sonra başlar, en az üç ve fazlası için kullanılan qum: ‘Siz’ anlamına gelir. Bu kelime ‘biz insanları’ kastediyor denebilir ama hemen aynı ayetteki bir sonraki kelime yani ' Sizi yarattık sonra da şekil verdik' anlamına gelen 'Sarrafna' kelimesi gelmekte ve o da 'qum' yani yine en az üç kişi için ifade

edilen zamirle devam ettirilmektedir. Ayetin son bölümü ise 'Sonra da Hz. Adem'e secde ' edilmesinden bahsedilmekte dolayısı ile ayetin insanlığın genelinin yaratılmasından değil, ilk yaratılıştan bahsettiği ortaya çıkmaktadır.

Bu ayetten yola çıkarak Allah'ın, en az üç olan yani ikiden (Adem ve Havva'dan) daha çok insanlar yarattığını, dolayısı ile insanlığın bir anne ve babadan değil ikiden çok yaratılan insanlardan çoğaldığı ortaya çıkmaktadır.

Yine Hucurat, 13. ayette 'Sizi kadın ve erkekten yarattım' denirken, ayette geçen ‘kadın ve erkek’ kelimeleri elif-lam takısı ile ‘Marife’ şeklinde geçmez yani, kelimeye ‘bilinen, meşhur olan’ (İngilizcesi 'the') anlamı katan ekler bu iki kelimede kullanılmaz. Yani “erkek ve kadından kasıt, herkesçe bilinen iki insan olan Hz Adem ve Havva olsa idi başlarında elif-lam takısının gelmesi gerekirdi ama elif-lam olmadan yani ‘nekra’-bilinmeyen, tanınmayan- olarak bu kelimeler geldiğine göre bu kadın ve erkek bilinen Adem ve Havva değildir.” Diye tefsir edenler bulunmakta dolayısıyla ‘Adem ve Havva'ların yaratıldığı iddia edilmektedir. Yine Ali İmran 33. ayette Hz Adem'in 'Seçilerek' alemlere üstün kıldığı ifade edilir. Seçim 'çoğul içinden yapılır' yorumu getirilir.

Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?

Kuran'da şer-kötülük Allah'a nispet edilmez aksine, Kuran'da ‘şerrin yani kötülüğün insanların yaptıklarının karşılığı, bizzat kendi işlediklerinin sonucu olduğu’ açıkça ifade edilir.

Rum, 41: "İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri için Allah, yaptıklarının bazı kötü sonuçlarını dünyada onlara tattıracaktır."; Ali İmran, 165. ayet: "Bir musibet (kötülük) sizin başınıza geldiğinde, “Bu, nereden başımıza geldi?” dediniz, öyle mi? De ki: “O (musibet), kendinizdendir.”; Nisa,79: "Sana ne iyilik gelirse Allah’tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir."

İnsan kötülüğe bizzat kendisinin yaptığı işler ile sebep olur, Allah'ta her şeyin yaratıcısı olduğu gibi, insanın yaptığı işlerin sonucu olan kötülüğü de yaratır. Yani kötülüğe sebep olan insandır, insanın yaptığının sonucu olarak ortaya çıkan kötülüğü yaratan ise Allah'tır.

Nisa 78 ve 79. ayetler çelişkili midir?

Nisa,78: "İnsanlara bir iyilik gelirse, “Bu, Allah’tandır” derler. Onlara bir kötülük gelirse, “Bu, (Ey Muhammed) senin yüzündendir” derler. (Ey Muhammed!) De ki: Hepsi Allah’tandır." Nisa, 79: "Sana gelen her iyilik Allah´tandır, sana ne kötülük dokunursa kendindendir.”

Kur'an, görünüşte insanların yaptığı fiilleri de zaman zaman Allah'a isnat etmektedir, çünkü gerçek yaratan O’dur. (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Çelişki görüntüsü, kötülüklere sebep olan insan davranışları ile insanın istemesi üzerine o kötülüğü yaratanın Allah olmasının anlaşılamamasından doğmaktadır. Kısaca yapan insan, yaratan Allah’tır. Ayet meallerine bakalım: Nisa 78. ayette, her şeyi olduğu gibi iyilik ve kötülüğü de Allah'ın yarattığını ifade edilir. 79. ayet ise Allah'ın yarattığı kötülüklerin sebebinin insan olduğunun altını çizilir. Kötülüğün sebebi insandır ve neden olduğu tüm işler ve sonuçlarından sorumludur - İnsana özgür iradesi ile yapacağı işi seçer, o işi yapma gücünü de Allah o kula verir, tüm bunların sonucunda da kul seçiminin iyi veya kötü olmasına göre karşılığını ahirette görür. İki ayet arasında bir çelişki değil, bahsedilen konuların farklılığı söz konusudur. Kötülüğe sebep

olan insandır, insanın o kötülüğünü veya iyiliği yaratan ise Allah'tır. Yani kötülüğün sahibi insan, insanın istediğini -iyilik veya kötülük dahil her şeyi- yaratan ise Allah'tır! Yüce Yaradan hem kötülükten razı değildir; peygamber, kitap göndererek her zaman kullarını kötülükten uzak durmaları konusunda insanları uyarır ve güzelliğe-iyiliğe teşvik eder, hem de Kuran'da sadece iyiliği kendine izafe ederek, kötülüğü yaratsa da iyiliğin ve iyilerin tarafında olduğunu bizlere işaret eder. İyilikler; yaratıcının bize hediyesi, kötülükler ise insanın kendi işlerinin sonucu ortaya çıkan ve yaratıcının razı olmadığı durumlardır.

Ayrıca Yüce Yaradan iyiliğin ve kötülüğün kendisinden olduğunu ifade ettiği 78. ayette, iyilik ve kötülük için "Minellah" değil, "Min indi'l-Allah" ifadesini kullanır yani, iyilik ve kötülük için Allah (cc) direk 'kendinden' ifadesini kullanmaz. Fark nedir? "Min indi'l-Allah" yani: İyilik ve kötülük 'Allah tarafından, Allah'ın katından, huzurundandır' ifadesini kullanır. 79. ayette ise iyilik için, "direk kendinden" anlamına gelen "Minellah" ifadesi kullanılır. Yani Türkçe'ye aynı anlamda çevrilseler de aslında Arapça orijinalinde ve kelimelerin ruhunda büyük farklılıklar bulunmaktadır. Yüce rabbimiz iyilikle de beraber olsa kötülüğe razı olmaz ve direk kendinden değil, her ikisinin de huzurundan geldiğini/yaratıldığını bildirirken, iyiliği ise direk kendine izafe eder, kendinden olduğunu belirtir; çünkü O (cc) iyiliğin tarafındadır ve sadece iyiliğe razıdır!Bir insanın iyilik yapması için birçok etkenin bir araya gelmesi gerekir. Mesela bir binayı yapmak çok zordur ama kötülük için az bir eylem yetmekte, kötü sonucu doğurabilmektedir. Yapmak zor, yıkmak ise kolaydır ve hatta bazen sadece yapılması gereken konulardaki ihmal bile kötülüğe neden olabilmektedir. İşte Allah (cc) iyilik için her türlü (Sadece yaratma konusunda değil, teşvik etme, ödüllendirme dahil bir çok konu) ortamı hazırlamaktadır. Kötülüğü ise; ne olduğunu, kötülüklerin listesini ilahi kitapla bildirip peygamberle açıklamakta, her insana verdiği vicdanla ve meleklerle uzak tutmakta ve sonucunun cehennem olduğunu bildirmekte, tercihi de sonucuna katlanacak olan insana bırakmaktadır. Allah (cc) sadece insan isterse ancak o zaman insanın yapacağı o kötülüğü yaratmaktadır.

Her şey sonuçta Allah'tandır ama başa gelen kötülükler ise insanların kendi elleriyle işlediklerinin sonucudur. Örneğin bir insan elini ateşe soksa eli yanar. Elinin yanması Allah'ın yarattığı kanunlar gereğidir. Fakat elini yakan, ateşe elini sokan insandır.Şura, 30: "Başınıza gelen herhangi bir kötülük, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. (Bununla beraber) Allah (günahlarınızın) birçoğunu affeder (de onlardan ötürü bir musibet vermez.)"; Fussılat, 46: "Kim iyi bir iş yaparsa kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa kendi aleyhinedir. Rabbin, kullara (zerre kadar) zulmedici değildir."; Zümer, 7: "Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz ki Allah sizin iman etmenize muhtaç değildir. Ama kullarının inkâr etmesine razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur. Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak rabbinizedir. O da size yaptıklarınızı haber verir. Çünkü O, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilir." Bunların dışında imtihan konusu olan olaylar vardır ve bunlar Allah tarafından, insanları imtihan vesilesi olarak kulun karşısına çıkarılabilir. Bunlar az, hayatın geneli içinde istisna olan olaylardır. Hastalık, kıtlık gibi konular buna dahildir. Ama unutulmamalıdır ki aynı yüce yaradan, her hastalığa bir şifa ve her çalışana mutlaka karşılığını da verendir. Hatta bu çalışan Yaradanı inkar eden biri bile olsa, bu kural değişmemektedir.

Bakara,155: "Muhakkak ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele."; İnşirah, 5: "Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır."; Bakara, 286:" Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar."

"Kula bela gelmez Hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça."

Bir Müslüman olaylara, hayata nasıl bakar?

Efendimiz yeni bir elbise aldığında şöyle dua ederdi: "Allah'ım, Sana hamd olsun, bunu bana sen giydirdin." (Tirmizi, Libas, 29; Ebu Davud, Libas, 1)

Bir Müslüman, her şeyin asıl sahibinin Allah olduğunu asla unutmaz. Bilir ki O (cc) her şeyi görür, bilir, işitir (Basir, Alim, Semi) O Allah, her şeyin sahibi, yöneticisi, hakimidir (Malik, Vekil, Hakim) O'nun her işinde mutlaka bir hikmet vardır. Hayat ise sadece bu dünya ile sınırlı değildir. Hayat, dünya ve ahireti de kapsar ve ebedidir, sonsuzdur. Sonlu olan sadece mekanlardır!

Müslüman, önce ulaşmak istediği hedefi için fiili dua yapar (çalışır) ve sonra sözlü dua yapar, Müslüman elde etmek istediği şeyin sadece Allah izin verirse elde edilebileceğini asla unutmaz ve bu amacının genel anlamda hem dünya hem ahiret hayatı için en iyisi olmasını (hayr) temenni eder, bu yönde Allah'a iltica eder, yönelir; sözlü dua eder.

Müslüman daha sonra gerçekleşen sonuca bakar. Eğer amacına ulaşmışsa tekrar en başa döner ve bunun Allah'ın bir lütfu, hediyesi olduğunu bilir ve Allah'a şükür (hamd) eder. Eğer istediği olmamış ise, bir hayr olduğunu düşünüp sabreder ve Allah'ın muradına, O'nun istediğine boyun eğer; "demek dünyada olması benim için iyi değilmiş, ahirette Allah daha iyisini verir." der tevekkül eder.

Fiili dua bizim görevimizdir, Müslüman asla nemelazımcı, tembel olmaz! Ama en son aşamada her şeyin yine karar (İrade) vericisi Allah olduğunu da asla unutmaz! Müslüman için bu süreç bir bütündür. Müslüman sebeplere tevessül etmeyi asla ihmal etmez ama sonucun da Allah'ın elinde olduğunu unutmaz! Hasta isek doktora gitmek, ilaç almak ve kullanmak zorundayız ama bizi iyileştirecek (Şafi) olan Allah'tır! Bir Müslüman din için, vatan için, namus için cihad mı ediyor, bilir ki zafer Allah'tandır, ona düşen seferde olmaktır. Zafer kazanırsa Allah'a şükreder, bu yolda canını verirse şehittir; yine kazanmıştır!

Ateist ve oryantalistler ise bu çizgiyi anlamadıkları veya tamamına vakıf olamadıkları için Müslümanları her zaman kaderci, tembel, çalışmayan veya mazeret gösteren olarak tasvir ederler ki, olaya hakim olamamaları, anlayamamaları onların bu konudaki cehaletlerinin göstergesidir, Müslümanların değil! (Bu konu 'Kader' başlıklı yazıda daha detaylı ele alınmıştır.)

İmtihan bilincine sahip Müslümanlara örnek ve önder peygamberlerden bazı misaller:

"Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş hâlde görünce şöyle dedi: "Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfüdür." (Neml, 40); "De ki: Eğer (haktan) saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da Rabbimin bana vahyettiği (Kuran) sayesindedir." (Sebe, 50) ;"Tövbe edip iman eden ve salih amel işleyen kimsenin kurtuluşa erenlerden olması umulur." (Kasas, 67) ; "Hani onlardan bir topluluk demişti ki: "Siz, Allah'ın helâk edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?" Onlar da, "Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah'a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)" demişlerdi." (Araf, 164) ; "Başarım ancak Allah'ın yardımı iledir. Ben sadece O'na tevekkül ettim ve sadece O'na yöneliyorum." (Hud, 88) ; "Allah dilemedikçe, ben kendi kendime ne bir zararı önleyecek, ne de kendime bir yarar sağlayabilecek

güçteyim.” (Yunus, 49) ; “Şüphesiz ’izzet ve gücün’ tümü Allah’ındır.” (Yunus, 65) ; “Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub’un dinine uydum. Bizim, Allah’a herhangi bir şeyi ortak koşmamız (söz konusu) olamaz. Bu, bize ve insanlara Allah’ın bir lütfudur.” (Yusuf, 38) ; “İman eden sihirbazlar: ‘Zararı yok, biz şüphesiz Rabbimize doneceğiz; inanların ilki olmamızdan ötürü, Rabbimizin kusurlarımızı bize bağışlayacağını umarız’ dediler. (Şuara, 51) ;

“İnsanlar büyük ölçüde sonuca şartlanırlar. Hayır! Bizim imtihanımız ‘süreçle’ ilgilidir. Bizim için tek başarı Allah’ın rızasına ulaşmak olmalıdır. Üzerinize düşeni yaptı iseniz sonrası için “Tevekkül gerek”. Varsayalım, sonuç istediğiniz gibi olmadı. Ama siz görevinizi hakkı ile yaptınız. Kazanan sizsiniz.” (A. Dilipak, Yeni Akit, 16 Haziran 2019)

“Ne kadar başarılı olursak, başımız öne eğiliyor. Çünkü işin sahibi Allah’tır.” (Adnan Demirtürk)

“Dünya hayatının helal olsa hesabı, haram olsa azabı vardır.” (Hicr, 92; İhya, II/237)

“Allah bize yeter, O ne güzel vekildir.” (Ali İmran, 173)

Ahiret, beden, ruh ilişkisi

Peygamber Efendimize bir müşrik gelerek elindeki kemikleri ufalar ve şu soruyu sorar: “Senin Rabbin mi bu kemikleri diriltecek?” Bunun üzerine şu ayet iner: “Kendi yaratılışını unuttu da ‘çürüdüğü halde bu kemikleri kim yaratabilir?’ diyerek bize misal vermeye kalkıştı. Deki ‘onu ilk yaratıp meydana getiren diriltecektir.’ O yaratılışın her özelliğini bilendir.” (Yasin, 78-79) Ölen, çürüyen, toprak olan vücut ahirette, haşr günü yeniden nasıl diriltilecektir? Cevaba geçmeden önce insanın tanımını doğru yapmamız gerekir. İnsan sadece bedenden ibaret değildir. İnsan hem beden hem ruhtan oluşan bir bütündür: İnsan = Beden + Ruh. Beden; et, kemik, yağ ve sinirden oluşan ama aslında toprağın şekil değiştirmiş halinden başka bir şey değildir. Ruh ise Allah’ın ilk insan Adem’e (as) üflediği, ondan günümüze dek tüm insanların özünü oluşturan ilahi bir esintidir, cevher, özdür. Bir tohum düşünelim. Toprağa düşer düşmez tohum birden canlanır, hareketlenir. Toprağa kök salar, toprağı yararak yeryüzüne çıkar. Büyür, gelişir, dal-budak salar. Büyür, çiçek, yaprak, meyve verir ve daha sonra kendi gibi yüzlerce tohumu toprağa salar. Halbuki bu tohum toprağa düşmeden önce cansız idi. Onu toprak canlandırdı. Tıpkı bunun gibi, ölen bir insan, cansız olarak girdiği topraktan mahşer günü canlı bir insan olarak (Beden+ ruh) dirilecektir. Tohumu toprakta canlandıran su ve minerallerdir. İnsanın dirilmesi konusunda tek bilinmezlik, ölü bedeni bir araya getirip onu tekrar diriltecek, su ve minerallerin işlevini yerine getirecek olan ruhun mahiyetinin bilinmemesidir. Halbuki, ilk insan da çamur halinde iken onu insan haline getiren ona üflenen ruh idi. İşte öldükten sonra toprağa dönüşen bedeni diriltecek olan da yine bu toprağın ruh ile birleşmesi olacaktır. Dirilişin genel hatlarıyla formül şudur;

Ölü Beden (toprak) + ruh = İnsan (Kıyamet günü, mahşer yerinde)

“Yeniden diriliş nasıl olacak? Nohut tanesi toprağa atarsanız, su ve güneş'le buluşturursanız, tohum olur birden canlanır. İnsanı doğumla başlatıyorsunuz, doğum öncesi geçirilen evreleri göz ardı ediyorsunuz.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 70, 71) Haşr esnasında insanın dirilişine zemin hazırlayacak olan (Sahih-i Buhârî- İst: 1401 K Tefsirû Sûre, XXXIX/3, 78/1; Sahih-i Müslim- K. Fiten: 141-143; Sünen-İ Nesâi- K. Cenâiz, 117; Sünen-i İbn Mâce- K. Zühd, 32; İmam-ı Mâlik- El Muvatta- K. Cenâiz, 49. 2; İmam Ahmed b. Hanbel- El Müsned, III/28) “Acbü’z-zeneb, hiç yok olmayan, insanın yaratılış özü veya çekirdeğidir, yeniden yaratılış bunun üzerinden gerçekleşecektir.” (Y. Şevki Yavuz, Acbü’z-zebeb, DİA)

İnsan nasıl diriltileceğini daha iyi anlayabilmek için önce insan nasıl yaşar ona bir bakalım: Toprakta bol miktarda madensel mineraller bulunur. Bunlar bitkisel ve hayvansal gıdalar (ki hepsinin aslı topraktır, hepsi toprağın şekil değiştirmiş halidir) vasıtası ile insan vücuduna girince çeşitli şekillerde ve oranlarda birleşip vücut için gerekli enerji, doku, organları meydana getirirler. Vücudumuz mineralleri dışarıdan alır, işler, yeni bir formda gerekli yerlere gönderir. Yani vücudumuzu canlı tutan, yaşamın devamına vasıta olan mineraller toprak içinde karışık halde bulunurlar. İnsanlar bunları topraktan seçip, süzüp alamaz. Allah (cc) bu görevi bitkilere ve hayvanlara vermiştir. Kâinattaki her varlık (Casiye, 13) gibi bitkilerde insanlara hizmet amacıyla yaratılmıştır. Bitkiler kökleriyle toprağın içindeki mineralleri toplar ve bunları farklı şekil, boyut, renk, koku ve tattaki meyve sebzelere dönüştürürler.

Popülâsyon Profesörü Joel Cohen ve Ekoloji Profesörü David Tilman: "Hiç kimse doğal ekosistemlerin insanlara bedava olarak sunduğu yaşam destek hizmetlerini temin edecek sistemlerin nasıl tasarlanacağını henüz bilmiyor." (P. Raeburn, "Home wreckers", Popular Science, January, 2000) derken aslında, Allah'ın iradesi ile daha ilk planlandığı andan itibaren Big Bang adlı patlamanın amacının insanlara hizmet eden bir evren oluşumu olduğunu itiraf etmektedir. "Evrendeki 'insani ilke' yani evrendeki her ayrıntı, insan yaşamını gözeten bir amaçla var edilmiştir, düzenlenmiştir. Yerçekimi var eden, insanın yaşamını amaçlamıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 36, 45)
Toprakta mineral iken bitki onları meyve sebze haline dönüştürmüş, hayvanlar da bu mineralleri yiyerek et, süt, yumurta, bal… vs. haline dönüştürmüştür. Topraktaki mineraller, ya direk bitki veya dolaylı yoldan hayvansal gıdalar vasıtası ile insan vücuduna geçer ve tüm bunlar sayesinde insan yaşamını devam ettirir. Zamanı gelip insan öldüğünde de insan bedenindeki tüm mineraller doğal geri dönüşüm yolu ile yeniden toprağa karışırlar.

Çamurdan (Rahman 14) yaratılan 'İlk' insanın bedenini oluşturan tüm elementler aynen toprakta da bulunmaktadır. "Bilim, insan vücudundaki tüm elementlerin aynı zamanda toprakta da olduğunu belirtir. Kur'an'da insanoğlunun spermden, topraktan, sudan yaratıldığı ifade edilir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 28) Vücudumuz en az 25 elementten oluşur, yüzde 99'a yakınını 6 element oluşturur. %65 Oksijen, %18 Karbon, %10 Hidrojen, %3 Nitrojen, %1,4 Kalsiyum, %1,1 Fosfor. Geri kalan yüzde 1'5 kısmı ise Potasyum, Sülfür, Sodyum, Klor, Magnezyum ve eser miktarda Bor, Krom, Kobalt, Bakır, Flor, İyot, Demir, Manganez, Molibden, Selenyum, Silikon, Kalay, Vanadyum ve Çinkodan oluşturur. (https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/vucudumuzda-kutlece-en-cok-hangi-elementlerin-atomlari-bulunur; https://www.bbc.com/turkce/vert-fut-44926689) Oranlarını verdiğimiz temel maddelerin New York Borsası'ndaki değeri 4.5 dolardır. (https://www.aksam.com.tr/ramazan/insanin-ozu-toprak/haber-419561) Kısaca biz insanlar toprak sayesinde yaşamaktayız. İlk insan Hz. Adem topraktan yaratılmıştır. İlk önce toprak (Çamur) idik (Rahman, 14; Fatır, 11; Mü'minun, 12) ruh üflendi (Hicr, 29) insan olduk, Ölünce yine aslımıza dönüp toprak oluyoruz. Nasıl ki buz sudan oluşmuştur; eriyince yine aslına döner ve su olur. İnsanda eriyince; ölünce çürür ve aslına döner toprak olur. Ahirette işte ilk kez topraktan nasıl insan yaratılmışsa ikinci kez de yine topraktan yaratılacaktır. Bedeni canlı iken (Bitkisel ve hayvansal gıdaların ana maddesi olup) yaşamasına vesile olan toprak, mahşer günü yine hayat bulup dirileceğimiz kaynak olacaktır. Yani insan yürüyen, konuşan bir topraktır. Sadece şekil değiştirmiştir. İnsan yaşarken hayatını devam ettireceği maddeleri bitkiler vasıtasıyla topraktan alır. Kıyamet günü tüm canlılar gibi bitkilerde ölecektir. İşte insanı canlı iken topraktan bitki vasıtasıyla yaşatan Allah (c.c.) kıyamet günü bitki vasıtasını kullanmadan (Çünkü onlar da ölüdürler) direk, vasıtasız topraktan insanı diriltecektir. (Bakara, 28) Nasıl? İlk insanı nasıl diriltmişse işte yine aynen öyle!

İnsan ölünce toprak olur diyoruz peki ölüm nedir? Ölüm bir son, bir toprakta dağılıp sonsuz karanlığa gömülmek midir? Aslında ölüm diye bir şey asla yoktur. Ruhlar âleminden yola çıkan

bir ruh için artık ölüm, bitiş, yok oluş asla söz konusu değildir. Bir insan toplam altı alemde yaşar.

Ruhlar alemi: Allah'ü Teala beden elbisesine sarıp dirilteceği tüm insanların ruhlarını cennet-cehennem yok iken bir alemde toplanmış ve onlara şu soruyu sormuştur. "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" Tüm ruhlar, "bilakis elbette sen bizim rabbimizsin "diye cevap vermişlerdir. (A'raf 172)
Anne rahmi: Her insan ruhlar âleminden sonra, sırası geldikçe dünyaya gelebilmek için anne rahminde belli bir süre yaşar. O mekan, kısa sürede olsa küçük bir dünya demektir o bebek için. Ruhlar âleminde ölüp anne karnında dirildiği gibi, doğum esnasında da ölüp (Mekan değiştirip) yeni bir dünyaya gözlerini açar bebek. Temel mesele şudur: Ruh ölmemekte, devamlı mekan değiştirmektedir.
Dünya hayatı ve rüyalar alemi: Her ikisi de iki ayrı mekandır, iki ayrı dünyadır. Bu iki alem-dünya bir arada yaşanır. Dünyada insanın belli bir ömrü vardır.
Ölüm dediğimiz olay vuku bulunca insan bedeni mezarda çürür, ruhu ise "berzah alemi" denen dünya ve ahiret arası bir alemde, benzetme yaparak anlatalım, milyarlarca yatağın olduğu dev bir yatakhaneye yatırılır. İnsan rüyasında nasıl kabus görürken bağırır, acı çeker, korkar fakat dışarıdan bakılınca mışıl mışıl uyuyormuş gibi gözükürse, berzahta da kötülük yapan ölülerin ruhu için aynı durum söz konusu olacaktır. Ayet-i kerimede de, (Mahşer günü) "Derler ki: Vay başımıza gelenler! Bizi 'yattığımız yerden' kim diriltip kaldırdı?" (Yasin, 52) buyrulmaktadır.

Sonra beden topraktan dirilir, ruh bedene girer (Ruh+Beden) ve insan yeniden dirilir. Mahşer yerinde insanlar toplanır (Haşr) Ahirette insanlar amellerine göre mizanda tartılır. Sevabı çok gelen Allah'ın lütfu, rahmeti ile (Buhari, Rikak, 18; Müslim, Münafikin, 71-73) cennete, kötülüğü çok olan kendi yaptığı kötü, zararlı, pis işlerin sonucu olarak cehenneme girer.
Zaten her şeyin çift yaratıldığı (Zariyat, 49) alemde, dünyanın da zıddının olması akla aykırı değildir. "Varlıkların zıt çiftler halinde yaratılması da ahiretin varlığına delildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 158) Bu konu ayrıca 'Deizm yanılgısı' adlı yazımızda ele alınmıştır.
Özetle ruh ölümsüzdür. Ruhlar aleminden yola çıkan ruh, son durak olan cennet-cehenneme kadar mekan değiştirir. Biz her mekan değişimini ölüm diye adlandırsak ta, aslında her bir ölüm yeni bir mekanda dirilmedir. Yani ölüm, mekan değiştirmektir, yok olmak demek değildir. İki alem geçmiştir: Ruhlar Alemi ve anne rahmi; Şu an iki alemde yaşıyoruz; dünya Hayatı ve rüyalar Alemi. Gelecekte de iki alem yaşayacağız; Berzah alemi ve ahiret (Cennet-cehennem)

Ahiret inancı
Ahiret inancı insanda sorumluluk hissi uyandırır. Yapılan işlerin bir gün hesabının verileceğinin inancı, insanları kötü fiillerden uzaklaştırır, iyi işlere yönlendirir. Hesap günü bilinci, insanı insan haklarına saygıya götürür, zararlı davranışlardan uzak tutar ve yararlı ve faydalı olmaya yönlendirir, mutlu ve huzurlu kılar. Aile ve akrabaların çürümeyip, sonlu-karanlık bir gelecekte toprak olmak yerine; sonsuz, cennette yaşadığını, insanlara iyiliğin yarın (Ahirette) karşılıksız kalmayıp cennet ile mükâfatlandırılacağını, kötülük yapanların ise cehennem ile cezalandırılacağını bilmek, yaşlı hasta, mahkûm, idamlık, mazlum, fakirlere ümit; zina, rüşvet, cinayet, gösterişe engel olur ve sevgi, şefkat, sadakat, affetme, fedakârlık, ihlâs, şükür, kanaatin hakim olduğu bir bakış açısına sahip kılar. Bu nedenle gerçek Müslüman egoist, pragmatist, menfaatperest, yalancı, hilekar olmaz. Çünkü hayat sadece bu dünya ile sınırlı değildir, "Bi daha mı geleceğiz dünyaya." mantalitesinde uzak, kötülük yapma imkanı varken bile ondan uzak durmaya çalışır, iyi olmak yönünde devamlı motive olur.

"Allah'a karşı yalan söyleyen ve doğru kendisine geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim (daha haksız) kim olabilir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil midir? (Kıyamet günü) Yaptıkları

amellerin kötülükleri karşılarına çıkmış ve alay edip durdukları şeyler, kendilerini sarmıştır…(O günden sakının ki günahkar) nefis şöyle diyecektir: Allah'ın yanında yaptığım kusurlardan dolayı yazık bana! Doğrusu ben alay edenlerdendim." (Zümer, 32, 48, 56)

Ruh

"Sana ruhtan sorarlar; de ki: 'Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (İsra, 85) ayetinden anladığımıza göre ruh hakkındaki bilgimiz de çok sınırlıdır. İnsan beden ve ruhun birleşiminden oluşur. Bedeni yukarıda anlattık. Ruh ise Allah'tan gelen (Secde 9, Hicr 29) ve vücudu canlı, gören, düşünen, hisseden bir varlık kılan ilahi bir lütuftur, hediyedir.

"Ruh bedenin suretine giren, süratle hareket eden ve uzun mesafeleri kolayca alan, ancak bedenden bağımsız insanın bilişsel yönünü idare eden nurani ve latif bir cevher olarak nitelemişse de, ruhun mahiyeti ile ilgili görüşler birbirinden farklılık arz etmektedir. Ruh, bedenin sultanı konumundadır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 113, 115)

Ölü bir insan düşünelim. Eli, kolu, beyni, gözleri, kalbi… vücudu tam olarak yerindedir. Bu insana fıkra anlatsak, bilmece sorsak, korkunç hikâyeler, hüzünlü olaylar anlatsak bir tepki verir mi? Canlı iken her fıkraya gülen, hüzünlü her olaya üzülen, korkan, sevinen, hisseden bu insana ne olmuştur? Daha doğrusu can alıcı soru şudur: Ölürken insandan eksilen nedir ki, o olmayınca neşe, sevinç, hüzünde onunla beraber gitmektedir?

Kalbin çalışmasına engel olan, kan dolaşımı durduran, beyin faaliyetlerini sona erdiren, vücuttan ayrılması ile vücudun işlevlerini sonlandıran nedir? İnsanları yaşatan beden ve onun işlevleri değildir. Bunlar hayatta olmanın göstergeleridir. Tüm bunlar vücutta var iken de hayatın sona ermesine neden olan, vücuttan eksilen şey nedir? Duygularımızı var eden, hissiyatın kaynağı ruhtur. Yoksa sevinme, üzülme, fikir, düşünce gibi kavramları, kuru bir vücut organları arasındaki elektrik akımı ile izah etmek mantıksızdır. Ruhla beraber duygu vardır. Ruh emaneti geri alınınca, duygu, his, düşünce de vücudu terk eder. "Beyin ve bilinç aynı şey değildir. Beyin bir araba ve bilinç ise onun sürücüsüdür. Ruh, insanı canlı varlık yapan ve bedeni yöneten manevi cevherdir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 173, 200); "Düşüncenin belirli bir sinirsel etkileşim olduğunu söylemek, adalet fikrinin kağıt üzerine yazılmış birkaç şeyden başka bir şey olmadığını iddia etmek kadar anlamsızdır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 41,42, 44) ; "Ruh nedir? 'Bedenin sürekli değişmesine' karşılık, benlik şuurunun değişikliğe uğramadan kalması, 'bedenden farklı bir unsurun varlığını' gösterir. Beden ve uzuvlar, ruhun kullandığı aletlerdir. Ruh, bedenin sultanı konumundadır." (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 112, 115)
S. Lewis, "Sizin bir ruhunuz yok, siz zaten ruhsunuz. Bedeniniz var." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 23) Kanadalı nörobiyolog Wilder Penfield, 'zihnin gizemi' isimli kitabında, 'aklı, beynin içindeki sinirsel işlemler bazında açıklamanın imkansız olacağı kesin olarak gözüktüğü için, varlığımızın iki önemli unsuru, yani madde ve ruh açısından açıklanması gerektiğini düşünüyorum.' demektedir. (Penfield, The mystery of the mind, s. 123)

Yine bir ölü düşünelim, gözleri vardır fakat göremez. Halbuki canlının gözü ile aynı gözdür ölünün gözü de. Soru: Ölürken bu insandan ne eksilmiştir ki gören gözler görmez olmuştur. Beyin hücresinde görme olayı bir elektron coşkusundan ibarettir. Beynimizin görme ile görevli merkezini binlerce kez büyütsek, karşımıza sadece hücre içinde belli noktalara yığılan elektron dizilimine rastlarız. Peki bu elektrik sinyallerini anlamlı görüntü şeklinde 'gören' kimdir? Gören beyin Et parçası, protein, yağ molekülleri) olamaz. Gözden gelen elektronları anlamlı görüntüye beynimiz dönüştürür ama beyin hem ekran hem göz (İzleyici) olamaz!

Kendimize soralım: "Ben" dediğimiz varlık kimdir? Çocukken 'ben' dediğimiz vücudumuzdan şu an geriye hiç bir şey kalmamış, bedenimiz kendini yenilemiş durumdadır ama biz hala 'Ben' demeye devam ediyoruz! "Benim evim, benim elim, benim bedenim." Tamam da o 'ben' kimdir?! Et, kemik, yağ, protein yığını olan bu beden kendi kendine 'ben' deyip, düşünüp, görüp sevinip üzülebilir mi? Et yığını kendine 'ben' diyebilir mi? İşte aslında kendine 'ben' diyen, bedenimiz değil ruhumuzdur.

"İnsan bedenen yaşlandığı halde hala neden içinde koşmak, daha çok yaşamak isteği vardır? Çünkü bedenden ayrı bir de asli cevher olan ruh vardır ve bu ruh ölümsüzdür! "Ben varım." derken bu "Ben kimdir? Nerededir?" Varlığımız (ben) belirli bir beyin hücresinde veya vücudumuzun herhangi bir organında yer almaz. Vücudunuzdaki hücreler sürekli değişir ama "ben" yine de aynı kalır. Var olduğumu nasıl bile bilebiliyorum?" sorusuna bir profesörün verdiği ünlü cevap, " Peki bu soruyu 'kim' soruyor?" şeklindedir. Benlik, bizim 'olduğumuz' şeydir, sahip olduğumuz değil. Bilgisayarın yaptığı şeyi 'anladığını' söylemek, bir akım kablosunun hür irade sahibi olduğunu ya da bir müzik çalarım çaldığı müziği anladığını ve ondan keyif aldığını söylemek gibi bir şeydir." (Anthony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 168)
Gören, düşünen, duygulanan, hisseden (6. his, telepati, psikometri) hep ruhtur. Buna en güzel örnek çizgi filmlerde seyrettiğimiz dev robotlardır. Robotun baş tarafında bir insan bilgisayar tuşları, çeşitli kollar, düğmelerle dev robotu yönetir. Dövüştürür, yürütür, hareket ettirir. Fakat robotu o insan terkedince geriye paslanmaya başlayan bir metal yığını kalır. Tıpkı onun gibi, ruhumuz, robotu yöneten insan; bedenimizde ise robot gibidir. Ruh beynimizi bilgisayar tuşları gibi kullanıp bedenimizi yönetir. Ruh çıkınca geriye çürümeye başlayan, et ve kemik yığını kalır. Bazı alimler bunu " Ruh binici, ceset attır." şeklinde tarif etmiştir. "İslam düşüncesinde insan, ben diye işaret edilen, ruh ile desteklenmiş beden olarak tarif edilmiş." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 61)
Parapsikoloji ilmi, ruhun faaliyetlerini pozitif bir bilim dalı olarak ele alır ve inceler. İnsanların bakışlarıyla kaşık, çatalı eğmesi, bir kişinin bir eşyasına dokunup, o kişi hakkında doğru bilgi verilmesi, karşıdaki insanın düşüncelerini okunması, astral seyahat gibi paranormal olaylarla ilgilenir. Bizim evliya kerametleri dediğimiz olaylara rasyonalist (Akılcı) bir açıklama getirmeye çalışır. Bunda özellikle kuantum fiziği ve izafiyet teorisinden istifade eder.
Hz Adem'i yarattığı zaman Allah O'na ruhundan üflemiştir. Çamur halindeki Hz. Adem'e Allah (cc) kendi ruhundan üflemiş, çamur ruh ile birleşince insan dirilmiştir. Ruh çıkınca insan bedeni yeniden çamur- toprak olan aslına, özüne dönmektedir.
Ruh bize Yüce Yaradan'ın bir hediyesidir; onunla yaşar, duygulanır, "Ben'im" deriz. O çıkınca kokuşan, çürüyen bir ceset kalır geriye. Demek ki önemli olan ruhtur; ruh güzelliğidir. Beden ve bedenin güzelliği geçicidir. Efendimizin evliliklerinde de bu husus göze çarpar. Hz. Resul'un evlendiği annelerimiz belki dul ve yaşlı idiler ama ruhları güzeldi, temiz, ahlaklı, edepli idiler. Hz. Resul'de bu nedenle "evlenilecek kadında sülale, mal ve güzelliğe değil öncelikle ahlak, huy (ruh) güzelliğine bakın" buyurmuşlardır. (Buhârî, nikâh 15; Müslim redâ 4, 6, 8, 53, 54, fiten 86; Tirmizî, nikah 4; Nesâî, nikâh 10, 13; îbn Mâce, nikâh 6/38; Dârimî, nikâh 4; Ahmed b. Hanbel, I/92, 457, II/428, IV/92, 153, 377.Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi, 8/61)

Özetle; İnsan = Beden + Ruh; Beden = Et + Kemik = Çamur; Ruh = Rabbimizden esinti, Beden/Çamur + Ruh = İnsan; Beden/Çamur - Ruh = Ölüm (Geriye çamur-toprak kalır.) Asıl olan ruhtur. Onu da her şeyimizi olduğu gibi, 'Hayy' olan Allah-u Teala (cc) vermiştir.

Ruh, nefis

Beden yaşlanıyor, zayıflıyor, hastalaşıyor ama içimizde bir şey, genç ve sağlıklı iken yaptıklarımızı yapmaya devam etmek istiyor. Ama beden buna engel oluyor, normalde sadece materyalist açıdan bakacak olursak beden zayıfladıkça istek, arzularında azalması, zayıflaması gerekir. Bedenle uyumsuz olarak daima genç kalan bu cevher ruhtur. Eğer bedeni arzularımızı

kontrol altına alır, dünya ve ahiret dengesini güzel kurarsak bu arzular bizi cennete yükseltir. Eğer sadece materyalist açıdan olaylara bakar ve sadece dünya hayatına odaklanırsak, o arzu ve istekler bizi 'esfele safilin; belhüm edal' çukuruna düşürür.

Ruh ve can arasındaki ilişki!
Can bedenle irtibatlı bir konudur. Ruh, benzetme yaparak açıklayacak olursak, arabanın kontağını açan ve kapatandır. Ruh bedene girince arabayı çalıştırır ve can bedenle etkileşime girer. Ruh çıkarken de kontak kapatılır ve bedenin tüm işlevleri sona erer. Beden ortadadır ama arabayı çalıştıracak kalmayınca araba nasıl çalışmazsa, ruh çıkınca da beden tüm işlevlerini yitirir.

Doğumdan Sonra Hayat Var mı ?
Anne rahmine düşen ikiz kardeş anne karnında doğmak üzeredir. Biri diğerine, "Buradaki hayatımızın sonuna yaklaşıyoruz." der. "Ama ben gitmek istemiyorum." diye haykırmış kardeşi. "Hep burada kalmak istiyorum." "Elimizden gelen bir şey yok. Hem, belki doğumdan sonra hayat vardır." "Bize hayat veren o kordon kesildikten sonra bu nasıl mümkün olabilir ki? diye cevaplamış öteki. "Bize hayat veren kordon kesilirse nasıl hayatta kalabiliriz, söyler misin bana? Hem, bak bizden önce başkaları da buraya gelmiş ve sonra da gitmişler. Hiçbirisi geri gelmemiş ki bize doğumdan sonra hayat olduğunu söylesin. Hayır bu her şeyin sonu olacak." Bütün bunları söyledikten sonra eklemiş: "Hem belki de anne diye bir şey yok!" "Olmak zorunda" diye itiraz etmiş kardeşi. "Buraya başka türlü nasıl gelmiş olabiliriz, nasıl hayatta kalabiliriz ki? " "Sen hiç anneni gördün mü ? diye üstelemiş öteki. "O belki de sadece zihinlerimizde var. Bir annemiz olduğu düşüncesi bizi rahatlattığı için onu belki de biz uydurduk. " (Elif Aktuğ, Yeni Şafak, 29 Mart 2001, Anthony de Mello'dan alıntı) "Anne karnındaki bir bebeği düşünelim. Onunla konuşup şöyle diyebilsek, 'Burası senin asıl hayatın değil, öyle bir aleme gideceksin ki o alemin ömrü burası gibi kısa değil, gideceğin alemde görkemli bir gök kubbe, çeşitli yiyecekler içecekler var. Bebeğin yaşadığı alemin şartlarına göre, bu dünya hayatının anlayabilmesi mümkün olur mu? Elbette ki olmaz ve bu doğal bir şeydir. Şu an içerisinde bulunduğumuz hayata nispetle, Ahiret hayatı ile ilgili anlatılan şeyler de bizim için böyledir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 144)
İnsan evladı doğmadan önce de toprakta mineral halinde idi. Anne baba o topraktan elementleri çeşitli vasıtalarla vücudunda depoladı, sonra sperm ve yumurtalık birleşti ve zaman içinde doğum vasıtası ile insan dünyaya geldi. Ölümden sonra da tıpkı ilk doğum gibi, tabiata dağılan elementler bir araya gelecek ve insan diriltilecektir. "(Resulüm!) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün. Allah, daha sonra ikinci hayatı da işte böyle gerçekleştirecektir; Allah her şeye kadirdir." (Ankebut, 20)

"Anne karnındaki çocuğun ayaklarının olmasına rağmen daracık bir mekanda bulunması ve hareket imkanının olmaması ya da gözleri olmasına rağmen karanlık bir ortamda olması aslında kendisini dışarda bekleyen ve bu organların faaliyette olacağı bir dünyanın varlığına bir işarettir. İnsanda da tatmin edilmeyi ve kullanılmayı talep eden öyle his ve istekler var ki bu dünya hayatında gerçekleşemiyor. Demek ki insanı ölümden sonra çok daha gerçek ve geniş bir başka alem beklemektedir. Allah'ın bize bizden daha yakın olduğunun en açık delili, insanların kendi vücutlarında meydana gelen olayların (Kalbin atmasından ciğerin nefes almasına) hiçbirisini kendilerinin organize ediyor olmamasıdır. Sağlığımızı korumak için salgın hastalık bulunan yerlere gitmekten kaçındığınız gibi, nefse cazip gelen tekliflerin yapıldığı yerlerde iradeye hakim olmak zorlaşıp hataya düşme riski artacağından bu tip mekanlardan uzak durmak gerekir. Paramızın ve malımızın kıymetini bildiğimiz kadar yaratılmış olmamızın, hayatımızın değerini ve anlamını biliyor muyuz? En basit bir kum tanesinin bile içinde milyarlarca atomun bulunması, her birinin yüzlerce bağıntı ve formül ile hareket etmesi bir tasarımın varlığını çok açık bir şekilde ortaya koyuyor. Buradan gökyüzüne dönüş yapalım…

Canlı varlıkları cansız bileşenlere indirgemek suretiyle açıklamanın imkanı yoktur, atomları yan yana dizilerek bir insan elde etmek mümkün değildir. Küçücük bir elma çekirdeğinin toprağın altında ve karanlık bir ortamda tek başına yaptığı elmayı günümüz teknolojisinin yapmaktan aciz olması hiçbir şeyin basit ve sıradan olmadığını göstermektedir. Tüm bunlar aslında basit hiçbir şeyin olmadığı, her şeyin tam manasıyla bir sanat eseri olduğunu gösteriyor. Canlı ve kompleks yapıya sahip bir organizma basit parçalara ayrılmak suretiyle bir analize tabi tutulursa, bir noktadan sonra 'hayat' kaybolmakta ve cansız organik veya inorganik bileşenlere ulaşılmaktadır. Çok basit yapıya sahip organik yapıların bileşenleri, molekül yapıları ve hangi elementlerden teşekkül ettiği bilinmesine rağmen söz konusu atomlar aynı sırada dizilse bile ortaya 'hayat' çıkmamaktadır. Canlı varlıklar Allah'ın 'hayy' ismini yansıtırlar. Hayy olan Allah'ın bizdeki yansımasının kıymetini, bu dünya için belirli bir süre boyunca süreceğini ve 'asıl ölümün, Hayy olan ile irtibatı kaybettiğimizde başladığını' asla unutmamalıdır! Herkes kendine layık olan mekana yerleşir. Cennet ve cehennem her şeyin dengesini ve kararını bulduğu yerdir. Allah, tüm insanların kalbine, güzelliğe ve hakikate karşı bir istek ve öz yerleştirmiştir. Kömür ve elmas, her ikisi de karbon bileşiklerinden oluşur. İnsanlar, kendilerine verilen kabiliyeti doğru kullanırlarsa elmas gibi parlar, doğal özelliklerini bozup kömüre dönüşmeyi seçenler ise sonuç olarak, kendilerini yakarlar. İtikadı bozuk olan adamın cehennemi ebediyyen hak etmesinin sebebi kendisine olduğu kadar diğer insanlara, topluma zarar vermesi ve tabiatı hakir görmesidir. Dünya hayatını ahirete tercih eden adamın hali elinde tuttuğu büyükçe bir elmas parçasını bir parça şekerle değişen çocuğun davranışına benzer. Basit, geçici ve sıradan bir lezzet uğruna ebedi bir hayatı kaybetmeye razı olmak hiçbir akıllı insanın işi olamaz. "Hesap meydanında toplanıldığı zaman, dünya hayatında ne çektiğimiz sıkıntıların elemi kalacak ne de neşeli günlerin tadı ağzımızda kalacaktır." Elde kalacak olan tek şey Allah adına yapılan işler olacaktır. **'**Hayatta başarılı olmak' ifadesindeki 'hayat' kelimesinin sadece dünya hayatına özgü kılınması karşımıza çok ciddi bir problem olarak çıkıyor. Önümüzde ebedi bir hayatın var olduğundan şüphemiz yoksa 'hayatta başarılı olmak' ifadesi ile ahiret hayatındaki başarımızı kastediyor olmamız gerekir. İnsan dünyada değil, cennette veya cehennemde ebedi olarak kalmak üzere yaratılmıştır. İnsanlar nedense, Allah'ın cennet vaadine karşı oldukça tok gözlü ve müstağni davranıyorlar. Ahirete nazaran çok az bir servet sayılacak dünya malı ile kanaat ettiğini insan bir anlasa…!" (Selçuk Kütük, Çözümlü Dünya Ahiret Problemleri) ; "İnsanın benlik, bilinç, anlam varlığı olması, onun şahsiyet sahibi bir varlık olduğuna işaret eder. Bu durum, sadece biyolojik varlık olmakla izah edilemez." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ; "Hangi söz ya da iyilik, bencil robotlara etki edebilir?" (Urhan Veli, Kişiliğin Doğası, s. 128) ; "İnsanın susuzluğunu giderecek su bulunmaktadır, aynı şekilde insandaki ölümsüzlük duygusunu karşılayacak bir alemin de bulunması gerekir." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 32) ; "İnsanın içinde bir ebedilik duygusu, Bir de kusursuzluk arzusu bulunmaktadır. Bu ikisini bu dünyada karşılamak imkansız. İki duygunun karşılanacağı bir yerin veya zamanın olması gerekir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 79, 80) ; "Yüce Allah'a ve ahirete inananların, dünya hayatları anlamlıdır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 149) ; "Ahiret, mağdur ve mazlumların uğradıkları haksızlıkların gidereceği yerdir. Ahireti inkarcıların, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu ateistler göremiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 49)

Ey Ateist, deist, agnostik arkadaş! Bu dünyada her kötülüğün cezasının karşılığını bulamadığını ikimizde görüyoruz. Bir teist olarak ben, ahirette kötülerin ceza göreceğine kabul ederek bu soruna bir cevap verebiliyorum. Peki ya senin cevabın?! Kapkaranlık, soğuk, buz gibi bir hiçlikten başka ne?...

Kaza Kader

Konu ile alakalı 'İmtihan Dünyası' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

“İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.” (Rum, 41)

Kader, “yüce Allah’ın, ezelden ebede kadar olacak bütün şeylerin zaman ve yerini, özellik ve niteliklerini, ezelî ilmiyle bilmesi.” demektir. Kaza, “Cenâb-ı Hakk’ın ezelde irade ettiği ve takdir buyurduğu şeylerin zamanı gelince, her birisini ezelî ilim, irade ve takdirine uygun biçimde meydana gelmesi, olmasıdır.” Allah’ın bilmesi ve yazması kaderdir, Yazılanın aynen olması kazadır.
Allah insanların önceden ne yapacağını bilir ve yazar ama Allah’ın bilmesi, insanların yaptıkları işleri etkilemez. Çünkü işi yapan; kendi özgür iradesi ve aklı ile bizzat insanın kendisidir. Allah sabah yatağından kalkıp meyhaneye gidene engel olmaz. Ona akıl vermiş, kitap indirmiş, peygamberle açıklamış, cehennem ile uyarmıştır. Gerisi insana, kendi iradesi ile yapacağı seçime kalmıştır. Allah o kulunun ne yapacağını önceden bilir ama “yapan “ bizzat hür iradesi ile kulun kendidir. Aynı kul sabah kalkıp namaz gitse idi, kaderinde namaz kılmak olacaktı. “Mesela, önümüzde dörtyol olduğunu düşünün. Allah önceden biliyor ki, siz o 4 yola geldiğinizde C yolunu seçeceksiniz. Allah, o yolu seçmen için değil, sen o yolu seçeceğin için yazıyor.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 82, 83) Bizim anladığımız manada kader sadece ‘doğum ve ölüm anı, cinsiyet, göz rengi’ gibi durumları kapsar. Bunlar dışındaki yaşamımızdaki tüm olaylar bizim tercihimizin sonucudur.

“Allah’ın bilmesi insanın özgürlüğünü kısıtlaması manasına gelmez, zaten biz davranışlarımızı onun bizim hakkımızdaki bilgisini okuyarak düzenlemiyoruz.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 98) “Hiçbirimiz kader programımızı okuyarak gündelik hayatımızı planlamıyoruz.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 45) “Allah'ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir.” (Elmalı, Hak Dini Kur'an dili, I/97; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 124)

Önceden bilmek ile yapılan fiiller ayrı ve birbirinden bağımsız eylemlerdir. Mesela bir araba yolda gitmektedir. Virajı dönünce yol ortasındaki çukura düşecek, kaza yapacaktır. Arabadakiler bir dakika sonra olması muhtemel kazayı bilemezler ama olayı yukarıdan izleyen hem arabayı hem yolu görenler kaza olmadan önce olayın gerçekleşme ihtimalini görebilirler. Yani olaylara daha geniş açıdan ve yukarıdan bakanlar geleceği tahmin edebilirler. Tarih şeridine bakan biri, olayların geçtiği tarihlerdeki olaylardan haberdar iseler, mesela 375’te kavimler göçünü, 1453 İstanbul’un Fethi, 1789 Fransız İhtilali’ni görürler. “Sonradan yaratılan” zamana bağlı olmayan Yüce Yaradan da tarih şeritinde tüm olan ve olacakları görür, bilir. Bilim adamları güneşin veya ayın tutulacağı zamanları önceden bilirler. Bu bilgiler kitaplara, takvimlere yazılır. Yani bu tutulma olayları önceden bilinir ve yazılır. Tam zamanında ise bu tutulma olayları gerçekleşir. Şimdi herhangi birisi “Güneş takvimde yazan zamanda tutulduğuna göre, güneş takvime yazıldığı için tutulmuştur.” derse, bu mantıklı ve gerçekçi olabilir mi? Bilim adamları bir taraftan araştırmış, tutulma tarihini bulmuştur, güneşte diğer taraftan kendi olağan akışında zamanı gelince tutulmuştur. İnsanlar için bile bunlar söz konusu iken yer ve gökleri yoktan var eden neden geleceği bil-e-mesin? Ayrıca, Allah (cc) zaman ve mekân ile sınırlandırılamaz. Zaman ve tüm mekânları yoktan yaratan -“Evrenin başlangıcında bizim bildiğimiz zaman yoktu!" (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 114)- yüce yaratıcı, yarattıkları ile sınırlandırılamaz. Zaman- mekân dışı ve üstü olan Allah, her zamanı, mekanı görür, bilir, isterse yazar. “Big Bang teorisi ile artık ‘zamanın da’ yaratıldığını, tıpkı madde gibi bir başlangıcının olduğunu biliyoruz. “Dolayısı ile, Allah’ın ‘önceden bilmesi’ kavramı sadece insan esas alınınca bir anlam ifade etmektedir, yoksa Allah (cc) için önce-sonra gibi kavramlar söz konusu değildir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) “O (cc) zamanın da yaratıcısıdır. Bizim için gelecek olan şey, O'nun için gelecek değildir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 183) Tıpkı bunun gibi, Allah’ta önceden bilir, yazar (kader) ve vakti gelince de aynen yazılan meydana gelir (kaza) Burada kul yazılanı bilmediği, alın yazısını okuyamadığı için, yazılanı yapıyor durumu söz

konusu olmaz. Allah’ın bilmesi ile olayın gerçekleşmesi birbirinden bağımsız, ayrı iki olay, aynı sonuçta buluşan farklı süreçlerdir.

Kısaca, “Allah’ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir.” (Elmalı, Hak Dini Kur’an dili, I/97) "Tanrı insanların özgür iradelerine hiç müdahale etmeksizin onların ne yapacağını bilir. Tanrı açısından zaman bağlayıcı bir faktör olmadığından kendisi için 'önce ve sonra' kavramları geçerli değildir. Tanrı'nın mekanla sınırlı olamayacağı az veya çok anlaşılmaktadır. Mekanı yaratanın Tanrı olduğu düşünüldüğünde, tanrının kendisini bu mekanla sınırlamasının anlamsız olacağını fark etmek mümkündür. Tanrının yarattığı bir şey ile kendini bağlaması veya sınırlandırması düşünülemez. 'İmtihana ne gerek var?' sorusunda önemli olan, tanrının her şeyi bilmesi değil, insanın kendi sonunu bilmiyor olmasıdır. Önemli olan insanın kendisine tanınan 'var olma' imkanı ve şansını bu tür itirazlarla heba etmesi, pek akla uygun bir yaklaşım değildir. Hiç kimse bilerek yaptıkları yanlışlıkları, 'ne yapalım tanrı kaderime böyle yazmış!' diyerek kendini aklayamaz. Çünkü bu tür insanlar, elde ettikleri başarıları kendi üzerlerine almasını gayet iyi bilmektedirler. Tanrı insanları anlamsız bir şekilde cezalandırmak istemiş olsaydı, yeryüzüne sayısız elçi ve kitap göndermez, onlara doğru yolu göstermezdi." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 229-236)

İnsan kaderin mahkumu mudur?

Yüce Allah, insanları hür iradeleriyle seçecekleri tercihlerin yer ve zamanını ezeli ilmi yani zamanla sınırlı olmayan mutlak ilmiyle bilir ve zamanı gelince bu tercih kulun seçimi doğrultusunda yaratılır. Bu durumda Allah’ın bilmesi, kulun seçimine bağlı olup, Allah’ın ezelî manada bir şeyi bilmesinin, kulun irade ve seçimi üzerinde zorlayıcı bir etkisinin olmadığı görülür. Aslında insanlar, Allah’ın kendileri hakkında sahip olduğu bilgiden habersizdirler ve pratik hayatta bu bilginin etkisi altında kalmaksızın kendi iradeleriyle tercihlerde bulunmaktadırlar. Bir başka ifadeyle söylersek biz, yüce Allah bildiği için tercihlerimizi belirlemiyoruz. Bizim yapacağımız tercihleri O ezelî ve mutlak ilmi ile bilmektedir. Çünkü zaman bizim için söz konusudur, zamanı yaratan için bir zaman sınırı söz konusu değildir. O zamandan bağımsız olarak, bize göre önce ve sonra olarak nitelendirdiklerimizin tümünü bilir.: Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) Evren'i O yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O’dur. O’nun için, zaman kavramı yoktur. Ayrıca kaderin mahkûmu olmadığımıza en açık delil vicdanımızdır. Çünkü vicdanen biliyoruz ki bizi yaptığımız hareket ve seçimlere mecbur kılan hiçbir sebep yoktur. Allah (cc) insana iyi ve kötüyü seçebilme özgürlüğü (irade) vermiştir. “İnsana kötü yol veya iyi yol seçme iradesi verilmiştir.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 47) Şayet insan kaderin mahkûmu olsaydı kendisine irade verilmezdi.

Kısaca “Allah insanı yaratmış ve ona özgür bir alan tanımıştır, ona yol göstermiş, belli ilkeler koymuştur.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 47) Bir insan “Allah böyle yazmış, alın yazım buymuş, bu şekilde takdir etmiş, ben ne yapayım?” diyerek günah işleyemeyeceği gibi, günah işledikten sonra da kendisini suçsuz ilan edemez, kaderi mazeret olarak ileri süremez.

“Allah, insanları inanç konusunda serbest bırakmış, kararı onların vermesi gerektiğini vurgulamıştır.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 17); “Şüphesiz biz ona doğru yolu gösterdik. İster şükredici olsun, ister nankör” (İnsan, 3); “Kim iyi bir iş yaparsa lehine, kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rabbin kullara asla zulmedici değildir” (Fussilet, 46)

Özgür irade ile insanı yaratıp, akıl ve vicdan ile donatıp vahiy ile yönlendirip, peygamber ile yol gösteren yüce Allah (cc) 'Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız." (Kehf, 29) buyurmuştur. Seçim bizim! Dileyen cennete dileyen cehenneme gidecektir!

Bir sahne düşünelim, aynı sırada oturan iki öğrenci vardır. Biri ders çalışmakta, dersi dinlemektedir. Diğeri derslere çalışmamakta, yaramazlık yapmaktadır.15 sene sonrasına filmi ileri saralım. Biri iş sahibi olmuş, geliri yüksektir, işine giderken yolun kenarında dilenmekte olan biri ile göz göze gelir. Yanında oturup ders çalışmayan arkadaşıdır dilenci. Şimdi dilenci "Kaderim bu imiş" dese, suçu kadere atsa bu gerçekçi olur mu? Aynı durum ahirette cehennemlik veya cennetlik olanlar için de söz konusudur. Cennete giden de cehenneme giden de dünyada yan yanadır. Biri görevini yerine getirir, zaten kendisi için dünyada iyi-faydalı olan emirleri yapar, kendisine zararlı olduğu için yasaklanan şeylerden de kaçınır ve cennete gider, diğeri tembellik gösterir, emir ve yasak sınırlarına önem vermez ve sonunda yaptıkları sonucu cehenneme gider. Burada suç kaderde değil, gerekli yerde gerekli eylemi yerine getirmeyen insanların bizzat kendisindedir. Yaptıkları hata sonucu kaderi suçlayan birine yolda araba çarpsa ve çarpan kişi " Kaderinde bu varmış, suç kötü kaderinde." dese bu cevabı onaylayıp yaralı haline boyun eğer mi idi acaba bu mazereti ileri sürenler? Tabii ki hayır!

Kısaca, doğum ve ölüm anımız dışındaki olaylar bizim tercihlerimiz ile şekillenir ve bizde bu tercihlerimize göre ahirette kendi sonsuz mekanımızı kendimiz hazırlamaktayız!

Tevekkül

Tevekkül terim olarak, "hedefe ulaşmak için gerekli olan maddî ve mânevî sebeplerin hepsine başvurup, tüm tedbirleri aldıktan ve yapacak başka bir şey kalmadıktan sonra Allah'a dayanıp güvenmek ve sonucu Allah'a bırakmak" demektir.

Allah bizlerden tevekkülü -Kendisine güvenmemizi- isterken şeklini de bizlere bildirmiştir. Bir adam, "Ey Allah'ın Resulü! Devemi bağlayıp da mı Allah'a tevekkül edeyim, yoksa bağlamadan mı tevekkül edeyim?" diye sordu. Efendimiz, "Önce deveni bağla sonra ibadet et." (Tirmizi, kıyamet, 61) buyurur. Mümin bir kul önce 'fiili dua' yapmalı, toplumsal yasalar ölçüsünde hareket etmeli sonra 'sözlü dua'yı yapmalı (İstediği şeyin dünya ve ahiret için hayırlı olmasını dilemeli) ve sonra sonucunu Allah'a bırakmalıdır.

Dua nedir, nasıl yapılmalıdır?

Dua, 'Allah'tan bir şey istemek' demektir. (DİA, Dua maddesi) Dua sözlü ve fiili dua olarak ikiye ayrılır. Allah'tan bir şey istediğimizde önce fiili dua yapmalıyız. Allah (cc) her şeyi sebeplere bağlamıştır. İstediğimiz şey için önce o sebepler yerine getirilmeli, çalışmalı, sonuna dek gayret edilmeli, ancak bundan sonra sözlü dua edilmelidir. Sadece fiili dua (Çalışmak) yetmez, 'çalıştım sözlü duaya ne gerek var?' demek yanlıştır. Elde etmek istediğimiz, olması için çalıştığımız şeyin olması belki bizim için 'Hayırlı' değildir. Meselai araba almak isteriz, sadece çalışıp para elde ederek, sözlü dua etmeden belki arabaya sahipte olabiliriz ama ya o araba sonunda bizim sakat kalmamıza neden olacaksa? Zengin olmak isteriz ama ya o zenginlik bizim hem dünya hem ahiret felaketimize sebep olacaksa? İşte sözlü dua burada devreye girmektedir. Sözlü dua 'istenen şeyin hayırlı, sonunun iyi olması için Allah'tan söz ile yardım istemektir.' Ama sadece sözlü dua da yetersizdir, çünkü Allah resulü hayatının hiçbir döneminde oturup 'Sadece sözlü dua ile' hedefine ulaşmamış, işlerinin son anına dek çalışmış, gayret etmiş, sonra Allah'a tevekkül etmiştir.

"Tevekkül, hiçbir zaman, çalışmayı ve sebebe sarılmayı terkedip, "Allah'ın dediği olur." diyerek kenara çekilmek değildir." (Fahru'd-Din er-Razî, Mefatihu'l-Gayb, 111, 122; Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5063, 5064); "Batılıların 'fatalizm' olarak nitelendirdikleri şeyin aslı, Müslümanların geçmişte olanın nasıl olmuş ise öyle olması gerektiğini kabul etmesi durumudur. Bu gelecekle ilgili değil, geçmişle alakalı konulara karşı bir tutumdur. Bu anlayış eylemin, umut ve ilerlemenin karşısında değildir." (Yahudi iken sonradan Müslüman olan (Leopold Weiss) Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 209)

"Takdir Allah'ındır. Ama biz tercihimizi Allah'ın koyduğu kural ve prensiplere göre yaptığımızdan görevimizi yerine getirmiş, imtihanı başarıyla vermiş oluruz."

Bazen duyarız, 'Allah'a şu kadar dua diyoruz, hala neden emperyalistler Müslümanları öldürürken Allah onları helak etmiyor?' Aslında fiili duamızı biz İslam düşmanlarına yaparken

sözlü duanın tek başına işe yaramayacağı ortadadır. Biz cola içerken, hamburger yerken, cepte sigara, üstte ayakta malum markaları alıp, fiil, eylem, alışveriş ile İslam düşmanlarını desteklerken sözle yapacağımız dua (!) sadece ses dalgasından öteye gitmez, o da ne ABD'ye zarar verir ne de Müslümanların işine yarar! Müslüman önce fiili olarak (Boykottan, destek olacağı kuruma dek, her şeyini İslam ruhuna uygun hareket eder) sonra sözle yapacağı duanın bereketini beklerse yaptığı bu amel tam manası ile İslami bir ibadet olur. Evet, dua bir ibadettir. (Tirmizî, el-Bakara Sûresi Tefsiri, 16) ve ibadet ederken gerekli olan samimiyet ve içtenlik aynen duada da geçerlidir. "İşte YGS birincisinin şifresi: YGS birincisi Mahmut Bilal Doğan, "Dua ettim, gerisini Allah'a bıraktım!" (Haber TÜRK, 28 Nisan 2011)

Dünyada kötülükler neden olmaktadır?

"İmkan ve şartları yaratan Allah'tır ama bunları kullanma niyet ve kastı insana aittir. Allah'ın yarattığı şeyler kötü değildir, kötülük bizim niyet, istek ve arzularımızla ortaya çıkmaktadır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 47, 48) "Kötü dediğimiz şey görecelidir. Deprem gizli değildir, kötü olan varlığı değil bunlara karşı insanın tedbir alıp almamasıdır. Allah'ın yarattığı doğaya uygun davranmalıyız. Mutlak şer hırs, tamam ve ölçüsüzce davranışlar sonucu meydana gelen kötülüklerdir. Küresel erozyon, hayvan türlerinin yok olması, salgın hastalıklar... Bunların nedeni insanlarıdır. Allah insanları imkanları ve şartları kadar sorumlu tutar." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 53-56)

"Başınıza gelen her kötülük, kendi ellerinizle yaptıklarınızın sonucudur."(Şura, 30) "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozulmalar meydana geldi."(Rum, 41); "Eline yetki geçtiği zaman ürünü ve nesli yok etmeye çalışır." (Bakara, 205)
Dünyada iki nedenle kötülük meydana gelir ya emperyalizm ya ahlaksızlık. Bu ikisiyle de savaşan tek din İslam'dır. İnsanın iç dünyasını aydınlatmayı (!) amaçlayan Budizm veya 'bir yanağına vurulunca diğer yanağını çevir' (Matta 39; Luka İncili, 29) diyen Hristiyanlık emperyalizme engel olamaz. Cinsel özgürlük adı altında eşcinsellik dahil her türlü ahlaksızlığı, sömürü aracına dönüşen faizi savunan kapitalizm ile evliliği, ahlaki kavramları reddeden ve dünyaya materyalist açıdan bakan sol ideoloji de ayrıca ahlaksızlığa engel olamaz. Kötülüğü ortadan kaldırmakla görevli olan kişiye Müslüman, dine ise İslam denir ("Sizden, iyiye çağıran, doğruluğu emreden ve fenalıktan men eden bir cemaat olsun. İşte başarıya erişenleriniz onlardır." (Ali İmran, 104); "Siz insanlar için ortaya çıkarılan, doğruluğu emreden, fenalıktan alıkoyan, Allah'a inanan hayırlı bir ümmetsiniz." (Ali İmran, 110) ; "(Tüm kadın ve erkek Müslümanlar) insanlara iyiliği emrederler, Kötülüklerden vazgeçirmeye çalışırlar " (Tevbe, 71) ; " Yavrum namazı gereği üzere kıl, iyiliği emret, ve kötülükten alıkoy. Bu hususta sana isabet edecek eziyete katlan, Çünkü bunlar kesin olarak farz kılınan emirlerdir." (Lokman,17); "O Peygamber) onlara iyiliği emreder ve onları kötülükten alıkoyar." (Araf, 157) ; "Onlar, öyle kimselerdir ki, kendilerine yeryüzünde iktidar verdiğimiz takdirde, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar." (Hac , 41); "Sizden kim bir kötülüğün işlendiğine şahitlik ederse onu eliyle derhal engellesin, Eğer buna gücü yetmezse, diliyle engellesin, eğer buna da gücü yetmezse, kalbiyle buğz (red etmek, inkar etmek, karşı olmak, katılmamak) etsin. Kalbiyle buğz etmek imanın en zayıf noktasıdır.(Müslim, Îmân 78; Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, Îmân 17 ; Müslim, Riyazüssalihin, 169) ; "Hayır Allah'a andolsunki ya iyiliği emreder. Kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız. Zalimin eli üzerine elinizi koyarak zulmüne mani olursunuz ve onu hakka döndürür ve hak üzerine tutarsınız. Yahut Allah(cc) bazılarınızın kalplerini diğerlerine benzetirde onlara lanet ettiği gibi sizi de lanete uğratır." (Ebû Dâvûd, Melâhim 17; Tirmizi, Riyazüssalihin,175) Bir Müslüman asla nemelazımcı olamaz. Her Müslüman bir halifedir (Bakara, 30) yani yeryüzünde Allah'ın kurallarını yaşamak ve yaşatmakla görevlidir. İyiliği emretmek kötülükle mücadele etmekle yükümlüdür. "Allah sizin ellerinizle zalimleri cezalandırmak ister." (Tevbe, 14) Yoksa namazlarımız bile kabul olmaz. (Maun, 4-7) Müslüman gerek nefsinde gerek aile ve hayatında öncelikle kötülükten kaçınan ve daima iyilik yolunda olan kişidir. Müslüman doğmak veya olmak mesuliyet, sorumluluk gerektiren bir iştir. (Müslüman olmak kolay mı adlı yazımıza bakılabilir.) Çünkü "Din yeryüzünde her tür kötülüğe, haksızlığa ve zulme karşı bir 'isyan ahlakı'dır. Din, egemenlerin sahte tarihine karşı, tarihi düzeltme davasıdır. Din, Muhammed İkbal'in dediği gibi 'salt fikirden ziyade amel/eylem'; Aliya İzzetbegoviç'in dediği gibi 'bir düşünüş biçiminden ziyade yaşayış'; Hasan Hanefi'nin dediği gibi 'pasif akideden devrimci imana" geçiş; İsmail Raci Faruki'nin dediği gibi de 'dünyayı cennete dönüştürme' projesinin adıdır." (M. Hayri Kırbaşoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 22)

Kötülükler, insanlar kötü olduğu zaman ortaya çıkar yani kötülüğü yapan insanlardır. Bunun sonucu olarak da insan dünyada huzursuz olur ve yaptıklarının karşılığı olarak ahirette cehenneme gider. Allah insanlar iyi olsun diye onlara akıl ve vicdan vermiş, peygamber göndermiş, kitap indirmiş ve bizlere cennetin yolunu göstermiştir. Kötülük iyiliğin olmadığı zaman vardır. Yani iyiliğin yokluğu kötülüğü doğurur, iyilik olduğu zaman kötülük ortadan kalkar. Tıpkı ışık olduğunda karanlığın yok olduğu gibi. O halde kötülüğün dolaylı sorumlusu iyilerin çalışmamasıdır. "İnsan yaptıklarından sorumludur. İnsanlara iyi ve kötü olan şeyler ve sonuçları bildirilmiştir. İnsanın içine fıtrat yerleştirilmiş, vicdan konulmuş, ahiret inancı ile hesap bilinci vahiyle inşa edilmiştir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)
Şura Suresi ayet 30'da Allah şöyle buyurmaktadır: "Sizin başınıza gelen kötülükler ellerinizle işlediklerinizin sonucudur."
Bazı kötü -görünen- şeyler vardır, aslında onlar iyiliklere sebep olur. Ağrı, sızı, ateş, bulantı… Allah'ın insanlara verdiği bir ceza değil, bir hediye, bir iyilik, bir lütuftur. Çünkü karın ağrısı olmasa karnımızdaki hastalıktan haberimiz olmazdı, dişimiz ağrımasa, dişimizi kaybedebilirdik ve bizim haberimiz bile olmazdı. O ağrı, sızılar bizim hastalıklara karşı alarm sistemimizdir ve iyi ki onlar vardır. O halde ağrı, sızı bir ceza değil, bir mükafat, bir hediyedir. Genelde dünyaya iyilik hakimdir. Zaten kötülük hakim olsa dünya yüzyıl geçmeden yok olurdu. Açlık- tokluğun kıymetini hastalık- sağlığın değerini insana kavratır. Ayrıca ağaçtan düşen var diye bütün ağaçlar, suda boğulan var diye her gördüğümüz su kötü kabul edilemez, bunlar istisnadır. Bunların asılları iyidir. Ayrıca kötülük olsa bile bu iyiliğin değerinin bilinmesi için gereklidir. Her zaman iyilik yapan, insanlara yardım eden birini düşünelim. Zamanla artık ondan her zaman iyilik yapması beklenir hatta bir hizmetçi gibi görülmeye başlanır. Kimse o kişinin gerçek değerini anlamaz, ta ki bir kişi o adamın zıttına kötü bir şey yapana dek! Kötü iyinin kıymetinin anlaşılmasını sağlar. Karanlık aydınlığın, soğuk sıcaklığın kıymetini anlamamızı sağlaması gibi. Özetle insan iyi olursa her şey iyi olur. Ahiret günü de cennete gider. İnsan kötü olursa toplum, çevre, dünya kötü olur. Ahirette de cehenneme girer.

Örneğin, tüm evrendeki sıcaklığın 37 derece olduğunu düşünelim, ne eksik, ne fazla. Böyle bir durumda, sıcaklık diye bir şey hissedilir ve bilinebilir mi? Soğuk ve sıcak kavramları ortaya çıkar mı? Isının anlaşılması için derecelerinin olması gerekir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 83) Evrende karanlık yaratılmamış olsaydı, ışığın ne olduğu ve önemi anlaşılabilir miydi? Dünyada hastalık olmadığı zaman insanlar, sağlıklı olmanın ne demek olduğunu idrak edebilir miydi? Sağlıklı olmak bir değer ifade eder miydi? Evrende kötülüğün bulunmasının temelinde, iyiliğin anlaşılması, var olması, değer ve anlam kazanması olduğunu unutmamalıyız. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 84) Kötülük olmasaydı, güzelliğin, iyiliğin, sevginin, sağlığın ne olduğunu bilmeyen birer mekanik bir robottan farkımız kalmazdı. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Unutmamalıyız ki, tarihte en çok sıkıntıları peygamberler çekmişlerdir. Bazı acılar nedeniyle inanç temellerimizi sarsmamızın sebeplerini ise şöyle sıralayabiliriz: İnancımızın güçlü olmayışı, insanın sırf bu dünya için yaratılmış olduğunu zannetmesi, hayatı gerektiğinden fazla sahiplenmesi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 93)

"Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) Kötü olarak nitelenen bir şey başka kimseler için iyi olarak ifade edilebilmektedir. Zararlı, çirkin ve kötü olarak değerlendirilen bazı varlıklar tabiatta çok önemli işlevleri yerine getirebilmektedir. (Öğük, s. 164-65) Zararlı şeylerin ibret vesilesi olma, iyiliğe vesile olma gibi önemli faydaları da bulunmaktadır. (Öğük, s. 171) Allah, insanı iyi ve kötü arasında ayrım yapabilecek donanıma sahip kılmıştır. Kötülük olmadan iyinin, çirkinlik olmadan da güzelin kıymetini bilmek mümkün değildir." (Öğük, s. 180)

Kanser aklımı başıma getirdi: Senarist Sema Ergenekon 6 ay önce kansere yakalandı. Kanser Ergenekon'a başka bir bakış açısı ve farkındalık kazandırdı. (09.11.2014); "İyi ki kanser olmuşum diyorum!" (Cumhuriyet, 5 Nisan 2016); Kafasına taş düştü, hayatı kurtuldu: Kafasına taş düşen Eren Filiz'in beyninde milyonlarca larva bulunan kist olduğu ortaya çıktı. (Milliyet, 27.112014); 100 numara kurtuluş: Şanlıurfa Cezaevi'nin C-!5 koğuşu iki çeteye bölündü. Bir grubun lideri hücre cezası alınca adamları karşı tarafı suçladı. Düşman 5'liyi dövüp tuvalete kapattılar. Sonra da yangın çıkardılar. İşte ölen 13 kişi bu öfkeli gruptu. Kurtulanlar, tuvalettekiler oldu. (Takvim, 18.06.2012); Midesi bulanınca facia önledi: "Olay günü metrobüsteyken aniden midem bulandı. İçerisinde kola kutusu bulunan poşete kustum. Daha sonra ağzını sıkıca bağlayarak çöp bidonuna attım" dedi. Konuyu araştıran terör polisi, işçinin söylediklerinin doğru olduğunu belirledi Cihat F.'nin yaptığı bu hareket büyük bir facianın önüne geçti. (Akşam, 24 Nisan 2016) Tatlıses fizik tedavi merkezi kuruyor: Uğradığı silahlı saldırının ardından ünlü sanatçı müthiş bir karar aldı. Yüzde 10'una bedava hizmet. (7 Aralık 2012); 'Yüreğimdeki ateş' demişti: Sakıp Sabancı'nın engelli oğlu: Metin Sabancı spastik felç hastasıdır. Ablası Dilek Sabancı, babasının hayır işleri hakkında: "Babam olmasaydı Türkiye'nin ilk bilinçli spastik çocuklar rehabilitasyon merkezi, ardından kemik hastanesi de açılmayacaktı. Ben ve kardeşimin durumları sayesinde şimdi birçok çocuk ameliyat olabiliyor. Bazen her şeyin bir nedeni var, diye düşünüyorum. (Akşam, 28 Eylül 2022) Bayramda et yiyemedi, şimdi bin aileye kebap dağıtıyor. (Sabah, 10 Temmuz 2022) ; Bu yurtta evlat hasreti var: Albay Nihat Ömür 1962'de tayin olduğu Kıbrıs'ta oğlunu kaybetti. Evlat acısına teselli bulabilmek için 1500 kişilik ilkoul yaptırdı. Şimdi üniversitelilere yurt açıyor. (Cumhuriyet, 23.12.2012) Brezilya'nın Malcolm X'i: César Kaab Abdul Pugnaz. "Yönetimden çok zulüm gördüm. İnsanları bana karşı kışkırttılar, aleyhime çalışmalar yaptılar. Medya beni hedef gösterdi. Defalarca saldırıya uğradım. Ölüm tehditlerinin ardı kesilmedi" ifadelerini kullanan Pugnaz, "Ama Elhamdülillah bu bana İslam'ı öğrenmeye gelenlerin sayısını da artırdı" dedi. (Yeni Şafak, 24.07.2022) Kötü görünen olay karşısında aldığımız takındığımız tavır, imtihanı kavrayıp kavramadığımız hakkında bilgi verir. Biz ya imtihan olmak istemiyoruz veya imtihanın şartlarını biz belirlemek istiyoruz bu da sorunun üstesinden gelmemizi zorlaştırmaktadır. (Yeni Şafak, 24 Temmuz 2022); Lee Kuan Yew, seçimi kaybeden Chirac'a şunu anlatır: Yaşadığım sıkıntıları zaman içinde unutup bugün geriye baktığımda, hiç istemeden atanıp zorla gittiğim Tiran'ın özel ve meslek hayatımı ne kadar olumlu etkili etmiş olduğunu görüyor ve bir yerde 'iyi ki de gitmişim' diyorum." demektir. (Tanşuğ Blade, Maskeli Balo, s. 47); Birand şöyle anlatır: Hayat karşısında peş peşe aldığım yenilgilerin hıncıyla zorlukların üzerine gitmeye, içe kapanıklığını yenip dışa açılmaya karar verdim. Yıllardır ona acı ve kompleks veren topallığı artık önünde bir engel değil, sırtında bir kırbaç olacaktı. Dezavantajını avantaja, zaafını hırsa çevirdi. Bu mücadele onu Mehmet Ali Birand yapacak yolun başlangıç noktasıydı. Yenilgiler çok şeyler öğretmişti, kendisini tanımış, neyi yapıp neyi yapamayacağını görmüş, elindekinin kıymetini bilmiş, ne istediğinden emin olmuştu. (Can Dündar, Birand, s. 55, 242); En hayırlı kaza: Faik Yorgun'un kullandığı araç bir kamyonla çarpıştı. Aracın bagajında her biri bir binayı uçuracak güçte, patlamaya hazır 5 bomba bulundu. (Akşam, 23.09.2010); Hastalıklar unutulan gerçekleri hatırlatır: Serdar Ortaç: "Allah sebepsiz bir hastalık vermez diye düşünüyorum. Demek ki bir hata yapmışım. Allah da 'Kendine gel, hayatın kıymetini bil' demiş olabilir." (Sabah, 24.9.2016); Hapse atılmasam kurşuna dizilecektim: "Kimse hayatta kalmak için neyin iyi, neyin kötü olduğunu bilemez. Eğer 1946'da tutuklanmamış olsaydım -ki ben ve benim insanlarım bunu büyük bir talihsizlik olarak görüyorduk-, 1949'da, tutuklanmamın ardından örgüt içinde benim yerimi alan Halid Kaytaz

gibi öldürülmüş olacağım hemen hemen kesindi. Halid ölüme mahkum edilmişti ve 1949 Ekiminde kurşuna dizildi. Hapse girmek böylece hayatımı kurtardı." (Aliya İzzetbegoviç, Tarihe Tanıklığım, Saraybosna, 31 Mart 2001); "İkinci dünya savaşında iki kere yaralanan Ruzi Nazar'ı bu sayede, Tanrı bir kez daha ölmekten, esir düşmekten ve esirlerin çektiği acıları çekmekten korumuş, bu tehlikeyi iki savaş yarası ile atlatmıştı." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 100. Ayrıca benzer örnekler için, aynı eser. s. 163, 172); PKK'lı hükümlü cezaevinde hafız oldu: "Terör" suçundan hükümlü İbrahim Çetinkaya, Siirt E Tipi Cezaevi'nde aldığı eğitimle hafız oldu. Çetinkaya, Vali Aydın'a hafız olmaktan duyduğu mutluluğu anlatarak, ''Benim için böylesi daha hayırlıymış. İnsanın bazen şer olarak gördüğü olaylar, hayırlara vesile olabiliyor. Ben bunu yaşadım" dedi. (18.01.2013); Cezaevinde hafız oldu, 13 mahkuma da öncülük etti: Konya'da cezaevinde 15 ayda Kur'an-ı Kerim'i ezberleyen 29 yaşındaki hükümlü Abdülkadir Geylani Tekgöz, 13 mahkumun daha hafızlığa başlamasına öncülük etti. Hafızlığa başlayınca şunu anladım; 25 yaşına kadar ölü gibi yaşamışım. Şimdi yaşımı sorduklarında utanmasam, '4 yaşındayım' diyeceğim" diye konuştu. (Yeni Şafak, 02 Ekim 2019); Göğsünü ısıran hayvan hayatını kurtardı: Tedavi sürecinde kanser olduğunu öğrendi, erken teşhis hayatını kurtardı. (Bugün, 27.12.2012); Filiz Akın: Kanser bana bakmayı değil, görmeyi öğretti. (Milliyet, 05.09.2020)

Kısaca, aslında "Her tür kötülük ve zorlukla mücadele azmi, insanın mutluluğunun başlangıç noktasıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 39)

Hülya Koçyiğit: O kaza sayesinde hayatım kurtuldu. Kazada omurga kemiğim kırıldı. Röntgende hastalığımın farkına vardık. Ama her şerde bir hayır varmış. (Takvim, 05.09.2020) Anne ve kızını ölümden trafik kazası kurtardı. Anne ve kıza çarpacak arabaya başka araba çarpınca hayatları kurtuldu. (17.06.2020)
Aynı durum insan hayatının tüm evreleri içinde söz konusudur, kısa vadede kötü gözüken bazı olaylar hayatın daha uzun vadeli zamanı dilimi içinde gerçeği görmemize neden olmakta, o kısa zaman diliminde kötü görünen olayın ne tür hayırlara vesile olduğunu zaman bizlere göstermektedir!
"Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir (Kötüdür) Allah bilir de siz bilmezsiniz." (Bakara, 216) " Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. Evet, gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır." (İnşirah, 5-6)

Kötülük Problemi

David Hume: Tanrı; Kötülüğü önlemek istiyor, gücü yetmiyorsa: Güçsüzdür. Kötülüğü önlemek istiyor, gücü yetiyor, önlemiyorsa: Kötüdür. Hem güçlü hem iyi niyetli ise, kötü değilse bu kötülükler neden oluyor? diye sormaktadır. (David Hume, Din Üstüne, s. 209) Halbuki Tanrı ne güçsüz ne de kötüdür! "Kötülük, İnsanın özgür irade ve seçimi ile ilgilidir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 168) ve "Kötülük insan temellidir. Allah insana verdiği iradeden dolayı, onun yapıp ettiklerine vahiy ile müdahale etmekte." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 210) dünya ve ahiret mutluğuna neden olacak yolu insana göstermekte sonuçta tercihi insana bırakmaktadır.

"Naturalist ve modernistler, kötü olan bir olaya sadece atomların yer değiştirmesi açısından bakabilirler." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 127) "Hani siz fizikten öte bir gerçek tanımıyordunuz? Ateistler, bugün kusurlu olarak nitelendikleri şeylerin ne kadar var oluş amaçlarına vakıf olduklarını test ettiler mi? Ateistlerin kusur olarak gördüğü şey, tam da onun var edilmiş amacı olabilir. Aynanın arkasının karanlık olması misali. Karanlık, aynanın varlık amacıdır. Siyahlık kusur değil, lüzumludur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 131) Ayrıca unutmayalım ki, "İmtihan edilen insanın kaybetmiş olmasının sebebi kötünün varlığı değil,

kötüyü 'tercih etmiş' olmasıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 118) "Allah (cc) ise problemleri var eden değil, o var olan problemlerin çözümü için yol ve yöntem belirleyendir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 14)

Kötülük iki kısımdır: Tabii ve ahlaki kötülük. Tabiattan kaynaklanan kötülüklere karşı tedbir almak bizzat dinin emridir. Tedbir aldıktan sonra başımıza bir bela, musibet gelirse bu "imtihandır!" Ahlaki kötülüklerden dolayı ise tanrı sorumlu tutulamaz. Çünkü insan hürdür. İyiliği de kötülüğü yapanda insandır.

Allah iyilerden olmamızı istemiş ve iyi olduğunu iddia eden insanlara da, kötülüklere engel olma görevi vermiştir (Tevbe 14) İyi olduğunu iddia eden insanın en büyük görevi kötülük yapmamak ve yapılan kötülüklere de elinden geldiğince (Müslim, Îmân 78. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, Îmân 17) engel olmaktır. Bu görev (Halife olma görevi) Allah'ın insanlara verdiği bir sorumluluktur. Kısaca tanrı asla kötülük istemez! Allah insanı özgür iradeli yaratmıştır. Allah yaptığı işin sorumluluğunu akıllı ve özgür iradeli yarattığı insana bırakmıştır. Allah doğru yolu da insana göstermiştir. İyilik yapanın cennete, kötülük yapanın cehenneme gireceğini bildirmiştir. İyilik ve kötülüklerin listesi de ilahi kitapla bildirilmiştir. İyiliklerin nasıl uygulanacağını ise görevli peygamberler pratiği ile göstermiştir. Ayrıca insana akıl ve iyi kötüyü hissettirecek vicdan vermiştir. Geriye, iyi olduğunu iddia eden insanların, kötülükler ile mücadelesi kalmıştır. Zaten insanlık tarihi de bu mücadelenin sahnesi ile doludur! (Tevbe, 71; Âl-i İmrân sûresi, 105, 110; Mâide sûresi, 78-79; Ahmed İbni Hanbel, *Müsned* I, 391; Müslim, Îmân 80) Kısaca insanlara kötülüğü yapan yine bizzat insanın kendisidir. Eli ile (işledikleri sonucu) kötülük ortaya çıkar ve sonra cezasını da bizzat kendi çeker. Mesela Ozon'u egzoz gazı, parfüm ile biz deler; iklim değişikliğine neden olur, sonucuna da yangın, kanser gibi musibetlerle yine bizzat biz muhatap olur. "Kanser, modern hayatın aşırılıklarının yol açtığı insan yapımı bir hastalıktır." (Daily Telegraph, Prof. Michael Zimmeman, 16.12.2010); Küresel ısınma yüzde 95 insan kaynaklı. (BM Raporu, 27.09.2013); Dünyayı insanlar hasta etti . (Sabah, 24 Eylül 2011); Hava kirliliği Akciğer kanserini tetikliyor. (B*irgun,* 17 Kasım 2018); Artan çevre ve hava kirliliği gibi birçok neden astımı tetikliyor. (*Cumhuriyet,* 7 Mayıs 2019)

"İnsana, ahlaki anlamda kemale ermesi için özgür irade verilmiştir. Ayrıca insanın iradesini doğru tercihlere yönetilebilmesi için akıl, vicdan, fıtrat gibi sağlam imkan ve kabiliyetleri vardır. Bir de bunun yanında insanoğluna peygamberler aracılığıyla rehberlikte bulunulmuştur. İnsan bunların hepsinin değerlendirmek suretiyle, hem dünya hem de ahiret mutluluğuna ve nimetlerine kavuşabilir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Metin Özdemir, s. 74)

Tanrı her maddeye mükemmele ulaşma yeteneği vermiştir. Ama kemale ulaşma gerek kendi kapasitesi gerekse dış etkenlerden ötürü tam olamayabilir. Mesela tohumun büyümesini düşünelim. Tohumda büyüme yeteneği vardır ama her tohumdan ağaç olamaz. Ama tanrı o yeteneği vermiştir. Önemli olanda budur. Gerisi mücadele etmekle alakalıdır.

Kötülük, iyiliğin bilinmesine neden olur. İyiliğin önemi ve değeri, kötülük ortaya çıkınca anlaşılır. Kötülük ise iyiliğin yokluğudur. (İbni Sina, Kitabu'n-Necat, s. 265) Kainatta genelde iyilik hakimdir. Su boğar ama genellikle su insanın iyiliği için vardır. Aynı zamanda kötülük diye algıladığımız birçok durum aslı itibari ile iyilik olarak nitelendirilebilir. Mesela bazı kötülükler vardır, büyük iyiliklerin meydana gelmesine vesile olur. Atalarımızın deyimi ile "bir musibet bin nasihatten iyidir" cümlesi ile kastedilen de budur. Bazı kötülükler daha büyük kötülüklere engel olur. Mesela kangren olan kolun kesilmesi gibi. "Kötü dediğimiz şey görecelidir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 53) "Zıt olan her durum iyiliğin kıymetini bilmemizi ve ona yönelmemizi sağlar." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 36) Sıcaklığın olmadığı yere adını verdiğimiz 'soğuk', ya da ışığın olmadığı yere adını verdiğimiz 'karanlık' gibi, iyiliğin olmadığı yere de kötülük deriz. Kötülük neden var diyen aslında yapmadığı iyiliği itiraf etmektedir! Karanlığa küfretmek yerine bir mum yakmayı denemek hem şikayet konularını azaltacak hem de ahiretimizi kurtaracaktır! "Kötülük probleminin insan hürriyeti, mükemmellik sorunu ve ahiret inancı ile olan bağlantıları göz önüne alınmadan kabaca ele alınması yanlışlığa yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 97)

Eğer kötülük denen şeyler, mesela çift başlı doğum veya hastalıklar insanlığın yüzde 60-70'inde olsa idi ateistlerin itirazı haklı olabilirdi. Ama her gün binlerce sağlıklı bebek doğuyor, grip olunca veya dişimiz ağrıyınca nefes almanın değeri veya ağrımayan dişin kıymetini anlıyor, hatırlıyoruz! “Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi, hastalık olmasaydı sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde (Zariyat, 49) yaratmıştır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 199) Eğer hep iyinin olduğu bir âlem istiyorsak, o ahirette hak edenler için cennette gerçekleşecektir.
“Bizim iyilik ya da kötülük olarak nitelendirdiğimiz şeyler gerçekten de öyle midir? Bizler geleceği bilmediğimizden, karşılaştığımız olaylar hakkında aceleci yargılarda bulunuruz. Milli piyango kazanmak iyi midir kötü mü? Yağmur çiftçi için iyi, tatilciler için kötüdür vb. İmtihanımız, iyilik ve kötülük olarak gördüğümüz durumlarda vereceğimiz tepkilerden oluşmaktadır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 205-207) “Hz Süleyman, "Bu şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin gösterdiği lütfundandır." derken (Neml, 40) bu sırra işaret etmektedir.
“Bazıları açısından kötü olan bir şey, bir başkası açısından kötü değil iyi olabilir. Hastalanmış olan kimsenin iğne olması sonuçlar itibariyle güzeldir. Hayatımızda ilk yaşadığımız anda çok üzüldüğümüz, kötülük olarak gördüğümüz olaylara uzun zaman sonra geriye dönüp baktığımızda, bunların birer lütuf olduğunu görebiliriz. Varlıklar zıtları ile bilinir. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğukta bilinemez.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 264-267)
Aslında kötülüğün olmasının sebebi de tanrı değil, tanrısızlıktır. Tanrı inancı kötülüğün en büyük engelidir. Allah kavramını ortadan kaldırsanız, kötülük diye bir şeyden nasıl bahsedebiliriz ki? Nedir kötülük, kime göre? Olayın kendisi mi, öncesi mi sonucu mu kötüdür! Bütün sistem içinde de o kötü müdür? Hayatı bu dünyadan ibaret sayanlar, kötü diye nitelendirdiği olayın öncesi ve sonrasını görmeyince muhatap olduğu kadarına kötü der ve bu sınırlı yetenekleri ile insan dünyayı kötü olarak nitelendirir, halbuki kötü olan sadece insandır. Hür irade ile yaratılan ve iyi kötü yapma seçeneği olup yaptıklarının sonucuna göre ceza veya mükafaat alacak, kötülük yapmaması için kitap, nebi, vicdan, ahlak ve akıl ile uyarılan insan!
Hem insan özgür olacak, hem Tanrı kötülüğe neden engel olmuyor denecek? İnsan özgür olmasa, iyi-kötü tercihinde serbest bırakılmasa, bu soruyu ileri sürenlerin itirazı, ‘Tanrı neden bizi özgür yaratmadı?’ şeklinde olacaktı! Dolayısı ile sorun, insanın özgür olup olmamasından çok, insanın olaylara bakış nedeni, açısı ve niyetinden kaynaklanmaktadır.
Kısaca; Kötülük problemini ortaya atarak ateist olduğunu söyleyen arkadaş!
Kötülük problemini iddia edebilmek için insanın akıllı ve irade sahibi olması gerekir! Akıl ve irade olduktan sonra ise ortaya zaten kötülük ve iyilik gibi iki alternatif otomatik olarak gündeme gelmektedir. Ya itiraz edemeyecek bir donanımda olacaksın ya da o donanıma sahipsen, iyilerin yanında yer alıp kötülüğe karşı mücadele edeceksin. Hem içkiden eşcinselliğe kötülüğe zemin hazırlayan kavramları savunacak hem de sebebi olduğun kötülüğün ortaya çıkmasından dolayı yaratıcıyı suçlayacaksın! Bu iki yüzlülüktür!
Özgür irade varsa, her alternatif mümkündür. Mesele, kişinin hangi alternatif rolünü üstlendiğindedir! Ey insan; Sen iyi olmayacak, işini yapmayacaksın; aksine kötülüğe kapı açan iddialarınla, eylemlerinle toplumu ifsat edecek, bozacak, sonrada senin gibi insanların yaptığı kötülük ve sonuçlar için yaratıcıyı suçlayacaksın!
“Herhangi bir soruya yanlış cevap verdiğinizde dersin hocasına ‘ben yanlış yaptım, sen bana niye engel olmadın?’ diyebilir miyiz?” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 22)

Leopolde Weiss/Muhammed Esed tarafında özetle ifade edildiği gibi, "Kötülük, Allah'ın bütün insanlara doğuştan verdiği olumlu sıfatları kötü kullanmaktan ileri gelmektedir." (Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 41)
“Akli melekelere ve özgür iradeye sahip olmak imtihana tabi tutulacak kişilerin en temel hakkıdır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 35) “Hayat imtihanında insanlar dilediklerini

yapmak için yeterli özgürlüğe sahip olmalıdır." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 269) "Allah'ın insana verdiği özgür irade, onun inanç konusunda özgürce kendi seçimi yapmasını gerektirir. Bu da, seçilecek iki düşüncenin de var olmasına bağlıdır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 9)
Allah nasıl ki güneşi, yağmuru, gölgeyi, inançlı inançsız herkese dağıtıp bahşetmişse, bizlerde insan olarak insanlığımızı teist veya ateist herkese dağıtmalıyız. Önemli olan öfkeye dönüşmeyen anlayış sergileyebilmektir. Kimse kimsenin aklının dümenini eline geçirme gayreti içinde olmamalıdır. Başkasının aklına kumanda etme gerekliliği gibi bir şey olsa idi, Allah bu işi, birçok akıl zafiyeti olan bizlere vermez, kendisi her yarattığı kulu hizaya girmiş bir akılla var ederdi. Birçok ateistin anlamadığı da budur: "Madem Tanrı varsa o zaman niye..." diye başlayan cümlelerin özünde yatan şey, işte bu "özgürlük " durumunu hesaba katamama olayıdır. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 172)

İnsan özgürdür ve dünya da imtihan alanıdır!
"Bize bir irade vermiş olduğuna göre Allah'ın bizi bu irade üzerinden imtihan etmesinde şaşılacak ne var? İmtihana tabi tutmak için gerekli olan şey bu irade değil midir?" Bu dünyada imtihan olunmak için varız, imtihanlardaki yanlış şıklar doğruyu bulabilmemiz için bir fırsattır. Bir şey eğer amacına hizmet etmiyorsa, kusurlu ve kötü sayılabilir. 'Eşya zıttı ile bilinir' (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 55; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 24) diye bir kural vardır, kusur olmasa kusursuzluğu bilemeyiz, hastalık olmasa sıhhatin, ölüm olmasa hayatın kıymeti bilemeyiz. Tekdüze devam eden halin insan tarafından kıymeti bilinmez. Hastalık insana, bedenlerinin kendilerine ait olmadığını, Allah'a muhtaç olduklarını öğretir. Ölüm ise, lezzetin fani olduğunu öğretir. Hiçbir şey boş, anlamsız değildir. Dünyada sadece keyif yapmaya gelmişiz gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 105, 131-134,139)
"Kusursuzluk, canlıların kendi türlerindeki kusursuzluk olup, her bir ferdin kusursuzluğu değildir. Elma kusursuz olarak yaratılmıştır. Bununla birlikte elmalar içinden çürük olan, tadı bozuk olanlar olabilir, bu durum elmanın mükemmel bir meyve olduğu gerçeğini değiştirmez. Allah, imtihan etmek üzere insanları beden, sıhhat, görüntü, maddi imkan, ırk ve benzeri hususlar bakımından birbirinden farklı yaratmıştır. Bir kusur bulunanlar olabilir. Eksiği olan sabırla, sağlam olan şükürle imtihan olmaktadır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 201)
Ey Adem oğlu! Artık mazeret üretme; eylem zamanı! İyilik için çalış, dünyaya ışık saç, sana düşen zafer değil, seferde, yolda olmaktır; öyle bir yolda iken öl ki, o üzerinde olduğun yol, sana cennet için bir bahane, mazeret, neden olsun!
Allah kötülükleri iyi insanların eliyle temizlemek istemektedir. Allah müminlere zulme uğrayanlara arka çıkma görevi vermiştir. (Tevbe, 14; Bakara, 251; Enfal, 25; Hud, 113) İlahi adalette ceza yapılanın tam karşılığıdır, mükâfat ise hak edilenin çok çok fazlası. Geriye, bizim yürüyeceğimiz yolu tercih etmek kalmaktadır!
Din insanlara "İyiliğin sonuç itibarıyla üstün olduğuna kesinlikle inanarak, kendisi ile savaşabileceğimiz ve savaşmamız gereken kötülüğe karşı bize ahlaki bir güvenlik hissi verir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 202)
Ayrıca, "kötülük problemi, aslında ateistlerin iddiasının tersine, tanrıyı reddetme, inkar için bir sebep değil tam aksine, onun varlığına bir delildir. Çünkü, insanlar kötülükle karşılaştığında, zor anlarında tanrıya daha çok yaklaşırlar: "İnsanlar, sadece kötülüğün varlığına rağmen tanrıyı düşünmezler; aynı zamanda kötülüğün varlığı sebebiyle de düşünürler. İnsanlar acı çektikleri, korktukları ve özellikle de ölüm korkusu onları tedirgin ettiği zaman tanrıyı düşünürler." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 62-63)
"Ateizm, şefkat, merhamet, vefa, sadakat, doğruluk, yardımseverlik gibi iyi özellikleri, Allah'ın varlığına dair kanıtlar olarak görmediğine göre; hırsızlık, cinayet gibi kötü olayların olmasını da, Allah'ın olmadığına dair bir kanıt olarak yorumlamaları mantıksızlık." (Metin Aydın,

Ateizm Yanılgısı, s. 73); “Kötülük olan yerde, her şeyin emrine verilmesi tesadüf öyle mi?! Kötülük olmadan iyiliğin tanımını yapamayız.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 211-212)

İyilik Problemi

Materyalizmin canlılığı açıklama yöntemi olan rastlantısal evrim teorisi ve onun en gelişmiş biçimi olan Darwinizm, yaşamın “Yaşam mücadelesi” ile ortaya çıktığını ileri sürüyor. Bu mücadele, her bireyin bencil bir yaşam savaşı sürdüğünü öngörüyor. Dahası, böyle olmayan davranışların da “hayatta kalma değeri” taşımadığı için elenmesi gerekiyor. Çünkü eğer bir canlı fedakarlık yapıp kendini tehlikeye atıyorsa, aldığı risk yüzünden yaşama şansı azalmaktadır. Yani fedakarlık bir “aptallık”tır. Yapan da aptal olduğu için de elenmesi, yaşamının son bulması gereklidir. Eğer bu teori doğru olsaydı, bugün hiç bir fedakar insan davranışı görmememiz gerekirdi; çünkü hepsi çoktan elenmiş olmalıydı. Oysa insanlık tarihi hayranlık verici fedakarlık örnekleriyle doludur. Yaşamını sadece başka insanlara iyilik yapmaya adayan hayırseverler, doktorlar, hemşireler, eğitimciler, din adamları vardır. Ve bunların gösterdiği samimi “iyilik”, darwinizm ile açıklanamayan bir problemdir. “Kötülük yerine iyilik yapmamız gerektiğine inanmamız yüreklerimize yazılmış olan bir ahlak yasası olduğunu göstermektedir vicdan ya da ahlak yasası olarak bunu adlandırabiliriz.” (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 56)

Kötülüğün varlığına rağmen insanlık, iyiye doğru ilerleyebilmiş, içinde yaşanabilir bir uygarlık düzeyine ulaşabilmiştir. Zaten dünyada kötülük var olduğu için kişinin Tanrı'nın varlığına olan inancı sarsılsaydı, başta Peygamber Eyüp (Enbiya, 83; Sâd, 41) olmak üzere Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in (Bakara, 153, 214; Ali İmran, 142, 186; İnsan, 24; Enam, 34; ;Yunus, 109; İbrahim, 12; Nahl, 110 vd.) inançları sarsılırdı. (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2, Haziran 1981, s. 194)

Kader ile ilgili diğer kavramlar: Emek- Rızk, Ecel- Ömür

Allah her kulun rızkını yaratmıştır. Fakat fiili dua yapmayan (varlıklar aleminde kendisi için yaratılan rızkı aramayan), Allah’ın toplumsal yasalarını göz ardı eden (Çalışmayan) veya yaratıcının yer altına yerleştirdiği rızklar dahil kendi rızkını elde tutamayıp kendi aralarındaki mücadeleler sonucu bu ilahi hediyeleri zalim emperyalistlere kaptıranlar rızk konusunda başkasını asla suçlayamazlar. Afrika en bol elmas–altın rezervine sahip ama en en fakir kıtadır. “Günlük hayatta kullanılan pek çok eşyanın üretilmesi için gerekli olan değerli madenlerin çıkarıldığı kıta, petrol, doğalgaz, elmas, altın, uranyum, kobalt, platin, altın cevheri, bakır, tantal gibi doğal kaynakları barındırıyor.” (Tufan Aktaş, AA, 26.07.2017) Allah her kulunun rızkını yaratmıştır. Kul onu aramak bulmak, sömürgeci hırsızlara karşı onu korumakla sorumludur.

Ecel: ölüm zamanı, ömür ise doğumla ölüm arasındaki yaşam süresidir. İnsan ömrünü nasıl geçireceğine bizzat kendi karar verir ama ölüm anı bellidir, asla değişmez. Ölüm bir son değil yeni bir başlangıçtır. İnsan kaynaklı hastalık, ölümlerde sorumluluk bun neden olan insandadır. Ülke şartları, eğitim düzeyi, sağlık, temizlik… gibi durumların ihmalinden doğan ölümlerde sorumluluk makamındaki insan asla ortaya çıkacak eksikliklerin vebalinden kaçamaz.

Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah’tan ise insanların suçu nedir?

İnsanı diğer canlılardan ayıran en büyük özellik iyilik ve kötülük yapabilme özelliğine sahip olmasıdır. İnsan iyilik yaparak meleklerden üstün olabileceği (Bakara, 31; Teftâzânî, Şerḥu’l-ʿAḳāʾid, s. 196-199; DİA, XXIX/41) gibi kötülük yaparak ta hayvandan da aşağı (Tin, 5; Araf, 179) olabilecek özelliğe sahiptir. Kendi isteği ile ister dünyada iyi olur cennete gider, ister kötü olur cehenneme gider. Allah ilahi kitaplar göndermiş, iyiyi kötüden ayıracak akıl vermiş, peygamber göndermiş, ilahi mesajların pratiğe aktarılması bizzat gösterilmiş, vicdan adı verilen manevi savcılar insana yerleştirilmiş, Allah insanın cennete gidebilmesi için dünya düzenlenmiş, gerisi insanlara bırakılmıştır.

Bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı renkli yol taşları (Ayet ve hadis) olsun. Yola çıkan arabadaki şoföre akıl verilmiştir. Elinde trafik rehberi (Kur’an), önünde kendisine yolu tarif eden trafik polisi (Peygamber) olsun. Yolun sonu ise sonsuz güzellikler (Cennet) ile

dolu iken ve yolun dışı ise korkunç kötülük ve eziyetlerle (Cehennem) dolu olsun. Ayrıca yoldan çıkma ihtimaline karşı içimize de bir alarm sistemi (vicdan) verilmiş olsun. Tüm bunlardan sonra şoför aklını kullanmayıp yoldan çıksa, cehennem çukuruna düşse suç kimde olur?

” Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. ” (Şura, 30); “İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu. Hatalarını anlar ve dönmeleri umulur diye Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattırır.” (Rum, 41

“Ne gelirse başımıza Hak'tandır, Eğer şer ise gelen Hak'tan ayrılmaktandır.” N. F. Kısakürek

Doğal afetler Allah’ın cezası, bir musibet midir?

Tevekkülün yanlış anlaşılmasının sonucu bu tür sorulara insanlar muhatap olabilmektedir. Önce tedbir alıp üzerimize düşenleri yaptıktan sonra gerisini Allah’a bırakmalı, O’na güvenmeliyiz. Ama deprem ülkesi olan yurdumuzda depreme uygun evler yapılmayıp, ağaçları kesip, doğanın dengesini bozduktan sonra sellere muhatap olunca, tüm bunlarda kendi sorumluluklarımızı göz ardı edip olayı Allah’ın cezası olarak yorumlarsak, sadece dini yanlış anlamak değil aynı zamanda Allah’a da iftira etmiş oluruz. Tedbir, önlem almadan yapılan işlerin sorumluluğu bizzat insanın kendisindedir. Ama tedbiri aldıktan sonra karşılaşabileceğimiz, dini literatürde imtihan denen ve istisnaî durumlar olabilir ki burada bize düşen, imtihan bilinci içinde hareket edip, sabır ile başımıza gelen olayın hikmetini aramak olmalıdır.

Müslümanlar için her musibet hayr/iyiliğe vesile olacak bir sonuçtur aslında. Dar bakış açısı, geleceği bilememe, insanın aceleci yapısı, bela- musibet olarak görülen olayların hayatımızın devamında iyi-güzellikle sonuçlanacağını öngörememe bu gerçeği kabul etmemize engel olabilmektedir.

Peki neden fakirlik, sakatlık, kör, topal insanlar var?

Kısaca; İnsanlar ibret alsın görüp düşünsün, şükretsin ve kendilerinin aynı hallerle imtihan edilmedikleri için Allah’a hamtd ve dua etsinler; Bu durumda olanların ise, imtihan oldukları bilinciyle sabredip isyan etmemelerinden dolayı kıyamet günü cenneti kazanabilsinler diye. İslam musibete uğramayan, zengin insanları şükre (Kibirlenmemeden zekatını tam vermeden musibete uğrayanlara yardım etmeye) davet ederken Fakir, musibete uğrayanları ise bundan kurtulmak için tüm gücü ile gayret ettikten sonra hala gidişatı düzeltememişse imtihan bilinciyle hareket edip sabretmeye davet eder. Şükretmeyen zengin, sabretmeyen fakir imtihanı kaybetmiştir. Örneğin spastik bir çocuğu olan bir aile düşünelim. Vuruyor, kırıyor, hatta etrafı ateşe bile verebiliyor. Genel kanaat “O aile özürlü çocukla imtihan olunuyor ” şeklindedir. Bakış açımızı genişleterek başka bir örnekle aynı olaya bir daha bakalım. Bir genç düşünelim, üniversiteyi kazanmış, ailesinin gurur kaynağı. Ama o genç aslında – Ailesinin haberi yoktur ama – aşırı bir akımın militanıdır ve bazen etrafı yakan yıkan, arabaları ateşe veren, sağa sola saldıran birisidir aslında. Şimdi ”Akıllı, okuyan, imtihan kazanmış” olan bu çocuk ile spastik engelli çocuğu karşılaştıralım. Spastik çocuğun teşhisi, yapacakları ve yapılması gerekenler bellidir. Militan gencin ise ailesi hala çocuklarını “Okuyor” zannetmektedir. Tedbir de almak akıllarına gelmez. Şimdi can alıcı soruya gelelim: Hangi aile daha çetin imtihandadır? Olaya farklı açıdan bakalım, sadece ailesine sorun çıkaran evlat mı daha çetin bir imtihandır, yoksa topluma zarar veren “akıllı” zannedilen evlat mı?

1 Mayıs 1996'da Kadıköy’deki gösteriler sırasında sol gruptan devrimci bir kız elindeki sopa ile Kadıköy meydandaki çiçeklendirilmiş bir tretuvar ya da döner kavşak göbeğindeki çiçekleri kırmaya parçalamaya çalışır. “1 Mayıs İşçi Bayramı'nda Şişli'den Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen gruplara polis müdahale etti. Göstericilerin arasında kalan iki polis linç edilme tehlikesi yaşar.” (CNN Türk, 01.05.2014) "Göstericiler atmak için kaldırım taşlarını söküp kırdığı ve polise damacanayla saldırdığı görüldü." (Son Dakika, 01.05.2024)

Devam edelim, aynı konuda başka bir örnek: Sakıp Sabancı’nın çocukları spastik özürlü olmasalardı, Türkiye’nin ilk spastik engelli okulunu açmak öncelikleri arasında olur muydu? Ayrıca çöpçü, temizlik işçisi… gibi mesleklere toplumun ne kadar muhtaç olduğunu da unutmayalım. Eğer onlar olmazsa idi ortalık pislikten geçilmezdi. Önemli olan tüm meslekler arasında uyum olması, ahengin bozulmamasıdır.

Tarihi Allah yazar; Biz sadece nerede duracağımıza karar veririz. Aliya İzzetBegoviç

"Allah'ın yazdığı bütün roller başrol. Allah başrol yazmışken figüran gibi yaşıyorsanız orada sıkıntı var. Bütün ihtimaller yazılı, senin tercihinle ilgili bir şey. Yoksa hangisini tercih edersen et, yazılı. Şu gördüğümüz 8 milyar insanın hepsi kendi filminde başrolde!" Yılmaz Erdoğan

Men Âmene Bi’l-Kaderi, Emine Mine’l-Kederi: Kadere iman eden, kederden emin olur.

“Sopayla kilime vuranın gayesi kilimi dövmek değil, Kilimin tozunu almaktır. Allah sana sıkıntı vermekle tozunu, kirini alır.” Mevlana C. Rûmî

“Üzülme! İstediğin bir şey olmuyorsa ya daha iyisi olacağı için ya da gerçekten de olmaması gerektiği için olmuyordur.” Mevlana C. Rûmî

“Kader; yolun tamamını değil, sadece yol ayrımlarını verir. Güzergah bellidir. Ama tüm dönemeç ve sapaklar yolcuya aittir. Öyleyse, Ne hayatın hakimisin, ne de hayat karşısında çaresiz!” Şems-i Tebrîzî

”Olduğu ‘Kadar’, Olmadığı ‘Kader’.” Şems-i Tebrîzî

“Kader, beyaz kâğıda sütle yazılmış yazı; Elindeyse beyazdan, gel de sıyır beyazı! ” N. F. Kısakürek

Vaiz kürsüde
“Kadermiş!” Öyle mi? Hâşâ, bu söz değil doğru:
Belânı istedin, Allah da verdi… doğrusu bu.
“Çalış!” dedikçe şeriat, çalışmadın, durdun,
Onun hesâbına birçok hurâfe uydurdun!
Sonunda bir de “tevekkül” sokuşturup araya,
Zavallı dîni çevirdin onunla maskaraya!
Bırak çalışmayı, emret oturduğun yerden,
Yorulma, öyle ya, Mevlâ ecîr-i hâsın iken!
Hudâ vekîl-i umûrun değil mi? Keyfine bak!
Onun hazîne-i in’âmı kendi veznendir!
Çekip kumandası altında ordu ordu melek,

(M. A. Ersoy, Safahat – Fatih Kürsüsünde, s. 267)

Sosyal medyadan

Sosyal medyada dolaşan bir karikatür var. Minik bir adada bir insan ağaçları kesip sal yaparak adadan kurtulmak için çalışırken, arap elbiseli birisi de ellerini açmış dua ediyor. Verilmek istenen mesaj belli; ateist gayret edip adadan kurtulmak için çalışırken dindar kişi işe yaramayacak bir dua eylemi gerçekleştiriyor. Halbuki; Bu yaklaşım tarzı yanlış ve eksik! Her ikisi birbirinin alternatifi değil mütemmimidir, tamamlayıcısıdır. Tek kanatla kuş uçamaz; Beden-ruh, madde mana, fiili-sözlü dua… ikisi de olmalıdır! Her iki adamın da yaptığı da eksik- hatalıdır! İslam’a göre dua ikiye ayrılır; Önce fiili dua yapılır (istenen şey için çalışılır) sonra sözlü dua yapılır (İstenen şeyin hayırlı sonlanması için rabbe yönelir) Birinci adam sadece sal yapar ama sözlü dua ile yaratıcıdan yardım dilemez, yaptığının hayırlı sonuçlanması için Allah’a yönelmezse belki denizde kaybolacak, fırtınaya tutulacak, güneşin altında susuz kalacak, bir gemi veya karaya rastlamayacak ve sonuçta Yaradan’ın verdiği ada, ağaç, akıl ve el ile sal yaptığı da bir işe yaramayacak. İkinci adam birinci aşamayı atlayıp sadece sözlü dua ederse, bu da onun dinini tam anlayamadığını gösterir ki bu da ‘eksik’ bir yaklaşım tarzıdır. ”İnsan için ancak kendi çalışması vardır.” (Necm, 39); “Biz, her bir insanın kaderini kendi

çabasına bağlı kıldık." (İsra, 13); "Sizin en iyiniz kimdir biliyor musunuz? Dünyası için ahiretini, ahireti için de dünyasını terk etmeyendir. Çünkü böyle bir kimse her ikisini de kazanır, başkasına muhtaç olmaz" (Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, I, 393) ; "İki günü birbirine eşit olan aldanmıştır" (İbn Acîbe, İkazu'l-Himem Şerhu Metni'l-Hikem, s. 127); "Ya Rasulallah, Devemi bağlayıp mı tevekkül edeyim, yoksa salıverip mi tevekkül edeyim?" diye soran arabiye Peygamber Efendimiz (s.a.s.) "Önce deveni bağla sonra tevekkül et" şeklinde cevap verir. (Tirmizi, Kıyame, 60); "Hz. Ömer, hiç çalışmaksızın Medine sokaklarında oturan, başkasından bir şeyler bekleyerek karnını doyuran ve kendilerini mütevekkil olarak adlandıran Yemenlileri "Siz mütevekkil değil müteekkilsiniz (hazır yiyiciler), mütevekkil, tohumu toprağa atandır" diyerek kovmuştur." (İbn Ebi'd-Dünya, Kitabu't-Tevekkül, s.1; Ahmet Naim, İslâm Ahlâkının Esasları, s.70) Gerçek bir inanan hem fiili dua yapar hem de Allah'tan yardım dileyerek yaptığı fiilin hayırlı sonuçlanması için dua eder.

Soru: Yeni doğmuş bir bebek imtihan olmadan ölüyor halbuki biz biliyoruz ki insanlar imtihan için dünyaya gönderiliyor, bu konuya açıklık getirir misiniz
Ölen bebek kendi için değil anne babası için imtihan vesilesidir. Sabır başta olmak üzere kendi ailesi imtihan olmaya devam etmektedir, çevreside bu olaya verdiği tepki ile (Aileye destek ve başlarına benzeri gelmediği için şükür ile) imtihandadırlar. Dünya imtihan alanıdır ve her an bu imtihan devam etmektedir. Çocukta akıl baliğ oluncaya dek mükellef değildirler ama çevreleri (başta anne babaları için) birer imtihan vesilesidirler.

İmtihan dünyası

"Bu dünyanın bir imtihan yeri olduğu iddiası, İslam'ın en temel görüşlerinden birisidir. Neden insanların iradeleriyle hem doğru olanı hem de yanlış olanı seçebilecekleri bir yapının içerisindeyiz? Bu soruya, İslam'ın verdiği imtihan için (Mülk, 2) cevabının dışında hiçbir alternatif cevap yoktur." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 240-241) "Neden bilinç ve benlik sahibi olduğumuz bir dünyadayız? Madem irade ancak bilinç ve benlik ile anlamlıdır tüm bunlar imtihan dünyasında olduğumuzun göstergesi değil de nedir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 245) "Hayat, aramızdan kimlerin sonsuz saadeti, mutluluğu hak ettiğini göstermeye yarayan bir mekanizmadır." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 267) "Evren insanın imtihanına uygun şekilde takdir edilmiştir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 49) "İmtihan dünyasında yaşadığımızı bilmek, bizlerin son derece lehine olan bir durumdur. Bu sayede belirsizlikten kurtulan insanoğlu, hem insan-Allah, hem insan-insan hem de insan-tabiat ilişkisinde karakterli ve kişilikli bir ilişki ağına sahip olabilmektedir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 212) "Dünyada sadece keyif yapmaya gelmişiz gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 139) "Öğretmen öğrencilerini imtihan yaptığında, onların tümünün bu sınavda başarılı olmalarını ister ama yine de sınav esnasında yanlışları işaretlemelerine izin ve müsaadesi eder." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 105) "Bu usul, sınava giren bir öğrencinin durumuna benzetilebilir. Öğretmen, soracağı soruları ilgili gerekli bilgilendirmeyi yapmış, kaynakları göstermiş ve yanlışa düşecek muhtemel durumlardan da bahsetmiştir. Yanlışlıkların sınav kâğıdında yer alması da sınav usulünün bir gereğidir." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 58) Bazıları da kötülüklerin cezasının hemen dünyada verilmesini istemektedir ki "Her kötülük cezasını hemen bu dünyada bulsaydı, bu durumda imtihanın bir anlamı da kalmazdı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 271)

"Her varlık, kendi özünde var olanı açığa çıkarmak için yaratılmıştır. İnsan tercihini dilediği yönde kullanabilir. Yapacağı tercihler ona hayvandan aşağı veya hakiki insan arasındaki bir konuma yerleştirecektir. İnsan, iman ve ahlak gibi değerleri kasıtlı reddederse, insan olmak fırsatını ebedi olarak elinden kaçırmış olacaktır. İnsan, tercihleri ile kendisini inşa eder. İnsanın yaratılış amacı, kendisine sunulan insan olma imkanını 'doğru kullanma serüvenidir.' Kendini

tamamlayamama ya da gerçekleştirememe durumu kişiye şu da bu derecede 'bunalım, stres, kaygı, psikolojik bozukluk' olarak döner.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 146-149) Unutmayalım ki, “Dünya alanında insanın sahip olduğu yetenekleri geliştirmek için eksik olan hiçbir şey yoktur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 58)

“Herkes kendi bulunduğu şartlara göre imtihan olmaktadır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 123) “Allah her varlığı içinde bulunduğu ortam içinde imtihan etmektedir.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 167) “Her varlık bağlı olduğu kurallar çerçevesinde sorumlu tutulacaktır, insanın sorumlu tutulacağı alanda, kendi iradesiyle fiilleri işlemiş olduğu ortamlardır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 230) “Allah her bir insanı, kendi şartları imkanları içinde imtihan etmektedir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 222) Bize düşen şey imtihana itiraz etmek değil, imtihanda en iyi performansı gösterebilmek için gayret göstermektir. İnsana düşen şeyin tedbir almak, kötülüklerden uzak kalmaya çalışmak ve iyiliklerin peşinde koşmak olduğunu bilmeli ve ona göre bir hayat sürmelidir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 272) Ayrıca “İmtihan şartları eşit olsaydı yeryüzünde hayat mümkün de olmazdı.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 224) “Çünkü insanlar toplum halinde yaşayan varlıklardır ve toplumsal hayat iş bölümünü zorunlu kılmaktadır. "Dünya hayatında onların geçimliliklerini aralarında biz paylaştırdık." (Zuhruf, 32) İmtihan şartlarımız farklı olduğu gibi, imtihanlarımız da farklı farklıdır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 226) "Şüphesiz her şeyi bilen ve her işi hikmetlice yapan ancak sensin." (Bakara, 32)

“İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, ‘sınanmadan’ bırakılacaklarını mı sandılar?” (Ankebut, 2) “Hanginizin davranışça daha iyi olduğunu denemek için ölümü ve hayatı yaratan O’dur. O, güçlüdür, çok bağışlayıcıdır.” (Mülk, 2) “Bunu Allah, şeytanın kattığını kalplerinde hastalık bulunanlar ve yürekleri katılaşmış olanlar için sınama vesilesi kılmak için yapar. Şüphesiz zalimler derin bir ayrılığa düşmüşlerdir.” (Hac, 53) İmtihanı kaybedecek olanlar, kendi içlerindeki ön yargı, cehalet ile vardıkları sonuca göre cennet ve cehennemlik olacaklardır. İnsanlar, kendi sonlarını kendileri belirlemektedirler.

Dünya imtihan dünyasıdır. (1) Kimin iyilik yaparak cennete kimin kötülük yaparak cehenneme gideceğine bizzat insanın kendi özgür iradesi ile yaptıklarıyla bizzat kendileri karar verir. (2) Allah her insanın içine "vicdanı" yerleştirerek, ilahi kitaplar göndererek ve onların pratik uygulamasını hayata aktaracak her topluluğa (3) peygamber göndererek, insana akıl vererek dünyada bazen hastalık, bazen maddi veya ailevi sorunlarla insanları imtihan eder. İlahi mesajlara uygun -ki, tüm ilahi emirler bizzat insanın yararına olan şeylerin toplamı, haramlar ise insanın zararına olan şeylerin adıdır (İslami emirler ve Hümanizm adlı yazıya bakınız) yaşayan- Allah'ın da istediği ve ilk ana vatanımız olan cenneti bizzat kendi yaptıkları ile hak eder. (4a) Veya şeytan+nefis ikilisine uyarak kendi yaptıkları ile Cehenneme gider. (4b) Dünya hayatı(nı) oyun -eğlence (olarak görenler varsa da aslında bu böyle) değildir (5), dünya imtihan olunan bir mekandır. Ama asla bu, dünyada başımıza gelen kötülüklere karşı tedbir almama veya haksızlıklara karşı çıkmama anlamında anlaşılmamalıdır. (Kader adlı yazımıza bakılabilir) Allah bizzat kötülüklere karşı da mücadele etmeyi bir imtihan vesilesi yapmıştır. (6)

Ahiret odaksız bir hayat sadece oyun ve eğlencedir. Kısa sürede biter ve sonu daima pişmanlıkla doludur! "Hayat inanan ve salih ameller işleyenler dışında hiç kimsenin kazanamadığı bir oyundur." Aliya izzet Begoviç. "Mezardakilerin pişman oldukları şeyler için, dünyadakiler birbirlerini yiyor." İmamı Gazali.

"Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarda imtihan ederiz, sonunda bize geleceksiniz." (Enbiya, 35) İnsan'a iyilik ve kötülük yapma kabiliyeti verilmiştir. (İnsan, 2-3; Şems, 7-10)

1- "Yemin olsun ki sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvelerden eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele." (Bakara, 155) "Şu da bir gerçek ki, mallarınız ve çocuklarınız bir imtihan aracıdır. Allah'a gelince, onun katında büyük bir ödül vardır." (Tegabun, 15; Araf, 163, 168; Müminun 30)

2- "İşte size, yaptıklarınıza karşılık mirasçı kılındığınız cennet!" (Araf, 43); "Yaptıklarınıza karşılık sonsuzluk azabını tadın." (Secde, 14); "Siz ancak yapıp ettiğiniz şeylerin karşılığıyla yüzyüze geleceksiniz." (Tur, 16)

3- "Şu bir gerçek ki, biz seni hak ile bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinden bir uyarıcı gelip geçmemiş olsun." (Fatır, 24); "Senin Rabbin, memleketleri/medeniyetleri, ana merkezlerinde kendilerine ayetlerimizi okuyan bir resul göndermedikçe helâk etmez. Biz; ülkeleri/medeniyetleri, halkları zulme sapmadıkları sürece helâk etmeyiz." (Kasas, 59)

4a- "Tövbe eden, iman edip hayra ve barışa yönelik iyi iş yapan müstesna. Böyleleri cennete girecekler ve hiçbir şekilde haksızlığa uğratılmayacaklar." (Meryem, 60)

4b- "Onlar için cehennemden bir döşek/beşik ve üstlerinde kılıflar vardır. Zalimleri böyle cezalandırırız biz." (Araf, 39, 41); "Barınakları ateştir onların. Ne kötüdür o zalimlerin varacakları yer!" (Ali İmran, 151)

5- "Ey insanlar! Dünya hayatı sizi sakın aldatmasın. O yaman aldatıcı, sakın sizi Allah ile aldatmasın!" (Lokman, 33); "Şu iğreti dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka şey değil. Âhiret yurduna gelince, asıl hayat işte odur. Ah, bilebilselerdi!" (Ankebut, 64); "Yoksa siz, Allah içinizden uğraşıp didinenleri seçmeden, sabredenleri seçmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?" (Ali İmran, 142)

6- "Savaşın onlarla ki, sizin elinizle Allah onlara azap etsin, onları rezil etsin. Onlara karşı size yardım etsin. Ve inananlar toplumunun göğüslerine şifa ulaştırsın." (Tevbe, 14); "İçinizden hayra çağıran, doğruluk ve güzelliği belirlenene özendiren, kötülük ve çirkinlik belirlenenden sakındıran bir topluluk olsun. Kurtuluş ve zafere erenler işte onlardır." (Ali İmran, 194); "Cennete doğru yarışarak koşun." (Hadid, 21); "İşte bunlar, iyiliklerde yarışırlar. Ve hayırlarda önde gidenler de onlardır." (Müminûn, 61); "Ki sonu bir misktir. İşte, yarışanlar böyle bir şey için yarışsınlar!" (Mutaffifîn, 26)

"Sizden hayra çağıran, iyiliği emreden *ve* kötülükten alıkoyan bir topluluk bulunsun" (Ali İmran, 104), Onlarla savaşın ki, Allah onları sizin elinizle cezalandırsın" (Tevbe, 14) gibi ayetler ve "Bir kötülük gördüğünüz zaman elinizle, gücünüz yetmezse dilinizle, ona da gücünüz yetmezse kalben buğz ediniz." (Müslim, Îmân 78. ; Tirmizî, Fiten 11; Nesâî, Îmân 17; İbnu Mace, Fiten, 20) gibi hadislerle Allah (cc) bizzat kötülüğe karşı mücadeleyi de iyilere bir görev olarak yüklemiştir.

2011'den 2018'e
Dünya hayatının gerçeği...!

Dünya merkezli hayatın özeti: "Teknoloji devi Apple'ın, 2010 yılında satışa sunduğu iPhone 4 model telefonu tüm dünyada ilgi uyandırmıştı. O dönem 17 yaşında olan Xiao Wang adındaki bir genç yalnızca o telefonu almak için böbreğini sattı. Bugün 24 yaşında olan Xiao Wang, böbrek nakli olmaması halinde yaşamının geri kalanını diyalize bağlı şekilde geçirmek zorunda." (Hürriyet, 31.12.2018) "Satışa çıktığı ilk gün yoğun ilgi gören, tasarımıyla o günler fark yaratan iPhone 4, artık Apple'ın umrunda değil ve uygulamalar bu telefonda da çalışmıyor." (Hürriyet, 20.09.2018) Yıl, 10 Nisan 2020. Dünyayı saran Corona virüs salgını nedeni ile sokağa çıkma yasağı ilan edilir. Millet marketlere akın eder. Alınan şeyler ise, cola, goflet ve çerez ağırlıklıdır! Aç olandan değil, gözü aç olandan korkmak gerekir! Nefsinin/bedeni isteklerin elinde oyuncak olmuş insanlar, dünyayı saran ölüm virüsünü değil, nefsinin isteklerini önceler, ölümü bile umursamazlar bu yolda. Yeter ki haz almaya devam edebilsin!

"Ey Allah'ım! Olmayana ver." Sözü Müslümana yakışan bir söz değildir. Yoksa, "İsrâiloğulları, "Ey Mûsâ! Onlar orada bulundukları sürece biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve rabbin gidin savaşın; biz burada oturacağız!" dediler." (Maide, 24) diyen Yahudilerden ne farkımız kalır!

Şu anlık senin elinde olanı da, O (cc) verdi. Seni bile sana O (cc) verdi, sen, O'nun sana emanet verdiğinden ne verebiyorsun?! İmtihanda olan İdlib, Filitin, Arakan, Doğu Türkistan değil! Sensin, benim!

Bazılarına absürt gelebilir ama bir fikrimizi de paylaşmadan edemeyeceğiz

Beyaz atlı prens masalları ile büyüyen çocuklar imtihan değil, oyun-eğlence dünyasına göz açtıklarını zannediyor, her karşılaştıkları olayda "Neden?" diye tepki gösteriyorlar! Masallarımız bile bizden (Nasrettin Hoca'dan, Keloğlan'a) olmalı ki küçük yaştan çocuklar içinde yaşadıkları toplumun mayası ile büyüyerek hayata hazırlansınlar!

İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır

Oryantalistler, Kur'an'ın Tevrat ve İncil'den yapılan alıntıların birleştirilmesi ile Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürer. Günümüzde de bazı ateistler bu benzerlikler üzerinden İslam üzerinde şüphe utyandırmaya çalışırlar. Mesela kendini din uzmanı olarak tanıtan T. Dursun, İncil ve Tevrat' ı okuduktan sonra, Kur'an'daki pek çok ayetin bu kitaplardan kopya edildiğine kanaat etmiş ve sonunda da ateist olmaya karar vermiştir. Öncelikle T. Dursun gibilerinin bu tür iddialarında samimi olduğunu kabul etmemiz için, 'Kur'an'ı hiç okumadıklarını' düşünmemiz gerekir. Çünkü Kur'an'ın birçok ayeti zaten bu benzerlikten bahseder, hatta bu kitaplardaki tahrifler/bozulmalar dışında bu kitapları onayladığını açıkça (Bakara, 91) belirtir. Böyle bir iddiada bulunmasını, uzmanı (!) olduğunu iddia ettiği kitabı bile anlamamış olduğunun itirafı olarak kabul etmek gerekir. Çünkü Kur'an bizzat tüm peygamber ve kitapların aynı kaynaktan gönderildiğini, mesajların içeriklerinin aynı olduğunu bizlere bildirmektedir.

Ateistlerden daha objektif olan bir oryantalist ile konumuza giriş yapalım: "Kur'an daha önceki peygamberlerin mesaj ve görüşlerini ortadan kaldıran bir vahiy değildi, tersine insanlığın dinsel deneyiminin sürekliliği üstünde ısrarla duruyordu. Bu noktayı vurgulamak özellikle önemlidir, çünkü bugün hoşgörü Batılıların pek İslam'da görme eğiliminde olmadıkları bir erdemdir." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 236) "Bütün peygamberler tüm toplumlara aynı mesajı ilettikleri için, dünyanın çok farklı yerlerinde bile benzer mesajlara ve anlatılara rastlanması son derece normaldir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 271)

"İslam, Hz. Muhammed ile başlayan dinin adı değil; son peygamberi Hz. Muhammed olan dinin adıdır! İslam, Hz Adem'den ile başlamış ve son peygamberi, tebliğcisi efendimiz Hz. Muhammed olan dindir. Bu nedenle de "İslam tarihi kitaplarında yazarlar, Hz Adem'den peygamberimiz dönemine kadarki dönemleri, haberleri konu edinirler." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 118); "Kur'an, Tevrat, İncil'in aslî şekilleri ve kaynağı aynıdır yani bunlar yüce Allah tarafından gönderilmiştir. Dolayısı ile her ne kadar bozulmuş olsalar da Kur'an'la önceki vahiyler arasında belli bir örtüşmenin bulunması normal bir durumdur. Hz Muhammed, İslam mesajını insanlığa tekrar hatırlatan son peygamberdir. Kur'an ehli kitap olanlara tevhid ve ilahi iradeye aykırı olan, ters düşen inanç ve davranışları kendilerine bildirmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 239-240); "Hz. Adem'in de, Musa'nın da, İsa'nın da tebliğ ettiği din İslam'dır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 39); "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146) "Kur'an tüm peygamberlerin hak din olan İslam'ın, iman ibadet ve ahlak ilkelerini tebliğ ettiğini bildirir. Kur'an, Hz. İbrahim'i Yahudi veya Hristiyan saymaz." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 84) "Allah elçilerini tek bir dini tebliğ etmeleri için göndermiştir. O'na İslam diyoruz." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 70)

"İslam Hz Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır." Biz Müslümanlar tüm peygamberlere inanırız çünkü hepsini Allah, aynı emir ve yasaklarla göndermiştir. Zamanla bozulan kitaplar farklı gibi gözükse de hala hepsinde ilahi vahyin bazı izleri mevcuttur. Biz Müslümanlar, Tevrat, Zebur ve İncil'i bozulmamış haline inanırız. "İncil ve Tevrat'ın büyük bir kısmı zaman içerisinde değiştirilmişti ama küçük bir kısmı olsa da orijinalliğini koruyordu." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 106) Eğer bu kitaplara ve peygamberlerine iman etmezsek (kabul etmezsek) İslam'dan çıkarız! İlginçtir, Yahudi ve Hristiyanlar ise bizim peygamberlerimizi kabul edince kendi dinden çıkarlar. D. Marshall, 'Muhammad in Contempovary Christian Theological Reflection,' adlı makalesinde (Islam and Christian-Muslim Relations, 2013, 24/2, s. 161-167) şöyle der: "Şayet Hristiyanlar Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul

ederlerse kendi dinlerini inkâr etmiş olurlar." Hâlbuki İslam'a göre Hz İsa peygamberdir ve bunu inkâr eden İslam'dan çıkar. Yahudiler İsa aleyhisselamı peygamber kabul etmez, Yahudi ve Hristiyanlar Hz. Muhammed'i peygamber kabul etmez, biz onların dahil tüm peygamberlere iman ederiz, birini inkar edersek dinimiz olan İslam'dan çıkarız. Bu nedenle de Sırbistan'da Hz İsa'ya hakaret eden resimleri Müslümanlar protesto etmiş (05.10.2012); Hz Musa'ya saygısız karikatür çizen Gırgır dergisi ülkemizde tepki göstermiştir. (17.02.2017)

"Müslümanlık, kendinden önce gelen ilahi dinlere karşı daha kuşatıcı ve saygılıdır. Oysa diğer dinler İslam'ı bir ahir zaman sapkınlığı olarak tamamen reddetmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdafaanamesi, s. 24)

Daha Kur'an'ın ilk sayfasını açınca şu ayet karşımıza çıkar: " Sana indirilene ve senden önce indirilene iman ederler." (Bakara, 4)

"O, sana Kitabı Hak ve 'kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak' indirdi. 'O, Tevrat'ı ve İncil'i de' indirmişti. (Ki onlar) Bundan önce insanlar için bir hidayetti." (Âli İmrân, 3-4); "De ki: Ben peygamberlerin ilki değilim. " (Ahkâf, 9); "İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir? Rabbi ona: Müslüman ol, demiş, o da: Alemlerin Rabbine boyun eğdim, demişti. Bunu İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti, Yakub da: Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm'ı) seçti. O halde sadece Müslümanlar olarak ölünüz (dedi). Yoksa Yakub'a ölüm geldiği zaman siz orada mı idiniz? O zaman (Yakub) oğullarına: Benden sonra kime kulluk edeceksiniz? demişti. Onlar: Senin ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilâhi olan tek Allah'a kulluk edeceğiz; biz ancak O'na teslim olmuşuzdur, dediler." (Bakara, 130, 134) ; "Muhammed, Allah'ın elçisidir ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzab, 40); "Allah'ın elçisi ve müminler, rabbinden ona indirilene iman ettiler. Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine inandılar. "O'nun elçileri arasında ayırım yapmayız" ve "İşittik, itaat ettik, bağışlamanı dileriz rabbimiz, gidiş sanadır" dediler." (Bakara, 285) ; "De ki: Şüphesiz ki Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O müşriklerden değildi." (Ahkaf, 161); "Resulüm! Sonra da sana: "Doğruya yönelen İbrahim'in dinine uy! O müşriklerden değildi." diye vahyettik." (Nahl, 123); "İşte o peygamberler, Allah'ın hidayete erdirdiği kimselerdir. Şu halde onların rehberliğine uy!" (En'am, 90); "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helâl kılmak için gönderildim." (Ali İmran, 50) ; " (Ey Muhammed!) Sana vahyettiğimiz kitap (Kur'an); kendinden öncekini tasdik eden hak kitaptır." (Fatır, 31) ; "Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik." (Ahkaf, 30); De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a); İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan 'hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz.' Biz O'na teslim olanlarız." (Ali İmran, 84); "İbrahim, ne Yahudi idi, ne Hristiyan'dı: ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslüman'dı." (Ali İmran, 67); "O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi 'müslümanlar' olarak isimlendirdi. "(Hac, 78) Bakara, 128, 131, 132, 133. ayetler de İbrahim (as)'ın İslam üzere olduğunu, Şura:13, Ali İmran, 84, 95; Nisa: 163; Yusuf, 38; Hac, 78, Ahzâb,7; Sâd, 45; Hadid, 26; A'la:18-19 vb. birçok ayet İslam'ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu bize bildirir.

Peygamberimiz de: "Biz peygamberler baba bir kardeşleriz, hepimizin dini birdir." (Buharî, Enbiya, 48) buyurmuşlardır. Ayrıca, "Benimle benden önceki diğer peygamberlerin durumu mükemmel ve güzel bir ev yapan fakat sadece köşelerinin birinde bir kerpiçlik yeri boş bırakan bir adama benzer. Halk, evi hayran hayran dolaşmaya başlar ve o eksikliği görüp 'Bu boşluğa bir kerpiç

konulmayacak mı?' der. İşte ben bu kerpiçim, ben peygamberlerin sonuncusuyum." (Buhârî, Menakıb, 18) hadisi de, aynı konunun altını çizer.

Allah-u Teala ilk insan aynı zamanda ilk peygamber olan Hz. Adem'e, onun ve çocuklarının dünyada rahat ve huzur içinde yaşamaları için, ahirette cennete gidebilme kılavuzu olacak bazı kuralları sayfalar halinde (10 sahife) indirir. Aradan insanlar zamanlar geçer. İnsanlar bu kuralları bozar, unuturlar. Kullarına daima şefkatli olan Allah-u Teala sayfalar halinde Hz. Şit'e (50 sayfa); Hz. İdris'e (30 sayfa); Hz. İbrahim'e (10 sahife) dünya ve ahiret huzurunu sağlayacak kurallar gönderir. İnsanlar her defasında bunları bozar, değiştirir ve bunun sonunda sapıtır, ahlaksız, zalim bir topluma dönüşürler. Allah-u Teala insanlar çoğalıp sayıları ve problemleri artınca onlara olan rahmet ve şefkatinden dolayı bu defa sayfa değil kitap gönderir. İnsanlar dünyada mutlu olsunlar, ahirette cenneti kazanabilsinler diye Hz. Musa'ya Tevrat'ı indirir. İçinde 'toplumsal hayat, İman, İbadet, geçmiş toplulukların ibretlik hikayeler' vardır. Ama insanlar zamanla bu kuralları bozar tahrif eder, yok ederler. Allah-u Teala kullarına yine kitap, yine peygamberler gönderir. Allah mutlaka her topluma peygamber göndermiş, iyiyi kötüden ayırt ettirecek kıstasları onlara bildirmiştir. Nahl, 36:" Andolsun ki biz her ümmete, "Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının." diye bir peygamber gönderdik."; Kasas, 59: "Peygamber göndermedikçe, yaptıkları kötülüklerden dolayı o memleketleri helak edici değiliz."; Mümin, 78: " Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var."; Nisa, 164: "Bir kısım peygamberleri sana daha önce anlattık, bir kısmını ise sana anlatmadık." Ayetlerde görüldüğü gibi, "Kur'an'da adı geçenler dışında da peygamberler olduğu" ve "Allah her topluluğa mutlaka bir peygamber gönderdiği" bildirmektedir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 125, 126)

Tevrat'ın bozulmasından sonra Allah-u Teala Hz. Davut'a Zebur'u indirir. İçerisinde 'ilahiler, dualar' vardır. Aradan zamangeçer. İnsanlar Zebur'u da bozar. Allah-u Teala yine kitap gönderir, Hz. İsa'ya İncil'i indirir. İçinde 'ahlaki kurallar' vardır fakat insanlar kısa süre içinde bunu da bozar, tahrif ederler ve 571 yılına gelinir.

Allah-u Teala tüm zaman ve toplumlara indirdiği kuralların hepsinin güncel hallerini Kur'an-ı Kerim ile Hz. Muhammed'e gönderir. İçinde 'toplumsal hayat, ibadet, ahlak, iktisat, dua, tevhit, ukubat, kıssalar.' vardır. Hz. Adem, Musa, İsa, Davud'a... gönderilen kuralların tümü, güncel halleri ile artık tek bir kitaptadır. Kur'an-ı Kerim'de Allah-u Teala'nın "Kur'an'ı kesinlikle Biz indirdik, elbette onu yine Biz koruyacağız" (Hicr, 9) taahhüdü bulunmaktadır. Kıyamette yaklaşmıştır. (Kamer, 1) Kur'an asla bozulmayacaktır. Tüm resullere indirilen kuralların hepsi Kur'an-ı Kerim'de biz ahir zaman Müslümanlarına indirilmiştir. O nedenle bizler tüm resul ve kitaplara inanmak zorundayız. Çünkü onlar aynı Allah'ın indirdiği kurallardır ve aynıları bizlere de bildirilmiştir. Kısaca Hz. Adem'in kuralları da Hz. Musa, Hz. Muhammed'in kuralları da (İmandan ibadete; muamelattan ukûbata belli kavimlere bildirilen istisnai kurallar hariç) hep aynıdır. Allah'ın varlığı, birliği, Allah'ın sıfatları, ahiret inancı, iman edenlerin, inkâr edenlerin, münafıkların özellikleri, geçmiş ümmetlerin durumu gibi temel konular, öğütlenen ve sakındırılan hususlar, ahlaki ölçüler hiçbir devirde köklü olarak değişmeyen evrensel gerçeklerdir. Kurallar, ilahi mesaj ve o mesajın sahibi aynıdır. Peygamberler, kitap isimleri ve dinlerin adları faklı olsa da mesaj, öz, içerik hep aynıdır.

"Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanları batılıların İslam'ı gördüğü gibi göremezler. Çünkü diğer dinler 'İslam nezdinde kötü değil, mensuhturlar; hükümleri ortadan kalkmıştır." (Namık Kemal, Renan müdafaanamesi, s. 24); "Müslümanlık kendinden önce gelen semavi dinlere karşı daha kucaklayıcı ve saygılıdır, hürmetkardır. Oysa diğer dinler İslam'ı, bir ahir zaman sapkınlığı olarak külliyen reddetmektedir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 374)

Allah-u Teala bütün insanlara aynı kuralları (İslâmiyet'i) emretmiş, bu kurallar Kur'an gelene kadar insanlar tarafından zaman içinde bozulmuştur. Kıyamet yaklaştığı için Kur'an-ı Kerim Allah tarafından koruma altına alınmış ve içindeki tüm resullere indirilen kuralların ana ilkeleri ve yeni duruma göre güncellenen hükümleri ile tamamı, bozulmadan kıyamete tek baki kalacak şekilde Kur'an ile indirilmiştir.

Şimdi tüm dinlerin özünün İslam olduğuna dair delillerimize bakalım.

Allah-u Teala her topluluğa mutlaka bir peygamber indirmiştir: "Hiç bir ümmet yoktur ki onlara uyarıcı gelmemiş olsun." (Fatır, 24) İlahi mesajın ulaşmadığı hiç bir kavim, topluluk yoktur. Kızılderililerden, Çinlilere; zencilerden, beyazlara. Putperest veya politeist (Çok tanrılı) dinlerin kökenine baktığımızda hepsinde ilahi mesajın bozulmamış izlerini görmek mümkündür.

Yahudiler domuz eti yemezler, faiz ve kumar onlarda da yasaktır, başlarına kipa takarlar, gusül alırlar, cumartesi günü toplu ibadet yaparlar . Hristiyan papazlar oruç tutar, tekke takar, cübbe giyer, kutsal su ile – Sadece ellerini daldırıp çıkararak- abdest alırlar, pazar günü toplanırlar. Hristiyan rahibelerin hepsi tesettürlüdür.

Kızılderililer tanrılarına 'büyük ruh' derler ki aslı, Adem (as)'a üflenen (Hicr, 29) ilahi ruh'un aslının Yüce Yaratıcıda olmasına dayanır. Demek ki Kızılderililere de bir peygamber gelmiş, onlara "Çamurdan yaratılan ilk insana yaratıcının kendi ruhundan üflediği anlatılmış", yerli kabileler zamanla birçok şeyi unutup sonra da totemlere tapmaya başlasalar bile, üflenen ruhun aslının yaratıcı da olduğununun idraki ile O'na "Büyük Ruh" adını vermişlerdir. Kızılderili atasözlerinden örneklerle devam edelim: "Büyük ruhun her birimizin içinde olduğunu fark ettiğinde barış sağlanır.": Kaf, 16: "Allah insana şah damarından daha yakındır."; "Sevgiyi tanıdığında, yaratıcıyı da tanırsın." Atasözü el-Vedud (Karşılıksız seven, sevilen) sıfatının yansıması değil midir? "Ulu ruhun kelimeleri, çam yaprağı gibi ilelebet yeşil kalır." Sözü, İbrahim, 24: "Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir." ayeti ile paralel değil midir? Amerika kıtası nerede Arabistan çölleri nerede? Ama tüm insanlara gönderilen mesaj ve gönderen ilah aynı olunca, tüm bozulmalara rağmen ortak noktalar daha ilk bakışta hemen fark edilebilmektedir.

Afrika'da Mau kabilesi "Tek olan, doğmamış ve doğrulmamış, eşi benzeri olmayan, her şeyi bilen, işiten güçlü bir tanrıya" inanırlar ki bu İhlas suresinin tamamen aynısıdır. Tabii zamanla bozulan bu inanca, "O tanrı kızınca yıldırımları dünyaya gönderir" şeklinde bir ekleme yapılmıştır.

Andrew Lang ve ayrıca Güneydoğu Avustralya ilkel kabileleri arasında yaptığı araştırmalarda Wilhelm Schmidt, insanların, ahlaki edebe uyup uymadıklarını denetleyen ve gökte bulunduğuna inanılan yüce bir tanrı kavramına her yerde rastlandığını tespit etmiştir. Schmidt, yüce varlığın merhametli, lütuf sahibi olarak tasavvur edildiğini ve gökte varlığını sürdürdüğüne inandıklarını ortaya koymuştur. (Schmidt, Der Ursprung der Gottesidee)

Orta Asya'daki Türkler öldükten sonra dirilmeye, ruha, tek tanrıya inanırlardı. Hindu tanrılarının pek çok kolu ve gözü vardır, yani Basîr ve Kadîr olan yaratıcı her şeyi görür ve O'nun gücü her yere ulaşır olduğunun heykellerle ifadesidir bunlar.

"Moğol Prensi ve Şah Cihan'ın oğlu Dara Şikuh, Sırrı Ekber adlı kitabında, Hinduizm'in temellerinin tevhide dayandığını ileri sürer. (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 226); "Avusturya'daki

Atnatular yerlileri, ezeli bir tanrıya inanırlar." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 266) ; "İskandinav mitolojisinde sura üfleme olayın bir benzeri geçmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 270)

“Fars Kitabeleri, Hindu kutsal metinleri. Bu dinlerin kitapların hepsi insanlara tek tanrı inancını; Tevhid inancını vaaz eder.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 99)

Görüldüğü gibi ‘inanma gerçeği, en ilkel insan topluluklarında bile vardır.’ (Takiyettin Mengüşoğlu, Felsefeye Giriş, s. 289) Putperestlik gibi ritüeller ise “bir din değil, olsa olsa bir dinin yozlaşmış” halleridir. (Lev N. Tolstoy, Din Nedir, s. 16)

Monoteizmden politeizme (Tek tanrıcılıktan çok tanrıcılığa)

“Tarihsel bulgular, dinlerin evrimi denilebilecek bir sürecin değil, dinlerin dejenerasyonu denilecek bir sürecin gerçekte var olduğunu ortaya koymuştur. 'Gerçek din', zamanla dejenere edilmiş, bozulmuş ve çok ilahlı putperest dinlere dönüşmüştür.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 130) Kur'an'a göre dinler arasındaki ihtilaflı hususlar, insanların vahyedilen dinlerde yaptıkları dejenerasyonlarının sonucudur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 19)

İskoçyalı şair, gazeteci, tercüman ve romancı Andrew Lang, ilk başlarda tek tanrıcılığın olmadığını, politeizmden monoteizme kademeli geçildiğini savunuyordu. Daha sonraları yaptığı araştırmalarda, Avustralya ve Bengal Körfezinde yer alan Andaman adalarında yaşayan ilkel kabilelerin inancında, Yüce tanrı inancına rastlaması onun fikirlerinin değişmesine neden olmuştur. Lang, incelediği kabilelerde ne atalar kültüne ne de doğa kültlerine rastlamıştır. Animizm teorisine göre, ruh kavramının Tanrı düşüncesine göre önceliği bulunmaktadır. Oysa Lang, Avustralya'daki, Andaman adalarındaki kabileler ve Bushmenler gibi en ilkel kabilelerde ruhlara ilişkin herhangi bir kült icra edilmediğini ortaya koyarak, animizm teorisinin üzerine oturduğu temel dayanakları yıkmıştır. Alman etnolog Wilhelm Schmidt ise bu görüşleri daha da ileri seviyeye taşımıştır. Ona göre, insanlığın ortak kökeni olan 'ilk toplumun' belli bir dini vardır. Bu toplum, yeryüzüne yayılıp farklı milletlere bölünürken dinlerini gittikleri yerlere götürdüler fakat geçirdikleri süreçler ve maruz kaldıkları şartların etkisi altında inançlarında değişiklikler meydana gelir. Yinede ‘bir çok kültürün içerisinde ilk toplumun inancına ait unsurlar az yada çok korunmuş olarak bulunmaktadır.’ Wilhelm Schmidt'in kabulüne göre en eski ilkel kültür Pigmeler'inkidir. Pigmelerin genelinde 'Tek' bir Yüce Varlığa inanılmaktadır. Bu tanrı, 'kanunlar koyar, insanları, her şeyi bilir ve gözetir.' Tanrı, 'insanların adaleti çiğnemesi halinde sadece bu dünyada değil aynı zamanda da öbür dünyada da insanlara ceza verecektir.'

Önce Lange’nin ve ardından Schmidt’in 12 ciltlik ‘Tanrı fikrinin kaynağı’ eserinde yazdığı üzere, ‘yüzlerce ilkel kabilenin animizmi takip etmediğini ve bunların tamamında muhtelif şekilde de olsa, bir tek Tanrı inancının var olduğunu’ göstermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 325) İlerlemeci Dinler Tarihi anlayışında, tarım öncesi avcı toplayıcı toplumlarda din olmadığı anlatısı da oldukça yaygındı. Göbeklitepe'de tarım öncesi avcı toplayıcı bir topluma ait ibadethane bulunması, yakın dönemdeki bu değişim, İslam'ın anlatısına uygundur. İslam'a göre nesnelere tapınma, bir başlangıç değil, bozulmanın son kertesidir. (Meriç, 326, s. 327)

Güney-Doğu Avustralyalılar ise Yüce varlığı, ’baba’ diye adlandırmaktadırlar. Görüldüğü gibi, Hristiyanlarda da meydana gelen ve tek tanrı inancının zamanla bozularak baba figürüne dönüşmesi sürecinin benzeri onlarda da ortaya çıkmıştır. Kuzey amerika Yerlilerinde, ‘Ölümsüz’ sıfatına sahip Yüce Varlık anlayışı vardır. Tüm kabile dinlerinde Yüce Varlık’ın sıfatları şu şekildedir: “O, ebedî, sonu ve başlangıcı olmayan bir varlıktır. Yaratılmamıştır.

Ölümlü olan hiçbir şeye tabi değildir. Tanrı her yerde hazır ve nazırdır. Âlimdir. Her şeyi bilendir. Yüce Varlık her şeye kadirdir. Gücü her şeye yeter. Yüce Varlık iyilik sahibidir. Ahlaki kanunlarını çiğneyenleri cezalandırır." Schmidt'e göre olumsuz öğeler, daha sonradan iç bozulma süreçleri yüzünden ortaya çıkmıştır. (https://antikyalanlar.blogspot.com/2018/06/en-eski-inancdin-hakkndaki-calsmalar-1.html; Dr. İbrahim Hakkı Kaynak, Wilhelm Schmdt'te Avcı-toplayıcıların tek tanrıcılığı; Dr. Ramazan Adıbelli, Monoteizm ve Yüce Varlık Konusunda Wilhelm Schmidt ile Raffaele Pettazzoni Arasındaki Tartışma, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 50:2 (2009); s.113-152)

Bazılarının iddia ettiği gibi: Kuran'da olan bazı bilgiler Tevrat ve İncil'de de aynen vardır, o halde (Haşa) Muhammed Kuran'ı Tevrat-İncil'e bakarak yazdı iftirasının cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Hepsi aynı kaynaktan (Yüce Yaratıcıdan) gelmektedir, Tevrat-İncil bozulduğu, değiştirildiği için Kur'an'a zıt, ondan farklı içerik barındırır, bozulmayan yerler ise Kuran'la aynıdır, çünkü Allah'ü Teâla (Bazı toplumlara imtihan vesilesi olan bazı emir yasaklar hariç) hep insanların yararına olan aynı kuralları insanlara emretmiş ve insanlara zararlı olanları da yasaklamıştır ki, yeri geldikçe tüm bu konular tek tek ele alınacaktır.

Oryantalist Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı kerim adlı eserinde konu hakkında şunları yazar: Necran kabilesi hariç Yemen Müslümanlığı kabul eder. Bu başarı, 'yaydığı dinin bütün peygamberlerce yayılan dine uygun' olması, en saf ahlaki öğretileri içine almasına bağlıdır. (s. 31) Hz Muhammed hiçbir zaman yeni bir dinin kurucusu olduğunu söylememiştir. Buna karşılık Hz İbrahim'in dinini diriltip yaşattığını ve bunun kendisine vahyolunduğunu bildirir. Kuran'ın biricik amacı Yahudi ve Hristiyanların bozup değiştirdiği kutsal levhaları düzeltmektir. (s. 47, 92) Hz İsa'da Musa'nın dinini diriltmeyi amaçlamıştır. (s. 93) Tabiatı yaratan, varlığını bütün eserlerine, kanununu insan kalbine koymuştur. Her yüzyılda gelen peygamberlerin görevi, Allah bilgisini uyandırmak ve Allah'ın kanununa uyulmasını sağlamaktı. Hz Musa ve İsa kendilerinden sonra gelecek daha büyük bir peygamberi haber vermişlerdi. (s. 46) Muhammed dininin elindeki en büyük belge, başka dinlerdeki noksanlıkları miras olarak almamış, hurafelerden uzak kalmış, Allah'lık yüce kavramı yerine bayağı bir put koymakla kirletmemişlerdir. (s. 55); "Yahudiler ve Hristiyanlar şunu anlamak istemiyor: Onlar için Süleyman Mabedi "Kral Süleyman"ın yaptırdığı bir cami. Onların "Kral Süleyman" dedikleri, bizim Peygamberimiz. Onların "Kral Davud" dedikleri, bizim için Zebur'u getiren bir Resul. "Zebur" onlar için bizim "Mevlid" gibi bir şey. Bir zikir ve dua kitabı. Bizim için Allah'ın kelamı. Onlar için tarihi bir miras olarak gördükleri mekân, bizim ilk kıblemiz ve İsra'nın gerçekleştiği makam." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.12.2017)

İslam'ın tüm dinlerin özü olduğu konusunu, 'T. Dursun'a cevaplar' adlı yazımızda ayrıca ele aldık.

Ebla Tabletleri

Arkeologlar tarafından 1975 yılında bulunan Ebla Tabletleri'nde ilahi kitaplarda bahsedilen üç peygamberin adının geçmektedir. Ebla, M.Ö. 2500 yıllarında, bugünkü Suriye'nin başkenti olan Şam ile Türkiye'nin güneydoğusunu da içine alan bir bölgeyi kapsayan bir krallıktı. Çivi yazılı yaklaşık 20.000 tablet ve parçalarından meydana gelen bu arşivde Kur'an-ı Kerim'de adı geçen melek Mikail (Mi-ka-il) yanı sıra (Ebla Arşivleri, Doubleday, s. 271-321) Üç İlahi kitapta bahsedilen peygamberlerin adı da geçmektedir. Hz. İbrahim (Ab-ra-mu); Davut (Da-u-dum) ve Hz. İsmail (Iş-ma-il). (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736, Mitchell Dahood, "Ebla", The Academic American Encyclopaedia, Op. Cit.; Prof Arif Akman, Toprak altında 4.000 yıl uyuyan bir uygarlık: Ebla, Tubitak, Sayı: 149, Nisan 1980, s. 13) Ebla Tabletlerinde saptanan peygamber isimlerinin çok büyük bir önemi bulunmaktadır. Çünkü bu isimlere ilk kez bu kadar eski bir tarihi belgede rastlanmaktadır. Amerikalı arkeoloji uzmanı ve dinler tarihi araştırmacısı David Noel

Freidmann da yaptığı incelemelerden de, tabletlerdeki İbrahim ve İsmail gibi isimlerin peygamber isimleri olduklarını sonucuna ulaşıyor. (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı 118, Eylül 1977 ve sayı 131, Ekim 1978) Tabletlerde görülen önemli bir ayrıntı ise, Lut kavminin yaşadığı yer olan Sodom ve Gomorra (Sodom ve Gomorrah) bölgelerinin isimlerinin de tabletlerde yer alması idi. (Howard La Fay, "Ebla: Bilinmeyen Büyük Bir İmparatorluk", National Geographic Magazine, Aralık 1978, s. 736.) Tabletlerde, Adem, Havva, Nuh, Hacer, İsrail, Talut isimleri de geçmektedir. (Haim Bermant ve Michael Weitzman, "Ebla: Arkeolojide bir İlham", Times Kitapları, 1979, Wiedenfeld ve Nicolson, İngiltere, s. 184) Bu tabletler o dönemde hak dini tebliğ eden peygamberlerin haberlerinin bu bölgelere de ulaştığını gösteren önemli bir belge niteliğini taşımaktadır. Reader's Digest dergisindeki bir makalede, Kral Ebrum'un iktidarı döneminde Eblalıların dinlerinde değişim olduğu, insanların Yüce Allah'ın adını yüceltmek için isimlerine ön ek kullandıkları kaydedilmiştir. (Bülent Şahin Erdeğer, İndyturk.com, Hz İbrahim Örneği 1, 26.5.2022)

"Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün." (Nahl Suresi, 36)

Namaz, Oruç, Hac, Kurban, Hak yolda mücadele, İslam Tüm peygamberlere emredilmiştir!

Bakara, 182: "Ey iman edenler, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı"; İbrahim, 35-40: "Hatırla ki; Bir zaman İbrahim şöyle demişti: "Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. "Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! duamı kabul et!; Meryem, 54-55: "Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti."; Enbiya, 72-73: "Ona (İbrahim'e) İshak'ı, üstelik bir de Yakub'u ihsan ettik ve herbirini salih kimseler kıldık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekat vermeyi vahyettik."; Lokman, 13-17: " Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: "Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir."; Hud, 87: "Dediler ki; "Ey Şu'ayb, atalarımızın taptıklarını terketmemizi veya mallarımızda dilediğimizi yapmaktan vazgeçmemizi sana namazın mı emrediyor? Oysa ki sen yumuşak huylusun ve aklı başında bir adamsın."; Taha, 11 -15: "Ateşe vardığı zaman şöyle çağrıldı: "Ey Musa! Şüphesiz ben Allah'ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl. "; Yunus, 87: "Biz Musa ile kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi kıbleye karşı yapın ve namazı kılın ve müminlere müjde verin."; Meryem, 54 -55: " Kur'an'da İsmail'i de an; çünkü o, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti."; Bakara:127: "İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; Hacc, 26-27: "Bir zamanlar İbrahim'e Beytullah'ın yerini hazırlamış ve (ona şöyle demiştik): Bana hiçbir şeyi eş tutma; tavaf edenler, ayakta ibadet edenler, rükû ve secdeye varanlar için evimi temiz tut. İnsanlar arasında haccı ilân et ki,gerek yaya olarak, gerekse nice uzak yoldan gelen argın develer üzerinde sana gelsinler."; Saffat, 107: "Ve ona (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık fidye verdik."; Fetih, 29: " Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun yanında bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûa varırken secde ederken görürsün. Allah'tan lütuf ve rıza isterler. Yüzlerinde secdelerin izinden nişanları vardır. Bu, onların Tevrat'taki vasıflarıdır. İncil'deki vasıfları da."; Tevbe, 111: "Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da,

İncil'de de Kur'ân'da da Allah'ın kendi üzerine yüklendiği bir ahittir.”; Bakara, 132-133: "Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin. Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi."; Nisa, 163-165: " Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyûb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik. Daha önce sana anlattığımız peygamberlerle, anlatmadığımız başka peygamberlere de vahyettik."; Maide, 46: "O peygamberlerin ardından, yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryemoğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur olan, kendinden önceki Tevrat'ı tasdik eden ve Allah'dan korkanlar için bir hidayet rehberi ve bir öğüt olan İncil'i verdik.”; Maide: 44: " İçinde hidayet ve nûr bulunan Tevrat'ı, elbette biz indirdik."; Ali İmran, 48: "Allah İsa'ya kitabı, hikmeti ve Tevrat ile İncil'i öğretir.”; Hadid, 26-27: "Andolsun, Nuh'u ve İbrahim'i elçi gönderdik, peygamberliği ve kitabı bunların zürriyetleri arasına koyduk. Onlardan yola gelen de vardı, ama onlardan çoğu yoldan çıkmışlardı. Sonra bunların izinden ard arda peygamberlerimizi gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların yüreklerine bir şefkat ve merhamet koyduk."; Ali- İmran: 3-4: "O, sana kendisinden öncekileri tasdik edip doğrulayan bu kitabı hak ile indirdi. Daha önce insanlara hidayet olarak Tevrat'ı ve İncil'i de yine O indirmişti."; Saff, 6: " Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Ben size Allah'ın elçisiyim. Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici olarak (geldim)." demişti."; Bakara, 135-136: "Yahûdî ve Hristiyanlar, Müslümanlara şöyle dediler: “- Bizim dinimize girip Yahûdi veya Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız.” Habibim sen de ki “- Hayır, biz hak yol üzere bulunan Hazreti İbrahim’in dinindeyiz. O, hiç bir zaman müşriklerden (Allah’a ortak koşanlardan) olmadı. Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız."; Şuara, 196-197: “Ve hiç şüphesiz, o (Kur'an); geçmişlerin kitaplarında da vardır.”; Nisa, 131: “Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: ““Allah'tan korkup-sakının" diye tavsiye ettik.”; Maide, 48: "Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahit- gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık."; Maide, 46: "Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik."

Namaz kılan Yahudi (http://www.youtube.com/watch?v=xwrdgIBH05g) ve Hristiyanların (http://www.youtube.com/watch?v=arRvrUP_pOc) videolarına sanal alemden rahatlıkla ulaşabilirsiniz.

Kur’an, kendinden önceki tüm kitapları -bozulmamış asıllarını- onaylar, kabul eder. Her nebi aynı mesajla aynı kaynaktan görevlendirilmiştir. İlahi mesajların bozulmamış orijinalleri aynıdır. Tüm dinlerin özü, adı aynıdır; İslam! (Saffat, 108-147; Meryem, 30-58)

Özetle, Allah (cc) tüm peygamberlere aynı emir ve yasakları göndermiştir ve “Hz Adem'den başlayarak gönderilen bütün hak dinlerin adı İslam'dır.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 108)

Kuran, Allah'ın tüm insanlara uyarıcı ve öğüt verici olarak indirdiği, kıyamete kadar geçerli olan tek hak kitaptır. Kuran'dan önce gönderilen kitaplar insanlar tarafından tahrif edilmiştir.

Ancak Kuran, Allah tarafından korunmuştur. Bu gerçek "Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) biz indirdik biz; onun koruyucuları da gerçekten biziz." (Hicr, 9) ayetiyle haber verilmiştir. Önceki dinlerin kitapları pek çok yönden tahrif edilmiş ve orijinalliklerini kaybetmiş olduklarından, bu kitaplarda Kuran ayetleri ile çok farklı, çelişkili, hatta bazen Kuran ayetlerinin tam zıttı ifade ve görüşler bulunmaktadır. Kıssalarda da, çeşitli yerlerde Kuran'ın aktardığı bilgilerden farklılıklar vardır. Bu kitaplar bilgi, mantık ve öğreti açısından tahrif edildikleri gibi, üslup ve kurgu olarak da tahrif edilmişler ve ilahi kitaptan çok mistik hava taşıyan birer dinler tarihi kitabı şekline sokulmuşlardır.

Kuran ile diğer kutsal kitaplar arasında benzerliklerin bulunması Kuran'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini, yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlar. Bu da hem Kuran'ın bildirdiği, hem de akıl ve mantığın tasdik ettiği bir gerçektir. Kur'an'ın bizzat açıkça ilan ettiği bir konuyu, yeni bulmuş ve Kur'an'ı karalamak için kullanabileceğini zannetmek ancak taassup, tutarsızlık ve metotsuzlukla açıklanabilir. Bu konu, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' başlıklı yazıda ele alınmıştır.

İnsanlık tarihi boyunca 124.000 peygamber gönderildiği hadislerde bildirilmiştir. (Müsned 5/265-266; İbn Hibbân, 2/77) Yüce yaradan her topluluğa mutlaka bir uyarıcı, hatırlatıcı göndermiştir. "Her millet için mutlaka bir uyarıcı (peygamber) bulunmuştur." (Fatır, 24); "Andolsun, senden önce de peygamberler gönderdik. Onların bir kısmını sana hikâye edip anlattık, bir kısmını anlatmadık." (Mümin, 78); "Her milletin bir Resûlü vardır ve Resûlleri geldiği vakit aralarında adaletle hüküm verilir ve hiçbirine zulmedilmez." (Yunus, 47); "Biz peygamber göndermedikten sonra azab edicilerden değiliz." (İsrâ, 15) Allah (cc) her topluma kendi dilleri ile peygamber göndermiştir. Mesela Kuran'da Arap toplumuna indiği için Arapça gönderilmiştir. (Yunus, 2; Zuhruf, 3) Burada unutulmaması gereken şeyin mesajın dilinin değil içeriğinin önemli olduğudur; amaç mesajdır, kutsal dil yoktur!

Allah'ın hiç bir şeye ihtiyacı yoktur, herkes O'na muhtaçtır (Samed; İhlas, 2) Allah'ın bizim ibadetlerimize ihtiyacı yoktur aksine insanların hem dünyada hem ahirette mutlu olmaları için Yaradan'ın gönderdiği vahye ihtiyacı vardır. "Unutma, Allah'ın sana ihtiyacı yok, seni faziletli bir kul haline getirerek cennetlerinde ağırlamak istiyor." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 116) Bu konu ayrıca, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda 'Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?' ve 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımızda 'Pekala, Allah'ın - haşa- bizim ibadetimize ihtiyacı mı vardır, ibadet neden istenmektedir?' sorulara verilen cevaplarda daha detaylı ele alınmıştır!

Vahiy insana hem kendini, hem geçmişi hem anı hem de geleceğini öğretir. Yoksa vahiyden uzak akıl, insanın geçmişini maymun, doğal seleksiyon ve tesadüf adlı putlara inanır. Geleceği dinsiz komünal bir toplum olacağını hayal eder. (Marxizm, materyalist ideolojisi)

Kurban hakkında ateist bir iddia: yunan mitolojisinde Miken kralı Agamemnon, Tanrıça Artemis'ten kestiği rüzgârı tekrar çıkarmasını ister. Artemis buna karşın kızını kurban etmesini ister. Agamemnon tam kızını kurban edecekken, Artemis kıza acır ve kzıı havaya kaldırıp, yerine bir geyik koyar… Tanıdık geldi mi?

Cevaben: "Yunan değil İbrânî; kral değil peygamber; tanrıça değil ilah; rüzgar değil adak; kızı değil oğlu; geyik değil koyun." geçer mitolojide! Ayrıca Yunan mitolojisinde kral kızını nişanlama yalanı ile yanına çağırırken İslam'da, Hz İbrahim oğluna her şeyi açıkça anlatır ve İsmail kendi hür iradesi ile babasının yanına gider. Mitolojide kız kurban edilmek istemez, yalvarırken Hz. İsmail ise boynunu uzatır. Rivayetin iki versiyonu vardır; Diğer rivayette kız

kurban edilir, rüzgâr yeniden çıkar ve mitoloji bu şekilde biter. Bu kadar zıtlık barındıran bir şey, iddianın da ne kadar tutarsız olduğunu göstermeye yetmez mi?

Şöyle itiraz gelebilir, "Dilden dile aktarılırken efsane değişmiştir." Kurban ibadeti Hz Adem'den başlamıştır. Habil ve Kabil kıssasını buna delildir! Yani ilk insandan beri var olan ve aslı hayvanların kurban edilmesi olan ibadeti, Yunan veya Sümerler, hatta Aztek ve Maya'larda bozularak, insan kurban etmeye çevrilmiştir. Zaten Hz İbrahim ile bir kez daha insaoğluna 'insan kurban etmemenin' gerekliliği de hatırlatılmamış mıdır? Kısaca, İslam'ın tüm kuralları ilk insandan itibaren başlamış, bu ilahi emirler bozuldukça aynı emir ve yasaklar tekrar gönderilmiş ve bu süreç Hz Muhammed dönemine dek tekrar ede gelmiştir. Dinin kökenini, ilahi emirlerin 'bozulan' versiyonlarına bakarak, gayri ahlaki/insanî bu efsanelere dayandığını iddia etmek büyük bir mantık hatası olur. Aksine, İslam'ın ileri sürdüğü görüş hem kendi içinde tutarlı hem de karşı görüşten daha mantıklı ve akla yatkındır. İçinde ne tutarsızlık, çelişki ve ne de genel teorisine bir aykırılık barındırır.

İslam barış, hoşgörü dinidir

İslâm kelimesi 's-l-m' kökünden türemiştir. Kelime anlamı olarak 'Barış, esenlik, güven, huzur, kurtuluş, itaat ve teslimiyet' (Bâkıllânî, et-Temhîd, s. 392; Mâtürîdî Kitâbü't-Tevḥîd, s. 394) anlamlarına gelmektedir. (Büşra Refas Türkmen, İslâm Kelimesinin Semantik Analizi) Buna göre İslâm: barış ve huzur içinde yaşamak için Allah'ın kanunlarına (Kuranı Kerim'e) teslim olmak, demektir. (MEB, Dinî Terimler Sözlüğü, s. 17; T. Izutsu, Kur'ân'da Allah ve İnsan, s. 187-207; Yaşar Nuri Öztürk, Hürriyet, 15.08.2008) "İslam Allah'a teslim olmak yoluyla, barış ve huzura kavuşmak anlamına gelir. İslam medeniyetinin 'ötekine' karşı müsamahalı ve hoşgörülü bir tavır sergilediği tarihi bir gerçektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 25, 36)

"Lâikrahe fiddin: Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256); "Leküm dinikum veliyedin: Sizin dininiz size, bizim ki bize" (Kafirun, 6); "Ey İnananlar! Hep birden barışa girin." (Bakara, 208); "Kuran'ı sıkıntı için değil, ancak almak isteyenlere bir öğüt olsun diye indirdik." (Taha, 2; Sad,29; Kamer,32; İbrahim, 52); "Dileyen inansın, dileyen tanımasın." (Kehf, 29); "Kim yola gelirse sadece kendi için gelmiş olur. Kim de yolunu kaybederse sadece kendi aleyhine kaybeder. Hiç bir günahkar başkasının günahını çekmez. Biz de bir elçi gönderinceye kadar azab etmeyiz." (İsrâ, 15) ilahi prensiplerini kendine öncü kabul edip İslam'ı doğru anlayıp uygulayanların hakim olduğu her yerde barış ve huzur olmuş, İslamiyet'in olmadığı veya eksik, yanlış, hatalı uygulandığı her yerde de kan, gözyaşı, sömürü, huzursuzluk var olmuştur. Bunlara tarihten birçok örnek verilebilir:

Pierre bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü Hristiyanlara örnek olarak gösterir: Osmanlı zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazaklarını, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi. (Oryantalizmin kısa tarihi, Yücel Bulut, s. 74); "Avrupalılar hereticleri canlı canlı yakarak idam ederken, Kanunî Sultan Süleyman ülkesindeki Hristiyanlara ve Yahudilere din, inanç, kimlik, kültür hürriyeti vermiştir." (Mehmet Şevket Eygi, Milli Gazete, 28.11.2012)

Doktor Jaafer İdris, İslam'ın diğer inanç türleri üzerindeki duruşunu şöyle özetler: "İslami olmayan inanç türlerine mensup topluluklar ile çatışmaksızın var olabilmek, Kuran'ın temel kuralıdır." Kudüs başpapazı Theodosius, "Sarazenler (Müslümanlar) bize karşı çok iyi davranıyorlar." demektedir. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 42); Lübnan'lı Hristiyan yazar Amin Maalouf'un Ölümcül Kimlikler adlı kitabında şöyle demektedir: "Eğer atalarım, Müslüman orduları tarafından fethedilen bir ülkede Hristiyan olmak yerine, Hristiyanlar tarafından fethedilen bir ülkede Müslüman olsalardı, onların inançlarını koruyarak on dört

yüzyıl köy ve kentlerinde yasamaya devam edebileceklerini sanmıyorum. Gerçekten de, İspanya'daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler." (Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50; İhsan Süreyya Sırma, Ah Endülüs, s. 9)

Mısır ve Filistin'i gezen seyyah bir kesiş olan Bernard the Wise izlenimlerini şöyle aktarır: "Hristiyanlar ve paganlar (Müslümanları kastediyor) arasında bir barış ortamı vardı. Başlarında bir bekçi olmadan mallarını ortada bırakıp başka işlerine gidebiliyorlardı." (C. J. Walker, Islam and the West, s. 17); İspanya'daki barış ortamı için de Dozy şunları söyler: "Hristiyanlar, Fransızlardansa Müslümanların idaresi altında olmayı tercih etmişlerdir." (R. Dozy, A History os Muslims in Spain, s. 235) "İbrahimî dini mensuplarının bir arada yaşadığı Kudüs, Haçlı istilasına uğradığı yıllar hariç, yüzlerce yıl boyunca dini ve etnik çoğulculuğun, seyahatin, estetik duyarlılığı ve çok uluslu ticaretin merkezi haline gelmiş ve diğer İslam şehirlerine ilham kaynağı olmuştur. Haçlılar dönemi ve bugün devam eden İsrail işgali, Kudüs'ün tarihinde karanlık birer sayfadır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 236-237)

"Bedir Savaşı zaferle sonuçlandığı zaman, Müslümanlara önceden işkence edenler onların esiri olmuştu. Ama onlar intikam almak için bu durumu kullanmadılar. Peygamberimiz cesetlerin uzunluklarını kesmeyi yasakladı. Düşman askerlerin cesetleri, Müslümanlarla beraber defnedildi. Müslüman askerler kendi ekmeklerini esirlere vermiş, bineklerine bildirmişlerdi. Bazı esirler fidyesiz olarak evlerine gönderilmişti. Bu yaklaşım daha sonraki nesillere, asker ve idarecilere örnek olmuştur." (Prof. Dr. Mehmet Paçacı, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151); Armstrong, İslâm'ın bir savaş dini olmadığı, sadece savunma amaçlı savaşlara izin verildiği, Peygamberin şiddete başvuran bir kişi olmadığını, Batılıların onun (sav) yaşamına dengeli bir şekilde yaklaşması gerektiğini vurgular. (Karen Armstrong, Muhammad, 6-7, 125)

Fatih Sultan Mehmet Bosna'daki Latin papazlarına şu fermanı yayınlar: "Mezburlara (Ruhbanlara) ve kiliselerine kimse mâni ve müzâhim olmayıb..." Müslümanlardan bu kadar müsamaha ve inançlarına saygı gördükleri halde, devir değişip de kendilerini biraz daha güçlü hissetmelerinden sonra Haçlı ruhu ne yazık ki, Müslüman kanı akıtmaktan zevk almış bulunmaktadır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 50, 51)

"Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) İlk haçlı ordusu 1095'te harekete geçti, Kudüs'e kadar geldiler. Rene Rousset diyecektir ki: "Haçlılar Kudüs'te o kadar çok Müslüman öldürdüler ki, atların ayakları kan deryasına battıkça insan etleri duvarlara sıçrıyordu." Meşhur Pierre Lermit, 1097 Antakya kuşatmasında; 'tuzlayıp pişirerek Türklerin etini yiyebilirsiniz' diyordu. Şeyhülislam Abdurrahman Efendi'nin 18 Haziran 1647 tarihli fetvasında ise şöyle diyordu; 'Hristiyan ahalinin ibadetleri engellendiği takdirde İslam ibadetinin engellenmesi halinde verilecek cezalar tatbik edilecektir.' Tarihçi "Haçlılar, Kudüs'te ölen Müslümanların kanının ayak bileği hizasına çıktığını söylüyordu." (G.E. Perry, The Middle East, s. 78) "Batılı tarihçi Rudolp of Caen şöyle yazıyordu: Askerlerimiz Ma'arra adlı şehirde putperest (Müslüman) yetişkinleri yemek kazanlarında kaynar su ile haşladılar, çocukları şişleri geçirip öldürdüler ve ızgarada pişirip yediler." (Amin Maalouf, the Crusades Through Arab Eyes, s.39)

Aynı tarihlerde Avrupa'da, mezhep savaşları yüzünden oluk oluk kan dökülmektedir. 1240'ta yüzlerce Protestanı yakan Wilhelm Arnaldi, 1866'da papa IX. Pius tarafından Azizliğe yükseltilmişti. Papa III. İnnocenz'in Güney Fransa'daki Katharer tarikatının yok etmekle görevlendirdiği kardinal Henri, Beziers'te 'Herkesi öldürün, Tanrı imanlı ile imansızı kendi ayırsın.' demekte idi. Saldırıyı yöneten kumandan Arnourd Amaury bu sözü tekrarlar: "Hepsini

öldürün, Tanrı kendininkileri ayıracaktır” (Sean Martin, The Cathars The Most Successful Heresy of the Middle Ages, s. 13) Protestan Calvincilerde İsviçre'de, ilahiyatçı Michel Servet'i yakıyordu. Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi 'Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.' Papaz Bleda bir defasında savaş ortamından kaçıp yollara dökülen 140.000 Endülüs’lü Müslüman'dan 100 bininin öldürüldüğünü yazar. 700 yıl boyunca tek bir Hristiyan ya da Yahudi zorla Müslüman yapılmadığı halde, Müslümanlar kılıç zoruyla vaftiz edildiler, zorla Hristiyan yapıldılar. Üstüne bir de batılı yazar Montgomery Watt tarafından itiraf edildiği gibi, gerçekler de çarpıtılır: "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 17-18, 20)

İslam ve diğer dini/ekonomik sistemler ve barış

Kapitalizm, servetlerin sermaye sahiplerinin elinde toplamasına yol açtı. Kapitalistler, sermayenin faizini kendisine mal ettiler. Kapitalizm üretimi ona uygun tüketim için değil, kazanmak için yapar. Bu yüzden senelerin geçmesi ile mallar birikir, kapitalist devletler imalatlarını sarf etmek için yeni pazarlar ararlar, böylece sömürgecilik ve onu takip eden hammadde kaynakları ve pazarları etrafında boğuşmalar ve didişmeler doğar. Nihayet bu durum yıkıcı ve parçalayıcı harplerle sona erer. Kapitalizm istismarcılığa, sömürüye ve harplere götürür. İslam bir grubun elinde malların toplanması izin vermez. "Servetlerin, içinizden sadece zenginler arasında el değiştiren bir şey olmamasını" (Haşr 9) ister**.** (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 107, 111, 115)

Yer Mekke: Mekke’ye Ehli küfür, şirk, gayri İslami bir dünya görüşü hâkimken, yönetim İslam olmayanların elinde iken Mekke’de kadını metalaştırma, içki içme, putlara tapma, halkın inançlarını sömürme, kan davası, asabiyet (ırkçılık) vd. hakim idi. Bunlara karşı olan İslam bir din olarak ortaya çıkınca, menfaat çarklarının bozulacağını anlayan, sömürülerinin son bulmasından endişe duyan yöneticiler, Müslümanlara işkenceye, baskıya başlarlar. Önce Müslümanlar dövülür, hakarete maruz kalır, hapsedilir. Zamanla can-mal güvenlikleri kalmaz. Aç-susuz, yıllarca toplu olarak bir arada yaşamaya mecbur edilirler. İçlerinden şehit edilenler olur. Öyle ki artık Müslümanlar mal, mülk, anılarını geride bırakıp Mekke’yi terk etmeye zorlanırlar. Aile ve akrabalarından, her türlü mallarından, çocukluk, gençlik anılarından uzaklaşıp, parasız, maddi hiçbir destekleri olmaksızın, sadece inançları için bir bilinmeyene doğru yolculuğa çıkarlar. Hicret edilen yer Medine. Yeni bir mekan, yeni bir çevre, yeni şartlar ve hayata sıfırdan, yeniden başlanır. Ama zorluklar bu kadarla da sınırlı değildir: Mekke’li müşrikler Müslümanların geride bıraktıkları malları satmak için bir ticaret kafilesi kurarlar. Müslümanlar buna engel olmak isteyince Bedir savaşı gerçekleşir, sayıca-silahça az olmalarına karşın sonuçta savaşı kazanırlar. Bedir savaşı, kervan kurtarıldığı halde Ebu Cehil'in baskısıyla savaş kararı verilince gerçekleşmiştir. Halbuki Hz Muhammed'in savaşı önlemek amacı ile müşriklere elçi göndermişti. Zaten Watt, savaşın nedeni olarak Ebu Cehil'deki ‘bir defada ve kesin biçimde Hz Muhammed'den kurtulma arzusuna’ vurgu yapar. (M. G. Watt, Muhamad at Mecca, s. 11) Hartmut Bobzin'de savaş için neden kalmadığı halde savaşta ısrar eden Ebu Cehil'e dikkat çeker. (Bobzin, Muhammed, s. 100) Sonra Uhud savaşı olur. Bedir’in intikamını almak için savaşı başlatan taraf yine müşriklerdir. Nöldeke, Paret, Watt ve Grimme gibi birçok oryantalistte savaş nedeni olarak Mekke'li müşriklerin 'öç alma, intikam duygularına' dikkat çekerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 265, 266, 268, 269) Hiç bir şekilde başarıya ulaşamayan müşrikler Medine’yi kuşatıp (Hendek Savaşı) İslam’ı yok etmeye çalışırlar. Mekke’deki şirk bataklığı kurumadıkça müşriklerin saldırılarını önlemek imkansız hale gelince Hz. Resul Mekke’ye sefere çıkar ve Mekke’yi savaşmadan fetheder. Tüm müşrikler Hz. Resul’ün mübarek ağzından çıkacak sözlere göre muamele göreceklerdir. Daha

10 yıl önce korkutma, sindirme, iftira, öldürme, açlık ile yıldırılamayan bu hareketin lideri, karşısındaki yenik müşrik topluluğuna bir konuşma yapar ve en son olarak onlara şunu sorar: "Siz benden ne gibi bir davranış bekliyorsunuz?" Mekke'li müşrikler; "Biz seni adil biri olarak tanıdık ve senden ancak adalet bekliyoruz" derler. Hz. Resul, zalim olan bu topluluğa: "Ben de size Yûsuf'un kardeşlerine söylediği gibi, "Bu gün size geçmişten dolayı azarlama yok." (Yûsuf, 92) diyorum. Haydi gidiniz, hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişâm, 4/54; İbnü'l-Esîr, 2/252; Zâdü'l-Meâd, 2/394; Tecrid Tercemesi, 10/340-341, Köksal, XV/288-289) buyurur ve böylece rahmet peygamberi olduğunu bir kere daha ispat eder. "Sir William Muir: Peygamber, bir Fatih olarak Mekke'ye girdi, şehre hoşgörü ve cömertlikle muamele etti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 321) Benzer soruyu Malazgirt savaşını kazanan Alparslan'da Romen Diyojen'e sorar: Nasıl bir davranış bekliyorsun? Diyojen ihtimalleri sıralar: Öldürülmem, zincire vurulup gezdirilmem veya az bir ihtimal bağışlanmam! Alparslan "Sizi serbest bırakacağım" der. (İbnü'l Esir, cilt 10, s. 72-73) Sınıra kadar da ona eşlik eden 2 komutan ve 100 askeri ile güven içinde ülkesine gönderir!

Yer Kudüs: Haçlı seferleri başlamıştır. Avrupa'dan yola çıkan ve hapishaneden çıkartılmış, hırsız, katillerden oluşturulan Haçlı ordusu Kudüs'ü işgal eder. Ve dünya tarihinde eşine az rastlanır bir vahşet gerçekleştirirler. Şehirdeki tüm Müslümanları ve Yahudileri kılıçtan geçirmişlerdir. Bir tarihçinin ifadesiyle "buldukları tüm Arapları ve Türkleri öldürürler, erkek veya kadın, hepsini katlettiler." (Geste Francorum, or the Deeds of the Franks and the Other Pilgrims to Jerusalem, trans. Rosalind Hill, s. 91; Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Haçlılardan biri, Raymund of Aguiles, bu vahşeti "övünerek" şöyle anlatır: Görülmeye değer harika sahneler gerçekleşti. Adamlarımızın bazıları - ki bunlar en merhametlileriydi - düşmanların kafalarını kesiyorlardı. Diğerleri onları oklarla vurup düşürdüler, bazıları ise onları canlı canlı ateşe atarak daha uzun sürede öldürüp işkence yaptılar. Şehrin sokakları, kesilmiş kafalar, eller ve ayaklarla doluydu. Öyle ki yolda bunlara takılıp düşmeden yürümek zor hale gelmişti. Ama bütün bunlar, Süleyman Tapınağı'nda yapılanların yanında hafif kalıyordu. Orada ne mi oldu? Eğer size gerçekleri söylersem, buna inanmakta zorlanabilirsiniz. En azından şunu söyleyeyim ki, Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu. (August C. Krey, The First Crusade, The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261; S. F. Mahmud, İslam tarihi, s. 198) Peki Müslümanlar Kudüs'ü fethethettiklerinde nasıl davranırlar ve bu davranışlarının altında yatan 'temel etken' ne idi? İslam orduları Kudüs'ü fethetmişlerdir. İslam ordusu komutanı, Halife (Hz. Resul'den sonraki İslam devletinin lideri) Hz. Ömer'e haber gönderir. "Kudüs fethedildi, anlaşma gereği şehir size teslim edilecektir, buyurun gelin."İsmi adaletle özdeşleşmiş olan bu yüce insan, bir devlet başkanı, yeni bir şehri yeni fetheden orduların lideri olarak özel korumalarla, süslü elbiselerle kibir ile şehre girmez. Bir deve ve bir hizmetçi ile yola çıkar. Deveye sıra ile binilmekte, yürüyen kişi deveyi ve yularını tutmaktadır. Nöbetleşe binilerek Kudüs'e yaklaşılır. Deveye binme sırası hizmetçiye gelmiştir. Hizmetçi, "Ben sıramdan vazgeçtim, buyurur siz binin." der. Fakat Hz. Ömer bunu kabul etmez ve hizmetçisini deveye bindirir. Yeni fethedilen şehrin ahalisi ve İslam ordusu yaklaşmakta olanları seyretmektedir: Hizmetçi deveye binmiş, devlet Başkanı Hz. Ömer devenin yularını tutmuş şehre doğru yaklaşmaktadır. Çevresinde ne muhafız alayı ve ne süslü elbiseleriyle yardımcıları. Karşılarında sadece adil bir lider vardır; Hz. Ömer. Halife Ömer şehre bu şekilde girer. (İbnü'l-Esir, II/457-460) Hz. Ömer Kutsal Mezar (Holy Sepulchre) Kilisesi'ne gittiğinde, öğle namazı vakti gelmiştir. Kudüs patriği: "Buyurun kilisemiz de namaz kılın." der. Hz. Ömer ibretlik ve ince düşüncenin mahsulü bir cevap verir: "Ben kilise de namaz kılarsam, Müslümanlar benim burada namaz kıldığımı duyarlar ve burayı cami yaparlar. Halbuki biz, fethettiğimiz yerlerdeki insanların inançlarına karışmadığımız gibi onların ibadethanelerine zarar da vermeyiz." (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 83) Daha sonra Hz. Ömer Kudüs'e cami yaptırır. (Karen Armstrong, Holy War, MacMillan, s. 30-31) Sonra tüm gayrimüslimleri serbest, ibadetlerinde hür bırakan Emanname'yi (636) yayınlar: "Bu sözleşme, müminlerin emiri ve Allah'ın kulu Ömer tarafından İliya halkına verilen bir

emandır. Onların canlarına, mallarına, kiliselerine, haçlarına, yerleşik ve göçebe olan bütün fertlerine verilen bir teminattır. Kiliseleri mesken yapılmayacak, yıkılmayacak ve kısmen dahi olsa işgal edilmeyecektir. İçindeki kutsal eşyalara dokunulmayacaktır. Mallarına el sürülmeyecektir. Kimse dinî inançlarından dolayı zorlanmayacak, kendilerine asla zarar gelmeyecek ve yurtlarına Yahudiler iskân olunmayacaktır." Haçlıların işgalindeki Kudüs ve İslam ordularının fethettiği (barış ve huzura açtığı) Kudüs arasındaki fark ortadadır. Zaten bu nedenledir ki, "Haçlı Seferleri sırasında doğulu Arap ve Hristiyanlar ile Yahudiler Müslümanların yanında yer alır. Müslümanların elinden zulüm gören ve Roma-Papa idaresini arzulayan bir doğu Hristiyan cemaati, hiçbir zaman var olmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76) 2 Ekim 1187'de Selahaddin ve ordusu Kudüs'e fethettiklerinde ise; (katliam yapmamak üzere) önceden Hristiyanlara verdiği sözü tuttu ve şehri yüksek İslami prensiplere göre aldı. Kuran'da emredilmiş olduğu gibi şiddetten kaçındı, 1099 yılındaki katliamların öcünü almaya kalkmadı. Tek bir Hristiyan öldürülmedi, hiç bir yağma yapılmadı. Esirleri serbest bırakmak için istenen fidyeler ise son derece düşük tutuldu. Kuran'da emredildiği gibi, esirlerin çoğunu da hiç bir fidye almadan serbest bıraktı. Selahaddin'in kardeşi El-Adil, bin kadar esirin kendi hizmetine verilmesini istedi ve sonra hepsini -acınacak durumda olduklarını gördüğü için- karşılıksız olarak serbest bıraktı. Şehirdeki zengin Hristiyanlar, değerli eşyalarını yükleyip şehirden bir an önce gittiler, oysa ellerindeki para, şehirdeki tüm savaş esirlerinin fidyesini ödemeye fazlasıyla yetiyordu. Başrahip Heraclius, herkes gibi 10 dinarlık fidyesini ödedi, sonra da şehri hazinelerle dolu arabalarla terk etti. (Karen Armstrong, Holy War, s. 185)

Gai Eaton tarafından yazılan, 'İslam ve İnsanlığın Kaderi' adlı eserden alıntılayacağımız bu kısa bölüm gerek ateist gerek oryantalistlerin anlamamakta ısrar ettiği birçok gerçeği açıkça ifade etmektedir: "İslam'ın yayılışı son derece şaşırtıcı bir hızla gerçekleşmiştir ve daha da şaşırtıcı şey, hiçbir yerin surlarının kanla boyanmış olmaması, hiç bir savaş meydanının cesetlerle dolup taşmış olmamasıdır. (s. 36) Müslümanlar doğulu Hristiyanları, Hristiyan dindaşlarının ellerinden işkence görmekten kurtarmışlardır. (s. 86) Hz Muhammed, içinde doğmuş olduğu ve çok sevdiği şehirden ayrılmak zorunda bırakılmış, daha sonra muzaffer olarak geri döndüğünde, insanlık tarihinde bir eşine daha rastlanmayan bir merhamet örneği ortaya koymuştur. (s. 127) Peygamberin kumandasındaki güçler şimdi en büyük sınavlarının veriyorlardı, zira öcünü alacak çok şey yaşamışlardı. Muhammed Mekke'ye girmiş ve derhal genel bir af ilan etmiştir. O, yıkmaya değil ıslaha gelmişti ve tekrar asil bir halk doğmuştu. Bu merhametli davranışın sayılamayacak kadar çok tarihi sonuçları olmuştur. Takip eden yüzyıllarda hiçbir fetihçi Müslüman komutan, mahvolma pahasına merhametli davranmak zorunda olduğunun bilincinde olmadan, herhangi bir toprak ya da şehre girmemişti ve bu bu örnekten hoşgörüyü öğrenmiş bulunan insanlar arasında sayısız insan Müslümanlığa geçmiştir." (s. 240-241) Peki Hristiyanlar ne yapmıştı, yine ünlü bir batılı yazardan alıntı ile cevaplayalım: "Hz Ömer Kudüs'ü 636'da, Selahattin Eyyubi, 1187'de aldığında gösterdiği hoşgörüye karşılık bu iki tarih arasında, Rum imparatoru Nicephore 965'te Tarsus'u işgal ettiğinde, bütün camileri yıktırmış, Kuran'ları yaktırmıştı. Sicilya'nın Normanlar tarafından işgali (1060- 1091) ve aradan geçen zaman adadaki İslam izlerini giderek sildi. Kont Roger, harikulade bir zevk ve sanatla inşa edilmiş olan Müslüman şehir ve saraylarını yerle bir etmekle iftihar ediyordu." (Durant, s. Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 76, 86)

Yer İspanya (Endülüs): Haçlı Avrupa devletleri İspanya'da bulunan Endülüs Emevi İslam ülkesine saldırırlar. Üç tarafı da deniz ile çevrili ülkede Hristiyanlar işgal ettikleri yerleri yakıp yıkarlar. Akdeniz'den gemilerle Afrika'ya veya Osmanlıya kaçıp sığınan kurtulur, geri kalan tüm Müslümanlardan ve Yahudilerden dinlerini değiştirmeli istenir ve kabul etmeyenler Avrupalı barbarlarca katledilir. *(Gustave le Bon, Civilasition des Arabes, s. 129, 160;* Feridun Bilgin, Gırnata'nın işgali sonrasında Endülüs'teki Müslümanların asimilasyonu; Mahmut Yaşar, Bir etnik kıyım hikâyesi: Moriskolar, Mecra, 03 Haziran 2022) "1492 yılında son İslam beldesi de işgal edilince, Endülüs'te yaşayan Müslümanlar üç tercihle

karşı karşıya bırakılmıştır: Hicret, cebren Hristiyanlığa geçme veya ölüm. 1609 yılına gelindiğinde İspanyol kardinal bütün Moriskoların (Endülüslü Müslümanların) şüpheli bir grup olarak, öldürülmesi yahut İspanya'dan sürülmesi için fetva verir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 97, 101) “İspanya kralı “Müslümanları ne yapalım, onlarla beraber yaşamamızda bir sakınca var mıdır ?” diye papazlara sormuştu. Papazların cevabının ‘Biz Hristiyan’ız, onlar ise Müslüman’dır. Biz Muhammedilere düşmanız. Onların bizim aramızda durması hatadır. Onlardan kim Hristiyan olursa ne güzeldir. Hristiyan olmayanı ateşte yakarım dersin ve dönmeyeni yakarsın.’ olması üzerine Kral, bir emir çıkararak ne kadar kız, oğlan Müslüman çocuğu varsa kiliselere taksim edilerek İncil öğretilmesini, büyüklerden de Hristiyan olmayanların yakılmasını emreder. Kralın bu fermanını öğrenen Müslüman halk :“Biz oğlumuzu, kızımızı vermeyiz. Müslüman olarak birimiz kalıncaya kadar cenk ederiz. Ölenimiz şehit, kalanımız gazi olur” (Barbaros Hayrettin Paşa Hatıraları, II/96-97, 1001 Temel Eser) diyerek boyun eğmezler. Fakat daha sonra kilise-kral işbirliği sonunda İspanya’da bir tek Müslüman kalmaz. Halbuki Emevi Müslümanları İspanya’yı fethettiklerinde ülke baştan sona bir ilim- kültür merkezi haline getirilmişti. (Nil Ünsal, Kont Lucanor, s. 53-54) Avrupa’dan öğrenciler Endülüs’e ilim tahsiline gelirlerdi. Mesela Avrupa'nın profesörleri Kurtuba'da imtihan edilirdi." (Otto Spies, "Doğu Kültürünün Avrupa Üzerindeki Tesirleri", Ate Dergisi, 1974, s. 6) Avrupa ülke krallarının saray kütüphanelerinde var olan kitap sayılarının çok daha fazlası bir Müslüman âlimin mütevazı evinde bulunmakta idi. Haçlı işgalinde (her zaman olduğu gibi) kan ve ölüm ülkesi olan İspanya, İslam fütuhatında ise ilim, kültür merkezi olmuştu. Yer aynı ama kıstas, prensip, fikir, hareket noktası, örnek alınan lider farkı olunca, sonuçları da farklı oluyordu. Hoşgörü ve toleransa bir başka örnekte şudur: Endülüs devleti başkenti Kurtuba’da, I. Abdurrahman bir katedralin alınması için yüz bin dinar (Beş milyon mark) öder. Hiçbir engel yok iken bir mabedi yıkıp başka bir mabed yapmak yerine yapılan bu jest gibi ünlü fatih Tarık b. Ziyad’ta, Aziz Vinzens katedralini zamanında tamir ettirmişti. (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 371)

"Kazananlar, yenilenlere büyük yumuşaklık gösterdiler. Sadece kendilerine şiddetle karşı koyanların topraklarını vergilendirdiler, diğerlerine dokunmadılar; vergileri Vizigot krallarının koyduğu vergiden daha yüksek tutmadılar ve İspanya'ya o zamana kadar görülmemiş bir din serbestliği getirdiler." (Durant, s. 188) İspanya, hiç bir devirde, Müslüman fatihlerin zamanında olduğundan daha sirayetli, daha adaletli ve daha güzel yönetilmemiştir. Gelirler vergiden değil ticaretten elde edilirdi. Zengin ailelerin arazileri köylülere dağıtılır. (s. 199) Müslüman olmayanların diledikleri dini itikada sahip olmaları serbestti. Vizigotlar tarafından haşin bir şekilde kovulan Yahudiler Müslüman fatihlerle birlikte barış içinde yaşadılar ve servet ve kültür sahibi oldular. Müslümanlar İspanya'yı Avrupa'nın en medeni ülkesi haline getirdiler. (s. 202) Gece 10 kilometre uzunluğundaki aydınlatılan yolda yürümek mümkündü. (s. 204)

"Orta çağlarda Avrupalı Yahudiler büyük zulümlere maruz kalırken, Müslüman idaresinde önemli bir Yahudi entelektüel geleneği gelişmişti." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 225)

“İspanya'da Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler uzun yıllar boyunca yan yana yaşamışlardır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 114) “Müslümanların Kudüs'e gelen Hristiyan hacılara karşı hoşgörülü davranmışlardır. Gırnata 1492 yılında Hristiyanlar tarafından alınınca Müslümanlar din değiştirmeye zorlanmıştır. Sonraları toprakları ellerinden alınmış, Arapça konuşmaları yasaklanmış, gelenek ve görenekleri engellenmiş, mezarları kapatılmış, hatta hamamlarını kullanmalarına engel olunmuş, domuz eti yasağına riayet etmelerine ve kuskus yemeklerine de yasak getirilmiştir. Tüm moriskolar (Müslümanlar) 1609 yılında ülkeden atılmıştır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 54, 56-58)

“Katolik kilisesi, Ortodoksları ve ileriki zamanlarda Protestanları katlederken, “vahşi siyah yüzlü, eğri kılıçlı, çöl yabanisi, tarlaları ezen, kasabaları ortadan silen” şeklinde gösterilen Araplar ise, sekiz yüz yıl boyunca ispanyada hüküm sürdürdükleri halde Hristiyanlığı bu ülkede silmemişlerdir. Her sınıftan halka refahı ulaştırmışlar, bilim, kültür, sanat alanlarında batının çok üstüne çıkmışlardır. Endülüs İslam devleti, ticaretten bilim tekniğe, sağlık ve hijyenden devlet organizasyon ve sanata birçok alanda batıyı etkilemiş ve batının bu alanlarda gelişmesine büyük katkı sağlamışlardır.” (Sigrid Hunke, Avrupa’nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 459-461)

Yer İstanbul: Haçlı seferlerinin 4. yapılmaktadır. Avrupa’dan gelip İstanbul’u işgal eden Katolik haçlılar, Ortodoksların şehri İstanbul’da kiliseleri yağmalamaya, Hristiyanları katletmeye, hırsızlığa, tecavüze başlarlar. Salahaddin Eyyûbi’nin Kudüs’ü zabtı esnasında Müslümanların Batılılara merhamet ettiklerini, kadınlarının peşlerinden koşmadıklarını, İsa’nın mezarını kirletmediklerini belirten Niketas, İsa’nın düşmanı olarak gördüğü Müslümanların Kudüs’ten ayrılan Hristiyanlara serbestçe gitme izni verdiğini, can ve mallarına dokunmadıklarını, kılıç çekmeden, aç bırakmadan, yangın çıkarmadan ve eziyet etmeden merhametli davrandıklarını da ekler. (Khoniates Niketas, İstanbul’un Haçlılar Tarafından Zaptı, s. 110, 152; Geofroi de Villehardouin, Konstantinopolis’te Haçlılar, s. 64) Steven Runciman "tarihte İstanbul'daki yağmanın örneği yoktur" der. (Erhan Afyoncu, Sabah, 27.05.2018, Haclıların yıktığı İstanbul’u fatih yeniden imar etti.) "Şehrin yağmalanmasına bizzat şahit olan Bizanslı tarihçi Niketas şu cümleleri sarfediyordu: "Hristiyan topraklarında kan dökmeden geçip gideceklerine, sadece Müslümanlar'ın üzerine yürüyeceklerine yemin edenler İstanbul'da katliamın en dehşetlisini yaptılar. Haçı omuzlarında taşıdıkları sürece evlenmeyeceklerine yemin edenler kendilerini Tanrı'ya adayan rahibelerimize tecavüz ettiler. Kudüs'teki Kutsal Mezar'ın intikamını almak bahanesi ile harekete geçenler altın ve gümüş uğruna haçın üzerinde tepinmekten çekinmediler". Bizans'ın en büyük mabedi olan Ayasofya'yı yağmalamak amacıyla kiliseye atlarıyla giren Haçlılar, beraberlerinde getirdikleri katırlara kilisenin değerli eşyalarını yüklediler. Tarihçi Niketas'ın en içerlediği sahne bir fahişenin patriğin vaaz verdiği kürsüye oturarak açık saçık dans edip şarkılar söylemesi olmuştu. İstanbul'un işgali sonrasında servetlerini sakladıkları gerekçesiyle pek çok Bizanslı'ya işkence edildi. Haçlıların asilleri, saraylarda ve kiliselerde bulunan en değerli eşyaları kendilerine ayırırken, askerlere hamam tasları, bakır çanaklar gibi basit eşyaları bırakıyorlardı. Yağmalanan bu eşyaların büyük bir kısmı İtalya ve Fransa gibi ülkelerde dindarlara fahiş fiyatlarla satıldı" (Erhan Afyoncu, Sabah, 12.06.2016)

Bizans tarihçisi Nicetas Honiates: “Değerli kutsal emanetleri kaptılar, içlerindeki süsleri göğüslerine soktular ve kırık kalıntıları tavalar ve bardaklar olarak kullandılar; bunlar, Deccal'in öncüleri, onun bir an için beklediğimiz hain eylemlerinin yazarları ve habercileriydi. Açıkça, gerçekten de, daha önce olduğu gibi o ırk tarafından da, Mesih soyuldu ve aşağılandı ve O'nun giysileri kurayla paylaştırıldı. Acıdan kimse payı yoktu. Sokaklarda, sokaklarda, tapınaklarda şikâyetler, ağlamalar, ağıtlar, kederler, erkeklerin inlemeleri, kadınların çığlıkları, yaralar, tecavüzler, esaret, en yakın olanların ayrılığı. Soylular rezil bir şekilde ortalıkta dolaşıyordu, saygıdeğer yaştakiler gözyaşları içinde, zenginler ise yoksulluk içinde. Sokaklarda, köşelerde, tapınaklarda, mağaralarda durum böyleydi; çünkü saldırıya uğramayan veya yalvaranları savunan hiçbir yer kalmamıştı. Her yer her türlü suçla doluydu.” (https://sourcebooks.fordham.edu/source/choniates1.asp)

“Latin kökenli askerler Avrupa'nın en büyük şehrini tarif edilemeyecek bir talana giriştiler. Talan esnasında yaptıkları katliam, tecavüz ve yağmayla şehri o kadar büyük ölçekli talana uğrattılar ki, Roma'yı ve diğer Batı Roma topraklarını yağmalayan Vandallar ve Gotlar orada olsalardı mutlaka gözlerine inanamayacaklardı. İstanbul, antik dönemden kalma ve Bizans'ın yaptığı eserlerle bir açık hava müzesi hâline gelmişti. Haçlılar, şehirde buldukları bu servetin karşısında afalladılar. Zaten yarı Bizanslı olan Venedikliler ele geçirdikleri servetin çoğunu

saklamayı başardılar. Ama Haçlılar (Fransızlar, Flamanlar, Almanlar vb) ele geçirdikleri her şeyi ayrım yapmadan imha ettiler. Bu serveti imhaya ancak iştahlarını şarapla dindirmek, Ortodoks rahibelere tecavüz etmek, Ortodoks papaz ve keşişleri öldürmek için zaman zaman ara verdiler. Katolik Haçlılar, Ortodoks Bizanslılar'a olan nefretlerini gösteren en olağanüstü tutumlarını zamanın en önemli ve en harika kilisesi olan Ayasofya'nın kutsallığını kirletmekle gösterdiler. Katedralde bulunan tüm gümüşten ikonlar ve tablolarla beraber katedraldeki tüm kutsal kitapları katedralin içinde yakıp imha ettiler. Ayasofya'nın gümüş vaftiz ve ayin kaplarını şarap kadehi olarak kullanırken katedraldeki patrik tahtına bir hayat kadını geçirerek ona şarkı söylettiler ve şarkıları bir konser varmış gibi dinlediler. Haçlılar, 200 yıl önce Ortodoks Kilisesi'nin, Katolik Kilisesi'nden ayrılmasının öcünü aldıkları gibi hiçbir vicdan azabı ve pişmanlık duymadan halkı katlettiler." (Speros Vryonis, Byzantium and Europe, p. 152; https://archive.org/details/vryonis-1967-byzantium-europe/page/151/mode/2up)

Bu Latin Katolik devleti 57 yıl ayakta kalır daha sonra Ortodokslar tarafından yeniden geri alınır. Ve yıl 1453. Fatih Sultan Mehmet on binlerce şehit vererek İstanbul'u fetheder. On binlercesi okla, kızgın yağla, taşla, işkence ile şehit edilmesi pahasına Müslümanlarca fethedilebilen İstanbul'a Fatih S. Mehmet girerken, Hristiyan kızlar ona çiçekler sunmaktadırlar. Fatih Sultan Mehmet kendi dindaşlarının yaptıklarını İstanbul'lu Ortodokslara reva görmez. İstanbul'un fethinden sonra "Haşmetle şehre giren ve doğru Ayasofya'ya giden genç hükümdarı, burada toplanmış olan halk ve papazlar karşılarında gördükleri vakit ağlayarak yerlere kapandılar. Padişah onlara sükût etmelerini söyledikten sonra Patrik'e: "Ayağa kalk! Ben Sultan Mehmet, sana ve arkadaşlarına ve bütün halka söylüyorum ki, bugünden itibaren artık ne hayatınız ve ne de hürriyetiniz hususunda benim gazabımdan korkmayınız." dedi" (Dr. Selahattin Tansel Osmanlı Kaynaklarına göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasi ve Askeri Faaliyetleri, s. 103) "Fatih Sultan Mehmet, Rum patriğine verdiği hak ve imtiyazları aynen Ermeni patrikliğine de lutfeder." (Veysel Eroğlu, Ermeni Mezalimi, s. 29-30) Herkesi, tıpkı peygamberi ve rehberi Hz. Resul gibi fethedilen tüm gayri müslim beldelerinde olduğu gibi, din, ibadetlerinde özgür bırakır. (Feridun Emecen, "İstanbul (istanbul'un Fethi)", DİA, XXIII, 218; Yeorgios Francis, Şehir Düştü, s. 105, 107, 109; Ayrıca bk. Selahattin Tansel, Osmanlı Kaynaklarına Göre Fatih Sultan Mehmed'in Siyasî ve Askerî Faaliyeti, s. 106-107) Ayrıca dikkat çekicidir ki, fetihten sonra Batı'ya kaçan ve orada barınamayıp sefalete düşen bazı Rum büyükleri tekrar İstanbul'a dönmüşlerdir. 1464-1472 tarihlerinde Rum bilginlerine Fâtih'in sarayında özel bir ilgi gösterildiği bilinmektedir. (Halil İnalcık, "II. Mehmed", DİA, XXIIX/395-407) Aynı özgürlük Yahudilere de tanınır. (Bilal Eryılmaz, Osmanlı Devleti'nde Gayri Müslim Tebaanın Yönetimi, s. 35-36) Bu hoşgörü Osmanlı tarihi boyunca devam eder. Gibbons'un şu tespiti oldukça manidardır: "Yahudilerin toptan öldürüldüğü ve Engizisyon mahkemelerinin ölüm saçtığı bir devirde Osmanlılar idareleri altında bulunan çeşitli dinlere bağlı kimseleri barış ve ahenk içerisinde yaşatıyorlardı." (Ziya Kazıcı, "Osmanlı Devleti'nde Dinî Hoşgörü", Kültürlerarası Diyalog Sempozyumu, İstanbul 1998, s. 111) J.J.Rousseau, Emile adlı eserinde Türk müsamahakârlığını şöyle ifade etmiştir: "Türkler dinleri icabı kendi dinlerine düşman olanlara bile müsamahakâr ve misafirperverdirler." Will Durant Müslümanlardaki bu hoşgörü nedeni ile "Bizanslı tarihçiler, Hristiyan cemaatinin Bizanslı idarecilerin yerini alması için Selçukluları davet ettiğini yazar." demektedir. (Durant, İslam Medeniyeti, s. 222)

Peki, tam bu tarihlerde Papalık doktoru, botanikçi ve Accademia dei Lincei üyesi Viyana Piskoposu Johann Faber/Fabri bakın Müslümanları Avrupa'da nasıl anlatmaktadır: "Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur" (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations", Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) Bu yaklaşım tarzının örneklerini 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızda bol miktarda görebilirsiniz.

Yer Bosna: 1990'lı yıllar. Yugoslavya devleti yıkılmış, üçe ayrılan devletin Hristiyan olan Sırp ve Hırvat tarafları hem birbirleri ile ama her ikisi birden Müslüman olan Bosnalılarla savaşa

başlar. Yıllarca yan yana yaşadıkları Müslümanlara hoşgörü, acımak yoktur. İnsan (Hristiyan) hakları beşiği Avrupa'nın ortasında 4 yıl bir halk topluca işkenceye tabi tutulur. Avrupa'nın ortasında namus kavramını kutsal sayan Müslümanlara, planlı bir şekilde saldırılar yapılır. 3 yaşından 70 yaşına dek çocuk, kız, kadın, nineye tecavüz edilir. Erkekler boğazlanarak, kırık cam şişeleri ile bedenleri, sert cisimlerle başları parçalanarak öldürülür, çocuklar canlı canlı doğranır. "Etnik temizlik denilen sorun, dini bir farklılığa dayanmaktadır. Söz konusu sorunlar pek de 'etnik' değildir. 'Etnik' kavrama çoğu zaman gerçek nedeni örten bir işlev görmektedir. Yugoslavya'daki, Kıbrıs'taki çatışmalar esas itibarıyla bir sınıf çatışması değildir, her iki bölgedeki ayrılığın asıl nedeni dîni idi. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 162, 164) Osmanlılar ise, Yugoslavya'da 400 yıl hakimiyet sürmüşlerdi. İslami yönetimde geçen yüzyıllar boyunca Hırvat ve Sırplar dinlerinden dönmeye zorlanmazlar. Özgürlük-hoşgörü sınırları çerçevesinde barış içinde dinlerini yaşarlar. Bosnalılar kendi istekleri ile Müslüman olmuşlardı. İstenirse planlı bir çalışma ile 20-30 senede tüm Balkan devletleri zorla Müslüman yapılabilecekken - İslam dini zorla Müslüman yapılmasına karşı olduğu için - tüm dinler, zorlama yapılmadan barış içinde yüzlerce yıl bir arada yaşarlar. Yüzyıllarca İslam hâkimiyetinde barış içinde yaşamış Hristiyan toplumlar Osmanlının yıkılması ile 1900'lü yıllarda ve Yugoslavya'nın baskıcı rejimin çökmesi üzerine 1990'li yıllarda tek taraflı olarak Müslümanlara karşı savaş, işkence ve zulme başlarlar. Sırplar 300 sene Osmanlı idaresinde yönetilmişlerdi. Günümüzde Sırpça hala bir dil olarak kullanılmaya devam etmektedir. Peki ya İspanyollar Sırbistan'ı işgal etse idi acaba sonuç aynı olur mu idi? Emin olun şimdi Sırplar İspanyolca konuşur ve mezhepleri de Katoliklik olurdu. Günümüzde Brezilya'da yerli halkın dili kaybolmuştur. Çünkü oraları İspanyollar keşfetmişti (!) Günümüzde dünyada 29 ülkede resmi dil Fransızca, 22 ülkede İspanyolcadır. İngilizceye girmiyoruz bile. Ve bir de bize insanlık, insan hakları dersi vermeye çalışanların tarihine bakın…

"Batı Avrupa'da ve özellikle İngiltere'de, Müslüman mezalimine duçar olan Osmanlı memleketlerinin Hristiyan kavimleri (Bulgar ve Ermeniler) namına kıyameti koparan o merhametli insan sever Hollandalılar, Müslümanlara reva gördükleri zülme hiç de seslerini çıkarmamaktadırlar. Ya Rabbi, medeniyet ve insaniyet hizmetçisi olmak üzere meydana çıkıp söz söyleyen bu adamlar ne kadar da sahtekar mahluklar imiş! Avrupa toprağında, Müslümanlığa daima insaf ve şefkat duygularından yoksun bir şekilde muamele ede gelmiştir. Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! Avrupa Hristiyanlığının nüfuzu altında İslam'a mensup kavimlerin, Avrupa tarafından bir insani kardeşlik muamelesiyle muamele edilmeleri ihtimali yoktur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 282, 283)

Günümüzden ve batılı araştırmacılardan, kaynağını İslam'dan alan Osmanlı hoşgörüsü ile ilgili birkaç anektot ile konuya devam edelim.

"Emeviler, Zımmilere (Başka dinden olanlara) Günümüz Hristiyan dünyasında bile az olarak görülen bir hoşgörü gösterdiler. Zımmıler yılda 4.75 veya 19 dolar arası vergi veriyor buna karşılık her türlü korumaya sahiptiler. Müslümanların verdiği yüzde iki buçuk vergiden de muaftılar. Rahip, kadın, çocuk, köle, yaşlı, kör ve fakirler de bu vergiden muaftı. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 55) Ortadoğulu Yahudiler, Müslümanları kurtarıcı gibi karşıladı. Halife Me'mun zamanında (813-833) İslam dünyasında 11.000 kilise olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde yüzlerce sinagog ve ateş tapınağı da vardı. Patrikler tarafından zulme uğrayan bir kısım Hristiyanlar Müslüman kanunları altında tam bir hürriyet ve emniyet içinde varlıklarını devam ettirme imkânı buldular. Doğu Hristiyanları, Müslümanları, Bizans kilisesine çoktan tercih ediyorlardı. (Durant, s. 56-57) Moğollar, Macarlar, İskandinav haydutları gibi onlarda her tarafı mahvedebilir, el koyup müsadere edebilirlerdi. Onlar böyle yapmadılar, basit vergiler koymakla yetindiler." Mısır Hristiyanları, Bizans idaresinden usanmıştı, bu bakımdan İslam'ı bir kurtarıcı gibi

karşıladılar. Onların Menfis'i almalarına yardım ettiler, onları İskenderiye'ye götürdüler. (Durant, s. 72, 170)

Yunan rahip Papanikolaou: Türkler olmasaydı Ayasofya düşerdi, manastırları kapatan bizim yöneticilerimiz değil miydi? Yunanistan'da Evangelos Papanikolaou adında bir rahip, Yunanistan tarihinde pek çok kilise ve manastırın kendi yöneticileri tarafından kapatıldığını hatırlatan rahip, 'Girit'te Türkler bir tane bile manastır kapatmadı. Bu yüzden insanlar 'Latin serpuşu yerine Türk sarığı görmeyi tercih ederim' diyordu. Ben de olsam Türk'ü seçerim. Ayasofya'yı Türklerden başka kim koruyabilirdi?' ifadelerini kullandı. (Yeni Şafak, 27 Temmuz 2020)

Macaristan Cumhurbaşkanı: Türkler tarafından 150 yıl idare edilmemizi şans olarak tanımlıyorum. Cumhurbaşkanı Schmitt, "Türkler tarafından 150 yıl boyunca idare edilmemizi şans olarak tanımlıyorum. Ülkemiz Türkler değil de başka bir millet tarafından alınsaydı, dilimizi ve dinimizi değiştirmemizi isteyeceklerdi, biz de asimile olacaktık. (Hürriyet, 25 Ocak 2011)

Fransız Prof.'tan Macron'a tarih dersi: Osmanlı vasi, Fransa işgalciydi. Fransa cumhurbaşkanı Macron'un 'Cezayir'i Osmanlı sömürdü' yalanına karşı çıkan Fransa'nın önemli üniversitelerinden Science-Po'da görev yapan tarih profesörü M'hamed Oualdi, ünlü Le Monde gazetesinde yayınladığı makalesinde, Cezayir'in Osmanlı vesayetindeyken korunduğunu; Fransa sömürgesiyken ise işgal edildiğini, insanların öldürüldüğünü belirtti. 1830'da 3 milyonluk Cezayir nüfusundan, 1875 yılına kadar geçen sürede yaşanan ölüm rakamı 825 bin olarak tahmin ediliyor. (Akşam, 31 Ekim 2021)

Bulgar tarihçi: Bizi yok olmaktan Osmanlı kurtardı.Osmanlı'nın Bulgarları yok olmaktan kurtardığını belirten Stoyan Dinkov, aynı zamanda ünlü Bulgar şair İvan Dinkov'un oğlu. Yeni çıkan "Osmanlı – Roma imparatorluğu, Bulgarlar ve Türkler" adlı kitabında şöyle diyor: "Osmanlı İmparatorluğu idaresi altında asimile edilen hiç bir millet yoktur. Osmanlı idaresi altına girip de Osmanlı devletinden dolayı etnik kökenini kaybeden millet yoktur. Bulgaristan'ın Osmanlı idaresi altına girmesi milletimizi korumuştur. Eğer Osmanlılar gelmeseydi tüm zayıfların başına gelen Bulgaristan'ın da başına gelecekti." (Dünya Bizim, 24.01.2012)

Tarihi Osmanlı itirafı: 'Keşke yapmasaydık' Sırbistan ile Osmanlı arasında yaşanan savaşları hatırlatan Sırbistan Başbakanı Daçiç, '100 yıl sizinle savaşarak Avrupa'yı fethetmenizi engelledik. Keşke yapmasaydık' dedi. (Star, 10 Ekim 2013)

Yıl 2004, Hrant Dink Fransa'ya gider. Marsilya'da bir konferansta Ermeni bir Piskopos söz alır: "Biz bunca yıldır altı milyon Cezayirli Müslümanı entegre edemedik, onlara Fransız isimleri bile aldıramadık." der. Dink cevap verir: İyi ki siz Türkiye'de yaşayan çoğunluk değilsiniz yoksa bizi Müslümanlaştırmak ve de isimlerimizi dahi değiştirmek için elinizden geleni ardınıza koymazdınız." (Tûba Çandar, Hrant, s. 498) Yıl 2016, fark yıllar geçtikçe artıyor: Aşırı sağcı Wilders'ten Hollanda'da camileri kapatma vaadi. Hollanda'da aşırı sağcı siyasetçi Geert Wilders liderliğindeki PVV, program taslağında ülkedeki camileri kapatmayı, Kur'an-ı Kerim'i yasaklamayı ve sığınmacılara verilen oturma izinlerini iptal etmeyi vaat etti. (AA, 26.08.2016)

1000 küsur yıldır İslam yönetimi altında ayakta olan dünyanın en eski 3. kilisesi Aziz Porphyrios kilisesi, siyonist yönetimin 75. yılında 20 Ekim 202 tarihinde bombalarla yerle bir edilir.

Emile Dermenghem: Resulullah esirlerin tümünü, özgürlüğüne kavuşturup akrabalarına verdi. Ashab da ona uyarak bütün Hevazinli esirleri serbest bıraktılar. Bu davranışlar karşısında Hevazinliler, Müslüman oldular. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 370)

Thomas Bauer: İslam toplumları şaşırtıcı derecede bir hoşgörü sergilemeleri ile batıdan farklılaşırlar. İslam toplumunda yabancı düşmanlığı diye bir şey bilinmiyordu. (Bauer, Orta Çağ, s. 18, 74)

Levis: Fatihler, fethettikleri bölgelerin sakinlerinin dinlerine ve iç işlerine karışmıyorlardı. İdarenin Bizans'tan Araplara geçmesi, bölge halkları tarafından genellikle sevinçle karşılanmıştır. (Levis, Tarihte Araplar, s. 40)

Emile Dermenghem: Hz. Ömer Kudüs'ü fethederken Hristiyanlara nasıl davranmıştı, haçlılar ise yine bir Hristiyan olarak Kudüs'ü Müslümanların elinden aldıklarında nasıl bir davranış sergilemişlerdi? (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.337)

Bodley: İspanya'ya Hristiyanlar yeniden hakim oldukları zaman, Müslüman müsamahalarının yerini, Mukaddes engizisyon mecburi din değiştirmeleri aldı. (Bodley, Hz Muhammed s.346)

Keşiş Michon, doğuda dini bir seyyah adlı eserinde diyor ki, “şunu esefle ve açık kalplilikle ifade ediyorum ki, ümmetler arasında sevgiyi, Müslüman Hristiyanlara öğretmiş ve davetin nasıl bir müsamaha ile yapılacağını göstermiştir.” (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 378) Emessa halkı, kapılarını *Heraklius* ordusuna kapatmış ve Müslümanlara, sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliklerine ve baskılarına tercih ederiz demişlerdi. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s83-84)

Batı tarihinde Hz Muhammed'i savunan ilk eser, Henyr Stubbe (ö. 1676) tarafında yazılan ‘An account of the rise and progress of Mahometanism’ adlı eserdir. Basılmamış olsa da bu eser Hz Muhammed etrafında oluşturulan efsaneleri alaycı bir üslupla reddeder. Çok eşlilik, cennet zevkleri, savaş ve şiddet, düzenbazlık reddettiği konuların başında gelir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 47) Thomas Carlyle (ö. 1881) ise gerek konferanslarında gerekse yazdığı Heroes adlı eseri ile Hz Muhammed'in Hz Hatice ile evliliği, İslam ve kılıç, cennet, şehvet gibi iddialara cevaplar verir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 51) Müslümanlar arasında yaşayıp, 1600’li veya 1800’lü yıllarda Avrupa’da yaşayan Henry/Thomas kadar dinini bilmeyen Hasan/Tolgalarla dolu ülkem ne yazık ki!

Bosna'daki Katolikler özgürlüklerini Fatih'e borçlu. Osmanlı'nın çeşitli dinlere, milletlere ve kültürlere karşı hoşgörüsünün en iyi örneklerinden birini Saraybosna'ya 60 kilometre uzaklıktaki Fonitsa kentinde Fransisken manastırında muhafaza edilen Fatih Sultan Mehmed'in 'Ahidname' olarak adlandırılan fermanı gösteriyor. Şehirde yaşayan Hristiyanlığın Katolik mezhebine bağlı Fransisken tarikatı üyeleri, Fatih Sultan Mehmed'in kendilerine özgürlük bahşeden fermanı sayesinde bugüne kadar ayakta kalmış. Farklı inançlara özgürlük hakkı tanıyan ferman, insanlık tarihindeki ilk insan hakları belgesi olarak kabul edilen 4 Temmuz 1776 tarihindeki ABD Anayasası'ndan tam 324 yıl önce kaleme alınmış. (Timeturk, 26 Mayıs 2010)

Papazlar kilisede birbirine girdi. Hristiyanlar için en kutsal mekânlardan biri olan Filistindeki Beytüllahim'deki Milad Kilisesi'nde Noel temizliği yapan farklı mezheplerden papazlar birdenbire kavgaya tutuştu. Ellerindeki süpürgelerle tekme tokat kavga eden papazları ayırmaya kalkan polis zor anlar yaşarken, çok sayıda papaz ise yaralandı. Osmanlı İmparatorluğu döneminde Sultan Abdülmecid çekişmeye son veren çözüm bulmuştu. Sultan Abdülmecid, 1852'de kilisenin kapısındaki kilidi değiştirtti ve bir fermanla anahtarın papazlarda değil, Beytüllahim'in önde gelen bir Müslüman ailesinde bulunmasını emretti. Aynı işi Kudüs'teki Kıyamet Kilisesi'nde de yaptı, bu kilisenin anahtarları da Müslümanlar'a verildi. Her iki mabedin kapısı, tam 150 sene boyunca her sabah Müslümanlar tarafından açıldı ve Hristiyanlar da rahat etti. (TRT Haber, 28.12.2011)

Mısırlı Hristiyan Kıptî rahiplerin 327 yıl önce Osmanlı'nın koyduğu bir kuralı bilmeden bozan bir rahip yüzünden birbirine girdi, yaralananlar oldu. (03.08.2002)

"Hristiyan azınlıklar Selçuklu devleti hudutları içinde Müslümanlarla her ne kadar aynı haklara sahip olmamışlarsa da hiçbir zaman Bizans'ta olduğu gibi dinsiz avına tabi tutulmamışlardır. İdareleri altındaki Rum ve Ermenilerin hiçbir dini inancına karışmayan Türkler, büyük bir tolerans göstermişlerdir." (F.K. Kienitz, Büyük Sancağın Gölgesinde, s. 129)

"Avrupa Katolik kilisesinin yanında diğer kiliselerin kurulması olayları, kan gövdeyi götürme pahasına olurken, Türkler dini bakımdan büyük bir müsamaha gösteriyorlardı. Osmanlı devletinin kuruluşundan beri onunda idaresine giren halk, dilediği gibi din törenleri yapabilirdi. Bu serbestlik Avrupalıları o kadar kıskandırmıştır ki, reformun babası olan Luther, Almanya üzerinde Türk idaresinin kurulmasını bile istemiştir." (Doç A. Mansel, Doç C. Baysun, Prof. E. Z. Karal, Yeni ve Yakın Çağlar Tarihi, s. 84)

"Girit Adasının fatihleri olan Türkler, yerli ahalinin cemaat işlerine karışmayarak, onları dini merasimlerini ifade ve ruhani müesseselerini idarede tamamen serbest bıraktılar. Dini bakımdan böyle mutlak bir hürriyete sahip olan Girit halkı, aynı zamanda her türlü tetkik ve teftişten muaf kalarak, mektepleri ile adet ve göreneklerinin tanzim ve idaresi hususları da kendilerine bırakıldı. Anadilleri her türlü müdahaleden masun kaldı." (Prof. Cemal Tukin, İslam Ansiklopedisi, IV/794)

"Bursa'nın zabtını müteakip halka karşı gösterilen yumuşaklık ve teslim şartlarına riayet edilmesi, İznik'in tesliminde de gösterildi. Şehir ve kaleyi teslim alan Orhan Bey, halktan arzu edenlerin eşyalarıyla beraber gitmesine müsaade etti. Hatta bu müsaade daha ileri giderek İznik halkının kendi tebaasından olmak ve yalnız cizye vermek şartıyla adet ve ananelerini muhafaza edebileceklerini ilan etti. İznik muhafızı olan Rum Beyi deniz yoluyla İstanbul'a gittiyse de halktan çoğu gitmedi." (Ord. Porf. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Osmanlı Tarihi, I/121)

Fransız tarihçisi Albert Malet: "Türkler yendikleri milletlere dinlerini, kanunlarını, adetlerini ve dinlerini kabul ettirmek için zorlamadılar. Onların kiliselerini, okullarını, dillerini,

yaşayışlarını ve kanunlarını olduğu gibi bıraktılar." (Kadir Can Kaflı, Türkiyenin Kaderi, s.46) "Osmanlılar fethettikleri topraklarda halkları sistematik bir şekilde dinlerini değiştirmeye zorlamadılar." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 115)

Dünyaca ünlü Ortadoğu uzmanı Columbia Üniversitesi'nden Prof. Dr. Edward Said, İsrail'de yayınlanan Ha'aretz gazetesinin kendisiyle yaptığı bir röportajında Ortadoğu'da kalıcı bir barışın inşa edilebilmesi için "Osmanlı Millet Sistemi"ni önermiştir. Said'in yorumu şöyledir: Arap dünyasındaki diğer azınlıklar nasıl yaşayabiliyorsa, (Araplar arasındaki) bir Yahudi azınlığının yaşaması da mümkündür. Bu, Osmanlı İmparatorluğu altında gayet iyi işlemiştir. Onların sistemi, şu an sahip olduğumuzdan çok daha insancıl gözükmektedir. (Ha'aretz, 18.8.2000)

Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee, Tarih Üzerine Bir Etud adlı eserinde boşuna, "Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir" dememektedir.

Sloven Marksist Sosyolog Slavoj Zizek: "İslam her zaman hoşgörülü bir din oldu; 18. ve 19. yy'da İstanbul'a gelen Avrupalı gezginler, buradaki dini hoşgörüden şaşkına dönmüşlerdi. İslam'ın ve özellikle de Osmanlı'nın özgün anlamıyla hoşgörüye sahip olmak anlamında çok gerilere giden bir tarihi var. Eğer çok kültürlülük konusunda bir şey öğrenmek istiyorsak, bu yüzden sizin tarihinize bakmamız gerektiğinin çok açık olduğunu söylüyorum. Osmanlı Devleti kimseye din dayatmadı. Dil bile dayatmadı. Osmanlı'nın yüzyıllar boyunca hüküm sürdüğü Kuzey Afrika'da, Ortadoğu'da, Güneydoğu Avrupa'da yerli halkların dilleri değiştirilmedi. Araplar, Yunanlılar, Bulgarlar, Makedonlar, Sırplar, Romenler, Macarlar, Hırvatlar, Boşnaklar, Arnavutlar Türkçe konuşmazlar. Ama İngilizlerin, Fransızların, Portekizlilerin sadece 100 sene kaldıkları memleketlerde bile onların dilleri konuşulur. Farklı din ve kültürlere saygı konusunda ders verecek medeniyet İslam medeniyeti, ders alması gereken medeniyet Batı medeniyetidir. Batı medeniyetinin İslam dünyasına öğrettikleri, her şeyden ırkçılık, etnik bozgunculuk, soykırımcılık, asimilasyonculuk ve ulus devletçilik olmuştur. Esenlik içinde yaşadıkları Osmanlı ülkesini parçalamaya kalkışan Hristiyan unsurlar da, onlara zulmeden Müslüman kadrolar yahut Müslüman evladı kadrolar da Batı'nın rahle-i tedrisinden geçmiştiler. (Radikal, 18.10.2011)

Rusya'nın resmi televizyon kanalı 'Kultura TV'de ünlü gazeteci Vitali Tretyakov'un sunduğu "Çto Delat" (Ne Yapmalı) programında Türkiye ve Osmanlı tarihi tartışıldı. Programda Rusya Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü Başkanı Vitali Naumkin, Şarkiyat Enstitüsü Türkiye Masası Başkanı Natalya Ulçenko, gazeteci Maksim Şevçenko katıldı. Akademisyen Naumkin de, Osmanlı'da herkesin eşit din özgürlüğüne sahip olduğunun altını çizerek, ülkede azınlıkların özgür yaşadığını vurguladı. Naumkin, "Başka ülkelerle kıyaslandığında Osmanlı'da diğer halklardan fazlasıyla din özgürlüğü vardı. Artı Osmanlı'nın tolerans açısından örnek ülke olduğunu da unutmamak lazım" dedi. Gazeteci Şevçenko'da Osmanlı'nın o dönem çok demokratik ve özgür devlet olduğunu belirterek, "Ben Türk imparatorluğundan ziyade Osmanlı sözünü kullanmayı tercih ediyorum. Macaristan'da o dönem din çatışması vardı ve Macarlar Sultan'a müracaat ederek kendisinden hamilik istedi. Macaristan savaşsız ve çatışmasız Osmanlı'ya katılmıştı. Kosova Savaşı'nda da Sırplar gönüllü olarak Osmanlı saflarına katılmıştı. Peki neden? Çünkü Osmanlı o dönem yasa, ulusların dayanışma, din ve başka özgürlükler bakımından en örnek devlet idi" dedi. Akademisyen Natalya Ulçenko ise Osmanlı'nın uzun asırlar boyu ayakta kalabilmesini imparatorluk içinde mevcut olan çeşitli özgürlüklerle ilişkilendirdi. (17.11.2011)

Oryantalist Lord John Davenport'un 'Hz Muhammed ve Kuran'ı Kerim' adlı eserinden: Hz Muhammed Müslümanlığı bildirmiş, fakat onu zorla kabul ettirmek için bir davranışta bulunmamış ve bu yolda her zaman Kuran'ın emirlerini yapmıştır. (s. 33) Kureyş, Muhammed'in

düşmanlarına yardım edince Hudeybiye anlaşmasını bozmuş olduğundan bir ordu hazırlanır ve Mekke fethedilir. (s. 30) Mekke fethedilince, Havazin kabilesi silahlanır ve Müslümanlarla savaş için Huneyn ovasına dek gelirler. Savaşta yenilirler. 6.000 tutsak, 24.000 at, 4.000 küheylan ve birçok gümüş ele geçer. Havazin delegeleri gelerek, savaşa katılan ailelerin yoksulluğa uğramaması için peygambere başvururlar. Peygamber savaşçıları toplar: "Ben bu yalvarmayı kabul ediyorum. Siz de kabul ederseniz kalbimi sevinçle doldurursunuz." der. Bütün tutsaklar serbest bırakılır. (s. 31) Müslümanlık hiçbir zaman engizisyon mahkemesi kurmamış, Müslümanlık kendini sunmuş ama hiç kimseyi dinini değiştirmeye zorlamamıştır. (s. 50) İslam yalnızca Müslümanlığı kabul edenlere değil, yenilmiş uluslara da adaleti yaymıştır. (s. 51) Eğer batı beyleri, Araplarla Türklerin yerinde, yani doğuda hüküm sürseler, Müslümanların Hristiyanlara gösterdikleri toleransı, Müslümanlara kesin surette göstermezlerdi. Catfield diyor ki: 'Araplar, Türkler ve başka Müslümanlar Hristiyanlara karşı, batılı ulusların Müslümanlara güttükleri hareketin aynısını gütmüş olsalar, doğuda Hristiyanlıktan eser kalmazdı.' Jourio diyor ki: "Müslümanların Hristiyanlara karşı hareketi ile papalığın gerçek inanmışlara karşı cevaz verdiği işkenceler hiçbir surette karşılaştırılamaz. Vodova'lara karşı yapılan savaşta, ya da Saint Bartelmy katliamlarında o kadar kan döküldü ki, yalnız bu kanlar Müslümanların döktükleri Hristiyan kanından pek çok fazladır. Müslümanlığın zulüm eden bir din olduğu üzerine beslenen taassuplu düşüncelerde insanları kurtarmak gerekir. Bunların düşüncelerine göre Müslümanlık ya ölüm ya da Hristiyanlığı bırakmakla korkutarak yayılmıştır. Bunun aslı ve esası yoktur. Papalığın yamyamlık ve yabaniliğe varan zulüm ve işkencesine bakılarak Müslümanların hareketi en yumuşak ve en alçak gönüllü hareket idi." (s. 53) Taassuptan kurtulmuş olanların hepsi de kabul ederler ki ilahlara insan kanı dökmek yerine, ibadet ve sadakayı koyan İslam dini, insanlara iyiliksever ruhu aşılamış, topluma dönük erdemli davranışları kuvvetlendirmiş ve böylece medeniyet üzerine önemli bir etki yaparak doğu âlemi için bir nimet olmuş, kanlı silahlara gerek duymamıştır. (s. 55) Endülüs'te İslam devletinin yıkılmasından kim acı duymuştur? Düşmanlarının tarihçileri bile sekiz yüz yıllık hükümeti sırasında bir tek zulmünü bile kaydetmedikleri o yüksek ruhlu ve cömert ulusun çalışma ürünleri olan felsefe, edebiyat ve matematik eserlerini yakmalarında hangi yüz kızarmamıştır? (s. 61) Elimizde Müslüman padişahlarla çağdaş olan Hristiyan krallarının işkencelerine dair bol bol belgeler vardır ama iyilikseverlikleri üzerine bir şey var mıdır? (s. 65)

Osmanlı modeli 'öfke'yi dindirir. Wall Street Journal gazetesinde yer alan haberde, ABD'de bir aydır kapitalizme karşı süren protestolara karşı "Osmanlı vakıf sistemi" önerildi. (Vatan, 18.10.2011)

Osmanlı'dan ders alın. Chomsky, Orta Doğu'da yaşanan problemlerin çözümünde Osmanlı'nın bu bölgede yüzlerce yıl yürüttüğü yönetim anlayışında yattığını söyledi. (Türkiye, 01.10. 2013)

Kanadalı TikTok yayıncısı bir video paylaşarak "Sabırsızlıkla bizi Müslümanların yönetmesini bekliyorum, onların sistemi adil' dedi. Osmanlı dönemindeki Filistin'de üç dine mensup toplulukların bir arada barış içinde yaşadığına dikkat çeken Kanadalı adam "Gayrimüslim olarak cizye ödemek şu an ödediğimiz vergilerden daha adil' ifadelerini kullandı. (https://www.gzt.com/video/tvnet/kanadali-ciftci-bizi-muslumanlar-yonetsin-2230713; 15.12.2023)

Voice of America kanalına bir açıklama yapan Neturei Karta Ortodoks Musevi Cemaati İngiltere Temsilcisi Haham Elehanan Beck, İsrail kurulduktan sonra Filistin'de huzurun kalmadığını ve ülkenin idaresinin Müslümanlara verilmesi gerektiğini belirtti. (Haber 7, 26.11.2023)

1978'de Zagrep'te "Dünya Şiir Günleri" tertip edildi. Bu toplantının son günündeki müşterek yemekte bir Sırp tiyatro artisti, Yavuz Bülend Bakiler'e bakarak misafirlere şu mealde konuştu: Ben hesap ettim, siz Türkler bizi 550 sene idare ettiniz. Yine hesap ettim ki bu süre zarfında

Osmanlı idaresi, her gün bir Hristiyan aileyi ortadan kaldırsaydı, 20. asra Balkanlardan bir Hristiyan bile gelemezdi. Üstelik bunu yapsaydı kimsenin ruhu bile duymazdı. Fakat Osmanlıların yapmadığını Avusturya-Macaristan İmparatorluğu Birinci Dünya Harbi'nde üç buçuk sene içerisinde yaptı. (Yavuz Bülend, Üsküp'ten Kosova'ya)

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi'nin 1993'te 1-5 Şubat tarihleri arasındaki toplantısında "Demokratik Toplumda Dinî Toleransa Dair" aldığı 16 maddelik tavsiye kararları var. Bunun 6. maddesinde teokratik idarelerde bile dinî toleransın olabileceğini tarihin bize gösterdiği söylenmekte, örnek olarak Osmanlı idaresi ile Endülüs İslam Devleti'nin tutumları gösterilmektedir. Çünkü Hristiyan dünyasında bunun örneği yoktur.

Benzer örneklerin devamı için, 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' ve 'Atam Osmanlı' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Tabii, tüm bu hoşgörünü temelinde Kur'an ayetleri ve onun pratiği olan sünnet uygulamaları gelmektedir. "Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir." (Nisa, 58); "Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır."(Nisa, 135); "Dinde zorlama yoktur. Doğru eğriden açıkça ayrılmıştır." (Bakara, 256) ; "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır." (Kafirun, 6)

İslam barış dinidir, barışın dinidir. Hâkim olduğu yerde huzur barış olmuş, olmadığı yerde ise kan ve zulümtur. Günümüzde dünya geneline baktığımız zaman kanı akan tüm toplumların Müslüman oldukları görülür: Irak, Suriye, Azerbaycan, Kıbrıs, Keşmir, Filistin, Kosova, Bosna, Çeçenistan, Libya, Cezayir, Tunus, Afganistan. Kan akıtan tarafa bakınca, ülke ismi farklı olsa da dinlerinin hep aynı olduğunu görürüz: Gayrimüslimler. Demokrasi sloganı ile ülkeleri işgal edenler, petrolü alıp çıkarken öldürülen yüz binler, göçe zorlanan milyonlar ve arkada fitne tohumu olarak ektikleri mezhep/ırk savaşlarını ekip geri döndüler.

Bu böyle devam edecektir ta ki biz Müslümanlar Kur'an'a teslim olana, dolayısıyla barışa, huzura tabi olana dek.

İspanya'daki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler. (Amin Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50) "Bir Bizanslı, kendisini Kahire veya Bağdat'ta Paris, Goslor veya hele Roma'da olduğundan çok daha rahat hissediyordu." (Steven Runcıman, Haçlı seferleri tarihi, I/67)

İslâm, barış ve Allah'a teslimiyet dinidir. Alman şairi Goethe bunu çok güzel ifade eder: "Wenn islam Gott ergeben heisst Im İslam, leben und sterben wir alle: "Eğer İslâm teslim olmak anlamına geliyorsa Allah'a, hepimiz yaşayıp ölmekteyiz İslâm'da" (Haarmann, Maria (Hrsg): Der islam (Ein Lesebuch). München: Beck, 1992, s. 36)

"İslam, barışı esası almıştır. Ancak fitne ve zulümlere mani olmak için savaşı da onaylamıştır. Fakat ona da hak ve hukuk kuralları getirmiştir. İnsaf ile tarihi gözden geçirenler, Müslümanların savaş hukukuna uyduğunu, fethedilen bölgelerdeki halkın sevincini, din ve vicdan hürriyetini, yaşanan huzur ve saadeti inkar edemez." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 164-165)

İslam insana büyük değer vermiştir. Dinde zorlama yapılamayacağını ilan eden tek din olan İslam'a göre, "Kim bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya karşılık olmaksızın (haksız yere) bir cana kıyarsa bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim de bir canı kurtarırsa bütün insanları kurtarmış gibi olur" (Maide, 32) Kur'an keyif için ve sebepsiz yere savaş çıkarılmasına da karşı çıkmıştır. (Hac, 39) Ancak Müslümanlara saldırıldığı zaman savaşmaya izin verilmiştir. Haksız yere saldırmak ve savaş açmak, Müslümanlara da yasaklanmıştır. (Bakara, 190) Bilindiği gibi tüm devletlerin savaş ve barış hukukları vardır ve bunlar ayrı ayrı kurallardır. Savaş esnasında uyulacak kurallar barış esnasında uygulanmaz ve barış esnasında uyulanacak kurallar da savaş esnasında uygulanmaz. Barış dini olan İslam'ın, savunma merkezli izin verdiği savaş için bile ortaya koyduğu kuralların seviyesine bugün hala hiçbir batılı devlet ulaşamamıştır. Bedir, Uhud, Hendek savaşlarında olduğu gibi, savaş kaçınılmaz olduğunda, savunma amaçlı olamk şartı ile savaşa izin veren ve bu savaşı bile belli hukuk kurallara bağlayan İslam'ın savaş hukuk kurallarına "İslam savaş hukuku" başlıklı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Savaşların nedeni din midir?

William T. Cavanaugh, 'Dini şiddet miti' adlı eserinde, ulus devletlerin meşrulaştırılması gayesi ile yapılan savaşların 'dini olmayan' nedenleri göz ardı edilmiş ve 'bu savaşlar dini savaşlar olarak tanımlanmıştır.' demektedir. (Cavanaugh, The Myth of Religious Violence, s. 177) Aslında tarihte din adına yapıldığı iddia edilen birçok savaş, ekonomik çıkar elde etmek amacıyla yapılmıştır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 96) Ateist Pol Pot'un, Mao'nun, Stalin'in milyonlarca kişiyi öldürmesinden ateizmi sorumlu tutmayan ateistler, 20. asırda dine referansın azalmasına rağmen savaşların bitmemesini de dikkatlerden kaçırmaktadırlar. Sadece I. ve II. Dünya Savaşlarında yaklaşık, 70. milyon kişi yaşamını yitirmiştir. (Bilgili, s. 98) Bu sayıyı 125 milyon olarak veren araştırmalar da vardır. (**Selçuk Bulut, Milliyet,** 01.12.2022) Dinlerin başka ideolojiler tarafından yerinden edildiği 20. Asırda, beklenen refah ve barışa yaklaşılamamıştır. Russell'da, 'İnsanlığın yarını var mı?' (Bilgili, s. 119) isimli eserinde benzer hisleri paylaşır ve hayal kırıklığını dile getirir.

Alan Axelrod ve Charles Phillips'in hazırlamış olduğu 'Savaş Ansiklopedisi'ne göre, savaşların %7'si din savaşıdır. Onların da altında ekonomik nedenler yatar. Charles Philips ve Alan Axelrod'un Şavaş Ansiklopedisinde 1763 tane savaş tescil edilmiştir ve bu savaşlardan yalnızca 123 tanesi din kaynaklıdır. Geri kalanı din dışı başka kaynaklıdır. (Phillips, Charles, and Alan Axelrod. 2004. Encyclopedia of Wars) "Dini savaşlar bile, Marx'a göre iktisadidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 250) Savaşların sebebi faşizm, sömürü, petrol gibi nedenlerdir. Dinin demode olduğunu savunan ülkelerin birbirlerine savaş açtıklarını görmüyor muyuz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 74) "İnanç eksenli çatışmalar daha çok siyasidir. Bilimsel ve teknolojik icatların hızla geliştiği günümüzde buna inat kötülüklerde çoğalmaktadır. İnsanlık dinden en uzak zamanları yaşarken, en barbar dönemlerini de gariptir, şimdilerde yaşamaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 112, 275) "Savaşların temelinde dini inançlardan ziyade siyasi menfaatler vardır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56) "Ganimet amaçlı savaşlar, iktidar savaşları, dıştan gelen saldırıya karşı değil de ülke içinde girişilmiş iç çatışma ve savaşlar cihat olarak değerlendirilemez." (Metin Karabaşoğlu, Adaleti Emreden Namaz, s. 33) "Dinden kaynaklandığı iddia edilen eşitsizlik, modern hayatın ekonomik ve politik eşitsizliğine terk edilmiştir." (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) Görüldüğü gibi dinin etkisinin 'toplum hayatında' azaldığı günümüzde, seküler hayat ve bilim hayatın her alanına hakim olduğu halde hala ve çok daha fazlası ile sömürü, savaş, zulüm devam etmektedir. Bu da, savaş ve yıkımların din değil ekonomik ve ahlaksızlık temelli olduğunu göstermektedir!

“Yeni ateistler şiddetin en büyük kaynağının din olduğunu söyleyebilmişlerdir. Sosyal adaletin yok sayıldığı dünyada şiddetin öfkenin olması değil olmaması sürpriz olur. İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir. Dünyanın süper güçleri, Orta Doğu petrolünü ele geçirmek için bu ülkeler üzerinde türlü oyunlara başvurmaları, sebep oldukları yıkım ve sömürülerden kaynaklanan çatışmaların sorumluluğunu, sömürdükleri ülke insanlarının omuzlarına yüklemektedir. Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir.” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 111, 117-119)

“Stalin ve Mussolin, Hitler gibi din düşmanı kişiler yüzünden 70 milyondan fazla insanın katledilmesini ve doğanın tahrip edilmesini hiç konuşmuyorlar. Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. Dünyanın en kanlı savaşı olan II. Dünya Savaşı'nın aktörleri ya ateist ya da dindar olmayan kişilerdi. Demek ki dinler devre dışı bırakıldığında insanlık daha iyiye gitmiyor, kurdukları bütün ideolojiler başarısız oldukça hırçınlaşıyorlar.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 57, 59)

"Din kaynaklı bilinen savaşlar dine değil başka çıkar ve menfaatlere dayalı olarak ortaya çıkmıştır. Savaşlar daha ziyade çıkar güç devşirme gibi niyetlere niyetlerle ortaya çıkar." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 31, 116)

Carl von Clausewitzin; Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır, özlü cümlesinden tam 11 asır önce Hz Muhammed, onun tam tersini sergilemiş, savaşla elde edilemeyen kazanımları barışla elde etmiştir. Bundan daha iyisini ne Gandi ne de Makyavel yapabilirdi. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 300)

Ateizm, deizm ve sekülerizm de acımasızlık, vahşet vardır. Endülüs’te, kafkasya'da, Bosna'da, Irak'ta, Suriye'de, Yemen'de, Myanmar’da bunları gördük ve hala görüyoruz. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 51) Komünizm ve sosyalizm partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere. (Topbaş, s. 25) Kapitalist dünyada merhamet kazınmış, hodgam/bencil bir vahşet devreye girmiştir. (Topbaş, s. 55) Kapitalist, sosyalist, faşist ve Siyonistler dünyayı kan gölüne dönüştürmüşlerdir. Dünya Savaşının en ufak bir dini sebebi var mıdır? Hitler’in, Missolini’nin herhangi bir dini gayesi var mıydı? Stalin'in bir dini var mıydı? Atom bombasını dindarlar değil, demokrasi, insan hakları gibi mefhumları dava eden ülkeler kullanmışlardır. (Topbaş, s. 168) Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? (Topbaş, s. 187)

Özetle; 20. yüzyılda ekonomik ve ideolojik nedenlerle yapılan yerel ve dünya çapındaki savaşlar, ‘İleri’ addedilen devletlerin son 300 yılda Afrika, Asya, Amerika’da yaptıkları katliam, sömürge, köleleştirme faaliyetleri, batılı ülkelerin kendi aralarında yüzyıl süren savaş, mücadele, katliamlar hesaba katıldığında bu iddianın cevabı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır aslında. Sosyalizm, faşizm, demokrasi adına yapılan savaş, terör, katliamlar, ayrıca Lenin ile Mao, Stalin ile Troçki, M. Belli ile H. Kıvılcımlı, Beyaz Proletar Aydınlık ile Kırmızı Proletar Aydınlık, hatta Fidel Kastro ile Che arasındaki mücadele hangi kefeye konacaktır? Sadece I.

ve II. Dünya Savaşlarındaki ölüm oranı tüm insanlık tarihindeki savaşlarda ölenlerden katbekat fazladır. Rant, Şahsi menfaat, makam, sömürge elde etmek için yapılan savaşlar, din adına yapılıyormuş gibi gösteriliyorsa bu dinin değil, iki yüzlü insanların suçudur! Hele ki 'Batıl Din' kapsamına giren dinlerin savaşlarından da en azında biz Müslümanlar sorumlu değiliz! Oksidentalizm merkezli, 'batı medeniyeti' ve 'Hristiyanlık' konularını ele alan yazılarımızda bu konu tekrar ele alınacaktır.

Fetih ile işgal arasındaki fark

İşgal, savaş ile alınan yerlerde katliam, tecavüz, hırsızlık, sömürü yapmak, inanç hürriyetini sonlandırmaktır. Fetih ise yine savaşla alınan yere barış, huzur, adaleti getirmek, inanç özgürlüğünü sağlamaktır. Örnekleri ise yukarıda mevcuttur. Müslüman fetheder, Müslüman olmayanlar ise işgal! Yukarıda batılıların itiraflarından bazılarını verdik zaten.

"İslami fetihler Avrupalıların birbirine yaptığı gibi Avrupa'yı yıkıp geçmiyor, fethedilen ülkelerde ticari, ekonomik ve kültürel bir düzen kuruyor ya da var olan düzeni devam ettiriyordu." (Baykan Sezer, Türkiye sosyolojisi, seminer notları I, s. 211) "Araplar bu topraklarda zengin, adil ve huzurlu devletler kurmuştur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 28)

"Balkan topraklarındaki durum neredeyse emsalsizdir. Bir din başka bir dine, bir dil başka bir dile, bir kültür başka bir kültüre beş asır boyunca hükmetmiştir. Böyle bir hakikat hiç yaşanmamış gibi, beş asır sonra o milletler tekrar ayağa kalkmıştır. Felakete uğramadıkları, kayda değer bir şey kaybetmedikleri görülmüştür. Osmanlı devleti asimile etme, kendine benzetme, yurdundan uzaklaştırma siyaseti takip etseydi, sonuç böyle mi olurdu? Dünyada bunun başka bir örneği var mıdır? Beş yüz yıldan, yani elli kuşaktan bahsediyoruz. Buna karşılık batı dünyası ne yapmıştır? İşgal ettiği yerlerdeki inanç, kültür ve nüfus yapısını hızlı bir şekilde değiştirmiştir. İşgalin adı bazen keşif olmuştur, bazen uygarlığa kavuşturma. Daima kan ve gözyaşı getirmiş, toplu kıyımlara imza atmışlardır. Bugün İnka, Aztek, Maya medeniyetlerine arkeolojik bir bulgu olarak rastlanıyor. Batı, mezalim demektir. Güncellersek, Amerikan işgaline maruz kalan Afganistan ve Irak'ın vaziyeti ortadadır. Cinnet haline varan siyonist yayılmacılığı, Filistin topraklarını cehenneme çevirmiştir. Rusların Kırım ve Kafkaslarda neler yaptığı da aşikârdır." (İbrahim Tenekeci, Yeni Şafak, 3.2.2018) Kısaca, "Avrupa, Osmanlı'nın Avrupa'da Hristiyanlara yapmadığı zulüm ve asimilasyonları Müslümanlara reva görmeyi vazife saymaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 86)

Konu hakkındaki diğer örneklere 'Atam Osmanlı' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

İslam kılıç zoru ile yayılmadı

“Kur’an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır. İslam dini kanlı silahlara gerek duymamıştır.” (Lord John Davenport, Özür Diliyorum, s. 55)

"Tarih gösteriyor ki, dünyayı süpüren ve hâkimiyetleri altına aldıkları ırkları kılıcın ucuyla İslâm'ı kabule zorlayan fanatik Müslümanlar masalı, tarihçilerin tekrarlaya geldikleri en fantastik ve en saçma hurafelerden biridir." (De Lacy O'leary, Islam at the Crossroads, Londra, 1923) “İslam'ın yayılması bir istila şeklinde, sömürgecilik niteliğinde asla olmamıştır. İslam'ı bir kılıç dini gibi göstermek için kullanılan bütün ayetler kesinlikle bağlamlarından koparılmış metinlerdir.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 47-48)

Karen Armstrong: “Fethedilen yerlerde, halk üzerine asla İslam inancı empoze edilmedi ya da zorlama yapılmadı. Batıda Muhammed'i İslam inancını zorla yaymak için kılıcını çeken bir savaş lideri olarak görme eğilimindeyiz. Oysa gerçek, bundan çok uzaktır. (Armstrong, İslam Tarihinin Biyografisi Hz Muhammed, s. 38, 243) Hodgson: Müslümanlar din değiştirmeye zorlamadılar. (Hodgson, İslam Serüveni, s. 257) Maxim'e Rodinson: Araplar, dinlerini zorla kabul ettirmeyi hiçbir zaman denememişlerdir. (Rodinson, Muhammed, s. 336)

Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz. Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır, der. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100)

Karen Armstrong, Mohammed adlı eserinde şöyle der: "Muhammed'in bizim gibi insan olmasını sevdim. İlk siyerciler onun hayatının her yönünü yazmışlar. Sadece mutlu taraflarını değil, sıkıntılarını da anlatmışlar. Muhammed'in zorluklarla mücadele edişini sevdim. Bir topluma ‘şiddet kullanmadan, barış ve huzur getirmesini’ sevdim. Muhammed mücadeleyi ‘şiddetle değil, şiddete karşı olmakla’ kazanmıştır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 352) ‘Four Treatises Concerning the worship of Mahometans’ (Müslümanların Doktrini, Disiplini ve İbadetine İlişkin Dört İnceleme, s. 93) adlı eserde, "Hz. peygamberin insanları kendisine inanması için zor kullandığı iddiasının, Müslümanların tarihsel uygulamalarıyla çeliştiğini" söylenmekte, Henry Stubbe ise, "Hz. peygamber kimseyi İslam girmesi için zorlamamıştır. " (Stubbe, An Account of the Rise, s.193) demektedir. Ünlü oryantalist ve İslam düşmanı William Muir bile, "şimdiye kadar Muhammed, insanları İslam'a girmeye zorlamamış ve bu dini kabul etmediklerinden dolayı da cezalandırmamıştır." (Muir, Life of Mahomet, III/282) demektedir.

“Hristiyanlık her zaman bir devletin himayesinde olacak şekilde yayılmış” (Derin Tarih, s. 30, sayı: 79, Ağustos 2019) iken İslam ise, 300 sene yönettiği balkanlarda kimseyi din değişmeye zorlamamış, uzak doğuda ise devlet olmadan, tüccarların edep ve ticaret ahlakı vesilesi ile yayılmıştır.

"İslam toplumları tebliğ faaliyetlerinde bulunmuş ama insanları zorla Müslüman yapma gibi bir çabanın içine girmemiştir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117)

1735 tarihli ‘Reflections on Mohammedanism and the Conduct of Mohammed’ adlı anonim çalışmada, İslam dininin şiddetle yayıldığının söylenmesini cehalet örneği olarak açıklanır. Hz Muhammed tek seçenek kaldığında kılıç kullanmıştır. Hatta kendini savunurken bile intikam duygusu ile hareket etmemiştir. O, Büyük İskender'le kıyaslandığında bir melek gibi gözükür. Kendi zamanının kilise babalarından herhalde daha dürüst idi. Onun koyduğu kanunlar, bedeni zevkleri tatmin amaçlı değildi. Evlilik sıkı bir şekilde düzenlenmiş, zina yasaklanmıştır. Keza kumar oynamak ve içki içmek de yasaklar arasında idi. Namaz, oruç, hac gibi ibadetler de az meşakkatli değildir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 84) İslam düşmanı Voltaire bile, ‘İslam'ın sadece kılıçla değil, Hindu, Türkler ve zenciler arasında ikna yoluyla yayıldığını anlatır. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 150)

İngiltere'de, kanser tedavisi gördüğü sırada kendisiyle ilgilenen Müslümanların vesilesiyle İslamiyet'le tanışan ve şehadet getirerek İslam'la şereflenen Anthony Mark Wainwright isimli adam, şehadetinden 24 saat sonra vefat etti. Ailesi olmadığı ifade edilen İngiliz adamın, henüz yeni tanıştığı Müslüman arkadaşları tarafından defnedildiği kaydedildi. (01.08.2023) Merhum Anthony Mark Wainwright hem İslam'ın kılıçla yayılmadığını ve Müslümanların İslam'ı yaymadaki amaçlarının ganimet ve dünyalık olmadığını gösterdi hem de 'Şu kişi Müslüman değil ama iyi biri, o şimdi cehenneme mi gidecek?' diyenlere bir günlük Müslümanlığı ile cevap verdi. Tıpkı 1913 doğumlu Fransız Komünist Partisi genel sekreteri iken ve 80 öncesi sol hakkındaki kitapları Türkçeye çevrilen Roger Garaudy'nin 70 yaşında Müslüman olup İslam hakkında pek çok eser yazması gibi. Mekanları cennet olsun!

İslam'ın kılıçla yayıldığını, savaşçı ve teslisi reddeden bir din olduğunu söyleyen Hristiyanlara Thomas Paine ile yanıt verelim: " Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. İncil zalimlik ve cinayeti insanlara öğretmiştir, teslis tek tanrı inancını zayıflatmıştır." (T. Paine, Akıl çağı, s. 216-224) İslam'da ise, "Zorla din değiştirmek, İslam ve kılıç arasında tercihe zorlanmak diye bir şey yoktur. 'Şeriat, bu tür şeyleri yasaklamıştır.' (İslam topraklarında yaşayan gayri müslim) Zimmiler, kendi dinlerini yaşamakta özgür idiler." (Michael Bonner, Jıhad in Islamic History, s. 90)

Şunu kesin olarak ifade edelim ki; İslam'ın zayıf olduğu her ortamda inananları ezilmiş ve baskı altında din değiştirmeye zorlanmıştır. İslam'ın güçlü olduğu her dönemde ise, İslam topraklarında yaşayan ve kendilerine 'zımmi' denen gayri müslim halklar özgürce dinlerini yaşamış ve hiç bir baskı görmemişlerdir. Yani, ateist ve oryantalistlerin iddia ettiği gibi, "Ya Müslüman olacaksın ya da öldürüleceksin" gibi bir anlayış asla İslami yönetimlerde olmamış tam aksine bu anlayış Müslümanların zayıf olduğu her toplumda Müslümanlara karşı uygulanmıştır. Mekke'den Endülüs'e, Balkanlardan Anadolu'da tarih bunun kanıtları ile doludur.

"İslam barış dinidir, Batı medeniyeti, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Tevbe suresi 5. ayet, Ateistlere cevaplar, Kur'an'da çelişki yoktur, Turan Dursun'a cevaplar II, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar" başlıklı yazılarda her yönü ile bu konu ele alınmış ve delilleri ile ispat edilmiştir.

İngiliz Oryantalist Thomas Walker Arnold'ın (1864-1930)

İslam'ın Tebliğ Tarihi

İngiliz Oryantalist Thomas Walker Arnold'un (1864-1930) 'İslam'ın Tebliğ Tarihi' adlı eserinden hareketle İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığını ispat etmeye çalışacağız. Yeri geldikçe Müslüman veya oryantalist yazarlardan delil getirmeye de devam edeceğiz. (Bu ve birçok oryantalist eserlerdeki 'Hz, sav' şeklindeki hürmet ifadeleri daha sonradan, mütercimler tarafından eserlere ilave edilmiştir!)

Önemli not: Yazar Arnold, 'Müslüman olanlarla' ilgili tüm tutanak ve evrakların daha çok Hristiyan kaynaklardan, Hristiyan görevlilerin raporlarından elde edildiğinin altını defalarca (s. 117, 130, 132, 240, 223, 241, 284,287, 326, 347, 350, 367, 378, 414, 421, 436, 452, 454, 467, 476, 478, 516, 552) çizer! Bu yazarlar

din değiştirenler üzerindeki etkili olan nedenler olarak mümkün olan en kötü ithamlarda (Basit karakterli olma, cezalardan kaçma, dargınlık, kadına düşkünlük, çaresizlik, dünyalık menfaat, cehalet (s. 123, 137) vb. gibi) bulunmuşlardır. İslam'ı seçen bir Hristiyan'ın samimi bir inançtan dolayı din değiştirme ihtimali, herhalde bu yazarların zihinlerinde hiç bir zaman yer bulmamıştır. (s. 132) Thomas, "Kaynakların özellikleri gereği bu bilgilere şüphe ile bakmak gerektiği söylemeye bile gerek yoktur; özellikle din değiştirmede etkin olan nedenlerle ilgili olanları eksik ve yanlış bilgiler barındırır. Bu zamanın din adamları için, İslam'ın samimi bir kanaatle kabullenmek hemen hemen imkansızdır." der (s. 241) ve ekler; 'Kaynakların Hristiyan katipler elinde bozuldukları konusunda pek şüphe yoktur. (s. 552) Yazar, Müslüman olanların 'istatistik ve Müslüman olma nedenleri' gibi konular dışındaki bilgilerde, İslami kaynaklara da başvurarak, bu açığı kapatmaya çalışır.

Hamiş: Misyonerlik ile İslam'ın tebliği arasında büyük farklar vardır. İslam tebliği, mesajı duyurup, kararı muhatabına bırakmak şeklinde ifa edilir. Zorlamaz asla olmaz, yasaktır! Meşru bir din tebliğinde, "eğip bükmeden, aldatmadan, hiçbir şeyi gizlemeden, insanların zaaf ve ihtiyaçlarını istismar etmeden yapılan anlatım" (H. Karaman, Misyonerlik, 20 Mart 2005) vardır. Misyonerlikte ise sadece duyurma değil, 'Ne yapıp edip insanların Hristiyanlığa kazandırılması' (Korintoslular'a Birinci Mektup, 9/20; Ö. Harman, Genel olarak misyonerlik, Türkiye'de misyonerlik faaliyetleri, s. 34) faaliyeti vardır. Bu konu, 'Misyonerlik dosyası' adlı yazımızda ele alınmıştır.

Giriş

İslam Gırnata'da İspanyollarca haraç ödemeye mahkûm edildiği dönemlerde bile Sumatra, malay adalarında zafer kazanmaya devam etmiştir. Müslümanlar hiçbir güç kullanmaksızın inançlarını Orta Afrika, Çin ve Doğu Hint Adaları'nın içlerine kadar götürmeyi başarmışlardır. (s. 19) İslam çağrısının barış yolu ile yapılmasını emreder: "Bana düşen ancak Allah'ın sözünü tebliğ etmek ve O'nun hükümlerini size bildirmektir." (Cin, 23); "Kitap ehli (Yahudi ve Hristiyanlarla) güzel üslupla tartışın ve onlara deyin ki: Biz, size indirilene de bize indirilene de iman ettik." (Ankebut, 46); "Ey Nebi, Biz seni onlara bekçi olarak göndermedik. Sana düşen görev, sadece tebliğ etmektir." (Şura, 48); "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256); " Resulümüzün apaçık tebliğden (İlahi mesajı iletmekten ve açıklayıp göstermekten) başka bir sorumluluğu yoktur." (Teğabun, 12); "Her geçen gün onların hıyanetlerini haber alıyorsun. Yine de onları affet." (Maide, 13); "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et. Onlarla en güzel şekilde tartış." (Nahl, 125); "Senin vazifen ancak tebliğ etmektir." (Ali İmran, 20); "Sizden hayra davet eden bir topluluk bulunsun." (Ali İmran, 104); "İnsanları rabbine davet et." (Hac, 67)

İslam'ın tebliğ ruhunun delillerini, 'ne bir elinde kılıç bir elinde Kur'an' efsanevi şahsiyete sahip Müslüman savaşçılar, ne de zalim ve bağnaz kimselerin öfkelerinde aranmalıdır. Aksine, dinlerini dünyanın her tarafına taşıyan vaiz ve tüccarların sakin ve ikna edici gayretlerinde aranmalıdır. (s. 22) Şartman'ın kılıç zoruyla yaptırmış olduğu faaliyetler, Danimarka'da paganların kökünü kazıyan Kral Cnut, Prusyalıları Hristiyanlaştıran Brethren of the Sword (Kılıç kardeşleri) ve Haçlı seferleri (s. 25); Norveç'te Kral Olaf Trygvesson tarafından dinini kabul etmeyenlerin ya kılıçtan geçirilmiş ya da el ve ayaklarını kestirilmiş veya sürgüne gönderilmiş olması (s. 26); Afrika'nın bir kısmının zorla vaftiz edilerek Hristiyanlığa sokulması (s. 447, 448) gibi durumlar dışında misyonerlerin ikna metotları kullanıp dinlerine döndürdükleri kişilerde vardır. Emevi Halifesi Mervan, 'Mısır halkından her kim dinime girmezse onu kılıçtan geçirip çarmıha gererim.' demiştir. (s. 27) Ama bu pratikte uygulanmamıştır. Halife el-Mehdi'de, Halep yakınlarında bir mahallede ikamet eden Hristiyanlar olduğunu öğrenince öfkelenmiş ve İslam'a girmelerini emretmiştir. (s. 77) Bu gibi 'istisnalar' dışında İslam'da zorlama olmadığının ise birçok örnekleri bulunmaktadır

İslam’ın tebliğcisi olarak Hz Muhammed’in hayatı

İslam’ın tebliğ ruhu daha başlangıçtan itibaren dinin içine nüfuz etmiştir. (s. 29) Mekke’li müşriklerin büyük çoğunluğu şüphesiz, yeni dine karşı gizliden gizliye ilgi duyuyor, fakat onun zafere ulaştığı güne kadar düşüncelerini açıklamıyorlardı. Düşmanlığını ilan edenler, bu yeni dinin kendi zenginlik kaynaklarını (Putları ve onlara verilen hediyeleri) yok edeceği (s. 33) ve statülerini kaybedecekleri (s. 41) anlamına geldiğini fark etmişlerdi.

İslam’ı tebliğ sırasında Taif dönüşünde Hz Muhammed’in ümitleri her zamankinden daha zayıflamıştı ve ruhundaki ıstırap, Nuh peygamberin söylediklerinin ağzından dökülmesine neden olmuştu: ”Ey Rabbim! Ben kavmimi gece gündüz davet ettim. Fakat davetim sadece onların benden kaçışmalarını artırdı. Kibirlendikçe kibirlendiler.” (Nuh, 5-7) Akabe biatlarına neden olan olayda da peygamberimiz Medine’li 6 veya 7 kişi ile karşılaşır. Onlara, ‘Öyleyle biraz otursanız da sizinle konuşsam.’ (s. 40) der. Peygamberimiz II. Akabe biatında onlardan, ‘Kendisini, tıpkı hanımlarını ve çocuklarını koruyormuşçasına savunmalarını’ ister ve böylece Medine dönemi bu şekilde başlar. (s. 47) Medine’de İslam’ın tebliği öyle bir aşk ve samimiyetle yapılıyordu ki, şair Ebu Kays el-Eslet’in tesirinde kalarak uzak duran Evs kabilesinin bir kolu hariç, her kabileden birçok kişi bu dine giriyordu. (s. 45)

Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir. (s. 58)

İslam'ın Batı Asya Hristiyanları arasından yayılması: Kılıç, Hristiyan tarihçiler tarafından Müslümanların propaganda aleti olarak gösterilmiş ve bu sebepten İslam’ın gerçek tebliğ faaliyeti gözlerden uzak tutulmuştur. (s. 73) Hristiyanlarla Müslüman Araplar arasında var olan dostane ilişkilerden dolayı, bu din değiştirmelerdeki belirleyici etkenin güç kullanma olmadığı hükmü çıkartılabilmektedir. Hz Muhammed bazı Hristiyan kabilelere dinlerini serbestçe yaşayabileceklerine dair teminat vermişti. (s. 74) Hristiyan Araplar İslamiyet’e girme ya da cizye ödeme konusunda tercihte serbest bırakılmışlardı. Kesinlikle dinlerini terk etmeye zorlanmayacaklardı.

Cizye: canları ve mallarının korunması, güvenliklerinin sağlanması karşılığında alınan bir vergi idi. (s. 77) Müslüman vatandaşlar için zorunlu olan askerlikten kendilerini muaf tutan bu cizyeyi ödemek onlara çok ağır bir yük olarak görünmüyordu. İslam dinine girdiğinde cizye yerine zekat ödemek zorunda kalıyordu ki bu zekat bütün taşınır ve taşınmazlara uygulanan yıllık bir vergiydi. (s. 89) Cizye sadece erkeklere konurdu. Fakir, yaşlı, hasta, papaz, kadın, çocuk, kör, dilenci, sakatlar muaf tutulurdu. (s. 90, 184) Papaz Laura Veglieri diyor ki; Yenilenlerin hakları, malları ve hayatları Müslümanların sahip oldukları korunma şeklinde korunup gözetiliyordu. (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11) Halid b. Velid, Hire civarındaki bazı kasaba halkıyla yaptığı anlaşmayı şöyle yazdırır: “Eğer sizi korursak cizye hakkımızdır; eğer koruyamazsak bunu hak edemeyiz.” İmparator Herakliyus büyük bir ordu toplayıp Müslüman ordusu ile savaşa hazırlanınca, Arap komutan Ebu Ubeyde valilerine mektup yazarak topladıkları cizyeyi iade etmesini emretmiş ve halka şöyle hitap etmiştir: “Anlaşmaya göre sizleri korumamız gerekiyor, fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Bu sebepten sizden aldıklarımızı geri veriyoruz. Bu sebepten devlet hazinesinden yüklü miktarda ödemeler yapıldı. Hristiyanlar, Müslümanların reisleri için dua etti: Allah size, bizi tekrar yönetmeyi nasip eylesin ve sizi

Romalılar üzerine muzaffer kılsın; sizin yerinizde onlar olsaydı, elimizdekileri de alırlardı.” (s. 91) Cizye sayesinde Hristiyanlar askerlikten muaf tutuluyorlardı. (s. 92) Diğer taraftan Mısır köylüleri Müslüman olmalarına rağmen, askerlikten muaf sayıldıkları için, Hristiyanlar gibi vergi ödemeye mecbur tutulmuşlardı. (s. 93) İslam'ın kabulüne neden olarak Marco Bizzi üç neden ileri sürer: Dünyalık menfaatlerin cazibesi, cizye ödemekten kurtulma ve ülkede yeteri din adamının olmaması. (M. Bizzi, Arcivescovo, s. 38) Bu yorumu, Müslüman olmayı gönüllü ve içtenlikle kabul etmenin mümkün görülmediği Hristiyan din adamlarının gözü ile bir abartılı yorum olarak görmemek imkansızdır. Bir asır sonra (1703'te) baş vergisi erkekler için 6 real idi ve bu yılda 3 real olarak konulan vergi hariç, Hristiyanlara mahsus tek vergi idi. Bu gibi hafif bir maddi nedenle din değiştirmek için, dinlerine zaten çok az bağlılık olması gerekmektedir. Günümüzde bile Arnavutlukta bulunan büyük bir Hristiyan kitlenin varlığı, 'dinsizliği' seçmeye zorlama olmadığının göstergesidir. Ayrıca bu vergi yükleri Hristiyanlar kadar Müslümanların üzerinde de var olan bir külfettir. (s. 245) Arazi vergisi, hem Hristiyanlar hem de Müslümanlar için aynıydı. (s. 209) Cizye ki sadece 6 real idi, tüm vergiler Müslümanlar için de geçerli idi. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 5) Zerdüştlerin baskılarından bıkan halk, Arapların idaresi altında, her çeşidi ile tüm inançlarını yaşayabilecekleri ve çok az bir vergi karşılığı kendilerine askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabileceklerdi. (s. 275)

Zoraki din değiştirmeler yönünde teşebbüsler olsaydı, Hristiyanların, Abbasi halifeleri dönemine kadar Müslümanların arasında yaşamaları mümkün olamazdı. (Caetani, Annali dell’Islam, II/828) İslam’ı kabul eden Hristiyan kabileler bunu kendi tercihleri ve hür iradeleri ile yapmışlardır. (Caetani, V/4) J. L. Burckhardt, son asırda bile Hristiyan olarak hayat süren Bedevi ailelerinin hala mevcut olduğunu söylemiştir. (Burckhardt, Travels in Syria and the Holy Land, s. 564)

Roma imparatorluğu sınırları içinde yaşayan Ortodoks Hristiyanlar, Katolik Romalıların zulümlere başvurabileceğinden korkmuşlar, bu sebeple, seve seve hatta iştiyakla, kendilerine dini müsamaha sözü veren yeni efendilerini kabul etmişlerdir. Büyük Mihail olarak bilinen Antakya Yakubi patriği, ‘işte Allah’ın intikamı böyle olur. Romalılar kilise ve manastırlarımızı talan ettiler, bize acımasızca suçlu muamelesinde bulundular. Bunun içindir ki O, güneyden İsmailoğullarını (Müslümanları) getirerek bizim kurtuluşumuza vesile kılmıştır. Romalıların azgınlıklarında kurtulmamız az bir şey değildir.’ demiştir. (Michael the Elder, Chronique de Michael le Syrien, II/412; Bizans askerlerinin II. Constans zamanında dindaşlarına yapmış olduğu zulümler için bakınız: Michael the Elder, II/443)

Arap ordusu Ürdün’e ulaştığında, ülkede yaşayan Hristiyanlar Araplara şöyle mektup yazıyorlardı:” Ey Müslümanlar! Biz sizleri Hristiyanlara tercih ediyoruz; her ne kadar onlar dindaşlarımız olsalar da, siz bizim dinimize daha çok sahip çıkıyor, bize daha merhametli ve adaletli davranıyorsunuz. Zira onlar, mallarımız ve evlerimizi elimizden alıyorlardı. Emessa halkı kapılarını roma ordusuna kapamış ve Müslümanlara, ‘ Sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliğine ve baskılarına tercih ederiz.’ demişlerdi. Çünkü Müslümanların yiğitliği sayesinde çabucak ele geçirilen Bizans şehirlerinde halka son derece müsamahalı davranıldığını gördüler. Bu onların, yüzlerce yıldır alışık olmadığı bir şeydi. Dinlerini serbestçe ve rahatsız edilmeden yaşayabiliyorlardı. Sadece sürtüşme çıkmasın diye bazı kısıtlamalara gidiliyordu. (s. 84)

Hz Ömer Kudüs’ü aldığında bir anlaşma yayınlar: Bu Kudüs halkına verilen bir emannâmedir. Bütün halkın can ve malları korunacak, ibadet yerleri ve haçlarına dokunulmayacaktır. Onlara ne bir baskı yapılacak ne de onlara bir zarar verilmeyecektir. (Taberi, Tarih, I/2405) Patrik, Ömer’e Kilisede namaz kılmasını rica etmiş, O, ihtiyatlı davranarak, burada namaz kılarsa daha sonra orayı ibadethaneye çevrilebilir diye endişe ederek geri çevirir ve cüzzam olan Hristiyanlara da para ve gıda yardımı yapar. (Radi Dikici, Bizans İmparatorluğu Tarihi, s. 172; Belazuri, Tarih, s. 129)

Büyük şehirlerde bazı kiliseler mescide çevriliyordu. Bu hal, Müslümanların sayısının arttığı, Hristiyanların ise aynı oranda azaldığı bir dönemde olduğu için bu yönde alınan tedbirlere itiraz edilemezdi. (s. 96)

Hristiyan mezheplerinin hepsi de, Müslüman yönetimler tarafından benzer şekilde müsamaha görüyor, hatta birbirlerine karşı saldırılarına engel olunuyordu. (E.Von Dobschütz, Die confessionellen Verhaltnisse in Edessa unter der Araberherrschaft, s. 391)

Bütün Hristiyan topluluklarla adil bir şekilde ilgilenmek Müslümanların büyük gayretlerinden biri olmuştur. Yakubiler Ortodoks kilisesini gasp etmeye çalışmışlar, bu kilise Müslümanlar tarafından gerçek sahiplerine iade edilmişti. (s. 101)

İslam'ın ilk dönemlerinde Hristiyan topluluğa gösterilen bu hürriyetçi tavır göz önüne alındığında, din değiştirmede kılıç gücünün etkin olduğu yönündeki yaygın varsayımın pek de tatmin edici olmadığı görülmektedir. (s. 102)

Zorlama oldu mu? İslam'a geçişler varsayıldığı gibi zorlama ve şiddetle gerçekleşmemiştir. (s. 107) İslam memleketlerinde Hristiyanların gördükleri zulümlerin çoğunu, yerli Hristiyanların yabancı Hristiyanlarla veya İslam düşmanlarıyla işbirliği içerisinde çevirdikleri entrikalardan (Örneğin, Bizanslılara kapılarını açan Kıpti Hristiyanlar, buna rağmen onlardan kötü muamele görmüştür, s. 149) ya da Hristiyanların resmi görevlerini kötüye kullanmalarında (s. 113) ve Müslümanlara karşı girişilen zalimane ve gaddarca muameleler sebebiyle ortaya çıkan kötü izlenimlerde aramak gerekir. (s. 111) Haçlılarla vatana ihanet sayılacak yazışmalar yapanlar, hiç de dini zulüm sayılmayacak şekilde, kendilerine karşı tedbirler alınmasına neden olmuşlardır. (s. 113) Türkler tarafından bir Hristiyan sert bir muamele görmüşse, bu genellikle Türklerin düşmanlarıyla haince haberleşmesi şüphesinden ileri gelmiştir. (Vincenzo Zmaievich, Notizie universali, arcivescovo, s. 141) Mesela Avusturyalılar, Sırpları isyana ikna etmişler, başarısız olunca göç etmek zorunda kalmışlardı. (s. 261) Şam ve diğer şehirlerdeki Hristiyanların Moğol Hanedanı'nın desteğini gördükleri kısa dönemde işlemiş oldukları aşırılıklar, Batı Asya'da Hristiyanlığın adını bir hayli kötüye çıkarmıştı. (s. 295) İran ve Asya'nın diğer bölgelerinde Hristiyanların, ilerleme kaydettikleri veya Moğol idarecilerini zamanında takındıkları kibirli ve aşağılayıcı tutum, Haçlı Seferleri sırasında doğudaki Hristiyanların çoğu zaman batıdan gelen İşgalci dindaşlarını desteklemeleri, Yunan bağımsızlık harekâtı sırasındaki mezalimler bu örneklere eklenebilir. (s. 536)

Gayrimüslimleri zorla İslam dinine kabul ettirmeye yönelik organize teşebbüslere veya Hristiyanlığı ortadan kaldırmak için sistemli bir mezalime dair hiçbir kayda rastlamıyoruz. Halifeler böyle bir şeyi yapmayı kararlaştırsaydılar, Ferdinand ve Isabelle'nın Müslümanları İspanya'dan kovması veya XIV. Louis'nin Protestanlığı Fransa'da suç sayması ya da Yahudilerin 350 yıl İngiltere'den uzak tutulması kadar kolay bir şekilde Hristiyanlığın kökünü kurutabilirlerdi. Doğu kiliselerinin günümüze kadar fiilen varlıklarını sürdürebilmeleri, genel olarak Müslüman yönetimlerin bunlara göstermiş olduğu hoşgörülü tavrın en kuvvetli delilidir. (s. 115) Bunun tam aksi örneklere devam edersek, İstanbul 1204 yılında Haçlılar tarafında yağmalanmış, Harran manastırı da 1184 yılında Emassa Lordu Kont Goscelin tarafından yine yağmalanıp talan edilmişti. (Barhebraeus, Gregorii Barhebraei Chronicon Ecclesiasticum, II/508) Nasturi patriği III. İshoyabh'ın, Rev Ardeşir piskoposu ve pers başpiskoposu Simeon'a hitaben yazdığı mektupta:" Tanrının dünya imparatorluğunu bahşettiği Araplar, Hristiyanlığa saldırmıyorlar; aksine dinimize, rahiplerimize ve azizlerimize hürmet gösteriyorlar. O halde Merv halkı neden Araplar için kendi dinlerini terk etti? Hem de Merv halkının kendi ifadelerine göre, Araplar dinlerini terke zorlamamıştı." demekte idi. (Pers Prime, s. 330-331)

Halife el-Me'mun, İslam'ı yaymak için büyük gayretlerde bulunmuş fakat iktidar gücünü kötüye kullanarak kimseyi dinini zorla kabul ettirmeye çalışmamıştır. (s. 122)

St. Denis Manastrı Mensuplarından Deuil'li Odo: "İkinci Haçlı Seferi sırasında yenilgiye uğrayan Haçlılar geri çekilince, hasta ve yaralı olanlar ile hacıların büyük çoğunluğu geride bırakılmıştı. Rumlar hemen, çaresiz hacıların durumunu Türklere haber verir. Müslümanların kalpleri, o sefaleti ve felaketi görerek acıma duygusu ile kaplanır. Geri kalan Haçlı kafilesinin yaralıları tedavi edilir, fakirleri ve açları doyurulur ve sıkıntıdan kurtarılır. Hacıların, imansızlardan gördükleri nazik muamele ile Hristiyan dindaşları Rumlardan gördükleri durum arasındaki o büyük tezat sonucu, çoğu kendilerini kurtaranların dinine seve seve kabul etmesine sebep olur. Ah Merhamet! Her türlü ihanetten daha zalimsin. Bunlardan hiçbirini dininden dönmeye zorlamadıkları kesindi." (Odo de Diogilo. De Ludovici VII. Itinere, Migne, Patrologia Latina, c. CXCV/1243)

1565 yılında Kahire'de bulunan Fürer von Haimendorf, Leipzih üniversitesinde tahsil görmüş bir alman bilim adamının din değiştirmesinden bahseder: "Stevenius Germanus Hamelensis adlı bu adam Hırisityanlığı terk etti. Bu bilge bir adam idi. Bu mürted adam bize göre çok fazla akıllı. Yanında bir saniye durmamalı." (s. 133)

Haçlılar döneminde İslam dinine geçişin eskisi kadar yaygın olmadığı anlaşılabilir. Müslümanlar kutsal topraklarda hâkimiyeti ellerine aldıkları zaman, önceden gösterdikleri müsamahayı Hristiyanlara yine göstermişler ve onların cizye ödeyerek 'barış ve huzuru satın almalarına' müsaade edilmiştir. (s. 135) 'Yerli Hristiyanlar kesinlikle Müslümanların yönetimini haçlılarınkine tercih ediyorlardı.' (H. Prutz, Kulturgeschichte der Kreuzzüge, s. 146,150) Anadolu Hristiyanlarının çoğu da, nefret ettikleri Bizans İdaresi'nden kendilerini kurtaracaklar umuduyla baktıkları Selçuklu Türklerini sevinçle karşılamaya yönelmiştir. Sadece baskıcı vergi sisteminden dolayı değil, mezheplerin baskıcı ruhundan dolayı da Buna yönelmişlerdir. Anadolu'nun İç bölgelerindeki küçük kasaba Sakinleri, Türklerin hâkimiyetinde bulunan yerlere göç ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, III/359)

İslam'ın Afrika Hristiyanları arasında yayılması: Afrika'ya giren Arapların çok kısa sürede başarı elde etmelerini sebebi, Bizans idaresine karşı dini inançlarından dolayı hissetmiş oldukları kin ve nefret hisleriydi. Mısır Hristiyanları olan Yakubiler, Bizans Sarayının Ortodoks mensupları tarafından, çok kaba bir şekilde muamele görüyordu. Sürgüne gönderiliyorlar, gerçek inançlarını gizlemek zorunda kalıyorlardı. Müslümanların elde ettikleri zaferler Kıptî denen bu Yakubi Hristiyanlara, yüz yıldır yaşamadıkları bir din özgürlüğü sağlamıştır. Cizye ödemeleri şartıyla, Amr isimli komutan, dini hayatlarında özerklik garantisi vermişti. Dini hayatlarında, kiliselerden hiçbirine dokunulmamış, yağma ve talan işine asla müsaade edilmemişti. Din değiştirmelerine yönelik kendilerine herhangi bir baskı ve eziyetin uygulandığına dair bir delil bulunmamaktadır. (s. 144) Gönüllü olarak din değiştirenler için Nikiu patriği John, Hristiyan gözle yaptığı yorumda, 'Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle, o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar putperestlerin sapıklığını paylaşıyorlardı.' (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir.

Kıptiler, ilk defa 646 yılında ayaklanmışlar ve kapılarını Bizans askerlerini açmışlardı. Fakat Bizanslılar, Kıptilere düşman muamelesi yapmıştı. (s. 149) Kilisenin barış içinde yaşadığı dönemler de birçok Hristiyan, Müslümanlar zümresine dahil olmuştur. (s. 150) Kıptiler, Müslüman Mısır sultanına rüşvet teklif etmişler fakat ret cevabı almışlardır. (s. 151) Hristiyanların kiliselerini tamir etmelerine ve yenilerini yapmalarına müsaade ediliyordu. Böylesi hadiselerin, İslam'a adam kazandırmak maksadıyla yapılan bir taktik türü olduğunu söylemek zordur. (s. 152)

Nübe krallığı'nda İslam'ın yayılması: İslam'ın gelişmesi sürekli olarak Müslüman Tacirler ile oraya sık sık seyahat eden ziyaretçiler tarafından sağlanıyordu. (s. 154, 157, 163) Habeşistan: 1370'larda Kral Ar'âd, Hristiyanlığı kabul etmeyenleri ya öldürüyor ya da sürgüne gönderiyordu. Bazı Müslüman toplulukları, Habeşistan kralına haraç ödüyordu. Her yılda, yeni Hristiyan olmuş genç bir kızı krala vermek zorunda idiler. Habeşistan'da 17. yüzyıl boyunca bile İslam varlığını devam ettirebilmiştir. Bunun sebebi birbirine rakip durumundaki Hristiyan kiliselerinin ortak düşmanlarıyla değil de birbirleriyle uğraşmaları (s. 161); kilise mensupları arasındaki büyük ahlaki çöküş, tembellik, birbirleriyle bitmek tükenmek bilmeyen kavgalar idi. (s. 163) Zamanla Habeşistan Hristiyanlarının reislerinden bazıları, açıktan açığa, Portekizlilerle ittifak etmektense, Müslümanlara teslim olacaklarını söylüyorlardı. İslam'ın başarılı olmasının başlıca sebeplerinden birisi, Habeşistan Hristiyan nüfusu ile kıyaslandığında Müslümanların sahip olduğu ahlaki üstünlüklerdi. (s. 163) Kral Yohannes, bütün ülkede Müslümanların 3 yıl, putperestlerin beş yıl içinde boyun eğmesi gerektiğini emreder. Müslümanların vergi ödemelerini emretmekle kalmamış, Müslümanlara vaftiz olmaları ve resmi görevli olanların da ayrılmaları içinde üç aylık süre tanınmıştı. (s. 165) Hristiyanlık menfaatine alınan zalimane tedbirler, İslam dininin 19. yüzyıldaki artan gücünü durdurmayı başaramamıştır. (s. 167) Hristiyanlara bunca azizler ve büyük ilahiyatçılar kazandıran meşhur Afrika kilisesine ne olmuştu? Alışılagelen iddia Müslüman savaşçıların, zorbalıkla din değiştirme çabalarına bağlanır. Asıl dikkat edilmesi gereken şudur; Arapların Habeşistan'a girmesinden 800 yıl sonra, yerli Hristiyan Kilisesi'nin varlığını devam ettirmesi, gösterilen hoşgörü ve dini serbestliğin varlığına delil teşkil eder. (s. 168, 179) Hristiyanlığın, Arian mezhebinden olan Vandallar, Yüzyıl'a yakın süre boyunca Ortodokslara şiddetli eziyetler de bulunmuşlar, kendi mezheplerine yanaşmayanlara zulüm etmişlerdir. (s. 170) Fas: Fas'ta Hanedan kurucusu İdris'in 789 da Hristiyanlar ve Yahudileri zor kullanarak Müslüman olmaya zorladığı söylenir fakat yerli Kuzey Afrika Kilisesi'nin tarihinde böyle bir olayın benzerine rastlanmamıştır. Bu kiliselerin çöküşünün çok yavaş oluşu bile, gördükleri hoşgörü ve müsaadeye bir delil teşkil eder. 300 yıl kadar sonra bile, hala ayakta bulunan 40 kadar piskoposluk bölgesi bunun göstergesidir. (s. 174) Sakiyetül'-Hamra'daki kadiri tarikatı şeyhi müritlerine şunu söyler: " Hristiyanlara gidin, onlara Hristiyanlıkta olduğu gibi kirli-yıkanmaksızın yaşamanın Allah nazarında affolunmayı gerektiren bir durum olmadığını anlatın." (s. 176) 1566 yılında, Madrid'de Hristiyan askerler, yayınladığı bildiride şöyle derler: "Müslümanların ne kendileri, ne de başka hiç kimsenin, evde ya da başka yerde banyo yapmalarına müsaade edilmemeli ve bütün hamamların yıkılıp tahrip edilmesi gereklidir." (J. Morgan, Mahometism Explained, II/256)

İslam'ın İspanya Hristiyanları arasında yayılması: Müslüman İspanya'nın getirdiği etki, yeni bir edebiyat ve kültürün doğmasına yol açmıştır. (s. 180) İslam'dan önce İspanya'da, Katolik Hristiyanlar yerleşmiş bulunuyordu. Katolik mezhebi dışında hiçbir din ve mezhebin varlığına müsaade edilmiyordu. (s. 181) Başka mezheplerin itirazları yasaklanmış, yasaklara uymayanların mülklerine el konulmuş, ömür boyu hapisle cezalandırılmışlardır. Yahudilere de eziyet ve zulümler yapılıyordu. (s. 181) Alt ve orta sınıflardan gönülden inandıkları için İslam dinini kabul edenler çoktur. (s. 182)

Arapların zaferlerini ilk günlerinde, dini baskı veya zoraki din değiştirmelere dair hiçbir olaya rastlanmamıştır. Gerçekten de, onların Hristiyanlara gösterdiği hoşgörü o kadar büyük ölçülerde oluyordu ki, bu da ülkenin ele geçirilmesini kolaylaştırıyordu. (s. 184) Tüm Hristiyan mezhepler, kendi dinlerine göre yaşama konusunda tamamen serbest bırakılmışlardır. (s. 184) 854 yılında, İslam'ın bağnaz bir düşmanı olan bir İspanyol yazar şunları söylemektedir: "Kuran'ın hayran olunacak kadar anlamlı ve güzel bir şekilde yazılmış olduğunu kabul etmek gerekir. Hristiyan gençlerimiz Arap edebiyatı ile karıştırılmış, kafirlerin ilimleri ile şöhret peşindeler. (s. 188) Arapların Üstün adetleri içerisinde, yiğitlik ve mertlik gibi faziletlerin sergilenebildiği

serbest bir alan vardı ki bu durum Hristiyan İspanyol halk arasında pek rastlanmayan bir özelliklerdi.” (s. 191)

1610 yılında, (İspanyol hâkimiyeti altında yaşayan ve eğer domuz eti yemezse, Cuma günü evini temizlerse, çocuğuna Müslüman ismini verirse, 'Allah' veya 'Muhammed' derse, Ramazan ayında kendine sunulan bir yemeği yemezse, Arapça konuşursa ya da yatak odasında haç bulundurmazsa engizisyon mahkemesine sevk edilip zorla Hristiyanlaştırılmış Müslümanlara verilen isim ile) Moriskoların arta kalanlarından biri şöyle demektedir: “Muzaffer atalarımız Hristiyanlığı bu ülkeden silip atma teşebbüsünde bulundular mı hiç? Ayinlerinizi serbestçe yapma özgürlüğü tanımadılar mı? Engizisyon mahkemelerinin bir örneği rastlanabilir mi tarihimizde? Kuran, bize vicdanlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklıyor.” (s. 195) Belensiye Başpiskoposu'nun, yerli Müslümanların İspanya'dan ihraç edilmelerini tavsiye etmek maksadıyla kaleme aldığı ve 1602 yılında III. Philip'e takdim ettiği, 'Moriskolların dinlerinden dönmeleri ve ihaneti' konulu muhtırada bile itiraflar bulunabilmektedir: "Bütün dini meselelerde, hiçbir hususa vicdan hürriyetine önem verdikleri kadar önem vermiyorlar. Bütün Muhammedîler tebaalarına sınırsız vicdan hürriyeti bahşediyorlar." (Morgan, Mahometism Explained, II/310)

İslam'ın, Türklerin hâkimiyetindeki Avrupa Hristiyanları arasında yayılması: Fatih Sultan Mehmet Rum kilisesinin koruyucusu olduğu Hristiyanların bağlılığını sağlamak için, onlara baskı yapılmasını kesinlikle yasaklamıştır. Davalarına patriğin mahkemesinde bakılmasına izin vermiş, sonuçta Rum piskoposlar, Ortodoks nüfus üzerinde Osmanlı valisi imiş gibi davranmışlardır. (s. 199) Camiye çevrilmesi üzere istimlak edilen kiliselerin kullanım hakkı tekrar Ortodokslara geri verilmiştir. Rumların, Rumeli'de Türklere sayıca üstün olmalarına rağmen, kendilerine tanınan dini hoşgörü ve sahip oldukları can ve mal güvenliği sebebiyle yeni amirlerine alışmış ve Sultan'ın hâkimiyetini herhangi bir Hristiyan devletin idaresine tercih etmişlerdir. (s. 201) Osmanlı fatihleri, Rumlar tarafından, Fransızlar ve Venediklilerin açgözlü ve zalim yönetimlerinden kurtarıcılar olarak karşılanıyordu. Kâfir Türkler dinden sapmış Katoliklere tercih ediliyordu. Örneğin, 1508 yılında tüm Kıbrıs halkı, Venediklilerin kölesi durumundayken ve kazançların üçte birini devlete vermek zorunda kalıyor, her erkek haftanın iki günü devlete çalışmak zorunda iken ve gelmedikleri gün için de para cezasına çarptırılıyordu. Ayrıca bir miktarda yıllık vergi ödemek zorunda idiler. Bir Rus tarihçi şöyle der: "Rab, emanete ihanet etmeyen kadıları olan Sultan 2. Mehmed’i aziz kıldı." (N. M. Karamsin, Histoire de l'Empire cle Russiel, V/437) Fatih Sultan Mehmet, Rumların önceki hallerinden çok daha iyi bir durumda olmalarını sağlamıştır. Bizanslılarla kıyaslandığında, ödedikleri vergi çok önemsiz kalıyordu. Türklerin yönetimi altındaki yerler, Hristiyan Avrupa'nın çoğu yerinden kesinlikle daha iyi yönetiliyordu. (s. 203) Yabancı devletler, Bizans imparatorları zamanında almadıkları Rum tacirleri limanlarına kabul etmeye mecbur kalıyordu, çünkü şimdi onlar, Osmanlı bandırası altında seyahat ediyorlardı. (G. Finlay, History of Greece, V/157)

Devşirme: Devşirilen çocukların çoğu yetim idi. Aksi halde perişan olup giderlerdi. Belirlenen çocukların toplanmasın da görevli memurların zor kullanmasına gerekmiyordu. Aileler, çok parlak bir mesleği kazanacakları, daha iyi bakılacakları için bu işe evlatlarını kaydettirmeyi arzulu bir şekilde kabulleniyorlardı. (David Chytraeus, Oratio de statu ecclesiarum hoc tempore in Graecia, s. 14) Zira bu küçük esirler, Sultan'ın kendi çocukları gibi yetiştirilmekteydiler. (Sir E. S. Creasy, History of the ottoman Turks, s. 99; Thomas Smith (An Account of the Greek Church, s. 12) Bazı kimseler çocuklarından ayrılmaya dünden hazırdılar. "Üstün yetenek ve ahlaka sahip olan birçok Rum, devşirme olarak seçilmekten kurtuldukları zaman bile Muhammed'in dinini gönüllü olarak benimsemişlerdir." (G. Finlay, History of Greece, V/29)

Hristiyanların en kötü durumda olduğu zamanlarda İslam dinine geçişlere dair pek bir kayda rastlamıyoruz. On sekizinci yüzyılda hemen hemen hiç din değiştirme olayı görmüyoruz. (s. 210) Herhangi bir haksızlık olmuşsa herkese eşit oranda yansımıştır. (Finlay, VI/4-5) Müslümanların muhatap olduğu fakirlik, Hristiyanlarınkinden daha kötü olabiliyordu. (W. Forsyth, The Slavonic Provinces South of the Danube, s. 157-158) Baskı veya sefalet Müslüman nüfus ve Hristiyanlara eşit oranda yansıyordu. Hristiyanların en alt sınıfı Türklerin aynı sınıfından daha kötü durumda değildi. (W. M. Leake, Journal of a Tour in Asia Minor, s. 7) Rumların iki asır süreyle Osmanlı padişahlarından gördükleri muamele, o dönemdeki Avrupa'nın geri kalan kısmında görülmedik bir müsamaha örneği sergilemektedir. Macaristan ve Erdel Kalvinistleri, Üniteryan hanedanının eline düşmektense Türklere tâbi olmayı bir hayli zamandır arzu ediyorlardı. (De la Jonquierr, s. 333) İspanyol Yahudileri sığınmak için yine Osmanlı ülkesine gelmişlerdi. Kazaklar, Hristiyan kardeşlerinin kendilerinden esirgediği hoşgörüyü Osmanlı sultanının memleketinde bulmuşlardı. (De la Jonquierr, s. 34) 17. yüzyılda Antakya patriği olan Macarius, Katolik Polonyalıların, Doğu Ortodoks Kilisesine uyguladığı korkunç gaddarlığı şöyle anlatıyordu: "Ey taş kalpliler! Rahibeler ve kadınlar size ne yapmıştı? Kızları, çocukları, kundaktaki bebekleri niçin öldürdünüz? Şimdi ben Polonyalılara lanet etmeyeyim de ne yapayım? Çünkü onlar Ortodoks adını dünyadan silmek hayaliyle kendilerinin putperest sapıklardan daha alçak ve şerefsiz olduklarını gösterdiler. Allah Türklerin İmparatorluğu'nu ebediyen daim eylesin. Zira onlar vergilerini alırken din ayırımı gözetmezler. (Macarius, Travel of from the Arabic of the Archdeacon Paul, I/165, 183) Hatta İtalya'da bile Hristiyan yönetimi altında mahrum bırakıldıkları dini özgürlük ve hoşgörüyü, tebaları olma durumunda yaşayabilecekleri ümidinde olan bazı kimseler Türkleri hasretle bekliyorlardı. (Ioannis Ludovici Vivis De Conditione Vitae C. sub Turca, s. 220, 225) 1578'te İngiliz Tacir Richard Staper: "Hem rum hem de latin kiliselere gitmelerine müsamaha gösterilmekte, din ve vicdan hürriyetlerini rahat bir şekilde kullanılmasına müsaade edilmektedir. Hristiyan İspanya'da ise, bunun tam zıttı olarak, bizlere zoraki olarak Katolik adetlerini uygulanmakla kalmadılar, can mal güvenliğimiz her an tehlikede olmuştur." (M. Epstein The Early History of the Levant Company, s. 57) demektedir. Osmanlı ülkesinde İslam Kılıç zoruyla yayılmamıştır. İlginç olan da en çok din değiştirmenin olduğu dönemin, bu ilk iki asırda olmuş olmasıdır. Türkler aralarında 22 yıl esir kalan birisi şöyle söylenmektedir: "Türkler, kimseyi dininden dönmeye zorlamamıştır. (Turchicae Spurcitiae Suggillatio, s.17) Türcken-Schrifft'in yazarı, 'Türk, hiçbir ülkeyi zorbalıkla dininden döndürmeye zorlamaz. Din değiştirmeye zorlanmadıklarına göre Hristiyanlar, kendileri İslam'a dönmüş olsalar gerek.' (J. Scheffler, s. 51,53) demektedir. Askeri bir harekat sırasında, ülkede yaşayan insanlardan yağmalandıkları veya kadınların kötü muamele gördükleri yönünde hiçbir şikayet de bulunulmamıştır. (Paul Rycaut, Histoire de l'etat presentde l'empire Ottoman, I/689) O Türk, tanrının kullarını günahları dolayısıyla cezalandırmak için bir felaketidir, şeytanın zincirinden boşanmış gücünü temsil eder. (Turchicae Spurcitiae Suggilatio, s. 12) Arnavutlar: Birçok kadın cüzzam, büyü ve kurtların saldırılarına karşı en tesirli ilaç olarak vaftiz olduğuna inanıyordu. (s. 243) Ülkede Türk zulmü yoktu, zira 4 Fransisken misyoneri tüm ülkeyi baştan sona gezebilmiş ve kutsal görevlerini hiçbir engel ile karşılaşmadan yerine getirebilmişlerdi. (s. 249) Müslümanlar, Hristiyan çocukların vaftiz ayininde vaftiz babası olarak kabul ediliyorlardı. (s. 251) Hristiyanlara baskı yapılmayışı ve İslam'ın kabul edilmesi için bir zorlamanın yapılmaması çok dikkat çekici bir gerçektir. (s. 252, 254) Hristiyan iki kardeşten biri Müslüman olmuş, diğeri rahiplik okumaya karar vermişti. Bu örnek bile, Müslümanların, Hristiyanlara kötü muamelede bulunmadıklarına bir göstergedir. Arnavutluğun paşası, dört ayrı kasabadan vergiyi kaldırmıştı. (s. 255) Sırbistan: Sırp prensi kız kardeşini Sultan Beyazıd ile evlendirir. Niğbolu savaşı sırasında Sırp destek kuvvetleri, savaşın sallantılı sonucunu Türklerin zaferine dönüştürmüştür. Yine Timur tarafından esir tutulunca Osmanlı tarafında yer almaya devam etmişlerdir. (s. 258) Macaristan'da İslam, Kral Charles Robert'in Hristiyan olmayanların Hristiyan olmaları, kabul etmeyenlerin ülkeyi terke zorladığı 1340 yılına dek etkisini sürdürmüştür. (s. 259) Rum kilisesine olan bağlılıkları Sırpları, Müslümanların müsamahasını, Latinlerin zoraki "din değiştirme" zihniyetine tercih etmesine

götürmüştür. Semendria Sırpları, kendilerini 1600 yılında Katolik komşularının idaresinden kurtaran Türk birliklerini sevinçle karşılamışlardır. (s. 260) 1703 yılında, dönemin iş başındaki keşişi Daniel Petroviç, kabileleri bir araya toplayıp, ülkeler ve dinleri için tek umudun aralarında yaşayan bütün Müslümanların katledilmesi olduğunu söyledi. Noel arifesinde, Müslümanlığı kabul eden bütün Karadağlılar'dan Hristiyanlığa dönmeyenler vahşice katledildi. (s. 264)
Bosna: Bosna nüfusun çoğunluğu olan Bogomiller, aykırı görüşlere sahip bir Hristiyan mezhebine bağlıydılar. Roma Katoliklerinin baskılarına maruz kalmışlardır. Papalık birkaç kez bunlara karşı haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmayı hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı. (s. 264) Giritliler: Latin (Katolik) din adamlarının, adanın nüfusunun onda dokuzunu oluşturan Rum asıllı Hristiyanlara hakaret etmek için ellerinden gelen her şeyi yapmaları, Giritlileri özellikle hayal kırıklığına uğratıyordu. Giritlilerin yaygın olarak din değiştirilmesinde şiddetin etkin olduğunu düşünmek, akla ve mantığa uygun bir durum değildir. (s. 270, 272) Girit'te Balkan harbinin ardından, Müslüman nüfus üzerindeki Hristiyan yönetimin baskısı artmış, adayı Müslümanlar için yaşanmaz kılmıştır. (s. 273, Dipnot)

İslam'ın İran ve Orta Asya'da yayılması**:** İran'daki devlet dini Zerdüştlüğün baskıcı politikalarından dolayı halkın yöneticilere sempatisi azalmıştı. Bu durum Arapların buralara gelmesini kurtuluş olarak görmelerine neden olmuştu. (Caetani, II/910) Her çeşidi ile tüm inançlar, kendilerine din özgürlüğü ve çok az bir vergi karşılığı askerlikten muafiyet getiren bir yönetim altından yeniden nefes alabilecekti. (s. 275) Korkunç şartlar, insanların zihinlerini din değiştirmeyi kolaylaştıran bir ortama doğru itmişti. İslam inancının sadeliği ve mükemmelliği, bütün sis bulutunu (üst üste gelen felaketleri, sinir bozucu ihtilafları, manevi azaptan çıldıran insanların keşmekeşliğini) bir darbe de silip atmıştı. (s. 276) Etrafında toparlanacakları başka bir merkezi olmayan bu dinin bağları için, İslam'a geçiş çok kolay geliyordu, çünkü eski dinleri ile girdikleri din arasında pek çok benzerlik vardı. (s. 277) Hz Ali'nin oğlu Hüseyin, Sasani Hanedanı'nın son hükümdarının kızı ile evlenmişti. Bu nedenle Farisiler (İranlılar) Hz Ali'nin mezhebine hararetle bağlanmıştır ve şiiliğin ayrı bir mezhep olarak ortaya çıkışına neden olmuşlardır. Müsamaha anlayışının hala kendi eski dinlerine sıkı sıkıya sarılan kimleri kapsayacak kadar genişletilmesi, din değiştirmenin bu kadar yaygın olmasının, zorlama ve şiddetle olmadığını açıklığa kavuşturmaktadır. (s. 278) El-Mu'tasım zamanında (ö. 842) bir ateş tapınağını yıktırıp yerine cami yaptıran bir imam ile müezzin kırbaçlattırılmıştır. (D. Chwolsohn, Die Ssabier und der Ssabismus I/287) Günümüzde bile İran'ın bazı bölgelerinde, ateşe tapan bazı küçük topluluklar bulunmaktadır. İran'ın teslim alınmasından 300 yıl sonra bile, her vilayette ateş tapınaklarının bulunduğu görülmekteydi. İslam'ın kabulünün barışçıl yollarla ve gönül rızasıyla gerçekleşmiş olduğu görülmektedir. (s. 279) Türkler: İslam'ın Türk kabileleri arasında kabullenilmesi onuncu asrın ortasına kadar yavaş ilerlemiş gibi görünmektedir. (s. 284)

İslam'ın Moğol ve Tatarlar arasında yayılması: İslam tarihinde hiç bir olay, getirdiği dehşet ve yıkım bakımından Moğol İstilası ile kıyaslanamaz. (s. 289) İslam, önceki azametinden kalan küllerinden yeniden canlanıp ayağa kalkacak ve tebliğcileri vasıtasıyla, bu vahşi istilacıları imana getirecektir. (s. 291) Müslümanlar, Moğol istilalarının fırtınasından diğer din mensuplarına oranla çok daha fazla etkilenmişlerdir. Moğol yöneticileri arasında İslam'a karşı farklı derecelerde nefret besleyenler bulunmaktaydı. (s. 297) Ancak bütün işkence, eziyetlere rağmen sonunda, Moğollar ayakları altında çiğnemiş oldukları Müslüman halkların dinine girmiş ve onu kabullenmişlerdir. (s. 299) İslam'ı ilk kabul eden Moğol hükümdarı Berke Han idi ve 1256'dan 1267 yılına dek Altın Ordu devletini yönetmiş idi. (s. 300) Hülagu'nun en sevdiği eşi Hristiyandı ve doğu Hristiyanları ile ittifak kurmuş idi. Oğlu Teküdar ise, İslam'ı ilk kabul eden İlhanlı hükümdarı idi. Aslında Hristiyan olarak yetiştirilmiş fakat Müslüman olup Muhammed adını

almıştır. (s. 303) İslam'ın Çağatay Moğolları tarafından genel kabul görmesi, 1326 yılında, Tarmaşirin han'ın Müslüman olması ile gerçekleşmiştir. (s. 309)

Ortodoklar, Ruslar: Bulgarlar, İslam'ın sünnet olma ve şarabın yasaklanmasına karşı muhalefetini aşamamışlardı. (s. 318) Ruslar ise, özellikle sarhoş edici içkilerin kullanımının İslam şeriatında yasak oluşu nedeni ile İslam'a mesafeli durmuşlardır. (s. 320) On sekizinci asırda Rus hükümeti, İslam'a geçen Tatarları Hristiyanlaştırma için özel çalışmalar sarf eder. Fakat kısa süre sonra, sözde vaftiz edilen tatarlar yeniden, Hristiyanlığı terk edip İslam'a geçerler. (s. 324) Rus ceza sistemi, Ortodoks kilisesinden ayrı düşenlere karşı ciddi yaptırımlar içerisindeydi. (s. 325) Müslümanlara 'Sünnetli köpekler' denilerek işkence edilir, köylerden sürer, cami yapmalarına izin vermezlerdi. (s. 327) Yine de İslam'ın yüksek ahlakı sayesinde tatarlar arasında İslam başarı sağlar. (s. 326) Sibirya'ya gelen tebliğciler şehit edilir. (s. 329)

İslam'ın Hindistan'da yayılması: Mühtediler (sonradan Müslüman olanlar) genelde İslam'a kendi hür iradeleri ile girmişlerdir. (s. 333) Kimi büyük imparatorlukların kurucusu için Hindistan'ın alınması kutsal bir savaştı. Gazneli Mahmud veya Timur'un zihinlerini bu düşünce meşgul ediyordu. (s. 334) Üzerine herhangi bir saldırı düzenlemeden önce inançsız Hinduların genellikle İslam'a davet edildikleri doğrudur. Korku bazen din değiştirmeye sebep olmuştur. Bu tür din değiştirmeler, en azından Müslüman ilhakların ilk zamanlarında, genellikle kısa süreli olmuş ve ordu geri çekilince etkisini kaybetmiştir. (s. 335) Genellikle sert mizaçlı olan Moğol ve Tatarlardan oluşan Halaçlar, Tuğluklar ve Lûdîler sürekli iç ve dış savaşla meşgul olduklarından irşad ve tebliğe zaman bulamıyorlardı. İslam onlarda kökleşmiş bulunmuyordu ve ilk Arap sancaktarlarına ilham kaynağı olan iştiyakın tesirinde kalmamışlardı. Kurdukları imparatorluklar tam anlamı ile askeri idi ve Hindistan'ı İslamlaştırma özelliklerinden uzak idiler. (Sir Alfred C. Lyall, Asiatic Studies, s. 289)

İslam'ın yayılışında Müslüman idarecilerin zor kullanmasının tesirinin ne kadar az olduğu, Delhi ve Agra gibi Müslüman iktidarın merkezlerinde bile günümüzde Müslümanların onda biri ancak geçmesinden, sonrakinde nüfusun dörtte biri oluşturamamasından tahmin edilebilir. (Sir W. W. Hunter, The Religions of India, The Times, 25.02.1888) İslam, en büyük ve en uzun süreli tebliğ zaferlerini, siyasi gücünün en zayıf olduğu zaman ve mekânlarda elde etmiştir. (s. 343) Malabar sahillerinde yüzlerce yıl süren tebliğ ve irşad çalışmalarının baş aktörleri çoğunlukla Arap tacirler idi. (s. 346) Şüphesiz, alt tabakaya mensup kast sınıfından sürekli olarak, gönül rızasıyla İslam'a geçişler olmuştur. (s. 349) Maldiv adalarının sakinleri Müslüman olmalarını Arap ve Fars (İran) tacirlere borçludurlar. (s. 351) Din değiştirmelerin temelini gönüllülük esasına dayanmaktadır. Araplar, ilk şiddetli hücumlardan sonra tebalarına karşı müsamahakâr tutum takınmışlardır. Mesela, Brahmanların geçim kaynağı olan tapınaklarını tamir etmelerine müsaade edilmiş ve kimse dinini yaşamaktan alıkonmamıştır. (H. M. Elliot, The History of India, I/186) Hem iç hem sahillerde İslami tebliğ Müslüman tacirler tarafından gerçekleştirilmiştir. (s. 355) İslam'ın artışının ancak barışçı tebliğ yollarıyla vücuda getirildiği muhakkaktır. (s. 356) On sekizinci asrın başlarında Bengal Valisi olan Mürşid Kuli Han bir kanun çıkarır. Vergisini ödemeyen ya zararı telafi eder ya da karısı ve çocukları ile beraber Müslüman olmaya razı olur. (s. 361) Bengal, alt kast Hindular ile dışlanmış kimselerin bol olduğu yerlerdi. Bunlar fakir balıkçı, avcı, tarım işçileri idi. İslam onlara Allah'ın birliği yanında insanların eşitliği mesajını da getiriyordu. İslam alt Bengal'de kalıcı başarısını zorlamaya borçlu değildi. (s. 363) Sayıları inanılmaz artan mühtedilere etki eden en baş amil, sosyal hayatlarında var olan kurallarda bulunmakta idi. (s. 373) İslam'ın Hindistan'da yayılmasının en temel nedeni, sınıf önyargısına, kast sistemine sahip olmamasıdır. (s. 378) Müslüman tebliğcilerin çoğu, sokakta tebliğ, broşür dağıtımı ve başka yollarla Hristiyan misyonerlerin metotlarını benimsemişlerdi. (s. 370) Kast sorunu nedeni ile insanlar hiçbir ayırım gözetmeksizin herkesi kabul eden ve denk bir statü sunan bir dine

temayül, doğal olarak olacaktır. (s. 374) Kuzeydoğu vilayetleri ve Oudh'ta, 1891 yılında, toplam Hindu nüfusunun %5.78'i Müslüman velilere dua etmekte idi. (Census of India, 1891, WVI, dlm 1, s. 217. 244, Allahabad 1894) İslamiyet Tibet'e de, Keşmir'li tacirler vasıtasıyla sokulmuştur. (s. 380)

İslam'ın Çin'de yayılması: İslamiyet Çin'e Müslüman tacirler tarafından sokulmuştur. (s. 383) 1731 tarihli Çin Hükümdarı Yung Çen tarafından yayınlanan bir ferman: 'Müslümanlar kutsal kitaplarımızın hükümlerine uyum sağlamışlar, edebiyat imtihanlarını geçmişler ve hukukun fedakârlıklarını yerine getirmektedirler.' (s. 393) Müslüman nüfusun artışı sadece yabancı göçlerle veya nüfusun artışı ile izah edilemez. (s. 395) Dini yayma gayretleri oldukça derinden ve sessiz olmuştur. Aleni tebliğ yapanlar işkencelere uğramakta idi. (s. 396)

İslam'ın Afrika'da yayılması: İspanya'yı fetheden Tarık b. Ziyad ve beraberindeki 7.000 kişi Berberi asıllı Müslümanlardan oluşuyordu. (s. 405) Berberiler inatçı kişilerdi ve İslam'ı benimsemeleri zaman almıştı. İslam'ın kuzeydoğudan yayılışı son derece yavaş olmuştur. Asırlar boyu Müslüman idaresi altında bulunan sınırların ortasında kayda değer sayıda puta tapan grupların kalışı (s. 415) Baghirmi'nin ilk Müslüman hükümdarı Sultan Abdullah 1568 ile 1608 arasında yönetimde bulunması ama halkın çoğunun Müslüman olmasının 18. Asrın ikinci yarısına dek sürmesi (s. 417) İslam'ın zorlama ile yayılmadığının delilleridir.

Eğer bir Müslüman devletin diğerinin yıkımına çalışmasına sebep olan ve her iki tarafı da yok eden savaşlar olmasaydı, bunlar çok daha hızlı büyüyen Müslüman bir nüfusun oluşmasına katkıda bulunurdu. Müslüman imparatorluklar katliamlarla yıkılırken, putperestlik kaybetmiş olduğu zeminin çoğunu geri almıştı. (s. 416)

Sudan'da wehhabi tesiri Şehy Osman Dan Fodio ile başlamıştır. (s. 418) Güney Nijerya'da Ticani tarikatı, Müslüman tesirlere sert bir şekilde direnen putperest kabileler arasında nüfuz edinebilmişti. (s. 420) Güney Nijer'deki putperestleri İslam'a sevk etmek için bir hayli başarılı tebliğ çalışması yapılmıştır. (s. 422) Afrika'nın batısında İslam'ın yayılmasında özellikle yararlı olan iki tarikat olmuştur; Kadiriyye ve Ticaniyye. (s. 423) Kadiri tarikatının Sudan'daki tebliğ faaliyetleri tamamı ile barışçıl olmuştur. Ticanilerin dine insan kazanma projeleri ise kılıçla olmuştur ve maalesef onların savaştaki şöhreti, barışçıl propagandaları başarısını gölgede bırakmıştır. (s. 425) Oysaki barışçıl iş görenlerin çalışmaları, İslam'ın yayılmasında, ehemmiyetsiz ve kısa ömürlü hanedanlıklar kurmaktan daha etkili olmuştur. Silahlı hareketlerin tarihi şu bakımdan önem taşımaktadır: Hristiyan misyonerlerinin sık sık yaptıkları gibi, hâkimiyet kurmak için yapılan savaşlar, misyonerlik faaliyetlerine yeni alanlar açmıştır. (s. 426) İslam'ın ilerlemesine en fazla katkı sağlayanın askeri başarılar değil, açık tebliğ faaliyetleri olmuştur. (s. 429) Senusi tarikatının irşad ve tebliğleri hiçbir şekilde şiddet ve savaşla ilişkili olmamış ve din hizmetinde sadece, barış ve ikna sanatlarını kullanmıştır. (s. 430) 1800'lü yılların sonlarında Nijer'den Orta Sudan'a seyehat eden Joseph Thomson, şu gözlemlerini aktarır: "Fetişizm, yamyamlık ve içki ticareti, yerini gözle görülür bir ilerlemeye bırakır: Bunlar ortadan kalkmış, kıyafet bol ve edebli olmuş, temizlik, vakur tavır ve ahlaki düzelme gözle görülür şekilde artmıştı. Duyduğunuzda belki şaşıracaksınız ama bu unsurların kaynağı Muhammedîliktir. Medeniyete doğru muazzam ilerleme kaydetmiş bir halk." (Thamson, Note on the African Tribes of the British Empire, s. 185) Her Müslüman ve tüccar fiilen tebliğcidir. (s. 436, 464) Fetişe tapan bütün kabileler, kendilerinden daha yüksek olarak gördükleri bir medeniyeti taklit etme neticesinde İslam'a geçerler. (s. 437) Ne kadar önemsiz ve aşağılanmış olsa da, putperest zenci, Hazreti peygamberin düsturlarını kabul etmeye isteklilik gösterir göstermez, eşit birisi olarak derhal cemaatlerine kabul edilirler. (s. 438)

922 yılında, Zenc ülkesine gelen tüccarlar hükümdarı köle olarak tutsak eder ve uzak bir ülkede satarlar. Birkaç yıl sonra bir fırtına neticesi aynı ülkeye geldiklerinde tutsak edilirler. Hükümdar, köle olarak satıldığı yerde İslam'ı öğrenmiş, Müslüman olmuş ve sonra kaçmış ülkesine dönmüştür! Tutsak edilen tüccar esirleri kral bağışlar ve Allah ihsan ettiği için ve dolaylı da olsa dinini değiştirmesine vesile oldukları için, 'sizin canınızı bağışlıyorum' der ve bu arada halkına da İslam'ı öğretir. (s. 442) Gallalı biri çocukken evinden kaçırılmış, köle olarak satılmıştır. Oryantalist Doughyt ona, 'Seni köle olarak satanlara karşı kalbinde bir kin var mı?' diye sorduğunda şu cevabı alır: Ancak bir şey bütün acımı unutturdu bana; inançsızlar gibi cahiliyede kalmadım! Allahu Teâlâ'nın hikmeti, ben Resulullah'ın ülkesine geldim ve dinden haberdar oldum." (s. 448) "Bu Afrikalılar, kendilerini köleleştirenlere karşı bir kırgınlık duymamaktadırlar. Köle edilmeleri sayesinde kurtuluş dinine girdiklerinden dolayı 'bu Allah'ın lütfüdür.' diyenler bulunmaktadır. Bedenlerinin bir zamanlar köleliğe satılmış olmasından dolayı Allah'a hakikaten şükrederler. (s. 532)

Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin iştiyaklı çabalarına rağmen, Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır. (s. 452) Müslüman din adamı daha az bir gayretle etrafına daha çok kimseyi toplamaktadır. (s. 453) Afrika'daki Müslüman tebliğ hareketini büyük ölçüde barışçı metotların tavsif ettiği görülmektedir. (s. 454) İslam'ın günümüz Afrika'sında hızla yayılmasında Müslüman davetçilerinin sakin ve sabırlı gayretlerinin, şiddet içerikli tedbirlerden çok daha fazla işe yaradığına birçok şahitler bulunmaktadır. Şiddet içerikli tedbirlerle rakiplere son verilmiş olabilir, fakat din değiştirmeler barışçıl yollarla gerçekleşmiştir. (s. 455) Müslüman tebliğciler sadece Allah ile kul arası ilişkilerden bahsetmek ile kalmayıp, Atlantik'ten Çin Setti'ne kadar muhafaza ve muavenet (Koruma ve yardımlaşma) pasaportu olan, sosyal-siyasi dayanışma parolasını aktarmaktaydılar. (s. 458) İslam'ın Negritia'da ilerlemesi hiç şüphesiz zenciye karşı hiçbir tiksinti hissinin olmayışı ile sağlanmıştır. Gerçekten de İslam, çok üzüntü verici şekilde Hristiyanlıkta sıkça görülen durumun aksine, zenciye hiçbir şekilde aşağılayıcı gözle bakmamıştır. (s. 458)

Hidayete vesile olan ile mühtedi arasında uçurum yoktur. Her ikisi de Allah'ın katında eşittir ve bu yalnız teoride değil uygulamada da böyledir. İnsanlık kardeşliği ilkesi hayata geçirilir. İslam'ın Güney Nijerya'da yayılması esas itibariyle sosyal bir harekettir. (s. 460) , "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmaktadır." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa, s. 798-800) İslam'ın sadece silah zoruyla ilerleme kaydetti ifadesinde, ne kadar az doğruluk payı vardır. (A. Merensky, Mohammedanismus und Christentum in Kampfe um die Negerlander Afrikas, s. 156)

İslam'ın Malay Takımadalarında yayılması: Müslümanlar, İspanyolların 16. Asırda yaptıkları gibi, işgalci olarak gelmediler ve kılıcı din değiştirme vasıtası olarak kullanmadılar; yerli halkı ezmek ve baskı altında tutmak gibi kendilerine üstün ya da hâkim ırk imtiyazı iddiasında bulunmadılar. Yaptıkları tek şey, ticaret adamı gibi gelerek sahip oldukları üstün bilgi ve medeniyetlerini dinlerinin hizmetinde kullanmak olmuştu. Bu üstünlüklerini, kendilerini yüceltmek ya da servet yığmada bir araç olarak kullanmamışlardır. (s. 469) Wehhabi öğretilerini yayan Arap davetçilerinin türbelerine günümüzde de hürmet gösterilmektedir. (s. 481) Cava'da İslam'ın kabulü tüccarlar ve küçük muhacir grupların liderlerinin uzun süreli gayretleri sonucunda gerçekleşmiştir. (s. 482) Bazı istisnalar dışında Cava nüfusu tamamen Müslümandır. Bu uzun süreli din değiştirme faaliyeti barışçıl bir tebliğ sonucu olmuştur ve dinin yayılması davetçilerin faaliyetleri ile gerçekleşmiştir. (s. 494) Putperest Dyaklar, Hırisityan misyonerlerin telkinlerinden ziyade Müslüman tebliğcilerin sözlerini kabule meyilli idiler. (s. 501) Portekizliler tarafından Katolik mezhebine döndürülen Alfurlar, Hollanda'lılar tarafından Protestanlığa döndürülmüşlerdir. (s. 502) İslam, Bugiler arasında şüphesiz ağır ve tedrici surette

yayıldı. Fakat bu yeni dini bir kere benimseyince, din onları, Araplarda olduğu gibi harekete geçirmiş ve birdenbire Takımadanın en cesur insanları, en girişimci tacirleri ve denizcileri haline getirmişti. (s. 506) Hâkim Bagus ve İmam Tuweko adında iki tacir davetçi, dinlerini ülkenin geri kalan kısmının tamamına yaymak için işe koyulmuşlardı. (s. 507) Lombok adasının Sasakları da din değiştirmelerini Bugilere borçludur. Din değiştirmeleri tamamen barışçıl ve içtenlikle gerçekleşmiştir. İslam'ın Hristiyanlık'la kıyaslandığında Filipinlerde başarı elde etmesi, büyük ölçüde bu iki dinin yerlilere takdim edilişindeki farktan kaynaklanmaktadır. İspanyolların şiddet yanlısı ve müsamahasız oluşları, Müslüman tebliğcilerin uzlaştırıcı tavırlarına tamamen tezat teşkil ediyordu. Müslüman tebliğciler ne ayrıcalıklı bir ırka has hakları olduğu iddiasını gütmekte ve ne de yerli halkı alt kast tabakası durumuna düşürmektedirler. İspanyolların aşırı derecede paraya düşkün ve açgözlü oluşları, dinlerinden nefret edilmesine neden olmuştur. Diğer yandan, İspanyollarca "dinin propagandası, siyasi hegemonyanın vasıtası olarak" tasarlanmıştı. (s. 511) Filipinlerde, Amerikan işgalinden sonra, İslam'ın tesiri önemli ölçüde daraltılmıştır. (s. 513) Papau Yeni Gine'de İslam, yerli halk arasına Müslüman tüccarların tebliği ile sokulmuştu. (s. 514) Bu yeni dine bağlılıkta kadınlar, erkeklerden daha sıkı oldukları söylenmektedir. (s. 515) Malay atkın adalarında son altı asır esnasında, İslam inancının yayılması adına barışçı tebliğ gayretlerinin mevcudiyetini gösterecek kadar delil bulunmaktadır. Tebliğ faaliyetinin ana özelliği irşad (Doğru yolu göstermek) ve ikna olmuştur. Çoğunlukla, dillerini öğrenerek, adetlerini benimseyerek, kalplerini kazanarak, evlilik yolu ile ve iş bağlantıları yaparak, sakin ve yavaş bir biçimde tebliğ faaliyeti gerçekleşmiştir. (s. 516) Buckle'in tebliğciler hakkında söylediği gibi: "Müslüman misyonerler çok basiretli kimselerdir." (Buckle' Miscellaneous, Helen Taylor, I/594) Hristiyan bir misyoner de şöyle söyler: "Hacılar, sayıca kazandıklarını kalitede asla kaybetmemektedirler." (Report of Centenary Conference on Protestant Missions, I/21,1888; G. K. Niemann, Inleiding tot de kennis van den Islam, s. 407)

Sonuç

Günümüz Hristiyan Dünyası için misyonerlik faaliyeti denince akla, misyoner cemiyetleri, ücretli vazifeliler, yardım paraları gelmektedir. Hristiyan Kilisesi, başlangıcından bu yana propagandasının yapılması için ödenek ayırmıştır. İslam'da, herhangi bir türde papazlığın olmayışı, tebliğ gayretlerini çok daha farklı şekillerde sergilenmesine yol açmıştır. Özel olarak eğitilmiş görevliler olmasa da, çabaların sürekliliği vardır. Özellikle tahsis edilen bir Ruhban sınıfının olmayışı ile ortaya çıkabilecek zararlar, Mümin fert üzerine yüklenen mesuliyet duygusu ile telafi edilmektedir. Müslüman ile Allah'ı arasında bir aracı bulunamayacağından, kurtuluş mesuliyeti yalnızca şahsın kendi üzerinde bulunmaktadır. Netice itibariyle, kural gereği, dini vecibeleri yerine getirmede daha sıkı ve dikkatli olmaktadır. Her Müslüman misyoner değil tebliğcidir: Tacir, müdür, ciltçi, işçi, bu kimseler günlük işlerini tamamladıktan sonra, kendilerine kalan vakitlerini dinlerini tebliğe adam adamaktadırlar. (s. 521-523)

Orta Afrika'da, Belçikalılar tarafından ölüm cezasına çarptırılan bir Arap reisi, kendisini teselli etmek için gönderilen Hristiyan misyonerini, hayatının son dakikasına kadar İslam'a sevk etmek için uğraşmıştır. (D. Cawford, Thinking Black, s. 202)

İslam'ın başarısına katkıda bulunan nedenler

En önemlisi, İslam inancının sadeliğidir. (Maracci, Alcorani textus-tranaslatus, s. 9) Ruhani meclislerin olmayışı, herhangi bir sembolü zorlamadıkları gibi, inancın ortalama zekânın anlama kapasitesi içerisinde bulunması, İslam inancının akla dayalı yapısı gibi. (s. 527) Profesör Montet, 'İslam, özünde akılcı bir dindir. Aklî veriler temeline dayanan doktrinleri bir araya gelişinin tüm

özelliklerini taşır. İslam inancı; Allah'ın birliğine, onun peygamberine ve ahirete inanmaktır. (Edouard Montet, La Propagande Chetienne et ses Adversaires Musulmans, s. 17-18)

Hac: Hz Peygamberin tek tanrıcı tebligatının ortasında, putperestliğin garip bakiyesi olduğu gerekçesiyle çoğu zaman karşı çıkılmıştır, fakat ona göre bu görevin, dinini ıslah etmekle vazifeli olduğu Hz İbrahim'den intikal ettiği unutulmamalıdır. Beş vakit namaz: Müslümanın dini sürekli kendisi ile beraberdir. Bu durum yalnızca ibadeti edeni değil, onu seyretmekte olanı da tesir altına alır. 1298 yılında İslam'ı kabul eden İskenderiyeli Yahudilerden Sa'id b. Hasan, ”Müslümanların safları bana meleklerin safları gibi göründü. Müslüman olarak yaratıldığıma kanaat getirdim.” demekte idi. (s. 533) İslam düşmanı Ernest Renan bile, ‘Yüreğimin müteessir olmadan ve hatta diyebilirim ki Müslüman bulunmadığına teessüf etmeden bir camiye girdiğim vaki olmamıştır.’ (Renan, L'ıslamisme et la Science, s. 19) Hristiyan bir piskoposun sözleri de ilginçtir: “Müslümanlarla temasa geçen birisinin bu görüntü karşısında tesir altında kalmaması ya da böyle bir sistemi oluşturan gücü hayalinde canlandırmaması düşünülemez. Diğer taraftan, her gün vakitli olarak okunan ezanlar aynı mesaj ile yüklüdür.” (Dr G. A. Lefroy, Mankind and the Church, s. 288) Oruç: İslam'ın nefsani (Bedeni) arzulara hitap ederek cazibe oluşturan bir din olduğu şeklindeki görüş aleyhinde güçlü bir delildir. Carlyle'nin dediği gibi: ”Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma; Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı. Böylesine sıkı ve basit dille beyan edilen inancı, akla fazla yüklenmemekte ve ibadetlerin kesin, olumlu ve öz oluşu, inanan kimseyi ne yapacağı konusunda şüphe içerisinde bırakmamaktadır. Bu vazifeler yapıldığı zaman da, şeriatın bütün gereklerini yerine getirmiş olmanın tatmini yaşanmaktadır. İslam, akılcılık ve kulluğun birlikteliğidir. (s. 534)

Mesela bir bütün olarak alındığında, gayrimüslimler ‘yakın zamanlara kadar' (!) Avrupa'da bulunamayacak türden bir hoşgörüyü Müslüman yönetimleri altında görmüşlerdir. Kur'an'ın emirleri doğrultusunda, kişileri din değiştirmeye zorlamak yasaklanmıştı. Bakara 256: ‘Dinde zorlama yoktur'; Yunus 99-100: ‘Eğer rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi topluca iman ederdi. Hal böyleyken, mümin olsunlar diye sen tutup insanları zorlayacak mısın?' vd. Asırlar boyunca İslam hâkimiyetinde bulunan ülkelerde çok fazla sayıda Hristiyan mezhep ve cemaatlerin bulunuyor olması, yaşamış oldukları hoşgörünün canlı şahidi durumundadır. Bazı zamanlarda çekmiş oldukları zulümler, müsamahasızlık, daha çok, bazı özel ve mahalli şartlardan kaynaklanmıştır. (Zorlama oldu mu; başlıklı yazıya bakılabilir!)

Kuran, dini yaymanın yegâne meşru yolu olarak tebliği emretmiştir. Kadı el-Fadıl Abdurrahman Bin Ali, zorla İslam'a döndürülmüş olan bir kimsenin Müslüman kabul edilemeyeceği hükmünü vermiştir. Gazan Han, Budist keşişlerin zaruret dolayısıyla Müslüman göründüklerini anlayınca, isteyenin Tibet'e gitmesine izin vermiştir. Tebriz şehrinde, Ermeni bir tacire Müslüman olması için ısrarda bulunan birisi, tacirin reddetmesi üzerine, başına öldürücü bir darbe indirmiş, sonra yakalanıp, ‘Ne demek! İslam dini bu şekilde mi yayılacak?' diyen vali tarafından cezalandırılmıştır. (s. 538)

Doğu Hristiyanları çoğunlukla silahsız ve savunmasız idiler. İslam hükümdarlarının herhangi birisi için, İspanyolların Endülüs Müslümanlarına yaptığı gibi, Hristiyan halkın kökünü tamamen kazınması çok kolay olurdu. Fakat hükümdarlarını bu gibi zalimce maksatlardan döndüren müftüler, böylelikle İslam şeriatının ve Müslüman hoşgörüsünün en güzel örneğini sergilemişlerdir. (A. De la Jonquiere, Histoire, s. 203, 213, 312) Yine 17. Asırda Almanya'da hayli rağbet gören, ‘Cuius regio eius religio' prensibi (‘Kim hakimse, halk onun dininden olmalıdır' anlayışı) hiçbir Müslüman idarece benimsenmemiştir. (E. Charveriat, Histoire, II/s. 615, 625)

İslamî tebliğin tesirinde en önemli yer tutan özellik, Müslümanların yaşadıkları takva hayatının etkisidir. Dominikli misyoner Ricoldus de Monte Cruis, aralarında çalışmış olduğu Müslümanlara övgüler (J.C.M.Laurent, Peregrinatores Medii Aevi Quatuor, s.131) yağdırmakta, 'Aşırı olmamalarını ve Hristiyanlara göre ahlaki bakımdan üstünlüklerini' övmektedir. Siyasi gücün ve maddi refahın kaybolması, tebliğ çalışmalarının en gerçekçi nedenleri durumundaki daha hoş manevi özelliklerin ön plana çıkmasına neden olmuştur. (s. 543) İnanmayanlarla Müslümanların tartışmalarının ilk örnekleri en başta bizzat Kuran'da bulunmaktadır. (s. 553) Tebliğin teşkilatlı yürütülmesi, cemiyetlerin oluşturulması, İslam tebliğ tarihinde yeni bir gelişmedir. (s. 555)

Genel bilgiler
1- Marco Polo: 1254-1324; İbni Batuta: 1304-1377
2- İlk dört halifenin hilafet yılları
Hz Ebu Bekir: 623-634
Hz Ömer: 634-644
Hz Osman: 644-656
Hz Ali: 656-661
3- Emevi- Abbasi devletlerinin hüküm yılları
Emevi: 661-750: 89 yıl
Endülüs:756-1031: 275 yıl
Gırnata:1232-1492:260 yıl
Abbasi:750-1258:508 yıl
4- Moğol ve Hunlar
Moğol-Cengiz Han,1200
Hunlar-Atilla, 400
Cengiz'in soyu-Timur, 1350

Teori, pratik; İddialar, gerçekler

Hatay, İstanbul, Edirne, Makedonya, Bosna

Antakya, dinlerin, kültürlerin kardeşliğini simgeleyen, Musevi, Hristiyan ve Müslüman toplumlarının yaşadığı 23 yüzyıllık geçmişi olan kentimizde üç semavi dinin mensuplarının mezarları da yan yanadır. İsa'ya inananlara Hristiyan kelimesinin ilk kez verildiği St. Pierre kilisesi, Papa VI. Paul tarafından hac yeri ilan edilmiş. Bu nedenle, Hristiyan dünyası için çok büyük önem taşıyan ilimizde, bu mağara kilisenin yanı sıra, eski bir Antakya evi restore edilerek oluşturulan bir Katolik kilisesi ve bir Ortodoks katedrali vardır. Antakya, Hristiyanların üç dinî merkezinden biri olup diğer ikisi Vatikan ve Kudüs'tür. Aynı caddenin bir köşesinde Hristiyanlığın ilk yıllarında kilise olan Habib-i Neccar Camii, Katolik Kilisesi ve Yahudi Sinagogu bulunmakta ve günün bazı saatlerinde ezan, çan ve hazzan sesleri birbirine karışır. (AA, 6.12.2020)

Üsküdar Kuzguncuk'ta aynı sokak üzerinde sıralanan cami, kilise ve sinagog görenlerin ilgisini çekiyor. 3 inancın bir arada yaşandığı Kuzguncuk, hoşgörü kültürüyle ön plana çıkıyor. Cami ile kilisenin neredeyse aynı bahçede olduğu hoşgörü semtindeki bu manzara ise havadan görüntülendi. (Hürriyet, 20 Temmuz 2019)

Makedonya'da konuşan Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'den batıya din dersi. Batıda 100-150 sene önce cami, kilise, sinagog ve havranın bir arada görülemeyeceğini söyledi. Görmez, bir süre Makedonya'da restorasyonu tamamlanan caminin açılışı sırasında dikkatini çeken bir konuyu şöyle anlattı: "Caminin altında bir kilise, onun da altında bir sinagog var. Caminin üzerindeki tarih 1492'yi gösteriyor. Farklı ülkelerin büyükelçileri de var. Onlara dedim ki biz bugün sadece bir caminin açılışını yapmıyoruz. Caminin üzerine kazınmış tarihe dikkatinizi çekmek istiyorum. 1492. Bu tarih size neyi hatırlatıyor? Amerikanın keşfedildiği yılı. Avrupa'dan Yahudilerin sürgün edildiği, hepsinin gidip İstanbul'a sığındığı tarihi gösteriyor. Biz öyle bir medeniyetin çocuklarıyız ki bundan Batılı dostlarımız lütfen alınmasınlar, bundan 100-150 sene önce Batı'nın hiçbir başkentinde siz camiyi, kiliseyi, sinagogu, havrayı yan yana göremezdiniz. Ama 4-5 asır önce İstanbul'da, Bursa'da, Edirne'de cami, sinagog kilise yan yana barış içersinde yaşayabilmiştir. (AA, 7 Nisan 2013)

Kim hoşgörülü? Üç dinin bir arada yaşadığı yerler neden hep İslam ülkeleri? Vatikan'da neden havra veya cami yok mesela?!

Bunlarda bize demokrasi, özgürlük, medeniyet dersi veren batıdan birkaç haber başlığı:

Biz kiliseleri onarıyoruz onlar camileri kapatıyor: Avusturya'nın camileri kapatma ve imamları sınır dışı etmeye yönelik ırkçı kararını eleştiren vatandaşlar, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın sert tepkisine tam destek verdi. (Sabah, 11.6.2018)

Eyvah anneciğim Türkler geliyor: F.Bahçe'nin Lazio zaferi başta İtalya olmak üzere Avrupa ve dünya basınında geniş yer buldu. İtalyan devi Lazio'yu yerle bir eden Fenerbahçe, Çizme'de şok etkisi yarattı. La Gazzetta dello Sport, "Eyvah anneciğim Türkler geliyor (Mamma li Turchi)" deyimini başlığa taşıdı. (EnSonHaber, 06.04.2013)

Müdeccen ya da Morisko Alfabesi Aljamiado (el-Acemiyye): Endülüs'ün 1492'e kaybedilmesinden bir süre sonra İspanya Krallığı, idaresi altında kalan Müslümanlara Arapça konuşmayı ve yazmayı yasaklaması üzerine zor durumda kalan Müslümanların **da**, yeni bir tarz geliştirmeleri üzerine ortaya çıkarılan alfabe: Aljamiado. Yani, İspanyol dilinin Arap Alfabesiyle yazılmasıyla oluşan edebi literatür.

'Gerçek bir Türk' ('C'est un vrai Turc'): Kaba ve acımasız insanları betimlemek için kullanılan ırkçı *bir Fransızca* deyişi; İtalyancada "bestemmia come un Turco" ("Türk gibi küfretmek") ve "puzza come un Turco" ("Türk gibi pis kokmak") deyimi; Macaristan Ulusal Müzesinde bulunan ve bir Osmanlı'yı çocukları katlederken resmeden 16. yüzyıla ait bir çizim; İsrail, Batı Şeria'da cami duvarına ırkçı slogan, Belçika'da camiye saldırı, Fransa'da cami duvarına ırkçı yazı, Hollanda'da camiye molotoflu saldırı, Batı Trakya'da camiye taşlı saldırı, Avustralya'da cami arazisine haçlı, domuzlu saldırı gibi haberler aslında tarihten ders almadığımızı ve hiç birşeyin değişmediğinin göstergelerini oluşturmaktadır. Detayı, "İslamofobi" ve "Batı medeniyeti" adlı yazılarımızda.

İslam ülkeleri neden geri?

"Ateistler, 'Gaybî şeylere iman ve dolayısıyla din, ilmin ve aklın özgürce ortaya çıkması ve gelişmesi ile çelişmektedir.' derler. Bazı Müslümanlar, dine bağlılıklarını açıklayıp sonra da, yöntemlerinde, yaşam biçimlerinde, hak yoldan, adaletten, kamu yararından, akıl ve bilimden sapıyorsa bunlar aslında Kuran'ın muhkem telkinlerinden de saptıklarının göstergesidir. (İzzet Derveze, Kuran cevap veriyor, s. 196) Nitekim İslam'ın ilk çağlarında yaşayan Müslümanlar bütün bunlara

inanıyorlardı. Hayatın her alanında, büyük bir güç ve enerji ile uygarlık alanında eşsiz sıçramalar yapmalarına (Bu konuda "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" adlı yazıyı tavsiye ederiz) bu imanları engel olmamıştır." (s. 197) Temel mesele, Müslümanların fiilî dua denen tevekkülü yanlış anlamalarıdır. Her işte, yaradanın koyduğu kurallar (Sünnetullah, tabiat (fiziksel, biyolojik) kurallar, toplumsal kurallar) çerçevesinde hareket ederken, Allah'ı unutmadan yollarına devam etmeleri gerektiğini unutmaları, ihmal etmeleridir.

Günümüzde İslam alemindeki temel problem, müslümanların inandıklarını söyledikleri dini, hayatlarına tatbik etmemeleridir! İçki içip zina eden de kendini Müslüman olarak tarif etmektedir, faiz yiyip rüşvet yiyende! Peki, İslam bu kişileri 'dine teslim olan' anlamına gelen Mümin/Müslüman kabul ediyor mu? İşte bütün mesele burada düğümlenmektedir. Kur'an, "Ey iman edenler, İman edin!" (Nisa, 136) buyurmaktadır. Çünkü "Bugün biz sadece isim Müslümanları olduk. Esas problem, Müslümanların İslam'dan uzaklaşmalarıdır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 11) "Hedefimiz: Müslümanların İslamlaşması." (Aliya Izzetbegovic, İslam Deklarasyonu) olmalıdır. Günümüzde "Dini anlamak isteyen onu takip edenlere değil, metinlere bakılmalıdır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 92) Yoksa günümüzdeki İslam aleminin hali, Malik bin Nebi'nin tespiti ile, "Müslümanların İslamiyet'e sarıldıkları için değil, ondan uzaklaştıkları için İslamiyet tarafından kendilerine verilen bir cezadır." (Müşkiletü'l Efkar fil Alemi'l-İslami, s. 76) Aşağıdaki sözler de bu sorunun altını çizmektedir: Charles Mismer: "Hristiyanlar alim olunca Hristiyanlıkla alakaları kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyetle alakaları kesilir." (Charles Mismer tarafından yazılan 'İstanbul Hatıraları' adlı eserinden; Aktaran, Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67; İsmâil Hâmî Dânişmend, Garp İlminin Kur'an-ı Kerim Hayranlığı, s. 50: Sözün orijinali: "İslamlar okuyup ta'lim ve tefennün ettikçe daha ziyade Müslüman olurlar. Hristiyanlar ta'lim ve tefennün ettikçe Hristiyanlıktan çıkarlar: Fatma Aliye Hanım'ın Tezâhür-i Hakîkat'i, s. 60) "Hristiyanlıktaki deizm, Hristiyanlığı bilmekten; İslam'daki deizm ise, İslam'ı bilmemekten kaynaklanır. Batıda akıllı bir adamın yapacağı deist olmaktır." (Meryem Güneri, Bir İnanç Problemi/Krizi Olar ak Deizm ve Temelleri Üzerine Psiko-Kelam Analizleri, İTOBİAD Kongre/19, II. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Kongresi, s. 843; Deizm Sempozyumu, Ensar, 2017, s. 12, 235); Mehmet Akif Ersoy: "Eğer İslam'dan maksat Kur'an'sa, ortada İslam diye bir şey olmadığını söylemek durumundayız. Çünkü Kur'an bugün göklere çekilmiş ve yeryüzündeki İslam'ın onunla ilgisi kalmamıştır."; Profesör İsmail Faruki: "İslam, ne bugünkü Müslümanların tavır ve yaşayışları, ne İslam tarihinin şu veya bu dönemi, ne de İslam adına kaleme alınan şu veya bu kitabın anlattıklarıdır. İslam Kur'an'dır."; Muhammed İkbal: "Eğer biz İslam'ın bir üstün değerler sistemi olduğunu Müslüman olmayanlara anlatmak istiyorsak, onlara her şeyden önce bizim İslam'ı temsil etmediğimizi söylemek borcundayız." (Uydurulan din ve Kur'an 'daki din, s. 45, 46); Prof. Caner Taslaman: "Dünyaya en önemli borçlarımızdan birisi İslam ile Müslümanların farkını anlatmaktır." (Twitter, 8 Eylül 2013); "Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekarlığını, bilime mal edebilir miyiz?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 80)

Rum, 41. ayette, 'İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.'; Rad, 11. ayette ise, "Bir topluluk kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez." buyrulmaktadır. Yani, imtihan dünyasında bulunan (Kader isimli yazımıza bakılabilir) Müslümanlar, hem kul hakkına riayet etme hem de bu dünyayı imar etmekle görevlidir. Müslüman olmak kolay değil (Müslüman olmak kolay mı? Adlı yazımıza bakılabilir) ve cehennem dahi lüzumsuz değildir.

"Eğer İslam, yapısal olarak akla ve bilime karşı bir din olduğu için geri kalınmışsa, 800. yüzyıldan yaklaşık 15. yüzyıla kadar olan süreçte ki başarıları nasıl izah edilecektir?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81) Halbuki, "Herkes için ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39)

Sorunun bir diğer nedeni de, "19. ve 20. yüzyıl Avrupa devletleri, bir taraftan akıl, bilim, inanç özgürlüğü ve çoğulculuk fikirlerini savunurken, diğer tarafta İslam dünyasını, Afrika'yı,

Hint alt kıtasını, Asya'yı ve dünyanın diğer bölgelerini sömürmek de bir sorun görmemeleridir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 117) "Hristiyan Avrupa milletleri gittikçe çoğalan hayati ihtiyaçları karşılamak için doğunun zengin hazinelerini yağma etmek üzere sefere başladıkları andan itibaren doğuluların gayreti sarsıldı, gelişmesi sekteye uğradı. Avrupa'nın istilacı devletlerinin İslam ülkelerine saldırmada birbirleriyle yarışırcasına şiddet, hırs ve tamah göstermelerinin sebeplerinden birisi de ticareti arttırma telaşıdır. Avrupa'nın güçlü ülkeleri doğu ülkelerinde görünmeye başlayan uyanma belirtilerini korku ve düşmanlıkla karşılıyor. İslam milletlerinin gelişme ve ilerleme çabalarını engelleyecek tedbirleri almaktan geri kalmıyorlar. Bencil menfaatlerini, insanlığa ve medeniyete hizmet imiş gibi göstermeye kalkışıyorlar. Müslüman milletlere karşı sefer açmakta haklı görünmek için Avrupa kamuoyunu tahrikte yarı resmi ve gayri resmi siyasi gazetelere işaret veriliyor. Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağları'nın kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Avrupalılar İslam'ın içine medeni insan suretinde girdikten sonra zararlı bir mikrop haline dönüşüyorlar: böylece hayat tarzımız kurtlanıp, fikirlerimiz, duygularımız ve adaletlerimiz bozuluyor. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşıyorlar. Müslüman sakinlerin zararına ve Hristiyanların menfaatine müstakil hükümetler oluşturdular." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 254, 256, 259, 273, 274, 275, 289, 290)

Müslüman topluluğunun gerilemesi İslam medeniyetinin teorik çerçevesinin pratik bir işlerliğe kavuşturulmuş olmamasından dolayıdır. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 44) Günümüzde Müslümanlar yalnızca İslam'ı yaşamakta başarısızlığa uğramakla kalmamış, aynı zamanda İslam'ı tam olarak anlayamamışlardır. (s. 49) Sömürgeciler yeni medeniyetleri, ekonomik ve düşünsel bir bağımlılık içerisinde bırakarak terk ettiler. Sosyal açıdan organize olmamış yeni Müslüman devletlerine yardım programları, sömürgeciliğin yeni bir şekliydi. (s. 71) Burada, yalnızca ekonomik ve teknolojik değil, aynı zamanda düşünsel, eğitimsel ve ideolojik bağımlılık da söz konusudur. Taklit, bu ülkeler bağımsızlıklarını elde ettikten sonra ortaya çıkmıştır. (s. 72)

Ortaçağda Avrupa karanlık dönemini yaşarken Müslümanlar matematikten tıp ilmine, felsefeden astronomiye en ileri seviyede idiler. Günümüzde ise sömürü devletlerinin baskısı altında gerçek kimliklerini bulamayan Müslümanlar, dinlerini gerektirdiği ilmi ve ahlaki donanıma da sahip bulunmamaktadırlar. İşin daha da kötü tarafı, pratiğe aktarılmayan bu gayri islami yaşam tarzı, İslam'ında gerçek anlamı ile anlaşılmasına engel olmakta, İslam'ı yanlış temsil etmektedir.

1- İslam ülkeleri milli bağımsızlık yanında kültürel bağımsızlıklarını henüz tam kazanamamışlardır. I. ve II. Dünya savaşlarından sonra işgal edilen tüm Müslüman ülkeler zamanla bağımsızlığını kazansa da, işgal edildikleri süre içinde sömürgeci emperyalist devletlerin eğitim-kültür ve ekonomik sömürgesine maruz kalmışlardır. Bağımsızlık savaşlarından sonra uzun süre bu işgal döneminin izleri gerek dil, gerek kültür ve gerekse eko-politik alanda kendini uzun süre hissettirmiş ve hala daha da hissettirmeye devam ettirmektedir. Cezayir yıllar önce milyonla ifade edilen şehit vererek bağımsızlığını kazanmıştır fakat ülkede hala dilde, kültürel, siyasi ve ekonomik alanda Fransa etkin konumdadır. Bu afrikada Fransız, Asya ülkelerinde ise İngiliz kültür ve siyasetinin hakimiyeti şeklinde hala devam etmektedir.

2- Uluslararası sistem Müslüman ülkeleri işgal-sömürü ve baskı altında tutmak üzere kurulmuştur. “ABD ve Avrupa ülkelerinde mevcut düzen sömürü sistemi ile ayakta durmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) BM'in veto yetkisine sahip daimi 5 üyesine bakalım. ABD: Başta Filistin olmak üzere birçok İslam ülkesinde zulüm altındaki ülkelerin zalim idareci ve saldırgan devletlerini desteklemektedir. RUSYA: Başta Kafkas ülkeleri ve zamanında Afganistan'daki işgal de dahil olmak üzere bir çok katliam uygulamış ve sömürgeci politikalar izlemiş ve günümüzde Suriye ve Türkiî cumhuriyetlerde baskı ve emperyal amaçlarını sürdürmeye devam etmektedir. ÇİN: Doğu Türkistan başta birçok İslam ülkesinde katliam, baskı, işgal faaliyetlerine devam etmektedir. İNGİLTERE- FRANSA: Afrika'daki tüm Müslüman ülkeler başta, en son Orta ve Kuzey Afrika'daki terör, işgal ve darbelerin baş destekçisidirler. Buna bir de Pakistan'ın başına bela olan Hinduları, Arakan'da Müslümanları katleden Budistleri de ekleyebiliriz ki, Budist ve Hinduist çetelerin arkasında da bu beşli çete bulunmaktadır!

İspanya'nın başlattığı sömürge faaliyetlerini zamanla Fransa, Almanya, İngiltere ve en son ABD devam ettirmektedir. Daha da ilginci bu sömürünün asla bitmemesi, halen devam etmesidir. Batının ileri, yaşam standartlarının üstün gözükmesinin temel sebebi de bu küresel sömürü sistemidir! Bu konularda detay için, ‘Batı medeniyeti’ ve ‘İslamofobi’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Halen devam eden ABD, İngiliz, Çin sömürüsü dışında adı duyulmayan Fransa'dan örnek verelim:

"Batı, Müslüman coğrafyasında arkasına bakmadan kan döker! Gözyaşı ve kan kimsenin umurunda değildir! İnsan hakları gibi büyük yalanlar da sadece aklı kıt olanlar için uydurulan sihirlerdir! Afrika 200 yıldır Fransa, İtalya ve İngiltere’nin arka bahçesi oldu! Batı'nın zenginliğinin kaynağı buydu! Afrika’da koloni, Benin, Fildişi sahili, Mali, Gine, Nijer, Togo, Kamerun, Burkina Faso, Ekvator Ginesi, Çad, Gabon, Senegal, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Kongo'dan oluşan 14 ülkelik vergi grubu her yıl 300 milyar doları aşkın bir parayı Fransa’ya öderdi! Bu ülkelerdeki bazı liderler zaman zaman vergi ödememe gibi talihsiz hatalar yaptı! Tabii bu ölümcül bir hataydı! Hepsinin hayatı kısa sürdü! Son 20 yılda, 25 Afrika ülkesinde, 60'ın üzerinde darbe oldu! Bu darbelerin 14'ü Fransa’nın koloni vergisi aldığı ülkelerdi! Bu 14'lüler ortalama ihracatının yüzde 70'ini Fransa’ya yapardı! İthalatlarının da yüzde 80'i yine Fransa’dandı! Buradaki madenler dünya rezervlerinin yüzde 28'i ile yüzde 70'ini kapsıyordu! Yani Paris hem vergi, hem de madenleri toplayıp götürüyordu! Yaptıklarını bir de buralara satıyorlardı! Renault, peugeot, citroen." (Ergün Diler, Takvim, 26.01.2015) Aynı Fransa’nın cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, ülkemize yönelik terör faaliyetlerinin merkezi konumundaki Afrin’e yapılan operasyon için ise, “ Suriye gibi egemen bir ülkedeki işgali asla desteklemeyeceğiz.” (25.03.2018) diyebilmekte idi.

Eski Fransız cumhurbaşkanı Jacques Chirac, Mart 2008 tarihinde yaptığı bir açıklamada, “Afrikasız fransa 3. Dünya ülkesi olur.” diyerek malumu ilan ediyordu.

Aynı Fransa’nın İslam ülkelerini zorbalıkla yöneten liderleri ile gayet iyi anlaşmaları da ayrı bir araştırma konusudur. ABD, İngiltere, İsrail, İtalya gibi Fransa'da "hala" Afrika'yı sömürmektedir. Fransa elektriğinin %75'ini nükleer enerjiden karşılıyor. Fransa'daki reaktörler için gerekli olan uranyumun % 33’ü Nijer'den geliyor. 14 Afrika ülkesi halen gelirinin %85’ini Paris’te bulunan Fransa merkez bankasında depo etmek zorunda. Fransız merkez bankasında depo edilen para doğrudan Fransız maliye bakanlığının kontrolü altındadır. Nijer’de çıkartılan uranyum ile Fransa elektriğinin %40’ı üretilirken Nijer halkının %89'unun elektriği yoktur.

Fransa'da altın bulunmaz ama dünyanın en büyük altın rezervlerinden birine sahiptir çünkü Mali'de 50'ye yakın altın madeni sahasını elinde bulundurmaktadır. "Avrupa, yeni fabrikalar için yeni hammadde ihtiyacı, denizaşırı yeni pazarlar bulma isteği nedeniyle, Afrika'yı özellikle kontrol altına almaya ihtiyacı." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 62) duymaktadır.

Birleşik Krallık kimlerden oluşur? "Kanada Valisi David Llyod Johnston, Avustralya Valisi Quentin Bryce, Yeni Zelanda Valisi Anand Satyanand, Barbados Valisi Clifford Hubands, Bahama Valisi Sir Arthur Foulkes, Grenada Valisi Carlyle Glean, Saint Lucia Valisi Pearlette Louisy, Papau Yeni Gine Valisi Sir Michael Ogio, Solomon Adaları Valisi Frank Kabul, Belize Valisi Sir Frank Bainimarama, Tuvalu Valisi Lokoba Taeia Italeli... Kanada ve Avustralya direk kraliçeye bağlıdır." (Ergün Diler, Takvim, 4.11.2014)

İngilizce toplam 67 bağımsız ülkede ve 27 özerk ülkede resmi dil kabul edilmektedir. Avustralya, Birleşik Krallık, Belize, Bahamalar, Dominika, Filipinler, Gana, Fiji, Grenada, Güney Afrika, Hindistan, İrlanda, Kanada, Jamaika, Kamerun, Liberya, Kenya, Lesotho, Kiribati, Liberya, Madagaskar, Malta, Malavi, Namibya, Mikronezya, Pakistan, Papua Yeni Gine, Palau, Ruanda, Singapur, Sudan, Togo, Uganda, Yeni Zelanda ve Zimbab ve bu ülkelerdendir. İngilizce konuşulan özerk olmayan ülkeler: Anguilla, ABD Virjin Adaları, Amerikan Samoası, Cayman Adaları, Britanya Virjin Adaları, Bermuda, Christmas Adası, Falkland Adaları, Cook Adaları, Guam, Hong Kong, Guernsey, Kuzey Mariana Adaları, Jersey, Monserrat, Man Adası, Niue, Kuzey Mariana Adaları, Niue, Turks ve Caicos Adaları, Tristan da Cunha, Norfolk Adası, Porto Riko, Pitcairn Adaları, Tokelau. (Milliyet, 20.10.2021)

Resmi Dili Fransızca Olan Ülkeler: Cibuti, Benin, Seyşeller, Gine, Çad Mali, Kongo Cumhuriyeti, Komorlar, Gabon, Orta Afrika Cumhuriyeti, Togo, Burkina Faso, Burundi, Ruanda, Nijer, Kamerun, Madagaskar, Kongo DC, Fildişi Sahili, Ekvator Ginesi, Haiti, Vanuatu… (Milliyet, 03.10.2020)

Resmî dil olarak İspanyolcayı kullanan ülkeler: İspanya, Küba, Arjantin, Bolivya, Kolombiya, Kosta Rika, Şili, Ekvador, Guatemala, Ekvator Ginesi, Honduras, Meksika, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Porto Riko, Dominik Cumhuriyeti, El Salvador, Uruguay ve Venezuela. (Hürriyet, 12.08.2022)

Resmi Dili Portekizce Olan Ülkeler: Angola, Doğu Timor, Brezilya, Yeşil Burun Adaları, Portekiz, Mozambik, Ekvator Ginesi, Sao Tome ve Principe. (Hürriyet, 12.08.2022)

Afrika'da şu anda 20 kadar ülkede Fransızca birinci resmî dil, bir o kadar ülkede de İngilizce resmî dil. 10 kadar ülkede Arapça, beş ülkede Portekizce ve Ekvator Ginesi'nde ise İspanyolca resmî dil. Bu ülkeler arasındaki mevcut sınırların 25 bin kilometresini Fransa, 21 bin kilometresini İngiltere çizmiş. Yani Afrika'daki sınırlar Paris'te Londra'da çizilmiş. Yeryüzünde hiç ekilmemiş arazilerin yüzde 60'ı Afrika'da bulunuyor. (Prof. Dr. Ahmet Kavas, Lacivert Dergi, 14.06.2019)

"Batılı ülkelerin tarih boyunca Afrika'ya yaklaşımı, bütün bir Avrupa tarihinin, modernliğinin, demokrasi, özgürlükler ve insan hakları gibi cilalı değerlerinin altındaki gerçek yüzünü görmek için çok önemli bir tarih sunuyor. Bugünün dünya düzeni tam da bu sömürü, işgal ve tahakküm ilişkisine dayalı olarak kurulmuştur. Modern Avrupa'nın, Aydınlanmanın, demokrasisinin, eşitliğin ve insan haklarının beşiği Fransa'nın tüm bu değerleri Avrupa'da doğurup büyütürken, Afrika'da ortaya koyduğu sömürü pratiği tarihin en utanç verici sayfalarından birini oluşturuyor. O pratikte, ırkçılık var, insanın bütün inanç ve değerleriyle birlikte aşağılanması,

özgürlüklerinin vahşice sınırlanması, en cani işkenceler, tecavüzler, katliamlar, soykırımlar, tehcirler var." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 03 Mart 2018)

"16. yüzyıldan 19. Yüzyıla kadar olan dönemde, sömürgeci ekonomik kalkınmanın bilinen temel öğelerinden olan işgücü ihtiyacı, Afrika'dan zorla getirilen zenci köleler vasıtasıyla karşılandı. Köle ticareti, 1650-1713 yılları arasında, Danimarkalı, Norveçli, Fransız, Hollandalı, İspanyol, İngiliz ve Portekizli köle tacirleri tarafından çok kârlı bir ticaret alanına dönüştürülmüştü. Avrupalılar yaptıkları köle ticareti vasıtasıyla kendi ekonomilerini geliştiriciler ama Afrika halklarının mevcut kültür, gelenek ve sosyal düzenlerine büyük darbeler vurdular. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 32, 38) Birçok medeniyeti ortadan kaldırdılar.

İslam aleminde bağımsızlık hareketleri henüz tamamlanmamıştır. Ne zamanki ekonomik ve kültürel bağımsızlıkta tam kazanılır işte o zaman, yukarıdaki soru da anlamlı hale gelebilir. Eli kolu bağlanmış olan ve henüz ekonomik ve kültürel zincirlerden kurtulamayan Müslümanlar için, tarihteki hümanist ve bilimsel üstünlüklerinin günümüzde neden devam etmediği asıl soru olmalıdır ki, gidişat bu günlere hızla yaklaşıldığını göstermektedir. Yeter ki öz benliğimize, özümüze tam olarak sahip çıkalım, gerisi kolay; tarih buna şahittir! Bu konuda, 'İslamî bilim, felsefe ve Batıya etkisi', ''İslam barış dinidir' adlı yazılarımıza bakılabilir.

ABD, Irak örneği

Önce dezenformasyon ile uluslararası kamuoyunda bir ülke işgal edilecek kıvama getirilir. Sonra mezhep ve ırk savaşları başlatılır. Ya eğitimle, ya iç savaşla ülke dize getirilir. Sonra işgalci ülke geri çekilir ama yerli görünümlü bir vali ve kendi kanunlarını geride bırakarak! Artık o ülke bağımsızlığını kazanmış bir sömürgeye dönüşmüştür.

Irak işgali öncesinde hazırlanan raporda, Saddam yönetiminin kitle imha silahı ürettiği iddiasının teyidi için delil olmadığının dönemin ABD Başkanı Bush'a bildirildiği ortaya çıktı. Bush yönetimi ise savaş öncesi açıklamalarda, istihbarat raporlarının sarsılmaz biçimde Irak'ta kitle imha silahı bulunduğunu teyit ettiğini savunmuştu. Raporda, dönemin ABD Dışişleri Bakanı Donald Rumsfeld'in, Irak rejimi ile El Kaide arasında işbirliği olduğuna ilişkin "kesin kanıtları olduğu" iddiası da teyit edilmiyor. Bush yönetimi 2003 yılında kitle imha silahları olduğu gerekçesiyle Irak'ı işgal etmiş ancak söz konusu silahlar bulunamamıştı. 20 Mart 2003 tarihinde başlatılan Irak işgali ülkede etnik ve mezhepsel bölünmeyi körüklemiş, işgal neticesinde ortaya çıkan kaos nedeniyle yüzbinlerce kişi hayatını kaybederken, milyonlarca insan ise mülteci olarak yaşamak zorunda kalmıştı. (20 Mart 2015)

ABD başkanı George W. Bush, Irak'a demokrasi getirdiklerini vurguluyor, "Irak'ta demokrasi doğuyor" diye açıklama yapıyordu: ABD Başkanı George Bush, Silahlı Kuvvetler Radyo ve TV'si tarafından uydu aracılığı ile yayınlanan konuşmasında, "Henüz zafer kazanmadık, ama halkı özgürleştirmek için, onların özgürlüğü güvence altına alınıncaya kadar kalacağız" dedi. Konuşmasında sık sık askerlere övgü dolu sözler söyleyen Bush, "Irak, Afganistan ve bütün dünyada demokrasinin yükselmesine yardım ederek insanlara acı ve nefretin alternatifini veriyorsunuz. Bu, dünya barışı için çok önemli. Uzak yerlerde teröristlerle savaşarak yurttaşlarınızın ülkelerinde onlarla karşılaşmamalarını sağlıyorsunuz" diye konuştu. (NTV, 16 Haziran 2004) Bir sene sonraki konuşmasında ise, " Irak zaferinin, Beyruttan Tahrana kadar demokratik reformculara ilham verdiğini" savunuyordu. (20.03.2005)

Hâlbuki demokrasi, insan hakları gibi kavramlar batı için sadece sömürü için kullanılan aparat konumundaki kavramlar idi: “Myanmarlı akademisyen ve aktivist Prof. Dr. Maung Zarni, "Nobel Barış ödüllü Aung San Suu Çii liderliğindeki NLD'nin Myanmar’daki seçim zaferini ilan etmesiyle Batılı sermaye sahipleri Myanmar’a yatırım yapmak için şimdiden sıraya girdiler. Batının çıkarları, insan hakları ihlallerinin önünde gelir. Batı, insan hakları ve demokrasi konusunda samimi değil. Çifte standart uyguluyor. Seçimlerin yapıldığı 8 Kasım günü dahi Myanmar ordusu, ülkenin doğusunda yaşayan bazı etnik gruplara hava saldırısında bulundu. Fakat batı medyasında masum sivillere karşı hava saldırısı haberleri yerine, 'Suu Çii liderliğindeki NLD’nin seçimi kazandığı, dolayısıyla demokrasinin ilerlediğini ve Myanmar'ın yatırım için çok önemli bir ülke haline geldiği' haberlerine yer verildi. ABD ve İngiltere'nin Myanmar pazarına girmek için "insan hakları" ve "demokrasi" terimlerini işine geldiği gibi kullandığını iddia eden Zarni, sözlerini şöyle sürdürdü: "NLD’nin seçim zaferi, Batı'nın bu ülkede nüfuzunu artırması için bir fırsat çünkü gücü elinde tutan Myanmar ordusu, Çin’in kontrolünde. Batılı güçlü ülkeler, bir ülke ile ilişkilerini normalleştirmek için 'insan hakları ihlalleri' de dâhil her türlü argümanı kullanıyor. Ne kadar kötü olduğuna bakmaksızın kendi çıkarları için ordu, sivil ve dikta gibi her türlü yönetimle işbirliğine gidebiliyorlar. Batı'nın demokrasi konusunda çifte standart izlediğini herkes biliyor. İnsan hakları ve demokrasi konusunda samimi değiller." Suu Çii'nin, Arakanlı Müslümanlar'a karşı uygulanan şiddeti "Budistler, Müslümanlardan korktuğu için şiddete başvuruyor" şeklinde savunduğunu kaydeden Zarni, Pentagon'un, Myanmar'ı Çin'e karşı Pasifik üssü yapmak istiyor” diye konuştu. (13 Kasım 2015)

Sağ-sol, demokrasi, gibi piyon kavramlar ve ABD ile dünya Yahudi sermayesi arasındaki mücadele konusunda ara bir bilgi verip konumuza devam edelim: “İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Bertton Woods'ta Amerika ile Avrupa anlaştı. Dolar geçerli para olacaktı. Amerika dolar basacak, karşılık olarak da kasasında altın bulunduracaktı. Mesela Almanya ya da Fransa gibi bir ülke, 44 doları götürüp Amerikan Merkez Bankası'na verdiği an 44 ons altını alacaktı. Anlaşma buydu. Amerika ilerleyen süre içinde bu kuralı bozdu. Fazla basılan dolarlar Avrupa'ya yığıldı. Dolar bolluğu yaşandı. Haklı olarak Avrupalı devletler, ABD'ye "Al arkadaş dolarını, ver altınımızı!" dedi. Tabii verecek altın yoktu. Gider çok, gelir azdı. Bunun için dışarıdan kaynak bulmalıydı. Altını veremeyince düğmeye bastı. Petrol fiyatlarını tavan yaptırdı. Petrol temel ihtiyaç olduğu için fazla dolarlar, Avrupa'dan Ortadoğu'ya aktı. Onlar da ya silah alarak ya da "güvenli liman" diye Amerikan bankalarına paraları yatırarak yeni sistemin kurulmasına yol açtı. Bankalar; yatırım bankası, sigorta ve aracı finans kurumları Avrupa'dan kaçan, Çin ve Japonya'dan gelen fazla dolarları toplamaya başlayınca Amerika içinde Amerika'ya kafa tutan bir güç doğdu! Bunların fabrikası, yatırımı, işletmesi yoktu! Ancak para bunlardaydı. Vatanları, memleketleri, bayrakları, sınırları, milli marşları yoktu. Çıkar neredeyse bunlar oradaydı. Devletlere, ordulara, sınırlara ve kanunlara karşıydılar. Barış ve tüketim istiyorlardı. Tabii faiz de. Devletlerin üzerinde egemenlik kurmak için elele yürüyorlardı. Amerikalılar hem Avrupa'yı hem de bu sermamyeyi kıskaca almak zorunda. Yaşaması için kendisine ait olmayan kaynakları kullanması gerekiyor. Lüksün, ihtişamın, Hollywood'un ayakta kalabilmesi için başka ülkelerdeki artı paraların kendisine akması şarttı!” (Ergün Diler, Takvim, 14.11.2015) “Amerika önce düşmanını meydana getiriyor, buna güç katıyor, algı ile bu oluşumu tavan yaptırıyor sonra bunlarla savaşa başlıyor ve gitmeyi düşündüğü yerlere gidiyordu! İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte Avrupa'ya geldiler! Rusya ve komünizm tehlikesini zıplattılar sonra da NATO'yu genişletip egemenliklerini sürdürdüler. El Kaide ile dünyayı titrettiler. I. Dünya savaşına girdik ve kaybettik. Her mağlup olan ülke silahını, parasını, ordusunu, toprağını verirken biz tarihimizi verip kurtulduk. Yıllardır bizi içeride tutan ve sınırlarımızla uğraştıran bir akıl vardı.” (Ergün Diler, Takvim, 05.12.2015) “İçimizde uzun yıllardır Avrupa Birliği için yanıp tutuşan insanlar vardır. Çok severler Avrupa'yı. Bizi kabul

eden yoktu, içeri buyur eden ise hiç. Ama mutluyduk. Oysa bizi yıkan avrupa'ydı! Katilimize âşık oluyorduk. Tarihimizi, dilimizi değiştiren, dinimize musallat olanlar onlardı. Osmanlı'yı yıktıktan sonra bizi 100 yıl içeride sorunlara boğdular. Devlet kendi vatandaşını izlemekten, fişlemekten, özgürlüğünü kısıtlamaktan oyunu göremedi. Osmanlı yıkıldıktan sonra Avrupa tamamen Ortadoğu'ya girmiş ama öğündüğü demokrasi gibi değerleri buralara taşımamıştı. Her ülkenin başına aileler dikip kontrolü onlarla sağladı. Söz dinlemeyen ve yoldan çıkanlar da darbelerle götürüldü. İngilizler Osmanlı'yı petrol bölgelerinden kovmak için düğmeye bastı. Bu birinci dünya savaşı idi. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerikan askeri kurtarıcı olarak geldi ve çıkmadı. Bütün Avrupa'da artık vardılar. Ortadoğu'ya da indiler. Sultan Abdülaziz'i katlederek çıktıkları yolda Abdülhamit'i devirdiler, Osmanlı'yı bitirdiler. Şimdi geri dönüş zamanı. "Hatırlamayacağız!" diye söz verdiğimiz geçmişimizi tekrar hatırladığımız için saldırılıyor!" (Ergün Diler, Takvim, 09 Aralık 2015) "Basının itiraf edemediği bir gerçekte, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın örtüşen gündemlerinin sonucunda ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499)

Bu altyapı bilgilerinden sonra konumuza dönelim, İslam ülkeleri neden geri kaldı?

1- İlk sebep İslam'a uyduğumuz için değil, İslam'ı kendimize uydurduğumuz için.

Prof. Fuat Sezgin, İslam dünyasının ilimde geri kalmasının sebebi olarak İslam ya da İslam düşüncesini değil, siyaseti ileri sürer ve Moğol ve Haçlı istilaları, İslam medeniyetinin birikimlerinin yok olmasına neden olduğunu söyler.

"Moğollar Merv şehrini baştan başa yakar. İslam aleminin iftiharı olan kütüphaneler ateşe atılarak yakıldı, katliam 13 gün devam etti, 1 milyon 300.000 kişi öldürüldü." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) Rey şehir halkının tamamı öldürüldü. 1258'de Hülagü ve askerleri Bağdat'a girdiler, şehir halkından 800.000 kişi öldürüldü, binlerce alim, fen adamı ve şair kılıçtan geçirildi. Tarihte hiçbir medeniyet böyle ani ve tahrip edici bir felakete uğramamıştı. (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 94-95) Moğollar 40 yıl içinde gelip gittiler, onların arkasında tehlikeli surette dağılmış bir ekonomi, bozulmuş veya tıkanmış kanallar, yakılıp kül haline getirmiş okul ve kütüphaneler, çok parçalanmış fakir ve zayıf hükümetler, yarıya inmiş bir nüfus bıraktılar. (Will Durant, The Age Of Faith, s. 338-341) II. Cihan harbindeki bütün insan zayiatı, Moğolların öldürdükleri insan sayısı kadar bile değildir. Haçlı seferleri, I. Haçlı seferi 1096-1.099; 8. Haçlı seferi 1270-1270. Ayrıca, 5- 6 -7 ve 8. Haçlı seferleri Moğol istilası ile aynı tarihlere tesadüf etmektedir. (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 103) 1099 yılında Kudüs'e girdikleri zaman şehirde kalan bütün Müslümanları öldürmüşler ve 1109 yılında Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı. (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 104)

"İslam ülkelerinde ilim ve felsefenin eski parlaklığında kalmamasını gerektiren sebepler, o kadar gizli bir şey midir? Haçlılar ve Tatar müşriklerinin İslam ülkelerine, vahşi kabilelerin Avrupa'da olan zararlarından bin kat fazla zarar verdikleri bilinmiyor mu? Mevcut olan kitaplarının, alimlerinin binde biri kalmayan bir kavim, kaç asırda kendini toparlayabilir? Özellikle Avrupalılar, İslam ülkelerinin hangi tarafında asayişten eser bıraktılar ki?" (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 55)

Tabii, iğneyi de kendimize batırmamız gerekir: İbn Rüşd'e, İmam-ı Azam'a, Ahmed bin Hanbel'e yapılanlardan, Takiyyüddin'in Rasathanesi'nin siyasi çekişmelere kurban gitmesine; Viyana kuşatmasının başarısızlık sebebinden (Kırım Han'ı Murat Giray'ın Merzifonlu Mustafa'yı çekememesi) haçlı seferleri sırasında komutanların tek çatı altında savaşamamasına (Sultan Tapar'ın iki komutanı Çavlı ile Musul valisi Çökürmüş arasındaki ve sonrasında Çavlı

ile Rıdvan arasındaki mücadele ve her ikisinin Hristiyanlardan yardım talebi) dek sebep hep aynı; Menfaat, komutanlar arası rekabet, nüfuz ve iktidar mücadelesi. Dış güçlerde suç aramak yerine Müslüman olarak üzerimize düşen görevleri yapmamamız! Tabii ki herkes tarih sahnesinde gönüllü üstlendiği göreve göre de ahirette karşılığını alacaktır!

“Kelime-i şehadeti, her gün okunan ezanın ‘adını’, ayet, farz, sünnet, 4 kutsal kitap nedir?, Sabah namazındaki rekat sayılarını, Kur’an’ın kelime anlamını, Kabe'nin nerede olduğunu, İslam'ın şartlarını bilmeyen, Kevser Suresini okuyamayan, dua veya sure arasındaki farkı, peygamberimizin doğum tarihini bilmeyen”; deprem olunca kirayı, pandemi döneminde ürünlerin fiyatını, ramazanda gıda fiyatlarını artıran; Zina edip cünüp gezmeyen, haram yiyip domuz eti yemeyen, teravih kılıp farz namaz kılmayan, sadaka verip zekât vermeyen, ölünün yanında örtünüp dirinin yanında açılıp saçılan Müslümanların her yaptığından, ne yazık ki sonuçta dinimiz İslam’ın sorumlu tutulmakta, cahil Müslüman değil, İslam suçlanmaktadır. İşlerine gelince seküler hayat tarzının savunuculuğunu yapanların, savundukları sistemin sonucu oluşan sorunlardan Müslümanlığı sorumlu tutmaları da ayrı bir çelişki oluşturmaktadır. Sanki İslam’ın kamu hukuku ve ceza hükümleri uygulama safhasında imiş gibi, toplumsak bozukluğun faturası İslam’a kesilmektedir.

Hıfzı topuz, 1957 yılında, Akşam gazetesi adına Yunan adalarına gider ve Girit belediye kütüphanesine uğrar. Müdür Niko Stavrinidis ona bir kütük defteri uzatır, 'Bakın, okuyun.' der. Topuz: ‘Ben, eski harfleri bilmem’ diye cevap verir. Niko, 'Ah siz cahiller! Ben Osmanlıyım, Osmanlı! Siz sonradan yetiştiniz. Ama şimdi siz Türk oldunuz, ben Yunanlı!' (Topuz, Gülümseyen anılar, s. 74-75) diyerek köksüzleştiğimizi yüzümüze vurur. Evet, oryantalizmin hedeflediği toplum artık her alanda kendini göstermektedir. Bu konuda ‘Oryantalizm yanılgısı’ başlıklı yazının okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Kuran ve hadis, "Oku, iki günün eşit olmasın" derken, ne yazık ki, İslam’ın onaylamadığı siyasal çekişme, çekememezlik, ırkçılık, mezhepçilik vb nedenler ümmetin geri kalmasına neden olmuştur. Sorun İslam'da değil, Müslüman'da, Müslümanlık seviye-kalitemizdedir! Tabii kalitenin düşmesinin iç ve dış nedenleri de vardır ve bu yazıda daha çok dış, “Müslümanların iç sorunları” adlı yazımızda da iç sorunları ele alıp ilerleyen konularda da çözüm önerilerini sunacağız inşallah.

"Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul." (İnşirah, 7); " Ahiret yurdunu iste; ama dünyadan da nasibini unutma." (Kasas, 77); “İki günü eşit olan zarardadır.” (Beyhaki , Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II, 323); “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” (Zümer, 9); “Allah içinizden iman edenlerle, ilme sahip olanların derecelerini yükseltir.” (Mücadele 11); “Sakın cahillerden olma (En’am, 35) “Cahillerden yüz çevir.“ (A’raf, 199); “Çin’de bile olsa ilmi alınız. Çünkü ilim kadın erkek herkese farzdır.” (Keşful Hafa-1/138); “İlim ve hikmet mü’minin yitiğidir. Onu nerede bulursa alır.” (Keşful Hafa-1-363); “Dünyayı isteyen ilme sarılsın, ahireti isteyen ilme sarılsın, hem dünyayı hem ahreti isteyen yine ilme sarılsın. (Tirmizi, Sünen, Daavat, 68); “İlim öğrenmek kadın erkek her Müslüman’a farzdır.” (İbn-i Mace, I/81); "Dünya işlerinizi ıslah edip yoluna koyunuz, ahiretinizi de ihmal etmeyip onun için çalışınız." (İbn Mâce, 2142; Beyhâki, Sünen, V, 264; Müstedrek, II/3); "Kim ilim tahsiline yönelirse, Allah (c.c) o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Ebû Dâvûd, İlim, 1; Tirmizî, İlim, 19); "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114); "Ya Öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helâk olursun" (Dârimî, Mukaddime, 26; Mecmeu'z-Zevâid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122.) vb yüzlerce ayet ve hadis varken okuma konusunda hala gerilerde isek (Dünyada 18. Sırada; Akşam, 13 Ekim 2021) İlk emri ve ilk ayet ‘Oku’ (Alak, 1) olan, İlk öğretenin

Allah olduğu (Bakara, 31); Peygamberinin öğretmen olarak görevlendirildiği (İbni Mâce, Mukaddime, 17); Bedir savaşında esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretilince serbest bırakılan (Şiblî, İslâm Tarihi, Asrı Saadet, I/ 346) bir dinin temsilcisi olma konusunda sorunlu olduğumuz ortadadır. "Akıl etmez misiniz?" (Hud, 51); "Bunlarda, akıl edenler için dersler vardır." (Nahl, 12); "Hiç düşünmez misiniz? " (En'am, 50); "Düşünüp öğüt alan yok mu?" (Kamer, 17) şeklinde düşünme, okuma, araştırmayı emreden yüzlerce ayeti, "Tefekkür gibi bir ibadet yoktur" (Taberanî, Mu'cem, II/158; Ebu Nuaym, Hilyetü'l-Evliya, II/36) gibi ilkeleri hayatlarında soyutlayan, günümüzde ilimde ileri giden Batıdan 'ilim dışında' kültürümüze aykırı her türlü adet, davranış, yaşam biçimini alıp taklit bataklığına saplanan, Osmanlı parçalandıktan sonra tek tek Batı emperyalist devletlerinin ele geçirip, iktidarda tuttuğu kuklaları ile yönettiği Müslümanlar, hem batılı gibi olmadılar hem Müslüman kimliğini pratik hayatlarından çoğunlukla soyutlayıp arafta kaldılar ne yazık ki! Kimlik sorunumuz özümüze aykırı, Batı kaynaklı ideolojilerle giderilmeye çalışıldı, doku uyuşmazlığı oldu, İslam'ın reddettiği ırkçılık ve mezhep taassubu hortladı, sonuçta İslam'ı temsilden uzak ama her yaptığı İslam'a mal edilen bir toplum ortaya çıktı.

"Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz!" (Kâtip Çelebi, Keşfü'z-Zünün, I/51;A. Akseki, İslam, Fıtri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332) ve "İki günü eşit olan zarardadır." (*Aclunî, Keşfu'l-Hafa, 2/276*) prensibleri İslam ümmetini birkaç yılda en ileri toplum yapmaya yetecek kurallardır. Yıllardır aynı hataları yapıp farklı sonuçlara ulaşma ümidinden vazgeçmeliyiz. Unutmayalım ki "Bir mümin, bir delikten iki defa sokulmaz." (Buhârî, Edeb, 83; Müslim, Zühd, 63)

2- "Avrupalılar, sanayileri için birinci derecede gerekli olan hammadde uğruna, İslam alemini, Asya ve Afrika ülkelerini sömürerek soyup soğana çevirmişlerdir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 18) "Bağımsızlık hareketlerine daha fazla direnemeyen batılı sömürgeciler yerlerine menfaatlerini koruyacak idareciler bırakarak yerlerini terk etmişlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VII) "Sonrada sömürgeciler inanç ve kültür olarak kendilerine bağlı idareciler bırakarak yerlerini terk ettiler." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 26) Ve sonuç olarak da, "İslam ülkelerinin hemen hepsinde halk, idarecilerin sevketmek istediği istikamete gitmeyi istemedikleri gibi, idareciler de halkı, halkın istediği istikamette yönetmeye hazır değillerdir. İşte İslam'ın bugünkü durumu budur." (Mevdudi, Bugünkü İslam, s. 57)

"İslam dünyası dine ve dinin emirlerine bağlı kalsaydı, Batı, silah, teknoloji ve yöneticilikteki üstünlüğüne karşın bu kadar çabuk ve bu kadar kapsamlı bir tahribat gerçekleştiremezdi. Avrupalılar çekip gittiler fakat zehirli iğnelerini geride bıraktılar. Özgürlüklerine yeni kavuşmuş uluslar kendi yapılarına hiç uymayan hükümet sistemleri ve yönetim şekillerini uygulamaya zorlamak suretiyle, Avrupalılar ayrılırken dahi görevlerinin yerine getirmişlerdir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 43-44)

Halkı ile paralel düşünmeyen, Batılı yönetim- istihbarat örgütlerinin piyonu olan yerli uşaklar yüzünden uğradığı kültür erozyonunun 'farkında olmayan' toplumlar, sömürü çarkını da kırılamadığı gibi bu çarkın farkına dahi varamayıp çift kimlikli olarak yaşamlarına uzun süre devam etmişlerdir. Yönetim halktan, halk ise özünden uzaklaşmıştır. "Sizden önceki milletleri karış karış, arşın arşın izleyeceksiniz, hatta onlar (Yahudi ve Hristiyanlar) kertenkele deliğine girseler, siz de peşlerinden gireceksiniz. (Buharı, İ'tisâm, 14; Enbiyâ, 50; Müslim, İlim, 6) hadisi tam da, ne yazık ki, günümüz Müslümanlarını tasvir etmektedir!

2024 İsrail'in Gazze'de uyguladığı katliamı göstermiştir ki, dünyada "Gazze dışında dünyada her yer işgal altındadır." Halkı Müslüman olan hiçbir ülke İsrail'e bırakın 'karşı' olmayı, uluslararası mahkemeye bile şikayette bulunamamıştır. Bunu yapan ise dünyada sadece Güney

Afrika Cumhuriyeti olmuştur! İslam'ın sosyal ekonomik hayatta uygulama safhasına çıkarılmasına izin vermeyen ve Müslüman halkları askeri yönetim, krallık ve darbelerle baskı altında tutan sömürgeci devletleri görmemezlikten gelen ateist kesim bir de, "İslam ülkeleri neden geri?" diyerek sosyal ve ekonomik alandaki sorunlardan İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar! Evet, İslam ülkeleri geri çünkü İslam'ın siyasi sahada uygulanmasına izin verilmemektedir! "Vicdan ve camiye sıkıştırılmış" bu din anlayışının sosyal ve siyasal alanda neden "işe yaramadığını" sorgulamak ta bizim ateist kesime nasip olmuştur!

Ali Bulaç'ın konumuza açıklık getirecek yazısından alıntı ile devam edelim: "NATO'nun yeni dönemde kendine belirlediği ana stratejik hedefler, "İslam Dünyası'nın Batı karşısında -veya Batı'nın izni dışında- güç birliği oluşturmasına imkan vermemek; Batı'ya karşı koyabilecek herhangi bir gücün teşekkülüne engel olmak; Bölgede İsrail'den daha güçlü ve daha etkin bir gücün oluşmasına fırsat vermemek. İslam Dünyası'nın enerji kaynaklarını, enerji nakil hatlarını, beşeri ve tabii zenginliklerini kontrol etmek; İslam'ın sosyo-kültürel bir din, alternatif bir medeniyet ve bölgesel-küresel bir sistem olarak iddia sahibi olmasının önüne geçmek" ise, Türkiye'nin bu konseptte yeri, misyonu ve rolü nedir? Gayet açıktır: 21. yüzyılın ilk yıllarından bu yana NATO, İslam ülkelerini işgal etmekte, yurdu için savaşan insanları ve masum sivilleri öldürmektedir. Kimi yerde "kitle imha silahlarını, kimi yerde demokrasi ve özgürlük getirme vaadi, kimi yerde terörü ve teröristleri önleme, kimi yerde kadını özgürleştirme" bahanesiyle operasyonlar yürütmektedir." (09.04.2012); "Çark iyi kurulmuş, dişlerin arasına giren küçük engeller dişler arasında ezilmektedir. Toplu uyanış ve birlik ruhu oluşmadıkça da bu sömürü çark işlemeye devam edecektir. Kaybolan da bizim geleceğimiz olacaktır." (25 Kasım 2015)

Mısır'da seçim yapılır. Cumhurbaşkanı Mursi seçilir. Asker darbe yapar. Halk darbeye karşı Adeviyye meydanında sivil eylem yapar. Asker ateş eder ve yüzlerce ölü, binlerce yaralı olur. Darbecilerin yaptıkları ile yüzyıllar önce haçlıların yaptıkları birbirini hatırlatmaktadır: Önce Haçlılar'ın 1097'de Kudüs'ü işgal edince yaptıkları katliamdan bir sahneyi aktaralım: "Süleyman Tapınağı'nda akan kanların yüksekliği, adamlarımızın dizlerinin boyunu aşıyordu." (August C. Krey, The First Crusade: The Accounts of Eye-Witnesses and Participants, s. 261) Şimdide tarih 28 Temmuz 2013. Yer Mısır. İngiltere'de yayımlanan Independent Gazetesi'nin Ortadoğu muhabiri Robert Fisk hastanede gördüklerini aktarıyor: "Bizim ayakkabılarımızın da kan içinde kalması uzun sürmedi. Bu bir katliam mı? Kesinlikle. Ölenlerin hepsinin Müslüman Kardeşler'den olduğu söylendi." Haçlılar gibi Müslüman katleden iktidarların ülkeyi sürüklediği sonuçtan, ateistler sizce kimi suçlamaktadır?!

"Müslüman ülkelerde demokratik rejimlerin olmaması, Müslüman toplumların otoriter ve kapalı bir sistem arzusu içinde olduğunu değil, İslam ülkelerinde siyasi meşrutiyeti olmayan, dış destekli rejimlerin hüküm sürdüğünü gösterir. Üstelik batılı ülkelerin otoriter rejimler destek verdiğini herkes bilmektedir. İslam ülkelerinde demokratik ve insani bir siyasi yapının temelleri bulunmadığından, dışarıdan müdahale etmeliyiz türünden bir yaklaşım, 19. yüzyılın medenileştirmesi misyonundan farksız bir tutumdur. Mısır, Türkiye, Cezayir'deki dış destekli darbe örnekleri ortadadır. Ayrıca, ortaya çıkan gerginliklerin başlıca sebeplerinden biri de İsrail ve onun ideolojisi olan siyonizmdir. İslam dünyasında var olduğu ileri sürülen antisemitizm yani Yahudi düşmanlığı, bir din ya da ırk mensuplarına duyulan nefretten çok, izlenen politikalara ve ırkçı söylemlere karşı verilen bir tepkinin sonucudur. İslam ülkelerinde bir antisemitizm olsaydı, Yahudi birey ve cemaatlerine karşı toplu kıyım hareketleri yapılırdı." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 169-171)

Peki, her darbenin arkasından çıkan ABD, Rusya, Fransa, İngiltere gibi ülkeler kendi menfaatlerine aykırı olarak bir darbe olursa ne yaparlar?: "Kuklaları devrilince darbeyi hatırladılar. Mısır'da seçilmiş cumhurbaşkanı Mursi'nin devrilmesi dâhil, Afrika'da yaşanan 5 darbede de cuntacıların yanında yer alan sömürgeci Batı, Nijer'deki darbe sonrası, darbeyi tersine çevirmek için çırpınıyor. ABD, Fransa, Almanya darbeyi kınadı." (Akit, 1.8.2023)

Amerikalı uluslararası hukuk uzmanı Prof. Dr. Richard Falk "halklar filistin'i hükümetler israil'i destekliyor" israil müttefiklerine güvenmiyor mu? israil, halklarla değil hükümetlerle ittifak kuruyor. ortadoğu'daki halkların tamamı filistin yanlısı ve israil aleyhtarı. israilliler de bu gerçeğin farkındalar. Asıl olan, hükümetlerin neye inandığı değil, toplumun neye inandığıdır. israil, bu anlamda bölgede kendini güvende hissetmiyor. (Aljazeera, 23 Tem 2014) derken aslında Müslüman halkı yönetenlerin kime hizmet ettiğini de ilan etmektedir.

Pek çok İslam ülkesi hala yerli görünüşlü işgalciler tarafında yönetiliyor! Dünya savaşlarından sonra işgal edilen İslam ülkeleri eğitim, kültür emperyalizmi ile dinlerinde uzaklaştırıldılar. Savaşla bağımsızlıklarını kazanan ülkelerin başına ise halka ve inançlarına yabancı hatta düşman liderler getirildi. Müslüman halk yıllarca baskı altınca tutuldu. Bağımsızlık hareketleri, demokrasi ile söz sahibi olma çabaları ise darbe, katliam ile önlendi. Seçimle başa gelen hükümetler, mesela Cezayir, Mısır'da darbe ile yıkıldı, Suriye'de katliam yapıldı. Arap ülkelerinde askeri rejim ve krallıklar ile ve Türki cumhuriyetlerde halkın dini duyguları ile uyuşmayan rejimlerce yönetilen halk hiç bir zaman kendi inançlarını pratik hayata tam olarak geçiremediler. Ortalama 100 yıldır bu halde olan Müslüman halka bir de tüm bu olayların sebebi olan Batılı ülkelerin bilim adamları olan oryantalistler de, "Müslüman halk neden geri?" diye sorma yüzsüzlüğünü gösterebilmektedir. El-cevap, "Sizin yüzünüzden!" Ama başarısızlığa mazeret olmaz, 1400 senelik İslam tarihinde 100 sene teferruattır, detaydır. İleri, okuyan, aydın, medeni ve barış temelli Müslüman nesil yeniden ortaya çıkmaktadır ve bu kaçınılmazdır. Çünkü Kur'an her türlü olumsuzluklara rağmen güncelliğini, tazeliğini korumakta ve Müslümanlara yeniden ve bir kez daha ışık tutmaya, yol göstermeye devam etmektedir. İçki içen, Kumar oynayan, zina eden, fala inanan, erkek çocuktan neslin devam ettiğine inanan vb cahil ve İslam'dan habersiz nesil yerini, Kur'an ve sahih sünnet eksenli okuyan, aydın Müslüman nesline bırakmaktadır. İslam değil ama Müslüman'ın geri kaldığı dönem artık sona yaklaşmaktadır, bi-iznillah!

Biri Filistinli diğeri Afgan! Onlarca yıldır ülkeleri işgal altında! Ama emperyalist ülkelerin yaşam tarzını kendisine model alan ateistler sormaktadır: "İslam ülkeleri neden geri?" Acaba içimizdeki Batı karşısında ezik olan ve Müslüman halka baskı yaparken ülkeyi emperyalistlerin hizmetine sunan yöneticiler yüzünden olmasın!?

Kısaca; tarihte İslam ülkelerinin medeniyete öncülük ettiği dönemler olmuştur fakat günümüzde maddi anlamda İslam ülkelerinde bir gerilik göze çarptığı da bir gerçektir. Bunun

nedeni İslam'ın teorileri değil Müslüman ülkelerin emperyalist ülkeler tarafından işgal ve kontrol altında tutulmalarıdır, yani 'İslam ülkeleri neden geri?' sorusu yerine 'İslam ülkeleri nasıl bu emperyalist zincirleri kırmalıdır?' sorusu öncelenmelidir. Bu gerçekleştiğinde, tarihte olduğu gibi, İslam ülkeleri yeniden her yönüyle çağa öncülük edecek nitelikli nesiller yetiştirecektir! Bu ilkelerin başında tevhid, adalet, emanet, ahlak ve tefekkür gelmektedir.

3- Batılı devletler nasıl ilerledi? (Konu hakkında öncelikle "Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, İslam felsefesinin özgünlüğü, İslam ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" gibi konularındaki yazıların okunmasını tavsiye ederiz!) Batı medeniyetinin temeli, kan, sömürü, gözyaşı üzerine kurulmuştur ve bu hala devam etmektedir. Afrika köle ticareti, altın-elmas madenlerinin sömüren, Amerika İnka-Aztek-Maya medeniyetlerini yerle bir edip, yapılan kıyımlar ve madenleri talan edilen, Asya ve Afrika'yı işgal edip işgali, sömürü ile yeraltı zenginlikleri ve tarımsal dahil her türlü gelirlerini sömüren Batı, günümüzde de, "Demokrasi getirmek." kılıfı ile, petrol için mezhep-ırk holiganlığı ihraç etmeye devam etmektedir.

"Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. Gazali sonrası dönemi için bile bu iddia doğru değildir. (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 240) Halbuki Batı'da tam tersi olmuş ve dedjenere olan dinin de teşviki ile Batı dünyayı sömürge alanına çevirmiştir. "Avrupa'daki tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgelerinden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla dolup taşar." (Saliba, s. 247) Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti yoktu çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü, 'keşfedilmiş' sömürgelerden geliyordu. (Saliba, s. 248) Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu." (Saliba, s. 249) Halbuki "İnsanlar sömürmediği takdirde, yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artardı bile." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18)

"Batı, sömürgecilik sayesinde maddi potansiyeli gücünü arttırmıştır. Batı, dünya iktidar merkezini ele geçirdikten sonra, kendi dışındaki tüm toplumlara karşı sistemli ve eyleme dönük bir sömürgeci mantık yürütür. (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler s. 90, 96) Tarafsız bir bakış açısı ile değerlendirme yapıldığında, emperyalizmin, Doğu dünyası üzerinde yaptığı ağır tahribat rahatlıkla sezinlenecektir." (Baharoğlu, s. 106) Frantz Fanon bu konuda şöyle demektedir: "Asırlardan beri Avrupa, kendisi dışında kalan insanların gelişmelerini durdurmakta, onları köleleştirmektedir." (Fanon, Yeryüzünün lanetliler, s. 24)

Batılılar daha sonra da, "Sürümünü arttırmak, yerli sanayini ortadan kaldırmak amacıyla, Müslümanlarla ticari ilişkiye girmişler." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 41) Bu ilişki sonunda da "Kapitalizmin çevresindeki toplumlar, kapitalist toplumlar ve çok uluslu şirketler tarafından sistemli bir şekilde geri bırakılmıştır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 34) İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığının temelinde yatan sebebe ışık tutan Fransız oryantalist Louis Massignon'un şu itiraf da çok önemlidir: "Müslümanların her şeyini tahrip ettik, felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler." (Said, Oryantalizm, s. 8; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44)

ABD halkı zayıflamak için yılda 5 milyar dolar, kedi-köpek maması için 17 milyar dolar harcarken Avrupa'nın parfüm için harcadığı para 13 milyar dolardır. (Akit, 10 Ekim 2018) BM Tarım ve Gıda Örgütü (FAO)'ya göre şu anda dünya üzerinde 690 milyon kişi gıda sıkıntısı çekiyor. (BBC, 14 Tem 2020) Dünyadaki açlığın ve temel sağlık problemlerinin en asgari ölçüde halli için 13 milyar dolar yeterlidir. (Akit, 10 Ekim 2018) Yani Avrupa'nın parfüme harcadığı kadar, ABD'nin kedi-köpeğe harcadığından 4 milyar dolar daha az! Sömürülen altın ve elmasların paraları parfüm

olarak havaya veya mama olarak köpeklere verilirken asıl sahiplerinden esirgenmesi, rızıkların Allah tarafında verilmesinde değil, kullar arasında paylaşılmasında sorun olduğunu da göstermektedir. Zaten Müslüman da bu adaletsizliğe itirazı olana kimseye denir! (Tevbe, 14; Ali İmran Suresi, 104; Müslim, İman 80)

Batı nasıl zengin oldu?

1400'lü yılların sonuna doğru, Haiti'yi beyaz adam keşfettiğinde ülke nüfusu yarım milyon idi. Sadece 10 yıl sonra bu sayı 60 bine iner. Fransızlar adaya hâkim olunca adada büyük tarım alanları kurallar. Ancak çalışma zorlukları halkın nüfusunu iyice azaltır. Gine ve Kongo'dan buraya köleler getirilmeye başlanır. Bu sayı zamanla bir milyonu bulur. Öyle zaman gelir ki, Fransa'da 25 milyon kişi bu kolonyal ticaretten geçinmeye başlamıştır artık! Ulusal Meclis'in %15'i koloni ve köle sahibi idi. Geriye kalanlar ise zaten bu ticaretten geçiniyorlardı. Bu örnek sadece adı duyulmamış bir ülke olan Haiti'den örnektir. Buna Amerika kıtası, Afrika'nın tamamını, Asya'nın özellikle Çin, (O dönemde Pakistan-Afganistan dâhil) Hindistan, Japonya gibi ülkeleri eklersek; kısaca Avrupa hariç tüm dünyayı sömürerek batı bugünkü seviyesine bu sömürü-kan-zulüm ile ulaşmıştır. Batı sadece can, mal sömürüsü yapmamış, dil-kültür-dini de değiştirmiştir. Özellikle Hristiyan Katolik mezhebi zorla kabul ettirilmiştir. Günümüzde dünyasında İngilizceyi (Ülke nüfusu 53 milyon) 427 milyon, İspanyolcayı (Ülke nüfusu 47 milyon) ise 266 milyon insan konuşmaktadır. (Sabah, 12 Mayıs 2013)

Victoria Gölü'ne bırakılan balığın adı "Nil levreği". Bırakıldığı andan itibaren göldeki bütün balıkları yiyerek 200 balık türünü de bir anda yok ediyor. Bir anda oluşan "balık sektörü" Hintli kalantorların ilgisini çekiyor ve Hindistan'dan kalkıp Tanzanya'da fabrika kuruyorlar. Doğu Afrika'nın rantını yiyen kalantor Hintliler, değer verdikleri 3 şeyi şöyle sıralıyorlar: "Balık, para ve çocuklarımız." Balık Avrupa ve Japonya'ya; paralar İsviçre'ye; çocukları da Amerika ve Kanada'ya gidiyor. Kurtlanmış kılçıklar Tanzanyalılara para karşılığında satılıyor! "Creme de la creme" yani! Avusturya'dan Hubert Sauper bir belgesel yapıyor: Rus pilotlar tarafından kullanılan uçaklar günde 55 ton balık filetosunu bu fabrikalardan Avrupa ve Japonya'ya taşıyor. Ve aynı uçaklar Tanzanya'ya gelirken Kongo ve Ruanda'daki "iç savaş" için Kalaşnikof ya da bomba getirip balık götürüyorlar. Sauper, "Bu uçaklar, gündüzleri sığınmacıların karnını doyuran nohutları, geceleri de onları öldüren bombaları taşıyordu! Bu benim için dehşet verici bir ayrıntıydı." diyor. ABD yardım uçağı 45 bin ton nohut, Rus kargo uçağı 50 bin ton balık yüklüydü. Nohut, BM kamplarındaki mülteciler içindi, balıksa AB ülkelerine gidiyordu, inanılır gibi değildi. İnsanların açlıktan öldüğü, protein eksikliğinden çocukların karınlarının şiştiği bu bölge, Avrupa ülkelerine tonlarca balık gönderiyordu. Nasıl oluyor da insanların aç olduğu bu bölgeden bu değerli yiyecek uçup gidiyor?" Sauper, "Aynı filmi Sierra Leone'de de yapabilirdim. O filmde balığın yerini elmas alırdı. Honduras'ta muz, Irak, Nijerya ya da Angola'da ise ham petrol… Nijerya'nın bir köyünün 10 kilometre ötesinde verimli bir petrol kuyusunun bulunması, o köylüler için ölüm fermanının imzalanması anlamına gelir. "Sadece Doğu Kongo'da bir tek günde savaşta hayatını kaybedenlerin sayısı, 11 Eylül'de New York'ta ölenlerin sayısına eşit. Bu savaşlar ya görmezden geliniyor ya da Ruanda, Burundi ve Sudan'dakiler gibi 'kabile çatışmaları' olarak nitelendiriliyor. Savaşların arkasındaki nedenin, doğal kaynaklara yönelik emperyalist çıkarlar olduğu ustaca gizleniyor! Afrika'da savaş, fuhuş, açlık, AIDS, sokak çocukları gibi sorunlar olduğunu söyleyen ben değilim. Bunları herkes biliyor. (Diriliş Postası, 25.5.2015)

Hiç altınrezervi olmayan Fransa 2.436 ton altın rezervi ile dünya 4.sü. 850 altın madeni olan ve yılda 50 ton altın üreten Mali'de ise altın rezerzi 0 (Sıfır). Ama şimdi Fransa'da bir göçmen dükkândan bir ayakkabı çalsa ona 'hırsız' deniyor! Evet, Avrupa ülkelerinde rüşvet ve hırsızlık hiç olmaz (!) çünkü, tüm ihaleyi devlet kapmıştır!

İşte en geri (!) İslam ülkelerinden biri Afganistan. Acaba neden geri kaldı?

Yıl 1839. İngiltere Afganistan ile savaşa tutuşur ve ülkeyi işgal eder. 1919 tarihine dek işgal ve savaşlar devam eder. Yıl 1979, SSCB Afganistan'ı işgal eder. Yıl 2001 ise Amerika Afganistan'ı işgal eder. Ve nihayet 2021 tarihinde işgal son bulur. Nerede ise 200 yıldır sürekli işgal ve savaşlarla ülke harap hale gelir, halk eğitimsiz ve fakir kalır. Yer altı ve üstü zenginlikleri hep sömürülür. Sömürgeciler yerli halkı devamlı katleder. "NATO,'dan Afganistan'da 13 sivil itirafı, Kadınlara tecavüz edildi. NATO Afganistan'da yine sivilleri öldürdü, ABD yine yanlışlıkla sivil öldürdü, ABD Afganistan'da yine sivil öldürdü, Çocuk katili NATO, ABD uçakları 37 sivili öldürdü."… Rakamlar haberlerde devamlı değişir; 13-6-19-45-100… Ülke adları da değişir (Libya, Irak, Hindistan, Arakan, Mısır, Filistin) ama katleden hep gayri müslim, katledilen hep Müslümandır! Detayları, 'Batı Medeniyeti' adlı yazımızda bulabilirsiniz!

"Batı, Nijerya için işgal kararı aldı. Ortadoğu'yu kaosa sürükleyen ve üç yıldır Suriye'deki trajediye seyirci kalan Batılı ülkeler, ve maden zengini Afrika'nın devi olarak gösterilen Nijerya'ya müdahalede hiç vakit kaybetmiyor. Önceki gün Fransa'nın başkenti Paris'te bir araya gelen ülkeler, jet hızıyla Nijerya'yı işgal kararı aldı. İşgalin bahanesi ise 200 genç kızı kaçıran Boko Haram örgütüyle mücadele olarak açıklandı. Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande'ın ev sahipliğinde düzenlenen zirveye Nijer, Nijerya, Kamerun, Çad ve Benin liderleri katıldı. ABD ve İngiltere de toplantılarda temsilci bulundurdu." (19.05.2014)

Batı'nın görmezden geldiği Müslüman katliamı: Ermenilerin 1915 olaylarına ilişkin iddialarını birçok vesileyle gündeme getiren Batı ülkeleri, Osmanlı Devleti'nin son döneminde Balkanlar ve Kafkasya başta olmak üzere geniş bir coğrafyadan Anadolu'ya dönmek zorunda bırakılan ve katledilen milyonlarca Müslümanın acısını çifte standartlı bir yaklaşımla görmezden geliyor. ABD'nin Louisville Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdüren tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1995'te yayınlanan "Ölüm ve Sürgün: Osmanlı Müslümanlarına Karşı Yürütülen Ulus Olarak Temizleme İşlemi" adlı kitabı, 1821-1922 yıllarında Balkanlar, Kafkasya, Kırım ve Anadolu'da yaşanan Müslüman halkların uğradığı katliamlara ve sürgüne ışık tutuyor. McCarthy, kitapta 1800'lerin başında Osmanlı Devleti sınırları içinde kalan Anadolu, Kırım ve art bölgeleri, Kafkasya'nın büyük bölümü, Arnavutluk ve Bosna'dan Karadeniz'e uzanan çizgide Güneydoğu Avrupa'nın tümünü kapsayan bir coğrafyada Müslümanların, bazı bölgelerde çoğunluk bazı bölgelerde azınlık olarak yaşadığına dikkati çekiyor. Osmanlı Devleti'nin zayıflayarak dağılma sürecine girmesiyle bu bölgelerde Müslüman nüfusun topraklarından çıkarıldığını ya da katledildiğini kaleme alan McCarthy, 1821-1922 yıllarında 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğünü, sürgün edilen ya da göç etmek zorunda kalan Müslümanların bir kısmının, yolllarda açlık ve hastalıktan yaşamını yitirdiğini vurguluyor. Öte yandan Balkanlar'da, Kafkasya'da ve Anadolu'daki Müslümanların uğradığı katliamının tarihçesiyle ilgili Batı ülkelerinde herhangi bir yayına rastlanmıyor, kayıplar ders ve tarih kitaplarında yer almıyor. Justin McCarthy'nin kitabında, Batı Trakya'daki Türklerin, Yunanlara ait bağımsız bir Yunanistan yaratma amacına engel olarak görüldüğü için 1800'lerin başında silahlı milliyetçi grubun hedefi olduğu, 1821'de, köy ve kasabalarda yaşayan Türklerin, yerleşim merkezlerinin dışına götürülüp kıyımdan geçirildiği ve bu süreçte 25 binden fazla Batı Trakya Türkünün öldürüldüğü belirtiliyor. McCarthy'nin kitabına göre, 19. yüzyılın başında bölgedeki Ruslaştırma politikası çerçevesinde Nogay ve Kırım Tatarlarına iki seçenek sunuldu: Ya Rusya'nın iç bölgelerine sürgün ya da Osmanlı'ya göç. Kitapta, Nogay Tatarlarının göçünün 1860'lı yıllar boyunca sürdüğüne, en az 300 bin Tatarın, topraklarından ayrılarak göç etmek zorunda kaldığına, yine 19. yüzyılda Kafkasya ve Osmanlı'nın doğu illerindeki dengenin, Rus istilaları, Ermeni ayaklanmaları ve Kafkasyalı Müslümanların zorla göç ettirilmeleri nedeniyle

altüst olduğuna dikkat çekiliyor. Rus istilasından önce, Kafkasya'daki Müslüman halk, Azerbaycan-Erivan bölgesindeki Türklerden ve bölgenin geri kalanındaki Çerkezler, Abazalar, Çeçen-İnguşlar ve Dağıstanlılar gibi diğer gruplardan oluşurken, 1864'te Rusların Kafkasya'da kontrolü ele geçirmesiyle bölgedeki Müslümanların göçe zorlandığı belirtilen kitapta, yurtlarını terk etmeye zorlanan Müslüman Çerkezlerin ve diğer Kafkasya halklarının, Rus denetimindeki limanlarda gemilere doldurulduğu, Osmanlı topraklarına ulaşıldığında ilk uğranılan liman olan Trabzon'da, hastalık ve yetersiz beslenmeden hayatını kaybedenlerin sayısının 30 bini bulduğu ifade ediliyor. Justin McCarthy, Osmanlı Devleti'nin doğu vilayetlerinde ve Kafkasya'da 1877-1914 yılları arasında yaşanan katliamlarla, Müslümanların yurtlarının Ruslar tarafından zapt edildiğini, Ruslardan kalan topraklara da ayrılıkçı Ermeniler tarafından el konulmaya çalışıldığını gözler önüne seriyor. McCarthy, kitabında, Doğu Anadolu'da Müslümanlar ve Ermeniler arasındaki savaşta, Van vilayetindeki Müslümanların yüzde 62'sinin, Bitlis Müslümanlarının yüzde 42'sinin, Erzurum Müslümanlarının da yüzde 31'i yok olduğunu vurguluyor. Tarihçi ve nüfus bilimci Justin McCarthy, 1877-1878 yıllarında yaşanan Rus-Türk Savaşı'nın Bulgaristan'da yaşayan Türkler için bir felakete dönüştüğünü, Bulgar ve Rus birliklerinin katliamları, açlık, hastalık ve göçmenlerin yerleştirildiği kamplardaki koşullar nedeniyle ölümlerin yaşandığını ifade ediyor. Kitapta, Bulgaristan'daki Türk varlığına tümüyle son vermek isteyen Rusların, bölgeden göç etmek zorunda kalan Türklerin evlerini yakarak, geri dönmelerini engellemek üzere Bulgarlarla işbirliği yaptığının, 1911 yılına gelindiğinde Balkanlar'daki nüfus dağılımının tümüyle değiştiğinin, Balkan Savaşları sırasında yaşanılan kayıplarla birlikte, Müslümanların, Balkanlar'da çoğunluk olma vasfını kaybettiğinin altı çiziliyor. McCarthy'nin kitabında, 15 Mayıs 1919 tarihinde Batı Anadolu'da yaşanan Yunan işgali sırasında, İzmir'e yapılan çıkarmayla kitlesel bir Türk kıyımına başlandığı vurgulanıyor. Müslümanların, o dönemde Batı Anadolu nüfusunun yüzde 80'ini oluşturduğu, işgal sırasında Türk köylerinin, yerleşim merkezlerinin yakılıp yıkıldığı, 1912'den İstiklal Harbi'nin sonu olan 1922'ye kadar Batı Anadolu'da bir milyon 246 bin 68 Müslümanın hayatını kaybettiği belirtilen kitapta, bu savaşlar sona erdiğinde Balkanlarda yaşayan kalabalık Türk nüfusunun epey azaldığı, Kafkasya'da Çerkezlerin, Lazların, Abazaların, Türklerin ve daha küçük Müslüman toplulukların yurtlarından sürülüp çıkarıldığı anlatılıyor. Kitapta, Sırbistan'dan Kafkasya'ya uzanan bölgede birçok ulus devlette sağlanan etnik ve dini birliğin, Müslümanların bu topraklardan sürülmesiyle sağlandığına dikkati çeken McCarthy, tarih kitaplarının çoğunda, azınlıklara duyulan nefret üzerinden bir okumayla yalnızca Osmanlı Ermenilerinin zorunlu göçünden bahsedilirken, tarihsel gerçeklere rağmen, Balkanlar'da ve Kafkasya'da yaşananların göz ardı edildiğini vurguluyor. Kitapta bu dönemde Balkanlar'da, Kırım'da, Kafkasya'da ve Anadolu'da 5 milyondan fazla Müslümanın öldürüldüğü, Rusların 100 yıl boyunca Müslümanları, yaşadıkları bölgelerden uzaklaştırmaya dayalı politikalar yürüttüğü, Kırım Tatarlarını ve Çerkezleri göçe zorlarken, Güney Kafkasya'da Türklerden boşalan bölgelere Ermenileri yerleştirdiği kaydediliyor. (AA, 25.04.2015)

"Avrupa endüstri devriminin temelini Avrupa dışı toprakların sömürülmesi ile gerçekleştirmiştir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 86) “Tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgelerden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla doldu taştı. Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti yoktu çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü 'keşfedilmiş' sömürgelerden geliyordu. Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu. Sürmekte olan sömürge döneminde, askeri gücün dünyayı boyun eğdirmek için kullanılması, Avrupa'da yarışı körükledi.” (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı'nın Oluşumu, s. 247-249) "1800 yılında İngilizlerin 16'dan 100 topa kadar donatabildikleri savaş gemileri neredeyse 800 civarındaydı. (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 126) “Avrupa bugünkü seviyesine sömürgecilikle gelmiş, günümüzde de kendisi dışındaki tüm

toplumları küçümsemektedir. Avrupa, zamanı, mekanı ve tarihin akışını, kendini merkeze alarak tanımlamıştır.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 21-38) Kısaca; Batı, ekonomik kalkınmasını öncelikle Amerika'nın keşfinden sonra oluşturdukları sömürü düzenine bağlıdır ki, daha sonra elde ettiği bu ekonomik güç ile teknolojik atılımları gerçekleştirmişler ama bu atılımları da yine sömürüylerinde bir araç olarak kullanmışlar ve Amerika'dan sonra Asya ve Afrika ve en son Orta Doğu ülkeleri işgal edilip, yeraltı ve yer üstü kaynakları yanında zihinleride işgal etmişler, bu sömürü çarkı korumak için teknolojik ilerleme adı altında, ekonomiden uzay teknolojisine, kültürden gıdaya sömürmeye devam etmişlerdir. Kısaca Batı için ilerleme, teknolojik gelişim sömürgecilik ile at başı gider ve hatta sömürgecilikteki bu paylaşım kavgası tüm dünyayı mahveden dünya savaşlarına da neden olur. Ve günümüzde de bu savaş görünür veya görünmez enstrümanlarla devam etmektedir.

Kısaca, “Mağlup bir medeniyet ekonomisi ve sosyal koşulları ile kınanamaz. Mağlubun halinin çok kötü olması galibin ahlaksızlığını gösterir. Bunun için Endülüs’ün Müslümanlar fethedildikten sonraki haliyle Hıristiyanlardan sonraki haline bakmak yeterlidir. Yahut Kudüs'ün Müslümanlar fethettikten sonraki haliyle Hıristiyanlardan sonraki haline bakabiliriz.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 43)

Ne yapmalı?

“Biz şu anda İslam'ı tam olarak yaşayan bir toplumda bulunmuyoruz. Tam olarak derken, İslam'ın hem ahlakını hem de hukukunu kastediyorum. Müslümanlar çok uzun zamandır bundan mahrum kaldılar. Başları ve ulül-emirleri yok. Ulül-emr yerine geçecek âlimler ittifakı da yok. Herkes başına buyruk hareket ediyor, en iyisini ben bilirim, benden başkası anlamaz düşüncesi âlimlerimizin çoğunda var. Yani önümüzde model bir İslam toplumu olmadığı gibi, her biri canlı İslam diyeceğimiz, görüldüklerinde Allah'ın hatırlanacağı, birlikte düşünebilen yeterli derecede âlimlerimiz de yok. Buna bağlı olarak bugün bizim yaşadığımız ortamlarda ve kültürlerde İslam'a ait diyebileceğimiz çok az şey var. İnsan, içinde yaşadığı gerçekliğe ve kültüre göre düşünmek zorundadır. Modern ya da popüler kültürlerde yaşayıp müslümanca düşünebilmek kolay değil. Cinsellikle ilgi ahkâmdan gıda rejimine kadar bizi kuşatan her şey şu anda bize yabancı. Modern kültür bizi vakum gibi evirip çevirip yutuyor, ya da fırlatıp hayatın dışına atıyor. Kendi içinde çok kolay olan din, günümüzde bu vakumdan kurtulabilmemizi de gerektirdiği için zorlaşıyor. Allah tasavvurumuzdaki değişme ve ahiret inancımızdaki belirsizleşme de bizim İslam'ın geriye kalan ahkâmını anlamamızı zorlaştıran sebeplerden oluyor.” (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 02 Aralık 2016)

“Efendiler, sorumluluğu alakasız kişilere atıp sıyrılmanın peşini bırakın. Ulema bilim adamlarına ve teknokratlara âyetler okuyarak, hadisler okuyarak dünya bilim ve teknolojisinde daha güçlü olmak için çalışmanın farz olduğunu söylüyorlar. Din âlimi ve avam (halk) ne atom bombası, ne uçak, ne ince teknolojik icat ve buluşlar yapmakla yükümlüdür. Bu yükümlülük dolgun maaşlar alan, titrleriyle çalım satan ama Batı’nın koşturduğu atların nallarını toplayan bir kısım yerli (sözde) bilim adamlarına ve teknokratlara aittir. ABD, İngiltere, İsrail, Fransa başta olmak üzere Batı, yıllarca Doğu’yu sömürdü, insanlarını kaçırıp köle yaptı, altın, elmas, petrol vb. servetlerini gasp edip ellerine İncil tutuşturdu. Sözde insan hakları sözleşmelerinden sonra zorlarına gitse de askeri işgale son verdiler ve sözde bağımsızlık lütfettiler, lakin bu defa da kukla yönetimlerle sömürüye devam ettiler, ediyorlar. Eğer bir yönetici onların yörüngesinden çıkmaya teşebbüs ederse onun işini bitiriyorlar. Yardımda, yurt ve yuvasızlara kapılarını açmada siyah ile beyazı, Müslüman olanla olmayanı ayırıyorlar, ayrımcılık yapıyorlar, Müslümanların ömürlerini alıp en zor ve pis işlerini gördürdükten sonra şimdi ülkelerinden atmak için çabalıyorlar, yabancı düşmanlığı yapıyorlar, uyduruk İslâm tehlikesini

istismar ediyorlar. Dünya hayatını zahmetsiz yaşayabilmek için ortaya koydukları düzene din gibi uyuyorlar, ama bizim anladığımız manada ahlâk, din ve ibadette sınıfta kalmış bulunuyorlar." (Prof. Dr. Hayrettin Karaman, 08.05.2022)

Sonuç olarak, İslam ülkeleri gerçek anlamda özgür olsa, halkı ile barışık idareler başta olsa ve işgal, ambargo olmadan birkaç yıl ülke ayakta dursa ve sonra bu soru, "Neden geri Müslümanlar?" diye sorulsa, soruya biz de hak vereceğiz. Ama özellikle, ortalama 100 yıldır siyasi ve fikri işgal altındaki, İslam'ı bırakın yaşamayı, en basit bilgilerinden bile habersiz insanların hatalarından İslam'ı sorumlu tutmaya çalışmak, adalet, objektif, tarafsızlık ile asla açıklanamayacak bir yaklaşım tarzıdır. Hâlbuki Hz Muhammed çok daha kötü şartlarda olan Mekke toplumunu 23 senede dini-siyasi-fikri alanda inkılap gerçekleştirmiş ve yeni bir medeniyet kurmuştur. Bize düşen o ilk Müslümanların kendilerine kaynaklık eden ilkelere (Tevhid, adalet, emanet, ahlak, şura vd) dönmek ve onları prariğe aktarabilmektedir!

İslami emirler, yasaklar ve hümanizm

"Yüce Allah insanlara dünyada mutlu ve huzurlu olacakları kuralları 'din' adı altında göndermiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 53) "Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 189); "Din, insanın lehine ve aleyhine olan şeyleri bilmesi ve ona uygun şekilde davranmasıdır. Dolayısıyla din, insan için vardır. Aristo felsefesinde, madde veya evren tanrı gibi hep vardır. Tanrı maddeye şekil vermiştir ve varlığı harekete geçirmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 133) Emir ve yasakların temel amacı, insanların yararlarını gerçekleştirmek, zararları gidermektir. Din, tanrının çıkarını korumak için değil insanın hem bu dünyada hem de ahirette huzur ve mutluluğunu sağlamak içindir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 63) "İslam, Kur'an ile insanlara iyi ve kötü olanların listesini bildirmiştir. Allah zararlı şeyleri yasaklar. Yasaklar, bizim gelişimimiz için gereklidir. Allah (cc) insanın dünya hayatında mutlu olması için emirler göndermiştir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 18, 39, 59, 187) "İslam'ın bütün emirleri insanların yararına olduğu gibi bütün yasakları da insanların zararına." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 80) olan şeylerden oluşur. İmam-ı Matüridi de, "Allah bir şeyi güzel ve iyi olduğu için emretmiş, kötü ve çirkin olduğu için yasaklamıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 93) tespitinin altını çizer. Aslında "Ahlaksızlığın kol gezdiği bir toplum yaşamına veya insanların zararına olan şeylere Tanrı'nın onay vermesi mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156) Zaten iyilikte iyiliği doğurur ve "İnsan iyilik yaptıkça inanır, inandıkça iyi olur." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 37) Materyalizme kaymadan ilmi ölçülerde İslam'ın emir ve yasaklarına bakınca tarih boyunca "Peygamberler doğrudan doğruya hakikati ortaya koyduklarını." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 124) görürüz. Bu nedenle de "Kur'an iyi ile kötüyü; doğru ile yanlışı ayıran bir hayat kılavuzudur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23) ve tüm "İbadetlerin de menfaatini yine kullara dönüktür. Din, bizim fıtratımızı bizden iyi bilen Rabbimizin bizi mutlu kılmak üzere bildirdiği kurallar bütünüdür, Ruhumuz ibadete muhtaçtır, kulluk ettiğinde İnsan kendi fıtratıyla barışık olur." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.64, 72); İnsan gayret ve zekasının bütün ürünleri İslam'ı teyit etmiştir. İslam insanlar bulmadan önce iyi ve kötü olanları bizlere bildirmiştir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 113) "Doktor sana, "kesinlikle şeker yok" diyor. Eğer doktora inanıyorsan onu dinlersin, yoksa dinlemezsin. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 78) İslam, iyi şeylere ulaşmak için izlenilmesi gereken yolu da gösterir. Zekat, tesettür gibi (Naik, s. 100) İnsanın makinenin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu? (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 65) İslam toplumu, birliğini her şeyden önce inanca borçludur. Her Müslüman birey, 'erkek kardeşleri' ve 'kız kardeşlerinin saadetlerinden sorumlu, fakirliklerinde onlara yardım

etmek, kötü yola yöneldiklerinde onları doğru yola çevirmekte yükümlüdür. Topluluğun üyelerini vatandaşlık görevinden çok inancın ilkeleri bir arada tutar. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 328) Allah'ta yarattığı kulunun en sağlıklı ve sağlam şekilde nasıl yaşam sürmesi gerektiğini en iyi bilendir.

İslami emirler ve yasaklarındaki hikmetler ve hümanizm: Deistler, insanın kendisinin iyiyi ve doğruyu bulabileceğini savundular. Ama ne kadar miktarda ve ne kadar zaman sonra?! İçki, domuz etinin zararı veya namazın faydası gibi şeyler zamanla ortaya çıkmaktadır. İnsanlar yüzlerce yıl bu bilgilerden, doğrulardan mahrum kalmışlardır ve hala daha da bu emir ve yasaklar yani insaqna yararlı ve yasak olanlar insanlaca tam idrak edilip uygulanamamaktadır. Hâlbuki din, insanlara zararlı ve yararlı olanların tümünü, bir sistem bütünlüğü içinde insanlara sunmaktadır. Ayrıca, mesela, insanlar sigaranın zararlı olduğunu bildiği halde yine de onu içmeye devam edebilmektedirler. İnsanları zarardan sakındıracak daha yüksek bir otorite olmalı ve bunu manevi ve uhrevi olarakta yansıması olmalıdır ki, insanlar hayatlarına bu hakikatleri daha fazla yansıtabilsinler! Bunu sağlayanda dindir!

Giriş

1- "Kuran'ın en büyük gayesi, iyi ile kötüyü, faydalı ile zararlıyı birbirinden ayırmaktır. Topluma zararlı şeyler yasaklanır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 200, 273); Müminler "Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine bir yerde egemenlik versek, namazı kılarlar, zekâtı verirler, iyiliği emrederler ve kötülükten alıkoymaya çalışırlar." (Hac, 41) şeklinde rabbimiz tarafından tarif edilirken, Müslüman'ın tanımı yapan efendimiz ise onu, "Elinden ve dilinden emin olunan kimse" (Buhârî, İman: 4; Müslim, İman: 64, 65, 66; Ebu Davud, Cihad: 2; Tirmizi, Kiyame: 52; Nesâî, İman, 8) olarak tarif etmiştir. "Şüphesiz ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardımı emreder, kötülüğü yasaklar." (Nahl 90); "İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır. Onların Rableri katındaki mükâfatları, zemininden ırmaklar akan, içinde devamlı olarak kalacakları Adn cennetleridir. Allah kendilerinden hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut olmuşlardır. Bu söylenenler hep Rabbinden korkan (O'na saygı gösterenler) içindir." (Beyyine, 7-8); "(İnsanları) Allah'a çağıran, iyi iş yapan ve «Ben Müslümanlardanım» diyenden kimin sözü daha güzeldir?" (Fussilat, 33); "Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, iyi iş yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın." (Kehf, 110); "Siz İyiliği emreder, kötülüğü yasaklarsınız." (Ali İmran, 110); "O peygamber, onlara iyiliği emrediyor, kötülüğü yasaklıyor, temiz şeyleri helal, kötü-pis şeyleri haram kılıyor." (Araf, 157); "De ki, sizin için temiz ve iyi şeyler helal kılındı." (Maide, 4); "Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz şeylerden yiyin." (Bakara, 168); "Kınama ve cezalandırma ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere saldırıda bulunanlara yöneliktir. Onlar için elem verici bir azap da vardır." (Şura, 42) gibi birçok ayette hep aynı konuların altını çizer.

Ayetlerin de açıkça ifade ettiği gibi Allah (cc) daima iyi, fayda, yarar, güzel olanı emreder ve kötü, çirkin, zararlı şeyleri de yasaklar. Bu tersi içinde geçerlidir; daha sonra ortaya çıkan ve insanlara yararlı olan şeyler İslam dininde onaylanır, zararlı olan şeyler yasaklanır. Bunu formüle etmek gerekirse;

E = Y (Emir = Yarar)
Y = Z (Yasak = Zarar)

2- Allah insanları fıtratta kardeş ilan etmiş, yetmemiş aynı dine inananları da ayrıca din kardeşi kabul etmiştir. Yani insanlar ortak atamız Hz Adem'den kardeşiz, ayrıca biz Müslümanlar din

kardeşiyizdir. “O Allah ki; sizi bir tek nefisten ondan da eşi vücuda getirendir.” (Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116); "Müslüman Müslüman’ın kardeşidir." (Hucurat, 10; Buhârî, Mezâlim, 3)

3- İslam insanlık vasfını kaybetmemiş tüm insanların dil, din, ırk, sosyal statü, zekâ, özgeçmişi gibi konulara bakılmaksızın 5 esası koruma altına almıştır. Bunlar, ‘Can, mal, namus, akıl ve inanç’tır.

Görüldüğü gibi İslam hem iyi olanı emreder hem iyiliğe çağırır hem de tüm isannaların, inanmayanlarda dahil, iyi, mutlu, huzurlu ve insanca bir hayat geçirmelerini ister. Allah (cc) bizlere bir şey emretmişse (farz); o insanların faydalarına olduğu için emretmiştir. Yine Allah (cc) bir şeyi bizlere yasak etmişse (haram); o insanlara zararlı olduğu için yasaklamıştır. Allah’u Teala yararlı olan şeyleri onaylar, zararlı olan şeyleri yasaklar. Bu emir ve yasaklar Allah’a zararlı olduğu veya faydalı olduğu için farz veya haram kılınmamış bizzat insanın beden- ruhuna fayda zararına göre helal haram kılınmıştır.

"İyilikte ve fenalıktan sakınmakta yardımlaşın, günah işlemek ve aşırı gitmekte yardımlaşmayın." (Mâide: 2); " İyiliği emrederler. Kötülükten men ederler, hayır işlerinde birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar salihlerdendir." (Âli İmran: 114); "Her canlıya yapılan iyiliğin mutlaka bir sevabı vardır." (Buhârî, "Şürb", 9; "Mezâlim", 23; Müslim, "Selâm", 153); "Her türlü iyilik sadakadır." (Buhârî, Edeb, 33; Edebü’l-Müfred, nr. 304; Müslim, Zekât, 16 (nr. 52); Ebû Davud, Edeb, 60 (nr. 4947); Tirmizî, Birr, 45 (nr. 1970)114); "İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır." (Keşful hafa:1254); “Şüphesiz Allah, takva sahipleri ve iyilikte bulunanlarla beraberdir.” (Nahl, 128); "Şüphesiz, iyilikler kötülükleri (günahları) giderir." (Hud, 114)

İslam'ın emir kavramı ile insanın fayda-iyiliği kastedilir. Haram, yasak kavramı ile de insana zararlı olan şeyler kastedilir. Fakat asla unutulmaması gereken bir husus vardır ki “tüm emir ve yasaklar Allah emrettiği için yapılmalıdır!” Sadece faydası umularak yapılan ibadetlerden sevap kazanılmaz. Ama Allah emrettiği için yapılır veya sakınılırsa faydası da amelin arkasından mutlaka gelir.

Emir (Farz) = İnsanlığa yarar, fayda, iyilik

Kurban: Kesilen hayvanın belli bir bölümü fakirlere dağıtılır.

Abdest: Maddi temizlik yanında vücudun negatif enerjiden de kurtulmasını da sağlar

Bayram: Dargınların barışma günü

Namaz: Biyolojik ve fizyolojik birçok faydaları vardır. (Delili aşağıda verilecektir)

Oruç: Biyolojik faydalarından dolayı gayri Müslim doktorlarca da tavsiye edilmektedir. Toplumsal birlik ruhu sağlaması da ayrı bir özelliğidir. Detay, 'Oruç ve sağlık' adlı yazımızda.

Cuma: Zengin, fakir tüm müminlerin bir oldukları, aynı yerde oturup, kul oldukları bilinci ile alınlarını secdeye koydukları zaman birimi, sınıf ayrımının son bulduğu haftalık buluşma günü.

Zekât: Zengin insanların kendi mallarındaki fakirlerin haklarını sahiplerine verdiği mali ibadet.

Hac: Dünya Müslümanlarının kaynaşma ayı. Irk ayırımının kalktığı mekân.

Anne: Senede bir gün değil her an ayağının altında cennet bulunan (*Nesâî, Cihad, 6*) insan.

Selamlaşma: İki insanın karşılıklı barış huzur temenni ettiği mesaj.

Oku: Medeni- aydın olmanın ilk şartı, İslam’ın ilk emri ve farzı vd.

Yasak (Haram) = İnsanlığa zararlı, kötü

İçki: Kaza, hırsızlık, cinayet, tecavüze son. "Alkolün zararları" adlı dosyamızı tavsiye ederiz.

Cinayet, intihar: Can'a saldırıya son

Kumar: Ailenin dağılmasına, intihar, bunalıma son

Domuz Eti: Kanserojen madde, aşırı yağa, parazitlere son.

Dedikodu, Yalan: Toplum huzurunu birliğini bozmaya son.

Hırsızlık: Kul- insan hakkını gaspa son vd.

İslam’da, Müslüman, Hristiyan, Yahudi, ‘ateist tüm insanların’ koruma altına alınan 5 hakkı

Zarurat-ı hamse: Yaşama hakkı (hayat); inanma hakkı (din); düşünme hakkı (akıl); Mülk edinme hakkı (mal); onur ve haysiyet hakkı (namus) :

İslami emirler insanların dünya ve ahiret mutluluğunu, yasakları da dünya ve ahirette huzur ve iyiliğe engel olacak seylerin ortadan kaldırılmasını amaçlamaktadır. İslami emirler ve yasaklar, dünya ve ahiret mutluluğu beş esasın korunmasına bağlamıştır.

1- Din, inancın korunması: Allah’a iman, insanı kula kulluktan kurtarıp, tüm kulların eşitliği bilinci ile sadece Allah’a boyun eğmeyi, böylece tüm insanları öncelikle kul olmada eşit hale gelip, sonra da sadece Allah’a iteatte birleşmesini amaçlar. Kullar daha sonra kendi aralarında, Allah’a karşı yakınlıkları ile birbirinden ayrılırlar. Her kul peygamberi örnek alır. Vahiy sayesinde, iyi-faydalı işleri ve uzak durması gereken fiilleri öğrenir. Ahiret günü, her davranışın karşılığının alınacağının bilincine ulaşılmasını amaçlar. Melekler her an kötülükten uzak durmamızı hedefleyen görünmez şahitler gibidirler. Kadere iman kuruntudan, endişeden uzak, tedbiri aldıktan sonraki tevekkülün huzurunu insana yaşatmayı amaçlar.

Ayrıca her türlü inanca sahip insanlar Müslüman olmaları için zorlanamaz ve kendi inançlarını istedikleri gibi yaşayabilirler. “Dinde zorlama yoktur.” (Bakara, 256); “Sizin dininiz size, bizimki bize.” (Kafirûn, 6) gibi ayetler bu hususa dikkat çeker. Yani, başka hiç bir dinde olmayan bu kural ile İslam dışındaki dinler de koruma altına alınmış, zorlayarak İslam'a sokma fiili yasaklanmıştır. Detay, “İslam barış dinidir.” adlı yazımızda ele alınmıştır.

"Babası Sergius gibi, Emeviler döneminde maliye işlerinde görev alan Yuhanna ed-Dımeşki daha sonra Kudüs'teki Sabas adlı manastıra papaz olarak atanır. Burada, İslam'a saldıran eserini yazan Yuhanna, bu çalışmasını İslami hükümlerin hâkim olduğu bir ülkede yapmıştır. Yuhanna, dinini savunma özgürlüğüne sahip olduğu gibi İslam'a reddiye yazma özgürlüğüne

de sahipti. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 155; Detay, J. Sahas, John of Damascus); "Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan âlim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir, Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara kâtiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler veriyordu." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 90, 92)

2- Canın korunması: Adam öldürmenin yasak olması, kısasın amacı, kan davasının ve intiharın yasaklanması, bedeni - ruhi tedaviye önem verilmesi, İslâm'da çocuk, kadın, bitki, hayvan haklarının tek tek belirlenmesi, iş güvenliğinin öncelenmesi, kürtaj, sağlığa aykırı tüm eylemlerin yasaklanması, zimmîlerin (İslam Devletinde yaşayan gayri Müslimlerin) haklarının belirlenmesi gibi hususlar hep canın korunmasına yönelik hükümlerdir. Kim, bir cana veya yeryüzünde bozgunculuk çıkartmaya karşılık olmaksızın, haksız yere bir cana kıyarsa, bütün insanları öldürmüş gibi olur. (Maide, 32) Her kim bir can kurtarırsa, bütün insanları kurtarmış gibi olur. Günümüzde önemi anlaşılmış olan çevre bilinci konusunda Kur'an 7. yüzyılda çevre duyarlılığı olan bir zihin inşa etmiştir: Rum, 41: "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı." Kur'an'ın vahyolunduğu bölgede, deniz bile yoktu. Rahman, 7: "Sakın dengeyi bozmayın."; Araf, 31: "Allah israf edenleri sevmez."

3- Aklın korunması: Uyuşturucu, alkollü içki, sarhoşluk veren maddelerin, hurafe, zihni körelten tüm konuların yasaklanması aklı korumaya yönelik yasaklardır. Ayrıca İslam 'Oku'mayı, araştırmayı teşvik etmesi de yine bu amaca yöneliktir.

"İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamış ve açık olarak kötülükleri reddetmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63, 99) Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insanı bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Öğük, s. 223) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır." (Öğük, s. 219) Konuyu tamamlayan 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'İslam ve ekoloji' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

4- Neslin korunması: Aile hayatının korunması, iffeti ve evliliği teşvik, ahlaka verilen önem, zina, aldatma, fuhşun yasaklanması hep neslin korunmasını amaçlayan emir ve yasaklardır.

5- Malın korunması: İslam sanat, ticaret, çiftçilik, hayvancılığı teşvik eder. Hırsı, kıskançlığı, hilekârlığı, rüşveti, faizi, kumarı, karaborsayı, israfı yasaklar. Tüm bunların amacı malın korunmasıdır. İslam; seçim, istişare, işi ehline verme, ilme verilen önem dışında can, mal, namus, akıl, dine önem vermesiyle tüm dünyevi ve ahlaki-uhrevi düşünce sistemlerinin üstünde bir konuma sahiptir olmuştur.

Tüm insanlar kardeştir

İslâm'a göre kadınlar üçe ayrılır. Bir kadın, Müslüman erkeğin ya annesi, ya eşi ya da bacı-kız kardeşidir. Yani eşi ve annesi dışında tüm Müslüman kadınlar, bir Müslüman erkeğin (dini açıdan) kız kardeşidir. İslam açısından "âdemoğlu" ise dörde ayrılır: Ya akraba, ya komşu, ya Müslüman ya da insandır (İnsani vasfını kaybetmiş, 'Esfele safilin olan edaller' hariç!) Kısaca, Hz. Ali'nin dediği gibi, insanlar "Ya dinde kardeşin, ya hilkatte bir eşindir." (Muhammed b. Hasan b. Muhammed b. Alî Hamdûn, et-Tezkiretu'l-Hamdûniyye, I/316; Abdülazîz Çaviş, Anglikan Kilisesine Cevap, s. 112) Komşu hakkı ile alakalı bir hadis ile konumuzu bitirelim: "Hz. Cebrail aleyhisselam bana komşu hakkında o

kadar aralıksız tavsiyede bulundu ki, komşuyu varis kılacağını zannettim." (Buhari, Edeb 28; Müslim, Birr 140, (2624); Ebu Davud, Edeb 132, (5151); Tirmizi, Birr 28) Thomas Carlyle'ın sözleri ile bitirelim: "Müslümanlıkta bütün 'insanlar' eşittir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 60)

Sınırsız özgürlük olur mu?

Dünya Sağlık Örgütü'nün 2005 yılındaki 'Alkol ve Kişilerarası Şiddet' araştırmasının 2. sayfadan: Norveç'te acil servise başvuran şiddet mağdurlarının %53'ü saldırganın saldırıdan önce alkol kullandığını belirtmiş; Rusya Federasyonu'nda, 1995 yılında cinayetten tutuklanan kişilerin neredeyse %75'i alkol kullanmış; İngiltere ve Galler'deki anket verileri (2003–2004), şiddet faillerinin tüm şiddet olaylarının yarısında (%50) içki içtiğini, bu da yılda 1,3 milyondan fazla alkole bağlı şiddet vakasına eşdeğer olduğunu göstermiş; İzlanda'da, şiddete uğrayan kadınların %71'i partnerlerinin alkol kullandığını belirtmiş; Birleşik Krallık'ta tecavüz suçundan hapse giren erkeklerin %58'inin önceki altı saat içinde alkol aldığı ve %37'sinin bağımlı olduğu belirtilmiş.

Dünya Sağlık Örgütü'nün 30 ülkeyi kapsayan ve Türkiye'nin de içinde olduğu araştırma raporuna göre; Trafik kazalarının %61'i; Genel suçların %85'i;Tecavüzlerin % 50'si;Eşini dövenlerin %70'i;İşe gitmeyenlerin %60'ı;Cinayetlerin %85'i;Şiddet olaylarının %50'si;Genel tutuklamaların %50'si;Akıl hastanelerine yatanların %40'ı, içki yüzünden olmaktadır. (Yeşilay Dergisi, Ocak 2014, s. 7)

Avrupa Komisyonu'nun Haziran 2006'da yayınlanan ve "Alcohol in Europe: A public health perspective" (Avrupa'da Alkol: Halk Sağlığı Perspektifi) başlığını taşıyan çalışmada ülkeler bazında alkolün suçlarla bağlantısı tektek verilmiştir. Mesela şiddet suçlarının isveç'te %86; Estonya'da % 60-70; Norveç'te %80; Fillandiya'da % 66 vd. alkol nedeni ile olmakradır. Hırsızlık olaylarının fillandiya'da % 53'ü;Norveç'te ve Polonya'da %40'ı vd. alkol nedeni ile ve cinsel saldırıların İngiltere'de %58; Norveç'te %60'ı vd. alkol nedeni ile gerçekleşmektedir.

İnsan ne kadar eğitimli olursa olsun, insanda nefis, ego, şehvet vardır. Eğitimli bir sarhoş insanın tavırları ile cahil bir sarhoşun tavırları arasında hiç bir fark yoktur. Yani sarhoşluk eğitimi sıfıra indirmektedir! İşte rabbimiz, verdiği aklın kullanılmasına engel olan, alkol başta insana zararlı olan şeylerin tümünü yasaklamış ve insanlara yararlı olan şeyleri ise helal kılarak insanların dünya hayatında mutlu ve huzurlu olmalarını amaçlamıştır.

Materyalistlere göre insanın, "Konuşan-düşünen hayvan."; "Omurgalı memeli hayvan." Şeklinde tanımlanmaktadır**.** Tüm bu tanımlar, doğru tarafları bünyesinde barındıran eksik tanımlardır. İnsanın doğru tanımı; "Melekten üstün de olabilme, hayvandan da aşağı olup şeytanlaşabilme yeteneğine sahip akıllı canlıdır." (Bakara, 30; Araf, 179; Tin, 5) Bu tanımdan hareket edersek, insanın melekî özelliklerinin önünü açıp şeytanlaştıracak özelliklerinin önünü kapatmak gereklidir. Bu ise iyiliği (Ahlakı, temizliği, dürüstlüğü, namusu vd.) teşvik edip, kötülüğe (Ahlaksızlık, kadın bedenini sömürüsü, içki, kumar, faize vd.) engel olmakla mümkün olabilecektir.

Tüm insanlar eğitilse bile içki serbest ise, kumar-Faiz serbest ise, fuhuş, kadın bedeninin sömürüsü serbest ise; Sarhoş, maddi-manevi olarak aç insanların maddi eğitimden geçmeleri kötülüğe asla engel olmaz.

Kötülüğe yol açacak yolların kapatılıp iyiliğin teşviki ile ideal toplum ancak oluşturulabilir. Aksini savunmak idealizmden de öte, hayalî olup ama asla gerçekci olmayan bir teori olur.

Sonunda da sadece şeytanlaşan insanlar ortaya çıkar ve satanist, sapık, alkolik, uyuşturucu müptelası, huzursuz, tatminsiz intihara ve aşırı uçlara meyli olan bir toplum oluşur.

İslam'a göre özgürlük; kendine de, başkalarına da zarar vermeden istediğini yapma hürriyetidir. Yani içki, uyuşturucu hürriyet kapsamına girmez İslam'da. Hiç kimse kendine ve başkasına zarar vermeyi özgürlük olarak nitelemez.

“Siyasetin ve reklam sektörünün anahtar terimi özgürlüktür. Bir Müslüman'ın şu suali sorma hakkı ve görevi vardır: Bedensel hazların her türü üzerine konulmuş baskı ve kısıtlamaları kaldırıp hazzın her türünün önünü açmak özgürlük mü? Kişi bedenini zinada veya fıtri cinselliği tahrifata uğratmasında kullanabilir mi? Nefsin arzu ve isteklerinin önünü açan bir demokrasi, salt komünist veya faşist rejimlerdeki müdahaleleri ortadan kaldırıyor diye kabule şayan olabilir mi? Efendimiz, dünyanın bizim için “gurbet diyarı” olduğunu söylemiştir. Kişi gurbette olduğunu unutmadığı müddetçe sorun yok, unutup da gurbetteki varlığını anlamlandıramadığında sorun başlar ki, modern insan burayı asli vatanı sayıyor, ama bir süre yaşadıktan sonra dünyayı bırakıp gideceğini de kesin olarak biliyor. Pekiyi, eninde sonunda gideceksen burası nasıl senin asli vatanın olabilir ve burada nasıl sınırsız özgür olabilirsin! Nefsin arzularına malzeme taşıdıkça ruhu hapseden zindanın duvarları daha çok yükselir, kalınlaşır. “Ruhun özgürlüğü” ile “nefsin özgürlüğü” arasında tercih yapmak durumundayız. Rejimin siyasal felsefesi de bununla ilintili. Bedenin sınırsız arzularını ve güç temerküzünü hedefleyen liberal demokrasi bizi ne kadar özgürleştirebilir?” (A. Bulaç, 6.4.2013)

Allah’ın emirlerinin herbirinin mutlaka bir hikmeti vardır. Maddi ve manevi insan için getirisi vardır; insan o emirleri yapmaya muhtaçtır Şimdi İslam’ın (Allah inancından dua, namaz, abdest, oruç, tesettür vd.) bazı emir ve yasakları ile bilim adamlarının görüşlerini (Gazete, dergi, kitap görüntü-fotoğrafları sitemizde mevcuttur) bir arada değerlendirelim:

Allah inancı başlı başına bir ilaç: Kendisini ‘Dinsiz bir kişi’ olarak tanımlayan Mind/Body Medicam Enstitüsü"nün kurucusu Harvard Tıp Fakültesi’nden Dr Herbert Benson, Allah'a olan inancın ve ibadetlerin insan sağlığı üzerinde başka hiçbir şeyde görülmeyecek derecede olumlu bir etki meydana getirdiği sonucuna vardı. Benson'a göre bu durum, insan bedeninin ve zihninin "Allah'a iman etmeye göre ayarlı" olmasından kaynaklanıyor. Dr. Benson’ın 1500 kişiyi kapsayan araştırmasında, dinine bağlı kişilerde depresyon, stres ve akıl hastalıklarının daha az olduğu görülmüş olması da onun bu kanaatlerini destekliyor. Amerikan Sağlık Araştırmaları Ulusal Merkezi'nden David B. Larson ve ekibi tarafından derlenen, Amerikalı “dindar” ve “dinsizler” arasında yapılan karşılaştırmaların sonuçları ibret verici. Larson bunu kitabında da vurguluyor. Dindarlar, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre, kalp hastalıklarına %60 daha az yakalanıyor; Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre intihar oranı %100 daha düşük. Dindarlarda, dini yönü zayıf olan veya hiç olmayan kişilere göre tansiyon bozukluğu çok daha düşük. (Yeni Akit, 29.12.2018; Dinsizlerin sağlığı daha bozuk oluyor; 1.7.2008¸Eşinizle karşılıklı dua edin; 20 Aralık 2018)

Dindarlar daha mutlu: Araştırmalara göre; düzenli olarak ibadetlerini yerine getiren insanların daha mutlu olduğu ortaya çıkıyor. Bunun çeşitli sebepleri var. Ancak dört faktör öne çıkmaktadır: İlk olarak din, insanların hayatta anlam, gelecek için iyimserlik ve ümit bulmalarını sağlayan tutarlı bir inanç sistemi sunmaktadır. Kaçınılmaz olan ölüm yalnızca inanmak ile anlam bulmaktadır. “Niçin dünyaya geldik? Yaşamın gayesi nedir? Ölümden sonra ne olacak?” gibi hayati soruların cevabı dindedir. Dinî inanç sistemleri insanların her şeyin düzen ve intizam içindeki kâinattaki yerlerini anlamalarını; olumsuzluklara karşı koymaya, streslerle başa çıkmaya ve hayatı süresince meydana gelen kaçınılmaz kayıplara anlam

vermelerini ve bu zorlukların çözüme kavuşacağı öbür dünya için iyimser olmalarını sağlar. İkinci olarak, dinî merasimlere rutin olarak katılım ve dindar bir topluluğun parçası olmak, insanlara sosyal destek sağlamasının yanı sıra yakınlık ve aidiyet ihtiyaçlarını karşılar. Kendilerine ve topluma güvenlerini artırır. Üçüncüsü, dine katılım çoğu zaman evlilikte sadakat, aile birliği, fedakârlık, yeme ve içmede ılımlılık, tevazu, affedicilik, Allah'ın verdiği nimetlere şükran duyma ve sevecenlikle karakterize edilen erdemli (faziletli) davranışlarla ve çok çalışmakla nitelendirilen bedensel ve ruhsal açıdan sağlıklı yaşam biçimleriyle ilişkilendirilmektedir. Dördüncüsü, ibadet etmek, dua ve zikir etmek, ibadethanelere gitmek ve cemaatle Allah'a yönelmek ve benzeri dinî ve manevi uygulamalar sevinç, huşu, sevecenlik ve coşku gibi olumlu duygular doğurur, mutluluk verir. Sıkıntılı anlarda Yaradan'a sığınma, O'ndan yardım isteme rahatlatıcıdır. Bayramlar, dinî özel günler (kandiller gibi) yine toplumda birlik ve kardeşlik ruhunu, barış ve dayanışmayı artırır. Tabi bu araştırmalar Müslümanlar üzerinde yapılsa idi daha şaşırtıcı neticeler alınırdı. Ancak şu sonuç çıkmaktadır: İnanan insan daha mutlu, daha sağlıklıdır ve daha uzun yaşamaktadır. (Prof. Dr. Sefa Saygılı, Akit, 29 Ekim 2016)

Dua okutmak hastalıklara daha iyi geliyor: Kansas st. Luke's hastanesi, San Francisco hastanesi ve Columbia üniversitesinin yaptığı araştırmalar, dua okutmaların -dikkat okumanın değil!- hastaların iyileşme sürecini hızlandırdığını ortaya çıkardı. Hastalar kendileri için dua edildiğini bilmiyorlardı. St. Luke's Hastanesinde kendisine dua edilen 990 kalp hastasının 466'sına dua okundu. Dua okunan hastaların yüzde 11'i daha hızlı iyileşti. San Francisko Hastanesinde 390 hastadan 150'sine dua edildi ve bu hastalarda daha çabuk iyileşti. Columbia Üniversitesinde üreme sorunu yaşayanlardan dua okunanalarda, döllenme başarısı oranı yüzde 8'den 16'ya çıktı. Embriyo'nunrahimde sağlıklı büyüme şansı ise yüzde 25'ten 50'ye. İngiltere Ulusal Psikiyatri Enstitüsü'nün uzmanı Dr. Peter Fenwick'e göre bu araştırmalar insan enerjisinin gücüne işaret ediyor. (Vatan, 12.09.2003); Nörolog Andrew Newberg'in araştırmas sonuçlarını yayınladığı "How God Changes Your Brain" (Tanrı beynimizi nasıl değiştiriyor?) adlı kitaptan: " 10-15 dakika içten şekilde dua etmek beynin gri bölgelerini harekete geçiriyor, düşünce gücünü artırıyor ve merhamet duygusunu geliştiriyor. Korku ve öfke gibi duyguları azaltıyor. Bu etkilerin sonucu olarak öğrenme yeteneği gelişirken, oluşan rahatlama hisside psikolojik açıdan sağlık üzerinde olumlu etkiler yaratıyor."; Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nazan Aydın: "Dua, zikir gibi dini yaşantılar sırasında beynin bazı bölgelerinde kanlanma artıyor ve uzun süre devam ettirildiğinde ise beynin hafıza ve dikkatten sorumlu bölgelerinde yeni beyin hücresi oluşumu meydana geliyor." (Yeni Asya, 18 Nisan 2010); ABD"de yayınlanan ünlü haber dergisi, Allah ve Sağlık: Din İyi Bir İlaç mı? Bilim Neden İnanmaya Başlıyor? (God & Health: Is Religion Good Medicine? Why Science is Starting to Believe?) başlığı altında dinin iyileştirici etkisini kapak konusu yaptı. Allah inancının insanın moralini yükseltip hastalıktan daha kolay kurtulmasını sağladığına değinilen makalede, bilimin de inançlı insanların hastalıkları daha kolay ve çabuk atlattığına inanmaya başladığını bildirdi. Newsweek"in anketine göre, insanların %72"si dua ederek hastalıktan daha çabuk kurtulduklarına, duanın iyileşmeyi kolaylaştırdığına inanmaktadırlar. ABD ve İngiltere"de yapılan araştırmalarda da, hastalar için dua etmenin, hastaların rahatsızlık belirtilerini azalttığı ve iyileşme sürecini hızlandırdığı sonucu elde edilmiştir. (Newsweek, 10 Kasım 2003); Dua iyileştiriyor: The New York Times gazetesi dua ile iyileşme süreci arasındaki bağlantıyı araştıran çalışmaları masaya yatırdı. Bilim, dua edilen kişilerin daha kolay iyileştiğini ispatlıyor. (Yeni Asya, 12.10.2004); Yazar ve ressam Özge Günaydın kanserle mücadelesini kazanan ve bu süreci satırlara taşıyan bir kadın. "Çok dua ettim ve Rabbime sığındım. Bu hastalıktan ders çıkarmak için var gücümle uğraştım. Duanın gücüne inandım. Dua ederken çok daha fazla pozitif düşünceye odaklandığımı fark ettim. Dua benim için müthiş bir enerji kaynağıdır." (Yeni Şafak, 18.3.2018); Dünyaca ünlü kalp cerrahımız Mehmet Öz diyor ki: "Dua etmek insanı çabuk iyileştirir. Her ameliyattan sonra hastalarıma

dua ettiririm. Bu onları çabuk iyileştirir.” (Vatan, 4 Mart 2003); "Dua, bazen infilak gibi güçlü bir etkiye sahiptir. Bu yolla, kanser, böbrek iltihapları, ülser, deri, akciğer ve kemik veremi veya kalp zarı gibi hastalıkların hızla iyileştikleri görülmüştür. Önce çok ızdırap ve acı veren bir dert, sonra iyileştiğini duymakta, birkaç dakika veya birkaç saat içinde hastalık kaybolmakta, cerrahi bedensel yaralar ve anatomik izler kaybolmaktadır. Başkası için yapılan dua, bireyin kendisi için yaptığı duadan sürekli daha etkili olagelmiştir. Öyle anlaşılıyor ki duanın kabulü, şiddet, ısrar, keyfiyet ve kalitesine bağlıdır." (Alexis Carrel, Dua, s. 62); “Dua yer çekimi gibi gerçek bir kuvvettir. Doktorluk hayatımda tıbbın fayda etmedği ama dua ile iyileşen nice insanlar gördüm. Bu alt edileme sanılan tabiat kuralları ile başa çıkacak tek kuvvet duadır.” (Carrel, Bütün Dünya Dergisi, Ağustos, 1949); Bazı hastalarının din sayesinde büyük manevi güç kazandıklarını” fark eden ABD ulusal insan Genomu Araştırma Enstitüsünün Başkanı Francis Collins ateizmden vazgeçmiştir. (Mustafa Akyol, Bilim, Din ve Ateizme Dair Modern Ezberlerin Sonu, s. 33) “Ateist iken beyin kanaması geçirip bir süre felç kalan Serdar Turgut: "Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Duanın gücünü keşfettim. Hayırda şerde senden. Bizi koru, Sabır Allah'ım. (Gerçek Hayat, 7 Ocak 2005, 220. Sayı, s. 23) “Dua en önemli motivasyon aracıdır. Dua İnsanın kendisini bilmesidir, insan zor şartlarda paniğe kapılır ve şoka girer. Dua ile insan yalnız olmadığını anlar.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 61, 62)

Fransız ilim adamı M. Lantee, “Namaz ve insan sağlığı konusunda ki görüşlerini şöyle özetliyor: Bu konu üzerinde senelerce süren araştırmalar yaptım sonuç olarak namazdaki hareketlerin kalp yetmezliklerini damar sertliğini önlediğini söyleyebilirim Bu hareketler damarlara ve kalbe izometrik egzersizler yaptırmaktan ve büyük bir elastikiyet sağlayarak damar sertliğini engellemektedir bu durum beyin damarları içinde geçerlidir.” 5 vakit şifa: İsviçre'nin Siegfield laboratuvarı lisansı ile romatizmaya ilacı olarak üretilen ‘Prodisan Kapsül’ ilacının tanıtım broşürü namazdaki hareketlerin bir şifa kaynağı olduğu olduğunu tartışılmaz şekilde ortaya koyuyor.” (Dr. gülsen Ataseven, Gerçeğe Doğru dergisi, III/ 24) ve Amerikalı araştırmacılar tarafından vücuda faydalı olduğu tespit edilen hareketlerden bazıları (Yeni Akit, 4.9.2015)

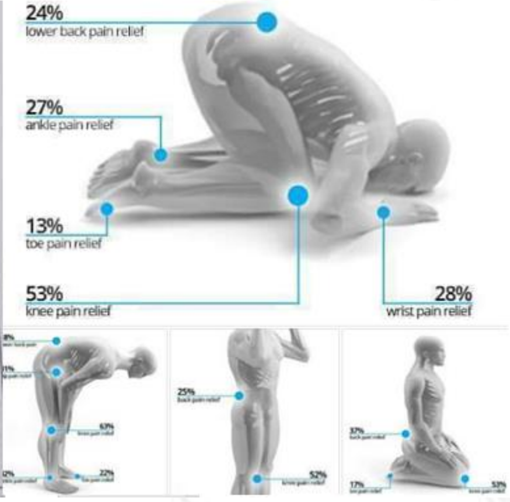

“An Ergonomic study of body motions during Muslim prayer using digital human modelling” adlı Inderscience adlı sitede yayınlanan araştırma da aynı sonuçları vermektedir. (https://www.inderscience.com/info/inarticle.php?artid=81914); Günaydın gazetesinin 8.3.1983 tarihli bir haberin küpürünü eğitimci Vehbi Vakkasoğlu ‘Öğretmenin Not Defteri 1’ adlı eserin 202. sayfasında paylaşır: “Fransızlara göre romatizmanın ilacı 5 vakit namaz: Fransız doktorlar, romatizma, bel ve sırt ağrılarından şikayet eden hastalara Müslümanlar gibinamaz kılmalarını tavsiye ediyor.”; “Viyana Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörü Dr. Hans Tischer, ünlü bir ortopedi uzmanıdır. Bu bilim adamı, kendi sahasıyla ilgili bir hareketler zinciri olan namazı incelemiş ve şöyle bir yargıya varmıştır: "Müslümanların namazı ortopedik açıdan incelendiğinde, bütün hareket ve

pozisyonlarıyla, boyun, omuz, kol, sırt, omurgalar, dirsekler, bacaklar, diz, kalça ve ayak bilekleri hatta parmak eklemlerine varıncaya kadar vücudun her eklemini hareket ettirir. Ayrıca boyun, omuz, kol, bacak, sırt ve karın kaslarının tümünü büyük bir ahenk içinde kasılıp yumuşatmakta ve böylece tam bir sağlık kaynağı olmaktadır. Üstelik tüm bu faydalı hareketler günde beş defa tekrarlanmaktadır. Vücut için bundan daha faydalı daha rahatlatıcı bir hareketler topluluğu düşünülemez." (Vatan, 06.11.2003); Şiva, Hallel Yafa hastanelerinden, Tel Aviv ve Ben Gurion Üniversitelerinden İsrailli, Claibland Üniversitesi'nden Amerikalı araştırmacılar, ABD'deki NIH Ulusal Sağlık Kulübü'nün finanse ettiği çalışmaları sonucunda namazın etkisinin, eğitimsel kurumlardaki (aynı araştırmaya göre bu hastalığa yakalanma riskini yüzde %24 azalttığı ortaya konan) eğitim faktörünün olumlu etkisinden daha büyük olduğunu keşfetti. İsrail Haaretz gazetesinin bazı kısımlarını yayınladığı araştırmaya göre insanın eğitim aldığı yıllara oranla namazın etkisi de kat kat artıyor. Araştırmayı gerçekleştirenlerden İsrailli Profesör Rvka Aenzlberg, namaz kılan kimsenin namaz esnasında birçok kültürel ve düşünsel faaliyete yatırım yaptığını ve bunun de kendisini Alzhemier hastalığından koruduğunu belirtti. (Timeturk, 17.08.2012); Sonradan Müslüman olan Jeffrey Lang adlı matematik profesörünün yazdığı, 'Melekler de Sorar' (Even Angels Ask) adlı eserinden, ilk namazıla ilgili anısından bir bölüm: "Bu esnada idrak ettiğim en önemli husus ise, benim Allah'a ve namaza şiddetle muhtaç olduğum gerçeği oldu."; İnternette yer alan 'Egzersiz zihni açıyor' başlıklı yazılarda da "fiziksel faaliyetlerin kan akışının beyin dâhil, bedenin her yerinde arttığını" gösteren çalışmalara rahatlıkla ulaşılabilmektedir. Zatenzihnin en açık olduğu an olan beyne en fazla kan gittiği hareket olan secde, aynı zamanda Allah'a en yakın olunan da andır: "Kulun rabbine en yakın olduğu hal secde halidir." (Müslim, Salat, 215; Ebu Davud, Salat, 148; Nesai, Tatbik, 78) J. H. Lenison. 'Günde 5 vakit namaz kılındığı esnada, gah çölün vahşi yalnızlığında, gah şehrin kalabalıklarında, müminlerin Allah'a itaat ve sadakat arz eden bu kimseler üzerinde derin tesiri icra eder ve bu tesir mutlaka ki benzersizdir.' (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) demektedir.

Dinin doğru anlaşılıp doğru uygulandığı "her yerde" barış, huzur vardır: Turkcell Süper Lig'deki Beşiktaş-Fenerbahçe derbisi öncesinde iki takımın taraftarları arasında kavga çıktı. (İHA, 29 Mart 2008); Beşiktaşlı ve Fenerbahçeli taraftarlar, Eyüp Sultan'da bir araya gelerek kıldıkları sabah namazının ardından birlikte dostluk kahvaltısı yaptı. (Milliyet, 19.12.2010)

Önemli hatırlatma: Hiçbir ibadet egzersiz/spor değildir. İbadetten maksat kulun Rabbine kulluğunu göstermesidir. Yoksa bu bilinç ile yapılmayan ibadet, sağlık faaliyeti olarak kalır. Ama şunu da bilelim ki ibadet maksadı ile yapılan tüm kulluk göstergelerinin 'Allah rıcası öncelikli olmak şartı ile' mutlaka devamında kula maddi anlamda faydalı bir yönü de bulunmaktadır!

Nobel ödüllü bilim insanından çarpıcı açıklama: Müslümanların orucu. Yoshinori Oshumi; Japon biyolog ve bilim insanı. 2016'da İsveç Nobel Vakfı tarafından, hücrelerin kendi kendini sindirmesi olarak bilinen otofaji alanındaki çalışmaları nedeniyle Nobel Ödülüne layık görülen bilim insanı, oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. Genlerdeki mutasyonlar hastalıklara neden olurken, aç kalma süreçlerinin kanser ve nörolojik hastalıklar gibi bazı vakalarda düzelmelere sebep olduğu gerçeğini ve sağlığa katkılarını kanıtladı. (Mynet, 19.04.2022) ; ABD'li bilim insanları: Haftada 2 gün oruç tutmak ömrü uzatıyor. (TRT Haber, 27.12.2019) Bilindiği gibi peygamber efendimiz haftada 2 gün, pazartesi ve Perşembe günleri oruç tutardı. (Tirmizi, Savm, 44; Nesai, Sıyam, 36; İbni Mace, Sıyam, 42; Hanbel, VI/80) ; Ünlü Doktor Enver Saraç'tan flaş açıklama: Kanseri öldürmek için oruç tutun. (Milliyet, 10.04.2017) Devamı, 'Oruç ve sağlık' adlı yazımızda

Abdest: İnsan bedeni 'statik elektrik' üretiyor. Tabii haliyle ve özellikle sevinç, üzüntü, heyecan, stres gibi duygu dalgalanmalarında 5-10 kat fazla olmak üzere. Bu statik elektrik insan

dış yüzeyinde yani teninde birikiyor. Ayrıca tüm canlı ve cansız cisimlerin dış yüzeylerinde de statik elektrik yükü var ve insan günlük yaşantısında bunlarla el ve vücudu ile temasında da elektrik yükü alıyor ve statik elektrik birikimi artıyor. Bu birikim çepeçevre tüm vücudumuzu yani tenimizi zırh gibi kaplıyor. Defedilemez ve aktarılamaz ise insana huzursuzluk, sıkıntı ve rahatsızlık veriyor. Bu statik elektrik yükü vücuttan nasıl atılacak? İletken maddelerle temas edilerek. Elektriğe karşı en iletkenlerin başında bildiğimiz su gelir. İnsan banyo yapınca bu yük suya aktarılıyor. İşte insanın duş ve banyo sonrası büyük rahatlık duyması bu yüzden. Bir de biliyorsunuz, çıplak ayakla toprağa basıldığında da bu yük toprağa aktarılabiliyor. Bazı psikolojik rahatsızlıklarda doktorlar hastanın çıplak ayakla toprakta gezinmesini önerirler. Bu pratik ve seri etki gösteren bir tedavi yöntemidir. Artık ibadete geliyoruz: İbadet bir takım şekilsel hareketlerin yanında aslında düşünseldir. Düşünce de yukarıda belirttiğimiz gibi bir enerjidir. Beyinde oluşan düşünce enerjisi, tüm vücut ve özellikle giysilerle kapatılmayan kafa, el, yüz gibi vücudun dış yüzeyleri ile Allah'a ve O'nun her insan için görevlendirdiği yazma (kayıt) ve iletişim ile görevlendirdiği aracılara yani meleklere iletilecektir. Namazdan önce abdest alınması ile insanın vücudundaki bu statik elektrik yükü boşatılarak iletişim kanalları açılmış oluyor ve insan Namaz ibadeti ile yaratıcısının huzuruna çıktığında O'nunla iletişim kurmasına fiziki bir engel kalmıyor. Boy abdesti yani gusülde de gerekçe aynıdır. Cinsel bir aktiviteden de insanın aşırı bir statik elektrikle yüklenmesi olağandır. Bu elektrik yükü de yıkanmak yani gusül abdesti almakla atılacaktır. Şimdi gelelim bu söylediklerimin sağlamasına, yani doğruluğunun ispatına: Abdestin alternatifi nedir? Yani su bulunmama halinde abdest gereği nasıl yerine getirilecektir? Teyemmümle yani toprakla. Yukarıda anlattığım gibi toprak da iletkenliği nedeni ile suya alternatiftir. İşte bu sebepten su bulunmadığında teyemmüm edilir.

Abdest, bilimsel mucizeler

a) Abdestin Dolaşım Sistemine Verdiği Sağlık Nimetleri: Damarlar kalpten uzaklaştıkça incelerek nihai dokulara ulaşmaktadır. Bu ince damar sistemi esnek, pürüzsüz olduğu takdirde normal görevini sürdürebilir. Yoksa damarlar zamanla daralır, neticede tıkanır. Bu olaylar beyinde olursa ihtiyarlık erken gelir, bunama kaçınılmaz olur. Bu tehlikeli gidişten uzaklaşmanın en pratik ve sağlam yolu, damarlara genç yaşlardan başlayarak esneklik kazandırmaktır. Özellikle beyin dolaşımı ve kalpten uzak düşen ayak ve el damarlarında bu jimnastiğin yapılması zorunludur. Bunun en kolay yolu, damarları ısı farkı ile açıp kapayan su ile yıkama sistemidir. İşte kolayca fark ettiğimiz gibi, abdest alma damar sistemine esneklik kazandıran harika bir reçetedir. Özellikle ağız, burun ve boynun iki yanının ile teması, kafa kaidesinin etki ile beyin dolaşımını zenginleştirir. İşte 14 asır önce İslamiyet, suyun altın olduğu bir noktadan (Arabistan) arza intişar ederken, abdesti bu akıl almaz hikmeti için getirmiştir. Bu sayede kalp ve dolaşım basıncı rahatlayacak. Bu sayede beyin ve sinir sistemi tüm uyuşukluklarından kurtulacaktır. Bugün sinir yorgunluklarının tek doğal ilacı olarak da gusül tarzında genel yıkanma en sağlıklı tedavi usulüdür. Daha incesi abdest alma alışkanlığı ile oruç ve namazın hayat boyu sağlığımıza verdiği kazancı beraber düşünürsek, ciltlerce kitapta saymakla bitiremeyiz.

b) Abdestin Korunma Sistemine Verdiği Sağlık Nîmetleri: Korunma sistemimiz (mikroplara ve kansere karşı) bildiğimiz dolaşım sisteminden farklı; daha ince damar şebekesinden kurulu ayrı bir yapıya sahiptir. Bu sistem beyaz kan sistemi, ya da tıp ismi ile lenf sistemidir. Bu sistemin sağlıklı işlemesi de dolaşım sistemi kadar önemlidir. Üstelik lenf (beyaz kan) damarları kan damarlarından on defa daha incedir. İşte abdest bu sistem için akıl almaz bir nîmettir. Onun kıldan ince damarlarını da esnek tutar. Hele bu sistemin özel merkezleri olan burun arkası ve boğazın sık sık yıkanması (gusül); korunma sistemimize yeniden güç ve hareketlenme

kazandırır. Abdest ve guslün lenf sistemine kazandırdığı uyarı, tüm hastalıklar, hatta kanser gibi konularda fevkalâde ciddi yarar sağlar.

c) Abdestin Vücudun Statik Elektriğini Giderici Etkisi: Tüm hücreler çevresinde belli bir statik elektrik vardır. Ancak vücudun tümü bu statik elektriğin olumlu dengesi içindedir. Bunu his dahi etmeyiz. Ne var ki, gerek havada artan iyonlar, gerek özellikle çağımızda bir mesele olan plastik giysiler, vücudun dış yüzünde elektron artmasına neden olur. Bu olay dıştan içe doğru bizi etkilemektedir. Özellikle sinir sistemi üzerinde ciddi rahatsızlıklar yaratır. Bir önemli etki de deri üzerindedir. Bahis konusu olan elektron artışı deri altındaki çok minik kasları yorar ve onların vaktinden önce esnekliklerinin kaybolmasına neden olur ki; bu sonuç yüzde kırışmaların baş nedenidir. Vücut kırışma ve sarkmaları da bu statik elektrikle yakından ilgilidir. Eskiden beri tedavi edici etkisine inanılan ve günümüzde pek moda olan akupunktur bu statik elektriği dışarı atmanın bir tarzıdır. Vücudun statik elektriğinin aşırısını dışarı atmanın iki yolu vardır. Ya çıplak el ve ayakla toprağı elleyerek bir nevi toprak hattı yapmak. Ya da su ile yıkanarak bu elektronları dışarı aktarmak. (Osmangazi Üniversitesi Nöroloji Bölüm Başkanı Prof. Dr. Gazi Özdemir, Din ve Beyin)

2005'li yıllarda internette kısa süren bir 'sünnet sağlığa zararlıdır' furyası başlatılmış, çağdaş sıfatlı doktorlarımızda bu furyaya katılmışlardı. Gerçek ne peki?

BM'den Sünnet olun Çağrısı: Birleşmiş Milletler'in sağlık örgütleri, AIDS'e yol açan HIV virüsünden korunmak için erkeklere sünnet yaptırmaları tavsiyesinde bulundu. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ile UNAIDS (HIV/AIDS Ortak Programı) uzmanları, erkeklere sünnetin virüse karşı kısmi koruma sağlayacağını açıkladı. DSÖ uzmanlarından yapılan açıklamaya göre sünnet AIDS'e yakalanma riskini yüzde 60 oranında azaltıyor. Dünya Sağlık Örgütü HIV/AIDS bölümü başkanı Dr. Kevin De Cock da "Heteroseksüellerde HIV enfeksiyonunun yüksek ve sünnet oranının düşük olduğu ülkelerde artık HIV bulaşma riskini azaltacak yeni bir yöntemin bulunduğunu" söyledi. Dr. De Cock, "Dünyada 665 milyon sünnetli erkek var. Eğer bu sayıyı iki katına çıkarabilirsek, 20 yıl içinde 5.7 milyon AIDS vakasını ve 3 milyon erkeğin ölümünü engelleyebiliriz" dedi. (Vatan, 28.03.2007); Sünnet AIDSten kurtarıyor: İngiltere'de Harvard Üniversitesi profesörleri Daniel Halperin, AIDS'e yol açan HIV virüsüne karşı en etkili yöntemin sünnet olduğunu açıkladı. Sünnetin uzun vadede kondomdan bile koruyucu olduğunu savunan Halperin, virüsün bulunmasının 25'inci yıldönümü için Independent'a verdiği demeçte "BM'nin her yıl AIDS'le mücadeleye ayırdığı paranın yüzde biriyle, yani sünnetle daha etkili olabiliriz" dedi. (İnternet Haber, 10.05.2008); AIDS için Coni de kestirecek: New York sağlık yetkilileri harekete geçti. AIDS'i önleyen sünnet için kampanya başlıyor. ABD erkeği sünnet olacak. New York'ta, AIDS riski içinde bulunan erkeklerin sünnet yaptırmasını teşvik için kampanya başlatılması planlanıyor. New York Times'ın internet sitesindeki habere göre, Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO), sünnetin AIDS'e yol açan virüs HIV'in bulaşmasını önlemede etkili olduğunu açıklamasından sonra New York sağlık yetkilileri harekete geçti. Atlanta'daki Hastalıkların Kontrolü ve Önlenmesi Merkezi, bunu ulusal bir politika haline getirmek için çalışmalar yapmaya hazırlanıyor. Ancak merkezin çalışmalarından önce harekete geçen New York sağlık yetkilileri, sünnet konusunu üyeleriyle ele almaları için bazı gruplar ve eşcinsel örgütleriyle şimdiden temasa geçti.Yetkililer, bunun yanı sıra kentteki hastane ve klinikleri idare eden Sağlık ve Hastaneler Kurumu'ndan sağlık sigortası olmayan erkeklerin ücretsiz sünnet edilmesini istedi.Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ile UNAIDS uzmanları, Kenya, Uganda ve Güney Afrika'da yapılan araştırmalara dayanarak, sünnetin AIDS'e karşı korunmada etkili olduğunu belirtmiş ve erkeklere sünnet olmaları tavsiyesinde bulunmuşlardı. (İnternet haber, 08 Nisan 2007); Sünnet "penis kanseri"nden koruyor: ASM Çocuk Cerrahisi Uzmanı Dr. A. Nadir Tosyalı: "Penis kanseri riskini ve partnerlerin rahim ağzı kanseri riskini azaltan sünnet, ciddiye alınması gereken önemli bir cerrahi işlemdir." (Mynet, 20.05.2010); Sünnet tüm dünyada yaygınlaşıyor:

Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Selami Sözübir, sünnetin hem cerrahi yönü hem de psikolojik yönüyle üzerinde önemle durulması gerektiğini belirtti. (28.4.2009)

Kur'an ilacı: Katar`da yayınlanan Ar-Raya Gazetesince 2000 yıllın başlarında dünyaya duyurulan habere göre; Mısırlı Dr. Abdulbasıt Muhammed tarafından insan terindeki terkipten elde edilen ve yüzde 99 başarı sağlayan, üstelik hiçbir yan tesiri bulunmayan ilaç, biri Avrupa diğeri Amerika olmak üzere iki yerden onay aldı. Söz konusu yeni göz ilacının, sıvı ve göz damlası şeklinde bir İsviçre şirketi tarafından üretime başlandığı ifade etmişti ve bu ilaç şimdi tüm dünyada aranan ve yok satan bir ilaç haline gelmiştir. Adı geçen gazetenin o zamanki Haberinde; ilhamını Yusuf Suresi'nden aldığını belirten Dr. Abdulbasıt Muhammed, adına "Kur`an İlacı" dediği ilacın buluşu hakkında şunları söylüyordu: "bir gün, sabahleyin Yusuf Suresi'ni okuyordum. Aklım 84. ve onu takip eden ayetlere takıldı. Ayette, oğlu Hz. Yusuf`un başına gelenlerden dolayı şiddetli hüzün ve kederle ağlayan Hz. Yakup'un gözlerine akların indiği ve daha sonra, Hz. Yusuf Peygamber`in babası Hz. Yakup'a gönderdiği gömleği, babasının` gözlerine sürmesiyle gözlerinin iyileştiği ve eskisi gibi görmeye başladığı ifade ediliyordu. Burada düşünmeye başladım. Hz. Yusuf`un gömleğinde ne olabilirdi? Sonunda gömlekte terden başka bir şeyin bulunmadığı kanaatine vardım. Düşüncemi ter ve terkibi üzerinde yoğunlaştırmaya başladım. Laboratuar çalışmalarına başladım. Tavşanlar üzerinde deneyler yaptım. Sonuçlar oldukça olumlu çıkıyordu. Daha sonra gözünde katarakt bulunan 250 gönüllü şahıs üzerinde günde iki defa olmak üzere iki hafta süreyle tedavi uygulamaya başladım ve sonunda yüzde 99`lukbir başarı elde ettim ve buna `işte Kur`an mucizesi` dedim." Katarak tedavisinde yüzde yüz olumlu sonuç veren Kur'an ilacı şu an yok satmaktadır. O zamanlar, onay için, ilaçla ilgili araştırmasını Amerika ve Avrupa`daki yeni buluşları tescille ilgili yerlere gönderdiğini söyleyen Abdulbasıt, yapılan inceleme ve deney sonunda ilaca onay çıktığını ve ilacı üretmeye talip bir İsviçre şirketiyle, üzerinde "Kur`an İlacı" ifadesini koymak şartıyla anlaştığını ve şirketin de bunu kabul ederek üretime geçtiğini ifade etmişti. (24.07.2013)

Az ye, sağlıklı ve uzun yaşa: Normalden daha az yemenin kanserden katarakta kadar pek çok hastalığı önlediği ortaya çıkarken yaşamı üçte bir oranında uzattığı da kanıtlandı. ABD'deki Ulusal Yaşlanma Enstitüsü'nde bilim insanları, 10 yıldan uzun bir süre 60 erkek ve 60 dişi maymundan oluşan iki grup üzerinde çalışma yaptı. (Sabah, 27.12.2012; 13.10.2013); "Üç huy Allah'ın gazabını gerektirir. Acıkmadan yemek yemek, uykusuz kalmadan uyumak, lüzumsuz yere gülmek." (Ramuze'l-Ehâdis, I/3340); "Birçok hastalığın gerçek sebebi çok yemedir." (Câmiüs Sağîr, 1/36); Asr-ı Saâdette, Hareklius Hz. Peygamber aleyhisselam'a hizmet için bir doktor göndermişti. Bu tabip, Resul-i Ekrem'in yanında uzun müddet kalarak ashâb ve ehl-i beytten hastaları tedâvi için beklemiş, fakat tedâviye çok az kimsenin muhtaç olduğuna şâhit olarak memleketine dönmek için izin isteyince, az hastalanmanın sebebi hakkında Hz. Peygamber, "Ashâbın iyice acıkmadıkça yemek yemediklerini ve yemekten iyice doymadan ayrıldıklarını" söylemiştir. (Milaslı İsmail Hakkı, Tıbb-ı Nebevî, s. 22); "Mümin karnını tamamen doyurmaz" (Darimi, Vesâyâ, I/108); "İnsana, yaşaması için birkaç lokma yeter. Çok yemek isteyen, karnının yani midesinin üçte birini yemekle doldursun, üçte birini suya ayırsın, üçte birini de rahat nefes alması için boş bıraksın." (İbn Mace, Et'ime, 50); "Ademoğlu, karnından daha şerli bir kap doldurmamıştır."(Tirmizi, Zühd, 47); "Mide hastalıkların evidir. Tedavinin özü ise perhizdir." (Ebû Dâvud, Tıb, 13); "Ümmetim hakkında en çok şu hususlardan korkuyorum: Şişmanlık, uykuya düşkünlük, tembellik ve iman zayıflığı!" (Suyûtî, Câmiu's-Sağîr Tercümesi, Hadis No: 295); "Sizin Allâh'a en sevimli olanınız, az yiyip içen ve bedence hafif olanınızdır." (Suyûtî, Câmiu's-Sağîr Tercümesi, Hadis No: 221)

Ünlü tıp profesörü Osman Müftüoğlu, bugünkü yazısının "Sağlık Çerezi" başlıklı bölümünde uyku pozisyonlarını yazdı. Sağ tarafa uyunması tavsiyesinde bulunan Prof. Dr. Müftüoğlu,

Hürriyet gazetesindeki yazısının ilgili bölümünde “Sağ yana yatmak daha verimli” başlığı altında “Beyninizin toksinlerden arınmasını sağlayan G-Lenfatik temizleme sisteminin daha etkin çalışması için sağ yana yatmayı tercih edin. İkinci tercih sol yana, üçüncüsü sırtüstü olanıdır. Yüzükoyun yatanlarda bu sistem tıkanıyor ve sabah yorgunluğu olasılığı artıyor” ifadelerini kullandı. (Yeni Akit, 31.1.2020); Hazret-i Peygamber (sas) uyurken sağ yanına doğru yatarak uyurdu. Riyazü's-Salihîn adlı hadis kitabında şöyle rivayet ediliyor: Bera b. Azib (r.a)'den: Peygamber Efendimiz (s.a.s) yatağına girdiğinde sağ tarafına yatardı; sonra, "İlâhî! Kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana tevcih ettim, işlerimi sana emanet ettim. Sevabını ümit ederek ve azabından korkarak sana sığındım. Senden başka kendisine sığınacak ve korunacak kimse yoktur. Gönderdiğin kitaplara ve yolladığın peygamberlere iman ettim." (Riyazü's-Salihîn; II/206-207-208-209) “Hz. Peygamber uyumak üzere uzandığında sağ elini yanağının altına koyar, sonra, "Allah'ım, kullarını dirilteceğin kıyamet Gününde beni azabından koru" diye duâ eder ve bunu üç defa tekrarlardı.” (Camiüssağir Hadîs No: 6558)

Ayakta su içmenin zararları. Uzmanlar, ayakta su içmenin tıbbi zararlarını sıraladı. Ayakta su içmenin insanlara tıbben zarar verebileceğini belirten uzmanlar, "İnsanların mideleri pozisyonlarına göre farklılık gösterir. Yani ayakta ve oturur vaziyetteki midenin pozisyonu farklıdır. Ayakta duran bir insanlar eğer sıvı gıda içerse doğrudan doğruya onikiparmak bağırsağına geçer. Bu da midenin küçük eğriliğine uyan kısmında Waldeyerin mide caddesi denen oluk bulunur. Sıvı gıdalar bu yolu takip ederek devamlı küçük bir açıklığı olan mide çıkışını geçerek onikiparmak bağırsağına geçer. Yani şöyle diyecek olursak insanların ayakta su içmeleri sonucunda suyu içerler ve hiçbir yere etkisi olmadan direk onikiparmak bağırsağına geçer. Su insanlar için önemlidir. Bu sıvıyı ayakta içtiklerinde vücuttaki su midede birikmez ve vücuda hiçbir faydası olmaz. Eğer insanlar sıvıyı oturarak içerse bunlar önce midede birikir, asitle karışarak mikropları ölür ve sonra onikiparmak bağırsağına geçer. Bu durumda oturarak su içme usulüne uymakla insan kolera dahil, bir çok insan hastalıklarından korunmuş olur. İnsanlar rastgele yerde sıvıları alıp ayakta içerseler bazı hastalıklara ve tehlikeye daha fazla maruz kalırlar." dedi. (Sabah, 6.3.2013); "Eğer ayakta su içen kimse midesine verdiği zararı bilseydi içtiği suyu şüphesiz ki geri kusardı" (Abdürrezzak 10/427, hadis, 19588); "Sizden biriniz ayakta su içmesin. Her kim unutur da içerse kusmaya çalışsın" (Müslim, Eşribe, Hadis 116); Resûli Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem "Ayakta su içmeyi yasaklamıştır" ifadesi, Müslimin bir başka rivayetinde "Ayakta su içmekten men etmiştir" şeklinde geçmektedir. (Müslim, Eşribe, 112, 114); "Hiçbiriniz ayakta su içmesin." (Müslim, Eşribe 116)

“O (Allah); geceyi içinde dinlenesiniz diye sizin için yaratandır." (Yunus, 67); “Uykunuzu bir dinlenme kıldık.” (Nebe, 9); "Size geceyi bir örtü, uyku zamanı kılandır O'dur." (Furkan, 47) Bu ayetlerle alay etmek isteyen bazı ateistler, “Ama ben geceleri uyumuyorum ki, gündüz uyuyorum” diye akıllarınca itiraz ediyorlar! Bakalım bilim adamları ne diyor bu konuda: “Kanserden korunmak için düzenli uyku ve spor.” (Hürriyet, 9.3.2015; NTV, 18.12.2008); “Tevfik Dorak, İngiltere'nin Newcastle Üniversitesi'nde kanser araştırmaları yapan bir Türk doktor. Dorak'ın dünya tıp literatürüne geçmiş çarpıcı bulguları var. Bunlardan biri, karanlıkla-kanser arasındaki ilişki. Dorak, vücudun hücre yenileyici ve bağışıklık sistemi düzenleyici melatonin hormonunu gece karanlıkta salgıladığını hatırlayıp uyarıyor: "Karanlıkta uzun ve düzenli uyku bu salgıyı ve kansere bağışıklığı artırıyor. Gece “23.00 ila 03.00” arasında salgılanan ve vücudun savunma mekanizmasını güçlendirip, yaşlanmayı geciktiren bir hormon var: Melatonin. Ve sadece gece ve sadece teknolojinin bütün fişleri çekilince devreye giriyor." (Milliyet, 26 Şub 2014); “Kaliteli bir uyku için. En yenileyici uyku saat 22.00 ile 02.00 arasındadır. (Prof. Mehmet Öz, Milliyet, 15.6.2015); Dr. Ebru Aydın, “Melatonin salgılanan saatleri insanların kaçırmaması gerekiyor. Melatonin hormonu özellikle gece 11’den sonra salgılanmaya başlıyor ve gece 2’ye kadar en üst seviyeye çıkıyor. Sabaha doğru da yavaş yavaş azalıyor. O nedenle özellikle bu saatlerdeki uykuyu

kaçırmamak gerekiyor.” (Habertürk,31 Ocak 2014); İnsanların iki ayrı uyku dalgasına göre programlandığı tespit edilmiştir. Rodenburg Üniversitesinden Prof. Jurgen Zulley'in araştırmalarına göre bu iki dalgadan biri öğle arasında 10-30 dakikalık bir süre içerir. Öğle vakti ve öğle yemeği öncesi uyunacak bu uyku, uykusuzluğun en önemli çözümlerinden biri olarak görülüyor. Diğeri gece 12.00-04.00 arası uyanacak uykudur. Bu iki vakti düzenli olarak uykuda geçiren kişiler uykusuzluk sorununu aşacaktır. (Sabah, 23.11.1993) ki, İslam litelatüründe buna kaylule denir. “Öğleyin kaylule yapınız. Muhakkak şeytanlar öğle vaktinde kaylule yapmazlar.” Buyurmuş, kendileri de yapmıştır. (Buhârî, Hacc, 129, Cuma, 40; İbn Mâce, Savm, 22¸İbn Hacer, Fetḥu’l-Bârî, XI/72; Ebû Dâvûd, “Ṭahâret”, 14)Ebû Dâvûd, “Ṭahâret”, 14)

Tesettür İslami bir emirdir. (Ahzab, 59; Nûr, 31, 60; (Mecmeu’zzevâid nr:4168; Ahmet b.Hambel, Müsned nr.6786; İbn-i Hibban, sahih, 5655-7347; Ebu Davûd, Libâs, 31;İbn Mâce, Tahâre, 132; Tirmizî, Salât, 160; Ahmed b. Hanbel, IV, 151, 218, 259) Her emir gibi insanların faydasınadır. Konuyu uzatmadan birkaç haber ile devam edelim: Milliyet gazetesinden (9.12.2002) Dinsiz olan Ece Temelkuran, ‘Kadınlara laf atan erkeklerle konuşur.’ Yazısındaki bir cümle ilginçtir. “Aslında kadınların güzelliği veya giyinişi (başörtülü olmadığı sürece) önemli değil… Bu ve birkaç laf atıcı itirafında türbanlıların “laf atılmaktan muaf” oldukları anlatılıyor.” Hürriyet gazetesinden Ayşe Arman ise, 12 Temmuz 2009 tarihli köşe yazısında, tesettüre girerek yaşadığı deneyimleri aktarırken şunları söyler: “Zaten tesettürlü olmak tuhaf bir şey, kimse size bir şey sormuyor, hep bir anlayış, şefkat, erkekler tacizde bulunmuyor, müthiş bir kalkanmış…” Arman'ın sonradan tesettüre giren oyuncu Büşra Apaydın ile yaptığı röportajın (28 Ağustos 2016) başlığı da ilginç: "Özgürleşmek için kapandım."; Amerika’da yapılan bir deneyle de (01.09.2015) ilginç sonuçlar elde edilmiştir: Taciz için 5 saat sokakta yürüdüler. New York sokaklarında bayanların giyimi üzerinden ilginç bir taciz deneyi yapıldı. New York sokaklarında sosyal deney yapan gençler kadınların giydikleri kıyafetin "taciz" konusunda ne kadar belirleyici olduğunu ortaya koydu. 5 saat "normal" bir şekilde, 5 saat kapalı yani islama uygun şekilde giyinen kadının karşılaştırmasına çok şaşıracaksınız. Videoda ‘normal’ giyinip gezen kıza ıslık çalıp laf atarlarken, kapalı (Müslüman) kıyafetle gezen aynı kızı kimse rahatsız etmez, laf atmaz, yan gözle bakmaz! (Star, 1 Eylül 2015); Satanist iken Müslüman olan Hollanda’lı Wendie Zantman, başörtü hakkında söyledikleri: “Başörtüsünün bir kadın için nasıl bir korunak olduğunu fark ettim ve hemen bir başörtüsü takıp Hollanda sokaklarında gezmeye başladım. Başörtüsü gerçekten de beni koruyor ve hiç kimse beni rahatsız etmiyordu.” (Haksöz, 22 Şubat 2022) ; ‘Hindu asıllı bir ateist’ iken, 1999’da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das’ın The Times of India gazetesine verdiği bir (15 Aralık 1999) beyanat: "İslam’ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Tesettür emniyettir. Gördüm ki tesettürlü bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana; laf atmaya bile cür’et edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin... Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum."

“Giyinmekten amaç, vücudu yok saymak değil fakat onu tıpkı altın gibi, kalabalığın gözlerinden gizli tutulan eşyanın alanına geri çekmek demektir.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 396) "Ey peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine bürünsünler. Bu, tanınıp rahatsız edilmemeleri için en uygun olanıdır." (Ahzab, 59)

“Kur'an'da örtünmeyi önce erkeklere, sonra kadınlara emredilmiş olmasıdır. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 102) Kur'an hicabı ilk önce erkekler için belirtir. Daha sonra da kadınlar için. (Naik, s. 134) Kur'an'da bir kadına baktığımda ki o kadın benim eşim, annem veya kızım olmadığı sürece bakışlarımı indirmemi söylüyor.” (Naik, s. 126)

Halvet, yani birbirlerinin mahremi olmayan bir kadınla bir erkeğin başbaşa kalmaları haramdır. Peygamberimiz böyle zamanlarda üçüncü kişinin mutlaka şeytan olacağını söylemiş ve

inananların bundan sakınmalarını emretmiştir. (Tirmizî, Radâ` 10, Fitne 7; Müsned, 1/18, 26) Rusya, İsrail, Fransa, İtalya, Çin, Brezilya, Filipinler, İngiltere, Japonya, Ukrayna, Hindistan, Meksika... Haremlik selamlık otobüs, tren, plaj, taksi hatta kadınlara özel banka (Almanya, Münih, Frauenbank; Milliyet, 27.11.2004) ve jimnastik salonu (ABD, Florida ve California, Milliyet, 26.03.2004) açarken, bizde daha namaz yerlerinin ayrı olması bile irtica haberi olarak kabul ediliyor!

“Metrobüs kadınlar için güvenli değil. İstanbul’da metrobüs kullanan kadınların çoğunluğu duraklardaki güvenlik önlemlerinin yetersiz olduğunu ifade ederken bir araştırma her on kadından dördünün suça maruz kaldığını, her iki kadından birinin de suça maruz kalmaktan korktuğunu ortaya koydu.” (Milliyet, 3.6.2023) Peki bu günlere nasıl geldik?

29 Ekim 1938 tarihli ‘Resimli Ay Dergisi’nde Mahmut Yesari’nin ‘Güneşe çıkan kadın’ başlıklı yazısından: “O zamanki kadın erkek trende, vapurda, tramvayda ayrı oturuyordu… Kadın, kafeste yaşayan, güneşe hasret bir kuş gibiydi. Kadın çarşaftan kurtulup ta güneşe

çıkınca ne oldu? Plajlarda, kadın erkek, beraber giriyorlar. Kadın, güneşe çıktı."; 25.06.2017 tarihli Aydınlık gazetesinden: "Milli Eğitim Bakanlığı yeni açılacak her kurumda abdesthane ile kadın ve erkek için ayrı ayrı olmak üzere mescit zorunluluğu getirdi."; Hürriyet'ten Ayşe Arman'ın 'Taciz' başlıklı yazısında (03 Ocak 2009) geçen bir ifade: "Anlayamıyorum neden bu tür görevlerde sadece kadınlar çalıştırılmıyor? Ya da bu zorsa, görev dağılımı yapılırken, niye kadın erkek karışık bir ekip ayarlanamıyor?"

"Sakalla bıyık, astım ve cilt kanserinden koruyor." (Takvim, 12.3.2013); "Sakal sağlığı koruyor." (Sözcü, 19.1.2016)

Teyemmümün temizliğini kanıtladı. İstanbul'da özel bir hastanede çalışan İç Hastalıkları Uzmanı Dr. Abdülkadir Geylani Şahan, Kur'an-ı Kerim'de teyemmümden bahsedilen Maide Suresinden yola çıkarak bir araştırma yaptı. İnsanlardan el temizliği yapılmadan örnekler alan Doktor Şahan ve ekibi, ardından teyemmüm yaptırarak yeniden örnek aldı. Çıkan sonuçları karşılaştıran Şahan, teyemmüm sonrası ellerin temizlendiğini gördü. Aldıkları sonuç karşısında çok şaşırdıklarını söyleyen Şahan,"Kuran-ı Kerim, insanların hem bilimsel hayatına hem dünya hayatına akla gelebilecek her duruma çok net açıklamalar verebilen bir kitap." ifadelerini kullandı. (Yeni Şafak, 16 Şubat 2022)

Allah ve ahiret inancı fıtratta, doğuştan genlerimizde var! "Akşam yatağa girerken, sabaha çıkıp-çıkmayacağımdan emin değilim. Dahası öldükten sonra ne olacak? Toprağın altında çürüyüp gidecek miyim? Ama ben yok olmak istemiyorum. Tanrı yoksa da olmasını istiyorum. Yok olmayacağımı düşünmek bana huzur veriyor. 1947 yılında Fen Fakültesinden mezun olunca doktora için Amerika'ya gitmiştim. Bir kimya hocamız vardı. Kendini Einstein'ın kimyadaki benzeri görür ve her şeyi kimya ile çözeceğine inanırdı. Bu bağlamda sık sık Tanrı kavramının da insanın acizliğinden kaynaklandığını söyler; kimya iyi anlaşıldığında Tanrı'ya ihtiyaç kalmayacağını güçlü bir şekilde izah ederdi." Yıllar sonra Erdal İnönü hocasıyla yeniden karşılaşmış. Bir konferans için gittiği Amerika'da bir otel lobisinde otururken, hocasının koltuğunun altında bir kitapla asansörden çıktığını görmüş. "Koltuğunun altındaki kitabı sordum. 'Yeni yayınlanan kitabım' deyip, bana uzattı. Baktım, Tanrıyla ilgili bir kitaptı..." (Erdal İnönü, Anılar ve Düşünceler" konulu konuşmasından, ODTÜ kampüsü, 18 Mart 1996); Ümit Meriç, Türkiye sosyalizminin öncülerinden Kerim Sadi'ye yaşlılığında sorar: "Allah var mıdır yok mudur?" Kerim Sadi bir süre duraksadıktan sonra şöyle cevap vermiş: "Senin yaşlarındayken yoktu ama galiba artık var." (Ümit Meriç, Babam Cemil Meriç, s. 188); Devrimci sol önderlerden Mihri Belli: "Reşo Ali hastalanmıştı. Yatalak olmuştu, fakat kafası işliyordu. Geçmiş olsuna gittim kendisine. Bana, "Yakında öleceğim" dedi, senden bir ricam var. Bana izin ver, atalarım gibi yok olmayacağıma, bu dünyaya bir kuş mu olur, bir bitki mi olur geri döneceğime inanayım, yok olmayayım." Reşo Ali, Alevi idi, reenkarnasyona inananlardan. "İzin senin" dedim." (Akit, 9.11.2016); İnönüFreud'un ünlü talebesi Carl Gustav Jung: "Ne zaman öfkeye ve korkuya kapılsam, ne zaman istemsizce "Ah Tanrım!" desem, O'nu anıyor, O'nu çağırıyorum. Kökeni benim kontrolümün ötesinde olduğu için, gerek olumlu gerek olumsuz açıdan, geleneklere uygun bir biçimde "tanrı" veya "kişisel tanrı" diyorum bu "kaderin gücü"ne." (The Listener, 21 Ocak 1960)

Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine

İslamcı kesimden olmayan kimselerde bu etkileri uyandıran bu yaklaşım tarzına Müslümanların mesafeli durmaları gayet doğaldır: "Avuç içlerimiz pencerenin iki yüzünde öpüştü." (Cumhuriyet Gazetesi Genel yayın Yönetmeni Can Dündar, Tutuklandık, s. 122); Solcu olan emekli vali Ziya Çoker, Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar isimli kitabında çocukluk aşkından bahsederken şunları yazmaktadır: "Birbirine yapışmış olan ellerimiz, titrek oynaşmalarla sanki duygularımızı dile getiriyorlardı."

(Ziya Çoker, Seçilmişler Atanmışlar İnsanlar, s. 24); Sinemada nişanlımla 'Ellerimizle seviştik.' (Türk anarşist yazar Gün Zileli, Yarılma, s. 223)

“Benim için yeryüzünde iyi, doğru, güzel ne varsa hepsinin diğer adı İslam’dır.” Aliya İzzetbegoviç

İslam, kölelik ve cariye meselesi

Önce zihin açıcı bir soru ile konuya giriş yapalım: İslam'ın köleliğe bakışı pozitif- olumlu olsa acaba ilk Müslümanlar hep köle, fakir insanlardan oluşur muydu? “Peygamberimizin etrafında ilk etapta köle, mazlum ve fakir insanlar çoğunluktaydı.” (Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 286) “Bu yeni din İslam'ın birçok üyesi köle idi.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) İslam'a karşı çıkan "İnkârcıların önderleri ise güç, mevki ve sermaye sahipleri idiler." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 56; Enam, 123; Ahzab, 37; Sebe, 31) Kur’an inananları sürekli olarak yoksulları doyurmaya, fakir ve güçsüzlere iyilik yapmaya, yetimlere yardım, acıma ve haklarını korumaya, malın zekatını verilmesine, infaka, ilişkilerde iyilik ve bağışla davranmaya, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmaya davet etmiştir. (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 66; Araf, 33, 157, 199; İsra, 26-38; Fussılat, 33; Necm, 29; Vakıa, 41; Müddessir, 38-45; Kıyamet 20; Fecr, 17-20; Beled, 11-18; Leyl, 5-21; Duha, 9-11; Adiyat, 6-11; Hümeze, 1-9; Maun, 1-7) Zaten bu nedenle "Zenginler, Kur’an'ın çağrısını kendi servetleri için tehlike görerek engelleyip yok etmek için ayaklanırlar." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 70)

Batı âlemi daha yeni köleliği kaldırdı. Güney Afrika’da 1994’te, ABD’de ırk ayırımı 1964’te son buldu. Ama bunun da nedeni konusunda oldukça farklı görüşler de ileri sürülmektedir. “Fernand Braudel açıkça söylüyor: Lafı gevelemeden, Avrupalılar tarafından yapılan zenci köle ticaretinin, Amerika’nın artık bu kölelere acil ihtiyacının kalmadığı bir sırada sona erdiğini kabul edelim.” (Dr. Ebubekir Sifil, Semerkand, Eylül 2006) Tabii ırkçı saldırılar hala ABD ve Avrupada devam etmekte ve bunu ‘islamofobi’ ile katmerleştirmekteler ki ayrı olarak bu konuyu da ele alacağız.

"Müslümanlar, İspanya'da köleler tarafından sevinçle karşılandılar. Bu ezilmiş köleler, İspanya'da İslam'a ilk girenlerdi. Benzer durum Hindistan'da da görülmüş, Kast Sistemi'nin en altında bulunan fakir insanlar; balıkçılar, tarım işçileri İslam'a sevinçle girmişlerdi, tıpkı ilk Müslümanların kölelerden oluşması gibi! " (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 182) Oryantalist R. Dozy, ‘İspanya Müslümanlarının tarihi’ kitabında, İspanya'nın Müslümanlar tarafından fethinden sonra 'köleler tarafından işlenen derebeylik alanlarının zenginlerden alınarak çalışanlar arasında eşit taksim edildiğini ve zamanla bu kölelerin zenginleştiği' anlatılır. (Dozy, II/43) İslam'a önyargılı bir oryantalistin dilinden: "Kölelik, en sert özelliklerinin birçoğundan arındırılmış durumdaydı. Kölelerde diğer vatandaşlar gibi kendi haklarına sahiptir ve hatta Bir kölenin, sahibini kötü muameleden dolayı kadıya şikayet edebildiği bile söylenir." (Mevanio, s. 96; John Harris, Navigantium atque Itinerantium Bibliotheca, II/819) "Dinlerini değiştirmiş olan kölelerin büyük çoğunluğu dinlerini kendi hür iradeleriyle değiştirmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 234) Batıda "Kölelik resmi olarak kalmasına rağmen, sömürü ve haksızlık çok daha büyük ölçekte ve çok daha rafine yollarla devam etmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) Batılılar hala “Çağdaş dünyadaki kadınları ve hatta çocukları bir ticaret ve eğlence malzemesi olarak kullanan kölelik düzeni konusunda çözüm getirici bir fikir üretemiyorlar. Çağdaş dünyada hala renge ve etnik kökene göre ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı son hızıyla devam etmektedir.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 52) Hâlbuki “Kur'an uygulandığı takdirde köleliği yok edecek eylemleri ibadet olarak sunmuştur. Günümüzde birçok kimse ekonomik yoksulluklar ve cinsel istismarlar yaşamakta, iradelerini özgürce kullanamamakta, zorla seks kölesi yapılmaktadır. Uluslararası

İş Örgütü'ne göre şu anda, kimisi seks işçisi, kimisi zorla çalıştırılan 40 milyon civarında modern köle mevcuttur. Bazılarına göre, dünya tarihinde sayı olarak en çok kölenin olduğu dönem içinde bulunduğumuz dönemdir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 311) Kur'an köleler için yapılacak harcamaların ibadet olduğunu ifade etmiştir. Kur'an hiçbir şekilde özgür bir bireyi köleleştirmeye cevaz vermemiştir. (Muhammed, 4) "Bodley: Müslüman orduları fethettikleri yerleri, hiçbir zaman birer köle ve ta'bi devlet halinde koymadılar, onların doğal kaynak ve maddelerini kendi faydalarına olarak kullanmadılar." (Bodley, Hz. Muhammed, s. 106) Bernard Lewis: "Müslüman teologlar ve hukuk bilginleri, hiçbir zaman Doğu tarafından oluşturulan veya Allah'ın köle olmaya mahkum ettiği insan ırkları fikrini kabul etmemiştir." (Levis Ortadoğu'da ırk kavramı ve kölelik, s. 91)

İslam'a göre köle ve cariyeden kast edilen savaş esirleridir. "İslâm, hür insanların kaçırılıp, köle olarak alınıp satılmalarını bütünüyle yasaklamıştır. Savaş esirlerinin ise, Müslüman savaş esirleriyle değiştirilinceye ya da fidye karşılığında serbest bırakılıncaya kadar köle olarak tutulabilmelerine izin vermiş fakat bunu emretmemiştir." (Mevdudi, Tefhim'ül Kur'an, III/485-486; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 221; M. Hamidullah, Devlet İdaresi, 263); "Savaş esirleri konusu, dünyada süregelen savaş politikası ile ilgilidir. Günümüzde savaş esirlerini değişimine razı olmayan düşman bir ülkeyle savaşıyor olsak, bizim tek taraflı olarak esirleri serbest bırakmamız uygun olur mu?" (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 285) Bir kişiyi çalışma kamplarına kapatmak, kölelikten daha iyi midir? (Mevdudi, Resâil Mesâil, II/225-226) Bedir esirlerinden Ebu Aziz esaret durumunu şöyle anlatır: "Beni teslim ettikleri Ensârînin ailesi sabah akşam sadece hurma ile yetinirken, bana yemek ikram ediyorlardı." (Mevdudi, Resâil Mesâil, 1/373) "Müslümanların kölelerinin hayatı 19. yüzyıl Avrupa'sındaki bir fabrika işçisinden daha emin ve daha iyiydi." (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 41) Aslında İslam'a göre kölelik kavramı " Bütün tutsaklık ve sömürü -sosyal, ekonomik ve politik esaret- biçimlerini kapsar." (Esed, Mesaj, III/1274) İnsanın, nefsini dünyaya aşırı bağlamaktan, arzulardan kurtarması da hürriyete kavuşma ve kavuşmama kapsamındadır. (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 512) İnsanı dünyanın endişe, aldatmacalarından azade edip cehennem azabından kurtarmaya yönelik her amel, esaretten kurtulma kapsamındadır. (Yazır, Hak Dini, 8/5843) "Köleliğin aslında savaş esirlerinden ibaret olması gerekir. Hz peygamber; 'Huzuru ilahide üç kişi beni kendilerine hasım olarak bulacaktır. Bunlardan bir tanesi de insan alıp satandır.' buyurmuşlardır. İslamiyet daha başlangıçta köleliği ortadan kaldıracak hükümleri ortaya koymuştur." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 216, 217) Muhammed Suresi 4. ayeti, elde ettiğiniz esirlerin fidyeyle veya karşılıksız olarak serbest bırakılmalarını emreder. "İslam köleliği başlatmamış, var olan kölelik stokunu eritecek emirler ve yasaklar ortaya koymuştur. Hz Peygamber de esirleri kurtulacağı güne dek himaye edilmek üzere bazı ailelere vermiştir." (Seyyid Sâbık, Fıkhu's-sünne, II/688)

Kölelik İslam öncesi başlamış ve İslam dışı emperyalist, feodal sistemlerin eseri olmuş ve bunlarla varlığını devam ettirmiştir. İslam öncesi devirde Arabistan'da ve genel olarak dünyada iki çeşit kölelik vardı;

a) Hür insanları bazı ülkelerden zorla toplayıp köle olarak satmak şeklinde oluşan kölelik,
b) Savaşlarda esir düşenleri köle statüsüne sokarak oluşturulan kölelik.

İlk şekli Allah ve Peygamber tarafından bize aktarılan şu sözle kesin olarak yasaklanmıştır;

"Allah şöyle buyurdu: Üç topluluk vardır ki ben kıyamet günü onların karşısındayım, onların düşmanıyım. Benim düşman olduğum kimsenin durumu ise perişandır. Birincisi benim adıma söz verip sonra sözünden dönen, ikincisi hür bir insanı köle yapan, üçüncüsü, çalıştırdığı işçinin ücretini vermeyen" (Buhârî, Büyû 106, İcâre 10; İbni Mâce, Ruhûn 4)

Böylece İslam hür insanın köle edilemeyeceğini açıkça ifade etmiş, köleliğin tarihsel temelini yıkmıştır. Çünkü islam'a göre önce insan olmada herkes eşittir: "Hepiniz birbirinizdensiniz. " (Nisa, 25); "Siz Ademoğullarısınız, Adem de topraktandır" (Buhârî, "Ḥac", 13); "Biliniz ki hiçbir Arab'ın Arap olmayana, Arap olmayan kimsenin de bir Araba, hiçbir beyazın siyaha, hiçbir siyahın da beyaza üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak Allah'a yakınlık, mükemmellik ve arınma iledir" (İbn Hanbel, 5/411; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, h. no:5622; Ayrıca, Hucurat, 13) Bu ayet ve hadisler gösteriyor ki, İslam ırk, renk, soy üstünlüğünü kesinlikle reddetmiştir.

İkinci şekildeki kölelik hakkında ise İslam'ın hükmü şöyledir; Müslümanlarla savaşan emperyalist ve zalim milletler 'savaşta ellerine geçen tutsakları karşılıklı olarak salıvermeye yanaşmadıkları takdirde' savaş esirlerinin köle yapılmasına izin vardır. Fakat buradaki köle kavramı tarihteki kölelik kavramından farklıdır; Diyelim ki İslam devleti ile emperyalist bir ülke savaştılar ve her iki tarafta da savaş esirleri var. İslam devleti bu durumda esirlerin karşılıklı salıverilmesini teklif eder. Karşı taraf bu teklifi kabul etmezse İslam şu ihtimalleri ortaya koyar;

a) Salıverilmeleri İslam devleti için zararlı değilse, serbest bırakılırlar. Savaş esirlerini iyilik ve ihsan ile salıvermek hayırlı işlerdendir: (Muhammed, 4)

İsraile esir düşen çocuk ve kadınlar

b) Esirleri Müslüman ailelerin evlerine yerleştirmek.

"Hamas'ın silahlı kanadı İzzettin El Kassam Tugayları tarafından rehin alınan iki İsrailli kadın dün akşam serbest bırakılmıştı. O kadınlardan biri olan Yochaved Lifshitz, Tel Aviv'deki Ichilov Hastanesi'nde basına açıklamalarda bulundu: Haklarını teslim etmem lazım. Bizi ilk götürdüklerinde Müslüman olduklarını ve bize zarar vermeyeceklerini söylediler. Bizimle kendi yedikleri yemekten paylaştılar. Her ihtiyacımızla ilgilendiler, çok naziklerdi. Hijyenden ve yemek yediğimizden emin oldular. Kendi yedikleri yemeklerin aynısını bize de yedirdiler. Krem peynirli pideler, eritilmiş peynir, salatalık... Gün aşırı nasıl olduğumuzu görmek için gelen doktorumuz vardı. Sağlık görevlisi bizimle devamlı ilgilenip ilaçlarımızı ihmal etmiyordu. Bize çok iyi davrandılar. Tüm ayrıntılarla onlar ilgilendi. Her şeyimizin eksiksiz ve tuvaletlerin de temiz olduğundan emin oldular. Tuvaletleri biz değil onlar temizliyorlardı. Şampuan, saç kremi ve klima dahil ihtiyacımız olan her şeyi hazırladılar." (TVnet, 24 Ekim 2023)

Burada şunu belirtelim ki; Batı dünyası, savaş esirleri sorununa toplama kamplarıyla çözüm aramıştır. En bilinenleri Nazilerin kampları, Sovyet esir kampları, Gulag ve Afganistan'daki Müslüman esirler kampları, Fransa'nın Cezayir'deki ve İtalya'nın Libya'deki milyonlarca Müslümanın esir tutulduğu kamplar ile günümüzde Çin devletinin Doğu Türkistan

Müslümanlarını topladığı kamplar, ABD'nin Guantanamo, Ebu Gureyb Cezaevi, Manzanar vd. Buralarda savaş esirleri bütün insani haklardan yoksun bir şekilde karşılıksız çalışmaya zorlanarak uzun yıllar hapishane hayatına mahkûm edilmektedirler. Buna karşın İslam'ın getirdiği çözüm yolu, bu esirleri Müslümanlar arasında fert fert dağıtmaktır. Müslümanların 'hukuki sorumluluğuna verilen' bu savaş esirlerinin 'kanuni statüleri' vardır. Esirlerle Müslümanlar arasında İlahi sevgi ve adalete dayalı olarak kurulan ilişki, onların toplumda insanca yaşamalarını ve İslam'ı her yönüyle tanımalarını sağlamayı amaçlamaktadır**.** Kısacası İslam'daki kölelikten kasıt savaş esirliğidir. Köleden kasıt, kesinlikle üzerinde sınırsız yetkiye sahip olunan kişi demek değildir. İslam esirlerle ilgili olarak şu sorumlulukları getirmiştir;

Elinizin altında bulunan kölelere iyilik ve güzellikle davranın. Köleleriniz kardeşlerinizdir. Kimin kardeşi elinin altında (yani hukuki sorumluluğunda) bulunursa ona yediğinden yedirsin, giydiğinden giydirsin. Onlara yapamayacakları işi yüklemesin, zor işlerde onlara yardım edin (Taberi, II/526; Muhammed b. Tahir Aşur, İnsan ve Toplum, s. 222) Kölelerin duygularına saygı ve onun haysiyetini koruma konusunda Hz. Muhammed şöyle demiştir; "Sizden hiçbiriniz, bu benim kölemdir, bu benim cariyemdir, demesin. Ancak kızım, oğlum veya kardeşim, desin" (Muslim, Elfaz 15, (2249); Sünen-i Ebu Davud Terceme ve Şerhi,16/218; Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, El Ebedül Müfred 1, s. 208; Mevdudi, Tefhim, III/500) Onlarla serbest kalmak üzere anlaşma yapılır. Yani belirlenecek bir ücret karşılığında her esir serbest kalma anlaşması yapar. Kuran'ın bu konudaki açıklamasından, kölenin bu konuda getireceği teklifi kabul etmenin zorunlu olduğu anlaşılır. (Nur, 33) Ve onlara yaptıkları iş karşılığında ücret ödenmesi gerekir. Karşılıksız olarak serbestte bırakılabilirler. Bu konuda bizzat Peygamberimiz 63 köle azat ederek örnek olmuştur. Hz. Aişe 67, Hz. Abbas 70, Hz. Abdullah bin Ömer 100, Hz. Abdurrahman bin Avf 3000 köle azat ederek İslam'ın bu konudaki anlayışını, uygulamalarıyla gözler önüne sermiştir. Şu da bilinmelidir ki, Müslümanlar başkalarının kölelerini de satın alıp azat etmişlerdir. Sonuçta dört Halife devri sona ermeden İslam öncesi köle olanların hepsi hürriyetlerini elde etmiş bulunuyorlardı. Bu sayede tarihten miras alınan kölelik pratikte kaldırılmış olmuştur. Süveyd b. Mukarrin: "Bizim sadece bir tane de cariyemiz vardı. En küçüğümüz onun yüzüne bir tokat vurdu da (ceza olarak) Peygamber (s.a.) bize (onun) azad edilmesini emretti." (Müslim, eyman 31-33.) Efendimiz sadece köleleri özgürlüğe kavuşturmayı teşvik etmemiş aynı zamanda onlara para yardımında bulunmayı da tavsiye etmiştir. (et-Teshil, II/201'den nakleden Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 2, s. 233)

Şöyle bir soru sorulabilir; "İslam niçin ilk anda toplumda bulunan köleleri hemen hürriyetlerine kavuşturma yoluna gitmedi?" İslam, toplumun eğitiminde kişisel ve toplumsal yasaları göz önüne alarak çözüm yoluna gider. O devirdeki köleler yüzyıllardır kölelik kurumuna sahip bir toplumda yaşıyorlardı. Bu durum kölelerin üzerinde öyle bir etki yapmıştı ki; tek başlarına karar veremiyor, bir şey yapabilmek için başkasından gelecek emirleri bekliyorlardı. Her zaman emir almaya ve bu emirlerle iş yapmaya alışmışlardı. Tam bir kişisel özgürlük içinde kendi başlarına yaşamaları çok zordu. İşte İslam köleye benlik bilinci, insanlık onuru ve özgürlük bilinci kazandırmakla işe başlamış, yüzyıllar süren esirlik kültürünün etkilerini ortadan kaldırarak sadece kâğıt üzerinde değil insanların ruhlarında devrim yapmış, böylece kölelik zihniyetini ortadan kaldırmıştır. "Köleliği içten değiştirmek lazımdır. İslam, köleye insani itibarını kazandırmada akıllara hayret verecek bir dereceye ulaşmıştır." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 68) "Kur'an kölelerin hürleştirilmesi için ilk ve en büyük çalışmayı başlatmıştır." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 26) Sadece kağıt üzerinde yapılan kölelerin özgürleştirilmesinin sonuçlarını ABD köleliği kaldırması (1862) sonucu olan olaylarda gördük. İş bulamayan ve düzen kuramayan köleler yeniden eski sahiplerinin yanına dönmüşlerdir. 1939'da ABD'de zenciler beyazlarla aynı musluktan su bile içemiyor, 1959'da aynı okula gidemiyorlardı. Rosa Parks adlı bayan 1 Aralık 1955 tarihinde otobüste bir beyaza yer vermediği için tutuklanmıştı. Eğitimde bile üniversitede zenciler beyazlarla aynı sırada oturamıyorlardı. 18 Haziran 2015 tarihinde bile bir beyz siyahilerin gittiği bir kilisede 9 kişiyi katletmekte, Genç ve silahsız bir

siyahi olan Michael Brown, 9 Ağustos 2014 tarihinde Missouri eyaletinde beyaz bir polis olan Darren Wilson tarafından öldürülmektedir. Son olarak bir siyahi olan 23 yaşındaki Zakia Cumming'in sözlerini paylaşalım; "1960'lara geri dönüyoruz. Amerika'da halen ırkçılık ile uğraşıyoruz ama bu kez farklı bir ırkçılık biçimi bu. Eskiden siyahlar bazı lokantalara gidemez veya otobüslerde ön sıralara oturamazdı. Şimdi ise belki her türlü lokantaya gidebiliyor ve otobüslerin önlerinde oturabiliyoruz. Ama örneğin biz aynı şehirde Washington'da yaşamamıza rağmen, kentte siyahların ve beyazların oturduğu yerlerde verilen eğitim çok farklı."

Kölelik

Kölelik İslam'la birlikte başlamamıştır. Kölelik İslam'dan öncede var olan Hz Resul ve İslam'la şekil değiştirip, askeri (esir statüsü) ve dini (tebliğ vasıtası) bir hüviyet kazanıp kölelik müessesesinin kaldırılması için tüm şart ve prensipler hazırlanmıştır. Son hamleyi yapması istenen Müslümanlar İslam'ın pek çok konusunda olduğu gibi köleliğin kaldırılması konusunda da İslam'ın çizgisinden sapıp, konuyu amacından saptırmışlardır. Mesela, içki İslam'da yasak olduğu halde ve içen kişilere sorulduğunda "Elhamdülillah Müslümanım." dediği halde, ülkemizde içki satışı hala daha yüksek düzeydedir. Bunda sorumlu olan İslam değil, (Adı) Müslümanlardır. Yani İslam farklı şeydir, Müslüman farklı şeydir. İslam insanların dünya ahiret saadetini hedefleyen kurallar bütünüdür, onu kabul edip (Mü'min) uygulayan (Müslüman) ise insandır. Pratikte İslam namazı farz kılar, içkiyi yasaklar, zikri, okumayı, düşünmeyi emreder, gıybeti, kumarı yasaklar. Müslümanım diyen; düşünmeyi terk eder, gıybeti bırakmaz, namaz kılmaz, içki içer, Kur'an'ın ilk emri oku iken Müslüman'ım diyen kitaplardan fersah fersah kaçarsa, burada İslam ile Müslüman birbirinden çok farklı olabilmektedir. Bunu durumu Kuran'ın "Müslüman oldum de, iman ettim deme." (Hucurat, 14) ayeti, M A. Ersoy ise: "Avrupa'nın işleri dinimiz, işlerimiz dinleri gibi." şeklindeki tanımı özetlemektedir. Kuran sabun gibidir, evine alıp duvara asmakla insan temiz olmaz. Kuran ilaç gibidir, reçeteyi muska gibi üzerinde taşımakla iyileşemez insan. Kuran güneş gibidir, güneşten kaçanı, güneş aydınlatmaz. İslam'la, İslam'ın emir- yasaklarını kabul edip yaşayacağını iddia edenler (Müslümanlar) arasında dağlar kadar fark olabilmektedir. Bu fark azaldıkça Müslüman kazanır, insanlığa örnek olur, fark arttıkça hem kendini hem İslam'ı karalar, kötü gösterir hem de dünya ahiret saadetine ulaşamaz, tıpkı günümüz Müslümanlarının içinde olduğu hal gibi. Kölelik konusunda da durum aynıdır. Biz İslam'ı savunuruz, İslam'ı yaşamayan adı Müslüman, dini para, makam, dünya, karşı cins olan insanları ve hatalarını değil. Yoksa günümüz Müslüman prototibine baktığımız zaman namaz kılmayan, içki içen, faiz yiyen, şans oyunları oynayan, okumayan vd." özelliklere sahip olanlara Müslüman dendiği sonucuna ulaşmamız gerekir ki, bunun İslam ile bir alakasının olmadığı ortadadır.

Peki, Müslümanlar değil ama İslam (Kur'an ve hadis) köleliğe nasıl bakmaktadır?

İslam'a saldıran önyargılı kişilerin sömürdüğü çağdaş köleler: Emeği verilmeyen işçi, memur, köylüler, bedeni kullanılan fahişe, telekızlar, çocuk işçiler konusunu şimdilik bir tarafa bırakırsak şunu rahatlıkla görürüz ki ne İslam'ın ilk dönemlerinde ne de günümüzde köleliğin kökeni İslam değildir, varlığı da İslam'la devam etmemektedir.

1- Köleliğin bir vakıa, hayatın içinde var olduğu bir dönemde Hz. Resul şu prensipleri getirmiştir:

"Kim kölesini öldürürse, hapseder, gıdasını keserse onu hapsedin, gıdasını kesin öldürün." (Ebû Davud, Diyet 7; İbn Mâce, Diyet 23; Nesâî, Kasem 10); "Hizmetçi ve köleleriniz sizin kardeşlerinizdir. Ona yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin. Eğer onlara zor işler teklif ederseniz derhal onlara

yardım ediniz." (Müslim, Eyman 29; Müsned 5/161; M. Hamidullah, Allah'ın Elçisi Hz. Muhammed, s. 126, 127); "Sizden biriniz bu kölemdir, bu cariyemdir demesin. Kızım veya oğlum yahut kardeşimdir, desin." (Muslim, Elfaz 3; Müsned 2/484); Köle zor işlerde çalıştırılmaz. (Buhârî, "İmân", 22; Müslim, "İmân", 40) "Hz. Resul kölesi Zeyd b. Harise'yi serbest bırakır fakat o peygamberimizi terk etmez ve Hz. Resul'e hizmete devam eder. (İbn-i Hişâm, I, 267; İbn-i Sa'd, III, 42; Tirmizî, Menâkıb, 39/3815; Buhari, 3/303) Hz. Ömer (ra) Mescid-i Aksâ'nın teslim alınması için yaptıkları seyahatlerinde, bineği Medine'den oraya kadar hizmetçisiyle nöbetleşe kullanır. Hz. Osman devlet reisi olduğu dönemde kölesinin kulağını çektiği için, halkın gözünün önünde, kulağını köleye uzatıp çektirir. Ebû Zer'de takım elbisesinin bir parçasını hizmetçisine giydiriyor, bir parçasını da kendi sırtına alıyordu. (Ebû Avâne, Müsned 4/72; Beyhakî, Sünen 8/7) Görüldüğü gibi birinci merhalede kölenin insan olarak hakları topluma yerleştirilir. Bu öyle bir eğitim sürecidir ki Hollandalı bir oryantalist olan Snouck Hurgronje: "Avrupalılar, İslâm'da kölelik hakkında Amerika ile doğudaki şartları birbirine karıştırmaktan dolayı hatalı hükümler vermişlerdir. Bundan dolayı İngilizler'in köle ticaretini men için koydukları nizamlar hakkındaki övgüler pek yerinde değildir. Bugünkü şartlar içinde onlar için köle olmak bir saadettir. Denemek için kendilerine, benimle birlikte yurtlarına dönmelerini teklif ettiğim kölelerin hemen hepsi, bu teklifimi, ancak kendilerini tekrar Mekke'ye getirmem şartı ile kabul ediyorlardı." (İslâm Ansiklopedisi, MEB, 1/113) demektedir.

Peygamberimizin de kölesi ve cariyesi vardı. Hz Muhammed'in kölesi Zeyd b. Harise, efendimiz tarafından azad edilmesine, babası ve amcasının bütün ısrarlarına rağmen yinede hizmette kalmayı tercih etmiştir. (DİB Ansiklopedi, Zeyd b. Harise maddesi; Prof. Dr. Abdülaziz Hatip , Kuran ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 50) Azadlı kölesi Bilal-i Habeşi'yi ise, hem müezzin hem de çoğu zaman devlet hazinesi sorumlusu yapmıştır. (İbn-i Hacer, el-İsabe, I, 165) Efendimiz tüm kölelerini azad etmiştir! (Buhârî, Itk, 1; Ebû Dâvud, Edeb, 120; Askalani Buluğu'l-Meram, Trc. 4/294) Diyarbekri, Tarihu'l-Hamis adlı kitabında (2/178- 179) azad edilenlerin tek tek isimlerini sayar! Kölesini dövdüğünü duyduğu sahabeleri uyarıp kölelerin azad edilmelerini sağlamıştır. (Müslim, Eyman, 32,35) Sadece Müslümanlara değil, haberi olduğu her yerdeki köleleri hürriyetlerine kavuşturmaya çalışmıştır. Mesela, Yemen Hükümdarı Zülkelâ el-Himyeri'ye bir mektup göndermiş ve eli altındaki 4.000 kölenin azat edilmesine vesile olmuştur. (İbn Düreyd, s. 308; İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-ğâbe, 2/176-177; İbn Hacer, el-İsabe, 1/492-493)

2- Kölenin de bir insan olduğu bilincine ulaştırılan topluma, ikinci merhale olarak savaşta esir edilen bu insanların hürriyetlerine kavuşmaları için çeşitli sebepler oluşturulmuştur. Mesela: yeminini bozan, yanlışlıkla adam öldüren, sevap için veya anlaşma ile köle azat etme gibi. "Hangi mü'min, bir köleyi azat ederse, Allah da o azat ettiği kölenin her bir organına karşılık bir organını cehennem ateşinden azat eder." (Buhârî, `Itk", 1; Müslim, "`Itk"; 21(1509); Tirmizî, "Nüzûr", 20); "Hanginizin yanında bir kız köle (velîde) bulunur, onun yetişmesi için eğitim imkânı tanır, en güzel bilgilerle donanmasına yardımcı olur ve sonunda azat edip onunla da evlenirse, kendisi için iki ecir vardır. (Aynî, Bedreddin Ebî Muhammed Mahmud b. Ahmed, XVI/267-268; Ayrıca: Buhârî, "`İlim", 31; "`Itk" 14, 16, "Nikâh", 12, "Enbiyâ" 48, "Meğâzî", 35,"Cihâd", 145, "Salât",12; Müslim, "İmân", 241 (154), "Nikâh", 84 (1365); Ebû Dâvûd, "Nikâh", 5(2053); Tirmizî, "Nikâh", 25 (1116); Nesâî, "Nikâh", 65)

Köleler İslamordusuna komutan da (İbn Manzûr, Muhtasaru Târîhu Dımaşk li İbn Asâkir, I/42) olmuştur, şehirlere valie. (Belâzurî, Ensâb, I/163)

İslam köleyi azat etmeyi tavsiye etmiştir de toptan köleliğin kaldırılması için niçin açıkça emir vermemiştir? Mesela bir savaş yapılır. Esirler elde edilir. Bu esirlere uygulanacak maddeler şunlar olabilir: Esir idam edilir, bu ise zalimliktir ve İslam'da zulüm yasaktır. Toplama kamplarında esirlerin bir arada tutulması ihtimali ki esir kamplarında yapılan zulüm örnekleri işkence, öldürme, tecavüz, gayri insani muamelelerim çeşitleri, birinci, ikinci dünya ve çağdaş dünyanın devletleri arasındaki savaşlarda bol bol görülmüştür ve bu da İslam'a, insanlığa

yakışmaz bir tutumdur. Esiri serbest bırakma ihtimali ki bu durumda düşman tarafı serbest bırakmayabilir veya serbest bırakılan esir tekrar savaşa katılabilir. Ve son ihtimal:

İslam'ın köleliğin (Savaş esirliğinin) kalkma şartları olgunlaşana tek savunduğu görüş: Esirleri önce Müslüman ailelerine taksim edip, böylece onların karşı çıktıkları dünya görüşünü, yaşayarak görüp, öğrenip insanca muamele görüp İslam'ı tanıttıktan sonra bu insanların çeşitli sebepler bulunarak (sevap, yemini bozmanın cezası vd.) serbest bırakılması veya Müslüman esirlerle karşılıklı değiştirilmeleri. "İslam birçok cezadan kurtulma kefareti olarak öncelikle köle Azat etmeyi şart koşmuştur." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 84)

Özetle; esir edilen kişiye insanca muamele edilir, yanlışları, ön yargıları gösterilir, gerçek (Teori ve pratiğiyle yaşanarak) öğretilir sonrada esir serbest bırakılır. İslam'da kölelik budur, eğer bu insani ve ahlaki duruma kölelik adını verebilirsek! İşte tüm bu sebeplerden dolayı Ahmet Cevdet Paşa, "Müslümanlıkta köle almak, köle olmaktır." der. (Kamil Miras, Tecrid-i Sarih Tercümesi, 7/466) İslam'ın kölelere bakışını anlatacak en iyi örnek, kölelikten müezzinlerin efendiliğine yükselen sahabi Bilal-i Habeşi'den siyasilerin köle ile ikinci sınıf vatandaş kabul edildiği yıllarda Osmanlı devletinde dünyanın ilk siyahi pilotu olan İzmirli Ahmet Ali Efendiye örnekler ortadadır.

İslam bazı haramları aşama aşama ortadan kaldırmıştır. İçki, kölelik gibi. Çünkü toplumu o haramın kaldırılacağı ortama hazırlamak lazımdır. Bu da belli bir eğitim ile tedricen, aşamalı olarak sağlanmıştır. "İslam köleliğin kaldırılmasını aşamalı olarak hedeflemiştir" (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 25) Namazdan içkiye İslam'a aykırı işler yapıp kendine Müslüman diyenlerin yaptıkları suçun şahsiliği kuralı gereği kendilerini bağlar!

Günümüzde savaş esiri olan köle ve cariye hukuku yerine çağdaş hukuk ile kıyaslanamayacak düzenlemeyi de dünya İslam alimleri ve devlet yöneticileri birlikte karar vereceklerdir.

Cariye

Cariye; Savaşta esir edilen, savaşa bizzat katılan kadın asker, düşman safları içinde yer alan esir kadın savaşçılardır. Günümüzde artık cariyelik konusu tarihi ilgilendiren bir konu haline gelmiştir ve tarihî bir hadise olan cariyelik müessesesi günümüzde hiçbir şekilde uygulamak mümkün görünmemektedir. Ama gerek tarihte gerek günümüzde İslam dışı uygulamalar ile kıyaslanamayacak derecede ileri seviyede düzenlemelere sahip olduğu da bir realitedir.

Ali Rıza Demircan, 'Kuran ve Sünnet ışığında cariyeler' isimli kitabında, 'Allah, meşru savaş sonrasında -geçici süreli- esir alınmasını onaylamıştır.' demektedir. Nisa, 36. ayette Allah şöyle buyurur: "Esirlerinize ihsan ile (Allah görüyor bilincinde iyilikle) muamele edin. "İslam dini, tarihten ve cahiliyet toplumundan devraldığı insanlık dışı köleliği, kendine özgü insancıl kuralları olan 'İslam savaş esirliği sistemini' kurarak, 'kurumsal ve kuramsal' olarak yasaklamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 151, 152) İslamî dönemde meşru savaşlar sonucu alınan esirlerin hiçbirisi köleleştirilmemiştir. Onlar kısa süre içinde özgürlüklerine kavuşturulmuştur. İslam yalnızca karşılıksız veya fidye karşılığı bırakılmalarını esirlerin emreder. (Tevbe, 60; Nur, 33; Nisa, 92; Maide, 89; Mücadele, 3-4; Nur,32; Nisa,3, 25; Müslim, Eyman, 30-30; İbni Mace, 2525; Müslim, Eyman, 12) Cariyeler, geçici statülü savaş esirleridir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 153) İslam evlendirilmelerini teşvik eder ve onlarla cinsel ilişkiye girmesi için rızaya dayalı nikâh şartını koşar. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 150)

Kur'an'da carye değil, "meleket eymanuhum" yani "Sağ elin sahip olduğu" anlamındaki deyim geçer ki bundan maksat nikâh sahibi olmaktır. Zira bu tabir henüz savaş ve esir kadın

ele geçirmenin söz konusu olmadığı Mekke dönemi ayetlerinde geçmektedir (Mearic, 30) Bu kavramın maksadı insanları zinadan menetmek ve yeni bir nikâh bulunmaksızın veya eğer kadın memluke (esir, köle) ise nikah sahibi olmaksızın onlarla cinsi temasta bulunmaktan men etmektir. Savaşta esir alınan kadınlar, esir değişimi veya serbest bırakma söz konusu değilse, siyasi olarak esaret altında olurlar fakat onlarla cinsel ilişkiye girilemez. Bunun için her normal kadınla yapıldığı gibi ayrıca nikâh kıyılması gerekir. Buna ise "eş" denilir. İslam vicdanı her ne şekilde olursa olsun "nikâhsız" ilişkiye cevaz vermez. Şu ayet ise, esir alınarak köle yapılan ve böylece evlilik dışı nikâhsız cinsel ilişki kurulabilen kadın demek olan "cariye" uygulamasına yol olmadığının apaçık delilidir: "Hür mümin kadınlarla ***(***muhsanât***)*** bir yuva kurmaya güç yetirecek durumda olmayanlarınız, savaşta esir alarak sahip olduğunuz ***(***ma meleket eymânukum***)*** iman etmiş kadınları düşünebilir. Allah imanınız ile ilgili her şeyi biliyor**.** İman edenler artık birbirinin can yoldaşıdırlar. Şu halde onları namusuyla yaşamaları şartıyla, ailelerinden izin alarak ve mehirlerini vererek nikâhlayın." **(Nisa, 25)** Dikkate edin, düpedüz ailesinden izinli, mehirli, normal (meşru) evlilikten bahsediliyor. (Muhammed Rıdvan Sadıkoğlu, Hz Havva'dan Günümüze Kadın, s. 125-128)

"Bugün bir savaş olsa ve Müslümanların eline erkek ve kadınlardan oluşan yüzlerce esir düşse şunlar yapılır: Güvenliği sağlanmış korunaklı bir yerde bekletilirler. Ganimet olarak görülemezler. Esir alan askerlere dağıtılamaz, hiçbiri köle ve cariye yapılamaz. Evli olanların evlilikleri devam eder. Esir düştü diye ailesinden veya eşinden zorla koparılamaz, hangi dine göre kıyarsa kıymış olsun nikâhı feshedilemez. Her türlü kötü muamele, angarya, işkence, tecavüz, cinsel taciz yasak olur. Misafir muamelesi görürler**.** Ya esir mübadelesi karşılığında serbest bırakılırlar. Ya fidye veya tazminat karşılığı salıverilirler. Ya örneğin, lisan belletme, teknoloji öğretme, meslek kazandırma vs. karşılığı üçer beşer serbest bırakılırlar. İçlerinden kendi istekleri ile evlenmek ve Müslüman toplumda yaşamak isteyen olursa, kendi rızasıyla, ailesinin izni alınarak (hatta çağrılarak) ve mehirleri tastamam verilerek bekârlarla telli duvaklı, davullu zurnalı baş göz edilip serbest bırakılırlar." (R. İhsan Eliaçık, İslam'da "Cariye" Var mı? Adil Medya, 22 Ekim 2014) Hz. Peygamber'in cariyesi Mariye ile evlenmiştir. Kur'an içlerinde Mariye'nin de olduğu Hz. Peygamber'in hanımlarından ayırt etmeksizin "Ey peygamber eşleri" diye bahseder. (Tahrim, 1-2)

Hz. Ömer'in hilafeti sırasında Suriye'nin fethi sebebiyle sayıları yüz bini bulan erkekli kadınlı esirler ele geçmişti. Bu kadar insana ne yapılacağı sorun olunca Hz. Ali: "Ey Ömer! Bunların hepsi Bizans'ın zulmü altında inleyen sefil ve biçare insanlardır. Artık bunlar bizim halkımızdır. Bunların kolları ve cesetleri kazanıldı, şimdi de yüreklerinin kazanılmasına sıra geldi. Görüşüm şudur: Hepsini kayıtsız şartsız serbest bırak! İslam'ın sevgi, merhamet ve adaleti altında saadetle yaşasınlar. Varsınlar çoluk çocuklarına kavuşsunlar." (Filibeli Ahmet Hilmi; İslam Tarihi, shf. 287) Hz. Ömer bu görüşü kabul etti. Yüz bin esirin serbest bırakılması için derhal bölge komutanı Ebu Ebeyde b. Cerrah'a emir gönderdi.

Bizim bu bakışımızı hayranlıkla ifade eden Avrupalılarsa şöyle diyorlar: Fransız yazar D'Ohsson, 1791′de Paris'te yayınladığı 'Tableau General De L'Empire Othoman' isimli eserinin 4. cildinin 381. sayfasında şöyle diyor: "Dünyada esirlere, kölelere, cariyelere ve hatta kürek mahkümlarına Müslüman Türklerden daha iyi muamele eden bir millet daha yoktur.**"** Türk ve İslam düşmanlığıyla tanınan Baron De Tot, 1785 yılında yayınlanan 'Memorye Surles Turcs' isimli eserinin 2. cildinin 251. sayfasında şöyle demektedir: "İtiraf etmeliyiz ki, köleleriyle cariyelerine fena muamele edenler yalnız Avrupalı Hristiyanlardır."

Irak içişleri bakanlığının açıkladığı 'resmi' verilere göre ABD'nin Irak işgali sonrası esir olan Irak'lı kadın sayısı 5130. Tecavüze uğrayanların sayısı 3330, hamile kalıp hapishanede doğum yapanların sayısı 1200, zorla kürtaj yaptırılanların sayısı 1830, toplu tecavüz nedeni ile hayatını kaydebedenlerin sayısı 180. İşkence altında öldürülenlerin sayısı 120. 4.000 kadından ise haber alınamıyor! (Yeni akit, 26.02.2013) Bunlar işgal altındaki ülkenin açıklayabildiği 'resmi' rakamlar ve medeni batılı ülkeler dünyanın birçok ülkesini işgal etmiş ve hala işgal etmektedirler.

"İslam eski kölelik bağlarının tümünü kurutmuştur. Kurutulmayan memba harp köleliğidir. Resulullah Bedir Savaşı'nda mübadelesiz olarak müşriklerin esirlerini serbest bırakmıştır. Fransız ihtilâli, köleliği Avrupa'da ilga etti. Peki o zaman Müslüman Cezayir'de Fransa'nın yaptıklarının adı nedir? Amerika'nın Afrika'daki siyahlara yaptıklarının adı nedir? İslam insanlara karşı açık sözlüdür, köleliği ilga yolu da mevcuttur, fakat o yolu açmak, alemin harp esirlerinin köleleştirmemeye ittifak etmesine bağlıdır. Amerikalılar kulüp, lokanta ve otellerine 'yalnız beyazlara' veya 'köpeklerin ve siyahların girmesi yasaktır' ibaresi yazıları levhaları asmıştı. Harp esiri cariyeler konusunda İslam'ın suçu (!) serbest fuhşu (genel evler veya randevu evi gibi birleşme tarzını) serbest bırakmamış olmasıdır. Sadece unvan değiştiği zaman kölelikte değişen nedir ki? Fuhşun çukuruna itildikten sonra, hiçbir istekliyi redde malik olmayan kadının şeref ve hassasiyeti nerededir? Sahte medeniyet, kölelikten beter olan serbest fahişeliğe kölelik demez. Çağdaş Avrupalı erkek, şehevi isteklerini tatmin etmek istiyor. Bir kadın bedeni arıyor. İslam'daki cariye nizamı geçici bir nizamdır. Mevcut nizamlardan cariye nizamı çok daha haysiyetli ve çok daha temizdir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 72, 79, 82-87)

ABD'de ara seçimlerin yanı sıra Tennessee eyaletinde "köleliğin yasaklanması" da oylandı. Seçmenlerin yüzde 20,3'ü ise uygulamanın devamı yönünde görüş belirtti. (Euro News, 10.11.2022) Tarihteki ataları da, "İngiliz, İspanyol, Portekiz ve Fransız gemileri Avrupa'dan kumaş, tuz, incik-boncuk, silah, içki alıp Afrika kıyılarında satıyor ve yerine zenci köle alıyorlar, sonra o köleleri Amerika'da satıp oradan kahve, tütün, şeker alıp Avrupa'ya götürüp satıyorlardı." (Hıfzı Topuz, Elveda Afrika hoşça kal Paris, s. 311)

Günümüzde adı konmamış kölelik sistemi ve cariye meselesi, İslam dışı kanaklardan beslenerek aynen devam etmektedir. İşin ilginç yönü, İslam'a kölelik meselesi üzerinden saldıranların hem tarihte hem günümüzde köleliği çok daha kötü bir şekilde uygulayıp, hala daha da devam ettiriyor olmalarıdır!

"Asgari ücret, kölelikten de aşağıdır." İbrahim Halil Er

Öz Gıda İş Genel Başkanı Mehmet Şahin "Modern kölelik sistemi kaldırılsın." (Milat, 17 Mayıs 2017); "Antep'te işçilerinden "Asgari ücret" tepkisi: Bunun adı modern kölelik" (2 Temmuz 2022)

"Asgari ücretle çalışan milyonlarca kişi yokmuş ta günümüzde, o zamanın kölelerini konuşuyoruz." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 195) Kölelik kendi başına bir olgu değildir. Onu besleyen savaş, sınırları aşan borç ve adalete dayalı olmayan sınıf ilişkilerinin sonucudur. (s. 25) "Bugün ayıla bayıla anlattığımız Yunan medeniyeti, bu kadar ilerlemesini köle ve hizmetçilere borçludur. Bugün, insanların köleden beter yaşamalarına neden olan ücret politikası vardır: Asgari ücret." (s. 26) "Kölelik bir sosyal kurumdur, yerine bugün asgari ücretli, karın tokluğuna işçilik ikame edilmiştir. Kölelik ya da benzeri bir sistem hep var olacaktır. Kuran bu yüzden kölelikten çok, onu ortaya çıkaran bozukluklarla savaşmıştır." (s 28) "Ne yapmıştır peki? Kazancın ihtiyaç fazlasının muhtaçlara paylaşılmasını emretmiştir. (Bakara, 219; Bakara, 261) İhtiyaca dönük olmayan her türlü biriktirme ve yığmanın, Allah tarafından yasaklandığı bildirilmiştir. (Tekasür,1; Tevbe 34-35) İslam toplumunu tehdit eden bir hareketlenme olmadığı müddetçe, savaş emredilmemiştir. (Hac, 39; Bakara, 193) Var olan kölelerin özgürleştirilmesi için teşvik edici hükümler konmuştur. (Nisa, 92; Maide, 89; Mücadele, 3; Beled, 11-13) Kölelere zulmedilmesi yasaklanmış, onlarla iki arkadaş gibi geçinilmesi, eşit ilişkiler kurulması emredilmiştir." (Buhari, 15, 16, İman, 22; Müslim, Eyman, 10)

Günümüzde 27 milyon köle var. Modern köleliğin ne kadar yaygın olduğuna ve insanların nasıl acımasızca sömürüldüğüne dikkat çekilen Colors adlı dergide, sömürülen çocuklardan, seks işçisi olan, satılmak üzere kaçırılan, terör için kullanılan, babalarının borcuna karşılık çalıştırılan insanlardan örnekler yer alıyor. Fransa, Los Angeles ve Hong Kong'daki bu zor durumdaki insanlarla yapılan söyleşilere yer verilen Colors'un dergisine göre, 1850'lerde ABD'de bir köle satın almanın bedeli 50 bin dolara eşit olurken, 21. yüzyılda 100 doların altına inmiş durumda bulunuyor. Belirlemelere göre, dünyanın yarısı günde 2 doların altında bir gelirle geçiniyor. Bu da potansiyel köleler için uygun ortam yaratıyor. Kölelik dünyanın her ülkesinde yasak olmasına rağmen, günümüzde 27 milyon köle var. Çin'deki Laogai, dünyada çalışma zorunluluğu olan hapishanelerin en büyüğü. Bin 200 kampta yaşayan tutukluların ürettiği telefon çipleri, deri eşya, kozmetik ürünleri, ilaçlar gibi 200 farklı ürün dünyaya ihraç ediliyor. Dünyada üretilen çayın üçte biri bu işçiler tarafından toplanıyor. Dünyada kakao tohumu üretiminin yüzde 45'i Fildişi Sahili'nde gerçekleştiriliyor. Burada çalışanların yüzde 80'i köle işçiler. Yani dünya kakao üretiminin yüzde 36'sı köleler tarafından yapılıyor. Dünyada köleler tarafından kurulan ilk ve tek ülke olan Haiti'de fakir anne ve babalar çocuklarını daha iyi bir eğitim ve bakım vaat eden bakıcı ailelere veriyor. Ama sözler her zaman yerine getirilmiyor. Yüzde 75'ini 7 ile 14 yaş arası kızların oluşturduğu çocukların çoğu, hayatları boyunca yeni ailelerine hizmet ediyor, diğer çocuklardan farklı muamele görüyor ve hiç eğitim almıyor. Hindistan'da çocuk evliliklerinin yaygın olması, çocuklara erken yaşta sorumluluk yüklenmesine neden oluyor. Ailelerin kararıyla gerçekleşen bu evliliklerde iletişim kopuklukları yaşanıyor. Kız çocuklarının eğitimleri yarım kalıyor ve hayatlarının geri kalanını kendileri için seçilmiş kocalarının mutluluğuna adamak zorunda bırakılıyor. Kaçak işçiler, sırf bir iş sahibi olmak için haftada 7 gün, günde 14 saat zor koşullara razı olup, işi ayarlayan aracılara büyük miktarda borçlanıyor. Maaşlarıyla ne insan gibi yaşamaları ne de borçlarını geri ödemeleri mümkün olmuyor. Pasifik'teki Saipan adasına çalışmak için gelen Asyalı göçmenler, iş bulma bedeli, kira ve gıda için çok yüksek ücretler ödemek zorunda kalıyorlar. Dünyaca ünlü markaların fabrikalarında çalışan işçiler, vaat edilen maaşı almak için mesaiye kalıyor. İlk çalışma yılının sonunda eve dönüş ücretini bile karşılayamayan işçiler, ancak 150 dolar biriktirebiliyor. Ayrıca, modern dünyanın sorunsuz insanlarının ise kendilerini güzelliğin, paranın ya da alışverişin köleleri haline getirdiklerine işaret edilen dergide, gerçekten kölelik

yapanların ya seslerini kimseye duyuramadığı, ya da cehaletin karanlığında içinde bulundukları durumu kader olarak kabul ettikleri vurgulanıyor. (NTV, 8 Ocak 2022)

Olayın vahim tarafı tüm bu kölelik düzenine karşı olan ve ortadan kaldıracak olantek sistem olan İslam hala kölelik üzerinden eleştirilmektedir. Acaba amaçta bu suçlamalar üzerinden insanların gerçeği görmesine engel olmak mıdır?!!

Köle Pazarı. İstanbul'da köle pazarı Ayda 400 'a kimi seks, kimi yemek yaptırıyor! (Milliyet, 18.10.2005);"Unvanı değiştiği zaman kölelikten değişen nedir ki?" (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 86); İspanya Başbakanı Pedro Sanchez, "Kadınları köleleştiren fuhuşu yasaklayacağım." (BBC,18 Ekim 2021); Yıllık cirosu milyar dolara varan ABD'li iç giyim firması Victoria's Secret, köle çocuk işçi çalıştırmaya göz yummakla suçlanıyor. (NTV, 16 Mar 2012) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, " Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014); Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupada yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974)

Japon askerinin seks kölesi olarak kullandığı kadınların görüntüleri ortaya çıktı. 2. Dünya Savaşı'nda Japonya ordusunun seks kölesi olarak çalışmaya zorladığı kadınlara ait ilk video ortaya çıktı. Güney Koreli uzmanlar görüntülere ABD'ye ait arşivlerde ulaştı. (Cumhuriyet, 10 Temmuz 2017) ABD çok temiz mi?

Koreli Kadınlar, ABDli Askerlere Seks Kölesi Oldu. Uluslararası Göçmen Örgütü'nün bir raporuna göre, 1990'ların ortalarından bu yana 5000'den fazla kadın ABD askeri personeline pazarlanmak üzere Güney Kore'ye kaçırıldı. Filipinler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinden kaçırılan bu kadınlar, Güney Kore'de ABD üslerinin çevresinde konuşlanan barlarda fahişe olarak çalışmaya zorlandılar. Filipinler, Rusya ve Doğu Avrupa ülkelerinden 1990ların ortalarından itibaren 5 binden fazla kadın kaçırıldı. Kadınlar, Güney Korede ABD askerlerine pazarlandı. (09 Nisan 2003); II. Dünya Savaşı'nda Japon ordusunun her 70 askere bir seks kölesi talep ettiği ortaya çıktı. (Indyturk, 8 Aralık 2019); İngiltere'de 'modern köle ticareti. İngiliz Daily Mail gazetesi, İngiltere'ye yurtdışından getirilen kadınların, daha ülkeye ayak basar basmaz, havalimanlarında açık artırma yöntemiyle köle gibi satıldığını ortaya çıkardı. (08.03.2007); İngiltere'de araştırma: En az 100 bin modern köle var. İngiltere'de yapılan yeni bir araştırmaya göre, ülkede en az 100 bin modern köle bulunuyor. Bu rakam, resmi tahminlerin 10 katı. Kölelik karşıtı çalışma yürüten kuruluşlar, kurbanların yüzde 90'ının tespit edilmemiş olduğunu söylüyor. (BBC, 15 Temmuz 2020); Diplomalı seks köleleri. Aksaray'da polis, 20 kadını fuhuştan gözaltına aldı. Gözaltına alınan kadınların meslekleri duyanları hayrete düşürdü. Aksaray'da polis, Türkmenistan'da çocuk doktoru, gazeteci, bankacı, öğretmen ve hemşirelik gibi meslekleri olan 20 kadını gözaltına aldı. (İnternet Haber, 11 Nis 2008); İstanbul'un Afrikalı seks işçileri. Burası İstanbul'un kurtlar sofrası. Bir taraf, Afrika'dan kaçıp burada yaşam mücadelesi veren siyahilerin mahallesi Kumkapı. Diğer taraf fuhuş mekânlarıyla Aksaray: Yanıp sönen neon ışıkları, taksilerden inen hayat kadınları, kapı girişleri kalabalık barlar, "Ortam lazım mı?" diye soran ağır abiler, seyyar satıcılar, polis sirenleri... Alışık olduğum görüntüler. Kumkapı'ya çok yakın, etrafta yüzlerce siyahinin varolması da sıradışı bir durum değil. (Hürriyet, 12 Nisan 2018); Menajerim beni seks kölesi yaptı. Geçen ay intihar eden dizi yıldızı Jang Ja-yeon'un 7 sayfalık veda mektubu Güney Kore'yi karıştırdı. Mektupta "Menajerim beni seks kölesi gibi kullanıp, medya patronları ve yöneticileriyle yatmaya zorladı" itirafları var. Geçen aybaşında evinde kendisini öldüren genç yıldız, intiharıyla bütün Güney Kore'yi yasa boğarken, sanat dünyasını suçladığı intihar mektubuyla ülkede yeni bir şok yarattı. 26 yaşındaki Jang Ja-yeon, intiharından bir hafta önce yazdığı 7 sayfalık mektubunda menajerinin kendisini seks kölesi olarak kullandığını, rol kapabilmesi için medya yöneticileri ve CEO'larıyla yatmaya zorladığını

anlatıyor. Dün ortaya çıkan mektupta Jang, eğlence endüstrisini yöneten erkeklere ağır suçlamalarda bulunuyor. (Hürriyet, Nisan 02, 2009) "Karaköy'de küçük yaşta kızlar köle gibi çalıştırılmakta, kadınlar seks kölesi gibi satılmaktadır." (Gökmen Ulu, uğur Dündar, s. 204)

Playboy'un yaratıcısı Hugh Hefner'in kız arkadaşlarından Holly Madison, yazdığı kitapta Türkiye ile ilgili ilgibç ayrıntılar verdi: 'Sipariş' aldığımızda VIP eskort servisi üzerinden Playboy kızlarını İstanbul'a gönderirdik. (Hürriyet, 8.10.2017) Fatih Koparan adlı gezginin sosyal medya sayfasından paylaştığı videolardan birinin adı, 'Bangkok kadın pazarı.'

Köle ticareti Avrupa'ya pahalıya patlayabilir. 14. Karayip ülkesi, 400 yıl süren esir ticareti yüzünden ortaya çıka felaket sebebiyle İngiltra, Fransa ve Hollanda'ya karşı hukuki süreç başlattı. Köleliği 1934'te kaldıran İngiltere, kölelere değil sahiplerine bugünkü parayla yaklaşık 240 milyar Euro ödemişti. Kölelere ise, "Hürriyetinizi kazandınız, gidin kendinizi geliştirin" denmişti. (Haber 7, 3.10.2013)

Ayşe Tükrükçü'nün akıllara durgunluk veren hikâyesi. Genelevdeki herkes, sizin gibi kaderin sillesini yemiş insanlar mı? Kolayına geldiği için orada olmayı tercih edenler var mı? Hayır, çünkü kölelik bu! Kolayı-molayı da yok. Ben gün geldi, bir günde 60-70 kişiyle yattım. Bunun nesi kolay? 365 gün çalışıyorsun. 12 ayda, 12 kere regl olman gerekiyor değil mi? O günlerde de çalışmak zorundasın. Bir genelev kadınının zevk alması mümkün mü? Hayır. O bir şehir efsanesi, bir fantezi. İğrenç şartlarda çalışıyorduk, yaşıyorduk. Oraya gelen erkeklerin de insanlıklarından utanması lazım... Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz. Ama erkekler yatabiliyor. Adam geliyor seninle yatıyor. Sonra, "Kızım, sen niye orospu oldun?" diyor. "Kızım" diyor, çünkü kızı yaşındayım. Döven, söven, ağlayan, hakaret eden, sapık taleplerde bulunan... Bir günde 70 kişiyle yattıktan sonra insan ne hissediyor? Ölüm. İçine hortum sokarsın, yine de temizlenemezsin. Regl, kürtaj fark etmez, her zaman çalışacaksın. Benim 8 tane kürtajım var genelevden. Peki bu kıskaçtan kurtulmak mümkün değil mi? Çok zor. Ben 240 milyona satılmıştım. Kazanıyorsun zannediyorsun ki, borcunu ödeyebileceksin. Bir hesap çıkarıyorlar sana, sigorta parası, işçi parası, yemek parası, kuaför parası, vekil parası, yakıt parası, su parası, elektrik parası, bilmem ne parası... Sen hep borçlusun! Sonra nasıl kurtuldunuz? Bir müşterim âşık oldu bana. "Seninle evleneceğim!" dedi. Ama onun düğün yapacak parası yoktu. Benim borcumu ödeyip, o düğünü yapabilmek için 700'e yakın erkekle yatmam gerekiyordu. (Ayşe Arman, Hürriyet, 24 Mayıs 2015)

"Savaş esiri" olan "kölelere" günümüzle bile kıyaslanamayacak birçok hak tanıyan İslam'ı eleştirenler, sıra "sex işçisi" diye tanımladıkları milyonlarca kadına, asgari ücretle çalışan emekçilere sıra gelince sus pus oluyorlar nedense!

İslam sevgi toplumu

Kuran daima iyiye, güzele yönlendirir. İnsanlara iyi, faydalı, güzel şeyleri emreder; zararlı, insan için kötü olan şeyleri yasaklar. (İslami emirler ve hümanizm başlıklı yazımıza bakılabilir.) Yani İslam'ın insandan yapmasını istedikleri hem kendi, hem toplum hem doğaya faydalı olan şeylerin toplamıdır. İnsana -ve topluma- zararlı olan şeyler (sigara, içki, zina, rüşvet vs) hem kanunen hem Allah-ahiret inancı gereği yasaklanmıştır. Meleklere iman ile insanlar üzerinde gözükmeyen bekçiler, oto kontrol mekanizması olarak çalışır, insan yalnız kaldığı anda bile, gücü yetse de kötülüğe, insanlara zararlı olan şeylere yönelmez.

Buna neden ise Ahirete olan tam iman olacaktır; Her şeyin karşılığının mahşer yerinde görüleceğini bilen insan daima iyiliğe yönelecektir, somut olarak bir neden olmasa da cebinden çıkarıp muhtaçlara para verecek -zekât- dünyada hiçbir karşılık beklemeden -kurban, hüsnü zan, sadaka vd ile - insanların yardımına koşacaktır. İnsanları din gibi manevi olarak motive edip iyiliğe sevk edebilecek başka bir sistem, dünya görüşü var mıdır? Comte tarafından kurulan ve pozitivist seküler bir din olan insanlık dininin başarı oranını insanlık gördü. Materyalist bir ideoloji görünümlü din olan Marxizmide insanlık yaşadı. Sonuç başarısızlık! Ama İslam gerek teori (İdealler ve tarihten pratik realiteler adlı yazımıza bakılabilir) gerek pratikte idealize bir toplum örneklerini tarihte oluşturdu ve hala bu örnekleri günümüzde yeniden oluşturacak güce sahiptir.

Böyle bir toplumda insanı kötülüğe yöneltecek ahlaksız basın, sömürü düzeni olan faiz, kumar ve şans oyunları, içki, gösteriş budalası riyakâr fertler olmayacak, ayrıca her emri ile insanların birbirlerine kenetlenmesini sağlamayı esas alan "Komşu hakkı, kul hakkı, selamlaşma, kardeşlik hukuku -Müslümanların İslam kardeşliği hukuku veya Müslüman olmayanların fıtraten; Hz. Âdem'den olan kardeşliği- komşu-kul hakkı, Cuma namazı, cemaatle namaz, Hac ibadeti, Kurban, zekât, fıtır, sadaka ile kaynaşması sağlayacak; Gıybet, riya, kibir, rüşvet, içki gibi yasaklar ile kardeşlik ruhunu bozacak şeylerin yasaklayacak ve her insan için -Müslüman, Kâfir fark etmez- geçerli olan beş temel hak: Can, mal, namus, akıl, din emniyeti; fikir hürriyeti ile dünya insanların huzur içinde yaşayacağı bir yer olmasını sağlayacak, bu çizgisini koruyanlara da ahirette cenneti vaad edecek bir sistem ancak ve sadece İslam ile söz konusu olabilir. İslam "Hak "kavramının insan ilişkilerinde temel kıstas olması üzerine kurulmuş bir sistemdir. 'Haklı olanın üstün olduğu' toplumda hukuk tam işleyip adalette tam sağlanacak, ahlak kavramı çerçevesinde kurulu toplumsal sistem de sonunda sevgi-huzur toplumunu oluşturacaktır, bi-iznillah!

Konumuzu destekleyen birkaç ayet, hadisle yazımıza son verelim.

"Arap'ın Arap olmayana, beyazın siyaha, efendinin kölesine hiçbir üstünlüğü yoktur." (Müslim, Hac, 147); "Müminler birbirini sevmekte, birbirine şefkat göstermekte ve korumakta, herhangi bir organı rahatsız olduğunda diğer organları da bu yüzden uykusuzluğa ve hummaya tutulan bir vücut gibidirler" (Buhârî, "Edeb", 27); "Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona ihanet etmez, yalan söylemez, onu sıkıntıda bırakmaz. Her müslümanın diğerine namusu, malı ve kanı haramdır. Takvâ işte buradadır (kalptedir). Bir kimsenin müslüman kardeşini hor görmesi kendisine yapacağı kötülük olarak yeter!" (Buhârî, "Mezâlim", 3; Müslim, "Birr", 58, 72; Tirmizî, "Birr", 18); "Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona haksızlık etmez, onu düşman eline bırakmaz. Kim müslüman kardeşinin ihtiyacını giderirse Allah da onun ihtiyacını giderir; kim müslüman kardeşini bir sıkıntıdan kurtarırsa Allah da onu bir sıkıntıdan kurtarır; kim müslüman kardeşinin bir kusurunu gizlerse Allah da onun kusurunu gizler (affeder)" (Buhârî, "Mezâlim", 3; Müslim, "Birr", 58); "Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana - babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz." (Nisa, 135); "Hani siz birbirinize düşman kimselerdiniz de Allah gönüllerinizi ısındırmıştı. Allah'ın nimeti (İslam ve iman) sayesinde kardeşler olmuştunuz. Siz bir ateş çukurunun tam kenarındayken Allah sizi oradan kurtarmıştı." (Ali İmrân, 103)

İslam ve had cezaları ve kısasın hikmetleri

İslâm hukukunda had, Allah hakkı yani toplum hakkı olarak yerine getirilmesi gerekli olan, miktar ve durumu şâri‘ (nas: ayet, hadis) tarafından belirlenmiş yaptırımlar kastedilir. Zina, hırsızlık, iftira, eşkıyalık gibi cezaları kapsar. Kısas (Suçluya ceza olarak, başkasına yaptığı kötülüğün aynısını uygulama) ve diyet (Kan bedeli) ilebirlikte hadler, İslâm'ın muhafazasını esas aldığı beş temel değerin (akıl, din, can, ırz ve mal) korunması ilkesinin önemli bir parçasını teşkil eder. (DİB, İslam Ansiklopedisi, XIV/ 547;IX/473) Ateistler İslam'ın suçlara karşı uyguladığı cezaların günümüz için geçerli olmadığını ileri sürerler.

İslâm ceza hukuku (Ukûbat) terimi olarak hadler; "belirli bazı suçlara İslâm'ın tayin ettiği cezalar" dır. Bu cezayı gerektiren suçlar beş tanedir: zina, hırsızlık, içki içmek (Cezası 40 sopa (Dârimî, Hudûd,10; Hanbel, IV/389); kazf (namuslu kadına zina iftirası): cezası 80 değnektir (Nur, 4) ve yol kesme (hırâbe): Suçuna göre sürgünden idama dek ceza alabilir. (Maide, 33-34) Bunlardan günümüzde en tartışma konusu yapılan ikisini (Zina, hırsızlık) burada ele alacağız.

İslam huzur, barış dinidir. İnsanların dünya ve ahiret mutluluğunu amaçlayan kurallar bütününü vazeder. Hedef, iyi kul olup Allah'ın rızasına ulaşmaktır. İslam değil kimseyi kesmeyi, herhangi bir insanın dedikodusunu yapmayı, malını çalmayı, namusuna göz ile bile olsa yan bakmayı vb yasaklamıştır. İslam'ın amacı toplum ahlakını temin etmektir, toplumu tehdit etmek değil.

Ateist ve oryantalistler birçok konuda olduğu gibi kısas ve had cezaları konusunda fıkıh ihtilâflarını, ictihâd farklılıklarını Kuran'ın açık hükmü gibi göstererek insanları yanıltmaya çalışmıştır. Bir müçtehidin içtihadı, o kişinin bilgisi ölçüsündeki şahsi görüşüdür. İslam'ı şahsi görüşler içine hapsetmek ise sadece, önyargı ve cahillik ile açıklanabilir.

Kısasın asıl gayesi, toplum düzenini sağlamaktır. Eğer öldürülenin yakınları, katili bağışlar da diyete (kan bedeline) razı olurlarsa o zaman aile dayanışmasının bir gereği olarak diyeti, katilin akraba tarafı öder. Bu sayede fertlerinin davranışlarını kontrol edilmiş, onların yanlış bir şey yapmalarına engel olunmuş olur.

Ateistlere göre: "Bir Müslüman erkek, kâfir erkeği öldürürse kısas uygulanmaz." Kuran'ın açık anlatımında Müslüman kâfir kaydı yoktur. Hür deyimi içine, Müslim, gayri Müslim bütün hürler girer. Köle deyimi içinde de dini ne olursa olsun bütün köleler girer.

Bu konuyu daha iyi kavrayabilmek için Bakara Sûresinin, kısasla ilgili 178-179. âyetlerinin mealini verelim: "Ey inananlar, öldürmede kısas size farz kılındı. (Binaenaleyh, katilin de öldürülmesi gerekir.) "Hüre hür, köleye köle, kadına kadın. Ama kim (yani katil, Müslüman) kardeşi tarafından affedilirse, o zaman (affedenin örfe göre) uygun olanı yapması (uygun diyet istemesi, affedilenin de) güzelce onu ödeme(si) gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletme ve acımadır. Kim bundan sonra da saldırıya kalkarsa artık onun için acı bir azap vardır. Ey akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır, böylece korunursunuz."

Katâde'den anlatıldığına göre (İsmail b. Kesir, Tefsîru'l-Kur'ani'l-Azîm, XIV/444) cahiliye çağında kabileler, kendilerini birbirlerinden üstün görürlerdi. Şayet kuvvetli olan kabilenin kölesi öldürülse, onun yerine bir hür; kadın öldürülse, yerine bir erkek; hür bir erkek öldürülse yerine iki hür erkek öldürmek isterlerdi. Böylece o kabîle; kölelerinin, başkalarının hürlerine; kadınlarının, başkalarının erkeklerine; bir hürlerinin, başkalarının iki hürüne denk olduğunu ileri sürerek

övünmüş olurdu. İşte Yüce Allah (cc); bu âyeti indirerek ancak köle karşılığında kölenin, kadın karşılığında kadının kısas edilebileceğini bildirdi ve insanları böyle aşırılıklardan menetti.

Ayetin baş tarafı, kısası genel prensip olarak farz kılmakta, fakat maktulün velisine katili affetme yetkisini de vermektedir. Bu husus, ümmet için bir rahmettir. Kısastan maksat, toplumun huzurunun sağlanmasıdır. Çünkü haksız yere öldürülenin katili de hayattan mahrum edilmezse bu durum, maktulün yakınları arasında bir infiale, kan davasına ve iki taraf arasında ardı arkası kesilmeyecek öldürmelerin cereyanına sebep olabilir. Ama katil, öldürülünce iki taraf da yatışır, toplumsal huzursuzluk ortadan kalkar. Kısasın yanında af yetkisinin de tanınması, Kur'an hükmüne her zaman uygulanabilecek bir esneklik vermiştir. Maktul Müslüman olsun, zimmî olsun, hür olsun, köle olsun, kadın olsun, erkek olsun velisine kısas talep etme yetkisi verilmiştir. "Kim zulmen öldürülürse, onun velisine yetki veririz ama o da öldürmede aşırı gitmesin," (İsra, 33) Mâide Sûresinin 45. âyetinde de "cana can, göze göz"ün kısas edileceği beyan edilmektedir. "Kim size saldırırsa, onun size saldırdığı kadar siz de ona saldırın!" (Bakara, 194); "Ceza, verirseniz, size edilen azap kadar ceza veriniz. " (Nahl, 126) âyetleri de kısasın içeriğini belirlemektedir.

Sünnette, kısastaki genel hükmün köleleri de kapsadığını görmekteyiz. Peygamberimiz "Kölesini, öldüreni öldürürüz. (Darimî, Diyat, 7; Tirmizî, Diyat, 18) buyurmuştur. Hz. Peygamber devrinde bir kadın bir câriyenin dişini kırmış, câriye tarafı diyeti kabul etmeyerek, kısasta israr etmişti. Ashâb-ı kiramdan Enes b. en-Nadr, kısâsen dişin kırılmasına karşı çıkınca, Rasûlüllah; "Ey Enes! Allâh'ın kitabında ceza kısastır" buyurmuştur. Câriye tarafının suçluyu affettiğini bildirmesi üzerine Allah Rasûlü onların bu affı sebebiyle kazandıkları manevi dereceyi şöyle ifade buyurmuştur: "Allâh'ın öyle kulları vardır ki Allah'a yemin etse, Allah onu yemininde yalancı çıkarmaz" (Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, VII/26, 27)

Ateistler, "Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azab edin." (Nahl, 126) böyle emrediliyor." diye yazarken ayetin yarısını verip tek taraflı yorum yaparlar. Ayetin sonundaki "Sabrederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır!" cümlesini ateistler bilerek aktarmazlar. Ayet, affetmeyi, öç almağa tercih etmektedir. Ayetin asıl amacı, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen suça, hak ettiğinden daha ağır bir ceza vermeyi engellemektir. Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir. "Eğer ceza verecekseniz, size yapılan kötülük kadar, işlenen suç kadar karşılık verin; ama affederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır" denmektedir.

İslâm'da kısas şahsî şikâyete bağlı bir ceza olarak kabul edilmiş, toplum cezası sayılmamıştır. Çünkü kamu düzeni sadece suçlu ile mağdur taraf arasında bozulmuştur. Onlar anlaşır, barışır ve helalleşirlerse devlet düzenini ilgilendiren sakıncalar ortadan kalkmış olur. Bu nedenle, kendisine karşı müessir fiil işlenen kimse veya ölüm hâlinde, ölenin velisi affederse kısas düşer. (Kâsânı, Bedayiu's-Sanayi, VII/241; İbn Rüşd, Bidâyetü'l-Müctehid, II/330; Abdulkadir Udeh, et-Teşrîu'l Cinî'l-İslamî, I/79, 663)

Ebû Hanîfe ve İmam Mâlik'e göre, öldürülenin velisi ya kısas ister, ya da affeder. Veli, suçlu ile diyet üzerine anlaşmazdan önce kısas hakkından vazgeçerse, diyet isteme hakkı da kendiliğinden düşmüş olur. İmam Şâfiî ve Ahmed b. Hanbel'e göre ise; velî seçimlik hakka sahiptir. Ya kısas uygulanmasını ister, ya da kısası affeder ve diyet alır. Affetmenin anlamı kısasın diyete dönüşmesi demektir ve bu, suçu işleyenin rızâsına da bağlı değildir (Kâsânî, Bedâyiu's Sanâyi', VII/241; Şevkanî, Neylü'l-Evtâr, VII/7; Hayreddin Karaman, Mukayeseli İslâm Hukuku, I/136, 137)

Cinayetin cezası

Kasten adam öldürme suçunu işleyene kısas uygulanır. Kısas cezasının verilebilmesi için suçlunun, suçu bilerek ve isteyerek işlemiş olması gerekir. Aksi halde: birini yanlışlıkla öldürene kısas uygulanmaz. (Prof. Dr. Coşkun Üçok, Prof. Dr. Ahmet Mumcu, Prof. Dr. Gülnihal Bozkurt, Türk Hukuk Tarihi, s.75) İslam'a göre insanı bilerek öldüren bir kişi için üç hüküm vardır.

1-Öldürülen tarafın ailesi adamı bağışlar: Katil serbest bırakılır.

2-Öldürülenin ailesi "kan bedeli" alır. İstedikleri meblağ karşılığı katili af ederler. Katil yine serbest kalır.

3-Öldürülenin ailesi kısas ister; Bunun üzerine "Devleti" katili idam eder. Daha sonra kan davası da olmaz, çünkü idamı yapan devlettir. Öldürülenin ailesi de ceza verildiği için intikama kalkışmaz.

"Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz." (Bakara, 179)

İdam mı gayri insanî, müebbet mi?

Dünyada bilerek ve tasarlayarak insan öldürmenin cezası, bilindiği gibi kısastır. Kısas, öldürmeye karşılık öldürmedir. Ancak kısas öldürmek için değil, yaşatmak için vardır. Bir ülkede her yıl meydana gelen 1000 taammüden öldürmeyi, 10 katili etkisiz hale getirerek engelleyip 990 insanı kurtaracaksanız daha insani olan budur. Üstelik giden 10 insan katildir, aksi halde ölen bin kişi ise haksız yere öldürülmüş olacaktır. Öldürülmüş olan bir insanın kısas hakkı onun yakınlarınındır, bu haklarını alırlar ya da bağışlarlar. Devlet katili asla affedemez. Ancak bu İslam'ın kendi insanını eğitip yetiştirdiği, ona insanın değerini öğrettiği bir toplumda uygulanabilir. Siz önce seri katiller yetiştirir, sonra bu cezayı uygulamaya kalkarsanız haksızlık etmiş olursunuz. (Faruk Beşer, Yenişafak, 14.09.2012)

İtalyan mahkûmlar müebbet yerine idam istedi. 310 mahkûm, 17 yıldır hapis yatan 52 yaşındaki mafya üyesi Carmelo Musumeci önderliğinde İtalya'da Cumhurbaşkanı Giorgio Napolitamo'ya mektup gönderdi. (NTV, 1.6.2007)

İslam ve had cezaları

"İslam hukukunda cezalar, had cezaları, cinayet cezaları (kısas ve diyet) ve ta'zir cezaları olmak üzere üçe ayrılır. Ta'zir suçları; Şari'in (kanun koyucunun) karşılığında belli ceza tayin etmediği, fakat fert ya da topluma olan zararından dolayı yasakladığı fiillere denir. Ta'zir gerektiren bir suçta, had cezasının sınırına varan bir ceza verilemez. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kuran Ahkâmının Değişmesi, s. 158) Servetin toplumumuzda adil bir şekilde dağıtılmadığı, İslami eğitimin sonuçlarının yeterli olmadığı dönemlerde, el kesme cezası uygulanmayabilir. (s. 163) Kuran; adam öldürme, zina, hırsızlık ve yol kesme suçlarının cezası hariç, çoğu suçun cezasını tespit etmemiştir. Bunları hâkimin takdirine bırakmıştır. (s. 164) Abbad bin Şurahbil, açlıktan dolayı buğday tarlasından başak çalıp yer. Tarla sahibi onu döver ve Peygamberimize getirip şikâyet eder. Peygamberimiz tarla sahibine, "o, bilmiyordu, sen de onu dövdün." der, elbiselerini iade eder. Abbad'a bir ölçek buğday verir. (Nesai, Kadat, 21; İbni Mace, Ticarat, 67; Hanbel, 4/67) Bu cezanın uygulanabilmesi için önce hırsızlığa neden olabilecek, açlık gibi sebeplerin ortadan kaldırılması ve sosyal adaletin en iyi bir şekilde tesis edilmesi gerekir. (s. 170) Cezalandırmanın altında yatan neden, cezanın medeni veya ilkel olması değil caydırıcılığıdır. Cezalandırma, suç oranını ne kadar azaltıyorsa, o kadar başarılı demektir. Kuran, işlenen suçun meydana getirdiği tahribata

göre ceza şekillerini belirlemiştir. Çoğu insan aşağılanmayı, hakareti kaldırabilir ama toplum içinde buna tahammül edemez. Kuran, suçlunun cezalandırılmasına emrederken, toplumu kurtarmayı amaçlamıştır. İnsanların koydukları cezalar ilkel olmazken, Allah'ın belirlemiş olduğu cezalar neden olsun." (s. 179) "Allah hüküm verenlerin en âdili değil midir?" (Tîn, 8)

İslam'da hırsızlığın cezası nedir?

Bir olayın öncesi, olayın anı ve sonrası vardır. Her üç zamanı da sıra ile değerlendirelim.

İslam hırsızlık cezasının uygulanabilmesi için, önce hırsızlığa neden olan olayları (açlık, kıtlık, işsizlik vb) ortadan kaldırmayı amaçlar. Bir ülkede açlık, kıtlık, işsizlik varsa, o ülkede hırsızlığın cezası uygulanmaz. Hz. Ömer, kıtlık vakti hırsızlık cezasını yasaklamış (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 114), "İnsanların karnını doyurmadan, onlardan kanunlara uymayı istemeyiz" demiştir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 219) Kendilerini aç bırakıp, hırsızlık yapmak zorunda bırakılan hizmetçilere değil, onları o hale düşüren kişiye ceza vermiştir. (Kurtubi, El-Camiu li-Ahkami'l-Kuran, 6/210; Celal Yıldırım, Kuran Ahkâmı, 2/156,158; Elmalılı, Hak Dini Kuran Dili, 3/1671-1673; V. Zuhayli, İslam fıkhı, 7/387-390; A. Udeh, İslam Ceza Hukuku ve Beşeri Hukuk, 3/439-475; İbn Kayyim el-Cevziyye, *İʿlâmü'l-muvaḳḳıʿîn,* III/10-11)

Hırsızlıkta bir çeşit hastalıktır (Bilinen hırsızlık kadar olmasa da kleptomani diye bir rahatsızlık artık günümüzde biliniyor, hırsızlık ise bir ileri safhası; aç gözlülük, çekememezliktir.) Bazı İnsanda hırs, israf, lüks hayat, mal-mülk sahibi olmak gibi doymak bilmez duygular vardır. Bunları meşru yolla elde edemeyenler veya bu menfi duygularını dizginleyemeyenler, başkasının mal ve servetine göz diker, hırsızlık ve soygunculuğa yeltenirler. İslam'ın insanı bilinçlendirmeye dönük; tevazu, sabır, imtihan bilinci, emek, rızık, çalışma, alın teri, zekât, ahiret şuuru, kul hakkı pratiğe dönük yönü olan gibi bir çok kavramı bünyesinde barındırır. Bu eğitim sürecinden geçtiği halde düzelmeyen ve hırsızlığa alışan (Tıpkı evleri, milyarları olduğu halde dilenmeye devam edenler gibi) insanlar bir kaç ay yatmakla düzelmez, aksine bu işin kıdemlilerinden cezaevlerinde ders alıp, daha bir bilenmiş olarak cezaevlerinden çıkarlar. Özellikle günümüzde cezaevlerini, kış yaklaştığında küçük bir adi suç işleyerek, kışı geçirmek için kullanan "mevsimcilerin" bulunduğunu düşünürsek, hırsızlığa karşılık cezaevlerinin caydırıcı bir unsur olmadığı görülmüş olmaktadır.

Cumhuriyet gazetesi Ankara temsilcisi Mustafa Balbay yazdığı bir kitabında, "Çingeneler doğuma 2 ay kala bir yolunu bulup hapse giriyormuş, orada doğum yapıyormuş, pek çok öykü anlattı Doktor Alp" derken, başka bir yerde ise "Silivri bir ara korucuları da ağırladı, birine göre cezaevinde ekmek devletten, su devletten, yaşamak dağda, mezrada teröristle mücadele etmekten daha iyi." diye yazmaktaydı. Tüm bu yazılanlar, insanların hapishanede bir ceza olarak görmediğini de kanıtlamaktadır. (Mustafa Balbay, Silivri toplama kampı, zulümhane, s. 215, 262) Cumhuriyet genel yayın yönetmeni Can Dündar ise hapishaneye "girenleri dışarıya daha donanımlı çıktıklarından bahsetmekte, koğuşların ıslah değil eğitim merkezi olduğundan" bahsetmektedir. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 155) Emniyetçi Hanefi Avcı'da benzer görüştedir: "Dev-sol militanlarını tutuklamak çare değildi, militanlar cezaevinde daha da radikalleşiyor, tüm aile fertleriyle örgüte yanaşıyor ve hizmet ediyorlardı." (Hanefi Avcı, Haliç'te Yaşayan Simonlar, s. 175)

2019 yılında sadece hırsızlıktan "hüküm giyen" sayısı 42.752. Cinayetten hüküm giyen sayısı 9.574. Dolandırıcılık, tehdit, yağma vd. toplam 281.605 (Sözcü, 12 Şubat 2021) Yeni yapılacak olan 42 cezaevi için 2.2 milyar harcanacak. (Sözcü, 21 Ocak 2021) Peki tüm bunlar çözüm oldu mu?

Hırsızlığın cezasından amaç hırsızlıktan caydırmak olmalıdır. Bu nedenle kimseye torpil, adam kayırma yapmadan tüm seviye-makamdaki insanlara bu ceza uygulanmalıdır. Hz. Resul, zengin

bir Arabın kızı hırsızlık yapıp ta cezanın kıza uygulanmamasını isteyip, "O ileri gelen birinin kızıdır, cezayı azaltalım" talepleri ile karşılaşınca "Sizden öncekileri helak eden şey şudur: İçlerinden şerefli birisi hırsızlık yaptımı onu terk edip (ceza vermezlerdi). Aralarından kimsesiz zayıf birisi hırsızlık yapınca derhal ona had tatbik ederlerdi. Allah'a yemin ederim ki, Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapmış olsa mutlaka onun da elini keserdim." buyururlar. (Buhari, Hudud, 11,12,14, Şehadet, 8, Enbiya, 50; Fedailu'l-Ashab, 18, Megazi, 52; Müslim, Hudud, 8 (1688); Tirmizi, Hudud, 9; Ebu Davud, Hudud, 4 (4373-4374); Nesei, Sârik, 5; M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477- 478, Şevkânî, Neylü'l-Evtâr, VII/131,136) Sosyal adalet zaten, mükâfatların da cezaların da makam, mevki, cins ayırmadan uygulanabilmesi değil midir?

İslam'ın hırsıza uyguladığı cezayı eleştirenler günümüzde bir kişi açlık, zaruret, işsizlikten dolayı hırsızlık yapınca cezalandırıldığını görmemektedir. Bir insanı kötü yola düşüren ortam, şartlar göz önünde bulundurulmadan verilecek olan cezalar adil olmaz. İslam ise, kişilerin asgari ihtiyaç maddelerini karşılayacak ortamı oluşturup, aç, işsiz kimse ortada kalmadıktan sonra; toplum, genel itibarıyla derinlemesine ve geniş bir açıdan bilinçlendirilip, eğitildikten sonra, hırsızlık cezasını uygulamaya başlar. Kısaca, hırsızlık olmadan önce, İslam gerek şartlar, gerek eğitim olarak, hırsızlığa neden olacak durumları ortadan kaldırır.

Hırsızlık olduğunda ise bakılır; Eğer hırsız, akıllı, ergen ise (çocuk, deli değilse); Çalınan mal belli bir değerin üstünde (Ebû Dâvûd, "Ḥudûd", 12; Tirmizî, "Ḥudûd", 16; İbn Rüşd, Bidâyetü'l-müctehid, II, 374) olursa (sikkeli, halis 10 dirhemin üzerinde olursa yani, 4,25 gr. Altın veya 30 gr. gümüşün üstünde); Mal gizlenmiş iken, evde, iş yerinde korunan, kapalı bir yerde iken çalınmış ise; Hırsızın, çaldığı malda mülkiyet hakkı yok ise; Mal, kamu malı değilse; Çabuk bozulan et, süt, yaş meyve vb değilse; Eşi, çocuğu, babasının malı değilse; Mahkemeye başvurmadan önce, mal geri verilip tövbe edilmemiş, uslanılmamış işe; İki şahit var ise veya hırsızın itirafı ile suç kesinleşmiş ise, tüm bu şartlar bir arada olunca hırsızlık suçunun cezası uygulanır. Hz Resul, şüphe durumunda ve imkân ölçüsünde hadlerin uygulanmasına engel olunmasını da (Ebû Dâvûd, "Ṣalât", 114; Tirmizî, "Ḥudûd", 2; İbn Mâce, "Ḥudûd", 5) tavsiye etmiştir. Hz. Peygamber'in suçun oluşmasında, ispatında ve cezanın infazında suçlu lehine son derece titiz davrandığı, şikâyetçisi bulunmayan veya kamuoyuna mal olmamış suçları görmezlikten geldiği, affetmeyi ve sulhu tavsiye ettiği, savaş ve yolculuk esnasında işlenen hırsızlıklara had cezasının uygulanmasını doğru bulmadığı da bilinmektedir. (Tirmizî, "Ḥudûd", 20; Nesâî, "Sârıḳ", 16)

Eğer hırsız yaptığına pişman olur, tövbe eder ve tövbesinde samimi olduğu anlaşılırsa eli kesilmez. Ancak bunun tespit edilebilmesi için hırsızın bir süre hapsedilmesi ve gözaltında bulundurulması gerekir. (Recep Demir, Ahkâm Tefsiri ve Mehmet Vehbi Efendi'nin Ahkami Kur'an'iyesi, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 22, 2013; s. 452; Muhammed Tahir İbn Âşûr, et- Tahrîr ve't-Tenvî, VI/193) Yine efendimiz, "İmkân buldukça şüphelerle had cezalarını düşürün." Buyurmuştur. (Tirmizi, Hudud 2; Ebû Dâvud, Salât,14,İbn Mace, Hudud 5. Molla Hüsrev II/81; Damad, II/545, 546)

Hz. Peygamber'in suçun kamuoyuna malolması, suçlunun itirafında veya mağdurun şikâyetinde ısrar etmesi gibi hallerde son çare olarak hadlerin uygulanmasına yöneldiği bilinmektedir. (DİV İslam Ansiklopedisi, Hırsızlık maddesi, VXII/395) Sünnette ve sahâbe tatbikatında hırsıza ancak suçunun tekrarı halinde el kesme cezasının uygulandığı izlenimini veren örneklerin bulunmasından (İbn Hazm, el-Muḥallâ, XIII, 68-69, 391; M. Ebû Zehre, el-Uḳûbe, s. 147-148) hareketle, bu cezanın hırsızlığı ilk defa işleyenlere değil tekraren işleyenlere veya bunu âdet haline getirenlere verilmesi gerektiği şeklinde özetlenebilecek görüşler de mevcuttur. (M. Ebû Zehre, s. 146-147; M. Selîm el-Avvâ, Fî Uṣûli'n-niẓâmi'l-cinâʾiyyi'l-İslâmî, s. 182-187)

Günümüzde hırsız çocukta olsa, mal açıkta da olsa, çalınan mal yakın akrabanın da olsa, kamunun veya belli bir değerle sınırlandırmadan, az bir değere (Bir simit, baklava, ekmek dâhil) sahipte olsa, açlık, işsizlik o kişiyi bu duruma düşüren şartlar göz önüne alınmaksızın, o kişiye ceza verilir.

İslam'ın cezasının caydırıcılık özelliği

"Halkı ateist olan ülkeler, halkı Müslüman olan ülkeleri yağmalıyor, bombalıyor, ırzına geçiyor. Devlet, vatandaşını cezalandırmak istemez. Bunun için de onları suça itebilecek her şeyi toplumdan uzaklaştırmaya çalışır. Baklava çalan çocuklara hapis, marketten mama çalmak zorunda kalan kişiye üç yıl hapis cezası... Bu durumu hangi insan, ahlakî ölçüyle izah edebilir? Günümüz devletleri suçu önleme değil, suçluyu kontrol etmeyi önceler." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 59) Thevenot: "Bir milyonluk büyük İstanbul şehrinde dört yıl da dört katil vakası görülmemiştir." (Prof. Dr. Os man Turan, Türk Dünya Nizamının Milli, İslami ve İnsani Esasları, II/126)

Hapis cezasının caydırıcı olmadığı, bir otel gibi, kış mevsimlerinin geçirildiği, hırsızlığın ihtisasının yapıldığı mekânlar olduğu uzmanlarca itiraf edilen bir durumdur. Hemen hemen bir hırsız bu ortamda aldığı cezadan dolayı pişman olmaz, hırsızlığa niyet edenlerde, bu cezalardan çekinip, hırsızlıktan vazgeçmez. İslam'ın ceza sistemi ise insanları hırsızlıktan caydırıcı bir özelliğe sahiptir ve asıl amaçta budur! Ayrıca, bir insan aç, işsiz değil ise, İslami bilinç kazandırılmış ise böyle bir cezayı göze alıp hırsızlığa asla niyet etmez. Bir insan düşünelim. Bir emeklinin yeni aldığı 20-30 senelik çalışmasının karşılığı olan parayı, emekli ikramiyesini aç, işsiz olmadığı halde, kısa yoldan köşeyi dönmek için çalmak amacıyla planlar yapıyor olsun. Bu düşünceler içinde iken bir şekilde had cezası ile yüzleşse, acaba bu hırsız adayı, yaptığı planları mı yoksa niyetini mi yeniden gözden geçirir. Sağ koluna bakıp, aç olmadığı, işsiz gezmediği hayatını, aldığı İslami eğitimi, şartları düşünüp, hırsızlık niyetinden vazgeçmez mi acaba?

Cezalandırmanın caydırıcılık özelliği İslam hukukçularınca iki yönlü ele alınmıştır; birincisi günümüzde "Genel Önleyicilik" olarak ifade edebileceğimiz "Mevâni'" ilkesidir. İnsanlara işlenen kötülüklerin neticesinde uğrayacakları cezaların kötü neticesi gösterilerek daha suç işlenmeden ceza toplum vicdanına tesir eder. Böylece cezalandırma, suç işleme eğiliminde olacaklara bir caydırma unsuru, topluma da güvence ve kanunun yürürlükte olduğunu hatırlatma olmaktadır. Caydırıcılıktan amaç toplumda suçun ortaya çıkmasından sonra suçluları yakalayıp ağır cezalar verme, suçluluk duygusuna kapılmalarını sağlamak değildir. Amaç; suçun sonucu uğranacak cezanın sonuçlarını, cezaların alenen uygulanması yoluyla gösterip suçun hiç işlenmemesi ya da en aza indirilmesidir. Bu sayede toplumda bir suç bilinci oluşturulup, suç işlenmemesi sağlanır. İkinci olarak cezalandırmanın caydırıcı özelliğinin bir diğer yönü "Özel Önleme" olarak adlandırılabilecek "Zevacir" ilkesidir. Bundan kastedilen; suçu işleyenlerin cezalandırılıp suçluluk duygusunu tatmaları ve tevbe edip o fiili bir daha işlememelerini sağlamaktır. Suçlunun cezasının alenen verilmesinin bir amacı da suçluya utanma duygusunu tattırıp pişman olmasını ve aynı utancı bir daha yaşamama isteğini yani tevbe etmesini sağlamaktır. Toplum önünde utanç yaşayan bu kişi, toplum tarafından tekrar kabul görebilmek için kurallara uymakta daha dikkatli olacaktır. Bunun karşılığını günümüzde şartlı salıverme ve gözetim altında tutma uygulamalarında görmek mümkündür. Şartlı salıverilen kişi en ufak bir suç olayına bile karışmamaktadır ki cezası ağırlaşarak kendine geri dönmesin. Suç işlemiş kişilere verilmiş cezalar caydırıcı olmalıdır ki suça meyilli insanlar onları taklit etmekten çekinsinler. Cezanın kendisinin ağırlığının yanında suçlu yaftasını taşıyacağını düşünmek bile insanın suçtan uzak durmasına etki edecek psikolojik bir unsurdur. (Nazım Büyükbaş, İslam ceza hukukunda hadlerin caydırıcılığı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, I/121)

Özetle, İslam gerek eğitim, gerek emirler (dayanışma, yardımlaşma, zekât, komşu hakları, kul hakkı vd.) gerekse açlık, kıtlık, işsizlik şartlarını göz önüne alıp, hırsızlığın olmayacağı bir ortamı oluşturur. Yinede hırsızlık olursa, belli şartları arar (gizlenmiş, belli bir değerin üstünde, şahit vd.) Tüm bunlar varsa, o adi hastalığın yayılmasına engel olacak, en caydırıcı cezayı verir ki, insanlar niyetleri bazında bile olsa, böyle bir şeye tenezzül etmesinler. Günümüzde ise, kişiyi hırsızlığa sürükleyen şartlara, olayın nedenlerine ve hırsızlığın olduğu andaki şartlara bakılmaksızın, asıl suçlular aranmadan, hırsıza bir ceza verilir ve bu cezada genellikle caydırıcı olmaktan uzaktır.

Recm

"Taşlayarak öldürme" anlamındaki recm cezasından Kur'an'da açıkça bahsedilmediğinden recm hükmü Hz. Peygamber'in hadis ve uygulamalarına dayanmaktadır. (DİA, Zina maddesi) Kuran zina edenlerin toplum içinde utandırılıp, rezil edilip, 100 sopa ile cezalandırılmalarını emretmektedir. (Nur, 2) Konu hakkındaki ayetlere bakalım.

"Ey peygamberin hanımları! İçinizden kim açık bir zina yaparsa onun için o azab (el- azab) ikiye katlanır." (Ahzab, 30) Peygamber hanımlarının evli olduğu açıktır. Onlara verilebilecek bir cezanın katlanabilir cinsten olması gerekir. Ölüm cezasının iki katı olmaz ama 100 değnek ikiye katlanabilir. "Ellerinizin altındaki mümin cariyeler. Evlendikleri zaman zina yaparlarsa hür kadınlara verilen o azabın yarısı gerekir." (Nisa, 25) Evli hür kadınların cezası recm olsa, taşlanarak öldürmenin yarısı olmaz. Hadis-i Şeriflerde recm cezasından bahsedilmekte ise de, bu ceza her zaman bir tartışma konusu olmuştur.

Hatta 624 yıllık Osmanlı tarihi boyunca, zina sebebiyle recm cezası yalnızca bir kere uygulanmıştır. (Prof. Dr. Ahmet Kılınç, Klasik Dönem Osmanlı Devletinde Teşhir Cezası, International Journal of Science Culture and Sport, August 2015, sayı: 4, s. 450; Rahmi Turan, Hürriyet, Şubat 22, 2010; Murat Bardakçı, Hürriyet, Ağustos 30, 2002 ve ayrıca; haber Türk, 01.03.2015) o da şeyhülislamın "Bu konuda fetva veremem" deyip görevini terk etmesi (Ahmed Gökcen, Tanzimat Dönemi Osmanlı Ceza Kanunları, s. 68) ile sonuçlanır. Doç. Dr. Ömer Menekşe ise, Osmanlı döneminde uygulanan recm sayısının iki elin parmaklarının sayısından daha az olduğunu söylemekte ve kayıtlardaki 2 olayı makalesinde anlatmaktadır. (Osmanlı'da Zina Cezası Olarak Recm, Marife, 2003. 2. Sayı, s. 7-18)

Zina cezası için tanıklığa ehil dört erkeğin gözleriyle olayı görmüş olması ve bu tanıklar mahkemede tanıklıkta bulunmaları gerekmekte yahut da suçlular ayrı ayrı oturumlarda dört kez zina işlemiş olduklarını itiraf etmiş olmalıdırlar. Aksi halde bu sanıklara had cezası verilmez. (Osman Keskioğlu, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku s. 288; Halil Cin-Ahmet Akgündüz, Türk Hukuk Tarihi, s. 312)

Meşhur İslam hukukçusu Muhammed Ebu Zehra şunlar söylemişti: "Ben İslam hukuku ile ilgili bir görüşümü yirmi yıl açıklayamadım, şimdi, Rabbime kavuşmadan önce, 'Bana niçin açıklamadın, hak bildiğini söylemedin' diye sorulmaması için açıklayacağım. Bu görüş, evlilerin zinasının cezası olan recm ile ilgilidir. Benim kanaat ve reyime göre bu ceza Yahudi Şeriatında vardı. İlk zamanlarda Peygamberimiz bunu kaldırmadı, sonra Nur suresi geldi ve recm kaldırıldı." Bunu naklettikten sonra yazımı şöyle bitireyim: "İslam alimleri arasında recm cezasının değişmez bir ceza olmadığını, Yahudi Şeriatına ait olan bu cezayı İslam'ın kaldırdığını ve şeriat adına uygulamanın mümkün ve caiz olmadığını savunan önemli birçok isimler vardır. Bu sebeple günümüzde İslam aleyhine kullanılan ve insanları İslam'dan korkutmaya yarayan recm adındaki bir cezayı sahiplenmek ve savunmak uygun değildir." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 17 Temmuz 2014)

Not: Kuran'da recm bulunmadığı halde, hadislerde recm olduğunu, Kuran'daki ayetin bekârlar için olduğunu, evlilere ise recm cezasının olduğunu savunanlarda vardır. Ama bu görüşü savunan kesim bile, recmin uygulanması için öyle şartların bir araya gelmesi gerektiğini saavunmuşlardır ki bu cezanın uygulanması adeta imkansız bir hale gelmiştir. Bu görüşü savunanlar, recm gibi bir cezanın, uygulanma safhası bulması imkânsız derecesinde zorda olsa bulunmasının, insanlarda caydırıcı etkisi olacağını, 'uygulamadan çok cezanın caydırıcılığını ön plana çıkarıp' savunmakta, 'Bu ceza, suçun ortaya çıkmasını engellemek için caydırıcılık maksadı taşır' görüşünü savunmaktadırlar. Savunanların, imkânsız derecesinde recmin olması için ileri sürdüğü şartlara bakalım: Recm cezası alınabilmesi için zinaya aynı anda adaletine güvenilecek 4 kişinin şahitlik etmesi gerekir. Zina şahitliği yapanlar bidat ehli, fasık, Büyük günahları işleyen insanlarsa onların da şahitliği kabul edilmez ve ceza verilmez. Şahitlerin adalet sahibi olması şarttır. (el-Mevsılî, el-ihtiyar'li talili'l-muhtar, II/149; Vehbe Zuhayli, el-Fıkhu'l-İslâmî ve Edilletüh, VI/ 27, VI/565) Şahitler zina yapanları örtü, yorgan altında görürse yine ceza verilmez. Çünkü zina cinsel organların temas halidir, temasın görülmesi gerekir. Çocukların, akıl hastalarının, bunakların, dilsizin, âmânın şahitlikleri makbul değildir. Ağzından çıkanların meşru veya gayrimeşru olduğuna aldırmayan, dinen ve ahlaken hoş olmayan sözleri sarf etmeyi bir alışkanlık haline getiren laubali insanların şahitlikleri de kabul olunmaz. Kişi gelip "zina yaptım cezasını ahirete bırakmak istemiyorum" diyerek zina yaptığını kendisi itiraf ederse bu sefer hâkim 3 kez onu geri çevirir ve itirafını kabul etmez. 'Rüya görmüş olabilirsin, nikâhlı eşin olmadığına emin misin?' gibi sorularla cezayı vermemeye çalışır. Recm cezasında kişiler keyfi uygulama yapamaz. Cezayı devlet uygular. Görüldüğü gibi bu şartların hepsinin bir arada olması son derece zordur. Ancak, yine ceza sistemi vardır ki, kişiler şartların sağlanma korkusundan suça yeltenmesin ve bu sayede toplumda zina fitnesinin önüne geçilip aile kurumu korunabilsin, toplum parçalanmasın.

"Şüphe bulununca, gücünüzün yettiği kadar hadleri (cezaları) düşürünüz." (Ebu Davud, Salat, 14; Tirmizi, Hudud, 2); "Gücünüz yettiği ölçüde, hadleri (cezaları) kaldırın. Şayet bir çıkış yolu bulursanız onu tatbik edin. Zira imamın (hakimin) affetmekte hata etmesi, ceza vermekte hata etmesinden daha hayırlıdır." (Ramuz el e-hadis, s. 21, hadis 10)

Recm ayeti sahih mi, ayeti keçi mi yedi?

"Recm konusunda ayet inmişti. Bu ayet, karyolamın altında bir sayfada yazılıydı. Resulullah vefat edince biz onunla meşgul olduk, o sıralarda bir keçi gelip onu yedi ve ayet Kuran'dan çıktı." (İbn Mace, Nikah, 36) Bu rivayetin senedinde illet vardır, münker hadislerdendir, sahih değildir. İmam Ahmed'e "keçinin ayet yemesi" rivayetini aktaran Muhammed bin İshak hakkında "İbni İshak'ın tek başına rivayet ettiği bu hadisi kabul eder misin? diye soruldu, "Hayır kabul etmem." dedi. (Tezhibul Kemal 24/422) İmam Müslim, İmam Malik rivayetteki keçinin ayet yemesi kısmını kabul etmemiştir. Çünkü Ravi Muhammed bin İshak güvenilir ravilere muhalefet etmiştir. İbni Kuteybe de bu rivayetin ravisi Muhammed bin İshak'ı hüccet görmemiştir. (Tevilu Muhteliful Hadis, 443) Ahmed bin Hanbel'de rivayeti sahih kabul etmediğini söylemiştir .(43/343) Zehebi de bu rivayetlere münker demiştir. (Siyer-7/41) Yakub ibni Şeybe şöyle demiştir; "Muhammed b. İshak eğer bilinen ravilerden hadis naklederse güvenilirdir, siyer konusunda kâle alınır, meçhul, tek başına kalacağı bir rivayet söylerse (Keçinin ayet yemesi gibi) hadisi batıldır. (Hatib, Tarihu Bağdadi, 1/277) Görüldüğü gibi recme dayanak olduğu iddia edilen hadiste sahih değildir!

Özetle zina hakkındaki iki görüşten birincisi 'toplum önünde kınama ve 100 sopa' cezasını savunurken recmi savunanlar ise, "uygulama değil caydırıcılığını esas alarak" bu cezayı savunmaktadır!

Kısas ile alakalı bir haber ile konuyu bitirelim. Tarsus'ta Özgecan A.'a saldırıp yakarak öldüren Suphi A. Hapiste öldürülür. Posta gazetesini manşeti: Bu cinayete hiç kimse üzülmedi" şeklinde olur. (12.4.2016)

Af kime lazım, kime değil? "Gerçekten devletin ne hakkı var ancak mağdur olan kadının affedebileceği ırz düşmanını affetmeye? Veya ancak evi soyulmuşbir insanın affedebileceği bir hırsızı sokağa salıvermeye? Veya ancak yakını öldürülmüş bir kişinin söyleyebileceği ''seni affettim'' sözünü onun adına kullanmaya? " (Oktay Ekşi, Hürriyet, 30.7.1999)

Evine hırsız giren Yeşim Salkım şeriatçı oldu: Sanatçı Yeşim Salkım'ın Bodrum'daki evine geçtiğimiz günlerde hırsız girdi. Yaşadıklarını Twitter'da paylaşan sanatçı, "Bu hırsızları yakalayınca keseceksin ellerini, bak bir daha yapabiliyorlar mi?" dedi." (Gün Haber, 21.07.2012)

Bu da oğlu katledilen Milli Gazete yazarı Mustafa Kasadar'ın yorumu: "Oğlumu öldürüp parçalara ayıran cani tutuklandı. Ama neye yarar? Benim dünya güzeli oğlum toprak altında çürürken bu caniyi devlet benden aldığı vergilerle besleyecek, palazlandıracak. Bu bir zulümdür. Bu cani için idam ve kısas istiyorum. Başka hiçbir ceza yüreğimi ferahlatmaz." (Yeni Şafak, 16.07.2023)

Gelen bir soru: Recmle ilgili hz omerın hadısı var mıs recmle ılgılı onu soruyorum kecı ayetı falan yemiş.

"Recm konusunda ayet inmişti. Bu ayet, karyolamın altında bir sayfada yazılıydı. Resulullah (sav) vefat edince biz onunla meşgul olduk, o sıralarda bir keçi gelip onu yedi ve ayet Kur'an'dan çıktı." (İbn Mace, Nikah, 36) Hz. Ömer'den recm ayetiyle ilgili önceden ayet olduğu sonra Allah tarafından Kur'an'dan okunuşunun kaldırıldığı rivayetini aktaran ravilerden bir kısmı, cerh ve tadil âlimlerince zayıf kabul edilmiştir. (Tirmizi, Hudud, 7; İbn Ebi Hatim, Kitabü'l-Cerh ve't-Tadil, IX, Beyrut 1953, s. 265; Hâkim, Müstedrek, 4/360) Subhî Salih, rivâyetlerin ahâd (bir veya bir kaç kişinin) haberi olduğunu, dolayısıyla bunların ayetin varlığı hususunda bir kesinlik ifade edemeyeceğini söyler. (Subhi Salih, el-Mebahis, s. 265; Veysel Güllüce, Ayetlerin Mensuh Sayılmasında Rol Oynayan Yaklaşımlar) Bu rivayetin senedinde illet vardır, münker hadislerdendir, sahih değildir. İmam Ahmed'e "keçinin ayet yemesi" rivayetini aktaran Muhammed bin İshak hakkında "İbni İshak'ın tek başına rivayet ettiği bu hadisi kabul eder misin? diye soruldu, "Hayır kabul etmem." dedi. (Tezhibu'l-Kemal XXIV/422) İmam Müslim, İmam Malik de rivayetteki keçinin ayet yemesi kısmını kabul etmemiştir. Çünkü 'ravi Muhammed bin İshak güvenilir ravilere muhalefet etmiştir.' İbni Kuteybe de bu rivayetin ravisi Muhammed bin İshak'ı hüccet (Kaynak, delil) görmemiştir. (Tevilu Muhteliful Hadis, 443) Zehebi'de bu rivayetlere münker demiştir. (Siyer, VII/41) Yakub ibni Şeybe şöyle demiştir; "Muhammed b. İshak eğer bilinen ravilerden hadis naklederse güvenilirdir, siyer konusunda kaale (dikkate) alınır, meçhul tek başına kalacağı bir rivayet söylerse (Keçinin ayet yemesi gibi) hadisi batıldır. (Hatib, Tarihu Bağdadi, I/277) Görüldüğü gibi recme dayanak olduğu iddia edilen hadiste sahih değildir! Rivâyetlerde gelen Recm ayetinin metni, farklılık göstermektedir. Bu ise, bu metnin ayet olma ihtimalini zayıflatıyor. Zaten bu rivayetler ehad yani, mütevatir olmayan rivayetlerdir! Kısaca hem metin sorunludur hem de rivayet zinciri yani hadisi aktaranların seneti mütevatir/kesin değildir! Rivâyeti detaylı bir şekilde inceleyen Selçuk Çoşkun, muhtemelen hadiste râvi tasarrufunun (Hadis metnine ekleme yapması şeklinde bir müdahelenin) vuku bulduğu kanaatine varmıştır. Ona göre recm ayetiyle ilgili rivâyetin farklı tarîklerinde, 'ayet' kelimesi geçer. Bazılarında ise geçmez. Diğer bazılarında ise "Allah'ın indirdiği bir farz olarak"

ifadesi yer alır. Bunlar, lâfızda birliğin olmadığını gösterir. Ayet olsa idi, üzerinde uzlaşılması gerekirdi. Bu mesele, 'manayla rivâyetten' kaynaklanan bir râvi tasarrufudur. Rivâyette geçenin ayet olduğunu kabul edersek, bu, her zaman Kur'an ayeti anlamına gelir mi? Ayrıca rivâyette geçen "Kitab" her zaman Kur'ân manasına gelir mi? Çoşkun'a göre bu her zaman böyle değildir. Çünkü Tevrat'ta recm ayetinin olduğuna dair rivâyet vardır. Bu, ayet kelimesinin Tevrat cümleleri için de kullanıldığını gösterir. "Recm ayeti Allah'ın Kitabı'nda vardı" demek Allah'ın hükmünde vardı, demektir. Bütün bunlar Kur'ân'da böyle bir ayetten bahsedilemeyeceğini gösterir. Râvilerin Kitab kelimesinin Kur'ân veya ayet zannederek tasarrufta bulunmuş olmaları kuvvetle muhtemeldir. (Hadîse Bütüncül Bakış, s. 233, 236) Şeyh kelimeleri yaşlı erkek ve yaşlı kadın demektir. Bu kelimelerin anlamına göre, evli olsun, olmasın, kırk yaşını geçenler/yani yaşlı olanlar zina ettikleri takdirde recim cezasını görürler. Yaşları kırkın altında olanlar -yaşlı sayılmadıklarından- yine evli olsun olmasın yalnız yüz değnekle cezalandırılır. Bu ise, recm cezasını yaşlı olsun, genç olsun, evli olan herkes için geçerli olduğunu ifade eden pek çok hadise ters düşmekte (Cezerî, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbaa, IV/258-259) iken, recmin olmadığını kabul eden kişilerin görüşleri ile de ters düşmektedir. Yani bu rivayet recmi kabul eden görüşe de recmi kabul etmeyen görüşlere de zıt, çelişkili bir rivayettir. Yani rivayet hüküm olarak da sorunludur! Kur'an'ın yazılması esnasında -ki bu konu sitemizde, 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazıda ele alındı- herkesin, bildiği, ezberine aldığı, sayfasına yazdığı âyetleri getirmeleri istenmiştir. Bu görevi yerine getirmek, İslam inancına göre, hem Allah'a, hem Resulüne hem de halifeye karşı bir sorumluluğun gereğidir. Durum böyle olunca, Hz. Ömer gibi sahabilerin bildiği ve ezberinde bazı âyetler bulunduğu halde, bunu ortaya koymamaları düşünülemez. Kaldı ki, Kur'an'ı bir araya getirenler, birer hafızdırlar. Özellikle heyet başkanı Hz. Zeyd, Hz. Peygamber'in vahiy kâtibi, Kur'an hafızı, Hz. Ebu Bekir ve Hz. Ömer'in güvenini kazanmış büyük bir insandır. Böyle bir olay olsaydı, en az birkaç kişinin daha bilmesi ve bunu heyete bildirmesi kaçınılmazdı. Hz. Zeyd b. Sabit de herkesten önce bunu bilmesi gerekirdi. Hem vahiy kâtipleri hem de hafız olanların içinde bulunduğu Kur'an'ı toplama heyetinde hiç kimsenin böyle bir noksanlığı fark etmemesi mümkün değildir. Hem unutmayalım ki, ayetlerin Kur'an'daki mevcut tertibindeki sıralamanın, vahiy ile tespit edilmiştir. (Suyutî, İtkan, I/76-83; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 49) "Ayetlerin sureler içerisindeki sıralamasını tertibini bizzat Peygamberimiz, Cebrail'in yönlendirilmesi doğrultusunda yapmıştır. Ayetlerin hangi sure içinde, surenin hangi sureden önce ya da sonra yer alacağı o zaman belirlenmiştir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 75) Zinanın cezası bellidir, ayetle sabittir: "Zina eden kadın ve erkeğin her birisine yüz değnek vurun. Eğer Allah'a ve ahirete iman ediyorsanız, Allah'ın hükmünü uygulama işinde sakın acıma hissi sizi etkisi altına alıp da uygulamayı engellemesin." (Nur, 2) Konu sitemizde, 'Had cezaları' başlığı altında işlenmiştir." Konuyu tamamlayan, "Müslüman alimlerin objektifliği" adlı yazıya bakılabilir.

Din ve bilim açısından oruç ve sağlık

-Pr. Dr. Alparslan Özyazıcı, Din ve Bilimin Işığında Oruç ve sağlık-

" Oruç tutun ki sıhhat bulasınız" (C. Sagir, 5060; K. Hafa, 1455, Münzirî, T*erğib ve't-terhib, 2/83*)

Her ibadet öncelikle Allah emrettiği için yapılır. Ama Yüce Rabbimizin her emrinin de mutlaka birçok hikmeti vardır. Oruç İbadetinin Hikmetleri

Oruç tutmak insanı sabra taşır sabırsızlığın ve tahammülsüzlüğün bir ilacı da oruçtur. Oruç tutan zengin bir kimse, açlığın ne demek olduğunu, fakir kimselerin zor hallerini daha iyi anlar. Onlara yardım elini daha geniş olarak açar.

İnsan kaç gün açlığa dayanabilir? Yediğimiz gıdaların bir kısmı bedenimizde yağ şeklinde depolanmaktadır. Bu maddeler açlık esnasında enerji kaynağı olarak kullanılmaktadır. Vücudunda depolanmış olan gıda maddelerinin yani karbonhidratların, yağların proteinlerin tamamının harcanması yani bir manada yanmasının neticesi toplam 150 000 kilo kalorilik bir enerji meydana gelmektedir. Günde asgari den 1500-2000 kilo kaloriya ihtiyaç vardır. Bu durumda teorik olarak Bir insan hiçbir şey yemeden haftada bir su içmek şart ı ile yaklaşım 70-75 gün kadar yaşayabilir. Dewey adalı araştırıcı kendi şahsında 65 günlük açlık tatbikatı yaptı. Hazzart 75, Carington 79 gün oruç tutturdu. (Pediatri, Nobel tıp kitabevleri Ankara, 1993 I/346, C. A. Pasternak, İnsan biyokimyasına giriş (tercüman kitab) Hacettepe ün. Yay. (A-40) Ankara 1980, s. 217; M. Yeğin ve arkadaşları: İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, Atatürk ün diş hek fak Yıllığı sayı: 4,135-136,1980- Geffory M.R, Le jeüne (Tedavi vasitası olarak oruç). Tercüme eden İbrahim canan, basılmamıştır, Erzurum,1978)

Açlıktan ölenler şayet 40 günden evvel ölseler kattıyen rızıksızlıktan değildir. İbni-i Haldun "çok yemek yemeye çalışan kimselerin kıtlığa maruz kaldıkları zaman, az az yemeye alışmalara nazaran daha çok zaiyat verdikleri vakidir. Onları öldüren karşılaştıkları açlık değil, daha önce alışmış oldukları tokluktur."(İ. Canan, Hz. Peygamberin sünnetinde terbiye, s. 222)

Oruç tutmak tahammülü zor olan bir ibadet midir? Vücudu alışmış ise insan, ortalama 60-70 gün kadar açlığa, bir hafta kadar da susuzluğa tahammül edebiliyor. Diğer vakitler de bir bakıma, gece tutmuş olduğu orucu şahıs ramazan ayında gündüze alacak demektir. Kişinin tansiyonu ilk günlerde hafifçe düşebilir. Bunlar bünyenin oruca yani kısmı açlığa olan alışma yani adapte olma halleridir. Her yemek vücut için bir yorgunluğun başlangıcıdır. Mideyi adeta bir asit fabrikası ve bağırsakları da bir rafineri tarzında yaratan Cenab-ı Hak, 11 ay aralıksız çalışan bu fabrikalara yılın bir ayında, yani Ramazan ayında belirli bir vakit için istirahat vermiştir. Karaciğer 24 saat çalışmazsa şahıs ölür. Oruç halinde karaciğerin yükü azalacağı için insan vücudu toksit yani zehirli maddelerden temizleme imkânı artmış olmaktadır. Vücut, şahıs oruçlu iken maddi olarak da temizlenmiş olmaktadır. Oruç esnasında karaciğerin yükü azaldığı için ölü ve ölmekte olan hücrelerin tasfiye işi kolaylaşır ve hızlanır. Allah'ın emri olan orucun tutulması ile insan vücudu, eskiyen hücrelerin temizlenmesi, onların yerine yeni hücrelerin gelmesi ile adeta gençleşmektedir. "Vücudun zekâtı da oruçtur." (ibn-i Mace, Siyam, Hadis no: 1345) hadisini ve zekâtın lügat manasının temizlenme oldugunu hatırlayınca, orucun hikmet daha iyi anlaşmaktadır.

Oruç bıçaksız ameliyattır. Günümüzde batı memleketlerinde oruç ile tedavi uygulayan klinikler mevcuttur. Bazı hastalıklara karşı oruç tutmayı tedavi edici bir ilaç gibi tatbik eden birçok batılı hekim vardır. Genel anestezi yapılacak olan ameliyatlarda, hasta ameliyattan altı saat önce ve ameliyattan altı saat sonraya kadar aç bırakılmaktadır. Anestezi için verilen zaralı maddeler, bu müddet esnasında vücuttan atılmaktadır. "Oruç bıçaksız ameliyattır" (M. R. Geffory, Le Jeune (tedavi vasıtası olarak oruç, Tercüme eden: İbrahim Canan) basılmamış kitap, Erzurum, 1978)

Oruçlunun kalbi de dinlenir. Oruçlu iken, bilhassa öğleden sonra kalp çok daha rahat atacak, zorlanmayacaktır. Kalp oruçlu şahıslarda bir günde ortalama 15.000 kadar daha az atacaktır. Daha çok dinlenen kalp, daha kuvvetli bir hale gelecektir.

Şişmanlık, birçok hastalıkları peşin sıra getirir. Kalbe ağır bir yük biner, kalp ve damar hastalıkları, tansiyon yüksekliği, şeker hastalığı, belde ve dizlerde ağrılar, safra kesesi taşları gibi birçok problemler şişmanlarda görülmektedir. (New england of Medicine, 343: 1888, 2000) İbn-i Sina; "Bütün hastalıklar yenilen içilen şeylerden ileri gelir." der. En önde gelen ölüm sebebi kalp ve damar hastalıklarıdır. Oruç, insanı fazla yemek yeme alışkanlıklarından alıkoyar. Oruçlu şahıs aç kaldığı için, kanda mevcut olan yağlar kullanılır. Damar sertliğine yani sebep olan yağ fazlalığı tehlikesini azaltmış olur. Oruç, damar sertliği onun arkasından gelen yüksek tansiyon, kalp hastalıkları, damar tıkanmaları yani bazı böbrek hastalıkları için bir sağlık kazanma egzersizidir. (M. Yeğin ve arkadaşları, İslamı Oruç üzerinden biyokimyasal bir araştırma, Atatürk Ün. Diş Hekimliği Fak. Yıllığı 4, 135-65, 1980)

Oruçla insan zayıf ve aciz olduğunu anlar. Her organına, kendisine özel oruç tutturmalıdır. Mesela dili yalandan, gözü haramdan korumak gibi. Ramazan aylarında intiharların, intihar benzeri davranışların azalmış olması bunun açık bir delilidir. (T. K. Daradkeh, Parasuicide deruing ramadan in Jordan, Acta Pyschiatrica scandinavica, 86(3), 253-4,1992, H. Sadeghipour, et al, the effect of ramadan on the number of suicidal intoxication. Iranian of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstract book the Congress on health and ramadan, October, 2001, p.31)

Hz Muhammed, "Oruçlu bir kimse yalan ve yalancılıkla iş yapmayı terk etmezse, yemeği içmeği bırakıp aç durmasın. Allah nezdinde hiçbir kıymeti yoktur." buyurmuştur. (Buhari, Savm, 8; Müslim Siyam 163 (Riyaz-üs Salihin Tercümesi, II/502, Hadis No: 1245)

Bizlerden uzun bir müddet değil, senede bir ay, o da günün belli saatlerinde ve yine kendi menfaatimiz için oruç tutmamız istenmiştir. "Eğer bilirseniz oruç tutmak sizin için daha hayırlıdır." (Bakara,184)

Oruçla alakalı ilmi çalışmalar. Birçok çalışma, kandaki yağın kolester seviyelerinin oruç tutmakla genellikle düştüğünü göstermiştir. (R. Roky ve arkadaşları, sağlık ve ramazan ile alakalı ikinci milletler arası kongre kitabı, 1997, s. 87) Oruçla Kalp ağrısı (angina) ve hipertansiyonun düştüğü rapor edilmiştir.

İftarda ve sahurda bol miktarda yağlı ve tatlı gıda alanlarda, yağları kandaki seviyelerinin artması normal bir neticedir. Çocuklar, ay halindekiler, yolcular, hasta olanlar, emziren anneler isterlerse oruçlarını açarlar. Ama çocuk hariç, daha sonra kaza etmelidirler. Ay takvimi kullanıldıgı icin oruçlu 36 yılda bütün yılı devretmiş olur. Oruç tutulmasında güneş takvimi esas alınmış ola idi, dünyanın bir yarım küresinde olanlar hep soğuk ve kısa günlerde oruç tutacak ve uzun günlerde oruç tutmuş olacaklardı.

İslami oruçta bir beslenme bozukluğu olmaz veya eksik bir kalori alınması söz konusu değildir. (Shahid ATHAR M.D: Dept. Of Medicine and Endocrinology, St. Vincent Hospital. Indiana Universty, Indianapolis, Indiana U.S.A - http://www.al-muslim.org-ramadan-health.html)

Oruçtaki susuzluk bedendeki bütün sıvıların, su kaybından dolayı daha yoğunlaştırılmış, daha kesif olmasına yol açar. Orucun fizyolojik tesirleri arasında, kan şekerinin, kolesterolun düşmesi ve sistolik kan basıncının düşmeside sayılabilir. Aslında ramazan ayında tutulan oruç, insülin bağımlı olmayan şeker hastalığının, şişmanlığın ve yüksek tansiyonun stabil (sabit, kararlı) zararsız hale gelmesi için ideal bir sağlık tavsiyesi olabilir. 1944 yılında Fas'ın Kazablanka şehrinde "sağlık ve ramazan" başlıklı, Müslüman ve gayri Müslim dünyanın her tarafından gelen araştırmacılar 50 kadar araştırmayı takdim ettiler. Orucun herhangi bir hastayı veya genel tıbbi durumu daha kötü yaptığına dair bir neşriyatı tebliğ eden olmadı. (Sağlık ve ramazan, BirInci Milletler arası Kongre, Kazablanka, 1994)

Aldıkları manevi hazdan dolayı, bir huzur ve sükûnet halleri vardır. "Oruçlu iken biri kendisine söver veya çatarsa, "ben oruçluyum" desin (Buhar, savm, 8)

Kılınan her rekât namazın sonunda 10 kalori ekstradan dışarı verilmiş olur.

Bilhassa hassas bağırsak sendromu, kabızlığı olanlardan oruç tutanların önemli bir kısmının, Ramazan ayında şifa buldukları anlaşılmıştır. (Z. E. M. Afifi, Daily Practies, Study performance and health during the ramadan fast. J of Royal Society for health, 117(4): 231-5. 1997)

Ramazanda gün geçtikce oruç tutanların acıkma hissine alıştıkları anlaşılmıştır. (Finch G M, et al, Appetite Changes under free- living conditions during Ramadan Fating. Apeetite,31 (2) 159-70,1998)

Şahıs Ramazan ayında oruç tutarken, sahurda ve iftarda yediği gıdalara bağlı olarak, kilosunn aynen muhafaza edebilir, kilo verebilir veya kilo dahi alabilir. Bu da ramazanda oruçlu iken, iftarda ve sahurda alınan gıdaların, oruç tutan şahısların enerji ihtiyaçlarına fazlası ile yettiğini ispat etmektedir.

Ramazan ayında alkoliklerin belli bir yüzdesi oruçta tutmaktadır. (%37) Araştırmacılar çalışmalarının neticesi olarak içkiyi terk etmekte inançların önemli rolü olduğunu belirtmektedir. GATA tarafından yapılan, İstanbul garnizonunda vazifeli, er ve subaylardan 2.300 kişiye “niçin içki kullanmıyorsunuz?” sorusuna % 45.5’i “dinimizce haram edilmiş olduğu için” (N. Tarhan ve ark. Milli psikiyatri kongresi kitabı, 1992); Sağlık bakanlığının 1995 yılında 24 ilde ve 12.781 kişi ile yaptığı araştırmada “niçin içki içmiyorsunuz?” sorusuna % 44,6 (5700) kişi “dinimizde haram edilmiş olduğu için demişlerdir.

Dini inançlar insanları zararlı alışkanlıklardan hem korumada, hem de insanların alışkanlıklarını terk etmelerinde son derece önemli rol oynamaktadır. " O’nun mağfiretini iste, şüphe yok ki, Allah tövbeleri çok kabul edici, günahları affedicidir." (Nasr, 3)

Sigara, sabır. Sigarayı bırakmakta en önemli faktör şahsın irade gücüdür. Şahsın nefsine ve iradesine en hakim olduğu zaman ise, oruçlu olduğu Ramazan ayıdır. "Aylarca nasıl sabredeceğim?” deyip mevcut sabrınızı başka zamanlara dağıtmayınız. Sabırda sadece yaşadığınız günü, hatta yaşadığınız o saati düşünün. Yani; “Ben şu anda, sigara içmemeye sabır edebiliyor muyum?” diye kendinize sorun.

Ramazan ayında sigarayı bırakmaya teşebbüs eden ve başaran oldukça çoktur. (ZEM Afifi: J of roya, society for Health,117-4- 231-5, 1997)

Nobel Ödüllü bilim insanı: Oruç vücudun yenilenmesini sağlıyor. Nobel ödüllü bilim insanından çarpıcı açıklama. Yoshinori Oshumi; Japon biyolog ve bilim insanı. 2016'da İsveç Nobel Vakfı tarafından, hücrelerin kendi kendini sindirmesi olarak bilinen otofaji alanındaki çalışmaları nedeniyle Nobel Ödülüne layık görülen bilim insanı, oruç tutmanın sağlığa faydalarını bilimsel olarak ispat etti. Genlerdeki mutasyonlar hastalıklara neden olurken, aç kalma süreçlerinin kanser ve nörolojik hastalıklar gibi bazı vakalarda düzelmelere sebep olduğu gerçeğini ve sağlığa katkılarını kanıtladı. (Sözcü, 15 May 2018)

Oruç tutanlarda görülen fizyolojik değişikleikler. Oruçlu iken, istirahat esnasında kalbin atış sayısında (nabız) azalma vardır. Oruç tutmanın solunum faaliyetlerinde herhangi bir önemli değişikliğe yol açmadığı anlaşılmıştır. (M. T. Duncan et al, ventilatory function in Malay Muslims during normal activity and the Ramadan fast. Singapore Med J,31 (6) 543-7.1990- Ghamdi B, Nwoye L O, Effects of Ramadan fasting on respiratory test in normal voluntees. Proceedings of the Second Interntional Congers on “Health and Ramadan”, İstanbul,1997, p.67)

Oruçlu iken vücuttaki kortizol miktarı artmaktadır. Bu vücutta belli dengelerin devamı için, açlık halinde Allah’ın verdiği bir tedbir mekanizmasıdır. Bu sayede açlık durumunda kan şekeri belli seviyelerde korunmuş olur.(A. Tahmasebi ve ark, :sağlık ve ramazan , 1997, s.20)

Ramazanda oruç tutmak, anlama, kavrama ile alakalı faaliyetlere zarar vermemektedir. Hafızayı azaltıcı bir yönü de yoktur. (Roky R, et al, Ann of nutr and metab, 44 -3- :101-7, 2000, Haouari M , Health and Ramadan, 1997, p.65)

Suriye de yapılmış olan bir araştırmada, oruç tuttanlarda mekanik sebeplerden ileri gelen bel ağrıları dahil, bel ağrıları olan bir çok hastaların iyileşmesinde orucun faydalı tesirleri görülmüştür. İltihabi sebeplerle bel ağrısı olan hastalarda bu iyileşme çok daha açıktı, aşıkardı. (A. N. Karadan , "Health and Ramadan", İstanbul , 1997, p.66)

100 sağlam gönüllü şahıs üzerinde yapılan araştırmanın sonuçları: Normal de %95,86 miligram (mgr) olan ortalama açlık kan şekeri oruçta % 83,91 mgr'a düşmüştür. Bu ise normal hudutlar da olan bir değerdir. Serum albumini, kontrollerde ortalama % 4.3 gr oruçlularda ise % 4.57 gramdır. Önemli bir fark bulunmamıştır. Oruçlu iken kandaki homosistein düşmektedir. Bu ise kalp ve damar hastalıkları ile alakalı risk faktörlerinin azaldığını gösterir. (B. LariJani, et al ,"Health and Ramadan", 2001, p.28) Kontrol grubunda % 116.27 mgr olan triglseridler (yağların bir şekli) oruçlularda % 90.9 mgr'a düşmüş; kontrollerde % 12.22 mgr olan serbest yağ asitleri oruçlularda % 8,8.14 mgr'a düşmüştür. Bunlar arzu edilen, sağlık açısından güzel olan neticedir. Total lipid (yağ) kontrollerde ortalama % 515,80 mgr iken oruçlularda % 495.75mgr inmiş. Yağların oruçlu iken düşmesi sıhhat açısından güzel olan değerlerdi. (islami oruç üzerinde biyokiyasal bir araştırma, Atatürk ün. diş. Fak. Yıllığı 4:135-65,1980)

Pr. Dr. Münip Yegin ve ark. araştırmalarının (İslami oruç üzerinde biyokimyasal bir araştırma, 1980) neticelerine göre: İslami oruçta, kandaki üre değeri kontrollerde % 42,50 mgr iken oruçlu olanlarda % 42,20 mgr dir. Ürik asit kontrollerde % 6,63 mgr iken oruçlularda % 6.47 mgr olup birbirine çok yakın değerler çıkmıştır. Oruçsuz iken yapılan tahlillerde yoğunluğu 1,0417 bulunmuştur. Aradaki fark önemsizdir.

Oruçlularda kandaki üre artmamıştır. Kandaki protein miktarı azalmamıştır. Amino asitlerin kandaki miktarları artmıştır. İdrarda aseton tesbit edilmemiştir. Serbest yağ asitleri artmamış hatta eksilmiştir. Kan şekeri % 83,91 mgr kadar düşmüştür. Arteriyoskleroza refakat eden, hipertansiyon, angina pektoris yani kalp ağrısı, çeşitli çeşitli enfarktüsler ve bazı böbrek hastalıkları icin İslami mana da oruçun, son derece önemli profilaktik yani koruyucu tesiri olduğu rahatlıkla söylenebilir.

Ramazan ayında tutulan orucun kan şekeri, kreatinin, ALP (alkalen fosfataz); ALT (alanin amino transferaz) ve AST (aspartat amino Trasferaz) değerleri üzerine olan te'sirleri 100'ü erkek 10'u bayan olan 110 kişide incelenmiştir. Bu değerlerde ufak ufak değişiklikler olsa bile, neticelerin hep normal hudutlarda kaldığı anlaşılmıştır. (Siahkolah B, Ö. Azizi F: The effect of fasting on blood sugar, creatinine and hepatic enzymes during ramadan. Iranian J of Endocrinology and Metabolism (IJEM). Abstarct Book The Congress on Health and Ramadan, October, 2001, p.30.)

Oruç ce sindirim sistemi. Oruç şüphesiz belli bir yaşa gelmiş ve sağlıklı olan şahıslara farzdır. Hastalık oruca mani ise oruç tutmaz. Ülserli şahıslar oruç tutmalı mıdır? Ülser daha çok midede ve on iki parmak bağırsağında meydana gelen yara olarak bilinir. 1992 yılında Prof. Dr. Said Kapıcıoğlu ve arkadaşları ülser (duodenal ulkus) teşhisi konulmuş 7 erkek gönüllü üzerinde araştırma yaparlar, akşama kadar yani iftar saatine kadar aç kalmağa niyet eden şahısların, ülserli olsa bile öğle saatlerinde rahatladığı görülmüştür. Midedeki asit ifrazatı öğle saatlerinde azalmıştır. Oruç tutmanın mide (peptik) ülserinin ortaya çıkmasında önemli rolü olan midedeki asit ifrazatının artmasına (hiprasidite) yol açacağını söylemek yanlış olur. Tunuslu bir araştırıcı grubunda 57 hastaya her gün 30 mgr lansoprazol verildi. 27'si oruç tutmadı, 30 kışılık diğer grupda oruç tuttu. Sonuçta oruç tutan ve tutmayanlar arasında arazlar (semptomlar) bakımından bir fark görülmedi. Oruç tutmayanlarda %88.8 oruç tutanlarda ise

daha fazla yani %90 nisbetinde ülserden şifa buldukları görüldü. Bu nedenle ülserli hastalar herhangi bir riske girmeden rahatlıkla oruçlarını tutabilirler. (Mehdi A, Ajmi S, Gastroenterol clin Biol, 21- 11- :820-22, 1997)

Ramazan öncesi ve ramazan ayında serum gastrin seviyelerinde önemli bir farkın olmadığı anlaşılmıştır. (H. Polat ve arkadaşları, Oruç tutmanın serum Gastrin seviyesinde Tesirleri. "ramazan ve sağlık" ile alakalı ikinci milletler arası kongre kongre kitabı)

İç salgın yapan guddelerin salgıları. İslami oruçtaki açlık müddeti, salgı ve hormonların kandaki seviyelerinde herhangi bir değişikliğe yol açacak kadar uzun değildir. (F. Azizi, "health and ramadan" P.39, İstanbul, 1997)

Ramazanda kan şekeri seviyelerinde ufak tefek iniş çıkışlar olsa da, genellikle kan şekeri normal hudutlarda kalmıştır. (F. Azizi, The Blood glucose in health and diabets during ramadan, Proceedings of the 2nd ınternatıonal congress on "health and ramadan" P.40, İstanbul, 1997)

İnsülinin değerlerinde ramazan ayında normal günlere göre fazla fark olmadığı anlaşılmıştır. (D. Marniche, et al, Effect of fasting and refeeding during ramadan on glucoregulation. Proceedings of the 2nd ınternatıonal congress on "health and ramadan" p.125, İstanbul 1997)

Hamilelik ve oruç. Yeni doğan 13.351 bebeğin doğum ağırlıklarına bakıldığında, annelerinin ramazanda hamile iken oruç tutmalarının, bebeklerinde hiçbir zarara yol açmadığı anlaşılmıştır. Doğan bebeklerin doğum ağırlığına tesiri olmadığı ortaya çıkmıştır. Hamile iken ve bebeklerini emzirirken oruç tutan Müslüman kadınlarla, hamile olmayıp da oruç tutan kadınlar incelenmiş, kan kimyaları mukayese edilmiş, iki grup arasında önemli bir fark olmadığı anlaşılmıştır. (Cross J H, Eminson J and Wharton B A, Ramadan and birth weight ar full term in asian moslem pregnat women in Birmingham. Arch Dis Child, 65, 1053-6,1990 - Prentice A M, et al, Metabolic consequences of fasting during ramadan in pregnat and lactating women. Hum nutr clin Nutr, 37 (4) : 283-94, 1983) Oruçlarını tutmakta iken ve ramazandan iki hafta sonra aynı bayanlardan oruçsuz iken alınan sütün terkipleri arasında önemli seviyelerde fark olmadığı anlaşılmıştır. (Bener A, et al, Fasting during the holy month of Ramadan does not change the composition of breast milk. Nutrition Research, 21 (6), 859-64)

Esansiyel Hipertansiyonlu hastalar kan basıncı ciddi problem olmadan sahur ve iftarda da ölçülü ve ilaçlarını kullanarak oruç tutabilirler. Ramazan ayında kalp krizi sayısının diğer aylara göre önemli seviyede düşük olduğu araştırmalar sonucu ortaya çıkmıştır. (A.Temizhas et al, Int Cardiolo ,70,2:149-53,1999)

Bevliye hastaları üzerindeki çalışmalar ise iftar ve sahurda bol su alınması şartı ile orucun bu hastalar faydalı geldiğini ispat etmiştir. (F. Abderrahim, Effect of ramadan fasting on urological patients.p.218-31,1994)

Orucun sağlığa faydaları: Nöropsikiyatri Merkezi uzmanlarından Nöroloji Uzmanı Dr Mehmet Yavuz, oruç tutmanın insanları gençleştireceğini söyledi.

Ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarlar kendilerini tamir imkanı bulduğunu söyleyen Dr. Yavuz, "Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner. Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söyleyebiliriz" dedi. "Peygamberimizin 'Acıkmadan yemeyin, doymadan kalkın' şeklindeki hadisi tüm meselenin özüdür" diyen Dr. Mehmet Yavuz, "Yapılan incelemelere göre eğer tedbir alınmazsa 2050 yılında hemen herkes obez olacak. Bizleri gerçekten büyük bir tehlike bekliyor. Son teknolojik açılımları kullanan reklam endüstrisi insanları bilinçsizce ve kontrolsüzce tüketmeye zorluyor. Bu ise birçok obezite problemlerini ve metabolizma hastalıklarını beraberinde getiriyor" dedi. "Hiç şüphesiz ki, oruç tutmak bu anlamda bize aç kalma kültürünü de öğretiyor. Bedenimizi ve arzularımızı disiplinize etme

anlamında bize çok şeyler öğretiyor" diyen Dr. Yavuz, şunları kaydetti: "Aynı zamanda beşeri ve sosyal faydaları da sayılamayacak kadar çok. Açlık sınırında olan insanları ve fakirleri anlamaya yarıyor. Oruç tutmak bu anlamda başlı başına bir empati olayı. Biz burada oruç tutmanın toplumsal yararlarından çok sağlığımız üzerindeki tartışma götürmeyen faydaları bulunmaktadır.

Orucun hafıza ve algılama üzerine etkileri. Oruç tutmak suretiyle birtakım bedeni arzulardan bir süreliğine de olsa uzaklaşırız. Böylece işlerimize daha çok odaklanmak ve yoğunlaşmamız mümkün olmaktadır. Oruçlu iken bedenimiz lüzumsuz metabolik aktivitelerle uğraşmayacağı için algılama ve öğrenme faaliyetleri çok artmaktadır. Hafıza ve belleğimiz daha fazla kayıtlama yapmaktadır. Zaten biz sınavlara giren öğrencilerin az bir kahvaltı ile girmelerini önermekteyiz. Mide dolu iken mesela yoğun bir öğle ya da akşam yemeğinden sonra algılama ve öğrenme minimuma iner. Bu noktada yoğun metabolizma faaliyetleri esnasında beyin kan dolaşımı da normale göre azalır. Bu ise yeni şeyler öğrenmeyi asgariye indirir. Tarihteki birçok ünlü düşünür ve filozofun sık sık kendilerini günlerce açlığa tabi tutarak fikir ürettiklerini bilmekteyiz. Bu nedenle az yemenin zihni açtığını ve kişiyi daha mantıklı düşünmeye sevk ettiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla orucun kişisel gelişim üzerine çok olumlu etkileri vardır. Oruç sayesinde bir nevi davranışları kontrol etme antrenmanları yapılır. Kandaki lipit ve kolesterol düzeyinin birçok hastalıkta kilit rol oynadığını artık bilmekteyiz. Damar duvarları, düzensiz ve disiplinsiz beslenme sonucu olarak zaman içerisinde kolesterol parçacıkları ile kaplanarak kan sirkülasyonunu bozar. Özellikle dokuları besleyen küçük kapiller damarlar çalışamaz hale gelir. Dokuların beslenmesi bozularak birçok hastalık tezahür eder. Hücre yenilenmesi aksar, dokuların kendini onarması imkansız hale gelir. Yaşlanma süreci hızlanır ve organ kayıpları oluşur. Bu nedenle sadece ramazan aylarında değil, normal zamanlarda da düzenli oruç tutanlarda lipit ve kolesterol düzeyleri azalacağı için damarlar kendilerini tamir imkanı bulur. Damar lümenleri temizlenir ve kan dolaşımı rahatlar. Adeta kireçle kaplı olan damar cidarları normal anatomik yapısına döner. Dolayısıyla düzenli oruç tutmanın yaşlanmayı geciktirerek kişiyi daha genç yapacağını söyleyebiliriz.

Orucun vücut savunması üzerine etkileri: Gün içerisinde sürekli bir şeyler yiyip içmek, sürekli vücut metabolizmasını meşgul eden bir durumdur. Bu ise vücudun savunma sistemini zayıflatan bir olgudur. Metabolizma artıkça savunma zayıflar. Çünkü vücut tüm enerjisini, dışarıdan alınan gıdaları hazmetmek için kullanır. Bu nedenle oruç tutan kişilerde metabolizmaya ayrılan zaman azalacağı için savunma direnci yükselir. Oruç, aynı zamanda başta karaciğer olmak üzere tüm sindirim organlarının dinlenmesine de imkan tanır. Karaciğer bir fabrika gibi doğumdan hayatın sonlanacağı güne kadar sürekli çalışır. Oruç vasıtasıyla karaciğeri dinlendirmek onun da ömrünü uzatacaktır. Vücut savunmasında, kan içinde devriye gezen akyuvarların performansı çok önemlidir. Bunlar vücudun her noktasına çok çabuk ulaşabilirler. Herhangi bir düşman alarmı geldiği zaman, bu askerler hemen olay yerine sevk edilirken bir yandan da kemik iliğinde yeni askerler üretilmeye başlanır. Dinlenmiş bir bedende, dinlenmiş bir metabolizma da vücudun karakolları ve askerleri en yüksek performansla çalışır. Oruç tutan kişide aynı zamanda damar cidarları da sağlam olacağı için askerler en ince dokulara kadar gidebilirler."

Oruç kanser oluşumunu önleyebilir mi? Kanser, vücudun herhangi bir yerinde bir kaç anarşik hücrenin terör faaliyetleri için başkaldırması ile başlar. Ancak bu terörist faaliyet bazen truva atı gibi bedenin kendi dokusu gibi bir görüntü vererek savunma sistemini yanıltmak isteyebilir. Eğer beden, sürekli metabolizma faaliyetleri ile uğraşıyorsa hem istihbaratı zayıflar hem de neler olup bittiğini tam anlayamayabilir. Oruçlu kişi de ise organizma kendini kontrol etmeye

vakit bulur ve böyle terörist faaliyetlere anında müdahale eder. Böylece kanser oluşumu en başında bertaraf edilmiş olur."

Oruç tutmanın mahsurlu olduğu haller: Dr. Yavuz, "Sonuçta oruç sağlıklı insanlar içindir. Bazı hastalık durumlarında oruç tutmak mahsurlu olabilmektedir. Örneğin felç geçirme riski olanlarda oruç tutmak, vücudun susuz kalması suretiyle kanın yoğunlaşmasına neden olabileceğinden mahsurlu olabilir. Diyabet hastalarında da kan şekerinin düşme tehlikesi olabileceğinden mahsurlu olabilir. Gün içinde sürekli ilaç kullanması zorunlu olanlar da oruç tutamazlar. Aktif mide ülseri olanlar da oruç tutmamalıdır. Böbrek yetmezliği nedeniyle süreki sıvı alması gereken kişilerin de oruç tutması mahsurludur. Parkinson, Alzheimer, Sara hastalığı, Çeşitli ruh hastalıklarında da oruç tutmak mahsurlu olabilir. Bu konuda en doğru kararı hastayı takip ve tedavi eden doktoru verecektir" diye konuştu. (13.07.2012)

Oruç tutun genç kalın! Nöroloji Uzmanı Dr. Mehmet Yavuz, fiziksel ve zihinsel sağlığımıza büyük katkıları olan oruç'un Ramazan ayı süresince vücudumuzun dinlenmesini ve disipline girmesini sağladığını söyledi. (Star, 9 Haziran 2015)

Oruç, İnsanları Stres ve Gerginlikten Uzaklaştırır. Oruç tutmanın insanı, kalp hastalıklarının en büyük düşmanı olan stres ve gerginliklerden uzaklaştıran faydasının altını çizen Universal Kadıköy Hastanesi Kardiyoloji Uzmanı Dr. Olcayto İncedere, "Hekiminiz aksi bir görüş bildirmediği takdirde, gündelik telaşlardan sıyrılıp bizleri psikolojik olarak rahatlatan orucun kalp hastaları için sonuçları olumlu olacaktır." dedi. (11 Temmuz 2012)

Ama asla unutmamalıyız ki; Oruç aç kalma değil, sabır ayıdır!

"Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Sıyam, 21)

İdealler ve tarihten pratik realiteler

-İslam'ın kılıç zoru ile yayılmadığı ve din hürriyetine verdiği önem için "İslam barış dinidir, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, İslam kılıç ile yayılmadı" adlı yazılarımız da öneririz-

İnsanlığın ihtiyaç duyduğu karizmatik topluluk fikrini İslam gerçek hayatta diğer büyük dinlerin hepsinden daha iyi uygulamıştır. (M. Watt, İslam and the Integration of Society, s. 234)

"Müslümanlık ticaret ahlakı bakımından Hristiyanlığı geçmişti." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Batılı araştırmacı Bryan S. Turner'ın, "Birçok bilim adamı, şeriatın ideal ve pratik arasında bir boşluk dolduran, ideal bir hukuk olduğunu kabul etmişlerdir" (Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 97) şeklinde özetlediği, İslam'ın bir ütopya olmadığının, masallarda karşılaşılabilecek muhteşem idealleri dünyada yaşattığının delillerinden birkaçına örnekler verelim:

"Mallarınızı aranızda haksız sebeplerle yemeyin. Kendiniz bilip dururken, insanların mallarından bir kısmını haram yollarla yemeniz için o malları hâkimlere (idarecilere) vermeyin." (Bakara, 188); "Siz insanlar için çıkarılmış ümmetlerin en hayırlısı olmak üzere yaratıldınız. İyiliğin yapılmasını emreder, kötülüğün yapılmasını yasaklarsınız ve Allah'a inanır iman edersiniz." (Ali İmran, 110); "Ey İnananlar! Kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetin." (Nisa, 135); "Mala ve mevkiye düşkün bir adamın

dînine verdiği zarar, bir koyun sürüsünün içine salıverilmiş iki aç kurdun o sürüye verdiği zarardan daha büyüktür.” (Tirmizî, Zuhd, 43/2376)

Bir düşünce sistemi hayal edin, hiç kimsenin makam mevki, rütbe ve zenginliğine bakılmaksızın adaletin herkese uygulandığı bir bakış açısına sahip bir toplum ve o toplumun önderi; Efendimiz, mahzum kabilesinden zengin bir kızın suç işlemesi üzerine onun cezalandırılmamasını isteyenlere şöyle hitap etmektedir: "Sizden öncekileri helak eden şey, şudur: İçlerinden asil birisi hırsızlık yaptı mı, onu cezasız bırakırlardı. Ama kimsesiz zayıf biri hırsızlık yapınca, derhal ona ceza verirlerdi. Allah’a yemin olsun ki, Muhammed’in kızı Fatıma bile hırsızlık yapmış olsa, mutlaka ona da aynı cezayı verirdim." (Buhari, enbiya 54, hudud 12; Müslim, hudud 8, 9, M. Asım Köksal, İslam Tarihi, VI/477-478)

Bir önder, peygamber düşünün ki yönetimi altındaki insanlara hizmet ediyor; o topluluğa eli ile su dağıtıyor ve onu ziyarete gelen yabancı bir ülkenin elçisi bu manzara üzerine “Ben hayatımda böyle yönetici görmedim.” diyor, Efendimizde cevaben; "İnsanların efendisi, insanlara hizmet edendir." buyuruyorlar. (Deylemî, el-Firdevs bi-Me’sûri’l-Hitâb, II/324; Acluni, Keşfu’l-Hafa, I/462-463)

Efendimiz fakirlere yardım dağıtmaktadır. Yardım dağıtımı bittikten sonra bir adam gelir. "Yardım dağıttığınızı duydum, onun için koştum, ama yine de yetişemedim. Zaten ben hep böyle şanssızın biriyim. Efendimiz sordu: "İhtiyacın çok mu fazlaydı?" Saymaya başladı ihtiyaçlarını. Hepsi de zaruri ihtiyaçtı. Ama Resulüllah'ın da imkânı bitmiş, elinde avucunda olanı tümüyle vermiş, tek dirhemi bile kalmamıştı. Efendimiz dikkatle baktı yoksul adamın üzgün yüzüne. Sonra beklenmeyen açıklamasını yaptı: Üzülme, ihtiyaçlarını yine alacaksın, hem de hiçbirini eksik bırakmadan! Nasıl olacak bu diyerek heyecanlandı yoksul adam. Efendimiz kelimelere basarak konuştu: "Şimdi buradan dükkânların bulunduğu yere doğru yürü, ihtiyaçlarını nerelerde bulursan al, satıcılara da de ki: Mal benim, borç Resulüllah'ındır! Ödemeyi Resulüllah yapacaktır." Adam önce şaşırdı. Sonra Efendimiz'in ısrarı karşısında toparlanarak sevinçle çarşının yolunu tuttu. Alacaklarının hesabını yaparak sevinçle gidiyordu. Olayın şahidi olan Hazreti Ömer, fedakârlığın bu kadarını fazla buldu. Düşüncesini dile getirmekten kendini alamayarak dedi ki: "Ya Resulallah! Sen gücünün yettiğiyle mükellefsin. Elinde olanı tümüyle verdin, geriye bir şey kalmadı, neden bu sefer de yardım edemediğin yoksulun borçlarını yükleniyorsun? Bu kadarı da fazla değil mi?" Bu sözlerden hiç de memnun olmayan Resulüllah'ın yüzündeki tebessümün kaybolduğu görüldü. Halbuki o ana kadar çok mutluydu. Bunun üzerine oradaki masum bakışlı bir sahabe söze karıştı: "Ya Resulallah, dedi, Sen Ömer'e bakma! Ver, ver, arşın sahibi Allah Sana yine verir, Seni boş bırakmaz!" Bu sırada 'ver ver' sözünden o kadar memnun oldu ki, tebessümü tekrar yüzünde belirdi. Verme konusundaki ölçüsünü de şöyle dile getirdi: "Hiçbir şeyi olmayan, çorbasının suyunu çoğaltsın, onu da bulamayanların imdadına bir tas sulu çorba ile koşsun, yine yoksullara ilgisiz kalmasın!" (Ahmet Şahin, “bir kutlu doğum hatırası, mal senin borç benim” adlı yazısından; Şahin, Aradığımız İslam, s. 18)

“Ömer b. Hattab'ın, savaş sırasında bazı kumaş balyaları ele geçirilmiş herkese birer parça düşecek şekilde halk arasında eşit olarak dağıtılmıştı. Ömer halkla hitaben, 'halkım duyun ve itaat edin' diye söze başladığında biri; 'Hayır! Senin üzerindeki elbise çok fazla kumaştan yapılmıştır, seni ne duyarız ne de itaat ederiz.' der. Ömer, oğlu Abdullah'ı çağırdı, kendi payına düşen kumaş parçasını babasına verdiğini söyleyerek durumu açıklar. Dinleyici bu defa; 'Şimdi emret! Biz de dinleyelim ve itaat edelim' der.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 240)

Bir gün Efendiler Efendisi’ne bir sepet içinde turfanda hurma ikram edilir: Buyur ya Resulallah, olgunlaşan ilk hurma! Efendimiz: "Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle taze hurma yiyebiliyor mu?" Hayır, derler, kimse taze hurma yemiyor. Kesin sözünü söyler: "Götürün bu hurmaları, şu çocuklar yesin. Ben ümmetimin yemediğini yemem! Giymediğini de giymem!

Halkının yemediğini yiyen, giymediğini giyen idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım." Ya O'nun yolundan giden sahabe ne yapmıştır? Hazreti Ömer'e bir iftar sofrasında soğuk bal şerbeti ikram edilir. Bardağı dudağına değdirmesiyle çekmesi bir olur: Bu ne? Ürkek ve çekingen sesle cevap verirler: Bal şerbeti, sizin için özel olarak hazırlatmıştık: Sert sesle sorar: Benim idare ettiğim halkım da şu anda böyle soğuk suyla yapılmış bal şerbeti içebiliyor mu? Derler ki: Nerede? Onlar hele bir sıcak suyu bulsunlar! Kelimelere basa basa konuşur: Ben, der, Müslümanlar'ın yemediğini yemem, içmediğini de içmem. Götürün bu bal şerbetini, getirin halkımın içtiği sıcak suyu. Halkından ayrı yaşayan idarecilerden olmaktan Allah'a sığınırım! Şimdi bir de ordu kumandanı Halid bin Velid'den örnek arz edelim. Bakalım o nasıl örnek almış, ne ölçüde benimsemiş bu gerçeği? Suriye taraflarında Rumlar'la yapılan savaşta akşam olmuş, şöyle bir istirahat devresine geçilmiştir. Sıcak kumların üzerine sofralar serilir, açlıktan takatsiz düşmüş askerler kuru ekmekle hurmalarından yemeye başlarlar. Ancak kumandan Halid bin Velid'in sofrasında yumuşak ekmek, soğuk su var. Hayretle sorar: Bu ekmekler nasıl olup da böyle yumuşak kalmış? Deve sırtında güneş nasıl kurutmamış? Derler ki: Biz bu ekmek ve suyu eştiğimiz kum çukurlarındaki nemli zeminde muhafaza ettik. Bu yüzden ekmeğimiz yumuşak, suyumuz soğuk. İlk sorusu şöyle olur: Askerlerim de böyle ekmek mi yiyor, böyle su mu içiyor? Hayır, derler, onlarınki, deve üzerinde kurumuş ekmek, ısınmış su! Kumandan hiddetlenir: Kaldırın bu yumuşak ekmekle, soğuk suyu. Bana askerimin yediği kuru ekmekle, içtiği sıcak suyu getirin. Savaşta birlik olup da yemekte ayrılan kumandanlardan olmaktan Allah'a sığınırım. Hz. Peygamber, Mekke'nin fethedilmesinin ardından, Müslümanlar için son derece önemli ve değerli olan Kâbe'nin anahtarını; sahabeden birine değil, o sırada henüz Müslüman olmayan Osman bin Talha'ya teslim etmişti. Çünkü o vazifeyi en iyi şekilde yerine getirebilecek kişi, Osman bin Talha'ydı. Bir Kurban Bayramı sabahı, namazdan sonra geldiği evinde Efendimiz'e kurban eti sunuldu. Yüzünde bir tereddüt işaretleri dolaşan Hz. Peygamber; "şu anda çevremizdeki komşularımız da et yiyorlar mı" diye sordu. "Hayır, biz herkesten önce sizin için hazırladık. Önce siz yiyin, sonra onlara göndereceğiz" cevabını alınca ise tabağı elinin ucuyla iterken şöyle dedi: "Götürün bu tabağı önümden. Komşumun yemediğini yemem, giymediğini de giymem. Ne zaman komşularımızın bacalarından et piştiğini gösteren dumanlar yükselirse o zaman getirin, ancak onlarla birlikte et yiyebilir, onlarla birlikte bayram yaparım!" (www.bartin.info/halkinin-yemedigini-yiyen-bir-idareci-olmaktan-allaha-siginirim-makale,975.html; https://sonpeygamber.info/hz-peygamber-in-yoneticiligi; Şahin, Aradığımız İslam, s. 22-23)

Utbe bin Ferkad anlatıyor: Bir seferinde Hazret-i Ömer'e hurma ve yağdan yapılan birkaç sepet helva götürdüm. O, bana bunların ne olduğunu sorunca ben de: Yiyecek, sana getirdim. Çünkü sabahtan akşama kadar halkın işleriyle uğraşıyorsun. İstedim ki, evine döndüğünde iyi bir gıda alarak kuvvetini koruyasın. dedim. Hazret-i Ömer, sepetlerden birinin ağzını açtı ve: Ey Utbe, Allah aşkına söyle! Bunlardan her bir müslümana bir sepet verdin mi?" diye sordu. Ey Mü'minlerin Emîri! Kays Kabîlesi'nin bütün mallarını harcasam yine da her müslümana bir sepet helva veremem. dedim. Bunun üzerine Hazret-i Ömer:"Öyleyse bana da lâzım değil." dedikten sonra kuru ekmek ve sert etlerle yapılmış bir sahan tirit getirtti… Sonradan bana, etlerin iyi taraflarını uzaklardan gelen müslüman misafirlere yedirdiğini, sert yerlerini ve sinirlerini de kendisinin yediğini Söyledi." (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Dr. Murat Kaya, Hz.Ömer 111 Hayat Ölçüsü; Ali el-Müttakî, XII, 627/35936)

Efendimiz (sas) Medine'de halka hitap ettiği son hutbelerinden birinde (632) yönettiği halkına: "Ey insanlar! Yönetiminizde bulunduğum günden bu yana kimin sırtına bir kamçı vurmuşsam işte sırtım, gelsin o da bana vursun! Kimin kalbini kıracak bir söz söylemişsem gelsin o da bana aynı sözü söylesin. Kimin küçük de olsa bir hakkını almışsam işte malım, gelsin o da benden hakkını alsın!" Sözlerine şunu da ekler: "Sakın içinizden biriniz demesin ki, hakkımı isteyecektim ama Resulüllah'ın darılacağından çekindim de isteyemedim. Şunu kimse unutmasın ki, benim inancımda hakkını isteyene darılmak yoktur! Şunu iyi biliniz ki, benim en

çok sevdiğim kimse, benden hakkını alan yahut da helal eden kimsedir. "Bu sözleri dinleyen halktan biri ayağa kalkarak: Ya Resulallah der, öyle ise ben zatınızdan üç dirhem istiyorum! der. "Bu alacağın nereden kaldı hatırlatır mısın? "Hani çölden gelen bir fakir üç dirhem yardım istemişti de, sizde bulunmadığından ben vermiştim, onu talep ediyorum. Bunun üzerine Efendimiz (sas)'in cevabı aynen şöyle olur: "Amcamın oğlu Fazlı! Hemen git, üç dirhemi getir, istek sahibine ver. Böylece halkımızla aramızda helalleşmediğimiz bir konu kalmasın. " (Taberî, III/191; İbn-i Kesîr, Sîre, IV/257)

Hz. Ali, Sıffîn Savaşı'na giderken yolda zırhını kaybetmişti. Harp bitip Kûfe'ye döndüğünde, zırhını bir Yahudi'nin elinde gördü. Yahudi'ye şöyle dedi: "Bu benim zırhımdır. Onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Yahudi: Bu benim zırhımdır ve benim elimdedir. dedi. Hz. Ali, isteseydi zırhı ondan hemen alabilirdi. Fakat kesin olarak kendisi haklı da olsa, meselenin hâkim önünde halledilmesini teklif etti: "O hâlde hâkime gidelim." dedi. Birlikte hâkime gittiler. Hâkim, adaletiyle tanınan Kadı Şureyh idi. Kâdı Şureyh, Hz. Ali'ye: Ey müminlerin emîri! Aranızdaki mesele nedir? dedi. Hz. Ali: "Şu Yahudi'nin elindeki zırh benim zırhımdır. Ben onu ne birine sattım, ne de hediye ettim." Meseleyi anlayan kadı, Hz. Ali'ye: Bu iddianı ispat edecek delilin var mı? diye (Delil ile ispat davacıya, yemin de davalıya düşer (Buhari, Rahin, 6; Tirmizi, Ahkam, 12: Ibni Mace, Ahkam, 7; Mecelle, md. 76) kuralı gereği) sordu. Hz. Ali: "Evet, var." dedi, "Hizmetçim Kanber ve oğlum Hasan, bu zırhın benim olduğuna iki şahittir." Kadı Şureyh: "Oğulun baba için şehadeti caiz değildir." dedi. Hz. Ali: "Cennet ehli birinin şehadeti nasıl kabul olmaz? Ben Resûlullah'ın, 'Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin efendileridir.' buyurduğunu işittim." dedi. Neticede Şureyh, delil yetersizliğinden davayı Yahudi'nin lehine neticelendirdi. Bu büyük adalet karşısında Yahudi daha fazla dayanamadı ve şöyle demekten kendini alamadı: Müminlerin emîri, beni hâkime götürdü, kendi tayin ettiği hâkim de kendi aleyhinde hüküm verdi. Ben şehadet ederim ki, bu din haktır. Ve yine ben şehadet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur, Muhammed de onun Resûl'üdür. Bu zırh senindir. Devenden düşmüştü, ben de almıştım. Hz. Ali, bu neticeye çok sevindi: "Mademki Müslüman oldun, ben de zırhı sana hediye ediyorum" dedi. (Suyuti, Târihü'l-Hulefâ, s. 172)

Hicretin 17. senesinde Halife Hazreti Ömer, ziyaretçi çokluğundan dolayı Resulüllah'ın mescidini genişletmek istemişti. Bunun için Türbe-i Saadet'in etrafındaki arsaları istimlak edip mescide katması gerekiyordu. Çevredeki arsa ve ev sahiplerine tekliflerde bulundu: Evinizi, arsanızı Resulullah'ın mescidini genişletmek için satın almak istiyorum. Kimse malına değerinden aşağısını vereceğimi sanmasın. Herkes kıymetini söylesin, gönlünden geçirdiği fiyatı bildirsin. Resulullah'ın mescidine zorla alınmış arsa ilave etmeyi düşünmüyorum. Herkes arsa ve evinin değerini söyler, binalar, arsalar satın alınır, Resulullah'ın mescidi genişletilmeye müsait duruma gelir. Ancak bir pürüz var. Onu da halletmek gerekiyor. Nedir o pürüz? Hazreti Abbas. Abbas, arsasını satmak istemiyor. Mescide de olsa vermeyi düşünmüyor. Halife bizzat meşgul olur, tekliflerini tekrar eder: Ya Abbas, arsanın değerinden aşağısını vermeyi düşünmüyoruz. Resulullah'ın mescidine böyle zorla alınmış bir arsa ilave etmeyi de uygun bulmuyoruz. Şayet verilen fiyat az geliyorsa emsallerinden de fazla fiyat vereyim, arsanı ver de bu iş bitsin. Mescid-i Nebi ziyaretçileri içine alacak genişliğe ulaşmış olsun, ihtiyacı karşılayacak hale gelsin. Hayret! Abbas'tan beklenmeyen tavır: Hayır, mülk benimse fazla fiyat verseniz de satmak istemiyorum. Zorla alacaksanız o başka! İçinden çıkılmaz bir durum söz konusu olunca Halife olayı mahkemeye intikal ettirir. Hakim meşhur hukukçu Übeyd bin Kab. Taraflar huzurdalar. Devletin iddiası: Biz yönetim olarak Abbas'a değerinden fazla fiyat verdik, artık diretmemeli, arsasını vermeli ki, Resulullah'ın mescidi ihtiyacı karşılayacak şekilde genişleme imkanı bulsun. Abbas'ın cevabı: Arsa benimse, mülküme ben sahipsem, değerinden fazla da verseler vermek istemiyorum. Ne para zoruyla, ne de mescide ilave etmek iddiasıyla mülkümü elimden kimse alamaz. Mahkemenin kararı: İslam hukukunun gereği kimse başkasının mülküne ve arazisini isterse para zoruyla olsun, alamaz. Mescid için de olsa

mal sahibini zorlayamaz. Abbas'ın mülkü Abbas'ta kalacak, hükümet istimlak için zorlamayacaktır. Mahkemenin tartışma götürmez bu kararı kesinleştikten sonra taraflar kalkıp gitmek üzere kapıya yönelmişken bir ses işitilir. Bu ses Abbas'tan başkasının sesi değildir. Bakın ne diyor Abbas: Ya Übey, mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir değil mi? Evet mahkeme bitmiş, karar kesinleşmiştir. Kimse senin arsanı fazla fiyat vererek de olsa zorla alamaz. Öyle ise der, şimdi beni dinleyin. Mahkemenize açıkça ifade ediyorum. Arsamı şu andan itibaren Resulullah'ın mescidine ilhak edilmek üzere hibe ediyorum. Hem de tek kuruş almadan, hiçbir maddi menfaat beklemeden. Hepiniz şahit olun, parayla alınamayan arsam, hiçbir karşılık verilmeden Resulullah'ın mescidine hibe edilmiştir ve mülk bu andan itibaren halifenin tasarrufuna girmiştir. Übeyd bin Kab'ın sorusu: Ey Abbas, neden böyle bir tutumu tercih ettin? Önce aşırı fiyatla da olsa vermedin, şimdi ise parasız hibe ediyorsun? Abbas'ın kitaplık çapta cevabı tek cümleden ibaret: İslam'ın insan haklarına gösterdiği saygıyı dünyaya duyurmak için! Halife Ömer gece teftişlerinin birinde fakir bir adamın çocuğu olduğunu fark eder. Hemen hanımının yanına döner "Yoksul bir adamın yeni doğum yapmış hanımına neler lazım gelir, sen bilirsin" der, ihtiyaçları sırtına çuvalla alır ve hanımı ile fakir adamın yardımına koşarlar. Çocuk doğar, Hz. Ömer'in hanımı dışarıya seslenir "Ey Mü'minlerin emiri çocuk sağlıklı, merak edecek bir şey yok" fakir adam yanındaki kişinin halife olduğunu anlayınca ayağa kalkmak ister: "Hiç ayağa kalkmana gerek yok, Yöneticinin görevi ihtiyaç sahiplerini tespit edip yardımlarına koşmaktır. Ben görevimi yaptım, geç kalmışsam Allah beni af etsin." buyurur. Ve ilave eder :"Yoksula görev, devletin görevidir." Halife Ömer döneminde kıtlık olur. Eslem : "Kıtlık biraz daha devam etseydi yoksullardan önce Hz. Ömer ölebilirdi. Çünkü halktan çok Ömer yokluğu yaşıyordu." demektedir. Kıtlık vaktidir. Hz. Ömer dolaşırken oldukça semirmiş bir deve görür, sahibini sorar. Oğlu Abdullah "benimdir." deyince Hz. Ömer oğluna döner "bak oğlum, bu deve nasıl semirdi sana anlatayım mı?" der ve anlatır: "Bu deve halifenin oğlunundur denip senin devene yedirdiler, otlu yerleri senin devene tahsis ettiler. Şimdi bu deveyi al, sat, anaparayı ayır, kârını hemen bana getir, hazineye yatırıp Beytü'l-Mal'e (Devletin hazinesine) devredelim. Çünkü halife unvanı devletindir. Devletin unvanı ile kazanılan para da devlete aittir. Aksi halde nüfuz ticareti yapmış olur, helal malımıza haram karıştırmaktan kurtulamayız." buyururlar. Yine bir gün Hz. Ömer hastalanır. "Beytü'l-Mal'dan (Hazineden) bal alıp verelim." denir. Halife itiraz eder: "Hazine ortak maldır, izinsiz almak caiz olmaz." der. Mısır valisi Amr b. As'ın oğlu kendini yarışmada geçen bir Kıpti'nin yüzüne kırbaçla vurur. Adam yola çıkar, halife Ömer'i bulur ve durumu anlatır. Valinin oğlu çağırılır ve aynı ceza adam tarafından ona da uygulanır. (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 46) Übey b. Kaab, Halife Ömer ile mahkemelik olur. Mahkeme kadısı Zeyd b. Sabit, halifeyi görünce ayağa kalkmak ister, Halife şöyle buyurur. "Adalet hiç kimse için ayağa kalkmaz. Ama herkes adalete ayağa kalkmalıdır." Halife ve halktan biri yan yana muhakeme olurlar. Suriye Gassan kabile reisi Cebele'nin ayağına tavaf esnasında bir köylü yanlışlıkla basar. Cebele bir tokat atar, adam Hz. Ömer'e şikâyet eder. Hz. Ömer: "Cebele'nin büyük, Köylünün tokat yiyecek kadar küçük olduğu ne ile belli? Üstünlük takvadadır." buyurur. Sonuçta tokatla yere yıkılan köylü, kendisini yere yıkan kabile reisine aynı kuvvette bir tokatla mukabele eder. Halife Ömer Mısır'a tayin ettiği vali hakkında şikayetler alınca onu geri çağırır. Vali Bin Ganem oldukça şişmanlamıştır. Hz. Ömer ona bir sopa verir ve: "Bu sopayı al, sana lazım olacak bundan sonra hazinenin koyunlarını otlatacaksın, sana memurluk değil, çobanlık yakışır" der ve ekler: "Senden süt isteyene bedava vereceksin , ama Ömer'in aile efradına vermeyeceksin." Bir devlet memuru halktan birini haksız yere döver. Hz. Ömer'e durum intikal edince, "Sende onu vurduğu kadar kırbaçla" buyurur. Amr b. As "Memurun itibarı sarsılır." deyince, Hz. Ömer:" Ben zalimi şu, bu nedenlerle koruyup, mazlumu uğradığı zulüm ile baş başa bırakamam, kim zulmetmiş ise karşılığını görmeli ki tekrarına cesaret edemesin." buyururlar. Halife Ömer, Abdurrahman b. Avf'dan ödünç para ister. Abdurrahman b. Avf şaşırır ve sorar: "Hazine elinin altında." deyince Hz. Ömer "Hazine milletin ortak

malıdır, ödüncü ödeyemeden ölürsem bütün bir milletle helalleşmek zorunda kalırım. Ama senden alırsam ve ödeyemeden ölürsem sadece seninle helalleşmek zorunda kalırım, bu ise göze alınabilecek bir helalleşme olur." buyururlar. (Hz. Ömer'in oğlu) Abdullah b. Ömer, İslâm devleti bünyesinde meydana gelen anlaşmazlıklarla ortaya çıkan ve birbirleriyle mücadele eden gruplara karışmadı, tarafsız kaldı ve devlet kadrolarında vazife almadı. Zira oğlunu hilâfete aday göstermesini tavsiye eden sahâbelere Hz. Ömer: "Bir evden bir kurban yeter" demişti. Hz. Ömer: "Bir evden bir kurban yeter" demişti. Babasından sonra başa geçecek halifeyi seçmeye görevli olan şura'ya sadece müşavir olarak katıldı. Hz. Ömer oğluna şura'ya katılmasını ancak aday olmamasını tavsiye etmişti. (Ahmed Şahin, Yaşanmış Örnekleriyle Aradığımız İslam, s. 35, 42, 49, 52, 55, 56, 61, 119; İbnü'l-Esîr, el-Kâmilfi't-Tarih, 111, 65 vd.) Mısır valisi Amr b. As'ın oğlu kendini yarışmada geçen bir Kıpti'nin yüzüne kırbaçla vurur. Adam yola çıkar, halife Ömer'i bulur ve durumu anlatır. Valinin oğlu çağırılır ve aynı ceza adam tarafından ona da uygulanır. (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 46)

“Hz Ömer halifeliği döneminde Zeyd'in oğlu Usame'ye kendi oğlundan daha fazla maaş bağlar. Oğlu “neden böyle yaptığını” sorunca, Hz Ömer oğluna: “Üsame Resulullah'a senden ve babası Zeyd’de senin babandan daha sevgilidir.” diye cevap verir. (Ebû Yûsuf, Kitâbü’l-Ḫarâc, s. 46; İbnü’l-Esîr, Üsdü’l-Ğâbe fi Ma’rifeti’s-Sahâbe, s. 76) Hamd, böyle insanlar yaratan yüce Allah'a, salat ve selam bu insanlara hidayet öğreten Hz. Muhammed'dedir.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 68)

Hz. Ali akşama kadar hurma ağaçlarından hurma toplar. Akşama doğru devenin üstünde hurma, ipi elinde hizmetçisi Kamber ve Hz. Ali eve doğru yollanırlar. Yolları üzerinde bir fakir el açar ve "Allah rızası için " diye yardım ister. Hz. Ali Kamber'e döner: "Ne istiyor", diye sorar. Kamber cevap verir " Hurma" Hz. Ali "Ver öyleyse" buyurur. Kamber "Hurma çuvalda" der. Hz. Ali “Çuvalla ver " buyurur. Kamber "Çuval devede " deyince, Hz. Ali " Deveyle ver " buyururlar. Kamber devam diyor " Devenin ipi elimde demekten korktum! Yoksa beni de deveyle birlikte yoksula vermekte tereddüt etmeyebilirdi." (A. Başak Sezgin, Gencin Yol Rehberi-1, s. 60; Mevlana Şibli; Sadr-ı İslam, Veysel Akkaya, Güneşin Secdesi; Yaşar Değirmenci, Fırtına Çıktığında Uyuyabilmek)

II. Murad ve Fatih Sultan Mehmed zamanında 22 yıl Türkler arasında esir yaşayan ve sonradan Almanya'ya dönerek hatıralarını bastıran Georg von Mühlenbach, Osmanlı ordusunu daimi surette muzaffer kılan ve devletin muntazam bir şekilde büyümesini sağlayan manevî-ahlakî dinamikleri şöyle tahlil etmiştir: “Halk, ordularının geçişi sırasında en ufak bir endişe hissetmez. Ordu, geçtiği yerde her şeyi peşin para ile satın alır; hanlarda geceleyen asker, parasını öder. Türk ordugâhına, kızlarına tecavüz edildiği için şikâyete gelen anneler görmek mümkün değildir. Malının asker tarafından yağma edildiğini, hoş olmayan herhangi bir muameleye muhatap olduğunu söyleyerek şikâyete gelen de yoktur. Zira böyle şeyler olmaz. Bu anlayış, Türk ordusunu muzaffer kılmış ve devletini muntazam şekilde büyütmüştür.” (Cavid Kasımlı, Kardelen Dergisi, sayı: 57, Eylül, 2007)

Yavuz Sultan Selim, Haziran 1516’da orduya Mısır seferi için hareket emri verdi. Ordu, Gebze yakınlarında bağlık-bahçelik bir arazide mola verdi. Etrafta üzüm bağları ve elma bahçeleri vardı. Askerlerini kontrol etmek amacıyla padişah yeniçeri ağasını yanına çağırdı: Bütün askerlerin heybeleri aransın. Heybesinde çalıntı bir meyve veya nesne çıkan askeri bana getirin! Yeniçeri ağası, saatler boyunca askerlerin heybesini arattı. Ancak hiçbir askerin heybesinde meyveye veya çalıntı bir şeye rastlanmadı. Durum, Yavuz Sultan’a bildirildiğinde, padişahın sevincine diyecek yoktu. Çok rahatladı, askerleriyle gurur duydu ve Allah’a şöyle şükretti: "Allah’ım sana sonsuz şükürler olsun! Bana haram yemeyen bir ordu verdin. Eğer askerim içinde tek bir kişi dâhi, sahibinden izinsiz bir meyve koparıp yeseydi ve ben bunu haber alsaydım, Mısır seferinden vazgeçerdim! Çünkü haram yiyen bir orduyla hiçbir yer

fethedilemez!" (İbrahim Refik, Efsane Soluklar, s. 36; https://dtarihi.com/yavuz-sultan-selim-ve-ordusunun-harama-el-uzatmamasi; İsmail Çolak, Destanlaşan Zaferler, s. 22; Yeni Bir Çağ Açılıyor, s. 92)

A. de la Motraye isimli gezginin "Voyages en Europe, Asie et Afrique" adlı kitabının 1727 yılında yayınlanan La Haye baskısının birinci cildinin 258. sayfasından: "Hırsızlara gelince, bunlar İstanbul'da son derece nadirdir. Ben Türkiye'de on dört sene kaldığım halde bu müddet zarfında hiçbir hırsızın orada ceza gördüğünü işitmedim. Türkiye'de yankesiciliğin ne olduğu mâlum değildir, onun için ceplerin el çabukluğundan korkusu yoktur."

“Türk ve İslam düşmanı Sir James Porter: "Türkiye’de yol kesme vakalarıyla ev soygunculukları hatta dolandırıcılık ve yankesicilik olayları adeta meçhul gibidir. Savaş halinde olsun, barış halinde olsun, yollar da evler kadar güvenlidir. Kesindir ki, İstanbul’da Türkler tarafından işlenmiş yankesicilik, dolandırıcılık ve soygunculuk vakaları son derece azdır. İnsan bu şehirde Bulgarlardan sakınmalıdır, çünkü onların ekserisi hilekár ve dolandırıcıdır."; Fransız generallerinden Comte de Bonneval: "Haksızlık, tefecilik, tekelcilik ve hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında neredeyse hiç bilinmeyen suçlardır. Sözün özü, ister vicdani bir inançtan, ister ceza korkusundan ileri gelmiş olsun, o kadar dürüstlük gösterirler ki insan çok defa Türklerin doğruluklarına hayran kalır."; L.Castellan’ın 1811’de çıkan "Yunanistan, Çanakkale ve İstanbul Üzerine Mektuplar" kitabından: "İstanbul’da gündüz olduğu gibi geceleyin de insan hiçbir saldırıya uğrama korkusu olmadan dolaşabilir. Zaten ahali bilhassa evlerde hırsızlık vakaları olmamasına büyük bir dikkatle özen gösterir: Çünkü öyle bir hadise görülen sokağın bütün sakinleri çalınan malı ödemekle yükümlüdür." A. Brayer adında İstanbul’da 9 yıl geçiren bir doktorun anlattıkları: "Yankesicilik, dolandırıcılık, anahtar uydurma, kırıcılıkla çalma, pencereden girme vesair suretlerle yapılan hırsızlıklara gelince, işte o vakalar son derece seyrektir." Kaynak: İsmail Hami Danişmend, Türkler” (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 14 Eylül 2007)

Türk ve İslam düşmanı Guer isimli avukatın 1747 yılında Paris'te yayınlanan "Moeurs et usages des Turcs" adlı kitabının ikinci cildinin 188. sayfasından: "Gerek İstanbul'da, gerek Osmanlı İmparatorluğu'nun bütün şehirlerinde hüküm süren emniyet ve asayiş hiçbir tereddüde imkan bırakmayacak surette ispat etmektedir ki, Türkler hiçbir zaman görülmemiş derecede medenîdirler ve o kadar uzun zaman haklı olarak itham edilmelerine rağmen bugün barbarlıkla artık hemen hemen hiç alakaları kalmamıştır."

Par A. Ubicini: "İstanbul’da dükkâncı herkesçe mâlum namaz saatlerinde dükkânını açık bırakıp gittiği ve geceleri evlerin kapıları alelâde bir mandalla kapatıldığı halde senede yalnız dört hırsızlık vakası bile olmaz. İnanılmaz şey! Barbarlar diyarında ve muazzam bir şehrin o muazzam batakhanesinde ne cinayet, ne cebir, ne de şiddet oluyor, herkesin hukuku eşitlik esasına göre temin ediliyor, bütün bedbahtlar emin bir sığınak buluyor ve büyük küçük, Müslüman Hristiyan hep aynı adalete tabî tutuluyordu." (Ubicini, La Turquie, Paris 1955, s. 330, 437)

Ignatius Mouradgea d'Ohsson'un 1791 yılında yayınlanan "Tableau Général de l'Empire ottoman" isimli kitabının dördüncü cildinin birinci kısmının 263-264. sayfalarından: "Osmanlı Türkleri, toplum ve fert olarak ahlâklarının ciddiyetini şeriatın iffet ve hâyâ hükümlerine borçludurlar. Ahlakî ve dînî bir hukuk sisteminin zorunlu bir sonucu olan bu durumun, barbarlık örf ve adetlerinden, milletin göçebeliğinden ve kocaların kıskançlığından kaynaklandığını ileri sürmek haksızlıktır."

Dr. A. Brayer'nin 1836 yılında yayınlanan "Neuf années a Constantinopla" adlı eserinin birinci cildinin 286. sayfasından: "Halkın ve bilhassa fakir tabakanın en zarurî ihtiyaç maddeleri

üzerine en ehemmiyetsiz bir verginin bile konulmasını yasaklayan, o gibi maddeleri en ucuz fiyatla sattırmayı en şerefli vazife bilen, tartılarla ölçüleri en sıkı kontrole tabii tutturan ve ıslah kabul etmez istifçi ve vurguncular ölüm cezası verdiren ruh…"

Meşhur İtalyan edebiyatçı Edmondo de Amicis'in "Constantinople" adıyla Fransızca'ya çevrilen eserinin 1883 Paris baskısının 425-426. sayfalarından: "Şu noktada hemen bütün Dünya aynı kanaattedir. Yeni Türk, eski Türk'ün değerinde değildir. Bizim kumaşlarımızı, her türlü refah vasıtalarımızı, ayıplarımızla kötülüklerimizi, mânâsızlıklarımızı benimsemiştir, fakat anlayışımız ile fikirlerimizi henüz kabul etmediği için bu yarım yamalak başkalaşma ve dönüşüm esnasında kendisindeki eski Osmanlı Türk karakterinin bütün iyi taraflarını da kaybetmiştir. Eski Türk'ün, "Batı medeniyetinin türettikleri" olarak görüp değer vermediği bu gençler, gerçekten de tembel, kabiliyetsiz, imansız, para düşkünü, Avrupa taklitçisi, her türlü millî geleneğin düşmanı ve uşak ruhlu sürü sürü memurlardan ve atalarının pabuçları olamayacak kadar küstah, hâyâsız, ahlâksız bir nevî "şık gençlik" güruhundan ibarettir."

Downey şöyle der: "Birçok Hristiyan, adaleti ağır ve kararsız olan Hristiyan ilkelerindeki yurtlarını bırakarak Osmanlı ülkesine gelip sığınıyordu." (Fairfax Downey, Kanuni Sultan Süleyman, s. 37)

IV. Şarl'ın yakın doğuya gönderdiği temsilcisi Bertrandan de la Brogiere, 1433 de Edirne'de bizzat II. Murad'ı görmüştür, onun adaletine hayran kalan seyyah, "Eğer isterse bütün yakın doğu Hristiyanlık âlemini ortadan kaldırır!" der. Bu nedenle de Fatih 1463 de Bosnaya girince Bogomiller, krallarını terk edip Türklerin safına geçmişlerdir. XV. Yüzyıl sonlarında İspanyadaki Müslüman ve Yahudiler, kitle halinde Osmanlı ülkesine sığınarak, iskan edilmişlerdir. Rus kilisesinin zulmüne dayanamayan Kazaklar da din hürriyetini Osmanlı idaresinde bulmuşlardır.

Sultan Abdulhamid Han'la ilgili bir hatırasını Mabeyn Başkatibi Es'ad bey şöyle anlatır: "Bir gece yarısı çok mühim bir haberin imzası için sultanın kapısını çaldım. Fakat açılmadı. Bir müddet bekledikten sonra tekrar çaldım. Yine açılmadı. 'Acaba sultana emr-i hak mı vaki oldu?' diye endişelendim. Biraz sonra tekrar çaldım açıldı. Sultan elinde havluyla yüzünü kuruluyordu. Tebessüm ederek; 'bu vakitte çok mühim bir iş için geldiğinizi anladım. Daha ilk kapıyı vuruşunuzda uyandım. Abdest aldım. Onun için geciktim. Kusura bakma. Ben bu kadar zamandır, bu milletin hiç bir evrakına abdestsiz imza atmadım. Getir imzalayayım!' dedi. (Tahsin Yıldırım, Osmanlı Padişahlarının Manevi Dünyası, s. 344) Ortaçağ Fransa'sında saraylarda bile umumi helanın bulunmadığı dönemde, İstanbul'da 1400'ün üzerinde umumi hela vardı. Osmanlı devletinin payitaht merkezi İstanbul'da Kanuni döneminde 46 yıl boyunca, yılda ortalama sadece 1 cinayet vak'ası kaydedilmiştir. Akıl hastaların Bimarhanelerde son derece şefkatle davranılırdı. Onlar ceviz karyolalarda, ipekli çamaşır ve çarşaflarda yatırılıp musikiyle tedavi edilirdi. Aynı dönemlerde Avrupa'daysa akıl hastaları, ruhuna şeytan girdi diye diri diri yakılırdı. Amerika musikiyle tedaviyi ancak 1956 yılında uygulayabilmiştir. (Eğitim Bilim Dergisi, Eylül 1999, Sayı: 12) Osmanlı, büyük bir edep ve hürmet ile "muhterem acizler" diye tâbir ettikleri akıl hastalarını, av etiyle beslemek ve musiki ile tedavi etmek gibi hâlâ kâbına varılamamış bir merhamet, muhabbet ve medeniyet seviyesine ulaşmışlardır. (Osman Nuri Topbaş, Abide Şahsiyetleri ve Müesseseleriyle Osmanlı; Medeniyetimizin Fazilet Zirvelerinden Vakıf İnfak Hizmet, s. 3)

Fatih Sultan Mehmet Han devrinde bir Müslüman günlerce dolaşıp yıllık zekâtını verebileceği fakir birini arayıp bulamayıp bunun üzerine zekâtının tutarı olan parayı bir keseye koyarak Cağaloğlu'ndaki bir ağaca asıp, üzerine de: "Müslüman kardeşim, bütün aramalarıma rağmen memleketimizde zekatımı verecek kimse bulamadım. Eğer muhtaç isen hiç tereddüt etmeden bunu al" diye yazmıştır ve bu kesenin üç ay kadar o ağaçta asılı kalmıştır. (Altınoluk Dergisi, Şubat/1994, sayı: 96, s. 7)

Osmanlı toplumsal yapısı üzerine uzman olan Erlanyen Üniversitesi profesörlerinden Hutterroht'a: "Osmanlı Devleti, geniş topraklarını ve üzerindeki çeşitli kavimleri, Topkapı Sarayı'ndan mükemmel bir şekilde idare ediyordu. O saray da batıdaki en mütevazi bir derebeyinin sarayı kadar bile büyük değildi. Bu nasıl oluyordu?" diye sorulduğunda, Profesör Hutterroht: "Sırrını çözebilmiş değilim. 16. asırda Filistin'in sosyal yapısı üzerinde çalışırken öyle kayıtlar gördüm ki hayretler içinde kaldım. Osmanlı, üç yıl sonra bir köyden geçecek askeri birliğin öyle yemeğinden sonra yiyeceği üzümün nereden geleceğini planlamıştı. Herhalde Osmanlı, devlet olarak insanlığın en muhteşem harikasıdır" diye cevap verir. (Niyazi, Mehmed, Tarihe Saygı, 14 Temmuz 1992)

Dünyada ilk toplu sözleşmenin Osmanlı Devleti tarafından gerçekleştirilmiştir. Kütahya Vahid Paşa kütüphanesinde bulunan şeriye Mahkemesi sicilinin 57'ci sayfasında kayıtlı belgeye göre, yeryüzündeki bu ilk sözleşme Kadı Ahmed Efendinin tasdiki ile 24 işyeri ile işçileri arasında imzalanmıştır. Bu sözleşmeye göre, "Kalfaların, yardımcıların, ustaların ve vasıfsız işçilerin yevmiyeleri"nin tesbit edilip, her gün belli sayıdaki fincan imali karşılığı alacakları ücretlerin tesbit edildiğini" açıkça belirtilir. (Necdet Sevinç, Osmanlılarda Sosyo-ekonomik Yapı, s 164)

Sonradan II. Sylvestre olarak papalık tahtına oturan Gerbert' in 9. asır İspanya'sında Arap uleması nezdinde üç yıl tahsil gördü. Dönemin Avrupalı rahiplerinin yazmış oldukları eserlerini Kurtuba halifesine ithaf etmişlerdir. Almanya, Fransa ve İtalya'daki rahip adaylarının, ilim öğrenmek için İspanyadaki Müslüman okullarına akın akın koşarlardı. (Fernand Grenard, Asya'nın Yükselişi ve Düşüşü, s. 33)

Bugünkü belediye başkanı karşılığı olarak, Osmanlı Devleti'nde de "İhtisab Ağası" bulunmakta idi ve bu zatın bizzat çarşıları teftişe çıkıp en ufak bir uygunsuzluğa göz açtırmazdı. Osmanlı'nın son dönem ihtisab ağalarından biri olan Hüseyin Bey'in, Edirnekapı civarında çıktığı teftişlerden birinde üzeri ağır yüklü vaziyette, bağlanmış bir merkebi görmesi üzerine, sahibini arattırıp onu bir kahvehanede kahve içerken bulduğunu ve hayvanı yüklü olarak bırakıp eziyet verdiğinden dolayı, çuvalları hayvandan indirtip adamın sırtına yükleterek bir müddet bekletmiştir. (A. Rıza Bey, Bir Zamanlar İstanbul, s. 51)

İtalyan kökenli Dominik papazı Ricoldo de Monte Croce'nin, doğuyu Hristiyanlaştırmak gayesi ile 13. yüzyılın ikinci yarısında çıktığı seferde İslam âlemini dolaşmış ve Türk topraklarında gördükleri karşısında hayretler içinde kalıp: "Müslümanlar vakıf kurmada çok cömerttirler. Hatta hayır işlemek için Hristiyan esirlerin de özgürlüklerini satın alırlar. Ve sevaplarını ölmüş ana ve babalarının ruhlarına bağışlarlar. Müslümanlar, köpeklerin doyurulması için bile mal varlıklarından pay ayırırlar. Türkiye'nin ve İran'ın birçok kentinde köpeklerin doyurulmasını vasiyet etmiş olanların, vasiyetlerinde köpeklere ayırdıkları payın gayesine uygun kullanılmasını sağlayan köpek bakıcıları vardır" diye yazar. (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi, s. 51)

Hristiyan Avrupa'nın akıldışı yönetimi karşısında arayış içine giren batılı filozofların "Yaşayanlara kusursuz bir düzen içinde var olma imkânı sağladığını kabul edilen ideal ülke ütopya" arayışı içine girdikleri ve bu filozoflardan biri olan Tommaso Campanella'nın, 1602'de bu gaye ile La Citta del sole (Güneş Ülkesi) eserini yazdığı ve bu eserinin hayata uygulanabilirliğini ispat sadedinde: "Güneş ülkeyi yeryüzünde bulmak mümkün mü? Fikir hürriyetine, vicdan hürriyetine, lisan hürriyetine ilişmeyen Türklerin mevcudiyeti hiç olmazsa yarın böyle bir ülkenin olacağını zannettiriyor bana. Mademki; düşünceyi zindana koymayan, hakikat sevgisini zincire vurmayan bir millet, o cesur ve adil Türkler var, üzerinde yalnız hakikatin, adaletin ve hürriyetin hüküm sürdüğü bir Güneş Ülke niçin vücut bulmasın!" diye yazmıştır. (Aynur Mısıroğlu, Kuva-ı Milliye'nin Kadın Kahramanları, s. 14)

Tarihçi Osmanzade Taib'in "Hadikatüs-Salatin" isimli eserine göre, Bursa Kadısı Mevlana Şemsüddin Fenari (Molla Fenari) Padişah'ın şahitliğini şu cümle ile reddetti: "Namazlarını cemaatle kılmadığın söylendiğinden şahitliğini kabul etmiyorum." Fetih sonrasının ilk Ramazanında, Padişah, hocalarıyla üst düzey yöneticileri iftara çağırmıştı. Onlara o denli saygı duyuyordu ki, Bizans sarayından (Vlakerna-Vlaherna Sarayı) eline geçen altın sahanları, tasları, kaşıkları sofraya koydurmuştu. İftar okundu. Herkes sofraya oturdu. En yaşlıları Molla Gürani idi ve geleneklere göre önce onun yemeğe başlaması gerekiyordu. Fakat Hoca kaşlarını çatmış kıpırtısız oturuyor, elindeki tespihten sanki "lahavle" çekiyordu. Bir zaman beklediler. Açlıktan midesi kazınan genç Padişah'ın sonunda sabrı taştı: "Efendi Hazretleri, soframızda haram lokma bulunmaz, buyurunuz, taam edelim (yiyelim)." Molla Gürani hışımla Padişah'a döndü: "Ümmete haram olan Mehmed'e helal mi?" diye bağırdı, "Sen kime özeniyorsun? Peygamber'ine özeniyorsan, bil ki, onun sofrasında altın taslar yoktu; Bizans İmparatoru'na özeniyorsan, bil ki, Bizans'ı bu gösteriş, gurur ve debdebe batırdı." Fatih kıpkırmızı oldu. Özür dileyip sofradaki altın kapların kaldırılmasını emretti. Ancak ondan sonra Molla Gürani, Molla Hüsrev, Molla Zeyrek, Molla Hayrüddin, Molla Ayas, Molla Siracüddin, İbni Temcid, Molla Abdülkadir Hamidi, Lala Zağanos Paşa ve Ak Şemsüddin huzur içinde iftar ettiler. (Yavuz Bahadıroğlu, Vakit, 18.08.2009)

Aşağıdaki resim bin bir gece masallarından alıntı değil, insanlık tarihinde bizzat yaşanmış bir adalet-huzur ikliminin zirve pratiğinin delillerindendir. Fatih zamanında İstanbul'da zenginlerin riyakârlık yapmadan gizlice para (zekat, sadaka, fitre, fıtır) bıraktıkları, fakirlerinde isteme utancından uzak, ihtiyaçları kadar para aldıkları sadaka kuyularının günümüze kalanlarından birkaç tanesinin fotoğrafları.

Sadakaların meydandaki bir çukurda toplanıp ihtiyacı olan kişilerin rencide olmadan geceleyin ihtiyacı kadarını alıp geri kalanı bıraktıkları sadaka taşları bir buçuk- iki metre yüksekliğinde mermerden olurdu. Üst kısımlarının ortasına çanağa benzer bir oyuk açılır, sadaka verenler parayı buraya bırakırlardı. İki metrelik taşların yanında, tepesine rahatça ulaşılabilmesi için birkaç basamak konurdu. İhtiyacı olmasına rağmen dilenmekten çekinenler gecenin geç saatlerinde taşın yanına para almaya gelir ama bırakılan meblağın tamamını değil, ihtiyaçları olduğu kadarını alırlardı. 17. yüzyıl İstanbul'unu anlatan bir Fransız gezgin, üzerinde para bulunan bir taşa tam bir hafta boyunca kimsenin gelmediğini yazmıştı. Osmanlı döneminde İstanbul'daki 160 sadaka taşından günümüze ulaşanların sayısı 35. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 27 Kasım 2000; Fehmi Demirbağ, Aşk Olsun, s. 251)

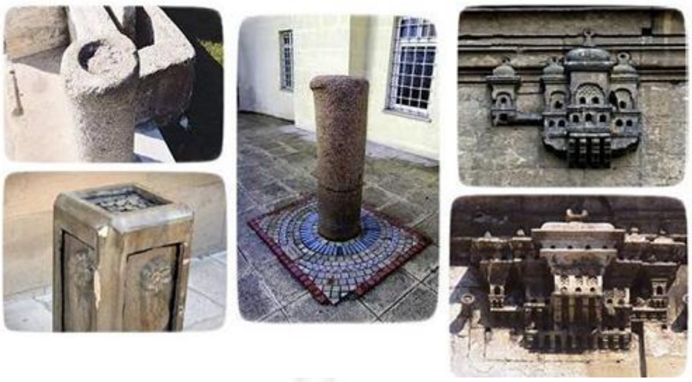

Osmanlı'daki kuş köşkleri de, Osmanlı Medeniyeti'nin en zarif mimari örneklerini ve medeniyetinin ruhunu gözler önüne sermektedir.

Başta İstanbul'da saka, serçe, kırlangıç gibi korunmaya muhtaç kuşlar için yapılan bu barınaklar, Doğu Beyazıt, Tokat, Amasya, Kayseri, Niğde, Antakya, İzmir, Bolu, Bursa, Tekirdağ, Kırklareli, Edirne, Filibe, Tirnova'da da bulunuyorlar. Atalarımız sadece kuş evleri, kuş sarayları yapmakla kalmamış, leylek, kurt gibi evcil olmayan diğer hayvanlar için de vakıflar, hastaneler kurmuşlardır. Öyle ki soğuk kış günlerinde kurtların aç kalmamaları için kar, tipi demeden ıssız dağ başlarında et dağıtmışlar. Atamız Osmanlı; uçuş rotalarında yaralanıp düşmeleri halinde onların tedavisini yaparak sürüsüne yetiştirmek üzere çalışmalar yapan Göçmen Kuşlar Vakfı, kışın kar ve buzdan yerlerde yiyecek bulamayan kuşların ölmemesi için buz ve kar üzerine yiyecek bırakan Darı Vakfı gibi özel vakıflarda kurmuşlardır.

İstanbul Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedilmiştir. Bir cami inşasında kullanılacak iki mermer sütunu 'Sinan Atik' isimli Rum mimara teslim eder. Mimar, sütunları 3'er arşın kesip kısaltır. Fatih de buna sinirlenerek mimarın elini kestirir. Mimar, padişah aleyhine dava açar. Üsküdar kadısı Hızır Bey yargılama sonunda padişah suçlu bulur, kısas kararı verilir. Padişahın elinin de aynen Rum mimar gibi kesilmesine karar verir. Rum mimar adalet sisteminden etkilenir, hakkından feragat eder, bunun üzerine Fatih, tazminat cezasına çarptırılır. Karardan sonra fatih, çıkardığı demir sopayı kadıya göstererek; "Eğer sen Allah'ın hükmünü uygulamayıp, elimi kesmeye beni mahkum etmeseydin bununla başını paramparça ederdim." der. Kadı Hızır Bey de sakladığı kamayı çıkararak cevap verir: "Sen de benim hükmümü kabul etmeseydin, ben de bununla seni delik deşik ederdim. (Fahri Sarrafoglu, Yeni Söz, 22.5.2018; Av. Cengiz Gülaç, Türkiye, 13.09.2020) Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde aktarılan olayın kanıtı hala İstanbul'dadır: Sokağın bugünkü adı da tarihi kayıtlardakiyle aynıdır; Eski Mahkeme Sokak.

Hayal değil gerçekten yaşanmıştır: Avrupalı bir gezgin para kesesini limanda düşürüp bazı paralarının da denize düştüğü anda halkın paraları toplamaya başladığını hatta denize daldığını görünce "paralarım çalınıyor!" diye telaşlanırken, denize dalanlar dâhil herkesin düşen paraları toplayıp kendisine getirdiğini, paralarının tamam olduğunu, denizde bile kaybolunmasına izin verilmeden kendisine teslim edildiğine şahit olduğu bir toplumdur; Osmanlı toplumu: "Mösyö A. Obisinyi tarafında 1855 yılında yazılan bugünkü Türkiye adlı eserden: Alışverişte Türk para indirmez. Yahudi ve Hristiyanlar bambaşkadır. Bir kural olarak Ermeni'nin istediği paranın yarısını, ruma üçte birini, Yahudi'ye dörtte birini veriniz fakat Müslüman'la alış veriş ettiniz mi, istediği fiyattan emin olunuz ve istediğini veriniz. Türk verdiği söze asla karşı gelmediğinden başkalarının da sözüne inanır. Müezzin ezan okudu mu dükkân sahibi mağazasını açık bırakarak ve genel güvenliğe dayanarak komşu camiye gider. İstanbul gibi büyük bir başkentte bütün yıl ancak üç dört hırsızlığın olduğu bile duyulmaz. Bir İngiliz gezginci Daily News gazetesine son günlerde şu sözleri yazmıştır: Bir araba kiralamıştık. Geceleyin Türke araba yanında bir adamın bırakılmasını ve eşyaları korumasını hatırlattım. Cevap olarak, 'Ne gerek var efendim, eşyalarınız burada haftalarca dursa kimse ona el sürmez' dedi. Ertesi gün her şey yerli yerinde idi. Düşünsenize bütün gece buradan Türk askerleri geçiyor. Bunu Londra'nın büyük minberinden Hristiyanlara söyleseniz, sizin rüya gördüğünüzü sanırlar. Bir defa bir tüccarın kesesi patlar, içindeki paralar dağılır. Kimi denize düşer. Halk denize de atlamak dâhil parayı toplar, bir hamalda keseyi sırtlar evine götürür. Evde para sayılır tastamamdır. Türkler için dinini değiştirtme için işkenceli hareketlerde bulunmak gibi suçlamalar gerçeğe aykırıdır. Türkiye'de hiçbir zaman din yüzünden sıkıştırmalar olmamış, belki Türkiye, Hristiyan taassubunun kurbanlarına sığınak olmuştur. Hâlbuki bugüne kadar Atina'da Miladi İsa yortusunda, Yahudiler sokakta gezmeye cesaret edemezlerdi. Türkiye'de camiler, kilise ve başka tapınaklara saldırmaz. İzmir ve İstanbul'da Katolikler, Paris ve Liyon'dakinden daha serbesttir… Buna karşılık Türkiye'de 'Hristiyan köpeklerin' her gün işkenceye uğradıklarından ya da her gün kadınların çuvallara konularak konaklardan denize atıldıklarına inanmayan kaç kişi vardır? İyilikseverlik din ve inanç ayırımı gözetilmeden

herkese yapılan bir şeydir. Özetle kelimenin gerçek anlamı ile bugüne kadar barbar dediğimiz ve böylece saydığımız Türkler kadar insanlığı seven bir ulus görmedim." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı Kerim, s. 83-88)

Fransız şâiri Lamartine de, seyahatnâmesinde İstanbul'dan ayrılırken Eyüp Sultan'da bir kahvenin önünden hareket edişini şöyle anlatır: "Yola çıkışımızı seyretmek için halk etrafımıza toplanmıştı; fakat hiçbir hakârete uğramadığımız gibi eşyâmızdan da hiçbir şey zâyî olmadı. Osmanlı'da doğruluk, sokaklarda dahî bir fazîlet hâlindeydi. Kahvenin önündeki ağaçların altında oturanlar ve yoldan gelip geçen çocuklar, at ve arabalarımıza eşyâlarımızı yüklerken bize yardım ettiler. Yere düşen öteberilerimizi ve unuttuğumuz şeyleri toplayıp kendi elleriyle bize getirdiler." A. L. Castellan'ın Osmanlı'daki eşsiz namusa dâir anlattığı şu hâdise, çok ibretlidir: "Dostlarımdan biri anlattı: İçinde bin kuruş bulunan bir torba ile İstanbul'dan Beyoğlu'na dönüyordum. Tophane iskelesi'ne çıkarken torbam yırtıldı. İçindeki bütün paralar da dökülüp rıhtımın üstüne dağıldı, bazıları da denize yuvarlandı. Ben «eyvah» bile diyemeden hemen oradaki halk, paraların üstüne üşüştü. Herkes bulabildiği kadar topluyordu. Ben şaşkınlıktan donmuş bir vaziyette ne yapacağımı bilemiyor, sadece bu hareketleri büyük bir endişe içinde takip ediyordum. Ne göreyim! Herkes, topladığı paraları deniz kenarında kalan torbama koyuyordu. Bunun üzerine içim biraz ferahladı. Hattâ kayıkçılar da, suya dalıp, denizin dibine gitmiş olan kuruşları çıkarmışlardı. Bütün bunlara karşı cömertlik göstermek istedimse de vazîfelerini yapmış olduklarından bahsederek her biri bir tarafa çekildi. Zaten o kadar kalabalıktılar ki, hepsine bahşiş yetişmezdi. Toplanan bütün paralar torbaya konduktan sonra bir hamal da onu yüklenip doğru evime kadar götürdü. Eve girdikten sonra büyük bir merak içinde paramı hemen saymaya başladım. Birçok ziyâna uğramış olduğumu zannediyordum ki, bin kuruşumun da tam olarak torbada olduğunu görünce hayretler içinde kaldım. Gözlerime inanamadım; bir daha saydım. Evet, tek bir kuruşum bile eksik değildi." (Kardelen Dergisi, Sayı: 53 - Ekim / Aralık 2006; Eren Sarı, Çocuklara Şeyh Edebali: İlim bil, irfan bil, söz bil, s 11-13)

Ve yıl 2022! Zeytinburnu'nda kuryenin düşürdüğü 150 bin euro yola saçılır; 85 bin euro kayıptır! Olayı anlatan Ünal Coşkun, "Montum rüzgarla açılınca paralar yola saçıldı. Trafik durunca birçok kişi paraları topladı. Getirenler de oldu getirmeyenler de oldu. Suç duyurusunda bulundum." Dedi. (Hürriyet,16.12.2022)

Bezmiâlem Vâlide Sultan'ın Şam'a kurduğu bir vakfın şartnamesi; "Hizmetkârların kırdığı veya ziyan verdiği eşyâları, onların haysiyet ve şahsiyetleri rencide olmasın diye tazmin etmektir." Nakîbü'l-Eşrâf Es'ad Efendi'nin vakfiyesinden: "Kıymetli ve hayırsever devlet adamlarının geçmediği ve geçmeyeceği sokaklara ve iskelelere yerleşmiş olan son derece yaşlı ve fakir kimselere veya bir hastalık sebebiyle iş yapmaya kudreti olmayan âcizlere odun, kömür ve diğer ihtiyaç maddeleri tedârik edile! Kimsesiz ve yoksul kız çocuklarından evlenme çağına gelenlerin de çeyizleri alına!" Fâtih Sultan Mehmet Hân, İstanbul'un fethinden sonra yaptırdığı bir imârethânenin vakfiyesine şu satırları yazdırmıştır: "İnşâ ettirdiğim imârethânemde İstanbul fukarâsı yemek yiyeler! İstanbul fethinin şehit âilelerine ve yetimlerine ise; hava karardıktan sonra, kapalı kaplarda, komşularının dikkatini celb etmeden, onların izzet ve haysiyetleri korunarak yemek ikrâm edile!" Evliyâ Çelebi'nin Sokullu Mehmet Paşa vakfiyesindeki misafirhane ile alâkalı vermiş olduğu bilgiye bakalım: "Eğer gece yarısı taşradan misafir gelirse kapıyı açıp içeri alalar. Hazırda bulunandan yemek ikram edeler. Fakat cihan yıkılsa geceleyin içerden dışarıya bir kimse bırakmayalar. Sabahleyin ayrılma vakti geldiğinde de hancılar tellâllar gibi: "Ey ümmet-i Muhammed! Malınız, canınız, atınız ve elbiseleriniz tamam mıdır, bir ihtiyacınız var mıdır?" diye nidâda bulunalar. Misâfirler hep birden: "Tamamdır. Allah Teala, hayır sahibine rahmet eyleye!" dediklerinde, kapıcılar şafak vaktinde kapıların iki kanadını açarak:" Gafil gitmeyin! Dikkat edin, tanımadığınız kimseleri arkadaş edinmeyin! Yürüyün, Allah kolay getire!" diye duâ ve nasîhat ile uğurlayalar." (Osman Nûri Topbaş, Âbide Şahsiyet ve

Müesseseleriyle Osmanlı, s. 510) Yaralı kuşlara ve hasta hayvanlara tedavi merkezleri de açılmıştır. (Topbaş, s. 509)

Tunuslu Seyyah İbn-i Batûta ve arkadaşları Anadolu'yu gezerken Denizli'ye uğrarlar. Bundan sonrasını kendisi şöyle anlatır: "Şehre girdiğimiz sırada, çarşıdan geçerken dükkânlardan çıkan birtakım insanların hayvanlarımızı çevirerek yularlarına asıldıklarını gördük. Bir başka grup da gelerek bunları durdurdu ve çekişmeye başladı. Konuştuklarını anlayamadığımızdan korkmaya başladık, kaygısına düştük. Sonra anladık ki, her iki taraf da bizim kendi zâviyelerinde misâfir olmamızı istedikleri için çekişirlermiş. Onların göstermekte oldukları yüksek misafirperverliğe hayran olmamak elde değildi. Nihâyet işi kur'a çekmek sûretiyle halletmeyi kabul edip sulh oldular." (İbn-i Batûta, Rihletü İbn-i Batûta, s. 305-30)

Batılı seyyah Hunke'nin, Müslüman hastanesinde yatmakta olan bir gencin babasına yazdığı mektubundan aldığı şu bölümler, vakıf hassâsiyetinin gönülleri saran ne kadar bâriz bir misâlidir: "Babacığım! Benim paraya ihtiyacım olup olmadığını soruyorsun. Taburcu edilirsem, hastaneden bana bir kat yeni elbise ve hemen çalışmaya başlamak zorunda kalmayayım diye de beş altın verecekler. Onun için süründen davar satmana gerek yok. Ama beni burada görmek istiyorsan hemen gel! Canım buradan çıkmak istemiyor. Yataklar yumuşak, çarşaflar bembeyaz, battaniyeler kadife gibi. Her odada çeşme var. Soğuk gecelerde bütün odalar ısıtılıyor. Bizleri tedâvî edenler, çok şefkatli ve merhametli kimseler. Hemen her gün midesi hazmedenlere kümes hayvanları ve koyun kızartmaları veriliyor. Sen de sonuncu tavuğum kızartılmadan önce gel, beraber yiyelim!" (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti-2; Tarih Gastesi, Eylül 2017, s. 7)

Fransız tarihçi Villehardouin, Ortodoks Hristiyanların merkezi İstanbul'u işgal edip talan eden Katolik Haçlı ordusunun, 1204 Haçlı yağması için "Dünya yaratıldı yaratılalı bir kentten bu kadar çok ganimet kazanılmamıştır" demektedir. Robert de Clari Ayasofya'nın "yağma" öncesi halini şöyle anlatıyordu: "Bu mabedin bütün kapıların kilit ve sürgüleri som gümüşten idi. Paha biçilemeyecek değerde olan mihrabın yakınında on dört ayak uzunluğunda som altından bir ayın masası vardı ve bunun üzeri değerli taşlarla süslüydü. Mihrabın etrafındaki sütunlar da gümüştendi. Kilisede yer alan on kadar avizenin her biri insan kolundan kalın gümüş zincirlerle asılıydı…" Buna karşılık Türkler İstanbul'u fethettikleri zaman Ayasofya'yı çırıl çıplak buldular. Anlatılmakla bitmeyen güzel mozaiklerinin çoğu; altın, gümüş ve değerli taşlarla süslü olan her şey, Haçlılar tarafından yağma edilmişti. Mabed bakımsızdı. Nitekim bu durumu, onu fetih gününde gören Dursun Bey şu sözlerle anlatıyor: "Onun rahnesine taş koyacak bir mimar kalmamış, mamur olarak sadece bir kubbesi kalmış. Padişah-ı Cihan bu binayı harap ve yebab (yıkık) görünce, ahir harap olmasın deyüp tamirini ve bakımını emretti." Bu nedenle fetih öncesi Grandük Notoras: "Ayasofya'da kardinal külahını görmektense, Müslüman sarığını tercih ederiz." der. (Emre Kongar, Tarihimizle Yüzleşmek, s. 35-38; Mehmet Ali Tekin, Yeni Akit, 30 Kasım 2014) Avrupalı tarihçi Richard Peters İslam ahlakını büyük bir ihlasla yaşayan Türklerin yüzyıllar boyunca ele geçirdikleri tüm ülkelerde nasıl bir adalet örneği temsil ettiklerini de şu sözleriyle dile getirmiştir: "Türkler asırlar boyunca birçok millete hâkim oldular, fakat onları asimile etmeye asla gayret etmediler. Onlara hürriyet verdiler ve din ve kültürlerinin yaşanmasına müsaade ettiler." (Toktamış Ateş, Osmanlı Toplumunun Siyasal Yapısı, s. 116; Richard Peters, Geshichte der Türken, s. 8) Gibbon'da "Osmanlı imparatorluğunun kuruluşu' adlı eserinde şubları söyler: Osmanlılarla ilgili şu gerçek inkar edilemez; Osmanlılar yeni, zaman içinde dini özgürce yaşama kuralını temel ilke olarak vaz etmiştir." (Ateş, s. 105) Gibbon ayrıca Sultan Murat için, "Ortodokslar'a, Katolik ler'in Ortodokslara yaptığı muameleden kat kat iyi muamelede bulundu" der. (Yılmaz Öztuna, Osmanlı Devleti Tarihi 1, I/77) İsviçreli ilahiyatçı Prof. Karl Barth: "Hristiyan Avrupa'nın bizzat Hristiyan kanı döktüğü ve inançları değişik olanlara vahşice zulümler yapmaktan zevkduyduğu bir devirde Osmanlı engizisyonun bulunmadığı, yakmaların ve sihirbazlık ithamlarının mevcut olmadığı yegane memleket oldu."

(Türkler İçin Ne Diyorlar? Mutlu Altay, s. 23) A. Miquel: “Hristiyan halklar Bizans ve Latin devletleri zamanında bulamadıkları çok iyi bir idare karşısında bulunmaktaydılar. İmparatorluk, İstanbul başta olmak üzere, işkence gören İspanyol Yahudilerine bir sığınak olmuştu.” (Osmanlı Devleti Medeniyeti Tarihi, s. 467) Romanya'nın eski adliye bakanlarından Monsieur Dissescu: “Kim ne derse desin biz Romenler bugünkü mevcudiyetimizi Türklerin ulvi cenaplığına borçluyuz. İdareleri altına aldıkları milletlere karşı hakiki bir müsahamakarlık ile muamele etmemiş olsaydılar, onların yerine biz herhangi bir komşu milletin tahakkümü altına girmiş bulunsaydık, şu an da bir tek Romen kalmazdı.” (Süleyman Kocabaş, Avrupa Türki yesi'nin Kaybı ve Balkanlarda Panislavizm, s. 32) Bilinmeyen Osmanlı kitabında Prof. Ahmet Akgündüz batılı bir oryantalistin şu sözlerini aktarır: “500 sene hâkimiyeti altında yaşadığımız Osmanlılar, bize hayat hakkı tanımasa ve günde bir gayri müslim öldürselerdi, bugün Yunan, Sırp, Bulgar ve Romen halkından bahsedilemedi.” (Akgündüz, s. 432) George Young dini özgürlüğü aktüel bir kavram ile açıklar: “Osmanlının temelleri demokratik idi.” (Halide E. Adıvar, Türkiye’de Şark, Garp ve Amerikan Tesirleri, s.42) Tabii ki Osmanlılar tüm bu hoşgörünün temelini Hz Muhammed ve sahabinin uygulamalarından alıp (Muhammed Hamidullah, MeIcuatü'l-Vesaik, s.195-197; 380-381) kendi dönemlerine taşımışlardı. İsveç'in İstanbul sefirliğinde bulunmuş M. I. D'Ohsson'a göre hayırseverliğin temeli İslâm dinidir. "Kuran, Türkleri, dünyanın bütün milletlerinin en hayır ve en insan severi haline getirmiştir." Mouradgea D'Ohsson ayrıca Osmanlı’da gördüğü güzel davranışların kökenini Kur’an ayetlerine bağlar. (M. d'Ohsson, Tableau General de I'Empire Ottoman, IV/309, VI/302) Brayer’de Osmanlı’da gördüğü nezaketin nedeni olarak Kur’an ayetlerini işaret eder. (A. Brayer, Neuf Années à Constantinople, I/293)

II. Bayezid devri müelliflerinden Cantacasin, klasik eserlerinde o devir için şöyle der: "Küçüğü ve büyüğü ile Türk ileri gelenleri (seigneurs Turcaz); cami ve hastane yaptırmaktan başka bir şey düşünmezler. Onları zengin vakıflarla techiz ederler. Yolcuların konaklaması için kervansaraylar inşa ettirirler. Yollar, köprüler, imaretler yaptırırlar. Türk büyükleri, bizim senyörlerimizden çok daha hayır sahibidirler, son derece misafir severler. Türk, Hristiyan ve Yahudileri memnuniyetle misafir ederler. Onlara yiyecek, içecek ve et verirler. Bir Türk, karşısında yemek yemeyen bir adamla Hristiyan ve Yahudi bile olsa yemeğini paylaşmamayı çok ayıp sayar." (Petit traite de l'origine des Turq, s. 207-208; Hayata dair okumalar 1, Ahmet Türkan, s. 30) M. I. D'Ohsson'a göre bu derece hayırseverliğin temeli İslâm dînidir. "Kuran, Türkleri, dünyanın bütün milletlerinin en hayır ve en insan severi haline getirmiştir." (Tableau General deI’Empire Ottoman, VI/302)

XV. asrın ilk yıllarında Bursa'da 7 imâret vardı. Alman gezgini Schiltberger'e göre bu imârette "Hristiyan, Mûsevî veya putperest olmasına bakılmaksızın, her yoksul, yiyip içebiliyordu." (Haşim Yadiğar, Vakıf kültürüne uygun sosyal politika stratejileri geliştirmede vakıflar genel müdürlüğünün rolü, s. 27; : Ahmet Türkan, Hayata dair okumalar 1, s. 32) Sir Paul Ricaut: "Türkler'in bu binaları, son derece muhteşem yapılardır ve Türk eyaletlerinde pek çoktur." der. Havza gibi mütevazı bir kasabada (Doğu Trakya) böyle iki vakıf hanı vardı, yolcular bedava ağırlanırlardı. Çok büyük gelirli vakıflar tahsis edilmişti. Gelirleri ekseriya artardı. Meselâ Çatalburgaz'da İstanbul-Edirne yolu üzerinde Mustafa Paşa Kervansarayı'nın yıllık gelir fazlası ile haftada bir gün, civar köylere bedava yemek dağıtılıyordu. (Osmanlı İmparatorluğu'nun Hâlihazırının Tarihi, II/495)

“Birçok tanıdıklarımın ve bilhassa daimi dalgınlığımdan dolayı herkesten fazla benim başıma gelmiş bir hal vardır: Muhtelif dükkanlardan öteberi satın alırken para vermek için koynumdan çıkardığım kesemi veyahut vakti anlamak için baktığım saatimi eşya yığınları arasında unuttuğum çok olmuştur. Bazen de vereceğim paranın iki mislini bıraktıktan sonra dükkancının mallarını ortadan kaldırıp yanlışlıkla fazla verdiğim parayı görmesine vakit kalmadan çekilip gittiğim olurdu. İşte bu dalgınlığıma rağmen Türk dükkanlarında hiçbir zaman tek bir meteliğim kaybolmamıştır; çünkü o gibi vaziyetlerde dükkancılar peşimden adam koşturmuşlar ve hatta eğer dalgınlığımın neticesini anladıktan sonra dükkana dönmemişsem, unuttuğum şeyi iade için ikametgahımın bulunduğu Beyoğlu'na kadar adam gönderip bir çok defalar beni aratmışlardır.

Mesela bir gün küçük bir Türk dükkanının önünde durmuştum. Bu yelpazeci dükkanında Türk erkeklerinin yaz sıcaklarında kullandıkları yelpazeler satılıyordu. Birçoklarına baktım; düz deriden ve en harcıâlem olanlarından birini alıp parasını verdikten sonra çekilip gittim... Aradan tam üç hafta geçtikten sonra bir gün tesadüfen yelpaze aldığım dükkanın önünden geçerken, yelpazeci beni görür görmez çağırıp orada unutmuş olduğum saatimi gösterdi... Elime teslim etti. Ben bu Türk namuskarlığının daha yüzlerce misalini sayabilecek vaziyetteyim. Bizzat kendi başımdan geçen vakalar otuzdan fazla olduğu halde, bunların hiçbirinde hiçbir zaman Türkler'in namuskârlıktan ayrıldıklarını görmedim." (Aubry de la Motraye, Voyages en Europe, Asie et Afrique, cilt 1, 1727, s. 258-259) "Osmanlı Türkleri, diğer faziletleri kadar namuskârlık, dürüstlük ve doğruluk gibi Kuran'ın en kuvvetli hükümlerine dayanan meziyetleri itibarıyla da şayan-ı takdirdirler. Kendi milletdaşlarına karşı bütün muamelelerine hakim olan bu hisseye, hangi din ve mezhebe mensup olursa olsun bütün yabancılara karşı da riayet ederler. Bu noktada Müslümanla gayrimüslim arasında hiçbir fark gözetmezler... Faziletle içtimai nizamın idamesi bakımından fevkalade bir kıymeti olan bu fikirler kanun esaslarıyla Kuran'ın şu güzel ayetlerine dayanmaktadır: Hiç kimseyi aldatmayın; ölçüyü tam doldurun; doğru tartın; sözlerinizde, yeminlerinizde kendi aleyhinize bile olsa doğruluktan ayrılmayın. Mukavelelerinizle pazarlıklarınızda hilekârlıktan kaçının. El malını haksız yiyen, karnını yakacak bir ateş yemiş olur." (M. d'Ohsson, Tableau General de I'Empire Ottoman, IV/309) Fransız generallerinden Comte de Bonneval: "Haksızlık, tekelcilik, hırsızlık gibi suçlar Türkler arasında adeta yok gibidir. Kısacası ister vicdani bir akideden, ister ceza korkusundan mütevellit olsun, o kadar dürüstlük gösterirler ki, insan çok defa Türkler'in doğruluğuna hayran kalır." (Comte de Bonneval, Anecdotes Veniti ennes et Turques ou nouveaux memoires du Comte de Bonneval, cilt 1, Francfort, 1740, s. 215) "Nezaket Türkler'de bilakis milli seciyelerini teşkil eden sarsılmaz hakkaniyet ve adaletle hayırhahlık ruhunun tabii bir neticesidir. Zaten Kuran'da nezakete ait ayetler vardır ve o mukaddes kanunun bütün düsturları gibi bu ayetler de aynen ve harfiyen tatbik edilir." (A. Brayer, Neuf Années à Constantinople, I/293) "Rastgeldiğim hangi Türk'e yol sorsam, hemen bana rehberlik etme teklifinde bulunuyor, yiyecek ve içecek şeyler hususunda elinden gelen ikramda kusur etmemek suretiyle de hep aynı kibarlığı gösteriyordu." (L.H. Delamarre, Voyage en Krimée, suivi de la Relation de l'Ambassade envoyée de Petersbourg à Constantinople, 1802, s. 208) "Türkler'in riayet ettikleri İslam'ın beş şartının dördüncüsü de zekâttır. Türkler bu şartın ifasında kusur etmezler, çünkü çok hayırseverler; din ve mezhep ayırt etmeksizin ister Müslüman, ister Hristiyan, ister Yahudi olsun, bütün muhtaçlara yardım ederler; onun için Türkler arasında fukaraya pek az tesadüf edilir... Kimisi daha hayattayken servetiyle fukaraya bakar, kimisi ölürken hastaneler tesisi yahut köprülerle kervansaraylar veyahut yol boylarında çeşmeler inşası için muazzam sermayeler bırakır. Keseleriyle hayrat yapamayanlar ana yolların tamirinde çalışarak, yol boylarındaki su haznelerini doldurarak, sellerde suların civarında durup yolculara tehlike işareti vererek kollarıyla hayır işlerler, bütün bunlara mukabil katiyen para almazlar ve hatta eğer teklif edilecek olursa para için değil, fisebilillah çalıştıklarını söyleyerek reddederler." (M. Thevenot, Relation d'un Voyage Fait au Levant, Paris, 1665, s. 95-97) "Türk şefkati hayvanlara bile kapsar. Bunları beslemek için vakıflar ve ücretli adamlar vardır; bu adamlar sokak başlarında köpeklerle kedilere et dağıtırlar. Bu hayvanlar o sadakaya alışmış oldukları için, besicilerinin seslerini o kadar iyi tanırlar ki, işitir işitmez hemen sokak başına üşüşmekte hiçbir zaman kusur etmezler... Kısır ağaçların kuraklıktan kurumalarına meydan vermemek üzere bir işçiye ücret verip sulanmalarını temin edecek kadar hayrat ve hasenatta ileri giden... Müslümanlara da tesadüf edilir. Birçok Türkler de sırf azat etmek için kuş satın alırlar... Kasaplar her gün muayyen miktar kedi ve köpek beslemekle mükellef kılınır. Şam'da hastalanan kedilerle köpeklerin tedavisine mahsus bir hastane vardır." (Jean Antoine Guer, Moeurs et usages des Turcs, cilt 1, Paris, 1747, s. 221)

İngiltere'nin İstanbul büyükelçisi ve İslam karşıtı olan Sir James Porter: "Osmanlı'da yol kesme, ev soyma, dolandırıcılık ve yankesicilik gibi hâdiseler âdetâ meçhûl gibidir. Harp hâlinde olsun, sulh hâlinde olsun, yollar da evler kadar emîndir. Bilhassa anayolları takip ederek

bütün Osmanlı mülkünü en mutlak bir emniyet içinde baştanbaşa dolaşabilmek her zaman mümkündür. Dâimî bir seyr u seferle yolcu adedinin çokluğuna rağmen vukuâtın fevkalâde azlığına hayret etmemek kâbil değildir. Nice yıllar içinde ancak nâdir hâdiselere tesâdüf edilebilir." (Osman Nuri Topbaş, Faziletler Medeniyeti 2)

Sigrid Hunke'nin, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinden konu hakkında bazı alıntılarla devam edelim: "Doğu, nezaket ve görgüde Batı'yı geçmişti. (s. 84) Kamu işlerindeki idareleri o devrin batı dünyasındakinden çok iyiydi. (s. 199) 700'den 1200'e kadar Müslümanlık, iktidar, kudretinin düzeni ve yaygınlığı, hayat seviyesi, görgü, insan hakları, dini hoşgörü, edebiyat, ilim, tıp ve felsefede bütün dünyaya öncülük etti. (s. 259) Bedevi Arapları birkaç yıl içinde İslam imanı ile kaynaşınca, karşılıklı yardım kuralları ile kardeş haline, ahlaki yükümlülükler ile disiplinli ve mücahide verilecek ahiretteki mükafatın düşüncesi ile ölümü hiçe sayan bir millet haline getirir. (s. 248) Tüm bunlara rağmen "düşmanlarını yenen Araplar, tahripçi ve mütaassıp bir sıfat içinde görünmediler. Arapların savaşta yendikleri milletlere karşı toleranslı ve insani muamelelerle davranmışlardır ve dünya tarihinde böyle davranan pek az millet mevcuttur. (s. 250) 9. asrın Kudüs patriği de İstanbul patriğine yazdığı mektupta buna şahitlik eder: "Müslümanlar adildir. Bize haksızlık ve zorlama yapmamaktadırlar." (s. 256) Müslüman Arap adaleti öyle yaygınlaşmıştı ki, 1010 senesinde Hristiyanlarla Müslümanlar savaşırken üç piskopos Müslümanların hükümdarı için hayatlarını feda ederek bir muharebin halife lehine neticelenmesini sağlamışlardı." (s. 445)

Merhamet abidesi. Zalim Esed'in yerinden yurdundan ettiği milyonlarca Müslüman'dan biri olan 59 yaşındaki Üsame Şafii, sığındığı Diyarbakır'da, cadde ve sokaklara 6 yıldır insanlık ve merhamet tohumları ekiyor. Heybesindeki çekici ve pensesi ile kaldırımlarda insanlara eziyet veren çivi ve demir kalıntılarını söküyor, ayaklara takılan taşları düzeltiyor, makası ile sarkan ağaç dallarını buduyor. Ve bunu çocukluğundan bu yana sadece ve sadece Allah'ın rızasını kazanmak için yapıyor." (Buhari, Mezalim, 34) "Kimisi bana para teklifinde bulunuyor. Ben asla kabul etmem bu teklifi. Benim beklentim yalnızca Allah'tandır." diyor. (Diriliş Postası, 5.2.2023) Günümüz örneklerini, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda görebilirsiniz.

Günümüzde ise , "Soğuk Savaş döneminin bitmesi ile ortadan kalkan kızıl tehlikenin yerini, yeşil tehlike almıştır. Eğlence sanayinin ürettiği filmleri izleyen ortalama Amerikalı ve Avrupalıların zihinde nasıl bir İslam ve Müslüman imajının oluştuğunu tahmin etmek zor değildir." Lewis, Pipes, Kramer, Emerson gibi yazarların çizdiği İslam ve Müslüman tablosu, bir ötekileştirme tavrına ve tehdit algısına dayanır. Lewis'e göre, Müslüman toplumların Batı ile barış içinde yaşayabilmesi için sekülerleşmesi gerekmektedir. Lewis, darü'l-İslam, darü'l-harp arasındaki çatışmayı öne çıkarırken, darü's-sulh ve darü'l-ahd gibi kavramlardan bahsetmez. Oysa bunlar karşılıklı iki ülkenin belli şartlar çerçevesinde barış içinde yaşayabileceğini gösteren kavramlardır. Yine Lewis, zımmî hukukunun İslam topraklarında yaşayan gayrimüslimlere sağladığı hak ve imkânlardan hiç bahsetmez. Osmanlı İdaresindeki Yahudi ve Hristiyan toplulukları ve Arap dünyasında yaşayan Hristiyan Arap cemaatler, daru's-selam sınırları içinde, barış içinde yaşayabileceğinin göstergeleridir. Avrupa'daki Hristiyan

krallıkların, Yahudi ve Müslümanlara karşı izlediği sindirme ve yok etme politikalarını düşündüğümüzde, Lewis'in militan İslam, İslami köktencilik vb. kurgusunun tarihi gerçeklere dayanmaktan çok, günümüze ilişkin ideolojik amaçlara hizmet ettiği görülür. (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 163, 166)

Kral Talavera: "Araplarda İspanyolların imanı, İspanyollarda ise iş ve hareketlilik eksiktir." (Sigrid Hunke, Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi, s. 454) derken M. Akif Ersoy ise 1915'te Almanya'dan dönüşünde tersine dönen durumu şöyle ifade etmektedir: "İşleri var dinimiz gibi, dinleri var işimiz gibi" (Sebilürreşad Dergisi, Sayı 1071)

İslam; Bedevi Arabı, Göçebe Türkü, Ateşperest Farslıyı bilim üretenler ve dünyaya adalet ve ahlaki erdem örnekleri sunan bir tek ümmete çevirmişti. İslam hala o gücü elinde bulunduruyor, ondan ilham alıp yeniden bilim ve adalette önder olan bir topluk olma fırsatı elimizde. Yeter ki dinimizin emir ve yasaklarını 'yeniden' pratik hayatımıza tatbik edebilelim: Oku! (Alak, 1) ; "Ey iman edenler! Adaleti titizlikle ayakta tutan, kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhinde de olsa Allah için şahitlik eden kişiler olun." (Nisa, 135); "Allah nezdinde en üstün olanınız, en çok takva sahibi olanınızdır." (Hucurat, 13)

"Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin." (Nisa, 136)

Modernist, tarihselci, mealciler

"Birçok İslam ülkesinde reform düşüncelerinin, Hristiyan siyasi ve askeri nüfuzla beraber veya onun neticesinde ortaya çıktığı, acı bir gerçektir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 265) "İslam'da Reform fikirleri, İslam toprakları Hristiyanların siyasi-askeri hakimiyeti altına girince gündeme gelmeye başlamıştır. Bu reform taleplerinin kökenini ise yabancıların menfaatleri oluşturur." (Tibawi; Abdülmelik, Algar, s. 80) "Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 11) Sonunda, Kur'anı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle gözle bakmaya başladık. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 14) Oryantalist bakış açısına göre "İslam ya ruhu ile değişime onay vermeli ya da ilgi ve alakasını hayattan koparmalıdır." (K. Cragg, The Call of the Minaret, s. 17) Oryantalist Gibb, modernistleri över: "Bunu bizzat Müslüman düşünürlerde görmek mümkündür. Orta çağın dogmatik formüllerini reddetmeye çalışırlar." (H.A.R Gibb, İslam'da Modern Yönelimler, s. 12) ve sonra Gibb haklı olarak modernistlerin en büyük hatalarını açıkça ifade eder: "Modernistlerin hataya düştükleri nokta, gaye olarak kabul ettikleri şeyin kendi toplumlarında ters düşmesidir." (Gibb, s. 103) "Bugün Müslüman ismi taşıyan modernistler, hükümetlerinin veya oryantalistlerin hâkimiyeti altındadırlar. Modernistler oryantalistlerin metod ve düşüncelerini izlerler ve hükümet gücü ile bunları halka empoze ederler. Onlar batı karşısında 'Taklitçi ve özür dileyici bir yaklaşım' içindedirler." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 126) "İslami reform, çoğunlukla bir özür dilemedir. Batı sömürgeciliği, dolayısıyla ortaya çıkan aşağılık duygusuna cevap vermeye yönelik bir çabadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 100) Gerçekte ise "Müslümanlar için reform (Islah) ya İslam'ın katıksız özüne doğru 'restorasyonu' ya da Müslümanların pratikte özde olmayan ilaveleri temizlemesi anlamına gelir." (Tibawi; Abdülmelik, Algar, s. 115)

Modernistler, özellikle son 200 yıldır batı karşısında İslam aleminin içine düştüğü duruma çözüm olacak alternatifler arayışı içinde olan, İngiliz işgali altındaki Hindistanda başlayan 'Kur'an yeter' sloganı ile özdeşleşen (TDV İslam Ansiklopedisi, XXVI/428-429) ama aslında durmadan

içeriği değişen bilim'e (Bilim değişmez mi? adlı yazımıza bakılabilir) aşırı bağlı olan ve batıdan ithal kavramlar karşısında eziklik hisseden, iyi niyetli ama yanlış metot ile ümmeti kurtarmaya çalışan kardeşlerimizdirler! Ama aslıda izzet; istikamet'ten, köklerden, geçmişimizin bilgi birikiminden; şirk ve hurafeden arınmış ehli sünnet inancındadır!

"Modernistlerin, Kuran ve Sünnet ile alakalı oryantalistlerden alıp tekrarladıkları, sayısız hezeyanları bulunmaktadır. Hadislerin işlevsizleştirilmesinden sonra, tarihsel olduğu gerekçesiyle mi yoksa uydurma manalar vererek mi Kuran'ın tahrif edileceği artık yalnızca bir ayrıntıdır." (Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 108, 112) şeklinde eleştirilere maruz kalan ama başta ‘tarihselcilik’ metodunu kullanan alimlerin vardıkları son nokta itibari ile, ne yazık ki, bu eleştiriyi haklı çıkaracak teoriler ileri süren “Reformcuların hedefi İslâm'ı "modernite" ile "uyumlu" hale getirmektir.” (Cemil Aydın, İslam Dünyası Fikri, s. 23) Sonuç itibari ile günümüzde bazı modernistler, "Hz. Peygamber’e (as) bile tanımadıkları bir tefsir ve tevil yetkisini kendi akıllarına tanıyabiliyor." (Şahin Doğan, Risale Haber, 15 Eylül 2015) ve "Sadece Kuran'ı konuşturduğunu ifade edenler aslında İslam'ın değerlerine yabancı olan çağdaşçılığın değerlerini Kuran üzerinde okumaya ve onları doğru çıkarmaya çalışıyor." (Mehmet Paçacı, Çağdaş dönemde Kuran'a ve tefsire ne oldu, s. 167) haklı eleştirisine muhatap olabilmektedirler.

"Yeni bir Din tasavvuru inşasına soyunmak, yeni bir bid’at mezhep inşa etmektir. Kuran’ın korunmuş olmasının, onların Kur’an’dan çıkardığı hükümlerin doğru olup olmamasıyla en küçük bir ilgisi yoktur. Halkı Kur’an’a çağıranlar, aslında Kur’an’dan kendi anladıkları şeye, Kur’an ayetlerine kendilerinin yüklediği anlamı kabule davet ediyor. Kendilerine karşı herhangi bir itiraz vuku bulduğunda, durumu “Kur’an’a itiraz ediliyormuş” gibi takdim ediyorlar. Kuran’ın, muradullaha uygun biçimde ancak ve ancak Sünnet’in ve Sahabe’nin rehberliğinde anlaşılabilir." (Ebubekir Sifil, İstikâmet Yazıları II)

İşin ilginci, Kuran'ın "dinde tek kaynak" olduğundan ne sahâbenin haberi var, ne tabiînin, ne de etba’u-tabiînin; Boşuna hadis ezberi ve nakliyle uğraşıp kendi başlarına iş açmış bu ehli sünnet alimleri! Fakih sahâbeler ve tabiînin fakihleri o hadislerden ahkam çıkartıp hadlerini aşmışlar! Neyse ki on dört asır sonra hatâyı fark edebilmişiz!

Mealizm denen bu hadissiz Kur'an tarikatı, Kur'an'da yok denilerek", kadınlar erkeklere namaz kıldırabilmekte, sigara haram veya mekruh değil, Türkçe ezan ve namaz olur, Kelime-i şehadette, "Ve Eşhedu enne Muhammed abduhu ve resuluhu" demek şirktir, Hz Adem peygamber mi, ilk insan mı? Tesettür-başörtüsü yok, namazın içeriği, sayısı ve şekli gibi birçok alanda farklı fetva verebilmekte ve buraya alamayacağım ahlaka aykırı başka fetvaları ile ümmeti bir tarafta eski hurafelerle yorulmuş tarikatlar, diğer tarafta güncel hurafeler üreten kendileri arasında bırakan bir ikileme sokabilmektedirler.

“Kur’an size yetmez mi, hadise ne gerek var?” diyen bu kardeşlerimize bizim cevabımız: ‘Biz, Kur'an'ı açıklama hakkını Hz Muhammed'e; siz modernist hocalarınıza veriyorsunuz!’ şeklinde olacaktır! Sünnet/hadis olmadan Kur'an doğru anlaşılamaz! Bu iddiamıza iki delil getirebiliriz: Bizzat Kur'an-ı Kerim "beyan, hikmet" kavramları ile sünnet/hadise atıfta bulunması ve sünnet/hadisden bağımsız Kuran yorumu yapanların şu an geldikleri sonucun oryantalizm ile paralellik arz etmesi!

"Kur'an'a uyan hadisleri kabul ederim, Kur'an yeter!" diyen kardeşlerimiz aslında, 'Kur'an'dan çıkardığı yorumlara uyan hadisleri' kabul etmektedirler! Bu söz, "Ben Kur'an'dan ne anladı isem siz de onu, 'Kur'an'ın tek doğru yorumu' kabul edeceksiniz" anlamına gelir! Bu aslında mezhebi reddedip, kendi yorumunuzu kutsallaştırmaktan farksızdır! Meali okunan hocayı, mezhep

imamı; onun yorumlarını da hadis gibi kabul eden ama; mezhep ve hadise karşı olan kardeşlerimiz içine düştükleri çelişkiyi fark edememektedirler ne yazık ki!

Günümüzde tarikatlarda hurafe hatta şirk unsurları, hadisi anlamada bir yöntem sorunu, mezhepleri din ile özdeşleştirme sorunu olduğu asla yadsınamaz ama çözümü yine 1400 senelik engin tecrübe birikimine sahip ehli sünnet çizgisinde olduğunu unutmmak gerekmetedir.

“Kur’an’ a davet edenlere sapık, cemaatine davet edenlere ehli sünnet denir” diyen kardeşlerimizin es geçtiği nokta, mealist kardeşlerimizin anlayamadığı şey, "her mealin bir yorum olduğu" gerçeğini göz ardı etmeleridir! Yani siz direkt Kuran'a değil; - her kim ise- bir şahsın Kuran'dan anladığına insanları çağırıyorsunuz! Bizler ise 'hadislere, peygamberin Kuran yorumu' olduğu için değer veriyoruz! Sorunlu olanları zaten reddederiz veya tevil ile yorumlarız! Sonuçta siz 'bir' yoruma; biz ise ehli sünnetin 'ortak akılda buluştuğu' yorumlara insanları çağırıyormaktayız. Zaten mealini okuduğunuz hocanın etrafında da bir kitle oluşunca; otomatikman mezhep oluşmakta değil midir?

Önceleri “ Oryantalistler önce mezhep imamlarına sonra sünnete sonra Kur’an’a saldırır” sözünü anlamsız bulurdum. Son 10 senedir oryantalizm üzerine yaptığım okumalar ve onların görüşlerinin modernist yaklaşımlarla arasında var olan paralellik bu sözün ne kadar gerçeği yansıttığını gösterdi, ne yazık ki!

"İhtilâfların kaynağı Kur’ân’ın kendisi değil, herkesin ayrı ayrı Kur’ân olarak algıladığı şeydir. Önce müçtehidler, mezhep imamları, sonra Tâbiin, sonra Sahabe hedef tahtasına oturtuldu. Bazıları önce kendi fikirlerini onlarınkine alternatif olarak sundular, sonra onları da bir kenara atarak kendi yorumlarını doğrudan pazarlamaya başladılar. Bize Resulullah’ın sünnetini aktaran kaynakların tamamı devre dışı bırakılınca kendi ene-egoları ile Kur’ân’a, Sünnetin irşadıyla değil, doğrudan doğruya varmak istediler. Varabildiler mi? Vardıkları şey Kur’ân değildi; onların kendi anlayışlarıyla, ön yargılarıyla, hevâ ve hevesleriyle çevrelenmiş olan bir kitaptı. Onlar, ümmetin bin dört yüz senedir anladığı mânâya tamamen yabancı düşüyor ve genetiği değiştirilmiş bir din tasvir ediyorlardı. Kur’ân ile konuştuğunu ve Kur’ân ile hüküm verdiğini zanneden insanların büyük çoğunluğu, aslında kendilerinin patronu olamadılar, sadece “patron” değiştirdiler, o kadar." Ümit Şimşek

Modernist slogan:” Yılların eskitemediği müşrik söylem: Atalarımız öyle diyor. ‘Peki, ya ataları doğruyu bulamayan kimselerse?’ (Bakara, 170)” Ya ileride ata olacak günümüz mealcilerinin yanlış yorumlarını ileride "Kuran böyle diyor" diye savunan çıkarsa ne olacak? Onlarda mı müşrik, dolayısı ile günümüz mealcileri de müşrik atası olacak?!

“Kendilerini ‘tarihselci’ olarak niteleyen kesim, Kur’an'ı Hz Muhammed'in sözleri olarak nitelemişlerdir. Kur'an ve hadislerde tekrarlanan kelimeler karşılaştırıldığında Kur'an'da kafiyenin oldukça yüksek olmasına rağmen Buhari’de kafiyenin yok denecek kadar az olduğu, Bir harften oluşan kelimelerin Kur'an'da daha fazla geçerken Buhari’de 2-3 ve 4 harften oluşan kelimelerin daha çok geçtiği, Kur'an'da geçen kelimelerin %83'ü gibi çok yüksek bir oranda kelimenin Buhari’de geçmemesi, Kur'an'da en sık geçen sayının ‘bir’ olmasına karşın Buhari’de en sık geçen sayının ‘üç’ olması, Hz Muhammed'in Kur'an'da geçen konular hakkında konuştuğu, ayrı bir gündemi olmadığını hatırlarsak aradaki bu farklar, ayet ve hadislerin kaynaklarının farklı olduğunu bize gösterir. Muhammed arzusuna göre konuşmaz.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 199-204)

Tarihselcilik: Tarihselciler; “Kader, şeytan, cin, kıssa, hadis, berzah, had, miras gibi hükümler o tarihe özel anlaşılmalıdır” derler. Onlara göre peygamber sadece aracı; postacıdır, açıklama görevi yoktur. Kur’an ayetleri içinde yaşanılan döneme göre anlaşılmalı, yorumlanmalıdır. Yani zamanı vahye değil vahyi zamana göre anlama gayesini savunurlar. Batıdan alınan usül, kavram, hayat tarzı bu bakış açısında ana kıstaslardır. Zamanın popüler kavramları Kur’an’a söylettirilmeye çalışılır. Bu modernizm de olabilir, sekülerizmde. Bu bakış açısının zamanla deizme yönelmesi kaçınılmazdır! “Hadisi şeriflere güvenmeyeceksek, Kur'an'ın bugünü bağladığını kabul edeceksek geriye ne kalır? Tabii ki deizm!” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 65) “Günümüzde Ehl-i sünnetin temel sabitelerini tartışmaya açanlar doğrudan yahut dolaylı şekilde ateizm ve deizmin önünü açmaktadırlar. Modernistler sistemli bütüncül din anlayışından uzak algılarıyla, denetimsiz birçok mezhepler kurmaktadırlar. Dindeki en temel konuları bile ilmi düzlemden çıkararak tartışmak, kişilere ilim ve kapasitelerinin üzerinde bir yol göstererek dini amelî düzlemden çıkarmaya sebep olmakta değil midir?” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 258) “Ülkemizde mealcilik ve tarihselcilik gibi akımlar, İslam'ın ibadet alanı dışında kalan bölümünü rafa kaldırıp, kendi liberal anlayışlarının hakim olacağı bir alan açmayı amaçlamaktadırlar. Tarihçi zihniyetlerin varacağı nokta deizmdir: Ver kurtulculuğun, yani batılı zihinle çatışma halindeki inanç esaslarından, ahkama kadar her hükümden vazgeçilebileceği yönündeki kanaatlerin neticesi; yönetim, sosyal hayat ve pratik dini hayat açısından deizmden farklı olmayacaktır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 54)

Tarihselciliğin sefaleti: "Tarihselcilik, modernitenin en önemli teorilerinden biri. Tarihselcilik, hakikatin insanların yeryüzündeki tarihsel sınırlarıyla kayıtlı olduğunu savunur. Tarihselcilik, dini beşeri tarihsel alana indirger. Tarihsel bakış, bir tahrifat aracıdır. Zamana mahkum bir Tanrı icat eder. Tarihsel değişimle beraber Tanrı da değişecektir. Kur’an kıssaları da tarihseldir. Sonuçta tarihsel olan kelam ve kelamın anlatıları, değişen yeni tarih ile beraber iki seçenekle karşı karşıya kalır. Ya onları yeni tarih içinde ‘yeniden anlam sahibi kılmak’ ya da onları ‘geçmiş tarihleriyle yüz yüze bırakmak.’ Modernistler birincisinde, İslamiyet’i modern tarihsellik içinde yapılandırmak isterler. İkinci seçenekte ise “çöl kanunu” diyerek kaba bir reddiyeciliğe başvururlar. Sonuçta ‘birincisinde deformasyon, ikincisinde ise reddiyecilik’ öne çıkar. Allah’ın kelamı hem içine doğduğu zamana konuşur hem de başka zamanlara. ‘Geçmiş, gelecek ve şimdi gibi üç bağlamla sınırlanan zaman bilinci beşeridir.’ Tanrı’nın zaman bilinci bunların çok üstündedir. Allah tarihte yaşanan toplumları tarih üstü alana taşıyarak her tarihte anlamamıza imkan verecek “ibretler” sunar. Firavun, bizim için M. Ö. 3000’li yıllarda yaşayan somut bir tarihsel varlık değil, bir ‘kıssanın sembol şahsiyetidir.’ Firavun ilahlaşınca köleleştirir. İnsanlar köleleşir. Hakikat, insanı kölelikten kurtaran bir özgürlük bilincidir. Kıssa, özgürlük mücadelesinin anlamını anlatır insana. ‘Tarihselcilik, İslamiyet’i de tarihsel evrimin içinde oluşan bir din olarak görür.’ İslam’ın Kelamı, tarihsel değil. Çünkü Kelamın sahibi, zamanların da sahibi tarihlerin de. Zamanın ve tarihin yarattığı değil, zaman ve tarihi yaratandır." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 30.12.2018)

Modernistler ve gelenekçiler çatışmasından yükselen tarihselcilik: Modernistler, İslamiyet’i modernliğin parametrelerini ön koşul kabul ederek yorumluyor. Modernlik algısı, ciddi anlamda pozitivist bir karakter taşır ve aslında tarihselcilik yaklaşımıyla (Alman tarihselciliği ile) da çatışır. ‘Modernistler, İslam’ın ilk doğuş ve tarihsel mirasına moderniteyle bakarlar.’ İslam’ın bütün zamanlarına modern bilincin mutlaklığıyla nazar ederler. Modernlik, insanlığın evrim sonucu elde ettiği son hakikattir! Hakikatin son hali! İnsanlığın bulduğu son değişmez paradigma. İslamiyet, modernliğin hakikat kabulleriyle tartılmaya başlanır. Bu çerçevede modernlikle çelişki arz eden İslami pratikler ve görüşler hesaba çekilir. Elbette rasyonalizm, pozitivizm ve tarihselcilik gibi modern yöntemler burada devreye girer. Bu yöntemlerle sadece İslamın tarihsel ve kültürel mirası okunmaz, aynı zamanda İslam metafiziği veya ilahiyatı da

buna dahil edilir. Dolayısıyla bu yöntemlerle uzlaşmayan ve çelişik gözüken taraflar "tarihselcilik" bağlamında dışlanır. Yani 'bunlar tarihseldir, geçmişte kaldı' denir. Olumsuzlama tutumuyla İslamın hakikatine meydan okunur. 'Arkasından da hermenötik aracılığıyla da modern bilince göre yeni yorumlar yapılır.' Modernistler, modernliği evrensel hakikat bağlamına yerleştirerek hareket ederler. Bu açıdan da evrenselci bir kimlikleri bulunmaktadır. Elbette bu Eurosentrik bir evrenselciliktir. Modernist yaklaşım, İslam toplumlarının içinde bulunduğu krize karşı kendilerini bir alternatif olarak sunarlar. 19. Yüzyılda Müslüman aydınların ekseriyetle uzlaştıkları "Müslüman kalarak modernleşmek" tezi yerine, "Müslümanlıkla modernleşmek" yaklaşımını benimsiyorlar. Modernliğe uymayan ve onunla çatışan Müslümanlık ise tarihsellikle açıklanır ve ilerlemenin gerisinde kalan bir olgu olarak değerlendirilir. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 20.01.2019)

Tarihselcilik sefâleti: Tarihselciliğin felsefî temellerini Hegel attı: Tarihi, dolayısıyla zamanı ve mekânı kutsadı. Kutsanan zaman, Aydınlanma Çağı'ydı, kutsanan mekânsa Avrupa ve uygarlığı. Hegel'in sorunu, Descartes'la kabaca temelleri atılan, Kant'la muhkemleştirilen, Avrupa uygarlığı fikrinin mutlak bir şekilde dünya üzerinde egemenlik tesis edeceği zemini inşa etmekti. Hegel, Avrupa aklını tanrılaştırıyordu. Hegel, inançları güçlü bir Hristiyandı ama Protestandı. Protestanlaşma, Tanrı'nın hayattan uzaklaştırılması, dinin bireysel bir inanç meselesine indirgenmesiydi: Bunun sonucu deizm olacaktı. Deizm de kültürel çözülme ve nihilizmle sonuçlanacaktı. Dilthey, sosyal bilimlerde tarihselciliğin temellerini attı; böylelikle kabaca "hakikat fikri yoktur, hakikat herkese göre değişir" mottosuna dayanan postmodern anlama ve yorumlama sürecini hazırladı. Gadamer, "ufukların buluşması"ndan, "diyalojik okuma stratejileri"nden söz eder. Her şey buraya ve şimdiye göre yorumlanır. Gerek tarihselciliğin, gerekse hermenötiğin sâbitelerini yitiren, değişkenlerin önünde sürüklenen Batı dünyasında bir anlamı ve karşılığı vardır. Ama vahyin kaynaklarının sağlam olduğu Müslüman dünyada bir karşılığı olmaz, olamazdı; olsa olsa kafa karışıklıklarının, okumuş-yazmış insanların zihinlerinin çağdaş hurafeler çöplüğüne dönüşmesine yol açabilirdi bu, esas itibariyle. 'İnsan, her dâim sâbite arayışı içindedir.' Sâbitelerini yitirdiği zaman, değişkenleri sâbite katına yükseltmekten çekinmez. Kaçınılmazdır bu: İnsan, sâbitesiz /"omurgasız" ayakta duramaz zira. Pergelin sâbit ayağını, vahyin hakikatlerine, bu hakikatlerin nasıl anlaşılabileceğini vahyin şaşmaz sâbiteleri ışığında sarih ve vâzıh bir şekilde ortaya koyan İslâm ilim, irfan ve hikmet yolculuklarına basacağız. Ancak ondan sonradır ki, pergelin hareketli ayağıyla bütün dünyalara, bütün değişkenlere velûd ve münbit bir şekilde açılabilmemiz, bütün dünyalara da, değişkenlere de "ruh üfleyebilmemiz" imkân dâhiline girebilir. Vesselâm." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 30-31.12.2018)

Nurettin Yıldız: "Bu işler sahabe ile başlar, sonra efendimizin tartışılması ile devam eder. Fakat bir süre sonra iş, Kuran ayetlerinin tartışılması boyutuna gelir. 'Şu hadisler olmamalı' dendiği gibi şimdi de, 'şu ayetler Kuran'da olmamalı'ya getiriliyor iş. Bazı ayetlerin kültürel olduğu, bugün o ayetlere gerek olmadığını ima etme cüretinin gösterildiği günlere gelindi. 'Eskiden oryantalistlerin, batılı İslam araştırmacıların iddialarıydı bunlar.' Şimdi oryantalistlerin o bilinen malzemeleri, Türkiye'de Müslüman diye bilinen insanlar tarafından piyasaya sürülüyor. İnsanların yeniliği ortaya koyarak sivrilme arzuları vardır. Yenilik eskiyi yok ederek yapılan bir yenilik olmamalıdır; eskiyi yenile. 'Eskiyi sunuş tarzın yeni olsun.' Yeni yetişen nesil yorumlama, avucunun içinde şekillendirme iddiası ile hayata bakıyor. Kendi elimizle dine bir şekil vermeye kalkışıyoruz. Efendimizin hadisleri ile uğraşmak tam anlamıyla peygamber Aleyhisselam konumuna talip olmaktır. Onu kaldırdığınız zaman, Kuran hala ortada duruyorsa, 'onu ben beyan ederim, merak etmeyin' demiş oluyorsunuz. Kendini peygamber efendimizin beyan vazifeli kimliğinin yerine koyuyorsunuz. Kuran gösterip, kendin Kuran olup konuşuyorsun. "Allahu Teala'nın keskin çizgilerle ayırdığı veya ayırmadığı şeyler var Kuranı

Kerim'de. Niye? 'Kalbiniz ne durumda, bunu test etmek istiyoruz' diyor, Allahu Teala.” Ashab-ı kiramın ve talebeleri olan imamlarımızın teğet geçildiği bir yerde iyi niyet arayamayız. Esasen iyi başlamış şeyde ölçü kaçırma var. Sen bu tür konular üzerinde şöhret arıyorsun ya da birilerini memnun etmek istiyorsun. Çok ağır bir gaflet içindeler." Prof Süleyman Hayri Bolay: "Tarihselcinin dayandıkları, Hegel'in tarihselci ve Nietzsche'nin Hristiyanlığı tehdit eden yazılarıdır. Bunlar geçmişte sınırlı bir ilim çevresinde tartışılmış konulardır. Bunlar salonlarda konuşulacak konular değildir. ‘Kalabalıklara çetin meseleleri açmak, imanları sarsmaktan başka bir netice vermez.’ O iddiaların karşısına mantıki, ilmi, dini delillere dayanan doğru bilgiler ortaya konulmalı, geniş kitlelere onların anlayacağı ifadelerle ulaşması temin edilmelidir. Hint havzasındakiler, İngiliz ve ABD kaynaklıdır." Prof Şevket Kotan: "Tarihselliğe yönelme, ümmetin Kurtuluşu davasında kurtarıcı bir rol, İslam'a yönelik oryantalistik itiraz ve saldırılara kolaydan cevap üretebilme potansiyeli olduğuna kanaat getirilmesinden sonra ortaya çıkmıştır. Şatibi'de zirvesine ulaşan, ‘gaye ve maslahat temelinde yükselen fıkhi anlayışa geri dönmeye gerek’ vardır, ama ne yazık ki böyle bir tarih bilinci yerine, kaba bir modernizm üreterek böyle değerli bir tartışmayı tükettik. Sürdürülen tartışma sonuçta bir tür oryantalistik mecraya doğru yol almaktadır. Buradan varacağı yer ise, Muhtemelen Hristiyan din anlayışı olacaktır. Hristiyan vahiy (İncil); azizler tarafından yazılan metinlerdir. Metinlerde yazım hataları, mitoloji yer alabilir, metinlerde yer alan tarihsel olaylar gerçek ya da anlatıldığı gibi olmayabilir. Bu düşünceye sahip hocalarımızın iyi niyetli olduklarını düşünüyorum. İlmi konuların ilmi mahfillerde tartışıldıktan sonra, eğer gerekiyorsa, fayda verecekse uygun bir usulle halka sunulması gerekir. Oryantalistik/modernist dayatmaların büyük oranda kendisini tarihselcilik olarak üretmesi meselesidir konu." (Altınoluk dergisi, Kasım 2018, sayı: 393)

Tarihselci tarihin dışında mıdır? Bana göre tarihselciliğe, özellikle ilahiyatçı çevreleri ikna eden şey hala Batı tarih algısının veya modernliğin merkezde olduğu ciddi bir etki sözkonusu. Bunlar Batı’nın karanlık yüzünü fiilen belli bir aşk seviyesinde örtüyor. Ol âşıklar, o çok gelişmiş Batılı ülkelerin İslam dünyasının geri kalmışlığında hala oynamaya devam ettiği sömürgeci, ırkçı, soykırımcı, insanlık dışı rolünü göremiyor, bütün bu geri kalmışlığın suçunu sadece Müslümanlara yükleyen bir kahır edebiyatına meylediyorlar. Müslümanların bugün Suriye’de, Mısır’da, Yemen’de, Irak’ta ve İslam dünyasının her yanında kendi kaderlerini değiştirme, kendi tarihlerinin aktörü olma yolunda ortaya koydukları iradenin nasıl bir Batılı tedbire çarptığını görmedik mi? Genellikle şahit olduğumuz tarihselci söylemin en büyük handikapı neredeyse kendini tarihin üstünde görüp, o konumdan Allah’ın bile tarihin etkisinde nasıl kalabileceğine dair konuşabilme imtiyazına talip olması." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 05 Ocak 2019)

Tarihselcilik: "Batı kaynaklı olan bu kavram daha sonraları Kuran üzerinde uygulanmaya çalışılmıştır. Bu kavramı ilk kullanan Hegel'dir. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kuran Ahkâmının Değişmesi, s. 95) Kuran'ın tarihselliğini ilk savunan isim Fazlur Rahman'dır. Fazlur Rahman Kuran'ın hukukla ilgili ayetlerini birer (hukuk) kanun olarak kabul etmemektedir. O, Kuran'ın hitabının tarihsel olduğunu söyler ve delil olarak da: "Mekke ve çevresindekileri uyaran bir kitap." (Maide, 92); "Babaları uyarılmadığından gafil kalmış bir milleti uyarman için." (Yasin, 5) ayetlerini delil gösterir. (s. 96) Buradaki ilk ayetten kasıt Arap yarımadası, milletten kasıt ise Araplardır, der. (İ. Güler, F. Rahman, İslami araştırmalar, V/94) ABD'de yaşayan ve orada vefat eden bu modernist tarihselci, ne yazık ki oryantalistlerin bakış açısına sahiptir ve bu konudaki onların görüşleri aynen savunmaktadır. Roger Garaudy, Muhammed Arkoun, Hasan Hanefi, Şirak Ali, Mümtaz Ali, Halis Albayrak son zamanlarda da Muhammet Öztürk, tarihselciler arasında sayılırlar. ‘Batı kaynaklı, batı kökenli bir düşünceyi alıp olduğu gibi Kuran üzerinde uygulamanın hiçbir akli ve tutarlı gerekçesi yoktur.’ Tarihselcilik düşüncesi batıda seküler anlamda gelişmiştir Hristiyanların vahiy anlayışı Müslümanlarınkinden farklıdır. ‘Onlara göre kutsal metinler Allah'ın kelamı olmadığından bunları teolojik olarak okumak gereksizdir. Kuran'a tarihselci

yaklaşım ortaya atanlar da oryantalistlerdir. Onlar, Kuran'ın Hristiyan kutsal metinleri gibi insan sözü olduğunu düşüncesindedirler.' Kuran'ı anlamada böylesi bir metot kullanılacağına dair hangi ayet ve hadis delil getirilebilir? Mucize olan Kuran'ın metinini tarihsel yorumlamak başka problemlere zemin hazırlar. Tarihselcilere göre Kuran'ın ahlaki emirleri evrensel, hukuksal emirleri tarihseldir. Allah ahlaki ilkelerde evrensel ilkeler koyarken neden aynı şeyi hukuksal alanlarda yapmamıştır? Kuran'daki cezalarla ilgili getirilen hükümler, Kuran'ın tarihsel olmadığının delilidir. Allah bazı konularda en ince teferruatına kadar açıklama yaparken, bazı konularda yüzeysel olarak hüküm belirtmiştir. Hangi ilke ve esaslara göre yeni ceza türleri getirilecek veya getirilen bu cezaların öncekinden daha etkin olduğu nasıl ispatlanacaktır? 'Akıl esas alınacaksa kimin aklı esas alınacaktır?' Tarihselciler hükümlerinin değişebileceğini savundukları nasslar için, kendilerince illetler üretmişlerdir. Onlar âdete Allah'ın niyetini okuyarak, kendilerince bir neticeye vermeye çalışmışlardır. Oysaki 'Allah niyetini tespit etmek ya tanrısal bir vizyona ya da Allah'tan gelen bir nakille mümkün olabilir.' Kuran bir topluluğa, bir âleme değil; âlemlere gönderilmiştir. Onun hükümleri de bütün âlemlerde geçerlidir. 'Kuran'ı tarihsel görenler, kendi görüşlerini evrenselleştirmiştir.' Onlar adeta, ilahi niyeti ölçen bir terazi bulmuşlardır. Vahyin içeriğini tarihi olaylar belirlemediğine göre, onun değişip değişmeyeceğini de tarihi olaylar belirleyemez. Tarihi gibi görünen nassların dahi bir metot vermeleri, ilkelere ışık tutmaları bakımından korunmaları ve değerlendirmeleri gerektiğini düşünüyoruz. 'Şeriatta tekamül vardır. İlke, esas ve amaç bakımından çerçeve boşluğuna meydan vermemiş, bu çerçevede akla, içtihada geniş bir yer ve rol vermiştir.' 'Muamelat alanında asıl olan maslahattır.' Ancak neyin maslahat olduğunun ölçülerini bizzat vahiy koyar. Akıl, "hakk"ın ölçülerini kendisi koyamaz. Şeriatın uygulanması sırasında kavmî ve coğrafî renk tonlarına sahip olması normaldir. Vahiy kaynaklı bu hukuki yapı, medeniyet yolunda ilerlerken ayaklarımızı sağlam basabileceğimiz sabit bir zemine sahip olmamızı gerektirir. Batı değerlerine uygun düzenlemeler yaparak, İslam'ın uygulanabileceğini savunmak tutarlı değildir. Farklı anlamayı nerede durduracağız? İşin detayına, pratiğe inildiğinde karışıklıklar ortaya çıkacaktır ki 'günümüz tarihçileri bile şu anda, kendi aralarında bir birlik sağlayamamışlardır.' Bugün Şari' kim olacaktır? Allah, olmamış sembolik ve masalımsı bir şeyi anlatacak ve insanlardan da bunları uygulamaların isteyecek. Bu Allah'ın adaleti ile bağdaşmaz. Eğer Kuran'ın kıssaları gerçek olmamış olsaydı, Mekkeli müşriklerin, "Bu ancak öncekilerin masallarıdır." şeklindeki sözlerini eleştirmenin bir mantığı olmayacaktı. Çünkü gerçek olmayan bir şey ancak masal olabilir. (Yazar, 98-104. sayfalar arasında, toplam 30 madde halinde, tarihselcilere itirazlarını sıralar.) Kuran'ın tarihselliği yerine anlamların tarihselliğini savunmak daha isabetli olur. (s. 102) Tefsirin tarihsel olabileceğini söyleyebiliriz. (s. 104) Mehmet Bayraktar tarihselciler için şunu söyler: "Böyle düşünenler, nasih mensuhu kabul etmezler. Yani Allah'ın, bir hükmü kaldırıp yerine başka bir hükmü getireceğini kabul etmezlerken, kendilerine bu hakkı tanıyorlar. Eğer ayetin zahiri günün kurallarına uymuyor ise, kolayca onun hükmünü kaldırarak, onu nesh edebiliyorlar." Bir kişinin kendi kafasından hükümlere illet belirlemesi demek, Allah'ın niyetini okuması demektir. Bu da, Allah'ın belirlemiş olduğu hudûdullahı çiğnemeye kalkışmaktır. (s. 167) Tarihselciler her değişmeyi kabullenirler. Sonuçta da ulaşılan hukuk, ilahi olmaktan çıkar ve beşeri bir hukuk şeklini alır. (s. 170) Hükümlerin değişeceğini savundukları nasslar için, kendilerince illetler üretmişler, 'Kuran'ı tarihselleştirirken, kendi görüşlerini evrenselleştirmişlerdir.' (s. 192) Had ve kısas cezaları, zamana, şartlara göre değişebilen cezalar olsaydı Allah'u Teala, ta'zir cezaları gibi bunların da cezalarını nasslarla belirlemezdi. (s. 170) Kuran tarihseldir düşüncesi, Hindistan'da Seyit Ahmet Han öncülüğünde başlamıştır. Hz Peygamber döneminde de değişim olgusu vardır. Kuran'ın 23 senede tedricen inmiş olması bunun açık örneğidir. Kurandaki, "vesailden olan, ta'lil edilebilen ve ictihadi olan hükümler" değişime açık hükümlerdir. (s. 190) İlletin kalkmasından dolayı geçici olarak bazı hükümler askıya alınabilir. Tarihselciler, Allah'ın hükümlerinin değişmesi gerektiğini savunmak için, kendilerince üretmiş oldukları illetler ile adeta Allah'ı niyetini okumaya çalışmışlardır. İlletleri

kendileri belirlemiş ve ona göre de hükümleri değiştirmeye çalışmışlardır. Tarihselciler, bir metodoloji geliştirememişlerdir. (s. 192) Hükümlerin değişmesi gerektiğini söylerken bunun ölçüsünü belirtememişlerdir. Kendi aralarında dahi birlik sağlayamamış, herkes kendince bir yolu belirlemeye çalışmıştır. Bu düşünce yapısının arkasında, batılı söylemler bulunmaktadır. Tarihselci söylemin ortaya koymaya çalıştığı hükümlerin hiçbirisi tecrübe edilmemiştir." (s. 193)

Kuran nedir? "Mustafa Öztürk Beyefendi'nin Kuran hakkındaki kabul edilemez konuşmasına binaen şunları söylemek istiyorum. Lütfen Kur'an'ı akademik bir kitap olarak görmeyi bırakın! Bu, kitap binlerce mesele için geldi ve her meselesi de hayatın içine dairdir. Bu kitap karı koca arasındaki ilişkileri, baba oğul arasındaki ilişkileri, komşu ile komşunun ilişkileri, zengin ile fakir arasındaki ilişkileri düzeltmek için geldi. Zina edenlerin nasıl tövbe edeceklerini öğretmek için geldi. Kur'an'ın iki yönü vardır. Bu Kur'an kitaptır ve hitaptır. Canlı bir kitaptır. Hayatın içindedir. Hayatın her anında seninle yaşayan bir kitaptır bu. Kitaptan ziyade hitaptır bu. Bir kanun metni gibi soğuk değildir. Hayatın içinde yer almasaydı Allah ne bilecekti faiz belasına düştüğünü? Kur'an hayatın içindedir. Doğarken yanındadır. Süt emerken yanındadır. Çocuk iken yanındadır. Ergen iken yanındadır. Kız ya da erkek isen yanındadır. Gençlik yıllarında yanındadır. Sana güzel gençlerden örnekler verir. Sonra iş kurmanı ister. Zekât vermeni, infak etmeni, sadaka vermeni, dünyayı iyilikle doldurmanı ister. Malını ve aileni korumanı ister. Bu uğurda gerekirse ölmene izin verir. Çocuğundan koparılmış bir peygamber babanın halini anlatır sana. Çocuğunu nasıl terbiye etmen gerektiğini öğretir sana. Eşini ve çocuklarını sevmeni ister. Gördün mü işte doğduğun gün yanında olan kitap yaşlandığın gün de yanında... Ölünce de yanında olacak merak etme! Arkandan sövülmene izin vermeyecek. Onların yaptıkları gelip geçti. Siz halinize bakın der yeni gelen nesle! Yatak odanda yanında, banyoda yanında, abdest alırken yanında, çarşıda, pazarda, sokakta, savaşta, sevişte, barışta, borçta, günahta, samimiyette, riyada, ibadette, kavgada, yemekte... İşte özellikleri anlatmakla bitmeyen kitabın hikayesi budur! Çünkü bu kitaptır ve hitaptır. Hayatın içinden bir kitaptır. Hayatın içinde bu halleri yaşayan herkese bir hitaptır. "Nerede olursanız olun o, sizinle birliktedir" ayeti işte budur. Her nerede olursak olalım, hangi konum ve pozisyonda olursak olalım, hangi hali ve ahvali yaşıyor olursak olalım o, bizimledir ve bize söyleyecek bir kaç çift lafı var." (Murat Padak)

Ehli sünnet, modernistler, selefiler: Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen, usul meseleleri, şaz konular veya müteşabihe giren meseleler, alimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa, İslami ilimlerde derinleşmemiş, hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin veya kamu önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına neden olur ve olmaktadır da…Halbuki yapılması gereken alimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp sonuçları halka duyurmak olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular âlimler arasında halledilmeli sonuçlar topluma yansıtılmalıdır. Günümüz Müslümanlarının marjinal kesimi batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında kalmıştır. Eziklik modernizm ve tarihselciliği; tepkisellik ise selefilik tekfirciliği ortaya çıkarmıştır. Halbuki bize gereken, gıybet, gösteriş, zina, yolsuzluk, israftan uzak, sabırlı, ahlaklı, adaletli emin/güvenilir olmalı, iyiliği hatırlatıp, kötülükten sakındırmalıdır.

Ezik Modernistler: Günümüz modernist Müslüman aydınlarının batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olduklarını yaşadığım iki örnekle paylaşmak istiyorum. Yıl 1994, İlahiyat fakültesinde dersteyiz. Ders tefsir, öğretmen tefsir profesörü S.A. derste konu İslam had cezalarına gelir ve ders esnasında hocamız fikirlerini şöyle temellendirir:" Ben bunu Avrupalılara nasıl açıklarım?" Yıl 2012. İslam felsefe profesörü İ.G. konferansını bitirir. Konferans sonrası sohbetler etmektedir, anlattıkları ne yazık ki oryantalistlerin yapmak istediklerinin Müslüman bir akademisyence ifadesinden ve kendi fikirleri gibi savunulmasından

başka bir şey değildir ve son sözü şudur:" Ben bu İslam'ı Amerika'da bile anlatabilirim." Dünyayı sömüren, insanlarını insanlıktan çıkarıp ahlaksızlığın girdabında döndüren batılıların kendilerini ifade derdi yokken bizim önder, aydın kesimimizin bir kısmındaki bu kompleks bakalım ne zaman son bulacak!

Ehl-i sünnetin ortaya çıkma nedeni ve günümüz mealcilerinin anlayamadığı şudur: İslami ilimler, ilmek ilmek tarih süzgecinden geçmiş/işlenmiş ve zamanla ihtiyaç nedeni ile ortaya çıkmış ilimlerdir. Günümüzde tartışılan tüm konular eskiden de tartışılmış ve hayatın akışı, tarihi süreç içinde ümmet karşılaştığı soru-n-lara cevap olacak şekilde, hadis-tefsir-fıkıh-tasavvuf-kelam-mantık vb. ilim dalları ortaya çıkmıştır. Tüm bu ilimler ve metotlarını teori değil bizzat hayatın kendisi ortaya çıkarmıştır. Ama günümüz kolaycı Müslümanları ramazanda İslam'ı yaşayarak yılı kurtarması gibi, kısa ve az bilgi-metotla, bir alimin Kur’an’dan anladığı ile çeviri yaptığı bir meali okuyarak, Müslümanların sorunlarına çözüm üretebileceklerini zannetmektedirler. Geçmişi, yaşananları bilseler Ehl-i sünnet çizgisine saygı duyacaklar ama onlar, yeniden Amerika'yı keşfetme peşine düştüler. Zaman yanlışlıklarını gösterecek ama çevrelerinde ikna ettikleri insanların vebali onları devamlı takip edecektir, ne yazık ki!

Üzücüdür ki, tarihselcilik adına oryantalist görüşleri sosyalist jargonla ifade eden ve bunu İslam diye sunan hocalarımız bulunmaktadır.

"Tek kaynağımız Kur’an, mezhepsizim, ehl-i sünnete karşıyım" diyen arkadaşlar! Öztürk, Okuyan, İslamoğlu, Bayındır gibi alimlerin etrafında bir kaç bin kişi toplandı mı, cemaat lideri; bir kaç milyon toplanınca mezhep imamı olmayacaklar mı? Mezhepler zaten böyle doğmadı mı zaten?

Kur’an Müslümanlığı aslında; “Kur’an 'ı peygamber (hadisler) değil, bizim aklımız ve güncel bilim ile açıklayalım” demektir! İyi de, akıl sınırlı ve bilim ise değişkendir! Bu tür insanların yorumlarında isabet etme ihtimalinden daha fazla, hadislerin sahih olma ihtimali vardır! Zaten sonuç ortada: “Kur’an 'da namaz yok, cin yok, başörtüsü yok, tavuktan kurban olur, evrim vardır.” Diyenler hep ehl-i sünnet karşıtları değil midir?

ABD merkezli bazı modernistlerden haberler: ABD’nin New York kenti İslam dininde bir ilke imza attı. Dünyada ilk kez bir kadın imam, kadınlı erkekli cemaate Cuma namazı kıldırdı. Prof. Amina Vadud, namaz öncesi bir basın toplantısı düzenledi ve Cuma namazını ben kıldıracağım dedi. (19.3.2005) Evangelic papaz Anis Shorrosh’un yazdığı incil, Tevrat ve Kuran’ın karışımından oluşan 77 sure ve 368 sayfalık kitap ortadoğuda bedava dağıtıldı. İlgi görmeyince internet sitesi bile kapatıldı. Yazar ABD’li ve aşırı İslam düşmanı biri olarak tanınıyor. (2004) 19’cu Edip Yüksel ve son resul (!) İ. Erol Evrenesoğlu’da (27.11.2019’da ABD’de öldü) ABD’de yaşıyor. ABD’de yaşayan ve 12 yıkl önce Müslüman olan (!) afrika kökenli eşcinsel imam (!) Abdullah, eşcinsellere imam nikahı kıydı. (19.4.2013)

"Reformcular bir baştan öbür başa, Batı akılcılığı karşısında afallamış, sonradan aynı batının 20. asırda aynı akılcılığı iptale kadar giden fikir çilesinden nem bile kapamamış, doğunun özüne giremezken batının kabuğunu olsun görememiş idrak yüzkaralarıdır." (Necip Fazıl Kısakürek, Arınma Çağında İslâm, s. 156)

“Modernist Müslümanlarca sözcük ve deyimler öyle bir biçimde kullanılmaktadır ki, bu, batı karşısında hissedilen kültürel şok ve aşağılık kompleksinin göstergesidir. Bu tür yazılar, batı norm ve değer yargılarına boyun eğen, teslim olan köle bir zihniyeti yansıtmaktadır. İşin daha da kötüsü, bunlar İslâm etiketiyle piyasaya sürülmektedir. Bu etiket de yalnızca bazı duygusal unsurları dışa vurmaktadır. İslâm’ın özünü dışa vuran entelektüel ve manevi/tasavvufi hakîkatten mahrumdur.” (Seyyid Hüseyin Nasr, Çağdaş İslâm düşüncesinde gerileme, sapma ve uyanış, Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt:XIII, Sayı: 23 (2011/1); s. 253-259)

“İslam Modernizmi denince; İslam’ı, batının değerlerini ve mantığını esas alarak yorumlayan yaklaşım, bazen de batının meydan okumalarına cevap arayan, batıya İslam’ı hoş göstermeye çalışan uzlaşmacı yorum anlaşılır. 19. yüzyıldan beri batının sürekli artan siyaset, bilim ve teknik alanlardaki gücünün İslam dünyasında sebep olduğu entelektüel bunalımların ve politik çarpıklıkların neticesi olan bir zihni gerginlik karşısında Müslümanların şahsiyetlerini kaybetmesi özellikle aydınları bu geri kalışın faturasını bir yerlere çıkarma saplantısına düşürmüştür. Geçmiş birikimin ayırt edilmeksizin külliyen karalanması ve reddedilmesi bu aşağılık kompleksini bastırmada çare gibi görülmeye başlanmıştır.” (Yusuf Aygün, İslam Modernizmi Üzerine)

Hadislere Kur’an merkezli yaklaştığını söyleyen bir abimizin bir yazısını önce paylaşalım: “14 asırdır bugüne kadar kimse bilemedi de ilk siz mi bildiniz? Bu, geleneksel din anlayışına sahip çevrelerde oldukça sık karşılaştığımız bir sorudur. Günümüze intikal edemeyen, buna fırsat verilmeyen kitaplardaki bilgiler ne olacak? Mutezili alimlerce h. 1-4 asırda yazılan bu tefsirlerin hiçbiri günümüze intikal edemedi. Çünkü sistematik olarak imha edildiler. Peki, bu eserler günümüze kadar gelebilmiş olsaydı neleri okuyacaktık? Bunu tam olarak bilebilmek mümkün değil elbette ama Mutezilenin iki kurucu önderinden biri olan Amr Bin Ubeyd’in şu sözü/davranışı ipucu veriyor; Amr b. Ubeyd, “bir kimsenin rızkı, eceli, ameli, şaki veya said olacağı, cennetlik mi cehennemlik mi olduğu anasının karnında iken yazılır’’ (Kütüb-i sitte, hadis no: 4834; Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi) manasındaki hadisi rivayet edildiğinde şöyle demiştir; "Eğer bu hadisi A'meş söylerken duysaydım onu yalanlardım; Zeyd b. Vehb söylerken duysaydım, ona cevap vermezdim/sevmezdim. Abdullah b. Mesud söylerken işitseydim, kabul etmezdim; Peygamber söylerken duysaydım reddederdim. Allah'ın söylediğini işitseydim O'na derdim ki; Senin bizden aldığın misak (söz) böyle değildi.” (Hatıb Bağdadî, Tarihu Bağdad, XII/172; Aydınlı O. İlk Mu’tezile’nin Özgür İrade Söylemi: Amr b. Ubeyd ve Kader Anlayışı, Çorum İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2002/2, s.127-146) Mutezili eserler günümüze intikal eden diğer eserlerden çok daha özgündü ve daha da önemlisi Kur’an’ı önceliyorlardı; ilmi soykırıma uğradılar ve yok edildiler.” Bu güzel abimiz ne yazık ki hadislere getirdiği eleştirileri mutezili bir alimin görüşü olduğu iddia edilen bu rivayet kabul ederken de göstermeli değil mi idi? Ayrıca o hadisin ehli sünnet itikadı içinde ve mutezililerin bile itiraz edemeyeceği, hem de bilimsel açıklaması da bulunmaktadır. (Zamanın göreceliği, Big Bang ile zamanın başlaması konusu için ‘kader’ ve ‘atesit akıl’ adlı yazılarımıza bakılabilir) Yine, elimize geçmeyen mutezili eserlerin içeriğini bilmeden, ehli sünneti böyle eleştirmek ne kadar doğrudur? Acaba ehli sünnet, mutezileyi ortadan mı kaldırmıştır yoksa ümmetin ortak aklı yüzlerce yıllık tecrübesi ile ehli sünnet etrafında mı birleşmiştir? "Mihne"yi ehli sünnetin yapmadığı ortada! Yani, başka düşünceleri bizzat Mutezile baskı altında tutmuştur! Hatta günümüzde daha ellerine güç geçmeden biz ehli sünneti "indirilmiş din" diye tekfir eden mutezili yaklaşım sahipleri değil midir? Zaten Amr'ın cümlesi de, -Haşa- Allah'a bile akıl verme yetkisini kendinde gören akılperestliğin bir göstergesi değil midir? Ehli sünnet, kendisini tekfir

eden Şiiler için bile 'ehli kıble tekfir edilemez' prensibini uygulamamış mıdır? Başlığa dönecek olursak, bu başlığa aynen katılmamak elde değildir ve cevabı da verilememiştir!

"İslam Dünyasında yapılması gereken önemli şeylerden ilki, "aşağılık kompleksi"nden kurtulmaktır. İkincisi, sadece hukuk sadece mistisizm vb. olmayan İslam'a bütün olarak bakmak yani bütüncül bir İslam anlayışı tesis etmektir. Üçüncüsü, 21. yy.'da yeni bir İslam – Müslüman entelektüel oluşturmaktır. Yani ikinci sınıf Batı düşünürü olmayan ama Batı felsefesini inkâr etmeden kendi kimliğini ve geleneğini iyi bilen, kendi kimliği ile varolan bir entelektüel yetiştirmelidir. Batı sorular sordu ve bizim yerimize kendi duymak istediği cevapları verdi. Şimdi yapılması gereken şey, bu sorular arasından sadece İslam Dünyasını ilgilendiren sorulara cevap vermek. Bunun ötesinde kendi sorularımızı sormak ve kendi gündemimizi oluşturmaktır." (Seyyid Hüseyin Nasr'ın Bilim Sanat Vakfı'nda düzenlenen, "20. yy.'da neler öğrendik? ve 21. yy.'da neler öğrenmeliyiz?" başlıklı konuşmasından, 17.10.2009) "Akılcılık" ilkesi ve akla yüklenen fonksiyon, bizdeki ilk rasyonalistler olarak değerlendirilen Mu'tezile tarafından bile Modernistler'in tavrına göre nisbeten daha makul bir çerçevede kendisini göstermiştir. Modern İslam Düşüncesi için aslolan "murad-ı ilahî" değildir. Bu düşünce için aslolan, beşer taleplerine azami ölçüde cevap veren bir hayat tarzını yakalayabilmek için dinden ne kadar istifade edilebileceğidir. (Ebubekir Sifil, Çağdaş Dünyada İslamî Duruş, s. 11) "Modern dönemde yaşanan bozgunun sebepleri de elbette sorgulanmalıydı; sorgulandı da. Ancak mağlubiyet psikolojisi ile yapılan bu sorgulamayı benzerlerinden ayıran önemli noktalar vardı. Bunların başında Ümmet'in, "kendisini" değil de "dinini" sorgulamaya heveslendirilmesi gelir." (Ebubekir Sifil, Modern dönem Kuran telakkileri, İnkişaf, Ocak-Mart 2006) "Biz biliyoruz ki Müslümanların kalplerinde taşıdıkları aşağılık kompleksi Batının düşüncesinden değil teknolojisinden kaynaklanmaktadır. Unutulmamalıdır ki Batıda geçmişte aynı kompleksi İslam dünyası karşısında hissetmiştir." (Şaban Ali Düzgün, Evrensellik düşüncesi ve İslam dünyasındaki yansımaları, AÜİF Dergisi, Cilt: 35, Sayı: 1-4, s. 525) "Avrupalıların, Müslümanlar tarafından deney, gözlem ve ölçmeye dayanan, kullanıma hazır bir araştırma metodolojisini devraldıklarını göz önünde bulundurmamız gerekiyor. Müslümanların günümüzde bilim alanında ve buna bağlı olarak pek çok alanda geri kalmış olmalarının altında motivasyon eksikliği yattığı, bu motivasyon eksikliğinin ise doğru kavram sisteminin ortaya konulamaması yüzünden olduğu, bunu aşmanın yolunun ise Kuran'daki kavram sistemine dönmekle mümkün olabilecektir." (Şakir Kocabaş, İslam ve Bilim, Divan İlmî Araştırmalar Dergisi, 1996/I, 68) "Modernizmin içeriğinde "akılcık, bilimcilik, bireysellik (bireysel özgürlükçülük); dünyevîlik, hazcılık ve faydacılık" var; başta Hristiyanlık olmak üzere hemen bütün dinler, ayakta kalabilmek için modernizm ile uzlaşmışlar, kendilerini inkâr mâhiyetinde de olsa birçok tavizler vermişlerdir. Tanımladığımız mânâda modernizme itirazı olan; akla, bilime, özgürlüğe, dünya hayatında yaşanacak hazza ve elde edilecek faydaya, temelde karşı çıkmamakla beraber bütün bunların sınırlarını koyan, madde ile mânâ, dünya ile âhiret arasında dengeyi öngören bir tek din kalmıştır ki o da İslâm'dır. Müslümanlar üçüncü bin yılda insanoğluna farklı (alternatif) bir medeniyet, bir hayat tarzı, bir ilişki modeli sunmak gibi büyük bir misyonu -fiilen olmasa da kâbiliyet olarak (bilkuvve)- yüklenmiş bulunuyorlar. Modernizmi temsil eden Batı'nın bu yüzden İslâm'a itirazı var, onu uslandırmak, diğer dinlere yaptığı gibi onu da uyumlu hâle getirtmek istiyor." (Hayrettin Karaman, Dinler Arasında Diyalog)

"İndirilen, uydurulan din" üzerine

"Uyduruk din tabiri ise bizzat kendisi uyduruk! Dinin yanlış anlaşılması olabilir, ama uyduruğu olmaz." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 08 Aralık 2019)

Din hiç bir yorumla sınırlandırılamaz! İndirilen din diyenlerde kendi yorum\uydurmalarına din diyor. Hurafeye karşı olalım ama tekfircilere benzer isnatlarda bulunmayalım!

Eskiden Ateistler hatalarını anlayınca bir cemaate, tarikata girip bir yol tutturuyorlardı. Şimdi indirilmiş din, mealcilik, modernizm, tarihselcilik söylemlerini dinleyen ateistler, ateizmi bırakıyor ama cemaatlerden de uzak kaldığı için, arada; âraf'ta kalıp; deizme kayıyorlar. Cemaatçilerin yanlışlarını dile getirelim, tamam ama tamamını yok saymak, tamamen reddetmek te büyük yanlış! Biz Müslümanların en büyük hatası; 'Tüm doğruları' tek yazar, hoca, şeyh, mezhepte aramamızdır! Tüm hocaefendiler insandır, eksik/hataları vardır ama hepsinden de, 'mutlaka' alınacak şeyler vardır! Unutmayalım ki, Ehli sünnet tek mezhep değildir. Müslümanlar olarak birbirimize karşı yapıcı bir üslupla eleştiri yapmıyoruz; müşrik, kafir, hep tekfircilik! Fikri eleştirelim ama kişileri eleştiri, tekfirciliğe götürür; bu da ancak ve sadece İslam düşmanlarına yarar!

Ayrıca unutmayalım ki, mesela, başörtüsünün Kuran'da olmadığını savunan yorumları kabul eden belli bir kesim, Kuran'ın yorumu olduğu için bu yorumu kabul etmiyorlar; zaten daha önce savundukları görüşlerine uygun olduğu için bu görüş etrafında kenetlenip, Müslümanlara karşı bu fikri kullanıyorlar.

"Kuran bize yeter" diyen Bayındır'a göre namaz 5 vakit; Yüksel'e göre 3 vakit; Eliaçık'a göre 2 ila 7 arası; H. Yılmaz'a göre ise vakti de şekli de yok. Bunlardan ayrı olarak ta aslında 'Mezhepsizim' diyenlerin hepsi, namazdan zekâta Hanefi fıkhına göre ibadetlerini yapıyorlar, o da ayrı bir konu!

Önce mezhep yok dediler, sonra hadisi inkar ettiler, şimdi Kuran'daki "kıssalar ve lanetler" üzerinden Kuran üzerinde şüphe uyandırmaya çalışıyorlar. Sırada deizm, sonra Ateizm var! Mezhep yok derken, kendi yorumları çerçevesinde mezhep oluşturmaya çalıştılar! Hadis yok derken, peygamberin yorumlarını değil kendi yorumlarını insanlara kabul ettirmeye çalıştılar! Korkarım sıra kendi kitaplarını yazmaya gelecek! Hadisi inkar edenler Kuran'a nasıl yaklaşacaklarını bilmediklerinden, evrimcilikten devrimciliğe savruluyorlar. Daha mezhebin ne olduğunu anlayamayanlar, 'indirilmiş din' mezhebini savunuyorlar ne yaık ki. Kelle sayısınca 'mezhep' oluşmasına neden olunacağına, ümmetin 1400 senedir etrafında kendiliğinden kilitlendiği ehli sünnet içinde ve onun metodu ile yola devam edip, 'içinde iken' ve onun usul-metodu ile hurafe, şirk, batıl içeriklerden kurtulup, Kuran'ın açıklama görevi verdiği peygamberimizin sahih hadisleri etrafında kilitlenmemiz gerekli hatta zorunludur! Detaylar; "Hadis müdafaası, ehli sünnet, mezhep" adlı yazılarımıza bakılabilir!

Yeni bir şeyler? Tarihi tekerrür ettirmeye gerek yok! Tarihte söylenmedik söz kalmadı ama insanlık ortak aklının tarihi süreç içinde özümseyip kabul ettikleri yüzyılların birikiminin üzerinde ayakta duruyoruz! Günümüzde yeni bir şey söylenmiyor sadece 'yeni duyuluyor.' Ama bu da sadece, bölünmeye ve zaman kaybına neden oluyor. Farklı olmak ile haklı olmak aynı şey değildir. Her yeni iyi değildir, her eski de kötü! Yeni bir şeylere ihtiyaç var bu ortada, ama nasıl? 'Kök'ten kopmadan ve onun usulü ile yeni bir şeyler üretmek gerekir. Tabii önce o eskiyi bilmeli, ona saygı duymalıyız! Son söz, su-i misal, emsal olmaz! Ne doğrunun ticaretini yapmak, ne de yanlışı yeni diye pazarlamak bizi kurtarmaz. Doğruyu Yaşamak ve köklerden kopmadan yeni çözümler üretmek bizi aydınlığa çıkarır.

Sadece Kur'an yeter, mi yoksa, 'Kuran yeter' diyen hocaların 'açıklamaları' da, zorunlu mudur acaba? Resul ayetleri iletirken 'açıklama' yaptı mı yapmadı mı? Eğer yapmadı diyorsanız, ayetleri iletip tek bir kelime açıklama yapmadan sustu mu sadece? 'Alın, ne anlıyorsanız onu uygulayın' mı dedi? Açıklama yaptı diyorsanız, o 'açıklamalar' nerede? Bizim için değerli değil mi onlar? Ayetlerin manası hakkında ihtilafa düşüldüğü zaman ki, sadece Kuran yeter diyenler bile kendi aralarında ihtilaflı iken, o halde sizden veya bizden birimizin anlattığının, Kur'an'a

ve/veya Resul'ün açıklamasına uygun düştüğünü hangi kaynaklardan ve ne yolla öğreneceğiz? Resul'ün (sav) tek görevi ayetleri iletmekse ve Resul'e itaatten kasıt da salt ayetlerin lafzına itaat etmekse, bu durumda Kur'an'da - Allah'a itaat edin- ibaresi yetmez miydi? Bir yönetici elçi ile bir de mektup yollasa ve mektupta da 'elçiye uyun' dese, bundan siz ne anlarsınız! Veya şöyle tekrar ve tekrar soralım: Resul'e vermediğiniz açıklama yetkisini, siz ne hak ve ne hadle kendinizde buluyorsunuz? Bunu -Kuran tek kaynak- savınızla bağdaştırıyorsanız, o halde ikinci kaynak olarak kendi açıklamalarınızı ve Kuran'dan anladığınızı bize -Kuran- diye dayatmış olmuyor musunuz? "Kuran'a çağırdığını" söyleyenler neden Kuran'da olmayan (Cin yok; Evrim, var vd.) kendi kanaatlerine (hevâlarına) inanmamızı bekliyorlar? "Kuran'a çağırdığını" söyleyenler kendi fikirlerini-hevâsını eleştirenlere neden sanki 'Kuran'ı eleştiriyormuş' muamelesi yapıyorlar? Kuran'ı anlamamız için sadece Kuran yeter diyenlerin sözlerine (hadislerine) ihtiyacımız mı var? "Kuran'a çağırdığını" söyleyenlerin arkasından gidenler, neden hadisleri çok rahat eleştirirken hocasının herhangi bir sözünü (hadisini) asla eleştiremiyor? Sakın eleştiriyoruz demesinler yıllarca beraberdim o kesimle, bir yıl önce karşı çıkacakları görüşleri hocaları dile getirince birden aydınlanma hissettiklerini ve o eski karşı olduklarını nasıl savunduklarını defalarca gördüm! Biz hadislere, ayetleri anlamamıza yardımcı olduğu için değer veriyoruz, bunu da bilin!

Modernistlerin yanılgıları: Çoğu hurafe olan halk arasındaki uygulamaları ıslah etmek yerine, "Kur'an'da yok" diyerek imha ederken yerine alternatifleri de sunamamışlardır! Sonuç: Hurafe kökenli de olsa, dinle irtibatlarını kesen bu kesimin imani olmasada prtikte deistleşmesine neden olmuşlardır. Çare ise Ehli sünneti ıslahtır, onun usülünde yeni çözümler üretmektir!

Hadis'i reddet diyenlerden tarihselcilere, modernist kardeşlerimize hatırlatma: Bizleri de biliyoruz 'Kur'an bize yeter' diyerek, hadis ilmini red veya İslam tarihini ve İslami kaynakları inkâr ederek birçok soru, sorun, ithamlardan kurtulacağımızı! Ama onlar bizim köklerimiz, tarihimiz, bizi biz yapan gerçekler! Âlimlerimiz zaten 'israiliyattan mevzuata, tabakattan rical ilmine; İbni Hacer, İbni Kesir, İbni Kuteybe, F. Razi gibi âlimlerden, Sebebi Nuzul, usul, ıstılahlara' üzerlerine düşen görevleri yapmış, söz konusu kaynaklardaki eksik-yanlışları gün yüzüne çıkartmışlardır. Bize düşen, ehli sünnet çizgisinde yola devam ederek ve âlimlerimizin tenkit usullerinden faydalanarak tarihi kaynaklarımızı gözden geçirerek onlardan yararlanmaya devam etmektir! Ne geçmişimizi inkâr ederiz ya da yanlışlarını görmemezlikten geliriz. Rabbim istikametinden ayırmasın.

İroni: Kadın bir âlime gelir ve bir meselede fetva sorar. Âlim sorar: "Hanbel'e göre mi fetva vereyim yoksa Kuran'a göre mi?" Kadın, "Hanbel'e göre" der. Âlim şaşırır. "Neden Kuran'a göre değil de Hanbel'e göre fetva istedin?" Kadın cevap verir: "senin kuran'ı anlama ihtimalinden daha fazla, hanbel'in kuran'ı anlama ihtimalini olduğunu düşündüğüm için."

Mealcilik

Arapça bilmeden, usul bilmeden, onbeş asırlık birikimden yararlanmadan Kur'an-ı Kerim'in Arapçadan başka bir dile yapılmış tercümesini/mealini okuyup bundan hüküm çıkarmak konusunda Sayın Mehmet Okuyuan'ın öz eleştirisini herkes biliyordur: "Mealle yetinmeyin, kuru okumadır meal. Mealle kesinlikle olmaz, 30 senedir mel okyun diye bağırıyorz, yanlış mı yaptık diye düşünüyorum. Adam meali eline alıp cüretkar şekilde savurup duruyor, ne kadar cesursun! Tefsir okumak lazım, mealle yetinmemeli, kabukta kalmamalıdır. Salavat getirin." Yani salavat, 'yalakalık' değildir!

Kitabımız, doğru anlaşılabilmesi, anlama ve uygulamada yanlışa düşmemesi için Peygamberimiz'e uyulmasını (Teğabun, 12; Nisa, 80; Enfal, 20, 24; Nur, 52, 54; Ahzab, 36, 70; Muhammed, 33; Fetih, 17; Hucurat, 14) emrediyor. Yine kitabımız, hem onu anlama hem de anlama ve uygulamada ihtilafa düşüldüğünde doğruya yönelme için âlimlere (ilmî birikime) başvurmayı tavsiye (Nahl, 43) ediyor. Tercüme ve meal, birçok kelime ve cümlenin muhtemel manalarından birini tercih ederek yapılır; diğer muhtemel manalar asıl metinde kalır, meale geçmez. Hüküm çıkarmak için Arapça ve usul bilgisine ihtiyaç vardır. (H. Karaman, Yeni Şafak, 21 Aralık 2018)

Hadis ilmi: Kur'an'daki " Beyan (Rahman, 4; Kıyame, 19; Nahl, 44) ve Hikmet (Bakara, 32, 129, 151, 269; Nisa, 54; Sad, 20; Zuhruf, 63; Kamer, 5; Cuma, 2)" kavramalarının anlamından habersiz, "muhtelif'u-l hadis, mevzuat, usulü hadis, mustalahu'l hadis, rical ilmi vd. anlamlarını bile bilmeyenler hadis konusunda ahkâm kesmeleri cahil cesur olur sözünün tezahürü niteliğinde bir durum olmaktadır.

Fazlurrahman: "Fazlur-Rahman'ın 'İslam'ı, İslami oryantalistlerin tarzında yeniden kurmaya yönelik modernist bir teşebbüstür. Onun, sünnet kritiği Schact'a dayanır, İslam tarihi analizi H.A.R. Gibb'inkinin esasına, tüm yaklaşımları ise W.C. Smith'in düşünceleri ile köklenir. (s. 291) Felaketten sakınılacaksa hem adil hem de dayanıklı, yeni bir sosyal düzen oluşturulmalıdır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 300) Amerika'da 1988 yılında vefat eden fazlurrahman, Türkiye'de yenilikçi fikirlerin önderi olarak kabul edilir. O, tefsir usulünde Kur'an'a parçacı değil bütünsel olarak yaklaşılması gerektiğini, önce Kuran'ın indiği döneme gidilip, sonra tekrar oradan günümüze dönülmesi gerektiğini savunur. Ayetin indiği ortamın önemli olduğunu, hangi soruna çözüm için indiğinin iyi bilinmesi gerektiğini, sonra ayetten genel ahlak ve toplumla ilgili ilkeler çıkarmamız gerektiğini söyler. 'Yaşayan sünnet' kavramını da Türk okurları ile tanıştırmıştır. Kuran'a ters düşen hadisleri uydurma kabul eder. Hadis ravileri kadar, metinlerinde incelenmesi gerektiğini söyler. Şefaati, aracılık kabul eder ve reddeder. Kıyamette, tüm evrenin tamamen yıkılıp yeniden inşa edileceğini kabul etmez ve kıyametin sadece dünya ile sınırlı olduğunu kabul eder. Fazlurrahman, insanı ruh-beden diye ikiye ayırmayı kabul etmez. Riba ile faizi ayrı değerlendirir. Kadının şahitliği, çok evlilik ve miras konularına yeni yorumlar getirir. Allah'a, ahirete inanan ve iyi işler yapan Yahudi ve Hristiyanların da cennete gidebileceğini ileri sürer. Rahmetliyi görüşleri ile özetle tanıttık. Tabii bu görüşler ve onlara cevap ayrı ve uzun bir yazı konusudur. Yazımızın amacını aşar…

Zeki Bayraktar örneği üzerinden nebi-resul ve peygamberimiz sünnetinin bağlayıcılığı meselesi: Samimiyeti ve gayretinden asla şüphe duymadığımız Sayın Bayraktar, "Nebi resul ayrıdır, Nebinin getirdikleri bağlayıcı değildir, Kuran'da, 'ya eyyuhennebi' diye başlayıp Hz peygamberin hata yaptığı belirtilen ayetler var." diye devam eden ve "Nebi, hata yapar, söyledikleri bağlayıcı değil" şeklindeki iddia ile 'Bu ayetlerden hareketle, nebi vasfı ile yaptıkları bağlayıcı değildir'e ulaşılmaktadır. Öncelikle belirtelim, bu bir yorumdur! "Ayetten çıkan sonuç budur, Kuran bunu diyor" demek, yanlıştır. Çünkü Kuran'da nebi kavramı birçok yerde geçer ve aynı zamanda resul anlamında da kullanılmıştır.* Sadece bir kaç ayetten hareketle, "Nebiye uymak farz değil, resule farz" deyip, buradan hareketle, "Nebi, ipek haram, dövme haram vb derken bunlara uymak zorunda değiliz, bunlar bağlayıcı değildir" gibi sonuçlara varmak büyük hatadır. Bizzat Kuran'da peygamberimiz için, "beyan, hikmet" kavramları kullanılır! "Nebi kelimesi ile hata kelimesi yan yana kullanılmamalıdır." Bu, "İslam'ın temelleri ile oynamaktır!" Hz. Muhammed, "abduhu ve resulu"dur ama hatalar, abd/kul olmasındandır, nebi olmasından değil! Hz peygamberin hayatının beşeri yönü de vardır; yer, içer, uyurdu. Bu O'nun kul yönüdür ama bunları nebiliğe bağlamamalıdır. Hata (zelle) dediğimiz nedir? "İki iyiden daha az iyi olanı seçmek" değil midir? Yoksa iyi ve kötü tercihlerinden kötüyü seçmesi değildir. Gözleri görmeyene tebliğ etmek yerine toplumun ileri gelenlerine tebliği seçmesi, gibi.

Mesela, Resul ile Nebi arasında bir fark yoktur; Hac, 52. Beşer ile Ademoğlu arasında da fark yoktur; İsra, 94. Şura suresi 51. ayette Allah'ın beşer olana vahy verme yollarından bahsedilir. Ama Müslüman evrimcilere göre beşer, ruh üflemeden önce insan statüsü kazanmayan, adeta maymunumsu bir varlıklardır! Allah, onlara yani beşere neden vayh versin ki? Mealizmi savunanların anlamadığı püf noktası şudur; İnsan, prensipleri pratiğe geçiren, kendisi için rol model (Ahzab,21) olacak insanlar arar daima. Bu da hadis ve sünnet ile gerçekleşir.

Mustafa Öztürk ve tarihselcilik üzerine: "Kuran'daki kıssaları gerçek değil, Kuran'ın yazılışı kesin değil, Kuran'ın manası Allah'tan sözleri Muhammed'den türü." ifadelerle oryantalistlerin söylemlerini içimizden Msülümanların dile getirmesi veya söylemklerini ateistlerin kendilerine delil olarak kullanmaları ne yazık ki Sayın Öztürk'ün pek dikkatini, yeteri kadar, çekmemektedir. Bu yorum sahipleri, Kuran'a rağmen Kuran'ın ruhuna aykırı görüş ileri sürmekte olduklarının farkında bile değillerdir. Mezheplere karşı olan (!) mealciler kardeşlerimiz, mealizm nedeniyle kelle sayısınca müctehid (!) ortaya çıkarırken, mezheplere karşıyız derken de aslında, mealini okudukları hocalarının mezhebinden olduklarının, muhataplarına 'uydurulmuş din' diyerek, tekfircilik yaptıklarının farkında bile değildirler!

Firari zihinlerin Ehl-i Sünnete saldırıları: Yeni bir din adamı tipi, kaçtığı dünyanın bakışıyla Müslümanlık iddiasında bulunan tip. Bu tipin ciddi bir şekilde ele alınması ve analiz edilmesi lazım. Elitizm, kibir, nihilizm, septisizm, ironiye bürünen şarlatanlık, Ehli Sünnete saldırı, peygamberi dalga geçen dil ile anlatma, yarı akılla din sorgulama. Hepsi buradan fışkırıyor. İşte onlardan bir söylem: "İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum" Firari zihinlerin" tecdit yapacak ne kapasiteleri ne de inançları var. Ehli Sünnet vel Cemaat gibi on beş asır boyunca Müslümanlara toplum sözleşmesi olmuş bir tecrübeyi yok etmek istiyor. Müslümanlar fırkalaşma, hizipleşme ve teo-politik çatışma gibi büyük ihtilaflardan sonra bir barışa ve uzlaşmaya varıyor. Bunun adını yine ümmetin ortak muhayyilesi ve kararı ile Ehli Sünnet vel Cemaat olarak koyuyorlar. İçinde birçok mezhebi, tarikatı ve grubu taşıyor. Çoğulcu bir yapı. Siyasetle ilişkilerinde uzlaşıcı, isyan ve çatışmaya karşı mesafeli. Tekfirci yaklaşım ve hareketten uzak duran bir yöntem. Ehli Sünnetin ana düşünce yapısı kucaklayıcı, çoğulcu ve tecrübeleri (örf ve icma-i ümmet) önemseyen bir din anlayışını temsil eder. Müslümanların tarih içinde temel kaynaklarından ilham alarak geliştirdikleri bir ahit. "Orta Yol", bir yaklaşım ve yöntem. Kur'an 'da geçen "vasat ümmet" tezinin Müslüman toplumdaki tezahürü. Uzlaşma yorumlara ulaşılmış. Bundan dolayı da içinde birçok yol barındırmış ve Müslümanların toplumsal sözleşmesi olarak gerçekleşmiş. Ehli Sünnet ne Mutezile gibi teori mutlaklığı ile hareket eder ne de Haricilik ve Şiilik gibi isyan ruhuyla davranır. Devletin toplum üzerindeki etkisini ahlak önerileriyle ve adalet vurgularıyla atma çabasına gider. Sorunları sabır yaklaşımı ile uzun vadeye yayarak çözme gayretinde olur. Tecdit ve ihya ile yeni yorumlar geliştirir. (Ergün Yıldırım, Star, 29 Temmuz 2023)

"Yıllarca Kur'an'ın tarihsel bir metin olduğu yönündeki tezini ilmi bir tez olmaktan çıkarıp olabildiğince siyasi ve tepkisel bir teze dönüştüren sözkonusu ilahiyatçının geldiği lümpen nokta ibretlik. Şöyle diyor sözkonusu ilahiyatçı: "Başımızın belası tarikat ve cemaatlerin harmanladığı Sünni Müslümanlığın bence köküne kibrit suyu dökülmeli. Yeniden tepeden tırnağa bir teoloji geliştirilmesi lazım. İslam içinde Protestanlık gerekir. Önerdiğim protest bir İslam. Karşı devrim teklifinde bulunuyorum" Bu nasıl bir dil? Bu nasıl bir akademik seviye? Sünni Müslümanlık'la ilgili hangi çalışmaların hangi analizlerin seni ne adına bu noktaya götürüyor? Seni bir Mehdi gibi bekleyen bir dünya, bir toplum, bir ümmet mi var yoksa?" (Yasin Aktay, Hiç mi sevmediniz? Yeni şafak, 19/08/2023)

Kendilerine âcizane tavsiyelerim: Meal okuyacak olan, bir kaç meal birden okumalıdır. Herkes, "ilmi ölçüsünde" Kuran'dan alacağını alır. Kimi , 'Allah anlamayacağımız Kuran mı indirdi?'

diye soruyor, kimi 'Biz Kuran'ı anlayamayız!' diyor! Her iki kesime de cevabımız, 'İlmin ölçüsünde anlarsın' anlamadığını ise "bir bilene" (Nahl, 43) sorarsın! Meallerde ölçü, ehli sünnet çizgisini korumak olmalıdır. Yeniliğe açık olacağız ama 1400 senelik çizgiden, ana yoldan, köklerden sapmamak şartıyla. O bilgi birikimi, deneyim ve tecrübeyi inkâr her şeye yeniden, sıfırdan başlamak, amerikayı yeniden keşfetmek olur. Mealler bitince allame olunmadığımızı, bu yola daha ilk adımın atıldığını unutmayacağız. Hayatımızda 'tevhit, emanet, adalet, ehliyet, ihlas, takva" odaklı bir yaşam; ilgi alanına göre (Tefsir, akaid, hadis, mezhepler tarihi vs.) öncelikle 'usul-ıstılah ve tarih' okumaya başlayınca, şimdi artık soru sormaya, dikkat fetva vermeye değil, başlayabileceğinin farkında olacağız. Bu yolda, azimle en az 3-5 sene devam eden, ufaktan konuşmaya başlayabilir!

"Vahyin metinleşme tarihindeki tüm müphemlikleri izale edecek bir eser telifinin bugünden sonra da güçlü bir ihtimal olmadığı" veya "Kuran'daki kıssaların tümünün gerçek olmadığı" iddiasında olan ayrıca, Kutsi hadisi reddederken vahyin inene dek Allah korumasında olduğunu ama anlamı ile gelen vahyin peygamberin kendi sözleri ile insanlara tebliğ ettiğini yani Kuran'ı peygamberin kutsi hadisi haline getirdiğini anlamayan bir ilahiyat profesörü (M. Ö.) veya Kuran'da sure adı bile olan cinleri reddederken, Kuran'da olmayan evrimi savunan bir müfessir (M. İ.) ile muhatap olduğumuz bir asırda yaşıyoruz.

Aynı profesöre göre, Bayındır, A. R. Demircan, Taslaman "haddini bilmeyen, küstah, ilmin, alimin, geçmiş ulemanın yazdıklarına burun kıvıran, 'onlar kimmiş lan diyen, böyle küstah, pervasız, tabir caizse tinerci ve balici diyebileceğimiz bir tip üret

Ayrıca, "Hz Muhammed, örneğin namazın nasıl kılınacağını uygulamalı gösterdiği halde, günümüzde farklı şekillerde namazını kıldığını söyleyenler mevcuttur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 109) Sünnet olmazsa salt akıl ile herkes kendi kafasına göre dini şekillendirmeye ve mezhebe karşı olduğunu söylerken, kendi mezheplerini kurma çabasında olduğuna şahit olmaktayız, ne yazık ki…

Ümmet hiç mi icma etmedi? Namazda icma, tarifinde icma, evrimi reddetmede icma, cin'in varlığını kabulde icma, Hz Âdem'in topraktan yaratılmasında icma, Sahabeye yaklaşımda icma, Gulat şiaya ve tekfirci selefiliğe mesafeli olmada icma, Ehli kıblenin tekfir edilmemesinde icma, edille-i şer'iyye'de (Kuran-sünnet-icma-kıyas) icma, hadisi kabul etmede icma, vd. İlk anlarda Buhari ile Ebu Hanife arasında sorunlar çıkabilir ve hatta çıktıda ama toz duman kalkıp aradan zaman geçince sonunda ümmet her iki önderinde etrafında toplandı, ikisini de bağrına bastı ve 1400 senelik en büyük icmayı gerçekleştirdiler; Ehli Sünnet etrafında cem olmada icma!

Oryantalist: Kur'an Araplara indi, evrensel değil. Tarihselci: Kur'an o dönemki Araplara indi, evrensel değil. Mealciler, ensest ilişki oluyor diye çanak çömlekten yaratırdılar diyerek hazreti Adem'in çocuklarının evliliklerini reddeder sonra da evrimi savunur. Sanki maymunlar dini nikâh yaparak çoğaldılar... Mealciler hem ''namazı ikame edin yoksa uydurulmuş dinci olursunuz' derler hem de, 'namaz kılmayana ceza verilmeli' diyen ehli sunneti eleştiriler...

Mealci arkadaşlar hem mezheplere karşıdırlar hem de kendi yorumları ile 'yeni bir mezhep' oluştururlar. Ayrıca bizim ehli sünnet diye küçümseyip dışlarken kendi yorumlarını 'Allah diyor' diye kutsallaştırıp ilahi vahiy ile özdeşleştirirler. Ehli sünneti tutuculujla suçlayan bu kardeşlerimiz kendi yorumlarını kabul etmeyenleri uydurulmuş dinci ilean edip tekfir ederler. Bu kardeşleirmiz kendilerini Ebu Hanife ile özdeşleştiriken onun ehli sünnet âlimi olduğunu

gözardı ederler. Mutezili görüşleri savunup özgürlükçü olduklarını iddia ederler ama ‘mihne’ olayından haberdar bile değildirler.

Mealci kardeşlerimiz, “Sunniye sorrsan şii yoldan çıkmış, şiiye sorarsan suuni. Kuran’a bakarsan hepsi yoldan çıkmış” derler. Halbuki Şiiler Sunnileri tekfir (İmamet, takıyye gibi iman esaslarımız eksik!) ilan ederken Sünniler Şiileri tekfir etmez! Ama mealciler her ikisini de (uydurulmuş dinci) kâfir ilan eder! Biz de diyoruz ki, yaşasın kuşatıcı İslam anlayışı ehli sünnet!

Mealci kardeşlerimiz, "Peygamber Resul sıfatı ile Allah'tan aldığı ayetleri insanlara bildirmiştir. Nebi sıfatı ile de normal sıradan insan gibi günlük yaşamına devam etmiş ve sözler söylemiştir. Resul olarak Kur'an'dan başka bir şey söylememiş, Nebi olarak söyledikleri ise bizi bağlamaz."

Kısaca mealcilere göre hazreti Muhammed sadece bir postacıdır! Kur'an'da geçen "beyan ve hikmet" kavramlarını yorumlamaları ise tam bir faciadır. Kur'an'da geçen Resul ve nebi kavramlarına verdikleri anlama farklı, zıt manaya gelecek ayetleri ise görmezden gelirler! Hadis imamlarını ve mezhep imamlarını din adına uydurma yapmakla itham ederken, kendi uydurmalarına (Kur'an'da olmayan evrimi Kur'an'da var diyerek; Kur'an'da olan cin'i yok diyerek; daha namazın ne olduğu, mahiyeti, kaç vakit olduğunda bile anlaşamayarak vd.) ise indirilmiş din adını vermektedirler! 1400 senedir anlaşılamayan Kur'an'ı bize anlatma çabaları için kendilerine teşekkür ediyoruz ama "sadece Kur'an yeter" sloganının İngiliz sömürgesi altındaki Hindistan'da ortaya çıktığını ve eski bir söylem olduğunu da hatırlatıyor ve 'İyi ki ehli sünnet var, Allah ıslah etsin onları' diyoruz.

Bir başka mealci de şunu söyler: “Şimdikiler Kur’an ayetlerinden rahatsız, Mekkeli müşriklerde rahatsızdı.” Bu tekfirci söyleme aynı üslupla cevap versek: “Şimdikiler peygamber sözlerinden de rahatsız tıpkı Mekkeli müşrikler gibi.” desek hoş olur mu? Bu ne dışlayıcı bir üslup, tekfir yetmedi şimdi de şirk ithamlarına muhatabız!

Kur'an islamına karşı olmak iddiası: 'Kur'an islamı' derken, kendi yaptıkları yorumları 'indirilmiş din', hadisler vasıtasıyla Kur'an'ı anlamaya çalışanları da 'uydurulmuş din'le itham etmektedirler! Daha namazın ne olduğunda anlaşamayanların yorumlarına 'Kur'an islamı' deme hakkımız var mı? Bu listeye evrim, cin, salât, tesettür, vd. ekleyebiliriz.

Ehli sünneti eleştirmek dışında, alternatif bir usul ortaya koyamayan kardeşim söyler misin? Ehli sünnetin namaz tarifi dışında, alternatif olarak namaz konusundaki görüşlerin nedir? 'Kur'an'da başörtüsüyle camilere girilmez diye bir ayet yok, o halde başörtüsü camiye girilebilir' diyen bir zihniyet ile bir medeniyet inşa edilebilir mi? Kur'an, leş-ölü hayvanların etini yenilmesini yasaklamıştır. (Bakara, 173) Siz balık türü hayvanları nasıl yiyebiliyorsunuz? Uydurulmuş din diyerek ehli sünneti tekfir eden sizlerin zihniyeti iktidar olursa tarihte yeni bir "Mihne" olayı yaşanmaz mı?

Hadisi reddedip kendi sözlerini hadis gibi lanse edenler mezhepleri reddedip kendi görüşleri etrafına insanları çağırınca mezhep kurmuş olmuyorlar mı? Hadisi ve mezhebi reddedip, kendi sözlerini hadis, kendi görüşlerini de mezhep konumuna yükseltenleri Allah ıslah etsin. Unutmayalımki, Kur'an'ı kim 'beyan' ediyorsa, kişi onun ehlinden olur. Ehli sünnet, Ehli İslamoğlu, Ehli Bayındır gibi.

Modernist arkadaşım!

Biz İslam'a yapılan her saldırıda İslami kaynakların bir parçasını reddederek ithamlardan kurtulmaya çalışırsak sonuçta, reddettiğimiz kaynaklardan çok daha berbat yeni yorumlarla karşı karşıya kalırız: İslam'da evrim var, hazreti Adem'in babası var, Hz Adem peygamber mi? Namaz var mı, nedir, kaç vakittir gibi... İslam tarihi boyunca hiç sorun teşkil etmeyen bu tür konular bir bakarsınız karşınıza İslam adına çıkarılır! Bu nedenle bizler İslami kaynakları tümünü; hadis, İslam tarihi, tabakat eserleri, fıkıh vd. hepsini kabul ederiz. Mesela Taberi bizzat kendisi de belirtildiği ettiği gibi, "Akıl süzgecinden geçirmeden duyduklarını kitabına aktarmıştır." Taberi'den hareketle sizleri bizi zora sokacak birçok itham ateist ve oryantalistlerce ortaya atılmaktadır. Şimdi biz kendisinin yukarıda belirttiği beyanı delil göstererek kitabının tümünün delil olamayacağını ifade etsek birçok yükten direkt kurtulmuş olacağız. Ama bu en kolay yol olur. Halbuki Ehli sünnet, temel bir kaynağımızı reddetme yoluna asla gitmez, çok daha zor olan yolu tercih eder; içindeki yanlış bilgileri diğer kaynak kitaplarla kıyaslayarak çıkarır, geri kalanı ise kaynak olarak muhafaza ederiz! Kaynaklarımızın içinde 1400 senelik ana damar olan ehli sünnete aykırı olanları; içinde tevhide aykırı olan, hurafeler barındıran bölümleri çıkarır ve 1400 senelik İslam alimlerinin prensip olarak ortaya çıkardığı kıstaslara göre yeni sorunlara İslami kaynaklardan hareketle cevaplar üretiriz.

Ne Sünni ne Şii, sadece Müslümanım diyen kardeşlerim: Müslümanların kendilerini Şii veya Sünni olarak nitelendirmelerinin altında yatan etken, kullandıkları farklı metodolojilerinin bulunmasıdır. "Ben ne Sünni ne Şiiyim" diyen arkadaşlar da aslında mealcilik veya tarihselcilik metodolojisini kullanarak kendilerini sadece Müslüman adı altında nitelendirseler de aslında tarihselci vb. Müslümanlardır! Bu arada imamiye mezhebi de dahil Şiiler sunnileri Müslüman olarak kabul etmemektedir. Ama sunniler "ehli kıble tekfir edilemez" diyerek tekfirciliğe karşıdırlar. Bu da biline!

"Sadece Kur'an yeter" diyen ve tarikatları eleştiren kardeşlerime 100 puanlık soru: Bu kadar şirk ve hurafe varken neden insanlar tarikatlara akın ederken sizin önerdiğiniz teklife sıcak bakmıyorlar? Çünkü "halk cahil" derseniz, her seçimde yenilen muhalefetin, "halk cahil o nedenle bize oy vermiyor" cevabına benzer savunmanız, kimse bu cevabı muhatap alıp kabul etmez! "Onlara cennet bedavaya vaad ediliyor" derseniz; gece namazı, oruç, harama bakmama, sünnet-nafile namaza özel hassasiyet... Sizi, beni ikiye katlarlar!
Sakın cevap yerine imalı, suçlayıcı "hadisçi, mezhepçi" kolaycılığı ve ithamları ile gelmeyin!
Hadi, buyrun cevaba! Benim cevabım ve çözümüm var ama sizinkini merak ediyom!
Not: Mealcilerin üstatlarının şu an kimlere yaklaştığı, kimlere ne hurafelerle dolu (bu adam seyyid soyundan geliyo falan) yalakalık yaptığı malum, bu eziklikleri de cabası!

Kur'an'a bakarım, ona uyuyorsa alırım" diyen arkadaşlar! Arapça bilmiyorsanız, Kur'an'a değil bir kişinin tercüme ettiği meale bakarak fetva veriyorsunuz demektir! Bu da; dininizi bir kişinin mealine sıkıştırmanız hatta nerede ise meali yazanı resul kabul etmenize dek varabilir!!! Eğer arapça biliyorsanız, mesela benim gibi, zaten susmanız ve sıradaki "usul, metodoloji, tarih, müşkil vd. " meselelerini görüp bi ehli sünnet mezhebine "intisap" etmeniz gerekmektedir, bence
Not: Hemen söyliyeyim, ben: "mezhebim Kur'an'ın, Allah'ın dediğidir" demem, yorumdur!

Emperyalist batı medeniyeti karşısında ideallerini kaybetmiş ezik Müslümanlar; Modernistler! Modernist ve tarihselciler, batı medeniyetinin daha adil, daha bilimsel ve daha ahlaklı bir yer olduğunu ifade ederler. Peki, bu aydın (!) kesimimiz haçlı seferleri ile başlayan ve özellikle son 200 yıldır ahlaklı, eğitimli, medeni, uygar, güvenilir denilen batının İslam ülkelerinin iç işlerine karışıp düzenlerini bozduğunu, yerel kaynaklarını kendi ülkelerine akıttığını; Suriye, Sudan,

Mısır, Libya, Irak, Afganistan, Pakistan ve daha nice ülkelerin yönetimlerine varıncaya kadar müdahalede bulunduğunu, darbeler gerçekleştirdiğini görmüyor mu? Batılı insanlar mademki ahlaklı ve adil insanlardır o halde neden yönetimlerine Türkiye'de masum kanı akıtan PKK'ya vermenin hesabını sormuyorlar? Kilometrelerce uzakta olan Suriye'de, Irak'ta neden insan kanı akıtıyorlar? Neden İsraili destekliyor, Filistinlilerin öldürülmelerine göz yumuyorlar? "Batı sömürdüğü doğu kaynakları ile müreffeh bir hayat yaşıyor ve doğudaki kavga ve savaşlarla besleniyor!" Yıllardır İran'a ambargo uygulayan batı iken doğu nasıl gelişsin? İslam Ülkelerinin başına kendi kuklalarını dikmiş iken doğu nasıl gelişsin? En son Ukrayna'ya yaptıkları veya I. Ve II. Dünya savaşında yeryüzünü kana buladıkları, ateizm ve komünizm illeti ile insanlığın dünya ve ahiretini mahvettikleri, LGBT ile nesli yok etmeye çalıştıkları, sömürge ile elde ettikleri güç ve teknolojiyi yine sömürge için kullandıklarını bu modernist arkadaşlarımız neden göremezler? Çünkü ideallerini kaybettiler, fikri mücadelede yenilgiyi kabullendiler, ümitsiz ve karamsarlar!

Halbuki ümmeti yeniden şahlandıracak ilkeler ve idealler köklerimizde var! Tarihte buna defalarca şahitlik etmiştir. Yapılması gereken, tevhit ve adalet merkezli bir ümmet ruhu içinde ayağa kalkmak, 'OKU'mak ve ahlak merkezli bir toplum olmak! En azından bu yolda ve idealde olmak, olabilmek; celladına aşık olmamak…!

Unutmayalım ki İslam zafer değil sefer dinidir!

Detay için "Batı medeniyeti" , "Dinsiz ahlak olur mu?" ve " İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz!

Müslümanların iç meseleleri

Hayrettin Karaman hoca, "Muhammed el-Gazzâlî, İslâm dünyasındaki yozlaşmanın başlıca sebeplerini mezhep kavgaları, siyasî bunalımlar, yöneticilerin ihmal, gaflet ve Batı taklitçiliği, ilim adamlarının faydasız tartışmalarla vakit geçirip gereken ictihadı yapmamaları, Müslümanlar arasındaki çıkar çatışmaları, toplumun Batı hayat tarzına yönelmesi, ilim ve teknik bakımından geri kalması gibi hususlarda görür. Mısır'a İslâm vatanının bir parçası olarak bakarken modern dönemde kin, düşmanlık ve ırkçılık üzerine kurulan milliyetçilik anlayışını reddeder. İslâm'ın diğer dinler ve Batı'dan gelen sosyalist, komünist vb. ideolojiler önünde üstünlüğünü savunur; bu tür ideolojilerden Müslüman milletlerin korunması ve kurtarılması yönünde irşad faaliyetlerini sürdürmenin zaruretini vurgular." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 7.4.2019) derken aslında İslam ümmetinin önündeki sorunları ve çözüm önerilerini de sıralamaktadır. Bölünmüşlük ile, "Haçlıların Filistin'de geçici bir zafer elde etmesini mümkün kılmış olan ümmet arasındaki rekabet ve ihtilaf, şimdi de tam bir boyun eğişin gerçekleşmesine neden olmuş bulunmaktadır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 43)

Dinden kaynaklanmayan, aksine dinin özünün iyi kavranamamasından ortaya çıkan günümüz Müslümanlarının problemleri şöyle sıralayabiliriz: Irkçılık; Mezhep, cemaat taassubu; Cehalet, bilgisizlik; Okumama; Kavram kargaşası (Mü'min, tevhid, rab, ilah, adalet gibi kavramların özümsenememesi)

Irkçılık

Her şeyden önce Müslümanlarda ırk saplantısı yoktur. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 48) Muhacirler Medine'ye hicret ettiklerinde tamamıyla yeni kardeşlerine bağımlı halde bulunuyorlardı. Arapların kabileciliği göz önünde tutulduğunda, tamamıyla yabancı kişileri kardeş kabul edip ailelerine katmanları ve bunun bir kırgınlığa da neden olmaması bir mucize olarak tanımlanabilir. Dini inancın dönüştürme gücü bundan daha net bir şekilde çok ender olarak gözler önüne serilmiştir. (Eaton, s. 219) Son zamanlarda şeriata bile karşı çıkan bir reaksiyon ortaya çıkmış bulunuyor. Burada da aşırı uçlar bulunmaktadır. Bir yanda hepsini 'köhnemiş' diyerek reddeden modernistler, diğer yanda ise rahatlıkla aşırı tutucular olarak tanımlanabilecek kişiler bulunmaktadır. Şeriat, herkese ait olan bir evrensel model içerisinde insanın fıtratına ve ihtiyaçlarına uygun olan birçok seçenekleri sunar. (Eaton, s. 323-324)

İslam'a dahil olan fertlerin her biri esasen en büyükten en küçüğe kadar aynı hakka sahip olur ve aynı vazife ile mükellef bulunur. (Theodor Nöldeke, Sketches from Eastern History, s.13) Hindu İslam'a dahil olunca, onu kardeşlerinden biri sayarlar. Buna nispette Avrupalıların eşitlik hakkındaki görüşleri, 'keenlemyekün' sanki hiç yokmuş hükmünde kalır. (Meredith Townsend, Asia and Europe, s. 55)

Irk kavramını kabul eden (Hucurat, 13) İslam ırkçılığı yasaklamıştır. Irklar insanların tanışma vesilesi olması için var edilmişlerdir yoksa içinde doğacağımız ırkımızı seçme hürriyetimiz bulunmazken, onu bir üstünlük vesilesi kılmayı İslam kesinlikle onaylamaz! Bu mihvalde "Âyet farklı yaratılmanın "kimlik edinme ve bu kimlikle tanınma, tanışma" fonksiyon ve hikmetini onaylıyor; ancak farklı sosyal ve etnik gruplara mensup olmanın üstünlük vesilesi olarak kullanılmasını reddediyor; insanın şeref ve değerini, kendi iradesi ile elde etmediği etnik aidiyete değil, kendi irade ve çabasıyla elde ettiği evrensel değerlere bağlıyor. Âyetteki etka kelimesinin içerdiği takvâ kavramı, evrensel değerleri, erdemleri edinme ve bunların zıtlarından titizlikle kaçınma ve sakınmayı (Araf, 26) ifade etmektedir." (Kur'an Yolu, V/97)

Her birimizin birer ırkı vardır, ırkının İslam'a yaptığı hizmetler ile mutlu olur, atasını bu nedenle sever "Ancak kişi, zulmeden, haksızlık yapan birine sırf kendi soyundan, milletinden olduğu için sahip çıkar ve destek olursa onun yaptığı ırkçılıktır." (Buhari, Edebü'l-Müfred, 143) İslam'a göre "Kim İslâm cemaati dışında taraf tutar, tarafı için çatışır, ırkçılık yapar ve ırkçılık yapmayanlar için kızarsa o kimse cahiliye ölümü üzere ölmüş olur." (Nesai, Muharebe, 28)

İslam inananları din kardeşi ilan ederken (Hucurat, 10; Buhârî, Mezâlim, 3) tüm insanların ise Hz. Adem'den (Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116) fıtratta kardeş kabul etmiştir. İnsanlar arası üstünlük soy, sop, kendi seçimimiz olmadan doğduğumuz ırkımız, gelir seviyemiz vb şeyler ile değil, sadece Allah'a iteatte ile ölçülebilir. Allah'a iteatte ileri gidenler ise ne kibir ne kötülük ne taassup içinde olan, kula kulluk etmeden sadece Allah'a kul olan kimselerdir.

"Allah'ın delilerinden biri de, insanların renklerinin farklı olmasıdır. (Rum, 22) Kur'an renk farklılıklarını Allah'ın yaratmasındaki bir çeşitlilik olarak tanıtmış ve bunun üzerinden üstünlük iddialarını reddetmiştir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 289)

Ayet ve hadislerin ışığında ırkçılık

"Ey insanlar! Muhakkak ki biz, sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve sizi millet millet, kabile kabile yaptık ki, tanışıp kaynaşasınız. Allah katında en üstününüz en takva sahibi (Allah'ın sevgisini kaybetmekten korkmak, Onun yasaklarından şiddetle kaçınmak, hassasiyetiyle uzak duranınız) olanınızdır." (Hucurat, 13)

"Hud suresinin 45-47. ayetler bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek, bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır." (Prof. Hasan Ayık, Ahlak

sorunumuz, s. 82) Tüm insanların fıtratta kardeşliğini ilan eden İslam sıra din kardeşliğine gelince iman sahibi olmayan akrabaları ‘aileden’ kabul etmez. (Hud, 46, Tevbe, 23, Mücadele, 22) Onlar din değil, fıtrat kardeşimizdirler ve insanlık ortak paydasında bir arada yaşama kültürü ile kardeşçe yaşamaya devam edilmelidir.

İslâm'a göre, uluslar büyük insanlık ailesinin bireyleri gibidirler ve tek bir ümmet, tek bir milleti oluştururlar. Bu ümmet ya dinde ya fıtratta olur: "Ancak müminler birbirinin kardeşidirler. Öyle ise, kardeşlerinizin aralarını düzeltin." (Hucurat,10) Ayet, kan bağı dışında bir de din kardeşliği kavramını gündeme taşımaktadır. Bunun dışında "Ey insanlar! Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız. Adem ise topraktandı." (Hanbel, Müsned, 2/524; Tirmizi, Menakıb, 74; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116; Buhari, E. Müfred, 309) hadisi insanlık alemini fıtratta -doğuştan- kardeş ilan etmektedir ki, ırkçılığın Alman-İtalyan boyutunun dünya savaşına neden olan sonucunu düşününce bu soruna en iyi cevabı İslam'ın kendiliğinden ürettiğini rahatlıkla görmekteyiz. Efendimizde "Hepiniz Adem'in oğullarısınız, Adem de topraktan yaratılmıştır. İnsanlar babaları ve dedeleri ile övünmekten vazgeçsinler. Çünkü onlar Allah nazarında küçük bir karıncadan daha değersizdirler." (Tirmizi Tefsir sure, 49); "Sizin bu nesepleriniz size başkalarına hakaret etme hakkı vermez. Hepiniz Âdem’in çocuklarısınız. Bir ölçek içindeki buğday taneleri gibi birbirinize eşitsiniz. Hiç kimsenin başkasına dindarlık ve salih amel dışında bir üstünlüğü söz konusu değildir. Bir kimsenin kötü olması için fena huylu ve kötü sözlü, cimri ve korkak olması yeter." (Ahmed b.Hanbel, Müsned, IV/158) buyurmuşlardır.

Ayrıca efendimiz, "Asabiyet davasına kalkışan bizden değildir. Asabiyet uğruna savaşan ve bu uğurda ölen de bizden değildir." (Müslim, Sahih, İmâre 13 (II/1476); İbn Mâce, Sünen, Fiten 7 (II/ 1302); Ebû Dâvûd, Sünen, Edeb 111 (V/342); Nesâî, Sünen, Tahrîmu’d-dem 28 (VII/123); “Kim kendini kâfir olan atalarından dokuzuna nispet ederek izzet ve şeref sahibi olmayı isterse (bilsin ki) onların onuncusu olarak cehenneme girecektir.” (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 134); "Ümmetimin helâk olması üç şeyden ileri gelecektir: “Kadercilik, unsuruyet dâvâsı (ırkçılık) ve dinî meselelerde gevşeklik etmek." (Taberanî, Mu’cemüs Sağir, 158); "Kim hevasına uyarak bâtıl yolda savaşır, kavmiyetçiliğe çağrıda bulunur veya kavmiyetçiliğin sevkiyle öfke ve tehevvüre kapılırsa cahiliye ölümü üzere ölür." (İbni Mace, Fiten, 7) ve "Allah cahiliyetten kalma bir duygu olan babalar ve atalarla övünmeyi yasaklamıştır. Bu atalar ister mü'min ve muttakî ister fâcir ve günahkâr olsun farketmez. Siz Adem'in neslindensiniz ve Adem de topraktan yaratılmıştır. Sizden kavimlerle övünen bir kimse olmasın (kavimlerinizle övünmeyesiniz). Atalarla övünenler Cehennem kömürlerinden bir kömürdürler. Onların bu hali Allah nazarında burnuyla pislik yuvarlayan pislik böceğinden daha kötüdür. " (Ebû Dâvud, Edeb, 112) buyurarak, asabiyetin- ırkçılığın İslam'la asla bağdaşamayacağının altını çizmiştir.

Bir ırkçı Arap (Kays bin Mutata); Evs ile Hazrec kabilelerine mensup Arapların başka ırktan insanlarla oturup kardeşçe sohbet ettiklerini görünce öfkelenerek şöyle der: "Evs ile Hazrec Peygamber’e hizmet eden Araplardandır. Ama şu Habeşli Bilal, şu Rum memleketinden gelme Suheyb, şu da Farslı Selman. Bunlar Arap değiller ki? Nasıl oluyor da Arap olmayan bu yabancılar Araplarla eşit şekilde oturup sohbete kabul ediliyorlar? Bunlar bu eşitliği nereden kazandılar?" Muaz bin Cebel, bu beklenmedik değerlendirme üzerine oturduğu yerden kalkarak adamın yakasını tutar ve şöyle der: "Seni Rasûlullah’ın huzuruna götüreceğim, bu söylediklerinin İslam’daki yerini soracağım. İslam’da böyle bir ırkı yüceltip ötekini aşağılamak var mı göreceğiz." Hz. Muaz, adamı alıp doğruca Peygamberimiz’in mescidine götürür ve bulduğu ilk fırsatta da hemen sorusunu şöyle sorar: "Ya Rasûlullah, bu ırkçı Kays için ne buyurursunuz? Biz Araplar oturmuş Arap olmayan kardeşlerimizle tatlı sohbetler yapıyorduk. Gelip aramıza ırkçılık fitnesi soktu. Arapların üstün ırk olduğunu ileri sürdü. İranlı Selman’ı, Rum’dan gelen Suheyb’i, Habeşistan asıllı Bilal’i aşağı ırktan kabul ederek onların Araplarla

eşit şekilde sohbete layık olmadıklarını iddia etti. Gerçekten de öteki ırklar aşağı, Araplar üstün ırk mı? Bizimle eşit şekilde oturup da sohbet edemezler mi?" Bu değerlendirmeyi dinleyen Rasûlullah (sav)'ın yüzünde derin bir üzüntü meydana geldiği görülür. Irklar arasında ayrım yapan insanlara şöyle uyarıda bulunur: "Ey insanlar! Sizin Rabbiniz birdir! Babanız, ananız da birdir! Araplık ne babanızda vardır, ne de ananızda. O sadece sizin verdiğiniz isimden ibaret bir tanıtımdır. Arap'ın Arap olmayanlardan üstünlüğü yoktur. Üstünlük, Allah'a iman ve itaattedir. Allah'a iman ve itaat edenler hep birlikte üstündürler. Bunu herkes böyle bilmeli, aranıza ırka dayalı üstünlük ayrımcılığı sokmamalısınız!" Bu durumda ne yapacağını bilmeyen Muaz bin Cebel sorma gereği duyar: "Ya Rasûlullah, öyle ise aramıza ırkçılık fitnesi sokmak isteyen bu adamı ne yapayım?" Efendimiz, bu soruya pek kullanmadığı ağır bir cümleyle cevap verir. Bu ırkçı adama ne der biliyor musunuz? "Da'hu ilennar!" Yani "Bırak o ırkçı adamı, cehenneme kadar yolu var!" (el-Hindi, Kenzu'l-Ummal, XII, 47)

Bir gün, Şas İbn-i Kays ismindeki ihtiyar ve entrikacı bir Yahudi, bu iki kabilenin gençlerini bir sohbette gayet samimi bir muhabbet içinde görünce fevkalâde rahatsız oldu. Müslümanlar arasındaki bu ittifakın kendi varlıklarını tehlikeye düşüreceği endişesiyle bir Yahudi gencini yanına çağırdı. İçindeki gayzını şöylece döktü: "Git, onların arasına gir ve onlara Buas Harbi'nden ve eski savaşlardan bahset. Her iki tarafın şairlerinin birbirleri hakkında söyledikleri şiirleri oku, kavmiyetçilik damarlarını tahrik et." Bu genç, ihtiyar Yahudi'nin şeytanî plânını aynen tatbik etti. Neticede gençler arasında gurur ve iftihar hisleri depreşti. Birbirlerine karşı öğünmeye başladılar. Her iki taraf da kendi kavim ve aşiretinin üstünlük ve meziyetlerini sayıp döktüler. Bu hususta karşılıklı şiirler okudular; derken iş çekişmeye kadar vardı. Sonunda iki genç, diz üstü kalkarak karşılıklı ağır hakaretlerde bulundular ve birbirlerini harbe davet ettiler. Bir anda kavmiyetçilik damarları kabardı, hissiyatlar alevlendi. Diğer gençler de, gözleri dönmüş olarak bu teklife iştirak ettiler. Nihayet harbetmek üzere şehrin dışındaki Harre denilen mevkiye doğru yola çıktılar. Ayrıca her iki taraf da kendi kabile mensuplarına haber saldılar. Söz konusu mevkide toplanan Evs ve Hazreçliler, çarpışmaya başlamak üzere iken, durumdan haberdar edilen Resûl-i Ekrem Efendimiz, Muhacir ve Ensâr'dan bir cemaat ile birlikte olay yerine yetişerek, oradakilere şöyle hitap ettiler: "Ey Müslümanlar! Ben sizin aranızda iken hâlâ siz cahiliye dâvası mı güdüyorsunuz? Allahü Teâlâ Hazretleri sizi İslâmiyet ile şereflendirdikten sonra, yine cahiliye devrine mi dönmek istiyorsunuz? Siz cahiliyet halinde iken Allahü Teâlâ aranızı birleştirdi. Cahiliyet dâvası ile eski hâliniz olan küfre mi dönmek istiyorsunuz? Allah'tan korkun, Allah'tan korkun!" (Asım Köksal, Hz. Muhammed ve İslâmiyet, I/236-237)

İslam kan bağının, akrabalığın, ilişkilerinin önemini asla inkar etmemiştir. Bunları kabul ederek bağların güçlendirilmesini, ilişkilerin geliştirilmesini öngörmüştür. Bu nedenle Kuran'da mü'minler akrabalık bağlarının kesilmesi konusunda sakındırılır: "Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının" (Nisa, 1) Mü'minler, münafıklar örneğiyle böyle bir davranış ihtimaline karşı şiddetle uyarılır: "Demek iş başına gelecek olursanız, yeryüzünde bozgunculuk yapacak, akrabalık bağlarını koparacaksınız öyle mi? Onlar Allah'ın lânetleyip sağırlaştırdığı, gözlerini kör ettiği kimselerdir" (Muhammed, 22-23) Kuran akrabaların gözetilmesi, onlara yardım edilmesi gerektiğini beelirtir: "Allah adaleti, ihsanı, akrabaya vermeyi emreder" (Nahl, 90) "Sizden fazilet ve servet sahibi kimseler, yakınlığı bulunanlara, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere bir şey vermemeye yemin etmesinler." (Nur, 22) Akraba ziyaretleri, anne baba hakkı gibi birçok hüküm de İslam'ın akraba kavramına verdiği önemin altını çizer. Ama burada dikkat edilmesi gereken, insanlar arasında bu kan bağının üstünlük vesilesi kılınmaması, insanı İslam'ın emir-yasaklarının dışına çıkarmada vesile yapılmamasıdır. Hatta Müslüman olmasa bile anne babaya "gereken hürmeti gösterilmelidir." (Buharî, Hibe 28, Edeb 8; Müslim, Zekat 50 (1003); Ebu Davud, Zekat, 34) ve onlarla "İyi geçinilmelidir." (Lokman, 15)

Bir defasında Ebu Zer el-Gıfari, bir anlık öfkeyle arkadaşı Bilal el-Habeşi'ye: "Kara kadının oğlu" demiş. Hz. Peygamber bunu duyunca, "Ey Ebu Zer! Sen onu anasından dolayı mı ayıplıyorsun? Demek ki sende hâlâ cahiliye ahlakı var" diyerek ikazda bulunmuştur. Yaptıklarına son derece üzülen ve pişman olan Ebu Zer, yanağını yere koyarak, "Bilal ayağı ile basmadıkça yanağımı yerden kaldırmayacağım" demiş ve özür dilemiştir. (Buhari, İman, 22)

"Milliyetçilik kabile asabiyetinin gelişmiş bir şeklidir. Sosyalizm kabilecilik yerine ekonomik sınıfları koyar." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 75, 76)

Resul-i Ekrem'in Mescidinde Sahabeden bir grup, bir halka yapmışlar oturmuşlardı. Aralarında sohbet ediyorlardı. İçlerinden Sa'd bin Ebi Vakkas, etrafındaki arkadaşlarına, "soyun-sopun nedir, sülalen nereye dayanıyor, hangi kabiledensin?" diye sormaya başladı. Soruya cevap olarak her birisi kendi soyunu-sopunu anlattı. Birisi dedi ki: "Ben Temim kabilesindenim, falan oğlu falanım. Benim kabilem şöyle şerefli bir kabile." Sonra bir başkası söz alır; "Ben Evs kabilesindenim, falan oğlu falanım." Bir başkası, ben Mudar Kabilesindenim, falan oğlu falanım. Dedemin dedesi şu, onun dedesi şu, diyerek soyunu anlatmaya devam eder. Bir başkası ben Kureyş Kabilesindenim, "insanların en şereflisi, der. Ve bu arada Sa'd bin Ebu Vakkas, Selmanı Farisi'ye döner ve ona şöyle sorar: Ya Selman, Ya senin soyun sopun ne, senin ırkın ne, senin ataların kimler?" Hazreti Selman ayağa kalkar ve bütün Müslümanlara ders olacak şu cevabı verir: "Ben de İslam oğlu Selman'ım. Ben dalaletteydim, Allah beni Muhammed Mustafa ile hidayete erdirdi. Ben fakirdim, Allah beni Muhammed Mustafa ile zenginleştirdi. Ben köleydim, Allah beni Muhammed Mustafa ile özgürlüğüme kavuşturdu." Bu arada konudan haberdar olan Hz. Ömer gelir ve tüm insanlığa şu mesajı verir: "Kureyş'in çok iyi bildiği üzere babam Hattab, Cahiliye Dönemi'nin en seçkin insanlarından biriydi. Ama artık beni, babamın adıyla anmayın. Çünkü ben de İslam'ın oğlu Selman'ın kardeşi İslam'ın oğlu Ömer'im." (Zehebî, Siyeru A'lâmi'n-Nübelâ, III/336; Beyhaki, Şuabu'l-İman, IV/286-287)

Bizler din kardeşiyiz, birbirimizi ırk üzerinden (Türk, Zarap, Kürt, Çerkes vs.) küçük göremez: "Müslümanın, Müslüman kardeşini küçük görmesi şer olarak ona yeter." (Tirmizi, Birr ve Sıla, 18) Unutmamalıyız ki, "Bir kişi hayırdan kendisi için istediğini, Müslüman kardeşi için de istemedikçe mükemmel bir şekilde iman etmiş olmaz." (İbn Hanbel, III/206) Efendimiz şöyle buyurmuşur: "Ey Allah'ın kulları! Kardeş olunuz! Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, sıkıntı anında onu kendi haline terk etmez. Ona yalan söyleyip aldatmaz. Onu küçük görmez. (Üç defa göğsüne vurarak) Takva işte buradadır. Bir kimse Müslüman kardeşine hor baktı mı işte şerrin bu kadarı ona yeter artar bile. Müslüman'ın her şeyi; canı, malı, ırzı Müslüman'a haramdır." (Buhârî, Sahih, Edeb, 57, 58; Müslim, Terc. 10/6446)

Aliya İzzetbegoviç'in "Kabile ve ulusun dar sınırlarından kurtulmak için kendinizi Müslüman olarak düşünmeye başlayın." sözü doğrultusunda hayata bakmalı ve asla unutmamalıyız ki, "Dini bağlılık, milliyet'ten daha aslî'dir. Almanlar, İtalyanlar ve İngilizler Amerika'ya göç etmekle artık Birleşik Devletleri'nin vatandaşı olmuş ve milliyetlerini kaybetmişlerdir. Fakat Yahudiler Yahudi olarak, Katolikler katolik olarak ve Müslümanlar da Müslüman olarak kalmaya devam etmişlerdir." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 165) İslam'dan uzaklaşan türk asıllı bulgar ve macarların özlerini ne kadar kaybettikleri de ortadadır. "İslam'da aile ve kan bağının yerini din kardeşliği almıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 65) "İslam'la kan kardeşliğine dayalı kabile anlayışı zayıflamış ve kabile yapısı çözülmekle beraber, birbiri ile kan davası güden kabileler İslam ümmeti adı altında birleşmiş ve bu birlik büyüdükçe küçük kabilelerin katılımı artmıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 66)!

Zaten dinsiz Türk, Türk'e de düşmandır! "Türk halkının %/60'ı aptal" diyen Aziz Nesin'in bu sözünün aslı için oğlu Ali Nesin: "Babam bu rakamı, yüzde 60'ı, aslında 'Türk halkını sevdiği' için indirim yaptığını, asıl rakamın yüzde 93 olduğunu söylemişti bana." (09 Şubat 2015) demektedir. Ateist Prof. Dr. Celal Şengör'de "En cahil Türkler, Müslüman Türklerdir" (04.12.2019) demektedir.

Malazgirt'te Kürtler, Çanakkale'de Araplar, Kurtuluş Savaşı'nda Hintli Müslümanlardan destek alan ülkem ümmet şuuru ile inşallah yeniden şahlanacaktır! -Konuyu tamamlayan yazımıza "Araplar bizi arkadan mı vurdu?" adlı uzantıdan ulaşılabilir.-

"Irkçılık etkisiyle Müslümanlar asıl düşmanlarını bırakıp birbirleri ile uğraşmaya başladılar. Batılılar kendi aralarındaki Berlin duvarını yıkarken; Müslümanlar arasında Çin seddi inşa ettiler. Avrupa birliği, Amerika ise devletlerin birleşimi ile büyürken, biz Müslümanları küçük parçalara ayırdılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. IX) "Amaçları ümmetin çocukları arasında ırkçılığı yayıp onları parçalamak ve benliklerinde aşağılık duygusunu yaratmaktır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 28)

"Mezhebî fanatizmi, ırkçılık ve ayrılıkları canlandırmaya çalışmak, oryantalizmin hedeflerindendir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 39, 40)

Mezhep

İslam'ın ana kaynağı Kuran ve sahih hadislerin ulema tarafında yorumlanmaları ile güncel meselelere verdikleri cevapların bir bütünü olan mezhepler, İslam'ın yaşanmasında büyük kolaylıklar sağlamış kurumlardır.

Efendimizin sağlığında kendisine sorulan sorulara vahiy destekli cevaplar veren efendimizin vefatından sonra İslam ümmetinin gündemine gelen soru-sorunlara cevap vermek üzere ortaya çıkan mezhepler kurucuları olarak bilinen insanların çağrıları ile oluşmamış, zamanla insanların o büyük âlimlerin etrafında kümelenmeleri ile teşekkül etmişlerdir.

Mezheplerde cemaatler gibi tek başlarına asla İslam'ı temsil edemezler. İnsan doğası gereği farklı anlayışların ortaya çıkması gayet doğaldır. Normal olmayan, 'yorumlardan oluşan' bu kurumların hakikatin tek temsilcileri olarak kendilerini görme eğilimleridir. Bu da doğal olarak farklı mezhepten olanları dışlama hatta tekfire kadar insanları götürebilmektedir.

Mezhep gerekli, lüzumlu ve hatta zorunludur. Bu konu 'Mezhep' başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Ümmet için kolaylık olan bu kurumların ümmetin başına bela edilmemesi için unutmamamız gereken tek kural ise, mezhepli olup mezhepçi olmamamız gerektiği, başka mezhepten olan kardeşlerimizi dışlamamamız gerektiğidir. "Tarihte kalmış (Şiilik, sunilik gibi) sorunlar şayet günümüze taşınırsa, Müslümanların birliği ve kardeşliği bundan büyük zarar görecektir. Bizi birleştirecek sadece asgari müştereklerimiz değil, aksine azami müştereklerimiz vardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 21)

Tekfirciliği İslam anlayışlarının merkezine oturtanların hatalarına bir örnek verelim. Kuran'da, "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler" diye başlayan 3 ayet vardır. Bunlar:

"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, kâfirlerin ta kendileridir." (Maide, 44); "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir." (Mâide, 45); "Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir." (Mâide, 47)

Taberi, Camiu'l-Beyan adlı tefsirinde, İbni Abbas'ın bu ayetleri şöyle açıkladığını aktarır: "Kasten inkâr ederek Allah'ın hükümleriyle hükmetmeyen kimseler kâfirlerdir. (Allah'ın hükümlerini) kabul ettiği hâlde onunla hükmetmezse zalim veya fasık olur." Fahrüddin Razi de, Tefsir-i Kebir adlı eserinde de aynı görüşleri ifade eder. Kısaca:

Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler; İman eder ama hükmetmeye gücü yetmiyor veya korkuyor ise; fasıktır. İman eder, gücü de yeter ama yapmayan/uygulamayan; zalimdir. İnkar eden dolayısı ile onlarla hükmetmeyenlerde; kafirdirler.

Harici mantığı taşıyan tekfirci selefilere hatırlatalım, tekfirciliğinizin zararını sadece Müslümanlar çekiyor! Siz "uyarı" yapmıyor damgalayıp dışlıyorsunuz. Kuran ayetlerini sizin yaptığınız yorumlarla özdeşleştirmeye hakkınız asla yoktur! Bu konu aşağıda detaylı olarak ele alınacaktır.

Akıl- Nakil arasında olan çelişki meselesi

"Akıl nakil çelişince, akıl tercih edilir." Gazali, F. Razi, Cündioğlu bu görüşü savunur ama aralarında fark vardır.

Akıl ve nakil ama hangi akıl ve hangi nakil? Aklın bir sıfatı olmalıdır. Tek başına akıl tercihi, sorunludur. Konuya, Katî (kesin) ve zannı (kesin olmayan) akıl-nakil kavramları ile yaklaşılmalıdır.

a- Akıl katî; nakil zannî ise: İttifakla kati aklın delili kabul edilir. Mesela, Allah'ın sıfatları. "Allahın benzeri yoktur." ayeti de, nakli delille destek sağlar bu yaklaşıma. 'Yed, arş' vb. subuti kati ayetlerdir fakat manaya delaleti zanni olan kavramlardır. Peki, bu durumlarda nakil ne yapılır? Nakil, sahih ise, 'tev'il' edilir. Kelamcılar, tev'il yapılan nakillerin, tek anlamı budur diye mutlak anlamda ısrar etmezlerken, mutezile ise bu konuda ısrar eder ve yaptıkları tev'illeri, yorumları, "tek anlam budur." diye kabul ederler ve bunda ısrar ederler. F. Razi aklı, filozofculara en yakın kullanan kelamcıdır.

Razi, rivayet sahih ama tevil mümkün değilse, bilgisini Allah'a havale ederiz, en doğrusunu Allah bilir, der. Adem'in boyundan bahseden hadislerde (Buhari) İbni Hacer, 'Tavakkuf' eder. Bu gibi durumların, kati akla aykırı olması söz konusu değildir; henüz bilim ve tarih bu konuyu deney, tecrübe edememiştir, denilir.

b- Akil zannî, nakil zannî ise: İkisinde zannî olunca, nakil tarafı tercih edilir. Ama dışarıdan başka deliller hangisini takviye ederse, orası da tercih edilebilir. Burada, içtihat kavramı da devreye girer.

c- Akıl kati, nakil de kati ise: İki kati çelişmez. Görünüşte bu sorun varsa, birinin yanlış anlaşıldığı sonucuna varılır.

d- Akıl zannî, nakil katî ise: Katî nakil delil kabul edilir. Mesela, 'tümden gelim, kıyas' gibi metotlar zannidir. ‘Duman var ise orada ateş var’ hükmü, bir kıyastır. Ama belki, orada ev çökmüştür, duman onun dumanıdır. Biri aç olduğunu söylese, söyleyene göre kesindir ama muhatabı bunu kabul etmek zorunda değildir. Mesela, sufilerin manevi tecrübeleri. Yaşayana kati, başkası için ise zannidir. Ama bu tecrübeler asla Kur’an ve sünnete aykırı olmamalıdır. Hırsızlık suçunda, 'el kesme' cezası: Ayete iki yönden bakılmalıdır: Ayet katî midir ve ayet evrenseldir midir? Sadece Kur’an delil kabul edilirse, ayet zannidir. Mesela, hırsızlığın yolunu

kesin şeklinde ayet anlaşılabilir. Katîlik için ikinci aşama, uygulamadır. Uygulamada el kesilmiştir, dolayısı ile ayet (naklen) katîdir. Aklen, el kesmek nedir? Aklen, hırsıza birçok ceza verilebilir. Batının, mümkün aklını zorunlu kabul edersek bu olabilir. Ama olması mümkün olan şeyler illa zorunlu olarak olmak zorunda değildir. Trafik kuralları zorunlu, işarette renklerin değişimi mümkündür. Bizim katî delilimiz ise tarihte vardır ve uygulanmıştır. Mümkün olan, katî olana tercih edilmez. Mesela, "ok atma" hadisi; katidir ama evrensel değildir. El kesme ayetine dönersek; ayet mümkün değil; katîdir. Ayrıca, evrensel midir? Evet, evrenseldir, uygulanabilir. Ayeti evrensel kılan ise, Kur'an'ın son kitap olmasıdır.

Nakil, öncelikli olarak evrenseldir, ama herhangi bir nasın tarihsel olduklarına dair bir delil varsa, o tarihsel olur. Usulü fıkhın kuralıdır; bir nas öncelikli olarak hâkimdir, uygulanır ama bir delil onu tarihsel kılarsa, o tarihsel olur. Mesela, 'Yaz' ayeti; hadislerde bazen yazı ile kayıtlar tutulmadığı şeklinde de nakiller vardır. Demek ki ayeti tarihsel kabul edebiliriz. Bir 'beşer' olarak Hz resulün yaptıkları da, buna örnektir.

Konuya ek olarak, " Bilim değişmez mi?" adlı yazıya bakılabilir.

Cemaatler

Yüce yaradan her insanı farklı özellik ve karakterde yaratmıştır. Allah'ın gönül ehli olarak yarattığı insandan mücadeleci, pasif kişilikli birinden siyasetçi olmaz. Aynı şekilde cemaatler de İslam'ın bir bölümü üzerinde uzmanlaşmış, İslam'ın bir bölümü üzerinde dini faaliyetlerini yoğunlaştıran kurumlardır. Aynı insan karakterleri gibi, cemaatler de farklı metot ve hareket noktalarından İslam'a hizmet ederler.

Cemaatler, bireysel olarak İslam'ı yaşamada problem yaşayanları güdüleme için olumlu bir rol oynarlar. Ama temel sorun, cemaatı vasıtası ile İslam'ı yaşamaya başlayan kişiler zamanla cemaat ile İslam'ı özdeşleştirmekte, dolayısı ile İslam'a hizmet adına hareket eden bu gruplar zamanla İslam'ın içine hapsedildiği kurumlar haline dönüşmektedir.

İslam'ı öğrenme ve yaşamada kolaylık sağlayan cemaatler, İslam'ın ümmet şuurunun oluşmasında ise negatif rol oynamakta, İslam ümmetinin merkezine her cemaat kendisini yerleştirmekte, ümmetin kendi çevresinde toplanmasını beklemektedirler. Hâlbuki kendileri İslam'a sadece bir açıdan hizmet etmekte iken, bu hizmet kolunu İslam'ın tamamını temsil eder görme eğilimi zamanla cemaatlerde oluşmaktadır. Bir cemaat eğitim kurumları, diğeri İslam'ın ahlak boyutu, bir diğeri iman hakikatleri, diğeri Kuran ve Arapça eğitim, bir diğeri fiili mücadele boyutunu önplana çıkarıp bütünün bir parçası üzerinden hizmet görürken, bu hizmet alanının zamanla tamamı ile İslam'ı temsil edebileceği zannına kapılabilmektedirler. İslam ise bu parçaların tümüdür, İslam; İman, ahlak, ibadet, sosyal hayat ile bir bütünlük arzeder ve her biri ayrı hizmet kolları olan bu yapılar asla bütünü temsil edemezler!

Bu sorunun çözüm yolu ise cemaatlere mensup olan Müslümanların 'cemaatli olup cemaatçi olmamalarından' geçmektedir!

Cemaat ehli insanlar İslam dışı hayat yaşayanları cemaatlerine değil, İslam'a çağırmalıdırlar. Cemaat İslam'a açılan kapı olmalıdır. Ne yazık ki birçok insan cemaat kapısından içeri girmekte ama ileri gidip tümü ile İslam'ı öğrenmek ve yaşamak yerine cemaati ile sınırlı bir yaşam tarzını sürdürmekte ve bu yaşam şeklinin İslam'ı her yönü ile kapsadığını düşünebilmektedir. Halbuki her cemaatin artısı ve eksisi vardır. Artıları insanların kendilerini cemaatlere yaklaştırırken, eksikliklerinin farkına varamamaktadırlar.

1- Her cemaatin, ismet sıfatına sahip olmayan önderleri vardır. İsmet - günahsız olma - sıfatı sadece peygamberlerde bulunur, dolayısı ile insan olan yerde "mutlaka" eksik, hata bulunur! Bu hataların zamanla ortaya çıkması hem doğal hem kaçınılmazdır. Bu yanlışları itiraf kabul ve çözüm yoluna girmek ne cemaate zarar verir ne de İslam'a zarar verebilir. İnsan olan yerde her zaman noksanlık bulunur. Asıl sorun, olayın üstünü örtmeden hatayı telafi etmek yoluna gitmemekle başgösteririr.

2- Yukarıda da belirttiğimiz gibi her cemaat İslam'a belli bir alandan hizmet etmektedir. İmani hakikatleri alan bir insan, ahlaki emirlerin uygulanmasını bir başka cemaatten öğrenebilir, Kuran- Arapça eğitimini başka bir cemaatten alabilir, toplumsal alana yönelik emir-yasaklar konusunda farklı bir cemaatle hizmet edebilir... Hiç bir cemaat tüm bu alanların hepsinde uzmanlaşamadığı gibi, tek başına da tümü ile İslam'ı temsil edemez. Böyle bir iddiada bulunan kişi İslam'ı kendi cemaatine hapsetmiş olur ki, bu da İslam'ın doğru anlaşılmasına ve t4emsil edilmesine engel olur.

3- Cemaatini direk İslam ile özleştirme, zamanla kurtuluşa eren tek fırkanın kendi cemaati olduğu zannını insanlarda oluşturmaktadır. Hâlbuki içinde bulunduğu cemaat sadece bir yönü ile İslam'a hizmet etmektedir.

4- İslam'a hizmet noktasında cemaatlerin kendi metotları ve usülleri bulunmaktadır. Bazen bu farklı metotlar insanlar tarafından farklı bir din anlaşıyı gibi algılanmakta, kendileri ile aynı yolda yürümeyince - kendi metodu ile dine hizmet etmeyince - aynı hedefe kilitlenmiş farklı yoldaki kardeşini İslam dışı bir çizgide konumlandırabilmekte ve ötekeleştirme süreci tekfire kadar varabilmektedir.

Bir Müslüman bir cemaatten olabilir ama asla unutmamalıdır ki kendisi İslam ümmetinin bir parçasıdır ve ümmet birçok cemaatlerin bütününün adıdır.

İslamî kuralların dışına çıkan cemaat kurallarına örnekler verelim: Tarikat ehli birine diyoruz ki, 'biz de tesbihata katılalım' verdiği cevap: olmaz! Neden? Önce adapları yapacaksın. Yahu, Kuran " Allah'ı tesbih edin" diyor, ama Müslüman kısıtlama getiriyor Âdap -tarikatın kendi özel kuralları - bu! Ayeti yapmak için Müslüman olmak yetmiyor bazen ne yazık ki! Bir cemaat ehline diyoruz 'bak şurada İslami bir faaliyet var, hadi bir el atalım' diyoruz, el-cevap: Dur, önce bizimkilerden izin alayım. Pardon ama din mi cemaati kapsıyor yoksa cemaatin mi dini kapsıyor? Sonuç, Dini yaşamaya ilk adımlara atmada pozitif, ama ümmet ruhunun olgunlaşmasında ve İslam'ın kapsayıcı kurallarını benimsemede ve pratiğe aktarmada cemaatler olumsuz etki yapmaktadırlar. Başka cemaatte bir yanlış görünce ona saldırıp kendi cemaatlerinde İslam'a ters hatta şirk anlamına gelecek söylemler olunca bunu tevil ile savunmaya çalışmak cemaat taassubunun en büyük göstergesidir.

Cemaatler ile sınırlandırılan İslam anlayışı İslam'a hizmet etmez aksine İslam'a en büyük zararı vermiş olur. Ama her cemaat İslam'ın sadece bir yönüne hizmet ettiğini bilir ve cemaatler, İslam'a akan yol vazifesini icra ederse o zaman gerçek anlamda görevlerini de ifa etmiş olurlar. Cemaat ümmete açılan kapı ise İslam'a uygunve ideal iken cemaati ile İslamı sınırlandıran bakış açısı İslam'a zarar vermektedir.

DİB eski başkanı Prof Mehmet Görmez, 2017 yılında cemaat temsilcileri ile bir toplantı yapar ve cemaatlerden şu beş esasa özellikle dikkat etmelerini ister: Tekfir etmeyeceksin: Sadece kendini hak bilip, kendin gibi inanmayan, kendin gibi düşünmeyen ve kendin gibi yaşamayanları dinden çıkmakla suçlamayacaksın; Ötekileştirmeyeceksin: Kendin gibi

inanmayanı ve yaşamayanı ötekileştirmeyeceksin, azınlığa düşürmeyeceksin; İslam'dan ayrılmayacaksın: İslam ilminden ayrılmayacaksın, İslam'ı kendine göre yorumlamayacaksın; Şahısçı olmayacaksın: Şahısları hakikatin yerine ikame edemezsiniz, baki hakikatleri fani şahsiyetler üzerine bina edemezsiniz. Biz irademizi bir faniye teslim edemeyiz; Şiddete karşı duracaksın: Kim olursa olsun şiddete başvurduğu zaman, toplum olarak, millet olarak hepimizi karşısında bulmalı.

Tekfircilik

İslam dünyasını tehdit eden en önemli iki sorun, mezhepçilik ve etnik çatışmalardır. Bu çatışmalarda kullanılan ana enstrüman ise tekfirciliktir. Tekfir konusunun ciddi sonuçları vardır. Tekfircilerin İslam tarihindeki ilk görüntüsü, haricilerdir. Bedevilerden oluşan bu topluluk, İslamî eğitimden mahrum kalmış kesimlerden oluşmaktaydı. Ameli/ibadeti imanın bir parçası kabul ediyorlardı. Taassup ehli idiler ve dinin tek doğru yorumunun, kendilerinde olduğuna inanıyorlardı. Devamlı Müslümanları hedef almışlardır. Öncelikle iç sorunların halledilmesi gerektiğine inanıyorlardı. "Bizler ve Ötekiler" ayrımını bir araç olarak kullanıyorlardı. Kendi içlerinde devamlı bölünmüşlerdir. Bunun da sebebi, farklı harici grupların birbirini tekfir etmeleridir. Eski suçlu, macera arayan, ganimet peşinde koşanlar, eğitim olarak toplumun düşük seviyesindeki kişilerinden oluşmaktaydılar. Dikkat edilirse tüm bu özellikler, günümüzdeki tekfirci selefi grupların da ortak özelliklerini oluşturmaktadır.

Tekfircilerin çıkmazları: İbn-i Teymiyye ve İbn-i kayyim el-Cevziyye, 'Günahkâr müminlerin küfre girdiklerini ama bu küfrün onları dinden çıkarmadığını' açıklamak için, 'küfr dune küfür' veya 'küfrün la yenkul ani'l-mille' kavramlarını kullanmışlardır. Selefiler, doğrudan kaynaklara dayandıkları iddia etseler de aslında çoğu kere, ulemânın görüşlerini, yorumlarını kendilerine delil olarak kabul etmektedirler. İbni Abdülvehhab'ın şirk dediklerinin bir kısmını, sünni âlimler şirk kabul etmemiştir! Abdulvehhab, ameli imandan bir cüz kabul etmiştir. Ama ağabeyi Süleyman bin Abdülvehhab, kardeşinin aşırılıklarına karşı çıkmış ve ona reddiye bir eser kaleme almıştır. Günümüz selefilerinden Elbani, 'Allah'ın hükümleri ile hükmetmeyen herkes mutlak kafir değildir.' derken, diğer bir selefi Makdisi'de, 'cehalet bir özürdür, umumi tekfir sakıncalıdır, seçimlere katılanlar kafir değildir.' demektedir. Selefi tekfirciler kendi görüşlerine uymayan delilleri ya tevil etmekte ya da zayıf deliller olduklarını ileri sürmektedirler. Makdisi tıpkı Hariciler gibi, mürtet olduğunu kabul ettiği Müslüman yöneticilerle savaşmayı, diğer kafirlerle savaşmaktan daha öncelikli kabul etmektedir. Makdisi'nin Tekfir ettiği kesimi ise Elbani Müslüman saymaktadır!

Görüldüğü gibi tekfirci selefi anlayış arasında bir bütünlük yoktur. "Bir kimse Müslüman kardeşini tekfir ederse, küfür ikisinden biri üzerine döner." (Müslim, İman 26); "Herhangi bir Müslüman diğer bir Müslüman'ı tekfir ettiğinde o kâfirse kâfirdir, değilse kendisi kâfir olur." (Ebu Davûd, Sünnet 15) hadisi ve savaşta yere düştükten sonra kelime-i şehadeti getiren kişiyi öldüren Halid b. Velid'i hesaba çeken Peygamber Halid'in: "Korktu da bundan dolayı kelime-i şehadeti getirdi" demesi üzerine, "Kalbini yarıp baktın mı?" diyerek onu hesaba çekmesi (Ebû Dâvud, Cihad, 95; Ibn Mâce, Fiten, 1); "Sizin için en korktuğum şey Allahın kendisine bir miktar ilim verdiği adamdır ki kılıcını sıyırır, onunla komşusuna vurur ve onu küfürle itham eder. Küfürle itham eden küfre daha yakındır." (İbni Hibban, Sahih, 248; Tahavi, Müskilül Asar, 864) hadisleri öncelediğini ileri süren tekfircilere nedeNse hiç mesaj vermemektedir! Nisa suresi 94. ayet: "Ey iman edenler! Allah yolunda savaşa çıktığınız zaman iyi anlayıp dinleyin. Size selâm verene, dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek "Sen mümin değilsin" demeyin; çünkü Allah katında sayısız ganimetler vardır. Daha önceleri siz de böyleydiniz. derken Allah size lütufta bulundu. Bu sebeple iyi anlayıp dinleyin. Hiç şüphe yok ki Allah bütün yaptıklarınızdan haberdardır." meali, her ayetin

'zahirine göre' hüküm çıkarmaya çalışanlar bu kesime hiç mi bir şey anlatmamaktadır? Aslında tüm bu ayet ve hadisler tekfircilerin temellerinin ne kadar zayıf olduğunu gösteren delillerden bazılarını oluşturmaktadır. Peygamberimiz Medine'de ki münafıklara toleranslı davranmış, onları kâfir ilan etmeyerek ortaya çıkacak zararları ortadan kaldırmıştır. Sahabe'den Hatip, Mekke'nin fethi ile ilgili hazırlıkları müşriklere haber vermiş, bu ortaya çıkınca, "Mekke'deki akrabalarını korumak için" yaptığını itiraf etmişti. Peygamberimiz onu öldürmemiştir! Bu tavır, fiili esas almak değil, niyeti öncelemek üzerinden hareket etmeye en güzel örnektir. Hz Ali, iç savaş sırasında rakiplerini tekfir etmemiş, kendisine İsyan edenleri, "Kardeşler" olarak ifade etmiştir. Kur'an, 'Fitne çıkarmanın adam öldürmekten daha kötü' (Bakara, 191) bir suç olduğunu belirtmektedir. Âlimlerimiz tekfiri kişi üzerinden değil, ilke temelleri üzerinden yapmayı tercih etmişlerdir. Ebu Hanife de, "Ehli kıble için son hükmün Allah'a havale edilmesi gerektiğini" bildirmiş, 'Ehli kıblenin tekfir edilemeyeceğini' (Ebû Hanîfe¸ "el-Fıkhu'l-Ebsat"¸ s. 44; Ebu'l-İz¸ Ali b. Muhammed¸ Şerhu'l- Akîdeti't-Tahâviyye, s. 240) bildirmiştir. Aliyyül-Kari, şia'nın tekfirinin doğru olmadığını delilleriyle ortaya koymuştur. Tekfircilik kötü bir bidattır! Tekfircilerin arka planında, cehalet, taassup, mezhepçilik, öfke, menfaat beklentisi yer almaktadır! Tekfir, İslam düşmanlarının arzu ettiği bir şeydir! Tekfir, safları bölüp güçleri zayıflatır, fitneyi artırarak değişime engel olur. Tekfircilik, doğası gereği Müslümanları ötekileştirir. Müslümanların ana bünyesini parçalar ve yıkar. Selefi gruplar, Sünni dünyanın çok az bir kısmını oluşturmaktadır! Maide 44. ayet (Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.) için İbn-i Abbas, "buradaki küfrün insanı dinden çıkarmayan küfür (küfrün dune küfür) olduğunu, söyler. Buhari, "Kim bizim kıldığımız namazı kılarsa, bizim kıblemize yönelir ve bizim kestiğimiz yerse o kimse Müslüman'dır." (Buhârî, Kitabu's-Salât, 28. Hadis no: 391) hadisinin anlamı da gayet açık olmasına rağmen, "zahirine" bakmadan anlamı terk edilmekte ve hadis tekfircilerce tevil edilmektedirler.

Evliyadan yardım istemek gibi küfür ameli işleyen, cehaleti sebebiyle tekfir edilemez. Zira ilim azalmış, cehalet artmıştır. (Muhammed b. Abdulvehhab, Ed Durerus Seniyye, 2/301); "Kişi, bilmeden yaptığı amelden Ötürü kâfir olup, dinden çıkmaz. Putların ve tağutların adına yemin ederek küfür ameli işleyen adam " Ya Rasullulah bilmiyordum " deyince rahmet Peygamberi adamı yine Müslüman sayıp serbest bırakmıştır." (Hanbel, Müsned, K. tevhid, hadis 73)

Tekfircilerde ana unsur, tekfir eğilimi olduğu için, usül olarak ta bu eğilimi ispat gayreti içinde nasları yeniden yorumlamaya girişmişlerdir! Ayet ve hadislerin bazen zahir, bazen mecaz anlamlarını ön plana çıkaran bu bakış açısında belirleyici olan tek unsur, tekfir anlayışı olmaktadır. Tekfir ideolojisini desteklemediğinde, ayet ve hadislerin açıklamaları, 'tercih edilen' ulema görüşleri ile daraltılmakta veya genişletilmektedir! Selefilikte âlimlerin sözleri bağlamından kopartılmakta, bir sözü diğer sözü ile geçersiz veya etkisiz hale getirilmeye çalışılmaktadır. Kısaca tekfir gibi önemli bir konu, "yoruma dayanmakta", İslam, tekfirci bir çerçeve içine oturtulmaya çalışılmaktadır. Halis Bayancuk, kelime-i tevhid'in ilk şartının tağutu inkar olduğunu belirtmekte, bir kere bir sistem İslam ilkeleri üzerine kurulmadığında, silsile halinde; mahkemelere başvuranlar, seçimde oy kullananlar, askerlik yapanlar, memurlar sırayla hepsi şirke düşmüş ilan edilmektedir. Ayetler başta, diğer bütün dini metin ve örnekler kendi fikri sabitliklerini onaylatmak için kullanılmaktadır. Tekfircilerde sadece lafızcı değil aynı zamanda parçacı ve seçici bir yaklaşım göze çarpmaktadır. Müslümanların tarih, kültür ve medeniyet kurma serüvenleri içinde oluşturduğu bilgi, tecrübe ve geleneği dikkate almadan doğrudan bugüne aktarmalar yapılmakta, katı ve irfan yoksunu bir yüzeysellik içinde karmaşık meseleler sabit bir düşünsel zemine oturtmaktadır.

Sanaldan bir iki alıntı yapalım: "Tekfirci olmadan önce kendisinin müşrik olduğunu söyleyen ve kendisine tekfirciliği öğreten Hanzala'yı kafir ilan eden ve daha sonra Hanzala'yı tekfir

etmediği için yine kendisi de tekfirci olan Ebu Haris'i tekfir eden" veya "Zehebi, Teymiyye, İbni Kayyim, İbni Hacer, Suyuti, Nevevi, Beyhaki benim imamlarım değil ve hepsi kafir" ve " Teymiyye kafirdi, onun küfrünü bilip 'ona kafir denmez' diyen de kafirdir." bir bakış açısının bu ümmete ve dine nefaydası olabilir? veya "herkesi tekfir eden Gezenler'i Aslan Hoca aslı birisinin de tekfir etmesi" vd. gibi bu bakış açısının sahip tekfircilerin bu ümmete ve dine ne faydası olabilir ki?!

Tawheed adlı sanal grupta, "Ehli kitabın kestiği yenir" derken, "Cehmilerin (Eşari ve Maturidilerin) kestikleri haramdır ve arkalarında namaz kılınmaz" diye ahkam kesmektedirler.

Tekfirci Seyyid Muhammed Kılıç: "Her kim ikrah olmadan beşeri sistemlere muhakeme olursa biz bu kimseleri tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. Aynı zamanda bunların küfründen şüphe edenleri de tekfir ediyoruz. İsimlerin ne önemi var?" (https://twitter.com/talebe4242/status/1690289326402269184) derken diğer bir tekfirci Halis Bayuncuk: "Bir Müslüman zulme uğradığında, tağutun mahkemesine başvurursa, bu onu küfre götürecek bir amel değildir., Darul küfürde şeri mahkeme yoksa, beşeri mahkemeye müracaat edenler kafir olmaz." diyerek (https://www.youtube.com/watch?v=yua1wwT8Ujo, Veciz 48 dersler, dk. 17 ve dk 41) mahkemeye başvurmuştur ama Murat Gezenler ve Ebu Haris de Halis Bayuncuk'u tekfir etmemişlerdir! Bi karar verin kafir (!) miyiz değil miyiz? Ortada zan var ise bir mümin nasıl tekfir edilebilir? Aslında Türkiye'deki tekfirci kesim, dürüst değiller. Tekfir usulünü birbirlerine uygulamıyorlar. Zaten usulde hatalılar, pratikte de ameli münafıklık yapıyorlar... Kısaca bu zihniyetle ne ümmet kurulur ne de kurulsa bile devam eder! Tekfirci Murat Gezenler veya Ebu Haris'in videolarının başlıkları bile ruh hallerini anlamamıza yeterli olur kanaatindeyim: "Tekfir dinin aslından mıdır?- Akide beyanı"; "Tekfir dinin aslından mıdır, Ders 3" Bu zihniyetin varacağı son noktaya bir örnek verelim: Ebu Huzeyfe adlı tekfirci, tekfirci Hanzala'yı mahkemeye başvurduğu için tekfir ediyor ve tekfirci Murat Gezenler'i de, Hanzala'yı tekfir etmediği için tekfir ediyor!

"IŞİD, Sünni toplumları Müslüman kabul ederken, biz müşrik kabul ediyoruz. Türkler IŞİD için Müslümandır. Ama bizim için değildir." diyen (Murat Gezenler, "Türkler Müslüman değildir, müşriktir" - İsmail Saymaz, Sözcü, 29 Eylül 2020) tekfirci Murat Gezenler bir videosunda da, "Diyelim ki Türkiye'de Zeyd diye birisi var, hiçbir şirk amelini görmedik, namaz da kılıyor. Biz buna müşrik deriz. Hatta müşrik demeyeni de tekfir ederiz." demekte ve "Namazı İslam alameti görüp namaz kılana Müslüman muamelesi yapanları tekfir etmektedir." Peki, aynı Gezenler "Namazı İslam alameti gören ehli sünneti tekfir ediyor ama namazı İslam alameti gören IŞİD'i tekfir etmiyor! Neden? Çünkü cemaatinin çoğu İŞİD zihniyetinde...! Hâlbuki 'kendi usulüne' göre, müşriğe müşrik demeyen bir kişi olarak kendisi 'müşrik'tir ve Müslümana kafir dediği için de aynı zamanda wehhabilere göre 'zındık'tır! Halbuki efendimiz ezan sesi duyulduğunda küfür diyarında bulunan bir kavme baskın yapmaktan vazgeçmiştir. (Müslim, Sahîh, Salât 6) Ahmed el Hazimi, Süleyman el Ulvan, Ebu Selman Es-Somali gibi selefiler de "namazı İslam alameti görmekte" ve aksini iddia edenlere "zındık" demektedirler! Ehli sünnete göre zaten, "ehli kıble tekfir edilemez!" (Nisa, 94; Buhârî, Salât, 28 [391]; İbn Asâkir, Tebyînü keẕibi'l-müfterî, s. 408-409; Ali el-Kārî, Mineḥu'r-ravżi'l-ezher fî şerḥi'l-Fıḳhi'l-ekber, s. 162; Keşmîrî, İkfârü'l-mülḥidîn fî żarûriyyâti'd-dîn, s. 16-17; İbn Mâce, Cenâiz, 31; Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II/32) "Müslümana sövmek fısktır. Onunla çarpışmak ise küfürdür." (Müslim, I/325); "Herhangi bir kimse, din kardeşine 'Ey kâfir!' derse, bu tekfir sebebiyle ikisinden biri muhakkak küfre döner. Eğer o kimse dediği gibi ise ne ala. Aksi takdirde sözü kendi aleyhine döner." (Müslim, I/319)

Aslında Murat Gezenler ve Halis Bayancuk usülen selefi değil, kendi görüşlerini merkeze koyan mealcidirler. Selefin önderlerinden ne Teymiyye ne de İ. Hanbel görüşleri onları bağlamaz: “Dört İmam ve Müslümanların diğer imamlarının ittifakı ile durumu kapalı olan her Müslümanın arkasında namaz kılınır. Kim, “Ben sadece Batınî akidesini tanıdığım kimsenin arkasında Cuma yahut Cemaat namazı kılarım” derse; sahabeye, onlara iyilikle uyanlara, Müslümanların dört imamına ve diğerlerine muhalefet etmiş bir bid’atçıdır. Allah en iyisini bilir." (İbni Teymiyye, Mecmuul Fetava, Darul Vefa, 2005, 3. Baskı, 4/331 (4/542) İmam Ahmed'in oğlu Salih diyor ki: Babama bilmediğimiz birinin arkasında kıldığımız namazı sordum: İmam Ahmed dedi ki: Namazını kıl, şayet sana bida't sahibi olduğu beyan olursa namazını i'ade et. (Mesail-ul İmam Ahmed bir-Rivayetu İbnuhu Salih No: 562) Meşhur selefi Makdisi: "Dünyalık elde etmek ve maaş için tağutların kurumlarına ve batıl velayetlerine bağlı kalarak onlara yalakalık yapanlar. Bu kimsenin Arkasında kılınan namazı batıl olarak görmeyiz. Onların Arkasında namaz kılmanın hükmü, fasığın ya da küfre düşürmeyen bid’at ehlinin arkasında namaz kılmanın hükmü gibidir." (Makdisi, Akidemiz kitabı, Namaz babı, s. 50 - 51)

Zalimlerin, kâfirlerin sultasında Müslüman birinin görev alıp alamayacağı ile ilgili bir soruya Selefi alim İbni Teymiyye’nin verdiği cevap: “Bu şartlarda görev alan kişi, eğer gücü yettiği kadar adaleti ikame edip, zulmü Müslümanlardan hafifletiyorsa ve onun o görevde bulunması diğerlerine göre daha faydalı ise onun o görevde kalması caizdir. Gücün yettiği kadar adaletin ikamesi ve zulmün giderilmesi Müslümanlar üzerine farzı kifaye olduğu için bu işi ondan başka yapacak birisi yok ise bu görev onun için ‘vacip’ olur. Elinden geldiği kadar zulmü gidermekle sorumludur. Her şey elinden gelemeyebilir. Onun mevcudiyetine rağmen Müslümanların başına sıkıntılar geliyorsa o gideremediği müddetçe sorumlu değildir.” (Teymiyye, Mecmuu’l Fetâvâ, XX/55)

1800'lü yıllarlada Vehhabilik haricilik ile özdeş bir yola girer. Vehhabi Alim Hamed Atik, o sırada Osmanlı'nın elindeki Mekke-i Mükerreme'yi, bir şirk beldesi olarak tanımlamıştır. Ebu Hanife'nin mürciye olduğu iddia edilmiştir. Günümüz Selefileride, Hanefi, Maturidi ve Eş'ari'yi mürciye olarak tanımlar. Daeş ise demokrasiyi, demokrasi ile yönetilen bir ülkede çalışanları, seçimleri, küfre neden olan ameller olarak görür. Kendilerinin tekfir ettiklerini tekfir etmeyenleri de, silsile yoluyla kâfir ilan eder ve cehaleti de özür saymazlar. Kafkasyalı aşırı bir tekfirci grup, tekfirci Makdisi'yi Hamas'ı tekfir etmediği için, tekfirci Ebû katâde'yi de selefi Elbani'ye mürciye demediği için tekfir etmektedir. Aynı aşırı grup, El Kaide lideri Eymen ez-Zevahiri'yi de Şii toplumunu genel olarak tekfir etmediği için tekfir eder. Ve yine aynı grup, Suriye ve Irak halkından zekât topladığı için Daeş'ide tekfir etmektedir. Tartusi ve Ebu Katade, "cehaleti özür kabul edip" tekfir nedeni kabul etmezken ve yine Makdisi, Tartusi ve Ebu Katade "oy kullananları" tekfir etmezken, Murat Gezenler "cehaleti de, oy kullanmayı da" tekfir sebebi sayar. Kim, kime göre kâfir ve kesinlik arz etmeyen bu durumdan neden Müslümanlar birbirini tekfir etmektedir? Görüldüğü gibi tekfircilikte bir son, sınır bulunmamaktadır. Her bir tekfirci grup görüşünü paylaşmadığı üstündeki kademeyi mürciye, altındakini de haricilikle suçlamaktadır.

Tarihte Selefilik yükseldikçe şiilikte yükselmiştir! Her iki grupta, aşırılığı besleyen unsurlar içermektedir. Farslılar, şiilik üzerinden kimlik mücadelesine girerek, Araplara başkaldırmıştır. Günümüzde İran'da, devletin kontrolü tamamen ulemanın eline geçmiştir. Bu da, İran İslam devletinin kendisini tüketmektedir. Vehhabilerin politikası, şiilerin iktidarını güçlendirmekte, şiilerin yayılmacı politikası da, Arap ülkelerindeki monarşiye güç katmaktadır! Halbuki Müslüman çoğunluklu devletlerin sahip olduğu topraklar arasında coğrafi yönden süreklilik

vardır. Batıda modernleşme, yenilik ve gelişme anlamına gelirken Mısır ve İran'da, bağımlılık ve taklit olarak anlaşılmıştır. Bu durum, çağdaşlaşmanın yanlış araçlarla doğruyu arama olarak görülmesine sebep olmuş, bu oranda da tepki almıştır. İlahi otorite denilen şey, beşer elinde gerçekleşmektedir! İslam dininde, Allah adına yargılayan veya Allah adına ahkam kesen ne bir kutsal Kilise ne de bir kutsal kişi vardır. (Ahmet Emin Dağ, İç tehdit ve riskler ışığında İslam dünyasının geleceği)

Sıffın savaşı zemininde siyasi bir tavır olarak ortaya çıkan tekfir, haricilerin iman-amel ve büyük günah anlayışlarının ayrılmaz bir parçası haline dönüşmüştür. Her türlü ameli imanın aslına dâhil ederek, bunları terk eden herkesi büyük günah işlemiş gibi kabul edip tekfir etmişlerdir. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 76) Ehli sünnet alimleri, 'ehli kıbleden birinin tekfir edilemeyeceğini' ilke olarak benimsemiştir. (Ali bin Muhammed Ebu'l-İzz, Şerhu'l Akidetu't-Tahaviyye, s. 240) Ebu Hanife'de, 'ehl-i kıbleden olan Müslümanı küfre nispet etmeyiz.' (el-Fıkhu'l-ebsat, s. 44) demektedir. Günümüzde tekfir hareketleri siyasi olup, bir reaksiyon durumunu yansıtmaktadır. Ey iman edenler! Size selam veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatlerine göz dikerek, 'sen mümin değilsin' demeyiniz. (Nisa, 94) Ayrıca efendimizin bir hadisinde, 'Müslüman kardeşine kafir diyen kimsenin sözü isabetli ise muhataba gideceği, değilse dönüp dolaşıp kendisine geri döneceği' beyanı tekfir konusunda son derece titiz davranılması gerektiğini vurgulamaktadır. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 78)

Radikal anlayış, insani tecrübe ve birikimi elinin tersiyle itmekle kalmamış, Müslüman toplumun birlik ve ahengini de tarihsiz bir biçimde tarumar etmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 78)

Müslüman'a tekfir etme yarışına giren selefiler, Allah'ın, 'ben Rabbim' diyen firavuna Hz. Musa'nın 'yumuşak söz' (Taha, 44) söylemesini; Okçular tepesine terk edenlere Hz Muhammed'in 'kaba söz' (Ali İmran, 159) söylememesini istiyor! Ey tekfirciler, harici zihniyetli selefiler! Tekfir ettiğiniz ehli sünnet, tarikatçı veya cemaatler, firavun'dan daha müşrik; uhud savaşını kaybetmemize neden olan Müslümanlardan daha mı günahkârlar? Bu mu sizin Kur'an ve hadis Müslümanlığınız, selef akideniz?!

İşid'in uygulamaları gerçek İslam mı? İşid'in uygulamalarının İslami kaynaklarda temeli var mıdır?
Hadis rivayetlerini temel alıp İslam'ı yorumladığını iddia eden kimi grupların taassup ve cehaletlerini İslam ile özdeşleştirmek, bizzat işid'in içine düştüğü sübjektivizm ve ön yargılı değerlendirmeler kadar hakikatten uzak yaklaşımlardır. Hadis İslam'ın ikinci kaynağıdır ama senet-metin tenkidi, zayıf-ehad haber gibi terimler ile bu ilim dalında hadislerde tahriç edilmiş, hadis rivayet edenler cerh ve ta'dil değerlendirmelerine tabi tutulmuşlardır. Kur'an'daki 'hikmet ve beyan' kavramlarının işaret ettiği üzere hadis bizim için Kur'an'ı açıklayıcı olarak çok önemli bir konuma sahiptir ama işid gibi örgütler hadis hatta haberler ile kendi önderlerinin yorumlarını neredeyse Kur'an seviyesine çıkararak, yukarıda bir kısmını saydığımız hadis kritiklerini göz ardı ederek tüm rivayetler ve haberleri sahih hadis statüsünde değerlendirmekte ve İslam'ı bu bakış açısı ile yorumlamaktadırlar. Bu usulü İslam ile özdeşleştirip İslam'ın kararmaya çalışmak cehalet ve önyargı gösterisidir. Kur'an, sünnet, icma, kıyas temelleri üzerindeki 1400 senelik ehl-i sünnet içtihatları ve tecrübeleri üzerine yorumlamalı ve aklın ve bilimin yardımıyla da güncel sorunlara çözümler üretilmelidir. İslam'da ne sekülerizm ne tekfircilik ne şirk ne de materyalizm vardır. İslam, vahiy merkezli, akıl ölçekli, ruh dünyasına göz ardı etmeden madde ve manayı birleştirmektir. İslam; Tevhid, adalet, şura, ehliyet, emanet ve ahlaktır!

Kafa karışıklığı ve kavram kargaşası üzerine

İman, görmeden, bilgi alanına girmeyen konularda mutmain bir kalp ile inanmayı ifade eder. Karşılığı da o nedenle cennettir, bi-iznillah! Zaten İslam'ın alternatiflerine bakınca veya sahip olduğumuz sınırlı akılla sınırsızlığın boyutlarını zorlamaya kalkınca, akıl bu yükü bir yerden sonra çekmemektedir. Gazali o nedenle muhteşemdir, çoğu kişinin içine dalıp bocaladığı felsefe dünyasını hazmedip dipsiz karanlık bir kuyu olduğunu fark edip hayata, insana, ruha, aşkın olana dönüş yapmıştır. Marjinal solun Das Kapital'e; evrimcilerin Türlerin Kökeni'ne, ateistin Paralel Evren iddiasına imanı kadar bizim Kur'an'a imanımız yoksa, zaten biz baştan kaybetmişiz demektir. Ayrıca, İslamî camianın içinde olup İslam'a salt ideolojik yaklaşıp, İslamî bir devlet idealini önceleyen ama İslam'ın "iman, ibadet, ahlak" boyutunu arka plana atıp "muamelat ve ukubat" bölümüne odaklanan kimi Müslümanlar, "İslam'ın zafer dini değil sefer dini olduğunu" ve Allah'ın bizi tebliğ ile (Şura, 48, Rad, 40; Yasin, 17; Nahl, 44, 82, 125; Ali İmran, 120 vd.) vazifelendirip, yaşarken tebliğ edip bu yolda sabredenlerin (Asr, 3) kazandığı bir imtihan dünyasında olduğumuzu unutmaları sonucu bir bezginlik veya hayal kırıklığı yaşamalarına neden olmaktadır.

Çözüm, ehli sünnet çizgisinden ayrılmadan güncel sorulara çağa uygun cevaplar üretebilmek ve marjinal olan veya sübjektif yaklaşımlardan uzak kalabilmektedir. Unutmamalıdır ki, imtihan dünyasındayız ve imtihan olunmayan kişi veya zaman yoktur! "Rabbimiz! Bizi doğru yola eriştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet bağışla. Hiç kuşku yok, lütfu bol olan yalnız sensin." (Ali İmran, 8)

Camide cemaatle namaz kılmak niçin 27 derece daha fazla (Buhari, Ezan, 30) sevaptır?

Efendimiz H, Muhammed müminleri bir binanın tuğlaları gibi (Buhari, Salat 88; Müslim, Birr 65) birbirine kenetlenmesini istemiştir. Zaten ümmet kavramı da bunu ifade etmektedir. Cuma namazı müminlerin haftalık buluşmasını, selamlaşma, komşu hakkı, kul hakkı gibi kavramlardan evrensel tanışma vesilesi olan hac-umre gibi ibadetlere hep müminlerin birbiriyle kenetlenmesine, tanışmasını, tanışmasını amaçlar. Ama aynı camide, aynı safta namaz kılıp sonra birbirine küs olan, kul hakkı yiyen, çeşitli siyasi, sendikal, sportif gruplara bölünüp parçalananlar İslam'ın ruhunu kavrayamamış kimselerdir. Şeklî olarak ibadet görevini yerine getirse bile, ibadetlerin ruhunu anlamamış demektir. Bu ibadet kıyamet günü işe yarar mı bilinmez ama dünyada müminlerin meselesini çözmediği ortadadır! Bu konuda ihlas adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz.

Tekfircilik ve Deaş

Afganistan ve Irak'ın işgali, Filistin sorununun çözümsüzlüğe mahkum edilmesi, işgal altındaki Müslüman ülkelerde ümitsizlik ve çaresizliğin yayılmasına neden olmuştur. Ezilen, baskı altında yaşamaya mecbur bırakılan insanların öfke ve intikam duyguları istismara açık hale gelmiştir. Halkı ırklar ve mezhepler üzerinden bölen uygulamalar radikal eğilimli örgütlere istedikleri fırsatı vermiştir. (Deaş, dehşete dayalı bir din istismarı, DİB, 2018, s. 11) Örgütün insan kaynaklarını çoğunlukla gençler oluşturmaktadır. Bu genç kitleyi 4 grupta ele almak mümkündür: Bunlardan birincisi yıllardır Savaş bölgelerinde şiddetin ve vahşetin gölgesinde büyümüş kişilerdir. İkinci kitle göçmenlerin çocuklarıdır, toplum tarafından dışlanma yaşamış, aşağılamış kişilerdir. Üçüncü kitle henüz yeni Müslüman olmuş gençlerdir. Dördüncü grup ise cihad, şehadet gibi yüce gayelerini bu örgütün söylem ve eylemleri üzerinden gerçekleştireceğine inandırılan gençlerdir. Bu 4 grubun ortak özelliği ehli sünnetin dengeli ve kuşatıcı yaklaşımıyla tanışamamış olmalarıdır. (s. 13-17) Deaş'ın beslendiği damar vehhabilik hareketidir. Vehhabilik parçacı ve yıkıcı bir harekettir. (s. 22) Deaş'a göre iman kalp ile tasdik, dil ile ikrar ve amellerin ifasından ibarettir. Bu üçünden birinin eksik olması kişiyi dinden çıkarır. Halbuki

ehli sünnete göre ameller imanın gereği ve tamamlayıcısıdır. (s. 26) Deaş siyasi açıdan düşman olduğu herkesi tekfir etmektedir. Bu da ümmetin birliğine zarar vermektedir, amaç şiddet ve terörü meşrulaştırmaktır. (s. 27) Deaş'ın kültürel mirası ve sanat eserlerinin tahrip etmesi, Müslüman toplumlara yönetilen ve batılı kaynaklarda yer verilen barbarlık iftirasının genç imanlara aşılanmasına neden olmaktadır. (s. 31) Deaş'ın canına kıydığı, zulmettiği insanlar müslümanlardır. (s. 34) Deaş, cihadı işkence ve zulüm ile özdeşleştirmiştir. (s. 38) Masum insanları öldürmek cihad değil cinayettir. (s. 43) Deaş ile mücadele etmek için ayetlerin geniş nedenine, hadislerin söyleniş hikmetine, dini metinlerin bütünlüğüne dikkat etmeli, 1400 yılı aşan İslam ilim geleneği içinde oluşmuş olan yorumlama usulleri göz ardı edilmemeli, tekfir edici dil kullanmaktan uzak durmalıdır. Dini bir anlayışı benimseyip sonra da onu hakikatin yegane temsilcisi olarak görmek taassuptur, tek doğruyu bulan tek kurtuluşa eren veya tek isabet eden bizim görüşümüzdür mantığı kişileri de grupları da felakete sürükler. (s. 44-47)

“Şiddeti ideolojik hedefleri için bir vasıta kabul eden gruplar, yaptıkları eylemlerle, İslam'ı ve Müslümanları karalamayı bir kazanç sektörüne dönüştüren uluslararası güç odaklarının değirmenine su taşımaktadırlar.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 120) “Mevcut radikal selefilik, tarihteki selefiliğin genleriyle oynanmış, başkalaşıma uğramış halidir. Ufku dardır, gelecek vizyonu yoktur, derinlikten yoksundur. Selefilik, dini hayatta bir daralmayı, katılığı ve statikliği ifade eder. Neoselefilik şiddet ve hiddetiyle nefret ve düşmanlık tohumları ekmektedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 124-125)

Tarikatlarda şirk sohbetleri başladığı; Şiilerde Ehli Sünnet'e karşı takiyyeyi bırakıp sahabelere hakaretten vaz geçtikleri an, ümmet coğrafyasında pek çok soru kendiliğinden düzelecektir bi-iznillah!

Müslüman olmak kolay mı?

Efendimiz döneminde iman edip “Müslüman olmakla keyifli, zevkli bir şey yapmıyorlardı. Emniyetli bir sürece de girmiş olmuyorlardı. Tersine mal ve can güvenliği açısından sıkıntılı, zahmetli, korkulu bir süreci tercih etmiş oluyorlardı.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 41) Zaten “İlk Müslümanlar da İslam’a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam’ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesillerdir.” (Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur’an eğitimi, I. Kur’an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu zorluk ülkeler ve rejimlere göre farklılık arz etsede hala aynen devam etmektedir. Thomas Carlyle: "Onun dini kolay bir din değil: Sıkı bir oruç, yıkanmalar, günde beş vakit namaz ve içkiden uzak durma; Bu din kolaylığından dolayı başarıya ulaşmadı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 534); "Kamil Müslüman, aynı anda hem gururlu, hem mütevazi olan insandır. Hem kusursuz bir efendi, hem de kusursuz bir hizmetçidir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 68); "İslam, kendine bağlananların kalbine kibirden uzak büyüklük hissini, gururdan temizlenmiş güven ruhuna aşılar. İslam, Müslümanlara yeryüzünün doğusundan batısına bütün insanların dertlerini ve problemlerini ortak olma mesuliyeti yükler. Her Müslüman'ın çevresinde olup bitenlerden kendini sorumlu tutması, her zaman ve her yerde hakkı ayakta tutmak ve batılı ortadan kaldırmak için cihadı kendine bir vazife telakki etmesi gerekiyor." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 19, 167)

“Müslüman olmak kolay değil ve sokaktaki adamın da işi değil. O Tefekkür ister, soyutlama gücü ister ve dünyayı hakikaten tanımak ister. Eğitimle çok yakın ilişkisi olduğu kanısındayım.” Alev Alatlı

Müslüman olunca ateist- kafirlere göre daha mı torpilli oluruz, Müslüman bir ailede doğunca cenneti garanti etmiş mi oluruz?

Müslüman olmak; sorumluluk sahibi olmak, yükümlülüklerini unutmamak, sadece dünyayı değil, ahireti de düşünerek hareket etmek, egoist olmamak, evrensel düşünmek, adalet, paylaşım ve ihlas ile hareket etmeyi gerektirir. “Müslümanlık Allah'a teslim olma dinidir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19)

Müslüman;

İnsanları soydaş; Müminleri kardeş kabul eder. (Hucurat, 13; Buhari, Zekat, 18;Nisa, 1; Müsned, 2/524; Ebû Dâvud, Edeb, 120, 5116; Hucurat, 10; Buhârî, Mezâlim, 3)

Vurdumduymaz, nemelazımcı olmaz (Hicr, 70; Müslim, iman, 74, Birr ve Sıla, 142; Ahmed b. Hanbel, 1,55; Hâkim, II, 15; Heysemî, VIII, 167) dünyanın neresinde olursa olsun, zalime karşıdır ve mazlumun yanındadır (Hud, 18, 113; Tevbe 14) zülmetmez; zülme de rıza göstermez (Müslim, Birr 56; Buhârî, Îmân 4-5, Rikâk 26; Müslim, Îmân 64-65; Ebû Dâvûd, Cihâd 2; Tirmizî, Kıyâmet 52, Îmân 12; Nesâî, Îmân 8, 9, 11; R.Salihîn:3/177, 1/238; Ramuz:13/13; Ramuz el-Ehadis:465/4; Araf, 44-45; Bakara:193; En’am, 47) Kul hakkına; insan haklarına önem verir (Nisa-2; Buhari, Büyu: 6/1020, Fethu’l-Bari 4/447; *İbni Mace 2/817; Albani Sahihu’l-Cami 1493* ; Buhâri, Tevhid 2, Edeb 27; Müslim, Fedail 66, Tirmizi, Birr 16) Zalimlerden ise uzak olur (Hud, 113) Hak olanı savunup kötülüklere engel olmaya çalışır, aksinin dünyada hem ahirette kaybetmek olduğunu bilir. (İsra, 72; Enfal, 71; Mâide, 2; Ali İmran, 110; Araf, 165; Müslim İman 20, I, 69; Nesâi, İman 17, VIII,11,112; Ebu Davud, Melahim 17, (4336); Tirmizi, Tefsir, Maide (8050); Tirmizî, Fiten, 9. IV, 468; İbnu Mace, Fiten 20) ama düşmanına bile yumuşak davranır. (Ali İmran, 159; Taha, 43-44);

İyiliği sadece konuşmaz (Bakara, 44; Saff, 2) hem iyilik yapar, hem kötülükten uzak durur (Ali İmran, 104, 114; Tevbe, 71; Hac, 41; Nisâ, 36; Lokman, 17, Asr, 2-3) hem de yaptığı bu iyiliği gizli yapar (Bakara, 271) verdiklerini sevdiği şeylerden verir (Ali İmran, 92; Bakara, 267) karşılık beklemeden verir (Bakara, 272) Darlıkta da bollukta da infak ederler (Ali İmran, 133) ve asla yaptığı iyiliği reklam için ifşa edip başa kakmazlar (Bakara, 264-265) Sadece iyilik yolunda yarışıp (Bakara, 148; Maide, 2) kötülüğe ise asla yönelmez (Hud, 116) hatta o kötülüklere yaklaşmazlar bile! (Buhari, İman, 39; Müslim Müsakat, 109) Helal ve temiz olan şeylerden yerler. (Bakara,168) Mümin iman edince iyilik yapmaya başlar, bunu çevresine de tavsiye eder ve gerektiğinde bu konuda karşılaştığı zorluklardan yılmayıp, sabreder! (Asr, 1-3)

Şahitlikten kaçınmaz (Bakara, 283) Yalan şahitlik yapmaz (Furkan, 72; Buharî, Şehadet , 10; Müslim, İman , 143) ve bu şahitlik kendi, ana babası ve yakınları aleyhlerine de olsa, Allah için şahit olarak adaleti gözetir ki muhatabı ister; zengin, ister fakir olsun değişmez (Nisa, 135; Enam, 152; Maide, 8) O Müslüman daimi adildir (Enam, 15; Nâhl, 90; Miade, 18; Nisâ, 58) dosdoğru olur; hak yoldan sapmaz (Şura, 15) alacağını erteler veya bağışlar (Bakara, 280) faize bulaşmaz (Bakara, 275) Af edicidir (Şura, 40-43 ; Ali İmran,135,159; Nur, 22) hataları bağışlar (Maide, 45; Araf, 199) Kızdıkları zaman öfkelerini yenerler (Ali İmran, 133) ve kötülüğe bile iyilikle karşılık verir (Fussilat, 34; Rad, 22);

Kendi kötü olursa başına kötülük geleceğini bilir (Rad,11) Kibir, gösteriş yapmaz (Furkan, 63; Nahl, 23, 29; Maun, 6) Hem dünya hem ahiret dengeye yaşar (Kasas, 77) Dünyaya meyletmez, ahireti daimi hatırlar ama dünyadaki rızkını da unutmaz (Hadîd, 20 ;Kasas, 60, 77; İsra, 18-19; Bakara, 201; Nahl, 96; Ali İmrân, 14-198; Ra'd,

26; A'la, 16-17) Ne cimri ne müsriftir (İsra, 29) Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yaparlar. (En'am, 52) Sadece farz olan iyilikleri yapmaz ayrıca da mallarından iyilik için verir (Tevbe, 103);

Her zaman okur, kendini geliştirir; iki günü eşit geçirmez (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, 162) Yalan, dedikodu, kıskançlıktan, zandan uzak olur (Müminun, 8 Hac, 30; Zümer, 32; Buhari, Edeb, 69; Hucurat, 12; Müslim, 4/2001; Tirmizi, 4/239;Ebu Davud, Edep, 44; İbn-i Mâce, Zühd,22; Müslim, Birr, 28-34; Ebu Dâvud, Edeb 52) Zina etmez; hatta göz ile bile harama bakmaz (Müminun, 5; İsra, 30-32; Nur 31; Müslim, 4801, Müslim, Kader 20; Tirmizi, Edeb 28,35, (2787); Ebu Davud, Tereccül 7, (4174, 4175); Nesai, Zinet 35, 8/ 153); Buhari, İstizan 12; Hâkim, Müstedrek, 4/314; Münzirî, et-Tergib ve't-Terhîb, III, 63) Adam öldürmek (Mâide, 27, 28, 29); hırsızlılık yapmak, yağmalamaktan uzak durur (Yûsuf, 75) İsraf etmez (Araf, 31) Gıybet - Arkadan doğru bile olsa konuşma- yapmaz (Hucurat, 12; Tirmizî, Birr, 23; Dârimî, Rikat, 6; Mâlik, Muvatta, Kelâm,10; Ahmed b. Hanbel, II, 384, 386) Harama gözle bile olsa bakmaz (Nur, /30-31; Buhârî, İsti'zân 12; Müslim, Kader 20; Hakim, Müstedrek, 4/314; Münzirî, et-Tergib ve't-Terhîb, III, 63) Emaneti korurlar, sözlerinde durur, insanlara yardım eder, (Bakara, 177) bilir ki O Allah her şeyi görür (Hucurat, 18)

"Mükemmellik her zaman ulaşılmak istenen bir hedeftir. Bunun gibi hiçbir zaman Medine modeline ulaşamayabiliriz; ancak her zaman onun için mücadele edeceğiz ve bu da mükemmel bir hedeftir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 56)

Ahir zamanda Müslüman olmak!

Değil Zinaya yaklaşmak, vücudunu teşhir etmeyi marifet sayan teşhirci sapıklardan gözünü koruyacak, gerektiğinde paranın değerini korumak için bile olsa, borsa, dolar, faiz oyunlarından uzak duracak, yasal vergisini verirken zekatını aksatmayacak, herkesin sadece maddi ve dünyevi yaşam içinde materyalist bkış açısına sahip olduğu bir yerde, ahiret odaklı yaşamaya çalışacak, değil iftira, gıybetin gırla gittiği yerde dedikodu bile yapmayacak, küfürlü ve argonun normalleştiği ortamlarda güzel konuşacak, faşizmin kol gezdiği dünyada önce ümmeti sonra da insanlığı düşünecek, ahlaksızlık ve şirkin her türlüsünün bombardımanı yapılan medyada hakikatı savunmaya devam edecek, herhangi bir Müslüman görünümlünün yaptığı tüm hatalardan sorumlu tutulacak, menfaati değil hakkı üstün tutacak, adil, muvahhit, emin olacak.

İslam'da bilim ve medeniyet (Kitap Özeti)

'Mezopotamya'nın Yunan'ı etkilediği son derece açıktır. Yunan mucizesini Mezopotamya'ya borçludur.' (Gerald Messadie, Şeytanın Genel Tarihi, s. 176)

İlim tüm insanlığın ortak mirasıdır, İslam'ın kendine has, özel medeniyetini oluşturmada kullanılan araçlardan biri de Yunan-Helenistik bilimidir. İslam bu bilimi almış, korumuş, birçok alanda geliştirmiş ve kendine has bir medeniyet oluşturmuştur.

Önsöz

Şimdiye kadar İslamî kültür, hep antik medeniyetle bizim ortaçağımız arasında zorunlu bir geçiş dönemi olarak sunuldu. Hatta tarihi misyonunun başarısı bile Greklerin eserleri ve teknikleri üzerinde yükselmesine bağlandı. Bu ise bir bakıma büyük bir medeniyeti batı tarihinin hizmetinde bir unsura dönüştürmektir. Nasr'ın başarısı, Grek mirasının bağımsız bir düşüncenin gelişiminde sadece bir safhayı oluşturduğunu ikna edici bir biçimde ortaya koymasıdır. (s. 8) Biruni, Razi, İ. Heysem, Battani, İ. Rüşd gibi şahsiyetler bizim ortaçağ kültürümüzün bir adım önündeydiler. (s. 11) 'Bilimi yok edenler gerçekte dinin altını oyarlar.' (El- Hazin); İslam'ın çöken dünyevi sistemi yerini şahsi mistik deneyimin (tasavvuf) görünmez, gizli ve kuşatıcı varlığı aldı. (Giorgio De Santillana) (s. 16)

Giriş

İslam'ın ilkeleri: Müslüman için tarih, İslam'ın zamana bağlı olmayan ilkelerini hiçbir şekilde etkilemez. İslam medeniyetinin simgesi kararlılığı, oturmuşluğu ile İslam'ın değişmez ve sarsılmaz niteliğini simgeleyen Kabe'dir. İslami vahiy, daha önceki medeniyetlerin mirasına kendi dehasını katarak ürünleri bütünüyle İslami nitelikte bir medeniyet kurar kurmaz değişme ve intibak üzerindeki ilgi dağıldı; buna karşılık, sanatlarda ve ilimlerde bir kararlılık, bir billurlaşma ortaya çıktı. Bu kararlılık, söz konusu sanatların ve ilimlerin kaynağını oluşturan ilkelerin değişmezliğine, sarsılmazlığına dayanıyordu. (s. 17) İslam'da sanatlar ve ilimler, vahyin özü olan vahdet düşüncesine dayanır. Aynı şekilde İslami denilebilecek ilimlerde tabiattaki vahdeti (tek kaynaktan yaratılmayı) sergiler. İslam vahyi, aslın, özün ihyası, yeniden hayatla buluşmasıdır. (s. 18) İslam'ın üç anlam basamağı vardır: Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler. İkincisi, kendi iradesiyle vahyin şeriatına uyan insanlar müslim'dir. Son basamak ise katıksız bilgi ve kavrayış basamağı arifler (Derin kavrayış sahipleri) makamıdır. (s. 19) İslam düşüncesinin birçok öğesi daha önceki geleneklerden tevarüs edilmiştir ve İslam bu geleneklerdeki hakikatlerin inkârcısı değil mirasçısıdır**.** İslam eskiden gelen bu ilmi mirasa tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti kazandırarak Atina ve İskenderiye'de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. (s. 22) İslam ilmi ancak marifet ile sımsıkı bağlı olursa soylu bir özellik kazanacağını ısrarla belirtir. (s. 24) Müslüman ilmi üç yönlü öğrenir: Şeriat (Kuran'dır; ictihadla açıklanmıştır); tarikat ve hakikat. Şeriat bir dairenin çemberi, tarikat yarıçapı, hakikat ise merkezidir.

Hristiyanlığın Roma'da kuruluşunun üzerinden 200 yıl geçtikten sonra (MS 313) bile batı hala müthiş bir barbarlık içinde yüzüyordu. Buna karşılık Hz Muhammed'den 200 yıl sonra Halife Harun Reşid döneminde İslam dünyası kültür bakımından çok hareketli idi. (s. 25) İslam medeniyetindeki perspektifler: İslam yaklaşık yüz yılda Ortadoğu'dan Kuzey Afrika'ya ve ispanya'ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir. İslami vahyin özgüveni, birçok kaynaktan düşünceler özümsemesini kolaylaştırmıştır. Grek, Kaldeliler, Hintliler, İranlılar ve Çinlilerden alınan ilimler yeni bir bütünlüğe kavuşmuşlardır. Bu yeni yapı yüzyıllar içinde geliştirilmiş ve vahiyden kaynaklanan temel yapıya eklenerek İslam medeniyetinin bir parçası olmuştur. (s. 27, 37) Huneyn ibn İshak ve Sabit ibn Kurra'nın başını çektiği mütercimlerin yaptığı tercümelerdeki düşünceler içinde Kuran ruhuna uyanlar ayıklanıp seçilmiş ve İslam medeniyetinin parçaları olmuştur. (s. 29) Ömer Hayyam, Risale-i Vücud (Tahran Milli Kütüphanesi, Beyâzi yazması) adlı eserinde ilim peşinde koşanları dörde ayırır: "Kelamcılar, Filozoflar, İsmaililer (Kendi zamanında meşhur olan batini bir şii bir grup) ve Sufiler. Sufiler, akılı gereksiz şişkinliklerden kurtarıp arıtırlar. Yolların en iyisi sufiliktir. Allah âşıklarının rehberi ilhamdır. Onların akılla bir ilgileri yoktur. Akılla alışverişi kesmişlerdir." der. (s. 31) Hayyam kendini sadık bir pisagoryan ve sufi olarak tanımlamaktadır. (s. 32, 35, 53) Batı dünyasında çoğunluğun gözünde bilim, teknoloji ve teknolojinin uygulamaları demektir. Buna karşılık İslam'ın anladığı ilim, ona değer verenleri

manevi anlamda olgunlaşmasına ve huzura kavuşmasına yarayacak bilgidir. Bu nedenle sonuçları içe dönüktür. Bu ilmi anlayıp değerlendirmek ancak kendi hedefleri ve kendi bakış açısı içinde mümkündür. (s. 38) İslam biliminin evrensel şahsiyetleri: Tıpkı gövdesi hikmet olan bir ağacın dalları gibi Müslüman bilge kişi, bütün ilimleri aynı temel ilkelerin değişik uygulamaları olarak öğretmek suretiyle, öğrencilerinin zihnine ilimlerin birliği düşüncesini daha baştan güzelce yerleştirir. (s. 39) Cabir İbn hayan, el-Kindi, İbn İshak, Sabit İbn Kurra, el-harezmi,er-razi, Farabi, el- Mesudi, İbn Sina,İbn'ul-Heysem,el-Biruni, el-Mecriti, el-Gazzali,el-Hayyam, İbn Rüşd, N. Tusi, eş-Şirazi, İbn Haldun,el-Amili gibi alimlerin bilgileri kitapta tek tek verilir. (s. 40-58) Eğitim sisteminin temelleri ve eğitim kurumları: Medrese; Üniversiteler: Özellikle Harun Reşid ve Me'mun dönemlerindeki felsefe, tabiat ve matematik ilimleriyle uğraşma nedenini sadece yöneticilerin kişisel merakları ile açıklayamayız. Asıl sebep İslam inanç ilkelerini mantıki delillere dayandırmak ve hak olduğunu ispat etmek amacı idi. (s. 70) Bu dönemlerde Daru'l-Hikme, Bağdat, Kudüs, Kuzey Afrika, Semerkand, Ezher, Granada medreseleri gibi ilim merkezleri kuruldu. Bu merkezlerin bazılarında bir milyondan fazla kitap bulunmakta idi. (s. 71) Eğitim parasızdı. Öğrenci hocasını seçerdi. Buralarda sadece bilgi değil, ruhta elden ele geçirilmekte idi. (s. 73) Farabi, Tahsilü's-Saade (mutluluğu elde etme) adlı eserinde: "İşe önce sayılarla (yani aritmetikle) başla, sonra büyüklere (hacimlere, geometriye) ondan sonra da özünde sayı ve büyüklük olan (optik gök küreleri ve hareket eden büyüklükler) bütün diğer şeylere, müziğe, ağırlıklar ilmine, mekaniğe geçilir." (Al-Farabi's Philosophy of Plato and Aristotle, s. 19) der. (s. 74) İlk rasathane 288 tarihinde Bağdat'ta kurulmuştur. (s. 79) Tıbbın teorik tarafı cami ve medreselerde, pratik tarafı hastanelerde öğretiliyordu. İlk hastane, 707 yılında Şam'da kurulmuştur. Öğrenci cami, medrese ve hastane eğitimini tamamladıktan sonra günümüzdeki adı ile bir tez yazarak eğitimini tamamlar, tezi kabul edilirse icazet diploması alırdı. (s. 88)

Kozmoloji, coğrafya ve tabiat tarihi: İslam kozmolojisi Kuranî kaynaklardan çıkartılan bir ilme dayanır. (s. 96) Biruni, jeodezi (yer ölçümü) biliminin kurucusu sayılır. (s. 98) İslam tabiat tarihçilerinin çoğu, Allah'ın ayetlerini incelemek için bu ilme yönelmişlerdir. (s. 110)

Fizik: Minerallerin özgül ağırlığını Biruni bulmuştur. (s. 130) İbnü'l-Heysem, en büyük optik bilginlerindendir ve ortaçağın en büyük fizikçisi kabul edilir. (s. 131) İbni Sina ve el-Biruni arasındaki yazışmalardan: "İnancımıza göre gökler eliptik ya da mercimek biçimlidir." (Dekhoda, Ali Ekber, Biruni (Tehran: İntişarat-ı İdareh-i Küll-i Nagerish. BVezarat-ı Ferhang, 29 vd.) el-Hazani, denge biliminin kurucusudur. (s. 144)

Matematik: İslami açıdan matematik çokluk içindeki birliğin, tevhidin ifade aracıdır. Sayılar ilmi bir olanı anlatan bir dildir. (s. 152) Müslüman astronomlar birçok gözlemler yaptılar ve sonuçlarını, eskilerden daha kapsamlı olan ve modern zamana kadar kullanılan ziçlerde (astronomik çizgiler) topladılar. (s. 153) Cebiri Hint kökeninden alıp Grek yöntemleri ile geliştirmişlerdir. Cebir İslam dünyasında olgunluğa erişmiştir. Logaritma kelimesinin kaynağı da bir Müslüman olan Harezmi'nin 'Liber Algorismi' adlı kitabıdır. (s. 154) Müslümanlar sayı ilmini Yunanlılarca bilinenin ötesine yaydılar, yeni yöntemler buldular, geliştirip sistematize ettiler. N. et-Tusi, Astronomiyi bağımsız bir bilim haline getirdi. (s. 158)

Astronomi: Astronomide Müslümanlar daha çok Batlamyus geleneğini sürdürmüşlerdir. Cabir ibn Eflah (s. 179) ve Nasireddin Tusi (s. 180) ise Batlamyus'u eleştirmişlerdir. Battani, ekliptik eğikliğin 23 derece 35 saniye olduğunu hesaplamıştır. 'Yıldızlar ilmine dair' adlı eseri Rönesansa kadar astronomide temel eserlerden biri olarak okutulmuştur. (s. 177) İbnû'ş-Şatır'ın ay sistemi, kopernik'in 200 yıl sonra sunduğu ay sisteminin aynısıdır. Kopernik astronomisinde yeni olarak sunulan şeyler temelde Tusi ve öğrencilerinin okulunda mevcuttu! Biruni dünyanın

güneşin etrafında döndüğünü biliyordu hatta gezegenlerin dairesel değil elips biçiminde hareket ettiğini açıklamıştı. (s. 181)

Tıp: 17. yüzyıla kadar Müslüman hekimler batılı isimlerle Avrupa'da okutulmuştur. (s. 191) İbni Sina'nın 'Kanun fi't-Tıp' adlı eseri için, Nizam-Arudi, "Eğer Hipokrat ve Galen yaşıyor olsalardı, muhakkak ki, bu kitaba atıfta bulunurlardı." (Çehar makale, s. 79-80) demektedir. Bu eser 19. Yüzyıl başlarına kadar tıbbi otoritesini korumuştur. (Amber Haque (2004); "Psychology from Islamic Perspective: Contributions of Early Muslim Scholars and Challenges to Contemporary Muslim Psychologists", Journal of Religion and Health 43(4); p. 357-377 [375])

Felsefe: el-Kindi, Farabi, İbni Sina, İbni Rüşd akla gelen ilk Müslüman filozoflardır. İslam felsefesinde iki ekol öne çıkmıştır. (s. 293) Kindi ve Farabi kemale İbni Sina ile ulaştı. (s. 296) Meşşailer (Akılcı, Aristocular) : Aristo'nun kıyas metoduna önem vererek gerçeğe ulaşmada akıl prensiplerini kullanma yöntemini benimsemişlerdir. İşrakiler (Aydınlanmacılar): İslami Platonik ve Farisi öğretilerin etkisiyle hakikate aklı da kullanarak sezgi ve işrak yoluyla ulaşmayı benimserler. (s. 294) Akılcı filozoflar Gazali'nin cerhi -eleştirileri ile- nüfuzlarını yitirmişlerdir. İbni Sina ve Nasıruddin et-Tusi ya Şii'dirler ya da Şia'dan gelen bir temele dayanırlar. (s. 295) Şia fizik alemini manevi hakikatlerin yansıdığı bir ayna olarak görürken sufi ile aynı çizgide düşünür. (s. 296) Eşari kelamcılığının yayılması İslam dünyasında akılcılığın tesirini azalttı ve tasavvufun yardımıyla gücünü büyük oranda ortadan kaldırdı. (s. 303) Gazali, İslam dünyasında Aristoculuğu İslam'ın deruni hayatından kovdu. (s. 304) Gazali'nin el Munkız mine'd-delal adlı eserinden: Aristo, küfür ve sapıklık sayılan bazı fikirleri almaktan kurtulamadı. Bu sebeple hem bu filozofları ve hem de İbni Sina ve Farabi ve başkaları gibi onlara uyan İslam filozoflarını tekfir etmek gerekir. Filozoflar hakkında iyi zannı sebebiyle doğru yoldan çıkan ne kadar adam gördüm. (s. 306) İslam'a bağlı ama cahil kimseler felsefe ile irtibatlı her ilmi reddederek dinin savunulabileceğini zanneder. Hatta onların söylediklerinin vahye aykırı olduğunu varsayarak güneş ve ay tutulması hakkındaki görüşlerini kabul etmezler. Felsefeyi derinlemesine bilen bir kimse bu hücumları işittiğinde o kendi delillerinde şüpheye düşmez, tersine İslam'ın cehalet ve kesin delilleri inkar etme üzerine kurulduğuna inanarak, felsefeye karşı sevgisi ve İslam'a karşı da nefreti artar. Bu ilimlere karşı çıkarak İslam'a yardım edeceğini sanan kimse dine karşı büyük bir cinayet işlemiştir. Halbuki dinin olumlu ve olumsuz anlamda bu ilimlere herhangi bir müdahalesi olmadığı gibi, bu ilimlerin de dinî meselelere müdahalesi yoktur. (s. 307) Mantık ilminde de aynı şey söz konusudur. Bu ilme karşı çıkılacak olursa bu, mantıkçıların, dini korumanın bu tür karşı çıkışlara bağlı olduğunu sanan kimsenin aklından hatta dininden şüphe etmelerinden başka bir şey sağlamaz. (s. 308) İbni Rüşt, Gazali'ye karşı çıktı. O Endülüs felsefesine anti-Gazali'ci bir anlayışı soktu. (s. 309) İbni Rüşd batıda dine karşı ve şeytanın havarisi olarak tanıtılmıştır. Halbuki o akıl ve vahyin gerçeğe ulaşmada kaynak olduklarını ve aynı hedefe götürdüklerine inanırdı. (s. 314) Sühreverdi'nin, batinî öğretileri açıkça ifade etmesi ve özellikle Zerdüştlük kaynaklarından alınan sembolizme dayanması, bunun yanında fakihlerle ilgili sert ve sözünü sakınmayan eleştirileri hapsedilmesine neden oldu. Hikmetul işrak adlı eseri mantıkla başlar ve vecd ile son bulur. (s. 326-327) Three Treaties on Mysticism (s. 30-38) adlı eserinde tevhidi beş mertebeye ayırır: Allah'tan başka ilah yoktur; Ondan başka o yoktur; bütün O-luklar ondandır; Senden başka sen yoktur; son mertebe, bir kimse sen diye hitap ettiğinde onu kendinden ayırır ve ikilik iddia eder, ikilik ise birlik aleminden çok uzaktır. (s. 332) Benzer iddiaları (Klasik vahdeti vücud anlayışı!) Molla sadra ve İbni Arabi'de dile getirmiştir. (s. 333)

İrfani gelenek

İslam dünyasında bilginin en yüksek biçimi, hiçbir zaman tek bir bilim ya da istidlal düzeyinde kalan bir scientia haline gelmemiş, aksine her zaman için velilerin hikmeti ya da nihai anlamı

marifete tekabül eden bir sapientia olarak kalmıştır. Felsefe gerçekte, manevi erdemleri elde etmeye matuf hal ve hareketleri vasıtasıyla marifetin bütünlüğünü tamamlayan bir unsur idi: Fakat sonraları salt teorik bilgilerle sınırlı hale geldi. Manevi tekamülden tamamen soyutlandı ve aklın (intellect) sınır edilmesi suretiyle, beşeri akla indirgendi. Bilginin en yüksek biçimi kabul edilen marifettir. (Allah'a yakın olma, onu bilme) vahdeti vücutcular lailahe illellah kavramını 'Vücudu mahz'dan başka varlık yoktur' diye anlarlar. (s. 339) Vahdeti vücud öğretisi ilk defa, Endülüs'te doğup Şam'da ölen ibni Arabi tarafından formüle edilmiştir. (s. 342) İbni Arabi, Kuran dışında Hermetik ve Pisagoryen unsurları da kullanmıştır. (s. 343) Abdülkerim el-Cilî, İnsanı kamil adlı eserinde: İnsanı kamil, tüm varlığın etrafında deveran edip durduğu kutuptur. Mevcudat var oldukça o tektir. Fakat o farklı biçimlerde görünür. (II/s. 48) der. Sufi için Alem Allah değildir, fakat ondan başka bir şeyde değildir. İnsanı kamil, Muhammed'in nurudur. İnsanı kamil Allah'ın aynasıdır. Allah esma ve sıfatlarını sadece insanı kamilde görmeyi dilemiştir. (II/ s. 50) Yazar daha sonraki bölümde ehli sünnetin genel olarak kabul görmeyen 'Sudur-vahdeti vücud-panteizm' fikirleri sıralar ve bilgi verir. (s. 335-351)

Ey Allah'ım, bizi boş işlerle uğraşmaktan sakındır ve bize eşyayı olduğu gibi göster. Gözlerimizi cehalet perdesinden kurtar ve bize eşyanın mahiyetini göster. (Molla Câmi, Levaih, s. 2)

Seyyit Hüseyin Nasr, İslam'da bilim ve medeniyet

Müslüman bilim öncüleri

973 doğumlu "Biruni 27 yaşındayken 18 yaşındaki İbn-i Sina ile yazılı bir münakaşaya giriyor. Konu nedir biliyor musunuz? 'Işığın sürati ölçüsüz müdür yani la mütenahi midir, yoksa ölçülebilir mi? Yani zamanla ölçülebilir mi?' Ne müthiş bir şey değil mi? Böyle bir şey bugünün Türkiyesi'nde bile olmaz." (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 79)

Ebu Yusuf El Kindi Einstein'dan 1100 yil önce rölativite (izafiyet - görecelik) teorisini ortaya atmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayrakdar, "Kindî ve Einstein'e Göre Rölativite (Bağıllık) ve Benzerlikleri", Bilim ve Teknik, sayı: 153, s. XIII/10-11)

El-Biruni, Fizikçi Isaac Newton, Evangelista Torricelli, bilim insanı Nicolaus Copernicus ve matematikçi Galileo gibi filozoflara ilham kaynağı olmuş ve *Galileo*'den 600 yıl önce dünyanın döndüğünü keşfetmiştir. (AA, 13.12.2018)

Hazini, Yer çekimini Newton'dan 500 yıl önce keşfetmiştir. (Abdulhakim Koçin, Bilim Teknik, Çağı aşanlar, 25, Sayı 290, s. 48)

İstanbul'da Lâgarî Hasan Çelebi ilk insanlı roketi icat etti. (https://tr.wikipedia.org/wiki/L%C3%A2gar%C3%AE_Hasan_%C3%87elebi) Wright kardeşlerden 238 yıl önce roketle 2.5 km yol katetti.

Uygarlık, eski Yunan/Grek mucizesi mi?

"Avrupa merkezli anlayışa göre, bilimin temeli eski Yunan'da atıldı ve 16'ncı yüzyıldan sonra Avrupa'da doruğa çıktı. Hayır, bu Batı'nın Doğu'yu dikkate almayan -bilim dışı- hurafesidir. Batı uygarlığının temelinde nasıl eski Yunan varsa Doğu da vardır. Örneğin İslam'ın uygarlığa katkıları görmezlikten gelinerek tarih yazılabilirmi? Bağdat, Endülüs, Sicilya, Şam, Semerkand, Horasan, Kahire, Herat gibi İslam'ın bilim merkezleri inkâr edilebilir mi? Bilimsel ve teknolojik birçok buluş, keşif buradan Batı'ya gitmemiş midir? El Kindi (801?-866?), Razi (865-925), Farabi (870-950), İbn-i Sina (980-1037), Ömer Hayyam (1048-1131), İbn-i Rüşd (1126-1198), Nasreddin Tusi (1201-1274) ve yüzlerce Müslüman düşün adamı/filozof nasıl görmemezlikten gelinebilir? Batılılar, Eflatun'u bile Müslümanlardan öğrenmediler mi? Eski Yunan bilimini yeniden düşünen ve ona özgün katkılar yapan Müslüman âlimler yok sayılabilir mi? Rönesans ortalarına kadar Avrupa'da yazılmış bütün aritmetik kitaplarının kaynağı Harezmi'nin (780-850) "Hesab-ı Hindi"si değil mi? Ondalık kesirler sistemini Gıyaseddin Cemşid'den (1380-1437) öğrenmediler mi? Trigonometriyi bütün esaslarıyla Ebu'l Vefa Buzcani (940-998) yeniden kurmadı mı? Matematikte devrim yaratan "sıfır"ı 976'da Muhammed bin Ahmed keşfetmedi mi? Örnekler bu sayfaya sığmaz. Batı, simyadan bilimsel kimyaya geçilmesini Müslümanlara borçludur. Biz hâlâ tartışmasını yapıyoruz; "alkool" sözcüğü bile Doğu'dan Batı dillerine geçti. Sadece bir tek sözcük değil dillerine geçen; kimya, cebir, ziraat, botanik, narenç, zafran, suda, kutun, nilüfer, şerap ve yüzlercesi. Potasyum, aminoasit, sodyum, nitrat ve cıvanın üretimini kim buldu? Çeliğe ilk su veren Müslümanlar değil miydi? Katarakt, çiçek ve kızamık hastalığını ilk kez Müslüman âlimlerden okudular; cerrahi müdahalelerde uyuşturucu kullanmayı, yüksek ateşi soğuk su banyosuyla düşürmeyi, damardan kan akıtma gibi tedavi yöntemlerini Müslüman tıp adamlarından öğrendiler. Bugün sıklıkla dile getirilen, "insan bedeninin doğal iyileştirici yeteneğini" ilk keşfedenler de Müslüman tıp adamları değil miydi? İçi delik iğneyi 1256'da Al Mahusen'in bulduğu gerçeği reddedilebilir mi? Şam'da 1298'de ölen İbn-i Al Nafis, Portekizli Servet'e atfedilen kan dolaşımı sistemini ondan 300 yıl önce keşfetti. Modern sosyolojinin kuruluş yolunu İbn-i Haldun açmamış mıdır? Kâğıt daha Avrupa'ya girmeden Semerkand'da kâğıt fabrikası vardı. Yazıyorlar, matbaayı Gutenberg bulmuş! Matbaayı Çinliler buldu, Türkler aracılığıyla Araplara geçtikten sonra Avrupa'ya gitti. Gutenberg sadece harfleri ayrı ayrı oymayı başardı! Güya pusulayı da G. d'Amalfi icat etmişti. Pusula da aynen matbaanın izlediği seyirle Batı'ya ulaştı. Taberi'siz (839-922), Mesudi'siz (ö 956), İbn-i Miskeyf'siz (ö 1030) tarih yazılırsa ancak bu kadar yazılabiliyor demek ki! Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi'ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açıldı. Dante'nin "İlahi Komedya"sı üzerinde Muhiddin Arabi'nin etkisi yadsınabilir mi? "Binbir Gece Masalları"nın Batılı yazarlar üzerindeki etkisinden bahsetmeye gerek var mı? Çok övündükleri klasik müziğin sol anahtarı ve beş hatlı notayı bile ilk Müslümanlar kullandı. Doğru dürüst su kanalları bile yapamıyorlardı; tarım tekniklerini El Avam'ın "Kitab-ül-hulase"den okuduklarını bilmiyor muyuz? Kristof Kolomb'un 1498'de Haiti'den yazdığı mektuba göre, Amerika'nın keşfi İbn-i Rüşd'ün kaydettiği bilgiler sayesinde gerçekleşti. Uluğ Bey'in hazırladığı dünya haritasının kâşif kaptanlara rehberlik ettiğini bilmeyen mi var? (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010)

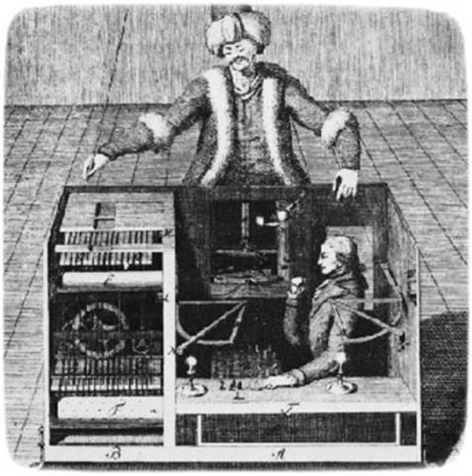

Önce Onlar Bulmuştu

Dünyanın üzerine bir güneş gibi doğan İslâmiyet, ilim öğrenmeyi teşvik ederek Müslümanların her bakımdan örnek alınabilecek bir medeniyet kurmalarını sağlamıştır. Kur'ân-ı Kerîm'in ve Peygamber Efendimiz'in (sas) teşvikleriyle, M.S. 800–1500 yılları arasında İslâm dünyasında, her konuda olduğu gibi, ilmî çalışmalarda da önemli ilerlemeler olmuş; birçok Batılı araştırmacı, İslâm dünyasının önemli ilim merkezlerine gelerek Müslüman âlimlerden ilim öğrenmiştir. Müslüman ilim adamlarının eserlerinden yaptıkları çevirilerle, kendi ülkelerinde mucit olarak meşhur olmuş çok sayıda Batılı araştırmacı vardır. Batı'nın meseleye taraflı yaklaşması, ülkemizde de bazı kesimlerin bu gerçeği kasıtlı olarak örtmeye çalışması neticesi maalesef Müslüman ilim adamları tarafından yapılan keşif ve ortaya konan icatlar Batılılara mal edilmiştir. Bütün bunlardan sonra da, "İslâm terakkiye mânidir." gibi yaftalarla Müslümanlar tesir altına alınmak istenmiştir. Aşağıdaki misâllerden de anlaşılacağı gibi birçok icat ve keşfin temelinde Müslüman ilim adamları vardır.

Uçak. İnsanoğlunun kuşlar gibi uçma hayalinin, ilk olarak 1903 yılında Wright Kardeşler tarafından gerçekleştirildiği bilinir. Hâlbuki ilk uçuş denemeleri 880 yılında, Endülüslü Müslüman âlim İbn-i Firnas tarafından geçekleştirilmiştir. Plânörlere benzeyen bir âletin üzerine kuş tüyleri ve kumaş geçiren İbn-i Firnas, bununla bir müddet havada kalmayı başarmıştır. İbn-i Firnas'ın bu faaliyeti, Batılı tarihçilerden Prof. Dr. Philip Hitti ve Dr. Sigrid Hunke tarafından ilk uçuş denemesi, kullandığı âlet de ilk uçak modeli olarak kabul edilir. (Mitti, F., Siyasî ve Kültürel İslâm Tarihi, Çeviren Salih Tug. Boğaziçi yay., İstanbul, 1981; O. Turan, Selçuklular Tarihi ve Türk-İslâm Medeniyeti)

Buharlı otomatik sistemler. Çeşitli kaynaklarda, buharlı otomatik sistemlerin ilk örneklerinin 1780 yılında İskoçyalı mühendis James Watt (1736–1819) tarafından icat edildiği belirtilir. Hâlbuki James Watt'tan 600 yıl öne yaşamış olan El-Cezeri'nin bir eserinde, buharlı otomatik sisteme benzer bir regülâtörden bahsedilmekte ve bu regülâtörün detaylı resmi yer almaktadır. El-Cezeri bu sistemde, buhar veya petrolle çalışan motorlu taşıtların vazgeçilmez elemanı olan supap tekniğini de ilk olarak kullanmıştır. ("Modern Bilimin Müslüman Öncüleri", www.mercek.org, El-Cezeri, "Kitab fi Ma'rifet'il Hiyali'l Hendesiye", edited by Ahmed El Hasan, sf 394–395, Halep, 1979)

İlk denizaltı. Su altında ilerleyebilen bir vasıta yapma fikri, ilk olarak Leonardo da Vinci (1412–1519) tarafından ortaya atılmıştır. 1620'de Hollandalı fizikçi Drebbel'in ve 1653'te Fransız fizikçi François de Son'un bu konuda yaptıkları çalışmalardan bir netice alınamamıştır. Günümüzde ilk denizaltının 1776 yılında Amerikalı bilim adamı David Bushnell tarafından yapıldığı bilinmektedir. Hâlbuki İbrahim Efendi, 1719 yılında şehzadelerin sünnet düğününde

eğlence maksatlı kullanılmak üzere, insan taşıyabilen ve bir saatten fazla su altında kalabilen, çelikten bir denizaltı yapmıştır. (Şaban Döven, "Müslüman İlim Öncüleri", Yani Asya neşriyat, İstanbul, 2004)

Dünyanın yuvarlaklığı ve kendi etrafında dönmesi. Kâinat kitabını, Kur'ân-ı Kerim'in ışığında okuyan El-Biruni (973–1048), Dünya'nın yuvarlak oluşuna ve kendi etrafında döndüğüne dâir ilmî hesaplamalarını Kopernik'ten 500 yıl önce bilim dünyasına sunmuştur. Ne yazık ki, gençliğimize Kopernik anlatılmasına rağmen, El-Biruni'den hiç bahsedilmemektedir. ("Modern Bilimin Müslüman Öncüleri", www.mercek.org; Şaban Döven, "Müslüman İlim Öncüleri", Yani Asya neşriyat, İstanbul, 2004; İslâm Dünyasının Mucitleri" Focus, Sayı:2005/01-112414 Ocak 2005)

Kan dolaşımı. 16. yüzyılda yaşamış olan Micheal Servitus'ün kan dolaşımını ilk keşfeden kişi olduğu kanaati günümüzde yaygındır. Hâlbuki ondan 300 yıl önce yaşamış Müslüman tıp âlimi İbnü'n-Nefis (1208–1288), eserinde damar sistemini ve kalbin bölümlerini detaylı olarak çizmekte; büyük ve küçük kan dolaşımını ayrı ayrı anlatmaktadır. (Ibnü'n-Nefis, Serhül Kanun Sam, s. 108, 1934; Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, "İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi", Türkiye Diyanet Vakfı Yayınlar, Ankara, 2000)

İlk anestezi. İlk olarak 1850 yılında Junken tarafından yapıldığı zannedilen anestezi, Müslüman ilim adamı Sâbit bin Kurra (835–902) tarafından keşfedilmiş ve kullanılmıştır. Harran'da doğan Sâbit Bin Kurra, Bağdat'ta, tıpla birlikte matematik, astronomi ve mekanik sahalarında da önemli çalışmalar yapmıştır. (Prof. Dr. Mehmet Bayraktar, "İslam'da Bilim ve Teknoloji Tarihi", Türkiye Diyanet Vakfı Yayınlar, Ankara, 2000; Wood, C.A.. Memorandum, "Book ot a tenth Century oculist for the use of modern offtalmatologist of medicine", s. 264-265, 1973)

Atom. Günümüz dünyasında, atomla alâkalı ilk çalışmaların İngiliz fizikçi John Dalton (1766–1844) tarafından yapıldığı, uranyumun çekirdeğinin parçalanabileceği fikrinin de Alman fizikçi Otto Hahn (1779–1868) tarafından ortaya atıldığı fikri yaygındır. Hâlbuki onlardan 1000 yıl önce yaşamış ve dönemin en büyük ilim merkezlerinden Harran Üniversitesi'nde rektörlük yapmış olan Müslüman kimyacı Câbir Bin Hayyan'ın (721–815) aşağıdaki sözleri asrımızın ilim adamlarını dahi hayrete düşürecek mahiyettedir: "Maddenin en küçük parçası olan 'cüz-ü la yetecezza'da (atom) yoğun bir enerji vardır. Yunan bilginlerinin iddia ettiği gibi onun parçalanamayacağı söylenemez. Aksine parçalanabilir ve parçalanınca da öylesine bir güç ortaya çıkar ki, bu güç Bağdat'ın altını üstüne getirebilir. Bu, Allah'ın bir kudret nişanıdır." (Şaban Döven, "Müslüman İlim Adamları", Yani Asya neşriyat, İstanbul, 2004)

Verem ve tedavisi. 50 yıl öncesine kadar tedavisi bilinmeyen verem, nice insanın ölümüne yol açmıştır. Veremin tedavi usullerini ve bu hastalığa yol açan mikrobu Alman bilim adamı Dr. Robert Koch'un (1834–1910) bulduğu belirtilmektedir. Üstelik verem konusunda yaptığı çalışmalar dolayısıyla Dr. Koch'a 1905 yılında tıp sahasında Nobel Mükâfatı verilmiştir. Hâlbuki Dr. Koch'dan 150 yıl önce yaşamış Osmanlı ilim adamı Abbas Vesim bin Abdurrahman'ın (?-1761) vereme yol açan mikrop, veremin bulaşma yolları ve tedavisi konusunda yaptığı çalışmalar Avrupa'da büyük alâka görmüş ve yabancı ilim adamları kendisini sık sık ziyaret etmişlerdir. (Şaban Döven, "Müslüman İlim Adamları", Yani Asya neşriyat, İstanbul, 2004; İbrahim Paşa, İslâmların ve Bilhassa Türk Milleti Necibesinin Tababete Ettikleri Hizmetler, İkdam Gazetesi, sayı 4040)

Katarakt ameliyatı. İlk olarak 1846 yılında Blanchet tarafından gerçekleştirildiği bilinen katarakt ameliyatına, Kur'ân-ı Kerîm'de, Hz. Yakup'un (as) perde inmiş gözüne, Hz. Yusuf'un (as) gömleğini sürünce görmeye başlaması hâdisesiyle işaret edilmektedir. Kur'ân-ı Kerîm'den aldığı ilhamla katarakt tedavisinin mümkün olabileceğine inanan ve bu sahada çalışmalar yapan Ebu'l-Kasım Ammar bin Ali Mevsili (950–1010) Irak ve Mısır'da yaşamıştır. Ali Mevsili'nin göz hastalıklarının tedavisi konusunda yazdığı "Kitabu'l-Müntehap" isimli eseri, Batı'da 18. yüzyılda dahi bu konudaki en iyi tıp kitabı olarak kabul edilmiştir. Ali Mavsili, göz hastalıklarına karşı uyguladığı çeşitli tedavi usullerinin yanında, içi oyuk bir tüp ile katarakt

ameliyatı da yapmıştır.9,11. Yukarıdaki misâllerden de anlaşılacağı gibi insanlığın ortak mirası olan bilime 8 ile 16. yüzyıllar arasında Müslümanlar çok önemli katkılarda bulunmuşlardır. Batı'da yetişmiş Gergo Saton gibi objektif birkaç bilim tarihçisinin eserlerinde Müslüman ilim adamlarından detaylı bahsedilmektedir. Bu eserlerde Sâbit Bin Kurra için Müslümanların Euklides'i; Harezmî için cebirde Euclides'ten bin yıl ileride; Câbir bin Hayyan için modern kimyanın, İbn-i Heysem için optik ilminin ve modern tecrübî fiziğin kurucusu; İbn-i Sina için hekimlerin üstadı; El-Cezeri için modern mühendisliğin ve otomatik kontrol ilminin kurucusu; Uluğ Bey için 15. yüzyılın astronomu; Mimar Sinan için mimarların üstadı; Piri Reis için dünyanın en büyük denizcisi; Râzi için Avrupa'daki ders veren kimyager denmekte, diğer âlimler için de çeşitli güzel tâbirler kullanılmaktadır.13 Ayrıca Milletlerarası Astronomi Birliği 1950'de aldığı bir karara istinaden Ay yüzeyinde bulunan kraterlere (Ay çukuru) bilime önemli katkıları olmuş ilim adamlarının isimlerini vermiştir. Bunlar arasında Müslüman ilim adamlarından Sâbit bin Kurra, Ebu'l-Vefa, Uluğ Bey, Ali Kuşçu, Câbir Bin Hayyan, İbn-i Heysem, Biruni, İbn-i Sina, Nasiruddin Tusi, El-Battâni, El-Fargani, Bitruci, El-Zerkavi ve Es-Sûfi'nin isimleri de yer almaktadır. (Lütfi Göker, "Bilim ve Teknolojinin Gelişimi ile Türk İslâm Bilim Adamlarının Yeri" Düşünce Eserleri Dizisi, M.E.B., İstanbul, 1996)

İLK AŞIYI MÜSLÜMANLAR VURDU

1001 İcat kitabı, Müslümanların tıp ve sağlık alanındaki buluşlarına ve hastane kültürüne büyük bir bölüm ayırıyor. Sağlık alanındaki uzmanlaşma ve branşlaşmanın İslam dünyasında çok erken dönemlerde başladığı vurgulanan kitapta, İslam tarihindeki hastane kültürü konusunda ortaya koyduğu eserleriyle hâlâ gündemde kalmaya devam ediyor. Kitapta, yarayı diğer dokulara zarar vermemek için boru içinden dağlama yapan, ameliyat esnasında kullanılan çengelin ucunu yuvarlak hale getirerek diğer organlara takılmasını engelleyen, bademcik ameliyatında alınan bademciğin kesilip dışarı çıkarılabilmesi için iki yönlü bir aleti kullanan ve idrar taşını kıran ilk aleti icat edenin de Müslüman bilim adamları olduğu ifade ediliyor. Müslüman bilim adamlarının ilk eczacılık uygulamalarında da imzası bulunuyor.

Zeng-He Çin İmparatorluğu'nun Müslüman asıllı Amirali'ydi. Zeng-He, 1420 yılında ilk dünya haritasını yapmış ve dünyanın ilk en büyük gemilerini inşa etmişti.

MÜZİĞİN TEMELLERİNİ ATAN KİŞİ:KİNDİ

Ayrıca müzik alanındaki icatlar ve gelişmelere de kitapta geniş yer veriliyor. Kitapta, 4 risaleden oluşan kitabından bahsedilen Kindi'nin 10 asır önce müziğin fiziksel ve matematiksel temelleri hakkında yazdıkları müziğin alt yapısını oluşturacak nitelikte olduğu vurgulanıyor.

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

- Cebir ilmi al-Cabir tarafından icat edildi "Sıfır" ilk defa Müslümanlar tarafından matematikte kullanılmaya başlandı.
- Harezmi modern Logaritmanın kurucusu.
- Şifre çözme "kriptoloji" konusunda ilk kitabı El-Kindi yazdı
- 13. Savaşçı filmi İbn Fadlan seyahatnamesinden hareketle çekildi.
- Trigonometriyi coğrafya ilmine Müslümanlar dahil etti.
- Tarihte ilk uçma denemesi İspanya'da Abbas b. Fırnas tarafından paraşüt kullanılarak başarıyla gerçekleştirildi.
- Ali Kuşçu'nun eserinde Kopernik'in evren modelinin çizimleri birebir bulunuyor
- Kâğıt İslam dünyasından yüz sene sonra Avrupa'ya geçti.

BİR KAÇ DEHA

- Abdüsselam : (1926 -) Pakistanlı Fizik Bilgini. İlk Nobel ödülü alan Müslüman bilim adamı.
- Ahmed Bin Musa : (10. yüzyıl) Sistem mühendisliğinin öncüsü. Astronom ve Mekanikçi.
- İbni Rüşd : (1126 - 1198) Astronom ve matematikçi.
- İbni Türk : (9. yüzyıl) Cebirin temel ini atan İslam bilgini.
- İdrisi : (1100 - 1166) Yedi asır önce dünya haritasını çizen coğrafyacı
- Akşemseddin : (1389 - 1459) Pasteur'den önce Mikrobu bulan ilk bilim adamı. Fatih Sultan Mehmet'in Hocası olup, İstanbul'un Feth'inde büyük rol oynadı.
- Ali Bin Abbas : (?- 994) İlk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal damar sistemini ortaya çıkaran kişi.
- Biruni: (973 - 1051) Dünyanın döndüğünü ilk bulan ve Ümit Burnu, Amerika ve Japonya'nın varlığından bahseden ilk bilim adamı.
- Cabir Bin Hayyam : (721 - 805) Atom bombası fikrinin ilk mucidi ve kimyanın babası...

Biruni

İbn-i Sina

Küçük kan dolaşımından Harwey'den üç asır önce ilk defa İbn Nefis'in bahsettiği dile getirilirken, (yanda) Zahravi yüzden fazla cerrahi aletin mucidi ve büyük bir cerrah olarak anılıyor.

1001 İcat Belgeseli Hilal TV'de...

1001 İcat kitabında tanıtılan binlerce icat, üç binden fazla akademik yayının taranması sonucu seçilen ve sergilenen eserler, İslam Dünyası'nın 16. yüzyıl sonrası kayıp tarihi olarak bilinen döneme ışık tutuyor. Kitaptan yola çıkılarak hazırlanan 1001 İcat Belgeseli, her Pazar saat 17:00 ve her Salı saat 17:30'da Hilal TV'de ekrana geliyor. Bir çok üniversiteden akademisyenin, konuya dair araştırmaları, belgeleri ve yorumları ile katıldığı 1001 İcat Belgeseli, her birinde farklı bir alanın ele alındığı yedi farklı bölümden oluşuyor.

Cezeri'nin abdest alma makinası

Ünlü Müslüman Bilim Adamlarından Bazıları

Abdüsselam (1926) Fizik bilgini, ilk nobel ödülü alan müslüman bilim adamı.
Ahmed Bin Musa (10. yüzyıl) Sistem mühendisliğinin öncüsü. Astronom ve Mekanikçi.
Ahiz (776 - 869) Zooloji İlminin öncülerindendir. Hayvan gübresinden amonyak elde etmiştir.
Akşemseddin (1389 - 1459) Pasteur'dan önce mikrobu bulan ilk bilim adamı.
Ali Bin Abbas (? - 994) 1000 sene önce ilk kanser ameliyatını yapan bilim adamı. Kılcal

damar sitemini ilk defa ortaya atan bilim adamıdır. Eski çağın en büyük hekimlerinden olan Hipokrates'in (Hipokrat) doğum olayı görüşünü kökünden yıktı.
Ali Bin İsa (11 yüzyıl) İlk defa göz hastalıkları hakkında eser veren müslüman bilim adamı.
Ali Bin Rıdvan (? - 1067) Batıya tedavi metodlarını öğreten islam alimi.
Ammar (11 yüzyıl) İlk katarak ameliyatını kendine has biçimde yapan müslüman bilim adamı.
Battani (858 - 929) Dünyanın en meşhur 20 astrononumdan biridir. Trigonometrinin mucidi, sinus ve kosinüs tabirlerini kullanan ilk bilgin.
Beyruni (973 - 1051) Dünyanın döndüğünü ilk bulan bilim adamı ümit burnu, amerika ve japonyanın varlığından bahseden ilk bilim adamı. Beyruni Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'un keşfinden 500 sene önce bildirmiştir. Matematik, Jeoloji, Coğrafya, Tıp, Felsefe, Fizik, Astronomi gibi dallarda eserler yazmıştır.
Bitruci (13 yüzyıl) Kopernik'e yol açan öncülük eden astronom bilim adamı.
Cabir Bin Eflah (12 yüzyıl) Çubuklu güneş saatini bulan ilk bilim adamıdır.
Cabir Bin Hayyam (721 - 805) Atom bombası fikrinin ilk mucidi ve kimyanın babası sayılır. Maddenin en küçük parçası atomun parçalanabileciği fikrini bundan 1200 sene önce ortaya atmıştır.
Cezeri (1136 - 1206) İlk sistem mühendisi ve ilk sibernetikçi ve elektronikçidir. Bilgisayarın babası.
Demiri (1349 - 1405) Avrupalılardan 400 yıl önce ilk zooloji ansiklopedisini yazan alimdir.
Ebu Kamil Şuca (? - 951) Avrupaya matematiği öğreten islam bilgini.
Ebu'l Vefa (940 - 998) Matematik ve Astronomi bilginidir trigonometriye tanjant, kotanjant, sekant ve kosekantı kazandıran matematik bilginidir.
Ebu Maşer (785 - 886) Med-Cezir olayını (gel-git) ilk keşfeden bilgindir.
Farabi (870 - 950) Ses olayını ilk defa fiziki yönden ele alıp açıklayıp izah getiren ilk bilgindir.
Fatih Sultan Mehmet (1432 - 1481) İstanbulu feth eden ve havan topunu icad eden yivli topları döktüren padişahtır.
Fergani (9 yüzyıl) Ekliptik meyli ilk defa tesbit eden astronomi alimi.
Gıyasüddin Cemşid (? - 1429) Ondalık kesir sistemini bulan Cemşid cebir ve astronomi alimidir.
Harizmi (780 - 850) İlk cebir kitabını yazan ve batıya cebiri öğreten bilgin. Adı algoritmaya isim oldu rakamları Avrupa' ya öğreten bilgin. Cebiri sistemleştiren Bilgin.
Hasan Bin Musa (? - ?) Dünyanın çevresini ölçen, üç kardeşler olarak bilinen üç kardeşten biri.
Hazini (6 - 7 yüzyıl) Yerçekimi ve terazilerle ilgili izahlarda bulunan bilgin.
Hazerfen Ahmed Çelebi (17 yüzyıl) Havada uçan ilk Türk. Planörcülüğün öncüsü.
Huneyn Bin İshak (809 - 873) Göz doktorlarına öncülük yapan bilgin.
İbni Avvam (8 yüzyıl) Tarım alanında ortaçağ boyunca kendini kabul ettiren bilgin.
İbni Baytar (1190 - 1248) Ortaçağın en büyük botanikçisi ve eczacısıdır.
İbni Cessar (? - 1009) Cüzzam hastalığının sebeb ve tedavilerini 1000 sene önce açıklayan müslüman doktor.
İbni Ebi Useybia (1203 - 1270) Tıp Tarihi hakkında eşsiz bir eser veren doktor. İbni Fazıl (739 - 805) 12 asır önce ilk kağıt fabrikasını kuran vezir.
İbni Firnas (? - 888) Wright kardeşlerden 1000 sene önce ilk uçağı yapıp uçmayı gerçekleştiren alim.
İbni Haldun (1332 - 1406) Tarihi ilim haline getiren sosyolojiyi kuran mütefekkir.Psikolojiyi tarihe uygulamış, ilk defa tarih felsefesi yapan büyük bir islam tarihçisi,Sosyolog ve şehircilik uzmanı.
İbni Hatip (1313 - 1374) Vebanın bulaşıcı hastalık olduğunu ilmi yoldan açıklayan doktor.

İbni Heysem (965 - 1051) Optik ilminin kurucusu büyük fizikçi. İslam dünyasının en büyük fizikçisi, batılı bilginlerin öncüsü, göz ve görme sistemlerine açıklık kazandıran alim. Galile teleskopunun arkasındaki isim.
İbni Karaka (? - 1100) 900 yıl önce torna tezgahı yapan bilgin.
İbni Macit (15 yüzyıl) Vasco Da Gama onun bilgilerinden ve rehberliğinden istifade ederek hindistana ulaştı.
İbni Rüşd (1126 - 1198) Büyük bir doktor, astronom ve matematikçidir.
İbni Sina (980 - 1037) Doktorların sultanı. Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 sene temel kitap olarak okutulan dahi doktor. Hastalık yayan küçük organizmalar, civa ile tedavi, Pasteur'e ışık tutması, ilaç bilim ustası, dış belirtilere dayanarak teşhis koyma, botanik ve zooloji ile ilgilendi, fizikle ilgilendi, jeoloji ilminin babası.
İbni Turk (9 yüzyıl) Cebirin temelini atan islam bilgini.
İbni Yunus (? - 1009) Galile'den önce sarkacı bulan astronom.
İbni Zuhr (1091 - 1162) Endülüsün en büyük müslüman doktorlarından asırlarca Avrupa'da eserleri ders kitabı olarak okutuldu.
İbnün-nefis (1210 - 1288) Küçük kan dolaşımını bulan ünlü islam alimi.
İbrahim Efendi (18 yüzyıl) Osmanlılarda ilk denizaltıyı gerçekleştiren mühendis.
İdrisi (1100 - 1166) Yedi asır önce bugünküne çok benzeyen dünya haritasını çizen coğrafyacı.
İhvanü-s Safa (10 yüzyıl) Çeşitli ilim dallarını içine alan 52 kitaptan meydana gelen bir ansiklopedi yazan ilim adamı. Astronomi, Coğrafya, Musiki, Ahlâk, Felfese kitapları yazmıştır.
İsmail Gelenbevi (1730 - 1791) 18 yüzyılda Osmanlıların en güçlü matematikçilerindendi.
İstahri (10 yüzyıl) Minyatürlü coğrafya kitabı yazan bilgin.
Kadızade Rumi (1337 - 1430) Çağını aşan büyük bir matematikçi ve astronomi bilgini. Osmanlının ve Türklerin ilk astronomudur.
Kambur Vesim (? - 1761) Verem mikrobunu Robert Koch'dan 150 sene önce keşfeden ünlü doktor.
Katip Çelebi (1609 - 1657) Osmalılarda rönesansın müjdecisi, coğrafyacı ve fikir adamı.
Kazvini (1203 - 1283) Ortaçağın Herodot'u müslümanların Plinius'u , astronom ve coğrafyacı bilgin.
Kemaleddin Farisi (? - 1320) İbni Heysem ayarında büyük islam matematikçisi, fizikçi ve astronom.
Kerhi (? - 1029) İslam dünyası Matematikçilerinden.
Kindi (803 - 872) İbni Heysem'e kadar optikle ilgili eserleri kaynak olan bilgin. Fizik, felsefe ve matematik alanında yaptığı hizmetleri ile tanınmıştır.
Kurşunoğlu Behram (1922 - ...) Genelleştirilmiş izafiyet teorisini ortaya atan beyin güçlerimizden. Halen Prof. Behram Kurşunoğlu Amerika da Florida Üniversitesinde teorik fizik merkezinde başkanlık yapmaktadır.
Lagarî Hasan Çelebi (17 yüzyıl) Füzeciliğin atası, osmanlılarda ilk defa füze ile uçan bilgin.
Macriti (? - 1007) Matematikte başkan kabul edilen Endülüslü Matematikçi ve astronom.
Mağribi (16 yüzyıl) Çağının en büyük matematikçilerinden . Mağribinin eseri olan Tuhfetü'l Ada isimli kitabında üçgen, dörtgen, daire ve diğer geometrik şekillerinin yüzölçümlerini bulmak için metodlar gösterilmiştir.
Maaşallah (72? - 815) Meşhur islam astronomlarındandır. Usturlabla ilgili ilk eseri veren bilgindir.
Mes'ûdi (? - 956) Kıymeti ancak 18. 19. Yüzyıllarda anlaşılan büyük tarihçi ve coğrafyacı. Mesudi günümüzden 1050 sene önce depremlerin oluş sebebini açıklamıştır. Mesûdinin eserlerinden yel değirmenlerinin de müslümanların icadı olduğu anlaşılmıştır.
Mimar Sinan (1489 - 1588) Seviyesine bugün dahi ulaşılamayan dahi mimar. Mimar Sinan

tam manası ile bir sanat dahisidir.
Mürsiyeli İbrahim (15 yüzyıl) Piri reisten 52 sene önce bugünkü uygun Akdeniz haritasını çizen haritacı. Günümüzden 500 sene önce kadar önce yaşamıştır.
Nasirüddin Tusi (1201 - 1274) Trigonometri alanında ilk defa eser veren, Merağa rasathanesini Kur’an , matematikçi ve astronom.
Necmeddinü-l Mısri (13 yüzyıl) Çağının ünlü astronomlarından.
Ömer Hayyam (? - 1123) Cebirdeki binom formülünü bulan bilgin. Newton veya binom formülünün keşfi Ömer Hayyama aittir.
Piri Reis (1465 - 1554) 400 sene önce bu günküne çok yakın dünya haritasını çizen büyük coğrafyacı. Amerika kıtasının varlığını Cristof Colomb'dan önce bilen ünlü denizci.
Razi (864 - 925) Keşifleri ile ün salan asırlar boyunca Avrupa'ya ders veren kimyager doktor ünlü klinikçi.
Sabit Bin Kurra (? - 901) Newton' dan çok önce diferansiyel hesabını keşfeden bilgin. Dünyanın çapını doğru olarak hesaplayan ilk islam bilgini. Matemetik ve astronomi alimi.
Sabuncu Oğlu Şerefeddin (1386 - 1470) Fatih devrinin ünlü doktor ve cerrahlarındandır. Deneysel fizyolojinin öncülerindendir.
Seydi Ali Reis (?-1562) Ünlü bir denizci, matematik ve astronomi alimidir.
Takiyyüddin Er Rasit (1521 - 1585) İstanbul rasathanesi ilk Kur’an çağından çok ileride asrın önde gelen astronomi alimidir.
Uluğ Bey (1394 -1449) Çağının en büyük astronomu ve trigonometride yeni çığır açan ünlü bir alim ve hükümdar.
Zehravi (936 -1013) 1000 sene önce ilk çağdaş ameliyatı yapan böbrek taşlarının nasıl çıkarılacağını ve ilk böbrek ameliyatını gerçekleştiren bilim adamı..

www.1001inventions.com

İslam'ın Dünyada Yayılışı

"İslam deyince coğrafyasının başlangıcından bugüne "en zayıf olduğu dönemde" ama yine de en hızlı yayılan din İslam'dır. Bu da "İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığı" söylemini çürütmeye yetecek bir delildir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 86) Doğum oranı denklemden çıksa dahi İslam hızla büyümeye devam ediyor. (Meriç, s. 98) 2010-2050 arasında yüzde olarak en hızlı Müslüman nüfus

artışının Kuzey Amerika'da gerçekleşeceği tahmin ediliyor. Bu, bölgenin genel nüfusunda beklenen artışın 7 katından fazladır!" (Meriç, s. 103)

Ateist bir iddia olan, 'Müslüman ülkede doğmasak Müslüman olmazdık' görüşüne, haber ve görsellerin fazla yer kaplaması nedeni ile sadece berceste (öz, seçme) olan örneklerden bazılarını aktararak cevap vereceğiz.

"Okudukça, Kur'an bana daha çok yaklaştı. Sanki bugün yazılmıştı ve doğrudan bana sesleniyordu." (Garaudy, Hatıralar, s. 330) diyerek Müslüman olan Fransız yazar, düşünür, Fransız Komünist Partisi eski yöneticisi Roger Garaudy; Kur'an'ı okuyup İspanya'daki Yeşil Parti lideri Tony Roderick (14.6.2019); Almanya'nın İslam karşıtı aşırı sağcı NPD Parti milletvekili Werner Klawun (30.7.2015); Hollanda İslam karşıtı PVV'de yönetici ve Avrupa'daki en büyük İslam karşıtı lider Geert Wilders'in sağ kolu Milletvekili Arnoud Van Doorn (6.3.2013); Alman İslam karşıtı politikacı AfD eyalet başkanı Arthur Wagner (24.1.2018); Hollanda aşırı sağcı PVV milletvekili Joram Van Klaveren (5.2.2019); Avustralya'nın en kötü şöhretli İslam karşıtı grubu olan Birleşik Vatanseverler Cephesi'nin eski başkanı aşırı sağcı Shermon Burgess (3.3.2023); İslam düşmanlığı ile tanınan Hollanda'lı doktor Pauline (19.08.2022) Müslüman oldular.

"İslamofobik düşüncelerinden dolayı ABD'nin Muncie bölgesindeki İslam Merkezi'ni bombalama girişiminde bulunan ancak orada karşılaştığı muamele nihayetinde İslam'a giriş yapan emekli ABD askeri Richard McKinney, bombalamak istediği bu merkezin başkanı oldu." (www.gzt.com, 18.01.2023)

İsveç'in Jönköping kentinde 30 yıl papazlık yapan 76 yaşındaki Leif Skjetne (10.3.2020); Oslo'da büyüyen ve bugün 77 yaşında olan ve İsveç Kilisesi'nde 30 yıl boyunca rahiplik yapan, yaklaşık 15 senedir Skillingaryd ilçesinin papazlığını üstlenirken Müslüman olmaya karar veren papaz (23 Eylül 2020) tekrar Hristiyan Olması İçin 10 Milyon Euro Teklif Ettiği İddia edilen Leif Skjetne; Müslüman olduktan sonra "650 Papazı Müslüman Yapan" Musa Bangura (17 Kas 2021); İslamiyet'i seçerek "İsmail" adını alan (23 Eylül 2021) ABD'li Katolik papaz Prof. Dr. Craig Victor Fenter; Papaz asistanı olup İslam dininin yanlışlarını ararken 12 yıl süren araştırma sonunda kendisi Müslüman olan Haşim Jeansen (08 Ekim 2015); Sofya'da 20 yıl boyunca papazlık ve kilise encümenliği yapan ve sonra din değiştirerek Müslümanlığı seçen Atanas Mihaylov (10 Aralık 2012); Homabay vilayetinin Niyal Gosi köyü kilisesinde papaz olan ve uzun bir sorgulama döneminden sonra Müslüman olan 61 yaşındaki Charles Okuany (19 Temmuz 2019); Baptistler, Metodistler, Episkopalyanlar, Nazarinler, Christ Kilisesi, Tanrı Kilisesi, Katolikler, Presbiteryanlar ve daha bir çoğunu gezip kendini İncil konusunda çok geliştiren, Dinler hakkında araştırmaları sadece Hristiyanlıkla sınırlı kalmayıp. Hinduizm, Judaizm, Budizm, Metafizik, yerel Amerikan dinleri de araştıran ve sonunda İslamm ile tanışıp Müslüman olan Yusuf Estes (1.2.2009); Müslüman olan haham Aaron Kohen (04.11.2008); Yahudi Haham Mort ve ailesi (Yeni Akit,28.12.2021); Papazlık ve felsefe eğitimi alıp sonra Müslüman olan Ahmet İsa Wagner (10.12.2012); Katolik rahibe iken İslam'ın kusurlarını bulmak için Kur'an'ı açınca olan olan Irena Handono (07 Ekim 2019); Hinduların manevi lideri iken Müslüman olan Şankar Aşarya (19.2.2019); Hollanda Sultanahmet Camisi'nde Müslüman olan Yahudi 87 yaşında Sal van Coeverden (10.5.2018); Yahudi iken ailesi ile birlikte Müslüman olan Aaron Kohen eşi Flori Kohen ve kızı Meira (04 Kasım 2008); Misyonerken Müslüman Olan Alman Amir Mohammed Herzog (11 Ekim 2009); müslüman olan yahudi haham Yusuf Hattab (8 Ocak 2012); Budist Keşiş Olacakken Müslüman Bir İmam olan Ahmed Maeno (23 Mar 2022); Araştırmaları sonucu "politikacıların Kur'an'da savaş ve

kadın düşmanlığı olduğunu iddia ediyorlar ama bunun aksine Kur'an çok kapsayıcı bir kitap" diyerek (23.10.2017) Müslüman olan Katolik yazar Carnegie Üniversitesi'nin Uluslarası Ahlak Konseyi Direktörü Gary Wills; lisans eğitimini felsefe üzerine almış bir akademisyen ve yazar/analist. Zamanında Rusya Ortodoks Kilisesi'nin en üst kademelerinde yer almış olan ve Başpiskoposluktan İslama geçen Vyacheslav Polosin (01 Kasım 2016); Müslüman olan papaz Hilarion Heagy (23.02.2023) Kök hücre ilacının mucidi Prof. Dr. Henry Klassen, şehadet getirerek Müslüman oldu. (15.3.2024) …

Özür dileri, teröristlerin inançları hakkında bilgi edinmek için Kur'an okudum ve ben orada yazılanlar yüzünden İslam dinini kabul etmemle sonuçlandı" diyen Jennifer Williams (23.9.2014); Kur'an'ın tercümesini yazarken Müslüman olan Prof Svetan Teofanow (19.11.2015); 15 yıl Kur'an'da bilimsel hata arayan ama sonunda Müslüman olan Prof Gary Miller (10.2.2016); Kur'an ayetlerini tek tek sorgulayıp Müslüman olan matematik Profesörü Jeffrey Lang (1.7.2019)

Taliban elinde esir iken sonradan Müslüman olan gazeteci Yvınne Ridley (4.8.2013); eş-Şebab tarafından kaçırılan ve daha sonra Müslüman olan yardım gönüllüsü Silvia Romano (12 Mayıs 2020); El-Kaide tarafından kaçırılan ve sonra Müslüman olan Sophie Petronin (9.10.2020); el-Kaide tarafından esir alınıp bırakılan ve Müslüman olan Stephen McGown (11.9.2017); Taliban elinde esir iken Müslüman olan ama buna Talibanı bile inandıramayıp bir de güzel dayak yiyen Avustralya'lı Timothy Weeks (1.2.2022)…En marjinal gruplar bile insanları etkileyebiliyorsa, bir de biz Müslümanlar gerçekten İslam'ı temsil edebilsek...?!

Ateist iken Müslüman olan Estonyalı Eslimah (23 Aralık 2018); Ateist iken Müslüman olan Fransız Leonard Faytre (3.10.2014);Ukrayna'lı sonradan Müslüman olan kadın: "Müslümanlar, İslam'ın ne olduğunu öğrenin." (https://www.youtube.com/watch?v=Gs39NsFSFPI ; 21.2.2020)

Amerikalı , İspanyol, Rus, İngiliz, Ermeni, Filipinli, Afrikalı eski papazlar, rahipler, kıdemli piskoposlar ve yeni halleri.

-İslam düşmanı iken araştırıp Müslüman olan dünyanın her yerinden insan portreleri, haber ve belgeleri sitemizde "Dünyada Müslüman olanlar" başlıklı yazımızdadır. Resimler çok yer kapladığı için buraya eklenmemiştir.

Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?

Bu konuyu gerek oryantalist gerekse ateistler daima gündemde tutmaya çalışmışlar ve bu evliliklerin Hz Muhammed'in cinselliğe düşkünlüğünün göstergesi olduğu ileri sürmüşlerdir. Bu nedenle konuya iki açıdan da ele alıp değerlendireceğiz. Oryantalistler bizzat kendi kutsal kitaplarında Hz İbrahim, Yakup, Davud, Süleyman birden çok evli iken (Tekvin, 16/1-4, 25/1, 30/3-13, 32/22, II. Samuel, 3/2-5, I. Samuel, 25/39-44, I. Krallar, 1/1-4) ve onlara herhangi bir "Şehvetperestlik veya kadın düşkünlüğü ithamında bulunmazken, efendimizin evliliklerini bu eksende değerlendirme eğiliminde olmuşları (Muhammed Ali sabuni, Subuhat ve Ebatıl Havle Teaddüdi Zevcai'r-Resul, s. 7-8; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) ikiyüzlülüktür. İslam düşmanlarının iddiaları doğru olsaydı, Hz. Muhammed (s.a.v) dul ve yaşlı kadınlarla değil de bakire olan genç kızlarla evlenirdi. Hâlbuki onun eşlerinden sadece Hz. Aise validemiz bakire idi. Diğerleri ise ya daha önce bir veya iki evlilik yapmış ve önceki eşlerinden çocukları olan yaşı bir hayli ilerlemiş kadınlardı. (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, I/327) "Evlilik konusu Mekkeli müşrikler Peygamberimize şair, kahin, sihirbaz demişler ama içlerinden hiçbirisi onun ahlakına, namusuna, edebine en ufak bir laf edememişlerdir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 142)

Thomas Carlyle bu konuda şöyle demektedir: "İslam dininin düşmanları Hz Muhammed'i şehvetine düşkün bir kimse gibi gösteriyorlar. Onlar, cinsiyetin doğal olarak çok güçlü olduğu yaşlarda, Arap muhiti gibi evlenmenin kolay olduğu kadar yaşadığı yerde, taahhüdü zevcat'ın bir kaide kabul olduğu ve boşanmanın çok kolay olduğu bir çevrede yaşamasına, kendisinden büyük dul bir kadın olmasına rağmen, gençliğinin en harareti devirlerinde 25 yıl yani 50 yaşına kadar yalnız Hatice ile evli kaldığı gerçeğini görmezlikten geliyorlar. Bundan sonra siyasi ve toplumsal sebeplerle birçok evlenmeler gerçekleşir. Muhammed bu yol ile bir takım kadınlara şeref bahşetmek ve kabilelerle akrabalık münasebetleri kurmayı amaçlamıştır. O, bazen hiç de genç ve güzel olmayan kadınlarla da evlenir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 11)

Evlilik nedenlerini kısaca ele alırsak; İslâm uğruna çekilen sıkıntılara karşılık olarak peygamberimiz dul hanımlarla evlilik yapmıştır, örneğin Hz. Sevde annemiz ile yaptığı evlilik. Kocası savaşta şehit olan kimsesiz dul hanımları koruma altına alma amacıyla evlilikler yapmıştır, örnek Hz Ümmü Seleme ve Hz Zeynep ile yaptığı evlilik. Hz. Muhammed (s.a.v.) yaptığı evlilikler ile akrabalık bağları oluşturduğunu, bu sayede İslam destekçilerinin çoğalmasına vesile olduğunu hatırlatalım. Örneğin Hz Cüveyriye, Hz Ümmü Habibe, Hz Safiyye, Mısırlı Hz Mâriye ve son eşi Hz Meymûne ile evlilikleri. En yakın dostlarının kızları ile evlenerek aileyi onurlandırması; Hz Âişe, Hz Hafsa ve Cahş kızı Hz Zeynep ile evlilikleri buna örnek verilebilir.

"Yıllarca tek kadına sadık bir koca olarak evli kalmış olan Muhammed, onun ölümünden sonra birçok kadının saygılı ve müşfik koca." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 127) olan "Hz. Muhammed'in evliliklerinden birkaçı da, savaşta şehit düşmüş Müslümanların dul eşlerine yeni bir aile yuvası bahşetmek için yapmıştır." (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) derken Armstrong'ta, "Hz. Peygamber'in yakın arkadaşları ile dostluğunu pekiştirmek veya diğer kabilelerle ilişkiler kurmak için evlilikler yaptığına ve eşlerinin arasında yaşlı hanımların varlığına işaret ederek bu evliliklerin cinsel amaçlı değerlendirilmemesi gerektiğinin" (Karen Armstrong, Islam, 15; Muhammad, 92) altını çizer.

Peygamber efendimize daha peygamber olmadan önce 'Muhammedü'l-emin' (Güvenilir Muhammed) lakabı verilmişti. İçki, hırsızlık, kumar, ahlaksızlık, cinayetlerin bol miktarda bulunduğu o dönemde parmakla gösterilecek dürüstlüğe sahip, nadir insanlardan biri idi. (İbn

Hişam, Sire, I/197; İbn Sa'd, I/146) Kâbe 605 yılında tamir edilmek istenir. Kâbe tamir edilir fakat Hacerul esved taşının yerine konması sorun olur. Bu toplumda büyük bir statü göstergesidir. Kanlı bir kavga çıkmak üzere iken sorunu Hz Muhammed çözer. Halbuki ne zengin, ne kabile reisi ne de meşhur bir komutandır. (Belazûri, Ensâbü'l-eşrâf, I/100; İsmail Yiğit-Raşit Küçük, Siyer-i Nebi, 75) Peygamberimiz daha yirmili yaşlarda iken, zenginlerin fakirlerin haklarını korumak amacı ile kurdukları 'faziletli-erdemlilerin dayanışması' olarak tercüme edilebilecek Hilfu'l-Fudul derneğine katılır ki, kendisi ne zengin ne de kabile şeflarinden biridir. (Abdurrahman b. Abdullah Süheyli, Ravzü'l-Ünüf, 1/94, İbn-i Kesîr, el-Bidâye, II, 295 , Sîre, 1/142; Tabakât, 1/129) "Mekke ileri gelenleri içinde Hz Muhammed'in güvenilirliği ve güzel ahlakı sebebiyle kızlarını onunla evlendirmek isteyen pek çok kimsede bulunmaktaydı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 143) Peygamber olarak görevlendirildikten sonra ise Peygamberliğinin en çetin yıllarında amcası Ebu Talip vasıtası ile kendisine bir anlaşma önerirler: 'Ey Muhammed eğer sen para istiyorsan sana para verelim, başımıza başkan olmak istiyorsan seni başkan yapalım, eğer istiyorsan seni kabilemizin güzel kızlarıyla evlendirelim. Yeter ki sen bu İslam davasından vazgeç.' Peygamberimiz onlara şu cevabı verir: 'Güneşi sağ elime, ay'ı da sol elime verseler, ben yine bu dinden, bu tebliğden vazgeçmem Ya Allah, bu dini hâkim kılar, yahut ben bu uğurda canımı veririm ' (Sîretu İbn Hişam, 1/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, 1/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, 1/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- 2/63; Taberî, 2/218-220; Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 145) Hz Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler, dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makama yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tüm bu dünyevi teklifler Hz Muhammed tarafından geri çevrilmiştir.

Dünyevî- nefsi- şehevî- maddi beklentileri olan bir insan neden daha genç iken toplumda bu kadar da saygı görürken zenginlerin arasına katılmasın, neden geleceği belli olmayan, fakir ve köleler ile beraber hareket edip, zenginleri karşısına alsın ve makam, kadın içerikli birçok teklifi reddetsin? Çünkü O, insanların hem dünya hem ahiret mutluluğunu hedeflemiş bir fedakârlık abidesi, imanı tam olan bir önder kişiliktir. O, insanları battığı ahlaksızlık ve kötülük batağından kurtarmak için mücadele eden ve bu uğurda birçok iftiraya muhatap olmasına rağmen iyiliği tebliğ etme ve bu uğurda tüm zorlukları göze alma yolunu tercih etmiş bir dava adamıdır.

Peygamberimizin evlilikleri, ithamlar ve gerçekler

Hz. Hatice ile evliliği: Hz Hatice, evlilik için, kendisine gelen Kureyş'in en namlı kabile reislerinin isteklerini reddetmiş ve ahlakına hayran kaldığı Hz Muhammed'e bizzat kendisi, babasının itirazına rağmen evlilik teklifinde bulunmuştur. (İbni Hişam, Sire, I/188-189) Hz. Hatice Vâlidemiz'le evlenirken nikâh merasiminde söz alan amcası Ebû Talip, henüz yirmi beş yaşındaki yeğenini şöyle tanımlıyordu: "Doğrusu Muhammed, Kureyş'in hiçbir gencine benzemeyen, onlardan hiçbiriyle bir tutulamayan bir gençtir. Çünkü o, şeref, asalet, erdem ve akıl bakımından onlardan ayrılır." (İ. Hişam, 1/201) İlk iman eden, bütün malını İslâmiyet'in yayılması için feda eden peygamberimizin ilk ve en sevgili eşi Hz Hatice bu evlilik esnasında 40 yaşında HZ Muhammed ise 25 yaşında idi. Hz. Hatice ile peygamberimiz 25 sene evli kalırlar. Peygamberimiz 50, Hatice annemiz 65 yaşına gelir. Hatice annemiz, peygamberimize: "Ey Muhammed ben yaşlandım, artık başka hanımla evlen" () deyince peygamberimiz şu cevabı verir: ' Böyle söyleme Hatice , üzülürüm.' (Peygamberimizin Kadınlara Şefkatı, İbrahim Sarı, s. 7) Hz. Resul o zamanlarda çok doğal olan cariye alma yoluna bile tenezzül etmez. Hz. Hatice 19 Nisan 620 tarihinde 65 yayında vefat eder. Hz. Resul 3 sene daha kimse ile evlenmez, 53 yaşına gelir. Bu yaşından sonra çeşitli sebep ve hikmetlere bağlı olarak efendimiz diğer evliliklerini yapar. (İbn Sa'd, Ebu Abdillah Muhammed, *et-Tabakatü'l-Kübrâ*, VIII/ 216-220, M. Hamidullah, İslam Peygamberi, II/ 673)

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz Hatice annemizle zenginliği için evlendiğini iddia ederler. Bu konuyu bu yazımızın devamında ve ‘Oryantalistler ve Hz Muhammed’ başlıklı yazımızda ele alacağımızı belirtip kısaca cevap vererek sonra asıl konumuza döneceğiz. Para yani dünya nimetlerini önceleyen biri neden senenin en z bir ayını Hira mağarasında çekilip inzivaya çekilip sadece yanında götürdüğü azıkla yetinerek geçirsin? Hazret-i Âişe’nin gelin olarak girdiği ve ‘hayatının sonuna kadar yaşadığı’ hücre, Mescid-i Nebevî’nin Şam tarafına düşen, kapısı Mescide açılan, genişliği 5 metre, duvarları kerpiçten, tavanı hurma bölmeleri ve yapraklarından ibaret, uzunca bir adam boyu yüksekliğinde bir kulübe idi. Yağmurun sızmasına mani olmak için tavanın üzerine yün tortusu örtülmüştü. Kapısı ardıç veya sac denilen bir ağaçtan veya örtüdendi. (Buhari, Edebü’l-Müfred, s. 202) Bu mütevazı hücredeki eşya da: Bir sedir, bir hasır, bir kat yatak, bir yastık, un ve hurma koymak için iki çanak, bir su kabı, bir su bardağından ibaretti. Efendimizin üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği de vâki değildi. Ekseriya hurma ve su ile geçinirlerdi. (Sünnen-i İbn-i Mâce, II/536) Bazan ay geçer de bu mutavâzı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/217) Rasûl-i Ekrem, Hazret-i Âişe’nin hücresinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler yahut Medine’li müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sütle iktifa ederlerdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, IV/49- 244) Hz. Peygamberin kendisinden bir şey istenip de ona ‘hayır’ dediği hiç görülmemiştir (Buhari, Edep, 39) Hz. Âişe, iki kız çocuğu ile bir şey istemeğe gelen fakir bir kadına bir tek hurmadan başka verecek bir şey bulamamış, onu da, ona vermiştir. (Edebü’l-Müfred, s. 45) Hicretin 9. senesinde Medine’ye gelen mallar ve ganimetler son derece çoktur. Her taraftan Medine’ye mallar gönderiliyordu. Buna rağmen Rasûl-i Ekrem’in evindeki hayat tarzı değişmemiş, değiştirilmemiştir. Hayber’in fethinden sonra eşlerine tahsis olunan erzak dahi fakirlere tasadduk ve misafirlere ikram dolayısıyla vaktinden evvel tükenir, bazı günler efendimiz aç kalırlardı. Ehl-i beyt arasında emir ve reis kızları vardı. Bunlar, babalarının veya eski kocalarının evlerinde müreffeh bir hayat geçirmişlerdi. Medine’de herkes az çok refah içinde yaşarken bunlar, kendilerinin sıkıntı içinde bırakılmalarına dayanamamışlar, başkaları kadar olsun müreffeh yaşatılmalarım istemişlerdi. Yüce Allah bunu Peygamberine, Ahzâb Sûresi’nin: “Ey Peygamber. Zevcelerine deki: Eğer sîz dünya hayatını ve zînetini istiyorsanız, geliniz size talak hakkınızı vereyim de hepinize güzel bir tarzda yol vereyim. Şayet Allah’ı ve Peygamber’inî ve âhiret yurdunu istiyorsanız şüphe yok ki Allah, sizden iyilik eden kadınlar için büyük bir mükafat hazırlamıştır.” mealindeki 28. ve 29. âyetleriyle tebliğ eder. Hz. Peygamber, bu hususu Hazret-i Âişe’ye açıklayıp anne-babasına danışmadan karar vermemesini hatırlattığı zaman Hazret-i Âişe’nin cevabı şu idi: Ya Rasûlallah; ben, Allah’ı ve Rasûlullah’ı tercih ediyorum. (Tabakat’ı İbn-i Sâd, VIII/47; Müsned, VI/185, Caetanin’nin İsnad ve İftiralarına cevap, A. Köksal, s. 52–53) Sahih-i Buhari’nin Cihad bölümünde şöyle bir rivayet vardır: “Hz. Peygamber vefat edeceği sırada zırhı bir yahudinin evinde, üç ölçek arpa karşılığında rehin duruyordu. Vefat ettiği sırada üzerinde bulunan elbiseler de yamalıydı. Bu, öyle bir zaman, bu fırsat ve imkânlar öyle arkası kesilmeyen fırsat ve imkânlardı ki, bunlara normal devletler her zaman sahip olamazlardı. Suriye sınırlarından başlayarak Aden’e kadar bütün Arabistan fethedilmiş, Medine meydanı, altın ve gümüş akınına uğramıştı.” Peş peşe her gün iki ay boyunca evinde ateş yanmadığı (Buhârî, Hibe, 1; Müslim, Zühd, 20-22) olurdu. (Hicretin yedinci yılında oruç farz kılındı diyerek Hz. Peygamberin fazla oruç tutmadığını ima eden cahillere ithaf olunur.) Hz. Aişe (ra) bir gün bu durumu anlatırken Urve b. Zübeyr, “Peki neyle geçiniyordunuz?” diye sorunca Hz. Aişe (ra), “Su ve hurmayla. Komşularımız ara sıra keçi sütü gönderirlerdi de içerdik” dedi. Hz. Aişe (ra) şöyle der: “Hayatı boyunca yani Medine’ye gelişinden vefat edinceye kadar geçen dönemde Hz. Peygamber hiçbir zaman üst üste iki vakit iyice doyarak yemek yemedi.” (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Ebu Talha (ra) şöyle der: “Bir gün ben Hz. Peygamber’in mescidde kuru toprağa uzanmış, açlıktan kıvranarak bir o tarafına bir bu tarafına döndüğünü gördüm.” Çoğu kere açlıktan dolayı sesi o kadar kısılırdı ki, sahabe durumunu anlarlardı. Bir gün Ebu

Talha (ra) eve geldi ve eşine; "Yiyecek bir şey var mı? Az önce Hz. Peygamber'in açlıktan sesinin kısıldığını gördüm" dedi. Çoğu kere öyle olurdu ki, Hz. Peygamber sabahleyin mübarek eşlerinin yanına gelir ve "Bugün yiyecek bir şeyler var mı ?" diye sorardı. Onlar, "Yok" derlerse Hz. Peygamber , "Öyleyse ben de oruçluyum" buyururdu. (Son Peygamber, Nedvi, 621–623) Hz. Muhammed, Hz. Hatice'nin tüm malını Allah yolunda dağıtmıştır. Hz. Resul daha sonra kendisine gönderilen hediye ve altınları da fakirlere dağıtacak, (Yusuf Kandehlevi, Hayatussahabe, II/312), açlıktan karnına taş bağlayacak (Müsned, III/ 303) duruma gelecektir. Hz Hatice annemizle evlenmesini temel nedeni onun sahip olduğu yüksek ahlak, faziletlerdir. Bu iddiamızın en büyük göstergelerinden biri de Hz Hatice vefat ettikten yıllar sonra peygamberimizin dul olmayan tek eşi Hz. Aişe annemizin: "En çok hangi eşini sevdiğini." Sorması üzerine verdiği cevaptır: "Lâ, vallahi Hatice." (Hanbel, VI/118) Hz. Muhammed'in en sevdiği eşi hala O yüce annemiz idi. Olaylara şehevi- pragmatist bakan birinin cevabının 'Aişe' olmasını beklenir ama cevap ' Hatice' annemizdir! O, en çok Hatice annemizi anardı. " Onu anmadığı zaman neredeyse yok gibiydi." (Müslim, F. Sahabe, 76) Diğer bir seferinde Hz Hatice'nin kız kardeşi Hale, efendimizi ziyarete gelince, efendimiz onun sesini duyar duymaz heyecanla ayağa kalkar ve " Aman Allah'ın! Herhalde bu gelen Hale b.Huveylid'dir" der. Bu heyecan Hz Aişe'yi şaşırtır. Sebebini sorar. Peygamberimizde Hz Hatice'nin kıymetini, " Onun gibisi var mıydı" sözleriyle dünyaya ilan eder. (İbk"Hatice adlı bu kadının hakikaten sevmiş, ondan başkasını sevmemiştir. Muhammed'in ilk gençlik ateşlerinin söndüğü zamana kadar geçirmiş olduğu tamamen kusursuz, sakin ve tertemiz hayatı onun bir sahte peygamber olduğu görüşünü sarsıyor." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33)

Efendimizin Hz Aişe dışındaki tüm hanımları dul idi (Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi, I/327) ve hayatının son 10 senesinde yaptığı evlilikleri incelediğimizde nefsani ve şehevi değil, insani-ahlaki-dini özelliklerin ön plana çıktığı görülür. "Hazreti Muhammed'in tüm evlilikleri yaşça çok ileride olan ve dul kadınlarla yapılmıştır. Buradaki evlilikler nefsani olsaydı genç, güzel ve bekar kızlarla evlilik yapardı." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 114) Ayrıca Hz. Hatice vefat ettikten ve hicret olayı gerçekleştikten sonra İslam düşmanları Müslümanları rahat bırakmazlar. Çeşitli savaşlar olur ve bu savaşlarda birçok Müslüman erkek şehit olur. İlk kez İslam ile tanışan o kuşağın insanları geride kalan eş ve çocukları sahiplenmek istemezler. Peygamberimiz arkadaşlarına bu dul hanımlar ile evlenmelerini, onları evsiz, çocuklarını bakımsız bırakmamalarını tavsiye ediyor, gerektiğinde kendisi de bu dul hanımlar ile 53 yaşından sonra evleniyorlar. Hz Hatice'nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene daha peygamberimiz kimse ile evlenmez (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287) ve daha sonra da yukarıda sayılan nedenlerle efendimiz diğer eşleri ile evlenmeye başlar. Oryantalist Watt'ta, çok kadınla evlilik ayetinin Uhud savaşı sonrası nazil olduğunun altını çizer. 'Artan kadın nüfusa şerefli bir evlilik temin ettiği gibi kadınların varisleri tarafından baskı altında tutulmaları önlendi' der. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 277)

Peki, hayatının son 10 senesinde evlilikleri şehevi ve dünyevi amaçlı olan genç, güzel hanımlarla mı gerçekleşmiştir?

Hz. Sevde: İlk iman eden Müslümanlardandı. İslam uğruna Habeşistan'a hicret etmiş, eşi orada vefat etmiş, tekrar Mekke'ye dönmek zorunda kalmış, oğlu 16 yaşında şehit olmuş, bunların sonunda tek başına ortada kalmış, İslam yolunda büyük sıkıntılar çekmiş 5 çocuklu 53 yaşındaki bu dul hanıma (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 142) Hz Resul evlilik teklifinde bulunmuş (Müsned, I/318-319) Hz. Sevde yaşlı, dul, çocuklu birisidir. Zevk için evlendiği iddia edilen biri, 'ilk hanımından sonra' yaptığı evlilikte bu denli yaşlı birini tercih eder mi?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 240) Efendimiz Bu ihtiyaç sahibi hanımla evlenmiş ve hayatının son döneminde ona kol kanat germiştir. "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildir. Bu insanın onu bir zevk

düşkünü gibi görmesi, çok hata yapmış olur. Bazen aylar geçer, evde bir ateş bile yanmazdı." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 55)

Hz. Aişe: Allah resulünü yaptığı evliliklere baktığımızda, Hz Aişe Radıyallahu dışında evlendiği hanımların tamamının dul olduklarını görüyoruz. (Muhammed Ali es-Sabuni, Şubuhât, s. 10) Hz Aişe peygamberimizin dul olmayan tek eşidir. (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, IV/644) Peygamberimiz 17-18 yaşlarında olan Hz. Aişe ile evlilik yapar. Küçük yaşta evlenmesiyle ilgili yapılan rivayetlerin, ilk nişanlandığı tarih ile karıştırılmış olma ihtimali büyüktür. Aişe annemizin evlilik yaşı aşağıda detaylı ele alınmıştır. Aişe annemiz peygamberimizden önce Cübeyr'le nişanlanmış (İbni Hacer, el İsabe, VIII/232) ve daha sonra dini nedenlerle ayrılmıştı. Bu duruma üzülen babası Ebu Bekir'in, Hz. resul'ün evlilik teklifi ile üzüntüsü mutluluğa çevrilmiştir. Buradan rahatlıkla Aişe annemiz evlenecek yaşta olan bir kız olduğu sonucuna ulaşabiliriz. Çünkü kendisi daha önce nişanlanmış, nişanı bozmuş sonra peygamberimizle nişanlanıp bir sene sonra da evlenmiştir. Sıcak ülkelerde insanların erken olgunlaştığı (Aişe Abdurrahman, Rasülullah'ın Annesi ve Hanımlar, s. 240; Prof. Bekir Karlığa, İndependent Türkçe, 9.12.2022; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 95) bir gerçektir. (Güneş ışığına daha fazla maruz kalan bedende sentezi tetiklenen melatonin hormonu ergenliği hızlandırır, Afrika'da 8-9 yaşında ergen olan kızlar, kuzey İskandinav ülkelerinde ise 17-18 yaşlarında ergen olmaktadırlar.) "Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir." (Can Dündar, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Arabistan, Mısır gibi ülkelerin özellikle iç bölgelerinde 8 yaşında kızlar ergenliğe girmektedir, hâlbuki bu yaş başka ülkelerde ortalama 11-12 ve yukarısıdır. Bu ülkedeki insanlar, aynı yaştaki başka ülkedeki insanlara göre daha olgun olmaktadırlar. "Kadınlar on iki yaşlarında olgunlaşıyor, kırk yaşında ihtiyarlıyordu." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 60) "Montesquieu, sıcak ülkelerde daha erken ergenliğe girildiğini belirtir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 104; Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 125) Hz. Aişe 17-18 yaşlarında evlendiğine göre diğer ülkelerdeki insanlarla kıyaslarsak rahatlıkla 24-25 yaşlarında bir kadın olgunluğunda olduğunu ifade edebiliriz. Hz resul'ün ise vefat ettiği yıllarda bile hala sağlığını ve dinçliğini koruyan biri idi: Saçlarında beyaz yok gibi idi (Müslim, Fedail, 105) ; "14 adet idi" (Tirmizî Şemâil, No: 36); "20'ye yakın idi" (Tirmizî Şemâil, bab: 5, No: 35; Sünen-i Tirmizi Tercümesi, IV/201) İki omuzu arası geniş (Büyük Hadis Külliyatı, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed bin Süleyman er-Rudani, V/31) Göğsü ve omuzları genişti. (Gazali, İhya'u Ulum'id-din, II/820) *İlk anlarından itibaren yanında olan Ebu Bekir ile bu evlilik ile akraba da olur. Efendimizin Hz Aişe ile evlenme sebeplerinden birisi de, hanım sahabeyi dini alanda onun vasıtası ile eğitme amacını idi:* Müslüman kadınlar bazı özel sorularını peygamberimize sormaya utanıyorlardı. (Dârimî, Vüdû, 84) Bunu fark eden peygamberimiz, genç ve zeki olan Aişe annemize evlilik teklif eder. Onu Müslime hanımlar için özel eğitmen olarak yetiştirir. (Taberani, Mu'cemü'l-Kebîr, 23/184) Diğer hanımları yaşlı, dul, çocuklu oldukları için bu görevi üstlenmeleri zordu. Zaten bazı hanımları kısa süre sonra vefat edecek kadar yaşlı idiler. Kısaca Müslüman hanımların sormaya utandığı sorulara cevap vermesi için peygamberimiz Hz. Aişe ile evlenmiş ve onu öğretmen olarak yetiştirmiştir. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 289; Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 53) Bu eğitim sonucu Hz Aişe efendimizin yanında askeri seferlere iştirak etmiş, hasta bakıcı (Vâkıdî, I, 249, 265, 292) olarak da görev yapmış, İslâm'ın en büyük hukukçularından (Hâkim, Müstedrek, 4/14 Ahmed b. Hanbel, 2001, 6/67) biri olmuş, peygamberimizden 2210 hadis rivayet etmiş, Müslüman kadın ve erkeklere öğretmenlik yapmıştır. (Buhârî, İlim 36; Tirmizî, Menâkıb, 62; Zerkeşî, el-İcabe, s.103; İbn Sa'd, 1917/1940, 3/375; İbn Hacer, 1380/1960, 7/107; Hamidullah, Muhammed, İslam Peygamberi, II/678)

Hz. Hafsa: Hz. Ömer'in kızı idi. Eşi Uhut savaşında şehit olmuş, dul kalmıştı. (Buhârî, Meğazî, 12) Hz. Hafsa, Hz. Âişe'nin deyimiyle, "tam babasının kızı idi", yani biraz sert mizaçlı. Ayrıca sağlık sorunları vardı. Hz. Ömer kızını önce Ebu Bekir sonra Osman ile evlendirmek ister ama onlar mazeret sunarlar. Hz Resul İslam davasında yoldaşı, Ömer'in dul kızı ile evlenir, gönlünü ferahlatır. (İbn Sa'd, VIII, 82-83) Artık Ebu Bekir gibi Hz Ömer'le de akrabalık bağı kurmuş olur. Yazılı ilk Mushaf vefat bedene kadar (Buhârî, Fedâ'ilü'i-Ku'ân, 3) Hafsa annemizin yanında kalır.

Huzeyme kızı Zeynep: İlk eşi Bedir Savaşı'nda ikinci eşi de Uhud Savaşı'nda şehit oldu. Kimsesiz kalan Hz Zeynep, Allah'ın Resul'ü tarafından nikâhlanarak (İbnü'l-Esîr, V, 297) koruma altına alındı. Zeynep Validemiz, Resulullah ile evlendiği zaman 60 yaşındaydı (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 144); evlendikten iki ay sonra vefat etmiştir. (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/680)

Ümmü Seleme: 44 yaşında 4 çocuklu dul idi. Kendi deyimi ile: "Ben yaşlı, kıskanç, yetimlerin annesi bir kadınım." dese de Hz Resul O'na evlilik teklif eder, Ümmü Seleme annemiz de sonunda teklifi kabul eder. (Hanbel, Müsned, IV, 27-28; VI, 307; Müslim, "Cenâʾiz", 3, 4)

Cahş kızı Zeynep: Oryantalist ve İslam düşmanlarının en çok iftira konusu yaptıkları evliliklerden biri de peygamberimiz efendimizin Hz. Zeynep annemiz ile evliliğidir. İftiranın boyutunu şöyle özetleyebiliriz: Hz. Zeynep'ten hoşlanan Hz. Muhammed, onun eşinden boşanmasını bekleyip sonra onunla evlenir. Konuyu detaylı ele almadan önce altını çizerek belirtelim ki, ateistler bu konudaki yorumları ile kendi iddialarının temeline dinamit koymaktadırlar. Eğer Kuran'ı Hz Muhammed yazmış olsa idi, kendisini sıkıntıya sokan (Ahzab, 37: "İçinde saklıyordun, insanlardan çekiniyordun.") ayeti neden 'kitabına' alsın? Eğer yazmadı ise; Kuran Allah kelamı ise, ateizm iddiası kendiliğinden çökmektedir.

Ahzab, 37. Ayet mealini vererek konuya başlayalım: "Bir zaman, Allah'ın kendisine lutufta bulunduğu, senin de lutufkâr davrandığın kişiye, "Eşinle evlilik bağını koru, Allah'tan kork" demiştin. Bunu derken Allah'ın ileride açıklayacağı bir şeyi içinde saklıyordun; öncelikle çekinmen gereken Allah olduğu halde sen halktan çekiniyordun. Zeyd onunla evlenip ayrıldıktan sonra müminlere, evlâtlıklarının -kendileriyle beraber olup ayrıldıkları- eşleriyle evlenmeleri hususunda bir sıkıntı gelmesin diye seni o kadınla evlendirdik. Allah'ın emri elbet yerine getirilecektir."

Hz. Zeynep Hz. Resul'ün akrabası, öz halasının kızıdır ve daha onu genç, bakire bir kız iken tanımaktadır. İstese onunla kız iken evlenebilirdi. (A. Köksal, Caetani"ye Reddiye, II/106) "Evlenme niyeti olsaydı onu niçin ısrarla Zeyd ile evlendirmeye çalışsın ki?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 258) Ama evlenmemiş aksine bir de kendi eli ile Zeynep'i evlatlığı olan kölesi ile evlendirmiş ve hatta mehrini bizzat peygamberimiz vermiştir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 23) Bu evlilikte bazen sorunlar çıkar, Zeyd her defasında efendimize gelir, O'da evliliğin devam ettirmesi için daima kendisine nasihatte bulunurdu. Hatta Zeyd boşanmak ister peygamberimiz bunu engeller. (Tirmizî, Sünen, 5/354; ibn-i Kesir, Tefsir, 3/491) Fakat aile kendiliğinden dağılıp boşanma vuku bulunca her konuda, her türlü tabuyu (Faiz, kan davasından putperestliğe dek) yıkmakla görevlendirilen Hz. Resul, Arap geleneklerine göre evlatlığın, gerçek oğul gibi kabul edilir türünden ön yargıları yıkmak için Allah'ın ayeti ile emretmesi üzerine, geleneklere aykırı olup dedikodular çıkacağını bile bile bir kaç ay sonra (Martin Lings, Hz Muhammed'in hayatı, s. 227) Hz. Zeynep ile evlenir. "Evlatlığın öz oğul olması algısını kıran şey bu evliliktir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 65) Hz Muhammed insanlığın doğasına aykırı tüm tabu ve taassuba savaş açmıştır: "Kadın savaşa katılmıyor, miras alamaz, kadınlar uğursuzdur, kız çocuğu büyüyünce namusumuza leke getirebilir; diri diri gömülmelidir, soy erkek çocuktan devam eder, kız çocuk soyun kesilmesine neden olur… " gibi birçok günah– zararlı ön yargıları, pratiğini bizzat yaşayarak peygamber efendimiz yıkmış, yok etmiştir. Miras, uğursuzluk, kadın hakları konusunda devrim niteliğinde yenilikler getirmiş, bizzat Allah soyunu kızı Fatıma annemiz ile devam ettirerek ve kız çocuğunun soyun kesilmesine engel olmadığını ayetle bildirerek (Kevser, 3) birçok yeniliği topluma peygamberimiz yaşantısı ile benimsetmiş, ilk doğan tüm tepki ve iftiraları hep kendi göğüslemiştir. (İbrahim Sarıçam, *Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı*, s.290) "Eski Arap geleneğine göre asil bir kadın bir köle ile evlenemezdi. Hz peygamber bizzat kendisi evlendirerek bu geleneği müdahale etmiştir. Hz Zeyd, Hz Zeyneb'i boşandıktan sonra, cahiliye düşüncesine göre Hz Zeynep ancak bir köle ile

evlenebilirdi." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 98-99) Efendimiz bu iki geleneği de ortadan kaldırmıştır.

Ahzab 37. ayet indiğinde ki ayet Hz. Peygamberin Hz. Zeynep ile evliliğine dairdir, peygamberimiz müşriklerin yapacağı dedikoduları bildiği için epey sıkılmıştır, hatta Hz. Aişe bu ayet hakkında (Peygamberimizin bu evlilik dolayısı ile doğacak dedikoduları bildiği için) "Eğer Rasulullah bir ayeti saklayıp gizleyecek olsaydı o bu ayet olurdu." demiştir. (İbni Kesir, II, 3/ 150; Tirmizî Tefsir 34; İbni Hacer Fethu'l-Bârî 8/524) Bazı İslam düşmanları Hz Peygamberin içinde gizlediği şeyin Zeynep'e âşık olması olduğunu iddia etmektedirler. Bunu aktaran Abdurrahman bin Zeyd bin Eslem yalancılıkla nitelenen bir kişidir. (Ebu Şehbe, el- israiliyat, IV/323) Ayet bize şunu bildirir: Allah'ın açığa vuracağı şeyi, Allah açığa vurmuştur. Allah'ın bu aşkı açığa vuran bir beyanı var mı? Yok. Ateistler hem Kur'an'ı ve dolayısı ile ayetleri inkar eder hem de bizim inanıp kendilerinin reddettiği vahyin anlamını saptırıp İslam'a saldırmaya çalışırlar.

Hz Muhammed'in, Hz Zeynep'i görüp, "Kalpleri evirip çeviren Allah'ım" diyerek oradan uzaklaştığını şeklindeki rivayet ise uydurmadır. (İbn Kesîr, VI, 420; İbnü'l-Arabî, III, 1542; Zemahşerî, III, 427); "Muhammed bir gün Zeynep'i görmüş, ondan etkilenmiş" Bu tümüyle uydurma bir rivayettir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 57) Biz ateistlerin iddia ettiği gibi işimize gelmeyen rivayetleri inkar ediyor değiliz, her iddiamız delillidir. Biz Müslümanlar "bazı mucize iddialarına, Kuran'ı öven bazı rivayetlere de uydurma diyoruz." (Meriç, s. 59) Zaten, Hz Hatice'nin vefatından sonra yaklaşık 3 sene bekar yaşayan ve sonrasında da, kendisi ile evlenmek istese evlenebileceği halasının kızını kölesi ile evlendirmesi ve aralarının bozulmasından endişelenerek Zeyd'e "Allahtan kork" demesi, Hz Zeynep ile evlenme niyetinin olmadığını göstermektedir. Bekar olan akrabası ile dul olunca evlenmesi kendi isteği ile değil, amacı olan bir vahiy ile olmuştur. "Katade, İbni Abbas ve Mücahit'ten nakledildiğine göre, Zeynep'in ailesi ilk başta Hz Muhammed'in Zeynep'e talip olduğunu zannetmişlerdir. Hz Muhammed isteseydi o zaman Zeynep'le kendisi rahatça evlenebilirdi. Hz Muhammed'in böyle bir isteği yoktu. O'nun istediği şey, soy üstünlüğü kavramını yok etmekti. (Meriç, s. 70) William Montgomery Watt, "Bu suçlama haksız bir çıkarımdır" der. (Watt, Muhammed Medine'de, s. 336) Hz Muhammed böyle bir evliliği istememiştir. Bu durumdan dolayı kendisi ayetlerle ikaz edilmiştir." (Meriç, s. 81)

Kısaca: Hz. Resul Zeyd'in evine girdi, Zeynep'i gördü beğendi ithamı yalandır, iftiradır. Çünkü Hz Resul bir eve gireceği zaman önce selam verirdi - Cevap gelmezse toplam 3 kere, yine cevap veren olmazsa eve girmez geri dönerdi. (Buhârî, İsti'zan 13; Sahih-i Müslim, Âdab 7; Sünen-i Tirmizî, İsti'zan 3) Hatta kızı Fatıma'nın evine bile böyle girerdi. Bu konu Nur suresi 27. Ayet ile (Ey inananlar, kendi evlerinizden başka evlere, sahipleriyle tanışmadan ve onlara selam vermeden girmeyin.) sabit iken uygunsuz ortamda olan aile evine Hz Resul'un destursuz fütursuzca girmesi imkansızdır. Ayrıca bakire iken, kendi akrabası olduğu için her anında kendisini gördüğü ve hicap ayeti de inmediği için evlilik öncesi yıllarca yanında olan Zeynep'i beğenmeyip, genç-bakire iken kendisini cezbetmeyen, kendi eli ile bizzat evlendirdiği akraba kızına - Haşa- efendimiz evlendirince mi ilgi duydu! Bu iftiranın mantıklı bir yanı var mıdır? Yalanın boyutuna bakın ki Zeyd, daha evlatlıkların eşleri ile ilgili hüküm ayeti inmeden, Hz Resul'e gelip, " Boşayayım, siz evlenin" neden desin? "Sen ne diyorsun, kız iken onu almadım, ben seninle evlendirdim" demez mi idi efendimiz ona? Böyle bir teklif o zamanki adetlere aykırı bir teklif olurdu zaten. Ayrıca Hz Resul Zeynep annemiz ile evlendiğinde Zeynep annemiz 35 yaşında idi. Sıcak ülke ile ilgili erken olgunlaşmayı da hesaba katınca bu yaşa dek Hz Resul neden beklesin? Kısaca iftira baştan sona mantık hataları ve yalanlarla doludur.

Oryantalistler de ateistleri bilimsellik değil, ideoloji, önyargı yönlendirir. Kaynaklara ekleme veya çıkarma yaparlar diledikleri gibi. Mesela efendimizin Hz Zeynep ile evlenmesi ile ilgili

iki örnek verelim: “Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın.” (Emile Dermenghem, Muhammedin hayatı, S. 367-370). Bu da Türk ateistlerden T. Dursun’a ait, 2000’e Doğru dergisinden: “Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir.” Hâlbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmez ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısı, bakış açısı, bel altı vurmada birbirleri ile yarışmalarına ilginç örnektir bu iki örnek.

“Araplarca saldırıya uğrayacağını, suçlu sayılacağını bildiği halde ödev ve görev yüzünden bütün bu karşı koymaları dinlemeyerek Zeynep’le evlenmiştir.” diyen oryantalist Lord John Davenport oryantalistlerin “ gördü, âşık oldu.” İddialarını kabul etmezken (Lord Davenport, Hz Muhammed ve Kuran-ı Kerim, s. 25-26) Bir diğer oryantalist M. Watt ise, “Onun güzelliği karşısında kendini kaybetmesi hikayesini pek ciddiye almaya gelmez. Bunlar ilk kaynaklarda yoktur, üstelik Zeynep Muhammed ile evlendiği sırada 35 veya 38 yaşında idi, ki o devirdeki bir Arap kadını için bu ileri bir yaştı. Bu evlenmedeki aşk temasını Muhammed’in biyograflarının hayal güçlerinde geliştirdikleri duygusu uyanmaktadır.” (Hz Muhammed, s. 164) der. Yerli birçok ateistten daha objektif değerlendirme yapan oryantalist Maxime Rodinson ise, “Soyunun sayısız yanlış inancına cesaretle karşı çıkmış bir zekâ olan Muhammed, evlatlık almanın hukuki yönden yanlış yorumlamalara yol açabilecek kargaşalığını da düzeltmiş, geçerli bir örnek yaratmış oluyor.” Diye yorum yapar. (Hz Muhammed, s. 209- 210) Karen Armstrong, “Hazreti Muhammed, İslam Peygamberinin Biyografisi” adlı esrinde, “O eğlence için değil, politik nedenlerden dolayı çok evlilik yapmıştı." demektedir.

Bu ayetin asıl amacı "nesep, soyun karışmasına engel olmaktır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 83) Mesela, Ali, Ahmet'in evlatlığıdır ama asıl babası Mehmet'tir. Yani Ali, Ahmet oğlu Ali değil; Mehmet oğlu Ali'dir. (Soyadı kanunu olmadan önceki durum için örnek veriliyor. Günümüzde de soyadı alınınca da, aynı sorun ortaya çıkmaktadır) "Onları, babalarının adlarını da anarak çağırın." (Ahzab,5) ayetinden amaçta budur. Ama Ahmet oğlu Ali olarak bilinen biri, tanımadığı gerçek babası olan Mehmet'in kızı ile yani kardeşi evlenebilir. Evlatlık düzenlemesi ile asla dokunulmaması gereken birinci derece akraba, üst ve alt soy ilişki yasağı korunmuş olmaktadır.

Günümüzden örnekler: "Yedi yıllık evli çift kardeş olduklarını öğrendi." 39 yaşındaki Adriana, henüz on iki aylıkken terk edildi ve devlet tarafından bir aileye evlatlık verildi. Kocası Leandro ise sekiz yaşına kadar annesiyle birlikte yaşadı ama o da Adriana gibi annesi tarafından terk edilince başka bir aileye evlatlık verildi. İkisi de farklı ailelerin elinde farklı şehirlerde birbirlerinden habersiz büyüdüler. Yıllar sonra kader onları bir araya getirdi ve birbirlerine âşık oldular. O sıralar evli olan Adriana eşinden boşanarak Leandro'yla evlendi. Çiftin bir de çocuğu oldu." (Hürriyet, 9.8.2014); "Evlendiği gün kocasının ikiz kardeşi olduğunu öğrendi! Esra Erol'da tüm izleyenleri şaşırtan bir olay ortaya çıktı." (Sabah, 11.11.2017); "Kardeşiyle evlendi: Farklı ailelere evlatlık verilen ve gerçek kimliklerini bilmeden evlenen ikizlerin durumu, ülkede evlat edinme kurallarını tartışmaya açtı. İngiltere'de doğumdan sonra ayrılan ve farklı ailelere evlatlık verilen ikiz kardeşlerin tesadüfen evlenmesi, ülkede evlat edinme yasalarının sorgulanmasına neden oldu." (Yeni Şafak, 11.1.2008)

Bir de Hz Muhammed, Hz. Zeyd’i ölsün diye savaşa gönderdi iddiası vardır ki, Hz Muhammed ölmesini istediği birine savaşa gönderirken “eğer şehit olursan yerine şu geçsin” niye desin? Zeyd’e dedi, peki sonra yerine geçen de şehit olursa şu geçsin, o da şehit olursa şu geçsin” neden desin ve bu üçünün de şehit olması bu iddiayı içinden çıkılmaz bir hale sokarken, ateist/oryantalist iddianın aksine bu hadise Hz Muhammed’in Allah’ın izni ile geleceği bildiğini göstermekte değik midir?

Özet bir alıntıyı da Gürger'den yapalım: Cahş kızı Zeynep, o zamanlar hayli geç sayılacak bir yaş olan, 35 yaşına dek kendisine gelen tüm evlilik tekliflerini geri çeviren, zengin bir ailenin kızıdır. Hz Muhammed onu, Zeyd ile evlendirir. Ama aralarındaki kültürel fark sorun çıkarır. Zeyd defalarca peygamberimize gelerek boşanma niyetini açıklar. Ama efendimiz aracı olduğu bu evliliğin bitmesinin endişesiyle her defasında ona 'Eşinden boşanma ve Allah'a karşı takva sahibi ol' der. Ahzab, 37. ayetteki 'insanlardan çekiniyordun' ayetinden kastedilen de budur. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 91) Evlilik bittikten aylar sonra (İslam'da kadın hakları bölümündeki, 'boşanma' adlı başlığa bakılabilir) Zeynep ile efendimiz evlenmiştir. (Gürger, s. 92) Allah celle ve Teala, Mücadele suresi ile 'zıhar' cahiliye adetini ortadan kaldırmış ise, bu sure ile de evlatlıklarla olan münasebetleri yerli yerine koymuştur. Bu ayetle, peygamberimiz sakındığı mahalle baskısı konusunda, Zeynep asaletinde, Zeyd sadakatından imtihan edildi. Medine'liler dedikodu ve nifak konusunda imtihan edilirken, 21. Yüzyıl Müslümanları da bu konuda imtihan ediliyoruz. (Gürger, s. 94)

Zeyd'in Hz Peygamberle bir akrabalık bağı yoktur. Zeynep de gelini ya da baldızı değildir. Halasının kızıdır ve Hz Peygamberin Zeynep ile evliliği de halasının kızıyla yapılmış bir evliliktir. Peygamberin gizlediği şey, Zeynep'in boşanacağı ve kendisiyle evleneceği bilgisidir. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s.125, 131)

Özetle, "İslam iki tabuyu yıkmıştır. Birincisi bir çocuk ancak biyolojik anne babasına nispet edilebilir. İkincisi ise boşanmış kadın istediği kişiyle evlenebilir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 132)

"Ahzab, 37. ayetin anlattığı şey farklıdır ateist ve misyonerlerin iddia edip ortaya attığı şey farklıdır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 54) Kur'an ayetlerinden hareket ederek Hz Muhammed'e saldırmaya çalışanlar, eğer ayeti kabul ediyorsanız, zaten ayet her şeyi açıklıyor (Efendimizin Zeyneb'i beğendiğini açıklamaktan değil, onunla evleneceğini daha önce Allah'ın kendisine bildirdiği için toplumda göreceği tepkiden çekiniyor ve bunu son ana kadar açıklayamıyordu), neden itiraz ediyorsunuz? Hayır, ayeti reddediyorsanız neden ayeti önceden tespit ettiğiniz sonuca göre yorumlayarak metotsuz bir şekilde İslam'a ve peygamberine saldırıyorsunuz? Olayın öncelikle psikolojik yönü vardır. İnsanların zihninde var olan sınıf, mevki, konum, statü kavramını yerle bir etmiştir. Sosyal boyutu ise, o toplumdaki münafıkların kendilerini ifşa etmeleridir. Günümüze uzanan boyutu ise, miras hukukundan evlatlık müessesine pek çok hukuki meselenin netleşmiş olmasıdır.

Cüveyriye bintü'l- Haris: Hz Cüveyriye dul ve savaş esiri idi. Esir ve cariyelerle evlenmek âdet değil iken peygamberimiz onlar ile evlenerek onların da aile kurma haklarının olduğunu, onlarında insani her türlü hakka sahip olduğunu, insanlığa, tüm dünyaya ispat ve ilan etmiştir. Cüveyriye, Mustalik oğulları kabilesinin reisinin kızı idi. Savaşta esir düşer, özgürlük bedelini bizzat Hz Resul öder, onu azat eder. Bunu duyan babası ve iki oğlu Müslüman olur. Özgür olan Cüveyriye de Hz. Resul ile evlenir. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/ 117) Hz. Cüveyriye, Peygamber Efendimizle evlenince o kabileyle akrabalık bağı tesis etmiş oluyordu. Bunun üzerine Müslümanlar da ellerindeki diğer esirleri serbest bıraktılar. (Taberi, es-Simtu's-Semîn, s.198; Profesör Kamil Miras, Sahih-i Buhari muhtasarı, 7/453; Watt, Muhammad at Medina, s. 227; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 316) Mustalik oğulları kabilesi de kendilerine yapılan bu saygın davranıştan dolayı çok memnun oldular, topluca İslam'ı kabul edip Müslüman oldular. (İbni Hişam, es-Siretü'n-Nebeviyye, II/ 295; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 151) Oryantalist Caetani ise Hz Cüveyriye ile efendimizin, yanlarında Aişe ve Ümmü Seleme var iken yolda meşin bir çadırda zifafa girmiş (Caetani, IV/148) iddiasında bulunurken gerçekte efendimiz Medine'ye döndükten, kurtulmalık bedelini ödeyip kendisini babasına teslim ettikten sonra, babasından Hz Cüveyriye'yi istemiş, onayından sonra ancak evlenmiştir (İbn-i İshak, İbn-i hişam, Sire, III/308) Zaten

Caetani'nin iddia ettiği zifaf olayı hiç bir kaynakta (Vakidi, İbn-i Hişam, Taberi, İbni Esir, Hamis, Buhari) geçmemektedir.

Safiye: İsrail Oğulları soyundan, kabile reislerinin birinin kızı idi. Daha önce iki kez evlenen ve dul kalan bir hanım idi ve tutsaktı. Hz. Resul O'na :"ister malını al, git özgürsün " der, " İster kal, Müslüman ol, benimle evlen." diye teklifte bulunur. (İsmail Acarkan, İlginç Sorular, s. 89) Safiye annemiz özgür iken teklifi kabul eder (İbn Hisam, es-Siretü'n-Nebeviyye, III/ 350; İbn Sa'd, Tabakat, VIII/ 120-123) Efendimiz bu evlilik ile hem mağluplarla uzlaşma politikasını pratiğe geçirmiş (Muhammed Hamidullah, İslâm Peygamberi, s. 569) hem de kabile reisinin kızı ile evlenmek suretiyle oluşan akrabalık bağı ile gönülleri İslam'a ısındırmaya çalışmıştır. (Ziya Kazıcı, Hz. Muhammed'in Aile Hayatı ve Eşleri, s. 285) Hz. Muhammed'e atılan bir diğer iftirada Hz. Safiye ile evlenmeleri olayıdır: Güya Hz. Resul esir olan Safiye annemize "Benimle evlenirsen seni serbest bırakırım." diye bir teklifte bulunmuştur. Zavallı Safiye'de serbest kalmak için peygamberimizle evlenmiştir! Hâlbuki olay şöyle gerçekleşmiştir: Yahudilerle Müslümanlar savaşır, savaşı Müslümanlar kazanır. Yahudilerden savaşta esir olan Hz. Safiye 'ye Hz. Resul " Sana bir teklifim var, istersen serbestsin mallarını al ve git, istersen sana evlenme teklif ediyorum, Müslüman ol, yanımda kal "Bu teklifini özgür ve hür iradesiyle değerlendiren Hz. Safiye annemiz, kendi isteği ile teklifi kabul eder ve Hz. Muhammed'in yanında kalır, Müslüman olur. Dinsiz İslam düşmanı bir ateist iki bölümden oluşan peygamberimizin teklifini kelime oyunları ile tek bölümde birleştirerek aktarır:" Benimle evlenirsen serbestsin!" Düşünebiliyor musunuz, bu tek cümleye indirme ile Safiye annemizin seçme hakkı da ortadan kaldırılmış olunuyor ve bu amaçla zavallı, çaresiz konuma sokuluyor. Safiye annemiz ne kadar çaresiz gösterilirse efendimizde o kadar gaddar ve acımasız göstermeye çabalıyorlar. Ama gerçeklerin daima ortaya çıkar ve güneş balçıkla sıvanmaz. Kısaca Hz. Peygamber (a.s), Safiyye'yi azat etmiş, özgürce gitme ya da kendisiyle evlenme seçeneğini sunmuş. Safiyye'de bir peygamberle evlenmeyi tercih etmiştir. (İ.Hanbel, Müsned, 3/138) Efendimizde buna karşılık olarak daima ona saygılı davranmıştır. "Hz. safiye deveye binerken hazreti peygamberin dizlerine basarak binmekteydi." (Buhari, Megazi, 39; İ. sad, Tabakat, 8/121; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 168) Oryantalist Leoni Caetani'de: "Muhammed'in, dâima nefsine ve ihtirasına hâkim olmayı bilen adamlardan biri olduğunu ispat etmek zor bir şey değildir. Evliliklerinden birçoğu bazı kabilelerin sevgi ve yakınlığını çekmek yahut taraftarlarından bazılarını daha sıkı bağlarla bağlamak gibi bir siyasî bir düşünceyle yapılmıştı." (Caetani, II/480) diyerek gerçeği dile getirmiştir.

Ümmü Habibe: 55 yaşında dul kalmıştı. Mekke reisi İslam düşmanlığı ile ünlü Ebu Süfyan'ın kızıdır. Mekke'den uzakta, Habeşistan'da dul kalır. Çok zorluk çeker. Hz. Muhammed elçi göndererek O'na evlenme teklif eder. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 56) Ümmü Habibe annnemiz olumlu cevap verir. Habeşistan kralı Necaşi nikâhı vekiller vasıtası ile kıyar. Bu evlilikler bir dereceye kadar Ebu Süfyan'ın düşmanlığı yumuşar.

Meymune: 2 çocuklu, daha önce iki kez evlilik yapmış bir dul bir hanımdır. Hz. Resul'un amcası Abbas'ın baldızıdır. Hz Abbas vasıtası ile Hz Resul'e evlilik teklifinde (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/132) bulunur, Hz resul de kabul eder.

Mısırlı Mariye: Cariye idi. Efendimiz onu azad eder. İsterse kalabilir İslam'a girer, isterse ailesine dönebilirdi. İslam'ı kabul eder ve peygamberimizin yanında kalır. Peygamberimiz de kendisi ile evlenir. Mariye annemiz mehirsiz olarak Peygamberimizle evlenmeyi kabul eder ama Hz. peygamber, onunla mehrini vererek nikâhlanır. Aslında bu, Peygamber tarafından gösterilen bir iyi niyet idi ve Mariye ve ailesinin itibarını yükseltmekti.

Hz. Resul 50 küsür yaşına kadar tek eşle evli kalıyor, her türlü dünyevi teklifleri reddediyor ve 50 yaşından sonra genç, güzel ve çekici ve zengin bir çok kız yerine, sıcak ülkede erken olgunlaşıp yaşlanan, kimi 40, 50 yaşlarında, 2-4 çocuklu dul hanımlarla, onları koruma ve tebliğ amacını güden, karşılıklı rızaya dayanan evliliklerini objektif olarak inceleyen herkes, evliliklerin hiç birinde dünyevi- şehevi bir amaç gütmediğini görebilirler. Kısaca Hz. Muhammed (s.a.v.)'in evlilikleri, ilahi takdirin bir tezahürü olarak, nübüvvet görevinin tam anlamıyla ifa edilebilmesi için yapılan evlilikledir; bu evliliklerden hiçbirini şahsi istek ve dünya zevki ile yorumlamak mümkün değildir.

"Medine'de, özellikle Hicri ikinci yıldan sonra meydana gelen gelişmeler çerçevesinde hem Allah resulü, hem de diğer bazı Müslümanlar yeni evlilikler yapma ihtiyacı hissetmişlerdir. Resulüllah bu evliliklerinde dünyaya meyilden ziyade, birçok sıkıntıya katlanma fedakârlığı olduğunu söylemek icap eder. Hz Ayşe hariç Hz Peygamberin evlendiği hanımların hepsi daha önce evlilik yapmış ve bazılarının da çocukları vardı." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 285)

"Hz Peygamberin bütün evlilikleri ya bir sosyal düzenleme ya da siyasi bir sebepten dolayı olmuştur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 147)

"Peygamber Efendimizin evliliklerinin; hukukî, siyasî, sosyal ve eğitimle ilgili çeşitli sebepleri vardır.

1. İslam toplumunun egitilmesinde Hz. Peygamberin evliliklerinin önemli bir yeri vardır. Rasulullah, özellikle kadınlarla ilgili birtakım İslami kaide ve esasların öğretilmesinde yine kadınlardan yardım almak ihtiyacı hissetmiştir. Kadınların yaşayışıyla ilgili öyle günlük meseleler vardı ki, bir hanım bunlar hakkında gerekli bilgiyi utanma duygusuna kapılmaksızın bir erkekten isteyip elde edemez. İste bu sebeple Rasulullah hanımlarını, Müslüman kadınlar için adeta bir hukuk danışmanı olarak vazifelendirmiştir. Nitekim Hz. Aise ve Hz. Hafsa bu konuda çok büyük bir vazife icra etmişlerdir.

2. Hz. Peygamberin evliliklerinden bir kısmı fedakâr ve cefakâr Müslüman kadınları himaye, onları takdir etme ve itibarlarını koruma gayesine yönelikti. Mekke döneminde Müslüman olan bazı kadınlar işkenceye maruz kalmışlar, Habeşistan'a daha sonra da Medine'ye hicret etmisler, kocaları vefat etmiş; birkaç çocukla ortada kalmışlardı. Aileleri de Mekke'de müsrik oldukları için onların yanlarına da dönemiyorlardı. İste Hz. Peygamber, onları himaye etmek ve çocuklarını da bakım altına almak istemiş, böylece onlarla nikâhlanmıştır. Sevde binti Zem'a, Zeyneb binti Huzeyme, Ümmü Seleme ve Ümmü Habibe bu hususa örnektir.

3. Hz. Peygamber bazı evliliklerini ise, evlendiği hanımın kabilesini İslama ısındırmak, o kabile ile Müslümanlar arasındaki düsmanlıgı gidermek için yapmıştır. Cüveyriye ve Safiyye ile evliligi buna örnektir.

4. Hz. Peygamberin bazı evlilikleri de yeni İslamî bir hükmün topluma kazandırılması amacını taşıyordu. Zeynep binti Cahs ile evliliği buna örnektir.

5. Hz. Peygamberin bazı evlilikleri, yakın dostları, çevresi ile irtibatının, evlilik yoluyla kurulan akrabalıkla güçlendirilmesine yönelik idi. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/53-221) "Resulullah'ın çok evliliği şehvet dürtüsü ile olmamıştır, bu evliliklerle arkadaşları ve halkının büyükleri arasında güçlü bir akrabalık bağı kurmuştur." (Muhammed Rıza Muhammedun Resulullah, s. 402) Mesela Hz. Ebu Bekir'in kızı Hz. Aise ve Hz. Ömer'in kızı Hz. Hafsa ile evliliği buna örnek gösterilebilir.

Demek ki Rasulullah'ın evliliklerinin ilahi planın bir parçası olarak cereyan ettigini görmekteyiz. Onun, Medine dönemindeki evliliklerini nefsanî arzuları için yapmadığının açık delili, bu hanımlarının çoğunun dul ve nispeten yaslı olmalarıdır. Rasulullah'ın bu evlilikleri ya büyük bir kavmin İslama girmesine vesile olmus ya büyük bir devlet adamının gönlünü almış ya daha önceden sürüp gelen bir cahiliye âdetini ortadan kaldırmış ya da savaşlarda sehit düsen bir müslümanın hanım ve çocuklarını koruması altına almasını sağlamıştır. Eger nefsi için evlenseydi bakire, genç ve güzel hanımları bulması O'nun için zor olmazdı." (Prof. Dr. Mehmet Soysaldı, Peygamber Efendimizin Evliliklerinin sebep ve Hikmetleri. Ayrıca; Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 148-152) Hz Muhammed birçok hanımınısadece ortada kalmamaları için himayesine almış sadece 4 eşi (Aişe, Hafsa, Zeynep ve Ümmü seleme) ile haftanın gecelerini adaletle paylaşır, diğerlerini dolaşır, hallerini sorar ve ihtiyaçlarını giderirdi. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 33)

"Hakkaniyet ölçüsünden uzaklaşmamış ve samimi bir münekkit, Hz. Muhammed 'in hayatını incelediğinde bakınız neleri itiraf etmektedir: ''Muhammed'in, alelade bir gönüllü ve esas maksadının arzu ve heveslerinin peşinde koşan biri olduğunu düşünürsek, açıkça yanılırız. Hayır! Arzu ve heveslerinin hiçbir türünü amaçlamamıştır. O'nun ev halkı en idareli olandı; O'nun yiyeceği genellikle arpa ekmeği, hurma ve su idi. Bazen aylarca ocağında bir sefer olsun ateş yanmazdı. Hükümdarlığı elde etmek için huzur bozan, ihtirası meslek edinen, iyi huylarını ve şahsiyetini inkâr eden, ahlâksızlığı ve alçaklığı yerleştiren muhteris -hâşâ- bir sahtekar değildi! Ben, bunların hiçbirine kıymet vermiyorum ve inanmıyorum. O, Mekke toplumunda doğru (es-Sâdık), ve güvenilir (el-Emîn) insan, dürüst ve hilesiz tacir olarak şeref ve ün kazandı; hürmet gördü ve herkesin, özellikle fakir,yetim ve dulların sevip etkilendiği bir dost idi. Kadınlara karşı bir rağbet göstermedi. O'nun ilk evliliği bile Hatice'nin şahsî teşebbüsleriyle gerçekleşti. Birdenbire huyunu, karakterini ve davranışını değiştirip nasıl kadın düşkünü olabilirdi?" (Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-worship and the Heroic in History, s. 288-305)

Efendimizin özel hayatı konusunda Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı kerim adlı eserinde şunları söyler: Memleketinde çok evlenmeye izin veren gelenekten faydalanmayı düşünmemiştir. (s. 11) Hz Aişe, 'O Hatice yaşlı değil miydi?' dediğinde, Hz. Muhammed, ' Hayır, ondan daha nazik ve daha asil bir eş yoktur. Düşmanlarım karşısında bana teselli veren, yardım eden o idi' demiştir. (s. 18) Hz Hatice 63 yaşında iken vefat ettiği halde başka kadınlarla evlenmeyen, hele erkek evlat bırakmadığı halde bunu düşünmeyen biri için şu soruyu ortaya koymaya hak kazanırız: Çok kadınla evlenmenin yaygın olduğu bir ortamda, kendinden 15 yaş büyük bir kadınla 25 sene evli kalan bir adama şehvet düşkünü denebilir mi? (s. 20)

Esposito, Hz Muhammed'in bazı evliliklerinin dul kadınlara yeni bir yaşam şansı vermeyi amaçladığını ifade eder. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 83)

M. Watt, Hz Muhammed'in önemli bir sosyal devrim yaptığına inanır ve evliliklerini bu çerçevede ele alır. Kabileciliğin yerini İslam dini aldı. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 16-29) Watt, efendimizin hanımlarının toplumda yüksek bir şerefe nail olduklarını, müminlerin anneleri seviyesine yükseldiklerini ve Hz Muhammed'in, Fars kisraları veya doğulu yöneticileri taklit etme niyetinin olmadığını belirtir. (s. 327) Watt, efendimizin evliliklerinin siyasi amaçlı olduğunu iddia eder. Sevde ve Huzeyme kızı Zeynep ile onların ihtiyaçlarını karşılamak için evlenildiğini söyler. Ayrıca Sevde'nin kardeşi aşırı İslam muhalifi biri idi. Zeynep ile evlenerek te iki kabile ilişkileri düzeltme yoluna gidildi. Aişe ve Hafsa çok sevdiği iki arkadaşı Ebu Bekir ve Ömer'in kızları idi. Ümme Selem çok istenen bir dul olmasa da Mekke'li önde gelen kabilelerden biri olan Mahzumilerin reislerinden birinin yakını idi. Zeynep b. Cahş ile evliliğindeki amaç bir tabuyu yıkmaktı. Ümmü Habibe, Habeşistan'a eşi ile hicret etmiş, eşi orada vefat edince bir elçi göndererek onunla evlenmiştir. Meymune ile evlenerek amcası Abbas ile ilişkilerini

güçlendirmiş, Yahudi kızları Safiye ve Reyhane ile evlenmesinde siyasi nedenler amaçlamıştır, evliliklerdeki hakim unsur siyasi idi. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 287-288)

Rudi Paret, peygamberimizin evliliklerini 3 nedene bağlar: Konumu gereği birden fazla evlenmesi gerekiyordu, eşleri Bedir ve Uhud'da ölen kadınların ihtiyaçlarının karşılanması gerekiyordu. Son olarak ta siyasi nedenlerde evliliklerinden önemli bir rol oynamıştır. (Paret, Muhammed und der Koran, s. 143)

Prof. John L. Esposito da Hz Muhammed'in evliliklerini, 'Çoğu evlilikleri ittifakları güçlendirmek için siyasi idi. Diğerleri savaşta ölen arkadaşlarının yoksulluğa düşen dullarını korumak içindi' demektedir. (J. L. Esposito, Islam, s. 20)

Hz Muhammed evlilikleri ile dulları korumak ve istikrarı sağlamak için tercih etmiştir. Zevce sayısını 4 ile sınırlayan ayet inince (Nisa, 3) Hz Muhammed dokuz hanımından beşini bırakmak istedi ise de onlar razı olmayınca, dört hanımı ile zevci ilişkilerini sürdürmüş, diğer beşi ile sadece hukuki evli kalmıştır. (Heyet, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 313, 342) Hz Muhammed Mekke'nin fethinden sonra yeni evlilik yapmamıştır. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 343) Hz Aişe ile evlilik yaşı konusunda, ilk ve en azılı İslam düşmanı oryantalistlerden olan Dımeşki bile bir eleştiri de bulunmamıştır. Zeynep peygamberimiz ile evlendiğinde çekiciliğini kaybetmiş, orta yaşlı bir kadındı. (M. G. Watt, Muhammad, s. 158) Ayrıca akrabası olan ve tesettür ayeti inmeden önce de peygamberimizce tanınan biri idi ve bizzat kendisi tarafından evlendirilmişdi. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 357)

İngiliz yazar Parrinder de 20. yüzyılın son çeyreğinde, tarihte Hz Muhammed kadar hiç bir büyük din önderinin iftiraya uğramadığını belirttikten sonra evlilikler hususunda 'Muhammed'in sicili kesinlikle İngiliz Kilisesi başı VIII. Henry'den çok daha iyidir.' tespitini yapar. (G. Parrinder, Mysticism in the World's Religions, s. 121)

Hz. Aişe’nin Evlilik Yaşı

“Hazreti Ayşe'nin evlendiği esnada 20'li yaşlarda olduğu belirtilmektedir.” (Rıza Savaş, Hz Ayşe'nin evlilik yaşı, DEÜ, ilahiyat fakültesi dergisi, 1995, s. 144)

1- “Hz. Muhammed henüz Mekke de iken ve bende oynayan bir çocuk iken “Onların vadeleri kıyamettir. Kıyamet ne dehşetli ve ne acıdır!” mealindeki (Kamer, 46) ayet inmişti. (Buhari 1.cilt Teliful Kur’an bahsi) Bu sure Mekke devrinin birinci döneminde (4. yıl) inmiştir. Hz.Aişe validemiz bu sure ve ayetleri net olarak hatırladığına göre, olayları ayrıntılarıyla hatırlayabilmek ve sokakta oynayan bir çocuk olması için en az beş veya altı yaşında (veya daha büyük) olması gerekir. Kamer suresi Mekke devrinin dördüncü yılında indiğine göre dördüncü yılda beş-altı yaşında olması gerekmektedir. Ayrıca; kardeşi Esma, Abdullah bin Zübeyir’in annesidir. Esma yüz yaşına kadar yaşamış ve Hicretin 73. yılında vefat etmiştir. Hz. Aişe validemizden on yaş daha büyüktür. Hz. Esma yüz yaşında ve hicri 73. yılda öldüğüne göre hicret esnasında 27 yaşında olması gerekir. Bundan on yaş küçük olan kardeşi Hz. Aişe validemizin de 17 yaşında olması gerekir ki bu da aşağı yukarı Buhari de Hz. Aişe’nin kendi hadisindeki ifadeye uygun düşmektedir. Rasûl-i Ekrem, Hicretin birinci senesi Hazreti Âişe ile evlenmiştir. Hz. Aişe validemiz peygamberimizle dokuz yıl beraber yaşamıştır. Onun Kur’an, hadis ve fıkıh ilimlerindeki yerini bütün islam alimleri teslim etmektedir. O devrinin en büyük alimlerini tenkit etmiş, çeşitli konularda fetvalar vermiş, Kur’an’ın ve sünnetin doğru anlaşılması konusunda insanlara önderlik etmiştir. Sünneti Kur’an’la test etmenin ilk örneklerini vermiştir. Bu birikimi henüz çocuk denecek yaşta bir insanın elde etmiş olmasını kabullenmek oldukça zordur.

2- Hz. Aişe validemiz henüz peygamberimizle evlenmeden önce Cübeyir bin Mut'im ile nişanlanmıştı. Mut'im Hz. Aişeyi oğluna almakla evine Müslümanlığı sokacağını düşünerek bu nikahı feshetmişti. Hz. Ebu Bekir (r.a) İslam'ı ilk kabul edenlerden biri olduğuna göre; bu olayın gerçekleşmesi, İslam'ın alenen duyurulmasından veya yayılmasından önce olması gerekir. (Y. Nuri Öztürk, Asrı Saadet'in Büyük Kadınları, s. 33) İslam alenen açıklanıp Müslümanlar Kabe yürüyüşü veya Safa tepesi toplantısından sonra topluma deşifre olduktan sonra Ebu Bekir (r.a) ın Müslüman olduğu bilinince kızını almaktan vazgeçmiş olması daha doğru görünmektedir. Bu olayda yine Hz. Aişe'nin peygamberimizle evlenmeden önce evlilik çağına geldiğini ve nişanlandığını göstermektedir. (Hatemü'l Enbiya Hz. Muhammed ve Hayatı, Ali Himmet Berki, Osman Keskioğlu, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saâdet, II/997)Yani değil Hz. Resulle nişanlanıp bir yıl sonra evlenmesi, daha önce evlenecek çağa gelmişti, nişanlanmıştı, zamanla İslam tebliği yayılınca Hz. Ebu Bekir'in Müslüman olması bu işi bozdu. Daha sonra da Hz. Resul onunla nişanlanıp bir yıl sonra da evlenmişti. "Sıcak bölgelerinde insanların fiziksel açıdan daha çabuk geliştikleri de unutulmamalıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 248) 17 -18 yaşındaki bir kızın Arabistan'daki normal görüntü ve evlilik yaşı haliyle gelmiş bir yaş olduğu rahatlıkla kabul edilmelidir.

3- Hazreti Âişenin hemşiresi Esma, Hicret esnasında 27 yaşında idi. Aişeden on yaş büyüktü. Hazreti Aişe de, Esmadan on yaş küçük olduğuna göre, Hicrette on yedi yaşındaydı (Ali himmet Berki, Osman Keskinoğlu, Hatemül Enbiya, s. 210; Mevlana Şibli, Asrı Saâdet, II/149) Rasül-i Ekremle evlendiği zaman, 17- 18 yaşında bulunuyordu. Hz. Aişenin ablası Esma, ondan yaklaşık 10 yaş büyüktü. Hz. Aişe evlendiğinde Hz. Esma'nın yaklaşık 30 yaşında olduğu rivayet ediliyor. Buradan Hz. Aişe'nin evlendiğinde en az 18 yaşlarında olduğu sonucuna varılmaktadır.

4- Hz. Peygamberin evliliği, vahyin başlangıcından 10 yıl sonradır. Hz. Ayşe vahiy başlangıcından en az altı yıl önce doğmuştur. Dolayısıyla Hz. Ayşe'nin peygamberimizle evlendiği yaşın 17-18 olduğu ortaya çıkar. (Hatemü'l enbiya Hz. Muhammed ve hayatı, Ali Himmet Berki, Osman Keskioğlu, s. 210)

5- Bugün hadis kitaplarımızda yer alan ve Hz. Aişe validemizin Mekke yıllarıyla ilgili olarak anlattığı bazı rivayetler, onun yaşını tespit edebilmemize yardımcı olacak niteliktedir. Mesela; Risâletten kırk yıl önce gerçekleşen ve tarih belirlemede bir ölçü olarak kabul gören Fil hadisesinden geriye kalan iki kişiyi Mekke'de dilenirken gördüğünü söylemesi; Mekke'nin en sıkıntılı günlerinde Allah Resûlü'nün sabah-akşam kendi evlerine geldiğini ve bu sıkıntılara dayanamayan babası Hz. Ebû Bekir'in de Nübüvvetin 5. veya 6. yılında Habeşistan'a hicret teşebbüsünde bulunduğunu detaylarıyla birlikte anlatması; ilk defa namazın ikişer rekat farz kılındığını, mukim olanlar için daha sonraları onun dört rekata çıkarıldığını, ancak sefer durumlarında yine iki rekat olarak bırakıldığını ifade etmesi gibi rivayetler onun yaşı konusunda bize ipuçları verecek niteliktedir (M.Emin Yılfırım, Vakit, 08 Haziran 2008)

6- Risâletin ilk günlerinde Müslüman olanların isimleri sıralanırken, ablası Esmâ Vâlidemiz'le birlikte Âişe Vâlidemiz'in adı da zikredilmektedir. Dikkat çekici olan bu zikrin, Hz. Osmân, Zübeyr ibn Avvâm, Abdurrahmân ibn Avf, Sa'd ibn Ebî Vakkâs, Talha ibn Ubeydullah, Ebû Ubeyde ibn Cerrâh ve Erkam ibn Ebi'l-Erkam gibi 'Sâbikûn-u Evvelûn' tabir edilen en öndekilerin hemen arkasından; Abdullah ibn Mes'ûd, Ca'fer ibn Ebî Tâlib, Abdullah ibn Cahş, Ebû Huzeyfe, Suhayb ibn Sinân, Ammâr ibn Yâsir ve Habbâb ibn Erett gibi isimlerden de önce gerçekleşiyor olmasıdır (İbn Hişâm, Sîre, 1/271; İbn İshâk, Sîre, 124) Demek ki Âişe Vâlidemiz, o gün küçük de olsa 'irade' beyanında bulunabilecek bir çağda ve ilk Müslümanlar arasında yer alabilecek bir durumdadır. Söz konusu bilgilerde ondan bahsedilirken, 'O gün o küçüktü.' şeklinde bir kaydın konulmuş olması, bu manayı ayrıca teyit etmektedir

7- Ablası Esmâ Vâlidemiz'in konumu da bu kanaati güçlendirmektedir; zira onun, on beş yaşında iken Müslüman olduğu bilinmektedir (Nevevî, Tehzîbü'l-Esmâ, 2/597; Hakim, Müstedrek 3/635) Bilinen bir gerçek de onun, 595 yılında dünyaya gelmiş olduğudur. Bütün bunlar, risâletin ilk yılı olan 610 tarihini göstermektedir. Demek ki Âişe Vâlidemiz, yaşı küçük olmasına rağmen 610 yılında Müslüman olmuştur. Bunun için o gün onun, en azından altı veya yedi yaşlarında olması gerekir ki, on üç yıllık Mekke hayatıyla en az yedi aylık (Âişe Vâlidemiz'in, hicretten yedi ay sonraki Şevvâl değil de Bedir sonrasına denk gelen ikinci yılın Şevvâl ayında evlendiği de ifade edilmektedir. Bu durumda onun evlilik yaşı, bir yıl daha gecikmiş demektir. (Nevevî, Tehzîbü'l-Esmâ, 2/616) Medine günleri de bu tarihe ilave edildiğinde onun, Allah Resûlü ile evlendiği gün –risâletten beş yıl önce dünyaya gelmiş olma ihtimalini esas alacak olursak- en azından on sekiz yaşında olduğu sonucu ortaya çıkmaktadır.

8- Hz. Ebu Bekir'in altı çocuğundan olan Abdurrahman, Hz. Ebû Bekir'in büyük oğludur ve ancak Hudeybiye'den sonra Müslüman olmuştur. Bedir savaşında babasıyla karşılaşmamaya özen göstermiştir ve o savaş esnasında Abdurrahman yirmi yaşındadır (İbn Esîr, Üsdü'l-Gâbe, 3/467) O dönemde kardeşler arası yaş genellikle 1-2 civarında olduğundan, hicret esnasında Hz Aişe'nin yaşı on yedi civarında olursa aralarındaki bu yaş farkı ancak normal kabul edilebilir olur yoksa Aişe annemiz hicrette sekiz yaş civarında iddiası doğru olsa, Abdurrahman ile Aişe arasındaki yaş farkı on iki olur ki bu o dönem için makul bir yaş aralığı kabul edilemez.

9- Âişe Vâlidemiz'in vefat tarihi konusunda gelen rivayetler de bu kanaati güçlendirmektedir. Zira onun vefat ettiği yıl ve o günkü yaşıyla ilgili olarak hicrî 55, 56, 57, 58 veya 59;29 yaşıyla alakalı olarak da altmış beş, altmışaltı, altmış yedi veya yetmiş dört (İbn Sa'd, Tabakât, 8/75; Nedvî, Sîretü's-Seyyideti Âişe, 202) gibi farklı tarih ve rakamdan bahsedilmektedir. Bu ise, doğum tarihinde olduğu gibi onun vefat tarihiyle ilgili de kesin bir kabulün olmadığını göstermektedir. Özellikle 58. yılında ve 74 yaşında iken vefat ettiğini ifade eden rivayette, onun vefat ettiği günün çarşamba olduğu, vefat tarihinin, Ramazan ayının on yedinci gecesine denk geldiği, vasiyeti üzerine Vitir namazından sonra Cennetü'l-Bakî'ye geceleyin defnedildiği, yine vasiyeti gereği namazını, Hz. Ebû Hüreyre'nin kıldırdığı, mezarına da, ablası Hz. Esmâ'nın iki oğlu Abdullah ile Urve, kardeşi Muhammed'in iki oğlu Kâsım ve Abdullah ile diğer kardeşi Abdurrahman'ın oğlu Abdullah gibi isimlerin indirdiği gibi detayların bulunması (İbn Abdilberr, İstîâb, 2/108; Doğrul, Asr-ı Saadet, 2/142) diğerlerine nispetle bu bilginin daha güçlü olduğu izlenimi vermektedir. Öyleyse bu tarihi esas alarak bir hesaplama yapacak olursak onun, Efendimiz'in irtihalinden sonra kırk sekiz yıl daha yaşadığını (48+10=58+13=71+3=74) görmekteyiz ki bu hesaba göre o, risâletten üç yıl önce dünyaya gelmiş demektir. Bu durumda evlendiği gün onun, (74–48=26–9=17+7 ay) on yedi yılını yedi ay geçtiği anlaşılmaktadır. Kısaca: Hicri 58. yılda, 74 yaşında vefat etti ise, Efendimiz'den sonra 48 yıl dul olarak yaşadı ise, Allah Resulü ile evliliği de 9 yıl sürdü ise; demek ki, Aişe validemiz, Efendimiz Daru'l-Beka'ya hicret ettiğinde 26, evlendiğinde ise 17–18 yaşlarında idi.

Yusuf Ziya Yörüka'da Hz Aişe'nin evlilik yaşının 18 olduğunu ifade eder. (Yusuf Ziya Yörükan, İslam Dini tarihi, s. 169) Ayrıca Suudi araştırmacı ve tarihçilerden Süheyla Zeynelabidin, Hz. Ayşe`nin Peygamberimiz ile evlendiğinde yaşının 19 olduğunu araştırmaları sonucu ulaşmıştır. Sosyalist bir çizgiden gelen gazeteci Soner Yalçın Hz Aişe'nin evlilik yaşı için 20 rakamını vermekte ve O'nun 'Kadınları cahiliye dönemi yobazlığından kurtarmak isteyen Hz Muhammed yaşamıyla topluma örnek oldu ki yaşları 44, 45, 60 yaşlarında olan savaş dulları eşleri' ile kadınları korumak için evlendiğini belirtip, 'Hz Muhammed, toplumu her yönüyle ileriye doğru itekleyen bir devrimciydi; 14 asır sonra hala anlaşılamaması ne acı!' diye yazısını bitirmektedir. (Soner Yalçın, Sözcü, 13.12.2022)

Efendimizin toplumda meydana getirdiği bu olumlu büyük değişim için sol görüşlü birçok yazar O'nu 'devrimci' sıfatı ile tanımlamaktadırlar: Hazreti Muhammed muhafazakâr değil devrimciydi." (Eren Erdem, Hürriyet, 08, 2013); 'En büyük devrimci Hz. Muhammed' CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu'na atfen Fikret Bila (Milliyet, 27 Temmuz 2013; Cumhuriyet, 26 Temmuz 2013); "Hz. Muhammed, büyük bir devrimin önderidir." (Doğu Perinçek, Aydınlık, 26 Ekim 2018); Dev-Genç kurucularından ve 68 Kuşağı'nın önemli isimlerinden Sarp Kuray, "Hz. Muhammed devrimci bir önderdir." (AGORA, 03 Mar 2022); 60'lı yılların devrimci sol önderlerinden Hikmet Kıvılcımlı "Hz. muhammed'i dünyanın en büyük devrimcisidir." (Kıvılcımlı, Tarih devrim sosyalizm, s. 271, 340; Aydınlık, 12 Ekim 2019)

Ayrıca "Araplarda kız çocuklarının yaşı hayızdan (Ergenlik çağından) itibaren sayılırdı. Hz Aişe'nin evlilik yaşı ile ilgili 6, 8, 10 gibi ifadelerin sebebi bu yaş hesaplama yönteminden dolayıdır. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 82)

Bazı oryantalistler de (Ronald V. C. Bodley, Allah'ın resulü Hazreti Muhammed s. 116, 162; M. Rodinson, Hz Muhammed, s. 89) Hz Ayşe'nin evliliğinin o dönem şartları için normal olduğunu belirtmişlerdir. İslami kaynakları delil kabul etmeyenler için bir başka oryantalist bir kaynak daha verelim: Oxford Üniversitesi bilgini Joshua Little, Hz. Muhammed'in Hz. Aişe ile 6 yaşındayken evlendiği hadisinin, olaydan 150 yıl sonra ve Medine'den 1000 km uzakta Irak'ta, Hişam bin Urwa adlı ravî tarafından ve siyasî amaçlı olarak uydurulduğunu bilimsel olarak ortaya çıkardı. (Javad T. Hashmi, Newlinesmag, 28 Ekim 2022)

Zaten evlilik yaşı, kültürel bir olaydır. Daha 70-80 sene önce ülkemizde kadınlar 15 yaşında evlenebiliyordu. (Türk kanını Medenisinin 88. Meddesini tadil eden kanun, No: 3453, Tarih:15/6/1938)

Burada akla, "Madem öyle; bugüne kadar bu mesele niye bu şekilde gündeme gelmedi?" şeklinde bir soru gelmektedir. Yakın zamana kadar bu hususta olumsuz hiçbir beyan serdedilmemiş; ne Ebû Cehil gibi her fırsatı aleyhte değerlendiren muannit bir firavundan ne de Abdullah ibn Übeyy ibn Selûl gibi olmadık yerden fitne ve iftira üreten nifakın adresi olmuş birisinden bu evliliğe herhangi bir itiraz söz konusu olmamış, olamamıştır. "Müşrikler ve münafıklar hazreti Resul'ün hazreti Ayşe ile evliliğine ilişkin hiçbir itiraz yönetmemişlerdir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 154; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 143) Çünkü ortada itiraz edilecek herhangi bir durum yoktur. Kısaca; Hz. Resul'ün Âişe Vâlidemizle evliliklerinde bir anormal durum olsa idi, Zeyneb Vâlidemiz'le izdivacında fırtına koparmak isteyenlerle, Benî Mustalık Gazvesi dönüşünde ve hiç olmadık yerde Âişe Vâlidemiz'e iftira atanların, onlar açısından önem arz eden böyle bir meseleyi dillerine dolamamaları düşünülemezdi. Sonuç nasıl olursa olsun sadece başlı başına bu bilgi bile, Âişe Vâlidemiz'in evliliği konusunda olumsuz herhangi bir durumun olmadığını ispat için yeterli bir güce sahiptir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Hz Aişe annemizin başından geçen ilk nişanlılık olayı ile efendimiz ile olan nişanlılığının tarihi rivayetlerde aktarılma sırasında medyana gelen karışıklıklar Aişe annemizin efendimizle nişan ve evlilik yaşlarında karışıklığa da neden olmuştur.

Hazreti Muhammed'in büyüklüğü: Tek başına çıktığı yolda; zenginlerin fakirleri sömürdüğü, ezdiği; içkinin su gibi içildiği; putlara tapıldığı, zina, kumarın yaygın olduğu; cahil, ırkçı ve kavgacı bir toplumu 23 senede, bu kötü alışkanlıklardan vazgeçirtip, namaz kılıp oruç tutan, zekat veren, okumaya ve ilme değer veren, ümmet bilincine sahip ahlaklı ve mücahit bireyler haline getirmiştir!

İslami ve batılı kaynaklardan hareketle Peygamberimizin hayatına genel olarak baktığımızda O’nun dünyevi, şehevi, makamsal hiçbir amaç gütmediğini daha iyi anlamış oluruz.

Efendimizin hanımlarına olan hitap ve davranışlarından bir kaç örnek

Allah Resulü, Aişe annemize, “Gözbebeğim- (Lübbetülayn)” diye hitap ediyordu. ‘Ayşecik' anlamına gelen “Uveyş” veya Ayşem anlamına gelen “Aiş” diye hitap ettiğini görüyoruz. Hele bir de gül yüzlüm, al yanaklım manasına gelen “Hümeyra” sözcüğü vardır ki, bu söz, bir kadının gönül dünyasını okşayan ne hoş bir ifadedir. (Ekrem Keleş, en güzel örnek Hz.Peygamber s. 92) Bir gün Hz. Âişe. Peygamberimiz (sav)’e sordu: “Ya Rasûlullah, bana olan sevgin nasıldır?” Peygamberimiz:“Kördüğüm gibidir.” diye cevap verdi. (İbn Hanbel, Müsned, 6/210) Hz. Aişe Validemiz, Ezvac-ı Tahirat’tan hiç kimseyi Hz. Hatice Annemiz kadar kıskanmadığını söyler. (Müslim Fezailus-sahabe, 74-76) Hz. Peygamber’in onu sık sık andığını, koyun kestiği zaman Hz. Hatice’nin çok sevdiği hanım arkadaşlarına pay gönderdiğini (İbnü’l-Esîr, Üsdü’l-Ğâbe, 7/84) fakat kendisinin bazen bu ilgiye dayanamadığını Hz. Peygamber (sav)’e “Sanki yeryüzünde başka hiç kadın yok da yalnız Hatice var!” diye söylendiğini, bazen daha ileri giderek: “İhtiyarlıktan dolayı ağzında diş kalmamış yaşlı bir koca karının nesini anarsın bilmem ki, Allah onun yerine sana daha gencini daha hayırlısını vermiştir.”dediğini fakat Hz. Peygamber (sav)’in bu sözlere şöyle karşılık verdiğini söylemektedir: “Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes benim peygamberliğimi inkâr ederken O bana iman etti. Herkes benim yalancı olduğumu iddia ederken O beni tasdik etti. Kimse bana bir şeycik vermezken o malını mülkünü benim emrime verdi.” (Ahmet b. Hanbel, Müsned, VI/117, 118) Hz. Hatice Vâlidemiz, muhterem eşi Hira Mağarası’na inzivaya çekildiğinde, emrinde çok sayıda hizmetçi olmasına rağmen (İbn Hişâm, es-Sîretü’nNebeviyye, I/255) aradaki 5 km mesafeyi kendi yürür, yemeğini bizzat kendisi götürürdü. Peygamber Efendimiz (sav) de Hz. Hatice Validemizin geleceğini hisseder, dağın eteklerine kadar iner onu karşılardı. Zira Hira Mağarası’na çıkan yolun meşakkatini bilir ve değerli eşine kıyamazdı. Eşlerinden Safiye validemizi deveye bindirirken, önce incinmemesi için devenin üzerine bir örtü örtmesi ve binerken de eğilerek onu kendi omzuna bastırarak devesine kolay binmesini sağlaması onun hanımlarına karsı olan nezaketinin sadece bir örneğidir. (Buhari, “megazi” 83)

Batılıların dilinde Hz Muhammed

Kendini ateist kesimde kabul eden ve efendimize olmadık hakaretler edenlerin batılı oryantalistler kadar bile objektif olamadıklarnı birkaç örnek ile delillendirmek istiyoruz.

“Düşünür, hatip, havari, kanun koyucu, asker, düşüncelerin fatihi, rasyonel akidelerin düzelticisi, şekil ve suret olmaksızın tapınma; hepsi manevi tek bir hükümdarlık olan yirmi dünyevi hükümdarlığın kurucusu, işte Muhammed. İnsanın yüceliğinin ölçümü mümkün olsa, ondan daha büyük bir insan var mıdır sorarız” (Alphonse Marie Louis de Lamartine, Historie de la Turguie) Hz. Muhammed güzel bir ahlaka sahip idi. (George Sale, The Koran, s.7) "Hz Muhammed yeryüzünde Allah’ın dinini kurmak üzere gönderilmiş idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran’ı kerim, s. 47) "Bu Zât'ın etrafına maksatlı bir şevkle yığdığımız yalanlar, bizim için sadece bir utanç vesilesidir. Amacı, dünyayı aydınlatmaktı; dünyayı Yaratan, böyle emretmişti." (Thomas Carlyle, Heroes and Hero Worship and the Heroic in History, 1840) "Muhammed görevi tamamladığında başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe’nin yanında bir saray yaptırmadı; Medine'deki sade evine geri döndü." (Lord John Davenport, ‘Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim, s. 94) "Muhammed'in sağduyusu, krallığın ihtişamını çok hakir görüyordu. Allah'ın Elçisi, ailesinde bir hizmetçi gibi davranıyor, ateşi yakıyor, yeri süpürüyor, koyunları sağıyor, elbiselerini ve ayakkabılarını bizzat kendisi tamir ediyordu. Bir rahip, bir keşiş görüntüsü verme gereği de duymadan, çok tabiî bir zühd hayatı yaşıyordu." (Edward Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire, 1823) "Muhammed'in hayatının en büyük başarısı, sadece ahlâkının gücünde yatmaktadır. Hayranlığımızı çeken, O'nun dininin anlatılması değil, devam edebilme gücüdür. O'nun Mekke ve Medine'ye nakşettiği aynı duru ve mükemmel tesir, onca olup bitene rağmen, Hint, Afrikalı ve Türk Müslümanlarca aynen korunmaktadır. Peygamber'e verilen değer, asla beşerî sınırı aşmamış ve O'nun getirdiği ve canlılığını sürekli koruyan prensipler, takipçilerinin kendisine karşı duyduğu saygı ve teşekkür hislerinin, hep akıl ve din sınırları içinde kalmasını

sağlamıştır." (Edward Gibbon, Simon Oakley, History of the Saracen Empire, Londra, 1879) "Koruduklarının en vefalı koruyucusu ve konuşması en tatlı, en kabul edilir olandı. O'nu ilk görenler, karşısında önce saygıyla ürperir, yanına yaklaşanlar ise O'nu sever ve O'nu tarif edenler, "Ne daha önce, ne de daha sonra O'nun gibisini görmedim." derlerdi. Çok az konuşurdu, fakat konuştuğu zaman da vurgulu ve bilerek konuşur ve dinleyen kimse O'nun söylediklerini unutmazdı." (Laneâ Poole, Speeches and Table Talk of the Prophet Muhammad) "Arabistan'ın bu büyük Peygamberinin hayatını ve şahsiyetini inceleyen ve nasıl öğrettiğini, nasıl yaşadığını bilen herkesin, Ulu Zât'ın elçilerinin en büyüklerinden biri olan bu güçlü Peygamber için ürpertici bir saygıyla dolmaması mümkün değildir. Ben bu Arabistanlı Muallim için hep yeni bir hayranlık, yeni bir saygı duyuyorum. " (Annie Besant, The Life and Teachings of Muhammad, Madras, 1932) "Fakirlere karşı cömertliği o derecedeydi ki, sık sık bizzat kendi ailesi aç kalırdı. Fakirlerin sadece ihtiyaçlarını gidermekle kalmaz, onlarla sohbete oturur ve acılarını büyük bir içtenlikle paylaşırdı. Sağlam bir arkadaş, vefalı bir yoldaştı." (W. C. Taylor, The History of Muhammadanism and its Sects) "Eğer tarihte her bakımdan ilâhî kaynağa dayalı olarak hükmetmiş biri varsa, o da Muhammed'dir; çünkü O, en güçlüydü, fakat güce ehemmiyet verdiği yoktu. Özel hayatında ne kadar sade ise, halkın içinde de o kadar sade idi. Muhammed'in dininde, burada her şey farklıdır. O'nun hakkında, gizemli ve gölgeli şeyler değil, açık bir tarih var." (Reverend Bosworth Smith, Muhammad and Muhammadanism, Londra, 1874) Reverend Bosworth Smith: "Muhammed, rütbe bakımından insanların en yücesi olarak kabul ediyorum. Hatta insanlık onun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 107) “İslâm’da tevhid akidesi, her zaman hiç bulanmaz bir berraklık, bir ululuk ve tam bir kanaat ve kararlılıkla ilân edilmiştir.” (Edward Montet, La Propagande Chretienne et ses Adversaries Musulmans, Paris 1890) "Muhammad, halkı için parlak bir örnekti. Şahsiyeti, öylesine pâk ve lekesizdi. Evi, elbisesi, yiyecekleri. Kısaca, bütün hayatı sade idi. Sun'ilikten o kadar uzaktı ki, arkadaşlarından asla özel bir saygı beklemez; bizzat kendisinin gördüğü kendi şahsî hizmetini kendisine kölesinin bile yapmasını istemezdi. Hastaları ziyaret ederdi ve herkese karşı sevgi doluydu. Toplumunun iyiliğine duyduğu ilgi ve bu konuda gösterdiği gayret ölçüsünde de cömert ve âlicenap idi. " (Dr. Gustav Weil, History of the Islamic Peoples) "Dünyada başka hiç kimse, önüne gönüllü veya gönülsüz O'nunkinden daha büyük bir hedef koymamıştır: Allah'la insan arasına sokulmuş bâtıl inançları ortadan kaldırmak; puta tapıcılığın maddî ve çarpıtılmış ilâhlar kaosu arasında aklî ve kutsal ilâh kavramını yeniden yerleştirmek. Dünyada başka hiç kimse, bu kadar zayıf vasıtalarla insan gücünün bu kadar ötesinde bir işe girişmemiştir; böylesine büyük bir hedefin tasarlanmasında ve uygulamaya geçirilmesinde kendinden başka vasıtası ve çölde yaşayan bir avuç insandan başka yardımcısı yoktu O'nun. Ve başka hiç kimse dünya üzerinde O'nun gerçekleştirdiği ölçüde büyük ve kalıcı bir ikinci inkılâbı gerçekleştirmiş değildir. Eğer gayenin büyüklüğü, vasıtaların azlığı ve neticenin şaşırtıcılığı insan dehasının üç ölçüsüyse, modern dönemler tarihinde kim Muhammed'le karşılaştırılabilir ki? Uydurma ilâh zürriyetlerinin bıktırıcılığı altındaki bir dünyada ilân edilen Allah'ın birliği inancı, telâffuz edilir edilmez bütün eski putperest mâbedlerini yerle bir eden ve dünyanın üçte birini harekete geçiren başlı başına bir mûcizeydi. Bu Zât'ın hayatı, tefekkürü, ülkesinin bâtıl inançlarını kahramanca inkârı, puta tapıcılığın öfkelerine meydan okumaktaki cesareti, Mekke'de 13 yıl süreyle gösterdiği sabır ve tahammül, halkın ezâsını ve hattâ hemşehrilerinin kurbanı oluşunu kabulü; evet, bütün bunlar ve ilâveten kesintisiz tebliği, tuhaflıklara karşı koyuşu, başarıya inancı ve felâketler karşısındaki insanüstü güven duygusu, zafere götüren sabır ve azmi, tek bir ideale olan tutkulu bağlılığı ve asla imparatorluk peşinde olmayışı; bitmez duası ve ibadeti, Allah'la olan mânevî haberleşmesi, vefatı ve vefatından sonraki muzafferiyeti; bütün bunlar bir yalana değil, sarsılmaz bir inanca şahitlik etmektedir. İnsan büyüklüğünün tesbitinde kullanılan bütün ölçüler içinde soruyoruz: O'ndan daha büyüğü var mıdır? " (Alphonse de Lamartaine, Historie de la Turquie, Paris, 1854) "Olağanüstü canlılığından dolayı Muhammed'in dinine daima büyük değer verdim. Bu din bana, varlığın ve hayatın değişen çehresini özümseyebilen ve her çağa hitap edebilen tek din olarak görünüyor. O harika Zât'ı da inceledim ve O, bana göre, bırakın deccal olmayı, İnsanlığın Kurtarıcısı olarak

çağrılmalıdır. İnanıyorum ki, O'nun gibi biri modern dünyada diktatörlüğü ele geçirecek olsa, bu dünyanın en çok ihtiyacı olan barış ve mutluluğu sağlayacak bir tarzda onun bütün problemlerini çözer. Bir öngörüm var: Muhammed'in inancı, yarının Avrupa'sında kabul görecektir, nitekim bugünün Avrupa'sında kabul görmeye başlamış bulunmaktadır. " (Sir Georged Bernard Shaw, The Genuine Islam, 1936, I/8) "Dünyayı en çok etkileyen şahıslar listeninin başına Muhammed'i koymuş olmam, bazı okurları şaşırtacak, bazılarınca da sorgulanacaktır. Fakat, tarihte hem seküler hem de dinî alanda mutlak mânâda muvaffak olmuş tek insan O'dur. Denebilir ki, Muhammed'in İslâm üzerindeki şahsî tesiri, İsa Mesih ve Aziz Pavlos'un Hristiyanlık üzerinde birlikte bıraktıkları tesirden daha fazladır." (Michael Hart, The 100, A Ranking of the Most Influential Persons in History, New York, 1978) "Elindeki imkânların kıtlığı, buna karşılık başardığı işlerin boyutu ve kalıcılığı, O'nun ismini dünya tarihinde, sadece Mekkeli Peygamber olmanın çok ötesine taşımaktadır. Güzel şehirler, devlet sarayları ve mâbedler, varlıklarını O'nun sayısız hanedana aşıladığı hareket ve hamle kabiliyetine borçlu olup, çok geniş ülkeler ve eyaletler de, yine O'nun sayesinde imana teslim olmuştur. Bütün bunların ötesinde, O'nun sözleri, nesillerin inancını belirlemiş, hayatlarının prensipleri olarak kabul edilmiş ve öbür dünya adına rehber olarak benimsenmiştir. Beşerî tanınmışlığın ölçüleriyle değerlendirildiğinde, hangi fâninin şerefi O'nunkiyle mukayese edilebilir? " (J. W. H. Stab, Islam and Its Founder) "Ciddî ve ağırbaşlı idi; çok az yer, çok oruç tutardı. Çok sade giyinir, gösterişten kaçar, bilgi satmazdı. Sadeliği tabiî idi ve giyim gibi hususlarla ayrıcalık sergilenmesinden asla hoşlanmazdı. Muamelelerinde âdildi. Arkadaş olsun yabancı olsun, zengin olsun fakir olsun, güçlü veya zayıf olsun, herkese adaletle muamele ederdi. Bilhassa halk kesimlerine çok yakın ilgi gösterir, onların şikâyetlerini dinler ve onlar tarafından çok sevilirdi. Askerî başarıları, kazandığı zaferler, O'nda hiçbir gurur ve kendini beğenmişlik uyandırmadı; eğer bu başarılar şahsî gayelere dayanmış olsaydı, mutlaka uyandırırdı. Düşmanlarıyla çepeçevre sarılı olduğu zaman hangi sadelik ve tevazu içinde idiyse, gücünün zirvesine ulaştığında da yine aynı sadelik ve tevazu içindeydi. Bırakın bir hükümdar tavrı takınmayı, bir odaya girdiğinde kendisine normalin dışında bir saygı gösterildiğinde bile çok rahatsız olurdu." (Washington Irwing, Life of Muhammad, New York, 1920) "Muhammed'in Allah inancının yüceliği ve bunun O'nun karakterine ve davranışlarına kattığı sadelik, ciddiyet ve duruluktur ki, bütün çekiciliği ve gerçek ilham gücüyle, Arapların ahlâkî ve zihnî dokusunu oluşturmuştur. " (Arthur Glyn Leonard, Islam, Her Moral and Spiritual Values) "Muhammed'i bir yalancı görmek, ortaya çözülemeyecek pek çok problem çıkaracaktır. Ayrıca, tarihte büyük insanların hiçbiri, Batı'da Muhammed kadar yanlış tanıtılmamıştır." (W. Montgomery Watt, Muhammad at Mecca, Oxford, 1953) "Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi. Zaferde ve yenilgide, güçlü zamanda ve sıkıntılı zamanda, zenginlikte ve yoksullukta, aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi." (Koneru Ramakrishna Rao, Muhammad the Prophet of Islam, s. 24) "İslâm'dan önce insan sosyal ayırımcılıklardan çok çekmişti; fakat İslâm, bütün insanlar arasında eşitlik getirdi. Bir Müslümanı diğerlerinden ayıran faktör doğum, renk, ırk, sosyal statü değil, sadece takvâ, sâlih amel ve ahlâkî vasıflardır." (Dr. Laura Veccia Vaglieri, Apologia dell İslamismo, s. 334)

Hz. Muhammed'in (s.a.v) bin 400 yıl önce Medine'de yaşadığı evin kopyası

Hz. Muhamammed'in (sav) hayatından dünyevî, şehevî, maddî şeylere önem vermediğinin örnekleri

" Muhammed'in ailesi, onun vefât ettiği ana kadar, iki gün arka arkaya arpa ekmeğiyle karnını doyurmadı." (Buhârî, Eymân 22; Müslim, Zühd 22. Ayrıca bk. Buhârî, Et'ıme 23, 27; Nesâî, Dahâyâ 37; İbni Mâce, Et'ıme 48, 49) İbni Abbâs: Resûlullah, yemek yemeksizin peşpeşe bir kaç gün aç olarak gecelerdi. Ailesi de yiyecek akşam yemeği bulamazdı. Çoğu zaman ekmekleri arpa ekmeği idi. (Tirmizî, Zühd 38. Ayrıca bk. İbni Mâce, Et'ıme 49) Ebû Hüreyre, önlerinde kızartılmış koyun bulunan bir topluluğa rastladı. Topluluk kendisini davet etti; fakat o yemek istemedi ve: Resûlullah, arpa ekmeğine bile doymadan dünyadan çıkıp gitti, dedi. (Buhârî, Et'ıme 23) Nu'mân İbni Beşîr şöyle dedi: "Ben, Peygamberiniz'in karnını doyuracak âdi hurma bile bulamadığını gördüm. (Müslim, Zühd 34, 36. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 39; İbni Mâce, Zühd 10) Resûlullah bir gün evinden dışarı çıkmıştı. Baktı ki, Ebu Bekir ve Ömer oradalar. Onlara: "Bu saatte sizi evinizden dışarı çıkaran sebep nedir?" diye sordu. Onlar: Açlık, yâ Resûlallah, dediler! Peygamberimiz: "Gücü ve kudretiyle canımı elinde tutan Allah'a yemin ederim ki, sizi evinizden çıkaran sebep beni de evimden çıkardı" buyurdu. (Müslim, Eşribe 140) Rasulullah lüks ve konfor içinde yaşamamıştır. İsraflı bir hayatı hiç olmamıştır. (Abdullah Parlıyan, Açıklamalı Tam Riyazu's-Salihin Tercümesi, s. 174) Hz. Ebu Said-i Hudri buyurdu ki: "Resulullah Efendimiz, hayvana ot verir, deveyi bağlar, evini süpürür, koyunun sütünü sağar, ayakkabısının söküğünü diker, çamaşırını yamardı. Hizmetçisi ile birlikte yer, hizmetçisi el değirmeni çekerken yorulunca, ona yardım ederdi. Pazardan bir şeyler alıp torba içinde eve getirirdi. Fakirle, zenginle, büyükle, küçükle karşılaşınca, önce selam verirdi. (Buhari, İsti'zan, 15; Ahmet, Müsned, VI/256; Buhari, Edep, 40; Tirmizi, Kıyamet, 46; Müsned, 6/121, 256; Beyhaki, D. Nübüvve, I/ 328; Hakim, Müstedrek, 4/110; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 37) Hatta sadece kendi ev işlerini yapmaz, mesela yolculuğa çıktığında komşusunun keçilerinin sağılmasına da yardım ederdi (İ. Sad, Tabakat, VIII/244) "Peygamber sahabelerle iç içe bir yaşam yaşamaktaydı, yemesinden içmesine, yolculuklarına kadar sahabe ile birlikteydi. Hayatı gizlilikler üzerine değil, açıklık üzerine kuruluydu. Peygamber olmadan önce de toplum içinde açık bir yaşantı sahibiydi." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 129) Hazreti Ömer, Hz. Peygamber'in odasını, bir ziyaretinde şöyle anlatıyordu: Rasûl-i Ekrem'in sırtında bir ihramı vardı. Bir tarafta çıplak bir sedir,

üzerinde deriden bir yatak, bir köşede bir avuç yulaf, bir post, boş bir su tulumu gördüm. Bu görünüş karşısında ağladım. Rasûl-i Ekrem sebebini sordu: "Üzerinde yattığınız yatak, vücudunuz üzerinde iz bırakmış. Bütün malınız bu oda içinde. Kayserler ve Kisralar, dünyanın bütün zevkini sürdükleri halde, siz, Allah'ın Peygamberi, böyle bir hayat geçiriyorsunuz!" diye cevap verdim. O zaman, Rasûl-i Ekrem: "Ey Hattâboğlu! İstemez misin ki, bu dünya onların olsun, ahiret nimeti de bizim olsun!" buyurmuştu. (İbn-i Mace, Terğib, 5/161; M.Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, II/412) Bir kişi Resûlullaha geldiğinde titremeye başladı. Bunu gören Hz. Peygamber: "Kendini zorlama! Ben bir kral, bir diktatör değilim. Ben Kureyş'ten, kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum" dedi. (Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, s. 361) Resûlullah ile beraber mescide çıktık. Peygamber'in ayakkabısının bağı çözüldü. Ben eğilerek bağlamak istedim. Hz. Peygamber ayağını çekerek: "Bu kendisine hizmet ettirmektir. Hâlbuki ben kendime hizmet ettirmekten hoşlanmam" dedi. (Hayâtü's-Sahâbe, III/113) Bir kişi Âişe'ye: "Hz. Peygamber evde herhangi bir iş yapar mıydı?" diye sordu. Âişe:"Evet, yapardı. Kendi pabucunu, elbisesini dikerdi. Herhangi birimizin evimizde yaptığımız gibi o da bir şeyler yapardı" dedi. Pazarda satıcı Hz. Peygamber'in elini öpmek için koşar. Fakat Hz. Peygamber elini çekerek: "Hayır, olmaz. Bunu acemler kendi krallarına yaparlar. Ben kral değilim. Ben de sizin gibiyim" dedi. (Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132; Muhammed Yusuf Kandehlevi, Hayatu's-Sahabe, 3/113-115) Resûlullah abdest suyunu hiç kimsenin hizmetine bırakmazdı. Kendi sadakasını da kendi eliyle getirip verirdi. (Rudani, Cem'ul-Fevaid, II/180; Peygamberimiz'in üstün ahlakı, İbrahim Sarı, s. 32) Hz. Peygamber, üzerinde dört dirhem bile etmeyen bir kadife bulunan bir semer üstünde hac yolculuğuna çıktı: Hacdan sonra "Allah'ım, bunu, içinde gösteriş ve desinler kasdı bulunmayan bir hac kıl" diye dua etti. (Tirmizi, Şemail, s. 24) Aişe validemiz 'Allah benim canımı sana feda etsin! Yaslanarak ye! Çünkü yaslanarak yersen senin için daha kolay olur' deyince, bu ısrarına bir karşılık olarak Hz. Peygamber, alnı yere değercesine mübarek başını eğdi ve sonra şöyle dedi; Hayır, ben kölenin yediği gibi yer ve kölenin oturduğu gibi otururum. (*Bağavî, Şerhu's-Sunne, XI/287;* Ebu'ş-Şeyh el-isbehani, Hz. Muhammed (asv) 'in Edeb ve Ahlakı, s. 64; Prof. Dr. İ. Lütfi Çakan, Hz. Peygamber ve Aile Hayatı, s. 275; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/153) Rasûlullah (sav) bütün hayatında rızık nâmına daima yetecek en az kadar ile yetinmiş, fazlasına asla iltifat buyurmamıştır. Birgeceelinde iki altın bulunduğu için uyuyamaması ve Hz. Bilâl'ı uyandırarak altınları onun vâsıtasıyla fakirlere göndermesi, bunun en bâriz delillerindendir. (Müslim, hadis no: 1055; S. Müslim Terc. ve Şerhi, 5/478) "Ben kim, dünya kim! Dünya (hayatı) ile benim ilgim, bir ağacın altında gölgelenip sonra da bırakıp giden yolcunun durumu gibidir." (İbn Mâce, Zühd 3, hadis no: 4109, 2/1386; Tirmizî, Zühd 44, hadis no: 2377, 4/588) Bir defasında asasına dayanarak Sahabîlerin yanına geldi. Resulullahın geldiğini gören Sahabîler hemen ayağa kalktılar. Bu hareketlerini tasvip etmeyen Peygamber Efendimiz onları ikaz etti: "Acemlerin (diğer milletlerin) birbirlerini ta'zim ederek ayağa kalktıkları gibi, siz de benim için *ayağa* kalkmayın. Çünkü ben kulun yediği gibi yiyen, kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." buyurmuş ve "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak, Allah için ayakta durulur." diye eklemiştir. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, III/68; Kadı İyaz. Şifa-ı Şerif, s.129) Efendimiz bir gün kızı Fatma (r.anha)'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım. Vallahi kızım, üç gündür baban bir şey yememiştir."der. Bu sırada da devlet başkanıdır. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, I/383 ve IV/482) Bir defasında Hz. Peygamber (sav) Hz. Aişe'ye sorar: "Aişe! Kurban etini dağıttınız mı?" Hz. Aişe "Dağıttık ya Resûlallah" diye cevap verir. "Ne kadarını dağıttınız?" sorusuna "Hepsini dağıttık, bize bu buttan başka hiçbir şey kalmadı" cevabını alınca gülümseyerek "Desene Aişe, bir buttan başka hepsi de bize kaldı" diye karşılık verir. (Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 35) Bir bedevi gelir, Hz Muhammed'in arkasından yakasını şiddetle çeker. Boynunda iz oluşur. Bedevi, "Ya Muhammed! Bana iki deve yükü mal ver." der. Hz Muhammed tebessüm eder ve ona istediğini verir. (Müslim, zekat, 128) Bir adam, borcunu geri isterken Hz Muhammed ile kabaca konuşur. Sahabe ayaklanır, Hz Muhammed onlara engel olur ve onu korkuttukları için de bir miktar da fazladan verir. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 372)

Peygamberimizin insan, hayvan, bitkilere merhamet/şefkatine örnekler

Peygamberliğinin onuncu yılında Peygamberimiz Taif'e gitti. Orada on gün kaldı ve ev ev dolaşarak onlara İslam'ı anlattı. Sonuçta onlar Hz. Muhammed'le alay ettiler ve onu kovdular ve o çıkıp giderken onu ve arkadaşı Zeyd'i ayaklarından kan akıncaya kadar taşladılar. Taiflilerin elinden kurtulmak için kendini bir bağa zor atmıştı. (İbn Hişam, II/68; Asım Köksal, 5/66-71) "Taif'te bir ay kalmış ama sonuçta üç millik bir yol boyunca taşlanarak kovalanmıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 19) Orada onlar için dua etmiş "*Rabbim, halkımı bağışla, onlar ne yaptıklarının bilmiyorlar.*" (Buhârî, İstitâbe 4, Enbiyâ 54; Müslim, Cihâd 105; İbn Mâce, Fiten 23) ve İşte o sırada kendisine gelen ve eğer istersen bu toplumu helâk edelim diyen meleğe Hz. Peygamber şöyle karşılık vermiştir: "Hayır, hayır. Ben onların helâk edilmelerini istemiyorum. Aksine Allah'ın onların soyundan, yalnız Allah'a ibadet edecek, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayacak kuşaklar çıkarmasını diliyorum!" (Buhârî, Bed'u'l-Halk 7, Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1/78-79, Köksal, İslam Tarihi 5/76) Yıllar Taif kuşatılır. Kuşatma uzayınca Taif'te açlıktan ölümler başlar. Düşman teslim olmak üzere olmasına rağmen, kuşatmayı kaldırır. Halkının açlıktan ölümü sayesinde bir şehri teslim almaya gönlü razı değildir. O Taif ki, yıllar önce O'nu (asm) taş ve tükürük yağmuruna tutarak, kendi anlatımıyla "hayatının en acı gününü" yaşatmış bir şehirdir. (Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, III/245)

"Peygamber Efendimiz, karınca yuvası yakınında ateş yakmaya çalışan bir sahabeyi uyararak bir başka yerde yakmasını istemiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 108)

Armstrong: Bizler batıda asırlar boyunca Muhammed'i asık suratlı acımasız bir savaşçı, duyarsız bir politikacı olarak gördük. Oysa son derece nazik ve duyarlı bir adamdı. Örneğin Hayvanları çok seviyordu. Morgoliouth: Karınca yuvasını ateşe verenleri uyararak hemen söndürdü. Bodley: Atış müsabakaları için canlı kuş kullanma usulünü kaldırdı. O çağda hangi filozof, hangi devlet yöneticisi hayvan haklarından bahsediyordu? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 370-372)

Uhud savaşında biricik amcası ve sütkardeşi Hz. Hamza şehit edilmiş ve vücudu paramparça ve lime lime edilmiştir. (İbn Hişâm, es-Sîratü'n-nebeviyye 4/44-45) Yine orada, halasının oğlu Abdullah b. Cahş kütükte doğranan et gibi doğranmıştır. (İbn Hişâm, es-Sîratü'n-nebeviyye 4/47) Bu arada kendi mübarek başı yarılmış, dişleri kırılmış, vücudu kan revan içinde kalmıştır. (Buhârî, megâzî 24; Müslim, cihad 101-104) As*haptan da 70 şehit vardır*. "Müşriklere beddua etseniz!" diyenlere; "Ben lânetçi olarak gönderilmedim. Ya Rab! Kavmime hidâyet nasip et, çünkü onlar bilmiyorlar" diye dua etmiştir. (Buhari, Enbiya, 37, Müslim, cihad 104-105; Kurtubî, el-Câmi' li ahkâmi'l-Kur'ân, 4/199-200; Ataullah b. Fazlullah, Ravzatü'l-Ahbab, s.174; Onk. Dr. Haluk Nurbaki, Fahr-i Kainat Efendimiz, s.93) Başka bir seferinde "Ben rahmet olarak gönderildim, lânet isteyici olarak değil " (Müslim, birr 87); "Ben tevbe ve rahmet peygamberiyim." (Kadı Iyâz, eş-Şifa, 1/17) buyurmuştur. Tufeyl b. Amr, Rasûlullâh (sav)'a gelerek, isyan edip İslâm'a girmeyi reddeden kendi kabilesine beddua etmesini isterken o, ellerini kaldırıp "*Allâh'ım, Devs kabilesine hidayet ver, onları imana getir.*" diye dua etmiştir. (Buhârî, Cihâd, 99, 3/1073)

Esved oğlu Habir, kızı Hz. Zeyneb'in katilidir. Habir elindeki mızrakla Hz. Zeyneb'i devesinden düşürür. Hamile olan Zeynep düşük yapar ve bir süre sonra da bu nedenle ölür. Mekke fethedilince, kendisinden Hz. Zeyneb'in intikamının alınacağı korkusuyla saklanan ve İran'a kaçma hazırlıkları yapan Habir'e haber gönderir. Can güvenliği verir. Huzuruna gelince de bağlılık sözünü kabul eder ve bağışlar. (A.Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/53)

Peygamberliği kabul etmeyenler hatta ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 128) Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmiştir. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493)

Bir arkadaşı yemesi için bir keler (çölde yaşayan bir canlı) hediye eder. Fakat o alışkın olmadığı için keler yememektedir. Bunu bilen Hz. Ayşe (r.anha), keleri o sırada kapıda yiyecek isteyen bir fakire vermek için O'nun (asm) iznini ister. O ise izin vermez: "Kendi yemediğinizden fakirlere veremezsiniz." (Prof. Dr. i. Lütfi Çakan, Hazreti Peygamber ve Aile Hayatı, s.82)

Bir gün Medine sokaklarından bir cenaze geçiyordu. Peygamberimiz bunu görünce ayağa kalktı. Yanındakiler cenazenin bir Yahudiye ait olduğunu söylediler. Bunun üzerine Peygamberimiz 'O insan değil mi?' diyerek arkadaşlarının uyarır. (Müslim, Cenaiz, 50,78/1596; Abdurrahman Azzam, Peygamberimizin Örnek Ahlakı, s. 94; İslamda İnsan Modeli ve Hz. Peygamber Örneği, s.125)

Peygamberliği döneminde çok sıkıntı çekmiş (Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe (Peygamberimiz ve İlk Müslümanlar), I/237; İbn-i Hişam, Siret, II/72), üzerine pislik atılmış, öldürülmek istenmiş, geçeceği yollara dikenler atılmış, (Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/182; Belazuri, Ensab, I/220; İbn Hibban, Siret, 68; İbn Kesir, Bidaye, III/135; Hamidullah, İslam Peygamberi, 93) ilk Müslümanlar da sayısız işkencelere tabi tutulmuş, aç susuz bırakılmış (İbn İshak, Siyer, 207, 208, 210, 223; Hamidullah, İslam Peygamberi, 94; İbn Şihab ez-Zühri, el-Meğazi (İlk Dönem İslam Tarihinde Savaşlar), s. 87; Belazuri, Ensab, I/53, 235;Zühri, Meğazi, 87; İbnü'l-Esir, Kamil, II/79; Belazuri, Ensab, I/413; Mevdudi, Hz. Peygamber'in Hayatı, III/212; Belazuri, Ensab, I/303) ve hatta öldürülmüşlerdi. (Celaletin Vatandaş, Mekke Dönemi, 401) Sonunda evlerini yurtlarını terkedip Habeşistan ve Medine'ye hicret edilmek zorunda kalınmış (İbn İshak, Siyer, 242, 292; İbn Hişâm, es-Sîre, II/314) ama buralarda da rahat bırakılmamışlardı. (Ebu'l-Hasen en-Nedvi, Rahmet Peygamberi Hz. Muhammed, 174) Sonunda Mekke fethedildiği zaman "*Bugün merhamet günüdür*." demiş ve düşmanlarının hepsini affetmiştir (Vâkıdî, Megazî, 2/822) Ayrıca kendisini zehirlemek isteyen Yahudi kadını af etmiştir. (Buhârî, Tıbb, 55; Müslim, Selâm, 43, Kastalanî, Mevahibû'l-Ledünniye, 1/81) Mekke'nin tahıl ihtiyacının bütününü karşılayan Hamame isimli bir kabile reisi Müslüman olur. Ve Mekke'ye tahıl satışını durdurur. Aniden açlık tehlikesiyle yüz yüze kalan Mekke'li putperestler önce Hamame'ye başvururlar. Fakat sonuç olumsuzdur. Bunun üzerine, son çare olarak Hz. Muhammed (asv)'e bir elçi heyeti gönderirler. *"Eğer senden de bir çare bulamazsak, hepimiz açlıktan kırılırız."* derler. O, Mekkelilerin üç yıl boyunca kendiyle beraber bütün Müslümanlara bir tek buğday tanesi bile vermediklerini hatırına getirmez. Defalarca ordu düzüp Medine'ye yürüdüklerini unutur. Hamame'ye emreder, Mekke yeniden tahılına kavuşur. (A. Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/54)

Enes b. Malik şöyle anlatıyor: " Allah'ın Resulüne on sene hizmet ettim. Bana hiçbir zaman öf bile dememiştir. Yanlış bir iş yapsam niçin yaptın demezler. Lüzumlu bir işi terk ettiğim zaman niçin terk ettin demezlerdi. Rasulullah (sav) insanların en güzel ahlaklısı idi" (Ebu Davud, Edeb,1; Buhârî, Savm, 53; Müslim, Fedâil, 52, 82)

Mekke'nin Fethi esnasında, İslâm safına giren pekçok insan bulunuyordu. Hz. Muhammed'in amcasını öldürtüp ciğerlerini yiyen Ebû Süfyan'ın hanımı Hind de Kureyş kadınlarıyla birlikte yüzü örtülü olarak Peygamberimiz (sav)'in huzuruna geldi. Müslüman olarak affını diledi. Peygamberimiz (sav) onu tanımıştı. Fakat belli etmedi. Yaptıklarını hiç yüzüne vurmadan affetti. (Buhârî, Megâzî, 21; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 25/481-482; (İbn Asâkir, *Târîḫu Dımaşḳ,* LXII, 413)

Bedir savaşı başlamak üzeredir. Hz muhammed safları bozan bozan Sevad b. Gaziyye adlı sahabiye elindeki okla dokunarak hizaya geçmesini ister. Gaziyye, "Ya resulullah, canımı acıttın, kısas istiyorum" der. Savaş başlamak üzeredir ve buna rağmen Hz Muhammed karnını açar ve kısası kabul eder. Gazıyye O'na sarılır ve öper. "Savaş başlamak üzere, sizi son kez veda edeyim istedim." der. (İbn-i Hişâm, II, 266-267; M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, II/492)

"Useyd b. Hudayr bir toplulukta konuşuyordu. Şakacı bir adamdı. Bir ara topluluğu güldürdü. Derken Peygamber şaka olarak bir çöpü onun böğrüne hafifçe dürttü. Bunun üzerine Üseyd Peygamber Efendimize: Ey Allah'ın Resulü sana kısas yapmama imkân ver, dedi. Hz.

Peygamber de: Haydi öyleyse kısas yap, buyurdu. Üseyd: Fakat senin üzerinde gömlek var. Benim üzerimde gömlek yoktu, dedi. Hz. Peygamber de gömleğini yukarı doğru kaldırdı. Bunun üzerine: Hemen Hz. Peygamber'i bağrına basıp onu öpmeye başladı ve: Ey Allah'ın Resulü, (işte) benim istediğim bundan ibaretti, dedi. (Ebû Dâvûd, Edeb, 149)

Huneyn seferi sırasında bir sahabi sert ayakkabısı ile Hz Muhammed'i devamlı rahatsız eder. Hz Muhammed, kamçısı ile ayakkabısına vurur ve "canımı acıtıyorsun" diye uyarır. Ertesi gün resulullah onu çağırır ve ona seksen koyun hediye eder. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 287) "O hiç bir zaman despot olmamıştır." (Roger Arnandez, Hz Muhammed, s. 32)

Ebû Cehil'in oğlu İkrime, Peygamberimiz'i her seferinde sıkıntıya sokan, ona eziyet vermek için elinden geleni yapan bir din düşmanıydı. İkrime babasıyla birlikte hareket ediyor, Peygamberimize düşmanlıkta önde gidiyordu. İslâm ordusu Mekke'ye girince İkrime korkusundan Yemen'e kaçtı. Fakat hanımı Müslüman olmuştu. Onu Yemen'de buldu. Peygamberimiz'den kendisini affedeceği hususunda teminat aldığını söyledi. Geri döndü. Hz resul Onu güler yüzle karşıladı. "Merhaba ey süvari muhacir" diyerek (Hakim, Müstedrek, III/242; İbn Abdilberr, İstiab,III/1082) kucakladı ve iltifatta bulundu. İman eden İkrime, Peygamberimiz (sav)'e yaptıklarından dolayı mahcuptu. Fakat rahmet Peygamberi, Müslüman olan İkrime'ye şöyle dua etti: "Allah'ım, İkrime'nin bana yaptığı bütün kötülükleri, Senin nurunu söndürmek için attığı her adımı affet. Yüzüme karşı ve gıyabımda söylediği sözleri de affet." (İ. Esîr, Üsdü'l-Gàbe, 4-5)

"Elimizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar zamanımız varsa mutlaka dikin." (Buhari, Edebu'l-müfred, s.168) , "Bir kimse ağaç diker de bunun meyvesinden, hayvan veya kuş yerse, yenen şey onun için bir sadaka olur." (Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1) Ağaç yapraklarını dökmek için sopa ile ağaca vurana: Ağaca vurmadan, sallayarak yapraklarını dök" diye nazikçe uyarmış (İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Gâbe, 1417, VI/ 378) "Kim bir bitkiye basıp ezerse, melek ona lânet eder." (Ali el-Müttakî, Kenz, III, 905/9122) diye ikaz ederek tabiatın dengesini korumaya özen götermiş ve insanları da bu konuya dikkat etmeye çağırmıştır.

Hz. Peygamber hicretin sekizinci yılı Mekke Fethi'ne giderken bir vadide, yolun kenarında yeni doğmuş yavrularını emziren bir köpek gördü. Cuayl Bin Suraka adlı sahabeyi çağırıp "Köpeğin ve yavruların rahatsız edilmemesini sağlamak" amacıyla ordu geçinceye kadar başlarında nöbet tutmasını emretti." (Vâkıdî, Kitâbu'l-Megâzî, 2/804; Şâmî, Sübülü'l-Hüdâ ve'r-Reşâd, 7/51, Prof. Dr. İsmail Lütfi Çakan; Örnek Kul Son Resul)

Hz. Muhammed, Uhud seferinde, ordunun önüne yavrularını emziren bir kedi çıkınca, kedinin başına ezilmemesi için bir nöbetçi dikip koca bir orduyu o kedinin etrafından dolaştırmış ve seferden döndüğünde o nöbetçiden kediyi istemiş ve sahiplenerek adını Müezza koymuş. (İmam Malik, Muvatta, Taharet, 2.13; Ebu Davud, Taharet, 1/38; Tirmizî, Taharet, 1/69; Nesaî, Taharet, 1/54; İbn Mace.Taharet, 1/32) Müezza bir gün sedirde oturan Hz. Muhammed'in giysisinin ucunda uyuya kalır. Hz. Muhammed, Müezza'yı uyandırmaktansa elbisesinin ucunu usulca keserek kalkmayı tercih eder. (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 3; Ebu Davud, Sünen, Taharet 38)

Hayvanları hedef olarak dikilmekten (Ebû Dâvûd, Dahâyâ, 12) ateşle dağlanmaktan (Ebû Dâvûd, Cihâd, 58) susuz ve aç bırakılmaktan (Ebû Dâvûd, Cihâd, 47) ağır yük taşımaktan (Ebû Dâvûd, Cihâd, 47) dövülmekten (Ebû Dâvûd, Cihâd, 58) lanet olunmaktan (Ebû Dâvûd, Cihâd, 55) onun merhamet dolu öğütleri kurtarmıştır.

Peygamberimiz kız olan torunu Ümame'yi taşıyarak namaz kılardı. (Buhârî, Salât, 106; Müslim, Mesâcid, 41) Secdeye vardığında onu yere bırakır, secdeden başını kaldırdığı zaman tekrar omzuna alırdı. Hz Muhammed çıkan ilk turfanda meyveleri eli ile keser ve çevresindeki çocuklara yedirirdi.

(Tirmizi, Daavât, 53) Rasûl-i Ekrem secdeye gidince Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin de gelip sırtına binerlerdi. Hz. Peygamber secdeden kalkarken onları yumuşak bir şekilde alıp yere bırakırdı. Secdeye gidince onlar yine sırtına binerlerdi, bu durum, namaz bitene kadar bu şekilde devam ederdi. Namaz bitince ise Rasulullah onları hiç kızmaksızın alıp dizlerine oturturdu. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 513; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 494; Nesâî, Tatbik, 82)

Hz. Muhammed, Bir bayram sabahı camiden eve dönmektedir. Sokakta bayramlıklarını giyinmiş oynayan çocuklar görür. Fakat bir tanesinin durumu dikkatini çeker. Kenarda oturmuş, kirli ve eski elbiseler içinde diğerlerini seyretmektedir. Hz. Muhammed (s.a.v) yanına yaklaşır. “Oğlum!” der, “sen niçin arkadaşlarına katılmıyorsun?” Çocuk hüzünlü, cevap verir. “Ey Allah’ın Elçisi! Ben yetimim. ”Hz. Muhammed (s.a.v) için bu kadarı yeterlidir. Çocuğu elinden tutar, evine götürür. Orada yetim yıkanır, yeni elbiseler giydirilir, yedirilir, cebine para konur, sevindirilir. Sonra Hz. Muhammed (s.a.v) onun yüzünü avuçları içine alarak sorar,“Benim baban, Ayşe’nin annen, Hasan’la Hüseyin’in de kardeşlerin olmasını ister misin?” (M. Yusuf kandehlevi, Hayatüssahabe, I/128) “Evet! Ey Allah’ın Elçisi evet!” Sevinç içinde ok gibi fırlayan çocuk, diğerlerinin arasına karışmıştır. Bu hızlı değişimi merak eden arkadaşları sorar:“Ne oldu sana böyle?” Yetim cevaplandırır: “Allah’ın Elçisi babam, Ayşe annem, Hasan’la Hüseyin’de kardeşlerim oldu.” (İbn-i Sad, III/610, Vakidi, I/65, 94)

Sahabi Esad b. Zürare ağır hastadır. Geride bırakacağı üç kız evladını düşünmektedir. Peygamberimiz onu ziyaret eder. Bu esnada durumu efendimize arz eder. Hz Esad: "Şimdi ben öleceğim, can parçalarım çok küçükler ve yetim kalacaklar." Efendimiz cevap verir: "Senin kızların benim kızlarımdır ey Esad!" (İbni Sad, T. Kübra, III/610) Efendimiz birçok yetim gibi bunlara da sahip çıkar ve onları kendi öz çocuklarından ayırmadan yetiştirir. Sonrada hepsinin evlenip yuva kurmalarını sağlar.

Yola çıkıldığında kafilede kadınlar varsa Peygamberimiz onların rahat etmesi için her türlü tedbiri alırdı. Bir sefer esnasında Enceşe adında Habeşistanlı güzel sesli bir köle, vezinli ve kafiyeli şiirleri makamla söylüyordu. Böylece develer daha hızlı yürüyordu. Develerin hızlı bir şekilde yürümesi üzerine kadınların rahatsız olduğunu fark eden Peygamber Efendimiz Enceşe’yi ikaz etti: ”Ey Enceşe, cam şişelerin hayvanlarını yavaş sür!” (Buhârî, Edeb 90, 95, 111; Nesâî Amelu'1-Yevm ve'1-Leyl, 525; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/186, 227; Müslim, “Fedâil”, 14; Sünen-i Dârimî, “İsti’zân”, 65) Kadınlar zayıf ve nazik oldukları için Peygamberimiz onları cama benzetmişti. Onların incinmesine, acı duymalarına gönlü razı olmuyordu.

“Medineli bir çocuk gelir, Resulullahın elinden tutar, istediği yere götürürdü. Resulullah, gitmem demezdi.” Gördüğü ve karşılaştığı her çocuğa selâm verir, halini hatırını sorardı. (İbn-i S'ad, VII/170, Tirmizi, İ. Adab, 8) Binekli bulunduğu zaman çocukları atın terkisine alır, gidecekleri yere kadar götürürdü. (İbnü'l-Esir, Ü. Ğabe, IV/126) Çocuklarla arkadaşça konuşur, onların yanında çocuklaşır, anlayış seviyelerine göre sohbet eder, öğütler verir, şakalaşırdı. (Buhari, Edeb, 2003, Edebül-müfred, 1043) Çocuklarla o kadar içice olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görmüştü de, onların neşesine katılmak için birlikte koşmuştu. Sokakta çocukları sıraya koyar, sonra karşılarına geçer, “Hadi bana en önce gelene hediye alacağım “ der, oyları yarıştırır, onlarla oynardı. (Hanbel, I/214, Ahmed III/112)

Hz Peygamber dilini torunu Hasan’a doğru uzatırdı. Çocuk dilin kızıllığını görünce neşe dolardı (Suyuti, Tarihi Hulefa, 189) , Çocuklarla en çok şakalaşan O idi. (İbnul esir, Kâmil, III/466) , Çocukların yanaklarını okşardı (Müslim, Fedail, 80) "Küçük çocuğu olan onun hatırı için çocuklaşsın." (Tirmizi, Birr, 17), "Çocuklarınıza saygılı davranın, onlarla alay etmeyin, onlara hakaret etmeyin, aptal ve cahil gibi lakaplarla onları çağırmayın." (Hadis-i Terbiyetî, I/117; el-Kâfi, VI/47) , "Beş

şeyi ölene kadar terk etmeyeceğim; onlardan biri de çocuklara selâm vermektir. (Hadis-i Terbiyetî, I/120)

“Çoluk çocuğuna Peygamberimizden daha şefkatli bir kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim’in -Medine’nin- Avali semtinde oturan bir sütannesi vardı. Beraberinde ben de bulunduğum halde Resulullah sık sık oğlunu görmeye giderdi. Varınca, demircinin duman dolu evine girer, oğlunu kucaklar, koklar, öper ve bir süre sonra da dönerdi.” (Müslim, Fezail, 63) Peygamberimiz, kızı Fatıma’yı çok severdi. Bir sefere çıkacağı zaman en son ona uğrar, dönüşünde ise önce onun yanına giderdi. Hz. Fatıma babasını ziyarete geldiğinde ise, Peygamberimiz sevgili kızını karşılamak için ayağa kalkar, alnından öper ve yanına oturturdu. (Tirmizi, Menakıb, 30; Davud, Edeb, 143-144; İ. Sad, Tabakat, I/136) Hazret-i Fatıma’nın iki oğlu vardı: Hasan ve Hüseyin. Peygamberimiz bu torunlarım çok severdi. Onları kucağına alır, omuzuna çıkarır, okşar, sırtında taşır, oyun oynar, isteklerini yerine getirirdi. (Tirmizi, Menakıb, 30, Tirmizi, Tefsir, XXXIIV /17-18)

Enes b. Malik'in kardeşi Zeyd evinde bir kuş beslemektedir. Adını Umeyr koyar. Efendimiz Zeyd'e, Umeyr'in babası anlamına gelen Ebu Umeyr ismini koyar. Bir gün Ebu Umeyr'in beslediği küçük kuşu ölür, Umeyr çok üzülür. Efendimiz yanına uğrayınca onu teselli eder. (Buhari, Edeb, 112, 296; Hanbel, III/200, 223, 288) Üzüntüsünü gidermek için, 'Ey Ebu Umeyr, ne yapıyor senin Nuğayr?' diye defalarca, Zeyd yeniden gülmeye başlayana dek tekrar tekrar sorar. (Tirmizi, Birr, 57)

Hz. Enes de kendi gördüklerini şöyle dile getiriyor:”Peygamberimizi hutbe okurken gördüm, Hasan dizinin üstündeydi. Ne söyleyecekse halka söylüyor, sonra eğilip çocuğu öpüyor ve ‘Ben bunu seviyorum’ diyordu.” (Buhari, Libas, 60, Büyu', 49)

Ebû Said anlatıyor: ”Peygamber Efendimiz secdede iken torunu Hasan geldi, sırtına çıktı. Peygamber Efendimiz de onun elinden tuttu ve ayağa kalktı. Tekrar rükûa varıncaya kadar onu sırtında tuttu. Rükûdan kalktıktan sonra bıraktı ve çocuk gitti.” (İ. Sarı, Peygamberimizin Çocuk Sevgisi, s. 137)

Hz. Zübeyir anlatıyor: ”Bir gün gözümle gördüm. Peygamber Efendimiz secdede iken Hasan geldi, sırtına bindi. Çocuk kendiliğinden ininceye kadar Peygamber Efendimiz de onu indirmedi. (Nesai, Tatbik, 82)

Peygamber Efendimiz namazda iken bacaklarını açar, Hasan da bir taraftan girer, öbür taraftan çıkardı.” (Yusuf Kandehveli, Hayatus-sahabe, 3/34) Torununu ayağını kendi ayağının üstüne kor, 'hadi çık' der, onlarla oynardı. (Buhari, Edebul müfred, 270)

Bir seferinde Hz. Hasan’ı omzuna almış, gidiyordu. Bir adam kendisini bu halde görünce, Hasan’a;”Ey çocuk, bindiğin binek ne güzeldir” dedi. Peygamberimiz de cevap verdi: "O da ne güzel binicidir." (Tirmizi, Menakıb, 30; Hakim, Müstedrek, III/186; İ. Mace, Edep, 3; Bekir Sağlam, Model İnsan, s. 50)

“Resulullah bize sabah namazını kıldırmıştı. Namazda iki kısa sûre okudu. Namaz bitince Ebû Said el-Hudrî sordu: ”Yâ Resulallah bugün daha önce yapmadığınız bir şekilde namazı kısa kıldırdınız”. Peygamberimiz şöyle açıkladı: “Geride kadınlar safındaki çocuk sesini duymadın mı? Annesinin onunla ilgilenmesini temin edeyim dedim.” (Buhari, Ezan, 65; Müslim, salât 192; Müsned, III/109)

Bir defasında Akra bin Habis, Peygamberimizi, Hz. Hasan’ı öperken gördü ve şöyle dedi: “Benim on çocuğum var. Şimdiye kadar hiçbirini öpmedim.” Bunun üzerine Peygamberimiz, “Merhamet etmeyene merhamet olunmaz” buyurdu. (Buhari, Tevhid 2, Edep 18,27; Müslim, Fedail 66, 164; İ. Sad, Tabakat, I/113; Tirmizi, Birr, 15)

Bir bedevî Rasûlullâh’a “Siz çocuklarınızı öpüyor musunuz? Biz çocuklarımızı öpmeyiz.” deyince, Rasûlullâh (sav) *“Allâh senin kalbinden merhameti çekip almışsa ben ne yapayım!”* buyurmuştur. (Buhârî, Edeb 18; Müslim, Fezâil, 164)

“Çocuklarınızı çok öpün. Çünkü her öpücük için size Cennette bir derece verilir ki, iki derece arasında beşyüz senelik mesafe vardır. Melekler öpücüklerinizi sayarlar ve sizin defterinize sevap yazarlar.” (Buhari, Müsned, Zeyd İbni Ali, 505; Hakim, Müstedrek, I/62, Ebu Davud, Edep, 66)

Hz. Âişe’den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber, “Cennette adı Ferah olan bir yer vardır. Oraya sadece çocukları sevindirenler girebilir.” diye bildirmiş (Suyûtî, Câmi‘u’s-Sağîr, 1/195; Ali b. Hüsameddin el-Hindî, Kenzü’l-Ummâl, 3/170) ve "Çocuklarınıza değer verin/onlara ikram edin” buyurmuştur. (İbn Mâce, Edeb, 3)

“Adamın biri Peygamber Efendimizin huzuruna geldi. Yanında da bir erkek çocuğu vardı. Adam ikide bir çocuğu kucağına alıyor ve seviyordu. Peygamber Efendimiz sordu: ”Bu çocuğa şefkat gösteriyor musun?” “Evet, yâ Resulallah.” “Sen buna nasıl şefkat gösteriyorsan, Allah da senin şefkatinden daha çok şefkat eder.” (Hakan Üzüm, Hayırlı Çocuk Yetiştirmek, s. 165)

Enes bin Mâlik anlatıyor: “Peygamberimizin yanında bir adam oturuyordu. Bir ara adamın erkek çocuğu geldi. Adam çocuğu aldı dizlerine oturttu. Az sonra bir de kız çocuğu geldi. Onu da yanına oturttu.”Peygamber Efendimiz adama sordu: “Niçin ikisini bir tutmadın?” (Heysemi, Mecmau'z-zevâid, VII/156; M. Yusuf Kandehlevi, Hayat-üs Sahabe, III/46)

Süt annesini (Halîme Hâtun) her gördüğünde: “Anneciğim” diyerek ayağa kalkar, ona yer gösterir, ihtiyaçlarını giderirdi. (İbn-i Sa’d, I/113, 114)

Hayvanlara fazla yük yüklemeye, hayvan dövüştürmeye, binek üzerinde iken sohbet edilmesine karşı çıkardı. (el-Azîm el Âbâdî, Ebu’t Tîb, Muhammedşemsü’l Hak, Avnu’lMa’bûd şerhi Süneni Ebû Dâvûd, 7/221, Hadis no: 2532; Nesâî, Sayd, 34, Dahâyâ, 42; Dârimî, Sünen II, 115; Beyhakî, Ahmed b. Ebi Bekr, esSünenü’l Kübrâ, IX/ 279)

Hayvan dövüşünü de efendimiz yasaklamıştır. (Ebû Dâvûd, Cihad, 51, 56; Tirmizî, Cihad, 30, 1708; Beyhakî, esSünenü’l Kübrâ, X/22; Nesai, Kurban, 41) Ayrıca hayvanların yüzüne vurularak dövülmesi, canlı hayvanların hedef alınıp atış yapılması (Müslim, Sayd ve Zebâih, 12, 59; Buhârî, Zebâih, 25), yüzüne dövme yapılmasını (Müslim, Libâs, 29, 106 ;Ebû Dâvûd, Cihad, 56; Tirmizî, Cihad,30) yasaklanmıştır.

Haksız yere bir kuş veya daha küçük bir hayvanı öldüren insana Allah onun hesabını mutlaka sorar “ diye ikazda bulunmuştur. (Kütübu sitte VII/ 1951, Nesâî, Sayd 34, (7, 239), Dahaya, 42)

Bir gün açlıktan karnı sırtına geçmiş bir deve gördü. Sahibini bulup ikaz etti: ”Hayvanlarınız hususunda Allah’ın sizi *azaba* çarptıracağından korkunuz.” (Sünen-i Ebu Davud, Cihad, 44) Bir sefer esnasında Sahabîler bir kaya kuşu gördüler. Yanında iki de yavrusu bulunuyordu. Birisi gidip yavrularını aldı. Anne kuş gelip başlarının üstünde çırpınarak uçmaya başladı. Peygamberimiz bunu görünce, “Yavrularını alarak bu hayvanın canını kim acıttı? Yavrularını yerine koyun” buyurdu. Sahabîler “Yâ Resulallah, hayvanlara iyilik etmekte bize bir mükâfat var mı?” diye sorduklarında, Peygamberimiz şöyle cevap verdi: “Canlı bir hayvan için size mükâfat vardır.” (Mehmet Paksu; Peygamberimizin Örnek Ahlakı, Ebû Dâvûd, Libâs, 40, Menâsik, 23, Salat,122; Tirmizî, Libâs, 31; Buhari, Zebâih,13; Demîrî, Hayâtü’lHayevâni’l Kübrâ, II/496) Deveye fazla yük yükleyenleri uyarmış, susuz bir deveye susuzluğunu gide ne dek elinde kovayı tutarak su vermiştir.

Bir hizmetçi ona gelince, hizmetçinin elini tutarak yolda gidilecek yere dek beraber yürürlerdi. Bir çiftçi ile tokalaşırken, eli nasırlı çiftçi Hz resul'den çekinir. Hz resul: "Bu eller öyle ellerdir ki onları hem Allah hem resulu sever." Buyurur.

Mahmut b. Rebi' 5 yaşındayken, Peygamberimiz (s.a.v)'in bir keresinde bir kovadan su alıp yüzüne püskürttüğünü ve bunu hiçbir zaman unutamadığını söylemiştir (Buhârî, "İlim", 18; Ayrıca başka tarikler için bk. Buhârî, "Vüdu", 40, "Ezan", 154, "Teheccüd", 36, "Da'vet", 31, "Rikâk", 6; İbn Mâce, "Tahâret", 136, "Mesâcid ve Cemaat", 8; Ahmed b. Hanbel, V/427, 429)

Bir gün yaşlı bir kadın Peygamberimize gelerek: "Yâ Resulallah! Cennete girmem için bana dua eder misiniz?" dedi. Peygamber Efendimiz:"Yaşlı kadınlar Cennete giremez" diye ona takıldı. Sonra:'Sen Cennete yaşlı olarak giremezsin.' Cenab-ı Hak, 'Biz onları yepyeni bir yaratılışla yarattık da, eşlerine sevgi ile düşkün hep aynı yaşta genç kızlar yaptık' (Vakıa, 36) buyurmuyor mu?" (Kandehlevi, Hayatus-Sahabe, III/175; Afzalur-rahman, Siret, I/83; Tirmizi, Şemail-i Şerif, s.258) Yine bir gün adamın biri Rasûlullah (s.a.v)'e gelerek binek hayvanı ister. Rasûl-i Ekrem (s.a.v): "Seni dişi devenin yavrusuna bindireceğim." buyurur. Adam: "Ya Rasûlallah! Dişi devenin yavrusunu ne yapacağım?" diye şaşkınlığını ifade edince Efendimiz (s.a.v) "Develeri dişi develer doğurur değil mi?" buyurmuş ve onun şaşkınlığını bir anda tebessüme dönüştürmüştür. (Buhari, Edebul-Müfred, 268; Akif Köten, Hz. Peygamber'in Sünnetinde Şaka ve Bazı Şakacı Sahabiler, s. 21)

Rasulüllah'ın azatlı kölesi Sefine (kelime anlamı gemi demektir) diyor ki, bir yolculukta taşımam için verdikleri yük bana ağır geliyordu. Şikâyette bulundum. Efendimiz, latife yaparak, çıkınını yay bakalım, dedi. Herkes eşyasını ona doldurmaya başladı. "Hadi şimdi taşı, çünkü sen sefinesin (gemisin) ya!" Buyurdular. (Siyer Çocuk Dergisi, Sayı: 8, sayfa: 19)

Peygamberimizin bir başka şakasını da Enes bin Mâlik'ten dinleyelim:"Çöl halkından Zahir adında bir adam vardı. Zahir Peygamberimize her gelişinde kendi yetiştirdiği ürünlerden hediyeler getirirdi. Şehirden çöle döneceği zaman da, Peygamber Efendimiz ihtiyacı olan şeylerle onun heybesini doldururdu. Gelen hediyelere bu şekilde karşılık verdikten sonra da şöyle buyururdu: "Zahir bizim çölümüz, biz de onun şehriyiz." "Peygamberimiz Zahir'i çok severdi. Halbuki Zahir hiç de güzel değildi. Fizikî olarak son derece çirkin bir adamdı. "Bir gün pazarda çölden getirdiği malları satmaya çalıştığı bir sırada Peygamber Efendimiz gitti, sessizce yaklaştı, Zahir'i arkasından kucakladı ve elleriyle gözlerini kapadı. "Zahir tutanın kim olduğunu göremiyordu. Tutan kimse bıraksın' diye çabalamaya başladı. Bu arada göz ucuyla arkasından tutanın Efendimiz olduğunu anlayınca sırtını Peygamberimizin göğsüne iyice dayamaya başladı. Zahir'in bu neşeli hareketinden hoşlanan Peygamber Efendimiz yüksek sesle: "Bu köleyi satıyorum, var mı alan?" diye seslenmeye başladı. "Zahir boynu bükük, mahzun bir halde: "Yâ Resulallah, benim gibi değersiz bir köleye vallahi kuruş veren olmaz' deyince Peygamber Efendimiz: "Hayır, yâ Zahir, sen Allah katında hiç de değersiz değilsin' buyurdu." (İbni Kesir, el-Bidâye: 6/46) Abdullah bin Haris bin Cez: "Resûlullah'tan tebessümü daha çok bir kimse görmedim." (Tirmizî, Biyografi, 22)

Âmir bin Rebia anlatıyor: "Peygamber Efendimiz ile birlikte camiye gidiyordum. Yolda Peygamberimizin ayakkabısının bağı çözüldü. Ben hemen eğilip bağlamak istedim. Fakat Peygamberimiz ayağını önümden çekti ve şöyle buyurdu: "Bu hareketin, başkasına hizmet gördürmek demektir. Ben başkasına hizmet gördürmeyi sevmem." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/154) "Beni, Musa'ya tercih etmeyin" (*Beyhakî, Delaılu'n-Nubuvve, V/492; İbn Kesir, el-Bidaye ve'n-Nıhaye, I/248 Kadı lyad, eş-Şifa, 1/439*) "Hristiyanların İsa İbn Meryem'i övdükleri gibi beni övmeyin. Ben sadece bir kulum. Siz: Allah'ın kulu ve Rasülü deyin." (*Buharî, Sahih, İV/204, VIII/210; Müslim, Sahih, kitabu'l-kader, bab: 7; Abdur-rezzak Musannef, 19757, Beyhakî, Delailu'n-Nubuvve, V/498; Ahmed, Musned, I/23, 24; Tir-mizî, Şemail, 172)* Bir adam:"Muhammed! Efendimiz! Efendimizin oğlu! Bizim en hayırlımız! En hayırlımızın oğlu!" dedi. Bunun üzerine

Rasulullah: "Ey cemaat! Her zaman nasıl konuşuyorsanız, öyle konuşun! Şeytan sizi saptırmasın! Ben, Abdullah'ın oğlu Muhammed'im. Ben Allah'ın kulu ve Rasulü'yüm. Vallahi! Sizin beni bulunduğum derecenin üzerine çıkarmanızı sevmem." dedi. (*Buhari, 111/201, Vll/32; Taberanî, Mu'cemul-Kebır, XI/120; İbn Hıbban, Sahih, 1064; İbn Sa'd, Tabakatul-Kubra, 1/95,107; İbn Adıyy, el-Kamıl, İV/1352, V/1688, 1937*)

İslam'ın ilk büyük meydan sınavı Bedir'e doğru yol alınmaktadır. Deve azdır, ancak üç kişiye bir tane düşer ve sırayla binilir. Hz. Muhammed ile aynı deveyi paylaşan arkadaşları, kendi haklarından gönüllü olarak vazgeçerler. Sürekli O'nun (asm) binmesini isterler. O ise kabul etmez: "Siz" der, "benden daha güçlü değilsiniz. Kaldı ki ben de sizin kadar sevap kazanmaya muhtacım." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/219)

Bir gün bir zat Peygamberimizin huzuruna gelince, peygamberlik heybetinden titremeye başladı. Bu Sahabîsinin halini gören Peygamberimiz, "Kendine gel, ben bir hükümdar değilim. Ben ancak Kureyş kabilesinden kurumuş tuzlu ekmek yiyen bir kadının oğluyum" buyurdu. *(Hakim, Müstedrek, H/4366; Hatib, Tarih, VI/277, 279; Zebîdî,- İthafu's-Sadeti1!-Muttakîn, VI1/142; Heysemî, Mecmau'z-Zevaid, IX/20)* Pazarda bir satıcı Hz. Muhammed'i tanır ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez**.** "Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım..." Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister. Ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendi taşımalıdır." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/156, 157; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132) Arkadaşları, O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz: "İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben, bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak, Allah için ayakta durulur." Bundan sonra arkadaşları O (asm) içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar ayağa kalkmaz, oturmaya devam ederler. (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, III/68; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.129)

Hz. Ömer (ra), peygamberimizin olduğu odaya girer. Bir an çevresine göz gezdirir. Odasının bir yanında işlenmiş bir deri, bir diğer köşesinde de, içinde birkaç avuç arpa bulunan küçük bir torba vardı. İşte Allah Resûlü'nün odasında bulunan eşyalar bundan ibaretti. Bu manzara karşısında ağlamaya başlayan Hz. Ömer (ra)'in hıçkırıkları O'nu uyandırır. Kalkınca hasırın vücudunda iz yaptığını, kan oturduğunu gören Hz. Ömer ise omuzları sarsıla sarsıla ağlamaya başlar. Hz. Muhammed hayretle sorar: "Ey Hattab oğlu! Niçin ağlıyorsun?" "Ey Allah'ın Elçisi! İranlılar imparatorlarını saraylarda yaşatırken, Bizanslılar Kayserlerini lüks ve ihtişama boğmuşken sen ki Allah'ın Elçisisin. İzin versen de, biz de seni..." Maksat anlaşılmıştır, Allah'ın Elçisi (asm), gelecekteki halifesinin sözünü hüzünlü bir tebessüm, tatlı bir el işareti ile keser ve "Bu dünya hayatı sadece bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı. " (Ankebut, 64) ayetini okuduktan sonra ekler: "İstemez misin ey Ömer? Dünya onların olsun, ahiret te bizim!" (Ahmed, II/298; M.Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, II/412; G. Weil, Mohammed der Prophet, s. 347)

Medine'de ağzı bozuk, şuna buna çatarak sövüp sayan, ağır ve kaba lâflar söyleyen bir kadın vardı. Bu kadın bir gün Peygamber Efendimizin yanından geçerken Resulullah bir seki üzerinde oturmuş haşlanmış et yiyordu. Kadın: "Şu adama bakın. Bir köle gibi yere oturmuş ve kölelerin yemek yiyişi gibi yemek yiyor" dedi. Peygamber Efendimiz: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." dedi. Kadın: "Kendisi yiyor da bana vermiyor" dedi. Peygamber Efendimiz: "Gel, sen de ye" buyurdu. Kadın: "Kendi elinle bana vermezsen yemem" dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz kendi eliyle kadına verdiyse de kadın bu sefer:"Ağzına koyduğun lokmadan bana vermezsen yemem" diyerek diretti. Peygamber Efendimiz de lokmayı kadına uzattı. Kadın bu lokmayı yedikten sonra çok hayâlı ve utangaç oldu. Hiç kimseye kötü söz söylemedi. Medine'nin en namuslu ve iyi kadınlarından birisi oldu. (Adnan Şensoy, Hz.Muhammed hakkında 1000 soruya 1000 cevap, s. 123)

Sahabîlerin anlattığına göre, hizmetliler arpa ekmeğine bile davet etseler, Peygamberimiz davetlerine icabet eder, yemeklerini yerdi. Çünkü onların hizmetli olmaları basit görülmelerini, horlanmalarını gerektiren bir durum değildi. (Heysemî, M. Zevâid, IX, 20)

Peygamberimizin amcası Hz. Abbas, Sahabîleri arasında sıkışık bir vaziyette bulunduğunu, oturduğu zamanlar gelip geçenlerin kendisini rahatsız ettiğini söyleyip, ayrı bir yerde oturmasını teklif ederek şöyle demişti: "Ya Resulallah, sizin için gölgesinde oturacağınız bir çardak yapalım." Böyle bir imtiyazı asla uygun bulmayan Peygamberimiz, "Allah'ın ruhumu teslim alacağı vakte kadar ben Sahabîlerimin ayakkabıma basmalarına da, hırkamı çekiştirmelerine de katlanacağım" buyurarak reddetti. (İbn-i Sa'd, II/193; Heysemî, IX/21; İbrahim Refik, Hadiselerin İbret Dili, s.109)

Efendimiz evindeyken elbisesini yamar, ayakkabılarını tamir eder (İbn-i Sa'd, I/366) ve koyununu sağardı. (Heysemî, IX, 20) Yine o, eşyâsını kendisi taşır, hiç kimseye yük olmak istemezdi. Ebû Hüreyre: "Bir gün Efendimiz ile beraber çarşıya gitmiştim. Peygamberimiz oradan elbise satın aldı. Hemen koşarak onları elinden almak istedim. Bunun üzerine: "Bir kimsenin, eşyâsını kendisinin taşıması daha uygundur. Ancak taşımaktan âciz olursa Müslüman kardeşi ona yardım eder." Buyurdu. (Heysemî, V/122; Kadı İyaz, Şifa-ı Şerif, s.132, M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's Sahabe, III/156, 157)

Bir sefer sırasında Peygamberimiz Sahabîlerinden bir koyun kesip pişirmelerini istedi. Ashabdan birisi öne çıktı: "Ya Resulallah, onu kesmek benim üzerime olsun" dedi. Bir başkası ileri atıldı: "Ya Resulallah, pişirmesi de benim üzerime olsun" Başka bir sahabî hizmete talip oldu: "Onu yüzmesi de benim üzerime olsun" diyerek kendi aralarında vazife taksimi yaptılar. Peygamberimiz de, "Odun toplamak da benim üzerime olsun" diyerek katılmak istedi. Sahabîler buna razı olmak istemediler: "Ya Resulallah, biz sizin yapacağınız işi de görmeye yeteriz. Sizin çalışmanıza ihtiyaç yoktur" dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz şöyle buyurdu: "Sizin benim işimi de göreceğinizi ve kâfi geleceğinizi biliyorum, fakat ben size karşı imtiyazlı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Çünkü Allah, kulunu Sahabîleri arasında imtiyazlı durumda görmekten hoşlanmaz." (Kastallânî, *el-Mevâhibü'l-Ledünniyye*, I/385; Afzalur Rahman, Siret Ansiklopedisi, I/63)

Hendek savaşından önce Medine'nin etrafına hendek kazılırken bütün Sahabîler çalışıyor, bir an önce bitirmeye gayret ediyorlardı. Yiyecek bir şey bulamadıklarından, açlıklarını bastırmak için karınlarına taş bağlıyor o şekilde kazma sallıyorlardı. En büyük örnek olan Peygamberimiz de kendisini onlardan farklı görmeden eline kazmayı alıyor, çalışıyor, o da açlığından karnına taş bağlıyordu. (Buhârî, Megâzi, 29; Müslim, Eşribe, 141) Kuba Mescidinin ve Medine'deki Mescid-i Nebevinin inşaatında da Peygamberimiz bir işçi gibi çalışmış, Sahabîlerle birlikte sırtında kerpiç taşımıştı. (İbn Sa'd, Tabakatül-Kübrâ, I, 239-240)

Peygamberimiz böyle bir ikramı bir seferinde Câbir bin Abdullah'a yaptı. Hz. Câbir'in kendisi anlatıyor: "Ben bir savaşta Resulullahla beraberdim. Yolda bana, 'Allah sana mağfiret etsin, sen bu deveni bir dinara satar mısın?' dedi. Ben de 'Ya Resulallah, Medine'ye vardığımız zaman bu deve sizin olsun' dedim. Resulullah yine, 'Allah seni bağışlasın, bunu iki dinara satar mısın?' dedi. Yirmi dinara varıncaya kadar devenin fiyatını birer dinar arttırdı. Ben Medine'ye vardığım zaman devemin başından tutup Resulullahın huzuruna götürdüm. Resul-i Ekrem beni görünce Bilâl'e: "Ya Bilâl, Câbir'e yirmi dinar ver' buyurdu. Bana da, 'Deveni al, evine götür, senin olsun' diye ikramda bulundu." (Buhârî Cihad 113; Müslim, Müsâkât 110)

Bir gün uzaktan bir elçi gelir. Muhammed nerede diye sorar. Uzaktaki kalabalık gösterilir. Kalabalığa yaklaşır. Bir kişi halka su dağıtmaktadır. O kişi Hz resuldür. Adam şaşırır: Bugüne kadar böyle bir lider görmedim, der. Hz. resul: "İnsanların efendisi insanlara hizmet edendir."

buyururlar. (Mağribî, Câmiu'ş-Şeml, 1/450, hadis no: 1668; el-Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, 2/463; Deylemi, Müsned, II/324; Kütüb-i Sitte, hadis no: 5391)

Ümmi Peygamber

Oryantalistler peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürmektedirler. Bundaki amaçları O'nun eğitimli biri olduğunu kabul etmeleri değil Kuran'ı Tevrat ve İncil'den faydalanarak yazdığı iddialarına bir altyapı oluşturma güdüsüdür. Bizler efendimizin okuma yazma bilse bunu ilan etmekten asla geri kalmayız. Çünkü batılı oryantalistlere göre efendimiz sadece Arapça okuma yazma bilmekle kalmıyor ayrıca Fars, Latin, Hint gibi başka dillere ve ayrıca arkeolojik kazılarda yüzlerce yıl sonra bulunan eski hiyeroglif metinlere de vakıf biri olduğunu ileri sürmektedirler ki bu konudaki iddialarını daha sonra ele alacağız! Kısaca, bizler gerçeği gizleyip efendimizin okuma yazma bildiğini gizleme gibi bir gizli ajandaya sahip değiliz, tarihi belgeler bizi bu sonuca ulaştırdığı için bu görüşü bizler kabul etmekteyiz.

Peygamber'in okuyup yazdığına dair açık ve kesin bir haber bulunsaydı hiç bir Müslüman onun okuyup yazma bilmediğini söyleyemezdi. (İbn Kesir, Tefsîru'l-Kur'ani'l-Azîm, V/331) Ama tarihi bir gerçekliktir ki, "Hz peygamber okuma yazma bilmemektedir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 177)

"Muhammed Medenî bir insan olmakla beraber ümmi idi. Ku'ran gerçekten akılara hayret vericidir." (Mr. Marmaduc Bicthall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 107) "Gerçi Muhammed ümmi idi, fakat dünyaya içinde her şeyi barındıran bir kutsal kitap tebliğ etti. Hz Muhammed, bu kitabın sonsuza kadar yaşayacak bir mucize olduğunu söylüyor ki, gerçek olan da budur." (Boswert Shimith, Hz Muhammed'in hayatı adlı eserimden nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur'an nedir? s. 122)

"Hz. Peygamber, yazılı kültür ve ilahi kitap geleneğinden uzak bir çevrede doğmuş ve büyümüştür. Okuma-yazma bilmemesine rağmen bu kadar mükemmel bir hitap tarzı ile gelmiş ve geçmişi kuşattığı gibi geleceğe de ışık tutan ilahi kitabı getirmesi bu şartlarda onun peygamberliğinin en büyük mucizesi olarak alınmıştır." (Gazali, el-İktisad fi'l-İtikad, s. 224; Razi, en-Nübüvvât, s.181)

Ümmi; "Anasından doğduğu gibi kalan; yeni bir bilgi edinmemiş olan; okuma-yazma bilmeyen" gibi anlamlara gelir. Arap dilinde "ümm"; anne, "bir şeyin aslı" anlamına gelir. (Firûzâbâdî, el-Kamûsu'l-Muhît) Kuran'da bazen de mecaz anlamları ile; Anne, asıl (kaynak) dönülecek yer ve süt emziren anlamlarında kullanılmıştır. (Abdurrahman İbnu'l-Cevzî, Nüzhetu'l A'yuni'n-Nevazır fî İlmi'l-Vücûh ve'n-Nezâir, s.141-142)

Rasûlüllah (sas)'in okuma-yazma bilmediği genel ulema tarafından kabul edilen bir görüştür: "Ey Resulüm! Sen vahyimizden önce kitap okuyan veya yazı yazan bir insan değildin; eğer böyle olsaydı, batıl iddia peşinde olanlar şüphe edebilirlerdi." (Ankebut, 48) ayeti de bu hususa işaret eder. Elmalılı Hamdi Yazır şöyle bir değerlendirme yapmaktadır: " İlmî yüceliği ve kemâli, okuyup yazanları aciz bırakan bir peygamber hakkında "ümmî"lik, her türlü şüpheyi ortadan kaldıran ve onun doğrudan doğruya Allah'tan gönderildiğini her türlü şüpheden arınmış olarak ispat eden harikulade bir üstün özelliktir, yani başlı başına bir mucizedir." (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dinî Kur'an Dili, IV/2297; Kurtubî, el-Cami'li Ahkâmi'l-Kur'ân, VII/298-299) "Tahsil görmemiş bir ümmî iken Kur'an gibi bir kitap getirmiş olması onun bir mûcizesi kabul edilir." (Fahreddin er-Râzî, XV/20)

Resulullah efendimiz ile Kureyş arasındaki antlaşmayı Hazret-i Ali yazmıştı. Antlaşmanın başına "Bismillahirrahmanirrahim, Muhammedün Resulullah" yazar. O sırada henüz iman etmemiş olan Süheyl bin Amr: "Bizim kitabımıza göre ben Rahmanı bilmem, onun yerine

Bismike Allahümme yaz. Muhammedün Resulullah yerine de Muhammed bin Abdullah yaz. Eğer biz Onun Peygamberliğini kabul etseydik, zaten Onunla savaşmazdık.” Diye itiraz eder. Resulullah: Ya Ali, onu sil, Süheylin dediği gibi yaz. Hazret-i Ali’nin, edebinden silmeye eli varmadı. Resulullah efendimiz, “Silinecek yeri bana gösterin de orasını sileyim” buyurdu. Gösterdiler ve orasını sildi. (Müslim, Sahih, III/1411. Ayrıca; İbn Hişam, Tarih, III/332; Ahmed İbn Hanbel, Müsned, IV/325) Bu olay, peygamberliğinin 18. Yılında gerçekleşmesi de konunun önemini daha da artırmaktadır!

“Okuma yazma bilmeyen, hesapla iştigal etmeyen bir ümmî.” (Kurtubî, VII/190) olan peygamberimiz bir hadisinde de “Biz ümmî bir ümmetiz; ne yazı ne de hesap biliriz.” (Buhârî, Savm 13, 5, 11, Talâk 29; Müslim, Savm 13-15, Hadis no: 1080; Ebû Dâvud, Savm 4, Hadis no: 23129-2321; Nesâi, Savm 17) buyurmaktadır.

Hz. Abbas Mekke’de iken Efendimiz’e hitaben Kureyş’in toplanıp yola (Uhut muharebesi için) çıktığını bildiren bir yazı kaleme aldı. Abbas’ın Benû Gıfar’dan bir adamla gönderdiği mektup Medine’ye ulaştığında Efendimiz mührünü açtı, ‘okuması için’ Übeyy b. Ka’b’a verdi. Übeyy, okuyunca da ondan mektubu sır olarak saklamasını istedi.” (Eğer Allah Resulü okuryazar olsaydı stratejik önemi haiz bir mektubu Übeyy’e okutmaz sonrasında da ondan saklamasını talep etmezdi. (Muhammed Rıza, Muhammed Resulullah, s. 80) Hz. Musa, Miraç Gecesi’nde onunla karşılaştığında efendimizi çıkararak “Merhaba ümmî peygamber” diyerek onu selamlamıştır. (Ahmed, Müsned, I/257)

Kuran bunu açıkça söylerken (Ankebut, 48) ona düşman olanlarda Kuran’daki kıssaları kendisini yazdığını (Ketebeha) söylememişler, Onu başkasına yazdırdı (İktetebeha) ifadesini kullanmışlardır. (Furkan, 5) Hz peygamberin diplomatik mektuplarından söz edilirken ‘Ketebe ila fülan’ ifadesi kullanılmaktadır ki, bununla onun ‘kâtiplerine yazdırmış olduğu’ mektuplar kast edilmektedir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 62) Hudeybiye anlaşması sırasında, bir metin üzerinde anlaşmazlık çıkınca, Hz peygamber Hz Ali’ye kelimenin nerde olduğunu sormuş, bizzat kendi eli ile silmiştir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 63) Kuran’da Hz Muhammed’in okuma yazma bilmediğini ifade eden ayetler doğru olmasa idi, o dönemdeki müşrikler kesinlikle susmaz, itiraz ederlerdi. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 65) Ankebut, 47. Ayet’e: “Sen Kuran’dan evvel bir kitap okumaz ve sağ elin ile onu yazmazdın. Eğer okuyup yazsa idin müşrikler şüphe ederlerdi.” ayeti inince hiçbir müşrik bu ayete itiraz edip, ‘Yazdın!’ dememişlerdir. Peygamberimizin okuduğunu daha önce çevresi görse idi, onun ilim ve kültürünü, vahiyden değil, başka kaynaklardan elde ettiğine inanılabilirdi. Fakat ümmiliği bu tür bütün imkânları ortadan kaldırmıştır. (Mevdudi, Tarih boyunca tevhid mücadelesi ve peygamber II/240) Küçük bir kasabada ümmi bir kavmin arasında büyümüş, dağlarda koyun gütmüş, hiçbir eğitim almamış bir kimsenin ne kadar zeki olursa olsun, Kuran gibi mucizevi bir kitabı meydana getirmesi, topluma dönük kurallar koyması, ahlaki kurallar getirmesi mümkün değildir. (İ. F. Ertuğrul, Hakikat nurları, s. 53)

Leon Caetani'nin bu husustaki yorumu ise oldukça ilginçtir: "Muhammed'in okuma-yazma bilip bilmediğini tayin etmeye kalkmak beyhude bir gayrettir. Çünkü ‘Muhammed bunu çağdaşlarından bile saklamıştır.’ Bununla beraber ‘kanaatimize göre’ okuma-yazma bilmesi muhtemeldir. Fakat bunu itiraf etmek istememiştir." (L. Caetani, İslam Tarihi, IX/163) Yani oryantalist yazar şunu demek istiyor, 'Boşuna uğraşmayın, biz kararımızı önceden verdik, O, okuryazardı. Hatta herkesten de bunu gizliyordu -Ama oryantalist 1400 sene sonra bunu tespit edip ortaya çıkarabilmişti!- İşin ilginci okuma yazma iddiasında oryantalistte emin değildir; ‘Kanaatine göre’ olabilirmiş!' Richard Bell benzer ithamda bulunur: "Muvahhidlerden yani Yahudi ve Hristiyanlardan aldı ama ilk dönemlerde onlardan tanınmamak için, onların arasında görülmedi." (R. Bell, Who Were the Hanifs? The Moslem World, XX/122) ‘Saklandı, görülmedi.’ Hâlbuki biizat

yine oryantalistler de itiraf etmektedir ki, tarihte O'nun hayatı kadar her adımı kayıt altına alınan başka bir lider yoktur! (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6; Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı Kerim, s. 1; M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8)

İşin ilginci Hz Muhammed, "Biz Ümmî bir toplumuz yazmayı ve hesap yapmayı bilmeyiz." (Buhari, Sahihu'l-Buhari, II, savm 13; Ahmed b Hanbel, Müsned, İstanbul 1982, 3, 122,129; Ebu Davud, es-Sünen, II, savm 3, er-Razi, Fahrüddin, et-Tefsirü'l-Kebir, XV/ 20) demekte idi ki o dönemde zaten okuma yazma bilenler toplumda az sayıda idi ve herkesce tanınırlardı: "Kureyşliler arasında yazı bilen 17 erkek bulunduğu" rivayet edilmekte idi." (Belâzuri, Futuhu'l-Buldan, s. 663-664)

"Hz Muhammed okuma yazma bilmemesi Kur'an'ı kendisinin yazmadığını gösteren büyük bir delildir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 25) Harvard Üniversitesi eski öğretim üyelerinden Prof. Dr. Annemarie Schimmel'in "Hz. Muhammmed" adlı kitabında konu hakkında özet bilgiyi şöyle verir: "Hz. Peygamber'in ümmî olması, yani 'okuma-yazma bilmemesi', O'nun aldığı ilhamın ve tebliğ ettiği mesajların gerçekliğini kanıtlayan harika bir delildir. Okur-yazar olmayan bir kişinin, Kuran'da zikredilen geçmiş ve geleceğe dair o kadar olay hakkında bilgi sahibi olması başka nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber'in ümmîliği, Kuran'ın Allah'ın kelamı; saf, bozulmamış ve hiçbir tahrifata uğramamış Allah'ın vahyi olduğunun en sağlam kanıtı değil midir? Yetim bir Arap çocuğunun, Kutsal Kitap'ın hemen her sayfasında anlatılan fen ve tarih bilgilerine vâkıf olması başka nasıl mümkün olabilirdi?" (Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 137)

Amstrong; Hazreti Muhammed'in okuryazar olduğunu gösteren hiçbir kayıt yoktur. (Amstrong İslam peygamberinin biyografisi Hz Muhammed, s. 122) Margoliouth: Onun okuma yazma eğitimi almadığı açıktır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 68); Hitti, Hz Muhammed'in ümmi olduğunu kabul eder. (Philip K. Hitti, Siyasi ve kültürel İslam Tarihi, s. 173) Thomas Carlyle: "Hiç mektep tahsili görmemiştir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 19) "Muhammed'in yazı yazmasını bilmediği kesindir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 32, 35)

"Muhammed bütünüyle ümmîdir." (Charles Stuart Mills, History of Muhammadanism) M. Watt'ta, Hz Muhammed'in ümmi olduğunu açıkça ifade etmektedir. (Mohamet, s. 37) J. Schoeps Hz.Muhammed'in okuma yazma bilmediği için Tevrat ve İncil'i kulaktan duyma bildiğini ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı Dinler Tarihinde İslam, s. 222; Benzer görüş için: G. Weil, Biblische Legenden der Müselmaenner, s. 274) Renan, Muhammed'in ümmi olduğunu söyler. (Roger Arnaldez, Fransız kültüründe Muhammed peygamberin tasviri, s. 74) Oryantalistlerin yazdığı İslam Ansiklopedisinde efendimizin 'Tevrat ve İncil'i okuyarak bilgi elde etmediği' açıkça ifade edilir. (Muhammed maddesi, VIII/454) "Hz Muhammed'in tahsili yok idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı kerim, s.10) İslam düşmanı ünlü Toledo külliyatının baş mimarı Peter el Venerable, The Summa Totius adlı kitabında, Hz Muhammed'in ümmi olduğu yazar. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 70) Nöldeke: Peygamber, her halükarda ne İncil-Tevrat'ı, ne de başka bir eseri okumuştur. (Geschichte des Corans, s. 16; Zwemer, The Illiterate Prophet, s. 352) derken Kazimirski, Edward Montet ve Michele Amari gibi oryantalistlerde Hz Peygamberin okuma yazma bilmediğini itiraf ederler. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 64) "Muhammed medeni bir insan olmakla beraber ümmi idi." (Mr. Marmaduc Bicthall, Londra'daki Müslümanlık ve çağdaşlık adlı konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kuran nedir? s. 107) "Peygamber, ümmi yani okuma yazma bilmez bir peygamber, ilahi kalemin önünde duran boş bir sayfadır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 124) E. H. Palmer, "Belli ki Muhammed okuma yazma bilmiyordu." (The Quran, s. 14); Julius Wellhausen, "Muhammed'in, okuma yazma bilmediğini" (Reste Arabischen Heidentums, s. 230) ; Tor Andrae, "Muhammed hiçbir zaman okuma yazma eğitimine sahip değildi." (Mohammed, s. 40); Armstrong, "Hz. Peygamber'in okuma yazma

bilmiyordu.” (Karen Armstrong, Islam, s. 4); Thomas Carlyle, “Hz.Muhammed'in okula gitmediğini, okuma yazma bilmediği hakkındaki görüşün gerçek olmaması için hiçbir sebep yoktur.” (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 48); “Hatırlamak gerekir ki Muhammed ümmi idi.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 212)

Hz Peygamber, ümmi olduğunu söylediği zaman, ona karşı olan hiç bir kimse çıkıp da aksini iddia etmemişti. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 52) John Devenport, "Hz Muhammed'in tahsili yoktur, fakat yüksek bir insandı." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 72)

İlk ayet indiğinde, Her 'Oku!' emrine efendimizin verdiği cevap hep aynıdır: " Ben okuma bilmem!" (Buhari, Bediul Vahy, 3; Müslüm, İman, 252)

Furkan, 5. ayetin bize haber verdiğine göre Mekke müşrikleri de 'Kur'an ayetlerinin peygamberimizce başkasına yazdırdığından" bahsedilmekte idi! Eğer müşrikler efendimizin okuma yazma bildiğine dair bir delil bulsalar bunu kullanmaktan çekinmezlerdi. (Bakıllani, İcazul Kuran, s. 62; İbni Cevzi, Vefa, I/269) Ama aksine onların iddiası ancak 'başkasına yazdırmakla' sınırlı kalmıştır.

Taif heyeti Müslüman olmak için bazı şartlar ileri sürerler. Bunlardan biri de faizin yasak olmamasıdır. Efendimiz, Elimi bu cümlenin üzerine koyun." buyurur Elini koyunca da faiz ayetini okuyup bu cümleyi siler. (İbni Esir, Usdu’l-Gabe, I/216) Efendimiz okuma bilse idi yardım istemeden yazıyı bulur ve silerdi. (Muhammed Rıza, Muhammed, s. 66)

Okuma yazma bilmeden, başta ticaret olmak üzere hayatta başarılı olmak mümkün mü, uzağa gitmeden, günümüzden bir örnek verelim. Ülker şirketinin kurucusu Sabri Ülker'in hayatının anlatıldığı kitapta, Ülker firmasının Mersin distribütörlüğünü yapan ve bir de fabrika sahibi olan Hasan Yozgat bakın ne diyor:" Hiç okul hayatım olmadı. Okumam-yazmam yok, hâlâ da bir 'Ayşe' yazamam. Ama hesabım- matematiğim- var." (Sabri Ülker'in Hayat Hikayesi, s. 595) Sıfırdan kurduğu ülkeyi yönetip, bunun yanında komutanlık, imamlık (Önderlik), vaizlik vb. görevler ifa eden bu büyük insanın okuma bilmemesinin hikmeti de ileri zamanlarda ortaya çıkmıştır. Bu ümmi sıfatı, ileride kendisine yapılacak saldırılara karşı, onu temize çıkaran bir özellik olmuştur. Okuma yazma bilmeyen biri, başka kitap ve kaynakları tarayarak, onların yanlışlarını almayıp onları düzelterek ve o zamanlarda Arap yarımadasında olmayan tıp, astronomi, coğrafya, matematik gibi ilimleri özümseyip, yüzlerce yıl güncelliğini koruyacak ve milyonlara hitap edecek çok yönlü -inanç, ibadet, ahlak, muamelat, ukûbât, kıssa vb.- içeriğe sahip bir kitabı 'yazması, derlemesi, toplaması' ve bunun kaynağının da - Mekke'de yazdı, Medine'de yazdı, Yahudilerden aldı, Hristiyanlardan aldı, Müşriklerden aldı, ortaya karışık yaptı, iç dünyasından üretti, hastalık sonucu ortaya çıktı vs.- gibi birbirini çürüten iddiaların ortada dolaşıp Kur’an’ın kaynağının bir türlü bulunamaması mümkün değildir!

Oryantalistler!

Hristiyan olan oryantalistler daha baştan, Hz İsa'nın Tanrı olarak çarmıhta gerildiğini kabul etmeyen Hz Muhammed'in sahte bir peygamber olduğunu, kendi dinlerini aykırı fikirler ileri sürdüğü için baştan kabul ettikleri için Peygamberimizin hayatı ve Kur'an-ı Kerim'e bakışları da hep ön yargılı olmuştur. Mesela onlar, Kur'an'ın İncil'den kopya edilerek Muhammed tarafından yazıldığını ileri sürerler. Dolayısıyla Peygamberimizin Ümmi yani okuma yazma

bilmeyen birisi olduğunu görüşünü reddederler. Ama birçok oryantalist Peygamberimizin ümmi olduğunu kabul eder. Bu nedenle de bunu topluma benimsetemeyen oryantalistler, bu defa Peygamberimizin yazarak değil de dinleyerek İncil'den kopya ettiğini ileri sürerler. Fakat kimden duyduğu konusunda bir türlü ortak noktada buluşamaz oryantalistler, hatta her ileri sürdükleri kişi için başka oryantalistler, iddianın yanlışlığını itiraf ederler. Yazarak veya duyarak Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını ispatlayamayan oryantalistler bu defa Muhammed'in psikolojik hasta olup, içten gelen dürtülerden hareketle Kur'an'ı ortaya çıkardığını ileri sürerler ama yine birçok oryantalist bu görüşü de kabul etmez, reddederler. Tabii Müslüman araştırmacılar da her aşamada gerek İslami, gerek ilmi ve tarihi kaynaklardan hareketle tüm bu iddialara cevaplar vermişlerdir!

Tüm bu mücadelelerden habersiz gözüken modernist Müslümanlar da, Peygamberimizin okuma yazma bildiğini ileri sürerek filmi tekrar başa sararlar...

Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap

Kur'an'da çelişki yoktur!

Benzer içerikli yazılara, 'Ateistlere cevap, ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, Kur'an ve teşbih, Müşkilü'l-Kur'an, Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan ulaşılabilir.

Yüce Yaradan, "Kur'an'ı inceleyip düşünmüyorlar mı? Eğer Allah'tan başka birinden gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık ve çelişki bulurlardı!" (Nisa, 82) buyurmaktadır. Ateistler ise Kur'an'da birbiri ile çelişen, birbirine zıt ve çelişkili ayetler olduğunu ileri sürmektedirler. Hâlbuki "Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli bilgiye sahip olunduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) "Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte intizamsız görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki münasebetleri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir nizamla yürüyüp kâinattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12) Çelişkili olduğu iddia edilen Kur'an ayetlerinin "öncesi veya sonrasının okunması, aynı konudaki ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi, yapılan çevirilerde kelimelerin karşılıklarının Türkçeye tam anlamı ile aktarılamaması, ayetlerin neden indiğinin (sebebi nüzul) bilinmesi veya Arap dili edebiyatının bazı inceliklerinin bilinmesi" durumunda, çelişkili zannedilen ayetlerde bir sorun olmadığı kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Bu nedenledir ki, "Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. Tarihi hiçbir kayıtta onlardan tek bir kişinin, 'Kur'an dilinin bozuk olduğunu' söylediğine rastlanılmamaktadır." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 32) Zaten aşağıda bu konuda bol bol örnek görecek, hemen hemen tüm çelişki iddialarının bu kurallar uygulanınca ortadan kalktığı görülecektir! Kur'an'daki bazı ayetler ise, Kur'an'ın 'müteşabih' olarak adlandırdığı ayetleridir ki, onları da İslam âlimleri 'Müşkilü'l-Kur'an' adlı eserlerde ele alarak tek tek açıklamış ve aralarında bir çelişkili olmadığını ortaya koymuşlardır. (Bu konuda 'Müskilü'l-Kur'an' adlı yazımıza bakılabilir.) İbni Kuteybe hicri üçüncü asırda İslam düşmanlarının "ayetleri yerinden/bağlamından saptırıp onu asli mecrasından ayırarak" Kur'an'da çelişki bulmaya çalıştıklarını ifade etmektedir. (Kuteybe, T. Müşkilu'l-Kur'an, s. 22) O zaman olduğu gibi günümüzde de oryantalist ve ateistler benzer çaba içine girmişler ama hepsi İslam alimlerinin titiz çabaları ile hezimete uğramıştır. İslam alimleri bu konuda o kadar ileri gitmişlerdir ki, "Kur'an ilminin en büyük değeri ve zevki, uyumlu çeşitlilik içinde müteşabih ayetleri muhkem olanlarla kıyaslayarak Kur'an ayetlerinden Allah'ın hükümlerini okuyup bulmaktır." (Zemahşeri, el-Keşşaf, I/563) demişlerdir. Kısaca ortada ne bir sorun vardır ne de ateist veya oryantalistlerce ortaya çıkarılan, Müslümanların gizlediği gizli saklı bir konu. Aslında ortadaki tek sorun, İslami kaynaklarda zaten bulunmakta olan cevaplardan ümmetin haberdar olmamasıdır, 'OKU'mamasıdır!

Reel veya sanal alemde 2023 tarihi ile, 33 senedir karşılaştığım iddia ve ithamları derleyip cevaplarımla aşağıda siz okuyucuya sunuyorum.

Ankebut, 13 ve Fatır, 18. ayetler çelişiyor mu? Bir kişi başkasının günahını yüklenir mi yüklenmez mi?

"Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir." (Ankebut,13); "Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez." (Fatır, 18; Necm, 38) Başkasının günah işlemesine neden olmak (Ankebut, 13) ile kendi günahından başkasının

sorumlu olması (Fatır, 18; Necm, 38) farklı şeylerdir. Normal şartlarda tabii ki bir insanın günahını başkası yüklenmez. Yani, Hristiyanlıktaki asli suç veya babasız doğan çocuklara yapılan sıfatlamaları İslam asla kabul etmez. Suçun şahsiliği esastır. Ama nasıl ki kanunlarda ‘suça teşvik’ diye bir madde varsa aynı durum ayetlerde de söz konusu olmaktadır. Ankebut, 13. ayet, 'kötülüğe neden olmak, kaynaklık teşkil etmek, kötülüğe ön ayaklık yapanın alacağı günah yükünden' (Taberi, VIV/94-95; Razi, VV/18) bahseder ki bu konuda başka ayet ve hadisler de vardır: "Kıyamet günü kendi günahlarını ve ilimsizce saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için bunu söylerler." (Nahl, 25), "Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah’ın her şeye gücü yeter." (Nisa, 85); "Kim İslam'da iyi bir çığır açarsa açtığı çığırın ecri ve kendisinden sonra, onunla (o çığırla) amel edenlerin ecirleri, sevaplarından hiçbir şey eksilmeden ona aittir. Kim de İslam’da (Müslümanlar içinde) kötü bir çığır açarsa, açtığı çığırın günahı ve kendisinden sonra onunla amel edenlerin günahları, günahlarından bir şey eksilmeden ona aittir.” (Riyâzu’s-Salihîn, 19, bab. 172. hadis, s. 158) Kısaca, kimse başkasının günahını yüklenmez (Fatır, 18; Necm, 38), eğer başkasının günah işlemesine neden olmuyorsa! (Ankebut,13)

Muhammed yalan söylüyorsa veya yanıldıysa bunun cezasını kim çekecektir? 34:50'de Muhammed: “Ben eğer sapmışsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ermişsem bu da rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Şüphesiz o hakkıyla işitendir, kuluna çok yakındır." der. bu sav, Kur’an'daki birçok diğer savla çelişmektedir, örneğin "inkar edenler iman edenlere, “yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim” derler. Halbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır." (29 :12) yani Muhammed insanları yanılttıysa, günahı sadece onun boynuna olmayacak, yanılttığı insanlar da günaha girecektir. Muhammed'in iddia ettiği gibi günahı sadece kendi boynuna olmayacaktır. Kur’an kendiyle çelişmektedir.

Hiç bir kimse başkasının işlediği bir suçtan sorumlu değildir. Temel kural budur: "Her kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür, kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür." (Zilzal, 7-8), "Hiç bir günahkâr, başkasının günahını çekmez. Eğer yükü ağır gelen kimse onu taşımak için (başkalarını çağırsa) onun yükünden hiç bir şey (alınıp) taşınmaz. Akrabası dahi olsa (kimse onun yükünü taşımaz)." (Fatır, 18), "De ki; Âllah'a itaat edin! Peygambere itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki o peygamber; kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz." (Nur, 54), "Ey iman edenler! Rabbınıza karşı gelmekten sakının! Babanın oğlu, oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun!" (Lokman, 33) Ama bazen insanlar kendi yaptıkları günahların sorumluluğu kadar başkalarını kötülüğe yönlendirmeleri halinde onlarında günahlarından bir kısmını da yüklenirler. Hukukta da bu böyle değil midir? Suçlu kadar ama ona yardım yataklık yapan da ceza alır. (TCK M 39) "Kıyamet günü kendi günahlarını ve ilimsizce saptırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için (bunu söylerler). İyi bilinsin ki, işledikleri suç ne kötüdür!” (Nahl, 25) Aynı şey güzel şeyler için de geçerlidir: Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor**:** "Her kim İslam içinde güzel bir çığırı açarsa ve bu güzel çığır kendisinden sonra da tatbik edilip sürdürülürse, kendi sevaplarından hiçbir şey eksilmeksizin, onu sürdürenlerin sevaplarının benzeri, kendisi lehine yazılır. Ve her kim de İslâm içinde kötü bir âdet çıkarır ve bu kötü âdet kendisinden sonra da sürdürülürse, kendi günahlarından hiçbir şey eksilmeksizin onu sürdürenlerin günahlarının benzeri de o kimse üzerine yazılır." (Müslim, İman, 15; Tirmizi, İlm, 14) Kısaca Kur’an’dan hüküm çıkarılmak isteniyorsa o konu ile ilgili tüm ayetleri bir araya getirip sonra bir hükme varmaya çalışmalıdır. Aradan, seçmese, cımbızla genel içeriğinden koparılarak alınan ayetlerden ancak ateistçe sonuçlara ulaşılır. Bu arada ateist merak etmesin, Hz resul kimseyi aldatmamıştır! Ayrıca ateistler asıl kendi ideolojilerini takip edenlerin sonunu düşünsünler!

Kaç tane melek Meryem'le konuşuyordu?

"Meryem'e ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik." (Meryem, 19); "Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti." (Ali İmran, 43) Kur'an bizlere Hz Meryem'in sadece bir kere meleklerle konuştuğunu söylememekte aksine meleklerin birden fazla Hz Meryem'e görüldüğünü açıkça ifade etmektedir. "Zekeriyya, Meryem'in yanına mihraba her girdikçe yeni bir yiyecek bulur ve: 'Ey meryem, bu sana nereden?' derdi." (Ali İmran, 37) Bu ayet bize meleklerin devamlı Meryem annemizle irtibatlı olduğunu açıkça bildirir. Yukarıdaki ilk iki ayet bize iki farklı zaman ve mekândan bahsetmektedir. Meryem suresindeki ayetlerde Meryem'in Cebrail ile karşılaşmasında söz edilir. Ali İmran suresindeki ayetlerde ise anlatılan farklı bir olaydır. Bu başka bir yerde, başka bir zamanda Meryem ile meleklerin konuşmasından behsedilmektedir. Dolayısıyla bir yerde çoğul meleklerden söz edilmesi diğer yerde ise tek ruhtan (Cebrail) söz edilmesi arasında bir çelişki yoktur. Zaten iki Cebrail olduğuna dair hiçbir rivayetlerde İslami eserlerde geçmez.

Allah'ın bir günü dünyadaki kaç güne eşittir?

"Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir." (Hac, 47); "Gökten yere her işi O evirip düzene koyar**.** Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir." (Secde, 5); "Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir." (Mearic, 4) İlk ayette 'Allah katındaki' bir günden; İkinci ayette ise 'yükselen işlerden'; Üçüncü ayette ise, 'Meleklerin ve ruhun' çıkışından bahsedilmektedir. Dolayısı ile farklı iki konu ve farklı iki zaman söz konusudur. Bir ateistte aklınca espri (!) yapmış; "Cebrail, Hz Muhammed daha doğmadan 50.000 yıl önce yola çıkmış olmalı." diye. Hâlbuki mesafe insan için 50.000 yıl olabilir ama melek için bu süre 1 gündür. Herhalde ayetler okunurken sadece rakamlara odaklanıldığından ve rakamlar arasında bir fark çelişki gibi algılanmaktadır. Hâlbuki ayetlerde anlatılan zamanlar kadar olaylarda farklıdır. Ayette geçen Arapça kavram, "Ke elfi senetin" şeklindedir. Arapça, 'ke' bağlacı 'gibi' anlamındadır ve teşbih için kullanılır, 'gibi, kadar' manasındadır. Yani, '50.000 yıl gibi, kadar' şeklindedir ayet ki bu da izafiliğe işaret eder! İzafiyet teorisine göre bir cismin hızı arttıkça, onun için zaman yavaşlar. Örneğin 30 yaşında iki ikiz kardeş düşünelim. Birisini bir uzay gemisine koyalım. Işık hızında ya da buna yakın bir hızla bu uzay gemisinin bir saat gittiğini düşünelim. Bu gemi dünyaya geri döndüğünde gemideki kişi için zaman sadece bir saat geçmiş olsa da, yeryüzünde geçen zaman 30-40 yıl arasında olacaktır. Uzay gemisindeki ikiz kardeş hala 30 yaşında iken, yeryüzünde yaşayan kardeşi 60 yaşına gelmiş olacaktır. Yani, geçen süre 'yeryüzündekine göre 30 yıl süren bir saatlik gemi yolculuğu' söz konusudur. Melekler nûr (ışık), işler ise maddi bir yapıya sahip olmadıkları için insanlara göre çok daha hızlı yol alabilmektedirler. "Görelilik kuramı mutlak zamanı çöpe attı. Bir çift ikizi düşünelim. Diyelim ki ikizlerden biri dağın tepesinde yaşasın, ötekisi deniz yüzeyinde. İlk ikiz (yani dağın tepesinde yaşayan) ikincisinden daha çabuk yaşlanacaktır. Yani yeniden karşılaştıklarında öbüründen daha yaşlı olacaktır." (Stephen Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s.54)

Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?

"Gökleri ve yeri altı günde yarattık da en küçük bir yorgunluk çekmedik." (Kaf, 38 Ayrıca; A'raf, 54; Hud, 7; Yunus, 3) Kur'an'da göklerin ve yerin altı günde yaratıldığı ifade edilir. Bu ayetteki "6 gün ifadesinden maksat 24 saatlik zaman dilimi değildir. Çünkü henüz ayet ortada dünya yok iken günden söz etmektedir, demek ki orada kastedilen günden farklı bir zaman dilimidir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 40, 134) Peki bu ayetteki gün kelimesinden kastedilen nedir? Kur'an'ın terimlerini yine Kur'an'ın bütünlüğünü göz önüne alarak ancak doğru şekilde anlayabiliriz.

Kur’an'ın ayetleri birbirini açıklar. Kur’an'da gün kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır. Sadece ‘gündüz veya sadece gece’ anlamında kullanıldığı gibi ‘an, devir’ anlamlarında da kullanılmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 57) “M.S. 16. Yüzyıl müfessirlerinden Ebu's-Suud; ‘yaratılışa, her zaman kullandığımız anlamdaki günler halinde değil, 'dönemler' halinde gerçekleşmiş gözüyle bakmalıdır.’ demektedir.” (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 221) "Gün diye tercüme ettiğimiz kelimenin aslı 'yevm' Arapça'da 'güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman dilimi' manasına geldiği gibi, 'ne kadar zaman olursa olsun herhangi bir vakit dilimi' anlamında da kullanılmaktadır." (Rağib el- Isfehani, el-Mufredat fi Garibil Kur’an, Darul Kalem, I/894) Kur’an'da gün kelimesinin çeşitli uzunluktaki "zaman devresi" anlamında kullanılmış, ‘gün’ kelimesi de bazı yerlerde ‘devir’ anlamında kullanılmıştır." (Maverdi, en-Nüket, II/229; İsfahani, Müfredat, "yvm" maddesi) Arapça'daki yevm/gün kelimesi, "24 saatlik zaman birimi dışında dönem, çağ, zaman" anlamlarına da gelir. (E. W. Lane Arabic English Lexicon (1863), sayfa 3064, ayrıca bakınız: The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabic, sayfa 1110) Kur’an'da genel, statik, tek ve sınırlı bir yevm kavramı yoktur. Araplarda gün/yevm kelimesinin çoğulunu (Eyyamu'l-Arab) "Arab'ın hadiseleri" diye yani ‘olaylar’ anlamında kullanırlar. Eski Araplar, yevm kelimesinin çoğulu olan "eyyam" kelimesini ‘devlet ve yönetim zamanı’ manasında kullanmıştır (Ferâhîdî, Ebû 'Abdirrahmân el-Halîl İbn Ahmed, Kitâbu'l-'Ayn, nşr. Mehdî el-Mahzûmî-İbrâhîm es-Semerrâî, VIII/433; ez-Zebîdî, IVV/115-116; İbn Manzûr, VII/649) Kur’an'ın geneline baktığımız zaman "yevm" kelimesinin Kur’an'daki ağırlık merkezinin göreceli olduğu görülmektedir. Kur’an’da yevm kelimesi ile "mutlak zaman" (Râzî, tefsir, VVXIII/155; Yazır, I/82) anlamında da kullanılmıştır. Mesela, "Yer başka bir yere, gökler de (başka gökler) haline getirildi gün" (İbrahim, 48) ayetinde geçen gün kavramının gündüz yahut gece veyahut da hem gündüz hem gece olması mümkün değildir (Râzî, VIV/115-116) Çünkü bu ayette, kıyametten bahsedilmekte dolayısı ile günü meydana getiren kozmik yapı bozulmuş olmaktadır. Yine "Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar" (Naziat, 46) ayetindeki gün kelimesinin de 24 saat ifade etmediği ortadadır. "Sura üflendiği gün" (Enam, 73); "Allah sizi çağıracağı gün" (İsra, 52); "Kıyamet koptuğu gün" (Rum, 55); “Hesap günü” (Yasin, 54) ayetleri içinde aynı durum söz konusudur. Kur’an’da yevm kelimesinin kapsadığı zaman; ‘an’ (Rahman, 29; Râzî, Tefsir, VII/101), ‘gün, ay, yıl, asır, devir ve bilinen-bilinmeyen zaman ölçülerinden herhangi biri’ (Yazır, Tefsir 1/82) anlamlarında olabileceği gibi; ‘fetih günü’ (Secde, 28, 29); ‘çetin gün’ (Müddessir, 9); ‘göç günü; konaklama günü’ (Nahl, 80) tamlamalarında da gün kelimesi bilinen 24 saat anlamından çok farklı manalarda kullanılmıştır. Ali İmrân sûresinin 140. ayetinde geçen "eyyam" kelimesi de yine 24 saat anlamında olması imkânsızdır: “Eğer siz bir yara aldıysanız bilin ki o topluluk da benzeri bir yara almıştı. O günleri biz insanlar arasında döndürüp duruyoruz” (Kurtubî, IV/140; Yazır, II/1182) Kısaca Kur’an da yevm/gün kelimesine mutlak zaman anlamı kazandıran bir kullanımı kesin olarak ortaya koymak mümkün değildir. (Dr. Faiz kalın, Felsefe ve bilimin ışığında Kur'an'da zaman kavramı) Dolayısı ile Kur’an’da “Gün, belirli devir, dönem veya süreler.” (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 402) anlamında kullanılmıştır ki, bu "Ayetteki gün kelimesi devir anlamındadır.” (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 137)

Konumuza devam edelim: “De ki: "Gerçekten siz mi ‘yeri iki günde yaratanı’ inkâr ediyor ve O'na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir.” (9) “Yeryüzünde onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki ‘rızkları dört günde takdir etti.” (10) “Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi’; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.” (11) “Böylece onları ‘iki gün içinde’ yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir.” (12) (Fussilet, 9-12) 9. ayette yerin yaratılmasının iki günde olduğu bildirilmektedir. 10. ayette ise dağların ve besinlerin takdir edilmesinin 4 günde olduğu söylenmektedir. ‘Yerin ve göğün yaratılış süreci beraber

gerçekleşmiştir.’ Allah göklerin ve yerin birleşik iken onları birbirinden ayırdığını başka bir ayette şöyle bildirmektedir: “O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) 11. ayete bakarsanız burada ‘duman halinde olan göğe’ yönelindiğinden söz edilir. Bu ifadeden de anlaşılacağı gibi ‘bir gök vardır, daha önceden yaratılmıştır.’ Dolayısı ile bundan sonra bir ‘yaratma söz konusu değildir.’ 12. ayette zaten yaratılan yani var olan göğün 7 kat olarak ‘düzenlenmesinden’ söz edilmektedir. Bu 12. ayette geçen ifade ‘yaratmaktan farklıdır.’ 9. Ayette yaratmak için “haleka” fiili kullanılırken, 12. ayette yaratma değil ‘düzenleme anlamına gelen “Kazâhune” kelimesi kullanılır. Yani burada yaratılmış bir şeyin daha sonradan ‘düzenlenmesi’ söz konusudur. Bu düzenleme 2 gün sürmüştür. Bu bir ‘yaratılma değil bir düzenlemedir.’ Zaten kullanılan farklı kelimeler de bunu açıkça göstermektedir. Düzenleme, 6 günde yaratmanın dışındaki bir süreci ifade etmektedir. ‘Yaratılmanın olduğu kısım 9. ve 10. ayette bildirilen 6 günde tamamlanmıştır.’ Fussılat 9-12. Ayetlerde anlatılan özetle şudur: İlk iki günde yer yaratılmaya başlanmıştır. Sonraki dört günde yeryüzündeki dağlar oluşmaya başlarken bir yandan da atmosfer oluşmaya başlamıştır. Toplam olarak yerlerin ve göklerin yaratılması bu 6 günde meydana gelmiştir. Sonra yaratma süreci bitmiş ve düzenleme süreci başlamış, gökyüzü 7 kat olarak düzenlenmiştir. Ek bilgi: Müslim’de geçen ve yeryüzündeki ‘topraktan insan, mekruh, bitkilere dek’ yaratılışı günlere dağıtan hadisi (Müslim, Sıfatu'l-Kıyame 27, 2789) Ali ibn el Medeni, Buhari ve diğer bazı hadis âlimleri eleştirmiş, peygamberin sözü olamayacağını ifade etmiş (İbn Kesir, III/178, 166; El-Bidaye, I/17-18) hadisin genel muhtevasının israiliyat kaynaklı. (İbrahim Canan, Kütüb-ü Sitte, 5/353) olabileceği ifade edilmiştir. Farklı bir rivayete göre (Ramuz el e-hadis, 279. sayfa, 1. Hadis; TDV İslâm Ansiklopedisi, sebt maddesi) ise cumartesi günü yaratma eyleminin pazardan başlayıp Cuma gününe kadar sürdüğü ifade edilir, cumartesi günü yaratmadan bahsedilmezki, rivayetin klasik Tevrat kaynaklı (Tekvîn, 2/1-2) israiliyat olduğu açıkça görülmektedir.

Gök mü yer mi önce yaratıldı?

“Yerin üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.” (Fussilet, 10-11); “Ey inkârcılar! Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah bina etti.” (Naziat, 27); “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziat, 30) Fussilet ve Naziyat suresinde geçen ifadelerden yola çıkarak yerin ve göğün yaratılışıyla ilgili farklı bir sıralamanın olduğu iddia edilmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ‘Yerler ve göklerin yaratılmasında bir sıralama yoktur. İkisi de aynı anda yaratılmıştır.’ Enbiya suresindeki bir ayette şöyle bildirilmektedir: “O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Görüldüğü hem gök hem de yer birlikte vardı; zaten yaratılmıştı. ‘Yaratılışlarında bir sıralama olmadığı gibi, zaten yaratılanın, birlikteyken ayrılması söz konusudur.’ Fussılat 10. ayete bakarsak yerin yaratılmasından söz edilir. 11. ayette ise “sonra duman halinde göğe yöneldi” ifadesi vardır. Yani burada ‘göğün daha sonradan yaratılması söz konusu değildir. Gök zaten vardır. Eğer 12. ayete bakarsanız konu şöyle devam eder: “Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir.” (Fussilet, 12) ‘Burada duman halinde var olan gök, yerin yaratılmasından sonra 7 kat gök olarak ‘düzenlenmiştir.’ Burada ‘bir yaratılış değil sadece düzenleme’ söz konusudur. Naziyat suresindeki ayetlere bakarsak da benzer bir duruma şahit oluruz. 27. Ayette ‘göğün yaratılmasından’ bahsedilir. Bunlar anlatıldıktan sonra ise yer ile ilgili şu bilgi verilir: “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziat, 30) Burada da yerin yaratılmasından söz edilmez. ‘Yer zaten vardır.’ Burada söz edilen, ‘yerin düzenlenmesidir.’ Yani bir yaratılış yoktur. Naziyat ve fussilet surelerindeki ayetlerde

anlatılan ‘yer ile gökler birlikte yaratıldığıdır.’ Daha sonra da yer ve gök düzenlenmişlerdir. Naziat, 30. Ayet ve Big-bang konusuna ileride değineceğiz!

Ayrıca Naziat, 30. ayet aynı zamanda bilimsel bir içeriğe de sahiptir: "İlk hidrojen ve helyum atomları meydana gelmiştir. Bu atomların çekim yasalarının etkisi ve sıkışması ile yıldızlar oluştu ve daha sonra diğer atomlar (oksijen, kalsiyum, demir) oluştu. Kısacası Evren ilk dönemlerinde gaz halindeydi." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 45)

Yedi gök tabiri yanlış mı? Aslında atmosfer 5 tabakadan mı oluşuyor?

“Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır." (Talak 12; Fussılat, 12) Atmosfer 5 büyük katman ve 2 ara katmandan oluşur. Atmosfer, mekânsal olarak beş ana mekândan fakat görevsel ve yapısal olarak yedi tabakadan oluşur. Fussılat, 12. Ayette, “Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti.” belirtildiği gibi, yedi tabakanın her birinin ayrı bir görevi olduğu ifade edilmektedir. Yani Kur’an görevsel olarak yedi tabakadan bahsediyor ki, bilim de bugün Kur’an’ı doğrulamaktadır! Ara iki katmanın Allah tarafından kendilerine ‘vahyedilen’ görevleri: Ozonosfer: Ozon tabakası olarak da bilinir. Güneş'ten gelen morötesi ışınlardan olan UV-B ve UV-C gibi canlılar için öldürücü olan zararlı ışınları tutar. Bu tabaka delinmiş, incelmiştir. Bunun sonucunda güneş yanıkları, deri kanseri çoğalmış, gözlere zarar vererek (katarakt gibi) insanlarda bağışıklık sisteminin zayıflamasına neden olmuştur. Ayrıca tarımsal üretimi azalmış ve deniz besin zincirini bozularak balık nüfusunu etkilenmiştir. İyonosfer: elektromanyetik dalgaları, radyo dalgalarını yansıttığı için yeryüzündeki haberleşmeyi mümkün kılmaktadır. Ayrıca yüce Yaradanımız göklerin 5 kat yaratıldığını söylese, ateistler bu defa: "Ama iki de ara katman var, Allah bilmiyoooo..." diye itiraz edeceklerdi. Ayet, baştan genel ve kapsayıcı olanı bizlere bildirmiştir. Tabii şimdide ateist arkadaşlar: “Gökler 5 katman, 7 değil” diyorlar ama bu ‘İtiraz, önyargı, hata/eksik arama, taassup’ onların iç sorunu. Benim şahsi görüşüm, hem atmosfer hem evrenin 7 kat olduğu şeklindedir: "Kastedilen 7 gök çok kapsamlı olup, bizim gözlerimizle veya son teknoloji ürünü cihazlarla görebildiğimiz yıldızlar, gezegenler, galaksiler birinci kat göğü teşkil ediyor olabilir." (Furkan Şahin, Yüksek lisans tezi, Yeryüzünün ve göklerin yaratılmasıyla ilgili âyetlerin modern ilmî veriler ışığında yorumlanması, s. 126)

A’raf 190, Hz Âdem mi? Şirke düşmüş mü oluyor?

A’raf, 189-190: "Sizi bir tek candan yaratan, kendisiyle ‘mutlu olsun diye’ ondan da eşini yaratan O’dur. Erkek eşiyle beraber olunca kadın hafif bir yük yüklenir, onu bir süre taşır; hamileliği ağırlaşınca rableri olan Allah’a şu sözlerle yakarırlar: “Andolsun, bize kusursuz bir çocuk verirsen kesinlikle şükredenlerden olacağız! Fakat Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, Allah’ın kendilerine verdiği bu nimet hakkında (sanki nimeti veren Allah değilmiş gibi) O’na ortaklar koşarlar. Allah, insanların ortak koştuğu şeylerden münezzehtir."; Rum, 21: "Kendileri ile ‘huzur bulasınız diye’ sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O’nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." A’raf 190, Rum 21 ile anlam olarak paralellik içerir ve her iki ayette de ‘insan cinsinden’ bahsedilir. Tüm insanların atası aynıdır. Hepsi tek özden yaratılmıştır. Sonra insan türü erkek ve kadın olarak birlikte olunca, çocuk doğmadan önce anne baba, "sağlıklı olsun yeter" derler. Sonra çocuk olunca, Allah'ın hediyesi olduğunu unutup, onu evrimsel sürecin sonucu olan bir canlı gibi görüp onun yetişmesinde dini prensipler gözetilmeyen bir çizgiye kayılır. Allah’ın yaratılış ve insanca yaşayışa uygun kurallarını unutulur ve şirk düşer. Zaten İblis’in kibirlenmesi ve Hz Âdem sonrası cinayet olayı naslarda (Ayet ve hadislerde) detaylı olarak anlatılırken, şirk gibi vahyin indirilmesinin en büyük nedeni ve Allah'ın asla af etmediği en büyük günahı -haşa- Hz Adem işlese idi, mutlaka detayları ile

olay bizlere aktarılırdı! Çünkü ilahi vahyin temel hedefi, şirki ortadan kaldırmaktır! "Kıssanın Hz Adem ve Havva'ya ait olduğunu söyleyen hadis israiliyyattandır. İnsanların genel durumları ile ilgilidir ayet. Ayetin öncesinde bunu doğrulamaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 230)

Ölürken ruhu kim alır?

Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir. (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 162) Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir. Nisa Suresi 97; Enam suresi 61; Enfal Suresi 50; Muhammed suresi 27. ayetler. (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 53)

"De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde, 11) Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. "Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak?" (Muhammed, 27) Burada canları alınan birçok inkârcıdan söz edilmektedir. Onların canlarını alanda birçok melek vardır. Her biri için vekil kılınmış ölüm meleği farklı olduğu için çoğul bir ifade burada kullanılmıştır. Zaten, Enfâl, 50; Nahl, 33. ayetlerde birden fazla ölüm meleğinden bahsedilmektedir. Kur'an'da ve sahih hadislerde Azrail ismi geçmese de tüm bu ayetleri bir arada düşündüğümüz zaman, "Azrâil olarak bilinen meleğin ruhları almakla görevli melekler topluluğunun reisi olduğunu veya meleklerden yardımcılarının bulunduğunu söylemek mümkündür." (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/352) "Allah, öleceklerin ölümleri gelince canlarını alır." (Zümer 42) ayetine gelince; vekilin asıl gibidir. Bir mahkeme bir mahkuma ölüm cezası verse, cezayı bizzat yargıç infaz etmez, cellat bu işi yapar. Her ne kadar öldüren cellat ise de, emri veren işin sahibidir. "**Allah yarattığı şeyleri zahiri sebeplere bağlamıştır**." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 106) "Ölüm zahiren ölüm meleği Azrail'e bırakılmıştır ve onun yardımcıları başka melekler vardır. Kulun eceli gelince Allah, ölüm meleğini onun ruhunu almasını emreder." (Demirci, s.124-125)

Şer-kötülük Allah'tan mı gelir?

Nisa Suresi, 78 ve 79. ayetler ve açıklaması "Kötülük Allah'tan mıdır? Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?" başlıklı yazımızda ele alınmıştır.

Ahirette insanların aralarında konuşma olacak mı?

"Kimi kimine dönüp sorarlar." (Tur, 25; saffat, 50); "Sûra üflendiğinde artık ne aralarında akrabalık bağları kalacak ne de birbirlerine soru sorabilecekler!" (Mü'minun, 101) Mü'minun 101'de henüz cennete girilmemiş sadece sura üflenmiş ve daha sevap ve günahlar tartılmamıştır. Tur 25'de ise sevap günahlar tartılmış ve insanlar yaptığı işlere göre cennet ve cehenneme konulmuştur ve bu ayette konuşmanın olduğu yer de cennettir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.182); "Müminun suresi, 101. ayet; Saffat suresi, 50. Ayet: İlk ayet sure üfürüldüğü zamandan, ikinci ayette ise, cennetliklerden bahsetmektedir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 334; Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 64) Yani iki farklı alan ve zaman söz konusudur!

Kıyamet günü Allah insanlara soru soracak mı, sormayacak mı?

İbni Abbas: Allahu Teâla onlara, 'şunu şunu yaptınız mı?' diye sormayacaktır. Zira O bunları onlardan daha iyi bilmektedir, o yüzden Allahu Teâla, "İşte o gün insanlara da cine de günahı sorulmaz" (Rahman, 39) buyurmuştur. Fakat niçin şunu şunu yaptınız? diye sorgulayacak (Sabri Demirci,

Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.180-181; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 165), bilmek değil hesap için sorguya çekileceklerdir. (İbni Kesir, Tefsir, IV/468,469; Zemahşerî, IV/53) "Rabbine andolsun ki yaptıklarından dolayı muhakkak surette onların hepsini sorguya çekeceğiz!" (Hicr, 92; Ayrıca; Saffat, 24)

Hüküm gününde inkâr edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?

"Kimin de kitabı 'ardından' verilirse" (İnşikak, 10); "Kitabı 'sol eline' verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi." (Hakka, 25) İnşikak suresinin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka suresinin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği söylenmiştir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön yani arkalarından uzatılmasından söz edilmiştir, diğerinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir**.** Çelişki bir yana iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-

"Biz bir ayetin yerine başka bir ayeti getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilir- "Sen sadece uyduruyorsun" dediler. Öyle değil, fakat onların çoğu bilmezler." (Nahl, 101) Burada ayetin değiştirilmesinden kastın ne olduğu hemen bir sonraki ayette açıklanmaktadır: "İman edenlere sebat kazandırsın, müslümanlara rehber ve müjde olsun diye rabbin tarafından bir gerçek olmak üzere 'Kur'an'ı' Ruhu'l-kudüs'ün indirdiğini söyle." (Nahl, 102) Yani Kur'an ayetler arasında bir değişiklik değil, Kur'an'ın önceki kitapların yerine gönderilmesinden (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 95) söz edilmektedir. İmam Ebü'l-Hasan el-Mâverdî'de, Kur'an'daki bir ayetin başka ayetle değiştirilmesi değil, "Tevrat ve İncil'deki bir hükmü Kur'an'ın bir âyetiyle değiştirmesinin kastedildiğini" (Nüket ve'l-uyûn, III/214) ifade etmiştir. Aynı durum ehli kitap inananlarında da gerçekleşmiştir: Hz. İsa, Hz. Musa'ın dininde yasak olan bazı şeylere cevaz vermişti: "Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve (daha önce) size haram edilenlerden bir kısmını helâl kılmak üzere gönderildim." (Ali İmran, 50) Allah'u Teâla, bazı toplumlara, onlara özel imtihan için bazı kurallar koymuş, daha sonra gelen (bilindiği gibi Kur'an dışındaki tüm ilahi kitaplar belli bir topluluklara özel gönderilmiştir) bir başka ilahi kitap/suhuf ile bu imtihan konusu hüküm değiştirilmiştir. Ama Kur'an, tüm insanlığa gönderilen evrensel son ilahi kitaptır. Bu nedenle hükümleri sonsuza dek baki, geçerlidir; değişmeyecek, değiştirilemeyecektir!

Bakara 106 ile Fatır 43. Ve Fetih 23 ayetler çelişkili değil mi?

"Biz bir ayetin hükmünü diğer bir ayetle değiştirirsek veya unutturursak (geri bırakırsak), ondan daha hayırlısını yahut onun benzerini getiririz." (Bakara, 106); "Hâlbuki kötü tuzak, sadece hazırlayanın ayağına dolanır, sadece onu perişan eder. Onlar daha öncekilerin uğradıkları fecî âkıbetten başka bir şey mi bekliyorlar? Sen Allah'ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın!" (Fatır, 43); "Eğer (o Mekkeli) kâfirler sizlerle savaşsalardı, arkalarını dönüp kaçar, sonra da ne kendilerini koruyan, ne de destek olan hiç kimse bulamazlardı. Allah'ın öteden beri câri olan kanunu budur. Ve sen Allah'ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın." (Fetih, 23) Her 3 ayette Türkçe'ye 'değiştirme' anlamında çevrilse de Arapça asıllarında farklı kelimeler kullanılmıştır. Bakara, 106. ayette 'Nesh' kelimesi geçerken, diğer iki ayette 'tebdîl' (Fetih, 23) ve 'tahvîl' (Fatır, 43) kavramları geçer. Nesh'ten kasıt, 'aynı doğrultuda ama daha iyiye devam eden bir süreç' kastedilir. "Allah bazı yasakları aşamalar halinde indirmiştir." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 96) Mesela içkinin haram olması 4 aşama ile gerçekleşir ve her ayette içki haram olsa da uygulama

alanı genişletilir. Fetih, 23 ve Fatır, 43. ayetlerde ise 'sünnetullah'tan bahsedilir ve bunlarda bir tebdil/tahvil yani değişim olamayacağının altı çizilir. Sünnetullah, Allah'ın değişmeyen kurallarıdır. Bunlar, fiziki, biyolojik, toplumsal kurallar yanında, Allah'ın daima iyinin yanında olup, zalimlere karşı olması gibi prensiplerden; iman, ibadet, ahlak gibi kurallara dek, tüm bu tarih boyunca hiç değişmeyen kuralları kapsar. Bu iki ayette de, 'kâfirleri mutlaka kötü sonun beklediğinin değişmez bir kural olduğu' ifade edilir. "Onlar ki, iman etmişler ve takvâya ermişlerdir, işte onlara hem bu dünya hayatında hem de âhirette müjdeler olsun! Allah'ın sözlerinde değişme olmaz; öyleyse en büyük kazanç budur." (Yunus, 64) ayetinde de 'tebdil' kelimesi geçer ki, ayet zaten kendisini açıklamakta, "Cenâb-ı Hakk'ın, imanlı takva sahibi kullarına verdiği müjdeler O'nun birer vaadidir ve O mutlaka vaadini yerine getirecektir." anlamına (Kur'an Yolu Tefsiri Cilt: 3 Sayfa: 117) gelmektedir.

Bakara 106'da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fatır 43'de ise Allah'ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

Bakara, 106: "Biz herhangi bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturur (ya da ertelersek), yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz. Allah'ın gücünün her şeye hakkıyla yettiğini bilmez misin?"; Fetih, 23: "Allah'ın, öteden beri süre gelen kanunu budur. Allah'ın kanununda asla bir değişiklik bulamazsın."; Fatır, 43: "Sen Allah'ın kanununda hiçbir değişiklik bulamazsın. Sen, Allah'ın kanununda hiçbir sapma bulamazsın." Bakara suresinde bir ayetin hükmünün değişiminden bahsedilir. Allah bir hükmü değiştirebilir, mesela içki ayeti: Allah kademeli olarak içkiyi yasaklamıştır ve aşama aşama bu yasağı toplum hayatına yansıtmıştır. Ayetin hükmü değişir ama Fatır ve Fetih surelerinde belirtildiği gibi Allah'ın kanununda -sünnetullah'ında- asla değişiklik olmaz; İçki haramdır! Ayrıca Kur'an'da sünnetullah evrendeki yasalar, tabiat kuralları anlamında da kullanılır ki, bu kuralların değişmezliği ve evrenselliği tartışılmazdır: "Biz, her şeyi bir kadere (bir düzene, ölçüye, plana) göre yarattık." (Kamer, 49) ; "O, her şeyi yaratmış ve yarattığı o şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir. " (Furkan, 2); "Allah herşey için bir ölçükoymuştur." (Talak ,3)

İçki konusu

İslam alkollü içecekleri 4 aşamada yasaklamıştır. "Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır." (Nahl, 67) Nahl suresindeki bu ayette bir durum tespiti vardır. Meyvelerden hem sarhoşluk veren şeyler üretildiğinden hem de güzel rızk üretildiğinden söz edilmektedir. İçki içmek helaldir diye bir ifade yoktur. Sadece bir durum tespiti söz konusudur. Fakat burada asıl üzerinde durulması gereken şeyin, Kur'an'da 'Güzel şeyler ile sarhoşluğun ayrı olarak' zikredilmesidir. "Ayette bu tür içkileri 'ahlaken kınayıcı bir îmanın bulunduğundan' şüphe yoktur. Bu ayette içki yasaklanmamış ama "güzel bir rızka" karşıt manada gösterilmiş, böylece Allah'ın onu güzel görmediğine işaret edilmiştir. (Elmalılı, Hak Dini Kur'ân Dili, I/3107) "Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." (Bakara, 219) Bilimsel temelde benzer şeyi Y. Z. Auckland Üniversitesinden Rod Jackson'da ifade etmektedir: "Alkolün olumlu etkisi, ne miktarda tüketilirse tüketilsin, olumsuz etkisinden fazla değildir." (Jackson R., Broad J., Connor J., Wella S., Tıp dergisi, Lancet, 2005, IV/369) Bakara suresindeki bu ayette de içkinin bazı faydaları olabileceğini fakat günahının yararından daha fazla olduğu bildirilmektedir. İçkide günah bulunduğu, dünyevi yararı -zevki ve alış verişinden elde edilen kârına- rağmen terk etmenin iyi

olacağı, herkesin içki içtiği bir toplumda içkinin zararlı olduğu zihinlere yavaş yavaş yerleştirilmeye başlanıyordu. “Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın.” (Nisa, 43) Bu ayet ise, zihinlerdeki bilginin pratik hayata aktarılmasında ilk adımları attırmaktadır. Artık günde 5 kere içkiden uzak durulmaya çalışılacaktır. “Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.” (Maide, 90-91) Son nokta konulmuş, zihinler ve bedenler artık haramı kabul edecek kıvama gelmiştir. Bu ayetle artık içkinin haram olduğu ilan edilmektedir. Son ayet inince ne oldu? Sahabelerden Hz. Enes anlatıyor: Biz içki âlemindeydik. Ben dağıtıyordum. Bir adam geldi "İçki haram edildi" dedi. Arkadaşlar derhal "şu içki kaplarını dök, temizle" emrini verdiler. O haberden sonra kimse ağzına içki almadı. (Nesaî, Eşribe 51) içkinin haram kılındığı haberi üzerine Müslümanlar ellerindeki bütün içkileri dökmüş (Buhârî, Mezâlim, 21; Beğavî, Meâlim, I/250; Zühaylî, et-Tefsîru’l-Vecîz, 124) Medine’nin sokaklarında içki akmıştır. (Buhârî, Tefsîr, 5/11; Müslim, Eşribe, Bab: 1, hadis no: 3) İslam'da içkinin tüketimini yasaklamakla kalmamış üretiminden satışına kadar bütün mesleklerin kazancının haram olduğunu bildirip yasaklamıştır. (İbn-i Mâce, EşribeVVV/7) “Sarhoşluk veren her içki haramdır.” (Buhari, Eşribe 4; Müslim, Eşribe 67,68; Tirmizî, Eşribe, 1); “Bir şeyin çok miktarda alınması insana sarhoşluk veriyorsa, onun azı da haramdır.” (Ebû Dâvud, Sünen, II/294) Sonuç olarak bu ayetlerin hiçbiri diğeriyle çelişmez. Bunlar birbirini tamamlayan ayetlerdir. Nesh olayını tedricilik olarak ele alıp "Toplum zihnen ve bedenen aşamalı olarak içkinin yasak olmasına alıştırılmış ve son aşamada da içki haram kılınmıştır." Amerika'lı bir Ordinaryüs Profesörün sözü ile devam edelim: "Hz. Muhammed Kur'an vasıtasıyla içkiyi men etmiş ve asırlarca büyük insan kütlelerini içkinin zararlarından korumuştur. Bu netice 20. asırda ileri Amerika'da her çeşit popagandaya ve fenni ilerlemeye rağmen elde edilememiştir." (Ord. Prof.Dr. Julius Hırsch, Hıfzıssıhha Ders Kitabı, No: 34, s. 242) Başa önersek, İçki, hicretin 4. yılında haram kılınmıştır. İçki’nin haramlığı hakkında, Mekke’de bir ayet, Medine’de 3 ayet inmiş ve bu kademeli haram kılma metodu ‘başarılı’ olmuştur! Ve 1300 sene sonra; Amerika 13 yıl (1920-1933) boyunca uyguladığı de her türlü polisiye tedbire rağmen içki yasağında başarıya ulaşamamıştır! Harcanan yüz milyonlarca dolar, binlerce hapis ve yüz milyonlarca dolar para cezasına verilmesine rağmen! Kur’an, 13 yıllık işkence döneminden sonra ‘azıcık’ ümmetin nefes aldığı Medine dönemininde 4. yılında bu yasağı ilan ediyor ve tamamen başarılı oluyor. İslam’ın tedricen uyguladığı eğitim ile sonlanan içki yasağı ile polisiye tedbirlerle ABD’de uygulanan içki yasağı ve sonuç: “ Yasak sonunda bitti”

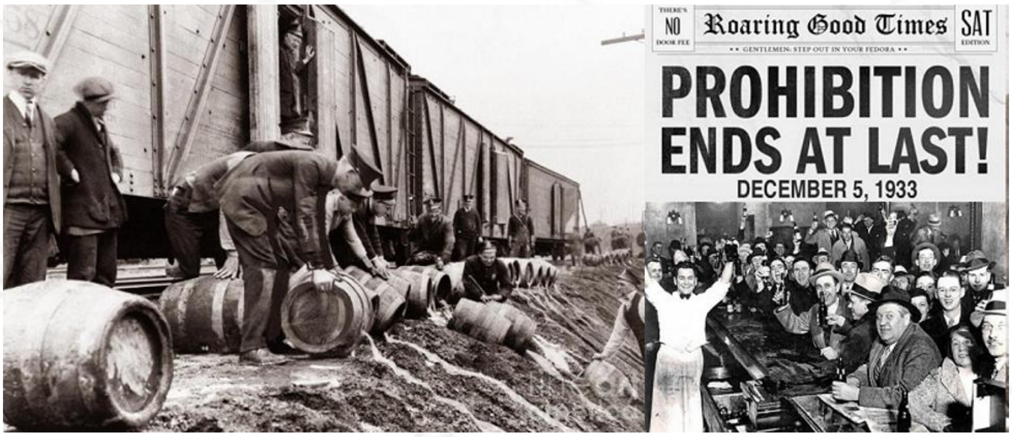

“Kapının önünden, içkinin haram olduğunu ilan eden tellallar geçti adeta Medine sokakları şarap akmaya başladı. Bodley: “Birleşik Amerika ile diğer memleketlerin kanunlar ve maddi cezalarla yapmaya çalıştıkları şeyi, Muhammed bir günah ilan ederek lağvetti.” (Bodley, Hazreti Muhammed, s.105); “Oysa önceki Arap toplumunun içki ile bağı çok güçlüdür, şiirleri bununla doludur.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 304) Ateistin iddiasının tuhaf bir diğer bölümü olan, sanki

efendimiz de (Haşa) içki içiyordu da kendi bırakamadığı için içkiyi yasaklamadı şeklinde alttan verdiği mesaj ne müşriklerin ne de oryantalistler hiç aklına gelmemiştir o da bizim içimizdeki ateistlere nasip (!) oldu. Bu ayet inince efendimiz -bak ey ateist, bu söz bir hadis, yani bu defa ayet yani Allah değil, efendimiz konuşuyor ve ayeti 'beyan' ediyor: "Muhakkak ki Allâh; içkiye, onu sızdırana, sızdırıldığı yere, içene, içirene, taşıyana, satana, satın alana, bedelini ve kazancını yiyene lânet etmiştir!" (Ahmed, I/53; II/351; Nesâî, Eşribe, 1-2; Hâkim, II/305/3101); "İçki her kötülüğün başıdır." (Ahmed, V/238) 'Kur'an' yani Allah azze ve celle, Mekke de toplum hazır değilken yasaklama ayeti inse ve o zaman herkes bırakmasa, bu defa İslam düşmanları ne yazacaktı? Medine'deki ilk üç sene içinde yasaklasa ve içki Medine sokaklarında akmasa idi ne diyeceklerdi? Aktığında dedikleri ortada! Sahi ateist arkadaş, sen hiç hayatında bir kişiye olsun sigara içmeyi bıraktırabildin mi? İçkinin sağlık, psikolojik, akıl, mali, toplumsal, güvenlik konularındaki zararlarının örneklerini 'Alkol neden yasak' adlı yazımıza bırakıyoruz.

İçki Allah'ın bir nimeti olarak sadece iyi midir (16:67), hem iyi hem kötü müdür (2:219), yoksa şeytan işi olarak sadece kötü müdür (5:90-91)? Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İçki kademeli olarak, toplumsal zihin aşamalı olarak inşa edilerek haram kılınmıştır. Nahl, 67: "Hurma ağaçlarının ve üzüm asmalarının ürünlerinden içki ve güzel besinler elde edersiniz." Ayette içki ile güzel rızık kelimeleri ayrı ayrı zikredilmiştir. Aradaki 've' bağlacı zaten bunların farklı olduklarını göstermektedir. Bakara 219: "Sana içkiyi ve kumarı soruyorlar. De ki: Bu ikisinde insanlar için büyük zarar ve bazı faydalar vardır; zararları da faydalarından büyüktür." İçki satarak belki maddi fayda sağlayabilirsiniz ama zararı faydasından daha fazladır denilerek asıl mesaj zaten ayette verilmektedir. İçkinin zararları hakkında 'Alkol neden yasak' ve 'Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık' başlıklı yazılarımız öneririz. Maide 90 ve 91. ayetlerle de son mesajı verilmiş ve içki tamamen yasaklanmıştır. Kısaca, İçki ve kumarın son derece yaygın olduğu bir toplumda, ilk ayet ile üzümden hem güzel rızık 've' ayrıca hem de şarap yapıldığı ifade edilip ilk mesaj verilir. İkinci ayetle şarabın (üretim, satışı esnasındaki maddi) faydası az da olsa var ise de, zararı çok daha fazladır denilerek artık konu toplum gündemine iyice sokulur. Son ayet ile de, sarhoşluk veren tüm alkollü içecekleri yasaklanır. Zaten hiçbir Müslüman'da ayetleri bu bakış açısı ile anlayıp alkol kullanımına ayetlerden cevaz bulmaya çalışmamıştır!

Kur'an'da içki haram kılınırken, cennette içki içilmesinin helal olması çelişki değil midir?

"Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır." (Muhammed, 15) Dünya şaraplarının haram olmasının nedeni içinde alkol olması ve içenleri sarhoş etmesi bunun da aklı kullanmaya engel olmasıdır. Ama cennette içilecek olan şaraplarla ne sarhoş olunacaktır ne de içinde alkol vardır: "İçenlere dokunmaz, ondan sarhoş da olmazlar." (Saffat, 47); "Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir." (Vakıa, 19) "Cennet içeceklerinin sarhoşlaştırma etkisi yoktur." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 100) Görüldüğü gibi cennet ehlinin içeceği içeceğin dünyadakilerle hiçbir benzer yönü yoktur.

Bir Müslüman kaç kişiye eşittir?

"Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlup edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur." (Enfal, 65); "Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir zaaf olduğunu bildi. Sizden yüz

sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir." (Enfal, 66) İki ayet dikkatli okunduğunda farklı iki durumdan söz edildiği rahatlıkla anlaşılacaktır. Bedir savaşından önce inen Enfal 65. ayette bir Müslüman, inkâr eden 10 kişiye bedel olduğu bildirilmektedir. Bu kişilerin zaafsız olmaları halinde bu oran geçerlidir. Fakat Bedir savaşından sonra inen 66. ayette ise, zaaf halinde olan yüz kişinin, iki yüz kişiyi yeneceği bildirilir. Ayetlerde, Müslümanlar en zor anlarında ilahi yardımla (Enfal, 9-10) kendilerinden 10 kat üstün olan düşmanı alt etmeye kararlı müminler ile, zamanla gevşeyen ama hala kendilerinden sayıca üstün olan düşmanla savaşmaya azimli müslümanların kıyası söz konusudur. İki ayet arasında bir çelişki ya da bir birinin hükmünü kaldırması diye bir şey söz konusu değildir. Zaaf olmaması durumunda 65. ayetteki hükümler geçerli iken, zaaf durumunda ise 66. ayetteki hükümler geçerlidir. Şuurlu mümin 10 kâfire bedelken, bilinç, şuur azaldıkça bu sayı aşağı doğru inmektedir. Tarihte de bunun birçok örneği yaşanmıştır. Bedir'de 300 müslümana karşı 1000 müşrik; Mute savaşında 3.000 mücahide karşı 100.000 Bizans askeri; Malazgirt: 50.000 müslümana karşı 200.000 Bizans askeri ile savaşıp Allah'ın izni ile savaşları kazanmışlardır. Zemahşeri de, "Önceleri nicelik/sayı açısından Müslümanların sayısı azdı ve daha sonra sayıları çoğalınca yükü hafifleten bu ayet inmiştir." (Zemahşeri, Keşşaf, 419) demektedir.

Allah sadece dilediğini mi doğru yola iletir?

İbrahim, 4. ayet ve içeriği "Allah kalpleri mühürler mi?" başlıklı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır.

Cennetin genişliği ne kadardır?

"Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır." (Ali İmran, 133); "Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir." (Hadid, 21) Cennet, mekân olarak tek bir yer değildir**.** Kur'an'da birden fazla cennet olduğundan söz edilir: "Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır." (Rahman, 46); "Bu ikisinin ötesinde iki cennet daha var." (Rahman, 62. Ayrıca; Şuârâ, 85; Mâide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 19; Beyyine, 8; Tevbe, 72; Ra`d, 23; Nahl, 31; Kehf,107; Mü`minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En`âm, 127; Fâtır, 35) Bütün ayet, hadis ve İslam âlimlerin yorumlarından Cennet'in birçok tabakası olduğu anlaşılmaktadır. Bu tabakalardan bazılarının daha yüce ve nimetlerinin daha güzel veya daha efdal olması sebebiyle isimleri bize bildirilmiştir. Firdevs Cenneti mertebece en yüksek olan Cennet tabakasıdır. (Taberi, Tefsir, VXI/37-8; Mansur Ali Nâsıf, et-Tâcü' el-Câmi' li'l-Usul, fi Ahadisi'r-Rasûl, V/4033; Müslim, İmâre, 116; Nevevi, Şerhu Müslim, VIII/28; Buhârî, Cihad 4) Cennet Tabakaları hakkında İbn Abbas'dan gelen bir rivayette, Cennetin tabaka sayısı olarak yedi rakamı verilmektedir. (Beydâvî, Envâru't-Tenzîl, I/119; Şuârâ, 85; Mâide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 9; Beyyine, 8, Ayrıca; Tevbe, 72; Ra'd, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'âm, 127; Fâtır, 35) Cennettin 8 kat olduğu rivayeti de vardır. (İbn Hacer, VII/28; İbn Kayyim el-Cevziyye, Ḥâdi'l-ervâḥ, s. 87-89; Buhari, 2790; İ. Hacer, 6/12, 7/28; Ebu Davud, Vitr, 20; Müsned, II/449) Görüldüğü gibi tüm kaynaklarda birden çok cennetlerden söz edilmektedir. Ayrıca Ali İmran ve Hadid surelerinde geçen cennet kelimeleri 'marife değil nekra' olarak vasıflanan kelimelerdir. Marife; Bilinen, tanınan, belirli kelimeleri ifade eder ki, ingilizce'de 'The' ile kullanılan isimlerin karşılığıdır. Arapça'da bu isimlerin başına 'elim lam' takısı gelir. Nekra ise, belirsiz ve bilinmeyen isimler kastedilir. Bu iki ayette de cennet kelimeleri marife değil nekradır yanı başlarında elim lam takısı bulunmaz. Yani bahsedilen her iki cennette, belirli ve bilinen iki cennet değil, herhangi birer cennettir çünkü bu isimler nekradır!

Cennet'te bir bahçe mi, birden fazla bahçe mi vardır?

‘Cennetin genişliği ne kadardır?’ sorusuna verdiğimiz cevap bu sorunun cevabını da kapsamaktadır.

Allah’a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?

“Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü’nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.” (Tevbe, 29) Hem ateist hem oryantalistler her seferinde aynı hatalara düşmektedirler: Kur’an ayetlerindeki ifadeler metnin ana akışından koparılarak farklı anlamlara çekilmeye çalışılmakta ve konu tümüyle farklı şekilde yorumlanmaktadır. Oysa bu ayetler Kur’an’ın genel mantığı ve konunun akışına göre değerlendirilse durum daha net anlaşılacaktır. Ayetteki ifadeye dikkat edilirse burada savaşmanın emredildiği insanlar ‘tüm kitap ehli değildir.’ Ayette 'ellezî' bağlacı geçer. Türkçesi, 'onlar öyle kişilerdir ki' diye başlayarak, düşman olanlar kimselerin özelliklerinden bahseder. Bunlar kitap verilenlerden bir gruptur. Bunlarla savaşmak istenmesinin nedeni yine onları Müslümanlarla savaşmalarından dolayıdır. Bu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyanlardan) ‘Allah’a ve ahiret gününe inanmayan, kendi resullerinin haramlarına uymayan ve hak ehline yaraşır bir biçimde itaat etmeyenlerle’ savaşılır. Hâlbuki herkesin bildiği gibi, ehli kitaptan birçok kişi Allah’a ve ahirete vd. zaten inanır. Zaten bu ayet ateist ve oryantalistlerin anladığı gibi Müslümanlarca da anlaşılsa idi, yüzyıllar boyunca fethedilen ülkelerde İslam şeriatı altında yaşayan tek bir ehli kitabın bile kalmaması, kendileri ile evlenilen ehli kitap kızların zorla Müslüman yapılması vs. gerekirdi. Savaş ile ilgili ayetler Kur’anın bütünlüğü içinde değerlendirmek lazımdır. Bu iddiaların aksine Kur’an’a göre savaş savunma amaçlı yapılmalıdır. Başka insanların topraklarını fetih etmek için yapılan savaş Kur’an’a göre dini bir savaş olamaz. Allah bu tarz bir savaşı yasaklamaktadır. Bakara suresinde şöyle buyrulmaktadır: “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşıncaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırlarsa siz de onlarla savaşın. Kâfirlerin cezası işte böyledir. Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (Bakara, 190/192) Ayetinde ifade ettiği gibi, karşı taraf savaşı başlatınca savaşılır ve bu savaşta aşırılığa gidilmemesi için de Allah ayrıca inananları uyarır. Savaş esnasında karşı taraf savaşa son verip aman dilerse, Müslümanlar buna uyar ve savaşa son verirler. Kur’an’da savaş ancak savunma amaçlı olduğunu yukarıdaki ayetlerde görmüştük. “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.” (Mümtehine, 8) Bu ayet, tarihte yaşanmış örnekleri de içeren, “İslam barış dinidir”; “İslam kılıç zoru ile yayılmadı” ve “İslam savaş hukuku” adlı yazılar eşliğinde daha da iyi anlaşılacaktır.

İnsan neden yaratılmıştır?

İnsanın yaratılış evreleri hakkında birçok ayet vardır. Bazılarında insanın topraktan, bazılarında kuru balçıktan, bazılarında sudan, bazılarında ise ‘alak’tan yaratıldığı ifade edilmektedir. Bu farklı ifadeler bir çelişki gibi gösterilmeye çalışılmışsa da aslında tüm bu farklı anlatımlar gerçeğin farklı ifadelerinden başka bir şey değildir. “İnsanın yaratılışı farklı safhalarla olmuştur**.”** Bu aşamaların farklılığından dolayı ayetler de bu adımlar, farklı farklı ifade

edilmiştir. Şimdi ayetlere teker teker bakalım: Hz. Âdem'in yaratılışı temel olarak topraktandır: "Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu 'toprak'tan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi." (Ali İmran, 59) İnsan vücudunda bulunan elementlerin hemen hemen hepsi toprakta daa bulunmaktadır. Allah toprak ile suyu (Enbiya, 30) birleştirmiş bu balçıktan ilk insan ve eşini (Nisa, 1) yaratmıştır: "Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (Hicr, 28) Bu konu 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' ve 'Hz Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır?' konularında ele alınmıştır. İlk insan Hz Adem ve eşinin yaratılışından sonra genel olarak insanın ayrı bir yaratılışı vardır. Bu yaratılışın başlangıcı ise rahimlere dökülen menidir. (Kıyamet, 37; Necm, 46; Vakıa, 58) Ayetlerde ifade edilen insanın bu yaratılışıdır: "Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla meniden (nutfeden). Sonra da sizi çift çift kıldı." (Fatır, 11) Sperm yumurta ile birleşince alak (zigot) oluşmaktadır. Bu da insanın yaratılışındaki diğer bir safhadır. İnsanlar bu safhadan geçerek yaratılırlar: "Yaratan Rabbin insanı bir alak'tan yarattı." (Alak, 2) "Sonra nutfeyi, (rahim cidarına yapışan bir hücre olan), alakaya, bunu da (bir çiğnem et görünümündeki) mudğaya, mudğayı kemiklere dönüştürür, sonra da kemiklere et giydirip, derken yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. İşte bak da Allah'ın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün!" (Mü'minûn, 14) Sonuç olarak İlk insan Hz Adem'in ve insanın ve yaratılışında geçirdiği safhalar düşünüldüğünde yukarıdaki ayetlerin hepsinin bir gerçekliği ifade ettiği ve kesinlikle aralarında bir çelişki olmadığı açıkça görülmektedir.

Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı (96:1-2), sudan mı (25:54), çamurdan mı (15:26), topraktan mı (30:20) yaratmıştır? Yoksa hiçbir hammadde kullanmadan, sadece "ol" diyerek mi yaratmıştır (3:47)

İlk insanların topraktan ve sonra normal doğum ile çoğaldığından bahsettik. Bu sorudan ise 'ol' emrinin mahiyetinin anlaşılamadığı görülmektedir. Öncelikle 'ol' emrinin, 'hammadde' gerektirmediğini nereden çıkardı bu bu arkadaşımız? Mesele, hammaddeden çok oluşum sürecini kavrayarak çözülebilir. Gerek Ali İmran, 47 ve gerekse aynı surenin 59. Ayette ve hatta daha geniş anlamı ile Yasin suresi 82. Ayette de aynı kalıp geçer: 'Kun feyekûn' "Bir şeyi istediğinde, O'nun buyruğu "ol!" demekten ibarettir; hemen oluverir." Kun; 'ol' demektir. Allah, ol emrini verir ve artık o iş Allah için olmuş, bitmiş demektir. Ama bir de olayın biz mahlûkat, yaratılanlar açısından gerçekleşmesi durumu vardır. Mekân gibi zamanı da Allah yaratmıştır ve artık Big Bang teorisi sayesinde bilimsel olarak ta bu kanıtlanmıştır ki, "zaman dediğimiz kavram evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) Ayetin ikinci bölümü ise biz insanlar için olan süreci ifade etmektedir; 'Feyekûn': Kâne fiilinin, 'devamlılık ifade eden geniş zaman kipi' olan muzari kalıbı 'bir süreci' ifade eder. Süreç; zaman, mekâna bağlı olanlar için söz konusudur. Allah ise zaman ve mekanı yaratandır, zaman ve mekandan münezzehtir. Yani, Allah 'Kun' emrini verir ve artık Allah (cc) için zaman gibi bir sınır söz konusu olmadığı için onun indinde/katında o iş olmuş bitmiş demektir ama kulları olan bizler için zaman sınırı olduğu için aynı iş bizim için 'oluş sürecine girmiştir.' Allah (cc) ol deyince 'hemen' olur, biz insanlar için ise o bir süreç gerektirir ki ayette de, muzari fiil kalıbı ile 'feyekûn; oluyor' şeklinde bu ifade edilir. Ama ayeti tercüme edenler genellikle yaratıcının indindeki şekli ile ayeti çevirdikleri için, bu detay meallerde bazen atlanmaktadır. (Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan, Mahmut Özdemir, İsmail Yakıt, Cemal Külünkoğlu, Bayraktar Bayraklı, Ahmet Tekin meallerinde bu detay verilmiştir.)

Kur’an ayetlerinde bildirilen miras paylaşımın da bir hata var mı?

İnternet sitemizde yıllar boyunca İslam miras hukuku ile alakalı, ‘şu paylaşımda hata var!’ diye ortaya atılan birçok örneği ele alıp cevaplarını tek tek verdik. Burada bir veya birkaç örnek vermek yerine bu tür iddiada bulunanların en çok hataya düştükleri ana başlıkları aktarıp, ‘Balık tutmayı’ öğreteceğiz. İslam hukukunda, ölünün mirası ile ilgili haklardan ve mirasın taksiminden bahseden ilme, "Feraiz" denir. Feraiz İslam hukukunda başlı başına bir ilimdir. Diğer ilimlerde olduğu gibi bu ilmin de birçok konuları ve kendine has terimleri vardır. Kur’an-ı Kerim'de, yalnız veya başkaları ile olmalarına göre mirasçıların mirastaki kendi payları belirlenmiştir. Değişik mirasçıların bir arada bulunmaları ile ilgili örneklemeler yapılmamış, detaya inilmemiştir. Bu nedenle, mirasçıların yakınlıkları ve sayılarına göre bazen payda ile pay eşit olmakta, bazen bu eşitlik bozulmaktadır. Paydanın paydan az olması durumunda, her mirasçının kendi hissesi oranında indirim yapılmaktadır. Payın az olması halinde arta kalanın eşler dışında mirasçıların hissesi oranında arttırılarak denklik sağlanmaktadır. Birincisine "avliye", ikincisine "reddiye" denilmektedir. Avliye/reddiye meselesi bir matematik sorunudur. İslam miras hukukunun sorunu değil, sonsuz sayıdaki alternatiflerin olduğu meselelerde ortaya çıkan ve günümü matematik problemlerin de kullanılan bir usuldür. Matematikte yaklaşık değer; doğal sayılarda, ondalıklı sayılarda, kareköklü sayılarda, Pi sayısında vs. karşımıza çıkmaktadır. Avliya/reddiyeden amaç, ‘Kur’an'da verilen payların uygulanabilmesidir’ yani, avliye/reddiye yapıldığında Kur’an'daki hisselerde azalma veya çoğalma olmaz, o oranlar aynen korunur ve uygulanır. Mirasçı, varislerine miras hukukuna göre mirası paylaştırılmadan önce isterse vasiyette bulunabilir, kendisi malının üçte birini (Buhârî, Vesâyâ 3) miras olarak bırakabilir. Geri kalan 3/2, İslam miras hukukuna göre taksim edilir. Zaten Kur’an, temel prensipler kitabıdır. Detaylar ise hadislere ve bunların çizdiği sınırlar içinde içtihatlara bırakılmıştır. Ateist iddia, bazı miras paylaşımlarında, "Payların mirastan fazla geldiği" şeklindedir, doğrusu ise payların, mirastan değil, hesap gereği olarak paydalar eşitlenince paydadan fazla olabildiğidir. Böyle bir "mirasçılar tablosu" karşımıza çıktığında çözüm, paylar toplamının payda olarak alınmasından ibarettir ki buna 'avliye' denir. Nisa, 13. ayette zikredilen "Allah’ın hududu/sınırları" ifadesi, orada verilen sayıların sabitliğini değil, onların (üçte bir, dörtte bir gibi) metodolojik olarak hesaplamalarda baz alınmalarının gerekliliğini ve paylaşım tablosu ne olursa olsun, bu ölçülerin değişmezliğini vurgulamaya yöneliktir. Yani, ‘verilen oranlar, hesaplamanın temel oranları olduğunu, bu oranlar baz alınarak hesapların yapılacağına’ işaret etmektedir. Hiçbir artı-eksiye mahal bırakmadan, birçok olasılık ihtimali olan miras paylaşımlarını her seferde tek-değişmez hesap tablosuyla gerçekleştirmek imkansızdır. Bu durum, matematiksel olarak bir kesrin genişletilmesi veya sadeleştirilmesi işlemine denk düştüğü için, kesrin değeri, yani ayetteki ana formül değişmemiş olur. Mesela, 3 ev miras kalmıştır ama 4 mirasçı vardır, burada 'eşit' paylaşım beklemek yanlış olur. Sorudaki durumda bundan farklı da değildir. Avliye uygulaması yaparak oranların Kur’an-ı Kerim’deki oranlarda sabit tutulması sağlanmaktadır. Avliye neticesinde dağıtılan oranlar Kur’an-ı Kerim’de belirtilen oranlardan kesinlikle farklı olmamaktadır. İslam hukukunda avliye yapılarak taksim yapılır. Neticede Allah’ın (c.c.) belirlemiş olduğu oranlarda, mirasçılara taksimde bulunmuş olunmaktadır. Ne az ne de fazla çıkmadan! Ortaya çıkan sorunlar, yine ‘ayetler esas alınarak çözümlenmektedir.’

Miras paylaşımı neye göre olur?

Miras paylaşımıyla ilgili iki ayette çelişki olduğu iddiası vardır. “Sizden birine ölüm yaklaştığında, bir mal bırakacaksa anaya babaya, yakınlara, uygun bir biçimde vasiyet etmesi farz kılındı. Bu, erdemliler için bir görevdir.” (Bakara, 180); “Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunuyor. Bu paylaşım vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden

sonra uygulanmalıdır ki kimseye zarar verilmesin. Bu, Allah'tan bir vasiyettir. Allah bilir, şefkatlidir. (Nisa, 11-12) İddiaya göre, Bakara Suresinin 180. ayetinde varise vasiyetin hak olduğu söylenirken, Nisa suresinin 11 ve 12. ayetlerinde ise miras paylaşımında bazı oranlar bildirilmektedir. Bakara suresinin 180. ayetinde vasiyet etmenin bir hak olduğu, herkesin ölümünden sonra mallarının dağıtımı için vasiyet edebileceği ayette bildirilir. Fakat bir insan vasiyet etmeden ölebilir. Bu durumda ise bu kişinin bıraktığı malları nasıl paylaşılacağı Nisa suresindeki ayetlerde ifade edilmiştir. Bu ayetler arasında herhangi bir çelişki olması söz konusu değildir. İki ayette farklı durumlara göre miras hukuku hakkındaki hükümler bildirilmektedir. Ama ikisini de bir arada yapma hakkı da vardır, malının 3/1'ini ayette belirtilenler haricindeki istedikleri için vasiyet edebilir, geri kalanı ise Nisa suresi gereğince mirasçılar arasında pay edilmelidir. (İbn Mace, Vesâyâ, 5; Zeylaî, Nasbu'r Râye, IV/399, 400)

Zülkarneyn ayeti, Yer düz müdür, Güneş suda mı batmaktadır?

"Rahman, 33: "Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin sınırlarını aşıp öteye geçebilirseniz haydi geçin! Ama (tarafımızdan verilmiş) bir güç olmadıkça geçemezsiniz."; Kehf, 86: "Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar (gibi) buldu. Orada bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz, "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandıracak veya haklarında iyi davranma yolunu seçeceksin" dedik."; Kehf, 90: "Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık."; Şems, 6: "Yere ve onu yayıp döşeyene and olsun."; Nebe, 6-7: "Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da (yeri tutan) kazıklar yapmadık mı?"; Hicr, 19: "Arzı da yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik, orada ölçüleri belli her türden ürünler bitirdik." Güneş dünyanın bir ucundan doğup diğer ucundan batıyor. Ayrıca yeryüzü düz müdür?

İslam âlimleri ayette geçen ifadenin gerçek anlamda kullanılmadığını zaten ifade etmişlerdir. Ayette, 'Güneşin yanında bir kavim buldu' denilmektedir. Güneşin yanında bir topluluk olmadığı zaten bilinen bir husustur. Bu durum tıpkı, denizde yolculuk eden kişinin güneşi, sanki denize batıyormuş gibi görmesine benzer. (Fahrettin Razi, Mefatih'ül-Gayb, XXI/495) Ayette de, "Güneş Kara balçıkta batıyordu denmemiş, bilakis "Zülkarneyn güneşi kara balçık'ta batarken gördü" denmiştir. (Ebu Said Abdullah Kadı el- Beyzavi, Envaru't-Tenzil, III/291) Yani ayette edebî bir anlatım tarzı kullanılmıştır. Rahman, 33. Ayette verilen mesaj şudur: Bir gün gelecek yerlerin ve göklerin sınırları aşılacaktır. Bu, bize verilen etkili 'güç, bilgi, delil' demek olan 'sultanla' (Hud, 96; A'raf, 71) ancak başarılabilecektir. Yani bu ayette bir gün göklerin sınırlarının aşılacağı anlatılır. Bu da gerçekleşmiştir. Zümer, 5. ayetteki, "O, gökleri ve yeri hikmet ve fayda esasına göre yarattı; sürekli olarak geceyi gündüzün, gündüzü gecenin üstüne sarmaktadır." denmektedir. 'Sarmaktadır' anlamına gelen kelimenin Arapçası, 'Yukevviru'dur. Fiilin kökü 'Kevvere'dir ve Türkçede de dünya anlamında kullanılan küre kelimesi de bu kökten gelmektedir. Yani ayet, gece ve gündüzün birbirine sarıldığını, küre diye de çevirdiğimiz 'kevvere' fiili ile ifade etmektedir ki, Arapçada bu fiil, 'Top gibi yuvarlak yapmak, sarığı başa sarmak' anlamlarına gelir. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 22) Gece ve gündüzün küreleşmesi Kur'an'da bu şekilde ifade edilmiştir. Arapçada da "'Kurretü'l-Kadem' futbol topu için kullanılmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 75) "yukevviru küreleştirmek demektir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 23)

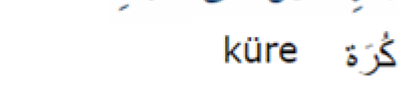

Yasin, 40: “Ne güneşin aya yetişip çatması uygundur ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzüp gider.” Küre ne kadar hızlı dönerse, dönsün karanlık ve aydınlık birbirinin sınırını aşamaz! Kehf, 86. ayet, güneş suda mı batmaktadır? Bu ayette, Zülkarneyn’in gün batımı algısından bahsedilmektedir. Güneşin ufukta batışı tasvir edilmiş, betimlenmiştir. Ayette 've-vecede: Zülkarneyn buldu' ifadesi geçer. Yani ayet bir doğa olayından bahsetmez, Zülkarneyn'in ‘bakış açısı ile’ olayı tasvir eder, O’nun nasıl gördüğünü bize bildirir. Günümüzde de 'Güneş battı/doğdu' ifadesini, hem de her dilde (Mesela İngilizcede, 'Sunset' kelimesi aynen kullanılır, İngilizler güneşin 'battığına' mı inanmaktadırlar? Fransızca, 'Coucher de soleil', Almanca, 'Sonnenuntergang', Çince, '太阳日落' vb.) Detayı bir aşağıdaki soru ve cevapta ele aldık! İşin ilginci Kur’an’daki bilimsel ayetleri inkâr edemeyen ateistler, Hz Muhammed’in bu bilgileri Hindistan'dan Yunanistan'a, Amerika'dan Mısır'a dek olan (Matematikten astronomiye, tıptan Jeolojiye dek birçok) bilimsel metinlerden elde ettiğini iddia ederler. Ama burada Hz Muhammed'in güneşin nerede battığını bile bilmediğini iddia ederler. O kadar bilgiyi okuma bilmeyen Hz Muhammed öğrendi de bu basit bilgiyi mi atladı? Yoksa ateistler herhangi bir metot veya olmadan sadece saldırı ve hata arama içgüdüsü ile mi hareket etmektedirler?! Efendimizin okuma yazma bilmediği konusu ‘Ümmi peygamber’ başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Şems, 6. ayette, dünya misafirhanesinin insan için hazırlandığı anlatılır. Nebe, 6. ayet, insanın kalacağı mekan ile alakalıdır. Hicr, 19. Ayette ise, eskiden dağların yükseltiler olduğu zannedilirdi fakat günümüzde, ayetinde işaret ettiği gibi köklerinin de olduğu bulunmuştur ve bu kökler sarsıntıları en aza (Enbiya, 31; Lokman, 10; Nebe, 6-7) indirir ki buna ‘izostazi’ denir. Bu ‘yer düz müdür?’ sorusu, ‘Kur’an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler’ başlıklı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır. Tekvir, 1-2: “Güneş dürülüp karardığında, yıldızlar dökülüp söndüğü zaman.” Soru: Sanki yıldızlar tavandan yeryüzüne dökülüyor. Ancak düz yüzeyler dürülebilir. Cevap: Güneşin dürülmesini anlatan kelime ‘Kuvvirat’tır ve sarmak anlamındaki ‘kevvere’ kökünden türemiştir. Yukarıda belirtildiği gibi Küre kelimesi de aynı kökten gelir. Ayrıca, Zümer, 5.ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar; gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde geçen 'yükevviru' kelimesi ile türkçede kullanılan küre kelimesi aynı kökten gelmektedir. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 196) Dolayısı ile düz bir alanın dürülmesi söz konusu değildir. Yıldızların dökülmesi, sönmesini anlatan kelime, ‘İngederet’ kelimesinin kökeni, ‘gedere’ fiilidir. Arapça’da ‘Bulanık olmak’ anlamında kullanılır. Yıldızlarında yakıtı tükenince içe çökerler, gaz devlerine dönüşür, bulut haline gelirler.

"O Rab ki, yeri sizin için bir döşek yaptım." (Bakara, 22) Bizzat bu ayetin kendisi Fahruddin Razi (Razi, Mefatihul Gayb III, IV/164) ve Beyzavi (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55) gibi müfessirler tarafından dünyanın yuvarlak olduğuna delil getirilmiştir. "Ve ardından yeryüzünü düzenleyip yaymıştır." (Naziat, 30) ayeti kelimesindeki 'dehâhâ' kelimesi Fahruddin Razı tarafından şöyle izah edilmiştir: Bu kelime köken olarak dünyanın yuvarlak olduğunu göstermektedir. (Razi, Mefatihul Gayb, XXXI/46) Zümer, 5.ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar; gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde geçen 'yükevviru' kelimesi ile Türkçede kullanılan küre kelimesi aynı kökten gelmektedir. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 192) Kur’an, sahip olunan bilgi ölçüsünde kendisini okuyucuya açar! Her okuyan Kur’an’dan alacağını alır ama bu herkesin bilgisi ölçüsünde alacağı bir bilgidir!

Kur’an’da güneşin suyu içinde battığı iddiası mı vardır?

Kehf suresi 86. ayetindeki “Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batmakta buldu.” ifadesinden yola çıkarak, Kur’an’da, ‘güneşin suyun içine battığını söylendiği’ iddia edilmektedir. Yine bu ayetlerdeki ifadeden ‘dünyanın düz olduğu sonucunu’ çıkartmaktadırlar. Bu eleştirilerdeki hatalar, kelimelerin anlamlarını kavrayamamak ve anlayış eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Bu ayette iki yerde geçen ve Türkçeye “Batmak” olarak çevrilmiş iki kelime vardır: “Sonunda güneşin battığı (Arapçası; mağribe) yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Arapçası; tağrubu) buldu, yanında bir kavim gördü.” Ayette, ‘güneşin suyun içine batıyormuş’ şeklinde bir ifade olduğunu iddia edilmektedir. Halbuki “güneşin batması” ile, “bir şeyin suda batması” türkçede ‘aynı’ kelime olabilir, fakat bu kelimeler arapçada ‘ayrı’ kelimelerdir. Ateistin bu farkı bilmemesi veya karmaşadan yararlanmak istemesi sonucu böyle bir iddia ortaya atılmaktadır. Güneşin batması “Ğarebe” fiiliyle ifade edilir. Hatta bu kökten türeyen kelimeler Türkçeye‘de geçmiştir. Örneğin “garb” ya da “mağrib” aynı kökten türeyen kelimelerdir, “batı” (yön) anlamlarına gelir. Bir nesnenin suda batmasının Arapçası ise “ğareke” fiilidir ve ‘ğarabe’den farklı bir fiildir. Bu kelime de aslında Türkçeye geçmiştir. ‘Suya gark oldu’ derken bu fiili kullanırız. Kur’an’da da, bir şeyin suyun içine batması anlamında bu kelime kullanılır, mesela Kehf suresinde: "İçindekilerini batırmak (ğarake) için mi onu deldin?” (Kefh, 71) denmektedir. Demek ki ayet güneşin suda battığını ifade etmemektedir. Güneşin batmasıyla, bir şeyin suda batmasının Türkçede tek bir fiil olan ‘batmak’ fiiliyle kullanıldığını, Arapçada ise farklı iki fiil kullanıldığını görmüş olduk. Dolayısıyla Yukarıdaki ayette de güneşin suyun içinde bir cisim gibi batmasından bahsedilmesi söz konusu değildir. Ayette anlatılan güneşin batışıdır. Aslında Türkçedeki batmak fiilinin Arapça karşılıklarını bilinmese bile, yukarıdaki eleştirileri yapan arkadaşların anladığı gibi anlamak için ancak art niyetli olmak gerekir. Mesela biri “Ben dün deniz kıyısında gittim ve güneşin denizde batışını seyrettim” dese bundan ateistler güneşin suyun içine battığını mı anlarlar? Ya da “Güneş her sabah doğuyor” derken ateist arkadaş güneşin bir annesi var, her sabah bu anne doğum yapıp, güneşi doğurduğunu mu düşünür? Zaten kelimelerin Arapça karşılıklarına baktığımızda konunun çok açık olduğu anlaşılmaktadır. Güneşin battığı yer olarak ayette geçen kelimenin orijinali “mağrib” kelimesidir. Bu kelime ‘batıda bir yer’ anlamına gelir. Bu ifade batıda gidilecek en uzak yeri ifade etmektedir. Mesela, Kuzey Afrika ülkesi Fas’a Araplar “Mağrip” adını vermişlerdir. Çünkü batı yönünde gittikleri en son yer Fas’tır. Mesela günümüzde de Türkçede ya da diğer dillerde benzer ifadeler kullanılır. Japonya bir uzak doğu ülkesidir. İngilizcede de Türkçe’dekiyle aynı anlama gelen “Far East” kullanılır.

Önemli not: Yukarıda örneklerde gördüğümüz gibi, Kur’an ayetleri Türkçeye çevrilirken, Arapça fiil kökleri ile Türkçe karşılıkları bazen tam motamot, birebir çevrilememekte, aslında buna fazla da dikkat edilmediği görülebilmektedir. Tabii bunda, ‘bir gün ateistler çevirilerdeki eksik-yanlışlardan hareketle Kur’an’da hata arar’ diye düşünülememesinin de etkisi vardır. İşin daha da trajıkomik tarafı, ateistlere cevap vermek için Arapça asıllı kelimelerin birebir anlamlarına bizler dikkat çektikçe, ateistlerin bunu ‘Bizi kandırmak için kelimelerin anlamları ile oynuyor, anlamlarını değiştiriyorlar’ türü isnatlarına muhatap olabilmemizdir. Örneğin, ‘hasbelkader’ kelimesi, "rastlantı sonucu olarak, rastlantıyla" şeklinde Türkçeye çevirmektedir. Kader kelimesinin tesadüf kelimesi ile açıklanmaya çalışılması, bir araya gelmelerine imkan olmayan iki zıttın birbiri yerine kullanılması kadar absürt bir olaydır. Kader ile tesadüf birbirinin zıttı olan iki ‘alternatif’ kavramdır, birbiri yerine kullanılabilmeleri imkânsızdır! İşte ateistlerin anlamadığı, anlayamadığı ve asla da anlamak istemediği realite; hiç bir çevirinin aslın yerini tutmayacağı, tutamayacağı gerçeğidir! Bir de üstüne bu iki kavramın ayrılığı gerçeğini dile getirmemizi, ‘İslam’ı olduğundna farklı göstermeye çalışmak’ türü ithamlara maruz kalmaktayız. Ey aateist arkadaş, hem bilmiyorsun, hem bilmediğini de bilmiyorsun hem

de bilmeye niyetin yok ve üstüne bilgiçlik taslıyorsun! Şurası özellikle bilinmelidir ki; İslam'ın kimseye sevdirilmeye ihtiyacı yoktur! Bizim böyle bir gayretimiz olsa; "hadisleri reddeder, mezhepleri savunmaz, had cezalarını yumuşatır, tesettürü değiştirir, sol veya liberal jargonla konuşur, taaddüd-i zevcat yok der, Hz Âdem'in babası var der, evrimi savunurduk" Biz, İslam'a hizmet edebilme lütfuna sahip olabilirsek, şükrederiz!

Kur'an'a göre yeryüzü düz müdür? Şems,6. ayet: "Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun ." ve Naziat, 30. ayet: "Ardından yeri düzenleyip döşedi. ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Şems suresindeki 6. ayetteki "tahâhâ" sözcüğü ile Naziat sûresinin 30. âyetindeki "dehâhâ" sözcüğünün anlamları aynıdır. Nasıl ki aslı "temur" olan sözcük günümüzde "demir" olarak kullanılıyorsa, benzer durum Arapçada da karşımıza çıkmaktadır. Arap dilinin ünlü sözlük yazarı meşhur alim İbn-i Manzur'un Lisanü'l-Arab'ı da bunu açıkça dile getirmektedir: Tahâ: "Ferra şöyle açıklamıştır: tahâ' ve dehâ' bir ve aynıdır." Şimr de şöyle demiştir: "tahâhâ, dehâhâ anlamındadır. ط - tı harfi, د - del harfinden dönüşmüştür." Bu sözcüğün anlamı içerisinde, bitkilerin yeryüzüne yapışması ve yayılması anlamı da mevcuttur. (Lisanü'l-Arab, V/574) Buradaki mucize, sıradan "yaymak ve döşemek" eylemi için Arapçada beseta" ve vessea" sözcükleri bulunurken âyette yerkürenin yayılıp döşenmesi için tahâ" ve dehâ" sözcüklerinin kullanılmış olmasıdır. Çünkü bu sözcükler sıradan ve normal bir yaymayı değil, arzın şekline uygun olan "yuvarlakça yayma"yı ifade etmektedir. Dehâ: "dahv" sözcüğünün manası, "devekuşu yumurtası" manasındadır. Bu sözcüğün türevleri "devekuşu yumurtası", "devekuşunun yumurtasını bıraktığı yer" gibi anlamlar taşımaktadır. Bu sözcüğün türevlerinden olan "midhat" sözcüğü, Mekkelilerin yuvarlak taşlar ve ceviz ile oynadıkları, bu günkü golf oyununa benzer bir oyunun adıdır. Bir çukur kazılır, kazılan çukura yuvarlak taş veya ceviz düşürülmeye çalışılırdı. Yuvarlak nesneyi çukura düşüren kişi oyunun galibi, düşüremeyen de mağlûbu sayılırdı. Ebi Rafi' rivâyetinde, Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin'in de bu oyunu oynadıkları anlatılır. "dahv"sözcüğünün türevlerinden olan "medâhî" sözcüğü de, kursa/yufka gibi yuvarlak taşlara verilen addır (Lisanü'l-Arab, III/310-311) "Yuvarlakça yaymak, döşemek" anlamındaki sözcüğün yeryüzü için kullanılması, yeryüzünün insanların ve diğer canlıların yaşamasına ve yiyeceklerini sağlamasına elverişli bir şekilde yaratılmış olduğunu ve şeklinin de tam yuvarlak değil, yuvarlakça olduğunu anlatmaktadır. Dünyamızın şeklinin "kutuplardan basık elipsoit (dönel elipsoit)" olduğunun daha yeni sayılabilecek bir tarihte keşfedildiği hatırlanacak olursa, 14 asır önceden yeryüzünün şekli için "dönel elipsoit"e en benzer yapıdaki devekuşu yumurtasını anlatan bir sözcüğün kullanılması, gerçek ve büyük bir mucizedir. Peki, İslam âlimleri bu ayetten hareketle dünyayı nasıl tasavvur etmişlerdir? İbni Teymiye "İslam alimleri dünyanın yuvarlak olduğunda icma etmişlerdir." demektedir. (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, XXV/195) Ayrıca ibni Hazm, ibni Cevzi "dünyanın yuvarlak olduğunu delilleriyle açıklamışlardır." (İbni Teymiye, Mecmu'ül-fetava, VI/586; İbni Hazm, elFasl fi'l-milel, II/78) Fahreddin Razi şöyle der: "Bazı kimselere göre, yerküresinin yayılmış olarak sergilenmesi, onun küre şeklinde olmamasını gerektirir. Bu, yanlış bir düşüncedir. Çünkü yuvarlak bir cisim büyük olduğu takdirde, bir sergi gibi üzerinde yaşanmaya müsait olur." (Râzî, Mefatihu'l-gayb, II/104; Tefsir-i Kebir, 5, 174, 525) İmam-ı Gazali: "Kimileri de göklerin yuvarlak (kürevi) olduğunu söylemiştir. Mühendislerin hepsi bu görüştedir. Biz, bu hususta onlarla aynı görüşteyiz." (Tefsir-i Kebir, XVIII/149) Seyyid Şerif Cürcânî de, kâinatta yuvarlaklığın bir kânun gibi göründüğünü, bundan yerküresinin istisna edilemeyeceğini vurgulamış ve ilgili ayetleri bu çerçevede değerlendirmiştir. (Cürcânî, S. Şerif, Şerhu'l-Mevakıf, II/441- 442) Beydavi ve onu takip eden Nesefi, Bakara Suresi'nin 22. ayetinde yer alan "O, öyle bir Allah'tır ki, yeryüzünü size bir döşek yaptı." cümlesini tefsir ederken, "Arzın insanlar için döşek gibi yayılıp sergilenmesi, onun küre olduğu gerçeğine aykırı değildir." (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55; Mecmu't-tefasir, I/75) demektedirler. İmam-ı Azam

Ebu Hanife'nin de, Dünya'nın şekliyle ilgili "Yeryüzü bir portakal gibi yuvarlaktır." dediği nakledilir. (Muvaffak, Menakib-u Ebi Hanife, I/161) 1350 yılında vefat eden İbn Kayyım, Bakara 22. ayeti açıklarken, "bu âyetteki satıh (sutihat) ifadesiyle arzın üzerinin canlıların yaşamasına, yerleşmesine elverişli hale getirildiğinin kastedildiğini, bu durumun arzın kürevî olmasına aykırı olmadığını" söylerken (İbn Kayyımi'l-Cevziyye, et-Tibyân fî Aksâmi'l-Kur'ân, Dârulİhyâi'l-Ulûm, Beyrut, 1988, s. 372); 1064'te vefat eden İbn Hazm, "Arzın yuvarlaklığının beyanı" başlığı altında, ilimde önder vasfını hak etmiş hiçbir İslâm âliminin dünyanın yuvarlaklığını inkâr etmediğini, onlardan hiçbirinin buna aykırı bir söz söylemediğini, bilakis Kur'an ve sünnette arzın kürevî olduğuna dair deliller bulunduğunu" (Muhammed Ali b. Hazm el-Endelusî ez-Zâhirî, el-Faslfi'l-Milel ve'l-Ehvâ ve'n-Nihal, Dâru Sâdır, Beyrut, II, 97) belirtir. "982 yılında Bizans'a elçi olarak giden ünlü İslam âlimi Bakıllani, "Siz de biliyorsunuz ki Dünya yuvarlaktır." diye söze başlarken 1000 yıl önce yaşamış olan Endülüslü alim İbn-i Hazm, Zümer suresi 5. ayetten hareketle, dünyanın yuvarlak olduğunu açıklamıştır. Kur'an yorumcusu Fahreddin Râzî, "dünyanın küre şeklinde olduğu gerçeğini" 800 yıl önce açıkça ortaya koymuştur." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 57-58) "İmam Razi, Taftazani, Seyyid Şerif Cürcani, Gazali, İbrahim Hakkı ve Hüseyin Cisri gibi alimler dünyanın küre şeklinde olduğunu söylerken batı dünyası dünyanın yuvarlak yuvarlak olduğunu beyan eden bilginleri engizisyona gönderiyor, kitaplarını yaktırıyordu. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 24) Hristiyan bilim adamı, dünyanın küre şeklinde olduğu görüşünü Müslüman ilim adamlarına borçlu olduğunu itiraf ederken bizdeki ateistler hala İslam'a çamur atma gayreti içindeler. "Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı." (Will Durant, The Age Of Faith, s. 341-343) Batının İslam âlemine gerek bilimsel buluşları gerek rönesans'ı borçlu olduklarına dair yazılarımıza, 'İslam felsefesinin özgünlüğü; İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri; başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.'

Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık… Yorum 1: "yeri yaydık" ifadesi kesinlikle yeri bir tepsi gibi gösteren bir ifadedir. 2: dağların yerin üzerine daha sonradan bırakıldığı söyleniyor. ama biz biliyoruz ki dağlar volkanik ve tektonik hareketler sonucunda oluşmuş coğrafi yapılardır. öyle gökten zembille inmiş değillerdir. 3-depremi dağlar mı önlüyor şimdi yani, e hadi hiç deprem olmasa neyse de daha 4 yıl önce sallandık.

Önce ateist kesiminde itiraz edemeyeceği bir yazardan alıntı ile konumuza giriş yapalım. Cumhuriyet genel yayın yönetmeni Can Dündar toprak için 'yeryüzü battaniyesi' ifadesini kullanır. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 238) Yine 1961 darbesinin anayasasını hazırlayanlardan olan Hıfzı Veldet Velidedeoğlu'da çimenler için 'Halı' kavramını kullanmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 35) Battaniye/Halı düz yere serildiğine göre 'Acaba Dündar'a/Velidedeoğlu'na göre yeryüzü düz müdür?' diye sorabilir miyiz? 'İ'caz' ile yani sanatsal anlatımlarla dolu olan Kur'an'ın (DİA, i'câzü'l-Kur'ân maddesi) bu üslubunu bilmeyen ve hatta bundan habersiz iken bir de bilgiçlik taslayarak Kur'an'da hata arayanları Dündar'a havale edip gelelim ilk soruya:

"Ayetin tam mealinde, 'yeri sizin için döşek gibi yaptık-yaydık' denmektedir. Yani yatakta nasıl insan rahatsa, yeryüzünde de öyle rahat edeceği şekilde yeryüzü yaratılmış denmektedir. Öyle ya, meyve sebze, et süt, yumurta bal… Hiç birini biz tek tek topraktan toplayıp-seçip-eleyip- birleştirip yapmıyoruz. Bitki topraktaki mineralleri birleştirip meyve sebze yapıyor, göğe yükselen bulutlar uzayda kaybolmayıp yere yağmur olarak iniyor, suyun kaldırma kuvveti denizleri taşımada kullanmamızı sağlıyor, arı tek tek dolaşıp çiçek özlerinden bize bal yapıyor. Allah her şeyden münezzehtir ama mesela, Allah yer çekimi kanununu denize, kaldırma kuvveti yasasını yeryüzüne uygulatsa idi halimiz nice olurdu? Buhar gökte yoğunlaşmasa; yerdeki insan-bitki-hayvan susuzluktan kırılırken başımızın üstünde tonlarca su gezip dururdu! "Yüce

yaratıcı yeryüzünü insan için hazırlamıştır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 166) Gelelim soruya: Ayetteki 'deha' kelimesini kökeni dahv'ın anlamı ve içeriği zaten açıklandı. Zümer suresi 5. ayette gecen "Tekvir" kelimesinin 'bir şeyin başka bir şeye sarılması' anlamına geldiğine göre ayette gecen gece gündüzün tekvir edilmesi ile neyin kastedildiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Dağların görevine gelince: G. B. Airy ve J. H. Pratt, yüzeydeki düzensizliklerin, yerkabuğunun belirgin kısımlarındaki (dağlar ve düzlükler) kayaların yoğunluklarındaki farklarla dengelendiğini söylerler. Bu denge durumuna "izostesi" adı verilir. (M. J. Selby, Earth's Changing Surface, Clarendon Press, s. 32) Webster's New Twentieth Century Dictionary'de (Webster'ın Yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: "Jeoloji'de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması." The Earth (Yeryüzü) adlı kitabın yazarı olup aynı zamanda ABD Bilimler Akademisi başkanı olan Frank Pres'te bu görüşü savunur. Dağların yukarıdan bırakılması konusunu da açıklayalım: Peygamber efendimiz bir hadisinde " Derdi indiren dermanını da indirmiştir." buyurmuştur. (Tirmizi, Sünen, VI/383, Tıb,2, Hadis No: 2038 ; Ebu Davud, II/331, Tıp,1, Hadis No: 3855;İbn Mace, Sünen, II/1137,Tıb,1 Hadis No.3436) Hastalık ta tedavisi de gökten inmez. Ama her şey yüce yaratıcıdan bize gönderilmiştir. Yüce makamdan; Yaradandan yaratılana gelen ise indirme kelimesi ile hadiste ifade edilmiştir. Dağlar gibi, depremden uzun süre yaşamaya (Mynet, 11 Aralık 2014) suyun yeryüzünde kalmasını sağlamasından obeziteyi azaltmasına birçok faydası olan nimetler içinde yaratıcı aynı kelimeyi kullanmıştır. Hristiyan bir oryantalist olan Watt kadar objektif olamayan ateistler Kur'an'da hata arama gayretinden vazgeçmeseler de gerçek her zaman sonunda ortaya çıkmaktadır. M. G. Watt, 'Hz Muhammed'in Mekke'si' adlı kitabın 17. sayfasında şöyle demektedir: "Eğer Kur'an, -tesadüfen bile olsa- yeryüzünün Güneş'in etrafında dönüyor olduğunu söylemiş olsaydı, bu, düşmanlarına Kur'an'ı reddetmek için ekstra bir gerekçe sunacaktı. Bunun yerine, oldukça açık ifadelerle Allah'ın yaydıkça yaydığı, düz bir yeryüzünden bahsedilir. Bunu ifade etmek için, birkaç farklı Arapça kelime kullanılmaktadır; ancak bunların hepsi kuşkusuz yeryüzünün düz olduğuna dair özel bir vurgu taşımamaktadır."

Bakara 22: O rabbiniz ki yeri size döşek, göğü de size yüksek bir tavan yapmış, Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık. Kaf 7: yeri nasıl yaydık. yorum: bu da yeri tepsi yapan bir başka ayet. Enbiya 31: yerin insanlarla sarsılmaması için yeryüzünde sabit dağlar yarattık, yeryüzünde geniş yollar vücuda getirdik ki gidecekleri yeri bulabilsinler.

Önce tüm ayetlerin tam metinlerini verelim: "Yeryüzünü uzattı." (Rad, 3; Kaf, 7; Hicr, 19); "Yere; nasıl yayılıp döşendi?" (Ğaşiye, 20); "Yeryüzünü yayıp döşedi." (Naziat, 30). Günümüzden 3.7 milyar yıl önce, şimdikinin sadece %10'u kadar yeryüzünde alan vardı. (von Huene, Roland; Scholl, David W. (1991). "Observations at convergent margins concerning sediment subduction, subduction erosion, and the growth of continental crust". Reviews of Geophysics. 29 (3): 279–316. Bibcode:1991RvGeo..29..279V. doi:10.1029/91RG00969) Zamanla yeryüzü uzadı ve 3 milyar yıl önce günümüzdekinin % 25'i kadar oldu. 2.6 milyar yıl önce ise günümüzdekinin % 60'ına kadar kıtaların uzaması devam etti. (Taylor, S.R.; McLennan, S.M. (1995). "The geochemical evolution of the continental crust". Rev. Geophys. 33 (2): 241–265. Bibcode:1995RvGeo..33..241T. doi:10.1029/95RG00262) ve günümüzde de hâlâ kıtaların yani yeryüzünün uzaması devam etmektedir. Tıpkı Kur'an'ın yeryüzünü uzattık demesi gibi. (https://www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/12/yeryuzunun-uclarindan-eksilmesi; https://www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/01/Kur'anda-dunyanin-sekli-pervane)

Dünyanın ilk oluşumu esnasında yer kabuğu soğumaya başlar ama alttaki sıvı magma üzerinde yüzmeye de devam eder. Bu tabaka gerek birbirine çarptıkça gerekse alttan gelen basıncın etkisi ile dağlar oluşmaya başlar. Bu dönemde yer küre girintili çıkıntılı bir yapı halindedir. Zamanla güneşin ve suların aşındırıcı etkisi ile milyarlar yıl içinde dağlar ufalanarak toprağı oluşturmuş ve bu topraklar erozyonla vadilere inmiş ve sonunda da toprakla dolan yer küre düzlenmiş, 'yayılmış' ve hayatın oluşması için adeta döşek gibi serilmiştir.

(science.sciencemag.org/content/335/6070/810; www.nationalgeographic.org/encyclopedia/weathering; https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-53715-8_4) Ayette geçen firaş; döşek kelimesi yeryüzü ile insanın ilişkisini anlatmak için kullanılmıştır. Bu kelime aynen bir teşbih-benzetme sanatı olarak Nebe, 6. ayette de geçer ve yine aynı surenin 10. ayetinde bu defa gece bir 'örtüye' benzetilir. Rum 26. ayette de yer ve göklerin Allah'a boyun eğdiğini ifade eder. Mülk 15. ayet, 'Yeryüzünün insana boyun eğdiğinden' bahseder. Ayetin devamında 'yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın' ifadesi yer alır. Acaba buradan da dünyamızın insana benzetildiği sonucu çıkarılabilir mi? Ateistler burayı nasıl atlamışlar. Yoksa her aklı başında insan gibi 'Kur'an'da mecaz' adlı yazımızda da ele aldığımız gibi, bu ayetlerde de hep mecaz kullanıldığı anlaşılmaz mı? Tüm bu örnekler, ayetten kastedilenin mecazi bir anlam olduğunu göstermektedir. Allah yeryüzünü insanın rahatça yaşayacağı şekilde yaratmıştır. Dünya insanın evi imiş gibi rahatça yaşayabileceği bir yer olarak yaratılmış ve tüm detaylar ona (insana) göre ayarlanmıştır. Yukarıda da değindik, topraktaki mineralleri bitkiler süzer bizim için ve yiyebileceğimiz kıvama (Meyve sebze) getirir, Hayvanlar bize hizmet için yaratılmıştır, inek bitkiyi süt yapar, tavuklar ise yumurta. Aynı çamuru elma tohumu elma, üzüm tohumu üzüm, karpuz tohumu karpuz yapar. Her biri ayrı renk, tat, koku, şekil ve desendedir. Ya göklerdeki ihtişam; Gezegenlerin itme çekme kuvveti ile oluşan denge, kara delikler, "İnsani İlke" (Anthropic Principle) ve "İnce Ayar" (Fine Tuning), dört temel kuvvet -yerçekimi kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet- vb.Tüm bunlar hep bir düzeni işaret eder. İşin ilginci tüm bunlarda insanın hiç müdahelesi yoktur, onun iradesi dışında tüm bu denge kurulmuştur ve işlemektedir. Zaten Bakara 22. ayetin devamın da: "Gökten su indirip onun aracılığı ile size rızık olarak topraktan çeşitli ürünler çıkardı" buyrularak konuya açıklık getirilmektedir. Yani asıl amaç uyum-dengeye dikkat çekmek, kâinat kitabını okuyabilmektir. Diğer ayet (Hicr, 19) yerin dağlara göre daha yayılmış olduğu ifade edilirken ki, bu ayeti yukarıda ele aldık, "Belirli bir ölçü" ifadesi ile de yine aynı mesaja; yeryüzündeki dengeye işaret edilmektedir. Ayrıca ayette (Kaf, 7) yerin yayılmasından hareketle yine uyum-denge-düzene dikkat çekilmektedir. Enbiya 31. ayette ise dağların pek görevlerinden birine işaret edilir ki, onu da ele alıp açıkladık.

Zariyat : 47-48 bu ayeti anlamamızı kolaylaştırır:"...yeryüzünü de döşeyip yaydık. bakınız biz ne güzel döşeriz."

47. ayet: "Göğü gücümüzle biz kurduk; şüphesiz biz onu genişleticiyiz." diye bilimsel bir mucizeye işaret edilirken (Big Bang) bir sonraki ayetten Kur'an'ın bilim dışılığına delil bulabileceğini zanneden insanlara ancak ateist denebilir! Allah Teala yeryüzünü, hayata beşik olsun diye hazırlamıştır. Ayette geçen "döşeme" fiili ki, ayette 'Döşedik' denmekte, 'yaydık' denmemektedir, konfor, rahatlık ve düzeni ifade eder. İşte yeryüzü de, insanoğlu için aynen bir beşik gibi rahat ve huzur yatağı kılınmış, herşey orada en ince ayrıntısı ile hayatın kolay olması ve sürmesi için hazırlanmıştır. Artık kula düşen nimetini, rızkını aramaktır. "Ne güzel döşeyiciyiz." şeklinde son bulan bu ayet, tüm 'yaymak, döşemek' şeklindeki eylemlerin amacına işaret etmekte, yaratılanlardaki mükemmelliğe dikkat çekmektedir.

İnsanlar ne için yaratılmışlardır?

Zariyat suresindeki ayette insanların kulluk için yaratıldığından söz edilirken, A'raf suresindeki ayette ise çoğunun cehennem için yaratıldığından söz edilmektedir. Hâlbuki Zariyat suresinde yaratma fiili 'haleka' şeklinde geçerken, A'raf suresindeki ayette ise yaratma 'haleka' değil, türeyip çoğaltma 'zare'nâ' fiili geçmektedir. Zariyat 56: "Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım" Burada söz konusu olan durum ilk yaratılmadır. İnsanların yaratılması için "haleka" fiili kullanılmıştır. A'raf suresindeki bahsi geçen 179. Ayetin öncesini, 175. ayetten itibaren okursak, Allah'ın ayetlerinin kendisine ulaştığı ama ayetlerden

yüzçeviren, küfrü tercih eden bu nedenle de Allah'ın hidayetine muhatap olmayan bir kişiden bahsedildiği görülür. 179. ayette ise, Zariyat suresinde de ifade edildiği gibi ibadet için yaratılan insanların tercihlerini, yaratılış amaçlarının dışında kullandıkları ifade edilmekte ve "And olsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi türetip çoğalttık (zare'nâ) Kalbleri vardır, bununla kavrayıp anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler." (A'raf 179) buyurulmaktadır. Burada söylenen ilk yaratılma değil, türetip çoğaltılmadır; 'zare'nâ' Türkçeye yaratmak şeklinde çevrilselerde Arapça asıllarında iki ayrı fiil kullanılır, dolayısı ile iki farklı mana kastedilir. Konuya ek olarak, 'Allah kalpleri mühürler mi?' ve 'Kur'an, akıl, kalp' başlıklı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Allah'ın Resul'ü İsa, yoksa cehennemde mi?

Enbiya 98-99: "Gerçekten siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. Eğer onlar (gerçek) ilahlar olsalardı, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalıcıdırlar." Ateist arkadaşlar, 'Enbiya suresindeki ayette Allah'ın dışında tapılanlar ve onlara tapanların cehennem odunu olduğu bildirilmektedir. Yine başka ayetlerde Hristiyanların Hz. İsa'yı ilah edindikleri de söylenmektedir. Bu ayetlere göre Hz. İsa'nın da cehenneme gitmesi gerektiğini' iddia etmektedirler. Hâlbuki ve çoğu zaman olduğu gibi, ayetin devamını okusalar sorun olmadığını hemen farkedeceklerdi: "Daha önce bizden en güzel sonucun vaadini almış olanlara gelince, işte onlar cehennemden uzak tutulurlar. Onlar cehennemin uğultusunu işitmezler, canlarının istediği nimetler içinde ebedî olarak kalırlar." (Enbiya, 101-102) Hz. İsa ve onun gibi diğer salih olan kişiler kendilerine Allah'ın sıfatlarının verilmesinden ve tapınılmasından masumdurlar. Onların bir sorumluluğu yoktur. Bu iddiada görülen mantık aslında inkârcılar tarafında sürekli kullanılan bir mantıktır. Ayetteki bir ifade konunun akışından çıkartılarak anlamı kaydırılır ve bu tarz iddialara mesnet olarak kullanılır. Oysa ayetler birlikte okunduğunda konu çok farklıdır. Ortada hiç bir tezat olmayan, normal muhakemeye sahip bir insanın okuduğunda rahatlıkla anlayabileceği bir konu, bu örnekteki gibi bir çelişkiymişçesine ortaya atılır. Ayrıca ateist arkadaş keşke 'Aynı konudaki tüm ayetlere baksa' idi. "Allah, "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara sen mi 'Allah'ın dışında beni ve annemi birer tanrı kabul edin' dedin?" buyurduğu zaman o şu cevabı verir: "Hâşâ! Seni tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Ben onlara ancak senin bana emrettiklerini söyledim; 'Benim de rabbim sizin de rabbiniz olan Allah'a kulluk edin' dedim. İçlerinde bulunduğum sürece onların yaptıklarına tanık idim. Fakat sen beni vefat ettirdikten sonra onların halini bilip gören sadece sensin. Sen her şeye şahitsin. llah şöyle buyurur: "Bugün doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, ebedî kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan hoşnuttur, onlar da O'nun rızasını kazanmaktan ötürü mutludurlar. İşte büyük kurtuluş budur." (Maide, 116-119) Biraz daha detaya inelim ve konuya noktayı koyalım: Arapça'da 'akıllı' varlıklar ile ''akılsız; hayvan ve cansızlara' hitap türleri farklıdır. Ayeti kerimede "ve 'mâ' ta'büdüne" ifadesi geçmektedir. 'Mâ' edatı Arapça'da akılsızlar için kullanılır ve tapılan putlar kastedilir. Ayette "ve 'men' ta'büdüne" şeklinde geçse, böyle bir sual sorulabilirdi. Ayette akıllılar için kullanılan "men" edatı kullanılmadığı için, Hristiyanların taptıkları İsa'nın kastedilmesi de imkânsızdır! Ama bu detaya gerek kalmadan, 'ayetin devamı veya aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilse idi' zaten konuyu açıklığa kavuşturmaktadır.

Kıyamet Günü İnsanlar Kaç Grup olacak?

"Sizler de üç gruba ayrıldığınız zaman: Biri, amel defteri sağından verilenlerdir; ne mutlu o sağından verilenlere! Diğeri amel defteri solundan verilenlerdir; ne bedbaht o solundan verilenler! Önde olanlar; (erdem, amel ve ödülde) önde olanlar; İşte onlar nimetlerle dolu

cennetlerde Allah'a 'en yakın' olanlardır." (Vakıa 7-12); "Ayetlerimizi inkâr edenler ise, işte onlar soldakilerdir. Cezaları, kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateştir." (Beled, 20) Allah, ilk surede insanların kıyamet günü, kitabı sağından verilenler ve kitabı solundan verilenler olmak üzere iki gruba ayrıldığını söylemektedir. 3. grup ise önde olanlardır. Onlar Allah'a en yakın olanlar olarak kıtabı sağından verilenlerden bir adım önde olan gruptur. Yani iyiller ehli iki gruptan oluşur. Sağdan kitabını alanlar ve onlara önderlik yapandnlar. Fazilette, amel, iyilikte o kadar öndedirler ki sağdakilerden farklı olarak kendilerini taltif etmek için ayet onları ayrı bir grup olarak nitelendirmiştir. Beled suresinde ise zaten kaybedenler grup olan soldakilerden bahsedilmektedir.

Tarık Suresinde bahsedilen meni mi? İnsan mı?

Tarık 5-8. ayetler." İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı? O insan dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. Yine o bel kemiği ile kaburgalar (sulb ve terâib) arasından çıkar. Şüphesiz (Allah), yine o insanı yeniden-döndürüp yaratmaya güç yetirendir." Ayeti farklı açılardan ele alan ve her biri bilimsel temelli üç yorumu aşağıda veriyoruz. Üçü de birbirini tamamlamaktadır. Üroloji profesörü Zeki Bayraktar'ın yorumu: Ayet hem kadın hem erkeği kasteder ve bel ve leğen kemiklerinden bahseder. Ayette, 'erkek' anatomisinden bahsederken de "sulb ve terâib" kelimeleri kullanılır. Sulb (Omurga) bölgesinden kasıt nedir? 'Ductus deferens' spermlerin taşındığı kanaldır. Testiste üretilen sperm bu kanalla vücudun içerisine girer, idrar kesesinin arkasını dolanır, prostat bezinin içerisine girer ve oradan idrar kanalına katılır. Terâib: Kaburga bölgesidir. Damar, sinir sistemi, terâib (Kaburga) bölgesinden itibaren başlar. Damar ve sinirler terâib bölgesinden beslenir. Yani sulb ve terâib bölgesinin tamamı, spermin/meninin atılmasını sağlayan, koordine eden mekanizmadır. Yani, 'atılan su', sadece testislerden ibaret değildir, bunun damarları, kanalları, sinirleri, dolaşım sistemi vardır ve bu sistem, ayetin belirttiği bölgedir. (https://youtu.be/PcNLIfnBoe4) Bilimveyaratilisagaci.com sitesinde kadın fizyolojisi konusunda detaylar verilir: Kadın üreme organlarından yumurtalık üzerinde ayda bir defa folikül oluşmakta ve bu folikül patlayarak içindeki yumurta hücresini fallop tüpüne doğru hızla fırlatmaktadır. Baloncuktaki bu patlama sonucu meydana gelen "tazyikle fırlatılma olayı" sayesinde yumurta hücresinin gideceği yere ulaşması sağlanır. Eğer tazyikle atılma olmasa idi yumurta hücresi rahime varamayıp karında farklı noktalara tutunacaktı. İnsanın yaratılışı bu hücrenin bulunduğu tazyikli suyla başladığı için Kur'an bu olayı tazyikli atılan sudan yarattık diye belirtmiştir. (www.bilimveyaratilisagaci.com/2017/12/sperm-bel-ile-kaburga-kemikleri-arasindan-atilir) Üroloji ve Embriyoloji uzmanı Prof. Dr. Cengiz Yıldız'da benzer görüşü dile getirir: "Ayette bahsedilen kadının Oosit hücresidir ki, ovaryum'dan yumurta atımından da ayette aynen bahsedilir." (https://www.youtube.com/watch?v=41qvQYiYkqo) Prof. Dr. Mehmet Okuyan'ın yorumu: "İnsan nereden yaratıldığına bir baksın." Bakılacak yeri de Kur'an bildiriyor. "İnsan akan bir sıvıdan yaratıldı. O sıvı kaburga ile belkemiği arasından çıkar." Ayette üzerinde durulan, akan sıvı nedir? İnsan, sperm ve yumurtanın birleşiminden oluşur. Embriyoloji alanında çalışanların açıklaması şöyledir: Erkeklerin ve kadınların üreme hücrelerinin ilk yaratıldığı yer, kaburga ile bel kemikleri arasındadır. Sonra yavaş yavaş kadının yumurtalıkları aşağı doğru akar ve erkeğin de spermleri de testislere doğru gelir.

Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?

Oryantalistlerin İslam'ı, Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğü için İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışmasını anlayabilmekteyiz. Aynı sonuca farklı nedenlerle ulaşmak isteyen ateistleri de... Peki ama gerçek nedir?

“Biz her elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın.” (İbrahim, 4) ayetini, peygamberimizin sadece Araplara gönderildiğine delil olarak kullanmak isteyenler vardır. Hâlbuki ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah'ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz ve kusursuzca aktarabilirler. Bu sebeple elçiye vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmektedir. Bundan daha doğal bir şey de olamaz. Zaten tersi durum olsa idi o zaman ateistlerin iddialarında bir haklılık payı olabilirdi ama aksine ateistler doğru olan metodu bile ‘çelişki’ şeklinde sunmaktan geri durmamaktadırlar. “Şayet biz onu yabancı dilde okunan bir kitap olarak indirseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: “Âyetlerinin açık seçik anlaşılır olması gerekmez miydi? Bir Arap’a yabancı dilden bir kitap, öyle mi!” De ki: “O, inananlar için bir rehber ve şifadır; inanmayanlara gelince onların kulaklarında bir sağırlık vardır, Kur’an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara çok uzaktan sesleniliyor.” (Fussilet, 44) Kur’an’ın evrenselliğini açıkça gösteren birçok ayeti kerime bulunmaktadır. “Seni insanlara elçi gönderdik.” (Nisa, 79); “O âlemler için bir öğüttür.” (Tekvir, 27); "Kur’an bütün âlemlere nasihattir." (Yusuf, 104); "O Kur’an bütün âlemlere bir hatırlatmadır."; (Sad, 87); "O Kur’an bütün âlemler için bir öğütten başka bir şey değildir." (Kalem, 52); “De ki: “Ey insanlar! Gerçekten ben göklerin ve yerin sahibi olan Allah’ın hepinize gönderdiği elçisiyim.” (A’raf, 158; Ayrıca, Ali İmran 20 ve 75; Cuma 2; Bakara 78.ayetlere de bakılabilir.) Peygamberimiz önce “Yakın çevresine” (Müddessir, 1-2) sonra “Mekke’ye” (En’am, 92) sonra tüm “Âlemlere” (Sebe, 28) peygamber olarak gönderilmiştir. Kur’an, aşama aşama Mekke’den tüm insanlığa yayılan, mesajı ile evrensel olan ilahi bir kitaptır. Zaten sadece Mekke’ye peygamber gönderilse, Akabe biatlarında Medine halkı O’na neden biat etsin, Medine’ye çağırsın ve en önemlisi neden Mekke müşrikleri peygamberimize ve Medine’lilere “Mekke’ye gönderilen peygamberi siz neden çağırıyor ve sen de neden gidiyorsun?” diye çıkmadılar? Hz. Muhammed'in tüm insanlığa gönderilmiş bir peygamber olduğu ve Kur’an hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayetinde zaten vurgulanmıştır: “Biz seni ancak bütün insanlığa bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar.” (Sebe, 28); “De ki: Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisiyim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnızca Onun’dur.” (A'raf, 158); “Müşrikler hoşlanmasa da dinini bütün dinlerden üstün kılmak üzere peygamberini gönderen Allah'tır.” (Tevbe, 33) Roger Arnaldez, Kur’an’ın evrensel bir ilahi mesaj olduğunu kabul etmiş ve “Kur’an yeryüzünün tanımış olduğu en büyük çaptaki evrensel bir davet getirmiştir.” demiştir. Oryantalist M. G. Watt, "Hicretten önce bile Hz Muhammed'in davetinden evrensel olarak bahsedilmektedir." (M. Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si, s. 131) demektedir. Ayrıca Peygamberimiz sadece Araplara gönderilmiş bir peygamber olsaydı Bizans, Sasani, Mısır, Habeşistan hükümdarlarına neden davet mektubu göndersin ve görevinin sınırlarını aşıp işini zorlaştırsın? Aksine, "İslam evrenseldir, Hz Muhammed hicret'in 7. Yılında, dünyanın belli başlı devlet başkanlarına mektuplar göndermiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 70) “Gelen peygamber hiçbir kavmin sözcülüğünü yapmıyor, hiçbir milletin hakimiyeti adına bir şey söylemiyor, tüm insanlığın kurtuluşu için evrensel bir mesaj sunuyordu.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 42) İslam’ın evrenselliğini oryantalistler de açıkça söylerler. "İslam'ın çağrısı sadece Araplar için değildi, Hz Muhammed zamanın önemli hükümdarlarına mektuplar da yolladı. (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 50); "Allah'ın mesajları sadece Araplarla sınırlı olmayıp bütün insanlık için geçerlidir. Hz Muhammed muhakkak O'nun elçisi olarak bütün insanları itaate çağırmakla görevlendirilmişti." (Eduard Sachau, Uber den zweiten Chalifen Omar, s. 293)

Hz. Peygamber'in İslam'a davet mektubu gönderdiği bölgelerden bazıları

Oryantalistler "İlk başlarda Mekke'deki ayetlerde' Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhammet hedefini zamanla büyüttü, yorumunu yaparlar. Halbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medeni sureler de bile geçer, yine aynı şekilde Medeni sureler de 'Ey insanlar' ibaresi de geçmektedir. Mekki sureler de cihanşumul, evrensel davet örnekler vardır. Mesela Tekvir suresinde, "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 210) Ayrıca "Mekki bir sure olan Enbiya suresi 107. ayette " Biz seni bütün âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." buyurulur. Yine Mekki bir sure olan Sebe suresinin 28. ayetinde de " Biz, seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olmak üzere gönderdik." buyurulmaktadır. Oryantalist Caetani'nin İslam'ı, Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğünü gösteren cümlelerinden sonra İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışmasını anlayışla karşılayabiliriz. Dünya'nın Hristiyanlaştırabilmek için İslam dinini Araplara hatta sadece Arabistan'a gönderilmiş bir din olarak göstermeye çalışmaktan daha doğal ne olabilir ki?" (*Mustafa Asım Köksal,* Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye) Swamı Ramdas: "Peygambere Tanrı'nın gönderdiği bu vahiy kesinlikle evrenseldir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 16)

Fakat Maide suresi 15. ayette, "Ey ehli kitap, elçimiz size geldi." buyrularak onlara da peygamber olarak gönderildiği açıkça ilan edilir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 32) Saf suresi 9. ayette de " O Allah ki, Rasulü'nü hidayet ve hak dinle, o dini, her dinden üstün kılmak için göndermiştir, müşrikler istemese de." buyrulmaktadır. Ayette geçen "Hak din" ifadesinden kastedilen, İslam'dır: "Allah katında din İslam'dır." (Ali İmran, 19) Diğer dinler ile kastedilen başta Yahudilik ve Hristiyanlık tüm ilahi ve ilahi olmayan dinlerdir. Üstünlüğün kapsamı hem dünya, hem de âlemlerdir. Dolayısı ile bütün insanlığın, İslam davetinin muhatabı olduğu görülmektedir. Hz Muhammed'in Bilal'e, 'Habeşin ilk meyvesi', Süheyb'e, 'Rum'un ilk meyvesi' demesi bu vizyonun göstergesidir. "Selman ise İran asıllı ilk Müslüman idi. İslam'ın Araplarla sınırlı olmadığını Hz Muhammed faaliyetleri ile açık ve net olarak göstermiştir. Daha sonra da bütün topluluklara İslam'ın anlatılması için elçiler gönderilmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 52) O nedenle de dünyanın dört bir tarafında 1400 senedir her milletten insana tebliğ yapılmaya devam etmekte ve her toplumdan insanlarda yüzlerce yıldır bu davede akın akın icabet etmektedir. 'İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir. Tabii diğer bir alternatif te bu kadar zamandır bu kadar inananı olan bu dinin mümessillerinin bunun farkına varamayıp ateist ve oryantalistlerin bunu görebilmeleridir!' Bu da bir bakış açısı tabii…

"Kur'an, insanların sorunlarını çözen öneriler ileri sürdüğü için evrenseldir. Kur'an'ın ilk muhatapları cahiliye Araplarıdır. Fakat onların sorunları bugün dahi bütün dünyanın içine düştüğü sorunlardır: Şirk, kibir, içki, faiz, zina, hırsızlık, gıybet; iyiliksizlik, adaletsizlik,

yardımlaşmama gibi.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 73, 144) “Ateistlerin neredeyse baş tacı ettikleri komünizm, sosyalizm ve anarşizm gibi ideolojilerin ilk metinleri belli bir dilde üretildi. Karl Max'ın İngilizce yazması, bu ideolojinin Rusya'da kabul edilmesine engel teşkil etmedi. Hz Muhammed, Mekke Panayır yerine gelen her milletten insana İslam'ı duyurmayı görev bilmiştir. Medine Döneminde ise İranlı, Rum, Habeşli her ırktan ve her renkten Müslüman olanlar ayrıca, Bizans, İran, Mısır gibi dönemin en güçlü devlet adamlarına yazdığı davet mektupları vardı.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 114, 115) “İnsanlığın ilk yerleşim yeri Mezopotamya ve Maveraünnehir bölgesidir. Peygamberler sadece Ortadoğu'dan çıkmamıştır. Ama insanlık, orada başlamış, eski medeniyetler orada kurulmuştur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 46, 49); “Ortadoğu medeniyetlerin beşiğidir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 94) Hadis kaynaklarında zaten, 124.000 veya 224.000 peygamber gönderildiği açıkça ifade edilir. (Ahmet b. Hanbel, Müsned, V/265-66) “Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı olmayacaktı.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) “Kıssaların amacı peygamber listesi vermek değildir. Ana hedef, eğitimin unsuru olan mesajlardır. Amaç eğitimse muhatapların tanıdığı ve bildiği coğrafyalardan örnekler getirmek daha doğal değil midir? (Meriç, s. 129) Nuh tufanı benzeri anlatılar ABD'de, Norveç ve Türk efsanelerinde bulunmaktadır. Bu da Hz adem'den itibaren İslam'ın gönderildiğinin delilidir.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) Bu konunun daha kapsamlı anlaşılması için ayrıca, İslam'ın Peygamberimizle başlamadığını hatırlatalım. "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımıza bakılabilir. Kur’an'a göre Musa'da (A’raf, 104, Yunus, 90), Nuh'ta (Yunus, 72), İbrahim ve Yakup'ta (Bakara, 120-132), Yusuf'ta (Yusuf, 38-40, 101), İsa'da (Ali İmran, 51-52) Müslümandır. İslam ise tümünü kapsayan (Ali İmran, 84, Bakara, 137) tek ilahi dindir.

Allah’ın kendi için “Biz” kelimesini kullanması

Bu konu, “Kur’an'da 'Ben, O, Biz' ifadelerinin kullanımı” adlı yazımızda ele alınmıştır.

Haman kimdir?

Tevrat’ta Hz. Musa’nın hayatını anlatan bölümde, Haman’ın adı hiç geçmez. Fakat Haman ismi Kitabı Mukaddeste, Hz. Musa’dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak geçmektedir. Kur’an’ı Peygamberimizin Tevrat ve İncil’den bakarak yazdığını iddia eden oryantalistler, Hz. Muhammed’in bu kitaplarda anlatılan bazı konuları Kur’an’a yanlış aktardığını ileri sürmektedirler. Oysa bu iddianın tümüyle dayanaksız olduğu Mısır hiyeroglifinin bundan yaklaşık 200 yıl önce çözülüp, Eski Mısır yazıtlarında “Haman” isminin bulunmasıyla ortaya çıkmıştır. 200 yıl öncesine kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. MS. 2. ve MS. 3. yüzyılda Hristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve zamanla da sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS. 394 yılına ait bir kitabedir. Bundan sonra bu dil unutulmuş ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmamıştır. Ta ki bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine dek. Eski Mısır hiyeroglifi 1799 yılında, Rosetta Stone adı verilen MÖ. 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözülmüştür. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metnin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye çalışılmış, Tabletin tüm çözümü, Jean-Francoise Champollion adlı bir Fransız tarafından tamamlanmıştır. Böylece unutulan bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış ve eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenilmiş oldu. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Rosetta_Taşı) Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye daha erişilmiş oldu: “Haman” ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçiyordu. Viyana’daki Hof Müzesi’nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz

edilmektedir. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanıyordu. (Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung) Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, "Yeni Krallıktaki Kişiler" sözlüğünde ise Haman'dan "Taş ocaklarında çalışanların başı" olarak bahsedilmektedir. (Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I,1935, Band II, 1952) Gerçekten de ortaya çıkan sonuç müthiş bir gerçeği ifade ediyordu. Haman Kur'an'a karşı çıkanların aksine, aynen Kur'an'da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan bir kişiydi ve Kur'an'da bahsedildiği gibi o Firavun'a yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişiydi. Nitekim Kur'an'da, Firavun'un kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindeydi: "Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (Kasas, 38) Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kur'an aleyhinde birtakım zorlama iddialar getirenlerin bir iddiasını daha boşa çıkarmakla kalmayıp Kur'an'ın gerçekten Allah katından olduğunu da bir kez daha ortaya koymaktadır. Zira Kur'an Peygamber devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucize şeklinde bize aktarmaktadır! Kitabı Mukaddeste geçen Haman bölümü birçok batılı araştırmacı (Prof. Albert A.List, Lewis paton, Carey Moore) kurgu, hatta abartılı komedi içerikli hikâye-masal olarak nitelemektedirler. Kur'an'da geçen Haman karakteri ise eski ahitteki senaryodan çok farklı özellikler gösterir. Kitabı Mukaddesteki Haman karakteri ile ancak isim benzerliğinden bahsedilebilir. Çünkü iki karakter arasında hem zaman hem mekân farklılığı bulunmaktadır. Oxford üniversitesi öğretim üyesi Adam Silverstein ("Hāmān's Transition From Jāhiliyya To Islam", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 2008 (published 2009), Volume 34, pp. 285-308.) Ahitteki Haman ile Kur'an'daki Haman arasında üç fark olduğunu belirtir ve aradaki zaman-mekân (Ahitte İran'dan bahsedilmektedir!) farkı, karakterlerin özellikleri ve anlatılan konuların farklılığı üzerinde geniş açıklamalar yapar! Tüm bu farklılıklar, Kur'an'a kaynaklık yapamayacağının da delilidir. (A. H. Jones, "Hāmān", in J. D. McAuliffe (Ed.), Encyclopaedia Of The Qur'an, 2002, Volume II, op. cit. p. 399) Not: Haman adının Mısır yazıtlarında h-m-n-h kökeni ile geçtiğini ve haman ile yazıtlardaki hmnh'nin aynı şey olmadığını ileri süren bir görüş vardır. Bu iddiada bulunan kişi hemen sonra haman kelimesinin Humajun kelimesinden türediği de ileri sürmüştür. Yani Güya Kur'an'a cevap verdiğini iddia eden bu kişi, hmnh kökeni ile haman aynı değil derken, haman kelimesinin kökenini 'humajun' olarak göstermektedir ki, isimlerin diller arasındaki geçiş sürecindeki değişimini* ilk önce kabul etmeyen bu kişi, sonra kendi iddiasına delil olarak bu değişimi kabul ederek İslam'a saldırmaya çalışmaktadır. Amaç saldırmak olunca kendi 'cevabında' bile böyle tutarsızlıkların farkına varamamaktadır müddeiler! Nefret ve ön yargı böyle bir şey! Daha detaylı bilgi için, yaklaşık 45 sayfa İngilizce ve 15 sayfa dipnotlu şu kaynağa bakılabilir: http://www.islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/haman.html İşin ilginci, farklılıklardan haberdar olanların bu defa konuyu Muhammed yanlış anlamışa getirip yine hata aramaya devam etmeleridir! Kısaca önyargılı bakış açısı ve sübjektif bir bakış açısına sahip olanlarda amaç eksik aramak, çamur atmak olunca, muhatabı ikna etmek mümkün olamamaktadır! "Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler." (A'raf, 179)

Firavun boğuldu mu boğulmadı mı?

"Derken Firavun, Musa'yı ve İsrailoğullarını Mısır'dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk." (İsra, 103); "Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk." (Zuhruf, 55) Ayetler Firavunun boğulduğunu ifade ederken, Yunus 92. ayet: " Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden yine de gafildirler." diyerek

boğulmadığını belirtir, bu çelişki değil midir? Firavun boğulduktan sonra bedeni, ibret olması için sahile atılmıştır, denizde çürütülmemiştir.

Nuh'un tüm Oğulları gemiye bindi mi?

“Nuh da daha önceleri bize yalvarmıştı; biz de onun duasını kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık.” (Enbiya, 76); “O, dedi ki; "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa çıkacağım". Nuh da "Bu gün Allah'ın merhamet ettiğinden başkasını, Allah'ın bu emrinden koruyacak kimse yoktur." dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu.” (Hud 43) İlk ayet ailesi kurtuldu derken, ikinci ayette oğlunun boğulduğu açıkça ifade edilir. Aynı konudaki tüm ayetleri bir arada okursak sorun kendiliğinden hallolur. “Allah: "Ey Nuh! O kesinlikle senin ehlin (âilen)'den değildir. Çünkü o salih olmayan bir amelin sahibidir. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben, seni, cahillerden olmaktan sakındırırım.” (Hud, 46) Zaten “yakınlarından maksat da kendisine inananlardır.” (Kur'an Yolu Tefsiri, III/692, Hud, 36) Görüldüğü gibi, Allahu Teâla Nuh'un o oğlunu Enbiya 76. ayette geçen ailesinden bir fert kategorisine koymamış ama inananları (Hud, 36) koymuştur.

Allah'ın oğlu olabilir mi olamaz mı?

“Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. Ama o bundan münezzehtir. O, tek ve kahredici olan Allah'tır.” (Zümer, 4); “Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. Eşi de olmadığı halde, nasıl olur da çocuğu olur? Her şeyi yaratan O'dur. Ve O, her şeyi bilendir.” (En’am, 101) Münezzeh; Uzak, temiz demektir. Ayrıca ayetin sonunda; “O Allah tektir” denilerek yine oğlu olamayacağının altı çizilip sonrada ‘Kahhar’ sıfatına atıfta bulunulup, bu tür iddialarda bulunacaklara nasıl bir sıfatla kendini göstereceğini bizlere haber vermektedir.

Her şey çift mi yaratılmıştır?

Zariat 49 ve Yasin 36. ayetlerde Bütün hayvanlar çift yaratılmıştır deniliyor fakat cifti olmadan bölünerek üreyen birçok canlı vardır. Ayetlerde ‘çift’ diye tercüme edilen kelime Kur’an’da ‘Zevc’ sözcüğü şeklinde geçer. Türkçede bile karı- koca için zevce yani ‘eş’ kelimesi kullanılır. Yani zevç, ‘bir şeyin zıttı ile beraber olması, çift olmasıdır.’ Her şey çifttir. Siyah beyaz, artı eksi, gece gündüz, kadın erkek, beden ruh, dünya ahiret… Müfessirler de “her şeyden çift çift yaratma”nın anlamını açıklarken daha çok “gece-gündüz, erkek-dişi, yer-gök, insan-cin, iman-küfür, ay-güneş” gibi karşıtlık örnekleri üzerinde durmuşlardır. (Taberi, VVXII/8-9; Elmalılı Tefsiri, XI/4543-4544) “Kara deniz, gece gündüz birer çift hükmündedir.” (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054) "Zevc (çoğulu, 'ezvâc') kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar içinde kullanılır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 304) “Tabatabaî birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır.” (Tabatabaî, Mizan, XVIII/386) Görüldüğü gibi zevç kelimesinden maksat ‘diğeri, karşıtı, zıttı, kendini tamamlayanı’ demektir. "Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 44); “Eğer melekler yaratılmamış olsaydı, zıt çiftler halinde yaratılma kanunu bozulmuş olurdu. Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi, hastalık olmasaydı sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde yaratmıştır. Varlıklar zıtları ile bilinir. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğukta bilinemez.” (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 82, 199, 267); Fizikçi Paul Dirac: "Her bir elektronun aynı kütle değeri fakat karşıt yükte bir ikizinin olduğu anlaşılmıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 289) der. Evet, sadece canlı değil, cansızlar da çift yaratılmıştır. Evrende canlı-cansız her şey, elektron, nötron ve protonlardan meydana gelir. Bu üç unsurun da eşleri vardır ki bunlar

anti elektron, anti nötron, anti protondur. Buna göre her şey çifttir, ikili sisteme sahiptir. Bir zamanlar okullarda atomu tanımlarken “Bölünemeyen en küçük yapı birimi.” şeklinde tarif edilirdi. Zaten atom Yunancada "bölünemez" anlamına gelen "atomos"tan türemiştir. Hâlbuki artık atomunda artı ve eksi yüklü olduğunu bilmekteyiz. Paul Dirac adlı bilim adamının atom parçacıklarının da çift yaratıldığını, yani elektron karşısında pozitronun bulunduğunu tespit edip “Parite Kanunu”nu keşfetmiş (Hubert Reeves, İlk Saniye, s. 29-43; Murray Gell-Mann, Quark and the Jaguar, s. 177-198) ve bu sayede Nobel Ödülü kazanmıştır. Halbuki 1928 yılında ‘elektronun artı yüklü bir eşinin var olması gerektiğini’ söylediği zaman bilim adamlarınca alaya alınmıştı. Yani artı sadece madde değil, ‘antimadde’den de bahsedilmekte, atom ve atom altı parçacıkların hepsinin karşıtının varlığından bahsedilmektedir. Ünlü fizikçi Hawking, zamanın daha kısa tarihi’nde “Karşıt parçacıklardan yapılmış karşıt Dünyalar ve Karşıt insanlar olabilir.” demektedir. Eşeyli üremede ise, aynı türe ait iki bakteri yan yana gelerek aralarında geçici sitoplazmik köprü oluşturur. Bu köprü aracılığıyla DNA molekülü, tamamen veya kısmen bir bakteriden diğer bakteriye aktarılır. Bu gen aktarımı olayına "konjugasyon" denir. Konjugasyon olayı ile yeni özelliklere sahip ve ortam şartlarına uyum yapmış dayanıklı bakteriler oluşur. Eşeyli üremede gen aktarımında bulunan bakteri erkek, geni alan ise dişi olarak kabul edilir. Olay tamamlandığı zaman bakteriler arasında kurulmuş olan sitoplazmik köprü erir. Salyangozun üremesi için de çift olması gerekir. “Salyangozlar hermafrodit (Çift eşeyli) canlılardır. Yani hem dişi ve hemde erkeklik organı aynı hayvanda bulunur. Fakat yine de çiftleşmeleri gerekmektedir.”

Maymunlara dönün ne demek? Bakara, 65; Maide, 60 ve A’raf, 166. ayetlerde insanlar ceza olarak maymuna dönüştürülüyor.

Kur’an usulü hakkında bilgisi olmayan insanların böyle iddialarda bulunması gayet doğaldır. Teşbih, benzetme sanatı Kur’an’ın indiği dönemde, sözlü sanatın geliştiği Araplar arasında çok yaygın olarak kullanılan bir uslüp tarzı idi. Sözlü sanat, şiir o dönemin Araplarında çok yaygın idi. “Araplar belağet konusunda çok ileri gitmişlerdi. Panayırlarda, şairler şiir yarışması yaparlardı.” (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 163) Müberred, el-Kâmil adlı eserinde: "Şayet bir kimse; Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır derse, bu söz doğrudur.” derken, İbni Abbas: "Kur'an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (Şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, arapların divanıdır." diye açıklamada bulunur. Suyuti, “Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin büyük çoğunluğu tarafından kabul görmüştür.” (Suyuti, İtkan, 2/789) Ayrıca Câhiz el-Beyân ve’t-tebyîn’de, İbn Kuteybe Teʾvîlü müşkili’l-Ḳurʾân’da Kur’an ayetlerinin mecazi anlamlarından söz etmişlerdir. (Nasr Hâmid Ebû Zeyd, el-İtticâhü’l-ʿaḳlî fi’t-tefsîr, s. 93; İbrâhim Ukaylî, Tekâmülü’l-menheci’l-maʿrifîʿinde İbn Teymiyye, s. 129; Hulusi Kılıç, “Belâgat”, DİA, V/381) Kur’ân ayetlerinin çoğunluğu hakikat tarzında ifade edilmişken bazı yerlerde ise mecaz ifadeler de kullanılmıştır. (Zerkeşî, Burhân, 2/255-299; Suyûtî, İtkân, 494) Bu konuyu daha detaylı ‘Kur’an’da teşbih ve mecaz’ başlıklı yazımızda ele aldık. Dolayısıyla Kur’an, mecazı bir üslup olarak vardır ve kullanılmıştır. Mücâhid, İsrailoğullarının gerçekten maymun olmayıp sadece kalplerinin değiştirildiğini söylemiştir. Bu yoruma delil olarak da, “Tevrat’ı taşımakla yükümlü olup da onun hakkını vererek taşımayanların hali, ciltlerce kitaplar taşıyan eşeğin hali gibidir.” (Cuma, 5) ayetinde görevini yerine getirmeyen Yahudiler’in ‘yük taşıyan eşeklere’ benzetilmesini getirmiştir. (Mücâhid, Tefsîr, s. 205; Taberî, I/332; Prof İsmail Çalışkan, Hakikat ve Mecazın Belirleyicisi Müfessirdir, İslâmî ilimler dergisi, yıl 8, cilt 8, sayı 1, bahar 2013, s. 145) Zaten Türkçede bile, ‘Hevesi, zevki, kararı sık sık ve çabucak geçen kararsız kimse’ anlamında, “Maymun iştahlı” terimi kullanılmaktadır. Gazeteci Ertuğrul Özkök’ün bir yazısının başlığı ‘Ben bir domuzum’ şeklindedir. (Hürriyet, 12.4.2012) Aynı yazısında Özkök, “Bugüne kadar kendimi “bonobo maymunu” sanıyordum, meğer bir domuzmuşum”

diye devam etmektedir. Biz Sayın Özkök'e yazılarını yazarken daha dikkatli olmasını tavsiye edelim, yazısını ciddiye alan ateistler çıkabilir! Benzer şekilde 1961 darbe anayasasını hazırlayanlardan hukukçu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu anılarında "kimi insanların köpekleşmekten kurtulamadığını" yazar. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 251) Acaba ateist kesim bu yaklaşımı nasıl değerlendirecektir, kendi aralarındaki meseleye karışmıyoruz!

Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor.

Kovmak değil, "Ayet misafirlere misafirlik adabını öğretmektedir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 95) Ayet, evlere izinsiz girmemeyi tavsiye etmekte, oturma, konuşma, misafirlik adabından bahsetmektedir. Ayet, evlere izinsiz girmemeyi tavsiye ediyor. Oturma, konuşma, misafirlik adabından bahsediliyor. Bunlar görgü kurallarıdır. Bu kural sadece efendimizin evi değil tüm evler için geçerlidir. Cahiliye dönemi bu kurallardan habersiz insanlar, her konuda olduğu gibi bu konuda da, efendimiz vasıtası ile eğitilmektedir. Zaten aynı surenin 21. ayeti bize efendimizin bizim için "Güzel bir örnek " olduğu açıkça ifade edilir. O, kendi yaşantısı ile bize örneklik teşkil etmektedir ve bu onun ilahi görevlerinden biridir. Ayrıca bizzat efendimiz bu kurallara zaten uymakta, izin almadan ve selam vermeden evlere girmemekte, izin gelmezse geri dönmekte idi. (Zâdu'l-Me'âd, 2/381; Rıyazu's-salihin, 872)

İsrailliler üstün müdür? Casiye 16, Bakara 47,122. ayetlerde İsraillilerin dünyaya üstün kılındığı anlatılıyor.

Casiye 16. Ayet zaten üstün olma nedenlerini sıralıyor: "Biz, şüphesiz İsrâiloğulları'na da 'kitap, hüküm ve peygamberlik' verdik, kendilerini diğer topluluklardan üstün kıldık." Bakara suresinde ise bu ilahi dinin gönderilmesi bir nimet olarak vasıflandırılıyor. Yani israiloğullarına verilen üstünlük, onlara gönderilen 'ilahi vahiy, manevi sorumluluk' idi. Hak din onlara gönderilmiş, onu tebliğ edip yayarak, maddi ve manevi üstünlüklerini koruyacaklarına zamanla ilahi dini bozmuşlar, azgınlık göstermişler, dolayısı ile üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Günümüzde de ilahi mesaja uyanlar, yaşayanlar üstün olarak ilan edilmişlerdir. "Sizin en üstün olanınız, takvâda en ileri olandır." (Hucurat, 13); "Eğer inanıyorsanız en üstün olan, sizlersiniz." (Ali İmrân, 139) Kısaca, İslam'da ne üstün ırk vardır ne de ırkçı bir yaklaşım. Prensipler bellidir; uyan üstün olur, hem dün hem bugün!

Ahzab 50-52. ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e helal kılınıyor.

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz, hayır! Pratikte uygulama safhasına geçirmeyeceği ayeti neden Kur'an'a yazsın (!) o zaman? Demek ki ateistlerin ayetten anladığı ile ayetin vermek istediği mesaj aynı değil! Peki, gerçek ne? Ayetin ilk kısmı sadece efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm zaten özel değil genel hüküm bildirir. Ayet önce mehrini vererek evlenilebilecek olan kadınlardan bahseder, bu genele hitaptır. Sonra ise efendimize özel olan duruma geçer: Ayetin ikinci bölümde efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul edenlerden bahsedilir ki, bu da zaten ayette açıkça ifade edilir: Kendini, mehir almadan efendimize hibe eden yani karşılık beklemeden; mehri almadan efendimizle evlenmek isteyenlerden bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu da karşılıklı rıza iledir. Kısaca ayetin ilk bölümü genel, ikinci bölümü ise efendimize özel durumu açıklar. 52. ayette de ateist iddianın aksine "Bundan sonra artık başka kadınlar sana helâl olmaz." denilmektedir ki ateistlerin Kur'an'da var dedikleri çelişki kendi iddialarında bulunmaktadır aslında: Kur'an'ı kendi yazdı ise neden kendini sınırlasın, tüm kadınları kendine helal kılmışsa neden evlenmedi? Ayetin ikinci kısmı

efendimize özel olsa da oradan da genele ait bir hüküm çıkarılabilmektedir: Mehirsiz evlilik yapılamaz! Aynı soru 'Ateistelere cevap' başlıklı yazımızda da ele alınıp ayrıca cevaplanmıştır!

Fetva ile takva kavramları. Bir yandan: "İyilik ve fenalık bir değildir. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün." (Fussilet, 34) seklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düsen: "Ey inananlar. Size kısas farz kılındı. Ey akil sahipleri kısas'ta sizin için hayat vardır." (Bakara 178-179) Ya da, "Bir kötülüğün karşılığı, ayni şekilde bir kötülüktür." (Şura, 40) seklindeki hükümler bulunur Kur'an'da.

Ayetler Müslümanların önüne iki şık sunmakta ve fetva ile takva arasında tercih yapabileceklerini buyurmaktadır. Her Müslüman fetvalara göre yaşamalıdır ki, bunun içinde kısasta vardır. Ama olaylara takva boyutu ile bakar, af edici olur, bağışlarsa ecrini, mükâfatını Allah insana kat kat verir ki, bu İslam'ı yaşamada ileri boyutta olanların tercih edebileceği diğer bir yoldur. Ama ne fetva ve ne de takva İslam'a aykırıdır ve ne de birbiri ile çelişirler. Sadece İslam'ı yaşamada takva daha ileri bir aşamadır. Kısas'tan amaç adalettir. Ama sevap için afta İslam ruhuna uygun, daha güzel bir davranış biçimidir. Örneğin bir erkek haksız yere öldürülse, şeriata göre yakınlarına üç şık sunulur: Ya devlet katili idam eder ya kan bedeli karşılığı para alınıp katil af edilir ya da işin takva boyutu gündeme gelir; Allah rızası için katil karşılıksız af edilir. Her üç şıktan hangisini tercih ederse etsin, sonunda maktulün ailesi tercihte bulunduğu için, kan davası başta, toplumsal sorunlar da baş göstermez.

Hristiyanlar cennete girebilecek mi? Bakara 62. ayette Yahudi ve Hristiyanların cennete girebileceğinden bahsediyor, fakat Ali İmran 19, 85, 113; Maide, 69; Hac, 17; Bakara, 136. ayetlerinde ise hak dinin İslam olduğundan bahsediyor.

Maide 69. ayette, Bakara 62. ayet ile aynı içeriğe sahiptir. Bozulmamış, aslî unsurlarını muhafaza eden her din mensubu cennete girecektir. Yani İslam öncesi yaşayan veya İslam'dan habersiz olanlardan 'Allah'a, ahirete inanıp iyi iş yapanlar' cennete gireceklerdir. Yoksa geri kalanlar için efendimiz şöyle buyurmaktadır: "Kim benim peygamber olarak geldiğimi işitmeden önce İsa'nın dini ve İslâm üzere ölürse o hayırdadır. Ama bugün kim beni işitir de bana iman etmezse o da helâk olmuştur." (Taberî, I/253-257) Yani, tahrif edilip bozulan, İsa figürlü heykellerle puthaneye dönen günümüz kiliselerine giden Hristiyanlar ve ırkçı zalim Siyonist Yahudiler tabii ki cennete gidemeyeceklerdir. Günümüzde hak din sadece İslam'dır. Hristiyanlık ve Yahudilik aslî hüviyetlerini kaybedip bozulmuşlardır. Tek ilaha inanıp, putları reddeden tek din İslam'dır: Beyyine, 6; Nisa, 150-151; Maide, 17; Tevbe, 30-31; Bakara, 116; Bakara, 105; Bakara, 89. "Şüphesiz, Allah katında tek din, İslâm'dır." (Ali İmran, 19);"Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki; kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85); "Bugün size dininizi olgunlaştırdım ve size nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı beğendim." (Mâide, 3) "Kur'an'ın Bizans ve Roma medeniyetlerinin tamamen göçmüş olduğu, Musevilik ve Hristiyanlığın bozulmuş inançlara sahip göründükleri bir devirde vahyedilmiştir. O Kur'an daima gerçek olan, çökmeyecek bir altın çağ açacaktır." (A. J. Arberry, The Holly Koran, s. 30)

Hz. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi? Hz. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu, Hz. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmut gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğü" iddia edilmektedir.

Hz Muhammed'in Kur'an'ı kendi yazdığı ve yazarken de Tevrat ve İncil'den faydalandığı iddiası oryantalistlerin temel iddialarından birisidir. Bu konuyu 'Oryantalistlere cevap' verdiğimiz yazılarda detaylı şekilde ele alıp cevapladığımız için geçiyoruz. İçerisinde "Hani İbrahim babası Âzer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti." (En'am, 74) ayetleri de bulunan En'am suresi, Mekkî bir suredir, yani mekke'de nazil olmuştur. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (Doç. Dr.İsmail Hakkı Atçeken, Bazı oryantalistlere göre asr-ı saâdet'te yahudiler, İstem, Yıl:2, Sayı:4, 2004, s. 106, 108) Yani Yahudilerden bilgi edinme gibi bir durum söz konusu değildir. İkincisi Medine'de mevcut bulunan Hayber, Beni Kurayza, Beni Nadir gibi Yahudi kabilelerinden neden hiç bir Yahudi itiraz edip: "Sen bunu bizim kitaptan aldın ama yanlış almışsın" dememiştir? Kaynaklar onların birçok itirazlarını bizlere haber veriyor ama kaynaklarda bu yönde hiç bir itiraza rast gelmiyoruz! Aksine İslam'a giren birçok Yahudi âlimi bulunmaktadır. Mesela, bunlardan en ünlü ve bilgin olan Abdullah b. Selâm (Buhari, II/335; Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, III/108; İshâk, Sîretü'n-Nebeviyye, I/516-517), Uhud Savaşında hemde Yahudilerce hiçbir işin yapılmaması dini bir zorunluluk olan Cumartesi günü Müslüman saflarında savaşıp ölen Yahudi âlim Muhayrık'a (TDVİA, VVVI/22), Yahudi asıllı bilgin iken Müslüman olup 'İfhâmu'l-yehûd' adlı yahudiliğe reddiye yazan Samuel bin Yahyâ el-Mağribî'den (Fatıma Betül Taş, Dini Araştırmalar, Temmuz-Aralık 2015, Cilt: 18, Sayı: 47, s. 243- 269) günümüzde Müslüman olan Haham Aaron Kohen (Hürriyet, 4.11.2008), Haham Yusuf Hattab (Milli gazete, 8 Ocak 2012) Dr. Uri Davis (Dünya Bülteni, 10.08.2009), Yahudi Haham Mort ve ailesine (Yeni Akit,28.12.2021) dek. Bu konuda, 'İslam'ın dünyada yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir. Kur'an Tevrat'tan alıntı ile yazılsa idi, İbrahim'in babasının adının âzer olarak değil, Terah olarak Kur'an'da geçmesi gerekirdi. Hâlbuki Kur'an, Tevrat ve İncil'deki yanlışları düzeltmiş, eksikleri tamamlamıştır. Bu konu ileride detaylı olarak ele alınacaktır. Peki, Azer ismi nereden gelmektedir? Bazı İslam âlimleri, Bakara, 133. ayette Arapça baba anlamına gelen 'Ebun' kelimesinin 'ata' anlamında (Ayette çoğulu olan âbâun: atalar kelimesi geçiyor) kullanıldığını, bu kelimenin amca anlamına da geldiğini (Tecrîd-i Sarih Tercümesi, IV/126) belirtip, Azer'in İbrahim'in babası değil amcası olduğu (İbn Kesîr, el-Bidâye ve'n-nihâye, III/289; Muhammed Seyyid Tantâvî, Tefsiru'l-vasît li'l-Kur'âni'l-Kerim, V/108; Sa'îd Havvâ, el-Esâs fi't-tefsir, III/1698) görüşünü ileri sürmüşlerdir. Sa'lebî'nin naklettiğine göre, daha önce adı Terah iken, puthanede adı Âzer'e çevrilmiştir. Çünkü Âzer puthanedeki bir putun adı idi. (Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/126) Terah ve Âzer'den birisinin ismi diğerinin de lakabı olması da muhtemeldir. (Muhammed b. Ömer Fahruddin er-Râzî, 'Ismetu'l-enbiyâ, VIII/31-32) İşin asıl ilginç tarafı, ateistlerin, muharref/bozulmuş İncil ve Tevrat'taki bilgileri doğru kabul ederek, onların bozulduğunu ileri süren Kur'an-ı Kerim'de Tevrat'la İncil'e aykırı bilgiler bulunduğu gerekçesiyle Kur'an'ı eleştirmeleridir. Ateistsen neden kaynağın Tevrat ve İncil, değilsen neden ateizmin arkasına saklanarak Kur'an'a saldırıyorsun?

Kur'an'daki yeminler

Ateist bir yazar, "İnandırmak İçin Kur'an'daki Tanrı'nın And İçmeleri" başlıklı yazısına "Kur'an'ın Tanrı'sıyla Tevrat'ın Tanrı'sının birçok benzerlikleri vardır." diyerek başlar. Aklınca Hz. Peygamberin, İslam'ı Yahudilerden aldığını iddia etmektedir. Halbuki Kur'an sürekli olarak Tevrat'ı ve İncil'in de Allah tarafından gönderildiğini fakat zamanla onların tahrif edildiğini söyler. Bu konuda" İslam tüm dinlerin özüdür." Adlı yazımıza bakılabilir. Kur'an Arapça indirilmiştir: "Her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik." (İbrahim, 4); "Biz onu sana, aklınızı çalıştırasınız diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik." (Yusuf, 2) Dolayısıyla Kur'an'ı, indirildiği dil ve edebiyatı dikkate alarak anlamaya çalışmak gerekir ki, bunu en başta yukarıda da ifade etmiştik. Türkçe dil kuralları bazı alınarak İngilizce, Fransızca metinler anlaşılmayacağı gibi, Arapça bazı deyim veya dile özel kullanımlarda hemen anlaşılamaz. Mesela, tercümesi yapılan eserlerin dilinin özelliklerini dikkate almayanbu tür kafa yapısına sahip olan taassup ehli (Mutaassıp) bir ateist, İngilizcede "çok yağan yağmuru" ifade için kullanılan, "It's raining cats and dogs." (Gökten kedi köpek yağıyor) ya da Fransızcadaki "il pleut des cordes" (Gökten ip yağıyor) cümleleri okusalar nasıl anlardı?

Gelelim konumuza. Seyyid Şerif Cürcani, 'Kitabu't-Tarifât' isimli eserinde yemini şöyle tarif eder: "Lügatte; *"kuvvet"* demektir. Şer'i ıstılahta (terim) ise; "Allah'ın ismini söyleyerek veya alakalandırarak, haberin iki tarafından birisini kuvvetlendirmektir." Yani ateistlerin iddia ettiği gibi "inandırmak için" değil anlamı 'kuvvetlendirmek için' kullanılır yemin! Celaleddin es-Suyuti de "İtkan" adlı meşhur eserinde, "Kasem (Yemin) ile maksat, haberin gerçekliğini ortaya koymak ve onu pekiştirmektir." der. Ayrıca Sözün 'büyüklüğünü, değerini' göstermek içinde yeminin kullanıldığını söyler. (Suyuti, Itkan, II/250, 345) Nitekim Ebu'l-Kasım Kuşeyri de, "Muhakkak ki Allah kasemi, delilin mükemmel olduğuna işaret ve pekiştirme için ifade etmiştir." demektedir. Kısaca, Arapça'da bir şeyin önemini, değerini bildirmek için onunla yemin yapılır. Bir şeyin iğrençliğini, adiliğini bildirmek içinde beddua. Yoksa Allah istese hemen bir emir ile yok eder. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 162) Arapça'da edebi eserlerde yemin çok kullanılır. (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek din Bu 1, s. 156) Kur'an'da "Arap edebiyatının en yüksek üslubu ile inmiştir. Yemin de bu üslubun vazgeçilmez bir yönüdür. Bundan dolayı, vurgulanması gereken bir konu, yeminle vurgulanarak anlatılmıştır. Özellikle de tevhit ve bu çerçevede olan konular yeminle vurgulanır. (Ateş, s. 161) Yine, İslam'dan önce de Arapların sosyal hayatında yeminin rolü büyüktür. Bunun detaylarını Johs Pedersen "İslam Ansiklopedisi"nde etraflıca izah etmiştir. (İslam Ansiklopedisi, VI/374-378) Arapların öteden beri alıştıkları bu usulü Kur'anı Kerim muhafaza etmiştir. (TDVİA, II/290) Yüce Allah indirdiği ayetlerini ve delillerini, bu türlü yeminlerle 'pekiştirmiştir.' Bunda garip görülecek bir taraf yoktur. Kur'an'ın o anki muhatabı Arap dilini kullanan insanlardı ve hiç bir Arap müşrikte "Allah, Kur'an da niye yemin ediyor?" diye sormak aklına gelmemiştir. Çünkü bu üslup o dile göre normaldir. Yemin her zaman 'pekiştirmek' için değil, bazen de o şeyin 'kıymetine işaret etmek ve kadrini yüceltmek için de' kullanılır. Yemin, bir şeyin faziletli oluşuna ya da faydasına da işaret eder. "Tin" suresinde Yüce Allah "zeytine ve incire" yemin edilip dikkat çekilmesi gibi. Arapça dilinde bir kural olan isim tamlamasındaki birimnci isim olan 'muz'af eğer biliniyorsa, hazfedilebilir; yazılmaz.' Mesela, ayette geçen "Ve'ş-şemsi" (Güneşe yemin olsun) kelimesi "Ve Rabb'i'ş-Şemsi" (Güneşin rabbine yemin olsun) demektir. (Suyuti, Itkan, II/346) Özetle, Kur'an'da neye yemin ediliyorsa, o dilin özelliği gereği, muhatabın ona dikkatini çekmek ve oradan da gerçeğe ulaşmasını ister, amaçlar. 'Yemin edilenler bilinçli ise şahit, bilinçsiz ise delil hükmündedir!'

Kocası ölen bir kadın ne sürede iddet bekler? Ayetlerin birisinde bir yıllık bir süreden söz edilirken diğerinde ise dört ay on günlük bir süreden söz edilir.

"Ölüp de geriye eşler bırakan erkekleriniz, eşlerinin evlerinden çıkarılmaksızın bir yıl boyunca geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler." (Bakara, 240); "İçinizden ölen erkeklerin geride bıraktığı eşleri, dört ay ve on (gün) beklerler." (Bakara, 234) Bakara suresinin 240. ayetinden maksat, dul kalmış kadınların kocalarının evinde bir yıl kalma hakkının olduğunun bildirilmesidir. Kocası öldükten sonra miras paylaşımında kocaya ait ev farklı kişilere miras olarak kalmış olabilir. Bu durumda kadının bu evde bir yıl oturma hakkı vardır. Ayrıca geçiminin de sağlanması gerekir. Bakara Suresi'nin 234. ayetinde ise, kocaları ölen kadınların dört ay on gün süreyle beklemeleri ve bu süre içinde evlenmemeleri gerektiği bildirilmektedir. Ama kadın 4 ay 10 gün sonra isterse evden ayrılır ve başka birisi ile evlenebilir. Dolayısıyla iki ayette kadın için farklı iki durum hakkında hüküm bildirildiği görülmektedir.

Yılan mı? Ejderha mı?

"Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi." (A'raf, 107); "Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş)." (Taha, 20) A'raf suresindeki ve Taha suresindeki anlatılan iki olay birbirinden farklıdır. Aynı konudan söz

edilmemektedir. Eğer ayetten önceki birkaç ayet okunsa bu rahatlıkla anlaşılabilecektir. A'raf suresinin 107. ayetinde firavunla karşılaşma esnasında yaşanan bir olay anlatılır ve ona karşı Musa asasını atar. Taha suresinin 20. ayetinde ise Firavuna gitmeden önce Allah Musa'ya verdiği mucizeleri gösterirken, asasını atmasını ister. (Bülent Tatlıcan, kur'an'da çelişki yoktur, s. 80) Bunun dışında iki ayette geçen kelimeler birbirinden farklı olsa da, ortak sözlük anlamları vardır. Sözlüğe bakıldığında ikisini de "yılan" anlamı olduğu görülecektir. Mesela Taha 20. ayette geçen kelime "Hayyatun"nun anlamı "yılan"dır. (Kur'an'ı kerim lügatı, s. 160) A'raf 107 deki "Su'bân" kelimesinin de yılan anlamı vardır. (Kur'an'ı kerim lügatı, s. 112) Bunlar eş anlamlı kelimelerdir. Flamur Kasami'de bu konu hakkındaki ayetlerden yılanın büyüme aşamalarından bahsedildiğini söyler. Önce "Hızla sürünen bir yılan" (Taha, 20) iken Fravun'un karşısında ejderhaya dönüşmüştür. (A'raf 107; Şuara 32) "Yılan haline geldiği anda küçük ve hızlı bir yılan oldu. Sonra büyük bir yılan haline gelecek şekilde gelişti. Buna göre "cân' kelimesi (Neml, 10; Kasas, 31) ile bir hali, 'su'bân' kelimesi ile de diğer hali kastedilmiştir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 157-159)

Şeytan Melek mi yoksa Cin mi?

"Meleklere, Adem'e secde edin demiştik de iblis müstesna hepsi secde etmişlerdi." (Bakara, 34)

Ayette Allah, iblisi meleklerden ayrı tutmuştur. Ayette gecen 'İlla iblis: iblis dışında' cümlesi, meleklerle beraber anılan bir çoğul cümlenin, bunun dışında bırakılan istisnasını ifade etmektedir. Burada Allah'ın seslendiği varlık meleklerdir. Dolayısıyla çoğunluğa sesleniş tarzı, cümlenin kurulumunda etmendir. Örneğin, "müdür kapıdan içeri girince, tüm öğrenciler ayağa kalktı, yalnız öğretmen hariç." cümlesi bu manayı teyit etmektedir. Burada cümle çoğunluğa göre kurulmuş ve çoğunluğun içinden olmayan istisna da cümlenin sonuna eklenmiştir. Aynı ayette; " O, yüz çevirdi (ebâ), kibirlendi (ve'stekbere) ve kafirlerden oldu (ve kâne mine'l-kafirîn)." ayeti de, iblisin meleklerden olamayacağının göstermektedir. Çünkü melekler asla Allah'ın emrine isyan etmezler. (Tahrim, 6) İblis kibir gibi bir özelliğe sahipse, bu onun cinlerden olduğunun alametidir; İnsan henüz yeni yaratılıyor, bunun dışında kibirlenme özelliği olan tek yaratık cinlerdir. İnsan ve cinler dışındaki tüm varlıklar Allah'ın emrine itaat (secde, tespih) ederler: Güneş ışık verir, arı bal yapar, dünya yörüngesinde hareket eder, melekler kendilerine verilen görevi ifa ederler. 'Kâfirlerden oldu' kelimesiyle, olmadan önceki halinin, meleklerle beraber itaat ettiğini ve Allaha karşı gelmediği anlaşılmaktadır. Aslıda Kehf süresinin 50. ayeti tümüyle konuya açıklık getirmektedir: "Yine o vakti hatırla ki biz, meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik. İblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi, Rabbinin emrinden dışarı çıktı." Bakara 34. ayetteki istisna burada ifade edilmiş, "İnsan ve cinlere has olan" kibirlenebilme özelliği Âdem babamızın yaratılması ile depreşmiş, melekler seviyesinden iblis seviyesine inmiştir. Zaten insanlarda tıpkı cinler gibi melekler seviyesine de yükselebilir, aşağıların aşağısına da inebilir. Üstün ve izzet sahibi olup (İsra, 70) " En güzel bir biçimde yaratılan." (Tîn, 4) insan zalimlik yapıp kibirlenirse (Ahzâb, 72; Bakara, 206) "Aşağıların aşağısına inip" (Tîn, 5) " Hayvanlardan daha aşağı." (Furkan, 44) seviyeye düşebilir ki iblisin içine düştüğü durum da buna örnek teşkil etmektedir.

Melekler Allah'a karşı gelebilir mi? "Göklerde ve yerde bulunan canlılar ve melekler büyüklük taslamadan Allah'a boyun eğerler. Üzerlerinde hakim ve üstün olan rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyleri yaparlar." (16:49-50) "Hani meleklere, "adem için saygı ile eğilin" demiştik de iblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, iblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu." (2:34) Bu çelişki, iblis'in bir melek olup olmadığı çelişkisi ile de alakalıdır.

İlk düğmeyi yanlış iliklersen devamı da böyle yanlış gelir. İblis melek değil ateist, pardon cin idi.

Tanrı kendi kaldırabileceğinden daha ağır bir taş yaratabilir mi?

Bizde bir iki soru soralım: Bir Giritli "bütün Giritliler yalancıdır" dese, bu Giritli doğrumu söylüyor yoksa yalan mı? 'Su her şeyi ıslatır, suyu kim ıslatmıştır?' Sonsuzdan büyük bir sayı yazabilir misiniz? Evet, tüm bu sorular mantıksızdır ve amaç ta demagojidir. Burada da, “Allah’ın gücü” ve “yaratmak” kavramları birlikte sunulmuş, iki sıfatın yarışına girişilmiştir. Kendi kaldıramayacağı bir taştan bahsedersek; güçsüz, yaratamayacağını ifade edersek; yaratıcılık sıfatı zedelenen bir tanrıdan bahsetmiş oluruz. Bu soru mantıksızdır. Çünkü, Yaratılması düşünülen varlığın şu anda mevcut olmadığı kabul edilmektedir. Hayal edilen varlığın yaratılması, Allah’tan beklenmekte, böylece Allah’ın yaratıcı olduğu, o hayalî varlığın ise yaratılan olacağı kabul edilmektedir. O hayalî varlığın yaratılması, Allah’tan istendiği gibi, onun büyüklüğü, gücü, dirayet ve azameti de Allah’tan istenmektedir. Kısaca Allah’ın nihayetsiz büyük, yegâne yaratıcı, ezelî ve ebedî mutlak kâdir olduğu; sonradan yaratılan taşın ise yaratılmaya muhtaç, aciz, zelil, miskin olduğu sonucu ortaya çıktığı halde, tam tersine o hayali varlığın Allah tarafından kaldırılıp kaldırılamayacağı sorgulanmaya çalışılmaktadır. Bu sebeple bu soru hiçbir ilmî değere sahip değildir. “Allah kaldıramayacağı bir taş yaratabilir mi? Kaldıramayacağı bir taş olan zatın Allah olması mümkün olabilir mi?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 101) Dolayısı ile Allah hem yaratır hemde kaldırır!

Gaybı kimler bilebilir? Kur'an'a göre gaybı yalnız Allah bilir, peygamberlerine bildirebilir, O'nun ve bildirdiği peygamberlerinin dışında kimse bilemez. Tabi bazı ayetler bunu söyleyen ayetleri etkisiz kılar: Ali-İmran, 179; Cin, 26-27. Şu ana kadar bir çelişki yok. Peygamberlerinden istediğine bildirebiliyormuş gaybı. Kur'an'a Göre Peygamberler Erkektir: Enbiy, 7; Yusuf, 109, Nahl, 43. Ayetlere bakıldığında, peygamberlerin erkek oldukları ve Allah'ın gaybı istediği peygamberine bildirdiği, onların dışında da kimseye bildirmediğini anlıyoruz. Ama durum bundan farklıdır: Kasas, 7: “Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehire bırakıver onu. Korkma, üzülme! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız.” Musa'nın annesine vahyediyor, gaybı bildiriyor (bir kadına). Ali-İmran, 45: “Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah’a çok yakın olanlardandır.” Meryem'e (bir kadına) İsa'nın doğacağını, geleceği, gaybı bildiriyor. Görüldüğü gibi o ayetler, gaybı peygamberden başkasına bildirmiyor derken, bu ayetlerde Allah peygamber olmayanlara gaybı bildiriyor. Yine görülen o ki Kur'an Tanrı sözü değil, Muhammed'in uydurması.

İyi çalışılmış bir konu gibi gözükse de yine aynı problemle karşı karşıyayız. Aynı konudaki ‘’tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmemesi!’ Buradaki problem gayb konusu değil vahiy kavramının tam anlaşılamamasından kaynaklanmaktadır. Kur’an’da vahiy kavramı tam anlaşılırsa, sorun kendiliğinden çözülecektir. Gayb, “Gizli kalan, görünmeyen” anlamındadır. (Lisânü’l-ʿArab, ġyb maddesi) Vahiy, ‘Gizli konuşma, işaret etme, ‘emretme’, ‘ilham etme’, ima etme, fısıldama, mektup yazma, elçi gönderme, acele etme, seslenme vb’ gibi anlamları vardır. (Cevherî, es-Sihah; ibn Manzûr, Lisânü'l-Arab, "vhy" maddesi) Ayrıca Terim anlamı olarakta, "Yüce Allah'ın vasıtasız olarak veya değişik vasıtalarla emirlerini peygamberlerine bildirmesine” de vahiy denir. “Hz. Mûsâ’nın annesine yapılan vahiy muhtemelen peygamberlere yapılan vahiy değil, seçkin kulların kalbine doğan ilham anlamındadır.” (Kur'an Yolu, IV/216) Yoksa Allah arıya da vahiy

etmiştir: "Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin." (Nahl, 68-69) Buradaki vahiy ise ‘emretme-görevlendirme’ anlamındadır. (İleride, ‘Kur’an’da secde ve tesbih’ konularını ele alırken de bu konuya döneceğiz.) Kur’an tüm peygamberlerin erkek olduğunu bildirir ve onlar için kullanılan vahiy terim olarak bildiğimiz manada, ‘Allah'ın emir yasaklarını bildirmesi’ anlamında kullanılır. Kelime oyunu veya direk cehalet örneği göstererek Kur’an’a çamur atmaya çalışanın çabası sonunda sadece atmaya çalıştığı çamur izi elinde kalır. Kur’an güneş gibidir, çamur atmakla kirletilemez, atanın eli -Yüzü, ruhu- kirlenir sadece. O nurdan istifade edip önünü aydınlatamayanlara ise, ‘nâr’ eşlik eder ve sonu aydınlığa ulaşmak değil kavurucu bir azaba çıkar. Anti parantez Peygamber erkeklerden seçilmiştir çünkü iftira, hakaret, savaş, öldürülme gibi kesin muhatap olunacak bu zor görev kadınlara yüklenilmemiştir. Hele ki hamilelik veya özel haller gibi ayrıcalıkları da hesaba katarsak, bu Allah'ın kadınlara tanıdığı, aktüel ifadesi ile pozitif ayırımcılıktan başka bir şey değildir. Tıpkı evin ekonomik yönden teminatını öncelikli olarak erkeğe yükmelesi gibi. Ama manevi-ilmî olarak önder birçok kadın da vardır tabii ki: Rabiatül adeviyye: İlahi aşkın sembolü. Amra: Hz. Aişe tarafından yetiştirilmiş büyük bir hadis bilgini, Nefise bintu Hasan: İmam Şafii’ye öğretmenlik yapacak kadar bilgin, Ümmü’l-Hayr Rabia: Hat ustası ve hadis alimesi, Zeyneb bintu Selma: Medine’nin büyük fıkıh alimesi, Zeyneb bintu Abdirrahman: Zemahşeri isimli Türk kökenli tefsircinin hocası, Âbide: İmam Malik’ten hadis rivayet eden âlime, Kerime: Buhari’nin hadislerini Mekke’de rivayet eden muhaddise, şair sahabe kadınları Hz. Fatma, Hz. Şeyma, Hz. Hansa, Hz. Atike, Hz. Naciye vs liste uzar gider.

Müslümanlar Haceru’l-Esved’e taparlar, Kâbe’ye secde edip şirke mi düşerler?

Hacerül-Esved şefaat etmeyecek, şahit olacaktır. (Kenzu’l-Ummal, h. no: 34748) Nasıl ki kıyamet günü, ‘el ayak’ insana şahitlik (*Yasin, 65)* edecekse, aynı durum H. Esved için de geçerlidir. Yarattığı insanların madenleri konuşturduğu günümüzde yaratıcının bunu yapması güç Yoksa Müslümanların hacerül esvede bakışını Hz Ömer özetlemiştir: “Ben seni öpüyorum, ama senin ne zararı ne de yararı olmayan bir taş olduğunu çok iyi bilirim. Ve muhakkak ki benim Rabbim Allah’tır. Eğer Resulullah’ın/Allah’ın elçisinin seni öptüğünü görmeseydim, seni öpmezdim.” (Buharî, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizî, Hacc 37) İmam Nevevî'nin de belirttiği gibi Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır.” (Nevevî, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17, ayrıca: Kamil Miras, Sahih-i Buharî Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Tüm hacı adayları her dönüşte H. esved'e selam verir. H. Esved bir bakıma tavafın başlama yeri olarak işaret taşı olarak kabul edilebilir. Yani Hacerül Esved’in işlevi Hz. İbrahim zamanından beri aynıdır; tavafın başlangıç noktasını belirlemek! Peygamberimiz de “güçsüzlere sıkıntı verecekse, tekbir getir ve Hacerül Esved ellemeden tavafa başla” anlamında hadisi (Ahmet, Müsned, I/28) vardır ki bu da H.Esved’in kutsal olmadığının delilidir. Daha sonra ateist yazarlar Kâbe’ye secde etmemizi de diline dolayıp Kâbe’ye taptığımızı iddia etmektedir ki madem biz Müslümanlar puta tapacaktık (!) efendimiz neden 23 sene çile çekip, savaşlar, mücadeleler sonunda Kâbe’yi putlardan temizlemiştir? Sadece tapılacak putları değişmek için midir tüm bu çaba, emek, mücadele? Müslüman sadece Allah’a “Kulluk eder, ancak O’ndan yardım ister." (Fatiha, 4) Ve bırakın Kâbe’deki putları, İslam Hz İsa heykellerine bile karşıdır. Detay, "İsa, Papa, İncil" adlı yazımızdadır. Putçuluğa neden olma ihtimaline karşı efendimiz ne resmini yaptırmıştır ne de heykelini! Şeytan taşlama (cemre) ‘şeytana karşı bir tür tepki ve direnmeyi temsildir, sembolik olarak şeytan taşlanır, yoksa orada şeytan yoktur. Her taş atışta, önceden yapılan günahların terki için söz verilir ve cemre’den de maksat zaten budur! “Kıble, Arapçada ‘yön’ anlamına gelir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 115) Kâbe Müslümanlar için bir şiar; Yön, işarettir. Hz Âdem ve oğulları tarafından yapılan (İbni İshak, Sire, s. 32-41) Kâbe daha sonra Hz İbrahim'in oğlu İsmail ile temelleri üzerine 'yeniden' inşa edilmiştir. (Bakara, 127) Kâbe’nin tarih boyunca defalarca tadilat gördüğü, onarıldığı bilinmektedir. (Ezraki, Kabe ve Mekke Tarihi, 69-105; Zebidi,

Sahih-i Buhari Tecrid-i sarih Tercemesi ve şerhi, VI/28-29) Ayrıca Hicr-i İsmail, orijinal Kabe'ye dâhil olduğu halde (Buhârî, "Ḥac", 42; Tirmizi, "Hac", 48; Nesai, "Hac", 125, 128) günümüzde Kabe'ye eklenmiş değildir. Kâbe'nin asıl şekli küp değil bir kenarı düz diğeri yarım daire şeklinde olan bir binadır, günümüzde Kâbe'ye dâhil olduğu bilinen ama Kabe'ye ek yapılmayan yarım daire şeklindeki yerden -Hicr-i İsmail- her Müslüman haberdardır ama hala o yer Kabe'ye eklenmemektedir. Bu durum gizli saklı bir şey değildir, İslamî kaynaklarda zaten detaylar da anlatılmaktadır. Yani Kâbe, bizatihi sadece tek başına bir taş bina olarak kutsal değildir, onun değeri taşında değil, içerdiği anlam ve ifa ettiği görevindedir. Onun en önemli asli görevi secde anında ümmete bize 'yön' tayin etmesidir. "Kabe bir istikamet noktasıdır. Kâbe içinde vaziyet aynıdır, Allah'a gerçekleştirilen secdenin istikamet noktasıdır. Kâbe birliği sembolize eder." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 131-132) Bunun dışında Kâbe'nin asli şekli bilindiği halde şu anki hali ile korunması bile aslında, İslam'da bu binanın sadece taş olarak bir kutsallığının olmadığının ama özelliği nedeniyle de aynı zamanda da önemli bir görevi ifa ettiğinin göstergesidir. Dolayısı ile inananlar olarak bizlere, maddi olarak gözüken yönü ile Kâbe'yi onarmak-korumak görevi, yerine getirilmesi açısından üzerimize düşen önemli bir görevdir. Kısaca Kâbe/Hacerül-Esved taş olarak değil anlam-mana olarak görevi gereği değerlidir! Her ibadetin ruhu, mantığı ve amacı vardır. Namaz spor; oruç perhiz; hac turistik ziyaret değildir. Ama işin kabuğu ile özü arasındaki farkı ayırt edemeyen, yüzeysel ve cahil anlayışa sahip bir kesim her zaman olacaktır. Mesela, namaz aslında 'ahlaksızlık ve kötülükten uzak durmamıza neden olacak bir araç' (Ankebut, 45) olmasını gerekirken, bu ruhu yakalamayan ve sadece sportif faaaliyetmişçesine yatıp kalkanların ibadetlerini yüce Yaradan namaz kabul etmemekte ve kınamaktadır. (Maun, 4-5) Bazı cahil Müslümanlar fırsat bulsa Kâbe'den taş kopartıp ülkelerine bile götürmek isteyecek kadar işin özü-ruhundan uzak anlayışa sahip olabilirler. Şeytan taşlama yerindeki ruhu, manayı kavrayamayan bazı Müslümanların bazı eşyalarını cemre'de taş yerine kullanmaları, aynı yanlış bakış açısının tezahürüdür. Bu bilinç düzeyine sahip, normal bir Müslüman için ise, 'Müslümanlar Kâbe'ye tapıyor' ithamı kendiliğinden havada kalmakta, temelsiz bir iddia olmaktadır. İçi boş, aslî şekli bilinse de görevini ifa ettiği için günümüzdeki şekli korunan bu taş binanın değeri maddi değil, manevidir. Amaç değil araçtır! Biz Müslümanlara düşen de ruhu yakalamak, hedefe kenetlenmektir. Araç olan bu taş bina, sel veya savaşta, tarihte olduğu gibi, yıkılabilir. Ama nasıl tarihte tamir gördü ise, gerektiğinde yeniden tamir edilir ve asıl olan amacına hizmete devam eder. Dün de devam etmişti, bugünde ediyor, yarında edecek inşallah! Sorun amaç ile aracın karıştırılmamasındadır. Namaz ibadetinden hac ibadetine dek tüm ibadetler için de bu aynen geçerlidir. Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, 'Mekke'de' halifeliğini ilan eden Hz Zübeyr, "Mekke'yi kuşatan Emevî ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe'nin tamamen tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp, binayı Hz. İbrâhim'in temellerini esas alarak yeniden yaptırır." (DİBİA, Kâbe maddesi) Yani Dan Gibson'ın iddia ettiği gibi 'yok etmek' veya 'taşımak' gibi bir durum söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine karıştırmıştır. Gibson'ın iddiaları ve cevaplarımıza 'Gerçek Kâbe Petra'da iddiası ve cevabı' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Ay tanrısının başka bir ismi: SİN. İslam öncesi Müşriklerde Ay Tanrısı çok popülerdi, farklı kabilelerce farklı isimler verilebiliyordu. Bir ismi de 'Sin' idi bu isim Kur'an'da aynen geçmektedir; Kur'an'da bir surenin adı Yâsîn'dir. İslamcılar bu ve benzerlerine anlamı yalnız Allah tarafından bilinen kelimeler diyorlar. Ama öyle değildir. Sure başlığı Yâsîn, bence 'Ey Sin' anlamındadır, yani Sin'e sesleniş var burada. Sin'e hitaben yazılmış bu sure.

Koca tanrımızın (!) bir kelime veya hece olarak değil de yalnızca ‘Bir harf olarak’ Kur’an’da geçiyor öyle mi? Müslümanlara iftira atmak için harflere kadar düştünüz demek, acınacak haldesiniz wesselam! Ateist arkadaşlara bir el atıp, onlara Kur’an’dan ikinci bir delil sunalım o zaman: Şûrâ suresi 2. ayette geçen ‘Sin harfine’bakalım yine ve ancak bir harf bulabildik, tanrımızın adını da nasıl gizlemişsek Kutsal Kitabımıza, ateistlere bulmak (!) nasip oldu!) "Ayn-sîn-kâf" ne anlama geliyor peki? Kâf; Arapça ‘takip etmek’ demektir. Sîn; zaten ay tanrısı demek! Ayn; Arapçada, ‘göz’ demektir. Toplayalım hepsini: Gözü ile takip eden tanrı Sin! Sizce daha mantıklı olmadı mı? Hadi bizde dinsiz ate/deist olup birden aydınlanalım mı? Ciddi olup soralım: Kur’an’da tanrımızın adı neden açıkça geçmiyor da yorumlama ile koca dinin tanrısının adına ulaşmaya çalışıyoruz? Aslında bu tür komik sübjektif iddialar bile, ateistlerin iç dünyaları, bakış açıları ve bilgi düzeyleri konusunda ufuk açıcı bilgiler vermektedir. Ayetleri değil hecelere, harflere bölerek bir yerlere ulaşma gayretinde olmaları zaten ateistlerin içinde bulunduğu zaafiyet ve çaresizliğin de göstergesi olmakta değil midir? Hoca Karadenizli arkadaşına sormuş, ‘çocuğunun adı ne?’ ‘Oğuz’ demiş Karadenizli. Kızmış hoca ve ‘Kur’an’da geçen bir isim neden koymadın?’ demiş. ‘E ama koydum ya’ demiş laz oğluda. ‘Nerde geçiyor?’ diye sorunca hocada, Karadenizli cevap vermiş, Kur’an’da geçiyor ya: ‘Oğuzu billahi mineşşeytanirracim." Sin konusu ayrıca, “Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası” başlığı altında da ele alınmıştır. Benzer garip mantığı İslam'da ağaç kültü başlıklı yazısında da işletir dinsiz deist bir arkadaş "Animizm, doğada insan ruhuna az ya da çok benzer ruhlar bulunduğunu kabul eden dindir. İnanışa göre ruh sadece insanda yoktur, canlı cansız her şeyin ruhu vardır. İslam'da da bu kült (Ruhun varlığına inanmamızı kastediyor ki sitemizde, ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ başlıklı konuda ele alınmıştır) olduğuna göre İslam'a Animizm de yamanmış demektir. "

İslam'da Ağaç Kültü ve Kökeni. Kasas 30. ayet aynen şöyle der; Mûsâ, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslenildi: “Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, evet, ben âlemlerin Rabbi olan Allah’ım.” Ayet ne diyor "ağaçtan seslenildi" sonrasında ne diyor "Ben Allah'ım" bu da = (eşittir) Allah ağaca girdi, Ağaç Allah oldu, Allah insanın ruhuydu, Ağacın da ruhu oldu. Ağaçtan seslenebilmek için Ağaca girmesi şart, ağacın bedenine girmeden ağaçtan seslenemez. Yani ayet açıkça Allah'ın fizikî olarak bedenlendiğini söylüyor. Zaten Animizm de bu inançtan doğmuştu.

Müfessir (!) ateistler ayetlerde bulmak istediklerini arayınca, bu tür yorumlara da ulaşabiliyorlar. Hâlbuki, ve her zaman olduğu gibi, başka ayete baksalar sorun çözülecek. Şura, 51. ayette yüce Yaradan insanlarla iletişim yollarını sayar ve bir tanesi olarak ta “perde arkasından” iletişime geçtiğini belirtir. Yüce Yaradan Musa ile de perde olarak ağacı kullanmıştır. Asıl önemli nokta da, Şura suresinde de ‘min’ adetının perde kelimesi ile kullanılmasıdır. Yani; ‘ağaçtan ve perdeden’ derken her iki ayette de ‘min’ edatı vardır! Bu müfessir arkadaşa göre, tanrı –Haşa- şimdi de perde olmuş oldu! Şimdi bu ateist arkadaşlara, “Radyo’dan’ bir konuşma” dinlediğinizi ifade etseniz, içinde minik insanlar arayacak mıdır acaba?!

Peygamberimiz Ad Kavmini başkasından mı öğreniyor?

Ateist bir yazar, Hz Resul'ün Ad kavminden bir sahabenin bahsetmesi üzerine, konu hakkındaki bilgisini öğrenmek için "Ad elçisi nedir?" diye o sahabeye sorduktan sonra onun anlattıklarını dinleyip, Kur’an'dan aynı konu hakkındaki ayetleri (Zariyat, 41-42) sıralamasından (Tirmizi, Tefsir, Zariyat, 3269, 3270) hareketle bu ayetleri peygamberimiz orada o anda uyduruvermiştir iddiasında bulunulur. Halbuki efendimizin orada okuduğu ayet önceden inmiştir, namazlarda defalarca da okumuş, müminlere ezberletmiş ve orada sadece bir kez daha okunmuştur! İlk kez vahyolunsa

idi belki iddia - iftiranın bir temeli olabilirdi. Zariyat suresi Mekke'de inmiştir (DİBİA, XLIV/137) ama yazarın aktardığı olay -Kendisi de itiraf etmektedir- Medine'de geçmektedir.

Rumlar galip mi oldu, Yenildi mi? Ya Allah'ın yanlışı var ya Muhammed'in. Muhammed ‘Rumlar galip oldu.’ diyor, Allah bu galibiyetin üzerine inen ayetinde ‘Rumlar yenildi’ diyor.

Ebu Sa'id anlatıyor: "Bedir günü Rumlar, İranlılara galebe çaldı. Bu zaferden Müminler de sevindi. Bunun üzerine şu mealdeki ayet (Rum, 1-4) nazil oldu (okundu): "Elif Lam-Mim, Rumlar mağlub oldu, yakın bir yerde. Hâlbuki onlar bu yenilmelerinin ardından galib olacaklar birkaç yıl içinde. Önünde de sonunda da emir Allah'ındır. O gün mü'minler Allah'ın nusretiyle ferahlayacak" (Tirmizi, Tefsir, Rum, 3190) Öncelikle ateist arkadaş daha hadisin ne olduğunu bilmiyor, cehaletini ilan ediyor. Hadis, peygamberimizin sözüdür. Hâlbuki burada görüldüğü gibi bu sözü söyleyen bir sahabi. Eksik bilgisinden veya daha sonra sözü aktaran ravinin eksik bilgisinden okudu sözü nazil oldu şeklinde nakledilmiştir ki, bu hadis ilminde çokça karşılaşılan bir durumdur. Bir olay veya sözün ağızdan ağıza aktarılırken değişikliğe uğraması doğal bir süreçtir. Ateist, sahabenin sözünü peygamber sözü diye yorumlayıp sonrada, sahabe veya daha sonra aktaran ravilerden birisinin hatasını peygamberimize atfediyor. Cehalet üstüne cehalet! Gelelim cevabımıza. Rumlar önce mağlup olmuşlardı. Ama Allah (cc) Rum suresindeki ayetleri indirir ve ‘Şu an Rumlar yenilse de ileride yenecekler’ buyurur. Hatta Hz Ebu Bekir, Übeyy b. Halef adlı müşrik ile bu konuda iddialaşır ve sonra ayetin önceden haber verdiği durum aynen gerçekleşir, Rumlar İranlıları yener. Ama ateist yazar bu Kur’an mucizesinden de İslam'a saldırmak için bir kulp bulmayı başarır!

‘Ednel arz’ kelimesini ‘yakın yer’ diye çevirsek olmaz çünkü 1800 küsür km bulunuyor Arabistan'a. ‘En alçak yer’ diye çevirsek de, Lut gölünde savaş olmadı.

Rum Suresinin ilk 4 ayeti hem geçmiş hem gelecekten mucizevi iki haber verir fakat yine de ateistler burada bile İslam’a saldırma güdülerinden vaz geçmiyorlar! Lut kavminin başına gelenler, geçmişe ait bir olaydan bahsederken, Rum savaşı gelecekten bahseder ve ikisi de efendimiz zamanında gaybî/bilinmeyen olaylardır! “Edna” kelimesi, Arapça’da “alçak” manasına da gelen “deni” kelimesinden türemiştir ve "ensaru/efalu" babından türedilen edna kelimesi, “en alçak” anlamına gelir. “Arz” ise ‘yeryüzü’ demektir. Dolayısıyla “edna’l-arz” ifadesi “yeryüzünün en alçak yeri” manasına gelir. Bizans ve Persliler arasındaki savaş sadece Ninova'da olmamış, İki devlet arasındaki savaş; Mısır, Suriye ve Kudüs'ü içine alan bir geniş

alanda ve yıllarca süren bir bir savaştır. Tüm bu mekânların merkezinde ise Lut Gölü yer alır ve Lut Gölü'de, yer kürenin en alçak noktasını teşkil etmekte ve deniz seviyesinin 430.5 metre altında bulunmaktadır! Rum suresi, Bizans'ın mağlubiyetten sonra tekrar galip geleceğini süre belirterek haber vermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 484) Müslüman olsun gayrimüslim olsun tüm araştırmacılar, surenin Bizans'ın kazanmaya başlamasından önce indiğini söylemektedir. (Meriç, s. 489) Richard Bell: Muhammed'in, bu kadar erken bir tarihte, Bizans İmparatorluğu'nun siyasi kaderini lehine olan görüşünü açıklamak zordur. Döneme yakın Bizans tarihçisi Theophanes: "Yenilmez Pers ırkının Romalılara arkalarını göstereceğini kim beklerdi ki?" diye hayret eder. Mitşelin ifadesiyle; 'Gidişat olağanüstü bir şekilde tersine döner.' Edward Gibbon: "Bu önsezinin söylendiği zamanda, bunun gerçekleşebileceğine inanmak kuşkusuz çok zordu." Onun belirtilerin lehinde olduğu bir savaşta dahi böyle bir öngörüde bulunması beklenemezdi. Zira bu, tüm iddiasını lüzumsuz yere riske atmak olurdu. Bunun haber verilmesi, gerçek bir mucizedir. "Ve o gün Müminler feraha erecekler" (Rum, 4) gerçekten ayetin nazil olduğu Mekke'de Müslümanlar baskı altında iken, Bizans zaferinin geldiği dönemde Medine'de baskılardan uzak bir halde yaşıyorlardı. (Meriç, s.502-503)

Rum Suresinde (Rum, 2-5) Rumların üç ila dokuz yıl arasında galip gelecekleri yazıyor. Fakat Rumlar 627 yılına kadar İranlıları yenememişlerdir! Ayet ile tarihler uyuşuyor mu?

Rumlarla İranlılar arasındaki savaş, 610'da başlamış, 616'da Rumlar yenilgiye uğramıştır. Rum Sureside, Romalıların yenildiği 616 yılında inmiştir. Romalılar, 622'de karşı harekete geçmişler, Bedir zaferinin de tarihi olan 624'te savaşı kazanmaya başlamışlar ve 625'de kesin zaferi elde etmişlerdir. (Tirmizî, Tefsiru sureti 30/31; Hâkim, II/410; Taberî, XI (21. cüz) /16-18; el-Mevdûdî, Hz. Peygamber'in Hayatı, 387) yani tam ayetin ifade ettiği tarihte! Evet, sayın okuyucu, görüldüğü gibi İslam'ın hak din olduğunu gösteren mucizevi delillerden biri bile ateistlerce dinsizliğe vesile kılınmaya çalışılmaktadır. "Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. Onlar hayvanlar gibidir, hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır." (A'râf, 179)

Ama yabancı kelimeler var Kur'an'da. Zümer, 28: "Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik." Kur'an'da anlamları sadece Allah tarafından bilinen ve anlamlarını insanların ancak kıyamet günü öğrenebileceklerine inanılan, anlamı çözülememiş kelimeler vardır. Eğer Kur'an saf Arapça ise yukarıdaki savunmada da olduğu gibi her kelimesini her Arap'ın anlayabilmesi gereklidir. Anlaşılamayan kelimeler içermesi Kur'an'ın pürüzsüz Arapça olmadığı sonucunu doğurur.

Soruda iki farklı soru gündeme gelmektedir. İlki anlamı çözülememiş ayetler meselesi, diğeri Kur'an'ın pürüzsüz Arapça olması! İlkini Kur'an zaten açıklıyor: Kur'an'da müteşabih ayette bulunmaktadır: "(Kur'an) bir kısım âyetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşâbihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşâbihlerin peşine düşerler. Hâlbuki onun te'vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek pâyeye erişenler." (Al-i İmran, 7) Muhkem müteşabih: Sıradan halkında akademisyenlerin de, her bilgi seviyesindeki insanların cennete gidebilmesi için kendisine gerekli olan tüm bilgileri muhkem ayetler verir. İlimde derinleşmiş olanlar için ise ayrıca, müteşabih ayetler vardır! Müteşabih ayetler, zamanla sırlarını ortaya çıkan ayetlerdir. Bu da Kur'an'ın bir başka mucizevi yönünü oluşturur. "Bazı ayet manalarının müteşabih göstermesi, insanların tekamülüne imkan vermek, diğer taraftan alimlerin derin kavrayış ve keskin nazarlarını çalıştırmak hedefine yöneliktir. Kur'an'ın her ayeti, kesin hatlarıyla herkes tarafından aynı şekilde anlaşılsaydı akli delilere ihtiyaç duyulmaz ve insan aklı dondurulmuş

olurdu. Halbuki oradaki bazı kapalı veya çelişkili gibi görünen ayetler sebebiyle akli delillerden yardım isteyerek, insan aklı çalıştırılmış oluyor." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 213) “Müteşabih ayetlerin indirilmesinin hikmeti: Akıl ve düşünme yeteneğimizi kullanmaya teşviktir.(s. 138) İkinci hikmeti, ilmin ve ilim sahiplerinin değerlerinin anlaşılmasıdır. Böyle bir kişinin imanı, taklidi değil tahkiki imandır. Burada bilmeyenler kınanmıyor, onlardan bilenlere müracaat etmeleri isteniyor. "Şayet bilmiyorsanız bilgi sahiplerine sorun." (Enbiya suresi 7. ayet) Üçüncü hikmeti, bir iyi niyet ve irade sınaması olmasıdır.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 139, 140) Kur’an'daki yabancı kelimeler konusuna gelince, Kur’an apaçık Arapça bir kitaptır. Yani Arap dilini bilen herkes Kur’an’da söylenenleri anlar. Kur’an’da Arap diline daha önceden başka dillerden geçmiş kelimeler olabilir ama bunlar da zaten Arapçalaşmış, Arap dilinde kullanılan kelimelerdir. Zaten Montgomery Watt, “Kur’an'daki yabancı kelimeler ve özel isimlerin, Peygamberimiz ortaya çıkmadan önce Mekke'de bilindiğini” söyler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 231) Türkçede kullanılan ‘Kitap, kalem, defter’ gibi kelimelerin anlamını her Türk bilir ama bu kelimelerin aslı Arapçadır! Aslında bu iddiada, dil bilimi konusunda bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir itham vardır. Bu özellik sadece Arap dilinde değil her dilde vardır: Her dile başka dillerden kelimeler geçmiş ve yerleşmiştir. Aynı şey Türkçede de geçerlidir. Örneğin “Kemal, final imtihanında kopya çektiği için fakülte konseyi kararıyla üniversiteden uzaklaştırıldı”. Bu cümle Türkçe bir cümledir ve okuyan herkes tarafından anlaşılır. Halbuki bu cümledeki kelimelerin tamamına yakını başka dillerden Türkçeye geçmiş kelimelerdir. Kelimelerin başka dillerden geçmiş olması bu cümlenin Türkçe olmadığı anlamına gelmez. Aksine bu cümle içindeki kelimelerin hemen hemen hepsi yabancı dillerden geçmiş kelimeler olsa da, herkesin anlayabileceği açık bir Türkçedir. Kur’an’da bu şekilde, anlaşılır bir Arapça ile gönderilmiş ilahi bir kitaptır. Ayetlerde de Kur’an’ın bu yönü açıkça vurgulanmaktadır. "Aynı kelime ortaklığı sadece Kur’an, Tevrat'a ait bir özellik değildir. Bu, aynı dil ailesine bağlı tüm dillerde var olan bir olgudur. Coğrafi, tarihi ve kültürel olarak birbirleri ile iletişim halinde yaşayan toplumların kullandıkları dillerde ortak kelimelerin olduğu tarihte en çok bilinen meselelerdendir. Çok eski zamanlarda gerçekleşen diller arası kelime alışverişlerinde, bir kelimenin hangi dilden diğerine geçtiğini tespit edemeyiz. Latince ile Fransızca dillerinde ortak kullanılan sayısız kelime vardır. Bugün İngilizceye ait birçok kelimenin dünyanın çok farklı köşelerinde birçok dilde kullanıldığına şahit olmaktayız. Arapça ile aynı dil ailesine ait olan Aramice, Süryanice, Akkadça, İbranice, Habeşçe gibi diller tarafından kullanılan kelimelerin Kur'an'da da bulunması gayet doğaldır. Kur’an nazil olduğu toplumda kullanılan dili kullanmıştır. Zaten dünyadaki tüm diller de bu şekilde gelişmiştir. Kur’an kullandığı kelimelerin orijinalini değil, Araplar arasındaki kullanım durumunu dikkate almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 98, 101,102, 103) “Arapça, Sami dillerinden olan Nabatçanın gelişmiş şeklidir (Ali Cevâd, el-Mufaṣṣal fî târîhi’l-'Arab kable’l-İslâm, I/16-17; Hakkı Dursun Yıldız, “Arap”, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, III/272)

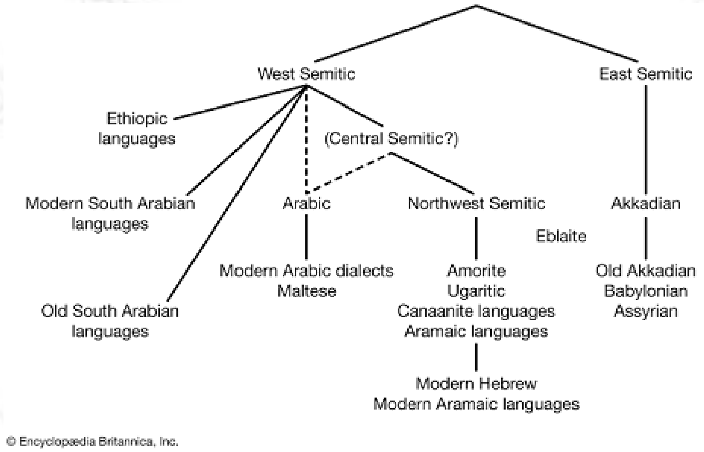

Kur’an saf Arapçadır. Ancak neden Kur’an içerisindeki bazı kelimeler Arapça kökenli değildir? “Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur’an olarak indirdik.” (Yusuf, 2)

"Hz Peygamber bütün Arap ve topluluklara gönderilmiştir. O halde Kur’an'da bütün Arapların ve diğer ümmetlerin dil ve sözcüklerinin bulunması zorunludur. Kur’an'daki her kelime Arapçadır. İnişinden önce kullanılıyor ve dinleyenler tarafından bu dil anlaşılıyordu. Bunlar, artık Araplaşmış kelimelerdir. Bu kelimelerin hepsi de Kur’an'ı nüzulünden önce Araplar tarafından kullanılmaktadır. Dolayısıyla Kur’an'ın indiği dil olan Arapçanın bir parçası olmuşlardır. İnsanlar, kendilerine okunup tebliğ edilen Kur’an'ı anlamışlardır." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 173-175) “Kur’an müminin imanını kâfirin ise küfrünü artırır.” (Tevbe, 124-125)

Bu yazıda Kur’an'ın sadece iç çelişkilerinden söz edilecektir. Bunlar en vahim çelişkilerdir, dış kaynaklara başvurmayı gerektirmeden, Kur’an'ın sadece kendi metni ele alınarak Kur’an'ı çürütmeye kâfi gelmektedirler. Aşağıdaki listenin Kur’an'daki iç çelişkilerin tam bir listesi olduğu iddia edilmemektedir, birçokları daha mevcut olabilir.

Bakalım ne tür çelişkiler (!) bulunmuş? (Daha önce cevaplanan soruların cevapları burada tekrarlanmamıştır!)

Kur'an apaçık bir kitap mıdır?

Enam suresi, 38. ayet: “Biz bu kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.” Ayette geçen kitap Kur'an değil, 'Levh-i mahfuz'dur. (Taberi, Beğavi, Maverdi, İbn Atıye, Kurtubi, Merağî ilgili ayet tefsiri; Şatıbî, II, 78; Şimşek, 106; Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 216) Kaf suresi, 4. ayette de kitap kelimesi, yine aynı anlamda kullanılmaktadır. Kur'an'da levh-i mahfûz ayrıca, kitâb mübîn, yani "apaçık kitap" (Yûnus,61; Sebe, 3); Kitâb meknûn” (Vâkıa, 78); “Kitâb mestûr” (İsrâ, 58; Ahzâb, 6); “Ümmü’l-kitâb” (Ra‘d, 39; Zuhruf, 4) tamlamaları ile de geçer. Kelime anlamı, korunmuş levha demektir. Olmuş ve olacak tüm her şeyin kayıtlı olduğu -kıyas yaparak daha iyi anlaşılabilmesi açısından, güncel bir terim olan tablet ile kıyaslayabileceğimiz anlayabileceğimiz- bir ilâhî muhafaza levhası; kâinat programıdır! Kur'an tefsirinin en temel kuralı, aynı konu hakkındaki tüm ayetleri bir araya getirerek değerlendirme yapılmasıdır! "Kur'an, her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağı'dır." (Nahl, 89); Kur'an'da muhkem ve müteşabih ayetler vardır. (Ali İmran, 7-8) Muhkem ayeti okuyan herkes anlar, müteşabih ayetin anlaşılması için ise alimlerin açıklamasına ihtiyaç vardır. Kur’an'ı okuyan, araştıran herkese bilgisi ölçüsünde açıktır, açıklayıcıdır, yol göstericidir! Kur’an'ı herkes, 'seviyesine göre' anlar. "Kur’an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Prof. Muhsin Demirci, Kur’an ve Tefsir, s. 182) Kur'an'da ana konuları ile dünya ahiret mutluluğunu sağlayacak her şey vardır. En cahil birisi de Kur'an'ı okuduğunda ne yapıp neden kaçması gerektiğini bilir, âlim de. Ama âlimin imanı derunidir/içseldir! (Fatır, 28) Herkesin her okuduğu konuyu kendi başına anlayabilecek altyapıya sahip olduğunu düşünmek mümkün değildir. Halk, yılın aylarını ve günlerini bilir, astronomi âlimi ise uzayı ve derinliklerini. Astronomi âlimi, avamın baktığı ama göremediği detayları anlatır, açıklar. Hz. Muhammed’in tebliğden farklı bir diğer görevinin de ‘Tabyin/ Kur’an’ı açıklama’ olması, zaten konuyu daha iyi anlamamıza yardımcı olmaktadır. Tarih boyunca, İslam âlimleri Hz. Peygamber'in tebliğ vazifesini yürüttükleri gibi, tebyin/açıklama görevini de sürdürmüşlerdir. Zaten bu iki ayet başından itibaren okununca konu daha net anlaşılmaktadır: 38. ayet: "Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve gökyüzünde iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi sizin gibi topluluklardır. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp rablerinin huzuruna getirileceklerdir."; 59. ayet: "Gaybın anahtarları Allah’ın yanındadır; onları O’ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O’nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıklarındaki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır."

Kitap'tan kasıt nedir, o da Buruc, 21-22. Ayetlerde açıklanır: "Şüphesiz o (asılsız saydıkları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır; Levh-i mahfûzdadır."; Rad, 39: "Ana kitap 'O'nun katındadır."; İsra, 59: "Kıyamet gününden önce ya helâk etmiş veya onları çetin bir şekilde azaba uğratmış olacağız. Bu, kitapta yazılıdır." Nahl, 89. ayette, "Biz sana her şeyi açıklayan kitabı bir rahmet ve hidayet kaynağı olarak indirdik."; Yusuf, 111: "Kur'an'da anlatılan peygamberlerin kıssalarında akıl sahipleri için ibret vardır. Kur'an, her şey için detaylı açıklama, hidayettir." buyrulur. İşte bu ayetlerde kastedilen ise, elimizdeki Kur'an'dır. Maide, 15; Neml, 1; Hicr, 1; Yasin, 69. ayetlerde Kur'an için 'Mubîn' yani apaçık kavramı kullanılır. Bu kelimeyi nasıl anlamalıyız? Bunun içinde yine Kur'an'ın en büyük 'açıklayıcısı' olan Kur'an ayetlerine başvurarak, 'mubin' kavramının ne anlamda kullanıldığına bakmak gerekir. Yasin, 60: "Şeytan size apaçık (mübin) bir düşmandır." 'Göremediğimiz' şeytan bize nasıl 'apaçık' düşman olabilir ki? Demek ki, apaçık/mübin kavramı ile kastedilen, "Şüphesiz, inkâr edilemez" manasıdır.

Kur'an yazılı hale getirilmeden önce, Kur'an'da kitap kavramı neden geçiyordu?

Kur'an'da kitap kavramı ile kastedilen şey levh-i mahfuzdur. (İbnü'l-Cevzî, Zâdü'l-mesîr, V, 450; VI, 189, 481; Fahreddin er-Râzî, Mefâtîḥu'l-ġayb, XXIX, 237) Kâinatta meydana gelecek bütün varlık ve olaylar levh-i mahfûz adlı bu kitapta yazılmıştır: Kur'ân-ı Kerîm'de levh-i mahfûz, "kitâb" (En'âm, 38; Kāf, 4), "kitâb mübîn" (Yûnus, 10; Sebe, 3), "kitâb meknûn" (Vâkıa, 78), "kitâb mestûr" (İsrâ, 58; Ahzâb, 6), "ümmü'l-kitâb" (Ra'd, 39; ez-Zuhruf, 4) kavramları ile geçer. "Yerde ve kendi öz nefislerinizde başınıza bir şey gelmesin ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta bulunmuş olmasın." (Hadid, 22); "Mutlaka O'nun bilgisiyle düşen bir yaprak, yerin karanlıklarındaki bir tanecik, yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta bulunmuş olmasın." (En'am, 59) ayet mealleri de bunu açıkça ifade etmektedir. En'âm, 7. ayette: "Şayet sana kâğıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de o inkârcılar, "Bu apaçık bir büyü, başka bir şey değil" derlerdi." buyrulmaktadır. Bu ayette de, kitap şeklindeki bir Kur'an'dan bahsedilmediği açıkça görülmektedir. Kısaca, ateistlerin iddia ettiği gibi, Kur'an'da geçen 'kitap' kavramı ile kastedilen Kur'an'ı kerim değil; Levh-i Mahfuzdur.

Müzzemmil suresi, 4. ayet: "Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz."; Kamer suresi, 17. ayet: "Andolsun ki Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık fakat düşünen var mı?" Çelişki değil mi?

"Kur'an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Kur'an ve Tefsir, Prof. Muhsin Demirci, s. 182) Kur'an'ı anlamak kolay; her kültür seviyesinden insan okuyunca, ilmi ölçüsünde kolayca anlar ancak "bu kolaylığı insanlara anlatmak ağır ve zordur." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 483)

Müminun suresi, 58-59. ayetler: "Rablerinin ayetlerine inanırlar, Rablerine ortak koşmazlar." Çelişki değil mi?

İlk ayette iman etmekle, ikinci ayette ortak koşmamayı ifade etmektedir. Şirk için önce mümin olmak gerekir. Sonra o imana ortak/şirk koşulur!

Fecr suresi, 22. ayet: "Rabbim gelip melek(ler) saf saf dizildiği zaman her şey ortaya çıkacaktır." Tek melekten kasıt ne?

Arapçada çoğul yerine tekilin kullanılması geçerli bir kuraldır. "Sizler kitap(lar)ın tümüne inanırsınız." (Ali İmran, 119) "Kur'an, Arapça nazil olduğundan Arapça kurallarını uygulamaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 509) Tabii, ateistler Arap dili kurallarını bilmeyip, bir de bilgiçlik taslayıp cahillerini ortaya çıkardıklarını da bilmeden ukalalık

yapabilmekte ve Kur'an'da hata (!) arama faaliyetlerden vazgeçmemektedirler. Bu konuda, "Ateistlere Kur'an dersi" adlı yazımıza da bakılabilir.

Lokman suresi, 34. ayet: "Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı (Mâ fi'l-Erhâm) O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Yine kimse nerede öleceğini bilmez."

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Lokman, 34. ayette bildirilen hususların Allah tarafından bilindiği haber verilmektedir. Ayette insanın kıyametin saatini, yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemeyeceği belirtilmektedir ki bu sıralananlar bugün de bilinmemektedir. Kıyamet için, 'indehu' kelimesi kullanılırken, yani o bilgi 'sadece Allah'ın katında' olduğu bildirilirken, kazanç ve ölüm için olumsuzluk eki, 'mâ' edatı kullanılır ki bu da, 'Allah dışında bu bilgiyi kimsenin bilemeyeceği' anlamına gelmektedir. Yani kıyametin saati kesin Allah'ın katındadır, ölüm ve rızık konusunu da 'sadece' Allah bilir. Rahimlerde olan için 'İndehû veya mâ' edatları kullanılmaz: Ayet, 'yağmuru indirir/yağdırır' derken, rahimdekiler için de, 'rahimlerdekini bilir.' Demekte fakat diğer sayılan üç şey için kullanılan, 'sadece' veya 'olumsuz anlam' ifade eden istisna edatları bu ikisi için kullanılmamaktadır! Ayet zaten yukarıda arapça olarak ta verilmiştir. Ayet, kıyamet, ölüm ve rızık kesinlikle ve sadece Allah tarafından bilinir derken, diğeri için sadece 'bilme ve indirme' ifadelerini kullanılır. "Ayet, yağmurun Allah tarafından indirildiğini belirtmiştir. Allah dışında bu olayı gerçekleştirmek, kimsenin gücü dâhilinde değildir. Ayet, rahimdekinin cinsiyetine değinmemiştir. Ayette, 'kim' anlamına gelen 'men' edatı yerine 'şey' anlamına gelen 'mâ edatının gelmesi de önemlidir. 'Mâ' akılsız olan şeyler, 'Men' akıllı olan (insan) için kullanılır. Dolayısı ile 'Men' yani ceninin 'kim' olduğu değil; 'mâ' yani, ceninin 'nasıl büyüyeceği, ne kadar yaşayacağı, iyi mi kötü mü olacağı' vs. konularına atıf yapılır. (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 363-365)

Enfal Suresi, 44. ayet: "Allah olacak, bir işi yerine getirmek için savaş alanında karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözünde azaltıyordu." ne demek? Düşmanların az gösterilmesi, Müslümanlara moral vermek amacıyla idi. Müslümanların az gösterildiği içinde müşrikler savaşı ciddiye almamış, işe gerektiği gibi sarılmamışlardır. Eğer Allah onları çok gösterseydi, Müslümanlara karşı daha fazla hazırlık yaparak çıkacaklardı. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 234) Sonuç zaten ortadadır, Bedir savaşı kazanılmıştır.

İlk Müslüman kimdir? Muhammed mi (6:14, 6:163), İbrahim mi (3:67), yoksa İsa mı (3:52, 5:110-111)?

Her peygamber, kendi çağının ilk iman edeni olmak zorundadır elbette. Kendisi, inanmadığı bir dine mi insanları çağıracak? (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 57) İslam, Hz Adem ile başlamıştır. Dolayısı ile ilk Müslüman da Hz. Adem'dir. Her peygamber çağının ilk iman edeni, aynı zamanda Hz Adem'in mirasçısıdır. En'am, 14: "De ki: "Bana Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma (denildi)." ; En'am, 163: "ve ben müslümanların ilkiyim."; Ali İmran, 67: "İbrâhim ne yahudi ne Hristiyan idi; bilâkis o, tek Allah'a inanıp boyun eğmiş birisiydi, müşriklerden de değildi."; Ali İmran, 52: "İsa, onlardaki inkârcılığı sezince: Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi. Havârîler: Biz, Allah yolunun yardımcılarıyız; Allah'a inandık, şahit ol ki bizler müslümanlarız, cevabını verdiler." Maide,

111: "Havârilere ‘Bana ve peygamberime iman edin’ diye ilham ettiğimde onlar ‘İman ettik, şahit ol ki bizler yürekten teslimiyet içindeyiz’ demişlerdi." Bir insan bir konuda bir şeyler konuşmak istiyorsa önce o konu hakkında biraz bilgi sahibi olması gerekmektedir. Aslında Yüce yaradan hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Haşa, “Bir topluma içki içebilir, diğerine puta tapabilir, diğerine de iyiliğe gerek yok” dememiştir! “İlk insandan itibaren gelen dinin adı İslam'dır.” Daha bunu bundan haberi olmayan Kur’an uzmanı ateist arkadaş bir de Kur’an’da çelişki bulduğunu iddia ediyor! Bu konu “ İslam tüm dinlerin özüdür” adlı yazımızda ele alınmıştır. Soruya da kısaca, ‘her peygamber, geldiği toplumun ilk inananıdır’ şeklinde cevap verelim. Zaten din, önce imanı yerleştirip sonrada amelleri iyiye yönlendirmek için gelmemiş midir? “Yeni gelen bir dinin esaslarına inanan ilk kişi, o ümmetin peygamberi olduğuna göre burada garipsenecek bir durum yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 74)

Cehennemde insanlar ne yiyecektir? Acı ve kötü kokulu bir dikenli bitki mi (88:6), kanlı irin mi? (69:36) İki ayet de, söz konusu yiyeceklerin cehennem'deki tek yiyecek olduğunu iddia etmektedirler, birebir çelişmektedirler. Bunlarla bilahare çelişen 37:62-68, cehennemde insanların zakkum ağacının meyvelerini yiyeceğini ve kaynar sudan karışık bir içecek içeceğini iddia etmektedir. Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İnsan menüyü bu kadar mı merak eder? Aynı konudaki ayetleri bir arada okumadan sonuca ulaşmaya çalışmak insanı ancak cahil bilgiç ate yapar deyip cevaba geçelim. Cehennem 7 kattır (Hicr, 44) Her katın ayrı ceza şekli vardır. Hatta bazı ateistler, ‘İslamiyet, sıcak bölgede faaliyet gösterdiği için, insanlar hep ateşle korkutulmuştur. Kutuplarda olsaydı, soğuk azaplardan bahsedilirdi. Şimdi din kitaplarında niye soğukla azaptan bahsedilmiyor?’ demektedirler. Merak etmesinler, ‘Zemherir’ adlı soğuk cehennem azabı da (Buhârî, Bed’ü’l-halk, 10; İnsân, 13; Tirmizi, Cehennem 9, (2595); Hadislerle İslam, VII/656) onları beklemektedir. Hatta bazı ateistlerde, ‘Şeytan ateşten yaratıldığı için Cehennem ateşi onu yakamaz, onun için şeytan açıkça meydan okuyor.’ Diye iddia etmektedirler. Bu konuda farklı ve makul başka cevaplarda varsa da bu cevapta ayrıca onlara gelsin diyelim.

Bir Müslüman'ın kaç annesi vardır? 58:2'ye göre bir ("onların anaları ancak, kendilerini doğuran kadınlardır."), 33:6'ya göre ise birden fazla ("onun [Muhammed'in] eşleri de Müminlerin analarıdır.")

Şimdi bu iddiada bulunan akıl yoksununa cevap vermeye gerek var mı acaba? Hadi bir tane de biz ekleyelim, sütanneyi de ekledik etti üç! Neyse cevap: Biri öz, diğeri Müminlerin manevi anneleridir.

Allah, firavun'a bir peygamber mi (7:103,73:15), iki peygamber mi (10:75) göndermiştir? Önce Musa (as)'ı tek başına firavuna göndermiştir. Daha sonraları Musa kendine yardımcı isteyince Harun (as)'ı da Allah görevlendirip Musa ile beraber yeniden firavuna göndermiştir. Yanı önce bir sonra iki! Bu olay Kur’an'da şöyle anlatılır. Furkan35. Ayet: "Kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık." Ama ateistimiz yine aynı konudaki tüm ayetleri bir arada değerlendirmemiştir!

Allah, ad kavmini bir günde mi (54:19), birden fazla günde mi (41:16, 69:6-7) yok etmiştir?

Kamer 19. ayette kasırganın başladığı günden bahsederken, diğer ayetler ise kasırganın sürecinden bahseder. Zaten Hakka suresi 7. ayette "Allah o kasırgayı ‘ardarda’ (Ayette;

Husûmen) yedi gece, sekiz gün onların üzerine gönderdi." buyrularak olaya açıklık getirilmektedir. Fussılat, 16. ayette de kasırganın günlerce sürdüğünü ifade edilmiştir zaten.

109:1-6'da Muhammed, kâfirlerin tapındığı tanrının veya tanrıların Allah'tan farklı olduğunu söylemektedir. Burada kâfirler ile kime atıfta bulunulduğu belli değildir -- ehl-i kitap (Yahudiler ve Hristiyanlar) ya da putperestler söz konusu olabilir. Halbuki Kur'an, Yahudiler ve Hristiyanların da (2:62, 2:139, 3:64, 29:46), putperestlerin de (16:35, 39:3) Allah'a inandığını öğretmektedir. İddiaya göre putperestler Allah'a ortak koşmakla birlikte Allah'a inanmayı sürdürmektedirler. Muhammed'in iddiası yalanlanmaktadır.

Kafirun, 1-6. ayetlerde kendisine tapılan yaratıcıların farklılığına vurgu yapılır ki hakikat ortadadır: Yahudiler ırkçı, Hristiyanlar üçlü put inancına, müşrikler putlara taparlar. İslam'da ne ırkçılık vardır ne de putlara tapma! İlk ayetteki 'Kâfirler' hitabından tüm İslam dışı inanç sahipleri kastedilir: Tanrı anlayışımız da, dinimizde farklıdır mesajı verilir. Bakara, 62. ayette ise genel anlamda, İslam gelmeden önceki Yahudi ve Hristiyanların cennetlik olduğundan bahsedilir. Ayeti yukarıda ele almıştık. Zaten 134. ayette bu açıkça ifade edilir: "Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir." 139. ayette ise özellikle, 'Allah' adı zikredilerek 'teslis ve Yahuda inanışı' reddedilmekte ve O (cc) İbrahim'in de, İsa'nın da rabbidir, aslında sizin de sizin de asıl rabbinizdir, O'na gelin" denilip, 'Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir.' diye de ayet bitirilerek, Kafirun suresi ile aynı içerikli mesaj verilmektedir. Yani hep İslam mesajı ayetlerde verilmekte, İslam'a insanlık çağrılmaktadır. Ali İmran suresi 64. ayette ise Hristiyanların en temel 3 imanî sorunlarının altı çizilmekte ve bu, "içeriği çok derin bir kavram olan 'Rab' kavramı ile" açıklanmaktadır. Hristiyanlardan istenen, "Sadece 'Allah'a ibadet, O'na hiçbir şeyi 'ortak koşmamak' (Şirk; putperestlerin de temel sorunu) ve din adamlarını 'rab' edinmeme" Rab kavramını çok kısa bir tanımla, 'Hayatımızı düzenleyen kuralları koyan' şeklinde tanımlayabiliriz. Dikkat edin lütfen yine şirk merkezli eleştiri hâkimdir ayete! Ankebut suresi 46. ayette ise: "Ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir." denmektedir. Ayetin ilk cümlesine dikkat edilirse, 'Ehli kitab'la mücadele devam etmekte' fakat bunun özellikle yumuşak bir üslupla yapılması gerektiği ifade edilmekte ve "Ey Ehli kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar, Biz Tevrat, İncil, Zebur-un bozulmamış asıllara- inanıyoruz, bizi de, sizi de yaratan aynı 'Allah' (Bakara, 139) denilmekte, şirksiz aslî tevhit inancına atıfta bulunulmaktadır. Ama hala ayrı din, ayrı tanrı, ayrı inanç sahibidir onlar: "Şüphesiz ki: "Allah ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir", diyenler kâfir olmuşlardır. Ey Muhammed! Deki: "Allah, Meryemoğlu İsa Mesih'i, anasını ve bütün yeryüzündekileri helâk etmek istese, O'na kim engel olabilir? Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkiyeti yalnız Allah'a aittir. O, dilediğini yaratır. Allah her şeye kadirdir." (Mâide, 17); "Şüphesiz, Meryemoğlu Mesih (İsâ), Allah'ın kendisidir." diyenler kâfir olmuşlardır. Halbuki bizzat Mesih şöyle demiştir: "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Çünkü kim Allah'a eş koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılar. Allah, şüphesiz üçün (üç Tanrının) biridir." diyenler kâfir olmuştur. Halbuki bir tek ilâhtan başka hiç bir ilâh yoktur. (Mâide, 72- 73); "Yahudiler; "Uzeyr Allah'ın oğludur."* dediler. Hristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözler olup, güya bununla, daha önce yaşayan inkarcıların sözlerini taklit ediyorlar." (Tevbe, 30) Putperestlere gelince; Nahl, 35. ayette müşrikler yanlış kader inançları nedeni ile eleştirilmekte, Zümer 3. ayette ise, şirke düşmelerinden dolayı 'Yalancı ve inkâra saplanmış' olarak nitelendirilmektedirler. Müşrikler zaten bir yaratıcıya inanırlar ama putları aracı kabul ederek te şirke düşerler. Kısaca; Kafirler; Ehli kitapta ve putperestlerde bir yaratıcıya inanırlar. Ama sonra O'na kabul edilemez sıfatlar ekler, 'melekler kızlarıdır, oğlu

vardır, putlar bizi ona yakınlaştırır.' türü sapık inançlara dalarlar. Tanrıya inanırlar ama bu tanrının içeriği boştur, şirkle doludur! Zaten müşrik olmak için önce tanrıya inanmalı, sonra ona ortak/şirk koşulmalıdır. Tanrıya inanmadan müşrik olunmaz, tanrıya inanmayana ateist denir. Ateistler hep aynı yanlışa düşmekte, aynı konudaki tüm ayetler bir araya getirilmeden, sadece ortamında koparılıp keyiflerine göre ayetler yorumlamaktadır ki bu durum art niyet ve sübjektivizmle ancak açıklanabilecek bir durumdur ki, buna hem ateist hem oryantalistlerde sıkça rastlamaktayız.

* Yahudi din âlimleri olan Rabbilere göre Hz. Mûsâ daha önce gelmeseydi Tevrat Ezrâ'ya verilirdi. (Sanhedrin, 21b) Üzeyir, Tevrat'ı ezberden yazdırıp Yahudilere öğretince onun 'Allah'ın oğlu' olduğu görüşü Yahudiler arasında yaygınlık kazanır. (Ali b. Muhammed el-Hâzin, Lübâbü't-teʾvîl, II/351-352; Sa'lebî, Kasasu'l-Enbiyâ Arâisü'l-Mecâlis, 309; İbn Cerir et-Taberî, Camiu'l-Beyân, X/111; Muhammed Ali Sabûnî, Safvetü't-Tefâsîr, I/396; Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213; Komisyon, Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II/757-8; İbn Kesir, Tefsiru'l- Kur'ani'l-Azim, II/336) ve bu inanç zamanla Hristiyanların "Mesih Allah'ın oğludur" sözlerine kapı açar. (Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213) Yahudi asıllı İskenderânî Hicaz bölgesindeki Karâîler'in bu inanca sahip bulunduklarını nakleder. (Lazarus-Yafeh, Intertwined Worlds: Medieval Islam and Bible Criticism, s. 53) Bu görüş daha yaygındır. (Ebu Muhammed Ali b. Ahmed b. Hazm ez-Zahirî, el-Fasl fi'l-Milel ve'l-Ehvâi ve'n-Nihal I/99; el-Mutahhar b. Tahir Makdisî, el-Bed' ve't-Târîh, IV; 35; Baki Adam, "Üzeyir", DİA, XLII/402) Ayrıca bu söylemin Medine'deki bir grup yahudi (İbn Ebû Hâtim, Tefsîrü'l-Ḳurʾâni'l-ʿaẓîm, VI/1781; İbnü'l-Cevzî, Zâdü'l-mesîr, III/424) Yemen civarında yaşadıklarını söylediği Sadûkiler (İbn Hazm, el-Faṣl, I, 99); ve Filistin yahudileri (Makdisî, el-Bedʾ ve't-târîḫ, IV/35) arasında yaygın olduğu da rivayet edilir. Bazı Yahudiler ve Hristiyanlar İsrail oğullarından olan peygamberlerini Allah'ın oğulları olarak kabul ettiklerinden kendilerini ayrıcalıklı olarak görmüşlerdir. (İbn Cevzî, Telbîsu İblîs, 77) Günümüzde de Yahudi Mistisizminde (Kabbalism) Tanrı oğlu Metatron (Enoh) figürünün bulunduğu da gözden kaçırılmamalıdır. (Selim Özarslan, İslam kaynaklarına göre yahudilerin allah'ın oğlu olarak niteledikleri üzeyir ile ilgili bazı meseleler, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, s. 29)

Kıyamet gününde, şefaat (aracılık) mümkün olacak mıdır (20:109, 34:23, 43:86, 53:26), olmayacak mıdır (2:122-123, 2:254, 6:51, 82:18-19)?

Allah'ın izni dışında şefaatçi olmayacaktır. Bazı ayetler geneli ifade ederken yani, şefaat olmayacak derken; bazısı da istisnaları ifade eder. Meleklerin secdesinde şeytanın melek olmadığını başka ayetin ifade etmesi gibi. Peki, neden aynı konudaki ayetler peş peşe Kur'an'da sıralanmamıştır? Çünkü herhangi bir konu Kur'an'da aranırken; O konu ile ilgili tüm ayetler taranırken tüm Kur'an gözden geçirilmek zorunda kalmaktadır ki, bu da aradığımız konunun tüm Kur'an içindeki konumunu, yerini daha iyi anlamamıza neden olmaktadır. Kur'an'ın üsluplarından biri de bu metottur!

Kötülüklerin kaynağı Allah mıdır (4:78), insanın kendisi midir (4:79) yoksa şeytan mıdır (38:41)? Özellikle arka arkaya gelen 4:78 ve 4:79'un birbirleri ile birebir çelişmesi dikkat çekicidir. Bu üç yönlü çelişki, günah / kader çelişkisi ile de alakalıdır.

Sad, 41. ayette Eyyüp aleyhisselam, şeytanın kendisine verdiği vesveselerden (Aşur, Tefsir, XXIII, 270) rabbine sığınmasından bahsedilir. Şeytan insanlara "Kötülüğü, ahlaksızlığı ve Allah'a bilmediğimiz şeyleri yakıştırmamızı emreder." (Bakara, 169) Ama unutmayalım ki şeytanın "Zorlayıcı gücü ancak onu veli/dost/arkadaş edinenlerle, onunla Allah'a ortak koşanlar üzerindedir." (Nahl, 99-100) Yoksa şeytanın "Bizi zorlayacak gücü yoktur; onun yaptığı bizlere çağrıda bulunmaktan ibarettir; arzusuna uyan da onun çağrısına uymaktadır." (İbrahim, 22) Yani, kötülük kaynağı insandır, şeytan sadece teşvik eder, insanı tahrik eder, arzularının peşinde koşanda o teşviklere uyar. Ama asla unutulmamalıdır ki, "insanların yaptıkları kötülükler için şeytanı bahane etmeleri gerçekçi olmadığı gibi

Allah katında da herhangi bir değere sahip değildir.” (DİBİA, Şeytan maddesi) **Peki kötülüğün kaynağı –haşa- Allah mıdır? Bu konu detaylı şekilde, “Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?” başlıklı yazıda ele alınmıştır.**

Allah çirkin işlerin yapılmasını emreder mi? 7:28 ("şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez.") ve 16:90'da ("Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.") Allah'ın çirkin işleri emretmediği öğretilir. Hatta 2:169'da çirkin işleri şeytan'ın emrettiği belirtilir (" o [şeytan], size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah’a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder."). Ayrıca Allah'ın bir ülkeyi haksız yere helak etmeyeceği öğretilir (6:131). Fakat tüm bu öğretiler 17:16'da yalanlanmaktadır: "Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz." Allah insanlara çirkin işlerin yapılmasını emretmekte, sonra da bunu bahane olarak kullanıp ülkeyi haksız yere helak etmektedir. Çelişki ortadadır.

Bu sorunun cevabı ile ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımızın içeriği paralellik arzetmektedir, okunmasını tavsiye ederiz. Özetle, ‘Kula Bela Gelmez Hak Yazmadıkça, Hak Bela Yazmaz Kul Azmadıkça’ atasözümüzde özetini bulan bu konuyu şöyle açıklayabiliriz. Allah (cc) hiçbir kulunun kötülük yapmasından razı olmaz: “Onlar çirkin bir iş yaptıklarında; ‘Babalarımızı bu yolda bulduk, esasen Allah böyle yapmamızı emretti.’ derler. De ki; şu bir gerçek ki, Allah asla çirkinliği emretmez.” (Araf, 28); Allah kullarının inkâra / küfre sapmalarına razı olmaz.” (Zümer, 7) Peki, ‘Helak etmek istediğimizde’ cümlesinden ne kastedilir? Allah, bir kavım helakı hak etmek için yarışmadıktan, kötülük bataklığı içinde yüzmedikten sonra onları helak etmez. Ama o kavım helak olmak için her şeyi, adeta yarışırcasına, yaparsa; onların başına bir zalim idareci getirtir! O zalimde onlara, o hak ettikleri cezayı verir. Allah hak etmeyene ceza vermez, ama edene ‘nasıl’ ceza verdiğini de ayet bizlere haber verir. Aslında bu ayet ilahi bir ikaz mahiyetindedir: “Başınıza zalim idareci geldi ise, bu size helakın yaklaştığının da göstermektedir’ uyarısını da yapar. Zaten tarih bunun delilleri ile doludur. Diğer rivayetlerde bunu teyit etmektedir: “Nasılsanız öyle idare edilirsiniz.” (Ali el-Müttakî, Kenzu’l-Ummâl, 6/89, Süyûtî, Câmiu’s-Sağîr, II, 82); “İnsanlar, iç âlemlerinde, özlerinde kendilerini değiştirmedikçe, Cenâb-ı Hakta onlar hakkındaki hükmünü onları değiştirmez.” (Ra’d, 11); “Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı (güzel ahlâk ve meziyetleri) değiştirinceye kadar, Allah’ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır.” (Enfâl, 53) Ayetteki, “halka emrederiz” cümlesi de, imtihan dünyasında özgür iradeli yaratılan insanların zihnine müdahele edilmeyeceğine göre; ‘emir almışçasına kötülüğe yönelirler’ şeklinde anlamak gerektiği kanaatindeyiz.

Allah adil midir? 39:69'a göre öyledir: " Yeryüzü rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir." Ama örneğin 14:4'e göre, Allah insanları keyfine göre sapkınlığa sürüklemektedir: "Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir." bu durum, 4:88, 4:143, 6:125, 7:178, 7:186, 13:27, 13:33, 16:93, 17:97, 35:8, 39:23, 40:33, 42:46, 74:31 ile de desteklenmektedir. İnsanları keyfince saptıran Allah, sonra da bu insanları saptıkları için cezalandırmaktadır, mesela 16:94'te belirtildiği üzere: "Allah yolundan sapmanız sebebiyle kötü azabı tadarsınız. (ahirette de) sizin için büyük bir azap vardır." veya 72:15'te belirtildiği üzere: "Hak yoldan sapanlara gelince, onlar cehenneme odun olmuşlardır." Allah'ın kendi saptırdığı insanları cezalandırılması adil midir? Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir? Günah / kader çelişkisi burada açıkça ortaya konulmaktadır.

Aynı usul hatası ve hep aynı sonuç. Aynı konudaki tüm ayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacağı çok kere yukarıda gördük hâlbuki. İbrahim, 4. Ayetten maksat, "Allah Teâlâ âyetlerini gönderdikten sonra tercihini ısrarla inkâr yönünde kullananları zorla doğru yola iletmez. Bilâkis onları kendi irade ve tercihleriyle baş başa bırakır; inkârcılık ruhlarına yerleştikten sonra artık iman etmezler. Gerçeği araştırıp tercihini o yönde kullanmaya çalışanlara da Allah yardım ederek onları doğru yola iletir." (Kur'an Yolu Tefsiri, III/303) demektir. Diğer verilen ayetler ve cevaplarını "Allah kalpleri mühürler mi?" başlıklı yazımızda ele alıp yanıtladık. Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir?" sorusuna, 'metotsuz ve bilgisizce Kur'an ayetleri hakkında ahkâm kesip insanları İslam'dan uzaklaştırmaya çalışan cahil ateistlerdir' diye cevap verebiliriz. 'Günah/kader çelişkisi' iddiası da geçersiz bir ithamdır, 'Kaza kader' başlıklı yazımızda konu detaylı ele alınmıştır.

Melekler dostumuz mudur? 2:107 ve 29:22'ye göre Allah'tan başka dostumuz yoktur, ama 41:31'e göre melekler dünya hayatında da âhirette de dostlarımızdır.

Meleklerle Allah'ı bu karsı karsıya getirme mantığı da ne ki? Zaten melekler Allah'ın emirlerini yerine getiren varlıklar değil midir? Hüküm vermede, yaratmada, yönetmede (Bakara, 107; Ankebut, 22) tek dost tabii ki Allah'tır! Ama melekler de unutmayalım ki O'nun emrindedir! (Enbiya, 26-27; Tahrim, 6) Yani, birinin dostu eğer melek ise, aslında asıl dostu Allah'tır! "Muhakkak ki: "Rabbimiz Allah'tır." deyip, sonra (da) istikamet üzere olanlara (Allah'a yönelip dîni yaşayanlara) melekler inerler: "Korkmayın ve mahzun olmayın. Ve vaadolunduğunuz cennetle sevinin! (derler)" (Fussilat, 30) Görüldüğü gibi, Allah'a yakın olanlara melekler de yakın olurlar! Ateistin de verdiği ayetin devamında bu dostluğun, 'hem dünya hem ahireti' kapsadığı görülmektedir. Görüldüğü gibi, önce Allah'a atıfta bulunup sonra da 31. ayette dostunuz biziz diye açıklamada bulunurlar. Allah'ın bazı işlerini vasıtalarla (Melek, peygamber yaptırdığı bir gerçektir, dolayısı ile yapan – Mesela- melek gözükse de asıl emir veren ve yaptıran Allah olmaktadır.

Her şey Allah'a boyun eğer mi? 30:26'ya göre her şey Allah'a boyun eğer, ama düzinelerce ayet, hem şeytan'ın (7:11, 15:28-31, 17:61, 18:50, 20:116, 38:71-74) hem de birçok değişik insanın Allah'a boyun etmeyi reddetmesinden, başkaldırmasından söz eder.

Özgür iradeli yaratılan insan ve cinler (şeytan da cindir) hariç, her şey Allah'a iteat eder. O nedenle de insan ve cin için cennet ve cehennem söz konusudur. Geri kalan, meleklerden evrendeki tüm canlı cansız varlıklara dek, hepsi Allah'a secde ve tespih eder; iteat eder, emirlerine boyun eğer, verilen görevleri aynen yerine getirirler.

Allah, 'şirki' (kendisine ortak koşulmasını) affeder mi (7:153, 25:68-71), affetmez mi (4:48, 4:116)?

Şirk içinde ölmedikten sonra tabii ki Allah günahtan dönenleri affeder. A'raf, 153. ayette af dileyip tövbe edenlerden bahsedilir. Furkan 71. ayette: "Ve her kim tövbe edip iyi davranışta bulunursa, muhakkak o tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner." Yani bir kere hata işleyenin ebedi cehennemlik olması gibi bir şey söz konusu değil! Ateist ayetlerin meallerini yazsalar her şey ortaya çıkacak, okuyan anlayacak hemen sonuca ulaşacak ama araştırmayan, önyargılı birkaç kişiyi kandırmayı marifet zannediyorlar. Allah müşrik olarak öleni ise asla af etmez: Nisa, 48-116: "Allah kendisine ortak koşmayı elbette bağışlamaz."

Nisa 93 Bir mümini kasten öldüren kişinin ebediyen cehennemde kalacağı, Nisa 48 de de şirk koşanın asla affedilmeyeceği yazıyor. Ama Zümer, 53 de Allah'ın bütün günahları

bağışlayacağı yazıyor. Şimdi yukarıdaki günahları isleyen kişi affedilir mi affedilmez mi? Ayetleri nasıl anlamalıyız? Yardımcı olur musunuz? Kafam çok karıştı.

Nisa, 48: "Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını dilediği kimse hakkında bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." Ayetin mealinde, 'Limen yeşâ/dilediğini' istisnası bulunur; "şirkin dışında', 'dilediğini' af eder." Nisa, 93: "Kim de bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir." Bu ayeti de, A'raf 153, Nisa 116 ve Zümer, 53 ile beraber anlarsak sorun çözülür, çünkü Kur'an bütüncül okunup anlaşılmalı, ayetlerine parçacı yaklaşılmamalı; Aynı konudaki 'tüm' ayetler bir araya getirilip sonuca varılmalıdır! Arâf, 153: "Kötülükler yaptıktan sonra ardından 'tövbekâr' olup da iman edenlere gelince, şüphesiz ki, o tövbe ve imandan sonra rabbin elbette bağışlayıcı ve esirgeyicidir."; Nisa, 116: "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını dilediği kimseler için bağışlar. Allah'a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır."; Zümer, 53: "De ki (Allah şöyle buyuruyor): "Ey kendi aleyhlerine olarak günahta haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah (dilerse) bütün günahları bağışlar; doğrusu O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir." 54. Ayette de belirtildiği gibi, "Allah'ın affına lâyık olabilmek için her şeyden önce O'na yönelip teslim olmak gerekmektedir." Özetlersek, "Allah şirki asla af etmez, haksız yere kul öldüren, tevbe ederse, Allah dilerse; af edilebilir, zira, "Allah tevbeleri kabul edendir." (Bakara, 37; Tevbe, 104) Af etmediği; affı hak etmeyen ise ebedi cehennemde kalır. Burada bir konunun altını çizelim: Kur'an'da istiğfar: Söz ile af dilemek demektir. Tevbe ise, sözün fiiliyata, pratiğe geçirilmiş hali ile af dilemek demektir!

Peki bu dünya da şirk günahını isleyen adamı öldüren, tövbe ederse affolunur mu?

Müslüman olsun kafir olsun bir insanın, 'can, mal, namus, akıl ve dinine' saldırmak haramdır; Detay, İslami emirler ve hümanizm adlı yazımızda verilmiştir! Eğer bir insan, kafir veya müşrik olsun, yapılan anlaşmayı bozarak saldırı veya Müslüman devlete savaş açarsa, zaten bu İslam savaş hukukuna göre caiz olan bir savaştır ve nefsi müdafaa içerisinde telakki edilir, dolayısı ile ceza gerektirmez. Bu konuda, 'İslam savaş hukuku' adlı yazıya bakılabilir. Eğer bir insanı, hele de İslam ülkesi ile anlaşma yapan, müşrik veya kafir (Hristiyan, Yahudi vs.) birisini (Yani zımmiyi) öldürürse, bu konu, "Kim bir insanı (suçsuz yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir. " (Maide, 32) ayetinin hükmü alanına girer: "Bir Müslüman, kasten bir gayrı müslimi (zimmiyi) öldürürse, kendisine kısas tatbik edilir." (Merginani, el-Hidaye, VI/160; Şeybani, Kitabu'l-hucce, IV/322; Buhari, Diyet, 22; Kitabu'l-hucce, VI/329-345) "Kafir karşılığında Müslüman öldürülmez." (İbn Mace, Diyet, 21) hadisinde geçen kâfirden maksat, kendisiyle savaş halinde olunan kimseleri ifade etmektedir. (Mevsıli, İhtiyar, 5/27)

"Musa'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilah) edindiler." (7:148) Musa'nın kavmi, Musa Tur'dan dönmeden önce mi (7:149) yoksa döndükten sonra mı (20:91) bu hatalarından vazgeçip tövbe ettiler?

Ateist ayetlerin sıralamasını yanlış yapıyor, geçelim. Taha, 91: "Musa dönmeden tövbe etmeyiz" diyorlar. Yani tövbe ettikleri yok! A'raf, 149: Musa (as) dönünce onları azarlayıp heykeli ateşe atıyor, onlarda tövbe ediyorlar.

Yunus sahile atıldı mı (37: 145), atılmadı mı (68:49)? Nasıl bir yere?

Kalem 49. ayet: “Rabbinin lutfu imdadına yetişmeseydi o mutlaka kınanmayı hak etmiş olarak ıssız bir sahaya atılacaktı.”; Saffat, 145: “Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık.” Her iki ayette de sahile atılmadan bahsediyor. Birinde Allah’ın onun tövbesini kabul etmesinden, diğerinde sağlığından bahsedilse de ortak nokta, “sahile atılmasıdır!” Saffat, 145-146: “Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık; Üstüne (gölge yapması için) kabak türünden bir bitki bitirdik.”; Kalem, 49: “Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, O mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı.” Hz. Yunus peygamber bir balığın karnında boş bir araziye atılmıştır. Tabi burada ki boş bir araziye atılış sebebi ayetin iki gerisiyle irtibatlıdır: Saffat, 143-144: “Eğer çok tespih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.” Anlaşılacağı üzere, Hz. Yunus’un Allah’a tövbesini çokça yapması ve çokça af dilemesi (Enbiya, 87) sonucu, Allahın rahmetiyle, boş bir araziye bırakılmıştır. 145-146. ayetler bırakıldığı yerde, onu koruyucu çevresel etmenlerin oluşturulduğu anlatılmaktadır. Şimdi gelelim Kalem süresindeki ayete 49. ayet: “Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, O mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı.” Eğer Yunus peygamber rahmetten uzak olsa idi; çorak bir diyara atılacaktı. Bu Saffat suresinde de aynen belirtilmektedir. Ama ayette, “Şecereten min yaktin” konuyu aydınlatmaktadır. Yunus peygamber sahile atılması, ‘kovulmadan ve Allah’ın rahmeti ile çorak arazide “Şecereten min yaktin”; ‘üzerine bir bitki bitirilerek’ gerçekleşmiştir. Yani Yunus (as) sahile atılması rahmetten uzak olmadan, "el-ara" gibi yerde özel bir koruyucu; üstüne gölge yapması için geniş bir bitki bitirilerek gerçekleşmiştir. Kısaca, Atıldı; “Kovulmadan, korunarak, rahmet ile.” Atılmadı; “rahmetten uzak olarak çorak bir araziye.”

Namuslu kadınlara zina isnat edenler (evlilik dışı cinsel ilişkide bulunduğu yönünde iftira atanlar) affedilebilir mi (24: 4-5), affedilemez mi (24:23)?

Cezasını çekip, tövbe eden af edilir. (Nur, 4-5) Ama şu veya bu nedenle bir şekilde bu dünyadaki cezadan kurtulan af edilmez ve ahirette cezalandırılır. (Nur, 23)

Kur’an, önceki kitapları doğrulayıcı mıdır (2:97) yoksa düzeltici ve yerine geçici midir (16:101)?

Bozulmadan önceki hallerini doğrulayıcı, ama bozulmuş su anki hallerinin yerine geçendir!

Kur’an benzeri bir kitap kesinlikle yazılamaz denmektedir (2:24, 17:88) ama aynı zamanda Tevrat ve Kur’an eşdeğer sayılmaktadır (28:49, 46:10)

Kur’an’dan önce inen ve bozulmamış haldeki Tevrat ve İncil’i de indiren, Kur’an’ı da indiren aynı Allah (cc) değil midir? Onlarda Allah kelamı değil midir? Gelelim ikinci bölüme. Kur’an geldikten sonra ise asla benzeri yazılamaz; denendi (Haziran 633'da ölen Müseylemet'ül Kezzab'tan 13 Mayıs 2018'ta ölen Anis Shorrosh'a dek defalarca çok kez ama) başarılamadı zaten! Bu nedenle de “H. de Castries, ‘İnsan aklı, bu ayetlerin ümmi bir adamdan nasıl meydana geldiği hususunda hayrete düşmektedir. Bütün Doğu, insanoğlu düşüncesinin lafız ve anlamda Kur'an'ın bir benzerini getirmekten aciz olduğu hususunu itiraf etmektedir. Ancak biz batılılar düşüncelerimize aykırı olduğu için Kur’an’ı anlayamıyoruz. Jan Jak Russo, şu sözlerinde isabet etmiştir: Bazı insanlar Muhammed’den Kur’an’ı işitseler hemen secdeye kapanır ve şöyle derlerdi: Ey Allah’ın elçisi peygamber. Bizi de yanına al. Çünkü biz senin için ölmeyi veya sana yardım etmeyi severiz.’ (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 48) demektedir.

Özetle ayetler bizlere, Kur'an'ın kendinden öncekileri bozulmamış asılları ile Tevrat ve İncil'i tasdik ettiğini, kendisinden sonra ise benzerinin asla yazılamayacağını ilan etmektedir

Lut'un kavminin Lut'a verdiği cevap nedir? "Lut'un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış." (7:82, 27:56) "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize." (29:29)

Lut (as) bir kere mi konuşmuştur kavmi ile? 142 yaşında vefat ettiği (The Legends of the Jews, Baltimore 1998, I/ 291) ileri sürülen ve en az 40 sene peygamberlik yapan bir peygamberin kavmi ile tek toplantı yapıp peygamberliğini sonlandırmış olması mümkün müdür? Tebliğine başladığında (A'raf, 82; Neml, 56) 'Çıkarılma, kovulma' tepkisi ile karşılaşır. Yıllarca süren tebliğin sonunda ise kavmi ona tek bir şey tekrar edip dururlar; "Hadi, doğru söyleyenlerden isen başımıza Allah'ın azabını getir de görelim!" Başlarına gelen malum.

İbrahim'in hikâyesinin 19: 41-49'daki anlatımı, 21:51-59'daki anlatımından oldukça farklıdır. 21'inci surede İbrahim, kavmine putperestlikleri konusunda sert çıkarken, hatta putlarını paramparça ederken, 19'uncu surede İbrahim, babasının tehdidi üzerine putperestlik karşıtı söylemine son vermekte, hatta korkup kaçmaktadır.

Yine aynı hata ve aynı yönlendirme. Şimdi bu ateist arkadaş şu soruyu da sorabilirdi: '(Hz) Muhammed Mekke'den hicret mi etti? Yoksa Mekke'yi feth mi etti?' Hayır, kitlesi de hazır, ne yazsa araştırmadan onaylayacak çevre de ediniyor! Ama gerçeklerin ortaya çıkma huyu hiç değişmez, her şey günyüzüne çıkıyor; araştıran hak olana ulaşıyor. Bir rivayete göre 175 diğer rivayete göre 200 yıl yaşayan (Sa'lebî, ʿArâʾisü'l-mecâlis, s. 98-99; Taberî, Tarih, I/312) İbrahim peygamberimiz ömrü tevhit mücadelesi ile geçer. Bu mücadele Kur'an'da birçok ayette anlatılır. Zaten. Ateist iddianın aksine, Meryem, 41- 49. ayetlerde 'tebliğe son verme' diye bir şey asla söz konusu değil; 'Kavminden yüz çevirme, artık bağlarını koparma', şirkten ve onların taptıklarından uzaklaşma var: 48. ayet: "Ve ben, sizden ve Allah'tan başka dua ettiğiniz şeylerden ayrılıyorum." Aksine Hz İbrahim tebliğine devam eder ve Harran, Filistin, Mısır'da risalet görevine devam eder. Aynen peygamber efendimizin hayatında olduğu gibi, İbrahim aleyhisselam'da hicret etmiş ama asla tebliğ görevinden uzaklaşmamış, 'son' vermemiştir. Aksine, Kur'an'da defalarca örnek mücadele insanı olarak kendisinden bahsedilen bir peygamberdir: "İbrâhim'de ve ona uyanlarda size güzel bir örneklik vardır." (Mümtehine, 4); "Bu kitapta İbrâhim'i de okuyup an! Kuşkusuz o, özü sözü doğru bir insan, bir peygamberdi." (Meryem, 41. Ayrıca; Bakara 136,140, 258, 260; Âl-i İmran 33, 65, 67, 68,84, 95, 97; Em'am, 74, 75, 83; Hud, 74-77; Yûsuf, 6, 38; Hicr, 51; Nahl, 120-123; Ahzâb, 7; Sâd 45; Şûrâ, 13; Hadîd, 26)

Firavun'un mısırlı sihirbazları Musa'ya iman etti mi (7:103-126, 20:56-73, 26:29-51) yoksa sadece İsrailoğulları kavminin küçük bir bölümü mü Musa'ya iman etti (10:75-83)?

Sihirbazların tümü iman eder ama firavun onların hepsini işkence ile öldürtür. Yunus suresindeki ayetler ise sihirbazlar dışında, Musa'nın kendi kavminden (zürriyyetün min kavmihî) bahseder. Ayette de belirttiği gibi, 'kavminden ancak az sayıda insan, Firavun ve adamlarının kendilerine kötülük edeceğinden korka korka Mûsâ'ya iman" eder. Yani iki olay bağımsız değil, peşisıra oluşan olaylardır, birbirlerine alternatif değildir ve 'yoksa' diye ayrıştırılacak bir konu ortada yoktur!

10: 90'a göre firavun, boğulmak üzere iken tövbe etmiş ve Allah'a iman etmiştir. 10: 91'e göre firavun hayat boyu isyandaydı, kâfirdi. 10: 92'ye göre firavun'un tövbesi kabul olunmuş ve firavun kurtulmuştur. Firavun'un sadece bedenen değil, ruhen de kurtulduğunu kanıtlamak için 10: 103'e başvurabiliriz: "Sonra resûllerimizi ve iman

edenleri kurtarırız. (ey Muhammed!) aynı şekilde üzerimize bir hak olarak, inananları da kurtaracağız." ama 4: 18'e göre hayat boyu günah içinde yaşayanların son anda ettiği tövbelerin kabul edilmesi mümkün değildir.

Yunus 90. Ayette firavun iman ettim diyor ama Allah imanını kabul etmiyor. 91. Ayet bunu açıkça ifade ediyor:" Şimdi (mi) (teslim oldun, öyle mi?) Ve sen, daha önce asi olmuştun. Ve sen, fesat çıkaranlardan idin." 92. ayette ise "Böylece senden sonraki nesillere, bir delil (ibret) olman için, bugün senin bedenini kurtaracağız" denmekte, imanının kabulü ile ilgili hiçbir imada bile bulunulmamaktadır. Ayette "Bi bedenike" denilerek açıkça, Türkçeye geçmiş insan bedeninden bahsedildiği anlaşılmaktadır. Yunus 103. ayetin ise Fravunla hiç ilgisi yoktur. Çünkü sure, 104. Ayetle beraber konuyu genelleştirmiş, Fravun örneğinden hareketle genel hükümler ortaya koymaya başlamıştır. (Yunus, 94-97) 98. Ayette Yunus peygambere atıfta bulunulur sonrada 99. ayetle beraber gene genel hüküm ve mesajlara geçilir. (Yunus, 99-109) Ateist arkadaş, önce kafasında bir senaryo uydurmuş, bağlamından kopardığı ayetleri bir araya toplamış ve hepsini birbiri ile irtibatlandırmaya çalışmış ama becerememiş, kötü bir senaryo ortaya koymuştur! Aslında böylr bir yola sapması bile onun metotsuzluğunu ve önyargısını ortaya koyması açısından ilginç örnek teşkil etmekte ve kendisini ele vermektedir.

Allah'ın kelimeleri tamdır, değişmez. (6:34, 6:115, 10:64) buna rağmen, Allah'ın bazı kelimeleri eksik, yanlış veya geçersiz bulunabilir ve "daha hayırlısı ve misli" (daha faydalısı ve çoğu) ile değiştirilebilir. (2:106, 16:101)

Konu nesh hakkındadır, yukarıda 'Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? - Nesh Konusu –' başlığı ve devamındaki yazılarda konu ele alınmış ve açıklanmıştır. Eski kitaplardaki bazı imtihan konusu olan hükümlerin Kur'an ile ortadan kaldırılması ve kademeli olarak emir ve yasakların topluma benimsetilmesinden bahsedilmektedir. Yani "eksik, yanlış veya geçersiz" olan bir hüküm asla söz konusu değildir.

Zinanın cezası nedir? 24:2'ye göre zina yapan kadın veya erkeğe yüz değnek vurulmalıdır. 4: 15'e göre zina yapan kadına müebbet ev hapsi uygulanmalıdır. 4: 16'ya göre zina yapan erkek tövbe edip ıslah olursa hiçbir ceza uygulanmamalıdır.

Nisa, 15: "Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun." Nisa, 16: İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir." Fâhişe kelimesi Kur'an'da, hemcinsler arasındaki cinsel ilişki için de kullanılmıştır (Ankebût 29-28). Buradan hareketle âyetler lafızlarına uygun olarak yorumlandığında 15. âyette kadınların kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (sevicilik, lezbiyenlik), 16. âyette de erkeklerin kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (livâta, homoseksüellik) bahsedildiği anlaşılmaktadır. Nûr sûresinin 2. âyetinde ise kadınlarla erkekler arasında yapılan fuhuş (zina) suçunun hükmü açıklanmıştır. (Kur'an Yolu Tefsiri, II/29-33)

Günahlardan kim sorumludur? 17: 13-15 ve 53:38-42'ye göre herkes sadece kendi günahlarından sorumludur. Ama Kur'an, Muhammed zamanında yaşayan Yahudileri, binlerce yıl önce başka Yahudilerin bir buzağı putuna taparak işledikleri günah için suçlamaktadır. (2:92-93)

Yahudilerin, Kur'an'a ve Hz. Peygamber'e inanmayıp eski dinlerinde sebat edeceklerini söyleyince Yüce yaradan bu ayetler ile onların kendi dinlerine bağlılıklarının da asılsız olduğu

ortaya koyar. Zira onlar daha önce kendilerine Tevrat'ı getiren ve çeşitli mûcizelerle peygamberliğini kanıtlayan Mûsâ'ya karşı da sıkıntılar çıkarmış; onun yokluğunu fırsat bilerek uydurma bir tanrı bile edinmişlerdi. Onlar, Hz. Mûsâ'nın ikazlarına, "İşittik ve isyan ettik" şeklinde karşılık vermek veya bu anlama gelebilecek eylemlerde bulunmuşlardır. Medine Yahudileride, "Biz sadece bize indirilene inanırız" diyorlardı. Oysa onların inanç tarihleri, bir sürü sapmalarla doludur. Ayetler de bunu ortaya koymakta, tarihte olduğu gibi şimdi de dinlerinde samimi olmadıklarını bu örnek üzerinden açıklamaktadır. Günümüzde de 'Öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın' türü ayetlere olan yaklaşımları, hala hiç bir şeyin değişmediğini göstermektedir.

Yahudiler cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85) gidecektir? Hristiyanlar cennet'e mi (2:62, 5:69) cehhenem'e mi (3:85, 5:72) gidecektir? 5:69'da cennet'e layık görülen Hristiyanlar'ın sadece 3 ayet sonra, 5:72'de, cehennem'e layık görülmesi özellikle ilginçtir.

Abakara 69 ve Maide 69. ayetleri yukarıda ele alınıp açıklandı. Maide 70. ayette ise, "Andolsun biz İsrâiloğulları'ndan kesin söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse, bir kısmına yalancı dediler, bir kısmını da öldürdüler." denilerek, zaten farklı bir kesimden bahsedildiği açıkça ifade edilmektedir. Ayet 'yalanlayan ve peygamberi öldürenlerden' bahsetmektedir! Ateist arkadaş yine bağlamından ayetleri koparıp kendi hazırladığı senaryoya göre ayetleri yorumlama gayretine girişmiş ve 'ayetleri yalanlayan ve katilleri' cennete sokmaya çalışmışlardır! Cennete girecek olanlardan farklı olan bu grubun özellikleri 74. ayete kadar tek tek sıralanır ve sonra onlar tövbe etmeye çağrılır: "Hâlâ Allah'a tövbe edip O'nun bağışlamasını dilemeyecekler mi? Allah çok bağışlamakta, çok esirgemektedir." (Maide, 74) Ateist arkadaş, Kur'an'ın tövbe etmeye çağırdıklarını cennetlik ilan etmektedirler!

Firavun, İsrailoğulları'nın erkek çocuklarını ne zaman öldürtmüştür? Musa peygamber olup firavun'a dinini anlatınca mı (40:23-25), yoksa Musa daha çocukken mi (20:38-39)?

Mümin suresi 25. ayette firavunun Musa'ya iman edenlerin çocuklarının öldürülmesi kararından bahseder. Tâhâ suresinde ise hepimizin bildiği olaydan, belli tarihte doğan tüm çocukların öldürülmesi ve bu sırada Musa (as)'ın sandıkla ırmağa bırakılmasından bahseder. Bu konuda ayrıca şu ayetlere bakılabilir: Kasas, 4; Bakara, 49. ayetler.

Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir? Her şeyin kaderi, yaradılıştan önce Allah tarafından belirlenmiş miydi? (57:22) Evrenin kaderi, her yıl bir kez olmak üzere kadir gecesi'nde Allah tarafından mı belirlenir? (44:3, 97:3-4) Her insan kendi kaderini kendi mi belirler? (17:13)

Ateist arkadaş meal üzerinden tüm kitap anlamına gelen kelimeleri kader şeklinde yorumlamış! Hadid, 22. ayet levhi mahfuzdan bahseder. Duhan, 3. ayette bahsedilen Kur'an'ın ramazan ayında indirilmeye başlandığıdır; kaderden bahsedilmez! Levh-i mahfûzda bulunan Kur'ân-ı Kerîm'in (Buruc, 21-22) ayetleri ramazan ayında Kadir gecesi Beytülizze'den efendimize şart ve ihtiyaca göre bölüm bölüm indirilmiştir. (Bakara, 185; Duhân, 2-3; Kadr, 1; İbn Ebû Şeybe, Muṣannef, VI/144; Hâkim, Müstedrek, II/223) İsra, 13. ayette, kader konusunda ana mesaj verilir: "Her insanın sorumluluğunu omuzuna yükledik." Kader konusunu özel olarak açıkladığımızı belirtip özetle bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz: Tüm işlerimizi bizler özgür irademizle yaparız, zamandan münezzeh olan Allah ise bizim ne yapacağımızı önceden bilir

Şarap iyi midir kötü müdür? 2:219'da içki (dolayısıyla şarap) günahı yararından büyük olarak, 5:90'da da şeytan'ın işi pislik olarak tanımlanmaktadır. ama 47:15 ve 83:22-25'te cennet'teki şarap ırmaklarından söz edilmektedir. şeytan'ın işi pisliğin cennet'te ne işi vardır?

Her iki konuyu da yukarıda ele alıp cevapladık.

Cinler ve insanlar Allah'a kulluk etmek için mi (51:56), yoksa cehennem'e gitmek için mi (7:179) yaratılmışlardır? Yaratılış amaçları cehennem'e gitmek olan cinler ve insanlar, yani kafir olacak şekilde yaratılmış cinler ve insanlar, Allah'a nasıl kulluk edebilirler?

'Allah kullarını neden yaratmıştır; cennete gitsin diye!' Nereden biliyoruz? Çünkü ona akıl verdi, vicdan verdi, kitap gönderdi, peygamber ile yolu ve yapması gerekenleri gösterd! E buyursun ateist arkadaş, iman edip, iyilik yapıp ('İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz.) dünyada iyi bir insan olsun ve sonunda ahirette de cennete (Bakara, 62, 82, 277; Ali İmran, 57; Nisa, 57, 122, 124, 173; Maide, 9, 69, 93; A'raf, 42; Yunus, 4, 9; Hud, 23; Rad, 29; İbrahim 23; Nahl, 97; İsra, 9; Kehf, 2, 30, 48, 107; Meryem, 60, 96; Taha, 75; Hac, 14, 23, 50; Nur, 55; Kasas, 80; Ankebut, 7, 9, 58; Rum, 15, 45; secde, 19; Sebe, 4, 37; Fatır, 7; Sad, 28; Fussilat, 8; Şura, 22-23, 26; Casiye, 30; Muhammed, 2, 12; Fetih, 29; İnşikak, 25; Buruc, 11; Tin, 6; Asr, 3) gitsin! Ama aksine cehenneme gitmek için yaptığı kötülükler ve yapmadığı iyilikler dışında, bir de Kur'an'a savaş açanlara Allah (cc) buyuruyor ki, "Ey insan-cin toplulukları, sizleri cennete gitmeniz için yarattım ama birçoğunuz cehenneme gitmek için yarışıyor ve bu şekilde de devam ederlerse, kendi yaptıkları kötülükler sebebi ile cehenneme gidecekler! İşte Allah bizleri (cc)uyarıyor, "Yaptığınız kötü amellerinizle " çoğunuz cehennemlik oluyorsunuz, sonunuzu görün, dönün!" Zaten ateist arkadaşın, 'Allah cehennem için mi yarattı?' diye sormasına neden olan ayette (A'raf, 179) insanların cehennemlik olma nedenleri de açıklanır: Bu insan ve cinlerin, yükümlülük ve sorumluluğa temel teşkil eden akıl ve diğer bilgi yeteneklerini doğru ve yerinde kullanmamaları! Bu konuda, 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Kısaca ateist arkadaş hata bulduğunu iddia ettiği ayetle hatalarını itiraf etmektedir ama bunu bile farkında değildir!

Tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir. İnananlar bir süre cehennem'de kaldıktan sonra kurtarılacak, kâfirler ise sonsuza dek cehennem'de bırakılacaktır. Bu kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir. (19:71-72) ama bu sözde kesin hükümle çelişkili olarak, şehitler cehennem'e hiç uğramadan direk cennet'e gidecektir. (3:157-158, 3:169, 9:111)

Cehenneme uğramak illa yanmak anlamında anlaşılmamalıdır. Cennet ehline de "Kurtuldukları yeri bir görmeleri için" cehennem gezdirilir. Ama yanmaları için değil; oraya şahit olmaları için! Böylece cennet ehli iki kere şükreder, hem cenneti kazandıkları, hem o yerden kurtuldukları için. Ali İmran ve Tevbe surelerindeki ayetlerin hiçbirinde ise direk cennete gitmekten bahsedilmemektedir: 'Allah'tan gelecek bir bağışlama ve bir rahmet; Allah'ın huzurunda mutlaka toplanmak; Rableri yanında rızıklara mazhar olmak ve karşılığında cennet vermek'ten bahsedilir.

66:8'e göre Allah Müslümanları utandırmayacaktır. Ama 19:71-72'ye göre Müslümanlar da dahil olmak üzere tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir, ve 3:192'ye göre cehennem'e giden herkes rezil edilecektir, yani Allah tüm Müslümanları rezil edecektir. Direk bir çelişki söz konusudur.

Ali İmran 190. ayette 'aklıselim sahipleri'nden bahsedilir, 191. Ayette onların tefekkürleri sonucu ulaştıkları sonuçlardan bahseder ve 192. ayette de şöyle dua ettikleri aktarılır:

“Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan hiç şüphe yok onu rezil etmiş olursun. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur.” Ateist arkadaş burada kendinden değil de müminlerden bahsedildiğini nereden çıkardı, ‘Yansıtma’ (Kendine yakıştıramadıklarını, başkalarına yakıştırma şeklinde tezahür eden psikopatolojide paranoya ile birlikte anılan savunma mekanizması) mı yapıyor acaba bu arkadaş? Meryem, 71. ayeti yukarıda açıkladık. Kısaca, ateist arkadaşlar tefsir yapmak (!) yerine ayetleri yaşamaya başlasalar iyi olur yoksa onlar her ne kadar farklı tefsir (!) yapsalar da müminler değil de kafirler ahirette ‘rezil’ olmak olacaklardır!

İsa cehennem'de yanacak mıdır? İsa Allah katına yükselmiştir (4:158) ve Allah'a yakın olanlardandır (3:45), ama Allah'tan başka kulluk edilenler ve onların kulları cehennemliktir (21:98)

Yukarıda konuyu açıkladık.

Allah'ın bir oğlu olabilir mi (39:4) olamaz mı (6:101)?

Konu yukarıda açıklandı.

Kaç yaratan vardır? 23:14 ve 37:125'e göre, Allah yaratanların en güzelidir. Sözü edilen diğer yaratanlar kimlerdir? Eğer birden çok yaratan sözkonusu ise,

2:54, 6:102, 12:101, 13:16, 14:10, 15:86, 35:1, 35:3, 36:81, 39:46, 39:62, 40:62, 42:11, 56:59, 59:24 gibi birçok ayette, niye Allah'tan tek yaratan olarak söz edilmektedir?

Mü’minun 14. ayette insanın anne karnındaki gelişimi anlatılır. Allah (cc) ilk insanı yoktan var etmiş (Bedi’) sonra da her yaratılış safhasında en güzel şekilde yaratmaya (Halk) devam etmiştir. Saffat suresi 125. ayette ise Bal adlı puta tapanlardan yani bırakın yaratmayı sonradan kendisi yaratılan; şekil verilen bir puttan bahsedilir. Allah yer ve gökleri ‘Yoktan’ var eden ve sonrada onlara en güzel şekil verendir. Kur’an’da ‘örneği ve modeli olmadan yoktan yaratma; Bedi’ kelimesi ile (Bakara, 117) ifade edilirken, Allah’ın yarattıklarına sonradan ‘şekil vermesi’ ise, ‘Ehsenu’l-Hâlikîn’ tamlamasında olduğu gibi, ‘halk’ fiili ile ifade edilmiştir. Müminun 14 ve Saffat 125. ayetlerde ‘yaratmak’ şeklinde çevrilen kelime, ‘Bedi’ değil, ‘Halk’ fiilidir. Yoktan var etmek anlamında Allah tektir, ama yoktan var edilene şekil vermede birçok ‘şekil veren; Ehsenül’l-hâlikîn olabilir. Ama onlarında da en güzel şekil vereni yine Allah (cc)’dır. Günümüzde ‘Biyomimetik’ ilmi bunun en güncel örneklerini teşkil eder. Yaratılanı taklit ederek yapılan teknolojik buluşlar hala, taklit edilen seviyesine ulaşamamıştır! Ateistin verdiği diğer ayetlerde ise, sırası ile ‘Rab (Yaratıp düzenleme); Hâlık; Fâtır (Özgün yaratma demektir); Halk; Fâtır; Hallâk; Fâtır; Hâlık; Halk; Fâtır; Halk; Halk; Fâtır; Hâlık; Hâlık’ kavramları geçmektedir ki, bu kavramlar aslında ateistin iddiasını tam anlamı ile temellendirememektedir! Ateistin ‘Yoktan ve örneksiz tek yaratan’ diye kastettiği ‘Bedi’ kelimesidir ve onu da meallerde bulamamıştır! Ama biz maksatını anladığımız için, eksiğini de düzelterek ona cevap vermiş olduk!

33:37'de Müslüman erkeklere, üvey oğullarının boşadıkları eşleri ile evlenme izni verilmiştir. Bu iznin özellikle gelecekte Müslümanlara zorluk çıkmaması amacı ile verildiği belirtilmektedir. Ama bu iznin bir anlamı yoktur, çünkü Kur’an aynı surenin daha önceki ayetlerinde evlat edinmeyi yasaklamaktadır. (33: 4-5) evlat edinemeyen bir adamın üvey oğlu olamaz, üvey oğlunun boşanmış eşi ile evlenme konusunda zorluk yaşaması da söz konusu olamaz. 33:37'de verilen iznin sözde verilme sebebi dolayısı ile yalanlanmaktadır.

Ahzab, 4 ve 5. ayetler evlatlığı yasaklamıyor. “Allah bir kişinin göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Evlâtlıklarınızı babalarının soy adlarıyla anın" denilerek psikolojik bir tespit yapılmaktadır. 3. ve 4. ayetler konuyu psikolojik temelli ele alıp toplumun gündemine yerleştirirken, 37. ayet ile de konuyu sosyolojik ve hukuki süreçle ele alıp son noktayı koymuştur. İslâm’a göre himayeye muhtaç çocuklara bakmak, onları beslemek, büyütmek sevaptır ve şerefli bir insanlık ödevidir: “Kimsesiz çocukları koruması altına alan kimse ile ben, cennette yan yana iki parmak gibi beraber olacağım” buyurmuştur. (Müslim, “Zühd”, 42) ‘İslam evlatlık kurumunu koruyucu aile statüsüne taşımıştır.’ Ateistin buradan maksadının farklı olduğu, kullandığı son cümle ile de anlaşılmaktadır ki, peygamberimizin Cahş kızı Zeynep annemizle evliliğini de, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ başlıklı yazımızda ele alıp ve cevapladık. Ek bilgi: Bazı ateistler evlatlık kurumunu düzenleyen ayetlerden hareketle sanki İslam’ın yetim, korumasız çocukları önemsemediği gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. “İslam evlatlık müessesesi yerine ayrıca ‘Lakît’ kurumu getirmiştir. Terk edilmiş, sahipsiz veya bulunan çocuklar kastedilir bu terim ile. Bunların resmi kayıt altına alındıktan sonra korunması ve sahiplenilmesi farz-ı kifayedir. Başka bakacak kimse yoksa bu fazla ayn olur! Bu her Müslüman için hem hukuki hem de ahlaki bir görevdir. Bu çocuklar bir evlat gibi sevgi ve şefkat ile bakılıp büyütülür. Bakıp büyüten istersen ona ev, arazi, iş hibe edebilir, bunu vasiyet edebilir. Ama çocuk büyüyünce mahremiyet ve halvet hükümlerine dikkat edilmesi gerekir.” Prof. Faruk Beşer. Zaten sadece IHH tek başına dünyada 125.000 yetimi koruma altına almıştır. Yetim bir peygamberin ümmetine hiç kimse, ‘insanlık, hümanizm’ dahil suçlamada veya ithamda bulunamaz!

Sadece insanlar mı peygamber olabilir? (12:109, 21:7-8, 25:20) yoksa melekler de peygamber olabilir mi (22:75)?

Ateist arkadaş, farsça olan peygamber kelimesi ile arapça olan resul kelimesini ve bunların kelime ve terim anlamlarını karıştırınca ortaya böyle sorular çıkmaktadır! Türkçesi ‘göndermek’ anlamına gelen arapça ‘rsl’ kökünden türeyen resul, elçi demektir. Kur’an’da, peygamber anlamında değil, bildiğimiz elçi anlamında da resul kelimesi kullanılmıştır. (Yusuf, 50; Neml, 35) Allah azze ve celle melekleri de insanları da elçi olarak gönderir: “Allah meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Doğrusu Allah işitir ve görür.” (Hac, 75) Allah ile peygamber arasında elçilik yapan melekler de vardır ama onlar peygamber anlamında resul değil; elçidirler. Ama Allah ile insanlar arasında elçi olanlara resul yani peygamber denir. Zaten meleklerin özgür iradeleri olmadığı için anladığımız manada peygamber olamazlar. Yoksa Mekkeli müşrikler meleklerden elçi-peygamber gelmesini istemiş ama Kur’an bu anlayışı reddetmiştir. (Hud, 12; İsra, 95) "Meleklerin elçiliği insanlara tebliğ etmek değil, sadece seçilmiş peygamberlere gerçekleri bildirmektir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146-147) Ayrıca A’raf, 37. ayette de ölüm melekleri için yine elçi kelimesi kullanılmıştır. Ama görevi mesaj getirmek değil, can almaktır!

Son peygamber Hz Muhammed değil mi?, A’raf, 35: “Size ayetlerimi kıssa eden resuller geldiği zaman.”

“Ey Âdemoğulları! İçinizden âyetlerimi size anlatacak peygamberler gelir de (onları dinleyerek) kim kötülükten sakınıp kendini ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir.” Allah’ın gönderdiği her peygamber ademoğulların içinden çıkmamış mıdır? Meleklerden elçi talebi zaten İslam’a aykırıdır! (İsra, 95; Fussılat, 14) Ayrıca ayette peygamberimizden sonrasından bahsedildiğini ateist arkadaş nereden çıkardı? Ayet bu anlama gelse, efendimizden sonra günümüze dek ortaya çıkan ve kendilerinin peygamber olduğunu iddia edenlere ümmet neden karşı çıksın? Birkaç meczup dışında neden herkes onları

yalanlasın? Ayrıca “Zaten her mümin, Allah’ın ayetlerini kullara ulaştıran gönül elçisidir.” (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 145)

Ceninin cinsiyeti, döllenme anında mı (53:45-46) yoksa bir süre geliştikten sonra mı (75:38-39) belirlenir?

Necm, 45 ve 46. ayetlerde cinsiyetin belirlenmesinden bahsedilmez; erkek ve dişilerin meniden yaratıldığı ifade edilir: Bu ayetlerde Allah’ın kullarına olan nimetleri sıra ile değil, karışık olarak verilmiştir. Necm 43-44: “Güldüren de O’dur, ağlatan da. Öldüren de O’dur, yaşatan da.” Necm, 45: “Rahime atıldığı zaman nutfeden erkeğiyle dişisiyle iki cinsi yaratan da O’dur.” Eğer ateistin iddia ettiği gibi bir sıralama olsa idi, dişi erkek yaratılmadan, sonra yaşatmadan sonra güldürme ve ağlatmadan en sonunda da öldürenden’ şeklinde bir sıralama yapılmalı idi. Ama hayatta her şey içiçedir, bir insan yaşarken diğeri ölmekte, biri gülerken diğeri ağlamaktadır! Ayetlerde, “insanın hayat-ölüm çizgisi içinde cereyan eden her oluşun ve evrende olup biten her şeyin Allah Teâlâ’nın irade ve kudretine bağlı bulunduğunu gösteren örnekler verilmektedir.” Yani özellikle bir sıralama yoktur ayette. Çünkü hayatta her evresi ile insanlar yaşamaktadır. Kıyamet suresinde (37-39) ise doğal süreç sıralanır: O akıtılan meniden bir damlacık (sperm) değil miydi? Sonra o, alaka (asılıp tutunan zigot) olmuş, derken Allah onu yaratıp -şekillendirmiş; Ondan iki eşi, erkek ve dişiyi yaratmıştır.”

Bir Müslüman, kâfir anne babası ile nasıl geçinmelidir? 31:15'e göre kafir anne babanın inançlarına uyulmamalı, ama onlarla iyi geçinilmelidir. 9:23'e göre ise böyle bir durumda anne baba dost edinilmemelidir, yani onlarla iyi geçinilmemelidir.

Tevbe 23. ayette ‘veli’ edinmemekten bahsedilir. Mesela okula kaydolurken bir veliye ihtiyaç vardır. Sizden sorumlu olacak olan, sizin hakkınızda söz sahibi olacak olan kişidir veli. İste bunun gibi, dini konularda onlardan veli edinmeyin ama ne olursa olsun; sizi dinden döndürme çabaları dışında onlarla asla irtibatınızı kesmeyin, onlara iyi davranın ve onlarla iyi geçinin. Lokman, 15: “Eğer anne baban, bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran.” Görüldüğü gibi iki ayette de imani noktaya dikkat çekilmektedir.

Kafirler Müslüman olmaya zorlanmalı mıdır (8:38-39, 9:29) zorlanmamalı mıdır (2:256, 3:20, 109:6)?

Tevbe, 38. ayette Kafir iken Müslüman olanların durumu ele alınmakta ve “Allah onların kâfir iken yaptıklarını bağışlayacaktır” müjdesi verilmektedir: “İnkâr edenlere söyle, eğer yaptıklarına son verirlerse geçmiş günahları bağışlanacaktır.” 39. ayette: “Fitne ortadan kalkıncaya ve dinin tamamı Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın.” buyrularak, insanlığa zarar veren her türlü kötülük (Fitne) ortadan kalkana dek müminlere mücadele görevi yüklenmektedir. Tevbe, 29. Ayeti yukarıda ‘Allah’a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?’ başlıklı yazımızda ele alıp açıkladık. Peki, Müslüman olmayan birini zorla Müslüman yapmak İslam’da var mıdır? “Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğru, yanlıştan kesin ayrılmıştır” (Bakara 256) Zorla Müslüman yapmak İslam’da caiz olsa idi 300 sene Osmanlı hakimiyeti altında yönetilen balkanlar, 1000 sene İslam ile yönetilen Anadolu ve 1400 senedir İslam hakimiyeti altındaki afrikada bir tane bile Hristiyan, Yahudi, Yezidi veya Zerdüşt kalmaz idi! Bu konu hakkında sitemizde, “İslam kılıç zoru ile yayılmadı, İslam’da savaş esnasında uyulması gereken kurallar ve İslam barış dinidir” başlıklı yazılara bakılabilir.

Hristiyanlar şefkatli ve merhametli midir (57: 27) yoksa zalimler topluluğu mudur (5: 51)?

Hadid, 27: "Arkalarından Meryem oğlu Îsâ'yı da gönderdik, ona İncil'i verdik, ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Kendilerinin icat ettikleri ruhbanlığa gelince, biz onlara bunu emretmemiştik; sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapmışlardı, ama buna hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik, ama çokları yoldan çıkmışlardır." Görüldüğü gibi 'Hz İsa dönemi' özellikle ayette vurgulanmış ve daha sonra ortaya çıkan ruhbanlık kurumu eleştirilmekte ve bu çoklarının yoldan çıktığı ifade edilmiştir. Zaten İncil içerik olarak ahlak odaklı ayetleri barındırmakta idi. Ahlakta şefkat ve merhameti ortaya çıkarır ve yayar. Ta ki bozulana kadar! Maide suresi 51: "Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları veli edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir." denmektedir. Dikkat edilirse, kafir olan anne babaların da (Tevbe, 23) zalim olan Yahudi ve Hristiyanların da 'veli/dost' edinilmemesi istenmektedir. Günümüzde bozulmuş Hristiyanlık ve Yahudi inancına tabi olup, emperyalist zalim politikalar güdenlerden bahsedilmekte ve onlarla dost olup zulümlerine ortak olunulmaması istenmektedir. Günümüz ehli kitabına örnek olarak; Haçlı seferlerinden Irak, Bosna, Afganistan, Filistin örneklerini verebiliriz. İngiltere eski Başbakanlarından Churchill'in Avam Kamarası'nda ifade ettiği 'Bir damla petrol, bir damla kandan daha kıymetlidir.' cümlesinde özetini bulan emperyalist batı dünyası hakkında, "batı medeniyeti, İncil ve Hristiyanlık, Dinsiz ahlak olur mu?, Ateistlere cevap" başlıklı yazılarımıza bakılmasını tavsiye ederiz.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız çelişkilerin varlığı, Kur'an'ın geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda önyargı, iftira ve yalan-dolanın, usulsüz ve kuralsız bir şekilde ve kendi içinde bile çelişen iddialarla ortaya atılmasının, ateizmin çıkmazlarını ve geçersizliğini tartışma götürmeyecek şekilde ortaya koymakta ve kanıtlamaktadır.

Aşağıda, farklı zamanlarda kitaplarda ve sanal âlemde karşılaştığım ve 'çelişki' diye ortaya atılan iddialara cevap vermeye devam edeceğim.

1400 yaşında olmasına rağmen, bugünün ihtiyaçlarına da cevap verdiği ve bilim yanlısı olduğu iddia edilen Kur'an'da şu sorularımın cevaplarını bulamadım.

Aşağıda verilen soruların bilimin ne ilgisi var acaba? Kur'an bu detaylar üzerinde dursa hacmi ne olurdu ve o zaman da bu arkadaş, "Bu işe yaramaz bilgilerin kutsal olduğu iddia edilen kitapta ne işi var?" demez mi idi acaba?

Adem ve Havva hangi tarihte yaratıldılar? Cennete hangi tarihte girdiler? Hangi tarihte cennetten kovuldular?

Kur'an tarih kitabı mı, pratikte ne faydası olacak günümüz insanına bu bilgilerin? Kur'an bir tarih verse o tarihe itiraz etmeyecek misin? İnsanlık, tarih sınavı gibi tarihlerden imtihan edilmeyecek, içindeki evrensel ilkelerden sorgulanacak olan bu ilahi kitabın hacmini artırmanın kime ne faydası olabilirdi ki?

Önce Adem mi yaratıldı, Havva mı? Aralarında ne kadar yaş farkı vardı?

Allah önce bir öz yaratılıyor (Nisa, 1) ve bu özden önce Adem sonra Havva annemiz yaratılıyor. Aralarındaki yaş 1 gün olsa ne olur, bir yıl olsa ne olur, hem zaten inanmıyorsun, sana ne? Ben sana maymun atanın balıktan primata geçiş tarihini soruyor muyum?!

Doğmadıklarına göre Havva ve Adem'in göbekleri var mıydı? (hani, çamurdan mı, yoksa pıhtıdan mı yaratıldığı tartışma konusu olan ilk insan)

İlk insan çamurdan yaratılmıştır. (Secde, 7) Çamurdan yaratılma safhası ilk insanın yaratılışı ile biter ki, konu sitemizde " Ahiret, beden, ruh" başlığı altında işlenmiştir. Göbekleri büyük ihtimal yoktu çünkü ilk prototip idiler. İlk insanın yaratılışında anneden beslenme olmadığına göre, göbek bağının da bulunması mantıklı olmaz. Ateistler, 'sonradan göbek bağı oluştuğuna gore evrim var' diye iddia edemezler çünkü evrim, türler arası (Bitki, hayvan, insan) geçisi savunur. Halbuki bir insanın her an binlerce hücresi değişip yenilenmektedir. Ama bu, farklı türe dönüştüğü anlamına gelmemektedir! Bu konuyu 'Evrim teorisi' adlı yazımızda ele alıp cevapladık.

Ya da hayali cennetten kovulmadan önce, cinsel organları var mıydı?

Cennet 'hayali' ise, bu detaylardan sana ne?! Niye aklınız hep belden aşağı konulara odaklanıyor?! İlahi kitapta aradığınız mevzuya bakın! Ama çok meraklı isen, Zebur'un günümüz bozulmuş versiyonlarında senin gibileri tatmin edecek çokça bölümler var.

Vardı ise ne için vardı? (mademki cinsellik yasaktı?)

Kim demiş yasaktı veya değildi diye? Cennette yasaklanan tek şey, 'yasak ağaç' idi. (Bakara, 35) Bu ayette Hz Havva için, 'zevc' kelimesi kullanılır. Cinselliğin, hatta dünyada bile, yasaklanması görüşü 'ateistlere' Hristiyanlık inancından geçmiştir! Cinsellik vurgusu ise Tevrat kökenlidir. Kısaca ateistler Tevrat ve İncil'i esas alıp Kur'an'da hata arama gayretine girmektedirler!

Havva, adet görüyor muydu?

Adetin kadınlar için bir ceza olduğu iddiasının kökeni israiliyattır. Tevrat ve İncil'e göre yasak meyveyi yiyince Hz Havva'ya ceza olarak adet görme cezası verilir: "Bütün doğum sancısı, adet, hamilelik mide bulantısı gibi etkiler bu cezadan kaynaklanır." (https://www.kutsalkitap.org/havva-kimdir) İslam'da ise adetin, Allah'ın Âdem'in kızlarına bir yazgısı (Buharî, Hayız, 1) olduğu şeklindeki rivayetten hareketle, hayzın kadının asli yaratılışından kaynaklandığına dair yorumlar yapılmıştır. (Kastalani, İrşadü's-sari, 1/619; İbn Hacer, Fethu'l-Bârî, 1/400; Ayni, Umdetü'l-kari, 3/256) Peki cennette adet var mı idi? Büyük ihtimal cennette hayır! Ama farklı ortam -Dünya ortamı- bu özelliği başlatmış olabilir. Ne yani, muhteşem evrenin darwinist mantıkla tesadüfen oluşabileceğine inanıyor da ateistler, zaman faktörünü yaratan rabbimizin vakti gelince bu özelliği Havva annemize kazandırabileceğini mi inkar edecekler? Tüm evrenin tesadüfen oluşması ihtimalini kabul edebilenler için bu itiraz edilemeyecek küçük bir adım değil midir?

Adem ile Havva'nın kıyafetleri nasıldı? Havva, başörtülü müydü, çarşaflı mı?

Abiye idi! Neyse, ilk insan aynı zamanda Allah'ın eğitiminden (Bakara, 31) geçmiş olan ve peygamber olan bir kişi idi. Yani mağara devri 'hayali'resmedilen ilk insan resimleri sadece evrimcilerin hayal gücünü yansıtır! Eğiteni Allah olan ve cennette yaşayan Hz Adem ve Havva'nın hayat standartları da mutlaka belli bir seviyenin üstündedir! Ama 'başörtüsü' değilse de 'tesettür' emri ilk ne zaman inzal olunmuştur bu bilinemez, büyük ihtimal dünya hayatı ile başlamış bir kural olmalıdır.

Eğer bunlar yok idiyse, nasıl oldu da birbirlerine cinsel arzu duydular? Var idiyse, bu arzudan dolayı neden cezalandırıldılar?

Cenneti bu kadar merak eden ateistin cennet için yanıp tutuştuğunu zanneder okuyanda! Veya sorduğu soruların odak noktasına nasıl bir bilinçaltına sahip olduğu hakkında epey bilgi sahibi

olur. Cinselliğin cennette de dünyada da tabu sayılması ve hatta cezalandırılması gereken bir şey olarak görülmesinin kaynağı ruhban merkezli Hristiyanlık inancıdır. Ateist arkadaş bu soruyu papaz, piskoposlara sorabilir! Lütfen ateist arkadaşlar, Tevrat ile (Yaratılış 3/16-22) Kur'an'ı karıştırmaktan vazgeçin artık!

Cennette yasak olduğu söylenen meyvenin adı neydi? Bu yasak meyve bugün dünyada yasak mı, değil mi? niye?

Kur'an adı üzerinde durmaz. Allah'ın açıklayamadığını bizimde bilmemizin de imkanı yoktur. İnsanlık için önemli olsa idi Kur'an'da adı geçer idi.

Ensest ilişki, günah mıdır, değil midir? (Adem ve Havva'nın çocukları ensest ilişki ile çoğalmış olmalı. Yoksa, dünya belli bir nüfusa ulaşıncaya kadar ana ve babalar Allah'ın verdiği bir özel formülle seks yapmadan çocuklarını çamurdan mı yapmaya devam ettiler.

Ensesti yasaklayan bizzat Allah'tır, bu bir. İlk insanları istese Allah en az iki üçer Adem Havva olarak yaratır ve buradan çoğaltabilirdi, bu da iki! Ama o zaman, günümüzde dünya savaşlarına, katliamlara neden olan ırkçılığın hangi noktalara gelebileceği ateistimiz tahmin edilebilmekte midir acaba? Konu "Adem Havva ve çocukları" başlığı altında ele alınmıştır.

Adem ile Havva ne kadar yaşadılar? Kaç yılında öldüler?

Yine tarih mevzusu. Allah'tan ateist mantığı ile bir ilahı kitap gelmemiş. Tarih, elbise deseni, özel fantezi ile dolu bir hayli hacimli ama içi bos, güncel-aktüalitesi olmayan bir kitap yani tam da 'Kitab-ı Mukaddes'le karşı karşıya kalırdık ki, Yüce Yaradan bunu kabul etmediği için Kur'an'ı göndermiştir! Dikkat edelim lütfen sorulan soruların çoğu cevaplansa bile, günümüzde pratik hayatı etkileyecek bilgiler değildirler. O zamanda ateistimiz muhtemelen "Yahu bu bilgilere ne gerek var, ilahı kitap dediğin sömürüye engel oluyor mu, adaletsizliği engelliyor mu, insan haklarına nasıl bakıyor, insanı ruhen mutlu kılıyor mu?... Önemli olan bunlar, bana ne ilk insanın özel yaşamından." derlerdi ki elhamdülillah, kutsal kitabımız Kur'an'ın içeriği bu ilkelerden oluşmaktadır.

Ayrıca, Muhammed'in kendisinin Allah'ın -varsa eğer- elçisi olduğunu iddia ederek İslamiyet dinini ortaya çıkarması üzerine de şu sorular akla geliyor.

Bu da farklı iddiaların bir arada olduğu bir başka yazı. Cevaplarımız aşağıdadır. "Allah'ın varlığının delilleri" de sitemizde bulunmaktadır.

Dünyadaki tüm insanlara hitap edecek bir kitap gönderecek olsanız, sadece arapça dilini mi kullanırdınız? yoksa ne kadar dil varsa o kadar dilde hazırlamış olduğunuz kitapları mı gönderirdiniz?

Allah'ın her kavme kendi dilinde (İbrahim, 4) mutlaka peygamber gönderdiğinden (Nahl, 36; Tatır, 24; İsra, 15. Ayrıca, Kasas 46; Secde 3; Maide 19) habersiz ateist arkadaş bu ithamı ile aslında kendisini komik duruma düşürmektedir. Bu konu sitemizde "İslam tüm dinlerin ortak adıdır." başlığı altında ele alınmıştır. Yoksa bu ateist arkadaş efendimize dünyadaki tüm dillerde aynı mesajı içeren kitaplar mı gönderilmesini istemektedir? Arabistan'da Çince bir kitap, yanında Afrika dillerinde hazırlanmış bir nüshalar! Kim taşıyacak bu kadar kitabı ki o zaman kâğıtta bu kadar bol değil! Hele bir de yukarıdaki soruların içinde olduğu külliyatı düşünün! Küçük kabile dillerini de katsak binlerce dil eder. Peki, Kur'an sadece Araplara indiğini de iddia eden ki, bu iddiaya da yukarıda cevap verdik, bu kesime şunu sorsak: Dili Arapça kitap olan İslam şu an

tüm dünyaya yayıldı mı? Peki, sen bu mesaj sana ulaştığı halde inanıyor musun? O zaman bırak, Yaradan kendi mesajını istediği ve mutlaka en doğru olan yolda, kullarına ulaştırsın! Herkes kendi sorumluluğuna odaklansın!

Dünyadaki tüm insanlara zaman zaman mesajlar iletmek isteseniz, bir aracı (elçi/peygamber) mi kullanırdınız yoksa doğrudan mı iletirdiniz?

Önemli olan mesajın her topluma ulaşıp ulaşmamasıdır ki, mesaj tüm dünyaya ulaşmıştır. Yoksa "İmtihan dünyası" olarak yaratılan gezegenimizde " Görülen bir yaratıcı" ile ne kadar imtihan ortamı oluşturulabilirdi? Ayrıca işte bu ilahi mesaj ateiste ulaştı da sonuç ne oldu? Yahudilerin peygamberlerden istedikleri ortada, tarih insanların bitmek bilmez istekleri ile dolu iken ateistin talebi yerine getirilse de talepler bitecek miydi acaba?

Dünyadaki tüm insanlara en son dini göndermek isteseniz, sadece Arabistan'a bir elçi mi gönderirdiniz, yoksa dünyanın her bir yerine aynı anda aynı şeyleri anlatmak için birden çok elçiler mi gönderirdiniz?

Her yere zaten elçi gönderilmiştir, bunu yukarıda açıkladık. Kur'an'dan önce gelen her peygamber sadece kendi kavmine gönderilmiştir. O kavmin ortam ve durumuna göre ihtiyaç duydukları mesajlar kendilerine ulaştırılmıştır. Her yerin ortamı ve özellikleri farklıdır, az sayıda insana sahip olan toplumların yapması gerekenler bellidir. Evrensel mesaj gelene dek insanların yapması gereken de aynıdır; tek yaratıcıya iman ve ahlak temelli bir yaşam. Kıyamet yaklaştığı için (Kıyamet, 1) tüm dünyaya son evrensel mesaj gönderilmiştir ve kısa sürede de bu mesaj tüm dünyaya yayılmıştır. Dünyanın tahmini yaşı düşünülünce 1400 sene o kadar da uzun bir süre değildir. Ayrıca ateiste aynı soruyu tekrar soralım, sana ilahi mesaj ulaştı da, sen ne yapıyorsun, bırakın yapmayı, yapmaman gerekenleri yaparken kendi cehennem kütüğünü dünyada hazırlamıyor musun? Kısaca başkalarına akıl vermek yerine önce herkes kendine odaklanmalıdır yoksa gülünç durumlara düşülebilmektedir.

Dünyadaki tüm insanların iyi olmasını ve doğru yolu bulmasını mı isterdiniz? Eğer bu sorunun cevabı "evet" ise, onlara kötülüğü veren şeytana karışmadan, şeytanlığını yapmasına müsaade eder miydiniz? (tavşana kaç, tazıya tut mu derdiniz?) şeytanı yok etmez miydiniz?

Sadece iyilik yapan varlıklar zaten yaratılmıştır; Melekler. Onlar Allah'a asla isyan etmez, görevlerini aynen kendilerine kodlandığı şekliyle aynen yerine getirmektedirler. Melekler gibi hayvanlar, bitkiler, canlı cansız tüm evren bu görevleri ifa etmekte, yerine getirmektedirler. Bunun iki istisnası vardır: Cinler ve insanlar. Bu iki grubun önünde iki tercih vardır. Cennet ki bu yol hem iyi, kolay, huzur doludur hem de sonu cennete ulaşır. Konuyu sitemizde "İslami emirler ve hümanizm." başlığında işledik. Diğer yol cehennemdir: Rabbimiz akıl vermiştir, içimize vicdanı yerleştirmiş, doğru yanlıştan ayıran kitaplar göndermiş ve bu ilahi kitapları açıklayıp uygulamasını gösteren peygamberler göndermiştir. Tüm bunlardan sonra Allah (cc) tercihi insanlara -ve cinlere, "Cinlerin varlığı" adlı yazıya müracaat edilebilir- bırakmıştır. İnsan isterse kendi iradesi ile kötülük yaparak cehenneme isterse, dünyada ahlaklı ve erdemli bir hayat sürerek kolayca cennete gider. Zaten şeytan insanlara sadece vesvese verebilir, insanı zorla kötülüğe sevkedemez. Dünyayı kötü bir yer yapan bizzat insanın kendisidir. Hatta ateist burada bile kendisinde hata aramak yerine suçu dolaylı yoldan şeytana atmaktadır. İyi olacak kurallar bellidir, uymak isteyen mazeret aramaz! Ayrıca bu konu, 'özgür irade' ile de alakalıdır ki bu konu 'Kaza ve kader' başlıklı yazımızda detaylıca ele alınıp işlenmiştir. Kısaca bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı ışıklı levhalar bulunmaktadır. Elimizde trafik

rehberi, önümüzde kılavuz olan bir trafik polisi vardır. Ayrıca Allah insana akıl ve vicdan da vermiştir. Şimdi polis yolu gösteriyor, trafik rehberi yol hakkında bilgi veriyor ve sınır taşları (Ayet ve hadisler) yolun sınırlarını çiziyor, akıl da doğru yolu bulabiliyorken bir kişi bu yolda kaza yapsa, yoldan çıksa uçuruma (cehennem çukuruna) düşse suç kimde olur? Şoförde mi, kılavuz da mı, rehber de mi, sınır çizgilerinde mi?

Elçinizi görevlendirirken, kimsenin şahit olarak bulunmadığı bir mağarada mı görevi tebliğ ederdiniz? Sonra da herkesin bu elçiye inanmasını bekler miydiniz?

Bilim adamları deney yaparken halkı etraflarına mı toplarlar yoksa o en önemli aşama kendi ortamında gerçekleştirildikten sonra mı sonuç ve detay halka açıklarlar. Önemli olan mesaj ve içerik değil midir? Yok, illa mucize beklenmekte ise, tarihte insanlığa birçok mucize gösterilmiştir. Ama o zamanda inanmak istemeyenler yine inanmamıştır, günümüzde de inanmak istemeyen yine inanmamaktadır. Yani Cebrail mağara yerine şehrin ortasında ilahi mesajı efendimize tebliğ etse idi ateistimiz o zaman inanacak mı idi? İlk vahiy anındaki ortam malumdur: Vahye ilk muhatap olmanın şaşkınlığını yaşayan hatta korkan, ürken bir insan profili. Bu anlar özeldir ve ilk anlar görevlendirilen kişinin ruh hali açısından da çok önemlidir. Önce o kişinin bunu içselleştirmesi lazımdır. Bu özel durum kabullenilip temel sağlam atıldıktan sonra tebliğe başlanmıştır. Ayrıca zamanla vahiy peygamberimiz toplum içinde iken de gelmiştir! (Buhârî, Îman, 37; Müslim, Îman, 1, 5; Ahmed, I, 293-294; Heysemî, IX/276; Buhârî, Bed'ü'l-Vahy I/2, Umre 10; Müslim, Fedâil 87, Hudûd 13; Tirmizî, Tefsir XXIII/3173; Ahmed, V/327; Ahmed, V/190-191; Ahmed, II/176; VI, 445; İbn-i Sa'd, I/197; Taberî, Tefsîr, VI/106)

İslam, inananlarını "öteki dünya" için şartlandırdığından sürekli olarak dünyasal yaşamı aşağılama eğilimindedir.

Ateistler bir taraftan ticarete izin verdiği için İslam'ı kapitalist olmakla suçlarken diğer taraftan da dünyevi olmamakla suçlayabilmektedir. Önyargısız okuma yapsalar, Müslüman'ın tanımının, "Dünyaya nizam vermekle görevli olan kişi/halife" olduğunu anlayacaklardır ama tabii ki sadece dünya için çalışmakta İslam'ın ruhuna uygun değildir. Sadece dünya için çalışılan din Yahudilik, sadece –teoride- ahiret için çalışılan din ise Hristiyanlıktır. İslam'da ise, ahiret mutluluğunun temeli dünya hayatına bağlıdır. Kısaca İslam'a göre "Dünya ahiretin tarlasıdır." (Aclûnî, Keşfu'l-Hafa, I/412) Peki, dünya hayatına ahiret perspektifinden bakarsak ne olur, iki örnek verelim: ahiret korkusu Van'da 23 Ekim 1011'deki 7.2'lik, 9 Kasım'daki 5.6'lık depremler sonrası halka 80 bin çadır dağıtıldı. Zamanla depremzedeler konteyner evlere yerleştirildi. Ama sadece 10 bin çadır geri verildi. Bunun üzerine Van Müftüsü vaaz verip "Çadırları teslim etmezseniz başkalarının vebalini alırsınız. Allah katında günaha girersiniz." Dedi. Bir anda çadırlar geri geldi. (Posta, 14.6.2012); 3 trilyonluk fetva. Van müstüsü'nün 'Kaçak elektirikle ısıtılan suyla alınan abdest ve gusül geçersizdir.' Fetvasıdan sonra, ilde tahsilat ayda 2 trilyondan 5 trilyon liraya çıktı. (Yeni Şafak, 21.7.2005)

İslam'da en büyük suç inanmamaktır. Eğer inanmıyorsanız öldürülürsünüz.

"İslam barış dinidir." Dinimizde Müslüman olması için kimse zorlanamaz. Ama " Savaş durumu için indirilen ayetleri" barış anında gündeme getirmeye kalkarsanız burada bir iyi niyet olmadığı da çok açık ortaya çıkar. Mesela; ceza, normal vatandaş için anormal bir durumdur, ama suçlu insanlar söz konusu olunca bir zorunluluk haline gelir. Savaşla ilgili ayetler de yeri gelince uygulanır, zaten adı barış olan ve pratiği özgürlük ve barış üzerine kurulu olan dinimizinde zorlayarak Müslüman yapmak yasaktır. (Bakara, 256; Kafirun, 6) Bu konularda detay ve örneklere, "İslam barış dinidir, **Teori, pratik; İddialar, gerçekler,** İslam savaş hukuku, Batı medeniyeti, İslam kılıç zoru ile yayılmamıştır, İslam'ın yayılışı" başlıklı yazıları tavsiye ederiz.

Kur'an'ın tamamı hazır olduğuna göre; kitabın aza azar, yıllar süren bir süreç içinde indirilmesinin de bir anlamı yoktur. Furkan 25. ayet -32: "İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona toptan, bir kerede indirilseydi ya!" biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk. Tabii ki, her şeye gücü yeten tanrının böyle bir savunma yapması son derece mantıksızdır.

Konunun Allah'ın iradesi, gücünün yetip yetmemesi ile ilgisi yok ki. Burada amaç insanların inen ayetlerle o ayetleri uygulamalarının paralel gitmesidir. Bir anda içki yasak olmamış, bir anda oruç, 5 vakit namaz ilk ayetle farz kılınmamıştır. İslam ilk geldiğinde yaşam kurallarını sıfırdan yeniden ve tamamen değiştiriyordu. İçki, fuhuş, faiz vb var, namaz, oruç, vb yok. Bir anda tüm Kur'an indirilse idi insanlar bir anda bu kadar mükellifiyetin içine girebilirler mi idi acaba? Ateistler bu defa, "Bir anda bu kadar sorumluluk yüklemek mantıklı değil" demezler mi idi? Güç yetirememe, isyan, istese de yapamama durumu genel olarak görülmez mi idi? 23 senede bile o kadar saldırı, düşmanlık, iftira oldu, isyan oldu! Yoksa ateist aslında bunu mu amaçlamaktadır?

Müşrikleri sövmek. En'am 6 ayet -108: " Onların Allah dışında dua ettiklerine/ çağrıda bulunduklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir." Ancak bir başka ayet de söven kendisidir. Tevbe 19 ayet 28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir."

Ateistimiz yine ayeti eksik nakletmektedir. Tevbe, 28: "**Ey iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettir. Onun için, bu yıldan sonra Mescid-i Harama yaklaşmasınlar." Ayette görüldüğü gibi mescide yaklaşılması müşriklere yasaklanıyor ve buna sebep olarakta onların pis olmaları gösteriliyor.** Buradaki pislikten kasıt 'manevi kirdir (Menar, X/322)' **Bu pislikten maksat ise,** manevi pislik sayılan cünüplük halidir. Bu durum, müminler için de söz konusudur. Cünüp olan bir mümin de yıkanmadan camiye giremez. Yoksa elbisesi temiz ve yeni yıkanmış müşriğin de mescitlere girilmesine izin verilmez! Ayette sövmek değil, manevi kire atıf vardır ve bu kir mümin olanda var ise o da mescide yaklaşamaz!

Cinler, insan. A'raf 7 ayet -179: "Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; Gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların, onlarla işitmezler. Hayvanlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar. Zariyat 51 ayet -56: " Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım."

A'raf, 179. ayet, anlamayan, bakan ama görmeyen, duyan ama işitmeyenler, aklını kullanamayan hayvanlara benzetilmiştir. Çünkü verileri kullanarak bilgi elde etme, zihinsel faaliyet yapma yeteneğinden hayvanlar yoksundur. Var olan yetenekleri kullanmayarak bazı insanlarda onların seviyesine inebilmektedir. Ayetlerde yaratmak diye Türkçeye tercüme edilen kelime genellikle Kur'an'da, "Halk", "Fatır" veya "Bedi" şeklinde kullanılır. Bu ayette Allah (cc) bu kavramlardan birisini kullansa, ateistin itirazı dikkate alınabilirdi. Ama ayette kullanılan ve yaratmak diye tercüme edilen kelime 'Zerae' fiilidir. Bu kelime, 'Kulun iradesine paralel olarak, kulun iradesine göre' yaratma manası verir. İrade sahibi insan ve cinler kendi tercihlerine göre dünya hayatlarını şekillendirmekte ve bunun karşılığını da ahirette görmektedirler. Yani insan ve cinler zorunlu olarak cehhenme için yaratılmamışlardır fakat onlar kendi arzularını ilah edinerek (Furkan, 43) dünyayı cehennem çevirmekte, göz, kalp ve kulak yeteneklerini kullanmayıp, kendi iradeleri ile cehennemi boylamaktadırlar. Kalbinin,

vicdanının sesine kulak vermeyen, hakikate gözlerini kapayan sağır ve kör insanların varacağı yer cehennem çukurudur. “Akıl yönetici, din yol göstericidir.” (Ragıb El-Isfahani, ez-Zeria ilâ mekârimi’ş-şerîa, s. 207) Aklını kullanmayıp dinin emirlerine uymayanlar, bizzat kendi yaptıkları ile cehenneme koşarlar. Sen de ey ateist arkadaş! Buyur inan; cehenneme gitme! Bak, ayet açıkça uyarıyor, insan ve cinlerin çoğunluğu cehenneme koşuyor! Bu bir ikazdır. Uyarıyı dikkate al, sen de cehennemlik olma! Ama işin ilginci, ateist arkadaşın hala mesajı alamamış gözükmesidir! Bu konu, ‘Kaza ve Kader’ başlıklı yazı ile ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazılarla da irtibatlıdır, bu yazıların da okunmasını tavsiye ederiz

Hac kabul oluyor mu? 22 - Hac suresi - ayet 27: “ Bütün insanlar içinde “ Haccı ilan et ki, gerek yaya olarak ve gerek uzak yoldan gelen incelmiş develer üzerinde sana gelsinler.” Devenin de "incelmişi" isteniyor. Türkçe tercümelerde, Elmalı'lı Hamdi Yazır, "İncelmiş deve" kelimesini açıkça kullanmıştır. Y. Nuri Öztürk’de "İncelmiş binit" diyerek "deve"yi kastetmiştir. (incelmiş uçak ya da incelmiş araba olamayacağına göre.) Diyanet ise tercümesinde "ince" ya da kalın olduğuna bakmadan "binek" demeyi tercih etmiş. Uçak ya da araba için "binek" öneki kullanılmadığına göre, burada da hayvan, yani "deve" belirtilmiş oluyor. Bu durumda hac'ca uçak araba ya da otobüsler gitmiş olanlar, bu yaptıkları seyahatin Kur’an'a ters olduğunu görmüş oluyorlar. Dolarlar ve onca zahmet boşa gitmiş demek ki. Neyse, bir kez de "yürüyerek" veya "deve" ile hac farizasını yerine getirirler de, Allah'ın-varsa eğer- takdirine mazhar olurlar.

Bu kadar yüzyıl ve alim bunu fark edemedi ama bu 1400 sene sonra bir din alimi (!) ateiste nesip oldu! Veya ateist nerede hata yapıyor? Hac, 27: “İnsanlara hac ibadetini duyur; gerek yaya olarak gerekse yorgun argın develer üzerinde uzak yollardan gelerek sana ulaşsınlar.” Sanat meraklısı olarak kendilerini lanse eden ateist kesimin edebi inceliklerden bu kadar uzak olması üzücü bir durumdur! Kur’an’da edebi sanat bol miktarda kullanılmış ve bu konuda ‘Kur’an ve mecaz’ başlığı altında ele alınmıştır. Bu ayette deve kelimesine takılmak mesajı anlamamaktır. ‘Deve ile veya yürüyerek gelin’ deniyor ayette ama yürümek zaten meşakkatli, zor bir iş iken bir de devenin ‘incelmişinden’ bahsederek, binilen devenin bile o hac yolculuğunda zayıflamasından söz edilmekte, kısaca bu ibadetin ne kadar zor bir ibadet olduğu edebi bir üslup ile anlatılmaktadır. Aynı ayetteki ‘Uzak yol’ ifadesi de bunu desteklemektedir. Bu soru bana rahmetli Muhammed Kutup'un bir anısını hatırlattı. Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler (s. 227) isimli kitabında, Birleşmiş Milletler görevlisi bir İngiliz ile yaptığı sohbetten bahseder. 3 saatlik sohbet sonunda epey ikna olduktan sonra İngiliz şöyle der: "Ben medeniyetin meyvelerinden mahrum olmak istemem, uçakta yolculuktan, radyoda müzik dinlemeye." Muhammed Kutup ona sorar: "Seni onların hepsinden alıkoyan nedir ki?" İngilizce cevap verir: "İslam bana çadır hayatına dönmemi emretmez mi?" Elin İngiliz'i kadar dine uzak ama bilgiçce Kur’an’da çelişki bulduğunu iddia eden bir ateist ve sorduğu soru bana bu anıyı hatırlattı nedense!

Sana Kur’an'ı

“Kur’an’ın aslı yakıldı mı?” ve "Kur’an’ın kaynağı nedir?” başlıklı yazılarımızın konu ile bağlantılı olduğunu, onların da okunmasının faydalı olacağını ifade edelim ve konua geçelim.

DIŞ HABERLER

İslam âlemini sarsacak iddia

(Radikal, 16.08.2000)

Radikal gazetesinden bir haberle konuya başlayalım: "1972'de Sana'daki Ulu Cami'nin onarımı sırasında Yemen eski eserler müdürlüğü reisi kadı İsmail el-Akva'nın bulduğu, 7. ve 8. yüzyıllara ait olduğu tahmin edilen elyazması bir Kur’an metni, 1979'da Yemen'e giden Puin'in dikkatini çekmiş ve incelemeleri neticesinde, Kur'an'ın evrim geçirdiği sonucuna varmıştır. Kur’an saf Arapça sözcüklerden oluşmadığı, yazılışında değişiklikler vuku bulduğu, hareke işaretlerin sonradan eklendiği gibi tezlerinin büyük gürültü koparacağı iddialarına da aldırmadığı." gazetede ifade edilmektedir. Radikal gazetesindeki bu haber aslında, Hz Osman döneminde çoğaltılan Kur’an nüshaları dışındaki diğer el yazması Kur’an’ları yaktırmasının önemini ortaya çıkarmaktadır. Efendimiz zamanında Kur’an’ı ezberleyemeyenler yazılı metin haline getirdikleri ayetlerin yanlarına o ayetleri açıklayıcı cümleleri ekliyorlardı. Zamanla bu açıklayıcı, yorum cümlelerinin Kur’an ayetleri ile karışma ihtimali ortaya çıkınca, Ebu Bekir döneminde yazılı hale getirilen Kur’an, Osman döneminde Cem edilip-çoğaltıldıktan sonra tüm açıklamaları ile ayetlerin karışık oduğu özel Mushaflar yakılmıştır. Bu konu, yukarıda verdiğimiz yazıda ele alınıp açıklanmıştır. Buna rağmen kenarlarına ayet açıklamalarının yazılı olduğu bazı nüshaların sahiplerince yakılmayıp saklandığı bilinmekte ve adları da İslami eserlerde zaten geçmektedir. ‘Sana Kur’an’ı olarak oryantalistlerce farklı amaçlarla kullanılmaya çalışılan ama sonradan gerçeğin ortaya çıkması ile özür dilemek zorunda kaldıkları bu Kur’an nüshası da, bu özel notların kenarında tutulduğu Kur’an’lardan günümüze ulaşmış olanlarından sadece birisidir. Oryantalistler ayetlerin açıklayıcı yorumlarının kenarına not edilen bölümlerini de Kur’an’dan kabul edip, günümüz Kur’an’ı ile arada fark olduğu iddiasını gündeme getirmeye çalışmışlardır. Oryantalistlerce Kur’an’ın aslının bozulduğuna dair ortaya atılan ithamların ne ilk ne sonuncusu olacaktır. İddialara bakalım: "Puin önce surelerin dizilişinde bazı ufak farklar görmüş.": Bu ufak farklara bir bakalım: Surelerdeki sıralanış farklılıkları gizli bir şey değildir ki! Her tefsir usulü kitabında bu açıkça yazar. Nazil olan ayetler ve sureler belirli bir sıra ile gelmiyordu. Bir sure tamamlanmadan başka bir sure inebiliyor ve ayetler de belli bir sıra takip etmiyordu. Cebrail her ayet geldikçe Hz. Muhammed’e konacağı sureyi ve sure içindeki yeri de öğretiyordu. Bu konu yukarıdaki başlıklarda detaylı olarak açıklanmıştır. Kısaca ayet ve ayetlerin hangi surede olduğunda bir sorun yoktur. Hz. Osman zamanında Kur’an derlenirken, surelerin önce uzunlukları, iniş tarihleri ve birbirleriyle münasebetleri göz önünde tutularak sıralama yapılmıştır. Rivayetlere göre İlk önce Alak, sonra Kalem, sonra Müzzemmil, sonra Müddessir surelerinin baş tarafları, ardından da Fatiha Suresi bütün halinde inmiştir. Kimi Kur’an derlemelerinde iniş sıralaması gözetilirken kiminde Hz. Osman’ın (as) sıralaması tercih edilmiştir. Bu gizli saklı bir bilgi değildir ve dolayısı ile bu bilgi bozulmaya delil teşk,l etmez, sadece sıralama tercihine delil teşkil eder. Zaten sahabenin derlediği özel Mushaflardaki sure sıralamaları kendi içtihatlarına göre olmuştur. (Zerkeşî, Burhân, I/257; Kurtubî, Câmi', I/59; Muhsin Demirci, Kur'ân Tarihi, s. 155; İbn Kesîr, Tefsir, (Zeyl), IV/25; Suyûtî, el-İtkân, I/85-86; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usûlü, s. 79-88) Kur’an için iki tertip söz konusudur. Birisi, sûrelerin tertibidir. Yedi uzun sûreyi öne alıp, ardından miûn yani âyet sayısı yüz civarında olan sûreleri getirmek gibi. İşte bu taksim sahabenin yapmış olduğu bir taksimdir. Kur'ân'ın ikinci tertibine gelince o da, Cebrail, bunu Allah'tan aldığı emir üzerine Resûlullah (sav)'a tebliğ ettiği ve O’nunda bu emri yerine getirdiği sıralamadır. (Zerkeşî, el-Burhân,

I/258-259; Suyûtî, el-İtkân, I/82) “Sonra da parşömenlerin üzerinde önceden yazılar olduğunu, sonra bunların silindiğini ve tekrar yazıldığını, yani elindekilerin 'palimpsestus' olduğunu.” iddiası: Özellikle 7. ve 12. yüzyıllarda kullanılan 'palimpsestus' yöntemiyle, papirüs veya parşömenin üzerindeki yazılar silinir, sonra tekrar yazılırdı. Rönesans döneminde ilkyazının okunması için kimyasal yöntemlerin kullanıldığı 'palimpsestus' incelemeleri başladı, böylece birçok antik çağ metni ortaya çıkarıldı. Bu bulgulara dayanan Puin’de Kur’an'ın evrim geçirdiği sonucuna varmıştır. Sana'da bulunan bu Kur’an yazmasının eski olması da aslında bizim görüşümüzü desteklemektedir. Vahyi kaynağından duyan insanların kendi özel Mushaflarındaki ayetlerin etrafına o an efendimizin anlattıkları açıklamaları yazmaları ve daha sonra bunların orjinal ayetlerle karışma ihtimaline karsı silinmesi olayı tam tarihi gerçeklerle örtüşmekte, Hz. Osman zamanında yapılan yakılma işleminin önemi ve lüzumu gözler önüne serilmektedir. Bulunan el yazması Kur’an’da bu gerçeğin delilini teşkil etmektedir. Haccac’a ait bir söz ise özellikle çarpıtılıp verilmektedir: Bilindiği gibi Hz Muhammed döneminde Arapça metinler üzerinde hareke ve noktalama işaretleri yoktu. Zamanla İslam ülkesinin sınırları genişleyince, Arap olmayanlarında Kur’an’ı öğrenmelerini kolaylaştırmak amacı ile bir çalışma içine girilmiştir. Muaviye b. Ebu Süfyan döneminde Ebu'l-Esved, harflerin okunuşunu kolaylaştırmak için nokta şeklinde ‘hareke’ işaretleri koymuş, Abdülmelik b. Mervan döneminde ise Nasr b. Âsım ve Hayy b. Yasmur, Kur’an'daki bazı harfleri birbirinden ayırmak için ‘noktalar’ koymuştur. En son aşamada ise harekeler nokta yerine “Fetha, Damme, Kesre ve Sükûn” şeklinde gösterilerek okumayı öğrenme en kolay şeklini almıştır. “Anlamı asla değiştirmeyen ama okumayı kolaylaştıran” harekeleme-noktalama aşamasından sonra Kur’an, öğrenimi Arap olmayanlar arasında hızla yayılmıştır. Günümüzde Arapça öğrenmeye çalışanlar da önce harekeli Arapça öğrenirler, daha sonra asıl harekesiz Arapçaya geçerler. Tüm bunlar da bir sır-giz değil, tüm İslami kitaplarda yazan, Arapçayı öğrenmek için kullanılan bir metotlardır. Kur’anın nokta ve harekelenmesiyle ilgili birçok eser yazılmıştır. Bunlar arasında Ed-Dani’nin El-Muhkem fi Naktil-Mesahif adlı eseri meşhur olanıdır. (Itkan, 2/170-171; Burhan, 1/376-379) Ayrıca bu haber, Kur’an'ın orjinalleri nerede diyenlere de cevap niteliğindedir çünkü “İlk Mushaflardan en az üç tanesinin günümüze kadar gelmiş olduğunu” bizlere haber vermektedir. Cambridge üniversitesi öğretim üyelerinden Tarif Halidi’de “Sana Kur’an'ının Hz. Osman’ın kaleme aldırttığı Kur’an'ın henüz ulaşmadığı kesimlerce kullanılan kötü bir kopya olduğunu” söylemektedir. Habere devam edelim, Puin'in diğer ses getirecek teorisi ise, “Kur’an'ın İslam öncesi kaynaklardan beslendiği" iddiası, "Kur’an'ın saf Arapçayla yazıldığı inancını da sorguluyor. İncelediği metinde birçok yabancı kökenli kelime bulmuştur.": Bu iddiaların cevapları, “İslam tüm dinlerin özüdür.”; “Kur’an’ın kaynağı nedir?”; “Kur’an’da çelişki var mı?”; “Ateistlere cevap” başlıkları altında ele alınıp açıklanmıştır.

Puin, klasik oryantalistlerin karakteristik tüm özelliklerini bünyesinde barındıran, yüzyıllardır batılılarca ortaya atılan ve “Kur’an’ı Muhammed yazdı, Kur’an bozuldu, Kur’an’da çelişkiler var.” türü iddialarını tekrarlayan, tarafsızlık özeliğini kaybetmiş, önceden verdiği hükme delil arayan bir önyargılı kişidir. Sana Kur’an’ı, orjinal Kur’an'ın yanına eklenen açıklamalardan -ki sonradan o açıklamalar da silinmişlerdir- hareketle Kur’an’ın değiştirildiğini iddia etmiştir.

Puin hatasından dönüyor! Puin'e ve Von Bothmer, Yemen eski eserler Müdürlüğü’nün reisi Kadı İsmail el-Ekva'ya 14 ve 15 Şubat 1999 tarihli birer mektup göndererek gelişmelerden ötürü duydukları üzüntüyü dile getirip özür diliyorlar; Ortada siyasî bir komplo olduğunu, kendilerinin bu tür sözler söylemediklerini; aksine, yaptıkları incelemelerden sonra Yemen nüshalarıyla Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur’an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtiyorlar. (Yeni Şafak, 16 Ağustos 2000) Dr. Puin'in el-Ekva'ya yazdığı mektup: Sayın Kadı İsmail el-Ekva hazretleri, zat-ı âlinize en

muhlisâne hürmet ve selâmlarımı sunarım. Yemenli dostlarımdan bana ulaşan haberlere göre, alman araştırmacıların Yemen'deki eski eserler arasında bir elyazması Kur’an nüshası bulduklarından ve bu elyazması nüshayla Müslümanların bugün ellerinde bulunan Kur’an nüshaları arasında ciddi farklılıklar tesbit ettiklerinden söz eden ['the atlantic monthly' adlı] Amerikan dergisinin yaptığı neşriyât, Yemen eski eserler Müdürlüğü’nde görev yapan yetkililere karşı halkın büyük bir tepki göstermesine sebebiyet vermiş. 312 sayılı el-Belağ dergisinin iddia ettiği üzere, güyâ Yemen'li yetkililer İslâm dünyasında büyük bir fitnenin ortaya çıkmasını önlemek amacıyla uzun bir süredir bu gerçeği (!) saklamaya çalışıyorlarmış. Sizi temin ederim ki el-Belâğ'ın hem Amerikan dergisinin neşriyâtından, hem Yemen yazmalarına dair söylenenlerden hareketle yaptığı suçlama ve karalamalar tamamen asılsızdır ve hiçbir esasa dayanmamaktadır; Benim ve meslektaşım Dr. Graf Von Bothmer'in Saarbrücken üniversitesinde sürdürdüğümüz Kur’an araştırmalarına ilişkin mâhud **“**iddialar da aynı şekilde gerçek dışıdır**.**” Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkalade üzgün olduğumu belirtmeliyim. Amerikalı yazarı [Toby Lester] şahsen tanımam, kendisiyle sadece birkaç kez telefonla görüştüm, o kadar. Benim samimi kanaatime göre, ‘söz konusu yemen nüshalarıyla eldeki Kur’an nüshaları arasında ciddiye alınabilecek hiçbir farklılık mevcut değildir; bu yeni nüshalarda tesadüf edilen yegâne ihtilaf, -Allah'a şükür- sadece sözcüklerin imlâsıyla ilgili Kur’an'ın kendisine aslâ zarar vermeyecek olan küçük birtakım yazım farklılıklarından’ ibarettir. Zaten "ibrahîm-ibrahim"; "Kur'ân-Kur’an"; "simâhum-simahum", vb. farklılıklara da Kahire'de basılan Mushaflarda işaret edildiği herkesçe bilinmektedir. Gözlerini kin bürümüş birtakım cahillere gelince, onları ciddiye almayıp kendi hallerine bırakmak en doğrusu olacaktır. Son olarak, hem sizin adınıza, hem kendi adıma, yemen yazmaları etrafında kabaran bu kin ve nefret dalgalarının dinmesini temenni ediyorum. Vesselâm! Not 1: Arapça ifadelerimin bozukluğundan dolayı özür dilerim. Dostunuz Dr. Gerd R. Joseph Puin, Saarbrücken, 14/2/1999. Olayın uluslararası siyasi boyutuna bakacak olursak, ABD ile AB (AB'nin baba'sı Almanya) arasındaki siyasi çekişmede, Almanya ile Yemen'in birbirine "bilimsel" temelde yaklaşmasını istemeyen ABD'nin dolaylı yollardan böyle bir falso yapmış olması ve bu birlikteliği baltalamaya çalışmış olmasını anlarız da, emperyalist düşmanı (!) sosyalist-ateistlerin veya yerli "radikal" uzantılarının olaya böyle, kime hizmet ettiklerine bakmaksızın (!) balıklama dalmalarını hala anlayamamaktayız.

Ateistler, 'değiştirilmiş kitap Kur’an' adı altında yayın yapmış, videolar yayınlamışlardır. Kaynakları ise National Geograp kanalının, 'Sana Kur’anı Belgeseli'dir. Belgeselde 3 iddia yer alır. İlk iddia muhatabın cehaletini istismardan başka bir şey değildir. Sana Kur’an'ı ile günümüz Kur’an'ları arasında birçok fark vardır. Olayın aslı nedir peki? Kur’an, sonradan harekelenmiş ve harflere noktalar sonradan eklenmiştir. Arap olmayanlar Kur’an'ı okumakta zorlandıkları için yapılan bu çalışma gizli saklı bir şey de değildir ve kimin ne zaman yaptığı bilinen bir tarihi olaydır. "Noktasız Kur’an ile noktalı Kur’anın anlamları aynıdır" ve tek amaç, okumayı kolaylaştırmaktır. Arada hiç bir fark yoktur. Arap birisi harekesiz de aynı Kur’an'ı okur, Arap olmayan da harekeli olarak, aynı Kur’an'ı. İkinci iddia, Kur’an surelerinin sıralanışının farklı olduğu şeklindedir. Kur’an surelerinin sıraları değişik olabilir. “Kimi iniş, kimi nüzul sırasına göre sıralanmıştır.” Yani, 'surenin' yeri değişse de, içerik tamamen aynıdır! Bu da tüm İslam âleminde bilinen bir durumdur. Bu günümüzde de bazı meallerde aynen uygulanmakta, sure sıralamaları iniş veya nüzule göre değişiklik arzedebilmektedir. Üçüncüsü, iddia bile değildir aslında, bizzat belgeselde, "her ne kadar silinen metinlerde herhangi bir anlam farkı bulunmasa da" şeklinde açıklama zaten yapılmıştır! Yani, bazı ayetler silinip, yeniden daha güzel şekilde yazılmıştır.

Bir gün dünyanın kendi etrafındaki 24 saatlik bir dönüşünden meydana geldiğine göre, dünya yaratılmadan önce böyle bir dönüş olamayacağından bu zamanı gün olarak hesaplamak mümkün mü?

Zaten kullanılan gün kavramının 24 saat şeklindeki dünya günü olmadığı, 'dönem, devir' anlamında olduğu yukarıda açıklanmıştır.

Kur'an'da sağmal hayvanların sütünden bahsedilirken, gıdaların toplandığı işkembeden ve sonra kandan süzülerek temiz süt verildiği bildiriliyor. Hâlbuki bilim, sütün memede oluştuğunu açıklıyor.

Gıdalar ağız yolu ile alındıktan sonra mide, 12 parmak ve ince bağırsaklarda emilmeye hazır hâle getirilir. Vücut için lazım olan amino asitler, yağ asitleri, mineraller, vitaminler, glikoz kana geçer. Hamilelikte meme dokusundaki değişimlere paralel olarak kandan süt yapımı için gerekli maddeler alınmaya başlanır. Alınan bu maddeler salgı hücrelerinde süt haline getirilir. Ayete bakalım: "Süt veren hayvanlarda da size ibretler vardır. İşkembedeki pislik ile (necis) kandan (iki pislik arasından) meydana gelen, içenlere lezzet veren saf süt içiriyoruz." (Nahl, 66) Yani bilimle ayet arasında bir zıtlık yoktur. Sadece ateistin bilgiçliği ve cehaleti söz konusudur.

Allah beddua eder mi?

Dua ve beddua birinden bir şey istemek demektir. Allah isteyen değil, istenen makamdır. O halde beddua diye anladığımız hitaplar farklı hedefleri amaçlar. Kur'an indiği halkın lisanı ile muhatabına hitap eder. Allah "yapılan kötü işlerden ötürü", yapılan fiillerin kötülüğüne dikkat çekmek için o kötü fiilleri işleyenlere lanet etmiştir. Allah istese lanet ettiği kişileri direk yok ederdi ama amaç, indirilen halkın hitap tarzı ile "Yapılan işin Allah tarafından razı olunmadığına" dikkat çekmektir. "Allah'ın laneti 'zalimlerin' üzerine olsun!" (A'raf, 44); "Bozgunculara lanet olsun." (Rad, 25); "Biz, kitapta açıkça belirttikten sonra, indirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti 'gizleyenler' var ya, işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder." (Bakara, 159) Allah'ın lanetledikleri, "Zalim, bozguncu, gerçeği bile bile gizleyenlerdir." O insanlar "lanetli oldukları için kötülük yapmıyorlar, kötülükleri yüzünden lanetlenmişlerddir!" Kötü, zalim, gaddar olanların Allah tarafından lanetlenmesi ayrıca Müslümanlara durması gereken yerleri de göstermektedir! Kur'an'a göre insanlar, yaptıkları zulüm ve haksızlıktan dolayı lanetlenirler. Bu açıdan acımasızca insanları bombalayan; kadın, yaşlı, çocuk demeden hedef gözetmeksizin insanları öldüren, kendisi üstün bir ırk zannederek başkalarının topraklarına el koyma hakkının olduğunu düşünen ve savunmasız insanları yurtlarından çıkaranlar lanetlenir. Allah'ın ve tüm insanların laneti, bu zalimlerin üstüne olsun.

Âyet-el kürsi'de, (Allah'ın kürsüsü) olduğu bildiriliyor. Kürsü ne demektir? "Onun kürsüsü (saltanatı, kudreti) gökleri ve yeri kapladı. Gökleri ve yeri korumak, gözetmek, Ona hiç zorluk vermez. O, çok yüce ve çok büyüktür." (Bakara, 255) Ayetin devamı konuyu açıklıyor: "Gökleri, yeri koruyup gözetmek ona zorluk, ağırlık vermez". Yani kürsü, 'koruyup gözetme kudretidir.' Güç, kuvvet, saltanat demektir. 'Kur'an'da mecaz' adlı yazımızda bu konulardaki örneklerden oluşmaktadır.

Hac suresinin, "İnkâr edenler için ateşten bir elbise giydirilecek ve başlarına kaynar su dökülecektir" anlamındaki 19. âyeti ile, Haşr suresinin, "Allah rahman rahimdir (esirgeyen, bağışlayandır)" anlamındaki 22. âyeti çelişkilidir. Affedici olan Allah, inkârcıları hiç cezalandırır mı?"

Affedici olmak, mazlumun hakkını zalimden almamak mıdır? Suçluları adaletle cezalandırmak, affedici olmaya aykırı mıdır? Her şeyi yoktan yaratan Rabbimizin, emrini dinlemeyenlere ceza verme yetkisi yok mudur? Cezayı suçluların kendisi mi tayin eder? "Rabbin elbette hem çok bağışlayan, hem de çok acı azap verendir." (Fussilet, 43) Ayrıca sormak gerekiyor, neden bazı insanlar Allah'ın rahmet sıfatını değil de cezalandırıcı sıfatını ön plana çıkarma gayreti içindedirler? Eylemlerimize göre Allah'ın sıfatları tecelli eder. Bu soru ile aslında ateistler bilinç altlarında başlarına geleceklere itiraz mı etmektedirler acaba?

Aşağıdaki ayetler çelişkilidir. Aynı surede hem istisna var, hem de yok. "Namuslu kadınlara zina isnat edip de, sonra (bu durumu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun; ebediyen onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar fasıkların ta kendileridir. Ama bundan sonra, tövbe edip düzelenler bundan istisnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir. "(Nur 4,5), "Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetliktir. Onlar için çok büyük bir azap vardır. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına şahitlik ettikleri gün, onlar büyük azaba uğrayacaklardır. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezaları verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır." (Nur 23,24,25) Birinci âyette, (İftira edenlere gerekli cezayı verin, şahitliklerini de kabul etmeyin. Ama tövbe edip düzelenler bundan istisnadır) deniyor. Yani tövbe ederlerse şahitliklerini kabul edin deniyor. Zaten ayetin sonunda Allah'ın çok bağışlayıcı ve merhametli ifade edilerek vurgu tövbe ve bağışlama çizgisine çekilir. İkinci ayette ise, iftira edenler lanetliktir, onlar dünya ve ahirette cezalarını bulacaklardır deniyor. Bunun tek istisnası tövbe etmeleri durumudur. Ayetler arasında bir çelişki yoktur, aksine bir arada değerlendirildiğinde ayetler iftiranın büyük günah olduğunun, dünya ve ahiret cezasının olduğunun altı kalın çizgi ile çizilir ama tövbeyle ve cezalar çekildikten sonra, af kapısının her daim açık olduğu da belirtilerek (Nur, 5) umutsuzluk girdabına muhatabın girmesine de izin verilmez.

Enfal 1'de ganimetlerin tamamı Allah'ındır denirken, Enfal 41-de ganimetlerin 1/5'inin Allaha ait olduğu söyleniyor ve bunun bir çelişki olduğu iddia ediliyor.

Enfal, 1: "Sana ganimetleri soruyorlar. Ganimetlerin Allah'a ve resulüne ait olduğunu söyle!"; Enfal, 41: "ganimet olarak ele geçirdiğiniz her şeyin beşte biri Allah'a, peygambere, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir." Kur'an'da bahsedilen bir konu ile ilgili bir sonuca varmak için o konu ile ilgili tüm ayetleri gözden geçirmeli, Kur'an'ın genel çizgisi içinde değerlendirip öyle sonuca varmalıdır. Enfal 1. ayetin detayı, aynı surede 41. ayette verilmektedir. Yani burada yanlış yapan, Kur'an'ın tefsiri konusunda metot-usul kurallarından habersiz olanlardır. Birinci ayette ganimetlerin tamamının Allah ve Peygamberi'ne ait olması, "Mülkiyetin Allah'a, kullanım ve dağıtım şekillerindeki tasarruf hakkının da Resûlullah'a ait" olması demektir. Birinci ayet, dağıtım yetkisini halktan almakta, ikinci ayet (Enfal, 41) ise dağıtımın nasıl yapılacağını anlatmaktadır. Birinci ayette ganimetin Kur'an'da ve Hz. Peygamber'in öğretilerinde (Sünnetlerinde) yer alan ilkelere göre kamu malı kabul edilip nasıl dağıtılacağı anlatılır. Enfal 41. ayette, Allah ve peygamberinin olan 5/1'de yine yetim, miskin, yolcuya dağıtılması gerektiği açıkça ifade edilmektedir. Yoksa Allah'ın ganimete ihtiyacı yoktur, Hz Resul'de tüm gelirlerini Allah yolunda dağıtmıştır. "Enfal suresinin ilk ayeti bölüştürme hakeminin Hz peygamber olduğunu bildiriyor. 41. ayet ise Hz peygamberin payının beşte bir ve bu payın nerelere sarf edileceğini açıklıyor." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 131) Detay için, "Hz. Muhammed neden çok evlenmiştir?" ve "Oryantalistler ve Hz Muhammed" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?

“Ganimetlerden mal biriktirmeye kalksa Hz peygamber çok zengin olurdu. Nimetler içinde yaşayabileceği halde eşleri ve kendisi kanaatkar bir şekilde yaşamıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 162, 171) Taberi, tefsirinde Ali b. Ebi Talha’nın Abdullah b. Abbas'dan şu rivayetini aktarır: “Resulullah bu beşte bir'den hiçbir şey almazdı. Kalan yetim, yolda kalmış ve miskinlere dağıtılırdı.” Mısır âlimlerinden Muhammed Mahmud Hicazî, Furkan tefsirinde: ” Peygamber (sav) efendimiz, ganimetin beşle birini de beşe böler; bir payı kendisi alır, aldığı bu payı Müslümanların çıkarlarına sarf ederdi.” demektedir. Mufassal Tefsir’de: “Beşte birlik pay üzerindeki tasarruf yetkisi de Müslüman cemaat içindeki peygamberin muhtaç akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yarı yolda kalmışlara vermek üzere Peygamber'e bırakıldı.” denilerek efendimizin 5/1 hakkının da muhtaçlara sarf edildiği belirtilmektedir. Resûlüllah Efendimizin, kendine düşen payı, evine değil de muhtaçlara dağıttığı sahîh rivayetlerle sabit olmuştur. Nitekim İmam Şafiî'nin, Ubâde b. Sâmit’den yaptığı rivayete göre, “Resûlüllah Hayber günü, aldığı beşte bir hisseyi olduğu gibi Müslüman fakirlere dağıtmıştır.” (Nesâî, Ganâim) Peygamberimizde: “Allah'ın size vermiş olduğu ganimetlerden beşte birden başka bir payım yoktur. Zaten beşte bir de size geri dönmektedir” diyerek payının kamuya, muhtaçlara kullanıldığını bizzat ifade etmiştir. (Ebû Dâvûd, Cihâd 121,149; Nesaî, Kasınu'1-Fey" 5; Muvatta', Cihâd 22; Müsned, 128, V/316, 319, 326) “Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, Müslüman köleleri satın alıp özgür kılmak, masrafı karşılayıp hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefaret vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için, bunları harcardı.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi Şerif'te Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuştur. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) “Sadakalar (zekât gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, âzat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte Allah’ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir.” (Tevbe, 60) Allah’ın payı olan 5/1 için Ömer b. Abdülaziz ve İbnü'l-Arabi “Allah yolunda sarf edilir.” anlamındadır.” demişlerdir. (Tefsirul Munir) Hz. Peygamber (s.a) her savaştan sonra şöyle derdi: “Sizin iyiliğiniz için kullanılacak olan beşte birden başka benim şahsıma ayrılan bir parça yok.” (Tefhimul Kur’an) Kısaca 5/1 Allah ve resulünün ama onlarda kamu için kullanılır, geri kalan zaten kamu -halktan- mücahitlere, kısaca tümü kamu yararına pay edilirdi. Bu ganimetlerin hedefini Seyyid Kutup “Karşılaşılan pratik ihtiyaçları gidermek için” (Fi zilalin Kur’an); Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır “kamu yararına” (Hak Dini Kur’an Dili); Muhammed Esed “kamu yarar ve ihtiyaçları gözetilerek” (Tefsirul Mesaj) şeklinde açıklamışlardır. Zaten İslam karşıtı oryantalist Margoliouth bile bunu itiraf etmektedir: “Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekâtları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmiştir.” (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi sayfa 212)

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Rahman 19, 20, 22: “İki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar. İkisinden de inci ve mercan çıkar.”; Furkan 53: “Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur.” Rahman suresinde yüce Allah (cc), iki denizden inci ve mercan çıktığını bize bildirir. Ayette acı ve tatlı sulardan bahsedilmez. Sadece iki deniz (Bahreyn) ifadesi geçer. Furkan 52. ayette ise, biri tatlı diğeri tuzlu iki sudan bahsedilir ama inci-mercandan bahsedilmez! Dolayısı ile iki farklı surede bahsedilen her iki ayette de bilime

aykırılık söz konusu değildir. Tatlı ve tuzlu iki sudan inci mercan çıktığı iddiası Kur'an'dan değil, insanların yorumlarından ulaşılan bir iddiadır. Peki, bazı müfessirlerin 'tatlı ve tuzlu sularda inci ve mercan çıktığı yorumu' bilimsel olarak ne kadar geçerlidir? "Son dönemlerde yapılan bazı araştırmalar, 'inci ve mercanın deniz ve nehir sularında bulunduğunu' ortaya koymuştur. İncilerin en bol şeklide umman yarımadasından Katar yarımadasına kadar uzanan büyük körfez açıklarındaki sularda bulunduğuna dikkat çeken kaynaklar, bunların kuzey yarı küre ılıman kuşağındaki tatlı sularda bulunduğunu belirtiyorlar. Özellikle Mississippi ve onu besleyen ırmaklarda çok değerli incilerin bulunduğu kaydedilmektedir. Yine bu kaynaklara göre Asya, Avrupa ve Amerika'nın bazı ırmak ve akarsularında inci bulunduğu belirtilmektedir. Mesela Avrupa kıtasında çıkan en kıymetli incilerin kaynağı, Bavyera ormanlarındaki akarsulardır. Çin'de ırmak inciliği çok öncelerden beri bilinmektedir." (The encyclopedia americana, 1973, "pearl" mad.; the world book encyclopedia, 1978, "pearl" mad.; encyclopedia of science and tachnology, 1971, "perl" mad.; ana britanica, 1992, (inci) mad.) Reşid Rıza'nın bildirdiğine göre, bazı Hint nehirlerinde incilerin bulunduğu kesin olarak tespit edilmiştir. İngiliz asıllı müsteşriklerden ve Kur'an'ın meşhur İngilizce mütercimlerinden biri olan George Sale (1697-1736) Kadı Beydâvî'nin bu ayetin tefsiri ile ilgili açıklamasına ek bilgi çerçevesinde yaptığı incelemede, söz konusu tespitlerin doğru olduğunu ifade etmiştir. (Reşid Rıza, Tefsiru'l-menâr, VIII/106) Dr. İbrahim Avd'da, bu konuda değişik araştırmalar yaptığını ve netice itibariyle inci ile mercanın, Kur'an'ın ifade ettiği şekilde tuzlu sularda olduğu gibi, tatlı sularda da -özellikle İngiltere, İskoçya, Çekoslovakya ve Japonya'nın tatlı sularında- bulunduğunun tespit edildiğini ifade etmektedir. (İbrahim Avd, Masdaru'l-Kur'an, s. 278–281) kuyumburada.com adlı siteden: Tatlı su incileri: Bu inciler dünyanın her yerinde tatlı su nehirlerinden veya göllerden çıkar. Tatlı su incilerinin renk birleşimi tuzlu su incilerinkini geçer. İnternetten tatlı su mercanları ile ilgili bir başka bilgi: "Tatlı su mercanları da var. Fakat bu deniz mercanları gibi bir yapıda değil. Daha yumuşak gövdeye sahiplerdir. Bunun sebebi de, kabaca söylemek gerekirse, iskeletleri deniz mercanları gibi calsiyum tuzlarından oluşmuyor." İki görüşü de verdik, en doğrusunu Allah bilir.

İki deniz suyu karışmaz mı?

Furkan suresi 53. Ayeti, ilk tefsir âlimleri nasıl anlamışlardır ona bakalım: Kadı Beydavi, Furkan 53. ayeti yorumlarken aralarındaki engeli 'kara' olarak açıklar. Ünlü müfessir İbni Kesir'de engel'den kastın "kuru toprak" olduğunu söyler. Taberi'de bu ayeti açıklarken, 'araya kara parçası sokulmuştur.' der. Zaten Rahman suresi 21. ayet: "Artık rabbinizin nimetlerinden hangisini inkâr edebilirsiniz?"sorusu ile bunun bir 'nimet' olduğunun altını çizer. Düşünsenize, dünyadaki suların yüzde 96,5'i okyanus/deniz sularından oluşmaktadır. Bir de bu azınlıktaki kalan tatlı suların bu tuzlu sularla karıştığını tahayyül edin?! Bundan büyük nimet mi vardır? Not: İki denizin karışmamasını, "haloklin bariyer" ile açıklayan yorumlarda vardır. (Gaius Plinius Secundus, Naturalis Historiae II, CVI 224;Richard A. Davis, Principles of Oceanography, Addison-Wesley Publishing Company, Don Mills, Ontario, ss. 92-93) Bu yoruma da saygı duymakla beraber, şahsen yukardaki yorumu kabul ettiğimi belirtmek isterim.

Bakara,233 ve Lokman, 14. ayetler, Ahkaf 15. ayet ile çelişmez mi?

"Anneler, çocuklarını iki tam yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi mükemmel şekliyle uygulamak isteyenler içindir." (Bakara, 233); "Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur." (Lokman, 14) Bakara suresinde 'kamileyn' olan 2 yıldan bahsedilir, yani 'mükemmel olan' 2 yıldır. Lokman suresi ise, 'Fî ameyni' denilerek "Çocuğun sütten kesilmesi 'iki yıl içinde' olur." denilmektedir. İki ayette en üst sınır olarak 2 yılı verir. Bakara üst sınırı verir, Lokman suresi iki yılın içinde

emzirmeden bahseder. Peki bu iki yıl içindeki alt limit nedir? Çocuğunu daha az emzirme sürersi nedir?: “Çocuğun anne karnında taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer.” (Ahkaf, 15) Bakara 233 ve Lokman 14. ayetler üst sınırdan emzirme süresini (24 ay) bize bildirmektedir. Ahkaf 15. ayet ise 'emzirmenin alt sınırını' bize haber verir. 30 aydan hamilelik aylarını çıkınca, kalan süre emzirme ayının en az olan sınırını olur: 21 ay!

İslam’da soru sormak yasaklanmış mıdır? Gerçekten de din adamı’nın belletmesine göre Muhammed, Tanrı’nın iğrenç bildiği üç şeyden birinin "Kesret-i sual" (fazla soru) olduğunu bildirmiş ve: "Ben sizi bir şeyden nehyedersem, ondan uzak durunuz, bir şeyin ifasını emredersem, onu da yerine getiriniz" demiş ve dini islerde aşırı inceleyip sik dokuyanların helak olacaklarını eklemiştir. Din adamı, bundan başka bir de Kur'an'ın: "Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyler sormayın" (K. Maide 101-102) şeklindeki ya da buna benzer diğer ayet'lerini öne sürerek mü'min kişileri soru sormak ve hele tartışmak hevesinden uzak kılar 191. Çünkü soru sorma ve tartışma geleneğinin İslam dini'ni temellerinden sarsabileceği görüsüne saplıdır.

Maide 101 ve 102. ayetler, Surake b. Malik’in hac ayeti inice “Hac her sene mi?” diye sorması ve bu sorusunda ısrar etmesi üzerine iner. Peygamberimiz bu soruya cevap olarak “ hayır” cevabını verir ve devamında “Evet dese idim bunu yapamayacaktınız, sizin serbest bırakıldığınız konularda sorular sorarak ileride sizi zor duruma düşürecek ortamlar oluşturmayın.” buyurmuşlardır. Yani ortada soru sorulmasının engellenmesi veya sorudan korkulması söz konusu değildir! Benzer durumu Yahudiler yapmış, Allah onlardan bir kurban istemiş, ama onlar durmadan, ‘cinsi ne olsun, rengi ne olsun’ gibi sorularla normal ibadeti kendi gereksiz soruları ile zorlaştırmışlardı. (Bakara, 67-71) “Hemen ineği (güç belâ bulup) kestiler; amma az kalsın kesmeyeceklerdi.” (Bakara, 71) Allah onlara kolay bir emir vermiş ama gereksiz, sonunu düşünmeden sorulan sorular ile kendilerini zor duruma sokmuşlardı. Hâlbuki Allah kulları için kolaylık ister, zorluk istemez! (Bakara, 185) Ama ateist yazar konuyu farklı alana taşır ve sanki İslam’da soru sormanın ve öğrenmenin yasaklandığı gibi bir izlenim uyandırmaya çalışır. Hâlbuki İslam’ın ilk emri ‘Oku’dur: Bu konuda ‘Kur’an ve bilim’ adlı yazımıza bakılabilir. İlim araştırmaya büyük önem vermiş, teşvik etmiş, öncülük etmiştir. Ama önyargılı, karalamak amaçlı, cahilce ve muhatabı köşeye sıkıştırmak için sorulan sorular; öğrenmek için sorulan soru değildir. İbadeti zorlaştıracak veya amacından saprtıracak, amaca hizmet etmeyen sorular İslam’da yerilmiş, hoş karşılanmamıştır. İslam’da soru sorma ve cevap verme yasaklansa bu eser neden ortaya çıksın? İslam’ın yasakladığı şey için neden 30 küsur sene heba edilsin? Ateistler keşke Tennessee Üniversitesi doçenti bayan Rosalind kadar Kur’an’a objektif yaklaşabilse idiler: "Akıl yürütme ve tartışma Kur’an'ın muhtevasına o kadar bileşik ve yapısından o kadar ayrılmaz bir özelliktir ki, Kur’an âlimlerinin zihnini dahi şekillendirmiştir." (Rosalind Ward Gwynne, Qur'an, s. 203); “Kur'an'ın birçok farklı konudaki bilinçli suskunlukları İslam'ın birçok farklı koşula uyumunu sağlayan esnekliğe izin vermiştir. Maide, 101: “Ey iman sahipler! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın.” Bu ayet, hakkında açıklama yapılmayan konuların insanların inisiyatifine bırakıldığını göstermektedir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? 329, 332) Bir sahabe Peygamberimize gelip "İçimizden öyle şeyler hissediyoruz ki, herhangi birimiz onları söylemeyi bile büyük günah sayar." dediğinde, Peygamberimiz: "Bu imanın ta kendisidir." (Müslim, İman, 209) buyurmuş ve bu tür yaklaşımları kınamamıştır. Kur’an, ‘Atalardan gelen her şey doğru değildir, araştır’ der. (İsra, 36); İbrahim peygamberin hayatı sorgulama üzerinden örneklenir. (En'am, 74-82) Kur’an ‘Düşünmeyi, aklı kullanmayı’ emreder. (Ali İmran, 65; Enam, 32; A’raf, 169; Yunus, 16; Hud, 51; Yusuf, 109; Enbiya, 10, 67; Müminun, 80; Kasas, 60; Saffat, 138; Yasin, 68; Hadid, 17; Yunus, 100) Kur’an; evrenin yaratılışını (Enbiya, 30); insanın yaratılışını (Kıyame, 37); atalarımızın dinini (Bakara, 170); peygamberi (Yunus, 38) sorgulamamızı ister. Kur’an’da

tüm ayetlerin birbiri ile sıkı bağlantıları vardır, tüm ayetler iç içedir, bir bütünün parçasıdır, Kur'an'da bir kavram aranırken tümKur'an taranmak zorundadır bu da, aranan kavramın tüm Kur'an içindeki yerinin kavranmasına da sebep olur.

semud kavminin nasıl yok edildiği konusunda Kur'anı yazan kişinin bir türlü karar verememesi: deprem gibi bir şeyle yok edilmiş. (A'raf 78) -korkunç uğultulu ses (hud 67, hud 94)-bela yağmuruna tutularak (furkan 40)-azap yakalamasıyla (şuara 158)-tuzak kurarak (neml 50-51)-şu yöntemlerden birisi seçilerek a. taş yağmuru b. korkunç ses c. suda boğma (ankebut 40)-korkunç ses (sad 13)-yıldırım çarpması (fussilet 13, fussilet 17)-yıldırım çarpması (zariyat 44)-korkunç ses (kamer 31) adminim bunu bir açıklar mısınız?

Allah Semud kavmini doğal felaketle yok etmiştir: Şiddetli bir deprem ve onunla beraber gök gürültüsü-yıldırım ile! Allah bu helakı farklı surelerde farklı açı ve anlarla aktarmaktadır! Tıpkı insanın yaratılmasının aşamalarının, farklı surelerde aktarılması gibi! Furkan 40. ayette; "bela yağmuru" kavramı ile de bu anlatılır yani bela bir tane (sadece deprem veya yıldırım değil) değil, ardarda sağanak gibi yağmıştır! (Deprem ve onunla beraber yoğun bir gökgürültüsü ve yıldırım) Detayı ise, A'raf 78; Hud 67-94; Fussilet 13-17; Zariyat 44. ayetlerde bildirilir. Ayrıca Sad, 13. ayette ise " korkunç bir ses"ten bahsedilmemektedir!

"Biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik." (Nisa, 157) İsa'ya inanmayan Yahudiler O'na Allah peygamberi der mi?

Efendimiz döneminde yaşayan Yahudiler, peygamberimiz ile konuşurken, Hz Muhammed onlara, İsa peygamberin hayatını anlatır. Onlarda bu ifade (Allah'ın peygamberi) ile ima yollu olarak peygamberimize, 'senin peygamber dediğin kişiyi biz öldürdük, senin de sonun aynı olabilir.' anlamında tehditte bulunmuşlardır. Ayet bunun üzerine inmiştir. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 18) Ayrıca ayet, tek cümle ile 3 din mensubuna mesajda verir: 'Allah'ın resulü': İslam inancının tebliği, 'Meryem'in oğlu' (İnsanoğlu insan) İsa: Hristiyanlara mesaj, 'İsa Mesih' (Mesih: El ile sıvazlayan, iyileştiren): Lakabı ve Yahudilere mesaj

Allah, samed (Kimseye muhtaç olmayan, herkesin muhtaç olduğu) midir? (İhlas, 2), yoksa Muhammed, 7. ayette yazıldığı gibi, 'Siz Allah'a yardım ederseniz' mealindeki gibi, Samed değil midir?

Muhammed 4: "Ayetlerin mealine bakalım: "Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." Allah kendi davası olan hakikat, adalet ve özgürlüğün kullarının eliyle yükselmesini murat etmektedir. Eğer her zorluğu Allah giderseydi, mücadele ve mükafatın bir değeri olmazdı. Emeğin olmadığı yerde imtihandan söz edilemez. Allah'a yardım edin denilen ayetin öncesinde, Allah'a yardımın; onun yoluna, davasına yardım olarak anlatıldığı açıktır. Bakara 245. ayetteki, 'Kim Allah'a güzel borç verirse' şeklindeki ayette bu şekilde anlaşılmalıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 51) "Onlarla savaşın, Allah onlara sizin ellerinizle azap edip onları rezil eder ve onlara karşı size yardım edip inananların gönlüne ferahlık verir." (Tevbe, 14) Benzer mealde hadis: Allah Teâlâ kıyamet günü buyurur: "Ey Âdemoğlu! Senden yiyecek istedim ama beni doyurmadın.' buyuracak. Âdemoğlu ise 'Ya rabbi! Seni nasıl doyurabilirdim ki? Sen âlemlerin rabbisin?' diyecek. Allah şöyle buyuracak: 'Bilmiyor musun, falan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Bilmiyor muydun ki, onu doyurmuş olsaydın, onu benim nezdimde bulacaktın." (Muslim, Birr, 43)

Bakara 253. Ayette, "peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından "bahsedilir ama Bakara, 285. Ayette ise, "peygamberler arasında ayırım yapılmadığı" bildirilir. Hangisi doğru?

Allah'u Teala her peygambere farklı yetenek ve mucizeler vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara 285. Ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna imandan bahsedilir ki bu zaten İslam'ın temel inanç esaslarındandır. Tüm dinlerin özü İslam'dır adlı yazımıza bakılabilir.

Evren neden bu kadar büyük? Tanrı bu kadar küçük bir dünya için neden bu kadar büyük bir evren yarattı? Hac, 65. Ayette, "Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O'nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O'dur." deniyor, Allah tutmasa yere mi düşecek? Milyarlarca galaksi, bir nokta kadar küçük dünyaya düşebilir mi?

Öncelikle bu soru bilimden uzak bir zihniyetin sorusudur, çünkü Big Bang teorisine göre dünyamızın yaşamsan özelliklerini koruması ve hayatın devamı için, genişleyen evrenin bu aşaması ve devamı zorunludur. Evrensel dengede bu büyüklük ve devamı şarttır. Hac, 65. Ayette ise altı çizilen tabiat kuralları denen evrensel yasalardır. Kur'an'da Allah'ın emri ifadesi, evrensel, biyolojik ve fiziksel yasalara işaret eder. Öyle ya, yasaları bulan insanlar büyük ilim adamı ilan ediliyorsa o yasaları koyup akılsız canlılara uygulatan, bu bilinme ve tazime daha çok layık değil midir? Su kendinden daha az yoğunluğa sahip cisimleri yüzeye iter. Atmosfer ise tam tersi bir durumla, yerçekimi kuvveti, dünya dışındaki kütle çekim ve merkez kaç kuvvetlerinin etkisi ile atmosfer yere düşmez. Etkisi ile gökyüzü yeryüzüne yakın, dengede tutulur. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 127) ve "Kainat, çekim gücünden ancak genişleyerek kurtulmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 196)

Araf, 80-84. Ayetler eşcinselliği aşağılamaktadır ki, eşcinsellik psikolojik bir rahatsızlıktır ve günümüzde bu yaklaşım bilimle hareket eden ülkelerde ağır bir suçtur. Araf, 80: "Lût´u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?" Eşcinsellik daha önce başka alemde işlenmemiş mi?

Ali İmran, 33:" Allah birbirinden gelme bir nesil olarak Âdem´i, Nuh´u, İbrahim ailesi ile İmrân ailesini seçip âlemlere üstün kıldı. Allah işiten ve bilendir." Ayetin de gösterdiği gibi alem demek, bu kişilerin yaşadığı insanlar ve toplumlardır. Ayette geçen peygamberler de içinde bulundukları zaman dilimi içinde ve bölgede üstün tutulmuşlardır. Sodom ve Gomora denen şehirlerindekiler bu suçu saldırgan bir şekilde geçen kervanlara gruplar halinde saldırarak (Ankebut, 29) yapıyorlardı. Kur'an bunu toplu olarak yapan bu insanların yapmayanları evlerinden uzaklaştırma ile tehdidini (Neml, 56) de bizlere bildirir. Hayvani güdüleri kontrol ettiğimiz oranda insanızdır. Bu tarz sapık ilişkilerle neslin devamı da mümkün değildir. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 133)

'Şakk-ı sadr' yani 'göğsün açılması' olayı nasıl anlaşılmalıdır?

İnşirah, 1-4. ayet: "Senin kalbini açıp genişletmedik mi? Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? Ve senin şanını yüceltmedik mi?" Ayetteki göğsün açılması, ferahlama, genişleme ve sükûna ermedir. Sırttaki yük manevi sorumluluktur. İsmin yücelmesi, namın duyulmasıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 180) Zaten 'göğsün açılması

veya yarılması’ iki ayette de mecazen kullanılmaktadır: Zümer, 22: “Allah kimin gönlünü İslâm’a açmışsa o, rabbinden gelen bir aydınlık içinde olmaz mı?” Enam, 125: “Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslâm’a açar; kimi de saptırmak isterse, göğe çıkıyormuş gibi kalbine darlık ve sıkıntı verir.”

Kur’an ve bilim

Konumuzla alakalı diğer yazılara, "Deizm, Bilim yanılmaz mı? Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri, İslam'da bilim, Müslüman bilim öncüleri, İslam felsefesinin özgünlüğü " başlıklı yazılardan ulaşabilirsiniz.

“Ateistlere cevap, Kur’an’da çelişki yoktur, Kur’an’daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar” başlıklı yazılarımızda ele aldığımız ve ‘Kur’an’daki bilimsel ayetler’i burada tekrarlamadığımızı hatırlatalım.

Öncelikle bilimin "Allah'ın evrene koyduğu genel kanunları tespit etme ve anlama çabası." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 12) olduğunun altını çizerek konumuza başlayalım. İslam’a göre bilim Allah’a ulaştırıyorsa ilim olur yoksa sadece ‘işleyen kuralları keşfedip işleteni gözardı etmek’ sadece ‘bilimcilik’ olur: “Yol odur ki doğru vara. Göz odur ki, hakkı göre.” Yunus Emre. Bilimcilik te sadece bilgi ile güç elde edip insanları sömürmeye götürür! Bilimcilik, ilaha ulaşmak yerine ilahcılık oynamaktır! İslam ise her şeyi yerli yerine koyar, aşırı uçlar yerine dengeyi önceler. “Dinsiz bilim topal, bilimsiz din kördür.” Einstein (Albert Einstein Religion and Science, appeared in the New York Times Magazine on November 9, 1930 pp 1-4. It has been reprinted in Ideas and Opinions, Crown Publishers, Inc. 1954, pp 36 – 40; B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13) “Akıl vahiyle el ele vermedikçe hiçbir temel mesele çözülememiştir. Hedefi din tayin eder, hedefe varmayı da akıl başarır.” (Ali Rıza Temel, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 37)

Oryantalistler başta, ateistlerin iddia ettiği "Bazı yanlış inanışların aksine Hz Muhammed ilme büyük önem veriyordu." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 85) Sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weıss) "Tarih ispatlıyor ki, hiçbir din İslam kadar ilimde ilerlemeyi teşvik etmemiştir." (Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 76) derken, yine sonradan Müslüman olan Dr. Maurice Bucaille ‘Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an’ adlı eserinde, Kur’an ve bilim ile alakalı şunları söylemektedir: “Ben ilkin Kur'an üzerinde durup, çağdaş ilmi buluşları ile Kur'an metninin ne derece uyumlu olduklarını araştırdım. Bunu, hiçbir peşin fikre saplanmadan, tam bir tarafsızlık ile yaptım.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 18) “Kur'an'ı incelemeye başlarken İslamiyet'e dair hiçbir inanç beslemiyordum. İncelemeyi tam bir tarafsızlıkla yapmaktaydım, okuldan bana Müslümanlardan değil, Muhammedilerden söz edilirdi ki, bu tabirle bir insan tarafından kurulmuş olan dine mensup insanların söz konusu olduğu belirtilmek istenirdi. İslami konuda kendim de çok cahildim. 8. ile 12. asırlar arasındaki büyük bir sayıda araştırma ve keşifler İslam üniversitelerinde yapılmıştır. Kurtuba'da halife kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva etmekteydi. O zamanda çeşitli Avrupa ülkelerinden ilim tahsili için Kurtuba'ya gidilirdi. İlimlerde, Arap kültürüne ne kadar çok şey borçluyuz. ‘İlim, uluslararası bir özelliğe ilk defa İslam üniversitelerinde kavuşmuştur.’ O devrin insanları, şimdiki insanlardan daha çok dindar idiler. Eski müfessirler bir kaç manaya gelebilen bir kelime yahut cümlenin hakiki manasını kendi devirlerinde anlayamamış olabilirler. Bugün ancak fen bilgilerimiz sayesinde ortaya çıktığı için, onlar bu manayı o zamanda kavrayamamış olabilirler. Kur'an'da çok sayıda tabiat olaylarının tasvir edilişi, asrımızda sahip olunabilen ve fakat Muhammed devrinde hiç bir insanın en ufak bir fikri olamayacağı olağanüstü bilimsel kavramlara uygun düşmekteydi. Arap Yarımadası'nda oturan bir insanın bazı konularda kendi asrından 110 asır ileri bir kültüre sahip olmuş bulunabileceğini düşünmek için hiçbir özel sebep yoktur. Kur'an'ın nüzulü devresinde, o

devrin fen bilimlerinin asırlardır durgunluk safhasında olduğu kesinlik kazanmış bir husustur.” (Bucaille, s. 192, 196-199) Prof. Taslaman ise, "İslam'ın ilk dönemleri birçok kimse için bilimsel çaba, karın doyurmayacak boş bir uğraştı. Böylesi bir ortamda Kur’an birçok ayeti ile bilim yapmaya gereken motivasyonu sağlamıştır. Kur’an yazılı kültüre geçmeyi, yazılı kültürün çok zayıf olduğu bir bölgede sağlamıştır. Biruni, “Benim bilimle uğraşma nedenim, Ali İmran suresi 191. ayettir (Onlar ki, göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derinlemesine düşünürler) ” der. Raymond Farrin, Kaliforniya'da Berkeley üniversitesinde bir akademisyendir. Kur'an'ın yapısındaki halka sistemi üzerine bulgularından sonra, ‘Hz Muhammed'in böyle bir yapıyı oluşturmasına mümkün olmadığına’ kanaat getirerek Müslüman olmuştur." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 314, 325, 346) demektedir. “İslam, Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Gaşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayetlerle astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 78) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettedir." demektedir. (Lammens, L'Islam, s. 52) Gustave le Bone, ‘İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu’ ifade etmiştir. Henry Stubbe, ‘İslam dininin insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu’ söylemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37, 54) Yine Goldziher'de, "Kur'an dünyanın edebî eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akidetu ve Şeria fil-İslam, s. 9) derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde (mukaddimesinde), "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibariyle Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." demekte, Yahudi bilgin Hirshfield ise, "Kur'an sahip olduğu ikna kuvveti ve inşası itibariyle sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam aleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 161) demektedir. ‘Kelime tekrarı mucizesi’, ‘Kur'an'daki bilimsel ayetler’, Raymond Farrin'in Müslüman olmasına neden olan Kur'an'daki 'halka sistemi' gibi özelliklere sahip bu kitap, "Kur'an'ın bir benzerini yazamazsınız" (İsra 88) ayeti ile çağlara meydan okumaktadır. Hz Muhammed’in bulunduğu şart ve ortamda bile değil, günümüz imkânlarında buyurun ey ateist, deist, oryantalistler! Sizler de bir benzerini yazın! En son deneyen Anis Shorrosh’un sitesi bile kapanmıştır! Bu konuya Altay Can Meriç’in yazdığı, ‘Peygamberliğin ispatı’ adlı eser çerçevesinde tekrar döneceğiz!

Ayet ve hadislerle İslam’ın ilme verdiği değer

"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılanmış yumurtadan yarattı. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir." (Alak,1-5); "(Ey Muhammed) de ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyle düşünür." (Zümer, 9); "Âlimler, Peygamberlerin varisleridir." (Buhari, İlm, 10; Ebû Davut, İlm, 1; Tirmizi, İlm,19; İbn Mace, Mukaddime,17, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228); "Ne de az düşünürsünüz." (Mümin 58); “Aklınızı kullanmaz mısınız?” (Bakara, 44); "İlim öğrenmek kadın erkeğe farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17; Tac, I/63; Feyfü'l Kadir, IV/267); "Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz." (A. Akseki, İslam, Fıtri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332); "Âlimler yıldızlar gibidir; Yeryüzündekilerin rehberidir." (Ahmed b. Hanbel, III/157); "İlim öğrenin ve öğretin." (Darimi, Sünen, Mukaddime, 20); "Kim ilim öğrenmeye yönelirse, Allah o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Tirmizi, İlim, 19); "İki günü eşit olan ziyandadır, zarardadır." (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, s. 162); "Hem dünyayı hem ahireti isteyen ilme sarılsın." (Tirmizi, Ebu İsa Muhammed b. İsa, es-Sünen, Daavat 68; İ. Hacer, et-Terğib, I/728, M.A. Nasif, Tac, III/22); "Ya Öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helâk olursun" (Mecmeu'z-Zevâid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122; Taberani, M. Evsat, II/406); "Öldükten sonra sevap defteri kapanır. Üç şey müstesna, bunlardan biri de Mümin, ölümünden sonra hayatta iken öğrettiği ve yayınladığı." (İbn Mace, Mukaddime, 20); "(Ey Muhammed) de ki: Rabbim, benim ilmimi artır." (Taha, 114); “İki şeyin gıpta edilmeye değerdir. Bunlardan biri de, kendisine hikmet (ilim) verip de o ilim gereğince hükmetmesini ve başkasına da o ilmi öğretmesini nasip

ettiği kimsedir” (Buhari, İlim, 15); "İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır." (Ebu Davud, İlim, I/3641; Tirmizi, İlim 2, (2649); İbnu Mace, Mukaddime 17, 227, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228); "Kim ilim taleb ederse, bu işi, geçmişteki günahlarına kefaret olur." (Tirmizi, İlim 2, 2650); "Hikmet ve ilim müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa alır." (Tirmizî, İlim, 19, IV/425, Hadis: 2827; Keşfül Hafa, I/363); "İlim Çin'de bile olsa alınız." (Keşf'ü-l Hafa, I/138, Beyhaki, Şuabu'l- iman, II/254; Rabi bin Habib, el-Basarî, Bab fil ilim ve talebihî; Bezzar, Müsnedü'l-Bezzar, I/175; Abdurra'iuf Münavi, Feyzu'l-Kadir, I/443; Mehmed Arif, Binbir Hadis, s. 58, Hadis: 126); "Âlimler peygamberlerin varisleridir" (A. Münavi, Feyzu'l-Kadir, lV/384, Hadis: 5705); "Âlimin Abide üstünlüğü, benim sizden en basitinize olan üstünlüğüm gibidir." (Tirmizi, İlm 19, 2686) Resûlüllah bir gün mescide girince halka hâlinde oturmuş iki grupla karşılaştı. Gruplardan biri Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah Teâlâ'ya dua ediyordu. Diğeri ise ilim öğreniyor ve öğretiyordu. Bunu gören Nebiyy-i Muhterem -sallallâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz*: "Bunların hepsi hayır üzeredirler. Şunlar Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah Teâlâ'ya dua ediyorlar. Allah dilerse onlara* (istediklerini) *verir, dilerse vermez. Şunlar da ilim öğrenip öğretiyorlar. Ben de ancak bir muallim olarak gönderildim."* buyurdu ve hemen ilimle meşgul olanların yanına oturdu. (İbn-i Mâce, Mukaddime, 17) Peygamber Efendimiz, Medine’ye teşriflerinde ilk iş olarak mescit ile birlikte medresesini tesis etti. O medresede okuyan o günün talebelerine “ Ehl-i suffa” deniliyordu. Bunlar bütün hayatlarını ilim ve irfana vakfetmişlerdi. (Buhârî, Şalât, 58; Nesâî, Mesâcid, 29; Müslim, İmâre, 147; Müsned, III/270) Müslümanların ilk savaşı olan Bedir savaşında da esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretilince serbest bırakılmışlardır. (Şiblî, İslâm Tarihi, Asrı Saadet, I/346)

Kur’an’daki bilimsel ayetlerden bazıları

Kur’an bir fen kitabı değildir. Ama her çağda insanların ulaştıkları bilgi seviyesine hitap eden içeriğe sahiptir. Bu ilgi çekildikten sonra okuyucuya ana mesaj olan ‘tevhid, adalet, emanet’ bilinci kazandırılır. Kur’an’da var olan bilimsel mücizelerden ‘bazılarını kısaca’ açıklayalım.

“Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık” (Enbiya, 32) Gökyüzünü koruyan ozon tabakası sayesinde göktaşları ve zararlı ışınlar dünyamıza ulaşamaz. Van Allen Kuşakları da dünyamız güneşin zararlı ışınlarından, radyasyondan korur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 74)

"Dönüşlü olan göğe and olsun." (Tarık, 11) Troposfer tabakası okyanuslardan yükselen su buharlarını yoğunlaştırarak, yeryüzüne yağmur olarak geri döndürür. Ozon tabakasının Kur’an’da ‘tavan’ kelimesi ile tanımlanması bazı ateistlerin ileri geri konuşmalarına neden olmaktadır. Halbuki bilimsel makalelerde de gökyüzü için 'tavan' kelimesi kullanılmaktadır. (Because of the cold ‘ceiling’ of the tropopause, H20 is not distributed exponentially: Tropopozun soğuk ‘tavanı’ nedeniyle, H20 katlanarak dağıtılmaz: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC219811/pdf/pnas00158-0049.pdf, s. 1218; The lower D region (~50–75 km) forms the rather stable upper boundary, or ‘ceiling’: Alt D bölgesi (~50-75 km) oldukça kararlı üst sınırı veya ‘tavanı’ oluşturur. (https://agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2010JA015355)

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış göğe yemin olsun" (Zariyat, 7) Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur (World Book Encyclopedia, 2003) Bu sayıyı, büyük galaksilerden 225 milyar, cüce galaksi olarak tanımlanan daha ufak galaksilerden ise 7 trilyona çıkaranlar da vardır. Bunların sahip olduğu yıldız, gezegen, kuyruklu yıldız, uydular gibi detayları da düşünürsek inanılmaz sayılara ulaşırız. Dünyamızı temel alırsak, dünyamızın da bir yörüngesi vardır ve bu yörüngeden 3 mm'lik bir sapma bile büyük felaketler doğurur. “Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı, yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık; sapma3,1 mmolsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük.” (Bilim ve Teknik, Temmuz 1983)

“Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? Dağları da birer kazık?” (Nebe, 6-7) **Kur’an’da yeryüzü için kullanılan ‘’döşek’ kelimesini ‘Kur’an’da çelişki yoktur.’ adlı yazımızda ele alıp açıkladık. Dağların işlevi konusunda iki farklı yorum vardır ve her iki de bilimsel açıklamalardır. Birinci yorum: “**Dağların bir de gözükmeyen yeraltına doğru inen bölümleri vardır. “The Earth” (Yeryüzü Kitabının yazarı Frank Press: “Dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye (wedge like shape) benzetir.” demektedir.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 34) “Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır.” (Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, Allyn & Bacon Inc. Newton, Massachusetts, 1985, s. 305) Prof. Siaveda: “Kıtalardaki dağlarda, hafif ve yoğunluğu az madde yerin içine doğru kök olarak uzanır. Okyanuslardaki dağlarda da, dağı kök gibi destekleyen hafif madde vardır.” (http://www.beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm) “Onları sarsmasın diye yeryüzüne dağları yerleştirdik.” (Enbiya, 31) Dağların yerkabuğunun genel dengesini sağlamadaki etkisi izoztesi (isostasi) diye tanımlanır. Webster’s New Twentieth Century Dictionary’de (Webster’ın Yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: “Jeoloji’de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması.” (M. J. Selby, Earth's Changing Surface, Clarendon Press, s. 32) Yine dağlık, kayalık bölgelerde kurulmuş evlerde deprem hasarlarının daha az olduğu ve dağların depremin şiddetini emdiği bilinen bir gerçektir. (Prof. Dr. İlyas Yılmazer; Doç Dr. Ali Özvan, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, “Van Toplu Konut Modeli Anadolu’da Nasıl Yaygınlaştırılabilir?” Bildirisi) Dünyamızın merkezindeki dinamik hareketlilik (iç kuvvetler) dünyamızın dönmesi, kıtaların hareket halinde olması gibi nedenlerle yeryüzünde bulunan 15 büyük tektonik birbiri ile çarpışır ve bu dağların oluşumuna ve depreme neden olur. Yerkabuğunun zayıf noktalarının dağlar ile kalınlaşarak dengelenmesi sayesinde tektonik plakalar üzerine binen stres dengelemektedir. Dağlar yeryüzünde büyük bir denge unsuru olarak görev yapmakta ve sarsıntıları azaltmaktadırlar. Yerçekimi dengesizliği olan bölgelerde daha fazla bulunurlar, böylece oralarda meydana gelebilecek büyük sarsıntılar dengelenmiş olurlar. Dağlar sarsıntıyı engelliyorsa, neden Japonya gibi dağlık bölgelerde depremler çok oluyor da, Arabistan gibi düz bölgelerde depremler daha az görülüyor? Çünkü dağlar, izostatik dengeyi sağlamak için, depremlerin olduğu bölgelerde daha fazla yükselir ve görevleri denge sağlayıp depremi azaltmaktır. Bu yüzden Japonya gibi yer kabuğunun dengede olmayıp çok sayıda fay kırığı oluşturduğu bölgelerde daha fazla yükselirler, buna karşın yer kabuğunun daha fazla dengede olduğu ve depremlerin daha az görüldüğü bölgelerde daha az yükselirler. İkinci yorum: “O, sizi sarsmaması için yere sağlam 'dağlar' yerleştirdi.” (Nahl, 15) Arapça dağ, 'cebel' demektir. 'Cibal' ise, çoğul yani dağlar demektir. Ayette cibal değil, “Revasî” kelimesi geçmektedir. Ayetin Arapçasında 'fî' harfi ceri kullanılmaktadır. Anlamı 'içinde' demektir. Ayeti kelime kelime çevirecek olursak: Fi; içinde bulunur, neyin içinde? Erzi: Yer'in. Ne bulunur? Revasiye: Revasî kelimesi, 'Rasî' kelimesinin çoğuludur ve "bir yerde sabit olmak, bir baskı unsuru olmak, bir yere yerleşmek" anlamlarına gelir. Ayetin kelime kelime meali: 'Allah yerin içine baskı yapan unsurlar' koymuştur. Bu 'ağırlıklar' yerin içinde; magma tabakasında bulunur. Allah (cc) yerin 'üzerine' değil 'içine' ve 'cibal' yanidağ değil 'revas' koymuştur. Enbiya suresi 31. ayette de, dağ kelimesi şeklinde tercüme edilen kelime, yine Nahl suresi 15. ayetteki ‘revasiye' kelimesidir.

“O, gökten belli bir miktarda su indirmiştir.” (Zuhruf, 11) Gökyüzünden saniyede 16 milyon ton su inmektedir. (http://en.wikipedia.org/wiki/Water_cycle)

“İnsan, kemiklerini kesin olarak bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor? Evet, parmak uçlarını dahi düzenlemeye gücümüz yeter.” (Kıyamet, 4) Parmak ucu öyle bir kimlik kartıdır ki aynı yumurta ikizlerinde bile farklıdır. Parmak ucumuzdaki bu kimlik kartımız, cenin henüz üç aylıkken anne karnında çizilir ve mezara kadar bizle gelir. 1856 yılında Genn Ginsen adında bir İngiliz, parmak uçlarındaki çizgilerin her insanda farklı olduğunu keşfedilmiştir.

“Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta bir yaratılıştan diğer yaratılışa geçirerek yaratmaktadır.” (Zümer, 6) Bu üç karanlık: Fallop borusu; Spermle yumurta birleşir fallop borusunda bölünerek çoğalır. Rahim duvarındaki bölge: Bu aşamada artık cenin rahim duvarına yapışıp sarkar (Kur’an'ın deyimi ile 'alak' aşaması) Amniyon kesesi: Ceninin etrafındaki içi özel bir sıvı ile dolu keseye verilen isim. Cenin burada gelişir. Ayrıca, anne rahminde yolculuğuna başlayan hücre; birinci karanlık mekânda, dev karanlık bir tünele girmiş gibidir. İkinci karanlık mekân ise minik tüycüklerden oluşan karanlık bir ormanı andırır. Üçüncü karanlık mekân ise yine karanlık bir denizin altını hatırlatır. Ayrıca ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber vermektedir! “Ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.” (Müminun, 14)

“Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47) Astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetmiş ve evrenin genişlediğini ispatlamıştır. Kur’an ise bunu 1400 sene önce bildirmiştir. (S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, s. 103-108)

“Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir.” (Nur, 43) Yağmurun oluşumu tam da ayetlerde belirtilen şekilde gerçekleşmektedir. (Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, The Atmosphere, 1981, s. 269; Albert Millers, Jack C. Thompson, s. 141-142)

“Ve gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık. Onlar ise ayetlerinden yüz çeviriyorlar.” (Enbiya, 32) Ozon tabakası, Van Allen *Kuşakları sayesinde dünyamız* Meteor ve gök taşları, güneşin zararlı ışınları, uzayın dondurucu soğuğuna karşı korumaktadır.

“Rüzgârları aşılayıcılar olarak gönderdik” (Hicr, 22) Rüzgâr hem bitkilerin hem yağmur bulutlarının aşılanmasında önemli bir işleve sahiptir.

“O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?” (Enbiya, 30); “Biz göğü ‘büyük bir kudretle’ bina ettik ve şüphesiz Biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47; Zümer, 68; Vakıa, 5) Big Bang, Entropi yasalarını onaylayan ayetler.

“Rabbin dişi bal arısına vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları kovanlardan evler edin.” (Nahl, 68) Arapça'da arının erkeği ve dişisi aynı şekilde “Nahl” olarak yazılır, bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur. Ancak Kur’an, arıya yapılan vahyi ve arının yaptıklarını anlatırken, fiilin dişi formunu (İttehazî, Felukî, Zamir, müennes; Butunihâ) kullanmaktadır. Arapça'da fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı çekilirler. Başka birçok dünya dilinde de bu böyledir. Arının yaptıkları anlatılırken fiilin dişi sigası kullanılmıştır. Kur’an'ın indiği dönemde insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarından, işçi arıların dişi olduğundan, kovanı inşa etmenin, bal yapmanın, bal yapmak için meyvelerin özünü toplamanın dişi işçi arıların görevi olduğundan haberleri yoktu. İşin ironisi bunun farkına ABD’deki gayri müslimler varırken ülkemdeki Müslümanların haberdar olamaması: “ABD'li arıcı McKay Orton, Kur'an-ı Kerim'de keşfettiği bal arılarıyla ilgili ayetlere hayran kaldığını, “Kur'an'da bal arıları dişil fiillerle anlatılıyor. Kur'an yazıldığında işçi arıların dişi olduğuna dair hiçbir bilgi yoktu” sözleriyle ifade etti.” (Yeni Akit, 20.09.2023)

“Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu, aziz ve âlim olan Allah’ın takdiridir.” (Yasin, 38); “Ne güneş aya yetişip çarpar ne de gece gündüzü geçebilir, onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler.” (Yasin, 40); “Geceyi, gündüzü, Güneş’i ve Ay’ı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler.” (Enbiya, 33); “Görmedin mi ki Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile Ay’ı da emrine boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyorlar.” (Lokman, 29) Kur’an tam 1400 sene önce Güneş’in ve diğer yıldızların hareket ettiğinden haber vermekte, gezegenler sabit değil, hepsinin belirli yörüngeleri ve menzilleri olduğunu bildirmektedir.

“Allah’tan başka dostlar edinenlerin misali, kendisine ev edinen dişi örümceğin misaline benzer. Gerçek şu ki evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!” (Ankebut, 41) Ayette geçen “ankebut” kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki “edindi” manasına gelen ‘İttehazet’ fiili, dişi sigasında/kalıbında gelmiştir. Allah-u Teâlâ dişi sigasını kullanarak örümceğin evini dişi örümceğin yaptığını bildirmiştir. Dişi örümcek hem evi yapar hem de birleşmeden sonra erkek örümceği öldürür. Bir ayet ile iki mesaj; biri mecaz diğeri bilimsel bir keşif bizlere haber verilir.

“Geri döndüren göğe yemin olsun.” (Tarık, 11) 13 ile 15 km yükseklikteki troposfer tabakası yeryüzünden yükselen su buharının yoğunlaşıp yağış olarak yere geri dönmesini sağlar. 25 km yükseklikteki ozonosfer uzaydan gelen radyasyon ve zararlı ultraviyole ışınlarını yansıtarak yeryüzüne ulaşamadan uzaya geri dönmelerini sağlar. İyonosfer tabakası yeryüzünden yayınlanan radyo dalgalarını bir uydu gibi yeryüzünün farklı bölgelerine geri yansıtarak telsiz konuşmalarının, radyo ve televizyon yayınlarının uzak mesafelerden izlenebilmesini sağlar. Manyetosfer tabakası ise Güneş’ten ve diğer yıldızlardan yayılan zararlı radyoaktif parçacıkları yeryüzüne ulaşmadan uzaya geri döndürür

Bebeğin anne karnındaki evrelerden bahseden ayetten (Mü'minûn, 14) Demir dış uzaydan dünyamıza geldiğine işaret eden ayete (Hadîd, 25) Yükseğe çıkıldıkça oksijenin azaldığından haber veren ayetten (En’am, 125) Canlıların sudan yaratılmasından bahseden ayete (Enbiya, 30) vd. dek Kur’an’da daha birçok bilimsel mucizevi ayetler bulunmaktadır.

Bilgisayar sayesinde Kur’an’da bulunan mucizelerden bazıları

"Yedi gök" tabiri 7 kere geçer. Göklerin yaratılışı ifadesi de 7 kere tekrarlanır. "Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12'dir. "Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır; 26. "De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332'dir. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı elde ederiz. "Dünya" kelimesi ve "ahiret" kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynıdır; 115. "Şeytan" kelimesi Kur’an'da 88 kere geçer. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88'dir. "İman" (tamlama almadan) ve "küfür" kelimeleri Kur’an boyunca 25’er kez tekrarlanır. "Cennet" kelimesi ve "cehennem" kelimesi de aynı sayıda tekrarlanır; 77. "Zekat" kelimesi Kur’an'da 32 kere tekrarlanırken, "bereket" kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32'dir. "Yaz-sıcak" kelimeleri ile "kış-soğuk" kelimelerinin geçiş sayıları da aynıdır; 5. "Şarap (hımr)" ve "sarhoşluk (sekere)" kelimeleri de Kur’an'da aynı sayıda tekrarlanır; 6. "Akletmek" ve "nur" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 49. "Dil" ve "vaaz" kelimeleri eşit sayıda, 25 kere tekrar edilir. "Yarar" kelimesi 50, "bozma" kelimesi de 50 kere tekrarlanır. "Ecir" ve "fail" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 108. "Sevgi" ve "itaat" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır; 83. "Dönüş" ve "sonsuz" kelimeleri, eşit sayıda yer almaktadır; 28. "Musibet" kelimesi ve "şükür" kelimesi, Kur’an'da aynı sayıda geçmektedir; 75 kere. "Güneş (şems)" ve "ışık (nur)" kelimeleri Kur’an'da 33'er kez geçmektedir. Doğru yola ileten (Elhuda)" ve "rahmet"

kelimelerinin tekrar sayısı eşittir; 79. Kur'an'da "sıkıntı" kelimesi 13 kere yer alırken, "huzur" kelimesi de 13 kere tekrarlanmaktadır. Kur'an'da insanın yaratılış safhaları toplam 65 kez geçer. İnsan kelimesi de Kur'an'da 65 kere geçer. "Kadın" ve "erkek" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır; 23 Kadın ve erkek kelimelerinin Kur'an'da tekrar sayısı olan 23, aynı zamanda insan embriyosunun oluşumunda yumurta ve spermden gelen kromozom sayısına da eşittir. İnsanın kromozom sayısı da anne ve babadan gelen 23'er kromozomun toplamı olarak 46'dır! "Hıyanet" kelimesi 16 kere geçerken, "habis" -Kötülük - kelimesinin tekrar sayısı da 16'dır. "İyiler (ebrar)" 6 kere tekrarlanırken, "kötüler (fuccar)" kelimesi ise tam yarısı kadar yani 3 kere geçer. "Ceza" kelimesi 117 kere yer alırken, Kur'an'ın temel ahlak özelliklerinden olan "mağfiret (bağışlama)" ifadesi, bu sayının tam 2 katı kadar yani 234 kere tekrarlanır. (Bu kadar tekrar Kur'an'da neden var? sorusuna başka bir cevapta bu ilmi mucize olsun bu arada) "Kara" kelimesi Kur'an'da 13 kere geçerken, "deniz" kelimesi 32 kere geçmektedir. Bu sayıların toplamı bize 45 sayısını verir. Eğer karaların Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 13'ü 45'e bölersek, %28,888888888889 sayısını buluruz. Denizlerin Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 32'yi 45'e böldüğümüz zaman ise, %71,111111111111 sayısına ulaşırız. Bu oranlar ise, gezegenimizdeki su ve kara parçalarının gerçek oranıdır. (Posta, 03 Eylül 2019; http://monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html; https://www.nkfu.com/yeryuzunde-karalarin-dagilimi) "İman etmek fiili" Kur'an'da 811 kez geçer. "Kâfir olmak fiili" 697 kez geçer. Kur'an'da iman edenleri sayısı ile kâfir olanların sayısı arasındaki fark (811-697) 114'tür. Yani kâfirler ile Müslümanlar arasındaki fark Kur'an'daki sûrelerin sayısı kadardır. Kâfir olanlar (697), 114 sûreye iman edince, kabul edince iman edenlerin sayısına (811) ulaşırlar. Liste bu şekilde uzayıp gitmektedir. Bu konuda detay için, Abdürrezzak Nevfel'in "Kur'an'da Ölçü ve Ahenk" adlı kitabını tavsiye ederiz.

Kur'an'da gelecekle ilgili haberler birkaçı. "Romalılar yenilgiye uğradılar. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinin ardından yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün inananlar sevineceklerdir." (Rum, 1-4) Kur'an'ın haber verdiği ve " Dünyanın en alçak yeri" diye belirttiği yer "Lut havzası" diye adlandırılan yer dünyanın en alçak yeridir. (http://www.deadsea.co.il/ENA/Index.html) Bu konu, 'Kur'an'da çelişki yoktur.' Adlı yazımızda da ele alınmıştır. Ayrıca tam 9 yıl sonra Kur'an'ın haber verdiği yenilgi yaşanır, İran yenilir. (Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, sayfa 287-299); "Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı." (Fetih, 27) Ayette, Mekke fethedilmeden önce gerçekleşecek bir başka fetihten daha söz edildiği görülmektedir. Her iki fetihte aynen gerçekleşir. Önce Hayber sonra Mekke fethedilir. (İmam Taberi, Taberi Tefsiri, V/2276); "Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti)" (Neml, 40) Ayet 'İlim ehlinin" sadece 'cansız maddelerin bir yerden başka yere nakledilebileceğine' işaret etmektedir. K**ur'an'da geçen bilimsel mucizeler, gelecekle ilgili haberler konusuna örneklerine virgül koyup bu konuda yazılan bazı eserleri tavsiye ederek (Zakir Naik, Kur'an ve Modern Bilim; Mustafa Armağan, İslam ve Bilim Tartışmaları; Abdurrezzak Nevfel, Kur'an'da Ölçü ve Âhenk; M. Sinan Adalı, Kur'an Mucizeleri; Kur'an Araştırmaları Grubu, Kur'an Hiç Tükenmeyen Mucize; Murat Arabacı, Kur'an'ın Terkedilen Emri Bilim) asıl konumuza devam edelim.**

Kur'an çağlar üstü, eskimez tek ilahi kitaptır

Kur'an nazil olalı 1400 sene olmasına rağmen tazeliğini, aktivitesini, güncelliğini asla kaybetmemiştir. Bunu genel olarak 3 sebebe bağlayabiliriz: Kur'an'ın kelimeleri değişmediği halde anlamı bilim geliştikçe yenilenir. Kur'an isim, zaman, yer gibi değişkenleri değil,

özellik/sıfat gibi değişmeyenleri bizlere bildirir. Kur'an, haksızlık yapan, adaletsiz davranan, fuhuş/ahlâksız/azgınlığa sapan toplumları yok ettiğini bize bildirir. Böylece Kur'an aktüalitesini kaybetmemiş, devamlı güncelliğini korumuş olur. Kur'an değişmez doğruları bizlere bildirir. Kur'an-ı Kerim'in emretmiş olduğu ahlâk, iyilik, doğruluk, temizlik vd. her zaman doğru; yasakladığı cinayet, fuhuş, içki, kumar, rüşvet vd. gibi şeyler de her zaman ve şartta kötü şeylerdir. Dün de bugünde yarında, uzayda da kötüdür, kötü olacaktır.

Kur'an ve zaman

Kur'an-ı Kerim, evrenin yaratılışından kıyamete, dünyadan ahirete, cennetten cehenneme birçok konu hakkında bizlere hak olan bilgileri verir. "O Kur'an çok şerefli sahifelerdedir." (Abese, 13); "Kur'an'ı göklerde ve yerdeki sırları bilen Allah indirdi." (Furkan, 6) "O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir." (Enam, 6/101); "O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir." (Enam, 101); "Sonra Allah duman (gaz) halindeki göğe yöneldi" (Füssılat, 11); "Yer ve gökler bitişik iken onları biz ayırdık" (Enbiya, 30); "Üzerinizde yedi kat gök yarattık" (Müminun, 17); "Gökleri yedi kat üzerinde yaratan O'dur. Rahman olan Allah'ın yarattığında düzensizlik göremezsiniz." (Mülk, 3); "Göğü gücümüzle biz kurduk ve şüphesiz biz onu genişleticiyiz" (Zariyat, 47); "Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir " (Rahman, 5); "Yeryüzünü yaratıkların oturmasına, yaşamasına elverişli kılan Allah'tır." (Taha, 53); "Yeryüzünü, size boyun eğdiren O'dur" (Mülk, 15); "Allah her şeyi yaratandır" (Zümer, 62); "Biz her canlıyı sudan yarattık" (Enbiya, 30) Tarih bilimi için önemli olan yer ve zaman Kur'an için önemli değildir. Kur'an için önemli olan olayların oluşum neden ve sonuçlarıdır: "Bu sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında döndürüp duruyoruz." (Ali İmran, 140); "Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakın. Onların çoğu müşriklerdir." (Rum, 42) İnsan öncesi canlılar: İnsandan önce yer ve uzayda ateş kökenli cinler, nur kökenli melekler vardı. Daha sonraları, toprak (çamur) kökenli insan yaratılmıştır: "Can'ı (cinlerin atasını) dumansız ateşten yarattı." (Rahman, 15); "Cinleri ve insanları bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat, 56); "O (Allah) her şeyi güzel yarattı, insanı yaratmaya çamur başladı." (Secde, 7); "Andolsun insanı kuru balçıktan, işlenebilir topraktan yarattık." (Hicr, 26); "O (Allah) sizi merhalelerden geçirerek yarattı." (Nuh, 14); "İnsanı nutfeden yarattı." (Nahl, 4); "(Sizi) nutfeden yarattı, şekil verdi." (Abese, 19); "Sonra onu nutfe halinde sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra o nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Kan pıhtısını bir çiğdemlik et yaptık. Bir çiğdemlik etten kemikler yarattık. Kemiklere et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratık yaptık." (Mü'minun, 13-14); "Sonra onu şekillendirdi. Ona ruh üfledi. Size kulaklar, gözler, kalpler verdi." (Secde, 9); "Sonra ona, yolunu kolaylaştırdı." (Abese, 20); "Ondan erkek- dişi (iki cins) yarattı." (Kıyame, 39); "Sonra zayıflığın ardından kuvvet (gençlik) verdi. Sonra kuvvetin ardından zayıflık (ihtiyarlık) verdi." (Rum, 54); "Sonra bunun ardından şüphesiz ölürsünüz. Sonra siz kıyamet gününde mutlaka diriltтirilirsiniz." (Mü'minun, 15- 16)

Din, akıl ve bilim

İnsan dışında her canlı dünyaya kendi ihtiyaçlarını karşılayacak hazır bilgilerle ve içgüdü ile (Uçmak, yüzmek, avlanmak vs.) ile donanmış olarak gelir. Tüm bunlar Allah tarafından programlanmış, kodlanmıştır. İnsan ise, bir yok yeteneği gibi iyiliği ve kötülüğü de zamanla öğrenir. İyilik yapan cennete, kötülük yapan ise cehenneme gider. Allah insanları programlamamıştır ama programına uygun; tabiatla uyum içinde olmasını sağlayacak bir program göndermiştir: Kur'an-ı Kerim. Bu programa uyan, programlanmış kainatla beraber uyum içinde yaşayan insan bu program sayesinde dünyada mutlu olur ve ahirette de cenneti kazanır. İnsan; melekte olabilme kabiliyetine (İsra, 70) sahip, fakat aynı zamanda kendi yaptıkları ile hayvanlardan daha aşağı (Tin, 8; A'raf, 179) inip,

şeytanlaşabilme özelliğine de sahip bir varlıktır. İnsan diğer canlılardan akıl, düşünme, irade gibi özelliklerle ayrılır. İnsanlar yaptıkları icatlarla beraber hayatlarını kolaylaştırırlar. Fakat İslam yapılan bu icatların insanların zararında kullanılmasına izin vermez. Atomdaki enerjinin keşfi insanların yararınadır, fakat İslam atom bombasına karşıdır. Çünkü İslam, insanlara zararlı olan şeyleri yasaklamıştır.

Bizce bilim, islam dininin emir ve yasaklarını hızla doğrulamakta, tasdik etmektedir. (İslami emirler ve hümanizmadlı yazımıza bakılabilir.) İnsanlık İslam'a bilim vasıtası ile kavuşacaktır. Kur'an, bilimin ulaşacağı son noktada insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamak için beklemektedir.

Kur'an ve bilim 2

Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar

-Yazılarında istifade etmemize izin veren www.bilimveyaratilisagaci.com yöneticisi Hü.Da kardeşimize teşekkür ederiz-

Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler

"Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) 'Kur'an'da çelişki yoktur' yazımıza ek olarak bu yazımızda da bunu bilimsel olarak okuyucuya sunacağız, bi-iznillah!

Eğer iddia edildiği gibi Kur'an'da dünyanın yuvarlak olduğu gerçeği vardıysa onu en iyi anlaması gereken Muhammed neden yüzyıllar önce bu gerçeği ifade etmemiş?

Öncelikle efendimizin görevini iyi belirlemek gerekmektedir. Peygamberimiz bir dinin, önceliği ahlak olan bir ilahi dinin tebliğcisi, önderi, resulüdür. Bir fen kitabının açıklayıcısı değildir. Kur'an'da tabii ki ayetleri, ayetleri meydana getiren kelimeleri, hatta kelimeleri oluşturan harfleri ile mucizevî bir ilahi kitaptır ama Kur'an'ın asıl amacı bu tür ayetleri araç olarak kullanarak, Kur'an'ın asıl mesajına insanların dikkatini çekmektir. Bu ayetlerden amaç Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin muhataplarınca anlaşılması, ayetler üzerinden ilahi mesajlara insanların yönelmelerinin sağlanması ve sonuçta insanların dikkatini Kur'an üzerinde topladıktan sonra kendilerine iyi, güzeli, faydalı olan şeylerin toplamı olan ayetlerin pratik hayata aktarılmasını sağlamalarıdır. Yani "Bilimsel ayetler vardır ama amaç değil araçtır." Efendimiz kendi döneminde gerek çeşitli mucizeler göstererek gerekse ilahi mesajın o döneme göre devrim sayılacak içeriği ile insanların dikkatlerini üzerine toplamış ve yeni ahlak temelli bir adalet toplumu meydana getirmiştir. Peygamberimizin en büyük mucizesi olan Kur'an, efendimiz vefat ettikten sonra insanların dikkatlerini üzerine toplamaya devam etmekte, bu özelliğini çeşitli sebeplerle tarihi süreç içinde kendiliğinden oluşturmaktadır. Bunlardan biri de insanlık tarihindeki bilimsel gelişmelerdir. Kur'an öyle bir içerikle gönderilmiştir ki, ister Müslüman ister gayrimüslim kaynaklı olsun bilim ilerledikçe kendisini yeniden düzenleyecek, toplumun dikkatlerini üzerine toplayacak ayet, kelime, harfler ile donanmış, ayetleri asla değişmeden mesajlarının yeniden ve güncel hali ile topluma yansıtacak içerikle Allah tarafından insanlara gönderilmiştir. Tarihi süreç içinde insanların dikkatlerini üzerine çekecek her donanıma Kur'an sahiptir. İlk indiği dönemde Araplar şiir ve edebiyat alanında çok gelişmişti. Halkın içinde şairler ve Arap dilini çok iyi kullanan fasih (iyi söz söyleme kabiliyeti

olan) ve beliğ (düzgün ve sanatlı olarak mesajını anlatan) kişiler vardı. Edebiyat ve belagata (güzel söz) verdikleri önemden dolayı "Muallakat-ı Seb'a" (Yedi Askı) adıyla, yedi şairin yedi kasidesini altın harflerle yazıp Kabe'nin duvarına asıyorlardı. (Yrd. Doç. Dr. Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kur'an Mucizesi, s. 60) Bir kısmı da Ukaz'daki panayır gibi büyük topluluklarda insanlara hiap edilitdi. Bedevi denen köylüler dahi şehirdeki şairler derecesinde şiirler söyler ve hutbeler verirlerdi. Vezinli vezinsiz söyledikleri şiir ve hutbelerle insanları etki altına alabilirlerdi. (Ahmet Cevdet Paşa, Muallim Mahir iz, Peygamber Efendimiz (sav), s. 55-56) Öyle bir toplumda Kur'an, "Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus, 38) diyerek o dönemdeki insanların en çok önem verdikleri ve toplumda yaygın saygınlık nedeni olan edebi yönü ile insanların dikkatlerini üzerine toplamıştır. Hatta bu konuda ünlü İslam düşmanlarında şair Nadr b. el-Haris bile: "Ey Kureyş topluluğu, yemin ederim ki bugüne kadar başınıza gelmeyen bir işle karşılaştınız. Muhammed (sav), aranızda küçük bir çocukken dahi en çok sevdiğiniz, en doğru konuşanınız ve emanete en çok riayet edeninizdi. Saçlarına ak düşüp de (Allah'ın) Kitabı'nı getirdiğinde kalkıp sihirbaz dediniz. Yemin ederim ki o sihirbaz değildir. Biz çok sihirbazlar gördük. Onların düğümlere nasıl üflediğini de gördük. Sonra kahin dediniz. Yemin ederim ki kahin de değildir. Nice kahinler gördük, durumlarına vakıf olup konuşmalarını dinledik. Onun için şair dediniz. Yemin ederim ki şair de değildi. Nice şiirler ezberledik, şiirin hezecini (aruz vezninde bir ölçü), recezini (aruz vezninde bir bölüm) hülasa (özetle) her türlüsünü de gördük. Mecnun dediniz. Yemin ederim ki o mecnun da değildir. Onda hiç baygınlık, saçmalama ve cinnet alameti var mı? Ey Kureyş topluluğu, bunu iyi düşünün ve öyle karar verin." (İmam Suyuti, Olağanüstü Yönleriyle Peygamberimiz (sav) el-Hasaisü'l-Kübra, Çeviri: Naim Erdoğan, s. 286) diyerek acizliğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Günümüzde ise, bilimde meydana gelen gelişmelere paralel ilmi yönünü ön plana çıkaran Kur'an, insanların ihtiyaç duydukları anda -bilimsel gelişmelerin açığa çıkarması ile gün yüzüne çıkan ayetleri ile yine insanların dikkatlerini kendi üzerinde toplamaktadır. Örneğin Alak suresinde geçmekte olan 'Alak ' kelimesini ele alalım: "Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir "alak"tan yarattı. (Alak, 1-2) Alak kelimesini sözlükte 4 temel anlamı (4. anlamı olan "sevgi ve aşk" anlamını da şimdilik kenara koyup konumuza devam edelim) vardır. Eskiden alak kelimesi bu anlamlardan biri olan "kan pıhtısı" ile tercüme edilirken yani ayet "Allah insanı kan pıhtısında yaratmıştır." şeklinde tercüme edilirken; anne rahmine yapışıp sarkan ve elektronik mikroskoplarda sülük benzeri şekil alan canlıya tıpta 'Zigot/Embriyo' adı verildiği tespit edilmiş, İslam âlimleri de alak kelimesini son iki temel anlamını göz önünde bulundurup son yıllarda alak kelimesini zigot/embriyo diye tercüme etmeye başlamışlardır. "Alak" kelimesinin Arapçadaki anlamı, "Bir yere asılıp tutunan şey" demek iken ve ayrıca bu kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler içinde Araplar tarafından kullanılırken ve aynı kökten gelen "mil'ak"ta; sucunun, kovalarını astığı, iki ucuna ip bağlı su taşıma ağacı anlamında iken, bu tür bir çevirinin hiç te "Zorlama" olmadığı gayet rahatlıkla ifade edilebilir. İstese Allah (cc) 'alak' kelimesi yerine mesele 'demun' (Kan) kelimesi ile ayeti indirebilirdi. Ayet, "Halakal insane min demin" şeklinde inse idi, ayetin çevirisinde embriyo anlamı asla çıkmazdı ama kelimenin kökeninde bu anlamlar var ve tıp ile paralellik içerirken, birileri itirazedecek diye ayetin -Dikkat ayet değil- çevirisinde düzenleme yapmak ancak önyargılıları rahatsız edecek bir durumdur, o da bizim sorunumuz değildir! Kanada'nın Toronto Üniversitesi'nde anatomi profesörü olan ve 'Kur'an'ın embriyoloji üzerine söylemlerinin, bir insanın bilgisiyle 7. asırda söylenmesinin mümkün olmadığını' söyleyen Keith Moore: "Kur'an'ın insanın gelişimi üzerine söylediklerinin 7. yüzyılda söylenmesine imkân yoktur. Hatta bundan bir asır önce bile bu bilgiler tam bilinmiyordu. Bu ayetleri ancak şu anda hakkıyla anlıyoruz, çünkü modern embriyolojinin gelişimi bu ayetleri anlamamıza olanak tanımıştır." demektedir. (Moore, K. L; The Developing Human-Clinically Oriented Embryology, 3.rd Ed. Philadel-phia, W. B Saunders Co, 1982;

Mustafa Nutku, Yeni Asya, 25-26 Mayıs 2016) Peki, peygamberimizin bunlardan haberi var mı idi? Birçok hadis ve haber bu sorunun cevabının evet olduğunu gösteriyor. Zaten efendimizin “Benim bildiğimi bilse idiniz.” (Tirmizî, Zühd 9, (2313); İbnu Mâce, Zühd 19,4190) şeklinde başlayan hadisin bir boyutunun da bu anlamda olduğunu düşünüyorum. Yine bir sahabenin “Bana peygamberimizin anlattıklarını size aktarsam ana deli derdiniz.” şeklindeki rivayet ayrıca “Cinler “ konusunda ele aldığımız cin ve mikrop arasındaki irtibat bu konudaki görüşümüzü güçlendirmektedir. Efendimiz zamanında bunlardan açıkça bahsetse idi, zaten kendisine “Cinlenmiş, büyülenmiş” denen efendimize daha neler söylenmez idi? “Biz peygamberler topluluğu, daima insanların seviyelerine inmek ve onların anlayabilecekleri şekilde konuşmakla emrolunduk." (Zebidî, İthaf'u Sade, II/65) prensibini ashabına kabul ettiren efendimiz bizzat kendisi de “İnsanlara akılları seviyesine göre konuşun.” (Ebû Davud, Edeb, 20; Münâvî, Feyzü'l-Kadir, 3/75) buyurmuş iken, zamanı gelmeden bazı şeyleri açıklamadığı izlenimini edinmemiz bizce hiçte mantık dışı bir iddia olmamaktadır. Soruya dönelim; Dünyanın döndüğünü Galileo’dan altı yüz sene önce söyleyen İslam alimlerinden (Kur’an’da çelişki yoktur adlı yazımızdaki ‘Kur’an'a göre yeryüzü düz müdür?’ başlıklı soruya verdiğimiz cevaba bakılabilir. Cansız eşyaların ışınlanabileceğini ifade eden ayete (Neml, 38-40) dek Kur’an ilgiyi üzerine çekmeyen devam etmektedir!

Muhammed, yıldızların mesafelerini tam olarak tayin edemediği için onların boyutlarını da bilememektedir ve muhtemelen onların aydan daha küçük olduğunu zannederek, onları birer kandile benzetmiştir. ve bu kandiller dediği yıldızlar, dünyaya en yakın olan gökte kurulmuştur.. Mülk, 5: "Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık."; Saffat, 6: "Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik."

Görünür evrenin 46 milyar ışık yıllık bir yarıçapa sahip olduğu tahmin edilmektedir. (https://bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/evrenin-buyuklugu-ne-kadardir) Evrendeki yıldızlardan sadece biri de güneşimizdir. Gökadaların küçük bir bölümü hariç bilgi sahibi olmadığımız gibi bu evrenin devamlı genişlemekte olduğunu da hesaplayınca (Zariyat, 47; S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, s. 103-108) asıl sormamız gereken soruya geliyoruz: Siz kainatın ne kadarına vakıf, bilgi sahibi olabildiniz ki tamamını kavramış gibi evren hakkındaki ayetleri, bırakın yorumlamayı bir de eleştirmeye kalkabiliyorsunuz? Eleştirdiniz peki hakikati mi dile getirdiniz? Ayette, “dünya semasını kandillerle kaplattık, çevreledik” denmemektedir yani bir olaydan bahsetmemekte, sanatsal bir anlatımla gökyüzünün insana huzur ve sonsuzluk hissi veren 'süslerle' donatıldığına dikkat çekilmektedir. Ayette asıl altı çizilmesi gerekende, Mesabih ve Kevakib ile donatılan dünyamızın etrafındaki bu 'süslerin', Arapça’da 'gökteki yıldız' anlamına gelen ‘Necm’ kelimesi ile ifade ‘edilmemesidir.’ Burada dikkat çekilen 'yıldız' değil; 'Zinet, süs' ile dolu olan göktür! Çünkü gerek ‘mesabih’ ve gerekse ‘kevakib’ olarak bu kelimelerin geçtiği üç ayettede ortak olan kelime, 'Zeyyene, zeyyenna' yani 'süslemek' kelimesidir! Yoksa güneşte, 149.597.870.700 metre uzakta olmasına rağmen, o da dünya semasını süslemekte olan bir yıldızdır! Bu ayetler, benzetme sanatıyla, 'gökyüzünün kandillerle süslenmiş güzel yaratılışına' dikkat çekmektedir. (Tahir Taşdelen, Mülk sûresi’nin edebî tahlîli ve türkçe kur’ân meâline yansıması, Yüksek Lisans Tezi, s. 101) Necm (Gökteki Yıldız) değil de; (Misbah yani Arapça, ‘Lamba’ kelimesinin çoğulu olan) Mesabih kelimesi ile süs için kullanılan kevakib kelimelerinin bize bakan yönü, insanoğlunun gördüğü en güzel, en huzur verici manzaralardan birini oluşturmaları, dünyamızın göğünün bomboş bırakılmayıp, güneş, ay, yıldızlarla süslenmesi gerçeği dile getirilmektir. "(Allah) güneşi bir lamba kıldı." (Nuh, 16) ayetinde de yine bir sanatsal anlatım söz konusudur. Güneşin bir lamba olmadığı ortadadır. "Yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği" (Yunus, 24) ayetindeki terkipte yeryüzünün ziynet takmasından söz ediliyor. Halbuki ziyneti/süsü insanlar, takar. Öyleyse buradaki terkipten yeryüzünün yeşermesi kasdedilmektedir. "Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmişti." (Tevbe, 25) ayetinin

terkibinden maksat da, yeryüzünün daralması değil, kalplerin neşesini kaybedip kederle dolmasıdır. "Onların ticareti kazanmadı." (Bakara, 16) ayetindeki "kazanç" ve "ticaret" kelimeleri de mecâzdır. "Onun anası haviyedir." (Karia, 9) ayetteki "haviye/cehennem"in ‘ana’ olarak takdim edilmesi de ayrıca mecazdır. Ana çocuğuna sığınak olduğu gibi cehennemde kâfire sığınak gibi gösterilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Ateist arkadaş hem yıldız kelimesinin Arapçasını bilmeyip hem de mecaz sanatı hakkında bilgi sahibi olmayınca efendimizi rahatlıkla Kur’an’ı Hz Muhammed’in yazdığı sonucuna da ulaşabilmektedir. Bu konu hakkında ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca Kur’an’daki birçok sanatsal anlatımlardan biri olan mecaz da, “Kur’an ve mecaz” adlı çalışmamızda ele alınmıştır. "O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır." (Mülk, 3) "Dünyamıza en yakın semânın" ötesinde, altı sema daha vardır ki, onların özellikleri henüz bilinmemekte ve teknik imkânlarla tespit edilememektedir. Elmalılı Hamdi Yazır, 7 kat gökten bahseden ayet ile ve dünyanın semasının süslerle donatılmasını çok güzel birleştirmiştir: "Bu ifadenin zâhiri, bütün yıldızların en yakın gökte olmasıdır. Şu hâlde burada en yakın gök, yer kürenin etrafında yalnız ayın yörünge sahasından ibaret değil, yalnız güneş sistemi âlemi de değil, genel olarak yıldızların bulunduğu cisim olan saha, yani üç boyut sahasıdır." (Saffat suresi, 6.ayetin tefsiri)

41-fussilet 12: Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. işte bu, azîz, alîm Allah'ın takdiridir. Burada da anlatımlar oldukça karışıktır. Mülk 3 de, yedi göğün birbirleri ile belli bir uyum içinde olduğunu söylemektedir. Bir bozukluk olup olmadığının anlaşılması bu yedi göğün görülmesi ile mümkün olabileceğine göre, ayet içindeki soruda biz yedi göğün insan gözü ile görülebildiğini anlarız. Aynı şekilde Nuh 15'de, benzer ifade vardır.

Yedi gök birbiri ile ahenk içinde ama sen görebildiğinden mesulsün onlara bak ve ahengi gör. O gördüğünde ahengi bozan bir şey var mı? Zaten yedi gök birbiri ile ahenk içinde olmasa gök taslarından kuyruklu yıldızlara dek, bozulan evrenin dengesini hemen hissederiz. Yedi gök’ün görülmesi konusuna gelince, önce şunu ifade edelim; azıcık tefsir ilmi okuyan Kur’an ayetlerinde geçen “ Görmek “ fiilinin “ Bilmek “ anlamında birçok yerde kullanıldığını bilir. Mesela Fil suresinde “ Ey Muhammed sen fil ashabına olanları görmedin mi?” (Fil, 1) ayeti bu konuya açıkça delil teşkil eder. Fil olayı olduğunda efendimiz daha doğmamıştır ama daha sonra duymuş ve bilgi sahibi olmuştur. ‘Görmedin mi?’ demek yani ‘Araştır, ulaşabildiğin, görebildiğin yere kadar bak, bir bozukluk asla göremezsin’ demektir. Yoksa ayette ‘görmedin mi?’ derken o dönemde herkes biliyordu ki efendimiz o zaman doğmamıştı ama kimse “Bakın Kur’an’da hata var!” diye itiraz etmemişti. Çünkü oradaki görmedin mi fiilinin “Görmüş gibi kesin bir bilgi ile bilmedin mi?” anlamında kullanıldığını herkes anlamıştı! Aslında uzayın örnek gösterilmesi gerçekten ilginçtir, insanın değersizliği, hiçliği, evrenin muhteşem uyum-ahenk içindeki deveranı gözleri kör olanlar dışında herkesi, Allah’a ve ilmine secde etmeye yönlendirmektedir. Ayrıca ‘bakmakla görmek’ aynı şey değildir, Allah ayetlerde “Unzur: Bak” demiyor; “Tera: ‘Gör’ürsün” (Mülk, 3; Nuh, 15’te ise aynı fiil ‘terav’ şeklinde geçer.) diyor. Ayette “Hel tera” diye sorar yüce Yaradan: “İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun?“ Bu ayet gökte çatlak ara dememektedir, araştırma, incelemeye teşvik etmekte, uyum-dengeye dikkat çekmektedir. Mesela bir polis amiri emrindeki polise “Etrafa bak!” dese ne anlarsınız? Çevreyi, tabiatı, göğü seyret, anlamı kimse çıkarmaz herhalde bundan. Sadece ‘insancıl ilke’ değil, evrendeki en küçük bağlantı/ilişki bile dünyadaki uyum ve düzeni etkilemektedir. “Son yapılan bir araştırmaya göre, bir gezegende hayat olabilmesi için yıldız sistemindeki asteroit kuşağının dahi belli bir kütlede ve belli bir konumda olması gerekiyor. Araştırmaya göre sadece asteroit kuşağının yeri ve konumu değil aynı zamanda kuşağın hemen dışında da Jüpiter büyüklüğünde bir gezegende bulunması gerekmektedir.” (Timetürk, 04.11.2012)

Bakara 258: İbrahim nemruta "Allah güneşi doğudan getirtir. Hadi sen de batıdan getir bakalım" deyince kâfir olan nemrut tutulup kalmıştı. Yorum 1- bi kere güneş doğudan gelmez. Dünya doğudan batıya döner. İkisi de aynı şey diyeceksiniz, o zaman daha düzgün bir şekilde neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş. Cevap: Çünkü o zamanlarda ve daha öncelerde dünya sabit, güneş ve diğer yıldızlar onun çevresinde dönüyor sanılıyordu. Muhammed de böyle biliyordu tabiki

Ayetten asıl verilmek istenen mesaj başka ama ateist arkadaş hata arama dürtüsü ile ayetten başka sonuçlar çıkarmak gayretinde. Önce sorusuna cevap verelim ve Kur'an'ın büyüklüğünü bir kez daha müşahede edelim: "Allah yeryüzünü döşedik" (Naziat, 30) derken döşemek anlamında kullanılan "deha" kelimesi, "dahv" kökünden türemiştir. Dahv kelimesinden türeyen 'çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyun, devekuşunun yuva yapması, yatacağı yerdeki taşları temizlemesi, yumurtladığı yer ve yumurtası' için hep dahv fiili kullanılır. Yani bir kelime bile bize 'döşenen yerin nasıl olduğunu' çok güzel bir şekilde ifade edebilmektedir. Yani ayet, döşenen yerin şeklini bize ayrıca nlatmaktadır! Gelelim ayete, ayette açıkça Nemrut'un mesajı aldığı ve onun ilahlığının geçersizliğinin ispat edildiği açıkça belirtilmektedir. Ateist arkadaş aslında tıpkı oryantalistler gibi, 'Kur'an'ı Muhammed yazdı' demeye getirmektedir ki, bu iddialara cevap için, 'Kur'an ve bilim' ve 'Kur'an'ın kaynağı' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Yorum 2- nemrut da salakmış yani, şöyle diyememiş mi "Hayır canım, onu doğudan getiren benim, hadi senin tanrın batıdan getirsin" bakalım kim tutulup kalıyordu o zaman.

Tutulup kalan bu iddiayı sallayan olur tabii ki. Nemrut: 'Ben tek ilahım' demiyor. 'Bir ilahta, en büyük ilah benim' (Naziat, 24) diyor, 'O şunu yapıyorsa ben bunu yapıyorum' diyor. Hem Nemrut o bazıları kadar da salak değilmiş demek ki öyle bir iddiada bulunsa, "Sen doğmadan önce de yine doğudan doğuyordu, demek seninle ilgisi yok!" cevabını alacağını tahmin edebilmiş!

Enam 60: Geceleyin sizi uyutan Allah'tır. Cevap: Yooo, ben uykum gelince uyurum valla. hiç unutmam, bi ara gece çalışıyordum, gündüzleri uyurdum. Çünkü uykum gelirdi. Bu arada, kutuplarda yaşayanlar ise 6 ay boyunca gündüzleri uyurlar.

Kur'an genel kuralları verir. İnsanın uyuma ihtiyacı duyması, geceleri genellikle tüm insanların uyuması, uyuyamayan insanların durumunun bir hastalık (Insomnia) olarak kabul edilmesi tüm bu söylediklerimizin delilidir. Uyku Allah'ın insanlara bahşettiği nimetlerden biridir. O sayede vücut dinlenir, şarj olur, uyku biyolojik kadar psikolojikte bir ihtiyaçtır. Ama uyku sorunu çeken insanların mantık dışı sorma ihtimalleri her zaman görülen doğal bir rahatsızlıktır! Kutuplar örneği komik kaçtı. Kutuptakilerde normal insanlar gibi günlük uykularını alırlar! Allah uyku nimetine örnek verirken istisnai olan ve o dönemde onları örnek verse, çölün ortasındaki insanların katıla katıla gülüp alay etmez mi idiler veya bu defa bu örnekle alay etmeyecek mi idi günümüz ateistleri? Gündüzleri uyuyan ateistlere hatırlatma: "En verimli uyku saatleri bilimsel araştırmalar ile 23:00 ve 03:00 arası olarak tespit edilmiştir." (Hürriyet, 28.07.2022) Bu zaman aralığı galiba geceye tekabül ediyor! Ateist arkadaş 'Kaylûle' konusuna ise hiç girmesin, o zaten sünnet. (İbn Mâce, Savm, 22; Buhârî, Hacc, 129; Şîrûye b. Şehredâr ed-Deylemî, el-Firdevs bi-meʾs̱ûri'l-ḫiṭâb, IV/266; İbn Mâce, "Ṣıyâm", 22)

Hud 7: Gökleri ve yeri 6 günde yarattı. Bundan evvel arş (gök) su üstünde idi. cevap: bu Kur'andan bilim fışkırıyor bilim. Su üzerinde olan bir gök.

Ayette gök değil ‘arş’ın su üzerinde durduğu ifade edilmektedir. Arş kelimesi ise “izzet, sultan, memleket ve mülk” anlamlarına gelir. (İbn Manzûr, Lisanu'l-Arab, VI/313-314; Fimzabadî, Kamus, II/1096; el-Isfehânî, Ragıb, Müfredâtü Elfazi'l-Kur'ân, 558; en-Nesefî, Ebul Muîn, Tabsıratü'l-EdilIe fî Usûlu'd-Dîn, I/241) Kur’an’daki aynı konudaki ayetleri bir arada değerlendirme genel kuralından habersiz, ayetleri ortamından koparıp bilgiçlik taslayan zihniyet Kur’an’da değilse de kendi içlerinde çelişkilerle daima karşılaşacaklardır ve bu eserde bol miktarda örnekleri bulunmaktadır. Enbiya Suresi 30. Ayette yüce Yaradan, “İnkâr edenler, gökler ve yer bitişik iken onları ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmezler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?” buyurmaktadır. Bu iki ayeti bir arada değerlendirince Yaradan, “arşını yani yönetimini su üstüne kurduğu yani su merkezli bir hayat kurup yönettiğini” bizlere bildirmektedir. Suyun ve bileşenlerinin evrenin yaratılışından hayatın devamındaki önemine dek yerini ayrıca açıklamaya gerek yok zannederiz. Evrenin 6 günde yaratılış konusu ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızın ‘Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?’ sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır. Gelelim Kur’an’dan ‘fışkıran’ bilime: “Sonra Allah duman halindeki göğe yöneldi” (Füssılat, 11); “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, Biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) “Bilim adamları başlangıçta sıcak bir gaz kütlesinin yoğunlaştığını, daha sonra bu kütlenin parçalara ayrılarak galaktik maddeleri, daha sonra yıldızları ve gezegenleri oluşturduklarını ifade etmektedirler.” (Dr. Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, s. 53)

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah’tır. Yorum: günlük hayatta hiçbir şeyin havada duramayacağını biliriz. Akıllarında bir soru işareti var. Muhammed de bu soru işaretini "onları öyle tutan Allahtır " diyerek yanıtlıyor. e tabi biz bugün biliyoruz ki, bunların orada durması için altlarında bir direk olmasına gerek yok, çünkü bulundukları yerde dünyanın onlara uyguladığı çekim düşük, dolayısıyla onlar dünyaya düşmüyorlar. ki zaten dünyaya düşebilecek bir tek ay var. düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer (düşemeden erir gider ya o ayrı konu). göğün dünyaya düşmesi diye bir şey zaten söz konusu değil.

Ateist arkadaş Allah’ın evrene koyduğu kuralları sıralıyor, denge ve ince ayarlardan bahsediyor ve bunu yapan Allah’tır noktasına geliyor ama itirafa sıra gelince orada işi yapan olarak kuralları koyanı değil, kuralları gösteriyor. İradesiz ve akılsız olan yaratılanlara yaratan özelliği izafe ediyor ki ateizm başlığı altındaki yazılarımızda bu bakış açısını da ele alacağız. Konumuza dönersek, ayette şu bunun üstüne düşer diye bir şey yok. Aksine düşmeden koruyan evrendeki yasalara (Hac, 65) işaret vardır. Ayrıca ateist kendi ağzı ile yakalanıyor: “Düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer, düşemeden erir gider.” diyor. Zaten Kur’an’da da kıyamet günü dağların erimesinden açıkca bahsedilir. Müzzemmil, 14: “O kıyamet günü yeryüzü ve dağlar sarsılacak, bütün dağlar erimiş bir kum yığını olacaktır.” Kıyamet anı ile ilgili bilim ne diyor?: “Muhakkak ki, nükleer denge belli bir süre sonra değişecek, Güneş’in çekirdeği helyumu kullanmaya başlayacak, sıcaklık artacak, Merkür ve Venüs eriyip boşluğa akacaklar. Yeryüzündeki okyanuslar, buharlaşacak ve okyanuslarla birlikte kayalarda gidecektir. Bir gün bu olaylar gerçekleşecektir. Birkaç saat içinde Dünya’mızın bugünkü hacmi kadar küçülecek ve en son helyum yakılınca da bir yanmış kömür artığı halini alacaktır. Bu son, hiç bir şekilde, en gelişmiş bilgilerle bile değiştirilemeyecektir.” (Bilim ve Teknik dergisi, Ocak 77, sayı 110, s. 45) Şimdi de ayetlere bakalım: “Denizler kaynadığı zaman.” (İnfitar, 3); “Gök yarılıp da, gül gibi kızardığı, yağ gibi eridiği zaman.” (Rahman, 37); “O gün, gök, erimiş maden gibi olur. Dağlar da atılmış pamuğa döner.” (Mearic, 9) Bu kadar bilimsel ayet ateistlerde bir etki yapar mı? Kısmet, niyet, istek, dolayısı ile hidayet meselesi….

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah’tır. Hac 65: Yerin üstüne düşmemesi için göğü o (Allah) tutar. Meğerki kıyamette onun izniyle düşmüş olsun.

Kur'an'ın indiği dönemde gök dağların üzerinde duruyor düşüncesi hâkimdi. Kur'an bu düşünceyi yıkmıştır. Dolayısı ile bilime aykırı değil, bilimsel ifadelerdir bu ayetler. Allah azze ve celle bu ayetlerle bizlerin evrensel yasalara dikkatini çekmekte ve buradan hareketle de yasaları koyan ve uygulatana ulaşmamızı istemektedir: Yerçekimi kuvveti sayesinde atmosfer uzaya yayılmaz ve bu sayede atmosfer tabakası üstümüzde asılı olarak durur. Ancak kıyamet günü denge bozulacak ve düzen son bulacaktır. Fizikçi Dr. Karl Giberson: "Son 40 yıldır, fizik ve kozmolojideki gelişmeler bilim sözlüğüne "tasarım" kelimesini geri getirdi. 1960'ların başında fizikçiler, insan hayatı için açıkça "ince ayar" yapılmış bir evrenin örtüsünü açtılar. Evrende hayatın var olmasının, kesinlikle olanaksız ve kusursuz bir dengedeki fiziksel faktörlere bağlı olduğunu keşfettiler." (K. Giberson, "The Anthropic Principle", Journal of Interdisciplinary Studies, IX/63-90, Steven Yates'den cevap, ss. 91-104) İngiliz astrofizikçi Prof. George F. Ellis: "Evrendeki kompleksliği mümkün kılan kanunlarda hayret verici bir ince ayar görünüyor. Evrende var olan bu kompleksliğin gerçekleşmesi, "mucize" kelimesini kullanmamayı çok güçleştiriyor." (F. Bertola, U. Curi, The Anthropic Principle: Laws and Environments, s. 30) "Big Bang'in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda ($1/10^{18}$) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkamazdı." (Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, 1984, s. 184. Stephen Hawking, A Brief History Of Time, s. 121-125) Moleküler biyolog Michael Denton: "Eğer yerçekimi kuvveti bir trilyon kat daha güçlü olsaydı, o zaman evren çok daha küçük bir yer olurdu ve ömrü de çok daha kısa sürerdi. Öte yandan, eğer yerçekimi kuvveti birazcık bile daha güçsüz olsaydı, hiçbir yıldız ya da galaksi asla oluşamazdı." (Michael Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 12-13) Michael Denton, Nature's Destiny: "Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 11) "Bunlarda aklını çalıştıran bir topluluk için elbette deliller vardır. " (Rad, 4)

Hicr 14-15: biz onlara gökten bir kapı açsak, onlar da o kapıdan yukarı çıksalar yine inanmazlar.

Kur'an'da 'Kapı' kelimesi toplumun refahı için gerekli olanların geliş yolu anlamında kullanılır, örneğin A'raf suresi 96. ayette "Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık." buyrulur. En'am suresi 44. ayette de yine kapı kelimesi aynı anlamda kullanılmıştır. Kısaca kapı kelimesi mecazi bir ifadedir. Zaten Kur'an'da mecaz kullanımı çok yaygındır ve bu konu "Kur'an ve mecaz" başlıklı yazımızda ele alınmıştır.

Neml, 88: "Dağları yerinde duru görürsün." derken, Enbiya, 31. Ayette, " Yeryüzünde onları sarsmasın diye sabit dağlar yarattık." denmektedir. Bu bir çelişkidir.

Neml, 87 ayet bize bu dağların hareket zamanını bildirmektedir: "Sur'a üfürüldüğü gün" Yani ayetin öncesi ve sonrası (Neml, 87-90) kıyamet/ahiret zamanından bahsetmektedir! Bazı yorumcular da 88. ayetin 'tektonik levhaların magma üzerinde yüzmesi ile dağların hareket etmesine' veya 'Kıtaların kayması nedeni ile dağların hareketli olmasına' işaret ettiğini ileri sürmektedirler. Her iki yorumda bilimsel olmakla beraber bizim şahsi kanaatimiz ayetin kıyamet zamanından bahsettiği yönündedir. Dağların görevi konusunu ise, 'Kur'anda çelişki yoktur' başlıklı yazımızda 'Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık' başlıklı yazıda açıkladık.

Bakara, 117. Ayet, " Allah ol deyince olur." Derken, Kaf, 38. Ayette de gök ve yerin 6 günde yaratıldığı belirtilir. Evrenin oluşumu milyonlarca yıl sürmüştür.

Bakara, 117. ayette, "kun fe kâne" yani; 'ol dedi ve o da oldu.' Şeklinde, mazi (Geçmiş zaman sıgası ile) geçmez. Arapçası, "kun fe yekûn" şeklinde, muzari (Geniş, şimdiki ve gelecek zaman) sıgası ile geçer. Muzari fiil, aşamalar içeren bir süreci ifade eder. Yani ayetin meali, "Allah ol deyince oluş sürecine girer." şeklindedir. Ayrıca zamanı yaratan Allah için 'oluş süreci' insan gibi işlemez. Allah zamanla sınırlı değildir. O (cc) 'Ol!' der, o işin oluşumu insanlar için milyonlarca sene sürsede O'nun katında o iş olmuş ve bitmiştir! Çünkü Big Bang kuramı göstermitir ki, zaman da, insan da, mekan da sonradan var olan yani yaratılandır, Allah ise, zaman ve mekandan müstağnidir; yarattıkları ile sınırlandırılamaz! Bu konu, Kur'an'da çelişki yoktur adlı yazımızda, 'Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı' başlıklı soruda da ele alınmıştır.

Nahl 13: yeryüzünde muhtelif renkte yarattığı şeyleri de müsahhar kıldı. yorum: bir kere renk diye bir şey yoktur. renk, beynin farklı dalga boyundaki ışıkları farklı olarak yorumlamasından oluşur.

Kur'an'a zıt olacağım diye düşülen duruma bakın hele; Renk yoktur! Bu mantıkla dünya da hatta bu yazılarda yoktur, onlar da beyinde oluşan görüntülerdir. Sonuçta bu ateist yazar da yok aslında! İlk televizyonlar çıktığında siyah beyaz idiler zamanla renkli televizyonlara geçilmiştir. Hâlbuki bebekler zamanla renkli görmeye başlamazlar. Taklitçi teknoloji bile bu teknolojiye zamanla ulaşırken Allah'ın renk, koku, tat, şekil, işlev, çeşit olarak farklı yaratıp birbiri ile uyumlu bir şekilde devam eden düzene işaret etmesi (Hac, 63-66) neden tuhaf karşılanır ki? Sadece siyah beyaz bir dünyanın insana vereceği kasveti düşünmek bile şükür için yeterli değil midir? Renklerin oluşması için gerekli olan 'Güneş ışığı, ozon tabakası, ışığın yansıma özelliği, göz, retina ve son aşama olarak elektrik sinyallerinin sinir hücreleri tarafından renk olarak algılanabilmesi' şartlarının hepsini yaratıp uyum içinde yaratıp işleten Allah secde edilmeye layık değil midir? "Güneş'ten yayılan ışınların, Dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur." (Ian M.Camplell, Energy and Atmosphere, London: Wiley, 1977, s. 2) "Atmosferin, elektromanyetik yelpazenin çok geniş alternatifleri içinde, geçişine izin verdiği yegâne ışınlar görülebilir ışık ve yakın kızıl ötesini kapsayan daracık alandır." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 55) "Elektrik sinyallerinin görme sinirleri yoluyla beyne nasıl iletildiği ve beyinde ne gibi fizyolojik etkiler yarattığı sorularına renk bilimciler henüz cevap verememektedirler. Bildikleri sadece renklerin bir gerçeklik biçiminde algılanmasının içimizde yani beynimizdeki görme merkezinde olduğudur." (Bilim Teknik Dergisi, Ekim 1986, s. 6-9) Konuyu uzatmıyoruz: Ateist arkadaş ayetin devamını yazmamıştı, biz ekleyelim: "Bunda düşünüp taşınan bir topluluk için büyük ibret vardır." Hac suresi 66. ayet meali ile bitirelim: "Size hayat veren, sonra sizi öldürecek ve sonra sizi diriltecek olan da O'dur. İnsan gerçekten pek nankördür."

Nahl 68-69: Burada tanrının bal arılarına emrettiği ve onların da insanlar için şifalı içecekler, ballar yaptığı anlatılıyor. yorum: bal arıları, ballarını insan yesin diye değil, kış geldiğinde yeni oluşan larvaların (yavru arıların) beslenmesi için yaparlar. Ama insanoğlu her zamanki gibi bir vahşet örneği gösterir ve bu yavru arıların besinini onların elinden alır.

Ayetin meali: "Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır" bu mealden yukarıdaki yoruma nasıl ulaşılır? Ayrıca ayette balı arı insan için yapar anlamı çıkarılsa bile balın tamamı alınsa idi ateistin iddiası doğru olabilirdi ama yavrular için " Birinci kat arıya bırakılır ikinci kattaki -8*8 formülü, arı üreticileri bilir- bal alınır. Zaten hepsini alsalar arı nesli biterdi. "Yani arı görevini yerine getirir ve insanlara da hizmet eder. Balın özellik ve faydaları

malumdur. Firavun'un mezarındaki bal bile hala "Kahvaltıda yenilebilecek" özelliktedir. Peki, ateistler ayete muhalif olacağım diye bal yemezler mi ondan çok emin değilim! 'Ateist akıl' adlı yazımızda 'kurban ve et' konusunda da benzer ikileme düştüklerinin örnekleri verilmektedir.

Furkan 25: O gün beyaz bulutla gök yarılacak melekler yere inecekler. Yorum: demek ki, melekler göğün üstündeler. Yine gök küre inancı. Bakın şimdiye kadar bu olgu karşımıza çok çıktı. bu dediğim gibi Aristo zamanından gelen bir düşündedir. en dış kürenin dışında her şeyi harekete geçiren bir tanrı vardır. ki buna benzer örnekleri Kur'anda da görüyoruz.

"O gün ama hangi gün?" Ateist bunu açıklamadan, surenin ortasından bir ayeti alarak direk saldırmaya yeltenmektedir. Ayetin öncesi ve sonrasına bakınca bu ayetin yaşanan bu dünyadan değil, kıyamet gününden bahsettiği rahatlıkla görülür. " O gün gök parçalanarak beyaz bulut kümelerine dönüşür ve melekler bölük bölük inerler." ayetin meali bildiğimiz kıyamet sahnesini anlatmaktadır. Kıyamet olayının gerçekleşmesini anlatan âyetlerde göğün yarılıp, açılacağından ve orada kapılar oluşacağından söz edilmektedir (Nebe, 19; İnşikak, 1) Bu âyetlerin zâhirî ifadelerinden anlaşıldığına göre kıyamet sırasında evrenin kozmik düzeni bozulacak; "O gün yer başka bir yere, gökler başka göklere dönüştürülecektir" (İbrâhim, 48)

Neml 18: Bir dişi karınca: "Karıncalar! Yuvalarınıza girin ki Süleyman ve ordusu farkında olmadan sizi ezmesin" dedi. yorum: karıncaların ve diğer böcüklerin algılamasal sınırlamaları nedeniyle insanları algılaması söz konusu değildir. Hele hele kendi aralarında konuşması, hatta insanların adlarını söyleyerek konuşması mümkün değildir. Matematik ve kuantum mekaniği de bilemezler.

Hayvanlardaki 6. his insanlardan çok daha gelişmiş düzeydedir: "Deprem ve tusunaminin vurduğu ülkelerde 120.000'in üzerinde insanın yaşamını yitirmesine karşın, hayvan ölülerine çok az rastlanması; hele Sri Lanka ulusal parkındaki fil ve leoparların hepsinin afetten kurtulması, eski bir tartışmayı yeniden gündeme getirdi: Hayvanlar afetleri gerçekten önceden seziyorlar mı? Sumatra'da kaplanların korunmasıyla ilgili bir projede çalışan Debbie Marter, BBC'ye yaptığı açıklamada,"Vahşi hayvanlar depremle ilgili sezgiler konusunda özellikle çok hassastır" diyor." (http://www.prakdeniz.com/hayvanlarin-6-hissi; https://bianet.org/biamag/hayvanlar/104435-kopeklerin-6-ve-diger-hisleri) Karıncalar arasında "Ses ile iletişim de sık kullanılan bir yöntemdir" (Özcan Cabbar, Bülent Doruker, Karıncalar depremi haber verebilir mi? s. 10) "Bazı karınca türlerinde ise feromon algılama özelliklerine ek olarak ses duyma özellikleri de yaratılmıştır. Haberleşme için bazı karıncaların sesten de faydalanmaları, bilim adamlarının son yıllarda ortaya çıkardıkları bir gerçektir." (Prof. dr. Volkan Tuzcu, Zafer Dergisi, Eylül 2013, Sayı: 441) Peki, hayvanlar matematik bilemezler mi? Ateist arkadaş üzülecek ama cevap, Evet! "Hayvanlar da Temel Matematik Yeteneğine Sahip, Matematik Yeteneği Sadece Biz İnsanlara Özgü Değil!" (https://www.matematiksel.org/hayvanlar-matematik-yapabiliyor-mu); "Civciv, arı, kuş, kunduz, örümcek, vatoz, kaplan matematik biliyor." (https://www.bilimsenligi.com/hayvanlarda-matematik-biliyor.html; https://www.bilimsenligi.com/hayvanlarin-matematik-becerileri.html; https://www.hurriyet.com.tr/egitim/hayvanlar-aleminin-matematikcisi-vatozlar-42036626; https://matematikheryerde1.weebly.com/hayvanlarda-g304zlenm304350-matemat304k) Kuantum -şimdilik bilmediklerini kabul ediyoruz- okumadan depremi önceden hisseden köpek-fare-kuşlar vd. hayvanlar bulunduğu gibi, karıncaların da güçlü bir ordunun toprakta oluşturacağı sarsıntıyı hissetmemesi mantık dışı bir iddia olur. Burada sadece tek soru akla gelebilir: Bir karıncanın Hz Süleyman'ın adını bilmesi konusu. Bu da bir balığın uçmasına inanmaktan -Evrim teorisi yani- daha mantıklıdır. Günümüzde balinadan yunus balıklarına, fillerden maymunlara birçok hayvanın iletişim metodu yavaş yavaş çözülmeye başlanmıştır. Yaratıcının dünyadaki elçisi peygamberlerin adlarının karıncalarca bilinmesi veya bazı peygamberlerin hayvanlarla iletişim

yolunu çok önceden bulmuş olması hiçte yabana atılacak bir görüş değildir. Dünyayı pilotsuz, motorsuz, benzinsiz binlerce yıldır aynı yolda -Yörüngede- uçuran Allah (cc) için bu çok basittir. Konumuza dönersek, ayette 'dişi' bir karıncanın uyarı yaptığı ifade edilmektedir. Günümüzde bilim de bize uyarıcı fenomen (Alarm pheromone) salgılamanın dişi karıncaların işi olduğunu haber vermektedir. (Mizunami, M., Yamagata, N., & Nishino, H. (2010). Alarm pheromone processing in the ant brain: an evolutionary perspective. Frontiers in behavioral neuroscience, 4, 28) Karıncaların hareketlerindeki matematiksel düzen artık keşfedilmiştir. (Jackson DE, Ratnieks FLJCb. Communication in ants. 2006;16; R570-R4; Watmough J, Edelstein-Keshet LJJoTB. Modelling the formation of trail networks by foraging ants. 1995;176; Edelstein-Keshet LJJoMB. Simple models for trail-following behaviour; trunk trails versus individual foragers. 1994;32; Couzin ID, Franks NRJPotRSoLBBS. Self-organized lane formation and optimized traffic flow in army ants. 2003;270(1511):139-46)

Müminun 80: Geceyle gündüzün birbiri ardına gidip gelmesi onun emriyledir. cevap: neden dünyanın dönmesi onun emriyledir demiyor da böyle diyor. Çünkü dünyanın döndüğünü bilmiyor.

Ateist kendi istediği kelimelerle ayetin neden indirilmediğini soruyor, sanki o şekilde ayet inse ona itiraz etmeyecekmiş gibi! Gelelim ayete, eğer o dönemdeki insanların anlayamayacağı şeyler ile efendimiz dini tebliğ etse idi acaba İslam daha baştan yayılamadan bitmez mi idi? Düşünelim lütfen, Efendimizin hadisleri ve Kur’an ayetleri ‘Açıkça’ dünyanın dönmesinden, mikroptan, ozon tabakasından, yüzey geriliminden vs bahsediyor. O’na Ebu Bekir bile inanmazdı belki de o zaman. Kur’an’da her döneme ait özel, ilahi kaynaklı olduğuna dair işaretler vardır. Ama zamanı ve insanların seviyesine göre ayarlanmış mesajlardır bunlar, zaman, bilgi şartlar olgunlaşmadan bu mucizeler çözülemez, detay “Kur’an ve bilim” adlı çalışmamızda. Ayrıca Zümer 5. ayetteki ‘Tekvir’ kelimesinden türemiş “yukevviru” kelimesini ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ başlıklı yazımızda, ‘Zülkarneyn ayeti, Yer düz müdür, Güneş suda mı batmaktadır?’ sorsuna verdiğimiz cevapta ele aldık, orada dünyanın yuvarlaklığından bahsedildiği görecektir. Gelelim ayete: Anlamında bir tuhaflık var mı, hayır! Ayetlerde (Mü'minûn, 78-80) düzene işaret edilmekte ve düzenden düzenleyene ulaşmamız istenmektedir.

Lokman 10: O, gökleri gördüğünüz veçhile direksiz yaratmış, yere de sizi sarsmamak için sabit ve ulu dağlar koymuş, orada her çeşit yürüyen hayvan dağıtmıştır. biz gökten yağmur indirdik, her çeşit işe yarar ot bitirdik. yorum: göklerin direksiz oluşuna ve dağlara değinmiştik. Burada soracağım soru şu: işe yarar otların dışında işe yarmayan da bisürü ot var, bunlar ne için.

Biz de cevaba yukarıda değinmiştir. Günümüzde zehirden ilaç yapılırken ateistin bakış açısına bakar mısınız? Bir ot direk insanın işine yaramıyorsa, o zaman insanın işine yarayan diğer canlının işine yarıyordur ki dolayısı ile yine insanın da işine yarıyor demektir. Gübre böceğini görse ne işe yaradığını sorgulayacak ki, toprağı kazarak havalandırıp karıştırıp, gübre gömerek toprağın organik madde içeriğini arttırırlar, bu ateist arkadaş ne ‘Kelebek etkisi’nden haberdardır olmadığı gibi sanki ekosistemin şifresini çözüp her canlının sistemdeki yerini keşfetmiş gibi bilgiçlik taslamaktadır.

Yasin 40: ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir, her biri feleklerinde yüzerler. yorum: işte bu da güneş ve ayın ikisinin de dünya etrafında döndüğü anlamına gelen bir ayettir.

Ateist bakış açısı, ay ve güneşin aynı yörüngede olduğunu iddia eder bu ayetten hareketle, bakalım öyle mi? Yasin, 38. ayet güneşin kendine ait, Yasin, 39. ayet ay’ın kendine ait yörüngesi olduğunu ve 40. ayet ise ‘herbirinin/Küllün’ yörüngesinde aktığından bahsederken ateist arkadaş bu bilimsel mucizeden bile dinsizlik mesajı çıkarmaya çalışır! Detaya bakalım:

Öncelikle ay ve güneş kelimelerinden sonra geçen felek (Arapça'da astronom; Felekiyyun kelimesi ile ifade edilir) kelimesi 'marife' değildir yani elif-lam takısı almamıştır. Arapçada marife; 'bilinen, meşhur, tanınan' şeyler için kullanılır. İngilizcedeki 'the' kelimesi de aynı görevi görür. Ama ayette geçen felek kelimesi marife değil 'nekre' bir kelimedir, yani elif lam takısı almamıştır. Yani ayette 'bilinen bir yörüngeden' bahsedilmemektedir. Eğer ayet her iki gök cismi -Ay ve güneş- için tek yörüngeden bahsetse idi, yani bilinen bir yörüngeden, felek kelimesinin marife -elif lam takılı - olacaktı ve o zaman ateistler haklı olabilirdi ama ayetteki felek kelimesi marife değil nekre bir kelimedir. Ayette ay güneş dedikten sonra "küllün: Hepsi" kelimesi de geçer, yani bir daha iki gökcismini saymaz ve sonra yörüngelerinden bahseden (Felek) kelimeye sıra gelince nekre; bilinmeyen, ayrı bir yol/yörüngeden bahseder. Ama Arapça gramer bilmeyen ve tercümeye aktarılamayan bu incelik, sadece Türkçe meal üzerinden hata aramaya çalışan ateistleri böyle gülünç durumlara sokabilmektedir. Ayetteki tek nekre olan felek; bilinmeyen, ayrı, farklı yörüngeye işaret eder. Yörüngeleri aynı olsa idi ayetteki felek marife olurdu ve o zaman yörünge tek ve bilinen anlamına gelirdi ama 'Küllün; Hepsi, fî felekin; Kendi farklı yörüngelerinde' yüzdüğünü ayet bizlere bildirilir. Ayet günümüzde yeni bulunan hem güneş hem ay'ın yörüngelerine işaret ederek (Yasin, 38-40) aslında Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu da dünyaya ilan eder.

Ay'ın yörüngesi ve kurumuş hurma dalı

"Biz Aya da menziller takdir ettik. Nihayet hurma salkımının eski kurumuş eğri dalı gibi bir hale dönmüş olur." (Yasin, 39)

Kaf 6: üzerindeki göğe bakmıyorlar mı ki? Onu nasıl bir kudretle bina ettik, nasıl donattık? On da hiç bir yarık göremiyorlar mı? yorum 1: şimdiye kadarki ayetlerin bazılarında belirttiğim çoğunda belirtmediğim bir husus da "Bunda bir kudret, bir nişan görmüyorlar mı?" şeklinde ifadeler var. ya cahil bir adam, göğe bakar, neyin nasıl olduğunu bilmez, biri çıkar der ki, işte bunlar Allahın nişanıdır, daha neden inanmıyorsun. burada adamın vereceği iki cevap vardır. a) ne malum, onun yaptığı. ki nedense birçok insan, şu andaki Müslümanların hepsi dahil bu soruyu soramıyorlar. b) vay beee, doğru. işte bu da tipik bir cahil davranışı hemen kanıyor. Muhammed döneminde inananların çoğu b şıkkını uygulamışlar, çünkü adamlar bu sorularına cevap arıyorlar ve cevabı veren tek kişi var, Muhammed.

İyide ne malum Allah'ın yaratmadığı. Evet, buyur sen " Allah'ın kâinatı yaratmadığını, daha doğrusu kâinatın yüce ve ilim sahibi bir yaratıcı tarafından yaratılmadığını ispat et." Evet, binlerce yıldır tanrısız birçok fikir ileri sürüldü, ama hiç biri bilimsel bir temele oturulamadı. Ama Big- bang, akıllı tasarım, Quantum, İzafiyet vs birçok teori hep bir akıllı ve amaçlı bir yaratılışa ulaşmaktadır. "Allah'ın varlığının delilleri" dosyamız konuyu ele almaktadır. Ortada bir düzen varsa düzeni koyan vardır, bu sonuca ulaşmak için fazla âlim olmaya gerek yok,

azıcık akıl ve mantık bilgisi yeterli. Bu arada yüce Allah'ın Kur'an'da buyurduğu gibi "Kulları içinde ise Allah'tan ancak âlim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. (Fatır, 28); "Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır." (Rum, 22); "Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz." (Nisa, 162) Bilimle uğraşan bilim adamları da Yaradana ulaşmaktadırlar. Ateistleri ikna için özellikle Müslüman olmayan bilim adamlarından örnek vereceğiz: Isaac Newton: "Güneş sisteminin, gezegenlerin ve kuyruklu yıldızların harika sistemleri yalnızca akıllı ve güçlü bir varlığın kudretiyle sürebilir." (Principia, Newton, 2nd edition; J. De Vries, Essentials of Physical Science, B. Eerdmans Pub. Co, Grand Rapids, SD, 1958, s.15); Francis Bacon: "Dünya Allah'ın yarattığı bir varlıktır." (http://www.ldolphin.org/bumbulis); Samuel Morse: "Bilgim arttıkça dinin ilahi kaynağının kanıtları daha da netleşiyor, Allah'ın büyüklüğü anlaşılıyor, gelecek ümit ve zevkle aydınlanıyor." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 47); William Dembski: "Bilim adamları yaratıcı değil, kaşiftirler." (http://www.discovery.org/erse/erseviews/theac.html) ; Louis Pasteur: "Doğayı ne kadar çok incelersem, Yaratıcı'nın eserleri karşısında inancım o kadar çok artıyor. Bilim insanı Allah'a götürür." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 60; Jean Guitton, Tanrı ve Bilim); Prof. Cecil Hamar: "Bilim dünyasında gözümü nereye çevirsem yücelerin yücesi bir Yaratıcı'nın varlığını gösteren eşi bulunmaz kanun ve düzenler gördüm." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 267); Prof. Albert Macomp Winsthis: "Bilimsel çalışmalar benim Allah'a imanımı daha da kuvvetlendirdi. Ve eskisinden çok daha sağlam ve metin bir hale getirdi." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 205); Prof. Owen Gingerich: "Evrenin yaratılışını planlayan ve yöneten, üstün bir akıl sahibi olan Allah'a inanıyorum." (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.50-51); Prof. William Lane Craig: "Hem felsefi alanda hem de bilimsel alanda evrenin başlangıcı olduğu anlaşılıyor. Var olan bir şey, varlığının sebebine sahiptir. Bu sebep, sebepsiz, sonsuz, değişmeyen, zamansız ve maddesizdir." (http://www.leaderu.com/truth/3truth11.html); Albert Einstein: "Bilimle uğraşmak, insanı dine götürür." (Letter to a child who asked if scientists pray, January 24, 1936; Einstein Archive 42-601); Alman fizikçi Max Planck: "Hangi sahada olursa olsun, bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısında, 'İman et. İman, bilim adamlarının vazgeçemeyeceği bir vasıftır.' Yazısını okuyacaktır." (J.De Vries, Essential of Physical Science, Wm B.Eerdsman Pub. Co, Grand Rapids SD1958 s. 15); Prof. Malcolm Daneken Wintis: "Evrene hükmeden bir zeka bulunmaktadır." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 220); Dr. Henry Fritz Schaefer: "Bilimin bir anlam kazandığı ve bana zevk verdiği anlar; kendi kendime 'İşte bu Allah'ın yaratması" dediğim anlardır." (Jeffrey L. Sheler and Joannie M. Schrof, The Creation, US News & World Report, Vol.111, No. 26, s.62); Paul Davies: "Öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş.Fizik kanunları son derece saf bir tasarım ürünü görünüyor. Evrenin bir amacı olmalı." (Paul Davies, Superforce, s. 243); Nobel ödüllü William Phillips: "Allah, bize içinde yaşayabileceğimiz ve keşfedebileceğimiz muhteşem bir dünya verdi." (John Marks Templeton, Kenneth Seeman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.14) Evet, bu kâinatı 'O'nun yaptığının malum olduğu' işin uzmanlarınca ilan edilmektedir. Uzayın nasıl olduğunu uzmanlarından aldık, peki sizce bu ateist arkadaş fikir değiştirir mi? Newsweek dergisinin 27 Temmuz 1998 tarihli 'kapağı' ile konuyu tamamlayalım: "Bilim Tanrıyı Buluyor"

Gökte yarık yok, diyor. yarık, ancak katı bir cisimde olur. bu ise göğün katı,sınırlı bir şey olduğunu gösteren en bariz ayet bence.

Gökte yarık yok ama galiba anlayışta biraz 'kıtlık' var galiba! Allah yarık derken, 'Hata, eksik, noksan ara, bulamazsın!' buyuruyor. Kelimeni mecaz ifade ettiğini anlamamak için illa yarığı belli kafalarda mı aramalıyız? Birisine "Çatlak kafalı" dense, bu ateist mantaliteye sahip kişi emimin kafada çatlak aramaya çalışacaktır! 'Ateist akıl' adlı yazımızdaki 'Evrenin başlangıcı

ve sonu var: Big-bang, Entropi ve Big Crunch' adlı bölümü ateist arkadaş okursa eminim Kur'an ve Uzay hakkında ufku açılacaktır!

Mülk 19: O kuşları havada tutan yanlız esirgeyendir. yorum: yooo, kanatlarındaki hava kesecikleri sayesinde kuşlar havada kalır.

Tüm ateistler gibi bu arkadaş ta araç, vasıta, kanun ile bunları yapanı karıştırmaktadır! Uçaklar şans eseri mi bulundu? O kuşu bu özellikte yaratan kimdir? Yıllarca süren denemeler, örnek alınan kuşlar sayesinde başarıya ulaşmadı mı? Kuş beyinli bir yaratık nasıl uçtu acaba? Kuşların doğuştan zahmetsizce bu yetenekle ve biz de onları örnek alalım diye yaratılmaları ancak Allah'ın rahmetinin delilidir. Zaten ayetin sonunda Allah'ın rahmet sıfatına işaret edilmesi de boşuna değildir! Ateist bakış açısı ile uçaklarda kanatları sayesinde havada kalmakta ve uçmaktadırlar! Uçak mühendisleri duymasın! Bu konuda "Allah'ın varlığının delilleri" ve "Evrim" başlıklı yazılara da bakılabilir.

Kıyamet 9: Güneş ve ay birleştiği zaman. yorum: böyle bir şeyin olması dünyanın da güneşle birleşmesini gerektirir, çünkü ay dünyanın bir uydusudur, ancak dünya güneşle birleşirse ay da birleşir. Ama Muhammed bunu bilmiyordu, ikisinin de dünya etrafında dönen birer cisim oluğunu sanıyordu. Her neyse, güneş ile dünya birleşirse bundan daha büyük kıyamet mi olur daha, ama Allah daha saymaya devam ediyo, yıldızlar düştüğü zaman, dağlar yürüdüğü zaman.

Peygamberimizin evrenle ilgili bildirdiklerine yukarıdaki uzantıdan ve 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Ateist arkadaş okuduğunu da anlayamıyor ne yazkı ki. Kıyamet 8. Ayet "Ay karardığı zaman" diyor. Yani Ayın güneşten aldığı ışığı artık yansıtmayacak. Çünkü surenin adından da anlaşılabileceği gibi mevzu bahis olan konu 'kıyamet' anıdır. Artık kıyamet kopmuş, dengeler bozulmuştur, Ay-güneş-dünya için yörünge/denge kavramları son bulmuştur. Nasıl ki denizden bir damla deniz hakkında bilgi verirse, sadece ay'ın görevini yapamaması aslında tüm denge-ayarların bittiğinin de göstergesidir. Ayet devam ediyor, ateistin olması gereken ama ayette geçmiyor dediklerine, "sığınacak herhangi bir yer yok" (Kıyamet, 11) diyor ayet, çünkü dünya da bitmiş! Zaten Kur'an'daki diğer kıyamet alametlerine de bakınca kıyametin evrendeki dengeler zincirinin bozulması ile vuku bulacağı rahatlıkla görülebilir: "Yer o yaman sarsıntı ile sarsıldığı, Yer, içindeki ağırlıkları çıkarıp dışarı attığı ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman. O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır." (Zilzal, 1-5); "Sûr'a bir tek üfleme üflendiği, Arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp şiddetle birbirine çarpılarak darmadağın olduğu zaman, İşte o gün olacak olur. O gün gök yarılmış, sarkmıştır." (Hakka, 13-16); "O gün Sûr'a üflenir, bölük bölük gelirsiniz. Gök de açılmış, kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütülmüş, serap olmuştur." (Nebe, 18-20); "Dağlar serpildikçe serpildiği Dağılıp toz duman haline geldiği." (Vaki'a, 5-6); "O gün gök erimiş bir maden gibi olur. Dağlar da erimiş renkli yün gibi olur." (Mearic, 8-9); "Göğü, kitab dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz. Doğrusu biz bunları yaparız." (Enbiya, 104); "(Ey Muhammed!) Sana dağlar(ın kıyametteki durumunu) sorarlar, de ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak." "Böylece yerlerini dümdüz boş bir halde bırakacak." "Orada ne bir çukur, ne de bir tümsek göreceksin." (Taha, 105-107)

Şems 3-4: Güneşe parlaklık veren gündüz hakkı için, güneşi örten gece hakkı için. Yorum: bir kere gündüz de gece de güneşin sayesinde olur. Güneşten bağımsız şeyler değillerdir.

Bunu herkes bilir ama edebi-sanatsal mesajı anlamak herkesin harcı değildir. O halde ayet neden gece ile karanlık ve gündüz ile aydınlık üzerinde duruyor ve güneşi arka plana atıyor?

Gündüz ve geceye dikkat çekiyor ayet! Ayetler (Şems, 1-8) çok çeşitli konuları sıralayıp okuyucunun dikkatini çektikten sonra asıl mesajı verir: Şems, 9: “Kendini arındıran kurtuluşa ermiştir!” Gece kötülük ve karanlık; gündüz iyilik ve aydınlık arasında kalan ey insan, ancak arınır/temizlenir isen kurtulursun! Ayetler ‘Arınmak’ odaklıdır. Zaten 8. ayette “Sonra da insana iyilik ve kötülük kabiliyeti verene andolsun ki” buyrularak insanda var olan iki yönlü iradeye dikkat çekilip iyiliğe vurgu yapılmaltadır. Ateist arkadaş edebi anlatımı anlamayınca, ayetin asıl mesajı olan insanın sorumluluğu; nefsini arındıranın kurtuluşa ereceği, onu kötülüklerin akışına bırakanın ise büyük kayıba uğrayacağı vurgusunu da ıskalamış olmaktadır.

Demir'in inmesi : "Demiri indirdik ki onda büyük bir güç ve insanlar için yararlar vardır." (Hadid, 25)

Yaşlı yıldızlar süpernova halini alıp, merkezinde oluşan fazla miktarda demirin etkisi ile patlayarak demiri galaksiye saçarler. Çöl tozlarında bulunan demir Fe+3 formundadır ve bitkiler için kullanışlı değildir. Fakat bu demir bulutlar içerisinde bilinmeyen bir mekanizma ile Fe+2 formuna dönüşmekte ve bu şekilde yağmur ile yeryüzüne dönerek bitkilerin demir ihtiyacını önemli oranda karşılamaktadır. (Saydam A.C. , İklim Kontrolü, Bilim-Teknik Dergisi, Ekim 2002, s. 39-48; Havadan Tozdan, s. 38) Demir katastrofu adı verilen ve erimiş demirin dünyamızın çekirdeğini 'inmesi' ve bu şekilde dünyanın manyetik alanının oluşması sonucu oluşan 'güç'ün dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından koruması da ayrı bir nimettir.

Şems, 2. ayet: Ay güneşi mi takip eder?

"And olsun, güneşe ve onun aydınlığına. Ona tâbi olduğu zaman aya." Ayette önce güneş, sonra o güneşin ışığı sonra ay kelimesi gelir ve tâbi olmak/uymak kavramı kullanılır. Yani Ay’ın, kendinden önce gelen güneş 'ışığını' takip ettiğini görüyoruz ki bu da o zamanda bilinmeyen bilimsel bir mucizedir: Ay ışığını güneşten alır, ışığında ay güneşe tâbidir! Zaten Yunus 5. ayette de, güneşten 'ziya' (ışık kaynağı) olarak bahsedilirken, aydan nur (aydınlık) olarak bahseder. Ziya ışık kaynağı, Nur ışığın yansımasıdır.

Ay yarıldı mı?

Ay'ın sadece dünyadan gözüken yüzünde büyük bir parçanın kopup sonra birleştiği hakkında dünyada ünlü "Nature" dergisi ile "space" gibi sitelerden makaleler yayınlanmıştır: (https://www.nature.com/news/moon-s-largest-plain-isnot-an-impact-crater-1.16041; https://www.space.com/30795-earth-gravitational-pull-cracks-moon.html; https://www.livescience.com/65298-impacts-cracked-the-moon.html; https://science.time.com/2012/12/06/all-cracked-up-a-surprising-look-inside-the-moon) Ayrıca yarılmanın gerçekleşmediğini, ayetin kıyamette olacak bir sahneden bahsettiğini savunan alimler de vardır. “Ayın yarıldığını haber veren rivayetler, Ahad derecesinde olup, tevatür seviyesine ulaşmamaktadırlar. Ayet, kıyamet ve imanın işlendiği bir surede geçer.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 432) Elmalılı merhum ayetin, ayın hem Resûlullah döneminde yarıldığına hem de kıyamet yaklaştığında büsbütün yarılıp kıyametin kopacağına delâlet ettiğini ileri sürerek iki görüşü de birleştirir. En doğrusunu Allah bilir.

Hacc 65 ayeti:Gök nasıl yere düşer?Açıklarmısınız lütfen.

“Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.” Allah azze ve celle, verdiği nimetleri sayarak, bunların oluşumuna neden olan kurallar zincirine dikkatimizi çekmekte; bu nimetleri vereni unutmamızı istemektedir. 63. ayette; yağmur nimetinin

oluşumunu araştırmaya rabbim izi yöneltir. 65. ayette suyun kaldırma kuvvetine ve gökteki hassan dengeler zincirine dikkat çekilmektedir. Nedir bunlar? Kütle çekim kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet. Hassas dengeye işaret eden bir kaç alıntı verelim: "Şu anki evren bütün muhtemel olasılıklar arasında çok ufak bir olasılıkla sahip olunabilecek özelliklere sahiptir." (John Barrow, FRank Tipler, the anthropic cosmological principle, s. 250); "Evren, biraz daha yavaş genişleseydi çekim gücü nedeniyle içine çökecekti; biraz daha hızlı genişleseydi evrenin maddesi tamamen dağılıp gidecekti." (Paul Davies, Superforce: The search for a grand unified theory of nature, a touchstone book published by simon&schuster, s. 184); "Big bang'ten bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu" (Stephen Hawking, A brief history of time from the big bang to black holes, s. 121-122); "Yere sonsuz mesafede büyük bir tahterevalli düşünün. Her iki tarafa koyacak trilyonlarca ağırlığınız olsun. Bir yana koyulacak en ufak bir fazlalık, dengeyi bozacak ve evreni yaşama olanak tanımayan bir konuma getirecektir. Burada dikkat çekmesi gereken nokta her bir ağırlığın konabileceği sonsuz yer ve sonsuz sayıda ağırlık olmasıdır." (Michael Corey, The anthropic principle, s. 138) Rabbimiz, 64. ayet ile 'Tüm bu dengeyi Kur'anın kendisi olduğunu' ilan etmekte, Kur'an'ın çeşitli ayetlerinde bizim incelememizi istediği yerdeki ve gökteki muhteşem yaratılış ayet/örneklerinden hareketle kendisindeki güç, irade, kudret, ilim ve hikmeti hissetmemizi istemektedir. Sorunuza dönelim, gök(lerin) çökmesine engel olan kuralı koyan, uygulatan ve bunun devamını -kıyamete; yani hassas dengenin sonuna dek- sağlayan kimdir? "Kendi izni olmadıkça" (Hac, 64) bu denge bozulmayacak ve gök ile yer küre birleşmeyecek yani içe çökme -kıyamet- olmayacaktır.

Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri

Giriş

İnsanların kendi zihinlerindeki dilbilgisi kuralları çerçevesinde bir vahiy kitabı bulmak maksadı ile Kur'an'a yaklaşınca bir algılama ve anlamada yanılması ortaya çıkmaktadır. Kur'an insan ürünü değildir, ilahi kaynaklıdır ve aynı zamanda metni de edebî/sanatsal bir mucizedir. Kendi üslubu ve dili/mantığı içinde Kur'an'ı anlamaya çalışmayanlar, önce kendi ön kabulleri çerçevesinde bir metin ile karşılaşmayı beklemekte, İlahi kaynaklı bu metinler umdukları şablonlara uymayınca da o kutsal metinleri kendi kuralları çerçevesinde (Tefsir usulü) anlama gayreti yerine onu eleştirmeye, inkâra yönelebilmektedirler. Kur'an ilk indiği ortamın dil ve edebiyat özelliklerini usul/metot olarak kabul etmiş ve o ortama uygun olarak indirilmiştir. Kur'an çekirdek kadrosunu Arabistan'da kurmuş, bu çekirdek kadro daha sonra İslam'ı dünyaya yaymıştır. Kur'an'ın 'dili ve tefsirini' anlamak için önce Arap dili ve edebiyatını da bilmek gerekmektedir. 'Kur'an'ın anlamı sade olsa da ifade tarzı edebi ve sanatsal içeriklidir.' Kur'an indiği dönemdeki "Konuşma dili" üzerine indirilmiştir. Bu konuda Sîbeveyhî şunları söylemektedir: "Gramer Arapların konuşma dilindeki en işlek yapılardan oluşturulmuş hiyerarşik bir yapıdır. Kur'an, şiir, darb-ı meseller (Örneklemeler), deyimler, kalıplaşmış ifadeler, dua ve beddua sıgaları belirlenmiş gramer kurallarına bire bir uymayabilir. Bu durum onların yanlış olduğu anlamına gelmez. Zira gramerin oluşturulmasında ana malzeme Arapların konuşma dilidir**.** Kelâm/konuşma dili merkez dildir. Diğerleri yan dili temsil eder." (Soner Gündüzöz, Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları ve kur'an'ın lehçe haritası üzerine bir inceleme II, s. 133; Sîbeveyhi, el-Kitâb, I/92) Kur'anın birinci hedefi halkın anlaması olduğu için halkın anlayış/kavrayışı temel hedef kabul edilmiştir. Halk şiir ile yoğrulmuş edebi bir dile hâkim idi, Kur'an'ın dili de bu üsluba uygundur. Sabit ama aynı zamanda edebi bir dildir Kur'an'ın dili. "Kur'an, Arapça inmiş olmakla birlikte kelimelerin seçiminde, cümlelerin oluşmasında ve konuların ifadeye dökülmesinde Arapçadaki yaygın şekillere göre farklılık gösteren, kendine has eşsiz bir anlatım tarzına da sahiptir." (Kur'an,

DİA, XXVI/394) Velîd b. Mugîre'nin "Arap şiirini, kasidesini, recezini benden daha iyi bilen yoktur. Muhammed'in söylediği Kur'an bunlardan hiçbirine benzemiyor" şeklindeki (Hâkim, II/506-507) ifadesi Kur'an'ın eşsiz özgünlüğünü açıkça göstermektedir. Bu nedenle de ayet sonları uyumu (fâsıla), ayetlerin uzunluk ve kısalığı vb. durumlar sureden sureye, hatta bazen bir sure içerisinde değişiklik göstermektedir. Seyyid Kutub'un ifadesiyle "Kur'an üslûbunun büyüleyiciliğini, onun hem şiirin hem nesrin -Düzyazının- tüm özelliklerini bir araya toplayan emsalsiz nazmı teşkil eder." (Kur'an'da Edebî Tasvir, s. 155-156); "Kur'an'da lafız ve mana dengesi tam bir uyum içindedir. Kur'an ifadelerini oluşturan kelimeler öyle seçilmiştir ki bunlar maksadı eksik ve fazla olmadan anlatır, kısa ve özlü anlatımın tercih edildiği yerlerde mana ihmal edilmediği gibi muhtevanın ayrıntısına girilmesi gerektiği yerlerde de söz israfına gidilmez. Rummânî'nin belirttiğine göre "Anlamı uygun ve güzel lafızla zihinlere ulaştırmak" demek olan ve üst, orta ve alt tabakaları bulunan belâgatın en yüksek derecesini Kur'an'ın belâgatı oluşturur. Bu bakımdan Kur'an'ın, hem Arapların hem Arap olmayanların benzerini ortaya koyamayacakları bir i'câz özelliği vardır." (Rummânî, Nüket fî İ'câzi'l-Kur'an, s. 69-70) Kur'an'a objektif yaklaşan oryantalistler de Kur'an'ın bu üslup ve edebi dilini övmüşlerdir: "Mekkeliler hala ondan mucize istiyorlardı ve Hz. Muhammed (sav), dikkate değer bir cesaretle ve kendinden eminlikle misyonunun teyidi olarak Kur'an'ın kendisine başvurdu. Tüm Araplar gibi onlar da lisan ve konuşma sanatında uzmandılar. Eğer Kur'an onun kendi yazması olsaydı, diğer kişiler onunla rekabet edebilirdi. Bırakalım onun gibi on ayet yazsınlar. Eğer yazamazlarsa (ki kesinlikle yazamazlar) o zaman Kur'an'ı açık bir mucize olarak kabul etsinler." (Oxford Üniversitesi'nden Arap dili uzmanlarından Hamilton Gibb, Arabic Literature an Introduction); "Misyonunun gerçekliğinin bir kanıtı olarak ne zaman Hz. Muhammed (sav)'ten bir mucize istense, O, Kur'an'ın İlahi kaynağının bir kanıtı olarak Kur'an ifadelerini ve kıyaslanamaz üstünlüğünü kullanmıştır. Aslında Müslüman olmayan kişiler için bile hiçbir şey onun anlaşılır bir bütünlüğe ve kavrayıcı bir tokluğa sahip dilinden daha harika değildir. Gösterişli ahenklerle dolu seslerin bolluğu ve olağanüstü ritimler, en düşmanca ve kuşkuyla yaklaşan kişilerin değişmesinde önemli olmuştur." (Paul Casanova, L'Enseignement de l'Arabe au College de France -Fransız Kolejinde Arap Eğitimi - adlı makalesinden); "Arapça Kur'an'a aşina olan herkes bu dini kitabın güzelliğini övmede hemfikirdir; biçimindeki ihtişam o kadar üstündür ki, herhangi bir Avrupa lisanına tercüme edildiğinde gerektiği gibi takdir edilemeyebilir. (Edward Montet, Traduction Francaise du Coran, Kur'an'ın Fransızca Tercümesi); "Orijinal Arapçası ile Kur'an insanı harekete geçiren bir güzelliğe ve cazibeye sahiptir. Özlü ve üstün stili, genellikle kafiyeli olan, birden çok anlamlar içeren kısa cümleleri, kelime kelime tercümesinde ifade edilmesi son derece zor olan anlamlı bir etkiye ve patlayıcı bir enerjiye sahiptir. " (John Naish, The Wisdom of the Qur'an); "Kur'an evrensel olarak, Arapların en asil ve kibarı olan Kureyş lehçesinde, en güzel ve saf bir dille yazılmıştır. Kur'an'ın stili güzel ve akıcıdır ve birçok yerde özellikle de Allah'ın haşmeti ve nitelikleri tarif edildiği zamanlar yüce ve görkemlidir. O kadar başarılıdır ve dinleyicileri o kadar hayrete düşürür ki, bazı muhalifleri bunun bir büyücülük ve sihir etkisi olduğunu düşünmüşlerdir." (George Sale, The Koran: The Preliminary Discourse -Kur'an: İlk Vaaz- adlı kitabından); "Kur'an Gerçekliğin, hikmetin ve üslup sadeliğinin mucizesidir." (Aziz Bosworth Smith, Mohammed and Mohammadanism); "Elimize her aldığımızda kısa bir süre içinde bizi cezbeden, hayretler içinde bırakan ve en sonunda önünde eğilecek kadar hayran bırakan bir eserdir. Kur'an'ın üslubu, içeriği ve amacına uygun olarak çok kuvvetli, yüce ve muhteşemdir. Bu kitap tüm çağlar boyunca en etkili kitap olarak kalacaktır. (Goethe'den alıntı: T. P. Hughes'un Dictionary of Islam (İslam Sözlüğü) adlı kitabından); "Kur'an seçkin güzellikte bir kafiyeye ve kulağı büyüleyen bir ahenge sahiptir. Gerçekte, hem şiir hem nesirde engin ve verimli olan Arap edebiyatı içinde onunla kıyaslanacak hiçbir şey yoktur." (Alfred Guillaume, Islam); Maxime Rodinson'da "Hz Muhammed'in belagat ve fesahat de son derece ileri olan Araplara hiç bilmedikleri yeni bir edebi üslup ile meydan okuduğunu" söyler. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 197); "Arapça Kur'an'ın yüce belagatini zayıf da olsa yansıtacak bir şeyler üretme girişimim, mesajın kendisinin yanı sıra, kompleks ve zengin kafiyeleriyle çeşitlenmiş insanlığın en büyük edebi başyapıtı olan Kur'an'ın karşısında

sönük kaldı. Muhteşem şekilde süslenmiş orijinaliyle kıyaslandığında (meallerin) donuk ve düz seslere sahip olması şaşırtıcı değildir." (Arthur J. Arberry, The Koran Interpreted, Açıklamalı Kur'an); "Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun hep üslup özelliğidir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 160)

"Ben-Biz, Sen, O" ifadeleri

Arapçanın dil özelliği olarak ve hatta başka dillerde de azamet, yücelik ifadesi olarak bazen bir kişi için, birinci çoğul şahıs olarak "Biz" ifadesini kullanır. 'Nûnu'l-azame' denilen ve Arapçada Azamet cem'i olan "Nûn" zamirin kullanılmasına Arap dili-belagatinde çok sık rastlanır. Bu üslubun; işi yapanın büyüklüğüne, yapılan işin önemine, sebeplik yönünden söz konusu icraatlarda çok vasıtaların rol oynamasına işaret eder. Bu ifadeden maksat 'çokluk değil, güç ve kudretin büyüklüğünü' belirtmektir. Nitekim Türkçemizde de ve gerekse başka dillerde karşımızda tekil şahıs varken yücelik, saygı ifadesi olarak ikinci tekil şahıs olan "Sen" yerine "Siz" kelimesi kullanılmaktadır. Fakat Allah'tan birinci tekil şahıs yerine birinci çoğul şahıs (Ben yerine biz) kullanılırken, ikinci şahıs olarak bahsedildiğinde hep ikinci tekil şahıs "Sen" ifadesi geçer, istisnai olarak azametini ifade için "Siz" ifadesi geçsede Allah'tan üçüncü şahıs olarak bahsedildiğinde hep üçüncü tekil "O" zamiri kullanılır, hiçbir zaman üçüncü çoğul şahıs "Onlar" ifadesi kullanılmaz. Çünkü Allah tek ve bir olandır.

"Allah Kur'an'da niçin 'Biz' diyor? Türkçede 'siz' ifadesi bir saygı manası içeriyorsa, Allah'ın 'Biz' ifadesinde de azametine vurgu vardır Allah (cc) **zatından bahsettiği ayetlerde ise 'ben' buyurmaktadı**r." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 159)

Kur'an'da aynı ayette "Sen, O" ifadelerinin geçmesi

Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette Cenab-ı Hakk'ın birliği, zatında, fiillerinde ve sıfatlarında ortağı olmadığını açıklayan bir çok ayet (Bakara, 163, 255; Ali İmran, 2, 6, 18; Maide, 73; En'am, 102;, İsra, 42; Müminun, 91; Kasas, 70; Saffat, 4; Zuhruf, 84; Duhan, 8; Haşr, 22-23; İhlas,1 vs.) bulunmaktadır. İslam'ı diğer dinlerden ayıran en belirgin özelliği vahdet -Allah'ın tek ve bir olması- inancıdır. Bu temek özellik ortada iken Allah (cc) kendisi için "O, biz" gibi ifadeleri kullanıyorsa burada Arap dili ve edebiyatının özelliklerine bakmak gerekmektedir. Arap dilinde 'İltifat üslubu' ile, zaman zaman şahıs zamirlerinde değişikliği yapılır. İltifat sanatı ile ayetlerde mesela üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçerek, "O şöyle yaptı." dedikten hemen sonra, "Biz şöyle takdir ettik." gibi bir cümle kullanılabilir. Bu Arap dilindeki sanatsal içerikli ifadelerin bolca kullanılmasının doğal bir sonucudur. Arapça indirilen Kur'an (Şuara, 192-195; Ta-Ha, 113; Zümer, 28; Fussilet, 3; Nahl, 103) ifadelerinin o dilin sanatını kapsayacak şekilde gönderildiğini anlamayan, bu dile ve inceliklerine hâkim olamayan hatta aksine hiç haberi olmayan insanlar bu ayetlerden hareketle Kur'an hakkında şüpheler ortaya çıkarmaya çalışmakta ve aslında kendilerinin Kur'an hakkındaki cahilliklerini ilan ettiklerinin farkına bile varamamaktadırlar. Aynı ayette Allah Teâla hakkında üçüncü tekil şahıs (O) ile birinci çoğul şahıs (Biz) ifadelerinin kullanılmasının Kur'an'da birçok örneği vardır: "Sizi bir tek candan yaratan O'dur. Biz ayetlerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik." (En'am, 98); "Gökten bir ölçüye göre su indiren de O'dur. Biz onunla ölü bir ülkeye hayat veririz. İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız." (Zuhruf, 11; Ayrıca Taha, 53, 134, Neml, 60, Lokman, 10, En'am 5, 38, 99, 106; Fâtır, 27 vd.) Bu kullanımların ise başlıca üç nedeni bulunur: İsme (Allah kelimesine) dönen zamir anlamında kullanılır. Mesela, "Eğer Allah sana bir sıkıntı, bir zarar dokundurursa, onu yine O'ndan başka giderecek yoktur." (Yunus, 107) **"**Huve" zamiri Kur'an'da kullanılırken, Allah'ın mutlak bir varlık olduğunu gösterir. İhlas suresinin başında yer alan "Kul Huve"de olduğu gibi. Daha önce Allah adı geçmediği halde, 'O' zamiri doğrudan

Mutlak varlık olan Allah'ı gösterir. Çünkü tüm kâinatta gerçek rızık veren, koruyan, ilah olan O'dur. Bütün "O"lar, gerçek manada bir tek "O"ya işaret eder. Kâinattaki her şey O'nun isim ve sıfatlarının birer yansımasıdır. Kur'an çok renkli, insanı bıktırmayan mucizeli üslup özelliklere sahiptir. Kur'an insanların alışageldikleri belli bir üslubu takip etmez. Olayları farklı zaman kipleriyle, kişileri farklı kiplerle anlar. Örneğin Yüce Allah kendinden bahsederken bazen "Allah", "Rahman" gibi isimlerini kullanırken bazen zamirlerle "ben", bazen "O", bazen de mühim hadise ve kıyamet gibi inkılaplara gücünün yeteceğini ifade etmek için azamet ifadesi olarak "biz" zamirini kullanır. Ayetlerin öncesi ve sonrasına (siyak-sibak), konuya (makam) göre bazen gayb (üçüncü tekil şahıs) bazen muhatap kipiyle konuşulur. Örneğin, Fatiha suresinin ilk ayetlerinde gayb (O, üçüncü tekil şahıs) kipiyle Allah övüldükten sonra 'iyyake' ifadesiyle birden muhatap (Sen) kipine geçilir. Yüce Allah adeta karşısındaymış gibi O'na yalvarıp dua edilir. Bu Kur'an'ın üslubudur. Kur'an'ı anlamak isteyen bu üslubunu kabul edip bu metodundan hareketle mesajını anlamaya çalışmalıdır, yoksa kul yapısı dil bilgisi kuralları ile Kur'an dili ve onun sanatsal içeriği anlaşılamaz. " Bunun nedeni Allah'ın insan zihninde kişileştirilemeyeceği gerçeğidir. Yani hiçbir şahıs zamiri, kişi zamiri onun gerçek varlığına işaret edemez. Sadece ve sadece bir imadır." Günümüzde bu üslubu kavrayamayan, Arap dilinin özelliklerini bilmeyen günümüz ateist ve oryantalistlerinin aksine efendimizin döneminde bu üslup çok sık kullanıldığı için hiç bir müşrik Arap bu ifadelere itirazda bulunmamış ve Kur'an'da Allah'ın birliğine aykırı ayet bulunduğunu ima dahi etmemiştir. Çünkü bu dilbilgisi kurallarını biliyor ve doğal karşılıyorlardı. Allah'ın birliğine itirazları olsa da Arap dilinin özelliklerini bildikleri için bu ayetleri kullanmak akıllarına bile gelmemiştir.

Kur'an'da biz ifadesinin kullanılması

Allah'ın bizatihi kendisi ile ilgili ayetlerin hem hitap şekli hem de fiil sığası/kipi tekil gelir. 'Tevhid, ibadet ve ihlas' gibi konularda Allah (cc) hiçbir vasıtayı asla kabul etmez. Mesela "Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zâriyat, 56. Ayrıca Bakara, 186;Tâ-hâ, 14 vd.) ayetinde olduğu gibi. Ama Allah (cc) icraatına bazen yarattıklarını perde yapmak suretiyle onlara değer verdiğini göstermek için biz ifadesini Kur'an'da kullanır. Mesela Bakara suresinde "Bir halife yaratacağım" (Bakara, 30) dedikten biraz sonra 'kulnâ: dedik' (Bakara, 35) buyurur. Allah azze ve celle yaratma fiilinin yalnız kendisinin olduğundan, yaratmada hiçbir sebep, hiçbir vasıta bulunmadığından "Ben yarattım" dedikten sonra 35. ayette "dedik" ifadesi ile Cenab-ı Allah'ın kelamını (Ayetlerini) insanlara tebliğde Vahiy meleğinin, Hz. Peygamberin ve daha başka vasıtaların sebepliği söz konusu olduğundan Cenab-ı Allah orada cemi sığasıyla "Biz dedik" ifadesini kullanmıştır. Aynı şeyi Hicr, 9. ayette de görürüz: "Hiç şüphe yok ki o zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik, onu koruyacak olan da Biz'iz." Allah (cc) Kur'an'ın sahibidir, bu sözün tek sahibi O'dur. Fakat bu kelamı Cebrail (as) ile göndermiştir. Muhatap Peygamber Efendimizdir. İşte bu vasıtalara verdiği değeri ifade için ayette "Biz" ifadesi kullanılmıştır. Fetih suresi, 1. ayetteki "Biz sana aşikar bir zafer ihsan ettik." biz ifadesi de müminlere verdiği değeri ifade eder. Âlûsî bu konuda şöyle demektedir: "Allah Teâla'nın azamet cem'i ile zaferi kendisine isnad ettikten sonra affetme işini ism-i a'zam olan Allah lafz-ı celiline isnad etmesi şuna işaret edebilir: Mağfiret etmede hiçbir sebebin müdahele durumu yoktur. Ama Allah zaferi bazı vasıtaları kullanarak verir." (Ruhu'l-Meani, Fetih sûresi, 1-2 tefsiri, XXVI/91) Biz kelimesi ayrıca te'kid/pekiştirme için de kullanılır: "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilirseniz, sizin için elbette daha hayırlıdır. Sizin elinizdekiler tükenir ama Allah'ın elinde olanlar bakidir. Biz sabredenleri, işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız." (Nahl, 95-96) Âlûsî bu ayeti şöyle açıklıyor: "ve lenecziyennehüm (ödüllendireceğiz) ifadesinde üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçilmesi, "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilirseniz sizin için elbette daha hayırlıdır"

cümlesinde yer alan sözü pekiştirme için olup sözünde durmanın önemini hatırlatmak amacına yöneliktir." (Ruhu'l-Meani, Nahl sûresi, 95-96 tefsiri, XIV/225)

Özetle, "Allah kendi için bazen aynı cümlede bile olmak üzere 'Ben, Biz, Sen, O' ifadelerini neden kullanır? "Kur'an'da 'iltifat sanatı' vardır. Bu Arap belagat ilminin de kabul ettiği bir yöntemdir. İltifat ile sayılarda, muhatapta, zamanda, halde, zamir yerini isim kullanılması gibi çeşitli yerlerde, metinde değişikliklere gidilir. Vurgu yapmak, metnin özelliğini yükseltmek, azamet, kudret, samimiyet vurgulamak gibi amaçlar için bu yöntem kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 334); Kur'an'da, Allah için "Rububiyet (Evrendeki herşeyi yaratıp düzenleyen, eğiten, terbiye eden) ve vahdaniyetini (Tek yaratan ve yöneten) ifade eden lafızlar, çoğul değil tekil olarak gelmiştir. Allah varlıkları şereflendirmek ve onurlandırmak için 'ben yerine biz' kullanır. Kur'an'ı Biz indirdik" (Hicr, 9) Kur'an'ın nüzulünde Cibril görevlendirilmiştir." (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 100-101); Allah (cc) "Zatından bahsettiği ayetlerde ise 'ben' buyurmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 159); Zaten, "Başka dillerde de, yüceltmek, büyüklemek, ta'zim etmek için; bir kişi hakkında çoğul ifadesi kullanılır. Türkçede de, 'Hoş geldiniz." ifadesi, bir kişi için rahatlıkla kullanılmaktadır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 223); "Allah kendisi için, 'Ben, biz, O' olarak hitap etmekte ve bu zamirler sık sık yan yana da gelmektedir: "O tek ilahtır, bu yüzden benden korkun." (Nahl, 51) Aslında tam biz Allah'ı kullanışlı bir kavrama indirgeme arzusuyla bir tanım içerisine hapsetmeye hazırlandığımız da, O bizi böylece engellemektedir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 153)

Kur'an'ın aslı yakıldı mı?

Kişisel olarak, 1990 yılında bir akrabam vasıtası ile 'ilk' karşılaştığım ateist itham, 'Kur'an'ın aslının yakıldığı, dolayısı ile orijinalliğinin kalmadığı' iddiası idi. Ateistlerin iddiası özetle, Hz Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği Mushaf, Osman döneminde çoğaltıldıktan sonra yakılmıştır. Aslı yakıldığına göre, kopyalananların bozulmadığını kim iddia edebilir? Ayrıca toplama esnasındaki bazı rivayetlerden hareketlerle de iddialarına destek bulmaya çalışırlar. Sıra ile iddia ve cevaplarına bakalım:

"Kur'an, Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla Muhammed aleyhisselam'a nazil olmuş ve derhal yazılarak ezberlenmiş, müslümanlar tarafından namazlarda, Ramazan ayında ezberden okunmuş vahyin ifadesidir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 15) Cebrail (a.s) vasıtasıyla, Allah'tan gelen ayetleri Hz. Muhammed hemen ezberler (Müzzemmil 1-4; Sabunî, Kur'an İlimleri, s. 62-63; Ebu Şehbe, Sünnet müdafaası, s. 236; Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, Kur'an İlimleri s. 57) sonra da bu ayetleri hem ashabına yazdırır. (Tahir el-Cezairî, et-Tıbyan, Beyrut, 1412, s.101; Ebu Şame el-Maqdisî, Kitabu'l-Murşidi'l-Weciz, s.44; Heysemi, Mecma-uz Zevaid, I/152; IX/63; Askalani, Feth-ul Bari IX/19; Kesir, Bidayet-u ven Nihaye, VII/340; Dr. Sağir, Tarih-ul Kur'an, s.85-87; Zerkeşi, Burhan, I/238, 256; Ali b.Bürhanü'd-Din el-Halebi, es-Siretü'l-Halebiyye, III/326; Muhammed Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi, s. 43) ve ezberlettirirdi. (Buhari, VI/236; İbn Mace, Sünen, I/77; Tirmîzî, Sünen, V/171, 173; Dr. Subhî es-Salih, Mebâhis-u fi Ulumi'l-Kur'an, el-Faslu'l-Evvel, Cem'u'l-Kur'an ve Kitâbetühü, s. 67; el-Ayni, Umdetu'l-Kârî fi Şerh-i Sahihi'l-Buhari, IX/338; Muhyiddin Nevevi, Riyâzü's-Sâlihin, II/257–258; ez-Zebidi, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, XI/242; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 19; Mecme-ul Beyan, I/16; Sahih-i Buhari, III/149; Müstedrek-ul Hakim; Mecme-uz Zevaid, VII/159-165) "Bu konuda kadın erkek ayırımı yapılmazdı." (Hamidullah/ Rasulullah Muhammed s. 195) Böylece daha "Peygamber hayatta iken kadın erkek birçok sahabe Kur'an'ın tamamını ezberlemiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 136) "Yüce peygamberin vayh aldığı bütün sözleri, kâtipler tarafından hemen yazılırdı. Ayetler vahiy kâtiplerince yazıldıktan sonra bunlar sahabeler arasında yayımlanır, pek çoğu da ezberlerdi. Kur'an'ın yazıldığı sayfalar, bir sandık içinde saklanırdı." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 39, 40); "Kur'an hem ezberden okunmuş hem de vahiy katiplerince yazılmıştır. İncirlerin sahip olmamış bulundukları bu iki

yönlü muhafaza usulüne, Kur'an daha başlangıçta sahip bulunuyor. Metinleri ezberden okuma işi, okuyucuların birbirlerini kontrol edebilmeleri bakımından büyük bir avantaj sağlar. Kur'an metninin yazı ve hafıza vasıtasıyla çift muhafaza metodu, değerli bir metod olarak kendini göstermiştir. Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi haber vermektedir. Peygamberin hicret'ten çok önce, o zamana kadar nazil olmuş metinleri yazıya geçirdiğine, hicret'ten önce nazil olan iki sure işaret etmektedir: Abese, 15-16: "Kur'an, yazıcıların ellerindeki tertemiz ayetlerdir."; Kur'an arıtılmış sahifelerdendir yazıcıların ellerinde. Furkan, 5. ayet: "Kur'an'ı başkasına yazdırıyor." (Ayrıca, Beyyine, 2; Hud, 13; Bakara, 23) Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi haber vermektedir" (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 209, 212-213) "Kur'an Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Sıhhat açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur. Kur'an, çelişkilerden masun olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşır. Kur'an, Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuştur." (Bucaille, s. 389-390); "Kur'anı Kerim ilk indiği andan itibaren Mekke devrinde yazılmaya başlanmıştır. R. Bell, "Kur'an, Ebu Bekir döneminde toplanmaya başlandığın da tamamen yazılı formdaydı." (Bell, The Quran, s. VI) demektedir. Örneğin Hz Ömer'in Müslüman olması, Taha suresinin yazılı olduğu sahifeleri okuması ile gerçekleşmiştir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 111) "Ashab tarafından ezberlenen ve koyun derisi parçalarına ya da mevcut diğer şeylere kaydedilecek olan vahiyler, ömrümün sonuna kadar yazılmaya devam edilmiştir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 199) Ayrıca "Kur'an'ın çoklu okumalara izin vererek çağlar boyunca güncelliğini korumuş olması da başlı başına hayranlık uyandıran bir edebi başarıdır." (Dr. Adrien Chauvet, Kur'an'ın Kozmografik Okumaları, s. 31; https://ajis.org/index.php/ajiss/article/view/3175) Kur'an ilk indiği andan itibaren yazılı olarak ta kayıt altına alınmıştır. "Mekke'de nazil olan ayetler Mekke'de yazıya geçirilmiştir. Rafi Bin Malik el-Ensari, Akabe biatına katıldığında peygamber Aleyhisselam o zamana kadar nazil olan tüm ayetleri yazılı olarak ona vermiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 126) "Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz Ömer'in Müslüman olma olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul eder. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 64) Zaten, "Nazil olan her ayeti Müslümanlara okuyor, hemen ezberleniyor, adeta bu konuda yarışıyorlardı. Kur'an'ın yazılı belgeleri ise Nebi (as)'in evine konuluyordu. Peygamberimiz (sav) vefat edene kadar tüm bu yazılı belgeler orada muhafaza edilmiştir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler s. 167) Sonuç itibari ile "Peygamber döneminde Kur'an'ın tamamı yazılmış" (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 127; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 24) ve "Kur'an, Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuş, Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Sıhhat açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur. Kur'an, çelişkilerden masum olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşır." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 389, 390) "Gecenin karanlığında, ashabın meskenlerinin yanından geçenler, arı kovanı uğultusu gibi Kur'an sesi işitirlerdi." (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/234, 308; Müsned-i Ahmed, V/324) "Müslümanlardan kim daha çok Kur'an'ı öğrenir veya diğerlerinden daha çok okursa onlar için namaz kılıp, önderlik edeceğini de kararlaştırılmıştı. (İbni Sa'd, Tabakat-ul Kübra, IIX/89; Belazuri, Ensab-ul Eşraf, I/264; Safedi, Keşf-ul Estar, II/266; Mecma-uz Zevaid, V/255) Görüldüğü gibi Kur'an indiği andan itibaren belli bir zümre veya din adamlarına ait bir kitap olmayıp toplum tarafından hemen ezberlenen, namazlarda okunan ve hükümleri hayata aktarılan, toplumca özümsenen ve hayatla içiçe kitap olmuştur. Zaten "Her gün, günde beş kere namazda okunan ve ona göre hayatını tanzim eden Müslümanlar, Kur'an'dan bir şeyi unutabilmesi" (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 121) imkânsızdır! "Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman, Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de, bu gayreti arttırmıştır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 66) O Kur'an ki sahabe mallarını ve canlarını yolunda feda etmiştir. (Tevbe, 88; Reşit Özer, Sahabe Tefsirinin Bilgi ve Kaynak Değeri, Darulhadis İslami Araştırmalar Dergisi 3, Aralık 2022, s. 137; Kerim Buladı, Sahâbenin Kur'ân Ahkâmının Tatbikindeki Coşkusu, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 3, Cilt 3, Sayı 1, Bahar 2017, s. 71) Sahabe sadece ezberleyip

yazmamış aynı zamanda efendimizin de teşviki ile (Kastalani, İrşâdü's-sâri li Şerh-i Sahihi'l-Buhari, IV/88; Muhyiddin Nevevi, Riyâzü's-Sâlihin, II/253) o Kur'an'ı hayatlarının her anına aktarıp onunla yatıp kalkmış, üzerinde fikir alışverişlerinde bulunmuş, birbirlerine öğretmiş (Musa Carullah, Tarihu'l-Kur'an ve'l-Mesahif, s. 21; Muhammed Abdul Azim Zurkâni, Menahilü'l-İrfan fi Ulumi'l-Kur'an, I/241) ve onu hayatlarında tatbik edip yaşamışlardır! (İbnü'l-Enbârî, Kitâbu Îzâhi'l-Vakf, I/23; Muvatta', Kur'ân, 4; İbn-i Şebbe, Târîhu'l-Medîne, s. 7; İbn-i Kuteybe, Te'vîlü Müşkili'l-Kur'ân, s. 51; Dârimî, Sünen, I/135; İbn-i Hişâm, II/43-46; Ebû Nuaym, Delâilü'n-Nübüvve, I/307; Heysemî, VI/41; Zehebî, Siyer, I/182; İbn-i Sa'd, VI/3; Hâkim, II/300, 3083; Mehmet Sürmeli, Sahabenin Kur'an Anlayışı, s.l17 (Heysemi, Meonauz-Zeviid, I. 165'den naklen; Dr. Subhî es-Salih, Mebâhis-u fi Ulumi'l-Kur'an, s. 68) "Resul son vahiyden dokuz ya da seksen bir gün sonra vefat etmiştir." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 113) Bu nedenle efendimiz zamanında Kur'an tamamen yazılı ve ezber olarak tamamen korunma altına alınmış olsa da iki kapak arasında bir kitap haline getirilememiştir. Ama "Kur'anı Kerim metni Hz Ebu Bekir zamanında, Allah Resulü'nün vefatından yaklaşık altı ay sonra iki kapak arasına alınmak sureti ile korunmaya alınmıştır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 33) Hz. Ebu Bekir, ashabdan sika (güvenilir) ve zabt (ezber) ile meşhur olan hafızları Hz. Ömer'in evinde toplar ve ayetleri toplama işinin nasıl olacağı ve bunu kimlerin yapacağı hususunu istişare etmiş ve istişare sonucu bir hafızlar komisyonu kurdurmuş ve başkanlığına da Zeyd b. Sabit'i getirmiştir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s. 39-40; el- İtkan, I/50; İbn-i Kutaybe, el- Maarif, s.260) "Zeyd bin Sabit peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi." (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Ayrıca Peygamber Efendimizin vefat edeceği yıl, Resulullah, Kur'an'ı, Cebrail'e nasıl arzetmiş ise Zeyd de yazdığı bütün ayetleri Hz. Peygambere arz eylemiş, böylece; *"arza-i ahire"*yi yani son arzolunanı yazmış idi. (Tecrid-i Sarih Tercemesi, VIII/317-318) "Biz Resulullah'ın huzurunda Kur'an'ı bir araya toplardık." (Müstedrek-ul Hakim, 11/611 ve 129, Zerkeşi, Burhan, I/237,256,235; Suyuti, İtkan, I/57, 60; Müsned-i Ahmed, V/185) diyen "Zeyd bin sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy kâtipliği yapmıştı. Zeyd bin Sâbit hem vahiy kâtibi, hem hafız, hem de Hz peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an toplama işinde başkanlık kendisine verilmiştir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 53, 70) Hz. Ebubekir; Zeyd'e, hafızasına asla güvenmemesini, her ayet için iki delil olmak üzere, iki şahıstan yazılı nüsha aramasını emretmiştir. (Ebu Davud, Ulumu'l-Kur'an, s.901; Cezairi, et-Tıbyan, s.100; Sabuni, et-Tıbyan fi Ulumi'l-Kur'an, I/77) Kendilerinde Kur'an'dan yazılı parça bulunan herkesin bunları Zeyd'e getirmesini şehirde ilan edilmiş, Hz. Ömer de, şahitlerin ellerindeki nüshaların, Hz. Peygamber tarafından kontrol edilmiş olup olmadığını yeminle tahkik ve tesvik etmiştir. Zaten Zeyd, vazifeyi ilk kabulü sırasında, Hz. Ömer'in kendisine yardımını şart koşmuş, o da ciddi bir şekilde yardım etmiştir. (Süyuti, Itkan, I/73) Süreç boyunca "Zeyd, iki şahidden aşağısını kabul etmiyordu. Bu iki şahitten maksad, hıfz (ezber) ve kitabet (yazı)dır. Bütün bunlardan gaye de; yalnız ezbere dayanmayıp, bizzat Resulullah'ın huzurunda yazıldığını görme zorunluluğudur." (Fethu'l-Bârî, IX/12; M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim Tarihi, s. 50) Zeyd, "Kur'an ayetlerine en çok vakıf olan kişileri toplamış ve getirilen ayetlerin, Peygamber nezaretinde yazılmış olduğuna en az iki şahit bulunduruyordu." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 172) Tüm ayetler tek tek yazılı ve ezber yolu ile belgelenir, delillendirilir ve kayda alınır. (Askalani, Fethu'l-Bari s.92; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 198) Hz Zeyd Kur'an'ı toplarken de "Sahabe, Kur'an ın cem edilme sürecinde sadece hafızalarına ve kendi Mushaflarına itimat etmemiş, bilakis toplu bir çalışma ile bunu gerçekleştirmişlerdir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 286); "Eğer toplama işi ezbere dayansaydı, Zeyd'in kendisi zaten hafız olduğu için başkalarına başvurmasına gerek kalmazdı." (Buhari, Fedailül Kur'an, no: 4986-88, s. 922) Sadece Uhud savaşından 4 ay sonra Bi'ri Maune'de 70 hafızın şehit edilmesi, Resulullah'ın vefatından bir kaç ay sonra sadece Yemame savaşında 400-500 civarında hafız sahabenin şehit olması hadiselerii bile efendimiz dönemindeki hafızların sayısı hakkında bir bilgi vermesi açısından önemlidir. İşte bu kadar hafızın içinde "Komisyon başkanı "Zeyd başka hafızlarla da yetinmeyip, her ayet hakkında 'mukabele görmüş' iki yazılı şahit aramıştır." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Sahabelerden 24 kişinin, Peygamberin zamanında Kur'an'ı bir araya topladığı rivayet edilmektedir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.47; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Tarih-u Vasit, s. 102; el-itkan, I/72; Feth-ul Bari I/49; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113; Tenzih-i Tarihi Dimeşk, V/448) Cem/Toplama esnasında hafızlar kadar "İki-üç surenin dışında bütün Kur'an'ı topladık" diyen sahabelerin (Sindi'nin Sahih-i Buhari'ye haşiyesi, III/147; Sahih-i Buhari,

II/201, III/147; Tabakat-u İbn-i Sad, II/112-113; Cami li Ahkâm-il Kur'an, I/56-57; İtkan, I/70-71; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Fethul Bari IX/49; Tirmizi, Câmi-us Sahih, V/666; el-İstiab, el-İsabe'nin haşiyesinde, III/s.224) Mushafları da komisyonda mukayese edilmiştir. Hafızlar ve yazılı Mushaflar Hz Zeyd liderliğindeki, sayısı 5 ile 18 olarak rivayet edilen (Ö.N.Bilmen, Tefsir Tarihi, s.22; Tabakat-u İbn-i Saad, II/112-114; Zerkeşi, el-Burhan, I/241; el-İtkan, I/72; Feth-ul Bari, IX/48; Tehzib-i Tarihi Dimeşk, V/448; Mecma-uz Zevaid, IX/312; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113-114; Feth-ul Bari, IX/48, el-İtkan, I/72; Zencani, Tarih-ul Kur'an, s.46; Ebyari, Tarih-il Kur'an, s.95) hafızlar komisyonunca incelenir, denetlenir ve Kur'an bir kitap haline getirilir. "Kur'an-ı Mübin tamamıyle toplandıktan sonra, Hz. Ömer, Ashab-ı Kiramı toplamış ve onlara mushafı tek tek okumuştur. Ashab, tamamıyle okunanı tasdik edip onaylamış, içlerinden hiçbir itiraz vaki olmamıştır." (İsmail Hakkı İzmirli, Tarih-i Kur'an, s.11) Daha sonra bu tek ilahi kitap (mushaf) yaklaşık 30 sene annemiz Ümmü Selemeye emanet edilir. (Buhari, III / 196)

Hz Zeyd'in "Tevbe Suresinin son iki ayetini; "Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım." şeklindeki sözü (Buhari, Tefsiru sureti 9/20) gerek Oryantalistler ve gerekse ateistlerce farklı şekilde yorumlanmaya çalışılmıştır. Hâlbuki Zeyd b. Sabit'in 'Tevbe Suresinin son iki ayetini; "Ebu Huzeyme el-Ensari'den başkasının yanında bulamadım," derken "yazılı nüsha olarak" bulamadım demek istemektedir. Yoksa sahabeden birçoğu gibi bu ayetleri Hz Zeyd'de ezbere biliyordu. Ama şartlar gereği bu iki âyeti de yazılı bir belge bulmadan yazamıyordu. 'Yazılı olarak Huzeyme'nin yanında bulunca' bu iki ayette resmiyet kazanmış olur. (Elmalılı, Hak Dîni, III, 2654-2655) Yoksa zaten hafızların ezberinde ve namazlarda okunmakta idiler! Diğer yandan Hz. Zeyd'in bu sözü bir gevşekliğin değil, ciddiyet ve gayretin işaretidir. Demek ki, Zeyd gibi ayetleri ezberlemiş hafızlar, Tevbe Suresi'nin son ayetini kesinlikle bildikleri halde ancak belgelenmesi için 'şahitli yazılı belge' arıyorlardı. Dikkat edilirse; bu iddiada bile, 'bilinen bir ayetin araştırıldığı' itiraf ediliyor. Yoksa tesadüfen ele geçmiş bir yazının derlenmesi söz konusu değildir. Nitekim mezkûr ayet de, bir sahabinin yanında yazılı olarak bulunarak belgelenmiş ve mushafa alınmıştır. Ayrıca şu hususun altını özellikle çizmek gerekir, Hz. Zeyd'in başkanlığındaki komisyon üyelerinin her biri ayrı ayrı mushafı cem etmişlerdir. Yani her birinin bir mushafı vardı ve daha sonra bu dört mushaftan tek mushafa ulaşılmıştır. Hz. Zeyd bu komisyondaki üyelerden sadece biri idi ve rivayettede görüldüğü gibi sadece Hz. Zeyd bu ayeti 'yazılı olarak' bulmakta zorluk çekmişti.

Ateist bir yazar Suyuti'den alıntı yaparak İbni Ömer'in, "Hiçbiriniz, Kur'ân'ın tümünü aldım (elimde bulunduruyorum) demesin. Bilemez ki Kur'ân'ın çoğu yok olup gitmiştir. "Ne kadar ortada varsa o kadarını elimde tutuyorum" desin yalnızca." (Suyuti, İtkan, II/32) dediğini iddia etmektedir. Halbuki bu yazar "Suyuti'den aldığı Arapça metinde İbn Ömer'e nisbet edilen sözü, bilerek veya bilmeyerek yanlış çevirmiştir. Kendi çevirisine göre îbn Ömer:" Kur'ân'ın çoğu, yok olup gitmiştir." demiş. Halbuki bu Arapça sözün anlamı öyle değildir. Dursun'un bu metne yaptığı çeviri aslında tamamen yanlıştır. Çünkü yüklemi baştan olumsuz alarak "Hiçbiriniz, Kurân'ın tümünü aldım demesin" şeklinde çevirmiştir. Oysa yüklem olumsuz değil, vurgulu olarak olumludur. "Biriniz Kur'ân'ın tamamını aldım (elimdedir) diyor." şeklindedir. Devamı "Bilemez ki Kurân'ın çoğu yok olup gitmiştir" şeklindeki çeviri de yanlıştır. Doğrusu şu: "Tamamını nereden bilecek? Bundan birçok Kur'ân (âyeti) gitmiştir (kaybolmuştur)." İbn Ömer bu sözüyle, Kur'ân'ın çoğunun neshedildiğini anlatmaktadır. Dursun'un çevirisi ile İbn Ömer'in sözü arasında büyük fark var. Çünkü "Kur'ân'ın çoğu" ifadesi başka, "Kur'ân'dan birçok âyet" ifadesi başkadır. Birinde Kur'ân'ın çoğunun kaybolduğu ifade edilirken ikincisinde Kur'ân'dan âyetlerin 'neshedildiği' anlatılmak istenmektedir. İşte İbn Ömer'in sözü ikinci türdendir." (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu, s.124) Peki nesh nedir? Kur'an üslubuyla 'tedriciliği yani kolaydan, zora doğru eğitimi' insanlara öğretmektedir. Aynen Hz. Aişe'nin dediği gibi "İnsanlar Müslümanlığı kabul ettikten sonra helal ve harama dair ayetler indi. İlk evvel "içki içmeyiniz" tarzında ayet inseydi "içkiyi terk etmeyiz" diyecek yahut ilk evvel "zina etmeyiniz" tarzında ayet inseydi, herkes "zinayı terk etmeyiz" diyecekti." (Buhari,

Telifü'l-Kur'an Babı; Ömer Rıza Doğrul, Âişe, İslam Tarihi Ansiklopedisi, I/ 203) Nesh konusu 'Kur'an'da çelişki yoktur!' başlıklı yazımızda ele alınmıştır.

Hz Osman döneminde İslam coğrafyası genişlediği, çeşitli lehçeler ortaya çıktığı için her bölgeye gönderebilmek üzere 'yine' Zeyd bin Sabit liderliğinde bir hafızlar komisyonu kurulur ve bu Kur'an hafızları kontrolünde Kur'an kopyalanıp çoğaltılır. Kur'an, Hz. Resul'den itibaren hem yazılı hem ezber iki koldan günümüze dek kesintisiz gelmiştir!

Osman döneminde Müslümanların hâkimiyetinde olan topraklar Arabistan'ın sınırlarını aşmıştı. Ana dili Arapça olmayan birçok Müslüman Kur'an'ı Arapça okumada zorlanıyordu. Ayrıca genişleyen coğrafyada Araplar arası lehçeki, şive farklılıkları ortaya çıkar. Bu farklı okuyuşlar karşılıklı suçlamalara da dönüşebilmekte idi. (Buhari, II /196-19; Ebu Davud, 316/928) Hz Osman "Hafsa Mushafı"nı ister. (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129) Hz. Ebu Bekir, Kur'an'ı toplama esnasında Zeyd'e itimad etmişti, Hz. Osman'da yazma işini Hz Zeyd'e verir." (Bedrüddin Muhammed b. Abdillah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, Tahkik: Yusuf Abdurrahman el-Mer'aşeli, Beyrut, 1990, I, 331) Hz. Osman, Hafsa'daki Mushaf'ı getirtip çoğaltmaları için dört kişi görevlendirdi: Zeyd, Abdullah ibnu Zübeyr, Said ibnu As, Abdurrahman ibnu Haris. Zeyd dışında üçü Kureyşli'dir. İhtilaf ettikleri noktalarda "Kureyş lisanı ile yazmalarını, çünkü Kur'ân'ın onların lisanı ile indiğini" (Buhâri, Fezâilü'l-Kur'ân, 2) söyler. Böylece "Kur'an kureyş lehçesine göre yazılır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 73; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 128)

Ömer Seyfettin'in "Yeni Lisan" Makalesi

Tasfiye

Bunu nasıl yapmalı? "Demek"in arkasına takılıp akîm bir irtica doğru, "Buhara-yı Şerif" deki henüz mebnâî bir hayat süren, müthiş bir vukûfsuzluğun, korkunç bir taassubun karanlıkları içinde uyuyan bundan bir düzine asır evvelki günleri yaşayan kavimdaşlarımızın yanına mı gidelim? Bu bir intihârdır. Bu, serî ateşli toplarımızı, makineli tüfeklerimizi bırakıp yerlerine; düşmanlarımız gelince-kavimdaşlarımız gibi- üzerlerine atacağımız suları kaynatmağa mahsus çay semaverleri koymağa benzer. Hayır. Beş âsırdan beri konuştuğumuz kelimeleri, me'nûs denilen Arabî, Farisî kelimeleri mümkün değil terk edemeyiz. Hele aruzu atıp Mehmed Emin Bey'in hecâî vezinlerini hiçbir şair kabul etmez. Konuştuğumuz lisan, İstanbul Türkçesi en tabiî bir lisandır. Klişe olmuş terkiplerden başka lüzumsuz ziynetler asla mükâlememize girmez. Yazı lisanıyla, konuşma lisanını birleştirirsek edebiyatımızı ihya yahut icât etmiş olacağız. Maharetimizi, sanatımızı, zekâmızı yalnız beş on kişilik bir edip kümesi takdir etmeyecek, karşımızda anlayan, takdir eden alkışlayan ve mükâfâtını veren bir ekseriyet bulunacak.

Benzer bir mantık bu 20. yüzyılın başlarında ülkemizde de yaşanmış, Ömer Seyfettin'in, 11 Nisan 1911 yılında, Genç kalemler dergisinde yazdığı 'Yeni Lisan' adlı makalesinden sonra İstanbul ağzı, yazı dili olarak ülkemizde kabul edilmiştir. Bu mantığın benzerini de Hz. Zeyd 1400 sene önce pratiğe geçirmiştir. Amaç, anlam değişikliğine neden olmadan ümmetin vahdet/birliğini sağlamaktır. Aynı lüzum daha sonrada ortaya çıkmıştır ve bu normal bir durumdur, art niyetli kişiler dışında bu durumdan bir anormallik arayanda çıkmamıştır.

"Hz Osman Arap olmayan Müslümanların sayısı artınca işi kayıt altına almak için ümmeti bir harf lehçe etrafında toplamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 175) Hz. Osman 'okuma farklarını ortadan kaldırıp Müslümanları bir tek kıraatte birleştirmek amacıyla' (Beyhekî, es-Sunen, Kitabu's-Salât, 2/42; Zerkâni, I/180; El-Kâmusu'l-Muhit, 111,127; Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 115; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129, 132, 143; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 26) diğer bütün özel mushafların ve Kur'ân parçalarının yakılmasını emreder. (Beyhekî, es-Sunen, Kitabu's-Salât, 2/42) Hz. Osman örnek mushafları büyük İslâm merkezlerine gönderirken kırâat ihtilâfını ortadan

kaldırmak maksadıyla "Ben yanımda bulunan sayfaları yok ettim (sildim). Siz de (bundan başka) yanınızda bulunanları siliniz." der. (İbn Ebi Dâvud, s. 22) Özel mushafların yakılmasının diğer önemli bir nedeni de, ayetler kenarına tutulan notların vahiy ile karıştırılmasıdır! Bazı Mushafların imlâ kâidelerine sahib olmayışı, Kenarda Kunut duaları gibi notların tutulduğu, içinde eksik veya (Hadislerin sayfa kenarlarına not edilmesinden kaynaklanan) fazlalıkların olduğu mushaflar, yolunda türlü çileler çeken 'sahabenin de onayıyla' yakılmıştır. (Subhi Salih, Mebahis, s. 78; Suyuti, el-İtkan, I/135; Bâkıllâni, Kitâb Nüketi'l-İntişâr, li Naki'l-Kur'ân, s. 401) Sahabeden hiç kimse itirazda bulunmamış (İbn Ebi Dâvud, s. 12; İbn Atiyye, Mukaddemetân fî Ulûmi'l-Kur'ân, s. 45, 52; İbn Hacer. X, 395) aksine onaylamıştır. (Ebu Ubeyde, Fedailul Kur'an, s.117; İbnul Cezeri, en-Neşr, I/32; es-Sabuni, Tibyan, s. 60)

İbni Hacer Askalani'ye göre ise Osman diğer nüshaları yakmamış, okunmasını düzeltmiş, düzelmesi mümkün olmayanları toplamış, yanlış okumaya, hatalı okuyuşa meydan vermemek için bozmuş suyla silmiştir. Noktasız "Haraga" kelimesi yakmak anlamına gelirken, "Haraga" noktalı olarak yazılırsa yırtmak anlamına gelir. 'Düzeltilmesi mümkün olmayan sayfaları yırttı, attı' demektir. Oryantalistlerden Schwally, Hz. Osman'a isnat olunan bu yakma işini çok şüpheli bulduğunu söyler. Nöldeke de, yakma yerine, yıkanıp temizlenip ve o malzemenin yeni bir yazı için kullanıldığını ileri sürer. (Theodor Nöldeke, Kur'ân Târihi, s. 110) Hz. Osman'ın, özel mushafları yaktırdığı rivayet edilmektedir ama onun bu emrine uymayıp kendi özel mushaflarını saklayanların bulunduğu da tarihen sabittir. Çünkü Hz. Alî, Abdullah ibn Mes'ud, Übeyy ibn Ka'b'ın özel mushaflarından söz edilmektedir. (Kurtubî, 1/53) Bu Mushaflara dokunulmamış olmasının nedeni düzgün ve imla kurallarına uygun olarak yazılmış olmalarıdır. Buhârî'nin rivayetine göre Hz. Âişe, mushafını görmek üzere gelen bir Iraklıya, özel mushafını göstermiştir. (*Buhari,* Fedâilu'l-Kur'ân, b. 5, h. 14)

"Aslından ve hafızlar komisyonunca çoğaltılan" yedi kopya, Medine mescidinde halkın huzurunda açıktan okunmuş (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 130) tüm sahabece de onaylanmış (İbn Atiyye, Mukaddemetân fî Ulûmi'l-Kur'ân, s. 78) ve sonra çeşitli ülkelere gönderilmiştir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 116) Çoğaltıldıktan sonra Hz. Hafsa'ya iade edilmiş (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 72) olan ana Mushaf ölünceye dek Hafsa annemizin yanında kalmış, Medine valisi olan Mervân ibn el-Hakem, yakmak üzere o nüshayı istemişse de Hz. Hafsa vermemiş, mü'minler annesi vefat ettikten sonra Mervân o Mushafı alıp (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 118) yakmıştır. (el-Fethu'r-Rabbânî, 18/34)

"Hz Ebu Bekir'de, Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: Hz Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi ile Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme korkusu ile Kur'an'ı Cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise, bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşlar ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 75) "Hz Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz vaki olmamış, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 76) "Kureyş lehçesi Hicazlıların ve diğer Araplarının lehçelerinin en fasihi; Açık ve düzgünü idi. Kur'an Kureyş lehçesiyle nazil olmuştur. Kur'an'ı farklı lehçelerle okumaları ciddi ihtilafların ortaya çıkmasına neden olunca Hz Osman, Kur'an lehçesi üzerinde birleşme kararı alıp bunu resmi musafta uygulamaya sokmuştur. Kur'an'ın sadece bazı kelimelerin farklı okuyuş biçimleri ile kıraatler ortaya çıkmıştır. Kur'an o kadar asla uygun, dikkatlice, titiz bir şekilde korunmuştur ki, bırakın bir cümle veya bir ayetin değişmesini, bir kelimesinin bir harfi bile farklı biçimlerde okunmuş ise, o bile mutlaka kayıt altına alınmıştır." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 86-88) "Yedi harf hiçbir zaman yazıya geçmediğinden bunlar ne Ebubekir mushafına ne de Osman mushafına dâhil edilmemiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 139)

Oryantalist ve ateistler bu süreçten hareketle belli ithamları ortaya atmaktadırlar. (M. İzzet Derveze, el Kıır'ân ve'l-Mülhidun, s.326) Eğer "Hz. Osman'ın yazdırdığı Mushaf, Hazreti Resulünkinden farklı olsaydı, Hz Osman'dan sonra halife olan Hz Ali kendi mushafını resmileştirilirdi. Hz. Ali'nin mushafının tek farkı, surelerin iniş sırasına göre düzenlenmesidir." (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 117) Zaten günümüzde de Kur'an'lar iniş sırasına göre de basılabilmektedir! Hz Ali şöyle demektedir: "Ey insanlar! Osman hakkında aşırı sözler söylemeyin, ona mushaflar yakıcısı demekten sakının. Vallahi o, Mushafları biz Muhammed'in ashabı önünde yaktı. Osman zamanında yönetici ben olsaydım, aynısını yapardım." (İbn Ebi Dâvud, s. 13, 22; Kurtubi, I/54; Mukaddemetân, 52); "Vallahi, bunları bize, Rasulullah'ın ashabına danışmadan yakmadı" demiştir. (Zerkâni, Menâhilu'l-İrfân fi Ulumi'l Kur'ân, I/262) İlk başta "mukatta harflerinin vahiy kâtiplerinin isimlerin baş harflerine işaret ettiğini iddia eden fakat daha sonra bu iddiasından vazgeçen." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 151) Oryantalist T. Nöldeke bile şöyle demektedir: "Böylece devlet adamı olarak Osman, en anlamlı işi yapmış, hâtırasını taçlandıran tek hareketi gerçekleştirmiştir. Abdullah bin Ömer ve Ali gibi ileri gelen kişiler her ne kadar kişisel siyâsal olarak Osman'a karşı idilerse de bu konuda onunla uyuşmuşlardır." (Nöldeke, Kur'ân Tarihi, s. 63) Schwally, "Kur'an insanın beklemeyeceği büyük bir titizlik ve mükemmellikle korunmuştur." (Schwally, Die Sammlung des Qurans, II/93) demektedir. Hz Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği ana Mushaf ile Hz Osman'ın çoğaltıltığı Mushaflar yaklaşık 15 sene bir arada, aynı ülkenin sınırları içinde bulunmuş ve bunlardan binlerce hafız yetişmiştir. Bu hafızların ezberledikleri arasında tek bir fark olduğuna dair ne bir olay, ne bir söz günümüze dek gelmemiştir. Hayatlarını feda ettikleri ve her namazda okuyup kurallarına göre yaşadıkları Kur'an'da ufacık bir değişiklik yapılsa, tek başlarına Mekke müşriklerine direnen, isyan eden, işkenceleri göze alan sahabe itiraz edip isyan etmez mi idi? Hem ellerinde mevcut olan hem gözlerinin üzerinde olduğu, Allah'tan olduğuna inandıkları için bu metinde oynanmasına, eklemeye çıkarmaya elbette müsaade edemezlerdi. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 340) "İlk Müslümanlar, İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesillerdir." (Prof. Dr. Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu neslin Kur'an'ın bozulması, değiştirilmesine izin vermeyeceği ortadadır! Kendilerini Kur'an bilgini sayan kimi ateistler, Müslümanlardaki bulunup ta diğer milletlerde olmayan icazet metodundan habersizdir aynı zamanda. Prof. M. Hamidullah şöyle der: "Kur'an'ın bütün metnini ezberleme alışkanlığı Hz. Peygamber (s.a.) zamanından başlar. Halifeler ve İslâm devlet reisleri daima bu alışkanlığı teşvik etmişlerdir. Başlangıçtan beri Müslümanlar bir eseri müellifinin veya icazetli bir talebesinin huzurunda okumayı ve karşılaştırmayı, zamanında gerekli düzeltmeler yapılmış ve tespit edilmiş metnin rivayeti için yazılı iznini (icazetnamesin) almayı âdet edinmişlerdi. Kur'an'ı ezberden okuyanlar yahut sadece yazılı metni yüzünden okuyanlar da aynı şeyi yaptılar ve bu iki kol günümüze kadar böylece devam etti. Bu işin dikkat çeken yönü şuydu: Her üstat kendisi tarafından verilen icazetnamede talebesinin yalnız okuyuşunun doğruluğunu değil, aynı zamanda kendisinin üstadından işittiği okuyuşa uygun olduğunu açık bir şekilde söyler ve kendi üstadının da üstadından bunu böyle okuduğunu ve talebesine öyle öğrettiğini zikrederek zincir Hz. Peygambere kadar devam ederek götürülür. Bu satırların yazarı Kur'an'ı Medine'de şeyh Hasan eş-Şair'den okudu ve aldığı icazetnamede diğer bilgiler arasında üstatların ve üstatların üstatlarının zinciri nihaî kısımlardaki üstadın aynı zamanda Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. İbn Mesud, Hz. Übey İbn Kâab ve Hz. Zeyd bin Sabit'den (ki hepsi ashaptandırlar. Allah Cümlesinden razı olsun) okuduğunu kayıt eder. Hafızların sayısı dünyada şimdi yüz binlerle sayılmaktadır ve metnin kopyaları (Yani Kur'an-ı Kerîm'in aslî nüshaları) dünyanın her tarafında bulunur ve birinin metniyle diğerinin metni arasında kafiyen fark bulunmaz. Bu kayda değer bir noktadır ki, hafızların hafızalarındaki Kur'an ile eldeki Kur'an metni arasında hiç bir ayrılık yoktur. (Prof. M. Hamidullah, İslam Giriş, s. 42) Bu açıklamalar ve gerçekler ateist ve oryantalistlerin ithamlarının delilsiz, asılsız ve bâtıl olduğu ortaya koymaktadır. (Zerkâni, Menâhilu'l-İrfân fi Ulumi'l Kur'ân, I, 261; Subhi es-Salih, Mebâhis, s. 82)

Ateist iken İslam’a dönüş yapan Dr. Altay Can Meriç tarafından yazılan eserden alıntılarla konumuzu özetleyelim: Kur'an'ın yazılması Nebi yaşarken vahiy katipleri tarafından yapılıyordu. Kur'an tahrif edildiyse neden ashap arasında bu konuda bir savaş çıkmadı? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 24, 29) Emeviler Kur'an'ı tahrif etselerdi onları yıkan Abbasiler, tahrifi yedi cihana duyururlardı. Abbasiler Kur'an'ı tahrif etselerdi Endülüs Emevi Devleti Kur’anı tahrif ettiğini ilan ederdi. (Meriç, s. 30) Kur'an -haşa- tahrif olsaydı halkın da sürekli namazda okuduğu musaf'ın tahrifinden haberdar olacağını düşünmek gerekir. Hz Ali'yi -haşa- kafir ilan eden haricilerin nasıl Kur'an tahrif edilir de, tek bir ses dahi etmez? Hz Muhammed’den 200 yıl sonra doğan Kadı Abdulcabbar'ın şu tespitleri önemlidir: “Rasulullah'ı yalanlayan kitaplar İslam Devleti'nin en güçlü ve en hakim olduğu dönemde yazıldı. Ravendi, El-Kindi, Er- Razi… gibi İslam düşmanlarının eserlerini sen, bu kitapların bir harf bile değiştirmeksizin sıra sıra Müslümanların dükkanlarında açıkça sergilendiğini görüyorsun. Müslümanlar onları eleştirmek ve cevap vermek için neşrediyorlar.” (s. 32) Tayyar Altıkulaç “birbirinden çok uzak coğrafyalarda ve birbirini görmemiş kâtipler tarafından istinsah edilmiş” bu nüshalar bize göstermektedir ki, sayfalardaki satır sayıları ayrı da olsa içerikleri aynıdır. Yani “nereye gitsek aynı mushafla” karşılaşılmaktadır. (s. 80) İncelediğimiz Mushaflardaki ayetlerin tertibi, elimizdeki Mushaflarla aynıdır. Aynı Yüzyıl içerisinde çeşitli dönemlere ait olduklarını gösterdiği bu mushaflar arasında fark olmaması, vehim ortaya atmaya çalışanlara susturucu bir delil olacaktır. Yeryüzünde, böylesine çok ve erken döneme ait yazması olan başka bir metin daha yoktur. (s. 81) Yazmalar; hafızların ezberleri, eski tarihi kaynaklardaki bilgiler ve akli delillerle uyumlu çıkmıştır. Bu, yeryüzüne hiçbir metninin ulaşamayacağı bir tarihi güvenirlik seviyesidir. (s. 82) Sahabe samimiyet ve fedakârlıkla iman ettiler. Kur'an tahrip edilseydi, sahabe topluluğu muhakkak buna tepki gösterirdi. (s. 94)

"Hicri 1'inci yüzyıla ait mushaflar listeleyen Prof. Sergio Noja Noseda günümüzdeki Kral Fuad Baskısı mushafındaki metinlerin yüzde 83'ünün aynısının Hicri 1. yüzyıl listesinde yer aldığını tespit etmiştir. Diğer bir araştırmada ise, elimizdeki mushaf ile Hicri 1'inci yüzyıldan elimizde bulunan mushaflar arasında yüzde 96,1'lik örtüşmeyi olduğu görürlür. Noseda'nın yüzde 83 bulgusu sadece Hicazi hattıyla yazılan parşömenlerle sınırlıydı ancak son bulgular ve testlerle yüzde 96,1'e çıkmaktadır. Geri kalan yüzde 3,9'luk fark ise o döneme dair mushafların kendilerinin eksikliğinden değil bize ulaşan parçaların eksik olmalarından dolayıdır." (Bülent Şahin Erdeğer, independent türkçe, 23 Haziran 2021)

Corpus Coranicum projesi ve çoğu İslam düşmanı olan oryantalistlerin itirafları

Gotthelf Bergstrasser ve Arthur Jeffery, Kur’an'ın eleştirel bakış açısı ile değerlendirmesini hedefleyen bir proje başlatır. Jeffeey, yıllarca tefsir, sözlük, kıraat kitapları toplar. Bu proje kapsamında 9 bin Kur’an, eski el yazması fotoğrafı ve 11.000 el yazması toplanır. Toplam 42.000 kadar belge bir araya getirilir. Çalışma 50 yıl sürer. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 155) Daha sonra bu projeyi Otto Pretzl yürütür. Tüm bu çalışmaların sonunda Otto, sonuç olarak raporunda şunu yazar: "Elde edilen Kur’an nüshaları üzerine yapılan detaylı incelemeler sonucunda, değişik dönemlere ait olan bu mushaflar arasında hiç bir farklılığa rastlanmamıştır." (Pretzl, Apparatus Criticus zum Koran, s. 13) “Nüshalar arasında bir-iki hattat (el yazısı ile yazan sanatçı) hatası dışında hiç bir fark olmadığı görülür. Bu hatalar ise sistematik olmayıp daha sonraki el yazmalarında yinelenmemekte, aksine düzeltilmektedir.” (Hamidullah, Allah'ın elçisi, s. 182) Oryantalistlerin itirafları ile devam edelim: Paul Casanova, "Kur’an'ın tamamının aslına uygun olduğu görüşünü kabul ediyoruz." (Casanova, Mohammed et la Fin du Monde, s. 9, 125); Christiaan S. Hurgronje'de bu görüşü destekler. (Hurgronje, Mohammedanism, s. 26); Charles Cutler Torrey, "Kur’an, ilk hali ile hiç değişikliğe uğramadan elimize ulaşmıştır." (Torrey, The Jewish Foundation of İslam, s. 2); Rudi Paret, "Bazı surelerin yüzlerce ayetinde kıraat farklılıkları rivayet edildiği halde, denebilir ki, Kur’an bütünü ile tam güvenilir bir kaynağa sahiptir. Çünkü Muhammed'in arkadaşları,

Kur'an'ı ağzından dinledikleri gibi onun önünde vahiyleri tekrar aynen okumuşlardır. Biz hiçbir zaman Kur'an'ın tamamından bir ayetin bile Muhammed'in bizzat kendisinden gelmediğini kabul edecek bir gerekçeye sahip değiliz. Hiçbir din kurucusunun mesajı Muhammed'in tebliği kadar güvenli bir şekilde bugüne intikal etmemiştir. Osman mushafı aracılığı ile tespit edilen bu metinler, gerçekten kanıtlı olarak nitelendirilebilir. Yazıyla tespitinin yanı sıra kesintisiz devam eden sözlü rivayet de orijinal metnin süre gelmesi için ikinci bir önemli garanti teşkil etmiştir. Şurası bir gerçek ki, Osman'ın hilafeti zamanında yapılan Kur'an redaksiyonu esnasında sahte metinler şöyle dursun, gerçek anlamda bozuk bir tek metin bile ana metne kabul edilmediğini rahatlıkla söyleyebiliriz." (Paret, Kur'an üzerine, s. 60); Sprenger, cem esnasında bazı müdahaleler yapılma ihtimalinin olduğunu, bununla ilgili bir veri olmaması nedeni ile de sonuç itibari ile 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) sonucuna varmaktadır. Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz Muhammed zamanında hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu belirtir, en son Hz Osman zamanında hazırlanan nüshasında günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini söyler. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26); Montgomery Watt, "Bugün elimizde bulunan kitabını esas olarak Osman mushafı olduğu kesindir." (Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65); John Burton, "Bugün Elimizde bulunan Kur'an, bizzat Muhammed'in mushafıdır." (Burton, The Collection of the Quran, s. 138); Harald Motzki, "Müslümanların bu konudaki iddiaları ve verileri, batılı uzmanların ileri sürdükleri görüşlerden daha tutarlıdır." (Motzki, Alternative Accounts of the Quran's Formation, s.60); Angelika Neuwirth, "Kur'an'ın dizaynına bakıldığında, bugün elimizde bulunanın Osman mushafı olduğu akla uygun gözükmektedir." (Neuwirth, Quran and History, s. 11); Fred McGraw Donner, "İslami kaynaklar, Eski Ahit'e nispeten çok hızlı bir şekilde billurlaşmıştır. Emevi halifeleri kendilerine Kur'an'dan dayanak bulamadıklarından, ayetlerin zorlama tevilini yapmışlardır. Hâlbuki eğer Kur'an bu dönemde oluşsaydı, işlerine gelen birkaç maddeyi ona eklemeleri çok daha makul ve pratik olurdu." (Donner, Narratives of Islamic Origibs, s. 29, 52); Gregoryen Schoeler, "Kur'an'ın mushaflaşması ile ilgili olarak geleneksel İslam tarihinin verileri genel olarak doğrudur ve Muhammed vefat etmeden tüm vahyin yazıya geçirilmiş olması büyük olasılıkla gerçektir." (Schoeler, The Codification of the Quran, s. 779); Nöldeke, Hz Muhammed'in vahiylerin yazılmasına önem verdiğini belirtir ve Hz Muhammed'den sonra tahrifat yapıldığı iddialarına karşı çıkar. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 210; T. Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 98) Sprenger Kur'an'ın toplanması esnasında dışarıdan müdahaleler yapılma ihtimali ile ilgili bir veri olmaması nedeniyle, sonuç itibari 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63); Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz Muhammed zamanında hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu belirtir ve en son Hz Osman zamanında hazırlanan nüshanında günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini açıklar. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26); Edward Sell, 'The Recensions of the Quran' adlı çalışmasından gulat Şia'nın iddia ettiği Kur'an ayetlerinin çıkarıldığı iddiaları için, tarihi kanıtların Şii iddialarını desteklemediğini belirtir. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116); Watt, 'Bugün elimizde olan Kur'an'ın 650-656 arasında zikri geçen komisyonca oluşturulan resmi metnin aynısı olduğu kesindir.' görüşündedir. (M. Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65) Zaten oryantalistlerin iddia ettiği gibi Kur'an iki asır sonra oluşturulan anonim bir metin olsa, daha en başta Dımeşki, Kindi, Timothy, Teophanes olmak üzere bu durumu kullanmazlar mıydı? (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 165) "Bugün dünyanın birçok yerinde ilk asırdan bu yana bize gelen Kur'an el yazmaları mevcuttur." (T. Nöldeke, The Quran, s. 27; Miguel Jose, El Coran, s. 491; Hans C. Graf von Bothmer, Karl-Heinz Ohlig und Gerd Rüdiger Puin, "Neue wegw der Koranforschung", Magazin Forschung, 1 (1999), s. 33-46) Birmingham el yazması, Kur'an'ın günümüze gelen en eski parçalarından biridir ve dünyada radyokarbon tarihlendirme bu el yazmasının,% 95.4 olasılıkla 568-645 tarih arasındaki bir döneme ait olduğu tespit edilmiştir. (https://www.birmingham.ac.uk/facilities/cadbury/birmingham-quran-mingana-collection/birmingham-quran/what-is.aspx;https://www.birmingham.ac.uk/news/latest/2015/07/quran-manuscript-22-02-15.aspx)

Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması ve Kureyş lügati ile yazılıp çoğaltılması

Hişam b. Hakim b.Hizam'ın, Fürkan Sûresini, Resulullah'ın bana okutmuş olduğu, benim okuduğumdan başka bir şekilde okuduğunu duydum. Nerede ise (kızgınlığımdan) üzerine atılacaktım. Sonra (Namazı, bitirip) dönünceye kadar bekledim, sonra ridasını göğsünün üzerinde topladım, onu Resulullah (s.a.v)'in yanına götürdüm ve dedim ki: 'Ben, bunu, Fürkan Sûresini sizin bana öğrettiğinizden başka türlü okurken duydum.' Bana (Resulullah) dedi ki: 'Hişamın yakasını bırak.' Sonra, ona; 'oku!' dedi. O da okudu. (Resulullah) dedi ki: 'Böylece nazil oldu.' Sonra bana dedi ki: 'Oku!'. Ben de okudum. (O zaman da) buyurdular ki: 'Böylece nazil oldu. Muhakkak ki Kur'an, yedi harf üzerine nazil olmuştur; bunlardan hangisi kolayınıza gelirse onu okuyunuz." (Buhârî, Husumat: 27; Müslim, Salat-ül Müsafirin: 17) 'Yedi harf, yedi Arap lehçesi veya yedi vecih demektir. Resulullah'tan işitmiş olmak şartıyla Kur'an'ın değişik vecihlerde okunmasına izin verilmiştir. Bunun hikmeti, hadislerden de anlaşıldığına göre, Kur'an okumayı kolaylaştırmaktır. "Kur'an'ın ilk muhatapları, kabileler halinde dağılmış olduklarından aralarında telaffuz farkları vardı. Bu özür sebebiyle onlara bir ruhsat verildi. Yedi farklı vecihle okuma (kıraat) izni verilmişse de, kitabet (yazı, hat) sadece Kureyş lehçesi üzere olmuştur. Bu da, ihtilafı en aza indirmiştir. Zira kolaylaştırmayı gerektiren özrün ortadan kalkmasından sonra, asli harfin yazımı, okumada esas olmuştur: Özrün ortadan kalkması ile yedi harfe verilen muvakkat müsaade sona ermiştir. Zira lehçeler arasındaki ayrılık ve yaygın ümmilik, Kur'an'ın toplayıcılığı ve ümmiliğin azalmasıyla giderilmiştir." (Yıldırım, Oryantalistlerin Yanılgıları, s.73) Kadi İyad'a göre; "Yedi harf hakkındaki bütün rivayetler, başkasının okuyuşunu kınamaktan menetmek gayesini ortaya koymaktadır." (Adil Kemal, Ulumu'l-Kur'an, s.85,86) Hz. Osman'ın, Zeyd b.Sabit'e verdiği talimat: Buhari'nin rivayet ettiği hadiste, Hz.Osman'ın, istinsah heyetinde bulunan Kureyşli üç kişiye: "Siz ve Zeyd b.Sabit, Kur'an'dan herhangi bir şeyde ihtilaf ederseniz, onu Kureyş'in lügatı ile yazınız. Çünkü (Kur'an) onların diliyle inmiştir" (Buhari,VI.99) dediği belirtilmiştir. Bu hadiste belirtilen husus; Kur'an'ın birbirinden farklı ayetlerinin mevcut olduğu değildir. Buradaki talimat, Kur'an istinsah edilirken/kopyalanırken lehçe bakımından bir ihtilaf olursa, hemen Kureyş lugatine göre düzeltilmesi ve yazılması şeklindedir. Çünkü değişik okuyuşlara müsaade olsa da Kur'an, Kureyş lehçesi üzerine nazil olmuştu. (Şihabuddin Ebu'l-Fadl Ahmed b. Ali b. İbnu'l-Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari, VII/644; Muhammed b. İsmail b. İbrahim el-Buhari, Sahih-i Buhari, VI/224) "Kur'an-ı Kerim'in kıraatında çok az farklı tarz vardır. Bunlar da zaten anlam bakımından bir ihtilaf ve tenakuz oluşturmamakta, aksine müfessirin önüne geniş bir yorum alanı açmaktadır." (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir usulü, s. 95,102) "Kur'an-ı Kerim'deki kıraatlerin farklı oluşu, Müslümanlara bazı kolaylıklar sağladığı gibi, bir kısım ayetlerin manalarının anlaşılmasını ve bazılarından da farklı hükümler çıkarılmasını sağlamıştır. Farklı kıraatler, birbirini tutan ve kuvvetlendiren bir bütünlük göstermektedir. Değişen manalar birbirini desteklemektedir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.196)

Hafs Mushafı ile Verş (Warsh) Mushafı arasında fark var mıdır?

İslam âleminin büyük çoğunluğunu Hafs kıraatı ile Kuzey Afrika ülkelerinde okunan mushaf ise genellikle Verş kıraati ile basılmıştır. Okuyuşların farklılığı, Kur'an'da farklı kelimeler olduğu anlamına gelmemektedir. Verş Mushafındaki okuyuş tarzı ile Hafs Mushafındaki okuyuş tarzı arasında, manayı bozacak şekilde bir tezat yoktur. Farklı diye verilen örneklerinin tümünün de aynı anlama gelmesi buna işaret etmektedir. Bu farklılık, 'zıtlık, farklılık' anlamına gelmemekte, 'aynı kelimenin ifade edebileceği iki veya üç mana ifade edilsin' diye, kelimenin kalıbının farklı şekillerde okunmasından ibarettir. Konuyu batılı bir araştırmacıdan alıntı ile özetleyelim: "Bütün bunlar, hem grafik biçiminde hem de sözlü biçiminde dikkat çekici bir şekilde bütüncül bir aktarıma işaret ediyor. Muhammed'in ölümünden sonra Kur'an'ın aktarımı, organik olmaktan çok esasen statikti." (Adrian Brockett, "The Value of Hafs And Warsh Transmissions For The Textual History Of The Qur'an" in Andrew Rippin's (Ed.), Approaches of The History of Interpretation of The Qur'an, 1988, Clarendon Press, Oxford) Yazar aynı makalede, "Eğer Kur'an sadece ağız yoluyla aktarılsaydı, hadislerde olduğu gibi bir çeşitlilik söz konusu olabilirdi. Ya da sadece yazılarak aktarılsaydı yazım hatalarından kaynaklı

değişiklikler olabilirdi. Ama hem ağız yoluyla hem de yazılı aktarılmış olması aralarında bir paralellik olmak zorunda bırakıyor." demektedir. Kısaca, Mushaflar arasındaki farklar okuma ile ilgili olup anlam bakımından aralarında bir fark yoktur. Konuyu Suudi Arabistan mushafları örneği ile bitirelim: Hafs mushafı ile yazılışları farklı gibi gözükse de aslında sadece, "tecvitli yazılış stili" ile bu Kur'an'lar yazılmıştır. Yani, kelimeleri aynı olmasına rağmen, yazılışları farklıdır çünkü tecvit kuralları kelimelere uygulanarak Mushaf basılmıştır.

Ateist bir yazar: "İbn Mesud'un "Mushaf'ında Fatiha Suresi gibi çok temel bir sure yok. Felak ve Nâs sureleri, Ali'nin surelerinin sırası bugünküne uymuyor." demektedir. "Kur'an son sene iki kere Cebrail ve efendimiz arasında karşılıklı okunmuştur." (Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/213) Bezzar, 'Sahabeden, Hz. Peygamberin bu sureleri namazda okuduğuna dair sahih haberleri' bildirirken (Suyuti, ed-Dürru'l-Mensur 6/416; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, 8/742-743) Sahih hadislerde de Hz. Peygamberin, "Felak ve Nas surelerinin kendisine Allah tarafından indirildiğine" dair açık beyanı vardır. (Müslim, el-Müsafirin, 264/814; Tirmizi, Sevabu'l-Kur'an 1; Ebu Davud, Salat, 354; Nesai, İstiaze, 1) Nevevi de, Felak-Nas surelerinin Kur'an'da olduğuna dair Müslim'deki hadise yer verdikten sonra, "İbn Mesud'un buna aykırı sözler söylediğini rivayet edenlerin bu 'rivayetlerinin' reddedildiğini" belirtmiştir. (Nevevi, Şerhu Müslim, 6/96) İbn-i Mesud'un Fatiha ve Muavezeteyn surelerini Kur'an'da olmadığına dair rivayetler için Fahreddin er-Razi, "Asılsız" derken (Razi, 1/190), Kadı Ebu Bekr, "Böyle bir rivayet sahih olarak gelmemektedir." demekte, İmamı Nevevi Müslim şerhi Mühezzeb'te: "Bütün Müslümanlar felak-nas ve Fatiha'nın Kur'an'dan olduğunda ittifak ve icma etmişlerdir. İbni Mesud'dan 'rivayet edilen' şey batıldır ve doğru değildir."; Nevevî, 'Şerhu'l-Mühezzeb'de bu rivayetlerin batıl olduğunu söylemiş, İbn Hazm'da "Bu İbn Mes'ud'a iftiradır" (Osman Keskioğlu, Kur'an-ı Kerim Bilgileri, s. 102) demektedir. İbn-i Hazm "Bu İbn-i Mesud'a bir iftira ve uydurmadır." (Kadhu'l-Mualla Tetmimu'l-Muhalla) derken Bakıllani "Eğer böyle bir şeyi İbni Mesud iddia etse, sahabiler bunu tartışır ve bu mesele toplumda yayılırdı. Ama böyle bir şey olmamıştır." tespiti ile iddiayı yalanlamaktadır. (İ'cazu'l-Kur'an, s. 292) Tüm bunlar iddianın uydurma olduğunu ispat eder. (Bedreddin Muhammed b. Abdullah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, II/127-128) Bazı özel mushaflarda surelerin farklı sıralanabildiği veya bazı ayetlerin eksik olduğu zaten bilinen bir gerçektir. (Ebûbekir ibn Dâvûd, özel sahâbî mushaflarındaki farkları Kitâbu'l-Mesâhif'inde toplamıştır) İbni Mesud'un da bulunduğu cemaat namazlarda söz konusu iki sure okurmuş ve bu konuda herhangi bir itiraz da gerçekleşmemiştir. (Keşmirî, Faydu'l-Bâri alâ Sahihu'l-Buhâri IV/261) Ayrıca İbn Mes'ud, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushafı kabul etmiş biri idi. (Zerkani, Menahil-ul İrfan, 1/284). İbnu'n-Nedim'de, İbn Mes'ud mushafından bir nüsha gördüğünü ve onda Fâtiha'nın yer aldığını bildirir. (Nedim, Fihrist, s.26) Zira Fatihasız namaz olmaz. Müslim'de Ahmed bin Hanbel ve İbn Hibban'da Muavvizeteyn'in namazda okunduğuna dâir hadisler vardır. Asım'ın kıraati, Irak'tan yâni İbn Mes'ud'dan gelmiştir. Onda Muavvizeteyn ve Fatiha sureleri vardır. (Zerkânî, I/275-276) Daha da önemlisi bu iki sureyi, İbni Mesut tarafından yazılmadığını söyleyen rivayetin "ehad hadis" olması yani kesinlik bildirmeyen bir rivayet olmasıdır! Tabii, bu bilginin ateist veya oryantalistlerce bir önemi yoktur, ne manaya geldiğini bilip bilmedikleri konusu da ayrı bir mevzudur! Bu iddianın diğer ironik tarafı da, 'Sana Mushafı'ndan hareketle oryantalist ve ateistler Kur'an üzerinde şüphe oluşturmak istemişler ama onların "Fatiha ve Felak-Nas surelerinin Kur'an'dan olmadığına dair iddiaları da Sana Mushafı'nın keşfiyle tamamen geçersiz hale gelmiştir." (Bülent Şahin Erdeğer, independent türkçe, 23 Haziran 2021) Sana Kur'an'ı ile ilgili iddiaların cevaplarına da 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Oryantalist Emile Dermenghem'in iddiaları: "Son ve kat'î metne gelince Halife Muaviye zamanında Haccac tarafından -tıpkı Osman'ın tatbik ettiği usul üzere- tertip edilmiştir. Asıl metne bir takım ilâveler ve haşiyeler katılmadığı yahut bazı parçaların çıkarılmadığı bilinemediği gibi bu artık ve eksiklerin nisbetini tayin etmek de imkânsızdır." Bir kere Kur'an Haccac tarafından tertip olunmamıştır. Haccac tarafından harekelenmiştir. Hareke konması ile

tertibi farketmek gerektir. Bu oryantalistin diğer iddiasına da başka bir oryantalist, William Muir'in 'Life Of Mohammed; Muhammed'in Hayatı' adlı eserden cevap verelim: "Bizim elimizde bu işin (Kur'an'ın cem ve tertibin) dikkatle ve tam olarak yapıldığı hakkında daha bol teminat var. O da şudur: Daha Hazreti Muhammed'in hayatından itibaren Kur'an'ın cüzleri, kısımları yazılı olarak bulunuyordu. Hiç şüphesiz Kur'an'ın cem'inden önce bunların sayısı çoğalmıştı. Meselenin daha mühimmi, bu nüshalar okumayı bilenlerin hepsinin elinde mevcut idi. Biliyoruz ki, Zeyd'in cemetmiş olduğu Kur'an'ı halk, cem'inden sonra hemen elden ele yaydılar. Doğrudan doğruya onu okumaya koyuldular. Pek makul olarak şu neticeyi çıkarabiliriz: Zeyd o yazılı olan bütün cüzleri, parçaları topladı. Bu, ashabın bildiklerine uygundu. İşte ondan dolayıdır ki, bütün ashabın ikrar ve kabuliyle o yazılı parçaların yerine Zeyd'in topladığı Mushaf kaim oldu. Kur'an'ı cemedenler, onun bir kısmını, bazı âyetleri veya elfazı ihmal ettiler, diye bir haber göremiyoruz. Veyahut o yazılı cüzlerde bulunan bir şeyin cemolunan Mushaftakilerden başka türlü olduğuna dair bir şeye rastlamıyoruz. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, şüphesiz ki gözden kaçmaz ve Hazreti Muhammed'in en ufak iş ve sözlerini ihtiva eden ve hatta en ehemmiyetsiz olan bir şeyi bile kaçırmıyarak eski senetlere tedvin olunurdu. Kesin inançla söyliyebileceğimiz netice şudur: Zeyd'in ve Osman'ın Mushafı yalnız dikkatle yapılmış değil, belki vakıaların delâlet ettiği veçhile tam ve kâmildir. Onu cemedenler vahiyden hiç bir şey ihmal etmiş değildirler. Yine böylece, en kuvvetli delillere dayanarak te'kiden söyliyebiliriz ki, Kur'an'dan her âyet, Muhammed'in okuduğu gibi dikkatle doğru olarak zaptolunmuş ve harekelenmiştir." (Osman Keskioğlu, Kur'an Tarihi, s. 332 - 337)

Önemli not: Ateistler ilk Mushafları görmek istemektedirler. Şahsen sahaflara özel merakı olan birisi olarak, 100 yıllık bir kitabın bile ne halde olduğunu çok iyi bilen birisi olarak bu iddiaları en hafif deyimi ile ütopik olarak nitelendiriyorum. Ezberlenmesi için sayfa sayfa paylaştırılmış olan ve en az yüzlerce kilo olan Mushafların, yüzlerce yıl süreç haçlı seferleri, Moğol istilaları gibi savaşlar, göçler, hava şartlarından günümüze kadar tek parça olarak gelmesini beklemek hayalperestlikle, realist, rasyonalist, pozitivist olmayıp önyargılı olmakla ancak açıklanabilecek taleplerdir. Sahabeler döneminden günümüze gelen Mushaflar için, Altay Cem Meriç'in 'Peygamberliğin İspatı' kitabın 42-89. Sayfalarına bakmalarını tavsiye ederiz.

Mushafları görmek için 4 kere Yemen'e giden Prof. Dr Altıkulaç : "Çalışanlar, mahzeni açtıklarında, içeride Mushaf parçaları dolu olduğunu görüyor. Niçin parçaları diyoruz? Çünkü İslam'ın ilk dönemlerinde Mushaflar bol olmadığı için cemaat parçalayarak kısım kısım okuyor. Elden ele kullanılarak bunlar yıpranıyor. Yazının gelişmesinden sonra Mushaflar çoğalınca, bu parçalar sağda solda kalmasın diye depolanıp bir yerde saklanıyor. Sahabe dönemine ait olanlar da var, ikinci ve üçüncü asra ait olanlarda bulunuyor. Sahabe dönemine ait Mushaf parçaları akademik dünya tarafından incelenip bugünkü Mushaf'la aralarındaki herhangi bir farklılığın olmadığını gösterebilecek önemli bir kaynak. Bu Kur'an'ı Kerim'in değişmeden günümüze kadar geldiğini ortaya koyulması açısından çok önemli olacaktır. Baktığım parçaların günümüzdekilerle karşılaştırmasını yaptığımda Kur'an'ın hiç değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor. Burada bulunan Mushaf parçaları arasında İslam'ın ilk yıllarına ait, hicretin ilk dönemlerine uzanan çok sayıda Mushaf parçaları var." (Bugün, 10 Şubat 2013)

Medine Mushafı: Bu Tarihî Eser, Uzun Yıllar Medine'de Ravza-ı Mutahhara'da Muhafaza edildi. Eser'in orada Mahfuz bulunduğunu, Muhtelif Tarihler'de Seyyahlar ve Meraklılar tarafından görüldüğü biliniyor. Mevlana Şiblî *Tehzibu'l-Ahlaq* Mecmuası'nda (H.1329/M.1911) Bu Nüsha'nın h735 Senesi'nde orada görüldüğünü kaydediyor. Eser I. Cihan Harbi'ne kadar hep Medine'de Muhafaza olundu. Harp Esnası'nda ne olur ne olmaza karşı, oradan nakledilerek Emin Yerler'de Muhafaza edilen Kıymetli Eserler Mekanında Hükümetçe o da Muhafaza altına alınmıştı. Harp bittikten sonra yine oraya İade edildi. Rusya

Müslümanları'ndan Musa Carullah Bigiyev, 1930 da Bolşevik Rusya'dan kaçtıktan sonra, Yakın ve Uzak Şark'ta dolaşırken Kur'an ve Mushaf'a ait Kıymetli Tetkikat'a İmza attı. Bunları Hindistan'da neşretti. Mezkur Nüsha'nın Medine'de Ravza-i Mutahhara'da Mahfuz bulunduğunu, Medine-i Münevvere'de Mücavirliği Esnasında Eseri orada gördüğünü söyler.

Mekke Mushafı**:** Mevlana Şibli Mekke'deki Nüsha'nın Hicret'in 735. Senesi'nde orada bulunduğunu ve görüldüğünü söyler.

Kufe Mushafı: Hz.Osman tArafından Kufe'ye gönderilen Nüsha, Meçhul bir Tarih'te Çukurova'nın Tarsus Şehri'ne gelmiş, orada Mahfuz imiş Tarsus, Abbasiler Zamanı'nda Önemli bir Serhat Şehri'ydi. Me'mun, Seyfu'd-Devle, Şair Mütenebbî oradadırlar. Qufe Mushafı oraya her halde Abbasiler Zamanı'nda gelmiş olacak. Abbasi Halifeleri orada yaşardı. Nüsha orada Muhafaza olunmakta iken sonraları, Suriye'deki Humus Kalesi'ne nakledilmiş H.1050-1143/ (M.1640-1730) arasında yaşayan Meşhur en-Nablusî (H.1100/M.1689) Senesi'nde yaptığı Seyahati'nde bu Nüsha'yı Uzun Boylu Tawsif eder. Bu Nüsha 1.Cihan Harbi'ne kadar Humus'ta korunmuş, Harp Esnası'nda o da Diğer Kıymetli ve Tarihi Eserler gibi Muhafaza altına alınmış.

Şam Mushafı: Şam'a gönderilen Nüsha, Qudus'le Dımışk-ı Şam arasında bulunan Taberiye'de Mahfuz iken, sonraları Şam'a nakledildi."*İlaveli Esmaru't-Tevarih*" şunu kaydediyor:" Nakli Mushaf-ı Şerif-i Osmani Becamii Dımışk ez-Taberiye, Sene 492" İbnu Kesir (h.8.yy) Şam Nushası'nı bizzat görmüştür. Şöyle der: " Hz. Osman'ın çoğalttığı Mushaf Nushaları'na gelince bugün için onların en Meşhuru Suriye'de Şam Camii'nde bizzat gördüğüm bu Değerli, Büyük Kitap, Güzel, Açık ve Güçlü Hat ve Kaliteli bir Mürekkep'le Deve Derisi üzerine yazılmıştır." (İbnu Kesir/ Fezailu'l-Kur'an) M.Şibli'nin (Şibli,M/ Tehzibu'l-Ahlaq *Mecmuası,* 1913) yazdığına göre Ebu'l-Kasım es-Sebti, h.657 Senesi'nde Şam Camii'nin Maksuresi'nde Hz. Osman tarafından oraya gönderilen Mushaf'ı görmüştür. Abdulmelik de h.725 de bu Nüsha'yı orada gördüğünü söylüyor. İbnu'l-Cezerî (h.751-833/ m.1350-1429) Zamanı'nda Şam'da Mescidü't-TeVbe'de hıfzolunan bu Nüsha daha sonra Emevi Camii'ne naqledilmiş, İbnu'l-Cezerî, Şam Mushafı'nı gördüğü gibi Mısır'da da Mesâhif-i Emsar'dan bir tane gördüğünü söylüyor. Lala Mustafa Paşa'nın h.982 Tarihli Vakfiyesi'nde Şam'da ki Mewkufatı zikrolunan Hums Arazisi'nde "Vakf-ı Mushaf-ı Seyyidina Osman" diye bir kayda rastlanıyor ki bundan o Tarih'te Musfah-ı Osman Vakfı bulunduğunu anlıyoruz. Demek Mushaf-ı Osman oradaymış. Mevlana Şiblî'nin İslam Alemi Seyahati Esnası'nda İstanbul'a geldiğinde bu Nüsha'nın Mahfuz olduğunu öğrendiğini söylüyor. Çağdaş Alimler'den Şamlı Şeyh AbdulHakim Efganî, Şam Mushafı'ndan bir Nüsha İstinsah etmek istemiş. 1.Harp'ten önce bu İş'e başlıyarak Şam Mushafı'nın Yazısı'nı ayniyle Muhafaza ve Şeklini Taqlid ederek Harf ve Kelimeler'in Suratı'nı, İmlasını koruyarak Resim yapar gibi Satırları aynen nakletmiş ve Tam bir Nüsha çıkarmıştır. Şam'da AbdulHakim Efganî'nin İstinsah ettiği Nüsha Mevcut'tur.

Dr. Muhammed İbni Lütfî es-Sabbâğ, "Lemehât fî Ulûmi'l-Kur'ân" adlı kitabında; "Osman'ın Mushaflar şimdi nerede?" başlıklı kısımda şöyle demektedir: Hicri 614 yılında ölen İbni Cübeyr, Seyahatnâme'sinde, Dımışk Câmi'inden söz ederken şunu zikretmiştir : "Mısırdaki yeni maksurenin doğu rüknünde (köşesinde) büyük bir dolap (hazâne) vardır ki içinde Osman'ın mushaflarından bir mushaf bulunmaktadır. O, Osman'ın Şam'a gönderdiği mushaftır. Dolap her gün nazmın ardı sıra açılır. İnsanlar ona dokunup öpmekle teberruk ederler. Onu uğurlu sayarlar." (el-Burhan, 1/235-el-İtkan, 1/60) İbni Faldan el- Ömeri Ö.Hicri 749) de Dımışk'ta bir mushaf görmüştür. Onun Osmani mushaflardan biri olduğunu anlatıp "Onun sol tarafında, müminlerin emir Osman ibni Affan'ın hattıyla "Osmani mushaf" diye yazılı olduğunu söylemiştir. (Mesalikü'l-Ebsar fi memaliki'l-Emsar, 195) İbni Batuta, Şam'daki nüshadan ayrı

Basra'da Osmani mushafından bir tane daha gördüğünden bahseder. (Rıhletü İbni Batuta, 1/116) Dr. Abdurrahman eş-Şehbender demiştir ki: Dımışk-ı Şam'da bu Osmânî mushaflardan bir nüsha elde ettim. Maalesef onu, otuz yıl önce Emevî Camiini yakıp kül eden yangında ateş telef etmiş." O, bu sözü, M. 1922 yılının Nisan ayında yazmıştır. (Müzekkirât-ı Abdurrahman eş-Şehbender, s. 34) Üstad el-Kevserî'nin zikrettiğine göre; Şeyh Abdulhakîm el-Efgânî (ö.H. 1326-M.1908), ölümünden önce bu Osmânî Mushaf'ın resmine (yazı ve imlâsına) uygun bir mushaf kopya etmiştir. Kevserî, bu Osmânî Mushaf'ın, Birinci Dünya savaşı sırasında İstanbul'a nakledildiği zannındadır. Efgânî'nin kopya ettiği mushafın ise Dımışk'taki adamlarından birinde mahfuz olduğu zikredilmiştir. (Makâlâtu'l-Kevserî, s. 12) Yine Kevserî, Küfe Mushafının, Humus'ta bulunduğunu ve onun, Birinci Dünya Savaşı sırasında başkent İstanbul'a götürüldüğünü zikretmiş, ancak Humus'ta hangi mescidde bulunduğunu zikretmemiştir. Nitekim Kevserî, Medine'de bulunan Medine mushafının da, Birinci Dünya Savaşı sırasında İstanbul'a götürüldüğünü zikretmiştir. (Makâlâtu'l-Kevserî, s. 12) İstanbul'da "Türk ve İslam Eserleri Müzesinde" şu tarihi mushaflar bulunmaktadır. 457 numarada: Hz. Osman imzasını ve hicri 30 yılını içeren Mushafı Şerif. 557 numarada: Hz. Ali'nin imzasını içeren Mushafı Şerif. 458 numarada: Hz. Ali'nin yazısı olduğu belirtilen Mushafı Şerif. Hz. Ömer'e nisbet edilen ve ceylan derisine yazılmış, tahtaya yapıştırılmış bir Kur'an sayfası. (Ulumu'l-Kur'an,187–190) Prof. M.Tayyib Okiç (Allah rahmet eylesin) şu bilgileri vermektedir: "Hz. Osman tarafından muhtelif bölge merkezlerine gönderilen mushaflardan üçü hakkında bilgi vermek mümkündür: Şam'a gönderilen mushaf: Yedinci ve sekizinci (Hicri) asırlarda görülmüştür. Bu nüshayı bizzat gören sekizinci asrın meşhur alimi İbnu Kesir (774/1373), bunun 518 hicri (1124) tarihlerine doğru Taberiyye şehrinden Dımaşk'a (Şam'a) nakledildiğini söylemektedir. (Tefsir-i İbnu Kesir Zeyli, s.15) Yaklaşık 700 yıl önce yaşamış, İbnu kesir (1301-1373)'in meşhur tefsiri bugün elimizde olduğuna ve mevcut Kur'an'daki aynı ayetleri kelimesi kelimesine tefsir ettiği bilindiğine göre demek ki; Kur'an bize kadar müteselsilen ulaşmıştır ve hiçbir şüpheye asla mahal yoktur). Şibli Numani (1914), bu nüshanın Sultan II. Abdülhamid (1918) zamanında bir yangın esnasında yandığını söylüyorsa da ez-Zencani ve Abdülvahab Hamuda'ya göre; bunun evvelce Petersburg'da olup da şimdi İngiltere'ye nakledilmiş bulunan nüshanın aynı olduğunu kuvvetle tahmin etmektedirler. Diğer taraftan meşhur Türk mütefekkiri merhum Musa Carullah (1369/1949), merhum Ömer Rıza Doğrul'a gönderdiği bir mektupta; evvelce Semerkant'ta iken sonradan Petersburg'a nakledilen bu nüshanın, 1923'de Taşkent'teki Beylerbeyi Camiine kaldırıldığını yazmaktadır. Medine'de 'el-Mescidü'n-Nebevi'de bulunan nüsha: Bu nüshanın ise, (654/1356) tarihinde vuku bulan yangından kurtulduğunu es-Samhudi'den öğreniyoruz. Musa Carullah'a göre; bu nüsha, orada bugüne kadar muhafaza edilmiştir. Osman Keskioğlu, aynı mushafla ilgili olarak: "Musa Carullah Bilgi, 1930'da Bolşeviklerin Rusyasından kaçtıktan sonra yakın ve uzak şarkta dolaşırken Kur'an ve mushafa ait epeyce tahkikat yapmış, bunları Hindistan'da neşretmiştir. Mezkur nüshanın Medine'de Ravza-i Mudahherada mahfuz bulunduğunu, Medine-i Münevvere'de mücavirliği esnasında eseri orada gördüğünü söylemektedir" (O. Keskioğlu, Kur'an Tefsiri, s.247) demektedir. Basra Mushafı: Şibli tarafından zikredilen bir rivayete göre; Kurtuba'ya, oradan Portekiz'e ve daha sonra Fas'a getirilmiş ve burada uzun zaman kalmıştır. Bu mushafın, şehadetine tegaddüm eden anlarda bizzat Hz .Osman tarafından okunan nüsha olduğu ve hatta üzerinde kan lekeleri bulunduğu hakkında da bazı rivayetler vardır. İbnu Batuta (779/1377)'nın ifadesine göre, bu kan lekelerini havi nüsha, sekizinci asra kadar mevcut idi" (İlahiyat Fak. Usul-ü Tefsir Notları, s.51) "Osman'ın çoğalttığı Mushaflardan biri hicri 4. asırda biliniyor ve okunuyordu." (Casanova: Muhammed Et-Lafin du Monde, s. 25)

…n eski Kuran altın levhada

İşte altın kopyası yapılan el yazması Kuran. Üstündeki leke Hazreti Osman'ın kanı mı? Bu konuda açıklama yapılmadı (yanda). Altın'dan yapılan Kuran (üstte).

Kuran-ı Kerim, Hazreti Osman döneminde tek kitap haline getirilmiş. Hazreti Osman'a ait olduğu bilinen el yazması Kuran'ın parçalarından biri Topkapı Sarayı'nda, diğer parçaları Rusya ve Hindistan'da. Rus WT şirketi, Rusya'daki 162 sayfalık Kuran'ın kopyasını altın plakalara yaptırdı.

Dünyanın en eski Kuran'ının altın kopyasından Moskova Darphanesi'nde 10 adet üretildi. Sadece birinci sayfa için 1.5 yıl uğraşıldı. Altın yapraklı Kuran'lardan biri Rusya Devlet Başkanı Putin'e, diğerleri Rusya'daki müzeye, Kabe'nin bulunduğu Suudi Arabistan'a ve Müslüman

posta 23.01.07

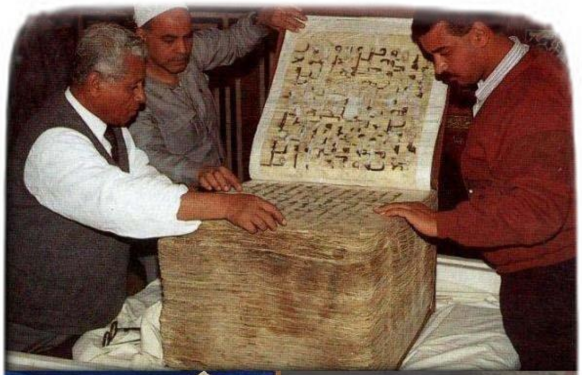

Topkapı Sarayı'nda, Türk Islam Eserleri Müzesi'nde, Taskent'te, Kahire'de, British Museum'da, St. Petersburg'd ve Hazreti Osman'a atfedilen mushaflar bulunuyor!

Özbekistan'ın baskenti Taskent 'te Hz.Os man' ın mushafı olarak müzede sergilenen noksansız ve harekesiz Kur'an

Hz Osman efendimize atfedilen kur'an kerim

Hz Ali efendimize atfedilen kur'an-ı kerim

…retin 4. yılında vahiy olunan Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin yazıldığı taşlar -Mekke Müzesi, Mekk…

Kur'an'ın ilk mushaf parçaları çürüyor

Mushafları inceleyen Prof. Tayyar Altıkulaç, tarihi ihmali BUGÜN'e anlattı

TESADÜFEN BULUNDU

"Yemen'in başkenti Sana'da Peygamber Efendimiz'in emriyle inşa edilen Cami-ül Kebir'in mahzeninde tesadüfen mushaf parçaları bulunmuş. Bunların bir kısmı İngiltere'de sergilenirken satılmış."

TIKA BASA DOLDURULMUŞ

"Caminin çatısı çökünce tadilat başlatılmış. Burada bulunan 20 çuval mushaf parçaları ise metal sandıklara doldurulmuş. Bir çöp konteynerine gelişigüzel nasıl doldurulursa, sandıklara bırakılmış." 13

"Bazıları İslam'ın ilk yıllarına ait. Hicret'in ilk dönemlerine uzanan çok sayıda mushaf parçaları var. Karşılaştırmasını yaptığımda Kur'an'ın hiç değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor."

EN BÜYÜK KANIT

"Bazıları İslam'ın ilk yıllarına ait. Hicret'in ilk dönemlerine uzanan çok sayıda mushaf parçaları var. Karşılaştırmasını yaptığımda Kur'an'ın hiç değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor."

"İnceleme yapmak için 4 kez gittim" diyen Diyanet İşleri eski Başkanı Prof. Dr. Tayyar Altıkulaç "Tarihi vesikalar bakım bekliyor" dedi.

www.bugun.com.tr

013 PAZAR

YeniŞafak 11 Kasım 2014

Kur'an-ı Kerim sayfaları sanılandan eski çıktı

Almanya'nın Tübingen Üniversitesi kütüphanesinde bulunan el yazması Kur'an-ı Kerim sayfalarının şimdiye kadar tahmin edilenden daha eski olduğu bildirildi.

Kur'an-ı Kerim sayfaları sanılandan eski çıktı

Üniversiteden yapılan yazılı açıklamada, uzmanların Kur'an-ı Kerim sayfalarının 3 numunesini incelediklerini ve bunların yüzde 95,4 ihtimalle M.S 649-675 yıllarında yazıldığı sonucuna vardıkları ifade edildi.

Sayfaların bilimsel metotla incelendiği belirtilen açıklamada, böylelikle kufi yazısıyla yazılmış sayfaların Hazreti Muhammed'in vefatından 20 ile 40 yıl sonra yazıldığı kaydedildi.

1200 YILLIK TARİHİ KUR'AN-I KERİM

Seccadeye sarılı halde caminin deposunda bulundu

Muğla'nın Bodrum ilçesindeki Tepecik Camii'nin deposunda bin 200 yıllık olduğu tahmin edilen el yazısı Kur'an-ı Kerim ve tefsir bulundu. 14.9.2013

Hz Peygamber dönemine ait Kur'an bulundu

Almanya'nın başkenti Berlin'deki Devlet Kütüphanesinde, Hz. Peygamber döneminde yazıldığı tahmin edilen Kur'an-ı Kerim sayfaları bulundu. Yedi yaprak pergament'e yazılmış Kur'an nüshalarının 606 ile 652 yılları arasındaki yıllardan kaldığı tahmin ediliyor.

Diğer | | 03 Nisan 2015, 15:13

Arşiv

Kur'an'ın ilk yazılı nüshası Berlin'de bulundu. Almanya'nın başkenti Berlin'deki Devlet Kütüphanesinde, Hz. Peygamber döneminde yazıldığı tahmin edilen Kur'an-ı Kerim sayfaları bulundu

Berlin Devlet Kütüphanesinde saklanan ve uzun süreden beri Hz. Peygamber'in hayatında iken yazıldığı tahmin edilen nüshaların o döneme ait olduğu bilimsel olarak ispatlandı. Zürih'te bir laboratuvarda incelenen, yedi yaprak pergament üzerine yazılmış Kur'an nüshalarının 606 ile 652 yılları arasındaki yıllardan kaldığı belirlendi.

En eski el yazması Kur'an bulundu

Dünyanın en eski Kuran'ı olabilecek el yazmaları, İngiltere'deki Birmingham Üniversitesi tarafından ortaya çıkarıldı. Bir doktora öğrencisinin sayfaları incelemesinin ardından Oxford Üniversitesi'nde karbon testine tabi tutulan el yazmalarının, koyun ya da keçi derisine yazıldığı tespit edildi.

Editör / Internet · 10:50 Temmuz 22, 2015 · Diğer

Yapılan karbon 14 testiyle el yazmalarının en az 1370 yıllık olduğu belirlendi. BBC'nin haberine göre; Kuran'a ait sayfalar, yaklaşık bir asırdır üniversitenin kütüphanesinde fark edilmeden kaldı. British Library'nin kutsal kitaplar uzmanı Dr. Muhammad Isa Waley, "heyecan verici bu keşfin İslam dünyasını sevindireceğini" söyledi.

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Ubeyd bin Kab mushafında ahzap suresi bakara suresi kadar uzundur bu nasıl olur? Ayrıca şu iddiaya cevabınız nedir: "İslam alimleri tarafından Şia olarak hor görülen ancak Abbasiler doneminde baskın din adamı topluluğu olduğu da hiç söylenmeyen kişilerin Kur’an hakkındaki görüşlerini bir oku derim. Ki günümüz tam nüshalarinin ilk kopyalarının görüldüğü dönemler tamda bu adamların yaşadığı dönemlere denk gelir. Dolayisıyla Islam alimleri kendilerini yirtsalar da ellerinde bu adamların öncesine dair herhangi bir tam nüsha olmadığı için iddiaları havada kalır. Mesela Tabersi'nin Rabbil-Erbab'ı. Ya da Debistan- I Mezahib veya Tarihul Masahif gibi. Daha niceleri var. "

Cevaben: Bu rivayet ahad bir haberdir, hadis ilmi açısından 'zayıf' bir rivayettir. (Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnavut, Âdil Müşid, muessesetu’r-risale, 1421/2001, Müsned, Ensarın Müsnedi Bölümü, hadis 20701, ilgili hadisin tahkiki) Ayrıca bu haber, Buhari ve Müslim gibi hadis kitaplarında da geçmez! Kur’an’ın ayetleri, böyle ahad/tek şahıstan gelen, mutevatir olmayan rivayetlerle ispat edilemez. (Cezerî, el-Fıkhu ala’l-Mezahibi’l-Arbaa, 4/257; Ayrıca bakınız: Menahilu’l-irfan, 1/288,430-432; Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnavut, Âdil Müşid, Muessesetu’r-risale, 1421/2001) Rivayet eden ravileri ele alalım: Senedlerindeki ravilerden Asım b. Behdele zayıf bir ravidir: Hafızasının güçlü olmadığı, hayatının sonunda rivayetlerinde çelişkilere düştüğü bilinmektedir. Şuayb Arnavut da, Behdele hakkında şöyle demektedir: "O, iyi biri ise de, hafızası güçlü olmadığından rivayetlerinde şüpheye düşmüştür." Ayrıca diğer rivayetlerde ravi olarak adı geçen İbn fudale ile Yezid b. Ebi Ziyad adlı ravilerde hadis alimlerince zayıf ravi olarak nitelendirilirmişlerdir. Kur’an'ın 'Tam' orijinalinin Abbasiler döneminde ancak tamamlandığı iddiası çok mesnetsiz bir iddia. Ayrıca üslubunuzun da hayli sorunlu olduğunu ifade edelim, 'Yırtındığımız da yok, hor gördüğümüzde'. Neyse, konuya dönelim; demek 4 halife dönemi ve Emeviler dönemindeki Müslümanlar ne olduğunu tam bilmedikleri bir kitabı inanıyorlardı? O kadar emek, fedakârlık hep boşuna idi. Hem de eksik bir kitap için! Demek sahabe ve tabiin denen dönem imansız idiler, öyle ya, Kur’an'ın tek ayetini inkar küfürdür ki, ortada Kur’an yok, iddianıza göre! Peki olmayan Kur’an, peygamberimizin vefatından 120 sene sonra nasıl bir anda tamamlanış oluyor?! Aslında bu iddia, Kur’an'ı bozma denemelerinin bir parçası olmasın? Tarihte ve hatta günümüzde bile ortaya yeni Kur’an iddialarını atanlardan -ki en sonuncusu bir rahip- bu iddianın ne farkı var? Aslında mushaf ortada iken, ona alternatif olarak sonradan ortaya atılan bir iddiaya 'gerçek' diye savunmanız, önyargınızı göstermiyor mu? Bu arada belirtelim, biz şiayı hor görmeyiz, aksine, ehli kıble tekfir edilmez, ehli sünnet kuralı gereği, onları Müslüman kardeşimiz kabul ederiz. Ama hor görme konusunda şii kardeşlerimizden aynı tavrı görmediğimiz ayrı ve uzun bir konu! Şimdi de kaynaklarınıza bakalım: Tabersi'nin Rabbil-Erbab: Gulad denen, aşırı şii akımına mensup bir yazardır. İddiaları

günümüz şiileri tarafından bile red edilmektedir. Debistan-ı Mezahib: Bir kere eseri yazan yazarın adı bile belli değildir. British Müzesinin Farsça el yazması katalog bölüm sorumlusu Charles Rieu, 'yazarın Müslüman olmadığını' belirtir. Muhammed Kazvini ise yazarın 'zerdüşt dinine mensup' olduğunu belirtir ve sonra İslam ile ilgili alaycı üslupla yazdığı bölümleriden örnekler gösterir. Eseri Tahran'da yayınlayan Rahim Rızazade'de yazarın Müslüman olmadığını ifade eder. Tarihul Masahif: Kitap adı net değildir. Eğer Kitabul Mesahif ise de, Tarihul Kur'an ve'l Masâhif ise de her iki yazar da Müslüman'dır ve bu rivayetleri kabul etmezler. Hatta Carullah, Ubeyy b. Ka'b'ın özel mushafı olduğunu ancak bu durumun Hz Ebu Bekir döneminde herhangi bir ayrılığa yol açmadığını özellikle belirtir. (Târîhu'l-Kur'ân ve'l-Mesâhıf, s. 25) Diğer yazar zaten meşhur bir İslam alimi olan İbn Ebû Dâvûd'dur. Kaynak ve yazar belli ederseniz, sevinirim. Yoksa benzer rivayetleri ben de siteme aldım ama red ediyorum!

Soru: Mekke' de 10 yıllık süreç içerisinde Kur'an' ın 3/2 si inmiş bulunuyor. Vahiy ilk geldiği günden beri yazılıyor ise Mekke de birçok vahyin yazıldığı materyal bulunuyor demektir. Peygamber bir gece ansızın acelece Mekke' yi terk ederken, en az 10 deve yükü olan bu vahiy materyaller Medine'ye nasıl, ne şekilde, ne zaman ulaştırılmıştır?

Cevaben: Mekke'de yazılması: Hz. Ömer'in Müslüman oluşuna neden olan ve Tâ-hâ sûresinin tamamının yazılı olduğu "sahifenin" varlığı, Kur'an'ın erken bir dönemde Mekke'de yazıyla kayıt altına alındığını açıkça ortaya koymaktadır. (İbn Hişâm, es-Sîratü'n-Nebeviyye, I/271; Ebû Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybânî, Fedâilu's-Sahâbe, I/279; Abdurrahman b. Ebû Bekr Celâlüddîn es-Suyûtî, ed-Dürrü'l-mensûr, V/560) Kalem sûresinin birinci ayetinden hareketle (Ziya Şen, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 71-75. Ayrıca bk. Zeynel Abidin Aydın, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 73-77); ve aynı surede geçen "kalemin yazdıkları" cümlesinden kastın yazılan Kur'an ayetleri olduğu kabul belirtilmiş (Ebû Ubeyde, Mecâzü'l-Kur'ân, thk. Muhammed Fuad Sezgin, II/264; Ebû Muhammed Sehl b. Abdullah et-Tüsterî, Tefsîru't-Tüsterî, thk.Muhammed Bâsil, 174; es-Semînu'l-Halebî, ed-Dürrü'l-mesûn fî 'ulûmi'l-Kitâbi'l-meknûn, thk. Ahmed Muhammed el-Harrâd, X/399; Muhammed b. Ali b. Muhammed eş-Şevkânî, Fethu'l-kadîr, V/318-319; Ahmed b. Mustafa el-Merâğî, Tefsîru'l-Merâğî, XXIX/28; Abdurrahman b. Nâsır b. Abdullah es-Sa'dî, Teysîru'l-kerîmi'r-Rahmân fî tefsîri kelâmi'l-mennân, thk. Abdurrahman b. Muallâ elLüveyhik, 878; Muhammed Tâhir İbn Aşûr, et-Tahrîr ve'ttenvîr, XXIIX/58-61); Abese, 16. ayette geçen "Bu Kur'an, değerli, güvenilir kâtiplerin elleriyle tertemiz, şerefli ve mukaddes sayfalar üzerine yazılan (bir kitaptır)" ayeti; Cum'a sûresi 5. ayette geçen "sefera" kelimesi "vahiy kâtipleri"; "suhuf" kelimesi de Kur'an ayetlerinin yazıldığı malzeme anlamına gelmesi (Şevkânî, Fethu'l-kadîr, V/463; Muhammed Hamdi Yazır Elmalılı, Hak Dini Kur'ân Dili, VIII/416; Ateş, Yüce Kur'ân'ın Çağdaş Tefsiri, X/321-326; İbn Aşûr, et-Tahrîr ve't-tenvîr, XXIX/117; Hayreddin Karaman v.dğr., Kur'ân Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, V/482; Taberî, Câmiu'l-beyân, XV/8571-8572; Sa'lebî, el-Keşf ve'l-beyân 'an tefsîri'l-Kur'ân, X/132; Mâverdî, en-Nüket ve'l-'uyûn, VI/204; Zemahşerî, Keşşâf, IV/679; İbn Atiyye, el-Muharraru'lvecîz fî tefsîr-i kelâmi'l-vecîz, V/438) Kur'an'ın daha Mekke'de yazılmaya başlandığı delilerindendir. Furkân sûresindeki,'Bu Kur'an/ayetler onun başkasına yazdırıp da (ezberlemesi için) kendisine sabah akşam okunan önceki insanlara ait masallardır'" (Furkan, 4-5) ayetleri de Kur'an'ın Mekke'de yazıldığı konusunda önemli bir veri ve delildir. Müşrikler vahyin, vahiy kâtipleri tarafından satırlar/cümleler halinde yazıldığını gördüklerini itiraf etmektedirler. (Râzî, Mefâtîhu'l-gayb, XXIV/433;Zemahşerî, Keşşâf, III/257) Ayrıca, Abese ve Tûr sûrelerinde geçen "suhuf", "rakkin menşûr" gibi ifadeler, Kur'an'ın düzgün yazı malzemelerine yazıldığını göstermektedir. Yine ayrıca, Zeyd b. Sâbit'in: "Rasulüllah'ın yanında Kur'an'ı rikâ'dan (deri, kağıt gibi yazı malzemelere verilen isimdir: Ebû Bekr Muhammed b. el-Hasen b. Düreyd el-Ezdî, Cemheretu'l-lüğa, thk. Remzi Münir Ba'lebekî, II/767; Zeynuddîn Ebû Abdullah Muhammed b. Ebû Bekr er-Râzî, Muhtâru's-sihâh, 127; Muhammed b. Mükerrem b. Ali ibn Manzûr, Lisânü'l-'Arab, h. 1414), 8:131; Ebu'l-Feyz Muhammed b. Muhammed Abdurrezzâk ez-Zebîdî, Tâcü'l-'arûs, XXI/113-115) telif ederdik" (Ebû Abdullah el-Hâkim Muhammed b. Abdullah en-Nîsâbûrî, el-Müstedrek ale's-sahîhayn, II/249) hadisi ile "Rasûlüllah'ın komşusuydum. Vahiy indiğinde bana haber gönderir ben de (yanına gidip) inen vahiyleri yazardım" (İbn Ebî Dâvud Süleymân b. Eş'as es-Sicistânî, Kitâbü'l-mesâhif, thk. Ebu'l-Usâme Selîm b. 'Îd el-Hilâlî, 124) rivayeti, ayetlerin hem Mekke'de ve hem de Medine'de Hz. Peygamber'in kontrolünde yazdırıldığını göstermektedir. "Hz peygamber vahiy katiplerine yazdırıp etrafına tebliğ etmiştir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) Peki Kur'an'ın hepsi 'sadece' peygamberimizin evinde mi yazılı olarak bulunuyordu? Efendimiz yanında ayrıca, vahiy kâtiplerinin evinde (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/700); farklı sahabelerin ellerinde (M. S.

Muhaysin, Tarihu'l-Kur'an-i'l-Kerim, s. 154); Bazı Müslümanların yanında (Derveze, el-Kur'anü'l-Mecid, s. 49); Sahabilerin evlerinde (Zahid el-Kevserî, Makalat, s. 8) Kur'an ayetlerinin yazılı olarak bulunduğunu tarihi kayıtlar bize haber vermektedir. Mekke'den Medine'ye aktarılması: Kur'an ayetleri I. ve II. akabe biatları esnasında gelen Müslümanlar vasıtası ile Medine'ye aktarılmışlarıdır. Semhûdî'den nakledilen bir habere göre Hz Muhammed 10 sene boyunca inen ayetleri içinde barındıran bir belgeyi Zuraykoğullarından Rafi' malik ez-Zurakî'ye vermiş (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Ğabe, II/157. Ayrıca bakınız: Ahmet Güner, Asrısaadette mescidler, IV/201) o da bunları inşa ettiği mescidde etrafındakilere okuyup Müslüman olmalarına neden olmuştur. (N. Semdûdî, Vefau'l-Vefa, III/857; M. hamidullah, İslam Peygamberi, I/154;Ömer Dumlu, Kur'an tefsirinde yöntem, s. 15; İsmet Ersöz, Kur'an tarihi, s. 69) Ayrıca her sahabi de hicret ederken kendi Kur'an yazmalarını yanlarında taşımışlardır. (Ziya Şen, Kur'an-ı Kerim'in yazılması, Diyanet dergisi, XLVI/I, s. 51)

Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı

Kutsal kitapların kaynağı Sümerlerdir iddiası

Muazzez İlmiye Çığ tarafından yazılan eserlerle özellikle yaygınlaşan ve genel anlamda tüm ateistlerce ortaya atılan iddia, dinlerin temelinin ilahi olmadığı, zamanla çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere evrildiği şeklindedir. Bu genel iddiaya cevabımızı verdiğimizi hatırlatıp bu yazımızda "Dinlerin kökeninin Sümer'e dayandığı" iddiasını cevaplayacağımızı belirtelim.

"Dini yalanlayanlar, ayetlerimiz kendisine okunduğu zaman, bunlar 'Öncekilerin masalları! derler." (Kalem, 15) ayetinin de gösterdiği gibi bu görüş yeni bir iddia değildir. Evrimci yazar Yuval Noah Harari "Elimizde neredeyse hiçbir kanıt yok ve olanlarda binlerce değişik şekilde yorumlanabilir. (Dinlerin kökeni hakkında) yapılan her tasvir spekülatif-kurgusal olacaktır. Akademisyenlerin teorileri aslında kendi ön yargılarına ışık tutar." (Harari, Sapiens, s. 67) derken aslında "ateist ve evrimcilerin, önyargı ve sübjektif bir bakış açısı ile dinlerin insanlar tarafından yaratıldıkları" şeklindeki iddialarının mesnetsiz/temelsiz bir görüş olduğunu dolaylı bir yoldan itiraf etmiş olmaktadır. Göbeklitepe kazılarında ortaya çıkan gerçek tüm bu iddiaları temelinden sarsmış ve yıkmıştır. "Göbeklitepe, milattan önce 10.000 yılında kurulmuştur ve Sümerler, bu ilk medeniyet oluşumlarından ancak binlerce yıl sonra ortaya çıkmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 20); "Göbeklitepe tarihinin Sümerlerden yaklaşık olarak 9.000 sene öncesine uzanıyor olması, tarihin ve dinlerin daha eskilere dayandığı düşüncesine doğrulamaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 272) İslam, Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani Yüce Yaradan ilk insandan itibaren hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır' adlı yazımızda ele alınıp açıklanmıştır. Dolayısı ile "Tüm alemleri yaratan tek ve bir Allah olduğuna göre, Allah'ın Naacal tabletlerinde, Sümer yazıtlarında, Avesta'da, Tevrat-İncil'de ve Kur'an'da aynı mesajları göndermesinden daha doğal ne olabilir?" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 231)

Kur'an'ı Kerim'deki bazı kıssaların, M.Ö. 3500-M.Ö. 2000 yılları arasında Mezopotamya'da yaşamış olan Sümerlerin Gılgamış destanından alındığı iddia edilmiştir. Mezopotamya'da bulunan kil tabletler 1850 yılında bulunmuştur. Çözümleri ise ancak 20 yıl sonra 1870 yılında gerçekleşmiştir. Bu, Kur'an'ın indirilişinden 1200 sene sonra bulunup, okunabilen tabletlerin Kur'an'a kaynaklık ettiği iddiası anlamına gelir ki bu iddianın mantıksızlığı zaten ortadadır. Bu

iddia sahipleri bunu asla objektivizim ve bilimsellik adı ile açıklayamazlar. Şimdi bu iddiayı derinlemesine ve detaylı şekilde ele alıp cevaplayalım:

Gılgamış destanı ve Kur’an

Yunan tanrıları gibi çok tanrılı bir mitoloji olmasından yarı tanrı çocuklara ve efsanedeki Urşanabi karakterinin Yunan mitindeki Charon arasındaki benzerliğe dek Yunan mitolojisi ile yoğun biçimde paralellik gösteren, ölümsüzlük iksirinden mitolojik canavarlara dek klasik efsanelerdeki figürleri içinde barındıran, içerisinde klasik efsanelerin temelini oluşturan topraktan yaratılma ve tufan gibi doğruların da bulunduğu ama bunlarda epey değişikliğe uğradığı; Mesela Tufan kararını tanrılar meclisi verdiği ve bunun da nedeninin Tanrılardan Enlil'in insanlarınn mutluluğunu çekememesi olduğu ve bilgelik tanrısı Ea tarafından bu tufanının -Yunan mitolojisindeki Prometheus gibi- 'gizlice' Kral Utnapiştim'e haber vermesi veya gök tanrısı Anu'nun 'eşi' Ninhursag, Gılgamış ve kardeşi Enkidu'yu kilden yaratılması gibi doğruların bile bozularak aktarıldığı bir efsane olan Gılgamış efsanesinde Gılgamış'ın babası Kral Lugalbanda, annesi ise Büyük İnek Tanrıça Ninsun'dur. Gılgamış üçte bir insan, üçte iki ilahtır. Görüldüğü gibi Gılgamış efsanesi de, klasik birçok efsane gibi içinde barındırdığı doğruların zamanla bozulduğu klasik efsanelere tipik bir örneklik teşkil etmektedir. Anu/An: Gök tanrısı, Enlil: Hava tanrısı, tanrıların babası, Enki: Bilgelik tanrısı, Nimmah (Ninhursag): Ana-tanrıça, Nanna (Sin): Ay tanrısı, Utu (Şamaş): Güneş tanrısı, ay tanrısı Nanna'nın oğlu, İnanna (İştar): Aşk ve Bereket Tanrıçası gibi birçok tanrıya inanan çok tanrılı Sümerlerin, tek Tanrı inanışına sahip olan İslam'la kaç tane ortak özelliği var ki? Ayrıca Sümerlerin destanındaki nadir bazı olayların semavi dinlerdeki olaylarla aynı olması, İslam’ın bu destandan alındığını değil, ancak ve ancak ortak köklerinin aynı olduğunu gösterir. Çünkü yüce Allah “Peygamber göndermedikçe azap etmeyeceğini” bize Kur’an da bildirmiştir. HZ. Adem’den Hz. Muhammed’e kadar tüm topluluklara binlerce Peygamber hep aynı mesajla gönderilmiştir. Sümerlere gönderilen Peygamber de Hz. İbrahim’dir. Ve unutmayalım ki efsanelerin temeli gerçek olaylardır! Katıldığı başlıca kazılar Mari (1952–1953) ve Uruk/Varka kazıları (1958-1959; 1962-1963; 1964) olan ünlü Asur bilimci Jean Bottero'nun, "4 yıllık çalışmalarından sonra" Fransızcaya çevirdiği ve dipnotlarla zenginleştirdiği Gılgamış destanını, Hz. Peygamber’in daha o devirde öğrenmesi, Yaratılış ve Nuh tufanı olaylarını oradan alıntı yaptığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Çünkü Sümerlerin yıkıldığı tarih esas alınsa bile, Hz. Peygamber (a.s.) ile aralarında 2500 yıllık bir süre bulunmaktadır. Peygamber Efendimizin Kur'an'daki bilimsel bilgileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini de öne sürülür. Bu iddiaya göre Peygamberimiz, Kur’an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi kavramları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur’an'a geçirmiştir! Okuma yazma bilmeyen peygamberimizin bu kadar dil bilip bunu gizleyebilme iddiası ne kadar mantıklıdır? Bu iddianın birçok yönden geçersiz olduğu ortadadır. Ayrıca Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden de çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Ayrıca 7. yüzyıl Arabistan’ın da büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkânlar da mevcut değildir. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi bile hiç kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmazlar. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak şarttır. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur. Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras

kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır.

“Hz Muhammed zamanında sümer dilini bilenler var mıydı? Sümer tabletleri 1850 yılında keşfetilmiştir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 106) Sümerolog olan Samuel Noah Kramer, “Yüzyıldan daha az süre öncesine kadar Sümer kültürü hakkında hiçbir şey bilinmiyordu.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 107) ve “2000 yıldan fazla süredir Sümer ismi bile insanların zihninde ve belleğinde silinmişti.” demektedir. (Kramer, Sümerler, s. 16)

Gılgamış destanının kendisinden önce yazılan eski bir tabletin içerdiği bilgilerin çarpıtılmış bir versiyonu olduğu artık bilinmektedir. 1914 yılında Arno Reobel tarafından bulunan asıl tablette “Çok tanrıcılığın bulunduğu iddia edilen çok önceki tarihlerde, yeryüzünde tek tanrı inancının bulunduğu, insanın balçıktan yaratıldığı ve Nuh Tufanı kahramanı Ziusudra isimli kişinin vahiylere her zaman saygılı ve dindar bir kral olduğu.” bilgileri yer almaktadır.

Nuh Tufanı

Pek çok ateist yazar Nuh tufanının Kur’an’a Tevrat’tan alıntılanarak yazıldığını, Tevrat’a ise Gılgamış destanındna geçtiğini iddia eder. Öncelikle Kur’an’ı Kerim; Tevrat, Zebur, İncil’i reddetmez aksine onların da İlahi kaynaklı olduğunu, kaynaklarının bir olduğunu ama tahrif edildiklerini söyler. Dolayısıyla onlardaki bazı bilgilerin Kur’an’la benzerlik taşıması normaldir. ‘Tüm dinlerin özünün İslam’ olduğunu anlatan yazımızdan detaylara ulaşılabilir. Tefsir ilminde ‘İsrailiyyat’ (Bu konuda kısa açıklamamız bu çalışmda mevcuttur) denen ve İslam’ın genel kuralları ile uyuşmayan konular konun un uzmanı İslam alimlerince tek tek belirlenmiş ve bu konuda birçok müstakil eser yazılmıştır. Peygamberimizin, Hz. Nuh’la ilgili kıssayı Tevrat’tan aldığını söyleyen ateist yazarlar, Nuh suresinin Mekke’de indiğinden de habersizdirler. Mekke’de Yahudi yok idi. (TDV İslam Ansiklopedisi, cilt: XLIII/221) Okuma yazma bilmeyen (Ümmi resul adlı yazımıza bakılabilir) Hz. Peygamber’in Tevrat’ı okuması de mümkün değildir. Bu konu, ‘Kur’an'ın kaynağı nedir?’ adlı yazımızda ele alınmıştır. Görüldüğü gibi ateist/oryantalist iddiaların tümü birbiri ile bağlantılıdır ve bir konu bazen birkaç yazı okunarak ancak tam anlamı ile anlaşılabilmektedir. Nuh tufanını inkar etmek isteyen ateistler, eğer tarihte Nuh tufanını veya benzeri bir olayı anlatan yazılı bir kayıt olmasaydı, bunu, olayın olmamış olduğuna delil göstereceklerdi. Dünyanın her yerindeki rastlanan delilleri de bu defa çarpıtmaya çalışmakta ve ‘birbirinden alıntı yapıldığı’ iddiasını ileri sürmektedirler. Bilim ve Teknik dergisinin 121. sayısı 16. sayfasında şöyle bilgiler geçer: Sir Leonard Wooley isimli amatör bir İngiliz arkeologun Mezopotamya'da yaptığı kazılar sırasında ele geçen bulgular, o güne kadar bir efsane gözüyle bakılan Nuh Tufanıyla bağlantılıydı. Özellikle sevinenler Hristiyan ve Yahudi din adamları oldular. Derhal heyetler oluşturulup çalışmalara başlanıldı. Bu arada dünyanın her tarafında yapılan araştırmalar, ‘Tufanın hemen bütün toplumların efsanelerinde yer aldığını’ gösterdi. Asya'da 13, Avrupa'da 4, Amerika'da 37, Avustralya ve Okyanusya adalarında ise 9 adet Tufan tespit edilmişti. Bunların en şaşırtıcısı da Hopi kızılderililerine ait olanıydı. Denizden çok uzakta, Kuzey Amerika'nın güney batısında yaşayan Hopi’lerin destanlarında kabaran suların ülkelerini baştanbaşa kapladığı, dağların tepelerine kadar yükseldiği ve yeryüzündeki canlıları yok ettiği anlatılıyordu. (Benzer içerik için ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza da bakılabilir.) Amerika'nın eski sahiplerinden olan Azteklerin destanlarından ise Tufanın süresi bile veriliyordu. Bütün bunlar tufanın insanlık tarihinin hemen hemen başlarında meydana geldiğini gösterir. İngiliz arkeolog Sir Leonard Wooley, 1922-1929 yılları arasında, Mezopotamya'nın antik şehirlerinden Ur'da uzun süre kazılar yaptı. Çalışmalar sırasında arkeolojik değeri çok yüksek kap, kaçak, miğfer, silah vs. yanında Tufandan önceki kralların listesini ihtiva eden kil tabletler de bulundu. Ne var ki 12

metre daha derine inildiğinde izler tamamen kesilmişti. Tarihi hiç bir bulguya rastlanmıyordu. Bu arada toprağın yapısı incelendiğinde tuhaf bir şeyle karşılaşıldı. Zemin tamamen balçıkla kaplıydı, fakat bu kadar derinlikte saf balçığın ne işi vardı? Üstelik kazı çukurunun dibi, denizden çok uzakta ve nehir seviyesinden de bir kaç metre daha yukarıdaydı. Hiçbir arkeolog tatmin edici cevabı bulamamıştı. Wooley kazıyı devam ettirdi ve daha aşağılara indi. Derken 3 metreden fazla derinlik tutan balçık tabakası birden bire kesildi. Şimdi normal toprak tabakalarına gelindiği düşünülebilirdi ama hayır, zımpara taşlarına ve kap kaçak gibi eşyalara rastlanılmıştı yeniden. Demek oluyordu ki bu çok eski medeniyetin üzerini 3 metrelik balçık tabakası örtmüş, en üstte de Ur medeniyeti yeşermişti. İlk çukurdan 300 metre uzakta açılan ikinci çukurda da aynı sonuç elde edildi. Wooley, bu sefer de yüksekçe bir tepeyi kazdırdı. Sonuç değişmemişti. Böylece, balçık yığılmasının, ancak çok kuvvetli bir su baskını, yani Tufanın eseri olabileceğine dair rapor hazırlandı ve bütün dünyada heyecanlı yankılar doğdu. Tufanla ilgili olarak Mezopotamya dışında etraflıca bir çalışma yapılmadığından, su baskınının nerelere kadar uzandığını tam olarak bilemiyoruz. Tahmin edilen mıntıka, Basra körfezinin kuzeybatısında, 400 mil uzunluğunda ve 100 mil genişliğinde bir sahadır. Olayın tarihi, M.Ö. 4 binden çok önceki yüzyıllardır. Miami Üniversitesinden jeokimyacı Jerry Stip'e göre, dünyanın yaşadığı en müthiş su baskını, günümüzden yaklaşık 11.600 sene önce olmuştur. Ancak bütün bu bulgular Nuh aleyhisselam zamanındaki tufana ait midir bilinememektedir.

BİLİM VE TEKNİK

AYLIK POPÜLER DERGİ
Sayı: 121
Aralık 1977

NUH, TUFAN VE GERÇEKLER

Fred WARSHOFSKY

Yeryüzünde genel bir tufanın meydana geldiği, artık bugün bilimsel kanıtlarla desteklenmektedir.

Nuh'un doğumunun 600'üncü yılının ikinci ayının 17'nci gününde büyük derinliğin bütün kuyuları taştılar, gökyüzünün bütün pencereleri açıldılar ve yeryüzü üzerine 40 gün 40 gece durmadan yağmur yağdı.
Tevrat, Tekvin (yaratılış) 7:11-12

“Çamur iyice temizlenince altında kalmış bir medeniyet ortaya çıktı. Bu durum, bölgede büyük bir su baskınının meydana geldiğini gösteriyordu. Ayrıca mikroskobik analiz, temiz kilden kalın bir katmanın, eski Sümer uygarlığını yok edecek kadar büyük bir tufan tarafından buraya yığılmış olduğunu gösteriyordu. Gılgamış Destanı ile Nuh'un öyküsü, Mezopotamya Çölü'nde kazılan bir kuyuda ortak bir kaynakta birleşmiş oluyordu.” (Bilim teknik, 121/17; Fred Warshofsky, "Ur of the Chaldees", Readers Digest, Aralık 1977) Günümüzde Tel El-Fara olarak adlandırılan Güney Mezopotamya'daki Şuruppak kenti de Tufan'ın açık izlerini taşımaktadır. Bu kentteki arkeolojik çalışmalar 1920-1930 yılları arasında Pennsylvania Üniversitesi'nden Erich Schmidt tarafından yürütüldü. Schmidt'in çalışmalarını anlatan Mallowan şöyle demektedir: "Schmidt 4-5 metrederinlikte kil ve kum karışımı sarı topraktan bir tabakaya erişti (bu tabaka selle beraber oluşmuştu) Bu tabaka, höyük kesitine göre ova seviyesine yakın bir düzeyde yer alıyordu ve höyüğün her yerinde izlenebiliyordu." Cemdet Nasr dönemini Eski Krallık döneminden ayıran kil ve kum karışımı tabakayı Schmidt "tamamen nehir kökenli bir kum" olarak tanımlayarak Nuh Tufanı ile ilişkilendirdi.” (Max Mallowan, Early Dynastic Period in Mesapotamia, Cambridge Ancient History 1-2, s. 238)

Tufan'dan etkilendiğine dair elde kanıtlar olan son yerleşim birimi, Şuruppak'ın güneyinde yer alan ve günümüzde Tel El-Varka olarak isimlendirilen Uruk kentidir. Bu kentte de diğerleri gibi bir sel tabakasına rastlanmıştır. Bu sel tabakası da, MÖ 3000-2900'lü yıllarla tarihlendirilmektedir. (Bilim ve Ütopya, Temmuz 1996, s. 176) Nuh aleyhisselamdan, Kur'an-ı Kerîm ve hadis-i şeriflerde çokça bahsedilmiştir. Çeşitli vesilelerle Kur'ân-ı Kerîm'de 43 yerde ismi geçer. Mezopotamya metinlerinden Gılgamış Destanında bu isim yerine Utnapiştim kullanılmıştır. Sümerlerin Tufan kahramanına verdikleri isim ise Zî-ud-Sudra'dır. Zî; hayat/can/ruh, Ud; zaman, Sudda ise; uzun manasına gelmektedir. Bu üç kelimeden meydana gelen ismin anlamı; Uzun ömürlü demektir. Kur'an'da Nuh Aleyhisselam'ın uzun ömürlü olduğunu belirtir. Nuh kavminin Tufandan önce yaşadığı yerin İrem şehri olması kuvvetle muhtemeldir. Bu yerleşim yerinin Lut Gölü'nün güneybatısında Edom'un merkezi olduğu bildirilmektedir. (Davis, D.J.The Westminster Dictionary of The Bible. Philadelphia, 1944, s. 267) Hz. Nuh'un gemisinin karaya çıkışıyla alâkalı olarak bazı araştırıcılar Milâttan Önce 2347 yılını (Günel, A. Türkiye Süryanileri tarihi), bazıları da 2650 yılını vermektedirler (Ekrem Sarıkçoğlu, Kur'an ve Arkeoloji Işığında Hz. Nuh ve Tufan Olayına Yeni bir Yaklaşım. İslam Araştırmaları Dergisi, Cilt 9, sayı: 1-4, 1996, s. 201) Bunlara dayanarak Nuh Tufanının Yaklaşık olarak Milâttan 2500 yıl önce meydana gelmiş olabileceğini söylemek mümkündür. 29 Eylül 2013 tarihli Habertürk'ün haberine göre, Şırnak Üniversitesi öncülüğünde Şehr-i Nuh Oteli'nde düzenlenen Uluslararası Hz. Nuh ve Cudi Dağı Sempozyumunda açıklamalarda Amerikalı Bill Crouse, yaptığı ciddi araştırmalardan sonra tufanın Cudi Dağı'nda olduğuna inandığını açıkladı: "Bu sempozyumda çok şey öğrendim. Tarih kaynaklarını ciddi bir şekilde incelediğimiz zaman aslında geminin Cudi Dağı'nda olduğuna kanaat ettim." 6 Şubat 1972 tarihli bazı Türk gazeteleri ise "Nuh'un gemisinin Cûdî dağında olduğu tespit edildi" başlığıyla bir haber vermişti. Keşfi yapan, Alman Devletler Araştırma Enstitüsü ilim adamlarından Friedrich Bender'dir. Bender, Cûdî dağında bulduğu katrana benzer bir madde ile birbirine yapışmış kalın tahta parçalarını Almanya'ya götürerek analiz ettirmiştir. Sonuçta katranımsı maddenin 50 bin, tahta parçalarının ise; 6630 yıllık olduğu açıklanmıştır. İlim adamları bu tarihlemedeki hata payının 300 yılı geçmeyeceğini söylemişlerdir. Bender'in, çalışmaya başlamadan önce Kur'ân-ı Kerîm'i ve Tufanı anlatan Gılgamış destanını incelediği ve geminin Dicle ile Zap suyu arasında karaya oturduğu kanaatine vardığı da bildirilmiştir. Tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğu ve tüm dünyayı kapladığı söylenir. Oysa Kur'an'da Tufan'ın evrensel olduğu şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğu ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır. "Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi." (A'raf, 64); "Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk." (A'raf, 72) Görüldüğü gibi Kur'an'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiği bildirilmektedir. "Tufan, bölgeseldi." (Prof Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 97; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 17, 111) "Kitab-ı Mukaddes, tüm günahkar insanlığı cezalandırmak üzere dünya çapında bir tek Nuh tufanından söz ederken, bunun aksine Kur'an, adı sanı belli kavimlerin çarptırıldığı birçok cezaları zikretmektedir. Kur'an'da Nuh tufanı özel olarak Nuh kavmine mahsus olan bir ceza olarak takdim edilmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 344-345) Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini (İsra, 15) Kur'an'da bildirmektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcının gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması gerekmektedir. Kasas Suresi'nde şöyle denilir: Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğratıcı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğratıcı değiliz. (Kasas, 59) Bir uyarıcı olan Hz. Nuh aleyhisselam, Hz Muhammed dışındaki tüm peygamberler gibi, sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil, sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir. "Nûh

dedi ki: 'Rabbim! Arz'da o kâfirlerden hiçbir kimseyi bırakma!" (Nuh, 26) Arz, "yer" demektir. Hz Muhammed'e Mekke'de inen ayette, "Onlar, yurdundan (Ayette Arz kelimesi geçiyor) çıkarmak için seni tedirgin edip dururlar." (İsra, 76) buyrulur. Bu ayet, Peygamberimizin Mekke'den çıkarılmaya çalışıldığını haber veriyor. Yani Kur'an'da ' belirli bir bölge ' anlatılırken de, arz kelimesi kullanılmaktadır. Bir başka konu ise, Hz Nuh'un tün Dünya hayvanlarını mı gemiye aldığı meselesidir. Kur'an'da, tüm dünya hayvanlarının gemiye alındığına dair bir bilgi yoktur. Bu iddia daha çok, değiştirilmiş Tevrat kaynaklıdır. Tufan yerel bir bölgede meydana geldiği için, elbetteki, Nuh peygamber kendisine lazım olacak birkaç tür çiftlik hayvanını gemiye almıştır. Çünkü kurtuluştan sonra tarım yaparak hızlı bir besin tedariki yapılamayacağından, sütüyle, yumurtası ile en hızlı besinleri sağlayacak olan hayvanlara mutlaka ihtiyaç vardı. Çift olarak alınması ise çoğalmaları içindir. Kur'an'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğu bildirilmektedir. (Hud, 44) "Cudi" kelimesi bir dağ ismi olarak olabileceği gibi Arapça'da "yüksekçe yer, tepe" anlamına geldiğinden bu anlamı ile de Kur'an'da kullanılmış olabilir. Cudi dağı Güneydoğu Anadolu bölgesinde Türkiye-Irak sınırına 15 km. uzaklıkta, Dicle ırmağının kıyısında bulunan Cizre'nin 32 km. kuzeydoğusunda, Şırnak il merkezine 17 km. mesafededir. Dicle ve Fırat nehirleri Mezopotamya'yı boydan boya kesmektedir. Şu anki verilere göre anladığımız, olay anında bu iki nehir ve irili ufaklı bütün su kaynakları taşmış, bunlar yağmur sularıyla birleşerek büyük bir su baskını oluşturmuşlardır. Kur'an'da bu olay şöyle bildirilmektedir: "Biz, bardaktan boşanırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de coşkun kaynaklar halinde fışkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı birleşti. Ve onu da tahtalar, çiviler üzerinde taşıdık." (Kamer, 11-13)

Ayrıca, "Sümer tabletlerindeki Tufan anlatısına göre kralın karısı Tufandan kurtulmuş ve tanrılar tarafından kendisine ölümsüzlük bahşedilmiştir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 113) Halbuki Kur'an'a göre Nuh'un karısı şirke düşmüş ve tufanda boğulmuştur. (Tahrim, 10)

Çamurdan yaratılma

Gılgamış Destanı: "Ellerimi yıkadım. Bir parça çamur koparıp yazıya attım. Ve bu yazıda kahraman Engidu'yu yarattım." Sümer'lilerin Enuma-eliş Destanı: "Bunun üzerine ben de Ea'nın yardımını istedim. Toprağı, Kingu'nun kanıyla yoğurdum. İlk insanı meydana getirdim." Çin Efsanelerinden: "Bunun üzerine Tanrıça Ngüho yengeç elleriyle gökyüzünü yukarıya kaldırdı, denizleri yeniden sınırlarına itti. Ve çamurdan yeni bir insan türü yarattı." Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resim: "Kral Amonhotap III olarak betimlenen Tanrı Khnemu çömlekçi çarkında erkek ve dişi iki insanı yaratıyor." Hesiodos Destanı. "Namlı, şanlı Hephaisdos'u çağırdım hemen. 'Bir parça toprak al, suyla karıştır' dedim. 'İçine insan sesi koy,

insan gücü koy." Yunan Efsaneleri'nden: "Gözyaşlarımla toprağı çamur haline getirdim ve yoğurdum (Prometheus anlatıyor.) Bir insan heykeli yaptım. Sonra bu heykele ruh verdim. İlk ölümlü yaratıklar oluştu böylece. Tevrat'tan: "Ve Rab Allah yerin toprağından Adam'ı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve adam yaşayan can oldu." Kur'an, Mü'minun, 12: "And olsun ki Biz insanı süzme çamurdan yarattık." (Ayrıca, Saffat, 11; Sad 71) Kutsal kitabımız Kur'an'da, "Andolsun biz her kavme Allah'a itaat edin ve Tağuta kulluktan sakının diye bir peygamber göndermişizdir." buyrulmaktadır. Dikkat edilirse ayet her kavme mutlaka bir elçinin gönderildiğini haber vermektedir. İslam'ın tarih anlayışına göre İnsanlık bir tek ana ve babadan türemiştir. (Nisa, 1) Buradan da sonuç insanlar hakiki bir tevhit inancı ve Rabbani bir anlayışla tarih sahnesinde adımlarını atmaya başlamış olduklarıdır. İnsanlığın başlangıcından itibaren ilahi vahiy ile her toplum bir Allah inancı, Ahiret inanışı, Yaratılış bilinci ile eğitilmiş ve tüm insanlık boyunca bu mesaj tüm insanlığa tebliğ edilmiştir. Elbette bu hakiki inanca bazen zulüm/şirk karıştıranlar olmuştur. Böylece de hak dinden uzaklaşıp zaman dilimi içerisinde adım adım gerçeklerden uzaklaşmış ve yollarını şaşıranlar olmuştur. Ama bu, tümüyle temel bilgilerin hepsini unutmuşlar demek değildir. Bilakis taşıyabildikleri kadar bilgi yükünü gelecek nesillerine aktarmışlardır. Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara elçilerini göndermiştir. Nasıl Hz.Muhammed bize Nuhun Tufanını, Musa Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygemberlerden haber vermiş, bize yaratılıştan bahsetti ise, her dönemde de görevli peygamberler kendi kavimlerine bu kıssalardan bahsetmiş, anlatmışlardır. İnkar edilemez bir gerçekliktir ki, Yüce Allah gerektiği zaman insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş ve alevlendirmiştir. Nihayetinde her insan yaratılış gibi diğer ilahi gerçeklere muhatap olmuş ve zaman dilimi içinde bu hakikatlerden uzaklaşsalar da bazı birikimler ve yaklaşım tarzlarını örf ve adetlerine geçirmişler, haliyle destanlarında ve kendilerince tarihi tutanaklarında bu olayları işlemiş ve anlatmışlardır. Ayrıca bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların bu kadar insanların tek meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları anlatılanın evrensel bir gerçekliğe dayandığını da göstermektedir. Çünkü bu kadar insanın, bu kadar farklı kültür ve coğrafyada böylesi bir yalan üzerinde ittifak etmeleri mümkün değildir.

Aynı kaynaktan gelen ilahi mesajın tarihsel yansıması

Tüm ilahi dinleri Allah tarafından gönderilmiştir. Kurallar unutulup bozuldukça yeniden hatırlatılmış ve bu gelenek son nebi Hz Muhammed'e dek devam etmiştir. Bozulan dini metin ve ritüellerde farklılıklar olması ne kadar doğalsa, bozulmayan ve asıllığını muhafaza eden ritüel ve ibadetlerinde benzerlik göstermesi o kadar doğaldır. Birçok efsane de Nuh tufanından bahsedilmesi O'nun olduğunun ve insanların dilinde dilden dile anlatıldığının göstergesidir. Tersi Hz resulün o anlatılanları kitaba eklediğinin delili değildir. Zaten efsanelerde gerçek olayların zamanla hikâyeleşmesi değil midir? Aynı durum ilk insanın Hz Adem olarak kabul edilmesi, yaratılışın topraktan olması, Nuh Tufanı içinde geçerlidir.

Sayın Çığ, iddiaları ve cevaplarımız

Dinlerin kökeninin Sümerler olduğu iddiasının savunucularından olan Sayın Çığ, akademik anlamda bir ünvanı olmamasına rağmen yaptığı birçok konferanslarda 'profesör' titri ile tanıtılmakta ve böyle olmadığını 'daha sonra' açıklasa da, bu şekilde tanıtımı ve konferans ilanları yapılmaya devam edilmelte idi. Bir gazetenin ısrarlı soruları üzerine, "Ben profesör değilim. Bana 'zorla' bu unvanı 'takıyorlar.' Ben sadece müzede arşiv-kütüphane memuru olarak çalıştım." (Akit, 24.05.009) Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dekanlığı ve Sümeroloji Bölüm Başkanlığı yetkilileri de, bu konuda defalarca basın-yayın organlarını

uyardıklarını, ancak ısrarla adı geçen kişiden “profesör” ve “Sümeroloji uzmanı” olarak bahsedildiğini söylediler. (Haber 7, 24.05.2009; Yeni Akit, 20.06.2016)

Gazete, resmi üniversite makale ve konferanslarda; Prof. Dr. İlmiye Çığ!

İyi de Profesör olmadığını söylediği halde yine de neden insanlar hala bu unvanı ona ‘takmaya’ devam etti?

Muazzez İlmiye Çığ, Sümerlerin Türk olduğu iddiasındadır. Halbuki Sümerler, Sami olmayan ama İranlılardan göçenlerle karışmış olarak meydana gelen bir topluluktur. (Samuel Noah Kramer, Tarih Sümer’de Başlar adlı eser ve Britanya ansiklopedisi, Sümer maddesi)

Kentlerden dinin doğuşuna değil, dinden kentlerin doğuşuna ulaşmak

Uygarlığın Sümer'de başlamış olduğu iddiası ilk kez 1956'da Sümerolog Samuel Noah Kramer, ülkemizde ise dinlerin kökenini Sümerlere bağlayan Muazzez İlmiye Çığ tarafında ortaya atıldı. Halbuki Göbeklitepe kazıları bu iddiayı çürütmekte ve ayrıca yıllardır tarih derslerinde öğretilen "göçebe toplulukların tarımı öğrenerek yerleşik hayata geçtiği" tezini de çürütmektedir. “Sümerlerden binlerce sene önce yaşamış göbeklitepe halkı çok daha eski bir eski inanışlara sahipti.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 98) Göbeklitepe'nin ortaya çıkarılması, yerleşik yaşama geçişin tarım ve hayvancılık ile başlamadığını, avcı-toplayıcı grupların dinsel törenlerini gerçekleştirmek için bir araya gelerek yerleşik yaşama geçişi hızlandırdığına ilişkin bulguları gözler önüne sermektedir. Yerleşik yaşama geçişi hızlandıran tapınma alanları uygarlık tarihini çok daha eski bir döneme, M.Ö. 12.000'lere çekmektedir. Göbeklitepe'nin keşfine kadar bilinen en eski tapınak ise Malta'da bulunmakta ve 5000 yaşında idi.

Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni!

Sümerlerin tanrı inancı İslam'ın ilah inancından çok, İslam'ın savaş açtığı çok tanrılı inançla benzerlik gösterir. Kur’an bu inanca mücadele halindedir. Sümerler de tanrılar yetkilerini birbirleri ile paylaşır, aralarında kavga ederler. İslam'da ise tek tanrı inancı esastır ve asla kendisine ortak koşulmasına izin verilmez. Bu şirktir ve en büyük zulüm/kötülük (Lokman, 13) olarak kabul edilir! İslam’a göre şirk en af edilmez suçtur. (Nisa, 116) Sayın Çığ, Sümerlerin bu tanrı inancının İslam'daki tek tanrı inancına kaynaklık ettiğini ileri sürebilmiştir. Hâlbuki İslam bizzat bu şirk-çoklu tanrı inancını ortadan kaldırmak için gönderilmiştir. Günümüzde hala (Hristiyanlıktan Hinduizme) devam eden çok tanrıcılık aslında dinlerin zamanla evrimleştiği iddiasını da çürütmekte, özde tek tanrılı dinlerin zamanla bozularak çok tanrılı dinlerin ortaya çıktığını göstermektedir! Bunun en açık örneği peygamber İsa'yı tanrılaştıran Hristiyanlıkta görebilmekteyiz. Kur’an'da bunu açıkça ifade eder ve tek ümmet/din üzere olan insanların zamanla ilahi mesajları tahrif ederek ayrılığa düşüp parçalandıklarını, faklılaştıklarını belirtir. (Bakara, 213; Yunus, 19) Sayın Çığ, Sümer dinindeki birçok tanrının diğer dinlerde cin, melek adı ile varlığını devam ettirdiğini ileri sürer. Tek olan Allah tarafından yaratılan, asla O'nun emrinden çıkmayan (Nisa, 172; Enbiya, 27-28) daima Allah'ı anan (A’raf, 206; Nahl, 49-50) bu varlıklara asla Müslümanlar ibadet etmemiş, aksine İslam öncesi var olan bu ibadet şekli İslam ile ortadan kaldırılmıştır. Dikkat edilirse Sayın Çığ'ın hep islam öncesi inançlarla İslam'ı -tanımadığı için- birbirine karıştırdığını görmekteyiz! Ayrıca Sümerlerde reenkarnasyona benzer bir inanç vardır. Sümerlere göre ölü için kurban kesilmezse dünyaya dönüp insanları rahatsız eder. İslam'da kesinlikle böyle bir şey yoktur. Ayrıca Sayın Çığ İslam'da olmayan ama yanlış anlaşılan bir husustan yine dinimizi sorumlu tutabilmektedir. “Ne yazık ki, Sümer kanunlarının yazılı olduğu tabletler çok kırıklı, belki de toprak altından daha çıkarılmayanlar da var. Bu yüzden tam karşılaştırma yapılamıyor.” (Çığ, Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni, s. 19) diyerek kaynağının da aslında yetersiz olduğunu itiraf etmektedir. Çığ, 'Yahudi, Hristiyan ve Müslüman dinleriyle Sümer dini ortak noktalarını' sayarken; Törenler, İlahiler, Tütsülerle tanrıyı memnun etmek gibi ritüelleri sıralamakta, İslam’a sonradan giren bu tür ritüellerin Kur’an değil insan kaynaklı olduğunu anlayamamaktadır! Aynı hataya İslam’ın sembolünün ‘Hilal’ olduğu

iddiası ile başka ateistler de düşmektedir. Yine kitabında “Hammurabi’nin Güneş tanrısından kanun alışı, Musa’nın tanrıdan kanun alışına örnek olmuştur” derken, acaba Adem'den beri ilahi kanunların nasıl alındığını zannettiğini de merak etmiyor değiliz! Mezopotamya tanrıları tufan tasarısını insanlardan gizlemek için büyük bir çaba içerisindedir ve olayın kahramanın kurtarılışı bir tanrının ‘hilesiyle’ başarılır. Hâlbuki Nuh tufanında gemi halkın gözü önündedir. Her şey ‘açıkça’ gözlemlenebilmektedir. Sümerlerde geçen tufan hadisesi, 'tanrılar meclisinin' kararı ile ve çok gürültü çıkarıp tanrıları uyutmadıkları için gerçekleşir. Sonra da ‘tanrıların’ kontrolünden çıkan olay, tanrıları tehdit eder hale gelir! Kur’an ise önce peygamber gönderip şirk içindeki halkın uyarılmasından, uzun süre devam eden tebliğ çalışmalarının sonuç vermemesi üzerine Allah’ın (cc) Nuh aleyhisselam'a hem tebliğe devam etmesini hem bir gemi yapmasını emretmesi ile gerçekleşir. Alay edilmeler eşiliğinde gemi yapılır ve son olarak bir kez daha insanlar tek ilaha çağrılır. Buna da direnç gösterilince sel baskını başlar. Bu kültür Çin'den Yunan'a, Avustralya, Yeni Gine, Malaya, Burma hatta Amerika yerlilerinin edebiyatlarına benzer şekilde geçer. Tüm toplumlar bu olayı kendi kültür ve hayal alemlerinin süzgecinden geçirerek aktarmışlardır. Bu olayı Sümerlerde, kendi o zamanki inançları ile süsleyerek aktarmışlardır. Yani tufan olayını tek aktaran Sümerler değildir! Sümerlerde olay, putperest kültürün etkisi ile yerel motifler eklenerek aktarılmıştır o kadar! Olayın şahıs ve amacı değişmiş ama olayın oluş şekli kısmen aktarılabilmiştir. Kısaca Sayın Çığ'ın iddiası olan, Kur’an bu ‘kültürü’ Sümerlerden aldığı iddiasının aksine, Hz Adem’den itibaren İslam’ın çağrısı Sümerlerin inancının da içinde olduğu, yozlaşmış çok tanrıcılık kültürlere savaş açmış ve onlara doğru yolu gösterip tek tanrı inancına insanları çağırmıştır. İslam’ın son peygamberi Hz. Muhammed Arap yarımadasında bunu başarmış ve zamanla da tevhid inancı dünyaya yayılmıştır. Ayrıca Çığ, hilal'in İslam'ın sembolü olması iddiası ile Sümer ay tanrısı arasında bağlantı kurmaya çalışır ki, bu konu ‘Allah kelimesinin kökeni’ adlı yazımızda ele lınmıştır. Hilal dini kaynaklı bir sembol değildir ve daha sonra İslam toplumuna yerleşmiş bir semboldür. Yani, Kur’an kaynaklı bir sembol değildir. Diğer bir iddia: "Osmanlılar Hilal işaretini Bizanslılardan almışlar ve milli sancaklarını alamet yapmışlardır." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 74) şeklindedir ki bu da bizi yine bu iddianın temelsiz bir görüş olduğuna götürür! Sayın Çığ kurban konusunda ise, Sümerlerde kurbanın sağ parçası ve iç organları tanrıya verilirken İslam'da bunları kurban sahibinin aldığını iddia etmiştir ki bu, aslı astarı olmayan bir iddiadır. Ayrıca Sümer tanrı kralları ile Hristiyanlıktaki papa müessesesini İslam'daki halifelik kurumu ile eş tutmaktadır Sayın Çığ. Papa her ne kadar tanrı ile konuşmaya devam (!) etse de İslam'da bunu iddia eden değil halife Müslüman bile kalamazken, böyle bir iddianın nasıl ortaya atıldığı ve nasıl kabul görebildiği ayrı bir araştırma konusudur! İslam’dan bu kadar habersiz olmak ama onun hakkında bu kadar iddialı (!) ithamlar ileri sürebilmek ‘cahil cesur olur’ atasözünü bizlere hatırlatmaktadır! Ayrıca Kur’an'a göre ‘tüm insanlar’ yeryüzünün halifesidir. (Bakara, 30) Ayrıca Sayın Çığ, başörtüsünün okumaya engel olduğu gibi iddialarda bulunmaktadır ki buna en güzel cevabı, "İslam kadınların okumasına karşı mıdır?" adlı yazımızda bulabilirsiniz! Ülkemizde özellikle Ülkemizde özellikle son 30 yıldır tesettürlü olarak okuma hakkı için hapse giren, okullarından atılan, ülke dışında okumak zorunda kalan, aileleri işten atılanları düşününce buna da fazla gerek kalmamaktadır! Yine Sümerlerde günah işleyen, yalan söyleyen bir insandan hareketle bu kişinin Kur’an'da Eyüp adı ile geçtiği iddiası ileri sürülür. Hâlbuki Kur'an'da Eyüp aleyhisselam "iyilik ve ihsân sahibi" biri olarak nitelendirilir. (En'am, 84) Saygısız ve seviyesiz bir iftirayı belgeleyip cevap bile vermeden konumuza devam ediyoruz.

Radikal | TÜRKİYE | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | HAYAT | YAZARLAR | RADİKALİST | OTOMOTİV | KÜLTÜR SANAT

Radikal.com.tr > Türkiye > Muazzez İlmiye Çığ: 'Başörtüsü Sümerler'e dayanıyor'

Muazzez İlmiye Çığ: 'Başörtüsü Sümerler'e dayanıyor'

29/12/2009 00:00 | A+ A-

Antalya'da düzenlenen panelde konuşan Sümerolog Muazzez İlmiye Çığ, günümüzde kadınların kullandığı başörtüsünün Sümerler'de 'mabet fahişeleri' tarafından kullanıldığını söyledi. Çığ, "Bizim başörtümüzün kökeni de oradan geliyor" dedi.

Görüldüğü gibi İslam'ın değil İslam'ın savaş açtığı kurum ve kuralları İslam'a mal edilerek, temel bilgiden yoksun olarak ve önyargıların yönlendirmesi ile yazılan bir eser ile karşı karşıya kalmış bulunmaktayız. Bunu (İslam'ı karalamayı, gözden düşürmeyi) daha uzman bir ekiple yapan oryantalistlerin beceremediği bir işi; Kur'an'ı bozma, gözden düşürme çabasını Sayın İlmiye Çığ'ında hiç beceremediği ortadadır! Zaten ateist yazarların kitaplarından ve Meydan Larousse gibi kaynaklardan hareketle ulaşacağı başka bir sonuçta imkansızdır! İşin ilginci, TV programlarında kendisine Allah'tan uzun ömür dilenince bunu hoşnut bir ifade ile karşılaması, itiraz etmemesi de çelişkilerine eklenecek son halkadır. Bu da yazılı basından, kendi cümleleri: "Sağlığım iyi Allah'a şükür. Maşallah misafirimiz hiç eksik olmuyor… Allah'tan iki kızım o zaman büyümüştü… Allah'tan evlatlarım var." (Ayşe Arman ile röportaj, Hürriyet, 08.05.2016) Cumhuriyet çınarı Çığ'dan tavsiye: 'Nutuk' ve 'Kur'an' tavsiyesi. "Gençlerin, çok okuması lazım. Tüm konferanslarımda söylüyorum. Atatürk'ün Nutuk'unu okuyun. Kur'an'ın Türkçe'sini okuyun." (Sözcü, 29 Ekim 2017) Yine 10 Mayıs 2020 tarihinde de, kendisini ziyaret edenlere "Herkesin, çocuktan itibaren Kur'an'ın Türkçesini okumamız lazım, çünkü bizim 'yegane kitabımız' o." (https://www.youtube.com/watch?v=YGmZcf4m5TU) demekte idi. Tanrı var mı? Varsa İsmi Allah mı? O isim uydurma kitap (!) Kur'an'ın verdiği bir isim değil midir?! Kur'an zaten uydurma (!) değil mi? Sorular sorular…

Sümerler İslam'ın ortaya çıkışından yaklaşık 4.00 yıl önce ortaya çıkmış ve sonra yok olmuş bir medeniyettir. Hz Muhammed'in bu kültürden etkilendiğini iddia edenlerin aynı ortamda yaşayan diğerlerinin dikkatini çekip, Kur'an kaynağı konusunda çeşitli iddialar ortaya atanların bunu es geçmesi düşünülemez. Varsa böyle - yazılı değil, yazılı metin çok sonra ortaya çıktı - sözlü kaynak benzerini Arap müşriklerde duymalı ve 'Sen şuradan etkilendin, alıntı yapıyorsun' demeli idiler. Ama nedense bu sözlü rivayeti sadece Muhammed (as) duymuş (!) çevresinde o kadar gerek bilgi, gerek statü olarak çeşitli kademelerden düşman varken kimse bunun farkına varmamış ve 1500 sene sonra sayın Çığ derin ilmi ve uzmanlığı ile bunu gün yüzüne çıkarmıştır! Kaldı ki İslam'ın savaş açtığı, ortadan kaldırmak için mücadele edilen tüm şirk unsurları, putperestlik kalıntıları; Kur'an'a kaynaklık ediyor iddiası da bu isnadın temelini oluşturabilmektedir! Unutmayalım ki Hz Muhammed müşriklerin, önce mal, makam, para tekliflerini reddeder (İbni Hişâm, Sîre, 1/293; Taberî, Tarih: 2/225) bunun üzerine 'Bir sene biz senin Rabbine kulluk edelim, bir sene de sen bizim İlâhlarımıza kulluk et." teklifi kendine sunulur (İbni Hişâm, Sîre: 1/388; Taberî, Tarih: 2/225-226) ama onu da efendimiz reddetmiştir ki bu teklifler yapılırken efendimiz ve Müslümanlar çok yönlü olarak baskı işkence, zulüm görmekte idiler ve ortada bunlardan kurtulacaklarına dair bir işarette yok idi! Madem bu dini Muhammed uydurdu, amacı dünyalık ise neden pes edip para, kadın ve makam tekliflerini reddetti. Ama amacı dünyalık olamyan ve putperestlikle mücadele olan birisi 'onun bu tekliflere verdiği cevabı verebilirdi: "Ey kâfirler. Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız. Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Sizler de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana." (Kafirun, 1-6) O (sav) ilahi vahyi almıştır, amacı dünyalık değildir ve hedefine odaklanmıştır; Allah'ın tek olduğunu tüm dünyaya ilan etmek! O (sav) Kur'an'ı bile kendine mal etmemiş, Allah'ın kitabı olduğunu bildirmiş, savaş meydanlarında zafer kazanınca da zaferin Allah'tan olduğunu ilan etmiştir. (Ali İmran, 126; Saff,13) Benzer iddialar ve cevapları için 'Kur'an'ın kaynağı' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılara bakılabilir. Özetle Allah (cc) her topluma mutlaka bir peygamber göndermiştir. 'Tüm dinlerin özü İslam'dır!' Peygamber gönderilmeyen hiçbir toplum yoktur! Dolayısı ile her toplumda, bozulsa bile, ilahi mesajın kırıntıları mevcuttur.

Not: Aşağıdaki kitap adı, yazarı (!) ve vardığı son nokta okuyuculara epey ufuk açar diye düşünüyoruz!

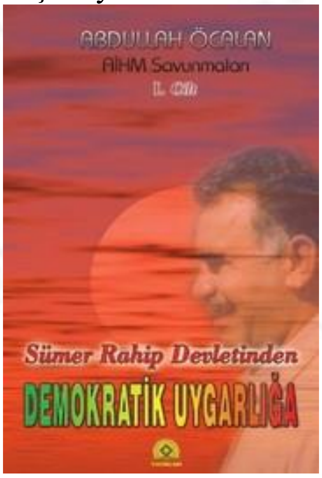

Not: "Ebla tabletleri" konusu için 'Tüm dinlerin özü İslam'dır' adlı yazımıza; "Hz İsa ve Horus" ve "Hz Musa ve Sargon" iddialafrı için ise 'Ateistlere cevap ' adlı yazımıza bakmanızı rica ederiz!

Soru: Eski Mısırda "Tanrı Aton Tektir, Akhenaton onun kulu ve elçisidir o işiğini bize yansıtır" cümlesinin geçmesi İslam'ın eski inançlar ve dinlerden kopya olduğunun göstergesi değil midir? Sümerlerin gılgamış destanında geçen yer ile göğün bitişikken ayrılması Kur'anı kerimdeki yer ve gök tasviriyle aynı olması bunun kopya olduğunu göstermez mi?

Cevaben: İslami görüşü belli ve tutarlıdır: İslam Hazreti Adem'den itibaren gelen dinin adıdır, İslam Hz Muhammed ile başlamamıştır! Hz Muhammed peygamberler zincirinin son halkasıdır ve insanlık tarihi boyunca tebliğ edilen dinin özü İslam'dır! Bu konu, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakabilirsiniz! Dolayısıyla bir peygamber, tek olan ilahı insanlara tebliğ edince, buna karşı çıkan insanlar da benzer iddialarda bulunmuşlar, yani, tevhid dinini bozarak, kendi dinlerini (Bazen ilah olarak kendilerini, bazen putları ileri sürerek) oluşturmak istemişlerdir. Tıpkı Ebrehe'nin (Fil, 1-5) Kabe'yi kopyalamaya çalışması veya Nemrut'un, 'en büyük ilah benim' (Naziat, 24) demesi gibi.

Soru: Merhaba, herşeyi ayrıntılı bir şekilde tabletlere yazan Sümerler neden kendilerine gönderilen bir peygamberden bahsetmiyorlar? Ayrıca Adem'den sumerlere bozularak geldiğini iddia ettiğiniz islamdan kastiniz nedir, yalnızca tek tanri inanci mi yoksa Kur'anin tamami mi? Eğer öyleyse bu olamaz çünkü Kur'anda anlatılan bircok efsane ademden sonra yaşamış insanlardan bahseder.

Cevaben: Selam Yusuf arkadaş. Gözümüzün önündeki Hristiyanlık dinini ele alalım; Tek ilah ve peygamber mesajının sonu ortadadır! Tek tanrı üçe çıkarılırken peygamber ise, tanrının konuşan sıfatına dönüştürülmüş değil midir? Hâlbuki 'resmen' tanrı ilan edilişi ile peygamber olan gerçek İsa arasında geçen süre sadece 325 senedir! Sümerlerin tarih sahnesine girişi M.Ö. 3500'tür. Hz Adem'den sadece sümerlere değil, dünyanın her tarafına peygamberlerle gönderilen ilahi mesajlar aynıdır. Sümerlerden sonra da bu mesaj insanlığa tebliğ edilmiştir. Kur'an'da Hz Adem'den de, İbrahim, İsa, Musa (as) peygamberlerden bahsedilir. Mesajın merkezini tevhid oluşturur. Bu konuda detaya 'Tüm dinlerin özü İslam'dır' adlı yazımızdan ulaşılabilirsiniz.

Soru: Beni yanlış anladınız. Ben sizi sorgulamadım. Bu tablet çevirileri doğru mu? Yani gerçekten tabletlerde aynen çevirilerde ki gibi mi yazıyor. Çevirilerde kasıtlı yorum olabilir mi? Tablet çevirilerinde aldatma var mı? Yok mu? Eğer tablet çevirilerinde kasıt yok ise o dönemde uzay, gezegenler, Güneş sistemi hakkında bu kadar detaylı bilgiye nasıl ulaştılar. Teknolojik yöntemleri bu günden daha ileri olduğu anlaşılıyor. İfadeler günümüz teknik bilgisiyle son derece tutarlı. Bence eleştiri yapmadan önce bir okuyun. Yoksa eleştiriler havada kalıyor.

Cevaben: Çeviri uzmanlık alanı isteyen bir konu. Ama o çevirilerin yorumlanması ayrı bir uzmanlık alanıdır! Çevirilere güvenmek zorundayız, bu birinci aşama. Ama ikinci aşamaya gelince çevirilerin içeriğinin yorumlanması, günümüze dönük mesajlar çıkarılmasında çevirmenlerden farklı sonuçlara ulaşmak gayet doğaldır. Çevirmen o dil konusunda uzman olabilir ama çevirdiği metni anlamada, yorumlamada, uyarlamada hatalar yapabilir! Gelelim Sümer tabletlerine. İleri bir medeniyete sahip olmak doğru yolda olduğu anlamına gelmez. Tarihte bir başka örnek Mısır medeniyetidir. İnka- Aztek medeniyetleri için de aynı durum söz konusudur. Uzay konusunda bilgili olmaları onların din konusunda da üstün ve haklı oldukları anlamına gelmemektedir. İşte çok tanrılı Mısır dini ve kendilerini tanrı ilan eden fravunlar! İnsan kurban eden çok tanrılı bir dine inanan Amerikan yerlileri! Günümüz için de ABD devletini ele alalım. Teknolojide en üst seviyedeler ama aynı zamanda zalimlikte de, sömürüde de! SSCB'de örneğimizin değişik bir versiyonudur! Uzaya insan gönderen ilk devlet idi ama dini konularda ise tamamen materyalist bir görüşe sahip idiler! Tıpkı Sümerler gibi inanç sistemleri de bozuk; peygamber olan insanı (İsa) tanrı seviyesine çıkardılar. Dikkat ederseniz, toplum, isim hatta teknoloji değişse de yapılan hatalar hep tekerrür ediyor! Meryem Suresi 74. Ayette yüce Yaradan şöyle buyurur: "Oysa Biz sapıttıkları için medeniyetçe ileri gitmiş nice toplulukları helak ettik; öyle ki, onlar dünyevî güç ve dış görünüş olarak öncekilerden daha üstündüler!" Ayet açıkça 'teknolojide ileri' gitse de, ahlaken çöken bir çok eski medeniyetlerin olduğunu bizlere haber vermektedir. Lübnan'daki Balbek şehri mesela, bu şehir Sümerler zamanında bile antik (İlk çağlardan kalan) bir şehir idi. Girit adasında 1900 yılında bulunan ve M.Ö. 1. yüzyıla ait olan antikythera mekanizmasının bir astronomik takvim olduğu düşünülmektedir. Ural dağlarının doğusunda bulunan Nadara deresinde boyları en fazla 3 santimetre olan, çoğu bakırdan yapılan spirallerin mikroskopla incelenmesi sonucu altın oran tekniği ile yapıldıkları görüşmüştür. Şaşırtıcı olan bunların yaşlarının 20.000 ile 318.000 arasında değişmesidir. Mikronezya adasında kurulu bulunan antik Nan Madol kenti inşası 1000 yıl sürmüştür. Kent bin yapay adayı kanallarla birbirine bağlar ve yapımına M.Ö. 200'de başlanmıştı. Irak yakındalarında bulunan 2 yıllık pil ise 1938 yılında bulunabilmişti. Örnekler çoğaltılabilir. Göbeklitepe'de yapılan araştırmalar da teknolojide ileri olduklarını göstermektedir ama aynı zamanda bu araştırma ateistlerin politeizmden monoteizme kayan din teorilerini de yerle bir etmiştir! Kısaca, ortada fazla şaşıracak veya hayal kırıklığı oluşturacak bir durum yoktur. İleri teknolojiye sahip ama ahlaken bozuk ve tevhid dininden uzaklaşmış bir çok medeniyet tarih sahnesinden silinmiştir. Günümüzün ABD'si olan o toplulukların belli konularda ileri gitmeleri, din, ahlak, (teknoloji değil) medeniyet; insanlık, maneviyat alanında da ileri ve haklı olduklarını göstermez! Kısaca, çevirilerde sorun varsa, çevirenin sorunudur. Yoksa zaten ortada İslam hakkında şüphe doğuracak bir durum söz konusu değildir. Sadece olanı doğru yorumlamak sorunu mevcuttur ki, o konuda da yeterli açıklama yaptığımızı umuyoruz. Not: "Eğer İslâm öncekilerin uydurması ise boş yere ömrümü yalanlar için

harcamak istemiyorum.” şeklinde sorunuz başladığı için, ben o cümleye odaklanarak ilk yorumumu yaptım, selametle kalınız.

“Bir gün Peygamberimiz düz bir çizgi çizerek “İşte bu, Allah’ın dosdoğru yoludur.” buyurdu. Ardından bu çizginin sağından ve solundan başka çizgiler çizdi ve “Bunlar da, dosdoğru yolun haricindeki yollardır. Bu yolların her birinin başında ona çağıran bir şeytan vardır.” (Hanbel, Müsned, I/465,435, III/397; İbni Mace, Mukaddime, 1; Hâkim, II/349/3241; Dârimî, Sünen, Mukaddime, 23; Bezzâr (Keşfu’l-estâr no. 2221), İbn Hibbân, no. 6-7; Hâkim, II/318) buyurur ve sonra şu ayet-i kerimeyi okur: “Şüphesiz, bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara sapmayın. Onlar sizi Allah’ın yolundan uzaklaştırır. İşte günahtan korunmanız için Allah size böyle öğüt verdi.” (Enam, 153)

Gelen bir mesaj: Sayın. M.EHAD bey, öncelikle emek verip yazdığınız makaleniz için teşekkürler….bendeniz bir Atatürk’çüyüm, modern bir Türk kadınıyım, elhamdülillah galü beladan beri müslüman,olup elest meclisindenim, rabbim canımı müslüman olarak teslim alsın..Yani bir Türk olup, laik bir Atatürkçü olmak, müslüman olmaya engel değil.Bunu bilmenizi isterim… yazınızın baş taraflarında … diye bir cümle var, devamını biliyorsunuz, bu hatanızı düzeltmelisiniz, imanın kimde olduğunu sadece ALLAH bilir. Ataistleri bile yargılamayınız, belki bir gün Allah'ile buluşurlar. Yazınızdaki ön yargılı satırların dışındaki anlatılanlardan memnuniyet duydum, Allah sizden razı olsun çok emek var… Bir ressamım: Resim konularım mitoloji, sümer ve diğer medeniyetlerin hepsini çalışmaktayım bu meyanda sürekli bilgi edinmek üzere nette gezmekteyim..Ancak, çok bilgi kirliliği mevcut, öyle ki adam bu konuda kitap yazdığını ve kırık taş yazıtların kırılmış, ayrışmış okunamayan kısımlarını hayal gücüyle doldurup tamamlıyormuş, diye övünerekde anlatmış.. hadi gelinde doğru bilgilere ulaşalım hep birlikte… tabi ki de efsaneler dilden dile dolaşarak farklı biçimlere dönüşerek günümüze kadar gelmiştir….. Gelelim enki nin gen nakli ile insan yaratmsına, maymun ve anunaki spermlerini birleştirerek maymun rahmine yerleştirdiği halde doğum gerçekleşmeyince bu kez aynı işlemi Anunaki kadınlarından bu görevi Üstlenen 7 kadında deniyor ve normal doğumlar gerçekleşiyor, 7 oğlan doğuyor, bir de kız için aynı yöntemi deniyor, 7 kız dünyaya geliyor, bunları büyütüp kendi aralarında çoğalmasını salıveriyor.. fakat hiç biri çocuk doğuramıyor…sonra yine deniyor ve bunu gerçekleştiriyor, amacı kendilerine hizmet eden köleler oluşturmak… bunlara da dünya insanı diyor, yani Adem ve Havvayı yaratan Enki midir? Soruyorum tüm yorumculara… hadi cevaplayın, Ademi ve Havvayı yaratan, ağızlarına beslenmeleri için 32 dişi sıralayan, tat almaları için ağızlarına bir dil koyan, görmeleri için o incekılcal damarlrla beyne ulaşıp teması sağlayan, bedenin içine kilometreler uzunluğunda sinirleri kılcal damarları yerleştiren, hadi bunları geçelim. yarattıklarına duyguyu düşünmeyi, idraki , hassasiyeti sevgiyi öfke duygularını veren Enki efendi midir yani? Tövbe tövbe, bu millet, bu gidişle toPluca şirke gider vallahi, açık ve gizli şirkten Allah'a sığınırım…. Enki efendinin,yaptığı, gen nakli ile tür üretimlerini bu günde batıda yer altı sığınaklarında zaten yapmaktalar…51. Bölge de sadece uzaylı yaratıklar mı var sanılıyor, orası yeni türleri üretmek için dev bir laboratuvardır. Bu konudaki görüşlerinizi mutlaka bekliyorum el cevap… ve çok teşekkürler…

Cevaben: Nurşan hanımefendi, İslam’a saldırmayan, kendi başına dinini hatta dinsizliğini yaşayan hiç kimseye lafımız yok, söz söyleme hakkımız da yok. (Kafirun, 6) Ama biz kimsenin din, kimlik, yaşantılarına karışmaz iken ki dinimizce yasaklanmıştır bu; “haksız, ön yargı ile çamur

at izi kalsın mantığıyla, kaynaksız ve düşmanca" dinime, peygamberime, kitabıma küfredene, saldırana, hakaret edene ben nasıl hoşgörü ile yaklaşayım! Dinsiz olduğunu söyleyen, hatta kendi çevresinden değil, ekonomik olarak dahil, birçok konuda yardımı benden isteyen insanlarla da beraber yıllarca yaşadım, hala yaşıyorum ama önce saygı olmalı ve bu da karşılıklı olunca bir değer ifade ediyor. Ezik, pısırık olmamalı Müslüman, elindeki değerin (Maide, 3) kıymetini bilmeli ve O'nunla değer kazanıldığını asla unutmamalı! Bu yazdıklarım kendi nefsime hitap eden sözlerdir, muhatabı asla siz değilsiniz; kendimi size tanıtmak, hangi haleti ruhiye içinde bu yazıyı yazdığımı ifade etmek için aktarıyorum, lütfen yanlış anlamayın. Şirkten ve kul hakkından korkarım! İnsanım, eksik, hata yapabilirim ama artık 30 yılı geçti; ateist, misyoner ve oryantalistlerin dinime, peygamberime, kitabıma hakaret-küfür-iftira vb. atmadığı hiçbir konu kalmadığına defalarca şahit oldum! Açıkça yazıyorum; Canım yanıyor, öfkeleniyor, Ahireti düşünüp hesabın zorluğunu hissederek, 'Nas ışığında bilimsel cevaplar' ile Allah'ın huzuruna, en azından bir mazeretle olur (A'raf, 164) temennisi ile ateşe su taşıyan karınca misali görevimi yapmaya çalışıyorum!

Oryantalistler, sadece biz Müslümanları değil, Hristiyanı (Ortodoks) dahil tüm doğu halkını küçümsüyor, değersiz, yönetilmesi gereken köleler olarak görüyorlar. Kendileri ise üstün ve efendiler! Daha da sinir bozucu olanı bu fikirleri, aydın, çağdaş yaftası ile birebir ateistlerin bizlere kendi öz fikirleri gibi satmaya çalışmaları! Bilmiyorlar, bilmediklerini bilmedikleri gibi güya karşı olduklarını iddia ettikleri batılı emperyalist ve misyonerlerin ekmeğine de yağ sürüyorlar. Yani aslında İslam'a saldıranlar üzerinden hıncım kibirli oryantalistlere! Gelelim yazının başındaki cümlenize: Geleceği Allah'tan başka kimse bilemez! (Neml, 65; Haşr, 22) Ben gördüğüm ile hüküm verebilirim! Tabii duam ateist dâhil herkesin imana gelmesidir. Bir gün ateist imana gelir, Allah korusun, ben nefsime yenik düşer; imansız gidebilirim! Ama ihtimaller üzere değil realite üzerine yazılarımı yazmaya çalışıyorum! Şimdi sizden ricam, hatalı yazdığımı düşündüğünüz yeri bana açıkça belirtmeniz; en üstte ayet ve altta yazan özet bilgilerde bir hata olmadığını düşünüyorum. Eğer sayın Çığ, dine inanmaya başlamış ise bunu açıklasın 'anında' yazımızı sileriz! Biz istemez miyiz, Kur'an hakkındaki sözleri son kanaati olsun ve eski İslam ile ilgili fikirlerinden vazgeçsin! Cennet tekelimizde değil ki?! Ama emin olunuz kitaplarını okuyup dine soğuyan o kadar insan var ki! 'Ne yapayım, bir gün imana gelebilir' diye söylediklerine cevap yazmayayım mı? Veya bu daha büyük vebal olmaz mı? Ben İlmiye Çığ'ın yazdıkları dışında bir şey ifade etmedim, ama yazdıklarında 'yanlış anladığım' varsa, işte burada ilan ediyorum, 'hemen' düzelirim! Ama yazılan bir fikir varsa, eleştiriye de açık olmalı, tıpkı benim bu yazdıklarımın açık olması gibi! Gönül ister ki ateist iken sonradan yanıldığını ifade eden Prof. Antony Flew gibi, İlmiye Hanım'da bunu açıkça ilan etse keşke. Cennet ne tekelim de ne de benim için dahi garantili bir yerdir! Prof. Roger Garaudy kaç yaşında Müslüman oldu ve ben dahil bir çok Müslümanca aydın, önder kabul edildi?! Allah, hidayeti talep edene (Allahnkalpleri mühürler mi adlı yazımıza bakılabilir.) hidayeti nasip eder. Bize de son nefese dek, yolunda (Fatiha, 7) yürüyenlerden olmayı (Ali İmran, 8) nasip eyler inşallah. Benim, sizin gibi inananlarla ilgili söyleyecek bir sözüm yok, haddim değil, Allah razı olsun. Ama tekrar altını çiziyorum, yazılarımın muhatapları, ateist, misyoner ve oryantalistlerdir! Laik, Atatürkçüler ile bir sorunum yok, hele ki, Kalu bela'dan iman ettiğini ifade edenlerle asla! Sonuçta hepimiz Türkiye'de yaşıyoruz, her kesimden akrabalarımız dahil insanlarla iç içeyiz, yan yanayız. Zaten asıl sorunda bu ya; o, bu diye bölünmeden; bir olabilmek ve kardeşçe

yaşayabilmek! Bunu bir becerebilsek! Daha sonra yazdıklarınıza ne ekleyebilir veya ekstra yorum yapabilirim ki, hepsi harika, sadece altına imza atabilirim, Allah tekrar razı olsun! Şahsen 51. bölge ve hadi isim vermeyelim, bazı ülkelerin özellikle türler arası genetik çalışmalar yapıp yeni türler (Bedi' değil halk anlamında) yaratmaya çalıştıklarını, hadi şahsi fikrimi belirteyim: yecüc/mecüc veya deccal ürettiklerinin farkında bile olmadıklarını düşünüyorum! Buradan ülkemdeki tüm insanlara teklifimiz; istersen ateist ol ama oryantalizmin sömürgeci, bölücü çarkının farkında olup, bir yaşama bilincine sahip çık, sen ateist ben mümin beraber yaşayalım, bu ezik ve değersiz gösterilmeye çalışılan halimizden kurtulalım; insanlığa hak, sevgi, hoş görüyü tekrar hatırlatalım, yaşatalım! Allah (cc) ahirette zaten herkese amelinin karşılığını hakkı ile verecek (Rahim) olandır. Bizim görüşümüz budur! Selam muhabbetlerimi sunar ve dualarınızın devamını talep ederim muhtereme hanımefendi. Kardeşiniz Muhammed

Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?

Giriş

"Hemen hemen bütün oryantalistler, Hz. Peygamber(s.a.v.)'in vahiy alışının sadece kavlî olduğu görüşündedirler." (Hafsa Nasreen, Oryantalistlerin Kur'an Üzerine İddiaları -Eleştirel Bir Çalışma-, ERUIFD, 2013 / 1, Sayı: 16, s. 110) Bu tarihte de böyleydi, 20. Asırda da 21. Asırda da! "Muhammed, tam yirmi yıl Kur'an'ı yazmakla uğraştı." (Der Spiegel dergisinden alıntı, Hafta Dergisi, 23 Kasım 1951, sayı: 113, s. 33) "Times: Kur'an, Muhammed Peygamber'den 'önce' yazılmış olabilir. İngiltere'de yayımlanan Times gazetesi, Birmingham Üniversitesi kütüphanesinde bir ay önce bulunan bir Kur'an parşömeni üzerinde yapılan karbon testlerinin, Kuran'ın Muhammed Peygamber'den önce yazılmış olma ihtimalini gündeme getirdiğini yazdı. Habere göre, testler, söz konusu parşomenin 568 ve 645 yılları arasındaki bir tarihte yazıldığına işaret ediyor." (BBC, 31 Ağustos 2015) Bu tarih aralığı bile Kur'an'ın kökenine ilişkin geleneksel bilgileri güçlendirmekte iken, tüm iddiaları gibi bu ithamda kendini yalanlamakta ve dayanaktan yoksun kalmaktadır! Şimdi, birbiri ile çelişkili ve temelsiz bu iddialara geçeşim:

Arius, İstanbul patriği Makedonius, Nestorius, Monofizitler sapkın ilan edilip aforoz edilirler. 4. Yüzyılda Gazzeli rahip Epiphanius, 'Panarion' adlı risalesinde 80; Dımeşki ise 101 sapkın hareketten bahseder. (D. J. Sahas, Jonh of Damascus on Islam, s. 56) Sapkın ilan edilenler bir taraftan afaroz edilirken ayrıca kılıç veya ateşle yakılma, sürgün gibi cezalara da çarptırılırlar! Bu ithamlara zamanla, mesela Nestorius, İmparator III. Leo ve oğlu V. Konstamtin, İmparator Constantius için 'Deccal', Nicolas için 'şehvetperest' gibi sıfatlar da eklenir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 12 ; F. G. Munoz, Liber nycholay, s. 5) "Talmud'da da Hz İsa büyücü ve cehennemde ebedi azaba çarptırılmış biri olarak zikredilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 16) Başkalarına yöneltilen karalama ve aşağılama amaçlı ifadeler ve ithamlar, basit bir adaptasyonla ve de üslubu biraz daha sertleştirilmek suretiyle zamanla ve tüm ithamlar toplanarak Hz Muhammed'e ve İslam'a yöneltilmiştir. Hristiyanlık hakikatin tek ölçüsü olduğuna göre İncil'i değiştirilmiş ve teslisi reddeden Hz Muhammed'de bu hakikatin düşmanı ve dolayısı ile şeytani olmak zorundaydı." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 101-103; J. M. Buaben, Images of the Prophet Muhammed in the West, s. 6) ; "Batılı yazarlara göre tek ilahi vahiy Hristiyanlığa aittir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 263) "Oryantalistlerden bazıları İslam'ı 'bireyci' olarak tasvir etmiş, diğerleri ise 'kollektivist' (toplumcu) olarak görmüşlerdir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 99) "Peygamber, İnsanî yöntemle

yavaş yavaş öğrenen ve daha sonra edinmiş olduğu bilgiyi yayan bir insan değildir." (Eaton, s. 124) "Oryantalistlerin İslam hakkında düştükleri yanılgıların başlangıç noktası, dinin kaynağı hakkında düşündükleri yanılgıyla başlamaktadır." (Eaton, s. 137) "Dünyadaki büyük insanlardan hiç biri Muhammed kadar iftiraya uğramamış" (M. Watt, Hz Muhammed, s. 22, 211) olduğu gibi eldeki "Hz Peygamberin hayatına dair orijinal kaynaklardaki bilgiler de çarpıtılmıştır." (A. Kramer, History of Muhammad's Campaigns, s. 1) Aslında oryantalistlerin "Hz Peygambere ait literatürü, çeşitli ve çelişkilidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 53) "Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekle bir ilgisi bulunmamakta, birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir." (Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, Abdülaziz Hatip, s. 11) "Oryantalistler kendi aralarında bile çelişkilerden kurtulamaz, görüş birliği sağlayamaz, birbirlerini yalanlarlar. Hâlbuki birinin iddiası doğru olsaydı hepsinin onda görüş birliği yapmaları gerekirdi." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226) S. H. R. Gibb: "Bu adam (Hz Peygamber) hakkında neredeyse biyografi yazarları adedince farklı teoriler vardır." (Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 21) derken Schacht, 'Hz Peygamberin hayatı hakkında güvenilir tarihi bilgiler söz konusu değildir.' demekte ama A. Guillaume ve M. Watt gibi oryantalistler bu görüşe karşı çıkmaktadır." (Hıdır, s. 64, 109) "Kureyş; 'Muhammed'e gelenin çoğunu, o Hristiyan Cebir öğretiyor.' dediler. Bugün de müsteşrikler rahip Bahira'dan öğrendiğini ileri sürmektedirler. Öyle bir öğretici olsaydı, "bunu ben öğretiyorum" diye ifşa etmez miydi? Çünkü Kur'an'a karşı koymak için o kadar sebep vardı ki, herkes Kur'an'a karşı koyup nazire yapanı baş üstüne gezdiriyordu. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 173) "Sömürgeciliği kolaylaştırmak oryantalizmin odak noktası idi. Oryantalistler, maddeci batı medeniyetinin üstünlüğünü ispat etmeye çalışmaktadırlar. Oryantalistler, İslamiyet'in, bir cahiliye Araplarından, bir Sabiilerden, bir Hind veya İranlılardan, olmadı Yahudi veya Hristiyanlardan alındığını iddia etmişler, peygamberimizi bazen ümmi (Okuma bilmeyen) bazen de okuryazar ilan etmişlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 30) "Oryantalistler Kur'an'ın kaynağını Yahudilik, Hristiyanlık, Uzakdoğu dinleri, hanifler, putperest Arap kültürü, Helenizm, Gnostisizm, Maniheizm, Hermetizm, Neo-platonizm gibi düşünceler olarak göstermeye çalışır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 29) Manuell King bu konuda şunları söyler: "Kur'an'ın Hz Muhammed tarafından vücuda getirildiği ekseriya iddia olunur. Bu görüşe göre Hz Muhammed Kur'an'ı Tevrat ve İncil'den intihal etmiştir. Benim kanaatim bu iddianın yanlış olduğu yönündedir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 282) Zaten oryantalistler bunu açıkça itiraf ederler. "Bugün bile Kur'an ile Yahudi ve Hristiyan metinleri arasında doğrudan bir bağlantıyı tam olarak tespit edebilmiş değiliz." (Kropp, Beyond Signle Words, The Quran in its Historical Context, s. 205) Müşteşrik Duhl; "Peygamberin Tevrat, Zebur ve İncil'in gerçek manada içeriği hakkında bir bilgisi olmadığını ve adı geçen kitapları okumamış bulunduğunu, İncil'i hiçbir zaman bilmediğini" söylüyor. Peygamberimiz okumak bilmez, yabancı lisan bilmez idi, kaldı ki o sırada ne Ahd-i Atîk (Tevrat) ne de Ahd-i Cedîd (İncil) Arapçaya çevrilmemişti, bunların Arapçaya tercümesi miladi 10. asırdan sonra olmuştur. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s.175) Kur'an'ın kaynağı konusunda Abraham Geiger (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvurus. 200), C. Torrey Yahudi etkisinden bahsederken, Karl Ahrens Hristiyanlığın etkisinden bahseder. Johann Fück ise her ikisini reddedip birbirlerine zıt kanıt, yöntemleri ve sonuçları için onları eleştirir ve Kur'an'daki kıssalar dâhil hiç bir fikrin Yahudi veya Hristiyanlıktan alındığının söylenemeyeceğini, bu fikirlerin yanlışlığını ileri sürerken Kur'an'ın kaynağı olarak bu kere yerel Arap monoteizmini gösterir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman

Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 25) Johann Fück, İslam'ı Araplara özel bir din olarak görür ve 'Torrey, Muhammed'in bir sinagog (Yahudi ibadet evi) talebesi olduğundan ne kadar eminse, Ahrens de Hristiyan etkilerin belirleyiciliğinden o kadar emindir' diyerek her iki yazarı eleştirir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 220) Fück ayrıca anlatılanların peygamberin dürüstlüğü ve samimiyeti ile çeliştiğini, diğer alanlardaki çıkarımlarında tamamen tutarsız olduğunu belirtir. (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 143) Fück, "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiçte Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder ki kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun. Kendine özgü düşüncesine ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." der. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 223-224) Görüldüğü gibi oryantalistler birbirlerini yalanlarken başka ithamlar ortaya atmaktan da geri kalmazlar. Çünkü Hz Muhammed kendi inanç sistemlerine aykırı bir söylemle ortaya çıkmıştır ve oryantalistler birbirleri ile çelişkili olsa da bu dine saldırmaktan kendilerini alıkoyamazlar. Henry Stubbe, "İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz. Kur'an'daki İsa hakkındaki olumlu, ifadelerin, Yahudi üstat iddiasını çürüttüğünü belirtir. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünyeye dikkat çekerken (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 217) Hubert Grimme ise Hz Muhammed'i dini bir önder değil sosyalist bir reformcu olarak görme eğilimindedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 22) Aloys Sprenger vahyin kaynağının William Muir tarafından da dillendirilen 'Sara nöbetleri' olduğu iddiası (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 20) yerine yeni bir açılımda bulunur ve 'Hysteria muscularis' adlı sinir hastalığı nedeni ile Hz Muhammed'in vahiy aldığını zannettiğini ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 21) Bunlar dışında genel olarak tüm oryantalistler (Abraham Gaiger, Gustav Weil, Theodor Nöldeke, Margoliouth, Ignaz Goldziher, Rudi Paret vd.) Hz Muhammed'in hem Yahudilik ve hem Hristiyanlıktan etkilendiği görüşünü ileri sürerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 15-29) Buna karşın "Peygamberin Hristiyanlık öğretilerinden ne bildiği açık değildir." (D. Thomas-B. Roggema, Christian Muslim relations, s. 2) görüşünü savunan oryantalistler olduğu gibi, R. Bell gibi "Hz Muhammed üzerinde doğrudan bir Hristiyan etkisi yoktur." (Bell, The Origin of Islam, s. 50) görüşünde ısrar edenler de vardır. Neal Robinson, 'Christ in Islam and Christianity' adlı eserinde, herhangi bir Hristiyan kültürü etkisinden bahsetmezken H. B. C. Bradford, Hristiyanlardan alıntı iddiasının 'zorluğundan' bahseder. (Bradford, Qur'anic Jesus, s. 111) J. Fück, The Originality of the Arabian Prophet adlı makalesinde, Hristiyan kültürü etkisine dair, Sprenger, Torrey, Ahrens, Andrea gibi yazarların iddialarına güçlü itirazlar yöneltir ve Hz Peygamberin şahsi karizmasına vurgu yapar." (Fück, The Originality, s. 89, 93, 95, 97) iken Muir'de " Muhammed'in herhangi bir İncil'i okuduğu fikrine katılmıyorum." der. (Muir, The life of Mohammad, s. 310) Abbe de Saint-Pierre ise Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 80) Thomas Herbert ise yazdığı 'Travels Begun Anno' adlı eserde, Hz Muhammed'in 'Yahudi kökenli olduğu' ve 'ailesinde' Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında eğitildiği ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 53) "Hz Hatice'nin evlilik öncesi Corazania adlı ülkede kraliçe olduğu, sapkın mezhebini yaymak için İspanya ve Afrika ya gittiği, Yahudi sevgilisi tarafından öldürüldüğü gibi kurgusal unsurlarda Hz Muhammed'in biyografisine

zamanla dâhil edilmiştir.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 72) Revizyonist oryantalistlere (Patricia Crone, Michael Cook) göre ise İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Milel ve Nihal, IV/3, s. 147) "Nicetas, Kur’anın eski ve yeni ahit'in zıttını içerdiğini, bu yüzden vahiy değil, şeytani ilhamın bir ürünü olduğunu söyler." Hâlbuki başka oryantalistler de, Kur’an'ın İncil-Tevrat'tan aşırılma olduğu yani zıttı değil, benzer içeriğe sahip olduğun ileri sürer. Zaten misyonerlere de bu benzer iddialı yerlerden hareketle Müslümanlara, İncil-Kur’an aynıdır, mesajı vererek ilk neşteri, kancayı atmaya çalışırlar. Benzer mi, zıt mı, kısmen farklı ise hangi mezhepten, kitaptan veya kişiden aşırılma? Çünkü tüm iddialar birbirinin zıttıdır! (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 38) "Paul Alvarus için Muhammed, mesih karşıtı ama deccal değil; Eulogius için ise, deccal; Vincent de Beavais için ise; deccal gibi bir sahtekâr biridir. " (Fuat Aydın, s. 42) “T. Nöldeke Ebu Bekir ve Ömer'in akıl ve basireti göz önüne alındığında Hz Muhammed hakkındaki deccal suçlamalarının geçersiz olduğunu” savunur. (T. Nöldeke, Tarihul Kur’an, s. 5) İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux Hz Muhammed'i hokkabaz olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 79) Carlyle, Hz Muhammed'e yöneltilen hokkabaz, samimiyetsiz, şehvetperest gibi ithamları kesin dille reddeder, bu gibi yalanları utanç verici olarak bulur. İslam dininin, sefil bir düzenbazlık olarak kabul edilemeyeceğinin kuvvetlice vurgular. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) İslam düşmanı Voltaire bile bu ithama karşı çıkar: Tevrat ve İncil'in, Davud ve Süleyman'ın hayatına dair anlattığı şeyler okunduğu vakit şu sonuca varılır: “Şehvet, zevk düşkünü olan, Yahudi diniydi, Muhammed'in dini ise ağırbaşlı idi." (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 69) Abbe de Saint-Pierre ise Hz Muhammed'in misyonunun başlangıcındaki hokkabazlık iddialarını reddeder ve ‘öyle olsa eşini, yakınlarını ve komşularını vizyonlarının doğruluğuna inandıramazdı’ der. Peki sonra ne olmuştu? Abbe'ye göre rüyalar gördü, vahiy sandı bu da onu yalan söylemeye götürdü. İslam'ın yükselmesinde iki etken vardır; İklim ve hayal gücü. Abbe, Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (A. Gunny, Perception of Islam in European Writings, s. 59) "Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir. " (Fuat Aydın, s. 46) Annemarie Schimmel adlı oryantalistte ‘Ve Muhammed O'nun elçisidir’ adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çeker! “Roger Arnaldez de, Hristiyanlarca yazılan İslam hakkındaki kaynakların sonradan yazılmış olduğunu, bunların taraflı kaleme alındığını, o nedenle itibar edilmelerinin zor olduğunu belirtir.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 228, 256) "Voltaire, Pascal, Dante ve Thomas Aquinas gibi yazarların ortak paydası, nesilden nesile aktararak İslam ve peygamberi negatif olarak değerlendirmektir. Katolikler Protestanlara kötülemek için aslında ilk protestanın Hz. peygamber olduğunu ileri sürmüşlerdir. Protestanlarda Türkler ile asıl Katoliklerin iş birliği yaptığını söylemişlerdir." (Hıdır, s. 92) "A. Mingana ve G. Lüling'in iddiasına göre Kur’an, esasen İslam öncesi teslis inancına karşı çıkan Hristiyanlarca yazılmıştır. (Hıdır, s. 275) W. Goldsack, Samuel Lee gibi birçok yazar da Kur’an'ın Hristiyanlıktan alıntılandığını ileri sürerler. (Hıdır, s. 279) D. S. Margoliouth ise bu iddiaları, "Muhammed hiç bir İncil'i elde etmemiş ve okumamıştır." diyerek reddeder. (Hıdır, s. 283) C.

Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal ise bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (Hıdır, s. 266) Aynı şekilde G. D. Newby, A History of the Jews of Arabia adlı eserinde, oryantalistlerin Yahudi köken iddiasını tenkit eder. (Hıdır, s. 267) Damascus, 'De Haeresbius' da, Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştür. (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 120) Oryantalistler bir taraftan Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu ileri sürerken diğer yönden de bu olaydan hareketle, Hz Peygamber üzerinde Hristiyan kültürü iddiasını gündeme getirirler. (Hıdır, s. 296) Aynı misyoner yazar bir kitabında 'Kur'an ile kutsal kitaplar arasında çok fark var' der ve sıralarken, başka kitabında ise 'Tevrat'tan alıntılar aynen Kur'an'da var' diyebilmektedir: Kur'an'ı Tevrat ve İncil ile karşılaştırdığınız zaman onun aynı kaynaktan olmadığını görmemek çok zordur. Kur'an kendinden önceki kaynaklardan büyük farklılık gösterir. (John Gilchrist, Evet, Kitabı Mukaddes Tanrı Sözü'dür, s. 16) Yazar daha sonra kitabının 21. Sayfasında 'Kur'an ile Kutsal Kitaplar arasındaki esas farklılıklar' diyerek maddeler sıralar. Diğer eserinde ise Gilchrist, "Hem Kutsal Kitap hem de Kur'an, yazıldıkları günden bugüne kadar hiç değişikliklere uğramadan gelmemişler." (John Gilchrist, Kur'an ile Kutsal Kitap, s. 44) dedikten sonra aynı eserinin 53. Sayfasında "Yahudilerin masal ve mitoloji kitaplarındaki olayların Kur'an'da yer almaları, Kur'an'ın Tanrı sözü olma iddiasına karşı çok güçlü birer delildir." demektedir. "Yahudi oryantalistlere göre Yahudilik, İslam'ın birinci kaynağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 231) Theodore Bibliander, Kur'an'ın kaynağı olarak Hristiyanlığı gösterir. (Machumetis, I/3) Leone Caetani, İslamiyet'in dolaylı olarak Hristiyanların bir ürünü olduğunu iddia eder. (Studi di Storia Orientale, s. 47) Tor Andrae, Muhammed'in Hristiyan rahiplerden etkilendiğini ileri sürer. (Mohammed, s. 8) David Samuel Margoliouth, İncil'in Hz Muhammed için gayet faydalı bir kaynak olduğunu ileri sürer. (Mohammedanism, s. 50) Herbelot de Mollainvile, L. Marraccio, A. Geiger, W. Muir, J. Wellhausen, W. St. C. Tisdall, T. Nöldeke, H. Grimme... gibi oryantalistler ise, İslamiyet'in temelinin Yahudiliğe dayandığını iddia ederler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 31-72) Aloys Springer, Muhammed'in Arap dinini inşa ettiğini, birçok Arap şiirinden alıntılar yaptığını (The Life of Muhammad, s. 35) iddia eder ama Arapların Peygamberimize neden bu kadar itiraz ettiğini, muhalif olduğunu açıklayamaz. Aynı yazar Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder. (The life of Muhammad, s. 175) Julius Wellhausen ise "İslamiyet'in Hristiyan kültürünün etkisinde kalan Arap putperestliğinden ortaya çıktığını" iddia eder. (Reste Arabischen Heidentums, s. 240) Sir William Muir, "Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek kurallarını bilmeye olanak tanıyacak kaynaklara ulaştığı şüphelidir" der. (The Life of Muhammad, s. 325) Josef Horovitz ise, "Muhammed'in eski ve yeni Ahit'in tercümelerine 'bir şekilde' ulaştığı" iddiasında bulunur. (Horovitz, Koranische Untersuchungen, s. 20) Gerek Kilgour ve gerekse Di Khuye İncil'in efendimiz döneminde tercümesinin bulunmadığını bildirirler. (Muhammed Mustafa el-Azami, Dirasat fil Hadisi'n-nebevi, I/46) Theodor Nöldeke, herkesin Hristiyan olduğunda ittifak ettiği Varaka bin Nevfel'in, Yahudi olduğunu iddia eder. (Hatte Muhammed christliche Lehrer, s. 705) Aynı yazar, Rahip Bahira'nın Muhammed'i etkilendiğini iddia eder. Hâlbuki birçok oryantalist, Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu, sonradan Müslümanların Muhammedi büyük göstermek, peygamberliğine delil olarak kullanmak üzere uydurulduğunu ileri sürerler. Ama uydurma dedikleri bu olayı, işlerine gelince gerçek gibi kabul edip yine İslam'a saldırmak için kullanmaktan geri kalmazlar. Charles Cutler Torrey, "Bazı araştırmacılar Kur'an'ın bir kısım pasajların da Yahudiliğin etkisini görürken: diğer bir kısım araştırmacılar ise aynı

pasajlarda Hristiyanlığın izlerini bulabilmektedir. Hâlbuki dikkatli incelendiğinde aynı konuların, Yahudi ve Hristiyanlıktan ayrı olarak Batı Asya pagan dini kayıtlarında yer aldığı görülecektir." diyerek, aynı ayete oryantalistlerin subjektif yaklaşımları sonucu farklı sonuçlara ulaşıldığını açıkça itiraf etmektedir. Kendisi de eleştirdiği konuma gelmekte, aynı ayetten üç farklı sonuç elde edilebilmektedir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 73) İbni Warrak ise, "İslamiyet Zerdüştlükten doğrudan etkilenmiştir. İran, Hint kültürünü kaynak olarak almıştır." iddiasında bulunur. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 95) A. Sprenger İslam'ı "Milli olmayan Yahudilik, teslisi olmayan Hristiyanlık." (Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/45) olarak nitelerken aslında kısmen hakikatin kenarına yaklaşmış ise de gerçeği teğet geçmiştir. Bu konu ile alakalı 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir. Margoliouth, Hz Muhammed'in Mekke'li Arapların zenginlik ve siyasi gücünün koruması için yeni bir din ortaya koyduğunu iddia eder. (Margoliouth, Mohammad, s. 40-43) O zaman neden tüm çevresi ve akrabaları dâhil, Arapların yıllarca Hz Muhammed'e karşı çıktığı sorusu tabii ki cevapsız kalmaktadır! Hatta, "13. yüzyıl ortalarına doğru Avrupa'da peygamberimiz, "bir zenginin kölesi, bir kardinal veya zengin İranlı" olarak bile tanıtılmıştır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 77) C. Forster'e ve J. C. Archer'e göre Hz Muhammed peygamber olmaktan ziyade, 'ruhani/mistik' bir liderdir. M. Rodinson ve R. A. Gabriel'e göre Hz Muhammed, "sosyalist, devrimci" bir liderdir. Hz Peygamber hakkındaki nitelemelerde daima değişim olmuştur. (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 214, 217, 221, 256) "Hz Peygamberin cesedinin domuzlar -diğer rivayete göre köpekler- tarafından yeniliği iddiasından, gizlice vaftiz edilip Hristiyanlığı kabul ettiğine kadar tarihte pek çok iddia da ileri sürülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 238) Boulainvilliers ise "İslam'ı Hristiyanlığa daha tercih edilebilir bir din olarak görmekte, Hz. peygamberi de bir peygamber olarak takdir" etmektedir. (G. Pfanmüller, Hanbuch der Islam, s. 117, 171)

Kısaca oryantalistler öyle ya da böyle Kur'an'ın kaynağını başka yerlerde aramışlardır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 96) Hristiyanlar hiçbir dönemde Hazreti İsa'nın ilahlığından vazgeçmemişlerdir. Kur'an, Yahudi ve Hristiyanların birçok inancına inancının yanlış olduğunu dile getirir. Eğer Kur'an onların verilerine dayansaydı elbette onların içeriğine muhalefet etmezdi. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 105, 107) Oryantalistler yüzyıllarca Kur'an'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. Birçok oryantalistin Kur'an konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 169) "Aslında dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerinden sonra çıkmış bir dinin peygamberini kabul etmek istememektedirler." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 244)

"Kur'an'ın yazılması konusunda Dımeşkî bir Arian rahibinin Hz Muhammed'e kılavuzluk ettiğini ileri sürerken Kindi, Sergius adlı Nasturi bir rahibin Muhammed'i eğittiğini ileri sürer. İleriki zamanlarda başka isimler de telaffuz edilir. Aslında bu oryantalistlerin tarihi gerçeklerden hareket etmek yerine, kendi keyif ve ihtiyaçlarına göre, kendilerince sapkın olan bir hareketin lideri ile Hz Muhammed'i bir şekilde irtibatlandırma arzusu içinde hareket etmektedirler." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 61) Görüldüğü gibi oryantalistler içlerindeki kin ve nefreti hiçbir ilmi delil ve objektiflik kriteri olmadan ve birbirlerine zıt bir şeklide kusmuşlar ama aynı zamanda da çelişkili ithamları ile birbirlerini de yalanlamışlardır! Tek başına Yahudilik, tek başına Hristiyanlık, Hem Yahudilik

hem Hristiyanlık, hem paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi, sadece Arap monoteizmi veya sosyal reformcu veya sara-histeri nöbeti gibi birbiri ile zıt ve tutarsız birçok iddia Kur'an'ın kaynağı olarak ileri sürülmüştür. Tüm bu karmaşık ve birbiri ile zıt iddiaların ortaya çıkışının ana sebebi, Kur'an'ın vahiy ürünü bir kitap kabul edilmemesi ön kabulü ile Hz Muhammed'in hayatına yaklaşılmasıdır. Önce Hüküm/karar (İsa tanrıdır dolayısı ile teslisi reddeden Muhammed sahte peygamberdir) verilip sonra delil aranınca ortaya yukarıdaki gibi birbirine zıt çelişkili, tutarsız iddialar yığını ortaya çıkmaktadır!

"Hz. Muhammed hangisinden yararlanmıştır, efendimiz okuma yazma bilir mi idi, bilmez mi idi... İddialar tutarsız, çelişkili iken ortaya çıkan eser de gerek tesiri ve gerek içeriği ile tüm iddiaları tümden geçersiz kılmaktadır. Aslında durum gayet açıktır, oryantalistlerin Hz Muhammed'e ilim öğrettiğini itiraf ettikleri ancak içte ve dışta bulamadıkları kaynak, bizzat Allah'tır." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 135)

Hz Muhammed'in peygamberliğini ispat eden en önemli iki delil şunlardır: Bunlardan birincisi Hz. Muhammed'in peygamberlik öncesi hayatı, ikincisi toplumda gerçekleştirdiği olumlu değişimlerdir. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.159) Peygamberimiz ümmi bir toplumda doğup, hiç şiir söylememiş, edebiyatla uğraşmamış, kabile başkanlığı yapmamış, hatta kahinlikle hiç ilgilenmemiş, geçmiş milletlerin dinlerini araştırmamıştır. Peygamberlikten sonra Hz. Muhammed dağınık ve birbirine düşman olan Arap topluluklarını bir millet haline getirmiş, puta tapıcılığı sona erdirmiş, tek Allah inancını yerleştirmiştir. O, zalim ve ahlaksız olan cahiliye halkını adil bir toplum haline getirmiştir. (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 449-450)

Özet

"Oryantalizmin ana hedefi, bütün çabası Kur'an'ın insan sözü olduğunu kanıtlamak üzerinedir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 31)

Hristiyan oryantalistler kendi inançlarına (Teslis inancından İsa'nın çarmıha gerilmesine, asli günah inancından şarabın kutsallığı inancına dek) reddeden; Yahudi oryantalistler İsrailoğullarının seçilmiş üstün bir ırk olduğu inancını kabul etmeyen; ateistler, yaratıcı ve kutsal kitap öğretisi ile gelen; deistler, sadece yaratmayıp insanlara vahiy de gönderdiğini söyleyen Hz Muhammed'in mesajlarını kendi dünya görüşlerine ters olduğu için reddederler. Onların bakış açılarına göre, inançlarına zıt mesajlar içeren bir kitaba insanları çağıran Muhammed'in Allah'tan vahiy alması imkânsızdır. Çünkü gerçek doğrular kendi kitaplarında yazanlardır. O halde Muhammed bu kitabı çeşitli nedenlerle uydurmuş ve insanları kandırmaktadır. Bu önkabullerini desteklemek isteyen bu geniş topluluk Kur'an'ın kaynağının ne olacağı konusunda araştırmalar yapmaya çalışmışlar ve hem kendi içlerinde birbirini yalanlayan hem de genel anlamda çelişkilerle dolu iddialar ortaya atmışlardır. Şimdi tüm bu görüşleri toplu bir şekilde ele alıp cevaplayacağız inşallah.

"Onu Peygamber kendisi uydurdu, diyorlar öyle mi? Hayır! O, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için doğru yolu bulalar diye Rabbinden gönderilen hak Kitaptır." (Secde, 3) Peygamber efendimiz döneminde de putperestlik inancına aykırı olan tevhit inancı ile ortaya çıkan Hz Muhammed o dönemde de benzer tepki ve ithamlarla karşılaşmış; iftiralar, işkenceler, saldırılarla dolu uzun inkar sürecinden sonra Mekke müşrikleri itiraz ve ithamlarından vazgeçip Kur'an'a iman etmiş ve Müslüman olmuşlardır.

Önce itiraz edip sonra ikna olma ritüni günümüzde de aynen devam etmektedir: "Kur’an'da konuşan, Hz Muhammed'in sesinden daha güçlü, daha yüksek sestir ve bu ses bütün zamanları aşarak günümüze dek ulaşır." (Sonradan Müslüman olan Yahudi asıllı Avusturyalı gazeteci, yazar Leopolde Weiss (Müslüman adı ile Esed, Kur’an mesajı, s. 4) ; "Siz hiç hayatınızda Kur’an okunuşunu dinlediniz mi? Ne anlama geldiğini anlamasanız da o ne güzel bir okuyuştur! Onları dinlerken vücudunuz titrer, tüyleriniz ürperir. İşte o zaman bilinçaltınızla anlarsınız ki o bir insan sözü değil aksine göklerden indirilen semavi bir sözdür. Ve İçinizde sabah akşam okudukları semavi okuyuşun ne anlama geldiğini anlamak için karşı konulmaz bir istek doğduğunu hissedersiniz." (75 Yaşında Müslüman olan Meryem (Sophia) Pétronin tarafından, Fransa başbakanı Macron'a yazılan mektuptan, 25.10.2020) Bu örneklerin devamı için ‘İslam’ın Dünyada Yayılışı’ adlı yazımıza müracaat edebilirsiniz.

Ateist ve oryantalist diyor ki, "Kur'an-ı Kerim bile Muhammed'in mucize gösteremediğine delil ayetlerle doludur." Aslında bu tespit bile iddialarının tam zıttına yani, Kur'an-ı kerim'i Muhammed'in yazmadığına delil teşkil etmez mi? Ssadece bu itirazları bile Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin delili değil midir? Bir insan düşünün, kendilerine secde edilen tüm putları yıktırıyor, içkiyi, kumarı, zinayı yasaklatıyor; namaz, zekat, kurban gibi ibadetleri de bunlar yerine getiriyor ama, tüm bunları bir topluma kabul ettirdiği halde, içinde kendisinin mucize gösteremediğine delil olacak cümleleri de, "kendi yazdığı kitaba" ekliyor"! Eski inançlarını terk ettikleri ve bu uğurda mallarını, canlarını feda ettikleri bir insan 'yazdığı kitabına' bunlara eklese, takipcilerinin bunu kabul etmeye hazır değil miydi?! Aslında ileri sürdükleri iddialarının bile, Kur'an'ın hak kitap olduğunun delili olduğunun farkında değil ne yazık ki bu zümre... Oryantalistler ayrıca Muhammed’in "Bir Arap devleti kurmak" amacı ile Kur’an’ı yazdığını ileri sürerler ki bu amaçla yola çıkan birisinin bunu Arap ırkçılığı çerçevesinde gerçekleştirmesi daha kolay, mantıklı ve rahat olmaz mı idi? Böylece hem kendi bir kral olur hem (Yahudilik gibi) tüm Araplara özel bir din ile ırkını kalkındırırdı. Ama O milletleri aşan, evrensel ve insanlara zülmeden tüm kuralları ortadan kaldıran bir mesaj ile gelmiş ve çile dolu zorlu bir yolu tercih etmiş ve sonunda insanlığa evrensel mesajını yaymıştır!

İddialar ve cevaplarımız

Kur’an diğer ilahi dinlerin kopyası mıdır?

Hz. Muhammed'in, Kur’an'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek mi yazmıştır? Bu iddianın temelini Kur’an ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerlikler olduğu iddiası oluşturmaktadır. İlahi kitaplar arasında benzerlikler bulunması son derece doğal bir durumdur. Çünkü sonuçta hepsi Allah'ın sözüdür, hepsinin mesajı aynıdır. Allah’ın tek olması, imani esaslar, ibadetler, sosyal hayat ile ilgili emir yasaklar, ahlakî kurallar. Bu durum zaten Kur’an’da açıkça ifade edilir: “Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık.” (Maide, 48); “Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik.” (Maide, 46) Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimizin döneminden önce de farz olduğu, Mü'minun Suresi 51. ayette diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmektedir. Bu konunun detayları için “İslam tüm ilahi dinlerin özüdür” ve adlı yazımızı incelemenizi tavsiye ederiz.

“Hz Muhammed, Kur’an'ı başka dinlerden aldığı iddia edilmektedir. Onun peygamberliğine iman eden sahabenin de tıpkı Hz Muhammed gibi, ticari yolculuklar yaptığını, panayırlara katıldığını düşündüğümüzde, onlarında benzer bilgilere ulaşabilecekleri sonucuna rahatlıkla varabiliriz. Dolayısı ile kendi bildikleri, duydukları şeylerin, sonradan Allah tarafından

gönderildiğini kabul etmeleri akla ve mantığa aykırıdır. Hele ki peygamberliğin toplam 23 senesinin, Mekke'de geçen 13 senesinin, işkence ve iftiralar, eziyetler; Medine'de geçen 10 yılının ise savaş ve mücadeleler ile geçtiğini düşünürsek!” (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 288)

Yahudi bir kaynaktan, Yahudiliğin İslâm’a değil, İslâm’ın Yahudiliğe tesirlerine örnekler ile devam edelim: Naphtali Wieder, “İslamic Influences on the Jewish Worship” isimli bir kitap yazmış, Oxford’da, East and West library’de 1947 yılında yayımlanan bu kitapta, ‘ibadetler dâhil’ birçok konuda Yahudiliğin İslam’a değil, İslam’ın Yahudiliğe tesirini, Yahudi kaynaklarına da başvurarak ortaya koymuştur. Mahmud Akkad bu kitabı, “Mâ Yukalu ani’l-İslâm” (s. 144-159) isimli kitabında özetlemiştir: "Yahudilerin inanç ve haberler konusunda naklettiklerinin asılları kendilerine ait değildir. Peygamberlik konusunda onların önceliği yoktur. Peygamberleri ve ibadetlerle ile ilgili bilgileri başkalarından almışlardır**.** Dinin özünü teşkil eden Allah, Peygamber ve mükellefiyet konularına mukayeseli olarak bakıldığında İslâm’ın onlardan hiçbir şey almadıkları açıkça görülecektir. Yahudiler Müslümanlara uyarak, onlardan öğrenerek abdest, gusül, cemaatle namaz gibi birçok ibadeti uygulama alanına soktular. Sonuç olarak Yahudiler, Irak’a göç etmeden önce bilmedikleri (bilgi kaynaklarında mevcut olamayan) ve semavi dinler arasında ortak olan hususları göçten sonra burada öğrendiler, İslâm’dan sonra ise yukarıda özetlendiği gibi İslâm’dan çok şey aldılar." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 4,8.02.2018)

İlginç çıkışlar: “Anglikan Kilisesi lideri Williams, "Müslümanlar gibi yapın" dedi ve İslamiyet'teki namazın amacı doğrultusunda bir öneriyi Hristiyan Dünyasına açıkladı. Anglikan Kilisesi lideri Williams, Müslümanlar gibi günde beş kez dua etmenin Hristiyanların gündelik yaşamlarında Tanrı'yla daha derin bir ilişki kurmalarını sağlayabileceğini söyledi.” (Basından, 27 Kasım 2007); Hristiyanlar da Tanrı'ya 'Allah' desin: Hollanda'da Breda kentinin Piskoposu Tiny Muskens, katıldığı bir televizyon programında yaptığı açıklamada, her dinde Tanrı'nın başka bir isimle tanımlandığını anımsatarak, Allah sözcüğünün bu tanımlamalar içinde en güzeli olduğunu belirtti. (Hürriyet, 14 Ağustos 2007)

Kısaca benzerliklerin bulunması Kur’an'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini, yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlamaktadır. Ayrıca Hz. Muhammed, hayatında Tevrat'ı veya İncil'i ‘okumuş’ değildi. Çünkü HZ Muhammed ‘ümmi’ idi. Bu konuda ‘Ümmi peygamber’ adlı yazımızı tavsiye ederiz. Zaten bunu günümz ateistleri de kabul etmektedir. Bir ateist yazar, “Muhammed, okur-yazar değildi ve Kur’an'ı oluştururken okur-yazar yardımcılardan faydalandı der.” Demektedir ki bu iddia Mekke’li müşriklerce de ileri sürülmüş ama sonunda hepsi bu iddialarından vazgeçip ikna olarak Müslüman olmuşlardı. “Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuya kapılırlardı.” (Ankebut, 48) Son söz olarak, Kopyalandığı iddia edilen kendi kutsal kitaplarında peygamberlere birçok iftira atıp, Hz. Lut için kızları ile zina yaptı iddiası, Hz. Davud için komutanın karısına el koyup tecavüz etti iftirası, Hz. Suleyman’ın yabancı kavimlerden bazı kadınların peşine düşüp puta taptı iddiası vb. birçok iddia yer alırken Kur’an’ın tüm bunları ve daha birçok içeriği reddettiğini de bu iddia sahipleri gözardı ederler! Özetle, Kur’an önceki ilahi kitaplardaki doğruları onaylar, yanlışları eler ve reddeder ve doğrularını ilan eder. Kur'an diğer dinlerden kalan doğru olan kısımları tasdik etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 135) Kur’an'ın önceki kitaplar ile ilgili yaklaşımı iki kavram ile açıklanabiliriz: Tasdik: Önceki kitaplarda hakikat adına kalan şeylerin doğrulanması. (Yusuf, 111) ve Muheymin: Önceki kitapları eleyip doğru yanlarını ortaya konulması. (Maide, 48) Bu konudaki detaylar için “İncil, İsa, papa” adlı yazımızı tavsiye ederiz. “Oryantalistler hazreti Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'i Tevrat İncile bakarak yazdığını iddia ederler. Sadece Yunus kıssasının kıyaslaması bile bu iddianın yalan olduğunu ispat etmeye

yeterlidir. Zaten, "Çarmıha gerilmeyi, teslis inancını ve ruhbanlığı" reddeden bir inanç sistemi İncil'den kaynaklı değil, İncil'e karşı bir inancı savunuyor demektir.” (Malik Bin Nebi, Kur'an-ı Kerim mucizesi, s. 185-186)

YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU

Ayet No	Kur'an'da	Mukaddes Kitapta	Görüşler
1-3	Mes'eleye sadece dini bir vakı'a olarak giriş	Mes'eleye bir kabile meselesiymiş gibi giriş	Fark.
4-6	Yusuf'un bir rüyası.	Yusuf'un iki rüyası.	Fark.
7-15	Yusuf'un,babası Yakup tarafından emanet edildikten sonra bir komploya uğraması	Yusuf'un, babası Yakub'un emri üzerine gitmesi ve komploya uğraması.	Fark.
16-18	Yakub'un, çocuklarının yüzüne karşı şüphelerini beyan ve komplodan sonra da ümidini muhafaza etmesi.	Yakub'un safdilâne bir şekilde anlatılan uydurmaya inanması ve neticeden ümidini kesmesi.	Fark.
19-20	Yusuf'un satılışı ve Mısır'a getirilişi.	Aynı şekil.	Kur'an'da üstelik Allah'ın müdahalesi belli.
24	Yusuf'un temayülü ve Allah'ın yardımının yetişmesi.	YOK	
25	Kadın tarafından yırtılan gömlek	Kadın tarafından alınan yakalanan gömlek.	
27-29	Kadının kocası tarafından azarlanışı ve tevbeye davet edilişi.	Kocanın Yusuf'a karşı hiddeti.	Fark.
30-31	Şehirde rezalet çıkması ve kadınlar toplantısı.	YOK.	
34	Kadının ısrarı karşısında Yusuf'un duası	YOK.	Kur'an'daki Yusuf daha çok bir peygamber gibi konuşuyor.
36-40	Yusuf'un zindan arkadaşlarına vaazı.	YOK	
41	İki rüyanın tabirinin Yusuf'tan rıza edilmesi (vasıta)	Yusuf'un rüyaların tabirini bizzat arzetmesi.	Fark.
42-48	Kadınların itirafı ile hapis sebebinin ruhi ve ahlâki plânda ortadan kalkması.	Hapis sebebinin sadece Firavun'un bir rüyası üzerine siyasi sebeple ortadan kalkması.	Kur'an'da ruh ve mâna daha çok konuşmakta.

YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU

Ayet No	Kur'an'da	Mukaddes Kitapta	Görüşler
49	Bolluk ve bereket senesini önceden haber veriş.	YOK.	
53	Firavunun kendisine de vaaz.	YOK.	Kur'an'dakinin daha çok bir peygamber olduğu muhakkak.
54	Yusuf'un itibarının iadesi.	Yusuf'a makam verilişi.	Kur'an'da adalet. Kitabı Mukaddes'te siyaset.
55	Yusuf'un Vekilharçlık vazifesini istemesi	Yusuf'a vekilharçlık vazifesinin teklif edilmesi.	Fark.
57	Ahiret düşüncesi.	YOK	Kur'an'da daha çok bir din konuşuyor.
58-62	Yusuf ve kardeşlerinin karşılaşması.	Değişiklikler var.	Kur'an'daki Yusuf daha çok peygamber.
63-57	Mısır'dan dönüş. Yakub'un nezdinden tekrar hareket.	Mısır'dan dönüş. Yakub'un Simeounu kendi kaderine terketmişe benzeyen emri	Casusluk ithamı ve Simeon'un hapsi Kur'an'da yok.
68-69	Mısır'a varış ve Yusuf'un komplosu.	Aynı.	
70-79	Yusuf'un kardeşlerinin gidişi. Benyamin'in alıkonması.	Biraz değişik.	
80	Kardeşlerin dertleşmesi.	YOK.	
81-87	Sabır ve ümit aşılayan babanın yanına varış.	YOK	
88	Mısır'a, Yusuf'un yanına dönüş.	YOK	
89-92	Yusuf'un affedişi ile düğümün çözülüşü.	Yusuf'un heyecanı ile düğümün çözülüşü.	Fark.
93	Yusuf'un babasına gönderdiği gömlek.	YOK.	
94-95	Yakub'un önsezisi.	YOK.	
96-99	Yakub'un iyileşmesi, duası ve çocuklarını affı.	YOK.	
102	Yusuf kıssasının bir ŞÜKÜR'le bitişi.	YOK.	Daima Kur'an'da ruh ve mâna hakim.

“Hz Muhammed, kıssaları alıntılamış olsaydı hangi metinleri okumuş olması gerekirdi? Oryantalistlerin ‘Carpus Caranium’ adlı çalışmada, Hz Muhammed tüm Kur'an'ı yazabilmesi için lazım olan eserlerin ‘sadece isimlerinin yazılı olduğu’ bir liste 24 sayfa tutmaktadır. Hz Muhammed (sav) döneminde hangi dillerde olduğu ile ilgili liste ise şöyledir: Tevrat: İbranice, İncil: antik Yunanca, Adem ile Havva'nın hayatı: eski Slav dili, Thomas’ın çocukluk İncili: Kıpti, Midraş Rabbah: antik İbranice, Babil talmudu: İbranice, Arda wiraf: Farsça. Bu eserlerin tamamının ilk Arapça tercümesi, Hz Muhammed'den sonradır. Şunu da söylemekte fayda var ki metinlerin çoğu, 1945 yılında Mısır'da keşfedilmişti. Aslında bu kaynakların, Muhammed'in bulunduğu coğrafyada, yazılı olarak bilinmesi imkânsız olduğu gibi sözlü olarak bilinmeleri de imkânsızdır. Margoliouth; Kur’an’ın kaynakları sayısızdır. Habeş ve Süryani kaynaklarına ek olarak, İbrani ve Yunan kaynakları vardır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 108) Hz Muhammed'in bu kadar dili bildiğine ve 1945'te bulunmuş kitapları okuyabileceğine inanan var mıdır? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 446-448) Danimarkalı şarkiyatçı Johannes Pedersen zaten açıkça itiraf etmektedir: “Hz Muhammed'in Yahudi ve Hristiyan kitaplarına yakından bir aşinalı yoktu.” (Pedersen, İslam dünyasında kitabın tarihi, s. 29) “Tevrat'la tamamıyla aynı, tek bir peygamber kıssası dahi yoktur. Nuh, şarap içip sarhoş oldu. Harun, bir put yaptı. Lut’un büyük kızı küçüğüne “Babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.” dedi. Kral Süleyman'ın karıları, onu yolundan saptırdılar. Eyüp kıssası, Yusuf kıssası, Adem kıssası. Hz Muhammed bu kıssaları, Yahudilerden almış olsa, teolojik tutarsızlıklar oluşturan bu kısımları neden

almasın? Kur'an'ın, Yahudilerin eserlerinde yaptıkları bir kısım açık hatayı düzelterek, bir kısım hatayı ise nakletmeyerek onları fazlasıyla aşmıştır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 450, 460) Ayrıca “İslam çarmıhı, Tanrı’nın ete kemiği bürünen insan olduğunu, teslisi reddeder.” (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 226)

Zaten “Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa sahiptir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123); Hristiyanlık öğretisinin aksine "İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın diyor." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 30) “Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve İsa'nın tanrı olması ile ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Peygamber'in onlardan etkilenmiş olsaydı, Hz. Peygamber'in sözlerinde de mevcut inançların (teslîs, enkarnasyon, vaftiz, aslî suç vb.) izlerinin bulunması gerekecekti.” (Pr. Aydın Topaloğlu, Ateizm ve eleştirisi, s. 164)

Tevrat, akılsız bir hayvanın (yılanın) Adem Havva'yı kandırdığını, Yılanın bu nedenle yerde sürünmekle cezalandırıldığından, Havva annemizin hatasının cezası olarak tüm kadınların hamilelik sıkıntısı başta dünyada cezalandırıldığından (Tekvin, 3/1-19) bahseder. Kur’an'da bunlardan bahsedilmediği gibi " Hiç kimsenin başkasının günahını yüklenemeyeceğinden de bahseder." (Bakara, 142, Necm, 38, Enam, 165, Fatır, 18) Ayrıca Adem oğullarının mahlukatın üstünü olduğu, dünya nimetlerinin onlar için hazırlandığı anlatılır. (İsra, 70, Nahl, 10-18, Zuhruf, 12-14, Casiye, 12-13)

Ayrıca aynı konular Tekvin, 22/19 ile Saffat, 99-113; Tekvin 18/18 ile Hud, 70-71; Huruç, 32/24 ile Taha, 90; Tevrat 7/1-2 ile Araf, 104-105 ve Taha, 45; İncil, Matta, 16/13-17, 3/17, Matta21/28-50 ile Meryem, 88-93, Ali İmran, 35-37, Meryem 16-29, Maide, 75, Meryem, 30-33, Nisa, 155. ayetler de farklı anlatılır. Kitab-ı Mukaddes’te peygamberlere atılan tüm bu iftiralar Kur’an'da geçmez! Aksine tüm peygamberler örnek, ahlak timsali, abid kimseler olarak tasvir edilir.

Hz. Peygamber Kur’an’ı Mekke'de oturan bazı Yahudi ve Hristiyanlardan mı edindi?

Öncelikle ifade eldim ki hiçbir tarihi kaynakta Mekke'de Yahudi bir grubun bulunduğu bildirilmemiştir. Ayrıca Yahudilerle o kadar savaş yapıldı, neden bir Yahudi “ Bizden aldığını bize saldırı için kullanıyor.” İthamında bulunmadı? Ticaret için gelip gidenler varsa da bu kişilerin her şeyden önce dili yabancı idi ve ortada ilmi olarak istifade edilebilecek kaynak niteliğinde hiçbir şey de yoktu. Böyle bir ihtimal olsa idi yıllarca savaş dâhil efendimiz ile mücadele eden Mekke’li müsrikler bu konu üzerinde özellikle dururlardı. Hâlbuki müşrikler Hz Peygambere Kur’an'ın hangi yerinin öğretildiğini söylemek yerine genel bir ithamlarla yetiniyorlardı. Ayrıca Hz. Peygamber Kur'anı kendisinden öğrendiği iddia edilen kişi ya da kişilerin gelişen süreç içerisinde ya Müslüman olmaları ya da olmamaları gerekirdi. Eğer müslüman olduklarını düşünürsek kendilerinin kopya verdiği ve bu kopya sayesinde peygamberliğini iddia eden kişiye niçin iman edip onun emrine girsinler? Mallarını ve canlarını bu yolda feda etsinler? Müslüman olmadıklarını düşünürsek o zaman niçin bunu açıklamayıpta kendi verdikleri bilgilerle birinin peygamberliğini ilan edip binlerce insanı arkasından götürmesine rıza göstersinler? Böyle bir itham doğru olsaydı (Daha önce Müslümanlığı kabul etmişken Habeşistanda Hristiyan olan) Ubeydullah bin Cahş, Muhacir müslümanlara karşı Kral Necaşi'yi kışkırtmaya giden Kureyş elçileri, Necaşi’nin sorularına muhatap olan Ebu süfyan ve beraberindekiler bu ithami yinelerlerdi. Çünkü bu ve benzeri durumlar Hz. Muhammed

aleyhinde altın bir fırsattı. Daha da önemlisi Kur'an'da var olan ve Tevrat ve İncil ile taban tabana zıt olan ayetler nasıl açıklanacak? Ya içeriği günümüzde ancak anlaşılabilen bilimsel ayetlerin varlığı? Ayrıca Kur'anın üzerine yazıldığı materyaller göz önüne alınırsa (develerin kürek kemiği, hurma yaprakları, kil tabletleri ve hayvan derileri) o dönemde kitap ve okumanın yaygın olmadığı rahatlıkla gözler önüne serilebilir. Eğer Hz. Peygamber yazılmış Hristiyan ve Yahudi kaynaklarına ulaştıysa buna Mekkeli müşriklerde ulaşabilir ve itirazlarını ona göre yapabilirlerdi. Hele buna bir de Tevrat ve İncil'e muhalif, zıt birçok ayetin Kur'an'da olduğunu da ekleyecek olursak müşrikler ile Hristiyan-Yahudi ittifakı kaçınılmaz olurdu. Hz. Muhammed'in ortaya koyduğu dinin esaslarını, kendi kitaplarından aldığını bilemeyecek kadar saf ve zavallılar mıydı bu insanlar ki, daha sonra defalarca da Hz Muhammed ile savaşlarda karşı karşıya geldiler. Üstün ırk olduklarına inanan bu Yahudilerden birçok kişi de sonradan Müslüman olmuştur. Mesela Yahudi kaynaklarına hâkim, Yahudi âlimi Abdullah bin Selam gibi. Birçok tehlikeyi göze alıp belli bir yaştan sonra, içinden önder olduğu topluma aykırı görüş sunan bu yeni dini neden kabul etsin bu insanlar? Hem de zorlamadan ve kendi istekleri ile!

Fransız oryantalist Dominique Sourdel "Bazı Hristiyanlar, Muhammed'e keşişlerce dinin kendisine verildiğini ileri sürmüşlerdir. Oysaki bu görüşlerin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Muhammed asla Hristiyan olmamıştır. O'nun eğiliminin tüm ayrıntıları en ince noktalarına dek bilinmektedir." diyerek bu iddialara kendi içlerinden biri olarak cevap vermektedir. (L'Islam, s. 10) Montgomery Watt, Hz Muhammed'in "herhangi bir kutsal kitabı asla okumadığını" açıkça itiraf eder. (Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si, s. 96) "Hz Muhammed'in Kur'an'ı bir Hristiyan rahibin ve bir İranlı Yahudi'nin yardımı ile yazdığı yolunda söylenen iddialar, kendi kendini yalanlamaktadır. Arap dilinin, sanat şaheseri, biri Suriye'li öteki İranlı iki yabancıya nasıl mal edilebilir?" diyen Lord John Davenport (Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 41) Zaten o dönemin "Rahipleri arasında yaygın olan mucize ticareti, ahlaksızlıklardaki çoğalmalar bütün halkın eğitimini bozacak bir hal almıştı." (Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 2) diyerek din adamlarının bile değil örnek olmak öğretmek, açıkça büyük bir dejenerasyonun içinde olduğunu ifade etmektedir. J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten adlı eserinde "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiçte Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun." (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 224) der ve "Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 223) diye ekler. Annemarie Schimmel, 'Ve Muhammed O'nun elçisidir' adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çekerken Katolik rahibe Karen Armstrong, Hz Muhammed için, 'Yahudilik ve Hristiyanlık inançlarını bilmemesine rağmen tek tanrılı deneyimi kalbinde yakalamayı başarmıştır.' (Karen Armstrong,İslam peygamberinin biyografisi, s. 138) derken, İslam'ın Yahudilik ve Hristiyanlıktan alındığına dair oryantalist görüşleri de dolaylı yönden cevaplamış olur. Pierre Venerable ise, İslam'ın "Allah tarafından gönderildiğini kabul etmese de, Muhammed'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan bağımsız bir din getirdiğine inanır ve Muhammed'in iyi niyetli olduğunu söyler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 97) "Aloys Sprenger ise, 'Yahudi Essenilerden bazı şeylerin İslam'a geçtiğini' ileri sürmektedir ki, yeniden dirilmeye inanmayan bu mezhep, İslam'ın doğduğu sırada tarihi karanlıkların içindedir." (Y. Kutluay, İslam ve Yahudi mezhepleri, s. 247) "Hartmut Bobzin, Mohammed adlı eserinde (s. 52) İslam'ın, Yahudilik veya Hristiyanlıktan alındığı açıklamalarını tatmin edici bulmaz." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 278) H. Stubbe, Mahometanism adlı eserinde (s. 144) İslam'ın, Hristiyanlık ve Yahudilikten çıktığı, Hz Muhammed'in onların etkisinde kalarak Kur'an'ı yazdığı iddiasını reddeder. Aloys Sprenger, Mohammed adlı eserinde, Yahudilik, Hristiyanlık ve monoteizmin, Hz Muhammed üzerindeki etkilerini 'spekülasyon' olarak nitelendirir. Hubert Grimme, Mohammed (I/13-17) adlı eserinde, İslam'ın monoteizmden etkilendiği iddialarını reddeder ve 'Muhammed'i belli bir din topluluğunun mensubu olarak

damgalamak uygun değildir' der. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 283, 301) "İslam dinini cahil bir rahibin tavsiyesine veya mizacı, daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz." (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) "Eğer peygamber, Hristiyan ve Yahudilerin kitaplarında yazılan hikâyeleri anlatmış olsaydı rakipleri, hocasının adını söyleyip kaynakları gösterirlerdi." (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yüceliği, s. 130)

Hz peygamber vahiy beklentisi içerisinde değildi

İlk vahiy geldiğinde şaşırıp ürperen efendimiz doğru evine gider. Olayları eşine anlatır. Hz Hatice olayı büyük bir bilgin olan amcaoğlu Varaka bin Nevfel'e anlatılır. Bunun üzerine Varaka, "Bu gördüğün Allah'ın Musa'ya indirdiği en büyük kanundur. Keşke senin davet günlerinde genç olsaydım da kavminin seni çıkaracakları zamanı görseydim." dedi ve o günlere yetişebildiği takdirde yardım edeceğini söyledi. (Buharî, Bed'u'l-vahy, 1) Ayrıca Peygamberliğini ilan ettiğinde müşriklerden hiç kimse çıkıp ta, "Peygamberlik iddiasında bulunacağı öteden beri belliydi" gibi bir iddiada bulunmamıştır. Aksine kendisi ve yakın çevresi tarafından hiç beklenmeyen bir durumdu. Bazı oryantalist/müsteşrikler de bu noktaya dikkat çekmişlerdir. İngiliz müsteşrik Alfred Guillaume Hz. Muhammed'in peygamberliğine inanmadığı halde bu olayı onun samimiyetine ve Hira mağarasında kendisine görünenlerin kuşku götürmez bir gerçek olduğundan emin olma isteğine delil olarak değerlendiriyor (Alfred Guillaume İslam Pelican Books) Marksist Maxime Rodinson de söz konusu noktaya açıkça dikkat çekmekten kendini alamamıştır. Nitekim Rodinson Hz Peygamberin kendisine gelen şeyin Allah'ın vahyi olduğuna kesin kanaat getirmeden önce uzun bir süre tereddüt geçirdiğini kabul ediyor. (Maxime Rodinson Mahomet Editions du Seuil) "Mekke'nin dışındaki dağda, en son umduğu şey vahyin, ilhamın kör edici ağırlığı ile karşılaşmaktı. Muhammed dağdan sevinçle havalara uçarak inmedi. Nur ve neşe saçmadı. Kendine eşlik eden melekler korosu, ilahi müzik yoktu, coşku yoktu. Zevkten mest olma yoktu, altın bir hale sarmamıştı onu ve gelen vahiy Kur'an'ın hepsi bile değildi. Sadece kısa beş âyet. Kısacası, kendisine tepki göstermeyi kolaylaştıracak hiçbir şey yapmadı bu vahiy tecrübesini. Dünyevî kişisel hırslarını gizlemek için icat etmiş diye eleştirebileceğimiz hiçbir şey yapmadı. Tam tersi kendisine atfedilen kelimelerle söylersek, ilk başta, başına gelen şeyin gerçek olmadığına ikna olmuştu. En iyi ihtimalle, halüsinasyon olduğunu düşündü. Aslında ilk aklına gelen, en yüksek uçurumlardan atlamak ve yaşadığı bu şeyin korkusundan kaçmaktı. Tüm bu tecrübeye bir son vermekti. O gece işittiği kelimelerin kendi içinden mi, yoksa dışardan mı geldiğini anlamaktı. Hangisine inanırsanız inanın görünen o ki, Muhammed'in bu tecrübeyi yaşadığı kesinlikle açık. Bence, tek akla uygun tepki, böyle bir tepkiydi. Tek mantıklı tepki, tek insanca tepki." (İlk Müslüman adlı kitabın Agnostik yazarı, Lesley Hazleton, https://www.youtube.com/watch?v=nPvOV8U-G5Y) Bizzat peygamber efendimiz kendisine Cebrail Hira'da ilk vahyi getirinceye kadar peygamber olacağını bilmiyordu; böyle bir bekleyişi yoktu. Zaten Kur'an'da da, 'Sen bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun.' (Kasas, 86) buyurulmaktadır.

Kur'an'ın Mekke dışındaki temaslarla yazıldığı iddiası

Hz Peygamber'in Mekke dışına birkaç seyahatinin olduğunu kaynaklar yazmaktadır. Ama bu seyahatler sırasında Hristiyan ya da Yahudi fikirlerinden etkilendiğine ya da görüşmeler yaptığına dair herhangi bir bilgi kaynaklarda yoktur. Zaten dışarıdaki diğer din sahipleri ile bir temas olsaydı açığını arayan Mekke müşrikleri bunu ifade etmekten geri durmazlardı. Çünkü -ticari kervanlarla yaptığı- bu seyahatleri sırasında mutlaka yanınında Mekkeli hemşerilerinden bazı insanlar bulunmakta idi. Öyleyse neden böyle bir şeyden kimse söz etme gereği duymamıştır? Hadi yanındakiler bahsetmedi, temas kurduğu, bilgi aldığı kişilerden niçin herhangi bir haber gelmedi? Mekke'li müşrikler sadece Mekke'deki dil bilmeyen bir rum köle

için böyle bir iddiada bulundular. Bu iddialar da Kur'an tarafından cevaplandırıldı ve kuru bir itham olduğu için de Müşrikler bu ithamlarını sürdüremediler. Hiçbir somut delile dayandırmadan, tarihi ve akli gerçeklerle zıtlaşmak pahasına bu tür iddialar ileri sürenlerin, olayın geçtiği zaman ve mekan içerisindeki şiddetli muhaliflerin bile ileri sürmediği bu tür iddiaları yüzlerce yıl sonra taraflı kurgularınla iddia etmeleri, bilimsel temelden yoksun ve önyargılı olduklarının kanıtı olarak tarihe not düşülmektedir.

Rahib Bahira

Öncelikle böyle bir iddiaya O dönemdeki İslam düşmanı Kureyş müşrikleri neden sarılmamışlardır? "Oysaki en azılı müşriklerin bile bu anlamda bir ithamları söz konusu olmamıştır." (Mehmet Azimli, Siyeri Farklı Okumak, s. 65) "Bu bilgi elde edilse, “Onun etkisi gençlikten kaynaklanan yiğitlik ateşi sönmeden, 40 yaş beklenmeden ortaya çıkmaz mı idi?” (Hasan Ziyâeddin Itr, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur’an, s. 206) “Bahira bu kadar bilgiye sahipse niçin kendi ortaya çıkıp şöhret ve büyük bir değer elde etmemiştir?” (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 452)

Hz peygamber 12 ya da 9 yaşındayken bir ticaret kervanıyla amcası Ebu Talibin yanında yola çıktı. Kervan Şam bölgesinde bulunan Busra'ya vardı. Orada bir manastırda yaşayan Rahib Bahira bu kervanı misafir etti. Yaşı küçük olduğu için kafilenin yüklerini beklemek üzere bırakılan Hz Muhammed dışındaki herkes davete katıldı. Bahira Onun da katılması konusunda ısrar etti çünkü onda bazı belirtiler görmüştü. Hz. Muhammed'e birtakım sorular sordu. Bunun üzerine onun peygamber olacağını kesin olarak anladı ve Yahudilerin tuzakları konusunda Ebu Talib'e uyarıda bulundu ve Şam'daki ticaretini bitirir bitirmez Mekke’ye geri götürmesini tembihledi. (İbn İshak, es-Sîre, s. 53-57; İbn Hişâm, es-Sîre, I/180-183; İbn Sa‘d, eṭ-Ṭabaḳat, I/121, 153-155) Tarihi kaynaklarda anlatılan bundan ibaret olmasına rağmen bu vakadan bir sürü senaryo üretilmiştir. Tarihi kayıtlara göre Resulullah bir daha Bahira ile görüşmemiştir. Diğer bir iddia ise ‘Bahira ile görüştüğünde 12 yaşında olması ondan bilgi almasına engel değildi’ şeklindedir ki bütün İslami ilimlere kaynaklık eden Kur’an ve Sünneti bir görüşme ile 12 yaşına elde ettiği iddiası zaten yeteri kadar komik kaçmaktadır. Delilsiz istenilen görüş ileri sürülecekse, tarih, kaynak, şahit gibi kavramlara ne gerek vardır ki? Rahib Bahira zaten bu karşılaşma sırasında gayet yaşlı biri idi. Hz Muhammed Bahira ile karşılaşmasında ve diğer ticaret seferinde **yanında** Mekkelilerden insanlar vardı ve gizli bir durum zaten söz konusu olamazdı. “Bu kısa ziyarette kur'an'daki bilgi, kıssa, hüküm, öğüt, emir ve yasakları öğrenmesi nasıl mümkün olmuştur? Halbuki Kur'an 23 senede vahyedilmiştir. Muhammed Bahira'dan ilim aldıysa yol arkadaşları bu durumun nasıl farkına varmamıştır?” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 102) Sonuçta yanındaki insanlar ya Müslüman olmuş ya da olmamıştır. Öyle ya, Müslüman olmak demek, her türlü işkence ve zorlamayı göğüslemeyi gerektiriyordu o günlerde! Müslüman olduysa böyle bir öğrenme olayının olmadığının kanıtıdır. Müslüman olmadıysalar, şahit oldukları böyle bir durumu mutlaka dile getirmeleri gerekirdi. Ayrıca bazı oryantalistler Bahira olayı üzerinden efendimizin Kur’an’ı Bahira’dan alıntıladığını ileri sürerken (John of Damascus, The Fathers of the Church, vol. 37 (Washington, DC: Catholic University of America Press, 1958), pp. 153–60) bazıları da böyle bir olayın olmadığını, uydurma olduğunu ileri sürerler. (Caetani, İslâm Tarihi, I/12) Evet, önyargı böyle bir şey! Olay varsa da İslam’a saldırılmaktadır, yoksa da…!

Varaka bin Nevfel

Varaka bin Nevfel peygambere ders veren biri değil, iman eden biridir. Bir insan kendi ders verdiği kişinin olağanüstü bir iddia ile karşısına çıkması karşısında ona iman ederek mi tepki verir? O sırada yaşı ilerlemiş bir ihtiyar olduğu göz önüne alındığında onun bu imanının önemi çok daha iyi anlaşılır. Çünkü o yaştaki bir Mekke'li ihtiyarın yeni bir fikir ve inancı

benimsemesi oldukça zordur. Bilhassa kendisiyle aynı şehirde yaşamış ve kendisinden çok küçük yaşta olan bir kişinin söylemlerini kabul etmesi ki, Hz. Muhammed'in henüz daha bir iddiası yokken ve elinde de güç bulunmazken bunu itiraf etmesi Varaka'nın bu söylemlerinde son derece samimi olduğunu göstermektedir. Durum tüm açıklığı ile bu hal üzere iken Hz Muhammed'in ondan ders aldığını iddia etmenin ne tarihi kaynakta aktarılanla ne de olayın mantıksal sonucuyla bağdaşan bir tarafı vardır. Rivayetler Varakanın ona ders verdiğini değil ona iman ettiğini bildiriyor. Bir insan kendisinden ders alıp, daha sonra da aldığı bu derslerle peygamberlik iddia eden birine iman eder mi? Ya da tepki gösterip onu reddetmez mi? Bu rivayeti kabul ediyorsak zaten onun Hz Peygamberin nübüvvetini tasdiklediğini de kabul etmiş oluruz. Rivayeti reddediyorsak, o zaman iddia da söz konusu olamaz. Varaka, kendisinden ders alıp sonra da halkı 'bana vahiy geliyor' diye kandıran birine niçin sesini çıkarmamıştır? Hadi o sesini çıkarmadı peki 1400 sene sonraki objektif araştırmacı İslam karşıtlarının görebildiği bir ders olayını, o her şeyi dillerine dolayan şiddetli İslam düşmanı Mekkeli müşrikler nasıl oldu da hiç göremediler? Rum bir köleyi itham vesilesi yapan o müşrikler Varaka'yı niçin yapmadılar? Görüldüğü gibi ortaya atılan iddia, rivayetin kabulüyle de reddiyle de mesnetsiz ve mantıksızdır.

Kur'anı Bir köle öğretiyor iddiası

Adının Cebr veya Yaîş olduğu iddia edilen, Mekke'de demircilik yapan bu köle, neden daha sonra ortaya çıkıp kaynağın kendi olduğunu ileri sürmemiş veya efendimize düşman olanlar aynı kaynağı- çünkü köleleri idi - kullanarak, şair ve edebiyatçıların da yardımı ile Kur'an'a alternatif bir kitap üretememişlerdir? Onunla temas kurup daha İslam başlamadan işi bitirilemez mi idiler? O dönemde ilim elit bir kesime ait bir hazine idi. Köle bir demircide dini bilgi ne kadar olabilir?! (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s. 210) Veya kendini ele vermesin diye neden Hz Muhammed onu yanına almamış, yardımcısı ilan etmemiş, ona iltifat ve hediyeler ile kendine bağlamamıştır? (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.453)

Müşrikler, Mekke'de isminin ne olduğu net olmayan Hristiyan bir köle, diğer bir rivayette isimlerinin Cebra ve Yesar olduğu ifade edilen iki Rum kılıç ustası, bir diğer rivayette de Abisa isminde bir köleden edindiği bilgilerle Hz Muhammed'in Kur'an'ı uydurduğunu ileri sürmüşlerdir. "Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak isnatta bulunmak istedikleri kimsenin dili yabancıdır; bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır" (Nahl, 103) Ayetten ve tarihi kaynaklardan da anlaşılacağı üzere bu kişiler ya köle ya Rum idiler. Arap değildiler ve Arapçayı Araplar kadar da mükemmel bilmeleri mümkün değildi. Kur'an ilk indiğinde Arapların ileri gelen şairleri bile ayetler karşısında acizliklerini ifade ederlerken, savaşlarda esir düşen ya da parayla satın alınarak Arap toplumunda yaşamak zorunda kalan, kimlikleri bile tam olarak bilinemeyen bu şahısların Hz. Peygambere akıl verdikleri iddiası mantıkla izah edilemez. Hz. Peygambere (a.s.) ayetleri bunlar öğretseydi, bu şahıslar çıkıp Hz. Muhammed'in bir sahtekâr olduğunu Mekkelilere daha sonra neden söylemediler? Maddi menfaat dense karşılığı öğettiler dense, 13 senelik mücadelenin sonunda sadece efendimiz tüm malını kaybetmekle kalmamış, yeri yurdunu da terk etmek zorunda kalmıştır. Bu insanlar çile dolu 20 senenin sonunda efendimizin geri dönüp Mekke'yi fethedeceğini biliyor olamazlardı herhalde? Eğer yine ayetleri bunlar öğretiyorsa benzer ya da daha mükemmel ayetler söyleyerek Mekkelilere yardımcı olmazlar mıydı? Nihayetinde köle idi bu kişiler! Bunun mükâfatı Mekkeliler tarafından kendilerine fazlasıyla verilmez mi idi? Mekkeli müşriklerin İslam'ı yok etmek için onca gayret, para, savaşı göze almışken bu fırsatı değerlendirmemeleri düşünülemez! Hele ki peygamberimiz Mekke'yi terk ettikten sonra ortamın tamamen müşriklere kaldığı düşünülürse!

‘Peygamberin faaliyetleri çağdaşlarının 'gözlemi altından idi.’ (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism, s. 146) “Sahabe kapalı bir toplumda yaşamıyordu. Ticari seyahatler topluma yerleşmişti. Çevre kültürleri tanıyan, zeki ve ufku açık insanların sayısı az değildi. Peygamber tarafından bilinen diğer dinlere ait unsurların, sahabi tarafından bilinmemesi imkânsızdı. Milli ve milletlerarası panayırlara katılmakta idiler. Hz Peygamberin etrafındakilerin, şuradan buradan alınmış (!) olduğunu bildikleri, gördükleri, tanıdıkları şeylerin Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri düşünmek akıl ve mantık ile açıklanamaz.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 241)

Emile Dermenghem, Hz Muhammed'in Ukaz panayırında Necran'lı bir rahipten bilgileri aldığını iddia etse de, bu panayır herkese açıktır ve söylenenleri herkes işitmiştir. Dinleyenler benzerini neden ortaya koyamamışlardır veya rahip neden kendini ortaya çıkarmamıştır? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 140)

Haniflerden alındığı iddiası

Hz. peygamber devrinde Mekke’de parmakla sayılacak nicelikte ve toplum üzerinde etkileri görülmeyen hanifler mevcuttu. Hiçbir hanif Hz. Peygamberin İslamı kendilerinden öğrendiğine dair bir iddiada bulunmamıştır. Bazı hanifler ise İslamiyet’e kılıç ve sözle karşı koymuşlardır. Bunların inançları Kur’an'ın getirdiği ile aynı olsaydı elbette ki ona karşı koymazlardı. En azından onlardan bir tanesi “Muhammed'e inanmayın çünkü o bilgilerini bizden öğrenmiştir. Bizim kendisine öğrettiklerimizi almış ve bir din haline getirmiştir.” gibi bir söz etmemiştir. Özellikle Ümeyye b. Salt susmazdı. Çünkü kendisi bizzat peygamber olmak istediği için (Câhiz, Kitâbü’l-Ḥayevân, II, 320) Hz. Peygambere iman etmek istememiştir. Hz. Muhammed'den önce Hicaz bölgesinde hanifler denen ve Allah'ın birliğine inanan bazı kimseler vardı. Bunların bazısı ‘İbrahim peygamberin dinine yakındır’ diye Yahudiliğe ve Hristiyanlığa meylederdi. Ümmi bir insanın hanifler, hristiyanlar ve Yahudilerin kitabî bilgilerini kulaktan duyup sentezleyerek onların alimleri ile münakaşaya girip galip gelmesi ve bunun sonunda bir kısım Hristiyan alimlerin iman etmesi veya Yahudi alimlerinin grup grup gelip en çetin sorular sorup cevaplarını almaları ve bazı alimlerinin de İslam’ı kabul etmesi mümkün müdür? Ayrıca düşünce bakımından hanifler çok müphem ve dağınık vaziyetteydi. Nitekim gerek eski ve gerekse çağdaş hiçbir araştırmacı bunların özel kanunlarını gerçek anlamda açıklayabilmiş ve inançlarını tanımlayabilmiş değildir. Hiç kimse bunların kâinatın yaratıcısına ve öldükten sonra dirilişe ilişkin tasavvurlarını bilemiyor. Bunlar arasında azmi ve bağımsızlığı ile tanınan Zeyd b. Nufeyl bile Allah'a ne şekilde ibadet edileceği hususunda bir bilgisi olmadığını itiraf etmekteydi. Tüm bunlar ortada iken 1400 sene sonra birileri çıkıp (bütün tarihi bilgi ve mantıksal gerçeklere zıt bir halde) Muhammed’in dini bilgileri haniflerden aldığını iddia ediyorsa, bu kişilerin objektiflik ve bilimsellikle bir ilgilerinin olmadığı ve tamamen önceden kabullendikleri bir düşünceye destek bulmak için tarihi verilere zıt bir iddiada bulundukları rahatlıkla gözükecektir.

Ümeyye b Ebi's-Salt'ı kaynak edindiği iddiası

Ümeyye b Ebi's-Salt cahiliyye döneminin Taifli bir şairiydi. Eski kitapları okur, rahip elbisesi giyer, içki ve putlardan sakınırdı. Şam'a ve Bahreyn'e gider gelirdi. İslam dini ortaya çıkıp Hz Muhammed'in peygamberliği haberi kendisine ulaşıncaya kadar da oralarda kalmıştır. Yeni dini haber alır almaz Mekke'ye dönmüş ve Resulallahtan Kur’an ayetleri dinlemiştir. Mekke halkı kendisine Hz. Muhammed hakkındaki görüşünü sorunca “Kuşkusuz o hak üzeredir” cevabını vermiştir. Fakat bizzat kendi ifadesi ile meseleyi iyice düşününceye kadar ertelemiştir. Daha

sonra Şam'a gitmiş ve bir süre sonra Müslümanlığını ilan etmek üzere Mekke'ye döndüğünde dayısının iki oğlunun kâfir olarak Bedir de Müslümanlara karşı savaşırken öldürüldüklerini öğrenince bu düşüncesinden vaz geçer, geri döner ve ölümüne kadar Taif de yaşamıştır. Ümeyye'nin şiirlerinde hikmetler, dini öğütler, cennet cehennem tavsifi gibi ilahi kitaplarda anlatılan hususların bulunması bunların Kur'an'ın kaynağı olduğunu gösteren bir durum değildir. Öncelikle Hz. Muhammed hakkında herhangi bir şekilde şüphe uyandıran bir şey Ümeyye'ye ulaşmış olsaydı sükût etmez hemen söylerdi. Ayrıca Mekkeli müşrikler de Ümeyye ile ilgili en küçük bir iddia da bulunmamışlardır. Böyle bir durumun olması halinde en önce bu iddiaya muhtaç olan onlardı. Hem zaten Hz Muhammed hayatını yanlarında geçirmişti. Halbuki efendimize " Cinlenmiş, kahin, büyücü, şair " gibi ithamlar dahil bir çok iftirada bulunmaktan çekinmemişlerdi! Günümüz oryantalistlerince Ümeyye'nin şiirleri Kur'an'ın kaynaklarından biri olarak görülmek istenmişse de bu iddialar reddedilmiştir. (T. Andrae, Die Entstehung des Islams und das Christentum, s. 48)

Bu iddiaların geçersizliğini gösteren diğer bir delil ise kendisinden öğrenildiği iddia edilen kişilerin Müslüman olmaları ya da olmamaları durumudur. Eğer Müslüman olduysalar zaten iddianın geçersizliği ortadadır. Kimse kendisinden öğrendikleri ile peygamberlik iddia eden birisine iman etmez. Müslüman olmadıysalar buna en büyük tepkiyi bizzat kendilerinin vermeleri gerekirdi. Fakat adı geçen kişilerden en küçük bir tepki geldiğine dair tarihi bir bir bilgiye rastlamıyoruz! Bütün bunlara rağmen 1400 sene sonra bu konuda iddialar ortaya atılıyorsa, bu iddialarda art niyetin hakim olduğunu anlamak zor değildir. İslam Tarihine, "Nereden saldırabilir, nerede hata bulabilir, nereden zihinlerde soru oluşturabilirim? " mantığı ile yaklaşılan bu bakış açısı aslında sadece acziyet ve yenilgilerini ortaya çıkarmaktadır. Müflis Yahudi'nin eski defterleri karıştırması iflasını asla engelleyemez!

Kur'an'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgisinden derlendiği iddiası

Bir kere Kur'an'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu açıktır. İddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi kavramları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir. Öncelikle, Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmediği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden bir kişi bile çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. 7. yüzyıl Arabistan'ında büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi kolay değildir. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmazlar. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak şarttır. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur. Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır.

Sonuç

Yıllarca süren işkence, hakaret ve baskıların ardından, efendimizin peygamberliğinin 7. Senesinde Mekkeli müşrikler Müslümanlar ile her türlü alışverişi yasaklarlar. (İbni Hişâm, Sîre, I/375; İbni Sa'd, Tabakât, I/208-209; Belâzurî, Ensab, I/229-230; Taberî, II/225) Müslümanlar Mekke'nin kuzey tarafında

bulunan Şi'b-i Ebu Talib (Ebu Talib Mahallesi) denilen yere topluca taşınırlar. (İbni Hişâm, Sîre: I/375; İbni Sa'd, Tabakât: I/209; Taberî, Tarih: II/225) Bu boykot tam 3 sene sürer. Boykota uğrayanların ihtiyaçlarını gidermek için başta Peygamber Efendimiz olmak üzere, Ebu Talib ve Hz. Hatice varlıklarının tümünü harcadılar. Sonunda Müslümanlar Habeşistan ve Medine'ye hicret etmek zorunda kalırlar. Hâlbuki İslam'ı anlatmayı bıraksa, hatta putlara karşı çıkmasa müşrikler efendimizi hem servete boğacak hem kendisine liderlik vereceklerdir. (Sîretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberî, II/218-220, Belazuri, Ensabu 'l-Eşraf, I/230) Bir insan dünyalık için yola çıksa, davasına inanmasa, menfaat için hareket etse bu kadar sıkıntıları göze alır, hayatını, servetini tehlikeye atar mı idi? Peki tüm bunların sonunda; Mekke'nin fethi günü kendisine işkence eden Mekki'li müşrikleri af ederken bile önplana kendini değil, Adem aleyhisselamdan gelen peygamberlik silsilesini koyup o silsileden birine atıfta bulunarak insanları af eder mi idi?: "Benim halimle sizin haliniz, Yûsuf ile kardeşlerinin hâli gibi olacaktır. Yûsuf'ın, kendi kardeşlerine dediği gibi, ben de: Size bugün hiçbir başa kakma, hiçbir kınama ve ayıplama yoktur! Allah sizi affetsin! O, Esirgeyicilerin En Esirgeyicisidir!' diyorum. (Yusuf, 92) Gidiniz! Sizler, âzâd edildiniz ve hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişâm, es-Sîratü'n-nebeviyye V/74; Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, IX/118)

Materyalist kesimin empati yapması için kendilerinden bir örnekle devam edelim. 68 kuşağının lider kadrolarından Münir Ramazan Aktolga, "hiçbirimizin kişisel menfaat hesabı yoktu, nasıl olsun ki! Bir avuç insandık ve karşımızda her çeşidi ile rakip gruplar vardı. Böyle bir ortam, kişisel çıkar hesabı yapan birisi için hiç de çekici değildi" (Hatıralar, s. 1) demektedir. Efendimiz yola çıktığında tek bir kişi idi ve karşısında her çeşidiyle birçok gruptan insanlar vardı!

O inanmış samimi bir dava adamı idi! Bu konudaki diğer delillere, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Detay:

Ateist ve oryantalistlerin 'peygamberimiz hakkındaki' genel iddiaları I

Öncelikle oryantalistler ve onların ardına takılan ateistler Hz Muhammed'in adı, soyu ve hatta varlığı; yaşayıp yaşamadığını sorgularlar. Sıra ile iddia ve cevaplara bakalım:

Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine

Oryantalist Caetani, peygamberimizin asıl ismini unutturmak istediğini, Muhammed adının sonradan kendisine bir lakap olarak takıldığını ileri sürer. Hâlbuki Kur'an'da 4 yerde Muhammed ismi açıkça geçer. (Ali İmran, 144; Ahzab, 40; Fetih, 29; Muhammed, 2) Bu ayetleri duyan hiç kimse, 'Bu Muhammed de kim?' diye sormamış, itiraz etmemiştir. Ayrıca çeşitli hadis kitapları ve siyer kitaplarında da peygamberimizin ismi açıkça geçer. Mekke'li müşriklerin efendimize hitap şeklinin "Muhammed" olması da bu iddiayı çürütmektedir. Caetani'nin de, "özel bir kıymete sahiptir." dediği (Caetani, İslam tarihi, V/288-289) Urve b. Zubeyr'in Halife Abdülmelik'e yazdığı mektupta da efendimizin adı açıkça 'Muhammed' olarak geçer. Ayrıca Caetani'nin de kitabına aldığı, kaynak olarak kabul ettiği kitaplarda da efendimizin adı hep 'Muhammed' olarak geçer. Hudeybiye anlaşmasında da Muhammed ismi kullanılmıştır. Anlaşmada 'Muhammed resulullah ile Süheyl b. Amr arasında anlaştıkları maddelerdir' şeklinde peygamberimiz yazdırmak isteyince, Süheyl b. Amr'ın "Ben senin resul olduğunu kabul etmiyorum." itirazı üzerine adının "Muhammed b. Abdullah" yazıldığını, İslam tarihi yazan Caetani görmemiş demek ki! Efendimizin mührünün de Muhammed resulullah olduğu birçok kaynakta sabittir.

Oryantalistler bir taraftan Muhammed yaşamadı derken yaşadığının ispatları karşısında bu defa O'nu Yahudi soyundan ilan ederler. Çünkü amaçları doğruya ulaşmak değil, O'nu Hristiyanların nazarında, ne şekilde olursa olsun, kötü göstermektir!

Peygamberimizin babasının adı, Abdullah ismi üzerine

Caetani, 'Abdullah ismini O (Efendimiz) icad etmiştir' iddiasındadır. Hâlbuki Müslüman olmayanlar içinde bile Abdullah isminde birçok insan vardır. Caetani'nin kitabı da bu isimlerle doludur! (VI/62, III/62-65, I/386, III/181-182) Ayrıca III/387-394. sayfalarda da Bedir savaşında ölenlerin listesi verilir ve 9 kişinin baba veya dede adı yine Abdullah'tır. Aynı yerin devamında (394-399) ise esir alınan müşriklerin adları sıralanır, bir tanesinin kendi adı, diğer dördünün babasının adı Abdullah'tır. Bu isimleri herhalde Müslümanlar onlara koymamıştır! Efendimiz 40 yaşına dek Mekke'lilerle beraber kalmıştır. O'nun çocukluğu, hayatı, günü gününe gözler önündedir. Bu insanlar arasında aynı zamanda peygamberimize en şiddetli karşı çıkanlar da vardır. Bırakalım 1300 sene sonra ortaya çıkan Caetani gibi birçok oryantalisti, efendimize itiraz edilebilecek bir şey bulsalardı o dönemin müşrikleri bu fırsatı asla kaçırmazlardı.

Caetani, önce efendimizin adını diline dolar, sonra babasının adı, sonra da dedesinin adı (Abdülmuttalib) üzerinde spekülasyon yapmak ister. Aynı iddiayı tekrarlar ve Adülmuttalib isminin Arap isimleri arasında olmadığını ileri sürer. Yine kendi eserinden (III/356-396) Bedir savaşında ölenlerin arasında 8 kişinin kendi, oğlu veya dedesinin adının muttalip olduğunu yazar unutmuş veya atlamış görülmektedir… Ashab arasında da Muttalib isminde olanların listesini İbn-i Hacer (el-İsabe, VII/104) verir.

Peygamberimizin soyu, şeceresi şöyledir: Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalip b Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Fihr b. Malik b. Nadr b. Kinane b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b Ma'd b. Adnan. (İbn-i Hişam I/1-4; Tabakat, I/27-28, III/2; Buhari, IV/238; Maarifi İbni Kuteybe, 51; Taberi, II/191; Mesudî, Murûc ez-Zeheb, II/164; İbn-i Esir, el-Kamil, II/2-21; İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/252-255; Siyer-i Halebi, I/3-18) "Muhammed'in ataları memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s.4) "Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s.10) La Cronica Arabigo-Bizantina adlı eserde de Hz Muhammed hakkında şu kısa bilgilere rastlarız: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, Darwin press, s. 617) Henry Stubbe, Hz Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler. "Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz." der. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) "Hz Muhammed'in babası, şehrin kurucusu olan Kusayy'ın torununun torununun torunu olan Abdullah'tır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 189)

Ortaya herhangi bir konuda iddia atmak kolaydır, zor olan onu ispatlamaktır ve bu da ilim ehline uyan metotlarca yapılmalıdır. İspat edilemeyen iddia ise iftira olmaktan ileri gidemez. Caetani hiç bir zaman tam bir sonuca varmamış, eksik bulmaya çalışmış, yüzeysel ve bilim dışı zıt ve çelişkili fikirler ileri sürerek ve kaynakları tahrif ederek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır.

"Tenkit ile hakareti ayıramayanlar, kendilerini, müşkülattan ve mesuliyetten (Zor durumda kalmaktan ve sorumluluktan) kurtaramazlar." (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, II/49)

Gibbon, Hz Muhammed'in asil bir soya dayandığını savunur. (E. Gibbon, The Decline and Fall of The Roman Empire, 50. bölüm) 'Şayet biz atalarımızla ilgilenmediğimiz halde iki üç kuşak hakkında bilgi sahibi isek, soy bilgisine düşkün olan Arapların atalarından altı, sekiz hatta on kuşağı hakkında bilgi sahibi olmaları gerçekçi olmaz mı?' (Watt, Hz Muhammed Mekke'de, s. 5) J. Fück, Hz Muhammed'in 'itibarı bir ailenin çocuğu' olduğunu söyler. (Die Originalitat des Arabischen Propheten, s. 160) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir." (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11)

Caetani'nin 'Müslümanlıkta önemi olan Allah değil, Muhammed olmuştur.' iddiası ise asla doğru değildir. Hz Muhammed hiçbir zaman Allah'lık rolüne kalkmamış, aksine tanrı değil peygamber olarak bile abartıların önünü kesmiş ve "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasûlü' deyin!" (Buhari, Enbiyâ, 48; Darimi, Rikak, 68) buyurmuştur. Aslında Caetani'nin tüm çabası Kur'an'ı incil'e, Muhammed'i İsa'ya, Müslümanlığı da Hristiyanlığa benzetme gayesinden başka bir şey değildir. Hâlbuki İslam gelmeden önce nesep/soy ile ilgili yazılı olarak kayıt altına alınırdı. Hz Ebu Bekir ensab (Soy bilgisi) konusunda uzman idi. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 56, 101, 102)

Hz peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. Fetihlerin başlangıç noktası bildiren, uygulayan Hz Muhammed Mustafa'dır. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 99-101) Tarihleri boyunca hiçbir devlet kuramamış ve bir araya gelememiş bu toplumu kim uyandırmış ve güdüleyip eğitmiştir? Tüm bu fetihleri başlatan kimdir? Caetani'ye göre hiç kimse!

Catetani'ye sormak gerekir, Yuhanna ed-Dımeşki dahil, 1400 senedir oryantalistler 'olmayan biri ile mi' mücadele etmişler ve 1400 sene sonra bile etmeye devam etmektedirler. O kadar akademisyen, misyoner, araştırma ve kitap, olmayan birini alt etmek için mi idi?! Devam edelim:

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi, İskenderiyeli Stephen'e aittir. Horoscope adlı eserinde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder: "Yesrib'te (Mekke'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304; Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz Peygambere de bir bölüm ayırmıştır: Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 257) E. Renan'ın, S. Rushdie'nin ağzından nakledilen sözleri ilginçtir: "Muhammed'in hayatına dair neredeyse her şeyi biliyoruz. Onun nerde yaşadığını, ekonomik durumunun ne olduğunu ve kime âşık olduğunu biliyoruz. Yine biz, Onun dönemindeki siyasi ve ekonomik durumu da biliyoruz." (İbni Warraq, Studies on Muhammad and the Rise of Islam, s. 16); Renan ayrıca, "Muhammed, İsa ve Musa'nın aksine tarihi kayıtlarla iyi ortaya konmuş bir kişiliktir." (Wim Raven, NRC Handelsblad, 23.12.2005) demektedir. Sprenger, "Başlangıçta peygamberin adının Muhammed olmadığını ileri sürer. E. Renan, J. Fück ve T. Nöldeke ise bu görüşe karşı çıkar. (G. S. Reynolds, Remembering Muhammad, Numen, 58, 188-206; J. Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 16); Bertrant Russell, "Hz. peygamberin hayatına dair kayıtların son derecede acık olduğunu belirtmiştir." (W. Khan, Muhammad, s. 8); Angelika Neuwirth, Hz Muhammed'in mitolojik, hayali biri olduğunu ileri süren Kalisch'i eleştirir ve "İkna edici herhangi bir kaynak sunulmadan ortaya atılan, bilimsellikten uzak bir provakasyon." nitelemesinde bulunur. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 235) Seeing Islam adlı eseri başta, İslam'ın ilk dönemlerine dair önemli çalışmalar yürüten Robert Hoyland da, tarihi kayıtlarda Muhammed'in isminin varlığına dair belgeler olduğunu belirtir ve benzeri tüm iddiaları reddeder. (Hoyland, New Documentary, BSOAS, 69, 2006, s. 395-416)

Robert G. Hoyland'ın İslam'dan bahseden ilk kaynakları konu edindiği "Seeing Islam as Others Saw It" adlı eserinden devam edelim: Temmuz 634 tarihinde yazılan Doctrina Jacobi (Jacob'ın Öğretileri) adlı eserde Araplar arasında peygamber olduğunu iddia eden bir kişinin olduğuna değinilir. (s. 55-61) Papaz Thomas, 640 yılında yayınlanan eserinde Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 118-120) Bagratuni Piskoposu Sebeos ise 660 yılında yazdığı eserinde bir tüccar olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 124-132) John bar Penkaye ise 680'lerde yazdığı eserinde Arapların lideri olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 194-200)

7. yüzyılda yazılan 'Yakup'un Öğretisi' adlı risale, "İsmaililerin (Hristiyanların Müslüman Arapları kendilerince aşağılamak için kullandıkları sıfat) Peygamberinden ilk olarak bahseden "risale" olma iddiasına sahiptir. Risalenin yazarı yaşlı bir Yahudi bilgine "Bana Sarazenler (Avrupalıların Araplara verdiği isim) arasında ortaya çıkan peygamber hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sorar. Aldığı cevap Yahudi bakış açısını yansıtsa da, efendimizden bahseden en eski risalelerden olması açısından belge tarihi bir öneme sahiptir.

Süryanilerin İslam'ın erken dönemlerinde İslam'dan söz ettiği pasajları ele alan Michael Philip Penn'in 'When Christians First Met Muslims' adlı kitabından devam edelim: 636-37 yılında, gördüğü önemli olayları İncil'inin ilk sayfalarına not alan bir yazarın Hz. Muhammed'den söz ettiği görülmektedir. (s. 22) Ayrıca 640 yılında yazıldığı düşünülen bir başka eserdeyse yazar, Bizanslılarla Hz. Muhammed'in önderliğindeki grubun savaştığından oldukça kısa bir şekilde bahsedilir. (s. 25) Son kısmının 660-680 yıllarında (muhtemelen eserin asıl yazarından farklı bir yazar tarafından) ve geri kalan kısımlarının daha önceki yıllarda yazıldığı düşünülen, 590 yıllarıyla 660 yılları arasındaki olaylardan bahseden bir anonim eserde de Hz. Muhammed'den bahsedildiği görülmektedir. (s. 47)

H. A. R. Gibb, Mohammedanism (s. 27) adlı eserinde şöyle der: "Muhammed'in tarihi ile ilgili kesin bir gerçek vardır. O da hareket sebebinin kesin olarak dini oluşudur." Demektedir.

635 yılında Thomas the Presbyter tarafından yazılan yazıtlarda Arap savaşçılar için, "Muhammed'in Arapları" yazmakta (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 19, note 119; Also see R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 120, note 14); 665 yılında Hristiyanlar tarafından yazılan Maronit günlüklerinde "Muaviye Muhammed'in yerine geçmek istemedi." diye yazılmakta (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 136. Also see, A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 32; M. P. Penn, When Christians First Met Muslims – A Sourcebook Of The Earliest Syriac Writings On Islam, 2015, op. cit., p. 58); 670-680 arasında yazılan Short Chronicle adlı kitapta da Müslümanların liderinin adı olarak "Liderleri Muhammed idi" diye açıkça bahsedilmekte (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press); Ermeni bir keşiş olan Sebeos tarafından 660'lı yıllarda yazılan ve "The History of Sebeos" adlı eserde de "İsmail oğullarından ismi Mahmet olan ve bir tüccar olan… Mahmet onlar için yasa koydu: leş yememek, şarap içmemek, yalan konuşmamak ve zina etmemek." diye devam eden peygamberimizin özellikleri açıkça sıralanmakta (Boras, L.B., *" A prophet has appeared Coming with the Saracens". The non-Islamic testimonies on the prophet and the Islamic conquest of Egypt in the 7th-8th centuries.* 2017); John bar adlı manastır rahibi tarafından yazılan "Book of the Salient Points" adlı kitapta Emevilerin liderinin adının Muhammed olduğu belirtilmekte ve "başlangıçta eğitmenleri olan Muḥammad' diye bahsedilmekte (S. P. Brock, "North Mesopotamia In The Late Seventh Century Book XV Of John Bar Penkāyē's Riš Millē", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 1987, op. cit., p. 61); Jacob of Edessa tarafından 700'lerin sonunda yazılan günlüklerinde "Arapların ilk kralı Muhammed 7 yıl hüküm sürdü ve Ebubekir 2 yıl 7 ay hüküm sürdü" (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 37 and p. 38) bilgilerine yer verilmektedir. Diğer bir

kaynakta ise, “Muhammed ticari işler için Filistin ve Suriye’ye gitmiştir.” (Al-Ka’bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) denmektedir. Mısır’lı kesiş Nikiou’lu John tarafından 700 yılında yazılan günlükte ortodoksluğu terk edenlerden şikayet ederken Tanrının düşmanları olarak ‘Müslümanların dinini’nden bahsedilmekte ve liderleri için “O Muḥammed’dir.” diye yazmaktadır. (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 156); Hz Muhammed’in yaşamadığını ileri sürenlerin iddiaları için, oryantalistlerin günümüzdeki en kapsamlı çalışması olan “Corpus Coranicum” projesinde çalışan Angelika Neuwirth, “Tarih çalışılmadan, kaynak sunulmadan ileri sürülen provakasyon” olarak nitelemektedir. Michael Marx, “Der Spiegel” dergisinde verdiği röportajda, “14. yüzyılda Müslümanlarla Hristiyanlar arasındaki polemiklerde bu iddianın gündeme gelmediğini, aksine Süryani ve Arami kaynaklarda yaşadığına dair birçok kanıt olduğunu” ifade etmektedir. (https://www.islamic-awareness.org/history/islam/inscriptions/copper.html; www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/03/hz-muhammed-yasadi-mi-tarih-kaynaklarinda-hz-muhammed adlı sayfadan alıntılanmıştır.)

Bazı oryantalistler de Hz Muhammed’in baştan beri samimi olduğunu kabul edenken bazı ateist ve oryantalistler de Hz Muhammed’in baştan beri yalancı ve aldatıcı olduğunu iddia edenler. Öncelikle bu iddialara karşılık öncelikle ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ ve ‘Oryantalistler ve Hz Muhammed’ adlı yazıların okunmasının faydalı olacağının altını çizmek isteriz. Bu yazılara ek olarak cevaplarımıza geçersek: Hz Muhammed Güvenilir bir kişi idi: Marksist bir oryantalist olan Rodinson, ‘Muhammed, genellikle, bilge, ölçülü, dengeli bir adam izlenimini uyandırmaktadır. El- Emin lakabı verilmiştir kendine. Yani kentin en güvenilir adamı.’ (M. Rodinson, Mahomet, s. 77) demektedir. “Oryantalistlerin yüzyıllar süren bir eksik, hata yakalayabilme gayretleri hep neticesiz kalmıştır. Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekle bir ilgisi bulunmamakta, birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir.” (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 9, 11); Hâlbuki "Kur'an, yalnızca bilgi edinmek için okunacak bir kitap değildir. O, ilahiyat duygusunu tatmak için okunur ve aceleyle okunup geçilecek bir kitap değildir." diyen (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 226) Armstrong’u destekler mahiyette İngiliz yazar T. Carlyle Kur’an hakkında, ‘Bir kitap ki, kalpten gelmiştir, Başka kalplere gitmek yolunu mutlaka bulacaktır. Denilebilir ki Kur’an’ın esas karakteri masum doğallığıdır; Bir ihlas ve güzel niyet kitabı olması gerçeğidir.’ Demektedir. (T. Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 34) O (sav) aynın zamanda davasında samimi bir tebliğci idi: O, sadece okumakla kalmamış, aynı zamanda onu harfiyen yaşamıştı. (Müslim, Müsafirun, 139; Ebu Davud, Tatavvu, 26; Ahmed, Müsned, VI/54) Hz Muhammed namazda yanılmış ama sonra sevih secdesi yapmıştır. (Tirmizi, salat, 173; Ahmed, Müsned, II/447) Bir gün namaza tam başlayacağı sırada cünüp olduğunu hatırlamış, sahabeye, bekleyin, diyerek hemen evine gidip gusül abdesti alıp yanlarına dönmüş ve namazı kıldırmıştır. (Buhari, Vudu, 34, Müslim, Mesacid, 225, Ebu Davud, taharet, 93) Haşa, sahte bir peygamber olsa cünüp hali ile de kıldırabilirdi. Kimse cünüp olduğunu bilmiyordu ki?! Bir defa olsun gaybı-geçmiş-gelecek zaman ve görülmeyen alemi- bildiğini iddia etmemiştir. Kendisini başka peygamberlerden üstün görülmesini yasaklamıştır. (Kadı Iyad, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa I/265) Hayatı, insanlık aleminde çekilmiş ve çekilecek bütün meşakkatlerin, yirmi senelik bir zamanda yoğunlaştırılmış şeklidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 55) Kısaca O, davasına gönülden inanmış samimi bir Müslüman idi.

Kur’an’ın dil, ifade ve üslubu peygamberimizin sözlerinden (Hadis) farklıdır. (s. 105) Bunu kafir olan oryantalistler bile fark edebilmektedir. Nöldeke, Kur’an’da olmayan kunut duaları hakkında şunu söyler: “Bu metinlerin içeriği ve biçimi Kur’an’ı değil, duayı andırmaktadır. Kunut dualarında, Kur’an’da alışık olmadığımız tabirler vardır. Sena etmek fiili, Kur’an’da hiç geçmez.” (Theodor Nöldeke, Kur’an tarihi, s. 48) Hz Peygamber, Kur’an’ın korunması ve yazılmasına verdiği önemi, diğer sözlerine (hadislerine) vermemiştir. Hatta belli bir zaman birimi için, Kur’an’la karışmaması amacı ile hadislerinin yazılmasına da yasak getirmişti. (Müslim, Zühd, 72;

Darimi, Mukaddime, 42; Ahmed, Müsned, III/12,21,39,56) Bu yasak karışma konusunda endişe ortadan kalkıncaya dek sürdü. (İbni Kuteybe, Tevilü Muhteliful hadis, s. 365)

Kur'an'ın haşmet ve azametini dolaylı yoldan itiraf eden Blachere, şöyle demektedir: 'Biz, doğunun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik.' (Blachere, Le Coran, s. 29) "Oryantalistlere göre Kur'an ilahi bir vahiy değildir. Dolayısı ile ona değişik kaynaklar aranmıştır. Pek çok Avrupalı Kur'an mütercimi, tercümelerinin baş tarafına, Kur'an sanki Hz Muhammed'in eseri imiş gibi' Muhammed' ismini yazmışlardır. Oryantalistler her tercümelerinin başına kendilerinin İslam hakkındaki düşüncelerini ihtiva eden mukaddimeler yazmışlardır. Bununla, daha işin başında okuyucuyu yönlendirmek istemişlerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 23, 29, 32)

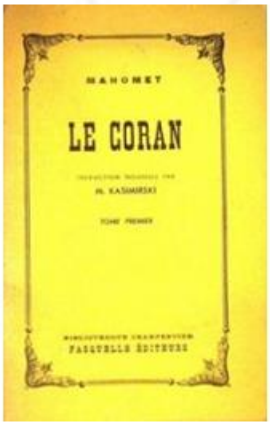

Peygamberimiz, insan olmasından, melek olmamasından, tutun, kendisine kâhin, sihirbaz, şair, başkalarından öğrendi, uydurma olan geçmişin masalları gibi, birçok ithamlara, itirazlara maruz kalmıştır. Birbirine ters düşen bu iddialar, aslında bu bahanelerin temelde bir gerçeğe dayanmadıklarını da ispatı etmektedir. Suçlamalar kendi içinde çelişkilidir. Enbiya 5. ayet bu konudaki tutarsızlıklara dikkat çeker: "Onlar, "Hayır, bunlar karma karışık yalancı düşlerdir. Hayır, onu kendisi uydurdu; hayır, o bir şairdir. Eğer böyle değilse, önceki peygamberlerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mucize getirsin" dediler." Kâfirler, Hz Peygambere körü körüne muhalefet etme sevdasıyla kendisi hakkında tuhaf ve tutarsız iftira ve ithamlarda bulunuyorlardı. Her gün yeni bir iftira ile ortaya çıkmışlardı. Bu aslında söylediklerine kendilerinin de inanmadığını göstermektedir. Bu şekilde ortaya attıkları her yeni itham, eskisini yalanlamış olmaktadır aynı zamanda. Bu tutarsızlıklarının temel nedeni 'peşin hükümlü, önyargılı' olmalarıdır. Günümüz oryantalistleri de benzer iddiaları tekrar ederler. Kur'an'ın bir şahıs tarafında öğretildiği iddiası bile kendi içinde tutarsızlıklar barındırır. Çünkü bu öğretim, işi ' tek kişiye' bile mal edilememiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 134, 136-138)

Bazı oryantalist ve ateistler yukarıdaki iki iddianın dışında Hz Muhammed'in Mekke döneminde samimi iken Medine döneminde ise bu samimiyeti yitirdiği iddia ederler.

Thomas Carlyle bu iddialara şöyle cevap vermektedir: "Muhammed, "dünyalık gelecek" yoluna dolu dizgin atılmak için ihtiyarlamaya başladığı, dünyanın kendisine gönülden sakinliğinden başka verecek bir şeyi kalmadığı zamanı beklemiş ve bütün karakterini ve bütün mazisini inkar ederek sefil ve boş bir şarlatan olmuştu, öyle mi? O, sessiz büyük bir ruhtu. İkbal hırsımı? Bütün Arabistan bu insana ne verebilir? Biz Muhammed'in yalancılığı varsayımını asla inanılmaz bir şey olduğu için bir yana atacağız." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 34, 36)

Mekke'de samimi idi, zorluklara göğüs gerdi, zenginlerin fakirlere yardımına vesile oldu, davasını samimi şekilde savundu ama Medine'de başarı elde edince gözleri karardı, kişisel arzularının peşine düştü ve peş peşe vahiyler uydurdu." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 146) iddiasında bulunurlar. Bu görüşü savunanlardan biri de ünlü Amerikalı yazar Washington Irving'tir. Yazar önce peygambere sahtecilik ithamına cevap verir ve şöyle der:" Hayatının birinci evresi bu ithamı çürütür. O dönemde Muhammed ne isteyebilirdi ki? Mal mı? Oysa Hz Muhammed'in malı elinin altında idi. Şan, şeref mi? Oysa O, asil bir aileden geliyordu. Zekası, güvenilirliği saygı görüyordu. Öyleyse bunları kaybetmek pahasına neden çevresi ile anlaşmazlığa, sürtüşmeye girsin ki? Halbuki yeniden o serveti toplamak zordu. Allah yoluna insanları çağırma uğruna hem kendi hem arkadaşları mallarını kaybettiler. Samimi olmasa idi neden bu kadar zorluğa göğüs gersin?" (W. Irving, Mohamet and his Successors, s. 195-196) Yazar Hz Muhammed'in doğruluğunu savunduğu halde peygamberliğine inanamamaktadır. Ona göre peygamber olduğu inancının temel nedeni, bedeni hastalığı idi. Irwing'e göre Medine'de ise, şartlar değişir ve kendisinde dünyalık arzusu uyanır ve samimiyeti kaybolur. (Irving, s. 197) Şaşılacak durum ise, 'sadece iki sayfa sonra yazarın dönüş yapıp' Hz peygamberin başarı ve zaferinin kendisinde bir gurur ve şımarıklık meydana getirmediğini, çünkü kişisel heves ve çıkarlar peşinde olmadığını, aksine bir dini yaymak hedefinde olduğunu söylemesidir. İngiliz oryantalist John Devenport ona cevap vermektedir: "Hazreti Muhammed saltanat peşinde koşmadı. İnsanları adalete çağırdı. Merhameti, alçakgönüllü olmayı öğretti. Putperestlikten kurtardığı Kabe'nin yanına bir saray inşa ettirmedi." (John Devenport, Hz Muhammed ve Kur'an, s. 136) "Hz Muhammed'in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün şartları ispat etmektedir. Hz Muhammed padişahlık arkasında koşmadı. Görevi tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe'nin yanında bir saray yaptırmadı; sade evine geri döndü. Hicretten sonra Hz Muhammed elinde yüksek nüfuz ve kudret bulunduğu halde yaşayışındaki sadeliği zerre kadar değiştirmemiş, kendi söküklerini dikmiş, günlük besinini birkaç hurma ve az bir arpa ile karşılamıştır." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 94, 89, 23) Oryantalist Watt ise "Hz Muhammed'in karakterinde hicretten sonra düşüşe geçtiğini düşündürecek sağlam bir zemin yoktur." (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) diyerek bu iddiayı yalanlamaktadır. Oryantalistler arası çelişkiler kadar bizzat yazarların kendileri de iddiaları ile kendi içlerinde çelişirler. Çünkü "önyargı ile yazmaya başlarlar. Amaçlarını önceden belirlemişlerdir. Delillerle hedefe ulaşmazlar; önceden karar verdikleri amaca uygun deliller ararlar; çelişkili, zayıf, uydurma olsa da fark etmez!" M. Rodinson'da Mekke dönemini samimi bulur ama Medine dönemini sorgulasa da şu itirafta bulunmaktan kendini alı koyamaz: "Muhammed'in Medine'de aldatıcı olması gerekmez. Çünkü o, kendisine gelen fikir ve çözümlerin sadece ve sadece Allah'tan geldiğine inanmakta idi." der. (Rodinson, Mahomet, s. 254) Remarque açık bir biçimde, Hz Muhammed'in ahlakı gevşetmek bir yana tahammülü daha zor hale getirdiğini söyler. Örnek olarak, sünnet, bazı et ve içkiden uzak durmak, oruç, abdest, namazı sıralar. Bayle, İslam'ın ahlakla ilgili prensiplerini sıralayıp, 'İslam'ın fazilet ve hikmet adına çok önemli prensipler ihtiva ettiğini' ifade eder. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 75) Ama son tahlide o da impostor nitelemesini kullanır. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 83) Henri Comte de Boulainvilliers, İslam peygamberini büyük bir şahsiyet, büyük bir kanun koyucu olarak nitelendirir ve Hz Muhammed hakkında batılı tasavvurların sağlıklı olmadığına dikkat çeker. Ayrıca Hz. Muhammed'in samimiyetsizlikle itham edilmesini yadırgar. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 165-169) İslam dinini cahil bir rahibin tavsiyesine veya mizacı, daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz, der. (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) Tüm bu iddiaların aksine, peygamberimiz cömertliğinin en büyük ve açık örneklerini asıl Medine'de vermiştir. Medine'ye geldiğinde peygamberlik görevi kat kat güçleşmiş idi. Bir taraftan evlerini, mallarını terk ederek Medine'ye gelen müminlerin hayatlarını güvence altına almak ve diğer taraftan

Yahudilerin küstahça düşmanca davranışları ile uğraşması gerekmekte idi. Ayrıca Mekke müşrikleri ile defalarca savaşmak zorunda kalmıştı. "Peygamberimizin amacı şahsi menfaat değil, şirki ve zulmü ortadan kaldırmak ve adaleti ortaya çıkarmaktı. Peygamberimiz en sade bir hayat yaşadıktan sonra, borçlu olarak vefat etmiştir. Mekke'yi fethedince de genel af ilan etmiştir." (İsmail Fenni Ertuğrul, Hakikat nurları, s. 386) "Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58) "Mekkî sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmayı hedefleyen ayetlerden oluşur. Medenî sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 62) "Kur'an'ın tedricen 23 senede nazil olmasının ve 'hüküm içeren (Kamu hukukunu ilgilendiren) ayetlerin' Mekke de değil de Medine'de nazil olmasının arkasında yatan neden, hükümlerin altyapısını oluşturmak; tepeden inme hükümler getirmemek mantığıdır. Önce, toplum inanç bakımından sağlam temeller üzerine bina edilmiş, ardından da ahkam ayetleri gelmeye başlamıştır." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 26, 35, 169) "İslam inanç sisteminde Mekke 'lâ' makamıdır. Medine 'lâ'yı 'İlla' ile tamamlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medenî, s. 232) "Müslümanların Medine'de savaşçı bir tutum içine girmeleri, tanrı anlayışlarında merhametli sıfatına, sertlik sıfatı eklenmiştir." (Goldziher, Le Dogm et Le Loi de L'ıslam, s. 22) iddiasında bulunulur. Halbuki Kur'an, her zaman Allah'tan adalet sahibi bir varlık olarak bahseder. Mekke döneminde de Medine döneminde de Kur'an bize, Allah'ın iyiliksever, doğru, sabırlı insanları sevdiğini, zalim, kibirli, kafir insanları sevmediğini bildirir. Kur'an doğru yoldan ayrıldığı için helak edilen kavimlerin kıssalarını Mekkî (Mekke'de inen) surelerde sık sık anlatılması da bu iddiayı yalanlar. Saldırganlara karşı Medine'de farz kılınan cihadın, daha önceleri Mekke'de açık şekilde verilmiş olan ültimatomun ifasında başka bir şey olmadığı ortadadır. (Yunus, 102; Hud, 121; İsra, 58) Kur'an haksız yere bir cana kıymanın tüm insanların canına kıymakla eş kabul eder. (Maide, 32);Hz Muhammed'de cana kıymayı, Allah'a ortak koşmadan sonra en büyük günah olarak ilan etmiştir. (Buhari, Eyman, 16; Nesai, Tahrim, 3) Medine dönemi farz kılınan cihad, dünyevi amaçlar için değil, haksızlığa karşılık vermek (Hac, 39-40; Bakara, 190-191),; hıyanet ve anlaşmayı bozanlara ceza (Enfal, 55-58; Tevbe, 1-2, 4-5,7-8,10-14); güvenliği korumak (Maide 33-34); fitne ve fesada engel olmak (Bakara, 193; Enfal, 73) vb. için farz kılınmıştır. Cihad yerine getirilirken belli ölçüler ortaya konmuştur: Sivillere dokunulmaz, ateşle yakmak yasaktır, yağma, talan yasaktır, yıkım, tahrip yasaktır, organ kesmek yasaktır, esirin öldürülmesi yasaktır, anlaşmanın bozulması yasaktır, vb. (Ayet ve hadisler için; Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 155-156) Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza bakılabilir. Burada nesh (Hükmün değişmesi) kavramını da iyi anlamak gerekir. Allah bir taraftan önceki kuralları nesh ederken yeni kurallarda da tedricilik –aşamalı - metodunu kullanır. Mesela içki toplumdan aşama aşama yasaklanmıştır. Neshe yaratıcının ihtiyacı yoktur, biz insanların ihtiyacı vardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 153) 'Nesh' konusu 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Hz Muhammed Medine'ye gelir gelmez Yahudilerle kapsamlı bir anlaşma yapmıştır. Anlaşmada herkes eşit tutulmuş ve dış düşmanlara karşı tek yumruk olmak zorunlu kılınmıştır. (Madde 1-2) Daha önce Yahudiler kendi aralarında bölük pörçük ve birbirlerine düşman iken (Hamidullah, Le prophete, I/178) bu anlaşma ile kendi aralarında da eşitlik sağlanmıştır. (Madde, 26-33) Kendilerini İslam'a girmeye de mecbur bırakmadığını göz önüne alırsak (Madde 25) bu anlaşmanın temel şartı, her tarafın düşmanca herhangi bir yola başvurmamaları, düşmanlara yardımcı olmamak olduğu görülür. (Madde, 16,37,37/B, 43,44) "Hz Peygamberin en önemli özelliklerinden birisi, hangi dine mensup olursa olsun insanlarla yaptığı anlaşmalarda, verdiğin sözlerde, söylediklerine uyması konusunda hassasiyet göstermesidir. Allah resulü bunu buna özen gösterirken aynı zamanda muhataplarında da aynı şeyi istemiştir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda

Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 206) Fakat Yahudiler bir süre sonra anlaşma şartlarına aykırı işler yapmaya başlarlar. Mesela Nadiroğulları, Kureyşlilere Müslümanlar ait gizli haberler ulaştırır ve onları Hz peygamber ile savaşmaya teşvik eder. Müslümanların zayıf yerlerini onlara bildirir. (İbni Hacer, Fethü'l-Bari, VII/332) Bununla yetinmeyerek birkaç kere de peygamberimizi öldürmeye teşebbüs ederler. (Ebu Davud, İmare, 22,23; İbni Hacer, F. Bari, VII/332; Taberi, Tarih, III/37; İbni Esir, Üsdül Gabe, III/57) Ayrıca Nadiroğulları Hendek kuşatması sırasında Müslümanları arkadan vurmak istemişler son anda anlaşmayı kabul etmişlerdi. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227)

Sonunda peygamberimiz onlara aniden hücum etmek yerine haber göndermiş, anlaşma şartlarını çiğnediklerini, bu yüzden 10 gün içinde Medine'yi terk etmeleri gerektiğini bildirmiş aksi halde savaşmayı kabul ettikleri anlamına geleceğini söyler. Buna karşılık onlar, 'işine geleni yap' diye cevap verirler. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, VII/233; Belazuri, F. Büldan, s. 24; Mevdudi, cihad, s. 359) Hz Muhammed onları kuşatmak zorunda kalır. Kuşatma uzayınca zayıf kalırlar ve sonunda, kanlarının dökülmemesi, develerinin taşıyabileceği kadar mal götürerek Şam'a göç etmelerine izin verilmesini isterler. Bu izin de kendilerine verilir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, F. Bari, VII/232) Hz Peygamber istese onların hepsini öldürtebilirdi. Fakat onlar gittikleri yerde de rahat durmadılar. Bütün Arapları Müslümanlara karşı kışkırttılar. İki sene sonra 24.000 savaşçı ile Medine'ye saldırmaya kalkıştılar. Görüldüğü gibi peygamberimiz son derece merhametli davranmış ve ileride kendisine zarar verir diye yılanın başını ezmemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kaynuka Yahudileri de bir Müslüman hanımın tesettürüne saldırmışlar, kadının vücudunun görülmesine neden olmuşlar, utanç ve öfkeden attığı çığlıkları duyan bir Müslüman işi yapan Yahudi'yi öldürünce diğer Yahudiler de o Müslüman'ı şehit etmişlerdir. Bunun sonucu olarak Yahudiler 15 gün kuşatılır. Kuşatma sırasında onlara Müslüman olmaları teklif edilse de red cevabı verirler. (Buhari, sahih, 58/6) Sonunda teslim olurlar. Medine'yi terk etmelerine izin verilir. Görüldüğü gibi burada da peygamberimiz onlara merhametli davranmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kureyza ise, Hendek savaşı sırasında, anlaşmaya aykırı olarak müşrik ordusuyla anlaşırlar. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) beraber fiilen savaşa katılırlar. (İbni Esir, el-Kamil, I/13; İbni Hacer, F. Bari, VII/280) Sell, Ebu Süfyan tarafından Kurayza oğullarının kandırıldıklarını söyler. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 160-174) "Bir Yahudi Kabilesi olan Beni Kurayza'nın şehri içeriden vurmaya kesin bir alaka gösterilmiş olması, Hendek savaşı sırasında müşriklerin lideri olan Ebu Süfyan'ın tek zafer umudu." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 234) olmuştu. "Kureyza kabilesinin ittifaka dahil olmaları Müslümanlar açısından kıyım ve katliama yol açabilecek büyük bir ihanetti." (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 231) Peygamberimiz onlara elçiler gönderir, onlara öğüt verir. Fakar Kureyzaoğullar,'Bizimle sizin aranızda anlaşma yoktur.' diye ilan ederler ve sonunda Müslümanlar iki ateş arasında kalırlar. Öyle ki Hz. peygamber, Medine mahsullerinin üçte birini hücum edenler ile bir barış yapmak karşılığında vermeye hazırlanmak zorunda kalır. (İbni Esir, el-Kamil, II/68; İbni Hacer, F. Bari, VII/281) Ama tüm bu davranışlarından sonra onlara iyilik ile davranmak intihar sayılırdı. Müslümanlar Hendek savaşı bitip kuşatmadan kurtulur kurtulmaz Kureyzaoğullarını kuşatma altına alırlar. Yirmi günlük kuşatma sonunda yenileceklerini anlayınca bir elçi göndererek Sad b. Muaz'ın vereceği karara razı olarak teslim olacaklarını söylerler. (Buhari, Cihad, 168, Menakibu'l-Ensar, 12; Müslim, cihad, 29,64; Tirmizi, Siyer, 28; Darimi, siyer, 65) Sad b. Muaz kararını verir: Erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir alınacak, mallar paylaştırılacak. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 158; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 270-271) "Esirlerden çoğu Hayber civarındaki Yahudiler tarafından fidyeleri ödenerek kurtarılır." (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/II, 226) Kureyzaoğulları en zor şartlarda anlaşmayı bozmuş düşman tarafına geçmişlerdi. Sürgün şıkkı da mantıklı bir tercih olmazdı çünkü Nadiroğlullarının yaptıkları ortada idi. Bu cezayı peygamberimiz teklif etmemiş, kendilerinin teklif ettiği bir hakem tarafından önerilmişti. Ceza zaten kendi kutsal kitaplarına uygun (Tesniye, 20/10-16) verilmişti. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru s. 232) Sadece silah taşıyanlar öldürülmüş, kadın çocuklara dokunulmamıştır.

(Mevdudi, Cihad, s. 367) Oryantalistler tüm bunları bilmemezlikten gelmektedirler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 159)

Margoliouth, Hz Muhammed'in onları anlaşmayı bozmamaları konusunda uyardığını, onların bu uyarıya aldırmadıklarını, son derece stresli zamanlarda Medine sokaklarında dolaşarak Hz Muhammed'in başına gelen sıkıntıdan dolayı duydukları memnuniyeti gösterdiklerini, kaypak davrandıklarını ve sonuçta kendilerini helake sürükleyen bir yol tuttuklarının üzerinde durur. (D. S. Margoliouth, Muhammad, s. 328- 329) Yazar Yahudilerin Hz Muhammed'e zarar verme iradelerini açıkça ortaya koymuşlardır, der. (Margoliouth, Muhammad, s. 334) Paret, Yahudilerin verdikleri hiç bir sözü tutmadıklarını, Uhud savaşı sonrası Nadir, Hendek savaşı sonrası Kurayza oğullarının üzerine saldırılmasının tesadüfi olmadığını, Hendek savaşı sırasındaki davranışları ile kendi iplerini kendilerinin çektiklerini belirtir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 111-112) Watt, "Kurayza oğullarının müşriklere güvenebilseler, Hz Muhammed'e karşı hücum edeceklerdi" demektedir. Hakem Sa'd üzerinde Hz Muhammed'in baskısının olmadığının da altını çizer. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 213-215) Bobzin ise, Kureyza Yahudileri ile Evs kabilesi arasında ittifak olduğunu, Yahudilerin Evs'ten olan Sa'd'a kendilerinin kararı bıraktıklarını belirtir. (H. Bobzin, Mohammed, s. 106) M. G. Watt ayrıca, İslami mücadelede maddi imkanların temel güdüleyici sebep olduğu tezini, aşırı materyalist bir iddia olarak niteler ve askeri mücadelelerin asıl sebebini dini nedenlerde aramanın daha doğru olacağına inanır. Zira orta doğuda din ve siyaset içiçe geçmiş durumdadır. (Watt, Muhammad at Medina, s. 220) Watt ayrıca Hz Muhammed'in ikiyüzlülüğe asla tahammülü olmadığını, muhatabından kesin olarak tuttuğu tarafı belirlemesini istediğini belirtir. (Watt, Muhammad at Medina, s. 116)

Oryantalistler Hz Muhammed'in ekonomik üstünlük hırsına kapıldığını da iddia ederler. Hâlbuki Hz Peygamber dünya hayatına hiç önem vermemiştir. (Nevevi, Riyazussalihin, s. 236-280) Peygamberimiz Yahudileri malları için öldürseydi, Beni Kaynuka ve Nadir Yahudilerini neden öldürmemiştir? Yahudilere kin duysa idi, Kureyza'dan sonra Hayber Yahudilerini de aynı şekilde cezalandırması gerekmez miydi? Hâlbuki onlara verdiği ceza önceki üç kabileye verdiğinden çok daha az idi. (Ebu Davud, İmare, 23,24; Mevdudi, Cihad, 371-372) "Hayber Yahudileri çevredeki müşrik Araplardan adamlarla irtibat kurarak, Hz Peygamber'e karşı savaşmak için onları organize ederler. Yahudi reislerinden Sellam b. Mişkem'in karısı Zeynep bint Harise, Hz Peygamber'e zehirli bir koyun ikram eder ve onu zehirlemek ister." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, 240) Hayber kuşatması esnasında Resulullah'ın yanına gelip Müslümanlığını ilan eden ve bir Yahudi'nin koyunlarını güden hizmetçiye resulullah, efendisine ihanet etmemesini ve hayvan sürüsünü alıp ona götürmesini ve sonra tekrar ordugâha dönmesini emretmişti. (İbni Hişam, Sire, II/344) Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını da Yahudilere iade etmişti. (Prof. Dr. Ahmet Yaman, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 325) Savaştığı topluma bu kadar adaletli ve merhametli yaklaşan peygamberimiz Yahudilere asla önyargılı değildi. Peygamberimiz vefat ettiğinde ülkesi sınırları epey genişlemiş, Yemen'den Suriye sınırına dek ulaşmış ve kendisi de bu ülkenin lideri konumunda iken bile kendi savaş zırhı bir Yahudi'de rehin idi. Hayberlilerin bir çeşmesinin başında öldürülen bir Müslüman'ın katili tespit edilemeyince diyetini de bizzat kendisi ödemiştir. (Buhari, cihad, 89; Tirmizi, Buyu, 7; Nesai, buyu, 58; Ahmed, Müsned, I/236; İbni Hişam, Sire, II/354) Hâlbuki öldürenin Yahudi olduğu kesin idi. İsteseydi onlara şu veya bu gerekçeyle diyet ödemeye mecbur ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 161) Oryantalistlerin diğer bir ithamı da peygamberimizin anlaşmalarına bağlılık göstermemeye başladığı iddiasıdır. Kur'an'da defalarca verilen sözün tutulmasının önemi açıkça ifade edilir, yapılan anlaşmalara bağlı kalınması istenir. (Ali İmran, 76; Maide, 1; Enam, 152; Nahl, 91; İsra, 34; Rad, 20 vd.) Peygamberimizde sözden dönmeyi münafıklık alameti saymıştır. (Buhari, cizye, 22;Müslim, cihad, 8; Ebu Davud, cihad, 150) Peygamberimiz bir borcunu ödemek için alacaklıyla sözleştiği yere üç gün boyunca gidip beklemiştir. (Ebu Davud, edep, 90; İbni Sad, Tabakat, VIII/59) Oryantalistler Hz Muhammed'in Mekke'li müşriklerle yaptığı anlaşmalarına sadık kalmadıklarını iddia ederler. Hâlbuki Hudeybiye anlaşmasını bozan bizzat

müşriklerdir. Müşrikler Benî Bekir kabilesine askeri ve diğer yardımlarda bulunmuşlar onlarda Huzaalılardan yirmi üç kişiyi öldürmüşlerdi. Katliama katılanlar arasında İkrime, Safvan, Süheyl gibi Mekke'li müşrikler de vardı. Mekke'li müşrikler efendimizin diyet ödemelerini veya Beni Bekir anlaşmasını terketmeleri isterse de müşrikler her iki teklifi de reddederler. Kısaca katliama yaptıkları destek ve anlaşma çabalarını da kabul etmeyerek Hudeybiye anlaşmasını bozan taraf bizzat müşrikler olmuştur. Oysa şartlarını bizzat kendileri tercih edip yazdırmışlardı. (Buhari, sulh, 6; Müslim, cihad, 90; Ebu Davud, cihad, 156) Hatta anlaşma mürekkebi kurumadan müşrikler safından Ebu Basir Müslüman olarak gelmişti ve Hz peygamber anlaşma gereği onu saflarına kabul etmeyerek geri iade etmişti. (İbni Hişam, Sîre, III/337) Müslüman olarak gizlice bile gelenleri efendimiz Medine'ye kabul etmemiştir. Bütün bunlara rağmen anlaşmayı bozan yine müşrikler olmuştur. Ayrıca, 'Tevbe 5. ayet' adlı yazımıza da bakılabilir. Ayet anlaşmaya uyan müşrikler ile anlaşmanın sonuna kadar bağlı kalınmasını istemekte, anlaşmayı bozanlara ise 4 ay mühlet vermektedir. Asıl ihanet edenler, yaptıklarına rağmen, kendilerine dört ay boyunca tam bir hürriyet içinde yeryüzünde dolaşma izni verilen müşriklerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 163)

Diğer bir iddia da peygamberimizin cinsel arzularına aşırı düşkünlük göstermeye başladığı iddiasıdır. Hz Peygamberin -hâşâ- şehvetine düşkün olduğu, bunun için zaman zaman ayet uydurduğu iddia edilir oryantalistlerce. Hz Aişe'nın kelimeleri ile "İhtiyarlıktan ağzının dişleri dökülmüş" (Buhârî, Menâkıbü'l-Ensâr, 20) biri olan Hz Hatice'yi ölümünden sonra bile Allah Resulü devamlı hayırla anarken (İbn-i Hanbel, VI, 118) ve efendimizin dul olmayan tek eşi Hz Aişe'ye "Ben, Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kimseyi kıskanmamışımdır. Bir daha Hatîce hakkında kötü söz söylemeyeceğim." (Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr, 20; Nikâh, 108; Müslim, Fedâilu's-Sahâbe, 73, 78) dedirtecek kadar dedirtecek kadar Hz Hatice'yi sevip saygı ile anıp ona vefa gösteren (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 165) peygamberimiz, hayatının gençlik bölümünü 25 sene müddetle, kendisinden yaşlı ve dul olan bir tek kadınla dürüst bir şekilde sürdürmüştür. Güya buna da 'Hz Hatice'nin toplumdaki ağır yeri ve malıyla Hz peygamber üzerinde hakimiyet kurmuş, bu da onu evde söz sahibi yapmıştır' iddiası ise gerçeklerle asla uyuşmaz! Hz Ebu Bekir'de bütün malını Allah yolunda harcamıştır. Ama bu durum, Ebu Bekir'in kızı Hz Aişe'den sonra Hz Muhammed'in başka kadınla evlenmesine engel olmamıştır. Hz Aişe'de Hz Hatice annemizin aksine genç, bakire ve güzeldi. Peygamberimiz günde günde beş vakit namaz kıldırır, Kur'an öğretir, zekatları dağıtır, anlaşmazlıkları çözer, yabancı heyetleri kabul eder, kral valilerle mektuplaşır, seferlere çıkıp komutanlık yapar, kanun koyardı. Bunların haricinde geceyi de ibadetle geçirir, gündüz oruç tutardı. Gece namazlarında bazen ayakları şişecek kadar ayakta durur- kıyam- bazen de öldü sanılacak kadar secdeye kapanırdı. (Buhari, teheccüt, 6; Bayhaki, el-envaul-Muhammediyye, s.522) Ayrıca ateist ve oryantalistler Ahzab suresi 50. ayeti ve Zeynep binti Cahş ile evliliklerini de gündeme getirirler. Bu konu ve benzeri diğer iddialar 'Hz Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?' adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır! Kadınlarla tokalaşmayan peygamberimiz, şehvet düşkünü olsa kadınlara neden örtünmeyi mecbur kılsın? Ayet inip Müslümanların evli bulundukları kadın sayısının dört ile sınırlayınca, peygamberimiz o tarihten sonra başka bir hanımla evlenmemiştir. Kur'an'ı kendi yazsa böyle bir kanun koymaya asla tevessül etmezdi. Kendisine hiç erkek evlat bırakmayan hanımlarını bırakıp onlar yerine genç bakire hanımlar alabilirdi peygamberimiz. İşin ilginç yönü hiçbir müşrik Peygamberimizi bu noktadan yadırgamamışlardır! Efendimiz küçüklüğünden beri tanıdığı ve akrabası olan Hz Zeyneb'i Zeyd'le kendi eli ile neden evlendirsin? Peygamberimiz Hz Zeynep'le evlenip başını ağrıtacağına, -Haşa- nefsine düşkün biri olsa ve Allah adına kitap uyduran biri olsa, eski kölesinin hanımıyla gizli gizli buluşamaz mıydı? Ne de olsa buna 'tahrif edilen, bozulan' Tevrat'tan da örnekler vardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 169-176)

Oryantalistler Hz Peygamberin 'Medine'de Yahudilerle temasa geçmesiyle, onun Hz İbrahim tarihine, nesebi bağlarına aşina olmasını sağlamıştır' demektedirler. Caetani ve Nöldeke'nin de

kabul ettiği sure sıralamasına göre Mekkî olan yani Mekke'de inen 18 surenin değişik ayetlerinde Hz İbrahim'den, yine tamamı Mekkî olan 5 surede Hz İsmail'den bahsedilmektedir. Hac suresi 78. ayette Hz İbrahim gerek peygamberin gerekse Arapların babası olarak geçer. Dolayısı ile Hz İsmail de onların dedesi olmuş olur. Bakara, Ali İmran surelerinde de Hz İbrahimden bahsedilir. Günde beş vakit okunan salavatda da, Hz İbrahim anılır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 178) Hazreti Peygamberin, Hz İbrahim'in Kabe'yi inşa edişini uydurduğu iddia edilir. Halbuki tüm Araplar, nesiller boyu buna inanmakta idiler. Ayrıca Müşrikler meleklerin heykellerini yaptığı gibi İbrahim ve İsmail'in de heykellerini yapmışlardı. İddiaların aksine "Hz İsmail'in babası olması açısından Hazreti İbrahim'in Arapların babası olması da kesinlik" (Blachere, Le Coran, s. 46) kazanmıştır. Üstelik böyle bir hikâyeyi Peygamberimiz uydurmuş olsaydı gerek müşrikler gerekse Yahudiler susmazlardı. Peygamberimiz Kâbe'yi inşa konusunu uyduracak olsaydı, Arap asıllı Hud veya Salih peygamberlere bunu isnad etmesi de ırkçı olan o toplumun şartlarına daha uygun düşmez mi idi? Öyle ya, amaç Mekke müşriklerinin gönlünü almak olsaydı Arapçılık damarlarını okşamak daha uygun olmaz mıydı? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.180) Oryantalistler peygamberimizin Yahudilerden ümidini kestiği için kıbleyi değiştirdiğini de iddia ederler ki bu konu 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda cevaplanmıştır. 'Bir putperestlik kültürü olan hacer-i esvedi ibka ettiği' iddiasına cevap ise, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı sayfamızda cevaplanmıştır.

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz hakkındaki genel iddiaları II

Birincisi: Oryantalistlere göre Mekkî surelerin kısa olmalarının nedeni Peygamber Mekke'de tecrübesizken kitabını yazmaya çalışırken tereddüt ve kararsızlık göstermesidir. Medine'de ise Kendine güveni artmıştır. İkincisi: Müsteşriklerin hepsi, başlangıçta diğer Arap tanrılarına ses çıkarmadığını zamanla şartların gerçekleşmesinden sonra tevhid içerikli ve genele yönelik ayetlerin ortaya çıktığını iddia ederler. Bu nedenle de Mekkî sureler de Allah'ın bir olduğu, Tevhid ve şirke karşı çıkmak yoktur, derler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 203) İddiaların tam aksine İslam daveti başlangıcından itibaren Tevhid eksenlidir. Tüm oryantalistlerce de kabul edilen ve ilk inen ayetlerden olan Alak Suresi şu şekilde başlar: "Yaratan Rabb'inin adıyla Oku, Rabbin en büyük Kerem sahibidir." Blachere ve Nöldeke'ye görede iniş sırasında ikinci sürede yer alan Müddessir suresinin 3. ayetinde, "sadece Rabbini büyük olarak tanı." ifadesi yer alır. Aynı surenin 5. ayetinde terk edilmesi istenen şey, 'ricz' yani 'puta tapma' da vardır. Blachere'e göre 3, Nöldeke'ye göre 4. sırada olan Kureyş suresinde ise açıkça 'Kabe'nin rabbine ibadet' etmeleri Müslümanlardan istenir. İlk sıralarda inen Tarık suresinde, Leyl Suresinde, Fatiha Suresinde hep 'Tevhid' anlatılır: "Sadece sana kulluk eder sadece senden yardım dileriz." Mekke'de inen Müzzemmil suresinde de "O, doğunun da batının da rabbidir, ondan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız onun himayesine sığın." denir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 204) Nöldeke'ye göre 3. sırada olan Lehep suresinde, Ebu Lehep ve karısının cehennemlik olduğunu belirtilir. Acaba Öz amcası olan Ebu Leheb ve karısı durup dururken mi Hz Peygamber eziyeti etmişlerdir? On birinci surede Müşrikler 'Muhammed'in Rabbi kendisini terk etti.' dedikleri belirtilir. Bu ayet arada bir mücadele olduğunu göstermez mi? Ateist ve oryantalistler önce minareyi çalıp sonra kılıfını uydurmaya çalışıp, peşin hükümlü olarak ortaya attıkları fikirlere kendilerine göre deliller aramaya çalışmaktadırlar. Surelerin sıralanışında bile kendi aralarında bir ittifak söz konusu değildir, çünkü kendi hedef ve ulaşmak istedikleri yere göre keyfi olarak ayet ve sureleri sıralamaktadırlar. 'Allah, elçisine zamana, zemine ve şartlara göre en güzel plan ve stratejileri önüne koymuş, peygamberde bunlara harfiyen uymuş ve uygulamıştır.' Üçüncüsü: İlk döneminde inen ayetlerin karşı tarafın hissiyatına hitap eden, onları bu şekilde etkilemeye çalışan sözlerden ibaret olduğunu söyleyen oryantalistler, bu sözleriyle Kur'an'ın bulunduğu ortamdan etkilendiği iddiasında bulunmaktadırlar. Mekkî surelerden Allah'ın varlığı ve birliği'nden, gücünden bahsedilir, yarattıkları üzerinde düşünmeye davet edilir, Müşriklerle

Putlar ve bozuk inançları üzerine tartışılır. İlk muhataplarının çoğu Peygamberimizin azılı düşmanları idiler, etkileme olsaydı onlardan etkilenme olurdu, halbuki Mekkî sureler bu iddianın 'zıttını' ortaya koymaktadır. Mekkî surelerde Kıyametten bahsedildiği gibi Medenî surelerde de kıyametten bahsedilir, müşrikleri bekleyen kötü akibetten örnekler verilir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 205-206) Dördüncüsü: Mekke'de inen ilk sureleri kahinlerin sözlerine benzediği iddia edilir. Hâlbuki bütün kahinler 'bedevi idi ve çocuklarından itibaren bu işle uğraşırdı.' Hz Peygamber hiçbir zaman gaipten haber verme iddiasında bulunmamıştır! Hatta gaybı bilmediğini 'ısrarla' belirtmiştir. (Enam, 50; Araf, 188; Yunus, 20; Hud, 31; Neml, 65) Peygamberimiz kahinleri özenmek değil, aksine onları şiddetle eleştirmiştir. (Müslim, Kasame, 36-38; Ebu Davud, Diyat, 19; Tirmizi, Diyat, 15) Kahinlik çocukluktan başlayan bir meslek olmasına karşılık, Peygamberimiz 40 yaşından sonra peygamberliğe başlamıştır. Beşinci: 'İlk Mekkî surelerde birçok maddi varlıklara yeminler vardır. Medenî sürelerde ise bu ortadan kalkmıştır. Bunun sebebi Mekke'nin sosyal ortamı maddi şeylerden, Medine'nin sosyal ortamı ise daha kültürel şeylerden etkilenirdi' iddiasıdır. Öncelikle Mekke halkı daha ince ve ileri bir seviyeye sahip idi. Mekke diğer bütün Arap kabilelerinin Merkezi idi, Mekke'de hitap sanatı, kültür ve şiir yaygın idi. "Arap geveze bir millet değildir ama konuştu mu düzgün ve edebi/sanatsal konuşur." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 27) Mekke'deki maddi şeylere yeminler, o üzerinde yemin yapılan şeylerdeki ilahi sanata dikkat çeker, arkasındaki Allah'ın ilim, hikmet ve kudretini görmeye insanları sevk-davet ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 208) Medine döneminde ise artık vahdaniyet fikri yayılmış, Kur'an'ın da içeriği buna göre, doğal olarak değişmiştir. Altıncısı: Kur'an'ın kaynağının İnciller olduğu iddia edilir. Fransız Doktor Maurice Bucaille, 'Kur'an'da her defasında Hz İsa için 'Meryem'in oğlu' ifadesinin kullanıldığını belirtir ve bu konuda İncil'den ayrılır.' der. İncil'e göre ise, İsa'ya 'Baba' üzerinden soy kütüğe izafi edilir ve Tanrı babanın oğlu olarak kabul edilir. En temelde burada birbirlerinden ayrılırlar. Bu konuda daha detaylı bilgi için 'İncil, Papa' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca oryantalistler, 'ilk başlarda Mekke'deki ayetlerde' Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhammet hedefini zamanla büyüttü' yorumunu yaparlar. Hâlbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medenî surelerde de geçer. Mekkî sureler de cihanşumul, evrensel davet örnekler vardır. Mesela Tekvir suresinde, "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. Bu konu detaylı olarak 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızın, 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' adlı başlığın altında ele alınmıştır. Yedincisi: 'Mekkî surelerin üslubu şiddet ve sertlik tehdit doludur, Medenî surelerde ise bu durum değişecek, yumuşaklık, merhametlilik özellikleri kazanacaktır. Bu da Medine ortamını bir yansımasıdır.' iddiası ileri sürülür. Hâlbuki bazı Medenî sureler de de aynı özellikleri vardır; münafıklar ve Yahudiler azarlanmaktadır. Aslında Kur'an baştan sona mağfiret ve tehdit; kabul ve red gibi unsurlarla doludur. İlk ayetlerde de (Fussilet, 33; Şura, 36, 43; Hicr, 87; Zümer, 53 vd.) ayrıca yer yer yumuşaklık, müsamaha, hoşgörü örnekleri vardır. Mekkî ve Medenî surelerin üslup farklılıkları bir gerçektir. Mekke'de hitap edilen kesim Peygamberimizin davetini reddeden putperestlerdir. Müslümanlara işkence ve zulüm yapmışlardır. Medine'deki insanlar ise Peygamberimizi bağrına basan, kılıç ve kalemleri ile müdafaa eden bir topluluktur. Hitap her toplumun, her olayın, her ortamın yapısına uygun olmalıdır. Sekizincisi: Hz Muhammed 'ilk Mekke'de, alışma dönemini geçirmiştir; surelerde tereddüt, tedirginlik ve ümitsizlik vardır' iddiasıdır. Herhangi bir ilk inen ayetleri iyi okuduğumuzda, onda zerre kadar bir endişe, tereddüt, tedirginlik asla göremeyiz! Hepsi de ele aldıkları konuları, kendisinden son derece emin, hatta üst üste te'kid ve yeminler ederek, basa basa dile getirilirmiştir. Dokuzuncusu: 'Mekke'deki sureler kısadır, çünkü halkı kabadır. Medine'deki sureler uzundur, çünkü halkı kültürlüdür. Bu nedenle Medine'de ayetler uzunlaşmıştır.' İddiasıdır. Bir kere Mekkî surelerin hepsi kısa olmadığı (Enam, Araf, Yunus, Hud, Yusuf, İbrahim vd.) gibi. Medenî surelerin hepsi de uzun (Nasr, Zilzal, Beyyine, Rahman vd.) değildir. Ayrıca iddia edilenin aksine Kureyş'in ortamı, Araplara göre, zekâ, anlayış, edebî zevk ve belagat/sanatta ileriydi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 210-215) Onuncusu: Hz

Muhammed'in ‘Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlara dokunmadığı, Medine'de dinini ancak ayrı bir din olarak ilan ettiği’ iddiasıdır. Mekkî birçok surede de ehli kitaba karşı cephe alındığını görebiliriz. Mesela Nahl, 63: “Allah’a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. ‘Bugün de şeytan öylelerinin velîsidir. Onlar için dehşetli bir azap’ vardır.” Bu konuda özetle şunu söyleyebiliriz, Kur'an, ihlaslı alimlerle, kendilerini Yahudi ve Hristiyan kabul eden ama nefislerine uyan kimseler arasında açık bir ayrım yapar. (Draz, Initiation au Coran, s.141) Bu konuda ‘Hristiyanlar cennete girebilecek mi?’ başlıklı yazımıza bakılabilir. On birincisi: ‘Mekke surelerde teşri’ ve ahkâm bulunmamaktadır. Medine'de ise ibadet ve muamelat detayları ile bulunmaktadır.’ Kur’an ile yeni bir toplum; eski toplumdan farklı, siyasetiyle, iktisadı ve kuralları ile ortaya çıkarılmıştır. Uluslararası Hukuk, savaş, barış, askeri konularda yeni düzenlemeler getirmiştir. Bir Devlet olmadan önce söz konusu düzenlemelerin (sosyal kuralların) yapılması mümkün değildir. Bu nedenle Medenî surelerin içeriği şer'i meselelerin düzenlenmesiyle dolu bulunmaktadır. Çünkü bu dönemde yeni bir sistem kurulmakta, o ortama göre de ayeti gönderilmektedir. ‘İman ve ahlak diğer hukuki ve toplumsal yasalardan önce gelir, onların temelini teşkil eder.’ Bu Temeller iyice oturmadan diğer hukuki konulara girilmesi, hem zamansız, hem de etkisiz olur. Ayrıca Mekkî surelerde de ibadet ve muamelat ile ilgili sureler ve ayetler bulunmaktadır. Yine Kur’an Medine'de Yahudilerden etkilemiş olsaydı Kur’an'ın içeriğinde bulunan bu gerçekleri daha önce, söz konusu Yahudiler dile getirir, Peygamberliği de kimseye kaptırmazlardı. On ikincisi: Mukattaa harfleri konusu. ‘Bu harflerin kullanılışı Medine'de ortadan kaybolmuştur. Çünkü peygamber rahat bir ortamda, teklif etmeye başlamıştır ayetlerini.’ İddiası. Yirmi yedi Mekkî, iki tane Medenî surede mukattaa harfleri bulunur. Bunlar Araplara bir meydan okumadır. Nöldeke bu harflerin Kur’an'a sonradan eklendiğini ileri sürer ama daha sonra bu görüşünden vazgeçer. Zaten Blachere, Loth ve Power gibi oryantalistler de bu iddiasından dolayı kendisini eleştirmişlerdir. Nöldeke daha sonra bu harflerin ‘levhi mahfuz’u hatırlattığı görüşünü ileri sürer. Ayrıca bu harfler ‘ilk inen surelerden daha çok, daha sonra inen surelerin başında’ yer alır. Rodinson oryantalist iddialarda çıtayı yükseltir ve hiç bir oryantalistin iddia etmediği bir görüşte ileri sürer: ‘İlk zamanlarda Muhammed kekeme idi!’ On üçüncüsü: ‘Kur’an Allah tarafından gönderilseydi peygamberin özel hayatı ile ilgili meseleler onda bulunmaz, Allah'tan gelseydi özel meselelerle ilgilenmezdi’ iddiası. Peygamberimiz Müslümanların rehberi ve önderidir. ‘Peygambere her hitap, diğer bütün İslam ümmetine de bir hitaptır!’ Peygamberimizin hanımlarına bir şey emredildiğinde, aynı talimat diğer Müslüman hanımlara da verilmiş olur. Hazreti peygamberin ailevi meseleler ile ilgili ayetlerin amacı aynı zamanda ümmeti içinde yasalar ortaya koymaktır! Mesela ifk olayı ile ilgili inen ayet, müfterilere uygulanacak cezayı da ortaya koyar. Sahiplerinden izinsiz başkalarının evine girilmemesi ile ilgili kuralda yine sadece Peygamberimize özel değil tüm Müslümanları genel olarak ilgilendiren kurallardır.’ Bu konuda detaylı bilgi için, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızdaki ‘Kur’an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?’ şeklindeki soruya verilen cevaba bakılabilir! Peygamberimiz daima kendisini bir kul olarak insanlara kabul ettirmiş, şahsını yüceltici şeylerin kendisine yapılmasını istememiştir. (Kehf, 110; Ebu Davud, edeb, 165; İbni Kesir, şemail, s.77; Buhari, Betül halk, 61; Ahmet, müsnet, II/ 231) On dördüncüsü: Carra de Vaux, 'Kur’an, bir bedevilik görüntüsü yansıtan, kapalı ve zayıf bir metindir. Kur’an çölde çürümüş ve rengi solmuş bir müsveddeyi andırır.' der. Araplar Kur’an'ı gerek şekil gerekse içerik bakımından güzelce anlamışlardır. Kur’an sadece Araplara inmemiştir. Yalan söylemek, içki, hırsızlık, zina sadece Araplara özel kötü alışkanlıklar değildir. Adalet, iyilik, ahlak, temizlik vb. sadece Araplara lazım değildir. Kur’an, Tevhid, siyaset, toplum ve iktisadi emir ve yasaklarla, her alanda insanları doğruya, adalete, Hakka davet eder. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218-225) Bu konuda, Muhammed Bakır el-Hakim'in "Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri" adlı eserin 34-70. sayfalarına bakmalarını da öneririz. Ek olarak ta 'İslamî emirler ve hümanizm‘, ‘İslam fıkhı’, ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

Ateist ve oryantalistlerin 'Kur'an'ın kaynağı' ile ilgili iddiaları

Oryantalistler Kur'an'ın kaynağı konusunda da 'birlik sağlayamamışlardır.' Kimisi Mekke'de rahiplerden, Haniflerden, şairlerden öğrenildiğini; Kimisi Medine'de Yahudilerden, Hristiyanlardan alındığını; Kimisi ise içten gelen samimi duyguların sonucu ortaya çıktığını, kimisi hastalık eseri ortaya çıktığını iddia ederler. Yani kısaca birbiriyle çelişkili, tutarsız olan önyargılı iddialarını bilimsel görüntüsü altımda okuyuculara sunarlar. Mesela Rudi Paret iddialarını 'Büyük bir ihtimalle, Şüphesiz, Muhtemelen, kabul edebiliriz ki, muhtemelen yolu bir şekilde oraya düşmüş Hristiyan köleler, olmalıdır, ihtimal dışı görmüyoruz, kabul etmek gerekir...' şeklinde (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 18-85) bilimsel (!) kavramlarla ileri sürer.

"Kur'an'a karşı olumsuz tavır ortaya koyan oryantalistlerin görüş birliği yapamaması bile onların haksızlığını ortaya çıkarmaktadır: Hz. Muhammed yaşamış mıdır, yoksa bir hayali şahsiyet midir; O, okuma yazma biliyor muydu yoksa bilmiyor muydu?; Kur'an sara nöbetiyle mi yoksa Hristiyanlardan mı esinlenilerek ortaya çıkmıştır…?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.170, 221)

Dış kaynaklar

Mekke dönemindeki kaynaklar

Ernest Renan Muhammed'i zamanındaki dini hareketi geride bırakmış değil, aksine onun peşine gitmiş birisi olarak tanıtır (Revue de Veux Mondes, Aralık 1851, s. 1089) Halbuki Mekke müşrikleri tek tanrı inancını tamamen ortadan kaldırmış ve sayısız küçük ilahlara tapıyorlardı. Allah'ın kızları olduğuna inandıkları melekler inancı kendilerinde vardı ve putlara tapıyorlardı. Ehli kitap ise tek tanrı inancını, tapılan ilahlarla bir arada uzlaştırmayı becermişlerdi. Toplumsal ve ahlaki durumları acınacak halde idi, kızlar diri diri gömülüyor, yetimler hakir görülüyor, ibadet diye yaptıkları da hatalar ve hurafelerle karmakarışık bir durumda idi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 231)

Bilgileri Mekke'de oturan Yahudi ve Hristiyanlardan aldığı iddiası

Müsteşrik/oryantalistler, İslam öncesi Mekke'deki dini durum üzerine detaylı bir biçimde durmuşlardır. Bunların gayesi kendilerince Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır. Ama "aralarında bu teorilerinde de büyük görüş ayrılıkları vardır." Biri İslam'ın kaynağını Hristiyanlık olarak gösterirken diğerini Yahudilik olarak göstermiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 232) Müşriklerin iddialarındaki samimiyetsizlik, her seferinde başka bir kişiyi ileri sürmelerinden görülmektedir. Müsteşrikler tıpkı Mekkeli müşrikler gibi birbiri ile tutarsız çeşitli iddialarda bulunurlar. İncil'in cahil kimselerce meyhanede duyulmuş olduğuna iddia bile ederler. (Huart, Une nouvelle Source du Coran, s 131) Halbuki Peygamberimizin ne ahlakı, ne meşguliyeti, onun bu çevrelerde olmasını mümkün kılmaktadır. Ayrıca bu kişilerin kendi dinlerini tam bilememeleri kadar yabancı oldukları Arap dilinin de kendileri için bir engel olması gerçeği ortadadır. Ayrıca Kur'an'ın bu ithamlara cevapları doğru olmasaydı, kafirler susmaz, onu çürütmeye çalışırlardı. Bu durum ve cevapları ve onlara cevaplar da hem Kur'an'da hem de İslami kaynaklarda yer alırdı. Ama samimi olmayan ithamlarını müşrikler ortaya atmışlar, cevaplarını alınca da susmuşlardır. Peygamberimiz, ilk dönemlerde hiç kimseyi ne korkutacak, ne de ümitlendirecek hiç bir maddi güce sahip değildi. Yahudi ve Hristiyanlar, peygamberimize bu dini bilgileri öğretseler, daha sonra kendi dinlerinin yanlış olduğunu ortaya atan Muhammed'i etrafa rezil etmezler miydi? Eğer böyle bir itham gerçek olsaydı, Habeş Kralı Necaşi'yi kışkırtmak için giden Kureyş elçileri bu ithamı tekrar ederlerdi veya Rum kralı Herakl kendilerine soru sorduğunda İslam düşmanı

Ebu Süfyan ve beraberindekiler bu ithamı dile getirirlerdi. Çünkü bu onlar için altın birer fırsattı. Eğer bu ithamlarda bulunanlar, iddialarında samimi olsalardı, daha sonra neden Hazreti Muhammed'e iman etmişler ve onunla beraber kendi dindaşların karşı savaşmışlardır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 234-236)

Katolik rahip G. Basetti-Sani ise Kur'an'ı İncil'e, İslam'ı Hristiyanlığa indirgeyerek hükümsüz kılmaya çalışmış, bir taktik olarak bu yolu izlemiştir. Halbuki Kur'an'a göre teslis şirktir, Müslümanlar ise Hz. İsa'yı ve İncil'i kabul ettikleri halde İncil'in daha sonra tahrip olduğuna inanırlar. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Hz. Muhammed'in kendine gelen vahyin gerçek manasını anlayamadığını bu yüzden Hristiyanlığı reddettiğini ileri sürer. Bu iddia aslında, ilahi kitapları değiştirme ve dini bozma alışkanlıklarını belgelemektedir. (Salih Akdemir rahip G.Basetti-Sani..., A.Ü.İ.F.D., XXVII, S.183-198)

Rahip Bahira'dan alındığı iddiası

Burada sormak gerekir; Bir Hristiyan papazına ait olduğu iddia edilen Kur'an, nasıl olur da Hristiyanlık dininden vazgeçilmesini isteyebilir? Bu nasıl çelişkili bir iddiadır? Şu da çok önemlidir; "İslam tarihçileri olmasaydı söz konusu rahibin tarihte izine asla rastlanamazdı!" Peygamberimiz 9 (Muhammed Hamidullah İslam Peygamberi 1/54) veya 12 yaşında iken, amcası ile yaptığı ticari sefer sırasında Bahira ile karşılaşmış, aralarında bazı konuşmalar geçmiş ve sonunda Bahira onun gelecekte önemli bir şahsiyet olacağını anlamıştır. Tarih kitaplarında geçen bundan ibarettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 237) Peygamberimiz Bahira bir kere görüşmüştür. 'O daha çocuk yaşta ve çok kısa süreliğine!' Kur'an'ın, kainatı kuşatan ve içindeki bunca bilgi, kültür, kıssa, ahkam, öğüt, emir ve yasakları kendisiyle bir kere görüşülen ve o bir tek görüşmeden kısa süre sonra öldüğü bilinen bir kişiden alınması mümkün müdür? Peygamberimize arkadaşlık eden Kureyş'li tüccarlar aralarında bir bilgi alışverişi olsa bunu nasıl görmezler? Okuma yazma bilmeyen (Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımız bakılabilir) bir insan, bu kadar bilgiyi bu kadar kısa sürede nasıl alsın? Daha sonra peygamberliği döneminde hiçbir Kureryş'li de Peygamberimize böyle bir itham yöneltememiş ama 14 asır sonra hayal ve kurgu ile beraber bu itham ortaya atılmıştır! Carlyle, 'Çocuk yaştaki birisinin yabancı bir dille konuşan bir rahipten önemli bir şey öğrendiği' iddiasını 'mantıksız' bulur. Edmond Power, Suriyeli rahibe atfedilen rolün, hayal mahsulünden başka bir şey olmadığını söyler. Hz Muhammed'in, kendi dininin en önemli noktalarını yanlış sayan yeni bir dini öğrenmiştir Bahira'dan? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 239) Bahira ile peygamber karşılaştıklarında yalnız değillerdi, ayrıca iddia kendi içinde de çelişkilidir: Öyle bir zat düşünün ki, bir şahısta peygamberlik alametleri görsün sonrada bu peygamber şahsiyete karşı öğretmen kesilsin! Bahira İslam'ın kaynağı olsa idi buna kendisi daha uygun olmaz mıydı? Bu bilgi ile ortaya daha önce çıkmaz mı idi? Rahip Bahira'nın mensup olduğu dinin içeriği Kur'an'ın içeriği ile çelişir. Kur'an Hristiyanların birçok hatalarını düzeltmiş, birçok sapıklık ve yanlışlarını açıkça dile getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 240-241) C. F. Gerock, Bahira veya Sergius iddialarının bir sonuca götürmeyeceğini söyler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 203) Rahip Bahira'dan İslam'ın esaslarını aldığına dair iddialar zaten geçersizdir. Bir kaç saat zarfından 9 veya 12 yaşındaki bir çocuğun Kur'an'ın ana esaslarını öğrenmesi imkânsızdır. Bahira'nın çocuğa bir şeyler okuduğuna veya öğrettiğine dair bir kayıt yoktur, olsaydı, peygamberliğini ilan edince kervanın diğer mensupları bunu ortaya koyardı ve en önemlisi de İslam'ın tevhit inancı ile rahiplerin teslis inancı arasında tamamen bir zıtlık vardır! ((İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 196)

Yaptığı seyahatlerde ehli kitaptan -Yahudi veya Hristiyanlardan- aldığı iddiası

Peygamberimiz ticari faaliyetler için bazı seyahatlerde bulunmuştur ve bunlar İslami kaynaklarda yer alır. Gizlenecek, saklanacak bir şey olmadığı, oryantalistlerin bu kaynaklara muhtaç olmalarından anlaşılmalıdır. Peygamberimiz Hristiyanlarla temasta bulunmuş mudur? Böyle bir temas olsa peygamberimiz bundan memnun kalır mıydı? G. Sale, 'Ruhban sınıfının arzularının ve sürekli çekişmelerinin daha 3. asırdan itibaren Hristiyan dünyasını bozulmuş bir hale getirdiğini.' söyler. Her türlü kötülük, kindarlık, gerçek Hristiyanlığı bu dünyadan söküp atmış, birçok hurafeler ve fesat ortaya çıkmış ve iyice kökleşmiştir. Doğu Kilisesi parçalanmıştır. Ruhban sınıf arasında da ahlak ve inanç bozukluğu dolaylı olarak bütün halka da sirayet etmiştir. (Sale, Observations sur le Mahometisme, s. 68-71) demektedir. Carlyle da bu önemli noktaya dikkat çekmektedir; ' İslamiyet bütün kavgacı ve boş iş, fikirleri öylesine bir tırpanlamıştır ki, bunda son derece haklıydı. O, doğrudan doğruya bir hakikattir. Arap putperestliği, Suriye tarikatları, özetle, gerçekte olmayan bütün her şey, bu İslam ateşi karşısında yanmaya, kuru odun yığınları gibi tutuşmaya mahkûmdurlar.' (Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33) demektedir. Ancient Critianity adlı eserinde Taylor, 'İğrenç hurafeler ve utanç verici putperestlik, küstah kilise kuralları ve öyle bozuk ve çocuksu ibadet şekilleri. Bunlar Muhammed'in karşılaştığı şeylerdi.' derken, Moheim de, "Yedinci asırda gerçek din, manası olmayan bir takım hurafeler yağını altında kalmıştı" demektedir. Huart ise, 'Suriye'de Hristiyan dininin tatbikatını görmüş olmasının Muhammed'in düşüncesi üzerinde kuvvetli bir tesir icra etmiş olduğu görüşünün, ne kadar cazip olursa olsun, bu konudaki tarihi kaynakların kesin olmaması sebebiyle terk edilmeye mahkum olduğunu' ifade eder. (Une nouvelle Source du Coran, s.129) "O, yöneldiği her yerde ıslah edilmesi ve doğru yola iletilmesi gereken birçok sapıklıklarla karşılaşmıştır. O halde, o eserinin asıllarını teşkil edecek ahlaki ve dini bir modeli hiçbir yerde görmemiştir. Üstelik o zamana kadar karşılaşmış olduğu fikirlerin tesirinde kalmak şöyle dursun, O, bunları yıkmak için karşılarına dikilmiştir." (Draz, Initiation au Coran, s. 123) Müsteşrikler şunu gözden kaçırıyorlar ki, bu yolculuklarda Hazreti Muhammed hiçbir zaman yalnız başına değildi. Peygamberimizin çevresinde olan hiç mi bir kimse, Yahudi ve Hristiyan fikirlerini öğrendiğini hatırlayamadı? "Oryantalistler tek bir iddia üzerinde fikir birliğine de sahip değillerdir." İddialarına da kuvvetli bir delil getirememektedirler. "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi onları da, ta baştan itibaren, Peygamberi yalanlamakta kesin kararlı idiler." Necran Hristiyanları Peygamberimizin Hristiyanlardan bir şeyler öğrenen bir tüccar olduğunu bilselerdi, onu yalanlayıp, onunla mübahele etmekten neden kaçınsınlar ve neden cizye vermeyi kabul etsinler ki? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 246-247)

Haniflerden alındığı iddiası

Hanifler, Allah'ın birliğine inanan, sayıları bir elin parmağı kadar az olan bir gruptur. Bunların fikirleri dağınık ve kapalı idi, nasıl ibadet edileceğini bile bilmezlerdi ve dini olmaktan çok ahlakî bir özelliğe sahip idiler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 249) Haniflerden Müslüman olmayanlarda vardı! Şayet Kur'an onlardan alınsaydı ona karşı çıkmazlar, en azından kendilerinden biri çıkıp şöyle derdi: "Muhammed bilgilerini bizden öğrenmiştir, sonra onu bir din haline getirmiştir!" Özellikle önderlerinden Ümeyye bin ebi Salt susmazdı! Niçin Haniflerden birisi peygamberlik iddiasında bulunmamıştır, öyle ya, bir talebeleri bile çıkıp peygamber olduğunu iddia edebiliyorsa, neden bizzat kendileri böyle bir işe girişmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 251) Hanifler kendilerini Hz İbrahim'e nisbet ederler, Hz. İbrahim'in dinine bağlı sayarlar. "Hz Peygamber Hz İbrahim'den yaklaşık 2500 sene sonra dünyaya gelmiştir. Bu kadar uzun zaman içerisinde Hazreti İbrahim'in dininin aslını koruyarak varlığını devam ettirmiş olduğunu söylemek imkânsızdır. Mekke'de Hz İbrahim'in dinine mensup olduğunu ifade edilen 4 kişiden bahsedilmektedir. Onların zamanına kadar Hz İbrahim'in dinine ait metinlerin bulunmadığı bilinmektedir. Müşriklerde Hazreti İbrahim'in dinine bağlı olduklarını ileri sürüyorlardı.

Haniflik daha çok, tevhid inancını ifade eder. Tevhid inancı çerçevesinde inandıklarını söyleyen insanların İbrahim'e nispeti, daha sonra gelenek içerisinde ortaya çıkmıştır. Hanif kelimesini Mekkeli müşrikler, kendi inançlarından sapan insanlar için kullanırken, İslam, onların şirkten sapmış olmalarını olumlu manada ele alarak, doğru bir tutum içerisinde olduklarını ifade etmiştir. Hanif Arapçada, mevcut olan gelenek din anlayışından sapmayı ifade eder. Haniflik kavramını müstakil bir dini gelenek anlamında anlamamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 45-46) Zaten oryantalist Grimme, İslam'ın Hanifliğe dayandığı fikrini reddeder ve İslam'ın böyle bir şeyin üzerine dayandırmanın mümkün olmadığını belirtir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 233)

Varaka b. Nevfel'den alındığı iddiası

Lübnanlı bir Hristiyan olan Yusuf el- Haddad, Hz Muhammed'in Hristiyan olan Varaka'dan bilgiler aldığını iddia eder. Irving de, Hz Muhammed'in, Varaka'nın Talmut'tan tercüme yaptıklarından alarak Kur'an'a yerleştirdiğini iddia eder ama bir delil gösteremez! Sadece, 'ama böyle olabilir', der. Kellet de 'Varaka'nın bazı Hristiyan rivayetlerini Muhammed'e anlatması mümkündür' iddiasında bulunur. O da, 'Muhtemelen' Varaka'dan almıştır, der. Müslüman tarihçiler Peygamberimizin hayatı ile ilgili hiçbir şeyi kaydetmekten, yazmaktan çekilmemiştir. Varaka'nın Peygamberimizin hayatında, "ona Cebrail geldiğini ve onun bir peygamber olduğunu, sabretmesi gerektiğini" bildirmesi dışında bir etkisi olmamıştır. Mesudi ayrıca Varaka'nın Müslüman olarak öldüğünü bildirir. (Mesudi, Mürucüz- Zeheb, II/52; benzer rivayet İbni Hişam, I/318) "Hz Muhammed'in elinde hiçbir güç ve hakimiyet yokken Varaka'nın söyledikleri, onun samimi olduğunu gösterir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 254)

Ümeyye bin ebi Salt'tan alındığı iddiası

Fransız oryantalist Huart, Kur'an'ın en önemli kaynağı olarak Salt'ın şiirlerini gösterir. Müslümanların daha sonra Salt'ın şiirleri imha ettiğini iddia eder. (Journal Asiatique, X, vol, IV, 1940, s.125) Power de benzer iddiada bulunur. Salt içkiden ve putlardan uzak duran, kendisine Muhammed hakkında sorulduğunda 'kuşkusuz o hak üzeredir.' cevabını veren, Müslüman olmak için Şam'dan gelmiş iken, Bedir Savaşı'nda dayısının iki oğlunun öldüğünü öğrenince geri dönüp Taif'e yerleşen bir kişidir. Şiirleri ancak Müslümanlar sayesinde günümüze kadar gelebilmiş ve bu sayede iddia sahiplerinin de eline ulaşabilmiştir! "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine olacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir!" Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin, İslam kitaplarında yer almasıdır! Zamanla İslam'a mesafeli duran Salt, şüpheli bir şeyle karşılaşsaydı sessiz durmaz, bunu ifade ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 255) Salt'ın şiirleri hikmet ve ölçüler ile doludur ama şiir tenkitçileri bu şiirlerin kendisine ait olmadığını, aksine İslami dönemden sonra yazılıp, ona isnat edildiğini söylerler. (Cevat Ali, el-Mutavvel, VI/489) Oryantalistler İslam Tarihi kitaplarının sağlıklı bir tarihi kaynak olmadığını ileri sürerler, Siyerin doğruluğundan kuşku duyarlar ama bu kitaplarda yer alan Salt'ın şiirlerine kesin gibi yaklaşıp (Taha Hüseyin fil edebil cahili, I/1549) sonrada bu kaynaklardan hareketle işine geldiklerini doğru kabul edip İslam'a saldırılar! Oryantalistlerin bu iddiasının aksine Salt, Mekkî Surelere ait son ayetin inişinden sonra sekiz sene daha yaşamış ve şiir yazmaya devam etmiştir! Yani oryantalist iddianın aksine etkilenen Salt'tır! Peygamber hiç kimseden bir şey öğrenmediğini açıkça ilan etmişti, Salt herhangi bir etkilenme olsaydı, özellikle akrabalarının ölümünden sonra bunu herkese yayardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 257) Ayrıca kendi dönemlerinde bile, şiirleri bizzat duyan, okuyan insanlar böyle bir iddiayı gündeme getirmemişlerdir! Bu iddianın aksine edebiyata esas teşkil eden daha çok Kur'an-ı Kerim olmuştur! Huart'ında işaret ettiği gibi 'Salt, şiirlerinde cehennemden

bahsederken kitabı Mukaddes'ten, Cennetten bahsederken Kur'an'dan etkilenmiş, tarihten bahsederken zaman zaman halk efsaneleri ve mitolojiye müracaat etmiştir.' (Draz, Initiation au Coran, s. 127)

Ubeydullah Bin Cahş

Eşi sayesinde Müslüman olmuş, Habeşistan'a göç edince orada, Hristiyan olmuş ve içki içmeye başlamış ve orada ölmüştür. İslamiyet'in ilk dönemlerindeki imtihanlara sabredemeyip, ilk fırsatta misafir olduğu ülkenin dinine girmiştir. Tutarlı bir psikolojiye sahip olmadığı ortadadır. Eğer herhangi bir şekilde fikirlerini Hz. Muhammed'in almış olsaydı başlangıçta ona iman etmezdi veya Hristiyan olduktan sonra bunu ilan ederdi. Hanımını bile İslam'dan döndürememiştir. Cahş'ın bütün kardeşleri de Müslümanlığı kabul etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 259)

Zeyd b. Amr bin Nüfeyl

Claire Tisdall, The Original Sources of the Coran adlı eserinde Nüfeyl'in, peygamberin hayatı ve ahlak ve üzerinde büyük tesir icra ettiğini iddia eder. Bu zat Hz İbrahim'in dinine aramak üzere seyahat ile çıkar fakat aradığını bulamaz ve Hicaz'da döner fakat burada bir bedevi tarafından öldürülür. Nüfeyl'in Kur'an ile paralellik arz eden bazı hakikat ve faziletleri ifade etmiştir fakat bunlar son derece sınırlı ve bir milletin idaresine hiçbir şekilde yeterli gelmeyecek sayıdadır. Ayrıca bu insanlar Hazreti İbrahim'in dinini aramak için yola çıktıkları halde 'hiçbir şey bulamadan geri dönmüş ve hiçbir şey bilmediklerini kendi itirafları ile sabit olan' kişilerdir. Oğlu Said Bin Zeyd, amcaoğlu Ömer Bin Hattab ve amca kızı da Müslüman olmuştur. Oğlu, Hz Muhammed'in kendi babasından dinini öğrendiğini hissetse idi, hiç bir zaman Müslüman olmazdı. Hele hele İslam'ın çok erken dönemlerinde Hz. Ömer zaten İslam düşmanı idi, amcasından bir şeye aldığını zerre kadar hissetmeseydi asla İslam'a girmezdi, aksine bunu açıklardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 260, 262)

Ebu Kays Sırma bin ebi Enes

Bu zat Müslüman olmuştur. Haniflerden olan bu zatın Peygamberimizi etkilediğine dair Mekkeli müşriklerden hiç bir iddia ileri sürülmemiştir. Ama 1400 sene sonra günümüz oryantalistleri İslam'ın bu açığını (!) bulabilmişlerdir! Peygamberimiz döneminde yalancı peygamberler de ortaya çıkmışlardır. İkisi tövbe ederek Müslüman olmuş, diğer ikisi ise kafir olarak ölmüşlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.263)

Şairlerden alındığı iddiası

Oryantalist Tisdall başka konularda peygamberimize çamur atmak istese de bu konuda diğer oryantalistlerle aynı düşünmez ve 'Günümüzde bile Kur'an'dan ayetlerin alınıp bunların dini ve felsefi içerikli kitaplara aktarmanın çok yaygın bir adet' olduğunu ifade eder, 'Muhammed'in, İmrü'l-Kays gibi meşhur şairlerden fikir çaldığını farz etmek güçtür.' der. Lyull, İmrü'l-Kays'a izafe edilen şiirlerin üslup, ifade ve vezne dayanan sebepler dolayısıyla İmrü'l-Kays'ın olmadığına kanaat getirir. (William St. Clair Tisdall, The Original Sources of the Qur'an, s. 47-48) İsmail Fenni, İmrü'l-Kays'a atfedilen ve Kur'an'da da bazı ifadeleri yer alan beyitlerin hiçbirinin İmru'l-Kays'ın divanında yer almadığını söyler. (Ertuğrul, Hakikat Nurları, s.163) Hafız İsmail Efendi, Ruhu'l-Meani tefsirinde İmrü'l-Kays'a isnat edilen iki beyiti zikrettikten sonra, 'bunun aslı yoktur, bu Müvelledin-İslam'ın ilk asrında yaşayan şairlerden sonraki şairler- şairlerindendir.' der. Sahabe içinde de İmrü'-Kays veya bin ebi'l Salt'ın ve benzeri şairlerin şiirlerini bilen, duyan birçok

kimse vardı. Aralarında bir benzeme olsaydı bundan şüphe duyan ve bunu açıklayan mutlaka olurdu. Ayrıca bu şairlerin sözlerinden biri olan, 'insan ne kadar nankördür.' sözü gibi, doğru sözü daha önce söylemeyen veya duymayan var mıdır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 266-267) Goethe, Noten und Abhandlungen (Haşiyeler ve araştırmalar) adlı eserinde, Hz Muhammed'e ayırdığı bölümde, 'Şairle nebi arasındaki farkı açıklar.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 271) ve dolaylı yönden bu ithama da cevap verir. "Kur'an çalışmaları profesörü Angelika Neuwirth, "Hiç kimse Kur'an'a meydan okumayı başaramadı. Evet, doğru. Hatta Kur'an'ın, kayda değer bir yazılı metnin bulunmadığı bir çevrede, Kur'an gibi zengin bir içerik ve mükemmel bir ifade tarzına sahip bir kitabın birdenbire ortaya çıkışını izah edemeyen batılı araştırmacıları, bu hususta şaşkınlık içinde bıraktığını da düşünüyorum." demektedir. Yedinci asırda, 'Arap lisanında ve şiirde ustalaşmak isteyenler seneler boyunca şairlerin gözetiminde çalışmak zorundaydı.' Aralarından hiç biri çıkıp, Hz Muhammed'in kendisinin talebesi olduğunu öne sürmemiştir. Hz Muhammed'in mesajını yaymada başarılı olmuş olması, zamanın şairlerine ve dil uzmanlarına karşı galip geldiğini gösteriyor. Sahtekârlığın, 23 senelik nüzul suresi boyunca hiç ortaya çıkmadan devam ettiğini ileri sürmek mantıklı mıdır?" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 324, 337, 338) Meşhur şairlerden Lebid bin Rebia Müslüman olmuştu. İnsanlar buna şaşırır. Çünkü o, müşriklerin en seçkin şairlerinden biri idi. Ona, 'şiir yazmayı neden bıraktığını' sordular, şöyle cevap verdi: "Ne! Kur'an'ın vahyinden bile sonra mı?" (A. A. Islahı, the Quran, Fatiha ve Bakara suresinin tefsiri, I/26) Kur'an ve Arap dili profesörü Palmer, 'Arapların en iyi yazarlarının, Kur'an seviyesinde hiçbir eser ortaya koymamaları şaşırtıcı bir şey değildir.' der (E. H. Palmer, The Quran, s. 4) Oryantalist Profesör Martin Zammit, "İslam öncesi uzun Arap şiirlerinin mükemmel edebi sanatına rağmen Kur'an, Arap dilinin en üstün hali ve tezahürüdür." demektedir. (M. R. Zammit, A Comparative Lexical Study Quranic Arabic, s. 37) "Hz Muhammed'e ilk başlarda şair diyen Mekke'li müşrikler bunda başarılı olamayınca ve iddialarının gerçek olmadığını anlayınca eleştirilerini Kur'an'ın, 'eskilerin masalları' olduğu şeklinde değiştirmişlerdi." (M. M. Ali, The Quran and the Orientalists, s. 14)

Sabiilerden alındı iddiası

Tisdall, "sabiilerin İslam'a tesiri fazladır, namaz, oruç, fıtır bayramı bunlardan alınmıştır." der. Ayrıca onların 'kıyamet günü inançları olduğunu ama garip bir takım hayali fikirlerin bunlara karıştığını' da ifade eder. Sabiiler Mekke'de yaşayan putperest bir topluluktur. Bunların fikirleri Kur'an ve hadislerce reddedilmiştir. Fikirlerini müşriklerden ayırt etmek güçtür. Melek ve yıldızları ilahlaştırmışlar, kestikleri kurbanların büyük değil küçük kısmını tanrıya, gerisini küçük ilahlara sunmuşlardır. Dualarında şirk unsurları çoktu. Sünnet olmazlar, ibadetlerini de İslam'ın yasakladığı zamanlarda (Güneş doğar, batarken ve tam tepede iken) yaparlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 269) Kızlarını putlara kurban ederlerdi. (G. Sale, Observations Hist. et Crit. sur le Mahometisme, s. 31; Draz, Initiation, au Coran, s. 63-66;İslam ansiklopedisi, Sabia maddesi) Allah her topluma peygamber göndererek İslam'ın aynısını onlara da tebliğ etmiş, bildirmiştir. Bozulan unsurlar dışında aslına uygun kalan kısımların daha sonra gelen ve bozulmamış hak din ile benzerlik göstermesi gayet doğaldır ki, bunu hiçbir Müslüman inkar etmez, aksine geçmiş tüm peygamberlere ve kitaplarını kabul etmek imanın esaslarındandır. Detay için, "İslam tüm dinlerin özüdür." adlı yazımıza bakılabilir!

Hz Ömer'den alındığı iddiası

Dozy, Tarihi İslamiyet adlı eserinde vahiyler üzerinde Hz Ömer'in tesiri olduğunu iddia eder. Maxime Rodinson'da aynı şüpheyi dile getirir. Hz Ömer, kadınların örtünme, Hanımları ile Peygamberimizin aralarındaki hafif münakaşalar konusunda ve Hazreti İbrahim'in makamını namazgâh edinilmesi gibi konularda, söylediği sözler ile bu konularda inen ayetler arasında bir paralellik vardır. Hz Ömer, 'Faruk' lakabını alan, aklıselim sahibi, takvalı, ince

anlayışlı bir insandır. İslam tarihinde de bu konular gizli kapaklı konular değildir ve 'Muvafakat-ı Ömer' adı ile kaynak kitaplarda bu konular geçmektedir (Ayetleri anlamaya yönelik yoğun çaba içerisine giren sahabilerin bazısı, basiret ve feraset özellikleri ile öne çıkmış, karşılaştıkları olaylar hakkında vardıkları kanaatler vahiy ile uyum içerisinde olmuştur. Peygamberimiz ashabı ile istişareler etmiş, kararlarını buna göre vermiştir. Bazen istişare yapılan konularda ayette indiği olurdu. Abdullah b. Ömer'in şu rivayeti de Hz. Ömer'in muvafakat hususunda sahâbe içerisindeki seçkin konumunu göstermektedir: "İnsanlar bir mesele ile karşılaştıkları zaman görüş beyan ederlerdi, aynı mesele hakkında Ömer de bir görüş beyan ederdi, ancak vahiy Ömer'in görüşüne uygun inerdi." (Tirmizî, "Menâkıb", 17) Fakat birçok hususta Hazreti Ömer'in görüş ve kanaatinin aksine ayetler de nazil olmuştur. Hz Ömer babasına yemin ederdi, bu yasaklanmış, o da vazgeçmiştir. Başka bir seferde Peygamberimiz, Hazreti Ömer'in görüşüne karşı olan kadının görüşünü desteklemiştir. Yine 'sabah akşam rablerine dua edenleri kovma' ayeti kerimesi, Hz Ömer tarafından belirtilen görüşe tamamen ters olarak nazil olmuş bir vahiydir. Peygamberimizden ayeti işitince Hz Ömer, efendimizin huzuruna geniş ve özür dilemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 270, 272) Peygamberimiz gerektiği zamanlarda, Hz Ömer'e muhalefetten çekilmezdi. Hudeybiye Anlaşmasında Hazreti Ömer, 'Sen Allah'ın elçisi değil misin? Niçin bu zilleti hakareti kabul ediyoruz?' diye itiraz ettiği halde anlaşmayı imzalamış, Hz Ömer'de daha sonra hatasını ifade etmiştir. Hz Ömer, şiddet taraftarıydı, birçok kere İslam'a aykırı hareket eden düşmanların öldürülmesini Peygamberimizden istemiş, fakat her defasında Peygamberimiz bu isteği reddetmiş, insanlara doğruyu göstermiş ve irşada devam etmiştir. Bir seferinde Peygamberimizin yanında Hazreti Ömer ve Hazreti Ebubekir, bir konuda tartışırken, sesini yükseltmiş, bunun üzerine ayet gelmiş ve 'sesinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin' ayeti inmiş. Hz Ömer'de daha sonra, peygamber efendimiz konuştuğunda öylesine açık sesle konuşurdu ki, ona gizli bir şey söylediği sarılırdı. (Buhari, tefsiri sure, 49, 1) Kur'an, sayılı konularda Hz Ömer'in görüşü ile paralellik gösterirken sayısız noktalarda onun inanç, ahlak ve yaşayışını düzeltmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 426) Hz Ömer her zaman peygambere iman etmiş, Peygamberimiz ve dini için bütün dünyaya meydan okumuş biridir. Hz Peygamberimizde İslam yolunda, dünyalık teklifleri elinin tersiyle itmiştir, mesela, kadın-makam ve para teklifine cevap olarak, ' Onlar güneşi sağ elime, ayı sol elime koysalar yine tebliğ görevimden vazgeçmem.' diyerek mübarek gözlerinden yaş gelerek, hemen kalkıp gitmiş, teklifi reddetmiştir. (İbni Hişam, I/266; Taberi, Tarih, II/ 220) ki bu "Menfaat düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257)

Halk fikirlerinden alındığı iddiası

Ignaz Goldziher: Muhammed'in getirdiği şeyler, atalarının sünnetine tamamen zıt idi. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 173) Maxim'e Rodinson: "Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında, kökten bir kopuşu temsil ettiği doğrudur." der. (Meriç, s. 174) H. Gibb, 'Hz Muhammed doğup büyüdüğü muhitte dolaşan düşünce ve inançlar arasında yeni bir yol açmıştır.' derken; M. Watt,' Kur'an, kendisinden önce aydın Mekke'lilerce bilinen Araplara özel bir şekle bürünmüş Yahudi ve Hristiyan fikirlerden yararlanmıştır. Kur'an'da yer alan temel fikirlerden hiçbir yoktur ki, Muhammed ve aydın çağdaşlarının aklında bulunmuş olmasın.' der. (Watt,el-vahyul İslami fil-asrıl-hadis, s. 83-84) "İslam Arap örfüne aykırı birçok kural getirmiştir. Mesela, "Hz Muhammed mahkemesiz kısası yasaklayarak Arapların hırslarını etkili bir kayıt altına bağlamış idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 31) Kur'an getirdiği düzen ile bütün Araplar için yeni bir sistem olduğunu açıkça vurgular. (Ali İmran, 44; Hud, 49; Yusuf, 3, 104; Kasas, 4-6) Müşrikler, sabiiler, Mecusiler, Yahudiler, Hristiyanlar her biri gerçeği kendilerine göre savunuyorlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s s. 278) O, bütün bu inanç sistemlerini anlatmaya kalkmış olsaydı, Kur'an-ı Kerim ne korkunç bir kargaşaya şahit olurdu. (Draz, s. 130) Hz Muhammed'in kimisi temelden batıl-geçersiz, kimisi değiştirilmiş olan bu dini

inançların malzemelerinden Kur'an'ı meydana getirdiğini iddia etmek ki, okuma yazma bile bilmeyen bu insan için bunu iddia etmek, çok gülünç bir iddiadır. Ümmi, okuma yazma bilmeyen, bilgisiz, vahşi, ahlaki zafiyetler içindeki bu insanların, inanç, fikir ve uygulamaları ile Hazreti Muhammed'e öğretmenlik-örneklik yaptığını iddia etmek mantıksızlıktır. Ayrıca Peygamberimiz yeni bir din getirmiş olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiştir, aksine İslam dininin, Hazreti İbrahim'in dini olduğunu ve önceki tüm peygamberlere nazil olan kitapları tasdik ettiğini Kur'an'daki bir ayet ve hadis ile açıkça ifade etmiştir. Hiçbir toplumun bütün örf ve uygulama uygulamaları tamamıyla kötü olamaz. Hz İsmail ve İbrahim asırlar boyu buralarda yaşamış, görüşleri bu topraklarda hayat bulmuştur. Bu hak dinden kalan izler, kalıntılar mutlaka halk arasında yaşaya gelecektir. "İslam daha önce toplumda var olmayan bir takım yeni örf ve adetler getirmiş, toplumda var olan bir takım örf ve adetleri kaldırmış ve yerine daha iyilerini getirmiştir. Toplumda var olan bir takım güzel davranışlara da yeni çehre kazandırarak devamını sağlamıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 42) "Hz Peygamber bulunduğu ortamdaki durumun, tevhid akidesine uygun olanları muhafaza olanlarını muhafaza etmiş, bir kısmını geliştirmiş, geri kalanları da reddetmiştir. İslam olumlu gelenekleri kabul edip geliştirmiş, olumsuz olanlara kaldırarak yerine daha iyilerini getirmiş ya da mevcut olanları ıslah etmiştir. İslam inancına göre gerçek din, Hz Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) İşte Kur'an, bu kalıntıları şirk ve cahiliyet enkazı altından çıkararak yeniden hayat bulmalarını sağlamış, değiştirenleri asli haline döndürmüş, geri kalan tüm inanç ve uygulamaları da yasaklamıştır. Cahiliye döneminde, kız çocukları diri diri gömülür, içki içilir ve kumar oynanır, zenginlere öncelik tanınır, ırkçılık- kabilecilik yapılır, faiz alınıp verilir, uğursuzluk inancı, kâhinlik gaipten haberi alma, şirk, fal okları, sihir ile insanlar meşgul olurdu. Melekleri Allah'ın kızları kabul edilirdi. Kur'an bu benzeri birçok kuralı değil kaynak kabul etmek ve bünyesine almak, tamamen ortadan kaldırmıştır! Kur'an yetim hakları, fakirlerin gözetilmesi, namaz, zekât gibi kurallar getirmiş; insanlık dışı esasları kaldırmış, yeni bir sistem getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 279, 280, 286) "İslam, Kur'an öncesi hayat tarzına aykırı yeni kurallar getirmiştir. Namaz, zekât, faiz, tefecilik gibi. İslam hukuku cahiliye toplumundan ayrı bir toplumun doğmasına neden olmuştur." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet oryantalist Schacht'a reddiye, s 37, 44) Zaten William Muir'in "Arap inancının temeli Putperestlikti." (The life of Mahomet, s. 83) tespiti bu iddiayı temelden çürütmektedir. Dolayısı ile putperestliği yıkan İslam nasıl Mekke'nin hayat tarzını benimsemiş olsun? "İslam'ın putperest Arabistan'da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır duruma bulmadı. Onlar, Allah'ın elçisi unvanı ile gelen birinin tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto mahiyetindeydi. O zamana kadar kötü gösterilen değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına geliyordu. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz Peygamber ise bunların her birine ait emirlerin icrasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70) Putperestliğin ortadan kaldırılması konusunda oryantalistlerin de itiraflarının içinde yer aldığı daha fazla bilgi için, 'İncil, Papa' adlı yazımıza müracaat edilebilir.

Medine dönemindeki kaynaklar

Peygamberimizin, ehli kitabın birçok yanlışlarını açıkça ilan ettiği, yanlışlarını düzelttiği insanlardan bir şeyler öğrendiği iddiası mantıklı değildir. Ehli kitaptan birçok bilgin Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar,

s. 402) Hz Muhammed hicret ile birlikte eski putperest çevresinden ayrılarak yeni bir muhite, topluma girmiştir. Bu muhitte Yahudilerin ağırlığı bulunmakta idiler. Hareketleri göz önünden bir insanın bu yeni ortamda, başkalarından bazı bilgileri alıp ta onu Allah'a İsnat etmesi imkansız denecek derecede zordur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 287) Kısaca, bu yeni Ortamın Hz Muhammed'in bilgilerini derinleştirip köklü bir karşılaştırmaya müsait bir zemin mi sağlamıştır, yoksa böyle bir imkanı büsbütün yitirmiş midir?! Mekke döneminde Hristiyan ve Yahudilerle ilgili hemen hemen bütün kıssalar tamamlanmıştı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 288, dipnot, 255: Kıssaların anlatıldığı Mekkî sure ve ayetler verilir!) Dolayısıyla bu yeni muhitte Hz Muhammed'in alacağı bir şey yoktur, onlarla ilgili düşünce sistemi daha önceden net bir biçimde ortaya çıkmıştı. Ehli kitap, vahiyden yüz çevirmiş, şeytan yoluna uymuş kimseler olarak Kur'an'da tarif edilir. Yahudiler, faiz, rüşvet ve yalanı mübah saydıkları için eleştirilir. Kur'an-ı Kerim'in böylesine şiddetle tenkit ettiği bir topluluğun ona model ve bilgi kaynağı olacağını düşünmek önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 289)

Medine civarındaki Yahudi ve Hristiyanlardan alındığı iddiası

Bir insan kendi menfaati için kitap yazarak Yahudileri ve Hristiyanları yanına çekmek istese; Zaten her kilisede en az bir tane İsa putu olan Hristiyanlıktan eğer alıntı yapacaksa, Araplara sadece İsa putuna tapmayı tavsiye eder, geri kalan ahlak ve ibadetle alakalı emir ve yasaklarla Hristiyanların çoğunu zaten yanına çekerdi. veya, yeryüzünün tek seçkin milleti olduklarına inanan Yahudileri yanına çekmek istese, zaten her birisi birer vahşi bedevi iken birer İslam mücahidine çevirdiği Arapların Yahudiler ile amca çocuğu olması üzerinden yola çıkar ve parayı Yahudilerden, mücadeleyi Araplardan elde eder ve yoluna devam ederdi. Ama O (sav) hem teslisi ve hem de ırkçılığı reddetmiştir. Dolayısıyla bu iddia temelden geçersizdir!

Yahudiler

"Muhammed Kur'an ı, Tevrat'ı taklit ederek yazdırmıştır. O, Tevrat'ı kopya etmekten başka bir şey yapmamıştır, diyorlar." (Maurice Bucaille, Kitab-ı Mukaddes Kur'an ve Bilim, s. 186–187) Eğer Hz. Peygamber, Tevrat'ı aynen kopya ettiyse, Tevrat'ta bulunan bazı şeylerin Kur'an da da olması gerekmez mi? Mesela Tevrat'ta Hz. Nuh, Lut ve Davud gibi peygamberlerin hâşâ zina ettikleri yazılıdır. (Tevrat, Tekvin, 9/ 20–25; 19/ 39, 38; II, Samuel. II/ 4,5) Hâlbuki Kur'an da kesinlikle böyle bir şey yoktur ve olamaz; çünkü bu onlara Yahudiler tarafından uydurulmuş bir iftiradan başka bir şey değildir. Çünkü Tevrat, Hz. Musa'nın vefatından 10 asır kadar sonra derlenmiş ve birçok yerleri de tahrif edilmiştir. (Ahmet Hamdi Akseki, İslam, neşre hazırlayan H. Kasım Feyizli, Nur Yayınları, Ankara-1981, s. 114) Ayrıca, "Hz Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılar yaptı ise, birçok İslam alimi neden İsrailiyat diye bir bilim dalının doğması neden olmuşlardır?" (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 19)

Bizans'lı bir rahip olan Theophanes tarafından 810 yılında kaleme alınan Chronicle adlı eserde de, Hz Muhammed'i Yahudilerin eğittiği iddia edilir. (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 57) Medine'de Kaynuka, Nadir, kureyza Yahudileri vardı. Hayber ise Medine'ye 184 kilometre uzakta idi. Yahudiler kendilerini Allah'ın çocukları ve sevgilileri olduğunu ileri sürüyorlardı. (Maide, 18) Allah'ın taraf tuttuğu anlamına gelen bu anlayışın İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür! İslam'ın kapıları ise sadece Yahudilere değil, iman ve salih amelle liyakat kazanan herkese açıktır. (Bakara, 62) Onlar Peygamberimize suikast düzenlemişler, peygamberimizin zor durumda bırakacak sorular sormuşlar, ortamlar oluşturmuşlardır. Her zaman İslam'a ve Müslümanlara mesafeli, hatta düşmanca davranmışlardır. Yahudi alimlerinin önderlerinden

olan Abdullah bin Selam daha sonra Müslüman olmuştur. Yahudi bu alimin Müslüman olması bile tek başına Tevrat'ın Kur'an'ın kaynağı olmadığının göstergesidir. Ayrıca, Tevrat'la ilgili tüm hususlar Mekke'de nazil olmuştur. Medine'de ise çok az Hristiyanlık dinine ait bilgiler indirilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 291-292)

"Alman oryantalist W. Caskel, İslam'ın başlangıç döneminde hicaz yahudilerinin yahudiliklerini inkar etmektedir. Ona göre Arabistan'a yerleşmiş bir Yahudi kavmi yoktur. Aynı şekilde Arap Yarımadası Arapları üzerinde bir Yahudi etkisi de söz konusu olamaz. Ayrıca H.A. Winkler de, Arap yarımadasındaki Yahudilerin kültürel ve toplumsal seviye bakımından Filistin'deki Yahudi topluluğundan daha düşük olduğunu belirtir. "Bu görüşlere göre" Arap yarımadasındaki Yahudilerin ilim, marifet, hukuk, hikmet, kıssalarla dolu olan Kur'an-ı Kerim'e tesir edecek kadar dini ve medeni geniş bir kültüre sahip olmadıkları ortaya çıkmaktadır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 109)

Hristiyanlar

"Oryantalistler Hz Muhammed'in hayatına bakarken, İslam dininin temel kaynağı olan Kur'an'ın yazarı olarak onu görürler dolayısı ile onunla ilgili şüphe uyandırmak için çalışırlar." (Prof Dr. A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 25) Sonradan Müslüman olan Maurice Bucaille, 'Çağdaşlarımızın birçoğu, Hz Muhammed'in önceki peygamberlerin kitaplarından faydalandığı iddiasını, kesin bir gerçekmişçesine kabul ettirmek istiyorlar.' (Bucaille, la Bible, le Coran et la science, s. 6) tespitinde bulunur. Medine'de Ebu Amir adında bir papaz vardı, Hz Muhammed Medine'ye hicret edince şehri terk etmiş, Mekke'ye yerleşmiştir. Kâfirleri de peygamberimiz aleyhine kışkırtılmış, Rum kralına kadar giderek yardım istemiş, Uhud Savaşı'na da katılmış ve daha sonra Şam'a sığınmış ve orada ölmüştür. Bu adamın veya fikirlerinin İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür? Daha da ilginci öz oğlu Peygamberimize tabi olarak Müslüman olmuştur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 294) Necran Hristiyanları, 60 kişilik heyetle Medine'ye gelmişler, peygamberimizle münakaşalar yapmışlar, mübahele-lanetleşme teklifini göze alamayıp geri adım atmışlar, Peygamberimize cizye vermeyi kabul etmişlerdir. Heyet ülkesine döner dönmez başkanları ve papazları geri dönüp her ikisini de Müslüman olmuşlardır. (İbni Sad, Tabakatül- Kübra, 1/85; Hamidullah, Le Prophete de L'Islam, I/576) Hz Peygamberin huzuruna gelip, onunla kıyasıya tartışan, ileri sürdükleri görüşleri inen Kur'an ayetleri ile çürütülen, peygamberin üstünlüğünü ve İslam'ın hakimiyeti cizye vererek kabul eden daha sonra başkanları ve lider papazları Müslüman olan bir heyet ve temsilcileri, hiçbir suretle Kur'an'ın bilgi kaynağı olabilir mi? İsa'yı Hz Allah'ın oğlu kabul eden bir inanç, Tevhid dini olan İslam'la uzlaşabilir mi ? Kur'an meseleleri öyle hassas bir terazi ile bakar ki, Hazreti İsa'nın mucizevi doğumlu inkar etmez ama tanrının oğlu olduğu iddiasını da kabul etmez! Hz Muhammed Kur'an'ın yazarı olsaydı, Hz İsa'nın tanrılığını inkar ederken mucizevi doğumunu da inkar edebilir, bu problemli gözüken durumdan rahatlıkla kurtulabilirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 295-297) Fakat böyle yapmaması bir yana Yahudiler tarafından Hazreti Meryem'e yöneltilen iftiraları da reddetmiştir. (Nisa, 155-160) Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu Müşrikler ve Yahudilerinde kendisinden mucize beklentilerine yol açar. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu (Ankebut, 50; Rad, 7; İsra, 59) belirterek onlara cevap verir. Hâlbuki önceki peygamberlerin mucizeleri inkar edebilirdi. Bu tutumu bile onun samimi ve haklılığını göstermez mi? Kur'an Hz İsa'nın çarmıha gerildiğini kabul etmez, günahların kefareti iddiasını reddeder. 'Asli günah' kavramının hiçbir zaman İslam'da yeri yoktur! İncil'in iddiasına göre İsa çarmıha gerilmiştir. Baş kâhinlerde, 'başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın, çünkü o ben Allah'ım oğluyum dedi.' şeklindeki açıklamalarına karşılık, eğer Hz İsa, insanlığın günahını affettirmek amacıyla haç üzerinde ölmek için gelmiş olsaydı, onların bu olayları karşısında cevabı, 'Allah'ın kendisini

kurtulamayacağını, aksi halde aleme, dünyaya gelmesinin bir anlamının olmayacağını' söylemesi gerekirdi. Halbuki onun cevabı şudur, 'Eli eli, Lama Sabaktani?' Yani, 'Allah'ım Allah'ım, beni niçin bıraktın?' (Kitabı Mukaddes, Matta, bab, 27- 45, 46) İncillerin doğruluğunun derecesi, Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298-299)

Kitab-ı Mukaddes'ten alındığı iddiası

Kitab-ı Mukaddes, Eski Ahit (Tevrat) ve Yeni Ahit'i (İncil) kapsayan, Hristiyan inanışının temelini oluşturan ve Hristiyanlarca kutsal sayılan kitaptır. Tevrat'tın tesniye bölümünde Hz Musa'nın ölümünden bahsedilen yerler mevcuttur, aynı zamanda O'nun zamanı da mevcut olmayan birçok adetlerden kitapta bahsedilir. Bu da daha sonra yazıldığını gösterir. (Annemarie Schimmel, Dinler tarihine giriş, s. 101-101) 1546'da toplanan 'Merano' Ruhani Meclisi, kutsal kitabın Allah'ın kelamı olduğunda şüphe edilmesini yasaklamıştır! Tevrat'ın asıl dili olan İbranice dilinde bir nüshası yoktur. Meşhur üç nüshası vardır. Bunlar da birbirleriyle çelişkili ve tutarsızdır. İncil, 'Müjde' anlamına gelir. İlk nüshaları ortadan kaybolmuştur. Kur'an'a, aralarında birçok farklılıklar ve içerikleri çelişkiler dolu olan İncillerin kaynaklık teşkil etmesi mümkün olamaz. İncil, Tevrat'ın bazı hükümlerini kaldırmıştır diyenler, Kur'an için bunu neden kabul etmezler. Kitabı Mukaddes, Kur'an'ın kaynağı olsa idi, temel dini konularda birbirlerine muhalif görüşler ileri sürmemeleri gerekiyordu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 303-304) "Hristiyanların aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler de bulunmaktadır. Zerdüşt dininden daha saf, Musa'nın koyduğu kurallardan daha hürriyet sever olan Muhammed dini, 7. Yüzyılda İncil'in temizliğini lekeleyen ve kirleten sırlar ve hurafelerden toplanmış inançlardan çok, akıl ile anlaşılabilir bir halde idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 55) Kur'an ve K. Mukaddes farklılıkları için 'İncil, Papa' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur'an ile kitabı Mukaddes arasındaki ilişki

Aslında Kur'an ile diğer ilahi kitaplar arasında özde tam bir paralellik vardır. Hz Muhammed'e eski peygamberlerin yoluna tabi olma emretmiştir. (En'am, 90) Kur'an, ilahi kitapların bozulma veya çelişkilerden kurtarılması amacıyla gönderilmiştir. İslam'ın en temel hedefi de budur! Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hazreti Musa dünyevi bir hâkimiyet, Hz. İsa ise daha çok ahlaki ilkeler ile ön plana çıkmıştır. Kur'an bu ikisini birleştirmiştir. (Prof. A. Hatip, İddialara cevaplar, s.304-306) Margoliouth, kutsal kitaplardaki çelişkileri kabul eder ve buna bir hipotez (Colouring by the medium) ile cevap bulmaya çalışır: Hipotezinin özeti, vahiy gelen peygamberler kendi özel aklı ve üslubu ile vahiyleri belli bir şekle sokar. Bu şu demektir, kitabı Mukaddes'te yanlış, çelişki vardır ama bu yanlışlıklar ilahi değil söz konusu aracılardan/peygamberlerden kaynaklanmaktadır! Peygamberlerinin fuhuş yaptığını kabul eden, putperestliği savunan bir kitaptaki bu çelişkileri bu şekilde savunmaktan başka çaresi kalmayan oryantalistlere Peygamberimizin cevabını tekrar hatırlatalım! ' Siz Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?' (Bakara, 140) Kur'an, Allah'ın ilahi kitabıdır. Tevrat ve İncil ise tahrife uğramıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 308) Bir kere Kur'an ile Kitabı Mukaddes arasında, kıssaları anlatma metodunda, üsluplarında açık bir şekilde farklılık görülmektedir. Kur'an ibret, öğüt, düşünme, peygamberliği tasdik ve peygamberi teselli amacıyla kıssalara yer verir, detayları üzerinde durmaz. "Tevrat belli bir kavmin, İncil'de bir ferdin tarihi ile ilgili birer tarih kitabı görünümündedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 309) Kur'an'ın amacı tahrif edilen kitapları özüne döndürmek, karışık ve bozukluklardan kurtarmaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 311) Kitabı Mukaddes'te Allah'ın şanına ve tevhid inancına yakışmayan ifadeler bulunur: Pişman olması, uyuması, güreşte yenilmesi gibi. Tekvin 3/8 -10: Allah - haşa - cennette gezerken, Adem ve Havva ağaçların arasına gizlenir. Adem'e, 'sen neredesin.' diye seslenir: Saklananı göremeyen bir tanrı! Yakup güreşte tanrıya yenince, tanrı gitmek istediğinde Yakup, 'beni mübarek

kılmadıkça seni bırakmam.' (Tekvin, 32/25-31; 35/9-10) der; Aciz bir tanrı! Yahudiler Mısır'dan çıkacakları vakit Tanrı Hz Musa'ya, onların komşularından gümüş ve altın süs eşyaları ile elbise istemelerini emretmiş, bu emir üzerine Yahudiler bunları isteyip almışlar ve böylece Mısırları soymuşlar! (Huruç, 11/2 ;12/35,36) Haşa, hırsızların başı bir tanrı! Tevrat'ta şöyle söylenir Tanrı, 'babaların günahını oğullarında üçüncü ve dördüncü nesle kadar arayacak.': Kindar bir tanrı! (Huruç, 20/5) Kitabı Mukaddes'te bazı peygamberler sarhoş veya zina eden olarak tasvir edilir. Başka bir peygamber, ordu komutanı olan Uryan'ın karısını beğenip, sarhoş edip onunla yattığı ifade edilir. (Tekvin, 19/33) Devamına, 'İncil, Papa' adlı yazımızdan ulaşılabilir! Hâlbuki Peygamberler bu gibi iftiralardan münezzehtirler. Kur'an onları en güzel özelliklerle tanıtır, salih, ahlaklı, örnek şahsiyetler olarak bizlere sunar. Dolayısıyla oryantalistlere şöyle seslenmek gerekir herhalde, 'Tevrat, İncil ile Kur'an tabii ki farklı olacak! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 316) Yahudiler haddi, ahlak sınırlarını aşmışlar, Hristiyanlar ise ruhbanlığı icat etmişlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322) Cahil bir toplumdan bir insanın çıkıp, Yahudilerin, Hristiyanların ve Mecusilerin ağızlarından işitip ezberlediği şeylerle, peygamberlik davasına ve bunları biraz değiştirerek yine onlara satmaya kalkıştığını kabul etmek aklın kabul edeceği bir şey değildir! Bazı ayetlerin, kitabı Mukaddes ile uygunluk arz edip etmemesi, İslam dini aleyhine bir delil teşkil etmez! Eğer uygun iseler, Kur'an'ın önceki İlahi kitapları tasdik ettiğini gösterir; değil ise bu kitabı Mukaddes'in tahrif edilmesinden ileri gelir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

İç kaynaklar (Hz Muhammed'in şahsi ile ilgili kaynaklar)

Oryantalistlere göre Kur'an, Hazreti Muhammed'in sözüdür. Aralarındaki ihtilaf sadece, Kur'an'ı ortaya koyarken başka 'hangi kaynaklardan yararlandığı' konusundadır! Bu iddia, dolayısıyla Hz Muhammed'in kişisel veya toplumsal bir takım hedefleri amaçladığı ithamına dayanmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 323)

Şahsi emellerini gerçekleştirmek için sözlerini ilahi bir kaynağa dayandırdığı iddiası

Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, Müslüman köleleri satın alıp özgür kılmak, masrafı karşılayıp hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefaret vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için, bunları harcardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi Şerif'te Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuştur. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) "Sadakalar (zekât gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, âzat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte Allah'ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir." (Tevbe, 60) Bu konu ayrıca, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda ele alınmıştır. Peygamberimiz dünya hayatını önem vermezdi, gelir ve giderlerini harcadığı yerler ise zaten bellidir! Damadı Hz Ali, bir Yahudi'nin yanında sucu olarak çalışmış, kızı Fatıma hizmetçi istediğinde eli boş dönmüştür. (Buhari, Nefakât, 7) Ölüm döşeğinde iken Hz Aişe'nin yanında muhafaza edilen 8-9 altını, Hz Ali vasıtasıyla fakirlere dağıtılmıştır. (Ahmed, Müsned, VI/104) Dünya malı asla onun düşüncesinde olmamıştır. Detay için, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir' adlı yazımıza bakılabilir.

Liderlik tutkusuyla vahiy uydurmaya sevk ettiği iddiası

"Hz Muhammed 'Ben Lider olacağım' demedi. 'Seni lider yapalım' teklifi onlardan geldi, ama o bunu reddetti. Hz Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden şehrinden

ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 108, 109)

Ayrıca bu yeni bir iddia değildir. Firavun da Hazreti Musa'ya benzer ithamlarda bulunmuştur: "Yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz, sizin üzerinize üstünlük kurmak istiyor bu adam." (Yunus, 78; Müminun, 24) "Hiç kimse İsrail soyunu birleştiren Hz Musa'yı hırs ile suçlamayı düşünmemiştir. Arabistan'da da durum böyle idi. Birbirleri ile savaşan kabileler vardı. Bunları birleştirmek, bir topluluk haline getirmek gibi bir teşebbüs, hırs ile açıklanmaktan uzaktır. (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 90) "Allah'ın hangi kulu, insanları, toplumu, milleti doğru yola çağırmaya gayret etmişse, ona derhal iktidar hırsıyla gözü dönmüştür damgası vurulmuştur." (A. Hatip, İddialara cevap, s 327) Peygamberimiz Hendek Savaşı'nda hendek kazmaya bil-fiil iştirak etmiştir. Çetin, zor, uzun Tebük seferinde ordusunun başında önde yürümüştür. Sultanlar gibi kendisine yol açılmasını sevmez (Şevkani, N. Evtar, V/48) ve yabancı milletlerin liderlerini aşırı derecede övdükleri gibi kendisini yüceltmemelerini söylerdi. (Ebu Davud, edeb, 152) Sahabelerin arkasında namaz bile kıldığı olmuş, bir burukluk hissetmemişti. (İ. Hişam, Sire, II/653) Bir kerecik olsun bir hizmetçisine Kötü davranmamıştır. (Ebu Davud, Edeb, 4) Bedevi bir Arap bir keresinde gömleğinden çekerek mübarek vücudunu incitmiş ve beraberinde getirdiği iki deve yükü kadar mal istemiştir. Bu kabalık karşısında bile onu cezalandırmamış ve bedevinin istediğini vermiştir. (Ahmed, Müsned, III/210) Hz İsa'yı yüceltmeleri gibi kendisini yüceltmemelerini istemiş, kendisinin sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu belirtmiştir. (Kastalani, el-Mevahibul Ledünniyye, s. 189) Carlyle, 'gelecek hırsı mı? Bütün dünyanın taçları bu insan için ne fark eder? O'nun işitmek istediği şey yeryüzünde değil yukarıdaki göklerin sesidir. Bütün dünya taçları, saltanatları, şanları, şerefleri kısa bir zaman sonra ne olacaktır? Hiç!' (Carlyle, s. 23) Dostları kadar düşmanları da peygamber efendimizin, doğruluğuna şahitlik etmektedirler. Ebu Süfyan, Herakliyus'un, 'O yalan söylemiş midir, aldatmış mıdır?' sorularına 'Hayır'' cevabını vermek zorunda kalmıştır. (Buhari, Bed'ül vahiy, 6; Müslim, Cihat, 74)

Kâhin olduğu iddiası

Robinson, Mahome adlı eserinde, Kur'an'a ve Hazreti Muhammed'e atılan tüm iftiraları tek tek sıralar, ustaca zannettiği bir manevra ile o görüşleri benimsemediği izlenimini vermeye çalışır. Onun görüşü, 'Kur'an'ın cinlerin çöl kâhinlerine ilham ettikleri ile tamamı ile özdeş bir kitap olduğu' şeklindedir. (Rodinson, s. 82) İşin ilginci, Rodinson bir paragraf sonra büyük bir çelişkiye düşerek,' bir Kâhin değildir Muhammed' ifadesini de kullanabilmektedir! Kâhin, 'Gaipten haber getiren falcı' demektir. Kâhinler puthanelerde otururlardı. Her birisinin kendisini özel bir putu vardı ve ona hizmet ederdi. Kehanet ücreti olarak ta büyük paralar alırlardı. Müslüman olduktan sonra birçoğu yaptıkları hileleri bizzat kendileri itiraf etmişlerdir. Müddessir, 'bürünüp sarınan', Müzzemmil 'örtünüp bürünen' anlamlarına gelir. Tor Andrae, 'Pek çok kâhin, ilham almak istediklerinde, başlarını örterlerdi, Muhammed'de aynı şeyi yapmıştır' der. (Tor, Mahonet, s. 28) Halbuki hiçbir kaynakta Hz Peygamberin vahiy geldiğinde özel bir kıyafete büründüğüne dair bir bilgi yoktur. 'Peygamberin bir örtüye sarılması, bir vahiy almak için değil, vahiy esnasında duyduğu heybet, manevi ağırlıktan dolayı böyle bir şeye sarılma ihtiyacı duymasındandır. Yani bu önce olan bir şey değil, sonrasında üstünün örtülmesini istemesi söz konusudur; örtünme, sebep değil sonuçtur.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 332) Müşriklerin önderlerinden Velid bin Muğire bile, 'Hayır, vallahi o kahin değildir. Biz kâhinleri görmüşüzdür.' demiştir. (İbni Hişam, I/ 270) "Yusuf Ziya Yörükan, Vahyin gelişini Dr. Dozy,'nin isteri, Sprenger,'in tasavvuf, L. Caetani'nin kahinlerde olduğu gibi cin ve şeytan işi olduğu iddialarına cevap verir. Kitab-ı Mukaddes'te, 'Rab, Musa'ya dedi ki: O'na rabbin meleği çalı içinde ateş aleviyle göründü.' (Huruc, bab, 3) ve İncil'de birçok yerde İsa'nın cinlerle görüşmelerini örnek göstererek cevaplandırır. İlk zamanlarda cinlenme iddiasını Mekkeli müşriklerde dillendirmiş ama sonra

hepsi bütün kalpleri ile İslam’ı kabul etmiş ve Hz Muhammed’i takip etmişlerdir.” (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 55) Bir insan, çok ileri emellerinin kalmadığı 40 yaşından sonra bütün dünyayı hatta bütün kabilesini, akrabalarını karşısına alıp da sonu görünmeyen bir maceraya atılmaz. Hz Peygamberin, hedefleri, Allah'ın emir ve iradesine dayandığı için, oryantalistler gibi aciz bir insanlara cüretkârane, atakça görünebilir, fakat davasında güç ve kuvvetini, kainatın yaratıcısından alan Hazreti Muhammed'e, 'Güneşi sağ elime, ayıda sol elime verseniz, davamdan yine de vazgeçmem.' sözünü (Sîretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid’n-nas,Uyunu’l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu’n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail’u’n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberî, II2/218-220) dedirten imanın oryantalistler tarafından idrak edilip, takdir edilmesi elbette beklenemez. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 335)

Şair olduğu iddiası

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir, değişen tek şey, gerekçelerdir! "Onlardan evvelkiler de tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri nasıl da birbirine benziyor." (Bakara, 118) Hz Ömer anlatıyor, Müslüman olmadan önce Resulullah ile tartışma için bir gün evden çıktım. Hakka suresini okumaya başladı, içimden ‘bu bir şairdir’ diye düşündüm. Rasulüllah hemen, ‘muhakkak o Kur’an Allah'ın indirdiği bir sözdür. O bir şair sözü değildir.’ (Hakka, 40-41) ayetini okudu. O zaman ben, ‘bu bir kahindir’ diye düşündüm ki, Resulullah, ‘O bir kahin sözü de değildir, alemlerin rabbinden indirilmedir.’ (Hakka, 42-43) ayetini okudu. İşte o gün kalbim İslam'a karşı iyice yumuşamıştı. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayetler) Şairler çoğu zaman hayal aleminde dolaşırlar, duygusal davranırlar. Arap şairler genellikle, aşk, seks, içki, savaş, ırkçılık gibi konuları işlerlerdi. Ayrıca aşırı sözler, yalanlar, iftiralar, alay, övünme gibi şeylere çok meraklıydılar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 339)

Hz Muhammed'in farkında olmaksızın kendi kendisini aldattığı ve gördüklerinin hayal olduğu iddiası

Kur’an O’nun bir takım ruhi tezahürlerinin eseri olamaz mı? O bir mecnun olabilir mi? Vahiy meleği halüsinasyon olabilir mi? Sözleri bilinçaltına itilmiş bir takım arzuların dışa yansıması olabilir mi? Aslında bu ithamlar yeni değildir. Müşrikler de Peygamberimize mecnun demişlerdir! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 341) Goldziher, ilahi vahyi inkar eder, Hz Muhammed'in anlattıklarının, “Yahudi veya Hristiyan bilgilerinin karışımıdır, bunlar onun ruhumun derinliklerini inmiş ve kalbinin kendisine mal ettiği bir inanç halini almıştır, sonuçta vahye bir vasıta olduğuna samimi olarak inanır hale gelmiştir.” der. (Golziher, Le Dogme et la Loi de L'Islam, s. 3) Eğer Hz Muhammed Kur’an'ın kaynağı olsa idi bunu iftiharla kendisine nispet eder, kendisine kutsiyet isnat edebilirdi. Buna hiçbir engel de yoktu. Halbuki O, Muhammed'ül-Emin idi; Hılfu’l-Fudul’a üye idi; Kabe hakemliği olayında Hacerü’l-Esved taşını yerine bizzat o koymuştu: Doğruluğu, güvenilirliği ile çevresinde isim yapmış ve akıl ve hikmeti olan bir zat olarak tanınmıştı. Bunları oryantalist Grimme bile kabul etmektedir. (H. Grimme, Mohammed, I/9) O’nun son derece akıllı ve hikmete uygun görüşleri vardı. Utbe tarafından kendisine sunulan, mal ve hükümdarlık önerisini de, Fussilet suresinin baş tarafını okuyarak reddeden o değil miydi? Böyle bir zat Mecnun olabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 348) Müşrikler O’nun bu yeni hal ve tutumuna bir türlü bir anlam veremiyorlardı. Bunun içinde çelişkilere düşerek, aynı anda birbirine zıt ithamlarda bulunuyorlardı. Bu da onların iddialarında samimi olmadıklarının delili idi ki delilik isnadı, Hz Nuh'a da, Musa'ya da yönetilmişti. (Müminun, 25; Şuara, 27)

Ruh hastası olduğu iddiası

Bu iddiaya göre Muhammed arzularına yenilmemiş fakat insanların bozukluğunu düzeltmek için peygamber olduğunu iddia etmiştir. Goldziher, Dermenghem de aynı iddiayı tekrarlarlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 18) Hiçbir kaynak Hz. Muhammed'in ruh ve akıl sağlığı yönünden bir sorunla karşılaştığını bize aktarmaz. Yoksa birçok problemi çözen, sorunları halleden, günümüzde hala etkileyiciliğini sürdüren Kur'an'ın böyle iddia edildiği gibi bir kaynaktan çıkmasına imkân yoktur. Unutmamalıdır ki psikolojik rahatsızlık ile liderlik bir arada bulunmaz. (Yıldırım, K. M. Giriş II, s. 20) "Delilik, cinlenme ne zamandır hikmetin kaynağı, bozukluk ne zamandır iyiliğin anası olmuştur?" (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s. 216) Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadırlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 32)

Oryantalistler, vahyin inişi esnasında hazreti peygamberde görülen bir takım tezahürlere bakarak, onu sara veya benzeri sinirsel hastalıklara maruz bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Hz Muhammed'e gelen vahiy şekilleri çok değişiktir: Sadık rüyalar, kalbine ilham olması, Cebrail'in genç bir insan suretinde gelmesi, çıngırak sesi şeklinde, Cebrail'in gerçek şekli ile görülmesi, doğrudan doğruya arada bir perde olmak şartıyla Allah ile konuşarak gibi. ((A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 3414) Çok soğuk günlerde bile ter taneleri, mübarek alnında inci taneleri gibi parlardı. (Buhari, Betül Vahy, 2; Tirmizi , menakıb, 7) Zeyd bin Sabit'in dizi Hz Peygamberin dizinin altında bulunuyordu. Zeyd, vahiy gelince peygamberimizin dizinin ağırlığını öyle şiddetli hissettiği ki, neredeyse dizileri kırılacak gibi oldu. "Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırır, bacağımı çekerdim." der. (Ebû Dâvûd, Cihad, 20; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V/190,191; Buhari, Salat, 12; Tirmizi, tefsir, 4,19) Rivayetlerden anlaşıldığına göre vahiy ağır bir iştir. Normal bir insan, insanüstü bir mesaj almaktadır! Bu konulardaki rivayetlerin asılsız olması ihtimalden çok çok uzaktır. Bu rivayetlerin Hz Peygamberi övücü veya yüceltici bir tarafı bulunmadığı gibi, bu kadar çok rivayetin asılsız olduğunu kabul etmekte zordur. Eğer raviler oryantalistlerin iddia ettikleri gibi, peygamberimiz için bir övgü düşünseydiler, meleklerin semavi güzellikleri ile peygamberimize indiğini, nefes alıp verir gibi kolaylık da vahiy aldığını ve vahiy sırasında yüzünün parlak bir nurla parladığı vb. gibi iddialarda bulunabilirlerdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 345) Paris Üniversitesinden A. Baire de Boismont, Des Hallucinations adıyla yazdığı eserin 551. sayfasında şunları aktarır: "Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. Rensulen, Muhammed hakkında şu tespiti yapar: "Kendi şahsi çıkarını terk ile tercih edip o kadar fedakârlıklarıyla bütün bir kavmin din konularında ve ahlakında o kadar hayret verici bir inkılap meydana getirmiş olan zat, asla mecnun belli değildir. Bu fikirler ve putperestliği devirip yerine biricik ve ruhani bir Allah dinini ikame eden bu zat mecnun değildir."

Sara hastası olduğu iddiası

"Beşerin/insanın beşer sıfatları altında Allah Teâlâ'nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmakta kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekût âlemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber'in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah'ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden Hz. Peygamber'in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir: Hz. Aişe (r.a), "Rasulullah'ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı" (Buhârî, Bed'ü'l-Vahy, 1) demiştir. Hz. Peygamber (sav)'de

meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O'na kâhin (Hâkka, 41-43) bazen sihirbaz, bazen de şâir ve mecnun (Saffat, 36) demişlerdi. O'nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, onun manevî cephesini anlayamamaktan ileri gelmektedir. Bu iddianın batıllığını şu şekilde açıklayabiliriz: Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksinedir. Nitekim vahyin kesildiği fetret döneminde, iştiyakla vahiy meleğini aramıştır. Ayrıca vahiy, her zaman kendinden geçme, hırıltı gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibrîl olduğunu bildiği halde, normal hâli devam ediyordu. Yine tıbben sâbittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Hâlbuki Hz. Peygamber (sav) vahyi müteakip insanlara hukukun, ahlâkın, ibadetin, edebî ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kur'an ayetlerini tebliğ etmiştir. Bir benzerini getirmekten bütün insanları âciz bırakan bir kelâm, hiç saralının eseri olabilir mi? Üstelik bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır." (Prof. Dr. Mehmet Soysaldı, **Vahiy Esnasında Hz. Peygamber, kastamonur.com)** "Oysa mantık açısından değerlendirdiğimizde; bazen Hz. Peygamber'in verdiği hükümler Yüce Allah tarafından onaylanmayarak değişikliğe maruz kalmıştır. Nitekim Bedir'de Resulullah esirlerin fidye karşılığı serbest bırakılması taraftarıydı, ancak "Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu" (Enfal, 68) ayeti nazil olmuş ve bu hükmün doğru olmadığı beyan edilmiştir. Kur'an'ı Kerim'in değişik ayetlerinde de Resulullah'ı uyaran ayetleri bulunmaktadır. (Örneğin: et-Tevbe, 9/4, 113; et- Tahrîm, 66/1; Abese, 80/1. Bu konuda 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) Eğer gerçekten oryantalistlerin iddia ettikleri gibi Kur'an'ın yazarı Hz. Muhammed (sav) olsaydı söz konusu ayetleri Kur'an'a almayabilirdi." (Alper Ahmedov, Yüksek lisans tezi, Osmanlı sonrası Bulgaristan'da Kur'an çalışmaları, s. 121)

"Bizanslı Rahip Theophanes Confessor'dan, Spenger, Muir, Weil, Jeffery, Germanıviç'e hepsi Hz Muhammed, "Saralı, psikopat, epilepsi" derken, M. Rodinson bu tür teorilere karşı çıkar ve: "Bilim ilerledi ve bu ilerleyiş, Peygamberin sahtekar olduğunu ileri süren bu tür güdük açıklamalar hakkından geldi." (Rodinson, Hz Muhammed, s. 87) der. J. von Hammer de, "İğrenç sara nöbeti masallarını" eleştirmiştir. (Hammer, Der Islam, s. 1-90) Meşhur Fransız filozofu Barthelemy Saint-Hilaire bu iddiaları kabul edilemez bulup eserindeki (Das Leben unddielehr des Mahommad, I/267) yaptığı açıklamalar ile bu iddiaları reddederler.

Bartold, Avrupalı oryantalistler arasında o zamana kadar yaygın olan "sara hastası" iddialarının doğru olmadığını, çünkü öyle hastaların hallerinin onda müşahede edilmediğini ve öğretilerinin sağlıklı olduğunu söylemiştir. (Vasilij Viladimiroviç Bartold, İslam, s. 17) Oryantalist Maxime Rodinson'da Hz. Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78) Lord John Davenport de, "Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 12; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223, 242) der. M. G. Watt, "Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke'de, s, 95; Mahommed et le Coran, III/99) derken, İslam düşmanı Leone Caetani "Muhammed'in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s. 255) itirafında bulunur. Emily Dermenghem, "Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur." (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.16); Emily Dermenghem, "saralı halini iddia etmek gülünçtür." (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 291) derler. "Birçok oryantalistte bu görüşü reddeder. Başpiskopos Tor Andrae, ünlü tarihçi Caesar Farah, Marksist oryantalist Maxime Rodinson, Hristiyan İslam tarihçisi Montogomery Watt gibi." (Watt, Muhammad: Prophet and Statesman, Oxford University Press. s. 19) "O zaman doktor var mıydı, evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur üniversitesinden mezun

olan bir doktor çalışıyordu. Hz Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. John Devenport, "Muhammed'in Sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 48, 73) Alfrede Guillaume bu iddiayı şiddetle reddeder! Bunu yaparken, Hz Peygamberin sahip olduğu üstün akıl, aklî ve ruhi dengelilik, siyasi ufuk genişliği ve davasındaki kararlılığı temeline dayanır. Dini tecrübenin psikolojik tezahürleri üzerinde yapılan araştırmaların bu ithamı kesinlikle çürüttüğünü söyler. (Guillaume, Islam, s. 25) R. V. C. Bodley: "Kur'an'ın her kelimesi vahiyler nazil olduktan sonra tamamıyla, berrak zihin ve düşünce ile dikte ettirilmiş, yazılmıştır. Bir saralının sara nöbetinden zihni açık ve berrak düşüncelerle dolu olarak katiyen çıkmadığını her tıp mensubu teyit edecektir. Sara bugüne kadar hiç kimseyi bir peygamber veya bir kanun koyucu yapmadığı gibi, kimseyi de iktidara yükseltip mevki sahibi yapmamıştır. Bilhassa o zamanlarda böyle bir hal, ona sahip olanı, yarı çılgın veya düpedüz çılgın olarak gösterirdi. Eğer hakikat aklı başında ve salim düşünce sahibi bir tek insan varsa, o da Hz Muhammed idi." (Bodley, the Messenger, The Life of muhammed, s. 64) der. "Saralı bir hasta ağrı ve bitkinlikler nedeniyle üzüntü nöbetleri geçirir, sara nöbeti sırasında saçmalar, hiçbir sara hastası bir din ve Kur'an gibi bir eser ortaya çıkaramamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 149) Orhan Hançerlioğlu'nun, 'Ruhbilim sözlüğü'nde: "Sara, yere düşme, çırpınma ve ağız köpürmesi ile beliren bir sinir hastalığıdır. Zihinde bir zedelenme ya da ur sonucudur. Büyük nöbet bir buçuk dakika kadar süren kasılma ile olur, sonra hasta yere düşer, bilincini yitirir, vücudundaki tüm kaslar kasılır, yüzü morarır, dilini ısırır, kol ve bacaklar ritmik bir biçimde kasılıp gevşemesi bunu izler. İdrarını kaçırır. Saralı kişilik, çekingen, ürkek ve insanlardan kaçan bir ruh yapısına sahiptir." (Hançerlioğlu, s. 323) diye sara hastalığını tarif eder. "Hz Muhammed'de düşme, çırpınma, ağız köpürmesi görülmemiştir. Tarih, soyundan sarılı birini de kaydedilmemiş. Dilini ısırması, kol bacaklarında kasılmalar-gevşemeler, çığlık atmak, yere düşmek ve benzeri hiçbir sara hastalığı özelliği onda görülmemiştir. İnsanlar tarafından sevilmemek, ürkeklik, çekingenlik gibi bir özellik de asla onun için ileri sürülemez. Sarsılmaz bir azim ve kararlılık onda vardı. Engin bir cesarete sahipti. Ticaret yapmış, aile kurmuş, devlet yönetmiş, kumandanlık, imamlık yapmıştır. Tüm bu kimlikleri ile hep hayatın içinde bulunmuş, hep önder ve rehber olmuştur. Vahiy hali geçer geçmez, vahyin inişine sebep olan probleme cevap verir, Arap edebiyatının görebildiği en üstün bir edebi ifade ile vahiy halka duyururdu. Eğer vahyin tezahürleri, sara hastalığının göstergelerinden olsaydı, bizzat sahabelerin tepkisi hemen kendisine koşmak, onu kurtarmak şeklinde olacaktı, fakat hiçbir zaman bu böyle olmamıştır. Eğer böyle bir hastalığı bulunsaydı, ayakta iken, bir değneğe dayanırken, otururken veya bir hayvan üzerinde iken ansızın gelen vahiy onu yere düşürüldü ama asla böyle bir şey olmamıştır. Sara hastası olsaydı, Hira mağarası mağarasında tek başına nasıl gecelerce kalabiliyordu? Öyle ya orası taş ve kayalıktı. Tarihi onu, peygamberlikten öncede anormal yaşayış, garip davranışlar gösteren bir olarak kaydetmemiştir. Mekkeli müşriklerde kendisini sara hastası olmakla nitelendirmemişlerdir, bunu ancak onu hiç görmeyen, yüzlerce yıl sonra Bizans Hristiyanları fark edebilmiştir.(!) Sözlerinden ilim, şefkat, muhabbet akan, en mükemmel bir insanlık örneği olan Hz Muhammed'i bir saralı karakter olarak ileri sürmek, bir hezeyandır! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 349-351)

"Bir akıl hastasının ifadesi olarak bunları söylemek mantıklı bir açıklama değildir. Şizofreni hastaları sosyal ilişkilerinde zayıftır, hâlbuki 'Hazreti Muhammed her alanda sıfır noktasından başlamış olmasına rağmen' daha yaşarken büyük bir başarıya imza atmıştır. Şizofrenlerin en yakınlarından başlayarak çevresindekilerin büyük bir kısmı, akli rahatsızlıkları fark ederler. Şizofrenlerin hijyen kurallarını da gözetmediği bilinmektedir. Epilepsi hastalarında hafıza sorunu gözükür, konuşma ve kelime bulma konusunda sorunlar yaşarlar." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım?s. 184, 185, 187) "Zihinsel bozukluklar yaşayan bir insanın sara nöbeti geçirirken gayri-ihtiyari sarf ettiği sözlerden anlamlı, hikmetli, 1400 küsur yıl boyunca milyarlarca insanı etrafında toplayan bir kitap olan Kur'an'ın oluşturduğunu iddia etmek elbette aklın sınırlarını

ciddi anlamda zorlamanın ve gülünç bir duruma düşmenin ötesinde bir önem taşımayacağı açıktır. Nasıl oluyor da saralı bir hasta, çok kısa bir zamanda tüm Arabistan'ı hükümranlığı altına alıp yönetebiliyor.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 115) Margoliouth epilepsi iddiasını yalanlamakta (D. S. Margoliouth, Muhammead, s. 46); Hirschfeld, "İslamiyeti Muhammed'in yaşadığı iddia edilen histeri, halüsinasyon gibi şeylere bağlamak mümkün değildir." demektedir. (The Composition and Exegesis of the Qoran, s. 20)

Histeri ve Nevrasteniye yakalandığı iddiası

Dozy sara hastalığı iddiasını reddeder ama Hz. Muhammed'in hastalığının, histeri krizi olduğunu ileri sürer. (Kelami Münakaşalara Giriş II, Arif Yıldırım, s. 14) Ferid Kam, ‘Hz. Musa'da Tur dağında baygınlık geçirmişti oda mı saralıydı?’ diye haklı olarak sorar. (F. Kam, Dini, Felsefi Sohbetler, s.55) Aslında ortada bir hastalık vardır ama bu Hz. Muhammed'de değil oryantalistlerde bulunmaktadır ve bu hastalığın adı da İslam düşmanlığıdır. N. Smart olaya objektif yaklaşır ve bu ithamların ‘duygusallıktan kaynaklandığını’ ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s.221) Maxime Rodinson ise Hz. Muhammed’in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78)

Rudi Pret’in “Kaleme aldığı siyer kitabı birçok açıdan hayal kırıklığına uğratıcıdır. Eserinde ilmi inceleme şartları gözetlenmemiştir.” (Paret, Dirasetu’l-İslamiyye ve’l-Arabiyye fil-camiatul-Almaniyye, s. 22) dediği Sprenger ‘Muhammed histerik bir adamdı’ demektedir. Bu konuda Nevrasteni ve histerinin ne olduğunu Ruhbilim sözlüğünden öğrenelim: “Nevrasteni, bedensel ve ruhsal güçsüzlük hastalığıdır. Unutkanlıkla başlar, baş ağrısı gözükür, sıkıntı, keyifsizlik, durgunluk ve hastalık hastalığı eğilimleri belirtilerindendir.” (Hançerlioğlu, s. 258) Histeri ise, “histeri nöbetleri ile kendini gösterir, hasta birden bire çığlık atarak veya ağlayarak kendini yerlere atar. Bedende çırpınmalar baş gösterir. Hasta nöbetten ağlama veya gülme kriziyle açılır. Kıpırdadıkça bağırır, bulantı ve kusmalar gözükür. Hasta birçok korku hisseder, görme bozukluğu yaşar. Histerikler gösterişçi ve yalana eğilimlidirler.” (Hançerlioğlu, s. 260) Histeri şiddetliyse genellikle delilik ile sonuçlanır. Bazen histeri ve sara birlikte olabilir. (New Medical Dictionary, Hysteria) “Bu belirtilerin hiçbirinin Hz Muhammed'in hayatı ile uzaktan yakından alakası yoktur. O, son derece dengeli bir hayat yaşamış idi. Hayatı boyunca sağlığı tam olarak yerindeydi, karşılaştığı türlü türlü sıkıntılara rağmen, herhangi bir hastalık çektiğini göremiyoruz; hafızası da dillere destan idi, görme bozukluğundan şikâyeti yoktu. Onun hayatında tek bir fobi, korku gösterilemez! Sürekli olarak kendisine musallat olan ve hayatını normal düzeni içerisinde yaşamasına ve diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurmasına engel olan, tek bir fikir gösterilemez. Bu sinirsel hastalıklara maruz kalsaydı, doğal tepkisi bir çare arama şeklinde olurdu. Yirmi üç senede Resulullah sayısız eziyetlere, komplolara ve değişik inanç sahiplerinin savaş ve mücadelelerine hedef olmuştur: Hahamlar, papazlar, keşişler, komutanlar, servet sahibi tüccarlar, kabile reisleri ve hükümdarlar önce kendisine savaş açmış sonrada ona iman etmişlerdir. Dostları, ashabı her ve durumda kendisini gören, hiçbir sırrı kendilerine gizli kalmayan insanlardı, onlar kör müydüler, onun hasta olduğunu fark etmediler mi?” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 355, 357) Jules Barthélemy-Saint Hilaire tarafından yazılan 'Muhammed ve Kur’an' adlı kitabın 99-101. Sayfalarında bu konuda şöyle denmektedir: “Muhammed'in bu garip hali, sırf fizyolojik ve hastalık sebepleri ile açıklanmak edilmek istendi. Güya çocukluktan beri maruz bulunduğu sara nöbetlerinden bahsedildi. Muhammed'in histerik olduğuna inanan Sprenger onu Sudenberg ile kıyaslar. Fakat Sudenberg ancak hiçbir şey tesis etmemiş garip bir insan idi. Onda dine benzeyen bir şey yoktur. ‘Ben Muhammed'in histeri veya sara olmadığını itiraf ederim.’ Şüphesiz O’nda başka bir şey vardı, o ne yalancı, ne de bilinç bozukluğu olan biri değildir.”

Hallucination iddiası

Gerçekte bulunmayanı algılama hastalığıdır. Algı hastalığı üçe ayrılır: Var olanın yanlış algılaması (illusion). Paranoyaklık, alkol çıldırmaları görülen ve seslerin küfür gibi algılandığı, nesnelerin yılan gibi görüldüğü hastalık ise hallucinose hastalığıdır. Hallucinationda ise ortada bir şey yoktur. Aslı olmayan şeyleri görme, duyma, hissetme hastalığıdır. Özellikle alkol çıldırılarında baş gösterir. Afyon veya esrar kullanımında hasta bazı sesler duyar. Uzun süreli esrar kullanımında koku kaybı da gözükür. Özellikle alkol ve kokainmanlarda dokunma hallucinationlara rastlanır. Deride yanma, acı hissedilir. (Hançerlioğlu, s. 322-323) İddiaya cevaplar: "Birincisi: Bir hastalığın teşhisi muayene edilmesine bağlıdır. Tahlil yapılır incelemeler, kontroller ve takipler sonunda teşhis konur. Kulaktan dolma bilgilerle, hastalık teşhisi konmaya kalkışmak gerçekçi olmaz. Hele 14 asır önceki birçok bilgi tahrif edilip, bozularak bir teşhiste bulunma gayretine girilmesi, bilimin ve tıbbın kurallarına aykırıdır. İkincisi: Birbiriyle sürekli savaşan Arapları, önce birbirine kardeş yapıp, putperestliği ve çirkin adetleri ortadan kaldıran, birçok savaşlara kumandanlık eden, din ve dünya işleri ile ilgili kurallar koyan, barbarlığı medeniyete dönüştüren, insanlara kıyamet gününe kadar bir yol gösteren birisi hasta ve vehimli bir adam olamaz. Üçüncüsü: 'Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, o dağı paramparça olmuş görürdün.' (Haşr, 21-22); 'Biz senin üzerine ağır olan sözü, Kur'an'ı indireceğiz.' (Müzemmil, 5) ayetlerinin işaret ettiği gibi; vahiy almak zor bir görevdir! Dördüncüsü: Vefat hastalığından başka bir hastalık geçilmediği, tarih kitaplarında olan, alkol-uyuşturucu kullanmak şöyle dursun, Hz Muhammed'in bunları yasakladığını herkese bilir. İslam düşmanı Renan bile itiraf etmek zorunda kalmıştır: "Hiç kimse onun kadar sağlam bir kafa ve düşünce yapısına sahip olmamıştır." (E. Renan, Mahomet et les origines de L'Islamisme, s. 1080) Beşinci: Hallucination, gerçekten bulunmayana görme hastalığıdır. Peygamberimiz Cebrail'de dahil birçok meleği görmüştür. Bütün peygamberlerde aynı gerçeği dile getirmiştir. Böyle bir hastalık iddiası o insanların peygamberleri içinde söz konusu olmuyor da, neden dost ve düşmanın ittifakıyla son derece zeki (Fetanet), dürüst (Emin) ve sağlıklı olan Hz Muhammed için söz konusu ediliyor? Bunu dini taassuptan başka bir şey ile izah etmek mümkün müdür? Altıncısı: Hz Peygamber kendisine ilk vahiy geldiğinde, görüp duyduğunu hemen doğrulamadı. Aksine gördüğünün vehim olabileceğini düşündü, araştırdı, zamanla kesin kanaate vardı. Yedincisi: Peygamberimizin istediği halde vahiy gelmediği durumlar pek çoktur. Peygamberimizin kendi içtihadıyla fetva verip, daha sonra, söylediğinden farklı bir çözümle vahiy geldiğini görüyoruz. Bu da kesin olarak ifade ediyor ki, Hazreti Muhammed bu görevine farkında olmaksızın da olsa bir katkıda bulunmamıştır! Kur'an hazreti peygamber herhangi bir konu üzerinde yoğunlaştığı sırada inmiyor, çoğu zaman beklenmedik bir biçimde, Hz Peygamberin karşısına çıkan değişik problemleri ele almak, çözüme kavuşturmak amacıyla iniyordu. Sekizincisi: Vahiy tek bir biçimde inmemiştir. Bu da birçok hastalık iddiasını boşa çıkarır. Dokuzuncusu: Zeyd bin Sabit'in vahiy esnasında dizilerinin ağırlığını hissetmesi, deve üzerinde iken inen vahyin, devenin çökmesine sebep olması, sahabenin vahiy esnasında arı vızıltısına benzeyen ses duyması, tüm bunlar vehim, hayal değildir. Aksine bir realite olarak, başka insanlar tarafından da hissedilen gerçeklerdir. Onuncusu: Kur'an'da birçok gaybî haber, bilimsel tespitler vardır. Bunları hallucination ile izah etmek mümkün değildir. On birincisi: Hallucination; yaratan, tek ilah inancı, hayatın bir amacı olduğu fikri, insanın mesuliyeti prensiplerini içeren bir dini açıklamaya yeterli olabilir mi? On ikincisi: Acaba bütün Arap Yarımadası'nda hallucinationa bir tek Hazreti Muhammed mi yakalandı ki, bu Araplara çok yeni ve orijinal olarak geldi de, ona inanıp iman ettiler? Bu hastalığa tutulan başka hiç kimse, böyle bir sistem kuramadı. Bunu yalnızca Muhammed mi başardı? On üçüncü: Müşriklerin iddiaları birbirini yalanlayan, çürüten, çok farklı iddialardan oluşur. Hz Muhammed'e yönelttikleri ithamlarda kararsızlıklar: Ona, 'sihirbaz, şair, mecnun' dediler, ne bir ithamda karar kılabildiler, ne dediklerinden birisini ispat edebildiler. Sonunda tüm bu ithamlardan dönüp, Müslüman oldular. Böylece kendi kendilerini de yalanlamış oldular!" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 359-364)

Bilinçaltındaki arzularının dışa yansıdığı iddiası

Oryantalistler vahiy kaynağı olarak gizli arzulardan ve şuur altındaki isteklerden söz ediyorlar. Onlara göre Kur'an, gizli arzularını tatmin ve ruhen büyük sıkıntı çektiği bu ağırlıkları hafifletmek üzere kasıtsız ve şuursuz bir biçimde Hz Muhammed'den kaynaklanmıştır. Hâlbuki vahiy çoğu zaman, Hazreti peygamberin arzularına açık ve hiçbir taviz ve hafifletme göstermeden, güçlü bir biçimde karşı koymuştur: Amcası Ebu Talib'i seviyordu, onun Müslüman olarak can vermesini çok temenni ediyordu. Öyle olduğu halde, neden amcasının kelime-i şahadet getirdiğini belirten bir vahiy vehmetmedi? Aksine vahiy, Allah'tan bağışlama bile dilemesine izin vermemişti. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 365) Zeynep Binti Cahş ile evliliği konusunda ayet "Sen insanlardan korkuyorsun. Oysa Allah kendisinden korkulmaya daha lâyıktır." (Ahzap, 37) şeklinde iner. Hz Ayşe, 'Eğer Hz Peygamber vahiyden bir şey gizlemiş olsaydı, bunu gizlerdi.' demiştir. (Buhari, Tevhid, 22 ; Müslim, İman, 288) Hz Hamza şehit edilmişti Uhud Savaşı'nda. Ciğerleri dişlenmiş, burnu, kulakları kesilmişti. Ebu Süfyan, cansız yerde yatan Hazreti Hamza'nın vücuduna mızrağı ile vurmuş, 'Tat bakalım akrabalarına isyan etmenin cezasın.' demişti. Öfke, üzüntü ve hasreti doruğa yükselen Hz Peygamber, 'Allah Kureyş'e karşı kendisine bir yerde zafer nasip ederse, onlardan 30 adamı aynı şekilde 'müsle' yapacağına.' yemin etmişti. Müslümanlarda ant içmişti. Ama nasıl vahiy indi? 'Ceza verilecekse yapılanın misliyle ceza verilmesini, bununla birlikte sabır ettikleri takdirde bunun kendileri için daha hayırlı olacağını belirten bir ayet (Nahl, 126- 127) iner. Hz Peygamber de sabrı tercih ederek, savaşta öldürülenlerin organların kesilmesini yasaklar. (İbni Hişam, II/96) Bu çirkin işi gerçekleştiren Hint ve Ebu Süfyan daha sonra ele geçirilmiş ama bunların öldürülmesi gibi bir olay vuku bulmamıştır. Vahşi de Müslüman olmuş ve peygamberimiz Müslümanlığını kabul etmişti, sadece fazla gözüne görünmemesini istemiştir. (İbni Hişam, II/72) Görüldüğü gibi aradan geçen onca yıla rağmen Hazreti Hamza'nın hatırası ve ölüm acısı Peygamberimizin ruhumda bütün tazeliği ile duruyordu, ama ne intikam almasına, ne de almamasına ilişkin herhangi bir vahiy gelmiyor. Bu mu bilinçaltındaki arzuların tefsiri? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 367) Peygamberimiz, Allah'ın annesi için bağışlanma dilemesine müsaade etmediğini belirtmiştir. Peygamberimiz, en azından konuşmayıp, gizlenmesinde bir sakınca olmayan bu gibi özel işlerini bile doğru olarak ifade eder, herkese açıklardı. Bu bile onun peygamberliğinin doğruluğuna delil teşkil etmez mi? (Şevkani, Neylül-Evtar, 4/109) Vahiy, Hz Muhammed'in gizli arzularını bir yansıması olsaydı, annesinin ahiret hayatında güllük gülistanlık akıbetini canlandıran bir tablo ortaya koyamaz mıydı? "Sırf Rabbimiz Allah'tır, dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarın" çıkarıldıkları gün el konulan ev ve barklarını müşriklerden geri almalarına ilişkin bir vahiy neden inmedi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 368) Oğlu İbrahim vefat ettiği gün neden, bütün kâinatın da bu üzüntüye ortak olduğuna dair bir ayet inmedi? Oysa O gün güneşte tutulmuştu, herkeste İbrahim öldüğü için bu olayın olduğuna inanmıştı. Ama Peygamberimizin cevabı ne oldu? " Güneşin ve ayın, hiç kimsenin ne doğumu ve de ölümünden dolayı tutulmayacağını." (Buhari, Küsuf,1; Müslim, Küsuf, 6; Ebu Davud, istiska, 3; Nesai, Küsuf, 6; İbni Mace; ikame 152; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 33) ilan etmek olmuştur. Bununla da bitmiyor, aksine birçok ayet (Nur, 6-9; Mücadele 1; Enfal 67; Tevbe, 80; Hakka, 44; İsra, 74) Peygamber'in yaptığı bazı davranışların yanlış olduğunu ifade etmiştir. Rodinson bile onun huzurlu, dengeli, güvenli ve çevresindeki insanların takdirini kazanmış olduğunu itiraf etmekte ve onu ruhi ve sinirsel hastalıklarla itham edenlerin görüşünü reddetmektedir. (Mahomet, s. 49-53)

Eksik bir mistik makamın ürünü olduğu iddiası

Maxime Rodinson'a göre Hz Muhammed zahidine birtakım eğitimlere sahiptir. Her türlü zevkleri reddeden ve uzun uzun namaz ve ibadetler yolunu tutan bu hayat sebebiyle, duyulan sesler eşliğinde kendisine keşif görünmeye başlar. Muhammed bir mistiğin oluşmasına tam elverişli bir mizaca sahipti. -Başka oryantalistler de onu, tam aksine şehvetperest olarak ilan

ederler!- Mistikler, Teopatik hal durumuna geçince tanrı ile kendisini bir hisseder. Robinson, Muhammed'in bu hale hiç geçmediğini söyler. "O, Tanrı'dan daima ayrı görecektir kendini" der. (Rodinson, Mahomet, s. 105-107) Kendisi Marksist olup hiçbir ruhi ve manevi güce inanmayan Rodinson'un, tamamen manevi, ruhi ve ilahi hakikatler üzerine bina edilebilecek böyle bir tespite nasıl vardığını insan merak etmiyor değil? Hz Muhammed ile aynı şartlara sahip yüz binlerce insan hayat sahnesine ayak basmış ve ömür müddetini tamamladıktan sonra bu dünyadan çekilmiştir. Acaba neden onlardan biri Kur'an gibi bir eser ortaya okuyamamış, İslam gibi bir sistem tesis edememiştir. Ayrıca Rodinson'un iddiasının aksine, İslam mutasavvıfları Hz Muhammed'i örnek almışlardı, ruhbanlık ise İslamiyet'te reddedilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 375-376) Thomas Carlyle, Hz Muhammed hakkındaki şehvetperestlik iddialarına şiddetle karşı çıkar. Hz Muhammed'i zevk düşkünü olarak görmenin büyük hata olacağı söyler. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 77-78) Carlyle, "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildi" der ve ekler: "Sade bir ev hayatı vardı, herkesin önünde hırkasını yamardı." (Carlyle, Kahramanlar, s.64) Ayrıca Carlyle, Hz. Muhammed'in "Dünya nimetlerinden yararlanmak" için peygamberlik ilan ettiği görüşünü reddeder. (Carlyle, Kahramanlar, s.49)

Hira Mağarasında Gördüklerinin bazı olaylar karşısında duyduğu şiddetli üzüntü, korku sonucu meydana geldiği iddiası

Oryantalist Bouquet, Hz Muhammed'in Hira Mağarasında gördüğünün hayalden ibaret olduğunu belirtir. Bunu da iki erkek çocuğunun ölümünden dolayı duyduğu şiddeti üzüntüye bağlar. (Comparative Religion, s. 266) Ledit ise, bunu oğlunun ölümüne, hanımının yaşlılığına, dağ başında içinde bulunduğu yalnızlığa ve cinlerden olan korkusuna dayandırır. (J. Charles Ledit, Mahomet, s. 110) Rodinson ise, Hz Muhammed'in zenginlerden intikam almak istediğini iddia eder. (Rodinson, s. 78, 109) Hz Hatice vefat ettikten sonra Hz. Ayşe'ye, 'Allah'ın kendisine Hazreti Hatice'den daha hayırlı bir eş vermediğine yemin ederek ve hiçbir hanımın kendisiyle yarışamayacağı faziletlerini' sayarak, Hz Hatice'nin büyüklüğünü, yıllar sonra bile unutmadığını göstermiştir. (Buhari, nikah, 108; Müslim, fedail sahabe, 74; Tirmizi, Birr, 70; İbni Mace, nikah, 56; Ahmet, Müsned, VI/115) Peygamberimiz güçlenip, düşmanlarına boyun eğdirdiğinde, aşağılık kompleksi taşıyan küçük ruhlu insanlar gibi, zenginlerin mallarını ellerinden almamıştır. O, zengin ile fakiri eşit tutmuştur, yeter ki Mümin olsunlar. Irving, "Ne gibi bir şerefin arkasından koşabilirdi ki? Üstün aklı ve nezihliği ile kavmi arasında sosyal mevkii zaten yüksekti. Üstelik ünlü Kureyş kabilelerinin en asil koluna mensuptu. Mekke'de Kabe hizmetçiliği ve reislik ailesinin elinde bulunuyordu." (W. Irving, Mahomet and His Successors, s. 195) der. Peygamberimiz kız ve erkek çocuk ayrımı yapmamıştır. Peygamberimizin erkek çocuğu vefat edince, Mekkeli müşrikler kendisiyle alay etmişlerdir ama bu Hz Muhammed'in yeni bir din getirmesinden sonra olmuştur, yoksa daha önce Mekkeli müşrikler kendisine saygı gösteriliyordu. Yani Peygamber olmadan önce alay ile muhatap olmamış, peygamberliğinden sonra, bu yeni getirdiği din sebebi ile eleştirilmiş , bu arada çocuklarının vefatından dolayı alaya alınmıştır. Uzletten, cinlerden korkan birisi, neden her sene peş peşe, hem de gecelerce, bu yalnızlığı tercih etsin? 23 sene boyunca kendisine vahiy gelmeye devam edişini nasıl açıklayabiliriz? Bu zaman zarfında, büyük çoğunlukta arkadaşların arasında ve gündüzün ortasında vahiy olayı gerçekleşir. Ortada ne ifritlerin korkusu ve ne de gecenin uykusuzluk krizleri söz konusuydu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 379-380)

Kur'an muhtevasının, içeriğinin kaynağına delaleti

İhmal edilmemesi, gereken bir konu da Kur'an'ın içeriğine bakarak kaynağına işaret ve deliller bulmaktır. Söz söyleyenin aynasıdır, kişinin söz ve yazılarında onun tabiatı açıkça görünür. Kur'an okuyucusunun ilk anda fark edeceği, açık bir ilahi heybet, azamet ve sayfalarda konuşan, emreden, yasaklayan, teşvik eden, teselli de bulunan ve yol gösteren yüce bir zat'ın

bulunduğudur. Ayrıca onda geçmiş, gelecekle ilgili gaybî haberler bulunur. Bir takım bilimsel gerçekler Kur'an'da yer alır. Kur'an'da ilahi bir otorite ve azametin açıkça göze çarpar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 383) Okuma yazması olmayan bir çobanın, yıllarca bir profesör gibi konuşup, onun ilgi alanına giren konularda ahkâm kesmesi, buna karşılık açık vermemesi mümkün müdür? Bir insanın - haşa- 23 sene gibi uzun bir zaman, hatta aradan geçen 1400 küsur sene boyunca Allah adına konuşması, buna milyarlarca insanı inandırması mümkün müdür? Allah'ın sanatını ne kadar mükemmel, güzel, üstünse Allah'ın kelamı da, insanların kelamından o derece daha üstün, harikadır. Çünkü kelam, kuvvet ve üstünlüğünü mütekellimden-konuşanından alır. Kur'an'ın satırları arasında uluhiyetin ceberrut, kibriya ve azametini güneş gibi parıldadığını görürüz. (Örnekler, s. 384 386: Hud, 44; Fussilat, 11;Yasin, 82; Bakara ,34; Kaf, 6-11; Meryem, 68-72; Taha, 13-16; Müminun, 64-67; İsra, 71-75;Enam, 94; Nahl, 45-50 vd.) Ayetlerde açıkça, ilahi soluk hissedilir. Yalancı sahtekarların düşmanları karşısında, gönüllerini teselli edecek birisine ihtiyaç olduğunu itiraf etmeleri mümkün değildir, zira bu bir zaaftır. Kur'an bununla doludur! İsra, 71-75; Furkan, 32 gibi. Hz Muhammed çok önceden tedbirini alıp Kur'an'a bir ayet yerleştirerek, dilediğini yapmada serbest bırakıldığını ileri sürebilirdi. Kur'an ne diyor? 'Sakın şüphe edenlerden olma.' (Bakara, 147) Hz Muhammed kendisine inen vahiyden şüphelenmekten, kendi kendisini sakındırmayı düşünmesi mümkün müdür? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 387-388) Sahtekâr bir insanın en son başvuracağı, bir itiraftır! İnsanın yazdıkları da beşeri bir karakter vardır. Peygamberimize zulüm yapıldı, öldürmeyi planladılar, büyük yalnızlıklar, yoksulluklar çekti, sefalet içinde yaşadı, üst üste savaşlara katıldı, amcası şehit edildi... Acaba Ebu Talib'in hesapsız olarak cennete girdiğini bildiren bir vahiy uydurarak herkese ilan etmekten onu alıkoyan neydi? Peygamberin kişisel arzu ve duyguları başka Kur'an ise başkadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 390) Hz Hatice'nin dünyadan Göçtüğü yıl, üzüntü yılı ilan edilir Hz Peygamber onun vefatından sonra sürekli olarak onu hayırla anmıştır. Hz Ayşe onun anılmasından kıskançlık bile duyardı. Kur'an'da bu sevginin akisleri nerede? Halbuki Hz Meryem Kur'an'da birçok yerde anılıyor, firavunun karısından bile söz ediliyor! Hz Hamza'da çok trajik bir şekilde öldürülmüştür. Hz İbrahim; oğlu vefat etmiş, cenazede yürümekte zorlanmış, gözlerinden yaşlar akmıştır, fakat Kur'an-ı kerime bakın, bağrı yanık bir babanın içini dökebilecek bir tek kelime olsun, konuya dair bir şey göremezsiniz! Onun sevinçlerinin de izlerine rastlayamazsınız, ne zafer karşısında beşeri coşku, ne de yenilgi karşısında insan üzüntüden asla eser görülmez Kur'an'da. Bedir Savaşı kazanılmıştır, Ali İmran suresi 123. ve 127. ayetlerde zaferin sevincinden hiç bir şey görülmez. Ayetler Allah'ın Müslümanlara olan nimetini ve onlar güçsüzken yardım ettiğini atlatmaktan başka bir şey söylemez, 'savaşta onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü.' denir. Uhud Savaşı'nda bozgunun sorumluluğundan sıyrılmak için herhangi bir tartışma veya çekişme görülmez Kur'an'da. Okçulara, 'netice ne olursa olsun yerlerinden ayrılmamaları' emredildiği halde, sonucunda acı bir bozguna meydan veren yerlerini terk etme olayı gerçekleşmiştir. Kur'an bu olayı bakın nasıl ele alır: ' Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara danış.' Eğer bu Kur'an Hz Muhammed'den olsaydı, bu durumu fırsat bilir, muhaliflerine çok acımasız bir biçimde yüklenir ve istişareyi zorbalığa dönüştürebilir. Fakat Kur'an, alemlerin Rabbinden geldiği için, ona daha fazla istişare emrediliyor. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 394) 'Gaybın anahtarı Allah'ın katındadır.' (En'am, 59) Kur'an'da geçmiş peygamberlerle ilgili birçok gaybi (görülmeyen alem; geçmiş-gelecekle ilgili) haberler, kıssalar bulunmaktadır. Nuh peygambere ait haberler için şöyle buyrulur: 'Daha önce ne sen bunu biliyordun ve ne de kavmin.' (Hud, 49) Musa peygamber ile ilgili de: 'Hayır sen Ey Muhammed! Mukaddes vadinin batı tarafında değildin, o hadiseyi görenlerden de değildin.' (Kasas, 44) Hz Meryem kıssası için, 'Sen onların yanında değildin.' (Ali İmran, 44) ... Medine'ye hicretten sonra Yahudi ve Hristiyanlarla karşı karşıya geldi. Onlar soru sorarak ve aldıkları cevaplar karşısında İslamiyet'e girdiler veya Necran Hristiyanları gibileri de cizye verdiler. Kur'an-ı kerim, Hazreti Adem'den Saadet Asrına- peygamberimiz zamanına- kadar birçok haber vermiş, gelmiş geçmiş peygamberlerin durumlarını haber etmiştir. İncil ve Tevrat'la ittifak ettikleri noktalarda onları tasdik, onay; ihtilaf ettikleri konularda düzeltme yapmış ve gerçeği ortaya koymuştur. Kur'an hakimlik

rolünü üstlenmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 397) Kur'an geçmişe ait haberleri görürcesine, canlı bir şekilde tasvir eder; maksat, amaç, gaye okuyana bildirilir! Kur'an melekler, cinler, cennet, cehennem gibi konularda da haber verir, peygamberin bunu görmesine imkân yoktur. Normal bilgi edinme vasıtaları aracılığı ile öğrenemediğimiz bu konularda, ancak vahiy sayesinde aydınlanabiliyoruz. Kur'an münafıkların gizli amaçlarla kurduğu, Mescidi Dırar'ın gerçek yüzü hakkında peygamberimize bilgi vermiştir. (Tevbe 107-108) Kur'an gelecekle ilgilide haberler vermiştir. Haber verilen durumlar da aynen gerçekleşmiştir. Mesela, Bizanslılar ile İranlılar arasındaki savaş (Rum, 3-5) gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 399) Oryantalist Safary yaptığı Kur'an tercümesinde, "Rum ve İran imparatorluklarının durumunu iyi bilen herhangi bir insan, dikkat ettiği takdirde böyle bir sonucu tahmin edebilirdi." (M. savary, Le Coran, s. 365) demektedir.nEğer hal böyle iken, neden Resulullah bunu bildi de, Hazreti Ebu Bekir ile yüz deve üzerine bahsine giren kavmi bilemedi? Savaşın dokuz seneyi geçmeyecek bir süre içerisinde meydana geleceğini, henüz yeni savaştan yenik çıkmış bir tarafın zaferi ile sonuçlanacağını haber vermesi ve bunun gerçekleşmesi bir mucizedir. Bu haber gerçek olarak ortaya çıkmasaydı, İslam'ın geleceği üzerinde en büyük tahribatı oluştururdu. Ebu Leheb'in ve eşinin cehennemlik olacağı Kur'an'da bildirilmiştir (Tebbet, 1-5) ve onlar imansız olarak ölmüşlerdir. Maide, 67. Ayet "Allah seni insanlardan koruyacaktır." Şeklinde indiğinde Peygamberimiz nöbetçilere, ' Gidin, Allah beni koruyacak.' der -Teslimiyet ve imandaki derinliğe bakın! - ve Allah o'nu birçok düşmanından, etrafında koruma olmadığı halde korur da! (Beydavi, tefsir, nüzül sebebi, s. 401) Ehli Kitap'ın birçok yanlışını Hz Peygamber düzeltmiştir, 'yanlışlarını düzelttiği insanlardan bilgi öğrenmesi makul, akli değildir.' Ehli kitaptan birçok âlim Müslüman olmuş, müşriklerde çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. Müslümanların daha Mekke'de iken müşriklere galip gelecekleri, İslam dininin diğer bütün dinlere galip geleceği bildirilmiştir, hepsi aynen gerçekleşmiştir! Kur'an'da birçok bilimsel ayetler de vardır. Tarih, coğrafya, biyoloji, tıp, fizyoloji, kimya, fizik, astronomi... Doktor Maurice Bucaille, La Bible, le Coran et la science isimli kitabı bu konudaki örneklerle doludur. Üç ilahi-Semavi kitabı incelenmiş, içerikleri modern bilimin verileriyle karşılaştırılmış ve 'Kur'an'ın modern dönemde ilmi bakımdan tenkit edilebilecek bir taraf ihtiva etmediğine, içermediğine kesin olarak kabule mecbur kaldım.' sözünü yazar söylemiştir. (Bucaille, s. 13) Bu konularda 'Kur'an ve bilim' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Sonuç

Oryantalistlerce ileri sürülen iddialar birtakım dini, siyasi, ideolojik ve sosyal kaygıların ürünüdür. Hazreti Muhammed halk arasında doğruluk ve güvenilirlik ile ün salmış, engin tevazu sahibi, yakın akrabaları, sahabeleri kendisine içtenlikle bağlı olan, her şeyini dini uğruna feda eden, Allah'tan emir aldığını anlar anlamaz her türlü tehlikeyi hatta ölümü göze alan, hak bildiğini haykıran, sade ama Yüce âlemler ile bağlantılı olan, kararlı tavizsiz bir şahsiyettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 422) İlk vahiy karşısındaki telaşı, tepkisi, onun peygamber olma, bir kitap ortaya koymak konusunda önceden bir düşüncesinin bulunmadığını gösterir. İnen ayetleri hızlı hızlı tekrar ederek ezberlemeye çalışması, onun yapaylıktan tamamen uzak olduğunu, samimiyetini gösterir. En çok ihtiyaç duyduğu anlarda uzun süre vahiy gelmemesi, pek çok kez vahyin kendi arzusuna aykırı olarak inmesi, bazen kendisini ayetlerin tenkit etmesi ve bunun gerek kendi hayatı boyunca, gerekse ondan sonra yüzyıllarca dillerde tekrar ettirmesi de onun samimiyetinin delili, açık bir göstergesidir. Tarihte, kendisine ait çok kıymetli bir eseri başkasına mal eden kimse yoktur. Peygamberimizin Kur'an'a olan saygı ve bağlılığı, onu ezberleme ve korumaya gösterdiği titizliğe ve bunu kendi sözlerine; hadislerine göstermemesi; Kur'an'ın başka bir kaynaktan geldiğini gösterir. Hz. Muhammed'in, Allah'a isnat ve iftirada bulunması imkânsızdır. O, Allah'a son derece bağlı, ondan son derece korkan, emirlerine karşı gelmekten sonsuz derecede çekilen, onu razı etmek için ibadete son derece düşkün, ona sonsuz

bir güven ve tevekkül ile bağlı olan birisidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 423) Hazreti Muhammed'in muhaliflerinin kararsız ve tutarsızlıkları, çelişkileri, zamanla pek çoğunun iddialarından vazgeçerek Müslüman olmalarına neden olmuştur. Bu onun peygamberliğinin delilidir. Mekke ve Medine dönemi farklı olduğu iddiası ortaya atılmış, Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlardan, Medine'de Yahudilerden, ticari yolculuklardan, şairlerden ve halk fikirlerinden, cahiliye inanç ve adetlerinden, sabiilerden, Hazreti Ömer'den; iç kaynaklar olarak, kendi şahsi düşüncelerinden, Arapları hurafelerden arındırma rolünü ifa etme gayesinden, şahsi veya toplumsal amaçlarından, dünya malına düşkünlüğünden, liderlik hırsı, cinsel arzuları, toplumu ıslah etme arzusu, zahidâne bir yaşantı yaşayıp zaruri ihtiyaçlarını dışındaki başka şeyleri muhtaçlara dağıtmasından, mecnun olduğu veya sara hastası, histeri, nevrasteni olduğundan... Tüm bunların sonucu, Kur'an'ın Muhammed tarafından yazıldığı iddiaları ortaya atıldı. Hâlbuki Kur'anı Kerim, gerek içerik, gerekse üslup bakımından, insani ölçü ve değerlerden uzaktır. Zaman üstü, ölçü ve değerleri yansıtır. Kur'an, ilahi ilmin projektörüyle geçmiş ve geleceğe nüfus ettiğini gösteren mutlak bir güvenle söz söyler. Kur'an geçmiş ve gelecek gaybi bilgileri ve bilimsel ayetleri ihtiva eder. Kur'an inananlarının da düşmanlarının da cazibe merkezi haline gelmiş ilahi bir kitaptır. İnsanın his, beden ve akıl dengesini sonsuz denecek derecede bir hassasiyetle koruyarak hükümlerini ortaya koymuş, emirlerini sunmuş ve hükümlerini ortaya koymuş ve uygulanmıştır. Yirmi üç sene gibi uzun bir zaman zarfında, çok değişik vesilelerle, zaman ve ortam bakımından birbirinden çok uzak şekilde indiği halde ayetler, yan yana konulduğu zaman, akıcılığından, insicamından, hiçbir şey yitirmemiştir. Aynı anda hem komutan, hem hâkim, hem hem din adamı, hem yönetici, hem aile reisi olan bir şahsın, bütün bu vesilelerle 23 sene gibi uzun bir zaman da çok değişik halet-i ruhiyelerde sarf ettiği sözlerinin, bir kitap bütünlüğü içinde bir araya getirildiğinde meydana gelecek karışıklığı göz önünde bulundurduğumuzda, Kur'an'ın beşer sözü olamayacağı gerçeği bir kez daha açıkça ortaya çıkacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 429-430)

Gelen bir soru ve cevabımız

Selamün aleyküm hocam, bir hadis-i şerifte şöyle buyruluyor: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona 'Buradan Doğ!' denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.' Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor, nasıl anlamalıyız bu hadisi?

Cevaben: A. selam Muhammed kardeşim. "Kur'an'da çelişki yoktur" ve Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler" adlı yazılarımızda güneş-dünya ve yörüngeler hakkında bilgi verilmiştir. Peki, secde kavramını nasıl anlamalıyız? "Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (İslam'da bilim ve Medenîyet, s. 19) Nahl suresi 79. ayette (Ayrıca Mülk, 19) de yüce yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi ' olduğunu bize bildirir. Aslında bu o kuşun uçması için gerekli tüm özelliklere işaret edip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) dikkatleri o muhteşem düzene dikkat çekip, onu ayarlayana, eserden müessire; eseri yapana ulaşmamızı ister.

"Secde etmek, tesbih etmek"* gibi kavramlar iteat etmek, verilen görevi yapmak (İbnu Manzur, III/204- 206) anlamlarına** gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir, ısı ve ışık yayar. Tâki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) güne dek. Söz konusu hadisin devamında efendimiz: "Güneş, kendisine tayin edilmiş bir yere doğru akıp gider. (Yasin, 38) ayetini okur. (Tirmizi, Fiten, 22) Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret eder yani, ancak yakın gelecekte bulunan, "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğine! Tabii, ateistler hadisin devamını yazmazlar! Yasin, 39. ayette Ay'ın da yörüngesi olduğu ifade

edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin. 40. ayette ise gece gündüz dengesine işaret edilir ve her birinin yörüngesi olduğu ifade edilir! * "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tesbih etmesin." (İsra, 44);"Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakîm'dir." (Hadîd, 1); "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allâh'a secde ederler." (Ra'd, 15); "Allah'ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) Dikkat edilirse ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, secde terimi ile kurallara ve kurallardan da kuralı koyana dikkat çekmeyi amaçlamaktadır. Zaten birçok araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile astronomi çalışmalarına yönelmiştir. "Allah'ın yaratmayı nasıl başlattığını, Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini" (Ankebut, 19-20); "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190); "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) vb. ayetler aslında, yaratılandan yaratana ulaşmamız için bizleri motive eder, yönlendirir. ** Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir. Kur'an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçer. (M. F. Abdülbâkī, el-Muʿcem, "scd" md.) Ünlü sözlük sahibi Râgıb el-İsfahânî, Kur'an'daki secdeyi isteğe bağlı ve zorunlu secde olarak ikiye ayırır; ilki (sücûd bi'htiyâr) insana mahsus olup karşılığında mükâfat vardır ki "O'na ibadet etmekle, onun emirlerine uymuş oluruz." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 32) Bu da dünyada huzur ahirette cenneti kazanmaya neden olur. İkincisi (sücûdü teshîr) insan dahil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah'ın koyduğu kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahânî, el-Müfredât, "scd" md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hacc, 18) ayetini buna örnek verebiliriz. "Yaratılanların tesbihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabûnı, Safvetü't-Tefâsîr, III/319 vd.)

Soru: Bilindiği üzere iki vahiy katibi dinden dönmüş biri İbn-i Hatal diğeri ise Hz.Osman'ın süt kardeşi Abdullah Bin Sad.Ateistler İbn-i Hadal'ın öldürülüp Abdullah Bin Sad'ın bağışlanmasını peygamberimizin torpil yaptığı şeklinde yorumluyorlar.Bu şüphemi giderecek bir yorumunuzu var mı acaba?

Cevaben

Halit kardeşim, Peygamberimizin 42 vahiy katibi var idi. Bunlardan biri olan Sa'd'ı, vahiy katipliği şımartır. Bir gün Medine çarşısına çıkıp: "Ben de peygamber oldum. Bana da vahiy geliyor!" demeye başladı. Bunu haber alan Resulüllah kendisini çağırttır. Çağrıya uymaz ve Mekke'ye kaçar. Resûlullah Mekke fethedilince, onun öldürülmesini emreder fakat süt kardeşi Hz. Osman onu himayesi altına alır ve efendimizden bu emanı tanımasını rica eder, Resûlullah da bu himayeyi tanır." (Ebu Dâvud Hudud 1, (4358); Nesâî, Tahrimu'd-Dem 15, 7, 107) Bu olaydan sonra çok utanan Sa'd, devamlı efendimizden kaçar. Efendimiz haber gönderir, "Onun biatını almadım mı? Kendisine eman vermedim mi? Allah geçmiş günahlarını siler." (Vâkıdî, Megâzî, II/856, 857) Abdullah b. Sa'd, yeniden Müslüman olduktan sonra, İslâmiyet amelleri ile Müslümanlığını güzelleştirmiş; ölünceye kadar, kendisinde kötü bir tutum ve davranış görülmemiş (Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve, V/60) Sadece hayır ve fazilet, iyi hallilik ve dindarlık görülmüş (İbn Hazm, Cevâmiu's-a're, s. 232) Mısır'ın fethine katılmış ve daha sonra Mısır'ı geri almak için gelen Bizans ordusunu da hezimete uğratmış ve: "Ey Allah'ım! Benim en son amelimi sabah namazı yap!" diyerek dua etmiştir ki duası kabul olunur ve sabaha namazında sola selam verirken ruhunu teslim etmiştir. (İbn Abdilberr, İstî'âb, III/920; İbn Esir, Usdu'l-Gâbe, III/260; İbn Seyyid, Uyûn, II/175,176) İbn Hatal'ın ise Sa'd ile

kıyaslanamayacak kadar çok suç işlemiştir. Sa'd, nefsine uyup, bir an için kibirlenip, haddi aşan sözler söyleyip, sonra utanarak kaçmıştır. İbni Hatal ise, peygamberimiz kendisini zekat ve sadaka tahsildarlığı vazifesine tayin ettiği zaman (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Vâkıdî, II/829, Belâzurî, Ensâb, I/359, Taberî, III/119) Yanına verilen Müslüman bir hizmetçi sadece kendisi uyurken, kendisi de yorgunluktan uyuyup yemeğini yapmadığı için atılıp onu döve döve öldürmüştür. (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Taberî, III/119) irtidat ederek topladığı zekat ve sadaka mallarını da yanına alıp Mekke´ye kaçmıştır. Mekkeli müşrikler, İbn Hatal´a: "Seni bizim yanımıza geri çeviren nedir?" diye sordukları zaman, İbn Hatal: "Sizin dininizden daha iyisini bulamadım!" diye cevap vermiştir. (Vâkıdî, II/859, Belâzurî, I/360) Müşrik olarak kalmakta devam etmiş İslam aleyhine içkili şarkılı ortamlarda şiirler söylemiş ve (Vâkıdî, Megâzî, II/860) Mekke'nin fethedileceği gün tepeden tırmağa kadar silahlanarak savaş için yola çıkmış ama Müslüman mücahitleri görünce içine korku düşmüş, titremeye başlamış, Kabe´ye kadar gidip atından inerek silahlarını çıkarmış, Kabe´nin örtüleri arasına girmiştir. Orada bu halde iken yakalanıp öldürülmüştür. (İbn Hişam, SîreIV/53, Taberî, Târih, III/120; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/424)

Efendimiz af etse torpil, cezasını verse (Haşa) câni/katil ilan edilmiş, iftira, önyargı dolu suçlamalara her zaman muhatap olmuştur. Dolayısı ile ateistleri memnun etmek mümkün değildir! Cevabı verseniz de onlar farklı açılardan aynı olaya bakıp eksik-hata aramaya devam ederler. Tabii ki gerçeği arayanlar bu cevaplar karşısında hakka teslim olurlar, bu da kişinin samimiyeti ile Allah'ın hidayet etmesine bağlıdır. ('Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazımız bu konuyu açıklamaktadır.)

Soru: Selamun aleyküm. Geçenlerde üniversitemizde (Münster Üniversitesi) sürekli pohpohlanan çağdaş tarihselcilerden birinin (Angelika Neuwirth)in Abraham Geiger'dan bahsederek Kur'an-ı Kerimdeki Yahudilikten esinlenmelere birtakım örnekler verdi. Orada Bakara suresinin 93. Ayetini diline doladı. Hz. Peygamber aleyhisselamın İncil'den sözüm ona yanlış bir nakil yaptığından bahsediyordu. 'İşittik ve isyan ettik' tabirinin yanlış bir nakil olduğundan dem vuruyordu. Maalesef bu tarz görüşler üniversitemizde „ilahiyat" bölümlerinde son derece revaçta. Bu tarz iddialara ve hususen burada zikrettiğim iddiaya nasil cevap verebiliriz? Üniversitede bulunduğumuz icin bu tarz tartışmalardan, ilmi mücadele alanlarından kaçınmamız bir yerde imkansız oluyor. „Bu türden oryantalist iddialara verilmiş ilmi cevaplar mutlaka vardır" diyerek bir süredir bu soru işaretini yanımda taşıyorum, fakat o cevaplara ulaşamadım henüz. Bu tarz iddiaları ele alan, cevaplar öneren eserler var midir? Hangileridir? Özellikle bu alanla ilgili sizden destek diliyorum, lütfen bu konuda yardımcı olun. Allah'a emanet olun, sağlıcakla kalın sevgili hocam.

Cevaben: S. aleykum. Halil Kardeşim, Yahudiler, 'Kur'an Tevrat'tan alıntıdır' der, Hristiyanlar İncil'den. Bazısı Mekke kültürünün devamıdır der, bazısı ortaya karışık; hepsinin toplamıdır iddiasında. Detay için, 'İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru' adlı yazıya bakılabilir. Yahudi birinin,' Kur'an Yahudi kaynaklıdır' iddiası yeni değildir ve bu iddia, onun açısından, gayette doğaldır! Cevaba ise, öncelikle; 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımızla başlanabilir! Gelelim Yahudilere: Allah (cc), Yahudilerden birçok söz almıştır: En başta, 'Allah'a kulluk edip O'na ortak koşmayacaklarına, doğru olduklarına ilişkin kanıtlar getiren peygamberlere iman edeceklerine, Allah'ın hükümlerine ve kanunlarına boyun eğeceklerine' (Bakara, 83-84; Menar, I/290), ayrıca, Tevrat'a sımsıkı sarılacaklarına (Bakara, 63), namazı kılacaklarına, zekâtı vereceklerine, peygamberlere inanacaklarına, muhtaçlara Allah rızası için borç vereceklerine (Mâide, 12), kendilerine indirilen kitabı gizlemeyip insanlara okuyacaklarına (Al-i İmrân, 187) vd. Ama onlar sözle 'İteat ettik' deselerde, fiilleri ile 'İsyan' etmişler (Bakara 61; Al-i İmran

112; Nisâ 46; Maide, 78) bunun üzerine onlara ahlakî içeriğe sahip İncil gönderilmiştir. Ama ona bile sahip çıkamamış ve sapıtmışlardır. (Fatiha, 7) Kur'an'ın İsrailoğullarına bakışı için, "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızdaki, 'İsrailliler üstün müdür?' adlı başlığa bakılabilir. Bu oryantalist iddialara, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Tavsiye kaynak olarak eser adı verebilir miyim? Prof. Dr. Abdülaziz Hatip hocanın, "Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar" adlı eseri müthiş ama yeni baskısı yok. Belki internetten bulabilirsin. İbrahim Sarıçam'ın," İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru" adlı eseri de çok güzeldir. Ayrıca, rahmetli Mustafa Asım Köksal'ın İslam tarihi adlı eserinde hem özel bir cilt hem de hemen her ciltte oryantalist iddialara cevaplar vardır. Açıkçası, haddimizi aşmak gibi olmasın ama, bulduğumuz hemen tüm eserleri okuduk ve siteye, en azından özetini, ekledik! Faydalı olduk ümidi ve selam ve dua ile. Dualarınızda unutmayınız!

Soru: Canım kardeşim bu yazıyı da cevaplayabilir misim? http://www.td---.com/index.php/kose-yazarlarimiz/ari---/59-tevrat (Musa peygamberle ilgili Kur'an'dan ayetler ve yorumları)

Cevap: Sayın Çelen, öncelikle bu yazıyı yazan kişi hakkında bir iki cümle etmek gerekmektedir. Emekli olana dek inanmadığı değerleri sırf para kazanma amacı ile insanlara inanıyor gibi gösterip, insanları kandırmış, emekli olunca da gerçek yüzünü gösterip İslam aleyhine görüşlerini tek tek ortaya koymaya başlamıştır. Yazı kadar yazanın kimliği de önem arz etmektedir. Bunun altını çizdikten sonra gelelim yazısına:

İddiası: "Kur'an'da anlatıldığına göre (tabii ki Tevrat da farklı anlatmıyor) Musa ve etrafında toplananlar Mısır'dan ayrılıp Sina'ya gelince Musa uzakta bir ateş/ışık görüyor ve ailesine "Bekleyin! Gözüme bir ateş ilişti. Olabilir ki ondan size bir kor parçası getiririm yahut onun üzerinde bir kılavuz bulurum" diyor." Bir kere daha ilk cümlede mantık hatası başlıyor. Kur'an ile Tevrat'ın "*tabii ki*" farklı olamayacağı ifade ediliyor. Hâlbuki sitemizde Tevrat-İncil ve Kur'an arasındaki farklar ele alınmış (Mesela Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye, Kur'an'ın Kaynağı Nedir ve Hristiyanlık-incil başlıklı yazılara bakılabilir) ve başta Tevrat'ın ırkçı tanrı anlayışı ve İncil'in teslis inancı olmak üzere tanrı-peygamber-kutsal kitap tanımlarının birbiri ile uyuşmadığı gözler önüne serilmiştir. İlk düğme yanlış iliklenince sonrakilerde doğal olarak yanlış ilkleniyor. Ki düşünün lütfen bu farkı bile göremeyen bir insan dindarların arasında emekli olacak kadar görev ifa etmiş ve şimdi de din aleyhine kitaplar yazma cüretini göstermektedir. İddiası: *"Musa da "Bana müsaade verin; dağa çıkıp 40 gün içinde isteğinizi yerine getirelim" diyor. Bu 40 gün olayı Bakara Suresi 51. ayette geçiyor. A'raf Suresi'nin 142. ayetinde ise önce 30 günden söz ediliyor ve 10 gün daha ilave edilerek 40 güne tamamlandığını belirtiyor."* Yazar gibi emekli olana dek Müslüman görünüp sonra gerçek yüzünü gösterenlerin yazısından sonra şimdide Yahudi iken Müslüman olup tefsir yazacak kadar kendini İslami ilimlerde derinleştirmiş Muhammed Esed'in tefsirinden (Kur'an Mesajı) cevap verelim: "Hz. Peygamber'in birçok Sahâbesi'ne ve özellikle İbni 'Abbâs'a göre, ilk otuz gece Hz. Musa tarafından orucun da dahil olduğu ruhî hazırlıkla geçirilecek ve bunu izleyen on gece içinde de kendisine Tevrat (on emir) indirilecekti. (Zemahşerî ve Râzî): Keza bkz. Menâr IX, 119 vd. Arapça kullanım içinde "gece"ler aynı zamanda "gün"leri de kapsayan bir süreyi ifade eder". "Gece zikredilmekle, aynı zamanda gündüz de kastedilmektedir. Aslında yirmi dört saati kapsayan zaman dilimine dikkat çekilmektedir. Yoksa gece vakti Sînâ dağına çıkıp, gündüz vakti aşağıya inmiyordu." (Yeni Anlayışın Işığında Kur'an Tefsiri, Prof. Dr. Bayraktar Bayraklı) Kısaca, ilk 30 gün oruç ile geçen zaman, sonraki 10 gün Allah ile muhatap olduğu zamanı ifade eder. Yani Bakara suresinde (51. ayetteki) «40 gün»ün zikri mücmel, burada ise mufassal geçmiştir, yani daha açık ifade ile detaylandırılmıştır. "Hz. Musa, kendisine söz verilen buluşmaya

hazırlanıyordu. Bu süre zarfında göklerin direktiflerinde kendisinden geçmesi için, dünyanın meşgalelerinden uzaklaşıyordu. Yüce yaratıcının rahmetiyle donanmak, ruhunu temizlemek, aydınlatmak ve şeffaflaştırmak, kendisini bekleyen görevi üstlenmek ve kendisine söz verilen risalet misyonunu kaldırabilmek amacı ile azmini bilmek için insanlardan uzak bir hayat yaşıyordu." (Fizilal'il Kur'an, Seyyid Kutup) "Nitekim şair şöyle demiştir: "On ve dört..." Bununla ayın dolunay olduğu gece olan on dördüncü günü kastetmektedir. Arap dilinde böyle bir kullanım mümkündür." denmektedir. Bilindiği - ve bizimde defalarca dile getirdiğimiz - gibi Kur'an indiği toplumun iletişim dili ile insanlara hitap etmiştir. O dönem Arap toplumunda gayet doğal olan bu edebi usul Kur'an'da defalarca kullanılmıştır." (İmam Kurtubi, el-Câmiu li-Ahkâmil'l-Kur'an, VII/444-445) Et-tefsiru'l-Hadis adlı eser, A'raf 142. ayeti çok güzel meallendirmiştir: "Musa ile otuz gece [bana ibadet etmesi için) sözleştik ve buna on gece daha kattık. Böylece Rabbinin tayin ettiği vakit, kırk geceye tamamlandı." Benzer bir üslubu Allah Azze ve celle yine Kur'an'da Ashabı Kehf içinde kullanır. Konu Kehf suresi 25. ayette geçer: "O gençler mağarada üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz daha eklerler." 300 yıl ve 9 yıl. Neden Kur'an'da direk 309 yıl denmemiştir de, 300+ 9 yıl diye telaffuz edilmiştir?: Kur'an 300 yılı güneş yılı ifade etmiş ve diğer 9 yıl, 300 güneş yılının dengi olan ay takvimine göre 309 yılına denk geldiği için ayrıca ifade edilmiştir. Yani 300 yıl güneş, 309 yıl ise ay takvimine göre mağarada geçen zamana işaret eder. Peki yazar hayalinde bu olayı nasıl yorumlamıştır*?: "Belli ki Musa ilk etapta 30 günlük bir süre tayin etmiş ama dağa çıkıp da bu sürede işini tamamlayamayacağını anlayınca (tabii ki mermer veya taş oymak, üzerine yazı yazmak zaman alır) 10 gün daha eklemiştir. Bunu da kavmine "Allah o süreyi uzattı!" şeklinde sunmuştur."* Hadi oryantalistler 'Kur'an'ı Muhammed yazdı' diyorlar, bu ateiste ne oluyor ki Musa peygambere de aynı ithamda bulunmaktan kendini geri alamıyor? Hadi Musa Tevrat'ı yazdı, yazılan eserdeki hataları (!) neden (Hz) Muhammed kendi yazdığı (!) esere de aynen aktarsın? Yeni bir eser yazacak (!) olan, kendisine suç isnat ettirilecek bu tür ifadeleri neden kendi eli ile kendi yazdığı esere koymuş olsun? Kur'an'ı Hz Muhammed mi yazmıştır başlıklı yazımıza bu konunun detayları için müracaat edilebilir. Kur'an'daki ayetlerden hareketle Musa aleyhisselam'a ithamda bulunmakta yerli ateistlere has bir özellik olsa gerekir. Aslında ortada bir sorun olmadığı, ayetlerin kendi içerisinde anlam bütünlüğü taşıdığı ortadadır. Ama görmek istemeyenden daha kör kim vardır ki? "Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler." (A'raf, 179) Devam ediyor ateistmizi: *"Aslında Kur'an'daki bu ayette Musa'ya verilen sürenin "40 gece" olarak ifade edilmesi bence daha önemli. Neden 40 gün değil de 40 gece? Çünkü gece karanlığında O'nu birilerinin taş/ mermer ocağında görme ihtimali çok daha düşük. (Plan o günün şartlarına göre gerçekten iyi hazırlanmış)"* Bu konuya cevap yukarıda verildi. Ama ne yazık ki ateist mantık hiçte iyi çalışmamış! Ateist yazar burada mantık hatasında bulunmaktadır: Gecenin sessizliğinde mermere vurulan çekiç darbeleri çok daha fazla dikkat çekerdi. Ayrıca gece karanlığında yazmak içinde ışık gerekir ki bu da gece vakti - gündüze nazaran- daha fazla dikkat çekerdi. Unutmayalım ki söz konusu olan metin kağıt üzerine değil, (Yazara göre) mermer üzerine yazılmaktadır! Yazar ayrıca Musa peygamber'in 40 gece dağda kalması ile efendimizin 40 yaşında peygamber olması arasında rakamsal benzerliğe de işaret ediyor ki bu mantıkla herhangi - kim olursa olsun- iki kişi arasında bir çok benzerlikler rahatlıkla bulunabilir. Bu bilimsel bir yaklaşım tarzının değil, subjektif bir bakış açısının tezahürüdür.

Soru: Youtube'daki bir videodaki iddialar.

Cevap: Kur'an'daki şifreler kırıldı, Dini Gercekler, hezeyanlarına - Gelen istek üzerine - cevaplar.

Karikatürist Kasım Özkan'ın karikatüründen hareketle siyon simgesi arasında bağlantı kurup veya Allah (cc) yazısı ve şedde ile yine siyon şamdanı arasında bağlantı kurup buradan İslam'a saldırmak için bir şey çıkarabileceğini zanneden bu mantık fukarası ateistin videosu ve cevaplarımız. Ateistin videoda sıraladığı iddiaları ve cevaplarını bu başlıklar altında bu çalışmamızda bulabilirsiniz: "Türklerin Müslüman olması, Efendimiz ümmi mi idi? Hz Aişe ile evlilik yaşı, Allah kalpleri mühürler mi? İslam'ın ırkçılığa bakışı, Gök mü yer mi önce yaratıldı?" Kısa alıntılarla cevaplarımız: Önce özellikle altını çizelim, ateistin iddia ettiği gibi Türkler İslam'ı kabul etmekle Araplaştırılmamıştır; Müslümanlaşmışlardır! "Gençlik dejenere olmuş durumda" diyor ateist, sormak lazım kendisine, ateizm Türk kökenli bir düşünce tarzı mıdır, aslında en büyük dejenere örneği bizzat kendisi değil midir? "Müslüman mı olup Araplaşayım mı?" cümlesini ile de ateist arkadaş aslında İslam'ı anlayamadığını da itiraf etmektedir. Hem ümmetçiliğe (Yani ırk temelli görüşü reddeden bir dünya görüşüne) saldıran bu ateist daha sonrada ümmetçi olduğunu söylediği İslam dinini 'Arapçılıkla' sınırlandırıp bir mantık çelişkisi içine düşmektedir. Ateist arkadaş önce şuna karar vermelidir; İslam ırk temelli bir din midir yoksa ümmet temelli mi? Ayrıca bu adamın kullandığı avatar resmi de çok ilginç. Bu ateist dinsiz ırkçıların kullandığı avatarı kullanıyor. Yani bu adam hem ırkçı hem dinsiz-ateist, gelmiş bir de bize ırkçılık ithamında bulunuyor!

Hepsi ırkçılık kokan faşizan şu cümleleri Kur'an yine bu ateisttir: "Araplar yamyam, saldıran, gördüğü kıza tecavüz eden, kızları diri diri gömen (Halbuki başka bir ateist yazar da bu iddia yok diyor, cevabı Turan Dursun'a cevaplar adlı yazımızda. Hangisini tutturabilirlerse yani) sapık bir halktı." İslam öncesi bu halde idiler iddiasında ise ateistimiz, cevabımız, 'E İslam o nedenle gelmişti zaten' olacaktır. "Hayır, şimdi de öyleler" diyorsa, bu bir ırkı tümü kötülemektir, bunun adı 'faşizm'dir. Faşiszmin nelere sebep olduğunu Nazizm ile dünya acı bir tecrübe yaşayarak gördü! Günümüzdeki Türkî cumhuriyetlerin birbirine değil Rusya'ya yaslanmaları veya ülkemizde yaşanan ahlakî ve insanî ilişkilerdeki dejenerasyondan hareketle başkaları da Türklere suçlamalarda bulunabilir ki, biz her türlü ırkçılığa karşıyız!

Neden sadece orta doğuya peygamberler inmiştir: "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" başlığı altında bu soruya cevap verdik! Müslümanların okumadığını hatta "Embesil" olduğunu iddia eden, "İnsanlar araştırmıyor, koyun gibi inanıyor, manyak" gibi

seviyesini belli eden kelimeleri araya serpiştiren - ve kullandığı kelimeleri az sonra kendisine iade edeceğimiz - bu ateistin takip ettiği yazarların sayısı emin olun 10'u geçmez. Hepsinin ve daha fazlasının okunup cevaplandığından habersiz "Koyun gibi" okuduğu ateist eserlerin doğruluğuna "araştırmadan" inanan bu tür "embesil" adamların iddiaları aslında, yüzlerce yıl önce oryantalistlerin ortaya attığı, ateistlerin ise mal bulmuş mağribi gibi 'Evreka' diyerek "manyakça" üzerine atladıkları, sanki ilk kez kendileri bulmuş gibi bir de insanlara üstten bakıp, onları ‘cahillikle’ suçlayıp, sübjektifliklerinin farkında olmadan ahkam kestikleri, çevrelerine kendilerince akıl vermeye çalıştıkları araklama fikir kırıntılarıdır. Himmete muhtaç dede, gayri kime himmet ede misali yani. Bu konuda “Kur’an ve bilim”, “İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri”, “Müslüman bilim öncüleri”, “Avrupa’nın üzerine doğan İslam güneşi”, “İslam felsefesinin özgünlüğü” gibi yazılarımızda bu zihniyete yeteri cevap verilmiştir. Bu ateist daha Kur’an'ı "Tefsir" etmeye başlarken ilk kullandığı cümle, "Muhammed neden Kur’an'a Rahman ve rahim diye başladı" şeklindedir. Klasik oryantalist iddiadır bu aslında. Ateistimiz, oryantalist ağzı ile Kur’an'a yorumlamaya başlıyor daha ilk cümlesinde. Cevabı, ‘Kur’an'ı Muhammed mi yazdı?’ adlı yazımızdadır. Sonra devam ediyor ateist, kullandığı cümlelere dikkat, "Olabilir.., okuma bilmese bile.., şu nedenle söylemiş olabilir.., büyük ihtimal.." Yani o iddiayı tutturamasak bu iddia ile sübjektivizme devam diyor ateist müddei. Çünkü kendi de araştırmamış ki, oryantalistlerin piyonu olduğunun farkında değil! Bu mantığı E. Aydın ile Oryantalist Caetani'nin fikirlerini hatırlatıyor bana, aynı keyfi ve indi yaklaşımlarını kitaplarında onlar bol bol kullanmışlardı: “E. Aydın'a cevap” ve “Caetani'ye cevap” yazılarımıza bakılabilir. “Anne babasını kaybettiğinde peygamberimiz 7 yaşında imiş" araştırmacı ateist öyle diyor. Halbuki babasını doğmadan, annesini ise 6 yaşında kaybetmiştir efendimiz. Bir Türk atasözünü (Allah sevdiğini yanına erken alır) Kur’an'da geçiyor zanneden bu araştırmacı ateist ne hakla Kur’an şifrelerini çözdüğünü iddia edebilmektedir bir de…! Ateist hem "Muhammed hicret etmedi, korktu kaçtı." diyor sonra da "Kaçmasaydı da Mekke'liler orda onu linç etseydi." diyor. Mantıksız cümleler bu kadar mı peş peşe gelir? Madem öldürüleceğini biliyorsun neden hicretine karşısın, madem hicretine karşısın öldürüleceğini bari söyleme de videonu izleyenleri ikna (!) et. Efendimiz Hicret ederek kaçmamış; göç etmiştir, zaten hicret kelime itibariyle " Bir yerden başka bir yere Allah rızası için göç etmek" demektir. Ama Allah'ın varlığını (Allah'ın varlığının delilleri adlı yazıya bakılabilir) hissedemeyenler, O’nun rızası için mal-canını feda edenlerin dünyasını nasıl anlayabilir ki? Tüm bunlardan habersiz ırkçı ateist bir de cümlesini şöyle tamamlıyor: "Buna hicret demenin anlamı yok, gerçekten komik." Bu ateist arkadaş acaba ‘Türklerin orta asya'dan göç etmeleri’ hakkında ne yorum yapacaktır?! "Dünyadaki yeme içme ihtiyaçları için insanların kendi kendilerini öldürmeleri normal" diyen bu ateistin videosunun genel içeriği bu kadar. Arada başka komik durumlara da düşüyor ama konuyu saptırmamak için ele almıyoruz.

Soru: Yemame’deki Rahman konusu?

Bu kişi, tarihte, ‘Müseylemet’l-Kezzab’ olarak bilinen ve yalancılığı ortaya çıkmış birisidir: Yer olarak çok uzak bir mesafeden efendimize birşeyler öğrettiği iddiası da ayrıca komiktir. Benzer iddiayı daha önce oryantalist Margoliouth (D. S. Margoliouth, Is Islam a Christian Heresy?, s. 6-15) ileri sürmüştür. Oradan gelip efendimize birşeyler öğretmesi, hele de buna hiç kimsenin tanık olmaması imkansızdır. Kendisi bu kadar biliyor idiyse, bunların neden baştan itibaren kendi fikirleri olduğunu ileri sürmemiştir? Hayatı boyunca da bu sahpe peygamberin Hz. Muhammed’e Kur’an’ı öğrettiğine dair en ufak bir iddiası da olmamıştır! Aksine kendisinin Hz. Muhammed gibi bir peygamber olduğunu, onun gibi Allah’tan vahiy aldığını iddia etmiştir. Yani bu yalancı, efendimizi taklit eden birisidir, biri gerçek diğeri ise onu taklit eden bir sahtekârdır: Efendimize bir mektup yazan Müseyleme: “Allah’ın elçisi Müseyleme’den Allah’ın elçisi Muhammed’e… Bundan sonra şunu belirtirim ki, bundan böyle yeryüzünün

yarısı benim, yarısı da senindir." Demektedir. Hz. Peygamber cevap verir: "Allah'ın Resulü Muhammed'den yalancı Müseyleme'ye… Bundan sonra derim ki, yeryüzü Allah'ındır!" (Razî, Maide, 54. ayetin tefsiri) Fil suresinin benzerinin kendisine indiğini iddia edip bir nazire yapar: "el-Fîlu me'l-Fîlu ve mâ edrâke me'l-fîlu lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil.": Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var. (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-Îcî, el-Mevakıf, 3/393)

Kısaca "Margolouht, Hz Peygamberin kaynağının Müseylime olduğu iddiası eder. Müseylime'nin Hz Muhammed ile irtibatı geç bir döneme (Hicretten 10 sene sonra) rastlar ve etkilenme tersine olmuş, yalancı peygamber, efendimizi ve Kur'an'ı taklit etmeye çalışmıştır. (İbni Hişam, Sire, I/311)

Teşbih, mecaz

Benzer içeriklere, 'Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, Kur'an'da çelişki yoktur, Müşkilü'l-Kur'an, Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan ulaşılabilir.

Bir halkın tüm hayatı, düşünce yapıları, dünya görüşleri, estetik ve ahlaki değerleri yani bütün kültürel unsurları konuşulan dilde saklıdır. (W. M. Watt, Modern Dünyada İslam Vahyi, s. 47) Dil toplumun kültürel, sosyal ve düşünce yapılarını yansıtan bir araçtır. Bu anlamda Kur'an'ın indiği toplumda kullanılan dili olduğu gibi kullanmasından söz edebiliriz. (Turan Koç, "Çeviri ve Kur'an'ın Türkçe Çevirileri", 2. Kur'an Sempozyumu, Bilgi Vakfı, 1995, s. 247)

Kur'an indiği dönemde kullanılan sözlü dil ve gelenek (Kur'an'ın üslubunun, yazılı metin uslubu olmayıp, bir hitabet biçimi olduğu (Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, s. 9-10); Kur'an'da kullanılan yeminler, nida edatları, hitap tarzları, cevabı olduğu halde sorusu bulunmayan ifadeler gibi) yapısını gerek içeriğine gerekse üslubuna yansımaktadır. Yani Kur'an, indiği dönemin özelliği olan edebî ve şiirsel konuşma, sanatsal anlatım tarzlarına uygun olarak, içeriğinde birçok sanatsal anlatım tarzına sahip ayetler barındırmaktadır. Yeri geldiğinde değinilecek olan "Tefennün, İltifat" sanatları gibi, Kur'an'da "Teşbih ve mecaz" sanatları da bol miktarda kullanılmaktadır. "Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. Kur'an tüm edebiyat müstekbirlerine meydan okumuştur." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 31); "Profesör Neal, 'Kuran'da bulunan sanatların, oldukça tesirli belagat ve hitabet araçları olduklarını' belirtir." (Robinson, Discovery the Quran, s. 254)

"İslam âlimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul eder. Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50, 55); "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır. İslam âlimlerinin çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul etmişlerdir." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 53); "İslam alimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul ederler." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50); "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42); "Kur'an'da teşbih önemli bir yer tutar." (Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 124) Birçok oryantaliste cevap niteliğinde Lord Davenport sormaktadır: "Hz İsa kendinden bahsederken üzüm, yol ve kapı kelimelerini kullanıyor. Bütün Hristiyan teolojicileri uğraştıkları soruları çözmek için mecaz ve istiareye güveniyorken, Müslümanları niçin bu haktan yoksun etmek istiyorlar?" (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 92)

“Kur’an’ın üstünlüğünü anlamamıza yarayan diğer bir şey şudur. Peygamber zamanında söz sanatı ve dil düzgünlüğü pek ileri seviyede idi. O zaman şiir ve hitabet son derece saygı kazanmıştı. Kur’an bu ortamda kendini kabul ettirmiştir.” (Davenport, Özür Diliyorum, s. 41) Kur’an, kendi iç bütünlüğü içinde değerlendirmeli ve kullandığı üslup ve sanatsal içerik dikkate alınmalıdır. Aksi takdirde Kur’an’ın vermek istediği mesajın içeriğine tam manası ile vakıf olamayabilir. Mesela “Kur'an birçok yerde evrende doğal görülen birçok olayın asıl fail ve yaratıcısının Allah olduğuna dikkat çekmektedir.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Kur’an’ın bu tarzı önceden bilinirse ateistler başta birçok okuyucunun yanlış yorumladığı konular kendiliğinden anlaşılır hale gelir. İsra suresi, 44. ayette: "Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak siz onların tespihlerini anlamıyorsunuz." buyrulmaktadır. “Her varlığın tesbihi, kendi yaratılış biçimine göredir.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 295) Rahman suresi, 6. ayet: "Bitkiler ve ağaçlar secde ederler." demektedir. Secde etmeleri, ‘yaratılış gayelerine uygun olarak’ Allah'a boyun eğmeleridir. Hücre, atom ve galaksilerin hepsi Allah'ın yarattığı minval üzere hareket etmektedirler. (Candan, s. 433, 444) Kur'an'ın hedefi, insanı ‘yaratıklara boyun eğmekten’ kurtarmaktır. (Candan, s. 561) Bunun için de, Kur'an'da Sünnetullah diye isimlendirilen tabiat kuralları vasıtasıyla Allah'a itaat (secde, tesbih) eden evrene, insan (ve cinlerin de) katılmasını sağlayıp kula kulluktan kurtarmak için Allah vahyi göndermiş, bu sayede de insanın hem dünya hem ahiret huzuru sağlamayı amaçlamıştır!

Kur’an’da teşbih, mecaz, kinaye

Kur’an indiği dönem ve şartlarına göre bir üslup kullanış, muhataplarına göre bir dil seçmiştir. Kur’an’ın indiği dönemdeki Arap toplumunda yazmaktan daha çok sözlü rivayet-aktarım yaygın idi. Sözlü edebiyatla beraber şiir de gelişmiş, bunun sonunda da toplumda mecaz, teşbih çok ileri safhada kullanılır olmuştu. Ama gerek iman gerek sosyal hayatta olduğu gibi Kur'an, edebi sahada da müşrikleri altmiş ve sonunda de üstün gelmiş ve "Kur’an’ın edebi çekiciliği ve güzelliğine boyun eğmişlerdir." (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 36)

Kur’an açıkça muhkem (Okuyunca hemen anlamı anlaşılan) ayetler kadar Müteşabih (teşbih kullanılmış, araştırma ile sonucuna ulaşılabilecek) ayetleri de bünyesinde barındırmıştır. Ali İmran, 7. ayet bahsedilen kötü niyetli, kalplerinde eğirilik olan oryantalist, ateist ve misyonerler “*sırf fitne çıkarmak ve bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için” Kur’an’ın müteşabih ayetlerine odaklanırlar. Kalpleri kararmış artniyetli kişilerin Kur’an’da çelişki, hata aramak adına müteşabih ayetlere yöneleceğini 1400 sene önce Kur’an bizlere bildirmektedir. Peki, Kur’an’da var olan teşbih/şibh/benzetme ayetleri nasıl anlaşılmalıdır? Örnekler üzerinden gidelim:* Mesela, Arap toplumunda bir adamın ‘evinde çok kül var’ demek, evine çok misafir geliyor anlamı taşır. Misafire ikram için yakılan ateşin külünün miktarına göre misafirperverliği ortaya çıkmaktadır. Buna kinaye olarak bu deyim oluşmuştur. Kur’an’da Arap toplumunun ‘sözlü edebiyat geleneğine uygun ama yazılı metin olarak’ bizlere kadar ulaşmış ilahi kitaptır. Kur’an’da kullanılan mecaz konusuna örneklerle devam edelim: "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16) ayeti okuyan herkesin hemen anlayabileceği Kur’an’da mecaz kullanıma bir örnektir. Yine Kur’an’da ‘eli açık’ deyimi geçer ki “Âlimlerin çoğu, yed kelimesinin kudret veya nimet manasına geldiğini söylemişlerdir.” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 206) ‘Allah’ın eli açık’ (Maide, 64) mealindeki ayetten kasıtta -haşa- ‘avucu var ve açık’ anlamı kastedilmemiş olup, Yahudilerin “Allah’ın eli bağlı” sözüne atfen verilen bir cevaptır. Kur’an’da anne baba kastedilerek, “Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir.” (İsra, 24) buyrulur. Ayette ‘koruma altına almak’ anlamındaki kanat germe deyimi nasıl anlaşılacaktır? Ateist mantıkla ayete yaklaşacak olursak, “İşte Kur’an’da insanın kanatı olduğu iddia ediliyor, bakın bu aslında ayetlerin antik Mısır’dan alıntılandığına delildir” mi diyeceğiz? Ya Kâbe’ye

‘Beytullah: Allah’ın evi’ denmesini nasıl yorumlayacağız? “Kabe için kullanılan 'Allah'ın evi' tabiri de bir benzetmedir. Bu, Allah'ın mekan içinde bulunduğunu göstermez.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 469) Eğer bu yaklaşım tarzı size komik geliyorsa emin olun aynı perspektife sahip olan ve Kur’an’daki teşbih-benzetme sanatını anlamayanların iddiaları bu kadar komiktir gerçekte. “Çoğu zaman eleştirilerin sahipleri gülünç duruma düşmektedirler.” (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12)

İslam alimlerinin “Mevzu hadis, Tabakât kitapları, Müşkilu’l-Kur’an, Muhtelifu’l-Hadis, metodoloji, terminoloji” gibi çalışmalarından habersiz olan ateistlerin yazdığı hadis, Kur’an üzerine kitaplar emin olun bu tür trajikomik örneklerle doludur.

Mecaz, kelimenin gerçek anlamının dışında kullanılmasıdır. Belagat/edebi konuşma üstatlarının ittifaken kabul ettiğine göre mecaz, gerçekliğin sanatsal anlatımıdır. Teşbihten de maksat amacın kısa yoldan açıklanmasıdır. Mecaz ile kelimenin anlatımı renklendirilir ve anlam kuvvetlendirilir.

"Arapçada mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda yer alır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 75); "Arapların günlük hayatında çokça kullandığı benzetme, Kur’an'da da çok çeşitli şekillerde kullanılmıştır." (Mehmet Özcan, Arap dilinde kinaye, Yüksek lisans tezi, s. 78) "Arap dili ve edebiyatının en önemli kaynakları arasında yer alan ve en yüce edebi şaheser olan Kur’an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamberin (sav) hadislerinde edebi sanatların çokça kullanılmış olmasından dolayı, Kur’an’ın ve Hadis-i şeriflerin hakkıyla anlaşılması ve değerlendirilmesi, edebi vasıflarının idrak edilebilmesi belagat ilminin inceliklerine vakıf olmakla mümkündür." (Yakup Eroğlu, Arap belağatında kinaye ve istiare, Yüksek lisans tezi, s. 49) "Kur’an'ın doğru ve sağlıklı biçimde yorumlanmasında Arap dilindeki darb-ı meseller ile teşbih, temsil, mecaz, istiare, kinaye, ta'riz gibi söz sanatlarıyla ilgili inceliklere de vakıf olmak gerekir." (M. Öztürk, Arap dilinde kinaye, islami ilimler Dergisi, Yıl 8, Cilt 8, Sayı 1, Bahar 2013, s. 115)

Müberred, ‘el-Kâmil’ adlı eserinde (I/40-117, II/948) "Şayet bir kimse; Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır derse, bu söz doğrudur, İbn- i Abbas: "Kur’an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (Şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır. (Dil gramerinin uygulama safhasıdır) " demektedir. Zaten “Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin çoğunluğu tarafından kabul görmüş (Suyuti, İtkan, II/789) ve usulcüler, Kur'an'da kinayenin kullanılmasının sebeplerini saymışlardır.” (Suyuti, II/789-791; Zerkeşi, II/301-308) “Müteşabihat denilen Kur’an–ı Kerim'in üslupları gerçeklere ulaşmak ve en derin incelikleri görmek için halkın gözüne bir dürbün veya numaralı birer gözlüktür.” (Nursî, İşaratu`l–İcaz, s. 170) Zemahşeri, "Kur’an'daki üslup ve mana ‘inceliklerini’, ‘meani ve beyan’ ilimlerini bilen kimselerin anlayabileceğini ifade eder." (Keşşaf, I/16, 190, 214) İbni Kuteybe, "Araplarda kinaye çeşitlerinin çok sık kullanıldığını, Arapların her şeyi açıkça dile getirenleri ayıpladığını" söyler. (Tevilül Müşkilu'l-Kur’an, s. 263) Sekkai, Abdülkahir el-Cürcani, ‘Arapların nazarında kinayeli anlatımın, maksadı açıkça anlatmaktan daha sanatsal ve hünerli kabul edildiğini’ ifade ederler. (Sekkai, Miftahu'l-ulum, s. 523; Cürcani, Delailü'l-Îcaz, s. 285) Ebu Bekr et-Turtuşi, ‘Arapların örneklemede kinayeyi çok kullandıklarını’ ifade eder. (Zerkeşi, el-Burhan fî ulumu'l-Kur’an, II/300)

Ayetlerden örnekler

"Çocukları ihtiyarlatan o gün " (Müzzemmil, 17):Yani Kıyamet günü; “Yer ağırlığını çıkardığı zaman.” (Enfal, 2): Kıyamet anı, yerden fışkıran lav, gaz, erimiş madenler; “Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardır.” (Araf, 96): Kapı: Nimetler, yağmur, rızk vasıtası; "Yüzünüzü mescid-i Haram'a çevirin." (Bakara, 149): Sadece yüz değil, tüm vücut;

"Nefes almaya başlayan sabaha" (Tekvir, 18): Yani ufuktan güneşin doğuşu sırasında yaydığı ışık. **Ayeti bilimsel anlamda alsak ta sonuçta anlatım teşbih içermektedir:** "Güneş ışıklarının dünyaya ulaşmasıyla fotosentez başlar, fotosentez karbondioksidin alınıp oksijenin verildiği bir solunum sürecidir ve bizim solunum yapabilmemiz için varlığı şarttır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 90-91); "Onlara elim bir azap müjdele" (İnşikak, 24): Aslında müjde burada zıt anlamı ile kullanılmıştır. "Şehre sor." (Yusuf, 82): Şehir halkına sor; "Dünya hayatı, tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer" (Kehf, 45): Yani dünya hayatı su gibi süratle geçer; "O, katımızda bulunan ana kitaptır." (Zuhruf, 4): Yani asıl kitaptır; "Onlara şefkat kanatlarını ger" (Hicr, 88): Merhamet göster; "Ölü iken kendisini dirilttiğimiz" (En'am, 122): Yani delalette iken hidayet verdiğimiz; "Topluca Allah'ın ipine yapışın" (Ali İmran, 103): Allah'a güven, teslimiyet, Kur'an'a uymak.

"Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler" (Bakara, 18): Günümüzün deyimi ile üç maymunu oynayanlar Bilerek Hak'kı inkâr edenler. Duymaz, akletmezler; "Beyaz iplik, siyah iplikten ayırt edilene dek." (Bakara, 187): Gündüzün beyazlığı, Tan vakti; "Onlar sizin elbiseleriniz, sizde onların elbiseleridir": Yani Kadın erkek arasındaki ilişki, yakınlık; "Elini boynuna bağlama ve hepsini açıp saçma" (İsra, 29): Cimrilik yapa, israfta etme; "Allah'ın iki elide açıktır." (Maide, 64): Allah cömerttir. (Aynı anlamda hadis: "Allah'ın sağ eli doludur." Buhari: 9/150) Bazen kesin olacağı bildirilen hükümler "mazi/geçmiş zaman" kipi yerine "istikbal/gelecek" kipi ile gelir: "Sura üflendi." (Yasin, 51); "İki eli kurudu da" (Tebbet, 1) "Gölge Allah'a secde eder." (Nahl, 48): Ayet, Allah'ın koyduğu kural gereği ışık ile dansı sonucu hareketlerine dikkat çeker. Daha birçok verilebilecek örnekleri, son örnek olarak Nur suresi 21. ayeti verelim: "Ey iman edenler, şeytanın adımlarını takip etmeyin." Ateist zihniyet bu ayeti herhalde, "Bakın Kur'an'da şeytan aslında maddi bir varlık olarak tasvir ediliyor. Allah'ta insanlara o şeytanın ayaklarının izine basarak yürümeyin." diyor derler. Ama her 'normal' akla sahip kişi bu ayeti okunca bir benzetme yapıldığını anlar ve aslında bu ayetten, "şeytanın kötü vesveselerinin peşinden gitmeyin" dendiğini hemen anlar.

Allah'ın 'yüzü, eli, unutması' tabirleri: "Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden başka herşey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz." (Kasas, 88) Yüzden kasıt Allah'ın zatı/kendisi kastedilir. İnsan için de yüz kelimesi yine insanın kendisini kastemek için Kur'an'da kullanılmıştır: "Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir ki insanları bunun üzerine yaratmıştır." (Rum, 30); "Görmediler mi ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattık da kendileri onlara malik olmaktadırlar." (Yasin, 71) El, kuvvet anlamında da mecazen birçok dilde kullanılmaktadır. Tıpkı, "Ülkeyi ele geçirmek" cümlesinde olduğu gibi. Güç kullanarak bir yeri fethetmek demetir. "Sana biat edenler gerçekte Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli (yedullah) onların ellerinin üzerindedir." (Fetih, 10) Bu ayetteki 'el' tabirinden de, Allah'ın rahmeti ve kudreti ile müminlere destek ve yardımcı olduğu ifade edilmiştir. El kelimesi mecaz anlamda insanlar için de kullanılmıştır: "Bir mehir kestiğiniz takdirde, henüz dokunmadan onları boşamışsanız, kestiğinizin yarısını verin. Ancak kadınlar vazgeçer yahut nikâh bağı elinde bulunan erkek vazgeçerse başka." (Bakara, 237); "Öyleyse bu gününüzle karşılaşmayı unutmanıza karşılık olarak azabı tadın. Biz de sizi gerçekten unuttuk." (Secde, 14) Günlük konuşmalarımızda 'ben seni unuttum' derken amaç karşımızdaki kişiye artık değer verilmediğini ifade etmekse, bu ayette de aynı anlamda unutmak fiili kullanılmıştır. "*Allah'ın 'arşa istiva etmesi' (Araf, 54):* hüküm/iktidar/yönetmesi anlamlarındadır. 'Taht/koltuk kavgası' derken nasıl ki oturulan yer için kavga kastedilmez, bundan iktidar mücadelesi amaçlanırsa, Allah için kullanılan 'Kürsi/taht' kavramından da evrenin yaratıp yöneticisi olduğu kastedilmektedir. Aynı şekilde, "Allah'ın boyası." (Bakara, 138) ayetinden de maksat boya değil; İslam, Allah'ın kanunlarıdır.

Hadislerden örnekler

"Rabbimizin Cehenneme iki nefes almasına izin vermesi; Biri soğuk, diğeri sıcak (Buhârî, Kitabu Bed'i'1-Halk, B.10, Hds.69, Kitabu Mevakiti's-Salat, B.9, Hds.14; Muslim, Kitabul-Mesadd, B:32, Hds.185-187; Sunen-i Tirmizî, Kitabu Sıfatu'l-Cehennem, B.8, Hds. 2719; Sunen-i İbn Mace, Kitebu'z-Zuhd, B.38, Hds. 17, 4319; Sunen-i Dârimî, Kitabu'r-Rikak, B.119, Hds.2848): Yani Cehennemde sıcak ve soğuk iki çeşit azap bulunacaktır. Ayrıca Sıcak- soğuğa kinaye vardır burada, günümüzde çok sıcak havalar için bile ‘cehennem sıcağı’ benzetmesini kullanırız; “Cennet annelerin ayağı altındadır.” (Nesai, Cihad, 6): Annenin değeri vurgulanır; "Humma/sıtma hastalığı, cehennem ateşindendir" (Buhari, Bed'ü'l-halk 10, Tıb, 28; Müslim, Selâm 78-84): Cehennemden gelmiş gibi korkunç ve korunulması gereklidir; "Nil, ceyhan, fırat Cennet nehirlerindendir." (Müslim, Cennet: 26): Yani Verimli, bereketlidir. Cennetin olumlu imajı onlara da atfedilmiştir. “Kim ağaç keserse, Allah'ta onun başını Cehennemden aşağı sarkıtır." (Ebu Davud, Edeb, Bab 158 - 159, Hadis no: 5239): Sakındırmak için teşbih yapılmıştır; "İsrail oğulları olmasaydı, et bozulmazdı." (Buhârî, Enbiya 1, 25; Müslim, Radâ 63): Eskiden yaptıklarına kinaye vardır hadiste. Etlerinin zekâtını vermeyip, kenara yığıp kokuşmalarına izin vermeleri kast edilmiştir; "Güneş batınca Allah'a secde eder" (Tirmizi, Fiten, 22): Secde; Boyun eğmek. Yani Güneşin Allah'ın kendine verdiği kurallara uyması, görevini ifa etmesi; "İşler ehline verilmediği zaman kıyameti bekle" (Buhari, İlim 2): Maksat ümmetin kıyameti, helakı, sosyal bozulma; "Hz. Resul'un göğsünün yarılması" (Müsned, III, 121; Müslim, “Îmân”, 261, 265): Manevi kirlerden temizlenmesi. Manevi ameliyat; "Bana en çabuk kavuşacak olanınız kolu en uzun olanınızdır" (Müslim, Fezâilü's-sahâbe 101): Eli uzun olan, yani cömert olan. "Peygamber, eşleri arasında önce kimin öleceği sorusuna, 'Kolu en uzun olanınız' diye cevap vermiştir. Çok geçmeden, iyilik yolunda kolunu en çok uzatan hanımının kastedildiği anlaşılır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 144) "Cennet-cehennemlikler yerini alınca ölüm getirilir aralarına ve sonra kesilir. Artık ölüm yok denir." (Buhari, Rikak, 50.51; Müslim, K.Cennet, 43. XI/263): Yani sonsuza dek kalınacak cennet ve cehennemde. Ölmek, son, bitiş yoktur; "Cennet kılıçların gölgesi altındadır" (Buhârî, Cihâd 112; Müslim, Cihâd 20; Ebû Dâvûd, Cihâd 89): Şehitliğin önemi vurgulanmıştır. Yoksa kocaman bir kılıc ve altında cennet kast edilmemiştir; "Üç kişiden kalem kaldırılmıştır: Çocuk, deli ve uyuyan." (Tirmizi, Hudud, 1): Kalemin kalkması yani sorumluluk olmaması, yaptıklarından sorumlu olmamaları; “Allah, gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamette, yedi sınıf insanı kendi gölgesinde gölgelendirir.” (Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24, Hudüd 19; Müslim, Zekat 91. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 53; Nesaî, Kudat 2): Burada gölgeden maksat himaye/koruma demektir; “Üç sınıf kimseye, Allah güler.” (Mecma’uz-Zevaid ve menbau’l-fevaid, IV/154 no:3536): Gülmek, razı olmak anlamındadır. (Muhammed Ebu Şehbe, Difaun ani's-sunne; Yusuf el- Kardavi, Keyfe neteammel maa's-Sunneh; Muhammed bin Muslim b. Kuteybe, Tevilu muhtelifu'l-Hadis; Celaleddin Es-Suyuti, El itkan fi ulumil Kur’an adlı eserlerden derlenmiştir.)

Hz. Âişe vâlidemiz anlatıyor. Bir gün Allâh Rasûlü Sallallâhu Aleyhi ve Sellem odama gelmişti. Yere düşmüş bir ekmek parçası görünce onu aldı ve **“**Ey Aişe, nimetin kıymetini bil. Çünkü şu ekmek bir toplumdan nefret edip kaçtı mı bir daha ona dönmez**”** buyurdu. (İbn Mace, Etime 52, no: 3353) Ateist bu hadisi okuyunca, "İşte bakın, Muhammed ekmeği canlı zannediyor" diye hemen ithamda bulunur mu acaba? Halbuki o dönemde yazmak yerine konuşma geleneği hakim idi toplumda. Bu da sanat, edebiyat dolayısı ile teşbih-benzetme konuşma diline de yansımıştır. Hz Muhammed'in (sav) o toplum içinden biri olarak konuşma diline bu metodun yansımasından daha doğal ne olabilir? Ne yazık ki, oryantalistlerden daha çok, yerli ateist yazarların eserlerinde, yukarıdaki sanatsal içeriklerin anlaşılmamasından doğan çok fazla sayıda yorumlarla karşılaştığımızın altını çizelim.

Gelen bir soru ve cevabımız:

“Selamün aleyküm hocam, bir hadis-i şerifte şöyle buyruluyor: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona ‘Buradan Doğ!’ denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.’ Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor, nasıl anlamalıyız bu hadisi?”

Cevaben: A. selam Muhammed kardeşim. “Kur’an’da çelişki yoktur” ve Kur’an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler” adlı yazılarımızda güneş-dünya ve yörüngeler hakkında bilgi verilmiştir. Peki, secde kavramını nasıl anlamalıyız? "Evrendeki her şey Müslim yani, İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (İslam’da bilim ve Medenîyet, s. 19) Nahl suresi 79. ayette (Ayrıca Mülk, 19) Yüce Yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi' olduğunu bize bildirir. Aslında bu ayet o kuşun uçması için gerekli tüm özelliklere dikkatleri çekip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) buradan o düzeni kurana, eserden müessire yani eseri yapana ulaşmamızı ister.

"Secde etmek, tesbih etmek" gibi kavramlar, “iteat etmek, verilen görevi yapmak” (İbnu Manzfır, III/204- 206) manalarına gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir; ısı ve ışık yayar. Tâki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) güne dek. Söz konusu yukarıdaki hadisin devamında efendimiz: "Güneş, kendisine tayin edilmiş bir yere doğru akıp gider. (Yasin, 38) ayetini okur. (Tirmizi, Fiten, 22) Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret eder yani, ancak yakın gelecekte bulunan, "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğine! Tabii, ateistler hadisin devamını yazmazlar! Yasin, 39. ayette Ay’ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin. 40. ayette de, gece gündüz dengesine işaret edilir ve her birinin yörüngesi olduğu ifade edilir! Kısaca ortada bir sorundan değil, bilimsel bir mucizeden bahsedilmelidir! Gelelim ‘secde ve tesbih’ kavramlarının anlamlarına: Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir. Kur’an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçer. (M. F. Abdülbâkī, el-Muʿcem, “scd” md.) Ünlü sözlük sahibi Râgıb el-İsfahânî, Kur’an’daki secdeyi isteğe bağlı ve zorunlu secde olarak ikiye ayırır; ilki (sücûd bi’htiyâr) insana özel olup karşılığında mükâfat vardır. İkincisi (sücûdü teshîr) insan dâhil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah’ın koyduğu kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahânî, el-Müfredât, “scd” md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hacc, 18) ayetini buna örnek verilebilir. "Yaratılanların tesbihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabûnı, Safvetü't-Tefâsîr, III/319) “Müslüman, Allah'ın iradesine (emir ve yasaklarına) teslim olan demektir.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 37) İnsan ve cin dışındaki varlıklar Allah’ın emir ve yasaklarına secde edip tespih eder; uyarlar. İnsan ve cin ise bu secde ve teşbih konularında özgür bırakılmış, özgür iradeleri ile secde ve teşbih edip O’na boyun eğenler cennet ile mükâfatlandırılmıştır. "Hiç bir şey yoktur ki Allah’ı hamd ile tesbih etmesin." (İsra, 44); "Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakîm'dir." (Hadîd, 1); "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allâh’a secde ederler." (Ra’d, 15); "Allah’ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah’a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah’ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini" (Ankebut, 19-20); "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190); "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) vb. ayetler aslında, yaratılandan yaratana ulaşmamız için bizleri motive eder, yönlendirir. Ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, secde kavramı üzerinden kurallara ve kurallardan da kuralı koyana ulaşmamızı amaçlamaktadır. Zaten İslam tarihinde de birçok araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile astronomi çalışmalarına yönelmiş ve birçok buluşlara imza atmışlardır. Bu konu ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri, Kuran ve bilim, İslam'da bilim, Müslüman bilim öncüleri, İslam felsefesinin özgünlüğü’ başlıklı yazılarımızda ele alınmıştır.

"Kur'ân'da Gramer Hataları" İddiası ve Bir Reddiye -Makale-

Özet: Bu makale bir önsöz ve iki çeviriden oluşmaktadır. Çeviriler iki bölümde ele alınmıştır. Birinci bölümde M. Rafiku'l-Hakk ve P. Newton tarafından kaleme alınan ve orijinal adı *"*The Qur'an: Grammatical Errors*"* olan çalışmanın çevirisine yer verilmiştir. Yazarlar, Kur'ân'da gramer hatalarının varlığını iddia etmekte ve iddialarını ayetlerden örnekler vererek açıklamaya çalışmaktadırlar. Makalenin sonunda, bu yanlışların birer yazım hatası olduğunu zikreden yazarlar, elimizde mevcut bulunan Kur'ân metninin "*Peygambere indirildiği şekliyle bozulmadan günümüze ulaşan vahyedilmiş yegâne metin*" olmadığını; dolayısıyla ilâhî menşeli edebî bir mucize olamayacağını iddia etmektedirler.

İkinci bölümde, Moiz Amjad tarafından yukarıda adı geçen çalışmaya reddiye niteliğinde kaleme alınan ve özgün adı "*Grammatical Errors in the Qur'an*" olan makalenin çevirisine yer verilmiştir. Yazar, makalesinde, konuya teorik açıdan yaklaşarak bir dilin gelişimi ve gramerinin ortaya çıkışı ile ilgili bilgiler verdikten sonra Arap gramerinin derlendiği kaynaklara değinmiştir. Daha sonra Arap gramerinin en temel kaynaklarından biri olan Kur'ân'da gramer hatası aramanın anlamsızlığını ispat yoluna gitmiştir**.** Makalenin sonunda yazar Hz Âişe ve Hz Osman'a isnat edilen rivayetleri inceleyerek bunların zayıflığını ve kabul edilemeyeceğini ortaya koymuştur.

Önsöz:

Nüzulünden bu yana Kur'ân-ı Kerîm'e, muârızları tarafından, değişik yönlerden birçok eleştiri yöneltilmiştir. Bunların kâhir ekseriyetini müsteşrikler tarafından ortaya atılan sözde iddialar oluşturmaktadır. Müsteşrikler, İslam'a ve özellikle onun temeli olan Kur'ân-ı Kerîm'e karşı kuşku, şüphe ve güvensizlik meydana getirmeye gayret etmiş ve çalışmalarını çoğunlukla Kur'ân tercümeleri, Kur'ân'ın kaynağı ve cem'i, ilâhî vahy, Kur'ân metninin sıhhati, Kur'ân'ın i'câzı, yedi harf, nesh vb. konular[1] üzerinde yoğunlaştırmışlardır.

Müsteşriklerin iddia ettikleri gramer hataları, genellikle, Kur'ân metninin sıhhati ve Kur'ân'ın i'câzı başlıkları altında ele alınmıştır. Onlara göre Kur'ân'da, Arap dili gramerine uymayan ve Arapça bilenlerin rahatlıkla görebileceği gramer hataları vardır. Bu sebeple Müslümanlarca dile getirilen, Kur'ân'ın edebî bir mucize olduğu iddiası gerçeklerle uyuşmamaktadır.

Bu çalışmada, müsteşrikler tarafından ortaya atılan iddiaları içeren bir makale ile buna reddiye niteliğinde kaleme alınan başka bir çalışmaya yer verilecektir.Makale iki bölümden oluşmaktadır:

Birinci bölümde, M. Rafîku'l-Hakk ve P. Newton[2] tA'rafından yazılan "The Qur'an: Grammatical Errors*"[*3] (Kur'ân'da Gramer Hataları) isimli makaleye yer vereceğiz. Yazarlar bu makalede, Müslümanların, Kur'ân'ın sadece beşerî ve edebî bir şaheser değil, aynı zamanda ilâhî kaynaklı edebî bir mucize olduğunu iddia ettiklerini zikretmiş; fakat bu iddianın gerçeklerle uyuşmadığını, zira bugün elimizde bulunan Kur'ân'ın, Arapça bilen herkesin açıkça görebileceği sarih gramer hataları içerdiğini iddia etmişlerdir. Bu iddialarını desteklemek için Kur'ân'dan on üç ayeti delil getiren Rafîku'l-Hakk ve Newton, bu ayetlerde, eskilerin müşkülât-ı nahviyye dedikleri, Arap dilinin genel-geçer kaidelerine uymayan ibareleri gramer hatasıymış gibi göstererek Kur'ân'da gramer hatalarının varlığını iddia etmişlerdir.

M. Rafîku'l-Hakk ve P. Newton'un bu makalesine, birçok reddiye yazılmıştır. Onların hata olarak öne sürdükleri ayetleri teker teker ele alıp, dilbilimsel izahlarını yapan pek çok çalışma yayınlanmıştır[4].

İkinci bölümde ise, konuya teorik açıdan yaklaşarak, iddia sahiplerinin tutarsızlığını mantıkî olarak ortaya koyan Moiz Amjad'ın[5] "*Grammatical Errors in the Qur'an*"[6] isimli makalesine yer vereceğiz[7]. Amjad, makalesinde, her hangi bir dilin gelişimini ve bu gelişim sürecinde dil kaidelerinin ortaya çıkışını ve bu çerçevede Arap gramerinin derlendiği kaynakları ele alarak, iddia sahiplerinin içine düştükleri tutarsızlığı ve paradoksu ortaya koymuştur. Yazarın tezi şudur: Nahiv kaideleri Arap dilinin en temel kaynaklarından biri kabul edilen Kur'ân'dan alındığı hâlde ondaki bazı ifadeler nasıl hatalı olabilir? Yazarın ifadesi ile Kur'ân'da hata aramak, "*tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kâinatta hata bulmaya çalışmak gibidir… ve bu, açıkça ve kesinlikle anlamsızdır.*" Amjad'a göre bu temel paradoks çözümlenmedikçe, M. Rafîku'l-Hakk ve P. Newton'un iddia ettikleri gramer hataları ile ilgili itirazlar bir değer ifade etmeyecektir.

Yazar Amjad, makalesinin sonunda, M. Rafîku'l-Hakk ve P. Newton tarafından öne sürülen ve Hz Âişe ile Hz Osman'a isnat edilen rivayetleri ele alarak bunların sıhhatini ve kabul edilebilirliğini tartışmıştır.

2. Bölüm: "Kur'ân'da Gramer Hataları" na Reddiye[35]

P. Newton, Rafiku'l-Hakk ile birlikte başlığı "*Kur'ân'da Gramer Hataları*" olan bir makale yazmıştı. Makalede şunlar vardı:

"Müslümanlar, Kur'ân'ın sadece beşerî ve edebî bir şaheser değil aynı zamanda ilâhî menşeli edebî bir mucize olduğunu iddia etmişlerdir. Fakat bu iddia gerçeklerle uyuşmamaktadır. Zira bugün elimizde mevcut olan Kur'ân, Arapça bilen herkesin açıkça görebileceği sarih gramer hataları içermektedir."

Newton iddiasını ispatlamak için aşağıdaki Kur'ân âyetlerini delil olarak zikretmiştir:

Mâide (5), 69; Nisâ (4), 162; Tâhâ (20), 63; Bakara (2), 177; Âl-i İmrân (3), 59; Enbiyâ (21), 3; Hac (22), 19; Hucurât (49), 9; Münâfikûn (63), 10; Şems (91), 5; Fussılet (41), 11; A'râf (7), 56; A'râf (7), 160.

Bu örnekleri sıraladıktan sonra Newton, makalesini şu cümlelerle bitirmiştir:

"Kur'ân, bu hatalar sebebiyle, bir şaheser olmaktan çok uzaktır. Eğer, beşeri söylemle, Kur'ân'ın bir şaheser olduğu söylenemiyorsa onun ilâhî menşeli edebî bir mucize olduğunu kim dürüstçe söyleyebilir?"

Bu makalenin amacı şu soruları cevaplandırmaktır: Bir dilin grameri nasıl gelişir? Arap grameri niçin ve nasıl gelişti? Arapça nahiv kaidelerinin çıkarıldığı kaynaklar nelerdi?

Yazar, bu soruların cevaplarının bizzat, Kur'ân'da gramer hatası bulma çabasının anlamsızlığına yeterli bir delil olacağına inanmaktadır.

Gramer – Dilin Gelişiminde Bir Aşama

Gramerin derlenmesinin, dilin gelişiminde bir aşama olduğu genellikle bilinen ve kabul edilen bir gerçektir. Bunu şu şekilde izah edebiliriz:

Herhangi bir dilin "gramer kaideleri"nin vazedilmesi o dili kullanan ilk sahiplerinin konuşmalarını ve anlayışlarını öncelemez, önceleyemez de. Örneğin İngilizce, biri çıkıp bu dilin kaidelerini vazedinceye kadar uzun bir süre konuşulmuştur. Bir dilin grameri insanlar tarafından tesis edilmiştir, ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından önce olmamıştır. Örneğin Yunanca'yı ele alalım. Bildiğimiz üzere Yunanca çok eski bir dildir. Yunanca'ya dair ilk gramer kitabı, ancak milattan önce ikinci asırda Dionysius Thrax[36] tarafından yazılmıştır ve bu kitap o kadar muhtasardı ki sadece kelime bilgisine hasredilmişti. Bu çalışma, muhtemelen, batı geleneğinde yazılan ilk sistematik gramer kitabıdır. Milattan sonra ikinci yüzyıla kadar, Yunanca'nın sözdizimi hakkında, Apollonius Dyscolus[37] tarafından yapılan çalışmadan başka bir eser bulunmamaktadır. Dionysius Thrax gramerin tarifini yapmış ve şunları söylemiştir:

"Şairler ve yazarlar tarafından söylenen şeyleri iyice bilmek (veya incelemek)."[38]

Bu tarifi yakından incelemek, meseleyi vuzuha kavuşturacaktır. Bu tarife göre gramer:

Bu dilin (meşhur) şair ve yazarlarının ifadelerini inceleyerek gelişmiştir. Öyle ki bu cümle, her hangi bir gramer kaidesi vazedilmeden önce şair ve yazarların mesajlarını nakletmek ve eserlerini yazabilmek için bu dili kullanıyor olduklarını açık bir şekilde ifade etmektedir. Bu (meşhur) şair ve yazarların dilini çok iyi bilerek gelişmiştir. Bu cümle, bir dereceye kadar, bu gibi gramer kaidelerinin anadillerini iyi bilen insanlar için gerekli olmadığını ifade etmektedir. Bu kaideler, ister yabancı bir dil olması sebebiyle, ister konuştukları dilin tamamen aynısı olmaması sebebiyle olsun dillerinde problem yaşayan insanlar için gereklidir. Örneğin, çağımızda yaşayan bir İngiliz'in bu dönemde yazılan eserleri tamamen anlayabilmesi için, normal olarak, gramer çalışmasına ihtiyaç yoktur. Fakat klâsik İngiliz edebiyatını anlayabilmesi için gramerin yanında klâsik dildeki kelime kullanımı hakkında dersler alması gerekebilir.

Yukarıda açık bir şekilde ifade edildiği gibi sahih dili bilmek, gerçekten, o dilin ilk sahiplerinin ne ve nasıl konuştuklarını bilmeye bağlıdır. Gramer kaideleri dilin ilk sahiplerinin bu kullanımlarından derlenmiştir. Bu gerçek reddedilemez[39]. Bu gerçek aynı zamanda bir dildeki değişimin ve gelişimin temellerine ve nedenlerine işaret etmektedir. *Britannica*'da şunlar ifade edilmektedir:

"Bir çocuk konuşmayı öğrendiği zaman; dildeki kuraldışı veya düzensiz şekilleri daha düzenli ve yaygın örneklere kıyaslayarak tanzim etmeye meyleder; örneğin o, 'came' den ziyade 'comed'; 'dove' den çok 'dived', 'talked', 'loved' ve benzeri şeyler söylemeye meyledecektir. Çocuğun bu yaptığı, onun, kendi dilinin intizamını veya kaidelerini henüz öğrendiğinin veya öğreniyor olduğunun kanıtıdır. O, bazı kıyasi şekilleri "öğrenmeme" ye ve onların yerine, bir önceki neslin dillerinde cârî olan kuraldışı şekilleri koymaya devam edecektir. Fakat bazı durumlarda çocuk, "yeni" kıyasî bir şekil ("dove" den çok "dived" gibi) ezberleyebilir ve bu itibar görüp kabul edilebilir."[40]

Okuyucu şu cümleye dikkat etmelidir: *"…ve bu itibar görüp kabul edilebilir."*

Bu ifade, bizim; "sahîh dil", o dilin ilk sahiplerince doğru kabul edilen ve itibar gören dildir, şeklinde işaret ettiğimiz hakikate diğer bir delildir.

Bu süreç, gramerin gelişimi ve "kaideler"inin çıkarıldığı güvenilir kaynaklar hakkında olağan bir durumdur. Bu kavramlar açıkça anlaşıldığına göre, şimdi şu örneği ele alalım:

Farz edelim ki X grubu, Latin gramerinin derlenmesinden önce, Latin edebiyatında meşhur ve makbul edipler olsunlar. Daha sonra, bazı Romalı âlimler Latin gramerini derlemek için kolları sıvadılar. Bunlar kendi çalışmaları için çeşitli kaynaklar aradılar. Bu âlimler X grubunun eserlerini; Latin edebiyatını şamil, meşhur ve sahih olmaları sebebiyle de o dilin ilk sahipleri tA'rafından makbul olduğunu müşahede ettiler. Bu sebeple bu âlimler, herhangi bir ayırım yapmaksızın X grubunun eserlerini kendi çalışmalarına kaynak kabul ettiler. Zaman ilerledi. Birkaç yüzyıl sonra diğer bazı 'âlimler', 'gramerciler' (gramer kaidelerini derleyen âlimler) tarafından ortaya konan eserlere dayanarak X grubunun eserlerini tahlil etmeye başladılar. Şimdi, "dikkatli bir araştırma" dan sonra, gramercilerin çalışmalarına dayanarak, X grubunun eserlerinin bir takım "gramer" hataları içerdiğini ifade ediyorlarsa, bu modern "alimler", kendi taşkınlıkları içinde, belki de bu buluşları için bir edebiyat ödülü bile talep edeceklerdir (veya en azından bu beklenti içinde olacaklardır). Halbuki sıradan bir kişi bile onların bu buluşlarına sadece gülecektir. Çünkü sağduyusu, ısrarla, ona şunu soracaktır: "İkincisi bizzat birincisine dayandığı halde, hatalı olup olmadığı konusunda, birinci şey nasıl sorgulanabilir?" Bu kaynak analizi tıpkı şunu söylemek gibidir: "İnsan vücudu, insan fizyolojisi hakkında yazılan kitaplara (elde edilen sonuçlara) tekabül etmemektedir, bu yüzden insan vücudu, bu kitaplar temel alınıp incelendiğinde şöyle şöyle hatalara sahiptir." Sıradan bir insan, kesinlikle böyle "yanlış" bir mantığa gitmekten çok, insan fizyolojisi üzerine yazılan bu kitapların insan vücudunu yeterli bir şekilde tanımlamadığına dikkat çekecektir. Açıkçası aynı prensip, gramercilerin çalışmaları temel alınarak X grubunun yazdıklarına da uygulanmalıdır. Eğer gramerciler tarafından vazedilen kaideler X grubunun yazdıklarına tekabül etmiyorsa, o zaman yanlışlık X grubunun yazdıklarında değil gramercilerin kaidelerindedir. Çünkü sınırlı kaynaklardan çıkarılan sonuçlara dayanarak esas kaynağın değerini biçmek saçmalıktan başka bir şey değildir.

Dilin Gelişiminde Farklı İki Aşama

Bir dilin tarihi gelişiminin farklı ve önemli bir yönü vardır.

Bir dilin gelişimini yakından incelediğimizde, gramer kaideleriyle uygun bir münasebet içinde, o dilin tarihinin iki farklı safhaya ayrılabileceğini görürüz. Biri "gramer öncesi", diğeri de "gramer sonrası" aşamadır. Bu aşamalardan her biri kendine has bir takım özelliklere sahiptir.

Öncelikle gramer öncesi aşamayı ele alalım. Bu aşamada dil en saf ve doğal formundadır. Dilin ilk sahipleri, içlerinden geldiği ve zihinlerine ilham olunduğu şekliyle konuşurlar. Böylece konuştukları ve doğru kabul ettikleri her şey sahih dilin ölçüsü olur. Bu dönemlerde şairler, yazarlar ve hatipler tenkid edilmişlerdir, fakat bu tenkid gramer hatası sebebiyle değildir. Zira bu gibi hatalar ile gramerin varlığı bile söz konusu değildir. Aksine tenkit; açıklık, dilin özelliklerini taşımaması, kelimelerin uygun olmayan yerlerde kullanılması ve üslup zayıflığı cihetindendir. Bu yazar, şair ve hatiplerin "gramer hatası" olarak adlandırılabilecek bu gibi yanlışlar yapmaları tahmin edilmemekle birlikte tasavvur dahi edilemez. Çünkü ne söyledikleri ve nasıl söyledikleri, tüm sahalardaki her şeyi (dil malzemesini) oluşturmaktadır. Daha sonra nahivciler "gramer kaidelerini" bunlara dayandırarak ortaya koymuşlardır. Gramer kaideleri; yazarların, şairlerin, hatiplerin ve dilin diğer (otorite) kabul edilmiş kullanıcılarının mutlak hâkimiyeti altında derlenmiştir. Örneğin, sonraki zamanlarda bir nahivci şunu söyleyebilir: "XYZ, A dilinin bir kaidesidir. Çünkü bu, A dilinin ilk sahipleri tarafından bilinen ve kabul edilen, aynı zamanda o dilde otorite kabul edilecek kadar nitelikli olan D'nin ifadesi/şiiri olduğu âşikardır." veya "XYZ, A dilinin bir kaidesidir. Çünkü bu, o dilin ilk sahipleri tarafından

konuşulanın aynısıdır.” Bu aşamanın diğer önemli bir yönü ise, yaygın ve düzenli kullanımdan ayrılan buna benzer inhirafların/şâz kullanımların, o dilin ilk sahipleri tarafından doğru kabul edilmeleri sebebiyle, bunların yanlış olarak adlandırılamayacağıdır. Gramercilerin yapmaları gereken şey, bu gibi şâzların sebepleri ile bunların düzenli ve yaygın kullanıma ilave ettiği manaları bulmaya çalışmak olmalıdır. Fakat bazı gramerciler bu şâz kullanımların sebeplerini bulamıyorlarsa bu onların “yanlış” olarak adlandırılmalarını gerektirmez.

Şimdi, bir dilin gramer sonrası aşamasına kısaca göz atalım. Birinci aşamada, gramercilerin çalışmalarına kaynaklık yapanlar; şairler, yazarlar, hatipler ve o dili konuşanlardı. Gramer sonrası aşamada ise, normal olarak, diğer yol takip edildi. Bu aşamada, genellikle gramer kaideleri; yazarlar, şairler, hatipler ve diğer dili kullananlar tarafından, kendi yazdıkları ve konuştuklarının doğruluğu için bir ölçü olarak kabul edildi. Birinci aşamada gramer kaideleri; yazarların, şairlerin, vs.’nin kullanımlarından çıkarılmıştır. Yine her gramer kaidesi, şâz kullanımıyla birlikte ki bu yazarların ve hatiplerin kullanımlarıyla doğrulanabilir, sahih olarak kabul edilmiştir. Diğer taraftan ikinci aşamada, kabul edilmiş kuralların (ve bu kurallardan kabul edilmiş şâzların); bir şairin, yazarın, hatibin veya dili kullanan herhangi birinin kullanımını doğrulaması normaldir. Açıkça şöyle bir şey olabilir: bir yazar dilin genel gramer kurallarına ters olduğu düşünülen bir üslup kullanır. Daha sonra yazar bu şâzz kullanımı sebebiyle eleştirilir. Bununla beraber yazar, daha önceleri o dilin gramercilerinin gözünden kaçmış bu tür şâzlara, dilin “asıl” otoritelerine dayanarak örnekler verebilir. O zaman bu gibi durumlarda, yazarın üslubunun doğru olduğu söylenebilir. Dahası, bazen bir yazar, genel kabul görmüş kullanım ve üslupları sebebiyle, öyle etkili olabilir ki onun şâz kullanımları dahi daha sonraları sahih kabul edilebilir. Böylece gramer kaideleri böyle bir yazarın şâz kullanımlarına uygun olarak değiştirilebilir. Modern yazarlar tA’rafından ortaya konan yeni üsluplar sebebiyle yeni gramer kaideleri kabul etme eğilimi, dillerinin saflığını koruma konusunda daha bilinçli ve muhafazakâr olan insanlar arasında, diğerlerine kıyasla, daha az vardır.

Bunlar, gramer kaidelerinin derlenmesinden önce ve sonra bir dilin gelişiminde yer alan başlıca değişikliklerdir.

Arapçanın Özel Durumu

Bir dilin grameri, normal olarak, o dili bilmeyen insanlara öğretilmesi için geliştirilir. Fakat Arap gramerinin gelişiminde bir farklılık vardı. Farklı bir etken, Arap gramerinin derlenmesine başlarken önemli rol oynamıştır. Bu, Arapların kendi dillerinin saflığını koruma hususunda gösterdikleri ilgi ve bilinçti.

Arapların iç dünyalarını ve tarihlerini bilen herkes, onların, kendi dilleriyle; belagatı, saflığı, basitliği ve güzelliğiyle gurur duyan insanlar olduklarını açıkça görecektir. Bu gurur onların iç dünyalarında öyle derin köklere sahiptir ki, Arap olmayanlar için kullandıkları “a‘cemi” kelimesi, “kekeleyen ve beliğ olmayan kişi” yi ifade etmektedir.

Fetihler ve Arap olmayanların büyük gruplar halinde İslam’a girmeleri, Hz. Peygamber (sav)’in vefatından sonraki ilk asırda, bu insanlar için, Arap gramerinin derlenmesi ihtiyacını doğurdu. Ama bugün, Kur’ân’ı ve Hz Peygamber’in hadislerini anlamak için Arap dilini öğrenme eğilimi vardır. Ayrıca bu fetihler ve İslam devletinin genişlemesi, o zamana kadar kapalı olan Arap toplumunun dışa açılmasına da neden oldu. Bu durum, bir taraftan Araplara; sosyal, kültürel, politik ve ekonomik zenginliklerini ortaya koyma fırsatı verirken, diğer taraftan, sosyal ve kültürel etkileşimleri sebebiyle, dillerinin duruluğunu bozmayı da tehdit etmiştir. Bu endişe,

henüz bilinmeyen ve düşünülmeyen Arap gramerini derleme görevi için önemli bir temel oluşturmuştur.[41]

Bu görevi ilk üzerine alan kişi Ebu'l-Esved ed-Du'elî (605-688)'dir. Bazıları *Usûlu'n-Nahvi'l-'Arabi* adlı eseri Ebu'l-Esved'e isnâd etmişlerdir. Daha sonra bir grup nahivci, bugün takdirle yâdedilen Arap gramerini araştırma ve derleme görevine katkıda bulunmuşlardır. Nahivcilerin konumu, daha sonraki dönemlerde öyle takdir edilip yüceltildi ki mütemayiz nahivciler en iyi hukukçular ile birlikte halife meclislerinde yüksek mevkilere sahip olmuşlardır.

Arap Gramerinin Derlenmesinde Başlıca Kaynaklar

Nahivciler ile dilbilimi alanındaki diğer ulema, nahiv kurallarını derleme vazifelerinde; sâfiyeti bozulmamış oluşu, şifahi geleneğe dayanması ve dillerinin sahih kullanımının numuneleri olması sebebiyle, Araplarca kabul edilen, derlenmiş veya dağınık halde bulunan Arap edebiyatını kullandılar. Bu edebiyatın ittifakla kabul edilmiş başlıca iki kaynağı Kur'ân ile İslam öncesi ve İslam dönemi şiiridir. Dilbilimciler arasında, Hz Peygamberin ve meşhur hatiplerin haber-i vâhid yoluyla rivayet edilen hadisleri ile hitaplarının, kendi çalışmalarında kaynak malzeme olarak alınılıp alınamayacağı hususunda farklı görüşte olanlar vardı. Bu rivayetleri kabul etme taraftarı olan kimseler, bu malzemenin, dilbilimi ve gramer kurallarının tespit edilmesi için güvenilir ve muteber olduğuna inandılar. Yine bu kişiler, özel manada Hz Peygamberin ve genel manada da tanınmış hatiplerin, Araplarca, dilde otorite kabul edilmeleri sebebiyle böyle bir malzemenin kendi çalışmalarında kaynak olarak alınması gerektiği fikrindeydiler. Diğer taraftan bu hadisleri kaynak olarak kullanmaya karşı olanlar, Kur'ân ve manzum eserlerin aksine, şifahen doğru ve saf olan bu rivayetlere güvenmenin güç olduğu temeline dayanarak itirazlarını ortaya koydular. Onların bu delilinin temeli, dini değeri nedeniyle Kur'ân ile Arap kültürü olması sebebiyle de şiirin, Arap dilinde sadece otorite olarak kabul edilmiş olmaları değil, aynı zamanda, bir nesilden diğerine tam ve kelimesi kelimesine nakledilmiş olmaları idi. Hâlbuki Hz Peygamber'in hadisleri ile meşhur hatiplerin rivayetleri bu nitelikten yoksundu. Abdulkâdir b. Ömer el-Bağdâdî "*Hizânetu'l-Edeb*"[42] adlı eserinde şunları ifade etmektedir:

"Endelûsî, arkadaşı İbn Câbir'in "Bedî'iyyât" adlı eserini şerh ederken şunları söylemiştir: Edebî ilimler altı tanedir: Lügat, sarf, nahiv, me'ânî, beyân ve bedî'. İlk üç ilim için sadece klâsik Arap kelamından istişhâd edilebilir. Son üç ilim için ise, klâsik Arap kelamından başka, Muvelled Arapların sözlerinden de iştişhâd edilebilir. Çünkü bu ilimler mânâ ve akılla ilgilidirler. Bu sebeple klâsik Araplarla diğerleri arasında fark yoktur. Bu yüzden Buhturî, Ebû Temmâm, Ebu't-Tayyib gibi âlimlerden istişhâd kabul edilmiştir.

Bana göre istişhâd edilebilen kelam iki çeşittir: Şiir ve şiir dışındaki diğer kelam. Âlimler Arap şâirlerini dört tabakaya ayırmışlardır: (1) "eş-Şu'arâ'u'l-Câhiliyyûn"; klâsik, yani İslam öncesi devirde yaşayan şairler…(2) "el-Muhadramûn"; hem İslam öncesi hem de İslamî dönemde yaşayan şairler…(3) "el-Mutekaddimûn"; İslamî devrin ilk şairleri… ve (4) "el-Muvelledûn"; ilk İslamî dönemden sonra başlayıp günümüze gelinceye kadar olan dönemde yaşayan şairler.

İlk iki tabakadaki şairlerin şiirleriyle istişhâd icmâ ile kabul edilmiştir… Üçüncü tabakadan istişhâda gelince, [burada bazı ihtilaflar olmakla birlikte] sahih olan, bu şairlerin şiirlerinin delil olarak kabul edileceğidir… Dördüncü tabakaya gelince, bu tabakadan kesinlikle istişhâd edilmez. Diğer bir görüşe göre ise kendilerine güvenilen şairlerin sözleriyle istişhâd edilebilir. Bu görüşü ez-Zemahşerî benimsemiştir…

Şiir dışındaki kaynaklara gelince, bunlardan biri Arap edebiyatının en fasih ve en beliğ numunesi olan Rabbimizin Yüce Kelamı'dır. İbn Cinnî "el-Muhtesib" adlı eserinin başında belirttiği üzere Allah Kelamı'nın hem mütevatir hem de şâzz olanı ile istişhâd edilebilir. Diğeri ise, yukarıda zikrettiğimiz ilk üç tabakadaki Arapların sözleridir. Hz Peygamber'in hadisleriyle istişhâda gelince, İbn Mâlik bu tür istişhâda cevaz verir… İbnu'd-Dâi' ile Ebû Hayyân ise buna cevâz vermezler. Cevâz vermemeleri iki sebebe dayanmaktadır: (1) Hadisler, Hz Peygamber (SAV)'den işitildikleri şekliyle nakledilmeyip mana üzere rivâyet edilmişlerdir. (2) Kûfe ve Basra'nın önde gelen nahiv âlimleri hadisle istişhâd etmemişlerdir."

Böylece nahivciler ile Arap dilinin diğer bütün dilbilimcileri, istisnasız bir şekilde Kur'ân-ı Kerim'i, nahvin ve Arap dilinin diğer bilimlerinin kaynağı olarak kabul ettiler. Bu sebeple Sîbeveyh (ö.170/796), ez-Zemahşerî (ö.538/1144), İbn Hişâm (ö.761/1360), İbn Mâlik (ö.672/1274), el-Ahfeş (ö.215/830), el-Kisâ'î (ö.189/805), el-Ferazdak (ö.110/728), el-Ferrâ' (ö.207/822), Halîl b. Ahmed el-Ferâhidî (ö.175/791) ve diğer pek çok meşhur nahivci ve dilbilimci, nahve veya dile ait herhangi bir kaideyi tespit ederken, mümkün olan her yerde, iddialarını desteklemek için delil olarak sadece şiir beyitlerini değil aynı zamanda Kur'ân âyetlerini de zikretmişlerdir. Onlar için ki bunlar derlenmiş Arap gramerinin kurucuları ve bânîleridir. Kur'ân'ın, kendi çalışmalarında her zaman, en güvenilir kaynak olduğunu söylemek doğru olacaktır. Bu insanların Kur'ân'a verdikleri önemi takdir edebilmek, onların eserlerine kısa bir göz atmayı gerekli kılmaktadır. el-Ferâhidî, "*Kitâbu'l-Cumel fi'n-Nahv*"[43] adlı eserinin mukaddimesinde şunları ifade etmektedir:

"Her manayı kendi babında, Kur'ân'dan ve şiirden delil getirerek açıkladık."

Aynı şekilde Howell, "*A Grammar of the Classical Arabic Language*" adlı eserinin önsözünde şunları ifade etmektedir:

*"*Gramercilerin *hedefi klâsik kullanımları izah etmektir. Onlar her meseleyi ve kuralı, klâsik dilden alınmış bir veya bir kaç şahitle desteklemeye ve izah etmeye çalışırlar.* Bu şahitler; Kur'ân metinleri*, hadis pasajları, meseller, çöl Araplarından işitilerek nakledilen ibareler ile şiir beyitlerini içermektedir.* Kur'ân metni, Allah'ın kesin sözü olması ve Arapların en fasih lehçesinde nazil olması sebebiyle*, yine Müslüman kelamcılar tarafından ortaya konan 'doğrudan kelimesi kelimesine vahiy' teorisine göre zorunlu olarak hatasızdır. Bir hadis metni, Hz Peygamber'in sözü ise her zaman kesin delil olarak kabul edilmiş; eğer sahabenin sözü ise genellikle aynı şekilde kabul edilmiştir, ancak bazı, dilde saflık taraftarı aşırı tenkitçi lingüistler, sahabenin gramer hatalarından sorumlu tutulması hususunda etkili olmuşlardır. Bir mesel, eğer cahiliye dönemine ait ise klâsik kullanımın mükemmel delilidir. Fakat bir nahivci veya lügatçinin çöl Arabından naklettiği bir tâbir, otorite bakımından, onu nakleden ravinin kıdemine göre farklılık arz eder. Örneğin, İbn Hişâm tarafından nakledilen bir tâbir, el-Ahfeş el-Ekber tarafından rivâyet edilen söz kadar güçlü değildir."[44]*

İşte bu, Kur'ân'ın, Arap dili ve edebiyatı ile ilgili bütün ilimler içinde kabul ve tasdik edilmiş konumudur.

Kur'ân'da Gramer Hatası Aramanın Anlamsızlığı

Bir kere Kur'ân'ın bu konumu, Arap dili ve Edebiyatının en kabul görmüş sahipleri veya otoriteleri; nahivciler, lügatçiler vs. tarafından tamamen anlaşılmış ve takdir edilmiştir. Bu yüzden herkes "Kur'ân'da gramer hatası" olduğu iddiasının anlamsızlığını kolayca görebilir.

Nahivcilerin çalışmalarında en temel kaynak materyal olan Kur'ân, nahivcilerin eserleri esas alınarak tenkit edilemez. Böyle bir şeyi yapmaya çalışmak, tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kainatta hata bulmaya çalışmak gibidir.

Mantıkî olarak, eğer fizyolog ve astronomların çalışmalarında temel malzeme olan "insan vücudu" ve "kainat"ın konumu herkesçe kesin bir şekilde biliniyorsa, birilerinin çıkıp, bu fizyolog ve astronomların çalışmalarının doğruluğunu ve şümullü olmalarını tartışması daha uygun ve anlaşılabilir olacaktır. Aynı şekilde, derlenmiş Arap dilinin temel malzemesi olan Kur'ân'ın konumu kesin bir şekilde bilinirken, birilerinin, Kur'ân'da izah edilemez gibi görünen şâz bir kullanım bulduğunda Kur'ân'ın güvenirliliğini tartışmaktan ziyade, nahivcilerin eserlerinin doğruluğunu ve şümullü olmalarını tartışması daha uygun olacaktır.

Bütün bunları özetlemek gerekirse, Arap gramerinin gelişim süreci, nahivciler tarafından ortaya konan kaidelere dayanarak Kur'ân dilinin değerinin ortaya konmasına müsaade etmemektedir. Kur'ân'a değer biçmek veya onu eleştirmek, aynı şekilde dilciler, nahivciler, lügatçiler vs. tarafından kullanılan herhangi bir kaynağı eleştirmek veya ona değer biçmek, Arapçayı reddetmek gibidir, bir dil olarak bile… ve bu, açıkça ve kesinlikle anlamsızdır.

Hz Osman (ö.35/655) ve Hz Âişe (ö.58/678)'ye isnat edilen rivayetler

Yukarıdaki tartışmamızdan açıkça anlaşılacağı üzere Kur'ân, mantıkî olarak, nahivcilerin ve dilcilerin çalışmaları esas alınarak eleştirilemez. Çünkü Kur'ân, nahivcilerin ve dilcilerin çalışmalarının dayanağıdır (veya dayanaklarından biridir). Dahası o, Arap dili otoritelerinin hepsi tarafından kendi dillerinin en muhteşem ve mucizevî numûnesi olarak kabul edilmektedir. Hal böyleyken, Kur'ân dilinin güvenilir olup olmadığını nasıl değerlendirecek veya ona paha biçeceğiz?

Bilindiği üzere Kur'ân, genellikle, Klâsik, İslam-öncesi Araplarca; duruluğu, fesahatı ve belağatı açısından eşsiz bir edebiyat numûnesi olarak kabul edilmiştir. Bu yüzden daha sonraki insanlar tarafından da aynı şekilde kabul edilmek zorundadır. Bu kabul, birinci delil kadar, kâhir bir surette Kur'ân'ın kabulünün lehindedir.

Şu aşikârdır ki, beliğ ve dilleriyle gurur duyan Araplar, Kur'ân vesilesiyle İslam'a girmeye başladılar. Hz Peygamber nübüvvetinin ilk on üç yılı boyunca, sadece, Kur'ân'ı insanlara sunmuştur. Ne tuhaftır hiç kimse Kur'ân'ın diline veya üslubuna itiraz etmemiştir. Aksine, Müslüman olmayı reddeden Araplar bile Kur'ân'ın dili ve üslubu hususunda hiç bir şey söylememişlerdir. Onlar, açık bir şekilde, Kur'ân'ın tesirini ve her gün yeni yeni insanların kalplerini kazandığını görebiliyorlardı. Onlar Kur'ân'ın beşer kelamı olmadığını biliyorlardı… Fakat Kur'ân'ın ilahî olduğunu da kabul etmek istemiyorlardı. Bu durumda, Kur'ân'ın, Allah'ın vahyedilmiş kelamı olduğunu kabul etmemek için geçerli bir mazerete ihtiyaçları vardı. Bu şartlar altında bile onlar –olanca hatipliklerine ve dildeki övünçlerine rağmen- Kur'ân-ı Kerîm'de tek bir hatanın bile varlığını gösterememişlerdir. Yapabildikleri tek şey *"onun 'sihir' ve 'büyü'den başka bir şey olmadığını"* ortaya atmak oldu.

Açıkçası, kendini "Arabiyyun Mubîn" (en açık ve duru Arapça lafız) olarak tanımlayan Kur'ân sözde gramer veya diğer dil hatalarını içermiş olsaydı, Hz Peygamberin Araplardan birinin bile kalbini kazanması mümkün olamazdı. Fakat biz biliyoruz ki ilk on üç yılda, sadece Hz Peygamberin karakteri ve Kur'ân'ın içeriği, mütedeyyin Arapların kalplerini ve akıllarını fethetmiştir. Bu Araplar sayesinde önce Medine'de bir İslam devleti tesis edilmiş ve daha sonra bütün Arap yarımadasına yayılmışlardır. Bu, reddedilemez tarihi bir gerçektir.

Şimdi, bütün bunları zihnimizin bir köşesine koyarak, söz konusu makalenin yazarı tarafından ortaya atılan iddiaların diğer yönlerini inceleyelim. O şunları yazmıştır:

“Hz Osman’ın, Kur’ân’ın ilk standart nüshasını gördükten sonra “Onda gramer hataları görüyorum ve Araplar onları dilleriyle düzelteceklerdir.” dediği rivâyet edilmiştir.”

Daha sonra yazar şunları ifade etmiştir:

“Yukarıdaki rivâyeti “el-Furkân” adlı eserinde zikreden Müslüman âlim İbnu’l-Hatîb, Hz Muhammed’in hanımlarından Hz Âişe’ye nispet edilen başka bir rivâyet zikreder ve şöyle der: “Allah’ın Kitabı’nda üç gramer hatası vardır, bunlar kâtip hatalarıdır:

Tâhâ (20), 63. âyette,

Mâide (5), 69. âyette,

Nisâ (4), 162. âyette,

Aşağıdaki paragraflarda Hz Âişe ve Hz Osman’dan rivâyet edilen hadisleri incelemeye çalışalım.

Hz Osman’a İsnât Edilen Hadis:

Bu hadislerden ilki Hz Osman’a isnât edilmiştir. Bu hadise göre Hz Osman’ın, Kur’ân’ın resmî, standart nüshasında (birkaç veya daha fazla) hata gördüğünü, fakat Arapların bu hataları bulmakta ve onları “*hata*” olarak değerlendirip düzeltme hususunda zorluk çekmeyecekleri fikrinde olduğu için bu tür “*hatalar*”ı düzeltmeye önem vermediği rivâyet edilmiştir.

Evvela bu hadis, her ne kadar sonraki nesillerin (herhangi bir sebeple) bu hataların farkında olmadıklarını kabul etsek dahi, Hz Osman döneminde yaşayan tüm Müslümanları ilgilendirmektedir. Eğer öyle bir olay olsaydı, bu sadece bir veya bir kaç kişi tarafından değil, yüzlerce hatta binlerce kişi tarafından rivâyet edilmiş olmalıydı. Meşhur bir hakikat gibi, örneğin Osman denen bir şahsın varlığı gibi olmalıydı. Fakat gördüğümüz kadarıyla durum öyle değil. Bazı fakihlerin, özelliklede Ebû Hanîfe’nin prensiplerinden birine göre, mantıki olarak yüzlerce veya binlerce kişi tarafından rivâyet edilmesi gereken bir hâdiseyi bir veya birkaç kişi rivâyet ediyorsa, böyle hadisler kabul edilemez. Bunu daha iyi anlamak için günlük hayatımızdan vereceğimiz bir örneği düşünelim. Eğer biri komşu ülkede binlerce kişinin depremden öldüğünü söylerse ve sadece bu şahıs böyle bir haberi veriyorsa, hiçbir gazete veya diğer güvenilir medya böyle bir haber vermiyorsa, aklı başında olan herkes aynı prensibe dayanarak böyle bir haberi reddedecektir. Açıkçası önemli ve meşhur olan bir şey sadece bir, iki veya birkaç kişinin rivâyetine dayanılarak kabul edilemez.

Bundan başka, bu hadisi iyice incelediğimizde, diğer çok önemli bir soruyla karşı karşıya kalıyoruz. Eğer Hz Osman gerçekten Kur’ân metninde hatalar olduğunu biliyor olsaydı neden hemen onları düzeltmedi. Kur'ân kıraatinin bir standarda girmesi ve resmi Kur'ân nüshasının yaygınlaştırılması gayretleri çerçevesinde Hz Osman’ın, o devirde tedavülde olan diğer Kur'ân nüshalarının yakılmasını emrettiğine genellikle inanılmaktadır. Eğer Hz Osman bir standarda ulaşma gayesiyle bütün Kur'ân nüshalarını yok edebiliyorsa niçin bunu Kur'ân’ı tashih etmek amacıyla bir defa daha yapamadı? Açıkçası hadis, bu sorunun cevabını vermiyor. Bu basit ve

cevapsız soru, hadisin sağduyuya aykırı olduğunu göstermektedir. Muhaddisler tarafından ortaya konan diğer bir prensibe göre eğer bir hadis sağduyuya aykırı ise kabul edilemez.

Ayrıca, zikredilen rivayete göre, Hz Osman sözde "hata" ve "yanlış"ları görmezlikten gelmiştir. Çünkü o Arapların bu "hataları" tespit ve tashih etmede bir problem yaşamayacaklarını düşündü. Bununla beraber bu rivayet, tamamen, Hz Osman'ın Kur'ân'ı cemetmedeki esas düşüncesinin Kur'ân metninin, yeni fethedilen topraklarda (ve insanlara) standart bir şekilde okunmasını mümkün kılabilmek gayesiyle, kıraatinin ve kitabetinin bir standarda ulaşması olduğu noktasını görmezlikten gelmektedir. Kur'ân'ı bir standarda ulaştırmak için sarf edilen tüm gayretlerin, İslam'a yeni girmiş Arap olmayanların Kur'ân metnini standart bir şekilde daha kolay okuyabilmelerini sağlamak amacıyla yapıldığını düşünmek bile oldukça saçma görünmektedir. Buna ilaveten sözde "hata" ve "yanlışlar" öylesine kolay bir şekilde, "Araplar bu hataları tespit etmede problem yaşamayacaklar" varsayımına dayanarak göz ardı edildiler. Mezkûr rivayette anlatılan bütün hâdise, açıkçası, amacı sadece sonraki nesillerin zihinlerinde Kur'ân metni ile ilgili şüpheler yaratmak olan birilerinin temelsiz bir uydurmasıdır.

Üstelik Hz Osman'a atfedilen bu hadis, Kur'ân'ın lafzî doğruluğunu şüphede bırakmaktadır. Bu yüzden, Kur'ân'a zıt bir hadis olarak adlandırılabilir. Muhaddislerin ortaya koyduğu diğer bir prensibe göre; Kur'ân'a, ittifakla kabul edilmiş kati inançlara veya Müslümanların ittifakla kabul edilmiş fiillerine zıt olan bir hadis kabul edilemez. Muhaddislerin yukarıda zikredilen prensipleri, hadislerin kabulüyle ilgili prensipleri içeren meşhur bir kitapta tek cümle altında toplanmıştır. Hatib el-Bağdâdî **"***Kitâbu'l-Kifâye fî 'İlmi'r-Rivâye*"[45] adlı esrinde şunları zikretmektedir:

"Akla, muhkem ve sabit Kur'ân hükmüne, bilinen sünnete, sünnetin yerine kaim olmuş fiile ve hakkında kesin bir delil olan her şeye aykırı olan haber-i vâhid (birkaç kişi tarafından rivâyet edilen hadis) kabul edilemez."

Bu sorular için tatmin edici cevaplar verilmedikçe bu hadis, gerçekten, Hz Osman'dan gelen bir hadis olarak alınamaz, dolayısıyla güvenilir olarak da kabul edilemez. Bundan başka, geniş Arap kitlelerinin, Kur'ân'ı, Arap edebiyatının eşsiz bir numûnesi olarak kabul etmeleri, bu gibi hadislerin kabul edilebilirliğini hayli şüpheli kılmaktadır. Hz Osman'ın fikri gerçekten bu hadiste zikredildiği gibi olsaydı, açıkçası, Kur'ân'ın bu derecede, en azından Araplar tA'rafından, kabul görmemesi gerekirdi. Aksine, Kur'ân'ı; dil, edebiyat, gramer vs. yönüyle eşsiz bir kitap olarak kabul etmekle birlikte bu kitabın bütün dünyaya yayılmasında başlıca rol oynayanların bizzat Araplar olduğunu görüyoruz.

Hz Âişe'ye İsnât Edilen Hadis

Şimdi Hz Âişe'ye isnat edilen hadisi inceleyelim.

Bu hadisin kabulü yine aşağıdaki soruların cevaplarına bağlıdır: Bu sözde hatalar neden bir kaç kişi yerine, o dönemdeki daha çok sayıdaki Araplar tarafından görülmedi ve rivâyet edilmedi? Bu hatalara İslam tarihinin en meşhur şahsiyetlerinin dikkat çekmesinden sonra bütün Arapların ilgisiz kalması ise daha da hayret verici bir durumdur. Eğer bu gibi hadisler sahih olsaydı, hadis kitaplarında rivâyet edilsin veya edilmesin, herkes tarafından kabul edilmiş meşhur hadisler statüsünde olmaları gerekirdi. Bu hadislerin kesinlikle basit halk rivâyetleri aracılığı ile meşhur hale gelmeleri gereklidir. Hz Âişe niçin bu hataları düzeltmek için herhangi bir girişimde bulunmadı? Şu da unutulmamalıdır ki Hz Âişe, Hz Osman'ın katledilmesinden sonra**,** siyasi bir meselede, kamuoyu oluşturabilecek kadar önemli bir kişiydi. Niçin kâtip ve insan hatası

olduklarını bildiği yanlışlıkları düzeltmek için herhangi bir girişimde bulunmadı? Neden Hz Âişe bu hataların dokunulamaz hale gelmelerine izin verdi ve daha sonraları bunların doğrularıyla düzeltilme ihtimalleri bile olmadı?Bu hadis Kur'ân'a muhaliftir. Bu sebeple, Muhaddislerce ortaya konan prensiblere göre bu hadis kabul edilemez.

Bu zikredilenlerden başka, bu hadislerin doğru kabul edilmesinde bazı problemler bulunmaktadır. Problemlerden bazıları aşağıda verilmiştir:

Bu hadis, İbn Hamîd (ö.321/933) veya İbn Humeyd'a, Ebû Mu'âviye Muhammed b. Hâzim et-Temîmî ed-Darîr el-Kûfî (ö.194/810) trafından rivâyet edilmiştir. Abdullah b. Ahmed b. Hanbel (ö.290/903)'e göre babası Ahmed b. Hanbel (ö.241/855) şöyle demiştir: "Ebû Mu'âviye'nin el-A'maş (ö.148/765) tarikiyle gelen rivâyetleri hariç diğerleri güvenilir değildir."[46] Aynı şekilde Ebû Dâvûd (ö.275/889) şunları ifade etmektedir: "Ahmed b. Hanbel'e sordum: Ebû Mu'âviye trafından rivâyet edilen Hişâm b. 'Urve (ö.146/763) (bu hadisteki diğer bir ravi)'nin hadisleri hakkında ne düşünüyorsun? O şu cevabı verdi: Bu hadisler, zayıf hadislerin içerdiği şeyleri içeriyorlar." İbn Harrâş (ö.101/719)'a göre Ebû Mu'âviye trafından rivâyet edilen hadisler el-A'maş tarikiyle gelmiş olsalardı bunlara güvenilebilirdi[47].

Bu hadiste zikredilen ilk örnek olan Tâhâ (20), 63. âyet, makalenin yazarı trafından şu şekilde transkribe edilmiştir:

… " *"Kâlû inne hâzâni lesâhirâni..."*

Bu âyetteki "hata" yazar tarafından şu şekilde ifade edilmiştir:

"هذان/Hâzâni kelimesi هذين/Hâzeyni şeklinde olması gerekirdi.

Hâzâni kelimesi yanlış bir şekilde i'râb edilmiştir. Çünkü isim cümlesinin başında bulunan "inne" sözcüğü, ref' durumunda bulunan ismi "nasb" eder ve "nasb alameti" de "ya" dır."

Bu âyeti, Kur'ân'da bulunduğu şekliyle, yakından incelemek bütün bu itirazların asılsız olduğunu ortaya koyacaktır. Zikredilen âyet yazarın ifade ettiği şekliyle dahi değildir. Âyet'in Kur'ân'daki şekli ve okunuşu şu şekildedir:

" "Kâlû in hâzâni lesâhirâni…"

Maalesef bu âyetteki sözcük "inne" değil "in" dir. Bu sebeple yazarın bütün delilleri geçersizdir. "in" edatı, bilgili bir yazarın kesinlikle bileceği üzere, "ref' halindeki ismi nasb edemez."Şu halde, yazarın iktibas ettiği hadis âyetin doğru şeklini dahi ifade edememektedir. Öyleyse, Hz Âişe'ye isnat edilen böyle bir hadis nasıl doğru kabul edilebilir?

Hz Âişe'nin hadisinde zikredilen ikinci hata ise Mâide suresi 69. âyette yer almaktadır. Âyet şu şekildedir:

Yazar şunları ifade etmektedir:

"Yukarıdaki âyette gramer hatası bulunmaktadır. **"**es-Sâbi'ûne*" sözcüğü yanlış bir şekilde i'râb edilmiştir.*

Aynı kelime, diğer iki âyette, aynı gramer ortamında doğru şekilde i'râb edilmiştir.

Bakara (2), 62;

Hacc (22), 17;

Mâide 69. âyette kelimenin **"**es-Sâbi'ûne"**,** *Bakara 62. ve Hacc 17. âyetlerinde ise "*es-Sâbi'îne" *olarak yazıldığını müşahede ediyoruz. Son iki âyette* "es-Sâbi'ûne" *kelimesi doğru bir şekilde i'râb edilmiştir. Çünkü cümlenin başında bulunan "inne" lafzı "nasb" adı verilen bir harekeleme şeklini gerekli kılar ve "ya" da "nasb alâmeti" dir. Fakat Mâide 69. âyette* "es-Sâbi'ûne"*'ye "ref'" alameti olan vav verilmiştir. Bu sebeple burada sarih bir gramer hatası vardır."*

Yukarıdaki paragraftan da anlaşılacağı üzere yazar, Bakara 62. ve Hacc 17. âyetlerinin, Maide 69. âyette geçen "es-Sâbi'ûna" lafzının "es-Sâbi'îne" şeklinde olması gerektiği hususunda bizzat delil olduklarını göstermeye çalışmıştır. Bu iki âyeti (Bakara, (2), 62 ve Hacc (22), 17) iktibas etmekle yazar, en azından, Kur'ân bilginlerinin "es-Sâbi'ûna" kelimesinin "doğru" irabı hususunda habersiz olmadıkları gerçeğini itiraf etmektedir. Bununla birlikte, bu gerçeği itiraf ettikten sonra yazar, genel kaidenin tamamen farkında olan kişi bile olsa, bu tür şâzzları "hata" olarak adlandırmaktan başka bir seçenek bulamamıştır. En meşhur ve muteber Arap dili nahivcileri de aynı durumla karşı karşıya kalmışlardır. Fakat onlar meseleye farklı biçimde yaklaşmışlar ve bu yüzden farklı sonuçlara varmışlardır. Kur'ân'ı inceledikten sonra onlar, Kur'ân müellifinin, dilin genel kaidelerinin bütününü bileceği hususunda herhangi bir şüphe olamayacağına karar verdiler (özelliklede "inne" den sonraki ismin irabı hususunda). Gramerciler, Maide 69. âyeti de gördüler. Şimdi, genel kaideden inhirafın "hata" olduğunu söyleyerek daha kolay bir çıkış yolu bulmaktan ziyade, nahivciler, Kur'ân müellifi gibi bilgili bir "kişi"nin Kur'ân gibi önemli bir kitapta böylesine abes hatalar yapamayacağı çıkarımına dayanarak bu gibi inhirafları Arap dili ve gramerinin diğer kaynaklarında aramaya başladılar… Ve buldular. Nahivciler bu gibi inhirafları toplayıp incelemeye çalıştılar. Vardıkları sonuçları kaydettiler ve bu sebeple şimdi, rahat bir şekilde, Kur'ân'daki bu çeşit şâzzların "hata" olmadığını söyleyebilecek durumdalar. Bunların normal kullanımlardan inhiraflar olduğunda şüphe yoktur. Ama bu tür inhiraflara "hata" denilemez. Nitekim ez-Zemahşerî, Kur'ân tefsirinde, adı geçen âyetin hemen devamında İslam öncesi şairlerden birine ait bir beyti zikretmiştir. Beyit şu şekildedir:

beytin "ennâ ve entum" kısmı, makalenin yazarı tA'rafından ortaya konan delile göre, "ennâ ve iyyâkum" şeklinde okunmalıydı. Fakat biz burada genel kaideden inhirafın olduğunu görüyoruz. Bu beyit bu çeşit inhirafların "Gramer Hatası" olarak adlandırılamayacağına yeterli bir delildir. Bu tür inhirafların cümleye kattığı manaya gelince, bu, "Gramer" veya "Gramer Hataları" nın konusu değildir. Bu yüzden onu tartışmamızın dışında bıraktık.

Yukarıdaki delil, bu nevi şâzzların, en azından câhiliye dönemi şiirlerinde mevcut olduğunu ve bilindiğini doğrulamaktadır. Nitekim bu tür şâzzlar, Arap dili ve edebiyatı hakkında bilgi sahibi hiç kimse tarafından hata olarak isimlendirilmemiş ve isimlendirilmemektedir. Bu yüzden Hz Âişe'nin, Arap edebiyatındaki bu tür şâzzların varlığını yanlışlıkla atlamış olabileceğini kabul etmek hayli zordur. Dahası, Hz Âişe gibi Arap edebiyatı hakkında bilgi sahibi olan bir insan bu tür şâzzları yanlışlıkla atlamış dahi olsa, onun hadisini duyan Arapların da onu tashih etmeyecek kadar kendi dillerinden habersiz olmaları mümkün değildir.

Hz. Âişe'nin hadisinde zikredilen üçüncü hata Nisâ 162. âyette yer almaktadır. Âyet şu şekildedir:

"

Yazar bu âyetteki hatayı şu şekilde açıklamaktadır:

*"*el-Mukîmîne*" kelimesi "*el-Mukîmûne*" şeklinde olması gerekirdi. "*el-Mukîmîne*" kelimesi, cümledeki diğer isimler gibi merfu olmalıydı. Ondan önceki iki isim (*الراسخون *ve*المؤمنون *) ile sonraki isim doğru şekilde i'râb edilmiştir. Bazıları bu kelimenin namazı önemsemek ve methetmek için bu şekilde i'râb edildiğini iddia etmişlerdir. Fakat İbnu'l-Hatîb bunun yanlış bir çıkarım olduğunu zikretmektedir[48]. Bu gibi çıkarımlar mantığa meydan okumaktır. Bir kimse dinin esası ve kökü olan imanı değil de; fer'î bir meselesi olan namazı neden önemsesin? Ayrıca bu mantık bir önceki âyetteki i'râb hatasına uygulanabilir mi? Sâbi'îlerin inananlardan ve Ehl-i Kitab'tan daha önemli olduklarına hükmedebilir miyiz? Ayrıca Sâbi'îler neden diğer âyetlerde değil de sadece bir âyette önemsendiler? Allah bu illetli mantıktan çok yücedir. Bu yüzden bu da sarih bir nahiv hatasıdır."*

Yukarıdaki ifadeden de anlaşılacağı üzere yazar, farklı nahivciler tarafından yapılan izah şekillerini reddetme hususunda İbnu'l-Hatîb ile aynı fikirde olduğu gözükmektedir. Yine, şu husus açıkça anlaşılmalıdır ki bu muayyen inhiraf, yukarıdaki açıklamalar kabul edilsin ya da "hatalı" olarak ele alınsın, sâbit/bilinen bir şâzdır ve Arapçanın sadece en temel kurallarını bilenler bile bunun farkındadır. (yazar, eminim bu noktayı sorgulamayacaktır bile…). Sorulabilecek tek soru veya bu âyete yöneltilebilecek yegâne itiraz, genel kaideden inhirafla ortaya çıkan mânânın açık veya mantıkî olmadığıdır. Böyle bir itiraz, okuyuculara âşikâr olacağı üzere, "Gramer Hatası" olarak adlandırılamaz ve adlandırılmamalıdır. Bu şartlar altında, zikredilen hadisi Hz Âişe'ye isnâd etmek oldukça zor gözükmektedir. Yukarıda zikredilen problemlerle birlikte şu husus açık bir şekilde görülüyor ki, rivâyetleri kabul edilmeyen birkaç kişi tarafından nakledilen bir hadise dayanarak, geniş Arap kitleleri tA'rafından Arap dilinin en saf, en fasih ve en belîğ sözü olarak her zaman kabul edilmiş ve halen kabul edilen Kur'ân'ın yanılmazlığına meydan okumak mümkün değildir.

Son söz:

Yukarıda verilen ayrıntıları özetlemek gerekirse, klâsik ve modern Araplardan derlendikleri yaygın kabulü sebebiyle, dil ile Kur'ân'ın üslubu her türlü dilbilimsel eleştirinin üzerindedir. Kur'ân'a, gerçekten meydan okumak isteyen kişi bunu, sadece şunları ispatlayarak_gerçekleştirebilir:

Kur'ân, klâsik Araplarca, edebiyatlarının eşsiz bir numunesi olarak asla kabul edilmemiştir. Bu meselenin kanıtı, şu sorunun kabul edilebilir bir cevabını da içermesi gerekir: Bu tür gramer ve diğer dilbilimine ait hataların varlığına rağmen, klâsik ve modern Araplar niçin, Kur'ân'ı, ilahî menşeli bir kitap olarak kabul ettiler?

Arap dilbilimcileri, asla Kur'ân'ı, çalışmalarında kaynak malzeme olarak kabul etmemişlerdir.

Arap dilinin en tanınmış nahivcileri, dilbilimine ait bulgularını, Kur'ân âyetlerine dayanarak doğrulamayı reddetmişlerdir.

Ancak bu noktaların ispatlanmasından sonra, "Kur'ân'da Gramer Hataları" adlı makalenin yazarları tarafından ortaya konan gramerle ilgili itirazlar ciddî bir şekilde ele alınmalı ve cevaplandırılmalıdır. O zamana kadar bu itirazlar dikkate değer seviyeye dahi gelmemiş sayılacaktır.

[1] Oryantalistlerin Kur'ân üzerindeki çalışmaları hakkında bkz. Ömer Lutfî el-'Âlim, el-Musteşrikûn ve'l-Kur'ân, Menşûrâtu Merkezi Dirâsâti'l-Âlemi'l-İslâmî, Malta 1991; Necîb el-Akîkî, el-Musteşrikûn, Dâru'l-Ma'ârif,

Kahire, ts; Selahattin Sönmezsoy, Kur'ân ve Oryantalistler, Fecr Yayınevi, Ankara 1998; İsmail Cerrahoğlu, “Oryantalizm ve Batıda Kur'ân ve Kur'ân İlimleri Üzerine Araştırmalar”, A.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, Ankara 1989, XXXI, 109; Salih Akdemir, “Müsteşriklerin Kur'ân-ı Kerim ve Hz. Muhammed (s.a.s)’e Yaklaşımları”, A.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, Ankara 1989, XXXI, 193.

[2] Yazarlar güvenlik nedeniyle haklarında bilgi vermekten kaçınmışlardır.

[3] Makale “http://members.aol.com/AlHaqq4U/grammar.html” internet adresinden alınmıştır.

[4] Bu çalışmalardan bazıları şunlardır: Keskioğlu Osman, “Kur'ân-ı Kerim’de Gramer Hatası Yoktur”, İslâm, Cilt: I Sayı: 6, Ankara 1956; el-Ensârî Ahmed Mekkî, ed-Difâ‘ ‘ani’l-Kur'ân Dıdde’n-Nahviyyîn ve’l-Musteşrikîn, Mısır 1973; Abdulhalîm Muhammed A. S., “Grammatical Shift For The Rhetorical Purposes: Iltifât And Related Features in The Qur'ân”, Bulletin of the School of Oriental and African Studies, 1992, Volume LV, Part 3., 1992; Koç Mehmet Akif, “John Burton’un “Kur'ân’da Gramer Hataları” Adlı Makalesinin Tenkidi”, Ankara Üniv. İlahiyat Fakültesi Dergisi, XXXV, Ankara 1996; Acat Yaşar, Kur'ân-ı Kerim’de Arap Grameriyle Bağdaşmayan Hususlar Hakkında bir Araştırma, (Basılmamış Yüksek Lisans tezi), İzmir 2001; Aydüz Davut, “Kur'ân-ı Kerim’in Gramer Yapısına Bir Bakış”, Kur'ân ve Dil -Dilbilim ve Hermenötik- Sempozyumu, Bakanlar Matbaası, Erzurum 2001; Güzdüzöz Soner, “Kur'ân’da Yerleşik Gramer Kurallarına Aykırı Dil Yapıları”, Nüsha Şarkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl: II, Sayı: 6 Yaz 2002, Ankara 2002; Güzdüzöz Soner, “Kur'ân’da Yerleşik Gramer Kurallarına Aykırı Dil Yapıları ve Kur'ân’ın Lehçe Haritası Üzerine Bir İnceleme (II)”, Nüsha Şarkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl: II, Sayı: 7 Güz 2002, Ankara 2002. Ayrıca bu konu ile ilgili olarak internette yayınlanan makalelerden bazıları için şu adreslere bakılabilir: www.angelfire.com/mo/Alborhaan/Gram.html,www.islamic.org.uk/grammar.html,www.answering-christianity.com/quran/grammar1.htm,

[5] Yazar Pakistan’ın Lahor şehrinde, Javed Ahmad Ghamidi Enstitüsü’nde Araştırmacı olup “www.understanding-islam.com” isimli internet sitesinin editörüdür. Bunun yanında çeşitli dergilerde editörlük ve direktörlük görevlerini yürütmektedir. Yazar hakkında geniş bilgi için bkz. http://www.understanding-islam.org/related/moizamjad.asp.

[6] Makale “http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=article&aid=18” internet adresinden alınmıştır.

[7] Müsteşriklerin Kur'ân’da gramer hatalarının varlığı ile ilgili iddiaları ile bunları desteklemek için Kur'ân’dan verdikleri örneklere verilen cevapları ve izah tarzlarını içeren bir çalışmamız devam etmektedir.

[35] Moiz Amjad. Bkz. “http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=article&aid=18”.

[36] Milattan önce 170-90 yılları arasında yaşamış Yunanlı gramercidir. “Art of Grammar” isimli kitabı yüzyıllar boyunca gramerciler için numune olmuştur. Bkz. Eric Arthur Barber, “Dionysius Thrax” mad. Encyclopedia Britannica, USA,1970.

[37] Milattan sonra ikinci asırda İskenderiye’de yaşamış sistematik dilbilgisinin kurucusu sayılan Yunanlı dil âlimidir. Latin gramerciler onu “gramercilerin prensi” olarak isimlendirmiş ve çalışmalarında eserlerini temel almışlardır. Apollonius’dan günümüze dört eseri gelmiştir. Bunlar “Sözdizimi Üzerine” adlı eseri ile “Zamirler Üzerine”, “Bağlaçlar Üzerine” ve “Belirteçler Üzerine” isimli üç küçük risalesidir. Bkz. “Apollonius” mad. Encyclopedia Britannica.

[38] Encyclopedia Britannica, Linguistics, Greek and Roman antiquity, Deluxe Edition 2004. (CD Room)

[39] Bu, muhtemelen, adı geçen makalenin yazarının, “Arap gramerinin gelişim sürecinde dayandığı kaynaklar nelerdir?” sorusunu cevaplarken ifade ettiği şeylerdir. Yazarın cevabı şu idi: “Arap gramerinin kaynakları Arap dilinin bizzat kendisidir.”

[40] Encyclopedia Britannica, Linguistics, The role of analogy. Deluxe Edition 2004. (CD Room)

[41] Geniş bilgi için bkz. İbn Haldun, Mukaddime, MEB, İstanbul 1991, III, 174-179.

[42] Geniş bilgi için bkz. Abdulkadir b. Ömer el-Bağdadi, Hizânetu’l-Edeb, Darsâdır (Birinci Baskı), Beyrut 1881, I, 3-5.

[43] Halîl b. Ahmed el-Ferâhîdî, Kitâbu’l-Cumel fi’n-Nahv, Muessesetu’r-Risâle, Beyrut, 1987.

[44] Geniş bilgi için bkz. “A Grammar of Classical Arabic Language”, Howell, Mortimer Sloper, Allahabad, 1883, s. XXXIV-XXXVI (Önsöz).

[45] Hatîb el-Bağdâdî, Kitâbu’l-Kifâye fî ‘İlmi’r-Rivâye, Haydarâbâd 1357, s.432.

[46] İbn Hacer, Tehzîbu’t-Tehzîb, Dâru İhyâ’i’l-İslâm, Birinci Baskı, 1326, IX, 138-139.

[47] ez-Zehebî, Muhammed b. Ahmed b. Osman, Mîzânu’l-İ‘tidâl, el-Mektebetu’l-‘Asriyye, Sheikhupura Pakistan, IV, 575.

[48] Muhammed M. Abdullatif b. el-Hatîb, el-Furkân, Dâru’l-Kutubi’l-‘İlmiyye, Beyrut, s.43

Kaynak: M. Vecih Uzunoğlu (Arş. Gör., Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, Arap Dili ve Belagatı Anabilim Dalı, NÜSHA, YIL: V, SAYI: 18, YAZ 2005, 7-32.

Hadis (!) Rivayetleri:

İbni İshak ve Mâlik ta’rafından başka başka yollar ve lâfızlarla Hazreti Aişe'den şu hadis rivayet olunuyor:

"Kur'an'da nâzil olanlardandı: On emzirme ile süt akrabalığı olurdu. Sonra bunlar beş emzirme ile nesih olundu. Resulü Ekrem irtihal ettiğinde bunlar Kur'an içinde okunurdu." Meseleyi diğer bir zaviyeden de inceliyelim: Süt kardeşliği ve akrabalığı hakkında muteber olacak miktar, emzirme Hanefiye ile Şafiiye arasında ihtilaflıdır. Şafiiye göre rıza'da had, beş defa emzirmedir. Hanefiye bu hadisi reddeder. Rida' babında bizzat Hazreti Aişe'den muhtelif, birbirine uymaz hadisler rivayet olunuyor. Hanefiye bunları kabul etmiyor. Çünkü bunlar "Usuli Fıkıh" ta incelendiği üzere mütevatir olan Kur'an âyetlerine aykırıdır. Kur'an'dan

olsalardı tevatürle sabit olurlardı. Arap içtimaî hayatında süt kardeşliği son derece yaygın, mühim bir şey olduğundan bunlar herkesin bildiği şeylerdendi. Gizli kalacak rivayetlerden değildi. Kur'an cem ve istinsah olunurken Hazreti Aişe sağ idi. Onun böyle bir şey ortaya attığına dair en zayıf bir rivayet bile yoktur. Münadiler: "Kimde Kur'an'dan bir şey varsa getirsin!" diye bağırıp dururken böyle bir şey olsa Hazreti Aişe durur mu? Demek ortada böyle bir iddia yok. Hazreti Aişe Kur'an'dan rıza' âyeti hazfolundu iddiasında değil. Bu hadisten öyle bir rivayet çıkarılamaz. Bu gibi rivayetler sonradan çıkmıştır. İşte onun için Hanefiye ule-ması bunları reddediyor. Şafii de Hazreti Aişe'nin bu rivayetini kabul etmez. Beş emzirmeyi başka bir hadisten alıyor. Görülüyor ki bu rivayet haberi vahittir, kabul edilmemiştir.Bundan "Kur'an'da noksan var" diye bir hüküm asla çıkarılamaz. Zaten Hazreti Aişe'den "âyet şöyledir' diye bir ibare rivayet olunmuyor. Fıkıh hükmü beyan olunuyor.

Recm âyeti:

Başka türlü rivayetler de vardır. Meselâ:Bu seci'den başka bir şey midir, hem de bayağı bir seci'.Evvelâ bu ibareye bak, Kur'an'dan olmadığını insanın yüzüne haykırıyor. (Fercumuhüma elbette) gibi kelimeler nazmı Kur'an'ın selâseti ile barışamaz ve rivayet çeşitlidir. İşin garibi, bu rivayet Hazreti Ömer'e nisbet olunuyor.(1) Yâni bunların Kur'an'dan olduklarını Hazreti Ömer söylemiş. O Ömer ki, Kur'an'dan bir şey zayi olmasın diye, Yemame harbinden sonra herkesten önce Halife Ebubekir'e müracaat ederek Kur'an'ın cem'i işini sağlamış, bu işe Ebu-bekir'i yalvara yalvara ikna etmiş ve bu işin başında bulunmuştu. Şimdi o kalkıp da Kur'an'dan hazif olunanlar var diyecek**.** Bunu hiç akıl kabul eder mi? Mescid kapısında durup: "Kur'an'dan kimde ne varsa getirsin" diye bağıran oydu. Onun için Hazreti Ömer'e nisbet olunan bu iddia hiç doğru değildir. Hazreti Ömer'in Recm, zina yapanı linç etme hakkındaki sözü, onunla ameli takrir içindir. Söylendiğine göre Hazreti Ömer Recm hükmüne çok ehemmiyet verirdi**.** "Eğer halkın Ömer Allahın kitabına ziyade yaptı, kattı demesi olmasa, bunu ona yazardım." demiş. Bizzat Hazreti Ömer'in sözü bunun Kitabullahtan olmadığını haykırıyor değil mi? Bu Kur'an'dan değil ki, Ömer halkın kattı demesinden çekiniyor. Yazarsa Kitabullahtan olmayan bir şey katmış olacak. Yazmazsa atmış olmak yok**.** Bu fıkıh hükmüne Ömer fazla ehemmiyet veriyordu. Şeriattaki ahkâmın hepsi âyetle sabit değil ki. Sünnet, icmâ', kıyas ile sabit ahkâm ne kadar çok. Bu dört aslî delilden başka fer'î deliller de vardır. Kur'an cem olunurken bu rivayetlerin birisi ortada yoktu. Kimse Kur'an'dan olarak bunları ileri sürmedi. Ashab arasında bu hususta bir ihtilaf çıkmadı. Bu ihtilaflar hep sonradan ortaya çıkmıştır. Kur'an cem olunurken hiç bir sahabe ortaya çıkıp da Recm ve Rıda' âyeti şudur dememiştir. Halbuki cem işi ilân olunmuştu. Ashab hakkın ziyaına göz yumanlardan değildi. En ufak bir şey bile olsa onu düzeltirlerdi.

Yine Müslim'e şöyle bir rivayet var: "Ebu Musa El'aş'arî Basra hafızlarını çağırmış, huzuruna Kur'an'ı ezbere bilen üçyüz kişi gelmişti. Onlara dedi ki: "Siz Basra halkının en iyisisiniz, onların hafızlarısınız. Kur'an'ı okuyunuz. Kur'an okumayı ihmal etmeyiniz. Sonra yürekleriniz katılaşır, nasıl ki sizden evvelkilerin de yüreği katılaşmıştı. Ben uzunluğu ve şiddeti itibariyle Tevbe Sûresine benzeyen bir süre okurdum ki, bunu unutmuş bulunuyorum. Yalnız hatırımda şurası kalmış:"Adem oğlunun iki vâdi dolusu malı veya altını olsa üçüncü bir vâdi daha olmasını isterdi. İnsanın hırs karnını ancak toprak doyurabilir. Tevbe edenin tevbesini Allah kabul eder."
Atâ bini Yesâr rivayetinde ise bu ibare şöyledir:
Aynı şey, Übey bini Kâab'dan çok daha başka türlü rivayet olunur ve Beyyine Sûresinin sonundan olarak gösterilir, o da şudur:
Evvelâ şunu kaydedelim ki, arapçasını yazdığımız şu ibarenin Kur'an'a benzer bir yeri var mı? Ayetlerdeki insicam ve âhenkten bunlarda hiç eser yok. Kur'an'da "Beni âdem" tâbirleri

çok geçer. Burada "ibni âdem" tâbiri hiç te yakışmıyor. Zaten Müslim daha önce bunu hadis olarak rivayet ediyor. Ortada o zaman mesele de kalmamış oluyor. Fakat biz meseleyi yine inceliyelim: Hem bunu Kur'an olarak rivayet edenlerin kimisi o sûreden, kimisi bu sûreden rivayet ederler, sözleri birbirine uymaz. Müslim aynı hadisi daha önce Yahya Bini Yahya, Said Bini Mansur ve Kuteybe Bini Said'den Peygamberin sözü olarak rivayet ediyor. Bunlar mutemed ve güvenilir şahıslardır. Onların rivayetinde, yukarıya aldığımız rivayette Kur'an'dan olarak zikrolunan sözler, hadis olarak naklolunur. Müslim'in usulü zaten öyledir. Doğru ve sahih rivayetleri baştan nakleder. Sonra zayıfları da ekler. Buhari bu hadisi hiç nakletmemiştir. Müslim'in şartları daha geniş olduğundan o rivayet etmiştir. Fakat bu seneddeki ravi Süveyd Bini Said, nakdi rical ilmine göre itimada şayan bir kimse değildir. Buhari ona katiyen itimad etmemiştir. Ebu Davud onun kıymetsiz olduğunu söylüyor. İbni Hibban zındıklıkla itham ediyor. Hasılı muhaddislerin çoğu onu kabul etmiyor. Yalana çıkarıyor. Çok yaşamış, ihtiyarlığında kör olmuş, kendine ait olmayan şeyleri rivayet etmiş, Şiiliğe mütemayil bir adammış. Müslim bile aynı sözleri daha mutemed bir senedle hadis olarak naklediyor. Şüphesiz ki, bütün muhaddislerin çürüğe çıkardıkları, hatta zındıklıkla ve Şiilikle itham ettikleri bir adama karşı mutemed ve mevsuk kimselerin rivayeti tercih olunur. Doğru olan budur. Bizzat Müslim, Süveyd'in rivayetini sona bırakmıştır. Onu zayıf bulmaktadır. Bunu niçin yazdığına gelince, muhaddislerin ilmi rivayette tuttukları bir usul vardır. Ona uyarak bunu da yazmıştır. Nice zayıf rivayetler, hatta mevzu sözler naklolunmuştur. Fakat erbabı bunları seçip meydana çıkarır. *"Muhaddis yazar, nakdi rical ayırır."* Nice rivayetler reddolunmuştur. Hadis başka, tefsir başka, fıkıh ve usulü fıkıh yine başkadır.Sonra bu ve emsali Kur'an'dan olmak üzere naklolunan sözlere bakın. Arapçaya âşinâ olan her insan bunların Kur'an'ın üslûbu ile bir münasebeti olmadığını derhal sezer.İşin diğer bir noktası da dikkate değer: Haydi Ebu Musa El'aş'arî, bu rivayette olduğu gibi unutmuş diyelim. Başkaları da mı unuttu. O unuttu ise diğer bilenler var. Hem Ebu Musa El'aş'arî Kur'an cem ve istinsah olunurken vazife alanlardandı. Bunu heyete söyleyebilirdi. O zaman böyle bir şey söylememiştir. Demek böyle bir şey yok. Mustafa Sadık Rafiî "İ'cazül-Kur'an" da bu noktaya temas ettiği sırada diyor ki:...Eğer böyle bir şey olsaydı cem'i Kur'an ve istinsahta kibar ashab susmazlardı. İhtilâfları duyulurdu. Halbuki böyle bir şey yok. İş olmuş bitmiş, ses çıkaran olmamış.... İbni Mesud'a, Übey Bini Kâab'a, Hazreti Aişe ve Hazreti Ömer'e bu dine hile için iftira edip onların ağzından yalan uydurulması uzak değildir. Bunlar da o kabilden olabilir."(2) (1) İslâm Ansiklopedisi, bu rivayetlerin gayri mevsuk oldukları bedihi gibi görünmektedir, diyor. (2) M. Sadık Rafiî, İ'cazül-Kur'an, Kahire.

Kur'an'da Polidron

Kur'an bir fen kitabı değildir. (Bu konuları ele alan - Eleştiren ve destekleyen - iki yazımıza sitemizden ulaşabilirsiniz, "Kur'an ve bilim" ve "Kur'an imajları") İçinde formüller by-ulmak veya bulmaca çözer gibi onda şifreler aramak için Kur'an gönderilmemiştir. Kur'an'ın temel mesajı ahlaklı-erdemli bir toplumu oluşturacak fertler oluşturmaktır.

Kur'an "Tevhit, adalet ve ahlak" ana eksenli tek ilahi dindir. Fakat belli aralıklarla Kur'an bu mesajlarına dikkatleri toplamak için bünyesinden bilimsel-matematiksel mucizelerin gün yüzüne çıkmasına da izin vermiştir. Burada da Kur'an'da Palindrom üzerine iki örnek vereceğiz. Palindrom, tersten okunuşu da aynı olan cümle, sözcük ve sayılara denilmektedir. Genellikle anlamlı kelimeler bütünü değildirler. Cümle belli bir anlamı ifade etmez. "Ara piller eder elli para " veya " Para hazır ama Rıza harap" gibi cümlelerinde olduğu gibi. Kur'an'da da

bu şekilde hem düz hem tersten aynı anlama gelen cümleler vardır. Ama bu cümlelerin hem tersten hem de düz okunuşları, anlamlı bir cümle meydana getirmekte ve bir mesaj vermektedir.

Yasin, 40: Küllün: Hepsi demektir ve bir önceki ayette ‘ay, güneş ve dünya’dan bahsedildikten sonra bu ayette hepsinin bir feleği; yolu, yörüngesi olduğu ifade edilir. Tersten de aynı anlam çıkarken harfleri de bir yörünge çizer. Bu ayet ayrıca ‘Kuran ve bilim 2 - İtirazlara cevaplar’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

Yasin, 40

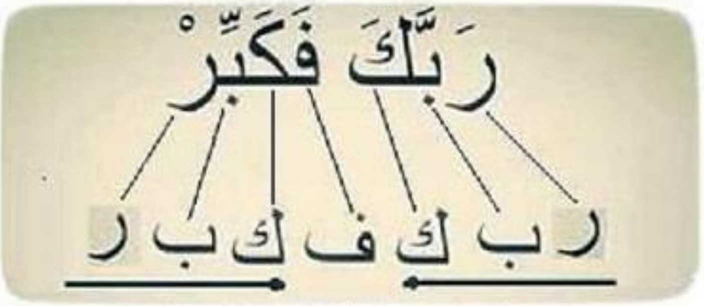

"Rabbini Yücelt." (Müddesser, 3)

600'lü yıllardan 2020'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı!

"İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 118)

600'ü yıllarda adı müşrik, Yahudi olanla günümüz ateist, oryantalistleri arasında hiç bir fark yoktur. O gün adı putperest idi şimdi ise materyalist, yani fark sadece isimlendirmede, fikirler hiç değişmedi hatta daha da kötüye gitti!

Deist (Yaratıcıya inanıp, dünyayı yarattıktan sonra vahiy göndermediğine inananlar): Bakara, 97: “Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, ‘Kur’an'ı **senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı**’, müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi.”; Enam, 91: “Onlar: ‘**Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir.**’ demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar.”

Materyalist (Maddi âlem dışındakilere inanmayan, ahireti inkâr edenler): Enam, 29: Dediler ki: ‘**Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz**’; **İsra, 49**: “Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, ‘**gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?**’; Casiye, 24, 32: "Bu dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Ölürüz, yaşarız; Kıyamet kesin değil."

Vahşi kapitalizm: Bakara, 275: “Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlar, **"alışveriş de faiz gibidir" demeleri**

yüzündendir."; A'raf, 85: "Ey kavmim! Ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın."

Oryantalist: Enam, 105: "İşte böylece ayetleri türlü türlü çevirip açıklıyoruz ki, onlar sana: '**Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin**' desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice açıklayalım."; Ali İmran, 186: "Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. 'Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan **size eziyet verici bir çok söz işiteceksiniz.'** Eğer sabreder ve Allah'tan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir."; Nisa, 46: "Yahudilerden bir kısmı, **'Allah'ın kitabındaki kelimeleri esas manasından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldırarak'**, "Sözünü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve râinâ (bizi gözet)" diyorlar."; Kalem, 2: "Sen 'mecnun' (Sara hastası veya cinlenmiş) değilsin." İbrahim, 3; Hud, 19: "O zâlimler ki, Allah'ın yolundan alıkorlar, onu **'eğri göstermek' isterler."**

Sahte resuller: Enam, 93: "Allah'a karşı yalan uyduran, yahut '**kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde: "bana vahyedildi" diyen'** ve: "Allah'ın indirdiği gibi bir kitap da ben indireceğim" diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir?"

Sekülerizm, dünyaperestlik: A'raf, 51: "O kâfirler ki, dünya hayatı onları aldattı, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler. Böylece onlar bugünlerine ulaşacaklarını nasıl unuttular."

Dindara hakaret (Akılsız, gerici, örümcek kafalı vd.): Tarih boyunca dindarlar (Gerçek Yahudi ve Hristiyanlar dâhil) hep aşağılanmıştır. Bakara, 13; A'raf, 60, 66 gibi ayetler bunlara işaret eder.

Alkol: Şaraptan rakı, votka, cin, viskiye... 600'lü yıllarda insanlar şarap içerdi ve bu konu **Maide, 90-91. ve Bakara, 219. ayetlere de konu olmuştur. Cahiliye döneminde yaygın olan şarap içme âdeti şiirlere bile konu olmuştur. Ama ne zamanki i**çki yasak olmuş, Medine sokaklarında sel gibi içki akmıştır. (Müslim, Eşribe, 3) **Günümüzde ise değişen sadece, kötülüğün adı ve türünün artmasından başka bir şey değildir. Bir de, yasak olan şeyi Müslüman olduğunu söyleyenlerin yapması ve sonra ortaya çıkan kötülüklerden yine İslam'ı suçlamalarıdır! Şiirlere konu yapanlar da (Örneğin rakı için Tayfun Talipoğlu, Orhan Veli Kanık, Edip Cansever şiirleri, Yılmaz Özdil köşe yazısı (Sözcü, 14.12.2021), Aydın Boysan yöntemi ile) hala devam etmektedir.**

Irkçılık: 600'lü yıllarca 'Asabiyyet-i Cahiliyye' denen ırkçılık o dönem Arap toplumu arasında çok yaygındı. İslam geldikten sonra ırk kavramını kabul etmiş ama üstünlük aracı olmaktan çıkarmıştır. İslam, üstünlüğün ölçüsü olarak Allah'ın kurallarına uymayı (Takva) olarak belirlemiştir. Ama ne yazık ki günümüzde "Kürt, Türk, Arap" gibi adlarla hala ırkçılık yapılabilmektedir. Daha da ilginci bu ırkçılık çoğalmış; aile-sülale, köy, şehir (Hemşericilik) adları altından futbol fanatizmine dek çeşitlenmiştir. İslam ise bunu kökten yasaklamıştır (Buharî, Mezâlim, 4, ikrâh, 6; Tirmizî, Fiten, 68) Detay için, 'Müslümanların iç sorunları' adlı yazımzıa bakılabilir.

Kız çocuklarına değer verilmemesi: Cahiliye döneminde kız çocuklarına değer verilmez ve çeşitli nedenlerle diri diri toprağa gömülürlerdi. Bu nedenle Zuhruf, 17; Tekvir, 8-9; Nahl, 58-59. ayetler indirilmiştir. (Mahmud Esad, Târih-i Dini İslam, s. 255) Günümüzde bazı bölgelerimizde bu inanç aynen devam ederken aynı zamanda kapsamı genişlemiş, artık erkek çocuklar ve daha doğmadan 'kürtaj' adı altında her iki cinsi de kapsar hale getirilmiştir.

Tefecilik- faiz: Âli İmrân, 130 ve Bakara, 275. ayetlerinde ifade ettiği gibi, o dönemde tefecilik-faiz toplumda çok yaygın idi ve insanların yaşamlarını olumsuz yönde etkiliyordu. Günümüzde ise artık fertleri değil, 'toplum ve ülkeleri' başka ülkelerin uydusu haline getirecek evrensel bir sorun haline gelmiştir. Dünyadaki ülkeler, 8-10 ailenin elinde yaz-boz oyunu oynanan oyuncaklar haline gelmiştir.

Zina: Araplarda fuhuş yapan kadınlar tanınmaları için kapılarına bayrak asarlardı. (Buhârî, Nikah, 36) Bu konu Nûr, 33. ayet gibi Kur'anda ele alınmış ve eleştirilerek yasaklanmıştır. (İbn Kesir, Tefsir, V/98) Günümüzde "Telekız, telekız, Eskort" gibi adlarda genelleşmiş, yayılmıştır. Buna 'metres' adı altında kullanılıp bıkılınca kullanılıp atılan kadınlarda eklenebilir.

Kumar: Cahiliye çağında kumar (meysir) çok yaygındı. Cahiliyye Arapları kumar oynamakla övünürlerdi. Öyle ki kumar meclislerine katılmamak ayıp sayılırdı. O zamanın şairlerinden biri karısına şöyle vasiyette bulunmuştur: "Ben ölürsem, sen, aciz ve konuşma bilmeyen, ikiyüzlü ve kumar bilmeyen birini isteme." (D. Pusmaz, A. Ahmed, Câhiliyye, Şâmil İslâm Ansiklopedisi, I/296) Kumar İslam'da yasaklanırken ne yazık ki günümüzde kumar evleri, kumar şehirlerine ve sonunda sanal aleme taşınmış, evleri, yuvaları yıkmaya devam etmektedir.

Fal: Eskiden Kureyş'in en büyük putu Hübel'in bekçisinin elindeki torbadan "Ezlam" denilen fal okları çekerlerdi. Cahiliye'de, kâhinler daha çok geçmişe ait bilgileri; Arraflar ise gelecekten haber verirlerdi. İslam tüm bu hurafeleri yasaklamış. (Müslim, Selam, 124) ama günümüzde bu kötü alışkanlıkta ne yazık ki gazetelerde burçlar, sosyal hayatta kahve, tarot vb. gibi türlü adlar altında yaygınlaşarak devam etmektedir.

Uğur(suzluk) İnancı: Cahiliye Arapları arasında uğursuz sayma inancı hayli etkindi. Uğursuz sayılan kötü ve çirkin kabul edilir; ondan uzak durmaya çalışılırdı. Günümüzde de etkisini devam ettiren baykuş uğursuz sayılması buna örnek verilebilir. İslam'da bir delili bulunmayan ve yasaklanan (Kütübi Sitte Muhtasarı, İbrahim Canan, Akçağ Yayınları, 17/455, Buhari, Tıb, 54, Müslim, Selam 102, İbn-i Mace, 5/482) bu tür inanışlar ne yazık ki artarak çeşitlenmiş ve gerek uğur gerek uğursuz sayılanların sayısı günümüzde artmıştır.

Kur'an geldiğinde 600'lü yıllarda toplumda var olan tüm kötü alışkanlıkları kaldırmayı başarmıştır. Günümüzde, adı Müslüman olan ama cahiliye dönemi Mekke müşriklerinin zihin yapısına, farkında olmadan da olsa, sahip olanları yine aynı reçete kurtaracaktır, bi-iznillah! Tarihte denenmiş ve defalarca başarılı olmuş bu reçeteyi yeniden uygulayan kısa sürede hem dünya hem ahiret huzuruna kavuşacaktır. Kur'an ve sahih sünnet bir ışık olarak yolu aydınlatmaktadır, o kutlu yolda (sıratı mustakîm) yürüyenlere ne mutlu!

Tevbe, 5. ayet

Tevbe suresindeki "müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın ve onları muhasara edin (kuşatın)." ve "küfrün önderleri ile savaşın." (Tevbe, 12) ayetler ile tüm müşriklerin öldürülmesi mi emredilmektedir? *

Ayetin niçin indiğini, kimlerden bahsettiğini anlam çerçevesinin ne olduğunu bilmeyen bir kişinin bu ayetlerden müşrik avına (!) çıkılması gerektiğini anlamaması için hiçbir sebep yoktur. Hâlbuki bu ayet, Resulullah ile anlaşma yapıp da bu anlaşmaya uymayan Müşrikler hakkında inmiştir. (İbnül Cevzi, Zâdü'l-Mesir, II/230) "Tevbe 5. ayet, kendileriyle anlaşma yapıldıktan

sonra anlaşmayı çiğneyen ve Müslümanları dinlerinden alıkoymaya yeltenenlerle ilgili olduğu apaçık ortadadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 48) Ayette kastedilen müşrikler, 'sözlerini bozan ve anlaşmaya uymayan' (Ebu Suud, İrşadü'l-Akli's-Selim, IV/43) ve "Antlaşma ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmeyen saldırgan" (Esed, Kur'an Mesajı, I/346) bir topluluktur. Yoksa "İslam tarihi boyunca hiçbir halifenin böyle bir uygulamasının olmaması bir yana, şayet ayet böyle anlaşılsaydı tarihte İslam ile yönetilmiş devletlerde sokaklarda müşrik aranmış olması lazım gelirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 317) "Tevbe suresinin 5. ayetinde, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müşriklerin arasındaki barıştan söz eder. Bu barış Mekkeli müşrikler tarafından bozulmuştur. 5. ayetle müşriklere barışı sağlamalar için 4 ay müddet verilir. Aksi takdirde bir savaş olacağı bildirilir. Yani Tevbe 5. ayet, savaş ortamında inmiş bir ayettir. 6. ayet diyor ki; "Barış isterse öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün." Rabbimizin bırakın gitsinler demiyor, güvenli bir yere kadar eşlik edilmesini istiyor." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 106, 107)

Surenin birinci ayeti ültimatom, uyarı ile başlar. Bu uyarı yapılan kesim ise ayette "müşriklerden" sözleşme yapılanlarla, Allah ve resülü arasındadır.

Ayette geçen "min" edatı, Arapçada 'min-i ba'ziyye' diye isimlendirilir. Anlamı, 'bütünden bir parça' demektir. Mesela elma yedim denirken, aslında elmalardan bir parça, bir kısmı yenmiştir. Bu edatta bu anlamı içerir.

El-müşrikun kelimesindeki 'el' takısı da, Arapçada 'marife' görevine işaret eder. İngilizcedeki 'the' eki ile aynı görevi gören 'el' takısı, 'belirlilik' takısıdır. Müşriklerin tümü değil, 'belirli olan, bilinen' bir kısım müşrikler kastedilir. Tevbe 1. ayette zaten, 'Müşriklerden söz aldığınız kimselere' diye başlar. Tevbe, 12. ayette de, 'küfrün önderleri ile savaşın' denmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi elebaşları söz vermiş ve daha sonra ateşkes sözünü ihlal etmişlerdir. Tevbe, 13. ayette de, 'Yeminlerini bozanlarla savaştan' bahsedilir. Ayette, ateşkesi ve barışı, verdikleri söze rağmen bozanlarla savaşılması emredilmektedir. Tüm bunlar, 'tüm müşriklerden bahsedilmediğinin' delilleridir. Zaten tarihteki uygulamada bunun delilidir.

Tevbe 5. ayet inene kadar yaşanmışlık vardır. Ateşkes ilan edilmiş, karşı taraf sinsi bir şekilde ateşkesi ihlal ederek kanlı saldırı düzenlemiştir. Sürekli Medine'ye saldıran, Bedir, Uhud, Hendek gibi savaşlarla bitmek bilmeyen bir kinle yönettiği toplumu İslam'a karşı yönlendiren, Hudeybiye anlaşmasını 2. yılında savaş suçu işleyerek bozan müşriklere 4 ay süre tanınmıştır. Ya tevbe edecekler ya da bu süre içinde Mekke'yi terk edeceklerdir. Mekke'deki müşriklerin çoğu da tevbe etmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 229)

Kısaca, ayette de bahsedilen kesim, müşriklerin hepsi değil kendileriyle anlaşma yapılan bir kesimdir. Bu müşriklerle anlaşma yapılmış ama kendileri bu 'anlaşmayı bozmuştur.' Zaten gelecekteki ayetlerde (8, 10, 12, 13. ayetler) anlaşmayı bozan müşriklerden bahseder: 4. ayet: Anlaşmayı bozmayanlarla bir sorun olmadığını ifade eder. 5. ayet: Anlaşmayı bozanların, yaptıkları suçlara göre cezalarından bahseder. 6 ve 7. ayetler: Müşriklerden ihanet edip sonra pişman olan, Müslümanlardan eman dileyen (koruma isteyen) öldürülmez, ülke sınırları dışına çıkarılır. İslam ülkesinde yaşayıp anlaşmalara uygun davrananlar -Tıpkı Müslümanlar gibi-vergi vermek şartı ile istediği gibi yaşayabilir. Cezalandırılması istenen müşriklerin özellikleri şunlardır: Tevbe, 8. ayet: anlaşmaya uymayan, sözlerini tutmayan; 10. ayet: Anlaşmaya aykırı davranan; 12. ayet: Anlaşma olmasına rağmen İslam'ı kötüleyen ve 13. ayet: Anlaşmayı bozup ilk saldıranlardır.

İşte Tevbe suresinin ilk ayetleri bu 'anlaşmaya uymayan müşriklere' uyarı ile başlar ve suçlarının cezalarını bildirir.

"Zülme uğramaları sebebi ile savaşmaları için izin verildi." (Hac, 39); "Zalimlerden başkasına karşı düşmanlık yoktur." (Bakara, 193) İslam'da savaş izni zulme uğramamak için verilmiştir. Konu hakkında daha detaylı bilgi için, " İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir.

* Konu çok gündemde tutulduğu için, kısa olmasına rağmen ayrı bir yazı ile yayınlanmıştır!

Müşkilü'l-Kur'an ve Müşkilü'l-Kur'an ile ilgili 4 Kitap Özeti

Benzer içerikli yazılara, 'Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, Kur'an ve mecaz, Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılar ve özellikle 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Ayetler arasında "ilk bakışta çelişki gibi görünen" durumları inceleyen ilme Müşkilu'l-Kur'an denir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 17) Müşkilu'l-Kur'an, Kur'an'da var olduğu 'sanılan' çelişkiler demektir. (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 16) Kur'an'da problem olarak ileri sürülen durumların her biri 'görüntüsel' 'işkal' olmaktan öteye geçmemektedir. (Çiçek, s. 54) Kur'an'a düşmanlık besleyenler "sanal" uyuşmazlık ve ihtilafları yüzde yüz hakikatmiş gibi gösterirler. (Çiçek, s. 26-28) Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli bilgiye sahip olunduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) Hakikatte ihtilaf olmasa bile, bir kimsenin Kur'an'ın anlatım tarzını bilmemekten ya da ayetler arasındaki bağları ortaya çıkaramamaktan yani kısaca, Allah'ın kitabındaki metoda hâkim olamamaktan dolayı bu mesele ortaya çıkabilmektedir. Kur'an'ın baştan sonuna kadar ifade ve üslubunda tam bir tutarlılık, bütünlük, uyum ve eşitlik bir güzellik vardır. (Kasami, s. 26) Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte intizamsız görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki münasebetleri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir nizamla yürüyüp kâinattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

Çelişki ve tutarsızlık iddiaları, ayetlerin Kur'an'î bağlamını anlamamaktan, dilin ifade biçimlerini, hakikat, mecaz, kinayeyi anlayamamaktan, fiillerin farklı bağlantılarını düşünememekten, aynı anlamla ilgili karşılıklı ayetleri iyice incelememekten ileri gelmektedir. (M. Halil Çiçek, s. 53) Zerkeşi, 'el Burhan fi Ulumi'lKur'an' isimli kitabında zahiri ihtilaf sebeplerini 5 maddede toplamıştır. (Demirci, s. 49) Kur'an'da ihtilaf varmış gibi sanılan ayetler bazen kelimenin mecazi ve hakiki manalarının ayrımının yapılamamasından kaynaklanır. Hac, 2. ayetinde, sarhoş kelimesinin iki anlamda kullanıldığı anlaşılır. (Kasami, s. 51) Bir konunun farklı açılardan ele alınması da ihtilaf zannedilir. "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28) "Allah anıldığı zaman yürekler ürperir." (Enfal, 2) Her zaman korku ile ümit arasında bulunması gereken kalp halini ifade ettiği görülmektedir. (Zümer, 23) Lafzın aynı olması manaların farklı olması da diğer bir ihtilaf zannedilen konudur: Hüda kelimesinin farklı manalarda kullanıldığını görmek

mümkündür. (Fussilet, 17; Rad 7); Zahiri mana ile asıl kastedilen mana farklılığı anlamayan da çelişki var zanneder: Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir. 'Yalancılar kahrolsun' (Zariyat, 10) Gerçekte ifade ettikleri anlamların meydana gelmesi kast edilmemiştir. Onların bu yaptıklarının çirkinliğini ifade etmektedir. (Kasami, s. 55) Yine fiillerin kullanım cihetleri yönünden ortaya çıkan durum da ihtilaf zannedilebilmektedir: "Savaşta onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü." Enfal suresi 17. ayet: "Öldürme işini ashaba, tesir ve yaratma yönünden Allah'a izafe edildiği görülür." (Kasami, s. 48)

Kur'an insan ürünü olan eserlerin tamamından farklı bir formülasyonla şekillenmiştir. Bu durum kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir. Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir. Kur'an çok çeşitli konulara birçok olaya değişik üsluplarla atıfta bulunmuştur. (Çiçek, s. 23-25) Kur'an farklı insani seviyeleri dikkate alarak bazen akla, bazen kalbe, bazen de duyguya hitap etmiştir. (Çiçek, s. 26-28) Kur'an'ın ele aldığı konuların zengin ve enginliği, farklı alanların seçilmesi, değişik kesimlere hitap edilmesi ve değişik mesajların ulaştırılma çabası, Kur'an'ın çok kısa veciz ve muhtasar/kısa bir üslup seçmesini kaçınılmaz kılmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 118) Kur'an belagatin en can alıcı noktası olan icazdan da hiç taviz vermemiştir. İcaz az ve öz mesaj vermektir. Bazen aynı kişilerle ilgili farklı zamanlarda meydana gelen farklı durumları, zamanla hiç kayıtlamadan anlatır. (M. Halil Çiçek, s. 63) Kur'an, Arap kelamında kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 62) Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapça dilinin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) Kur'an, bilmeyenlere açıklama ve beyan görevini başta peygamberler olmak üzere ehil kişilere vermiştir. (Candan, s. 33) Hikmet ile ve derin düşünme ile ilgili olan ayetleri anlayabilmek için Arapça bilgisi, akıl ve ilim yanında tefekkür de gereklidir. (Candan, s. 38) Müteşabi ayetler üzerinde düşünme yasağı konulmamıştır. Ancak bu konuda sapmalara düşülmemesi tavsiye edilmiştir. (Candan, s. 39) Kur'an'da müteşabih ayetlerin bulunması insanların ilim ve kültür seviyeleri ile ilgilidir. (Candan, s. 30) Kur'an'ın tefekkürü emretmesi, müteşabih ayetlerin anlaşılması için itici bir güç oluşturmuştur, insanlar taklitten uzaklaşmış. (Candan, s. 31) Müteşabi ayetler sayesinde İslami düşüncenin ufukları gelişmiş ve genişlemiştir. Müteşabi ayetleri anlamaya çalışanlar diğer ilimlere sarılmışlardır. (Candan, s. 32)

Müşkil alanında yazılan eserler dikkatle incelendiğinde, kişinin Kur'an'ın yüceliği, güzelliği ve icazı karşısında güveni artar. (M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 96)

Bu konularda daha detaylı bilgi için, 'Kur'an'da çelişki yoktur' ve 'Kur'an'da Mecaz' başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

-Kitap Özetleri-

Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler

Bazı ayetler var ki yeterli bilgiye sahip olmayanlar bu ayetleri birbiriyle çelişiyormuş gibi görebilmektedir. İslam âlimleri, 'Müşkilül Kur'an' ilmiyle bu durumun çözüme kavuşturulabileceğini ortaya koymuşlardır. (s. 13-14) Hakikatte ihtilaf olmasa bile, bir

kimsenin Kur'an'ın anlatım tarzını bilmemekten ya da ayetler arasındaki bağları ortaya çıkaramamaktan yani kısaca, **Allah'ın kitabındaki metoda hakim olamamaktan dolayı bu mesele ortaya çıkabilmektedir.** Kur'an'ın baştan sonuna kadar ifade ve üslubunda tam bir tutarlılık, bütünlük, uyum ve eşitlik bir güzellik vardır. (s. 26) Gerek Peygamberimiz zamanında yaşayan toplumlar gerekse şimdiki toplumlarda Kur'an'ın hedefi aynı ve değişmezdir. (s. 28) "Onun tevilini ancak Allah bilir ve ilimde yüksek payeye erişenler bilir." (Ali İmran, 7)

"Biz müşriklerden değildik demekten başka bir özür bulamayacaklar." (En'am, 23) "Allah'tan hiçbir sözü gizlemezler." (Nisa, 42) Kıyamet gününde Müşrikler, Allah'ın Müslümanların günahlarının büyüklüğüne bakmaksızın mağfiret ettiğini, şirki affetmediğini görünce günahlarını büyük görmemeleri sebebiyle mağfiretlerini umarak, "Ey Rabbimiz, yemin ederiz biz müşriklerden değiliz." derler. Bunun üzerine Allahu Teala ağızlarını mühürler, el ve ayakları yaptıklarını anlatmaya başlar. (s. 38)

Sura üflendiği zaman birbirlerini de arayıp sormazlar." (Müminun, 101) "Birbirlerine dönüp soruşurlar." (Tur, 25) Birinci kez Sûr'a üfürülünce göklerde ve yerde ne varsa Allah'ın dilediğinden başka her şey düşüp ölür, o gün de aralarında nesep farkı olmaz, ondan sorulmazlar. Sonra ikinci sûr üfürülünce, hemen ayağa kalkıp bekleyeceklerdir. İşte bu durumda olanlardan bir kısmı diğerlerine yönelip soru sormaya başlarlar**.** (s. 39)

İbni Abbas, "Allah yeri, gökten iki gün önce yarattı. Sonra göğe yöneldi, başka iki günde de onu yedi kat olarak yarattı. Sonra diğer iki günde yeryüzünü düzenledi." (Suyuti, el -İtkân, II/725) demektedir. (s. 40) Allah haberdar 'idi.' Bu ayetler sanki Allah Eskiden 'şöyle idi.' (s. 41) manası vermektedir. 'Kâne' fiili 'devamlılık' (Suyuti, el- İtkân, II/726-728) bildirir. (s. 42)

Kur'an bazen tek bir şeyi farklı asıllara bağlar ve onu çeşitli şekillerde tanımlar. Mesela insanların yaratılışı topraktan, balçıktan, çamurdan, bir damla sudan.(s. 44) Kur'an'da ihtilafın, farklılığın görülmesi onlar sorguya çekilecekler. (s. 45) Rahman Suresi 39. ayet: "O gün insana da cin'e de günahı sorulmaz. Kıyamet gününde kafirlerin ağızlarının mühürlenip, diğer organlarının (elleri, ayakları) konuşacağına dair ayet bu durumu açıklamaktadır.(s. 46)

Fiillerin kullanım cihetleri yönünden ortaya çıkan ihtilaf: "Savaşta onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü." Enfal suresi 17. ayet: "Öldürme işini ashaba, tesir ve yaratma yönünden Allah'a izafe edildiği görülür." (s. 48) Ebu Ubeyde Mamer b. Müsemma, 'Mecazül Kur'an' adlı eserinin mukaddimesinde, Kur'an'da 38 çeşit mecazi kullanma durumları olduğunu belirtmiştir**.** İslam alimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul ederler. (s. 50)

Kur'an'da ihtilaf varmış gibi sanılan ayetler bazen kelimenin mecazi ve hakiki manalarının ayrımının yapılamamasından kaynaklanır. Hac, 2. ayetinde, sarhoş kelimesinin iki anlamda kullanıldığı anlaşılır. (s. 51)

Bir konunun farklı açılardan ele alınması: "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28) "Allah anıldığı zaman yürekler ürperir." (Enfal, 2) Her zaman korku ile ümit arasında bulunması gereken kalp halini ifade ettiği görülmektedir. (Zümer, 23)

Lafzın aynı olması manaların farklı olması: Hüda kelimesinin farklı manalarda kullanıldığını görmek mümkündür. (Fussilet 17 , Rad 7)

Zahiri mana ile asıl kastedilen mana farklılığı: Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir. 'Yalancılar kahrolsun' (Zariyat, 10) Gerçekte ifade ettikleri anlamların meydana gelmesi kast edilmemiştir. Onların bu yaptıklarının çirkinliğini ifade etmektedir. (s. 55)

Kıraat farklılıkları: Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Kur'an-ı Kerim'in kıraatında çok az farklı tarz vardır. Bunlar da zaten anlam bakımından bir ihtilaf ve tenakuz oluşturmamakta, aksine müfessirin önüne geniş bir yorum alanı açmaktadır. Din gününün sahibi, din günün hükümdarı gibi. (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir usulü, s. 95,102) (s. 56)

Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmesih b. İshak el Kindiye nispet edilen Risale adlı eserde görülmektedir. (s. 68) İbni Kesir (1301- 1373) yılları arasında Şam beldesinde yaşamıştır.(s. 73) Eşari-Şafii mezhebine mensuptu. İbni Teymiye'nin en mühim talebelerinden olan İbni Kesir, sufilerden de saygıyla bahsetmiş, ancak tarikatları reddetmiştir. Şiilliğe karşı sert bir üslup kullanmış ve eserlerinde israiliyata yer vermemiştir**.** (s. 93 -94) Taberi'nin tefsirinde zayıf rivayetlere rastlanırken, İbni Kesir'in tefsirinde ise bu tür rivayetlere yer vermemiştir. (s. 111) Kur'an çoğu zaman kendi kendini tefsir eder. (s. 112) İbni Kesir tefsirinde nakille yetinmeyip cerh ve tadile de büyük önem vermiştir. (s. 113) Kimi rivayetlerin zayıf, Kimi rivayetlerin de sahih olduğuna işaret etmiştir. Allah, "Sonra onu açıklamak yine bize düşer." (Kıyamet Suresi 19. ayet) buyurur. İmam Şafi, "Allah Resul'ünün hükmettiği her şey Kur'an'dan çıkardığı hükümlerden ibarettir." demiştir. (Cerrahoğlu Tefsir Tarihi, s. 585) (s. 114) "Ey Resulüm! Sana da, insanlara gönderileni açıklayasın diye Kur'an'ı indirdik, belki düşünürler." (Nahl Suresi 44. ayet) (s.115)

Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli bilgiye sahip olunduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır. (s. 119) Kalplerin mühürlenmesi meselesi; kalplerin mühürlenme hadisesi 'kendi iradesi doğrultusunda' gerçekleşen bir vakadır. (s. 123) Allah'ın ezelde bir şeyi bilmesi, onu yapması ve yaptırması demek değildir. (Elmalı, Hak Dini Kur'an dili, I/97) (s. 124) Allah dilediğini hidayete erdirir, peygamber erdiremez. Kassas suresi 56. ayet: "Resulüm, sen sevdiğini hidayete erdiremezsin." Şura, 52: " Şüphesiz ki sen doğru bir yol göstermektesin." (s. 127- 128) Hz. Peygamber hakkında kullanılan hidayet kelimesi doğru yola davet etmek, Allah'a izafe edilen hidayet kelimesi bizzat hak edeni doğru yola ulaştırmak anlamındadır. Kıyamet Suresi 23. ayet: " Yüzler vardır ki, rablerine bakacaklardır." (s. 129) "Sen beni asla göremezsin" (A’raf suresi, 143) Gözler Onu her ne kadar ahirette görecekse de, dünyada ona erişemez. (s. 132) Kainatın yaratılışı; Göklerin mi, yerlerin mi önce yaratılması konusu. (s. 134) Gün kelimesi: İbni Abbas, Mücahid, Dahhak ve Ka'bu'l-Ahbar'a göre devir anlamındadır. Eyyam sözcüğünün yer aldığı ayetler, gök ve yerlerin yaratılmasından bahsedilmektedirler. 24 saatlik bir süre anlamına gelen gün, bu aşamada henüz söz konusu edilmemelidir. (s. 137) İnsanın yaratılışı: Yüce Allah bütün canlı ve cansız varlıkları yarattıktan sonra, ilk insanı yaratmıştır. (s. 140) Ana madde topraktır.(s. 142) Tevhid ve Nübüvvet konuları: Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir. Allah meleklerden de elçiler seçer: Hac Suresi 75. ayet.(s. 146) Meleklerin elçiliği insanlara tebliğ etmek değil, sadece seçilmiş peygamberlere bu gerçekleri bildirmektir. (s. 146-147) Kıssalar: Hz Adem'in yaratılış kıssası. İbni Kesir, "Halifeden maksat sadece Hz Adem değildir. Çünkü yalnızca Adem kastedilmiş olsaydı, meleklerin yeryüzünde fesat çıkarıp kan dökecek kimse mi yaratacaksın demeleri doğru olmazdı." (s. 152) Hz Musa'nın asası: "Hemen apaçık bir ejderha oluverdi" (A’raf 107; Şuara 32) (s. 157) "Hızla sürünen bir yılan" (Taha, 20) (s. 158) Yılan haline geldiği anda küçük ve hızlı bir yılan oldu. Sonra büyük bir yılan haline gelecek şekilde gelişti. Buna göre "cân' kelimesi ile onun ilk hali 'se'bân' kelimesi ile de onun

ulaştığı son hal kastedilmiştir. (s. 159) Allah'ın Hz. Musa'ya yaptığı nidaların farklı şekillerde olması: Allahu Teala hepsini anlatmış, fakat her surede o seslenmenin bir kısmını nakletmiştir. (s. 162) İnsanların sorguya çekilip çekilmediği: A’raf 6. ayet: "Muhakkak sorguya çekeceğiz." Kasas 78. ayet: "Günahkarlardan günahları sorulmaz." (s. 164) İbni Abbas: Allahu Teala onlara, 'şunu şunu yaptınız mı?' diye sormayacaktır. Zira O bunları onlardan daha iyi bilmektedir, o yüzden Allahu Teala, "İşte o gün insanlara da cine de günahı sorulmaz" buyurmuştur. Fakat ne için şunu şunu yaptınız diye soracaktır. (İbni Kesir, Tefsir, IV/468, 469) Kâfirlerin hesaba çekileceğinin delilidir. (s. 165) "Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın. Kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz..." İbni Kesir, görünüşte bir eşitlik meydana gelse bile, sevgide mutlaka bir eşitsizliğin olacağını belirtir. (s. 166) Seyit Kutup, "Kalbi duygular konusunda hiç hiçbir kimseden adil olması beklenemez, çok evliliğin bir emir olarak değil de ruhsat olarak anlaşılması gerektiğini söylemek gerekir." der. (s. 167)

Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler

Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi

Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte intizamsız görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onların dağınık zanneder, onların aralarındaki münasebetleri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir nizamla yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir. (s. 12) Ayetler arasında “ilk bakışta çelişki gibi görünen” durumları inceleyen ilme Müşkilu’l-Kur'an denir. Kur'an ayetleri tek bir kaynaktan aynı gaye ve metodu gerçekleştirmek için gelmiştir. (s. 17) Ragıp el-İsfahani, Müteşabih ayetlerin üç kısımda ifade eder, Bilinmesi mümkün olmayan, kıyametin kopma, cennet, cehennem zamanı vb. ayetler. İkincisi, İnsanoğlu sebeplere yapışarak onun manasını bilebilir. Üçüncüsü, ilimden rüsuh sahibi kimseler bilebilir. (s. 22)

Fussilet, 9-12; Naziat, 28-30; Hud, 7 ayetlerinin arasındaki işğal. (s. 27): Yaratmanın başlangıçta gökler ve yer beraberken, yerküre diğer cisimler arasında hepsinden önce yoğunlaşıp katılmamış, derken Allah'ın iradesi göğe yönelerek, orayı yedi sema haline düzenlemiş, daha sonra yerkürenin düzenlenmesini gerçekleştirmiştir. 'Kane' yani o hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Tam tersine burada ezeliyet murattır. (s. 28) Kur'an-ı Kerim hem mana bakımından hem ifade ve hem de hüküm bakımından bir bütünlük arz etmektedir. (s. 33) Nisa, 82; Fussilet, 41- 42; Zümer, 28. (s. 34) "Kur'an ilminin en büyük değeri ve zevki uyumlu çeşitlilik içinde müteşabih ayetleri muhkem olanlarla kıyaslayarak Kur'an ayetlerinden Allah'ın hükümlerini okuyup bulmaktır." (Zemahşeri, el-Keşşaf, I/563) Kur'an bir ümmetin dilinden yazıldı. Üstelik kitapları olmayan, ümmi bir toplum içinde ortaya çıktı. (s. 48) Zerkeşi, 'el Burhan fi Ulumi’lKur'an' isimli kitabında zahiri ihtilaf sebeplerini 5 maddede toplamıştır. (s. 49)

Konunun çeşitli safhalarının olması: İnsanın yaratılışından, topraktan, balçıktan, nutfeden... yaratılma gibi. Konu ve yer Saffat, 24; Kasas, 78; Rahman, 39: Ahirette birçok duraklar ve

mevkiler vardır. Daha önce sorgu yapılmıştır, sonra topluluğun ağzı mühürlenerek ellerin ve ayakların, onların yaptıklarını söylemesine sıra gelir. 'Şunu yaptınız mı?' diye sorulmaz, Neden yaptınız? denir. (s.51) Nisa, 3; Nisa, 129: Birinci ayet hukukun uygulanması, ikinci ayet ise insan gücünü aşan kalbi meyille ilgilidir.

İşin iki ayrı yönünün bulunması: Enfal 17. (s.52) Fiilleri Allah yaratır, Kullar kesbeder, yapar.

Hakikat veya mecaz: İslam alimlerinin çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul etmişlerdir. (s. 53) Maide Suresi 33. ayet: 'Allah ve resulüne Savaş açanlar' ayetinden amaç Allah'ın dostlarıyla savaşmak manasındadır. (s. 54) Ayetlerin iki çeşit tefsirinin olması demektir. (s.55)

Rad suresi, 28; Enfal, 2: Kalplerin ürpermesi, hidayetten sapma korkusundandır. (s. 56)

Zahiri anlamın kastedilmemesi. (s. 63): Haçlı Seferlerinin yorgunluğunu üzerinden atamayan İslam alemi, bir de barbar Moğolların istilasına uğramasıyla büyük bir darbe yemiştir. İlim ve maneviyat ilerlemeleri duracak hale gelmiştir. (s. 68) Mefatihul Gayb bir dirayet tefsiridir. (s. 81)

Fahrettin Razi, kader anlayışından dolayı mutezilenin kafir olduğunun söylenemeyeceğini, Çünkü onların Allah'ı tenzih etmeye çalıştıklarını ifade eder. Yine ehli sünnetinde zaten küfre nispet edilmeyeceğini, Çünkü onlar da Allahu Teâla'ya tazim etmeye esas almışlardır. der. (s. 91-92)

Kur'an ve sünnete göre dalalet, İslamiyet'ten sapmak, ondan mahrum kalmak şeklinde tarif edilebilir. (s. 93) Razi, Allah'ın ezeli ilmiyle kulların yapacağı fiilleri önceden bildiğini söyler. "Kalplerinin üstüne perdeler koyduk." (Enam, 25). (s. 104) Allah yarattığı şeyleri zahiri sebeplere bağlamıştır, ayet inatları yüzünden haset ve cehaletlerinin anlayış kabiliyetlerini dumura uğrattığını belirtmektedir. Bu sonucun sebebi, kafirlerin kendi davranışlarıdır. (s. 106-107) Doğru yolu bulmak veya doğru yoldan sapmak, insanların kendi iradede ve tercihlerine bağlıdır. Allah bütün insanlara doğru ile yanlışı birbirinden ayıracak temyiz gücü vermiştir. (s. 110) Kur'an-ı Kerim'de yer alan hidayet kavramının bütünü fert ve cemiyet olarak insanların dünya ve ahiret mutluluğunun Allah'a ait olduğunu, Seküler çözümlerin yaygın sürekli ve kapsamlı bir hidayet rotası çizemeyeceğini göstermektedir. Fertlerin kendi irade ve tercihleri ile hidayet veya delalet yoluna yönelebilecekleri, yönelişlerine uygun olarak ilahi yardım veya yardımsızlığa konu teşkil edecekleri anlaşılmaktadır. (s. 115)

"Göklerde de yerde de, gerçek ilah ancak Allah'tır." (Enam, 3) Enam, 12: "De ki, göklerde ve yerde olan her şey kimin? De ki Allah'ındır." buyurmuştur. Eğer Allah'ın kendisi de göklerde olan şeylerden birisi olmuş olsaydı, kendi kendisinin mülkü olması gerekir ki bu imkansızdır. Şayet Cenabı Allah göklerde olsaydı sınırlı ve sonlu olurdu. (s. 120) "Biz ona şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16) Cenabı Hakk'ın bir mekanı ve bir cihetinin bulunmadığını gösterir. Bütün bunlar ayetin zahiri manaya hamletmenin mümkün olmadığını kesin olarak gösterir. Bu ifade, Allah gökleri ve yeri idare etmektedir manasındadır. (s. 121) Bu gibi ayetler Allah'ın mutlak yüceliğini ifade eder. (s. 123) "Ölüm geldi mi, elçilerimiz canını alırlar." (Enam, 61) "Allah canları alır." (Zümer, 42) Ölüm zahiren ölüm meleği Azrail'e bırakılmıştır ve onun yardımcıları başka melekler vardır. Kulun eceli gelince Allah, ölüm meleğini onun ruhunu almasını emreder. (s.124-125) "Kim Allah'a ve peygamberini İsyan eder ve sınırlarını aşarsa, Allah onu devamlı kalacağı bir ateşe sokar." (Nisa, 14) (s. 126) Nisa, 48: "Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez. Bunun dışındaki şeyleri dilediği kimseler için affeder." (s.

127) Harici ve mutezile, büyük günah işleyen ebedi cehennemliktir tezini ileri sürer. (s. 128) Ehli sünnetin görüşü, cehennemde ebedi kalış Müşrikler ve kafirler içindir. (s. 129) Gökler mi önce yer mi önce yaratıldı?: Cenabı Hak, göğü yaratmadan önce yeri yaratmış, üçüncü olarak da yeryüzünü dayayıp döşemiştir. (s. 132) Gökler ve yer beraber iken, yerküre diğer gök cisimlerinin arasında ilk önce soğuyup yoğunlaşıp katılaşmış derken, Allah'ın iradesi göğe yönelerek orayı yedi sema halinde düzenlemiş, daha sonra yerkürenin düzenlenmesini gerçekleştirmiştir. İnsanın yaratılışıyla ilgili ayetler: Topraktan yaratılmasından bahseden ayetlerde, sudan yaratıldığından bahseden ayetler de vardır. (s. 136-137) Amaç, 'sizin aslınızı topraktan yarattı' manasıdır. Hz Adem'in yaratılışı bellidir, bize gelince biz lütfeden meniden, nütfe ise, organların bir parçası demek olan gıdalardan yaratılmıştır. Hayvanların gıdası da bitkilerdir, bitkiler de topraktandır. (s. 138) İnsanın belli iki aslı vardır: Birisi su, diğeri topraktır. Toprak da ancak su sayesinde bitirir, oluşturur. (s. 139) Babası salsalden yaratılması sebebiyle, insan topraktan yaratılmıştır. (s. 140) Nutfe'nin aslı topraktan yani, çamurdandır. (s. 141) En basit element, bir tek elektronla bir protondan meydana gelen hidrojendir. Bilindiği gibi hidrojen suyun asli elementlerdendir. O halde bu kainatın aslı'nın su olmasında hayret edilecek bir taraf yoktur. (s. 142) Esasları olarak, Nuh'a emrettiğini, hem sana vahiy ettiğimizi, keza İbrahim'e, Musa'ya, İsa'ya emrettiğimizi sizin için de din kıldı. Sizin her biriniz için bir şeriat, bir yol tayin ettik." (Maide, 48) (s.143) Birinci durumla ilgili olan ayetler, dinin ibadet, ahlak, itikat ile ilgili olan konularıdır. İkinci durumla ilgili olan dinin fürû'u (detayı) ile ilgili olan hükümlere hamledilmiştir. Hepsinin tebliğ ettiği dinde 'Tevhid, Haşir, nübüvvet ve ibadet' konusu bulunmaktadır**.** (s.144)

Allah'ın her peygambere vahyettiği kitabın temel konuları da birdir. "Senden önce gönderdiğimiz her peygambere, benden başka ilah yoktur. Öyleyse bana ibadet edin diye vahyettik." (Enbiya Suresi, 25. ayet) Bir peygamber kendisinden sonra gelen diğer peygamberin getirdiği esasları yıkıp ortadan kaldırmamıştır, o günün şartlarına uygun açıklamalar getirmişlerdir. (s. 145) İbrahim Suresi 13. ayet: 'O kâfirler, bizim dinimize dönersiniz.' Bu ifade kafirlerin söylediği bir sözdür. Aslında bununla peygambere tabi olanlar kastedilmiştir. (s. 146) "Ölümünden evvel, andolsun ona mutlaka iman edecek." (Nisa, 159) (s.150) Ayetteki 'kable mevtihi' ifadesi, İsa'nın ölümünden önce manasındadır. (s.151) Ahir zamanda İsa'nın (a.s.) gökten inmesinden sonra kitap ehlinden iman etmemiş hiçbir kimse kalmayacak. Onun Allah'ın kulu ve Peygamberi olduğuna şehadet ederler. Bunlar da ahir zamanda Hz İsa'nın inmesi esnasındaki ehli kitaptır.(s.152) Kıssalar birçok yerde farklı bölümler, değişik sahneler, hatta aynı sahnenin değişip pozları şeklinde, sıbak-siyakla uyum halinde arz edilmektedir. (s. 153) Bakara suresi 30. ayet: Sad, 71. ayet: Kıssanın detaylarının tamamlanması ve her yönünden ortaya çıkarılmasına yardımcıdır. (s. 154) Bakara, 30: Adem ve Havva'nın dünyaya gönderilmesi ile her iki netice de hasıl olmuştur. (s. 155) A’raf 189-190: Bu çocuk hakkında 'ona şirk koşmaya başladılar' ifadesi, hoş karşılamama ve uzak görme üslubunda olmak üzere istifham manasında bir ifadedir. (s. 157) Burada Adem Havva'dan bahsedildiğini kabul etmediğimiz takdirde ise zaten bu şekilde izaha ihtiyaç yoktur.(s. 158) Meryem Suresi, 47: İbrahim'in (a.s.) babasına iman ederse onun için istiğfar edeceği vaadinde bulunduğuna, ama o iman etmeyince, onun için mağfiret talebinde bulunmayıp aksine babasından uzaklaştığına delalet etmektedir.(s. 161) Enbiya Suresi, 81. ayet; Sad suresi, 36 ayet: "O rüzgarın şiddetli esen rüzgar kuvvetinde olduğu ancak, Süleyman'ın emriyle hareket ettiği için hoş ve tatlı olduğu, bu sebeple de yumuşacık olduğu anlatılır.(s.162 -163) A’raf, 107: Asasını bir ejderha; Taha Suresi, 20: bir yılan. (s. 164) anlatılır. Cann kelimesi ile onun ilk hali, suban kelimesiyle de onun ulaştığı son hal kastedilmiştir. Kur'an kıssalarının bazı manzaralarında yapılan tekrarlar, manzaranın yepyeni başka bir müşahhas parçasını ortaya koymaktadır. Bu, Kur'an'ın kıssaları anlatmadaki önemli bir üslubudur. (s. 165)

Neml suresi, 7. ayet; Kasas suresi, 29. ayet hariçte meydana gelen (objektif) bir tespitte değişik olmadığı halde, onun benliğinde (subjektif) olan hissiyatı ve özlemleri çeşitlidir. Kur'an'ı Kerim aynı kıssayı değişik üsluplarla tekrarlamak sayesinde bu boyutlara yer vermektedir. (s. 169) Kur'an çeşitli görüntüleri vermiş ancak muhatabı usandırmamak amacıyla onları bir araya toplamamış, değişik yerlere dağıtmıştır. (s. 170) Neml suresi, 8; Taha Suresi, 11-12: Allah bunların hepsini söylemiştir. Ama her surede bunlardan birini nakletmiştir**.** Bunların her birinde uluhiyetin ayrı ayrı üç tavsifi vardır**.** (s. 171) Dağların un ufak, (Hakka, 14); Toz zerrecikleri halinde (Vakıa, 4- 6); Atılmış renkli yünler gibi (Karia, 4-5) (s. 173) Mearic, 8-9: dağların saçılmaları, Taha, 105: Rüzgârların o dağları yeryüzünden kaldırıp havadaki tozlar gibi uçurmasıdır. (Kehf, 47) Dağlar kıyamet kopması esnasında bahsedilen bütün bu hallerde bulunacaklardır. (s. 174) Maide, 109; Nisa, 41: Senin onlar hakkında bildiğin, bizim onlar hakkında ilmimizden daha geçerli ve tamdır demek istemişlerdir. (s.178-179) A'raf Suresi, 6; Kasas suresi, 78; Rahman Suresi, 39: Onlara soru sorulmayacaktır. Çünkü Cenab-ı Hak onların bütün amellerini bilir. Hiç kimse fiilinden sorulmaz. Allah o kimseye, onu niçin yaptığını sorar. Bu soru, bilgi edinmek için sorulmuş bir soru olmaz, bu tevbih (Azarlama) içindir. (s.180-181) Müminun Suresi, 101; Tur Suresi, 25; Yunus Suresi, 45: Sura ilk üfürüldüğünde başlarının derdine düştükleri için birbirini soruşturmaya fırsat bulamazlar. (s. 182) Tur, 25. ayeti ise, cennete girdiklerinde cennetliklerin halini anlatır. Onların birbirlerini azarlayıp 'Sen beni şu vakit saptırdın' diyerek birbirlerinden uzaklaşma ve alakalarını kesme tanışması anlatılır. Sevgi tanışması değildir. (s. 183) Mürselat, 35-36; Enam, 23; Mürselat, 36: Bu kendisinden ücret ve delil ile kavuşamadıkları ve kendilerine mazeret beyan etme izni verilmediği bir gündür geçerli bir mazeretleri olmadığı gibi verebilecekleri doğru bir cevapları da yoktur. (s. 184) Hud Suresi, 105; Mürselat, 35-36: Ağızlarına mühür vurulur, elleri ayakları konuşur. (s. 186) Allah onlarla güzel bir söz konuşmaz. (s. 187) Cennettekilerin bilezikleri altın mı, gümüş mü? Cennetliklerin her birinin üzerinde üç çeşit bilezik bulunduğunu söylemişlerdir. Altın (Kehf, 31), gümüşten (İnsan, 21), İnci'den (Hac, 23) (s. 188)

Kur'an-ı Kerim'deki kıraatlerin farklı oluşu, Müslümanlara bazı kolaylıklar sağladığı gibi, bir kısım ayetlerin manalarının anlaşılmasını ve bazılarından da farklı hükümler çıkarılmasını sağlamıştır. Farklı kıraatler, birbirini tutan ve kuvvetlendiren bir bütünlük göstermektedir. Değişen manalar birbirini desteklemektedir. (s. 196)

Maide Suresi, 33: Muharebe, Allah'ın Nispet edildiği zaman mecaz olur. Murad, Allah'ın dostları ile muharebe etmektir. Allah'ın hükümlerine muhalefet eden, yeryüzünü bozmak için koşuşturanların cezası şeklinde anlaşılmalıdır. (s. 203) Maide Suresi, 64; Sad, 75; Yasin, 71: Arapça'da el kelimesi birçok manaya gelir. Organ, nimet, kuvvet, itina gösterme. (s. 205) Âlimlerin çoğu, yed kelimesinin kudret veya nimet manasına geldiğini söylemişlerdir. Yahudiler ayette nakledilen 'Allah'ın eli bağlı' sözlerini Allah'ın cimri oluşundan kinaya yapmışlardır. (s. 206) A'raf suresi, 26; Zümer Suresi, 6; Hadid Suresi, 25: Bu ayeti kerimelerde geçen indirmek ifadesi yaratmak, meydana getirmek manasındadır. (s. 207) Fahruddin Razi, ayeti diğer ayetlerle izah etmeye çalışır yani ayeti ayet ve tefsir metoduna başvurur. Bilhassa mutezileye cevap verip onların görüşlerini çürütmeye önem verir. Kur'an-ı Kerim, Allah katında mana ve lafız bütünlüğü içerisinde vahyedilen bir kitap olduğundan ondan mana bütünlüğü şüphesizdir. (s. 212) Bazı ayet manalarının müteşabih göstermesi, insanların tekamülüne imkan vermek, diğer tA'raftan alimlerin derin kavrayış ve keskin nazarlarını çalıştırmak hedefine yöneliktir. Kur'an'ın her ayeti, kesin hatlarıyla herkes tarafından aynı şekilde anlaşılsaydı akli delilere ihtiyaç duyulmaz ve insan aklı dondurulmuş olurdu. Halbuki oradaki bazı kapalı veya çelişkili gibi görünen ayetler sebebiyle akli delillerden yardım isteyerek, insan aklı çalıştırılmış oluyor. (s. 213)

Bu çalışmayla hedefim, din muhaliflerinin en fazla itiraz ettikleri, varlığını ispat için çok uğraştıkları bir problemi, F. Razi'nin nasıl yaklaştığını, nasıl çözüm getirdiğini göstermektir. (s. 213) Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun ispatında, Müşkillü'l-Kur'an'ın önemi büyüktür. Çünkü bu suretle, onun ilmi her şeyi kuşatan zatın kelamı olduğu ortaya çıkar. Gelecek zamanlara da ters düşmemesi, harikulade bir özelliktir. (s. 214)

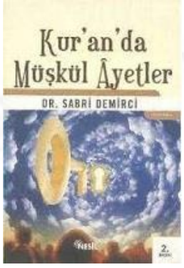

Dr. Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi

Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an

Ashab, birçok ayet ve lafzın anlamını Hz peygamberden sormuşlardır. (s. 18) "Ey Rabb'imiz, unutur yahut hata edersek bizi hesaba çekme." (Bakara, 286) Müteşabihin anlamını ilimde derinleşenlerden başka kimse bilmez. (s. 26) Kur'an'da müteşabih ayetlerin bulunması insanların ilim ve kültür seviyeleri ile ilgilidir. (s. 30) Kur'an'ın tefekkürü emretmesi, müteşabih ayetlerin anlaşılması için itici bir güç oluşturmuştur, insanlar taklitten uzaklaşmış. (s. 31) Müteşabi ayetler sayesinde İslami düşüncenin ufukları gelişmiş ve genişlemiştir**.** Müteşabi ayetleri anlamaya çalışanlar diğer ilimlere sarılmışlardır. (s. 32) Kur'an, bilmeyenlere açıklama ve beyan görevini başta peygamberler olmak üzere ehil kişilere vermiştir. (s. 33) Hikmet ile ve derin düşünme ile ilgili olan ayetleri anlayabilmek için Arapça bilgisi, akıl ve ilim yanında tefekkür de gereklidir. (s. 38) Müteşabi ayetler üzerinde düşünme yasağı konulmamıştır. Ancak bu konuda sapmalara düşülmemesi tavsiye edilmiştir. (s. 39)

İşkâlî problemi giderme yöntemleri: Arapçayı kullanmak, Ashab, Kur'an'ı anlamada ilk adım olarak Arapça ve cahiliye dönemi şiirinden yararlanırdı. (s. 41) Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapça dilinin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. (s. 42)

Nahl suresi, 64. Ayet: "İnsanların ihtilaf ettikleri konuları kendilerini açıklamak için sana kitabı indirdik." Hamd kavramı, övgü, medh ve şükür kavramlarından daha kapsamlıdır. (s. 93) Cehennem günahkarların kapatılacakları bir zindan değildir. Aksine orası bir şifahanedir. Şirk hariç, cehennemde her türlü günah silinir. (s. 94)

Rububiyet ve vahdaniyetini ifade eden lafız, çoğul değil tekil olarak gelmiştir. Allah varlıkları şereflendirmek ve onurlandırmak için 'ben yerine biz' kullanır. (s. 100) "Kur'an'ı Biz indirdik" (Hicr, 9) Kur'an'ın nüzulünde Cibril görevlendirilmiştir. (s. 101)

Kur'an'ı bir bütünlük içinde ele aldığımızda, kalplerin neden mühürlendiğini görmemiz mümkün olacaktır**.** (s. 102) Bakara, 9. Ayet: "Onlar, güya Allah'ı aldatırlar" Münafıkların peygamber aldatmaya çalışmaları, Allah'ı aldatmaya çalışmalarına eşit tutulmuştur. (s. 103) Fetih Suresi, 10. Ayet: "Nitekim peygambere biat Allah'a biat kabul edilmiştir." (s. 104)

Bakara Suresi, 28. Ayet: "Siz nasıl inkar ediyorsunuz. Siz ölüler idiniz, o sizi diriltti, sonra öldürülecek ve yine diriltecektir. Sonra da Ona döndürüleceksiniz." (s. 106)

Hz. Adem ve Hz. Havva'nın çıkarıldıkları yer, her türlü dünya nimetlerinin bulunduğu bir mevki olabilir**. (**M. Şa'râvî, Fetava,III/436**)**

Harut ile Marut, o iki melek herkese "biz ancak imtihan için gönderildik."(s.122) Sihir, şer için değil, insanları ondan korumak ve zararını bildirmek için öğretilmişti**.** (s. 123)

Kur'an'ın en önemli yöntemlerinden bir tanesi, ayet hangi konuyu işliyorsa, mezkur ayetin Allahu Teala'nın o konuya taalluk eden ismiyle bitmesidir. (s. 128)

Ali İmran Suresi, 83. Ayet: "Göklerde ve yerdekiler ister istemez O'na teslim oldukları halde inkarcılar, Allah'ın indirdiğinden başkasına mı arıyorlar?" (s. 162) İnkarcı istemediği halde kevni yasalara göre hayatını devam ettirmektedir. (s. 163)

Ali İmran, 90. Ayet: "İnandıktan sonra kafirliğe sapıp sonra 'inkarcılıkta daha ileri gidenlerin' tövbeleri asla kabul edilmeyecektir." Kötü çığır açan, yaymış olduğu bir bidatin kötü etkisi sürdüğü müddetçe günah kazanmaya devam eder. (s. 164)

Kadın, evlilik akdi esnasında kocasına başka bir kadınla evlenmemeyi şart koşma hakkına sahiptir. Bu durumda erkek ikinci bir kadın alamaz. (Yusuf Kardavi, Melamihu'l Muctemei'l-İslamî, s. 356)

Allah'ın İlim ve hikmet sahibi olduğunun geçmiş zaman fiili ile ifade edilmesi: Kur'an'da kâne fiili 5 anlamda (Öncesiz ve sonsuzluk, geçmiş zaman (Neml, 48), şu an (Ali İmran, 110), gelecek ve 'Sâre' fiili (Sâd, 74)anlamında.) kullanılmıştır. Bunlardan biri de, ezel ve ebed (Öncesiz ve sonsuz) bildirme anlamındadır. Nisan Suresi, 103. Ayet: "Namaz müminlere, belirli vakitlerde yazılı bir farzdır." (s. 183) İnsan suresi, 7. Ayet: "Adaklarını yerine getirirler ve şerri yaygın olacak bir günden korkarlar." Burada 'Kâne' fiili, İstikbali (Geleceği) ifade eder. (s. 184) Allah için kullanılan 'Kâne' fiili, Belirli bir zaman için değil, Ezel ve ebedi ifade anlamında kullanılmıştır. (Razi, Ebubekir, Enmuzec fi Esile ve Ecvibe min Geraibi Ayi't-Tenzil, s.96-97)

"Ben sizin kurbanınızı o. Aleyhisselam ömründe kadın, çocuk hatta hayvan bile dövmemiştir. (Müslim, Fedail ,79)

Nisa, 34: Serkeşlik; ahlaksızlık etmek anlamına gelir. (Firüzâbâdî, Besâir, 5/56; İbn-i Manzur, Lisan, 14/43)

Nisa suresi, 79. Ayet: "Size gelen her iyilik Allah'tandır, başınıza gelen her kötülük de kendinizden." El ve diğer organlarımızın yaratıcısı Allah'tır, ancak onlara hayır ve şerde kullanmak insanın iradesine bırakılmıştır. Aklı yaratan Allah'tır, onu yönlendiren hayır ve şerde kullanan ise insandır. Tüm kainatı, insanın hepsini hareket ve fiillerini yaratan O'dur. (s. 190)

Nisa Suresi, 41. Ayet: " Ve hiçbir zaman kafirler için, Müminler aleyhine bir yol ve imkan verecek değildir." Birçok yer ve zamanda kafirlerin Müslümanlara üstünlük ve galebe çalmaları söz konusu, halbuki: Müslümanların mağlubiyeti onların yaptıklarından dolayıdır. Müslümanlar, hal ve tavırlarıyla kafirlere imkan tanımışlar ve Allah'ın hoşlanmadığı amellerde bulunmuşlardır. (s. 195)

Enam Suresi, 1. Ayet: "Hamd, gökleri ve yeri yaratan karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah'a mahsustur. Yine de Hakkı tanımayanlar, bunları rablerine denk tutuyorlar.

Kur'an'ın yöntemlerinden biri de, tanınıp sakınılması için kötülükleri önce zikretmesidir. İlk olarak kalp, kötü düşünce, vesveselerden arındırılacak ve güzel amellerle bezenecektir. Tevhid kelimesi içinde aynısını söylememiz mümkündür. (s. 215)

Enam Suresi, 38. Ayet: “Biz bu kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık.” Ayette geçen kitap Kur'an değil, levh-i Mahfuz'dur. (s. 216)

Cennet denilen yer ve yaşadığımız şartlardan ayrı bir yerdedir. Elbiseler, yiyecekler, giyecekler hep farklıdır. (s. 223)

A’raf suresi, 72. ayet: "Kıyamet gününde 'biz bundan habersizdik' demeyiniz diye Rabbin Adem oğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı. Onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki; 'ben sizin rabbiniz değil miyim?' Onlar da 'Evet, buna şahit olduk' dediler. İnsan iyi ve kötü ayırt edebilecek fıtratta yaratılmıştır. (s. 228) Allah kullarını tevhidi algılayacak ve O'na iman edecek kabiliyette yaratmıştır.

A’raf Suresi, 188: 'Eğer ben gaybı bilseydim.' Hz Peygamberin gelecek ile ilgili konularda haber vermiyor. Verdikleri de Allah'ın bildirmesi ile gerçekleşiyordu. Cin suresi, 26 ve 27. ayetler: O razı olduğu elçiye gaybı gösterir.(s. 229)

A’raf suresi, 190. ayet: "Allah o ikisine güzel çocuk verince, Allah'a ortak koşmaya başladılar." Kıssanın Hz Adem ve Havva'ya ait olduğunu söyleyen hadis israliyyattandır. İnsanların genel durumları ile ilgilidir ayet. Ayetin öncesinde bunu doğrulamaktadır. (s. 230)

Enfal Suresi, 44. ayet: "Allah olacak, bir işi yerine getirmek için savaş alanında karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözünde azaltıyordu." Düşmanların az gösterilmesi, Müslümanlara moral vermek amacıyla idi. Müslümanların az gösterilmesi ise, düşman hazırlık yapmasın amacına matuftur. Eğer Allah onları çok gösterseydi, Müslümanlara karşı daha fazla hazırlık yaparak çıkacaklardı. (s. 234)

Kur'an peygamberimizin kınanması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilidir. Hz Peygamberin uydurması olsaydı, kendi kendini kınaması düşünülemezdi. (s. 236)

Tevbe Suresi, 5. ayet: "Haram aylar çıkınca artık müşrikleri nerede bulursanız öldürün, onları yakalayıp hapsedin ve bütün Geçit başlarını tutun." (s. 239) Antlaşma ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmeyen saldırgan bir toplulukla ilgilidir. (Esed, Kur’an Mesajı, I/346)

Tevbe Suresi, 8. ayet: "Onların (inkarcıların) çoğu fasıktır. (s. 241) Onlardan azınlığın hidayete erişebileceğini göstermektedir. (s. 242)

Tevbe Suresi, 114. ayet: İbrahim'in babası için af dilemesi, sadece ona verdiği bir sözden dolayı idi. Babası Azer, iman edeceği sözünü vermişti, ancak sözünü yerine getirmedi. (s. 244)

Yunus Suresi, 94. ayet: "Ey Resulüm, eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor. "Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, insanlara yapacağı hitabı Resulullah'ın şahsına yöneltmesidir. (s. 250)

Hud Suresi, 6. ayet: "Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı Allah'a aittir." Rızk yaratma, gönderme ve verme Allah'a aittir. Ancak rızkın adil bir biçimde dağıtılmasına insanlara bırakmıştır. Mutlu biri yaşam, ilahi prensiplerin uygulanmasına bağlanmıştır. (s. 252)

Hud suresi, 78. ayet: "Lut, 'Ey kavmim! İşte kızlarım, onlar sizin için temiz; Allah'tan başkasını da beni konuklarım arasında." İçinde bulunduğu toplumun kızlarını kastetmiştir. Çünkü peygamberler bulundukları topluluğa manevi baba konumundadırlar. (s. 255)

Nahl suresi, 1. ayet: "Allah'ın emri geldi. Artık onun acele gelmesini istemeyin." Kıyamet kopmadı ama geldi deniyor. Allah için zaman söz konusu değildir. Kur'an'da istikbal (gelecek) anlamında mazi (geçmiş) sıgasının (kipinin) kullanılması, manayı pekiştirmek içindir. (s. 280)

Kölelik: Savaş esirleri konusu, dünyada süregelen savaş politikası ile ilgilidir. Günümüzde savaş esirlerini değişimine razı olmayan düşman bir ülkeyle savaşıyor olsak, bizim tek taraflı olarak esirleri serbest bırakmamız uygun olur mu? (s. 285) Bir kişiyi çalışma kamplarına kapatmak, kölelikten daha iyi midir? (Mevdudi, Resâil Mesâil, II/225-226) Bedir eserlerinden Ebu Aziz esaret durumunu şöyle anlatır: "Beni teslim ettikleri Ensârînin ailesi sabah akşam sadece hurma ile yetinirken, bana yemek ikram ediyorlardı." (Mevdudi, Resâil Mesâil, I/373) Peygamberimizin etrafında ilk etapta köle, Mazlum ve fakir insanlar çoğunluktaydı. (s. 286) "Kölelik, bütün tutsaklık ve sömürü -sosyal, ekonomik ve politik esaret- biçimlerini kapsar." (Esed, Mesaj, III/1274) İnsanın, nefsini dünyaya aşırı bağlamaktan, arzulardan kurtarması da hürriyete kavuşma ve kavuşmama kapsamındadır. (s. 512) İnsanı cehennem azabından kurtarmaya yönelik her amel, esaretten kurtulma kapsamındadır. (Yazır, Hak Dini, 8/5843)

İsra suresi, 44. ayet: "Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak siz onların tespihlerini anlamıyorsunuz." Her varlığın tesbihi, kendi yaratılış biçimine göredir. (s. 295)

Kehf suresi, 55. ayet, İsra suresi 94. Ayet: Her iki ayet, inkar nedenlerini ayrı açılardan ele almıştır. (s. 307)

Taha suresi, 20. ayet: "O'nu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılan oldu." Yılanın sergilediği değişik durumları belirtmek içindir. (s. 317)

Taha suresi, 27. ayet: "Dilimden şu bağı, zorluğu çöz." (s. 318) Allah'ın, Hz Musa'nın dilinde bir kekemelik, sürçme ve pepeleme yaratmasının hiçbir nedeni yoktur. 'Ukde'den kasıt, şive farklılığından doğan zorluktur.(s. 319)

Taha suresi, 124. ayet: "Kim zikrim (kitabımdan) yüz çevirirse, ona sıkıntılı bir hayat olacak." Sıkıntı ve ıstırapların yeri kalp ve ruhtur.(s. 322)

Müminun suresi, 58-59. ayetler: "Rablerinin ayetlerine inanırlar, Rablerine ortak koşmazlar." İlk ayette iman etmekle, ikinci ayette ortak koşmamakla nitelenmişlerdir. Şirk için önce mümin olmak gerekir.

Müminun suresi, 101. ayet: "Su'ra üfürüldüğü zaman artık aralarında akrabalık bağları yoktur, birbirlerini arayıp da sormazlar."; Saffat suresi, 50. ayet: "İşte o zaman birbirlerine dönerek soracaklar." İlk ayet sure üfürüleceği zamandan, ikinci ayette ise, cennetliklerden bahsetmektedir. (s. 334)

Nur suresi, 33. ayet: "Dünya hayatının geçici varlığını kazanacaksınız diye sakın namuslu kalmayı dileyen genç kızları fuhşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa bilinmelidir ki, zorlamalarından sonra Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir." (s. 340) Ayet devam etmekte olan çirkin bir eylemi ortadan kaldırıp yasaklamayı hedeflemiştir. Siz onları zorluyorsunuz, vazgeçin.(s. 341)

Şura suresi, 12. ayet: "Musa şöyle dedi, Rabbim, doğrusu beni yalancılıkla suçlamalarından korkuyorum." (s. 343) Korku, Hz Musa'nın şahsına gelecek bir zarardan dolayı değildir. Peygamberler davalar için endişe duyarlar.

Şura suresi, 23. ayet: "Firavun şöyle dedi, alemlerin rabbi dediğin de nedir?" Ayet, firavunun ifadesini aktarmaktadır. O, Allah'a karşı saygısız ve duyarsızdı.(s. 344)

Kasas suresi, 7. ayet: "Musa'nın annesine, onu emzir, kendisine zarar geleceğinden endişelendiğinde onu denize (Nil'e) bırakıver, hiç korkup kaygılanma. Çünkü biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu peygamberlerden biri yapacağız diye bildirdik." Allah bildirmeseydi de, Hz Musa'nın annesi kendisini emzirecekti. Bu emir, Hz Musa'nın annesinin süt ve göğsünü tanıması içindi. Bu sayede, başka kadınların sütünü emmesin, annesini istesin, annesine dönmesine sebep olsun. (s. 353)

Lokman suresi, 34. ayet: "Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Yine kimse nerede öleceğini bilmez.(s. 363) Ayet, yağmurun Allah tarafından indirildiğini belirtmiştir. Allah dışında bu olayı gerçekleştirmek, kimsenin gücü dahilinde değildir**.** (s. 364) Ayet, rahimdekinin cinsiyetine değinmemiştir. Ancak, 'orada meydana gelen harika ve acayip durumlara' dikkat çekmektedir. Ayette, 'kim' anlamına gelen 'men' edatı yerine 'şey' anlamına gelen 'mâ/مَا' edatının gelmesi de çok önemlidir. 'Mâ' akılsız olan şeyler, 'Men' akıllı olan (insan) için kullanılır. Dolayısı ile 'Men' yani ceninin 'kim' olduğu değil; 'mâ' yani, ceninin nasıl geliştiği, nasıl büyüyeceği, ne kadar yaşayacağı, iyi mi kötü mü olacağı vs. konularla ilgilidir. Cinsiyeti ise bu konular dışındadır. (s. 365)

Secde, 7: İnsan, organlarının biçimi veya teninin rengi ile değil, ruh, ilim ve ahlakıyla insandır. (s. 367)

Kadınların, saadet asrında hac, umre, bayram, Cuma, eğitim, çalışma, hasta ziyareti için dışarı çıktıkları bilinen bir husustur. (s. 373)

Ahzab suresi, 72. ayet: "Biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, korktular; onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir." (s. 377) Emanet, insanı cennet veya cehenneme götürecek olan 'seçme hürriyeti'dir. (Tantâvî, Fetâvâ,58-59)

Yasin suresi, 38. ayet: "Güneş, kendisi için belirlenen yere akar." Son astronomi çalışmalar, Güneş'in saniyede 12 mil döndüğünü ortaya koymuştur. (s. 385)

Yasin suresi, 65. ayet: "O gün onların ağızlarını mühürleriz." Ahirette hesap için muhtelif yerler bulunmaktadır. (s. 386)

Sad suresi, 34. ayet: "And olsur ki Süleyman'ı fitneye düşürdük ve tahtanın üzerine bir ceset bıraktık. Sonra tövbe ile önceki haline döndü." Hz Süleyman'ın imtihanının hastalık olma

ihtimali vardır. Cansız cesed denilecek kadar zayıflamıştı. Şükür ve dua etti, imtihanı başarıyla verdi. (s. 393)

"Rabbiniz şöyle buyurdu: Bana dua edin kabul edeyim." (Mü'min,60) Dua bir ibadettir. Her ibadetini kabul olma şartı bulunduğu gibi, duanın da kabul şartları vardır. (s. 400)

Kur'an'da gün: Belirli devir, dönem veya süreler olabilir. (s. 402)

Zuhruf suresi, 32. ayet: "Rabb'inin Rahmetini onlar mı taksim ediyorlar? Onların dünya hayatındaki geçimlerini aralarında biz taksim ettik. Bir kısmını diğerinin üstüne çıkardık ki, derecelerle bazısı bazısını tutsun, çalıştırsın." Geçinmede bazı insanların diğerlerine üstün kılınmasını hikmeti nedir? Dünya hayatında insanların birbirlerine muhtaç olduklarını görmekteyiz. (s. 407) İslam, bireyleri beceri ve yeteneklere göre değerlendirir. Allah katındaki üstünlük, kulluk görevinin şuuruna bağlılık derecesi ile orantılıdır. (s. 409)

İncil, Tevrat'ın bir tamamlayıcısıdır**.** (s. 415)

Selamualeyküm, 'Eman verme' anlamındadır. Selam, 'barış, güven vermektir.' (s. 423)

Tur suresi, 20. ayet: "Biz onları ceylan gözlü hurilerle evlendirmişizdir." Henüz gerçekleşmedi halde, neden geçmiş zaman ifadesi kullanılmıştır? Gerçekleşmesi kesin olan bir konu için geçmiş zaman kullanılır. (s. 425)

Ahirette kadınlara ne verilecektir? (s.425) "Allah, cennette en hayırlı kadınlar için en hayırlı erkekler hazırlanmıştır." (Ahmed Cemal, Yeselüneke, s. 354. Ahmed b. Hanbel'in Musnedinden naklen)

Kamer suresi, 1. ayet: "Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı." (s. 431) Ayın yarıldığını haber veren rivayetler, Ahad derecesinde olup, tevatür seviyesine ulaşmamaktadırlar. Ayet, kıyamet ve imanın işlendiği bir surede geçer. (s. 432)

Rahman suresi, 6. ayet: "Bitkiler ve ağaçlar secde ederler." Secde etmeleri, yaratılış gayelerine uygun olarak Allah'a boyun eğmeleridir. (s. 433) Tesbih Hücre, atom ve galaksilerin hepsi Allah'ın yarattığı minval üzere hareket etmektedirler.(s. 444)

Tekrar etmek, önemli konuları pekiştirmek için Arap dilinin özelliklerindendir. (s. 434) Günümüzde siyasi ve ticari şirketler, tekrarı propaganda ve reklamlarda çok kullanırlar. (s. 436)

Mücadele suresi, 12. ayet: "Ey iman edenler, peygambere gizli bir şey danışacağınız zaman, konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu sizin için hem bir hayır hem de daha ziyade bir temizliktir. Fakat gücünüz yetmezse, şüphe yok ki Allah bağışlayıcıdır esirgeyicidir." (s. 449) Devlet erkanı ile yapılacak bazı özel görüşmeler, geliri devlete vermek kaydıyla, makbuza bağlanabilir. (s. 450)

Mikrop dediğimiz tek hücreliler eğer sadece 5 gün ölmeden üremelerini devam ettirseler, bütün dünya mikroplarla dolardı. (s. 466)

Hakka suresi, 17. ayet: "O gün Rabb'inin arşını sekiz Melek taşır." Kabe için kullanılan 'Allah'ın evi' tabiri de bu anlamdadır. Bu, Allah'ın mekan içinde bulunduğunu göstermez. (s. 469)

Suyuti'nin, birçok konuyu incelemeden nakletmekle yetindiği bilinen bir özelliğidir. (s. 470)

Hakka, 40: "Kur’an elbette değerli bir elçinin sözüdür." Ayette geçen 'Resul' sözü, Kur'an'ın elçi sözü olmayıp, onun sadece Allah tarafından görevlendirilen bir haberci, vasıta olduğunu gösterir. Aynı surenin takip eden 43. ayetinde Kur'an, "O, âlemlerin rabbi tarafından indirilmiştir." denmekte ve sonraki, Hakka suresi, 44 ve 45. ayetler: "O, bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, elbette biz onu o yüzden yemini ile yakalardık (Kuvvetle hıncını alırdık)." buyrularak, asırlar öncesinden ayetlerden yanlış anlam çıkartmaya çalışan İslam düşmanlarına cevap üzerine cevap verilmektedir. Kur'an'ın 300 küsur yerinde, 'de' emrinin kullanılır. Bu da, Kur'an'ın hem söz hem mana olarak Allah sözü olduğunu kanıtlar. Kur'an sadece mana olarak peygamberimize bildirilse, söz ile ifadesi peygamberimize bırakılsa, 'de' emirlerine gerek kalmazdı. (s. 471) 'De' emirleri, inen ayetlerin peygambere ait olmayıp Allah'tan geldiğini gösteriyordu." (s. 546) Ayrıca ateistler, Kur'an'da bazı tekrarları dillerine dolayıp gereksiz olduğunu ileri sürüp Kur'an'da hata ararken bu kadar tekrarı görmeyip, 'de' sözüne gerek bırakmayan bu ayetten Kur'an'da hata arama gayretleri de paradokslarını, samimiyetsizliklerini gün yüzüne çıkarmaktadır.

Mearic suresi, 4. ayet: "Melekler ve ruh (Cebrail) süresi 50.000 yıl tutan bir günde ona yükselip çıkarlar."; Hac suresi, 47. ayet: "Rabb'inin katında bir gün, sizin saydıklarınızdan 1000 sene gibidir." Birinci ayet ahiret bağlamında zikredilmiştir. İkinci, ayet dünya günleri ile ilgilidir. (s. 473)

Müzzemmil suresi, 4. ayet: "Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz."; Kamer suresi, 17. ayet: "Andolsun ki Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık fakat düşünen var mı?" (s. 482) Kur'an'ı okumak, ezberlemek, anlamak kolay; Ancak bu kolaylığı insanlara anlatmak ağır ve zordur. (s. 483)

Mürselat suresi, 19. ayet: "O gün hakikati yalanlayanların vay haline." Kur'an'ın önemli eğitim yöntemlerinden birisi, korkutma yoluyla kötülüklerden vazgeçirmektir. Müjde verme, teşvik etme ve yöntemlerini istediği gibi korkutma yöntemini de kullanmaktadır**.** (s. 490)

Fecr suresi, 6. ayet: "Görmedin mi Rabb'in ne yaptı Ad kavmine?" Ad kavmi Peygamberimizden çok uzun süre önce yaşadığı halde Peygamberimize görmedin mi denilmesi? Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, uzağı göz önüne getirmek ve olayları müşahede edercesine canlandırmaktır. Zira sana vahiyle gelen yakın ilmi, bizzat müşahede gibidir.(s. 508)

Fecr suresi, 22. ayet: "Rabbim gelip melek(ler) saf saf dizildiği zaman her şey ortaya çıkacaktır." Arapçada çoğul yerine tekilin kullanılması geçerli bir kuraldır. "Sizler kitap(lar)ın tümüne inanırsınız." (Ali İmran suresi, 119. ayet) Kur'an, Arapça nazil olduğundan Arapça kurallarını uygulamaktadır. (s. 509)

Allah Teala, inkarcıların iyi faaliyetlerinin karşılığını bu dünyada, rızık, sağlık ve uzun ömür vs olarak verir**.** Münkerlerin bazı iyi amellerinden dolayı cezalarının hafifletilmesi söz konusudur. (s. 529)

Tebbet suresi, 1. ayet: "Ebu Leheb'in iki eli kurusun kurudu da." Allahu Teala'nın, Ebu Leheb ve karısının iman etmeyeceklerini önceden haber vermesi, Kur'an'ın mucizelerindendir. Zira insanın son nefesteki durumunu Allah'tan başka kimse bilmez. (s. 550)

Abdullah bin Mesud'un Felek ve Nas surelerini mushafına yazmadığı rivayet edilmiştir. (Buhari, Tefsir, 114) Bir sure veya ayetin bir sahabenin mushafında kaydedilmemesi ayrı, onların Kur'an'dan oluşlarının inkar edilmesi ayrıdır. İbni Mesud'un da bulunduğu cemaat namazlarda söz konusu iki sure okurmuş ve bu konuda herhangi bir itiraz vaki olmamıştır. (Keşmirî, Faydu'l-Bâri alâ Sahihu'l-Buhâri 4/261) daha da önemlisi bu iki sureyi, İbni Mesut tarafından yazılmadığını söyleyen rivayetin "ehad hadis" olması yani kesinlik bildirmeyen bir rivayet olmasıdır. Tabii, bu bilginin ateist veya oryantalistlerce bir önemi yoktur, ne manaya geldiğini bildikleri konusu da ayrı bir mevzudur! Kur'an'ın hedefi, insana rehberliktir. Gayesi, insanı inkar ve yaratıklara boyun eğmekten kurtarmaktır. (s. 561) Müteşabih ayetler, üzerinde düşünme ve etüt yapmanın gerekliliğini gösterir. Her haberin gerçekleşeceği bir zaman ve ortam vardır. İnsanlar bunu er geç öğreneceklerdir. Kur'an'ı anlamanın önündeki engellerin, takva ve ilim azığıyla aşılabileceğini öğrendik. (s. 562) Her dönemin müşkilatı değişik olacaktır. Allah sözün en doğrusunu söyler. (s. 563)

Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an

Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek

Kur'an'a yönelik eleştiriler objektiflikle makyajlanarak ve ilmîlikle ambalajlanarak okuyucuya sunulmaktadır. Çoğu zaman eleştirilerin sahipleri gülünç duruma düşmektedirler. Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemişlerdir. (s. 12) İbni Kuteybe hicri üçüncü asırda İslam düşmanlarının "ayetleri yerinden/bağlamından saptırıp onu asli mecrasından ayırarak" Kur'an'da çelişki bulmaya çalıştıklarını ifade etmektedir. (Kuteybe, T. Müşkilu'l-Kur'an, s. 22) Müşkilu'l-Kur'an, Kur'an'da var olduğu ‘sanılan' çelişkiler demektir. (s. 16) Eskiden işkallar Kur'an'ın lafız, mana ve delaleti ile ilgili iken yeni işkallar teşri ve Kur'an'ın cem'i alanına kaydırılmıştır. (s. 20) Kutsalı tanımayan ve çağdaş profan zihniyet, kendi seküler tasavvur evrenine girmeyen olguları ve değerlendirmeleri kabullenmek istememektedir. Elitler pozitivist zihniyetlerine uymayan hiçbir şeyi kabul etmezler. (s. 21) Kur'an insan ürünü olan eserlerin tamamından farklı bir formülasyonla şekillenmiştir. Bu durum kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir. Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir. Kur'an çok çeşitli konulara birçok olaya değişik üsluplarla atıfta bulunmuştur. (s. 23-25) Kur'an'a düşmanlık besleyenler "sanal" uyuşmazlık ve ihtilafları yüzde yüz hakikatmiş gibi gösterirler. Kur'an farklı insani seviyeleri dikkate alarak bazen akla, bazen kalbe, bazen de duyguya hitap etmiştir. (s. 26-28) Kur'an, Gai Eaton'un ifade ettiği gibi "Bizim sınırlandırıcı tanımlamalarımızın ve referans çerçevelerimizin dışında kalan niteliklerle mavsuf olan Arapça ile nazil olmuştur." Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. (s. 29) Kur'an tüm edebiyat müstekbirlerine meydan okumuştur. Onlar

Kur'an'a karşı düşmanlık dürtüleri içinde son derece bilinmiş bir durumdaydılar. (s. 31) Tarihi hiçbir kayıtta onlardan tek bir kişinin, 'Kur'an dilinin bozuk olduğunu' söylediğine rastlanılmamaktadır. (s. 32) Adamın biri ibni Sureyc'e eğer şunu sordu: "Allah, Beled suresinde kasem fiilinin başına olumsuzluk ifade eden 'lâ' bağlacını getirmek suretiyle yemin etmeyeceğini beyan buyurmuş, sonra Tin suresinin 3. ayetinde ise 'Bu güvenli olan şehre and olsun' şeklinde de yemin etmiştir. Bu çelişki değil midir?" Alim şu şekilde cevap verir: "Araplar bazen kelamlarının arasına 'la' harfini sokarlar ancak manasını iptal ederler" Daha sonra buna Arap şiirinden de örnekler verir. (s. 33) Müşriklerin teslim bayrağını çekerek Müslümanların safına katılmalarını sağlayan Kur'an'ın edebi çekiciliği ve güzelliği değil midir? (s. 36) Utbe bin Rebia, 'ey Muhammed! Eğer sen başkanlık peşinde isen seni başkanımız olursun, eğer evlenmek istiyorsan beğendiğin Kureyş'li kadınlardan 10 tanesiyle seni evlendiririz, eğer mal istiyorsan sana zürriyetine yetecek kadar mal toplarız, eğer cin çarpmasından ileri geliyorsa bu gördüğün seni tedavi etmek için mal toplarız.' teklifinde bulunur. (s. 37) Hz peygamber, Fussilat suresi 12. ayeti okuyarak ona cevap verir: "Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki, Ad ve Semud'u helak eden bağırtıya benzer bir bağırtı ile sizi uyarıyorum." (s. 38) Utbe, 'Vallahi ben Muhammed'den, benzerini asla duymadığım bir kelam duydum.' diyecektir. (s. 39) Onlar Müslüman olmakla keyifli, zevkli bir şey yapmıyorlardı. Emniyetli bir sürece de girmiş olmuyorlardı. Tersine mal ve can güvenliği açısından sıkıntılı, zahmetli, korkulu bir süreci tercih etmiş oluyorlardı. (s. 41) Günümüzde oryantalistlerin Kur'an'ın yüceliğini dile getiren itirafları hayli kabarıktır. R.L.Blachere, 'peygamberin surelerde tekrarladığı ayetlerin bir dinamizmi, parlaklığı ve yüceliği vardır. Kur'an her şeyden önce insanların yücelttiği bütün metinlerin üstünde muhteşem edebi ve zarif bir metindir.' (s. 46) L.E.Cobold, 'Gerçek şu ki, Kur'an'ın cümleleri ve güzel üslubu kalemin anlatamayacağı ve tarif edemeyeceği bir şeydir. Kur'an şiir, tarih değildir. Budistlerin kitabına benzemez. Felsefi hutbeler de değildir. Belki o yüce kalplerde yankılanan nübüvvet sesidir. Kur'an kıssalarının uyumu, temsillerinin ilginçliği en üst mertebesine çıkmıştır. Okuyucusu asla bıkmıyor ve o da tekrarla yıpranmıyor.' (s. 47) H. de Castries, 'İnsan aklı, bu ayetlerin ümmi bir adamdan nasıl meydana geldiği hususunda hayrete düşmektedir. Bütün Doğu, insanoğlu düşüncesinin lafız ve anlamda Kur'an'ın bir benzerini getirmekten aciz olduğu hususunu itiraf etmektedir. Ancak biz batılılar düşüncelerimize aykırı olduğu için Kur'an'ı anlayamıyoruz. Jan Jak Russo, şu sözlerinde isabet etmiştir: Bazı insanlar Muhammed'den Kur'an'ı işitseler hemen secdeye kapanır ve şöyle derlerdi: Ey Allah'ın elçisi peygamber. Bizi de yanına al. Çünkü biz senin için ölmeyi veya sana yardım etmeyi severiz.' (s. 48) Hem metodik hem de epistemolojik bakış açısıyla bakıldığında Kur'an'ın mesajlarında, hükümlerinde, haberlerinde hiçbir çelişkinin olmasını mümkün olmadığı görülür. (s. 51) Çelişki ve tutarsızlık iddiaları Kur'an'î bağlamını anlamamaktan, dilin ifade biçimlerini, hakikat, mecaz, kinayeyi anlayamamaktan, fiillerin farklı bağlantılarını düşünememekten, aynı anlamla ilgili karşılıklı ayetleri iyice incelememekten ileri gelmektedir. (s. 53) Kur'an'da problem olarak ileri sürülen durumların her biri 'görüntüsel' işkal olmaktan öteye geçmemektedir**.** (s. 54)

İşkalin sebeplerini ikiye ayıracağız. (s. 55)

Dilsel sebepler: Arabi ilimler de, cümle içerisinde var olması düşünülen kelami kayıtların, harf ve kelimelerin kaldırılmasına hazf denir. (s. 56) Belagatın/söz sanatının en yüksek zirvesi olan

Kur'an-ı Kerim'de kuşkusuz çok yaygın ve çok çeşitli olarak hazf kullanılmıştır. (s. 57) Kur'an, Arap kelamında kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. Kur'an, Arap dilinde birer te'kid/pekiştirme edatı olan kasem/yemin, tekrar türlerini sıkça kullanmıştır. Tekrar Arapların mesaj vermek veya bildikleri mesajı iyi pekiştirmek için öteden beri kullandıkları belagatli kelami bir üsluptur. Razi: "Tekrar pekiştirmeyi ifade eder." der. Modern zamanlarda yazılı ve görsel medyada günlük reklamların tekrarı bu metodun çağlar boyunca kullanıldığını göstermektedir. (s. 59) Aynı anlamı değişik bir üsluplarla dile getiren ayetlerin çeliştiğini sananlar, asıl işkal onların hazfi yeteri kadar zihnen sindiremeyişlerinde ve Arap kelamının esprili üsluplarını olgun bir şekilde kavrayamamış olmalarından kaynaklanmaktadır. (s. 62) Anlamsal sebepler: Kur'an çok çeşitli olaylara ve değişik olgulara değinmektedir. Dünya ahiret, gelmiş gelecek gibi. Kur'an belagatin en can alıcı noktası olan icazdan da hiç taviz vermemiştir. İcaz az ve öz mesaj vermektir. Bazen aynı kişilerle ilgili farklı zamanlarda meydana gelen farklı durumları, zamanla hiç kayıtlamadan anlatır. (s. 63) Mesela, Mü'minun suresi 101. ve Saffat 27. İle Tur 25. ayetler buna örnek verilebilir. Buralardaki soramama durumu Sur'a 2. üfürülüşün başlama zamanına tekabül eder, sorma durumu ise, ikinci Sur'a üfürülüşünden sonraki zamana tekabül eder. (s. 64) Adem'in yaratılış evrelerini bildiren ayetler değişik evrelere işaret eder. (s. 67) Mecazı, tafralı ve sanatlı bir biçimde kullanma hususunda Arapça ön sıralarda yer almaktadır. (s. 74) Kur'an birçok yerde evrende doğal görülen birçok olayın asıl fail ve yaratıcısının Allah olduğuna dikkat çekmektedir. Kur'an, görünüşte insanların yaptığı fiilleri de zaman zaman Allah'a isnat etmektedir, çünkü gerçek yaratan O'dur. (s. 77) Şura Suresi 45. ayette kafirlerin kıyamet günündeki durumları anlatılırken, Kaf suresi 22. ayette Hz peygamberin nübüvvet öncesi ve sonrası durumu anlatılmaktadır. (s. 81) Kıraatler: Kureyş lehçesi Hicazlıların ve diğer Araplarının lehçelerinin en fasihi; Açık ve düzgünü idi. Kur'an Kureyş lehçesiyle nazil olmuştur. (s. 86) Hz peygamber Kur'an-ı Kerim'in ilk nüzul yıllarında bir telaffuz kolaylığı sağlamak üzere Arapların Kur'an'ı farklı lehçelerle okumasına izin vermiştir. Bu farklı okuyuşlar Hz Osman'ın dönemine kadar devam etmiştir. Kur'an'ı farklı lehçelerle okumaları ciddi ihtilafların ortaya çıkmasına neden olunca Hz Osman, Kur'an lehçesi üzerinde birleşme kararı alıp bunu resmi musafta uygulamaya sokmuştur. Kur'an'ın sadece bazı kelimelerin farklı okuyuş biçimleri ile kıraatler ortaya çıkmıştır. (s. 87) Farklı kıraatlerde, ana manayı ve kök anlamı etkileyecek bir değişiklik söz konusu değildir. Kur'an o kadar asla uygun, dikkatlice, titiz bir şekilde korunmuştur ki, bırakın bir cümle veya bir ayetin değişmesini, bir kelimesinin bir harfi bile farklı biçimlerde okunmuş ise, o bile mutlaka kayıt altına alınmıştır. (s. 88) İslami ilimlerin hepsinin ilk kuruluş materyalinin tamamı Kur'an'dan alınmıştır. (s. 92) Müşkil alanında yazılan eserler dikkatle incelendiğinde, kişinin Kur'an'ın yüceliği, güzelliği ve icazı karşısında güveni artar. (s. 96) Kur'an'ın ele aldığı konuların zengin ve enginliği, farklı alanların seçilmesi, değişik kesimlere hitap edilmesi ve değişik mesajların ulaştırılma çabası, Kur'an'ın çok kısa veciz ve muhtasar/kısa bir üslup seçmesini kaçınılmaz kılmıştır. (s. 118)

Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek

İslam'da Kadın Hakları

İslam'da kadın hakları konusunda yazılan eserlerde öncelikle, İslam'ın geldiği dönemdeki Avrupa, Hint, Çin medeniyetlerindeki kadınların durumu ile İslam'ın kadınlara getirdiği haklar kıyaslanarak, İslam'ın kadınlara çok daha fazla haklar getirdiğinin altını çizilir. Biz ise bu kıyas götürmez bu hakikatleri direk atlayarak, İslam'ın, tarihte olduğu gibi günümüzde de, Batı medeniyetindeki kadın hakları ile kıyaslanamayacak kadar çok 'fıtrat ve biyolojik yapılarına uygun, yaratılışı ile çelişmeyen' hakları kadınlara getirdiğini iddia ve ispat edeceğiz inşallah. Bunun içinde özellikle bu yazımız ile "Batı medeniyet", "Dinsiz ahlak olur mu?" ve "Modernizm ve kadın" adlı yazıların beraber okunmasının faydalı olacağının altını çizmek isteriz.

İslam'ın ilk geldiği anlardan itibaren dine giren ve bu dine hizmet konusunda öncülük yapanlar daima kadınlar olmuştur. İslamiyet'in ilk şehidi bir kadındır (Hz. Sümeyye) İlk Müslüman bir kadındır (Hz Hatice) Peygamberimizin soyu kızından (Hz Fatıma) devam (Kevser, 3) eder. Hz. Ebubekir'in kitap haline getirdiği dünyadaki tek Mushaf, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman dönemlerinde onlarca yıl bir kadının (Hz Hafsa) yanında kalmıştır. O dönemde ise Hristiyanlar şunu tartışıyordu; "bir kadın İncil'e dokunabilir mi dokunamaz mı?" Kur'an-ı Kerim'de Nisâ (Kadınlar), Müntehine (İmtihan edilen kadın), mücadele (Mücadele eden kadın), Meryem (Hz. İsa'nın annesi) gibi sure isimleri vardır. Fakat mesela, rical (Erkekler) suresi yoktur.

O halde İslam'da kadın hakları diye bir mesele nereden ortaya çıkmıştır? Bu sorunun temel nedeni, batı medeniyetinin kadına bakış açısı ile İslam'ın kadına verdiği değerin yorumlanmaya çalışılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki ortada iki ayrı medeniyet, bakış açısı ve yaşam tarzı vardır. Her biri kendi içinde ayrı ayrı değerler manzumesine, ayrı ayrı anlam ve değere sahiptir. Dolayısı ile, "İslam'ın ruhuna yabancı toplumsal adet ve geleneklerin sorumlusu, İslam değildir." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 373) Batının kadına yüklediği görevlerden farklı olarak "İslam, kadın ve erkeği fıtratlarına, yaratılış biçimlerine uygun vazifeler yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 225) ve ileride göreceğimiz gibi "İslam kadınlara fazlasıyla değer veriyor." (Karen Armstrong, The Guardian, 20.09.2006) olduğu için günümüzde Müslüman olan batılı insanların çoğunluğunu hala öncelikle kadınlardan oluşmaktadır. Peki neden? Bir örnek üzerinden konumuza başlayalım.

'Hindu asıllı bir ateist' iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das'ın açıklamaları aslında birçok şeyi özetlemektedir: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Müslüman kadının Ortodoks hayat tarzını seviyorum. Erkekler tesettürlü bir hanıma dönüp bakmazlar. Tesettür emniyettir. Batı kültürünün kadına tanıdığı özgürlük beni cezbetmiyor. Bilhassa, erkeklerin arzularını kabartan özgürlüğü kastediyorum. Delhi'deki kitap fuarında yayıncılar müşteri çekmek için yarı çıplak mankenler kullandılar. Utanç verici bir şey. Kadın vücudu Hindistan'da bile ticari meta haline geldi. Ben özgürlük istemiyorum. Bıktım özgürlükten. Bütün samimiyetimle söylüyorum, özgürlük benim için bir yük haline geldi. 'Hayatımı düzenleyecek kurallar olsun istiyorum.' Özgür olmayı değil, korunmayı arzu ediyorum ben. 24 yıl boyunca tesettürü tekrar tekrar denedim. Müslüman olmadığım halde Müslüman kadınlar gibi giyinip marketlere, konserlere, sinemalara gittim, seyahatlere çıktım. Gördüm ki mesture bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana; laf atmaya bile cesaret edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin. İslam'ın ilkeleri kadına yeterli derecede özgürlük alanı bırakıyor. Kadının kocasına veya daha yüksek bir otoriteye boyun eğmesini özgürlüğe aykırı bulmuyorum. Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum." (The Times of India,15 Aralık 1999; Hakan Albayrak, Gerçek Hayat, 14 Mart 2008, 386. Sayı, s. 11)

Bir kadın düşünün ki doğduğunda ailesine cennetin kapılarını açan; "Kimin üç kız veya üç kız kardeş veya iki kız kardeş veya iki kız yetiştirir, terbiye ve edeplerini eksik etmez, onlara iyi davranır ve evlendirirse cenneti hak etmiştir." (Ebu Davud, Edeb, 120, 130; Tirmizi, Birr, 13); "Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyütüp terbiye ederse, kıyamet günü o kimseyle ben şöyle yanyana bulunacağız." (Müslim, Bir, 149; Tirmizi Bir, 13); "Kimin iki kızı olur da onları alçaltmaz, oğlan çocuklarını bunlara tercih etmezse Allah onu cennete koyar." (Ebu Davud, 5147), hem evlendiği erkeğin diğer yarısı olup onu tamamlayan ; "Kadınlar erkeklerin, diğer yarısıdır." (Ebu Davud, Tahanet,94; Tirmizi, Tahanet 827) hem de evlendiğinde eşinin imanının yarısını tamamlayan; "Kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur." (Heysemi, Mecmuu'z-Zevaid, 7310; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/239; Suyuti, Camiu-s-Sağir, II/932, 8730) "insanın dinini yaşamasına yardımcı olup, "en güzel dünya nimeti"; (Tirmizî, Birr 13), "bütün dünya nimetlerinin en değerlisi"; (Müsned, II, 168; Müslim, "Radâ`", 64; İbn Mâce, "Nikâh", 5) kabul edilen ve anne olduğunda cennetin ayaklarının altına serildiğini; "Cennet annelerin ayakları altındadır." (Nesai, Cihad, 6; İbni Hanbel, X/198; Aclûnî, Keşfu'l-Hafâ, , 1351/1932, I/335, No: 1078;Kenz-ül Ummal, Hadis: 45439; Menavi, Feyzul Kadir, 3/361) ilan eden bir dinde, kadının değeri olmadığını iddia etmek büyük bir iftiradır.

İslam ruhuna uzak ve hedeflediği medeniyet ideali ile hiçbir alakası olmadığı halde, 'İslam'da kadın' söz konusu edildiğinde, kaynağı batılı oryantalistler olan "Evlilik, miras, şahitlik, boşanma, eşitlik" gibi kavram ve konular ile "Kadın uğursuz mudur? Kadına danışılmaz mı? Kadın eğe kemiğinden mi yaratılmıştır?" türü soruları bu yazımızda ele alıp sıra ile cevap vereceğiz inşallah. Yalnız okuyucudan ricamız, "Batı medeniyeti" ve "Modernizm ve kadın" gibi yazılar ile beraber bu yazımız okunmasıdır kibu sayede kadına gerçek anlamda hangi sistemin değer verdiği çok daha iyi anlaşılacaktır diye umut ediyoruz.

Kur'an ve hadislerde kadın

"Şüphe yok ki, kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve tam bir eşidir." (İbn-i Hamza, el-Beyân ve't-Ta'rîf, s. 261); "Kadın-erkek bütün insanlar, tarak dişleri gibi birbirlerine eşittirler." (Ö. N. Bilmen, Hukuk-u İslâmiye ve İstilahat-ı Fıkhiye Kamusu, II/73-74); Veda hutbesinde peygamberimiz: "Kadınların haklarını yerine getirme hususunda Allah'tan korkunuz! Zira siz onları Allah'ın bir emaneti olarak aldınız." (Müslüm, Hac,147; Ebû Dâvud, Menâsik, 56; İbn Mâce, menâsik, 84; Dârimî, menâsik, 34; Ahmet Hamdi Akseki, Yeni Hutbelerim, 781-782, Acluni, Keşfu'l-Hafa, 1351, I/36) buyurmuş ve "Sizin en hayırlınız, ehline (eşine ve çocuklarına) en hayırlı olanınızdır." (Müslim, Birr, 149; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/472; İbni Mace, Nikâh, 50; Camiu's-sağir, II/ll, Hadis No:4012, Münâvî, Feydu'l-Kadir, III/495, Nesaî, El-Vâfi, III/117); "Mü'minlerin iman bakımından en olgunu ve en hayırlısı, hanımına karşı en hayırlı olanıdır." (Tirmizi, Rada, 11; Riyâzu's-Sâlihîn, II/148) "Kim, (iki veya üç) kız çocuğunu erginlik çağına erişinceye kadar besleyip büyütürse, kıyâmet gününde -iki parmağını birleştirerek- onunla şöylece beraber oluruz." (Buhari, Talak 25, Edeb 24; Müslim, Zühd 42, IV/2028); "Dikkat ediniz, sizin kadınlarınız üzerinde, kadınlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır." (Tirmizî, Sünen, V/111; İbn Mâce, Sünen, I/594, No: 1851) diye hatırlatmalarda bulunmuştur.

Hazret-i Ömer İslam geldikten sonra hayatlarında gerçekleşen devrimle ilgili şunları aktarır: "Biz İslam'dan önce kadınları insan yerine koymazdık. İslam gelince onlara hem ayetlerde hem de hadislerde yer verdi, erkekler gibi hakları anlatıldı. Ondan sonra biz kadınların da erkekler gibi hakları olduğunu düşünür hale geldik!" (Buhari, Tefsir, 66, 2;libas, 31; H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar Ve Kadınlarımız, s. 58) Bir tespit de Hz. Ömer'in oğlu Abdullah'tan: "Biz kadınlar hakkında ileri geri konuşmaktan korkar olduk, vahiy gelir de bizi azarlar kadın hakları konusunda diye!" (Buhari, Nikâh, 80); Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür. (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb 6, Rikak 22, İ'tisam 3; Müslim, Akdiye 11; Suyuti, Camiu's-Sağır, II/496); "Çarşıdan aldığı şeyleri, erkek çocuklardan önce kız çocuklarına verene, Allah Teâla rahmetle nazar eder. Allah Teâla rahmetle nazar ettiğine de azap etmez."(Gazali, İhya, II/53); "Her kim kız çocukları yüzünden bir sıkıntıya uğrar da onlara iyi bakarsa, bu çocuklar onu cehennem ateşinden koruyan bir siper olurlar." (Buhârî, Zekât, 10, Edeb, 18; Müslim, Bir, 47; Tirmizî, Bir, 13)

Birçok batılının da itiraf ettiği gibi, "Kur'an ayetleri kadının alçaltılmasına ve kötülenmesine karşı durur." (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) ve daha Osmanlı döneminde bile kadın toplumun en özgür bireyidir. (İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Edward Wortley Montagu'nun eşi Lady Mary Wortley Montagu'nun kız kardeşi Lady Mar'a yazdığı (1717) bir mektuptan: 'Her şeyi hesaba kalktığımda, Türkiye'deki kadınların, bu ülkedeki en özgür bireyler olduğunu görüyorum.' ; Robert Hals, Selected letters of Lady Mary, s.329; Complete letters of Lady Montagu, I/318-320)

Eşitlik mi adalet mi?

"İslamiyet'te erkek ve kadın eşit değil, adalet dengesi içindedir. Kadın ve erkek yaratılışta ve fıtratta eşit değildir. Birbirlerini tamamlar vaziyettedir. İslam yaratılışta var olan farklılığı kadın ve erkeğin hak ve vazifelerine yansıtmıştır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 139-141)

"Fiziksel yapısından ses tonuna, Duygu dünyasından düşünce alemine, sahip olduğu fiziksel gücünden suret ve şekline kadar birçok noktada erkeklerden farklı olan kadının, sosyal hayatta kendisine yüklenen misyon açısından erkeklerle eşit olması hangi mantığa sığar? Allah'ın her birine ayrı meziyet ve sorumluluk vermiştir. Allah onlar için fıtratlarına uygun olan şeylerle onları mesul tutmuştur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 276)

Kur'an-ı Kerim, kadın ile erkek arasında hiçbir ayırım yapmamakta, her ikisine de aynı hak ve sorumlulukları yüklemektedir. Dini ve insanî sorumluluk bakımından da erkekle kadın arasında tam bir eşitlik vardır.

"Şüphe yok ki, kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve tam bir eşidir." (İbn-i Hamza, el-Beyân ve't-Ta'rîf, s. 261), "Mü'min olduğu halde, erkek ve kadından kim bir takım sâlih amellerde bulunursa, işte bu gibiler cennete girerler ve zerre kadar zulmedilmezler." (Nisa, 124), "Erkek ve kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükâfâtlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz." (Nahl, 97), "Mü'min erkekler de, mü'min kadınlar da birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasûlü'ne itâat ederler. İşte bunları, Allah rahmetiyle bağışlayacaktır. Gerçekten Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir." (Tevbe, 71)

Cenâb-ı Hakk, erkek ve kadına farklı özellik ve yetenekler vermiş ve onların toplum içindeki görev ve konumlarını da farklı kılmıştır. Haklar ve sorumluluklar bu farklı özelliklere göre düzenlenmiştir. Erkek; kadından fiziki olarak daha güçlü, zorluklara daha dayanıklı, olaylar karşısında daha soğukkanlıdır. Kadın ise duygusal açıdan çok zengin, şefkat yönünden de engin bir deryâ gibidir. İslâm Dini, aile kurumunda, kadınla erkek arasında kendilerine verilen maddî ve mânevî yeteneklerine göre görev bölüşümü yapmıştır. Her cinse görebileceği işi vermiş; kadına, yapamayacağı işi teklif etmemiş, taşıyamayacağı sorumlulukları da yüklememiştir. (Âsım Uysal, Kadın İlmihâli, s, 48) Erkek ve kadın her biri, diğerinin tamamlayıcısı ve birbirine karşı denge unsurudur. Erkek dışarıda hayat mücadelesini yapmakla mükelleftir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 165)

Allah kadınla erkeği eşit yaratmamıştır. Her ikisini de insanlık, akıl, sorumluluk, mükellefiyet yönünden eşit yaratsa da, kadın erkekten hem fiziki hem de psikolojik olarak farklı ama her ikisi de birbirlerini tamamlayıcı olarak yaratılmışlardır. Bu durum erkeğin kadından veya kadının erkekten üstün olduğunu olduğu anlamına gelmez. Her iki cinsinde üstün ve eksik yönleri vardır. Her iki cins ayrı yaratılış özelliklerine sahiptir ve İslam bu özelliklere göre görev dağılımı yapmıştır. Bizler de bunu kabul etmeli, yaşam tarzımızı buna göre ayarlamalıyız. Kadın erkek eşit oldukları konularda paralel, olmadıkları konularda adil paylaşım ile hayatlarına devam etmelidirler. Erkekten ne kadar anasınıfı öğretmeni olabilirse kadından da ancak o kadar halterci olabilir. Anlamsız yarış yerine dayanışma, iş bölümü ile hayata devam

etmelidir. Eşitlik esastır ama biyolojik ve psikolojik farklılıklarda göz ardı edilmeden hayatın devamı iki cins açısından da en adil çözümdür.

"Kadın ve erkeğin birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Eşitlikte adalet yoktur fakat adalet de eşitlik vardır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 277) Kadın erkek eşitliğinin söz konusu olmadığı alanlarda İslam, kadın erkek eşitliğini değil, kadın erkek adaletini savunur. Her konuda eşit olmak adaletli olmak demek değildir. Mesela eşitlikte, 100 kg yükü kadına da erkeğe de 50'şer kilo olarak bölmek esastır. Adalette ise genel itibari ile daha güçlü olan erkeğe daha fazla, daha az güce sahip kadına daha az yük vermek vardır. Bu eşitlik değildir ama adalettir ve kadına pozitif ayırımcılıktır. Yaratılış özelliğini kabul etmek ve bu esasa göre hayatı tanzim etmek bunu gerektirir.

Günümüzden bir örnekle devam edelim. İngiliz kraliyet ordusunda, kadın erkek tüm askerlere "aynı eğitim programının" uygulanması, kraliyet ordusu fizikçilerinden Yarbay Ian Gemmel'i "Fırsat eşitliği adı altında kadın askerler eziliyor" diye isyan ettirir. Erkek askerlerin eğitimi sırasında yaralanma oranı yüzde 1.5 iken, kadınlarda bu oran yüzde 11.1'lere kadar çıkmaktadır. Yarbay Gemmel'e göre bunun nedeni: Kadın kas ve kemik yapısı erkeklere göre daha zayıf. Aynı eğitim kadın bedeninde erkeklere oranla % 39 daha fazla baskı oluşturuyor. Belirli kas olgunluğuna ulaşmak için erkek askerlerin 3 ay çalışması yeterli iken, kadınların 6 ay çalışması gerekmektedir. Bu kadın askerlerden 40 tanesi ordu'yu "bize fazla yükleniliyor" diyerek mahkemeye başvurmuşlardır. (The Sunday Times, 10.03.2002) Üzerinde düşünülmesi gereken iki haber daha: İngiltere'de kraliyet donanmasında görev yapan kadın askerlerin dörtte birinin, görevleri sırasında en az bir kez cinsel tacize uğradığı açıklandı. (Milliyet, 24.06.2005) Amerikan askerleri arasında yaşanan cinsel tacizin geçtiğimiz yıla oranla büyük bir artış gösterdiği ortaya çıktı. Pentagon yetkilileri askerler arasında yüzde 40'ı bulan cinsel taciz artışını yeni uyguladıkları programa bağladı. (Akşam,19.03.2006) "Ordudaki kadınlarla ilgili çarpıcı araştırma: ABD ordusu özel harekât komutanlığı yayınladığı rapor, kadınların cinsiyet ayırımcılığına maruz kaldığını ortaya koydu. Görüşme yapılan kadınların neredeyse hepsi cinsel tacize maruz kalmış ve çok azı bunu şikâyet etmiş." (Diriliş Postası, 25.08.2023) İsrail'de askere alınan kadınların üçte biri cinsel tacize uğruyor. İsrail Devlet Ombudsmanı tarafından hazırlanan raporda, zorunlu askerlik hizmetini yapan kadınların yüzde 33'ünün en az bir ya da daha fazla sefer cinsel tacize uğradığını söylediği, bunlardan yüzde 70'inin bu konuda şikayette bulunduğu vurgulandı." (Sözcü, 29 Kasım 2022)

Kadın daha duygusal olduğu için çocuk eğitimi ve büyütülmesi görevi İslâm'da, kadına ana görev olarak verilmiştir. Çünkü o bu duygular ile yaratılmıştır. Acıma, sevme yoğunluğu erkeklerten daha fazladır. Erkekler genellikle çocuk bakıcısı olamazlar. Çünkü erkekte acıma, sevme, şefkat daha az yoğunluktadır. Hâlbuki çocuğa sevgi; anne sevgisi lazımdır. Erkek evi dışarıdan korur, evin mali yönden devamını sağlar. Kadın evin içişleri ve eğitimine bakar. Aile kurumunun ahlaki temellerini atar. Kadın bir işte çalışsa bile daha çok yıpranır. (sosyal düzende o nedenle de kadınlar erkeklerden daha az sürede emekli olur.) ve ailenin, çocuğun eğitimi ile yeteri kadar ilgilenemez. Dolayısı ile de aile düzeni zamanla bozulur. Aile bozulunca, toplum huzuru, devlet huzuru bozulur ve sosyal çöküntü başlar. Eşit toplumda çalışan kadın çocuğunu kreşte büyütür ve sevgi yerine aldığı paraya göre dadısından muamele gören çocukta büyüyünce psikolojik sorunlar ortaya çıkar.

Kadın erkek eşit değildir birbirini tamamlayan bir elmanın iki yarısı gibidirler. Peygamberimiz "Kadınlar erkeklerin yarısıdır." (Ebû Dâvut, Tahâret, 94; Tirmizi, Tahâret, 82; *Müsned, 6/256, 377)* buyururlar. Hadiste geçen 'şekâiku' kelimesisözlükte, 'tam ortadan ikiye bölünen bir bütünün parçası; ikiye yarılmış nesnenin bir parçası ve yarılmış ve çatlamış olan' manalarına gelir, Yani bir bütünü

meydana getiren iki parçadan her biri, diğerinin 'şakik'idir. Mesela, Holly Bourne tarafında yazılan ve Türkçeye "sen benim diğer yarımsın" diye çevrilen kitapta benzer mantığı yansıtmaktadır. Bu kitabın adından kimse 'yarım insan' mesajı çıkaramayacağı gibi hadisten de kimse farklı anlamlar çıkarmaya çalışmamalıdır! Yoksa oy verme/biat alma esnasında peygamberimiz erkekler yanında kadınlardan da ayrıca biat alması, kadın erkek eşitliğini yasal yönden ortayakoyan en güzel örnektir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 55)

Buna göre, yaratılış, eğitim, kulluk, vatandaşlık, insaniyet yönünden eşit olan kadın ve erkek, fıtratları, ruhî ve biyolojik/psikolojik yapıları yönden ise birbirlerinden farklı ama birbirlerini tamamlayıcıdırlar. Her iki cinsinde eksik ve fazlalıkları vardır ve aralarındaki bu kadar farka rağmen onlardan eşit olmalarını beklemek her iki cinse de zulümdur. Adalet ve huzur yaratılışa uygun hayat yaşamaktan geçer.

Şimdi oryantalist merkezli ve ateistler tarafından gündeme getirilen ve İslam'la bağdaşması mümkün olmayan itham ve cevaplarına geçelim.

Kur'an da Allahu Teala erkeğin kadından üstünlüğünü ifade eden ayet (Nisa, 34) incelediğimiz zaman üstünlüğün "sorumluluk" anlamında kullanıldığını yani erkeğin kadından daha fazla sorumluluk sahibi olduğu, erkeğe daha fazla yük yüklendiğini hemen fark ederiz. Zaten aynı ayette 'mali sorumluluktan' bahsedilmekte ve erkeklerin ailenin geçimi ve diğer malî yükümlülükleri üstlenmesine (ailenin geçiminden, mehir, diyet, cihad gibi görevlere) işaret edilmektedir. "Kadına cihad, evin geçimi, diyet gibi sorumluluklar yoktur, bunlar erkeklere yüklenmiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 65) "Bu nedenle de kadına bir pay, erkeği iki pay verilmiştir." (Tabatabaî, Mizan, IV/244, 358) Yani ayette geçen "Kavvam"; sorumluluktur. Bu sorumlulukları yerine getiremeyen erkek kavvam olmaz: Hanımının hakkını yerine getirmeyen, onun malına göz diken, harcama (infak) görevini yapmayan ve ailenin ırz ve namusunu korumayan erkekler, 'kavvâm' vasfına sahip kâmil erkeklerden sayılmazlar. Dolayısıyla bu erkekler, dövme izni verilen erkeklerden olamazlar. (Elmalılı, İlgili ayetin tefsiri)

Nisa suresi 34. ayette Allah'u Teala kadın erkek arasındaki farka işaret ederek, birbirleri arasında bazı faziletle, üstünlükler olduğunu ifade etmiştir. Ayette "Efdalu" yani "daha üstün" kelimesi geçmemektedir, dolayısı ile ayetin meali, 'erkek kadından daha faziletlidir,' anlamında değildir. Ayette geçen "Faddale" kelimesi, Allah'ın yaratılışta insanları farklı özelliklerle yarattığına işaret eder. Aynı kalıp Bakara 122. ayette de geçer: Allah Yahudileri üstün kıldığını belirtirken, yine "Efdalu" babı değil, "Faddale" babı kullanılmıştır. Yani Allah Yahudilere (Vahiy göndermekle) bazı üstünlük/özellikler vermiş ve onları bu özellikleri sayesinde üstün kılmıştır. Ama onlar vahyin kıymetini bilmemişler, onu değiştirmişler ve dolayısı ile de bu üstünlüklerini kaybetmişlerdir. Bu kalıp yine Bakara 253. ayette de geçer: 'Allah bazı peygamberleri diğerlerine üstün kıldım' derken de yine "Efdalü" kalıbını kullanmamış, "Faddale" kalıbını kullanmıştır. Yani Allah her peygambere ayrı özellikler vermiş ve her birini farklı özelliklerle diğerlerinden farklı kılmıştır. Burada fazilet/üstünlükte sıralama değil, farklılık mevcuttur. Yoksa Allah bazı peygamberleri diğerlerinden üstün tutmamış ve bizden de aralarında ayırım yapmamamızı istemiştir. (Bakara, 285) Zaten efendimizde kendisini Yunus peygamberden üstün gören sahabelerini uyarmış ve "Beni Yunus b. Matta'ya üstün tutmayın." (Buhârî, Enbiyâ, Kitabu't Ta'bîr, 3413, Müslim 2376) buyurmuştur. Arapçada "Tef'il" babında olan bu kelime (Faddale) Allah tarafından insanlara verilen farklı özellikleri belirtir. Zaten aşağıda da bu farklılıklarla ilgili açıklamalar yapılmıştır.

Yoksa İslam'a göre üstünlük cinste değil Allah'ın emir ve yasaklarına olan bağlılıktadır: "Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Allah katında en değerli, en üstün olanınız,

takvâda en ileri olandır." (Hucurat, 13); "Saliha bir kadın, bin tane salih olmayan erkekten daha hayırlı ve üstündür." (Vesâil, XIV/123)

Mesela bir müdür ile memuru düşünelim. Müdürde insandır memurda. İkisi birçok konuda eşittir. Hatta memur müdüründen birçok konuda ileride de olabilir. Memur olması onun müdüre göre daha az zeki veya müdürden aşağı bir konumda kılmaz. Ama müdürün sorumluluğu, yetki alanı daha fazla olduğu için memurdan bir üst makamdadır. Ona belli konularda emir verebilir. Ama bunun dışında her ikisi de insan, kul, akıl... yönünden eşit bireylerdir. Kur'an sorumluluğu fazla olan erkeği kadına üstün (sorumlu) kabul etmiş, görev taksimatında erkeğe daha fazla sorumluluk yüklemiş, yüklenen sorumluluk oranında onu, idareci, sorumluluk sahibi ilan etmiştir. Veda hutbesinde de benzer şekilde sorumluluğa dikkat çekilmiştir: "Ey İnsanlar! Kadınlarınızın sizler üzerinde hakları, sizin de kadınlarınız üzerinde haklarınız vardır. Kadınların haklarını bilmelisiniz ve gözetmenizi isterim, bu nedenle Yüce Allah'tan korkmanızı dilerim. Siz kadınları Allah'ın emaneti aldınız." (M. Hamidullah. Mecmûatü´l-Vesaikü´s-Siyasiyye, 361-362; İbn Mace,"Menasik" 84; Müsned-i Ahmed, 7/376; Tirmizî, "Tefsîru´l-Kur´ân" 10; Kur`ân-ı Kerim, 4/34) buyurulur. Bu ayetten amaç, "aile yaşantısını düzenlemedir. Erkeğin bu görev için seçilmesi, omuzlarına yüklenen sorumluluktan dolayıdır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 20)

Feminizm batı toplumlarında başlamış bir harekettir ve batı toplumu için de zorunlu bir harekettir. Çünkü Avrupa'da kadın " İnsan mıdır, İncil'e dokunabilir mi, ruhu var mı." diye tartışılan (August Bobel, Kadın ve Sosyalizm, s. 46; Ayşe Sucu, Kadınlar üzerine, Sözcü, 9.3.2020) evli eş boşanırken alınıp satılan (https://tr.wikipedia.org/wiki/Zevce_sat%C4%B1%C5%9F%C4%B1; https://heinonline.org/HOL/LandingPage?collection=journals&handle=hein.journals/lqr45&div=34; https://hukuktar.org/2018/03/12/8792) akrabaya, misafire peşkeş çekilen (Kuzay Avrupa), çalıştırılınca ücreti az ödenen vd. kısaca ikinci sınıf bir canlı olarak görülmüştür. Böyle bir toplumda kadın tabii ki hak arama yarışına girip, reaksiyon gösterip ileri atılacak ve hakkını arayacaktır. Fakat İslam toplumlarında kadının ne insan olma yönünün tartışılması, ne Kur'an'a dokunmaması, ne alıp satılımı (fahişelik) durumu söz konusudur. İslâm'da kadın annelik görevini yerine getirdikten sonra doktor, hemşire, avukat, öğretmen vb. olabilir. Hatta bazı kadınların bu mesleklere sahip olmaları farzı kifayedir; mutlaka olmalıdır! Batıda hak, adalet arama mücadelesi zamanla sınırları zorlamış ve haklı mücadele aşırı uçlara kaymıştır. Eşitlik talepleri sonunda kadın gücünü, hissiyatını, duygu sınırlarını zorlar hale gelmiştir. Vücut geliştiren-kaslı, halter kaldıran, boks yapan kadınlar sadece ruh değil bedenleri de cinslerinden ayrı hale getirmiştir.

İslam eşitlik değil adalet, ehliyet, liyakatı savunur: "Hiç bir insan da diğerine eşit değildir. Adalet ve Allah önünde, herkes eşit. Kadın erkek eşitliği mi? Biz parmak uçlarımız gibi farklıyız. Kadın kadına, erkek erkeğe eşit mi ki, kadın erkeğe eşit olsun! Hangi erkek Hz Hacer'le, Ruhu'l-kuds'ün annesi Meryem'le eşit olabilir ya da hangi kadın Hz Yusuf'la, Hz İsmail'le eşit olabilir ki? İnsan vardır eşrefi mahlûkattır, insan vardır 'bel hüm edal'dir, 'essele safilin'dir. Kural; ehliyet ve liyakat. Kim ehil ve layık ise, o üstündür. Bunun kadın veya erkeği yoktur." (Abdurrahman Dilipak, https://www.youtube.com/watch?v=cxERhd9RUuo)

Müslüman olduğunu duyuran ABD'li Abbey Hafez, Nisa, 34. ayetin mealini okuyarak İslam'ın kadınlara tanıdığı ekonomik hakları saymakta ve "Kadınlara bu kadar yüksek haklar veren ve toplum içinde çok yüksek bir statü tanıyan başka bir din duymadım. Artık Kur'an okuyan bir Hristiyan değilim, Kur'an okuyan bir Müslümanım. Hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim" diye sosyal medyada açıklama yapmaktadır. (Tiktok, 25.11.2023) Bizdeki bazıları da bu ayetten hareketle 'İslam'da kadın hakları yok' diye yorum yapmaktalar...!

Kız çocuk, erkek çocuk eşittir

Allah (cc) Kur'an'da "Göklerin ve yerin mülk ve tasarrufu Allâh'ındır. O, dilediğini yaratır. Kimi dilerse, ona kızlar bağışlar, kimi dilerse ona erkekler lutfeder. Yahut (çocukları) erkekler-dişiler olmak üzere çift verir. Kimi de dilerse, onu kısır bırakır. Muhakkak ki, O âlimdir, her şeyi bilir. Kâdirdir, her şeye gücü yeter." (Şura, 49-50) buyurur. Hiç bir Müslüman, çocuğunun erkek olmasıyla övünemeyeceği gibi, kız olmasıyla da yerinemez ve yerilemez. Önemli olan, çocuğun "Kız veya erkek" olması değil, "Hayırlı bir evlat" olmasıdır. (Aysel Zeyneb Tozduman, İslâm'da Kadının Hakları, s. 36) İslamiyet'ten önce Arabistan'da yaygın olan kız çocuklarını diri diri gömme âdeti, İslâmiyet'le tamamen ortadan kaldırılmıştır. (Tekvîr, 8-9) İşin kötü tarafı bu adetin günümüzde kürtaj adı altında, daha doğmadan ve kız-erkek ayırıma da yapılmadan devam ettiğinin farkında olunamamasıdır! İslam'da kız çocuk-erkek çocuk ayırımı yoktur. Kız erkek çocuk veren Allah'tır. "Çocuklarınız size Allâh (c.c.)'ın bir hîbesi (hediyyesi) dir; dilediğine kız, dilediğine erkek verir." (Hakîm, el-Müstedrek, II/284) "Bir adam Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yanında otururken, oğlunun biri gelir. Adam çocuğu öper ve dizinin üstüne oturtur. Az sonra kızı gelir. Adam onu öpmeksizin önüne oturtur. Bunun üzerine Rasûlullâh (s.a.v.) Efendimiz; "Aralarında eşit davranmıyor musun?" diye adamı uyarır." (İbrahim Canan, Peygamberimizin Sünnetinde Terbiye, s.175) Heysemî, Mecmau'z-Zevaid, VIII/156), Çocuklara eşit davranmaya çok önem veren Peygamber (s.a.v.) Efendimiz: "Bağış ve ihsanda çocuklarınızın arasını eşit tutun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." (Buhârî, *Hibe* 12; Heysemî, IV153; İbn-i Hacer, el-Metâlibü'l-Âliye, IV/69) Günümüzde pozitif ayırımcılık denen bu durumu efendimiz 1400 sene önce topluma yerleştirmiş ve çevresini bu konuda eğitmiştir. Peygamberimiz kız çocuğuna karşı kötü duygular beslenmesini men etmiş (İbn Hanbel, Müsned, IV, 151); kız çocuğu yetiştirmenin büyük ecir ve sevap olduğunu ifade etmiş *(İbn Mâce, Edeb, 3; Tirmizî, Birr, 3)* ve "Allah'tan korkun ve çocuklarınız arasında adaleti gözetin"(Buhârî, Hibe, 12-13; Müslim, Hibât, 13) buyurmuştur.

Miras meselesi

İslam miras hukukunda kadına, erkeğe verilen miktarın yarısı verildiği söylenerek kadına haksızlık yapıldığı, hatta bunun kadının erkeğin yarısı kabul edildiğinin de delili olduğu iddia edilmektedir. Hâlbuki İslamiyet'te kadın erkek mirastan eşit pay aldığı yerlerde vardır, kadının fazla pay aldığı yerlerde. Ama fazla aldığı yerler sorun olmamakta, eşit aldığı yerler de gündeme getirilmemekte, sadece az pay aldığı yerler hep ön plana çıkarılmaktadır. Ayırım iddiasının kökenini, kız ve erkek 'kardeşler' miras almaya hak kazandıklarında erkek kardeşe, kız kardeşe verilenin iki katı verilmesi oluşturmakta ve bu istisna durum genelleştirilerek sanki tüm kadın erkek arasında bu oranın var olduğu iddia edilmektedir.

Mirasta kız ve erkek kardeş varsa, erkeğe kız kardeşinden iki kat fazla mirastan pay verilir. Bu paylaşımda ilk bakışta adaletsizlik olduğu gözlemlenmekte ise de, durum hiçte görüldüğü gibi değildir. Örneğin bir baba vefat etse, babanın üç dairesi olsa, kız kardeş bir, erkek kardeş ise iki daire mirastan pay alırlar. Kız kardeş bir erkekle evleneceği zaman, kız kardeşin bir

dairesiyle evleneceği erkeğin ailesinden kendisine miras kalan iki payı bir araya gelince toplam üç payları olur. Erkek kardeşinde kendi iki dairesi ile beraber, bir kızla evlenirken evleneceği kızın ailesinden kendisne düşen bir pay birleşince onlarında toplam üç payı olur. Kız kardeşin evleneceği erkeğin ailesinden getireceği iki pay, erkek kardeşinin iki dairesinden fazla olabileceği gibi tersi az da olabilir. Aynı durum erkek kardeş içinde söz konusudur, erkek kardeşin evleneceği kızın getireceği pay, kız kardeşten az olabileceği gibi çokta olabilir. Ama sonuçta paylar kız ve erkek kardeşlerde eşitlenir!

Ama miras paylaşımındaki farklılığın asıl sebebi bu değildir. İslâm hukuku ailenin geçim ve bakımından erkeği sorumlu tutmuştur. (Halil İbrahim Acar, Ana Hatlarıyla İslâm Aile Hukuku, s. 144) Erkek kardeş evleneceği kıza ‘mehir’ verir. İslam’da başlık parası yoktur, mehir evlenmeden önce veya boşanma vuku bulursa boşanma sırasında erkeğin kadına verdiği bir sigorta, mali güvenlik sistemidir. Mehir ile kadın hem evliliğin başlangıcında hem evliliğin bitme ihtimaline karşı mali açıdan koruma altına alınmıştır. Evleneceği kıza mehir veren erkek kardeşin iki dairesi erimeye başlar. Ayrıca erkek kardeş hayatı boyunca evleneceği kadın ve çocuklarının nafakasını (Yiyecek, giyecek, yakacak, barınma) karşılamak zorundadır ki nafaka kelimesinin köken anlamı zaten “Bir şeyin bitmesi, azalması, sarf etmek” (Halîl b. Ahmed, Kitâbü’l- Ayn, “nfk”, V/177; İbn Manzûr, Lisânü’l-Arab, “nfk”, X/357; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı Hukukı İslâmiyye ve Istılâhât-ı Fıkhiyye Kamusu, II/444) gibi anlamlara gelir. Örneğimizdeki erkeğin iki dairesi erimeye devam eder. Hâlbuki kız kardeş, erkek kardeşinin evleneceği kıza mehir vermesi gibi, o da evleneceği erkekten mehir alır. Ayrıca hayatı boyunca kendisine ve çocuklarına evleneceği erkek bakmak zorunda, mali ihtiyaçlarını evleneceği erkek karşılamak zorundadır. Kız kardeş ise kendisi dışında başkalarının geçimini sağlamakla mükellefte değildir. (Komisyon, İslâm’da Kadın Hakları, 2/178-283) kendi dairesini ailesine harcamakta zorunda değildir. (https://kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/921/evli-bir-kadin--kendisine-ailesinden-kalan-mirasi-kocasina-danismadan-istedigi-gibi-kullanabilir-mi) Bu bir payı onun harçlığıdır; ister satar, ister bağışlar, ister kiraya verir veya isterse de kocasına bağışlayabilir. (Mevsılî, el-İhtiyâr, III/48, 52)

Miras: 3 daire

Kız kardeş 1	**Erkek kardeş** 2
Kız kardeş 1 — Erkek 2	Kız 1 — **Erkek kardeş** 2
Evleniyor (toplam 3 pay)	Evleniyorlar (toplam 3 pay)
(+) Mehir, Nafaka	**(-)** Mehir, Nafaka

Görüldüğü gibi erkek kardeşe daha fazla mirastan pay verilmesinin sebebi, onun toplum içindeki ağır sorumluluğundan dolayıdır. Erkek kardeş aldığı iki payı önce evlenirken mehir sonra nafaka olarak ailesine harcayacak, mirastan aldığı pay hep eksilecektir. Kız kardeş ise aldığı bir payın yanında mehir, nafaka alacak, ekonomik yönden payını artıracaktır. İlk başta erkek kardeş kız kardeşinden fazla pay almış gibi görünse de, hayatın olağan akışı içinde kız kardeşin az gözüken payı artarken, erkek kardeşinin fazla gözüken payı, kız kardeşi ile aynı cinse harcanmak üzere devamlı azalacak, eriyecektir. “Mirasın taksiminde erkek kadına, aile ve çocuklarına sarf etmek için miras servetinin üçte ikisini alır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 169) Özetle, ‘erkek kardeşe ailesine -eşine yani bir kadına- harcaması için’ fazla verilmiştir**.** Zamanla bu oran kız kardeş lehine değişmektedir.

"Her fırsatta adaleti emreden (Bakara, 282; Al-i İmran, 18, 21; Nisa, 3, 58, 127129, 135; Maide, 8, 42, 95, 106, En'am, 115, 152; Araf, 29, 159, 181; Enfal, 58; Yunus, 4, 47, 54; Nahl Suresi, 76, 90; Hac Suresi, 25; Ahzab, 5; Şura, 15; Hucurat , 9; Rahman, 9; Hadid,

25; Mümtehine, 8; Talak, 2) bir kitabın mirasta adaletsiz olduğunu iddia etmek mantıksızlıktır. Kur'an, eşit değil ama adil bir paylaşım sunar. Zaten eşitliğin de amacı adalettir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 45, 47)

Erkek kardeş hem kendisine, hem hanımına ve çocuklarına, gerektiğinde annesine, babasına, kız kardeşlerine bakmak, onların geçimlerini sağlamakla görevli olduğu için, gerektiğinde yine kendisinin bakıp himâye edeceği kız kardeşinden bir kat daha fazla miras alması, adalete aykırı değil aslında adaletin tam kendisidir. "İslam'da kadınların sahip oldukları mallarını, kocalarının müdahalesinden tamamı ile özgür olarak idareye hak sahibidirler." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 160) ve Durant'ında ifade ettiği gibi, "Müslüman kadını, Avrupa'daki bazı kadınlara göre çok daha iyi durumdaydı. Edindiği her mal ve para tamamı ile kendine özel kalırdı." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Özetle, mirastan kadına, erkeğin hissesinin yarısı kadar pay verilmesinin, erkeği kadından üstün tutmak düşüncesi ile hiç bir ilgisi yoktur. Bilakis bu bölüşüm, kadın ile erkeğin sorumlulukları ile alakalı ve sosyal adaletin sağlanmasına yöneliktir."Erkek ve kadının miras paylarının farklı olmasının sebebi ekonomik sorumluluktur. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 116) Kadına erkeğin yarısı kadar miras her zaman alacağı bir oran değildir. Bu, sadece kadının aynı anne babadan bir erkek kardeşi bulunduğu durumda gerçekleşecek bir durumdur. Eğer ölenin tek kızı varsa, mirasın yarısını alır. Ölenin anne babası eşit pay alır, aralarında kadın erkek ayırımı yapılmaz." (Çelik, s. 118)

Evlenme

"Annem babam dini anlamda şüpheciydi. Tanrıya inanmıyorlardı beni ve iki kız kardeşimin inançsız yetiştirdiler. İslam'ı da kadın karşıtı bir din olarak görmem sanki benim için bir takıntı idi. İslam bir erkeğin dört karısının olmasına nasıl izin veriyordu, anti feminist, erkekleri kadınlardan üstün tutan bir dindi İslamiyet." (Sonradan Müslüman olmuş Hilary adlı hanımın anlattıklarından, Neden Müslüman oldum, İhtida öyküleri, s. 35)

Öncelikle bir hususun altını çizelim: İslam'da kadınlar istemedikleri ile evlendirilemez, anne baba ve kız'ın ortak onayı ile evlenme en makbul olan evliliktir. Kadın sahabiyelerden dul bir hanım olan Hizâm kızı Hansa'yı babası bir adama nikâh etmişti. Ama Hansa, bu evliliğe râzı değildi. Kalkıp Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'e geldi. Ve babasının nikâhladığı adamla evlenmek istemediğini bildirdi. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz de, onun bu sözü üzerine derhal nikâhı bozdu ve böyle bir evliliğin olamayacağını söyledi. (Buhârî, Nikâh, 42) İbn-i Abbas (r.a.)'ın rivâyetine göre, bir defasında bâkire bir kız Rasûlullâh (s.a.v.) Efendimiz'in yanına gelerek dert yandı. Babasının, kendisini arzu etmediği biriyle evlendirdiğini söyledi. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, kıza bu evliliği devam ettirip ettirmemekte tamamen serbest olduğunu söyledi. (Ebû Dâvûd, Nikâh, 24) Yine dul bir kadın olan Sübey'a el-Eslemiyye'ye iki kişi evlenme teklîfinde bulunmuş ve bu hususta kendisine istemediği kimseyle evlenmesi için baskı yapılmıştı. Bunun üzerine Sübey'a Hz. Peygamber (s.a.v.)'e gelip, olayı anlattı. Hz. Peygamber (s.a.v.) de, onun istediği ile evlenme hakkına sahip olduğunu ifade buyurdu. (İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Ğâbe, VII/137) Kısaca aile ile ortak karara varan kızın evlenebileceği hususu İslam fıkıh âlimlerinin genelde ortak görüşüdür.

Gelelim taaddüd-i zevcât (polygamy) denen ve en çok 4 kadınla evliliğe izin veren konuya. Sınırsız sayıda evliliğin olduğu bir dönemde Lord John Davenport ve Thomas Carlyle tarafından da tespit edildiği gibi "İslam, doğuda yaygın olan çok kadınlar evliliği sınırlamış, zina ve sapıklığı şiddetle yasaklamış" (Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim , s. 51) ve "Hz peygamber

çok evlilik adetini değiştirmiş ve sınırlamıştır.” (Thomas Carlyle, Heroes and Hero-Worship, Muhammed isimli 2. Bölüm)

“Yetimlerin hakkına riayet edemeyeceğinizden korkarsanız, beğendiğiniz kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâhlayın. Haksızlık etmekten korkarsanız tek kadın veya mülkiyetinizde bulunan câriye ile yetinin; bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa, 3); “Ne kadar üzerine düşseniz de kadınlar arasında âdil davranmaya güç yetiremezsiniz; bari birine büsbütün kapılıp da diğerini askıda imiş gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah’a itaatsizlikten sakınırsanız bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, engin rahmet sahibidir.” (Nisa, 129)

Nisa 3. ayet henüz evlenmemiş olanlara bir kadınla yetinmeleri tavsiye edilmiş, birden fazla kadınla evli olanlar için adalete riayet edememe tehlikesinin bulunduğu, bundan uzak kalmanın en uygun yolunun ise bir kadınla evlenmek olduğu dile getirilmiştir. Bu ayet inmeden önce var olan gelenek gereği birden fazla evlenmiş olanlara da 129. ayet ile, birden fazla kadın arasında adalete tam riayetin mümkün olmadığı bir kere daha hatırlatıldıktan sonra hiç olmazsa adaletsizlikte, farklı ilgi ve muamelede ölçünün kaçırılmaması emredilmiştir. (Karaman, Kur'an Yolu Tefsiri, II/15, 155) Hz. Peygamber de, “Kimin iki hanımı olur da bunlardan birine farklı ilgi gösterirse kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak haşredilecektir” (Müsned, II/295, 347, 471; Ebû Dâvûd, “Nikâḥ”, 38; Tirmizî, “Nikâḥ”, 42) buyurarak eşler arasdında adaletli davranmanın öneminin altını çizmiştir. İslam âlimleri de eşlerine adaletli davranamayacağını hiiseden kimsenin birden fazla kadınla evlenmesinin dinen câiz olmadığı (Cessâs, Aḥkâmü’l-Ḳurʾan, II, 55) belirtmişlerdir. Ayrıca Hz Ayşe annemizde Nisa 3. ayet ile ilgili olarak, “Ayetin, yetim olan ve velileri ile kalan kızlar hakkında indiğini, veliler yetim kızlarla düşük mehir vererek nikâhlanmayı amaçladıkları için, ayetin tam mehir verilmesi gerektiğinin altını çizdiğini.” belirtir. (Buhari, Kitabu't-Tefasir, 4) Ayetlerden anlaşılacağı gibi birden çok evlenme hususu bir emir, zorunluluk değil (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 126) belli şartlarda (aşağıda açıklanacak) müsaade edilen bir istisnai durumdur. Bu istisnai şartlardan amaçta toplumu ahlâksızlıktan ve fuhuştan korumaktır.

Kur’an da Allah’ü Teâla tek kadınla evliliği Müslümanlara tavsiye etmektedir. Dolayısıyla İslam’da tek eşlilik esastır. İslâm’da bir erkeğin en çok dört kadınla evlenmesini ise belli şartlar dâhilinde izin vardır. (DVİA, Arap, III/321; Süleyman Ateş, Yüce Kur’an”ın Çağdaş Tefsiri, II/198, 200; Şemsettin Günaltay, İslamdan Önce Araplarda Kadının Durumu, Belleten, XV/701, 706)

“İslam'ın ilk geldiği zamanı, o ortamı, kültürü düşünün. Sonra yüzyıllar içerisinde yaşanan savaşlar, kimi zaman kadının kimi zaman erkeğin artıp eksilmesini... Tarihsel süreçte çok eşliliğe bunun gibi pek çok şey neden olmuş. Yani sırf cinsel arzu dolayısıyla değil, toplumsal ve ekonomik hayatın, aile hayatının gereği olarak birden fazla evlilik gündeme gelebileceği için İslam, bu kapıyı kapatmamış. Ama sırf zevk ve arzu için ikinci bir kadınla evlenmenin önünü de tıkamış. Erkek ilk eşin rızası olmadan evlenemez. Zaten Türkiye'de yaşanan sıkıntının bir nedeni de bu. Birinci eş ikinci hanımı istemiyor, ikinci hanım da birinciyi. Üstelik ikinci hanım, evleneceği erkekle görüşürken, birinci eşinden boşanma sözünü istiyor. Yani bir yuva yıkarak yeni bir yuva kurmayı arzuluyorlar. Bunun caiz olmadığını söylemeye gerek bile yok. Bir de şunu düşünmek gerek; çok eşliliğe belli sebeplerle izin verilmiş. Ancak bir insanın sağlığını bozmak yasak kılınmış. Birinde izin var, diğerinde yasak. İzin verilen bir şeyi yapmadığınızda sevabınız eksilmez, yasak olanı yaptığınız da ise günaha girersiniz.” (Hayrettin Karaman, 13.01.2012)

Erkeğin ikinci bir eşle evlenebilmesi belli şartlara bağlıdır. Bunlar:

1-) İlk hanımın izin vermesi: İslâm Dîni’nde erkekler, birden fazla evlenmekle emrolunmadıkları gibi, kadınlar da bunu kabul etmek zorunda değillerdir. (Mehmed Zihni Efendi, Hanımlar İlmihali, s. 6-7) Kadın kocası ile evlenirken, kocasına, ‘benden sonra başka kadınla

evlenmezsen seninle evlenirim.’ der, erkekte kabul ederse erkek bir daha başka bir kadınla evlenemez. Eğer ilk hanımı izin verirse, erkek ancak o zaman ikinci bir hanımla evlenebilir. İslam’da "İlk eş, ikinci eşle evliliğe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenme hakkı doğar." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 196) "İlk zevce ikinci eşe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenmek hakkı ortaya çıkardır." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 196) "Kadın, evlilik akdi esnasında kocasına başka bir kadınla evlenmemeyi şart koşma hakkına da sahiptir. Bu durumda erkek ikinci bir kadın alamaz." (Yusuf Kardavi, Melamihu'l Muctemei'l-İslamî, s. 356) "İlk hanım da, üzerine evlenilmesini arzu etmediği takdirde, bu hususu, nikâh esnasında uygun bir şart ile" (Ömer Nasûhî Bilmen, Huk. İsl. ve Ist. Fıkh. Kâmûsu, II/114) elde edebilir.

30 Ağustos 2012 yılında Tunus Bilinçlenme ve reform için ılımlılık derneği başkanı Adil el-İlmi, çok eşliliğin yasallaşmasını talep ederken "çok eşlilikte ilk eşin rızasını şart" koşmuştur.

2-) Belli şartlarda ancak erkek ikinci bir kadınla evlenebilir.

Mesela; bir savaş olsa erkek nüfusu doğal olarak (her savaşta olduğu gibi) azalsa, ülkede kadın nüfusu çok erkek nüfusu az iken kanun gereği her erkek bir kadınla evlense, fazlalık olan, açıkta kalan olan kadınlar ne yapacak? "Kâfirlere karşı devamlı savaşmalarından dolayı Müslüman erkeklerin sayıları azaldı. Çok sayıda dul kadın için eş bulabilme ihtimali ortadan kalktı. Çok evlilik uygulaması için ortaya konan şartların yerine getirilmesi o kadar ağırdır ki, ancak çok az sayıda erkek korkusuzca böyle bir şeye girebilir. Hristiyan âleminde birçok evli kimsenin metres tuttuğu bilinen durumlardandır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 184, 185, 189) Avrupalı gazeteci Hans Barth’ın,’Le droit du Croissant’ adlı eserinden: "Zina evde kalmış kızlar gibi bilinmeyen bir sorundur. Benzer şekilde evlilik dışı çocuklar, özel trajediler, boynuz takan kocalar, Monte Carlo’nun dehşet verici dedikoduları, Hristiyan Avrupa’sındaki diğer güzel çekici şeylerde yoktur. Türk erkeği birkaç kadınla evlenir ise, ona itiraz etmek yanlış olur. Patavatsızlığım için özür dilerim ama Avrupa’ da hangi erkek bunun sayısını geçmemiştir?" (Hayrunnisa Akdaş, II. Meşrutiyet dönemi fikir akımlarının taaddüd-i zevcât konusundaki tartışmaları, Yüksek lisans tezi, 2016, s. 90)

İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Almanya’da kadın nüfusu erkek nüfusunun üç katına yükselmiştir. (İslam’a İnanmanın Ateizme ve Deizme İnanmaya Üstünlüğü, Fırat Erkılıç, s. 104) İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Almanya veya Fransa’da erkek nufüsuna göre 7.300.000 daha fazla kadın vardı ki, bunlardan 3.3 milyonu duldu. 20-30 yaşları arasındaki her 100 erkeğe yine aynı yaşlarda 162 kadın düşmekteydi. (Ute Frevert, Women in German History: From Bourgeois Emancipation to Sexual Libeation (New York: Berg Publishers, 1988) s. 263- 264) 1948 yılında Münih’te düzenlenen Uluslararası Gençlik Konferansı’nda Almanya’daki cinsiyet oranlarındaki aşırı dengesizlik tartışıldı. Sonunda poligami, konferansın kapanış bildirgesine dâhil edildi. (Elsayyad Sabiq, Fiqh al Sunnah (Cairo: Darul Fatah lile’lam al Arabi, 11. baskı, 1994), II/191)

Huğaslero: "Resmi araştırmalara göre bu sene Fransa da dört hanım kıza eşit olunacak bir erkek düşüyor. Binaenaleyh çok eşliliği yasaklayan Fransa kanûnu cezasının 340. maddesi düzenlenmeli, dörtte biriyle evlenince üçü ne olacak? Biri bütün manasıyla evlilik kanûnlarının faydalarından nimetlenecek, diğer üçü ahlaka aykırı olarak erkeklerin birer gecelik eğlencesi, fuhşun zorlu hizmetine mahkûm olacak. Çocuklardan kimi anası babasının duasıyla evlendiği için veled-i meşru olacak, pederinin mirasına konacak, aile ismini taşıyacak. Diğeri p.ç sayılacak, mirastan ve pederinin isminden mahrum kalacak ona göre refah ve terbiye de görmeyecektir. Kısaca toplumun başına bela bir serseri yetişecek hele bekâr hayatının zührevi hastalıklarının genişlemesindeki tesirini de kim inkâr edebilir?" (Hayrunnisa Akdaş, II. Meşrutiyet dönemi fikir akımlarının taaddüd-i zevcât konusundaki tartışmaları, Yüksek lisans tezi, 2016, s. 80)

Görüldüğü gibi “Teaddüd-i zevcat, geçici hallere ait bir hükümdür. Adalet ve eşit muamele şarttır. Taaddüdü zevcat kanununa, toplumun ihtiyaç olduğu nice mühim devreler vardır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 193) ve “Harpler, taaddüdü zevcatı bir zaruret haline getirir.” (Kutup, s. 194)

Böyle istisnai durumlar için modern sistem bir çözüm üretemiyor. Ama İslam’ın (Tek eşlilik genel tavsiyesi yanında) Taaddüd-i zevcat meselesi gündeme gelir ve sorun kendiliğinden olağan mecrasında çözülür. İlk hanımın iznini alan erkek ikinci eşini alır ve toplumda kim kimin eşi, kim kimin çocuğu belli olur. Toplum ahlakı ve nesil korunmuş olur. Eş aldatma, metres, veledi zina, anne-baba sevgisinden uzak yetişen çocuk gibi sorunlar ortadan kalkar. Türkiye’de çağdaş psikiyatrinin kurucusu olan Pr. Dr. Mazhar Osman bu nedenle şunu söyler: “Ben Taaddüt-ü Zevcatı bir kusur değil, kemal-i eser olduğuna inanıyorum.” (Sefa Saygılı, Mazhar Osman, s.128) Zaten Avrupa’da tek eşle yaşayan, zina etmeyen, çocuğu belli olan kaç toplum vardır. Kendi toplumunun yapısını çok iyi ben Pr. Dr. Forel şunu söylemektedir: “Avrupa’da tek eş taraftarlığı etiket, riyadan başka bir şey değildir.” (Emine Özkan Şenlikoğlu, Gençliğin imanını sorularla çaldılar, s. 137; Zafer dergisi, Aralık 1992, sayı: 192) İslam’da ise erkek hanımını asla aldatmaz! Ya izin alır evlenir ya da asla zina yapmaz. Batı ise zina, fuhuş, homo-lezbiyen bir toplum olma yolunda, hayvanlarla cinselliğe yönelmiş bir çağdaş lut kavmine dönüşmüştür. (Detay için ‘Batı medeniyeti’ ve ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazılara bakılabilir) Bu nedenle Anguetil, “Acele teaddüd-i zevcat kabul edilmelidir. Geçen her saat toplumsal bir suç olmaktadır.” (Evlilik rehberi, İbrahim Sarı, s. 182; Şenlikoğlu, s. 144) demektedir. Wictor Gambon, Charles Richet; “Tek eşlilik, kadına hoş görünmek için uydurulmuş yalan gösteriştir.” derler. Wictor Marqveritte, Ayandan Gogslero, Dr. Charles Richet, Binet Sanglet gibi yazarlar Batının içine düştüğü buhranı görüp çok kadınla evliliği savunurlar. (Şenlikoğlu, s. 146) Çoğu zaman da hanımlar, kendi kocalarını başka bir kadınla paylaştıklarının farkında bile değiller. Dolayısıyla, birçok kimse, çok kadınla evlilik üzerinde anlaşmayı teklif etmektedir. (Philip L. Kilbride, Plural Marriage ForOur Times (Westport, Conn.: Bergin & Garvey, 1994) pp, s. 94) Bu mesele, 27 Ocak 1993 yılında Philadelphia’nın Temple Üniversitesi’nde düzenlenen panelin konusuydu. (Age, s. 95-99) Bazı konuşmacılar, poligamiyi krizden çıkmanın elde mevcut tek yolu olarak teklif ederken, özellikle fahişelikle metresliğe müsaade eden toplumlarda poligaminin kanunla yasaklanmamasını da istediler. Amerikalı Roma Katolik mirası antropologu Philip Kilbride, çok kadınla evlenerek, evlilik dışı bir ilişkiye son vermek, çocuklar için boşanmadan daha iyidir. (Age, s. 118) der. Cambridge Üniversitesinden Dieter Lukas, tek eşliliğe insanları zorlamanın insanlık açısından bir problem olduğunu belirtiyor. (The New York Times, 2.8.2013) Washington üniversitesinden Prof. David Barash ise, insanlar için monogaminin doğal olmadığını ve poligaminin uygun olduğunu anlatan ve bu konudaki araştırmaları içeren bir kitabı 2016 yılında çıkardı. (Barash, D.P. , Out of Eden: the surprising consequences of polygamy. 2016: Oxford University Press.) “Zamanımızda pek çok kimseler de çok evlilik için tabii bir his vardır ki, ona karşı koymak çok zordur.” (Ch. Le Torneau, The Evolution of Marriage, s. 136) Gerçekte Medeni memleketlerde pek çok erkek çok evliliğe benzer bir durum içinde yaşamaktadırlar. Yüz bin kişide ancak bir kimse bulunabilir ki, ömründe yalnız bir kadından başkasına bakmadığına yemin edebilsin. (Max Nordau, Convertional Lies of Our Civilization, s. 301)

İşin dikkat çekici yönü ise, batılı bu araştırmacıların İslam’daki savaş vb. özel şartları aramadan poligamiyi savunmalarıdır.

1998 yılında 16-45 yaş aralığındaki kişiler üzerinde Dünya çapında yapılan bir araştırmaya göre İngilizlerin %42’si, Amerikanların %50’si, Almanların ve Meksikalıların %40’ı, Fransızların %36’sı, İspanyolların %22’si eşlerini aldattığını veya aldatabileceklerini kabul ediyorlar. 16-21 yaş arası erkeklerin %40’ı aynı zaman diliminde çok fazla kadınla birlikte olduğunu söylerken bu oran aynı yaş grubu kadınlarda %28 olmuş. (Mackay, J., Global sex: Sexuality and sexual practices around the world. Sexual and Relationship Therapy, 2001. 16(1): p. 71-82) ABD’de 2006 yılında yapılan bir araştırmada

Amerikalı erkeklerin %20’si tek partnerli, %60’ı ise 2 ile 20 arası partnerle birlikte olan, %17’si ise 20’den fazla partnere sahip olduğu ortaya konulmuştur.Yani halkın dörtte birinin 20’den fazla partneri var ve %80’i ise birden çok partnerli.(Lehmiller, J.J., The psychology of human sexuality. 2017: John Wiley & Sons; https://www.lehmiller.com/blog/2012/6/8/sex-questionfriday-whats-your-number.html)

Meşhur Hristiyan evangelist Billy Graham, kendi dini adına şu itirafta bulunur: “Hristiyanlık, poligamiyle uzlaşmaz. Fakat günümüz Hristiyanlığı poligamiye izin vermezse, bu, kendi zararına olacaktır. İslâm, bazı sosyal problemlerin bir çözümü olarak poligamiye, ‘belli kurallar çerçevesinde’ insan tabiatına uygun olacak şekilde izin verdi. Hristiyan ülkeleri büyük bir monogami şovu yapıyorlar, fakat gerçekte onlar poligamiyi uyguluyorlar. Hiç kimse, Batı toplumlarında metresin rolünü bilmiyor. Bu açıdan İslâm, temelden şerefli bir dindir. O, toplumun ahlâkını korumak için bütün gizli ilişkileri şiddetle yasaklar.” (Abdul Rahman Doi, Woman in Shari’ah (London: Taha Publishers, 1994) s. 76) “Evlenmeden önce 8 cinsel partnere sorun yok diyenler, birden fazla eşe gelince ‘sorunlu’ diyebiliyorlar. Metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır, hiçbir hakkı yoktur. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 142)

“Yaşlanmaya başlayınca, âşıkların gönüllerinden düştükleri gibi gözlerinden de düşer ve ihtiyarlıkları da çoğunlukla fakirlik içinde son bulur. Zevceliğin yerine metresliğe layık görülen kadınlar gayrimeşru çocukların da annesi olurlarsa da sonraki durumları daha da kötü olur. İngiliz gazetelerinde defalarca gördük ki, genç ve fakir kızlardan idama mahkûm edilenler oldu. Zinadan doğan çocuklarını öldürdükleri için. O gayrimeşru doğmuş olan belasını başına getirenlerin çoğu yüksek sayılan tabakalara mensupturlar. Şehvetleri uğrunda feda ettikleri bu kızları nikâhları altına almaları için onları hiçbir şey zorlayamazdı. Metres tutan evli Hristiyanların sayısının birden fazla hanım ile yaşayan Müslümanlarından pek de aşağı olmadığı bilinir.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 188, 190)

3-) Adalet: Hanımı izin verse, mali, sosyal, kültürel şartlar uygun olsa da, erkek kendine şu sormalıdır: ‘Evleneceğim yeni eş adayı ile ilk eşim arasında adaleti sağlayabilecek miyim?’ İkisinin çocuklarında, sevgi başta her türlü ihtiyaçlarında maddi-manevi adaleti gerçekleştirebilir miyim? Cevabı ‘hayır’ ise erkek yine erkek yine evlenemez; hanımı izin verse, şartlar müsait olsa da! Yani üçüncü şart ‘Adalet’tir. (Nisa, 3)

Birden fazla kadınla evli olan bir erkek, eşleri arasında her hususta adâletli davranmaya dînen mecbûrdur. Nöbetleşe beraber kalır. Birinin nöbetinde iken, onun izni olmaksızın diğerine gidemez. Ortakların güzeli ile çirkini, yaşlısı ile genci bu hususta aynı durumdadır. Kocanın bu konuda hiç bir özrü geçerli değildir. Yedirme, giydirme, mesken, davranış gibi bütün konularda da hiçbir ayırım yapmaması şarttır. (Osman Keskioğlu, Fıkıh Tarihi ve İslâm Hukûku, s. 240-242) Nitekim Peygamber (s.a.v.) Efendimiz: "Bir erkeğin nikâhında iki kadın bulunur da aralarında adâleti gözetmezse, kıyâmet gününe bir tarafı düşük, felçli olarak gelir." (İbn-i Mace, Nikâh, 47; Tâc Tercemesi, II/581) buyurmuştur.

Bu üç şartta bir arada olmalı. Biri eksik olsa, ikinci eş yasaktır.

Gelelim bu kuralın prtik hayattaki karşılığına, uygulamaya yansımasına:

"Asyalı Erkeklerin her birisinin dört karısı olduğu düşüncesi tamamen yanlış bir düşünce idi. Gerçekte bin erkekten sadece ellisi tek ya da iki eşli, belki on tanesi de ikiden fazla eşliydi. Bizim oralarda bir söz vardı, "İki karı ile evli kalmaktansa, iki kaplanla yaşamak daha iyidir." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 345); Armstrong, çok eşliliğin kadınların aleyhine değil lehine sonuçlar ürettiğini vurgular ve özellikle maddî sıkıntıların olduğu bir toplumda dört eş

ve çocukların sorumluluğunu almanın cesaret ve şefkatin bir neticesi olduğuna işaret eder. (Karen Armstrong, Muhammad, 127, 133)

"Osmanlı toplumunda evli erkeklerin birden fazla evli olanlarının oranı, yüzde bire ulaşmıyordu." (Aişe Aslı Sancar, Osmanlı toplumunda kadın, s. 54) Zaten "Öteden beri Müslüman toplumunda tek eşlilik hep yaygın olan nikâh türü olarak gelmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 232) Günümüzde Metres olarak kullanılıp kenarı atılanların oranı acaba yüzde kaçtır? Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 231)

Bir erkeğin ikinci hanımı olma ihtimalini abartıp, çok daha fazla yüzdelik dilime ulaşan, kullanılıp bir kenara atılan kadınların durumu veya bir eşya gibi, cariyeden de kötü şartlara sahip 'Metres, lolita, hayat kadını, telekız, eskort, fahişe, sex işçisi' adı altında yaşamaya çalışan kadınların durumu neden hep göz ardı edilir? Kadın bedenini bir meta gibi alınıp satılan bir eşya olmaktan kurtaran tek dünya görüşü İslam'a aittir. İstisnai bir durum olup yine kadınların onurunu korumak için İslam'ın ortaya koyduğu bir kuralı genelleştirip, İslam'da kadın haklarını sorgulayanların iyi niyetli olduğunu düşünmek çok safdillik olur kanaatindeyiz! Onlar önce savaş gibi ender durumlarda ortaya çıkacak soruna ne çözüm ürettiklerini veya metres, telekız adı altında hayatları boyu bir aile ortamını tadamadan yaşamaya çalışanlara dönük çözüm önerilerini bir sunsunlar!

Devam edelim: **"**Birden fazla evliliğin oranı bütün Müslüman toplumlarda %5"i geçmemektedir." (Hristiyan yazar Corci Zeydan, İslam Medeniyeti Tarihi, V/145) Alman protestan papaz Salomon Schweigger: "Türkler dünyaya, eşleri de onlara hükmeder. Türk kadını kadar gezen, eğleneni yoktur. Çok eşlilik yoktur. Boşanma pek görülmüyor. Çünkü boşanırken erkek para ve eşya veriyor ve kız çocuk anaya kalıyor." demektedir. (İlber Ortaylı, "Anadoluda XVI. Yüzyılda Evlilik İlişkileri Üzerine Bazı Gözlemler "Osmanlı Araştırmaları, İstanbul 1980, I/37; Osmanlı Toplumunda Aile, İstanbul 2000, s. 67) M. A. Ubicini de eserinde Türkiye'de çok kadınla evliliğin son derece az olduğunu belirtir. (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, I-II, Çev. Cemal Karaağaçlı, Tercüman Yay. II/477) İstanbul'da 1516 erkekten 1407'sinin (%92,8) tek kadınla evli olduğu tesbit edilmiştir. Aynı incelemede 103 erkeğin 2"şer, sadece 6"sının 3"er eşle evli oldukları görülmektedir. (Ö. L. Barkan; "Edirne Askeri Kassamına Ait Tereke Defterleri (1545-1659)", TTK- Belgeler Serisi, III/5-6, s. 13) Şer'iye sicilleri kullanılarak yapılan bir araştırmada 16. yüzyılda Bursa'da 939 evli erkekten 22 kişi (%2.3) iki evli, 2 kişi (%0.2) üç kadınla evlidir. Dört kadınla evli yoktur. Dolayısıyla geriye kalan 915 kişi 1 kadınla evlidir (%97.5) (Klaus Liebe- Harkort aus Hagen; "Beitrage zur sozialen und wirtschaftlichen Lage Bursas am Anfang des 16. Jahrhunderts" (Hamburg, 1970), s. 303) H. Gerber, Bursa Şer'iye sicillerinde 2000'in üzerinde erkeğin mirasçıları üzerinde yapılan bir araştırmasında ise 17. yüzyılda Bursa'da iki veya daha fazla kadınla evlilik yapan 20 kişiyi tesbit etmiştir. Çok evlilik oranı % 1'dir. (Abdurrahman Kurt, "Osmanlı'da Kadının Sosyo-Ekonomik Durumu", Yeni Türkiye Dergisi, Osmanlılar Özel Sayısı, V/446-447) Daniel Bates'in tesbitlerine göre Güneydoğu Türkmen aşiretlerinde bu oran % 3'dür. (Nakleden Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 479) İstanbul'da 1885'de çok evlilik oranı %.2.51, 1907'de % 2.16'dır. (Cem Behar, Alan Duben, İstanbul Hâneleri, İstanbul 1996, s. 161, 162, 169) 1860-1930 tarihleri arasında muhtelif senelere ait verilerde, 3291 evli kişinin 3183'ü (% 96.72) tek evli, 108'i (%3.28) birden fazla kadınla evlidir. (Cem Behar, "Polygyny in Istanbul, 1885-1926", Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 480; Doç. Dr. Said Öztürk, Osmanlı Araştırmaları Vakfı Osmanlı'da Çok Evlilik) Nüfus kayıtlarına göre de 1848 yılında Kahire'de evli erkeklerin sadece yüzde 2,7'sinin çokeşli olduğunu, aynı yüzyılda, İstanbul'da ise bu oranın yüzde 2 olduğunu kaydildi. (Filiz Barın Akman, Osmanlı Çok Eşli miydi? İnternet Haber; 1 Haziran 2011)

"Ünlü gezgin Nayboher de, 'Ben Arabistada bir ayrılık görmedim. Bu memleketin kadınları, Avrupa'dakiler gibi serbest ve mutlu. Araplar dört kadınla evlilik hakkında pek az faydalanıyorlar. Çünkü eşler arasında eşitlik ve adaletle yükümlüdür din kanunlarınca. Bu zorluktan dolayı Araplar bunda çok az faydalanır.' demektedir." (Lord John Davenport, Özür Diliyorum, s. 105)

“Altı asır ayakta kalabilmiş bir devletin kuşkusuz sağlam bir aile yapısının olması gerekir. Bu yapı içinde anne ya da eş olarak kadınların sahip oldukları haklar da önemlidir. Çoğunlukla seyahatnamelerde ya da oryantalistlerin yazmış olduğu eserlerde Osmanlı kadını denilince eve hapsolmuş, toplumdan soyutlanmış, eşinin evlendiği diğer hanımları ile birlikte yaşamaya mecbur birer kişi tasvir edilir. Oysa her dönemin şartları o toplumu şekillendirir. İslamiyet erkeğe dört kadına kadar evliliğe müsaade etmişse de bunun toplumda görülme oranı sanıldığı kadar fazla değildir. Erkekleri bu tür evliliğe iten sebepler arasında özellikle Osmanlı’nın ilk dönemlerinde gaza anlayışı ve bunun getirdiği sonuçlar, ilk eşten çocuk sahibi olmaması ya da sürekli olarak kız çocuğunun olması gösterilebilir.” (Ömer Düzbakar, Osmanlı Toplumunda Çok Eşlilik: 1670-1698 Yılları Arasında Bursa Örneği, s. 98) Oryantalist Lucy Garnett, (Lucy Mary Jane Garnett, Türkiye’nin Kadınları ve Folklorik Özellikleri, s. 502); D’Ohsoon (Burçak Evren, Dilek Girgin Can, Yabancı Gezginler ve Osmanlı Kadını, s. 133) ve Georgina Adelaide Müller, Osmanlı’da çok eşlilik olduğu iddiasının yanlış olduğunu, daha çok tek eşliliğin hâkim olduğunu ve çok eşliliğin istisnai bir durum olduğunu ifade ederler. Müller, bir Osmanlı bakan eşinin kendisine “Biz sizden daha mutluyuz. Bizim kocalarımız hizmetkârlarımız arasından bildiğimiz birini beğeniyor. Fakat sizin kocalarınız, sizin tanımadığınız kadın oyuncularla dolaşıyor” (Georgina Adelaide Müller, Ondokuzuncu Asır Biterken İstanbul’un Saltanatlı Günleri, s. 128) dediğini aktarır.

19. yüzyılın sonlarında Hans Bart “Le droit du Croissant” adlı eserinde “Batıda üçden ziyade kadınlar ile münasebetde bulunmayan kim vardır?” diye sorar. (Aktaran Mahmud Esad, Taaddüdi Zevcât, Kostantınıyye 1316, s. 64) Mustafa Sabri bir batılıya atfen “müslümanlar dörde kadar ve kendilerini daha medeni addeden garblıların istediği kadar kadın istifraş” ettiklerinden söz etmektedir. Haşim Nahid’in dediği gibi “Bir tek eşle evli olan Avrupalıların çoğu gayr-ı meşru surette defalarca eşleresahip olmaktadır.” (Şeyhülislam Mustafa Sabri, Aile Hayatı, Tesettür Meselesi, Kadın Hukuku, Yay. Sosyo-Kültürel Değişme Sürecinde Türk Ailesi, III/1119, 1122) Newsweek dergisinin yaptığı bir araştırma bu konuda batının ne denli bir çıkmaz ve çöküş ile karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Evlilik dışı çocukların oranı İsveç”te % 50, Danimarka”da % 47, Norveç”de % 46, Fransa”da % 35, İngiltere”de % 32, Avusturya”da % 27’dir. Bu rakamlar sadece çocukların oranını vermektedir. Evlilik dışı yaşayanların oranı bundan daha yüksektir. Şu acı tablo batıda evliliğin bir bakıma rafa kaldırıldığının bir resmidir. (Ahmet Selim, “Batı Medeniyetinin Son Virajı”, 18 Ocak 1997)

Ünlü 'Ben Hur' romanının yazarı Lew Wallace, 1881-1885 yılları arasında, Amerika'nın Türkiye elçiliği yapar. 10 Şubat 1887'de Brooklyn müzik akademisi'nde yaptığı bir konuşmada (New York Times, 11.2.1887, s. 4) “Türkler son derece kibar ve dindar insanlardır.” der ve “Haremle ilgili hikâyelerin birer hayal ürünü olduğunu, çok kadınla evliliğin yaygın olmadığını, kadınların evlerinde mahpus olduklarına dair düşüncelerini yanlış olduğunu” anlatır. (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 197)

Peki, sanıldığının veya lanse edilenin aksine neden çok eşlilik bu kadar azdır? "Bir yandan Kur’an-ı Kerim’in açık tavsiyeleri, diğer yandan kanunun kadınlara iyi muamele etmesi ve onların geçimini tek başına sağlaması konusunda kocaya yüklediği mecburiyet müslüman ferdler arasında çok kadınla evlenme vakalarının oldukça ender görünmesine büyük katkıda bulunmaktadırlar." (M. A. Ubicini, Türkiye 1850I-II, Çev. Cemal Karaağaçlı, II/479) Ünlü İslam âlimi Zemahşeri, Neabigu’l- Kelime isimli eserinde: “Denizde dalgalarla boğuşanlar mı yoksa birden çok kadınla evlenen mi talihsizdir, bilemem.” demektedir.

İki kardeşin insan tacirlerince kaçırılmasını konu alan dizi ekibinden Esra Ronabar’in konu ile ilgili değerlendirmesi: “Senaryo bana ilk geldiğinde, beni ilk çarpan, ortadaki gerçek oldu. Bu gerçek, hepimizin susarak ortak olduğu bir vahşeti anlatıyor. Bu, herhangi bir dizi senaryosu değil. Gazete okuyoruz, okuduğumuz haberlerin hiçbiri bize değmiyor. Değse, yaşayamayız belki de. Ama bizler bireysel bir tepki veremiyoruz. Veremediğimiz tepkiyle, bu vahşetin ortağı

oluyoruz. Gördükleriniz ve duyduklarınız karşısında, insan olduğunuzdan utanıyorsunuz. Bir vahşetin tanığı olmak, ortağı olmakla eşdeğer bence. Biz bunların olduğunu, insanların satıldığını, tecavüze uğradıklarını biliyoruz." (Sabah, Pazar eki, 25.03.2012)

Evet, günümüzde bir erkeğin 4. veya 40. sevgilisi olununca sorun edilmemekte, ama nesli, ahlakı ve toplumu ayakta tutacak resmi olan, en çok 4 evlilik sorun öyle mi?! Hemen her gün gazetelerde 'Fuhuş baskını' haberleri okuruz. Kadınların başları öne eğik fotoğraflarını görüyoruz. Onlarında başları dik, onurlu bir yaşamla ikinci eş olarak bile olsa, toplum içinde namusları ile hayatlarını sürdürseler, bu durum o kadınların hakları açısından daha onurlu bir durum olmaz mı idi?!

Ya metres, sevgili hayatını savunanlara ne demeli? Onlar çok evliliğe karşıdırlar. Genç kızları kandırıp, kullanıp atmak varken ne gerek var zaten mehir, çocuk, kadının ömür boyu sürecek sorumluluğunu yüklenmeye, öyle değil mi? Bazı medenilerimiz "Evlenmeye niyetin yoksa eline bile dokunamazsın." kuralını boşuna mı çağdışı kabul ediyorlar sizce?

BM verilerine göre 125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geçti. Dünya çapında 125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geride bırakırken, Türkiye'de dengeli bir dağılım oluştu. Avrupa Birliği ülkelerinde ise kadın nüfusun erkeklerden yüzde 5 daha fazla olduğu belirlendi. Avrupa İstatistik Ofisi Avrupa Birliği ülkelerindeki kadın erkek nüfus dağılımına ilişkin verilerini yayınladı. Listenin başında Letonya geliyor. Avrupa Birliği Avrupa İstatistik Ofisi verilerine göre Letonya, yüzde 17 farkla, ülkedeki kadın nüfusunun erkeklere oranla en fazla olduğu ülke oldu. Onu yüzde 14 ile Litvanya, yüzde 12 ile Portekiz ve yüzde 11 ile Estonya takip etti. (Euronews, 07/12/2021); Bir erkeğe 10 kadın düşen ülke. Kadın sayısının erkeklerden daha fazla olduğu çok sayıda ülke var. Örneğin, Avrupa ülkelerinin tamamında, kadın sayısı erkeklerden fazla. Hemen belirtelim, Avrupa'daki oran, bir erkeğe iki kadın ya da üç kadın şeklinde değil. Örneğin 100 kadına karşılık; İsviçre'de 91; İtalya, Polonya ve Bulgaristan'da 94; İngiltere, Fransa ve Romanya'da 95; Almanya, Belçika ve Avusturya'da 96, Türkiye'de 99 erkek düşüyor. Diğer ülkelerden, Estonya'da 85; Ukrayna'da 87; Rusya'da 88 erkek düşüyor. (Hürriyet, 01 Ağustos 2004); Bu ülkede erkek kıtlığı yaşanıyor! Avustralya'da 'erkek kıtlığı' baş gösterdi. Ülkenin büyük şehirlerindeki kadınlar, aşkı bulmak için taşraya yönelmek zorunda kalıyor. (Habertürk, 8.05.2011)

Dünyanın her yerinde kadınların erkeklerden sayıca nerelerde daha fazla olduğunu görün: Rusya'da kadınların oranı Birinci Dünya Savaşı sırasında yükselmeye başladı ve büyüme Rus iç savaşı, kıtlık ve Sovyetler Birliği'ndeki "Büyük Terör" ile devam etti. Cinsler arasındaki dengesizlik, cinsiyete bağlı kürtajlar ve kız çocuklarının öldürülmesiyle tanınan Çin ve Hindistan'da tersinedir. Çin'de her 100 kadına 106.3 erkek düşüyor ve Hindistan'da 107.6 (The Washington Post, 19.8.2015) 100 kadına düşen erkek sayısı: Estonya 88; Litvenya: 84.8; Letonya: 85.3;Belarus: 86.8; Ukrayna: 86.3; Moldova:92.6; Rusya: 86.8; Ermenistan: 86.5; Azerbaycan: 99.1; Türkmenistan: 96.6; Özbekistan; 96.7; Kazakistan: 93.4; Kırgızistan: 98 (United Nations Word Population Prospects: The 2015 Revision, The Washington Post, 19.8.2015)

Letonya: Letonya'da erkek kıtlığı yaşanıyor! Letonya'da erkeklerin ortalama ömrünün kadınlara kıyasla daha kısa olması nedeniyle kadınlar uygun eş bulmakta zorlanıyor. Kadınların ortalama yaşam süresi erkeklerden 11 yıl daha fazla. Bu da, yetişkin kadın oranının erkeklerden yüzde 8 daha fazla olmasına yol açıyor. Letonya Üniversitesi'nden Sosyolog Baiba Bela, kız öğrenci sayısının erkeklerden yüzde 50 fazla olduğunu söylüyor. (Milliyet,14 Ekim 2010); Moğolistan: Moğolistan Dünya Bankası verilerine göre 1 erkeğe 1.1 kadın düşüyor." (Milliyet, 22 Ocak 2010); Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya: Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya gibi ülkelerde kadın sayısı erkekleri aşmış durumda. Bu ülkeler

arasında başı Rusya çekiyor. Rusya'nın yüzde 46.26'sını erkekler, yüzde 53.73'ünü kadınlar oluşturuyor. Rusya'da 65.7 milyon erkek, 76.3 milyon kadın bulunuyor. Avustralya'da ise kadın sayısı erkek sayısından 100 bin fazla. Almanya'da da erkek nüfusu 40 milyon 478 bin 53'ken, kadın nüfusu 41 milyon 922 bin 943 kişi. Ayrıca Brezilya'da 95 milyon kadın varken, erkek nüfusu kadın sayısından 3 milyon daha az. Yunanistan'da ise kadın nüfusu 5 milyon 456 bin 32 kişiyken, erkek nüfusu 5 milyon 250 bin 258 kişiden oluşuyor. İtalya'da kadın nüfusu 29 milyon 676 binken, erkek nüfusu 28 milyon 471 kişi. Finlandiya'da ise 2 milyon 563 bin erkek, 2 milyon 675 bin kadın bulunuyor. (Hürriyet, 07.06.2009, 27.01.2009); Türkiye: Nüfus dağılımı: Erkek: 35.171.000, Kadın:35.362.000. (Posta, 06.05.2003); Kazakistan: Kazakistan'da nüfusun % 48'i erkek, % 52'si kadındır. (web.firat.edu.tr/sosyalbil/dergi/arsiv/cilt11/sayi1/099-114.pdf); Malezya: İki, üç kadına bir erkek oranı var. (Gözcü, 30.03.2006); Dünya nüfusunun mevcut halkların nispetlerini muhafaza ederek,100 kişilik bir köy kadar küçültebilseydik, bu köyün yüzde 52'si kadın, 48'i erkek olacaktı. 6 kişi bütün servetin % 59'una sahip olacaktı ve bunların hepsi ABD kökenli olacaktı. (En son haber, 1.7.2019); Avustralya'da en büyük sorun erkek kıtlığı: Kadınlar evlenecek kişi bulamıyor. McCrindle şirketinin araştırmasına göre 8 eyaletten 6'sında kadın nüfusu erkek nüfusuna oranla 100.000 fazla. Araştırma kız bebek doğumlarının erkek bebek doğumlarına göre hayli yüksek olduğunu gösteriyor. Son yıllarda 25-30 yaş arasındaki kadınlar erkek arkadaş bulmakta zorlandıklarını dile getiriyorlar. (Güneş, 18.5.2017)

Günümüzde pek çok modern toplumda kadın sayısı erkek sayısından fazladır. "ABD'de erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere'de 4 milyondur. Almanya'da ise fark 5 milyondur. Rusya'da erkeklere oranla 9 milyon kadın vardır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) Amerika'da erkeklerden en az 8.000.000 fazla kadın vardır. Guyana gibi ülkelerde her 100 erkeğe 122 kadın düşmektedir. Tanzanya da her 100 kadına 95,1 erkek düşüyor. (Eugene Hillman, Polygamy Reconsidered: Africa Plural Marriage and the Christian Churches (New York: Orbis Books, 1975) s. 88-93; Zühdü Mercan, Farklı Açılardan Kadın ve Aile; www.enfal.de/ev16.htm) Çok eşle ilgili dünya üzerinde çeşitli araştırmalarda yapılmıştır. (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn: Bergin & Garvey, 1994) pp. 108â€"109) Kenya'daki Anglikan kilisesi piskoposu: "Eşler arasındaki sevginin ifadesi olarak monogami daha ideal olabilir, fakat kilise çok eşliliğin sosyal olarak kabul edildiği toplumlarda, poligaminin Hristiyanlığa ters olduğu fikrinin artık makul olmadığını düşünmeye başlamalı" demektedir. (The Weekly Review, 1Ağustos 1987) Afrika'daki poligami üzerinde çalışan Anglikan kilisesinden Peder David Gitari, terkedilmiş kadınlar ve çocuklar düşünüldüğünde, ideal olarak uygulandığı takdirde çok kadınla evliliğin boşandıktan sonra yeniden evlenmekten daha Hristiyanca olduğu kanaatindedir (Philip L. Kilbride,.Plural Marriage ForOur Times (Westport, Conn. Bergin & Garvey, 1994) pp. S. 126)

Diyanet 2008 yılında yaptığı açıklamada, yasal altyapısının olmadığı için "ikinci evliliğin dinen uygun olmadığını açıklar: Başkanlığımız, ilgili Kur'an ayetinin (en-Nisa 4/3) çok evliliği değil tek eşliliği teşvik ettiğini, hukuken ve toplumsal genel kabul yönüyle tek evliliğin esas olduğu ülkemizde, kadının hakkı korunamadığı, çocukların nesebi ve mirası gibi konularda haksızlıklar söz konusu ve neticede kadın mağdur olduğu için ikinci evliliğin dinen de uygun olmadığını her vesileyle ifade etmekte, Başkanlık personelinin uygulaması ve toplumu bilgilendirmesi de bu yönde olmaktadır" ifadelerine yer verdi. (Yeni Şafak, 01.05.2008

İlginç çıkışlar

Sibel Hanım "Önce zina yasaklanmalı. Şu anda olduğu gibi serbest bırakılmamalı. Sonra da çok eşlilik gelmeli." diyor. Sibel hanıma katılıyorum: Yani, toplumda zaten belirli bir pratiği bulunan çok eşlilik, yasal açıdan serbest olmalı. Bu, zaten "ikinci eş" durumunda olan kadınları yasal haklara kavuşturacağı için, "feminist" bir adım da sayılabilir. Dahası çok eşlilik, "liberal" açıdan da savunulabilir. Çünkü liberalizm, bireylerin kendi hayatlarını kendi istedikleri gibi

düzenlemelerini öngörür. Üstteki soru Batı'da da tartışılıyor. Örneğin çok eşliliğin 130 yıl önce yasaklandığı ABD'de, Mormonlar gibi bazı dini gruplar bu konuda özgürlük istiyor, bazı liberal (özellikle "liberteryen") çevrelerden de destek buluyorlar. Hele de "eşcinsel evliliğe" izin veren bir dünyada bu itiraz iyice anlam kazanıyor: İki adam birbiriyle evlenebiliyorsa, niçin bir adamla iki kadın evlenemesin? Amerikalı hukuk profesörü Jonathan Turley'nin "Çok Eşlilik Yasaları Kendi İkiyüzlülüğümüzü Gösteriyor" (Polygamy Laws Expose Our Own Hypocrisy) başlıklı USA Today makalesi, bu konuda tartışma yaratmış yazılardan biri. Turley şöyle diyor: "Bir insan çok sayıda partner ile yaşayabiliyor, hatta onlardan çocuklar yapabiliyor. Ama o partnerlere karşı yasal bir sorumluluk kabul edip de onları 'eş' edinirlerse, onları hapse atıyoruz!" Turley'in sözünü ettiği iki yüzlülük, Türkiye'de de bolca var: Konu "zina" olunca "yatak odasında devletin ne işi var!" diye köpürenler, o yatak odasına sayısız "nikâhsız partner"le girme özgürlüğünü savunanlar, aynı mekana "nikah eşlerle girilmesine şiddetle karşı. (Mustafa Akyol, Star, 25.05.2011) Can Dündar da çok eşlilik istedi: "Ben Türkiye'de birçok ilişkinin üçüncü kişiler sayesinde yürüdüğünü düşünüyorum. İnsanoğlu bence artık tek eşlilik çağını tüketti. Bunun insan doğasına uygun bir şey olmadığını, hele bu çağda bunu uygulamanın son derece zor olduğunun anlaşıldığı bir dönemdeyiz. Ve insanoğlu tek eşlilikten çok eşliliğe yürüyor tekrar. Yani çok eşlilikten gelmişti buraya zaten, yoğun bir kıskaca almayla tek eşlilik denemesi yapıldı birkaç yüzyıl. Ama bir noktaya geldi ve tıkandı. Bir dönemin kapanışına tanık oluyoruz aslında farkında olmadan. Yani bir dönem açılacak ama onun ne olduğunu bilmiyoruz." (Borajet isimli dergiye verdiği röportajdan, Türkiye, 28.06.2012); Bu da evrimci bir materyalist yoldaş olan Che'den: "Hiç bir erkeğin, ömrünün sonuna kadar aynı kadınla yaşamak zorunda olduğu söylenemez. İnsan, kendi kendini böyle sınırlayan tek hayvandır." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 235)

Özetle, "Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. Mihri verilecek. Allah'ın bir emaneti olarak bilinecek, nafakası temin edilecektir. Ömürlerinde onlarca, yüzlerce kadınla gayrimeşru beraber olabilmeyi normal sayıp savunanlar, aile hayatının bir modeli olan çok eşli nikahlılığı eleştirmektedirler. Onlar birlikte oldukları kadını bir şehvet objesi gibi kullanmakta ve bunun karşılığında kadın için hiçbir hak söz konusu olmamaktadır. Bu normal, her şeyi ile sorumluluklarını üstlendiği birden fazla nikahlı eşinin olması anormal öyle mi? Savaşta nedeniyle erkek nüfusu kimi zaman azalmakta ve kadınlar fazla olabilmektedirler." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 231-233)

İddia edildiğinin aksine evlilik konusunda İslam kadın haklarını alternatiflerinden çok daha fazla savunduğu ve koruduğu görülmektedir.

Ek bilgi: "Eski Türklerde de çok kadınla evlenme geleneği vardır." (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 30; M. Akif Aydın, "Aile", Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, II/199; Yavuz Haykır, Tarihsel Süreç içerisinde Türk aile yapısına bir bakış, Türk Dünyası Araştırmaları, Eylül - Ekim 2017 Cilt: 117 Sayı: 230 s. 90; Eski Türklerde Aile, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2009, s. 4; Mehmet Mandaloğlu, İslamiyet'ten Önce Türklerde Aile Hukuku, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl 2013 Sayı: 33, 22 Haziran 2016, s. 139) "Oğuz Kağan destanında, Oğuz Kağan'ın üç kadınla evlendiği görülmektedir." (S. M. Arsel, Türk tarihi ve hukuku, s. 337) "Eski Türklerde çok eşlilik mevcut, hatta oldukça yaygındı. Bazı kaynaklarda çok eşliliğin sadece hanlara özgü olduğu, bazı kaynaklarda ise hiç olmadığı iddia edilir ki, bu doğru değildir. Çünkü kadın sayısı fazladır ve yakınlarının dullarla evlenmesi şartı vardır." (Mualla Türköne, Eski Türk Toplumunun Cinsiyet Kültürü, s. 180; Türklerde Evlenme Gelenekleri, s. 58)

Boşanma

Bazı çevreler, 'İslâm'da kadının boşanma hakkı yoktur. Erkek kadına üç kere 'Boş ol' dese boşanma (talak) vuku bulur, kadın itiraz edemez' gibi iddialarda bulunmaktadırlar. Hâlbuki "Erkeğin sadece boş ol demesi ile talak vaki olmaz. Boşanma ancak, mahkemede gerçekleşir."

(Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 190); ve "Talak suresi birinci ayet gereği üç boşama, bir ağızla söylenecek sözler olmayıp, üç ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardan oluşur." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 67)

"Resûlullah Sallallâhu aleyhi ve sellem'e, adamın birinin karısını bir defada üç talakla boşadığı haberi verildiği zaman, Resûlullah Sallallâhu aleyhi ve sellem, öfkeli bir şekilde ayağa kalktı ve "Ben henüz içinizde iken Allah'ın kitabıyla mı oynuyorsunuz?" buyurmuştur." (Sünen-i Nesâî, Talak 6); İbn-i Abbas, "Erkek hanımına: ″Sen boşsun, sen boşsun, sen boşsun″ diye üç kere söylerse bu, bir boşama sayılır, yeter ki bunlarla birinci defadaki söylediği, ″Sen boşsun!″ sözünü te'kid etmeyi kastetmiş olsun veya hanımıyla henüz gerdek yapmamış olsun." (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 4046) der. Bakara suresinin 229. ayetinden ve gerekse Talak suresinin 1. ayetinden açıkça anlaşılan şudur ki, 3 boşama bir ağızda söylenecek sözler olmayıp, 3 ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardır. (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 464) "Karısını bir defada 3 talak ile boşayıp sonra pişman olan Abdu Yezid'e Hz. peygamber eşine dönmesini emretmiş, Abdu Yezid; 'Ya Resulallah ben onu 3 talak ile boşadım', demesi üzerine Hz. peygamber 'biliyorum' demiş ve talak suresinin 1. ayetini okumuştur." (Ateş, s. 465)

Kısaca, bir cümlede üç kere 'boş ol' sözü ile boşanma yoktur. (Müslim, Talâk, 15, No: 1472; Müslim, Talâk, 16, No: 1472b; Ebû Dâvûd, Talâk, 10, No: 2200; Nesâî, Talâk, 8, No: 3406; Müslim, Talâk, 17, No: 1472c)

"Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endîşeye düşerseniz, bir hakem erkeğin ailesinden ve bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu ara bulucu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı-koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir." (Nisa, 35); "Ey peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman iddetlerini gözeterek boşayın ve bekleme sürelerini iyice hesap edin. Onların bekleme süresi üç aydır." (Talak, 1,3); "Boşanan kadınlar kendi başlarına (evlenmeksizin) üç âdet süresince beklerler." (Bakara, 228); "Talâk, Âyet 1'de şöyle buyrulur: ″Ey Peygamber! Zevcelerinizi boşamak istediğinizde, temizlik zamanlarında boşayın ve iddeti (bekleme süresini) sayın." (Sünen-i Ebû Dâvud, Talak 10; Rudânî, Cem'ul-Fevâid, Hadis No: 4365)

Ayrıca İslam hukukuna göre kadının da boşanma hakkı vardır. "İslamiyet'in, kadınlardan boşanma yetkisini aldığı iddiası yanlıştır. Bir kadın nikâh esnasında 'ismet' denen hakkını korumayı şart koşarsa, hakkından faydalanmak için şeriatin hükmüne müracaat edilebilir." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 202)

İslâm hukukuna göre kadın veya erkek, evlenirken bazı şeyleri şart koşabilir. (Pr. Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 155; Mehmet Dikmen, İslam'da kadın hakları, s. 178; İslam'da kadın hakları, Komisyon, Rehber yay. I/239, II/301) Kadının şart koşma hakkına sahip olduğu hususlardan birisi de "Boşanma hakkı"nın kendi elinde olmasıdır. Buna "Tefviz-i talak" denir. (Ahmet Akgündüz, İslâm Ve Osmanlı Hukuku Külliyâtı, Dicle ünv. Hukuk Fak. Yay. Diyarbakır 1986, 205-206) Bu yetki vermeye "tefviz-i talak" denirken bu yetkiyi alan hanımına da "mufavvaza" denir. (Muhammed Muhyiddin, el-Ahvalü'ş-Şahsiyyeti fi'ş-Şeriati'l-İslamiyeti, Mektebetü'l-İlmiye, s. 300) "Tefvîz, kitap, sünnet ve icma ile sabittir." (Nihat Dalgın, İslam hukukunda boşanma yetkisi, s. 81; Kurtubî, el-Cami, XIV/166; Kâsâni, Bedayi, III/118) 'Erkeğin sahip olduğu boşama hak ve yetkisini hanımına vererek, boşanmayı onun irade ve isteğine bırakması.' şeklinde tarif edilir ve vekâletten faklı bir tasarruf olup, bundan kocanın vazgeçme hakkı yoktur. (Ömer Nasuhi, Hukuk-i İslamiyye ve Istılah-ı Fıkhiyye Kamusu, II/177; İbn Rüşd, Ebu'l-Velid Muhammed b. Ahmed el-Hafid el-Kurtubi, Bidayetü'l-Müctehid ve'n-Nihayü'l-Muktesid, Daru'l-İbn Hazm, 1995, II/41, Kurtubi, Muhammed b. Ahmed b. Ebi Bekr, Ahkamu'l-Kur'an, XIV/170, Buhari, Talak, 5, VI/165; Müslim, Talak, 4, II/1104; Ebu Davud, Talak, 12, II/653-654; Döndüren Hamdi, Delilleriyle Aile İlmihali, s.418-419) Yani "Koca, verdiği yetkiyi artık geri alamaz." (İbn-i Abidin, Mehmed Zihni Efendi, Münakehat ve Müfarakat, 160; el-Fıkh ale'l-mezahibi'l-erbaaIV/370; İbnü'l-Hümam, Hethü'i-Kadir, III/99; M. Ebu Zehra, T. İslam, s. 99) Boşanma yetkisinin kadına devri, nikâh akdinden önce yapılacağı gibi, nikâh anında veya daha sonra da yapılabilir (https://kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/837/bosama-

yetkisinin-ese-veya-baskasina-devredilmesi-mumkun-mudur) ve bu şekilde elde ettiği yetkiyi istediği zaman kullanabilir. (el-Fetâva'l-Hindiyye, I/423; İbn Âbidîn, Reddü'l-muhtâr, IV/551, 552, 573)

Ayrıca kadın Tefviz-i talak yapmasa bile, anlaşamadığı, fakat kendisini boşamak da istemeyen kocasından, kendine ait olan malı karşılığında boşanmak (Muhâle'a) yoluyla da ayrılabilir. (H. Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, s: 311; Neylü'l-Evtâr, VI/260) Geçimsizlik ve benzeri sebeplerle kadının, söz konusu nikâhtan doğan haklarından vazgeçerek ayrılmayı istemesine yani muhâle'a muamelesine tarihten bir örnek verelim: "Konya şehrinde Muhtar mahallesinde oturan Hasan kızı Âmine adlı hanım, şer'i mahkemede muhâla'a yaptığı kocası Ahmed oğlu Suleyman adlı şahıs huzurunda şöyle ikrar ve beyanda bulundu: Adı geçen Süleyman'la güzel geçinemediğimiz için Süleyman'ın bana karşı borçlu bulunduğu mehri mueccelimden, iddet nafakamdan ve mesken masrafları hakkımdan vazgeçerek, sözü geçen Süleyman ile geçerli ve meşru' olmak üzere karşılıklı rıza ile boşandı. Bundan böyle karı-kocalığa ait bütün dava ve taleplerden birbirimizin zimmetini umumi ibra ile ibra ve iskat eyledik. Birbirimizde hak ve alakamız kalmadı." (Abdurrahman Kurt, Bursa Sicillerine Göre Osmanlı Ailesi, Bursa, 1998, s. 59; Konya Şer'iye Sicilleri, Mevlana Müzesi, No: B-17/60; Akgündüz/Hey'et, Şer'ye Sicilleri. 1/278 -283) Bunun dışında "Erkeğin gerçekten ciddi bir tehdit oluşturduğuna kanaat getirilirse ya da karılarını eşit ve adil bir beraber zaman geçirme sunamıyorsa bu durumda kadının da boşanma hakkı oluşur." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 346)

"Klâsik dönem Osmanlı Bursa'sında en fazla mahkeme kayıtlarına geçirilen boşanma şekli % 61.18 oranıyla muhâlaadır. Onu % 34.21 ile bâin talak izlemektedir. Muhâlaa kadın talebiyle gerçekleşen bir boşanma şekli iken bâin talakta boşama yetkisi tamamen erkeğin elindedir." (Bursa Şer'iyye Sicilleri, A 98, 194b; Saadet Maydaer, Klâsik Dönem Osmanlı Toplumunda Boşanma, Uludağ üniversitesi ilâhiyat fakültesi dergisi Cilt: 16, Sayı: 1, 2007, s. 299-320) Görüldüğü gibi, zannedilenin aksine Osmanlı döneminde kadın hem boşanma hakkına sahiptir hem de bunu en fazla uygulayan kesimdir.

"Türkiye'de milyonlarca kişi, eğitim programlarındaki geçmişi kötüleme hevesi yüzünden Medenî Kanun öncesindeki asırlarda kıyılan nikâhların şimdikilerden tamamen farklı olduğunu, erkeklerin çoğunun dört kadın aldığını, canları istediğinde boşayıp yenileri ile değiştirebildiklerini, eski nikâhlarda yaş sınırının bulunmadığını ve birçok kadına da aslında nikâh yapılmadığını zannederler. Mecelle'nin ardından çıkartılan "Hukuk-ı Aile Nizamnâmesi" ile evlilik hukuku daha bir zapt u rapt altına alınmıştır. Evlilik akdi, imamın önüne geçip "Aldım-kabul ettim" gibisinden sözlerin söylenmesinden ibaret değildir ve deftere kaydedilirdi. "Mihr" meselesi, yani kadının geleceğini güvence altına alan tazminat miktarı da yazılı olarak düzenlenirdi. Bu belge senet hükmünde idi, koca günün birinde karısını boşayacak olduğu takdirde önceden belirlenmiş mihri ödemeye mecburdu. Bundan otuz küsur sene önce bir yazı dizisi için Suudi Arabistan'a gitmiş ve bir hapishaneyi görmüştüm. İçeride hemen her suçtan mahkûm vardı ama en fazla dikkatimi çeken mahkûmlar, karısını boşayıp da mihrini ödeyemeyen kocalardı! "Şer'iye sicili" denen ve bir kısmı yayınlanan Osmanlı mahkeme kayıtlarına baktığınızda aynı uygulamanın bizde de mevcut olduğunu, boşanma muameleleri için tutulan "seyyibe defterleri"ne bütün ayrıntıların yazıldığını görürsünüz. Çokeşlilik meselesi de geçmişte şimdi zannedildiğinden farklıydı ve pek öyle yaygın değildi. Nüfus kayıtları ve şer'iye sicilleri üzerinde yapılan son araştırmalar neticesinde çıkartılan istatistikler, çokeşliliğin Osmanlı'da en yüksek olduğu dönemlerde bile yüzde beşi geçmediğini, üçüncü kadın alma oranının ise çok daha düşük ve bu "yüzde beşin yüzde onu"civarında bulunduğunu göstermektedir. (Murat bardakçı, Habertürk, 31 Temmuz 2017)

İslam'a uygun boşanma en az üç ay sürer:

Birinci Ay: Kadın erkek, kadıya (hâkime) gider. Boşanmak istediklerini söylerler. Hâkim onlara bir ay mühlet verir ve barışmalarını tavsiye eder. İkinci Ay: Eşler yine gelirlerse hâkim onları yine gönderir. Ailelerinin çağırıp onlara tavsiyede bulunmalarını söyler. Bir ayda büyüklerinin nasihatleri ile geçer. Üçüncü Ay: Vazgeçmemişlerse hâkim onlara; "Son bir ay, yine gelirseniz kesin boşanma kararı verilir." der ve gönderir. Üçüncü ayın sonunda anlaşma olmazsa boşanma vuku bulur.

"Bakara 228. ayet bize boşanmış kadınların evlenmeksizin 3 ay hali boyunca beklemeleri gerektiğini bildirir. Bu süre zarfında barışmak isterlerse, kocalarının onlarla evlenebilir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 106) Yani, "boşama durumu ortaya çıktığında eşler 3 aylık süre içinde ailelerine geri dönebilirler." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 463)

Görüldüğü gibi, ne 'Boş ol' deme ile bir anda boşanma vuku bulur ne de 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur' iddiası doğrudur.

Şahitlik

İslam, kadının şahitliği kabul etmez veya kadını erkeğin yarısı mı kabul eder?

Hz. Ömer hutbesinde Müslümanlara, evlenirken mehri azaltmalarını söylemişti. Bir hanım itiraz edip, "Ey Ömer, bunu söylemeye hakkın yoktur!" demiş ve Kuran-ı Kerim'den Nisa sûresinin 20-21. ayetlerini delîl göstermişti. Bunun üzerine Halîfe Ömer, "Allah'ım bağışla! Kadın, Ömer'i susturmuştur!" diyerek kendi görüşünden dönmüştü. (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübra, VII/233; Sa'd b.Mansur, Sünenu Sa'd b. Mansur, I/166-167; Kurtubi, Cami' li Ahkami'l-Kur'an, V/99; *İbn Hacer, el-Metalibü'I-aliye, II/4-5; Şevkânî, Neylü`l-Evtâr, VI/168; Heysemî, Mecmau`z-Zevâid, IV/283,* İbn-i Kesîr, Nisâ, 20-21. âyetin tefsiri) Yine Hz. Ömer, kızı Hz. Hafsa'ya, kadınların kocalarından ne kadar süre ayrı kalabileceğini sormuş, kızının O'na verdiği cevaba uygun olarak, bu süreyi dört ay olarak belirlemiştir. İslâm hukukunda erkeklerin vâkıf olamayacağı ve tamamen kadınların ilgi sahası olan bekâret, evlilik, doğum, hayız, süt emzirme ve kadınlara ait hastalık gibi kadınlara mahsûs hallerde, erkeğin değil, sadece tek kadının şahitliği yeter görülmüştür. (Serahsi, el-Mebsut, XVI/144; İbnu'l-Kayyım, et-Turuku'f-Hukmiyye, 79, 151-152; Mavsili, el-Ihtiyar, II/140; lbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478, , el-Muhallâ, VIII/478; İbn Kudame, el-Muğnî, XII/16; Vehbe Zühayli, el-Fıkhul-İslam ve Edilletuhu, 6/572; Pr Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 246) Yani, "Erkeklerin muttalî olmadıkları şeylerde kadınların şahitliği makbuldür." (lbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, Vlll/478; Cessas, Ahkamu'l-Kur'an, I/685; Serahsi, el-Mebsut, VI/114; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu, VII/123) Hz. Peygamberin emzirme konusunda tek kadının şâhitliğini kabul ettiği de bilinmektedir. (Rızâ Savaş, Hz. Muhammed Devrinde Kadın, s. 271) Hz. Ömer boşanma konusunda yalnız başına kadınların şahitliğini, Hz. Ali de bir çocuğun öldürülmesinde şahit olan kadınların şehadetini kabul etmiştir. (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, IX/397-398) Ramazan hilalinin görülmesi konusunda kadın erkek şahitliğinde de bir ayırım yoktur. (İbn Hacer Askalani, Ahkâm Hadisleri, Buluğul Meram, II/415)

Miras hukuku hakkındaki ayet, "Ey İman edenler" diye genel bir ifade ile başlar ve ayette cinsiyet ayırımı yapmadan" "İki adil şahit" istenir. (Maide, 106) Yine boşanan kadınlar konusunda da cinsiyet ayırımı yapılmaksızın ayet "İki adil şahit" ararken (Talak, 2) zina konusunda da ayet "4 şahit" istenmekte (Nur, 4, 13) ve cinsiyet belirtmemektedir. İzzet Derveze'de ayette kadın erkek ayırımın yapılmadığını ifade eder. (İzzet et-Tefsîru'l-Hadîs, VI/91) ki zaten "Arap dilinde kural gereği, erkek ve bayanlara yapılan hitaplarda genelde fiillerin ve zamirlerin eril/müzekker şeklinde çekildiği bilinmekte ve buna tağlip kuralı denmekte ve bu durum bütün müfessirlerce de kabul edilmektedir." (Salih Akdemir, "Tarih Boyunca ve Kuran'ı Kerim'de Kadın", İslâmî Araştırmalar, V/267, sy 4, Ekim 1991) Bu kural aynen Fransızcada da aynen vardır. Peygamberimizde "Veli ve iki adaletli şahit olmadıkça nikâh olmaz" (Ebu Davud, Nikâh, 19; Ayrıca, Müslim, Adab 138) buyururken cinsiyet ayırımında

bulunmamıştır. İbni Kayyım'da erkeklerin şahitlik yaptığı her konuda kadınların da onlarla birlikte şahitlik yapabileceğini söylemiştir. (Kayyım, et-Turukul-Hükmiyye, s. 205) Yine Hz. Peygamber, bir kadının evli çifti emzirdiğini belirtmesi üzerine, başka şahit olup olmadığını sordurmaksızın, ayrılmaları gerektiğini belirtmiş ve eşler ayrılmışlardır. (Buhârî, Şehâdât 14)

Göçebe yaşayan insanların şehir hayatını bilemeyecekleri, şehirlilerin arasındaki işlemlere, problemlere akıl erdiremeyecekleri gerekçesiyle (Şevkânî, Neylü'l-evtâr, c. IX, s. 188) peygamber efendimiz 'Göçebenin şehirli hakkında şahitlik etmesi caiz değildir.' (İbni Mace, Ahkâm 3; Ebu Davud, İkdiye 17) buyurmuştur. Burada şahitliği kabul edilmeyen bir erkektir. Dolayısı ile şahitlikten amaç adaletin tesis edilmesidir ve bu konuda cinsiyete değil, o alanda bilgi sahibi olma, eğitim ve bilgi, beceri, ilgi duyma ile alakalıdır! "Bir genç bir bayanla evlenmek ister, bir zenci kadın, "Ben ikinizi de emzirdim" der. Peygamberimiz, o kadının ifadesi de esas alarak onların evlenmesine izin vermez. (Buhari, Nikâh, 23) Hâlbuki "burada bedevi erkek olduğu halde şahitliği kabul edilmezken, kadın olanınki kabul edilmiştir. (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 133) Ramazan hilalinin görülmesinde iki şahit şartı aranırken, kadın ve erkek ayrımı yapılmamıştır." (Çelik, s.134) İnsanlar arasındaki renk, dil ve ırk farklılıklarını bir üstünlük aracı olarak değil de, bir zenginlik olarak gören İslam dini, neden bedeviyi küçültsün de şehirliyi yüceltsin? Veya kadını değersizleştirsin de erkeği değerli kılsın? Buradaki temel espri; söz konusu olan durum hakkında bilgisi olup olmamak, konuya hâkim olup olmamakla alakalıdır. Ayetten temel amaç, hakkın tesisidir." (Çelik, s. 135)

Peygamberimizin "İki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliğine denk olması." (Buhari, Hayz bab 6; Müslim, iman. Hadis no:l32) şeklinde de bir hadis bulunmaktadır. Hadisler, Kur'an ayetlerinin açıklamalarıdır. Bu hadiste Bakara 282. ayetin açıklaması, pekiştiricisidir. Ayette mealen: "Ey îmân edenler! Belirli bir zamana kadar birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Bunu, aranızda bir kâtip doğru olarak yazsın. Erkeklerinizden iki de şâhit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, şâhitlerden kendilerine güvendiğiniz bir erkek ve -biri unutunca diğerinin hatırlatması için- iki kadın yeter." buyurulmaktadır. Ayet bir bütün olarak ele alındığında, ayetin genel olarak şâhitliği düzenleyen genel bir hüküm koymadığı, ayet-i kerimedeki hükmün sadece vâdeli borçlanmalarla (Yazır Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, 1/979; Hüseyin Hatemi, Modern Mahrem ve İslam'ın Kadına Bakışı, İslami Araştırmalar, V/331; Reşit Rıza, el-Menâr, III/120) alakalı olduğu açıkça görülmektedir.

Vadeli borçlar konusundaki şahitlik, özel sosyal şartlara ve o dönemdeki mevcut olguya yönelik bir düzenlemeyi içermektedir. O dönemde sosyal hayat içerisinde bulunmayan kadınların ticari konularda bilgi ve becerilerinin olmaması doğaldır. Günümüzde "pozitif ayırımcılık" adı altında kadınlara yönelik yapılan bazı yasal düzenlemeler nasıl ki kadın erkek ayrımcılığı anlamında anlaşılmıyorsa, efendimiz döneminde de kadınların ilgi alanları dışında bulunan ticaretin borçlar hukuku bölümü ile ilgili bu hükümde kadınları ilgi alanları dışında olan bir konuda sorumluluktan uzak tutmakta, kadınları yükümlülük altına almayıp onlara bu konuda esnek bir alan bırakmaktadır. İslam, bir erkeğin şahitliği esnasında kendisine yüklenen sorumluluğu, o dönemde kadınların ilgi alanları dışındaki bir konu olan vadeli borçlar konusunda bir kadına yüklememiş ve bu yükümlülüğü iki kadın arasında paylaştırmıştır. Dönemin şartları ile ilgili yorumlara kısaca bir bakalım: "Cahiliye döneminde kocası ölen, çalışamaz durumda olan ya da başka türlü geçim imkânı kalmayınca kadınlar çalışabilmekte idiler. O dönemde bir elin parmağını geçmeyen tüccar kadınlar vardı. Onlar da işlerini kendileri yapmıyor başkalarına yaptırıyorlardı. Kadınların iş hayatına sokulmadığı bir ortamda, kadınların şahit olduğu bir olayı tüm yönleri ile idrak edebilmesi mümkün müdür? Bir doktor, kick box maçında hakem olabilir mi? Bu durum onu, değersiz kılar mı? Mesele, kadın erkek meselesi değil, bilen, olayın içinde olan veya olmayan meselesidir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.49-51) "Kadınların o günün şartlarında genelde sosyal hayatla, özelde ise, ticaret işleriyle fazlaca

ilgilenmedikleri bilinen bir gerçektir. Ayetten bir hükme ulaşılırken, dönemin sosyal şartları, bireylerin okuma yazma oranları, kadının sosyal hayattaki konumu, alış-veriş ve borç işlemleri ile kadınların ne kadar ilgilendikleri gibi durumlar göz ardı edilmemelidir. Ayetin, vahyin nazil olduğu dönemdeki sosyal hayatın şartlarını dikkate alarak değerlendirilmesi gerekmektedir. O günün kadınlarının genel özellikleri icabı ticaret ve borçlar konusunda pratiklerinin olmayışı ile yakından ilgili olsa gerektir. Unutma kadınlarla ilgili genel bir durum olsaydı, bu öncelikle din bilimlerinde çok önemli bir alan olan hadis rivayetlerinde, yani Peygamber sözlerinin tespit edilmesi olayında dikkate alınırdı. Bu alanda kadınların şahitliğinden hiç şüphe edilmemiştir." (Hadi Sağlam, Naslardaki şahitlikle ilgili düzenlemelerin islam hukukuna yansımaları ışıgında kadınların şahitliğinin degerlendirilmesi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Silimler Snstitüsü Sergisi, 2008, s. 360-399) O dönemde kadınlar ticaretle direk ilgilenmiyordu. Hatta Hz. Hatice bile kendi ticari işlerini erkeklere yaptırıyordu! "O dönemde kadın ticari işlere aşina değildi." (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 39) Kadınlara her türlü hakların sonuna kadar verildiği günümüzde, 'Girişimcilerinin ve iş dünyası yöneticilerinin oluşturduğu gönüllü bir sivil toplum kuruluşu' olan TÜSİAD'ın "Yönetim kurulu üyelerinin %19'unun kadın." (TÜSİAD Kadın-Erkek Eşitliği Çalışma Grubu Başkanı Nur Ger'in "Cinsiyet Eşitliği ve Kalkınma" Konulu Açılış Konuşması, Erzurum, 10.11.2012) olması aslında, bu alanın hala kadınların ilgi alanlarının dışında olduğunu göstermektedir.

"İslam'ın kadına ekonomik konularla uğraşmasını onaylamasına rağmen kadının asıl görevinin sosyal içerikli olduğunu dikkate almalıyız. Kadının mali konularda insanlar arasında dava konusu olacak meselelerde şahitlik etmesi, ender görülen bir meseledir. Mesele, kadının şerefli olup olamaması, kadına değer verilip verilmemesi, kadının şahitliğe ehil görülüp görülmemesi değildir. Bilakis mesele, yapılan şahitlikle karar vermekte titiz davranıp ihtiyatlı olmak meselesidir. Her adaletli sistemin ısrarla üzerinde durduğu şeyde budur." (Dr. Sibâhi, Elmer'etü Beyn'el Fıkh-ı Vel'Kanun, s. 31) Prof. Muhammed Kutup'ta bu konuda şöyle demektedir: " İslam hukukunda iki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliği gibi sayılması, kadının erkeğin yarısı olduğunu göstermez. Bu şahitliğin güvenilir olmasını bütünüyle garantiye almak demektir. Şahitlik, suçlanan kişinin lehinde olsa da aleyhinde olsa da bu böyledir. Nitekim kadının uzmanı olduğu, kadınlarla ilgili meselelerde tek bir bayanın şahitliği geçerlidir." (İslam'ın etrafındaki şüpheler, Prof. Muhammed Kutup, s. 126, 127)

"Kadın bu bakımdan da ikinci sınıf ve dereceden bir insan olarak algılanmadığı içindir ki, ayette "erkek bulunmadığı takdirde" denilmemiş, erkek bulunsa bile kadınların tanıklığı kabul edilmiştir. Ayetin ifadesine dikkat edildiğinde anlaşılacağı üzere iki kadının şahitliğinde tanıklık eden yine bir kadındır; yani şahitlik için gerekli sayı doldurma bakımından bir kadın, bir erkek gibidir. Diğer kadının işi, hemcinsinin unutması veya yanılması halinde ona hatırlatmaktan, hatırlamasına yardımcı olmaktan ibarettir." (Kur'an Yolu Tefsiri, I/448; Şirbînî, Muğni'l-muhtâc, IV/441) Roger Garaudy, Bakara 282. ayetteki hükmü, kadınların sosyal hayata katılmamaları, tecrübe bakımından eksik olmamalarına bağlar. Hüseyin Hatemi'de, kadınların iş hayatı ile ilgilenmediklerinin altını çizer. (Garaudy, İslam ve insanlığın geleceği, s. 192; Hatemi, İlahi Hikmette kadın, s. 48) Salih Akdemir'de, o günkü toplumda kadınların siyasetten uzak olduklarını söyler. (Tarih boyunca ve Kur'anı Kerim'de kadın, İslami araştırmalar, 5/266)

Zaten "Yazılı ve imzalı şahitlik yaygın hale gelince şaşırma gibi durumlar ortadan kalkar ve ayet bu manadaki şahitliği kapsamaz." (İslam'da kadın hakları, Komisyon, Rehber yay. I/310) Günümüzde ekonomi özel ilgi alanına giren -ekonomi alanında eğitim gören, bu konuda uzmanlaşan- kadınlar için, "Unutma ve ilgi alanı olup olmama" şeklindeki ayetin illeti, temel hareket noktası kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Sebep/illet ortadan kalkınca hükmünde kalkacağı açıktır ki bu konuya İslam âlimleri de tarihte dikkat çekmiştir. Mesela, Malik ve

Ahmed b. Hanbel, “kadın ticaretle ilgili konuları bilir, onları iyi kavrayıp borcunu belgelendiren biri haline geldiğinde, onun vereceği haberle maksat hâsıl olur, tıpkı sika kadının dini konulardaki vereceği haberlerle amel edildiği gibi.” demektedirler. (İbnü'l-Kayyım, İ'lamu'l-muvakkıîn, I/75) Zaten peygamber efendimizde Hudeybiye anlaşması esnasında karşılaştığı bir sorun üzerine eşi Ümmü Seleme'nin önerisini aynen kabul uygulamış ve olumlu sonuçta almıştır. (Hasan İbrahim Hasan, İslâm Tarihi, I/172) Bu konuya, “Kadınlara danışılmaz mı?” başlıklı yazıda tekrar ele alacağız.

O dönemde kadınların ilgi alanlarının dışındaki "vadeli borçlar" konusundaki bu istisnai hükmü genelleştirmek bizleri yanlış sonuçlara götürür. İslam, kadınların ilgi alanları olmayan borçlar hukukunda şahit olarak bir kadının yanında ikinci bir kadını hatırlatması için hazır olmasını şart koşarken, kadınların ilgi alanı olan konularda sadece kadınları şahitliğini kabul etmiştir. Dolayısı ile konu cinsiyet meselesi değil, söz konusu alan ile alakadar olması, ilgi alanına girip girmemesiyle ilgilidir. Geri kalan, had cezaları gibi konularda dâhil olmak üzere tüm konu ve yorumlar içtihat konusu olup, zamanın şartlarına göre devlet başkanının da alacağı “maslahat” çerçevesindeki kararlarla belirlenecektir!

Kadın Dövülür mü?

İslam kadını dövme meselesini ortaya çıkarmadığı gibi, pek çok yönden bu fiili önlemeye çalışmıştır. (Müslim, Rada, 61; Ebu Davud, Nikâh, 40-41;Ebu Davud, Nikâh, 42; İbni Mace, Nikâh, 51; İbn Sa'd, 8/204; Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087; Tirmizî, Radâ`, 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce, Nikâh, 50; Tirmizî, İman 6; Hanbel, 6/47-99) Ayetlerin açıklayıcısı ve uygulayıcısı olan hz Muhammed aleyhisselam hayatında hiçbir zaman eşlerini darb etmemiş, dövmemiştir.

Hz. Âişe, Rasûlullah'in, ne hanımlarına (Müslim, Fezâil, 79) ne hizmetçilere (İbni Sa'd, Tabakât, 10/193) ne de hayvanlara (Müslim, Fedail, 79) vurmadığını eliyle hiç bir kimseye dövmediğini bizlere haber verir. (Ahmed, Müsned, IV/31) Peygamberimiz, “Hanımlarını dövenler, şüphe yok ki sizin hayırlınız değildir." (Ebu Davud, Nikâh, 42; İbni Mace, Nikâh, 51.İbn-i sad, tabakat, 8/204; et-Tebrizî, Mişkâtü'l-Mesâbîh, II/204) buyurmuştur. Fatıma binti Kays, şöyle der: “Allah Resûlü'ne gittim ve Ebu Cehm ve Muaviye bana evlilik teklifinde bulundular' dedim. Allah Resûlü, Muaviye çok fakir, Ebu Cehm ise kadınları döver' buyurdu." (Müslim, Talâk, bab 6, 47, 1480, s. 569; İbni Mace, Sünen, Kitabun-nikâh, 1869) Görüldüğü gibi peygamber efendimiz kadınların dövülmesine karşı olduğu gibi, evlenecek kadınları da bu konuda dikkatli olmaları konusunda uyarmaktadır. "Kadınları, ancak kötüleriniz döver." (İbn Sa'd, 8/204); "Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." (Müsned, Ibn-i Riyâzu's-Sâlihîn, I/320); "Sizin en hayırlılarınız, eşlerini asla dövmeyenlerinizdir." (İmâm-ı Şâfi, el-Ümm, 5/194; Ebu Şeybe, Musannef, 8/368; Hâkim, Müstedrek, Nikah, 2/208; Beyhaki, Sünen, 7/127); “Hanımınıza yediğinizden yedirin, giydiğinizden giydirin, ‘onları dövmeyin', onlara ‘çirkin' demeyin, fena söz söylemeyin." (Müslim, IV/385; Ebu Davud, Nikâh, 40-41); “Mü'min bir erkek, mü'min bir kadına kızıp darılmasın.” (Müslim, II/1091) diyen efendimiz “Kadınlara iyi muameleden başka bir hakkınız yoktur.” (Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087) diye buyurmakta ve "Mü'minlerin iman bakımından en mükemmeli, huyu en iyi olanıdır. Hayırlınız, kadınlarına karşı hayırlı olanlardır." (Tirmizi, Radâ`, 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce, Nikâh, 50); “Sizin en hayırlınız, kadınlarına karşı iyi davrananlardır." (Tirmizi, İman 6; Hanbel, 6/47-99); “Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir." (Camiu's-Sağir, s.78, Hadis 1647); “ Kadına, ancak asalet ve şeref sahibi kimseler değer verir. Onları hor gören ve onlara ihanet edense, kötü ve aşağılık kimselerdir." (Câmiü's-Sağir, 2/2129) gibi hadisleri ile kadınlara iyi davranılması gerektiğini ümmetine önermektedir.

Peki, İslam'da kadının dövülmesine izin verildiği iddiası nereden çıkmaktadır.

Nisa suresi 34. Ayet: “Saliha kadınlar Allah’a itaatkârdır; Allah’ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. Nüşûz’undan endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları darbedin. Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.”

Ayette tartışma konusu yapılan iki kavram vardır: ‘Nüşûz ve darb.’ Nüşûz nedir, darb nedir, İslam kadınların dövülmesine izin mi istemektedir? Ayetlerin pratiğe dönük uygulayıcısı olan efendimiz bunun tam tersini ümmetinden istediğine göre darb kelimesini nasıl anlamalıyız?

Önce ‘Nüşûz’ kelimesinin anlamı üzerinde duralım.

Nisa 34. ayetin başında nüşûz eden kadının tam tersi olan salih olan kadının özellikleri anlatılır. (Suat Erdoğan, İslam Aile Hukukunda Şiddetli Geçimsizlik (Şikâk) Durumunda Hakem Tayini ve Tayin Edilen Hakemlerin Yetkileri. Düzce Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 1(2),s. 45-57.) Ayet bize nüşûzun ne demek olduğunu salihin tanımını yaparak öğretmektedir. Buna göre nüşûz, saliha kadının tam tersidir yani kocasının korunması gereken şeylerini (iffetini, namusunu, şerefini) sadakatsizce başkalarına açan kadındır. Birçok âlimde nüşûz kelimesine bu anlamı vermektedir:

Nüşûz; “Flörtten başlayarak gayrimeşru cinsel ilişkiye kadar uzanan sadakatsizlik ve iffetsizlik." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 133); "Serkeşlik; ahlaksızlık etmek." (Firüzâbâdî, Besâir, 5/56; İbn-i Manzur, Lisan, XIV/43); ‘Sadakatsizlik ve iffetsizlik’ (Yaşar Nuri Öztürk, Meal, Nisâ, 34); “yüz kızartıcı suçlar işlemek” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 33); ‘Serkeşlik’ (Seyyid Kutub, Meal, Nisâ 4/34; Bayraktar Bayraklı, Meal, Nisâ 4/34; Hasan Basri Çantay, Meal, en-Nisâ 4/34); “Kadının kocasına buğz etmesi, başkaldırması, kocasında değil başka birinde gözünün olması” (Ebü’l-Kâsım Hüseyin b. Muhammed b. Mufaddal Râgıb Isfahânî, Muʿcemu müfredâti elfâzi’l-Kur’ân, s. 638); İbni Aşûr: “Kadının kötü huylu olması veya bir başkasında gönlün olması.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151) şeklinde açıklanmıştır ki tüm bunlar namuslu, saliha kadınlarda olmayan ahlaki zaaflar anlamına gelir.

Ahlaki zafiyet gösteren (nüşûz sorunu başgösteren) kadınlara önce öğüt verilmesini isteyen ayet-i kerime, bunun işe yaramadığı durumda ayrılmanın ön hazırlığı olan ayrı yataklarda yatıp kadının iç dünyasında olayı değerlendirmesi için ortam hazırlamakta, bunun da işe yaramadığı durumlarda ise, kadının kötü yola düşüp hem kadının kendisi hem de aile ve dolayısı ile toplumun zararına olacak kötü sonuca engel olmak için onların darbedilmesini tavsiye etmektedir.

‘Drb’ fiili ne anlama gelir? Bu fiilin iki şekilde yorumu yapılmaktadır.

Birinci yorumda, ‘Drb’ fiiline, 'dövmek' anlamı verenler vardır: Darabe fiiline dövmek anlamı veren âlimler bile bu fiili, vurma, zarar vermek değil; tamamen sembolik anlamda kabul etmişlerdir.

“Evlilik birliğini doğrudan doğruya veya dolaylı şekilde yıkmaya kalkışması durumuna mahsustur. Bunun dışında erkeğin, kadını dövmeye hakkı yoktur. Üstelik bu konularda da erkek, hafif bir biçimde dövmenin fayda vermeyeceğini tahmin etmesi durumunda, yine kadını dövemez Çünkü amaç kadını dövmek değil (Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." Riyâzu’s-Sâlihîn, I/320 gibi hadisler buna delildir), ısrâr ettiği çirkin davranıştan onu döndürmek ve boşanmakla meydana gelecek aile fâcialarının kötü sonuçlarından onu korumaktır.” (Bekir Topaloğlu, İslâm’da Kadın, s. 79) Peki, dövmek fiili nasıl uygulanacaktır?

Öncelikle dövme anlamını veren tüm âlimlerin ortak noktası dövmeye “Hafifçe vurmak” (Taberî, Câmiu’l-beyân, 5/67; İbn Kesîr, Tefsîr, 4/26; Râzî, Tefsîr, 10/75; Beyzâvî, Tefsîr, II/85; Muhyissünne Ebû Muhammed el-Hüseyin b. Mesʿud

Begavî, Tefsîr, I/423; Nesefî, Tefsîr, I/251; Zemahşerî, Keşşâf, II/70; Şevkânî, Tefsîr, I/532) şeklinde yorumlamalarıdır. Razi, "Bükülmüş mendil gibi bir şeyle." (Razi, Tefsiri-Kebir, Nisa 34); "Etki ve iz bırakmayacak, kemiğini kırmayacak, herhangi bir uzvunu çirkinleştirmeyecek, dürtmek ve benzeri şekilde." (Kurtubi Tefsiri, Nisa 34); "Bir demet ot-çöple." (Ahmet Tekin, Meal, Nisa, 34); "İbni Abbas ve Ata, 'misvak ile' dövülebilir" (Taberi, Camiul beyan, V/68; Taberî, Câmiu'l-beyân, VIII/314; İbn Ebî Hâtim, Tefsîr, III/943-944; Cessâs, II/189; İbn Atıyye, II/48); "Yaralayıp berelemeden, cilde zarar vermeden, kanatmadan, incitmeden bir temas ve dokunuş" kastedilmiştir." (Alusi, Ruhu'l-Meani, V/25) gibi anlamlar vermişlerdir ki tüm bu yorumların kaynağı, ''Kur'an ayetlerini yine ayetlerle' açıklama kuralından almaktadır. Hz Eyüp (as), kendisine asi olan hanımını dövmeye yemin eder. İyileşince Allah O'na ayet indirir: " Eline bir çimen sapı al ve onunla vur." (Sad, 44) Ayette de Nisa 34. Ayetteki 'darabe' fiili geçmektedir. Görüldüğü gibi vurma fiili tamamen sembolik (Kuran Yolu, Sad 44. ayet meali) kabul edilmiş ve öyle uygulanması istenmiştir. "İkinci nesil alimlerden Ata, namusu lekeleyecek bir davranışta bulunmayan kadının dövülemeyeceğini ifade etmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 228)

Şafi mezhebinde esas olan görüş, nüşûz olsa bile dövmenin terkedilmesinin daha evla olduğudur. (Azîmâbâdî, Avnü'l-maʿbûd, VI/128; Azîzî, es-Sirâcü'l-münîr şerhu'l-Câmii's-sağîr, I/17) İmam Buhârî Nikâh bölümünde "Kadını Dövmenin Çirkinliği" isimli bir bâb açarak bu konudaki kanaatini de ortaya koymuştur. (Buhârî, "Nikâh", 93)

Kısaca Kur'an, kadınların ailenin devamına engel olacak ahlaki zafiyet göstermeleri halinde üç aşamalı, toplumun temeli aileyi kurtarma operasyonundan bahseder. "Ayette geçen dövmenin normal koşullarla ilgili olmadığı, özellikle ciddi sorunlar yaşayan, dağılma sürecindeki aileyi kurtarma dönük bir durum olduğu ortadadır. (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 301) "Amaç aile kurumunu kurtarmaktır." (Kur'an ve Tefsir, Prof. Muhsin Demirci, s. 50)

Kadına önce nasihat edilir, adının kötüye çıkacağından, çocuğunun anne şefkatinden mahrum kalacağından, ailenin dağılacağından, kadının olaya daha geniş açıdan bakması sağlanmaya çalışılır. Bu işe yaramazsa yatakların ayrılmasına sıra gelir, kadın tek başına bırakılır, kendi ile hesaplaşmaya girmesine imkân verilir, kadına düşünme, hatasını anlama, iç hesaplaşma ortamı sağlanır. Bu da işe yaramazsa, hem kadının bizzat kendisinin geleceği, hem erkek hem çocuk kısaca ailenin devamı için dövmek' amacıyla değil, kötülüğe meyleden nefsinin kırılması için diye beklide ot sapı ile kadın incitilir. Yoksa "Dövme, semboliktir. Kesinlikle yaralama, iz bırakma olmamalıdır." (Kurtubi, Cami, VI/285) Bu aşama da işe yaramazsa mahkeme safhası başlar. Yoksa İslam, yemeğin tuzu, elbisenin ütüsü gibi sebeplerden kadının dövülmesine asla izin vermez ki efendimizin hayatı da bunun açık delilidir. (Müslim, fezail, 79)

Kocasından dayak yiyen Ummu Cemil bint Abdillah, durumu Hz. Peygamber' e bildirir. Hz. Peygamber onu ve kocasını karşısına alır ve: "Eşinden ayrılmak ister misin?" diye sorar. Sonunda kocası ve Ummu Cernil ayrılırlar. (İbn Hacer, el-İsabe, VIII/218)

Bazı kadınlar da vardır, söz bazen yetersiz kalır, idare edilmek istenirler, biraz sert erkeklerden hoşlanırlar: "Kadınlar gücü sever derler ama bazı kadınlar dayak yemekten hoşlanır. Bir sürü kaşınan kadın var." (Pakize Suda, Habertürk, 3.4.2010); Demet Akalın: "İki tokat atsa boşanmazdık. İncir çekirdeğini doldurmayacak şeylerden kavga çıktı. Genelde çıbanbaşı benim. Zor bir kadınım. Problemler benden çıkıyor. Oğuz'un benden tek bir isteği vardı; İstanbul'da sahneye çıkmamı istemiyordu. Huzurumuz bozulur diye düşünüyordu ki haklıydı da. Sonunda sözüne geldim ama Oğuz'un. Belki iki tokat atsaydı otururdum. Ama Oğuz böyle biri, hayatta yapmaz. Kavga ederken bile sesini yükseltmez. Boşanalım dediğin de bağırıp, çağırsaydı, ben dururdum. Biraz maçoluk istiyorum." (Hürriyet, 15 Mart 2007); *Calvin C. Hernton,* Amerikada cinsiyet ve ırkçılık kitabının 51. sayfasında, bazı kadınların kendilerine kaba ve sert davranan erkeklerden

hoşlandığını, daha sonra bu kadınların kuzu gibi sakinleştiğini belirtir ve eşinden ayrılan bir kadının da, " Eski eşimi arıyorum. Öteki erkekler hanım evladı gibi davranıyorlar; çok uysal duruyorlar." dediğini aktarır. "Kadınlar kendilerine başeğen zayıf adamları sevmezler." (Pr. Dr Mazhar Osman, Tababet-i Ruhiyye, II/258); Fars haber ajansının verdiği haber göre, Tahran'da aile mahkemesine başvuran 24 yaşındaki kadın, dilekçesinde, "Eşim çok iyi huyludur hâlbuki ben şiddet uygulamasını istiyorum, eğer bunu yapmazsa kendisinden ayrılmak istiyorum" diyerek şikayetçi oldu. 28 yaşındaki koca ise mahkemeye gelerek, "Ben karımı çok seviyorum o yüzden kendisine şiddet uygulamıyorum. Onunla nazik davranıyorum ve şiddet uygulamak için bir neden yoktur" diyerek savunma yaptı. Kocasının bu tavrından dolayı ayrılmakta ısrar eden kadın, eşini ikna etmeyi başardı. Koca, mahkemeye verdiği taahhütte eşine şiddet uygulayacağını kabul etti. (Milliyet, 22 05.2010)

İşin garabet yönü, "sevişirim evlenmem; hamile kalırım doğurmam" diyen ve aile kurumuna karşı olup, "cinsel özgürlük, fantezi" adı altında kamçı ile dayak yemekten zevk alanların, cinsel tercih adın altında, "Swinger, teşhirci, fetişist, pedofili, mazoşizm, sadizm, röntgenci, eşcinsel, zoofili, ensest, coprophilia" vb. sapıklıkları normal (Detay için, 'Dinsiz ahlak olur mu?'; 'Modernizm ve kadın've 'Batı medeniyeti' adlı yazılara bakılabilir) görenlerin bu ayete karşı çıkmalarıdır.

İkinci yorumda ise, 'Darabe' fiilinin diğer anlamı olan, 'uzaklaştırma' manası verilir:

Efendimiz Hz Aişe ile ilgili ifk olayında onu dövmeyip babasının evine göndermesinden ve 'Eşlerini dövenler sizin hayırlılarınız değildir' gibi tavsiyelerinden (Ebû Dâvûd, "Nikâh", 41; İbn Mâce, "Nikâh" 5; Dârimî, "Nikâh", 34; Muhammed b. Hibbân b. Ahmed etTemîmî el-Büstî İbn Hibbân, Sahîhu İbn Hibbân, bi tertibi İbn Bülbân) IX/499; Ebû Abdullah Muhammed b. Abdullah Hâkim, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn, thk. Mustafa Abdülkadir Atâ, II/205; İbn Kesîr, Tefsîr, IV/27-28) hareketle "eşinizden geçici süre ayrılınız" anlamı verenler (Bayraktar Bayraklı, Y. Nuri Öztürk, Nisâ sûresi 34) vardır.

Arapların ünlü sözlüğü, Lisanu'l Arab'ta,-darabe- kelimesinin, bu ayetteki gibi, harf-i cersiz kullanımına şu örnek verilir: Zaman aramıza darb etti, Yani bizi birbirimizden 'uzaklaştırdı.'

(Darabe) kelimesinin Kur'an'da "sefere çıkmak, bir yerden bir süreliğine ayrılmak, açmak, ayırmak" anlamında kullanıldığı yerler (Nisa, 101; Taha, 77) vardır. "Ayette geçen 've'dribuhunne' kelimesi sözlükte (Drb) kökü mastar olarak "vurmak, dövmek, yapmak, bırakmak, ayrılmak, göstermek, etmek, eylemek, koymak" vb. birçok anlama gelir. (Nşz) fiili ise "yükselmek, şişmek, ortaya çıkmak, meydana gelmek, ayağa kalkmak, normalin dışına çıkmak, isyan etmek, karı-koca birbirine karşı gelip kavgaya meydan vermek" olan manalara gelmektedir. Bu Türkçede aile mahkemelerinde sıkça kullanılan ve boşanma nedenleri arasında sayılan "şiddetli geçimsizlik" dediğimiz şeyle aynı manayı çağrıştırır. Burada kadından kaynaklanan şiddetli geçimsizliğin kastedildiği anlaşılır. Kadının bu dik başlılığı; flörtten zinaya dek uzanan bir anlamı içinde barındırır. "Bize her konuda örnek olan peygamberimiz, İfk olayı (Detay, ifk olayı adlı yazımızda) olduğunda Hz Aişe'yi dövmek şöyle dursun, ona kötü bir söz bile söylememiş, sadece araya mesafe koymuştur." (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 108)

Bu ayetten sonra ne gibi gelişmelerin olduğuna baktığımızda, bizzat Hz. Peygamber'in ömrü boyunca evli olduğu hanımlara tek bir kez bile el kaldırdığını göremiyoruz. Bir ara hanımlarıyla sorun yaşayınca önce onlarla konuşmuş, sonra yatağını ayırmış ve bir müddet (iki ay kadar) onlardan ayrılmıştır. Sonra anlaşma sağlanınca tekrar dönmüştür. Ayetin sıralamasına da uygun olan ve kelimenin birkaç anlamında birini de içeren ' Ayrılmak, bir müddet ayrılma, ayrı kalma' (boşanma değil; henüz boşanma yok) manası verilmeye neden yanaşılmıyor? Üstelik dövmenin hiçte hayırlı bir şey olmadığını söyleyen yığınla rivayet ve görüş varken! Bizzat Hz. Peygamberin kendisi "bir müddet ayrılma" olarak uygulamışken!

Hiçbir zaman hanımlarına tek bir "fiske" bile vurmamışken! Yani: Konuşun, anlaşın. Olmazsa (ev içinde) yatakları/odaları ayırın. O da olmazsa bir müddet (evleri) ayırın. O da olmazsa hakemler çağırın. O da olmazsa boşanın, onu da iki ile sınırlandırın, üçüncü bir geri dönme hakkınız da vardır. (İhsan Eliaçık, 11.10.2011) İslam hukuk profesörü Hayrettin Karaman, Cessâs'ı (II/188; Ebû Bekir İbnü'l-Arabî, I, 415) kaynak göstererek, kadının dövülmesinin sünnete uygun olmadığını ifade eder. (Yeni şafak, 22.08.2010) Namık Kemal Zeybek'te aynı görüşü savunur: "Zinada bile ceza 100 kere celde (küçük değnek) ile vurmak iken burada sınırı belli olmayan vurma olamaz. İslam Ceza Hukuku'nda "bizzat cezalandırma" yoktur. Bu konuda da olamaz. Cezayı ancak kamu kurumları verebilir. İslam Peygamberi "Kadınlarınızı dövmeyin; dövdüğünüz kadının koynuna nasıl girersiniz" derken Kur'an-ı Kerim'de "dövün" emri olamaz. Kur'an-ı Kerim "dövün" demişse Peygamber nasıl "dövmeyin" diyebilir?" (N. K. Zeybek, Posta, 11 Ekim 2010)

Mevzu/uydurma hadislerde kadın

Peygamber efendimizin sözlerine hadis denir. Mevzu hadis ise, şahsi, siyasi, mezhebi amaçlara ulaşmak için peygamberimizin ağzından uydurulan, Hz. Resul'ün söylemediği halde kendisine mal edilen sözlerdir. Uydurma-mevzu hadisler genellikle kadın, siyasi görüşler, ırkçılık, mezheplere konularında uydurulmuştur. Aşağıda görüleceği gibi, İslam âlimleri tüm mevzu hadisleri tek tek araştırıp bulmuş ve haklarındaki hükümleri kitaplarında tek tek belirtmişlerdir. Ama onların bu çalışmalarından habersiz olan ateist ve oryantalistler bu sözleri hadis olarak zannetmekte ve İslam'a saldırı için bir vesile olarak onları kullanmaktadırlar.

İslam âlimlerinin tek tek araştırıp uydurma olduğunu tespit ettiği ama cahil halka tabakasında hadis olduğu zannedilen ve bu zan üzerinden dinimize saldırılmasına neden olan bazı uydurma hadisleri ele alalım:

"Kadınlara okuma- yazma öğretmeyin. " Darekutni, Zehebi, Nasuriddin Elbani, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, İbn-i Adıyy hadisi kabul etmez, uydurmadır derler. (M. Zevaid ve M.Fevaid, 4/93, Telhisül Müstedrek, 2/396, El-Meretül Müslime,13, Kitabul Mevzuat 2/268) Bu konu daha detaylı aşağıda ele alınacaktır.

"Kadınlarla istişare edin, onlara tanışın ve onların söylediklerinin zıttını yapın" Sehavi ve İbn-i Arrak hadisi merfu (Peygamber sözü) olarak görmezler. Ebu Hatim, İbn-i Adıyy, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Aliyyul Kari, İmamı Şevkani hadisin uydurma olduğu görüşündedirler. (El-Makasıdul Hasene, 248; Tezkiretul mevzuat, 128; Tenzihuş Şeria, II/204; Silsiletul Ehadis, 432; el-Esrarul Merfua filahbaril- Merfua, 226, 257; el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 130) Hadisin aslı yoktur. (*Aclûnî, Keşfu'l-Hafâ 2/3; Geniş bilgi için, bk. Münâvî, 4/262-263)* Kur'an'a baktığımızda zaten bu konuda bir soru yoktur: "Ana-baba aralarında istişare ederek ve anlaşarak sütten kesmek isterlerse ikisine de sorumluluk yoktur." ***(Bakara, 233) ayeti,*** Hz. Şuayb Peygamber'e kızı tarafından yapılan teklif ve bu teklife uyması. *(Kasas, 26) Ayrıca,* Hz. Resul'ün Ümmü Seleme ile istişarede de bulunması ve teklifini aynen uygulaması (Makasıdul Hasene, 585; Silsile, 436; Keşful Hafa, II/3; Vakidi, K. Megazi, 613; İbn-i Sad, Tabakat, 98; Abdurrezzak, Musannef, V/326; Vâkıdi, Meğazi, II/613; Asım Köksal, VI//214); İlk vahiy geldiği zaman Resûlullah'ın Hz. Hatice'ye konuyu açması ve Onun Resûlullah'ı teskin ve tesellisi etmesi (Buhârî, Bed'ül-Vahy 1); Kızı Zeyneb'in Ebû'l-As'a verilmesi konusunda Hz. Hatice'nin teklifini kabul etmesi. Hatta bu rivayeti yapan kişi, "Resûlullah, Hz. Hatice'ye muhalefet etmezdi." demesi (Heysemi, IX/213); İfk hadisesinde, Zeyneb Bintu Cahş'tan, Hz. Âişe'nin cariyesi Berire'den Hz. Âişe hakkında görüşlerini sorması (Buhari, Şehadat 16) gibi örnekler bize gösterirki bizzat "Hz. Peygamber kadınlarla istişare eder ve onların görüşleriyle amel ederdi." *(İbnu Kuteybe, 'Uyûnu'l-Ahbâr I/27)* "Kendilerini ilgilendiren hususlarda kadınlarla istişare edin." (İbnü'l Esir/el- Cizerî, Üsdü'l-Gâbe, 4/15); "Kızları hususunda kadınlarla istişare edin." (Ebu Davud, Nikâh 24); "Bakire kızla, babası müşavere etmelidir." (Ebu Davud, Nikâh 24, 25); "Dul kadın kendisiyle istişare edilmeden evlendirilmemeli, bakire kız da izni alınmadan nikâhlanmamalı." (Buhârî, İkrah 3; Müslim, Nikâh 64) hadisleri de kadınlarla istişare edilmesini tavsiye ettiğini göstermektedir. Sahabelerden,

mesela Hz Ömer bir kadınla dini meseleyi konuşup kadının haklı olduğuna karar verince şöyle der: “Bir kadın isabet, bir erkek hata etti, bir emir cedelleşti ve cedeli kaybetti." (*Bakıllani, et-Temhid, s. 199*) Yine kızı *Kızı Hafsa'ya danışıp onun tavsiyesi **üzerine*** askerlik müddetini altı ay olarak sınırlamış *(Sa'îd ibnu Mansur, Sünen 2/186)* *ve okuma yazma bilen* Şifa Bintu Abdillah'ın görüşlerini başkalarının görüşlerine tercih etmiştir. (İbn Hacer, İsâbe IV/341) Sahabelerden Hâlid İbnu Velid, kız kardeşi Fâtıma Bintu'l-Velid ile istişare etmiş (İbnu'l-Esîr, Üsdul-Ğâbe, 7/233) Abdurrahman İbnu Avf'ta halife belirlenirken kadınların görüşlerini de almıştır. (İbn Kesir, el-Bâisul-Hasis, Beyrut, 1951, s. 183) Ayrıca bu konuda, Mutafa Çelik'in ‘Uydurma Hadislerle Kadın Aleyhtarlığı’ adlı kitabını da (Ölçü yay. İstanbul, 1995s. 135-146) tavsiye ederiz. Kısaca, “Kadınlarla istişareyi yasaklayan ve bazı kitaplara da girme fırsatı bulan, sahih bir asıldan yoksun bu rivayet, insanların tecrübelerinin hadis formuna dökülmüş, öfkeli ve aşırı bir ifadesi olabilir, kesin bir gerçek değildir." *(İbrahim Canan, Aile İçi Eğitim, s. 227-238)*

"Kadınlara itaat pişmanlıktır." Ukaylî, Şevkani, İbn-i Cevzi, Suyuti hadisi uydurma kabul ederler. (Tezkiratul Mevzuat, 128; Kitabul Mevzuat, II/272; Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 129; K. Mevzuat, II/272; el-Leali, II/174)

"Kadınlar olmasaydı Allah'a hakkıyla ibadet edilirdi" Suyuti, Buhari, İbn-i Adıyy, Ebu Hatim, İbn-i Cevzi, Muhammed Nasuriddin, İbn-i Hıbban hadisi mevzu kabul ederler. (Silsiletul Ehadisu’z-zaif, 74; Tenzihuşşeria, I/62, El-leali, II/59, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 119; Keşful Hafa, II/165, K. Mevduat, II/255)

"Kadınlar olmasaydı, erkekler cennete girerdi." İbn-i Arrak, Es- sakafi, İmamı Şevkani hadisi kabul etmezler. (Camiussağir: II/113, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 119)

"Güzele bakmak sevaptır veya ibadettir, gözü kuvvetlendirir." Ebu Nuaym, Durekutni, İbn-i Cevzi, Sehavi, İbn-i Hacer, Iraki, Zehebi, İbn-i Kayyim, Muhammed İbn-i Arrak, Nasıruddin hadisi uydurma kabul ederler. (el-Makasıd: 129; Silsiletul Ehadissuz’-zaif, 164, Kitabul Mevzuat, I/63, Mevzuati Aliyyul Kari, 124, Keşful Hafa: II/317, Tenzihuşşeria, 201)

"Uğursuzluk kadın, at ve evdedir." Hz. Aişe bu sözü duyunca: Kur'an-ı indirene yemin ederim ki, bunu rivayet eden, Ebul Kasım'a (Hz. Muhammed'e) iftira etmiştir. Resulullah sadece, "Cahiliye insanları, uğursuzluk, kadın, ev ve hayvandır" dediklerini (İbn Hanbel, Ahmed eş-Şeybani, Müsned, VI/150, 240; İshak b. Râhûye, İbn İbrahim el-Hanzalî, Müsnedü İshâk b. Râhûye, thk. Abdulğafur b. Abdülhak el-Bulûsî, III/751, H. No: 1365; el-Hâkim, Ebu Abdullah Neysâburî, el-Müstedrek âle’s-Sahîhayn, II/521, H. No: 3788; ez-Zerkeşî, el-İcâbe, s. 208) söylerler. Hz. Resul bu sözü cahiliye dönemi (İslam öncesi dönem) insanlarının bir sözü olarak nakleder. İslam, cahiliye görüş ve adaletlerini tümden reddettiği gibi, uğursuzluk kavramını da kabul etmemekte (Müslim, Selâm, 102; Buharî, Tıb, 54Tecrid-i Sarih, 8/3120) reddetmekte ve hatta şirk olarak *(Câmiü’s-Sağîr, II/3646)* nitelendirmektedir.

"Kadınların akılları ferçlerindedir.” Sehavi, Aliyyul Kari, Acluni sözün uydurma olduğunu kabul ederler. (el-Makasıd, 292; el Esrarul Merfua, 246; Keşful Hafa II/62)

"Doğum yapan siyah bir kadın, yapmayan beyaz bir kadınla hayırlıdır". Irakî, hadis uydurmadır der. (Mevzuatı Aliyyul Kari Tercümesi, 73) İslâm'da hayırlı olmanın ölçüsü takva (Sevgi ile karışık korku)'dur. Ayrıca Kur'an çocuk sahibi olmanın veya olmamanın Allah'tan gelen bir imtihan vesilesi olduğunu da bildirir. (Şura, 49-50)

"Kadınların akılları şehvetlerindedir." Sehavi aslı olmadığını söyler. (*Sehavi, el-Makasıdu’l-hasene, no: 699;* M. A. Kari Tecümesi, s. 82)

"Kadınları Allah geride bıraktığı gibi sizde geri bırakın." Söz mevkuftur. Yani Hz. Peygamber’in söz değil, bir sahabinin sözüdür. (Abdurrazzak, el-Musannef, h.no: 5115) Merfu olarak

zikredilen rivayetin senedi yoktur (Peygamberimize ulaşan senedi yoktur, peygamber sözü değildir) uydurmadır. (Keşfu'l-Hafa, 1/67) İbn-i Humam, onun peygamberimizce söylendiğini kabul etmez. Hadis Peygamberimize ulaşmaz, der. (M A. Kari Tecümesi, 34, K. İbn-i Hümam, Fethul Kadir, I/311) el-Ayni'de bu haberin efendimize ulaşmadığını bildirir. (el-Bidaye fi şerhi Hidaye, II/405) ez-Zehlai'de "Bu sözün aslı-kaynağı yoktur." der (Nesbur-Raye Li Ehadisiı-Hidaye, I/36)

Allah (cc) karı ve kocayı birbirinin dostu ilan etmiş (Tevbe, 71), eşlerin ikisinin de birbirine ısınıp aralarında muhabbet ve merhamet oluşturmuş (Rum, 21), "Kız çocukları olduğunda bunu kötü haber olarak algılayanları eleştirmiş" (Nahl, 58-59) ve yüce peygamber "Kızlarına iyi davranan ve haklarını koruyanların cennetlik olacağını" (Tirmizi, IV/230) bildirmiş ve "Hayırlı Müslüman olmayı eşlerine iyi davranmakla" (İbn-i Mace, nikâh, 50, Tirmizi, redaat, 11) kıyaslamış, iyi amel işleyen kadın veya erkeğin cennete gideceğini (Nisa Suresi:124) dinimiz bildirmiş iken ve bu dinin ve yaratıcısının kullarının cinsleri üzerinden bir ayırıma gideceğini düşünmek akıl dışı bir iddia olur. Peki, bu tür rivayetler nereden İslam kültürünün içine girmiştir? Rauf Pehlivan, Büyük Kadın İlmihali'nde belirttiği gibi, "Yabancı kültürlerle temasa geçilme sonucunda, bu kültürlerin etkisinde kalınarak Kur'an-ı Kerim'den kopulmuş, kadını aşağılayıcı birçok görüş İslam toplumuna girmiştir." (Ayrıca; Salih Akdemir, Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami Araştırmalar, Cild, 5, Sayı: 4 Ekim 1991, s. 262; Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

Hz Âdem, Havva annemiz yüzünden mi cennetten kovulmuştur? Cennetten kadın yüzünden kovulma inancı Tevrat kaynaklıdır. (Tekvin II/4 ve III/24, Genesis: 3/1-14) ve buradan İslam'a sokulmuş israiliyat kaynaklı bir haberdir. İslam Hz Adem'in cennetten çıkarılmasına neden olan suçu yalnız kadına yüklemedi. Her ikisini de sorumlu göstermiştir. (A'raf, 120) İslam'da Hristiyanlıkta kabul edildiği gibi ne 'ilk günah' ne de insanın yaradılışında günah işleme temayülü diye bilinen 'asli günah' iddialarına yer yoktur. Cenab-ı Hak buyuruyor: "Derken şeytan onların ayağını oradan kaydırdı. İçinde bulundukları cennetten çıkardı." (Bakara, 36) Kur'an tevbeleri hakkında da şöyle der: "Her ikisi, Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz, dediler" (Araf, 24) Hatta Kur'an bazı ayetlerinde olayın sorumluluğunu Hz. Adem'e yükler: "Ama şeytan Adem'e vesvese verip : "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" Adem Rabbine baş kaldırdı ve yolunu şaşırdı" (Taha, 120 -121)

Hz. Havva neden yaratılmıştır? "Ey insanlar, sizi 'tek nefisten' yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkek ve kadınlar üreten Rabbinizden korkun" (Nisa, 1) Ayet açıkça Hz Adem ve Havva'nın bir nefisten (Biz ona öz, cevher diyelim) yaratıldığını belirtir. Cenâb-ı Hak, Havva'ya Adem'i yarattığı aynı maddeden yaratmıştır. Kur'an, kadın-erkek ayrımı yapmadan mutlak insanın topraktan yaratıldığını söyler. Kur'an da bu konuda tam açıklık vardır. "Allah sizi çamurdan yarattı" (Enam, 2) "Allah insanı çamurdan yaratmaya başladı." (Secde, 7) "Biz insanı çamur'un süzülmüşünden yarattık." (Müminun, 13) "Ben çamurdan bir insan yaratacağım" (Sad, 71) "Biz insanı pişmiş çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık." (Hicr, 26) Havva Annemizin Adem'in kaburga kemiğinden yaratılması iddiası israiliyat kaynaklıdır. (Kitab-ı Mukaddes, Tekvin, II/18-23) İmam Taberi, "Bu rivayetlerin doğruluğunu Allah bilir," diyerek bu rivayet hakkındaki şüphesini belirtmişken İbn-i İshak da bu konuda "Hz. Havva'nın, Hz. Adem'in sol kaburga kemiğinden yaratıldığı şeklindeki haber, Yahudilerden nakledilmiştir." demektedir. Bu konuda hadis rivayetleri varsa da onlar da konuya fizyolojik, bedenin yaratılması açısından değil, kadın psikolojisi açısından yanaşır. "Efendimiz bize kadının yaratılışına dair biyolojik bilgi vermek istememiştir. Bize kadınla nasıl geçinmek gerektiğini anlatmıştır." (Dr. Murat Kaya, https://www.youtube.com/watch?v=2kRiUD-G7dU&t=428s) "Hadislerde anlatılan kadının nezâketi ve onlara nasıl davranmak gerektiği hususudur." (Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

Kadının aklı ve dini yarım mı? İslam'a göre ilim öğrenmek kadın erkeğe farzdır. **(İbni Mace, Mukaddime, s. 17)** Hz. Peygamber devrinde kadın sahabiler ilme büyük katkıda bulunmuşlardır. Efendimizin ailesi de ilmi gayret ve çalışmaların içinde yer almışlardır. (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, II/698) Kadınlar ilk yatılı okul sayılacak Mescidi Nebeviye bitişik (Hanbel, Müsned, V/315; Buhari, Salat, 58) kurumda ders almışlar ve daha sonra bunları öğrenerek bunları kadın erkek öğrencilere dersler vermişlerdir. (M. Z. Sıddıki, Hadis edebiyat tarihi, s. 130, 137) Allah Rasûlü'nün kızı Hz. Fatıma duygulu bir şâir olduğu gibi Hz. Peygamber'in bazı hadislerini de rivâyet etmiştir. (İbn Sa'd, Tabakât, VIII/19, 30) Hadis rivâyet eden kadın sahabilerin sayısı çoktur. Bazıları şunlardır: Ümmü Habibe binti Ebu Süfyan, Ümmü Abd, Esmâ binti Ebu Bekr, Zeyneb binti Cahş, Meymûne binti Hâris, Fâtıma binti Kays, Dürre binti Ebı Leheb, Ümmü Haram binti Milhan vd. (İbn Hayyât, et-Tabakât, II/859, 884; Âl Selmân, Inâyetü'n-Nisâ Bi'l-Hadîsi'n-Nebevî, s. 57-58; M. Tayyib Okiç, İslâmiyet'te Kadın Öğretimi, s. 22, 23; Hatice Kurt, s. 41-58Sahabi hanımlar ve hadis ilmi, Yüksek lisans tezi; Doç. Dr. Ayşe Esra Ağırakça Şahyar, Seyahat ve Rivayetleriyle Hanım Sahâbîler) Mesela Hz Aişe'nin, içinde hanım sahabilerden rivayet ettiği hadislerde dâhil, toplam 2210 rivayet etmiştir. (İbn Hallikân, Vefeyâtü'l-A'Yân Ve Enbâü Ebnâi'z-Zamân, III/16-20; Zehebî, Siyeru A'Lâmi'n-Nübelâ, II/135-201; İbn Hacer, Tehzîbü't-Tehzîb, VI/604)

Önemle altı çizilmelidir ki hadis, Kur'an'dan sonra İslam dininin ikinci kaynağıdır ve biz Müslümanlar hanım sahabilerin aktardıkları ile dinimiz anlayıp yaşamaktayız!

Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadın sahabilerin sayısı 115 civarındadır. Kadın sahabiler dışında Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadınların sayısı 103'tür. (Muhammet Yılmaz, Hz. Peygamber Dönemi ve Sonrasında Kadın Âlimlerin Hadis İlmine Katkıları, s. 382)

Efendimiz, Şifa bint Abdillah el-Adeviyye'den eşi Hz. Hafsa'ya okuma yazma öğretmesini istemiştir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI/286; Ebû Dâvûd, Sünen: Tıb, 18; İbn Hacer, İbni Sad, Tabakat, VIII/84; el-İsâbe fî Temyîzi's-Sahâbe, IV/333) Şifa bint Abdillah, Hz. Hafsa dışında çok sayıda kadın sahabiye de okuma yazma öğretmiştir. Zamanla okuma-yazma bilen sahabi kadınlar arasında Hz. Aişe, Ümmü Seleme, Kerîme bint el-Mikdâl, Ümmü Külsûm bint Ukbe ve Aişe bint Sa'd gibi isimler de katılmıştır. (Belâzurî, Fütûhu'l-Büldân, 692-693; M. T. Okiç, İslâmiyette Kadın Öğretimi, 22). Hz. Aişe'nin, yeğeni Aişe bint Talha'ya okuma yazma öğrettiği ve kendisine çeşitli beldelerden gelen mektuplara onun vasıtasıyla cevap verdiği bilinmektedir (Buharî, el-Edebü'l-Müfred: I/382; Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 143) İbn Hazm sahabe devrinde yetişen hanım hukukçuların olarak şu isimleri zikretmektedir: Ümmü Seleme, Ümmü Habîbe, Hafsa binti Ömer, Hz. Fâtıma, Fâtıma binti Kays, Esma binti Ebî Bekr, Havlâ binti Tüveyt, Ümmü Şerîk, Sehle binti Süheyl, Ümmü Eymen, Âtike binti Zeyd, Ümmü'd-Derdâ, Zeyneb binti Ümmü Seleme ve Ümmü Yûsuf. (İbn Hazm, Cevâmiu's-Sire, s. 319, 323; Ayrıca, Nevzat Aşık, Sahabeye Hadis Rivayeti, s. 78, 79; İbn Kayyim, İ'lâm, I/14) Mesela HZ Aişe için Urve: "Hz.Aişe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. Peygamber'in zevcesi idi. Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." dediği nakledilmektedir. (El-Mekkî, Fethu'l Mübîn, s. 157)

Hz. Peygamber kadınların eğitimine büyük önem vermiştir. Kadınlar mescide geliyor, hadisleri dinliyorlardı. Bir sahabî kadın Hz. Peygamberden eğitim için özel bir gün ister ve efendimiz de haftada bir gün onlara yer ve zaman tahsis eder. (Hanbel, Müsned, III/34; Müslim, Birr, 152; Muhammed Ebû Zehv, el-Hadîs ve'l Muhaddisûn, s.55; Buhari, Sahih, I/36)

Özetle, "Kur'an ve sünnetin genel esaslarına uygun bir çerçevede hadise baktığımızda" rivayette geçen "eksiklik ifadesinin hakiki, mutlak ve umumi manada olmadığı anlaşılacaktır." (Tuğba Kocaman, Kadınlar hakkında "aklın ve dinin noksanlığı" nitelemesini içeren hadisin tahrîci, tenkîdi ve değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, s. 231) Aksi halde "Kadının aklının eksik olduğu kabul edilirse, yükümlülük için aklının sıhhatinin şart olduğunu, akli yönden eksik olan bir varlığın herhangi bir dini sorumluluğunun olmaması (TDV İslâm Ansiklopedisi, II/247) gerekirdi. Hâlbuki kadın ve erkek her müslümanın Allah'ın emirlerini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmak konusunda aynı derece yükümlü

oldukları Kur'an-ı Kerim'de açıkça (Tevbe, 71-72) belirtilmiştir.” (Rauf Pehlivan, Büyük Kadın İlmihali, http://biriz.biz/mahrem/kadininaklivedini.htm; İbrahim Sarı, Kadın, s. 57)

Kadın Uğursuz mudur? "Uğursuzluk (anlayışı) kadında, evde ve attadır." (Buhârî, Nikâh 17; Müslim, Tıb 116) "Bir şeyde (uğursuzluk) olsaydı, bu atta, kadında, meskende olurdu." (Buhârî, Cihad 47, Nikâh 17, Tıb 43,54; Müslim, Selam 119, Müslim, Tıb 117-120, (2226); Muvattâ, İsti'zân 21) Hz Aişe'ye, "Ebû Hüreyre Resûl-i Ekrem'in 'uğursuzluk evde, kadında ve attadır dediğini söylüyor, siz ne dersiniz?' diye sorulduğu zaman, "Ebû Hüreyre bu hadisi iyi öğrenememiş. Resûl-i Ekrem: "Allah Yahudilerin canını alsın, onlar uğursuzluğun evde, kadında ve atta olduğuna inanırlar" derken sözün sonuna yetişmiş, ama baş tarafını duymamıştır" diyerek konuya açıklık getirir. (Ebû Dâvûd et-Tayâlisî, Müsned, s. 215, no: 1537) İşin diğer ilginç yönü eksik işitilip tam İslam'a zıt bir içerik kazanan bu hadisin sahih kitaplarda da yer almasıdır. Ayrıca özellikle belirtmek gerekir ki, İslam'da uğur veya uğursuzluk gibi batıl inanç türleri asla yer almaz! "Ne safer ayında, ne kuşun uçmasında, ne baykuşun geceleyin ötmesinde ne de başka bir şeyde uğursuzluk vardır." (Buharî, et-Tâc, III/220; Keşfin, hafa, II/366, Hadis No.3079; el-Câmiu's-sağir, Hadis No: 9908); "Uğursuzluk yoktur" (Buhârî, Tıb 19, 43-45, Ebû Dâvûd, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, I/257, 304, 319, V/347); "Uğursuz saymak şirktir" (Ebu Davud Tıb 23); "Uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir." (Ebu Dâvud, Tıbb 24, (3910); Tirmizî, Siyer, 47); "Uğursuzluk, hiçbir Müslümanı teşebbüsünden vazgeçirmesin" (Ebû Dâvûd, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, II/387, III/349); "Uğursuzluk yoktur. Ben hayra yormayı yeğlerim." (Buhârî, Tıb 19, 43–45; Müslim, Selâm 102, 107, 110, 114, 116.Tirmizî, Siyer 47, Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Tıb 24; İbni Mâce, Mukaddime 10, Tıb 43); "Sorgusuz sualsiz cennete gireceklerden biride "Uğursuzluğa inanmayan" kimselerdir." (Buhârî, Tıb 1; Buhari, Rikak 21, Müslim, Îmân 374) Ne İslam uğursuzluk inancını kabul eder, ne de kadın uğursuz sayılmıştır, sadece hadisi eksik anlama ve rivayet etme söz konusudur!

Hz Peygamber, kötü huylu veya kırıtkan bir kadın hakkında: "Şeytân, kadın şeklinde görünür" (Ahmed b. Hanbel, Musned, III/330; Muslim, Nikâh 9; Ebû Dâvûd, Nikâh 43; Tirmizî, Radâ' 9) şeklinde bir benzetme yapmıştır. Tirmizi hadislerini açıklayan Mubarekfûrî, "kadın şeytan suretinde gelir" ifadesinin yorumunda, Hz. Peygamber'in "vesvese verme ve kötülüğe davet etme" özelliğiyle kadını şeytana benzettiğini ifade etmektedir. (Mubârekfûrî, Tuhfetu'l-ahvezî bi-şerhi'l-Câi'i't-Tirmizî, IV/270) Amaç, bu tür kadınların insanları kötü düşüncelere sevketmelerine dikkat çekmektir. Ali Osman Ateş, "Mecazen, fitneci, düzenbaz kadınlara şeytan denildiğini ifade eder." (Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) Oryantalistler ve onların içimizdeki havarileri ateistler, Rağıb el-İsfehani'nin 'Müfredat'ına baksaydı, Arapça'da şeytan kelimesinin "İnsan ya da hayvanlardan, kötü huylu olanlara (ele avuca sığmayan, haşarı olanlara) sıfat olarak verildiğini" görürlerdi (el- Müfredat fi Garibil Kur'an, 381) ki, Kur'an-ı Kerim, şeytanın erkek şeklinde olabileceğini de söylemiştir. Bedir Savaşı sırasında Bekr oğullarından Sürâka ibn Mâlik ibn Cu'şum adında bir kişi Kureyşlilere katılmış, onları savaşa teşvik ve tahrik etmiş, sonra iki ordu karşılaştığında işin ciddiyetini, zorluğunu anlayan Sürâka, kışkırttığı adamları bırakıp kaçmıştır. İşte bu adam, Kurân'da şeytan olarak takdim edilmektedir: "O zaman şeytân, onlara, yaptıkları işi süslemiş: 'Bugün insanlardan, sizi yenecek kimse yoktur. Korkmayın, ben de sizin yanınızdayım!' demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce ardına dönüp: 'Ben sizden uzağım, ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım zira Allah'ın cezası çetindir!' dedi." (Enfal, 48) İşin ilginci bu 'benzetmeden' hareketle nedense hiçbir İslam düşmanının aklına 'İslam'da erkek şeytan olarak tasvir edilir' iddiası gelmemiştir! Bu kötü düşünce sadece erkekleri değil, hemcinselerinin de tepkisini çekmektedir. Mesela, şarkıcı Nükhet Duru, " Herkes sevdiğini, istediğini giyebilir ama ne olur bu tayt olayına bir, 'Dur!' deyin artık. Tunikle giyilirse tamam ama öbür türlü çorapla sokakta dolaşan bir sürü hanımefendi görüyoruz. Bu hoş bir görüntü değil. Görsellik devreye girince yurtdışından gelen modayı çok yanlış uyguluyor insanımız." (27.10.2022) diye tepki gösterirken, sanatçı Niran Ünsal, müzik kliplerindeki erotik sahneleri eleştirip, çıplaklığın sanat adı altında sergilenmesinin çok komik olduğunu söyleyen Ünsal, 'Özgürlüğün yanına çıplaklığı

koydular' diye sözlerine devam etmektedir. (Yeni Şafak, 12/10/2014) Neslihan Altun'un gerçekleştirdiği sokak röportajında konuşan bir kadın da: 'Her şey yozlaştı ve bozuluyor, evlatlarımız da bozuluyor. Günümüzde açıklık sorunu değil çıplaklık sorunu var.' (https://www.youtube.com/watch?v=loMWwuvKn7k) diye tepki göstermektedir. Şarkıcılık adı altında çıplak şekilde sahneye çıkanlar içinde Sevda Türküsev, "Bu özgürlük değil hatsizlik!" (Twitter hesabı, 13.8.2022) derken Riva Şalhon ise, teşhircilik başlıklı yazısında, "Aslında amaç belli: Herkes bir şekilde hafızalarda yer etmek istiyor, içinde mutlaka öz güven eksikliği de barındırır." (Şalom, 14 Kasım 2018) diye yorum yapmaktadır.

Neslin erkek çocuktan devam ettiği inancı. "Birisine bir kız çocuğu müjdelenirse, üzüntüsünden yüzü simsiyah kesilir." (Nahl, 58) Bu âyette Allah (c.c.) cahiliyet insanının kadına bakışını anlatır ve bu durumu kınar. Hâlbuki "Allah dilediğine kız, dilediğine erkek, dilediğine ikisini birden verir, dilediğini de kısır yapar." (Şûrâ, 49) Peygamberimizin nesli kızı Fatıma'dan devam eder ve bu Kur'an tarafından da onaylanır. (Kevser, 3) Ama bunu 1400 sene sonra bile bazı yörelerde Müslümanlara kabul ettirmekte zorlanıyoruz. Bir de onların bu tavırlarına bakarak bunu İslam ile özdeşleştirip İslam'a saldıranlar varki, aslında olay İslam ile ona inandığını söyleyip uygulamayan Müslüman arasındaki derin uçurumdan kaynaklanmaktadır! Konuyu uzatmadan ve dağıtmadan belirtelim ki, içki içen, zina eden, yalan konuşup rüşvet yiyen kimselerin hepsine sorsak tümü, 'Müslüman'ım' der ama söz boğazlarından aşağıya inmemiştir! " İman ettik demeyin, Müslüman olduk deyin" (Hucurat, 14)

İslam'da evlilik şartı: Büluğ+rüşt!

Talak, 4: "Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen kadınlarınıza gelince, onların iddeti, üç (takvim) ayı olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir."

İslam karşıtları Talak suresi 4. ayetteki "hiç ay hali görmeyen kadınlar." ayetinden hareketle İslam'da küçük yaştaki kızlarla evliliğe izin verildiğini iddia etmektedirler.

Ayette küçük çocuk ifadesi (bint-benat) geçmez, aksine yetişkin kadınlar için kullanılan 'nisa' kelimesi ayette kullanılır. Bu nedenle ayetten kastın, 'hayız görmeyen' kadınlar olduğu sonucuna rahatlıkla varırız. Primer amonore; ergenliğe girdiği, hem bedensel hem cinsel organları geliştiği halde henüz adet görmeyen kadınları ifade eder. Ayrıca sekonder amenore, normal olarak adet gören kadınların; psikolojik veya biyolojik muhtelif nedenlere bağlı olarak adet görmeye üç aydan daha fazla süreyle ara vermelerine denir. Ayette bahsedilenler de bu gruptur. Amenore adı verilen bu hastalığın görülme sıklığı da yüzde 5'e kadar çıkabilmektedir. Ayrıca, evli kadın boşanma aşamasına gelince stres-gerginlikten dolayı adetten kesilebilmektedir. O zaman ne yapacak taraflar? Kadın psikolojisinin normalleşip sonra 3 ay geçmesini mi bekleyecek? İşte Allah (cc) burada konuya açıklık getiriyor: "Tıpkı adetten kesilen yaşlı kadın veya hamile kadınlar gibi, artık adet görmeyen bu tür kadınların da iddeti süresi 3 aydır. Ayrıca ayet 3 tür kadından bahsediyor, adetten kesilen yani yaşlı, hiç adet görmeyen hasta ve hamile olan kadınlar. Sıralamaya bakınca her kadının içinde olabileceği 3 dönem ve her dönemdeki kadınlarda 'yetişkin'. Bu doğal sıralama yerine yaşlı ile hamile kadın arasında nasıl küçük yaşta çocuk kızlar eklenebiliyor hayret etmemek mümkün değil! Zaten iftiraya yönelik bu çalışmayı yapanlarda' "Kur'an küçük çocuklarla evlenmeyi *teşvik ediyor* diyemesek de" diyerek, Kur'an'dan çok bazı yorumları esas alarak iftirasını temellendirmeye çalışmaktadırlar.

Önceleri Yahudi asıllı bir gazeteci iken sonradan Müslüman olup, yıllarca Araplar içinde yaşayarak dillerini ve edebiyatlarını inceleyen ve öğrenen Muhammed Esed yazdığı Tefsirul Mesaj adlı ünlü eserinde hiç ay hali görmeyenden kasıt olarak "Yani, herhangi bir fizyolojik sebepten dolayı hiç ay hali görmeyen" açıklamasını yapmaktadır. Çağdaş tefsircilerden Mahmut Toptaş'ta 'Şifa Tefsiri' adlı eserinde bu ayetin açıklamasında kız çocuklarından hiç bahsetmez ve "aybaşı görmeyen kadınlar " ifadesini kullanır! Ünlü tefsir alimi Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili adlı tefsirinde küçük kızdan kasıt olarak yaş sınırını 17 yaş olarak vermekte ve "Gerek on yedi yaşından küçük olup henüz buluğa ermemiş olduklarından dolayı hayız görmemiş olanları ve gerek buluğ yaşının en üst sınırı olan on yedi yaşını geçmiş, binaenaleyh yaş itibariyle buluğa ermiş oldukları halde âdet görmeyenleri kapsamaktadır." demektedir. Pr. Dr. Hamdi Döndüren, İslam ilmihali adlı eserinde bu yaşı 18 olarak kabul eder ve bu yaşta hala adet görmeye başlamayanların adet görmüş gibi kabul edileceğini ifade eder. Zaten adet görmemek demek hamile kalamamak demektir. Yoksa cinsel birleşmede kadın açısından bir sorun yaşanmaz. (hwww.millicozum.com/mc/agustos-2016/kucuk-kizlarin-evlendirilmesi-hem-islama-hem-insanliga-aykiridir)

İbn Şübrüme Osman el-Bettî gibi müçtehitler küçüklerin bizzat evlenmelerinin de, velîleri tarafından evlendirilmelerinin de caiz ve muteber olmadığı görüşündedirler. (www.hayrettinkaraman.net/makale/0383.htm) "Yetimleri nikâh çağına kadar deneyin." (Nisâ, 5) mealindeki âyet evlenme ehliyetini belli bir çağa bağlamıştır. Kişilerin bizzat evlenme akdini yapmalarının muteber olduğu çağ evlenme rüştüne erdikleri çağdır. Pr. Dr. Abdülaziz Bayındır, Prof. Bekir Karlığa, Prof. Dr. Kerim Buladı da (İndependent Türkçe, 9.12.2022) benzer görüşleri ileri sürmüşlerdir.

Evlilikte rüşt konusu

Evlenme konusunda kızların rızasının alınması İslami bir emirdir. (Buhârî, Nikâh, 40, 41; Ebû Dâvûd, II/197; Neseî, Nikâh, 36) Kur'an'da "nikah, buluğ ve rüşt kavramlarını bir arada içeren tek ayet" olan Nisa suresi 6. Ayetin mealine bakalım: "Sorumluluğunuz altındaki yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar deneyin; sonra aklen olgunlaştıklarını tespit ederseniz (Rüşt) mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin." Kur'an, yetimlere ancak akıl baliğ olup bir de rüştlerini ispat ettiklerinde onlara mallarına vermemizi ister. Buluğ çağına girmeyi yeterli görmeyen İslam, aklen olgunlaşıp, rüştünü ispat etmeyi de ön şart olarak ileri sürer. Bakara: 232: " Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, "aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde" başka erkeklerle evlenmelerine engel olmayın. Bu, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan her biriniz için bir uyarıdır. "

Ayet bizlere 3 aylık iddet müddeti bitince kadınların evlenebileceklerini bizlere bildirmektedir. Nisa 6. ayet ise yetimlerin mallarında söz sahibi olmak için akıl baliğ olmanın yetmediğini, rüştlerini ispat etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Kur'an'dan hüküm çıkarmak içiğn aynı konudaki tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi gerektiği bilinmektedir. Bu iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde, evlilik için sadece buluğ değil, rüşt/olgunluk şartının da gerekli olduğu ortaya çıkmaktadır. Yoksa sadece fiziksel olgunluk yeterliolsa idi her bebek doğuranı anne, çocuğu olanı baba ilan etmemiz gerekir. Halbuki gerçek anne baba bir altyapı, eğitim, ufuk, vizyon, misyon ve sorumluluk ister. Bu da bize buluğ yanında rüşt şartının da önemini gösterir. Kur'anî bakış açısı bize en azından yetim malı kadar hatta daha da önemli olan iki kul arasındaki ahirete dek uzanan dünyevi birlikteliğin altyapısının prensiplerini sunmuştur. Zaten Diyanet İşleri Başkanlığı da bu konuda açıklama yaparak, aynı şartların öneminin altını çizmiştir: "İslam'a göre, bireylerin hem fiziksel hem de ruhsal olgunluğa erişmeden, aile kurmanın anlam ve sorumluluğunu idrak edecek rüşt yaşına gelmeden evlendirilmeleri söz konusu olamaz." (09.12.2022)

Çağdaş hayat

İslam'da kadın dışarıda örtünür, süsünü, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkek içinde söz konusudur! Hanım kardeşlerimiz hostes olup onlarca erkeğe hizmet ederken, yemek ikram edip, yastık kabartıp, kemer bağlarken medeni olurlar da, evlenip sadece eşine hizmet edince neden 'erkeğin kölesi' ilan edilirler! Hayatını güvence altına almak, ekonomik özgürlük iddialarının arkasındaki neden, doğru ve güvenilebilir bir eş, hayat arkadaşının eksikliğini iliklerine kadar hissediyor olmalarından kaynaklanıyor olmasın? Kadın eşi yanında bigudili saçlar, yüzünde kremler, gözünde salatalıkla yaşarken doğal karşılayanlar, dışarı çıkacakken taranıp süslenip kokular sürmesindeki ikilemi görememekte midirler? Sokakta kızımızın beline bir erkek kolunu dolasa ona kızarız da adı "dans" olunca bu harekete neden tepki göstermeyiz? "Moda" adı altında yırtık, çıplak, tuhaf elbiseleri neden doğal karşılarız! Kızımız veya oğlumuz "don" ile dışarıda dolaşsa buna karşı çıkarız da adı "mayo veya şort" olunca neden buna karşı çıkmayız?!

Karşı cinsten insanlarla arkadaşlık: Karşı cinsten insanların uzun süreli çalışma ilişkilerinde olaylar genellikle sinsice gelişir. Kişi "Karşı cinsten filanca kişiyle sadece arkadaşız" dediklerinde kesinlikle kendilerini aldatmaktadırlar. Bazen doğru gelebilir yada ilişkinin başında masum gelebilir. Oysa pek çok durumda karşı cinsle kurulan arkadaşlık bir süre sonra, diğerinin zekâsı ya da mesleki yeteneğine duyulan saygıya bağlı olarak arkadaşlıktan öte bir şey haline gelmeye başlar. İlişki adım adım daha açık ve güvenilir bir nitelik kazanır. Küçük şeyler paylaşıldıkça bir takım tesadüfler ve ortaklıklar sonucunda daha yakınlaştığınızı fark edersiniz. Eğer evliyseniz eşinizle aranızdaki farklılıklar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlar. Bir bakmışsınız ki yeni arkadaşınızla her şeyde uyuşurken, eşinizle hiçbir konuda uyuşmaz hale gelmişsiniz. Tabii sonunda diğer insanla (arkadaşınızla) uyum faktörü yada fiziksel çekicilik nedeniyle hormonlar faaliyete geçer ve kaçınılmaz olay nihayet gerçekleşir. Olmasını asla tasarlamadığınız şeyler olur. Konunun trajik yanı çoğu cazip şeyin zamanla felaket getireceğinin başta inkâr edilmesidir. Karşı cinsten biriyle gözlerin saniyenin onda biri kadar bir zamanda uzunca birleşmesi, koridorda yanından geçerken özel bir itina göstermek, herhangi bir yerde tesadüfen çarpışmak, tokalaşırken veya bir şey alıp verirken ellerin bir iki saniye daha uzun tutulması, bunlar ve bunun benzeri ipuçlarını görmemezlikten gelmek, bu gibi şeyler kırmızı bayraklardır böyle durumlarda kendinize "zararsız flört" olamayacağını hatırlayın. Eğer evli iseniz olan şeyi dürüstçe kabul edin -mazeret aramayın- ve eşinize bağlılığınızı hatırlayın. İş yerinizdeki arkadaşınızla veya sekreterinizle bir kere yemeğe çıksam ne olur? Demeyin. Boşanmaların yüzde yetmişi, aynı iş yerinde veya yakın iş birliği halinde çalışan şahısların yakınlaşması sonucu oluşuyor. Yüzde ellisi de eşlerden birinin bir alış veriş merkezinde veya otoparkta karşı cinsten biri ile tanışması ve o kişiye karşı ilgi duyması ile gerçekleşiyor. Kısacası sekreterinizle veya işbirliği içinde olduğunuz karşı cinsle iş yemeğine veya bir yerde buluşmanızın size hiçbir kazancı olmaz ama kaybedeceğiniz çok şey olur! İşin gerçeği bu konuda duyarlı öğütler vardır. "Evlilikten önce iffet, evli iken sadakat gerekir." Karşı cinsten biri ile çalışmanız gereken durumlar olacaktır. Bu durumu önleyemeyebilirsiniz ama

kendi düşünce ve konuşmalarınızı pekala denetleyebilirsiniz. Temel sorun, dostluk ile flört arasındaki çizgiyi aştığınız zaman sonuçta bir şeylerin yaşanabilecek olmasıdır. Yaşananlarda kötü sonuçlar doğurur. (Zig Ziglar, Hayat Boyu Flört)

"Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir. (Camiu's-Sağir, el, sh.78, Hadis No: 1647)

Modernizm ve kadın

Modernizm

Latince, 'şimdi' anlamına gelen 'modernus' kelimesinden türeyen modernizm, özellikle sanayi devrimi ile toplumda gözüken, 19. ve 20. ortalarına değin Avrupa'da etkin olan, geçmişe ait yaşantı tarzının artık zamanının geçtiğine inanan, yeni alışkanlıklar ve bu alışkanlıkların meydana getirdiği zihniyeti ifade eden bir kavramdır. Gelenekten ve dinden kopuşu da temsil eden bu akım, batının tarihi gelişimi içinde olağan karşılamak mümkün iken, benzer bakış açısının zamanla -özellikle işgal edilen İslam toplumlarında meydana gelen kültürden kopuş ve yeniden dizayn edilen eğitim sisteminin sonucu olarak- kendini Müslüman adlandıran toplumlar içinde de yer almaya başlaması normal değildir. İşte burada tarihi köklerden kopma ama başkası da olamamanın ikilemini yaşayan toplum büyük bir paradoks yaşamaktadır. Ne Avrupalı olabilen ve ne de batılılarca kabul edilen ama yerli de kalamayan toplum iki yaşam tarzı arasında gidip gelmekte ama iki kültürü de tam olarak yaşayamamaktadır. Modernizm, kültürel köklerinden kopmak ve başka kültürlerin gelenek, yaşam tarzını benimsemek olsa da değişmez bir kural vardır ki, taklit edilen taklit edene asla saygı duymaz, değer vermez!

Amacımız ne magazin haberleri devşirmek, ne İslami hassasiyeti olanların hayata bakış açılarına aykırı içeriklerle okuyucuyu rahatsız etmektir! Tek gayemiz, İslam'daki kadın haklarından daha fazla hakka sahip olunduğu iddia edilen batı medeniyeti hayat tarzını merkeze alan bakış açısının gerçekte kadına nasıl ve ne kadar değer verdiğini, kendi dergi-gazetelerinden örneklerle aktarmak, modernizmde kadının konumu, değeri; kadın gerçeğini, güncel hayattan alıntılarla gözler önüne sermekten ibarettir! Örnek verilen olaylar rastgele seçilmiş örnektirler, yoksa her gün yeni örneklerini haberlerde izlemekte, müşahede etmekteyiz. Özellikle kaynaklık teşkil edebilecek birçok resmin buraya konamadığının altını çizip, bu konunun "İslam'da kadın, dinsiz ahlak olur mu?" gibi konularla beraber okunmasının kıyaslama açısından faydalı olacağının altını çizmek isteriz.

Aşağıda vereceğimiz basından alıntıların çoğuna yorum yapmayacak, değerlendirmeyi okuyucuya bırakıyoruz:

Ses magazin dergisinde erkek bir film artistimiz için şu tarif yapılmaktadır:" Kırlaşmış saçları, Grek biçimi ile Avrupai bir havası vardır." (Ses, No: 8, 16 Şubat 1963) Batı karşısında eziklik ancak bu kadar açık bir şeklide ifade edilebilirdi! Burun Yunan, hava avrupai! Artist isimli sinema degisi de bayan bir artist için şu benzetmeyi yapmaktadır: " yabancı artistlerden hiçbir farkı bulunmadığı kolayca anlaşılır." (Artist, Sayı: 19, 1 Aralık 1960) Yine Ses dergisi bir şarkıcının babalığını kıyaslayarak başlık atar:" Baba Cartwright gibi" (Ses, Sayı: 40, 2 Ekim 1982) Bir örneği de ben bizzat yaşadığım olaydan aktarayım. Yıl 1994, fakültede okurken İnbi Sina hastanesine muayene için

gitmiştim. İlahiyatta okuyorum sakallıyım, sedyeye oturdum, biri bayan iki doktor karşıma geçip benle ilgilenmek yerine bol imalı ve mesajlarla yüklü kendi aralarında, benim de duyacağım ses tonu ile sohbet (!) etmektedirler. Bir ara bayan doktor erkeğe şöyle der: “ İyiki bıyığını kesmişsin, İtalyan erkeklerine benzedin.”

Evet, batının modasını, kıyafet, gelenek, yaşam tarzını hatta dini ritüellerini bile aynen aldık, taklit ettik. Ama en az 150 senelik bu tecrübe bize ‘hiçbir zaman batı tarafından kabul edilmeyeceğimiz’ gerçeğini bize göstermiş midir veya biz bu acı tecrübeden ders çıkarmayı kabul edebilmekte miyiz acaba?!

Ailenle ilgilenince ev reisi, meşhur bir Türk büyüğü veya Müslüman bir öndere benzemezsin tabii, benzeyeceğin, kıyaslanabileceğin bir ABD'li baba figürü olabilir ancak!

Peki, batı medeniyetinde kadına değer verilmekte, bilgi, zekâ ve kültürü ile mi önplana çıkmaktadır?

"Batının Medeni ülkelerinde, çoğunlukla, kızların kalbi eğilimlerinden çok, para veya unvan veyahut sosyal mevki gibi şeyler, evlenmenin kabul görmesine sebep olmaktadır." (Max Nordau, Convertional Lies of Our Civilization, s. 266; Docteur Caufeynon, Histoire de la Femme, s. 95); “Behice Boran: "Kadının ekonomik hayatta üretime katıldığı topluluklarda, kadının sosyal statüsünün yüksek olduğu şeklinde bir görüş vardır. Hâlbuki kadının çok çalıştığı, kadın emeğinin kıymetli olduğu iddia edilen topluluklarda da sosyal mevkilerinin düşük olduğu görülüyor." (Emel Koç, Behice, s. 57)

Posta gazetesinden bir haber; Haberin başlığı: Ya Avrupalıyız ya değiliz. İçerikte, Cumhurbaşkanı Gül ve ailesi tesettürlü olarak deniz kıyısında dolaşırken batılı başkanların (Blair, Merkel, Sarkozy) eşleri ile mayolu fotoğrafları yan yana konulmuştur! Mesaj ise açıktır; Açılmadan batılı olamayız!

Acaba durum gerçekten böyle midir? Bilim, teknoloji ortak payda olabilir ve tarih boyunca da olmuş, ilim medeniyetler arasında dolaşmış ve gelişmiştir. (Bu konu ‘İslam ve bilim, felsefe, rönesans’ başlıklı yazılarımızda ele alınacaktır) ama kültür/din farkı göz ardı edilebilir mi? “Eskişehir'in seçkin bir okulunda görevli Rus yabancı dil öğretmeninin facebook fotoğrafları velileri isyan ettirdi. Bir kız arkadaşı ile dudak dudağa öpüşerek lezbiyen pozu veren öğretmen İ.S. bir başka fotoğrafta ise biri erkek diğeri kadın iki kişi ile aynı anda öpüşüyor. (Vatan, 03 Haziran 2010)

Toplumumuzda özden/dinden kopma örnekleri ne yazık ki çok fazla. Artık sıradanlaşan (!) birkaç gazete haberleri ile modernizmin konumuza giriş yapalım:

Defne Samyeli, “Eşinin kaçamakları yüzünden HPV virüsü nedeni ile kansere yakalandığını “ anlatır. (13 Ağustos 2010) 20 Mayıs 2010 tarihli Posta gazetesinde modern Türkiye’nin gençleri olarak mini etekli ve erkeğin elinde yere sırtüstü eğilen kızların resimleri verilmektedir. 17

Temmuz 2010 tarihli gazete haberi ise şöyledir: Berrak Tüzünataç'tan ayrılan Nejat İşler yeni sevgili bulur ve haberin başlığı 'Ex-aşka misilleme'dir. Günaydın gazetesinden bir haber; Deniz Akkaya ile birlikteliğinden bir çocuğu olan Efe Önbilgin bu gece üniversiteden arkadaşı ile evleniyor. (Vatan, 13 Mart 2011) Şirin Ediger yeni aşkı Eren Kesimer'le gittiği mekânda eski sevgilisi Bahadır Gürceer ile köşe kapmaca oynadı. (Hürriyet, 30 Kasım 2021) 31 yaşındaki sevgilisi öğretmen Rabia Alagöz hamile kalınca Doktor Nurettin Coşkun mahkemeye başvurur: Sevgilim sperm hırsızı. (DHA, 5 Nisan 2010) Ressam Zühre Mostafavi hamile kalınca sevgilisine mesaj çeker, Aşkımız meyvesini verdi. İsmail Özer, 'Huzurum bozuldu' diyerek sevgilisini mahkemeye verir. (21 Aralık 2011) Evlilik hazırlığı yaptığı Cem Alper'in kendini aldattığını öğrenen Burcu Esmersoy, 3,5 yıllık ilişkisini bitirir. (Vatan, 24 Kasım 2011) Yeşim Salkım; Arkadaşlarım kocamla birlikte oldu. (Vatan, 9 Mayıs 2007) "Birbirlerini aldatan evli çiftler artık medeni durumlarından bahsederken 'M..'yim' yani 'Evliyim ama müsaitim' diyor. (Habertürk, 1.2.2007) "Burcu (27 yaşında, mimar) 2 yıllık evliyim, nedenim macera. Evlendiğimin ertesi günü patronumla beraber oldum. Eşimden daha iyiydi, devam ettim." Evlilik terapisti Psikiyatr Dr. Armağan Samancı, "Evli Türk erkeklerinin yüzde 30'u, kadınların yüzde 10'u… Bu, yüzyılımızın problemi. Dürüstlük azalıyor. Değişimin en büyük müsebbibi ise televizyon. (Sabah, 01.02.2007) Türkiye'de çocuk pornosunu araştıran Çocuk Hakları İçin Yurttaş Hareketi Başkanı Prof. Dr. Oğuz Polat'a göre, komşu ülkelerden pek çok kişi Türkiye'ye çocuk fuhuşu için geliyor. Dünyada internetten çocuk pornosu araştırması yapan şehirler içinde İzmir birinci, İstanbul ikinci, Ankara dördüncü sırada yer alıyor, pornografik fotoğraf ve görüntülerin yarısından fazlası ise ABD'den tüm dünyaya yayılıyor. (Hürriyet, 27 Ekim 2006; Hürriyet, 4 Kasım 2006) Özel okul idarecileri, erken saatte açılan ve öğrencileri kabul eden barları Ömer Balıbey'e şikâyet etti. Öğrenciler, saat 13.00'ten itibaren bu barlarda rahatça içki ve sigara içiyor, 'yakın' arkadaşlarıyla buluşuyor. (Milliyet, 26 Mart 2002)

Cem özer'den 'Sevgilim başkasıyla yatabilir bunu aldatma saymam. Birlikte olduğum sevgilimin canı bir başka beden çekmiş, gitmiş başka biriyle yatmış, benden genç, benden diri biriyle… Yapabilir. Bunu aldatma saymam ki. Ama gider de dertlerini, sevincini, mutsuzluğunu başka bir adama anlatırsa işte o zaman beni aldatmış sayarım. O zaman ilişki bitmiş demektir. Anlık olarak karşındakiyle bir şey yaşarsın, aşırı insani.' (Hürriyet, Kelebek, 4.4.2016)

Çağlayan'ın 'Gör Beni' programına konuk olan Esra Dermancıoğlu, eşinin kendisini aldattığını söyledi: "Bir erkeğin beni aldatması asla sorun değil. Bir erkek eşine, 'ya canım başka kadınlar çekiyor" rahatlıkla diyebilmeli.' (9.4.2021) Bu çağdaş açıklamaya hiç ititraz etmeyen kesim nedense Sibel Üresin, "Çok eşlilik yasal olmalı" (24.5.2011) dediği için topa tutmuşlardı. Ne yazık ki günümüzde zina, fuhuş normal, yasal evlilik ihtimali (İslam'da kadın hakları adlı yazımızın okunmasını tavsiye ederiz) ise 'kadın 'düşmanlığı' olarak yansıtılıyor.

Bu günlere adım adım gelindi: Erkekleri tanıyor musunuz? Macdonald Carey: Erkekler güzel kadınlara bakarlar, bir kadının bunu anlaması şarttır. Hatta arada bir yiğitlik gösterip de "bak ne güzel kız dese" ağzı mı kopar? Sonra erkekler her gördükleri güzel kadına aşık olmayacaklar. (Yıldız dergisi, 11 Eylül 1951) Yıldız dergisi, 8 Eylül 1951 tarihli sayisinda toplumu şöyle yönlendirmektedir: "Amerika'da 40'lık artistler bile mayolu resimlerini çektirirler, bizde niye böyle olmasın? Aslında güzel bile olmayan Rita, sırf kendi gayretleri sayesinde bir ilahe mertebesine yükseldi. Genç kızlar Rita Hayworth'u örnek alın." Peki nasıl ilahe olunurmuş? Aynı derginin 9 ve 13. sayfalarında detaylar veriliyor: Rita memnun edilmeyi değil memnun etmeyi gözeten, daima etrafındakileri, bilhassa erkekleri memnun etmeye çalışan bir kadındır, pasiftir, gezmeye gittiği zaman kavalyesi nereye gitmek isterse oraya gider, kendi arzusu kavalyesinin arzularıyla çarpışıyorsa derhal arzusunu saklar ve kavalyesinin arzusuna tabi olur, bir gezmeye gittiği zaman mümkün mertebe güzel görünmeyi ihmal etmez, zira erkekler

yanlarındaki kadınların iyi ve müsbet bir şekilde dikkati çekmelerini isterler, güzellikleriyle veya iyi giyinmiş olmalarıyla.” Yıldız dergisinin 15 temmuz 1939 tarihli sayısında Tokalon pudrasının reklamı şöyle yapılmaktadır: “Erkekler size hayran olacak, kadınlar güzelliğinizi kıskanacak.” 2018 yılında televizyonlarda yapılan blendax reklamları, hiç bir şeyin değişmediğini gösteriyordu. Kendisi için yaşamasına izin verilmeyen hep başkalarına için yaşayan kadın projesi ne yazık ki başarılı oldu. Kısaca “Modernite tek tipçi dayatmayla kültürü yozlaştırmıştır.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 39)

Peki, medeni, modern olmak ülkemizde nasıl anlaşılıyor?

“Seviyorsan Git Ayrıl Bence oyununda Görgüzel ve Kangı'nın öpüşmesi çok konuşuldu. Oyunu izleyenler arasında Gögüzel'in eşi Hamdi Alkan da vardı. Oyunun ilerleyen dakikalarında ise bir öpüşme sahnesi gerçekleşti. Sahne öncesi Kangı, Hamdi Alkan'dan izin istedi. İfan Kangı, oyunu keserek eşi Selen Görgüzel'i izlemeye gelen yönetmen Hamdi Alkan'a dönerek, "Hamdi Ağabey şimdi Selen Hanım'ı öpeceğim ama sonra bu ilişkimizi etkilemesin öpebilir miyim? Benim eşim de burada, hanım beni eve almayacak." diyerek izlemeye gelenleri güldürdü.” (Hürriyet, 18.11.2021) Eşi Hamdi Alkan'ın da izlediği tiyatro oyununda İrfan Kangı ile rol gereği öpüşen Selen Görgüzel, "Hamdi medeni biri. Bizi alkışladı, çok da keyif almış, beğenmiş." dedi. "Nedense eşim hakkında kabadayı havası yaratılmaya çalışılıyor. Gayet mülayim, entellektüel bir kişiliği olan, medeni bir yönetmen olan çok değerli eşimin sanata da bakış açısı gayet destekleyici. Hamdi Bey’e işimi, kararlarımı çok sormam." şeklinde konuştu. (En son haber, 18.11.2021) İkili 4 ay sonra, 19 Mart 2022 tarihinde boşandı. Halil Ergenç, “Eşimde bende oyuncuyuz. Bergüzar’a nasıl ‘Rol gereği öpüşme derim. Bu ona güvenmediğim anlamına gelir.” dedi. (Posta, 9.11.2014) Eski manken Bozok Gören aynı anda iki kadınla görüşmektedir. Bozok'un açıklaması: “Ben modern bir insanım.” (Posta, 2007) İşadamı Nureddin Hasman sevgilisinden ayrılır ve şu açıklamayı yapar: Ayrılsak ta görüşeceğiz, ‘anadoluda’ yaşamıyoruz.” (Sabah, 26.07.2009) Sevgilisi Eda Taşpınar kendisini daha önce "Alaturka, taşlı-pullu hiçbir şeyi asla giymem. Kendimi daha doğal, daha Avrupai görüyorum." (Hürriyet, 19 Mayıs 2006) diye tanıtmıştı. Acun Ilıcalı, iş ve özel hayatında tam bir “modern aile” kurmuş durumda. Halen birlikte çalıştığı ilk eşi Seda ve şimdiki eşi Zeynep ile dördüncü kızının annesi Şeyma ve yaz aşkı kardelen, bu geniş ailenin üyeleri. (Habertürk, 15.12.2014) Modern dünyanın sembolü: Sakallı kadın Conchita Wurst! (Hürriyet, 13. 7.2014) Kocam aldatırsa affederim, o da beni affeder. ABD'li ünlü oyuncu Gwyneth Paltrow ihanetin kendisi için boşanma gerekçesi olamayacağını söyledi. (Posta, 27 Eylül 2013) Sadece o mu af ediyor?

Her erkek yapar. Hülya Avşar ile yaptığı aşk kacamağı dillerden düşmeyen Tanju Çolak, “Bana evine bağlı ama karısını hiç aldatmayan bir erkek gösterebiliğr misiniz?” diye kendini savundu. (Tan, 22.04.1989) Kibariye, eşinin adının sürekli ihanet ve dolandırıcılık haberlerine konu olmasıyla ilgili soruya şu şekilde cevap verir: "Her erkek yapar, yapmayan yok." (Milliyet, 30.4.2024) Araştırmalara göre aldatmaların yaşandığı ilişkilerin %70'i devam ediyor. Affeden taraf sizseniz asla geçmişe geri dönmeyin. (Sabah, 5 Mart 2022) Aydemir Akbaş'tan tartışılacak sözler: “(Eşi) Beyhan bana dedi ki; Bir şey yapacaksan benim klasımda olsun. Aşağısında yaparsan canını okurum, gururumla oynamayacaksın. Kimse bilmeyecek. Erkek aldatır! Yapmayan erkek mi var? Fırsatını bulacak, yapmayacak? Erkeklere güvenmeyin. Biz 3 kez evlendik 2 kez boşandık. Ama ufak sebeplerden.” (Hürriyet, 14.06.2022)

Tuğba Ekinci: “İnan ki hiç aldatmayan erkekte sorun vardır, anla yani bu konuda, yani erkeğin elinin kiridir, anladın mı, birazcık aldatabilir, bilinçli bir erkek, elinin kiri der ama daha değer verir temiz olana. Ben hep diyorum bi Rusya'ya gidilsin evlenmeden.” (29 Mayıs 2024)

‘biranda’ isimli bir kullanıcının "kadinlarkulubu" adlı web sayfasındaki bir paylaşımı: "herkes mi aldatır? ben hayatımda tek bir erkeğe bile güvenemeyecek miyim?yıllarca babam annemi aldattı, 5 yıllık bi ilişkim vardı varımı yoğumu verdiğim nişanlanmıştık ki beni aldattığını yakaladım ve bitti, aradan 2 yıl geçti arkadaşlar aracılığıyla biriyle tanıştım ve onda da aldatıldım. Sonra başka bi ilişki ve yine aldatılma. Ve yine bir aldatılmanın sonundayım sorun bende mi bilmiyorum, çirkin değilim, güzel bi işim var ama hep aldatıldım lanet olsun hayata, yaşama. Aklımdan binbir türlü intiharlar geçiyor susturamıyorum içimdeki sesleri... Ben bunları haketmedim ki... (29 Mayıs 2013)

8 yıl iş ilişki yaşadığı Feyza Çıpa’dan ‘evliliğe hazır değilim’ diyerek ayrılan Kutsi, 4 aylık sevgilisiyle sessiz sedasız evlendi. (10.03.2021) Evlilikte aldatmak affedilir mi? Erkeklerin sık başvurduğu bir yöntemdir. Barda flört ettiği bir kadınla veya bir fahişeyle beraber olan erkekler az değildir. Kadınlar da barda, tatilde tanıştıkları biriyle tek gecelik ilişkiler yaşayabilirler. Ahlâken çok kınansa da, evliliğe en az zarar veren aldatma türü budur. Aldatan erkekse karısının fazla üzülmesine gerek yok.Erkek için tek gecelik ilişki son derece önemsiz ve gelip geçicidir. Kadın tek gecelik ilişki yaşıyorsa, burada zaten, aldatmanın çok ötesinde, ciddi kişilik problemleri vardır. (Hürriyet, 2.6.2009) Otilia'dan cüretkar sözler. Romen güzel verdiği röportajda “Sinan bir kere aldatsa affederim, erkeklerin kaçamak yapması ilişkiyi sağlamlaştırır.” dedi. (Milliyet, 18 Kasım 2017) Elif Gönlüm: Kocam aldatırsa affederim. (Hürriyet, 10.2.2018) Kaçamağı affederim. Manken Tülin Şahin, eşi Mehmet özer'e o kadar aşık ki, “tek gecelik bir ilişki ise eşimi affederim” diyor. Eşi ise, ‘hemen boşardım’ diye karşılık veriyor. Şahin, 2005 yılında evlendiği Mehmet Özer ile 2017 yılında boşandı.

Görüldüğü gibi modernizmde kadın evliliğe 1-0 yenik (!) başlıyor, o da aldatan eşini yakalanırsa! Kadınlara bunları yaşatmaya kimin hakkı var?!

Evli, bir çocuk babası sunucu Murat Başoğlu 31 temmuz'da Bodrum'da teknede bir kadınla öpüşüp sevişirken görüntülenmişti, kadının yeğeni olduğu bile iddia edilmişti. Eşi Hande Bermek, Murat başoğlu'nu affetti. (Posta, 10 Ağustos 2017) Tuvana Türkay eski sevgilisi fenerbahçeli Alper potuk'un bir esmerle yakalandığı gecenin ertesi kontra atağa kalktı, eski basketbolcu kelem Kerem Tunçer'i ile yemekteydi. (Medyafaresi, 1.1.2018) Fenerbahçeli futbolcu Alper Potuk'un kendisini aldatmasıyla yollarını ayıran Tuvana Türkay, sevgilisini affetti. (Hürriyet, 4.9.2018)

“Bir erkeği büyütmek için kaç kadın lazım? Her başarılı erkeğin ardında bir kadınlar mezarlığı yatar. Tanrı erkek mi? Başarılı kadınların ardında erkek mezarlıkları görmemiz yakındır.” (Milliyet, 8 Mart 2010) diye kadınlara mavi boncuk dağıtan Dündar, 6 Mayıs 2016’da silahlı saldırıya uğradığında kendisinin daha önce defalarca aldattığı eşi Dilek Dündar "Ben adamı gördüm silahı görünce üzerine gittim.” diye anlattığı olayda “Saldırganın yakasına ilk kendi yapışır” ve canını tehlikeye atarak araya girer ve Dündar’ı kurtarır! Sonra ne mi olur? "Ben böyle gözü pek bir kadın görmedim" (7.5.2016) dediği ve “Arkasına saklandığı karısını da aldatır.” (Takvim, 5.9.2017)

3 ay flört eden reklamcı Ali Nur Velidedeoğlu 18 Ağustos 2006'da modacı Enci Teker ile evlilik kararı alır. Teker, 2015 tarihinde “beni aldatmadığı kadın kalmadı. Kendi yaşını 10 yıl küçük gösterip genç kızlarla birlikte oluyordu” diyerek tek gelse de boşanır.

İbrahim Tatlıses'in kadınlarla ilgili görüşü: “3 türlü 3 türlü kadın vardır günlük haftalık ömürlük.” (Tan, 16.3.1985) Sayı doğru ama bunlar: Ana, eş, bacı olarak ayrılırlar. Meryem Uzerli, evlilik dışı çocuk sahibi olduğu Can Ateş in çocuğu kabul etmemesi üzerine bebeğini babasız büyütmeye karar verir. (Posta, 18.06.2006; Hürriyet, 25.08.2013) Mahvoluruz. Özgür Mumcu: ikimizin de sevgilisi var, mahvoluruz! Gazeteci Özgür Mumcu ile Tarkan'ın eski sevgilisi Bilge Öztürk Asmalı Mescit’te dudak dudağa yakalandı. Mumcu muhabirlerden fotoğrafları silmelerini istedi. Öztürk ise, ‘sevgilimiz var mahvoluruz’ dedi. (Habertürk, 29 Kasım 2014) Bekârlığa en güzel veda meyhanelerde olur. (Sabah, Günaydın eki, 10 Mayıs 2013) Bekârlığa veda partisinde gelin hamile kaldı. (Takvim, 18 Mayıs 2013; Bekârlığa veda partisinde cüce striptizciden hamile kaldı; Mynet, 13 Kasım 2019) Herşey bir anda oldu. Sosyeteyi sarsan siyahi bebeğin babasını takvim buldu. Bekarlığa veda partisinde sosyetik gelini hamile bırakan Nijeryalı dansçı A.Y. o gece yaşanan rezaleti tüm çıplaklığıyla anlattı. (Takvim, 18.5.2013)

Büyük kentlerde ahlaki çözüntü hızla artıyor. “Sokakta öpüşmek modernlik değildir diyen Goncagül, eskiden gizli kapaklı olan şeylerin artık aleni yapıldığına dikkat çekiyor. “İlişkilerin çabuk bitmesinin en önemli sebebi, insanların evlilik öncesinde her şeyi yaşıyor olması” diyor. (Milliyet, 5 temmuz 2010) “Medya, kadınları öncelikle “bedene” indirgemekte ve bu kitleyi bedenleri üzerinden sömürmektedir. Reklamlar ise, ister istemez izleyenlerini şöyle bir kadının varlığına inandırmaktadır. Kadın, genç (muhtemelen 35 yaşı geçmemiş), vücudu kusursuz ve daima bakımlı (hiç ter kokmayan), güzel (rüzgârda saçı bozulmayan), zayıf, makyajlı ve daima modaya uyumlu (pahalı markalı) şık giyinen ve daima cinsel çekiciliği ön planda olandır. Kadın ve erkek parfümlerinin ikisi için de, ayrı ayrı kadın vücudu sergilenirken, erkeklerin traş bıçağı reklamında, yine kadın kullanılıyor.” (Ekrem Ergin Karaismailoğlu, Medyaya eleştirel bir bakış: kadınları ve çocukları algı zindanlarına kapatan güç, s. 22, 24)

John Terry'nin eşi Toni Terry: “Mutlu olacaksa başka kadınlara da gidebilir.” (Hürriyet, 15 Şubat 2010) Hülya Avşar: Mutlu evlilik için erkek arada aldatmalı! (Hürriyet, 21 Haziran 2009) İvana Sert'de Posta'dan Oya Germen'e (30.05.2010) benzer açıklamayı yapıyordu, "Kocam başka kadınla birlikte olabilir, hiç kıskanmam!" Ünlülerden Başak Sayan'da Twetter'den bir paylaşımda bulunur; Bir gecelik ilişki aldatma sayılmaz! (2 Şubat 2010) Zaten bu artık bilimsel (!) bir gerçekliğe de oturtulmuştur: ABD'li psikoterapi merkezi müdürü Mira Kirshenbaum '30 yıllık mesleki tecrübeleri ' ile kaleme aldığı kitabından; Evlilikte aldatma iyidir! (Habertürk, 10.02.2008) Berlin'li Sıla Şahin, ‘Ben özgürüm, Türk kadınlarına çıplaklığın ucuz olmadığını göstermek için playboya soyundum.” der. (14 Nisan 2011) Sonuç:

19 yaşındaki Gamze Süsemcik sevgilisi Hasan'la birlikte olur. ‘Bekâretimi kaybettim, evlenelim’ der. Sevgilisinin, ‘beni bağlamaz’ demesi üzerine siyanür içerek intihar eder. (27 Aralık 2012) Manken-oyuncu Leyla Kömürcü (30) Amerika-New York'taki bir sperm bankasından aldığı spermle hamile kaldı. 2.5 aylık hamile Leyla Kömürcü'nün bu işlem için 25 bin dolar ödediği öğrenildi. (Milliyet,17 01. 2007) Kızının bebeğini doğuran anne. 51 yaşındaki S. K. bebeğin hem annesi hem anneannesi hem de sütannesi oldu. (Sabah, 24.12.2006) Eşi Elvan Yıldız’ı dövdüğü iddiasıyla gündeme gelen oyuncu Metin Yıldız, önceki akşam sevgilisiyle öpüşürken görüntülendi. Elvan Yıldız görüntüleri yayınlayan kanala giderek ihaneti önce kendi izledi, gözyaşlarına engel olamadı. (Gazete Vatan, 10.04.2012) Epeydir kulağıma çalınan bir fısıltıydı. Deniyordu ki sağdan soldan, "Taksim’deki bilmem ne mekânında eş değiştirme partisi yapılmış duydun mu?" Nihayetinde ne yapıp edip Harbiye’de partinin yapılacağı mekânın kapısında buldum kendimi. (Hürriyet, 6 Aralık 2006) Hafızam beni yanıltmıyorsa eğer, İstanbul’da ya da diğer şehirlerde sadece lezbiyenlerin gittiği ve eğlendiği bir kulüp olmadı hiç. O yüzden B.’yi

duyunca şaşırdım ve "ilk" olduğu için de yazmak istedim. (Hürriyet, 18.12.2006) Uzak deniz kaptanı, çok sevdiğini söylediği eşini yurtdışına her çıkışında aldatıyor. 'Eğitimli bir insanım. Kadının benim yanımda yatıyor olması bana inanılmaz rahatsızlık verir; çünkü ben evli bir insanım. Kendimi suçlu hissederim. Hollanda'da bunu yaptıktan sonra eşime telefon ettim, içimdeki pişmanlığı kapatmak için. Eşimi seviyorum.' (Radikal, 23 Ocak 2006)

Nedir bu kadınların içine düştüğü durum, kadınlar adeta paranoyak oldular:

Sosyetenin çapkınlık ablukası. Son dönemde evli beylerin kaçamak yaparken sık sık uğradığı mekânın çıkışında paparazzilere yakalanması, söylentilere göre acemi çapkınların eşlerini harekete geçirdi. Magazin ilavelerinde kaçamak yapan eşlerini gören kadınlar artık mekânın en sadık müdavimleri olup çıktı. Öğle saatlerinden itibaren gruplar halinde gelerek ellerine çay ve kahvelerini alarak Brasserie'yi mesken tutan sosyetik hanımlar, mekândan ayrılmak bilmiyormuş. Saatlerce bir umutla eşlerini yakalamayı uman kadın müşteriler yüzünden kısa sürede müşteri portföyü de değişmiş. İddialara göre mekâna artık erkekler adım atmazken neredeyse tüm masaları kadınlar parsellemiş durumda. (Akşam, 24 Nisan 2005) Aldatma sorunu yeni değil. Acaba kocam ihanet ediyor mu?(Hürriyet, 23 Haziran 1968) Yine Hürriyet'ten 17 Kasım 1969 tarihli bir haberi; Kocaların aldatıp aldatmadığını tespit eden elektronik beyin yapıldı. 20 Ekim 2013 Hürriyet'ten bir haber: Aldatma nedir? 10 Şubat 2013 Hürriyet; Eşim beni aldatıyor mu? 28 Mayıs 2011 Hürriyet; Aldatanlar nasıl yakalanır? 2 Temmuz 2012 Milliyet; Aldatan eş nasıl yakalanır? "Aldatma en yaygın insan davranışlarından biridir" (NTV, 6.7.2012) Ne kadar sürüyor ilişkilerin? "Bir ya da bir buçuk sene. Sonra hep bir problem çıkıyor. Geçen sene Romalı bir yapımcı, "Sizler de bizim gibi olmaya başladınız. İstanbul'da kadınlar kafelerde ya yalnız başına oturuyor, ya da kadın kadına" dedi. Amerikalı film yapımcısı da "Pelincim senin için üzülüyorum. Yoksa sen de kedileriyle yalnız yaşayan birine mi dönüşeceksin!" dedi. (Ayşe Arman'ın Pelin Batu ile röportajı, Hürriyet, 21.11.2011) Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum. (Ayşe Arman, Hürriyet, 20 Haziran 2012) İtalyan kadın yazarın kitabı Avrupa'da kapışılıyor. Çapkınlık yapan erkek nasıl yakalanır? Elena Santini 190 sayfalık kitabında çapkınlık yapan kocaların hangi davranışlarıyla kendilerini ele verdiğini anlatıyor. (Tan, 14 Eylül 1984) Ajda Pekkan: Erkekler çorap gibidir, ikisinin de kaçmasını beklemeden değiştiririm, erkeklere inanmamak gerektiğini anladım, dünyada terk edilen bir kadın kadar hiç kimse bedbaht olamaz. (Günaydın, 6 Nisan 1972) Kadınlar hayatları boyunca dışarı çıkmadan yaptıkları hazırlıklar için 2 yıl harcıyor. (Vatan,11.11.2005) Peki işe yarıyor mu?: "Yılın bebeği seçilen Aktris Scarlett Johansson, Yaşayan en sexi erkek 2010 seçilen 2 yıllık eşi aktör Ryan Reynold'dan boşanır." (15 Aralk 2010)

"Boğaziçi Üniversitesinde okuyanlar bilir. Öğrenci işleri müdürümüz vardı, Metin B. Güzel kızlara düşkündü. Bizlerde krediye ihtiyacımız olunca, ders bırakmak-ilave etmek istersek "File çorap çeker, hafif dekolte yapar, ayakkabıları da geçirdiğimiz gibi alırdık soluğu Metin Hoca'da. Biraz da flörtöz konuştunuz mu işiniz halloldu demekti." (Sabah, 04.10.2003) Bir zamanlar 'yatak altına' gizlenen, hatta insanları utandıran "porno" artık günlük yaşamın göz önünde yaşanan sıradan bir parçası haline geldi. Özellikle de görselliğin ön plana çıktığı işlerde cinsellik prim yapıyor. Doğal olarak bunu kullanan insanların sayısı da giderek artıyor. (Hürriyet, 04.06.2007) Adli tıp uzmanı Prof. Sevil Atasoy, babalık testi için başvuran 4 babadan biri kuşkusunda haklı çıkıyor. (Milliyet, 8 Temmuz 2007) Tecavüz şurubunun düşmanı içki dedektifi: Bir kadına tecavüz ettiğini gösteren kayıtlar, akıllara 'tecavüz şurubu'nu getirdi. İçeceğe karıştırılan ve hafıza kaybıyla vajina kayganlığı sağlayan .. isimli ilaç, 'içki dedektifi' denilen bir tür aparat sayesinde teşhis edilebiliyor. Bu kartonlar yurtdışında barlarda kullanılıyor. (Sabah, 03.09.2005) Okullarda taciz oranı yüzde 92: Çeşitli illerdeki 1136 ilköğretim öğrencisiyle yapılan anketten: Ankete katılan öğrencilerin yüzde 47'si sözlü, yüzde 26'sı fiziksel, yüzde 27'si ise cinsel tacize uğradığını belirtti. (Hürriyet, 24.08.2005) Ürküten akım: Annesinin Lolitası: Anneler 'Anasının kuzusu,

annesinin bir tanesi' diye severlerdi evlatlarını. Ama durum değişiyor. Anneler küçük kızlarını Lolita'ya dönüştürmek için yarışıyor. Dünyada yayılan bu ürkütücü akım artık Türkiye'de de görülüyor. (Hürriyet, 21 Ekim 2014) Tecavüzden nasıl korunulur? Boğaziçi üniversitesi rehberlik ve psikolojik danışmanlık araştırma ve uygulama merkezi, kadınlar için "tecavüzden nasıl korunulur" rehberi hazırladı. Kadınlar en çok tanıdık erkeklerin tecavüzüne uğruyor. Bir kişiyi ırkı, dış görünümü, sosyal konumu ve sizinle olan ilişkisiyle değil, davranışlarıyla değerlendirin. Sınırlarınızı belirleyin. Karşınızdakiyle ne kadar bedensel yakınlık kurmak istediğinizi belirleyin; el sıkışma, yanaktan öpme, dudaktan öpme, sarılma, vb. (Milliyet, 21.02.2005) "Doğum kontrol hapını kızına elleriyle içirtti: Aygen T.' İkinci eşimin ilk eşinden olan kızı, 13'üne bastığında annesi kendi jinekologundan randevu aldı ve kızı için doğum kontrol hapı reçetesi istedi. Sonra da kızını karşısına alarak, hapları almaya başlamasının neden önemli olduğunu, nasıl kullanması gerektiğini, çok güzel bir kız olduğu için okuldaki erkek arkadaşlarının ilgisini çekmesinin doğal olduğunu, seksin tabu olmadığını, ancak 'tercihen ilk denemesinin' karşılıklı derin duygular yaşadığı bir kişiyle olmasının önemini, aksi halde duygusal travma yaşayabileceğini, çok doğru seçimler yapmasının ilerideki cinsel yaşamını etkileyebileceğini söyledi. İlk hapı da kendi elleriyle kızına verip içirtti. Merak edenler olur diye: Olay, Quebec'de yaşandı. Yıl 1972, ülke Kanada. Saygılar.' Çok çok teşekkürler Aygen Bey. Türkiye'de pek çok insanın "Aman Allah'ım olur mu böyle rezillik!" deyip kınayacağı bir öykü. Bense bayıldım. 30 yıl önce Kanada'da yaşanan bu diyalogun benzerini Türkiye'de yaşayabilmemiz için 30 yıl daha mı geçmesi gerekiyor?" (Hürriyet, Ayşe Arman, 27 Ekim 2008)

Teşhir: "Yeni Şafak Gazetesi yazarlarından Hayrettin Karaman köşe yazısında ''Vücudun cinsi cazibesi olan yerlerini kamuya açık yerlerde göstermek tacizdir'' demiş. Biz kadınlar, çoğumuz tahrik etmeyi severiz. Göğsümüzün, bacağımızın, dudağımızın 'bize birtakım menfaatler olarak geri döndüğünü keşfettiğimizden beri' yaparız bunu. Her yerde bunu yaşam biçimi haline getirmiş kadınlar vardır. Hiçbir menfaatimiz olmasa da 'sırf arzu edildiğimizi görmek için' yaparız. 'Bayılırız tahrik etmeye. Ötesini istemeyiz, o başka.' Ama çok samimiyetsizizdir bu konuda. Kendimize bile yalan söyleriz." (Pakize Suda, Hürriyet, 24.01.2002) Bu da erkek versiyonu; "Rodos sokaklarını gezerken ister istemez kadınları da gözlüyorum. Yüzde 70'i göğüslerini cömertçe 'teşhir' ediyor. Teşhir kelimesini en çok göğüslere yakıştırıyorum. Bana göre 'kadınlığın en güzel duygularından biri' bu. Öteki de teşhir cüreti. Düşünüyorum. 'Acaba kadın bilinçlendikçe teşhir duygusu da artıyor mu?' Başka bazıları ise kadının bilinçlendikçe örtündüğünü iddia ediyor. Ben şunu biliyorum: İnançlar kadını sevmiyor. Hatta ona düşman. O nedenle şuna inanıyorum: 'Bu çağın en büyük mücadelesi, inanç ile kadın arasında olacak.' Ve kendim kadar eminim ki bu savaşı kadın kazanacak. Öyle yaparken 'dünyaya da çok şey' kazandıracak." (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 7 Ağustos 2006) 'Bazı' kadınlar bikiniyi vücutlarının güzel taraflarını 'göstermek için' değil de, gerçekten güneşlenmek için giyiyorlar. (Ses dergisi, sayı: 54, 1 Aralık 1962)

"Modern zamanlarda kadın, fıtratına ihanet edercesine erkekleşmeye başladı. Kadın, daha az kadın, daha az anne, daha az eş olmakla 'özgürleştiğini' sandı. Evin yerini sokak, mutfağın yerini büro, anneliğin yerini iş hayatı, 'mahremiyetin yerini teşhir aldıkça' kadının erkekleşmesi kaçınılmaz oldu. 'Modern kadın özgürleştikçe, yani özüne, doğasına, nefsine bırakıldıkça açılıyor, teşhir ediyor; göze hitap etmek, gözün dikkatini çekmek için elinden geleni yapıyor.' Öyle ki sadece süslenmekle, takınmakla, takıştırmakla yetinmiyor; doğal süsleriyle ortaya çıkıyor; 'mümkün olabildiğince bedenini gözler önüne seriyor.' Çünkü karşıt cinsin kendisinden bunu talep ettiğini, ancak böyle yapmakla göze gireceğini biliyor; beğeninin biçimi sadece beğenilenin tercihiyle değil, beğenenin talebiyle de belirleniyor." (D. Cündioğlu, Philo Sophia Loren, s. 58-59) "Teşhir, tahrik ve taciz: İnsanın, temel içgüdülerinden biriyle harekete geçmesi, esas olarak 'tatminsizlikten' doğar. Ancak vitrine konmuş bir tepsi baklava tok insanın bile beslenme dürtüsünü uyarır. Ama toplum hayatında bunlardan çok daha önemlisi ve 'tehlikelisi'

zaten yaradılış icabı hayvan yönü baskın olan ‘erkeklerin cinsel dürtülerinin sürekli tahrik’ edilmesidir. Bir insanın başına gelebilecek en korkunç şey, cinsel tecavüze uğramaktır. Erkeğin mütecaviz eylemleri de, kadınların derin dekolteli ve mini etekli elbiseler giyip bedenlerini teşhir etmeleri de içgüseldir. ‘Tarih boyunca bütün dinlerin ve günümüzde özellikle İslam’ın üzerinde en çok titizlendiği konu, kadının örtünmesidir.’ Nedense kadınların, erkeklerin zoruyla kısıtlanmış yurttaşlık ve insanlık haklarının teslim edilmesi, kadınlar tarafından kadın olmanın avantajını kullanmaya yaradığı için olsa gerek “açık saçık giyinme özgürlüğü” şekline dönüştürülmüştür. Son Söz: Teşhirin rantına tamah eden, saygınlığından ödün verir.” (Ege Cansen, Hürriyet, 04 Temmuz 2011) “Kadınların, hayatın çeşitli alanlarında vitrin süsü gibi kullanılmasına hep tepki duydum. Ne zaman bir fuara gitsem, bacaklarını açıp son model arabaların üstüne oturmuş mini etekli mankenleri görsem içim kalkıyor, midem bulanıyor. Hem, kadın cinsini bu kadar aşağılatan o kadınlara karşı, hem de onları oraya oturtup müşteriyi kandırarak mal satmaya çalışanlara karşı öfke doluyor içim. Bilişim 98'i dolaşırken yine aynı mide bulantısını yaşadım. Göğüslerini ve uzun bacaklarını açıkta bırakan giysileri ve frapan makyajlarıyla hostes kızlar yine iş başındaydı. Hayatlarında tek bir tuşuna basmadıkları, en basit bir soruya cevap verebilecek kadar bile tanımadıkları bilgisayarların yanında durarak, bulundukları standı bir cazibe merkezine dönüştürmeye çalışıyorlardı.” (Gülay Göktürk, Yeni Yüzyıl) “Kadın dergileri, sanki erkeklerin hoşuna gidecek kadınları hazırlamak için çıkarılır. Güzel olmanın yolları, iyi yemek yapma, iyi giyinme, iyi sevişme ve erkek tavlama yöntemleri üzerinde durulur. Amaç sanki erkeği mutlu edecek kadını hazırlamaktır.” (Yazgülü Aldoğan, Medyanın Kadına Bakış Açısı, Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, Kasım- Aralık 1996, s. 1318-1322) Kavundan araba lastiği satışına; yemek tabağı yerine kullanılmaktan sehpa yerine kullanılmaya dek kadın vücudunu istismar edip kullanan kapitalist sistemin görsel öğelerini buraya almıyoruz!

Arabaları solladı

Rus tenisçi Anna Kournikova, Yeşilköy'deki CNR'da düzenlenen Autoshow Fuarı'nda güzelliği ve seksi tavırlarıyla son model otomobilleri solladı. KIA'nın yeni otomobillerini tanıtan Anna Kournikova, sevgilisi şarkıcı Enrique Iglesias ile yazın İstanbul'a geleceklerini, ardından Ege'de mavi tura çıkacaklarını söyledi.

Medya, Kournikova'ya büyük ilgi gösterdi.

Kadınları nasıl bir psikolojiye sokuyorlar ki, buz gibi havalarda bile mini ile dolaşma mecburiyetinde hissettiriyorlar kendilerine?!

Erkek eller cepte, paltosunun yakası kalkmış, kadın palto giyiyor ama alttan mini etek. Mantık?

Bozulan kavramlar

Aşk: Ahlaksız teklif çıldırttı. Sokakta yüyürken "aşk teklif eden 3 travestiyi dövdü." (Vatan, 12.07.2012) ; Sevgililer günü: 14 Şubat'a viagra dopingi. Viagra, sadece Sevgililer Günü'ne mahsus olmak üzere bir gün süresince reçetesiz satın alınabilecek. (12 Şubat 2007); Olimpiyat: İngiliz The Times gazetesinin spor yazarı Matthew Syed, ülkesini 1992 ve 2000'de olmak üzere iki kez olimpiyatlarda temsil etti. Her olimpiyat köyünde en çok tüketilen şey prezervatiftir. (Hürriyet, 24.08.2008) Yardım: Yardım için soyunan anneler borca girdi. (Milliyet, 15.4.2008) Kanser araştırmalarına destek olmak için çırılçıplak soyunup takvim için resim çektirdiler. (Habertürk,17 Ağustos 2009) AIDS araştırmaları için yarı çıplak defile yapılır, Viyana'da hayat felç olur. (Hürriyet, 18 Mayıs 2008) Alkol ve uyuşturucuya karşı "İç çamaşırı koşusu" (Milliyet, 29 Mart 2009) Asker eşleri yardıma muhtaç askerler için soyundu. (Hürriyet, 4.11.2008) İngiltere'de yaralı askerler için çırılçıplak soyundu. (Milliyet, 15 Aralık 2009) Bu da Türk versiyonu: Ünlüler meme kanseri için soyunur. Memem vakfı kampanyayı sahiplenmeyince zor durumda kalırlar. (27 Eylül 2008); Eskort: 70 yaşındaki adama eskort gelin şoku. Anlaştığı kız oğlunun sevgilisi çıkar. (9 Mart 2014); Manken: Ayşe Baceoğlu annelere seslendi, Kızlarınızı manken yapıp harcamayın. (Haber7, 17 Ocak 2010) Manken haberleri: 10 bin dolara mankenlerle seks. (Gazetevatan, 8.1.2011) Fuhuş baskınında manken şoku. (Hürriyet, 3.4.2006; Cumhuriyet, 15.6.2010 vd.) Şenay Akay, modacıların defilelerine çıkmak isteyen mankenler, cast görüşmelerinde çırıpçıplak soyuluyor. Sadece modacılar değil. Aynı şekilde fotoğrafçılar ile moda sektöründeki benzer işleri yapanlarda mankenleri çırılçıplak soyup, inceliyor. Kuliste de anadan üryan kalıyorsunuz giyinip soyunurken. Erkek mankenler de var. (6 Temmuz 2007) Manken Ece Sükan, Bizi de soydular. (Habertürk, 9.8.2007) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, " Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014) Miss Asya Pasifik Güzellik yarışmasına katılan 19 yaşındaki İngiliz güzeli Amy Willerton, 'tüm jüri üyelerinin' kendisine gelip, kendisi ile "yatmaları karşılığı kendisine oy vereceklerini" teklif ettiklerini, "Jürinin dışında organizatörler tarafından da seks yapmak için zorlandım" söyleyip bunlardan bıktığını belirtip yarışmadan çekilir. Yarışmanın birinciliğini Hindistanlı Tanvi Singla alır. (Posta, 21 Ekim 2011); Top model, telekızlık yaparken yakalandı. (Hürriyet, 20 Kasım 2007) Bale: eski balerin A. Voloçkaya; 'Bolşoy geneleve döndü.' O bir 'dijikız' : 3 yıl önce kısmen şanssızlık kısmen

mecburiyetten karanlık bir iş seçti kendine: Eskort kızlık. Ama şimdi o müşterilerini sanal ilan sitelerinde buluyor. (24.09.2012) Spor: Arjantin Voleybol Federasyonu, kadın maçlarına ilgiyi artırmak için ilginç bir yola başvurdu. Kadın voleybolcular maçlara 'süper mini' şortlarla çıkıyor. (Hürriyet, 20.11.2014); Sanat, Özgürlük, tapma, dost: Avrupa'da yılın artisti seçilen Karin Schubert, "Çıplaklık başka şey müstehcwnlik başka şeydir. Çıplaklık artık müstehsenlik değil sanat sayılıyor." (Okey, 22 Temmuz 1974); Yedinci güzel sanat: Göğüs (Akşam, 23.5.1965) Tapılacak kadın: Hülya Avşar (Hürriyet, 25.3.1992); Gençlerin taptığı kadın; Madonna. (Tan, 24.12.2014); Göğüslere özgürlük (Hürriyet, 18.1.1992); Seks turizmi (Hürriyet, 3.7.1984); Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupada yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974); Hippiler; Aşk çocuklarının parolası: Sevmek ve sevilmek. (Hürriyet, 03 Ağustos 1971); Kural dışılık, zina, esrar, çırılçıplak grupların adı, 'Aşk-gökkuşağı çocukları' (Hürriyet, 08.08.1989); Avrupa'da tutucularla özgürlükçüler birbirine girdi. Göğüsler kapansın mı? (Milliyet, 24 Temmuz 1983) Van Halen gençliğin yeni ilahı. Rock müziğinin bu yeni isminin konserlerini binlerce genç izliyor ve çılgınlık son haddine varıyor. Seks, uyuşturucu madde ve rock müzik birbirine karışıyor. Gençler konserinde uyuşturucu içiyor, doyasıya sevişiyor. (Hey dergisi, 22.11.1982) Romy Schneider kalp krizinden öldü. Alain Delon'la büyük aşk yaşayan ve onu kendi yatağında bir erkekle yakalayan ve teselliyi lezbiyen ilişkilerde arayan Romy kalp krizinden öldü. (Star, 20 Ekim 1991) Yüz güzelliği mi, vücut güzelliğimi? Yüz çirkinliğini gidermek mümkündür, fakat çirkin vücudu düzeltmek asla mümkün değildir. Diğer taraftan 'asıl mesele' erkeklerin tercihleridir. (Yedigün dergisi, sayı:19, 20 Temmuz 1950)

Günümüzde Batıda kadın

Avrupa'da kadın cinayetleri ne boyutta, ne tür önlemler alınıyor? Kuzey İrlanda'daki Kadın Yardım Derneği'nden (Womenis Aid Norhtern Ireland) Sonya McMullan'a göre, "aile içi şiddet sorunu devam ediyor ve her yıl pek çok kadın bu nedenle hayatını kaybediyor". Baltık ülkelerinde de kadın cinayeti oranı oldukça yüksek. Litvanya'da aile içi şiddet mağdurlarına hizmet veren bir yardım kuruluşunda gönüllü çalışma yürüten aktivist Modesta Kairyte, "Sovyet dönemi bir tür travma bıraktı, ama sorun çoğunlukla toplumdaki tutumlarla ilgili" diyor. "Toplum hala kadını suçluyor, onu kınıyor." İspanya'da bu yıl öldürülen kadın sayısı şimdiden 2018 rakamlarının iki katını aşmış durumda. İspanya'da bu yıl öldürülen kadın sayısı şimdiden 2018 rakamlarının iki katını aşmış durumda. (BBC, 9 Eylül 2019)

ABD'li kadınlar sadakatsiz erkekleri ifşa etmek için özel bir internet sitesi kurdular. (Milliyet, 19.9.2005) Kadına yönelik şiddet arttı: Uluslararası Af Örgütü'nün hazırladığı raporda her yıl yaşları 5 ile 15 arasında değişen 2 milyona yakın kız çocuğunun fahişeliğe zorlandığı ve kadınların fuhuşa zorlanmasıyla ortaya çıkan ticaretin boyutunun yılda 7 milyar dolara kadar yükseldiği kaydedilendi. Dünyanın en ileri ülkesi sayılan ABD'de bile her 15 saniyede bir kadının eşi ya da sevgilisi tarafından dövüldüğü, her 90 saniyede bir kadının tecavüze uğradığı bildirildi. Fransa'da her yıl 2500 kadının tecavüze uğradığına da işaret edildi. (Hürriyet, 6 Eylül 2005) Ürküten gelişme: Avrupa'da çocuk seks ticareti artıyor: Çocuk seks ticareti konusunda hazırlanan bir rapor, Doğu Avrupa'dan Batı Avrupa'ya çocuk ticaretinin artık "günlük" hale geldiğini, her yıl çok sayıda çocuğun fahişeliğe zorlandığını ortaya koydu. Kısmen Avrupa Komisyonu tarafından finanse edilen rapor, Doğu Avrupa'daki hemen hemen her ülkeden, İngiltere, Belçika, Finlandiya, Fransa, Almanya, İtalya, Norveç ve Hollanda'dan oluşan 8 'alıcı' ülkeye yönelik acımasız ticaretin korkunç yüzünü gözler önüne seriyor. Raporda, çoğunluğu 15 ila 18 yaşlarında olan çocukların, zorla fahişe olarak çalıştırılmak için kaçırıldıkları, baskıya

maruz kaldıkları ya da kandırıldıkları kaydediliyor. (Milliyet, 19.12.2001) Şimdi çıplak haberler: İngiltere'de yayın yapan ...TV yeni bir hizmetle izleyenlerinin ilgisini çekmeyi planlıyor. TV, ABD'de büyük ilgi görüp reyting rekorlarını altüst etmesi üzerine 16 Ağustos'tan itibaren İngiltere'de de "Çıplak Haberler"in yayınına başlayacak. Sunucuların giyinik olarak ekranda belireceği haber bülteninde, spordan eğlenceye kadar tüm dünyadaki gelişmeler aktarılacak. Spikerler, bülten ilerledikçe üzerlerindeki giysilerinden birini çıkartıp yavaş yavaş soyunacak. (Milliyet, 12 Ağustos 2004) Çıplak spiker ilgi gördü: Bulgaristan'da uydudan ve kablolu sistemden yayın yapan ... adlı özel TV kanalında ilk çıplak haber yayını 10 Aralık'ta yapıldı. Büyük ilgi gören haber yayınında, spiker Galya ilk haberde ceketini, ikinci haberde gömleğini, üçüncü haberde sutyenini, dördüncü haberde ise eteğini çıkararak çıplak kaldı. (Milliyet, 13 Aralık 2001)

Amerika'da kadına şiddet konusunda çarpıcı veriler sunan iki araştırma: Amerikan Üniversiteler Birliği'nin, 27 üniversitedeki cinsel saldırı ve suistimalle ilgili yaşadıklarını sorduğu 150.000 den fazla öğrenciden aldığı cevaplarla hazırladığı raporun genel sonuçları: %20'den fazla kız, önde gelen üniversite öğrencisi, bu yıl cinse saldırı ve suiistimal mağduru olduklarını ifade ettiler. 27 Üniversite ortalaması, %23, yani tüm bu 27 üniversitede okuyan ABD'li kız öğrencilerin %23'ü cinsel saldırı yahut suiistimale maruz kalmışlar. Harvard da ise ortalamanın üstünde olarak sonuç, %26 çıkmış. (Washington Post, 21 Eylül 2015) Adalet Bakanlığı ve Federal Araştırma Bürosu gibi yerlerin raporlarına istinaden ortaya konulan verilerde fecaat bir durum göze batıyor. Amerikan Kadınlarının hayatlarının bir döneminde %52'si fiziksel, yüzde 17.6'sı cinsel saldırıya uğramış. Bu oran, gelişmiş ülkelere göre yüksek. Mesela İsveç'te %25, İtalya'da ise %18 olarak gözüküyor. ABD'li Kadınların her yıl neredeyse %25'i, yakın ilişkisi olan bir kişi tarafından fiziksel yahut cinsel saldırıya uğruyor. Ayrıca her 5 kadından 1'i hayatında tecavüze uğradığı ortaya çıkıyor. (vox.com, 16 Eylül 2014) Peki, bir geçen yaklaşık 10 yılda bir değişme var mı?

Rapor: Avrupa'da kadın ve çocuklara yönelik cinayet oranı endişe verici. Avrupa Konseyi Kadınlara Yönelik Şiddete ve Aile İçi Şiddete Karşı Eylem Uzmanları Grubu, İstanbul Sözleşmesine taraf ülkelerin, çocuklar ve aile içi şiddet mağdurları için gerekli koruma tedbirleri almadığını ve yetersiz kaldığını belirtti. Raporda, Finlandiya, İsveç, Portekiz, Hollanda, Sırbistan ve Avusturya'nın aralarında olduğu Avrupa'daki çok sayıda ülkede aile içi şiddet tanığı ve mağduru çocuklara yönelik kısıtlı destek verildiğine dikkat çekildi. Fransa, İtalya, Hollanda, Polonya gibi ülkelerde aile içi şiddet muhatabı çocukların "velayet ve erişim" hakları belirlenirken mahkemelerde "çocukların yüksek menfaatleri göz önünde bulundurulmadan" kararlar alındığı belirtilen raporda, Fransa ve Andora dahil bazı ülkelerin ebeveynlerin aile içi şiddete maruz kalan çocuklarını ziyaretlerinde çocuklar açısından yeterli güvenlik önlemleri alınmadığı anlatıldı. (AA, 14.06.2022) Erkeklerden fiziksel veya cinsel şiddet gören kadınların oranı. Letonya ve Danimarka'da kadına şiddet oranı yüzde 32. Bu oran Finlandiya'da yüzde 30 ve İngiltere'de yüzde 29. Kadına şiddet oranı diğer ülkelerde ise şöyle: İsveç yüzde 28, Norveç yüzde 27, Hollanda yüzde 25, Belçika yüzde 24, Almanya yüzde 22, İtalya ve Yunanistan yüzde 19, Japonya yüzde 15 ve Meksika yüzde 14. (Euronews, 31/03/2022) Almanya'da Kadın Hakları. Yasalar birçok ülkede kadın haklarını korusa da, çoğu toplumda kadınlar için eşit haklar hala tam olarak mümkün değil. Almanya'da bu durum, özellikle iş ve

siyaset alanındaki fırsat eşitsizliğinde açıkça görülüyor. Bunun yanı sıra, kadına karşı cinsel ve aile içi şiddet ve uluslararası kadın ticareti de dikkat edilmesi gereken başlıca konular arasında geliyor. Genel Eşit Muamele Yasası'na (AGG) göre Almanya'da kadın ve erkeklerin eşit olduğu düşünülmektedir. Ancak kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da, Almanya'daki yönetici pozisyonlarında hala çok az kadın bulunmaktadır. Bu durum siyasal alanda da aynı, kadınların siyasal alandaki temsili yeterli değil. Kadınların siyasal alanda genel olarak ve özellikle de yerel düzeydeki oranı hala erkeklerden daha düşük durumda. Ortalama olarak, Almanya'da kadınlar erkeklerden daha az kazanıyorlar. Fuhuş Almanya'da 2001 yılından beri yasaldır ve meşru bir iş olarak görülmektedir. Bu yasa değişikliği, seks işçilerini istismar etmeyi suç sayarak daha iyi koruma sağlamayı amaçlıyordu. Ne yazık ki, yasa istenen etkiyi sağlayamamıştır ve istismar ve insan ticareti büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. İnsan ticareti (buna fuhuş adına yapılan kadın ticareti de dâhil) ciddi bir insan hakları ihlalidir. Modern bir kölelik biçimi olarak adlandırılan bu durum, AB'nin insan ticaretine karşı olan yönergesine rağmen organize suç örgütleri tarafından yapılmaya devam edilmektedir. (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) İzlanda'da devlet başkanı kadın olan ülkede geçen yıl striptiz kulüpleri taciz olayları nedeniyle kapatıldı. (Milliyet, 26.09.2011)

ABD 'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor (Amerikan tecavüz merkezi), her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50' si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 5.8.1990) İngilizler uçtu: Teenager adı verilen İngiliz gençliği, tam bir cinsel kriz içinde. 13-15 yaş arası gençlerin %25'i seks yapmaya başlamış. Cinsel ilişkiye girmiş 13-15 yaş arası gençlerin %42'si "tek gecelik seks" yaşamış. Her 10 gençten biri hemcinsleri ile ilişkiye girmiş. Gençlerin %42'si marihuana kullanmış, 13-19 yaş arası gençlerin %96'sı alkol kullanıyor. Dr. Sarah Giil'in raporunda adı gecen samantha: "Normal bir haftasonu, cuma akşamı körkütük sarhoş olmak, c.tesi öğleden sonra parkta bir kaç bira ve cinsel ilişi... Şu an 3 erkek arkadaşı var. İngiltere'de pek çok yaşıtları da kendi gibi "normal" bir hayat sürüyor." Diyor. (Şok, 14.09.2004) İngiltere'de 15 yaşındaki kıza alışveriş merkezinde tecavüz ettiler (Milliyet, 23.11.2001) ABD cinsel taciz suçlularını uydudan izleyecek. (Milliyet, 24.12.2001) Almanya'da iki genç kız şimdiye kadar görülmemiş bir iddiaya girdi: Bir günde kim en çok erkekle yatacak? 19 yaşındaki Nathalie bir günde 64 erkekle seks yaparak iddiayı kazandı. (Milliyet 10 Ağustos 2005) 51 yaşındaki Çinlinin internette asıldığı kız, öz kızı çıktı: Çin'de İngilizce yayımlanan China Daily gazetesinin haberine göre, ismi sadece 'Zhu' olarak açıklanan adamın 1 hafta boyunca yazıştığı kız kendi kızı çıktı.(Milliyet, 19 Eylül 2005) ABD'li zengin bir adam, oğlunun nişanlısına 1 milyon dolar karşılığında seks yapmayı teklif etti. (Milliyet, 24 Temmuz 2004) İngiltere'nin başkenti Londra'da çıplak yaşama öğretisini benimsemiş kişilere yönelik alışveriş merkezi büyük ilgi topladı. Oxford caddesi'nde dün açılışı yapılan plaza'da müşteriler alışverişlerini üzerlerinde hiç bir kıyafet olmadan yapacak. (Milliyet, 22 Haziran 2004) Almanya'da 18 yaşın altında kürtaj yaptıranların sayısı hızla artıyor, 2003 yılında kürtaj yaptıran yaklaşık 120 bin kadından 7 bin 600'ünün 18 yaşın altında olduğuna dikkati çekti. (Milliyet, 12 ağustos 2004) Anket: Ankete yaklaşık 3 bin Alman, 2 bin ABD'li, 2 bin Britanyalı, 2 bin Çinli ve 2 bin Fransız katıldı. 'Hiç tek gecelik ilişki yaşadınız mı' sorusuna Almanların yüzde 57'si, Fransızların yüzde 54'ü, Britanyalıların yüzde 45'i, ABD'lilerin yüzde 44'ü ve Çinlilerin yüzde 26'sı 'evet' dedi. (Milliyet, 10 ağustos 2004) Elle tacizin başkenti: Tokyo: Japonya'nın başkenti tokyo'da 20-30 yaş arası kadınların yüzde 64'ünün trenlerde, metro trenlerinde ve istasyonlarında elle tacize uğradığı bildirildi. (Milliyet, 23 kasım 2004) Avrupa'da Sen'de intihar eden sayısı 700.000'dir! Avrupa'daki cinayetlerin %50'si karı koca arasındaki kavgalardan oluşur! Gelir düzeyi en yüksek olan Norveç, intihar vakalarının en çok olduğu bölgedir! (Banu Avar, MPLTV, 11.11.07) Akşam saatlerinde seks serbest: Hollanda'nın en ünlü parkında akşam saatlerinde ve gece seks yapmak yasal hale getirildi. (Vatan, 11 Mart 2008) Kadın feministler. Femen; Erkekler çıplak

kadına bakıyor, bizde bedenimizi kullanıyoruz. (Vatan, 11 Mart 2012) Feministlerin yeni manifesto/bildiri aracı, kadın pornosu. (Taraf, 22.11.2007) Playboy'un sahibi H. Hefner; kadınlar sex objesidir. (3 Ağustos 2010) Amerika'da üniversiteye başlayan öğrenciler için tecavüz seminerleri düzenleniyor. Bazı seminerlerde 'ideal yaklaşma'yı uygulamalı olarak gösteriyor. (Hürriyet, 31.10.1993) Avrupa'da çocuk anneler artıyor. Avrupa'nın birçok ülkesinde ‘‘çocuk anneler’’ sorunu, yetkilileri ve uzmanları düşündürüyor. Henüz çocukluk çağındayken anne olan kız çocukları, hem alileleri, hem toplum için sorun oluşturuyor. Çocuk anneler, özellikle İngiltere'de hayli fazla. İngiltere'de Yorkshire'da geçen hafta 12 yaşındaki bir kız çocuğunun anne olmasının ardından, önceki gün de yine 12 yaşında Sheffield'li bir başka kız çocuğunun hamile olduğu ortaya çıktı. Almanya'da da çocukluk çağında anne olan kızların sayında artış var. Haftalık Stern Dergisi'nin son sayısındaki bir habere göre Almanya'da her yıl 4 bin 800 kız çocuğu anne oluyor. (Hürriyet, 4.9.1999)

Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim. Moda olan seks filmleri. Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Atlar ve köpeklerle çiftleşme, işkence yaparak ırza geçme. İnsanoğlu sevgiden koptukça b.ka bulanıyor. (Can Dündar, Milliyet, 8.10.2006) Hamilelik moda oldu! Avrupa'da genç kızlar arasındaki en yüksek hamilelik oranına sahip ülke konumundaki İngiltere'de bir lisede okuyan 13 yaşındaki erkek arkadaşıyla ilk kez seks yaptıktan sonra hamile kaldığını belirten Kizzy Neal'in açıklamaları İngiltere'de şok etkisi tarattı. ‘Daliy Mail’ gazetesine konuşan genç kız aynı sınıfta okuduğu dört kız arkadaşının da yılbaşından sonra hamile kaldığını belirtirken gençler arasındaki yeni trendin hamile kalmak olduğunu söyledi. (Milliyet, 27 Şubat 2007) Belçika'da eşcinsellere evlilik hakkı tanıyan yasanın yürürlüğe girdiği 1 Haziran 2003 tarihinden sonra 3200 eşcinsel çiftin evlendiği bildirildi. (Akşam, 20.03.2006) İstanbul'da ilk eşcinsel evlilik (CNNTürk, 24.09.2014) Evlenen ilk Türk lezbiyenler ayrıldı. Lilifer ile Duygu'nun arasına bir erkek girdi. Evlenen ilk türk lezbiyen çift ayrıldı. (Hürriyet, 13.01.2008) Aile değerleri zayıflayan Avrupa'da 12. yüzyıla dönüş. Avrupa'da çöplerden çıkan ölü bebek sayısındaki artış endişe verici boyutlara ulaştı. Çare olarak 12. yüzyıldan kalma bir geleneğe sarılan Avrupalılar, hastane önlerine özel bebek kutuları yerleştiriyor. Aile değerlerinin yok olmaya yüz tuttuğu Avrupa'da evlilik dışı ilişkiler sürekli yaygınlaşıyor. Bu durumdan en büyük zararı ise çocuklar görüyor. Uygulamaya göre belirli hastanelerin önlerine yerleştirilen 'Babyklappe' adlı kapaklı kutulara 'istenmeyen' bebekleri anneleri yerleştiriyor. İçeriden kimsenin göremeyeceği şekilde tasarlanan kutu, bebek içine konulduğunda otomatik olarak kendini kilitliyor. Anneye izini kaybetmeye yetecek süre tanındıktan sonra içerideki görevliye sinyal gönderiliyor. Doktorun sağlık kontrolünden geçen bebek, kendisini evlat edinecek koruyucu aile çıkana kadar hastanede tutuluyor. (Haber 7, 14.11.2006) Dünyada 3 milyonun üzerinde çocuk fahişe olduğu tahmin ediliyor. Yine bir başka gerçek de her yıl Avrupa ülkelerine Uzak Asya'dan çocuk fahişelerin gönderildiği iddiaları. Raporda çocukların ‘seks işçisi’ olarak pazarlandığı yerler de sayılıyor. Barlar, masaj salonları, özel evler ve bazı otel, motel gibi konaklama yerleri başlıca cinsel sömürü mekânları. (Milliyet, 30.06.2000) Marie Claire dergisinin yaptığı bir araştırmaya göre, ABD'de 12-18 yaş arası her 6 genç kızdan biri, evlenmeden önce hiç kimseyle cinsel ilişkiye girmeyeceğine dair babasıyla sözleşme yapıyor. (Habertürk, 30.06.2007) Saklanan AIDS balonu: 25 yıl önce ortaya çıkan ve şu ana kadar 25 milyon kişinin hayatına mal olduğu tahmin edilen AIDS hastalığının heteroseksüel (Normal ilişki; karşı cinse ilgi duyma) çiftler arasında yayılma tehlikesi olmadığı açıklandı. (Vatan, 09 Haziran 2008)

İngiltere'nin en büyük sorunlarından biri ergenlik dönemindeki kız çocuklarının hamile kalması. Son araştırma hamile kalan kızların yaşlarının 10'a kadar gerilediği yönünde.

Araştırmaya göre, son 8 yıl içinde henüz ilkokulu bitirmemiş 54 kız çocuk hamile kaldı. Bu çocuklardan 15'i sadece 10, 39'u ise 11 yaşındaydı. Hükümet rakamlarına göre, her yıl İngiltere ve Galler'de 13 ve 13 yaş altı 300 kız çocuk hamile kalıyor. 2002'den bu yana ise 15 yaş altı 63 bin 587 çocuk doğum yaptı. İngiltere'de Bilgi Alma Özgürlüğü Yasası çerçevesinde basına açıklanan verilere göre, 2002'den bu yana hamile kalan 63 bin 587 çocuğun yaş dağılımı şöyle: 12 yaşında 268, 13 yaşında 2 bin 257, 14 yaşında 14 bin 777 ve 15 yaşında 45 bin 861. (Hürriyet, 09 Şubat 2010)

Cinsellik ve eğitimi

Eğitim seviyesi ile taciz arasında bir fark yok ne yazık ki! Haberlere bakalım: Çocuklara taciz eğitimli kişilerden: Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nu verilerine göre, çocuk taciziyle itham edilenler genellikle eğitimli, düzgün görünüşlü, çocuklarla sıcak ilişkiler kurabilen kişiler. Olguların yüzde 90-95'inde tacizci erkek. (Hürriyet, 6 Ocak 2007) Çocuk tecavüzcüsü ödüllü tenor çıktı. (Hürriyet, 26 Ekim 2000) İngiltere'de bale öğretmeni 15 yaşındaki öğrencisi ile yatak resimleri ortaya çıkınca büyük tepki uyanır. (Hürriyet, 1 Mart 2011) Mühendis kiraladığı ata tecavüz etti. (Hürriyet, 16 Mayıs 2006) Çocuk tacizcisi doçente gözaltı (Milliyet, 29 Temmuz 2010) Tacizci profesöre gözaltı. (Yeni Çağ, 29.11.2022) Toplumda saygın yerleri olan, yüksek eğitimli kişiler: ABD, çocuk pornosu ve tecavüzünün de ötesinde inanılmaz iddialar ile çalkalanıyor. Çocuk istismarcılığıyla alakalı iğrenç skandalda Obama, Clinton, Soros gibi isimlerin adı geçiyor. 1995 senesinde Belçika'nın bir kasabasında kaybolan kız çocuklarıyla ilgili olarak başlayan olaylar zincirinde Amerika'nın önemli sermaye sahipleri yer alıyor. Benzeri olayların Norveç'te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polisinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı. Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitimli kişiler olduğu belirtildi. (HaberTürk, 21.11.2016)

Çağdaş materyalist görüşün kadın anlayışında cinsellik, her şeyin önündedir ve bu maddeci görüş, cinselliği istismar konusunda her fırsatı değerlendirmeye büyük bir özen göstermektedir. Bu gerçeği ekonomiden modern sanat ve edebiyata hemen her alanda görmek mümkündür. Uzman görüşlerinde de, meydana gelen olaylarda da, sapıklık veya cinsel alandaki sapmalar-doyumsuzların "eğitim, yaş veya gelişmişlik düzeyi" tanımadığını göstermektedir. Avrupa'daki eğitim seviyesi, cinsel eğitim dahil, bizden ileride ama sonuç nasıl acaba? Ne yazık ki onlarda da tecavüz, sapıklık, ahlaksızlıkta sınır tanınmıyor. Batıda çocuk tacizinde, tecavüz ve sapıklıkta sınır kalmadı; hayvanlarla sex, homo-lezbiyen-eş değiştirme gibi her türlü sapıklık için artık 'özgürlük' sesleri dillendiriliyor! Ya normal cinsellikler nasıl, batıda -mesela İngiltere'de anne olma yaşı 10'lara dek düştü. Tüm bunlarla ilgili kaynaklar yukarıda (Ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızla 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımızda) bol miktarda mevcuttur! Cinsellikteki aşırılık-doyumsuzluklar (Tecavüz, sarkıntılık, sapıklıklar) eğitim, kültür, zenginlik, refahla alakalı değildir! Konunun çözümünün temelini "Ahlak Eğitimi" oluşturur! Temel cinsel eğitimin önemi tabii ki inkar edilemez ama asıl ana gövde ahlaki eğitimdir! Batıda da bu eksik olduğu için cinsellikte doyum sınırı kalmamış, doyumsuzluk baş (f)aktör haline gelmiştir! "Bizdeki cinsel eğitimin tabu haline getirilmesi" şeklinde başlayan cümlelerin içi boştur ve amaç çok farklıdır! Cinsellik, ahlaki sınırlar içinde tutulmazsa, İslami literatür ile ifade edersek nefsin isteklerinin-sınırı yoktur, olmaz! Delili batı dünyasında yaşanmaktadır. Erken yaşta cinsellik ve buluğ yaşının gittikçe aşağı düşmesi, çocuk tacizi, eşcinsellik, dışkı yedirme, eş değiştirme, aile içi taciz-ensest-, çocuk anneler vs. Ülkemizde insanların cinsel olarak bilgisizlikleri yanında basın-internet üzerinden devamlı yapılan cinsel içerikli dizi-sinema-reklam-haberler yanında, ekonomiyi nedenli insanlarımızın evlilik

müessesini de ertelemeleri, toplum olarak bizleri istenmeyen noktalara getirmiştir. Namus kavramını önemsemeyen kesim, dindar kesimi cinsel eğitimsizlik ithamı ile devamlı suçlarken, kendilerinin evlenmeden cinsel hayata atılmaları, erken ve özgürce (!) yaşanan bu deneyimlerin sonucunda, beraber yaşadıkları kişileri aldatmaları, partnerleri ile anormal ilişkilere yönelmeleri ve hatta eş değiştirme gibi en aşağılık sapıklıklara yönelmeleri, metres adı altında kullanıp kadınları sokağa atmaları, hayat kadını adı altında ömürlerini huzur ve mutlu aile ortamında uzak kadınları sex kölesi olarak kullanmaları, fetişizm, porno, homo-lezbiyen, hayvanlarla sapık ilişki veya küçük yaştaki çocukları cinsel istismara varan yönelimleri, bizlerin artık bazı şeyleri görmesine engel olmamalı. Ahlaki eğitim ve ortam içinde uzmanlarca verilen cinsel ağitim dışındaki tüm talepler, kadını, çocuğu, aileyi ve toplumu hedef alan art niyetli çıkışlardır. Batıda yaşanan toplumsal deprem bunun en büyük kanıtıdır. Ne ifrat ne tefrit; doğru araçlarla doğru amaçlar hedeflernmelidir.

Dünyaya seks öğreten adama sapık suçlaması. Yüzyılın seks raporunu hazırlayarak tarihe geçen Profesör Alfred C. Kinsey'in sapık olduğu iddia ediliyor. Houston Üniversitesi tarihçilerinden James Jones, yıllarca cinsel konularda bir numaralı otorite sayılan ve bu konuda dünyayı yönlendiren Alfred Kinsey'in ipliğini pazara çıkarıyor. Jones, Kinsey'in hayat hikâyesini anlattığı kitabında, profesörü ‘‘gizli eşcinsel, mazoşist, seks müptelası, röntgenci ve sorunlu bir adam’’ olarak tanımlıyor. Ayrıca Kinsey'in, mastürbasyon yapan erkeklerin fotoğraflarını çektirmekten de büyük zevk aldığını, tatmin olduğunu iddia ediyor. Kinsey'in ‘‘Erkeğin Cinsel Davranışı’’ adlı kitabı 10 milyonun üstünde satmış, kadının cinsel hayatını araştıran raporu da benzer bir başarı sağlamıştı. (Hürriyet, 27 Ekim 1997) Almanya’da ‘sapıklık’ eğitimi. Almanya’nın Stuttgart kentinde öğrencileri arasında Türklerin de olduğu anaokulunda büyük skandal yaşandı. 3-6 yaşındaki minikler “çocukların cinselliğini pekiştirme odası” denilen yerde çıplak olarak soyunduruldu, birbirlerine dokunmaları istendi. (Yeni Şafak, 7/03/2021) Avrupalı kadınlar da şiddet ve taciz maduru. (Cumhuriyet, 6.3.2014) Avrupa Birliği'nde kadınların yaklaşık üçte birinin 15 yaşından sonra fiziksel ya da cinsel şiddete hedef olduğu bildirildi. (BBC, 5 Mart 2014) Kadına yönelik şiddet ve taciz vakalarında zirve Avrupa'nın. Tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. Avrupa Birliği'ne (AB) bağlı ülkelerde ortalama her 20 kadından biri tecavüze uğruyor, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. AB'de her yıl 15 yaş altı yaklaşık bin çocuk cinayete kurban gidiyor. Her 7 dakikada bir genç şiddet sonucu öldürülüyor. Çocuklara yönelik şiddet ve cinsel içerikli yayınların 2016 yılı rakamları incelendiğinde, çocuk istismarına dair içeriklerin yer aldığı 57 bin 335 internet sitesi tespit edilirken, internet kurbanlarının yüzde 89'unun kız çocukları olduğu ve bu içeriklerin de yüzde 60'ının Avrupa merkezli sunuculardan elde edildiği bilgisine ulaşıldı. Aynı şekilde tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin neredeyse yarısı Hollanda sitelerinden, yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. (İlkha, 13.02.2020) AB'de kadına şiddette Fransa ve İngiltere başı çekiyor. AB ülkelerinden Fransa’da 2017'de 601 kadın cinayete kurban giderken, İngiltere'de aynı dönemde 48 bin 122 kadın tecavüze uğradı, 46 bin 465 kadın da tacize maruz kaldı. (AA, 18.12.2019)

Çalışan kadın

Kadın-erkek eşitsizliği Türkiye kadar AB ülkelerinin de sorunu. Kadının toplumsal alandaki yerinin tartışıldığı bir sempozyumda konuşan Avrupa Kadın Lobisi Başkanı Lydia la Riviere Zijdel, Avrupa'da da pek çok kadının şiddet ve cinsel suistimale maruz kaldığını söyledi. Zijdel, küreselleşmenin bir sonucu olarak kadın cinselliğin bir ticaret aracı haline geldiğini dile getirdi. Zijdel, "Fahişeliği kadına yönelik bir şiddet olarak görüyoruz. Kadınların yaşam standardındaki düşüklük ve kadın erkek ayrımı onları fahişelik gibi şiddet ve suistimal unsuruna maruz bırakıyor. (Sabah, 15.09.2004) Cinsel taciz alarmı: Avrupalı kadın parlamenterlerin neredeyse

yarısı mağdur. Parlamentolardaki milletvekili ve görevli toplam 123 kadın üzerinde yapılan araştırma, bu kişilerin yüzde 47'sinin ölüm, dayak, tecavüz tehdidiyle karşılaştığını, yüzde 68'inin fiziksel görünüşleriyle ilgili cinsel içerikli sözlü tacizlere hedef olduğunu, yüzde 25'inin ise cinsel şiddete maruz kaldığını gösterdi. Araştırmaya göre, kadın parlamenterlere ve çalışanlara yönelik tacizin yüzde 69'u erkek parlamenterlerden geliyor. Kadın milletvekilleri ve parlamentolardaki kadın çalışanlarının uğradıkları cinsel tacizleri şikâyet edip gerekli mercilere bildirme konusunda da ihmalkar davrandıklarını gösteriyor. Araştırmaya göre, cinsel tacize uğrayan kadın milletvekillerinin yüzde 23,5'i, kadın görevlilerinin ise sadece yüzde 6'sı polise şikâyette bulunmuş. (EuroNews, 19/10/2018) Avrupa'da çalışan kadınların yarısından fazlası cinsel taciz mağduru. Avrupa'da kadınların yüzde 60'ının iş yerlerinde cinsel tacize hedef olduğu ancak bunlardan çok azının polise şikâyette bulunduğu ortaya çıktı. (MepaNews, 13 Ekim 2019) Amerika ve İngiltere'de üniversite mezunlarının yüzde 60'ı kadın olmasına rağmen şirketlerin yönetim kurullarında kadınların oranı tüm dünyada %15'un altında. (Vatan, 07 Aralık 2013) Avrupa Birliği'ne bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından hazırlanan "4'üncü Avrupa Çalışma Koşulları Anketi" açıklandı. İşyerinde taciz: Kadınlar Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 10, Norveç'te yüzde 7, Türkiye ve Hırvatistan'da yüzde 6, Danimarka, İsveç, Litvanya ve İngiltere'de yüzde 5 oranlarında bu olaylardan en çok etkilenmektedirler. (Hürriyet, 3 Mart 2007) Çalışan kadınların % 14'ü tacize uğruyor. Türkiye'de kadın ve erkekler için fırsat eşitliği' konulu araştırmaya göre, kadınların yüzde 14'ü işyerinde cinsel tacize uğruyor. (08 Aralık 2004) Benzer haber Çin için, oran % 20 (5 Mayıs 2011) İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) İşletme Fakültesi Hukuk Anabilim Dalı öğretim üyesi Yard. Doç. Dr. Kadriye Bakırcı'nın, "İşyerinde Cinsel Taciz" adlı kitabında, "modern zamanların en iyi sırrı" olarak nitelendirilen işyerinde cinsel tacizin, "Türkiye'de de yaygın olduğu ancak mağdurların suskun kaldığı" belirtildi. (06.12.2004) AB'ye bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından, 30 bin işçi arasında, Türkiye dâhil 31 Avrupa ülkesinde yapılan, "4. Avrupa Çalışma Koşulları Anketi"nin sonuçlarına göre; işçilerin %51'i işyerinde çalışma arkadaşlarından şiddet görüyor. Şiddetle ya da şiddet tehdidiyle karşılaşma oranı Hollanda'da %10, Fransa ve İngiltere'de %9, İrlanda'da %8, Türkiye'de ise %4,7. Kadınların bu tür eylemlerle karşılaşma oranı erkeklere göre 3 kat daha fazla. AB'ye bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından, 30 bin işçi arasında, Türkiye dâhil 31 Avrupa ülkesinde yapılan, "4. Avrupa Çalışma Koşulları Anketi"nin sonuçlarına göre; işçilerin %51'i işyerinde çalışma arkadaşlarından şiddet görüyor. Şiddetle ya da şiddet tehdidiyle karşılaşma oranı Hollanda'da %10, Fransa ve İngiltere'de %9, İrlanda'da %8, Türkiye'de ise %4,7. Kadınların bu tür eylemlerle karşılaşma oranı erkeklere göre 3 kat daha fazla. (https://mobbing.org.tr/is-hayatinin-karanlik-yuzu, Ulaşım: 25.01.2023) İş Yerinde Kadın: Sömürü, Mobbing, Şiddet ve Taciz. Avukat Özge Demir, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet konusunda bilgi verdi. Özellikle büyük hukuk bürolarında kadın avukatlara yönelik zorbalıklara tanık olduklarını belirten Demir, zaman zaman bu zorbalıkların gizlenmeye çalışıldığını bildirdi. Özge Demir, cinsel taciz konusunda dünyada kadınlar ne yaşıyorsa Türkiye'de de kadınların çok yaygın olarak aynı şeyleri yaşadıklarını anlattı. Kadın avukatlara yönelik cinsel tacizle ilgili bir rapor bulunduğunu belirten Demir, 28 bin avukatın bulunduğu Ankara'da 3063 kadının katıldığı ankette kadınların %40'ının hakarete uğradığını, aşağılama, küçük düşürme ile karşılaştığını, bu %40'ın %84'ünün de cinsel tacize uğradığının tespit edildiğini kaydetti. (https://www.istanbulbarosu.org.tr/HaberDetay.aspx?ID=15596&Desc=%C4%B0%C5%9F-Yerinde-Kad%C4%B1n:-S%C3%B6m%C3%BCr%C3%BC,-Mobbing,-%C5%9Eiddet-ve-Taciz, Ulaşım: 25.01.2023)

Bizzat ben, çalışan bir kadının tuvalet ve yemek için müdüründen izin almak zorunda kalan, amirinden kaba söz işitince ağlayan, iş yerine gelince ben dinleniyorum diyen bayan görevli, kat görevlisinin 2-3 dakika önce gitmek için kart basan kadının erkek olan şefine ezik ve zoraki tebessüm eden alttan bayanın bakışını, amirince azarlanan kadınları vb. defalarca gören biri olarak bazı şeylerin değişmesi gerektiğini bizzat yaşayarak gördüm! Devam edelim:

Haziran ayında başlayacak Wimbledon Tenis Turnuvası'Nin para ödülleri açıklandı. Şampiyonlara, erkeklerde 525.000, bayanlarda 486.000 sterlin verilecek. Wimbledon ve Fransa Açık'a bakınca erkekler, bayanlardan yüksek para ödülü alıyor. Sürekli erkek-kadın eşitliğinden söz edilir, ama gerçek bir eşitlik söz konusu değil. Kadınların aynı işi yapıp erkeklere göre daha az para almaları her yerde yaygındır. Teniste de durum farklı değil. Hem erkekler, hem bayanlar aynı kortlarda, aynı amaç için raket sallıyorlar, ama emeğin karşılığı değişiyor. Böylesine büyük organizasyonların, eşitliğe bakışı gerçekten çarpıcı! (Bülent Boğ, Hürriyet, 11 Mayıs 2002)

Thorpe, büyük muhasebe şirketi PricewaterhouseCoopers'ın (PWC) Londra'daki ofisinde resepsiyon görevlisi olarak çalışırken, evine gönderilmişti. Gün boyunca yüksek topuklu ayakkabı giymenin sağlığı için kötü olduğunu söyleyen Thorpe, erkek iş arkadaşlarına aynı kuralların uygulanmadığına dikkat çekti. Thorp'un girişimi üzerine milletvekillerinin başlattığı soruşturmada, daha kısa etekler giymeleri, gömleklerinin düğmelerini açmaları söylenen ve tırnak cilasından, saç renklerine sıkı bir giyim-kuşam yönetmeliğine bağlı kalmaları talep edilen kadınlar ifade verdi. (BBC, 26.01.2017) Avrupalı şirketler kadın yönetici istemiyor: European Professional Women's Network ile danışmanlık şirketi Mercer'in yaptığı bir araştırmaya göre, Avrupa ülkelerinde şirketlerin üst düzey kadrolarında yer alan kadınların sayısı çok düşük. Avrupa'nın en büyük 300 şirketinde yönetim kurulu sandalyesinde oturan kadınların oranı sadece yüzde 8,5. Araştırmaya göre, Avrupa'da kadının iş dünyasındaki konumu açısından bölgeler arasında da büyük uçurumlar var. Yönetim kurullarında kadın üyeye hiç yer vermeyen ülkeler Lüksemburg ile Portekiz. Araştırmada şirket patronlarının kadınların insan kaynakları ya da pazarlama gibi işlevsel görevlerde başarılı olduğuna inandığı belirtilerek, kadınlara şirketi farklı bir yönetim kalıbına sokma konusunda güvenilmediği vurgulandı. (15.12.2007) The Newyork Times'ın genel yayın yönetmenliğine 160 yıl sonra ilk kez bir kadın getirilir. (Hürriyet, 25 Mart 2012) Galatasaray lisesine ilk kadın müdür. (Milliyet, 2 Kasım 2007) "Kadınlar iş dünyasında niye erkeklerin oyununa tam olarak katılamıyor? Bu soru hep sorulur, hep ayrımcılıkla ilgisi kurulur. Oysa bana sorarsanız, kadınlar ve erkekler milim milim eşit haklara, olanaklara sahip olsalar bile kadınlar, erkekler dünyasında erkekler gibi 'top koşturamaz'. Çünkü hisleri vardır, olup biten en küçük şeylere dair bir hisleri. Bu da 'hissiz bir dünyada' yorucudur elbette. Kadınlar bu yüzden daha çok yorulur. Hatta bu yüzden kadınların erkekler dünyasında erkekler gibi (!) top koşturamamaları iyidir. Çok sağlıklıdır. Başarının esas olduğu bir toplumda bu sözler kulağa iyi gelmeyebilir ama kadınların 'başarısızlığı' (?) insanlık adına iyi bir şeydir. Erkekler, kendilerinden beklenen 'duygusuzluk' mitine rağmen nadiren insan kalacaktır! " (Ece Temelkuran, Milliyet, 05 Temmuz 2004) Hollywood'da neden kadın yönetmen az? (HaberTürk, 21.3.2016)

Niçin çıkıyoruz? Yaşadığımız 20. Asırda kadın, erkek arkadaşının yanında her sahada yer almak için yetişmek yolunda bulunuyor. Kadınlar seferber olunuz. Türk kadınının evi bütün vatandır. Yuvamıza, yurdumuza aynı heyecanla çalışmalı, ne onu, ne öbürünü ihmal etmeliyiz. (Şekufe Nihal, Asrın Kadını Dergisi, Sayı: 1, Haziran 1944, s. 1,3) Ev Divalarının zamanıdır şimdi: 'Çocuk da yapan ama kariyer de isteyen' modern kadın imajı yıkılıyor! Yerini 'evde oturan ama ev işi yapmayan' kadınlar alıyor. Reklam sektöründe strateji şefi olarak çalışan Marian Salzman, bu araştırmaya dayandırarak yazdığı raporda, çalışan modern annelerin yerini 'ev divaları'nın alacağını söylüyor. 'Trend gurusu' Salzman, kadınlar arasındaki yeni trendin stresli iş yaşamından vazgeçip evde oturmak olacağını söylüyor. Çift maaşlı, çift kariyerli ailelerin modasının geçtiğini söyleyen Salzman, "Kadınlar iş hayatının gerçeklerini gördü; stres, entrikalar, baskı, kıyafet yönetmelikleri yüzünden kendilerine ayıracak zamanları kalmadığını fark ettiler" diyor.

Erkek, istemiyor: Araştırmanın ilginç bir bulgusu da, bir zamanlar kadınların evlerinde oturup kariyer peşinde koşmamalarını tercih eden erkeklerin de, bu tercihlerinin değişmiş olması. Kadınların yüzde 69'u maaş almamak ve ev kadını olmayı iyi bir tercih olarak değerlendirirken, erkeklerin yalnızca yüzde 48'i kadınların iş hayatından uzaklaşması gerektiği görüşünde birleşti. Sebep, kişisel: Salzman, bu konuda erkeklerle kadınların yine görüş ayrılığı içinde olduğunu söylüyor. Bu kez de evde oturmak isteyen kadınlar, kadınların çalışmasını isteyense erkekler. (Milliyet, 12 Mayıs 2004) Kalkınmaya kalkışmadık ama. Kapitalistler kadınları feministler eliyle kullanır, erkeklerle eşit olacağını sanan zavallılar tulum giyer, kazmaya küreğe sarılırlar. Fuhuş, uyuşturucu, kumar da yayılır, değer yargıları değişmeye başlar. İşte materyalistler, inkârcılar bu bataklıkta yetişir. Marks, Engels, Darwin sistemin ürünüdür. (İrfan Özfatura, Türkiye, 12.03.2016) Astım hastalığı tüm dünyada giderek yaygınlaşıyor. Amerika'da yapılan araştırmalarda hastalığın; kadınlarda erkeklere oranla daha fazla etkili olduğu görülüyor. Bunun en önemli nedeni ise kadınların yaşadığı stres. Modern yaşam şartları, kadınları aktif iş hayatının içinde daha etkili kılarken artan sorumlulukları nedeniyle daha fazla stres yaşamalarına neden oluyor. (Harpersbazaar, 21.02.2013)

Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet Araştırması Sonuçları: Katılımcıların %41,3'ü psikolojik şiddete uğramıştır. Yani, her beş eğitim ve bilim emekçisi kadından ikisi görevi sırasında psikolojik şiddete maruz kalmaktadır. Anketimizin sonuçlarına göre eğitim ve bilim emekçisi kadınların %14'ü görevleri sırasında cinsel tacize uğramaktadır. Araştırmasının sonuçları üzerine yaptığımız değerlendirme ile; 1. Eğitim ve bilim emekçisi kadınların neredeyse yarısının cinsiyetlerinden dolayı psikolojik şiddete uğradığı, en sık rastlanan taciz davranışlarının gözle taciz, cinsel içerikli şakalar ve cinsel yorumlar olduğu ortaya çıkmıştır. (Eğitsen, Ağustos, 2015)

Binlerce kadının katıldığı anket bayanların iş yerindeki 'yaramazlıklarıyla' ilgili çok ilginç sonuçlar ortaya koydu.'New Woman' dergisinin yaptığı ankete katılan kadınların %43'ü iş arkadaşlarından biriyle seks yaptığını itiraf etti. Çalışan kadınların ofisteki 'yaramazlıklarını' araştıran ankete katılan her dört kadından biri partnerini iş arkadaşıyla aldattığını belirtirken katılımcıların %82'si beraber çalıştığı bir erkekle ilgili fanteziler kurduğunu belirtti.'İş yerinde seks' konulu ankete katılanların %94'ü ofiste flört etmekten hoşlandığını belirtirken %20'lik bir kısmı terfi etmek için patronlarıyla seks yapmaktan çekinmeyeceklerini bildirdi. (Milliyet, 09 Mayıs 2007) Benzer başka bir haber, Aldatan erkeklerin & 40'ı partnerini işyerinde buluyor. (Alaturkaonline, 19 Mart 2018)

Çocukla kariyer olmaz. Nurgül yeşilçay, ikinci çocuk olursa sinemayı bırakacağını söyledi. "Çocuk da yaparım, kariyer de" diyorlar ya, işte o en büyük yalan. Kimse inanmasın. İkisi aynı anda yapılmıyor. (Haber 3, 14 Ağustos 2010) Çocuk ve kariyer aynı anda olmaz. Berna Laçin, okula bu yıl başlayan kızı Ada'yla anneyiz.biz dergisine poz verdi. 32 yaşımda çocuk doğurdum. Doğurduktan sonra da, her şeye ara verip sadece hayatımı çocuğa göre planladım. Önce çocuk yapsaydım, kariyerimi yapamazdım. Bana göre çocuk ve kariyer aynı anda yapılabilecek şeyler değil. Sırayla olabilecek şeyler. Aksi takdirde birisi yarım kalır. Çocuk çok büyük bir mesai çünkü. Gün yetmiyor insana. (Hürriyet, 30 Aralık 2008) Emina aşkı seçti. Popçu Mustafa Sandal'ın sırp eşi, şarkıcı, oyuncu Emina Sandal, "Hem evli ve mutlu olabilmek hem de başarılı bir kariyer elde etmek mümkün değil. (NTV, 24.2.2011) "Özellikle toplu bakım olarak adlandırılan kreş ve yuva bakımındaki küçük çocukların bakım şartları sonucu sağ beyin gelişimlerindeki aksaklığın, yetişkinlikteki stresli durumları yönetmeyi zorlaştırdığı tespit edilmiştir. Çocuğun özelliklede ilerleyen yaşlarda stresli durumlarda kendisini yönetmede çeşitli problemlerle karşılaşabileceğini, örneğin bireyi olumsuz etkileyen anti depresyon ve alkol tüketimi gibi performans düşürücü davranışların segilediğini ifade etmektedir." (Seyhan Büyükcoşkun, Kadın İstihdamının Ortaya Çıkardığı Anne-dışı Bakım Sorunu ve Türkiye'nin Kadın İstihdamı Politikasının Muhtemel Sonuçları" Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi. 73-(2), s. 87)

Kadınlar tabii ki isterse çalışacak; öğretmen, doktor, avukat, akademisyen vd. olacak. Ama bunu istismar edilmeden, bilgi ve kültürü öncelenerek yapacak, taciz-mobbing tehdidi altında değil!

Feminizm: "Kadınları ev dışında ve başkalarının evinde istediğin kadar hizmet etmeye ve hatta kölece çalışmaya teşvik et, ama kendi evinde gönüllü olarak çalışmaya “hizmetçi” de ve damgala! Patronlara hizmet mubah, kocaya günah. Erkek patrona hizmet etmek iş, kocaya hizmet etmek hizmetçilik. Başka kadınların evde hizmet etmesi normal, kadının kendi evinde hizmet etmesi anormal. Bir modernite manyaklığı bu!" (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 10.11.2019)

Diyanet, eşine çay getiren ev hanımı içerikli kamu spotu (6.11.2019) hazırlayınca feministler, ‘kadının evde hizmetçi olarak gösterildiğini’ söyleyip tepki gösterirler. Ama o ikramı eğer kadın, 'Fuar tanıtım hostesi; uçak kabin memuru' gibi adlar altında onlarca tanımadığı erkeğe yaparsa olay bir anda normalleşmekte hatta kadının özgürleşmesi adına aynı feministlerce alkışlanmaktadır! Kadının eşinin (artık kalmadı da, mesela) ayağını yıkaması veya eşine çay getirmesi ‘kadını aşağılama’, yabancı birinin ayağını yıkaması ise ‘çağdaşlık, özgürlük’…!

“Anneliği kölelik olarak niteleyenler, kendi çocuklarını ihmal ederek, kreşte başkalarının çocuklarına ders vermesini yere göğe sığdıramadılar. Kocasına hizmet esirlik, patronunun bin türlü nazına katlanmak hürriyet idi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 265) **“**Günümüz modern kadını, giysisinden yaşam tarzına, bütünüyle İslam dışı mihrakların yönlendirmesi altındadır. Fakat o, bu yönlendirmeyi medyanın süslü göstermesiyle çağa ayak uydurmak olarak benimsemiştir**.**” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 269) “Kapitalist zihniyet, kadını sürekli olarak kendini beğendirme hissiyatına yönlendirmektedir. Moda aracılığı ile gönüllü ve zorunlu bir köle haline getirilen kadını, kendine rol model olarak gösterilen güzellik seviyesini yakalayabilmek için ihtiyacı olmayan şeyleri tüketmeye de adeta zorlanmaktadır. Kapitalist anlayışın dişilikle ilgili söylemi, moda, kozmetik, giyim ve beden endüstrisinin üzerine yoğunlaştı görülmektedir. İlgili ilgisiz her şeyin reklamında kadın figürünü görmek mümkündür, buna erkek ürünleri de dahildir. Cinsellik üzerine kurulmuş reklamların sonucu taciz vakaları artmaktadır. Reklamlarda aşırı kadın sömürüsüne dönüşen cinsellik katkılı gösteriler, kadını bir cinsel objeye indirgemektedir. Günümüz dünyasında kadın teşhir aracı olarak görülmektedir, bunu gizleyebilmek adına içinde 'özgürlüğüne' sıkça vurgu yapılmaktadır. Kadını İslam'ın istediği çizgiye getirdiğimizde, ortada ne kadın ticareti, ne reklam sektörü, ne bar-kafe kazancı, ne de medya kanallarının reyting çıkarcılığı kalmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 273-275)

Kadın bedeninin istismar

"Sosyal medya, bireylerin haz duygusunu kadının bedeni üzerinde gerçekleştirdiği görülmektedir." (Dilek İmançer, “Cinsiyet Rolü Temsili: Medya Kültürü, Feminizm, Televizyon ve Seriyaller”, (Ed. Dilek İmançer). Medya ve Kadın, s. 47); "Kazanç elde etme aracına gelen kadın bedeni, daha çok cinsellik ve güzelliği kodlanmaları sembolize edilerek piyasada satılmaktadır." (Aslıcan Kalfa-Topateş, Tüketim Toplumunda Tükenen Bedenler: Kozmetik Reyonu Çalışanları ve Estetik Emek, Çalışma İlişkileri Dergisi, 6(2), s. 34)

Günümüzde kadın cinselliğini en fazla sömüren araçların başında kuşkusuz kitle-iletişim araçları gelmektedir. (Nurettin Güz, Yazılı Basın ve Aile, s. 67; Nevzat Yüksel, Türkiye'de Gençlik Sorunları ve Çözüm Yolları, s. 67-68; Cihan Aktaş, Mahremiyetin Tükenişi, s. 272-274) Kitle-iletişim araçları, ardındaki felsefenin bir yansıması olarak bedensel-ruhsal tüm insanî öğeleri cinsellikle süsleme eğilimindedir. Kadın, günümüzde cinselliğin sembolü ve tüketim vasıtası olarak aşağılanmaktadır. (Ayhan Songar, Müstehcenlik ve Ruh Sağlığı, s. 67; Viktor Frankl, Duyulmayan Anlam Çığlığı, s. 72) Sonuç, kadının cinsiyetinden doğan zarafet ve onurunu ayaklar altına almakla, asla hak etmediği bir değersizliğe mahkum edilmesidir. Ayrıca, insanları en zayıf oldukları duygusal yanlarından yakalayarak haksızca, sadece tüketmeyi amaçlayan ve mutluluğunu tüketim çılgınlığında arayan maddeci toplumların oluşmasına yol açılmasıdır. Modern kadın ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına girmiştir. (Doç. Dr. Abdulkerim BahadıR, Tarihte ve günümüzde kadın, http://www.enfal.de/ev18.htm)

Avustralya ordusu, yeni askerler bulmak için üzerinde seksi kadın çizimleri olan bir dizi broşür yayınlayınca gerçek kadın askerler ayağa kalktı. Kampanyada, daracık pantolon ve bluz giymiş kumral bir kadın asker, mutfak, hastane odası, helikopter gibi farklı mekânlarda seksi pozlar vermiş şekilde resmediliyor. Posterlerin üzerinde de “Seni istiyoruz” yazıyor. (Vatan, 29.07.2007) CeBit 2010 başladı: Almanya Hannover kentinde bilgi, teknoloji ve iletişim fuarı başlar. Galeride ise hep mayolu kadınlar ve omuz veya kalçalarında minik telefonlarla manken resimleri gözükmektedir. Araba fuarında ise bir mini giyen manken araba bagajında veya seksi pozlarla arabanın üstündedir. Bir cam sehpa ise vücudu ortada olan bir kadının üstündedir; kadın sehpa ayaklığıdır. Suşi yemeğini çıplak kadın bedeninde yiyenler, bilgisayar fuarında vücutları boyalı, nerede ise tamamen çıplak gibi gözüken ama ellerinde laptop tutan kadınlar, kavun reyonunda elinde bir kavun ile kavunların üzerine oturmuş bir kadın, mayolu kadınların elinde cola, fotoğraf makinesi, yarış arabalarının ortasında dolaşan ve göze hitap dışında fonksiyonları olmayan minili bikinili kadınlar, ayakkabı reklamında kadınların ayağını bile göstermeyen afişler, lastik veya kravat reklamında mayo ile boynuna taktığı kravat veya araba lastiği ile poz veren kadınlar, dev alışveriş merkezlerinde veya sokağa kurulan platformlarda mayolu tanıtım yapan mankenler, erkek elbise ve erkek ayakkabı reklamında çıplak kadın, sigara, kek, hamburger, dondurma reklamlarında cinsel öğeler, satılan ürünlerin önüne kapatıp önünde mini etekleri ile ürünleri tanıtan kadınlar, ponpon kızlar, "köle pazarından farksız" mankenlik yarışmaları, arabaları bikini giyen kızların yıkadığı araba yıkama yerleri, 'ürünlerden daha fazla dikkat çekti-ilgi gördü' haberleri ile verilen mankenli tanıtım haberleri,...

Reklamların içerdiği gizli şiddete dikkat. 9 Nisan 2018Yaşar Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ebru Gökaliler ve öğrencisi Asuman Özer’in, 26 dergide 773 reklamı inceleyerek yaptığı araştırma; reklamların sadece pazarlama unsuru değil içerdiği gizli şiddet içerikleri ile kadınlar ve erkekler üzerinde, duygusal, ekonomik ve cinsel şiddet etkisine sahip olduğunu ortaya koydu. (İnterpress, 9 Nisan 2018)

Reklamcılıkta Retorik Bir Unsur Olarak Kadın Bedeli Temsilleri: Nesne olarak kadın bedeni; %60; Farklı kadınlık rolleri;%8.44; Bedeninin parça olarak sunulumu; %24,50; Soyunan beden imgesi: %10,81; Saf güzellik vurgusu: %17,67; Doğrudan seks aracı olarak beden (nymphomania):%38,78;Bedene yönelik şiddet: %10,00; Denetim altındaki kadın bedeni: %8.17. Liste; Egzotik ve gerçeküstü beden imgeleri, Fetişleştirilmiş kadın bedeni, , Aşağılanan kadın bedeni, Ürünle bağlantısız beden, Rekabet halindeki kadın bedeni, Aktif cinsellikte sunulan beden, Duygusallaştırılmış kadın bedeni, Aşağılanan kadın bedeni, Kadın bedeninin lezbiyen sunulumu, Kenti cinselleştiren beden diye devam ediyor. (Uğur Batı, Kültür ve iletişim, 2010, 13(1) kış, s. 103-133)

Blendax reklamı: Başdöndüren dolgun saçlar. Reklam filminde, kadın dolgun saçları ile yolda yüyüken, elindeki çayı üstüne ve yere dökenler, ekmek teknesi el arabasının elinden kayıp gitmesini önemsemeyenler, rap dinlemek isteyen erkeğin dolgun saçların cazibesine kapılıp duygusal izlemeye karar vermesi, erkeğin doberman almak isterken fifi almaya, erkek dinlenmek isterken dolgun saçlı kız saşlarını savurması üzerine eğlenmeye gitmeleri, kadını süzerken ağızları açık dona kalan erkekler, reklam çekecek ekibin işlerini yapamaması. Kısaca, erkekleri değiştiren şey" olarak sunulan kadın saçları. Ve 1936 yılından bir reklam: "Erkekleri kendinize hayran etmek için VOG kremi kullanınınz." (Yarım Ay Dergisi, 15.02.1936) 1936'dan 2020 yılına, bir şey değiştirilmiyor! Laurie Penny adlı yazarın 2018 tarihinde yazdığı eserin adı: 'Meat Market: Female Flesh Under Capitalism' Et pazarı: Kapitalizmde kadın bedeni.

Basında kadın

Kadın Bedeni Metadır: Eşyanın doğasına uygun olan da yeryüzündeki her canlının, nesnenin, varlığın da meta haline gelmesiydi. Eskiden köleler, cariyeler vardı. Sonra insan düşüncesi kendi içinde devrim yaptı. Kadın da bu gösteride rolünü kısa bir süre içinde aldı. Önce dergilerde görülmeye başladı. Kadın özgürleşirken sistem onu içine dâhil edip, zaten insan doğasında var olan güdüyü de kullanarak daha kolay bir meta haline gelmesini, üstelik bunu da gönüllülük esasıyla gerçekleştiriyordu. Bu noktada şunu söyleyeceğiz; kusura bakmayın ama kadın bedeni metadır. Düzen her şeyi kendi istediği şekilde formatlayıp kullanırken ve biz de bunun içinde yaşarken, çocuk da yaparım kariyer de nispetiyle biraz da kendi doğasını sorgulamadan, erkek duruşunun karşısına ayna gibi dikilen kadının mücadelesini geldiği nokta burasıdır. (Uzay Gökerman, İngido dergisi, Şubat 2008) British Council'in desteğiyle AÜ İletişim Fakültesinden Doç. Dr. Mine Güncel Bek'in hazırladığı bir projenin ilk ayağını oluşturan projenin konusu "Medya ve Toplumsal Katılım"dı. Araştırma için ülkemizin dört büyük gazetesi olan Hürriyet, Sabah, Vatan ve Akşam seçilmişti. Gazetelerde Ocak-Ekim 2005 tarihleri arasındaki 18.310 haber incelenerek sınıflandırılmıştı. Haberlerin yaklaşık 14.000'i kadınlarla, 3000'i çocuklarla ilgiliydi. İbret verici tablo. Cinsellikle ilgili haberlerde kadınlar ilk sırada yer alıyordu. Bu haberlere "malzeme" olan kadınların yaş aralığı 18-35'di. Araştırmayı yapan Doç. Bek konuyla ilgili şu açıklamayı yapıyordu: "Kadınlar haberlerde daha çok görüntüleri ve güzellikleriyle varlar. Çoğu zaman bir sağlık haberi bile kadın bedenini teşhir eden fotoğraflar eşliğinde sunulabiliyor." (Sabah gazetesi, 15 Haziran 2006) Genç yaşta cinselliğe özenme, yanlış anlamanın sonucu! Şarkılardan filmlere bol bol cinsel mesajla karşılaşan gençler, kendisi dışında herkesin 'seksi denediğini' sanıyor. (Milliyet,04 Nisan 2006) ABD'de yapılan bir araştırmada, cinsel çağrışımlar içeren müzik, magazin, televizyon programları ve filmlerin, gençlerin daha erken yaşta cinsel ilişkiye yönelmesine yol açtığını ortaya koydu. Araştırmayı kaleme alan Kuzey Carolina Üniversitesi'den Jane Brown, "çocuklar medyada ne kadar çok cinsellikle ilgili unsurlara maruz kalırlarsa, cinsel yaşamlarının o kadar erken başladığı ilk kez saptandı" dedi. (CNNTürk, 04.04.2006) Reklamlar seks üzerine kurulu: Araştırmacılar çalışmalarının, reklamcıların ürünlerini satmak için sürekli seksi kadınları ön plana çıkarmaları konusuna bir açıklama getirebileceğini söylüyor. Van den Bergh, "pazarlama ve reklam faaliyetleri çoğunlukla güzel

ve seksi kadınlar üzerinden yürütülüyor. Güzel bir kadın görüntüsü, erkekleri daha geç ama daha fazla nakit alacakları bir aktiviteyi hemen ama daha ucuza gerçekleştirme eğilimine sokuyor. Potansiyel eş işleri karıştırıyor. (Milliyet, 24 Nisan 2006) Pornografi her şeyin içine sızmış: Radikal yazarı Hasan Bülent Kahraman, 'Cinsellik, Görsellik, Pornografi' adlı son kitabında moda ve reklamların cinsellik, görsellik ve pornografi etrafında kümelenmesinden hareketle bu imgelerin nasıl pornografiye açıldığını göstermeye çalışıyor. Pornografinin özünü şiddet oluşturur. Özne ile nesne arasındaki mesafe kalkıyorsa, maksimum bir görünürlük ortaya çıkmışsa, burada şiddet var demektir. Dolayısıyla pornografik toplum şiddete yatkın, açık şiddeti içinde yaşatan bir toplumdur. Kapitalizmin getirdiği cinsellik sürekli olarak tahrik edilen ve asla tatmin edilmeyen bir arzu temeline oturur. Özellikle reklamlar aracılığıyla arzuyu sürekli tahrik edip asla hazzı somutlaştırmayan bir cinselliğe dayanır. Cinselliğin objeleri bile kapitalizmin mantığı içinde dejenere olmuştur. Gece-gündüz spor yapmak, estetik ameliyatlara başvurmak, sürekli olarak diyetlerle yaşamak, bedeni marka denilen nesnelerle örtmek, onu bir arzu nesnesi olarak sunmak fakat bunu arkasında asla bir tatmin aramamak. (Radikal, 01.08.2005) Her yerde erotizm. İnsanlar erotizmin egemenliği altına girdi. Erotizm, 900'lü telefonlardan moda dünyasına, sinemadan reklamlara, günlük yaşamın her alanında karşımıza çıkıyor artık. Çevremizdeki her şey erotik mesajlar taşıyor. (Hürriyet, 4.11.1993) Reklamlarda müşteriler için seks tuzağı. (Sabah, 13 Eylül 1988)

Ya bu haberleri (!) yapanlara ne demeli?! Kadın sadece birer sex objesi, et parçası olarak görülüyor: 'En öpülesi dudaklar' Jessica Alba'nın Colgate'in 'Ağız Sağlığı Haftası' için gerçekleştirdiği ankete göre erkekler en çok seksi yıldız Jessica Alba'yı öpmek istiyor. (Milliyet, 04.10.2006) En güzel kalçalar Beyonce'un Knowles, ABD'de yayınlanan In Touch dergisinin gerçekleştirdiği bir anketle, 'Hollywood'un en güzel kalçalı yıldızı' seçildi. (Milliyet, 02 Ekim 2006) En güzel ve en çirkin bacaklar seçildi (Milliyet, 28 Kasım 2006) İşte en seksi sarışın: Grammy ödüllü pop müzik şarkıcısı Christina Aguilera, 'en seksi sarışın' sıralamasında birinci oldu. (Hürriyet, 10.03.2007) Sevgililer gününü hangi ünlüyle geçirmek isterdiniz? Ankette yer alan 20 çekici kadın veya erkekten birini seçerek hayalinizdeki "14 Şubat"ı ortaya çıkarabilirsiniz. Ancak "Fotoğraf Galerisi"nde yer alan adaylardan yalnızca birine oy atma hakkınız var. (Milliyet, 10 Şubat 2007) İşte yakalanmadan aldatmanın altın kuralları: 6- İz bırakmayın! Bill Clinton'ın yaşadıkları size ders olsun.7- Sevgilinizden ayrılmak istediğiniz zaman bunu çok diplomatik bir şekilde yapın. Asla damarına basmayın, canını acıtmayın ki intikam almaya kalkmasın! 9- Yakalandığınızda daima inkâr edin, her şekilde inkâr edin. İhaneti kabul etmek işleri daha da zorlaştırmaktan başka bir işe yaramaz.12- Arabanızın kilometre göstergesinde uzun mesafeler olmasın.14- Sevgilinizi asla evinize getirmeyin, getirirseniz, küveti, yastıkları bile temizleyin.17- Sevgiliniz ve eşinizin benzer parfümleri kullanmasını sağlayın.19- Yanınızda prezervatif, doğum kontrol hapı taşımayın.24- Eşinize alışılmadık ilgi gösterilerinde bulunmaya kalkmayın.25- Özel günler için çift mesai yapmanız gerekecektir, hem cinsel performansınızı hem cüzdanınızı hazır tutun.28- Aşık olmamaya bakın, âşık olmanız en büyük falsonuzdur.30- Vücudunuzda asla iz bıraktırmayın.33- Tek gecelik ilişkiler en iyisidir. 36- Sevgilinizle çılgın aktivitelerden uzak durun, yaralanma ya da hasar durumunda açıklayamazsınız.38- Erkekseniz kadınlardan ders almaya bakın, kadınlar asla yakalanmaz.39- Sevgilinizi hamile bırakmayın, sevgilinizden hamile kalırsanız (kadınsanız) eşinizden kalmış gibi yapın. Ya da kürtaj için en uygun zamanı bulun. İş seyahati veya sabah erken; böylece dinlenmeye vaktiniz olur. (Arzu Erdoğan, Tempo, 30.03.2006)

Tecavüzcü coşkun: "Lütfen bana tecavüz et" diyen öyle çok kadın oldu ki! Tecavüzcü Coşkun röportajda bir çok kadının kendisine tecavüz et diye yalvardığını anlattı, Posta da bunu birinci sayfadan anonsladı. (Posta, 29.11.2019) Sapıklığı normal gösteren medya, karikatürdeki kızın yüzündeki tepkisiz ifadeyebn dikkat! Kadına taciz olunca da ilk haber yapacak olan aynı gazetelerdir!

Olmaz olsun böyle Hürriyet: 'Yaptığınız gazetecilik değil taciz' Türk medyası bugün büyük bir rezalete daha sahne oldu. Hürriyet Gazetesi, dizi oyuncusu Hande Soral'ın habersizce çekilen mahrem fotoğrafını magazin haberi olarak yayınladı. Utanç veren haberciliğe isyan eden oyuncu Soral, Twitter'dan "Bu kesinlikle gazetecilik değildir. Kadına şiddetin başka bir türüdür, istismardır, tacizdir" şeklinde isyan etti. Soral sosyal medya hesabından açIklama yapar: "Sırf tanınan biri olduğum için mi bir kadını aşağılama, afişe etme hakkını habercilik gücünün altında kullanıyorsunuz. Bu kesinlikle gazetecilik değildir. Kadına şiddetin başka bir türüdür, istismardir, tacizdir! (Yeni Şafak, 25/03/2016)

Teşhircilik, sapıklık 'normal'; aile izin-onaylı dindarlık sakıncalı:

Darda kalan gençlerin cankurtaran simidi. Yatak nikahı. Ailelerin rızası ile evlenemeyince kendi rızaları ile işi bitirdiler. Kuyumcu vahit çelik yanında çalışan Olcay'ın kalbini çalıp evine götürdü, bir güzel iğfal etti. Kız tarafı yatak nikâhının gücünü kabul etti. (Tan, 27.11.2017) İğfal etmek: "Birini aldatarak, kandırarak ırzına geçmek" demektir. Gazete, 'Aile izin vermiyorsa, zina edin hatta güzel bir şekilde ırza geçin, merak etmeyin aile ikna olur' diyor!

Evlenme karşıtı reklam yap, zinaya sevgili de, soyunma sanat, eşcinsellik normal ama kapanma problem!

YARIN POSTA'DA
4 TAM SAYFA BULMACA GAZETESİ BEDAVA
POSTA
VARIS
ACISIZ, AĞRISIZ VE NARKOZSUZ TEDAVİ
KERİMCAN İSYANI
ESKİ SEVGİLİYE BASKET ATTI
BERRAK TUZUNATAC NEDEN EVLENMEDİĞİN İLK KEZ AÇIKLADI
MANTIKLI DEĞİL
SANAT İÇİN SOYUNDU
EĞİTİM KAPANDI
KAPANMA PARTİSİ
CHP, BAKAN'A SORDU

Roffaella Carra'yı şöhret yapan fotoğraf. Acaba, 13 yaşındayken, yanda gördüğünüz fotoğrafı çektirmseydi, Rafaella bugünkü şöhretine erişir miydi? (7 Gün dergisi, 24 Şubat 1975)

TV8'de yayımlanan 'Yetenek Sizsiniz' programında yaşları 7 ile 11 arasında değişen çocukların şortlu dans gösterisi için RTÜK rapor hazırlar: 'Çocukluğun saflık ve masumiyetine tezat görüntüler içinde sahnede arzı endam eden kızlar, yaşlarına uygun olmayan kıyafet ve makyajlarla dans gösterilerini tamamlamışlar, söz konusu yarışmada yayın yoluyla istismar edilmişlerdir.' (28.12.2017)

Hiç bir şey değişmemiş, 1975'ten 2017'ye: Yaş, 13 ve bu normal (!) bir haber gibi sunuluyor, daha da önemlisi teşvik ediliyor, özendiriliyor!

Lolita kavramını ülkemize getiren de basın: Lolitalar, bir başka deyişle 'masum dişi'ler. Türkiye'ye gelen moda. Vanessa Parrad, Paris'li lolita, 14 yaşındayken doldurduğu plağıyla dikkatleri çekti. Bir Boticelli tablosunun hüznünü ve melek saflığını yansıtan yüzü… (Hürriyet, 27.4.1991) Melek, saflık, hüzün, cesaret, masum… Her kavramın içini boşalttı medya!

Medyanın empoze ettiği aile biçimi

Dizilerde sıkça duymaya başladık " Kızımızın erkek arkadaşını evimize yemeğe davet edelim, böylece onu tanımış oluruz!" Acaba? Kaç genç erkek genç bir kızla arkadaşlık ederken evlenmeyi düşünerek bu yola adımını atar? Gerçekçi olalım, evlilik yaşı hızla ileri yaşlara erteleniyor, genç erkek size, eve gelecek ve size asıl hüviyetini gösterecek, öyle mi? " Ben kızınızla şunları yapmak istiyorum." diyecek...!? Bu gencin size rol kesmediğini nasıl anlayacaksınız ki ciddi olarak evliliği düşünen ve flört ile birbirini tanımaya çalışan gençlerin çoğunun, evlenseler bile birbirlerini tam tanımadıklarını ve birçoğunun boşanma ile sonuçlandığı istatistiksel bir gerçek. Bizden okey alan genç erkeğin, kızımızla baş başa kaldığında neler yapacaklarını nereden bileceğiz? Gençler arasında hızla yayılan alkol, esrar, oral, anal sex, lezbiyenlik, homoseksüellik, satanizm... gibi olayların kızınızın başına erkek arkadaşı veya onun arkadaşları vasıtasıyla gelmeyeceğinden nasıl emin olacağız? Eğer sizler aşağıdaki haberlerdeki ailelerdenseniz sorun yok; "Artık kadınlarda çok aşıklı. Sadece kendini tatmin ve zevk amacı ile cinsel ilişkiye yönelebiliyor." (Milliyet, Bakış eki, sayı:60, sayfa:28) "Eşcinsellik ne bir sapıklık ne de bir hastalıktır. Sadece alışılmışın dışında bir cinsellik biçimidir. Özgürlüklerin yayılması ile..." (Hürriyet, 101 soruda sex, s. 39) Bu mantıkla şöyle desek: Hırsızlık bir suç değildir sadece alışılmışın dışı bir gelir elde etme yöntemidir veya cinayet ne bir suç ne de bir katliamdır, sadece alışılmışın dışında bir ölüm nedenidir...! Mademki mesele alışılmışı aşmak! "Cinsellikte son tabu: Ensest: Ana-babasıyla sevişenler." (Milliyet, Bakış eki: Kasım 1987, s. 38) Bu kadar da olmaz mı dediniz, düne kadar burada saydıklarımızda "olmaz" denilenler sınıfında idi! "Torba tatil köyüne personel sağlayan Geriş adlı muhitin muhafazakâr halkı. Artık üstsüz turisti de doğal karşılayabiliyor." (Milliyet, 06.011.1985) Ama değilseniz, bir düşünün lütfen, medyanın dolduruşuna gelmeyelim ve eş-oğul-kızımızla konuşarak bu konuları sevgi halesi içinde halledelim!

Bekâret kavramı ile neden hep olumsuz kelimeler yan yana getiriliyor; Acı, Tabu, kıskaçlık!

Namusun manası nedir? Bir genç düşünürken fikirleri bir çıkmaza girmiş, ‘namus’ diye bir kafamda bir acılık var, her hareketimi bu çerçeveye uydurmak için kendimi zorluyorum, fakat hareketlerimi köstekleyen bu çerçeve içinde kendimi kaybederken etrafıma bakıyorum, benim namus dediğim şey başka bir yerde budalalık oluyor, benim namussuzluk dediğim şey gayet doğal bir hal alıyor, bu namus denen şeyin manasını bir türlü bulamıyorum. Kafamızın içi sabit fikir ‘Prejuja’ denen dairelerle çevrilidir Biz fikirleri alır kafamızın içindeki daireye hapseder ve kendimizi bu fikirlere esir ederiz. Mesela dürzü adama göre kadının saçını göstermesi, yüzünü açması namussuzluktur. Sen buna gülersin, çünkü bugün kadınım baloya dekolte ile gitmesi sana göre namusla hiç alakası olmayan bir şeydir, fakat kadının sevdiği bir adamla nikahsız yaşamasına kızarsın, çünkü kafandaki daire henüz bu fikri hazmetmek için sana hürriyet vermiştir. Yarınki genç de sana gülecek. Namus zamana, mekana devre göre değişen görüşlerdir. Kafamızı böyle daireler içine hapsedip fikirlere saplanmak, kafamızın hürriyet ufuklarını kapamak demektir. Namusun, manası yok, dairesi vardır. Bu daireleri genişletmek lazım (Cumhuriyet, 11.4.1930)

Bekâret tabu olmaktan çıkıyor. Gazetelerin eş bulma sutünlarında evleneceği kişide kızlığın söz konusu olmadığını belirten erkekler giderek çoğalıyor. Namus kavramının düşünsel bir özellik olup anatomik yapılarla ölçülemeyeceği düşüncesi yaygınlaşıyor. (Hürriyet, 24.1.1980) Gençlerin bekâret anlayışı değişti. Buna göre, ODTÜ’deki kız öğrencilerin Buna göre, ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 96.3'ü "bekâret ve namus arasında ilişki olmadığını" belirtirken, yüzde 3.7'si "kişi kendi iç huzuru için bekâretini korumalıdır, bu da namustur" yorumunda bulundu. AÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 70'i "bekâret ve namus" kavramlarını birbirinden ayırırken, yüzde 16'sı "Bekâret namus için gereken şartlardan biridir", yüzde 8'i "Namus bekâreti korumaktır",de 6'sı da "Bekâret namustur" anlayışına sahip. "Bekâretin evliliğe saklanmasının gerekliliğine" ilişkin

soru üzerine ODTÜ'deki kız öğrencilerin yüzde 81.5'i bunun şart olmadığını belirtirken, yüzde 3.7'si "gerekli" yüzde 14.8'i de "kesinlikle gerekli" yanıtını veriyor. AÜ'deki kız öğrencilerin ise yüzde 2'si "hiç gerekli değil", yüzde 60'ı "gerekli değil", yüzde 6'sı "gerekli" ve yüzde 30'u "kesinlikle gerekli" yorumunu yapıyor. Öğrencilerin yüzde 2'si ise görüş bildirmek istemiyor. Aynı soru "Evleneceğiniz kızın bakire olması gerekiyor mu?" şekliyle erkek öğrencilere sorulduğunda ODTÜ'dekilerin yüzde 33.3'ü "kesinlikle gerekli", yüzde 7.4'ü "gerekli", yüzde 33.3'ü "gerekli değil", yüzde 26'sı "hiç gerekli değil" karşılığını veriyor. AÜ'dekilerin ise yüzde 50'si "kesinlikle gerekli", yüzde 2'si "gerekli", yüzde 48'i de "gereksiz" olduğuna inanıyor. (Hürriyet, 4.7.2002) Bekâret bir toplumsal sorun. (Nokta Dergisi, 29 Eylül 1985, Yıl:3, Sayı:38) Kadına bekâret kıskacı. A&G'nin Milliyet için yaptığı ankete katılan her 10 kişiden 8'i 'Evlenen kadın mutlaka bakire olmalıdır' görüşünü savundu. (Milliyet, 12.6.2009) Medya ne kadar yönlendirme yaparsa yapsın, köhnemiş, gerici bir fikir olarak lanse etmek isterse istesin, gerçek değişmiyor!

Amaç belli; kullanılıp atılan, sadece rakamsal değer biçilen cinsel meta olmaları: Beatty 12.775 kadınla birlikte olmuş. (Habertürk, 4 Ocak 2010) 45 yaşındaki ünlü aktör Tom Sizemore, şimdiye kadar 2.000 kadınla birlikte olduğunu açıkladı. (Milliyet, 20.03.06)

TV'de gerçek seks. Dizi "Sevişme nasıl olmalı ki, kadın da erkek de zevk alsın" konusunu işliyor, gerçek sevişme sahneleri ile. Sevişmeyi öğrenmek, Alman TV kanalı ARD'de üç bölümlük dizinin başlığı. İlk bölüm dün akşam yayınlanıyor. (Yalçın Doğan, Hürriyet, 16 Kasım 2014)

Bira kültürünün mabedi. Alman halkı, karnaval ya da diğer adıyla faşing kutlamasında, 6 hafta sürecek olan bir 'oruca' hazırlanıyor. Hristiyanlar, Aschermittwoch (Kül Çarşambası) günü başlayan oruç döneminde, Paskalya Bayramı için hazırlık yapar. Her yıl 11'inci ayın 11'inde saat 11'i 11 geçe başlayan faşing şenliğinde 7'den 70'e herkes sokağa dökülür ve kendini karnavala verir. Kimisi geleneksel kıyafetlerle, kimisi ise abartılı makyajlar ve birbirinden ilginç kostümlere bürünüp sokağa dökülür. Faşingin önemli bir kuralı ise neşelenip eğlenmek. (Türkiye öyle bir keyiften giderek uzaklaşıyor!) Bu nedenle eksik etmedikleri kasa kasa biraları ile buluşup dostluklarını pekiştirirler ya da Wirtshaus dedikleri ve Türkiye'deki meyhaneleri andıran mekânlarda buluşur şarkı söyleyip kafa bulurlar. (Yalçın Bayer, Hürriyet, 16.11.2014)

Kadınları hiçe sayan rezil anlayış. Çağdışılık, ilkellik, rezillik. Bir insanın titri ne olursa olsun, eğitim seviyesi ne kadar yüksek olursa olsun, şu veya bu sebeple evlenmeden hamile kalan bir kadına "O...pu" diyemez! Bu çağdışılıktır. Bu ilkelliktir. Rezilliktir. 'O...pu'luk bir meslektir, seks işçiliğidir, para karşılığı yapılır. Ki bu da insanların kendi tercihidir, kendi gerçeğidir, kimsenin yargılama hakkı yoktur. Kimi milletvekili olur, kimi "o...pu" olur! Kimin daha onurlu olduğu mesleğinden değil, kişiliğinden, tavırlarından, davranışlarından anlaşılır. Herkesin ahlakı kendinedir. Kimse kimseyi yargılayıp, infaza kalkışamaz. Evlenmeden hamile kalmak da bir tercihtir. O kadını ilgilendirir, seni değil. Sen istemiyorsundur kızlarını öyle yetiştirmezsin. Ayrıca kullandığınız bu "ilkel ahlak kırbacı"nın işe yarayacağını zannediyorsanız da yanılıyorsunuz. (Ayşe Arman, Hürriyet, 16 Aralık 2014)

Zina / kuma. Siyasetin derin kulisinden yansıyan bilgilere göre, özellikle Doğu Karadenizde kadınlar, "nataşalardan" şikâyetçilermiş. Zinaya hapis hükmünün gerekçesi, "nataşaları" önlemekmiş. İyi hoş da, bunu Avrupa Birliğinin insanlarına nasıl anlatırsınız? ABde insanlar evlenmeden birlikte yaşıyorlar. Eşcinseller bile evlenebiliyor. Onlara bu hüküm uygulanmayacak, sadece T.C. vatandaşları için mi geçerli olacak? Türkiye, ABden tam üyelik görüşmeleri için tarih isterken, gerekçesi "Avrupalı olmak." Ama. Kendi insanlarına Avrupalının insan haklarını, özgürlüğünü, saygınlığını tanımamak. Olur şey mi bu? El âlemin orasına, burasına ceza uygulamaya kalkmak, insanlık haklarına da aykırı. Yoksa sevişmek

insanlık hakkı değil mi?İnsanlarımız, bu coğrafyada hayvanlar kadar özgür olamayacaklar mı? (Güneri Civaoğlu, Milliyet, 2 Eylül 2004)

Tek gecelik ilişki neden sağlıklı? Yeni yapılan bir araştırmada tek gecelik ilişki yaşamanın faydası açıklandı. Tek gecelik ilişki yaşayan insanların kendisine olan güveni ciddi artış gösteriyor, özellikle de hiçbir bağı bulunmayan insanlar arasındaki ilişkiler kendine güveni oldukça arttırıyor. 371 öğrencinin üzerinde gerçekleştirilen araştırmada, sosyoseksüel olarak sınırları olmayan ve normal seks yapan insanların pek çok pozitif etkiyle karşılaşacağı belirtildi. (Vatan, 29.12.2015)

İki haber aynı gazetede yanyana: "Şeyma Subaşı: Çok güzel değilim ama baktırırım."; "Burdur Milli eğitim müdür vekili Mahmut Bayram, Facebook'ta "Bir kadın evinden süslü çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkekle zina yapmış gibidir." Yazmıştı. Burdur'da eylem yapıldı, olay Meclis gündemine de gelmişti." (Posta, 16.10.2016) Dünya tersine döndü: Baktırmak normal, Göz zinası uyarısı anormal!

Kadın güzel yerlerinden ancak birini açmalıdır. Paris'te Dior, İtalya'da Kapicini moda evlerinde bir süre çalışan Güzel Sanatlar akademisi resim bölümü mezunu güzel modacı, "Hanımlar vücudunun güzel olan her tarafını birden göstermemelidir, kıyafetlerini de buna göre tercih ." tezini ileri sürmektedir. "Çıplaklık o kadar aldı yürüdü ki herkesi korkutuyor. Birkaç yıla kadar bu öyle değildi, özellikle erkeklerin biz hanımların güzel yerlerini görmek için yapamayacakları fedakârlık da yoktu, bugün ise erkeklerin bu sorunu ortadan kalktı." şeklinde konuşan 22 yaşındaki Tiraje Evci, "Bence bir hanım karşısımdaki erkeğe güzel görünmek için giyinir. Ama bunu yaparken her tarafını da açmamalıdır. Yalnız güzel yerlerinden birini açıp diğer taraflarını kapayan hanımlar erkekler tarafından daha çok ilgi görür. (Hürriyet, 5.8.1971)

Kadınlar hemcinsleri için giyinir, erkekler için soyunurlar. Çin mutfağını çok seven Seda Akgül'le Dragon Restaurant'ta buluştuk. Sohbete yeni kitabı 'Kişilik mi, Dişilik mi?'den başladık. Dişilik mi, kişilik mi? Ünlü bir düşünürün dediği gibi; "Erkekler gözüyle, kadınlar kulağıyla sever"... Ama bu, seksapeli olan bir kadının kişiliğe ihtiyaç duymayacağı anlamına gelmez. Günün sonunda farkı yaratan ve bizi vazgeçilmez kılan özelliğimiz kişiliğimiz. Kadınlar, kadınlar için giyinir; erkekler içinse soyunurlar! (Aynur Tartan, Hürriyet, 8 Aralık 2012)

Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum. Gazeteci Ayşe Arman, Hürriyet Look'a moda, stil, alışveriş, giyinmek ve soyunmak üzerine konuştu. Ayşe Arman, "Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum" diyen sessiz sinemanın müthiş vamplarından Mea West'le aynı fikirde olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Bence zaten soyunmak giyinmekten daha eğlenceli." Mae West; "Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum", diyordu. (Hürriyet, 25.10.2008) Vamp: erkekleri baştan çıkaran kötü kadın.

Evli kadının flörtü. Evet! Evet! Evli kadınlar da flört eder. Niye etmesin? Kadın-erkek fark etmez, hepimiz beğenilmek isteriz. Birdenbire özgüvenimiz yerine gelir, hayata bakışımız değişir. "Mutluyum" deriz, "İyi ki varım" deriz. (Ayşe Arman, Hürriyet, 20.6.2007)

17 yaşındaki kızınız hamile kalırsa ne yaparsınız? Mutlu Tönbekici de yazdı..."Annem" dizisindeki 17 yaşındaki kız, kendisinden yaşça büyük birinden hamile kalmış, ailesi de kızı sokağa atmak/ öldürmek/ kurda kuşa yem etmek yerine, çocuğu doğurmak isteyen kıza sahip çıkmış."Vay be aferin aileye!" diyeceklerine, dizi, tepki almış. Hatta Yüksel Aytuğ, "Dizi tehlikeli sularda geziniyor, benden söylemesi" diye bir yazı yazmış. Ahlakçılar yine iş başına! Ben ilk 19 yaşında hamile kaldım. Tabii ki salaklık, hıyarlık ama aynı zamanda müthiş bir çaresizlik. 6 yıldır birlikte olduğum lise aşkım, o zamanlar 22 yaşındaydı, o da en az benim

kadar şaşkındı. Bir sabah ikimiz kös kös hastaneye gittik ve ben kimselere haber vermeden kürtaj oldum. Uyandığımda yanımda saçlarımı okşayan sevgilim vardı. O da benim gibi ağlıyordu. (Ayşe Arman, Hürriyet, 14 Aralık 2008)

"On yıl önce kızımın cinselliğiyle ilgili yazım kıyamet koparmıştı. Kızımın cinselliğine ilişkin olarak on yıl önce Hürriyet'te yazdığım bir yazı o sıra kıyametler kopartmıştı. Hatta kıyamet ne kelime, skandal yaratmıştı. Nedeni mi? Çünkü o sıra artık ergenlik çağına gelmiş olan kerimem aramızdaki ilişkinin samimiyet ve dürüstlüğüne güvenerek, bana, artık sevgilisiyle yatmaya karar verdiğini söylemişti. Ben de, AIDS ve hamilelik tehlikelerine dikkat etmesi kaydıyla, kendisinin özgür ve sorumlu olduğu cevabını vermiştim. Bunu gazetedeki sütunuma aktarınca da af buyurun, 'pezevenkliğim'den (!) bile dem vurmak cüretini gösterenler çıktı. (Hürriyet, 12 Ağustos 2005)

Aşk çocuklarının parolası: Sevmek ve sevilmek. (Hürriyet, 03 Ağustos 1971) Hippiler: Uyuşturucu, sapık ilişkiler ve kuralsızlıklara güzelleme; Aşk çocuğu! Aynı haberin yan sayfasında ise başka bir haber: Hippiler, Hollanda polisinin başına dert oldu!

Yönlendirme!

"1969 yılı yeni yıla bir miras bıraktı. Çıplaklık modası. Bu moda öyle yayıldı ki açık saçık elbiseler görünce bunu rezalet sayanlar alıştı, ayıbı unuttu. Gençler şimdi birbirlerinin modeli elbiseleri kadın erkek ayırt etmeden giyiyorlar. Adı da uniseks modası. Gençler kendilerini şöyle savunuyor: İlkçağlarda hepimiz yarı çıplaktık. 1970 yılının sıcak günlerinde gençler çırılçıplak dolaşacaklarını söylüyorlar. (Günaydın, 19 Ocak 1970); "Unisex kelimesi her iki cinsiyet için de uygun anlamına gelir. Bu kelime sadece isimler ve kıyafetler için kullanılmaz. Bunun dışında, unisex kelimesinin en yaygın kullanıldığı yerlerden biri belli başlı mekanların tuvaletleridir." (Milliyet, 24.02.2022)

"Havva ana gibi güneşe uzanmayanları ayıplıyorlar." (Okey, 18 Mayıs 1974); "Türkiye'ye getirilecek BMW motosikletlerin reklamı Almanya'da böyle yapılıyor. Düsseldorf Sanayi Fuarı'nda ilgi çekmek için motosikletin üzerine çıplak bir kadın yatırdılar." (Tan, 27 Nisan 1984); "Eğitimden tıp hatta sekse kadar her alanda robot kullanılıyor. Onların teni deri değil metal diye, insanlardan ayrı tutmak haksızlık olur' diyorlar. Robotlara bazı haklar verilmesi aksi halde ırk ayırımı sayılacağı ileri sürüldü. (Hürriyet, 22 Ekim 1978); "Gençleri, seks bunalımı anarşist yapıyor. Almanların yaptığı araştırmaya göre cinsel sorunu olan gençler aşırı uçlara itiliyor. Uzmanlar Türk anarşistlerini de incelediler; her yüz anarşistten 81'i seks sorunundan dertli. (Hürriyet, 20 Eylül 1978); Yasak dinlemiyor. Fransız J. Aubert, "Çıplaklık özgürlüktür. Güzel olan soyunur." (Hürriyet, 05 Temmuz 1984); "Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları içmek, dans etmek." (Milliyet, 09 Eylül 2001); "Hanımefediler için, bu yaz mini şort giymek mecburi oluyor." (Okey, 14 Mart 1975); "Eşcinseller özgürlük çağrısı yaptı." (Sabah, 11 Mart 1987) "Bu bunaltıcı sıcaklarda elbiselerimiz sırtımıza o kadar yük oluyor ki, insanın Almanya'daki çıplaklar cemiyeti üyelerine gıda edeceği geliyor adeta. 7 gün dergisinin doktoru Ali Rıdvan bey okuyuculara tavsiye ediyor: Giyinmenin en mükemmeli kapanmakta değil açılmakta olmalıdır ve zaten böyle olacaktır! Giyinmek bir ihtiyaçtır fakat gene de hiç şüphe yok ki asıl olan giyinmemektir. Giyinmek binlerce senelik bir tedbirle doğuşlarında çıplak yaşamak için mevcut olan yetenekleri eksiltmektedir. Giyinme işinde kadının erkeğe göre büyük şansı vardır. Kışın titretici günlerinde mini mini ayağında şeffaf bir ipek çorap ve güvercin kanadından yapılmış görülmez bir ayakkabıyla gezen ve gene tülden eteğinin bütün boşlukları rüzgarın vücudunu istediği kadar beslemesine imkan veren çağdaş kadının şu hareketini içimizde kaç babayiği taklit edebilir." (7 Gün, sayı 23, 15 Ağustos 1933, s. 15-16)

Ve sonuç: "Anne ve babalar çocuklarını cinsi sapıklardan korumalı. "Çocukların tenha yerlerde dolaşmalarına izin vermemeli." (Akşam, 22 Haziran 1962); "Cinsel hastalıklarda artış var. Profesör Kenan Karabay, çapkınlık yapan erkeklerin çok dikkatli olmaları gerektiğini söyledi." (Tan, 03 Mayıs 1984)

Medya çocuklarımızı elimizden alıyor! Netflix'teki bir diziye (Cuties) göre 11 yaşındaki bir Müslüman kızın 'kendini keşfetme' yolu: Eve, kültüre isyan; Cinselliği ön plana çıkarmak! (21.8.2020); Netflix'in 'Minnoşlar' adlı filmine tepki yağıyor. Tanıtım afişindeki görselde çocukları metalaştırdığı ve pedofiliye özendirdiği gerekçesiyle eleştirilerin hedefi oldu. 11 Yaşındaki kız çocukları Twerk isimli dansı yaparken görüldü. Netflix de filme +18 ibaresi koyunca hem dünyadan hem türkiyeden büyük eleştiri aldı. (Yeni Şafak, 22.8.2020)

Mor Çatı adlı siteden bir yazı: "İlişkin güvenli mi? Flört şiddeti, flörtün yeni yeni başladığı '13'-23 yaş döneminde romantik ilişkilerde yaşanan şiddete işaret ediyor. Flört Şiddeti Nedir? Flört şiddeti, sevgilinin sana karşı fiziksel, cinsel, psikolojik, sosyal ve dijital şiddet içeren davranışlarda bulunmasıdır. Flört şiddeti, bitmiş ya da sürmekte olan heteroseksüel ya da homoseksüel ilişkilerde ortaya çıkabilir. Cinsel flört şiddeti nedir? Cinsel flört şiddeti, sevgilinin seni cinsel birliktelik veya yakınlık yaşamak için zorlaması, cinsellik konusunda "hayır"ı kabul etmemesidir. Sevgilinin istemediğin halde seni öpmesi ve sana dokunması, sen 'alkol veya madde etkisi altındayken' ya da 'bilincin yerinde değilken' seninle cinsel birliktelik kurması, cinsel birliktelik sırasında, öncesinde veya sonrasında sana karşı küçümseyici ve kaba bir tutum sergilemesi, 'doğum kontrol yöntemlerini kullanmaması veya senin kullanmana izin vermemesi' cinsel şiddet örnekleridir." (https://morcati.org.tr/flort-siddeti-3/) Pardon ama 13 yaşında cinsellik değil de, doğum kontrolü kullanmaması mı suç ?

Aşağıdaki haberleri okuyan genç ne mesaj çıkarır bunlardan? Fahişelik hiç bu kadar övülmemiştir herhalde! Ünlü mü olmak, kazanmak mı istiyorsun, Soyun! Sonra uyuşturucudan ölsen de merak etme, yerin 'hemen' doldurulur!

Soyunan hep kazanıyor. Burası Roma. Ünlü keman virtüözü manken olarak defileye çıkmayı kabul etmiş ve üzerine de Mona Lisa'lı ilginç bir kıyafet giymiş ama podyumda yürürken yüzüne bakan bile yok, çünkü gözler arkadan gelen çamaşırlı güzelde. (Star, 26 Nisan 1992) Hayatı tek gecelik kaçamakla değişti. 21 yaşındaki İngiliz Demi Rose'un hayatı Kylie Jenner'in eski sevgilisi Tyga ile yaşadığı tek gecelik ilişki ile tamamen değişti, genç kız şimdilerde herkes tarafından tanınıyor. (Vatan, 4 Kasım 2017) Sahneye tül elbise ile çıkan Gülşen göz kamaştırdı. (Haberler, 16 Oca 2022) 2 yıllık evliliklerinde 10 farklı kişiyle birlikte oldular poliamori yani çok sevgililiği yaşayan Laura ve Mike Leonard çifti 2 yıllık evlilikleri süresince 10 farklı kişiyle birlikte oldu. İkili 'Bu durumun evliliklerini güçlendirdiğini' söylüyor, Laura, 'diğer bir kişiyle seks yapmak bizi aldatan kişiler yapmaz, bu durum birbirimizi hiç kıskanmıyoruz demek değil. Zaman zaman kıskanıyoruz ancak bu çok normal.'derken Mike'da 'Laura ile harika bir evliliğimiz var, çok eşli olmak birbirimize sadık kalmamızı garanti ediyor.' (Hürriyet, 8.11.2017) Mesajlara dikkat:'Aldatma değil, güçlendiriyor, normal, harika, sadakat.'

Cinsel bir obje olarak batıda kadının değeri; sadece bir rakam!

Tek kadınla yetinmediler. Bonnie and Clyde filmleri ile hafızalara kazınan 72 yaşındaki Beaty'nin hayatını anlatan kitapta aktörün hayatı boyunca 12.775 kadınla beraber olduğu öne sürüldü. (Hürriyet, 6.1.2010) " Ünlü aktör Mickey Rourke, İngiltere'de geçirdiği bir hafta sonunda tek

gecede 14 kadınla birlikte olduğunu itiraf etmişti." (15 Haziran 2010) 4000 kişi ile yatmış. İngiliz rock grubu The Rolling Stones'un solisti Mick Jagger'in hayatının anlatıldığı 'Mick, sex and rock&Roll' adlı kitap bugün Fransa'da piyasaya çıkıyor. Amerikalı gazeteci, yazdığı kitaba göre Mick biseksüel ve seks bağımlısı. Bugüne kadar kadın erkek 4.000 kişi ile birlikte olmuş. (4 Temmuz 2012) Charlie 5.000 kadınla yatmış. Birlikte olduğu kadınların sayısını açıklamayı marifet sayan ünlüler kervanına aktör Charlie Sheen katıldı. Sheen, 5.000 kadınla yattım. dedi. Gazete diğer isimler ve beraber oldukları kadın sayılarını vererek devam ediyor: 20.000, 10.000, 3.000, 1300… (Hürriyet, 9.1.2016) Teoman "Haydi kızlar bana gidiyoruz" Rock müziğin usta ismi Teoman, geçen gece Etiler'de bulunan bir mekân çıkışı objektiflere yansıdı. Türk rock müziğinin efsane isimlerinden Teoman önceki akşam bir mekân çıkışı iki kadınla görüntülendi. Yanında bulunan kadınlara , "Haydi kızlar bana gidiyoruz. Arkadaki araçla gelin" diyen 50 yaşındaki şarkıcı, daha sonra arkadaşının kullandığı araca yönelerek mekândan uzaklaştı. Teoman'ın gömleğinin önünü açık bir şekilde partiyi terk etmesi dikkat çekti. (Mynet, 23.12.2017)

"Sokakta donarak ölenlerin olduğu bir dünya." (Mine Söğüt, Cumhuriyet, 20 Ocak 2021) Ve bir buçuk ay sonra: Baba evini terhal derhal terk edin kızlar. Bazen sokaklar o baba evinden çok daha güvenlidir. (Mine Söğüt, Cumhuriyet 5 Mart 2021)

Belli aralıklarla aynı haber (!) farklı gazetelerde:

Yeşilçam ünlülerinin ortak görüşü soyunmak. Soyunmak bir bakıma şart. Soyunmadan bir şeyler yapabilmek için çok uğraştığını ama olmadığını söyleyen Ahu Tuğba 'soyunmak bir bakıma şart, Avrupa'da da Amerika'da da bu böyle, bizim çarşaf giyecek halimiz yok' diyor. Yalnız sanatçı 'soyunmanın manevi açıdan kendisini yıktığını da' sözlerine ekliyor. Soyunmak şansı artırır: Bu konuda önce sinemaya yıllardır emek veren, çıplaklığa yanaşmayan sinemada bir üste çıkabilen Hülya koçyiğit'i dinleyelim… Oyunculuğunu 'damga' filminde ispatladığını belirten yaprak Özdemiroğlu 'ama sadece soyunmak yetmez, üstüne bir şeyler de eklemeli, yeteneği göstermeli' diyor. Sinema ve sahne dünyamızın ünlü isimleri soyunmanın şansı artıracağını ama salt çıplaklığın belli bir yerde tutunabilmek için yetmediğini söylüyor. (Güneş, 1 Mayıs 1985) Çıplaklık kesin, yetenekte olsa iyi olur.

Soyundular Yıldız Oldular, şöhretin bedeli: Zenginleri parmağı ile oynatan Ahu Tuğba. (Bulvar, 11 Temmuz 1983) Soyundular yıldız oldular. Müjde Ar'ın çıplak posterleri. Aşk-ı Memnu dizisi tanınmasını sağladı. Ancak şöhretin doruğuna güzel vücudunu gösteren kolonya reklamı sayesinde çıktı. (Bulvar, 19 Şubat 1983) Soyunarak şöhret oldular. Şöhret yönetmenin yatağından geçiyor. Şinay düdek piyasadakilerin çoğu sanatçı değil, gazete bile okumuyorlar. (Habertürk 8.5.2000) Soyunarak şöhrete kavuşan ünlüler. Ünlü isimlerin şöhret basamakları nasıl çıktığını biliyor musunuz? İlk rollerinde soyunarak şöhrete kavuşan ünlü isimleri duyduğunuzda şaşıracaksınız. (Posta, 3 Nisan 2017) Kadınlığım sömürüldü. Hollywood yıldızı Charlize Theron, oyunculuk kariyerinin başlarında rolleri için ne giyineceği üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığını ve kendisinden filmlerde daha 'seksi' ve daha 'arzulanır' şekilde görünmesi sağlayacak kıyafetler giymesinin istendiğini açıkladı. (Milliyet, 28 Eylül 2022)

Şok eden itiraf. Tecavüz sahnesi gerçekti. İtalyan yönetmen Barnardo Bertolucci, 1972 yapımı 'Last Tango in Paris' filmindeki tartışılan tecavüz sahnesinin gerçek olduğunu itiraf etti. 76 yaşındaki yönetmen, ABD'li aktör Marlon Brando ile bir olup tartışmalı tecavüz sahnesinin çekimini son ana kadar kadın başrol oyuncusu Maria Schneider'den sakladıklarını itiraf etti. Bernardo Bertolucci, "Maria'nın o sahnelerde bir oyuncu gibi değil, genç bir kız gibi davranmasını istedim. Aşağılanmasını ve acı çekmesini istiyordum. O sahneler gerçekti" dedi. 1972 yılında film çekildiğinde henüz 19 yaşında olan Schneider, pornografik bir sahnede

oynayacağından haberi olmadığını, ancak senaryoda olmayan bu sahneyi yazan Brando tarafından zorlandığını açıklamıştı. (İnternet Haber, 06 Aralık 2016)

Sadece günümüzde değil, 1900'lü yıllarda da meşhur olmak için aynı yollardan geçmek gerekiyordu!
"Şu da bir gerçek ki, sahne yalnız müzik birikimi ve sesi olan sanatçıları bağrına basmıyor. Gözü ve gönlü oyalayan, işveli, cilveli de olmayı gerektiriyor. (s. 256) Akile Artun değil solist, solist-altları kadar bile tanınmamıştır. Bunun başlıca sebebi, içkili gazinolarda okumayı sürekli reddetmesi, sadece hayır dernekleri yararına içkisiz yerlerde sahneye çıkması ve ayrıca da çok mazbut bir aile hayatı olup adının hiçbir skandala karışmamasıdır. (Sermet Sami Uysal, Baki kalan bu kubbede, s. 399)

Güzellik müsabakasından beyaz perdeye. Günümüzün tanınmış sinema ve tiyatro artistlerinin pek çoğu güzellik yarışmalarına girmişlerdir. (Ses dergisi, 16 Aralık 1961) Moda evleri iç gıdıklayan kıyafetler peşinde. Bilhassa İngiliz moda yaratıcılarının bu konuda daha büyük bir serbestlik içinde hareket ettiği görülmektedir. Belin altına kadar açık bir kıyafet ile el örgüsü yünden hazırlanmış ve vücuda tamamen yapışan bir pantolon-kazak en fazla ilgi görenler oldu. (Akşam, 12 Şubat 1965) Sinemada yeni bir yol, çıplaklık. Soyunmayan yıldıza artık rol verilmiyor. (Vatan, 11 Temmuz 1965) Rahatça soyunacağız. Amansız bir çıplaklık yarışına girişen dörtlerden kimin yarışı kazanacağı henüz belli değil. (Hürriyet, 3 Eylül 1966) Ayaklar. Güzel bir çift ayak güzel bir çift bacakla birlikte olursa bütün gözleri çeker. (Hafta, 28 Ekim 1949) Güzel bacaklar. Yeni yeni parlamaya başlayan her yıldız namzedi reklam için çektirdiği resimlerin çoğunda bacaklarını göstermeye 'mecburdur' hele bu bacaklar güzel olursa. (Yıldız dergisi, 10 haziran 1950) Memleketimizde ilk defaa yapılan bir müsabaka (yarışma) Dans ve bacak yarışması. (Cumhuriyet, 6.9.1925) 3. sayfadan 1. Sayfaya. İngiliz model Vikki Blows İngiltere'de 3. sayfa güzelliği yapıyordu, verdiği yeni pozlar onu adeta terfi ettirdi, üstünü çıkardığı hem masum hem baştan çıkaran pozları ile ülkesinde 1. sayfaya yükseldi. Pornocuydu, en büyük yıldız oldu. (Milliyet, 25 Nis 2010); "Pornodan zirveye. 19 yaşındayken girdiği porno sektöründe kısa sürede isim yapan Sasha Grey, sektörde kazandığı bir dolu ödülden sonra Hollywood'a transfer oldu. (Habertürk, 09.05.2010)

Aşk gözlerde başlar, ayaklarda biter. Ünlü olmanın en kötü yanı. Ünlü olmanın kötü yanları sorulur ya habire, kimseden duymadık ama galiba en başta uyuşturucu kullanma zorunluluğu geliyor. Evet galiba zamanla böyle bir zorunluluk hasıl oluyor baksanıza. (Pakize Suda, Habertürk, 27 Ocak 2013)

Posta gazetesinin kültür hizmeti: Nasıl porno yıldızı oldular? A. B. Çok genç yaştan beri porno seyrediyorum. İlk filminde çok heyecanlıydım ama kameralara bakınca eski düşüncelerim aklıma geldi ve işte buraya kadar geldim. Annem ve babam ben 2 yaşındayken boşanmış. Babam gitmiş, annem zaten bir uyuşturucu bağımlısı. Okulda ponpon kızdım. 14 yaşında bekâretimi kaybettim. C.C. Bu sektörde çalıştığım için birçok arkadaş kaybettim. B.O. Annem, erkek arkadaşı -yani babam- uğruna evden kaçmış. Biyolojik babam beni hiç istemedi. Zaten annemle babam hiç evlenmedi. (Posta, 17 Ekim 2010) Bu arada, nedense porno sektöründe çalışanlarının tamamı mutlaka 'yıldız' oluyor! Hiç karakter oyuncusu çıkmıyor içlerinden…!

Eva sevmediği adamın yanında yatmak zorunda. Sahne artisti Eva'nın sahne kabiliyeti daha genç yaşta kendisini göstermeye başlamıştı, geçirdiği hareketli hayat bu kabiliyetin erken inkişaf etmesinin başlıca sebeplerinden biriydi. Londra, Eva'nın sahne hayatında olsun aşk hayatında olsun birinci derecede rol oynayan şehirdir. (Hayat dergisi, 11 Eylül 1959) Sahne kabiliyetinin gelişmesinin sebebi hareketli hayatmış!

ODTU'lü bazı öğrenciler "Kadın bedeninin politikleştirilmesine karşı" sloganıyla para karşılığında soyundukları bir internet sitesi açtılar. (7.8.2022) Beden politikleşmesin, ama metalaştırılsın öyle mi? Okumuşu bu kadar...

Yatak odası: "Eskiden oyuncu olmak isteyen genç kızların, rejisörün yatak odasından geçmeleri gerektiği lafı dolaşırdı ortada. Şimdi pek duyulmuyor. Ne oldu dersiniz? Artık gerekmiyor mu? Değil. Sadece yatak odasından geçme işi sıradan bir olay haline geldi. Lafı edilmeye değmez. Üstüne üstlük yatak odaları çeşitlendi. Yelpaze genişledi. Patronun yatak odası. Yapımcının yatak odası. Genel müdürün yatak odası. Şefin yatak odası... Bu liste uzar gider. Ortada akıllara durgunluk verecek ses, yetenek, zekâ, şu bu yoksa -ki bazen olsa bile aynı yoldan geçmeleri gerekiyor- sadece genç, güzel ve de ünlü olmaya meraklı iseler, bildiğimiz kızlara dönüşmek mecburiyetindeler. Başka seçenekleri yok. Bunun karşılığıysa, bir magazin dergisinde birkaç kare fotoğraf, çekimi bir türlü başlayamayan bir dizide rol, piyasaya hiç çıkmayacak olan bir albüm sözü... Öyle çok şey duyuyorum görüyorum ki, bir şey yapamıyorum, bari iki satır laf edeyim dedim. Sanki utanması gerekenler utanacaklar. Utanması gerekenin hangi taraf olduğunu da bilmiyorum." (Pakize Suda, Hürriyet, 9 Nisan 2002) "Bu ülkede sanatçı yoktur, zenginlere peşkeş çekilmiş et parçası olan mankenler ve şarkıcılar vardır!" (Okan Bayülgen, Twitter, 23.01.2024)

MeToo'dan vazgeçtiler. Hollywood yapımcısı Harvey Weinstein'ın avukatları, tecavüz, cinsel taciz ve saldırıyla suçlanan müvekkiline suçlamalar yönelten kadınlarla 25 milyon dolar tazminat karşılığında anlaşmaya vardı. Karar, tepkilere ve hayal kırıklığına neden oldu. (Hürriyet, 13 Aralık 2019)

Ve tüm bu yönlendirmelere rağmen aslında gerçek ne?

Yakılacak fotoğraflar. Sinema ve sahnelerin ünlü yıldızları bugünkü şöhretlerine kavuşmadan önce bol bol soyunmuşlardı. Bu pozlar için bin pişman olduklarını söyleyen yıldızlar, bugün milyonlar harcayıp onları yoketmek istiyorlar. "Bunlar yakılacak fotoğraflar" diyorlar. Bu konuda en gerçekçi konuşan yıldız olan N.D. şçyle diyor: "Eski fotoğraflarım beni sıkıyor. O günün şartları içinde soyunmadan şöhret yolunu açmak mümkün değildi. (Sabah, 14.2.1986)

Bu pozlar onları pişman etti. (Hürriyet, 22 Şubat 2010); Playboy'a verdiği pozlar pişman etti; Halle Berry'nin pişman olduğu pozlar. (Hürriyet); 'Çıplak sahnede oynamak istemiyorum' dedim, merhamet etmediler... Acemiliğimden faydalandılar. Bir döneme damgasını vuran bir filmin iki oyuncusu, yönetmen ve yapımcı tarafından kandırıldıklarını ve çıplak olarak kamera karşısına geçmeye zorlandıklarını ileri sürerek tazminat davası açtı. İlk bakışta bu sinema dünyasında benzerlerine rastlanan bir olay gibi görünüyor. Ama burada asıl dikkat çekici olan, iki oyuncunun bütün bunları filmin çekiminden tam 55 yıl sonra yapmış olması. (Hürriyet, 20 Ocak 2023); Ayşe'nin pişman olduğu pozlar. (Hürriyet, 22 Şubat 2007); Ünlülerin pişman oldukları pozlar. Çoğu ünlü isim kariyerinin ilk dönemlerinde çektirdiği resimleri görmek dahi istemiyor. Ünlüler işlerinin doğası gereği zamanlarının büyük bir bölümünü objektif karşısında poz vererek geçirirler. Ancak çoğu, kariyerinin ilk döneminde çektirdiği bazı fotoğrafları, hatırlamak dahi istemez. (İnternet Haber, 04 Şubat 2015); "E.G. katıldığı " Aramızda Kalsın" programında gençlik döneminde verdiği pozlardan dolayı pişmanlığını şu sözlerle anlattı: O pozları pişman etti. Türkiye'nin böyle olacağını bilseydim öyle pozlar vermezdim. Cami de yapsan çeşme de yaptırsan o pozlar dönüp dönüp önüne geliyor. Şimdiki aklım olsaydı çıplak poz vermezdim. (Sabah, 20.11.2012); Esquire dergisinin yeni sayısında "Kadınlar için 10 soru 10 cevap" bölümüne konuk oldu ve yaşadığı en büyük pişmanlığı itiraf etti. C. Ateş; "İlk meşhur olduğum zamanlarda verdiğim pozlar, şimdilerde çok başımı ağrıtıyor. Ailemin tüm uyarılarına rağmen onları dinlememiştim. Keşke dinleseydim, çok pişmanım" (ATV, 19.07.2011) F.T. psikolojik tedavi gördüğünü açıkladı.

Yıllar önce verdiği pozları internetten kaldırmaları için anlaştığı bilgisayar uzmanlarının kendisini taciz ettiğini ve senet imzalattığını ancak davadan beraat etmeleri üzerine baygınlık geçirdiğini anlatan oyuncu... (Vatan, 16.6.2017)

Hande Ataizi: Genç oyunculara 'soyunmayın derim. Yıllardır 'oyunculukta kural olmaz, soyunmam-sevişmem diyen gitsin başka iş yapsın' diyen güzel oyuncu, bu fikrinin değiştiğini de söyledi. Ataizi, "Bize konservatuvarda böyle öğretilmişti. 'Siz oyuncusunuz' dediler. Ama maalesef Türkiye'de bu sahneler amacı dışında kullanılıyor. Şimdi genç bir oyuncu bana sorarsa bu tür sahneleri kabul etmemelerini tavsiye ederim" dedi. (En son Haber, 28 Kasım 2011);Tuğçe Kazaz: Hayat görüşüm değişti. Tuğçe Kazaz "30 yaşındayım. Hayat görüşüm değişti. Maneviyatım gelişti diyelim." dedi. 2 yıl önce 200 bin TL alıp bir mayo firmasının tanıtımını yapan Tuğçe Kazaz "Artık 500 bin TL teklif edilse de bikiniyle poz vermem" dedi. (Posta, 22.5.2012); Ceyda Ateş şimdi cici kız. Kötü kız imajını sildim diyen Ateş, eski dizilerdeki cüretkâr sahneleri hatırlatanlara ayer verdi. Öpüşme olmadan da çok güzel giden projeler var. (16 Eylül 2012); Sibel Can: Bir daha çıplak poz vermeyeceğim. (Haber Aktüel, 16.06.2007); Nadide Sultan: Çıplak pozlarımdan pişmanım. (Habertürk, 29.11.2008)

Ebru Şallı'dan 30 yaş cesareti. (Milliyet, 12.06.2008) Haber başlığı bu, cesaret ne, Evli ve çocuk annesi manken üstsüz pozlarıyla profesyonellik dersi vermiş. Milliyet'tin 15.01.07 tarihli haberi, Playboyun soyamadığı Türk kızı. Resimlerin hepsinde, Soyunmayan bu kızımız 'mayolu' Soyunmaktan basınımızın anladığı ne acaba?

Basında kadın vücuduna istismara dair haberlerde kullanılan kelimeler: Her biri sanat eser; Tuval kadınlar. (Vatan, 29.4.2008); Çıplaklık sanatı (29.4.2008); Saklamaya kıyamazsınız; Şık iç çamaşırlar. (Hürriyet, 8 Mayıs 2007); Dekolte giyme sanatı (Hürriyet, 24 Mayıs 2008); Bunlar çıplaklık değil sanat (Hürriyet, 3.10.2008); Okumak için değil bakmak için (Hürriyet, kelebek eki) İşte 'çıplak' güzellik (Hürriyet, 6 Kasım 2008); Bu kadar mı güzel olur, Sadece iki parçalık bir giysiyle artık güzel görünmek çok kolay (Hürriyet, 15 Mayıs 2008); Muhteşem dekoltesiyle göz doldurdu. Derin dekolteli bir elbise bu kadar mı yakışır? (Vatan, 23.5.2009); Cemile'den cesur sahne (Habertürk, 15.11.2011); Cesur Sertap (Vatan, 4.8.2010); Eski sevgiliden cesur pozlar, Haber içeriğinde ' Seksi pozlar' (Milliyet, 17 Ekim 2009); Seksi şarkıcıdan nefes kesen pozlar! (Vatan, 27.2.2018)

Sanatta ahlak meselesi. Sanat her şeyden evvel, bütün ahlaki düzen ve kuruluşların dışında, bağımsız bünyeli bir faaliyettir. Meşhur romancı Tolstoy, ahlakperestlikte çok mütaasıp idi. Sözde ahlakperestler, güzelliği hissedemediği için yasak etmeye kalkışanlar, çıplaklığı müstehcenliğin bir unsuru addettiklerinden bu konunun dünya sanatı üzerine. En görülen özelliği sevgi vehayranlık olan bir faaliyet ihtirası, şehvete yer verse de ahlak mefhumuna dolayısıyla uymuş bulunuyor. Hakiki sanat, hangi konuyu ele alırsa alsın onu temizler, yükseltir, asil kılar. Ahlaksız veya müstehcen eser çıplak kadın veya ihtiras sahnesini tasvir eden eser değil, kötü olan eserdir. Topluma zararlı olması nedeniyle yok edilmesi ve ahlaksız ilan edilmesi lazımdır. Buna karşılık işçiliği mükemmel eser, konusu ne olursa olsun ahlakidir. (Yeni Gün, sayı: 17, 1 Temmuz 1939) Sanat, ahlakın dışındadır. Tolstoy dahi ahlakperesttir, sanattan anlamaz, çıplaklık müstehcenlik (ahlaksızlık) değildir, ahlaksız eser kötü eserdir, mükemmel eser ne olursa olsun ahlakidir, içeriği ihtiras ve şehvette olsa, içeriğinde sevgi olan şey ahlakidir. Kısaca, sanat; temiz, yükseklik, asalet ve ahlakidir.

Ve işte Türk müziğinin en büyükleri: Zeki Müren, Bülent Ersoy. B.B. 16 yaşında. Brigitte Bardol, 'seks tanrıçası' olmadan önce tek bir şey düşünüyordu, dansözlük. (Hey dergisi, sayı: 17, 1.3.1982)

13 ile 15 yaşında ki iki küçük fahişe polisin başına dert oldu. 13 yaşındaki B.G. Mahmut Çaltık tarafından iğfal edildikten sonra fahişelikte karar kılmıştır. B.G. gibi fahişeliği meslek edinen 15 yaşındaki Ö.Ş. ile tanışmıştır. (Günaydın, 25 Haziran 1969) 13 ve 15 yaşındaki kızlar 'karar kılıp meslek edinebiliyorlar', neyi; fahişeliği!

Küçük fahişeler. Hayat çocukları. İğrense de korksada o piyasanın alıcılarına muhtaçtı yaşamak için. Bu yaşta posası çıkmış halde bir kulüpten ötekine dolaşan M.T.'nin suçu neydi? Sevgiliden ne anladığına gelince, "gezsek tozsak derdim, öyle sevişme falan bilmiyordum." Diyordu."Ne bileyim televizyonlarda gazetelerde gördüğüm gibi"…14 yaşındaki H.L. "Bu aleme geldiğinde daha regl olmamıştım." Bu kadar küçükken böylesine hırpalanan bir bedeni yok saymak…" (Nokta dergisi, sayı: 30, 2.8.1987) Sonra genelevlerdeki kadın dramlarını gündeme getirsek; 'Onlar istiyor' diyenlerin zihin alt yapısı bu haberler işte!

Cumhuriyet ilk güzel bacak yarışmasını 1925 yılında yapar ama katılım çok az olur: "Evvelki akşam güzel bacak müsabakasına dört hanım iştirak etmiştir. Memleketimizde ilk defa icra edilen bu müsabakaya baldırlarının güzelliğinden çok emin ve mağrur dört hanım iştirak etmiştir. Müsabakaya bu kadar az hanımın iştirak etmesi, İstanbul'da güzel bacak ve baldırların azlığından değil fakat böyle bir müsabakanın pek yeni olduğu için iştirak cesaretini her güzel baldır sahibinin gösterememesidir. Gerçi son zamanlarda elbiselerin diz kapaklarına kadar kısalan etekleri hergün herkesin görmesinden dolayı herkesi bir bacak müsabakasının hakemi yaptırmaktadır. Ama ortaya müsabaka sözü girince utanma duygusu fazlaca olanların cesaretinin kırılması pek tabidir." (Cumhuriyet, 6 Eylül 1925) Gazete daha sonra güzellik yarışması düzenler. "Cumhuriyetin güzellik yarışması esas ve şartları. Yarışmanın şekli: Yarışmaya her namuslu Türk kızı katılabilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz, yalnız en az 15 yaşında olmaları şarttır." (İstanbul Cumhuriyet Matbaası, 1929) Güzellik müsabakamız. Gönderilen resimler nasıl olmalıdır? Bugün resmini dercettiğimiz hanım kız, Ankara'dan Ümit Hanımdır. Ümit hanım resminde de görüldüğü üzere 15 yaşına henüz girmiş bir hanım kızdır. (Cumhuriyet, 31.3.1929) Bir sonraki yarışmaya aktılımı artırmak için gazete adeta yalvarır: "Güzeller! Size hitap ediyoruz. Müsabakanın sonu yaklaşıyor. Paris'te Avrupalı hemşireleriniz ve Şili'de bütün dünyanın güzelleri arasında Türkiye'yi temsil etmek gibi bir şerefi beğenmiyor musunuz? 20.000 liraya zor yapabileceğiniz bu seyahatleri yirmi para sarf etmeden yapmak ta hoşunuza gitmiyor mu? Alacağınız muhtelif kıymetli hediyeleri bir tarafa bırakalım. Şili'de birinci gelene verilecek yarım milyon Frank mükafatı da az mı buluyorsunuz? Bu müsabakaya girmemek, her güzel Türk kızı için kendi nefsine karşı işlenmiş bir günah olur. Güzeller, bu günahı işlemeyiniz!" (Cumhuriyet, 8 Aralık 1930) Görüldüğü gibi "ahlak, günah" kavramlarının içleri hızla boşaltılmıştı.

Cumhuriyet gazetesi yarışma sonrası görevini yerine getirmenin mutluluğu içinde şu haberi yapar: "Yarışmamız hakkında bir Alman gazetesi ne diyor? Ancak Cumhuriyet'in bu müsabakası sayesindedir ki Türkiyede harem hayatının tamamen maziye gömüldüğü kesin şekilde ispat edilmiştir." Türkiye'nin ilk güzellik kraliçesi Feriha Tevfik: "Bazıları aleyhimde konuşuyor. Güzel olmadığımı iddia ediyor. Ben böyle düşünenleri haksız buluyorum. Memleketin en yüksek şahsiyetleri bir araya gelmiş ve bir seçim yapmışlardır. Demek ki, bu şahısların seçim zevkleri de yokmuş ki beni seçmişler demek olur bu. Böyle şey düşünülemez." (Resimli Ay Dergisi, Ekim 1929) 13 yaşında iken yarışmayı kazanan (https://medium.com/t%C3%BCrkiye/i%CC%87lk-g%C3%BCzellik-krali%C3%A7emiz-feriha-tevfik-bd29864bf4e2) Feriha hanım 1964 yılında, "Güzellik Yarışmalarına Karşıyım." diyor ve Yarışmaların eski ciddiyet ve önemini kaybettiğinden yakınıyordu. Yarışmanın asıl amacından saptığı" düşünüyordu. Ona göre asıl amaç; "kendimizi bütün dünyaya tanıtmak ve hakkımızda sağlam ve köklü bilgiler vermek olmalıydı." (Mardin Haber, 09 Kas 2020) Görüldüğü gibi Türkiye güzeli seçilmiş ve ülkesinde güzelliği tescillenen genç kızlara yurt dışında da modern Türk kadınını tanıtma görevi verilmişti. 'Türk ırkının güzelliğini' ve

‘modern Türk kadınının Batılı kadınlar kadar güzel ve medeni olduğunu’ dünyaya gösterme fırsatı olarak görülen güzellik yarışmaları kutsanmakta, genç kızlara yarışmaya katılmaları çağrısı yapılarak bunun millî bir görev olduğu hatırlatılmaktadır. (Filiz Yıldız, Türkiye’de ilk güzellik yarışmaları ve basının öncü rolü: genç cumhuriyet’in asri güzeller, Etkileşim, s. 84)

Başka bir gazete de "güzel bacak yarışması" düzenler. “Ama ‘memlekette "bacak uzmanı’ yoktur. Üstelik herkesin zevki başkaydı. Güzellik ve bu arada güzel bacak yarışmaları da düzenlemeye pek meraklı olan Amerikalılar, ideal bacak ölçülerini yoğun bir çalışma sonucu saptamışlardı.” (Vatan, 8.12.2011) Bu kriterler esas alınır: Gazetede ilan edilen yarışmaya iştirak koşulları arasında; bacak bileğinin kalınlığı, baldır kalınlığı, diz kapağının kalınlığı, ayrıca bilekten dize, dizden bele kadar uzunluğunun ölçülerek yazılması, etekleri en az dört-beş parmak yukarıda olmak üzere çoraplı ya da çorapsız iki adet bacak fotoğrafının zarfa konularak gönderilmesi yer almaktadır. (Vakit, 2 Kanunisani 1931) Birinci olan ve jüri heyetinin, kadınlardan oluşmasını şart koşan Nevzat Hanım’ın fotoğrafı 30 Mart tarihli gazetede yayınlanır. (Vakit, 30 Mart 1931) Kadın modernleşmesinin en ateşli savunucularından olan Falih Rıfkı, gazetelerin kadın bedeni üzerinden satış yapma çabasını sert bir dille eleştirir. Falih Rıfkı, “Doğrusunu isterseniz bütün bu sinema, kadın, spor sayfalarında estetikten başka ve daha üstün olarak okuyucuları iştahlandırmak gibi bir kasıt vardır. Fakat belki bir de faydası olacak; gazetelerimiz aça aça kadında artık erkeği meraklandırır hiçbir esrar bırakmayacaktır.” (Hakimiyet-i Milliye, 30 Kanunisani 1931)

“Bayan Bacak’a özel gece. Bir zamanlar bacaklarının güzelliğiyle adını duyuran ve ünlü sanatçı Berkant’la dillere destan aşk yaşayan Serpil Örümcer, uzun bir süre çöpten topladığı kâğıtları satarak geçimini sağladı. Örümcer, 1967’de Milliyet Gazetesi’nin düzenlediği güzellik yarışmasında birinci olduğunda henüz 14 yaşındaydı.” (Hürriyet, 11 Ocak 2009) Hâlbuki gazete yarışma sonucu ilanında onu ‘17 yaşında’ diye tanıtmıştı! "Bayan Bacaklakabıyla maruf Serpil Örümcer, İstanbul'da bulunan bir kiliseyi temizleyerek hayatta kalmaya çalışıyor. "Bir lokma ekmeğe muhtacım" diyen Örümcer haftada iki gün kiliseye gelenleri karşılıyor ve temizlik yapıyor.” (Hürriyet, 18.2.2010)

Best Model Türkiye 2020 yarışmasında skandal yaşandı. Birinci seçilen Melisa Irmak’ın 15 yaşında olduğu öğrenildi. (Aykırı, 29 Ekim 2020)

"Duman grubunun solisti Kaan Tangöze ile 'aşk yaşayan' Kıvılcım Ural, 16 yaşındayken Kaan Tangöze ile birlikte oldum." (Posta, 20 Aralık 2017) diye açıklama yapmaktadır. Başka bir haber: 16’lık Aleyna’ya 30 yaşında sevgili.16 yaşında olduğu için içkili kulüplerde sahneye çıkması yasaklanan popçu Aleyna Tilki 30 yaşındaki aranjör Emrah Karaduman ile aşk yaşıyor. (Posta, 10.12.2016) 18 yaşından küçük olan Aleyna ile “aşk yaşadığı ama evlenmediği için” Emrah arkadaş hapse atılmaz. Bilindiği gibi, “Türkiye'de erken yaşta rızaya dayalı cinsî münasebete ceza verilemez, fakat bu evlilik yoluyla meydana geldiğinde 8-10 yılı bulan hapis cezası veriliyor.” (Gerçek Hayat, 211.2019)

Bu günlere bir anda gelmedik; toplumu yönlendirme, kavramların (Cinsiyetsiz nesil, cesaret, mini normal, giyinmek yadırganacak durum, çıplaklık mecbur; bakire, ahlak takıntı, lisede sarmaş dolaş olup öpüşme, içki âlemi vd.) harika içini boşaltmayı amaçlayan haberler, yorumu okuyucuya bırakıyoruz!

Ünlü manken Burcu Çağrı 19 yaşında 14 sevgili değiştirdi. (Milliyet, 9.11.2000) Sakıncasını anlayamadık. Kimi 16'lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken kimi de ne var bunda dedi. 20'ye yakın kadının, Elit Model Look yarışmasını ateşli ateşli protesto etmesi moda çevrelerini

karıştırdı Mankenler ikiye bölündü. Kimi 16'lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken, kimi de "Ne var bunda" dedi. Brezilya yasakladı. (Sabah, 20.7.2001) Güzellik yarışmasında taciz tartışması. İngiltere'de 18 yaşından küçük kızların güzellik yarışmasına katılması tepkiye yol açtı, çocuk hakları koruma derneği başkanı yarışmaya katılan 24 adayın 16 yaşından küçük olduğuna dikkat çekerek şunları söyledi: 'çocukların bu tür yarışmalarla tacize açık hale getirilmesi kabul edilemez, henüz 15-16 yaşında bir genç kız kendini beğendirmek için seksi pozlar vermemeli, seksi dar giysiler, dekolte kıyafetlerle çocukların yarışma için verdiği pozlar kabul edilemez.' (Star Kıbrıs, 28.5.2009) Herkes elit model. Türkiye nüfusunun 33 milyonu kadın ve bu kadınların yaklaşık 6 binde biri güzellik yarışması için başvurdu. 16-25 yaş arası genç kızlar yarışacak. (Milliyet. 10.7.2001) Ve işte yeni lolitalar. Elit model look 2001 birincisi 17 yaşındaki Müjde Uzman, Kalamış lisesi son sınıf öğrencisi. (Milliyet, 20.07.2001) Haydi gençler japonya'ya gidiyoruz. Yılın genç kızı yarışmasına mektup yağmaya başladı. Şartlar: Haziran 1982'de 15 yaşından küçük 20 yaşından büyük olmamak…(Hey dergisi, sayı: 33, 21 Haziran 1982) Charlie'nin meleğine özendi ve şöhret oldu. Teri Copley 16 yaşında artist olmayı kafasına koydu, sonra da şöhrete giden yolda hızla ilerlemek için 'elinden geleni yaptı' bugün Hollywood'un aranan oyuncuları arasında. (Hey dergisi, sayı: 31, 7 Haziran 1982) Soyunmazsan asla iş bulamazsın diye tehdit etti. Mila Kunis, verdiği bir röportajda 'nesnelleştirildiğini ve tıpkı bir eşya gibi muamele gördüğünü' söyledi. 'Kariyerim boyunca aşağılandığım, ötekileştirildiğim, az maaş aldığım, fikirlerimin umursanmadığı durumlar yaşadım. Ve bütün bunlar yalnızca cinsiyetim yüzünden oldu' dedi. Eğer bir kadın sinema sektöründe başarılı olacaksa erkeklerin kurallarıyla oynamak zorundadır diye düşündüm. Ve daha da kötüsü bu oyuna alet oldum. Ancak yaşlandıkça ve bu sektörde deneyim kazandıkça anladım ki bu saçmalık. (Milliyet, 05.11.2016) Fulya Eroğlu Türkiye güzeli oldu. Güneş gazetesinin düzenlediği güzellik yarışmasını 17 yaşındaki lise öğrencisi kazandı. (Günaydın, 6 Mayıs 1985) Londra erkek moda haftası ilkbahar yaz 2018 sezonunda cesur cesaret vurgusu yapıyor. Onlar Londra'nın en cesur erkekleri. Cinsiyetsiz, şablonsuz, klişeden uzak ve ön yargısız. İşte Londra Erkek Moda Haftası'nın en cesur erkekleri. Özgürlük kadar, özgünlük de Londra merkezli tasarımcıların kimliklerinde büyük harflerle yazılı. (Vogue, 13 Haziran 2017)

Mini etekliler uzun etekli yadırgadı. (Hürriyet, 24 Ocak 1967) Soyunmak ayıplığını kaybetti. Giymek hayret verici oluyor. (Günaydın, 19 Ocak 1970) Mini etek geri geliyor. Moda'da eskiye dönüş. (Günaydın, 14 Ekim 1979) Piyasaya Müjd. Etek boyu kısalıyor. (Akşam, 23 Şubat 2012) Kadın modasında 1930'a dönülüyor. (Günaydın, 14 Ekim 1974) Gençler yeni bir dans icat etti ve adını deve güreşi koydu. Gerçek aşkı tutmak istiyorsanız her gece mutlaka deve güreşi yapın. (Saklambaç, 23 Şubat 1971) Gençleri bunaltan söz: Yasak! (Saklambaç, 3 Mart 1972) Bir garip moda ki… Modanın ana hedefi, kadını olduğundan daha güzel yapmaktır. Moda son yıllarda kadını gittikçe soyar, dekolte yakalar, mini etekler, kadın vücudunu çeşitli şekillerde teşhir eden binbir çeşit iç gıcıklayıcı elbiselerle açarken şimdi de bu çıplaklığın çeşit çeşit mücevherlerle daha dekoratif bir hale getirilmesi yolunda gayret harcanmaya başlanmıştır. (Hürriyet, 25 Şubat 1969)

Şimdiki liseliler harika. Haber fotoğraflarında sarmaş dolaş ve öpüşürken dans eden liselilerin görüntüleri verilmektedir. (Sabah, 18 Haziran 1991) Genç kızlar ve kadınlar artık ciddiye almıyor. Bekâret önemli değil. (Milliyet 27 Mayıs 1991) Gençlik sevişmek istiyor. Gençliğin bakirelik takıntısı yok. (Cumhuriyet, 4 Mayıs 1992) Yaz müjdesi. Hanımefendiler için bu yaz mini şort giymek mecburi oluyor. (Okey, 14 Mart 1975) Çıplaklığı özgürce yaşayacağınız yerler. Bu çıplaklık bildiğini çıplaklık değil, buralarda çıplak olursunuz çünkü söz konusu olan ya sanat sağlık ya da ruhsal aydınlanmadır hatta öyle yerler vardır ki, buralarda sadece özgür olduğunuzu kanıtlamak için soyunuyorsunuz, eğer bu yer bir kaplıcaysa doğa ile bir arada olmak için soyunuyorsunuz. (Vatan, 1.7.2009) Mini etek geri geldi. Bacaklarınızı göstermeye hazırlanın. (Milliyet, 25 Kasım 1981) Bekâr Hanımlar, aşığınızı evli beyler içinden seçip rahat edin. 'Bekâr erkekler bencildir, size söküklerini diktirip pantolonlarını ütületir' diyen ve İngiltere'de satış rekoru kıran bir kitabın

tavsiyesi. (Saklambaç, 3 Mayıs 1969) Çapkınlık yaparken fena yakalandılar. Yaramaz kız kardeşler. Liseli 2 kız kardeş, anne ve babalarının gece akraba ziyaretine gitmelerin fırsat bilip erkek arkadaşlarını eve aldılar, içkiler içildi danslar edildi, yatak odasına geçildi. Yaramaz kız kardeşlerle sevgilileri aşk gecesinin heyecanına dalınca sokak kapısının çalındığını fark etmediler. (Sabah, 12 Şubat 1986) İştah açan erkekler. (Hürriyet, 14.7.1990) Hızlı ye hızlı yaşa. (Milliyet, 4.1.1997) Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları 'içmek', güzel müzik dinleyip dans etmek olan gençler trene bindi! Ankara Garı'nda başlayan çılgın eğlence İstanbul'a doğru yol aldı. (Milliyet, 9 Eylül 2001) 68'lerin hippileri, 80'lerin kaybolmuş kuşağı ve 90'ların rockerlarının ardından gençler kendine alternatif arıyor. Hayat felsefeleri ve giyim tarzlarıyla dikkat çeken alternatif gençlik, hip hop'tan neo punk'a, dark queen'den neo hippie'ye birçok yeni akımla kimlik arayışına girdi. Sıradışı işlerle uğraşan ve hayatlarını günü gününe yaşayan gençler, dinledikleri müzikler ve taktıkları aksesuarlarla dikkat çekiyor. Kendilerini hip hop akımının birer üyesi olarak nitelendiren 16 yaşındaki Nili, Celal ve Umut, öğrenci olmalarının dışında zamanlarını sokakta dolaşarak, kendi tabirleriyle "tek atmak" ve "graffiti yapmak"la geçiriyor. Bol pantolonlar ve değişik aksesuarlarla dolaşan gençler, duvarlara lakapları olan "Bela", "Green" ve "Virüs" yazıyor. Gençlerin büyük zevki agresif paten yapmak. (Milliyet, 28.3.1998) Gotik dalga dalga geliyor. Yazımıza başlamadan önce belirtmek istiyoruz ki sadece siyahları giyip, saçları aykırı kestirmek, piercing ve dövme yaptırmakla, hatta "Anne ben gotik oldum" demekle gotik olunmuyor. Ayrıca "Eyvah çocuğum gotik oldu" gibi bir yakarışa da gerek yok. Çünkü gotizm, kendi içinde bir geçmişi olan ve insanların kendilerini ifade edebildikleri başlı başına bir kültür. Gotikler; Fetish, Cybertech, Glitter, Antique gibi farklı tarzlara ayrılıyor. (Hürriyet, 3 Temmuz 2009) Oscar'ı bırak güzellere bak. 90 akademi ödülleri son yılların en sönük Oscar törenine sahne oldu. (Vatan, 06.03.2018)

İlginç araştırma! İlk randevuda seks yanlış değil! ABD'deki Iowa Üniversitesi'nin araştırmasına göre, kadınların Bay Doğru'yu bulabilmeleri için eski tavsiyelerden vazgeçmesi gerekiyor. (NTV, 21.09.2911) Adapazarı Cumhuriyet Mahallesinde bulunan bir sitenin önündeki yeşil alanda ağaç altında kız arkadaşıyla samimi şekilde oturan M.E.'ye, site yöneticisi müdahale etti. M.E. yöneticiye sopa ile saldırdı Mahalle sakinleri sitenin karşısında bulunan parkta gençlerin sık sık buluşarak uyuşturucu madde içtiklerini ve uygunsuz davranışlarda bulunduklarını öne sürdü. (Hürriyet, 6 Haziran 2008) Halk: Uyuşturucu kullanıp uygunsuz davranış sergiliyorlar; gazete: gençler samimi oturuyor.

Modern hayat ve kadın

Evlilik veya nişandan önce birlikte yaşamak boşanmaları artırıyor: Benzer nitelikteki önceki çalışmalarla tutarlı olacak şekilde (Barna Group, "Majority of Americans now believe in cohabitation," Barna, June 14, 2016) ABD'de yapılan güncel bir araştırma, nişan veya nikâhtan önce birlikte yaşamanın boşanmaları artırdığını gösteriyor. Araştırmacılar raporlarının sonunda ise şunun altını çiziyorlar: ''Evlenmeden önce birlikte yaşamanın şansınızı artıracağı yutturmacasına inanmayın. Evlilikten önce birlikte yaşamanın evliliğin istikrarını artırabileceğini gösteren neredeyse hiçbir kanıt yok.''(https://ifstudies.org/ifs-admin/resources/reports/cohabitationreportapr2023-final.pdf)

Batılılaşma meme kanserini artırıyor: Meme kanseri modern toplumlarda daha sık görülüyor. Hastalık, gelişmiş toplumlarda, gelişmekte olan ve gelişmemiş toplumlara oranla daha fazla. (tvmsnbc, 16 Ekim. 2009) Yüksek topuk boşu boşuna mı? İngiliz uzmanların araştırma sonucu: Kadınlar topuklu giyerek kendilerini güzel hissedebilir, ancak erkekler kimin topuklu kimin düz ayakkabı giydiğini fark etmiyor, algılamıyor. (23 Eylül 2010) 'G-string'deki tehlike: Uzmanlara göre g-stringlerin arkasındaki ip şeklindeki bölüm, anal bölgeye ait mikropların vajinaya ve idrar yollarına taşınmasına neden olabiliyor! Dar pantolonla sentetik kumaşlı bir g-string

birleştiğinde, hijyen sorunlarının yaşanma ihtimali de artıyor. Sürtünmeye bağlı olarak vajinal bölgede terlemeye ve ısı artışına sebep olan bu ikili, yanma, batma hissi, kaşıntı, mantar gibi şikâyetler yaşamamıza neden olabiliyor. (Vatan, 01 Haziran 2010) Sağlıklı bronzluk yoktur: Cilt hastalıkları uzmanı Yrd. Doç. Dr. Melisa Eczacıbaşı, "Deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş." (Posta, 15 Mayıs 2010) Düşük bel'e 'zararlıdır' uyarısı konulsun. G.Ü. MEF Giyim End. ve Moda tasarımı eğitim bölümü öğretim üyesi Doç Dr. Şule Çivitci: Modacıların insanların hem psikolojik sağlığını hem de bedensel sağlıklarını göz önünde bulundurmaları bir toplumsal sorumluktur. dedi. (Vatan, 31.10.2008) Tehlike: Alman tıp uzmanları G-string kullanımıyla doğru orantılı olarak artan tehlikeye dikkat çekti. "Mümkün olduğunca giymeyin. Jinekolojik sorunlarda artış oluyor. (Vatan, 31.12.2008) Oral seks kanser yapıyor. (Hürriyet, 11 Mayıs 2007) Kadınların her gün aldığı 515 kimyasal: Bionsen adlı bir deodorant markasının yaptığı araştırmaya göre kadınlar allıktan deodoranta birçok şekilde 515 kimyasala maruz kalıyor. Mesela kozmetik dünyasında saç jeli, şampuan ve vücut losyonu gibi birçok üründe kullanılan paraben son zamanlarda göğüs kanserine yol açtığı iddiasıyla bir sürü tartışmanın konusu olmuştu. (Ntvmsnbc, 02 Aralık 2009) Rujda kanser riski: Evet, ruj; kanser, kısırlık ve böbrek yetmezliğine yol açıyor. Parlak ruj kanserojen çıktı. Erken ergenliğe sebep oluyor. Kurşun dudaklı kadınlar. En tehlikeli ağır metallerden kurşun'un da kozmetik yapımında kullanıldığı söyleniyor. (Hürriyet, 22 Ekim 2014) Topuklu ayakkabı kemikleri bozuyor: Topuklu giymek, 40'lı yaşlardan sonra ayak kemiğinde çıkıntı yaratıyor. (Sabah, 23 Mayıs 2008) Brezilya fönü kanser yapıyor. (Sabah, 06.02.2014) Topuklu ayakkabı felç yaptı. (Karar, 06.04.2015) Kozmetik ürünlerdeki kanser riski: Kozmetik ve cilt bakım ürünleri kanser de dâhil olmak üzere birçok hastalığa neden olabilir. (Hürriyet, 16 Ekim 2014)

Hem şikayet edip hem giyinmeye zorunlu hissetmek! Zorlayan kim?

Dışarıda giyilen ayakkabı: İngiliz ve Amerikalı uzmanlar, dışarıda giyilen ayakkabı ile evde dolaşmanın ciddi sağlık problemlerine yol açabileceği uyarısında bulundu. ABD'deki Arizona Üniversitesi uzmanları tarafından yürütülen araştırmaya göre, günlük kullanılan sıradan bir ayakkabının dış yüzeyinde yaklaşık 421 bin, içindeyse 2 bin 887 bakteri tespit edildi. Uzmanlar, bunlar arasında iç organların fonksiyonlarını yitirmesine ya da enfeksiyona neden olabilen çok sayıda tehlikeli bakteri bulunduğuna dikkati çekti. Araştırma, temizlenen ayakkabıların ise insan sağlığı için daha az risk oluşturduğunu gösterdi. Arizona Üniversitesi Laboratuvar Sorumlusu Jonathan Sexton, bakterilerin haftalarca yaşayabildiklerine işaret ederek "Ayakkabılarınızı evde giydiğinizde gün içinde üstüne bastığınız her şeyi eve getirmiş oluyorsunuz" dedi. (Star, 11.04.2018) Evde ayakkabıları çıkarmak zayıflatıyor. (Hürriyet, 23.5.2018) Makyaj yapan bir kadın ömrü boyunca 3 kilo ruj yiyor. (Hürriyet, 10.3.2018) İlk görüşte aşk yok, cinsellik ve ego var: İskoçya'da yapılan yeni bir araştırmaya göre çiftler arasındaki "ilk bakış"ın romantizmle hiç ilgisi yok; insan, o ilk bakışta kendisini çekici bulan kişiyi çekici buluyor, o kadar. Bir başka deyişle ilk bakışta aşk yok, sadece seks ve egoyu tatmin etmek var. Aberdeen

Üniversitesi Yüz Araştırmaları Laboratuvarı'ndan Ben Jones, "Bu, bir tür narsist eylem gibi görünüyor. Birine gülümseyip göz teması kurarsanız, daha çekici oluyorsunuz" dedi. Araştırmanın sonuçları, İngiliz Kraliyet Derneği Araştırmaları dergisinde yayımlandı. (Hürriyet, 21 Ekim 2014)

Modern Hayatta kadının başlıca sorunları, toplumsal roller, ekonomik bağımsızlık ve cinsellik noktasında yoğunlaşmaktadır. Kadında kimlik bunalımına yol açabilecek güçlü bir rol karmaşası gündeme getirilmektedir. (Cihan Aktaş, Sistem İçinde Kadın, s. 84-89; Devrim ve Kadın, s. 109-110; Peyami Safa, Kadın Aşk Aile, s. 13-14) Sanayi devriminden sonra modern kadın 'ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciliğin esareti altına' girmiştir. Modern kadın, tercihini hayati ihtiyaçları doğrultusunda değil, daha çok geçici arzular doğrultusunda kullanmıştır. Örneğin, film ve dizilerde aktörlerin parayı nasıl kazandıkları değil, nasıl harcadıkları ve nasıl eğlendikleri üzerinde durulur. (Abdülkerim Bahadır, Günümüz Kitle-İletişim Araçlarının Ruhsal ve Toplumsal Hayatımız Üzerindeki Olumsuz Etkileri ve Korunma Yolları, s. 485-491) Böyle bir ekonomik statüye ulaşma arzusu, çoğu kadını evin dışında çalışmaya iter. Ancak, böyle bir tercih, çalışan kadın için birçok sorunu (İşten kaynaklanan stres ve bunalım, Sosyal ilişkilerde gerileme ve kopma, Aile-içi sorumluluklarda zayıflama, Aile bireyleri arasında tahammülsüzlük ve ferdîleşme tehlikesi, vb, çocuklarında ise, Saldırganlık, Ebeveyne yönelik aşırı bağımlılık, Bedensel ve ruhsal gerileme, Anti-sosyal davranışlar geliştirme vb.) beraberinde getirir. (http://www.enfal.de/ev18.htm)

Estetik kaygıların ağındaki bu genç kızlar, yemek yiyemez hale gelirler. Anoreksiya olanlar, 'Çirkin yaşamaktansa, hiç yaşamamak daha iyidir' diyerek, ölümü tercih edebiliyorlar' (Aksam, 06 Ağustos 2002) İnce kalmak uğruna aç kalmaya son! Gösteri dünyasının ünlü güzelleri, sonunda isyan bayrağını çektiler ve yeni bir akım başlattılar. Yuvarlak hatlar yeniden moda oldu. İşte bu modanın takipçileri. (Milliyet, 05.05.2006) Antalya'da kendisini taciz eden adamı, 'Silikon taktırmak istiyorum, Ö.D. paramı ödesin af edeyim' deyip davadan vaz geçen Olga Tyurine (Posta, 7.2.2007) Ekstra işinde seksi olmak çok önemli. Özellikle de sadece erkeklerin katıldığı bayiler toplantılarında. Ebru'yu sadece zevkle dinliyorlar ama o sahnede iken hayal kuramıyorlar. Öyle veya böyle sahnede seksi. Estetikli göğüsleri işe yarıyor. (Aykut Işıklar, Tercüman, 04.09.2003) Lolita ihtilali: Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda bulundunuz mu hiç? Gitseniz, gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekolteli, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16-17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba? Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüştüm. Dinlediklerime inanamadım: "14-15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırmak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş. Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı: "Genç nüfusta müthiş bir uyanma var" diyor. 17-18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor ve bazı gözlemlerini aktarıyor: Batı'da ergenlik yaşı 16-17'den 11-12'ye geriledi. Amerika'da 10 yaşa kadar düştü. Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko-seksüel uyarımın artması" Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması. Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor. Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyle büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor. (Can Dündar, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Rus kızları 'işte kazanmak için' kaval kemiklerini 15 santim uzatmak istiyor. (Hürriyet, 6 Temmuz 2008)

Çağdaş olduğu iddia edilen hayat tarzında kadınlar, kendilerinin dış görünüşleri ile değer kazanacakları konusunda ikna edilmiş durumda bulunmaktadırlar. Bilgi, görgü, zeka'dan önce uzay çağının, 21. yüzyılının kadınının değeri sarı (bazen kızıl) saçlar, ikide bir değişen vücut ölçüleri, daralıp bollaşan, bazen yırtık, bazen sökük ama daima modacılarla kumaş tröstlerinin

anlaşması ile, çoğu da cinsel tercihini tuhaf şekilde yapan kreasyoncularca hazırlanmış moda elbiselerini giyen, kendince karar vermesine izin verilmeyen makyaj, giyim, hatta hayat tarzına, yaşam tarzına (ki dinin tanımı da budur; Din, yaşam tarzının adıdır) başkalarının karar verdiği, evlendiği kocasının yanında yüzünde salatalık maskesi, saçlarında bigudi ile dolaşan ve kocası ile yatağa bu halde girerken sabah evden çıkarken, kocasından ayrılırken makyaj yapıp süslenen, kokular sürünen kadın ne kadar hayatında hür ve doğru karar verme hakkına sahip olabilmektedirler? Her çağdaş kadın aynı şeyi yapsa, eşinin yanında savaş boyalarını sürünmüş gibi dolaşırken dışarıya çıkarken süslense, eşleri, hayat arkadaşları hanımından uzaklaşıp gözü dışarıya kaymaz mı? Öyle ya eşine değil de dışarıdaki insanlara güzel gözükmek için süslenen kadın, eşini ne kadar kendine bağlayabilir? Kocası da, tıpkı kendi eşi gibi, eşi için süslenmeyen, başkaları için ‘farkında olmadan süslenen’ diğer kadınlara ilgi duysa, aynı şeyi başka erkek kendi eşine karşı hissetse toplumda aile, ahlak ne hale gelir? Flörtle başlayıp, aşkla alevlenen, evlilikle sonuçlanan evliliklerin ihanet, kısa süren, boşanmalarla sonuçlanan günümüz evliliklerinin çatırdamasının sebebi bu yanlış yaşam tarzlarında aranması gerekmez mi? Hata aslında ne kadın ne de erkektedir, asıl yanlış, iki cinsede modern hayat adı altında bünyemize ters olan bu yaşam tarzını dikte ettirenlerdedir! İslam'da ise kadın dışarıda örtünür, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkek içinde söz konusudur! Yine acaba neden hostes hanım onlarca erkeğe hizmet ederken, yemek ikram edip, yastık kabartıp, kemer bağlarken medeni olurlar da, sadece eşine hizmet etmeye karar verince eleştiriye maruz kalabilmektedir! "Hayatını güvence altına almak, ekonomik özgürlük" sözlerinin arkasında doğru ve güvenilebilen bir eş, hayat arkadaşı bulunamaması gibi bir mantık yatıyor olmasın olabilir mi? Sokakta kızımızın beline bir erkek kolunu dolasa ona kızarız da, adı "dans" olunca bu harekete neden tepki göstermeyiz? Adı "Moda" olunca yırtık, çıplak, tuhaf elbiseleri neden doğal karşılarız? Kızımız veya oğlumuz iç çamaşırı ile dışarıda dolaşsa buna karşı çıkarız ama adı "mayo veya şort" olunca neden buna karşı çıkmayız?!

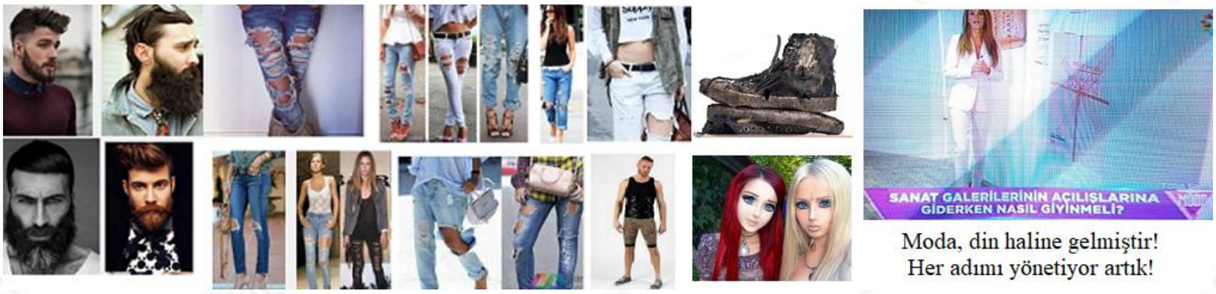

Moda diye insanlık sömürülüp açıkça alaya alınıyor! “Etekler ‘yine’ uzadı.” (Asrın kadını, sayı:1, Haziran 1944)

Bizde olsa...!

İtalya'da Vitruvio Pollione Lisesi Müdürü Angelo Bernardini, okulda düşük bel pantolon giyilmesini yasakladı. Bernardini, tangaların kotun dışına çıkmasını terbiyesizce olarak nitelendirdi. (Yeni Şafak, 13.10.2004) ABD'de New Jersey’in Wildwood sahilinde "saggy pants" olarak adlandırılan düşük bel pantolonların giyilmesi yasaklandı. (Habertük, 12.08.2013) Düşük bel yasaklandı. İtalya Napoli'de düşük bel giymek yasaklanır ve para cezası getirildi. (26 Ekim 2010) Wimbledon Tenis Turnuvası'nda devrim gibi kural değişiklikleri yapıldı. Turnuvada ayrıca bayan tenisçilerin göğüs dekolteli kıyafet ve seksi külot giymeleri de yasaklandı. Turnuvanın yeni hakemi Andrew Jarret, "Firmalar sponsoru oldukları tenisçiler için değişik kıyafetler hazırlayıp, ilgi çekmek istiyorlar. Haklılar ama biz de bu kuralları uygulamakta kararlıyız" dedi. (Milliyet, 28 Haziran 2006) Dünyanın en ince telefonunu' ürettiklerini iddia eden 'Kazam Tornado' markasının reklam filmi İngiltere'de yasaklandı. İngiliz Reklam Standartları Otoritesi

tarafından yapılan açıklamada, telefon reklamının ciddi seviyede 'müstehcenlik' içerdiği ve bunun suç olduğu ifade edildi. Daha önce de bu tip içerikli reklamlara, etik olmaması nedeniyle yasak getiren kuruluş, markanın kadın istismarı yaptığını ve içerikle alakalı olmayan çekimlerde bulunduğunu söyledi. Otorite, özellikle bazı yakın çekimlerin tamamen amacından sapmış olduğuna dikkat çekti. (Vatan, 26.02.2015) Japon havayolu firmalarından Skymark Airlines'in, hosteslerinin mini etek giyeceğini açıklaması tepki çekti. Japonya Kabin Görevlileri Federasyonu 'Kadınları bu şekilde reklam amaçlı kullanmak onları bir eşya gibi görmektir' dedi. Federasyonun internet sitesinde de hosteslerin o kadar kısa etekle rahat çalışamayacağını, cinsel tacize uğrayabileceği belirtildi. (Milliyet, 12.03.2014)

Skymark Airlines başkanı ve emrinde çalışan hostesleri !

ABD'de, Michigan eyaletinde düşük bel pantolonlarda popo gözükürse 3 aya kadar hapis cezası verilecek. (Hürriyet, 29 Haziran 2008) ABD'de düşük belli pantolon giymek yasaklandı. İç çamaşırını gösterenler, para ve hapis cezasına çarptırılabilecek. Delcambre Kasabası'nın Belediye Başkanı Carol Broussard, kasaba yönetiminin aldığı karara aykırı davranarak, iç çamaşırını gösterenlerin 500 dolar para ve 6 aya kadar hapis cezasına çarptırılabileceğini belirtti. (Hürriyet, 13.06.2007) İngiltere'nin Staffordshire bölgesinde bulunan Trentham Lisesi, erkek öğrencilerin ve öğretmenlerin 'dikkatini dağıttığı' gerekçesiyle kız öğrencilerin kısa etek giymesini yasakladı. (Milliyet, 4.7.2015) Kraliçe'den mini etek baskısı. Kraliyet at yarışlarına omuz ve göbeği açıkta bırakan, göğüs dekolteli, askısız kıyafet giyen kadın alınmayacak. (Vatan, 15.06.2008) Amerika'da bir iç giyim firmasının büyük beden sütyen reklamı müstehcen bulunup televizyonda yayınlanması yasaklandı. (Vatan, 26 Nisan 2010) Yakında Amerika'da gösterime girecek filmin afişi sansür kuruluna takıldı ve yasaklandı. (Vatan, 17.09.2008) Dünya yatırım devi USB, çalışanları için kıyafet yönetmeliği hazırladı. Ten rengi iç çamaşır, dar mini... giyilmesin. (14 Ocak 2011) Okuldaki yasak ilişki velileri ayağa kaldırdı. ABD'de lise öğrencisi Myranda Garber okul müdürüyle sekreterini öpüşürken görünce olayı cep telefonuyla görüntüledi. İnternete sızan video yüzünden veliler ayaklandı. (Milliyet, 27.04.2012) ABD'de katalog çekimleri için bikinili poz veren öğretmenin işine son verildi. (Milliyet, 10 Mayıs 2013) Kocasını 300 erkekle aldatan kadın görevde. İngilizce öğretmeni Y.Y. "Şebnem Berrak A." takma ismiyle "Çıplak Tenimin Hafızası" adlı bir kitap yazarak, kocası A.Ç.Y.'yi, internet ortamında tanıştığı 300 erkekle aldattığını iddia etmişti. Daha sonra "deşifre" olan Y., görev yaptığı okuldan uzaklaştırmıştı. (Habertürk, 21 Mayıs 2009) ABD, sex bataklığına sürüklenebilecek gençleri evlilik öncesi ilişkiden korumak için yılda 117.000.000 $ harcıyor, önümüzdeki yıl bu para 135.000.000$!a yükseltilecek. (Vatan, 09.09.2003) Grammy'yi yayınlayan CBS, ödül törenine katılacakları uyardı: Lütfen kalça ve göğüslerinizi örten kıyafet giyin. Aşırı dekolte sorun teşkil ediyor. (Habertürk, 8 Şubat 2013) İtalya'nın güneyindeki Amalfi kıyısında yer alan bölgeye tatil yapmaya gelenlerin, plaj dışındaki herhangi bir yerde bikiniyle veya açık kıyafetlere dolaşması yasaklandı. Bölgenin belediye başkanı Francesco Benincasa yeni yönetmeliği, "Bölgemizin kaliteli imajını korumak için bu yasayı koymamız gerekliydi, aksi takdirde ortaya çok çirkin ve edepsiz görüntüler çıkıyordu." sözleriyle savundu. Aynı uygulamayı ilk olarak 2010 yılında yine İtalya'daki Castellammare di Stabio beldesi başlattı. (Akşam, 3 Temmuz 2013) Alanya'da sadece plajlarda değil kentin içinde de mayoyla dolaşan turistler belediye meclisinde tartışma konusu oldu. (Star,9 Eylül 2008)

Sapıklık

Almanya'nın frankfurt üniversite kliniği sex bilimi bölümü direktörü Pr. Dr. Volkmar Sigusch "İnsanların çok yakın bir zamanda partner olarak ev hayvanları ile evleneceklerini" iddia etti. Köpeklere isim veriliyor, berbere götürülüyor, doktordan randevu alınıyor, psikologa götürülüyor veya miras bile bırakılıyor. Köpeklerle ne zaman evlenilebileceği konusunda ise Sigusch "En çok 10 yıla yakın bir zamanda bunun gerçekleşebileceğini" savunuyor." (Hürriyet, 08.06.2005) Avustralya'lı bir kadın (Jodi Rose) Fransa'nın güneyindeki 'Pont du Diable' adlı köprü ile evlendi. (Hürriyet, 2 Temmuz 2013) İngiltere'de bir kadın (Amanda Rodgers) köpeği ile evlendi. (Milliyet, 14.03.2014) İsrail'de bir ingiliz kadını (Sharon Tendler) 15 yıl önce "ilk görüşte aşık olduğu" yunusla evlendi. (Milliyet, 1.1.2006) Koreli Lee Jın-gyu yastığı ile evlendi. (Cumhuriyet, 10.03.2010) Fransa'da bir kadın (Erika Le Tour) Eyfel kulesi ile evlendi. (Habertürk, 5.6.2008) 7 yıldır gayrimeşru bir ilişki yaşayan ve terk edilen 48 yaşındaki İngiliz Barbarella Buchner isimli kadın, aradığı mutluluğu ve sevgiyi insanlarda bulamayınca iki kedisiyle evlendiğini açıkladı. (Yeni Akit, 25.12.2014) Kuzey İrlanda'lı kadın köpeği ile evlendi. (Son dakika, 11.10.2017) 50 yıl sonra robotla evlilik yasal olacak. (Vatan, 13.11.2008) Avustralya'da bir adam robotla evlendi. (Cumhuriyet, 9 Ocak 2022)

Amerika'da her 90 saniyede bir kadın tecavüze uğruyor. (Us Department of Justice 2000 verilerine göre) 2003 yılı İngiltere Suç Araştırması verilerinde 754 bin kadın en az bir kere tecavüze uğramış bulunuyordu ve İngiltere'de her gün 167 kadının tecavüze uğradığı belgelenmiş durumdaydı. Rakamlar geçen birkaç yıl içinde eksilmedi, daha da arttı. (Basından, 16.04.08) AB'de yaklaşık 2 evliliğe karşı bir boşanma yaşanırken, çocukların üçte biri evlilik dışı ilişkiden doğuyor. AB ülkelerindeki her 100 gençten 30'u AIDS'li. Avrupa'da kişi başına yıllık 11 litre saf alkol düşüyor, bu da 220 litre biraya denk geliyor. Eurostat'ın verilerine göre, 2004 yılında 4.8 milyon bebeğin yüzde 31.6'sı evlilik dışı ilişkiden doğdu. Birlik ortalamasında çocuklu ailelerin yüzde 13'ünde anne ya da babadan biri bulunmazken, bu oranın en yüksek çıktığı ülkeler yüzde 24'le İngiltere, yüzde 18'le Belçika, yüzde 16'yla Danimarka ve Almanya şeklinde sıralanıyor. Avrupa'da alkole başlama yaşı ortalama 14.6, İtalya'da ise 12.2'ye inmiş durumda. (Basında, 14.06.06) İngiltere'de okullarda artan şiddet eğitim tarihinde bir ilki başlattı. Olayları önlemek üzere harekete geçen polis 400 okulun koridorlarında devriye gezmeye başladı. Polis koruması altında öğretim veren okullar listesinde az sayıda ilkokulun da bulunduğu belirtilen haberlerde, bazı okullarda küçük de olsa karakolun bile kurulduğu kaydedildi. (Yeni Şafak, 29.10.2006) İngiltere'deki Darlington kasabasının kasabı, içeriye giren müşterileri görünce gözlerine inanamadı. Bir adam, elindeki tasmaya bağlı dört ayak üzerinde sürünen kadınla alışverişe gelmişti. Kasap, bu garip çifti polise ihbar etti. Polisin soruşturması, Kaotian adlı sado-mazo tarikatı ortaya çıkardı. Ama müritler erişkin, ilişkilerin de gönüllü olması, polisin elini kolunu bağladı. (Milliyet, 25 Ağustos 2006) Danimarka'da kadınlar arasında yapılan bir araştırma, kadınların yüzde 52'sinin eşlerini aldattığını ortaya koydu. Woman dergisi tarafından yapılan araştırmaya 15-35 yaş arasında 5 bin kadın katıldı. (Milliyet, 5 Eylül 2006) Almanya'da çocuk pornosuna karşı tarihin en büyük operasyonu yapıldı. 26 bin sapık içinde öğretmenlerin de bulunması bomba etkisi yarattı. Aralarında rahipler, öğretmenler, hatta polislerin bile bulunduğu şebekenin, internet üzerinde 38 ayrı "çocuk pornosu grubu" oluşturdukları ve resim ile videoları bu gruplar üzerinden yaydıkları vurgulandı. (Vatan, 28.09.2003) 9 yaşındaki Alec Greven çapkınlık kitabını yazdı. (Vatan, 11.12.2008) 1996'da ABD'de benzer bir yarışmada çocuk güzeli seçilen J. Ramsey (6), bir sapık tarafından tecavüz edilip öldürüldü. ABD'de bu tip yarışmalar yasaklandı. (Akşam, 21.12.2006) Julia Lira 7 yaşında olmasına rağmen Brezilya'nın Rio ketinde samba kraliçesi seçildi. (Hürriyet, 16.02.2010) Geçtiğimiz günlerde "Vanity Fair" dergisi için verdiği pozlarla bir anda tartışma konusu olan 15 yaşındaki yıldız Miley Cyrus'a ahlaksız teklif geldi. Playboy'un patronu 82 yaşındaki Hugh Hefner Miley'e 18 yaşına bastığı gün dergi için soyunmasını teklif etti. (Vatan, 11 Mayıs 2008) Eli şu an kalçalarımda İngiltere lideri Cameron milletvekili Robert Syms'i partiten atınca eşi Cameron'dan intikamını bu

(Paylaşmıyoruz!) fotoğraf ile aldı. Altına, 'Çocuklarımın babasıb-nı kovan adamın elleri kalçamda' diye yazdı. (12 Ekim 2013)

Şiddet

ABD'nin Korkunç 'Suç' İstatistikleri. Ülkede günde bin 900 ve yılda 683 bin kadına tecavüz ediliyor. Buna göre ABD'de her 8 kadından biri tecavüze uğruyor. (Milliyet, 31 Ara 2017) Amerika demek tecavüz, cinayet ve insanlıktan çıkmak demek. Ulusal Mahremiyet ve Cinsel Şiddet Araştırması, ABD'de 22 milyondan fazla kadının hayatında en az bir kez tecavüze uğradığını ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 14 Mar 2016) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Cinsiyet eşitliğinde zirvedeki İskandinav ülkelerinde tacavüz oranları korkutucu seviyede. (Euronews, 4 Nis 2019) İskandinav ülkesi bunu tartışıyor: Tecavüz oranları neden bu kadar yüksek. (ABC gazetesi, 10 Ekim 2020) İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. (AA, 12.10.2021) İsveç'te 2018 yılında tecavüzün yasal tanımının 'rıza olmaksızın seks' şeklinde değiştirilmesinin ardından savcıların şiddet tehdidi, kullanımı ya da zorlama olup olmadığını kanıtlamasına gerek kalmazken, tecavüzden mahkûmiyet de yüzde 75 oranında arttı. (Sputniknews, 03 22.06.2020) Devamı; Dinsiz ahlak olur mu? Adlı yazımızda.

Sosyete şiddete doymuyor: Eşim dövüyor diyen tanınmışlar zincirine işadamı C. H.'ın eşi de katıldı. (31 Ocak 2010) D. S. , H. Ş.den ayrılık nedenini dayak olarak açıkladı. (Haberler, 19 Kasım 2008) Koca dayağı kadın CEO'ya kendi derneğini kurduruyor. (Hürriyet, 08.04.2007) Demet Akalaın 4 yıllık sevgilisinden dayak yüzünden ayrılmış. (Hürriyet, 29 Ekim 2008) Deniz Akkaya: Sevgililerimden yediğim dayağı hep gizledim. (Hürriyet,14 Kasım 2005) Alara uzan eşi Cem uzan'ın içki içip kendini dövdüğünü söyleyip boşanma davası açar. (Milliyet, 30.12.2009) Eşinden ve sevgilisinden şiddet gören ünlü isimler. (Akşam, 2 Kasım 2018) Manken Tuğba Özay sevgilisi Akın büyükoğlu'ndan Richmond SPA Otel'de dayak yedi. (Posta, 11.5.2007)

Avrupa Konseyi'nde Fransız Milletvekili Jean Guy Branger tarafından hazırlanan "Avrupa'da kadınların maruz kaldığı ev içi şiddet" adlı bir rapor gündeme gelmişti. Raporda dehşete düşürücü rakamlar vardı. Mesela Avrupa'da her 7 kadından 1'i ya zorla cinsel ilişkiye zorlanıyor, ya da tecavüze uğruyor. Fransa'da yılda 72 kadın, ev içinde yediği sert dayaktan ölüyor. Almanya'da bir yılda kocası tarafından öldürülen kadın sayısı 300. Norveç, İsveç, Finlandiya, Danimarka gibi hiçbir ekonomik sorunu olmayan ülkelerde şiddete bağlı kadın ölümleri de hayli fazla. Fransa'da çeşitli şekillerde şiddete maruz kalan kadınların oranı % 95.Çek kadınlarının yüzde 38'i şiddet görüyor, Litvanya'daki kadınların yüzde 42,4'ü fiziksel ve cinsel şiddete uğruyor, Portekiz'de kadınların yüzde 52,8' i eşlerinin şiddet uyguladığını belirtiyor. Sadece Avrupa mı böyle? ABD'de her yıl 4 bin kadın dövülerek yaşamını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor; her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. Yine ABD'de kız çocuklarının aile bireyleri tarafından istismar oranı yüzde 35 ile yüzde 46 arasında.Kanada'da kadınların yüzde 51'i 16 yaşına gelene kadar en az bir kere fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor (2004 Yılı raporu) Alman Milletvekili Claudia Roth, Almanya'daki kadınların yüzde 40'ının şiddete maruz kaldığını söyledi. (Basından, 08.02.2007) Avrupalı kadınların dörtte biri şiddet kurbanı. (Ntvmsnbc, 07 Mart 2007)

28 AB ülkesinden, 18-72 yaş arası 42000 kadın ile yapılan araştırma bugüne kadar bu konuda hem AB'de hem de dünyada yapılmış en geniş ve derin araştırma: Kadına şiddetin en yüksek olduğu ülkeler sırasıyla Danimarka (yüzde 52), Hollanda (yüzde 45), Fransa (yüzde 44). AB

ortalaması ise yüzde 33. FRA'nın Direktörü Morten Kjaerum rapor ile ilgili olarak, Yayınlanan raporun AB ülkelerinde kadına yönelik şiddetin ne derece yaygın olduğunu göstermenin yanında, devletlerinin bu konuyu ne derece az raporladıklarını ve gündem dışı tuttuklarını da kanıtlamaktadır'' diye konuştu. Rapordaki istatistiklere göre Avrupa'da her 10 kadından biri 15 yaşından itibaren cinsel şiddete maruz kalırken, her 20 kadından biri tecavüze uğramış. Her 5 kadından biri ise eski veya şu an birlikte olduğu eşinden cinsel ve fiziksel şiddet görmüş. Verilere göre kadınların sadece yüzde 14'ü eşlerinden, yüzde 13'ü ise yabancılardan gördükleri şiddeti ilgili makamlara bildirmişler. (Basından, 6 Mart 2014)

Eğitimli kadınlar da şiddet mağduru: İstanbul Üniversitesi (İÜ) Adli Tıp Enstitüsü'nce, üniversite öğrencisi ve mezunu kadınlarla yapılan bir araştırma, katılımcıların büyük bir bölümünün cinsel şiddet türlerinden en az birisine maruz kaldığını ortaya koydu. İlk sırada sevgililer var: Araştırma, sanılanın aksine, cinsel şiddet eylemlerinin yabancılar değil, çoğunlukla tanıdık kişiler tarafından gerçekleştirildiğini ortaya koydu. Buna göre, saldırganların yüzde 95'inden fazlası tanıdık. Çalışmaya göre, ilk sırada sevgili düzeyindeki erkek arkadaş, ikincisi sırada nişanlılık ve sözlülük ilişkisi geliyor. Üçüncü sırada ise ensest ilişki türleri var. (Hürriyet, 12.06.2003)

Güzelleşme adına. Güzellik uğruna her türlü yöntemi deneyen kadınların son gözdesi fetus kök hücreleri oldu. İngiliz Daily Mail gazetesi 'barbarca' olarak nitelendirdiği bu yöntemi ve bu uygulamayı gerçekleştirilen klinikleri ele aldı. Güzellik klinikleri fetusları, geri kalmış ülkelerden bağış yoluyla elde edildiği belirtilen, ancak gerçekte uluslararası kaçakçılık şebekelerinin karıştığı kirli yöntemlerle buluyor. Bebek fetusundan bir parçayı başta yüzleri olmak üzere vücutlarına enjekte ettiren kadınlar yöntemin barbarlığından hiç rahatsız olmuyor. Bu insanların tek hedefi güzellik ve gençlik. Bu klinikler insanlara bu hayallerini gerçekleştirmeyi vaad ederek milyonlarca dolarlık bir sektör haline geldi. (Milliyet, 8 Ağustos 2006) David Beckham ve eşi güzelliklerini kuş pislikleri ile yapılan kreme borçlu. (Basından, 9 Ekim 2008) Başta Hollywood'un yakışıklı yıldızlarından Tom Cruise olmak üzere birçok ünlü, yılların yüzlerine kondurduğu izleri silmek için seansı 180 sterline, yani yaklaşık 650 TL'ye yüzlerine bülbül dışkısı sürdürüyorlar. (Vatan, 22.04.2014) Dünyaca ünlü isimlerin güzellik sırları "yok artık" dedirtti. Madonna verdiği bir röportajda kendi idrarını düzenli olarak içtiğini itiraf etti. (Haber 3, 23 Eylül 2022)

Evlilik: Bekâr erkekler daha çabuk bunuyor. Karolisnka Enstitüsü araştırma sonucu. (Basında, 31 Temmuz 2008) Bekâr erkekler daha genç ölüyor. ABD ulusal istatistik enstitüsü. (Sabah, 25.08.2001)

Uyanış: İngiltere'de yapılan bir araştırma, iyi bir eğitim alıp iş hayatına atılan kadınların parlak bir kariyer yerine evinde oturup şakin bir yaşam sürmenin hayalini kurduğunu ortaya çıkardı. Kadın dergisi New Woman'ın anketine katılanların yüzde 61'i mutlu bir evlilik yapmanın, sakin bir kasabaya yerleşerek evinin kadını olmanın hayalini kuruyor. Üçte ikisinden fazlası "parayı erkek kazanmalı" diyor. Kadınların önemli bir bölümü ise kariyerin o kadar da önemli olmadığını düşünüyor. Ulusal aile ve ebeveyn enstitüsü'nden vicki shotbot bu araştırmayı "modern kadının uyanışı" olarak görüyor. (Vatan, 11.03.2005)

Ev işi- fark: Kadınlar erkekler kadar seksi düşünmüyor. Kadınlarla ev işi üzerine yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı. İngiltere'de, 2 bin kadının katıldığı araştırmaya göre; kadınların yüzde 40'ı ev işi yapmayı seksten daha tatmin edici buluyor. Kadınların yüzde 64'ü, ev işi yapmaktan dolayı mutlu olduklarını söylüyor. Yüzde 45'i ise, "Eşimle seks yapmaya temizlikten az vakit ayırabilirim" diyor. (Habertürk, 25 Nisan 2006) Belçika'da bulunan Leuven Üniversitesi profesörleri tarafından yapılan araştırmaya göre cinsellik hormonu testosteronun

yükselmesi erkeğin karar verme mekanizmasını altüst ediyor. Araştırmada bir grup öğrenciye konusu finans olan bir oyunun öncesinde iç çamaşırlı kadın fotoğrafları gösterildi. Bu grubun diğerlerine oranla oyunda başarısız oldukları ve doğru karar vermekte zorlandıkları gözlendi. Erkeklerdeki bu tepkilerin kadınlarda görülmediği belirtildi. (Habertürk, 20.04.2006)

Ne yapmalı? Gaziosmanpaşa Belediyesi, boşanma oranlarını azaltmak için evlilik danışmanı aldı: Çalışmayan bir kadının özel durumlar haricinde (hastalık, gece çocuk bakmak vb) sabah eşinden önce kalkıp eşinin ihtiyaçlarını (kahvaltı, kıyafet vb) hazırlamaması, işe güler yüzle uğurlamaması durumunda bir süre sonra eşi tarafından 'sürekli uyuyan, tembel, hiçbir işe yaramayan, para yiyici' olarak algılanabilmektedir. Problemin çözümünde konuşmak ama asla vıdı-vıdı yapmamak gerekir. Yaşadığınız problem o anda çözülecek diye bir kural yoktur. Dengeli anlayış sergileyen, istikrarlı, sevecen, çekici, gizemli bir kadının erkekler peşinden koşar. 'Ben buyum. İşine gelirse' diyen kadını, her erkek eninde sonunda aldatır. Çünkü ilişkinizi restleşme düzeyine indirmişsiniz demektir. Rest çekmek pokerde olur. Poker ise kumar oyunudur. Başarılı bir iletişimle çözülmeyecek aldatılma problemi yoktur. Yeter ki eşimizin algıladığı dilden konuşalım. Bilinmesi gereken en önemli gerçek, mükemmel kadın mutsuz kadındır. Evli olan ve hayatında mükemmel olmayı seçen kadın, iş hayatının dışında iyi bir anne, iyi bir iş hedefi ile adeta kendi ile savaşır bir duruma gelmektedir. (Vatan, 25.12.11) "1952 yılında Hugh Hefner denilen adam Playboy denilen ilk porno dergisini çıkarttığında, Amerikan toplumu bile ayaklanmıştı. Kamyoncular şimdikilere göre mütevazı sayılabilecek yarı çıplak bir kadın resmini kamyonlarına astıklarında, Amerika'da yer yerinden oynamıştı. Kiliseler Birliği, Aile Dernekleri, Hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat Senatörler…Peki şimdi? Şimdi, yılın belli günlerinde, kendi aralarında sözleşip, metroya çırılçıplak biniyorlar. Alışveriş merkezleri, çırılçıplak, anadan üryan bir şekilde gelenlere; ücretsiz ayakkabı veriyor diye, soyunup, çarşıya pazara, ücretsiz girmek müzeye çırılçıplak geliyorlar. Canlı yayında soyunmak; medenilik. Canlı yayında konuk bayana sarkıntılık yapmak; moda. En mahrem yerlerinin görünmesi; frikik. Masum gibi başlayan her hareket, en sonunda kutsallarımızla savaşan 7 başlı ejderhaya dönüyor. Ben şimdilerde islami kesimin düğünlerinde başlayan, davetlilerin huzurunda gelinin duvağını açma merasimlerine şahit oluyorum. Önceleri edepten olsa gerek duvağı açıldığında kızarıp bozaran kızımız, davetlilerin önünde eşiyle ilk öpüşmesini yaşıyor. Şimdilik yanaktan. Filmin sonrasını merak edenler, 35 yıl önce başlayan, yukarıda anlattığım serüvenin sonuna bakabilirler. Kimse kusura bakmasın. Bu sefer, klasik islami kesim duyarsızlığı içinde kalıp, izlemeyin, televizyonları kapatın, zaping yapın ucuzculuğuna kaçmayacağım. Kendi evimden televizyonu kaldırdım. 5 yıl. Sonra aldım. Memnun kalmadım. Aldığıma pişman oldum. Şimdi? Yeniden kaldırdım. Ama internet üzerinden lazım olan ve (çoğu zaman lazım) olmayan bir sürü programı izliyoruz." (Münir Arıkan, Altınoluk, sayı: 304, Haziran, 2011)

Flörtle evlenenler boşanıyor: Flört ederek evlenenlerle ilgili yapılan bir araştırma çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Hasan Herken, flörtle evlenenlerin boşanmaya daha yatkın olduklarını söyledi. Doç. Dr. Hasan Herken, şöyle konuştu: "En çok gördüğümüz yanlışlıklardan biri, birçok erkek evlenecek yaşlarda eş mi arıyor, anne mi arıyor belli değil. Bunun farkına varamamış. Flörtle evlenenler daha serbestliği benimsemiştir. Genelde bunlar boşanmaya yatkındırlar. 'Önceleri, romantik ortamda çok güzel rol oynanıyor.' Ancak evlendikten sonra evin içine girildiğinde güzel elbiseler kalkıyor. Romantizmden uzaklaşmaya başlanıyor ve roller bitip, gerçekler başlıyor." (Hürriyet, 14 Mart 2008) Reuters'in haberine göre, ABD'deki 10 şehirde yaklaşık 1000 kadına yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı: Evlilik öncesi uzun ilişki çiftlerin ebedi uyumunu artırmıyor, tersine bozuyor. Yıllarca flört ettikten sonra evlenip kısa sürede boşananlara göre evlilik öncesinin uzun sürmesi, tarafların evliliğe hiç sır bırakmayacak kadar birbirini tanımasına yol açıyor. Keşfedecek bir şeyin kalmadığı evlilikler de macerasız, sıkıcı oluyor ve

problemlerin öne çıkmasına neden oluyor. Dolayısıyla görücü usûlünden kopuş ve kentlerde yaşanan uzun flörtler sonrası kurulan yeni evlilik müessesesi, sanılanın aksine giderek kısalıyor. (Aktüel, Sayı:24, Aralık, 2005)

Karşı cinsten insanlarla arkadaşlık: Karşı cinsten insanların uzun süreli çalışma ilişkilerinde olaylar genellikle sinsice gelişir. Kişi ”Karşı cinsten filanca kişiyle sadece arkadaşız” dediklerinde kesinlikle kendilerini aldatmaktadırlar. Bazen doğru gelebilir yada ilişkinin başında masum gelebilir. Oysa pek çok durumda karşı cinsle kurulan arkadaşlık bir süre sonra, diğerinin zekâsı ya da mesleki yeteneğine duyulan saygıya bağlı olarak arkadaşlıktan öte bir şey haline gelmeye başlar. İlişki adım adım daha açık ve güvenilir bir nitelik kazanır. Küçük şeyler paylaşıldıkça bir takım tesadüfler ve ortaklıklar sonucunda daha yakınlaştığınızı fark edersiniz. Eğer evliyseniz eşinizle aranızdaki farklılıklar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlar. Bir bakmışsınız ki yeni arkadaşınızla her şeyde uyuşurken, eşinizle hiçbir konuda uyuşmaz hale gelmişsiniz. Tabii sonunda diğer insanla (arkadaşınızla) uyum faktörü yada fiziksel çekicilik nedeniyle hormonlar faaliyete geçer ve kaçınılmaz olay nihayet gerçekleşir. Olmasını asla tasarlamadığınız şeyler olur. Konunun trajik yanı çoğu cazip şeyin zamanla felaket getireceğinin başta inkâr edilmesidir. Karşı cinsten biriyle gözlerin saniyenin onda biri kadar bir zamanda uzunca birleşmesi, koridorda yanından geçerken özel bir itina göstermek, herhangi bir yerde tesadüfen çarpışmak, tokalaşırken veya bir şey alıp verirken ellerin bir iki saniye daha uzun tutulması, bunlar ve bunun benzeri ipuçlarını görmemezlikten gelmek, bu gibi şeyler kırmızı bayraklardır böyle durumlarda kendinize “zararsız flört” olamayacağını hatırlayın. Eğer evli iseniz olan şeyi dürüstçe kabul edin -mazeret aramayın- ve eşinize bağlılığınızı hatırlayın. İş yerinizdeki arkadaşınızla veya sekreterinizle bir kere yemeğe çıksam ne olur? Demeyin. Boşanmaların yüzde yetmişi, aynı iş yerinde veya yakın iş birliği halinde çalışan şahısların yakınlaşması sonucu oluşuyor. Yüzde ellisi de eşlerden birinin bir alış veriş merkezinde veya otoparkta karşı cinsten biri ile tanışması ve o kişiye karşı ilgi duyması ile gerçekleşiyor. Kısacası sekreterinizle veya işbirliği içinde olduğunuz karşı cinsle iş yemeğine veya bir yerde buluşmanızın size hiçbir kazancı olmaz ama kaybedeceğiniz çok şey olur! İşin gerçeği bu konuda duyarlı öğütler vardır. “Evlilikten önce iffet, evli iken sadakat gerekir.” Karşı cinsten biri ile çalışmanız gereken durumlar olacaktır. Bu durumu önleyemeyebilirsiniz ama kendi düşünce ve konuşmalarınızı pekala denetleyebilirsiniz. Temel sorun, dostluk ile flört arasındaki çizgiyi aştığınız zaman sonuçta bir şeylerin yaşanabilecek olmasıdır. Yaşananlarda kötü sonuçlar doğurur. (Zig Ziglar, Hayat Boyu Flört)

"Değer veren insan karısını teşhir etmez" Yeşim Salkım (Kanal1, Magazin1, 03.01.2009) Sunucumanken İpek Tenolcay: "Mini etek giyip, ince çorapla geziyorsan başkalarıyla flört ediyorsundur. İltifatlar, bakışmalar aldatma değil mi? " (Milliyet, 11.01.2003)

Kadınların en büyük pişmanlığı! İngiltere’de bir internet sitesinin yaptığı ankete göre kadınların yüzde 72’si 20’li yaşlarda flört ettiği erkeklerin en az biri konusunda pişman, yüzde 77’si ise “Keşke hayatımda hiç bir gecelik aşk yaşamasaydım” diye hayıflanıyor. Kadınların yüzde 30’u sarhoş oldukları bir akşam tanımadıkları bir adamla birlikte olmaktan utanç duyduğunu itiraf ediyor; yüzde 61’i kazandığından daha fazlasını harcıyor. (Habertürk, 06.02.2013)

Erkeklerin aşk hayatlarıyla ilgili en büyük pişmanlığı daha fazla kadınla sevişmemek olurken, kadınlar ise geçmişte yanlış erkeklerle seviştikleri için mutsuzluk yaşıyor. Kadınların en büyük pişmanlıklarından bir tanesi ise ilk cinsel tecrübelerini yanlış bir insanla yaşamış olmak. Ayrıca birini aldatmak ve geçmişte bir ilişkiye çok hızlı başlamak da diğer pişmanlıkları. Erkekler ise kadınların tam aksine kız arkadaşlarını daha hızlı yatağa atmadıkları için pişmanlık duyuyor. Yine erkekler için en büyük pişmanlıklardan biri de cinsel anlamda daha çok macera yaşamamış olmak. Çalışma 25 bin kişi üzerinde yapıldı. Archives of Sexual Behaviour, isimli dergide

yayınlanan araştırmaya göre kadınların yüzde 56'sı spontan biçimde seks yaptığı için pişman. Ve bunların aklaşık olarak çeyreği bekâretini kaybettiği için pişman. (Hürriyet, 28 Kasım 2013)

Sonuç

Kapitalist ekonomik piyasa, pek çok toplumda kadın bedenini popüler kültür ve araçları (moda, müzik, sinema, kitle iletişim araçları, dizi, tiyatro gibi) vasıtasıyla idealize ettiği güzellik, seksilik, incelik ve uzunluk (boyluluk), bakımlılık gibi pek çok bedeni unsuru, bireylerin çoğu için hayatta var olmanın amacı haline getirmiştir. Tüketim kültürünün buyrukları çevresinde kadın bedeni için standardize edilen beden ölçüleri, güzellik idealleri nerdeyse toplumsal ve fizyolojik yaşamın bir parçası olarak sunulmaktadır. Kadın bedeninin her bölgesinin erojen bir alan şeklinde temsil edilmesi adına sürekli bir enformasyon oluşturulmaktadır. Kadınlar için yaratılan yaşam tarzına göre, kadın sürekli cazibesini yitirmemeli ve çevresindekilere bu cazibeli haliyle hayranlık uyandırmalıdır. Beden imajı ve bedene yapılan birçok müdahale, tüketim toplumu ve tüketim kültürünün en büyük yaratıcısı ve yararlanıcısı olan Batılı kapitalizm olgusundan bağımsız değildir. Tüketim toplumunda tüketim arzuları ve istekleri ihtiyaçmış gibi algılandığı veya algılattırıldığı söylenebilir. Beden; bugün güzelleştirilerek, yüceltilerek, özgürleştirilerek bir arzu - özellikle cinsel arzu - nesnesi haline getirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü tüketim kültürünün var olmasını istediği ideal birey bedeni; sürekli yenilenen ve modanın peşinde koşan, sadece yaşayacağı bir tek yaşamı olduğunu ve bu yaşamını da yaşadığı dünyada cennete çevirerek hiçbir zevki ıskalamayan veya her hoşnutluk veren şeyleri deneyimlemenin bilincinde olan kişi olarak tanımlanmakta veya kabul görmektedir. (Prof. Dr. Rıfat bilgin, Tüketim kültüründe kadın bedeninin cinsel kurgu olarak konumlandırılması ve sunumu, The Journal of Academic Social Science Studies, Number: 36, p. 309-329, Summer II 2015, s. 327)

Yaratılan süper kadın imajı ile de; hem anne, hem eş, hem çalışan kadın, hem de güzel olmayı bilen kadın rolünü üstlenmektedir. (Nesrin Kula Demir, Zehra Yiğit, Reklam fotoğraflarında kadın bedeninin değişimi, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume, 8/6 Spring 2013, s. 471)

Kadın, batı tarzı hayat ile beraber statünün doğrudan kendi bedenleri ve zihinleri üzerinde odaklandığını görmüşlerdir. 1940'lı yıllarda idealize edilen kadınların kafa yapısından ziyade güzellik olarak gündeme gelir. 1950-1970 arası dönem moda 'herkes böyle giyindiği için giyilmesi gereken kıyafetler' olarak sunulurken, 1980''den sonra moda 'başkaldırının sembolü' olarak gösterilir. (Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, Moda ve Zihniyet, s. 111, 164, 170)

Televizyonda, reklamlarda, sokaklarda ve billboardlarda, reklamını yaptıkları ürünler daha çok arka planda kalıyorken, ön planda kadın vücudunun ve cinselliğin olması, ahlaki değerlerimize de oldukça ters düşmekte. Satılan ürünlerde, belirlenen hedef kitlesini etkilemek için bedenlerini kullandırmaları, kendilerini cinsel obje olarak gösterenlere karşı çıkmamalarını anlamak gerçekten de zor. (Yeni Akit, 9.12.2014)

Prof. Dr. Hatice Arpaguş, "Kadını özgürleştiren feminist söylemlerin, kadını bir meta haline getirdiğini" ifade ediyor. "Kadının özgürleşmesi ve bedenine hâkim olması meselesi, bir süre sonra bedenin para ve mevki için sergilenmesi gibi durumlara dönüşüyor. Mesela araba tanıtımında kadının reklam aracı olarak kullanılmasıyla arabanın modeli arasında bir bağlantı kurma ihtimali yoktur. Böyle bir durumda kadının özgürleşmesi veya bedeninin özgürce kullanmasından bahsedilebilir mi?" diyor ve İslâm'ın başörtüsü konusunda ortaya koyduğu kriterlerin kadını meta olmaktan alıkoyduğuna dikkat çekiyor, örtünün kadının beden ve kimliğinin sömürülmesine engel olduğunu fakat modern dünya karşısında bu konuda zorluklar yaşandığını anlatıyor. (Kübra Sönmezışık, Reklamın Özgür Kölesi Kadın, Bilimevi Kadın dergisi, Ekim-Kasım-Aralık 2017, Sayı 3)

Kadın erkek farklıdır

Allah azze ve celle, kadın ve erkeği yaratırken farklı özelliklerde ve birbirlerini tamamlayacak şekilde yaratmıştır. Bu farklılıklar karşılıklıdır ve birbirinin yerine geçmediği gibi tam aksine birbirini tamamlar; Biri olmadan diğeri eksiktir, biri diğerinin yerini tutamaz, dolduramaz. Buna en güzel örnek zevc kelimesidir. Zevc, "çift, çiftin teki" (TDV İslâm Ansiklopedisi, zevce maddesi) anlamlarına gelir. Mesela, Ayakkabı da bir "çift"ten oluşur. Bu çifti oluşturan eşler birbirlerine "eşittirler" ve fakat biri diğerinin yerini tutmaz. Eğer bu eşitliği "aynılık" ve "tıpkılık" anlamında alır da, sağ eşi sola, sol eşi sağa giyecek olursak, hem ayakkabıya, hem ayağa yazık etmiş oluruz.

İslam eşitlik değil, adaleti savunur. İslam, yaratılışta kadın ve erkeğe kodlanan yeteneklere göre hayatta iş bölümünü insanlara tavsiye eder. Bu konuyu 'İslam'da kadın hakları' başlıklı yazımızda ele aldığımızı hatırlatıp konumuza dönelim.

Boks yapan kadınlar... Bebek bakan erkekler... Üst düzey yönetici kadınlar... Ev işi yapan erkekler. Bu görüntüler günümüzde son derece doğal karşılanıyor. "Roller" değişirken, iki araştırmacının kitabı Avrupa'yı karıştırdı. Savundukları; Bu eşitlik doğaya aykırı. İki cins arasındaki farkların ortadan kalkarsa uyumsuz bir uzlaşma ortamı oluşur. Toplumsal psikoloji konularında yazdığı kitaplarla tanınan ekonomi - politika danışmanı Prof. Gertrud Höhler ile AIDS uzmanı Dr. Michael Koch tarafından kaleme alınan "Zimmetli Günah" adlı kitapta, iki cins arasındaki eşitsizlik savunuldu. Erkeğin güçlü ve cesur, kadının ise yumuşak ve uysal olması gerektiğini savunan Höhler ve Koch, "Gerçekten uyumlu bir birlikteliğin olabilmesi için cinslerin mümkün olduğu kadar birbirlerine zıt olması şarttır. Çünkü ancak o zaman iki cins birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrılmaz konuma gelebilir. Cinsiyete yönelik bir baskı yapılmasa bile erkek çocuğun en sevdiği oyuncak otomobil, kızın ise bebek oluyor. Hiçbir kısıtlama, hatta destek olmasına rağmen kızların klasik erkek mesleklerine yöneldikleri pek görülmüyor. Doğa, kadın ve erkeği bir noktadan sonra ayırıyor. İnsanlığın gelişmesi de zaten bu sayede oluyor. Cinsiyet bilinci ve ayrımı olmayan toplumlarda yetişecek insanlar daha az yaratıcı, daha az sosyal ve daha az şefkatli olur**.** Bu durumda uyumsuz işleyen bir uzlaşma ortamı ortaya çıkar" İnsanlığın, farklı iki cinsin çatışmasından geliştiğini savunan iki araştırmacı, iki cinsiyetin birbirine benzemeye çalışmasına da karşı çıkarak "En iyisi kadınlar tam bir kadın, erkekler tam bir erkek olmalı. Zaten hiç bir zaman ve hiç bir kültürde kadın - erkek eşitliği olmamıştır" diyorlar. (Milliyet, 13.01.1999)

Beynimizin de cinsiyeti varmış. Kadın ve erkeklerin beyinlerinin gelişim olarak farklı olduğunu söyleyen Hacettepe Üniversitesi araştırma görevlisi Dr. Serkan Karaismailoğlu ise, "Kadınların beyinlerinin her iki tarafı da birbirine eşit büyürken, erkeklerin sağ tarafı daha fazla büyümüştür. Kadın ve erkek arasındaki farklar anne karnında başlar ve bebeklikte de bu şekilde devam eder. Kadınların bu nedenle empati duyguları daha fazla gelişmiştir. Beyin de cinsiyete sahiptir. Kadın ve erkeklerin farklılıkları hayatlarının her anında verdikleri kararlarda etkilidir. Erkek ve kadın olaylara aynı yaklaşamazlar. Kadın daha detay odaklı yaşarken, erkek sonuç odaklı yaşamaktadır. Çiftler arasındaki anlaşmazlıkların nedeni de budur. Bu yüzden kadın ve erkeklerin beyinlerinin cinsiyetlerini bilmeleri, nasıl çalıştığını öğrenmeleri ve sorunlara ona göre yaklaşmaları gerekmektedir" dedi. (Abbas Güçlü, Milliyet, 15 Mart 2014)

"Kadın ve erkek yasalar ve fırsatlar yönünden eşittir ve eşit olmalıdır. Biyolojik olarak eşit değildir çünkü genleri farklıdır. Psikolojik olarak eşit değildir çünkü duygu ifadeleri farklıdır. Kadın ve erkek beyinleri farklı çalışır." (Prof. Nevzat Tarhan, Haberalp, 25.3.2021)

Amerikalı yazar ve ilişki danışmanı John Gray'in kadınlar ve erkekler arasındaki iletişimi irdeleyen Erkekler Mars'tan Kadınlar Venüs'ten adlı kitabı, erkeklerin ve kadınların adeta farklı gezegenlerden geldiğini, kendi gezegenlerine özgü alışkanlıkları olduğunu yazıyordu. Örneğin kadınların kendilerini rahatsız eden bir konuyu biriyle paylaşıp ona anlatmak istediğini, oysa erkeklerin sadece dinlemek yerine hemen çözümler üretip bunları önermeye başladığını dile getiriyordu. Bu da iki taraf arasında doyurucu bir iletişim kurulmasını engelliyordu.

Eğer cinsiyetler arasında gerçekten farklılıklar varsa onların arkasında da bu davranışları yöneten biyolojik nedenler olmalı. Bilim adamları Erkek ve kadın beyni arasında yapısal ve işlevsel farklar olup olmadığını belirlemeye çalıştılar. Araştırmanın sonuçları, oyuncak tercihlerinin sosyal ve bilişsel etkenlerden bağımsız olduğunu, dolayısıyla cinsiyete dayalı olduğunu gösteriyordu. Araştırmacılar hem kız çocukların hem dişi maymunların oyuncak bebek ve tencereyle daha fazla zaman geçirmesini annelik güdüsüne bağlıyor. Yeni doğan bebekler üüzerinde deney yapılır. Kız bebekler zamanlarının % 36'sında kadın yüzüne bakarken erkek bebekler zamanlarının % 25'inde kadın yüzüne baktı. Bunun aksine, erkek bebekler zamanlarının % 43'ündemmekanik yüze baktı. Kız bebeklerde bu oran sadece % 17'ydi. Ayrıca bu bebekler doğumları üzerinden sadece 24 saat geçtiği ve henüz herhangi bir sosyal veya bilişsel etki altında kalmadıkları için, cinsiyete bağlı bu farklılıkların temellerinin biyolojik olduğu anlaşılıyordu. Bilim insanları uzun bir süre erkek ve kadın beyni arasındaki farklılıkları hormonlara ve beynin hormon salgılanmasında önemli rolü olan hipotalamus bölgesine atfetti. Fakat bilimsel ilerlemeler sonucunda, cinsiyetler arasındaki farkların çok sayıda bilişsel özellik ve davranış üzerinde (hafıza, duygu, görme duyum, stres hormonlarına beynin verdiği tepki gibi) önemli etkileri olduğu bulununca, bu görüş terk edildi. Erkek ve kadın beyninin beyin görüntüleme teknikleri kullanılarak karşılaştırılması, bu iki cinsiyet arasında yapısal birtakım farklılıklar olduğunu ortaya çıkardı. Beyindeki cinsiyete bağlı benzerliklerin ve farklılıkların belki de toplum düzeyindeki en önemli yönü, kız ve erkek öğrencilerin sözel ve sayısal yetenekleri ile bunun uzantısı olarak ileri yaşlarda seçtikleri çalışma alanları ve bu alanlardaki başarıları olsa gerek. Sadece geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerde değil ABD ve Batı Avrupa gibi gelişmiş ülkelerde de fen bilimleri dallarında, üst düzey yönetici kadrolarda kadınların sayısı erkeklere oranla çok geride. ABD'de 2007 yılında işgücünün % 46'sını kadınlar oluştururken bilim ve mühendislik işgücünün sadece % 27'sini kadınlar oluşturuyordu. İlkokuldan sonra kız öğrenciler sözel yetenekte erkek öğrencileri geride bırakıyor. Cinsiyetler açısından beyinde farklılıklar olduğu da bir gerçek. (Bilim ve Teknik dergisi, Şubat, 2013, Şubat 2013, Sayı: 543, s.22-28)

Kadın ve erkek arasındaki en önemli farklılık kadınların daha çok beyninin sağ tarafını erkeklerin ise daha çok beyninin sol tarafını kullanması. Bu durum iki tarafında hayata ve olaylara bakışını tamamen etkiliyor. Kadın beyninin her iki tarafında konuşma merkezi var, erkek beyninin sadece sol tarafında konuşma merkezi var. (Sema Maraşlı, İlk Adım, Ağustos, 2021)

Sabah gazetesi biyolojik, psikolojik, sosyal farkları, 'Kadın ve Erkek Arasındaki 45 Fark!' (Sabah, 08.05.2015) diye duyururken sözcü bu sayıyı 50 farka çıkarır. 'Erkek ve kadın arasındaki 50 temel fark.' (Sözcü, 08 Aralık 2014)

Kadın ve erkek arasındaki şaşırtıcı bilimsel farklılıklar. Kadınlar ve erkekler arasında bilimin ortaya koyduğu fiziksel ve zihinsel farklılıklar sizi şaşırtabilir. Kimin kanı daha hızlı akar, kim daha iyi yüzer? Kim daha iyi duyar? Peki, hastalık ya da ölüme kim daha dayanıklı? İşte bilimin ortaya koyduğu kadın ve erkek arasındaki farklar. (Posta, 09 Haziran 2021)

İlişkide kadın-erkek farklılıkları. Kişilik özellikleri bakımından kadınlar ve erkeklerin birçok farklılık gösterdiği söylenir. Kadın ve erkek arasındaki kişilik, algı, davranış farklılıkları en çok konuşulan ve yazılan konulardan biri. İki cinsiyet arasındaki farklılıklar fiziksel olarak belirgin olsa da psikolojik farklılıklar çok daha karmaşık ve tartışmalı bir konu. (BBC, 28 Şubat 2018)

2017 yılında OECD tarafından yapılan sosyal ve duygusal beceriler izleme araştırmasına göre, "Strese dayanıklılık, duygu kontrolü ve enerji gibi özelliklerde erkek öğrencilerin puanları yğksekken sorumluluk, empati, hoşgörü ve merak gibi becerilerde kız öğrencilerin puanları yüksektir. Sonuç, sosyal ve duygusal beceriler anlamında kız ve erkek öğrencilerin önemli farklılıklara sahip olduğu ve bu becerileri geliştirirken cinsiyet arası farkların dikkate alınması gereklidir. (OECD Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması Türkiye Ön Raporu, Eylül 2021)

Prof. Dr. Nevzat Tarhan: "Kadın ve erkek farklılıklarına rağmen eşittirler". Nevzat Tarhan, "İlişkinin duygusal boyutunda kadın, maddi tarafında ise erkeğin rolü ön plândadır. Erkeğin fizik gücü vardır, kadın ise güven uyandırma ve ilişki kurabilme alanlarında başarılıdır. Aile içi ilişkilerde kadın daha baskınken, dış ilişkilerde erkek ön plana çıkar. Güven uyandırma hususunda, sevgi objesi anneyken, güven objesi babadır. Kadın - erkek ilişkisinde de sevgi veren taraf kadın, güven veren taraf erkektir" Kız çocuklarının romantik duygularını daha çok ön plana çıkaran bebeklerle evcilik oyunları oynamaları, erkek çocuklarının ise daha çok saldırganlık içeren oyunlar oynaması biyolojik faktörlerle açıklandığını belirten Prof. Dr. Nevzat Tarhan 'Kadının sosyal zekası, erkeğin sayısal zekası yüksek, Erkekler matematik, kadınlar sanat insanı. Modernizm bize erkek ve kadının cinsel kimlik sınırlarını kaldırmayı önermektedir. İnsanın psikolojik doğası kadının kadın, erkeğin erkek kimliğine uygun bir şekilde yaşaması gerektiğini söyler. Erkek ve kadının insanlığı bütünleyen iki cinstir. Bu iki cinsten hiçbiri diğerinden üstün değil, ancak farklıdırlar." (https://uskudar.edu.tr, 20.07.2019)

Bunları ancak bir kadın yapar, düşünür!

Boşanan eşi felç geçirince geri döndü. Sivas'ta 3 yıl önce şiddetli geçimsizlik nedeniyle *boşandığı eşinin felç* olduğunu öğrenen kadın, yatağa mahkum olan eski *eşiyle* yeniden nikah kıydı. (CNN Türk, 21.12.2010) 10 yıl önce boşanmışlardı! Eski eşi, yeni hayatının başlangıcı oldu. İzmir'de yaşayan ve gittiği hastanede kendisine karaciğer yetmezliği ile karaciğer kanseri teşhisi koyulan Can Say (58), çocuğunun annesi olan ve 10 yıl önce boşandığı eski eşi Bahar Azak'ın (42) karaciğerini bağışıyla sağlığına kavuştu. (Haber 7, 6.11.2022) Bu kadar yıl genelevde çalıştıktan sonra kadınla erkek arasındaki farkı anladım. Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz. (Ayşe Tükrükçü'nün hikâyesi, Ayşe Arman, Hürriyet, 24 May 2015)

Kadının Günlüğü: ‘Bu gece kocam çok garip davranıyor. Akşam güzel bir restoranda buluşmak üzere sözleşmiştik, bütün gün arkadaşlarımla alışveriş yapıp geç kaldım diye mi kırıldı acaba? Bu konuda bana hiçbir şey söylemedi. Restoranda konuşmadı. "Sessiz bir yere gidip konuşalım" dedim kabul etti ama yine hiç konuşmadı. "Ne var?" diye sordum "Yok bir şey" dedi, "Seni üzecek ne yaptım?" dedim. "Bir şey yapmadın" diye cevap verdi. Eve dönerken arabada "Seni seviyorum" dedim. Hafifçe gülümsedi ve arabayı kullanmaya devam etti. Neden "Ben de seni seviyorum" demedi, anlayamıyorum. Eve geldiğimizde onu tamamen kaybettiğimi hissettim. Aklı başka bir yerdeydi. Sessizce TV seyretti ben de yatağıma gittim.. 15 dakika sonra o da geldi, kendini kaybetmiş bir vaziyetteydi. Güçlükle uyudum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hayat çekilmez artık.’ Kocasının Günlüğü: ‘Yahu o 4 gol de yenir miydi?. İnsanın aklı almıyor! Delirmek işten değil, valla!’ (Hıncal Uluç, Sabah, 3.4.2016)

Haklı bir isyan: "Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin. Güçlü kadın nedir ya! Kadın dediğin nayiftir, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar. Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu."

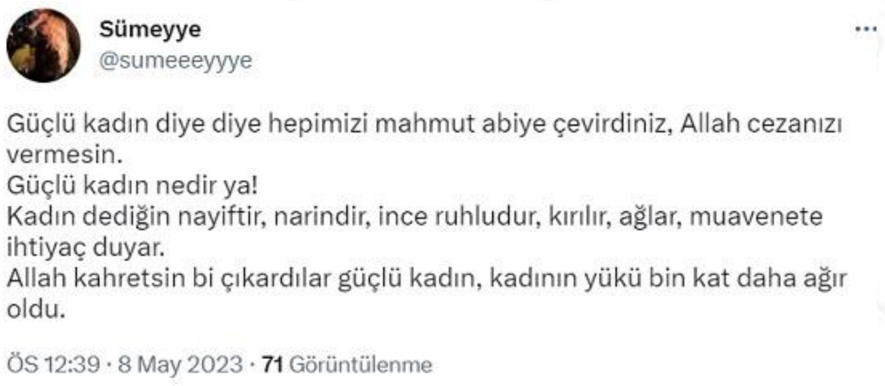
Sümeyye
@sumeeeyyye

Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin.
Güçlü kadın nedir ya!
Kadın dediğin nayiftir, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar.
Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu.

ÖS 12:39 · 8 May 2023 · 71 Görüntülenme

Tesettür, kemik erimesi yapar mı?

“Tesettür giyim kemik erimesi yapıyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kadın Sağlığı Merkezleri'ne başvuran her iki kadından birinde kemik erimesi rahatsızlığı var. Nedeni ise kapalı giyimden kaynaklanan D vitamini eksikliği.” (Sabah, 2.12.2005) Bilindiği gibi İslam’a göre, "Kadının avret (Örtünmesi gereken) yeri el, yüz ve ayak dışında bütün vücududur." (TDV İslam Ansiklopedisi, Tesettür maddesi) Gazetenin aynı yazıda görüş aldığı Türkiye Osteoporoz Dernek Başkanı Merih Sarıdoğan “Bedenin D vitamininden yararlanması için el, yüz ve ayakların açık olup 1 saat güneş alması yeterli.” demektedir.

Dünya Osteoporoz Kongresi Genel Sekreteri Jean Yves Reginster ise 50 yaş üstü kadınların sağlığını tehdit eden kemik erimesi hastalığıyla iddia edildiği gibi, tesettür tarzı giyim arasında negatif bir ilişki bulunmadığını açıkladı. Reginster, el ve yüzün 15’er dakikalık sürelerle günde iki defa güneş ışığı almasıyla vücudun ihtiyaç duyduğu D vitaminini sağlandığını kaydediyor. Belirtileri orta yaş sonunda ortaya çıksa da, kemik erimesi aslında bir çocukluk hastalığı. Aslında yanılgının aksine erkek-kadın ayırmıyor. (Haber 7, 04.02.2008) Fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı Dr. Eser Alptekin, "tesettür ile kemik erimesi arasında bağlantı yok" dedi. Alptekin güneşten istifade etmek için doğrudan temas etmesine gerek bulunmadığının altını çizdi.

(Basından, 26 Nisan 2012) Ayrıca "Yıl boyu sık sık haftada 1-2 kez tekrarlanan 5-10 dakikalık el-ayak ve yüz güneşlenmeleri bile işe yaramaktadır." (Prof. Osman Müftüoğlu, Hürriyet, 25 Ağustos 2017)

Konuyu daha detaylı ele alalım. "İngiltere'de Mart ayı sonundan Eylül ayı başına kadar olan sürede gündüz öğle vakti (saat 11.00-15.00 arası) eller dirseklere kadar açık ve ayaklar direkt olarak 10-15 dakika güneşe maruz bırakırlarsa; bu süre beyaz tenli insanlarda gerekli D vitamini sentezi için yeterlidir." (National Health Service tarafından 25.11.2015'te yayınlanan makale) Prof. Dr. Sefa Saygılı, "Kemik erimesinin oluşmaması için; bir cildin, haftada iki gün yarımşar saat el ayası büyüklüğünde güneş görmesi yeterlidir. Vücudun herhangi bir parçası güneşi görebilir. Yüz olabilir, eller ve ayak olabilir. Başını örten kişilerin yüzü ve ellerinin açık olması, kemik erimesini engellemeye yeterlidir. Kemik erimesi, insan hayatının tabii bir sürecidir. İlaç firmaları, kemik erimesini özellikle abartıyorlar! Çünkü ortada büyük bir pazar var ve bu pazarda büyük paralar dönüyor! Medya da, maalesef buna alet oluyor! Ama asıl sorulması gereken soru şu: Kemik erimesi olayını öne çıkaran medya; insanların çıplak olmasından dolayı oluşan cilt kanserleri hakkında niye yayın yapmıyor? (https://sorularlaislamiyet.com/tesetturlu-giyinmek-ortunmek-kemik-erimesine-yol-aciyor-mu)

D vitaminine en çok ihtiyaç duyan yaşlılarda bile, sadece el, yüz ve önkolların (dirsekten ele kadar olan kısmın), haftada iki-üç defa, pembeleşmeyecek kadar güneş ışığı alması yeterlidir. Pek çok kaynakta yeterli D vitamini sentezi için güneşe maruz kalma süresi, haftada yaklaşık 10–15 dakika olarak belirtilmiştir. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2201) 350 milyon civarında nüfusu olan Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 3,5 milyon kişi cilt kanseri ile tanışmaktadır. Bu rakamlarla ABD'de en sık rastlanan kanser, cilt kanseridir. Güneş ışınlarına bağlı oluşan cilt kanserinin % 80'i, baş, boyun ve bacaklarda görülmektedir. Güneşe fazla maruz kalma, cilt kanserinde önemli bir risk faktörüdür. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 344) Yazın güneşin zararını azaltmak ve deriyi bronzlaştırmak için kullanılan güneş yağlarının, D vitamini sentezini azalttığı ve üstelik cilt kanserinden korunmada da önemli bir fayda sağlamadığı anlaşılmıştır. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2198)

Evet, gerçekten de; Tesettürün kemik erimesine neden olma iddiasını dile getiren 'kesimin' ve özellikle medyanın, 'plajlarda güneşlenmenin cilt kanseri riskini artırdığını, güneş kremlerinin bir işe yaramadığını, her yeri kapalı AVM'lerde çalışan kadınların güneşten istifade edememeleri, solaryumun zararları' gibi konuları niçin yeteri kadar gündeme getirmezler acaba? Hâlbuki plajda güneşlenmeye yönlendiren nice haberler yapmışlardı! "Güneş Işınları ve Solaryum Cilt Kanserini Tetikliyor!"; "Cilt kanserlerinin % 90'ının gelişme sebebi güneş ışığına bağlı UV radyasyondur. Bu nedenle güneşten korunmak, cilt kanserinden korunma kurallarının en başında gelir." gibi başlıklı özel hastanelerin yayınladığı makaleleri hatırlatıp 'geç kalınmış' bazı haber başlıklarını uyarı amaçlı paylaşalım: ve 'Cilt kanseri artıyor, cildinizi güneşten koruyun! Onkolog: Güneşte fazla kalmak kansere yol açabilir.' (NTV, 24 May 2019; 29 Haz 2019); İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlık. Uzmanlar, insan ömrünün uzayıp kısalmasına sebep olan şu 10 maddeye dikkat çekiyor. Güneş ışığı: Cilt kanserinin en önemli sebeplerinden. (Habertürk, 30 Nisan 2010); 'Sağlıklı bronzluk yok!' Bronz olarak değerlendirdiğimiz, hepimize cazip ve seksi gelen cilt ise aslında birçok bakımdan hasarlı cilt. Hatta deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş. (Posta, **15 Mayıs 2010**); Şehir hayatında güneşten korunun. Sadece deniz kenarında değil. Güneş artık eskisi kadar dost değil bizlere; tüm canlılar için yaşam enerjisi olan güneş, ozon tabakasının incelmesiyle birlikte ne yazık ki artık bir tehlike unsuru haline geldi. (Habertürk, 21 Ağustos 2010); Bronzlaşmayla deri erken yaşlanıyor. Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Dermatoloji Uzmanı Doç. Dr. Emel Erkek, "sağlıklı bronzlaşma" olmadığını belirterek, "Bronzlaşmak, deri yaşlanmasını peşin

olarak kabullenmek ve deri kanseri riskini göze almak demektir." uyarısında bulundu. Doç. Dr. Erkek, bronz tene kavuşmak isteyenlerin aldıkları risklere ve bu risklerden korunma yollarına yönelik yaptığı açıklamada, deri yaşlanmasının büyük oranda güneşle ilgili olduğunu, bu nedenle yazın saat10.00 ile16.00arasında mümkün olduğunca güneş altında kalınmaması, ayrıca sürekli güneşten koruyucu kremler kullanılması gerektiğini bildirdi. Deri yaşlanmasında başlıca rolü yüzde 80'lik bir oranla güneş ışınlarının oynadığını belirten Doç. Dr. Erkek, "fotoyaşlanma" adı verilen güneş ışınlarına bağlı yaşlanmanın, güneşe maruz kalan el üstleri ve yüz gibi bölgelerde belirgin olarak görüldüğünü, sık sık tatile gitme, solaryuma girme gibi son yıllarda değişen hayat tercihlerinin tehlikelerine işaret etti. (CNN Türk, 2 Nisan 2015); Çocukluğundaki güneş yanığı 40 yıl sonra kansere sebep oldu… 'Güneşe bir kez maruz kalmak bile yeterli' Dr. Paul Banwell 40 yıl sonra gelen kanserle ilgili şunları söyledi:"Çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak cilt kanseri gelişimine önemli bir katkıda bulunuyor. Elbette güneşte yanma, cilt tipi, ilgi alanları gibi başka faktörler de var. Ancak çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak önemli bir faktör ve yaşamın ilerleyen zamanlarını etkiliyor." (Hürriyet, 01 Haziran 2022)

"İnsanlık 2000'li yılların eşiğinde bir büyük meselesini daha çözdü. Bilim adamlarının bulgularına göre, sanıldığının aksine aptal kadınlar çıplaklaşmıyor, çıplak kadınlar aptallaşıyor. Bu sonuca, toplam 350 gönüllü kadın ve erkeğe zeka testleri uygulayan iki Amerikalı psikolog ulaştı. Barbara Frederickson ve Tomi-Ann Roberts adlı psikologlar deneklere, matematik sorularının ağırlıklı olduğu testler uyguladılar. Kadın ve erkek denekler bir defa tam giyimli olarak ve bir defa da mayo-bikini giymiş olarak testlere tabi tutuldular.Şok sonuç: Çıplak ya da çıplağa yakın derecede giyimli kadınların zihinsel yeteneklerinde ani bir düşüş görüldü. Giyimli halde en zor, girift denklemleri çözebilen kadınların, bikini giymiş haldeki performansları vitrin mankenlerini aratıyordu. Erkeklerin zeka seviyeleri ise giyimli olup olmadıklarından etkilenmiyor." (Sabah, 23 Nisan 1999)

Sonuç: Tesettür kemik erimesine neden olmadığı gibi, güneşte fazla kalmak ta insana zararlıdır!

İslam kadınların okumasına karşı mıdır?

Bu konuya temel teşkil edecek "Kur'an ve bilim" ve "İslam'da kadın hakları" adlı yazılarımızı da öncelikli olarak tavsiye ederiz.

En başta belirtelim ki, "Kadınlara cuma namazı, cenaze namazı ve bir de cihad hariç, erkeklere farz olanların hepsi farz kılınmıştır." (Abdürrezzak, Musannef, 5/298)

Peygamberimizin kadınlara okuma yazmayı (İbn Hanbel, Müsned, 45/46/h.no: 27095; Ebu Davud, h.no: 3887) ve ilmi (Fethu'l Bârî, 1/236;Mecmaü'z Zevâid, 1/161) tavsiye ettiği sahih rivayetleri değil de, mevzu/uydurma olduğunu İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Zehebi ve İbn-i Adıyy'in özellikle belirttiği ve hadis olarak kabul etmediği (Kitabu'l-Mevzuat, II/268, Zehebi, Telhis, II/396; Mizan, I/419, II/679; Kitâbu'l-Mecrûhîn, II/301); Beyhaki'nin de münker (Beyhaki Şuabu'l-İman, no: 2227) olduğunu ilan ettiği "Kadınlara okuma yazma öğretmeyin."

Uydurma söz üzerinden İslam'a saldırmaya çalışanlara sadece kitabî değil, bizzat pratik hayattan, Müslüman hanımların okuma aşkı ile göze aldıkları zorluklar ve başarıları ile alakalı alıntı ve gazete haberleri ile cevap vereceğiz inşallah.

Dünyanın ilk üniversitesinin kurucusu da Müslüman bir hanımdır. Fatıma el Fihri, 859 yılında Fas'ta, Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından da dünyadaki ilk üniversite kabul edilen Karaviyyin Üniversitesini kurmuştur. Oxford ve Harvard üniversitelerinden de eski olan bu üniversite sadece Müslümanlara değil, Yahudi ve Hristiyanlara da eğitim veriyordu. (AA, 8 Mart 2018) Amerikan kız üniversitesinin açılış tarihi ise 1821.

"İlim yapmak her (kadın ve erkek) Müslümana farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 1.378); emri ve "Bir çocuğun babası üzerindeki hakkı, çocuğa yazı öğretmek, ona güzel bir isim vermek ve zamanı geldiğinde de çocuğu evlendirmektir." (Celâleddin es-Suyûtî, el-Câmiu's-Sağîr, I/350; Abdurraûf el-Munâvî, Feydu'l-Kadîr,II/538) tavsiyesi gereği daha efendimiz döneminde yirmi kadar hukukçu hanım sahabi (İbn-i Hazm, Cevâmiu's Sire, s. 223); doktor Zeynep (İsfehani, el-Egânî, XIII/114) gibileri yetişmişken "İslam hukuk ilmi ile ilgilenen Kadın alimler bulunduğu gibi profesör makamına ulaşanlara da Şeyha denmekte" (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 360) iken bu dinin kadına okuma yazmayı yasakladığını işddia etmek ne ilmi olmak ne de objektiflikle açıklanabilir.

"Her camide, her medresede, her mescidde erkeklerin olduğu her yerde, kadınlar da onlar kadar aktifti. Araştırmalarımda, daha derine indim, bir noktada durmak zorunda kaldım. Çünkü hep daha fazlası vardı! Sadece hadis alanında, 9 binden fazla hadis âlimi vardı. İslam'ın dörtte biri, sadece kadınların verdiği derslerin üzerine kuruludur. Eğer kadınların öğrettiklerini çıkarırsanız, İslam'ın dörtte biri yıkılır. Başka hiçbir dinde kadınlar, oluşum döneminde bu kadar önemli bir rol oynamamıştır. Büyük Hadis kitaplarının çoğu kadınlar tarafından yazılmıştır. İlim için seyahat eden birçok hanım alim vardır. Fatıma bin Sa'd el-Hayr'ın seyahat güzergahı aşağıdadır." (Dr Muhammed Ekrem Nadwi, Derin Tarih, Nisan 2018, Sayı, 73, s.79-83)

Efendimiz Hz Aişe ve Hafsa'nın eğitimleri ile özel ilgilenmiş, yetiştirmiş (Buhari, ilim, 36; Tirmizi, Menakıb, 62;Zerkeyî, el-İcabe, s. 103; Taberani, el Kebir, 23/182; Müstedrek, 4/11, Müsned, 6/67; Müstedrek, 4/14; Tabakat, 2/32–33; İbn-i Hacer, T. Tehzib, 12/457) ve bırakınız Müslüman bir hanımlar ile ilme teşvik edip önderlik etmesini, Müslümanlarla savaşırken esir alınan gayri Müslim bayanları bile efendimiz ilme teşvik ettirmiştir: "Bir insanın cariyesi olur, ona güzel bir tahsil ve eğitim verir, sonra da onu azad ederse, Allah onu iki katıyla mükâfatlandırır." (Buhari, Cihad, 145)

Zamanında yasak olan başörtüsü haberlerinin her biri aslında çok büyük itirafları içerinde barındırmaktadır: "Dicle Üniversitesi'nin mezuniyet törenine okul birincileri türban takarak katıldı." (Sabah, 04.07.2004);Viyana'nın göbeğinde beş katlı bakımlı bir bina. 34 dairesinde Viyana üniversitelerinde eğitim gören tam 200 kız öğrenci kalıyor. Hepsi de imam hatip mezunu, türbanlı ve bu yüzden Türkiye'de üniversiteye gidememiş. (Hürriyet, 02.11.2003); Ukrayna'daki üniversitelere türbanlı öğrenci akını var. Tıp ve diş hekimliğini tercih eden öğrenciler, üniversitede mescit bile açtırdı. (Milliyet,27 Ağustos 2004); Üniversitelerde uygulanan başörtüsü yasağı ne Etiler İmamı'nın kızı Nagihan Haliloğlu'nu ne de Tıp Fakültesi'ni yarıda bırakmak zorunda

kalıp yurt dışına çıkan Nurevşan Bastem'i yıldırmadı. Eğitimlerini Avrupa ülkelerinde tamamlayan bu iki genç, şimdi Almanya'da hem çalışıp hem de akademik kariyer yapıyor. (Yeni Şafak, 3.10.2005); ÖNDER'in 5 yıl önce Avusturya'ya gönderdiği Nur Akbıyık, Saadet Pekzorlu ve Seyhan Yılmaz aynı zamanda yüksek lisanslarını da tamamlayarak okullarını bitirdi. (Haber 7, 28.03. 06)

Katsayı, polis, medya, sosyal baskılara rağmen 'OKU' emri gereği bunca çileyi göze alıp başarılar elde eden bu hanımlara dinleri okuma diyecek ve buna na bazıları inanacak, öyle mi?!

Bir haber ile 28 Şubat zihniyetine selam gönderelim:

Fransız düşünürden peçe çıkışı! Fransız düşünür Marc Edouard Nabe katıldığı bir televizyon programında peçeyi savundu. Nabe karşısındaki diğer Fransız katılımcılara 'Siz o kadınların nasıl düşündüğünü anlamıyorsunuz. Onların kadınları sizin kadınlarınızdan daha onurlu' dedi. (Haber 7, 10.06.2013)

Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın

"Kadının öğretmesini izin vermem, kadın ancak sükuta olsun (sussun)." (Timeteosa Mektuplar, 2/12)

"Kitab-ı mukaddes'te, cennetten çıkarılmış ile ilgili bölümlerde, Adem'in günahı işlemesine Havva'nın neden olduğu yazılıdır. Bu yüzden kadınlara 'gazap tekneleri' olarak görmek ve onlara karşı kuşkucu ve acımasız bir tavır takınmak zorunda kalmıştır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 97)

Yıl 2013'den 2021'e. Ağlama duvarına da nereden baksanız en fazla 100 metre geriden bile ibadet etmelerine izin verilmeyen Yahudi kadınlar!

Yahudi Erkekler Yahudi Kadınlara Saldırdı. Ağlama Duvarı'nda ibadet hakkını mahkeme kararıyla kazanan Yahudi kadınlar, bin kadar erkeğin saldırısına uğradı.Ağlama Duvarı'na polis kordonu sayesinde ulaşan kadınlar, üzerlerine atılan yabancı maddelere rağmen ibadetlerini tamamlayarak ayrıldı. Kadınları taşıyan otobüs ise taşlandı. Çıkan olaylarda bazı polisler hafif yaralanırken, kadınlardan yaralanan olmadığı açıklandı."Duvarın Kadınları" grubundan Leyla Gordon, tek amacının Tanrı'ya ibadet etmek olduğunu belirterek, "Bize ne yapamayacağımızı buyuramazlar." dedi.Karşıt gruptan Leah Roni ise bin 700 yıllık geleneğin 50 kadın tarafından değiştirilmek istenmesine hoşgörü gösterilemeyeceğini söyledi. (Sondakika, 10.05.2013); Ortodoks Yahudi erkekler Kudüs'te Musevi kadınların ibadet etmesini engellemeye çalıştı. (BBC, 08.03.2019);

Ultra-Ortodokslar, Ağlama Duvarı'nda dua etmek isteyen kadınlara karşı toplanıyor. (Serbestiyet, 4 Kasım 2021)

Meşhur Hristiyan apostolu ve İncil yazarlarından Dimaşklı Yuhanna kadın hakkında şöyle söyler: "Kadın kötülüğün çocuğu, emniyet ve huzurunda düşmanıdır" (Benazus, H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar Ve Kadınlarımız, s.279).

"Sefard mezhebine mensup Yahudi erkekler, her sabah şu şekilde dua ederler; "Ezeli ilahımız! Kainatın kralı! Beni kadın yaratmadığın için Sana hamdolsun!" (Fatmagül Berktay, Tektanrılı Dinler Karşısında Kadın, s. 97)

Bu kanada mensup erkeklerin günlüksabah dualarında: "Sana şükürler olsun Allah'ım, beni bir kadın olarak yaratmadın" ifadesi geçerken, kadınlar, "Beni dileğine göre yarattığın için sana şükürler olsun" (The Kendath, "Memories of an Orthodox youth," Susannah Heschel, On Being a Jewish Feminist, 96-97) diye dua ederler.

"Hristiyanlıkta kadın düşmanlığı ise, Yahudilikten, özellikle Paulus eliyle Hristiyanlık metinlerine de sokulmuştur. Paulus, Sezar'a mümkün olduğu kadar itaat sağlayabilmek için, insanlığın yarısını köleleştiriyor, başlarına hakimiyet damgası vuruyor, örtünmeyen kadının saçlarını sıfır numara tıraş ettirmeye, usturaya vurdurmaya kalkışıyordu. (Korintoslular'a, 11. Bab, 6) Aziz" Paulus'un acayip gerekçesi şudur: "Çünkü erkek kadından değil, fakat kadın erkektendir. Çünkü erkek de kadın için değil, fakat kadın erkek için yaratıldı. Bunun için kadın, başım üzerinde hakimiyet alametine malik olmalıdır.(Ahd-i Cedid, Paulus'un Korintoslulara Birinci Mektubu, 9-10)" (Prof. Dr. Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın, s. 136, 148-149)

Pavlus: "Kiliselerde kadınlar sükut etsinler. Çünkü onlara söylemek için izin yoktur, Çünkü kadına Kilise'de söylemek ayıptır." (Korintoslulara Birinci Mektup, 14/34-35)

Hristiyan Kutsal metinlerinde kadının durumu şöyle bir ifade edilir; "Kadın ölümden daha acıdır. Hristiyan azizlerinden Tertolyan; 'Kadın, şeytanın insan nefsine giriş kapısıdır. Allah'ın yasalarını iptal eden, erkeğin çehresini bozan iğrenç bir yaratıktır (Mustafa Sıbai, Kadının Yeri, s.50)

"Hristiyanlıkta daha sonraları Hz. Meryem dışında kalan tüm kadınların Cehennem azabından kurtarıcı Ruh'tan yoksun oldukları kararına varılmıştır." (Nejla Yasdıman, Kadınların Çoğunun Cehennemlik, Akıl ve Dinlerinin de Eksik Olduğundan Bahseden Hadislerin Tahlil ve Tenkidi, Doktora Semineri s.55; Doç. Dr.Ali Osman Ateş, Kadın'dan nakil, s. 222)

Büyük ilahiyatçı olarak görülen İskenderiyeli Clement; "Kadın, kadın olmaktan ötürü utanmalıdır" diyerek kadını tamamen aşağılamış ve hiçleştirmiştir. Zamanla tortuları biriken bu anlayış, 13. asra geldiğine "Cadı karı" olarak tarihe mal olan "tüyleri ürperten, diken diken eden" bir kadın katliamını başlatmıştır." (Basından,12 Mart 1995)

"Kadının Ruhu Var mıdır?" Tartışması, "Avrupalı filozoflar, 'kadının bir ruhu var mıdır, yoksa o ruhsuz bir yaratık mıdır? Eğer ruhu varsa, acaba insan ruhu mu, hayvan ruhu mudur?" diye soruyorlardı. Bir başka tartıştıkları konuysa şuydu: "Kadının insan ruhuna sahip olduğu farz edilse bile, erkeğe nispetle, içtimai durumu kölenin durumu gibi midir, yoksa biraz daha yüksek bir yaratık mıdır?" (Prof. Muhammed Kutub, İslam'ın Etrafındaki Şüpheler, s.150)

Alman düşünür Schopenhauer; "Bir kadınla bir erkeğin birleşmesinin çok iğrenç bir şey olduğunu, İsa'nın böylesine iğrenç bir ilişkinin ürünü olmamak için babasız doğduğunu ileri sürmüştür." (Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, s. 279)

Hz. Havva'nın suçu mu? Kitabı Mukaddes, Tekvin 2:4 ve 3:24'te Allah'ın Hz. Âdem ve Havva'ya bir ağacın meyvesini yasakladığı, fakat daha sonra yılanın Hz. Havva'yı, Hz. Havva'nın da Hz Âdem'i kandırdığı anlatılır. Allah'ın kınamasından dolayı da Hz. Âdem'in suçu Hz. Havva'ya attığı belirtilir: "Yanıma verdiğin kadın... O, ağaçtan bana verdi ve yedim." Allah da, Hz. Havva'ya şöyle seslenir: "Zahmetini ve gebeliğini ziyadesiyle çoğaltacağım; ağrı ile evlat doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hakim olacaktır." Âdem'e de, "Karının sözünü dinlediğin ve ondan yemeyeceksin diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lânetli oldu, ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin" der.

Ben ölümden daha acı, kendisi bir tuzak, kalbi bir kapan ve elleri zincir olan bir kadını buldum. Allah'ı hoşnut edecek bir kimse ondan kaçsın; o, sadece günahkârları tuzağına düşürsün... Araştırırken 1000 kişi arasında 1 tane dürüst erkek buldum, ama bütün kadınlar arasında bir tane dürüst kadın bulamadım." (Ecclesiastes, Eski ahit, 7: 26-28), Hiçbir kötülük, kadının kötülüğünün yanına yaklaşamaz.... Günah kadınla başlar ve bütün hepimiz onun yüzünden öleceğiz. (Ecclesiasticus 25: 19, 24)

Cennetten kovulmanın sonucu olarak kadınlara şu dokuz musibetin verildiği ileri sürülür: O, kadınlara dokuz musibet ve ölüm vermiştir: âdet ve bakirelik kanı yükü, hamilelik, çocuk doğurma, çocukları büyütme, (kocası öldüğünde) yas tutan birisi olarak başını örtmek, daimi bir köle veya efendisine hizmet eden kız köle gibi kulaklarını delmek; şahid olarak kabul edilmez, hepsinden öte.... ölüm. (1 Leonar j. Swidler, Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism, s. 115)

İlk günah inancına göre, Hz. Havva'nın işlediği ve Hz. Âdem'e de işlettiği iddia olunan günah, irsî olarak bütün insanlığa geçmektedir ve bütün insanlar, bu günahla dünyaya gelmektedir. İsa Mesih, bu günahı temizlemek için kendini kurban ettiği için, Hz. Havva, yani kadın, dolayısıyla Hz. İsa'nın kanından da sorumlu tutulmuştur. (Rosemary R. Ruether, "Christianity", Arvind Sharma, Women in World Religions, p. 209)

İngiliz kadın araştırmacı Karen Armstrong, ilk dönem ve daha sonra bazı azizlerin şu görüşlerini nakleder: Bilmiyor musunuz ki, her biriniz bir Havva'sınız? Tanrı'nın size olan cezası bu çağda da devam ediyor. Siz, şeytanın kapısısınız: yasak ağacın mührünü açansınız, İlâhî kanunu ilk terk edensiniz; sizler, şeytanın saldırmayı göze alamadığı adamı razı edensiniz; Tanrı'nın sureti olan insanı yok edensiniz. Sizin hak ettiğiniz cezadan dolayı Tanrı'nın oğlu ölmek zorunda kaldı. (St. Tertullian); Eş veya anne olmuş ne fark eder, o halâ erkeği baştan çıkaran Havva'dır, bütün kadınlardan kaçınmalıyız. Onun, çocuk doğurmasının dışında, erkeğin ne işine yaradığını anlayamadım. (St. Augustine); Fert olarak kadın kusurlu ve yararsızdır. Çünkü erkek hücredeki aktif güç, erkek cinsiyetinde mükemmel bir benzerliği meydana getirirken, kadın, aktif güçteki kusurdan veya maddî bir hatadan, hattâ harici tesirlerden meydana gelir. (T. Aquinas); Luther, kadınlarda, yan tesirleri bir yana, dünyaya mümkün olduğu kadar çok çocuk getirmenin dışında bir fayda görmez: Onlar yorulsa, hattâ ölseler bile problem değil. Bırakın onlar, çocuk doğururken ölsünler. Çünkü onlar, bunun için bu dünyadalar. (Karen Armstrong, The Gospel According to Woman, pp. 52-62. Ayrıca: Nancy van Vuuren, The Subversion of Women as Practiced by Churches, Witch, "Hunters, and Other Sexists, pp. 28-30)

Kitabı Mukaddes'te, hamile kadın erkek çocuğu doğurursa, "murdarlığının 7 gün, kız çocuğu doğurursa 2 hafta olacağı"nı yazar. Yani, kız çocuğunun erkek çocuğundan iki kat daha fazla kirlilik sebebi olacağı belirtilir (Levililer, 12:2-5). Catholic Bible'da kız çocuğunun doğumu bir kayıp olarak nitelenirken, erkek çocuğunu eğiten adama düşmanlarının bile gıpta edeceği kaydedilir. (Ecclesiasticus 22:3; 30:3)

Talmut'a göre "kadınlar, Tevrat'ın çalışma konusunun dışındadır". Bu geleneğin bazı bilginlerine göre, "Tevrat'ın sözleri kadınlara söylenmektense, ateşte yansın" ve "Her kim, kendi kızına Tevrat'ı öğretirse, ona müstehcenlik öğretmiş gibi olur" demektedir. (Denise L. Carmody, "Judaism," Arvin Sharma, Women in World Religions, s. 197)

St. Paul'ün (Pavlos) yaklaşımı da şöyledir: Mukaddeslerin bütün kiliselerinde olduğu gibi, kiliselerde kadınlar sükut etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatın da dediği gibi, tâbi olsunlar. Eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır." (Korintoslulara birinci mektup: 14: 34-35)

Eski Ahid, âdet gören kadını, bulaşıcı bir murdarlık içinde telâkki eder. Bu kadının dokunduğu her şahıs, her eşya, bir gün boyunca kirli kalır. (Levililer, 15: 19-23)

Âdetli olduğu günler boyunca 'murdarlık evi' olarak isimlendirilen özel evlere kapatılırdı (Swidler, Women in Judaism, s. 140) Dahası, eğer kadının ayaklarının tozundan da olsa murdar olmuşsa, kocası sinagoga girmekten men edilirdi. Hanımı, kızı veya annesi âdet gören bir haham, sinagogda haham duasını yapamaz (Women in Judaism, s. 138)

İlk Yahudi toplumunda ise kadınların şahitlik yapmasına izin verilmez (Swidler, a.g.e., s: 115), cennetten kovulmuş olması sebebiyle kadının şahitlik yapamaması, ona verilen dokuz cezadan biri kabul edilirdi (Louis M. Epstein, The Jewish Marriage Contract, s. 149)

Günümüzde İsrail'de kadınlar, dinî mahkemelerde şahitlik yapma hakkına sahip değildirler (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s. 41) Batıda geçen yüz yılın sonlarına kadar hem Kilise, hem de sivil hukuk, kadına şahitlik hakkı tanımıyordu. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State (New York: Truth Seeker Company, 1893) s. 142)

Batı'da evli bir kadının hukukî statüsü, fiillerinin her hangi hukukî bir değeri de yoktu. Kocası, onun yaptığı sözleşme, pazarlık veya mukaveleyi feshedebilirdi. Kadın, başkalarının mülkü olarak görüldüğünden dolayı bağlayıcı bir sözleşme yapamazdı (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s. 141)

Talmut, kadının malını kocanın malı gibi ilan eder: Kendine ait olan eşya kocasınınsa, nasıl bir kadın mal edinebilir? Kocanın malı kocanın, kadının malı da kocanındır... Kadının tasarrufları ve sokakta bulduğu şeyler de kocasınındır. Ev eşyaları, masanın üzerindeki ekmek kırıntıları bile kocanındır. Eğer kadın eve bir misafir davet eder ve onu doyurursa, kocasının malından çalmış olur (San. 71a, git. 62a, R. Thompson, Women in Stuart England and America, s: 162)

İncil, net bir şekilde evlilik hayatının sona eremeyeceğini söyler. Hz. İsa'nın, "Fakat ben size derim ki; zinadan başka bir sebeple karısını boşayan kimse onu zaniye yapmış olur, ve kim boşanmış kadınla evlenirse zina eder" (Matta 5:32)

Yahudilik, kocaya boşama hakkı verme konusunda nettir (Tesniye, 24:1-4) Hala boşanamayan kadınlar vardır, boşanmak için karısından binlerce dolar istemektedirler (The Toronto Star, Nisan 8, 1995)

Kitabı Mukaddes'in miras hukuku, Sayılar 27:1-11de ana hatlarıyla belirtilmiştir. Buna göre kadın, kocasının malından hiçbir şey alamazken, koca çocuklarından bile önce eşinin mirasçısı olur. Kız, ancak erkek çocuk yoksa mirasçı olur. Dullar ve kızlar, erkek çocuklar bulunduğu müddetçe nafakaları erkek mirasçıların merhametine kalmıştır. Hristiyanlık, uzun yıllar bu hukuk üzerinde devam etti. Hem Kilise, hem de sivil hukuk, kız kardeşleri erkek kardeşleriyle

birlikte babanın mirasına ortak olmaktan yasaklamıştı. Bu hukuk, geçen asrın sonlarına kadar sürdü. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s: 142)

Kitabı Mukaddes'te dulluk, düşüklüğün sembolü olarak görülürdü (Eş'iya, 54:4) Tekvin 38'e göre çocuksuz dul kadın, evli olsa bile kocasının erkek kardeşiyle evlenmek zorundaydı, böylece o, ölmüş kardeşin neslini devam ettirir, onun adının silinmesine mani olmuş olurdu: Ve Yehuda, ona dedi: kardeşinin karısının yanına gir, ve ona kayın biraderlik vazifeni yap ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir. (Tekvin, 38:8) Dul kadının bu evliliğe izni gerekmezdi. Onun vazifesi, kocasının neslini devam ettirmekti. Kitabâ€"ı Mukaddes'teki bu hüküm, uygulandığı yerlerde halâ devam etmektedir (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s: 45-46) Kaynak: http://www.enfal.de/ev16.htm

Papa: 'Katolik Kilisesi'nde kadınlar asla papaz olamayacak' Katoliklerin ruhani lideri ve Vatikan şehir devleti başkanı Papa Francesco, Katolik Kilisesi'nde kadınların asla papaz olamayacağını açıkladı. Gazetecinin, "Yani sonsuza kadar hiç kadın papaz olmayacak mı?" yönündeki ısrarlı sorusuna karşılık Papa, 2005 yılında ölen 2. Jean Paul'un 1994'te kadın papazlara tamamen kapıları kapatan deklarasyonunu hatırlatarak, "Bunu dikkatle okursak, kararın bu yönde kesin olduğunu görürüz. Onun bu konudaki açık kararı hala geçerlidir" dedi. (BBC, 2 Kasım 2016)

Kadın piskopos kiliseleri böldü. Alman Protestanların ilk kez bir kadın piskoposu başkanlığa seçmesine Rus Ortodoks Kilisesi sert tepki gösterdi. Kiliseler arasında 50 yıldır süren diyalog askıya alındı. (DW, 14 Kasım 2009)

Kadın başpiskopos Antje İsveç Kilisesi'ni karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin başpiskoposluğuna, bir kadının seçilmesi ülkeyi karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin 71. başpiskoposluğuna, yüzde 56 oy oranı ile Antje Jackelén'in (56) seçilmesi feministler ve kadın örgütleri tarafından sevinçle karşılanırken, bazı din adamları da İsveç Kilisesi'nin çöküşünün başladığına dikkat çekti. (Yeni Akit,17.10. 2013)

Hristiyanforum'a sorulan soruya verilen uzun cevabı biz özetleyerek aktaralım: Pavlus "herkesin" dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların "toplantılarda sessiz kalmalarını" istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap'a uygunluktur.

İslam'da kadın imam, vaize, diyanette kadın görevliler! Bir hatırlatalım dedik!

Oryantalizm Yanılgısı

Oryantalistlerin tüm iddialarına cevapları sitemizde bulabilirsiniz. Özellikle ‘'Tüm dinlerin özü İslam'dır’, ‘Kur’an'ın kaynağı nedir?’ , ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’, ‘Oryantalistler ve Hz Muhammed’, ‘İslam barış dinidir’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘Şeriat ve kadın’, ‘Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘Misyonerlik’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Papa’ , ‘Oksidentalizm’, ‘Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi’ başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Tanımı, tarihi, iddiaları, metot ve amaçları, yapılması gerekenler, amacımız

Metodumuz

Çalışmamızda kaynaklarımız arasına sadece İslami kaynaklar değil, bu kaynaklara objektif yaklaşan batılı oryantalistlerden de alıntılar ekledik. Bu sayede iddialarımızın iki taraftan da belgelendirilmesini amaçladık: “Veri aktarımını, oryantalist veriler üzerinden yaptım. Bu sayede, tarihi veriye karşı güven problemi yaşayan bir arkadaşımızın, en azından bu verinin Müslüman olmayan yazarlarca da kabul edildiğini bilmesi güven oluşturacaktır. Bu bağlamda çoğu alıntımız düşmanın itirafı mahiyetindedir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 19) Bir çok örneği olmakla beraber birkaç örnek vermek gerekirse, Lemartine, Histoire de la Turquie Bismarck der ki: Şayet üç büyük ölçü olsa, modern tarihin büyük bir şahsiyetini Muhammed’le bir insan olarak mukayeseye kim cüret edebilir? Prens Bismarck: Ben Kur'an'ı her yönden inceledim. Onun kelimesinde büyük hikmetler gördüm. İslam düşmanları Kur’an’ı Muhammed'in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da, ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed seçkin bir kıymettir. Seninle aynı asırda yaşayamadığım için çok üzgünüm Ey Muhammed. Öğreticisi ve yayıcısı olduğun bu kitap, senin değil. G. Bernard Shaw: Ben bu dikkat çekici adamı inceledim. Bana göre ona ‘deccal’ demek bir taraf, bilakis onu insanlığın kurtarıcısı olarak öğrenmek gerekir. Swamı Ramdas: Arabistan çöllerinden ilahi bir nur yükseliyor. Bu nur Tanrı'nın nurunun ta kendisidir. (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 13-15) Ama unutmamalıyız ki, tüm bu ve benzeri itiraflar bir Müslüman için asla bir kriter olarak kabul edilemezler. Osman Yüksel Serdengeçti: “Müslümanlığı, dinimizin ve Peygamberimizin büyüklüğünü o veya bu gibi Müslüman olmayanlardan öğrenecek değiliz. Onlar ne söylerlerse söylesinler, ister olumsuz, ister olumlu, bu sözler bizim imanımızı ne çoğaltır ne azaltır. Bizim yabancıların desteğine ihtiyacımız yoktur.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 4)

Tanımı

Oryantalizm ‘Doğu bilimi' demektir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, 17) Kelime kökeni güneşin doğuşunu ifade eden Latince ‘oriens’ kelimesine dayanır. Oryantalizm; Özellikle Müslüman Doğu medeniyetinin (Din, edebiyat, dil ve kültürü dahil) bütün unsurlarını inceleyerek İslam dünyası hakkında batılıların sistematik bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan, “İslam ve Batı medeniyeti arasındaki mücadelede Batı uygarlığı lehine veriler elde etmeye çalışan” bir akımdır. (G. Endress, an Introduction to Islam, s. 11; Günümüz Din ve Fikir Hareketleri Ansiklopedisi, Milletlerarası İslam Gençlik Konseyi, s.135; Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, “Oryantal”, IV/625; S. Germaner; Z. İnankur, Oryantalizm ve Türkiye, s 9; Selahattin Sönmezsoy, Kurân ve Oryantalistler, s. 25,) Oryantalizm ile uğraşanlara oryantalist denir, Arapçası müsteşrik’tir. “Oryantalist (müsteşrik) yakın, orta ve uzak doğuyu dili, edebiyatı, uygarlığı ve dinleri ile incelemeye çalışan batılı bilim adamları için kullanılan bir terimdir.” (Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 17) “Oryantalizmle Doğu, Batılı gözle yeniden tanımlanır. Batı karşıtı olarak gösterilen Doğu, rahat bir vicdanla sömürülebilmek için ötekileştirilmiştir.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 14) “Said oryantalizmi, ‘Doğu kendilerini

yeterince tanımaz, Batının onları tanıması ve onlar hakkında konuşması.' şeklinde tarif eder." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 119) "Katolik kilisesinin skolastik dünyası, dini ve kültürel ötekini her zaman bir hasım olarak görmüştür." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 68) "Avrupalı için 'öteki' Hristiyan olmayandır. Öteki, dışlanır ve asimile edilir. Amerikan kıtası ise tamamen Latinleştirilerek asimile edilmiştir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme oryantalizm İslam, s. 56) Bu nedenle "İslam dünyasını yönetebilmek için batılıların yürüttüğü tüm çalışmalara oryantalizm de denebilir." (Necdet Sevinç, Misyonerlik faaliyetleri, s. 11) Daha net bir tanımla "Oryantalizm siyasal emperyalizmdir." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 181) "Oryantalist ise, İslam'ı dize getirme mücadelesinin adı." (Asaf Hüseyin, s. 53)

Tarihi

"Oryantalist/Müsteşriklerin Kur'an'a yaklaşımı aynen Mekke'li müşriklerin tutumu gibidir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sadece "Müsteşrikler, Kuran'ın Hz Muhammed'in uydurup Allah'a nispet ettiğini iddia ederler. Mekke'deki müşriklerin yöneltikleri iddialar tarih içerisinde oryantalistlerce eklemeler yapılarak tekrarlamışlardır." (Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 40; Hatice Er, Oryantalistlerin Kur'an vahyi ve Kur'an'ın kaynağına yönelik iddiaları, Yüksek lisans tezi, s. 147) "Önceden klasik oryantalistlerce işlenen tasvir ve imgeler yeniden güncelleştirilerek batılı zihinler, İslam ve Hz Muhammed aleyhine yönlendirilmektedir." (Hıdır, s. 38) "Batıdaki Hz Muhammed imajı, "nesilden nesile aktarılan" bir mirasa yaslanan imajdır." (Hıdır, s. 59) "Yazarların çoğunlukla birbirinin aynı olan iddiaları söz konusudur." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 27) "Hiçbir metin orijinal olacak kadar yeni değildir ve olamaz. Referansları ise yine başka Avrupalı bilim adamlarındır. Bilgiler sadece egemenlik ve çatışmadan değil, aynı zamanda kültürden kaynaklanan bir antipatiden de oluşur." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 186) "Oryantalistler Kur'an'ı Hz peygamberin bir derlemesi olarak ele alır ve değerlendirirler ve bu iddia "katıksız tekrar ile birbirlerinden alıntı yaparak sanki gerçekmiş mertebesine yükselen" bir görüş haline gelir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 60) "Oryantalistlerce günümüzde oluşturulan imaj, ortaçağdan kalma imajın devamı niteliğindedir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 66) "Ortaçağdan itibaren İslam algısının değişmediğini, aksine pekiştiğini görmekteyiz." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 27) "Yahudi ve Hristiyanların, daha ilk günlerden İslam'a düşmanlıklarını Kur'an ayetlerinden öğreniyoruz. Bugüne kadar süren düşmanlıklar işte o günden beri başlamıştır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 235) "Oryantalistler, tıpkı Peygamberimiz zamanındaki Mekkeli müşrikler gibi, geçmiş peygamberlerle ilgili bilgileri kendisine haber veren kimselerden aldığını iddia ederler ve bu konuda birbirinden farklı, birbiriyle çelişkili iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 45) "Herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir." (Mustafa Sıbai, s. 83) "Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam'a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira o günde İslam, 'menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de.' Batı, Hristiyanlığı benimsediğinden dolayı İslam'a sonsuz bir kin beslemektedir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 86, 88) "Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazar: O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; Çünkü putlara karşı çıkması Kureyş'in Kabe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456)

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir. Değişen tek şey, gerekçelerdir! Müşrikler, taassup ve maddi menfaat nedenleri ile peygamberimize karşı geldiler. Aynı nedenlerden ötürü günümüz ateist ve oryantalistleri de efendimize karşı çıkmaktadırlar. Dinsiz ateist veya oryantalist iddia, modern elbisesinin içerisinde en eski iddiaların tekrarından başka bir şey değildir. Modern çağda Medenî gözüken oryantalist fikirlerin gıdası, Mekke'li müşriklerin taşlaşmış kalplerinin geriye bıraktıkları artıklardan başka bir şey değildir. "İslam dinini, onun kutsal kitabı Kuran-ı Kerim'i ve yüce

peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 5; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 11) “Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi onlar da, ta baştan itibaren, Peygamberi yalanlamakta kesin kararlı idiler.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 135, 339, 142, 246-247; Elmalılı, Hak Dini, III/Enam 33. Ayet tefsiri; İbni İshak, Sire, s. 169) "Müşriklerin ahlak ve toplumsal hayatlarında herhangi bir dinin tesiri yoktu. Allah'a, işini bitirip ayrılan, saltanat makamını insanlara bırakan bir sanatçı gözüyle bakıyorlardı." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 122) “Oryantalizm gibi deizmin de izlerini cahiliye Müşrik Araplarında görmek mümkündür. Cahiliye Arapları, “Allah var fakat o peygamber göndermemiştir.” diyorlardı.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 46) Rabbimizin buyurduğu gibi, “Onlardan öncekilerde onlar gibi demişlerdi. Kalpleri nasılda birbirine benzedi.” (Bakara, 118)

Kur'an'ın kaynağı konusunda insanları şüpheye düşürmek için Müşrikler de oryantalistler de benzer iddialarda bulunmuşlardır. Mekke'li müşrikler peygamberimizi cinlenmekle (Zuhruf, 30; Tur, 29; Duhan, 14) itham ederlerken günümüz oryantalistleri ise sara veya epilepsi iddiasında bulunurlar. Mekke’li müşrikler putlar sayesinde ekonomik gelir elde eder ve statü kazanırken oryantalistler de ticaret ve İslam ülkelerini işgali/sömürüye öncülük etmeleri ile hem ekonomik gelir elde etmiş hem sömürgeci kurumlarda makam elde etmişlerdir. Dini nedenlerle müşrikler putlarını, oryantalistler de kendi dinlerini oryantalizm ve misyonerlik vasıtası ile savunup Müslümanları müşrik veya Hristiyan yapmaya çalışmışlardır.

“İslam’a karşı çıkan toplumun o zamanki önderlerinin tek korkuları çıkarları adınadır. Eğer o çıkarcılar, toplumun ileri gelenleri kişisel çıkarlarını değil de insanlığı düşünmüş olsalardı tüm insanlığın hidayetine vesile olacaklardı. Ne yazık ki, kişisel çıkarlar toplumsal menfaatlere baskın gelmiştir.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 76, 78) Tıpkı günümüz ateist ve oryantalistleri gibi!

"Avrupalıların İslam ile ilk tanışmaları hicretin 7. Yılında Hz peygamberin Bizans kralı Heraklius’a davet mektubu yazması ile başlar. Heraklius’un kendisine danıştığı Ebu Süfyan yalanları daha sonra ortaya çıkar korkusu ile her soruya doğru cevap vermiş, bu da Rum ileri gelenlerini kızdırmıştır. (Buhari, Cihad, 101; Ahmed, Müsned, I/263) Görüldüğü gibi daha ortada (Siyasi veya ekonomik) hiçbir sebep bulunmaksızın ‘sadece dini nedenlerle’ Avrupalı, İslam’a karşı tavır takınmıştır. Daha sonraki İslami fetihler bu düşmanlığı bilemiş, haçlı seferleri ile kin doruğa çıkmıştır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 19, 20) Batıcı bir gazeteci olmasına rağmen Hıfzı Veldet Velidedeoğlu bile anılarında "Hristiyan milletler haçlı devri Avrupa'sından beri Türklere karşı devam ettire geldikleri düşmanlık duygusu ve peşin hükümlerden" bahsetmektedir. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 428)Yine bir Yahudi olan Prof. Fritz Neumark ise bu konuda şunları itiraf etmektedir: “Asırlardır kilisenin Türk ve İslam düşmanlığı, Hristiyanların hücrelerine sinmiştir. Diyelim ki laik şöyle dursun, Hristiyan olsanız da siz düşman olarak bakmaya devam ederler.” (İbrahim Kuyumcu, Aydınlanma sürecinde köy enstitüleri, s. 316)

“İddiaların en eskisi, Dımeşki'ye aittir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 248; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) “Dimeşkî'nin, İslam'ı ‘deccalin habercisi’ olarak sunduğu algı, bugüne kadar uzanacaktır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 46) "John of Damascus (Şamlı İoannis veya Şamlı Yuhanna, Doğu dünyasında tanınan adıyla Yuhannâ ed-Dımaşkî), ‘De Haeresibus’ adlı kitabında İslam'dan söz eder. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 13) Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı ‘Risale'de "gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi" haline gelmiştir. (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) John of Damascus, De Haeresibus adlı kitabı ile Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı

risale'de "gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi" haline gelmiştir. (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) 1943 tarihinde vefat eden Duncan B. MacDonald tıpkı John of Damascus gibi, İslam'ın Yunan kilisesinin etkisi ile oluştuğunu ileri sürüyordu. Ona göre İslam, Musevi ve Hristiyan inancına aykırı bir mezhep, bir dalalet idi, dolayısıyla da Müslümanlar ıslaha ihtiyaç duyuyorlardı. Bunu da yapacak olanlar misyonerlerdi. (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 80) Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmadı. (Hüseyin, s. 36) Çoğu oryantalist, İslam'ı aslında az gelişmiş bir din olarak görüyordu, oryantalistlerin ideolojisi değişmedi ve hala aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir. (Hüseyin, s. 36, 64) "Yuhanna ed-Dımeşki yazdıkları ile gelecekteki tüm oryantalistlere temel teşkil edecek ithamlarda bulunmuştur." (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 32) "Dımeşki'nin, İsmailî sapıklık başlığı altında İslam'a reddiye olarak yazdığı 15 sayfayı aşmayan risalesindeki iddialar, Normal Daniel'in (Islam and West, IX. bölüm) ifadesi ile daha sonra batıda, 'nesilden nesile aktarılmış ortak bir algılama' halini almıştır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı,, s. 72) "8. yüzyıldan beri var olan nefret ve düşmanlık odaklı yaklaşım tarzının" (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 69) "kökenini Dımeşki oluşturur. 1156'da ölen Peter el Venerable gibi birçok oryantalist, Dımeşki'den aldığı görüşleri aynen eserlerine aktarırlar." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 71) "Dımeşki ve Hristiyan el-Kindi tarafında ortaya atılan olumsuz Muhammed tasavvuru Bizans ve batı Hristiyanlığına ait eserlerde bir takım kurgusal-hayali öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 98) "Hz Muhammed'i tasvir ederken kullanılan aşağılayıcı üslup ortaçağda Dımeşki'nin temsil ettiği geleneksel üslubun devamıdır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 293, 447) "Yuhanna ed-Dımeşki ortaçağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıydı." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 20) Edward Said, "Ortaçağ'dan bu yana Avrupa veya Amerika tarihinde İslam'ın nefret, ön yargı ve politik çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında yaygın bir şekilde tartışıldığı ya da düşünüldüğü bir döneme rastlayamadım." demektedir. (Asaf Hüseyin, s. 112) "Yuhanna ed-Dımeşki'nin Yunanca De Haeresibus adlı eserinin 15 sayfası, 'İslamili sapıklık' başlığı altında peygamberimize ayrılmıştır. Bu eser, İslam karşıtı polemiklerin en önemli kaynağı olmuştur. (Hıdır, s. 155) "Batıda II. Yüzyıldan beri 'Muhammedilik'in sapkınlığı ve yalanlığı tezini' işlemeleri, dozu değişse de günümüze kadar gelmektedir." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 16) Ortaçağda Hristiyan yazarların çoğu, onun iddialarını tekrarlamıştır. Aslında, 19. ve 20. yüzyıldaki oryantalistlerin görüşleri de, Dımeşki'nin görüşlerine dayanır. Dımeşki üzerine ciddi araştırma yapan tarihçi Philip S. Khoury, Dımeşki'nin İslam ve peygamberimiz üzerine verdiği detayların pek çoğunun asılsız olduğunu ve İslam'a duyduğu düşmanlık ürünü olarak yazdığını belirtir. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 70, Khoury'den alıntı) "1045 doğumlu Aziz Peter olarak tanınan Fransız rahip Pierre Maurice de Montboissier direktifiyle hazırlanan koleksiyon İslam'a XIV. yüzyıla dek saldırılır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 16) "Peter the Venerable, Latinceye bazı eserleri tercüme eder. Bu eserlerde çarpıtmaya yönelik, tarihi gerçeklerle uyuşmayan, fantaziye dayalı çeşitli görüşlerden oluşur." (Daniel Sahas, Islam, s. 86-70, 79-108) Peter, şöyle demektedir: "Muhammed bir peygamberse ben eşekten kötüyüm." (Daniel Sahas, Islam, s. 42) Peter'in argümanları daha çok Yahya ed-Dımeşki'ye dayanır. (Hıdır, s. 177)

Mekke'li müşrikler ne ise oryantalist bakış açısı da aynıdır hem de tarih boyunca bu hiç değişmemiştir! "Mekke müşrikleri, Hz Muhammed'in Kuran'daki bilgileri Yahudi ve Hristiyanlardan elde ettiğini iddia etmişlerdir. (Hıdır, s. 272) Mekkeli müşriklerle benzer şekilde, ortaçağ Hristiyanlığı da Hz Muhammed'e karşı benzer imajlar ileri sürmüşlerdir." (Hıdır, s. 76) 'Birçok batılı oryantalist, Hz Muhammed'in ehli kitaptan Kuran'ı okuduğu öğrendiğini iddia eder. Onların asıl gayesi Kuran'ın kaynaklarını bulmaktır.' (Fazlur Rahman, Kuran, s. 32, 250, 277; Hıdır, s. 25) "Resulullah devrinde yapılan itirazlar gözden geçilince ta asrımıza kadar yapılan itirazların da hemen o -Mekke'li müşrikler- devrinde yapılanlardan farksız olduğu anlaşılmaktadır." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 8) "Müşriklerin fikirlerini devam ettiren "Oryantalistlerin

de ideolojisi değişmedi ve hala aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir." (Asaf Hüseyin, s. 64) "Oryantalizm, temel çıkış noktası olan 'Hz Muhammed'in asla peygamber olmadığı' iddiasını değiştirmiş değildir. Ön yargı değişmemiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 243) "19. yüzyılda, çoğu oryantalist misyoner olan yazarların olumsuz peygamber imajı aynen devam eder." (Hıdır, s. 111) "19. yüzyılın başlarında, Avrupa'ya kaçırılan yazma kitapların sayısı 250.000" (Mustafa Sıbai, s. 36) iken ve "19.'dan ve 20. Yüzyılın ortalarına dek 150 yılda oryantalistlerin İslam hakkında yazdıkları 60.000 eser" (Edward Said, s. 316) ile oryantalistler Dımeşki'den itibaren devam eden düşmanca tutumlarını sürdürürler. "Yuhanna ed-Dımeşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 21) "Hz Peygambere ait ortaçağdaki imajla, günümüzdeki 'modern ortaçağ' imajı arasında alabildiğine benzerlik vardır ve bu imaj tarih boyunca tekrar edile gelmiştir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 23, 28, 29, 32, 33, 36, 45, 49, 53, 57, 66, 70, 71, 72, 77, 87, 91, 112, 132, 143, 155, 175, 239, 246, 276, 295, 365) Watt, Dünya ünlüleri arasında bugüne değin Hz Muhammed kadar dil uzatılan biri olmadığını, bunun sebebinin de asırlarca İslam'ın Hristiyanlığın en büyük düşmanı olarak algılanmasının yattığını belirtir." (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) "Oryantalistlerin İslam'a yönelik saldırgan tutum ve küfürleri 'günümüzde nasıl ise, asırlar önce de' öyle idi." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 29) "Oryantalizm, haçlı seferlerine dek uzanır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10, 12, 119, 130) ve "Haçlı seferleri zamanındaki hissiyatın bir kısmı bugün bile varlığını sürdürmektedir." (G. E. Philips, The Religion of the World, s. 113) "Batı ekonomik ve teknolojik sömürü ve tekelleşmeye yönelik planlarını uygulamayı sürdürmüştür. Ona karşı değer sistemlerini muhafaza eden tek medeniyet İslam medeniyetidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 9) "Batı da haçlılardan bu yana karşıt olarak sadece İslam'ı görmüş ve 'hala' görmektedir." (Süphandağı, s. 70) "Hala orta çağdaki İslam'a bakış açılarını korumaktadırlar." (Hamdi Zakzük, s. 102) "Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında, 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama Doğuştan mantıklıdır" der, (Said, s. 48) "İlk Nobel edebiyat ödülünü alan ve İngiliz sömürgeciliğine övgüleri ile tanınan İngiliz Şair Rudyard Kipling, "Doğu doğudur, batı batıdır ve bu ikili hiçbir zaman bir araya gelemeyecektir." demektedir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) "1936'da vefat eden sömürge şairi R. Kipling'in şu sözleri de çok şey anlatmaktadır: "Doğu doğudur, batı da batı. Bunlar asla bir araya gelemeyeceklerdir. Batılılar akılcı, barışsever, hürriyetçi, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmaya muktedir kimselerdir. Doğulular ise bunlardan hiç birine sahip değildir." (Hamdi Zakzük, s. 105, 115) "Avrupa'da, 'Doğu ile Batı birbirini anlayamaz' sözü İngilizler arasında adeta bir darbımesel olmuştur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 288) "Doğuya ait bilgilere sahip olan araştırmacıların genel eğilimi, Batıya ait bu bilgileri bir şekilde, Batı üstünlüğüne ve emperyalizmine hizmet edecek şekilde saptırmak olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 105) Ünlü araştırmacı Oliver Kontny'nin tespiti tam yerindedir: "Batı kendine bir totem kuruyor. 'Ben Batıyım; akıl bilim, demokrasiyim. Sen ise Doğusun; Duygu, fanatizm, diktatörlük' Batı için acilen bir zihniyet devrimine ihtiyaç vardır. Egemen düzeni mutlaklaştırıp, bu düzende yeri olmayanları hiçe sayan anlayış aşılmalıdır artık." (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine, Doğu-batı, I/120) Bu bakış açısı 1990'lı yıllarda Samuel Huntington tarafından da 'Medeniyetler Çatışması' adı altında yeniden dillendirilmiştir. Bu da aslında Batı'da hiçbir şeyin değişmediğinin göstergesidir! "İslam'ın Avrupa'daki rolünün çoğunlukla ihmal edilmesinin nedeni, oryantalizmin düşünüş biçimidir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 28; E. Said, Oryantalizm, s.2) "Oryantalistler kendilerini hem hakim hem savcı makamında görürler." (Hamdi Zakzük, s. 104) "Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) "Oryantalistler önce bir konuda kendi kesin yargılarını verdikten sonra, bu yargıyı haklı çıkarmak için veri toplamaya çalışmaktadırlar. (Yaşar, s. 116) "Oryantalizm, Haçlı Seferlerinin yenilgilerinin bir neticesidir. İslami araştırmaları, Haçlı Savaşları'ndaki hezimetlerin intikamını alma arzusundan ileri gelmektedir. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 11-12) "Müslüman dünyanın askeri ve siyasi manevralarla alt edilemeyeceğini inanan İspanyol kardinal Segoviali John yeni bir strateji geliştirerek, İslam'ın teolojik

argümanlarla önlenmesini önerir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 110) "Haçlı seferleri ile beraber Moğol istilaları İslam toplumuna büyük zararlar verir ama amaçlarına ulaşamayan Hristiyanlar Arapça kürsüsü (Viyana, 1312) açarak İslam dini ile ilgili bilgileri toplayıp, bunun üzerinden İslam'a savaş açmaya karar verirler. Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmadı. Haçlı seferleri Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki nefret ve güvensizliği pekiştirdi ve kurumsal açıdan Batıda kiliseler bu çatışmayı insanların evlerine kadar soktu." (Asaf Hüseyin, s. 18, 36) "Savaşla bir şey yapılamayacağını anlayınca, taktik değiştirerek oryantalizm çalışmalarına yönelmişlerdir. Oryantalizm, Müslüman ülkelerinde emperyalistlerce tam bir egemenlik sağlanması, gerekli şartları hazırlama görevini, ilim ve doğu halklarını tanıma adı altında gerçekleştirmiş, misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi altyapı hazırlama görevini yerine getirmişlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. III; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Bunun için oryantalistlerin yeterli olmadığını savunanlarda vardır. Oryantalist H. Gibb, "Doğu oryantalistlere bırakılamayacak kadar mühim bir bölgedir." demektedir." (Asaf Hüseyin, s. 63) "Avrupalıların İslam'a karşı duydukları nefret, şiddetli bir taassubun kurduğu temeller üzerinde durmaktadır. Avrupalı oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda tarafgirliğe kapılmaktan kurtulamamışlardır. 'İslam daima hakimlerin önünde duran bir sanıktır, batılı oryantalistler suçu ispat için uğraşan savcı rolünü oynamaktadırlar. Avukat rolünü oynayanlar da müvekkilinin suçlu olduğuna bizzat inanmaktadırlar ve bu yüzden hafifletici sebeplerin göz önüne alınmasını istemektedirler.' Meseleye, 'daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından' bakmaktadırlar. Oryantalistler 'şahitlerini, daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre' seçmektedirler. "Oryantalistlerin büyük çoğunluğu papaz, rahip ve misyonerlerdendir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 11) 'İlk müsteşriklerde Hristiyan misyonerlerdi. Oryantalistlerin İslam'a hücumları, onlara miras kalmış bir alışkanlıktır.' Haçlı seferlerinin getirdiği etkilere dayanır. 'Haçlı savaşlarının ruhu Avrupa'ya hakim ola gelmiştir.' Misyonerler ve papazlar Müslümanlara çok kere putperest adını takarlar. Sanki bütün dünya Avrupa için, onun medeniyeti için var edilmiş, sanki diğer milletler birer hizmetçidirler." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 61, 68, 80) "Oryantalist akademisyenler İslam söz konusu olduğunda oldukça cüretkâr, emredici bir amir konumundadırlar. Bir Hristiyan'ın kendi dini için söylediği gibi: "Kiliseye dair bir soru soran yabancı, içinde olmadıkça onu anlayamaz." (Paul Ferris, The Church of England, s. 10) Hiçbir dinî sistemin dışındakiler, içeridenmiş gibi o sistemin ruh, mana ve önemini tam anlamı ile kavrayamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 78) Ama "Oryantalistler, İslam'ı Hristiyan tabir ve ifadelerle anlamaya çalışmaktadırlar. Dolayısı ile oryantalizm başarısız olmuştur." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 101, 106)

"Batı'nın Doğu'yu öteki olarak görmesi, İslam'ın tarih sahnesine çıktığı 7. yüzyıla kadar gider." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 13) "Müslümanlarla ilk karşılaşan Doğulu Hristiyanlar, 7. yüzyılda İslam ile ilgili bir imaj oluşturmaya başlamışlar, daha sonra Latin batı dünyası bu imajı tamamlamıştır. Günümüzde de bu imaj varlığını, 'tekrar edilmek' suretiyle korumakta ve devam ettirmektedir." (Annemarie Schimmel, XII. Asırda İslam dini ile Hristiyanlık arasındaki münasebetler, AÜİF, 1953/2, s. 71; Fuat Aydın, Batı İslam Algısının arkeolojisi, s. 12; Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16, 105) "Tıpkı Doğulu Hristiyanlar gibi, batılı Hristiyanlar da İslam'ı, putperest, sapkın, Mesih karşıtı olarak sunar." (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 28) "Bazı Amerikalı oryantalistler Avrupa dillerinde üretilen çalışmalara aşırı bağımlı haldedirler. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 190) "Volney Kontu François de Chassaboeuf (1757-1820) yazdığı eser ile Kur'an ve Hz Muhammed hakkında iftiralarda bulunur. Yazarın bu görüşleri dünya çapında etkili olur. ABD Başkanı Thomas Jefferson kitabının çevirisini yapar. Daha sonraki yazarlar da bu fikirlerden etkilenir." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 87) Zaten "Amerikan üniversitelerinde İslam araştırmaları, İslamiyet'e karşı şiddetli önyargı ve kini olanlar tarafından yönetilürken." (Mustafa Sıbai, s. 94) siyasette de "İslam ABD'de hala sağcılara göre barbarlığın temsilcisidir; solculara göre ortaçağ dinciliğinin sembolüdür. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 17) "Avrupa'da da İslam ile ilgilenenlerin önemli bir kısmı dini, siyasi veya ideolojik önyargı ile hareket etmişlerdir. Oryantalistler, İslam

medeniyetine taraflı bakmaktan kendilerini kurtaramamışlardır.” (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 200)

850’lerde Paul Alvarus, “Hristiyanların Arap roman şiiri okumayı sevdiğinden, Arap filozofları okuduğundan, kendi dillerini unuttuğundan” (K. W. Southern, Wester Views, s. 21) şikâyet ederken, 1300’lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğundan yakınmakta idi: “Ben kepaze oldum. Tanrı’nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed’e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?” (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44) Günümüzde de "Oryantalist zihniyet; ırkçılığa ve göçmen krizine sebebiyet vermeyi sürdürmektedir." (Yeni Şafak, 21 Temmuz 2019) Zamanla, “Yuhanna ed-Dımeşki'den başlayarak, Müslümanlara saldırmaktan daha çok, Hristiyanların din değiştirerek Müslüman olmamaları için, Hristiyanları ikna etmeyi hedefleyen, reddiye eserler ortaya çıkmıştır.” (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23) "Dımeşki, Kindi, Alfonsi gibi Hristiyan müelliflerinin eserleri, Bizans üzerinden, Avrupa Hristiyanlarına geçer ve bu İslam tasavvuru günümüze kadar aynen devam eder." (Prof Adnan Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 205, 211, 215, 217; Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 131-133) “Doğu Hristiyanları arasındaki İslam tasvirinin kökeni, Dımeşki'ye dayanır. Onun çizmiş olduğu İslam tasviri, kendisinden sonrakiler için hareket noktası oluşturmuş, daha sonrakiler üzerine eklemeler yaparak zenginleştirilmiştir. Olumsuz İslam tasviri, Dımeşki ile başlamış, Kindi ile zirveye oturmuştur. Günümüz oryantalistleri, Kindi'nin ileri sürdüğü görüşler dışında, yeni eleştiri getirmezler, yalnızca, var olanı detaylandırırlar. (Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 33, 34) “11. ve 13. yüzyıllarda Avrupa’da Hz Muhammed hakkında kitaplar yazılmaya başlanır. Bu çalışmaların hepsinin kökeni Bizans'ın söylenti ve hikâyelerine dayanır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 82) "Yuhanna ed-Dımeşki ve Bizans kaynaklı söylenti ve hikâyeler Avrupa'nın İslam algısını belirlemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) "İslam karşıtı ilk polemikleri kaleme alan Şam’lı Yuhanna ed-Dımeşkî'nin, Hz Peygamberi “sahte bir peygamber” olarak suçlamasıyla, 2000’li yıllarda Amerika'lı Evangelist Jerry Falwell'in, Hz Peygamberin terörist olduğunu söylemesi arasında göz ardı edilemeyecek bir süreklilik vardır." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 48) “İslam'a, teolojik, siyasi ve kültürel bir tehdit olarak algılama, ‘Orta çağdan itibaren günümüze kadar’ devam etmektedir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 55) “Bu kitapların sunduğu Muhammed imajı, günümüze kadar Avrupa'nın İslam Peygamberi algısını (Psikolojik hasta, şehvet düşkünü, merhametsiz, Deccal, Hz İsa’nın zıttı, büyücü) belirlemiştir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 83) “Sarazenler’e (Saracens: ortaçağda Haçlılarca Müslümanlar Araplara Halifelik kurumunu da kapsayacak şekilde verilen ve "Hristiyan olmayan" anlamına gelen isim) karşı ortaçağ bağnazlığı devam etmektedir.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 170-171) “Yaygın bir şekilde kullanılmamakla birlikte, Saracen ismi modern zamanlara kadar varlığını devam ettirmiştir.” (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ ingiltere’sinde “saracen” algısı) “Ortaçağda, Müslümanlara Sarazen, yani 'çöl halkı veya İsmailî veya Hacerî' isimleri verilirdi. (Hz Hacer'in, cariye olması nedeni ile küçümseme amacı ile Yahudi kaynaklı bu isim kullanılırdı) Bu iki isminde kullanımı, kökeni, Dımeşki'ye kadar gider.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 24) “11. yüzyıla kadar kökeni Dımeşki'ye kadar dayanan, Sarazenler'in, Venüs anısına dikilen bir put olan Kabe'ye, Machomet'in altından yapılmış olan putuna, Allah ve 'Habar' adındaki iki puta taptıklarına dair görüşler, batıda oldukça yaygın bir inanış olarak inanıla gelmiştir.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 27) “Hz Muhammed'in üstadının, Kimisi Aryüsçü bir keşiş, Kimisi ise Nesturi bir keşiş olduğunu ileri sürer.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 36) “İslam Kılıç da yayılan bir dindir. Bu görüş, 21. yüzyıla kadar savunulmuş bir ithamdır. Papa 16 Benedict, 12 Eylül 2006'da Bizans İmparatoru 2. Manuel Paleologos'un (1391-1425) bir İranlı müderrisle, Ankara civarında yaptığı bir tartışmadan zikrettiği, "Muhammed, vaat ettiği inancı kılıçla yayma emrinden başka hangi yeniliği getirmiştir, gösterin bana." şeklindeki sözlerini nakletmiş, başlangıcı VII. yüzyıla kadar geri giden bu eleştirinin, günümüzde hala, İslam'ın kılıç ile yayıldığı anlayışının canlı bir konu olduğunu göstermiştir.” (Fuat Aydın, s. 50) Görüldüğü ve devamlı altını çizdiğimiz gibi, “Hz Peygamber imajında tarih, post-modern versiyonları ile devam etmektedir.” (Hıdır, s. 365) Batı neden ötekine

ihtiyaç duymaktadır? "Şair, 'Peki biz ne yapacağız şimdi barbarlar olmadan? Bir çeşit bir çözümdü onlar sorunlarımıza.' demektedir. Barbarların bir anda yok olmasıyla, eski sorunlar geri gelir, ülke yine kendisiyle baş başa kalır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 9) "Papa 16. Benedict'in İslam'a hakaret eden konuşması aslında, Hz Peygamber karşıtlığının en yetkili ağızdan tekrarından başka bir şey değildir. Batı ve Papalık aslında kendini kurtarmak istemekte, 'ötekeleştirebilecekleri bir öteki' bularak bu 'şeytana karşı' alacakları tutum sayesinde, Avrupa'yı Hristiyan bir zeminde tutabilmeyi amaçlamaktadırlar." (Hıdır, s. 381) "Aldığı tepkiler üzerine XIV. yüzyıl Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos'tan alıntı yaptığını söyleyen papa ikinci kez bir gaf yapmış olur. Çünkü alıntıya katılmıyorsa onu referans almamalı, alınca eleştirmesi gerekirdi." Aslında papanın bu sözü, bu tutumu klasik haçlı zihniyetini yansıtmaktadır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 178) "Papalık gerçekleri bilmiyorsa cahildir, biliyor da gizliyorsa haindir." (Salih Kapusuz, Basından, 16.09.2006) "Kilise ve ruhban sınıfı iktidar imkanı bulursa, insanlığa ne büyük acılar yaşatacaklarının işaretini taşımaktadır bu cümleler. Yoksa ABD, İngiltere emperyalizm tarihi, engizisyon mahkemeleri, haçlı seferleri, Katolik kilisesinin Protestanlara uyguladığı işkenceler göz önüne alındığında 'Sizin dininiz size, benim dinim bana' diyerek Papa'nın yaptıklarına cevap vermeyi yersiz görürüz." (Selahattin Çakırgil, Vakit, 16.09.2006)

"Yüksel Kocadoru, düşman Türk imajının köklerini Viyana'nın kuşatılmasından ve İstanbul'un fethinden daha eskilere bağlamaktadır ve esasen I. Haçlı seferlerinde yaratılan imaj devam etmektedir. Bizans kaynaklarında rastlanan Türk sözcüğüne dayanarak daha da geriye gitmek de mümkündür." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 37) "John Demescen (Yuhanna ed-Dımeşki), Kındî ile başlayıp sonra Bizanslı ve Batı Katoliklerince devam eden süreç günümüze kadar devam etmiştir. Bu sürecin modern vesiyonları karikatür krizi, Papa 16. Benedict'in konuşması, "Fitna ve Müslümanların masumiyeti" gibi filmler, karikatür sergi ve yarışmaları adı altında İslam'a yapılan saldırılarla devam etmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 25) Dımeşki'den başlayan, İslam'ı karalayan önyargılı metinler, 'birbirlerinden alıntı yapan yazarlar vasıtasıyla günümüze kadar' aynen, sadece biraz ayrıntılı olmak şartıyla tekrar edilmiştir: İslam'a iftira atan Oryantalistlerin, yalan rivayet zinciri: Yuhanna ed-Dımeşki (ölümü, 753); Abdülmesih el-Kindi (ölümü, 850; Kitabının en son basım tarihi, 1887); Petrus Alfonsi (Ölümü, 1140; En son baskı, 1960); Saygın Peter/Peter the Venerable (Ölümü: 1156); Riccordo; J. Wycliff vd. günümüz oryantalistleri! "Avrupa kendi içindeki kadar kendi dışında da karşıtlarını üretmiştir. Dışındaki karşıt; 'Doğu'dur. Batı Doğuya 'dogmatik akıl'la yani 'peşin hüküm ve kapalı zihinle' yaklaşmıştır. Avrupa düşüncesi, kendi medeniyet dairesi içinde kritik aklı, kendi medeniyet dairesi dışında ise dogmatik aklı kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir. (Hilmi Yavuz, s. 48) Bir Hristiyan olan Edward Said "Ben Avrupa ve Amerika tarihinde İslamiyet'in 'hiddet, önyargı ve siyasal çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında' genel olarak incelendiğini ve üzerinde düşünüldüğü döneme rastlamadım. Oryantalizm ideolojiktir ve kirletilmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 58, 60) demektedir. "Batı kaynaklarında İslam aleyhinde gerçekte bağdaşmayan tahfif edici ifadelerin varlığı dikkat çekmektedir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 14) "Avrupalılar için İslam'ın hızlı yayılışını izah edecek iki temel argüman ortaya çıkmıştır: Şiddet ve cinsellik. Bu iki tema Hollywood filmlerinden karikatürlere kadar günümüzde aynen kullanılmaktadır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51)

"İspanyadaki Endülüs Emevi devletindeki Müslüman Hristiyan arasında yaşanan fikri tartışmalar, haçlı seferleri, misyonerlik ve ticari egemenlik kurma kaygıları oryantalizmin başlamasında rol oynayan etkin faktörlerdir." (Hamdi Zakzük, s. 26) "Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktaydı." (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; i. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) "Oryantalizm'in tam olarak ortaya çıkış tarihi ve kim tarafından ortaya atıldığı bilinmemektedir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 29) "Araştırmalar oryantalizmin ne zaman

doğduğu konusunda fikir birliğine varamamaktadırlar. Resmen ortaya çıkışı 1311'de toplanan Viyana Konsili'nin çeşitli batı üniversitelerinde Arap dili kürsüsü kurulması kararı ile başladığını iddia edilir." (Said, Oryantalizm, s. 91; Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. V, s. 21) "Bir kısım araştırmacılar bu tarihin miladi 11. Yüzyılın başlarına kadar dayandığını ileri sürerken, Paret, Kuran'ın ilk defa Latinceye çevrildiği 12. Yüzyılın başını kabul eder." (Rudi Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye vel-Arabiyye Filcamiatil-Almaniyye, s. 9) ki "13. yüzyıldan günümüze dek yazılan kitapların çoğun sömürgeci düşmanlık ve dini misyonerlik maksadı ile yazılmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 143) "Oryantalizm bilgiyi iktidar olmak, sömürmek için kullanmıştır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 80) "Bazı çalışmalar, ilk Kuran tercümesinin yapıldığı 1143 tarihini oryantalizmin başlangıcı olarak kabul eder." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, 16) "Oryantalizmin ortaya çıkışını en erken milattan önce 4. Yüzyıla kadar götürenler." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 19) olduğu gibi, "Necip el-Akiki'de, el-Müsteşrikun adlı eserine, Fransız Rahip Gerard de Oraliac'ın (940-1003) hayatına yer vererek eserine başlar ve bu tarihi esas alır. (Ömer Baharoğlu, s. 21) Oryantalizm ilk kez 1779'da İngiltere'de, 1799'da ise Fransa'da kullanılmaya başlanmıştır." (Abdülaziz Hatip, s. 18) Doğu araştırmaları bir anda ortaya çıkmamış, ülkeden ülkeye değişiklik göstermiştir. Bunda o ülkenin İslam ile temasa geçip geçmemesinin büyük önemi olmuştur. 'Oryantalizmin birinci nedeni dini olmasıdır yani İslam dinini daha iyi tanıyıp, onunla en etkin şekilde mücadele edebilmektir.' (Abdülaziz Hatip, s. 19) "Oryantalizmin kuruluş kararının verildiği 1245'te toplanan Viyana Konsiline" (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 8) dikkat çekilse de aslında "İslam düşmanlarının ortaya koyduğu düşmanlığın, oryantalizmin başlangıcı olduğunu söylemek mümkündür. Hz Muhammed'in peygamberliği hakkında insanları şüpheye düşürtme gayreti 'Mekke'li müşriklerden beri' devam etmektedir. Oryantalistler, geçmiş asırlarda müşriklerin söyledikleri şeylerden başka bir şey söylememektedir. Eskilerin (Müşriklerin) mantığı yenilerin de mantığıdır. Zira küfür tek millettir." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 18, 29, 30, 37) Müşrikler Hz Muhammed için, "Bir topluluk kendisine yardım ediyor." (Furkan, 4); "Bir insan ona öğretiyor." (Nahl, 102) İşin ilginci 1400 senedir, günümüz oryantalistleri de dahil aynı ithamlar benzer mantık silsilesi içinde aynen devam ettimektedirler. "Ateistler ve misyonerler, Kuran'daki kıssaların, Hristiyanlardan alındığını iddia ederler." (İzzet Derveze, Kuran cevap veriyor, s. 224) Mekke'li müşrikler, 'kendi atalarının dinine' (Maide, 104) aykırı bir din ile gelen; Politeizmi, putları, kumarı, içkiyi, ahlaksızlığı vb. reddeden bu dinin peygamberine ve getirdiği mesaja önyargı ile yaklaşmışlardır. Aynı bakış açısı oryantalistlerde de mevcuttur; Teslisi, aslında politeizmi (Baba, oğul, kutsal ruh) reddeden, (İsa, Meryem ve azizlerin heykelleri başta) putları reddeden ve ruhbanlık sınıfını onaylamayan bu din mutlaka sahte bir din olmalı idi! Öyle ya, bu din tüm 'atalarının dinine' karşı idi! (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 16) Emile Dermenghim: "Müslümanlar da Hristiyanlar da birbirilerini yanlış anlamışlardır. Fakat şunu itiraf etmek gerekir ki yanlış anlama Batılıların tarafında Doğuluların tarafından daha fazla olmuştur. Batılı fırsatçı menfaatperest yazar ve şairler, İslamiyet'e asılsız hatta çelişkili ithamlarda bulunmuşlardır." (Dr. Ğallab, Nazratul İştişrakiyye, s. 9; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 12) diyerek önemli bir itirafta bulunmaktadır. Ama yine de her zaman "Oryantalistler tıpkı cahiliye dönemindeki müşrikler gibi şaşkınlığa düşmüş kendi kafalarındaki karışıklığı ve tutarsızlığı Hz. Muhammed'in davranışlarına yüklemeyi çalışmışlardır. Müsteşriklerin iddiaları aslında müşriklerin iddialarının bayatlamış tekrarından başka bir şey olmamaktadır. Aslında hayal gören, vehmeden, kafası karışık olan eski müşrikler ve yeni müsteşriklerdir." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 22, 27) "Oryantalistlerin her ne kadar metot ve yöntemleri farklı olsa da İslam'a yönelik bakışlarında bir değişiklik söz konusu değildir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 72) "1843 yılından itibaren tarihi tenkit metodu ile İslam'a yaklaşılmış ama yine birden fazla tasavvur ortaya çıkmıştır. 20 yüzyılla 'klasik ve revizyonist yaklaşım' olarak iki bakış açısı ortaya çıkmış ama sonuç değişmemiştir." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 452) Goldziher, Caetani gibileri şu fikirdedir; Muhammed kavminin düştüğü bataklıkları gördükçe bunları kurtarmayı hayal etmiş, peygamber olduğuna inanmış, tasarladığı düşünceleri

ebedi bir üslupla ifade ederek vahiy diye etrafına duyurmuştur. Bu iddialarıyla 1400 sene önceki Ebu Cehil gibi cahil müşriklerin fikrini tekrar etmiş oluyorlar. (Ateş, s. 126) "Goldziher, Peygamberliğinin başlangıcında düşünceleri, 'başkalarına ait' örnekler şeklinde dışarıya aksediyordu." (Goldziher, al-Akaide va'ş-Şeria fi'l- İslam, s. 8) derken aslında Kur'an'ın deyimi ile 'Esatirul-awwalin: Eskilerin masalları' demektedir Goldziher, tıpkı Mekke'li müşrikler gibi!" (Ateş, s. 127) Başlangıç ilkeleri ve ruhu, Mekke'li müşriklerin iddialarına dayanan; akademik anlamda 1311 tarihinde başladığı iddia edilse de Dımeşkî'nin ithamları ile başlayan bu süreç, İslam'ı olduğu gibi değil, görmek istedikleri gibi aktaran; odak noktasında Hz Muhammed'in peygamber olmadığı görüşünün yer aldığı; amacı elde edilen bilgilerle sömürgecilik, misyonerlik, ticaret geliri elde etmek olan ve doğu, özellikle de İslam ile ilgilenen bilim dalıdır. Mekkeli müşriklerin dünya görüşlerinde ateist, Marxist ve oryantalist izler bulunmaktadır. Deist mantık (Ahiret inancını red): Müşrikler: "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra, biz tekrar mı diriltilecekmişiz?!" (Mü'minûn, 82; Vakıa, 47); "Hayat sadece bu dünya hayatıdır, ölürüz, yaşarız. Bizi ancak zamanın geçmesi helâk eder" (Casiye, 24); "Biz ölüp toprak ve kemik haline geldikten sonra mı diriltileceğiz?" (Sâffât, 15-16); "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ölürüz, yaşarız, biz diriltilecek değiliz." (Mü'minun, 37); "Dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş?" (Yasin, 78) Marxist ideoloji(-nin temel iddiası): "Alışveriş (ticaret) de riba gibidir." (Bakara, 275) Oryantalist zihniyet (Muhammed Kur'an'ı İncil-Tevrat'tan alıntılarla yazdı iddiasının diğer bir versiyonu): "Onlara, "Rabbiniz ne indirdi?" diye sorulduğunda "eskilerin masallarını!" diye cevap verirler." (Nahl, 24)

"Marksizm, oryantalist geleneği takip etmiştir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 16) Zaten "Marxizm sonuçta batı kültür dünyasının bir ürünüdür. Marx'ın 'insanoğlunun yazgısını gerçekleştirmek' gibi ifadeleri de (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 176) aslında batılı üstünlük ve yönlendirme mantığını kendisinin de taşıdığını göstermektedir. "Batı kaynaklı ideolojilerden Marx'ın ekonomik, Freud'un psikolojik, Darwin'in ise biyolojik teorileri oryantalizmin uç keşif kolları olarak tarihsel işleve sahip olmuşlardır." (Süphandağı, s. 57) "Asya'da özel mülkiyetin olmadığı görüşü destekleyen Boulanger ve Bernier gibi yazarlar, Asya'nın Avrupalılar tarafından sömürgeleştirilmesi için, sözde gizli bir bahane hazırlarlar. Hegel'e göre İslam, çoktan bütün ayrıntılarıyla tarih sahnesinden çekilmiştir. Komünist Manifestoda Marx ve Engels, batı kapitalizminin Çin ve Hindistan'ın ilerlemeci bir güç olduğu görüşünü ileri sürerler. Özellikle İngiltere'nin, Çin ve Hindistan konusunda yürüttüğü sömürgeci siyaseti, Marx ve Engelsel'in görüşleri ile paralellik arz eder. Marx ve Engels'in Asya hakkındaki görüşlerinde kaynak olarak, Bernier ve İngiliz faydacılığı esas alınmıştır. 1853'de Engels'e yazdığı bir mektupta Marx, Bernier'in haklı olduğunu yazmaktadır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 21, 22)

"Batının Hz. Muhammed'e bakışı, kendi kimlik anlayışı ile paraleldir. Batı Hz. Muhammed'e dini, siyasi/askeri, kültürel ve ekonomik etkenlerle bakmışlardır" (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 199, 201) "Önce Ortodokslar, daha sonra Katolikler İslam'a saldırırken en son Protestan mezhebinin kurucusu Luther'de bu gruba dâhil olur." (Asaf Hüseyin, s. 21) Luther de, 'Refutation of the Quran' adlı eserinde Hz Muhammed'i şeytanın oğlu ve sapkın bir hareketin kurucusu olarak ilan eder. Bu 'sapkınlığın' en önemli göstergesi olarak ta İslam'ın İsa'nın ilahlığını inkâr etmesini gösterir. (S. A. Francisco, Luther, s. 7-12) "Oryantalistler, yüzyıllar boyunca bıkmadan usanmadan benzer konuları işlemiş ve bu şekilde hedeflerine ulaştıracak büyük bir literatür oluşturmuşlardır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 30) Aloys Springer, Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder: "Zira bunların teslis ve İnciller ile ilgili görüşleri, Ortodoks Hristiyanlardan farklıdır." diye devam eder. (The life of Muhammad, s. 175) Yani, oryantalistlere göre teslisi reddeden her görüş sapıklıktır. C. S. Hurgronje, Muhammed'in Yahudilerden etkilenerek, 'tek tanrı anlayışını ortaya attığını', testisi reddettiğini iddia eder. (Mohammedanism, s. 45) "Teslis' e karşı çıkan bir din

Hristiyan ilahiyatına karşı yapılmış açık bir meydan okuma idi. Oysa batıya göre Hristiyanlık tek hak din idi." (Prof. Seyfettin Erşahin, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 201) 'İnciller dolayısı ile Hristiyanlık hakikatin kendisi olduğuna' göre, İncilleri tahrif edilmiş veya teslisi reddeden Hz Muhammed, 'Hakikat düşmanı', dolayısı ile 'şeytanî' olmak zorunda idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 449) "Dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler kendi dinlerine alternatif görüşler ileri süren ve kendi dinlerinin yanlışlığını iddia eden bu yeni dini kabul etmek istememektedirler. (İbrahim Sarıçam, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 289) "Batıda Hz Peygamber, Hristiyan bakış açısına göre değerlendirilmektedir. Üç dinin peygamber anlayışlarında farklılıklar vardır." (Hıdır, s. 403) Hâlbuki "Hristiyanlar Hz peygamberi şiddet yanlısı olarak nitelerken, İslam hazreti İsa'yı bir peygamber olarak kabul eder." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 45) "İslam karşıtlığı daha ziyade Hz Peygamber üzerinden yürütülmektedir. Şu soruları yüksek sesle sormanın zamanı gelmiştir: Resulullah hakkında konuşurken en azından nezaket sınırlarını zorlamamak gerekmez mi? Müslümanların Hz İsa'ya gösterdiği saygıyı, batının da Hz Muhammed'e gösterme zamanı gelmedi mi?" (Hıdır, s. 28) Oryantalistler daha en başta ilk düğme yanlış iliklenmekte, gerisi de hep yanlış olmaktadır; 'Teslis gerçek, tevhit yalan' iddiası ile başlayan her hareket kendi içinde çelişen ve gerçeklere aykırı kurgulardan oluşan bir yalanlar zincirini doğurmakta, ne yalanlarını temellendirmede birleşebilmekte ne de gerçeğin üstünü örtmeye güçleri yetebilmektedir. Fück, siyasi ve dini nedenlerle İslam ve Hz Muhammed'e hep nefret ve kaygı ile bakıldığını söyler. "Avrupalı bugün bile Muhammed kelimesi ile sahte peygamberi düşünebiliyor ve İslam'ı, ateş ve kılıç ile yayılan bir sapık öğreti olarak düşünebiliyorlar." (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 154-155)

İddiaları

"Muaviye'nin sarayında yetişmiş ve babası gibi maliye bakanlığında görev almış olan Hristiyan Dımeşki Ömer b. Abdülaziz döneminde görevden alınınca İslam aleyhine yazılar yazmıştır. Günümüzde de oryantalistlerin aynen tekrar ettikleri görüşlerin temelini atan Dımeşki, Müslümanların eski bir Afrodit heykelinin başı olan Hacerül-Esved'e taptığını ki, günümüz ateistleri bu iddiayı aynen dile getirmektedirler, Hz. Peygamber'in Tevrat ve İncil'den yararlanarak Kuran'ı yazdığını ki, Oryantalistler 1400 senedir bunu tekrarlarlar, aldığı vahyin aslında bir rüyadan farklı olmadığını (oryantalistler bunu saradan histeriye çeşitlendirirler), kölesi Zeyd'in karısı Zeynep'i baştan çıkardığını (aynen ateist ve oryantalistler tekrarlarlar) vb. ileri sürer." (Bulut, s. 30) "Oryantalistler, İslam medeniyetini olduğundan farklı ve gerçeklere tamamen aykırı bir biçimde göstermişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 22) "İslam; Şeytanın işi, Kur'an; saçmalıklar, anlamsız yazılar bütünü, İslam peygamberi ise yalancı, sahtekâr, deccal'dir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Müslümanlar barbar, şehvet düşkünü, siyah, çirkin ve köpek kafalı idiler." (Rana Kabbani, Avrupa'nın Doğu söylenceleri, s. 32-35) "Batı, Hristiyanlığı şeytan ile savaşan bir din olarak görür. İslam hakkında kullanılan dil; zoolojik (hayvanbilimsel) bir dildir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 39) "Oryantalistlerin genel kabulü, Kur'an'ın, Hz Peygamberin yazdığı bir kitap olduğu şeklindedir." (Hıdır, s. 119) "Onlara göre, şayet peygamberin vahiy almadığını ispat ederlerse, Kur'an'ın yazarı olduğunu ispat edip, İslam'ın çökeceğine inanmaktadırlar. (Hıdır, s. 402) "Oryantalistler Kur'an-ı Kerim'i Hz Muhammed'in yazdığını iddia ederler." (İ. Goldziher, Muhammedanische Studien, c.1, s.10-11, TDV İslam Ansiklopedisi, c.14, s.108-11, İstanbul- 1996, H. R. GİBB, Muhammedanism, s.27-38'den nakiller için bak: Muhammed El-Behiy, İslami Düşüncede Oryantalist Etki, s. 34-40) Hammer de "Muhammedîler Kur'an'ın kelamullah olduğuna inanır. Biz de aynı kesinlikle Muhammed'in kelamı olduğuna." demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 93) "Onlara göre, Kur'an, vahiy ürünü değildir. İslam ancak Kılıç zoruyla yayılabilmiştir. Bir taraftan İslamiyet'i yanlış tanıtmış, diğer taraftan Müslümanların zihinlerinde şüphe ve tereddüt uyandırmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 16) "Eulogius, Mesih'in tanrısallığını kabul etmeyen İslam'ı, bir heretiklik olarak kabul eder. Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir

heretiklik (dinde sapkın), halk nazarında ise İslam, paganist (çok tanrılı yerel din) bir inanç olduğu, genel kanaat idi. Haçlı seferlerine katılan insanlara, yaptıkları savaşı meşru göstermek maksadıyla İslam'ı, Arap putperestliği bağlamında açıklamaya gayret ederler. (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 43, 44) Oryantalistlere göre "Kur'an'ı, Muhammed kaleme almıştır. Hristiyanlık, ikna yoluyla; İslam, Kılıç yoluyla yayılmıştır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 37, 41) "Norman Daniel, Hz Muhammed için, 'Papa adayı bir kardinal idi, emellerine ulaşamayınca peygamberlik iddiasında bulundu,' demektedir. Batıda yeni yetişen nesil de aynı fikirlerin sapkınlıkları ile beslenmektedirler. Amerika da ders kitapları İslam hakkında: 'Bu din Muhammed adında zengin bir işadamı tarafından başlatıldı, peygamber olduğunu iddia etti.' gibi söylemler içerir. (Ömer Baharoğlu, s. 31) Halbuki başka oryantalistler "zengin olmak için İslam dininin Muhammed kurdu." demektedirler! "12. Yüzyılın ilk yarısında Müslümanlar ise 'putperest, Araplar Muhammed'e tapan, heykelleri ise kıymetli taşlarla süslü' insanlardı!" (Normal Daniel, Islam and West, s. 109; Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 24) "Oryantalistler hazreti Muhammed'in hayatı ile ilgili kitaplar kaleme aldılar. Bu çalışmalar Hz Muhammed'e yönelik bir karakter suikastını hedefliyordu." (Asaf Hüseyin, s. 58) "Hristiyanlar Hz Muhammed'e saldırırken, bunu kendi dini geleneklerine uygun bir çerçevede yapıyorlardı. Hristiyanlığın merkezinde Hz İsa vardır ve o bir peygamber değil, tanrının oğludur. Hristiyanlar aynı bakış açısını İslam'a da uygular ve İslam'ı bir Muhammedilik olarak görürler. Halbuki İslam'da hiçbir zaman Hz Muhammed ilahlaştırılmamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 84) "Oryantalistler kendi dinlerini İsa ile temellendirirler. Hristiyanlık O'na nispet edilir ve 'Nasranilik' adı ile bu nedenle anılır. İslam'ı da efendimizin kurduğuna inandıkları için İslam için, Muhammedizm adını kullanmakta sakınca görmezler." (Hamdi Zakzük, s. 105) "İslam hakkında kullanılan, "Muhammedilik/Muhammedanism ve İslam'ın kurucusu" ifadelerinden kasıt, Müslümanların peygambere tapan bir topluluk/putperestler olduğunu ifade etmektir." (Hıdır, s. 58) Oryantalistlere göre "Müslüman idaresindeki Hristiyanlara eziyet edilmekte idi." (Bulut, s. 38) Thierry Hentsch'e göre ise bu iddialar gerçek dışı idi. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 56) "Oryantalistler Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığını Hristiyanlıktan esinlenerek yazıldığını, Hz. Muhammed'in okuma yazma bildiğini ve bazıları da bilmediğini, onun sara hastası olduğunu, Kur'an'da gramer hatalı bulunduğunu iddia ederler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, Hz Muhammed ve Kuran bağlamında oryantalistlere cevap, s. 6) "İslam'ın tanımlanması problemi daima oryantalizm söylemi için belli bir aciliyet arzetmiştir. Bu nedenledir ki Hristiyan çevrelerinde İslam'ı, Hristiyan kültürü üzerindeki bir parazit ya da Hristiyan inancının bir yan mezhebi olarak kategorize etmek gerekli görülmüştür." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 46) "İlk dönem oryantalistleri cahildir, hayalcidir. Kur'an'ın, Rahip Bahira'dan alınan bilgilerle yazıldığını iddia ederler. İkinci dönemdeki oryantalistler ise İslam'a eleştirel yaklaşmış onu gözden düşürmeye çalışmışlardır. Üçüncü dönemde ise İslam'ı öğrenerek içinden yıkma gayretine girişmişler, yumuşak bir üslup kullanarak iftira ve hakarete devam etmişlerdir. Oryantalistler her dönemde Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığı, Muhammed'in eseri olduğu iddiası ileri sürülmüşlerdir." (Yıldırım, s. 10) "Batının bakış açısına göre İslam Doğu'da, şehvet ve şiddet ile kurulmuştu. İslam hakkındaki çalışmaların çoğu, haçlı dönemine ait sert polemiklerin üzerine inşa edilmiştir." (Hıdır, s. 33) "Kindi, Peygamberimizin savaşta dişinin kırılmasını, kendisinin melekler tarafından korunmadığına delil olduğunu ileri sürer." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 83) Halbuki kendi ilahı İsa'nın çarmıha gerilmesini normal kabul eden bu zihniyet, önce 'insan sonra peygamber' olduğunu ilan eden ve asla melek olmadığı defalarca Kur'an'da belirtilen birinin bizlere örnek olacak cesaret ve örnek hayatını karalamaya çalışırken, içine düştüğü paradoksu fark edememektedir! Kindi, Tanrı-oğul İsa'nın "mucizesi olarak ta "suyu şaraba dönüştürmesini" örnek vermektedir" (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 98) "Kindi, Müslümanlığın menfaat ve şehvet için yayıldığını söyler. Hâlbuki daha İslam'ın ilk ortaya çıktığı dönem incelendiğinde, bu iddia kendiliğinden çürümektedir: Mekke dönemi, zevk ve sefa dönemi olmayıp, acı ve ıstırap dönemi olarak, Müslümanlara hiçbir dünyevi getirinin olmadığı bir zaman dilimi olmuştur. Bunu, uzun zaman Medine dönemi de izlemiştir." (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 87) Rodinson, Batı'nın Hz Muhammed algısını şöyle özetler:

"Muhammed bir sihirbazdı, cinsel ilişkiyi serbest bırakmıştı ve Muhammed Müslümanların en büyük putu ve baş tanrısıydı." H. Herkomer ise, 'Ortaçağ edebiyatında İslam tasvirleri' adlı çalışmasında şöyle der: "Avrupalı kardinaller, Muhammed'in Katolik bir kardinal iken, Hristiyanlıktan ayrılıp doğuda yeni bir mezhep kurduğunu iddia ediyorlardı." (Muhammed Umerâ, Vatikan ve İslam 5, 22 Ekim 2007) Francis Bacon, 'Cesaret' adlı makalesinde şöyle bir yalan uydurur: "Muhammed, dağı yanına çağırınca geleceğini duyurur. Halk toplanır, Muhammed defalarca seslenir dağa ama dağ yerinden kımıldamayınca utanmadan şöyle der: Dağ Muhammed'e gelmezse, Muhammed dağa gider." (Altınoluk, 2006, Nisan, Sayı: 242, s.14) Avrupa'da İslam hakkında o kadar kötü imaj çizilir ki bir insanın düşüncesini kötülemek için "Muhammedî bir düşünce" diye bir tanımlama yapılırdı ve bu bakış açısı günümüze dek gelmiştir. (Hamdi Zakzük, s. 36) Nitekim bu yalan günümüzde Avrupa'da o kadar yaygınlaşmıştır ki, olmayacak şeyler için, özellikle İngilizcede (ABD dahil) ve İspanyolcada da bir darbı mesel olarak kullanılır olmuştur. "Müslümanlar vahşi, Hz peygamber de şehvet düşkünlüğü ile suçlanmıştır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 19) "Muhammed ise bir sahtekâr, kötü bir şehvet düşkünü ve şeytanla anlaşmış bir anti İsacı'dır." (Özafşar, s. 25) "Norman Daniel'ın (Islam and the West) ortaçağ Hristiyanlık edebiyatı üzerine yaptığı çalışmalarda, İslam'a karşı yapılan hakaret ve olumsuz yaklaşımların 'bilgisizlikten daha çok, kötü niyetten kaynaklandığını' ifade eder." (Özafşar, s. 22) Hollanda'nın önemli oryantalistlerinden Adrian Reeland, 1705'te yazdığı kitabında şunları yazmaktadır: "Elbette herhangi bir din, çürütülmeye değmez olarak düşünülürse, bu İslam'dır. Biri, iğrenç bir doktrin tasarlayacak olsaydı, bu ancak Muhammed olurdu. Muhammedî inançta hemen hiç güzel bir şey yoktur ve her maddesi yozlaşma içindedir. İblis ile Muhammed arasında büyük bir anlaşma vardır." (Reeland, Four Treatises Concerning the Doctrine, s. 12)

Halbuki "Batı, değerler açığını ve çaresizliğini, güç gösterisi ile bastırmaya çalışır. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, "Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor." diyordu." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 67, 85) "Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Batı Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) "Batı İslam ile cinselliği özdeşleştirmeye çalışırken aslında her şeyde olduğu gibi bu konuda da kendi düşünce dünyalarını başkalarına yansıtmaktadırlar: Batının 'Libido' eksenli bakış açısının temelini, S. Freud'un cinselliği insan davranışlarının temel faktörü kabul eden görüşleri oluşturmaktadır." (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 352) Mirza Ebu Talep Han 1800'lü yıllarda gelişmiş (!) Avrupa toplumunun ahlaki yapısı ile ilgili gözlemlerini paylaşır. Daha o yıllarda dışı cinsellik tüm avrupa'ya yayılmıştır: "İngiliz kadınları oldukça rahat davranıyorlardı. Her iki cinste birbirlerinin engellemesi olmaksızın istedikleri ile görüşmek için çevirdikleri entrikalar için bir servet harcamakta idiler. Evlerin hepsi mobilyalı, yerler ipek halı idi. Çoğunluk temizlik konusunda gereken özeni göstermiyordu. Şehirde bir tane bile hamam yoktu. Hollandalıların dillerini bilmememe rağmen dans esnasında bakışları ve mimikleri ile o kadar ne istediklerini anlatabiliyorlardı ki, her seferinde yüzüm kızarıyor ve böyle bir şeye alışık olmadığım için hemen salonun uzak bir köşesine çekilmeme sebep oluyordu. İngiliz subaylar Hollandalı kızlarla beraber oluyor ve sonra da onlardan birisiyle evleniyorlardı. İrlandalı ev sahibimin aşırı sıcak davranışların bana uygun gelmediği için buradan ayrılmak zorunda kaldım. Zenginler istediklerini yapabiliyor, ister kadın isterse erkek olsun istedikleri saatte istedikleri yerde kalabiliyordu. Bu onlar için özel yaşamdı ve kimse onları gözetlemiyordu. Bayan erkek ayırt etmeden istenen kişilerle beraber olmanın güzelliği onları bu tehlikeli geçici heveslerinin fazla esiri etmişti. Diğer bir hataları, onların çok iffetsiz olmaları ve evlenmeden sevgilileri ile birlikte aynı evde yaşamalarıydı. Neredeyse şehrin her mahallesinde genelev işletmekteydiler." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri, s. 42-43, 46, 94, 141-142, 185) 1900'lü yıllarda ise bırakın sokakları, Hristiyan kiliselerindeki eşcinsellik ve tecavüz olayları duyulmadan önce bile

kiliseler ahlaksızlıkla da anılıyordu "Londra gazetesinde; katedralin başrahibi, "genç kadın ve erkeklerin aşiftelik maksadıyla ibadet mahallerine gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu." (Daily Telegraph gazetesi, 27 Eylül 1904) "Batılılar, "İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 271) Halbuki amaçları yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir." (Halil Halid, s. 69) Doğuda Avrupa için bir tehlike mevcut olmayıp, aksine Doğu alemi Avrupalılardan gelen bunca tehlikelere maruz kalmaktadır. Asıl tehlikeye maruz kalanlar Doğular ve tehlikeyi yaratanlar Batılılar değil mi." (Halil Halid, s. 260, 268) "Batılılar, İslamiyet'in başarıyla yayılmasını, çok kadınlar evlilik ve İslam'ın kılıcının zorlayıcı gücüne bağlamaktadırlar." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 124,126) "Batıda, duyulduğuna göre, bir kız dans arkadaşıyla gece yarıları bir arabaya binip, evine kadar onunla gelmekte serbestmiş. Biz Hristiyan Avrupa'nın bu gibi medeni hareketlerini kabul etmeyeceğiz." (Halil Halid, s. 178) "Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, "Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor." diyordu." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 85) "Oryantalistler İslam'ın yayılmasını iki nedene bağlamışlardır: Şiddet ve cinsellik." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 139; İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51) Oryantalist söylem ve metinler incelendiğinde, onlardan tehlikeli bir cinsellik anlayışının sızdığı anlaşılacaktır. Bolidor Vercil, "İslam Kılıç zoru ile ve kadın anlayışındaki her şeyi mübah görmesi sebebiyle yayılmıştır." derken, cehaletinden değil kininden konuşmakta idi. Louise Colet, "Doğu kadını bir makineden başka bir şey değildir. Erkekler arasında hiçbir ayrım yapmaz." der. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, "Doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor." derken. (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 85) Thomas Carlyle ise, "Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21) diyerek bir gerçeği haykırmakta ve "Kur'an'ı hokkabazlık eseri olarak itham etmek, benim aklımın almayacağı bir şeydir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 49) diye devam etmektedir.

Halbuki İngiltere'de ve Avrupa'da yaşayan ve sömürgelerinde de görev yapmış olan Mirza Ebu Talep Han, "Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri" (1799-1805) adlı eserinde gözlemlerini şöyle sıralamaktadır: Kimliğinizle ilgili olarak, bütün yol boyunca yabancı olduğunuza daha doğrusu Avrupalı olmadığınız size hissettirilecektir. (Talep Han, s. 32) İngilizler Hindistan'da üst seviyede mevkileri işgal ediyor ve büyük bir ticari potansiyeli yürütüyorlardı. Ama bu kadar incelikleri Hindistan'a yansıtmayı asla düşünmüyorlardı. İngiltere'de İngilizcem İrlanda'dakine göre bin kez ilerlediği halde İngilizler bana daima yabancı olduğumu hissettirdiler ve hep bana mesafelerini korudular. (Talep Han, s. 74, 82) sürekli tekrarlanan eşitlik kavramı aslında görünüşten başka bir şey değildi. Burada zengin ile fakir arasındaki uçurum Hindistan'a göre daha derindi. Hizmetçilerde efendilerinden izin ve belge almadan ayrılamazlardı. Ayrıca burada onlara fazla saygı gösterilmiyordu ki, Hindistan'da bu durum daha insancıl ve yoğundu. (Talep Han, s. 141) Londra'da kaldığım süre içinde bana Müslümanlara ait özel konular hakkında sürekli sataşıldı ve bazı inançlarımı kendilerine çok gülünç geldiği söylendi. Türkler için şöyle diyorlardı: "Onlar kadar dünyada daha kötü alışkanlıkları olan başka bir millet yoktur." (Talep Han, s. 188-189) İngilizlerde gördüğüm bir diğer hata, onlardaki geçici heves ve saygısızlıktı. çok fazla paraya ve dünyanın işlerine düşkün olmalarıydı. Onlar böyle yaşamaya alışmışlar ve tadını çıkarıyorlardı ancak, cimrilik ve çekememezlik bu insanlar da basit bir düşünce olarak yerleşmişti. Onların nezaketlerinin ve yardımseverliklerinin altında çıkar ilişkileri yatmaktadır. Onlar kavga çıktığında sadece seyrediyorlar ve zayıfın ezilmesine sessiz kalıyorlardı. Diğer hataları, nefislerini kontrol edememeleri ve çok şehvetli bir yaşamları olmasıydı. Diğer bir hataları da, İngilizlerin boş hevesleri ve kibirleri idi. Genellikle bu bilimdeki ilerlemelerinden kaynaklanmaktaydı. Yine diğer bir hataları yeni tanıştıkları birisi ile ilişkilerinde her zaman kendi çıkarlarını düşünmeleri idi. Yeni tanıdıkları kişiden bir yarar umut

ediyorlarsa kesinlikle ona karşı alçak gönüllülük gösteriyorlar ve sevecen davranıyorlardı. Eğer çıkar elde edemeyeceklerini anladıklarında, başlangıçta gösterdikleri sevecenliği derhal bırakıyorlar ve soğuk davranmaya ve uzak durmaya başlıyorlardı. (Talep Han, s. 176-184) Genes'te halka açık alanlarda hiç fahişelerin olmaması dikkat çekiciydi. Hemen her köşe başında maaşlı hizmetlileri vardı ve erkekler bu kişilerle konuşuyor sonra eve çıkıyorlardı. Buradaki bir diğer adette kadınların genellikle iki eşlerinin olması idi. Bir erkek bütün gün karısıyla beraber olduğunda ve ikincisi gelip kapıyı vurduğunda, birincisi toparlanıp evden çıkıyordu. Avrupalılar, kadınlarının özgür davranışlarından fazlasıyla olumsuz etkilenmişlerdir. Avrupalı kadınlar çok serbest bir yaşama alışmışlardı**.** (Talep Han, s. 229, 342, 344)

Prof. C.E.M. Joad, Philosophy for our Times adlı eserinde şöyle der: "Asırlardan beri İngiltere'nin zihnine hakim olan düşünce, servet yığma arzusudur. Servetin çokluğu ve bolluğu, insanın şeref ölçüsüdür." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 242)

"Oryantalizm, İslam dünyasına ilişkin bilinçli bir çarpıtma ortaya koymakta idi." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 39) "Orta çağdaki oryantalistler İslamiyet'te iyilik adına bir şey bulunmadığını düşünüyor, kaynaklarda bu kanaatlerine uygun düşen bilgilerden başkasına doğru gözle bakmıyor, İslam peygamberi ve İslamiyet hakkında kötülük içeren bütün dedikoduları dilden dile dolaştırıyorlardı." (Rudi Paret, Dirasetü'l-İslamiyye, s. 9-10) "Oryantalizm, batının hayal ettiği Doğu'yu ifade eder." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 113) "Dini polemiklerin muhatabı hayali Müslümanlar idi. Onları da kağıt üzerinde kolaylıkla yok edebiliyorlardı.' (Gerhard Endrss, An Introduction to Islam, s. 7) Halbuki Said'İn özeleştiri yaparak ifade ettiği gibi, "Kötü niyetimizi sorgulayabilsek gerçek İslam ile kafamızdaki İslam arasındaki farkı ayırt edebiliriz." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 110) Ama bu tarih boyunca nerede ise hiç gerçekleşmemiştir.! "İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux Hz Muhammed'in peygamber olmadan önce yaşamını yağma, soygun ve kan dökerek geçirdiğini iddia eder." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 79) Revizyonist oryantalistlere göre İslam tarihi: İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. Hz Muhammed'de bu hareketin başına geçmiş, hareket içinde yer alanlar 'Hacer'in Soyundan Gelenler' anlamına gelen muhacirler olarak adlandırılmışlardır. Hicret Yahudi ve Arapların beraber Kudüs'e yaptıkları sefer olup, Kudüs'ün fethi sırasında Hz Muhammed hayatta idi. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 159) Rahip M. the Confessor Müslümanları, "İnsan kılıklı vahşi yaratıklar, tanrının lanetlediği Yahudiler" olarak nitelendirir. Kitabında Araplar'dan kastı da Müslümanlardır. (Hıdır, s. 221-222) S. W. Muir, Hz Muhammed için, 'O'nun kılıcı ve Kur'an, medeniyet ve özgürlüğün iki inatçı düşmanıdır.' der. (Muir, The Life of Mahomet, I/522) Günümüz Evangelistlerinin liderlerinden Pat Robertson, Fox TV'deki konuşmasında Hz Muhammed için: "O bir soyguncu ve eşkiyadır. Bir canidir." (10.09.2002) derken Jerry Falwell, CBS adlı kanalda," Muhammed'in bir terörist olduğuna inanıyorum." demektedir. (03.10.2002) Hz. Peygamberin soyunun İsmail'e dayanmasından ötürü, İslamililer olarak yapılan nitelendirme aslında bir aşağılama kastı taşır. Pavlus, İslamiloğullarını, kölenin çocukları olarak nitelendirir. (Galatyalılar, 4:22-25) "Oryantalizm, birkaç önermeye dayanır. Bunlar: Hristiyanlığın ilerici ve dinamik, Müslümanlığın durağan olduğu inancı, İslam'ın durağanlaşmasını özel mülkiyetin olmamasına, yöneticilerin bulunmasına bağlanması ve İslam'ın kaderciliği beslediği görüşüdür." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 17) Halbuki durum tam tersidir: "Hindistan başbakanı Cevahirl Lal Nehru, Discovery od India adlı eserinde, 'İslam, Hint toplumunda sınıf ayrımını ortadan kaldırmış, dünyadan el etek çekmek arzularını yatıştırılmıştır.' demektedir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 174)

"Hristiyanlık İslam'a karşı iki yol tercih etmiştir. Birincisi siyasi ve askeri mücadeledir. Haçlı seferleri ve şark politikası ile bu metot uygulanmıştır. İkinci yol kalemle mücadeledir: Tarihi bilgiler tahrif edilmiş, kurgusal masallar anlatılmış, efsaneler uydurulmuş son olarak ta hakaret

ve aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır. Aydınlanma döneminde bu bakış açısı korunmuş, Hz Muhammed'e seküler bir bakış açısı ile bir devlet başkanına, bir fatihe indirgenmiş, bu sonuçta kişisel kabiliyet, ihtiyaç veya içinde yetiştiği ortamla irtibatlandırılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 102-104, 449)

Oryantalizm‘de Doğu, önce Araplar ve İslam, sonra Osmanlı ve Türkler ile eş anlamlı olarak kullanılmıştır. “İslamiyet, batı için daima ‘özel bir tehdit’ temsilcisi olmuştur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.13, 89) “Batının bilinçaltındaki değişmeyen çizgi Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmelidir. Oryantalizmin temeli, çatışma üzerine kuruludur.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. VIII-IV) “Batının bilinçaltındaki değişmeyen çizgi Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmelidir. Oryantalizmin temeli, çatışma üzerine kuruludur. “Haçlı seferleri ile Doğu denince İslam anlaşılmaya başlanmıştır.” (Bulut, s. VIII, s. 24) “Oryantalist söylem, Doğulunun bütün günahlarını İslam'a yüklemiştir.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, kapitalizm ve İslam, s. 15-21) Haçlı seferleri ile de Hristiyanlar ‘En çok arzuladıkları şeylere kavuşuyorlardı. Sofular tanrı yolunda eziyete, paragözler yağmaya, tüccarlar yeni pazara, küçük subaylar yaldızlı rütbelere, kahramanlar savaşa, dünyayı tanımak isteyenler yolculuğa’ (Emmanuel Berl, Atilla’dan Timur’a Avrupa ve Asya, s. 151) “Avrupa kutsal savaşlarda özümsediği kinden asla tam olarak kurtulamamıştır.” (R. Kabbani, Avrupa’nın doğu söylenceleri, s.15) “Haçlı seferlerinden günümüze kalan, tarihi İslam karşıtı teolojik ırkçılıktır. Haçlı seferlerinden sonra batılılar için Doğu demek; İslam demek olmuştur.” (Süphandağı, s. 93) Bu nedenle de Martin Luther’e göre ise Türkler ve Müslümanlar tanrının gazabı idiler. (Bulut, s. 56) ‘Türk, şeytanın hizmetçisi, son ve tehlikeli öfkesidir.’ (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/72) “Protestanların İslam'a bakışı genelde olumsuzdur. Luther Türkleri, 'Şeytana tapıcılar' olarak tanımlar.” (Hıdır, s. 87-88) “Luther, Müslümanların İsa'ya küfrettiğini söyler.” (Hıdır, s. 253) “Martin Luther, “Son nefesime kadar Türklere karşı savaşırım.” diyecek kadar Türklere karşı nefret ve öfke doludur.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 120) Ayrıca Martin Luther “Türk Almanların olumsuz öğretmenidir.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 5) demektedir. “1615 yılında W. Bedwell tarafından yayınlanan kitabın adı aynen şöyledir: Muhammed'in sahtekarlıkları: Yani kafir ve insan ayartan Muhammed'in çeşitli sahtekarlıkları, korkunç ve dinsizce davranışları.” (Hıdır, s. 90) Victor Hugo, ‘Les Orientales’ adlı eseri ile doğuyu barbarca bir vahşet cümbüşü, haremler, kesilen kelleler, çuval içinde denize atılan kadınlar, beyaz minareler, harem ağaları şeklinde tavir eder. Bu imaj öylesine yerleşir ki batılı insanın kafasına, doğuya gittiklerinde bu imajı ararlar, bu imaja uymayan ne varsa görmezden gelirler. (Bulut, s. 98) “Dante, 14. yüzyılda yazdığı İlahi komedya adlı eserde Hz Muhammed'i cehennemim en alt tabakasına yerleştirmiş ve sapkınlar arasında onu göstermiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 73) ‘Mary Magdelene’ 15. yüzyılda yazılan bir piyestir ve burada da Hz Muhammed Sezar ve Firavun'un taptığı bir ilah olarak gösterilir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 43) “Erasmus, Türklere-Müslümanlara karşı din eksenli savaşa dair teo-politik kitaplar kaleme almıştır. Bugün Avrupa var olan bazı olumsuz Türk-Müslüman imajında onun etkisi büyüktür.” (Hıdır, s. 200) “Voltaire,'nin ‘La Fanatizme ou Mahomet’ adlı eserinde Hz Muhammed, ortaçağ geleneğine uygun en aşağılayıcı kelimelerle tasvir edilmiştir. Frederick'e yazdığı mektupta ise, 'Muhammed'i oyunda gerçekte işlemediği bir suçu işlemiş gibi gösterdiğim için tenkit edilebilirim.' diyerek çarpıtmasını açıkça itiraf etmiştir.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 52) Güya Hz Muhammed bir güvercini kulağındaki gizli bezelyeyi omuzuna konarak yiyecek şekilde eğitir, böylece vahiy getirdi şeklinde etrafına sunar. Bu kıssa aynen Shakespear'ın eserlerine de girmiştir. Ayrıca bir de bir boğayı eğiten Muhammed onu çağırınca hemen gelir ve önünde boğa diz çöker. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 67) Oryantalistler, “Güvercin ve beyaz boğa' kullanarak, Muhammed'in vahiy aldığını iddia etmiştir, görüşündedirler. Bu anlayış, hala varlığını devam ettirmektedir.” (Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 51) P. Bayle, güvercin ve öküz kıssalarının uydurma olduğunun kabul edilmesi gerektiğine işaret eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 83) “Pococke, Grotius'e: “Güvercine ait masalın delili nerededir?” diye sormuştu. Grotius, bir delil olmadığı şeklinde cevap verir. Artık bu gibi şeyleri atmak zamanı çoktan gelmiştir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 22)

“Henry Stubbe, Boğa ve güvercin kıssalarını saçma olarak nitelendirir ve hiç bir Arap kaynakta geçmediğinin altını çizer.” (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 149) Tabii böyle hayali birçok iddia Hristiyan dünyasında yaygındır: “Parisli Matthew Saracenlerin (Müslüman Arapların) domuz eti yemediklerini kaydettikten sonra buna gerekçe olarak “çünkü Saracenler domuzu insanın kardeşi olarak görmektedir” ve domuz eti yemenin Saracenlerin kutsal kitabında da yasaklanmış olduğunu ekler. Matthew, Müslümanların içki içmediğini de kaydetmiştir fakat bu yasağı da Hazreti Peygamber hakkında olumsuzluk isnat eden bir hikâye ile açıklamıştır.” (Pınar Savaş, Yüksek Lisans Tezi, Ortaçağ ingiltere’sinde “saracen” algısı, s. 80) “Bazı kayıtlarda da, Muhammed'in kendini içkiye verdiği, bir defasında Mekke'de büyük bir içki aleminden eve dönerken bilinçsizce bir dışkı çukuruna düştüğü; kısa süre sonra oraya gelen domuzların uyuyan Muhammed'i ısırdıkları anlatılır. Bu efsaneler o kadar yaygındı ki, İngiltere'ye kadar uzanmıştır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 213), “ölünce beni gömmeyin, üç gün sonra göğe çekileceğim.” Dediği ve 12 gün beklendiği halde göğe yükselmeyince defnedildiği, meşhur Roland Destanı’nda Saracenlerin aslında Mahumet (Hz. Muhammed), Apollin (Apollo) ve Tervagant (Termagant) isimli üç puta tapan paganlar oldukları, Muhammed’in “Şeytanın ilk doğan çocuğu” olduğunu gibi birçok iddia, batı literatüründe bilimsel eser adı altında yayınlanmıştır! Oryantalistler ayrıca Saracenlere ‘İsmailîler’ diye hitap ederler. Hz. İbrahim’in cariyesi Hacer’den doğan oğlu Hz. İsmail’in soyundan geldikleri için onları küçümsemek amacıyla bu adı kullanırlar. Müslümanlara ise ‘Muhammedî’ diye seslenerek aslında onların ‘Allah’ın değil’de ‘Muhammed’in dininden olduklarını’ iddia ederler. Oryantalistler Müslümanların ilahı olan ‘Allah’ kelimesini özellikle eserlerinde kullanırlar. Bundan amaç saygı değil, Müslümanların tanrısını kendi terimleri ile ifade etmekten kaçınmalarıdır! Zaten tüm bu çalışma boyunca Hz Muhammed kelimesinin geçtiği her yerde baştaki saygı ifadesi olan ‘Hz’ tarafımızdan eklenmiş olup hiçbir oryantalist eserine bu ifadeyi eklememiştir.

Muhammed ("Machomet") ayaklar altında, ayin kitabı 1500 tahta baskısı

Üstte cehennemde Muhammed resmi ve altta iki dişi meleğin ayakları altında çiğnenen ve elinde Kur'an bulunan Hz. Muhammed tasviri (Belçika'da Dendermonde, Flanders'deki Church Of Our Lady Kilisesi'nde 17. yüzyıl sonlarında Mettehuz van Beveren tarafından yapılan, yaklaşık olarak da 300 yıldır sergilendiği kaydedilen ahşap heykel) "Avrupa Muhafazakarlarının Sesi" sloganıyla yayın yapan Brusselsjournal adlı haber sitesine göre, heykel, Hristiyanlığın İslam üzerindeki üstünlüğünü, zaferini temsil ediyor. (Yeniçağ, 08/05/2008)

1493 yılında yayınlanan Muhammed mahkemede

"Bacon, Türkleri ahlaktan uzak, sanatsız, bilimsiz, bir arsayı ya da günün bir Saatini bile hesaplanamayan, yemekte kıt; pis, kısaca; insan toplumunun yüz karası olarak tasvir etmekte idi. Türkler için, 'canavarlara karşı kibar olan gaddar insanlar' tanımı da ona aittir. Montaigne, Haşhaşileri sadık Müslüman olarak tanımlarken, Dante, Muhammed'i cehennemin 8. katında resmetmek de idi. Bruno, Türkleri Antik Roma tarihindeki vahşilerle, Godlar, Vandallar, Lombardlarla bir tutarak, 'kitapları yok eden kimseler' olduğunu söylemektedir. Humphrey Prideaux, Muhammed'i cahil bir barbar, şehvet düşkünü ve kötü ruhlu bir sahtekar olarak tasvir ediyordu. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 42,45) "Avrupalılar, İslam Kültür ve medeniyetinin başarılarının İslam dinine rağmen gerçekleştiğine inanmıştır. "Renan, Harun Reşit ve Me'mun'un İslamiyet'e inanmadıklarını iddia etmektedir. Kindi, Farabi, İbni Sina'nın hayat hikayeleri, Sokrat'ın Galilee'nin, Rousseau'nun maceralarına kıyas mı kabul eder? Sokrat idam edilmiş, Galileo engizisyon mahkemelerinde işkencelere uğramış, Rousseau tutuklanmakla tehdit edilmiştir. İbni Rüşd, bir müddet Meraşek'te mahzun ve terk edilmiş bir halde kalmıştır. Fakat öldüğü zaman, hem büyük bir memuriyete hem de birçok servete sahip idi. İbn-i Sina, iki İslam devletinde başbakanlık; İbni Rüşd, iki İslam devletinde baş katılık makamlarına sahip olmuşlardır. Bu hakikat, Müslümanlar katında felsefenin aşağılanmış mı olduğunu, yoksa saygın bir konumda mı olduğunu fiilen ispat eder." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, 36, 39, s. 41) Bacon,

Farabi ve İbni Sina'nın aslında Hristiyan olduğunu ileri sürebilecektir. Selahattin'de tıpkı İslam filozofları gibi, yer yer gizli bir Hristiyan bir Şövalye olarak Avrupa'da anılır. Bacon gibi Sandys'e göre de Müslüman filozoflar aslında Hristiyan idiler. Aydınlanma filozofu Voltaire, söz konusu İslam olunca, akılcılıktan, hümanizmden, hoşgörüden hiçbir iz kendisinde göremeyiz. Yazdığı piyeste Peygamberimizi; Fanatik, kaba, sahtekar, şehvet düşkünü biri olarak lanse eder." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 56, 74, 114, 115) "Peygamber Muhammed'in fanatizmi" isimli oyunda Voltaire, 'kimsenin, deve tüccarı Muhammed'in davranışlarını mazur göremeyeceğini' yazmaktadır. Diderot, Muhammed'in insanları din değiştirip, güzel kadınlarla birlikte olma zevkine ulaşmaya ya da ölümü seçmeye zorladığını yazmaktadır. (Michael Curtis, s. 47) İngiltere sınırları dışına hiç çıkmamış olan ve Osmanlı Devleti'nin askeri ve siyasî tarihiyle ilgili yazılmış ilk İngilizce kitabın yazarı olan Richard Knolles, 'Türklerin erdem ve insanlıktan nasip almadığını' yazmaktadır. Ona göre Türkler gaddar ve kalleştir. (Michael Curtis, s. 66) Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, modern Avrupa'nın büyük bölümü, yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dişil toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır. Türkler ise aksine, sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte, cinsellik üzerine kurulu barbarlardır. (Michael Curtis, s. 92) "Siyasi alanda Doğu despotik, baskıcı, kapalı, gerici gösterilmelidir ki aydınlanmış medeni Avrupa'nın emperyalist müdahalesi meşru ve anlamlı hale gelebilsin. Yarı barbar toplumlar ancak Avrupa'nın bir pazarı oldukları zaman medeni milletler kulübüne dahil olabilirler." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 112, 114) Şark despotizmi kavramının aksiyomatik olarak başlangıç noktası Montesquieu'dur. (Michael Curtis, s. 102) Montesquieu'ya göre 'Doğudaki kadınlar köle, Monarşik rejimdeki kadınlar özgürlük içindedir.' (Michael Curtis, s. 124) demektedir. Montesquieu, Hristiyanlığın despotizme engel olduğunu ileri sürer. Hristiyan ülkelerdeki iç ve dış politik eylemlerin İslam ülkelerinden daha merhametli olduğunu, Müslümanların daha zalim olduğunu da iddia eder. Ona göre İslam, zalimdir ve tembelliğe teşvik eder. (Michael Curtis, s. 127) Türkler, 'tüm ulusların en cahilidir. Şerefe, yaşama ve halkların sahip olduğu mülke çok az önem verilir', diye onları eleştirir. (Michael Curtis, s. 144) Hâlbuki Ortadoğu hakkında uzman olan birçok isim, onun bir şekilde, Ortadoğu hakkında hatalı veya eksik bilgi sahibi olduğunu kolaylıkla anlayabilir. (Michael Curtis, s. 146) "G. Botero, "Osmanlı'da halk, tebaa değil emirleri kanun yerine geçen despot büyük Türk'ün kararlarına bağlı olan köleler" olduğunu ileri sürerken (Michael Curtis, s. 59) 1786'da Fransız Büyükelçiliği görevini yürüten Choiseul Kontu Gouffier, "Osmanlı'da işler kralın tek efendi olduğu Fransa'dakinden farklıdır. Osmanlı'da sultan, hukuk adamlarını, âlimleri, yüksek mevki sahiplerini ve artık mevkilerinde olmayanları da ikna etmesi gerekmekteydi." demektedir. Anquetil-Duprrron, "Doğu rejimlerinin, şeytanın somut hali olarak suçlanması oldukça haksızdır" (Michael Curtis, s. 93, 146) derken, 1829'da Türkiye'de ve doğuda birçok yere seyahat eden İngiliz Deniz subayı Adolphus Slade, "Osmanlı sultanının sınırsız yetkilere sahip olmadığını, yetki ve gücünün çeşitli faktörler ile kontrol altında tutulduğunu" söylemektedir." Fransız Castellen ise "Osmanlı padişahlarının iradesi Kur'an hükümlerinden üstün değildir." (Antoine Laurent Castellan, Moeurs Usages, Costumes des ottomans et abrege de leur historie, III/14; La Turquie actuelle, s. 12) demektedir. Görüldüğü gibi, "Şark despotizmi kavramı, Doğu toplumlarının ve politikalarının içinde olduğu gerçekliği tarafsız bir şekilde analiz edip anlatılmaktan daha çok, Batının bu toplumlar üzerindeki emperyalist ve sömürgeci hâkimiyetini veya batının politik hedeflerini desteklemek için kullanıldığı görüşü post modern görüşlerin genel özetidir. Şu bir gerçektir ki Doğu hakkında kaleme alınmış metinlerin bir kısmı, batılı devletlerin ve ticari şirketlerin temsilcileri ve memurları tarafından yazılmıştır. Bu yazarlardan bir kısmı da, kendi ülkelerindeki yani Avrupa'daki despot yöneticilere karşı, aşırı monarşik gücün kısıtlanması ve sınırlandırılması çağrısında bulunmak için, Doğu despot imgesini kullanmışlardır." (Michael Curtis, s. 98) "Avukat ve gazeteci olan Linguet, şark despotizmi kavramının özellikle Hindistan'daki İngiliz egemenliğini haklı göstermek için kullanılan bir kurgu olduğunu." (Michael Curtis, s. 92) ifade etmektedir.

“Kendini ontolojik manada evrenin merkezinde gören bir topluluk olan Batı, herhalde başkalarını barbar, parya olarak görmekten çekinmeyecektir.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 7) “Oryantalistlere göre İslam, şeytanın işidir, Muhammed yalancı, Kurnaz ve İsa düşmanıdır. Müslümanlarda vahşi ve barbar yaratıklardır. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) “Eski Yunanlıların, Yunan olmayanları barbar olarak tanımlaması yüzyılları aşan yaygın bir uygulamaydı. Yüksek bir kültür inşa ettiklerini inanan Romalıların, şiddet ve barbarlığı bir eğlence ve zevk objesi haline getiren gladyatör oyunlarına düşkünlükleri bilinmektedir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 64, 68) Oryantalizm, kendisinden farklı görüp ötekileştirdiği Doğuyu, dini açıdan şiddet, uydurulmuş ve şeytan işi; devlet yönetimi açısından despot ve totaliter; halk açısından cahil ve kaderci; yaşantı olarak hayalperest ve cinsellik dolu; sanat olarak ta egzotik ve dişil görürken, yüzlerce yıldır işgal ettikleri ülkelerden elde ettikleri kaynaklarla günümüzde ulaştıkları teknolojiyi yine sömürülerini devam ettirmek için kullanmakta, kendilerine “üstün, haklı, uygar, efendi” rolünü biçmeye devam etmektedirler. Batı asla aynaya bakma ihtiyacı hissetmezken, en objektif ve hümanisti bile, son sınıra geldiğinde 'kendi kültür, din veya milletini' öncelemekte, onların yanında olmakta; haklı haksız olduğuna bakmaksızın kendi kültürlerinin yanında durmaktadırlar. Batılılar, kendileri hakkında gerçekleri dile getirenlere ise asla tahammül edemezler. İslam hakkında gerçekleri yazabilme cesareti gösterenler ya fakirlik içinde dışlanmış olarak yaşayıp ölmüşler ya eserleri çok sonraları ancak basılabilmiş ama mutlaka hepsi çok yönlü saldırıya maruz kalmışlardır. En son bilinen örneklerden olan, Edward Said'in, oryantalizm adlı eseri basıldığında kendisi sayısız eleştiri yağmuruna tutulmuştur: 'Uydurmacı' (Justus Weiner, Commentary, Eylül 1999); 'Filistin'in düzmece peygamberi' (The Wall Street Journal, 26 Ağustos 1999); 'İkiyüzlü' (Daniel Pipes, Jerussalem Post, 6 Eylül 1999); 'Arap propagandasının aşağılık uydurması' (Leon Wieseltier, The New Republic, 7 Nisan 1979, s. 29); ' Oryantalizm sözcüğünü kirleten, tarafsız ve iyi niyetli oryantalistlerin çalışmaları lekeleyen, masum bir çalışma alanı olan oryantalizmi siyasallaştıran' (Bernard Lewis, Oryantalizm sorunu, The New York Review of Books, 24 Haziran 1982, s.49-55) vd. Görüldüğü gibi oryantalizm alanında ‘doğruları yazma cesareti gösteren’ asla cezasız kalmamaktadır, ne geçmişte ne günümüzde! Halbuki “Edward Said’in yayınladığı Oryantalism adlı bu eser ‘güç ve bilginin nasıl kaçırılmaz olarak birleştirildiğini’ göstermede önemli yer tutmakta.” (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 20) idi. Said diğer bir çalışmasında da bu konuya değinir: “Oryantalizmin adlı eserinin temel konusu bilgi birikimi ile güç arasındaki ilişkidir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 9) Bunun ifşa edilmesi de ona suç (!) olarak yetmişti zaten.

“Oryantalistlerin hemen hepsi ya Hristiyan rahip, ya sömürgeci zihniyetin temsilcisi ya da Yahudi'dir.” (Mustafa Sıbai, s. 91) “Oryantalistlerin çoğu asker, misyonerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 104) “Ernest Renan anlayışında olan Avrupa alimlerinin bizimle ilgili her sözü, kendilerince, hiç bir delile ihtiyaç duymadan apaçık ve kesin gerçekler olarak kabul edilir.” (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 20) Birçoğu din adamı veya misyoner olan bu oryantalistler hareket noktası olarak kendi dinlerinin hak/tek doğru olduğunu kabul ettikleri ve ateistler ise materyalist oldukları ve metafiziği reddederek olaylara baktıkları için her iki kesim de daha araştırmaya başlamadan Hz. Muhammed'i peygamber, İslamiyeti bir din, Kur’an'ı ilahi kitap olarak görmemekte dolayısı ile başta zaten bir ön kabul ile İslam’a bakmaktadırlar. İlk düğme yanlış iliklenince de artık geriye sadece, 'o halde Kur’an'ın yazarı olan bu Muhammed İslam dinini nasıl uydurdu?' sorusuna cevap aramak kalmakta ve tüm İslami kaynakları bu ön yargılı bakış açısı ile incelenmektedir. Fakat işin asıl ilginç yönü, her oryantalist yazar Kur’an için farklı neden, kaynak ve amaç ileri sürmüş ve vardıkları sonuç ile de ‘birbirlerini yalanlayarak’ aslında iddiaları çelişkiler yumağı haline dönüşmüştür. Oryantalist yayınlar içinde objektif ürünler olsa da unutulmamalıdır ki bunlarda son aşamada her zaman sömürge, misyonerlik veya ticari amaçlar için kullanılmıştır! Hadis fihristi Concordance veya yazma eserlerin basılması gibi çalışmalar istisna bu iddiamızın istisnası değildir. Mesela ilk Kur’an Ansiklopedisini oryantalistler yazmış ama içi tamamen uydurma ve saptırma ithamlarla doldurulmuştur. Bu

iddialara cevaplar tek tek verildiği halde yeni baskılarında da bu cevaplar esere alınmamış, hiçbir düzeltme yapılmamıştır! "Oryantalistlerce yazılan ve ilk baskısı 1913-1938'de, ikincisi 1954-2005'te yayınlanan ve Türkçeye'de tercüme edilen The Encyclopedia of Islam/İslam ansiklopedisindeki birçok hata İslam âleminden gelen uyarılara rağmen ikinci baskısında da aynen tekrar ettirilmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 135) Kısaca hadis, İslam tarihi veya Kur'an üzerine yapılan çalışmalar tamamen taraflı, objektiflikten uzak ve peşin hükümlü olarak kaleme alınmıştır. Sonuç olarak ta, "İslam dünyasında gelişmeye devam eden yüksek seviyede bir matematik ve teknik hareketlilikle ilgili elde edilen sonuçların önemi, onlar üzerinde çalışma yapmaya 'cesaret etmiş' oryantalistler tarafından bile tam olarak anlaşılamamıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 40) Misyonerlik ve sömürü için oryantalistleri yetiştirip Arapça öğrenmeye kendileri başladıkları halde "Salamanka Üniversitesi'nden Profesör Hernan Nunez, Louvainli Nicolas Clenardus' a şöyle demektedir: "Bu barbar dil Arapça neyinize? Latince ve Yunancayı bilmek yeterli." Diyebilmektedir. Ünlü 19. Yüzyıl oryantalistin, Gazali sonrası iki eseri dikkatle okumalarına rağmen, 'Sırf böyle bir şey aramadıkları için' eserlerin içerdiği 'özgünlüğü fark edememiş' olmaları, kendilerini doğrulayan beklentileri gerçekleştirecek şeyleri aradıklarının göstergesidir." (Saliba, s. 233) "Hristiyanlık dünyasında, Haçlı Seferleri yerine başka bir yol bulunmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 237) "Haçlı seferlerinden itibaren fazla bir şey değişmemiştir. Kâfirlerle savaş yerine onlara İncil okutma - misyonerlik- kavramı gündeme gelmiş, Arapça çalışmaları başlamış, içine ticari ve emperyalist amaçlar eklenmiştir. Oryantalistlerin çoğu önceden tasarlanmış fikirlerden oluşan çıkarımlarla ortaya çıkmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 112) "Batılı olmayan halkları denetim altına almak için kültürleri ve dinleri hakkında daha çok bilgiye acilen ihtiyaç duyuluyordu. Hristiyan ve Yahudi Bilginler İslam'a karşı yeni bir cephe açtı. Edward Sait oryantalizmi, 'doğuyu denetim altına almak, kullanmak, işbirliği yapmayı öğrenmek amaçlı' olduğunu söyler. Oryantalist çalışmalar, sömürgecilerin amaçlarının gerçekleşmesi için bir vasıta olarak sömürgeleştirilen memleketlerin pasifizasyonu konusunda bir kılavuz haline gelmiştir. Oryantalistler Müslümanların aşağılığını ve Batının üstünlüğünü yazıp çizdiler. Böylece sömürgecilik bu halkları uygarlaştırma için atılmış bir adım olarak mazur gösteriliyordu. Oryantalizm bir sömürgeci strateji idi. Sömürgeciler ve oryantalistler İslam ülkelerinde birbirlerinin çalışmalarını tamamladılar." (Asaf Hüseyin, s. 54-55, 61, 68) "Oryantalizm, emperyalizmin İslam dünyasına sızmakta kullandığı bir araçtır." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 13) "Emperyalist ülkelerde kilise ve Dışişleri Bakanlığı ile yan yana yürümektedir." (Mustafa Sıbai, s. 91) "Emperyalist olmayan ülkelerde veya İskandinavya ülkelerinde oryantalizm, sönük geçmektedir." (Mustafa Sıbai, s. 91) Kısaca, "Oryantalistler, Müslümanları yok etmeyi arzulamaktadırlar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 4, 12, 16) "Oryantalistlerin amacı ya misyonerlik ya emperyalizmdir. Oryantalistler kin ve taassuptan kurtulamamışlardır. Eserleri önyargılıdır, amaçların İslam'ı yıkmak için bahane bulmaktır. Tarihi olayları değiştirerek açıkça yalan söylemekten çekinmezler, sahtekâr ve hayalcidirler. Hz. Muhammed'e olan kin ve düşmanlıklarında sınır yoktur. Nezaketten yoksundurlar. "Kendilerine verilen cevaplara hiç bakmadan aynı lafları yüzlerce yıldır tekrar etmekten usanmazlar." Toleransı hep karşı taraftan beklerler! Sığ düşüncelidirler ve dogma propagandacılarıdırlar. Kilisenin derin etkisindedirler. Şımarıktırlar, kendilerini sürekli efendi, Müslümanları daima köle, mahkûm olarak görürler." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226) Onlar "Ne akademik işbirliğini kabul etmişler ne de insani ilişkileri geliştirmeye yanaşmışlardır. Çatışmayı maskeli bir şekilde devam ettirmektedirler. Zamanımızda hala Kur'an'ın Hz Muhammed tarafından İncil-Tevrattan alıntılarla yazdığını iddia etmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 113) Halbuki ABD yönetiminin "Vietnam trajedisinden öğrenmiş olunması gereken bir ders varsa, o da ülkelerin nasıl gelişmeleri gerektiğini buyuracak ehliyete sahip olmadıkları." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 140) gerçeği idi ama ne tarihte ne günümüzde Batı asla ders almamıştır!

Metot ve amaçları: Oryantalizm, misyonerlik ve emperyalizm

Şarkiyatçılık adı ile de bilinen ve tarafgirli bir bakış açısı ile 'odak noktasını' İslam kültür ve medeniyetinin irdelenmesinin oluşturulduğu oryantalizm, Batılıların 'kendi kültürlerinin merkeze alarak' Doğu halkı ve özellikle İslam medeniyetini 'öteki'leştirmiştir. "Batılı bilince göre, 'değer kazanmak' veya kaybetmek, tarihin öznesi olan 'batıya yakınlık' veya uzaklık ile ilgilidir." (Süphandağı, s. 108) "Günümüzde batı dünyasının bilinçaltında Müslümanlar 'öteki' olarak kodlanmıştır. 'Arapların ardından' Osmanlı ile yüzleşmeye başlamasından sonra Avrupa'nın 'ötekisi' Müslümanlar anlamında Türkler olmuştur. Martin Luther'in, 'Türklere karşı Ordu vaazı', Erasmus'un, 'Barbarlara karşı Türklerle Savaş' adlı eserleri mevcuttur. Batı, kendi medeniyetini merkeze alıp, diğer kültür ve medeniyetleri ona göre değerlendirir ve onları 'öteki' olarak tanımlar. Müslümanlar, Avrupalı bakış açısına göre "barbar, putperest, kafir" olarak algılanmıştır. Batılı, kendisindeki tüm olumsuzlukları kendi kurguladığı 'ötekine' yükleyerek deşarj olur, günahlarından arınır, rahatlar ve böylece düşmanı hep kendi dışında arar." (Hıdır, s. 71-74) "Doğu ile Batı arasında ayırımın başlangıç noktasıdır oryantalizmdir." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s 16) "Avrupa kendi kimliğini oluştururken, bir ötekini ihtiyacı duyar. Öteki Doğu'dur. Merkez Batı'dır; eleştirilen, yorumlanan, aşağılanan doğudur." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, oryantalizm, İslam, s. 56) "Oryantalizm, çıktığı günden bu yana Doğu hakkında onu dışlayan, aşağılayan ve sömürgeleşmesine yol açan bir iktidar söylemi yaratmıştır." (Ömer Baharoğlu, s. 111) "Oryantalizm zamanla, Doğuluların egemen batıya boyun eğdirme programına dönüşür." (Ömer Baharoğlu, s. 23) "Oryantalistlerin yaklaşım tarzı, kötü niyet ve İslam'da noksan ve kusur arama üzerine kuruludur." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 75) "Avrupa emperyalizmine karşı direnişin temel dayanak noktası dindir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 134) Oryantalistler araştırmalarında, tarihi, dini, siyasi ve en önemlisi ekonomiyi hep merkeze almış ve genelde Doğu ama özellikle de İslam'a karşı daima önyargılı ve suçlayıcı bir dil kullanılmış, 'var olan değil gösterilmek isteneni' aktarılmıştır. Çünkü şu an Batı'nın dünyaya uyguladığı sömürüye engel olacak tek gücün İslam olduğunu bilmekte ve buna göre hareket etmektedirler. "Oryantalistler Budizm, Hinduizm vb. gibi insan kaynaklı dinler hakkında her zaman tarafsız/objektif oldukları halde, söz konusu olan din İslam olunca saldırgan ve aşağılayıcı bir din kullanmayı tercih etmektedirler. Şurası kesin ki Hristiyanlık alemi İslam medeniyetini her zaman kendileri için bir tehdit olarak görmüşlerdir." (Hamdi Zakzük, s. 104) "Avrupalılar İslam'a diğer milletlerden küçük gözüyle bakarlar." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 18) "Bosnalı Müslüman kardeşlerimizin medeni Avrupa'nın gözleri önünde bir soykırıma uğramıştır. Haçlı zihniyeti günümüzde de bütün hızıyla devam etmektedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 9) İslam medeniyetinin hakimiyetine karşı duyulan tepkinin bir ideoloji halinde nesillerden nesillere intikal etmiş bulunmaktadır. Günümüzde Bosna-Hersek'te, Çeçenistan'da, Filistin'de, Afganistan'da, Irak, Azerbaycan ve Kıbrıs'ta cereyan etmekte olan hadiseler bu zihniyetin en açık örneği olarak gözlerimizin önündedir. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 42) Dinsiz ol veya Buda dinini kabul et; fakat kesinlikle, asla Müslüman olma! Medenileşmiş halkın, ta haçlıların mutaassıp devirlerinden beri miras olageldiği İslam düşmanlığının etkisi pek yamandır.(Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 151) "Oryantalizm İslam'ın tahribine yönelik önemli bir araç haline geldi. Oryantalizmin ana görevi sömürgeleşmeye engel olacak İslam'ın pençelerini sökmekti. Oryantalizm İslam'a batılılaştırılmış bir yorum getirdi ve cihat, ümmet, tevhid gibi İslami kavramların gerçek anlamlarını çarpıttı. (Asaf Hüseyin, s. 55) Hindistan ve Çin Dahil doğunun öteki bütün medeniyetleri yenilgiye uğratılmıştır. Batıya bir türlü tamamen boyun eğdirilememiş görünen sadece İslam'dır. Batı kendi dini olan Hristiyanlık dahil her şeye galebe çaldı, kendine güvenini arttırdı ama İslam karşısında bunu gerçekleştiremedi. İslam'a olan düşmanlığı arttı." (Asaf Hüseyin, s. 113) Günümüz yazarlarında da bu düşmanlık aynen devam eder: "Hristiyanlığın zararlı bir rakibi var ise o da, İslam dinidir. İslamiyet'te bizim için kuvvetli ve tesirli bir düşmanlık vardır." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 2) Aynı yazar, "İslam'ın siyasi itibarı ortadan kaldırıldı; ama

Avrupa'nın büyük devletleri tarafından icra olunan manevi nüfus korkarız ki, nispeten daha az öneme sahiptir." de demektedir. (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 100) "Hiçbir din, İslamiyet'le ilgili iddia edildiği gibi, 'batı medeniyetini tehdit ediyor' türünden bir değerlendirmeye tabi tutulmamıştır." (Said, Haberler ağında İslam, s. 13) "ABD'deki İslamofobi'nin büyükbabası kabul edilen Daniel Pipes, 1990'da National Review için yazdığı bir makalede, 'Müslümanlar asimilasyona karşı en dirençli görünenlerdir.' (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 34) diye yazarak bunu açıkça ifade etmektedir. Daniel Pipes 10 küsür yıl sonrada benzer şeyleri tekrar eder: "Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasını isteyenlere karşı çok katıyım. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum." (Akşam, 08 Ocak 2013) "Birinci Dünya savaşından sonra İslam dünyasında uyanma başlar. İslam'ın, özellikle batının sömürüsüne karşı çıkabilecek tek ideolojiyi temsil ettiği düşünülmektedir." (T. Hentsch, Hayalı Doğu, s. 206) "Oryantalizm, Bir hayali İslam tasarısıdır! 14. Yüzyıldan itibaren Batı kendisini İslam'ın tam karşısındaki zihinsel mekanda konumlandırmış, arayı olabildiğince açmış ve peşin hükümlü tavırla, var olabilecek en aşırı noktaya ulaşmıştır: Oryantalizm!" (Hilmi Yavuz, s. 124) "Oryantalist düşüncenin temelinde, hayali fakat kesin çizgilerle ayrılmış iki coğrafya yatar. İslamiyet'in kaderi çok özel bir düşmanlık ve korku ile izlenmek olmuştur. Bunun temel nedeni batının İslamiyet'i Hristiyanlığa ciddi bir rakip olarak görmesidir. İslam, batıya hiçbir zaman tümüyle boyun eğmeyen tek medeniyet olarak görülüyordu." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 38-39) "İslam'ın yayılışı, durağanlaşan Hristiyanlığa kırbaç etkisi yapmıştır." (Thierry Hentch, Hayali doğu, s. 98) "Batı bizim aktüel gücümüzden çekinmemekte, Müslümanlarda var olan potansiyel güçten çekinmektedir. En telaş ettikleri husus etkili bir İslam devletinin kurulması ve birleşik İslam bloğudur." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 111) "Batının yüreğinin en gizli köşelerinde hep bir orta Doğu korkusu saklı kalmıştır. Ya Ortadoğu da yeniden bir İslam uygarlığı ortaya çıkarsa. Ya birlik çizgisinde el ele verip yeniden tek ülke olursa, o zaman batılılar kimleri sömürebilecektir?" (Mehmet Kahraman, Batıdan kendimize bakmak, Yedi İklim, sayı 58, s. 38) "Aydınlanma, rönesanstan sonra da batılı insanın zihni aynı kalmış, sadece şekil değişikliğine gidilmiştir." (Süphandağı, s. 106) "Haçlı Seferleri'nin, askeri ve siyasi yönlerden hezimete uğramasından bu yana batılılar, İslamiyet'ten başka yollarla intikam almak fikrinden, bir an olsun vazgeçmediler." (Mustafa Sıbai, s. 95) "Haçlı seferleri ile istenen sonuç elde edilemeyince İslam'ı araştırma ihtiyacı doğar." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 59) "İşgal, haçlı seferlerinin yenilgisinin intikamını almak Avrupa için her zaman bir ideal olmuştur. Bunun için de Müslüman ülkeleri çok iyi tanımak gerekmektedir." (Edward Said, Oryantalizm, s. 68-70) "Oryantalizm Müslüman ülkelere egemen olmak için bir rehber vazifesi gördü. Askeri ve siyasi istiladan sonra oryantalizm, Müslümanların zihinlerindeki manevi direnci zayıflatmak, onları din ve kültürleri hakkında şüpheye düşürmek için çalışmalara yönelmişlerdir. Bu sayede son kaleleri de düşürmek amaçlanmaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 46) "Oryantalizm, siyasi bir organizasyondur. Müslümanlara egemen olmak için doğuyu, İslam'a ait bilgileri elde etmek isteyen organizasyondur. Sömürgeciliğin hizmetinde olan oryantalizmin amacı, Müslüman kişiliği ortadan kaldırmak, kültüre bağlılığı azaltmak, kişinin Allah ve peygamberi ile olan ilişkisini kesmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 17) "Misyonerliğin ileri karakolu olan müsteşriklerin esasa gayesi, İslam'ın özünü teşkil eden esas kaynakları bulandırmak, Müslümanları inandıkları değerlere karşı tereddüt uyandırmak, onları şüphe girdabında boğmaktır. Onlar ihtilafları körükleyerek işe başladılar. Toplumlara hangi yol ve yöntemle gireceklerini öğrendiler. İslam medeniyeti, İslam kültürü gibi tamamıyla insanın istifadesine sunulmuş bir manzume karşısında şaşkına dönmüşlerdir. Halbuki 'Batı almadan hiçbir şey vermez ve daima verdiğinin fazlasını alır.' Onlar arkeolojik kazı yaparken bile antik kentleri ve eserleri çaldılar." (Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz. Peygamber İle İlgili İddialarına Cevaplar, s. 11) İşin diğer bir yönü ise Doğu hakkında yapılan bu araştırmalar, sömürge ülkeleri için bir ön bilgi ve sömürüye altyapı niteliği taşımış, gerek aydın gerek devlet düzeyindeki küçümser ve sübjektif bakış açısı da sömürgecilere hem psikolojik

hem de fikri altyapı oluşturmuştur. Kısaca "Oryantalizm, ilmi olmaktan çok sömürgecilik, misyonerlik, Siyonizm, ticari çıkar gibi etkenlerin ilim kisvesi altında ortaya konmasından ibarettir." (Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 35) M. Hamdi Zakzük, 'Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması' adlı eserinin sunuş bölümünde "Oryantalizmin, sömürgeci batının fikir ve zihniyetini temsil ettiğini, haçlı seferleriyle Müslümanların kuvvet kullanılarak yenilemeyeceğini anlayan batının, oryantalistler vasıtasıyla Müslümanları tanıyarak misyonerlerle Müslümanlara karşı sefere çıkıldığını" belirtir. "9 Mayıs 1636 yılında Cambridge üniversitesi Arapça bölümünün açılışında bölüm başkanına hitap eden yazıda şöyle denmektedir: "Biz sadece dil ve edebiyat öğretmek istemiyoruz, ticaretimizi artırmak yanında Kilisenin sınırlarını genişletmek, Hristiyanlığı yaymakta istiyoruz." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Haçlı seferleri tam bir başarısızlıkla sonuçlanınca onların yerini oryantalizmin öncüleri olan misyonerler alır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 196) "Ticaret, din ve askeri çatışmalar, oryantalizmin ana sürükleyici gücünü oluşturur. Doğu hakkında bilgi edinme, Avrupa'nın, Orta Doğu ve Asya üzerindeki yayılma tarihinden ayırt edilemez." (Bryan S. Turner, s. 106)

Efendi onlardır!: "Oryantalistlerin de dogmaları vardır: "Batı gelişmiş, insancıl ve üstündür. Doğu ise aşağı derecedendir. Doğu Batılı bakış açısıyla tanımlanmalıdır." (Asaf Hüseyin, s. 67) "Batının diğer kültürleri hor görmesini mümkün kılan ise emperyalist güçtür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 21) "19. asırdaki ekonomik kalkınma batıda büyük bir kibir ve ırkçı yaklaşımlar neden olur. Güç kendilerinde olduğuna göre kendi dışında kalanların kendilerine hizmet etmeleri gerektiğine inanırlar. Bu da sömürgeciliğe yönelmelerine neden olur. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VI) "Batı medeniyeti ile övünmek ve Doğunun zamanımızdaki arka arkaya gelen mağlubiyetini görmeye alışmak, Batılıları büsbütün şımartmış, şirretleştirmiştir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 173) "Avrupalılar, kendilerini bir merkez aktör olarak konumlandırabilmek ve sömürgeciliği meşrulaştırmak için Batılı ve çoğunlukla Hristiyan olmayan toplumları gayri medeni olarak tasnif etmek durumundaydılar. Medeniyet kavramı, Avrupa merkezciliği ve Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için elverişli bir araç olarak kullanıldı. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 39, 45)

"Müsteşrikler, batı medeniyetinin kafalarda egemen olmasını amaçlamaktadırlar. Kendi Medeniyetlerinde bir nevi kutsiyet meydana getirerek alternatifsiz bir yol olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar." (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 9, 73) "Batılılara göre, Batı her zaman egemenliğin ve efendiliğin adıdır. Batı, Doğu ile arasına bir mesafe koymak, ayrım yapmak için oryantalizmin bilgi birikimi ve kendisine sunduğu teçhizata başvurmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 104; Yaşar, 17) "Batı, kendisine teslim olunmasını istemektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 120) Oryantalizm "Doğu'ya hâkim olmak, onu yeniden kurmak ve onun amiri olmak için Batı'nın bulduğu bir yol" (Edward Said, Oryantalizm, s.15-16) ve "Bir sömürge doktrinidir. Amaç, Batının üstünlüğünü daha belirgin bir şekilde göstermektedir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s 13) "Batı belli bir yaşam biçimini, kültür formunu ifade etmektedir. Batı sadece İslam dünyasını değil, Amerika'yı, Çin'i, Hint, Afrika ve Uzakdoğu Asya'yı sömürgeleştirmiştir. Bu Sömürgecilik etkilerini popüler kültürden ekonomik küreselleşmeye kadar pek çok alanda göstermeye devam etmektedir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 28, 33)

"Batı tarafından bilinmeyen yok hükmündedir. Bir şey zamanla Batılı tarafından önce keşfedilir ve sonra da adam edilir." (Süphandağı, s. 67) Avrupa tarihi kendini yücelterek ve ön plana çıkararak okutur ve bunu Doğuya kabul ettirmeye çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 18) Avrupa devleti bakış 'yakın doğu' sözü ile 'Doğu Avrupa'yı kast ederken bile, bu mekâna olan sahiplenmeyi açıkça ifade etmektedir. Avrupa için kendisinin ilk defa gittiği her coğrafya birer 'keşif'tir. Coğrafi keşifler sözüde Avrupa merkezli bir bakış açısının ürünüdür. Batı dışı her

türlü bilim, düşünce yok sayılmıştır. Bu mümkün olmasa bilim insanlarının ismi değiştirilmiştir. İbni Sina'nın adı Avicenna, el-Kindi Alkindius, İbni Rüşt, Averros olarak değiştirildi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 37) Amerika'ya niçin 'Uzak Batı' denmiyor? (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 15)

Aslında Montgomery Watt'ın "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 20) şeklindeki itirafının da gösterdiği gibi, ortada sadece bir kıskançlık vardır. Ve emperyalizm ile elde edilen güç sayesinde bu eziklik kendini üstün gö-ste-rme şeklinde ortaya çıkmıştır! Devam edelim.

"İslamiyet'le ilgili haberlerde de tam bir etnosentrisizm (Kendi kültürünün bütün kültürlerden üstün olduğu inancı) vardır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 12) Alexis de Tocqueville, "Hristiyanlık, modern ahlak kanunlarının en büyük kaynağıdır." (Michael Curtis, s. 229) derken Curtis, 'Hristiyanlık, medeniyetleri özgürlüğe ve demokrasiye taşıyabilmiş ve sosyal gelişim ve yüce vazifeler için gerekli bir koşul olmuştur' (Michael Curtis, s. 232) "Batı, imtiyazlı ve hâkim olan, ilerici tarafı temsil eder. Doğu ise gericidir." (Mahmut Mutman, "Oryantalizmin Gölgesi Altında: Batı'ya Karşı İslâm", Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, Derleyen: F. Keyman ve arkadaşları, s. 28-31; Recep Şentürk, "Oryantalizm ve Sosyal Teori", Oryantalizmi Yeniden Okumak-Batı'da İslâm Çalışmaları Sempozyumu, 11-12 Mayıs 2003, s. 45-47; İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 49) "Neyin müsaade edilebilir, neyin edilemez olduğuna ABD karar verir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 28) "18. yüzyılın sonlarında, Batı ötekine (Doğuya) karşı uygarlaştırıcı bir misyon yüklenir. (Recep Boztemur, Marx, Doğu sorunu ve Oryantalizm, Doğu Batı, sayı 20, I/135) "Oryantalist düşünce üstünlük psikolojisi içinde konuşur ve 'ötekini' söylemleri ile yeniden üretir. Modernizm ise, Batı dışı toplumları batılılaştırmayı hedefleyen bir ideolojik projenin adıdır. Oryantal söylem, 'öteki' olan Batı dışı toplumlara yetersiz ve eksik olduklarını empoze eder." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 12-13) "Batı, karşıtını üreterek varlığını canlı tutabilmektedir. Batı sömürücü karakterini, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir. Özne, Avrupa insanıdır. Öteki ise nesnedir. Öteki ile diyalog ya hakimiyet kurmak ya da ötekini kendi içinde eritmek amacıyla geliştirilmektedir." (Süphandağı s. 44, 51) "Osmanlı ve cumhuriyet aydınlarının farkına varamadığı şudur: Avrupa'nın zihin tarihi, 18. Yüzyılla sınırlı olan bir aydınlanma düşüncesine indirgenemez. Avrupa'nın zihin tarihi 'kendi karşıtını üreten süreçlerin' tarihidir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 43) "Kendisini kalın duvarlar gerisine hapseden bir Avrupalının insanlık barışına bir katkıda bulunabilmesi de beklenemez." (Süphandağı, s. 48) "Her durumda odak noktası Batıdır." (Âlim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s. 22) "Oryantalist söylemin başlıca özelliği, "Batı'nın benzersizliğini" göstermek için farkı vurgulamaktı." (Bryan S. Turner, s. 59) "Doğu'yu kurtarma görevinde Batı efendidir, Doğu'ya düşen rol ise efendi karşısında köle olmaktır." (Süphandağı, s. 114) "Asırlarca batılılar tarafından ezilen Yahudiler, günümüzde batılıların ileri karakolu olarak bir anda ezenlerin safına geçebilmişlerdir." (Kemal Tahir, Sanat edebiyat notları 4, s. 39) "Batı kendini, evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir." (Hıdır, s. 31) "Doğu kendini tanımlayamaz, savunamaz onun bir başkası tarafından temsil edilmesi gerekir; bu işlevi yapacak olan ise Batıdır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, s. 41) Kendi dışındakileri "üçüncü dünya" gibi kategorilere ayıran Avrupa'nın asıl amacı, dünyanın geri kalanının aşağılanması ve aşağılanmış haliyle farklılaştırılmasıdır. Böylece kendi üstünlüğünü daha rahat bir şekilde kabul ettirecek bir alan yaratmış olacaktır. Batının kurguladığı Doğu kavramı coğrafi olmaktan öte, ideolojiktir. (Yüksel Kanar, Batı'nın Doğu'su, Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi, s. 1-2, 72) "Batının yükselişinde oryantalizmin payı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Zira oryantalizm, batının üstünlüğünü vurgulamak, bu üstünlüğün yayılmasını sağlamak, ötekilere bunu inandırmak ve Doğunun farklılıklarını ortaya dökmenin, Doğunun zenginliklerini edinebilmenin ideolojisi olmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 68) "Batı, Batılı olmayanlara "çağdaş ", kendisiyle "eş zamanlı" olma hakkı tanımaz." (Nilüfer Göle, "Batı Dışı

Modernlik: Kavram Üzerine", Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce, III/60) Batılı olaylara iki ayrı pencereden bakar. Mesela bir "Fransız, kendi gibi batılı komşusuna hoşgörülü iken öteki kabul ettiği ve yönettiği zannettiği ülke halklarına ise alaycı, küçümser ve merhametsizdir." (Attilâ İlhan, Hangi batı, s. 41) "Oryantalizmin kurumsallaştırdığı zihinsel kopma, Doğunun Batı ile değil fakat Batının Doğu ile olan diyalogsuzluğunun asıl nedenidir. Oryantalizm, bir monologdur." (Hilmi Yavuz, s. 125) "Batı ötekini dışlayarak kendini rahatlatmıştır." (Süphandağı, s. 102) "Batılı ruh kendi olumsuzluklarını ötekinin üzerine yıkarak, günahlarından arınmayı düşünmüştür. Yunan'da yabancıyı barbar olarak gören düşünce, bütün batı tarihi boyunca değişmeden devam etmiştir." (Süphandağı, s. 98, 104, 121) "Avrupa bireyi, her şeyi kendisi için isteyen, maddeye ancak ona sahip olmak ya da egemen olmak için yaklaşan bir bencilliğe sahiptir. Edgar Morin, 'Avrupa'yı Düşünmek' adlı kitabında, 'dialojik' olarak bir kavramdan bahseder, yani 'kendi karşıtını üretmek ve onunla çatışmasını sürdürerek verimli bir ilişkiye girebilmek.' Morin, Avrupa kültürünün ayırt edici özelliğini anlayabilmek için bu kelimeyi kavramanın zorunlu olduğunu belirtiyor." (Hilmi Yavuz, s. 47) Sör Walter Scott'un 'Tılsım' adlı romanından bir alıntı: Roman kahramanı Sir Kenneth, Müslüman bir Arabı bir çölde köşeye sıkıştırır ve ona şunu söyler: "Bana asıl garip gelen nedir bilir misin? Sizlerin şeytanın evladı olmanız değil, bununla övünmeniz!" (Said, Oryantalizm, s. 138) "Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, Osmanlı İmparatoru için, "tanrının sesi ve gücünü tek bir insanda birleşiyor" derken, başka bir yerde, "müftünün, dini ve ruhani konularda lider konumda olduğunu ve ayrıca subaylar, ulema ve bakanlardan oluşan büyük bir divanında sultan'ın gücünün sınırlayıcı" olduğunu yazarak kendi ile çelişmekte idi. Aynı yazar, Türkler ve Avrupalıları da karşılaştırır. Ona göre modern Avrupa'nın büyük bölümü, yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dişil toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır. Türkler ise aksine, sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte, cinsellik üzerine kurulu barbarlardır." (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 69) Kısaca, Romalılardan beri kendilerinden olmayanlar barbardır: "Avrupa kültürü yüksek diğer kültürler ise barbardır." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 16, 19)

John M. MacKenzie: "Oryantalist incelemeler, batının entelektüel, teknolojik, siyasi, askeri ve iktisadi üstünlüğünün ifadesinin bir yolu oldu. Oryantalizm iktidarın bir aracı ve hâkimiyetin sembolü bir yapıyı temsil eder, hakikati değil." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s. 4-5) Montesquieu, 18. Yüzyılda "Doğu despotizmi" fikrinin yayılmasına en büyük katkıyı sağlarken aslında doğuya bir kez bile ayak basmadığı gerçeği görmezden gelinmekte idi. Doğuya seyahat yapmış olan *Abraham Hyacinthe* Anquetil-Duperron 'Legislation orientale' adlı eserinde, doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını söylemekte, doğu despotizmi kavramı ile Avrupa'nın doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını vurgulamaktadır. (Bulut, s. 81, 83) Montesquieu: "Türkler dünyanın en çirkin insanlarıdır. Karıları da kendileri gibi kuru, huysuz, çirkindir. Türkler eşek olacaklar öbür dünyada. Sırtlarında Yahudileri Cehenneme taşıyacaklar. "Montesquieu bizi bu kadar tanır. Batı yazarlarında ciddiyet ve dürüstlük aramayacak kadar Batı irfanının aşinası olanlar için bu hükümlerin tek orijinal tarafı terbiyesizliktir." (Cemil Meriç, Bu Ülke, s. 194) "Oryantalizm, batılı emperyalist efendilerin Doğuyu işgal etmelerini meşrulaştırmış ve altyapısını hazırlamıştır. Ortaçağ sanatında birçok tabloda, Hz İsa'yı çarmıha gerenlerden birisi Müslüman olarak tasvir edilir." (Yaşar, s. 19) "Avrupa tarihi ötekileştirerek sömürme tarihidir. Avrupa ötekini gözlemden daha çok hayal ile tasvir eder. Bu hayalin temelini korku, hedefini sömürü belirler. 17. YY eserlerini inceleyen Montesquieu, 18 YY.'da 'Doğu desptizmini' ilan etmekte, batılı ressamlar hiç görmedikleri (Oliver Kontny, Oryantalizm ve Ataerkillik Üzerine, Doğu-Batı, 20/121-136) haremin birçok resmini yapmakta idi. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 45, 60) Oryantalist ressamlar Avrupa şehirlerinde platolar oluşturmuş, hayallerindeki doğu imajını buralarda resme dökmüş, harem

veya köle pazarında diye resmettikleri kadınlar ise Avrupalı model veya kuzey Afrikalı Yahudi kadınlardan oluşturmuşlardı. (Roger Benjamin, The Oriental Mirage, Orientalism, s. 7-31) M. de Chabrol, Mısırlılar hakkında, "Onlara 'en doğru fikirleri ve Avrupa uygarlığının aydınlığını' götürebilmiş olsaydık, bu adamlardan umutlu olmaya hakkımız olmaz mıydı?" (Bulut, s. 118) demektedir. İtalyan başbakanı Silvio Berlusconi'nin "Üstün değerlere sahip Batı yeni insanları Batılaştırıp (Occidentalize) fethetmek zorunda." (International Herald Tribune, 27 Eylül 2001) derken "kökleri eskiye dayanan oryantalizmin devam ettiğini gösterir." (Bulut, s. 143) "19. yüzyılda Oryantalist bakış açısı tamamı ile tepeden bakan kibirli bir şekle dönüşür." (Hamdi Zakzük, s. 39) "Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında, 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama Doğuştan mantıklıdır" der, (Said, s. 48) "Batı Doğuyu anlatırken aslında kendini anlatmaktadır. Doğu despot ise aslında Batı despot değildir. Kölelikten bahsediliyorsa aslında bu Batının ne kadar özgürlükçü olduğuna duyurmayı amaçlamaktadır." (E. Said, oryantalizm, s. 144) Mısırı İngiltere adına 25 yıl yöneten Lord Cromer: "Doğulular yalancıdırlar. İngiliz ırkının doğruluk ve asaletine ters düşerler." (Said, Oryantalizm, s. 62) derken, Shotat ve Stam: "Bizim "ulus"umuz, onların "kabileleri"; bizim "din"imiz onların "hurafeleri"; bizim "kültür"ümüz, onların "folkrolu"; bizim "sanat"ımız, onların "el işleri"; bizim "miting"lerimiz, onların "ayaklanmaları"; bizim "savunma"mız, onların "terorizmi" vardır." (Ella Shotat, Robert Stam, Unthinking Eurocentrism s. 2) demektedir. Batının gözünde Doğu tuhaftır, anlaşılmazdır ama Batı onu anlayacak kalıplarda bulmuştur: "Biz diğer kültürleri, onların tuhaflıklarını anlaşılabilir kılabilecek, önceden var olan bir kural ya da söylev içine yerleştirerek anlıyoruz." (B. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.108) "Batı Doğu adına konuşur ve onu temsil etmelidir. Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman doğunun efendisi gördü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı." (Bulut, s. 13) "Batının hayal dünyasında doğu imajı; gittikçe, gidip almaları için kendilerini bekleyen edilgen bir nesneye dönüşmektedir. Avrupa kendini dünyanın merkezinde görmekte, sadece merkezi değil tarihi de kendini merkeze alarak bir düzene sokmaktadır." (Bulut, s. 77) "Batıya hâkim olan üç etkin faktör vardır: Yunan felsefe ve aklı, Hristiyanlık inancı ve endüstri devrimi ile beraber ortaya çıkan emperyalist dünya görüşü." (Ömer Baharoğlu, s. 65) "Batının İslam algısını, hakim medeniyet olma duygusundan ve Greko-Roman ve Yahudi-Hristiyan köklerinden bağımsız ele alamayız. Batı medeniyetinin kökleri Greko-Roman kültürü ile Yahudi ve Hristiyan geleneğidir. Eski Yunan kültürü, politeist yani çok tanrılı bir dine sahip idi. Yunan siyasi-toplumsal yapısı Yunan olmayanları barbar kabul ediyordu." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 14, 29) "Batı, Yunan-roma ve Hristiyan üçlemesinin terkibinin sonucudur." (Süphandağı, s. 34, 44) "Oryantalistlere göre "tarih Yunanlılarla başlar." (M. Guidi, Trois de L'Institut de phlilogie et d'histoire orientales, s. 171) "Arap dünyasının kültürünü karşılamak amacıyla, antik çağın yeniden canlandırılması birçok cephede yürütülmüştür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 74) "Oryantalistlere göre her şey batı ile başlar ve biter." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12) "Oryantalist mantık için insan denince antik çağdan itibaren günümüze dek Avrupa insanı anlaşılır. Geri kalanlar özne değil, incelenmesi gereken nesneler bütünüdürler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s.15) "Oryantalizmin görevi, Doğu'nun sonsuz karmaşıklığını, belli tipler, karakterler ve kurumlar haline dönüştürmekti." (Bryan S. Turner, s. 45) "Dünyanın Avrupalılaştırılması, evrensel bir kimlik üretmek anlamına gelmediği gibi, aksine tek tipleştirici bir özellik sergilemektedir. Müslüman'ın tanrı iradesi karşısında tek tipleşeceğinden söz eden oryantalist söylem, dünyanın, Avrupa merkezci bir söylemle 'batılı özneye bağlı olarak tek tipleştiğini' göz ardı etmektedir." (Süphandağı, s. 141, 194)

Sömürgecidirler!: "Oryantalizm doğunun incelemesi ve elde edilen verilerin batının siyasi ve iktisadi amaçları için kullanılmasını, Avrupa merkezcilik ve ötekileştirmeyi bünyesinde barındırır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 17) "Batıda hadis araştırmalarının misyonerlik ruhunun egemen olduğu dönemde değil de, siyasi-ticari gayelerin sömürge hareketlerine

dönüştüğü zamanlarda çoğalması, araştırmaların akademik merak, misyonerlikten çok siyasi amaçları hedeflediği görüşünü desteklemektedir." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 50) Goody, Avrupa'nın ilerlemesini sömürgeciliğe ve merkantalist ekonomiye borçlu olduğunu söyler. (Jack Goody, The Ttheft of History, s. 6) "Batılıların, doğunun zenginliğine ve kültürel mirasına duyduğu ihtiyaç tarih boyunca sürmüştür. Avrupa medeniyeti, doğunun artı-ürününü hem ticaret hem yağma yolu ile tarih boyunca elde etmiştir." (Bulut, s. 15, 19) "Oryantalistler, batılı ülkelere akıl hocalığı yapmak için doğunun dil, din, düşünce tarzlarını araştırmışlardır. Oryantalizmin hedefi, dinleri uğruna cihad etmek ve Hristiyanlığa alternatif olan İslam'ı kötüleyip, yerüstü zenginliklerini de sömürmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. VIII) "Oryantalistler direkt olarak sömürge dairelerine bağlıdırlar." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 18) "Oryantalizmin teçhizatları ile kendini geliştiren Batı, oryantalizmi kullanarak Doğuyu sömürmeye çalışır." (Ömer Baharoğlu, s 100) "Sömürgeciler, müsteşriklik kültüründen istifade etmişlerdir. Oryantalistlerin yazıları, emperyalizmin dokümanlarına dönüşmüştür. Sömürgecilik oryantalizme yeni bir boyut kazandırmıştır." (Ahmet Kavas, "Geçmişten Günümüze Fransız Şarkiyatçılığı ve Kurumları, s. 112-113) "Emperyalizm için oryantalizm, kesinlikle bir ihtiyaçtır. Bu nedenle Napolyon 1798 de Mısır'ı işgal ederken yanlarında, bilim adamları, araştırmacı getirmişlerdir." (Ömer Baharoğlu, s. 112) Curtis, "Fransa'nın, Arapları akıllıca yönetmek ve kültürlerini veya Fas mimarisini tahrip etmemek için, İslami hayat tarzı hakkında araştırmalar yapmalıdır." (Michael Curtis, s. 236) der. "Oryantalizmi teşvik eden ana itici güç, ticaret, rekabet ve askeri çatışmadan kaynaklanıyordu. Bu nedenle Orient Bilgisi, Avrupa'nın Orta Doğu ve Asya'ya yayılımı tarihinden soyutlanamaz." (Bryan S. Turner, s. 67) Lord Curzon, 'Doğu araştırmalar okulları'nın açılımının önemini belirtirken "İmparatorluğun devamı için bunu zaruri gördüğünü, Doğudaki mevkilerinin korunmasına yardım edeceğini" ifade etmekte idi. (Hamdi Zakzük, s. 46) "Oryantalistler İslam ile mücadele dürtüsü veya misyonerlik içgüdüsü ile görev yaparlar ve eserleri diplomat, misyoner ve işadamlarını eğitmeye yarar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 58) "Doğu hakkındaki araştırmalar İtalya'nın sömürgeci yayılım politikalarının en değerli yardımcısı değil midir?" (A. Cabaton, L'orientalisme Musulman et L'Italie Moderne, III/24) "Oryantalistlerin çoğu sömürüye aracı olmakta ve İslam'ı karalamaya çalışmakta idiler." (Bulut, s. 76) "Oryantalist Volney yaptığı doğu seyahatleri ile Fransız ordusunu bekleyen tehlike, sıkıntı ve ihtiyaçları belirler. Ona göre İslam, Mısır toplumunun gerilemesinin önünde bir engel, Kuran birbirine zıt ve gülünç-tehlikeli yargılar dizisidir. (Bulut, s. 93) Sömürgecilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı 18. yüzyılda tanışılan yeni toplumlarla ilişkilerin nasıl yürütüleceği sorunu ortaya çıkar. Sömürünün sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Oryantalist çalışmalar işte bu aşamada hızlı bir ilerleme gösterir. (Bulut, s. 105) "19. yüzyılın ortalarından sonra Avrupa'nın doğu hakkındaki görüşünü belirleyen etken emperyalizmdir." (Bulut, s. 110) "19. yüzyıldaki İslam araştırmaları, sömürgeci devletlerin dış politikalarına uzman desteği sağlamayı amaçlıyordu." (M. Türköne, İslamcılığın doğuşu, s. 38) "Artık mümkün olan tek evrensellik vardır. Avrupa modelini bütünü ile benimsemek. Bu zorunludur!" (Bulut, s. 111) "Oryantalist değişimler, doğu üzerinde egemenlik kurma arzularının yeni siyasi, sosyal, iktisadi ve askeri alanlarda meydana gelen değişikliklere uygun olarak gözden geçirilmesinden başka bir şey değildir." (Bulut, s. 124) "Oryantalizme yüklenen sorumluluk; Batı dışı toplumların geleceklerinin, sömürgeci devletlerin tasarladıkları şekilde gerçekleşmesi için yeniden tasarlamaktır. Bu nedenle birçok batılı ülke gibi ABD'de, yeni egemenlik alanlarına ilişkin bilgi ihtiyacını karşılamak üzere peş peşe araştırma kuruluşları kurar." (Bulut, s. 153, 154) "Doğu hakkında her konuşulduğunda aslında bir 'menfaatler örgüsü'nden bahsedilmektedir. Doğu, 'Batı'da ve batı için' ifade ettiği ile önem kazanmaktadır." (Bulut, s. 166, 167) "Batının masum olan bir Doğu fikri yoktur. 19. yüzyıldan sonra yeni bir oryantalist tipi ortaya çıktığını söyler Said, 'imparatorluk ajanı' oryantalistler." (Bulut, s. 171) "Emperyalizm, Oryantalist bilgiden yararlanmıştır." (Hamdi Zakzük, s. 43) "Batının Doğuya bakan yüzü Sömürgeciliktir. "Namık Kemal, 'İspanyollar Gırnatayı aldıkları zaman halkı din değiştirmeye zorlamış ve ateşlerde yakmıştır. Biz İstanbul'a aldığımız vakit, her mezhep sahibine rahatça dini

törenlerini yapması için izin verdik. İslamlığın siyasi hükümleri ilerlemeye engel değildir.' demektedir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 59) "19. YY. boyunca İslam ülkeleri baştan sona batılı sömürgecilerin istilasına uğramıştır. İşgallerinin devamlı ve hakimiyetlerinin sağlam olması için oryantalistlerin bilgileri özellikle önem arz etmeye başlar. Birçok Oryantalist bizzat bu amaçla sömürgeci işgal kuvvetlerinin emrince çalışmaya başlar." (Hamdi Zakzük, s. 45) "Batılılar Doğu üzerine ürettikleri tüm siyasal, dini, kültürel, askeri hedeflerde oryantalizme başvurmak zorunluluğundaydılar." (Ömer Baharoğlu, s. 89) "Oryantalist terimi 1973 yılında Paris'te düzenlenen 29. Uluslararası oryantalistler kongresinde terk edilmiştir. Bunun iki sebebinden biri de oryantalizmin Sömürgeciliğin suç ortağı olmasıdır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 1-2) "Oryantalizm terimi 1973 kaldırılmış yerine insanları ürkütmeyecek bir kelime bulunmuştur: Modernleşme!" (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 55)

"Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması" adlı eserin takdim bölümünde Dr. Ömer Ubeyd Hasene "Oryantalistler, misyonerlik ve sömürgeciliğin ilmen destekleyen temel bir kaynak fikren besleyen bir kök, sömürgeci güçlere ilmi teçhizat üreten manevi bir madendirler. Kültür savaşında Müslüman nesilleri batının hedeflerine yönelik eğitimde oryantalizmin kullanılmış" ve "Oryantalizmin kültür emperyalizminin bir aracı haline gelmiştir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 14) derken Ömer Ubeyd Hasene'de oryantalizmi şöyle tanımlamaltadır; "Müslümanların inançlarını tahrip etmek, fikir binalarını yıkmak için İslam dünyasına gelen misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi techizat üreten manevi bir maden ve fabrikadır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 27) Ayrıca Said'in de belirttiği gibi "Liberalizm, sömürgeciliğin ince yüzü." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 75) olarak dünyadaki hâkimiyetini sömürgecilik üzerinden devam ettirmektedir.

İkinci Dünya savaş sonrasında sömürgeci ülkeler sömürgelerine bir dizi taviz vererek oralarda tutunabilirler. (Bulut, s. 135) Bu dönemde pek çok sömürgeye bağımsızlık "verilmiştir." Bu bağımsızlıklar 'emperyalizmin onayladığı' biçimsel türden bağımsızlıklardır. (E. Said, Kültür ve emperyalizm, s. 21) "Oryantalistler zamanla dış işleri bakanlığı ile irtibatlı çalışarak İslam dünyasının yöneticilerini de etkilemişlerdir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, Sunuş bölümünden, s. 8) "Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatını koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettiler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 40) "Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler" kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. (Bulut, s. 137) Bu sayede batılılar devasa 'sömürge bürokrasisi' yükünden kurtulmakta idiler. Ayrıca Batı dışı halkların tepkileri, artık, 'sömürgeci batıya' değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran "batıcı seçkinlere" yönelmekte idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı sınırlı ülkelerin elinde tutulmak (Oral Sander, 20 YY tarihinin temel özellikleri, s. 32) isteniyordu. (Bulut, s. 138-139) Kısaca, "İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmaya başlamış." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 188) ve "Oryantalistler yeni yeni batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri de boş bırakmamış ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 100) "Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve Doğu toplumlarına sızan truva atı olarak görmek yanlış olmaz." (Ömer Baharoğlu, s. 51) "Bütün İslam âleminde, misyonerlik ve oryantalizm emperyalizmin iki ayağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 214)

Misyonerlik yaparlar!: "Oryantalizm, ortama göre şekillenen bir çeşit misyonerliktir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223) "Haçlı hareketini rahatlatmak için oryantalizm, çok boyutlu araştırmalara koyulmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 19) "Haçlı seferlerinin başarısızlığından ve ezikliğinden kurtulamayan Batı, bu ezikliği oryantalist metin ve söylemlerde saldırgan bir tutumla ve hayali kurgulamalarla gidermeye

çalışmıştır. Oryantalizm vasıtası ile İslam hakkında iftiralar ortaya atılmış, İslam saldırgan, yakıp yıkan, şeytani duygularla simgelenen bir din olarak sunulmuştur. Hristiyan Batı, Hristiyanlığın yaygın olduğu coğrafyalarda, geniş bir kesimin gönlünü fethetmesini hiçbir zaman hazmedememiştir. Buna karşı en kapsamlı tepki, Haçlı Seferleri ile gösterilmiştir. Fakat amaçlarına ulaşamayınca, Müslümanların karşısına, silah yerine misyonerlikle çıkmaya karar verilmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 38-39) "Oryantalizm, ilk defa rahipler eliyle başlamıştır, günümüze kadar da aynı şekilde devam etmektedir. Hristiyan Batılıların gözünde İslam, Hristiyanların tek rakibi durumundaydı. Her şeyden önce, birer din adamı olan rahipler, İslam araştırmalarında misyonerlik hedeflerini unutmadılar. Müslümanların manevi miraslarına şüphe sokabilmek için, İslam'a ait bütün değerleri, kendi kültürleriyle yetişmiş Müslümanların gözünde küçük göstermeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, s. 38, 39, 91) "Hazreti peygamberin peygamberliğinin güvenilirliğine ve İslam'ın ilahi kaynağı olan vahye şüphe sokmak: Oryantalistlerin hepsi, ya Musevi ya Hristiyan'dı. Kendi peygamberlerini kabul ederler ama Hazreti Muhammed'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu durum, çoğunluğu ruhban, papaz veya misyoner olan bu insanların benliklerine işlemiş dini taassuptan kaynaklanan inadî inkardan başka bir şey değildir. Oryantalistler, Kur'an'ın Allah tarafından indirildiğini de kabul etmezler. İslam'ın da ilahi bir din olduğunu inkâr ederler. Buna delil olarak, İslam dini ile Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki bazı benzer noktalara dayanan kuru iddialar ileri sürerler." (Mustafa Sıbai, s. 44-45) "Onlara göre ilahi dinlerin esasları birbirine zıt olmalıdır. Sanki bir dini gönderen Allah, diğerini gönderen Allah'tan başka bir varlıktır." (Mustafa Sıbai, s. 47) "Oryantalizm akademik bir çalışma gibi gözükür ama aslında o, misyonerlik, sömürgeciliğin bir parçasıdır. Oryantalizm, askeri savaş yerine fikri bir savaş olarak yeni bir şekil almış çağdaş haçlı savaşlarının bir parçasıdır. Amaçları, Müslümanları batılılaştırmak ve İslami kimliklerini eritmektir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 12, 127) "Oryantalizmin hem akademik, hem emperyalist ve hem de misyonerlik amacı bulunmaktadır. Hristiyanlaştırmak istenilen kişilerin dillerini bilmek zorunlu görülüyordu."(Bulut, s. 7-8) "Emperyalizm, İslam aleminde nüfusunu sürdürmek ve rahat bir şekilde yerleşmek için misyonerlik ve oryantalizmi araç olarak kullanır. Oryantalizmi hazırlayan başka sebepler, ticaret ve siyasettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 230) "Hristiyanlaştırmak istediği kimselerin dillerini bilmek zorunlu olduğu için oryantalizme yani Doğu dil ve kültürlerine yönelik çalışmalar misyonerlikte büyük önemli yer tutar." (Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 31) Misyonerliğe hazırlık için öncelikle Doğu dillerini öğrenme faaliyetine geçerler. Fransız Guillaume Postel, 'Arapçayı güzelce öğrenen kimse, İncil kılıcıyla bütün Hristiyanlık düşmanlarını yenip, onların kendi inanç ilkeleri ile karşılarına çıkıp mağlup edebilir. Bir tek dili bilmek suretiyle kişi bütün dünya ile ilişki kurabilir.' demektedir. (M. Hamdi Zakzuk, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 19) Müslümanları Hristiyanlaştırmak amaçlı bu çalışmalar 13. yüzyılda yoğunlaşır. 1312'de Viyana'da Arapçanın 5 Avrupa üniversitesinde öğretilmesine karar verilir. Amaç Hristiyanlaştırmak yoluyla Müslümanlara boyun eğdirmektir. (Johann Fueck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 21-22) Haçlı seferleri ile siyasi ve ekonomik bazı başarılar elde edilse de, dini anlamda fazla bir başarı elde edilemez. Bu nedenle Hristiyanlaştırma yöntemi değiştirilir: Roger Bacon'a göre "Tebliğ/misyonerlik Hristiyanlığın genişleyebileceği yegane yöntem ve yoldu." (Opus Maius, s. 121) "Oryantalistin hedefi, Batı için potansiyel tehlike gördüğü İslam'ı, türlü oyunlarla, 'objektif görünerek' eleştirmek, kendi vatandaşlarını uyarmak, Müslümanları, dinlerinden soğutmaktır." (Prof. Dr. Mehmet Maksutoğlu, Oryantalist Anlayış, Mirat Haber, 08 Eylül 2019) "İslam bu memleketlerde sömürgecilerin uzun müddet oturabilmeleri için Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları gerekiyordu." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14) "Louis Massignun: "Onların her şeylerini yıktık, derin bir boşluğa düştüler." diyerek hedeflerine ulaştıklarını, Nöldeke'de: "Eserlerimin gayesi, doğuyu ne kadar küçük gördüğümü kanıtlamaktadır." derken ne kadar objektif olduklarını ilan etmektedir." (Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 41-43) Batıda İsa tanrı kabul edildiği için Hz Muhammed'de put ilan edilmiş, İsa ile ilgili kaynak eserler hep polemik dolu olduğu için, efendimizin hayatını anlatan

siyer kitaplarına da bu gözle bakılmıştır. Batı, kendi dininde gördüklerini İslam'da aramıştır. Bulamayınca da çarpıtmış, değiştirmiş ve polemikleştirmiştir. Spencer'in -ve aslında çoğu oryantalistin- İslam'a bakışını, K. Armstrong şöyle değerlendirir: "Meselelere bakışında temel bilgi hataları yapmakta, mevcut delilleri kasten değiştirmekte, okuyucuyu aldatmaktadır. (Armstrong, Balancingvthe Prophet) Amerikalı yazar Sherry Jones'un, ‘The Jewel of Medina' adlı romanı için Texas üniversitesinden İslam tarihi uzmanı Denise Spellberg şöyle der: "Benim kurgu dolu çalışmalarla sorunum yok. Ancak, tarihi belgeleri kasten çarpıtan çalışmalarla problemim var. Bu eser, Batıdaki insanların İslam hakkındaki cahillikleri üzerinden avantaj elde girişiminden başka bir şey değildir." Yazar Jones'un Şiilerle olan bağlantısı da ilgi çekicidir. Hz Aişe hakkındaki negatif iddiaların arkasında Şiilerin olabilme ihtimali bulunmaktadır. (Hıdır, s. 387-388) “Misyonerlik ve oryantalizm aynıdır. Aralarındaki fark şudur: Oryantalizm, araştırma süsüne bürünmüş ve araştırmalarının akademik bilimsel araştırmalar olduğunu söylemiştir. Misyonerlik ise, sadece halk arasında ve halk seviyesinde kalmış, onlara yönelik olmuştur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 218) “15. yüzyılın ortalarında Segovialı John savaş yerine diyalog ile Hristiyanlığın yayılması ve bunun için de Kur’an'ın da çevirisinin yapılması fikrini savunur.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 74) “Nicolas de Cusa ise ‘Cribratio Alcorani’ adlı eserinde Kur’an'ı tümden reddetmek yerine, pek çok ayeti bağlamından kopararak teslisi destekleyecek şekilde yorumlamayı ve bu şekilde Hristiyanlığın gerçek kurtuluş dini olduğuna Hz Muhammed'e tasdik ettirmeye gayret eder. Ona göre teslis Muhammed'in onayladığı bir görüştür. Nicolas'a göre Hz Muhammed İsa ölmedi derken bedenen değil ruhen ölmediğini kastetmiştir. Zaten Kur’an'a göre Allah yolunda ölenlerin gerçekte diri olduğu ifade edilmektedir.” (Nicolas de Cusa, Cribratio Alcorani, s. 1033) "Tek bir dili (Arapça) öğrenmek suretiyle yenilebileceğini ileri sürenler." (Edward Said, Oryantalizm- el- İstişrak-, s. 81; Fuck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 39) olduğunu gibi bu amaç yanında “Ticari ve Hristiyanlaştırma” gibi amaçları yan yana olduğunu ifade ederek, misyonerlik ile oryantalizm arasındaki ilişkiyi açıkça ortaya koyanlarda vardır.” (Hamdi Zakzük, s. 33) Batı için “Doğunun mekanı, sömürgeleştirilmesi gereken bir arazidir.” (Süphandağı, s. 60) “Edward Said'e göre Doğu, Batının ‘ekonomik kaynaklarının bulunduğu yer’in adıdır.” (Süphandağı, s. 17) “Doğunun ekonomik kaynakları usulüne uygun sömürüldü. Sömürü hunharca ve vahşice idi. Geri kalan zamanda ise Doğuya düşen görev, bir pazar olması idi.” (Süphandağı, s. 65) “Doğu, Avrupa için hammadde ve Pazar anlamına gelir ve her ikisi için de oryantalist çalışma zorunludur.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 53) “Sömürge döneminin gayesi, batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmekti. Diğer amaç da, bu pazarı batılı tüketim malları için genişletmekti.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 69, 179-184) “Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştırıldı. Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri, önemli bir rol oynamıştı.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 71, 72) Dolayısı ile “Ticari ham maddelerin ele geçirilme isteğinden sonra oryantalist bakış açısı, bir siyaset aracı olarak işlev görmeye başlar.” (Oğuz Adanır, Occıdentalısme, Doğu batı dergisi, sayı 14, Nisan 2001, s. 100)

Görüldüğü gibi gerek Ku’an gerek İslam ve gerek “Hz Peygamberin hayatına dönük oryantalist ilginin dini, siyasi, sanatsal, edebi, sosyo-kültürel, ekonomik ve oryantalistik pek çok sebebi vardır.” (Hıdır, s. 24)

İslamofobi

-Batı medeniyeti adlı yazımızda da bu konu ayrıca ele alınmıştır-

“19. Yüzyılda bir Türk tehdidi kalmamıştır.” (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 21) Hatta İslam tehdidi bile! İslam ülkelerinin toprakları hatta daha da önemlisi eğitim ve kültür yolu ile Müslüman halkların zihinleri işgal edilmiştir. Doğal ve tarihi zenginlikler sömürülmüş, İslam'ın

sadece birkaç ritüeli o da ruhsuz ve amaçlarından yoksun şekilde toplumlarda uygulanır olmuştur. O halde hala bu İslam korkusu nedir, nedendir?! Aslında en kısa tanımı ile, kendisine düşman ilan etmediği zaman birbiri ile kanlı mücadelelere giren Batı medeniyeti islamofobi sayesinde hem iç dinamiklerini canlı tutmakta hem bu tehdidi (!) göstererek büyük rantlar elde etmektedir. Tüm toplumların zihni altyapılarında ise şu endişe mevcuttur: Ya bir gün bu Müslüman halk yeniden uyanırsa! Ve asıl sorulması gereken soru: Biz Müslüman halklar bu gücün, cevherin, değerin ne kadar farkında olacağız?!

Yunanca korku anlamına gelen 'Phobos' kelimesinden türemiştir. Terim olarak 'İslam'dan korkma, çekinme ve uzak durma' anlamlarına gelmektedir. The Runnymede Trust tarafından 1997 yılında hazırlanan 'Islamophobia: A Challenge For Us All' isimli raporda İslamofobi, "Müslümanlara karşı duyulan temelsiz korku ve hoşnutsuzluğu ihtiva eden bir bakış açısı veya dünya görüşü" olarak tarif edilmiş ve Müslümanlara karşı toplumsal dışlama ve ayrımcılık olduğu vurgulanmıştır. *(Lacivert Dergi, 04 Haziran 2014)* Avrupa Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığı İzleme Merkezi tarafından 2015'te yayımlanan "İslamofobi Raporu'nda ise İslamofobi, 'Müslüman karşıtı ırkçılık' olarak tanımlanmaktadır. "İslamofobi bugün maalesef Avrupa Devletleri, kurumları ve toplumlarında normalleşmiş olan bir ırkçılık türüdür." (SETA Avrupa İslamofobi Raporu 2017) "İslamofobi İslam ve Müslümanlara duyulan nefret, düşmanlık ve ayrımcılıktır." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 46) Ramon Grosfoguel, "biyolojik ırkçılığın yerini kültürel ırkçılığa bıraktığını". (Grosfoguel, Colonial subjects/Koloniyal özneler, s. 25) yazmaktadır. Artık "Yeni ırkçılık, kültürel ırkçılık" (Irkçılığın dönüşümü: kavramsal ve kuramsal bir analiz, Emine Erden Kaya, Şenol Durgun, Akademik Hassasiyetler, 2020, , cilt: 7, sayı: 13, s.92) halini almıştır.

"Irkçılık, Avrupalıların içini kaplamıştır. Onlara göre beyaz adamı dayanak olarak almayan diğer medeniyetler aslı ve temeli olmayan çürük medeniyetlerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 137) Günümüzde artık "Genetiğe dayalı biyolojik ırkçılığın ve kan bağının yerini zamanla kültür temelli bir ırkçılığa bırakması karşımıza İslamofobi sorununu çıkarmış; sadece Avrupa değil, Amerika ve tüm Dünya'da varlık gösteren İslam düşmanlığının meşruiyeti olarak bu yeni tür ırkçılık modeline tüm Dünya sıkı sıkı sarılmıştır." (Sena Okumuş, Almanya'da aşırı sağın teşkilatlanması ve İslamofobi, yüksek lisans tezi, Ağustos 2021, s. 1)

"İslamofobi, Batı'nın İslam'ı kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 91) "İslamofobi, Müslümanların siyasi alanda düşmüş oldukları zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Dağılmışlık kendimizi ifade edememe, başkalarının karalamalarının önünü açmıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 90) "İslamofobi tarihi neredeyse İslam'ın doğuşuyla aynı yaştadır. İslam yeryüzüne indiğinden beri onu sevip kabul edenlerle birlikte kin besleyip düşmanlık yapanlar her zaman olmuştur." (Ali Akdemir Avrupa'da İslamafobi, kuresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

Avrupa kültürü, kendisini Doğu kültüründen ayırıp, Doğu ile mukayese ederek "güç" ve "özdeşlik" kazanmıştır. Oryantalist fikirler, daima bu medeniyetler arasında yaşanan tarihi problemleri ve çelişkileri 'canlı tutarak' bugüne taşımıştır. İslamofobinin ekonomik temelli olduğu gibi tarihi ve dini temeli bulunmaktadır. Basın ve siyasilerce devamlı bu korku canlı tutulmakta ve oy ve paraya dönüştürülmektedir. "Oluşturulan imaj, daha çok imajı oluşturanlar tarafından özellikle basın, yayın, bilim ve sanat yollarıyla geniş kitlelere aktarılır, onlara uzun vadede kabul ettirilir ve bundan uzun vadede çıkar elde edilir." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, S. 40) "Bağnaz blog yazarları, ırkçı politikacılar, kökten dinci liderler, Fox haber uzmanları ve dindar Siyonistler bir nefret endüstrisi kurmuşlardır. Başka birileri için kılıç şakırtıları, finansal olarak kazançtır." (Nathan Lean, s. 40, 58) Mesela Irkçı politikacı G. Wilders, ırkçılığı reddeden 'Kur'an'ı 'faşist bir kitap' olarak nitelendirir.' (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 371) "Çoğu Amerikalı ve Avrupalı için, onlara İslamiyet'i sunan kültürel mekanizma, büyük çapta, radyo

televizyon, gazete ve dergilerden oluşur. Eğer İslamiyet bize karşı ise bizim de ona bir tepki geliştirmemiz gerektiğinden kuşku duyulmayacaktır. Asıl istenen de budur.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 80) "Özellikle batı medyasının yoğun kampanyası birçok sıradan insanın zihninde, İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır." (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10) Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş: "Medya, İslam karşıtı eylemlerin lokomotif gücü. Emperyalist amaçlarla üretilen ırkçı içerikler medya vasıtasıyla yayılarak dünyadaki İslam karşıtı eylemlere zemin hazırlamaktadır." (Habertürk, 10.04.2023) ve AB Bakanı Ömer Çelik: "Avrupa'da ırkçılığın yerini İslamofobi yer almıştır. Yeni ırkçılık kültüreldir." (Haber Türk, 1.4.2017) derken haklı tespitlerde bulunmaktadırlar.

İslamofobiyi canlı tutan körükleyen ve öncülük edenler: Haçlı askerleri, gezginler, ressamlar, edebiyatçılar, sanatçılar, filozoflar, din adamları, misyonerler, oryantalistler ve medyadır. Batıda "Bazıları dini bazıları da seküler-kültürel gerekçelerle İslamofobik bir düşmanlık içine girilmektedir." (Doç. Dr. İbrahim Kalın, Derin Tarih, Ocak 2018, Sayı:70, s. 49) ve "İslamofobi, cezası olmayan bir ayrımcılık türüdür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 242) "Sömürgeci Avrupa devletlerinin, Batı-dışı toplumları bir 'öteki' olarak eşit yahut muhatap kabul etmeleri söz konusu değildi." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) Bunun sonucu olarak ta ne yazı ki, Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter'in ifadesiyle, "İslam karşıtlığı Avrupa'da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Yeni holochost'un kurbanları ise Müslümanlar olacaktır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 381) Çünkü batıda rahatlıkla “İslamiyet’i hoşunuza gitmeyen her şeyle bağdaşlaştırabilmektedirler.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 76) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır." (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 95) “Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır.” (Asaf Hüseyin, s. 95) “Danimarka halk okullarındaki 5. sınıf öğrencilerine din dersinde okutulması planlanan yardımcı kitabın ‘İslam'la ilgili bölümü, terörizm başlığı altında’ anlatılmaktadır. Kitapta 'her ne kadar her Müslüman terörist değil ise de, her terörist Müslüman'dır.' ifadesi yer almaktadır. Kitabın yazarları papaz olan Chiristian Meidahl ve eşi Henny Nörgaard'dır.” (Milliyet, 21.11.2006)

Halbuki “Müslümanlar üç yüz yılı aşkın süredir sürekli şiddete, işgallere, savaşlara ve katliamlara maruz kalmışlardır. Yeraltı ve yer üstü kaynakları sömürülmüştür. Bilinçli ve sistematik bir şekilde Müslümanların kutsallarına hakaret edilmekte, değerleri aşağılanmaktadır. İslâm toplumları somut işkencenin yanında soyut ve kültürel bir işkenceye de tabi tutulmaktadırlar. Günümüzde de İslamofobi güçlenerek Batı’da bir endüstri hâline gelmektedir.” (Diyanet İşleri Başkanı Prof. Mehmet Görmez, 18.05.2013) Aslında bir korku değil, tarihi kökleri olan bir düşmanlık söz konusudur: “Avrupada islamofobi değil, İslam düşmanlığı var.” (Türkiye, 5.8.2014) “İslamofobi Üzerinden Otoriter Bir Avrupa İnşa Ediliyor. İslam düşmanlığı üzerinden yeni bir Avrupa dizayn ediliyor. Bu yeni Avrupa’nın daha özgürlükçü bir Avrupa olmayacağı açık. Aksine İslam düşmanlığı üzerinden daha otoriter ve daha sağcı bir Avrupa inşa ediliyor. ‘Müslümanları ötekileştirmenin ve onlara ayrımcılık yapmanın hukuki, siyasi, toplumsal ya da iktisadi ciddi bir bedeli yok.’ Bu iddiamızın basit bir kanıtı var. Sadece bugün Avrupa’da Müslümanlarla ilgili yapılan herhangi bir tartışmanın ya da yasanın başka bir dini cemaati hedef aldığını düşünelim. İslamiyet kelimesini silelim ve yerine Hristiyanlık, Yahudilik, Budizm veya başka bir dini yazalım. Sonuç hepimizi şaşırtacaktır.” (Enes Bayraklı, SETA, 8 Aralık 2020) “Avrupa'nın zihin tarihinin ürettiği birey, 'özel birey'dir. Bencil, kendi benliğini her şeyin üstünde tutan bir

birey. Almanlarla Fransızların özgür insanlar olduklarını doğrudur ama özgürlük kavramını 'yalnız ve yalnız kendileri için' geliştirmiş oldukları da aynı ölçüde doğrudur." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 45)

"Haçlı savaşlarında sömürgecilik konusunda bir başarı elde edemeyince Batı, İslam ile barışarak Müslümanların inancını zayıflattıktan sonra, fikir bazında savaşa başvurur. Zamanla sömürgecilik ile güçlerini toplayan Batı, yeniden saldırıya başlar." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 21) "Batılı zihninde hiç düşmeyen, Türklere karşı eziklik ve onlardan intikam alma güdüsü, güç Batının eline geçince onu harekete geçirmiştir." (Ömer Baharoğlu, s. 91) 'İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine' isimli bir eser yazan Fransız düşünür Arthur de Gobineau, "Türklerin de içinde bulunduğu sarı ırk ile insan değil de insansı sayılan siyah ırk, Medenileşmeye yönelik tabii bir isteksizliğe sahiptir." (Gobineau, The Inequality of Human Races, s. 205) demektedir. Bu anlayış bir istisna değildir ve günümüzde aydın kabul edilen kişilerce de savunulmaktadır. Batılı-beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu fikri Batı'da filozof Voltaire, sosyal bilimci Montesquieu gibi aydınlar tarafından da devam ettirilmektedir. İngiliz filozof John Lock "İnsan beyazdır. İnsanın özünü içeren şey beyazın özünü de içerir!" (Koray Şerbetçi, "İslamofobinin Tarihsel ve Kültürel Kökenleri", İslamofobi ve Batı'da Yükselen Irkçılık, s. 11-13) diyerek beyaz ırka sahip olmayan insanları insan bile saymamaktadır. Filozof Hegel ise "Siyahların doğuştan özgürlük dürtüsüne sahip olmadıklarına ve çocuksu mahlûklar olduklarını" düşünmekte idi. (Selim Özarslan, Avrupa'da İslamofobi'nin Tarihi Kökleri ve Güncel Nedenleri, s. 67)

1603 yılında General History of the Turks (Türkler'in Genel Tarihi) isimli eseri yazan İngiliz papaz Knolles, Türkleri, "Dünyaya dehşet saçan teröristler" olarak nitelemekteydi. Shakespeare'in cümlelerinde Türk, "şehvetperest", "cinsel edepten mahrum âciz bir hayvan", "zalim ve sinsi bir insan" olarak takdim edilmekteydi. Luther ise, Türkler'i kötülemek için daha da ileri gidiyor ve Türk'ün tecessüm etmiş şeytan ya da şeytanın ta kendisi olduğunu söylüyordu. İslami fetihlerin hemen akabinde oluşmaya başlayan bu imaj çerçevesinde Hristiyanlık "Tanrının dini", Hristiyanlar "Tanrı'nın askerleri"; Müslümanlık "şeytanın yolu", Müslümanlar ise "şeytanın askerleri" idi. Dolayısıyla, iki din ve iki dinin mensupları tam zıt istikametlerde duruyorlardı. (Prof. Dr. Mehmet Özdemir, İslamî Araştırmalar Dergisi, C. XIII, S. 2, (Ankara) 2000, s. 174-177)

Voltaire, 'Bütün tarihçiler, uyduruk masalları tekrar edip durdular. Fatih İstanbul'u kan ve ateşe boğan Bir Barbarmış. Çoğu birer alfabetik yalan dergisi olan sözcüklerimizde, böyle gülünç masallara sık sık rastlanır.' (Voltaire, Türkler Müslümanlar Ötekiler, s. 32) Marc Galle, 'Sözcüklerimiz, Türk kimliği ile ilgili olumsuz tanımlar içeren deyimler ile doludur.' der. Fransızca ve İspanyolca'da 'suçlu' anlamına gelen, 'Türk kafası' (Cabeza de Turco, tete de Turc) Almanca'da ise 'sahtekar' anlamında (Türken) deyimi kullanılır. İngilizcede, Turk aynı zamanda, gaddar, vahşi insan anlamında kullanılır. (Galle, Sevilmeyen ülke Türkiye, s. 11) İngilizcede, 'yaramaz çocuklar' için kullanılan kelime, 'küçük Türk' şeklindedir. Primo Levi'ye göre 'musulman' sözcüğü Nazi toplama kamplarında, 'pes eden' tuttukları için kullanılmıştı. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 30) "Batı'da kullanılan ırkçı söylemlerin bazıları şunlardır: İtalyanca'da "Anneciğim, Türkler geliyor", Türkleri korkunç olarak gösteren söylemle beraber "Türk gibi pis kokmak" söylemi; Sırpça'da "Bir köpeğe bir de Türk'e güvenilmez" ve "Bir Türk gibi bencil" ve "Türk" kavramı Sırpça 'da kadınlara haksız ve eşit olmayan bir şekilde davranan eski kafalı ve kaba erkeği anlatmak için ırkçı bir söyledir. Yunanca'da "Öfkesinden Türk oldu" fazlasıyla sinirlenen birisini anlatmak için kullanılır. "Seni Türk!" bilgisiz birisini anlatmak için kullanılan ırkçı bir Rumence söylemdir. Fransızca 'da da "Türk kafası" ve "Gerçek bir Türk" gibi bilgisiz, inatçı, kaba ve acımasız kişileri anlatmak için kullanılan ırkçı söylemler vardır. Aynı şekilde Felemenkçede "Türk" sözcüğü, kirli, barbar veya kana susamış anlamında, "Türk'e benzemek" pis ya da iğrenç anlamlarında kullanılır. İspanyolcadaki "Türk" sözcüğü, birisini aşağılamak için kullanılabilir. "Türk" sözcüğü Malta'da, yapısı gereği korkulan ve istenmeyen korkunç bir

kişiyi tanımlamak için kullanılabilmektedir. Bütün bu söylemler bir takım tarihi söylenti veya efsanelere dayandırılıp, kuşaklardır tekrarlanmış ve toplumların hafızalarına yer edinmiştir. Batı'da da gösterilen yüzlerce Hollywood filmi üzerine yaptığı araştırmada Jack G. Shaheen, Arapların hemen her zaman acımasız katil, tecavüzcü, petrol zengini aptal ya da kadın istismarcısı gibi şekillerle sunulduğunu göstermiştir. Çokseslilik ve ifade özgürlüğü söylemlerine rağmen ve aktif faaliyet gösteren yüzlerce gazete, dergi, kitabevi, televizyon kanalı, radyo istasyonu, sinema şirketi gibi araçlara rağmen; bütün bunların sadece sayılı birkaç büyük şirketin kontrolünde olduğu durumu dikkate alındığında, Batı medyasının kendi içerisinde gerçek anlamda bir çokseslilige sahip olduğunu söylemek bir yanılgıdır." (Ali Akdemir Avrupa'da İslamafobi, kuresel Siyaset, 8 Ağustos 2020)

"Alman halk sanatında Türk imajı, din düşmanı ve Hristiyanlık için bir tehdit biçiminde ortaya çıkar. Türklere atfedilen cinayet ve gaddarlık öykülerine geniş yer verilir." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 27) "Kaffeelied adlı Alman şarkısında, "Çok kahve içilmemesi, bunun bir 'Türk içkisi' olduğu, insanları hasta edebileceği" iddia edilmekte, "kahveyi bırakamayan Müslüman gibi olunmaması" gerektiği talep edilmektedir. (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 49) Stemmle'nin kitabında Hussan; vahşi, öfkeli bir Müslüman'dır: Biri inanıyordu Muhammed'e. Ve doluydu kinle nefretle. Adrian ise Hristiyan'dır, kibar ve eğitimlidir: Güvenilirdi diğerine zor günde. İyi Hristiyan, soylu bir adam. (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 69-70) Almanca'da Türklerle ilgili deyimler: Yaşlı bir Türk gibi kokmak. (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 117); Sarımsakçı (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 118); Einen Türken Bauen: Uyduruk, sahtekar, uydurmacı. (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, S. 119, 125); Kümmeltürke: Dar kafalı, palavracı." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 127) anlamında kullanılmaktadır.

"İslamofobinin tarihi kökleri vardır. İslam'ın terörizmin sebebi olarak gösterilmesi, Amerika'nın müdahaleci dış politikası, otoriter rejimlere olan Batı desteği, Batının İslam ülkelerini işgalleri ve sömürmeleri ve İsrail'in katliamlarının incelenmesinden daha kolaydır." Avrupa ve Amerika'nın İsrail'den Irak-Suriye işgallerine dek dış politikalarının geri tepmesinin önemsiz gibi gösterilmesi, bu politikaların sonucu İslam dünyasındaki geniş halk kitleleri arasında meydana gelen Amerikan ve batı karşıtlığını önemli ölçüde arttırmasını gizleyememektedir." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 19, 21) Bosna Hersek İslam Birliği Başkanı Husein Kavazovic: "Genel yargının, Bosna Hersek ya da Saraybosna'da İslamofobi ile karşılaşılmayacağı yönünde olduğunu belirterek, "Görüyoruz ki durum böyle değil. İslamofobi bir tür ırkçılıktır. Bir arada (Bosna Hersek'teki gayrimüslimlerle) yaşıyor, birbirimize sık sık görüyor olsak da maalesef durum böyle." (AA, 24.05.2022) derken aslında İslamofobi'nin temelinin tanımak veya iletişimden çok din temelli olduğunun altını çizmektedir. "Önemle altını çizmek gerekir ki son yıllarda İslam dünyasında meydana gelen şiddet olayları, bizatihi İslam'dan kaynaklanmamaktadır. Gerek çağımızdaki pozitivist eğitim anlayışı gerekse modern zamanlarda gelişen kimi ideolojilerden etkilenme hali; sömürge, istilalar, işgaller ve zorba yöneticilerin gölgesinde şekillenen 'yaralı bilinç'ler, bu olayların başlıca nedenleri arasındadır." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 9)

"Düşman Türk imajının sermayesi din ve siyasettir. (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 38) Din adamları, medya ve siyasilerin ekonomik nedenlerle alevlendirdiği İslamofobi'nin sonuçları:

24 Ağustos 2010, Michael Enright, 'selamun akeyküüüüm' diyerek ticari taksiye biner ve şoför Şerif'i boğazından ve kol, yüz, parmaklarından bıçaklar. Yakalanınca polis memurlarına, 'bu

adam beni soymaya çalıştı', diye bağırır. 'Neyi yanlış yaptım?' diye haykırır. (Nathan Lean, s. 29) Polislere 'bir vatansever' olduğunu söylemektedir. (22 Eylül 2010, New York Daily News)

Hızlı bir siyonist olan oryantalist Bernald Lewis, Ekim 1976'daki BM Genel Kurulu kararı ile 'Siyonizm ırkçılık olarak kabul edilince' Times'ta yazdığı 3 makale (8-20-21.10.1972) ile bu kararı eleştirir ve asıl Nazilerin Arap ülkelerinde bulunduğunu ileri sürer. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 156) Nil deltasındaki Bahrü'l-Bakar'da öldürülen 40 öğrenci olayı için "Legal and Illegal Bombing" şeklinde çirkin başlığını makalesine (The Daily Telegraph, 2.6.1970) seçen A. L. Goodhart, çocukların öldürülebilmesini de meşru görmüştür. (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 167) Aradan geçen 50 yılı aşkın zamanda bir şey değişmiş midir, asla! "İsrail, İkinci İntifada'dan bu yana 3 bini aşkın Filistinli çocuğu öldürdü Verilere göre bu yılın ilk 6 ayında 304 çocuk tutuklandı, içlerinden 155'i halen cezaevinde bulunuyor." (Independent Türkçe, 21 Kasım 2020) Neden ise çok basittir: "Oryantalistlerin gözünde İsrailliler, 'Haçın hilalden intikamını alan' haçlılardırlar." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 162) ve "İsrail, batının orta doğudaki ileri karakoludur." (Jiri Schneider, Israel, biu.ac.il, 6 Mart 2010, s. 7) Zaten bu nedenle daha sonra ABD başkanı da olacak olan Joe Biden: "Eğer bir İsrail olmasaydı çıkarlarımızın korunabildiğinden emin olmak için bir tane (İsrail) kurmak zorunda kalabilirdik" demiştir." (Türkiye, 02.10.2013)

"ABD'de 11 Eylül'den sonra 9 senede 11 Müslüman'ın terör eylemi yaptığı saldırılarda toplam 33 kişi öldürülmüştü. Buna karşılık ülkede aynı zaman zarfında yaklaşık 150.000 cinayet işlenmişti." (Nathan Lean, s. 39) Craig Monteilh, sahtekârlık ve sahte çek yazmaktan mahkûm olmuş birisidir. Yeleğinin düğmesine kamera bağlanır ve Müslüman olmuş biri gibi CAIR Los Angeles şubesinin içine sızması istenir. "Müslümanlara cihada hazırlanmak, alışveriş merkezini bombalamaktan bahsedince" cami imamları onu FBI'a yani onu kendilerine gönderen resmi kuruma şikâyet eder. (Nathan Lean, s. 245) 19 Şubat 2012 tarihli bir haber: ABD'yi sarsan tuzak. Washington'da kongreye intihar saldırısına hazırlanırken yakalanan 29 yaşındaki el-Halife'yi, FBI muhbirlerinin yönlendirdiği ortaya çıktı. Adalet bakanlığı sözcüsü muhbirlerini savundu ve muhbirlerin zanlıya bozuk silah ve sahte intihar yeleği verdiğini söyledi. "FBI her aşamayı kontrol altına aldı." diye konuştu. Birçok şehirde FBI ajanları İslam'ı şiddet eğilimli bir din olarak tanıtan eğitimler alırlar. İslamofobik yazarların kitapları okutulur. Hz Muhammed karalanır. (Nathan Lean, s. 253) 22.08.2012 tarihli diğer bir haber: New York polisi, 6 yıllık Müslüman takibinde tek terör ipucuna rastlamamış.

"Daha önce, Hristiyanlara karşı Yahudilerin kullandığı yorumlar, şimdi Hristiyan ve Yahudiler tarafından İslamiyet'e karşı kullanılmaktadır." (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 23) 1800'lü yıllar Amerika'nın Katolikler tarafından ele geçirileceği hikâyelerle doludur. Amerika'da artan İrlandalı ve Alman göçmenlerden şüphe duyanlar, baskıcı Katolik değerlerin Protestan değerleri yerinden edeceğine inanmaya başlamışlardı. (Nathan Lean, s. 63) Bu konuda açıktan ilk görüş bildiren telgrafın mucidi Samuel F. B. Morse idi. New Havenli presbiteryen papaz Lyman Beecher, Katolikliği sadece Hristiyanlığa değil ABD ve dünya içinde bir tehdit olarak görür. (Nathan Lean, s. 65) "yürütmenin başındakilerin Katolikliğin bulaşıcı zehriyle lekelenmişliğine inanmak için çok geçerli sebeplerimiz var." diye yazmaktadır. (Nathan Lean, s. 66) 1887'de APA adlı bir dernek kurulur. Amaçları Katolik göçünü kısıtlamak, kamu eğitim sisteminden Katolik öğretmenleri çıkartmak, Katoliklere kamu dairelerini yasaklamaktı. (Nathan Lean, s. 68) Daha sonraki yıllarda da McCarthy, komünizmin Amerikan politik sistemine sızdığını ileri sürmüştür. Kısa zamanda 10.000'den fazla Amerikalı işinden olur. (Nathan Lean, s. 72-73) Almanya'da Berlin duvarının yıkılması ile başka bir ideolojik tehdit boşluğu doldurmaya başlar. (Nathan Lean, s. 78) 11 Eylül'den sonra İslami öcü, Amerika'nın uzun canavar hikayeleri tarihinde en yeni bölümü temsil etmeye başlar. (Nathan Lean, s. 83) 'Öcü, barbar, öteki' olanlar 1790'dan sonra İlluminati,

1850'ler Katolikler, 1900'lerde Komünizm ve şimdi Evanjelik Hristiyan kaynaklı korku salgını ile kışkırtılan İslamofobi. (Nathan Lean, s. 84)

Vietnam savaşı için Kennedy, 'Pek az nesil, özgürlüğün en fazla tehlike altında olduğu bir zamanda onun büyük savunucusu olma rolüne mazhar olmuştur, bu bizim iyi talihimidir.' (J. F. Kennedy, 1962 Kongre konuşması) derken geride "dört milyon sivil ile bir milyondan fazla komünist savaşçı hayatını kaybetmiştir." ABD başkanı Bush'ta 'Irak'a özgürlük ve demokrasi' getirmek için 20 Mart 2003 tarihinde işgale başlar ve ABD Dışişleri Bakanı John Kerry'nin "savaşın vahim bir hata olduğunu belirttiği" (Aljazeera,1 Temmuz 2014) bu işgal girişiminde de 1,5 milyondan fazla insan ölmüş, milyonlarcası da ülke dışına 5 milyon insan göç eder ve en az 870.000 çocuk yetim kalır: ABD Başkanı Bush, 'Irak'ta demokrasi doğuyor.' (16.06.2004) diyerek girdiği Irak'a getirilen demokrasi (!) sonunda önce Irak ambargosu (1990-2002) nedeni ile çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklı sivil hayatını kaybeder. Petrol koruma altına alınmış, ülkenin bankaları yağmalanmış, işkence ve tecavüzler sonucu ülkede eğitim ve sağlık iflas ettirilmiştir. ABD başkan yardımcısı Dick Cheney, 'Düşmanımızın ölülerini sayacak değiliz' diye açıklamada bile bulunabilmiştir. Ama 13 yıl sonra gerçek ortaya çıkar ki 'Irak, yalan söylenerek işgal edilmiştir.' ABD'nin Irak'ı işgaline kaynaklık eden İstihbarat raporları yalan çıkmıştır. (BBC, 18 Mart 2013) Eski ABD Dışişleri bakanı Condeleezza Rice, 'Irak'a demokrasi için gitmediklerini' (Sputniknews, 12.05.2017) itiraf etmektedir. İşin daha kötü tarafı "Emperyalizm altında inleyen ülkelerinden kaçmak zorunda olan insanlar, gittikleri ülkelerde düşmanca bir faşist uygulamalar zinciri ile karşılaşmaktadırlar. Toplumda endişe Müslümanlara yönlendirilmekte ve korkunun gücünü çok iyi bilen sağ kanatta bu belirsiz zamanları kendi avantajlarına kullanmaktadır." (Nathan Lean, s. 37) Korku endüstrisi İslam korkusunu topluma yayar, basın bu yolda kullanılır ve sonunda silah sanayi kazançlı çıkar. Afganistan'dan Irak, Sudan'a birçok İslam ülkesi işgal edilir, bombalanır.

"Spencer'e göre 'gizli cihad' ile teröristler, 'Özgür insanların diyarı' Amerika'yı silah, bomba ile değil topluma sıradan amerikalı olarak sızan doktorlar, avukatlar, bankacılar ve gazetecilerle yıkacaklardır. Robert Spencer Katolik bir ailede büyümüş Türk kökenli birisidir. Dünyanın en hoşgörüsüz dini olarak İslam'ı ilan eden Spencer'ın yazılarını Prof Carl Ernst dâhil birçok ünlü İslam uzmanı reddederler. (Nathan Lean, s. 119, 117)

"Kendini 'adil ve dengeli' olarak tanımlayan Fox Haber, korku tüccarlığı yapmanın merkezi olmuştur. Fox haber kanalının sahibi Roger Ailes Müslümanlara karşı kişisel bir paranoyası olan biridir. Oklahoma City'de saldırı olur. S. Emerson, J. Stewart, D. Pipes, V. Cannistraro gibi analistler ve Newsday, New York Post, Chicago Tribune, New York Times gibi birçok gazete hemen Müslümanları suçlar. Ama saldırgan Timothy McWeigh adlı bir ABD Ordusu gazisi idi, Müslüman değildi ve beyazdı. Timothy Mitchell'in dediği gibi, 'Uzman görüşü toplumsal olayları şekillendirmeye yarar, toplumu bilgilendirmeye değil' (Mitchell, Rule of experts Uzmanların kuralları, s. 118) Daniel Pipes ve Neal Livingstone, Ortadoğulu suçlulardan bahsetme meyilli idiler. Zira Araştırmaların finanse edilmesi için bu gibi bağlantılar gerekiyordu, aynı zamanda kendi mevcut konumları da tamamen terörizm danışmanlığı üzerine kurulu idi. McVeigh suçunu itiraf ettikten sonra bile Livingstone, McVeigh'in saldırıları gerçekleştirmek için Müslüman teröristlerle 'çalışmış olabileceğini' açıklar". (Nathan Lean, s. 123-136) TLC kanalı 2001'de All-American Muslim adlı bir program yayınlar ve program seyirci rekoru kırar. Galler ve Spencer reklam veren şirketlere tepki gösterilmesini ister ve 64 şirket reklamlarını geri çeker. (Nathan Lean, s. 137, 138) "Avustralya'da bir medya araştırması Fox TV'nin de sahibi olan Robert Murdoch'ın sahibi olduğu beş büyük gazeteyi bir yıl boyunca inceler. Araştırmada, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığı ortaya çıkar. Buna göre Murdoch'a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser

gazetelerinde, 2891 makalede “İslami terörizm” veya “Müslüman zulmü” deyimlerine yer verilmiştir. Ayrıca bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam'la alakalı bir yılda 3000 olumsuz habere yer verilir. Bu rakam ise her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşmektedir. Araştırmaya göre Murdoch medyasında bir günde yayımlanan 8 makale ve yılda 152 kapak ile Müslümanlar eleştirilmekte ve İslam olumsuz manada ele alınmaktadır.” (Timeturk, 15.03.2018) Fransız dergisi Causeur'den İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor. Hayat tarzımızı öldüren, medeniyetimizi mezara koyan çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıyayız. Koronavirüsle mücadele için gösterdiğimiz çabanın sadece yüzde 20'sini ülkedeki diğer enfeksiyonu (Müslüman nüfusu kast ediyor) gidermek için harcasaydık, Fransa çok daha güzel bir yer olacaktı. (Haber 7, 26 Mart 2020)

Milliyet.com.tr
22 Aralık 2012, Cumartesi
Gündem

Ana Sayfa | Son Dakika | Gündem | Ekonomi | Finans | SKORER | Dünya | Siyaset | Ma

Gündem Ana Sayfa | Milliyet Gazetesi'nde Gündem | Gündem Yazarları

Milliyet.com.tr » Gündem » Haber 22 Aralık 2012 - 02:30

Camiyi yakma gerekçesi: O gün Fox Tv izlemiştim

ABD'de yaşayan Randolph Linn ABD merkezli Fox News kanalında izlediği görüntülerden sonra yakınlardaki bir camiye giderek binayı ateşe verdi

Tavsiye Et 0 | Beğen 0 | Tweet 0 | +1 0 | Share | Yorum: 0

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Linn, geçen eylül ayında kanalda Müslümanlarla ilgili bir program izlerken sinirlenerek evden çıktı. Indiana eyaletinde yaşayan adam evden çıkmadan önceki 7 saat içinde 35 şişe bira içtiğini söyledi. Linn gittiği camideki bir odayı ateşe verdi. Yangında kimse yaralanmadı. Mahkemede hiç Müslüman tanıyıp tanımadığı sorulan Linn, “Hayır, sadece Fox News'de izlediklerimi biliyorum” dedi. Mahkeme devam ediyor.

Cumhuriyetçi başkan adayı Gary Bauer, ‘Biz tüm insanların eşit yaratıldığına ve yaratıcı tarafından bağışlandığına inanıyoruz, bu arada belirteyim millet, kastettiğim Allah değil’ derken, AFA yöneticisi Bryan Fischer, ‘Tehdit radikal İslam değil, İslam’ın kendisi’ demektedir. AFA lideri, Amerika’ya gelen beyazların, yerli halkın topraklarına el koymak için Hristiyan inancı tarafından kendilerine bahşedilmiş ahlaki bir yetkiden bahsedebilmekte, ‘Hristiyan olsalar ve asimile olsalardı durum daha kansız olurdu.’ diyebilmektedir. (Nathan Lean, s. 169) Fischer, İslam’ın, Yahudilik ve Hristiyanlıktaki ahlaki geleneğe eşit bir alternatif olamayacağını da ileri sürmektedir. (Nathan Lean, s. 173)

İslam düşmanı çark nasıl işler, finansman nasıl karşılanır? Peter King, baktığı her yerde Müslüman teröristleri görmektedir. İşin ironisi ise King, terör örgütü IRA ile sıkı bağlantılara sahipti ve bunu o da inkar etmiyordu. “Gerçek şu ki IRA ABD’ye hiçbir zaman saldırmamıştır” demektedir. (Nathan Lean, s. 242) Aubrey Chernick az tanınan bir güvenlik yazılım şirketi sahibidir. Şirketini IBM, 2004 yılında 750.000.000 dolara satın alır. Önce bir vakıf kuran Chernic, daha sonra bu vakıf üzerinden Spencer, Geller, Horowitz, Gaffney, Pipes… gibi İslamofobik kuruluş ve şahısların her birine yüzbinlerce dolar dağıtır. Od Yosef Chai Yeshiva’nın başkanı Rabbi Yitzhak Shapira, Ocak 2010’da yerel bir camiyi kundaklamaya çalışırken yakalanır. Bu kişi aynı zamanda, ‘Bebekler dahil, Yahudi olmayanlar doğaları gereği merhametsizdirler’ diyen birisidir! (Nathan Lean, s. 225-226) İsrail konusu İslamofobi ile yakından bağlantılıdır. Dindar Siyonistler için Filistinliler sadece davetsiz yerleşimci ve Araplarda değil, hatta onlar sadece Müslüman da değillerdir. Onlar Yahudi değildirler! 2001-2007 arasında İsrail senede, işgalin ilk 20 yılı süresince olandan daha fazla Filistinli öldürmüştür. (Nathan Lean, s. 207) David Gaubatz Müslümanları beyaz saraya sızmakla itham eder. Daha sonra oğlu Chris’in içeri sızdığı tespit edilir. Chris, 12.000’den fazla belgeyi çalmıştır. (Nathan Lean, s. 209) EMET (Ortadoğu Gerçeği için Bağış) adlı lobinin ‘Saplantı: Radikal İslam’ın Batı’ya Karşı Savaşı’ adlı filmi 70’den fazla gazete ile 28.000.000 aileye ulaşır. Yapımcılar başta Haham Raphael Shore (Dünya Bülteni, 24.09.2008)

olmak üzere İsraillilerdir. Ama zamanla yolsuzluk iddiaları ile grup çöküşe çeker. Filme bağış yaptığı iddia edilen Barry Seid, 2008'de şirkete yaklaşık 17.000.000 dolar vermiştir. Ancak böyle biri yoktur! Barre Seid diye biri vardır o da hiç yardım yapmamıştır! (Nathan Lean, s. 223) Lübnan doğumlu bir Hristiyan ve Evanjeliklerin, sert İsrail yanlılarının ve 'Çay Partisi' Cumhuriyetçilerin gözüne girmeye çalışan 'ACT for America' grubunun kurucusu Brigitte Gabriel, "10 yaşında bir gece odasında bir roket patlayınca, radikal İslam'ın dünya hâkimiyeti için verdiği savaşı fark ettiğini" söyler. Ergun Caner gibi Brigitte Gabriel de yaşam öyküsünü, aşırı görüşlerini pazarlayabilmek için kullanmıştır. Hâlbuki komşuları onun yaşamının herkesinki nasılsa öyle olduğunu söylemektedirler. (Nathan Lean, s. 175) Bir başka komşusu da onun için, "O hiçbir zaman kendini Arap olarak görmedi, hep Finikeli olduğu hayalini kuruyordu" demektedir. Gabriel, 1975'te, 'kafir Hristiyanlara cihad edenin Hizbullah olduğunu' söyler. Halbuki Hizbullah 1982'de kurulmuştur. Gabriel, İslam ve şiddetin birbirinden ayrılamazlığını iddia eder. "Kur'an'a inanan, camiye giden, her cuma ve günde 5 kere ibadet eden Müslümanlar aslında radikal Müslümandır" der. Hani İslam'ın dünyaya katkılarından bahsedilir ya, cebir falan. Aslında onlar gayri Müslimlerdir. Ve bu icatlar Müslüman beyni olmayan beyinlerdendi. Ve işte İslam'ın tüm tarihi budur. (Nathan Lean, s. 177) 2009'da Gabriel'in senelik kazancı 180.000 dolardır. (Nathan Lean, s. 181) Obama'nın Müslüman olduğunu ileri süren Tony Perkins, 'Ku Klux Kaln yöneticisi David Duke ile mali ilişkiye' girerken aynı zamanda 'beyaz üstünlüğünü savunan' CCC konseyine de katılır. Tüm bunlar İslamofobi ile ırkçılığın büyük ölçüde örtüştüğünü de göstermektedir. (Nathan Lean, s. 167) Mail sahtekârlığı ve güvenlik suçlamalarıyla 1990'da tutuklanan ve cezaevinde 2 sene yatan İnternet Evanjelisti Bill Keller, 'İslam barış dini değildir, hiçbir zaman da olmamıştır' der ve alaylı bir şekilde güler. (Nathan Lean, s. 141) 2008 Mayıs ayına kadar 2.500.000 dolar toplayan Keller, yılda 30-35.000 dolar topladığını iddia etmekte ve kayıp ruhları Mesih'e götürmenin verdiği tatminin tüm çabalara değdiğini belirtmektedir. (Nathan Lean, s. 147) Babası Türk, annesi İsveç'li olan, anne babası ayrı olan ve 17 yaşında Hristiyan olan Ergun Caner ise Evanjelist Liberty Üniversitesi ilahiyat fakültesi dekanı yapılır. Kendini Hristiyan olan eski bir cihadist olarak tanıtır. Onun dokunaklı hidayet öyküsü, kendi dinlerinin üstünlüğü ile ilgili güvence sağlamaktadır dinleyenlere. İstanbul'da doğduğunu söyler ama resmi mahkeme kayıtları onun İsveç'te doğduğunu, daha 3 yaşına basmadan 1969'da Ohio'ya göçtüğünü göstermektedir. "Irak'taki insanları özgürleştirdikleri için" salon dolusu askere teşekkür eden Caner, Amerikan özgürlüğünün değerlerini över ve İslam faşizmi altında pek çok sene yaşadığını açıklar. Kur'an'da bize, 'Allah a'loosh ar turoos' diyen bir ayet vardır diyen ve Arapça olmayan kelimelerin sonuna 'ayn' veya 'in' ekleri getirerek Arapçalaştırdığı ortaya çıkan Caner'in çocukluk yılları, hukuk sistemi acı bir velayet davasının detaylarını belirlemeye uğraşırken belirsizlik içerisinde geçmiştir. Caner kardeşler mahkeme sonunca Hristiyan anne Monica'nın gözetiminde büyürler. "Annem, babamın çok sayıdaki eşlerinden biriydi" der Caner ama babası boşandıktan sonra başka bir kadınla evlenmiştir sadece. Caner'in cihadist iken son anda Mesih tarafından kurtarılma öyküsü 2010 yılına dek ona gerekli makam ve şöhreti sağlamıştır. Haziran 2010 tarihinde, çelişkili tarih, isim ve yer adlarından dolayı dekanlıktan uzaklaştırılır. (Nathan Lean, s. 150- 157) Caner, "Liberty Üniversitesi, Caner'i Ruhban Okulu Dekanlığından Çıkarılır. Bir İslam uzmanı olarak güvenilirliğini şişirmek için biyografisini tahrif etmiştir." (www.christianitytoday.com, 26 Haziran 2010) "11 Eylül saldırılarının ardından "Ben Türkiye'de babam tarafından bir cihadçı ve ABD karşıtı olarak büyütüldüm. Amerika'ya çocukken geldiğimde terörist olmaya gelmiştim ama Hz. İsa kalbimi değiştirdi" diyen ve DVD ile kitap satışlarından zengin olan Caner atıldıktan sonra 7 ay sonra Teksas'a taşınarak burada 200 öğrencinin eğitim gördüğü Arlington Baptist College isimli bir okul ile anlaşmaya varır. Ancak bu karar okuldaki diğer eğitimcileri çılgına çevirmiştir." (Gazete Vatan, 22.01.2012) Oklahoma'da bir grup, eyalette şeriat yasasının yasaklanması için çalışmalarda bulunur. Halbuki eyalette böyle bir yasa yoktur. New Gingrich ise, "ABD hükümetinin fedaral mahkemelerde şeriat kanununun tanınmasını yasaklayan yasa çıkarması gerektiğini

söyler" Böyle bir çalışma olmadığı halde! (Nathan Lean, s. 183) Gingrich'in kariyeri fırsatçılık örneğidir. Üç evlilik ve kanun dışı ilişkisi siyasi kariyerini sekteye uğratır. 2009'da Katolikliğe geçer. (Nathan Lean, s. 186) Bir Fransız gazeteci olduğu söylenen Jean Paul Ney: "En iyi Müslüman ölü Müslüman'dır. AB uyarı amacıyla Erdoğan'ın sarayını bombalamalı ve bu pislikten kurtulmalı." diyen bu Ney, bir keresinde Fildişi sahillerinde yapılacak darbeden üç-dört gün önce haberdar olmuştur. 20 yıl yatması gerekirken de nasıl olduysa 5 ayla kurtarmıştır. Defalarca hapse girip çıkmış ve Fransa'da 'Canal Plus ve Itele' için programlar üretebilen bu 'gazetecinin' ilişkiler ağına bakmaksak: Onu mahkemelerde savunan avukat, Ermeni lobisinin çok iyi tanıdığı ve bildiği, aynı zamanda da Fransa'daki Ermenistan Büyükelçiliğinin avukatı olan, zenginlerin avukatı Sevag Torossian beş parasız bir serseri başıbozuğu savunmaktadır. Jean Paul Ney'in aleni olarak bilinen ve Fransızların cohabitation dedikleri biçimde birlikte yaşadığı bir kadın vardır. Adı Frédérique Romano-Scialom. Babası Dominique Romano bir Yahudi. Pek çok alanda çalışması var ve çok zengindir. Fransa-İsrail Vakfı'nın da kurucusudur aynı zamanda. Romano'nun İbranice "Savaşçı" anlamına gelen ve Ariel Şaron'un lakabı olan "Guibor" adlı bir şirketi de vardır. Sonunda Jean Paul Ney yargılandığı ve defalarca hapse girdiği Fransa'dan kaçıp Çin'e yerleşir. (Fuat Uğur, Türkiye, 25.05.2017) İslam düşmanının bir ucu Fransa'da ve Ermeni Diasporasında diğeri Çin ve İsrail'dedir!

Peki 'gerçekte' bombaları patlatan, sivil katleden, çocuk öldüren kimlerdir?: "ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller. ABD'ya ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde 'yanlışlıkla' yaptığı katliamları hatırlattı: 2007'de Afganistan'da 136 sivili katletti! Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü. Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü! ABD bile bile hastane vurdu! Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü. ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı. ABD: "El-Kaide zannettik. Ve bugün... ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı. Liste uzayıp gidiyor." (Yeni Şafak, 17.03.2017) ABD başkanı Trump, 26.05.2017 tarihinde ramazan mesajı yayınlar ve "Amerikan halkı adına tüm Müslümanların huzurlu bir ramazan geçirmenizi diliyorum." der. Ertesi gün ABD koalisyon güçleri Deyr ez-Zor vilayetine bağlı Mayaadin bölgesinde gerçekleştirdiği bombardımanda en az 35 sivili katleder. Saldırıda hayatını kaybedenler arasında kadın ve çocuklar da bulunmaktadır. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi'nin (SOHR) yaptığı açıklamada 23 Nisan- 23 Mayıs arasında koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklar. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, bu hafta başlarında yalnızca Irak ve Suriye'de 366 sivilin öldüğü tahmininde bulunur. (Sabah, 27.05.2017) MİT üst düzey görevlisi Gündeş'in belirttiği gibi, "Basının itiraf edemediği bir gerçekte, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın örtüşen gündemlerinin sonucunda ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499) Evet, 'Barış ve demokrasi' sözünü ağızlarından düşürmeyen ülkeler en çok savaş açan, sivil katleten ve silah satan ülkeler olmaktadır! "ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyler, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını ister." (Hürriyet, 17.09.2001); "Bush: Bu bir haçlı seferi. Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi. Haçlı seferi sözünden sonra çark ederek Müslümanların gönlünü almaya çalışan ABD Başkanı George W. Bush, ABD'de Müslümanlara yönelik saldırı ve tacizlere son verilmesi çağrısında bulundu." (Milliyet, 18.09.2001) Ve yıl 2004: "Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin Seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, "Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor" diye övülür. (Hürriyet, 19 Nisan 2004; Akşam, 20 Nisan 2004)

Anders Behring Breivik, 2011'de Oslo'da terör saldırısı gerçekleştirir ve 77 kişiyi öldürür, 242 kişi yaralar. Katil kendini tapınak şövalyelerinin modern zaman lideri olarak görmektedir.

Aryan gözükmek için estetik ameliyat geçirmiştir. 1683 Viyana kuşatmasından 400 sene sonra 2083, yılı yayınladığı manifestosunda önemli bir yer tutuyordu. “Bana Müslümanların kâfirlere cihat ilan etmeden ‘Müslüman olmayanlarla barış içinde yaşadığı tek bir ülke’ gösterin.” demektedir manifestosunda. (Nathan Lean, s. 259-267) Pamela Geller, bu faciayı Müslümanlara atfeder. Hiçbir delile ihtiyaç duymadan bu barbarca suçun ancak bir Müslümanca işlenebileceğine inanmaktadır. Fox haber olayı Müslüman aşırılıkçıların işi ilan eder. J. Rubin, “Cihadistlere karşı savaş açmanın çok masraflı olduğunu düşünenlere karşı akılları başlara getiren bir ikaz.” olarak yorum yapar. Murdoch’un sahibi olduğu Wall Street Journal’da benzer yorumlar yapılır. New York Times, İslamcı teröristleri sorumlu tutmak için bolca sebep bulur. (Nathan Lean, s. 268) Fox haber yapımcısı Bill O’Reilly, “Breivik Hristiyan değildir. İsa’ya inanan hiç kimse kitlesel cinayet işlemez, o kesinlikle bu inancın mensubu değildir” demektedir. Bryan Fishman, el-kaide’den gördüklerini öğrendiğini ileri sürer. Psikiyatri ekibi onun hakkında şu teşhisi koyar: Paranoyak şizofren. (Nathan Lean, s. 271-273) Breivik İslam düşmanı kurum ve şahısların fikirlerinden etkilendiği kesindir. Manifestosu Evanjelist Hristiyan, Siyonist ve islamofobi yazarlarından alıntılarla doludur. R. Spencer, Geller bu kişilerin başındadır. Spencer, 162 kere referans gösterilmiştir, Geller ise 12 kere. (Nathan Lean, s. 277) Saplantı filminden de etkilenen katil aynı zamanda bir İsrail sevdalısıdır. Katilin 7 kere kendisinden alıntı yaptığı ve kendisi ‘Güvenlik politikası merkezi’ kurucusu olan Frank Gaffney’ye, “yazılarının şiddetli sonuçlar için kullanılmasıyla ilgili ne düşündüğü” sorulduğunda, “Manifesto, şeriatı hâkim kılmayı uman Müslümanlar tarafından oluşturulmuş bir komplo da olabilir. Manifestonun etraflı bir araştırmaya ihtiyaç duyulduğunu” söyler. “Bu işin arkasında Müslüman kardeşler olabilir miydi?” sorusuna cevabı ise, ‘kesinlikle’ şeklindedir! İsviçre’de minareler 2009 yılında yasaklanır ki zaten ülkede toplam 4 minare mevcuttur. (Nathan Lean, s. 281) Fransa’da ise Müslüman kadınlara peçe yasaklanır. Bunu Belçika takip eder. Norveç minareye karşı çıkar. Hollanda’da Geert Wilders, ‘Kur’an’ı faşist bir kitap’ olarak nitelendirir. Nefret suçu ile tazminata mahkum edilen Wilders’in tazminatını Daniel Pipes’in başında bulunduğu Orta Doğu forumu öder. (Nathan Lean, s. 287) Saplantı ve Fitne adlı İslam düşmanı filimler de Breivik’in manifestosunda 30 kere geçmektedir. Katilim facebook arkadaşlarından 600’den fazlası da İngiliz ırkçı kurum EDL üyeleridir. İsviçre’de cami yapılacak yere domuz eti parçaları ve 120 litre kanı dökülür. Fransa, İngiltere’de camilere saldırılır. (Nathan Lean, s. 293, 294) Peki kimdir bu Geert Wilders? “ Saf kan bir Hollandalı değil! Annesi Endonezya kökenli bir Yahudi aileden geliyor. Dahası, saçları da sarı falan değil aslında, bildiğiniz siyah! Ama “milliyetçilik” oynadığı için, saçlarını cırtlak civciv sarısına boyatıyor! Zaten bilenler bilir... Hollanda’da Wilders’ın arkasında, sadece Yahudiler duruyor. Wilders’ı gerçekte, Yahudiler finanse ediyor, Yahudiler destekliyor! Yani Wilders’ın vahşi İslam düşmanlığının nedeni Yahudi faşizmi.” (Mehtap Yılmaz, Akit, 14 Mart 2017) “Katolik bir ailede büyüse ve 'Hristiyan demokratlar müttefikim' dese de, 1963 doğumlu Wilders kendini agnostik olarak tanımlıyor. Wilders'ın İslam karşıtı düşüncelerinin gelişmesinde ise gençliğinde 2 yıl süresince İsrail'de kalmasının, bu sürede "anti-demokratik" olarak tanımladığı Arap ülkelerine yaptığı gezilerin etkili olduğu yorumu yapılıyor. Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi (PVV) lideri, 15 Temmuz'da Türkiye'de yaşanan darbe girişiminin başarısız olmasına da üzüldüğünü söylemiş, "Askeri rejim, her halükarda Erdoğan'dan iyidir" demiştir.” (BBC Türkçe, Takvim¸ Milliyet, 14 Mart 2017)

Ünlü Alman dergisi Der Spiegel, bir kapak yapar: Kapakta, elinde Türk bayrağı tutan genç bir kız, arkada Kur’an kursuna giden Müslüman kızlar ve ellerinde Uzakdoğu sporu yapanların kullanılan çeşitli aletler bulunan Türk gençleri bulunmaktadır. Derginin yaptığı tastamam şudur: Tehlikeli yabancı iddialarını yeniden gündeme getirmek ve üstü kapalı bir biçimde Türklere karşı olan tepkileri meşrulaştırmak. Amaç, Türk azınlığı her türlü eşitsizliğe ve zor şartlara boyun eğdirerek, teslim olmaya zorlamaktır. (Hilmi Yavuz, s. 77) Dikkate değer olan neo-nazi dazlak çetelerinin, Türklere karşı giriştikleri kıyımları, Alman halkının dilini, dinini, kimliğini korumaya çalıştıkları bağlamında, bir çeşit meşru müdafaa gibi gösterilmeye çalışılması

tehlikesidir. Justin Mccarthy, Death ABD Exile (Ölüm Sürgün) ve Müslims and Minorities (Müslümanlar ve azınlıklar) adlı eserlerinde, Birinci Dünya Savaşı'nda ölen Müslüman Türk ve Kürtler'in sayısına 2,5 milyon, 1821-1922 yılları arasında zorla göçe zorlanan Müslümanların sayısı 5 milyon, Bu yıllar arasında ölen Müslüman sayısını beş buçuk milyon olarak belirtir. (Hilmi Yavuz, s. 78) Doktor Andrew Mango, 'etnik temizliğin kurbanı Müslümanlar olunca, nedense kimse bu konuya eğilme geriye duymamaktadır.' demektedir. (Hilmi Yavuz, s. 79) "Seyahat edebiyatının tek özelliği, Müslümanların köleci ve kötü olduklarını ispat etmektir." (Bryan S. Turner, s. 24) "Seyahat yazılarını çoğunlukla diplomat kişiler, misyoner, asker ve ticaret adamları yazmışlardır. Seyahat yazıları casusluk için de kullanılmaktadır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 138, 141) "18. ve 19. yüzyıllar boyunca birçok gezgin İslam topraklarının uzak köşelerine yolculuk etti. Yazdıkları kitaplara bakıldığında, İslam'a olan düşmanlıkları açık bir şekilde görülmektedir. O halde bunlar halkından ve dininden nefret ettikleri ülkeleri seyahat etmek için niçin bu kadar zahmete katlanmışlardı? Bunun iki amacı vardı: Ticari sömürü ve politik istihbarat. (Asaf Hüseyin, s. 37-38, 47) Günümüzde bu tür gezginlerin yerini batılı istihbarat örgütleri almış bulunmaktadır. Bu elemanlar gazeteci veya iş adamı, yardımsever görüntüsü altında Müslüman ülkelere sızmaktadırlar. Topladıkları istihbarat kendi ülkelerinin çıkarlarını doğrultusunda kullanılmaya devam etmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 50) "Thomas Thornton, Avrupalı seyyahların Türkiye hakkındaki gözlemlerinden şikâyet eder ve onların Türklerin davranışlarını, adetlerini 'yüzeysel ve kasten hatalı bir şekilde gözlemlediklerini ' söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 143) Knut Hamsun, 1899 yılında İstanbul'a bir seyahat gerçekleştirir ve bunu 'İstanbul'da iki İskandinav Seyyah' adıyla bir arkadaşı ile beraber kitaplaştırır. Kitabında Hamsun şunları yazar, "Türkler adam yemekten vazgeçeli beri, bir arada bulunmanın bir tehlikesi kalmamış artık. Vahşi Türkler ile anlaşmak mümkünmüş, diye düşünüyorum." 20. yüzyılın başında Avrupalının zihnindeki Türk imajı işte budur: Türklerin sultanı, Hristiyan etini yemekten vazgeçmiş midir acaba? Gerçekte ise insan eti yemek pratiği, 17 ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da görülmüştür, Avrupalının zannettiği gibi Osmanlı'da değil! (Hilmi Yavuz, s. 84) Avrupalı Katolikler Fransa'da ve İrlanda'da; Protestanlar ise Hollanda'da, insan eti yediklerine dair belgeler vardır. (Herbert H. Roven, John De Witt, Grand Pensionary of Holland; Giles Deleuze, Spinoza, Philosophie Pratique, s. 22) Bu konuda özet bilgi için, 'Derin Tarih' adlı derginin Mart 2019 sayısına ve Emrullah Kaleli'nin 'Haçlı Seferlerinde Yamyamlık Hadiseleri' (Turkish Studies - Historical Analysis Volume 14 Issue 2, 2019) makalesine bakılabilir.

Yıl 2023, aylardan Haziran. İsveç ve Danimarka vatandaşı olan Rasmus Paludan, Pegida hareketinin Hollanda'daki lideri Edwin Wagensveld, Norveç SIAN adlı ırkçı grubun yöneticisi Anna Braten, İsveç'te ateist ve PKK'lı Salvan Momika Kur'an yakmaya devam etmektedirler! Daha önce de defalarca İslamî kurumlara defalarca saldırılar yapılmıştır. Örneğin; Almanya'da 2012'den bu yana 78 camiye saldırı oldu. (Hürriyet, 21 Ağu 2014); Fransa'da cami önüne domuz leşi bırakıldı. (Ensonhaber, 23 Eylül 2014); Avrupa'da ırkçılar camileri hedef alıyor. (NTV, 26 Aralık 2014); Almanya'da camiye ırkçı saldırı. (Sözcü, 15 Nisan 2022); Avrupa'da camiler Müslüman karşıtı saldırılara hedef oluyor. (AA, 21 Ağustos 2014); Viyana'da Türk Camii kapısına domuz organları bıraktılar. (Sözcü, 26 Aralık 2014); Bosna Hersek'teki bir cami avlusuna domuz leşi bırakıldı. (AA, 21 Ağustos 2020); Cami önüne domuz leşi. (Milliyet, 23 Eylül 2014); Almanya'da cami kapısına domuz kafası asıldı. (AA, 17 Mayıs 2020); Almanya'da cami kapısına domuz başı asıldı. (İndyturk, 5 Aralık 2021); Almanya'nın Dortmund kentinde cami kapısına gamalı haç çizildi. (AA, 9 Şubat 2022); Cami kapısına gamalı haç çizdiler. (Cumhuriyet, 2 Ocak 2014); Caminin kapısına gamalı haç çizdiler. (Hürriyet, 20 Kasım 2017) Müslüman kadına saldırdı, 2 kişiyi öldürdü; ABD'de Jeremy Christian adlı beyaz ırkçı bir kişi, biri başörtülü diğeri siyahi iki kadına trende hakaret ederek saldırdı. İki kadına bağıran Christian, "Müslümanlardan nefret ettiğini" ve "Müslümanların cani olduğunu" söylerken orada bulunan bazı vatandaşlar tarafından sakinleştirilmeye çalışıldı. Kendisine engel olmak isteyen üç kişiyi bıçakladı, olayda iki kişi öldü. (Mepanews, 28 Mayıs 2017) Fransa'da İslam düşmanlığı

tırmanıyor! Türk derneğine çirkin saldırı. Paris'teki Türkiyeli Yurttaşlar Meclisi adlı derneğin duvarına "İslam=Mort (ölüm)" yazılarak spreyle saldırı gerçekleştirildi. (Sabah, 9.11.2020) Almanya'da İslam düşmanlığı tırmanıyor. Alman hükümetinin, Sol Parti'nin soru önergesine verdiği cevapta, Temmuzdan 17 Eylül'e kadar toplam 188 İslam düşmanlığı suçunun kayıtlara geçtiği ifade edildi. Saldırılar nedeniyle sadece soruşturmaların bulunduğu ancak hiç kimsenin gözaltına alınmadığı belirtildi. (Sabah, 9.10.2020) ABD'de İslam düşmanı gruplara 106 milyon dolara yakın fon sağlandı. ABD'de 2017-2019 döneminde Müslüman karşıtı gruplara 106 milyon dolara yakın kaynak aktarıldığı ortaya çıktı. (TRT Haber, 12.01.2022) Fransa'da kurumsallaşan Müslüman karşıtlığı endişe veriyor. (TRT Haber, 09.11.2022) ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılar. ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılar. Arizona Eyalet Üniversitesinde İslam düşmanları, Kur'an-ı Kerim sayfalarını yırtıp yaktı. (11.12.2021) Fransa'da saldırı girişimi! Aracını camiden çıkanların üzerine sürdü. (TGRT Haber, 29.06.2017) Londra'da bir araç camiden çıkan yayaların arasına girdi: Ölü ve yaralılar var. (Posta, 19 Haziran 2017) Kanada'da Müslüman anne-kıza İslamofobik saldırı Kanada'nın Hamilton kentinde, Müslüman anne ile kızı, bir kişinin İslamofobik saldırısına maruz kaldı. (AA; 14.07.2021) "Batı ülkelerindeki İslam ve Müslümanlık karşıtı bazı gruplar ile terör örgütleri, onlarca yıldır çeşitli eylemler yaparak camilere, ibadethanelere ve Müslüman derneklerine saldırı düzenliyor. "2016 yılından Ocak 2017'ye kadar toplam 2800'den fazla islamofobik saldırı" gerçekleştirildi. İşte Batıda yükselen İslamofobik saldırı bilançosu: ABD: Donald Trump'ın başkan seçildiği Kasım seçimlerinden sonra ise ırkçılık yükselişe geçti. ABD'de bugüne kadar 450'den fazla islamofobik saldırı yapıldı. Bu saldırılar özellikle kasım seçimlerinden sonra daha da arttı. ALMANYA: Almanya'da bugüne kadar 260 islam karşıtı eylem düzenlendi. 664 sığınmacı müslüman mültecinin saldırıya uğradığı ülkede 60'dan fazla camiye saldırı düzenlendi. AVUSTURYA: 90'dan fazla saldırı. BELÇİKA: Nüfusun yüzde 60'ı müslümanları tehdit olarak görüyor. Müslümanların yüzde 71'i kendilerinin terörist olarak görüldüğünü düşünüyor. Halbuki terör örgütlerine kucak açan ve teröristlere sahip çıkan ülkelerin başında Belçika yer alıyor. Ülkede 20'den fazla islamofobik saldırı gerçekleşti. FRANSA: Müslüman karşıtı gösterilerin en yoğun olduğu ülkelerden birisi. Özellikle müslümanlar ile diğer dine mensup kişilerin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığı ülkede 360'tan fazla saldırı oldu. HOLLANDA: İslamofobik çevreler ülkede en çok camileri hedef alıyor. Öyle ki Hollanda'da yaşayan Türk vatandaşları ve diğer Müslüman ülkelerin vatandaşları, ibadet için gittikleri camilerin, ibadet esnasında kapılarının kapalı tutulması konusunda şu günlerde çalışma yapmaya başladılar. Hollanda'da bugüne kadar 100'den fazla saldırı gerçekleşti. Bu saldırılardan 20'den fazlasında ise camiler hedef alındı. İNGİLTERE: Başkent Londra başta olmak üzere ülke genelinde bugüne kadar 1000'den fazla saldırı düzenlendi. Genel olarak bu saldırıların çoğu Müslümanları hedef alsa da asıl hedefin yüzde 60'lık oranla Müslüman kadınlara yönelik olduğu belirtiliyor. İSVEÇ: 30'dan fazla saldırı. KANADA: İslam karşıtı saldırıların en az rastlandığı Kanada'da bugüne kadar 20'den fazla saldırı yapıldı. Bu saldırıların en büyüğü ise geçen günlerde bir camiye yapıldı ve saldırıda 6 kişi hayatını kaybetti. NORVEÇ: Norveç'te radikal sağcı Norveç Savunma Ligi ile Norveç'in İslamileşmesini Durdurma Hareketi taraftarlarınca onlarda kez İslamofobik saldırı gerçekleştirildi. YUNANİSTAN: Müslüman mültecilere sözlü ve fiziki saldırılar yapıldı. 'İslam Avrupa Dışına' gibi söylemler de ise son günlerde artış yaşanıyor." (Sabah, 1.2.2017) vd.

"Müslüman karşıtı nefret suçu işleyen esas kişiler çeteler değil, çok çeşitli 'ana akım medya ve politik yorumların yansıması' olarak Müslümanları suistimal etmek, onlara saldırmak hakkın olduğuna inanan basit bireyler tarafından yapılmaktadır." (Vikram Dodd, Guardian, 27.1.2010) "İslamofobi endüstrisi İslam karşıtı nefrete sebep olmaktadır. Ürettikleri ön yargıların sonuçları küçük olmayacaktır. Onlar marjinal gruplar değildir. 'Daha ziyade politik ve kâr hatırına' insanları farklı azınlık gruplarına bölmek amacında olanlara karşı direnmek ve karşı durmaya acil ihtiyaç vardır. Zamanın ilerlemesi ile ön yargılar daha da derinleşecek ve yerleşecektir." (Nathan Lean, s. 301)

“Prens William’ın Ukrayna açıklaması tepki çekti. Avrupa'da değil de Afrika ve Asya'da savaş ve kan dökülmesine daha çok alışkın olduklarını söyledi. William, Ukrayna'ya da seslenerek, "Hepimiz arkanızdayız" dedi.” (Sabah, 11.3.2022) “Rusya-Ukrayna savaşında ırkçı söylemler! 'Mavi gözlü ve sarı saçlı insanlar ölüyor' ABD merkezli CBS NEWS muhabiri Charlie D'Agata canlı yayında "Burası on yıllardır kaosla yaşayan Irak veya Afganistan değil. Burası böyle şeyleri görmeyi hiç ummadığınız medeni Avrupalılara has bir kent." ifadelerini kullanması izleyenleri şaşırttı. ITV News muhabiri Lucy Watson da bir tren istasyonundan yaptığı yayında "Ukraynalıların başlarına düşünülemez bir şey geldi. Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil, burası Avrupa." ifadelerini kullandı. BBC'ye konuşan Ukrayna'nın eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze ise canlı yayında "Benim için bu yaşananlar çok duygusal, çünkü mavi gözlü ve sarı saçlı Avrupalıların öldürüldüğünü görüyorum" dedi. Fransız kanalı BFM TV'de konuşan başka bir yorumcu, “Putin'in desteklediği Suriye rejiminin bombalarından kaçan Suriyelilerden bahsetmiyoruz, Avrupalıların bizimkine benzeyen arabalarla kendilerini kurtarmak için ayrılmalarından bahsediyoruz” dedi. Fransız Gazeteci Ulysse Gosset'i ise yaptığı bir yayın sırasında “21. yüzyıldayız, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak'ta ya da Afganistan'daymışız gibi seyir füzesi ateşi var, hayal edebiliyor musunuz!” ifadelerini kullandı.” (Hürriyet, 28 Şubat 2022) “Ukrayna duyarlılığı altında ikiyüzlü ırkçılık! Boşnaklar da mavi gözlüydü. ABD ve Avrupa TV'lerinden ekrana yansıyan ‘Ukrayna duyarlılığı' ikiyüzlü ırkçı yaklaşımı ortaya koydu: Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!” ‘Mavi göz duyarlılığı' akıllara Avrupa'nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi. Bosnalı Sırp çeteler, Yugoslavya'nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı. 1992-95 arasında ‘sarışın, mavi gözlü' 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı da soykırımı izlemekle yetindi.” (Star, 1 Mart 2022)

“Polonyalı politikacı Tarczyński: 2 milyon Ukraynalı mülteci aldık 1 tane bile Müslüman almayacağız. Gurur duyuyorum.” (Yeni Şafak, 11/04/2022) “Paralı askerler Ukrayna'da. Sivillerin vurulması, kadın ve çocukların öldürülmesi savaş suçu. Bunlar durmalı.” (Ukrayna savaşı hakkında konuşan bir Avrupalı, Ülke TV haberden bir kesit) I. ve II. dünya savaşlarını sizler çıkarmadınız mı? Asya ve Afrika'daki iç savaşların, işgallerin nedeni siz batılı sömürgeciler değil mi idiniz? Fransa, ABD, İsrail, Çin, Rusya, İngiltere dahil Avrupa ülkeleri Libya, Çeçenya, Afganistan, Irak ve işgal ettikleri birçok ülkede sivil Müslüman halkı, çocuk, kadınları öldürürken bu sözler neden hiç edilmedi!

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesince düzenlenen 4. Uluslararası Şeyh Şaban-ı Veli Sempozyumu'nun açılış programında yaptığı konuşmada, "İslamofobi" kelimesiyle ilgili önemli bir çağrı yaptı: "Son günlerde 'İslamofobia' diyoruz. Lütfen bu tabiri kullanmayın. Bu emperyal bir dilin parçasıdır. Fobi, kendiliğinden olan bir korku demek. Kişinin yenemediği, doğal olan bir korkudur. Ama bugünkü dünyada var olan, adına emperyal dilin İslamofobia koyduğu şey, üretilmiş bir İslam düşmanlığı, üretilmiş bir İslam karşıtlığıdır." (Yeni Akit, 05.05.2017)

Solomon Kane filminde şeytanın tahtının bekçileri; Sarıklı Arap savaş başlığı ile. Aynı filmden, şeytan cadının kızın eline çizdiği işaret

Z. Nation 7 filminde WC kapısı

Katy Perry'nin klibi dark horse'tan bir kare

İntihar timi filmindeki cadı kadın

Shrek ve Yeşil Yol filmlerinde tuvalet kapıları

Şeytanın gecesi adlı filimden, 'Bu bir cadısembolü' denirken ekrandaki görüntü

Prometheus filminden bir sahne!
İnsanları yaratan (!) uzaylıların merkezi ve Hira dağı...!

AV 3 – PREDATORS (2010) adlı filmden bir sahne
Bir önceki sahnede, Adam kaçırıp,fidyesini verilmeyenleri yaktıklarını söyleyen Sierre Leone'li Reufe, 'Ölüm mangası' olarak tarif edilirken gösterilen sahne! Bu sahneyi konuşan iki aktör ise iki ayrı filmde Yahudi rolünde idiler...!

Aynı filmden başka bir sahne
Yaralı bir adama kimse yardım etmek için bir sey yapmaz, 'bizim Müslüman'da (!) ayrılırken, sadece Yahudi ordusunda asker olan bir kadın orada kalır..!

BİLİNÇ ALTINA MESAJ: Wonder Woman adlı filmden: Almanya Osmanlı'ya insanlık düşmanı deneyler yaptırtıyor gizlice. Filmde Türk bayrağının her gözüktüğü an, olumsuz mesaj veriyor!

‘Lanetli kurt adam’ filmi. 'Vampirler başkaldırdı' denirken vampirler, 'lailahe illellah' diye bağırmaktadırlar.

Fragmanda, "Haydutlar ve hırsızlarla dolu ada" denirken ekranda gözüken görüntü-Kubbe ve minareler! Dolittle adlı film

Conan; çizgi roman da bile bilinçaltına mesaj: Cadıların işaretinin hilal olduğunu haykıran kötü cadı!

‘Aslan Kral 2’ adlı çizgi filmden; İyi yürekli aslan kralın kötü yürekli kardeşi, sırtlanlarla anlaşma yapıp kardeşine komplo kurarken, "savaşa hazır olun" komutunu verirken sahnede gözüken hilal.

Baş cadı ve suikastçileri: Başlıkları, sarıkları ile ortaçağ İslam ordusu

Cadının sarayı da, İslam mimarisinin figürleri ile dolu!

Yedinci oğul adlı film

"Güneşin Gözyaşları" adlı filminden iki kare: ABD askeri "bunu nasıl yaparlar?" diye sorunca, iki kerede kadın aynı cümleyi tekrar eder: "Bunlar böyledir işte" diye cevap verir. Bunlar dediği Müslümanlar, böyle dediği: Müslümanların din adamlarını öldürüp, kadınlara tecavüz edip işkence ile çocuklar dahil öldürmesi, masum köylüleri katletmesi! Tabii söylemeye gerek yok, ABD askerleri masum köylüleri korumak için Bruce Willis önderliğinde canlarını hiçe sayarlar...

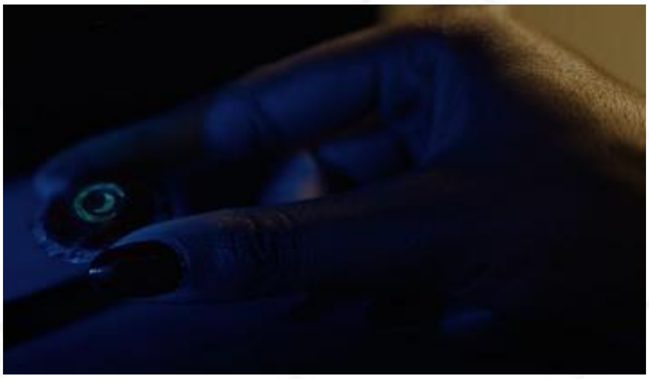

‘Gecenin Dişleri’ adlı filmde, vampirlerin broşu

“Walt Disney in 1992 tarihli Alaaddin adlı çizgi filminin şarkısı sözleri şöyle Başlar: "Ben uzak bir diyardan geliyorum, orada kervan develeri dolanır, orada çehreni beğenmezlerse kulağını keserler. Evet, barbarca bir şey.... Ama ne yaparsın, bu benim ülkem işte" (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 71)

'Da Vinci Şifresi' adlı filmde kilisede üstüne basılan bir kilim ve üzerindeki desen

“Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 393)

Gitar Hero oyunu Holy War adlı hayali bir video

Musa 10 emir ile Muhammed'in başını kesiyor

Apple Arcade'in lansman oyunlarından Sneaky Sasquatch ve yine tuvaket kapısında hilal!

Bilimsellik iddiası: "Oryantalizmin bilimsel merak kaynaklı olduğunu, bilinmeyen olarak nitelendirilen ve gizemini koruyan Doğu'nun dillerini, kültürlerini araştıran disiplin olduğunu savunan kesim olmuştur. Bu kesim, araştırmalarını objektif bir metotla yürüttüklerini savunsalar da, yaptıkları çalışmalarda Batı'nın Doğu üzerindeki maddi/manevi sömürgecilik faaliyetlerini görmezden gelmişlerdir." (Furkan Emiroğlu, Oryantalizm nedir?, İlim ve medeniyet, 23 Ocak 2018) "Oryantalistlerin araştırmaları bilimsel havaya bürünmüş bir şekilde saklanan emperyalist hedeflerdir." (Muhammed Bakır el-Hakim, s. 26)

Michael Curtis, emperyalizm veya misyonerlik amaçla değil de, Batı Avrupalıların başka nedenlerle Doğuya ilgi ve meraklarının olduğunu savunur: Gezginlik, ticaret, bilim adamlığı! Amaç, 'Doğu toplumlarına ışık tutmaktır!' Bunun aksi durumlar ise 'nadirdir'! (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 450) Yine bir İngiliz bilim Bernard Lewis 1979 yazında, "Ortadoğu

araştırmalarının durumu”nda çıkan, ‘Amerikan bilim adamı’ adlı makalesinde şöyle demektedir: ‘Avrupalı olmayan medeniyetler bugün bile, ‘entelektüel merak’ sahibi olmanın nedenini anlamakta çok güçlük çekerler. İlk Avrupalı Mısırolog ve arkeologlar Orta Doğu’da kazıya başlayınca halk onları casus ya da ajan olarak nitelendirmişlerdi.’Aslıda, “Oryantalizmi akademik merak saikiyle açıklamaya uğraş veren ve tüm eleştirilerini bu iddia üzerine kuran Bernard Lewis’in ABD siyasetiyle ilişkilerinin niteliğine bakmak dahi bu konuda yeterince açıklayıcı olacaktır.” (Yücel Bulut, Orientalism’in Ardından, Sosyoloji Dergisi, 3. Dizi, 24. Sayı, 2012/1, 1-57) “Oryantalizmi masum bir akademik merak ürünü olarak değerlendiren bu tanımların dışında söz konusu disiplini Hristiyan misyonerliği (R. Paret, The Study of Arabic and Islam at German Universities, Wiesbaden 1968, s. 5; M. Rodinson, Batıyı Büyüleyen İslâm, s. 46; M. Hamdi Zakzûk, Oryantalizm veya Medeniyet Hesaplaşmasının Arka Plânı, s. 8) ve sömürgecilikle iş birliği içerisinde (Edward Said, *Oryantalizm*) değerlendiren görüşler de bulunmaktadır.” (TDV İslâm Ansiklopedisi, Oryantalizm, III/428-437) “Hâlbuki Avrupa’nın yabancı kültürlere ilgi her zaman işgal, sömürme, ticaret sebeplerle olmuştur! ABD’nin bölgesel araştırmalar geliştirmesinin temel nedeni siyasal olmuştur.” (Leonard Binder, Orta Doğu hikâyesi, s. 1) “İş alemi ve hükümet arasındaki ilişkilerin günden güne gürbüzleştiği bir ortamda, bir kültüre ilişkin bilgilerin gerçek amacı ne olabilir? Bugün İslamiyet’e ilişkin hemen hiçbir çalışma bağımsız ve çağdaş baskılarından korunmuş değildir. İslamiyet uzmanı akademisyenler hep bir ağızdan İslamiyet’in Batı’yı tehdit ettiğini haykırırlar.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 162, 163, 167, 168, 177)

“Kendi entelektüelini yetiştiren oryantalizm, bu durumu sömürgeci dönemde siyasal bir misyon olarak kullanmıştır. Batı tarih yazılımıyla, sömürge faaliyetleri bir paralellik göstermiştir. Bu çerçevede biyolojik bir felsefe olarak darwinizm, sosyal darwinizm şekline bürünmüş; canlılar arasındaki sınırsız mücadele olarak algılanan biyolojik darwinizm, Batılı için sosyal darwinizm haline alıp sömürmenin meşru bilimsel bir aracı halini alabilmiştir. Böylece Doğu'ya yönelik hakimiyet alanının genişletilebilmesi mümkün olmuştur. Entelektüeller, nihaî noktada sömürgeci oryantalizmin öncü misyonerleri, vazifelerini yerine getirmişlerdir.” (Ahmet Davudoğlu, “Batı’daki İslâm Çalışmaları Üzerine”, Marife, sayı: 3, Kış Konya 2002, 49)

“Zamanla savaş ile alt edilemeyen 'dinsizler' Hristiyan yapılmaları için Arapça başta İslami ilimlerle ilgili Avrupa da eğitimlere başlanır. Onların dini araştırılmalıdır ki 'eksik/kusurları' gün yüzüne çıkarılabilsin.” (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 53) “İslam inanç sistemini çürütmek için dil öğrenmek gerekliydi. 1321’de Viyana Konsülü ile dil okulları açılma kararı alınır. (Bulut, s. 49) Cuseli Nicholas ise, Kur’an’da üç dairenin mevcut olduğunu iddia eder. İlki Nasturi Hristiyanlığı, ikincisi İslam peygamberinin Yahudi danışmanlarınca sokulmuş Hristiyan karşıtı fikirler ve son olarak peygamberin vefatından sonra Yahudi musahhihler tarafında sokulmuş kötülükler. (Bulut, s. 52) Barthelemy d’Herbelot’nun öncülüğünde İslam Ansiklopedisinin ilk taslağı hazırlanır. Amaç Müslümanların güçlü veya zayıf yanlarını öğrenebilmektir. (Bulut, s. 70) 1793'de Fransa'da okul açılır, 'amaç İslam inanç sistemine sızmak olduğu için, en basit veri ve bilgiler dahi fişlenip kayda geçirilir.' (Ömer Baharoğlu, s. 25)

“Oryantalistler, ilmi gibi gözüken çalışmalarını çoğu zaman İslami bir konuyu çürütme gayesi ile yapmakta, dini inancı ve İslam şeriatını zayıflatma amacını gütmektedirler.” (Dr. İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve’l-İslam, s. 15) “Oryantalistlerin önemli bir eksiği de Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam âlemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam âlemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarıyorlar. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları

çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam'a yaklaştıkları için yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 194-195, 198) "Oryantalistik çalışmalar, doğunun güçlü taraflarını bulup zayıflatmaya dönük bir araçtır. Oryantalistik çalışmaların temelinde sürekli olarak batının üstünlüğü anlayışı vurgulanır. Batı düşüncesine göre Doğu, batının yönetimine ihtiyaç duyan cahil, ilkel toplumlardan meydana gelmiştir." (Yaşar, s. 21-22)

Oryantalist çalışmalarda objektiflik, tarafsızlık ve bilimsel namus aramak:

"Avrupa'da İslam dinini incelemekle uğraşanlar, ya Hristiyanlığa inanırlar ya da inanmazlar. Eğer Hristiyanlığa inanan biri ise, bu incelemelerinde, nesnel gerçeklik yani mutlak doğru ile şahsi fikir ve hislerini birbirinden ayırması zor oluyor. İslam dini Hristiyanların gözünde ilahi olmadığı için, Hristiyan alimlerinin İslam dini için yapacakları araştırmalarda, ellerine geçen kitapta saldıracak yer aramaktan ibarettir. İnanmayanlara gelince, bütün dinlere bilimsel gelişmelerin en kuvvetli engel gözüyle bakmaktadırlar." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 16)

Müslüman olduktan sonra 'Seydi Abdülkerim' olarak adını değiştiren Roger du Pasquier şöyle söyler: "Batı hiçbir zaman gerçek anlamda İslamiyet'i tanımadı. Hristiyanlar sürekli olarak ona iftira ve hakarette bulundular. Batılıları birçoğuna göre İslam üç şeyden ibarettir: Fanatizm, kadercilik ve çok evlilik. Batıda yapılan Doğu araştırmaları tarafsız bir bilimsel anlayışla yapılmamıştır." (Pasquier, Decouverte de l'Islam, s. 16) "Batının Doğu incelemelerinde akademik bir gayeye rastlamak neredeyse imkansızdır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 50) "Tercüme veya fihrist çalışmaları da, görünürde ilmi çalışma gibi gözükse de gerçek hedefleri, Allah'ın kitabı hakkında insanları şüpheye düşürmek amaca ulaşmak için birer vasıta olarak kullanılmak olmuşlardır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 32, 33, 77) "Amaçları ilmi araştırma değil, fikir savaşı ve dini yıkımdır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 31) "Doğu ile ilgili çalışmalar, öncelikle Batı için hazırlanmıştır. Batının Doğu ile çatışma içinde olması, bu bilgilerin düşmanca bir duygunun altında biçimlenmesine yol açmıştır." (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 170) "Çoğunluğu dindar olan İslami araştırmalarla meşgul Hristiyan oryantalistlerin pek çoğunun, kendi dininin teslis, çarmıha gerilme ve kendisini feda etme gibi temel inançlarını inkâr edip karşı çıkan bir dini araştırdıklarını unutmaları çok güçtür. Yine İslam dininin birçok doğu ülkelerinde Hristiyanlığa galip gelip onun yerini aldığını unutmaları kolay değildir." (İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve'l-İslam, s. 34) "Oryantalistler, İslami konularda araştırmaya, zihinlerinde peşin fikirle başlarlar ve o peşin fikre delil aramaya çalışırlar. Kullandıkları delinin sağlamlığı, taşıdıkları peşin fikirleri desteklemesi ile doğru orantılıdır. Bu nedenle, çok kere kişisel olaylardan, genel kurallar çıkarırlar. Böyle olunca da, içlerindeki peşin fikir, tarafgirlik ve hastalık olmasa, kendilerini kurtarabilecekleri çelişkilere düşerler. (Mustafa Sıbai, s. 75) "Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini sağlayan bir din olarak İslam, batılıların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Ne tuhaftır ki batılılar İslam hakkında verdikleri bu hükmü, mesela içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için uygulamazlar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 57) Blachere "Biz Doğu'nun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik." (Blachere, el-Kur'an, s. 41) demektedir. Doğal olarak ta "Düşmanlık ve kıskançlık gölgesinde objektifliğin gerçekleşmesi mümkün değildir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 96) "Oryantalizmin temeli doğruluğa ve objektifliğe hiçbir zaman dayanmamıştır." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 9) "Doğu ile özdeşleşen İslam ve Batı ile özdeşleşen Hristiyanlık arasında süren savaş, hala insanlık tarihinin ayrılmaz bir öznesidir. Bu savaşta 'Bizler ve ötekiler' veya ' seçilmişler ve lanetliler' ayrımı, İslam'la ilgili yorumlarda başlıca etkeni oluşturmuştur." (Ömer Baharoğlu, s. 28) "Oryantalistler ne kadar bilgili olursa olsun, objektif olamadı." (Asaf Hüseyin, s. 28) "Oryantalistler objektif gibi görünüyorlardı. Bir

insan fizik bilimiyle uğraşırken objektif olabilir fakat din, kültür ile ilişkin alanlarda bu mümkün değildir.” (Asaf Hüseyin, s. 58) “Oryantalistler zayıf hadislere dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi (!) ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas (ayet/hadis) ve haberleri, delilleri görmezden gelirler.” (el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve’l-İslam, s. 33) İşin ilginci birbirinden alıntılar ile bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmiş gibi algılanmaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 73) “12. ve 13. yüzyıllarda Müslümanlara ait birçok bilimsel eser batı dillerine Peter El Venerable'nin teşviki ile gerçekleşir. Amaç, Haçlı seferleri ile Hristiyanlaştırılamayacağı ortaya çıkmaya başlayan Müslümanları misyonerlik faaliyetlerinde kullanılmak üzere İslam kaynaklarında bulunacak hataları arama gayretidir. Sonunda misyonerlerin kullanabileceği yedi eserden oluşan Toledo Külliyatı/ kolleksiyonu ortaya çıkar.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 42) “1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile Arapça öğrenimi kararı alınır. Raymond Lull, 'Arapları dininden döndürmenin en iyi yolunun Arapça'yı öğrenmek olduğunu' görüşünü bu konsülde kabul ettirir. 1294 yılında Papa V. Silistin ile konuşur, 'Eğer barışçıl çalışmalarla İslam ülkelerinde başarı sağlanamazsa, zor kullanarak Müslümanlar Hristiyanlaştırılsın' teklifinde bulunur. Arapçayı öğrenen misyonerler tercüme faaliyetlerine yönelirler, ilk Kur’an tercümelerini yapanlar Toledo kesişleridir. Roger Bacon (1220-1292) bir kitap yazarak Papaya sunar ve 'Arapça eğitiminin, İslam'a sızma konusunda yardımcı olacağının’ özellikle belirtir.” (Ömer Baharoğlu, s. 44) “Theodor Nöldeke, 1887 yılında, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair 'olumsuz kanaatini' teyit etmeye yönelik olduğunu" vurgular. (Ömer Baharoğlu, s. 221; Yaşar, 22) “Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açan kişiler gayelerini, 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: 'Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir.” (A. J. Asbesry, The Cambridge Scholl of Arabic, s. 8) Bu bakış açısı batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duymasına neden olmuştur. Bu doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin büyük payı vardır. Misyonerlik, 'ötekine' yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur!” (Ömer Baharoğlu, s. 50) Ama günümüzde oryantalistler tüm bu “emperyalist ve misyonerlik amaçlı çalışmaları” bilimsel merak ile açıklamaktan çekinmemektedirler! “Müsteşrikler şüpheli olan ne ise, naklediyorlar. Çünkü bu metot onların menfaatine daha uygun görülmektedir. Kur'an'da ihtilaf ve çelişki bulunduğu yönündeki iddialar, Batıda ilk olarak Abdülmesih b. İshak el Kindi’ye nispet edilen ‘Risale’ adlı eserde görülmektedir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 56, 68) Rudi Paret, ‘Hristiyan bilim adamlarının İslam ile tanışırken, Hristiyanlığa düşman bir dinde iyiliğin bulunmasının mümkün olmadığı şeklinde peşin bir hüküm taşıdıklarını’ itiraf eder. (Paret, ed-Dırasetül-İslamiyye, s.9) “Cambridge Üniversitesi Hristiyan ilahiyat fakültesi mezunu olan ve Londra Üniversitesi Doğu araştırmaları enstitüsünde 'İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar' bölümünün başkanı olan, Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu gerekçesi ile tezini başarısız saymıştır. İskoçya'da bulunan, Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü, bir rahip ve bir misyoner idi. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise, bir Yahudi'ydi ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermekteydi.” (Mustafa Sıbai, s. 86) “Oryantalistlere finansal sağlayan kuruluşların başında da, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gibi Yahudi şirketler bulunur.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 234)

ABŪ LAHAB AND SŪRA CXI

Verse 1: tabbat yadā Abī Lahabin wa-tabba

Verse 2: mā aghnā 'anhu māluhu wa-mā kasaba

Verse 4: wa-'mra'atuhu ḥammālata 'l-ḥaṭabi

Tebbet suresi, Ebu Leheb'in kâfir olarak öleceğini önceden ilan eden bir suredir. Leheb aslında azıcık aklını kullanıp, "Ben Müslüman oldum" dese, Hz Muhammed zor durumda kalacaktır, Kur’an - Haşa - yalancı çıkacaktır! Önceden (3. ayet ile) verilen bu haber, zamanla gerçekleşir ve Kur’an'ın ilahi bir mucizesi olarak tarihe not edilir. Peki, bu mucizevi ayete oryantalistler nasıl yaklaşmaktadır? 40 yıl Tel Aviv Üniversitesinde ‘İslam Araştırmaları bölümü profesörü’ olan oryantalist Uri Rubin tarafından yazılan, "Abu Lahab And Sura CXI" adlı makalede, Tebbet suresinin 3. ayeti yani, "O (Ebu Leheb) alev alev yanan ateşe atılacak" mealindeki ayet meali ‘yoktur’! Sadece 18 ile 21. sayfalarda, ayetmmealini vermeden kendi yorumlarını yazarken 3. ayet diyerek yazmakta ama mealini vermemektedir! Neden? Çünkü ‘önceden hedeflediği amacına ulaşması için 3. ayet ona engel’ olmaktadır, o zaman bu ayet, değersiz; yok hükmündedir! Oryantalist Loth, Kur’an'daki “Yâ sîn, Hâ mîm” gibi sure başlangıçlarının Medine’de indiğini ve oradaki Yahudiler'den etkilendiğini ileri sürer. Hâlbuki bu şekilde başlayan 29 surenin 27'si Mekke'de, sadece ikisi Medine'de inmiştir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 76) Meşhur oryantalist Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia derken başka bir yerde ise, İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 67) “Başta Goldziher olmak üzere, oryantalizm sıfatı ardına saklanarak dinlerini hiç ön plana çıkarmadan İslam’a olan düşmanlıklarını kusma fırsatlarını bulmuş Yahudi kökenli oryantalistler bulunmaktadır.” (Hamdi Zakzük, s. 48) Yahudi iken sonradan Müslüman olan Margaret Marcus (Meryem Cemile) “Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar.” (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 48) derken aslında eski dindaşlarını anlatmaktadır. Meşhur oryantalist “Goldziher, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Demirî'nin, 'hayvan kitabı' ya da 'Bin bir gece masalları' veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte, önemli deliller gibi sunmakta.” (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 15) ve buradan hareketle ‘İmamı Azam'ın, Bedir Savaşı mı önce yoksa Uhud mu önce, bunu bilmediğini’ ileri sürmektedir. Halbuki “Büyük fıkıh alimi Ebu Hanife'nin sadece öğrencilerinin yazmış olduğu siyer kitaplarına (Siyeru’l-Evzai, Siyeru’l-Kebir) bakılsa, büyük imamın, bu konudaki ilmi derecesinin ne kadar olduğunu rahatlıkla görebilirdi.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 77) “Bu meşhur oryantalist, Ebu Hanife'nin hayatını anlatan birçok ilmi eser'i görmezden gelip, kendi amacına hizmet edecek, ilmi hiçbir delili olmayan böyle bir kitabı kaynak göstererek, yazılarındaki objektiflik ve ilmi seviyeyi ortaya koymaktadır.” (Mustafa Sıbai, s. 77)

James William Hampson Stobart, 'Kuran'ın, biraz şiir kabiliyeti olan ve biraz Yahudi efsanelerine yabancı olmayan herhangi bir kişinin ilahi vahiy iddiasını taşımadan yazabileceği bir eser olduğunu' iddia eder. (İslam and its Founder, s. 68) Ama, 600'lü yıllarda fil suresine nazire yapmak için, Müseylemetül kezzab'ın uydurduğu:" el-Fîlu me’l-Fîlu ve mâ edrâke me’l-fîlu lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil: Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir

kuyruğu ve uzun bir hortumu var..."(el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-Îcî, el-Mevakıf, 3/393) gibi rezalet uydurmalardan en son, 2000'li yıllarda "The True Furqan" adlı uydurma kitaba dek birçok denemeler olduğu ama hepsinin başarısızla sonuçlandığından habersizdir! "Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın. O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek bir eser ortaya koyun, böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın, dünya tarihinde başka bir örneği yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. Hele de bu kişi 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa. Mekke'deki dönemin semeresi ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir nesliydi." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 287-288) "Kur'an misli eserlerinizi yazıp toplumun ahlakını değiştirin! Siz de Çin ve ABD'yi mağlup edeceğimiz eserlerinizi ortaya koyun." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 413)

"Sıbai, Yahudi asıllı oryantalist Schacht ile görüşür ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. 'Bu konuda hata etmiştir' der Schacht. 'Bu sadece soyut bir hata mıdır? diye Sıbai sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da delilleri ile ispatlayınca, 'Bu da Goldziher'in hatası ama alimler hata etmezler mi?' diye cevaplar Schacht. Konuşma devam ettikçe oryantalist Schacht kinlenmeye başlar. Sıbai sonunda şöyle söyleyerek konuşmayı bitirmek zorunda kalır: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden herhangi bir oryantalist bunları 'ilmi gerçekler' diye kullanmaktadır." (Sıbai, el-İstişrak, s. 54-55)

Katolik savunucusu, karşılaştırmalı dinler konusunda uzman ve doktora öğrencisi olan Luis, '10 yıl boyunca İslam'ı araştırmış ve entelektüel ve ruhsal yönden iflas etmiş bir din olduğu sonucuna' varmış! 10 yıllık bilgi birikiminin göstergesi: "Fatiha" suresinde "kaç rekat var?" şeklinde kendisine sorulan soruya verdiği cevap: "2!" En ılımlı oryantalist olarak bilinen "M. G. Watt, ' Müslümanlar ve Araplar savaş toplumudur, barış toplumu değildir. Savaş Arapların bir özelliğidir ve onu sistemli hale Muhammed sokmuştur' der. Dünya savaşlarını çıkaran bu toplumun içinden biri olan profesöre, bir öğrenci Bakara suresi 216. ayetini (Hoşunuza gitmediği halde, yine de size savaş farz kılındı.) okuyunca adam şaşırıp kalır ve sessizliğe sarılır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 3-4) "Papaz ve oryantalist olan Watt, Kuveyt üniversitesinde verdiği bir konferansta, 'İslam ve Müslümanlara özgü yazdıklarımızda insaf ve objektiflik içerisinde kalmaktayız.' (M. Abdülfettah Ulyan, Adva' ale'l-İstişrak, s. 11) demektedir. Bu sözlerin birer aldatmaca olduğunu, aynı oryantalistin İngiltere'de Edinburgh Üniversitesinde yapılan 10. oryantalizm toplantısında sünnet, rivayetler ve İbni İshak'ın tarihinden bahsederken, hiçte 'İslam ve Müslümanlara uygun olmayan ifadeler' kullanarak (Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s.

108) göstermiştir. “M. Watt Hz Muhammed'i daha iyi bir imajla ortaya koymaya çalışmaktadır. Muhtemelen soğuk savaş dönemi komünizme karşı işbirliği siyasetinin de etkisi ile “Hz Muhammed kendi dönemi, yer ve zaman şartları ile değerlendirilmelidir.” demektedir. Watt’a göre "Araplara bir din lazım idi ve Muhammed'de tam zamanında bu ihtiyacı gidermiştir. " (Montgomery Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 269) Watt bir dünya savaşı olur da İslam dünyaya hakim olursa nelerden insanlığın yoksun kalacağını şöyle sıralar: “Kimse İslam'ın kökeninin Yahudi ve Hristiyanlığa dayandığını bilmeyecek, İslam, dünya toplumunun kültürel zenginliğini yok edecektir.” (Watt, İslam ve toplumsal dayanışma, s. 276) Carl Brockelmann tarafından yazılan, 'İslam Milletleri ve Devletleri Tarihi' adlı kitabından verelim. Yazara göre, Müslüman Arap idareciler, sonradan Müslüman olan ve Arap asıllı olmayanları, raiyye; 'sürü' gözüyle gördükleri, iddiasında bulunur. Halbuki, 'Rai' kelimesi 'Lider, başkan' ve 'Raiyye' kelimesi ise 'kavim, millet, topluluk' anlamına gelir. Ayrıca raiyye kelimesi, sadece yabancılar için değil, ' bütün halk' anlamında kullanılır. Ayrıca bir hadiste (Buhârî, Cum`a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20; Ebû Dâvûd, İmâre I/13; Tirmizî, Cihâd 27) 'Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.' anlamındaki meşhur hadiste, 'Rai' kelimesinin 'Emanete güvenilir muhafız olan, emriniz altında bulunanlara adaletli davranan' anlamlarında kullanıldığı görülür. Başka bir hadiste (Buhari, Ahkam 8:8 /107 ; Müslim, İman 63:1/88) 'Raiyye' kelimesinin 'Müslümanlar' anlamda kullanıldığı da, görülmektedir. (Mustafa Sıbai, s. 80) Albert Hourani, Ortadoğu siyasetinde güç mücadelelerinin, geleneksel olarak soyluların siyaseti olduğunu (A. Hourani, Ottoman reform ABD the politics if notables) ileri sürer. Bu görüşün zıttına başka bir oryantalist, Fransız asıllı Protestan Diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycaut, 17. yüzyılın sonlarında Osmanlıda eksiklik olarak, Avrupa ülkelerinin aksine yüksek mevkileri elinde bulunduran "asil kana" sahip bir soylular sınıfı da Osmanlılarda yoktu, demektedir. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 61) “Gibb ve Bowen, İslamiyet'in şahsi teşebbüsün söndürülmesine neden olduğu iddia edilmektedir. Weber'in İslami bilgisi, Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisine göre çok zayıftır. Ona göre İslam toplumu, akılcı bir kapitalist ruh ortaya çıkarmamış ya da çıkmasına katkıda bulunmamıştır.” (Bryan S. Turner, s. 24, 26) Weber, amaç olarak kapitalizmi hedeflemiştir, ona ulaşan her şey iyi, doğrudur. Tersi ise, zararlı, yanlıştır. Weber'e göre, İslam'da kapitalist gelişme için gerekli olan hukuk geleneği yoktur. (Bryan S. Turner, s. 93) derken Faik Bulut gibi ateist yazarlar da, İslam'ın kapitalizm ile iç içe olduğunu iddia eder ve tıpkı oryantalistler gibi önyargılı, peşin hükümlü olduğu için ve tüm önyargılılar gibi aynı konuda birbirine zıt fikir ileri sürer ve gerek ateist gerek oryantalistler bu önyargılarından ötürü İslam'ın ruhunu asla kavrayamazlar.

“Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden doğru olduğunu kabul etmek zorundaydılar.” (Asaf Hüseyin, s. 56) “Avrupa’da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru: “Schact’ın hadis’e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?” (Tibawi; Abdülmelik, Algar, s. 192) “Ezher Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve kahire Üniversitesi Edebiyat fakültesi mezunu Doktor Emin el Mısrî, İngiltere'de, oryantalist Schacht'ın iftiralarına cevap vermek için bir tez almaya karar verir fakat diğer oryantalist Profesör Anderson, 'onun kitabını tenkit tez konusu olmaz, abes bir şey olur.' diyerek bu teklifi reddeder. Bunun üzerine üniversiteden ayrılarak Cambridge Üniversitesi'ne başvurur. Orada, aynı konuda tez almak ister fakat orada da ret cevabı alır. Sonunda bu tez çalışmasından vazgeçmek zorunda kalır. Oryantalistlerin hilelerini açığa çıkaracak tezler hazırlamalarına müsaade edilmemektedir.” (Mustafa Sıbai, s. 91-94) Görüldüğü gibi “Oryantalist gelenek sanıldığı gibi güçlü değildir ve aynı zamanda çözülmemiş analitik sorunlar barındırmaktadır.” (Bryan S. Turner, s. 64)

“İlk Kur’an tercümesi, Fransız papaz Peter the Venerable'in önderliğinde, Robert von Ketton tarafından yapılan Kur’an tercümesidir.” (Hıdır, s. 139-140) Müsteşriklerin yaptıkları çevirileri

üzerine yaptığı araştırmalar sonucu Prof. Dr. Salih Akdemir şu tespitte bulunur: “Onlar (müsteşrikler) tarafından yapılan tercümelerin sağlıklı olmadığını, kasıtlı ya da kasıtsız birçok hata ihtiva ettiğini burada özellikle belirtmek isteriz.’’ (Salih Akdemir, Cumhuriyet Dönemi Kur’an tercümeleri, s. 42) Zaten Kur’an’ı ilk tercüme ettiren Fransız başrahip Pierre le Venerable, “İslam’ı yaymak için değil, ona reddiye yapmak için çeviri yapıyoruz, İslam’ı yenmek için onu tanımak gerekir.” (Jacques Waardenburg, E. De l’Islam, VII/738; M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 29) derken, yazdığı İslam tarihi Türkçeye de çevrilen ve birçok insanın zihnini bulandıran Leone Caetani “Vazifelerimizden biri bu savaşçı dinin insanlığa verdiği zararı tarafsız olarak anlatmaktır. İslamiyet inananlarının derin inançları dolayısı ile Hristiyanlık mezhebinin ilerlemesine büyük bir engeldir.” (Annali Dell’İslam, II/16-20) diyerek yapılan tüm bu çalışmaların objektiflikten ve ilmi olmaktan ne kadar uzak olduğunu açıkça itiraf etmektedirler. Yazdığı eserin cevapları bu çalışmamızın ayrı bir bölümünde ele alınmış olan Caetani, peygamberimizle ilgili birçok ithamda bulunmuş ve sonra bu iddialarını çürüten rivayetler için ise, sonradan uydurulmuşlardır anlamında; “Daha sonraki fikirlerin yansımasıdır.” (Leon Caetani, İslam tarihi, I/389-390) diye sübjektif bir değerlendirmede bulunmuştur. Yani bu oryantaliste göre, efendimizi öven veya iftiralarına cevap veren rivayetler “Muhtemel değildir” “Sonraki fikirlerin bir yansımasıdır.” Ama İslam’a saldırı malzemesi olabilecek olan her rivayet sağlamdır, güvenilirdir. Bu rivayet dini değil, havyalarla ilgili edebi bir eserde olsa bile! Dolayısı ile bir şeyin sağlamlığının ölçüsü ilmi bir takım kriterlere uyması değil, oryantalistlerin gönüllerindeki duygulara hizmet etmesi olmaktadır. Yine Caetani, Hişam b. Urve'nin Hz Aişe'den hadis rivayet edemeyeceğini çünkü Hişam'ın vefat tarihi 146 iken Hz Aişe'nin vefat tarihinin ise 58 oldu, dolayısı ile bu iki kişinin birbirlerini görmeleri imkânsız olduğunu ileri sürer. Bu şekliyle iddia doğru gözükmektedir ama Caetani bir şeyi gizlemektedir. Hadisi rivayet eden Hişam hadisi "babasından" almış, babası Hz Aişe'den dinlemiştir ama Caetani ‘babasını’ isnad zincirinden silince ortada birbirini görmesi imkansız iki ravi kalmaktadır! Caetani bir taraftan “hadisleri daha çok genç sahabece aktarılmış, Ebu Bekr, Ömer, Osman gibi daha yaşlı sahabe ise neden daha az aktarmış?” diye sorarken, diğer taraftan da, "Hadisler, bizi II. Hicri asırda yaşayan Müslümanların, ‘Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini’ gösterirler. Muhammed'in ne söylediğini bildirmezler." diyerek aslında, birçok oryantalist gibi, hadislerin II. asır Müslümanlarının uydurduğunu ileri sürer. Eğer genç sahabeler hadisleri uydurmuşsa, II. asır Müslümanlarını bu oryantalistin devamlı suçlaması nedendir? Hadisler II. asırda uydurulmuş olsa idi, hadis rivayetini genç sahabeye söyletip te 1300 sene sonra gelecek olan oryantalistlerin bile eline itiraz edebileceği bir koz vermek yerine, neden Hulefâ-yi Râşidîn, *Aşere-i mübeşşere*den rivayet ettirmemişlerdir? Hem sonra neden uydurdukları (!) hadislerin sıhhat derecelendirmesini yapmak için, uydurulan isnad zincirindeki insanların hayatlarını tek tek araştırıp ciltler dolusu eserler yapma zorunluluğu hissetmişlerdir? Onlar mı çok saftı, Caetani mi çok kurnaz? Ayrıca yine sormak gerekiyor, genç sahabeye hadis rivayet etme hakkı tanımayanlar, 1300 sene sonra, hem de Hristiyan oldukları halde nasıl İslam tarihi yazma hakkını kendilerinde bulabilmektedirler? Yine ‘neden daha yaşlı sahabeler hadis rivayet etmedi?’ diyen Caetani'ye, yaşlı sahabe diye adlarını saydıkları arasında yer alan Ebu Bekir'in evinin mescide bir mil uzakta olduğunu ve ticaretle uğraştığını, Ömer'in de ticaretle uğraşıp günaşırı Medine'ye gelebildiğini, Hz Osman'ın da hurma ticaretiyle uğraştığını hatırlatıp, mescidin yanında bulunan ve kendilerini ilme adamış bu genç sahabilerin daima efendimizle içli dışlı olup O'ndan daha fazla hadis rivayet edebilmelerini gayet normal olduğunun nasıl olur da farkına varamaz? Bu arada II. asırda, Ebu Hureyre'nin haberi olmadan kendilerini ravi gösterip hakkında hadis senedi oluşturan (!) Muhaddisler yüzünden Caetani, neden Ebu Hureyre’yi suçlayıp eleştirmektedir? Ateist iken sonradan yeniden İslam’a dönen sayın Meriç’in tespiti çok yerindedir: “Hz Muhammed yaşamamıştır gibi ilginç bir iddianın sahibi aynı zamanda, evlilikleri üzerinden itirazın da sahibi olabiliyor. Özellikle oryantalist yazarlar Bu açıdan ilginç örneklerdir.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 142-143) Ülkemizde ateizmin

yayılmasında yazdığı eser nedeni ile önemli yer tutan Caetani'nin çarpıtmalarına örneklere devam edelim: İbn-i Abbas, peygamberimizin eşi Meymune annemizin yeğenidir. Yani Meymune annemiz, İbn-i Abbas'ın teyzesidir. Ayrıca İbn-i Abbas, peygamberimizin de amcasının oğludur. Abbas 'akıl baliğ olmadan önce' küçük bir çocuk iken, bir gece efendimizde misafir kalır ve onlarda geceler. Gece yatakta efendimiz ve eşi yastığın uzunluğuna başını koyar, küçük Abbas ise enine. Yani 'L' şeklinde yatarlar. Sonra gece efendimiz -Kendisine farz, ümmetinin ise kılmakta serbest bırakılan- gece namazını kılmak için kalkar. Abbas'ta uyanır ve onunla kalkar, efendimiz başını, kulağını okşar (Bunlarda çocuk olduğunun delilleridir) ve beraber namaz kılarlar. Abbas daha sonra bu çocukluk devri hatırasını anlatır. (Buhari, I/53-53) Ama Caetani (İslam tarihi, V/199) bu olayı eserinde nasıl aktarır: "Kendi kendine paye vermek, Muhammed'le samimiyetini göstermek için, Muhammed ve zevcesi ile aynı yatakta yattıklarını anlatır." Caetani, yastığı, yatak; Abbas'ı çocuk değil, delikanlı; Meryem ve efendimizi ise akrabası olmayan biri gibi göstermiştir! Caetani'nin bilimsel (!) bakış açısına başka bir örnekle devam edelim. Caetani, Nisa 15. ayette geçen, "Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara sizden dört şahit isteyin. Eğer şahitlik yaparlarsa, ölünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu verinceye kadar evlerde tutun." ayetini bakın nasıl anlamıştır? Ayeti okuyan herkes, bunun bir ev hapsi cezası olduğunu hemen anlar ama bakın Caetani bu ayeti nasıl yorumluyor: "Kur'an iki yerde zina cezasında bahseder. Birincisi kadını canlı canlı bir yere kapayarak açlıktan öldürmek…!" (VI/348) Başka bir örnek: Caetani Hayber savaşı sırasında efendimizin dua ettiğini ve "Allah'tan hücum edeceği memleketteki bütün malları, kendine bahşetmesi için yalvardığını." yazar ve "Müslümanların büyük kısmının kâfirlerin mallarını elde etmek için bu yeni dine girdiğini" (V/82-83) iddia eder. Peki gerçek aslında nedir ve efendimizin duası nasıldır? Efendimiz duasında Allah'ın büyüklüğü anıldıktan sonra duasına şöyle devam eder: "Ey her şeyin sahibi Allah'ım! Senden bu yerin, hayrını ve iyiliğini, 'bu yerin halkının, hayrını ve iyiliğini, bu yörede bulunan her şeyin hayrını ve iyiliğini' dileriz." (İbn-i Hişam, III/343) Efendimizin savaşacakları yerin halkını iyiliğini dahi dualarında Yaradandan talep etmektedir. Onların sadece 'Hayr'ını istemektedir! Hayr, yani güzellik, iyilik! Devam edelim: Caetani, efendimizin "Ben çok şiddetli-öfkeli bir adamım, bazen gözlerim hiddetten kararıyor." diye dua ettiğini (İslam Tarihi, IV/351) yazmaktadır. Halbuki bu duanın aslı: "Ey Allah'ım! Bende sonuçta bir insanım. İnsanların kızdığı gibi benimde bazen kızdığım, darıldığım olabilir." (Vâkidî, II/554-555; Ahmed b. Hanbel, X/233; Köksal, XIII/65) şeklindedir. Caetani yine ve birçok kez yaptığını yapar ve efendimizin Osman b. Ebi'l-As'a söylediği: "Ey Osman! Namazı itidal üzere kıldır. En zayıf olanları göz önünde bulundur, onların içinde yaşlı, küçük, zayıflar bulunabilir." şeklindeki sözünü, (Müsned, I/165) "En zayıfların (yani pek isteye isteye namaz kılmayanların) halini de göz önünde bulundur." şeklinde tercüme eder. (VI/291) İslam muhaddislerini durmadan uydurmacılık ve yalancılıkla suçlayan Caetani, iddialarını bir kez bile ispatlayamazken kendisinin içine düştüğü bu durum acaba nasıl yorumlanabilir, kararı okuyucuya bırakıyoruz. Caetani, İbni- Hacer'e dayanarak "İbrahim'in cenaze namazının kılınmadığını" aktarır. (I/93) Halbuki İbn-i Hacer, İbrahim'in cenazesinin kılınıp kılınmadığı hakkındaki iki rivayeti de sıraladıktan sonra, Nevevi'nin dört tekbirle namazının kılındığı görüşüne katıldığını belirtmektedir. (İbn-i Hacer, İsabe, I/93) Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak bir hadisin kesin doğru olduğunu (VII/8) ileri sürer ki, aslında İbn-i Hacer hadis hakkında İbni- Abdulberr'in "sahih değildir." dediğini aktarmaktadır. (İsabe, I/94) Ayrıca Caetani'nin hayli önemsediği en büyük kaynağı İbn-i İshak'ta, bu hadisin ravilerinden Abdullah b. Ebi bekr'in hadisini kabul etmediği görülmektedir. Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak, "İbrahim'in ancak sekiz ay yaşadığını." aktarır ki (VII/9) aslında İbn-i Hacer, İbrahim'in sekizinci yılda vefat ettiğini bildirmektedir! (İsabe, I/95) Merhum Asım Köksal Caetani'nin özentisizliği (XII/89, XVI/ 412); yanlış okuma (XIII-XIV/8 XV/37, XVII/332); Kaynakları yanlış-keyfî değerlendirme-yorumlama (XIII-XIV/57, 83,90, XIII-XIV/101, XV/142, XVI/70, XVII/110,132,140); Olayları ve okuduğunu kavrayamama (XIII-XIV/71, XV/552, 562, XVI/80,101,112,272,329, 353, 399, 403, XVII/32, 85, XVII/120,165); İsimleri karıştırma (XIII-XIV/96,286); yanlış tercüme (XIII-XIV/236, XV/519, 523,544, XVI/291, 375, XVII/30, 41,

49,87,88, 90,91, XVII/120,124,144,149,160, 162,173,174,176, 178, 217); tezatlarına örnekler (XIII-XIV/56,83); arzu ve amacına uygun, tek kaynaklardan aldığı haberleri değiştirerek aktarması (XV/27-29, XVI/86,91,440); kaynakları tahrif (XV/48, 133,XVII/135,185, 317) şeklindeki eksikliklerine bir çok örnek vermektedir. Tüm bunlardan sonra hadis alimlerini hadis uydurmak, tahrif etmek ve "Müslüman hadisçiler bazen çok saf bir şekilde boş boğazlık yaparlar." (V/285) şeklinde suçlamalarda bulunmakta olan Caetani'nin önce kendisinin aynaya bir bakması lazım gelmez mi idi? Kısaca Caetani defalarca tarihi rivayetler arasında dilediğince dolaşmakta, istediğini alıp istemediğini görmemezlikten gelmekte, anlamamakta, anlamak ta istememektedir. Uzatmadan son bir örnek ile bitirelim ki, Merhum Köksal'ın Caetani'ye verdiği cevaplardan oluşan ve özeti buçalışmamızda da olan kitabında bu konuda birçok örnek mevcuttur. Hz Aişe, 'Hayber fethi olunduktan sonra' sade yaşamında belki çok az da olsa bir değişiklik olur düşüncesi ile "Hayber fethedildiğinde (Bu söz bile fetihten sonra sözün söylendiğinin delilidir) artık, hurmaya doyarız." diye insani bir temennisinde bulunur. Dikkat lütfen, 'altın, mal, atlas, ipeğe doyarız' değil, zaten Arap çöllerinde bolca bulunan 'Hurma'ya, azıcıkta olsa doymak ümidini' dile getiriyor Hz. Aişe annemiz. Caetani ise bakın bu sözü nasıl yorumlar: "Anlaşılıyor ki, Hayber'i zapt etmeyi, açlıktan kurtulmak için arzu ediyorlardı." (V/65) Evet, Oryantalist Caetani'nin eserleri ile ateist İhan Arsel'in eserlerinin İslami kaynakları yorumlayış tarzları aynıdır; Önyargılı, subjektif, bilimsellikten uzak ve düşmanca! "Ulrich Harmann'ın ifade ettiği gibi oryantalistler özellikle "İslam hakkında düşmanca bir ruh" taşımaktadırlar. Batının çıkarları doğrultusunda işlev gören oryantalizm, Batı'nın İslam ülkelerindeki menfaatleri devam ettiği müddetçe önemini koruyacaktır." (Hamdi Zakzük, s. 49-50, 52) Mustafa el-Azamî'nin 'Kuran Tarihi'nden, oryantalistlerin ilmi seviyeleri konusunda bir örnek daha aktaralım: Prof. A. J. Wensinck, İslam'daki kelime-i şehadetin peygamberimizden sonra Suriye'deki Hristiyanlardan Sahabelerce alındığını iddia eder. Wensinck, kelime-i şehadetin namazda devamlı okunduğunu öğrenince iddiasını değiştirip, namazın da peygamberimiz zamanında olmadığını, sonradan sahabelerce uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki kelime-i şehadet, ezan ve kamette de okunmaktadır ve ne yazık ki Wensinck, ezan ve kametin İslam'a ne zaman girdiği (!) konusunda bizi bilgilendirmemektedir! "Bugün doğunun birçok yazılı eseri batı müzelerini süslemektedir. Ama aslında bu durum avcının avladığı geyiğin kafasını salondaki şöminenin üstüne asmasına benzemektedir."(Bulut, s. 9-10) "12. ve 13. yüzyıllarda İslam'ın kendisini nasıl tanımladığı değil, İslam'a karşı Hristiyanların olumsuz olarak nasıl ikna edilebileceği önemli görülmüştür." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 82) "Oryantalistler Kur'an'ın kendini nasıl tanımladığına bakmazlar. O insan ürünüdür ve bu bilgi asla sorgulanamaz." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 191)

Protestan'ların kurucu lideri Luther, Theodor Bibliander tarafından Latinceye tercüme edilen Kur'an'a bir önsöz yazarak "Kur'an'larının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlar ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek suretiyle Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek bir şey olmaması beni buna sevk etti" notuyla, Basel kent konsiline tercümeyi sunmuş ve 1543'te de bu çevirinin basılması sağlanmıştır. (Hakan Olgun, Luther ve Reformu, s.191) "Luther Croce'nin Kur'an karşıtı kitabını tercüme etmiş ve amacının, 'Muhammed'in inancının ne kadar bozuk olduğunu Almanlara öğretmek' olduğunu ifade etmiştir." (Hıdır, s. 206) Protestanlığın kurucusu "Luther'in bu eser ve söylemleri, günümüzde de radikal evangelist Protestanların "İslam karşıtı-kültürel ırkçı" söylem ve eylemlerinde etkilidir." (Hıdır, s. 204) Jomier ise Kur'an'ın Hristiyanları Müslüman saydığı iddiasında bulunur. (O. P. The Bible and the Quran, s. 27)

"20. yüzyılda İslam ve Müslümanlar hakkında sert ve radikal kampanyaların hız kesmelerinin esas nedeni, bilimsellikten ziyade, soğuk savaş ortamıdır. Ama Doğu bloku yıkılınca İslam yeniden düşman ilan edilmiş, ortaçağ söylemi güncellenip yeni modern argümanlarla tekrarlana gelmiştir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 121) "Batının İslam dünyasına bakışını esas belirleyen

bilimsellikten ziyade, Batının 'Ben' merkezci medeniyet algısı ve 'öteki'leştirici tavrıdır. Doğu blokunun yıkılmasından sonra batı, düşman olarak artık komünizmi değil İslam'ı görmeye başlar. Özetle oryantalizm, ortaçağdan itibaren İslam'a karşı olan negatif tutumunu güncelleyerek devam ettirmektedir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 366, 370) "Huntington, 'Globalleşen dünyada mücadelenin asıl kaynağı ideolojik veya ekonomik değil kültürel'dir" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 54) derken aslında yeni bir şey söylemiyor, oryantalist söylemeyi tekrarlıyor. "Sovyet komünizmin çöküşü, İslam'ın global konumunu çok önemli, ancak sorunlu hale getirmektedir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, postmodernizm ve globalizm, s. 31) Jos Krassen, "İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarına hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zamanki son buldu, Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi, Avrupa'nın yüzü, oryantalizmin ve Hristiyanların gerçek yüzüdür. (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 55) "Batı, genellikle kendini güvensiz hissettiği durumlarda Hz Muhammed'e saldırmış, yardıma ihtiyaç duyduğu durumlarda (Mesela Sovyet tehdidine karşı) ise dost ilan etmiştir. Avrupa'nın din düşmanı olduğu söylenemez. Buda, Zerdüşt, Konfüçyüs gibi din kurucularına olumlu yaklaşırlar. Söz konusu din, İslam olunca sorun başlamaktadır. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 218) "Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 97) Kısaca, Muhammed Gazali'nin ifade ettiği gibi, "Oryantalistler sadece İslam'a düşmandır." (Difa' anil-Akide ve'ş-Şeria zıdde Metainil-Müsteşrikin, s. 13)

"Batı İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. Eski nefret ruhu hala akademik etiketler altında sürmektedir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s.117, 118, 124) "Batı, İslam kültürüne karşı derin nefret" (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) duyar. "Oryantalistler "had safhada taraflı" insanlardır." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 145) "Mustafa es-Sıbai, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: Hedeflerinden bazıları: İslami metinleri, önceden verdikleri peşin hüküm-kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat-serbest davranmak." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 14) "Oryantalistler, araştırdıkları tarihi olaylarla, bunların sebep ve sonuçlarını ortaya koymakta, taraflı tutum takınırlar." (Mustafa Sıbai, s. 81) "Batılı oryantalistler çoğunlukla taraflı, olumsuzluğa ve gerçeğin inkârına daha yakın olmuşlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 173) "Birbirini tekrarlayan ve birbirinden alıntılarla yapılan iddialarda bilimsel kılıf seviyesine ulaşabilmektedir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 128) "Batının bütün İslami inceleme ve araştırmaları ile bilimsel gerçeklikler arasında daima şu iki engel bulunmuştur: Avrupa siyaset adamlarının ve askeri kesimin dini taassubu. Batılıların son iki yüzyılda uğraştıkları maddi ve ilmi gücün, tarihçi ve yazarlarının gurura kapılmalarına neden olması." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 96, 97) "Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlerini önplana çıkarırlar. Mükemmel avukat kötü yargıçtırlar." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 150-151,154; Adnan Muhammed Vezzan, s. 106) "Muhammed Esed, 'yolların ayrılış noktasında İslam' adlı kitabında; Oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda inceleme ve yazılarında kendilerini bilimsel olmayan tarafçılığa kaptırmaktan kurtulamamışlardır. (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 23) demektedir. İslam daima yargıçların önünde duran bir sanıktır. Oryantalistlerin yargılama yöntemleri bize engizisyon mahkemelerini hatırlatmaktadır. Her meseleye daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakıyorlar. Oryantalistler kanıtlarını daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedirler. (Muhammed Esed, Yolların Ayrılış Noktasında İslam, s. 49-50; el-İslam ala Müfteriki't-Turuq, s. 53)

"Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlere düşmanlık beslemezler. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden

kararlaştırmışlardır. Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler. " (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 20, 57)

Oryantalistlerden hemen tamamına yakınının kendilerinden öncekilere bir şekilde atıfta bulundukları görülmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 411) Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, 'Image of the Prophet Muhammad in the West' adlı eserinin I. bölümünde, 'Oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında kendi işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarına, diğer görüşlere ise yer vermediklerine dikkat çekmektedir. (Buaben, s. 4) "Oryantalistler, bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek, peygamberimize saldırmayı da ihmal etmemişlerdir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 47, 116) "Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama aynı kaynaklardaki verilen cevapları göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67) "Batılı oryantalistler de kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır." Tilman Nagel, 'Die Islamische Welt Bis 1500' adlı eserinde, 'Avrupa'da ortaçağdan 19. yüzyıla kadar peygamberin siyah renklerle karakterize edilmediği ya da peygamberliğinin alaylı bir şekilde tartışılmadığı an adeta yok gibidir.' demektedir. Oryantalizmde "Bilgi yerine kurgu hakim olmuş, amaç Hz Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek olduğundan, ulaştıkları tüm kaynaklara bu açıdan bakmışlardır." (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 448) Batıda ilk ansiklopedi olarak kabul edilen, 'Bibliotek Orientaile'de D'Herbelot' adlı eserde şu yazar: "Muhammed; meşhur düzenbaz." (Hıdır, s. 96) Efendimizi düzenbazlıkla suçlayan Avrupalılar "İbni Sina ve İbn Rüşd gibi Müslüman filozofların gizli Hristiyan olduklarını iddia edebilmekte idiler. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 203)

H. Stubbe'nin, 1671'de yazdığı peygamber öven eseri 'An Account of the Rise' ancak, 1911 yılında basılabilmiştir. (Hıdır, s. 98; İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, s. 209) 1832 tarihinde vefat eden Goethe, peygamberimizi öven şiirler yazmış, 'İslam' adı ile eser ancak 2013 tarihinde Türkçe olarak yayınlanabilmiştir! 18. YY. boyunca daha objektif yaklaşımlarla İslam hakkında yorumlar yapılsa da amaç "Daha etkin metotlarla Hristiyanlığın İslam'la mücadele etmesini sağlamaktan" başka bir şey değildir. Mesela Hadrian Reland, 'Diyanetü'l-Muhammediye' adlı eserini yazma amacını "Şeytanın tuzak ve hilelerini derinlemesine ortaya çıkarmak için ve İslamiyet'i daha iyi tanıyarak onunla en güvenilir ve en güçlü bir şekilde savaşmak" olduğunu belirttiği halde yazdığı bu kitap Katolik Kilisesince okunması yasaklanan arasına eklenmekten kurtulamaz. Bu dönemin "daha ılımlıları" arasında sayılan Simon Ockley bile, peygamberimizi "Kötü ve hilekâr" olarak nitelendirmektedir. (Hamdi Zakzük, s. 35)

İstisnai olarak Michael H. Hart, Lev Tolstoy, Thomas Carlyle peygamberimizi öven yazılar yazmışlardır. Örneğin Goethe, Mahomets Gesang adlı şiirinde Hz Muhammed'i över. Ünlü divanında: "Kur'an için, onun kitapların kitabı olduğuna, Müslümanlık gereği inanıyorum" der. Thomas Carlyle, On Heroes Hero-Worship and The Heroic in History adlı eserinde Hz Muhammed için, "kahramanın en büyük özelliği samimiyetidir, bu da onun görüşünün doğruluğunun bir sonucudur. Peygamberler arasında kahraman olarak ele alınmaya müsait en uygun örnek Hz Muhammed'dir." (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) demektedir.

"Oryantalizm ne Batılıların İslam'ı, ne de Müslümanların Batıyı daha iyi anlamasına bir katkı sağlamamıştır." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 139) Sonuç itibari ile bu kadar önyargılı eserleri yüzlerce yıldır yazan oryantalistlerin kitaplarından etkilenip ateist olan veya sekülerizme kayan insanlarımızı uyarmak bizim en önemli görevimiz olduğunun tekrar altını çizelim!

Oryantalistlerde insanlık aramak

Oryantalistler 'bilimsel araştırma' kılıfı altında elde ettikleri bilgileri bağlı oldukları devlet yöneticileri ile paylaşmakta ve "Irkçılığı körükleyip bütünlük içinde yaşayan halkları bölmek suretiyle küçük gruplar haline getirip, böl, parçala, yönet formülünü uygulamayı hedeflemektedirler. "Oryantalizmin genel yönü, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir." (Bryan S. Turner, s. 122) "Siyasi işgal ve emperyalizmi ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izledi. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde işbölümü yaptı." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 239) "Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi, kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki, Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını kendilerinde görürler." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 128) Hatta kendilerini o kadar bu işe kaptırmışlardır ki, artık dinimizi bile onlar bize öğretmeye kalkmaktadırlar: "Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi, aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde, biz Hristiyanlara az görev düşmüyor." (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret (Minarenin çağrısı), s. 208) Aslında bu iddialı cümleler şu görüş yanında hiçbir şeydir: Alphonse Mingana, "İslam alimlerinin baştan beri Kuran'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu" (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 63) ileri sürebilmiştir. Ve "Tüm oryantalistler gibi Smith'te Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz: "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir." (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 178) Bu formüller nedir: Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulması. Smith amacının Hristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtir. Amacı sadece ortaçağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! (Smith, Modern Çağda İslam, s. 204) Hâlbuki aslında "Oryantalistlerin sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmak, çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu zayıflatmak için İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmak, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmaya" (Mustafa Sıbai, s. 51) çalışmışlardır. "İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilmiş bir ideolojidir!" (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 9-17) Oryantalistler "Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak için İslami eserleri incelemişlerdir. Sonunda Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklüyorlar. Mısır'da firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışıyorlar." (Mustafa Sıbai, s. 40) "Mısır'da firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılık'ın diriltilmesini teşvik etmişlerdir. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 218) "Mısır'da firavunculuğu, Irak'ta Asuriliği, Kuzey Afrika'da berberiliği canlandırmaya gayret etmektedirler." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 44) "H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip İran'da 2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur." (Asaf Hüseyin, s. 67) "Oryantalistler, Hindu Müslümanlara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağladılar." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 36) "Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmekte idi. Sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam bir tehlike oluşturuyordu." (Asaf Hüseyin, s. 52) İlk Türkoloji Fransa'da kurulmuş, ilk ırkçı fikirler Yahudilerden çıkmıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. IX) "Mısır milliyetçiliği ve İran'ın

bağımsızlığı için yürütülen kampanyalara Edward G. Browne destek olmuş, Arap milliyetçiliğini W. S. Blunt desteklemiştir. Michael Curtis, “Batılıların Doğu ülkeleri üzerinde yürüttükleri çalışmaların doğu üzerinde güce sahip olma arzusuna sahip emperyalist veya sömürgeci bir yaklaşımla sıkı sıkıya bağlı ‘olmadığını’ belirtmek yerinde olacaktır. Doğu üzerinde yürütülen batılı çalışmaların bir tür ‘sömürgeci güç olduğunu tartışmak mantıksızdır.’ Hatta Napolyon'un Mısır işgalini Curtis, 'bir çeşit Kahire’yi modernleştirmek' olarak açıklamaktadır. Haçlı seferleri Arapların servetini ya da topraklarını ele geçirmek için açgözlü bir istekle başlamamıştı. Aksine, Haçlı Seferleri katılımcılar için maliyetli bir girişimdi.” (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 7, 11, 22, 28) Avrupa bu sömürgecilik hareketini modernleştirme/medenileştirme söylemiyle yapar. Avrupa kendini evrensel değerlere sahip takdim eder. (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, Bir ideolojinin eleştirisi, s.15; İmmanuel Wallerstein, Avrupa Evrenselciliği, iktidarın retoriği, s. 40) İslam modeli dialog üzerinden, batı modeli çatışma üzerinden bir değerlendirmedir. Medeniyet götürmek "beyaz adamın yükü" ise, dünyanın geri kalanı batıdan o yükü sırtından indirmesini rica edecektir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 118) Batının tüm amacı, ekonomik olarak maliyetli olsa da, Doğu’ya özgürlük getirmek ve onları medenileştirmektir. Sömürge amaçlı olmayan bu çalışmalara emperyalist yakıştırması da mantıksızdır zaten. Öyle ya, “İslam Orta Çağa sıkışıp kalmıştır. Batı tarafından çıkarılması gerekmektedir, bu siyasi işgali ya da ekonomik işgal şeklinde olabilir. O halde batılı bireylerin, İslam coğrafyasında yaptıkları için vicdan azabı çekmesine gerek yoktur. Çünkü ‘Batı, medeniyete kavuşturmak için’ işgal etmektedir. Doğu, Batı tarafından zorla geliştirilmelidir. Bunun sömürgeciliği meşru kılan yapısı oldukça açıktır.” (Meriç, s. 351, 353) “Oryantalizm, merkezi Avrupa olmak üzere, dünyanın her yerinde kolonicilik ve emperyalizmle hem eş anlamlı hem de eş amaçlıdır.” (Ömer Baharoğlu, s. 118) “Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve aslî manasından koparılmıştır.” 19. yıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyordu.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16, 32) “Avrupalılar Medenileştirme görevlerinde kendilerini bir yetkiye sahip bulunmuş sanıyorlar. Haçlı ruhu da denilebilecek bu zihniyet görünüşte kendisini insanlığı kurtarmaya görevli bir mümessil rolü oynamaktadır. İstiklalleri ortadan kaldırmak, Mukaddes sayılan her şeylerini ya bozmak gibi işlere 'Medenileştirmek' ismi verilemez. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 43-45) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idarenin bir türlü anlayamazlarmış: Dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 245) “Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi gördü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 13) Halbuki amaç, “Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) Servet kaynakları halkın istifadesinden ziyade istilacılarının kârı dikkate alınarak işletilir. Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 251) Sömürge düzeninde asıl amaç “vurgunculuk hevesi, zenginlik hırsı, mal sahibi olma amacı ve hükmetme arzusudur” ve bunlar “medeniyet kılıfı ile saklanmaktadır.” Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 281-282)

Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli

eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerideki geri kalmış insanlar (!) eğitilmelidir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Batının Yahudi-Hristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir. Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir. Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlıyordu. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, batılı olmayan toplumlar için geçerli değildi. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 111) "Coğrafi keşiflerin sebepleri; Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) Misyonerlerin Afrika içerisinde güya Hristiyan ve medeni yapmak iddiasında bulundukları yerlileri, eşya ve sanayi işinde çalıştırmışlardır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 97)

Lamartine "Doğu ülkeleri üzerine araştırmalar yapıp, 1833 yılında, Fransız parlamentosuna projesini sunar: "Roma Dünyası yeniden kazanacaktır. Modern Avrupa, eski Roma'dır. Avrupa; Asya ve Afrika'yı kolonize etsin. Uygarlığıyla ve ilerici dini ile oralarda yayılsın ve siz baylar, bu 'kutsal insanlık zaferinin' başına geçin." (Lamartin, Doğu sorununa ilişkin görüş ve yazılar, s. 31-32) "Amerika'da, Irak'a 'Demokrasi, uygarlık ve barış getirme' palavraları kullanarak sızmıştı." (Ömer Baharoğlu, s. 120) "Batılılar Doğuyu, öteki olarak ele almış, ruhsuz bir obje gibi incelemişlerdir. Böyle bir yaklaşım, sömürgeciliği de kolaylaştıran bir ortam yaratmıştır." (Ömer Baharoğlu, , s. 122) "Fanon, 'insanı düşünmekten başka bir meselesi olmadığını ilan etmekten vazgeçmeyen' Avrupa'nın her bir başarısının, insanlığın çektiğini acılar pahasına gerçekleştiğini biliyoruz." demektedir." (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 251) Jean Paul Sartre, 'Yeryüzünün lanetlileri' adlı eserin önsözünde şunları söyler: "Eğer dayanabilirsen, kendimize bakalım. İnsanlığımızın çırılçıplak haliyle yüzleşelim. Gördüğümüz, bir yalanlar ideolojisinden, yağmaya mükemmel bir meşruiyet hazırlamaktan başka bir şey değildir. Tatlı sözler, duyarlılık iddiaları, saldırganlığımızın bir kılıfıydı." (Sartre, Yeryüzünün lanetlileri, s. 24) "Batılıların; Amerika, Asya ve Afrika'da yaptığı soykırım ve sömürgeler neredeyse meşru ve haklıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır." (Ömer Baharoğlu, s. 107) "Alphonse de Lamartine, 'Doğu yolculuğu'nda, "Osmanlı İmparatorluğu yıkılırsa orada 'uygarlaştırıcı' bir yönetim kuracaktır ve bölgenin varlığı ve milliyet özellikleri güvencede olacaktır." demektedir." (Said, s. 121) Petrarca, Hristiyan Batının, Doğuya karşı 'insanlığın son kalesi' olduğuna inanıyordu. (Michael Curtis, s. 44) "İngiliz ekonomi politiği "Doğu toplumları, ancak yabancı bir işgal tarafından değiştirilebileceği" görüşünü kabul eder." (Bryan S. Turner, s. 24)

Siyonizm'in önderliğini yapan Balfour Deklarasyonu'nun fikir babası, Arthur James Balfour, 1910 yılında, İngiliz avam kamarasında şöyle bir konuşma yapar: "Doğulu ulusların bizim yönetimimiz altında olması iyi midir? 'İyidir' derim ben! Onlar için Mısır'da olsak ta, sırf onlar için orada değiliz, gene de Avrupa için oradayız." (Said, s. 42) "Emperyalizmle ilerlemeyi özdeşleştiren Leroy Bealien, 'Sömürgeciliğin, sömürülen topluma hayat kazandıracağını, hatta onun doğuşunu sağlayacağını." yazmaktan çekinmemiştir. Ona göre bir toplum, yüksek bir olgunluk ve güç düzeyine ulaştığında sömürgeciliğe girişir. Sömürdüğü topluma şekil verir, gelişimini gözetir ve doğuşunu sağladığı topluma hayat kazandırır." (Agnes Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran, Necdet Sevinç, Osmanlı'dan günümüze misyonerlik faaliyetleri, s. 22) "Gabriel Charms daha açık konuşur: "Avrupalı güçler Doğuda olmayınca, Akdeniz ticaretimiz bitti demektir, Asya'daki geleceğimiz bitti demektir. Güney limanları bizim için öldü demektir. Ulusal zenginliğimizin en önemli kaynaklarından biri kuruyup gitti demektir." (Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran Sevinç, s. 22) "Chateaubriand, Müslümanların şöyle tasvir eder: Özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Ayrıca edepten, ahlaktan yoksunlar. Haçlılar daha ziyade yeryüzünde cehaleti (yani İslam'ı) zorbalığı, uygarlık düşmanı bir inancın mı yoksa modern insanda hikmet dolu bir

antik çağ ruhunun uyanmasını sağlayan itikadın mı galip geleceğini öğrenmenin peşinde idiler.” (Said, s. 184) Bu cümlede, 'Bir uygarlığı yok etme' siyasetinin 'uygarlık götürme' söylemiyle perdelendiğini açıkça görebilmekteyiz. “Uygarlık götürme hastalığı 1000 yıldır oryantalist söylemin dilinden düşmediği için, yani Haçlı Seferlerinin başlangıcına neden olanı Papa II. Urban'ın fetvalarından günümüze kadar, hem oryantalizme hem de emperyalizme, tarih-aşırı bir kimlik kazandırmıştır.” (Ömer Baharoğlu, s. 34) John Stuart Mill şöyle der: "Despotizm politikaları yani işgal, baskı, sömürgeleştirme, kültürel yabancılaştırma barbarlara yönelik muamelede ‘meşru’ bir yönetim şeklidir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 73) 19. Yüzyıl Avrupa aydınlarının çoğunluğu Mill ile aynı görüştedir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 74) Bir Alman Generali, 'Savaş, medeniyet için ahlaki bir mecburiyet ve vazgeçilmez bir faktördür.' demektedir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 81) Batıda bazı gazeteler, Türk esaretinden kurtulan Doğu Hristiyanlarının süratle medenileştiklerinden bahsetmekte idi. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 85) Jules Harmand, 'işgal medeniyet için kaçınılmazdır.' derken Lord Curzon, 'emperyalizm, sömürgeleştirilenler için ahlaki ve maddi nimet kaynağı olan ilahi bir kaderdir.' demektedir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 110) Lee Harris'in, 'medeniyetin koruması' ile kastettiği şey 'Amerikan emperyalizminin herkes tarafından meşru kabul edilmesidir.' (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 118)

“J. B. Kelly, ‘Arabistan, körfez ve Batı’ adlı kitabında, Asya ve Afrika ülkelerindeki sorunlar için çözüm olarak yeniden işgali önermektedir. Sanki oradaki sorunların nedeni bu işgaller değildir!” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 15) Ne 1970’lerde ne de günümüzde hiçbir şey değişmemiştir: “28 Haziran 1970 tarihli New York Times gazetesinde George Ball, ‘Orta doğudaki Amerikan çıkarlarının çok önemli olmaları nedeniyle, Başkan’ın Amerikalıları muhtemel bir orta doğu ‘işgali’ olgusuna karşı “eğitmesi” gerektiğini’ söylüyordu.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 67) Kısaca, “Sömürgecilik, evrimcilik ve ilerlemeci tarih anlayışı, ilkel toplumların ancak dışarıdan radikal müdahalelerle dönüşebileceği kabulünü de insanlara dayatmakta idi.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 72)

Curtis, “Batı ülkelerinin Arap ve İslam ülkelerindeki sosyal ve politik tutumda değişim yaratılması için harcanan çabaya destek bulunmasının, demokrasiyi desteklemesinin ya da 'insancıl amaçlar doğrultusunda müdahalede bulunmasını' gerekli olup olmadığı hala bir sorundur” (Michael Curtis, s. 455) diye yazabilmektedir. "Fransa'nın Afrika'daki hâkimiyet hegemonyası, doğunun yaşam şartlarını iyileştirecek, daha az gelişmiş olan bu ilkellerin çağdaşlaşmasına yardımcı olacaktır. Fransız emperyalizmini savunan Michael Curtis’e göre Fransa, Akdeniz ve Kuzey Afrika'daki konumunu, İngiltere'nin egemenliğine karşı kurmak zorundadır. Ona göre savaş, toplumların ufkunu genişletir, alevlendirir, insanlara hareket zemini sağlar. Ülkeyi güçten düşüren savaş değil, barışseverliktir. (Michael Curtis, s. 233-235) Michael Curtis, Fransa’nın rekabet halinde bir ülke olarak gördüğü İngiltere'nin, Sepoy İsyanını bastırması sırasında gösterdiği şiddetin de medenileştirme misyonu olduğuna inanmaktadır. (Michael Curtis, s. 247) Bu vahşeti şöyle yorumlar "Bu vahşileri yönetmek için aldığınız ünvan, onlardan daha iyi olduğunuzu göstermektedir. Yapmanız gereken onları cezalandırmaktır; ‘onlar gibi davranmak’ değil." Yazar yapılan bu katliamı 'Hristiyanlığın ve medeniyetin zaferi sayılan bir başarı' olarak yorumlar. (Michael Curtis, s. 253) Bir ulusun, ‘ruhunun sömürgeleştirme sayesinde ayakta tutulabileceğini’ ileri sürer. (Michael Curtis, s. 257) “İngilizler, doğudakiler gibi barbar veya yarı barbar toplumlar üzerinde hegemonya kurmaya belki de en uygun toplumdur. Çünkü tüm Medeni toplumlar içerisinde kendi geleneklerine kesinlikle en sağlam şekilde bağlı olan toplum onlardır” der. (Michael Curtis, s. 308) Curtis, 'İslam'ın ortaya çıkışından beri Avrupa için daimi bir tehdit oluşturmuş olmasının tarih gerçekliğine' dikkat çeker. (Michael Curtis, s. 444) ve şöyle devam eder: Batının son yüzyıllar boyunca Doğuya karşı takındığı tutum ve davranışlar ile ilgili bir 'suçluluk kompleksinin', bir nebzeye kadar hala Batı

kültürü içinde 'kol geziyor' olduğu şüphesiz olsa da, iki unsuru hatırlamak faydalı olacaktır: Öncelikle Doğu, 'Batının Doğuya yönelttiği saldırganlığa' karşı pasif kalmamıştır. Batılıların, Doğu toplumlarındaki 'arzu edilen ilerici değişiklikler olarak gördükleri unsurları geliştirmek adına' gerçekleştirdikleri faaliyetler ve girişimleri hatırlamak da aynı zamanda faydalı olacaktır. Yazar ayrıca, Batı toplumlarının öteki kültürlerle uğraşırken emperyalizm, ırkçılık veya avrosantrik (Avrupa ve Avrupalılara ve onların kültürüne odaklanan) bir tutum takınmadıklarını ileri sürer. (Michael Curtis, s. 445) ve yapılan zulümleri dile getirmeyi de 'modern İslami tutuculuk ' olarak nitelendirir. Kısaca yazar, Müslümanların yaptıklarını, Avrupalıları 'aşağılama' olarak nitelendirirken, kendi yaptıkları katliamları, “medenileştirme, modernleştirme” olarak takdim etmektedir. Avrupalıların kendisini savunmasını ve Müslümanlara karşı saldırılarının emperyalizm olarak suçlanmasını 'ironi' olarak nitelendirir. Edmund Burke ise, İngiltere gibi demokratik bir devletin, despotik bir devleti yönetirken olumsuz bir şekilde etkileyebilme ihtimali olabileceği konusunda endişelidir! (Michael Curtis, s. 452) Adam Smith, anti-emperyalist birisidir (!) ve sömürgelerin vergi mükellefi İngilizler'in sırtında ağır bir yük olduğunu belirtmekte ve bir İmparatorluğun güç kazanması için, ne mali ne de askeri bir katkısı olmayan sömürgelerin 'gösterişli donanımını' eleştirmektedir. James Mill, sömürgeleştirmenin İngiltere için ‘çok sorumluluk olduğunu, genel anlamda anavatanda daha az yatırım yapılmasına neden olduğunu, büyük masrafları anlamına geldiğini’ ileri sürer. Michael Curtis, benzer görüşteki diğer yorumları da sıraladıktan sonra, ‘Emperyalizmin Avrupalıların tüm önemli görüşlerinin doğasında otomatik olarak var olmadığı sonucuna varılabilir.’ (Michael Curtis, s. 453) sonucuna ulaşır. Yazar, 'yer verdiğimiz yazarların görüşleri ‘emperyalist kibrin göstergeleri ya da doğunun maruz kaldığı sömürgeci aşağılamanın tezahürleri değildir' (Michael Curtis, s. 443) diyerek aslında gerçeklerin farkında olup üzerini örtmeye çalıştığını gizlemeye çalışmaktadır. Curtis ve kitabında fikirlerini ifade ettiği diğer yazarlar, sömürgeciliğin, emperyalizmin, Batı hegemonyasının bir modernizasyon aracı olduğu, ilerleme ve gelişim sağladığı görüşüne sahiptirler. Bu yazarlar, batılı ülkelerin, daha az gelişmiş toplumlara, Batı medeniyetini götürmek görev ve ideali olan bir medenileştirme misyonuna önayak olması gerektiği görüşünü (Michael Curtis, s. 456) ileri sürerler.

Victor Gillam, Judge dergisi, 1 Nisan 1899 tarihli "Beyaz Adamın Yükü" adlı karikatür. Yükü taşıyan İngiltere ve ABD! Yüzsüz batı! Hem sömürür hem de üzerimizde yüksünüz diye lanse eder!

“Afganistan’daki Müslümanlar iyidir, çünkü ABD çıkarlarına uygun kabul edilmektedirler. (Günümüzde ise -2023- aynı insanlar Taliban adı altında düşman ilan edilmişlerdir.) İslamiyet hakkındaki açıklamalar esas itibariyle, İslam dünyasındaki ulusal çıkarlara gerekçe bulmak üzere düzenlenmiştir. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.174-176) “Amerikalıların çoğu Amerikalı avukat ve politikacı Patrick Henry’yi, ‘Bana ya istiklal ya ölüm verin’ dediği için fanatik kabul etmez. Ama Ray Moseley, 25 Kasım tarihli Chicago Tribune yazdığı makalede, ‘Ölümün bir şeref olduğunu düşünen insanlar, tanım itibariyle fanatiktirler. Şehadet iştiyakı İran’ın Şii Müslümanları arasında sivrilmiştir.’ yazabilmektedir.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.141) “Pek az kişi Sovyetlere karşı Afgan direnişini, İsrail’e karşı Filistin direnişi ile eş tutacaktır.” (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 149) "Bir Filistinli bir yerleşimciyi rehin alırsa bu 'terörizm'dir. Bir İsrailli 3.000 çocuğu öldürürse bu 'kendini savunma'dır. Bu mantıklı mı? " (Jackson Hinkle, Twitter, 31 Ekim 2023) “Oryantalistler, Doğu medeniyetlerinin Avrupa medeniyetine ne kazandırdığını belirleyerek onları bu eksen üzerinde değerlendirirken, zamanla özünü tanımaya dönük Doğudaki faaliyetlere de fundemantalizm adını vermiştir.” (Abdullah Topçuoğlu, Postmodernizm ve İslam, s. 218) “Batılılar, yabancı istilaya direndikleri zaman bunun adı, vatanseverliktir olur ve öve öve göklere çıkartılır. Aynı şeyi, Doğulular yapınca bu, ‘yabancı düşmanlığı’ ve ‘yobazlık’ olur. (Rene Guenon, Modern dünyanın bunalımı, s. 132) “Toprakları işgal edilen, onurlu ve özgür vatandaşları köleleştirilen, tarihi ve medeniyeti reddedilen İslam dünyasından, tüm bunların nedeni olan Batıya tepkiler olması doğaldır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 20) “Amerika'daki kürtaj kliniklerini bombalayan papaz Michelle Bray, Oklahama’daki hükümet binasını bombalayan Timothy McVeigh, Amerikan hükümetine savaş açan David Koresh, katolikler ve protestanlar arasında onlarca yıl süren çatışmalar, Bosna'daki Ortodoks Sırpların katliamları, tecavüzleri, Amerika'daki evangelist grupların Irak'ta katlettiği yüz binlerce masum Müslüman Yakın tarihte Hristiyanlık adına pek çok cinayetin işlendiğini göstermektedir. 1994 yılında Brooklyn'li bir psikolog olan Baruch Goldstein, el Halil Cami’ne giderek sabah namazında, namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açar ve 38 kişiyi katleder. Yahudi Başbakan İzak Rabin’i, terörist bir örgüt üyesi olan Yigal Amir öldürür. En son Yeni Zellanda’daki katliamda camide 50 Müslüman şehit edilir vd.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 167, 168) “İslam, ulusal sınırları aşmaktaydı. Sömürgecileri İslam'ı ciddi bir şekilde araştırmaya yönelten şey, işte bu endişeydi. İslam yeniden yorumlanmalıydı. Cezayirli Muhammed Ben Rahal konuyu şöyle özetliyordu: "Eğer bir Müslüman vatanını, dinini savunursa bir vatanperver değil vahşi bir kimse olarak görülür. Kahramanlık gösterirse fanatik olarak adlandırılır. Yenilgi esnasında tevekkül gösterecek olursa kaderci olarak isimlendirilir. (Asaf Hüseyin, s. 52) İsrail'in Filistinlilere veya Lübnan'a yönelik saldırıları 'misilleme' olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail'e gerçekleştirdiği bir hücum 'terörist saldırı' olarak nitelendirildi. İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. (Asaf Hüseyin, s. 115-116) Bir gazete (The Chicago Tribune) Arapları suçlayarak, "Arapların İsrail'e ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" yazıyordu. Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraillilere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. Washington Post'un bir muhabiri, "İsrail'in tek amacı Lübnan'ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail'in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi bir savaş kazası olurken bunu İsraillilerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ifade ediliyordu. Bu ve benzeri birçok delil olayın dini boyutunu, batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse herhangi bir ülkedeki batı çıkarlarını o kadar az tehdit ederler. Kitle iletişim araçları batılı haber ajanslarının denetimi altındadır, medya kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki batı yanlısı devletlerin yanında yer almaktadır, medya batı'nın

propaganda silahı haline gelmiş ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (Asaf Hüseyin, s. 118, 127) "Oryantalist mantığa göre bir Batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir Doğulunun adı geçen özneleri, meziyetleri savunması ise, gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi, Julious Richter şöyle yorumlar, 'Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır.' (Richter, History of the protestant missions in the near East, s. 47) Michael Curtis, "Müslümanların kendini savunmasına ise militan (Michael Curtis, s. 448, 449) ve daha genel anlamda, terör diye tanımlamaktadırlar. Avrupa'da yaşayan Müslümanların (entegrasyonu değil) asimile olması gerektiğini savunur! (Michael Curtis, s. 449) yapılan zulümleri dile getirmeyi de 'modern İslami tutuculuk ' olarak nitelendirir. (Michael Curtis, s. 452) "Hristiyan kilisesi'nin gazetecileri, bazı Yahudiler bu hücumların ön saflarında yer almaktadır. Bu insanlar, Hristiyan çeteler tarafından icra edilen kanunsuzluk ve terör hareketlerine sempati duymakta, Sultan'ın askerleri de bunları bastırdığında onları acımasızlık ve zalimlik ile onları suçlamakta ve bu bastırma hareketini Muhammedî fanatiklik olarak nitelendirmektedirler. Ona göre, Fransa evinde laiktir, ama dışarıda emperyalizmin ajanları olan papazları korumaktadır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 28)

"Bir taraf için terörist olan diğer taraf için özgürlük savaşçısı olabilmektedir. Fakat bu taraflardan biri gücü eline geçirdiğinde hemen meşruiyet kazanmaktadır." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 179) "Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 119) "1998 yılında ABD, kimyasal silahlar için malzeme ürettiğini iddia ettiği Sudan'daki bir fabrikayı vurmuş. Ama bu fabrikanın söz konusu malzemeyi üretip üretmediğine ilişkin kuşkular seslendirilmiştir. Bu saldırıların uluslararası hukuktaki yeri nedir? Aynı saldırıların Japonya'nın 1942 yılında Hawaii'ye düzenlediği önleyici saldırılardan ya da Almanya'nın 1930'lu yıllarda birçok ülkeyi işgal etmesinden ne farkı vardır? Sudan, Usama bin Ladin'i barındırdığı için ABD tarafından tehdit olarak görülür. Ancak bu durumun, ABD'nin IRA örgütü için para toplayan kişileri barındırmasından ne farkı vardır? Bu durum herhalde İngiltere'ye, ABD deki hedefleri bombalama hakkı vermez. Saddam, İsraillileri kendisi için bir tehdit olarak görme hakkına sahip değil miydi? Terörizmin gerilla savaşı olarak karşımıza çıktığı yaygın durumlardan biri, kişinin ülkesinin düşman güçlerince işgal edilmedir. Tıpkı II. Dünya Savaşı'ndan sonra da tüm Avrupa'nın karşılaştığı durum gibi. Bu direniş işgal güçleri tarafından kaçınılmaz olarak terörizm olarak görülecektir, ama işgal güçlerinin kendileri de sık sık teröristi taktiklere başvurmuşlardır. Örneğin işgal güçleri sivil halkın üzerine ateş açmakta çoğu zaman bir sorun görmemektedir. (Goody, s. 182, 184) Medyada Filistin'li savaşçılar hemen hemen her zaman terörist olarak yer alır. Genelde aşırı dini görüşler ile hareket eden İsraillilerdir. ABD'deki yerli topluluk Çerokilerin 3000 silahlı adamı asker değildir. Zira asker sözcüğü sömürgeciler ya da eski İngiliz askerleri için kullanılmıştır. Devlet terörizminin birçok örneğine yakın geçmişte de rastlanmıştır. Mesela CIA'nın Güney Amerika'da beğenmediği hükümetlere karşı savaşan silahlı grupları, Şili'de Allende ve Nikaragua'da Sandinistaları teşvik etmesi bu türdendir. Demokratik güçlerin kendi kısa ya da uzun vadeli çıkarları için bu türden terörist faaliyetlere destek vermesini hiçbir şey engellememiştir. Hatta bunu özgürlük mücadelesi kisvesine bürünmüşlerdir. İsrail devletinin kurulmasıyla teröristlerin statüsü değişmiş ve daha önce illegal olan bu terörist örgüt daha sonra devletin ordusu haline gelmiştir. Aslında 17. yüzyıl Amerika'sında olan biteni tekrarlanıyordu. Zira bu dönemde, Avrupa'dan gelen sömürgeci göçmenler, Kızılderililerin topraklarını ellerinden almış ve kalanları da koruma bölgelerinde sürmüşlerdir. (Goody, s. 187, 189-190) İslamî grupların kolayca terörist olarak damgalanmaları, onların siyasi ve sosyal gündemlerinin gözden kaçırılmasına yol açmıştır. Filistin ve Keşmir'in bağımsızlığı, batılı güçlerin petrolleri çıkarması gibi konular gözden kaçırılmaktadır. İsrail'in yakın doğuya nüfuz etmesi başka bir tür Haçlı savaşı olarak görülebilir." (Goody, s. 20, 21)

"Oryantalizmin işlevi, oryantal toplumları yönetilebilir ve kavranabilir seviyeye indirmektir." (Bryan S. Turner, s. 77) "Oryantalist mantık, Doğunun insanını, yönetimleri istenilecek bir sorun olarak görmüşlerdir." (Ömer Baharoğlu, s. 87) "Batı oryantalizminin gerçek amacı, Müslüman Doğu ülkelerinin dilini, dinini, tarihini, kültürünü mükemmel bir şekilde öğrenip bu ülkelerin ele geçirilerek yeniden kurulmasında, yönetilmesinde ve sömürgeleştirilmesinde kullanmaktır. Oryantalist General Von Niedermayer bilgisini ve tecrübesini Nazi Alman devletinin hizmetine sunmuştu." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 115, 146) "Batıda ise İslam imajı tamamen oryantalistlerce belirlenmiştir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 187) "Bir Hristiyan misyoneri veya Yahudi din adamı olan bir oryantalist, herhangi bir İslami konuya, kendi öz kültürünün tesiriyle bakmaktan kendini ne ölçüde koruyabilir?" (Mustafa Sıbai, s. 17) Zaten "Oryantalizmde daha başlangıcında papazlar, Hristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir. Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmıştır." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 19, 48) "Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir." (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113) "Kilise, Müslümanlığı karalama ve onu Avrupalı mensuplarına çirkin bir imaj ile sunmak için oryantalistleri görevlendirmiştir. Bunların çoğu aynı zamanda Hristiyan din adamıydılar. Oryantalist Carra de Vaux şu itirafta bulunur: "Muhammed batıda uzun zaman çok kötü olarak tanındı. Kendisine nispet edilmedik hiçbir hurafe ve hakaret bırakılmadı." Oryantalistler misyonerlerle de yardımlaşarak, Müslümanları inançlarından şüpheye düşürtmek ve sömürgecilere daha kolay teslim olmalarını sağlamaya çalışmışlardır. Çünkü sömürgeciliğin bir aleti durumundaki oryantalizm, İslam dünyasında kendilerine karşı olan gücün temel unsurunun İslam dini olduğunu çok iyi kavramışlardır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 22)

Oryantalizm her zaman Batı'ya hizmet eder: C.E.M. Joad şöyle der: Bir İngiliz bilmeyerek yahut bilmezden gelerek milletlerin uğradıkları acıları unutarak, İngilizlerin barışçı bir millet olduklarına inanılır. Başkalarını savaş delisi ve kan dökücü olmakla suçlar. Elindeki bitmez tükenmez serveti, kendisi ile paylaşmak isteyenlere, savaş delisi lakabını takar. Batıda savaşların demokrasiyi korumak için yapıldığı ne kadar söylenirse söylensin, hakikat ortadadır. Bu savaşlar sadece, kuvvet yarışına girişen blokların mücadelesidir. (Guide to Modern Wickedness, s. 180, 191) "Müsteşriklerin herhangi bir konuda insaf ve orta yol üzere olmaları bizi aldatmamalıdır. Çünkü çok geçmeden başka bir konularda dengesiz ve aşırılıkları hemen kendini gösterir. Bu yüzden aynı müsteşriki bazımız, 'İslam'ı öven ve takdir eden biri' olarak görürken başka birimiz aynı şahsı 'İslam düşmanı ve İslam'ı karalayıcı' olarak görebilmekteyiz." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 26) "Arap dostu olarak tanınan (L. Massignon, Situation de l'Islam, I/11) Louis Massignon, Fransa'nın Filistin ve Suriye yüksek komiser yardımcı olarak çalışır. Fransa'nın, "sonuna dek tutmak istemediği sözlerin bir güvencesi" olarak Fransız hükümeti tarafından kullanılan bir figür olur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 150) "Müslüman olduğunu açıklayan ve Hollanda'nın Endonezya sömürge valiliği de yapan S. Hurgronje'nin yazdığı 'Mekka' isimli eseri de olan bu yazarın, "Düşmanını iyi tanırsan onu kolayca alt edersin." sözüdür. "Oryantalizmin temelleri, 17. Ve 18. yüzyıllara kadar gider, 19. yüzyılda büyük bir patlama yaşar." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı,s. 138) 17. ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da, Arapça kürsüleri kurulmaya başlanır. Amaç sadece ilmi değil, daha çok ekonomik çıkar ve misyonerliktir. 19. yüzyılın ikinci yarısında İslam dünyasının yaklaşık yüzde seksenini işgal etmiş olan Avrupa, hükmettiği coğrafyanın insanları hakkında bilgi sahibi olmak zorundaydı. Hollanda'lı A. Relandus, 1704'te Mahommedica adlı eser yazar. Yazar, eserini 'İslam'la daha iyi mücadele etmek amacıyla yazdığını' söylerken, kendisi İslam propagandası yapmakla suçlanmıştır. (Hıdır, s. 111-114) "Hindistan valisi Hestingens şöyle diyordu: "İngiltere'nin saldırgan ruhu, öte yandan İngiliz vatandaşlarının kayıtsız hatta teşvik gören ahlaksızlığı, ulusal ünümüze, silahlarımızın ve kuvvetimizin verdiği zarardan daha korkunç zarar vermiştir." Tarihçi Mill diyor ki:' Ode ülkesi daha önce yüksek bir refah düzeyinde idi.

Fakat memurların çokluğu, aylıların yüksekliği, emekli, asker ve sivillerin masrafları dayanılmaz bir hale geldi.' Zamanla İngiltere bütün ülkede düşman kabul edilir hale gelir. Mister Hestingens, olayı şöyle özetler: Biz diyoruz ki, 'Siz bu orduyu istemiyorsunuz fakat onun masraflarını ödemeye mecbursunuz.' Lord Dalhussi, 1836 yılında imzalanan anlaşmaların hükümlerini bozarak Ode'yi İngiliz ülkesine katar. Halbuki Mister Key'in dediği gibi, bu ülke başındaki hükümdar ülkemizin dostu idi, halkı ordumuza dahil edilmişti. Lord Kornawellis şüphesiz 'adaletli' bir adam idi. Lord Tingmaus 'dinine düşkündü.' Lord Velesley 'büyüktü.' Fakat Ode hükümdarına yaptıkları işlemde zerre kadar adalet, beceri, büyüklük veya din düşkünlüğü yok idi." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 77, 79) "Papa 4. Nikola şöyle demişti: "Verilen sözü tutmamak günahtır ama Müslümanlara verilen söze itibar etmek daha büyük bir günahtır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) Türk sadrazamının İngiltere elçisi Sir Robert Ensley'e verdiği resmi yazı, İngiliz milletvekili Mister Grey tarafından 1792 yılı 29 Şubatında avam kamarasında okunur: İyi huylar çoktan Avrupa'dan kovulmuştur. İngiltere insanları alıp sattığından ona hiç güvenmemek gerekir. Sizin dostluğunuza, yardımınıza istekli değiliz. (Rusya ile arabuluculuk önerisinde bulunmaktadır İngiltere) Bakanınız sadece, paraya taptığını haber aldığımız ulusunuzu eğlendirmek için bir iş çevirmektedir. Sizin ayırt edici özelliğiniz cimriliğinizdir. Siz tanrısınız alır ve satarsınız. Taptığınız paradır. Bakanlarınız ve ulusunuzun gözünde her şey ticarettir. Türkler hile ve oyun bilmezler. Sizin gibi herkesi yoldan çıkaracak bir ulusun nesine güvenilebilir? Hâlbuki Türk, hiçbir söz vermesine, şerefine karşı koymuş mudur? Asla! Buna karşılık hiçbir Hristiyan devleti faydanın ve hırsın gerektirdiği zamandan başka hiçbir sözünü tutmuş, hiçbir taahhüdünü yapmış mıdır? Hayır! Eğer siz, denildiği gibi dünyanın en alçak Hristiyan ulusu değilseniz, en atak ve en sahteci ulusu olduğunuz gerçektir. Sizin aranızda yaptığınız barışlar rüşvete dayanır. Osmanlı vezirleri Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler fakat her zaman hainlik görmüşler, satılmışlar ya da aldatılmışlardır. Sizin amacınız bütün insanlığı birbirine düşürmek sonra faydalanmaktır. Sizin dininiz para kazanmaktır. Taptığınız put cimriliktir. (Lord John Davenport, s. 80-82) Bir yüzyıl öncesi için Oskar Koliing ise bakın ne demektedir: "16. Asır Türk idarecilerinin, zavallı halkın hukukunu korumak huşusundaki gayretleri önünde eğilmek arzusunu duyarız. Türk yöneticileri, en buhranlı zamanlarında bile, Düşmanlarına veya dostlarına karşı olan taahhütlerini bozmak hatasına asla düşmek istememişlerdir." (Macar Serhadlerinde XVI. Asır Türk Devri, Türkçe'ye Trc. Ülkü, nr. 82, s. 309, nr XVI. 91. 50)

Tarihte de durum aynıdır. Sokrates'in: "üç şey için şansa teşekkür ederim… Yunanlıyım barbar değilim." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 42) derken, Yunan medeniyetini Pers medeniyeti ile karşılaştıran Aristo ise 'Uygun olan Yunanlıların barbarlar üzerinde hüküm sürmesidir.' (Aristotle, Politics, 1252 b4) diyerek, son tahlilde herkesin kendi üyesi olduğu grubun tarafında duracağını ispat etmektedir. Oryantalistler gibi basın çalışanları için de bu aynen geçerlidir: "Her normal insan gibi bir muhabirde, içinde doğup büyüdüğü bir takım değer yargılarını, kendi toplumunun alışkanlıkları, oldukları gibi kabullenir. Yabancı kültürleri ve toplumları tarif ederken kendi eğitiminden, ulusal kimliğinden ve dininden sıyrılmayacaktır. (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 83) 'Kısaca olaylar -Tepkiler- kültürün sonucudur.' Komünist propagandaların, baskılarla yönlendirildiğine inanırlar. Ancak kendi ülkeleri söz konusu olduğunda, Amerikalıların çoğu basın tarafında çizilen sınırlardan ve uygulanan baskılardan (Ülke çıkarlarında, basının devletle ilişkisine dek) habersizdirler. Bir avuç şirket basın tekeli oluşturmuş ve dünyayı yönlendirirler." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 85-88) "Özellikle haberlerde İslam hakkında eksik ve hatalı bilgiler ortaya atmışlar ve bunları da 'uzman' sıfatı ile yapmışlardır." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Amerikan basınında tek parça ve kemikleşmiş bir İslamiyet kavramı yer etmiştir." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 131) "İslamiyet hakkında konuşacak kişi bazı fikirleri kanun seviyesinde kabul etmelidir. Örneğin 'İslamiyet orta çağdan

kalma ve tehlikelidir, İslam düşman bir kültürdür.' İslam hakkında konuşmak isteyen önce bu fikri göz önünde bulundurmalıdır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s.181, 189)

"Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kılıp, taklit ettireceklerinin metodunu, yolunu oryantalistlerden öğrenirler." (Hamdi Zakzük, s. 70) "Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmektedir." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 10) Oryantalist Karl Heinrich Becker, Alman; oryantalist Snouck Hurgronje, Hollanda; oryantalist Barthold, Rus; oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotaux Fransız emperyalizmine hizmet eder." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 45) Zaten "Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkmaktadır." (Bulut, s. 158) "Batı'nın İslam imajı ve "oryantal toplumları" analizinde, emperyalist politikaların rolü belirleyici idi." (N. Daniel, Islam and West, s. 44) "Özellikle 19. yüzyıldan sonra oryantalizm, emperyalizme malzeme sağlayan bir kurum haline gelir." (Ömer Baharoğlu, s. 27) Kısaca "İslamiyet uzmanı olup ta hükümete danışmanlık yapmayan veya şirket, basın hesabına çalışmayan hemen hiç kimse yoktur." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 9) "Profesörler, İngiliz ve Fransız koloni bakanlarına ve özel sektöre de zaman zaman danışmanlık yapmışlardır." (Said, s. 177) "Sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara geldiler. (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 25) Hatta bu durum sadece akademisyen veya oryantalistler için değil, İslam hakkında haber yapan basın mensupları için de geçerlidir: "Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunun farkındadır " (Said, İslam, s. 83, 84) İslam'a en hoşgörülü yaklaşanlardan biri olan oryantalist Watt, "İslam'ın köklerinde Yahudilik ve Hristiyanlığın tarihi etkisi ve Arap monoeizmi olduğunu" ileri sürer. (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 194; Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, s. 282; İslam and the Intefration of society, s. 293; Montgomery Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si, s. 84) İslam hakkında 'en objektif yazarlardan olan' Slomp'tan yapacağımız alıntı da aynı düşüncenin izlerini taşır: "Muhammed bir peygamberdir; ancak İsa ise peygamberin ötesinde özelliklere sahiptir. Dolayısı ile Hz Peygamberden üstündür." (Slomp, Het debat over de christelijke erkening van Muhammed, s. 64) "Sömürgecilik Oryantalizmin birikimlerinden istifade etmiştir." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 61) "Napolyon'un Mısır seferi, kalemin kılıçla ittifakını gösteren bir seferdir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 102) "Napolyon Mısır savaşında çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon, amacının Mısır'ı memlüklerin zülmünden ve Hindistan'ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa'nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) "Napoleon Bonapart, Mısır'ı elinde bulunduran Memluklularla savaşmadan önce bir ferman yayınlar : Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memluklular, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat alemlerin rabbi olan Allah, artık onların hükmünü sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı, zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü telâya, memluklulardan daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed'e ve kitabı Kur'anı Kerim'e onlardan daha fazla Hürmet ederim. Ey kadılar, şeyhler ve İmamlar. Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlarda Sadık Müslümanlardır. Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı sultanının - Allah onun saltanatının daim kılsın - en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 130-133) "Richard Simon, İslam'ın savunuculuğunu üstlenen biri olarak ün salmıştır. Ama o bile son tahlilde,

Müslümanlığın iyi yanlarını Hristiyanlık ve Yahudiliğe borçlu olduğunu ileri sürer. M. Rodinson tarafından “İslam peygamberini yücelten” bir kitap olarak tarif edilen Henri Boulainvilliers’in ‘Vie de Mahomed’ adlı eserde İslam’dan ‘tarihsel bir felaket’ olarak bahsetmektedir." (Bulut, s. 79) G. Sale, 1736 da yayınladığı İngilizce Kur’an-ı Kerim Tercümesi'nde şunları yazmaktadır: "Hz. Muhammed’in Kur’an-ı Kerim’in müellifi/yazarı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Kur’an’ı yazarken de başkalarından az yardımda görmemiştir." Hâlbuki G. Sale “Yarı Müslüman “kabul edilecek kadar objektif (!) kabul edilen birisidir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 75) Sale tercümeden amacını ise şöyle açıklamıştı: Çalışmanın başlangıcı okuyucuya, benim Hristiyanlığa karşı İslam'ı savunacağım intibaını verebilir. Fakat ben açıkça ifade edeyim ki, benim planım bunun tam tersidir. (Sale, Reflections on Mohammedism, s. 2) Constantin-François de Chassebof Volney, Mısır’ın işgalini Mısır’ın kurtarılması olarak ilan eder. (Hentsch, Hayali Doğu, s. 163) Günümüzde de benzer kurtarıcılık rolünün en çok bilineni de ABD’nin Irak’ı Saddam despotluğundan kurtarıp Irak’a demokrasi getirme vaadidir. Sonuç, 500.000 ölü, milyonlarca evsiz ve yurtsuz mülteci. Ama petrol artık ABD’nin kontrolündedir!

Kısaca, “İstisnai olarak ortaya çıkan bir takım objektif çalışmalarda bile hiç bir zaman, Hz Muhammed'in peygamberliği kabul edilmemiştir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 60) Hüseyin Akgün'ün, "Goldziher ve hadis" adlı eserinden devam edelim: "İslam'ın kendi doktriner resmi şekliyle bile, felsefi kafaları tatmin edebilecek yegâne din olduğunu akıllıca tespit ettim." diyen Goldziher son tahlilde, "Benim idealim, Yahudiliği de benzer bir rasyonel seviyeye yükseltmektir." diyerek yine kendi dinine hizmet etmeye çalıştığı görülmektedir. David E. Stannard, "Ne zaman yerliler barış istediyse, hep İngilizler tarafından sahte bir anlaşma yapıldı ve ardından da İngilizler, barış zamanında olduğunu sanan yerlilere beklenmedik bir biçimde tekrar saldırdılar." demektedir. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 44) "İslam’a insaflı bir şekilde bakan az sayıdaki oryantalistte, içinde yaşadıkları ortam onların İslam’ı gerçek manada anlamalarına engel olmuştur. Oryantalist araştırmaların asıl amacı Müslümanlarla mücadele ederken yararlanmaları için misyonerlere malzeme hazırlamaktı. Bu nedenle söz konusu araştırmalar hiçbir zaman sağlıklı, iyi niyetli ve tarafsız olmamıştır." (Muhammed Gallab, Nazaratün istişrakiyye fil-İslam, s. 8) Batılılar İslam milletlerini insaflı ve tarafsız bir şekilde düşünmemektedir. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşıyorlar. Bulgarları genellikle Mısırlı’lardan daha medeni saymak, Avrupa'ya mahsus olan uydurma safsatalardandır. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 289) “Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye bakışında iki belirleyici düzlemden söz edilebilir, birincisi ekonomik, ikincisi din.” (Hilmi Yavuz, s. 52) "Hiçbir ülke, Türkiye gibi batılılaşmaya çalışmamıştır.

Avrupa hiçbir zaman, Türkiye'nin batılılaşma çabalarını ciddiye almamıştır. Bu çabaları küçük görmüştür. Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım. Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68)

“Oryantalistlerin çoğu, İngiliz şirketinin resmi görevlileri ile bazı misyonerlerden oluşuyordu. İngiliz oryantalizmi, yöneten ile yönetilen arasındaki psiko-kültürel boşluğu köprü olmayı amaçlar. Oryantalistler, Hindulara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağladılar. Oryantalistler, Hindistan'daki İngiliz düzeninin muhkem kullanması için araç olurlar. Oryantalistler, kamu görevlileridirler. İngiliz oryantalist siyaseti, Avrupa düşüncelerinin yayılımını sağlamıştır.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, 35-37, 44)

Yapılması gerekenler

Öncelikli hedefimiz; Batı kültürü karşısında eziklikten kurtulmak olmalıdır! Bunun için gerek tarihi köklerimizde gerek kaynaklarımızdan hareketle geleceğe dönük dinamizmi harekete geçirecek özgüven bizde fazlası ile vardır.

Beyrut Safir Gazetesi Sahibi Talal Selman'ın Milliyet Gazetesi Yazarı Can Dündar'a söylediği, "Doğu'da bir numaralı devlettiniz, Batı'da son numarala olmayı tercih ettiniz." sözünün benzerini merhum Erol Güngör'de ifade etmektedir: "Avrupa Ortak Pazarının kuyruğu mu, yoksa Ortadoğu'nun başı mı olacağız? Bize düşman olan ve düşman kalacak olan bir medeniyetin çöpçülük hizmetini mi yoksa kendi medeniyetimizin öncülüğünü mü yapacağız?” (Erol Güngör, Kültür Değişmesi ve Milliyetçilik, Ötüken Yayınları, s. 266)

“Kendimiz kalarak ötekine açılmayı öğrenmek zorundayız.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 10) “İslam medeniyeti kendi dışındaki din ve kültürleri kucaklayabilecek esnekliğe sahip bir dünya görüşüne dayanmaktadır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 19) “İslam ve batı Medeniyetleri, ‘iyilikte yarışan topluluklar’ (Maide, 48) oldukları zaman Barış'a ulaşılacaktır.” (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 21) “Dr. Mustafa es-Sıbaî: "Bizim, batılıların kültürünü araştıracağımız, onlardaki din, ilim ve medeniyeti tenkit edeceğimiz bir gün gelecektir.” demektedir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 126) O gün artık gelmiştir. “Oksidentalizm doğunun özgürleşme hareketleri ile ortaya çıkmış, Fransızca ‘occident’ kelimesinden türemiştir. Türkçe ‘Batı bilimi’ şeklinde tercüme edilebilecek bu kavramın garbiyat veya istiğrab kavramı ile de ifade edilebilir.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 65) Oksidentalizm, ‘Batı'yı anlamaya çalışma ve karşı söylem üretmeye çalışılma’ sürecidir. “Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımlında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez.” (Hasan Hanefi, “Oryantalizmden Oksidentalizme”, Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, s. 80-82; Âlim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s 60) “Müslüman'a yakışan Kur’an’ın bakış açısı ile olayları değerlendirmektir.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 55) Bu konuda ana ekseni de, “Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletten alıkoymasın.” (Maide, 7) ayeti oluşturmalıdır. “Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımlında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez.” (Hasan Hanefi, “Oryantalizmden Oksidentalizme”, Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, s. 80-82; Âlim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s 60) “Batı bir coğrafyadan daha çok bir yaşam tarzıdır.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 76) “Oksidentalist öncelikle Doğu'yu çalışmalı ve kendi saf 'ben'ini ortaya koymalıdır.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 72) “Oksidentalizm, Ben'i ortaya koyacak, Batı'nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir.” (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 145) Oksidentalizmin temeli modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını kazanırken kullandıklarına dayanır.

(Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 98) "Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, Başkalarının da batıyı çözümlemeye hakları vardır." (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, s. 125) Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele ikinci dünya savaşında başlamıştır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 105) "İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur. Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 111-13) Kısaca oksidentalizm, önce kendini tanıma sonra tanıtma ve ötekileştermeden muhatabını tanımak demektir. Sömürgecilik karşıtıdır ve insani-dini-ticari iletişime açıktır.

"Komünizmi yendik şimdi sıra İslamcılarda!"

Arabistan değil. Biz onlarla beraber çalışıyoruz ama yakın partner değiliz. Ben İslamcılığı üçüncü totaliter hareket olarak görüyorum. Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek.

- İslam'la ilgili oldukça katı bir pozisyonunuz var...

İslam değil; İslamcılığa karşı. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümet, hareket veya kişiler neredeyse her ülkede oldukça küçük bir azınlık. Hiçbir yerde çoğunluk değiller ve evet, onlara karşı çok katıyım.

ÇÖZÜM ILIMLI İSLAM

Evet, Suudi Arabistan'daki korkunç bir hükümet. ABD Hükümeti'nin Suudi Arabistan'a verdiği imtiyazların boyutundan rahatsızım. Benim sloganım radikal İslam bir sorun, ılımlı İslam çözüm.

- Kurucusu olduğunuz Middle East Forum'un misyon bölümünde 'İslamcılığa karşı yazar, aktivist ve yayıncıların toplum önünde konuşma hakkını savunur' diyor. Ortadoğu'da tek din İslam olmadığına göre aynı duyarlılığı Hristiyanlık ve Yahudilik için neden göstermiyorsunuz?

Ben İslamcılığı Yahudilik veya Hıristiyanlıkla karşılaştırılabilir görmüyorum. Daha önce de belirttiğim gibi bunu Komünizm ve Faşizm'le karşılaştırılabilir görüyorum. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hıristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum. Yahudileri ve

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücüde dâhil hâkimiyet kurmaktır. Oksidentalizm amacı 'ben'i önyargılardan kurtulmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde kendini müdafaa vardır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 8) Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken oksidentalizm ile bir özgürleşme hareketine girilir. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 12)

"İslam, Yahudi ve Hristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 49) "Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. Endülüs kültürü iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçecektir. Endülüs'te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olan da yarış için bir zemin oluşturmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s.85-93) "Yapılması gereken, Yahudi, Hristiyan ve Müslümanları ortak ahlaki ve manevi değerlerde buluşmaya davet etmektir. Kendimiz kalarak evrensel değerlere sahip çıkabildiğimiz gün, yerel olanla evrensel olan arasındaki gerilimde bitecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 183)

Tabii bizi 'öteki'leştiren Batı'ya da büyük görevler düşmektedir: "Politik düzeyde olduğu kadar, dini düzeyde de İslam'la bir uzlaşma sağlamak Batının en başta gelen hedefleri arasında yer alması gerektiği gibi, geleceği için de son derece elzemdir." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 53) Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını göstermektedir. Jack Goody'nin Batılılara teklifi ise İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir: "Çatışmayı azaltmak istiyorsak bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız var. Bu fevkalâde başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız.' demektedir. Tarımı unutan bir kıtaya sulama

tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde eserde sergilenmektedir.' (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 11, 12) "Sorun ancak siyasal ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, yakın doğaya ilişkin politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek, saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla Anlaşması gibi." (Goody, s. 18) İslam hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. (Goody, s. 24) Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hristiyan Avrupa'yı el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de, var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. (Goody, s. 32) Büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. (Goody, s. 20) Doğu, Avrupalıların için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. 'Öteki', coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. İslam Geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir." (Goody, s. 34, 36, 213) İslam'ın Avrupa'ya gelişi daha çok, Yahudilik ve Hristiyanlığın Avrupaya gelişine benzemektedir. Zira Hristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine, onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüşlerdir. İslam, hiçbir zaman 'öteki' yani doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. Müslümanlar, Hristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller, Hristiyanlık dinine dayanmaktadır. Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak 'çok kültürlülük' gibi bir anlayışın uygulanabilecek midir? Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu gurbette yeniden doğan İslam'dan almışlardır. Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiller gibi, İslam'a sarılmaktadırlar. Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. Her halükarda İslam'ı dünyamızı bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. (Goody, s. 128, 132, 136, 138-140, 144-145) Avrupa'da din, kimlik ile özdeşleşmiştir. (N. Daniel, The Araba and the Medieval Europe, s. 303) Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedirler. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketleri de model teşkil edecektir. (Goody, s. 170, 171)

Oryantalizm, aydınlanma ve materyalizm

"Oryantalizm çalışmaları genel olarak, Müslümanları yıldırmak, kendilerine olan güvenlerini sarsmak ve ruhi çöküntüyü sağlamak konusunda odaklanmıştır. Amaçları, Müslümanların bu şekilde, batının maddeci medeniyetlerine boyun eğmelerini sağlamaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 131) "Bir grup oryantaliste, Avrupa tarafından işgal edilen halkların bilinçlerine, Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesi görevi verilmiştir." (A.L. Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12-13) Bu oryantalistler de görevlerini eksiksiz yerine getirmişlerdir. "Geçmişlerini batılılardan öğrenen topluluklar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmışlardır. Çünkü batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan doğulunun batılılara benzemesi gerektiği sonucu da kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. Doğulu toplum içinde elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu

kesim topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu tavsiye eder. Bu elitlerin görevi 'cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır.' Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkârdan geçmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 31, 33) Halbuki "Dinine sırtını çeviren Müslüman'ın elleri boş kalır ve artık kendisinin kim olduğunu bilemez hale düşer." (Eaton, s. 32) "Kendimizi Avrupalının gözü ile görmek" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma değil, oryantalistleşme, Doğu batı dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) İşte "Türk aydınının batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta; Oryantalistleşme." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 158) "200 yıllık Avrupalılaşma serüveninin bizi getirip bıraktığı yer oryantalizmdir. Oryantalizm, yani kendimizi Avrupalının gözüyle görmek! Ne Hazin" (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 44)

"Reform öncesi ezici ve zulmedici bir özelliği olan Hristiyanlık aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127) "Batı sömürücü karakterini, aydınlanma, modernleşme ve küreselleşme maskesiyle örtmekte, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm s. 44)

"Aydınlanma çağı 'ilahi müeyyidesi olmayan bir siyasi sistem, dogmasız bir ahlak' kurmak peşinde, ilerici ve laik bir ideoloji kuruyordu. Avrupa artık bilime inanmaktadır." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s. 71) "Avrupa'nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 17) "Marxizm ve evrim teorileri sonuç olarak "Bilimsel materyalizmi" bir din haline getirmiştir." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 19) "Batı, bilim devrimini yaptıktan sonra iki temel felsefe akımı ortaya çıkarmıştır. Rasyonalizm ve empirizm. Aydınlanma 18. yüzyılda bu iki geleneğin bir sentezidir! Bizim için Batının tarihsel anlamı aydınlanma dönemi ile başlar. 1774-1820 yılları arası batılıları Ordunun donanımı anlamında askeri alanda taklit edilmiş, tazminatla beraber, 1826 yılından itibarende, zihniyet düzenlenmesine gidilmeye başlanmıştır. Batılılaşmak demek, Avrupalılaşmak demek, aydınlanmacı olmak demektir." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam s. 42-43)

"Aydınlanma düşünürlerinin mutlak hakikate sahip olduklarına dair sarsılmaz inancı, felsefi çoğulculuğun her türüyle çatışma halindeydi. Aydınlanmanın tek akıl, tek tarih, tek bilim, tek medeniyet modeli, modern dönemdeki mutlakıyetçi siyasi akımlarında temel beslenme kaynağıdır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233) "Yöntemi, yargılarıyla, Doğulu ve Batılı araştırma konuları ile reform adına Mısır'da uyulması istenen batılı düşünce, Avrupa'da 19. asrın düşüncesinden başka bir şey değildir. Avrupa'nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 17) "Türk ateisti, aydınlanmanın mirasıdır. Daha doğrusu ateizm, Fransız aydınlanmasının, Türk entelijansiyası tarafından fevkalede yanlış bir biçimde anlaşılmasına sonucudur." (Hilmi Yavuz, Modernlesme, Oryantalizm ve İslam, s. 113, 134) "Din, kültür ortadan kaldırılmaya çalışılınca yerine sahte dinlerin ikame edilmesi kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır: "Bizim ilk aydınlanmacılarımız pozitivizmi, neredeyse yeni bir din olarak algıladılar. Şinasi'ye göre, Bilim, kul köle olunması gereken yeni bir değer, yeni bir kutsaldır. Tanzimat aydını olan Tevfik Fikret, "kul köleyiz bilime" der." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 295) "1945'te demokrasiye batılıların dikte etmesiyle geçmedik mi? Biz Avrupalı olmadık, kendimizi Avrupalı gözlüğüyle görmeye başladık." (Hilmi Yavuz, s. 50, 51) "Oryantalizmin etkisiyle, 'Doğulular ve Müslümanlar, batı gözlükleri takarak' kendilerine bakmak zorunda kalmışlardır. Batılaşanlar kendini ilerici olarak görmüşler, dinden uzaklaşmakta sınıf atlamak için gerekli görülmüştü." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 11, 17) Fransız Katolik enstitüsünden Prof. J. Danielov; "Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 66) demektedir. "Batılı ülkeler, gazeteciler, aydınlarla irtibata geçip onlar vasıtasıyla içişlerine karışmakta, aralarında ayrılık çıkardıkları ülkeleri birbirine düşünmektedirler." (Mustafa Sıbai, s. 42) Sonunda da "Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. Hiçbir medeniyet maziye bağlılığını kaybettikten sonra

varlığını korumaya muktedir olamaz." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 73, 87) "Oryantalistler İslam'dan uzaklaşanları 'aydın' olarak nitelendirmektedir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104) "Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) "Müslümanlar tarihinde ilk defa İslam dünyası, kendisi hakkındaki şeyleri batı imalatı imajlarından, haberlerden öğrenmektedir. Yönetici sınıf ise batı kontrolündedir." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 90) "Sömürgeciler dini siyasetten ayırma yollarını araştıran sekülerist doktrinler ithal ettiler. Sekülerist fikirler sadece Arap, Türk ve İranlı entelektüeller arasında değil fakat onların Batılılaşmış siyasi liderleri arasında da pek çok yeni taraftarlar buluyordu." (Asaf Hüseyin, s. 55) "Müslümanlar geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak, batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler, gerçek olandan başka söz söylemezler, onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler." (Sıbai, s. 97-98) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmışlar hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı'da olduğunu kabul etmişlerdir.

"Meğer Nureddin Mahmut Zengi (1118-1174) CIA ajanıymış. Ben demiyorum bunu. Cumhuriyet Gazetesi'nin mümtaz şahsiyetlerinden Aydın Engin beyefendinin iddiası bu yönde. 100 yaşındaki edebiyat dergimiz Varlık' "İbn Taymiyya" diye İslam âliminden söz ediyor mesela. Zira "aydınımsı" dediğimiz adam İbn Teymiye'yi hayatı boyunca hiç "Türkçe yazılışından" okuyacak kadar tanımamıştır. Ancak bir oryantalistin yahut bir batılı araştırmacının metninde tesadüf etmiştir ismine. Özdemir İnce'nin Paulo Coelho'nun romanının çevirisinde yer verdiği "birden kulelerden şarkılar yükselmeye başladı" cümlesindeki kulenin minare, şarkının ezan olduğunu söylememize bilmem gerek var mı? Türk aydınımsı diye halka, toprağa, tarihe, dine karşı cehalet geliştirmeyi neredeyse vazife edinmiş adama derler." (İsmail Kılıçarslan, Yeni Şafak, 03 Şubat 2018) "Bizler, her konuda Avrupa'yı rakipsiz bir otorite olarak kabul etmemizden dolayı, tarihimizi bile Avrupalılardan alıp öğrenmeyi adet haline getirdik." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 10, 24) "Oryantalistler İslam'dan uzaklaşanları 'aydın' olarak nitelendirmektedir." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104) "Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) "Müslümanlar geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak, batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler, gerçek olandan başka söz söylemezler, onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler." (Sıbai, s. 97-98) "Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak kabul etmişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemişlerdir." (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12) "Kendi kültürüne yabancılaşan, oryantalist fikirlerden etkilenen birçok yerli aydın kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı-uzak ve batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmışlardır." (Mehmed Said Hatiboğlu, "İrtica Nerede?", İslâmiyât, C. X, Sayı: 2, Nisan-Haziran 2007, s. 9-23; Mehmet Doğan, "Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi", Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58)

1962'de yayınlanan bir eserin önsözünde, 'Bugün İslam aleminin birçok yerlerinde Batıya karşı aşırı bir hayranlık fırtınası ortalığı kasıp kavurmaktadır.' (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 5) diye yazmakta idi. Bugün bu fırtına çok daha artmıştır ne yazık ki! Dr. Hamid Algar tarafından ilk kez 1969 yılında yazılan makalesinin giriş bölümünde, Batı'nın İslam dünyasına yönelik yıllarca süren askeri ve siyasi saldırılarının bir sonucu olarak, Müslümanların batıya karşı daima 'özür dilemeci' bir tavır içerisinde olduklarını belirtir. (A.L.

Tibawi, Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 187) Ateist, toplumun manevi değerlerine düşman ama Müslüman olmayan gavura aşıktır her zaman. "İsrailli arkadaşımın önünde saygıyla eğiliyorum. Ama ben Ömer'in önünde eğilmem, Osman'ın önünde eğilmem." demektedir ateist sanatçımız İlyas Salman. (İlyas Salman, video: www.youtube.com/watch?v=RPaerMH3jvY) "Mısırlılardan da Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuuru dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirilmiştir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 15) "Edward Said, sömürge entellektüeli kavramını şöyle açıklar: Kendini Avrupa kültürü ile tanımlayarak, sömürgeci ülkeyi anavatan sayarak, her zaman Avrupai hakimiyetin kültürel perspektifi ile yazarlar. Sömürgeci entelektüel kendini, kendi halkı karşısında yenik düşmeye yazgılı konumda göstermenin dışında, bir meşrulaştırma olanağına sahip değildir." (Hilmi Yavuz, s. 66, 67) "Aydın sınıf, batı medeniyetinin tesiri altında şahsiyetini kaybetmiş ve aşırı derecede batı hayranlığına müptela olmuştur." (Said Halim Paşa, Buhranlarımız ve Son Eserleri, s. 61) "Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 35) "Oryantalistlerin takipçileri, batıyı kendilerine kıble ve hayatlarının rehberi yaptılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 68) "Türkiye'de, kendisini modernleşmiş, Avrupalılaşmış, Batılılaşmış sayan bir kısım insanımız, geleneksel kimliğini ön plana çıkaran bir başka kısım insanımızı ilkel, pislik olarak kabul etmektedir. Onlara ancak aşağılayıcı, horlayıcı bir söylemle atıfta bulunmaktadırlar. Kendi yerli halkını öteki olarak işaretlemektedirler. Batılılaşmanın bizi getirip bıraktığı yer burasıdır: Kendi yerli halkını, insandan daha aşağı, batılıyı ise insandan daha yukarı neredeyse bir tanrı gibi görmek. Modernin kendi halkına ve batıya bakışı hemen hemen hiç sorgulanmadı. Neden acaba?" (Hilmi Yavuz, s. 74) "İslam ülkelerinde sömürgecilerin uzun müddet hüküm sürebilmesi için, Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları lazımdı. İngilizler, Mısır'da okullarda iktisadi ve toplumsal adaleti içeren bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir düzen olan İslam'ın emirlerinden hiç birisini öğrencilere okutmadılar. Mısırlılardan, Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuura dibine kadar dalan bir nesil yetiştirdiler." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14-15) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmışlar hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı'da olduğunu kabul etmişlerdir. Bu durumumuz yabancıları bile şaşırtmaktadır: "Zihinsel ve entelektüel köleliği anlayamıyorum." (Wael Hallaq, Cins Dergisi, 9 Ocak 2019) Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Cezayir ziyareti sırasında (28 Nisan 2018) Cezayirli bir gazeteci, Erdoğan'a "Türkler burayı işgal etmedi mi?" diye sorar. Erdoğan: "Eğer öyle olsaydı siz bu soruyu bana Fransızca değil, Türkçe soruyor olurdunuz." diye cevap verir. 1960'larda Cezayir'den kanlı bir şekilde çekilen Fransa Cumhurbaşkanı'na böyle bir soru soramayıp da 500 yıl önce yapılan bir fütuhatın hesabını sormaya kalkışmak, ancak "sömürge aydını" olmanın derine işlemiş bir ruh halinin göstergesidir. "Bir yanı ile Müslüman, bir yanıyla Batılı fakat kendini ne İslam medeniyetine ne de batıya ait hisseden insanlar bu ikircikli ruh halinin ağır baskısı altında sürekli krizlere maruz kalırlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 174) "Roman ve sinema ile batılı olmayanı ötekileştiren oryantalizm, batıyı hâkim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir." (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10) Twitter'da 'Sevinçli' adlı bir kullanıcı 3 Temmuz 2017 tarihli paylaşımında, "Kızım Disney Channel izleyerek büyüdü. Amerikan kültürüne son derece hakim ve ben annesi olarak ölünceye kadar kızımla gurur duyacağım." diye yazmakta idi. 'Shrike' adlı twitter kullanıcısı da, Arda Güler Real Madrid'e transfer olunca Arda ve annesinin fotoğrafını paylaşıp altına şunları yazar: "Annesinin açık ve sarışın olması ülkemizin imajı açısından mükemmel." Evet, tam da oryantalistlerin istediği ideal 'doğulu, ezik ve kimliksiz' tipoloji örneği. Hâlbuki Bosna'lılar full sarışın nerdeyse ama sadece Müslüman oldukları için Avrupa ortasında yaklaşık 4 sene (1992-1995) katliama uğramışlardı. Oyuncu Bade İşçil, bir zamanlar arabeks şarkı söyleyen "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" şeklindeki gazetecilerin sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum. Ben batılı bir kızdım ve özüme döndüm." (Hürriyet, 11 Ekim 2007) diye cevap verir.

“İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini kopararak kimliklerini yok etmek gerekmektedir.” (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 31-32) “Müslüman toplumları hem entelektüel hem de kültürel açılardan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirtmiştir: Batılılaşanlar ve laikler." Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok ekmek amacından yola çıkarak yeniden yazıldı. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler iyi bilinmektedir.” (Hilmi Yavuz, s. 204 -205) “Türk entelijansiyası, laikliği yanlış anladı. Modernite projesinin devlet ile sınırlı tuttuğu laikliği, bireysel alana taşıdı.” (Hilmi Yavuz, s. 115) “Vulgarlaisizm, bu ülkenin en barbar ideolojisi. Çünkü kendisini hakikat görüyor, egemenlik kibriyle bakıyor ve modern olmanın havasıyla üstün sanıyor. Toplumuna, tarihine ve coğrafyasına yabancılaşan bir self-bilinci temsil ediyor. Bu topluma, kötü bir modernlik kopyacılığıyla bakıyor. O nedenle bilgili ama cahil, bilimsel sanıyor kendisini ama dogmatik. Her şeyi kopya ettiği kaba modernliği, vulgarlaisizmin (kaba laikçilik) üzerinden okuyor. Din karşıtı, toplum karşıtı ve tarih karşıtı bir zihin haline geliyor.” (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 6 Eylül 2020) “Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır.” (Hilmi Yavuz, s. 231) “Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar ürettiler.” (Hilmi Yavuz, s. 261) "Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkellik olurken, yeninin adı da ilericilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman doğuda reform, batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 32, 54, 205) "Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini de çifte dönüştürür, zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hisseder. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 66) “E. J. W. Gibb, 'Osmanlı şiiri tarihi' isimli kitabında, Osmanlı şiirini 'bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp tedailerden (Detay, ayrıntılardan) öte bir şey olmadığını' iddia eder. Bu bakış açısı Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik söyleminde başat, baskın temalarından biri olmuştur. Türk entelijansının (aydınlar topluluğunun) zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir. Prof. Walter G. Andrews, 'şiirin sesi, toplumun şarkısı' adlı kitabında, Gibb'in Divan edebiyatı ile ilgili iddialarına yanıt verir.” (Hilmi Yavuz, s. 86, 88-91) "Türküleri güncel hale getirmek ya da batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibidir. Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türkülere köylü zihniyeti olarak bakıyor." (Amerikalı Bob Beer ile röportajdan, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018) “Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giymiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz ‘misyonlarımızın’ farkında değiliz.” (Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, s. 270) Hürriyet yazarı Tufan Turenç, 10.09.2014 tarihli twitter paylaşımında, “Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir.” demektedir. Ahmet Hakan, İlber Oltaylı ile ‘Tarafsız Bölge’ adlı programda aralarında şu konuşma geçer:” Oltaylı, ‘Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.’ deyince Ahmet Hakan, ‘Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil’ diye yorumda bulunur. Oltaylı, ‘Hayır efendim o zaman batı da böyle adam yoktu ki, ne batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih. Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabii.’ diye cevap verir. (youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg) "Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza

Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz." (Nurullah Ataç, Edebiyatçılarımız Konuşuyor, s. 40) "Genç bir ozan hatırlıyorum. Beyoğlu'nun 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben" demişti, "Türk olmak istemiyorum. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve batılı bir ortama aitim ben." (Attilâ İlhan, Hangi Batı, s. 24) "Türk aydını, Batı'nın manevi ajanıdır. Batı diye bir şey yoktur. Bu hayâli bir kavramdır. Türkiye'de basın Türk değildir." (Attilâ İlhan, Ceviz Kabuğu, Star, 6.2.2004) Hz Muhammed'i bir 'kahraman' olarak nitelendiren bir oryantalist için Osman Yüksel Serdengeçti şöyle bir değerlendirmede bulundurmakta idi: "Oryantalist yazar Thomas Carlyle, bizim aydınlarımızdan çok daha insaflı, çok daha idrakli, şüphesiz çok daha bilgili bir adamdır." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) Görüldüğü gibi "Batı güdümüne giren toplumlar ise her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır." (Süphandağı, s. 35) "Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 279) Aslında "Kültürel ve teknolojik emperyalizm, politik emperyalizmi kadar tehlikelidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 278) "İkbal'e göre de, kişiliğin kaybolması, tüm kayıplardan daha üzücüdür. Yine İkbal'in düşüncesine göre, Müslümanların geleceği, fert olarak kişiliklerini yeniden bulmalarına ve bilinçli olarak yaşam tarzları ile kimliklerini pekiştirme çabalarına bağlıdır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 225) Haçlı emperyalizmi, İslam ülkelerinde bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştü. "Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok etmek amacından yola çıkarak yeniden yazıldı. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler, iyi bilinmektedir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 204 -205) 1936 tarihinde Mısırlı yazarlardan biri, "Artık İslam'dan ve Arapça'dan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi", 1938 yılında ise, "batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı olduğunu" söylemektedir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 204) "Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyindir." (Mustafa Sıbai, s. 26) Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunur. "Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve sevilmeyen yönleri ile kısaca, her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini" ilan etmekte, "Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmaktadır. (Taha Hüseyin, Mustakbelu's-Sakafe fi Mısr, II/289-292; Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 68) Ona göre, 'Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, şark mantalitesine ise uzaktır.' Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan bu yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta (Taha Hüseyin, I/9-11) ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek, "Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, 'zaten aynı olduklarını' (Taha Hüseyin, I/63) ileri sürmektedir. (Taha Hüseyin, II/372) "Almanya da 4 yıl kalan Ali Hasan Abdulkadir, Ezher'de ilk dersine şöyle başlamıştır: "İtiraf etmeliyim ki, 14 yıla yakın süre Ezher'de okudum ama İslam'ı hiç mi hiç anlayamamışım. Onu ancak Almanya'daki tahsilim sırasında anlayabildim." (Mustafa Sıbai, s. 28) Türk olan A. Cevdet de, 'medeniyet Avrupa medeniyetidir, bunu gülü ile dikeni ile almak mecburiyetindeyiz.' (Abdullah Cevdet, Şime-i Muhabbet, İctihad dergisi, 89, sayfa 1984) demektedir.

Halbuki, "Kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları bir dini, birisi kalkar ve Hristiyan medeniyetinin fikirlerinin ve eserlerinin Fas'ta ve daha bilmem nerelerde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahseder. Hristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi tâ eskiden beri Hristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 286-287) Amaç, geçmişi tarihin derinliklerine uzanan bir intikam duygusudur. Bu duyguyu emperyalizm de tetikler.

“Birçok yabancı okul da, aynı vatanın çocuklarını, farklı yönlere yönlendirmektedir." (Ömer Furuh, et-Tebşir ve'l-İsti'mar fil Biladil Arabiyye, s. 112) Fanon Frantz batılı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktoralı olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu." (Fanon Frantz, Les Dammes de la Terre, s. 17) “Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 66) “Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: “Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 101) “Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirildi.” (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 133, 134) “İngiliz tarihçi, siyasetçi ve Şair Thomas Macaulay, 'Hint eğitimi üzerine notlar' isimli eserinde, 'yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve aklı İngiliz olacaktır.' demektedir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) Tüm bu faaliyetlerin sonunda ABD’yi savaşta yenen Vietnam’da “Ülke halkı sosyalizm ve milliyetçilik doğrultusunda eski efendilerini taklit etme ayrıcalığını kazanmak için savaştılar." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 45)

Kolombiya’da bir kızcağız bir tv progmına misafir olur ve İngilizce (Hello, Good afternoon) selam vererek içeri girer. Bayan spiker milliyetçi hisleri galeyana gelir ve kıza sert şekilde çıkışır: “Sen Kolombiyalısın, damarlarında Kolombiya kanı akıyor. Ve burası İspanyolca konuşulan bir program. İspanyolca konuşmazsan defolur gidersin!" Aynı mantalite ülkemizde de kısmen hakim durumdadır: “Batılılaşma hastalığına duçar olmuş Cumhuriyet aydınlarının Türkçü medeniyeti söylemi, İslam ve Osmanlı kimliklerinden arındırılmış bir toplum düzeni inşa etmeyi hedefliyordu.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 40)

Sosyalist ve anti-emperyalist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları Fikir Kulübü 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralarken bir tanesi de radyoda "Batı müzik saatlerinin artırılmasını" sağlamalarıdır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu, s. 82) Hukuk profesörü Hıfzı Veldet Velidedeoğlu ise Iğdır'daki bir düğün için "uygar bir düğün"tanımlamasını kullanır. Nedeni ise sadece "Düğünde kadın ve erkeklerin beraber eğlenmesi, dans etmesini" gösterir. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 199) Türk devrimci solunun önder kadınlarından olan Behice Boran, babasını 'ilerici' olarak anlatır. Nedeni ise ablasını “Fransız Rahibeler okuluna” göndermesidir. (Emel Koç, Behice, s. 20) Babası ablasını İslami okula gönderse idi aynı sıfatı hak eder mi idi, ayrı konu! Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaşlaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örnekler bunlar. İngiliz Gezgin A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin 'Medeni tutumu' hakkında şu gözlemlerde bulunur: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım attılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." (Tuncer Baykara, Osmanlılarda medeniyet kavramı, s. 24) "Ülkenin

elitleri arasında sayıldım çünkü İngilizce konuşabiliyor ve batı kıyafetleri giyebiliyordum. Benim gibi insanları dinden uzaklaştıran en büyük faktör, vaizlerinin uyguladıkları ile vaaz ettikleri arasında büyük bir fark olması idi. Ayrıca, dinin arkasındaki felsefeyi açıklamak yerine, ritüellere aşırı vurgu yapılıyordu. Neslimin miras aldığı aşağılık kompleksi yavaş yavaş birinci sınıf bir sporcu olarak geliştikçe geçti. Her iki toplumun avantajlarını ve dezavantajlarını görmeye başladım. Üstün olduğumuz ve hâlâ da üstünlüğümüzün devam ettiği bir alan vardı ve bu da bizim aile hayatımızdı. Materyalist ve hedonistik kültürü insanda psikolojik sorunlara neden olmaktadır." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) Sosyal medyada 'Σελήνη' adlı bir kullanıcı, "Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson selamünaleyküm dedi, aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti." diye twit paylaşır. Ona destek olmak isteyen bir twit kullanıcısı da, "Biz merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde giydiğim kıyafetlere çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve Arap alfabesi kullandığımızdan eminler." şeklinde cevap yazar. Kıyafetle batılı olmak veya zaten Arapça kökenli bir kelime olan 'Merhaba' ile Arapçılığa savaş açtığını zanneden modern insanlar türemiştir ne yazık ki. Yine twitter'de Yusuf Demirkapu adlı bir kullanıcı, "Asurlara ait en eski kraliyet arşivi British Museum" diye paylaşımda bulununca Umut K. adından bir kullanıcı "Burda olsa üç günde yağma olurdu. Emin ellerde olduğuna inanıyorum" diye yorum yaparak sömürgeci hırsızlara güzelleme yaparken kendi kültürüne düşmanlığını ilan ederek tam bir Stockholm sendromu örneği olduğunu göstermişti. Yine "Taksim'deki Arapça tabelaların sökülmesini keyifle sigara yakıp izlediğini" yazan bir kullanıcıya Eray K. Adında biri, "İngilizce tamam da Arapça bize ters hacı" diye yorum yapmaktadır. Cem Yılmaz'ın 'açık büfe' komedi videosundan: "Biz Türkler açık büfede "acayip'mişiz! Ama 'bir İngiliz'de böyle bir şey görmezmişiz, bir zeytin, bir avakado alıp gidiyormuş" Sayın Yılmaz keşke İngilizlerin, dünyanın öbür ucundaki insanların yemeklerini önlerinden aldıklarını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini de sömürdükleri, yaptıkları zulüm ve katliamları da komedisine ilave edebilseydi! "2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin yaptıklarına ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 'yasa dışı cinayet işlediğinin' ortaya çıktığını söyledi." (Euronews, 19/11/2020) Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumlar: "Ancak batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay 'basına sızınca' sadece lafla, özür diliyorlar, bizim celladına âşık zihniyet sahiplerinin yorumuna bakınız. Oryantalistler; Başardınız! F. A. Eroğlu 07.06.2019 tarihinde Twitter hesabından Norveç'e çitlere asılmış elma poşetlerinin fotoğrafını paylaşır: "Bu fotoğraf Norveç'ten. Bahçelerinden topladıkları elmaların fazlasını başkaları da yesin diye çitlere asmışlar. Dilerim güzel ülkem de bir gün bu refah ve medeniyet seviyesine ulaşır" ifadelerini kullanır. dogrulukpayi.com adlı site olayı araştırır ve "Norveçlilerin ağaçtan toplanan elmaların fazlasını, başkalarının yemesi için bahçe duvarlarına astıkları iddiası yanlış." olduğu sonucuna ulaşır. Peki gerçek nedir? "İngiltere merkezli "Development Initiatives" kuruluşu tarafından hazırlanan Küresel İnsani Yardım 2022 Raporu'na göre, Türkiye, 2021'de gayrisafi milli hasılasına oranla en çok insani yardım yapan ülke sıralamasında, zirvedeki yerini korudu." (AA, 27.07.2022) "Oryantalistlerin hemen hepsi, Doğunun kültürünü harap etmeye çalışmışlardır." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 10) "Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlar." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, 'Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler.' (E. Said, Oryantalizm, s. 8) derken İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığının temelinde yatan sebeplere de tutmaktadır.

“Hristiyan Batı ‘düşüncelerinin’ İslam ülkelerinde yayılması Müslümanlardaki dini ruhu da zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur.” (Muhammed Bakır el-Hakim, s. 28) "Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye’de yaşanan Batılılaşma tecrübesini “kültürel inkâr” olarak tarif etmişti. Ülkemizin en parlak sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat’la başlayan Cumhuriyet’le sürdürülen modernleşme projesini, “Türklerin İslâm kültüründen uzaklaştırılması” olarak tanımlamıştı." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 09 Ağustos 2019) Bu aşağılık kompleksinden bir an önce kurtulup köklerimizin farkına varmalı ve Fuat Köprülü’nün yaptığı gibi; "Fuat Köprülü, Osmanlı'nın her kurumu Bizans'lılardan aldığını iddia eden hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden, onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir." (Doğan Gülpınar, Ottoman, s. 94) Bizler de kendi köklerimizin değerinin farkına varmalıyız. Sonuç itibari ile “Türkiye'yi yaşanmaz bulanlar Türkiye'ye yaşanmazlaştıranlardır. Oryantalizm illetinin, Türkiye'nin entelektüel gündeminin bir numaralı mesele olduğunu söyleyebiliriz.” (Cemil Meriç, Jurnal, s. 69, 70) “Medya İslam'a saldırıyor; Biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz; Peki neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 172)

Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktalara taşınmıştır. Konuyu uzatmamak için sadece birkaç örnek verelim: Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine, gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsüne "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlamaktadır. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010) Sağlık Bakanlığı’nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris’te bulunan ve Elele Derneği’nde düzenlenen belgesel Film gösterimine katılan İsmet İnönü'nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker'in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı ’Laik ve Türk kadınlar’ adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, “13 yaşındaki çocuklara ‘ilkel kostüm’ giydiriliyor.” derken kastettiği tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007) 28 Şubat dönemi. Din dersi kitabı hazırlamam görevi verilen öğretmen taslağı hazırlar. Talim terbiye kuruluna gönderir ama taslak geri iade edilir. ‘Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yenir’ metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı ‘ilkel kesit’ yazısını yazar! Prof. Yalçın Küçük Ulusal Kanal’daki bir konuşmasında, “HDP’li vekillerin çocukları mini etekli, Hiç birinde türban yok. Hiç birisinin ‘kafasına ilkel şeyler’ koyamadınız.” demektedir. (https://www.youtube.com/watch?v=apeSp_7cQlc) Ateist Celal Şengör: "Halk cahil, halkı yönetenler de nihayetinde halkın içinden gelen kimseler. Ben bir yabancı gibiyim Türkiye'de. Türkiye'ye gelip akıl veren bilim adamlarından bir tek farkım İstanbul'da oturuyor olmamdır." (Haber 7, 1.1.2018: Prof. Dr. Celal Şengör'ün kendisini YÖK üyeliğine uygun gören Üniversiteler Arası Kurul'un 219 üyesine birden gönderdiği mektuptan, yıl 2008)

Batılıların gözünde Müslümanlar

“Oryantalizm, İslam dinine Müslüman olmayanların düşmanlıklarının bir ürünüdür.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 20) "Bir oryantalist için doğulu her zaman doğuludur.” (Edward Said, Oryantalizm, s. 19, 144) "Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın!" (Cemil Meriç, Jurnal 11, s. 383) “Avrupa'nın bir kimlik inşa edebilmesi için ötekine ihtiyacı olduğu öteden beri biliniyor. Bu öteki Doğu olarak işaretlenir ama Batıdan farklı, ondan aşağı, barbar, ilkel bir doğu imgesi kurgulanır. Öteki diye işaretlemeler düpedüz Hristiyan olmayanlardır. Oryantalizm gücünü 'yoktan bir şeyi var etmesinden değil, olan bir şeyi olmayana indirilmesinden' alır.” (Hilmi Yavuz, s. 56, 58) "Doğulunun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. Hiç bir Batı kaynaklı bile

olsa ideoloji bir doğuluyu batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm, s. 19-20) "Misyonerler İslam'dan dönenleri de şüphe ile yaklaşmışlardır." (Asaf Hüseyin, s. 82) "Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) "Said bir Hristiyandır ama Filistinlidir, Arap'tır ve neticede Doğuludur." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 183) "Bir fert ne kadar batıcı olursa olsun, eğer doğulu ise önce Doğuludur sonra batıcı." (Süphandağı s. 68) Alman bilim adamı Fritz Neumark: "İçtenlikle itiraf etmeliyim ki, Avrupalı Türkleri sevmez, sevmesi de mümkün değildir. Türk ve İslam düşmanlığı Hristiyanların ve kilisenin asırlardır hücrelerine sinmiştir. Avrupalılar Türkleri Müslüman olduğu için sevmez, ama 'laiklik' şöyle dursun, 'Türkler Hristiyan olsa da' onlara düşman olarak bakmaya devam ederler." (Metin Aydoğan, Bitmeyen Oyun, Türkiye'yi Bekleyen Tehlikeler, s. 182) "Viyana piskoposu Johann Fabri: "Dünyada yaş ve cinsiyet ayrımı yapmadan çocuk yaşlı herkesi kesen, hatta ana rahmindeki bebeği bile katleden Türkler kadar acımasız ve kaba bir ırk yoktur" (Turkey, Sweden and the EU Experiences and Expectations", Report by the Swedish Institute for European Policy Studies, Nisan 2006, s. 6) "Batılıların dediği olursa, sizin Alevi-Sünni, Kürt-Türk, sağ-sol, laik-ateist olduğunuza da bakmayacaklar. Adınıza, geldiğiniz yere bakacaklar. Zaman ve coğrafya kaderimizdir. Kaderine karşı yürümeye kalkışanlar, Allah'ın iradesine karşı durmaya çalışıyorlar demektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09.03.2017) "Oryantalistler, kendilerini fikri yönden takip eden, amaçlarına yardımcı olan beyaz insan cinsinden, Yahudi veya Hristiyan olsalar bile, onların doğulu Arap asıllı olduklarını bilmektedirler. Bu nedenle onlar bu oryantalist efendilerinin gözünde yabancı kimselerdir. (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 64) Evet, değil bir Müslüman'ın sonradan Hristiyan olması, yüzlerce yıldır Hristiyan olan Ortodokslara Katoliklerin bakışı ortadadır! İstanbul'u işgal eden, Haçlı seferleri sırasında Ortodokslara uyguladıkları şiddet, en son Bosna savaşında ortaya çıkan bölünme, Papa'nın Ortodokslarla birleşme çabalarına rağmen hala aşılamayan birçok engelin olduğunu göstermektedir. Kendi dindaşlarına, doğulu ve farklı mezhepten olduğu için bunları yapan Katolik ve Protestanların yeni Müslüman olanlara güvenebileceğini, onlara samimi davranabileceğini kim ve nasıl kabul edebilir? "Müslüman dünya istediği kadar batılılaşsın, sekülerleşsin, sanayileşsin, aradaki ontolojik mesafenin kapanması mümkün değildir. B. Lewis, Huntington gibi yazarlar; Müslümanların masumiyeti gibi filmler bunun göstergesidir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 241) "İnsan bilmediğinin düşmanıdır. Batının İslam konusundaki tarihi cehaleti, bir imkan ve kapasite meselesi olmaktan ziyade bilinçli bir tercih gibi görünüyor." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 240) "Batılı her zaman Oryantalisttir. Bu bakış her şeyi mahvediyor." (Osmanlı tarihi uzmanı Japon Prof. Yuzo Nagata, Milliyet, 24 Mart 2000) Fransız Türkolog François Georgeon'un 15.01.2021 tarihli Paris'teki söyleşisinden: "Türkiye hiç sömürge olmadı ama Batı Türkiye'ye sömürgeci dil kullandı. Bunun hesabını da vermedi. 70'lerde Fransa'ya çalışmaya gelen Karadenizli köylülere mağripli muamelesi yapıldı. Bu bir paket onlar için, kendileri dışında herkes aynı!" Şu cümle her şeyi özetlemektedir: "Sen ne kadar Batı'ya yaranmaya çalışırsan çalış. Batı için sen Türk'sün, Müslümansın. İşte bu yüzden Batı senin ezelî ve ebedî düşmanındır ey çocuk!" Prof. Oktay Sinanoğlu. Oryantalist Toynbee'nin sözünü tekrar hatırlayalım: "Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım. Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinden nakleden Hilmi Yavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 68)

Görüldüğü gibi ne yaparsak yapalım Batı bizi asla kabul etmeyecektir. O halde öncelikli yapmamız gereken Batılı kavramlar ve kurumlar karşısında ezikl ik psikolojisinden kurtulup kendi özümüze, dinimize dönmek ve tarihsel misyonumuzu yeniden kuşanmaktır: 'Tevtit, adalet ve emanet' bilincini tüm evrene yaymak, evrensel barışı tesis edip zülme ve sömürüye engel olmak!

Oryantalistler yüzlerce yıldır, birçok ülkede üniversite seviyesinde binlerce akademisyen yetiştirmiştir. Tefsir, hadis, İslam tarihi, kelam, fıkıh birçok konuda araştırmalar yaparak bu alanlarda 'hata, eksik, yanlış arama' faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Amaçları "Hz Muhammed'in peygamber olmadığı; Kur'an'ı yazdığı, Müslümanların barbar ve bilim düşmanı" olduğunu ispat etmektir. Ayrıca bu bilgileri kullanarak misyonerlik, ticaret ve sömürü düzenlerine altyapı hazırlamaktadırlar. Oryantalistler dini veya siyasi nedenle üzerlerine düşen görevi yerine getirmektedirler.

Müslümanlarca yapılan 'ferdi çalışmalar' genellikle bir alanda olsa da aslında tüm oryantalist ithamlara cevapları verilmiştir. Fakat bu çalışmalar dünyanın dört bir tarafında dağınıktır ve düzensiz olarak yayınlanmaktadır. Oryantalistlerin yüzlerce yıldır birçok ülkede yaptığı gibi, bir tane bile ne yazık ki oksidentalist çalışma yapacak akademik kürsü henüz hiçbir İslam ülkelerinin kurulabilmiş değildir. "Oryantalistlere karşı "Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu aşikârdır." (Hıdır, s. 405) Şimdi, Müslüman akademisyenlere düşen görev, oryantalistlere verilen cevapları akademik bir disiplin dahilinde ele alıp sistemli bir şekilde bir araya getirmek olmalıdır! Sorun büyüktür ama çözüm bu kadar da basittir: Uzmanlar, küresel bazda yapılan tüm çalışmaları toplayıp, belli bir disiplinler altında yayına hazır hale getirmelidir. TDV tarafından hazırlanan İslam Ansiklopedisi bu çalışmanın ilk adımı olabilir. Devamı hem zaruri hem acilen yerine getirilmeyi beklemektedir.

"Yüksek İslam Enstitüsü'nden mezun olan bazı gençlerin Yunanca ve Latince öğrenmeleri ve Hristiyanların dini üniversitelerinde Bu din üzerine ihtisas yapmaları şarttır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 5) "Bize düşen, İslam ülkelerinde, İngilizce eğitim yapan yüksek lisans ve doktora bölümlerini kurma zorunluluğudur." (Mustafa Sıbai, s. 94) "Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki, bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! O zaman geldiğinde, batılı yazar ve siyasilerinin faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı?" (Mustafa Sıbai, s. 99) "İlimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır." (Mustafa Sıbai, s. 101)

Gerek tarihi ve gerek dini/ekonomik/emperyalist nedenlerle İslam batıda hep kötü imajla sunulmuştur. Yüzyıllardır batı aleminde İslam ve Müslümanlar hep "şeytanın dini, uydurma, gerici, vahşi" olarak tanıtılmıştır. Bu yaftayı bizlere yapıştırmaya çalışan papazlar ve oryantalistler kadar, bu imajın yanlışlığını ortaya çıkarmayan biz Müslümanlar da ortaya çıkan bu tablodan sorumluyuz! "Batıda İslam imajı yerleşik bir hal almıştır. Bugün Batı'da bu imajın restorasyonu Müslümanlar açısından kaçınılmazdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 45) "İslam alemi iki ayağı üzerinde doğrulmak istiyorsa, ne yapıp ne edip boynundaki kölelik zincirini kırmalıdır. Oryantalistlerin yazdıkları eserleri ve onların görüşleri, fikir süzgecinden geçirilip, hatalarını düzeltebilecek kapasiteli alimler ve yazarlar yetiştirmelidir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) "İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmüşlerdir." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 188) "Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelerine pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinle dönerler. Çünkü büyük senteziler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildiler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 155) "Oryantalistler, birçok Müslüman'ın

düşüncelerini etkilenmişler ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Oryantalistlerce eğitilen gençler İslam medeniyetini ve tarihi değerlerini inkara dayalı bir eğitim ile yetişmektedirler." (Adnan Muhammed Vezzan, s. 54) "Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 57) Yine bu öğrenciler "Sömürge ülkelerindeki 'yerli araştırmacılar' uzun zaman batılı araştırmacılar için 'bilgi taşıyıcı' olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır." (Bulut, s. 144) "Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. Müslüman öğrenciler sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri özümsemekte ve zamanla batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonrada onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular, yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrenciler bu etkilemeden paylarına düşenleri almaktadırlar. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötülemeye devam etmektedirler." (Tibawi, Abdülmelik, Algar, s. 161-162; Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) "Georges Mahe adında yaşlı bir Fransız ile dost olduk. Bir gün bu zatla konuşurken 'Avrupa'ya öğrenci göndermek' meselesi açıldı. O şöyle dedi: "Avrupa'ya öğrenci göndermek doğru değildir. Göndereceğiniz öğrenciler, orayı gördükten sonra içlerinden "memlekete dönmek" istemezler. Döndükleri vakit, "bilmedikleri yurtlarına" alışamazlar; memleketlerine yararlı hizmetler göremezler." (Kazım Nami Duru, Hatıralar, s. 107) Massignon, Nurettin Topçu'ya: "Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye giriştiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir growing dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkâr ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz.' Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. 'Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum." (Emin ışık, Nurettin Topçu, s. 33)

"Oryantalizm bir söylem olarak dünyayı tereddüte yer bırakmayacak şekilde, Occident ve Orient olarak ikiye ayırmıştır." (Bryan S. Turner, s. 77) "Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsadılar. Çünkü Batı uygarlığının umutlara değil korkulara dayanıyor, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürmüştür." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 07 Ocak 2018) "Varlığını ötekine bağlı üreten Batı Hristiyanlığı, İslam'ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür." (Süphandağı, s. 90) "Hala Müslümanlarca tercüme edilen bir İncil, Tevrat olmaması ama buna karşı oryantalistlerce hazırlanan birçok Kur'an tercümesinin olduğunu" hatırlatan Prof. Zakzuk Müslüman âleminin acilen geçmişimize bakıp hayal kurmaktan kurtulup, öncelikle "Oryantalistlere cevap ansiklopedisi, milletler arası bir İslami/ilmi müessesenin kurulması, yeni bir İslam ansiklopedisinin yazılması, İslam'a davet için uluslararası bir teşkilatın kurulması, Kur'an'ın batı dillerine çevirilerinin bizzat Müslümanlarca yapılması, İslam kültüründen başta İsrailiyyat olmak üzere bir ayıklamanın yapılması, batıda İslam'ın daima gündemde tutulması için çalışmalar yapılması, tarafsız oryantalistlerle diyalogun yoğunlaştırılması ve en son uluslararası bir İslami yayınevinin kurulması" gerektiğini belirtir ve bu konuda yapılması gerekenleri sıra ile maddeler kitabında açıklar. (Hamdi Zakzük, veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 111- 136) "Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalı, İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak, farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurmaları ve oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemek için sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmalıyız." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 126, s. 161) "Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir." (Hamdi Zakzük, s. 117)

"Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir." (Özafşar, s. 37) "Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır." (Edward Said, Haberlerin Ağında İslam, s. 6-8) "Bütün Müslümanlar oryantalist faaliyetlerin farkında olmalı ve gereğini yapmalıdır." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. XIV) Bu nedenle eğitimden hukuka her alanda kendi özümüze dönmek öncelikli sorumluluklarımızdan olmalıdır.

Ne yazık ki, "Batı, dini felsefeleştirirken Doğu, gelenekselleştirmiştir." (Süphandağı, s. 15) Kaynaklarımıza geleneğimizi ihmal etmeden yeniden bakmalıyız. Bu konuda, 'Tefsir, hadis, fıkıh, İslam tarihi, kelam gibi ana dallardaki usul, ıstılah, tarih çalışmaları bütüncül olarak ele alınmalı ve 'Rical, tabakat,mevzuat, israiliyat, Müşkilü'l-Kur'an, Muhtelifu'l-Hadis' gibi ilim dalları yeniden aktif hale getirilmelidir.

"Müslümanlar Hz İsa'ya olan saygın bakış açısı uygun dille anlatılmalıdır. Bir oksidentalist araştırma merkezi kurulmalı, dini ve dili iyi bilen araştırmacı, akademisyen ve entelektüeller yetiştirilmelidir. İyi bir dil eğitimi çok önemlidir. Müslümanların protesto kültürünü de geliştirmeleri gerekmektedir. Soğukkanlı tepkiler konusunda toplum bilinçlenmelidir. İslam, politik bir dille değil, poetik-şiirsel-edebi bir dille anlatılmalıdır. Batıda Hz Peygamber hakkındaki negatif iddialar tespit edilmeli ve modern metodolojiler kullanılarak bunlara uygun cevaplar verilmelidir. Oryantalistlerin kendi aralarındaki reddiyelerden de istifade edilmelidir. Hz Peygamberin yönetici konumunda bulunurken, 'ötekilere' yönelik adaletli muameleleri, söz ve uygulamaları mukayeselerle anlatılmalıdır. Hz Peygamber'in insanlığa esasen ne tür-büyük katkılar ve insani değerler kattığı anlatılmalıdır. Hz Peygamberin döneminde uygulamalarına bakılarak, günümüze dönük evrensel ne tür mesajlar verdiğinin üzerinde durulmalıdır. Doğru peygamber imajı, yepyeni bir dünyanın kurulmasında da öncü rol oynayacaktır. Batıda peygamberimize yönelik söylemleri izleyip, uygun yollarla onlarla mücadele için stratejiler belirleyen bir merkez oluşturulmalıdır. İslam ülkelerinin bu tür temel meselelerdeki siyasi birliği ve ortak tutumu ancak sonuç alıcı olabilir. Reaksiyoner ve şiddet/hakarete yol açan gösteriler ve tutumların batıda, 'İslam şiddet yanlısıdır' yönünde aleyhte kullanıldığı unutulmamalıdır." (Hıdır, s. 406-417)

"Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki islamiyetin ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s.9, 183) "İslam gerçeğini bütün insanlığa anlatmak bizim kaçınılmaz görevlerimizdendir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 15) "Ümmet olarak daha ne kadar bizzat kendi kitabımız, peygamberimiz inancımız ve kültürümüzle ilgili alanlarda yapılanlara seyirci kalacağız? Bizi üzen davranışlar karşısında eli kolu bağlı ve daima seyirci koltuğunda oturmakla mı yetineceğiz? Unutmamalıdır ki onların kuvvetli görünmelerinin nedeni bizim zayıf oluşumuzdandır." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 12) "Oryantalistler, gücünü bizim zaafiyetimizden almaktadır." (Hamdi Zakzük, s. 115) İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında, İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları demektedir: "Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim." (Hamdi Zakzük, s. 88)

Öncelikle "Biz kendimizi anlatmalıyız. İslam dünyası ciddi anlamda organize olmadığı ve birliktelik sergileyemediği için sonuçta güçlü bir kamuoyu da oluşturamamaktadır." (Doç. Dr. Serhat Ulağlı, Yeni Şafak, 18.01.2015) Bize düşen ise, "Öncelikli olarak, Batı'nın zihnen ve fiilen işgalini

görmek, bu çifte işgali yok etmenin yollarını bulmak." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 20.01.2018) ve İslam'a saldıran, hakaret- iftira eden her türlü film, kitap gibi çalışmalara bağırarak, yıkarak, öfkeli görüntüler sergileyerek değil, yine aynı araçları (Kitap, film, internet sitesi) kullanarak, vahyin aydınlığında bilimsel, tarihi belgelerle ve akılcı cevaplar vermek olmalıdır. Günümüzde ilahi mesajı, doğru metotlarla toplumla buluşturmak sorumluluğu, her Müslüman'ın üzerine düşen en önemli görevlerdendir. "Her şeyden önce Müslümanlar açısından, yeni metot ve stratejiler belirlenerek sistemli bir "imaj restorasyonu" çalışması yapılmak zorundadır. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 40) Öncelikle sergilememiz gereken tutum, reaksiyoner olmaktan ziyade aksiyoner ve nitelikli adımlar olmalı, tebliğden ziyade temsil öncelenmelidir. Hz Peygambere yönelik her saldırıya, medeni tarzda, akademik/ilmi yanıt vermeli, bunu yapamıyorsak şiddete yol açan gösteriler yapmaktan uzak durmalıyız." (Hıdır, s. 405) "Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. Müslüman kuruluşlar misyonerlik ve oryantalizme karşı koyma gereğini bile doğru dürüst anlamamaktadır. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandıracak birimlerinin oluşturulması gerekir. Oryantalizmin söylediklerine birçoklarımız, "boş sözler" der, geçeriz. Ama bunlar, bizimle savaşırken düşmanlarımızın kullandığı silah ve ateştir. Demir ve ateşe ancak demir ve ateşle karşılık konur. Bilim alanında demir ve ateş ise çalışmak, sürekli çok çalışmaktır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 219, 222, 268) "Bu yüzyılın en büyük ayıbı, 'İslam dinini yalan ve Hz. Muhammed'in aldatıcı ve yalanı yaldızlayıcı bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir.' Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.458) "Onların hücumlarına, sağlam metotlar geliştirmek suretiyle yapılacak ilmi araştırmalardan elde edilecek fikirlerle karşı çıkmak gerekmektedir. 'Müslümanların görevi, emperyalist ve oryantalistlerin düşmanlarımız olduğu gerçeğini hatırlamaktır.' Oryantalistlerin iftiralarını çürütmek, biz Müslümanların görevi olmuştur." (Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 5) "Batı, medyanın ve sanatın gücünü kullanarak terörün en büyük mağduru olduğu izlenimini yaratmaktadır. Kuşkusuz medya ve sanatın gücüyle başa çıkmanın en iyi yolu bu konuda yakınmak değil, sanat ve medyanın gücünü kullanarak haklı olduğunu göstermektir." (Emre Dorman, Hürriyet, 18 Haziran 2017) "İslam dünyası birkaç asırdır gaflet uykusundadır. Uyanışın gerçekleşmesi, karşı tarafın hücumlarını bertaraf etmenin yanı sıra, fikren karşı hücuma geçmekle mümkün olacaktır." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 36) "Günümüzde İslami gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç vardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 8) "Oryantalistik çalışmalar ciddi bir şekilde ele alınmalı ve her yönüyle incelenip gerekli cevaplar verilmelidir. Müslümanların yapacağı en önemli çalışma, her iddianın hakkını vermeye çalışarak gerekli cevap ve açıklamada bulunmaktadır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 8, 174) "Oryantalizm kuşkusuz sütten çıkmış ak kaşık değildir ama hatalarımızı yalnızca başkaları objektif olmayan amaçlarla konuşuyorlar diye reddetmek başımıza daha fazla çorap örebilir. Bu aşamada bizim kültürel görevimiz, gerilik boğasını boynuzlarından yakalamak ve başkalarının bizim hakkımızda çizdikleri resmi (bu resim kasten çarpıtılmış olsa bile) eleştirmeden önce kendimizi eleştirmektir." (Prof. Fuad Zakaria, Naqd al-Istishraq wa'azmat al-thaqafa al-Arabiyya al-mu'aşira, Fikr, 10, 1980, s. 75) Ayrıca, "Hiçliğin kucağında çırpınan yerli seyyar ateistlere de el uzatmalıyız; Bunu kalpleri taşlamadan mühürlemeden yapmalıyız." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Adnan Bülent Baloğlu, s. 88) "Günümüzde bilhassa internette yeni ateizmin, en çok destekçi bulan ateist ekol olduğu söylenebilir. Bu noktada Müslümanlara düşen internette ilgi gören bu iddiaların geçersiz olduğunu tarih, felsefe ve sosyolojinin tanıklığından da faydalanarak göstermek olmalıdır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 101) "Müslüman entelektüellerin dinin temel meselelerini rasyonel, makul bir şekilde izah etmesi gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, s. 108, 117) "Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın sorunlara ve sorulara doğru, gerçekçi ve makul cevaplar aranması zorunludur. Gençleri bu sanal alemde

yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimleri sağlamak son derece önemlidir. (Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 81, 263) Evet, ne yazık ki günümüzde "Bilimsel cihad hala dar bir çerçevededir." (İzzet Derveze, Kuran cevap veriyor, s. 22) Az da olsa "Kimi gayretli İslam âlimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek, faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymuşlardır. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 23) Ancak oryantalistlerin hücumlarına karşı koymak "ihtiyacı karşılamayan ferdi gayret ve teşebbüsler" (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 12) ile mümkün değildir. "Oryantalistlere karşı "Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu aşikârdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 405) "Andolsun onların söylediklerinin senin göğsünü daralttığını biliyoruz." (Hicr, 97; hUD, 12) Geçmişten günümüze, Mekkeli müşriklerden oryantalistlere, değişen sadece iftiracıların adları ve dinleri. Ama ne olursa olsun sonuç değişemeyecek, cahiliye dönemi nasıl son buldu ise, günümüz, 'bilinçli cehalette' bir gün son bulacaktır, bi-iznillah.

"Meselenin çözümü için bir medeniyet yüzleşmesine gidilmesi ve mevcut 'öteki'leştirmenin 'ötesi'ne geçilmesi gerekir. Ben ile öteki arasındaki ayırımı mutlak manada ortadan kaldırmak mümkün değildir. Buna gerek de yoktur ama öteki ile yapıcı, insani, üretken, adil, saygılı bir ilişki kurulabilir. Önyargılardan arındırılmış bir İslam-Batı tartışması, modernlik, akıl, birey, özgürlük ve gelenek konularında daha derinlikli ve ufuk açıcı bakış açılarının gelişmesine katkı sunabilir. Yeter ki biz, sözümüzü güzelce söylemeye (Nahl, 125; Taha, 44; Ali İmran, 159), dostluk elimizde uzatmaya devam edelim. Bir arada yaşamanın asgari şartı, herkesin kendi kalarak ortak iyi de uzlaşmasıdır. İslam ve batı Medeniyetleri 'iyilikte yarışan topluluklar.' (Maide, 48) oldukları zaman bölgesel ve küresel barışa katkıda bulunacaklardır." (İbrahim Kalın, Derin Tarih, s. 1, 40, 53; sayı: 70, Ocak 2018) "Kuran'ın, iyi ve övgüye layık olanı (Maruf) emretme ve ahlaken kötü ve nefret edileni (Münker) yasaklama çağrısı, belli bir kültüre has bir emir değildir. Dini geleneklerine bakmaksızın bütün halklara hitap eder." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s 220) "Yapılması gereken, İslam geleneğindeki zengin tecrübeyi eleştirel bir gözle değerlendirmek ve barış, savaş, bir arada yaşama ve çoğulculuk gibi temel kavramları bu tecrübe ışığında yeniden ele almaktır. İslam medeniyeti kozmopolittir. Bir değerler hiyerarşisine tabi olarak farklılıkların bir arada yaşandığı kültür vizyonu, Bağdat'tan Endülüs'e İslam topraklarına hakim olan bir bakış açısıydı." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 229, 252) İslam'ın, Batı medeniyetinden farklı olarak, bir arada yaşama kültürünü Cemil Meriç ise söyle tanımlar: "Batı, kültürün vatanıdır. Doğu, İrfan'ın. İrfan, düşüncenin bütün kutuplarını kucaklayan bir kelimedir, ayırmaz; birleştirir." (Cemil Meriç, Kültürden İrfana, s. 33) "İslam; İspanya, Sicilya, Malta, Yugoslavya ve Balkanların batılı bir din, Hristiyanlık; Suriye, Mısır ve kuzey Afrika'nın doğulu bir dini olarak gönderme yapabiliriz." (Bryan S. Turner, s. 121) "İspanya Kralı Ferdinand ve Kraliçe İsabella'nın orduları reconquista olarak bilinen, İspanya'daki Endülüs Emevi devletini işgal harekâtını tamamladığında, sadece İslam'ın Avrupa'daki tarihi sona ermedi, aynı zamanda Avrupa tarihinin gördüğü en kapsamlı bir arada yaşama tecrübesi olan 'convivencia'da yine trajik bir şekilde tarihe gömüldü. Böylece Yahudi, Müslüman ve Hristiyanların beş asırdan fazla süren ortak bir medeniyet inşa etme çabası, reconquista ile sona erdi. Belki şöyle de diyebiliriz, Müslümanların İspanya'da örneğini gösterdikleri bu çok dinli medeniyet aslında Batılı ile ortaklaşa kurulmadı. Onu Müslümanlar tek başlarına kurdular, diğerlerini de buna dâhil edip himaye ettiler. Böyle düşünüyorum ve bu nokta bence önemli. Ötekini tolere edip idare edemeyen bir anlayış medeniyet kuramaz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 26.8.18)

Oryantalistlerin Hz Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler

Hz Muhammed'in samimiyetinin ve peygamberliğinin delilleri

-Hz Muhammed’in samimiyeti-

Oryantalistler Hz Muhammed’in maddi menfaat için Kur’an’ı yazdığını, amacının saltanat, makam, para ve dünyevi zevkler olduğunu ileri sürerler. Bu konu detaylı olarak ‘Kur’an kaynağı nedir?’ adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır. Bu yazımızda ise Hz Muhammed’in samimi, dürüst, dünyalık peşinde olmayan biri olup Kur’an’ı yazmadığını öve Kur’an’ın ilahi bir kitap olduğunu Hz Muhammed üzerinden örnekleri ile göstereceğiz.

“Hz Muhammed'in peygamberliğindeki samimiyetine niçin inanalım? On beş asır öncesine gidelim, putlara tapılıyor, içki su gibi içiliyor, kadınlar satılıyor, zina son derece yaygın, güçlü zayıfı eziyor ve insanlar ölçüsüz, azgınca bir hayat yaşıyorlar. Böyle bir toplum içinde bir kişi çıkıyor ve insanları tek olan Allah'a ibadet etmeye çağırarak, yukarıda saydığımız tüm kötü alışkanlıkları bırakmaya davet ediyor. Bunu yaparken nasıl karşılık göreceğini de gayet iyi biliyor. Öldürülme tehlikesi ile karşı karşıya geleceğinin de farkında. Fakat o, Rabb'inden aldığı emir ile tüm bunlara bakmaksızın vazifesini yapıyor. İşin dikkat çeken yanı, bu zatın davet etmiş olduğu şeyler insan nefsinin arzuladığı şeyler de değil. Aksine nefsin zorlanacağı şeylere davet ediyor çevresini. Oruç var, zina yasak vd. İnsanların hem nefislerinin hoşuna gitmeyen hem de canlarını kaybetmesiyle sonuçlanabilecek olan bu olumlu tepkiye onları iten şey neydi? Öyle bir cazibe gücüydü ki, mali imkânları ile askeri gücüyle elde edilemezdi. Bu bambaşka bir şeydi, o kadar başka bir şeydi ki, savaşlarda onun ashabı ona bir zarar gelmesin diye başlarını ona yönelen okların önüne atıyorlardı. Bu o kadar başka bir cazibeydi ki, asırlardır ve bugün milyarlarca Müslüman, hep aynı aşkla bağlanmıştı ona. Müslümanlar sırf o yapmış diye, binlerce sünneti bir askeri disiplin edasıyla yerine getiriyorlar. On beş asırdır Müslümanlar ağızlarını içkiyi sürmüyorlar. İçki bulunan sofraya oturmuyorlar bile. Milyarlarca insan üzerinde oluşturulmuş olan bu etkinin Nübüvvet gücünden başka bir izahı olabilir mi? Bugün sigara kutularının üzerinde bile sigara içmek sizi öldürür yazıyorken pek de etkili olmuyor. Dünyada hiç kimse onun kadar sevilmediği ve sevilmeyecek. Hiç kimse onun kadar takip ve taklit edilmedi, edilmiyor. Bir insan eğer bu durumu kendi gayreti, kabiliyeti, imkanı ile elde edebiliyorsa neden bunlara sahip ve talip olan birçok insan için böyle bir şey söz konusu olmadı.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 215-219)

Maddi menfaat elde etmek isteyen bir insan, toplumda kökleşmiş, benimsenmiş yanlışlara (İçki, kumar, fuhuş v.b) savaş açıp, üstüne bir de maddi ve bedeni açıdan insana zor gelecek işleri (Namazdan oruç zekâta) insanlara zorunlu kılar mı? Amaç taraftar toplamaksa akla epey aykırı bir yöntem değil midir bu metot? Yoksa amaç ego tatmini ve krallık değil mi idi, ne dersiniz?! Amaç kendini yüceltmekse neden yazdığı (!) kitapta kendini defalarca (Enfal, 68; Tevbe, 43; Tahrim, 1; Tevbe, 80; Kehf, 28; Nisa, 105; Yunus, 42,99; Abese, 10) hatalarından dolayı azarlanıp, hatalarını ortaya döksün, yüzlerce yıl sonra bile okunmasına neden olsun? Hem 'tek' olmak varken neden tüm peygamberler arasında son sırada yer aldığını (Hatemu’l-Enbiya) ilan etsin? Diğer peygamberlerin açığını sayarak kendini yüceltmek varken, kendi hatalarını ortaya döküp diğerlerini yüceltsin? Fetih suresi, 27. ayete bakıyoruz müthiş bir özgüven. Hudeybiye anlaşması ile Kabe’ye ziyaret yapılamamış ve görünüşte Müslümanlar aleyhine olan bir anlaşma imzalanmıştır. Ama ayete bakıyoruz, 'güven içinde başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak, korkmadan Mescid-i Haram'a gireceksiniz.' buyrulmaktadır. Bu ayeti kime güvenerek kitabına (!) koyabilmiştir? Mekke'de, o zor ve zulüm, işkence altında yaşanan 12 yılın tam ortasında inen Zümer suresi 39-40. ayetlerde de aynı kendinden emin tutum söz konusudur: "De ki: Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Ben de yapacağım. Kişiyi rezil edici azabın kime geleceğini ve sürekli azabın kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz!" Bu fütursuzca, kendinden emin tavrı her peygamberde görmek mümkündür. Mesela, tanrı kral

olduğunu ilan eden firavun, Hz Musa'nın yüzüne karşı kendisini öldürme tehdidinde bulununca, Hz Musa tek başına onun yüzüne şöyle haykırır "Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığınırım." (Mümin, 27) Hz Resul'ün tek başına başladığı o zorlu yolda her zaman tek dayanağı Allah (azze ve celle) olmuştur! Şura, 10: "İşte o Allah benim rabbimdir; yalnız O'na güvenip dayanmışımdır ve daima O'na yönelirim." Menfaat için, kral olmak için yola çıkan biri (!) şu sözleri neden insanlara söyler? "Ben de öleceğim, ben de insanım, Allah'ın hazineleri yanımda demiyorum, ben melek değilim, bende 'sizin gibi' vahye uyuyorum." (Zümer, 30; Enam,50; Kehf, 110) "Beni Allah'ın bana verdiği makamın üstüne (Hristiyanların Hz İsa'ya yaptığı gibi) çıkarmayın." (Hanbel, III/154) Hazreti Muhammed, ticaretten siyasete, sosyal hayatın aile hayatına, hayatın her alanında, her kademede, her çeşit durumla karşı karşıya gelmiş; olumlu olumsuz, müspet menfi her türlü olayla karşılaşmış ama her zaman çizgisine, ahlakını, fedakârlığını, sevecenliğini muhafaza etmiştir. Zafer kazandığında, mutlu olduğunda da; kaybettiğinde, üzüldüğünde de; toplum içinde de, ailesi arasında da hep aynı çizgiyi korumak, üstün niteliklere, ahlaka sahip olmayı gerektirir. Onu lider örnek şahsiyet yapan da budur. Okuma bilmeyen (Ümmi peygamber adlı yazımıza bakılabilir) bir kişi kitap yazacak (!) ilham aldığı iddia edilen kaynaklara bakıyoruz hepsi birbiri ile tezat (Kur'an'ın kaynağı nedir? adlı yazımıza bakılabilir) Ayrıca ortaya konan eser (!) edebi ve şair dolu bir ortamda herkese meydan okuyarak, hadi bir (tek sure veya ayet bile olsa) benzerini getirin (İsra, 88; Hud, 13; Bakara, 24) diye çağrıda bulunacak, bu nasıl bir özgüven? Ümmi olan biri Kur'an'daki bilimsel ayetleri nasıl yüzyıllar öncesinden keşfetti (Kuran ve bilim adlı yazımıza bakılabilir) Romalıların yenildiği savaş daha tazeliğini korurken, bir kaç yıl içinde İran'ı yeneceklerini nereden bilebilir bir insan? Ebu Leheb'in imansız 15 yıl daha yaşayacağını nereden bilebildi? (Tebbet, 3) Kendi yazsa kitabı, en ihtiyaç duyduğu anda neden ayet indirmesin?! "İfk olayı, kıblenin değişmesi" konularında olduğu gibi. (İfk hadisesi ve ateistlere cevap adlı yazılara bakılabilir) Neden aylarca insanların konuşmasını engellenmedi ifk olayında, kıble için istekli olduğunu ayet açıkça ifade ederken neden yıllarca bekledi?! "Eğer Kur'an'ı kendi yazsa peygamberin davasının ilk anında evren, yaşam ve toplum hakkındaki yöntem, düşünce ve anlayışlarını anlatmaya başlamasını gerekirdi. Ne var ki, vahyin başlangıcı tevhide çağrı ile başlamıştır. Bütün bunlar olurken vahiy kesintiye uğradığı da oldu." (Bakır el-Hakim, s. 38)

"Size ben, "Allah'ın hazineleri yanımdadır", demiyorum; gaybı da (geleceği de) bilmem. "Ben bir meleğim" de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, "Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez" de diyemem. Allah, onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zalimlerden olurum." (Hud, 31); "İslam'ı inkâr edenler, "Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir." dediler. De ki: Onu kendiliğinden değiştiremem, ben ancak bana vahyolunana uyarım." (Yunus, 15); "Gözlerin, dünya hayatının süsünü isteyerek Müminlerden başka yana sapmasın. Nefsinin arzusuna uyan kişiye itaat etme." (Kehf, 28-29) "Peygamberimiz kıyametin ne zaman kopacağını bilmediğini Kur'an'da açıkça ilan etmektedir. (Ahzab, 63) "Eğer Muhammed kendisinin insanüstü bir varlık olduğunu ifade etseydi, buna inanacak birçok kimsenin çıkacağını tahmin etmek zor değildir. Fakat Kur'an Ondan 'ben de sizin gibi bir insanım.' (Keyf, 110) diye duyurmasını istemiştir. Sahte dini liderler kıyametin saatini bildiğini ileri sürerler. Kur'an'da Allah "Ne zaman gelip çatacak?" diye sana kıyamet saatini sorarlar. De ki: Onun hakkındaki bilgi sadece rabbimin katındadır." buyurmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 198) Aynı şekilde ruh hakkında da kendisine sorulan sorulara pek az bilgiye sahip olduğu şeklinde cevap vermiştir." (İsra, 85) Hz Muhammed, günümüze kadar bile hala içeriği çözülemeyen bu konularda zaman kazanacak cevaplar verip neden rakiplerini susturmamış, ellerine koz vermiştir? Rumların İranlıları birkaç yıl içinde yeneceğini bildiren (Rum, 3-4) ve bu gerçekleşen Hz Muhammed (as) kıyametle ilgili '300-500 sene sonra' demesine ne engel olabilirdi?!

Bu açık sözlülük, öz güven ve Allah'a olan itaat-bağlılık! Bu kişi mi yalancı (!)

"Batıdaki Hz. Muhammed imajı, aynı zamanda Kur'an ve İslam imajıdır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 19, 22) Çünkü Norman Daniel'in dediği gibi: "Biz en fazla mesaimizi (Hz) Muhammed'in peygamber olmadığını ispat üzerine yoğunlaştırdık. Zira o peygamber değilse Kur'an'da vahiy olmayacaktı." (Hıdır, s. 21) Eğer Muhammed (as) peygamber değilse Kur'an'da otomatikman saf dışı bırakılacaktır ve amaç ta budur!

"Oryantalistler, dönemin ruhuna, ideolojilerine, inançlarına göre, oldukça fazla fanteziler, ideolojiler, tiplemeler üretmiştir ki, bunlar gerçek tarihteki İslam peygamberi değildir." (M. Di Cesari, The Pseudo-historical Image of the Prophet Muhammed in Medieval Latin Literature, De Gruyter 2012, Giriş, VII) Anton Wessels: "Biz batılılar, Ortaçağlardan bu yana bize sunulan (genelde negatif) bir Muhammed imajına sahibiz. Yapılan tasvirlerin gerçek kaynaklara dayanmayıp, temel olarak apolojetik/polemik bir amaca hizmet ettiği çok açıktır." (A. Wessels, Modern Biographies of the Life of the Prophet Muhammad in Arabic, Islamic Culture, XLIV/2, 1975, s. 99-105) "Hz Muhammed'in hayatı bütün yönleri ile alaya alındı, olaylar az veya çok abartıldı, neredeyse tanımayacak derecede çarpıtıldı, sağlam ve güvenilir bilgi planlı bir şekilde çürüğe çıkarıldı. İslam'ı "bazen sırf eğlence için, daha çok da kilisenin yüksek gayeleri için" yalan yanlış anlattılar." (N. Daniel, Islam and the West, s. 244) İslam düşmanı Rudi Paret bile Hz Muhammed'in "İnsanî büyüklüğünü ve gururdan tamamı ile uzak olduğunu" kabul eder. (Paret, Kur'an üzerine makaleler, s. 119,137) O "Hz Muhammed'in hayatı, çok az insanın dayanabileceği mücadele ve zorluklarla geçmiş, Kendisi saraylarda yaşanmamış, içkili eğlence partileri düzenlenmemiş" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 263) ve "Hayatının yarısı açlıkla geçmiş, hiçbir zaman servet sahibi olmamıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 113) hatta "Medine'ye göç ederken ona zulmeden insanlardan bazılarının emanetleri hala kendisindeydi." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 106)

Tevbe 43: "Allah seni af etsin. Onlara niçin izin verdin?" mealindeki ayet Hz Muhammed'in yaptığı bir yanlışlık gözler önüne serilmektedir. İsra, 73: "Allah, Hz Peygamberin müşriklere az da olsa bağlanma tehlikesi geçirdiğini beyan etmektedir. Ahzab, 37: "İnsanlardan korkuyordun." demektedir. Görüldüğü gibi Hz Peygamber kendisine gelen vahye müdahale bile edememektedir. Kur'an'ı Hazreti peygamberin kendisi yazsaydı, niçin Hz Peygamber içinden geçirdiği böyle olumsuzluğu deşifre ederek kendini sabote etsin? İsra, 86. ayette, "Gerçek şu ki, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; bundan sonra da sen bize karşı güvenip dayanacağın birini bulamazsın." denmektedir. Davasını şahsi menfaatler elde edebilmek için insanlara kabul ettirmeye çalışan bir insanın kitabına, 'dileseydik sana vahiy ettiğimizi ortadan kaldırırız' şekilde bir cümle yazmasındaki sebep nedir? Abese, 1-10. ayetler:" Yüzünü ekşitip başını çevirdi. Görme engelli o kişi geldi diye. Ama (ey Peygamber!) Sen nereden bileceksin, belki o kendini arındıracaktı. Yahut o bir öğüt alacak, bu öğüt kendisine fayda verecekti. Sen ise kendini her bakımdan ihtiyaçsız görenle ilgileniyorsun. Onun arınmamasından sen sorumlu tutulmayacaksın ki! Gönlünde Allah korkusu taşıyarak koşup sana geleni umursamıyorsun!" Hz Peygamber yanlış bir hareket yapmıştır. Ancak bu sadece bir an için boş bulunarak, anlık olarak ortamdan rahatsız olmuştur. Ama hemen Allah'tan âdete azar işitmiştir. Bir anlık dalgınlıkla verdiği böyle bir tepkiden ötürü kimse kendi kendini bu şekilde eleştiremez. Böyle tenkit insan psikolojisine tamamen aykırıdır! Kasas, 56. ayette Allah, 'Kendi izni olmadıkça Hz peygamberin bile kimseyi hidayete erdirmeye gücü yetmeyeceğini' bildirmektedir. Kendini lider, önder yapmak için kutsal kitap yazdığı iddia edilen bir kişi, "Sizi cehennemden kurtarırım!" neden dememiştir? Uhud savaşında Hz Hamza şehit edilmiştir. İşkence yapılıp, çiğeri çıkarılmış, kulak ve burnu kesilmiştir. Hz Muhammed buna çok üzülür ve aynısını onlara yapacağını söyler. (Vakıdi, I/290; İbni Hişam, II/95; Taberi, II/528) Ama nazil olan bir ayetle (Nahl, 126) intikam almasının önü kesilir. Hz Muhammed kendini zora sokacak ve intikamını alma sözünü geri aldırtacak ayeti neden Kur'an'a yazsın? İnsanları kandırmak için ilahi kitap uyduran

(!) bir insan yazdığı (!) esere şu ayetleri neden eklesin?: "Hiçbir şey hakkında sakın 'yarın şunu yapacağım' deme! Ancak, 'Allah dilerse, inşallah yapacağım' de. Unuttuğun zaman Rabbini an ve 'Umarım Rabbim beni, doğruya daha yakın olana eriştirir' de." (Kehf, 23-24); " Eğer, biz sana sabır vermeseydik, neredeyse sen onlara birazcık meyledecektin. O takdirde, muhakkak hayatın da, ölümün de azabını sana kat kat tattırırdık. Sonra, bize karşı kendin için hiçbir yardımcı bulamazdın." (İsra, 74-75)

"Kur'an'da Hz Muhammed'in bazı hataları da düzeltmiştir. Kitabı uydursaydı, kendisi ile ilgili inanılmaz insan algısı oluşturmak için Kur'an'ı kullanması beklenirdi. 197 Abese:3, 7, 10: Tevbe, 43; İsra, 73-74; Enfal, 63 gibi Kur'an'daki ayetler Hz Muhammed'in hataları söyler ve bu ayetler O'nun Kur'an ile ikaz edilen, uyarılan bir insan olduğunu ortaya çıkarır. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 198) Hz Muhammed, Allah'ın elçiliği vazifesine sıfırdan başlamıştır. İlim, siyasi güç, insan kaynağı ve ekonomik güç açısından, hepsinde sıfırdan görevine başlamıştır. Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede ve dönemde bir felsefe okulu da yoktu. Bir gözlemevi vasıtası ile evreni anlama çabası da yoktu. Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede devlet tanımına uygun bir siyasi yapı da yoktu. Hazreti Muhammed'in düşmanları bu 'Kur'an şehrin ileri gelenlerinden birisine indirilseydi ya' (Zuhruf, 31) demişlerdir. Hz Muhammed, sıfır noktasındaki bir yetim olarak vazifesine başlamıştır. O dönemki Araplar dinlerine bağlı cahil bir toplum idiler. Hz Muhammed radikal bir dönüşüm gerçekleştirmiştir. (Taslaman, s. 171-172) Lamartine, 'Eldeki araçların kıtlığı, ulaşılan sonucun büyüklüğü bir kişinin dehasının ölçüleri ise, tarihteki hangi insan Muhammed'e bu hususta kafa tutabilir?' demektedir. (Histoire de la Turquie, I/112) Kur'an tüm evrenin sonunun geleceğini iddia eder, bu iddianın bilimsel açıdan doğruluğu Hz Muhammed'in döneminde anlaşılamamıştır. Birçok kimse, Hz Muhammed ile alay etmiştir, menfaat için yalan söyleyen bir kimsenin böyle bir iddiada bulunması değil, bulunmaması gerekir! Bu bilgileri başkasından aldığı iddiası da geçersizdir. (Taslaman, s. 177) Hz Muhammed birçok zaferine rağmen sade yaşantısından vazgeçmemiş, yaşamını değiştirmemiştir. (Taslaman, s. 190) Hindistanlı psikolog ve felsefeci Koneru R. Rao, 'Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi, zenginlikte ve yoksullukta aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi." demektedir. (Rao, Muhammed the Prophet of Islam, s. 24) O hasırda uyumuş, elbiselerini yamamış ve 'ben kral değilim, sadece sizden birisiyim' diyerek (Beyhaki, Delailü'l-Nübüvve, I/274) sıradan bir yaşamı tercih etmiştir. O, en güçlü zamanında üstün cesaret ve fedakarlık, en güçlü zamanında örnek tevazu ve sadelik göstermiştir. Tüm bunlar menfaat elde etmek için, insanları aldatan veya akıl sağlığı normal olmayan birisinin benimseyeceği davranışlar değildir. Hz Muhammed aynı zamanda ilettiği mesajın titiz bir uygulayıcısı idi. Kur'an'da Hazreti Muhammed'in ismi 4 kere geçer, buna karşılık Hz Musa 136, İsa 25 kere geçer. Hz Muhammed'in babasından ve annesinden Kur'an'da hiç bahsedilmez. Hz İsa'nın annesi hazreti Meryem'in ismi Kur'an'da 34 kez geçerken çok sevdiği eşi Hz Hatice'nin ve oğlu İbrahim'in küçük yaşta ölümü onu çok üzer ama bunlar Kur'an'da yer almaz. Çünkü Kur'an şahıs değil, Allah merkezidir. (Taslaman, s. 192, 195) Muhammet din uydursaydı, kendi ait olduğu cinsi ve sınıfı kayıran, ayrıca İslam'ın ilk muhataplarının ileri gelenlerinin rahatça kabul edeceği bir din uydurması gerekirdi." (Taslaman, s. 305)

Hz Muhammed "Kul kalmak istedi, kulluğu krallığa tercih etti." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 17) "Beni övmeyin." (İbni Hişam, 2/658; aş-Şifa, s.101) "Ben kral değilim." (İbni Sa'd, al-Tabakat al-Kübra, I/5) "Benim için ayağa kalkmayın." (Iyad ibni Musa, Şifa, s. 101) buyurdu. Yine "Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin vermemiştir." (Ebu Davut, Nikah, 40)

Hz Muhammed'e "İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamıştı, bununla da, büyük bir servet elde etti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu

eziyetlere sokmaya lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksadın mal toplamaksa, eğer yönetime geçmekse, kadınsa hepsini verelim." diye teklif edince cevabı, "ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 38-39) olur. "Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görürdü. Elbisesinin söküklerini bile kendi dikerdi. Yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik Bizans imparatorunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüşlü tarumar etti." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 79) Ayrıca, "Hz Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 109) Aksine Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin vermemiştir. (Ebu Davut, Nikah, 40) Şu ayetlerdeki samimiyet, dürüstlük, davaya bağlılık ve içtenliğe bakar mısınız? "De ki: "Ben kendim için, Allah'ın dilediği dışında ne bir fayda elde edebilirim ne de zarardan kurtulabilirim. Eğer gaybı biliyor olsaydım elbette bundan çok faydalanırdım, başıma kötülük de gelmezdi. Ben yalnızca inanan bir toplum için uyarıcı ve müjdeleyiciyim." (A'raf, 188)

Ebu cehil Hz Muhammed'e, 'Biz seni yalanlamıyoruz. Fakat senin getirdiğin şeyleri yalanlıyoruz.' demiştir. (Taberi, tefsir, III/246; Tizmizi, Tefsiru Sure 6) Kavmi, Hz Muhammed'e Emin lakabını vermişti. (Kadı Iyaz, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa, I/270) Peygamberliğini ilk açıkladığında, 'Size dağın arkasında düşman var desem inanır mısınız?' diye sorunca, 'Evet, Biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü şimdiye kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımızda yalanla itham edilmiş bir insan değilsin' demişlerdir. Ama onları İslam'a davet edince de hemen onu akılsızlıkla itham etmişlerdir. (İbn Sa'd, Tabakat, I/199-200; Buharî, Sahih, III/171: Müslim, Sahih, I/133-135; Taberî, Tarih, II/ 216) Peygamberliği kabul etmeyenler, ona düşman olanlar bile mal ve kıymetli eşyalarını kendisine teslim ediyorlardı. Hatta hicret ettiği gece bütün bu emanetleri alıp gitmek yerine, Hz Ali vasıtası ile sahiplerine teslim etmiştir. (İbni Hişam, Tarihun-Nebeviyye, II/485, 493)

"Muavviz kızı Rubeyyi'in düğününde küçük kızlar def çalarken şöyle derler: 'Aramızda yarın ne olacağını bilen peygamber var.' Peygamberimiz hemen müdahale eder: Böyle demeyin! (Buhari, Megazi, 12;İbni Mace, Nikah, 21); "Ben resulullah olduğum halde akibetimin ne olacağını bilemem." (Buhari, Cenaiz, 3); Hz Muhammed, "Bilin ki, sizden hiçbiriniz ameliyle kurtulamaz." Deyince sahabe kendisine, "Sen de mi (amelinle kurtulamazsın) ya Resulallah?" diye sorarlar. Efendimizin cevabı, "Evet, ben de. Eğer Rabbim beni katından bir rahmet ve lütufla kucaklamazsa." (Buhârî, rikâk 18; merdâ 19; Müslim, münâfıkîn 71-78)

Bu özellikler efendimizde olmasa idi zaten "Birbirini boğazlayan çöl bedevilerinin, gerçekten değerli ve mert olmayan bir insanın emrine girmesi mümkün olmazdı." (Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 40) İslam düşmanı Leone Caetani bile itiraf etmektedir ki, "Ebu Bekir, Ömer, Abdurrahman b. Avf, Ebu Ubeyde b. Cerrah, said b. Ebi Vakkas… Devirlerinin hiç şüphesiz en büyükleri olan bu zatlar, onun yalanlarını anlamayacak kadar kör ve idraksiz olduklarına ihtimal verilebilir mi? Hayatının son gününe kadar etrafındakilerin ona muhabbet ve sadakatleri hep arttı." (Caetani, İslam tarihi, VII/370-373)

Efendimiz, devesine Hazret-i Ali ve Ebu Lübâbe ile nöbetleşe biniyordu. Yürüme sırası Efendimiz'e gelince arkadaşları: "Ey Allah'ın Resulü! Lütfen siz binin! Biz, Siz'in yerinize de yürürüz." dediler. Rasulüllah, "Siz yürümeye benden daha tahammüllü değilsiniz. Ayrıca ben de sevap kazanma hususunda sizden daha müstağni değilim." buyurur. (İbn-i Sa'd, II, 21) Kendisine

aşırı tazim gösterenlere: "Siz beni, hakkım olan derecenin üzerine yükseltmeyiniz! Çünkü Allah beni «Resul» edinmeden önce «kul» edinmişti." ikazında bulunmuştur. (Heysemî, Mecmeu'zZevâid ve Menbau'l-Fevâid, IX/21) Mekke'nin fethi günü, korku ve heyecandan titreyen bir Mekkeliye, "Sakin ol kardeşim! Ben bir kral veya hükümdar değilim. Kureyş'ten güneşte kurutulmuş et yiyen senin eski komşunun yetimiyim." (İbn-i Mâce, Et'ime, 30; Taberânî, el-Mu'cemü'l-Evsat, II/64. 2) Muhammed hiçbir zaman kendisini diğer insanlardan ayrı tutmayıp, inen vahiy önce kendisi hayata geçirmiştir. Kendisini Allah'ın kulu olarak tanıtmıştır. Bir insan menfaat elde ettiğinde bunu kimseyle paylaşmak istemez. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 133)

Arkadaşları Mekke'yi terk edip hicret ederken, yalnız kendisi, Hz Ebu Bekir ve Ali ile birlikte Mekke'de kalmaya zorlayan, Medine'ye davet edildikten sonra 2,5 ay daha kâfir ve düşmanları arasında kendisini bekleten ne idi? Neden önden gidip canını kurtarmamıştır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 68) Eğer peygamber yalancı olsa idi, bu kadar zorluk ve eziyetlere neden katlansın? Onun doğruluğunun en açık delili, gerek güçsüz gerek güçlü zamanlarında ardı arkası kesilmeyen sıkıntılara rağmen inancına sadakatle bağlılığını sürdürmesidir. O, bu yoldan asla dönmemiştir. (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 70) Bazen en şiddetli ihtiyaç duyduğu zamanlarda, çok istediği halde vahye mazhar olamamıştı, demek ki bu tercih meselesi, seçilebilecek bir durum söz konusu olmayan bir hal idi. (Draz, en-nebeü'l-Azim, s. 63)

İlk vahyin gelişinden sonra uzun süre Hz Cebrail ikinci vahyi getirmedi. Bu üzüntülü ve ıstıraplı bir zamandı. (Buhari, 91/1; M. Hamidullah, Le Prophete de l'Islam, I/89) Bu süreyi fırsat bilen kavmi kendisine eziyet etmiş -hâşâ- şeytanının kendisini terk ettiğini iddia etmişlerdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 90) Hz Muhammed yalancı olsa neden kendisine geldiğini ileri sürdüğü vahyi kesintiye uğratsın? Bu işin düzmece olduğunu bildiğine (!) göre, bu kadar neden etkilensin?

Kur'an, peygamberimize hitap ederken özel duygularını da topluma ilan eder. 'Güzellikleri hoşuna gitse de, bundan sonra başka hanımlar alman sana helal değildir.' (Ahzab, 52) Kendi yazdığı kitapta, karşıtlarınca kullanılabilecek -hatta günümüzde bile hala saldırı için kullanılan- 'güzellileri hoşuna gitse de' gibi hitapları neden eli ile kitaba eklesin? 'Ey peygamber eşleri, dünya süsünü istiyorsanız gelin sizi boşayayım' mealindeki ayet (Ahzab, 28) Bu ayet indiğinde peygamberimiz nerede ise bütün Arabistan'a hâkimdi. Vahiy peygambere eskisi gibi sadelik içinde yaşamasını tebliğ etmektedir. Bu emir, dünya hayatına düşkün, servet peşinde koşan bir maddeperest tarafından yazılmış olabilir mi? "O, gösterişten uzaktır, elinde olduğu halde mal mülk edinmemiş, ipek giymemiş, basit bir evde yaşamıştır." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 454) Oryantalist F. Babinger bile peygamberimizin mal ve servete değer vermeyen bir zahid olduğunu itiraf etmek zorunda kalmıştır. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s. 220)

"Hz Muhammed kendisini toplum dışında tutmamış, onlarla birlikte yaşamıştır. O, bizden biri gibidir ve bizim için örnek olabilecek bir model insandır. O'nun mucizevi kişiliği ön plana çıkarıldığında O, ulaşılmaz bir hedef haline gelir. Oysa O, Allah'ın insanlara belirlediği bir modeldir." (Prof. Dr. Ahmet Önkal, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, s. 124)

Bir insan düşünün tüm Arabistan'ı ele geçiriyor ve sonra insanlara, 'Bu kitap benim eserim değil, ben ona bir şey eklemedim.' diyor! (Muhammed Abdülazim Zerkani, Menahilül-irfan fi ulumil Kur'an, II/403-404) Hâlbuki insan fıtratı kendisini ebedileştirecek, sonsuzlaştıracak şeyleri sevmeye meyillidir. O ise, ısrarla insanlara, Kur'an'ı işaret etmektedir. Eğer Kur'an, Muhammed'in eseri olsa idi onunla peygamberliğini değil, kendi -haşa- ilahlığını ilan ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 100)

Müşrikler Kur'an'da bazı değişiklikler yapmasını isterler. Bu sayede inanma ihtimalleri artacaktı. Kur'an, O'nun sözü olsa bazı tavizler verebilirdi. Ama Kur'an'da bu teklife cevap şu

şekilde verilir: “De ki: Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım.” (Yunus, 15-16)

Peygamberimiz uykudan kalktığında, yatağa girdiğinde, yağmur yağdığında, yolculuk anında, savaşta, barışta, yeni elbise aldığında, tuvalete girerken, çıkarken… Hep dua ediyordu. Yalancı olsaydı, acizliğini, fakirliğini ve hiçliğini itiraf ve günah işlemekten korktuğunu ilan eder miydi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 114) Bedensel ibadetlere herkesten fazla devam eden (Buhari, Teheccüd, 6; Ahmed, Müsned, IV/251); gecenin son üçte birinde kalkıp namaz kılması kendisine farz olan (İsra, 79); doyuncaya kadar yemek yemeyen (Tirmizi, Şemail, s. 76; Müslim, Zühd, 22); deriden yapılmış içi hurma lifi dolu bir yatakta yatan (Buhari, Rikak, 17; Müslim, Libas, 38); farz namazlar dışında teravih, bayram, evvabin, ay ve güneş tutulması, istiska namazları kılıp ayrıca ramazan orucu dışında her hafta pazartesi ve perşembe günü oruç tutan ve Rabbinin en ufak bir emrini bile çiğnemekten şiddetle kaçınan biri olan Hz Muhammed, hiç Allah’a itaatsizliğin en büyüğünü yaparak, onun adına kitap uydurabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 116)

O, en zor anlarında bile ilahi yardımdan mutlak surette emin bir şekilde, son derece soğukkanlı hareket etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 119) “Allah seni insanların şerrinden koruyacaktır.” (Maide, 68) ayeti inince peygamberimiz kendisini korumak için etrafında olanlara 'Artık gidebilirsiniz, çünkü Allah beni koruma sözü verdi.' demiştir. (Tirmizi, tefsir, III/410) Niçin, kendisine eziyet ve suikastların bolca kurulduğu dönemlerde, "Seni düşmanlarından koruyacağız" diye ayet yazdırıp sonra da "Rabbim beni koruyacak beni artık korumanıza gerek yok" diyerek, suikastların başarıya ulaşma ihtimaline karşı davasını riske atsın! Zatür-rika gazvesinde, ağaca asılan kılıcı alıp, peygamberimize, 'benden korkuyor musun, sen, elimden kim kurtaracak', diyen düşmana, 'Hayır, Allah kurtaracak.' (Buhari, Megazi, 31) cevabını vermiş, Huneyn gazvesinde, İslam ordusu dağılınca tek başına atını düşman ordusuna sürdü, müşrikler etrafını sardığında, 'Ben gerçekten peygamberim, bunda yalan yok.' diyerek onlara meydan okumuştur. (Buhari, cihad, 52;Müslim, cihad, 78-81) Tüm bunlar uydurduğu tanrı adına bir kitap yazan birisinin tepkileri olabilir mi? Peygamberimiz Kur’an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu Müşrikler ve Yahudilerinde kendisinden mucize beklentilerine yol açar. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu belirterek onlara cevap verir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298) Halbuki Kur’an’ı kendi yazmış olsa bu mucizelerden bahsetmeyip kendini de zor durumda bırakmaması gerekirdi.

“Kur'an'da peygamberimizin kınanması, Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilidir. Hz Peygamberin uydurması olsaydı, kendi kendini kınaması düşünülemezdi.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 236) “Hristiyanlar Tevrat ve İnciliden çaldığını söylüyorlar. Gerçek bu şekilde olsa Muhammed, nasıl olurda kendisini kınayan, eleştiren ayetler söylesin ve bunları niçin eserine barındırsın?” (Mauell King, 17 Ocak 1915 yılında Theo Theoavnard kilisesinde verdiği konferanstan nakleden, Ömer Rıza Doğrul, Kur’an nedir? s. 103) Tebbet suresi, 1. ayet: "Ebu Leheb'in iki eli kurusun kurudu da." Allahu Teala'nın, Ebu Leheb ve karısının iman etmeyeceklerini önceden haber vermesi, Kur'an'ın mucizelerindendir. Zira insanın son nefesteki durumunu Allah'tan başka kimse bilmez. (Candan, s. 550) Bu ayet aslında Hz Muhammed'in Allah'a olan güvenini ve samimiyetini de göstermekte değil midir?

Daha Mekke'de o işkence, zulümlerin en doruk noktasında iken hangi güce dayanarak Hz Muhammed Kureyş suresi inince Kâbe’ye gitmiş ve çoğu akrabası ve tanıdığı olan müşriklerin karşısına geçip bu sureyi okumuştur. Onların tüm dünyalık tekliflerini elinin tersi ile itmiş ve 'Artık sizin dininiz ve benim dinim var, sonsuza dek ayrıyız.' mesajını verebilmiştir? nerede mantık, nerede plan, nerede dünyalık gayeler?

Hz Ebu Bekir, mali destekte bulunduğu Mistah b. Usase'nin, Hz Aişe'ye atılan iftiraya inanıp dinlenilmesinden dolayı üzülmüş, bir daha ona yardım etmeyeceğini söylemiş ancak inen ayet (Nur, 22), yardıma devam etmesini emretmiştir. (Buharî, Meğazî, 34; Tefsîru'l-Kur'ân, 6; Müslim, Tevbe, 56) Kim eşine iftira atılınca buna inanan ve bunu yayan birine yardıma, hem de başkasının yardımını kesmesine rağmen, devam edilmesini kendi yazdığı (!) kitapta izin verebilir? Hiç ses etmese, zaten Hz Ebu Bekir yardımı kendiliğinden kesmiş olacaktı!

Menfaat peşinde olan ve bunun için ilahi olduğunu iddia ettiği kitap yazan (!) biri, kendini zora sokacak şu ayetleri neden yazdığı (!) kitaba eklesin?: Hac, 52: "Senden önce hiçbir resul ve nebî göndermedik ki, o bir temennide bulunduğunda şeytan ille de onun arzularına bir şeyler katmaya kalkışmasın."; İsra, 73-75: "Az daha seni bile, iftira edesin diye, fitneye düşüreceklerdi. Eğer biz sana direnç vermemiş olsaydık."; Şura, 24: " (Ey Muhammed!) Allah dilese senin kalbini de mühürler. Allah bâtılı siler ve gerçeği sözleriyle ortaya çıkarır."

İnşirah, 1-4. ayetler, zorluklar karşısında Allah'ın yardımından bahseder. Kendi yazdığı (!) kitapta övgüyü, kudreti kendi öz benliğine bağlamak yerine, bir insan neden acizliğini ilan edip, Allah'tan yardım aldığını, bu sayede ancak acizlikten kurtulabildiğini ilan eder?

Uhud savaşından sonra inen ayet; Ali İmran, 159: "Sen onlara sırf Allah’ın lütfu sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah’a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." Kur’an'ı Hz. Muhammed yazsa, Uhud Savaşı'ndan sonra ‘kendi sözünü dinlemedikleri için savaşın yenilgiyle sonuçlanmasına neden olan’ sahabeye, üstünlüğünü pekiştirme ve haklılığını ilan etmek için bir fırsat doğmuş iken, bunu değerlendirmeyip, bir de insan fıtratını zorlayacak içeriğe sahip bu ayeti ‘kitabına’ neden eklesin?

Peygamberimizin devesi kaybolmuştu. Yahudi münafıklarından olan Zeyd ibn al-Lust; "Muhammed kendisine gökten haber geldiğini söylüyor. Oysa kendi devesinin nerede olduğunu bile bilmiyor." demişti. Bu haber Allah'ın elçisine ulaştı. Resulullah: "Vallahi ben ancak bana bildirilenden başkasını bilemem, şimdi Allah devenin şu vadide olduğunu bildirdi, yuları bir ağaca takıldığından gelemiyor." Diye buyurur. Müslümanlar gidip bakarlar ve deveyi Resulullah'ın dediği yerde bulurlar. (İbn-i Hişam, I/527) Hz Muhammed devenin nerede olduğunu biliyorsa neden münafıklara koz verdi, bilmiyorsa nereden öğrendi?

Ahzab, 37. ayet inince Hz Resul çok zor durumda kalır. (Detay, ‘Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazımızda) Burada önemli olan, Hz Peygamberin bir süre açıklamaktan çekindiğin bir meseleyi, Kur’an'la kendisine bildirildikten sonra bir saniye bile tereddüt etmeden, istemediği halde, insanlarla bunu paylaşmasıdır. Nitekim Hz Ayşe, bu çarpıcı tabloya dikkat çekerek: "Eğer hazreti peygamber, Allah'ın kitabından bir şey gizleseydi, bu ayeti gizlerdi." diyecektir. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayet; Tirmizi, Tefsir 34; İbni Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/524)

Ahzab, 53: "Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin Peygamberin evine girmeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamberi rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise, gerçeği söylemekten çekinmez." buyrulmaktadır. Ayet, Allah (c.c.) katından gelmemiş, peygamber eliyle yazılmış olsaydı, niçin Peygamber ayete rahatsız olduğunu yazdırsın ve içinde gizlediği şeyi ortaya çıkarsın. “Ben insanlara rahatsız olduğumu söyleyemem, insanlar sonra hakkımda ne düşünür?” diyerek bunu içinde saklıyorsa, ayeti daha sonra yazıya geçirtirken, rahatsız olduğunu belirtmez ve ekletmezdi. Konuyu hadis ile bildirip yüzyıllar boyu bu konunun konuşulmasına neden olmayabilirdi!

Ahzab, 50. ayette ise, "Ey peygamber! Sana şu kadınları helal kıldık." buyrulmuştur. Efendimiz sayılan bu kadınların hiç biri ile evlenmemiştir. Ayet, tüm müminlerle ilgili hüküm bildirmektedir zaten. Hz. Peygamber (sav), zaten 'evlenmeyeceği' kadınlar için niçin ayet yazdırıp, üstüne ‘artık kimseyle evlenemezsin’ diye eklesin?

Soylu bir kabileden bir kadın hırsızlık yapmıştır. Cezasını düşürebilmek için yollar aranır ve Resulüllah’ın çok sevdiği Üsame’yi şefaatçi olarak ona gönderirler. Peki kendi çıkarını ve geleceğini düşünen biri şu cevabı verebilir mi idi?: "Bak Üsame, İsrailoğulları bu sebeple helak oldular; içlerinden soylu birisi suç işlerse ona ceza uygulamazlar, sıradan birisi işlerse uygularlardı. Vallahi Muhammed’in kızı Fatıma da olsa onun da elini keserim." (Buhari, Enbiya 54, Megâzî 53, Hudûd 11, 12; Müslim, Hudûd 8, 9; Ebû Dâvûd, Hudûd 4; Tirmizî, Hudûd 6; Nesâî, Sârik 6; İbni Mâce, Hudûd 6) En sevdiği evladı Fatıma bir gün ondan ev işlerinde yorulduğunu ifade ederek, evi için bir hizmetçi tutmasını rica eder. Efendimiz bu isteği, elindeki parayı eğitimle uğraşan suffe ashabına ayırdığını söyleyerek geri çevirir. (Buhar, F. Humus, 6)

Pedro Alfonso gibi öncü oryantalistlerden günümüze dek devam eden bir iddia vardır: 'Kur’an'ın, Muhammed'in hiç mucize göstermediğini onayladığını' ileri sürülür. (N. Daniel, Islam and the West, s. 68) Kur’an'ı Hz Muhammed yazdı ise, neden ona mucizeler gösterdiğini eklemesin. Kur’an'da o kadar itiraz edilen husus (putperestliğin reddedilmesi; Tevhid inancının öncelenmesi, içkinin yasaklanması vd.) takipçilerince kabullenilmişken, araya kendini öven bir kaç mucize örneği neden eklememiştir?

Oryantalistlerce iddia edildiği gibi Hz Muhammed İncil'den alıntılar ile Kur’an’ı yazdı ise neden İsa'nın tanrı olduğunu reddetti, Yahudilikten alıntı yaptı ise neden Kur’an’ın tanrı anlayışı ırkçı değil, Mekke müşriklerinin geleneklerinden etkilendi ise neden putlara tapmayı yasakladı?

“Allah Resul’ünün bağlılarının sayısı az, maddi güçleri de zayıftı. Düşmanlar ise, ehl-i kitaptan, putperestlerden zengin, güçlü, sayıca çok olan insanlardan oluşuyordu. İnananlar, her türlü tehlike, hakaret ve işkenceye maruz kalacaklarını bile bile inanıyor ve İslam ümmetine katılıyorlardı. Müslüman olanlar, baskı, işkence ve onları eski çizgisine çevirme çabaları ile karşılaşıyorlardı. İlk Müslümanlar, dinleri uğruna mallarından, vatanlarından, akrabalarından, çıkarlarından vazgeçiyorlardı.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 125, 126) “Resulullah'ın davet yolunda uğradığı eziyet ve işkenceler çok fazladır. Yüzüne tükürenler, toprak atanlar, küfür edenler, üstüne pislik savuranlar, onunla alay edenler, taşa tutanlar, öldürmek isteyenler. Bütün bunların yanında eziyetlerin sadece kendisine değil sevdiklerine, dostlarına da yapılması ayrıca zor bir durumdur. Bütün bu eziyetlere davasına inanmayan ve samimi olmayan birisinin katlanamayacağı açıktır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 147) “Habeşistan'a hicret edenler; fakir değil, Kureyşli ailelerin oğulları, lider ve önde gelenlerinin çocuklarıydı. (İbni Hişâm, Siyer, II/322-330) Tüm bunlar son derece güçlü bir bağlılık ve büyük fedakarlığın somut örnekleridir. Hz Peygamberi öldürmek istemişler, birçok tuzaklar kurmuşlardır. (Derveze, s. 127, 129) O derece ki, Müslümanlar artık şu şekilde dua etmeye başlamışlardır: "Rabbimiz! Bizi, bu halkı zalim olan şehirden çıkar, bize katından bir yardımcı ver." (Nisa, 75) Müslümanlar hicret etmesinler diye tutuklanıp zincirlere vurulmuş, hapse atılmışlardır. (İbni Hişâm, III/355) Hicretten sonra da, saldırılar, savaşlar devam etmiştir. Medine'ye hicretten hemen sonra, Yahudiler Müslümanlara karşı Mekkeli müşriklerle ittifaklara başlarlar. (Derveze, s. 141) Zamanla münafıklar ortaya çıkar, her fırsatta Müslümanları içten bölmeye çalışırlar. Neden tüm bu işkence, eziyet? Sonu belli olmayan bir yola ve tüm bu baskılara göğüs gerebilmenin temelinde yatan güç ve bu gücün kaynağı ne idi?

Peygamberimiz İslamiyet'i uydurmuş olsa aşağıdaki olayda 'Allah rekâtı beşe çıkardı' dese kim itiraz ederdi? Ama o açıkça Allah'ın emrinin olduğu yerde kendisinin hatalı olduğunu açıklamaktan çekinmedi. Kendisine ağır gelse de, hazreti Zeynep ile evliliğini ilan etti, tepkiler geleceğini bildiği halde Miraç olayını açıkladı, gece kalkıp namaz kılma gibi ağır ibadetleri özümsedi... Resûlullah namazı bize beş rekât olarak kıldırdı. "Ey Allah'ın Resûlü, namaza ilâve mi yapıldı?" diye sorduk. "Bu da nereden çıktı?" buyurdu. Bunun üzerine, "Beş rekât kıldırdın." dedik. "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Sizin hatırladığınız gibi hatırlarım ve sizin unuttuğunuz gibi unuturum." buyurdu. Sonra iki (secde ederek) sehiv secdesi yaptı. (Müslim, Mesâcid, 93) Peygamberimiz bir insandır ve Kur'an bunu bizi özellikle tekrar tekrar hatırlatır. (Fussilat, 6; Kehf, 110; Müminun, 24, 33-34) "Hz Muhammed, bugün asgari ücretli biriyle aynı standardın da altında yaşıyordu. Bir insan, kendi ailevi durumunu kendi iradesiyle kayıt altına alıp gelecek nesillere aktarır mı?" (A. Bayraktar, Ateizmus 1, s. 55-56)

Mekke'li müşrikler zamanla peygambere yaklaştılar ve ona katılmak istediklerini söylediler. Fakat bunun için peygamberin "fakir kimselerle ilişkisini kesmesini şart koştular." Kehf, 28. ayet: "Rızâsını dileyerek sabah akşam rablerine dua edenlerle olmak için elinden gelen çabayı göster. Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme! Bizi anmaktan kalbini gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye boyun eğme!" ve Enam 52-53. ayetler: "Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam O'na yalvaranları kovma! Onların hesaplarından sana sorumluluk yoktur, senin hesabından da onlara sorumluluk yoktur ki onları yanından uzaklaştırıp da zalimlerden olasın. Aramızda Allah'ın kendilerine lutufta bulunduğu kimseler de bunlar mı?" demeleri için onların bir kısmını diğerleriyle işte böyle imtihan ettik. Allah şükredenleri bilmez mi?" ile bu teklifi reddetmeyi ve müşriklerin sözlerine uyulmaması gerektiği Hz Muhammed'e emredilmiştir. Dünyalık makam zenginlik peşinde koşan (!) birisi, böyle bir durumda zenginlerin tarafını mı tercih etmesi gerekmez mi idi? Benzer durum Abese (1-10. ayetler) suresinde de görülür.

Hz Muhammed bir Arap lideri olmak, bölgenin veya milletin önderi olmak istese Arabistan buna çok müsait idi. Bir Arap Birliği kurabilir, açılan bu bayrağın altında ilk toplananlar ise, amcası Ebu Cehil, Rabia'nın oğlu Ukbe ve diğerleri olurdu. Mekke'de iken hayatlarının en büyük hadisesinde, onu hakem yaparak şereflerin en büyüğünü ona vermemişler miydi? 'Eğer reislik istiyorsan, ölünceye kadar başımızda reis kal dememişler miydi?" (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 110; Ayrıca, İbn Hişam,I/265; Belazuri.Ensabu'I-Eşraf, I/230;İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberî, II/218-220) "Resulullah'ın yüzüne bütün kapıları kapanmış, geçeceği bütün yollar kesilmiş, aynı durum çevresindekilere de yapılmışken o, gerek kendi çağındakiler ve gerekse ondan sonrakilere verdiği eşsiz mücadeleler ve büyük fedakarlıklarla; züht ve takvası, sade yaşantı ile eşsiz bir örnek olmuştur." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 356) "Bir insanın ömür boyunca sizden namaz kılmanızı istemesi ona ne kazandırır? Seher vakti uyandırıp neden ibadet etmemizi ister?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 132)

Bir gün kendisinden mal ve para isteyen bir göçebe Arap var gücüyle elbisesine asılıp, çeker. Hz. Muhammed sendeler. Elbisenin çekildiği yere de kan oturmuştur. Hiçbir şey söylemez, emir verir. Arap'ın develerine mal yüklenir. (Kadı İyaz, Şifa-yı Şerif, s.107) Kral olmak isteyen, ego peşinde koşan, mal-servet ve makam için din bile uyduran (!) biri böyle mi davranırdı? Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Müslüman tarihçiler İslam tarihinden bir şey gizlemek isteselerdi, Peygamberimizin ölüm anında çektiği acıları (Tirmizi, Cenaiz, 8; Nesai, Cenaiz, 6) gizlemez mi idiler?

Hangi bâtıl din (!) savaşın ortasında, canının derdine düşmesi gerekir iken insana namazı ihmal ettirmez? Neden orucu emreder, inanları aç bırakır ve bundan taviz vermez? Maide, 67. ayette

"Allah seni koruyacak" buyrulur. Zamanının mafya babaları bu adamı neden öldüremedi? Saf, 8. ayetinde "Allah nurunu tamamlayacak" buyruluyor ve bu davetçi inen son ayete kadar yaşıyor ve nur da tamamlanıyor! Kim korudu onu? Oryantalistlerin iddia ettiği gibi, Hz Muhammed, vahşi, gaddar bir toplumu ıslah etmek için bu dini uydurdu ise, Kur'an'da toplumsal ayetlerin yanında ibadet, itikat ayetlerine neden yer verdi? Toplumsal bir düzen için putları reddetmenin ne gereği vardı? Hangi kuvvetle içkiyi, fuhşu yasaklıyor? Binlerce insan neden bu kadar kolay vazgeçiyor rahat hayatından? Kendileri gibi yaşayan biri için mi?

"Kur'an olgusu karşısında Resulullah, efendisi huzurunda duran, ondan yardım ve af dileyen, emir ve yasaklarına uygun yaşayan ve çeşitli şekillerde O'nun azarlamasına maruz kalan, Allah'ın zayıf bir kulu olarak gözükür." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 41) "De ki, ben bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım." (Yunus, 15-16); "De ki; Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110); "Deki; Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok iyilik yapmak isterdim." (Araf, 188); "De ki; Ben gaybı da bilmem. Size ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım." (Enam, 50) İtab (ikaz) ayetleri aslında Kur'an'ın kaynağının Muhammed (as) olmadığının en büyük delillerindendir. "Allah seni af etsin. Sen onlara ne için izin verdin?" (Tevbe, 43); "Allah günahlarını bağışlar." (Feth, 2); "Ey peygamber eğer tebliğ yapmazsan risalet vazifesini yapmamış olursun." (Maide, 67); "Eğer seni yerinde sağlam tutmasaydık neredeyse -biraz da olsa- onlara meyledecektin. Sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (İsra, 74-75)

Hz. Peygamber bazı ayetleri unutmaktan endişesi eder. "Kur'an'ı okumakta acele etme ve Rabbim benim ilmimi artır de." (Taha, 114); "Resulüm! Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma." (Kıyame, 16-18) "Kendisinden kaynaklanan bir vahye tabi olan kimse, kaybolmasından ya da unutulmasından endişe ederek, onu anımsamak için bu denli ısrarcı ve aşırı bir ihtiyaç içinde olmazdı. Tarihi gerçekler sayesinde, Hz Muhammed'in vahiyden bir şeyi kaçırma endişesi çektiğini biliyoruz. Bazen vahiye çok ihtiyaç olduğu durumlarda bile vahiy kesiliyordu. Hz peygamberin çok istemesine, çok arzulamasına rağmen ona vahiy gelmiyordu. İfk olayında vahyin nasıl geciktiğini kim unutabilir ki?! Neden o ruhban elbisesi giyip kafiyeli sözler söyleyip buhurlar tütsüleyip eşini iftiracıların iftirasından kurtarmak için bir vahiy uydurmadı? Vahiy, rabbi dilediği zaman geliyordu. Yine rabbi dilediği zaman vahiy kesiliyordu." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 45-48) "İslam davetine karşı uygulanan çeşitli baskı metotları bulunmaktadır. Alay etmek, yalan propagandalar yaymak, pazarlık teklifinde bulunmak gibi." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 149) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir. Hz. Muhammed, zamanının en zengin Arabıydı. Eşi Hz Hatice ile Hz Muhammed, Mekke'nin en beğenilen muhitinde bir ev sahibiydi. Mekke'deki tüccarların çoğunluğu yeni öğretiye karşı düşmandılar. İslam, Mekke'nin ticari usulüne karşı bir tehdit oluşturdu. İş adamları, ilk önce Hz. Muhammed'e taleplerini ılımlı hale getirmesi için rüşvet teklif ettiler (onu şehrin en zengin adamı yapmayı vadettiler). Ama bu, başarısızlıkla sonuçlanınca onu boykot edip şehirden sürdüler. (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11-13) Mekke'deki hemşerileri, onun işine karşı bir boykot başlatıp onu şehirden dışarı çıkmaya zorladıklarında bir zamanların başarılı iş adamı, tam olarak iflas etmişti." (Koehler, s. 34) Batılı bir yazarın bu aktarımları bile aslında oryantalist iddiayı kökünden çürütmeye yeterli değil midir? Daha ilk başta kendi akraba ve iş çevresi O'na karşı çıkmıştı. Zenginlikse zengin idi, hatta daha fazlası da teklif edilmişti! Ama O ne yaptı, hem de bir ticaret erbabı iken, tüm malını mülkünü inandığı ve tek başına iken başladığı davası uğruna harcadı, elindeki tüm mal varlığını hatta canını inancı uğruna ortaya koydu, defalarca sınandı, zorlandı, işkence, zulüm gördü hem de 23 sene boyunca. Ve O (sav) tüm hayatı boyunca hep sade yaşadı!

Hazreti Muhammed Kur'an'ı kendi yazsa içine neden "ben de sizin gibi bir insanım" (Kehf, 110); hadisinde ise; “Hristiyanların Meryem oğlu İsa’ya yaptıkları gibi beni batıl ve aşırı surette methettikleri şekilde övmeyin! Ben ancak Allah’ın kuluyum. Bana ‘Allah’ın kulu ve Rasûlü.’ deyin!” (Buhari, Enbiya, 48; Müsned, I/23; IV/25) desin, kendisinden 1300 yıl sonra yaşayan bir sufiye bile neden su şiiri yazdırsın, bu sevgiyi neden azaltsın?: "Sana Kur'an demese, ben sana insan demezem" (Dîvân-ı Seyyid Nigârî, s. 262) Dünyalık menfaat için Allah'tan kitap aldığını söyleyecek kadar pragmatist olsa hazreti Muhammed, kendi resimlerinin her yere astırtıp, dev heykellerini yaptırıp saraylarda yaşamaz mı idi?

Ateist ve Oryantalist Paradokslar!

Ateist ve oryantalistler, hem Hz Muhammed Hindistan'dan Yunanistan'a O günkü Tıp bilgilerini gizlice okuma yazma öğrenerek topladığını ileri sürerek, Kur’an ve sünnetteki bilimsel mucizeleri açıklamaya çalışırlar, hem de ondan sonra Kur’an ile Tevrat ve İncil arasındaki, başta itikadî birçok farklılıkları açıklamak için, Hz Muhammed'in, Tevrat ve İncili 'okumadığını, işittiğini, dolayısıyla, yanlış anladığı için Kur’an'a yanlış aktardığını ileri sürerler. O kadar gizli okumayı ve birçok dili öğren, yetmedi, Tıp, astronomi, Matematik talim et sonra, asıl iddian (!) olan din konusunda eksik bilgi topla!!! Oryantalistler hem 'Kur’an'ı Muhammed yazdı, hadisler ve İslam tarihi sonradan uyduruldu' derken bir taraftan da, bu uydurulduğunu iddia ettikleri kitapları kaynak gösterip İslam'a saldırmaktadırlar. Uydurma ise neden kaynak gösteriyorsunuz, değilse neden inanmıyorsunuz? “Batı'da sîret kaynaklarına (Hz Muhammed'in hayatını anlatan eserlere) polemik eserler, bilimsel olmayan, objektiflikten uzak eserler gözü ile bakılır. Ama bu eserlerde yer alan, mesela, Garanik Hadisesi gibi bilgileri, İslam ve Hz Muhammed'e karşı kullanmaktan çekinmezler.” Günümüzde Hz Muhammed'in hayatı hakkında yazılan eserlere ve hadise, 'kurgulanmış bilgi' gözü ile bakan oryantalistler, bu bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek, peygamberimize saldırmayı da ihmal etmemişlerdir.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 47, 116)

Burada şu soru akla gelebilir, oryantalistlerin İslami kaynakları delil gösterip İslam'a saldırmalarını biz çelişki olarak nitelendiriyoruz da, biz neden bazı oryantalistlere cevap verirken başka oryantalistlerin fikirlerini delil olarak kullanıyoruz, bu da bir çelişki değil midir? Çelişki değildir çünkü oryantalistler, önyargılı oldukları konularda dinimize saldırırken kullandıkları kaynakları, 'önyargılı olmadıkları konularda' tarafsız gözle inceleyerek eserler ortaya koyabilmektedirler. Aramızdaki fark, biz İslami tüm kaynakları (Kur’an, hadis, siyer vb.) kabul ederken onlar tümünü reddetmekte ama istisna da olsa, bazen vicdanlarının sesini dinleyerek veya önyargılı oldukları konu dışındaki konuları daha bir objektif gözle irdeleyip doğruları dile getirebilmektedirler. Bizler, oryantalistlerin İslami kaynaklarımızın tümünü uydurma kabul etmelerini zaten reddedip, İslami kaynakları temel alıp, “onların İslam'a saldırmada kullandıkları görüşlerin yanlışlığını ispat ederken, diğer taraftan metot olarak çelişkili davransalar da, kaynaklarımızı doğru yorumladıkları yerleri de aynen onlardan alıp” delil olarak kullanıyoruz. Kendi içlerindeki çelişkiyi gösterip, kaynaklarımızdan hareketle ortaya attıkları iftiralara cevap veriyor, "bizim zaten kabul ettiğimiz bu kaynaklardan alıntılayarak vardıkları" objektif görüşlerini ise, sübjektif iftiralarına cevap olarak aynen aktarıyoruz. Kısaca, bizim metodumuzda çelişki değil tutarlılık ve metodiklik söz konusudur!

“Hz Muhammed hanımlarıyla kerpiç ve hurma dallarından yapılmış, damına el ile ulaşılabilen basit kulübelerde yaşadı. Bir öğün yemeği asla bir kabtan fazla olmazdı. Elbiseleri ve ev eşyaları son derece sade idi.” (T. Nöldeke, Das leben Muhammed, s. 184)

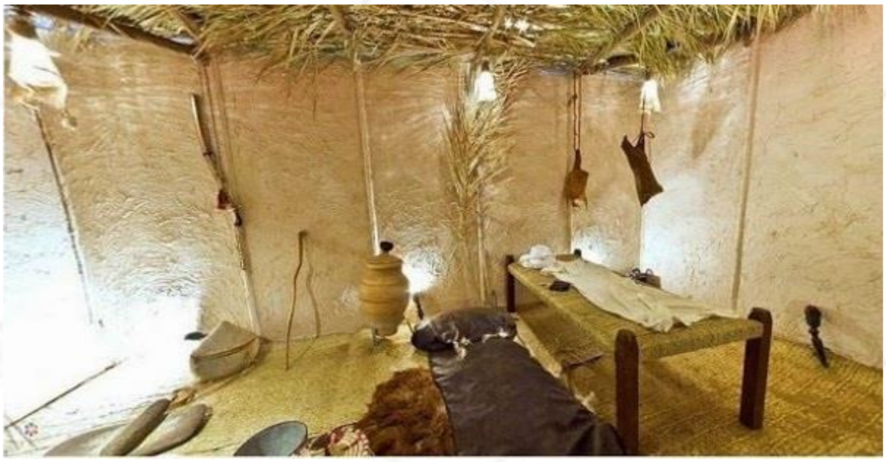

Hayatı böyle bir evde geçen birisine atılan iftiraların haddi hesabı yok!

Peygamberimiz, Hz. Aişe annemizin evinde iken, duvarın dibine düşmüş ve tozlanmış bir parça ekmek görür. Efendimiz hemen onu alıp, siler ve sonra yer. Sonra da Hz. Aişe'ye şöyle der: "Ya Aişe! Allah'ın nimetine karşı güzel davran ve bil ki, bir hane halkına küsen bir nimet, onlara bir daha zor geri döner." (İmam Şaranî, Levakihu'l-Envar fî Tabakati'l-Ahyar Tercümesi, s. 351) Bu bakış açısına sahip olan ve tozlanmış bir parça ekmeğe hürmet gösterip onu yücelten bir insanı nasıl bir vicdan karalama çabasına girebilir?

"Hz Muhammed, davası uğruna dayanılmaz güçlüklere göğüs gerdi, işkenceler onu davasından çeviremedi. Müşriklerin vaatlerine kanmadı, hiç kimseye boyun eğmedi, davasından zerre taviz vermedi. Resulullah'ın etrafını dört bir yandan sardılar ve oklarını ona çevirdiler." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 116) Hz Muhammed'e üstlenmiş olduğu görevden vazgeçirmek için tehdit, hakaret, vaadler, dünyevi şeref ve saltanat tekliflerinde (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 33) bulunulmuş, zamanla zenginlik ve makama yenileri eklenmiş (Arnold, s. 36) fakat tümü, Hz Muhammed tarafından geri çevrilmiştir. Dünyalık peşinde olan biri olsa Hz Muhammed neden kendisine mal, liderlik, krallık teklif edenlere, "Bir elime ayı bir elime güneşi koysanız İslam'ı anlatmaktan vazgeçmem." (İbni Hişam, Siratün- Nebi, I/418; Taberi, Tarihül-Umumi vel-Mulük, II/66, Taberi, Camiül Beyan, XXIII/71-72; Kadi Beydavi, E. Tenzil, II/339) diyerek reddeder ve daha sonra -3 yılı tecrit ve ambargo altında 10 yılı saldırı, hakaret, suikast ile geçen- yıllarca süren mücadelede tüm mal varlığını davası yolunda kaybetmeyi göze alır? Öyle ki açlıktan karnına taş bağladığı, aylarca evinde sıcak yemek yiyemediği, sirke ile kuru ekmek yiyip sonra "Ne güzel nimet" buyurduğu, yatak olarak hasır kullanıp, yatağından kalkınca hasırın izlerinin vücudunda belli olduğu, gelen birçok hediyeyi evine girmeden dağıttığı (Tümüne delilleri ile, 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazımızdan ulaşılabilir.) düşünülürse! Muhammed (as) zaten Hılfu'l-fudul isimli zenginlerce kurulu derneğine üye, Haceru'l-Esved'i yerine koyması ile tüm aristokratlarca kendine saygı duyulduğu görülen ve şöhretini tüm Mekke'ye yayılan, çevresince kendisine 'Muhammed'ul Emin' denecek kadar çevresince saygı duyulan birisi idi. Kendisi zaten Mekke'nin ileri gelen lider bir kabilesinden ve akrabaları hep yönetici kesiminden insanlardan oluşurken, böyle biri peygamberlikten önce de sonra da, birçok fırsatı elinin tersi ile itip İslam'ı tebliğ etme yolunu canını ve malını ortaya koyarak tercih eden birisine neden dönüştü? Bir topluma girince başköşeye değil, boş olan yere oturan ve "Dünya benim neyime? Benim ile dünyanın misali, sıcak bir günde yolculuk yapan bir biniciye benzer ki, bir saat ağacın gölgesinde dinlenir, sonra da orayı terk edip gider." (Meclisî, Bihar'ül-Envar, XVI/239) buyuran birinden bahsediyoruz! Oğlu İbrahim vefat ettiği zaman güneş tutuldu ve insanlar İbrahim'in ölümünden dolayı üzgün olduğu ve bunun peygamberin azametinin delili olduğu konuşmaya başladığında Hz Muhammed: "Ay ve güneş Allah'ın iki nişanesidir ve asla kimsenin ölümü için

tutulmazlar." Buyuruyor. (Buhârî, II/24; Müslim, III/28-36; Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 33) Kendi menfaati için din uyduran (!) biri böyle fırsatı neden kaçırsın? Kur'an'da var olan, kendini hatalarından ötürü uyaran ayetleri hatırlayalım; Şöhreti amaçlayan bir insan hatasını belgeler mi yoksa saklar, gizler mi? 40 yaşından sonra zıvanadan çıkan (!) bir insan resim-heykelinin yapılmasını neden yasaklasın? Ölümsüz olma isteği ile yapılan dev heykeller, piramitler düşünülürse bu mantıksız gelmiyor mu size de?

Resûl–i Ekrem'in ailesi bir koyun kesmişlerdi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem bir ara: "Ondan geriye ne kaldı?" diye sorar. Hz. Aişe: 'Sadece bir kürek kemiği kaldı' cevabını verir. Bunun üzerine Hz. Peygamber olayı şöyle değerlendirir: "Desene bir kürek kemiği hariç, hepsi duruyor!" (Tirmizî, Sıfatu'l–kıyâme, 35) Ümmü Seleme radıyallahu anha'nın evinde bir koyun kesilmişti. Derisi yüzülünce, aç olduğunu söyleyen bir fakir çıkageldi. Resulullah bizzat kendisi kalktı, koyundan bir parça kesti, pişirdi, adama yedirdi. Fakir kalkıp gitti. Bir başka fakire haber verdi. O da geldi Resulullah ona da bir parça kesip yedirdi. Haberi alan fakirler geldiler. Hz. Peygamber de kesilen koyunun eti bitinceye kadar onlara yedirdi. Bunun üzerine Ümmü Seleme; 'Ya Resulullah, keşki koyunumuzdan bir parça da bize ayırsaydınız, biz de yeseydik.' dedi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şu cevabı verdi: 'Allah'a yemin ederim ki kestiğimiz koyunun tümü şimdi bizimdir.' (Beğavi, Şerhu's-sünne, VI/135) Bu bakış açısına sahip birini dünyalık peşinde koşmakla itham etmek, kelimenin en azı ile insafsızlık değil midir? Bir insan hem kafasından bir din uyduracak (!) hem gece kalkıp namaz kılmak (İsra, 79); haftada en az iki gün oruç tutmak (Tirmizi, Savm,44; Nesai,sıyam, 36; İbn Mace, Sıyam, 42; Ahmed b. Hanbel 6/80; Tirmizi, Savm, 44; Nesai, Sıyam, 70); günde beş vakit dışında ayrıca namazların farzları dışında ekstradan sünnet namaz (Tirmizi; Salât, 189; Nesâî, Kıyâmül-Leyl, 66; İbn Mâce, İkâme, 100; Müslim, Misâfirîn, 96, 97; Tirmizî, Salât, 190) denen fazladan namaz kılacak ve bunu her gün vefat edene dek devam edecek!

Savaş ganimetlerinden kendi payına düşenlerin gideceği yerler ise bellidir. (Enfal, 41) Vefat ederken ise ne kızı ne de damadını vekil bırakmıştır. "Milletin efendisi millete hizmet edendir" (Deylemî, el-Firdevs bi-Me'sûri'l-Hitâb, II/324) buyurarak efendiliği hizmet etmeyle kıyaslayan biri mi dünyalık peşindedir? O (sav) halkına hizmet eder, su dağıtır, işleri paylaştırır, kendine üzerine düşeni kendi yapar- Mescit yapımında, hendek kazmada, piknikte- hep bir iş yapar, ayağının bağı çözülünce bağlamak isteyene "Hayır bu kendi işini başkasına gördürmek demektir, ben efendi değilim" diye reddeden biridir. Efendimiz, İran-Bizans savaşının sonucundan, Ebu Lweheb'in Müslüman olmadan öleceği ve başına geleceklere ve Kâbe'ye asılan anlaşmanın başına gelene mucizevi olaya dek efendimiz birçok gelecekle ilgili olayları insanlara bildirmiştir. Ama sonuçta Kur'an'da: "Geleceği Allah'tan başka kimse bilemez." Yazmaktadır. Yani gelecekle ilgili doğruluğu daha hayatta iken bile ortaya çıkan birçok olayı peygamberimiz Allah'a izafe etmiş, 'O bilmiştir' diye tebliğ ederek kendisini aradan çekmiş ve üstelik bir de, "Sizin unuttuğunuz gibi ben de unuturum." (Ebu Avane, Müsned, II/201, İbni Hanbel, VI/107) buyurmuştur. Ya peki -Haşa- kendi yazdığı kitapta insan kendini neden uyarılara muhatap kılsın: Âmâ bir kişi ile o anda başka bir şeyle uğraştığı için yeteri kadar ilgilemeyen peygamberimizi uyaran (Abese,1-11), kendisine deliller eksik ulaşınca hatalı bir hüküm vermek üzere iken uyaran (Nisa,105-109), ayrıca "Ey Muhammed peygamberlik görevini tam yap" şeklinde uyarı (Maide, 67) ayeti dahil bu tür ayetleri kişi neden kendi yazdığı (!) kitaba koyup kendi kendini zor duruma soksun? "De ki ey Muhammed: bende sizin gibi bir insanım." (Fussilat, 6) ayetini hangi dünyevi emelleri olan biri kitabına (!) koyar? Mümin, 55. ayette, 'Günahının bağışlanmasını dile' buyrulmaktadır. Bu bir ifşa, gizlenilmesi gereken şeyi yaymak değil midir? Kendini hatasız göstermek varken neden daha üstün bir otoriteye yönlendirme yapsın bu metnin yazarı (!) Merkeze kendisini koyması ve üstünlüğünü her an ön plana çıkarması gerekmez mi idi?

Mekke fethedilince amcası olan Hz Abbas Kabe'nin anahtarını Hz Muhammed'den ister. Efendimiz anahtarı amcasına verir. Ayet iner, "işi, ehline verin." (Nisa, 58) Efendimiz anahtarı tekrar amcasından alır ve anahtarı daha Müslüman olmamış bir sülale olan Şeybe ailesine geri verir. (Vâkıdî, II/837-838) Müslüman olan aile büyüğünü gücendirme ihtimalinden, daha yeni kazanılmış zafer ortamında bu ayetin inişine, hangi mantık bu olayı izah edilebilir?

Tebük seferinde münafıklara izin verince "Allah seni affetsin; doğrular sana belli olup, yalancıları bilmeden önce, niçin onlara izin verdin? " (Tevbe, 43) ayetini kendi yazdığı kitaba insan neden eklesin, bunun yerine hatasını gizlemesi gerekmez mi idi? Ama bu ve benzerleri için mazeret arayan, 'O ayetler tevazulu, alçakgönüllü gözükmek için oraya koymuştur.' diyen çıkacaktır. Hatta 'Allah ve melekleri Muhammed'e salat ederler sizde O'na salat edin.' (Ahzab, 56) ayetinden hareket ederek 'bakın aslında kendini nasılda yazdığı kitapta övdürüyor' diyen de çıkmadı mı? Hâlbuki bilmez ki salat dua demektir, yani 'Ey Allah'ım, kulun Muhammed'e yardım et, O'nu tıpkı İbrahim aleyhisselama davrandığın gibi aziz kıl ve O'nu da mübarek kıl.' Diye dua ederiz. Yani O nebi aleyhisselama sadece dua eder, makamının yüce olmasını temenni ederiz. Kısaca iddia edilenin tam tersine bir anlamı vardır ayetin. "Ateistler ve oryantalistler, "Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklerin nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz Peygamberin nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 42)

Oryantalistler efendimize şehvet düşkünü biri gibi göstermek te isterler. Kadınlara düşkün olsa peygamberimiz, vefatından yıllar sonra bile, en genç hanımı olan Aişe annemiz, Hatice annemizin arkasından "O yaşlı bir kadındı, ondan daha iyisini Allah sana verdi." deyince kendisine, 'Allah bana ondan daha hayırlısını vermemiştir. Herkes beni yalanlarken o tasdik etti.' (Hanbel, VI/118) der mi idi? Egosit ve şehvetperest biri olsa, anı yaşamak dururken eskiyi yüceltir mi idi? Aişe annemiz bir hanım sahabi için 'kısa boylu' ifadesini kullanınca efendimiz gıybet yapmaması için onu 'Öyle bir söz konuştun ki, denize atılsa denizi bulandırır.' (Ahmed b. Hanbel, VI/136) şeklinde uyarır mı idi? Kimse görmüyor, sen de görme geç! Ama efendimiz için önce ahlak ve İslam'ın emir ve yasakları gelirdi, O'nun görevi tebliğ etmek ve insanlara 'güzel örnek' olmak idi. Bu hadisleri yine bizzat Aişe annemiz bizlere aktarır ki, bu da O'nun büyüklüğünü göstermektedir!

Oryantalistler bir taraftan 'Hz. Muhammed'i tarih bilmiyor, mesela İsa ve Musa'yı aynı zamanda yaşadı zannediyor' derlerken, diğer taraftan 'Muhammed İncil ve Tevrat'ı inceledi, Kur'an'ı da bunlara dayanarak yazdı.' ithamında bulunurlar. Yani oryantalistler peygamberimizi eleştirmek için hiçbir metot, kural tanımadan peygamberimize saldırmaktadırlar. Zaten **"Oryantalistler, herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir."** (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 83) Oryantalistlerin çoğu ise, Müslüman hadisçilerin hadis kriterlerine uymayan rast gele kitaplara girmiş rivayetleri İslam hakkında temel kaynak kabul ederler. Mesela el-Eğani, el-İkdul-ferid, Kitabul hayavan, Kitabul mearif gibi edebiyat kitaplarında bulunan bazı rivayetleri 'kesin delil' olarak kabul edip bunlar üzerinden İslam'a saldırırlar! Bu konuda detay için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Oryantalizm, oksidentalizm kategorilerine' bakılabilir.

Son cevap batılı bir tarihçinin araştırma sonucundan

en.wikipedia.org/wiki/The_100:_A_Ranking_of_the_Most_Influential_Persons_in_History

Hart's Top 10 (from the 1992 edition) TARİHE YÖN VEREN EN ETKİLİ İNSANLAR

Rank	Name	Time Frame	Image	Occupation	Influence
1	Muhammad	c. 570–632		Secular and religious leader	The central human figure of Islam, regarded by Muslims as a prophet of God and the last messenger. Active as a social reformer, diplomat, merchant, philosopher, orator, legislator, military leader, humanitarian, philanthropist.
2	Isaac Newton	1643–1727		Scientist	English physicist, mathematician, astronomer, natural philosopher, alchemist, and theologian. His law of universal gravitation and three laws of motion laid the groundwork for classical mechanics.
3	Jesus Christ	7–2 BC – 26–36 AD		Spiritual leader	The central figure of Christianity, revered by Christians as the Son of God and the incarnation of God. Also regarded as a major prophet in Islam.

Herhangi bir eğitim almamış olan bir insan 23 yıl boyunca, hem sosyal reformist, hem diplomat, hem iyi bir hatip, hem hukukçu hem de iyi bir komutan olabilecek!

Herhangi bir eğitim sürecinden geçmeyen, okuma yazma bilmeyen biri 23 yıl boyunca hem sosyal reformist hem diplomat hem hukukçu hem hatip hem komutan olacak ve bunu Müslüman olmayan biri itiraf edecek! Bunu Hz Muhammed başarmıştır!

Oryantalist Johann Fück, kendisi de dahil tüm oryantalistlerin, efendimizi tam manası ile asla anlayamayacaklarını şöyle itiraf eder: "Akılcı birimin unsurları bu insanın şahsiyetinin sırrını çözmede yeterli olmayacaktır ve bizler analizle onun ruhunu harekete geçirip ıstıraplı bir mücadelenin ardından -Tanrı'nın kendisini bir peygamber ve bir uyarıcı olarak seçtiğine inanmasını sağlayan şeyi- deneyimle tahlil edemeyeceğiz." (Fück, Die Originalitat des arabischen Propheten, s. 145) Müslüman Fransız oryantalist Nasiruddin Denier, oryantalistlerin yüzlerce yıl devam eden araştırmaları sonucu hiçbir şey elde edemediklerini ifade eder: "Bu kadar uzun süren araştırmalar yaptıktan sonra, Hazreti Peygamberin hayatına dair sağlam görüşleri yıkmaları, meşhur rivayetleri çürüğe çıkarmaları beklenirdi. Ellerine bir şey geçtiğimi? Ne gezer... En küçük bir yeni şey ispat edemediler. Aksine, Fransız, İngiliz, Alman, Belçikalı, Hollandalı... Ne kadar oryantalist varsa, hepsinin ileri sürdükleri yeni görüşlerin hepsinde, yığınla karışıklık ve saçmalıktan başka bir şey bulunmaz oldu. Dahası, bakarsın biri, diğerinin reddettiğini kabul etmiş, ya da aksine, birinin kabul ettiğini, öteki reddetmiş. Bu çelişkileri saymaya kalksanız, iş çok uzar, sonunda İslam alimlerinin yazdıkları yere dönmekten başka elimizde bir şeyin kalmaz." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 82) "Oryantalistlerden Müslüman olanlar hakkı tanır, bunu dile getirir, onların pek çok safsatalarını ve objektifsizliklerini ortaya koyarlar." (Adnan Muhammed Vezzan,Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98) "İlmi bir yönteme bağlı kalmak genellikle araştırmacıları aynı ve yakın sonuca götürür. Şayet oryantalizm araştırma ve incelemeleri objektiflik ve ilmi yönteme bağlı olarak gerçekleşmiş olsaydı, varılan sonuçlar bakımından aralarında ayrılıkların olmaması gerekirdi." (Nezir Hamdan, er-Resul fi Kitabati'l-Müsteşrikin, s. 161) "Oryantalistler gerçekleri sunma konusunda çelişkiye düşmeksizin tek bir yöntem üzerinde birleştikleri olmamıştır." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 110)

Altay Can Meriç'in 'Peygamberliğin ispatı' adlı eserinden devam edelim: "İnsanların sevdiği şeyleri yasaklayıp ve sevmediği şeyleri emreden" (s. 160); "Fuhuş, içkiyi yasaklayıp, orucu emreden" Hz Muhammed'in bunlardan "ne gibi bir 'siyasi menfaati' olduğunu" ateist ve oryantalistlerin açıklaması gerekir. Goldizher: Bu muhalefet, en şiddetli şekilde cinsel ilişkiye ve şaraba konulan sınırlara karşı yöneltilmiştir. Philip Hitti: Arapların gönüllerinde kadından sonra yatan şarap ve kumar bir tek ayet ile hukuk dışı edilmişlerdi. T. W. Arnold: İçki, kadın,

cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri arasındaydı, peygamber ise tavizsiz idi. (s. 161) Fuhuş, içkiyi yasaklamanın, orucu emretmenin ne gibi bir siyasi menfaati olduğunu açıklaması gerekir. Hz. Muhammed bu emir ve yasaklarla neden işini zorlaştırsın? Toplumsal bir hareket başlatmaya çalışan bir yalancı olsaydınız bu denli şiddetli mükellefiyetleri mecbur eder miydiniz? Muhtemelen döneminin iki tercih edilen içeceği vardı: su ve şarap. Şarabın yasaklanması, esasında çoğu kişi için tek içeceğin su olması anlamına geliyordu. Onu böyle davranmaya iten irade neydi? (s. 162) Sakif, Hevazin heyetlerinin savaş zamanları topladıkları ordu, Hz. Muhammed'in ordusunun iki katı büyüklüğünde idi. (s. 163) Meir Jacob Kister, bu iki kabilenin temsilciler heyetinin namazdan muaf tutulması yönündeki isteğine özellikle dikkat çekmektedir. Peygamber: 'namazın olmadığı bir dinde hayır yoktur.' diye onlara cevap vermiştir. Kritik bir anda, böylesine önemli bir kabileye karşı öne sürülen bu şart hangi siyasi gaye ile açıklanabilir? (s. 164) Savaş esnasında risklere rağmen terk edilmeyen namaz ibadeti siyaseten nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber toplumdaki baskı ve talebe rağmen, kulluk mükellefiyetinden asla taviz vermemiştir. (s. 167) Siyasi menfaat için yalan söyleyenin tavrı, mükellefiyetleri askıya alarak taraftar toplamaya çalışmaktır. Nebi neden tepki çekmesine neden olacak bu mükellefiyetlerle işini zorlaştırdı? (s. 168) Tarih boyunca hangi toplum önderi, özetlediğimiz şekilde, hitap ettiği toplumun değer yargılarına muhalefet edip onları şiddetli mükellefiyetle sorumlu tutarak davetine başlamıştır? Ayrıca sünnetlerle hedeflenen ibadet düzeyi sınırsıza yakındır. (s. 169) Tüm bu mükellefiyetlerle hâşâ bilerek yalan söyleyen bir yalancı peygamberin gözettiği siyasi maksat ne olabilir? Hz. Peygamber, bu mükellefiyetleri, müslümanlara emrettiği gibi kendisi de yerine getiriyordu. Bahsi edilen mükellefiyetleri bir ay yerine getirmeye çalışın. Kendinizi bu sorumluluklardan kaçmak için türlü bahaneler uydururken bulacaksınız. Bugünkü büyük işlerle uğraşan bir toplum önderi, sizce neden böyle bir yükle işini daha da zorlaştırsın? Nebi insanları mükellef tuttuğundan daha fazlası ile kendisini mükellef tutuyordu. (s. 170) Hiçbir hareket adamı, toplumun tamamının kabul ettiği değerlere, durduk yere muhalefet etmez. 'Hedefine fayda sağlamayacak, pratik faydası olmayan ve sadece zararı olacak temel şeylere yönelmez, gerilimler, hedeflerine ulaşmasına mani olacaktır.' (s. 172) Maxime Rodinson: "Özgür Araplar, hiçbir yazılı kanunla bağlı değildir. (s. 179) Kim kan davasından vazgeçecek olursa ömür boyunca utanca gömülür." T.W. Arnold: "Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen diğer hükümleri, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlakı bizzat kendisi de uyguluyordu." (s. 180) 23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed'den sonra gelen toplum, affediciliği kuşanmıştır. (s. 184) Cahiliye Dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. (s. 185) Muhammed atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu. (s. 186) Maide Suresi 104 ayet: "Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler." diye buyurur. Normalde siyaseten bu söylem bir intihardır. Hiçbir toplum önderi, amacına direkt hizmet etmediği için lüzumsuz yere toplumla böyle bir çatışmaya girmek istemez." (s. 189) Bu söylemin "ölüp gitmiş insanların hükmü üzerinden siyaseten güç kaybetmesini sağlamaktan ne gibi bir" kaqrşılığı olabilirdi? Ebu Leheb, Hz. Muhammed kabile bağları gereği onu koruyacağını ilan etmiş ve himayesine almıştı. (s.196) Reinhart Dozy: 'Ebu Leheb, yeğeninin yanına döndüğünde, 'babamın cehennemde olduğuna nasıl inanırsın?' diye bu çok açık soruyu Hz. Muhammed'e sordu. Hz. Muhammed de aynı açıklıkla yanıtladı. O, son koruyucusunu yitiriyor ve hayatını tehlikeye atıyordu. Artık evinde bile tehdit altındaydı.' (s. 197) Margoliouth: "İslam kardeşliği doktrini insanların atalarıyla övünmesini sona erdirmişti. Tüm Araplar eşitti ya da sadece dindarlıkları ile farklılaşabileceklerdi ve bu takdim ile birlikte tamamen yeni bir dönem başlamıştı." Veda hutbesinde Arapların Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a takva dışında bir üstünlüğü yoktur. (İbni Hanbel, V/411) buyrulur. (s. 201) Bu hadis siyaseten açıklanabilir mi? Bu

hutbenin dinleyicileri arasında, Arap olmayan kaç kişi vardı da bu uyarı onlara yapılmıştır? (s. 202) "Muhammed Yalan söyleyen bir toplum önderi idi" diyenler, kavmin güçlülerinin anlaşma isteklerini reddetmesini, yaşıyor oldukları dünyevi lezzetleri, şarap, fuhuş ve benzerlerini yasaklamasını siyaseten açıklamak zorundadırlar. Onun bu tavrı Medine'de de sürmüştür. İsa'nın Allah'ın Peygamberi olduğunu ilan etmesi, Yahudilerle olan ilişki açısından kritik sorun teşkil etmiştir. Hristiyanlara yaranılmaya da çalışılmıyor, teslis açık ifadelerle reddediliyordu. (s. 218) Yalan söyleyen birisi olsaydı, tüm grupları karşısına almasındaki neden ne olabilirdi?" Hemen hepsi İslam karşıtı olan ve hiç biri İslam'ı kabul etmeyen oryantalistlerin yorumları ile devam edelim: "Montgomory Watt; "Hz Muhammed inancında, tamamıyla kusursuz bir samimiyete sahiptir." (s. 241); Leone Caetani, "Muhammed, hiçbir zaman bir saray hayatı kurmadı. Gayet mütevazı bir surette, alelade faniler gibi yaşadı. Kendisini tekmil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen, onu yine sevdiler." (s. 244); Hodgson: "Muhammed her türlü lüksten uzak, tamamen basit ve mütevazi bir yaşam sürmüştü. Kendisine genellikle kolayca ulaşılabilirdi."; Lesley Hazleton: "Mekke'nin fethinden sonra Muhammed istemiş olsaydı saray inşa edip hanedanlık başlatabilirdi. Aksine o, Mekke'yi başkent ilan etmemiş ve Medine'ye geri dönmüştür."; Edward Gibbon: "Muhammed kraliyetin ihtişamına hor görüyordu." Reinhard Dozy: "Hiçbir zaman zenginlik aramadı."; Bodley: "Hz Muhammed, bir halı üzerinde uyuyor ve ev işini bizzat kendisi yapıyordu." (s. 245) O, fetihlerinden sonra bile Hz Muhammed, o Münzevi yaşayış tarzını değiştirmedi. Emile Dermenghem: "Peygamber hiçbir zaman Dünyaya meyletmedi, dünya malına ve paraya tamahta bulunmadı. Büyüklük taslayıp övünmedi. Evini süpürdüğünü elbiselerini yamadığını kapıcıları olmadığını görüyoruz." (s. 246); Morgoliouth: "Pahalı eşyalardan sonuna kadar kaçındı."; Armstrong: "Arabistan'daki en güçlü adam haline geldiğinde bile lüksten nefret ediyordu. Asla bir takımdan fazla giyeceği olmamıştı. Kendisine hediyeler verildiğinde hepsini yoksullara dağıtırdı." (s. 247); Hitti: "sahip olduğu elbiseleri sık sık tamir ederken görülüyordu." (s. 248) Hz Ayşe, "evimizde, Bazen iki üç ay geçerdi de yemek yapmak için ateş yanmazdı." demektedir. Nebi, koca bir toplumun tek yöneticisi idi. Ancak buna rağmen hanımları, geçim darlığından şikâyet ediyorlardı. (s. 249) Emile Dermenghem: "Resulullah uzanmış yatıyordu, vücudunda hasır liflerinin izleri görülüyordu." Hazleton: "Uyuduğu odada ne bir kilim, ne bir yatak, ne de bir konfor eşyası vardı." Bu yer halkın "devletin yöneticisini arayacağı son yer gibi geliyordu." (s. 250); Margoliouth: "Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekâtları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmişti." (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi sayfa 212). Kavmine muhalefet ediyor ve onların uzlaşma çabalarını reddediyordu. Menfaat zaten düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti. Onun pek çok davranışının siyasi menfaatlerine ters düşmesi olgusunu nasıl açıklayacağız? (s. 257); Montgomory Watt: "Hz Muhammed aleyhindeki yaygın temelsiz iddialardan biri onun, tutkularını ve şehvetini tatmin edebilmek için kendisinin de sahte olduğunu bildiği dini öğretileri savunan bir sahtekâr olduğudur. Bu din bir hilekârın ya da yaşlı bir şehvet düşkünü işi değildir." (s. 260, 261); Leone Caetani: "Etkili silah, Muhammed'in şahsen sahip olduğu 'büyük etkiden' ibarettir. Muhammed samimi, namusluydu." (s. 261); Montgomory Watt: "Samimiyetsizlik ve sahtekârlık suçlaması…Hala zaman zaman bu tür 'suçlamalar' yapılmaktadır." (s. 262) Maxime Rodinson: "Samimi bir Muhammed'i açıklamak, sahtekâr bir Muhammed'i açıklamaktan çok daha kolaydır." Emile Dermenghem: "O'nun samimiyetinden asla şüphe edilmesi mümkün değildir. Onun özü ve sözü, kesinlikle doğru idi. Bütün hayatı daima sıkıntılar çektiğini göstermektedir." (s. 264)

Thomas Carlyle: Muhammed gerçek peygamberdir. Entrikacı sahte peygamberlerden değiller, samimidir. Muhammed'in Kendi hesabına kanaatkar bir insandı, giyeceklerini dahi kendi yamardı. O hakiki bir kahramandı. Gerçek bir kahraman olduğunu 23 yıllık çetin ve müessir bir mücadele ile gösterilmiştir. O tamamıyla riyasız bir insandı. (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman

Muhammed, s. 19, 20) Muhammed'in gerçeklerden başka bir şeyi söylemiş olması mümkün değildir. Samimilik, derin, engin, büyük, masum bir samimilik. O adeta samimiyetin mahkûmudur. Muhammed, peygamberlerin en sonuncusu değil midir? Her şeyden önce onu dinlemeliyiz. Muhammed'i bir entrikacı gibi tasavvur edebilmeye hiçbir surette imkan yoktur. Getirdiği ağır haber de haktı, gerçekti. Sözlerinde ne sahtekârlık var ne de taklidin izine rastlanır. Muhammed'e isnat edilen hatalar… Öyle mi? Asıl hata onun farkında olmamaktır. Bu söz herkesten daha çok 'İncil okuyucularının' kulağına küpe olmalıdır. (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 23, 25) "Güneşi Sağa, ayı soluma koysalar ve bunları beni bu davadan men etmeye kalksalar, gene bundan ayrılmayacağım." Devamlı itirazlar, kinler, açık gizli tehlikeler bir anda peşini bırakmıyordu. Kureyş'ler gitgide azıtıyorlar, Muhammed'i kendi elleriyle öldürmek için antlar içerek suikastler tertiplenmeye başlıyorlar. Ebu Talip ölmüştü; Hatice ölmüştü, hayatı onun her an, her adım başında tehlikelerle dolu idi. Birçok defa hayatına son verilmesine ramak kaldığı oldu, yolu tehlikelerle dolu idi, hadiselerin dış yüzü ona umutsuzluktan başka bir şey vadetmiyordu. (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 41, 42)

"Hz Muhammed peygamberliği boyunca çokça sıkıntılar ve imtihanlar geçirmiştir. Çocukları, hanımı vefat etmiş, boykota uğramış, en yakınları işkencelere uğramış ve öldürülmüş, çocuklar tarafından taşa tutulmuş, savaşlara katılmış, sürülmüş, çileler çekmiş aç kalmış vb birçok zulme uğramış ve kendisine teklif edilen zenginlik ve gücü reddetmiştir, tebliğinde hiç bir tavizi vermemiştir. Bir yalancı, genellikle dünyevi menfaatler için yalan söyler. Oğlu vefat ettiği gün vuku bulan güneş tutulmasını Hz Muhammed kendi lehine kullanmamıştır." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 342, 355, 356)

Kısaca, oryantalist George Sale'in de açıkça itiraf ettiği gibi, "Hz Muhammed, tarih boyunca yanlış yorumlara maruz kalmıştı. Onun gerçek üstünlüğüne dair övgü inkar edilmemelidir." (G. Sale, The Koran, s. 30)

Not: Peygamberimiz hem devlet başkanı, hem başkomutan, hem İmam, hem vaiz, hem baba, hem dede, hem çölden gelen bir bedevi ile hem de çevre ülkelerin devlet, krallık, imparatorluklardan gelen elçilere de muhatap olan ve hem ibadet hem muamelatla ilgili her türlü soruya muhatap olan birisidir! Ve O (sav) tüm bunlardan sonra evine gittiği zaman veya arkadaşlarıyla beraber iken, yaşantısında sıradan halktan bir insan gibi devam eden birisidir; Ayakkabısını başkasına bağlatmayan, topluma girince özel ilgi beklemeyen, aksine bir hizmetçi gibi arkadaşlarına hizmet eden, evinde kendi söküğünü kendi diken, yemeye veya şatafata hayatında izin vermeyen; devamlı düşmanlarınca öldürülmek istenen, iftiraya uğrayan ama yine de bedeni ve ruhi temizliğinden asla taviz vermeyen birisidir! O, tek Başına tüm dünyaya; şirke, zulme karşı çıkma cesaretini gösteren, dünyalık hiçbir makam, menfaat tekliflerini kabul etmeyen birisidir. O (sav) hem ahlaki tüm özellikleri üzerinde toplamış örnek bir insan ve hem de ilahi vahye muhatap olup onu açıklayan ve uygulayan bir peygamber! İşte Onu üstün yapan özelliklerin kısa özeti bunlardır! "Muhammed kendi halkınınkinden daha rahat bir hayat tarzı sürdürmek için hiçbir arzu taşımıyordu." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 220) "Peygamber birçok seferi yönetmiş, öğretmenlik yapmış, ailesine ve arkadaşlarına da ayıracak zaman bulmuştur." (Eaton, s. 228) "Hz Muhammed, hem cesareti, hem de şefkatinden dolayısıyla sevilir. Sadece bir savaşçı ve insanların önderi olduğu için değil, mükemmel koca, mükemmel bir baba ve mükemmel arkadaş olduğu için de sevilir. Ona en yakın olmuş insanlar, 'havariler' olarak değil, arkadaşlar (Ashab) olarak bilinir. Hz Muhammed olmasa bu dünya soğuk ve tahammül edilmez bir yer olurdu." (Eaton, s. 125) "Hz Muhammed'in geleceği garanti altında gözüküyordu." (Eaton, s. 193) 'Geleceğinden emin olan', Hılfu'l-Fudul'a üye olup zenginlerle iç içe bulunan, Hacer ül Esved'di yerine koyarken gösterdiği çözümlerle kabile reislerince sözüne itimat edilen Hz

Muhammed'in, tüm bunları neden terk edip, 12 yıl işkenceyi göze alsın, 2 yıl özel olarak Müslümanlar tutsak hayatı yaşarken, eşi vefat etmiş, Ebu Talip hemen sonra vefat etmiş, yani hüzün yılı yaşayan Muhammed, neden sonucu belirsiz bir yola girsin? Mesajının içeriğinde de o dönemin müşriklerini çekecek ne putlar, ne içki, ne de Mekkeli Arapların müşriklerin hoşuna gidecek kabilecilik vardır! Aksine zekat oruçtan tevhid inancına dek hep o dönemde tepki çekecek kurallar zinciri ile gelmiştir!

Hz Muhammed (sav) Kimdir?

Kur'an, Rumların savaşı kazanacağını nereden biliyordu? Hudeybiye anlaşması şartları Müslümanların aleyhine gibi iken efendimiz neden bu şartları kabul etmiştir? Cahil biri de okuyup nasıl yaşaması gerektiğini anladığı; ABD'li matematik profesörünün de okuyunca imana dönmesine vesile olan ve içinde hukuk, iktisat, sosyo-psikolojik içeriğe sahip, toplumu tamamen değiştiren bir kitabı ümmi olan biri mi yazmıştır?.Tanrı kabul edilen putları kırıp yerine tek ilah kavramını yerleştiren, ırkçılığın ortamında yetişen topluma ümmet bilincini kazandıran, kumarı yasaklarken, zekatı emreden ve benzeri birçok ibadeti, dini bir emir ve yasaklar zinciri olarak topluma benimseten birisidir. O, gece kalkıp saatlerce namaz kılarken, iftar etmeden üst üste günlerce oruç tutan biri olarak davetini önce neden fakir, köle, ezilmişler kabul etmiştir? Çevresindekiler kendisinden mucize beklerken oğlu İbrahim vefat edince güneş tutulunca bunu, "Bunlar hiç kimsenin ölümünden veya yaşamasından/doğmasından dolayı tutulmazlar." diyerek çevresine açıklayan birisidir. Etrafına korku salan adama 'adil' sıfatlı birine dönüştürendir O. Dokuz arkadaşını para için öldüreni dünya malına önem vermez birine, köle olan kişiyi 'efendi' diye hitap edilen bir şahsiyete dönüştürendir. Tarihte hiç bir zaman bir devlet kurup dünya tarihinde hiç söz sahibi olmayan Arapları çok kısa bir zamanda 3 kıtaya yayılmış bir devlet kurduran, fethedilen ülkelerin kültürü içinde erimeyip onlara İslam'ın ruhunu özümseten, dünya ilim tarihine damga vuran bilginler ve dünyaya ahlak abidesi olacak birçok ahlak önderlerini yetiştiren bir ortamı kuran, düşmanlarını af ederek kazanan, toplumu değiştirip yeni bir kültür oluşturup yüzlerce yıl sonra bile hala devamını sağlayan, barışı amaçlayan ama cihadı göz ardı etmeyen biridir O (sav). Güçsüz olduğunda zulme uğrasa da, güçlü olunca tüm dini inanç sahiplerini bir arada yaşatabilen bir dünya görüşü oluşturan kaç önder şahsiyet vardır ve kaçının fikirleri bu kadar uzun süre yaşamıştır? İskender'den Timur'a, Lenin'den Hitler'e hangisinin fikirleri günümüze dek yaşamıştır? Ruhbanlık sınıfı yerine ilahi kanunları merkeze alan, yaratıcının tüm kulları insanlıkta ve dinde eşit ilan eden, tevhid-ahlak-adalet ve emanet eksenli bir din kurup; ibadetten ahlaka, siyasetten imana tüm esasları tek ilaha bağlayan, baba, dede, yetim, fakir, zengin, yönetici, komutan vb. olup halkla iç içe yaşayan bir insan olan ve daha önce siyaset, ekonomi, toplumsal konularla ilgilenmeyen ama zulme, yalana, şirke, süistimal ve iltimasa karşı olan; adaleti, danışmayı, işi ehline vermeyi savunan ve insanlık tarihini tevhid eksenli bir merkeze oturtan, dini esaslarının tümünün tutarlı ve yaşamla iç içe olan biridir O (sav) Böyle biri hiç, haşa, deli, menfaatperest, yalancı olabilir mi?

İmandan hukuk'a özgün bir sistemi, okuma bilmeyen bir kişi nasıl kurabilmiştir? Hayatını, tebliğ ettiği ilkelere uygun olarak geçiren, mal mülk tekliflerine sırt dönen, her şeyi elinden alınıp her türlü zulmün kendine yaşatıldığı şehri geri dönüp fethettiğinde herkesi af eden biridir O (sav). İçinde bilimsel ayetler olan, gayb haberlerini barındıran bir kitabı tebliğ eden, geçmiş toplumlarla ilgili bilgiler içeren Kur'an'ı tebliğ edendir O (sav) Tahrif edilmiş İncil-Tevrat'taki, haşa, peygamberlere atılan iftiralardan (Davud (as) başkasının eşine sarkmamış; Lut (as) kızı ile zina etmemiş; Süleyman (as) müşrik olmamış; Eyyüp (as) asla hastalıklarına isyan etmemiştir vd.) onları temize çıkarandır O (sav)..

Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap

"Ehli kitaptan bir çoğu bizi tekrar kafirliğe çevirmek" (Bakara, 109) ve "Bizi doğru yoldan sapıttırmak" (Ali İmran, 69) ister.

İslam'la ilgili eleştirilerinde belli bir kural, metot asla kullanmayan oryantalistler İslami kaynaklar içerisinde işlerine gelenleri cımbızla seçer, ortamında koparır ve önceden belirdikleri amaçlarına ulaşmak için kullanırlar. En aşırı Şii kaynağı delil getirir; Kur'an'a saldırır, Kur'an'da bir ayette geçen kelime ile hadislerde geçen aynı anlamdaki bir 'başka bir kelimeyi' birleştirir, aralarında irtibat bulunmayan konuları birbirlerine ekler; ayet ve hadisleri istedikleri gibi yorumlar, kelimeleri istedikleri gibi anlamlandırabileceklerini zanneder,; hadislerin ve İslam tarihinin sonradan uydurulduğunu ileri sürer ama sonra 'uydurma' kabul ettikleri bu kaynakları kullanarak İslam'a saldırırlar. İncil ile ilgili birçok gerçeği gizler, bilmiyormuş gözükür, ve bu konuda muhataplarına "saldırı en iyi savunmadır" metodunu kullanırlar. Yalan ve iftiradan asla sakınmaz ve gerçeği bile bile gizlerler. Kaynak gösterdikleri eserlere çoğu hatta hemen hemen hiçbir okuyucusunun başvurmayacağını bildikleri için kaynaklar arasında dolaşıp istedikleri hedefe ulaşmak için işlerine gelenleri seçip itham ve iftiralarında kullanırlar! İslam'la ilgili önce bir karar verirler; anlamı, içeriği, amacı ile zıt delilleri kelime oyunları yaparak iddialarını delillendirdiklerini zannederler. "İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en kuvvetli vasıtayı (Kur'an'ı) en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 55)

İslam ile terörü özdeşleştirmeye çalışan batı dünyası önce kendi tarihleri ile yüzleşmelidirler!

"Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Sadece son bir yüzyılda Hristiyan batı, dünyaya iki dünya savaşı, iki atom bombası, 4 kıtada (Afrika, Asya, Avustralya ve Amerika) işkence, katliam, sömürü ve asimilasyon sığdırdılar! Onlar "Barış, müjde" ile geldik derken geride bıraktıkları sadece zulüm, kan, gözyaşı olmuştur. Bu konuda detayları ile ele alacağız! Kenya Devlet Başkanı Kenu Kenyattu: Batılılar geldiklerinde ellerinde İncil, bizim elimizde topraklarımız vardı. Bize, gözlerimizi kapayarak dua etmesini öğrettiler. Gözümüzü açtığımızda ise bizim elimizde İncil, onların elinde topraklarımız vardı." (Bayram Küçükoğlu, Türk dünyasında misyonerlik, s, 11; Mustafa Balbay, Avrupa'nın Terör sorunu, Cumhuriyet, 18.2.1999; Melih Aşık, Milliyet, 15.02.2008) "Peru fâtihi" Francisco Pisarro, bu ülkenin kıyılarına ulaşıp İnkalar'ı kitleler halinde kesmeye başladığında, yüreğinde hâlâ azıcık vicdan duygusu bulunanlar duruma isyan etmiş ve ünlü komutana bu kadar çok kan dökmemesi yolunda uyarıda bulunmuşlar. Pisarro homurdanmalar gitgide artınca bir kaç kardinalden insanlık tarihine geçecek şöyle bir fetva alır: "Fethedilen bu topraklarda yaşayan canlılar (İnka İmparatorluğu'nda yaşayan insanları kastediyor) her ne kadar insana benzer bir görünüme sahip olup iki ayakları üzerinde yürümekteyseler de, sonuç itibarıyla Engizisyon Mahkemesi bunların farklı bir hayvan türü oldukları kanaatine varmıştır. Bu vesileyle, düşünme ve iman etme yetisinden yoksun olan bu 'hayvanların' katli vacip görülmüştür." (Ali Murat Güven, Yeni Şafak, 26.01.2003) Bu 'Hayvanların' teknoloji, mühendislik, astronomide ne kadar ilerledikleri ise erbabınca bilinen bir husustur, konumuz dışı olduğu için detaylarına geçmiyoruz. Amerika'nın keşfinin ilk 50 yılında Katolik İspanyollar bir milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonal hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Amerika'nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika´ya götürülmüştür. Afrika'daki elmas, altın madenlerinin sömürülmesi yetmezmiş gibi, tüm Afrika halkının köle diye Avrupa ve Amerika'da satılır ve hatta Güney Afrika'da beyazların yerli halka uyguladığı ırkçılığın yasaklanmasının daha üzerinden 20 küsur sene yeni geçmiş iken, Asy ırkçılık daha 1994 yılında ancak

yasaklanmışken, 4 kıta yüzyıllarca sömürge valileri tarafından yönetilirken, Tüm İslam alemi işgal edilip, ırk-hizip-mezhep savaşları körüklenirken, Avrupa'da ırkçı saldırılar yetmezmiş gibi islamofobi gizli destekle yayılırken bize hala insanlık dersi verebileceklerini zannedenlerin önce aynaya bir bakması gerekmez mi? Kendi mezhepleri arasında yüzyıl savaşları yapan, iki cihan savaşına neden olup yeryüzünü cehenneme çeviren, gizli örgütlerle dünyayı yönlendirip yönetmeye çalışanlar acaba hiç iç muhasebe yapabilecek mi? "Onlara: 'Yeryüzünde fesat çıkarmayın' denildiğinde: 'Biz sadece ıslah edicileriz' derler. İyi bilin ki, onlar müfsitlerin ta kendileridir, fakat anlamazlar." (Bakara, 11-12)

Mesih'in çarmıhta kendini kurban vermesi (1. pet.2:24) kendi kanını bizim günahlarımız için dökmesi, Tanrı'nın gazabını (Yuhanna 2: 2; Yuhanna 1: 12) bizden uzaklaştırmasına neden oldu. Kişiyi Tanrı'nın gazabından kurtaracak tek şey, Mesih'in o kişinin yerine çarmıhta kurban olarak ölmesidir (1. pet. 2: 24) Cehennem, Tanrı'nın huzurunun bulunmadığı, ateşle işkence edilen bir yerdir. (Matta25: 46) "Hristiyan olmayanlar cehenneme 'sonsuza dek' atılacaklar." (Matta25: 46) E hani tanrınız "sevgi" idi? Kutsal kitap, 'tanrı sevgidir.' (Yuhanna 4:16) 've o herkesi' sever. (Matta 5:43-48; Yuhanna 3:16) diyordunuz? Bizim ilahımız zalimlere kızınca "Tanrı hiç kızar mı?" diye sorarsınız ama sizinki acı çekip, oğlunu (!) çarmıha gerdirince, gazabı ancak bu şekilde sönünce iyi oluyor, öyle mi? Ya peki bizim 'Melek' tabir ettiğimiz bebekler için, günahkâr doğum (Asli günah) iddianıza ne demeli?: "Orijinal günah, günahlı doğum Adem'den kaynaklandı ve aileden çocuklarına geçmeye başladı. Bizler doğal olarak Tanrı'nın gazabının çocuklarıyız." (Efes, 2:3) Bebekler günahkâr doğar ve onlar tanrının gazabının eseridir. Bu tanrı bir de "Sevgi" tanrısı olmasa ne olurdu acaba?

"Orijinal el yazmalarında tanrı sözü esinlenmiştir ve hatasızdır." (Va.22:18-2; 2. tim. 3:16) Hatasız iddiasına cevabımızı " İncil, Hristiyanlık, papa" adlı çalışmamızda bulabilirsiniz.

Teslis; Baba, oğul ve kutsal ruh hakkındaki kendi açıklamaları: Tanrı tek bir varlık olduğu halde üç kişide kendini gösterir. Üçlü birlik; üç tanrıdan oluşan tek tanrı veya tek kişinin üç şekilde görünmesi değildir. Üçlü birlikçilik, tek tanrıcıdır (monoteisttir). Var olmuş tek tanrı dışında hiçbir tanrı yoktur ve her şeyin hâkimidir." Çok ikna edici değil mi? 'Başta bir hata yaptık şimdi zorlama ile anca bu kadar kıvırabiliyoruz' demeyen bu kesim, İslam'daki tevhit, yaratıcının tek olmasını ise içselleştirememektedirler! Peki, Baba ve oğul'u geçtik, sadece kutsal ruh için yapılan şu tanrı tanım, bu monoteist tanrı teorilerini çürütmüyor mu: "Kutsal ruh; Üçlü birliğin üçüncü kişisidir. Kutsal ruh 'tamamen' Tanrı'dır." Ya oğul İsa? "Üçlü birliğin ikinci kişisidir. Beden almış söz'dür. (Yuhanna 1:1, 14) Hem tanrı hem insan'dır. (kol. 2:9) 'Tanrının oğlu' terimi İsa'nın fiziksel anlamdaki Tanrı'nın oğlu değil, ruhsal anlamda İsa'nın tanrısallığını anlatmak için kullanılır. (Yuhanna 5:18) Bakalım gerçek öyle mi? Yuhanna 18: "Bundan dolayı Yahudiler onu öldürmeye daha ziyade çalışıyorlardı, çünkü yalnız cumartesi gününü bozmakla kalmadı, fakat 'Tanrı'nın kendi babası olduğunu söyleyerek' kendisini tanrı ile 'bir' kıldı" Nerede "Ruhsal anlamda" oğul ifadesi? Aksine tanrı ile 'Bir' olma ifadesi açıkça İncil'de yazıyor. Zaten çarmıha gerilme olayı çürütmüyor mu bu iddiayı, bizim için, 'insanlık için kendini feda eden tanrı' değil mi O? İsa Hristiyanlara göre tanrının sözüdür, sözün et kemiğe bulanmış halidir: Başlangıçta söz vardı. Söz Tanrı'yla 'birlikteydi' ve 'söz Tanrı'ydı.' Ve 'söz insan olup' aramızda yaşadı." (Yuhanna 1:1, 14) Söz tanrı ile birlikte idi, aramıza insan olarak geldi, tanrının oğlu idi, bir de kutsal ruh var tabii, yani böl parçala yönet taktiğini tanrıya da uyguladı kilise sonunda! Ya peki insan? "insan, Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldı." (Yar. 1:26) İnsan olan İsa tanrı olunca, diğer insanlar da tanrı benzeri oluyor demek ki! "Cennet, Tanrı'nın bulunduğu yerdir." Tanrıyı üçe çıkarma yetmedi, bir de O'na yer isnat ediyorlar. Tabii "yorulan, sarhoş gibi uyanan, güreşte yenilen vd." tanrı inancı yanında O'na yer izafe etmek ne kadar günah olabilir ki?

Kendi kutsal kitapları kul yazması olunca Kur'an'ın ilahiliği tabii oryantalistlerin canını sıkmaktadır: "Kur'an'ı Muhammed kendisi yapmıştır. Esinlenmemiştir veya kutsal yazı değildir. Orijinallerinden bugüne doğru geldiği kanıtlayacak deliller yoktur." Çekememezlik, kıskançlık böyle bir şey işte! Cevabı bir oryantalist (John Bertin) versin "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim kutsal kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır." (Münih, Ocak 1998)

Ey oryantalistler! Kutsal kitap dediğiniz şeyin bizim kitabımızla değil ikinci kaynak kabul ettiğimiz hadislerle olan seviyesini ve güvenilirliğini bir ayarlayın, sonra Kur'an'ı eleştiremeye gelin. Detay, "Kur'an'ın kaynağı nedir?" ve "Kur'an'ın aslı yakıldı mı?" adlı yazılarımızda.

Yorumsuz: Kurtuluş, "Mesih'e ve 'O'nun çarmıhtaki kurban oluşuna güvenen' herkese Tanrı'nın karşılıksız bir armağanıdır (Efes. 2:8-9) o bizim aracımızdır (1. tim. 2:5). Kurtuluşu kazanmak için 'iyi işlerimiz yetersizdir' ve Tanrı'nın huzurunda 'kabul edilmez.' (Yeşaya 64:6) Yukarıdaki tüm alıntılar, "answering-islam" ve "hristiyanturk" adlı kendi sitelerden aktarılmıştır.

Sevgi dininin 'temsilcilerinin' dünyaya hediyelerinden kesitler

Misyoner ve oryantalistlerin soruları cevaplarımız

-Hristiyanların iddiaları kalın ve tırnak işareti içinde verilmiş, sonra cevaba geçilmiştir-

"Tanrı neden İsa'dan yaklaşık 600 yıl sonra, başlangıçtan beri var olan eşsiz planını değiştirip yeni bir mantıkla ortaya yeni bir din çıkartmıştır? Özellikle şeriat yani yasa, Mesih öncesine aittir. Tevrat'ta bunu rahatlıkla görebilirsiniz. Mesih'in gelişi şeriata yeni bir boyut getirmiştir. Durum bu olunca Tanrı önce şeriatı verip sonra kaldırıp tamamlayıp sonra neden yeniden İslam inancı ile yenilemiştir?"

Eşsiz planın değiştirilmesi iddiası, olaylara Hristiyan inanç merkezli bakış açısının doğal sonucudur. Oryantalistler kendi dinlerini merkeze koyup böyle bir yorum yapabilirler ama aynı yorumu bizim kabul etmemiz veya bu çerçeve üzerinden değerlendirme yapmamızı istemeleri mantıki değildir. Allah'ımızın eşsiz planı aksaksız devam etmektedir ve bu planda da bir değişiklik olmaz! (Fetih, 23) Yahudi şeriatı bozuldu bu doğru! Bu yanlışı İsa'nın şeriatı -kuralları- tamamladı ve eksiklik giderildi! Bu da doğru. Eksik olan, İsa şeriatının da Musa şeriatının da bozulmuş olmasıdır. Tevrat'ın bozulduğunu ve İsa (as) ile onun yeni bir boyut kazandığını kabul eden zihniyet, aynı şeyin kendi kitabının başına gelince onu düzelten, ona yeni boyutlar kazandıran İslam'a itiraz etmesi hayli düşündürücüdür. Bu konuda “İslam tüm dinlerin ortak adıdır” isimli yazımıza bakılabilir.

“Kutsal Kitap mantığı ile baktığımızda bizler Mesih’i kurtarıcı ve Rab olarak, ayrıca görünmeyen Allah’ın görüntüsü ve kelamı olarak kabul ediyoruz. Bunun dışında da biyolojik bir anlam katmadan oğlu diyoruz. Biyolojik anlam katmadan diyorum çünkü Tanrı’nın bir insanla biyolojik bir ilişkiye girmesi inancımız gereği Tanrı’ya hakaret ve küfürdür. Ancak Kur’an bizleri ve inancımızı aşağıdaki ayetlerde belirttiği gibi niteliyor. Sizce bizim inancımızda böyle bir bakış olmadığı halde her şeye gücü yeten Allah, geçmiş tarihi ve insanların ibadetlerini bilmediği için yeni gönderdiğinde böyle bir açıklama yapma gereğini mi hissediyor? Kur’an şöyle diyor; Dediler ki: "Allah çocuk edindi!" Hâşâ! O, münezzehtir! O, müstağnidir! Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nundur! Yunus/68; “Bir de: "Allah çocuk edindi." diyenleri uyarmak için.”; Keyf/4 "Rahman çocuk edindi. dediler.” Meryem/88; Böyle iken dediler ki: "Rahman çocuk edindi." Allah bundan münezzehtir. Doğrusu (o çocuk dedikleri) sadece şerefli bir takım kullardır; Enbiya/26.”

Hristiyan dini literatüründe "Oğul" ifadesi vardır ve bunu Kur’an uydurmuyor, yetmedi bir de Anne var (Detay aşağıda verilmiştir.) Baba ise zaten var, asıl tanrı O! İsa'yı biyolojik oğul ilan eden zaten İncil'in bizzat kendisidir: İsa Yiyor, uyuyor, acı duyuyor, ölüyor. O Tanrı'nın gönderdiği melek olsa kimse ona zaten zarar veremezdi. Onu insan-oğul-kelam karışımı hilkat garibesi yarı tanrı yarı kral -Krallık konusu ayrı bir konu- ilan eden bizzat Hristiyanların kendisi değil midir? Eğer İsa biyolojik bir figür değilse, İsa'nın fizyolojisi, onu oluşturan elementlerin yapısı ne idi? 2000 yıllık İsa figürünü, İslam tevhit inancı ile muhatap olmasa idiniz, böyle farklı açıklamaya ihtiyaç duyar mıydınız acaba? İsa'yı biyolojik tanrı ilan eden Kur’an değil bizzat İncil kaynaklı Hristiyan bakış açısıdır! Kur'an'a iftira etmeyiniz! Bu arada İsa için; "üçlü birliğin ikinci kişisi, ‘Beden almış’ söz (Yuhanna1:1), Hem tanrı hem ‘insan’ (Kol.2:9), başlangıçta söz vardı, söz tanrıyla birlikteydi ve ‘söz insan olup’ aramızda yaşadı. (Yuhanna 1: 14) ifadeleri bizzat sizin kitaplarınızda bulunmaktadır. Ayrıca bırakın oğlu, Baba (!) insanı yaratırken kendine benzer yarattı (Yar.1:26) diyen sizin kutsal kitabınız değil midir? Bunlar Kur’an’dan alıntı değil ki…!

“Tarih boyunca bilinir ki İncil’i İsa değil esinleme yolu ile O’nun yaptıklarını görenler ve O’nun kurtarış müjdesini alanlar esinleme yoluyla yazmıştır. Ancak Kur’an bize bunun aksini iddia ediyor yine soruyorum. Her şeye gücü yeten Allah geçmişte kime ne verip vermediğini bilmemekte midir? Ayetlere bakalım; “Allah o günde şöyle buyuracak: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve anana olan nimetimi düşün; hani seni Cebrail ile destekledim, insanlarla hem beşikte hem de yetişkin iken konuşuyordun; sana yazı yazmayı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim.” Maide/110; “Sonra onların izleri üzerinde ardarda peygamberlerimizle izledik; arkasından Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve ona uyanların kalplerinde bir şefkat ve merhamet yarattık. Bir de rahipliği ki, onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık; ancak Allah'ın rızasını aramak için

yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara mükâfatlarını verdik, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır." Hadid/27."

İslamî bakış açısının ana kaynağı Kur'an'dır. Biz Müslümanlar İncil'i Kur'an gibi, Hz. İsa'ya indirilmiş kutsal bir kitap olarak kabul ederiz. Kur'an'da bu meyanda birçok ayetler de vardır! (Âl-i İmrân, 3-4; Meryem, 30; Mâide, 46; el-Hadîd, 27) Ama sizler Kur'an'ın olayları bizzat sizin bakış açınıza göre, sizin inancınıza göre yorumlamasını bekliyorsunuz. Sizler Allah'ı sizin yaptığınız delalete şahit tutmak istiyorsunuz. Bir de bu olmayınca, Hâşâ, kınıyor, O'na iftirada bulunuyorsunuz.

"Üçlü birlikle ilgili, bizler üçlü birliği Baba Oğul ve Kutsal Ruh olarak algılarken (ki bunun açılımı kesinlikle biyolojik kavramlarla ilgili değildir) Kur'an nasıl olup ta bizlerin Baba oğul ve Anne üçlemesine inandığımızdan bahseder. Ve Allah şöyle buyurduğu zaman: "Ey Meryem oğlu İsa, sen misin o insanlara "Beni ve o anamı Allah yanında iki tanrı edinin." diyen? Maide/116."

1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğunda yakınırken "Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s. 44) demektedir. 'Tanrı İsa' yanında neden Meryem'den papaz 'destek' beklemektedir?!

"Öyle bir takım Hristiyan mezhepleri türemişti ki Allah'a ait değer ve sıfatlar Yusuf Neccar'ın karısına verecek kadar utanılır hareketlerde bulunmuşlardır. Meryemliler denilen mezhep sahipleri kutsal ruh yerine Meryem Betul'u koyan yeni bir üçlemeye inanırlardı. İsa tek tanrıya ibadete çağırdığı halde tapınmaya layık görülen şeyler oyma ve boyalı resimler olmuştu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3) Zamanla da "Rum Kilisesinde, halkın dininin yoğun coşkusu, Meryem'e, Azizlere, tasvirlere ve kutsal emanetlere tapınmakla kendine bir çıkış yolu bulmuştur." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 216) Zaten, "Ey kutsal olan bakire Meryem. Bizi kutsa ve koru" türü dualar da aynı inancın tezahürüdür. Özellikle Katolik ve Ortodoks mezheplerinde Hz Meryem 'Tanrının annesi' olarak ön plana çıkar. "Meryem Kültü 5 ve 6. asırda doğuda başlamış ve batıya da yerleşmiştir. Meryem'e tapınma iddiaları Katoliklerle Protestanlar arasındaki en büyük ayrışma konularından biridir." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 223, 313) İslam geldikten çok sonra ortaya çıkan Protestan mezhebinde bu yaklaşım daha az görülür. Meşhur Efes Konsili Meryem'in Theotokos olduğunu tasdik ve ilân etmiştir. (DB, IV/1, s. 793; Catholicisme, VIII. 570; XIV. 1128) "431'de yapılan Efes konsilinde hazreti Meryem'e 'Tanrı doğuran' sıfatı verildi. 787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı verildi." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62) Luka İncili (1/28, 30, 35, 42, 45) Hz. Meryem'in sahip olduğu üstün nitelikleri ve onun kutsallığını nakletmektedir. 1 Kasım 1950'de Papa XII. Pie, Hz. Meryem'in öldükten sonra bedeniyle birlikte semaya kaldırıldığı dogmasını ilân etmiştir. İsa Meryem'in karnında iken, ilah taşıyan normal bir insan mı idi? Peki kiliseleri -evleri süsleyen Meryem ana resim- heykelleri ne anlama geliyor? Onlar önünde ibadet maksadı ile yapılan ritüeller neyi ifade ediyor? Tarihte var olan "Berberâniyye" adlı tarikat Hz. Meryem'i tanrı ilan etmedi mi? (İbn-i Hazm, Fisâl; Elmalılı, maide 116. Ayet tefsiri) İbni Teymiyye, Said bin el-Batrik'in 'Hristiyanların haberleri' adlı eserinde, 'el-Merisiyye adlı bir mezhebin Hz. Meryem'i ilah gördüğünü' bizlere aktarır. Günümüzde de bu artık açıkça belgelenmiştir. Alman asıllı bilim adamı Nureddin Steinhorst: "Hristiyanlıkta İsa'nın annesi, Allah'ın annesi ilan edilmiştir. Papalıkça ortaya konulan son kurala göre Meryem, Allah'ın annesi sıfatı ile bedeni olarak miraca çıkmıştır." (Yeni Sabah gazetesi, 23.04.1958); "Günümüzde Hristiyanlar Hz. Meryem'i bir ilah mertebesinde kabul eder, adına dua ve ibadet yaparlar." (Salih Akdemir, Rahip G. Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s. 197) Papalık 1854'te immaculee conception (Hz Meryem'in asli günahtan uzak olarak yaratıldığını) ilan eder. 1950'de Assomption (Hz Meryem mucizevi şekilde

meleklerce göğe yükseltilir.) inancını kabul edilir. Vereceğimiz alıntının, Mekke'li müşriklerin putlarına hediye vermesi ile ne farkı var?: "Scutari şehrinde bakire Meryam'in güzel bir heykeli vardı. Ülkenin her yerinden binlerce insan hediyelerini 'takdim' ederdi." (L. M. J. Garnett,The Woman of Turkey and their Folklore, s. 268) "Bosna'lı Bogomillere karşı 'Papalık, birkaç kez haçlı seferi' yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. 'Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmaya hiçbir şekilde kabul etmiyorlar' ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (A. J. Evans, Through Bosnia and the Herzegovina, s. 30-31) Evet' Papa, Meryem'i tapmayanlara haçlı seferi düşünmüş, hem de defalarca! Demek ki Meryem'e tapmamak Papa'lığa göre İslam kadar tehlikeli idi ve sonuç itibari ile Meryem'e tapılıyordu…!

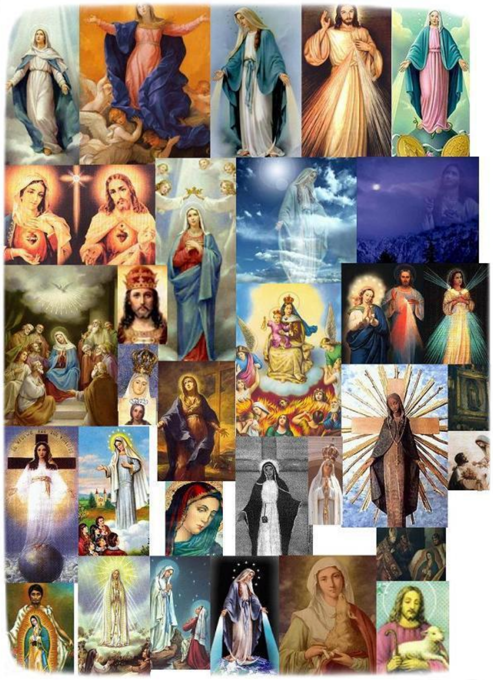

Ey Hristiyan arkadaş! Meryem Ana'yı kutsal kabul etmiyorsanız bu heykeller neden? İsa heykelleri O'nu kutsal kabul ettiğinizin göstergesi değil mi? "İsa gibi ışık saçan, İsa gibi cehennemden kurtaran, Nur alan, başına İsa gibi taç konan, etrafını İsa gibi havarilerin sardığı, çocuklara gözüküp ilham veren, İsa ile beraber olan." bir kadının kilise de ne işi var? O'ndan neden yardım istersiniz dualarınızda?

Meryem Ana Dualarından bazılar: "Ey Meryem'in lekesiz kalbi, sana bugünkü dualarımı, eylemlerimi ve fedakarlıklarımı 'sunuyorum.' Amin"; "Ey Meryem, 'ayaklarına kapanıyorum.' Tüm benliğimi, varlığımı ellerine ve kalbine 'teslim ediyorum.' Bu yeni günde, merhametli şefkatinle bende Oğlun Mesih İsa'nın hayatını 'yarat'. Ey 'göklerin Kraliçesi', Amin."; "Lekesiz Bakire, benim annem, Meryem, Ey Kraliçem ve 'Kilise'nin Annesi', Mesih İsa'nın egemenliğinin dünyaya gelmesi için senin kutsal görevine sadakatle iştirak etmeme izin vermeni rica ediyorum."; "Ey Lekesiz Bakire, Adalet aynası, 'tanrısal inayetin sevgisini bizde koru.' ki Hristiyan eğilimimizin başarmasında alçakgönüllü ve neşeli yaşayarak, Rabbin dostluğundan ve analık tesellilerinden her zaman yararlanabilelim. Amin."; "Her zaman bakire anne, biz günahkarlara merhamet et."; "Ey 'Allah'ın Aziz Annesi', denenmede olan bizlerin yakarışlarını hor görme ve bizi her tehlikeden 'kurtar.' Amin."; "Aziz Bakire Meryem, daima birlik içinde kalmaları için 'ailelerimizi koru' ve çocuklarımızın eğitimini 'kutsa.' Amin."; "Ey şefkatli bakire Meryem, 'sana sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen' hiç bir kimse-nin, senin 'yardımını görmeden geri çevrilmediğini' hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğim acılarla 'ayaklarına kapanıyorum.' Ey kurtarıcımız Mesih'in annesi,

‘dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et.’ Amin.”; “Sağ ol Kraliçe, merhametli annemiz, ‘hayatımız, aşkımız ve ümidimiz sensin.’ Bizler cennetten kovulmuş olan Havva'nın evlatları, ‘sana yalvarıyoruz.’ Bu dünyada gözyaşı dökerek ve sızlanarak seni hasretle özlüyoruz. Bizim için ‘şefaatte bulunan’ annemiz, merhametli gözlerini bize çevir.”; “Tanrım, bizleri, annemiz Meryem Ana ‘aracılığıyla, bu dünyada günahtan ve ebedi ölümden kurtar.’ Amin.”; “Ey ‘Tanrı Doğuran’ Bakire ‘Kraliçe’ Meryem Anamız'a Dua: ‘Kutsalların Kutsalı Tanrı-doğuran’ bizi kurtar. Ey ‘iyiliklerin sebebi’, imanlıların dayanağı ‘tüm ilâhilere layık olan’ Bakire Tanrı-doğuran, sensin benim ‘hayatımın yardımcısı ve koruyucusu’, beni kendi limanına ulaştır. Ey ilahilerle övülen Tanrı-doğuran, vücudumun ağrılarına şefkatle dokun ve acılarıma ‘şifa ver.’ Bizler seni samimi ‘aracı’, yıkılmaz sağlam bir kale, ‘merhamet pınarı’ ve ‘herkesin sığınağı’ bilerek, sürekli imân ile yalvarıyoruz: ‘sürekli bizi koruyabilen sen her zaman bizlerin yardımına’ yetiş ve bizleri ‘her türlü tehlikeden kurtar.’ Ey bâkire kız, sensin benim ömrümün yardımcısı ve ‘koruyucusu’ çünkü ayartılmaları bozup dağıtarak ‘şeytanların eziyetlerinden kurtarırsın’ beni. Sana daima yalvarıyorum, bozukluk getiren tutkularımdan beni kurtar. Ey bâkire kız, ‘sen bizim sığınağımız, canlarımızın kurtarıcısı, sıkıntılarımız esnasında bizlere kutsal ışığınla esenlik ve huzur verensin.’ Ey Kutsal Hanımefendi, şimdi de ‘hastalıklardan ve her türlü kötülükten’ bizi kurtar.” (Hristiyan dininin Özü, s. 79-80; http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=350544) “Katoliklerin en çok söylenilen ve en üstün duaları olan Aziz merdiven duasından: Selam sana ey lütuf ile dolu Meryem, Allah senin iledir. Aziz Meryem, 'Allah annesi' bize dua et.” (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet’i kabul edişimin sebepleri, s. 28) Dualarda, ‘tırnak içinde’ verilen terim, kavramların hepsi İslam’a göre Allah’a ait özelliklerdir! Başka dinler için normal kabul edilebilir ama İslam nazarında bunlar Allah’a ait sıfatlardır ve başkalarına izafe edilmesi şirktir! Kur’an'ın ilk suresi Fatiha suresindeki Allah'a ait tüm özellikleri Meryem Ana'ya atfeden ve ayrıca Allah'ın sıfatlarından olan," Birr, Rahman, Mecîd, Vekil, Veli, Rahim, Müheymin, Hafız, Mukit, Mani, Hamid, Şafi, Afüv, Rauf, Mümin, Fettah, Mâcid, Selam." gibi birçok sıfatı da, sadece bir dua ile üzerinde toplayan bir insan ki duaların yarısını bile buraya almadık, tanrı ilan edilmiş olmuyor mu? Yine “Katoliklere göre, "Meryem Ana’nın ‘analığı bitmemiştir’ ve ebedi esenlikler sağlayan armağanları ‘garanti altına almaya devam’ etmektedir.” (Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri, paragraf: 969); “Coredemptrice (Tanrının, insanların günahına kefaret olarak kendisini fedâ etmesine ortak olan), Mére de Dieu (Tanrının annesi) telakkileri, diğer taraftan fiilî marianisme (Meryemperestlik) ki, İslâm nazarında ‘Allah'a mahsus olan ta’zimin, kısmî bir ihlâlini’ teşkil eder. Nihayet İslâm, Arap müşriklerine çok yakın olan ve bazı şark mezheplerinde görülen Meryem'e tapmaya (Mariolâtrie) karşı vaziyet almalıydı.” (Schuon, De l'Unite' transcendante des Religions, Paris, 1968, s. 38.) “Günümüz Katolik inancının Meryem'e verdiği "Tanrının Annesi" (Inroduction à la Foi Catholique, s. 113) lakabı, duaları ona yöneltme, onu ruh ve bedeniyle diri saymak, dünyada hazır ve icraat yapan bir sıfatlar vermek, İslâm nazarında Ulûhiyyet sıfatlarının kısmen tanınmış olması için, yeterli sebep teşkil eder. İlâh (Tanrı) ibadetin kendisine yöneltildiği varlık demektir. Bu şartlar altında, Hristiyanların Meryem'i bir anlamda tanrılaştırdıkları söylenebilir. Onun heykelinin bile karşısına geçip, takdimlerde bulunmak, huşû ile eğilerek ona dua etmek ve ondan, ancak Allah'ın yapabileceği şeyleri istemek, onun tanrılaştırmaktan başka bir şey değildir. Kur'an nazarında tevhit, her türlü şaibeden uzak, halis ve arınmış olmalıdır. Dolayısı ile İslam tevhit akidesine göre Meryem'de Hristiyanlarca ilah kabul edilmiş ve hala edilmektedir. Ama günümüzde putlara taptıklarının bile farkında olmayan Hristiyanların bu tevhit inancını anlamalarını beklemek hayal olur!”

Hristiyanlardan itiraflarla devam edelim: “Meryem’i ilahlaştıran tarihte Collyridiens gibi akımlar bulunmuştur.” (D. Masson, Le Coran et la revelastion Jude – o – Chetienne, I/93) Şimdiki Katolikler de Hz İsa gibi Meryem’inde “Dünyada hazır ve faaliyette bulunduğuna” inanıp göğe yükseldiğini kabul eder. 431’deki Efes Konsilinden itibaren onu” Tanrının anası” tanırlar. (İntroduction a la foi catholique, s. 113599) "Katolik inancına göre, ‘Meryem'in, İsa ve Tanrı ile aynı özden’ geldiğine,

‘şefkati ve merhametliliğiyle de’ Tanrıya uzanan bu yolda ‘ilk sırayı’ aldığına, hiç kuşku duyulmamaktadır." (Boyer M.F. The Cult of Virgin : Offerings, Ornaments and Festivals London, s. 76) "Aynı özden gelmenin ve Tanrı anası olmanın bir ‘iman temeli olarak benimsendiği andan’ itibaren; ‘Meryem, Tanrıya tapınmada ilk sırayı almış’, cennet kraliçesi unvanına hak kazanmış bulunuyordu." (Milburn R.L.P., Early Christian Interpretations of History London, s. 93) "İsa'nın Tanrı olarak kabulü, 2öz birliği ilkesi nedeniyle, Tanrıyı doğuranın da Tanrılığının benimsenmesi’ sonucunda, Tanrı Anası (Theotokos) kavramı ortaya çıkmıştır." (Caroll M.P., The Cult of Virgin Mary : Psychological Origins Princeton, s. 62) “Katolik kiliselerinde ‘Meryem Ana tapınması’, Tanrı gibi İsa'yı da, daha yüce fakat daha geride kılmış, ‘inanan ile Tanrı arasına İsa'dan önce Meryem Ana da’ girmiştir. (Pelikan J.J., The Byzantine Apologia for Icons Princeton, s.20) Collyridiens diye adlandırılan, dördüncü asırda Arabistan'da doğup sonra kaybolan bir Hristiyan cemaati, tekerlekli bir taht üzerinde Meryem'i ta’zim ediyor, ona pastalar takdim ediyorlardı. Tamamen kadınlara mahsus, Meryem'e ait geniş bir ibadet merasimi vardı. (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, II. 622'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-194); Wellhausen'e göre Uzzâ (Venüs yıldızı), Suriyeli Hristiyanlara göre göğün kraliçesi idi. Müşrik iken Uzzâ'ya tapmış olanlar, Hristiyan olduktan sonra onu, tanrıça Meryem şekline soktular ve Meryem'e çörek sunarak 'Uzzâ ibadetini Meryem ibadeti şekline dönüştürdüler. (Wellhausen, Reste Arabischen Heldentums, Leipzig, 1927'den İbn el-Kalbî, Kitab al-Asnam, Putlar Kitabı, s. 70, n. 131'de mütercimin notu.); Daha 2. Asırda St. İrenée "Bid'atlara Reddiye" kitabında Ophites'lerin Rûhu "İlk Kadın" yahut "Yaşayanların Anası" ile karıştırarak, bunun Mesih'i doğurduğunu iddia ettiklerine dikkati çeker. Birkaç sene sonra Origéne ("Yuhanna İncilinin Şerhi" adlı eserinde), özellikle ébionites muhitlerde mâruf olan ve İsa'nın annesini "Ruhu'l-Kudüs" ile aynı sayan bir "İbranîler İncili'ni zikreder. (Aramicede rûh mânâsına gelen ruha kelimesi müennestir). Aphraates nezdinde, birkaç anlama gelebilecek, şöyle tuhaf bir formül vardır: O der ki: "(Dindar) İnsan, babası, olan Allah'ı ve anası olan Ruhu'l-kudüs'ü sever ve ibadet eder." (Duchesne, Historie ancienne de Eglise, I, 94'den Masson, Le Coran et la revelation Judeochreteenne 193-94) İmparator Justinien kanunlarından birinde Meryem'in, imparatorluk hâmiyesi olduğu kabul edilmiştir. (H. Atay, Kur'ân'a Göre İman Esasları, s. 40 n. 132; Encycl. Americana, Vol, XVIII, p. 347, New York. 1957; Encyc. Britannica. Vol, XIV, p. 1000) Blachere'e göre, Kur’an'ın Meryem'in tanrılaştırılmasından bahsetmesinin sebebi, şark Hristiyanlığı tarafından Meryem'e tanınan büyük yerde aranmalıdır. (Blachere, Le Coran (Traductlon selon un essai de reclassement des Sourates), III/1133-1134, n. 77) Katolik Hristiyanlık "Meryem'e yöneltilen duaları Tanrının kabul edeceğini" ikrar eder. "Kilise, bütünüyle Meryem'i takdise inanır ve açıkça kabul eder ki Meryem, ruh ve beden olarak dirilmiştir. Halbuki öbür ölüler hakkında, sadece dirileceklerini söyleriz." Keza ‘Hz. İsa gibi, Meryem'in de dünyada hazır ve icraatta bulunan olduğu’ ifade olunur ve onun göğe çıktığı akidesi (assomption) üzerinde durulur (Introduction âla Foi Catholique, Paris, 1968, s. 599-600) Nitekim bugün bir bayram halinde kutlanır. "Meryem Ana tapınması, en tipik Hristiyan niteliklerini etkileyici sembollerle öne çıkartılarak bir taraftan iyilikseverlik ve merhametlilik, şefkat ve acıma hislerini galeyana getirmekte; diğer taraftan da, Meryem yoluyla İsa'ya, İsa sayesinde de Tanrıya ulaşılabileceği fikri telkin edilmektedir." (Boyer M.F. The Cult of Virgin : Offerings, Ornaments and Festivals London-2000 syf. 62-63) “Meryem Ana tapınmasının dayandığı temel anlayış da, ‘Tanrısal Analıktır.’ Meryem'i en çok ‘kutsal’ kılan, Tanrıya annelik etmiş olması, merhametiyle insana şefaat hissini üstlenmiş olmasıdır. Meryem Ana ilahiyatı da, sadece, bu ‘Tanrısal Annelik’ sıfatı üzerine kurulmuştur. Katolik kiliselerinde Meryem Ana tapınması, ‘Tanrı gibi’ (İsa'yı da daha yüce fakat daha geride kılmış, inanan ile Tanrı arasına İsa'dan önce Meryem Ana da girmiştir.” (Pelikan J.J. The Byzantine Apologia for Icons Princeton-1990 s. 20; Orta çağın Hristiyanlık öğretisinde meryem ana yüceltmesi, Dr. Kürsat Haldun AKALIN: Atatürk Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 27, Erzurum, 2007)

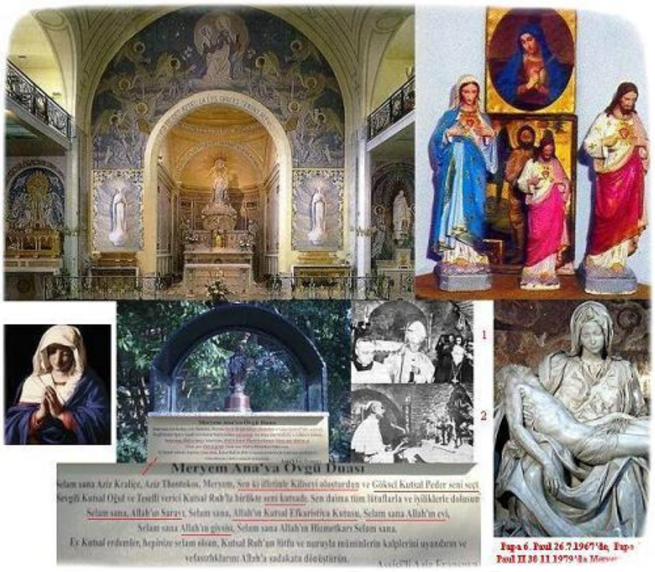

Neden Meryem Ana?

Meryem Ana | İsa Mesih | Dualar | ...simler | ...iler | ...ik Web ...eri | ...ik Kilisesi ...e Ahlâk İlkeleri | ...hane

Meryem Anan'ın elini tutacaksın, kendini bırakacaksın ve O seni yönlendiricek. Meryem Ana ne sürprizlerle hayatını değiştirecek senin, bunu fark edeceksin . Çünkü O sadece İsa Mesih' in Annesi değil. Senin, benim, hepimizin Annesi. O'nun seni ne kadar sevdiğini bilseydin sevinçten ağlardın. O'nu kendine Ana gibi gören, ve O'na yakın olan kişi çok mutlu. Yaklaştıkça dahada yaşama sevincin artacak, insanlar sana gelip ve şunu soracak "Sen ne kadar değiştin, ne oldu sana? Aynı değilsin". O zaman sende onlara Meryem Ana'ndan bahsedeceksin, hayatın değişik bir tat alacak, Yüce Tanrı' ya daha yakın olduğunu hissedeceksin.

Meryem Ana ile birlikte gittiğin bu yolda bir çok sevindirici sürprizler ile karşılaşacaksın. Bir anne çocuğunu, bebeğini, nasıl dikkatle bakıp onu korursa, Meryem Ana da kendisini Analığa kabul edeni asla yarı yolda bırakmaz O başka Analara benzemez, çünkü O Rabbin,Yüce İsa'nın annesi, çünkü O günahsız, çünkü Baba Tanrı, O'nu, kendi öz oğlu için seçti. Allah kendi oğlunu Meryem Ana'ya emanet ettiğine göre biz de, ona güvenerek, elimizi Meryem Ana'ya verebiliriz. Zaten O bizi, oğluna götürecektir, zaten O hep oğlunun yanındadır, onlar ayrılamazlar ki birbirlerinden, çünkü ikiside günahsız, zaten ikisinin de amaçları aynı ve sadece insanlara yardım etmek istiyorlar, insanları, kötünün ağından kurtarmak istiyorlar. Meryem Ana bizi çağırıyor, her birimizi çağırıyor, bizi Oğluna, bizi İsa Mesih'e, Rabbe götürmek istiyor. Gelin, Ana'mıza kalplerimizi açalım, O'na evet diyelim.

Hristiyanlık Forumu > Hristiyan bilgi kaynağı > Hristiyanlık Temelleri, Yararlı Dökümanlar ve Makaleler > Diğer Mezhepler

Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü

Adınız [Adınız] Beni Hatırla
Şifreniz [ ] Giriş

Chonk Vandelay
http://www.hristiyan.gen.tr

Üyelik tarihi: 01-Ağustos-2009
Bulunduğu yer: Yeruşalim
İnanç: Hristiyan - Protestan
Mesajlar: 281

Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü

Mesih İnanlılarını Katolik ve Ortodokslardan ayıran diğer önemli bir nokta da Meryem ananın kimliği ve rolü konusudur. Katolikler ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik Kilisesi, Süryani Kadim kilisesi vs...) Meryem anayı adeta bir tanrıçaya dönüştürmüşlerdir. Ayinleri ve öğretilerinin merkezi neredeyse Mesih değil ama Meryem anadır. O'nun onuruna yapılan kiliseler, hac yerleri ve bayramların sayısı İsa Mesih'inkinden daha fazladır. Kutsal Kitap ışığında Katolik ve Ortodoks'ların Meryem ana konusunda düşmüş oldukları beş temel yanılgı kısa olarak şunlardır.

1.Meryem anaya vermiş oldukları görkemli ünvanlar konusundaki yanılgıları . Meryeme şu görkemli ünvanlar verilir: '*Tanrı'nın kutsal anası*', '*sabah yıldızı*', '*cennetin kapısı*', '*günahkarların sığınağı*', '*Hıristiyanların destekleyicisi ve yardımcısı*', '*meleklerin, gökün ve evrenin kraliçesi*', '*dünyanın Mesih ile ortak kurtarıcısı*', '*Avukat, aracı veya meyancı*' vs...

Meryem'e tapınmak alışkanlığı 4'üncü yüzyılda, tanrıçalara tapınma alışkanlıkları yaygın olan putperestlerin Hıristiyanlığı benimsemesiyle başlamıştır. Bu kişiler tapınmış oldukları tanrıçaları Meryem'le özdeşleştirerek sapık alışkanlıklarını Hıristiyan kisvesinde sürdürmüşlerdir.

Chonk Vandelay
http://www.hristiyan.gen.tr

Üyelik tarihi: 01-Ağustos-2009
Bulunduğu yer: Yeruşalim
İnanç: Hristiyan - Protestan
Mesajlar: 281

Meryem Ana'ya ve Azizlere Dua Edilir mi?

Hristiyanlar Meryem Ana'ya ve Azizlere Dua Edebilir mi?

Ortodoks ve

Katolikler sanki Meryem Ana ve Azizler dualarımızı Tanrı'ya iletmek için görevlendirilmiş gibi onlara isteklerini, dileklerini iletirler. Böylece Tanrı'ya seslerini daha iyi duyurabileceklerini zannederler.

HRİSTİYANTÜRK FORUM

KİMİZ? FORUM TANIKLIKLAR MEDYA KİLİSE MAKALELER İLETİŞİM FACEBOOK BAĞIŞ

Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü Konusundaki Farklılık?

ANASAYFA › Forum › DİNLER, MEZHEPLER, İNANÇLAR... › Roma Katolikliği › Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü Konusundaki Farklılık?

April 29, 2010 um 7:38 pm

Anonym

Meryem Ana'nın Kimliği ve Rolü Konusundaki Farklılık?

(Sarkis Paşaoğlu)

Mesih İnanlılarını Katolik ve Ortodokslardan ayıran diğer önemli bir nokta da Meryem ananın kimliği ve rolü konusudur. Katolikler ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik Kilisesi, Süryani Kadim kilisesi vs…) Meryem anayı adeta bir tanrıçaya dönüştürmüşlerdir. Ayinleri ve öğretilerinin merkezi neredeyse Mesih değil ama Meryem anadır. O'nun onuruna yapılan kiliseler, hac yerleri ve bayramların sayısı İsa Mesih'inkinden daha fazladır. Kutsal Kitap ışığında Katolik ve Ortodoks'ların Meryem ana konusunda düşmüş oldukları beş temel yanılgı kısa olarak şunlardır.

"Katolik kilisesi 1950 yılındaki bir konsülde, Meryem'le ilgili olarak bütün Katoliklerce kabul edilmesi gereken yeni bir dogma ortaya attı. Bu dogma Meryem ananın 'yeryüzündeki yaşamı sona erince, bedeni ve canıyla' aynı Mesih gibi göğe kaldırılıp, hükmetmek amacıyla 'Rab tarafından evrenin kraliçesi olarak yüceltilmesi' öğretisiydi (https://www.hristiyanturk.com/forums/topic/meryem-ana-yalnyzca-bir-insan; CEC. s. 254) O tarihten bu yana her sene 15 Ağustosta tüm Katolik ve Ortodokslar Meryem'in göğe alınışını kutlarlar. Hristiyan Dininin Özü adlı kitap 'Aziz Meryem'in göğe alınışı bir iman maddesi midir? diye sorar ve hemen ardından da yanıtlar: 'Aziz Meryem'in göğe alınışı bir 'iman maddesidir', çünkü o Kilise'nin yanılmaz yetkisiyle belirlenmiştir.' Katolik ve Ortodokslar (Ermeni Apostolik, Süryani Kadim vd.) kiliseleri Meryem'e bağlılıklarında daha da ileri gidip, 'ona özel bir ibadet, tapınış ve dua sunarak' yanılgılarının doruğuna varırlar. Meryem'e sunmuş oldukları birçok dua da 'ondan merhamet, yardım, günahlardan bağış dileyip, yaşamlarını onu eline teslim ettiklerini' dile getirirler. Katoliklerce hazırlanan Hristiyan dininin Özü adlı kitapçıkta Meryem'e şu dua yükseltilir: "Ey şefkatli Bakire Meryem, himayene sığınan, yardımını dileyen ve aracılığını isteyen hiç kimsenin, senin yardımını görmeden geri çevrildiğini hatırla. Bundan cesaret alarak sana koşuyorum. Ey Mesih İsa'nın Annesi ve benim şefkatli Annem, sana geliyorum ve günahlarım yüzünden çektiğin acılarla ayaklarına kapanıyorum. Ey Kurtarıcımız Mesih'in Annesi, dualarımı reddetme, onları dinle ve kabul et. Amin " (s. 32, 79-80) "1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğunda yakınmakta idi: " ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. 'Tanrı İsa ve Meryem', Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II/44)

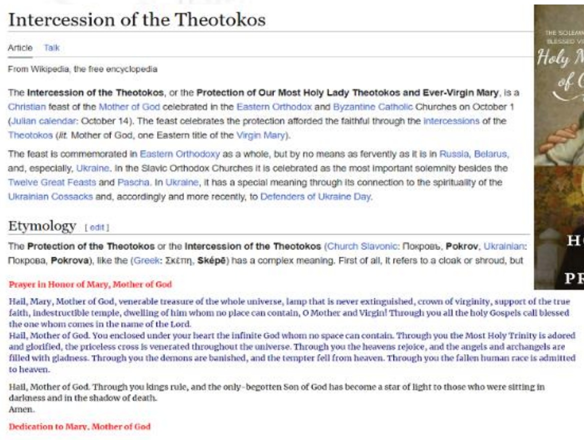

Intercession of the Theotokos

Article Talk

From Wikipedia, the free encyclopedia

The **Intercession of the Theotokos**, or the **Protection of Our Most Holy Lady Theotokos and Ever-Virgin Mary**, is a Christian feast of the Mother of God celebrated in the Eastern Orthodox and Byzantine Catholic Churches on October 1 (Julian calendar: October 14). The feast celebrates the protection afforded the faithful through the intercessions of the Theotokos (*lit.* Mother of God, one Eastern title of the Virgin Mary).

The feast is commemorated in Eastern Orthodoxy as a whole, but by no means as fervently as it is in Russia, Belarus, and, especially, Ukraine. In the Slavic Orthodox Churches it is celebrated as the most important solemnity besides the Twelve Great Feasts and Pascha. In Ukraine, it has a special meaning through its connection to the spirituality of the Ukrainian Cossacks and, accordingly and more recently, to Defenders of Ukraine Day.

Etymology [edit]

The **Protection of the Theotokos** or the **Intercession of the Theotokos** (Church Slavonic: Покровъ, **Pokrov**, Ukrainian: Покрова, **Pokrova**), like the (Greek: Σκέπη, **Sképē**) has a complex meaning. First of all, it refers to a cloak or shroud, but

Prayer in Honor of Mary, Mother of God

Hail, Mary, Mother of God, venerable treasure of the whole universe, lamp that is never extinguished, crown of virginity, support of the true faith, indestructible temple, dwelling of him whom no place can contain, O Mother and Virgin! Through you all the holy Gospels call blessed the one whom comes in the name of the Lord.

Hail, Mother of God. You enclosed under your heart the infinite God whom no space can contain. Through you the Most Holy Trinity is adored and glorified, the priceless cross is venerated throughout the universe. Through you the heavens rejoice, and the angels and archangels are filled with gladness. Through you the demons are banished, and the tempter fell from heaven. Through you the fallen human race is admitted to heaven.

Hail, Mother of God. Through you kings rule, and the only-begotten Son of God has become a star of light to those who were sitting in darkness and in the shadow of death.

Amen.

Dedication to Mary, Mother of God

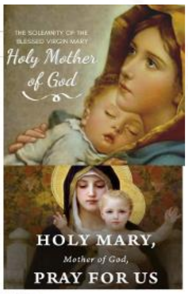

Özetle, Katolik-Ortodoks olan Hristiyanlarda -ki Hristiyanların büyük çoğunluğunu teşkil eder- hala ruhbanlık sınıfı devam etmektedir. Protestanlar arasında ise zaten fikir birliği yoktur ve

onlar zaten param parça olmuş, birçok kliğe ayrılmışlardır. Bize bu itirazda bulunanlar küçük bir klik -akım olabilirler- belki hatta ruhbanlık sınıfına karşı da olabilirsiniz. O ruhban sınıfı ki, Hak olan İncil'i değiştirip şirk kaynağı haline getirmişlerdir. Aynı şeyi Yahudi hahamları da yapmıştır! Eğer bu şekilde düşünüyor iseniz, bu konuda Kur'an'a yaklaşmışsınız demektir ki o zaman ne mutlu sizlere! O halde buyurun gelin, Kur'an ile beraber Hristiyanlığın çoğunluğu oluşturan ruhbanlık inancına karşı beraber mücadele edelim. Kur'an'da öyle demiyor mu zaten: "De ki: "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin." (Ali İmran, 64) Ama lütfen, Hristiyanlık dünyasının ekseri çoğunluğunca kabul edilen "ruhbanlık sınıfı yoktur." iddiasında bulunmayın, bu aklımızla alay etmek olur! Sizlere son bir teklif: Buyurun, bizim Hz. İsa (as) 'a gösterdiğimiz sevgi ve saygıyı sizde, hatta vazgeçtim yarısını da bizim peygamberimize sizler gösteriniz. "Biz İsa'yı ret etsek İslam'dan çıkarız!" Sizlerde Hz. Muhammed'e hakaret edenleri, dikkat sevmeyenleri değil, dinden de çıkarmayın, azarlayın yeter…!

"Abdest, namaz sonradan mı uydurulmuştur?"

Bu iddiaya cevap, 'Oryantalist Leon Caetani'ye cevap' adlı yazımızda verilmiştir!

Kiliseden Hristiyalara İslam tarzı öneri

Anglikan Kilisesi lideri Williams, "müslümanlar gibi yapın" dedi ve İslami'yetteki namazın amacı doğrultusunda bir öneriyi Hristiyan Dünyasına açıkladı.

Anglikan Kilisesi lideri Williams, Müslümanlar gibi günde beş kez dua etmenin Hristiyanların gündelik yaşamlarında Tanrı'yla daha derin bir ilişki kurmalarını sağlayabileceğini söyledi.

27 Kasım 2007

Anglikan Kilisesi lideri Canterburry Başpiskoposu Rowan Williams, İngiltere'de yayınlanan Emel adlı aylık İslam dergisine verdiği mülakatta, ABD'nin bugün dünyanın her meselesine el attığına işaret ederek, 'Dünyada artık bir tek hegemonyacı güç bulunuyor' dedi.

Hürriyet 14.08.2007

Dünya

Hıristiyanlar da Tanrı'ya 'Allah' desin

Hollanda'da Breda kentinin Piskoposu Tiny Muskens, İslamiyet dışındaki dinlerde de Tanrının adının Arapça'daki gibi Allah olarak ifade edilmesinin hiçbir sakıncası bulunmadığını ve bu şekilde söylenmesi gerektiğini savundu.

Piskopos Muskens, katıldığı bir televizyon programında yaptığı açıklamada, her dinde Tanrı'nın başka bir isimle tanımlandığını anımsatarak, Allah sözcüğünün bu tanımlamalar içinde en güzeli olduğunu belirtti.

Tanrı'nın adının bütün dinlerde tek bir isimle Allah olarak anılması halinde, dinler arasında heyecana yol açan kimi yanlış anlamalar ve olumsuz gelişmelerin de önlenebileceğini ifade eden Piskopos Muskens, günümüz koşullarında böyle bir isteğin yaşama geçme şansını çok düşük gördüğünü de kaydetti.

"Niçin hepimiz Tanrı'nın adını Allah olarak söylemeyelim?" diyen Piskopos Muskens, bugün için bunun mümkün gözükmemesine rağmen, 100-200 yıl sonra olabileceğine inandığını söyledi.

Vatikan, krize karşı 'İslamî bankacılık' önerdi 05.03.2009

Bütün ülkeler, finansal piyasalarda başlayan krize çare ararken, Katolik dünyasının merkezi Vatikan'dan ilginç bir teklif geldi. Vatikan'ın resmî yayın organı günlük 'L'Osservatore Romano' gazetesi, krizden çıkış yolu olarak 'İslamî bankacılık' sistemini tavsiye etti. Gazetede 4 Mart'ta yayınlanan makalede; İslamî bankacılığın dayandığı etik kuralların, kapitalist finans sistemine güven ve nakit para akışı sağlayacağına dikkat çekildi.

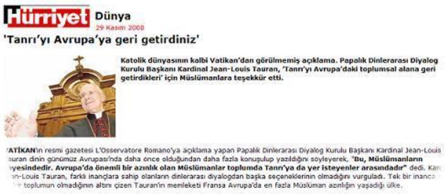
Hürriyet Dünya 29 Kasım 2008

'Tanrı'yı Avrupa'ya geri getirdiniz'

Katolik dünyasının kalbi Vatikan'dan görülmemiş açıklama. Papalık Dinlerarası Diyalog Kurulu Başkanı Kardinal Jean-Louis Tauran, 'Tanrı'yı Avrupa'daki toplumsal alana geri getirdikleri' için Müslümanlara teşekkür etti.

VATİKAN'ın resmi gazetesi L'Osservatore Romano'ya açıklama yapan Papalık Dinlerarası Diyalog Kurulu Başkanı Kardinal Jean-Louis Tauran dinin günümüz Avrupası'nda daha önce olduğundan daha fazla konuşulup yazıldığını söyleyerek, "Bu, Müslümanların sayesindedir. Avrupa'da önemli bir azınlık olan Müslümanlar toplumda Tanrı'ya da yer isteyenler arasındadır" dedi. Kardinal Jean-Louis Tauran, farklı inançlara sahip olanların dinlerarası diyalogdan başka seçeneklerinin olmadığını vurguladı. Tek bir inanca sahip toplumun olmadığının altını çizen Tauran'ın memleketi Fransa Avrupa'da en fazla Müslüman azınlığın yaşadığı ülke.

Fransız Kardinal'dan çarpıcı açıklamalar: İslam, Hıristiyanlık'tan daha canlı

Papalık Kültür ile Dinler arası Diyalog konseylerinin eski Başkanı Kardinal Paul Joseph Jean Poupard, Batı'da inanç krizi yaşandığını dile getirerek, 'İslam, Hıristiyanlıktan daha canlı bir din' dedi. 04 Mart 2013

Bilimsel ayetleri kabul etmeyen Hristiyan sitesine reddiye

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış" (Zariyat Suresi, 7) **Ayete bakalım. Zariyat 7- "Yollara sahip göğe andolsun ki, (elmalılı)"Görüldüğü gibi Kur'an'daki bu ayet bilimsel verilere yaklaştırmak/uydurmak uğruna "yollar" ya da benzeri anlamdaki kelime, "yörünge" diye çevrilmiştir!!! Bir de şu ayetler: "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor"** (Enbiya Suresi, 33) **"14:33- Sürekli olarak yörüngelerinde hareket eden ay ve güneşi, geceyi ve gündüzü sizin emrinize verdi" İlk önce çok çok önemli olan bir şey dikkatimizi çekiyor bu ifade sayesinde Kur'an'ın ne demeğe çalıştığına dair önemli bir ipucunu yakalıyoruz. Güneş-ay bunlar "yörüngelerinde yüzüyor" peki ya neden dünyadan bahsedilmiyor?!? Eğer Kur'an dünyadan bahsetseydi gerçekten bu ayet bir mucize olurdu! Ama tabi ki Kur'an'ın hiçbir yerinde "dünya yörüngesinde hareket ediyor" diye bir bilgi yoktur."**

Gündüz gece (Enbiya, 33) nerede gerçekleşir? Dünyamızda değil mi? İşte aradığın dünya! Yoksa gündüz gece ile ay ve günesin ne bağlantısı var ki, aynı fiile (Yüzmek) bağlanmış olsunlar. Gece gündüzün yörüngesi olmaz; Gece gündüzün meydana geldiği dünyanın ve ay-güneşin yörüngesi vardır. Ayrıca, 1400 sene önce güneş ve ayın yörüngesinin olduğunu haber veren Kur'an'ın bu ayeti, dünyanın yörüngesinin olduğunu haber vermese bile neden mucize olmasın ki, haber de veriyor zaten o da ayrı bir konu! Ayrıca aslında bu bir itiraf değil midir?! Bilimsellik illa oryantalistlerin istediklerini olunca mı mucize olarak kabul edilecektir? Size bu yetkiyi kim verdi, bu ne kibir? Peki, yörünge nedir? Evrimci ve İslam karşıtı bir site olan 'evrim ağacı' adlı sitenin 25 Ağustos 2020 tarihli yazısından yörüngenin tanımını alalım: "Yörünge, uzayda bir cismin başka bir cisim etrafında düzenli olarak izlediği 'yola' denir." Yani, gökcisimlerinin yoluna yörünge nedir. Artık meselenin detaylarını oryantalistler ile ateistler kendi aralarında halletsinler… Yasin suresi38-40. Ayetlerle ilgili diğer iddiaları, 'Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler' adlı yazımızda ele alıp cevapladık! Oryantalistler daha sonra Kur'an'daki tıpla ilgili ayetlerden hareketle peygamberimizin bunları eski 'Yunan, Hint, İngiliz ve Süryani' kaynaklardan elde ettiğini ileri sürerler. Ümmi olan, okuma yazma bilmeyen (Bu konuyu 'Ümmi peygamber' adlı yazımızda ele aldık) efendimizi Hipokrat ile tıp ilminde yarıştırmada bir beis görmeyen oryantalistler, Kur'an'daki bilimsel olarak reddedilemeyecek olan ve o zamanın şartlarında bilinmesine imkân olmayan şeylerin Kur'an'da olmasına itiraz edemeyince, efendimizin bu bilgileri yukarıda saydığımız kaynaklardan ulaşabileceğini ileri sürerler ve buna delil olarak ta yine bir oryantalisti kaynak gösterip efendimizi Kur'an'ı yazan kişi olduğu iddiasını yinelerler. Önce efendimize iftira dolu eserler yazdırtıp, sonra bunları delil gösterip efendimizin Kur'an'ı yazdığı iftirası ile O'nu karalama çalışan oryantalistlerin, kendi kutsal kitaplarının insan yazması olduğu için ilahi olan tek hak kitaba karşı bu düşmanlık çekememezlik ve kıskançlıkları anlaşılsa da, hem polis hem hakim hem yargıç olma haklarını kendilerinde görmeleri hakkını onlara kimin verdiği üzerinde epey tartışma gerektiren bir konudur ki bu kibirli yaklaşım tarzlarını 'oryantalizm ve oksidentalizm' adlı bölümlerde ele alıp değerlendirdik!

"Hristiyanforum sitesinin bir iddiası da, Kur'an-ı Kerim'in Tevrat, Zebur ve İncil'in değişmediğine tanıklık ettiği yönündedir."

Yıllardır bu iddiaları gerek kitaplarında (John Gilchrist, Kur'an ile kutsal kitap arasında karşılaştırmalı bir inceleme, yalçın ofset-ist., s. 53; Tanrı'ya gerçekten teslim olmanın vakti, Yalova'nın şahitlerinin yayını, baskı: Wachtturm bibel -und traktat- Gesellschaft Deutscher Zweıg e.v.wıesbaden-1983, s.18, 19, 30) gerek Internet sitelerinden (İsamesih, müjde, Hristiyanforum vb.) tekrarlar dururlar. Madem Hristiyanlar Kur'an'ı kaynak kabul ediyorlar o zaman Müslüman olsunlar. Hayır, kabul etmiyorlarsa ondan delil getirmeleri mantık dışıdır! Cevaba geçersek; Kur'an 'bozulmamış' asıllarına imanı bize farz kılar, ama şimdikiler bozulmuştur. Ayrıca

‘Allah'ın sözü değişmez’ ayetini kendilerine delil olarak kullanmak isterler ki, bu konu ‘Kur’an’da çelişki yoktur.’ adlı yazımızda ‘Nesh konusu’ başlığı altında ele alınıp işlenmiştir. Diğer detaylar için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca misyoner/oryantalistlerin verdikleri ayetlerden Tevrat ve İncil’in bozulmadığı anlamı çıkmaz, aksine bozulduğuna dair birçok ayet var. (Mesela, Bakara, 75, 88-89, 100, 116, 120; Nisa, 46, 171, 155; Ali İmran, 70-71, 78; Nisa, 156, 171; Maide, 15, 18, 51, 64, 72,-73, 75 82; Beyyine, 6; Tevbe, 30-31, 34; Kehf, 4-5) Kur’an’da, bu ayetleri neden görmezden geliyorlar ki aslında onların verdikleri ayetlerin yarısı iddia ettikleri konu ile hiç alakalı değildir. (Mesela 16:43, 21:7, 5:44, 5:66, 5:72, 9:31) Maide 43. ayet: “İçinde Allah’ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir.” Ayet neden inmiştir? Yahudiler zina edenlerle ilgili peygamberimize gelip, aramızda hükmet dediler. Peygamberimizde Tevrat’ta olan recm hükmünü onlara açıklayınca işlerine gelmeyen bu hükmü reddedip geri dönerler. (Hadislerle Kur'an-ı kerim tefsiri, V/2342-2343; Kur'an Yolu Tefsiri, II/277) Bunun üzerine ayet nazil olur. Evet, gerçek Tevrat yanlarındaysa, efendimizi neden hakem kılıyorlar? Ellerindeki Tevrat’a gerçekse niye güvenmiyorlar? İnandıkları ve ellerinde bulunan Tevrat’a göre onlar hakkında hüküm vermesi de işlerine gelmiyor ve sonunda Yahudiler çekip gidiyorlar. "Kim İslâm’dan başka bir dine yönelirse, onunki kabul edilmeyecektir ve o, ahirette de kaybedenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız. Çünkü onlar, sapıtmış oldukları için sizi hidayete eriştiremezler. Eğer siz böyle yaparsanız, ya batıl sözü doğrular, ya da doğru bir sözü yalanlamış olursunuz. Allah’a yemin olsun ki, eğer Musa bile hayatta olsaydı, o'nun bile bana uymaktan başka yapacağı bir şey yoktur." (Ahmed bin Hanbel, Müsned, III/338; İbni Kesir Tefsirin Kuran-il Azim, I/386; Dürrül Mansur, II/85; Alûsî, Ruhu’l Meanî III/210) Kur’an ile İncil’in farkları: Hristiyanlıkta teslis akidesi olduğu halde İslâm’da tevhit akidesi vardır. İslâm bütün semâvî dinleri ve peygamberleri içine alır; Hristiyanlık ise, yalnız Kitab-ı Mukaddes'i hak bilir ve Kur'an-ı Kerim’i vahye dayalı bir kitap olarak kabul etmez. Hristiyanlık, insanın doğuştan günahkâr olduğunu ve bu sebeple temizlenmesi için vaftiz edilmesi gerektiğini savunur; İslâm ise, bütün insanların günahsız doğduğunu ve hiç kimsenin bir başkasının günahını yüklenmeyeceğini belirtir. Hristiyanlıkta papaz ve rahiplerin günah çıkarmak ve affetmek yetkisi vardır; İslâmiyet’te ise, günahlar yalnız Allah tarafından bağışlanır. Hristiyanlıkta Hz. İsa’nın sözleri Allah kelâmı olarak telakki edilir; İslâmiyet’te ise, ilâhi emirler vahiy yoluyla, Cebrâil vasıtasıyla bildirilir. Hristiyanlara göre İsa (a.s) çarmıha gerilmiştir. İslam’a göre ise, Allah onu kendi katına yükseltmiştir. (Ahmet güç, Şamil İslam ansiklopedisi)

“İncil'de Hz Muhammed'in geleceğinden bahsediliyor mu? Eğer tanrı böyle bir peygamberin geleceğini bildirmek isteseydi, tek bir ya da iki yerde zor anlaşılan ipuçları vermekle kalmazdı.”

E bozmasa idiniz o çok ipuçları zaten gözükürdü, olanı da (Parakletos) siz kabul etmiyorsunuz. Ayrıca cevaplarında ilginç bir iddia da yer alıyor, diyorlar ki: “İncil’in ve önceki peygamberlerin bildirdiği gibi, tanrı İsa Mesih aracılığıyla bütün insanlar için tam bir kurtuluş sağladı.” Bu cümlelerine ispat olarak ise yine kendi elleri ile yazdıkları İncil’den (İbraniler 1:1-8, vahiy 22:18) delil getiriyorlar. E ama bu ilmi bir metot olmaz ki? İncil diyor ki; Tanrı İsa’dır, delil ne peki? İncil! Ayrıca, İbraniler 1. ayet (Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.) iddialarına delil teşkil etmez çünkü orada yaratıcının birçok peygamber gönderdiğinden bahseder. İsa’nın oğul olduğundan eski peygamberlerin bahsettiğini bize bildirmez. Hatta 2. ayet (bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi oğlu'yla bize seslenmiştir.) önceden peygamber gönderen tanrıdan bahsederken birden "peygamber" yerine oğul gönderdiğinden bahseder ki, aslında yukarıda ‘tanrının sözünde değişme olmaz’ ayetini kabul ediyorlarsa misyonerler, bu "çizgiden sapma" bir bakıma itiraf anlamına da gelmektedir. Tanrı yarattığı kullarına peygamber gönderiyor, sonra yine peygamber sonra yine ... ve yine sonra bir anda "oğul!"

gönderiyor. Ama İslam ne diyor, Allah hep peygamber gönderdi, Hz Adem de İsa'da Muhammed'de "peygamber!" idi. Vahiy 18. ayet ise tamamen saptırmacadan ibarettir: "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır." Bir, bu ayette eski peygamberlerden ve onların İsa'nın oğul olduğundan bahsetmez. İki, "Her kim bu sözlere bir şey katarsa" diye başlayan ve devam eden cümleyi, kitabı elleri ile değiştirenlerin dikkatlice tekrar tekrar okumalarını tavsiye ediyorum! Gelelim paraklit (parakletos) kelimesinin 'Kutsal Ruh/Cebrail' anlamına geldiğini iddia eden misyoner sitesinin iddiasına cevaba: Eskiden Yahudi iken Müslüman olan Maurice Bucaille bakın ne diyor: "Burada öne sürülen insanlara bildirme işi hiçbir surette kutsal ruh'un (Cebrail'in) işlerinden olan bir ilhamdan ibaret değildir. Aksine kendisini belirleyen yunanca kelimedeki yayma kavramı sebebiyle, onun açıkça maddi bir niteliği vardır. Şu halde yunanca 'Akouo' ve 'Laleo' fiilleri bir takım maddi işleri ifade ederler ve bu fiiller ancak işitme ve konuşma organlarına sahip bir varlıkla ilgili olabilirler. Dolayısıyla bu fiilleri kutsal ruh'a (Cebrail'e) uygulamak mümkün değildir. Öyleyse Yuhanna'nın paraklit'inde, Hz. İsa gibi işitme ve konuşma melekesi olan bir insan görmek, mantığın götürdüğü bir sonuç sayılmalıdır. Yunanca metin bu melekeleri kesin olarak gerektirmektedir. Demek ki; Hz. İsa, kendisinden sonra Allah'ın yeryüzüne bir başka insan göndereceğini ve onun rolünün, bir cümleyle söylemek gerekirse Allah'ın kelamını işiten ve onun mesajını insanlara tebliğ eden bir peygamberin rolü olacağını haber vermektedir. Şimdi elimizde mevcut metinde bulunan kutsal ruh kelimeleri tamamen kasıtlı olarak sonradan yazılmış bir ilaveden ileri gelmektedir. İlavenin gayesi Hz. İsa'dan sonra bir peygamberin geleceğini haber veren bir parçanın ilk anlamını değiştirmektir. Çünkü buna inanmak, Hz. İsa'nın son peygamber olmasını isteyen gelişme halindeki Hristiyan cemaatleriyle çelişki ortaya çıkarıyordu." (M. Bucaille, la Bible le Coran et la Science, s. 108-109) Prof. Abdulahad Davud, paraklit kelimesinin anlamını etimolojik olarak şöyle anlatır: "Paraklit kelimesi 'periqlytos' kelimesinin bozulmuş şeklidir. 'Periqlytos' gerek etimolojik, gerekse lügat anlamı itibariyle 'şanı yüce, övülmeye layık olan ' demektir. Bu hususla ilgili şahidim Alexandre'nin 'Dictionnaire Grec Français' isimli eseri olup kelimeyi şöyle açıklar: 'Bu birleşik isim 'peri' ön eki ile 'övmek ' kökünden türeyen ' kleotis' kelimesinden mürekkeptir. Bu kelime Arapça'da en meşhur, en çok öven, şanı en yüce olan 'Ahmet' kelimesinin tam karşılığıdır. Burada halledilmesi gereken tek mesele Hz. İsa tarafından kullanılan bu ismin Arami dilindeki aslını bulmaktır." (Abdülahad Dâvûd, Muhammad in the Bible, s. 198-223, 287-288)

"Kur'an Maide suresi 110. Ayette, Allah'ın Hz. İsa'ya Tevrat'ı öğrettiği yazar. Hz. İsa'ya öğretilen bu Tevrat, o dönemdeki Yahudilerin elinde bulunan Tevrat'tan farklı mıydı? Eğer Hz. İsa'nın öğrendiği Tevrat ve Yahudilerin elindeki Tevrat farklı olsaydı bu durum bir tarihsel belgeye yansımaz mıydı veya Hristiyanlar ve Yahudiler arasında bu farklılıktan kaynaklanan bir ihtilaf meydana gelmez miydi? Oysa Hristiyanlar Yahudiler ile aynı Tevrat'ı kullandıklarını ısrarla belirtiyorlar."

Tevrat farklı olmasa yani bozulmuş olmasa neden Allah yeniden ilahi kitap indirsin? Tarihsel belge istiyorsunuz da, her ikisi de değiştirildiği halde hangisi bunu kabul ediyor ki? Ayrıca aynı Tevrat inandıklarını söyleseler de bir bakıma incilin -Ahdi Cedid'in- Tevrat'ı -Ahdi Atik'i- kaldırdığını söylerler. Yani aralarında farklılık günümüzde dahi var ve bu farklılığı 'Tevrat'ın hükmünü İncil kaldırmıştır' diyerek ortadan kaldırmaya çalışırlar. İsa'ya öğretilen Tevrat, bozulmayan asıl Tevrat hükümleridir. Zaten İncil bozulan Tevrat'ın eksiğini tamamlamak için gönderilmiştir. Aslını öğrenen İsa (as) gerçek Tevrat (İman, ibadet, toplumsal kurallar hakkında ayetleri içerirdi) ile İncil'i (Ahlak ile ilgili ayetleri içerirdi) birleştirip insanlara anlatmakla görevli idi. Zaten Bakara 110. Ayet, İsa peygambere Tevrat ve İncil'le beraber 'Hikmetin' öğretildiğini ifade eder. Yani İsa peygamber tam anlamı ile bir manevi eğitimden geçmiş bir peygamberdir. O, hikmeti de kapsayan ve Tevrat ve İncil'i de içine alan

geniş bir eğitimden geçmiştir. Besairu'l-Kur'an adlı tefsirde : "Rabbimiz Îsâ (a.s)'a verdiği İncil ile daha önce gönderdiği ve İsrâil oğullarının bozup tahrif ettikleri Tevrat'ın aslını da ortaya koyuyordu. Çünkü kitaplar ve peygamberler birbirlerini 'tasdik ederek' geliyorlardı." Temel Tevrat idi, İncil O'nu tasdikleyip Yahudilerde eksik olan 'Ahlak' kurallarını İncil İle Allah Yahudilere göndermişti. Çünkü Tevrat'ı bozmuşlar, ırkçılık yoluna sapmışlar ve ahlaki bozulmaya uğramışlardı. İsa peygamber her ikisinin de -Bozulmayan Tevrat'da dahil- eğitiminden geçmişti ki iki kaynağı özümsemiş bir insan, bozulmamış asıllarının üstüne ahlak yapısını (İncil'i) bina edebilsin. Detay, 'İncil, papa' adlı yazımızdadır.

"Hz Musa kendi kavminden olanla diğerinin kavgasına mülaki oluyor ve adamı bir tokatta istemeden de olsa öldürüyor. Sonra esas edepsizin kendi adamı olduğunu öğreniyor ve af diliyor. Bu olay sonrasında müritleri ona haber gönderiyor ve hemen kaçmasını, arandığını söylüyorlar. Ve Musa şöyle diyor Allah'ım bana yardım et, bu zalimler beni bulamasın. Aslında olayın aslına bakarsak kim zalim! İstemeden de olsa bir ölü var ortada. Bu durumda onu yakalamak isteyenler mi zalim?"

Öncelikle şunu belirtelim: Olay esnasında Hz Musa peygamber değildi. (Fahruddin er-Râzi, Tefsir-i Kebir, Mefâtihu'l-Gayb, XVII/490-492) O'na haber veren de müridi veya ona inanan biri değil kendi soyundan olan bir İsrailoğlu idi. Bahsettiğiniz ayetin meali ise şöyledir: 'Ey rabbim! Kendime zulmettim, o halde beni mağfiret eyle. Allah da onu mağfiret etti. Şüphesiz o ğafur ve rahim'dir." (Kasas, 16) Yani bizzat Musa aleyhisselam kendi nefsini kötülemekte, hata yaptığını kabul etmektedir. Gelelim olaya: Yahudilere birçok zülüm yapan firavunun emrindeki bir memuru olan bu adam, Beni İsrail'den birisiyle kavga ediyor. Onun canına kıymak niyetindeydi. Musa mazlum görünümündeki o kişiye sahip çıkmak niyeti ile kavgaya karışır. Ayette "feveqzehû" kelimesi geçmektedir. "vekz", parmak uçları ile itmek demektir. Bu itmenin bütün avuçla olduğu da söylenmiştir. İbn Mes'ud bunu şeklinde okumuştur. Bazıları "vekz"in, önden, döşten itmek, "lekz"in de sırttan itmek olduğunu söylemişlerdir. Musa (a.s) güçlü- kuvvetli idi. Bazı müfessirler Hz. Musa (a.s)'ın onu, asası ile ittiğini söylemişlerdir. Yani Hz. Musa kaza ile bu şekilde o adamın ölümüne neden olur. (Fahruddin er-Râzi, XVII/490)

"Firavun Ahenaton Hz İbrahim mi?"

Yahudi kökenli iki Fransız bilim adamı Roger ve Messod Sabbah sadece Yahudi kaynaklarından hareketle İslami kaynaklara bakmadan ileri sürdükleri bu görüş sadece kendilerini bağlar. Çalışmalarında ulaştıkları sonuçlarda da, firavun Ahenaton'un hayatı hakkında farklı kaynaklarda tutarsızlıklar bulunmaktadır. Yaşı, çocuklarının sayısı, bedensel özürlü olup olmaması, eşi Nefertiti'nin kız-erkek çocuk sayısı veya çocuğu olup olmaması gibi birçok çelişki, örnek olarak verilebilir. İslami kaynaklarla taban tabana zıt olan ve tek taraflı yapılan çalışmalar -ne kadar uzun süre araştırılırsa araştırılsın- yanlı ve sübjektif ilan edilmeye mahkûmdur. İslami kaynaklar Hz İbrahim'in yaşlılığında çocuk sahibi olduğunu bildirir, Fransız bilim adamlarına göre 17 yıl krallıktan sonra firavun ölüyor. O halde Kabe'yi İbrahim peygamber ne zaman yapmıştır? Yaşlı iken Kâbe'yi yapan İbrahim rivayetlerine zıt olarak, İbrahim olduğu ileri sürülen firavun Ahenaton genç yaşta ölmüş-öldürülmüştür! Ayrıca, 'Yahudiler yukarı Nil nehrine de göz koydukları için, kendi ülke sınırlarını genişletmek amacı bu çalışmaları ortaya atmışlardır' şeklinde yorumlarda bulunmaktadır ki, tarihi geçmişten hareketle bugün Filistin'de hak iddia eden İsrail'in böyle planlarının olması imkânsız değildir.

"En'am/6: 104: "(doğrusu) size rabbiniz tarafından basiretler (idrak kabiliyeti) verilmiştir. Artık kim hakkı görürse faydası kendisine, kim de kör olursa zararı

kendinedir. Ben üzerinize bekçi değilim." bu ifadede de, "rab" ve "bekçi" olarak iki özne bulunmaktadır. "ben bekçiniz değilim" diyen herhalde Muhammed'dir, Allah değil."

İki tefsirden konuya alıntı yaparak cevaba başlayalım: Tefsirler ayeti açıklar ve son cümle olarak şunları belirtirler: " Ve ben tutup ta sizin elinizden yok buraya gideceksiniz diye zorlayıcı değilim diyor Allah (c.c) " (Mahmut Toptaş, Kur'an-ı kerim Şifa tefsiri, III/111); " Müşrikler Allah'ın koruma ve himaye için verdiği ve gösterdiği basiretlere körlük etmiş, Allah'ın muhafaza ve korumasına tenezzül etmemiş ve çekinmişlerdir. Bu hususta sorumluluk kendilerine aittir. Basiret körlüğü eden kimselere kendi "ene"si, yani benliği, bizzat muhafız olmadığı gibi, yüce yaratıcı da onlara Hafîz (koruyucu) şerefli ismiyle muamele etmez. İşte bizim anladığımıza göre Allah teâlâ'nın gönderdiği basiretlere körlük ve hakkına nankörlük eden kâfirlere, müşriklere karşı "kim körlük ederse ben size bekçi değilim." buyurması bu mânâ iledir. Ayette "sizin rabbiniz" (Üçüncü şahıstan) mütekellimine (birinci şahsa) iltifat (dönüş) vardır. " (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak dini Kur'an dili) Türkçeye bekçi olarak aktarılan "hafîz" kelimesinin aslı "h-f-z" kökünden türemiştir. Hfz, "korumak" anlamına gelir. Yani hafîz kelimesinin asıl anlamı "koruyan" demektir. Zaten Elmalılı Hamdi Yazır, Ömer Nasuhi Bilmen, Ali Bulaç gibi İslam alimi de meallerinde bu kelimeyi "gözetleyici ve muhafız " olarak çevirmişlerdir. Allah (cc) bu ayette, "Size kitap gönderdim, açıklayıcı ve yol gösterici peygamber gönderdim, iyiyi kötüden ayıran akıl ve vicdan verdim, cennetteki nimetleri açıkladım, cehennem azabı ile uyardım, bundan sonra sizi iyilik yaparken alıkoymadığım gibi kötülük yaparken de engellemeyeceğim, iyi olup cennete, kötü olup cehenneme gidecek olan sizsiniz" buyurmaktadır bu ayette. Zaten 3 ayet sonra, 107. ayette de bizzat Hz Muhammed'e ben onların muhafızı olmadığım gibi ey Muhammed sende "onlara hafız-koruyucu ve vekil değilsin" buyrulmaktadır. Yani – haşa- Muhammed Kur'an'ı yazdı iftirasını atmak isteyenlere cevap 3 ayet sonra gelir ve Allah bizzat Muhammed (as)'a "Sen de muhafız değilsin " buyurur. Hidayet gönül işidir. İsteyen, talep eden ve o yola kendi arzusu ile girene verilen bir lütuftur. Bu konuyu tamamlayan konular için "Kaza kader" ve "Allah kalpleri mühürler mi?" başlıklı yazılara bakılabilir. Kur'an'ı peygamberimizin yazmadığının delillerine "Kur'an'ın kaynağı nedir?" adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

"Hz. İsa Allah katına yükseldikten ve vazettiği din bozulduktan tam 600 sene sonra Kur'an indirildiyse, Allah (haşa) insanların 600 sene boyunca kendisinden uzak ve karanlıkta kalmasına izin vermiş olmaz mı?"

Hak dinin özü Hz Muhammed dönemine dek devam etmiştir. Arabistan yarımadası için örnek verecek olursak; Efendimiz dönemde İbrahim din üzere yaşayan insanlar hala vardı ve onlara 'hanif' deniyordu. Ahlak üzere yaşayıp hanif dini benimseyenler sorumluluktan kurtulmuş olurlar. Kısaca son hak din geldiğinde bile hala insanları cehennemden kurtaracak öz bilgiler halk arasında vardı. Tam değildi ama yeterli idi. Hiç vahiy ulaşamayan yer varsa orada olanlar da tek ve bir olan yaratıcıya, ahirete inanmak ve ahlak üzere yaşamakla sorumludurlar. Hanif din nedir? İbrahim'in dinine "hanîflik" denilmektedir. Hanîf kelimesi lügatte, eğriliği bırakıp doğruya giden, istikâmet üzere bulunan, başka dinlerden, bâtıl inançlardan kaçıp yalnız bir olan Allah'a iman eden, "muvahhid" demektir. Cenâb-ı hak, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: Yahudi ve Hristiyanlar, Müslümanlara, «Yahudi veya Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız.» dediler. (ey habîbim!) «bilâkis biz doğruya yönelmiş (hanîf) olan ve Allah'a şirk koşmayan ibrâhîm'in dînine tâbîyiz.» de!" (Bakara, 135) "İbrâhîm ne bir Yahûdî ne de bir Hristiyandı. Fakat o, Allâh'ı bir tanıyan dosdoğru (hanîf) bir Müslüman idi ve müşriklerden de değildi." (Al-i imrân, 67) Câhiliye döneminde, her türlü sapıklıktan ve putperestlikten yüz çevirip Hakk'a yönelen, hazret-i İbrahim'in dînine bağlı kalarak yalnız bir olan Allâh'a inanan kimselere de hanîf denir. Varaka bin nevfel, Abdullâh bin cahş, Osman bin huveyris, Zeyd bin amr, Kuss bin sâide

gibi zâtlar, hanîflerden bâzılarıdır. Hanifler; cansız, dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmeyen putların önünde eğilmeyi, onlara yalvarmayı çirkin sayarlardı. İbn-i Ömer -radıyallâhu anhümâ- şöyle anlatır: "Peygamber efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- nübüvvetten önce, beldah'ın aşağı kısmında bulunduğu bir sırada oradakiler tarafından bir sofraya dâvet edildi. Sofrada Zeyd bin amr bin nüfeyl de bulunuyordu. Alemlerin efendisi'ne et ikrâm edildi. Fahr-i kâinat efendimiz bu yemekten yemediği gibi Zeyd de yemekten imtina etti. Zeyd, etten yememesinin sebebini şöyle îzah etti: Ben sizin putlarınız adına kestiğiniz etten yemem. Ben sâdece Allah'ın ismi zikredilerek kesilenden yerim. Zeyd, Kureyş kabîlesinin, hayvanlarını putlar adına kesmelerini ayıplar ve şöyle derdi: "Koyunu Allâh yarattı. Onun için gökten yağmur indirdi, yerden de nebat bitirdi. Ama siz onu Allah'ın ismini zikretmeden kesiyorsunuz!" (Buhârî, menâkıbu'l-ensâr, 24; Zebâih, 16) Bir başka rivâyet de şöyledir: "Zeyd bin Amr, Varaka bin nevfel'i de yanına alarak, hakiki dini sorup ona tâbî olmak üzere Şam'a gitti. Orada bir Yahudi âlime rastladı. Ona dinleri hakkında suâl sordu ve: Belki dîninize girerim, bana onun hakkında bilgi ver. dedi. Yahudi: –sen, Allah'ın gazabından nasîbini almadıkça bizim dinimize giremezsin! cevâbını verdi. Zeyd: Ben Allah'ın gazabından kaçarak buralara geldim, (gazap değil, rızâ ve rahmet arıyorum). Allah'ın gazabından herhangi bir pay almaya aslâ niyetim yok! Sen bana başka bir dîn göster (de ona gireyim)! dedi. Yahûdî âlim: Ben hanîflikten başka bir dîn bilmiyorum! cevâbını verdi. Zeyd: hanîflik nedir? diye sordu. Yahudi âlim: Hazret-i İbrahim'in dînidir. O, ne Yahûdî ne de Hristiyan'dı, Allah'tan başka bir şeye de tapmıyordu. cevâbını verdi. Zeyd onun yanından çıkınca Hristiyan âlimlerinden biriyle karşılaştı, onunla da benzer şeyler yaşadı. Dışarı çıkınca ellerini kaldırıp: Allâh'ım, sen'i şâhit kılıyorum, ben İbrâhîm'in dîni üzereyim! dedi." (Buhârî, menâkıbu'l-ensâr, 24) Esmâ bint-i ebî Bekir -radıyallâhu anhümâ- der ki:"Zeyd bin amr'ın ayakta dikilip sırtını Kâbe'ye dayayarak şöyle dediğini işittim: Ey Kureyş cemaati! vallahi ben hâriç hiçbiriniz İbrahim -aleyhi selam-'ın dîni üzere değilsiniz! Zeyd diri diri toprağa gömülecek kızları (kurtarıp) hayatını bağışlardı. Kızını öldürmek isteyen adama: Onu öldürme, onun külfetini ben üzerime alıyorum der ve kızı alırdı. Kız büyüyüp serpilince babasına: Dilersen onu sana teslîm edeyim, dilersen ihtiyaçlarını görmeye devâm edeyim. derdi." (Buhârî, menâkıbu'l-ensâr, 24) "Sonra da (ey habibim) sana: «Doğru yola yönelerek İbrâhîm'in dînine tâbî ol! O, müşriklerden değildi.» diye vahyettik." (Nahl, 123) Bu sebeple hanîflik, İslâm dîni hakkında da kullanılmış ve samimi, ihlaslı her Müslüman'a "hanîf" vasfı verilmiştir. nitekim peygamber efendimiz: "Ben, müsamahakâr hanîf dîni ile gönderildim." buyurmuştur. (Ahmed, V/266) Bu konuda ayrıca, 'Hristiyanlar cennete girecek mi?' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

"İsa neden babasız yaratıldı, İbrahim değil, Musa değil, Davut değil ya da inandığınız Hz. Muhammed değil de neden İsa. Allah insanları yanıltıp, milyonlarca insanın cehenneme gitmesi için mi, onu babasız yaratıp, zavallıların kafasını karıştırdı. Sorunun cevabını bil derken mantıklı bir açıklama yapmanı bekliyorum sadece."

Önce şunu belirtelim, eğer İbrahim olsa idi neden İbrahim, Musa olsa neden Musa diyeceğiniz için rabbimiz en doğrusunu bilir, İsa 'peygamberimizi' babasız yaratmıştır. Gelelim cevabımıza: Her peygamberin mucizesi vardır. O mucizeler peygamber olduklarının delilidir. Yoksa mucizelere bakıp peygambere ilahi vasıflar yüklersek, kuşu gösteren parmağı görünce kuşa değil parmağa takılmak gibi mantıksız sonuçlara ulaşabiliriz. Araçları amaç edinmek sadece hedeften saptırır, örnek Hristiyanlık. Aynı mantığı Hz Adem için kullanırsak, O sadece babasız değil hem anne hem babasız yaratılmıştır. Onu ne yapacaksınız? Babasıza tanrının oğlu diyen siz, anne babasız yaratılanı direk ilah ilan etmez misiniz veya hala neden etmediniz? Sahi Hz Adem'in suçu ne? O neden ilahi vasıfla nitelendirilmedi de, bir de aksine ilk günah gibi Hristiyanlıktaki vaftizsiz silinmez suçun ilk temsilcisi ilan edildi. Hani mantık, hani adalet? Başa dönelim; Mucizenin amacı, vasıtanın ilahi mesajı ile geldiğini işaret etmektir, yoksa bizzat mucizeyi göstereni ilahi olduğunu işaret etmek değil. "Bu olayı insanlara gücümüzü kanıtlayan

bir mucize olarak sunmak istiyoruz." (Meryem, 21) Ayet açık değil mi, Allah bu mucize ile kendisine ulaşılmasını istiyor, siz ise vasıtaya takılıp kalıyor hatta onu ilah seviyesine çıkarıyorsunuz! Şunu da unutmayalım ki 325 yılındaki İznik konsülüne dek İsa'yı tanrının oğlu kabul etmeyen mezhep ve İnciller de vardı ve hala günümüzde de bulunmaktadır (Başta Üniteryen kilisesi, Amerika'daki "Üçleme karşıtları" adlı birlik ve ayrıca The worldwide Church of God. Bu kilisenin kurucusu Herbert W. Armstrong, üçleme inancının putperest kültürlerin etkisiyle ortaya çıkan bir batıl inanç olduğunu savunmaktadır! Kuzey Amerika'da 19. yüzyılda doğan ve Hz. İsa'nın dönüşünün çok yakın oluşuna dikkat çeken "Seventh Day Adventist" hareketi de üçlemeyi reddeder! Gelelim Kitabı Mukaddes'ten örneklere. Bizzat İncil'de İsa'nın tanrıya dua örnekleri bulunmaktadır: "Biraz ileriye giderek yüzüstü yere kapandı, duaya koyuldu." (Matta, 26/39); "Halka çimenlerin üzerine oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe dikerek şükran duasını yaptı." (Matta, 14/19); "Halkı salıverdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı." (Matta, 14/23); "Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı." (Markos, 1/35); "Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı." (Markos, 6/46); "İsa öğrencilerine, "ben dua ederken siz burada oturun" dedi." (Markos, 14/32); "O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Allah'a dua ederek geçirdi." (Luka, 6/12); "İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri ona, "öğretmen" dedi, "Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret." (Luka, 11/1); "Ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir." (Luka, 22/32) İncil'de tek tanrıya işaret eden ayetler: Tesniye (4-39): "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde rab, o Allah'tır, başka yoktur." Tesniye (6-4): "Dinle ey İsrail: Allah'ınız rab, bir olan rabdir."; Tesniye (32-39): "Şimdi görün ki, ben o'yum, katımda ilah yoktur"; I. Samuel (2-2): " Senden başka ilah yoktur."; I. Krallar (8-60): "Rab, Allah olan odur, ondan başka yoktur."; İsafa (45-5,6): "Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur"; Markos: (29-30): "En önemlisi şudur: 'Dinle, ey İsrail! Allah'ımız olan rab tek rab'dir. Allah'ın olan rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev."; Markos (17-18): "İyi olan tek biri var, o da Allah'tır."; Markos (9-32): "İsa ona dedi. "Allah'ımız bir olan rab'dir". Yazıcı ona dedi: "Çok iyi öğretmen, hakikat üzere dedin ki, o birdir; o'ndan başkası yoktur."; Galatyalılara mektup (3/20): "Allah birdir."; Korintoslulara 1. Mektup (8/6): " Bizim için tek Allah vardır: Her şeyin kendisi'nden oluştuğu Allah. Bizler de o'nun için yaşamaktayız."; Timoteos'a 1. mektup (1/17): "Sonsuz çağların hükümranı, ölümsüz, göze görünmez tek tanrı'ya çağlar çağı onur ve yücelik olsun."; Timoteos'a 1. mektup (2/5): "Tek bir Allah vardır."; Yakup'un mektubu (2/19): "Sen Allah'ın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun."; Yahuda'nın mektubu (24): "Kurtarıcımız tek Allah'a yücelik olsun." İsa (a.s) Allah'ın kulu ve resulüdür: Matta (12-18): " İşte benim seçtiğim kulum"; Luka (24-19): "Kudretli bir peygamber olan nasıralı İsa." Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde, elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır." İsa tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir." (Markos: 1/14) Daha Matta, Markos, Luka, Yuhanna yazmadı ki günümüz İncil'lerini, İsa hangi İncil'i tebliğ etti? Tabii ki hak, bozulmamış asıl İncil'i! Baba, oğul mecazi anlamda kullanılmış olabilir mi? Bu mecaz, zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi, bakalım; Matta (5-9): "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar"; Matta (6-14): "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi babanız da size bağışlar."

"Çok çok iyi kalpli ve hakkaten hayır yardım işi yapıp ölmüş atesit insanlar var. Biz Müslümanlardan (yazıklar olsun) çok kaba, durmadan günah işleyen, adam-kadın-çocuk öldüren ama namaz kılan tipler var. Bunu bilen bazı atesit ya da agnostik vatandaşlar hep aynı soruyu soruyor. Neden Allah bu kadar iyi iş yaptıkları halde sırf Allah'ın hakkında şüphe ettikleri için olanları da cehennemde çok çetin (ebedi ya da çok çok uzun

bir süre olduğu kesin) bir azaba uğratacak? Öte yandan Allahu ekber deyip deyip masumları öldüren ama kalbinde iman olanlar eninde sonunda cennete mi gidecek? Bir keresinde bu tartışma iş yerinde açılmıştı ama sağlam cevaplar veremeyeceğimi bildiğim için çok üzülüp susmuştum. Kendime göre cevaplarım var, onlar hazır ama ben sizden duymak istiyorum."

İman amelin motorudur, amelde sorun varsa imanda sorunludur! "Yazıklar olsun o namaz kılanlara " (Maun, 4) veya "İman ettim deme, Müslüman oldum de." (Hucurat, 14) ayetleri burada belki bize yol gösterir. İmanları olgunlaşmadan Müslüman olanlar vardır, kalıplaşmış ritüelleri yapar; spor gibi namaz, turistik seyahat gibi hac, perhiz gibi oruç ibadetleri yaparlar. İman en temel meseledir ama senin de bahsettiğin gibi, taklidi değil tahkiki imandır asıl olan! Bu ayet dıştan Müslüman olan ama iç âleminde iman sahibi olmayanlara karşı bizi uyarır. İmansız Müslüman ne kadar ibadet ederse etsin cennete gidemez çünkü asıl olan iman sonra da iman üzere yasamdır. Tıpkı bunun gibi, imansız Müslüman gibi, iyi amel eden ateistlerde cehenneme giderler. Ayrıca ateist Allah hakkında şüpheye düşen değil inkâr edendir. Yine merak ettim kim bu ateist olup iyilik meleği kesilen kişiler? İç âleminde riyakârlık, hava basmak, vergiden düşmek, kibir, reklam vb. nedenlerle iyilik (!) yapmadığını kim iddia edebilir ki.!? Ego, reklam, kişisel çıkar için yapılan iyilikler (!) acaba gerçekten iyilik midir? İyilik kim için yapılınca cenneti hak eden bir amel olur? Allah cennetine yarattığı kulu sokarken başka bir yarattığı kuluna danışacaktır? Hem başka ateistlerin sonu yerine herkes kendi sonunu düşünse daha iyi olmaz mı? Hem ateist olup hem cennetten bahsetmek ne kadar mantıklı ve rasyonel olur? Bu konuda, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza da bakılabilir.

"Meryem'in babasının adı İmran, ama Musa'nın babasının adı da İmran. Musa'nın babasının adı İmran olanın kızı var Meryem adı, birileri "Ey Harun'un kız kardeşi" ayetini hatalı olduğunu çünkü karıştırılmış diyorlar, yukarıdaki isimlerin aynı olmasından ötürü Hz Muhammed kişileri karıştırmış ve zamanı da. Hakikaten Harun'un babası İmran mıdır? Ve kızının ismi Meryem?"

Önce temel kuralı hatırlatalım: Kur'an'ı Hz Muhammed yazmamıştır! O, vahiy ürünüdür. Bu konu detaylı olarak 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda ele alınmıştır. Sorunuza gelirsek: Bir dilde kullanılan cümleler, kendi dil ailesi içindeki kurallar ile değerlendirilmelidir. Türk olmayan birine Yozgat yöresindekilerin "Eğle" fiilinin 'Dur' anlamında kullanıldığını bilmesine imkân yoktur! Yabancı biri o kelimeyi duyunca 'Eğilmek, eğlenmek' kökenini arar dururdu. Türkçe 'de bir işe girmek için "Dayın var mı?" diye bir deyim kullanılır. Ama kimse bunun annenin kardeşi olarak anlamaz! "İbn" Arapça'da oğul anlamındadır ama Türkçe'de hakaret kabul edilir. 'İhtiyar' Arapça asıllı bir kelimedir, 'Seçilmiş' anlamına gelir ama Türkçe'de yaşlı anlamında kullanılır. Kısaca Arapça dilinin kendine özel, başka dillerde olmayan ve anlaşılmayacak kuralları, özellikleri vardır. Onları anlamak için o dönem Arapça'sına veya Arapça'nın edebi derinliklerine hakim olmak gerekir. Gelelim sorunuzun cevabına: Sahabeden Müğîre b. Şube anlatıyor: Hz. peygamber beni, Necran halkına gönderdi. Onlar bana; gerçekten siz Kur'an'da "Ey Harun'un kız kardeşi!" diye bir ayet okuyorsunuz değil mi?" (bir diğer rivayette "peygamberiniz Meryem Harun'un kız kardeşidir, diyormuş, doğru mu?" diye sordular. Ben de "Evet" dedim. Onlar, "Herhalde, Hz. İsa ile Hz Musa arasında ne kadar zaman geçtiğini de biliyorsunuz." dediler. Ben resulullah'ın yanına döndüğümde bunu kendisine anlattım. "Efendimiz; Deseydin; onlar daha önceki peygamberlerin ve salih kimselerin ismini kullanıyorlardı." diye buyurdu. (Taberî, İbn aşur, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Arapça'da eb (baba), eh (kardeş) ve uht (kızkardeş) kelimeleri birçok durumda geniş manada kullanılır. Gerçek bir kardeşlik değil, akrabalık ve mensubiyet bildirir. Çünkü Hz. Meryem validemiz Beni İsrail'den olup Yahudi idi. Hz. peygambere (a.s.) bu, bir soru olarak sorulmuş, O da: "Meryem

zamanındaki insanlar, kendilerinden önce geçen peygamberlerinin ve iyi kimselerin isimlerini çocuklarına isim yaparlardı, yani onlara nispet edilirlerdi.” buyurmuştur. Nitekim: Hz. Safiyye, bazı kadınların kendisine “Yahudi kızı Yahudi!” dediklerini şikâyet edince Hz. peygamber şöyle buyurmuştu: “Sen niçin onlara: “Oh ya’ Harun babam, Mûsâ amcam, Muhammed eşim oluyor, daha ne isterim!” deseydin ya!” (Tirmizî, Menâkıb 63; Hâkim, el-Müstedrek, IV/31) Ayrıca Kureyş'te Haşimoğulları kolu vardır. Bu kabileden birisi yanlış bir şey yaptığında "Ey Haşimoğlu bu yanlışı sen nasıl yaparsın" gibi bir söz söylense, bu o kişinin gerçek anlamda Haşim ismindeki soy büyüğünün oğlu olduğunu göstermeyip o soyun bir ferdi olduğuna kinaye olarak söylenmiş olur. (Razî, Meryem, 27-28. ayetlerin tefsiri) Bu isimler o zamanda soyu hatırlatan ve soyun büyüklerine hürmeten çok koyulan isimlerdir. Nitekim günümüzde de bazı yörelerde büyüklere hürmeten bazı isimler son derece çok koyulmaktadır. Bu açıklamadan da anlaşıldığı gibi, Meryem’in babası olan İmran ile Musa ve Harun’un babası olan İmran birbirinden tamamen farklı ayrı kişilerdir. İsim benzerliğinden başka, zaman ve mekân bakımından bir yakınlıkları söz konusu değildir. İyi incelendiğinde görülür ki, kendi toplumunda Hz. Meryem’e "ey Harun’un kız kardeşi!" diye hitap edilmesi, "Onun din kardeşi ve onun soyundan gelen" anlamını ifade etmek için kullanılmaktadır. Genellikle Hristiyan muhitinden gelen bu eleştirilerin objektif olmadığı, kendi kutsal kitaplarında aynı yönde yer alan bilgilere itiraz etmemelerinden kolayca anlaşılmaktadır. Nitekim Luka İncil’inde Hz. Zekeriyyâ'nın eşi Elizabeth için "Hârûn kızlarındandı" (Luka, 1/5) denmektedir. (Ömer Faruk Harman, "Hz. İsa", İfavans., IV/424) Zaten günümüze dek hiç bir İslam alimi, bu ayetten Hz. Meryem’in gerçekten Hz. Harun’un kız kardeşi olduğunu anlamamış ve böyle bir şeyi düşünmemiş ve eserlerinden böyle bir şeyi dile getirmemiştir. Dolayısı ile Arap dili ve Kur’an mantığı içerisinde ayetler arasında bir sorun yoktur. Hud suresi 50. ayet: ”Ad halkına da kardeşleri Hud’u gönderdik” buyrulmuştur. Buradaki eh (kardeş) kelimesi kullanılmıştır. Yani ayetteki kardeş kelimesi “kabile üyelerinden biri, onlardan biri” anlamında kullanılmıştır. Hz. Ali, N. Belağa adlı eserde Hevazin kabilesinden olan ibn-i Simmah’ı kastederek, “Kema kale ehu hevazin” yani “Hevazinin kardeşinin dediği gibi” tabirini kullanmıştır. Sakif kabilesinden olan Haccac için “Ehu sakif” denilmektedir. Tüm bu örnekler “Ya uhte Harun” ayetinin “ey Harun’un soyundan gelen” anlamında kullanıldığını göstermektedir. Zaten Medine Yahudi ve Hristiyanlarından hiç kimse de bu söze hiçbir zaman itiraz etmemişlerdir. D. Herbelot, ‘Bibliothéque Orientale’ adlı eserinde bu ayetin manasının “Ey Harun’un kutsal sülalesinden gelen” diye açıklamaktadır. Hz. Harun’un görevini İmran döneminde devam ettirenlerden olan Hanne, oğlu olması halinde onu tapınağa hizmete adayacağına vaad eder. Meryem erkek ismidir, erkek beklenirken bir kızları olur, ismini ve adağını değişmez bu aile ve görevlerine devam ederler. İşte bu tapınak görevinde olanlar Hz Harun’un erkek ise oğlu/soyu olarak isimlendirilir. Ayette bu temiz soya atıfta bulunulmuştur. Bu kutsal görevi Meryem’in soyu devam ettirecektir, bu nedenle, “Ey Harun’un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de iffetsiz değildi.” (Meryem, 28) denilmiştir. Kısaca üstlenilen göreve atıfla Hz Harun’un ismi zikredilmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 139) Zaten Hz Muhammed’de, Hz İbrahim’in ‘milletindir’ (Bakara, 135; Ali İmran, 95) Hâlbuki arada, kimi rivayetlere göre üç bin yıl vardır. İşte bu evrensel İslam kardeşliğini anlayamayanlar, aradaki zaman veya mekanların birer sınır olduğunu zannederek insan ve mesajlar arasında set koymaktadır!

“Hz İsa için Kur’an’da Mesih sözcüğü kullanılıyor, Mesih ne demektir, Yahudilikte ve Hristiyanlıkta kullanılan Mesih kavramıyla aynı anlamda mı kullanılır?”

Mesih kelime olarak, bir şey üzerinde el yürütmek, bir şeydeki eseri gidermek, el ile temas etmek manalarında olan "Mesh" kökünden gelen bir kelimedir. "Mesih" kelimesi hem Hz. İsa’ya, hem de deccala unvan olmuştur. Hz. İsa’ya bu unvanın verilmesinin sebebi ve hikmeti şöyledir: Kur’an-ı kerimin 11 ayetinde geçtiği üzere, "Mesih" unvanı İsa aleyhisselâma Allah

tarafından verilmiştir. Al-i İmran süresinin 45. ayetinde mealen şöyle buyurulur: "Hani melekler Meryem'e şöyle demişlerdi: 'Ey Meryem! Allah seni, bir ol emriyle yaratacağı bir oğul ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır." Bu âyetin tefsirinde Kurtûbî şu izahı verir: Mesih, "Sıddîk, üzerinde turası olmayan para" manalarına gelir. Hz. İsa'ya mesih denmesi ve nedenleri: İbni Abbas'a göre Hz. İsa (as), değişik hastalara el sürüp, onları Allah'ın izniyle sağlıklarına kavuşturduğu için bu lakabı almıştır. Al-i İmran 49. ve Maide 110. ayetlerde de bu özelliği belirtilir. Bazı dilcilere göre, bu kelime İbranicede "meşîha" olup, güzel bir yaratılışı ve mübarek bir sima ve bir kişiliği ifade etmektedir. (Kurtubî, IV/89) Bazı âlimler ise, "mesih" kelimesinin, tertemiz anlamında olup Hz. İsa (as)'ın günahlardan arındırılmış bir insan olduğunu ifade ettiğini söylemişlerdir. (Taberî, IV/35) Diyanet tefsirinde (Ali İmran 45. ayet): Kelimenin Ârâmîce aslı olan meşîhâ ve İbrânîce aslı olan mâşiah, "sıvazlanmış" anlamına gelmekte olup, İsrâiloğulları'nda hükümdarlık görevine başlarken kâhin (üst düzey din adamı) tarafından kutsal yağ sürülmesi geleneğine bağlı olarak krala mesih unvanı verilir olmuştur. (Zemahşerî, I/189; Reşîd Rızâ, III/305; Ömer Faruk Harman, "Hz. Îsâ", İFAV Ans., II/423; "Mesih", III/224) denmektedir. Muhammed Abduh ayetin tefsirinde, "Hükümdar, adaleti gerçekleştirmesi ve halkın uğradığı haksızlıkları gidermesi için başa geçirilir. Îsâ Mesîh de bunu yapmıştır. Mesîh onların dinin gerçek amaçlarına dönmelerini ve haksızlıkları ortadan kaldıran kardeşliğe yönelmelerini sağlamıştır." Demektedir. Burada üzerinde asıl durulması gereken konu ise, bizzat misyonerlerce de dile getirilen, "İsa'nın mesih olduğunun Kur'an'da da dile getirilmesi" iddiasıdır ki, Kur'an'daki İsa aleyhisselam ile ilgili ayetlerin tümüne bakıldığında bu iddianın tamamen Hristiyan misyonerlerin amaçlarının dışında bir kullanımı ifade ettiği açıkça görülmektedir. İsa peygamberin bizzat bir kul olduğu; Meryem'in oğlu olduğu (Ali İmran, 45) ve tıpkı Adem peygamber gibi yaratıldığı (Ali İmran, 59; Meryem, 19; Nisa, 157-160, 171) şeklindeki ayetler misyonerlerin iddialarına Kur'an'dan kaynak bulma çabalarını tamamen yok etmektedir. Bu konuda "İncil, Papa" adlı yazımıza da bakılabilir. İslam'a göre, İsa peygamber diğer peygamberlerden de birçok konuda değişik özelliklere sahiptir; babasız doğumu, doğduğunda bebekken konuşması özelliği, kendisine öğretilen "kitap, hikmet, Tevrat, İncil", ölüleri diriltmesi vb (Maide, 110) Hz İsa'ya Yaradan tarafından bu özelliklerinin vurgulanması için Mesih denmiş, Yaratıcı İsa'ya verdiği nimetlerin toplamını Mesih kelimesi ile özetlemiştir. Ama sonuçta O (as) Meryem oğlu Mesih, sadece bir peygamberdir: Maide 75: "Meryem oğlu Mesih (İsa) bir peygamberden başka (bir şey) değildir. Ondan evvel de peygamberler gelip geçmiştir. Anası çok sadık bir kadındı. İkisi de (birer kul ve beşer olarak) yemek yerlerdi. Bak, biz ayetleri onlara nasıl apaçık bildiriyoruz. Sonra da bak onlar nasıl hakikatten çevriliyorlar."; Bakara, 136: "Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve Yakup oğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz." Biz Müslümanlara göre tüm peygamberler gibi İsa peygamberde Allah katında hepsi peygamberdir ve diğerlerinden bize göre bir farkı yoktur. "Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur:) "Ey israiloğulları, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü o, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (Maide, 72) İsevilikteki Mesih aslında direk rab olan İsa'dır ve asla İslam'la bir 'içerik olarak' bir benzerlik yoktur! Yine Kur'an'da Hz İsa için geçen "kelimetullah" sıfatı da asla başka anlamlara çekilmemelidir. Kur'an'da üç yerde Hz. İsâ'nın "Allah'tan bir kelime" olduğu ifade edilir. (Al-i İmrân, 39, 45; Nisâ,171) Nasıl Hz Musa'ya 'Kelimullah', Hz İbrahim'e 'Halilullah' isimleri verilmişse, Hz İsa'ya da bu sıfat Allah tarafından verilmiştir. Hz. İsa'yı Cenâb-ı Allah, babasız olarak "ol" emriyle yani 'kelimesiyle' yarattığı için, Allah'ın kelimesi adını vermiştir. (Râğıb el-İslahânî, el-Mufredât fî Garibi'l-Kur'an, s.439-440) Nitekim Allah Teâlâ, Adem'i de anasız babasız topraktan yaratmıştır. "Allah nezdinde İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona "Ol" dedi o da oluverdi" (Al-i İmran, 59) Dolayısı ile

Hristiyanlıktaki gibi bir anlama asla çekilemeyeceğinin altını çizerek konuyu bu konudaki uyarı ayetleri ile bitirelim: Meryem, 30, 36, 88-92; Mâide, 73, Nisa, 171: "Cevabı çocuk verdi: "Ben Allah'ın kuluyum; O bana kitap verdi ve beni peygamber yaptı. Îsâ şunu da söyledi: "Muhakkak ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. O halde O'na kulluk edin, doğru yol budur." Rahmân çocuk edindi" dediler. Hakikaten çok çirkin bir iddia ortaya attınız. Öyle ki bundan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer ortasından yarılacak, dağlar yıkılıp çökecek! Çünkü Rahmân'a çocuk yakıştırıyorlar. Halbuki çocuk edinmek Rahmân'ın şanına yakışmaz. Şüphesiz "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler kâfir olmuşlardır. Oysa bir tek ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkar edenlere acıklı bir azap dokunacaktır. Ey Ehl-i kitap! Dininizde aşırı gitmeyin ve Allah hakkında, gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Îsâ Mesîh ancak Allah'ın elçisidir, Allah'ın Meryem'e ulaştırdığı kelimesidir ve O'ndan bir ruhtur. Şu halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin, "(Tanrı) üçtür" demeyin, bundan vazgeçin; hakkınızda hayırlı olan budur. Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuğu olmaktan münezzehtir, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Güvenmek ve dayanmak için Allah yeter."

"Kıble'nin değiştirilmesi"

Bu konu 'Ateistlere cevap' başlığı altında ele alınıp cevaplanmıştır.

"Kur'an da adı gecen peygamberlerin hepsi orta doğuya gelmiş peygamberler. Oysa Kur'an'da 250 bin peygamber gönderildiği söyleniyor, dolayısıyla neden sadece orta doğudaki peygamberlerin ismi zikrediliyor?"; "Allah neden hep Yahudilere peygamber göndermiştir?"

Kur'an'da 250 bin peygamberden bahsedilmez. Konu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızın "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" adlı soruya cevapta ele alınıp cevaplanmıştır. Yahudiler bir prototip olarak insanlığa, onların düştüğü yanlışlığa düşülmemesi, tarihten bir ders alınması, ibret alınmaları için Kur'an'da özellikle Yahudiler üzerinde durulur. Özellikle günümüzde Yahudileşme temayülü şeklinde tarif edilebilecek olan, İlahi vahyi dünyevi menfaatler için değiştirmeye ve dünyevileşmeye karşı İslam toplumunu uyarmak için Kur'an bir tarihi örnek olarak Yahudilerden bahsetmiştir. Yoksa sadece peygamber Yahudilere gönderilmiş değildir.

Hristiyanlar cennete girebilecek mi?

Bu konu 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlığı altında ele alınıp cevaplanmıştır.

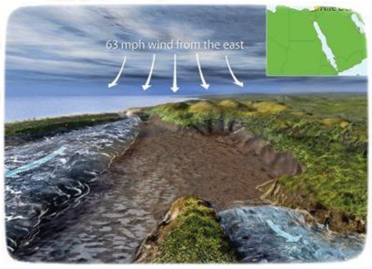

Bilim Musa mucizesini de aydınlattı

Binlerce yıllık Hz. Musa peygamber esrarı çözülmüş olabilir mi? Musa Peygamber'in Mısır'da firavundan kaçan israiloğullarını kutsal topraklara ulaştırmasını sağlayan 'denizin yarılması'

mucizesinin arkasında fizik kanunları olduğunu öne süren araştırmanın iddiası bu. ABD'li araştırmacıların bilgisayar simülasyonlarına dayanan çalışmasına göre, kutsal kitaplarda tarif edilen 'mucizenin' gerçekleştiği gece esen sert rüzgârlar ve deniz yatağının coğrafi yapısı, suyun geriye doğru çekilmesine neden oldu. Rüzgârların suyu nasıl etkilediği üzerine Colorado Üniversitesi'ndeki ulusal atmosfer araştırmaları merkezi'nde yürütülen daha geniş bir çalışmanın parçası olan bilgisayar simülasyonlarında, nehrin bir lagüne ya da göle döküldüğü durumlarda, rüzgârın suyu geriye itebildiği görüldü. Araştırmayı yürüten ekipten Carl Drew, simülasyonların kutsal kitaplarda anlatılan göçteki durumla uyuştuğunu söylüyor. Buna göre, "suyun ikiye yarılması, akışkanlar dinamiğiyle anlaşılabilir. Rüzgâr, suyu fizik kanunlarına uyumlu bir şekilde hareket ettiriyor ve iki tarafından su geçen, güvenli bir pasaj açıyor. daha sonra da su tekrar yerini alıyor." simülasyon eski haritalar, uydu verileri ve bölgenin arkeolojik yapısı incelenerek uygulanmış. Sonucunda da doğudan saatte100 km. hızla ve 12 saat süreyle esen rüzgârların, suların iki yana açılmasını sağladığı görülmüş. bu da yaklaşık3 km. uzunluğunda,5 km. genişliğinde kara geçişi yaratıyor. (Reuters, 23/09/2010)

Not: Mucizenin aynen böyle olması gerekmez, mümkün olması en azından ateist itirazlara cevap vermesi açısından önemlidir. Yoksa zaten mucize, tabiat kurallarına aykırı, normal dışı ilahi kaynaklı olaylardır!

Güney Kore Jindo adası (2008)

Oryantalizm ve oryantalistlerle ilgili 30 kitap özeti

Oryantalizm ve oryantalistler

Batılıların yedinci yüzyılda ortaya çıkan yeni dine ilgisi zamanla artar. Bu, bir tepki ilgisidir. Tepki zamanla haçlı seferlerini doğurmuş ama savaşla bir şey yapılamayacağını anlayınca, taktik değiştirerek oryantalizm çalışmalarına yönelmişlerdir. Oryantalizm, Müslüman ülkelerinde emperyalistlerce tam bir egemenlik sağlanması, gerekli şartları hazırlama görevini, ilim ve doğu halklarını tanıma adı altında gerçekleştirmiş, misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi altyapı hazırlama görevini yerine getirmişlerdir. (s. III) Oryantalizm, sömürgeciliğin emrine girmekten başka bir şey yapmamıştır. Oryantalizm, resmen 1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile batı üniversitelerinde Arap dili kürsüsü kurulması ile başlar. Oryantalizm, kavram olarak ise 18. yüzyılda ortaya çıkar. (s. V) Oryantalizm tarihinin ilk zamanları, ortaçağ Hristiyan dünyası ile Müslüman doğu dünyası arasındaki dini ve ideolojik çarpışmanın tarihi olarak görülebilir. 16. yüzyıldan sonra hümanist eğilimler yayıldıkça kısmen daha objektif araştırmalar yapılır. 19. asırdaki ekonomik kalkınma batıda büyük bir kibir ve ırkçı yaklaşımlar neden olur. Güç kendilerinde olduğuna göre kendi dışında kalanların kendilerine hizmet etmeleri gerektiğine inanırlar. Bu da sömürgeciliğe yönelmelerine neden olur. (s. VI) Birinci dünya savaşından sonra İslam dünyasının tamamı batı sömürgesinin etkisine boyun eğmiştir. Bağımsızlık hareketlerine daha fazla direnemeyen batılı sömürgeciler yerlerine menfaatlerini koruyacak idareciler bırakarak yerlerini terk etmişlerdir. (s. VII) Oryantalistler, batılı ülkelere akıl hocalığı yapmak için doğunun dil, din, düşünce tarzlarını araştırmışlar, bölge halklarını kendi değerlerinden kuşkulandırıp caydıracak malzeme tedarik etmişlerdir. Oryantalizmin hedefi, dinleri uğruna cihad etmek ve Hristiyanlığa alternatif olan İslam'ı kötüleyip, yerüstü zenginliklerini de sömürmektir. Bunun dışında ticari, siyasi ve ilmi sebepleri de gözetirler. (s. VIII) Irkçılık etkisiyle Müslümanlar asıl düşmanlarını bırakıp birbirleri ile uğraşmaya başladılar. Batılılar kendi aralarındaki Berlin duvarını yıkarken; Müslümanlar arasında Çin seddi inşa ettiler. Avrupa birliği, Amerika ise devletlerin birleşimi ile büyürken, biz Müslümanları küçük parçalara ayırdılar. (s. IX) Tüm bunların gerçekleşmesine temel teşkil eden ise oryantalizmdir. (s. X) Bütün Müslümanlar oryantalist faaliyetlerin farkında olmalı ve gereğini yapmalıdır. (s. XIV)

Oryantalizm ve oryantalistler

Bu araştırmanın oryantalizm ve oryantalistlere ait bir uzmanlık çalışması olduğu iddiasında değilim. (s. 2) Beni yazmaya iten gerçek, batıdaki eğitimim esnasında bana karşı tutunulan tavırla ilgili paylaşımda bulunma arzusudur. İngiltere Edinburgh üniversitesinde tez hocam oryantalist idi. Ortadoğu araştırmalar bölümü ve başkanı papaz profesör M. Watt, İslam uygarlığına, kültürüne, kin ve sataşma havası içinde idi. Bir defasında Watt, ' Müslümanlar ve Araplar savaş toplumudur, barış toplumu değildir. Savaş Arapların bir özelliğidir ve onu sistemli hale Muhammed sokmuştur' demiştir. (s. 3) Dünya savaşlarını çıkaran bu halkın içinden biri olan profesöre, bir öğrenci Bakara suresi 216. ayetini (Hoşunuza gitmediği halde, yine de size savaş farz kılındı.) okuyunca adam şaşırıp kaldı ve sessizliğe sarıldı. Şüphesiz oryantalistler, Müslümanları yok etmeyi arzulamaktadırlar. (s. 4, 12, 16) Yazar mal ile, nefisle olduğu gibi sözle de cihad edilebileceğini (s. 2), bu çalışmanın ahirette kendisine fayda vereceğini umduğunu (s. 6)ifade eder ve Allah'tan faydalı şeyleri kendisine öğretmesini temenni ederek (s. 8) kitabına başlar.

Oryantalizm

Tanımı ve tarihi

Genel olarak doğu, özelde İslam ve Arap kültürünü inceleyen bilim dalıdır. Oryantalizm, haçlı seferlerine dek uzanır. (s. 10, 12, 119, 130) Oryantalistlere büyük maaş ve makamlar sağlanmıştır. Siyaset ve kilise çevrelerince oryantalistlere büyük önem verilmektedir. (s. 10) Oryantalistlerin büyük çoğunluğu papaz, rahip ve misyonerlerdendir. (s. 11) Oryantalistlerin tek hedefi, İslam'ı yok etmektir. İslam'a yöneltilen iftiralara karşı suskun olmak, İslam'a karşı olmak kadar kötüdür. Batı medeniyeti, maddeci olan Roma putperestliğinin enkazı üzerine kurulmuştur. Oryantalizm akademik bir çalışma gibi gözükür ama aslında o, misyonerlik, sömürgeciliğin bir parçasıdır. Oryantalizm, askeri savaş yerine fikri bir savaş olarak yeni bir şekil almış çağdaş haçlı savaşlarının bir parçasıdır. (s. 12) Batı medeniyetinin ruhtan soyutlanmış maddi hayatının sürekliliğini hedefleyen oryantalistler, İslam'a iftira etmek için kiralanmış kimselerdir. (s. 13) Dr. Mustafa es-Sıbai, oryantalistlerin özelliklerini şöyle sıralar: Hedeflerinde, İslam'la ilgili her şeyde kötü zan sahibi olmak; İslam medeniyetini olduğunun dışında göstermek; İslami metinleri, önceden verdikleri peşin hüküm-kararlarla değerlendirmek; metinleri, şüphe oluşturmak için anlamından saptırmak; kaynak göstermede rahat-serbest davranmak. Sünnet konusunda edebiyat, fıkıh konusunda tarih kitaplarını kaynak göstermek. (s. 14) Mesela Goldziher, İslami kaynaklar hakkında yalan söylemekte, yorumlarda aşırılığa, delil olamayacak şeyleri delil gibi sunmaya çalışmaktadır. Goldziher, Demirî'nin, 'hayvan kitabı' ya da 'Bin bir gece masalları' veya çeşitli yazarların edebiyat kitaplarındaki uydurulmuş rivayetlere itibar etmekte, önemli deliller gibi sunmaktadır. (s. 15) Oryantalizm, siyasi bir organizasyondur. Müslümanlara egemen olmak için doğuyu, İslam'a ait bilgileri elde etmek isteyen organizasyondur. Sömürgeciliğin hizmetinde olan oryantalizmin amacı, Müslüman kişiliği ortadan kaldırmak, kültüre bağlılığı azaltmak, kişinin Allah ve peygamberi ile olan ilişkisini kesmektir. (s. 17) Tarih, Medine'deki Yahudilerin İslam davetine karşı zıt tutumlarını anmaktadır. Oryantalizmde daha başlangıcında papazlar, Hristiyanların elinde gelişip, sonra misyonerliğin temsil ettiği fikri ve sömürgeciliğin temsil ettiği silah gücü haline gelmiştir. Oryantalizmin başlangıcını Müslümanların ispanya'ya giriş tarihine veya miladi onuncu, on üçüncü, hatta on altıncı asırlara kadar uzatan vardır. (s. 19) Oryantalizm, İslam dinine, Müslüman olmayanların düşmanlıklarının bir ürünüdür. (s. 20) Edward Said, oryantalizmin başlangıç tarihi olarak, Arap dilinin batıdaki üniversitelerde öğretilmeye başladığı 1312 tarihini verir. (s. 21)

Hedefleri ve Maksatları

Haçlı savaşlarında sömürgecilik konusunda bir başarı elde edemeyince batı, İslam ile barışarak Müslümanların inancını zayıflattıktan sonra, fikir bazında savaşa başvurur. Zamanla sömürgecilik ile güçlerini toplayan batı, yeniden saldırıya başlar. (s. 21) Sömürgeciliği kolaylaştırmak oryantalizmin odak noktası idi. Zamanla sömürgeleştirilen her ülkede oryantalistler tercüman, askeri ateşe, sekreter, akademisyen olarak bol kazançlı makamlara geldiler. (s. 25) Sonrada sömürgeciler inanç ve kültür olarak kendilerine bağlı idareciler bırakarak yerlerini terk ettiler. (s. 26) Halbuki biz Müslümanlar, 'Onlar (bizi) sevmezken onları seven ve kitapların tümüne inanan kimseleriz.' (Ali İmran, 118) Oryantalistler, maddeci batı medeniyetinin üstünlüğünü ispat etmeye çalışmaktadırlar. Amaçları ümmetin çocukları arasında ırkçılığı yayıp onları parçalamak ve benliklerinde aşağılık duygusunu yaratmaktır. (s. 28) Oryantalistler, İslamiyet'in, bir cahiliye Araplarından, bir Sabiilerden, bir Hind veya İranlılardan, olmadı Yahudi veya Hristiyanlardan alındığını iddia etmişler, peygamberimizi bazen ümmi (Okuma bilmeyen) bazen de okur yazar ilan etmişlerdir. (s. 30) Vahiy, Sara nöbeti veya şiir, Bahira'dan alınan bilgiler, sünnet ise sonradan ortaya atılan şeylerdir. (s. 34) İslam,

karışık bir bileşke, Selmani Farisi, Suhayb er-Rumi, Mariye el-Kiptiye'den (s. 35) veya Nasturi bir rahipten (s. 36) alınmıştır. İslam fıkhı roma hukukundan alınmıştır. (s. 38) Tercüme veya fihrist çalışmaları da, görünürde ilmi çalışma gibi gözükse de gerçek hedefleri, Allah'ın kitabı hakkında insanları şüpheye düşürmek amaca ulaşmak için birer vasıta olarak kullanılmak olmuşlardır. (s. 32, 33, 77) Amaçları ilmi araştırma değil, fikir savaşı ve dini yıkımdır. (s. 31) Muhammed Gazali: 'Tarih, Müslümanlar kadar peygamberlerinin eserlerini toplayan, araştıran ve inceleyen ve onlarla hassas ilmi kurallar koyan hiçbir topluluktan söz etmemiştir. Hadis senetleri ve rivayetlere yönelik hayret uyandıracak ölçüyü dinlerin hiç birinde görmem mümkün değildir.' (Gazali, Difa'u ani'l-Akide ve'ş-Şeriah Zıdde Metaini'l-Müsteşrikin, s. 78) Oryantalizmin hedefi, İslam'ın batıl bir din olduğunun ilan edilmesidir. Mezhebî fanatizmi, ırkçılık ve ayrılıkları canlandırmaya çalışmak, oryantalizmin hedeflerindendir. (s. 39, 40) Oryantalizmin hedefleri: İslam'ın kılıç zoru ile yayıldığını, Kur'an ve sünnetin uydurma olduğunu ispatlamak, Müslümanları Kur'an dilinden koparmaya çalışmak, Arap harfleri yerine Latin harflerini değiştirmeye çalışmaktır. Mısır'da firavunculuğu, Irak'ta Asuriliği, Kuzey Afrika'da berberiliği canlandırmaya gayret etmektedirler. İslami hükümler de oryantalizmin hedefleri arasındadır. Dost (!) hayatını, fuhuş turlarını, cinsel dergileri, reklamlarda dahi cinselliği tahrik edenler, kendilerine bakmadan, İslam'daki çok evlilik meselesini dillerine dolamaktadırlar. (s. 44) Oryantalistler, İslam dini hakkında istedikleri şekilde konuşma hakkını kendilerine mübah görürken, batıda insanların yaptıkları kanunlara dair başkalarının bir şey söylemesini yasaklamaktadırlar. (s. 45) "Sen onların dinlerine uymadıkça ne Yahudiler, ne de Hristiyanlar senden asla hoşnut ve razı olmayacaklar. Sana vahiyle gelen bu kadar bilgiden sonra, kalkıp da onların arzu ve heveslerine uyacak olursan, sana Allah'tan ne bir dost bulunur, ne de bir yardımcı." (Bakara, 120) Onlara göre İslam, bir çöl dinidir. Çağımızla uyum sağlaması mümkün değildir. Müslümanların geri kalış sebebi bu çöl dinine bağlı kalmalarıdır. (s. 47) Oryantalizmin misyonerlik ve sömürgecilikle bağlantısı bulunmaktadır. Oryantalizm, misyonerlik ve sömürgecilik gücüne dayanarak günümüze kadar gelebilmiştir. Oryantalizm ruhbanların ve misyonerlerin omuzlarında ayağa kalkmışptır. (s. 48) "Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar, Allah da razı olmuyor. Fakat kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlamayı diliyor." (Tevbe, 32)

Oryantalizmin tehlikeli amacı

Oryantalistler, Müslüman çocukları eğitmek ve onları laik ve ırkçı olarak yetiştirip, onlardan yararlanmakta ve sonunda bu çocuklar oryantalistlerin yol ve metotlarına göre yürümektedirler. Zamanla iç siyasette de bunlardan yararlanmaktadırlar. (s. 53) Oryantalistlerce eğitilen gençler İslam medeniyetini ve tarihi değerlerini inkara dayalı bir eğitim ile yetişmektedirler. (s. 54) Peygamberimiz bir hadisinde: "Bir takım davetçiler halkı cehennemin kapısına çağıracaklar. Kim onlara uyarsa onu cehenneme atacaklar. Onlar bizim insanlarımızdır. Bizim dilimizle konuşurlar." (Buhari, Fiten, 11) F. Hitti, İslami fetihlerin ırkçı bir hareket olduğunu, başarısının İslam davetine değil Arap ırkçılığına bağlı olduğu görüşündedir. (s. 57)

Oryantalizm taraftarlarını iki kısma ayırmak mümkündür:

İdareciler: Bunları siyasi ve seküler yönelişleri sebebiyle tanımak mümkündür. Bunlar, oryantalistlerin ve sömürgecilerin çıkarlarına hizmette bulunurlar. Sünneti inkar etmek oryantalistlerin mantığıdır. Hz. Muhammed'in peygamberliğini inkar etmek ise varmak istedikleri en son noktadır. Goldziher, oryantalistlerin başkanlarından ve en kurnazlarındandır. Sünneti uydurma kabul eder. İslam düşmanları bu tür insanlardan faydalanıyor. (s. 58) Oryantalistlerin takipçileri: Oryantalistler, kendilerine hizmet edecek gönüllü kimseler elde etmeye gayret gösterirler, Taha Hüseyin gibi. Yüksek öğrenim için batıya gönderilen

öğrencilerin zamanla batıya sevgileri ortaya çıkmaktadır. Dolaylı yönden de kendi ülkelerinde, yıkım aracı olarak kullanılmaktadırlar. Zamanla kendi ülkelerinde de batı hayat tarzını yaşamaktadırlar. (s. 61) "Milli ve siyasi hayatında doğu halkları tökezleyip durmaktadırlar. Çünkü birçok yabancı okul, aynı vatanın çocuklarını, farklı yönlere yönlendirmektedir." (Ömer Furuh, et-Tebşir ve'l-İsti'mar fil Biladil Arabiyye, s. 112) Taha Hüseyin, 'Mısır'da kültürün geleceği' adlı eserinde, Mısır kültürünün gerçek Avrupa kültürü olduğunu savunur. Ona göre İslam, medeniyet kurmaktan uzak çölde yükselmiş bir dindir. (T. Hüseyin, Müstakbelü's-Sekafe fi Mısır, s. 25) Bunlar oryantalist söylemlerdir. Oryantalistlerin takipçileri, batıyı kendilerine kıble ve hayatlarının rehberi yaptılar. (s. 68) "Dinlerine uymadıkça Yahudiler ve Hristiyanlar asla senden razı olmayacaklardır." (Bakara, 120)

Oryantalistlerin tabakaları ve çeşitleri

Oryantalistlerin her ne kadar metot ve yöntemleri farklı olsa da İslam'a yönelik bakışlarında bir değişiklik söz konusu değildir. (s. 72) Dr. Mustafa es- Sıbai, oryantalist Robson ile görüşür. Goldziher'in ilmi ve tarihi hatalarından bahseder. Robson, Goldziher döneminde basılan eserlerin azlığından bahsederek günümüz oryantalistlerinin İslami kaynaklara daha vakıf olduklarından bahseder. Sıbai daha sonra, Yahudi asıllı oryantalist Schacht ile de görüşür ve ona Goldziher'in İslami metinleri tahrif ettiğinden bahseder. 'Bu konuda hata etmiştir', der Schacht. 'Bu sadece soyut bir hata mıdır? diye Sıbai sorunca, Schacht öfkelenir. Başka bir konudaki hatalarını da gösterince, 'Bu da Goldziher'in hatası ama alimler hata etmezler mi?' der Schacht. Konuşma devam eder, oryantalist kinlenmeye başlar. Sıbai, şöyle söyleyerek konuşmayı bitirir: "Şüphesiz senin isimlendirdiğin bu tür hatalar, geçen asırda meşhur hale gelmiştir ve sizden herhangi bir oryantalist bunları 'ilmi gerçekler' diye kullanmaktadır." (el-İstişrak, s. 54-55) "Allah'ın ayetlerinin alay konusu yapıldığı yerde sakın oturmayın. Aksi takdirde siz de onlar gibi olursunuz." (Nisa, 140) Muhammed Gazali, "Oryantalistlerin İslam tarihine dair tahriflerine, çarpıtmalarına, Müslümanlarla ilgili verdikleri yanlış bilgilere ait ne akıl ne mantık bir sınır tanımamaktadır. Hepsi için kesin olan şudur ki, onlar İslam düşmanıdır." demektedir. (Difa' anil-Akide ve'ş-Şeria zıdde **Metainil-Müsteşrikin, s. 13)**

Oryantalizmle ilgisi olan ülkeler (s. 83-94)

Öncelikle Fransa: Endülüs ve Sicilya'da ile başlayan ilişkiler, 12. asırda Fransa'da enstitülerin açılması ile ilerlemiştir. (s. 83) Okul, enstitü, aylık ve yıllık kitaplar, dergiler çıkarmaktadırlar. Almanya: 1147'deki ikinci haçlı seferi ile ilişkiler başlar. Okul, kitap, dergi çalışmaları yapmaktadırlar. İtalya: Vatikan ve papalık makamının yönlendirmesi ile tercüme, telif, yayın konusunda geniş bir ilmi hareket başlar. İngiltere: İngiltere oryantalizmi, İslam medeniyeti ile olan sömürgeci, askeri, ekonomik, ticari ve kültürel etkileşimler sonucu, ona önem veren batı toplumlarının en köklülerinden biri olarak değerlendirilir. İlişkiler 1158 tarihinde başlar. Misyonerlik ve sömürgecilik amacı ile destekleri daima canlı, yoğun olmuştur. ABD: 1830 yılında başlayan araştırmalar, II. dünya savaşı ile zirveye ulaşır. Oryantalizm daha çok (Özellikle Yahudilerin etkisiyle) siyasi konular sebebiyle Amerika'da canlılığını sürdürmektedir. Rusya: 1164'te artan araştırmalar1804 ile zirveye tırmanır. Rusya'yı oryantalizme yönelten sebep, Müslümanları etkisiz hale getirmek ve dünyada Marksizm'i yaymaktır.

Oryantalistler objektif değildir

Düşmanlık ve kıskançlık gölgesinde objektifliğin gerçekleşmesi mümkün değildir. Haçlı zihniyetinden kaynaklanan düşmanlık düşüncesi oryantalistlerin düşüncelerini kaplamakta ve

dolayısı ile onların adil davranması mümkün olamamaktadır. (s. 96) Haçlı saldırılarının getirdiği yenilgi ve taşıdıkları dini taassup oryantalistleri İslam'a düşman bir konuma oturtmaktadır. Batı medeniyetinin kökeninde bedensel zevkleri amaçlayan şeyler bulunmaktadır. (s. 97) Rical ilmi ve Tabakat ilmi, Müslümanların dinlerine olan düşkünlüklerini ifade etmez mi? Oryantalistler, kendi kitaplarını tahrif ettikleri gibi, Kur'an'ı da bozmaya çalışmaktadırlar. (s. 101) Oryantalist çalışmalar, İslam'a düşman ve sömürgecilikle tamı tamamına uyum içindedir. Bunların çoğu asker, misyonerdir. (s. 104) Ya kiliseye veya sömürgeciliğe çalışırlar. Konulara tarafgirlikle yaklaşırlar ve daha çok araştırmalarının tekrarlardan oluştuğu görülür. (s. 105) Oryantalistlere göre İslam, hakimin karşısındaki sanık konumundadır. Bazı oryantalistler savcı rolünü üstlenmişken, diğer bazıları da onu savunan avukat rolündedirler. (s. 106) "Ancak bu avukat, müvekkilinin suçuna inanmakta, sadece 'hafifletici sebepler' yüzünden ılımlı davranmaktadır. Ele alınan her dava daha önceden kararlaştırılmış ve sonucu belli bir biçimde incelenmektedir. Kısaca daha başlangıçta amaçlarına uygun kanıtlar aramaktadırlar." (Muhammed Esed, e-İslam ala Müfteriki't-Turuq, s. 53) Papaz ve oryantalist olan Watt, Kuveyt üniversitesinde verdiği bir konferansta, "İslam ve Müslümanlara özgü yazdıklarımızda insaf ve objektiflik içerisinde kalmaktayız." (M. Abdülfettah Ulyan, Adva' ale'l-İstişrak, s. 11) demektedir. Vezzan, bu sözlerin birer aldatmaca olduğunu, örneğin İngiltere'de Edinburgh Üniversitesinde yapılan 10. oryantalizm toplantısında Watt'ın, sünnet, rivayetler ve İbni İshak'ın tarihinden bahsederken, hiçte İslam ve Müslümanlara uygun olmayan ifadeler kullandığını nakletmektedir. (s. 108)

Oryantalizm araştırmalarının bugünü

" Ey iman edenler! Yahudi veya Hristiyanlardan bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra onlar sizi inkarcı olmaya çevirirler. Onlardan birçoğu içlerindeki kıskançlıklarından ötürü, iman etmenizden sonra tekrar sizi kafir yapmayı istemektedirler." (Bakara, 109) Batı, kendisine teslim olunmasını istemektedir. (s. 120) Yazar Vezzan, üniversitede parasız kalan bir öğrenciye oryantalistlerin ekonomik destek verdiğini, daha sonra bu öğrencinin oryantalist fikirleri savunmaya başladığını, bu öğrencinin başvurup destek alamadığı bazı Müslüman ülkelerin ise, oryantalist kurumlara parasal destek sağladığını aktarır. (s. 123-125) Oryantalizm, ilmi ve akademik bir hareket değil, İslam medeniyetini yok etmeyi hedefleyen misyoner ve sömürgeci bir harekettir. Amaçları, Müslümanları batılılaştırmak ve İslami kimliklerini eritmektir. (s. 127)

Batı edebiyatında İslam

Batıdaki İslam karşıtı her birey gücü ölçüsünde İslam hakkında konuşmanın bir gereklilik olduğuna inanmaktadırlar. (s. 130) Batı edebiyatındaki hayal ürünü eserlerden birinde, İslam kahramanı Selahattin Eyyubi, Fransa kralının hanımına aşık olurken, diğerinde Hristiyan olup ölünce kilise mezarlığına defnedilir gösterilirken bir diğerinde, Kral Richard'ın kardeşini kendi kızı ile evlendirmek istemektedir. (s. 133,135) Walter Scott'un 'Tılsım' adlı eserinde Müslümanlar korkak, Selahattin Eyyübi bilgi ve tecrübe sahibi olmayan, tesadüfen zafer kazanan biri olarak gösterilir. Yoksa bu sayılı özellikler Avrupalıların özellikleridir. Batılılara göre İslam hasta ve sakat, güzellikten nasibi olmayan bir dindir. Bu dinin elçisi ise şair ve yalancıdır. (s. 136) Irkçılık, Avrupalıların içini kaplamıştır. Beyaz adamı dayanak olarak almayan diğer medeniyetler aslı ve temeli olmayan çürük medeniyetlerdir. (s. 137) Seyahat yazılarını çoğunlukla diplomat kişiler, misyoner, asker ve ticaret adamları yazmışlardır. Seyahat yazıları casusluk için de kullanılmaktadır. (s. 138, 141) Thomas Dallan'ın 'İstanbul''a yolculuk' adlı eserinde, İstanbul'daki Müslümanların Hristiyanlara kötü muamele ettiğinden bahsedilir. Osmanlı halifesi ise diktatördür. (s. 139) Jozif Bitz'in, 'Din ve Muhammedilerin tarzları' adlı kitabında, Müslümanları sığır sürülerine benzetmektedir. (s.

140) 13. yüzyıldan günümüze dek yazılan kitapların çoğun sömürgeci düşmanlık ve dini misyonerlik maksadı ile yazılmıştır. (s. 143) Batılıların çoğu Müslümanları binbir gece masallarından değerlendirmektedir. G. de Castro, 'es-Seyyid' adlı kitabında Müslümanları vahşi ve barbar, kadınları öldüren, kalpleri kin dolu kişiler olarak tasvir edilir. Voltaire, 'Muhammed' adlı eserinde, Hz peygamber'i vahşi, katı kalpli, vicdansız ve ahlaki değerlerden yoksun, düzenbaz, kendine bağlı olanları kılıç gücüne dayandıran biri olarak nitelendirir. (s. 145) Jean Racine, 'Bayazıd' adlı hikayesinde Müslümanları sözlerine bağlı olmayan, Yahudi ve Hristiyanlara kötü davranan kimseler olarak anlatır. (s. 146) İngiltere başbakanı Benjamin Disraeli, yazdığı edebi makalelerde İslam ve Müslümanlara saldırmıştır.(s. 153) İngiliz edebiyatı; tiyatro, hikaye, ve şiir gibi farklı edebiyat türlerinde İslam dininin batıl olduğunu ispatlamak amacıyla, İslamiyet'e saldırmayı öncelemişlerdir. (s. 154) Dante, 'İlahi Komedya' adlı eserinde Hz Peygamberi en kötü şekilde tasvir eder. (s. 155)

Sonuç

Oryantalizm, İslam medeniyetini iktisadi, ahlaki, siyasi ve toplumsal hayattaki rolünü yok etmek, Müslümanları dinlerinden uzaklaştırmak ve misyonerlerin çağırdığı sömürgeci amaçları olan savaş düşüncesidir. Batıda öğrenim gören Müslüman çocukların fikirlerini karıştırmaya ve batılılaştırmaya uğraşan akademik seviyede bir fikir savaşıdır. Bu savaş, tercüme, çevirilerle Müslümanlarla ilgili yapılan uydurma suçlamalarda kendisini gösterir. (s. 159) Okullarımızda, kendi yöntemlerimize bağlı bağımsız ve kendine özgü bir ümmet olarak varlığımıza dönmeliyiz. (s. 161)

Selam peygambere, Hamd Alemlerin rabbi Allah'a olsun.

Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler

*

Oryantalizm ve Oryantalistler

Kitap, özet halinde oryantalizm ile ilgili çok geniş bir alanı kapsayan bilgileri içermektedir. Başlangıç için tavsiye edilebilecek hacmi küçük, içeiği büyük bir eserdir.

"İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatı konusundaki sözleri senin hoşuna gider; o, hasımların en yamanı olduğu halde kalbinde olana Allah'ı şahit de tutar. Hâkimiyeti ele aldığında ise ülkede bozgunculuk çıkarıp ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır. Allah bozgunculuğu sevmez." (Bakara, 204-205)

"Sen onların dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da senden asla memnun kalmayacaklardır. De ki: "Asıl doğru yol ancak Allah'ın yoludur." Eğer sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyarsan, bilesin ki artık Allah sana ne dost ne de yardımcı olacaktır." (Bakara, 120)

Önsöz

Oryantalistlerin hemen hepsi, doğunun insanlığa sunduğu değerlerden faydalanacakları yerde, çoğunlukla, doğunun kültürünü harap etmeye çalışmışlardır. (s. 10) Batıya açılmanın kazançları vardır. Ne var ki, batıya açılma, batı taklitçiliği ve daha da önemlisi, batı hayranlarına dönüşünce, akla kaybettiklerimiz sorusu gelmektedir. Önce kendimize, kendi insanımıza güvenimizi kaybettik, kendi değer ölçülerimize yabancılaştık, bunlardan soğuduk. Bunun yanında, "batı ne yaparsa iyi yapar" peşin fikrine kapıldık. Her şeyi batılı gözle veya batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. En önemli konularda bile ilk akla gelen, batılıların yaklaşım şekilleri oldu. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik. (s. 11) Sonunda, Kur'anı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle gözle bakmaya başladık. Elimiz altındaki kendi öz değerlerimiz, batılılar elinde nedense bize başka türlü gelmeye başladı. Kısa süre içerisinde böylesine hızlı bir değişimin çeşitli sebepleri vardır. Söz konusu sebepler arasında önemli payı, oryantalistler ile oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri alır. (s. 12) Oryantalistler son iki asır içinde, sömürgeci devletlerin siyasi ve askeri hakimiyet kurma istedikleri, oldukça zengin yeraltı ve yer üstü kaynaklarına sahip doğu ülkelerinin, manevi değerlerini incelemeye ağırlık vermişlerdir. Ele aldıkları bütün konuları, bir yandan istedikleri gibi yorumlamışlar, diğer taraftan da son derece ustalıkla sokuşturdukları fikirlerle saptırmak istemişlerdir. (s. 13) Sömürgeci ülkeler, belli başlı yükseköğretim kurumlarında, geçmişi uzun yıllara dayanan birer şarkiyat bölümü açmışlardır. Çalışmaları daha çok sömürgeciliğe zemin hazırlama hedefinin açık belgesidir. Zaman, oryantalistlere, 'sömürgeciliğin keşif kolu' diyenleri haklı çıkarmıştır. (s. 14) İslam aleminde yıllardır süren anarşi ve dağınıklığının temelinde yatan sebebe ışık tutan şu itiraf çok önemlidir: "Onların her şeyini tahrip ettik, felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler." Fransız oryantalist Louis Massignon. (Said, Oryantalizm, s. 8) Aslında oryantalist bu sözleri ile, 'Müslümanları, sömürü için müsait hale bizler getirdik', demek istemektedir. Oryantalistler, İslam üzerine araştırma yapmışlardır. Aralarında iyi niyetli olanlar varsa da, bunlar çok azdır. İslami değerlere saldıranlarının sayısı hayli fazladır. (s. 15) Onlara göre, Muhammed peygamber değildir. Kur'an, vahiy ürünü değildir. Dolayısıyla, İslam ancak Kılıç zoruyla yayılabilmiştir. Müslümanlar ise, medeniyetten nasibini almamış, barbar yığınıdır. İlmi araştırma ve tarafsızlık perdesi arkasına saklanarak, ustalıkla sokmuş durdukları bu telkinlerle, bir taraftan İslamiyet'i yanlış tanıtmış, diğer taraftan Müslümanların zihinlerinde şüphe ve tereddüt uyandırmışlardır. (s. 16) Aynı zamanda, bir Hristiyan misyoneri veya Yahudi din adamı olan bir oryantalist, herhangi bir İslami konuya, kendi öz kültürünün tesiriyle bakmaktan kendini ne ölçüde koruyabilir? En önemlisi, Müslüman'ın kendi kaynaklarından öğrenebileceklerini, oryantalistlerden öğrenmesi halinde, bunlar, dininin hedefi olan dünya ve ahiret saadetini temin etmeye yetecek midir? "Ey iman edenler. Muhakkak ki, Yahudi bilginlerin ve Hristiyan rahiplerin çoğu, batıl sebeplerle insanların mallarını yerler. Onları, Allah yolundan alıkoyarlar." (Tevbe, 34) Oryantalistler yazdıkları eserlerle, halkı dinlerinden soğutarak, sömürgecilere fikri altyapı hazırlayarak, kısaca; sömürgeci devletlerin öncülüğünü yaparak, bu ayetin bize verdiği mesajı, aynen gerçekleştirmekte değiller midir? (s. 17) İlim yolcuları, araştırdıkları konuyu asıl kaynağından, kendisinin araştırması gerekir ki, ilmi olan metotta, budur! (s. 19)

Sunuş

Oryantalistler, İslam tarihinde, Müslümanlarla ilgili gerçekleri çarpıtarak, İslami değerlerden şüphe uyandırmak ve böylece bu değerlerin insanlara vereceği mesaja mani olmak istemektedirler. (s. 21) Mesela oryantalistler, Osmanlılar hakkında asılsız şeyleri, öğrencileri vasıtasıyla Müslümanlar arasında yaymaktadırlar. Söz gelişi, Onlara göre Müslüman Türkler, Arap ülkelerini sömürmekten başka bir şey yapmamışlardır. Oryantalistlere göre, yıllarca bayrağını taşıdıkları iman birliği ideali, emperyalist gayelerinin gerçek yüzünü gizleyen

perdeden başka bir şey değildir! Oryantalistler, İslam medeniyetini olduğundan farklı ve gerçeklere tamamen aykırı bir biçimde göstermişlerdir. Bundan amaçları da, bu parlak medeniyeti küçümsemek, insanlığa sunduğu değerlerle sinsice alay ederek, kaynağı olan İslam dinini, Müslümanların gözünde küçük düşürmektir. (s. 22) Oryantalistler, tefsir, hadis, fıkıh alanlarında da çalışmışlardır. Yeri geldiğinde, bu ilimlere ait metinleri bozmuşlar, bozma imkanı bulamadıkları zaman, yanlış anlaşılmaların sağlamışlardır. İslam dinine toz kondurmamayı kendilerine amaç edinmiş kimi gayretli İslam âlimleri, oryantalistlerin çalışmalarına ve İslami konuları araştırırken taşıdıkları art niyetlere eğilerek, faaliyetlerinin gerçek yüzünü ortaya koymuşlardır. (s. 23)

Oryantalizm

Oryantalizm üzerine yeteri kadar araştırma ve eser ortaya konulamamıştır. Profesör Necip el Akiki'nin 'el-Müsteşrikûn' kitabı gibi, oryantalistleri aşırı şekilde öven veya misyonerlik ve sömürgecilik faaliyetlerini kısmen de olsa açığa çıkarmaya yönelik çalışmalar yeterli değildir. (s. 25) Çağdaş Arap edebiyatı dalında, oryantalistlerin ilk talebesi Taha Hüseyindir. 'Cahiliye edebiyatı' kitabının önsözünde şunları söyler: Batılıların, Doğu Edebiyatı'nı dillerini araştırmaları sonucu, vardıkları ilmi sonuçlardan haberi olmayan bir Arap edebiyatı hocası nasıl düşünülebilir? İlim, bugün için ancak bu insanlardan alınabilir! Ta ki kendi edebiyatımızı geri alıncaya kadar. Bu bir fikir köleliğidir. (s. 26) Profesör Ahmet Emin de, 'Fecru'l-İslam' ve 'Duha'l-İslam' isimli eserlerinde, aynı zihniyeti temsil eder. Oryantalistlere aşırı hayranlık besleyen diğer biride, Doktor Ali Hasen Abdulkadir'dir. Bu yazarlar Margoliouth, Goldziher gibi oryantalistlerin fikirlerini, ustaları olan bu oryantalistlere nispet etmeden, kendi fikirleri imiş gibi yazmışlardır. (s. 27) Almanya da 4 yıl kalan Ali Hasan Abdulkadir, Ezher'de ilk dersine şöyle başlamıştır: "İtiraf etmeliyim ki, 14 yıla yakın süre Ezher'de okudum ama İslam'ı hiç mi hiç anlayamamışım. Onu ancak Almanya'daki tahsilim sırasında anlayabildim." (s. 28) Oryantalistlerin İslami metinlerde tahrif yaptığını kabul etmeyen Abdulkadir, "Oryantalistler, bilhassa Goldziher, insaflı alimlerdendir. Ne nasları, ne de gerçekleri asla tahrif etmez." demektedir. (s. 32) "Bir topluluğa karşı duyduğunuz kin sakın ola ki sizi adaletten ayırmasın." (Maide, 8) ayeti gereği şunu ifade etmeliyiz ki, mutlak olarak övmekte, mutlak olarak kötülemekte, oryantalistlerin yaptıkları çalışmalara ve gerçekleştirdikleri ilmi araştırmalarla tarihe mal olmuş gerçeklere ters düşer. (s. 34)

Oryantalizmin tarihi

Doğu araştırmaları ile ilgilenen ilk batılı ilim adamının kim olduğu ve bu işin ne zaman başladığı kesinlikle bilinmiyor. 999 yılında Endülüs medreselerinin birinden felsefe, tıp, matematik gibi dersler görüp mezun olan, daha sonra da Roma kilisesine Papa seçilen Fransız rahip Jerbert, Muhterem peder Pierrele Aenere, ve Gerard de Gremone (s. 34) gibi din adamlarından sonra, İtalta'da, Padua Medresesi gibi enstitüler kurulmuştur. (s. 35) 18. yüzyılda, batının İslam ülkelerini istila etmeye başlamasıyla beraber, batı ülkelerinde, doğu ile ilgili dergiler çıkarılmaya ve el yazması kitaplar, batıdaki kütüphanelere kaçırılmaya başlanır. 19. yüzyılın başlarında, Avrupa'ya kaçırılan yazma kitapların sayısı 250.000 rakamına ulaşmıştır. (s. 36)

Oryantalizmin alanı

Batı sömürgeciliğinin doğuya yönelmesinden sonra oryantalizm, bütün Doğu dillerini, örf, adet, medeniyetlerini, coğrafyasını, buralarda yaşayanların gelenek, göreneklerini, konuştukları dillerin en meşhur lehçelerini, araştırmaya başlamışlardır. (s. 37)

Oryantalizmin sebepleri

Dini sebepler: Batılıları, oryantalizm çalışmalarına iten sebeplerin başında, dini sebepler gelir. Oryantalizm, ilk defa rahipler eliyle başlamıştır, günümüze kadar da aynı şekilde devam etmektedir. Özellikle, Hristiyan rahiplerin önem verdikleri tek konu, İslamiyet'i tenkit ederek, iyi gördükleri taraflarını kötülemek, gerçeklerini de tahrif etmekti. Amaçları, Hristiyan halka, İslamiyet'in yayılmaya layık bir din olmadığını göstermek, Müslümanları kaba, cahil, kan dökmekten hoşlanan kimseler olduklarını, dinlerinin bedeni zevkleri önceleyen, buna karşılık, ruhu yüceltecek ahlaki özelliklerden uzak bir din olduğunu göstermeye çalışmaktı. Çünkü Hristiyan batılıların gözünde İslam, Hristiyanların tek rakibi durumundaydı. (s. 38) Ayrıca, batılı Hristiyan din adamları, İslam fetihlerinin ardından başlayan Haçlı Seferlerinin, daha sonra da, Avrupa'daki Osmanlı fetihlerinin geride bıraktığı şiddetli bir İslam korkusunu çok iyi kullanmışlar ve bu arada da, İslami konularda araştırma faaliyetlerine hız vermişlerdir. Her şeyden önce, birer din adamı olan rahipler, İslam araştırmalarında misyonerlik hedeflerini unutmadılar. Müslümanların manevi miraslarına şüphe sokabilmek için, İslam'a ait bütün değerleri, kendi kültürleriyle yetişmiş Müslümanların gözünde küçük göstermeye çalışmışlardır. (s. 39)

Emperyalist sebepler: Müslümanların ruhundaki manevi direnme gücünü kırmak, düşüncelerini karıştırmak için oryantalistler, ele geçirmek istedikleri ülkelerin Müslümanlarının itikat, ahlak, adetlerini incelemişlerdir. Bu şekilde, ülkelerin güç kaynaklarını, zayıf taraflarını öğrenmeyi amaçlamakta idiler. Taki bu yolla Müslümanlar, batının kucağına düşsünler, ahlaki değerlerini, hatta inanç esaslarını bile batıdan alsınlar. Sonunda bir daha kendilerine gelemeyecek şekilde, Batı kültür ve medeniyetine boyun eğmek zorunda kalsınlar. Arap ülkelerinde, zamanla izleri silinmiş, Arapların Müslüman olmalarıyla adı sanı unutulmuş tarihi ırkçılığı körüklüyorlar. Mısır'da firavuncuğu, Suriye Lübnan ve Filistin'de Fenike'ciliği, Irak'ta Asuriliği canlandırmaya çalışıyorlar. (s. 40)

Ticari sebepler: Batı, sanayi ürünlerinin sürümünü arttırmak, İslam ülkelerinden çok ucuz fiyatla hammadde satın almak, çeşitli İslam ülkelerinin yerli sanayini ortadan kaldırmak amacıyla, onlarla ticari ilişkiye girmişlerdir. (s. 41)

Siyasi sebepler: Batılı ülkeler, büyükelçilikler vasıtasıyla, gazeteciler, aydınlarla irtibata geçip, onlara kendi devletlerinin istediği doğrultuda telkinlerde bulunmaktadırlar. Daha sonra arabuluculuk, nasihat veya yardım bahanesiyle içişlerine karışmakta, aralarında ayrılık çıkardıkları ülkeleri birbirine düşünmektedirler.

İlmi sebep: Oryantalistlerin çok az bir kısmı oryantalizmi, sırf doğu milletlerinin dil, din, kültür, medeniyeti öğrenmek için benimsemiştir. Bu kişilerin araştırmaları, oryantalistlerin büyük çoğunluğunun araştırmalara göre gerçeğe daha yakındır. Oryantalistler arasında bu gruptan olanların sayısı son derece azdır. (s. 42)

Oryantalistliğin hedefleri ve vasıtaları

Görünüşe göre ilmi Hedefleri: Bu hedefin şu amaçları vardır. Hazreti peygamberin peygamberliğinin güvenilirliğine ve İslam'ın ilahi kaynağı olan vahye şüphe sokmak: Oryantalistlerin hemen hepsi, Hazreti peygamberin Yüce Allah tarafından vahiy indirilen bir peygamber olduğunu inkar eder. Örneğin C. Brockelman, 'İslam milletleri ve Devletleri tarihi' adlı kitabının 13. Sayfasında: "Muhammed, hemşerilerinin çok tanrıcılığın hiçliği ile birlikte, diğer milletlerde bir peygamber vasıtasıyla kendini tanıtmış olan Allah'ın,

onları daha ne zamana kadar bu imansızlıkta bırakacağı sualini kendi kendine soruyordu. Bu düşünce, böylece onun için de bizzat kendisinin bu peygamberliğe memur edilmiş olduğu şeklinde olgunlaştı. Fakat fıtrî çekingenliği, uzun zaman öyle birisi olarak ortaya çıkmaktan kendisini men etti. İlk defa, Hira Dağı'ndaki şahsına özel bir olay, şüphesini giderdi. Orada, bir gün kendisinin sonradan Cebrail olarak kabul edeceği bir hayal göründü. İçindeki, kendisinin tanrının elçisi olduğuna dair beliren sesi, buna isnat etti." demektedir. Bu yazar, sahabelerin defalarca gördükleri vahyin dışarıdan görünüşünden bahseden hadiseleri, kendilerine göre gelişigüzel açıklarlar. Kimisi vahyi Sara nöbeti olarak; kimisi zihni dolduran hayallerim mahsulü olarak; kimisi de ruh hastalığı ile açıklamaya kalkışmışlardır. Oryantalistlerin hepsi, ya Musevi ya Hristiyan'dı. Kendi peygamberlerini kabul ederler ama Hazreti Muhammed'in peygamberliğini kabul etmezler. Bu durum, çoğunluğu ruhban, papaz veya misyoner olan bu insanların benliklerine işlemiş dini taassuptan kaynaklanan inadî inkardan başka bir şey değildir. (s. 44) Oryantalistler, Kur'an'ın Allah tarafından indirildiğini de kabul etmezler. Kur'an-ı Kerim'de, Peygamberimizin ümmi bir insan olduğu belirtildiği için, geçmiş milletler'e ait tarihi gerçeklerle de Kur'an'da karşılaşan oryantalistler, tıpkı Peygamberimiz zamanındaki Mekkeli müşrikler gibi, geçmiş peygamberlerle ilgili bilgileri, kendisine haber veren kimselerden aldığını iddia ederler ve bu konuda birbirinden farklı, birbiriyle çelişkili iddialar ileri sürerler. (s. 45) Yine Kur'anı Kerim'de yeni keşfedilmiş ilmi gerçekler ile karşılaşınca, bunları da peygamberin zekâsına isnat ederek garip bir tutum içine girerler. İslam'ın ilahi bir din olduğunun inkâr edilmesi: Peygamberimizin peygamberliği ve Kur'an'ın da ilahi bir kitap olduğunu inkârdan sonra sıra, İslam'ın da ilahi bir din olduğunu inkâr etmeye gelmiştir. Buna delil olarak, İslam dini ile Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki bazı benzer noktalara dayanan kuru iddialar ileri sürerler. (s. 45) Onlara göre ilahi dinlerin esasları birbirine zıt olmalıdır. Sanki bir dini gönderen Allah, diğerini gönderen Allah'tan başka bir varlıktır. (s. 47) İslam alimlerinin dayandıkları hadisleri şüpheye düşürmek: Uydurma hadisleri vesile yapan oryantalistler, bunları kullanarak Hazreti Peygambere ait sahih hadisler üzerinde şüphe uyandırmaya çalışırlar. Bunu yaparken, İslam alimlerinin son derece sağlam arama ve tespit kurallarına dayanarak sahih hadislerin sahih olmayanlardan ayırt edilmesini sağlamak uğruna sarf ettikleri gayreti görmezden gelirler. Halbuki kendi dinlerinde, ellerindeki mukaddes kitaplarının sıhhatini tespite yarayacak, Müslümanların tespit ettikleri metot ve kurallardan, yüzde biri bile yoktur. Kısaca oryantalistler, hadisleri, Hz Muhammed'in vefatından sonraki ilk 300 yıl içinde Müslümanların uydurmuş olduğunu ileri sürerler. (s. 48) İslam hukukunun kendine özel kıymetine gölge düşürmek: Oryantalistler, İslam hukukunun Roma hukukuna dayandığını yani, batıdan alındığını öne sürmüşlerdir. Fakat, 'Lahey'de toplanan Uluslararası mukayeseli hukuk Kongresi'nde, İslam hukukunun kendine özel bir hukuk sistemi olduğu açıkça ortaya konmuştur. (s. 49) Arapçanın ilmi gelişmelere ayak uydurma gücünde şüpheler meydana getirmek: Amaç, Arap edebiyatının gelişmemiş olduğunu, Batı edebiyatının ileride olduğu izlenimini verip, Batı edebiyatına muhtaç olunduğu gibi gösterilip, Müslümanlara kompleks aşılamak, İslam edebiyatının zenginliği konusunda tereddütler ortaya çıkarmaktır. Bu, aynı zamanda bir kültür emperyalizmidir. (s. 49)

Dini ve siyasi hedefleri: Müslümanların kafasına, peygamberleri, Kur'an'ları, hukuk sistemleri, fıkraları ile ilgili konularda şüphe sokarak zihinlerini bulandırmak. Bunda, dini hedeflerin yanı sıra, sömürgecilik hedefi söz konusudur. Müslümanları, medeni kültür miraslarının değerinden şüpheye düşürmek: Onlara göre Müslümanlar, Roma medeniyetinin felsefesini ve kültür eserlerini nakletmekten başka bir şey yapmamışlardır. (s. 50) Müslümanların kendi kültürlerine olan güvenlerini zayıflatmak, bütün insani değerlerine, inanç esaslarına ve yüce prensiplerine, şüpheci bir gözle bakmalarını sağlamak: Amaç, batı emperyalizminin, Müslüman ülkeler üzerindeki baskısını arttırmak, Müslümanlar arasında batı kültürünü yaymak için bunları yaparlar. Çeşitli ülkelerde yaşayan Müslümanlar arasındaki kardeşlik ruhunu

zayıflatmak: İslam öncesi var olan ırkçılık duygularını canlandırmak, aralarındaki anlaşmazlık ve ihtilafları artırmak yolu ile bunu yapmaya çalışırlar. Ferdi olayları genelleştirirler, halkları birbirine düşürürler. (s. 51)

İslam kültürünü sadece ilmi araştırma yapmak maksadıyla inceleyenler: Sayıları çok az olsa da, yine de bu gruba giren insanlar vardır. Bazısı da sonradan Müslüman olmuştur. Thomas Arnold, 'İslam'ın yayılışı' isimli bir eser yazmıştır. Burada, Müslümanların başka dinlerden olanların Müslümanlara yaptıklarının aksine, onlara karşı her devirde hoşgörü ile davrandıklarını, delilleriyle ortaya koymuştur. Müslüman olduktan sonra Nasiruddin Denier adını alan Fransız oryantalist Denier ise, Hz Peygamberin hayatına dair bir eser yazmıştır. (s. 53)

Oryantalistlerin hedeflerini gerçekleştirme vasıtaları

İslam, Hazreti Muhammed, Kur'anı Kerim üzerine dini kitaplar yazmak; dergiler çıkarmak; İslam ülkelerinde hastane, yardım derneği, yetimhane adı altında misyonerlik propagandası yapan yerler açmak, konferanslar vermek, makaleler yayınlamak, kongreler düzenlemek, İslam ansiklopedisi'ni neşretmek ki, bu ansiklopedi İslamiyet'e dair tutarsız, gerçek olmayan fikirler, iddialar (s. 54-57) Oryantalistlerin yayınladığı önemli dergiler: Fransızlar 1787'de, İngiltere 1823'de, Amerikalılar 1847'de, önce cemiyetler, dernekler kurdular, daha sonra dergi çıkarmaya başladılar. (s. 58-59)

Oryantalistlerin önde gelen isimleri ve önemli eserleri: A. J. Arberry: İngiliz asıllıdır, İslamiyet'e karşı taassubu ile tanınır, İngiltere'de öğrenim gören Müslüman öğrencilerin hocalığını da yapmıştır. Alfred Guillaume: İngiliz asıllıdır, İslam'a karşı taassubu ile tanınır. Mısır'dan gelen Müslüman öğrenciler ondan mezun olurdu. Baron Carra de Vaux: Fransız asıllıdır. İslam'a karşı aşırı önyargılıdır. Hamilton Alexander Rosskeen Gibb: Çağdaş İngiliz oryantalistlerin en meşhurudur. Mısır dil Akademisi üyesidir. Amerika'da Harvard Üniversitesi'nde, İslam ve Arap araştırmaları bölümünde hoca idi. Ignas Goldziher: Macar asıllı Yahudidir. İslam düşmanlığı ile tanınır. John Maynard: Amerikan oryantalistidir. İslam'a karşı ön yargılarıyla tanınır. S. M. Zweimer: Misyoner oryantalisttir. İslam dinine aşırı düşmandır. 'The Muslim World' dergisinin kurucusudur. Amerika'da, adına Hristiyan İlahiyatı araştırma ve misyoner yetiştirme Vakfı kurulmuştur. Aziz Atiyye Durial: Mısırlı Hristiyandır. Müslümanlara karşı aşırı kindardır. İslami değerleri bozmada ustadır. Haçlı seferlerine dair bazı kitapları vardır. Gustave E. Bon Grunebaum: Alman asıllı Yahudi'dir. İslami değerlere karşı düşmanlığı, bütün yazılarında kolaylıkla fark edilir. Philip Hitti: Amerika vatandaşlığına geçmiş, Lübnan asıllı Hristiyan'dır. İslam'ın azılı düşmanlarından biridir. Amerika Dışişleri Bakanlığı, Ortadoğu meseleleri kısmında özel danışmandır. Amerikan ansiklopedisine, 'Arap edebiyatı' maddesinde şunu yazmıştır: Yeni edebiyatın belirtileri, ancak 19. yüzyılın sonlarına doğru görülmeye başladı. Bu yeni edebiyat akımının öncüleri, daha çok Amerikalı misyonerlerin gayretleriyle yetişen Lübnanlı Hristiyanlardı. A. J. Wensinck: İslam'ın amansız Düşmanlarındandır. Eskiden Mısır Dil Kurumu üyesiydi. Kur'an'ı, Hz Peygamberin, 'önceki dini ve ve felsefe kitapların bir özeti' olarak yazdığını ileri sürmüştür. K. Cragg: Amerika asıllıdır. İslamiyet'e şiddetle karşı olan birisidir. Kahire'de, Amerikan Üniversitesi'ne ders veriyordu. Amerikalı misyonerlerin dergisi, The Müslim Word'de, yazı işleri müdürü idi. Louis Massignon: Çağdaş Fransız oryantalistlerin en tanınmışıdır. Fransız sömürge Bakanlığı, Kuzey Afrika bölümü danışmanıdır. Ayrıca, Mısır'da bulunan Fransız Misyoner Derneği'nin ruhani lideridir. I. Dünya Savaşı sırasında, 5 yıl Fransız ordusunda çalışmıştır. Mısır Dil Kurumu ve Şam'daki Arap bilim Kurulu üyesidir. Duncan B. MacDonald: Amerika asıllıdır. İslamiyet'e karşı aşırı önyargılıdır. Esas itibariyle, yazılarında misyonerlik ruhu hakimdir, İslam ansiklopedisi'nin de yazarlarındandır. D. S. Margolious: İngiliz asıllıdır, son derece

önyargılıdır. İslam ansiklopedisi yazarlarındandır. Mısır Dil Kurumu ve Şam'da bulunan Arap bilim Kurulu üyesidir. R.A. Nicholson: İngiliz oryantalistlerdendir. İslam ansiklopedisi yazarlarındandır. Mısır Dil Kurumu üyesidir. İslam'ın ruha hitap etmediğini, maddeci olduğunu ileri sürer. Mecid Kadduri: Irak asıllı Hristiyan'dır. Müslümanlara karşı aşırı taassup sahibidir. Henri Lammens: Fransız asıllıdır. İslam ansiklopedisi yazarlarındandır. İslam düşmanlığı ve İslamiyet'e iftirada pek çok oryantalisti geride bırakmıştır. Joseph Schacht: Alman asıllı Yahudidir. İslam'a aşırı önyargılıdır. İslam ansiklopedisi yazarlarındandır. (s. 60-69)

Oryantalistlerin araştırma ölçüleri: Tarafsız araştırmacılar, araştırma istedikleri konu karşısında, her türlü peşin fikirden, şahsi görüşlerden tarafsız kalırlar. (s. 74) Araştırmalarında, sağlam ve güvenilir kaynaklara başvurmayı prensip haline getirirler. Halbuki oryantalistler, İslami konularda araştırmaya, zihinlerinde peşin fikirle başlarlar ve o peşin fikre delil aramaya çalışırlar. Aradıkları delinin sağlam olması pek önemli değildir. Önemli olan o delillerin, şahsi kanaatlerini destekleyip desteklememesidir. Kısaca, kullandıkları delinin sağlamlığı, taşıdıkları peşin fikirleri desteklemesi ile doğru orantılıdır. Bu nedenle, çok kere kişisel olaylardan, genel kurallar çıkarırlar. Böyle olunca da, içlerindeki peşin fikir, tarafgirlik ve hastalık olmasa, kendilerini kurtarabilecekleri çelişkilere düşerler. (s. 75) Mesela Goldziher, hadislerin ve siyerin daha sonra Müslümanlarca ortaya atıldığını ileri sürer. O, İmamı Azam'ın, Bedir Savaşı mı önce yoksa Uhud mu önce, bunu bilmediğini ileri sürer. Buna kaynak olarak da, Demirî'nin, ‘Kitabul'-Hayavân’ adlı kitabını delil gösterir. Halbuki bu kitap, ne tarih, ne de fıkıh kitabıdır. Hayvanların tarihi ile ilgili, yazar, gördüğü ne kadar hikâye, rivayet varsa, sıhhatini araştırmadan eserine doldurmuştur. Yoksa büyük fıkıh alimi Ebu Hanife'nin sadece öğrencilerinin yazmış olduğu siyer kitaplarına (Siyeru’l Evzai, Siyeru’l Kebir) bakılsa, büyük imamın, bu konudaki ilmi derecesinin ne kadar olduğunu rahatlıkla görebilirdi. Ama bu meşhur oryantalist, Ebu Hanife'nin hayatını anlatan birçok ilmi eser'i görmezden gelip, kendi amacına hizmet edecek, ilmi hiçbir delili olmayan böyle bir kitabı kaynak göstererek, yazılarındaki objektiflik ve ilmi seviyeyi ortaya koymaktadır. (s. 77) Oryantalistlerin İslami konularda araştırma yaparken, peşin fikirle hareket ederek, kendi düşüncesine uygun delil aramasına bir başka örneğide, alman oryantalist Carl Brockelmann tarafından yazılan, 'İslam Milletleri ve Devletleri Tarihi' adlı kitabından verelim. Yazara göre, Müslüman Arap idareciler, sonradan Müslüman olan ve Arap asıllı olmayanları, raiyye; 'sürü' gözüyle gördükleri, iddiasında bulunur. Halbuki, 'Rai' kelimesi 'Lider, başkan' ve 'Raiyye' kelimesi ise 'kavim, millet, topluluk' anlamına gelir. Ayrıca raiyye kelimesi, sadece yabancılar için değil, ' bütün halk' anlamında kullanılır. Ayrıca bir hadiste (Buhârî, Cum`a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20; Ebû Dâvûd, İmâre I/13; Tirmizî, Cihâd 27) 'Hepiniz çobansınız, emriniz altındakilerden sorumlusunuz.' anlamındaki meşhur hadiste, 'Rai' kelimesinin 'Emanete güvenilir muhafız olan, emriniz altında bulunanlara adaletli davranan' anlamlarında kullanıldığı görülür. Başka bir hadiste (Buhari, Ahkam 8:8 /107 ; Müslim, İman 63:1 /88) 'Raiyye' kelimesinin 'Müslümanlar' anlamda kullanıldığı da, görülmektedir. Bu oryantalistin iddiasını ortaya atarkenki tek dayanağı, 'Raiyye' kelimesinin sözlükte, birçok anlamı anında, aynı zamanda, 'sürü' manasına da gelmesidir! Sözlükte geçen istediği anlama alıp, hadis kaynaklarında ve İslam alimlerinin o kelimeyi verdiği manayı göz ardı etmek, bilimsel değil, önyargılı çalışmanın bir göstergesidir. (s. 80) Oryantalistler, araştırdıkları tarihi olaylarla, bunların sebep ve sonuçlarını ortaya koymakta, taraflı tutum takınırlar. İslami olayların, sebep ve sonuçlarını öyle ortaya koyarlar ki, hayalden ve kuruntudan başka bir dayanakları kalmaz. Baştan yanlış başladıkları içinde, İslam toplumunu farklı bir şekilde hayal ederler ve gösterirler. (s. 81) Oryantalistler, herhangi bir önemli husus da bile, görüş birliğine varabilmiş değillerdir. Oryantalistler, hayal ürünü Roman kahramanları olarak gördükleri İslam büyükleri ile ilgili kafalarındaki ön yargılarına göre eserler ortaya çıkarmışlardır. **(s. 83)**

Avrupa'da oryantalistler ile yaptığım görüşmeler

1956 senesinde Avrupa üniversitelerinin çoğunu ziyaret ederek (s. 84) oryantalistler ile tanıştığımda, Müslümanlara ve Araplara karşı besledikleri önyargı yüzünden, hukuki ve toplumsal alanda, İslam kültürü için her bakımdan ne kadar büyük bir tehlike teşkil ettiklerine, daha fazla şahit oldum. Mesela, Cambridge Üniversitesi Hristiyan ilahiyat fakültesi mezunu olan ve Londra Üniversitesi Doğu araştırmaları enstitüsünde 'İslam ülkelerinde uygulanan medeni kanunlar' bölümünün başkanı olan, Profesör Anderson, sırf İslam'da kadın hakları konusunda doktora tezi hazırlayan bir öğrencisinin, İslam'da kadın hakları olduğunu delilleri ile ortaya koyduğu gerekçesi ile tezini başarısız saymıştır. "Üniversitelerde fikir hürriyeti olduğunu savunuyorsunuz. Bunu neden başarısız saydınız" şeklindeki, Mustafa Sıbai'nin sorusuna ise, "Bu öğrenci, İslam dininin resmi sözcüsü müdür? Bu adam, kendisine çok güveniyor. İslam dinini, Ebu hanife'den daha iyi mi anlamıştır?" diye yanıt vermiştir. İskoçya'da bulunan, Glasgow Üniversitesi İslami araştırmalar bölüm müdürü, bir rahip ve bir misyoner idi. Oxford Üniversitesi, İslam Arap araştırmalar bölümü müdürü ise, bir Yahudi'ydi ve en basit bir Arapça cümleyi bile tercüme edemezken, Goldziher, Margoliouth, Schacht gibi oryantalistleri kaynak göstererek, fakültede, tefsir ve fıkıh üzerine dersler vermekteydi. (s. 86) Cambridge Üniversitesinde ise, Arap ve İslam araştırmaları bölüm başkanlığını oryantalist Arberry yapıyordu. Yazar, gezdiği diğer üniversiteler ve kürsü başkanları ile ilgili benzer hatıralarını da anlattıktan sonra, görüştüğü oryantalistler hakkında ki notlarını şöyle sıralar: Birkaç kişi hariç tutulursa, oryantalistlerin hemen hepsi ya Hristiyan rahip, ya sömürgeci zihniyetin temsilcisi ya da Yahudi'dir. Emperyalist olmayan ülkelerde veya İskandinavya ülkelerinde oryantalizm, sönük geçmektedir. (s .91) Oryantalizm, umumiyetle kiliseden kaynaklanmaktadır. Emperyalist ülkelerde kilise ve Dışişleri Bakanlığı ile yan yana yürümektedir. İngiltere ve Fransa gibi sömürgeci devletler, İslami değerleri sarsmak veya Müslümanların zihnini karıştırma vasıtası olduğu için, oryantalizmi eskiden olduğu gibi, devam ettirmek azminde görünmektedirler. İslam ülkelerinden doktora yapmak için Avrupa ülkelerine gelen öğrencilerin, İslamiyet'in gerçek yönünü aksettirecek veya oryantalistlerin hilelerini açığa çıkaracak tezler hazırlamalarına müsaade edilmemektedir. (s. 91) Mesela, Ezher Üniversitesi İlahiyat Fakültesi ve kahire Üniversitesi Edebiyat fakültesi mezunu Doktor Emin el Mısrî, İngiltere'de, oryantalist Schacht'ın iftiralarına cevap vermek için bir tez almaya karar verir fakat diğer oryantalist Profesör Anderson, 'onun kitabını tenkit tez konusu olmaz, abes bir şey olur.' diyerek bu teklifi reddeder. (s. 92) Bunun üzerine üniversiteden ayrılarak Cambridge Üniversitesi'ne başvurur. Orada, aynı konuda tez almak ister fakat orada da ret cevabı alır. Sonunda bu tez çalışmasından vazgeçmek zorunda kalır. Mustafa Sibai, 'es-Sünne' isimli kitabında, oryantalistlerin İslamiyet'e haksız hücumlarını, gerçekleri nasıl ters yüz ettiğini, kaynakları nasıl bozduğunu, tarihi olayları kafasındaki gizli amaç doğrultusunda nasıl yorumladığını, ilmi değeri olmayan kaynaklara dayanıp, İslam alimlerinin itimat ettiği ilmi kaynakları nasıl yalancı çıkarmaya çalıştığını ortaya koyduğunu belirtir. (s. 93) Amerika'da ise, oryantalizm çalışmaları, İslamiyet'e ve Müslümanlara karşı düşmanlığının en üst noktasındadır. Amerikan üniversitelerinde İslam araştırmaları, İslamiyet'e karşı şiddetli önyargı ve kini olanlar tarafından yönetilmektedir. Bu üniversitelere doktora yapmaya giden öğrenciler, oryantalistlerin bu saldırılarını, temel İslami bilgileri olmadığı için, gerçek ilmi hakikatler zan etmektedirler. Bize düşen, İslam ülkelerinde, İngilizce eğitim yapan yüksek lisans ve doktora bölümlerini kurma zorunluluğudur. (s. 94)

Sonuç

Haçlı Seferleri'nin, askeri ve siyasi yönlerden hezimete uğramasından bu yana batılılar, İslamiyet'ten başka yollarla intikam almak fikrinden, bir an olsun vazgeçmediler. Bunun içinde

ilk denedikleri yol, onu incelemek ve tenkit etmek oldu. (s. 95) Batının bütün İslami inceleme ve araştırmaları ile bilimsel gerçeklikler arasında daima şu iki engel bulunmuştur: Avrupa siyaset adamlarının ve askeri kesimin dini taassubu. Mesela Birinci Dünya Savaşı bitip, orduları ile Kudüs'e girdiği zaman Lord Allenby, 'Haçlı savaşları işte şimdi sona erdi.' demiştir. Dini taassup pek çok batılı yazarın, İslamiyet üzerine yazdıkları yazılarda, tesirini hala göstermektedir. İstisna bir kitap olarak, Güstave le Bon'un, ' Arap medeniyeti' adlı kitabını görebiliriz. (s. 96) Batılıların son iki yüzyılda uğraştıkları maddi ve ilmi gücün, tarihçi ve yazarlarının gurura kapılmalarına neden olması ve bunun sonucunda bütün medeniyetlerin esas itibariyle batıdan geldiğine, doğru düşünebilen akılcılığın ancak batıda olduğuna inandılar. Ayrıca İslami değerlere bağlı alimler hariç, Müslümanlar geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. (s. 97) Bunun sonucu olarak, batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler, gerçek olandan başka söz söylemezler, onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler. Bu Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak kabul etmişlerdir. (s. 98) Zaman gelmiş, aşağılık duygusu, zayıflık, kompleksi ve oryantalistler karşısında kendi insanına güvenmeme zaafı, bütün benliklerini kaplanmıştır. Öyle ki, oryantalistleri gözlerinde büyütmüş, haklarında asla kötü şeyler düşünmedikleri gibi, Müslümanlara karşı dini taassupla hareket edeceğini de, hatırlarına getirmemişlerdir. (s. 98) Son zamanlarda, İslam ülkelerindeki siyasi uyanış ile beraber oryantalistlerin araştırmalarının altında yatan dini ve emperyalist gerçekleri Müslümanlar görmeyi başlamışlardır. Bir gün gelecek, evlatlarımız ve torunlarımız, batılıların koyduğu tenkit ölçüleriyle, onların ilimlerini itikatlarını eleştirecekler ve bir de bakacaklar ki, bugün bize yakıştırdıkları çelişki ve karışıklıkların çok daha fazlası kendilerinde mevcut! Kendi metotları ile kutsal saydıkları kitaplar ve atalarından kalan manevi değerler tenkit edilince, geriye mukaddes kitaplarından ve tarihi ilimlerinden sağlam ve sıhhatli ne kalacaktır? O zaman geldiğinde, batılı yazar ve siyasilerinin faziletin kırıntısını dahi taşımadıkları, üstelikte ahlaksız ve vicdansız oldukları ortaya çıkmayacak mı? (s. 99) İnanıyorum ki, ilimlerimizin ve tarihimizin kaynaklarını öğrenmek üzere -ellerinde Müslümanların yazdıkları eserlerden başka kaynak olmadığını bile bile- batılılara başvurma devri artık geçmiştir. Oryantalistler, her ne kadar dinimizden şüphe etmemizi, alimlerimize şüpheli gözlerle bakmamızı isteseler de, dinimize sağlam bir şekilde inanmanın, alimlerimize güvenmenin zamanı gelip geçmektedir. Artık, ilmi hazinelerimizin üzerindeki tozları silkeleyip, sağduyu ve hür şahsiyet şuuruyla, manevi değerlerimizi, bütün ihtişamıyla gün ışığına çıkarmanın tam zamanıdır. Allah'ın, bütün insanlara gönderdiği din olan İslam'ın anlaşılması işi, bir millete has kılınamaz. Onu, isteyen istediği gibi anlar, ancak, alimleri insaf, hakikate saygı gibi sıfatları taşımak, tarafgirlikten, nefsani heva ve heveslerden uzak olmak şartıyla. **(s. 101)**

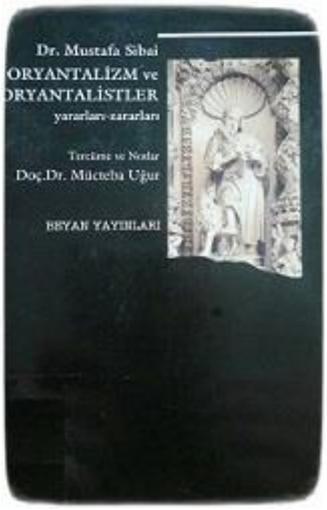

Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler

*

Kuran ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar

Konuyu tamamlayan, 'Alman ve İngiliz oryantalistlerin Hz Muhammed tasavvuru' , Batı'da Hz Muhammed imajı', 'Kuran'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye' ve 'Oryantalist iddia, vahiy sara nöbeti mi idi?' adlı yazılarımıza bakılmasını tavsiye ederiz!

Ateist ve oryantalistlerin 'peygamberimiz hakkındaki' genel iddiaları I

Bazı oryantalistler Hz Muhammed'in baştan beri samimi olduğunu kabul ederken bazı ateist ve oryantalistler de Hz Muhammed'in baştan beri yalancı ve aldatıcı olduğunu iddia edenler. Öncelikle bu iddialara karşılık öncelikle 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazıların okunmasının faydalı olacağının altını çizmek isteriz. Bu yazılara ek olarak cevaplarımıza geçersek: Hz Muhammed **Güvenilir** bir kişi idi: Marksist bir oryantalist olan Rodinson, 'Muhammed, genellikle, bilge, ölçülü, dengeli bir adam izlenimini uyandırmaktadır. El- Emin lakabı verilmiştir kendine. Yani kentin en güvenilir adamı.' (M. Rodinson, Mahomet, s. 77) demektedir. "Oryantalistlerin yüzyıllar süren bir eksik, hata yakalayabilme gayretleri hep neticesiz kalmıştır. Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekle bir ilgisi bulunmamakta, birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori öncekini çürütmektedir." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 9, 11); Hâlbuki "Kur'an, yalnızca bilgi edinmek için okunacak bir kitap değildir. O, ilahiyat duygusunu tatmak için okunur ve aceleyle okunup geçilecek bir kitap değildir." diyen (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 226) Armstrong'u destekler mahiyette İngiliz yazar T. Carlyle Kur'an hakkında, 'Bir kitap ki, kalpten gelmiştir, Başka kalplere gitmek yolunu mutlaka bulacaktır. Denilebilir ki Kur'an'ın esas karakteri masum doğallığıdır; Bir ihlas ve güzel niyet kitabı olması gerçeğidir.' Demektedir. (T. Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 34) O (sav) aynın zamanda davasında samimi bir tebliğci idi: O, sadece okumakla kalmamış, aynı zamanda onu harfiyen yaşamıştı. (Müslim, Müsafirun, 139; Ebu Davud, Tatavvu, 26; Ahmed, Müsned, VI/54) Hz Muhammed namazda yanılmış ama sonra sevih secdesi yapmıştır. (Tirmizi, salat, 173; Ahmed, Müsned, II/447) Bir gün namaza tam başlayacağı sırada cünüp olduğunu hatırlamış, sahabeye, bekleyin, diyerek hemen evine gidip gusül abdesti alıp yanlarına dönmüş ve namazı kıldırmıştır. (Buhari, Vudu, 34, Müslim, Mesacid, 225, Ebu Davud, taharet, 93) Haşa, sahte bir peygamber olsa cünüp hali

ile de kıldırabilirdi. Kimse cünüp olduğunu bilmiyordu ki?! Bir defa olsun gaybı-geçmiş-gelecek zaman ve görülmeyen alemi- bildiğini iddia etmemiştir. Kendisini başka peygamberlerden üstün görülmesini yasaklamıştır. (Kadı Iyad, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa I/265) Hayatı, insanlık aleminde çekilmiş ve çekilecek bütün meşakkatlerin, yirmi senelik bir zamanda yoğunlaştırılmış şeklidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 55) Kısaca O, davasına gönülden inanmış samimi bir Müslüman idi.

Kur'an'ın dil, ifade ve üslubu peygamberimizin sözlerinden (Hadis) farklıdır. (s. 105) Bunu kafir olan oryantalistler bile fark edebilmektedir. Nöldeke, Kur'an'da olmayan kunut duaları hakkında şunu söyler: "Bu metinlerin içeriği ve biçimi Kur'an'ı değil, duayı andırmaktadır. Kunut dualarında, Kur'an'da alışık olmadığımız tabirler vardır. Sena etmek fiili, Kuran'da hiç geçmez." (Theodor Nöldeke, Kur'an tarihi, s. 48) Hz Peygamber, Kur'an'ın korunması ve yazılmasına verdiği önemi, diğer sözlerine (hadislerine) vermemiştir. Hatta belli bir zaman birimi için, Kur'an'la karışmaması amacı ile hadislerinin yazılmasına da yasak getirmişti. (Müslim, Zühd, 72; Darimi, Mukaddime, 42; Ahmed, Müsned, III/12,21,39,56) Bu yasak karışma konusunda endişe ortadan kalkıncaya dek sürdü. (İbni Kuteybe, Tevilü Muhteliful hadis, s. 365)

Kur'an'ın haşmet ve azametini dolaylı yoldan itiraf eden Blachere, şöyle demektedir: 'Biz, doğunun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik.' (Blachere, Le Coran, s. 29) "Oryantalistlere göre Kur'an ilahi bir vahiy değildir. Dolayısı ile ona değişik kaynaklar aranmıştır. Pek çok Avrupalı Kuran mütercimi, tercümelerinin baş tarafına, Kur'an sanki Hz Muhammed'in eseri imiş gibi' Muhammed' ismini yazmışlardır. Oryantalistler her tercümelerinin başına kendilerinin İslam hakkındaki düşüncelerini ihtiva eden mukaddimeler yazmışlardır. Bununla, daha işin başında okuyucuyu yönlendirmek istemişlerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 23, 29, 32)

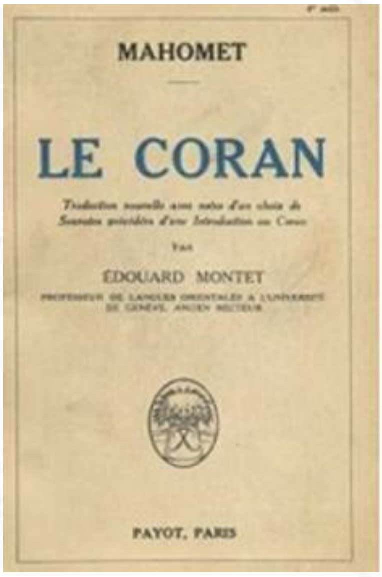

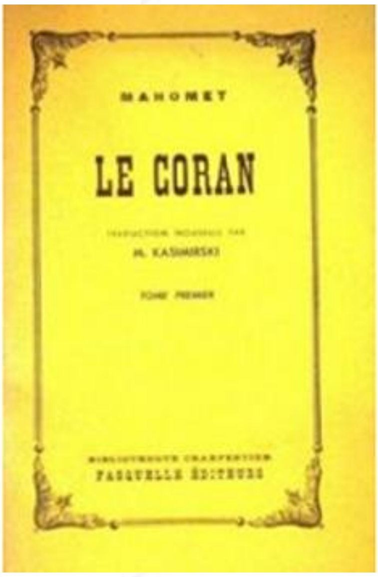

Peygamberimiz, insan olmasından, melek olmamasından, tutun, kendisine kâhin, sihirbaz, şair, başkalarından öğrendi, uydurma olan geçmişin masalları gibi, birçok ithamlara, itirazlara maruz kalmıştır. Birbirine ters düşen bu iddialar, aslında bu bahanelerin temelde bir gerçeğe dayanmadıklarını da ispatı etmektedir. Suçlamalar kendi içinde çelişkilidir. Enbiya 5. ayet bu konudaki tutarsızlıklara dikkat çeker: "Onlar, "Hayır, bunlar karma karışık yalancı düşlerdir. Hayır, onu kendisi uydurdu; hayır, o bir şairdir. Eğer böyle değilse, önceki peygamberlerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mucize getirsin" dediler." Kâfirler, Hz

Peygambere körü körüne muhalefet etme sevdasıyla kendisi hakkında tuhaf ve tutarsız iftira ve ithamlarda bulunuyorlardı. Her gün yeni bir iftira ile ortaya çıkmışlardı. Bu aslında söylediklerine kendilerinin de inanmadığını göstermektedir. Bu şekilde ortaya attıkları her yeni itham, eskisini yalanlamış olmaktadır aynı zamanda. Bu tutarsızlıklarının temel nedeni 'peşin hükümlü, önyargılı' olmalarıdır. Günümüz oryantalistleri de benzer iddiaları tekrar ederler. Kur'an'ın bir şahıs tarafında öğretildiği iddiası bile kendi içinde tutarsızlıklar barındırır. Çünkü bu öğretim, işi ' tek kişiye' bile mal edilememiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 134, 136-138)

Bazı oryantalist ve ateistler yukarıdaki iki iddianın dışında Hz Muhammed'in Mekke döneminde samimi iken Medine döneminde ise bu samimiyeti yitirdiği iddia ederler. "Mekke'de samimi idi, zorluklara göğüs gerdi, zenginlerin fakirlere yardımına vesile oldu, davasını samimi şekilde savundu ama Medine'de başarı elde edince gözleri karardı, kişisel arzularının peşine düştü ve peş peşe vahiyler uydurdu." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 146) iddiasında bulunurlar. Bu görüşü savunanlardan biri de ünlü Amerikalı yazar Washington Irving'tir. Yazar önce peygambere sahtecilik ithamına cevap veriri ve şöyle der:" Hayatının birinci evresi bu ithamı çürütür. O dönemde Muhammed ne isteyebilirdi ki? Mal mı? Oysa Hz Muhammed'in malı elinin altında idi. Şan, şeref mi? Oysa O, asil bir aileden geliyordu. Zekası, güvenilirliği saygı görüyordu. Öyleyse bunları kaybetmek pahasına neden çevresi ile anlaşmazlığa, sürtüşmeye girsin ki? Halbuki yeniden o serveti toplamak zordu. Allah yoluna insanları çağırma uğruna hem kendi hem arkadaşları mallarını kaybettiler. Samimi olmasa idi nende bu kadar zorluğa göğüs gersin?" (W. Irving, Mohamet and his Successors, s. 195-196) Yazar Hz Muhammed'in doğruluğunu savunduğu halde peygamberliğine inanamamaktadır. Ona göre peygamber olduğu inancının temel nedeni, bedeni hastalığı idi. Irwing'e göre Medine'de ise, şartlar değişir ve kendisinde dünyalık arzusu uyanır ve samimiyeti kaybolur. (Irving, s. 197) Şaşılacak durum ise, 'sadece iki sayfa sonra yazarın dönüş yapıp' Hz peygamberin başarı ve zaferinin kendisinde bir gurur ve şımarıklık meydana getirmediğini, çünkü kişisel heves ve çıkarlar peşinde olmadığını, aksine bir dini yaymak hedefinde olduğunu söylemesidir. Oryantalistler arası çelişkiler kadar bizzat yazarların kendileri de iddiaları ile kendi içlerinde çelişirler. Çünkü "önyargı ile yazmaya başlarlar. Amaçlarını önceden belirlemişlerdir. Delillerle hedefe ulaşmazlar; önceden karar verdikleri amaca uygun deliller ararlar; çelişkili, zayıf, uydurma olsa da fark etmez!" M. Rodinson'da Mekke dönemini samimi bulur ama Medine dönemini sorgulasa da şu itirafta bulunmaktan kendini alı koyamaz: "Muhammed'in Medine'de aldatıcı olması gerekmez. Çünkü o, kendisine gelen fikir ve çözümlerin sadece ve sadece Allah'tan geldiğine inanmakta idi." der. (Rodinson, Mahomet, s. 254) Bu iddiaların aksine, peygamberimiz cömertliğinin en büyük ve açık örneklerini asıl Medine'de vermiştir. Medine'ye geldiğinde peygamberlik görevi kat kat güçleşmiş idi. Bir taraftan evlerini, mallarını terk ederek Medine'ye gelen müminlerin hayatlarını güvence altına almak ve diğer taraftan Yahudilerin küstahça düşmanca davranışları ile uğraşması gerekmekte idi. Ayrıca Mekke müşrikleri ile defalarca savaşmak zorunda kalmıştı. "Peygamberimizin amacı şahsi menfaat değil, şirki ve zulmü ortadan kaldırmak ve adaleti ortaya çıkarmaktı. Peygamberimiz en sade bir hayat yaşadıktan sonra, borçlu olarak vefat etmiştir. Mekke'yi fethedince de genel af ilan etmiştir." (İsmail Fenni Ertuğrul, Hakikat nurları, s. 386) "Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58) "Mekkî sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmayı hedefleyen ayetlerden oluşur.

Medenî sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 62) "Kur'an'ın tedricen 23 senede nazil olmasının ve 'hüküm içeren (Kamu hukukunu ilgilendiren) ayetlerin' Mekke de değil de Medine'de nazil olmasının arkasında yatan neden, hükümlerin altyapısını oluşturmak; tepeden inme hükümler getirmemek mantığıdır. Önce, toplum inanç bakımından sağlam temeller üzerine bina edilmiş, ardından da ahkam ayetleri gelmeye başlamıştır." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 169) "İslam inanç sisteminde Mekke 'lâ' makamıdır. Medine 'lâ'yı 'İlla' ile tamamlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medenî, s. 232) "Müslümanların Medine'de savaşçı bir tutum içine girmeleri, tanrı anlayışlarında merhametli sıfatına, sertlik sıfatı eklenmiştir." (Goldziher, Le Dogm et Le Loi de L'ıslam, s. 22) iddiasında bulunulur. Halbuki Kur'an, her zaman Allah'tan adalet sahibi bir varlık olarak bahseder. Mekke döneminde de Medine döneminde de Kur'an bize, Allah'ın iyiliksever, doğru, sabırlı insanları sevdiğini, zalim, kibirli, kafir insanları sevmediğini bildirir. Kur'an doğru yoldan ayrıldığı için helak edilen kavimlerin kıssalarını Mekkî (Mekke'de inen) surelerde sık sık anlatılması da bu iddiayı yalanlar. Saldırganlara karşı Medine'de farz kılınan cihadın, daha önceleri Mekke'de açık şekilde verilmiş olan ültimatomun ifasında başka bir şey olmadığı ortadadır. (Yunus, 102; Hud, 121; İsra, 58) Kur'an haksız yere bir cana kıymanın tüm insanların canına kıymakla eş kabul eder. (Maide, 32);Hz Muhammed'de cana kıymayı, Allah'a ortak koşmadan sonra en büyük günah olarak ilan etmiştir. (Buhari, Eyman, 16; Nesai, Tahrim, 3) Medine dönemi farz kılınan cihad, dünyevi amaçlar için değil, haksızlığa karşılık vermek (Hac, 39-40; Bakara, 190-191),; hıyanet ve anlaşmayı bozanlara ceza (Enfal, 55-58; Tevbe, 1-2, 4-5,7-8,10-14); güvenliği korumak (Maide 33-34); fitne ve fesada engel olmak (Bakara, 193; Enfal, 73) vb. için farz kılınmıştır. Cihad yerine getirilirken belli ölçüler ortaya konmuştur: Sivillere dokunulmaz, ateşle yakmak yasaktır, yağma, talan yasaktır, yıkım, tahrip yasaktır, organ kesmek yasaktır, esirin öldürülmesi yasaktır, anlaşmanın bozulması yasaktır, vb. (Ayet ve hadisler için; Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 155-156) Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza bakılabilir. Burada nesh (Hükmün değişmesi) kavramını da iyi anlamak gerekir. Allah bir taraftan önceki kuralları nesh ederken yeni kurallarda da tedricilik –aşamalı - metodunu kullanır. Mesela içki toplumdan aşama aşama yasaklanmıştır. Neshe yaratıcının ihtiyacı yoktur, biz insanların ihtiyacı vardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 153) 'Nesh' konusu 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda ele alınmıştır. Hz Muhammed Medine'ye gelir gelmez Yahudilerle kapsamlı bir anlaşma yapmıştır. Anlaşmada herkes eşit tutulmuş ve dış düşmanlara karşı tek yumruk olmak zorunlu kılınmıştır. (Madde 1-2) Daha önce Yahudiler kendi aralarında bölük pörçük ve birbirlerine düşman iken (Hamidullah, Le prophete, I/178) bu anlaşma ile kendi aralarında da eşitlik sağlanmıştır. (Madde, 26-33) Kendilerini İslam'a girmeye de mecbur bırakmadığını göz önüne alırsak (Madde 25) bu anlaşmanın temel şartı, her tarafın düşmanca herhangi bir yola başvurmamaları, düşmanlara yardımcı olmamak olduğu görülür. (Madde, 16,37,37/B, 43,44) Fakat Yahudiler bir süre sonra anlaşma şartlarına aykırı işler yapmaya başlarlar. Mesela Nadiroğulları, Kureyşlilere Müslümanlar ait gizli haberler ulaştırır ve onları Hz peygamber ile savaşmaya teşvik eder. Müslümanların zayıf yerlerini onlara bildirir. (İbni Hacer, Fethü'l-Bari, VII/332) Bununla yetinmeyerek birkaç kere de peygamberimizi öldürmeye teşebbüs ederler. (Ebu Davud, İmare, 22,23; İbni Hacer, F. Bari, VII/332; Taberi, Tarih, III/37; İbni Esir, ÜSdül Gabe, III/57) Sonunda peygamberimiz onlara aniden hücum etmek yerine haber göndermiş, anlaşma şartlarını çiğnediklerini, bu yüzden 10 gün içinde Medine'yi terk etmeleri gerektiğini bildirmiş aksi halde savaşmayı kabul ettikleri anlamına geleceğini söyler. Buna karşılık onlar, 'işine geleni yap' diye cevap verirler. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, VII/233; Belazuri, F. Büldan, s. 24; Mevdudi, cihad, s. 359) Hz Muhammed onları kuşatmak zorunda kalır. Kuşatma uzayınca zayıf kalırlar ve sonunda, kanlarının dökülmemesi, develerinin taşıyabileceği kadar mal götürerek Şam'a göç etmelerine izin verilmesini isterler. Bu izin de kendilerine verilir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, F. Bari,

VII/232) Hz Peygamber istese onların hepsini öldürtebilirdi. Fakat onlar gittikleri yerde de rahat durmadılar. Bütün Arapları Müslümanlara karşı kışkırttılar. İki sene sonra 24.000 savaşçı ile Medine'ye saldırmaya kalkıştılar. Görüldüğü gibi peygamberimiz son derece merhametli davranmış ve ileride kendisine zarar verir diye yılanın başını ezmemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kaynuka Yahudileri de bir Müslüman hanımın tesettürüne saldırmışlar, kadının vücudunun görülmesine neden olmuşlar, utanç ve öfkeden attığı çığlıkları duyan bir Müslüman işi yapan Yahudi'yi öldürünce diğer Yahudiler de o Müslüman'ı şehit etmişlerdir. Bunun sonucu olarak Yahudiler 15 gün kuşatılır. Kuşatma sırasında onlara Müslüman olmaları teklif edilse de red cevabı verirler. (Buhari, sahih, 58/6) Sonunda teslim olurlar. Medine'yi terk etmelerine izin verilir. Görüldüğü gibi burada da peygamberimiz onlara merhametli davranmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kureyza ise, Hendek savaşı sırasında, anlaşmaya aykırı olarak müşrik ordusuyla beraber fiilen savaşa katılırlar. (İbni Esir, el-Kamil, I/13; İbni Hacer, F. Bari, VII/280) "Bir Yahudi Kabilesi olan Beni Kurayza'nın şehri içeriden vurmaya kesin bir alaka gösterilmiş olması, Hendek savaşı sırasında müşriklerin lideri olan Ebu Süfyan'ın tek zafer umudu." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 234) olmuştu. Peygamberimiz onlara elçiler gönderir, onlara öğüt verir. Fakar Kureyzaoğullar,'Bizimle sizin aranızda anlaşma yoktur.' diye ilan ederler ve sonunda Müslümanlar iki ateş arasında kalırlar. Öyle ki Hz. peygamber, Medine mahsullerinin üçte birini hücum edenler ile bir barış yapmak karşılığında vermeye hazırlanmak zorunda kalır. (İbni Esir, el-Kamil, II/68; İbni Hacer, F. Bari, VII/281) Ama tüm bu davranışlarından sonra onlara iyilik ile davranmak intihar sayılırdı. Müslümanlar Hendek savaşı bitip kuşatmadan kurtulur kurtulmaz Kureyzaoğullarını kuşatma altına alırlar. Yirmi günlük kuşatma sonunda yenileceklerini anlayınca bir elçi göndererek Sad b. Muaz'ın vereceği karara razı olarak teslim olacaklarını söylerler. (Buhari, Cihad, 168, Menakibu'l-Ensar, 12; Müslim, cihad, 29,64; Tirmizi, Siyer, 28; Darimi, siyer, 65) Sad b. Muaz kararını verir: Erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir alınacak, mallar paylaştırılacak. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 158) Kureyzaoğulları en zor şartlarda anlaşmayı bozmuş düşman tarafına geçmişlerdi. Sürgün şıkkı da mantıklı bir tercih olmazdı çünkü Nadiroğlullarının yaptıkları ortada idi. Bu cezayı peygamberimiz teklif etmemiş, kendilerinin teklif ettiği bir hakem tarafından önerilmişti. Ceza zaten kendi kutsal kitaplarına uygun (Tesniye, 20/10-16) verilmişti. Sadece silah taşıyanlar öldürülmüş, kadın çocuklara dokunulmamıştır. (Mevdudi, Cihad, s. 367) Oryantalistler tüm bunları bilmemezlikten gelmektedirler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 159) Bu konuda, 'Alman ve ingiliz oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazıya da bakılabilir.

Oryantalistler HZ Muhammed'in ekonomik üstünlük hırsına kapıldığını da iddia ederler. Hâlbuki Hz Peygamber dünya hayatına hiç önem vermemiştir. (Nevevi, Riyazussalihin, s. 236-280) Peygamberimiz Yahudileri malları için öldürseydi, Beni Kaynuka ve Nadir Yahudilerini neden öldürmemiştir? Yahudilere kin duysa idi, Kureyza'dan sonra Hayber Yahudilerini de aynı şekilde cezalandırması gerekmez miydi? Hâlbuki onlara verdiği ceza önceki üç kabileye verdiğinden çok daha az idi. (Ebu Davud, İmare, 23,24; Mevdudi, Cihad, 371-372) Hayber kuşatması esnasında Resulullah'ın yanına gelip Müslümanlığını ilan eden ve bir Yahudi'nin koyunlarını güden hizmetçiye resulullah, efendisine ihanet etmemesini ve hayvan sürüsünü alıp ona götürmesini ve sonra tekrar ordugâha dönmesini emretmişti. (İbni Hişam, Sire, II/344) Savaştığı topluma bu kadar adaletli ve merhametli yaklaşan peygamberimiz Yahudilere asla önyargılı değildi. Peygamberimiz vefat ettiğinde ülkesi sınırları epey genişlemiş, Yemen'den Suriye sınırına dek ulaşmış ve kendisi de bu ülkenin lideri konumunda iken bile kendi savaş zırhı bir Yahudi'de rehin idi. Hayberlilerin bir çeşmesinin başında öldürülen bir Müslüman'ın katili tespit edilemeyince diyetini de bizzat kendisi ödemiştir. (Buhari, cihad, 89; Tirmizi, Buyu, 7; Nesai, buyu, 58; Ahmed, Müsned, I/236; İbni Hişam, Sire, II/354) Hâlbuki öldürenin Yahudi olduğu kesin idi. İsteseydi onlara şu veya bu gerekçeyle diyet ödemeye

mecbur ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 161) Oryantalistlerin diğer bir ithamı da peygamberimizin anlaşmalarına bağlılık göstermemeye başladığı iddiasıdır. Kur'an'da defalarca verilen sözün tutulmasının önemi açıkça ifade edilir, yapılan anlaşmalara bağlı kalınması istenir. (Ali İmran, 76; Maide, 1; Enam, 152; Nahl, 91; İsra, 34; Rad, 20 vd.) Peygamberimizde sözden dönmeyi münafıklık alameti saymıştır. (Buhari, cizye, 22;Müslim, cihad, 8; Ebu Davud, cihad, 150) Peygamberimiz bir borcunu ödemek için alacaklıyla sözleştiği yere üç gün boyunca gidip beklemiştir. (Ebu Davud, edep, 90; İbni Sad, Tabakat, VIII/59) Oryantalistler Hz Muhammed'in Mekke'li müşriklerle yaptığı anlaşmalarına sadık kalmadıklarını iddia ederler. Hâlbuki Hudeybiye anlaşmasını bozan bizzat müşriklerdir. Müşrikler Benî Bekir kabilesine askeri ve diğer yardımlarda bulunmuşlar onlarda Huzaalılardan yirmi üç kişiyi öldürmüşlerdi. Katliama katılanlar arasında İkrime, Safvan, Süheyl gibi Mekke'li müşrikler de vardı. Mekke'li müşrikler efendimizin diyet ödemelerini veya Beni Bekir anlaşmasını terketmeleri isterse de müşrikler her iki teklifi de reddederler. Kısaca katliama yaptıkları destek ve anlaşma çabalarını da kabul etmeyerek Hudeybiye anlaşmasını bozan taraf bizzat müşrikler olmuştur. Oysa şartlarını bizzat kendileri tercih edip yazdırmışlardı. (Buhari, sulh, 6; Müslim, cihad, 90; Ebu Davud, cihad, 156) Hatta anlaşma mürekkebi kurumadan müşrikler safından Ebu Basir Müslüman olarak gelmişti ve Hz peygamber anlaşma gereği onu saflarına kabul etmeyerek geri iade etmişti. (İbni Hişam, Sîre, III/337) Müslüman olarak gizlice bile gelenleri efendimiz Medine'ye kabul etmemiştir. Bütün bunlara rağmen anlaşmayı bozan yine müşrikler olmuştur. Ayrıca, 'Tevbe 5. ayet' adlı yazımıza da bakılabilir. Ayet anlaşmaya uyan müşrikler ile anlaşmanın sonuna kadar bağlı kalınmasını istemekte, anlaşmayı bozanlara ise 4 ay mühlet vermektedir. Asıl ihanet edenler, yaptıklarına rağmen, kendilerine dört ay boyunca tam bir hürriyet içinde yeryüzünde dolaşma izni verilen müşriklerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 163)

Diğer bir iddia da peygamberimizin cinsel arzularına aşırı düşkünlük göstermeye başladığı iddiasıdır. Hz Peygamberin -hâşâ- şehvetine düşkün olduğu, bunun için zaman zaman ayet uydurduğu iddia edilir oryantalistlerce. Hz Aişe'nın kelimeleri ile "İhtiyarlıktan ağzının dişleri dökülmüş" (Buhârî, Menâkıbü'l-Ensâr, 20) biri olan Hz Hatice'yi ölümünden sonra bile Allah Resulü devamlı hayırla anarken (İbn-i Hanbel, VI, 118) ve efendimizin dul olmayan tek eşi Hz Aişe'ye "Ben, Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kimseyi kıskanmamışımdır. Bir daha Hatîce hakkında kötü söz söylemeyeceğim." (Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr, 20; Nikâh, 108; Müslim, Fedâilu's-Sahâbe, 73, 78) dedirtecek kadar dedirtecek kadar Hz Hatice'yi sevip saygı ile anıp ona vefa gösteren (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 165) peygamberimiz, hayatının gençlik bölümünü 25 sene müddetle, kendisinden yaşlı ve dul olan bir tek kadınla dürüst bir şekilde sürdürmüştür. Güya buna da 'Hz Hatice'nin toplumdaki ağır yeri ve malıyla Hz peygamber üzerinde hakimiyet kurmuş, bu da onu evde söz sahibi yapmıştır' iddiası ise gerçeklerle asla uyuşmaz! Hz Ebu Bekir'de bütün malını Allah yolunda harcamıştır. Ama bu durum, Ebu Bekir'in kızı Hz Aişe'den sonra Hz Muhammed'in başka kadınla evlenmesine engel olmamıştır. Hz Aişe'de Hz Hatice annemizin aksine genç, bakire ve güzeldi. Peygamberimiz günde günde beş vakit namaz kıldırır, Kur'an öğretir, zekatları dağıtır, anlaşmazlıkları çözer, yabancı heyetleri kabul eder, kral valilerle mektuplaşır, seferlere çıkıp komutanlık yapar, kanun koyardı. Bunların haricinde geceyi de ibadetle geçirir, gündüz oruç tutardı. Gece namazlarında bazen ayakları şişecek kadar ayakta durur- kıyam- bazen de öldü sanılacak kadar secdeye kapanırdı. (Buhari, teheccüt, 6; Bayhaki, el-envaul-Muhammediyye, s.522) Ayrıca ateist ve oryantalistler Ahzab suresi 50. ayeti ve Zeynep binti Cahş ile evliliklerini de gündeme getirirler. Bu konu ve benzeri diğer iddialar 'Hz Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?' adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır! Kadınlarla tokalaşmayan peygamberimiz, şehvet düşkünü olsa kadınlara neden örtünmeyi mecbur kılsın? Ayet inip Müslümanların evli bulundukları kadın sayısının dört ile sınırlayınca, peygamberimiz o tarihten sonra başka bir hanımla

evlenmemiştir. Kur'an'ı kendi yazsa böyle bir kanun koymaya asla tevessül etmezdi. Kendisine hiç erkek evlat bırakmayan hanımlarını bırakıp onlar yerine genç bakire hanımlar alabilirdi peygamberimiz. İşin ilginç yönü hiçbir müşrik Peygamberimizi bu noktadan yadırgamamışlardır! Efendimiz küçüklüğünden beri tanıdığı ve akrabası olan Hz Zeyneb'i Zeyd'le kendi eli ile neden evlendirsin? Peygamberimiz Hz Zeynep'le evlenip başını ağrıtacağına, -Haşa- nefsine düşkün biri olsa ve Allah adına kitap uyduran biri olsa, eski kölesinin hanımıyla gizli gizli buluşamaz mıydı? Ne de olsa buna 'tahrif edilen, bozulan' Tevrat'tan da örnekler vardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 169-176)

Oryantalistler Hz Peygamberin 'Medine'de Yahudilerle temasa geçmesiyle, onun Hz İbrahim tarihine, nesebi bağlarına aşina olmasını sağlamıştır' demektedirler. Caetani ve Nöldeke'nin de kabul ettiği sure sıralamasına göre Mekkî olan yani Mekke'de inen 18 surenin değişik ayetlerinde Hz İbrahim'den, yine tamamı Mekkî olan 5 surede Hz İsmail'den bahsedilmektedir. Hac suresi 78. ayette Hz İbrahim gerek peygamberin gerekse Arapların babası olarak geçer. Dolayısı ile Hz İsmail de onların dedesi olmuş olur. Bakara, Ali İmran surelerinde de Hz İbrahimden bahsedilir. Günde beş vakit okunan salavatda da, Hz İbrahim anılır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 178) Hazreti Peygamberin, Hz İbrahim'in Kabe'yi inşa edişini uydurduğu iddia edilir. Halbuki tüm Araplar, nesiller boyu buna inanmakta idiler. Ayrıca Müşrikler meleklerin heykellerini yaptığı gibi İbrahim ve İsmail'in de heykellerini yapmışlardı. İddiaların aksine "Hz İsmail'in babası olması açısından Hazreti İbrahim'in Arapların babası olması da kesinlik" (Blachere, Le Coran, s. 46) kazanmıştır. Üstelik böyle bir hikâyeyi Peygamberimiz uydurmuş olsaydı gerek müşrikler gerekse Yahudiler susmazlardı. Peygamberimiz Kâbe'yi inşa konusunu uyduracak olsaydı, Arap asıllı Hud veya Salih peygamberlere bunu isnad etmesi de ırkçı olan o toplumun şartlarına daha uygun düşmez mi idi? Öyle ya, amaç Mekke müşriklerinin gönlünü almak olsaydı Arapçılık damarlarını okşamak daha uygun olmaz mıydı? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.180) Oryantalistler peygamberimizin Yahudilerden ümidini kestiği için kıbleyi değiştirdiğini de iddia ederler ki bu konu 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda cevaplanmıştır. 'Bir putperestlik kültürü olan hacer-i esvedi ibka ettiği' iddiasına cevap ise, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı sayfamızda cevaplanmıştır.

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz hakkındaki genel iddiaları II

Birincisi: Oryantalistlere göre Mekkî surelerin kısa olmalarının nedeni Peygamber Mekke'de tecrübesizken kitabını yazmaya çalışırken tereddüt ve kararsızlık göstermesidir. Medine'de ise Kendine güveni artmıştır. İkincisi: Müsteşriklerin hepsi, başlangıçta diğer Arap tanrılarına ses çıkarmadığını zamanla şartların gerçekleşmesinden sonra tevhid içerikli ve genele yönelik ayetlerin ortaya çıktığını iddia ederler. Bu nedenle de Mekkî sureler de Allah'ın bir olduğu, Tevhid ve şirke karşı çıkmak yoktur, derler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 203) İddiaların tam aksine İslam daveti başlangıcından itibaren Tevhid eksenlidir. Tüm oryantalistlerce de kabul edilen ve ilk inen ayetlerden olan Alak Suresi şu şekilde başlar: "Yaratan Rabb'inin adıyla Oku, Rabbin en büyük Kerem sahibidir." Blachere ve Nöldeke'ye görede iniş sırasında ikinci sürede yer alan Müddessir suresinin 3. ayetinde, "sadece Rabbini büyük olarak tanı." ifadesi yer alır. Aynı surenin 5. ayetinde terk edilmesi istenen şey, 'ricz' yani 'puta tapma' da vardır. Blachere'e göre 3, Nöldeke'ye göre 4. sırada olan Kureyş suresinde ise açıkça 'Kabe'nin rabbine ibadet' etmeleri Müslümanlardan istenir. İlk sıralarda inen Tarık suresinde, Leyl Suresinde, Fatiha Suresinde hep 'Tevhid' anlatılır: "Sadece sana kulluk eder sadece senden yardım dileriz." Mekke'de inen Müzzemmil suresinde de "O, doğunun da batının da rabbidir, ondan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız onun himayesine sığın." denir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 204) Nöldeke'ye göre 3. sırada olan Lehep suresinde, Ebu Lehep ve karısının cehennemlik olduğunu belirtilir. Acaba Ebu Leheb ve karısı durup dururken mi Hz Peygamber eziyeti

etmişlerdir? On birinci surede Müşrikler 'Muhammed'in Rabbi kendisini terk etti.' dedikleri belirtilir. Bu ayet arada bir mücadele olduğunu göstermez mi? Ateist ve oryantalistler önce minareyi çalıp sonra kılıfını uydurmaya çalışıp, peşin hükümlü olarak ortaya attıkları fikirlere kendilerine göre deliller aramaya çalışmaktadırlar. Surelerin sıralanışında bile kendi aralarında bir ittifak söz konusu değildir, çünkü kendi hedef ve ulaşmak istedikleri yere göre keyfi olarak ayet ve sureleri sıralamaktadırlar. ‘Allah, elçisine zamana, zemine ve şartlara göre en güzel plan ve stratejileri önüne koymuş, peygamberde bunlara harfiyen uymuş ve uygulamıştır.’ Üçüncüsü: İlk döneminde inen ayetlerin karşı tarafın hissiyatına hitap eden, onları bu şekilde etkilemeye çalışan sözlerden ibaret olduğunu söyleyen oryantalistler, bu sözleriyle Kur’an'ın bulunduğu ortamdan etkilendiği iddiasında bulunmaktadırlar. Mekkî surelerden Allah'ın varlığı ve birliği'nden, gücünden bahsedilir, yarattıkları üzerinde düşünmeye davet edilir, Müşriklerle Putlar ve bozuk inançları üzerine tartışılır. İlk muhataplarının çoğu Peygamberimizin azılı düşmanları idiler, etkileme olsaydı onlardan etkilenme olurdu, halbuki Mekkî sureler bu iddianın ‘zıttını’ ortaya koymaktadır. Mekkî surelerde Kıyametten bahsedildiği gibi Medenî surelerde de kıyametten bahsedilir, müşrikleri bekleyen kötü akibetten örnekler verilir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 205-206) Dördüncüsü: Mekke'de inen ilk sureleri kahinlerin sözlerine benzediği iddia edilir. Hâlbuki bütün kahinler ‘bedevi idi ve çocuklarından itibaren bu işle uğraşırdı.’ Hz Peygamber hiçbir zaman gaipten haber verme iddiasında bulunmamıştır! Hatta gaybı bilmediğini ‘ısrarla’ belirtmiştir. (Enam, 50; Araf, 188; Yunus, 20; Hud, 31; Neml, 65) Peygamberimiz kahinleri özenmek değil, aksine onları şiddetle eleştirmiştir. (Müslim, Kasame, 36-38; Ebu Davud, Diyat, 19; Tirmizi, Diyat, 15) Kahinlik çocukluktan başlayan bir meslek olmasına karşılık, Peygamberimiz 40 yaşından sonra peygamberliğe başlamıştır. Beşinci: ‘İlk Mekkî surelerde birçok maddi varlıklara yeminler vardır. Medenî sürelerde ise bu ortadan kalkmıştır. Bunun sebebi Mekke'nin sosyal ortamı maddi şeylerden, Medine'nin sosyal ortamı ise daha kültürel şeylerden etkilenirdi’ iddiasıdır. Öncelikle Mekke halkı daha ince ve ileri bir seviyeye sahip idi. Mekke diğer bütün Arap kabilelerinin Merkezi idi, Mekke'de hitap sanatı, kültür ve şiir yaygın idi. Mekke'deki maddi şeylere yeminler, o üzerinde yemin yapılan şeylerdeki ilahi sanata dikkat çeker, arkasındaki Allah'ın ilim, hikmet ve kudretini görmeye insanları sevk-davet ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 208) Medine döneminde ise artık vahdaniyet fikri yayılmış, Kur'an'ın da içeriği buna göre, doğal olarak değişmiştir. Altıncısı: Kur'an'ın kaynağının İnciller olduğu iddia edilir. Fransız Doktor Maurice Bucaille, ‘Kur'an'da her defasında Hz İsa için 'Meryem'in oğlu' ifadesinin kullanıldığını belirtir ve bu konuda İncil'den ayrılır.’ der. İncil'e göre ise, İsa'ya ‘Baba’ üzerinden soy kütüğe izafi edilir ve Tanrı babanın oğlu olarak kabul edilir. En temelde burada birbirlerinden ayrılırlar. Bu konuda daha detaylı bilgi için ‘İncil, Papa’ adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca oryantalistler, ‘ilk başlarda Mekke'deki ayetlerde' Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhammet hedefini zamanla büyüttü’ yorumunu yaparlar. Hâlbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medenî surelerde de geçer. Mekkî sureler de cihanşumul, evrensel davet örnekler vardır. Mesela Tekvir suresinde, "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. Bu konu detaylı olarak ‘Kur’an’da çelişki yoktur’ adlı yazımızın, ‘Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir?’ adlı başlığın altında ele alınmıştır. Yedincisi: ‘Mekkî surelerin üslubu şiddet ve sertlik tehdit doludur, Medenî surelerde ise bu durum değişecek, yumuşaklık, merhametlilik özellikleri kazanacaktır. Bu da Medine ortamını bir yansımasıdır.’ iddiası ileri sürülür. Hâlbuki bazı Medenî sureler de de aynı özellikleri vardır; münafıklar ve Yahudiler azarlanmaktadır. Aslında Kur’an baştan sona mağfiret ve tehdit; kabul ve red gibi unsurlarla doludur. İlk ayetlerde de (Fussilet, 33; Şura, 36, 43; Hicr, 87; Zümer, 53 vd.) ayrıca yer yer yumuşaklık, müsamaha, hoşgörü örnekleri vardır. Mekkî ve Medenî surelerin üslup farklılıkları bir gerçektir. Mekke'de hitap edilen kesim Peygamberimizin davetini reddeden putperestlerdir. Müslümanlara işkence ve zulüm yapmışlardır. Medine'deki insanlar ise Peygamberimizi bağrına basan, kılıç ve

kalemleri ile müdafaa eden bir topluluktur. Hitap her toplumun, her olayın, her ortamın yapısına uygun olmalıdır. Sekizincisi: Hz Muhammed 'ilk Mekke'de, alışma dönemini geçirmiştir; surelerde tereddüt, tedirginlik ve ümitsizlik vardır' iddiasıdır. Herhangi bir ilk inen ayetleri iyi okuduğumuzda, onda zerre kadar bir endişe, tereddüt, tedirginlik asla göremeyiz! Hepsi de ele aldıkları konuları, kendisinden son derece emin, hatta üst üste te'kid ve yeminler ederek, basa basa dile getirilirmiştir. Dokuzuncusu: 'Mekke'deki sureler kısadır, çünkü halkı kabadır. Medine'deki sureler uzundur, çünkü halkı kültürlüdür. Bu nedenle Medine'de ayetler uzunlaşmıştır.' İddiasıdır. Bir kere Mekkî surelerin hepsi kısa olmadığı (Enam, Araf, Yunus, Hud, Yusuf, İbrahim vd.) gibi. Medenî surelerin hepsi de uzun (Nasr, Zilzal, Beyyine, Rahman vd.) değildir. Ayrıca iddia edilenin aksine Kureyş'in ortamı, Araplara göre, zekâ, anlayış, edebî zevk ve belagat/sanatta ileriydi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 210-215) Onuncusu: Hz Muhammed'in 'Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlara dokunmadığı, Medine'de dinini ancak ayrı bir din olarak ilan ettiği' iddiasıdır. Mekkî birçok surede de ehli kitaba karşı cephe alındığını görebiliriz. Mesela Nahl, 63: "Allah'a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. 'Bugün de şeytan öylelerinin velîsidir. Onlar için dehşetli bir azap' vardır." Bu konuda özetle şunu söyleyebiliriz, Kur'an, ihlaslı alimlerle, kendilerini Yahudi ve Hristiyan kabul eden ama nefislerine uyan kimseler arasında açık bir ayrım yapar. (Draz, Initiation au Coran, s.141) Bu konuda 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı yazımıza bakılabilir. On birincisi: 'Mekke surelerde teşri' ve ahkâm bulunmamaktadır. Medine'de ise ibadet ve muamelat detayları ile bulunmaktadır.' Kur'an ile yeni bir toplum; eski toplumdan farklı, siyasetiyle, iktisadı ve kuralları ile ortaya çıkarılmıştır. Uluslararası Hukuk, savaş, barış, askeri konularda yeni düzenlemeler getirmiştir. Bir Devlet olmadan önce söz konusu düzenlemelerin (sosyal kuralların) yapılması mümkün değildir. Bu nedenle Medenî surelerin içeriği şer'i meselelerin düzenlenmesiyle dolu bulunmaktadır. Çünkü bu dönemde yeni bir sistem kurulmakta, o ortama göre de ayeti gönderilmektedir. 'İman ve ahlak diğer hukuki ve toplumsal yasalardan önce gelir, onların temelini teşkil eder.' Bu Temeller iyice oturmadan diğer hukuki konulara girilmesi, hem zamansız, hem de etkisiz olur. Ayrıca Mekkî surelerde de ibadet ve muamelat ile ilgili sureler ve ayetler bulunmaktadır. Yine Kur'an Medine'de Yahudilerden etkilemiş olsaydı Kuran'ın içeriğinde bulunan bu gerçekleri daha önce, söz konusu Yahudiler dile getirir, Peygamberliği de kimseye kaptırmazlardı. On ikincisi: Mukattaa harfleri konusu. 'Bu harflerin kullanılışı Medine'de ortadan kaybolmuştur. Çünkü peygamber rahat bir ortamda, teklif etmeye başlamıştır ayetlerini.' İddiası. Yirmi yedi Mekkî, iki tane Medenî surede mukattaa harfleri bulunur. Bunlar Araplara bir meydan okumadır. Nöldeke bu harflerin Kur'an'a sonradan eklendiğini ileri sürer ama daha sonra bu görüşünden vazgeçer. Zaten Blachere, Loth ve Power gibi oryantalistler de bu iddiasından dolayı kendisini eleştirmişlerdir. Nöldeke daha sonra bu harflerin 'levhi mahfuz'u hatırlattığı görüşünü ileri sürer. Ayrıca bu harfler 'ilk inen surelerden daha çok, daha sonra inen surelerin başında' yer alır. Rodinson oryantalist iddialarda çıtayı yükseltir ve hiç bir oryantalistin iddia etmediği bir görüşte ileri sürer: 'İlk zamanlarda Muhammed kekeme idi!' On üçüncüsü: 'Kur'an Allah tarafından gönderilseydi peygamberin özel hayatı ile ilgili meseleler onda bulunmaz, Allah'tan gelseydi özel meselelerle ilgilenmezdi' iddiası. Peygamberimiz Müslümanların rehberi ve önderidir. 'Peygambere her hitap, diğer bütün İslam ümmetine de bir hitaptır!' Peygamberimizin hanımlarına bir şey emredildiğinde, aynı talimat diğer Müslüman hanımlara da verilmiş olur. Hazreti peygamberin ailevi meseleler ile ilgili ayetlerin amacı aynı zamanda ümmeti içinde yasalar ortaya koymaktır! Mesela ifk olayı ile ilgili inen ayet, müfterilere uygulanacak cezayı da ortaya koyar. Sahiplerinden izinsiz başkalarının evine girilmemesi ile ilgili kuralda yine sadece Peygamberimize özel değil tüm Müslümanları genel olarak ilgilendiren kurallardır.' Bu konuda detaylı bilgi için, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?' şeklindeki soruya verilen cevaba bakılabilir! Peygamberimiz daima kendisini bir kul olarak insanlara

kabul ettirmiş, şahsını yüceltici şeylerin kendisine yapılmasını istememiştir. (Kehf, 110; Ebu Davud, edeb, 165; İbni Kesir, şemail, s.77; Buhari, Betül halk, 61; Ahmet, müsnet, II/ 231) On dördüncüsü: Carra de Vaux, 'Kur'an, bir bedevilik görüntüsü yansıtan, kapalı ve zayıf bir metindir. Kur'an çölde çürümüş ve rengi solmuş bir müsveddeyi andırır.' der. Araplar Kur'an'ı gerek şekil gerekse içerik bakımından güzelce anlamışlardır. Kur'an sadece Araplara inmemiştir. Yalan söylemek, içki, hırsızlık, zina sadece Araplara özel kötü alışkanlıklar değildir. Adalet, iyilik, ahlak, temizlik vb. sadece Araplara lazım değildir. Kur'an, Tevhid, siyaset, toplum ve iktisadi emir ve yasaklarla, her alanda insanları doğruya, adalete, Hakka davet eder. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218-225) Bu konuda ayrıca İslamî emirler ve hümanizm', 'İslam fıkhı', 'Oryantalistler ve Hz. Muhammed' başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

Ateist ve oryantalistlerin 'Kur'an'ın kaynağı' ile ilgili iddiaları

Oryantalistler Kur'an'ın kaynağı konusunda da 'birlik sağlayamamışlardır.' Kimisi Mekke'de rahiplerden, Haniflerden, şairlerden öğrenildiğini; Kimisi Medine'de Yahudilerden, Hristiyanlardan alındığını; Kimisi ise içten gelen samimi duyguların sonucu ortaya çıktığını, kimisi hastalık eseri ortaya çıktığını iddia ederler. Yani kısaca birbiriyle çelişkili, tutarsız olan önyargılı iddialarını bilimsel görüntüsü altımda okuyuculara sunarlar.

Dış kaynaklar

Mekke dönemindeki kaynaklar

Ernest Renan Muhammed'i zamanındaki dini hareketi geride bırakmış değil, aksine onun peşine gitmiş birisi olarak tanıtır (Revue de Veux Mondes, Aralık 1851, s. 1089) Halbuki Mekke müşrikleri tek tanrı inancını tamamen ortadan kaldırmış ve sayısız küçük ilahlara tapıyorlardı. Allah'ın kızları olduğuna inandıkları melekler inancı kendilerinde vardı ve putlara tapıyorlardı. Ehli kitap ise tek tanrı inancını, tapılan ilahlarla bir arada uzlaştırmayı becermişlerdi. Toplumsal ve ahlaki durumları acınacak halde idi, kızlar diri diri gömülüyor, yetimler hakir görülüyor, ibadet diye yaptıkları da hatalar ve hurafelerle karmakarışık bir durumda idi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 231)

Bilgileri Mekke'de oturan Yahudi ve Hristiyanlardan aldığı iddiası

Müsteşrik/oryantalistler, İslam öncesi Mekke'deki dini durum üzerine detaylı bir biçimde durmuşlardır. Bunların gayesi kendilerince Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır. Ama "aralarında bu teorilerinde de büyük görüş ayrılıkları vardır." Biri İslam'ın kaynağını Hristiyanlık olarak gösterirken diğerini Yahudilik olarak göstermiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 232) Müşriklerin iddialarındaki samimiyetsizlik, her seferinde başka bir kişiyi ileri sürmelerinden görülmektedir. Müsteşrikler tıpkı Mekkeli müşrikler gibi birbiri ile tutarsız çeşitli iddialarda bulunurlar. İncil'in cahil kimselerce meyhanede duyulmuş olduğuna iddia bile ederler. (Huart, Une nouvelle Source du Coran, s 131) Halbuki Peygamberimizin ne ahlakı, ne meşguliyeti, onun bu çevrelerde olmasını mümkün kılmaktadır. Ayrıca bu kişilerin kendi dinlerini tam bilememeleri kadar yabancı oldukları Arap dilinin de kendileri için bir engel olması gerçeği ortadadır. Ayrıca Kur'an'ın bu ithamlara cevapları doğru olmasaydı, kafirler susmaz, onu çürütmeye çalışırlardı. Bu durum ve cevapları ve onlara cevaplar da hem Kur'an'da hem de İslami kaynaklarda yer alırdı. Ama samimi olmayan ithamlarını müşrikler ortaya atmışlar, cevaplarını alınca da susmuşlardır. Peygamberimiz, ilk dönemlerde hiç kimseyi ne korkutacak, ne de ümitlendirecek hiç bir maddi güce sahip değildi. Yahudi ve Hristiyanlar, peygamberimize bu dini bilgileri öğretseler, daha sonra kendi dinlerinin yanlış olduğunu ortaya atan

Muhammed'i etrafa rezil etmezler miydi? Eğer böyle bir itham gerçek olsaydı, Habeş Kralı Necaşi'yi kışkırtmak için giden Kureyş elçileri bu ithamı tekrar ederlerdi veya Rum kralı Herakl kendilerine soru sorduğunda İslam düşmanı Ebu Süfyan ve beraberindekiler bu ithamı dile getirirlerdi. Çünkü bu onlar için altın birer fırsattı. Eğer bu ithamlarda bulunanlar, iddialarında samimi olsalardı, daha sonra neden Hazreti Muhammed'e iman etmişler ve onunla beraber kendi dindaşların karşı savaşmışlardır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 234-236)

Rahip Bahira'dan alındığı iddiası

Burada sormak gerekir; Bir Hristiyan papazına ait olduğu iddia edilen Kur'an, nasıl olur da Hristiyanlık dininden vazgeçilmesini isteyebilir? Bu nasıl çelişkili bir iddiadır? Şu da çok önemlidir; "İslam tarihçileri olmasaydı söz konusu rahibin tarihte izine asla rastlanamazdı!" Peygamberimiz 9 (Muhammed Hamidullah İslam Peygamberi 1/54) veya 12 yaşında iken, amcası ile yaptığı ticari sefer sırasında Bahira ile karşılaşmış, aralarında bazı konuşmalar geçmiş ve sonunda Bahira onun gelecekte önemli bir şahsiyet olacağını anlamıştır. Tarih kitaplarında geçen bundan ibarettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 237) Peygamberimiz Bahira bir kere görüşmüştür. 'O daha çocuk yaşta ve çok kısa süreliğine!' Kur'an'ın, kainatı kuşatan ve içindeki bunca bilgi, kültür, kıssa, ahkam, öğüt, emir ve yasakları kendisiyle bir kere görüşülen ve o bir tek görüşmeden kısa süre sonra öldüğü bilinen bir kişiden alınması mümkün müdür? Peygamberimize arkadaşlık eden Kureyş'li tüccarlar aralarında bir bilgi alışverişi olsa bunu nasıl görmezler? Okuma yazma bilmeyen (Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımız bakılabilir) bir insan, bu kadar bilgiyi bu kadar kısa sürede nasıl alsın? Daha sonra peygamberliği döneminde hiçbir Kureryş'li de Peygamberimize böyle bir itham yöneltememiş ama 14 asır sonra hayal ve kurgu ile beraber bu itham ortaya atılmıştır! Carlyle, 'Çocuk yaştaki birisinin yabancı bir dille konuşan bir rahipten önemli bir şey öğrendiği' iddiasını 'mantıksız' bulur. Edmond Power, Suriyeli rahibe atfedilen rolün, hayal mahsulünden başka bir şey olmadığını söyler. Hz Muhammed'in, kendi dininin en önemli noktalarını yanlış sayan yeni bir dini öğrenmiştir Bahira'dan? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 239) Bahira ile peygamber karşılaştıklarında yalnız değillerdi, ayrıca iddia kendi içinde de çelişkilidir: Öyle bir zat düşünün ki, bir şahısta peygamberlik alametleri görsün sonrada bu peygamber şahsiyete karşı öğretmen kesilsin! Bahira İslam'ın kaynağı olsa idi buna kendisi daha uygun olmaz mıydı? Bu bilgi ile ortaya daha önce çıkmaz mı idi? Rahip Bahira'nın mensup olduğu dinin içeriği Kur'an'ın içeriği ile çelişir. Kur'an Hristiyanların birçok hatalarını düzeltmiş, birçok sapıklık ve yanlışlarını açıkça dile getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 240-241)

Yaptığı seyahatlerde ehli kitaptan -Yahudi veya Hristiyanlardan- aldığı iddiası

Peygamberimiz ticari faaliyetler için bazı seyahatlerde bulunmuştur ve bunlar İslami kaynaklarda yer alır. Gizlenecek, saklanacak bir şey olmadığı, oryantalistlerin bu kaynaklara muhtaç olmalarından anlaşılmalıdır. Peygamberimiz Hristiyanlarla temasta bulunmuş mudur? Böyle bir temas olsa peygamberimiz bundan memnun kalır mıydı? G. Sale, 'Ruhban sınıfının arzularının ve sürekli çekişmelerinin daha 3. asırdan itibaren Hristiyan dünyasını bozulmuş bir hale getirdiğini.' söyler. Her türlü kötülük, kindarlık, gerçek Hristiyanlığı bu dünyadan söküp atmış, birçok hurafeler ve fesat ortaya çıkmış ve iyice kökleşmiştir. Doğu Kilisesi parçalanmıştır. Ruhban sınıf arasında da ahlak ve inanç bozukluğu dolaylı olarak bütün halka da sirayet etmiştir. (Sale, Observations sur le Mahometisme, s. 68-71) demektedir. Carlyle da bu önemli noktaya dikkat çekmektedir; ' İslamiyet bütün kavgacı ve boş iş, fikirleri öylesine bir tırpanlamıştır ki, bunda son derece haklıydı. O, doğrudan doğruya bir hakikattir. Arap putperestliği, Suriye tarikatları, özetle, gerçekte olmayan bütün her şey, bu İslam ateşi karşısında yanmaya, kuru odun yığınları gibi tutuşmaya mahkûmdurlar.' (Peygamber

Kahraman Muhammed, s. 33) demektedir. Ancient Critianity adlı eserinde Taylor, 'İğrenç hurafeler ve utanç verici putperestlik, küstah kilise kuralları ve öyle bozuk ve çocuksu ibadet şekilleri. Bunlar Muhammed'in karşılaştığı şeylerdi.' derken, Moheim de, "Yedinci asırda gerçek din, manası olmayan bir takım hurafeler yağını altında kalmıştı" demektedir. Huart ise, 'Suriye'de Hristiyan dininin tatbikatını görmüş olmasının Muhammed'in düşüncesi üzerinde kuvvetli bir tesir icra etmiş olduğu görüşünün, ne kadar cazip olursa olsun, bu konudaki tarihi kaynakların kesin olmaması sebebiyle terk edilmeye mahkum olduğunu' ifade eder. (Une nouvelle Source du Coran, s.129) "O, yöneldiği her yerde ıslah edilmesi ve doğru yola iletilmesi gereken birçok sapıklıklarla karşılaşmıştır. O halde, o eserinin asıllarını teşkil edecek ahlaki ve dini bir modeli hiçbir yerde görmemiştir. Üstelik o zamana kadar karşılaşmış olduğu fikirlerin tesirinde kalmak şöyle dursun, O, bunları yıkmak için karşılarına dikilmiştir." (Draz, Initiation au Coran, s. 123) Müsteşrikler şunu gözden kaçırıyorlar ki, bu yolculuklarda Hazreti Muhammed hiçbir zaman yalnız başına değildi. Peygamberimizin çevresinde olan hiç mi bir kimse, Yahudi ve Hristiyan fikirlerini öğrendiğini hatırlayamadı? "Oryantalistler tek bir iddia üzerinde fikir birliğine de sahip değillerdir." İddialarına da kuvvetli bir delil getirememektedirler. "Tıpkı Mekke'li müşrikler gibi onları da, ta baştan itibaren, Peygamberi yalanlamakta kesin kararlı idiler." Necran Hristiyanları Peygamberimizin Hristiyanlardan bir şeyler öğrenen bir tüccar olduğunu bilselerdi, onu yalanlayıp, onunla mübahele etmekten neden kaçınsınlar ve neden cizye vermeyi kabul etsinler ki? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 246-247)

Haniflerden alındığı iddiası

Hanifler, Allah'ın birliğine inanan, sayıları bir elin parmağı kadar az olan bir gruptur. Bunların fikirleri dağınık ve kapalı idi, nasıl ibadet edileceğini bile bilmezlerdi ve dini olmaktan çok ahlakî bir özelliğe sahip idiler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 249) Haniflerden Müslüman olmayanlarda vardı! Şayet Kur'an onlardan alınsaydı ona karşı çıkmazlar, en azından kendilerinden biri çıkıp şöyle derdi: "Muhammed bilgilerini bizden öğrenmiştir, sonra onu bir din haline getirmiştir!" Özellikle önderlerinden Ümeyye bin ebi Salt susmazdı! Niçin Haniflerden birisi peygamberlik iddiasında bulunmamıştır, öyle ya, bir talebeleri bile çıkıp peygamber olduğunu iddia edebiliyorsa, neden bizzat kendileri böyle bir işe girişmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 251) Hanifler kendilerini Hz İbrahim'e nisbet ederler, Hz. İbrahim'in dinine bağlı sayarlar. "Hz Peygamber Hz İbrahim'den yaklaşık 2500 sene sonra dünyaya gelmiştir. Bu kadar uzun zaman içerisinde Hazreti İbrahim'in dininin aslını koruyarak varlığını devam ettirmiş olduğunu söylemek imkânsızdır. Mekke'de Hz İbrahim'in dinine mensup olduğunu ifade edilen 4 kişiden bahsedilmektedir. Onların zamanına kadar Hz İbrahim'in dinine ait metinlerin bulunmadığı bilinmektedir. Müşriklerde Hazreti İbrahim'in dinine bağlı olduklarını ileri sürüyorlardı. Haniflik daha çok, tevhid inancını ifade eder. Tevhid inancı çerçevesinde inandıklarını söyleyen insanların İbrahim'e nispeti, daha sonra gelenek içerisinde ortaya çıkmıştır. Hanif kelimesini Mekkeli müşrikler, kendi inançlarından sapan insanlar için kullanırken, İslam, onların şirkten sapmış olmalarını olumlu manada ele alarak, doğru bir tutum içerisinde olduklarını ifade etmiştir. Hanif Arapçada, mevcut olan gelenek din anlayışından sapmayı ifade eder. Haniflik kavramını müstakil bir dini gelenek anlamında anlamamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 45-46)

Varaka b. Nevfel'den alındığı iddiası

Lübnanlı bir Hristiyan olan Yusuf el- Haddad, Hz Muhammed'in Hristiyan olan Varaka'dan bilgiler aldığını iddia eder. Irving de, Hz Muhammed'in, Varaka'nın Talmut'tan tercüme yaptıklarından alarak Kur'an'a yerleştirdiğini iddia eder ama bir delil gösteremez! Sadece, 'ama

böyle olabilir', der. Kellet de ‘Varaka'nın bazı Hristiyan rivayetlerini Muhammed'e anlatması mümkündür’ iddiasında bulunur. O da, 'Muhtemelen' Varaka'dan almıştır, der. Müslüman tarihçiler Peygamberimizin hayatı ile ilgili hiçbir şeyi kaydetmekten, yazmaktan çekilmemiştir. Varaka’nın Peygamberimizin hayatında, “ona Cebrail geldiğini ve onun bir peygamber olduğunu, sabretmesi gerektiğini” bildirmesi dışında bir etkisi olmamıştır. Mesudi ayrıca Varaka'nın Müslüman olarak öldüğünü bildirir. (Mesudi, Mürucüz- Zeheb, II/52; benzer rivayet İbni Hişam, I/318) “Hz Muhammed'in elinde hiçbir güç ve hakimiyet yokken Varaka'nın söyledikleri, onun samimi olduğunu gösterir.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 254)

Ümeyye bin ebi Salt’tan alındığı iddiası

Fransız oryantalist Huart, Kur’an'ın en önemli kaynağı olarak Salt'ın şiirlerini gösterir. Müslümanların daha sonra Salt'ın şiirleri imha ettiğini iddia eder. (Journal Asiatique, X, vol, IV, 1940, s.125) Power de benzer iddiada bulunur. Salt içkiden ve putlardan uzak duran, kendisine Muhammed hakkında sorulduğunda 'kuşkusuz o hak üzeredir.' cevabını veren, Müslüman olmak için Şam'dan gelmiş iken, Bedir Savaşı'nda dayısının iki oğlunun öldüğünü öğrenince geri dönüp Taif'e yerleşen bir kişidir. Şiirleri ancak Müslümanlar sayesinde günümüze kadar gelebilmiş ve bu sayede iddia sahiplerinin de eline ulaşabilmiştir! “Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur’an'ın, İslam'ın aleyhine olacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir!” Bunun en güzel örneği Kur’an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin, İslam kitaplarında yer almasıdır! Zamanla İslam'a mesafeli duran Salt, şüpheli bir şeyle karşılaşsaydı sessiz durmaz, bunu ifade ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 255) Salt'ın şiirleri hikmet ve ölçüler ile doludur ama şiir tenkitçileri bu şiirlerin kendisine ait olmadığını, aksine İslami dönemden sonra yazılıp, ona isnat edildiğini söylerler. (Cevat Ali, el-Mutavvel, VI/489) Oryantalistler İslam Tarihi kitaplarının sağlıklı bir tarihi kaynak olmadığını ileri sürerler, Siyerin doğruluğundan kuşku duyarlar ama bu kitaplarda yer alan Salt'ın şiirlerine kesin gibi yaklaşıp (Taha Hüseyin fil edebil cahili, I/1549) sonrada bu kaynaklardan hareketle işine geldiklerini doğru kabul edip İslam'a saldırılar! Oryantalistlerin bu iddiasının aksine Salt, Mekkî Surelere ait son ayetin inişinden sonra sekiz sene daha yaşamış ve şiir yazmaya devam etmiştir! Yani oryantalist iddianın aksine etkilenen Salt'tır! Peygamber hiç kimseden bir şey öğrenmediğini açıkça ilan etmişti, Salt herhangi bir etkilenme olsaydı, özellikle akrabalarının ölümünden sonra bunu herkese yayardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 257) Ayrıca kendi dönemlerinde bile, şiirleri bizzat duyan, okuyan insanlar böyle bir iddiayı gündeme getirmemişlerdir! Bu iddianın aksine edebiyata esas teşkil eden daha çok Kur’an-ı Kerim olmuştur! Huart'ında işaret ettiği gibi 'Salt, şiirlerinde cehennemden bahsederken kitabı Mukaddes'ten, Cennetten bahsederken Kur’an'dan etkilenmiş, tarihten bahsederken zaman zaman halk efsaneleri ve mitolojiye müracaat etmiştir.’ (Draz, Initiation au Coran, s. 127)

Ubeydullah Bin Cahş

Eşi sayesinde Müslüman olmuş, Habeşistan'a göç edince orada, Hristiyan olmuş ve içki içmeye başlamış ve orada ölmüştür. İslamiyet'in ilk dönemlerindeki imtihanlara sabredemeyip, ilk fırsatta misafir olduğu ülkenin dinine girmiştir. Tutarlı bir psikolojiye sahip olmadığı ortadadır. Eğer herhangi bir şekilde fikirlerini Hz. Muhammed'in almış olsaydı başlangıçta ona iman etmezdi veya Hristiyan olduktan sonra bunu ilan ederdi. Hanımını bile İslam'dan döndürememiştir. Cahş’ın bütün kardeşleri de Müslümanlığı kabul etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 259)

Zeyd b. Amr bin Nüfeyl

Claire Tisdall, The Original Sources of the Coran adlı eserinde Nüfeyl'in, peygamberin hayatı ve ahlak ve üzerinde büyük tesir icra ettiğini iddia eder. Bu zat Hz İbrahim'in dinine aramak üzere seyahat ile çıkar fakat aradığını bulamaz ve Hicaz'da döner fakat burada bir bedevi tarafından öldürülür. Nüfeyl'in Kur'an ile paralellik arz eden bazı hakikat ve faziletleri ifade etmiştir fakat bunlar son derece sınırlı ve bir milletin idaresine hiçbir şekilde yeterli gelmeyecek sayıdadır. Ayrıca bu insanlar Hazreti İbrahim'in dinini aramak için yola çıktıkları halde 'hiçbir şey bulamadan geri dönmüş ve hiçbir şey bilmediklerini kendi itirafları ile sabit olan' kişilerdir. Oğlu Said Bin Zeyd, amcaoğlu Ömer Bin Hattab ve amca kızı da Müslüman olmuştur. Oğlu, Hz Muhammed'in kendi babasından dinini öğrendiğini hissetse idi, hiç bir zaman Müslüman olmazdı. Hele hele İslam'ın çok erken dönemlerinde Hz. Ömer zaten İslam düşmanı idi, amcasından bir şeye aldığını zerre kadar hissetmeseydi asla İslam'a girmezdi, aksine bunu açıklardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 260, 262)

Ebu Kays Sırma bin ebi Enes

Bu zat Müslüman olmuştur. Haniflerden olan bu zatın Peygamberimizi etkilediğine dair Mekkeli müşriklerden hiç bir iddia ileri sürülmemiştir. Ama 1400 sene sonra günümüz oryantalistleri İslam'ın bu açığını (!) bulabilmişlerdir! Peygamberimiz döneminde yalancı peygamberler de ortaya çıkmışlardır. İkisi tövbe ederek Müslüman olmuş, diğer ikisi ise kafir olarak ölmüşlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.263)

Şairlerden alındığı iddiası

Oryantalist Tisdall başka konularda peygamberimize çamur atmak istese de bu konuda diğer oryantalistlerle aynı düşünmez ve 'Günümüzde bile Kur'an'dan ayetlerin alınıp bunların dini ve felsefi içerikli kitaplara aktarmanın çok yaygın bir adet' olduğunu ifade eder, 'Muhammed'in, İmrü'l-Kays gibi meşhur şairlerden fikir çaldığını farz etmek güçtür.' der. Lyull, İmrü'l-Kays'a izafe edilen şiirlerin üslup, ifade ve vezne dayanan sebepler dolayısıyla İmrü'l-Kays'ın olmadığına kanaat getirir. (William St. Clair Tisdall, The Original Sources of the Qur'an, s. 47-48) İsmail Fenni, İmrü'l-Kays'a atfedilen ve Kur'an'da da bazı ifadeleri yer alan beyitlerin hiçbirinin İmru'l-Kays'ın divanında yer almadığını söyler. (Ertuğrul, Hakikat Nurları, s.163) Hafız İsmail Efendi, Ruhu'l-Meani tefsirinde İmrü'l-Kays'a isnat edilen iki beyiti zikrettikten sonra, 'bunun aslı yoktur, bu Müvelledin-İslam'ın ilk asrında yaşayan şairlerden sonraki şairler-şairlerindendir.' der. Sahabe içinde de İmrü'-Kays veya bin ebi'l Salt'ın ve benzeri şairlerin şiirlerini bilen, duyan birçok kimse vardı. Aralarında bir benzeme olsaydı bundan şüphe duyan ve bunu açıklayan mutlaka olurdu. Ayrıca bu şairlerin sözlerinden biri olan, 'insan ne kadar nankördür.' sözü gibi, doğru sözü daha önce söylemeyen veya duymayan var mıdır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 266-267) Goethe, Noten und Abhandlungen (Haşiyeler ve araştırmalar) adlı eserinde, Hz Muhammed'e ayırdığı bölümde, 'Şairle nebi arasındaki farkı açıklar.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 271) ve dolaylı yönden bu ithama da cevap verir. "Kur'an çalışmaları profesörü Angelika Neuwirth, "Hiç kimse Kur'an'a meydan okumayı başaramadı. Evet, doğru. Hatta Kur'an'ın, kayda değer bir yazılı metnin bulunmadığı bir çevrede, Kur'an gibi zengin bir içerik ve mükemmel bir ifade tarzına sahip bir kitabın birdenbire ortaya çıkışını izah edemeyen batılı araştırmacıları, bu hususta şaşkınlık içinde bıraktığını da düşünüyorum." demektedir. Yedinci asırda, 'Arap lisanında ve şiirde ustalaşmak isteyenler seneler boyunca şairlerin gözetiminde çalışmak zorundaydı.' Aralarından hiç biri çıkıp, Hz Muhammed'in kendisinin talebesi olduğunu öne sürmemiştir. Hz Muhammed'in mesajını yaymada başarılı olmuş olması, zamanın şairlerine ve dil uzmanlarına karşı galip geldiğini gösteriyor. Sahtekârlığın, 23 senelik nüzul suresi boyunca hiç ortaya çıkmadan devam ettiğini ileri sürmek mantıklı mıdır?" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s.

324, 337, 338) Meşhur şairlerden Lebid bin Rebia Müslüman olmuştu. İnsanlar buna şaşırır. Çünkü o, müşriklerin en seçkin şairlerinden biri idi. Ona, 'şiir yazmayı neden bıraktığını' sordular, şöyle cevap verdi: "Ne! Kur'an'ın vahyinden bile sonra mı?" (A. A. Islahı, the Quran, Fatiha ve Bakara suresinin tefsiri, I/26) Kur'an ve Arap dili profesörü Palmer, 'Arapların en iyi yazarlarının, Kur'an seviyesinde hiçbir eser ortaya koymamaları şaşırtıcı bir şey değildir.' der (E. H. Palmer, The Quran, s. 4) Oryantalist Profesör Martin Zammit, "İslam öncesi uzun Arap şiirlerinin mükemmel edebi sanatına rağmen Kur'an, Arap dilinin en üstün hali ve tezahürüdür." demektedir. (M. R. Zammit, A Comparative Lexical Study Quranic Arabic, s. 37) "Hz Muhammed'e ilk başlarda şair diyen Mekke'li müşrikler bunda başarılı olamayınca ve iddialarının gerçek olmadığını anlayınca eleştirilerini Kur'an'ın, 'eskilerin masalları' olduğu şeklinde değiştirmişlerdi." (M. M. Ali, The Quran and the Orientalists, s. 14)

Sabiilerden alındı iddiası

Tisdall, "sabiilerin İslam'a tesiri fazladır, namaz, oruç, fıtır bayramı bunlardan alınıştır." der. Ayrıca onların 'kıyamet günü inançları olduğunu ama garip bir takım hayali fikirlerin bunlara karıştığını' da ifade eder. Sabiiler Mekke'de yaşayan putperest bir topluluktur. Bunların fikirleri Kur'an ve hadislerce reddedilmiştir. Fikirlerini müşriklerden ayırt etmek güçtür. Melek ve yıldızları ilahlaştırmışlar, kestikleri kurbanların büyük değil küçük kısmını tanrıya, gerisini küçük ilahlara sunmuşlardır. Dualarında şirk unsurları çoktu. Sünnet olmazlar, ibadetlerini de İslam'ın yasakladığı zamanlarda (Güneş doğar, batarken ve tam tepede iken) yaparlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 269) Kızlarını putlara kurban ederlerdi. (G. Sale, Observations Hist. et Crit. sur le Mahometisme, s. 31; Draz, Initiation, au Coran, s. 63-66;İslam ansiklopedisi, Sabia maddesi) Allah her topluma peygamber göndererek İslam'ın aynısını onlara da tebliğ etmiş, bildirmiştir. Bozulan unsurlar dışında aslına uygun kalan kısımların daha sonra gelen ve bozulmamış hak din ile benzerlik göstermesi gayet doğaldır ki, bunu hiçbir Müslüman inkar etmez, aksine geçmiş tüm peygamberlere ve kitaplarını kabul etmek imanın esaslarındandır. Detay için, "İslam tüm dinlerin özüdür." adlı yazımıza bakılabilir!

Hz Ömer'den alındığı iddiası

Dozy, Tarihi İslamiyet adlı eserinde vahiyler üzerinde Hz Ömer'in tesiri olduğunu iddia eder. Maxime Rodinson'da aynı şüpheyi dile getirir. Hz Ömer, kadınların örtünme, Hanımları ile Peygamberimizin aralarındaki hafif münakaşalar konusunda ve Hazreti İbrahim'in makamını namazgâh edinilmesi gibi konularda, söylediği sözler ile bu konularda inen ayetler arasında bir paralellik vardır. Hz Ömer, 'Faruk' lakabını alan, aklıselim sahibi, takvalı, ince anlayışlı bir insandır. İslam tarihinde de bu konular gizli kapaklı konular değildir ve 'Muvafakat-ı Ömer' adı ile kaynak kitaplarda bu konular geçmektedir (Ayetleri anlamaya yönelik yoğun çaba içerisine giren sahabilerin bazısı, basiret ve feraset özellikleri ile öne çıkmış, karşılaştıkları olaylar hakkında vardıkları kanaatler vahiy ile uyum içerisinde olmuştur. Peygamberimiz ashabı ile istişareler etmiş, kararlarını buna göre vermiştir. Bazen istişare yapılan konularda ayette indiği olurdu. Abdullah b. Ömer'in şu rivayeti de Hz. Ömer'in muvafakat hususunda sahâbe içerisindeki seçkin konumunu göstermektedir: "İnsanlar bir mesele ile karşılaştıkları zaman görüş beyan ederlerdi, aynı mesele hakkında Ömer de bir görüş beyan ederdi, ancak vahiy Ömer'in görüşüne uygun inerdi." (Tirmizî, "Menâkıb", 17) Fakat birçok hususta Hazreti Ömer'in görüş ve kanaatinin aksine ayetler de nazil olmuştur. Hz Ömer babasına yemin ederdi, bu yasaklanmış, o da vazgeçmiştir. Başka bir seferde Peygamberimiz, Hazreti Ömer'in görüşüne karşı olan kadının görüşünü desteklemiştir. Yine 'sabah akşam rablerine dua edenleri kovma' ayeti kerimesi, Hz Ömer tarafından belirtilen görüşe tamamen ters olarak nazil olmuş bir vahiydir. Peygamberimizden ayeti işitince Hz Ömer, efendimizin

huzuruna geniş ve özür dilemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 270, 272) Peygamberimiz gerektiği zamanlarda, Hz Ömer'e muhalefetten çekilmezdi. Hudeybiye Anlaşmasında Hazreti Ömer, 'Sen Allah'ın elçisi değil misin? Niçin bu zilleti hakareti kabul ediyoruz?' diye itiraz ettiği halde anlaşmayı imzalamış, Hz Ömer'de daha sonra hatasını ifade etmiştir. Hz Ömer, şiddet taraftarıydı, birçok kere İslam'a aykırı hareket eden düşmanların öldürülmesini Peygamberimizden istemiş, fakat her defasında Peygamberimiz bu isteği reddetmiş, insanlara doğruyu göstermiş ve irşada devam etmiştir. Bir seferinde Peygamberimizin yanında Hazreti Ömer ve Hazreti Ebubekir, bir konuda tartışırken, sesini yükseltmiş, bunun üzerine ayet gelmiş ve 'sesinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin' ayeti inmiş. Hz Ömer'de daha sonra, peygamber efendimiz konuştuğunda öylesine açık sesle konuşurdu ki, ona gizli bir şey söylediği sarılırdı. (Buhari, tefsiri sure, 49, 1) Kur'an, sayılı konularda Hz Ömer'in görüşü ile paralellik gösterirken sayısız noktalarda onun inanç, ahlak ve yaşayışını düzeltmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 426) Hz Ömer her zaman peygambere iman etmiş, Peygamberimiz ve dini için bütün dünyaya meydan okumuş biridir. Hz Peygamberimizde İslam yolunda, dünyalık teklifleri elinin tersiyle itmiştir, mesela, kadın-makam ve para teklifine cevap olarak, ' Onlar güneşi sağ elime, ayı sol elime koysalar yine tebliğ görevimden vazgeçmem.' diyerek mübarek gözlerinden yaş gelerek, hemen kalkıp gitmiş, teklifi reddetmiştir. (İbni Hişam, I/266; Taberi, Tarih, II/ 220)

Halk fikirlerinden alındığı iddiası

H. Gibb, 'Hz Muhammed doğup büyüdüğü muhitte dolaşan düşünce ve inançlar arasında yeni bir yol açmıştır.' derken; M. Watt,' Kur'an, kendisinden önce aydın Mekke'lilerce bilinen Araplara özel bir şekle bürünmüş Yahudi ve Hristiyan fikirlerden yararlanmıştır. Kur'an'da yer alan temel fikirlerden hiçbir yoktur ki, Muhammed ve aydın çağdaşlarının aklında bulunmuş olmasın.' der. (Watt,el-vahyul İslami fil-asrıl-hadis, s. 83-84) Kur'an getirdiği düzen ile bütün Araplar için yeni bir sistem olduğunu açıkça vurgular. (Ali İmran, 44; Hud, 49; Yusuf, 3, 104; Kasas, 4-6) Müşrikler, sabiiler, Mecusiler, Yahudiler, Hristiyanlar her biri gerçeği kendilerine göre savunuyorlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s s. 278) O, bütün bu inanç sistemlerini anlatmaya kalkmış olsaydı, Kur'an-ı Kerim ne korkunç bir kargaşaya şahit olurdu. (Draz, s. 130) Hz Muhammed'in kimisi temelden batıl-geçersiz, kimisi değiştirilmiş olan bu dini inançların malzemelerinden Kur'an'ı meydana getirdiğini iddia etmek ki, okuma yazma bile bilmeyen bu insan için bunu iddia etmek, çok gülünç bir iddiadır. Ümmi, okuma yazma bilmeyen, bilgisiz, vahşi, ahlaki zafiyetler içindeki bu insanların, inanç, fikir ve uygulamaları ile Hazreti Muhammed'e öğretmenlik-örneklik yaptığını iddia etmek mantıksızlıktır. Ayrıca Peygamberimiz yeni bir din getirmiş olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiştir, aksine İslam dininin, Hazreti İbrahim'in dini olduğunu ve önceki tüm peygamberlere nazil olan kitapları tasdik ettiğini Kur'an'daki bir ayet ve hadis ile açıkça ifade etmiştir. Hiçbir toplumun bütün örf ve uygulama uygulamaları tamamıyla kötü olamaz. Hz İsmail ve İbrahim asırlar boyu buralarda yaşamış, görüşleri bu topraklarda hayat bulmuştur. Bu hak dinden kalan izler, kalıntılar mutlaka halk arasında yaşaya gelecektir. İşte Kur'an, bu kalıntıları şirk ve cahiliyet enkazı altından çıkararak yeniden hayat bulmalarını sağlamış, değiştirenleri asli haline döndürmüş, geri kalan tüm inanç ve uygulamaları da yasaklamıştır. Cahiliye döneminde, kız çocukları diri diri gömülür, içki içilir ve kumar oynanır, zenginlere öncelik tanınır, ırkçılık- kabilecilik yapılır, faiz alınıp verilir, uğursuzluk inancı, kâhinlik gaipten haberi alma, şirk, fal okları, sihir ile insanlar meşgul olurdu. Melekleri Allah'ın kızları kabul edilirdi. Kur'an bu benzeri birçok kuralı değil kaynak kabul etmek ve bünyesine almak, tamamen ortadan kaldırmıştır! Kur'an yetim hakları, fakirlerin gözetilmesi, namaz, zekât gibi kurallar getirmiş; insanlık dışı esasları kaldırmış, yeni bir sistem getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 279, 280, 286) "İslam, Kur'an öncesi hayat tarzına aykırı yeni kurallar getirmiştir. Namaz, zekât, faiz, tefecilik gibi.

İslam hukuku cahiliye toplumundan ayrı bir toplumun doğmasına neden olmuştur." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet oryantalist Schacht'a reddiye, s 37, 44) Zaten William Muir’in "Arap inancının temeli Putperestlikti." (The life of Mahomet, s. 83) tespiti bu iddiayı temelden çürütmektedir. Dolayısı ile putperestliği yıkan İslam nasıl Mekke'nin hayat tarzını benimsemiş olsun? "İslam'ın putperest Arabistan'da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır duruma bulmadı. Onlar, Allah'ın elçisi unvanı ile gelen birinin tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto mahiyetindeydi. O zamana kadar kötü gösterilen değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına geliyordu. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz Peygamber ise bunların her birine ait emirlerin icrasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70) Putperestliğin ortadan kaldırılması konusunda oryantalistlerin de itiraflarının içinde yer aldığı daha fazla bilgi için, ‘İncil, Papa’ adlı yazımıza müracaat edilebilir.

Medine dönemindeki kaynaklar

Peygamberimizin, ehli kitabın birçok yanlışlarını açıkça ilan ettiği, yanlışlarını düzelttiği insanlardan bir şeyler öğrendiği iddiası mantıklı değildir. Ehli kitaptan birçok bilgin Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 402) Hz Muhammed hicret ile birlikte eski putperest çevresinden ayrılarak yeni bir muhite, topluma girmiştir. Bu muhitte Yahudilerin ağırlığı bulunmakta idiler. Hareketleri göz önünden bir insanın bu yeni ortamda, başkalarından bazı bilgileri alıp ta onu Allah'a İsnat etmesi imkansız denecek derecede zordur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 287) Kısaca, bu yeni Ortamın Hz Muhammed'in bilgilerini derinleştirip köklü bir karşılaştırmaya müsait bir zemin mi sağlamıştır, yoksa böyle bir imkanı büsbütün yitirmiş midir?! Mekke döneminde Hristiyan ve Yahudilerle ilgili hemen hemen bütün kıssalar tamamlanmıştı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 288, dipnot, 255: Kıssaların anlatıldığı Mekkî sure ve ayetler verilir!) Dolayısıyla bu yeni muhitte Hz Muhammed'in alacağı bir şey yoktur, onlarla ilgili düşünce sistemi daha önceden net bir biçimde ortaya çıkmıştı. Ehli kitap, vahiyden yüz çevirmiş, şeytan yoluna uymuş kimseler olarak Kur’an'da tarif edilir. Yahudiler, faiz, rüşvet ve yalanı mübah saydıkları için eleştirilir. Kur’an-ı Kerim'in böylesine şiddetle tenkit ettiği bir topluluğun ona model ve bilgi kaynağı olacağını düşünmek önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 289)

Medine civarındaki Yahudi ve Hristiyanlardan alındığı iddiası

Yahudiler

Medine'de Kaynuka, Nadir, kureyza Yahudileri vardı. Hayber ise Medine'ye 184 kilometre uzakta idi. Yahudiler kendilerini Allah'ın çocukları ve sevgilileri olduğunu ileri sürüyorlardı. (Maide, 18) Allah'ın taraf tuttuğu anlamına gelen bu anlayışın İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür! İslam'ın kapıları ise sadece Yahudilere değil, iman ve salih amelle liyakat kazanan herkese açıktır. (Bakara, 62) Onlar Peygamberimize suikast düzenlemişler, peygamberimizin zor durumda bırakacak sorular sormuşlar, ortamlar oluşturmuşlardır. Her zaman İslam'a ve Müslümanlara mesafeli, hatta düşmanca davranmışlardır. Yahudi alimlerinin önderlerinden olan Abdullah bin Selam daha sonra Müslüman olmuştur. Yahudi bu alimin Müslüman olması bile tek başına Tevrat'ın Kur’an'ın kaynağı olmadığının göstergesidir.

Ayrıca, Tevrat'la ilgili tüm hususlar Mekke'de nazil olmuştur. Medine'de ise çok az Hristiyanlık dinine ait bilgiler indirilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 291-292)

Hristiyanlar

Medine'de Ebu Amir adında bir papaz vardı, Hz Muhammed Medine'ye hicret edince şehri terk etmiş, Mekke'ye yerleşmiştir. Kâfirleri de peygamberimiz aleyhine kışkırtılmış, Rum kralına kadar giderek yardım istemiş, Uhud Savaşı'na da katılmış ve daha sonra Şam'a sığınmış ve orada ölmüştür. Bu adamın veya fikirlerinin İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür? Daha da ilginci öz oğlu Peygamberimize tabi olarak Müslüman olmuştur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 294) Necran Hristiyanları, 60 kişilik heyetle Medine'ye gelmişler, peygamberimizle münakaşalar yapmışlar, mübahele-lanetleşme teklifini göze alamayıp geri adım atmışlar, Peygamberimize cizye vermeyi kabul etmişlerdir. Heyet ülkesine döner dönmez başkanları ve papazları geri dönüp her ikisini de Müslüman olmuşlardır. (İbni Sad, Tabakatül- Kübra, 1/85; Hamidullah, Le Prophete de L'Islam, I/576) Hz Peygamberin huzuruna gelip, onunla kıyasıya tartışan, ileri sürdükleri görüşleri inen Kur'an ayetleri ile çürütülen, peygamberin üstünlüğünü ve İslam'ın hakimiyeti cizye vererek kabul eden daha sonra başkanları ve lider papazları Müslüman olan bir heyet ve temsilcileri, hiçbir suretle Kur'an'ın bilgi kaynağı olabilir mi? İsa'yı Hz Allah'ın oğlu kabul eden bir inanç, Tevhid dini olan İslam'la uzlaşabilir mi ? Kur'an meseleleri öyle hassas bir terazi ile bakar ki, Hazreti İsa'nın mucizevi doğumlu inkar etmez ama tanrının oğlu olduğu iddiasını da kabul etmez! Hz Muhammed Kur'an'ın yazarı olsaydı, Hz İsa'nın tanrılığını inkar ederken mucizevi doğumunu da inkar edebilir, bu problemli gözüken durumdan rahatlıkla kurtulabilirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 295-297) Fakat böyle yapmaması bir yana Yahudiler tarafından Hazreti Meryem'e yöneltilen iftiraları da reddetmiştir. (Nisa, 155-160) Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden bahseder. Bu Müşrikler ve Yahudilerinde kendisinden mucize beklentilerine yol açar. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu (Ankebut, 50; Rad, 7; İsra, 59) belirterek onlara cevap verir. Hâlbuki önceki peygamberlerin mucizeleri inkar edebilirdi. Bu tutumu bile onun samimi ve haklılığını göstermez mi? Kur'an Hz İsa'nın çarmıha gerildiğini kabul etmez, günahların kefareti iddiasını reddeder. 'Asli günah' kavramının hiçbir zaman İslam'da yeri yoktur! İncil'in iddiasına göre İsa çarmıha gerilmiştir. Baş kâhinlerde, 'başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın, çünkü o ben Allah'ım oğluyum dedi.' şeklindeki açıklamalarına karşılık, eğer Hz İsa, insanlığın günahını affettirmek amacıyla haç üzerinde ölmek için gelmiş olsaydı, onların bu olayları karşısında cevabı, 'Allah'ın kendisini kurtulamayacağını, aksi halde aleme, dünyaya gelmesinin bir anlamının olmayacağını' söylemesi gerekirdi. Halbuki onun cevabı şudur, 'Eli eli, Lama Sabaktani?' Yani, 'Allah'ım Allah'ım, beni niçin bıraktın?' (Kitabı Mukaddes, Matta, bab, 27-45, 46) İncillerin doğruluğunun derecesi, Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298-299)

Kitab-ı Mukaddes'ten alındığı iddiası

Kitab-ı Mukaddes, Eski Ahit (Tevrat) ve Yeni Ahit'i (İncil) kapsayan, Hristiyan inanışının temelini oluşturan ve Hristiyanlarca kutsal sayılan kitaptır. Tevrat'tın tesniye bölümünde Hz Musa'nın ölümünden bahsedilen yerler mevcuttur, aynı zamanda O'nun zamanı da mevcut olmayan birçok adetlerden kitapta bahsedilir. Bu da daha sonra yazıldığını gösterir. (Annemarie Schimmel, Dinler tarihine giriş, s. 101-101)1546'da toplanan 'Merano' Ruhani Meclisi, kutsal kitabın Allah'ın kelamı olduğunda şüphe edilmesini yasaklamıştır! Tevrat'ın asıl dili olan İbranice dilinde bir nüshası yoktur. Meşhur üç nüshası vardır. Bunlar da birbirleriyle çelişkili ve tutarsızdır. İncil, 'Müjde' anlamına gelir. İlk nüshaları ortadan kaybolmuştur. Kur'an'a, aralarında birçok farklılıklar ve içerikleri çelişkiler dolu olan İncillerin kaynaklık teşkil etmesi

mümkün olamaz. İncil, Tevrat'ın bazı hükümlerini kaldırmıştır diyenler, Kur’an için bunu neden kabul etmezler. Kitabı Mukaddes, Kur’an'ın kaynağı olsa idi, temel dini konularda birbirlerine muhalif görüşler ileri sürmemeleri gerekiyordu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 303-304) Kur’an ve K. Mukaddes farklılıkları için ‘İncil, Papa’ adlı yazımıza bakılabilir.

Kur’an ile kitabı Mukaddes arasındaki ilişki

Aslında Kur’an ile diğer ilahi kitaplar arasında özde tam bir paralellik vardır. Hz Muhammed'e eski peygamberlerin yoluna tabi olma emretmiştir. (En’am, 90) Kur’an, ilahi kitapların bozulma veya çelişkilerden kurtarılması amacıyla gönderilmiştir. İslam'ın en temel hedefi de budur! Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hazreti Musa dünyevi bir hâkimiyet, Hz. İsa ise daha çok ahlaki ilkeler ile ön plana çıkmıştır. Kur’an bu ikisini birleştirmiştir. (Prof. A. Hatip, İddialara cevaplar, s.304-306) Margoliouth, kutsal kitaplardaki çelişkileri kabul eder ve buna bir hipotez (Colouring by the medium) ile cevap bulmaya çalışır: Hipotezinin özeti, vahiy gelen peygamberler kendi özel aklı ve üslubu ile vahiyleri belli bir şekle sokar. Bu şu demektir, kitabı Mukaddes'te yanlış, çelişki vardır ama bu yanlışlıklar ilahi değil söz konusu aracılardan/peygamberlerden kaynaklanmaktadır! Peygamberlerinin fuhuş yaptığını kabul eden, putperestliği savunan bir kitaptaki bu çelişkileri bu şekilde savunmaktan başka çaresi kalmayan oryantalistlere Peygamberimizin cevabını tekrar hatırlatalım! ' Siz Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?' (Bakara, 140) Kur’an, Allah'ın ilahi kitabıdır. Tevrat ve İncil ise tahrife uğramıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 308) Bir kere Kur’an ile Kitabı Mukaddes arasında, kıssaları anlatma metodunda, üsluplarında açık bir şekilde farklılık görülmektedir. Kur’an ibret, öğüt, düşünme, peygamberliği tasdik ve peygamberi teselli amacıyla kıssalara yer verir, detayları üzerinde durmaz. “Tevrat belli bir kavmin, İncil'de bir ferdin tarihi ile ilgili birer tarih kitabı görünümündedir.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 309) Kur’an'ın amacı tahrif edilen kitapları özüne döndürmek, karışık ve bozukluklardan kurtarmaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 311) Kitabı Mukaddes'te Allah'ın şanına ve tevhid inancına yakışmayan ifadeler bulunur: Pişman olması, uyuması, güreşte yenilmesi gibi. Tekvin 3/8 -10: Allah - haşa - cennette gezerken, Adem ve Havva ağaçların arasına gizlenir. Adem'e, 'sen neredesin.' diye seslenir: Saklananı göremeyen bir tanrı! Yakup güreşte tanrıya yenince, tanrı gitmek istediğinde Yakup, 'beni mübarek kılmadıkça seni bırakmam.' (Tekvin, 32/25-31; 35/9-10) der; Aciz bir tanrı! Yahudiler Mısır'dan çıkacakları vakit Tanrı Hz Musa'ya, onların komşularından gümüş ve altın süs eşyaları ile elbise istemelerini emretmiş, bu emir üzerine Yahudiler bunları isteyip almışlar ve böylece Mısırları soymuşlar! (Huruç, 11/2 ;12/35,36) Haşa, hırsızların başı bir tanrı! Tevrat'ta şöyle söylenir Tanrı, 'babaların günahını oğullarında üçüncü ve dördüncü nesle kadar arayacak.': Kindar bir tanrı! (Huruç, 20/5) Kitabı Mukaddes'te bazı peygamberler sarhoş veya zina eden olarak tasvir edilir. Başka bir peygamber, ordu komutanı olan Uryan'ın karısını beğenip, sarhoş edip onunla yattığı ifade edilir. (Tekvin, 19/33) Devamına, 'İncil, Papa’ adlı yazımızdan ulaşılabilir! Hâlbuki Peygamberler bu gibi iftiralardan münezzehtirler. Kur’an onları en güzel özelliklerle tanıtır, salih, ahlaklı, örnek şahsiyetler olarak bizlere sunar. Dolayısıyla oryantalistlere şöyle seslenmek gerekir herhalde, 'Tevrat, İncil ile Kur’an tabii ki farklı olacak! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 316) Yahudiler haddi, ahlak sınırlarını aşmışlar, Hristiyanlar ise ruhbanlığı icat etmişlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322) Cahil bir toplumdan bir insanın çıkıp, Yahudilerin, Hristiyanların ve Mecusilerin ağızlarından işitip ezberlediği şeylerle, peygamberlik davasına ve bunları biraz değiştirerek yine onlara satmaya kalkıştığını kabul etmek aklın kabul edeceği bir şey değildir! Bazı ayetlerin, kitabı Mukaddes ile uygunluk arz edip etmemesi, İslam dini aleyhine bir delil teşkil etmez! Eğer uygun iseler, Kur’an'ın önceki İlahi kitapları tasdik ettiğini gösterir; değil ise bu kitabı Mukaddes'in tahrif edilmesinden ileri gelir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

İç kaynaklar (Hz Muhammed'in şahsi ile ilgili kaynaklar)

Oryantalistlere göre Kur'an, Hazreti Muhammed'in sözüdür. Aralarındaki ihtilaf sadece, Kur'an'ı ortaya koyarken başka 'hangi kaynaklardan yararlandığı' konusundadır! Bu iddia, dolayısıyla Hz Muhammed'in kişisel veya toplumsal bir takım hedefleri amaçladığı ithamına dayanmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 323)

Şahsi emellerini gerçekleştirmek için sözlerini ilahi bir kaynağa dayandırdığı iddiası

Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, Müslüman köleleri satın alıp özgür kılmak, masrafı karşılayıp hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefaret vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için, bunları harcardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi Şerif'te Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuştur. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) "Sadakalar (zekât gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, âzat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte Allah'ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir." (Tevbe, 60) Bu konu ayrıca, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda ele alınmıştır. Peygamberimiz dünya hayatını önem vermezdi, gelir ve giderlerini harcadığı yerler ise zaten bellidir! Damadı Hz Ali, bir Yahudi'nin yanında sucu olarak çalışmış, kızı Fatıma hizmetçi istediğinde eli boş dönmüştür. (Buhari, Nefakât, 7) Ölüm döşeğinde iken Hz Aişe'nin yanında muhafaza edilen 8-9 altını, Hz Ali vasıtasıyla fakirlere dağıtılmıştır. (Ahmed, Müsned, VI/104) Dünya malı asla onun düşüncesinde olmamıştır. Detay için, 'HZ Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir' adlı yazımıza bakılabilir.

Liderlik tutkusuyla vahiy uydurmaya sevk ettiği iddiası

Bu yeni bir iddia değildir. Firavun da Hazreti Musa'ya benzer ithamlarda bulunmuştur: "Yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz, sizin üzerinize üstünlük kurmak istiyor bu adam." (Yunus, 78; Müminun, 24) Allah'ın hangi kulu, insanları, toplumu, milleti doğru yola çağırmaya gayret etmişse, ona derhal iktidar hırsıyla gözü dönmüştür damgası vurulmuştur. (A. Hatip, İddialara cevap, s 327) Peygamberimiz Hendek Savaşı'nda hendek kazmaya bil-fiil iştirak etmiştir. Çetin, zor, uzun Tebük seferinde ordusunun başında önde yürümüştür. Sultanlar gibi kendisine yol açılmasını sevmez (Şevkani, N. Evtar, V/48) ve yabancı milletlerin liderlerini aşırı derecede övdükleri gibi kendisini yüceltmemelerini söylerdi. (Ebu Davud, edeb, 152) Sahabelerin arkasında namaz bile kıldığı olmuş, bir burukluk hissetmemişti. (İ. Hişam, Sire, II/653) Bir kerecik olsun bir hizmetçisine Kötü davranmamıştır. (Ebu Davud, Edeb, 4) Bedevi bir Arap bir keresinde gömleğinden çekerek mübarek vücudunu incitmiş ve beraberinde getirdiği iki deve yükü kadar mal istemiştir. Bu kabalık karşısında bile onu cezalandırmamış ve bedevinin istediğini vermiştir. (Ahmed, Müsned, III/210) Hz İsa'yı yüceltmeleri gibi kendisini yüceltmemelerini istemiş, kendisinin sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu belirtmiştir. (Kastalani, el-Mevahibul Ledünniyye, s. 189) Carlyle, 'gelecek hırsı mı? Bütün dünyanın taçları bu insan için ne fark eder? O'nun işitmek istediği şey yeryüzünde değil yukarıdaki göklerin sesidir. Bütün dünya taçları, saltanatları, şanları, şerefleri kısa bir zaman sonra ne olacaktır? Hiç!' (Carlyle, s. 23) Dostları kadar düşmanları da peygamber efendimizin, doğruluğuna şahitlik etmektedirler. Ebu Süfyan, Herakliyus'un, 'O yalan söylemiş midir, aldatmış mıdır?' sorularına 'Hayır'' cevabını vermek zorunda kalmıştır. (Buhari, Bed'ül vahiy, 6; Müslim, Cihat, 74)

Kâhin olduğu iddiası

Robinson, Mahome adlı eserinde, Kur'an'a ve Hazreti Muhammed'e atılan tüm iftiraları tek tek sıralar, ustaca zannettiği bir manevra ile o görüşleri benimsemediği izlenimini vermeye çalışır. Onun görüşü, 'Kur'an'ın cinlerin çöl kâhinlerine ilham ettikleri ile tamamı ile özdeş bir kitap olduğu' şeklindedir. (Rodinson, s. 82) İşin ilginci, Rodinson bir paragraf sonra büyük bir çelişkiye düşerek,' bir Kâhin değildir Muhammed' ifadesini de kullanabilmektedir! Kâhin, 'Gaipten haber getiren falcı' demektir. Kâhinler puthanelerde otururlardı. Her birisinin kendisini özel bir putu vardı ve ona hizmet ederdi. Kehanet ücreti olarak ta büyük paralar alırlardı. Müslüman olduktan sonra birçoğu yaptıkları hileleri bizzat kendileri itiraf etmişlerdir. Müddessir, 'bürünüp sarınan', Müzzemmil 'örtünüp bürünen' anlamlarına gelir. Tor Andrae, 'Pek çok kâhin, ilham almak istediklerinde, başlarını örterlerdi, Muhammed'de aynı şeyi yapmıştır' der. (Tor, Mahonet, s. 28) Halbuki hiçbir kaynakta Hz Peygamberin vahiy geldiğinde özel bir kıyafete büründüğüne dair bir bilgi yoktur. 'Peygamberin bir örtüye sarılması, bir vahiy almak için değil, vahiy esnasında duyduğu heybet, manevi ağırlıktan dolayı böyle bir şeye sarılma ihtiyacı duymasındandır. Yani bu önce olan bir şey değil, sonrasında üstünün örtülmesini istemesi söz konusudur; örtünme, sebep değil sonuçtur.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 332) Müşriklerin önderlerinden Velid bin Muğire bile, 'Hayır, vallahi o kahin değildir. Biz kâhinleri görmüşüzdür.' demiştir. (İbni Hişam, I/ 270) "Yusuf Ziya Yörükan, Vahyin gelişini Dr. Dozy,'nin isteri, Sprenger,'in tasavvuf, L. Caetani'nin kahinlerde olduğu gibi cin ve şeytan işi olduğu iddialarına cevap verir. Kitab-ı Mukaddes'te, 'Rab, Musa'ya dedi ki: O'na rabbin meleği çalı içinde ateş aleviyle göründü.' (Huruc, bab, 3) ve İncil'de birçok yerde İsa'nın cinlerle görüşmelerini örnek göstererek cevaplandırır. İlk zamanlarda cinlenme iddiasını Mekkeli müşriklerde dillendirmiş ama sonra hepsi bütün kalpleri ile İslam'ı kabul etmiş ve Hz Muhammed'i takip etmişlerdir." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 55) Bir insan, çok ileri emellerinin kalmadığı 40 yaşından sonra bütün dünyayı hatta bütün kabilesini, akrabalarını karşısına alıp da sonu görünmeyen bir maceraya atılmaz. Hz Peygamberin, hedefleri, Allah'ın emir ve iradesine dayandığı için, oryantalistler gibi aciz bir insanlara cüretkârane, atakça görünebilir, fakat davasında güç ve kuvvetini, kainatın yaratıcısından alan Hazreti Muhammed'e, 'Güneşi sağ elime, ayıda sol elime verseniz, davamdan yine de vazgeçmem.' sözünü (Sîretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberî, II2/218-220) dedirten imanın oryantalistler tarafından idrak edilip, takdir edilmesi elbette beklenemez. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 335)

Şair olduğu iddiası

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir, değişen tek şey, gerekçelerdir! "Onlardan evvelkiler de tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri nasıl da birbirine benziyor." (Bakara, 118) Hz Ömer anlatıyor, Müslüman olmadan önce Resulullah ile tartışma için bir gün evden çıktım. Hakka suresini okumaya başladı, içimden 'bu bir şairdir' diye düşündüm. Rasulüllah hemen, 'muhakkak o Kur'an Allah'ın indirdiği bir sözdür. O bir şair sözü değildir.' (Hakka, 40-41) ayetini okudu. O zaman ben, 'bu bir kahindir' diye düşündüm ki, Resulullah, 'O bir kahin sözü de değildir, alemlerin rabbinden indirilmedir.' (Hakka, 42-43) ayetini okudu. İşte o gün kalbim İslam'a karşı iyice yumuşamıştı. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayetler) Şairler çoğu zaman hayal aleminde dolaşırlar, duygusal davranırlar. Arap şairler genellikle, aşk, seks, içki, savaş, ırkçılık gibi konuları işlerlerdi. Ayrıca aşırı sözler, yalanlar, iftiralar, alay, övünme gibi şeylere çok meraklıydılar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 339)

Hz Muhammed'in farkında olmaksızın kendi kendisini aldattığı ve gördüklerinin hayal olduğu iddiası

Kur’an O’nun bir takım ruhi tezahürlerinin eseri olamaz mı? O bir mecnun olabilir mi? Vahiy meleği halüsinasyon olabilir mi? Sözleri bilinçaltına itilmiş bir takım arzuların dışa yansıması olabilir mi? Aslında bu ithamlar yeni değildir. Müşrikler de Peygamberimize mecnun demişlerdir! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 341) Goldziher, ilahi vahyi inkar eder, Hz Muhammed'in anlattıklarının, “Yahudi veya Hristiyan bilgilerinin karışımıdır, bunlar onun ruhumun derinliklerini inmiş ve kalbinin kendisine mal ettiği bir inanç halini almıştır, sonuçta vahye bir vasıta olduğuna samimi olarak inanır hale gelmiştir.” der. (Golziher, Le Dogme et la Loi de L'Islam, s. 3) Eğer Hz Muhammed Kur’an'ın kaynağı olsa idi bunu iftiharla kendisine nispet eder, kendisine kutsiyet isnat edebilirdi. Buna hiçbir engel de yoktu. Halbuki O, Muhammed'ül-Emin idi; Hılfu’l-Fudul’a üye idi; Kabe hakemliği olayında Hacerü’l-Esved taşını yerine bizzat o koymuştu: Doğruluğu, güvenilirliği ile çevresinde isim yapmış ve akıl ve hikmeti olan bir zat olarak tanınmıştı. Son derece akıllı ve hikmete uygun görüşleri vardı. Utbe tarafından kendisine sunulan, mal ve hükümdarlık önerisini de, Fussilet suresinin baş tarafını okuyarak reddeden o değil miydi? Böyle bir zat Mecnun olabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 348) Müşrikler O’nun bu yeni hal ve tutumuna bir türlü bir anlam veremiyorlardı. Bunun içinde çelişkilere düşerek, aynı anda birbirine zıt ithamlarda bulunuyorlardı. Bu da onların iddialarında samimi olmadıklarının delili idi ki delilik isnadı, Hz Nuh'a da, Musa'ya da yönetilmişti. (Müminun, 25; Şuara, 27)

Ruh hastası olduğu iddiası

Oryantalistler, vahyin inişi esnasında hazreti peygamberde görülen bir takım tezahürlere bakarak, onu sara veya benzeri sinirsel hastalıklara maruz bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Hz Muhammed'e gelen vahiy şekilleri çok değişiktir: Sadık rüyalar, kalbine ilham olması, Cebrail'in genç bir insan suretinde gelmesi, çıngırak sesi şeklinde, Cebrail'in gerçek şekli ile görülmesi, doğrudan doğruya arada bir perde olmak şartıyla Allah ile konuşarak gibi. ((A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 3414) Çok soğuk günlerde bile ter taneleri, mübarek alnında inci taneleri gibi parlardı. (Buhari, Betül Vahy, 2; Tirmizi , menakıb, 7) Zeyd bin Sabit'in dizi Hz Peygamberin dizinin altında bulunuyordu. Zeyd, vahiy gelince peygamberimizin dizinin ağırlığını öyle şiddetli hissettiği ki, neredeyse dizileri kırılacak gibi oldu. “Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırır, bacağımı çekerdim.” der. (Ebû Dâvûd, Cihad, 20; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V/190,191; Buhari, Salat, 12; Tirmizi, tefsir, 4,19) Rivayetlerden anlaşıldığına göre vahiy ağır bir iştir. Normal bir insan, insanüstü bir mesaj almaktadır! Bu konulardaki rivayetlerin asılsız olması ihtimalden çok çok uzaktır. Bu rivayetlerin Hz Peygamberi övücü veya yüceltici bir tarafı bulunmadığı gibi, bu kadar çok rivayetin asılsız olduğunu kabul etmekte zordur. Eğer raviler oryantalistlerin iddia ettikleri gibi, peygamberimiz için bir övgü düşünseydiler, meleklerin semavi güzellikleri ile peygamberimize indiğini, nefes alıp verir gibi kolaylık da vahiy aldığını ve vahiy sırasında yüzünün parlak bir nurla parladığı vb. gibi iddialarda bulunabilirlerdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 345) Paris Üniversitesinden A. Baire de Boismont, Des Hallucinations adıyla yazdığı eserin 551. sayfasında şunları aktarır: "Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. Rensulen, Muhammed hakkında şu tespiti yapar: “Kendi şahsi çıkarını terk ile tercih edip o kadar fedakârlıklarıyla bütün bir kavmin din konularında ve ahlakında o kadar hayret verici bir inkılap meydana getirmiş olan zat, asla mecnun belli değildir. Bu fikirler ve putperestliği devirip yerine biricik ve ruhani bir Allah dinini ikame eden bu zat mecnun değildir.”

Sara hastası olduğu iddiası

“Beşerin/insanın beşer sıfatları altında Allah Teâlâ’nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmakta kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekût âlemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber’in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah’ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden Hz. Peygamber’in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir: Hz. Aişe (r.a), “Rasulullah’ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı” (Buhârî, Bed’ü’l-Vahy, 1) demiştir. Hz. Peygamber (sav)’de meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O’na kâhin (Hâkka, 41-43) bazen sihirbaz, bazen de şâir ve mecnun (Saffat, 36) demişlerdi. O’nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, onun manevî cephesini anlayamamaktan ileri gelmektedir. Bu iddianın batıllığını şu şekilde açıklayabiliriz: Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksinedir. Nitekim vahyin kesildiği fetret döneminde, iştiyakla vahiy meleğini aramıştır. Ayrıca vahiy, her zaman kendinden geçme, hırıltı gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibrîl olduğunu bildiği halde, normal hâli devam ediyordu. Yine tıbben sâbittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Hâlbuki Hz. Peygamber (sav) vahyi müteakip insanlara hukukun, ahlâkın, ibadetin, edebî ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kur’an ayetlerini tebliğ etmiştir. Bir benzerini getirmekten bütün insanları âciz bırakan bir kelâm, hiç saralının eseri olabilir mi? Üstelik bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır.” (Prof. Dr. Mehmet Soysaldı, Vahiy Esnasında Hz. Peygamber, kastamonur.com) “Oysa mantık açısından değerlendirdiğimizde; bazen Hz. Peygamber’in verdiği hükümler Yüce Allah tarafından onaylanmayarak değişikliğe maruz kalmıştır. Nitekim Bedir’de Resulullah esirlerin fidye karşılığı serbest bırakılması taraftarıydı, ancak “Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu” (Enfal, 68) ayeti nazil olmuş ve bu hükmün doğru olmadığı beyan edilmiştir. Kur’an’ı Kerim’in değişik ayetlerinde de Resulullah’ı uyaran ayetleri bulunmaktadır. (Örneğin: et-Tevbe, 9/4, 113; et-Tahrîm, 66/1; Abese, 80/1. Bu konuda ‘Oryantalistler ve Hz Muhammed’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) Eğer gerçekten oryantalistlerin iddia ettikleri gibi Kur’an’ın yazarı Hz. Muhammed (sav) olsaydı söz konusu ayetleri Kur’an’a almayabilirdi.” (Alper Ahmedov, Yüksek lisans tezi, Osmanlı sonrası Bulgaristan’da Kur’an çalışmaları, s. 121)

Bartold, Avrupalı oryantalistler arasında o zamana kadar yaygın olan “sara hastası” iddialarının doğru olmadığını, çünkü öyle hastaların hallerinin onda müşahede edilmediğini ve öğretilerinin sağlıklı olduğunu söylemiştir. (Vasilij Viladimiroviç Bartold, İslam, s. 17) Oryantalist Maxime Rodinson’da Hz. Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78) Lord John Davenport de, "Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur’an’ı kerim, s. 12; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223, 242) der. M. G. Watt, “Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke'de, s, 95) derken, İslam düşmanı Leone Caetani “Muhammed'in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s. 255) itirafında bulunur. Emily Dermenghem,

“Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur.” (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.16); Emily Dermenghem, “saralı halini iddia etmek gülünçtür.” (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 291) derler. “Birçok oryantalistte bu görüşü reddeder. Başpiskopos Tor Andrae, ünlü tarihçi Caesar Farah, Marksist oryantalist Maxime Rodinson, Hristiyan İslam tarihçisi Montogomery Watt gibi.” (Watt, Muhammad: Prophet and Statesman, Oxford University Press. s. 19) "O zaman doktor var mıydı, evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur üniversitesinden mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. John Devenport, "Muhammed'in Sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 48, 73) Alfrede Guillaume bu iddiayı şiddetle reddeder! Bunu yaparken, Hz Peygamberin sahip olduğu üstün akıl, aklî ve ruhi dengelilik, siyasi ufuk genişliği ve davasındaki kararlılığı temeline dayanır. Dini tecrübenin psikolojik tezahürleri üzerinde yapılan araştırmaların bu ithamı kesinlikle çürüttüğünü söyler. (Guillaume, Islam, s. 25) R. V. C. Bodley: “Kur’an'ın her kelimesi vahiyler nazil olduktan sonra tamamıyla, berrak zihin ve düşünce ile dikte ettirilmiş, yazılmıştır. Bir saralının sara nöbetinden zihni açık ve berrak düşüncelerle dolu olarak katiyen çıkmadığını her tıp mensubu teyit edecektir. Sara bugüne kadar hiç kimseyi bir peygamber veya bir kanun koyucu yapmadığı gibi, kimseyi de iktidara yükseltip mevki sahibi yapmamıştır. Bilhassa o zamanlarda böyle bir hal, ona sahip olanı, yarı çılgın veya düpedüz çılgın olarak gösterirdi. Eğer hakikat aklı başında ve salim düşünce sahibi bir tek insan varsa, o da Hz Muhammed idi.” (Bodley, the Messenger, The Life of muhammed, s.64) der. Orhan Hançerlioğlu'nun, ‘Ruhbilim sözlüğü’nde: “Sara, yere düşme, çırpınma ve ağız köpürmesi ile beliren bir sinir hastalığıdır. Zihinde bir zedelenme ya da ur sonucudur. Büyük nöbet bir buçuk dakika kadar süren kasılma ile olur, sonra hasta yere düşer, bilincini yitirir, vücudundaki tüm kaslar kasılır, yüzü morarır, dilini ısırır, kol ve bacaklar ritmik bir biçimde kasılıp gevşemesi bunu izler. İdrarını kaçırır. Saralı kişilik, çekingen, ürkek ve insanlardan kaçan bir ruh yapısına sahiptir.” (Hançerlioğlu, s. 323) diye sara hastalığını tarif eder. “Hz Muhammed'de düşme, çırpınma, ağız köpürmesi görülmemiştir. Tarih, soyundan sarılı birini de kaydedilmemiş. Dilini ısırması, kol bacaklarında kasılmalar-gevşemeler, çığlık atmak, yere düşmek ve benzeri hiçbir sara hastalığı özelliği onda görülmemiştir. İnsanlar tarafından sevilmemek, ürkeklik, çekingenlik gibi bir özellik de asla onun için ileri sürülemez. Sarsılmaz bir azim ve kararlılık onda vardı. Engin bir cesarete sahipti. Ticaret yapmış, aile kurmuş, devlet yönetmiş, kumandanlık, imamlık yapmıştır. Tüm bu kimlikleri ile hep hayatın içinde bulunmuş, hep önder ve rehber olmuştur. Vahiy hali geçer geçmez, vahyin inişine sebep olan probleme cevap verir, Arap edebiyatının görebildiği en üstün bir edebi ifade ile vahiy halka duyururdu. Eğer vahyin tezahürleri, sara hastalığının göstergelerinden olsaydı, bizzat sahabelerin tepkisi hemen kendisine koşmak, onu kurtarmak şeklinde olacaktı, fakat hiçbir zaman bu böyle olmamıştır. Eğer böyle bir hastalığı bulunsaydı, ayakta iken, bir değneğe dayanırken, otururken veya bir hayvan üzerinde iken ansızın gelen vahiy onu yere düşürüldü ama asla böyle bir şey olmamıştır. Sara hastası olsaydı, Hira mağarası mağarasında tek başına nasıl gecelerce kalabiliyordu? Öyle ya orası taş ve kayalıktı. Tarihi onu, peygamberlikten öncede anormal yaşayış, garip davranışlar gösteren bir olarak kaydetmemiştir. Mekkeli müşriklerde kendisini sara hastası olmakla nitelendirmemişlerdir, bunu ancak onu hiç görmeyen, yüzlerce yıl sonra Bizans Hristiyanları fark edebilmiştir.(!) Sözlerinden ilim, şefkat, muhabbet akan, en mükemmel bir insanlık örneği olan Hz Muhammed'i bir saralı karakter olarak ileri sürmek, bir hezeyandır! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 349-351)

Histeri ve Nevrasteniye yakalandığı iddiası

Rudi Pret’in “Kaleme aldığı siyer kitabı birçok açıdan hayal kırıklığına uğratıcıdır. Eserinde ilmi inceleme şartları gözetlenmemiştir.” (Paret, Dirasetu’l-İslamiyye ve’l-Arabiyye fil-

camiatul-Almaniyye, s. 22) dediği Sprenger 'Muhammed histerik bir adamdı' demektedir. Bu konuda Nevrasteni ve histerinin ne olduğunu Ruhbilim sözlüğünden öğrenelim: "Nevrasteni, bedensel ve ruhsal güçsüzlük hastalığıdır. Unutkanlıkla başlar, baş ağrısı gözükür, sıkıntı, keyifsizlik, durgunluk ve hastalık hastalığı eğilimleri belirtilerindendir." (Hançerlioğlu, s. 258) Histeri ise, "histeri nöbetleri ile kendini gösterir, hasta birden bire çığlık atarak veya ağlayarak kendini yerlere atar. Bedende çırpınmalar baş gösterir. Hasta nöbetten ağlama veya gülme kriziyle açılır. Kıpırdadıkça bağırır, bulantı ve kusmalar gözükür. Hasta birçok korku hisseder, görme bozukluğu yaşar. Histerikler gösterişçi ve yalana eğilimlidirler." (Hançerlioğlu, s. 260) Histeri şiddetliyse genellikle delilik ile sonuçlanır. Bazen histeri ve sara birlikte olabilir. (New Medical Dictionary, Hysteria) "Bu belirtilerin hiçbirinin Hz Muhammed'in hayatı ile uzaktan yakından alakası yoktur. O, son derece dengeli bir hayat yaşamış idi. Hayatı boyunca sağlığı tam olarak yerindeydi, karşılaştığı türlü türlü sıkıntılara rağmen, herhangi bir hastalık çektiğini göremiyoruz; hafızası da dillere destan idi, görme bozukluğundan şikâyeti yoktu. Onun hayatında tek bir fobi, korku gösterilemez! Sürekli olarak kendisine musallat olan ve hayatını normal düzeni içerisinde yaşamasına ve diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurmasına engel olan, tek bir fikir gösterilemez. Bu sinirsel hastalıklara maruz kalsaydı, doğal tepkisi bir çare arama şeklinde olurdu. Yirmi üç senede Resulullah sayısız eziyetlere, komplolara ve değişik inanç sahiplerinin savaş ve mücadelelerine hedef olmuştur: Hahamlar, papazlar, keşişler, komutanlar, servet sahibi tüccarlar, kabile reisleri ve hükümdarlar önce kendisine savaş açmış sonrada ona iman etmişlerdir. Dostları, ashabı her ve durumda kendisini gören, hiçbir sırrı kendilerine gizli kalmayan insanlardı, onlar kör müydüler, onun hasta olduğunu fark etmediler mi?" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 355, 357) Jules Barthélemy-Saint Hilaire tarafından yazılan 'Muhammed ve Kur'an' adlı kitabın 99-101. Sayfalarında bu konuda şöyle denmektedir: "Muhammed'in bu garip hali, sırf fizyolojik ve hastalık sebepleri ile açıklanmak edilmek istendi. Güya çocukluktan beri maruz bulunduğu sara nöbetlerinden bahsedildi. Muhammed'in histerik olduğuna inanan Sprenger onu Sudenberg ile kıyaslar. Fakat Sudenberg ancak hiçbir şey tesis etmemiş garip bir insan idi. Onda dine benzeyen bir şey yoktur. 'Ben Muhammed'in histeri veya sara olmadığını itiraf ederim.' Şüphesiz O'nda başka bir şey vardı, o ne yalancı, ne de bilinç bozukluğu olan biri değildir."

Hallucination iddiası

Gerçekte bulunmayanı algılama hastalığıdır. Algı hastalığı üçe ayrılır: Var olanın yanlış algılaması (illusion). Paranoyaklık, alkol çıldırmaları görülen ve seslerin küfür gibi algılandığı, nesnelerin yılan gibi görüldüğü hastalık ise hallucinose hastalığıdır. Hallucinationda ise ortada bir şey yoktur. Aslı olmayan şeyleri görme, duyma, hissetme hastalığıdır. Özellikle alkol çıldırılarında baş gösterir. Afyon veya esrar kullanımında hasta bazı sesler duyar. Uzun süreli esrar kullanımında koku kaybı da gözükür. Özellikle alkol ve kokainmanlarda dokunma hallucinationlara rastlanır. Deride yanma, acı hissedilir. (Hançerlioğlu, s. 322-323) İddiaya cevaplar: "Birincisi: Bir hastalığın teşhisi muayene edilmesine bağlıdır. Tahlil yapılır incelemeler, kontroller ve takipler sonunda teşhis konur. Kulaktan dolma bilgilerle, hastalık teşhisi konmaya kalkışmak gerçekçi olmaz. Hele 14 asır önceki birçok bilgi tahrif edilip, bozularak bir teşhiste bulunma gayretine girilmesi, bilimin ve tıbbın kurallarına aykırıdır. İkincisi: Birbiriyle sürekli savaşan Arapları, önce birbirine kardeş yapıp, putperestliği ve çirkin adetleri ortadan kaldıran, birçok savaşlara kumandanlık eden, din ve dünya işleri ile ilgili kurallar koyan, barbarlığı medeniyete dönüştüren, insanlara kıyamet gününe kadar bir yol gösteren birisi hasta ve vehimli bir adam olamaz. Üçüncüsü: 'Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, o dağı paramparça olmuş görürdün.' (Haşr, 21-22); 'Biz senin üzerine ağır olan sözü, Kur'an'ı indireceğiz.' (Müzemmil, 5) ayetlerinin işaret ettiği gibi; vahiy almak zor bir görevdir! Dördüncüsü: Vefat hastalığından başka bir hastalık geçilmediği, tarih kitaplarında

olan, alkol-uyuşturucu kullanmak şöyle dursun, Hz Muhammed'in bunları yasakladığını herkese bilir. İslam düşmanı Renan bile itiraf etmek zorunda kalmıştır: “Hiç kimse onun kadar sağlam bir kafa ve düşünce yapısına sahip olmamıştır.” (E. Renan, Mahomet et les origines de L'Islamisme, s. 1080) Beşinci: Hallucination, gerçekten bulunmayana görme hastalığıdır. Peygamberimiz Cebrail'de dahil birçok meleği görmüştür. Bütün peygamberlerde aynı gerçeği dile getirmiştir. Böyle bir hastalık iddiası o insanların peygamberleri içinde söz konusu olmuyor da, neden dost ve düşmanın ittifakıyla son derece zeki (Fetanet), dürüst (Emin) ve sağlıklı olan Hz Muhammed için söz konusu ediliyor? Bunu dini taassuptan başka bir şey ile izah etmek mümkün müdür? Altıncısı: Hz Peygamber kendisine ilk vahiy geldiğinde, görüp duyduğunu hemen doğrulamadı. Aksine gördüğünün vehim olabileceğini düşündü, araştırdı, zamanla kesin kanaate vardı. Yedincisi: Peygamberimizin istediği halde vahiy gelmediği durumlar pek çoktur. Peygamberimizin kendi içtihadıyla fetva verip, daha sonra, söylediğinden farklı bir çözümle vahiy geldiğini görüyoruz. Bu da kesin olarak ifade ediyor ki, Hazreti Muhammed bu görevine farkında olmaksızın da olsa bir katkıda bulunmamıştır! Kur’an hazreti peygamber herhangi bir konu üzerinde yoğunlaştığı sırada inmiyor, çoğu zaman beklenmedik bir biçimde, Hz Peygamberin karşısına çıkan değişik problemleri ele almak, çözüme kavuşturmak amacıyla iniyordu. Sekizincisi: Vahiy tek bir biçimde inmemiştir. Bu da birçok hastalık iddiasını boşa çıkarır. Dokuzuncusu: Zeyd bin Sabit'in vahiy esnasında dizilerinin ağırlığını hissetmesi, deve üzerinde iken inen vahyin, devenin çökmesine sebep olması, sahabenin vahiy esnasında arı vızıltısına benzeyen ses duyması, tüm bunlar vehim, hayal değildir. Aksine bir realite olarak, başka insanlar tarafından da hissedilen gerçeklerdir. Onuncusu: Kur’an'da birçok gaybî haber, bilimsel tespitler vardır. Bunları hallucination ile izah etmek mümkün değildir. On birincisi: Hallucination; yaratan, tek ilah inancı, hayatın bir amacı olduğu fikri, insanın mesuliyeti prensiplerini içeren bir dini açıklamaya yeterli olabilir mi? On ikincisi: Acaba bütün Arap Yarımadası'nda hallucinationa bir tek Hazreti Muhammed mi yakalandı ki, bu Araplara çok yeni ve orijinal olarak geldi de, ona inanıp iman ettiler? Bu hastalığa tutulan başka hiç kimse, böyle bir sistem kuramadı. Bunu yalnızca Muhammed mi başardı? On üçüncü: Müşriklerin iddiaları birbirini yalanlayan, çürüten, çok farklı iddialardan oluşur. Hz Muhammed'e yöneltikleri ithamlarda kararsızlıklar: Ona, ‘sihirbaz, şair, mecnun’ dediler, ne bir ithamda karar kılabildiler, ne dediklerinden birisini ispat edebildiler. Sonunda tüm bu ithamlardan dönüp, Müslüman oldular. Böylece kendi kendilerini de yalanlamış oldular!” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 359-364)

Bilinçaltındaki arzularının dışa yansıdığı iddiası

Oryantalistler vahiy kaynağı olarak gizli arzulardan ve şuur altındaki isteklerden söz ediyorlar. Onlara göre Kur’an, gizli arzularını tatmin ve ruhen büyük sıkıntı çektiği bu ağırlıkları hafifletmek üzere kasıtsız ve şuursuz bir biçimde Hz Muhammed'den kaynaklanmıştır. Hâlbuki vahiy çoğu zaman, Hazreti peygamberin arzularına açık ve hiçbir taviz ve hafifletme göstermeden, güçlü bir biçimde karşı koymuştur: Amcası Ebu Talib'i seviyordu, onun Müslüman olarak can vermesini çok temenni ediyordu. Öyle olduğu halde, neden amcasının kelime-i şahadet getirdiğini belirten bir vahiy vehmetmedi? Aksine vahiy, Allah'tan bağışlama bile dilemesine izin vermemişti. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 365) Zeynep Binti Cahş ile evliliği konusunda ayet "Sen insanlardan korkuyorsun. Oysa Allah kendisinden korkulmaya daha lâyıktır." (Ahzap, 37) şeklinde iner. Hz Ayşe, 'Eğer Hz Peygamber vahiyden bir şey gizlemiş olsaydı, bunu gizlerdi.' demiştir. (Buhari, Tevhid, 22 ; Müslim, İman, 288) Hz Hamza şehit edilmişti Uhud Savaşı'nda. Ciğerleri dişlenmiş, burnu, kulakları kesilmişti. Ebu Süfyan, cansız yerde yatan Hazreti Hamza'nın vücuduna mızrağı ile vurmuş, 'Tat bakalım akrabalarına isyan etmenin cezasın.' demişti. Öfke, üzüntü ve hasreti doruğa yükselen Hz Peygamber, 'Allah Kureyş'e karşı kendisine bir yerde zafer nasip ederse, onlardan 30 adamı aynı şekilde 'müsle'

yapacağına.' yemin etmişti. Müslümanlarda ant içmişti. Ama nasıl vahiy indi? 'Ceza verilecekse yapılanın misliyle ceza verilmesini, bununla birlikte sabır ettikleri takdirde bunun kendileri için daha hayırlı olacağını belirten bir ayet (Nahl, 126- 127) iner. Hz Peygamber de sabrı tercih ederek, savaşta öldürülenlerin organların kesilmesini yasaklar. (İbni Hişam, II/96) Bu çirkin işi gerçekleştiren Hint ve Ebu Süfyan daha sonra ele geçirilmiş ama bunların öldürülmesi gibi bir olay vuku bulmamıştır. Vahşi de Müslüman olmuş ve peygamberimiz Müslümanlığını kabul etmişti, sadece fazla gözüne görünmemesini istemiştir. (İbni Hişam, II/72) Görüldüğü gibi aradan geçen onca yıla rağmen Hazreti Hamza'nın hatırası ve ölüm acısı Peygamberimizin ruhumda bütün tazeliği ile duruyordu, ama ne intikam almasına, ne de almamasına ilişkin herhangi bir vahiy gelmiyor. Bu mu bilinçaltındaki arzuların tefsiri? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 367) Peygamberimiz, Allah'ın annesi için bağışlanma dilemesine müsaade etmediğini belirtmiştir. Peygamberimiz, en azından konuşmayıp, gizlenmesinde bir sakınca olmayan bu gibi özel işlerini bile doğru olarak ifade eder, herkese açıklardı. Bu bile onun peygamberliğinin doğruluğuna delil teşkil etmez mi? (Şevkani, Neylül-Evtar, 4/109) Vahiy, Hz Muhammed'in gizli arzularını bir yansıması olsaydı, annesinin ahiret hayatında güllük gülistanlık akıbetini canlandıran bir tablo ortaya koyamaz mıydı? "Sırf Rabbimiz Allah'tır, dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarın" çıkarıldıkları gün el konulan ev ve barklarını müşriklerden geri almalarına ilişkin bir vahiy neden inmedi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 368) Oğlu İbrahim vefat ettiği gün neden, bütün kâinatın da bu üzüntüye ortak olduğuna dair bir ayet inmedi? Oysa O gün güneşte tutulmuştu, herkeste İbrahim öldüğü için bu olayın olduğuna inanmıştı. Ama Peygamberimizin cevabı ne oldu? " Güneşin ve ayın, hiç kimsenin ne doğumu ve de ölümünden dolayı tutulmayacağını." (Buhari, Küsuf,1; Müslim, Küsuf, 6; Ebu Davud, istiska, 3; Nesai, Küsuf, 6; İbni Mace; ikame 152) ilan etmek olmuştur. Bununla da bitmiyor, aksine birçok ayet (Nur, 6-9; Mücadele 1; Enfal 67; Tevbe, 80; Hakka, 44; İsra, 74) Peygamber'in yaptığı bazı davranışların yanlış olduğunu ifade etmiştir. Rodinson bile onun huzurlu, dengeli, güvenli ve çevresindeki insanların takdirini kazanmış olduğunu itiraf etmekte ve onu ruhi ve sinirsel hastalıklarla itham edenlerin görüşünü reddetmektedir. (Mahomet, s. 49-53)

Eksik bir mistik makamın ürünü olduğu iddiası

Maxime Rodinson'a göre Hz Muhammed zahidine birtakım eğitimlere sahiptir. Her türlü zevkleri reddeden ve uzun uzun namaz ve ibadetler yolunu tutan bu hayat sebebiyle, duyulan sesler eşliğinde kendisine keşif görünmeye başlar. Muhammed bir mistiğin oluşmasına tam elverişli bir mizaca sahipti. -Başka oryantalistler de onu, tam aksine şehvetperest olarak ilan ederler!- Mistikler, Teopatik hal durumuna geçince tanrı ile kendisini bir hisseder. Robinson, Muhammed'in bu hale hiç geçmediğini söyler. “O, Tanrı'dan daima ayrı görecektir kendini” der. (Rodinson, Mahomet, s. 105-107) Kendisi Marksist olup hiçbir ruhi ve manevi güce inanmayan Rodinson'un, tamamen manevi, ruhi ve ilahi hakikatler üzerine bina edilebilecek böyle bir tespite nasıl vardığını insan merak etmiyor değil? Hz Muhammed ile aynı şartlara sahip yüz binlerce insan hayat sahnesine ayak basmış ve ömür müddetini tamamladıktan sonra bu dünyadan çekilmiştir. Acaba neden onlardan biri Kur’an gibi bir eser ortaya okuyamamış, İslam gibi bir sistem tesis edememiştir. Ayrıca Rodinson'un iddiasının aksine, İslam mutasavvıfları Hz Muhammed'i örnek almışlardı, ruhbanlık ise İslamiyet'te reddedilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 375-376)

Hira Mağarasında Gördüklerinin bazı olaylar karşısında duyduğu şiddetli üzüntü, korku sonucu meydana geldiği iddiası

Oryantalist Bouquet, Hz Muhammed'in Hira Mağarasında gördüğünün hayalden ibaret olduğunu belirtir. Bunu da iki erkek çocuğunun ölümünden dolayı duyduğu şiddeti üzüntüye bağlar. (Comparative Religion, s. 266) Ledit ise, bunu oğlunun ölümüne, hanımının yaşlılığına, dağ başında içinde bulunduğu yalnızlığa ve cinlerden olan korkusuna dayandırır. (J. Charles Ledit, Mahomet, s. 110) Rodinson ise, Hz Muhammed'in zenginlerden intikam almak istediğini iddia eder. (Rodinson, s. 78, 109) Hz Hatice vefat ettikten sonra Hz. Ayşe'ye, 'Allah'ın kendisine Hazreti Hatice'den daha hayırlı bir eş vermediğine yemin ederek ve hiçbir hanımın kendisiyle yarışamayacağı faziletlerini' sayarak, Hz Hatice'nin büyüklüğünü, yıllar sonra bile unutmadığını göstermiştir. (Buhari, nikah, 108; Müslim, fedail sahabe, 74; Tirmizi, Birr, 70; İbni Mace, nikah, 56; Ahmet, Müsned, VI/115) Peygamberimiz güçlenip, düşmanlarına boyun eğdirdiğinde, aşağılık kompleksi taşıyan küçük ruhlu insanlar gibi, zenginlerin mallarını ellerinden almamıştır. O, zengin ile fakiri eşit tutmuştur, yeter ki Mümin olsunlar. Irving, "Ne gibi bir şerefin arkasından koşabilirdi ki? Üstün aklı ve nezihliği ile kavmi arasında sosyal mevkii zaten yüksekti. Üstelik ünlü Kureyş kabilelerinin en asil koluna mensuptu. Mekke'de Kabe hizmetçiliği ve reislik ailesinin elinde bulunuyordu." (W. Irving, Mahomet and His Successors, s. 195) der. Peygamberimiz kız ve erkek çocuk ayrımı yapmamıştır. Peygamberimizin erkek çocuğu vefat edince, Mekkeli müşrikler kendisiyle alay etmişlerdir ama bu Hz Muhammed'in yeni bir din getirmesinden sonra olmuştur, yoksa daha önce Mekkeli müşrikler kendisine saygı gösteriliyordu. Yani Peygamber olmadan önce alay ile muhatap olmamış, peygamberliğinden sonra, bu yeni getirdiği din sebebi ile eleştirilmiş , bu arada çocuklarının vefatından dolayı alaya alınmıştır. Uzletten, cinlerden korkan birisi, neden her sene peş peşe, hem de gecelerce, bu yalnızlığı tercih etsin? 23 sene boyunca kendisine vahiy gelmeye devam edişini nasıl açıklayabiliriz? Bu zaman zarfında, büyük çoğunlukta arkadaşların arasında ve gündüzün ortasında vahiy olayı gerçekleşir. Ortada ne ifritlerin korkusu ve ne de gecenin uykusuzluk krizleri söz konusuydu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 379-380)

Kur'an muhtevasının, içeriğinin kaynağına delaleti

İhmal edilmemesi, gereken bir konu da Kuran'ın içeriğine bakarak kaynağına işaret ve deliller bulmaktır. Söz söyleyenin aynasıdır, kişinin söz ve yazılarında onun tabiatı açıkça görünür. Kur'an okuyucusunun ilk anda fark edeceği, açık bir ilahi heybet, azamet ve sayfalarda konuşan, emreden, yasaklayan, teşvik eden, teselli de bulunan ve yol gösteren yüce bir zat'ın bulunduğudur. Ayrıca onda geçmiş, gelecekle ilgili gaybî haberler bulunur. Bir takım bilimsel gerçekler Kur'an'da yer alır. Kuran'da ilahi bir otorite ve azametin açıkça göze çarpar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 383) Okuma yazması olmayan bir çobanın, yıllarca bir profesör gibi konuşup, onun ilgi alanına giren konularda ahkâm kesmesi, buna karşılık açık vermemesi mümkün müdür? Bir insanın - haşa- 23 sene gibi uzun bir zaman, hatta aradan geçen 1400 küsur sene boyunca Allah adına konuşması, buna milyarlarca insanı inandırması mümkün müdür? Allah'ın sanatını ne kadar mükemmel, güzel, üstünse Allah'ın kelamı da, insanların kelamından o derece daha üstün, harikadır. Çünkü kelam, kuvvet ve üstünlüğünü mütekellimden-konuşanından alır. Kur'an'ın satırları arasında uluhiyetin ceberrut, kibriya ve azametini güneş gibi parıldadığını görürüz. (Örnekler, s. 384 386: Hud, 44; Fussilat, 11;Yasin, 82; Bakara ,34; Kaf, 6-11; Meryem, 68-72; Taha, 13-16; Müminun, 64-67; İsra, 71-75;Enam, 94; Nahl, 45-50 vd.) Ayetlerde açıkça, ilahi soluk hissedilir. Yalancı sahtekarların düşmanları karşısında, gönüllerini teselli edecek birisine ihtiyaç olduğunu itiraf etmeleri mümkün değildir, zira bu bir zaaftır. Kur'an bununla doludur! İsra, 71-75; Furkan, 32 gibi. Hz Muhammed çok önceden tedbirini alıp Kur'an'a bir ayet yerleştirerek, dilediğini yapmada serbest bırakıldığını ileri sürebilirdi. Kur'an ne diyor? 'Sakın şüphe edenlerden olma.' (Bakara, 147) Hz Muhammed kendisine inen vahiyden şüphelenmekten, kendi kendisini sakındırmayı düşünmesi mümkün müdür? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 387-388) Sahtekâr bir insanın en son

başvuracağı, bir itiraftır! İnsanın yazdıkları da beşeri bir karakter vardır. Peygamberimize zulüm yapıldı, öldürmeyi planladılar, büyük yalnızlıklar, yoksulluklar çekti, sefalet içinde yaşadı, üst üste savaşlara katıldı, amcası şehit edildi... Acaba Ebu Talib'in hesapsız olarak cennete girdiğini bildiren bir vahiy uydurarak herkese ilan etmekten onu alıkoyan neydi? Peygamberin kişisel arzu ve duyguları başka Kur'an ise başkadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 390) Hz Hatice'nin dünyadan Göçtüğü yıl, üzüntü yılı ilan edilir Hz Peygamber onun vefatından sonra sürekli olarak onu hayırla anmıştır. Hz Ayşe onun anılmasından kıskançlık bile duyardı. Kur'an'da bu sevginin akisleri nerede? Halbuki Hz Meryem Kur'an'da birçok yerde anılıyor, firavunun karısından bile söz ediliyor! Hz Hamza'da çok trajik bir şekilde öldürülmüştür. Hz İbrahim; oğlu vefat etmiş, cenazede yürümekte zorlanmış, gözlerinden yaşlar akmıştır, fakat Kur'an-ı kerime bakın, bağrı yanık bir babanın içini dökebilecek bir tek kelime olsun, konuya dair bir şey göremezsiniz! Onun sevinçlerinin de izlerine rastlayamazsınız, ne zafer karşısında beşeri coşku, ne de yenilgi karşısında insan üzüntüden asla eser görülmez Kur'an'da. Bedir Savaşı kazanılmıştır, Ali İmran suresi 123. ve 127. ayetlerde zaferin sevincinden hiç bir şey görülmez. Ayetler Allah'ın Müslümanlara olan nimetini ve onlar güçsüzken yardım ettiğini atlatmaktan başka bir şey söylemez, 'savaşta onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü.' denir. Uhud Savaşı'nda bozgunun sorumluluğundan sıyrılmak için herhangi bir tartışma veya çekişme görülmez Kur'an'da. Okçulara, 'netice ne olursa olsun yerlerinden ayrılmamaları' emredildiği halde, sonucunda acı bir bozguna meydan veren yerlerini terk etme olayı gerçekleşmiştir. Kur'an bu olayı bakın nasıl ele alır: ' Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara danış.' Eğer bu Kur'an Hz Muhammed'den olsaydı, bu durumu fırsat bilir, muhaliflerine çok acımasız bir biçimde yüklenir ve istişareyi zorbalığa dönüştürebilir. Fakat Kur'an, alemlerin Rabbinden geldiği için, ona daha fazla istişare emrediliyor. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 394) 'Gaybın anahtarı Allah'ın katındadır.' (En'am, 59) Kur'an'da geçmiş peygamberlerle ilgili birçok gaybi (görülmeyen alem; geçmiş-gelecekle ilgili) haberler, kıssalar bulunmaktadır. Nuh peygambere ait haberler için şöyle buyrulur: 'Daha önce ne sen bunu biliyordun ve ne de kavmin.' (Hud, 49) Musa peygamber ile ilgili de: 'Hayır sen Ey Muhammed! Mukaddes vadinin batı tarafında değildin, o hadiseyi görenlerden de değildin.' (Kasas, 44) Hz Meryem kıssası için, 'Sen onların yanında değildin.' (Ali İmran, 44) … Medine'ye hicretten sonra Yahudi ve Hristiyanlarla karşı karşıya geldi. Onlar soru sorarak ve aldıkları cevaplar karşısında İslamiyet'e girdiler veya Necran Hristiyanları gibileri de cizye verdiler. Kur'an-ı kerim, Hazreti Adem'den Saadet Asrına-peygamberimiz zamanına- kadar birçok haber vermiş, gelmiş geçmiş peygamberlerin durumlarını haber etmiştir. İncil ve Tevrat'la ittifak ettikleri noktalarda onları tasdik, onay; ihtilaf ettikleri konularda düzeltme yapmış ve gerçeği ortaya koymuştur. Kur'an hakimlik rolünü üstlenmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 397) Kur'an geçmişe ait haberleri görürcesine, canlı bir şekilde tasvir eder; maksat, amaç, gaye okuyana bildirilir! Kur'an melekler, cinler, cennet, cehennem gibi konularda da haber verir, peygamberin bunu görmesine imkân yoktur. Normal bilgi edinme vasıtaları aracılığı ile öğrenemediğimiz bu konularda, ancak vahiy sayesinde aydınlanabiliyoruz. Kur'an münafıkların gizli amaçlarla kurduğu, Mescidi Dırar'ın gerçek yüzü hakkında peygamberimize bilgi vermiştir. (Tevbe 107-108) Kur'an gelecekle ilgilide haberler vermiştir. Haber verilen durumlar da aynen gerçekleşmiştir. Mesela, Bizanslılar ile İranlılar arasındaki savaş (Rum, 3-5) gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 399) Oryantalist Safary yaptığı Kur'an tercümesinde, "Rum ve İran imparatorluklarının durumunu iyi bilen herhangi bir insan, dikkat ettiği takdirde böyle bir sonucu tahmin edebilirdi." (M. savary, Le Coran, s. 365) demektedir.nEğer hal böyle iken, neden Resulullah bunu bildi de, Hazreti Ebu Bekir ile yüz deve üzerine bahsine giren kavmi bilemedi? Savaşın dokuz seneyi geçmeyecek bir süre içerisinde meydana geleceğini, henüz yeni savaştan yenik çıkmış bir tarafın zaferi ile sonuçlanacağını haber vermesi ve bunun gerçekleşmesi bir mucizedir. Bu haber gerçek olarak ortaya çıkmasaydı, İslam'ın geleceği üzerinde en büyük

tahribatı oluştururdu. Ebu Leheb'in ve eşinin cehennemlik olacağı Kuran'da bildirilmiştir (Tebbet, 1-5) ve onlar imansız olarak ölmüşlerdir. Maide, 67. Ayet "Allah seni insanlardan koruyacaktır." Şeklinde indiğinde Peygamberimiz nöbetçilere, ' Gidin, Allah beni koruyacak.' der -Teslimiyet ve imandaki derinliğe bakın! - ve Allah o'nu birçok düşmanından, etrafında koruma olmadığı halde korur da! (Beydavi, tefsir, nüzül sebebi, s. 401) Ehli Kitap'ın birçok yanlışını Hz Peygamber düzeltmiştir, 'yanlışlarını düzelttiği insanlardan bilgi öğrenmesi makul, akli değildir.' Ehli kitaptan birçok âlim Müslüman olmuş, müşriklerde çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. Müslümanların daha Mekke'de iken müşriklere galip gelecekleri, İslam dininin diğer bütün dinlere galip geleceği bildirilmiştir, hepsi aynen gerçekleşmiştir! Kur'an'da birçok bilimsel ayetler de vardır. Tarih, coğrafya, biyoloji, tıp, fizyoloji, kimya, fizik, astronomi... Doktor Maurice Bucaille, La Bible, le Coran et la science isimli kitabı bu konudaki örneklerle doludur. Üç ilahi-Semavi kitabı incelenmiş, içerikleri modern bilimin verileriyle karşılaştırılmış ve 'Kur'an'ın modern dönemde ilmi bakımdan tenkit edilebilecek bir taraf ihtiva etmediğine, içermediğine kesin olarak kabule mecbur kaldım.' sözünü yazar söylemiştir. (Bucaille, s. 13) Bu konularda 'Kur'an ve bilim' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Sonuç

Oryantalistlerce ileri sürülen iddialar birtakım dini, siyasi, ideolojik ve sosyal kaygıların ürünüdür. Hazreti Muhammed halk arasında doğruluk ve güvenilirlik ile ün salmış, engin tevazu sahibi, yakın akrabaları, sahabeleri kendisine içtenlikle bağlı olan, her şeyini dini uğruna feda eden, Allah'tan emir aldığını anlar anlamaz her türlü tehlikeyi hatta ölümü göze alan, hak bildiğini haykıran, sade ama Yüce âlemler ile bağlantılı olan, kararlı tavizsiz bir şahsiyettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 422) İlk vahiy karşısındaki telaşı, tepkisi, onun peygamber olma, bir kitap ortaya koymak konusunda önceden bir düşüncesinin bulunmadığını gösterir. İnen ayetleri hızlı hızlı tekrar ederek ezberlemeye çalışması, onun yapaylıktan tamamen uzak olduğunu, samimiyetini gösterir. En çok ihtiyaç duyduğu anlarda uzun süre vahiy gelmemesi, pek çok kez vahyin kendi arzusuna aykırı olarak inmesi, bazen kendisini ayetlerin tenkit etmesi ve bunun gerek kendi hayatı boyunca, gerekse ondan sonra yüzyıllarca dillerde tekrar ettirmesi de onun samimiyetinin delili, açık bir göstergesidir. Tarihte, kendisine ait çok kıymetli bir eseri başkasına mal eden kimse yoktur. Peygamberimizin Kur'an'a olan saygı ve bağlılığı, onu ezberleme ve korumaya gösterdiği titizliğe ve bunu kendi sözlerine; hadislerine göstermemesi; Kur'an'ın başka bir kaynaktan geldiğini gösterir. Hz. Muhammed'in, Allah'a isnat ve iftirada bulunması imkânsızdır. O, Allah'a son derece bağlı, ondan son derece korkan, emirlerine karşı gelmekten sonsuz derecede çekilen, onu razı etmek için ibadete son derece düşkün, ona sonsuz bir güven ve tevekkül ile bağlı olan birisidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 423) Hazreti Muhammed'in muhaliflerinin kararsız ve tutarsızlıkları, çelişkileri, zamanla pek çoğunun iddialarından vazgeçerek Müslüman olmalarına neden olmuştur. Bu onun peygamberliğinin delilidir. Mekke ve Medine dönemi farklı olduğu iddiası ortaya atılmış, Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlardan, Medine'de Yahudilerden, ticari yolculuklardan, şairlerden ve halk fikirlerinden, cahiliye inanç ve adetlerinden, sabiilerden, Hazreti Ömer'den; iç kaynaklar olarak, kendi şahsi düşüncelerinden, Arapları hurafelerden arındırma rolünü ifa etme gayesinden, şahsi veya toplumsal amaçlarından, dünya malına düşkünlüğünden, liderlik hırsı, cinsel arzuları, toplumu ıslah etme arzusu, zahidâne bir yaşantı yaşayıp zaruri ihtiyaçlarını dışındaki başka şeyleri muhtaçlara dağıtmasından, mecnun olduğu veya sara hastası, histeri, nevrasteni olduğundan... Tüm bunların sonucu, Kur'an'ın Muhammed tarafından yazıldığı iddiaları ortaya atıldı. Hâlbuki Kur'anı Kerim, gerek içerik, gerekse üslup bakımından, insani ölçü ve değerlerden uzaktır. Zaman üstü, ölçü ve değerleri yansıtır. Kur'an, ilahi ilmin projektörüyle geçmiş ve geleceğe nüfus ettiğini gösteren mutlak bir güvenle söz söyler. Kur'an

geçmiş ve gelecek gaybi bilgileri ve bilimsel ayetleri ihtiva eder. Kur'an inananlarının da düşmanlarının da cazibe merkezi haline gelmiş ilahi bir kitaptır. İnsanın his, beden ve akıl dengesini sonsuz denecek derecede bir hassasiyetle koruyarak hükümlerini ortaya koymuş, emirlerini sunmuş ve hükümlerini ortaya koymuş ve uygulanmıştır. Yirmi üç sene gibi uzun bir zaman zarfında, çok değişik vesilelerle, zaman ve ortam bakımından birbirinden çok uzak şekilde indiği halde ayetler, yan yana konulduğu zaman, akıcılığından, insicamından, hiçbir şey yitirmemiştir. Aynı anda hem komutan, hem hâkim, hem hem din adamı, hem yönetici, hem aile reisi olan bir şahsın, bütün bu vesilelerle 23 sene gibi uzun bir zaman da çok değişik halet-i ruhiyelerde sarf ettiği sözlerinin, bir kitap bütünlüğü içinde bir araya getirildiğinde meydana gelecek karışıklığı göz önünde bulundurduğumuzda, Kur'an'ın beşer sözü olamayacağı gerçeği bir kez daha açıkça ortaya çıkacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 429-430)

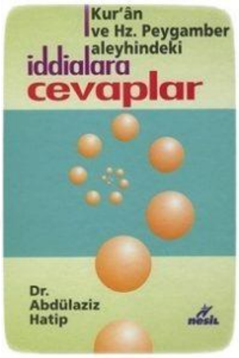

Prof Dr. A. Hatip, Kuran ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar

Gelen bir soru ve cevabımız ekle ayrıca: mecaz

Selamün aleyküm hocam, bir hadis-i şerifte şöyle buyruluyor: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona 'Buradan Doğ!' denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.' Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor, nasıl anlamalıyız bu hadisi?

Cevaben: A. selam Muhammed kardeşim. "Kur'an'da çelişki yoktur" ve Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler" adlı yazılarımızda güneş-dünya ve yörüngeler hakkında bilgi verilmiştir. Peki, secde kavramını nasıl anlamalıyız? "Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (İslam'da bilim ve Medenîyet, s. 19) Nahl suresi 79. ayette (Ayrıca Mülk, 19) de yüce yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi ' olduğunu bize bildirir. Aslında bu o kuşun uçması için gerekli tüm özelliklere işaret edip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) dikkatleri o muhteşem düzene dikkat çekip, onu ayarlayana, eserden müessire; eseri yapana ulaşmamızı ister.

"Secde etmek, tesbih etmek"* gibi kavramlar iteat etmek, verilen görevi yapmak (İbnu Manzfır, III/204- 206) anlamlarına** gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir, ısı ve ışık yayar. Tâki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) güne dek. Söz konusu hadisin devamında efendimiz: "Güneş, kendisine tayin edilmiş bir yere doğru akıp gider. (Yasin, 38) ayetini okur. (Tirmizi, Fiten, 22) Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret eder yani, ancak yakın gelecekte bulunan, "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğine! Tabii, ateistler hadisin devamını yazmazlar! Yasin, 39. ayette Ay'ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin. 40. ayette

ise gece gündüz dengesine işaret edilir ve her birinin yörüngesi olduğu ifade edilir! * "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tesbih etmesin." (İsra, 44);"Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tesbih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakîm'dir." (Hadîd, 1); "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allâh'a secde ederler." (Ra'd, 15); "Allah'ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) Dikkat edilirse ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, secde terimi ile kurallara ve kurallardan da kuralı koyana dikkat çekmeyi amaçlamaktadır. Zaten birçok araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile astronomi çalışmalarına yönelmiştir. "Allah'ın yaratmayı nasıl başlattığını, Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini" (Ankebut, 19-20); "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaradılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190); "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) vb. ayetler aslında, yaratılandan yaratana ulaşmamız için bizleri motive eder, yönlendirir. ** Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir. Kur'an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçer. (M. F. Abdülbâkī, el-Muʿcem, "scd" md.) Ünlü sözlük sahibi Râgıb el-İsfahânî, Kur'an'daki secdeyi isteğe bağlı ve zorunlu secde olarak ikiye ayırır; ilki (sücûd bi'htiyâr) insana mahsus olup karşılığında mükâfat vardır. İkincisi (sücûdü teshîr) insan dahil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah'ın koyduğu kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahânî, el-Müfredât, "scd" md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hacc, 18) ayetini buna örnek verebiliriz. "Yaratılanların tesbihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabûnı, Safvetü't-Tefâsîr, III/319 vd.)

Soru: Bilindiği üzere iki vahiy katibi dinden dönmüş biri İbn-i Hatal diğeri ise Hz.Osman'ın süt kardeşi Abdullah Bin Sad.Ateistler İbn-i Hadal'ın öldürülüp Abdullah Bin Sad'ın bağışlanmasını peygamberimizin torpil yaptığı şeklinde yorumluyorlar.Bu şüphemi giderecek bir yorumunuzu var mı acaba?

CEVABEN

Halit kardeşim, Peygamberimizin 42 vahiy katibi var idi. Bunlardan biri olan Sa'd'ı, vahiy katipliği şımartır. Bir gün Medine çarşısına çıkıp: "Ben de peygamber oldum. Bana da vahiy geliyor!" demeye başladı. Bunu haber alan Resulüllah kendisini çağırttır. Çağrıya uymaz ve Mekke'ye kaçar. Resûlullah Mekke fethedilince, onun öldürülmesini emreder fakat süt kardeşi Hz. Osman onu himayesi altına alır ve efendimizden bu emanı tanımasını rica eder, Resûlullah da bu himayeyi tanır." (Ebu Dâvud Hudud 1, (4358); Nesâî, Tahrimu'd-Dem 15, 7, 107) Bu olaydan sonra çok utanan Sa'd, devamlı efendimizden kaçar. Efendimiz haber gönderir, "Onun biatını almadım mı? Kendisine eman vermedim mi? Allah geçmiş günahlarını siler." (Vâkıdî, Megâzî, II/856, 857) Abdullah b. Sa'd, yeniden Müslüman olduktan sonra, İslâmiyet amelleri ile Müslümanlığını güzelleştirmiş; ölünceye kadar, kendisinde kötü bir tutum ve davranış görülmemiş (Beyhakî, Delâilü'n-nübüvve, V/60) Sadece hayır ve fazilet, iyi hallilik ve dindarlık görülmüş (İbn Hazm, Cevâmiu's-a're, s. 232) Mısır'ın fethine katılmış ve daha sonra Mısır'ı geri almak için gelen Bizans ordusunu da hezimete uğratmış ve: "Ey Allah'ım! Benim en son amelimi sabah namazı yap!" diyerek dua etmiştir ki duası kabul olunur ve sabaha namazında sola selam verirken ruhunu teslim etmiştir. (İbn Abdilberr, İstî'âb, III/920; İbn Esir, Usdu'l-Gâbe, III/260; İbn Seyyid, Uyûn, II/175,176) İbn Hatal'ın ise Sa'd ile kıyaslanamayacak kadar çok suç işlemiştir. Sa'd, nefsine uyup, bir an için kibirlenip, haddi aşan sözler söyleyip, sonra utanarak kaçmıştır. İbni Hatal ise, peygamberimiz kendisini zekat ve sadaka tahsildarlığı vazifesine tayin ettiği zaman (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Vâkıdî, II/829, Belâzurî, Ensâb,

I/359, Taberî, III/119) Yanına verilen Müslüman bir hizmetçi sadece kendisi uyurken, kendisi de yorgunluktan uyuyup yemeğini yapmadığı için atılıp onu döve döve öldürmüştür. (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Taberî, III/119) irtidat ederek topladığı zekat ve sadaka mallarını da yanına alıp Mekke´ye kaçmıştır. Mekkeli müşrikler, İbn Hatal´a: “Seni bizim yanımıza geri çeviren nedir?” diye sordukları zaman, İbn Hatal: “Sizin dininizden daha iyisini bulamadım!” diye cevap vermiştir. (Vâkıdî, II/859, Belâzurî, I/360) Müşrik olarak kalmakta devam etmiş İslam aleyhine içkili şarkılı ortamlarda şiirler söylemiş ve (Vâkıdî, Megâzî, II/860) Mekke’nin fethedileceği gün tepeden tırmağa kadar silahlanarak savaş için yola çıkmış ama Müslüman mücahitleri görünce içine korku düşmüş, titremeye başlamış, Kabe´ye kadar gidip atından inerek silahlarını çıkarmış, Kabe´nin örtüleri arasına girmiştir. Orada bu halde iken yakalanıp öldürülmüştür. (İbn Hişam, SîreIV/53, Taberî, Târih, III/120; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/424)

Efendimiz af etse torpil, cezasını verse (Haşa) câni/katil ilan edilmiş, iftira, önyargı dolu suçlamalara her zaman muhatap olmuştur. Dolayısı ile ateistleri memnun etmek mümkün değildir! Cevabı verseniz de onlar farklı açılardan aynı olaya bakıp eksik-hata aramaya devam ederler. Tabii ki gerçeği arayanlar bu cevaplar karşısında hakka teslim olurlar, bu da kişinin samimiyeti ile Allah’ın hidayet etmesine bağlıdır. (‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazımız bu konuyu açıklamaktadır.)

*

İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru

Konuyu tamamlayan ' Oryantalistlerin Kuran ve peygamber iddialarına cevaplar ve Batı'da Hz Muhammed imajı' adlı yazıyı tavsiye ederiz.

Önsöz

Batıda Hz Muhammed daha çok Hristiyanlık ve Yahudilik kaynaklarından faydalanarak kendi toplumunun sorunlarına yerel çözümler üreten bir milli lider olarak tanımlanmıştır. Bazıları, 'sapık, putperest, Deccal, Hristiyanlığın baş düşmanı, şiddet yanlısı, şeytanın dostu, kötülüğün kaynağı' gibi tanımlamalarla kamuoyunu, ona ve onun şahsından Müslümanlara karşı yönlendirmeye çalışmıştır. Diğer grup, Hz Muhammed'in tarihi kişiliğinin var olup olmadığını tartışmaya açmışlardır.

Giriş

Doğu toplumu halkını inceleyen ve değer yargıları üreten batı kaynaklı faaliyetlere istişrak -oryantalizm- yürütenlere de müsteşrik denir. Oryantalizmi ortaya çıkaran etmenlerden bazıları:

Düşmanı anlamak/tanımak, Müslümanlara karşı birliklerini korumak için geliştirilen karalama kampanyaları, misyonerlik faaliyetleri, sömürgecilik. (s. 1) 13 ve 14. yüzyıllarda üniversitelerde Arapça dil kursları açılmış, haçlı seferlerinden sonra da 17. yüzyılda doğuya yapılan seyahatnamelerin sayısı iki yüzü geçmiştir. 1539'da amacı yakın doğuyu Hristiyan yapmak olan Guillaume Postel adına Paris'te açılan kolej ile akademik anlamda İslam batıda araştırılmaya başlanır. (s. 2) 19. yüzyılda ise oryantalist dernek ve dergiler faaliyetlere başlar. (s. 3)

Fransa: 12. yüzyılda eğitim programlarında Arapçaya yer verilmeye başlanır. 14. yüzyılda ise üniversite seviyesinde Arapça eğitimine başlanır. 20. yy.'da da oryantalist çalışmaları devam etmektedir. Mısır'ın Napolyon tarafından başlayan İslam ülkelerine hakim olma politikası, Müslümanları tanıma, bu amaçla başta Arapça öğreniminin zorunluluğu ortaya çıkmıştır. (s. 4)

Hollanda:

Leiden üniversitesi 1593'ten itibaren Arapça farsça ve Türkçe öğretime programını uygulamaya başlar. 1701 tarihinden itibaren Utrecht üniversitesinde profesör olan Adrianus Relandus, De Religione Mohammedica adlı eseri ile Hz Muhammed hakkında o zamana dek Batı Avrupa'da yayılmış olan efsane ve hurafelerin eleştirini yapar. Sömürgecilik faaliyetlerine paralel olarak 19. yüzyılda oryantalizm çalışmaları Hollanda'da gelişme kaydeder. (s. 4)

İngiltere:

İslam kültürü ile tanışmaları 12. yüzyıla dayanır. 1632 yılında Cambridge ve 1636 yılında Oxford üniversitesinde Arapça kürsüleri açılır. 19. yüzyıl İngiliz oryantalizminin doruğa ulaştığı yıldır.1917 yılında Londra üniversitesine bağlı School of Oriental Studies açılır. (s. 8)

İtalya:

İslam tıp eserlerinin Latinceye çevrildiği 13. yüzyıllarda oryantalizm çalışmaları İtalya'da başlar. 1727'de Matteo Ripa isimli din adamı tarafından kurulan ve masrafları misyoner bir teşkilatça karşılanan Istituto Universitario Orientale adlı okul çalışmalarına hala devam etmektedir. (s. 9)

İspanya: 10. yüzyıldan itibaren Arapçadan Latinceye tercüme faaliyetleri başlar.13. yüzyıldan itibaren Müslümanlarla kendi kaynaklarını tanıyarak mücadele etmek amacıyla başta Kur’an olamk üzere tercüme faaliyetleri yapılır. Avrupa'da genelde oryantalistler sömürge eksenli çalışmalar yaparken İspanyol şarkiyatçılar çalışmalarını daha çok kendi milli geçmişlerinin bir parçasını teşkil eden Endülüs tarih ve medeniyetini araştırma üzerine yoğunlaşmışlardır. (s. 14)

ABD: Oryantalist ilk örgüt 1847 yılında kurulur. Bunun dışında Belçika, İsviçre, İsveç, Danimarka, Avusturya, Almanya devletlerinin oryantalist çalışmaları da özetle kitapta okuyucuya sunulur. (s. 3-14)

Batıda oryantalist çalışmalar 19. yüzyılda yoğunluk kazanmış, 20 yüzyılda bu çalışmalara devam edilmiştir. Önceleri siyasi sebeplerle başlatılan bu çalışmalar batı ülkelerinin sömürgeciliğe kayması ile daha da yoğunlaşmıştır. Oryantalistler konuları daha çok, yaşadıkları dönemin fikri, siyasi, iktisadi gelişmeler çerçevesinde olayları değerlendirdikleri görülmektedir. (s. 15)

Kur’an'ın kaynağı konusunda Abraham Geiger (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvurus. 200), C. Torrey Yahudi etkisinden bahsederken, Karl Ahrens Hristiyanlığın etkisinden bahseder. Johann Fück ise her ikisini reddedip birbirlerine zıt kanıt, yöntemleri ve sonuçları için onları eleştirir ve Kur’an'daki kıssalar dâhil hiç bir fikrin Yahudi veya Hristiyanlıktan alındığının söylenemeyeceğini, bu fikirlerin yanlışlığını ileri sürerken Kur’an'ın kaynağı olarak bu kere yerel Arap monoteizmini gösterir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 25) Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta

eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünyeye dikkat çekerken (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 217) Hubert Grimme ise Hz Muhammed'i dini bir önder değil sosyalist bir reformcu olarak görme eğilimindedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 22) Aloys Sprenger vahyin kaynağının William Muir tarafından da dillendirilen 'Sara nöbetleri' olduğu iddiası (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 20) yerine yeni bir açılımda bulunur ve 'Hysteria muscularis' adlı sinir hastalığı nedeni ile Hz Muhammed'in vahiy aldığını zannettiğini ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 21) Bunlar dışında genel olarak tüm oryantalistler (Abraham Gaiger, Gustav Weil, Theodor Nöldeke, Margoliouth,Ignaz Goldziher, Rudi Paret vd.) Hz Muhammed'in hem Yahudilik ve hem Hristiyanlıktan etkilendiği görüşünü ileri sürerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 15-29) Buna karşın "Peygamberin Hristiyanlık öğretilerinden ne bildiği açık değildir." (D. Thomas-B. Roggema, Christian Muslim relations, s. 2) görüşünü savunan oryantalistler olduğu gibi, R. Bell gibi "Hz Muhammed üzerinde doğrudan bir Hristiyan etkisi yoktur." (Bell, The Origin of Islam, s. 50) görüşünde ısrar edenler de vardır. Neal Robinson, 'Christ in Islam and Christianity' adlı eserinde, herhangi bir Hristiyan kültürü etkisinden bahsetmezken H. B. C. Bradford, Hristiyanlardan alıntı iddiasının ‘zorluğundan’ bahseder. (Bradford, Qur'anic Jesus, s. 111) J. Fück, The Originality of the Arabian Prophet adlı makalesinde, Hristiyan kültürü etkisine dair, Sprenger, Torrey, Ahrens, Andrea gibi yazarların iddialarına güçlü itirazlar yöneltir ve Hz Peygamberin şahsi karizmasına vurgu yapar." (Fück, The Originality, s. 89, 93, 95, 97) iken Muir'de " Muhammed'in herhangi bir İncil'i okuduğu fikrine katılmıyorum." der. (Muir, The life of Mohammad, s. 310) Abbe de Saint-Pierre ise Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 80) Revizyonist oryantalistlere (Patricia Crone, Michael Cook) göre ise İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Milel ve Nihal, IV/3, s. 147) "Nicetas, Kur’anın eski ve yeni ahit'in zıttını içerdiğini, bu yüzden vahiy değil, şeytani ilhamın bir ürünü olduğunu söyler." Hâlbuki başka oryantalistler de, Kur’an'ın İncil-Tevrat'tan aşırılma olduğu yani zıttı değil, benzer içeriğe sahip olduğun ileri sürer. Zaten misyonerlere de bu benzer iddialı yerlerden hareketle Müslümanlara, İncil-Kur’an aynıdır, mesajı vererek ilk neşteri, kancayı atmaya çalışırlar. Benzer mi, zıt mı, kısmen farklı ise hangi mezhepten, kitaptan veya kişiden aşırılma? Çünkü tüm iddialar birbirinin zıttıdır! (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi, s. 38) "Paul Alvarus için Muhammed, mesih karşıtı ama deccal değil; Eulogius için ise, deccal; Vincent de Beavais için ise; deccal gibi bir sahtekâr biridir. " (Fuat Aydın, s. 42) " Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir. " (Fuat Aydın, s. 46) Annemarie Schimmel adlı oryantalistte, ‘Ve Muhammed O'nun elçisidir’ adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çeker! "Voltaire, Pascal, Dante ve Thomas Aquinas gibi yazarların ortak paydası, nesilden nesile aktararak İslam ve peygamberi negatif olarak değerlendirmektir. Katolikler Protestanlara kötülemek için aslında ilk protestanın Hz. peygamber olduğunu ileri sürmüşlerdir. Protestanlarda Türkler ile asıl Katoliklerin iş birliği yaptığını söylemişlerdir." (Hıdır, s. 92) "A. Mingana ve G. Lüling'in iddiasına göre Kur’an, esasen İslam öncesi teslis inancına karşı çıkan Hristiyanlarca yazılmıştır. (Hıdır, s. 275) W. Goldsack, Samuel Lee gibi birçok yazar da

Kur’an'ın Hristiyanlıktan alıntılandığını ileri sürerler. (Hıdır, s. 279) D. S. Margoliouth ise bu iddiaları, "Muhammed hiç bir İncil'i elde etmemiş ve okumamıştır." diyerek reddeder. (Hıdır, s. 283) C. Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal ise bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (Hıdır, s. 266) Aynı şekilde G. D. Newby, A History of the Jews of Arabia adlı eserinde, oryantalistlerin Yahudi köken iddiasını tenkit eder. (Hıdır, s. 267) Damascus, 'De Haeresbius' da, Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştür. (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 120) Oryantalistler bir taraftan Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu ileri sürerken diğer yönden de bu olaydan hareketle, Hz Peygamber üzerinde Hristiyan kültürü iddiasını gündeme getirirler. (Hıdır, s. 296) Aynı misyoner yazar bir kitabında 'Kur’an ile kutsal kitaplar arasında çok fark var' der ve sıralarken, başka kitabında ise 'Tevrat’tan alıntılar aynen Kur’an’da var' diyebilmektedir: Kur'an'ı Tevrat ve İncil ile karşılaştırdığınız zaman onun aynı kaynaktan olmadığını görmemek çok zordur. Kur'an kendinden önceki kaynaklardan büyük farklılık gösterir. (John Gilchrist, Evet, Kitabı Mukaddes Tanrı Sözü'dür, s. 16) Yazar daha sonra kitabının 21. Sayfasında 'Kur'an ile Kutsal Kitaplar arasındaki esas farklılıklar' diyerek maddeler sıralar. Diğer eserinde ise Gilchrist, “Hem Kutsal Kitap hem de Kur'an, yazıldıkları günden bugüne kadar hiç değişikliklere uğramadan gelmemişler.” (John Gilchrist, Kur'an ile Kutsal Kitap, s. 44) dedikten sonra aynı eserinin 53. Sayfasında “Yahudilerin masal ve mitoloji kitaplarındaki olayların Kur’an'da yer almaları, Kur'an'ın Tanrı sözü olma iddiasına karşı çok güçlü birer delildir.” demektedir. "Yahudi oryantalistlere göre Yahudilik, İslam'ın birinci kaynağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 231) Theodore Bibliander, Kur’an'ın kaynağı olarak Hristiyanlığı gösterir. (Machumetis, I/3) Leone Caetani, İslamiyet'in dolaylı olarak Hristiyanların bir ürünü olduğunu iddia eder. (Studi di Storia Orientale, s. 47) Tor Andrae, Muhammed'in Hristiyan rahiplerden etkilendiğini ileri sürer. (Mohammed, s. 8) David Samuel Margoliouth, İncil'in Hz Muhammed için gayet faydalı bir kaynak olduğunu ileri sürer. (Mohammedanism, s. 50) Herbelot de Mollainvile, L. Marraccio, A. Geiger, W. Muir, J. Wellhausen, W. St. C. Tisdall, T. Nöldeke, H. Grimme... gibi oryantalistler ise, İslamiyet'in temelinin Yahudiliğe dayandığını iddia ederler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 31-72) Aloys Springer, Muhammed'in Arap dinini inşa ettiğini, birçok Arap şiirinden alıntılar yaptığını (The Life of Muhammad, s. 35) iddia eder ama Arapların Peygamberimize neden bu kadar itiraz ettiğini, muhalif olduğunu açıklayamaz. Aynı yazar Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş olabileceğini iddia eder. (The life of Muhammad, s. 175) Julius Wellhausen ise "İslamiyet'in Hristiyan kültürünün etkisinde kalan Arap putperestliğinden ortaya çıktığını" iddia eder. (Reste Arabischen Heidentums, s. 240) Sir William Muir, "Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek kurallarını bilmeye olanak tanıyacak kaynaklara ulaştığı şüphelidir" der. (The Life of Muhammad, s. 325) Josef Horovitz ise, "Muhammed'in eski ve yeni Ahit'in tercümelerine bir şekilde ulaştığı" iddiasında bulunur. (Horovitz, Koranische Untersuchungen, s. 20) Theodor Nöldeke, herkesin Hristiyan olduğunda ittifak ettiği Varaka bin Nevfel'in, Yahudi olduğunu iddia eder. (Hatte Muhammed christliche Lehrer, s. 705) Aynı yazar, Rahip Bahira'nın Muhammed'i etkilendiğini iddia eder. Hâlbuki birçok oryantalist, Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu, sonradan Müslümanların Muhammedi büyük göstermek, peygamberliğine delil olarak kullanmak üzere uydurulduğunu ileri sürerler. Ama uydurma dedikleri bu olayı, işlerine gelince gerçek gibi kabul edip yine İslam'a saldırmak için kullanmaktan geri kalmazlar. Charles Cutler Torrey, "Bazı araştırmacılar Kur’an'ın bir kısım pasajların da Yahudiliğin etkisini görürken: diğer bir kısım araştırmacılar ise aynı pasajlarda Hristiyanlığın izlerini bulabilmektedir. Hâlbuki dikkatli incelendiğinde aynı konuların, Yahudi ve Hristiyanlıktan ayrı olarak Batı Asya pagan dini kayıtlarında yer aldığı görülecektir." diyerek, aynı ayete oryantalistlerin subjektif yaklaşımları sonucu farklı

sonuçlara ulaşıldığını açıkça itiraf etmektedir. Kendisi de eleştirdiği konuma gelmekte, aynı ayetten üç farklı sonuç elde edilebilmektedir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 73) İbni Warrak ise, "İslamiyet Zerdüştlükten doğrudan etkilenmiştir. İran, Hint kültürünü kaynak olarak almıştır." iddiasında bulunur. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 95) Kısaca oryantalistler öyle ya da böyle Kur'an'ın kaynağını başka yerlerde aramışlardır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 96) Hristiyanlar hiçbir dönemde Hazreti İsa'nın ilahlığından vazgeçmemişlerdir. Kur'an, Yahudi ve Hristiyanların birçok inancına inancının yanlış olduğunu dile getirir. Eğer Kur'an onların verilerine dayansaydı elbette onların içeriğine muhalefet etmezdi. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 105, 107) Oryantalistler yüzyıllarca Kur'an'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. Birçok oryantalistin Kur'an konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 169)

Görüldüğü gibi oryantalistler içlerindeki kin ve nefreti hiçbir ilmi delil ve objektiflik kriteri olmadan ve birbirlerine zıt bir şeklide kusmuşlar ama aynı zamanda da çelişkili ithamları ile birbirlerini de yalanlamışlardır! Tek başına Yahudilik, tek başına Hristiyanlık, Hem Yahudilik hem Hristiyanlık, hem paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi, sadece Arap monoteizmi veya sosyal reformcu veya sara-histeri nöbeti gibi birbiri ile zıt ve tutarsız birçok iddia Kur'an'ın kaynağı olarak ileri sürülmüştür. Tüm bu karmaşık ve birbiri ile zıt iddiaların ortaya çıkışının ana sebebi, Kur'an'ın vahiy ürünü bir kitap kabul edilmemesi ön kabulü ile Hz Muhammed'in hayatına yaklaşılmasıdır. Önce Hüküm/karar (İsa tanrıdır dolayısı ile teslisi reddeden Muhammed sahte peygamberdir) verilip sonra delil aranınca ortaya yukarıdaki gibi birbirine zıt çelişkili, tutarsız iddialar yığını ortaya çıkmaktadır!

Modern oryantalizme kadar batıda Hz Muhammed tasavvuru

Literatüre (Basılı eserlere) dair

Bu yazılar çoğrafi olarak 3 bölümde ele alınabilir. Müslümanların hakimiyeti altında yaşayan (Zımmi) Hristiyanların yazdıkları eserler, Bizans sınırları içinde yaşayanların yazdıkları ve İspanya ve batı Avrupa'da yazılan eserler.

Zımmilere ait eserler: En önemlileri Yuhanna ed-Dımeşki ve Abdülmesih el-Kindi tarafından yazılan eserlerdir.

Yuhanna ed-Dımeşki (ö. 754): Yazdıkları ile gelecekteki tüm oryantalistlere temel teşkil edecek ithamlarda bulunmuştur. Yazdığı iddia edilen iki, eser ile Batı literatüründe Hz Muhammed'le alakalı kimi görüşlerin şekillenmesinde etkili olmuştur. Kur'an'da Tanrı'nın devesi adlı bir süre olduğunu ileri sürecek kadar tartışmalı iddialar ortaya atmıştır. (s. 32) Dımeşki'nin iddiaları arasında İslam'ın 'İsmaililere ait sapkınlık' ve 'Deccal'in öncüsü' olduğu gibi iddialarda bulunmaktadır. Allah'ın Muhammed'e kitap verdiğine kim şahit olmuştur diye soran Dımeşki, Hz Muhammed'in bir Arian rahibinin eğitiminden geçtiğini de ileri sürer. (s. 56) 8. yüzyıldan beri var olan nefret ve düşmanlık odaklı yaklaşım tarzının (s. 69) kökenini Dımeşki oluşturur. 1156'da ölen Peter el Venerable gibi birçok oryantalist Dımeşki'den aldığı görüşleri aynen eserlerine aktarırlar. (s. 71) Dımeşki ve Hristiyan el-Kindi tarafında ortaya atılan olumsuz Muhammed tasavvuru Bizans ve batı Hristiyanlığına ait eserlerde bir takım kurgusal-hayali öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir. (s. 98) Hz Muhammed'i tasvir ederken kullanılan

aşağılayıcı üslup ortaçağda Dımeşki'nin temsil ettiği geleneksel üslubun devamıdır. (s. 293, 447) Abdülmesih b. Isham el-Kindi'de Dımeşki'nin (ö. 912) yolundan gider. Nasturi patriği Timothy, Hz Muhammed'in peygamberliğini açıkça dillendirmese de onun peygamberlerin yolunda yürüdüğünü ifade eder. Yakubi patriği İbnül ibri Hz Muhammed'i Allah tarafında görevlendirilmiş bir elçi olduğunu ifade eder. (s. 34)

Bizans metinleri:

Bizans topraklarından bakıldığında İslam yahut Hz Muhammed, Hristiyanlığın en azılı rakibi olarak görüldüğünden metinlere daha saldırgan ve aşağılayıcı bir üslup hakim olmuştur. (s. 35) Batı Hristiyanlığı-Avrupa'ya ait literatür: Bilgi kaynakları başlangıçta Endülüs'te yaşayan Mustağrib (Zımmi Hristiyanlar) ve Bizans metinleridir. Bu eserlerden amaç Endülüs Emevilerinin dinini olabilecek en kötü görünüm içinde sunmaktır. 12. ve 13. yüzyıllarda yazılan eserler 3 başlıkta ele alınabilir: Kronikler (tarih sırasına göre yazılmasıyla oluşan siyer), efsaneler ve risaleler. Efsanelerin en büyük özelliği Müslümanları putperest, Hz Muhammed'i de onların taptığı putlardan biri olarak göstermektir. Haçlı savaşları sırasında özellikle Hz Muhammed put veya pagan bir tanrı olarak tasvir edilmiş ve bu konuda birçok eser yazılmıştır. (s. 38) Kronikler: Tahrif edilen bilgilerin efsanelerle birleştirilmesi ile oluşturulurlar. Hz Muhammed'in Hz Hatice ile evlenerek kral olduğu, 618 yılında Hz Muhammed'in Suriye ve Filistin'i fethetmesi gibi içinde tarih yanılgısı barındıran birçok iddialardan oluşur. (s. 39) Bu dönemlerde yazılan birçok eserde Hz Muhammed suçluların ve soyguncuların arkasına takıldığı bir kişilik olarak tasvir edilmiş, Hz Muhammed'in mucizeleri ile Deccalınkiler arasında benzerlikler kurulmuştur. Kimisi Hz Muhammed'i 4. yüzyılda Libya'da yaşayan şehvet ve siyasetin esiri olmuş bir sapkın olarak nitelendirilirken kimi de Hz. Muhammed'in İslamiyet'i savaşla yaydığını ileri sürer. Bir diğer eserde ise Hz Muhammed matematik, astronomi, musiki ve hitabet alanlarında kendini yetiştirip Bahira tarafından yeryüzüne fitne çıkaracağı haber verilen biri olarak tasvir edilir. (s. 40) 13. yüzyılda Arapça öğreten misyoner okulları açılır. (s. 41) 12. ve 13. yüzyıllarda Müslümanlara ait birçok bilimsel eser batı dillerine çevrilir. Bunlar arasında dini metinlerde bulunur ki bunu en çok Cluny rahibi Peter El Venerable'nin teşviki ile gerçekleşir. Amaç Haçlı seferleri işle Hristiyanlaştırılamayacağı ortaya çıkmaya başlayan Müslümanları misyonerlik faaliyetlerinde kullanılmak üzere İslam kaynaklarında bulunacak hataları arama gayretidir. Sonunda misyonerlerin kullanabileceği yedi eserden oluşan Toledo Külliyatı/ kolleksiyonu ortaya

çıkar. Bunlarda ikisi olan Summa totius haeresis saracenorum (Arapların bütün sapkınlıkları) ve Liber contra sectam sive heresim Saracenorum (Sarasenlerin reddi) adlı eserleri Peter El Venerable yazar. Eserlerinin birinin başlığı 'Muhammed'in kötü ve değersiz sapık doktrinine reddiye' ve Hz Muhammed hakkında verilen bilgilerin amacının 'onun ve fikirlerinin ne kadar nefret edilmeye değer olduğunu göstermek' olarak açıklar.

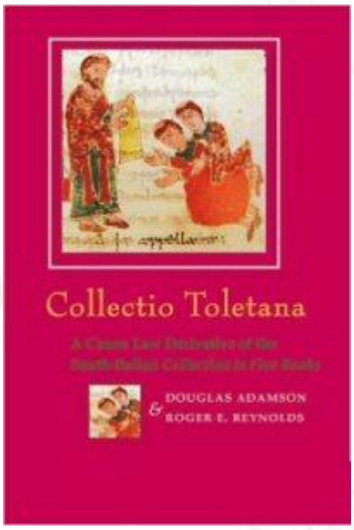

Bunlar İslam'a yapılan reddiyeler önemli kaynaklarıdır. Hz Muhammed'i nasıl anladıkları ve anlattıkları bu metinlerden rahatlıkla tespit edilebilir. (s. 42) Dante, 14. yüzyılda yazdığı İlahi komedya adlı eserde Hz Muhammed'i cehennemim en alt tabakasına yerleştirmiş ve sapkınlar arasında onu göstermiştir. (s. 73) Luther'de aynı çizgide yazılar yazar. John Lydgate, Hz Muhammed'i sapkın bir Hristiyan ilan ederken, Christropher Marlowe yazdığı piyeste Hz Muhammed ile Timur'u birbirine düşman ilan eder. Mary Magdelene 15. yüzyılda yazılan bir piyestir ve burada da Hz Muhammed Sezar ve Firavun'un taptığı bir ilah olarak gösterilir. (s. 43)

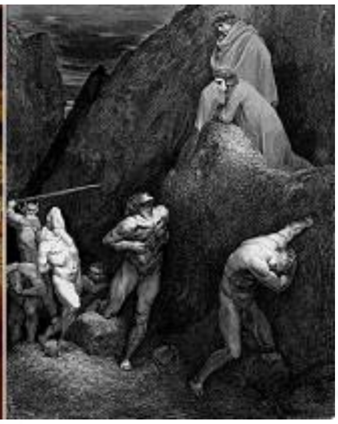

17. ve 18. yüzyılda ortaya çıkan reform hareketleri, rasyonalizm ile doğuya yapılan yolculuklar ve yazılan hatıralar ile yeni bir döneme girilir. (s. 44) Ama Hz Muhammed'e nefret ve düşmanlıkla bakış varlığını aynen korur. (s. 46) Batı tarihinde Hz Muhammed'i savunan ilk eser 1705'te C. Harnby tarafında bulunan Henyr Stubbe (ö. 1676) tarafında yazılan An account of the rise and progress of Mahometanism adlı eserdir. Basılmamış olsa da bu eser Hz Muhammed etrafında oluşturulan efsaneleri alaycı bir üslupla reddeder. Çok eşlilik, cennet zevkleri, savaş ve şiddet, düzenbazlık reddettiği konuların başında gelir. Basılan ilk eser ise Henri comte de Boulainvilliers (1722) tarafında yazılan Vie de Mohamed adlı eserdir. Hz İsa karşısında Hz

Muhammed'i takdir eden yazar ayrıca Hz Muhamed'i büyük bir şahsiyet, kanun koyucu büyük bir idareci olarak nitelendirir. (s. 47) George Sale (ö. 1736) Kur'an'ı tercüme eder. Giriş bölümünde eleştirdiği kadar Hz Muhammed'i de övdüğü yerlerde bulunmaktadır ki bu nedenle yarı Müslüman olmakla itham edilir. Hâlbuki yazdığı başka eserlerde asıl amacını ortaya koyar: Müslümanlar ileride Hristiyanlığa gireceklerdir. (s. 49) Şunları yazar Reflections on Mohammedism and the conduct of Mohammed adlı eserinde: Çalışmanın başlangıcı okuyucuya, benim Hristiyanlığa karşı İslam'ı savunacağım intibaını verebilir. Fakat ben açıkça ifade edeyim ki, benim planım bunun tam tersidir. (Sale, Reflections on Mohammedism, s. 2) Godfrey Higgins, An Apology for the life adlı eserinde Hz Muhammed'e yöneltilen itham ve eleştirilere cevap verir. Thomas Carlyle (1881) ise gerek konferanslarında gerekse yazdığı Heroes adlı eseri ile Hz Muhammed'in Hz Hatice ile evliliği, İslam ve kılıç, cennet, şehvet gibi iddialara cevaplar verir. Bu çalışmalardan sonra Hz Muhammed için kullanılan 'impostor' (sahte peygamber) nitelemesi eskisi kadar kolay kullanılamamaya başlanmıştır. (s. 51)

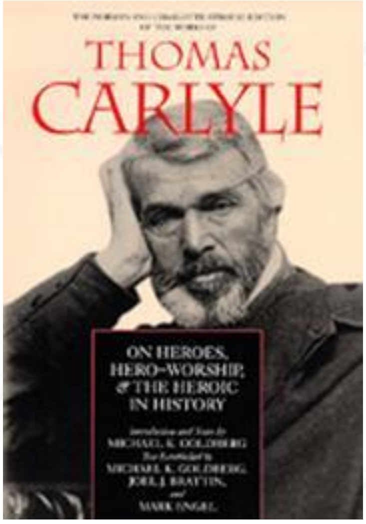

Voltaire,'nin La Fanatizme ou Mahomet adlı eserinde Hz Muhammed, ortaçağ geleneğine uygun en aşağılayıcı kelimelerle tasvir edilmiştir. Frederick'e yazdığı mektupta ise, 'Muhammed'i oyunda gerçekte işlemediği bir suçu işlemiş gibi gösterdiğim için tenkit edilebilirim.' diyerek çarpıtmasını açıkça itiraf etmiştir. (s. 52) 17. yüzyılın ikinci yarısında İran'da sefir olarak görev yapan Thomas Herbert yazdığı Travels begun anno adlı eserinde, Hz Muhammed'in Yahudi kökenli olduğuna ve ailesinde Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında eğitildiğini, sahte peygamber olduğunu iddia eder. (s. 53) İsviçreli hukukçu James Bruce yazdığı yazdığı Travels in The Holy Land and Egypt adlı eserinde Hz Muhammed için kibirli solucan sıfatını kullanır. (s. 54)

Aydınlanmaya kadar Hz Muhammed tasavvuru

Zımmilere ait metinler: Yahya ed-Dımeşki, Hz Muhammed için, 'Deccalin habercisi, hilekâr' gibi sıfatlar yakıştırırken Kindî ise yalancı peygamber olduğunu ispat etmeye çalışır. Kindî'ye göre İsa ile peygamberlik müessesesi son bulmuştur. (s. 57) Ona göre Hz Muhammed önce lider olmak istemiş, olamayınca peygamberlik kurumunu bir araç olarak kullanmıştır. (s. 58) Kindî, Hz Muhammed'in kılıç kullanması ile diğer peygamberlerin kılıç kullanmasını da birbirinden ayırır. Kindî'ye göre daha önceki peygamberler, bir topluluğa semadan gelen ilahi cezalandırma emrini yerine getirmek için kılıç kullanmışlardır. (Apology of Al Kindî, s. 64) Kindî'ye göre Hz Muhammed ne geçmiş ne gelecekten haber vermiştir. Verdiği bilgiler ise kocakarı hikâyelerinden ibarettir. (Apology of Al Kindi, s. 54) Kur'an'ın yazılması konusunda

ed-Dımeşkî bir Arian rahibinin Hz Muhammed'e kılavuzluk ettiğini ileri sürerken Kindi, Sergius adlı Nasturi bir rahibin Muhammed'i eğittiğini ileri sürer. İleriki zamanlarda başka isimler de telaffuz edilir. Aslında bu oryantalistlerin tarihi gerçeklerden hareket etmek yerine, kendi keyif ve ihtiyaçlarına göre, kendilerince sapkın olan bir hareketin lideri ile Hz Muhammed'i bir şekilde irtibatlandırma arzusu içinde hareket etmektedirler. (s. 61)

Bizans metinleri: Akla ilk gelen isim Teophanes (ö. 818)'dir. Klasik sapkın rahip iddialarını tekrar eder ve Kur'an'da cennetin içki içilen bir yer olduğunu söyler. Yahudilerin deve eti yediği için Muhammed'den uzaklaştıklarını ileri sürer. Hz Muhammed'in Hz Ebu Bekir'i yerine halef tayin ettiğini de iddia eder. (s. 63-64) Nicetas ise Bakara suresi 268. ayetten (Ey insanlar! yeryüzünde helal ve güzel rızıklardan yiyin, yalnız şeytanın yolundan gitmeyin, zira o sizin için apaçık bir düşmandır.) ayetinden 'Muhammed'in şeytanı nasıl rab olarak çağırdığını görmez misiniz?' sonucunu çıkarabilmektedir. 1450'li yıllarda anonim olarak yazılan bir eserde ise Arianist bir rahibin yazdığı esere Kur'an adını verdiğini, bu kitapta Allah'ın oğlunun bulunmadığı, İsa'nın sadece büyük bir peygamber olduğu ve birçok saçmalıklar yazılıdır. Rahip daha sonra kitabı öğrencisi Muhammed'e teslim eder ve safdil halkta ona inanır. (G.E.V. Grünebaum, Classical Islam-A History, s. 46)

Musta'rib (Zımmi Hristiyanlar) metinleri: La Cronica Arabigo-Bizantina adlı eserde Hz Muhammed hakkında şu kısa bilgilere rastlarız: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, Darwin press, s. 617) Kurtuba'da 8. yüzyılda cami önlerinde Hz Muhammed'e hakaret eden 'Kurtuba fedaileri' hareketi adlı bir grup ortaya çıkar. Önderlerinden papaz Eulogius, Istoria de Mahomet adlı kitaptan etkilenerek bazı kitaplar yazar. Bu kitaba göre Hz Muhammed'in dul bir kadın tarafından büyütüldüğü sonra bu kadınla evlendiği, tefecilik yaparken Hristiyanlarla tanıştığı, ayinlere katılıp ezberledikleri ile cahil Araplar içinde en akıllısı haline geldiği, İncil'deki şahsiyet, kuşlar adına şiirler uydurduğu, ölümünden sonra üçüncü gün göğe yükseleceğini ama bunun gerçekleşmemesi üzerine sahipsiz kalan cesedini köpeklerin parçaladığını yazar. İslam ona göre 'şeytani sahte peygamberin şeytani mesajı'dır. Fedai hareketinin diğer lideri Alvaro'ya göre ise, Hz Muhammed kadın düşkünü ve deccal, Müslümanlar ise zinekardır. (K. B. Wolf, The Earliest Latine Lives of Muhammed, s. 89-101 ve Muhammed as Antichrist in Ninth Century Cordoba, s. 10)

Batı Avrupa Hristiyanlarının metinleri: Hz Muhammed'i nefret ve düşmanlık duygularıyla kurgulanmış bir portre olarak takdim eden yaklaşım 16. yüzyıla dek devam etmiştir. Hz Muhammed'le alay etme ve bu suretle muhatapları eğlendirme hem de onun hakkında sürekli tekrar edilen, hokkabaz, sihirbaz ve sahte peygamber ithamlarına güvercin ve boğa kıssaları da eklenir. Güya Hz Muhammed bir güvercini kulağındaki gizli bezelyeyi omuzuna konarak yiyecek şekilde eğitir, böylece vahiy getirdi şeklinde etrafına sunar. Bu kıssa aynen Shakespear'ın eserlerine de girmiştir. Ayrıca bir de bir boğayı eğiten Muhammed onu çağırınca hemen gelir ve önünde boğa diz çöker. Bunlardan başka, Hz Hatice'nin evlilik öncesi Corazania adlı ülkede kraliçe olduğu, sapkın mezhebini yaymak için İspanya ve Afrika ya gittiği, Yahudi sevgilisi tarafından öldürüldüğü gibi kurgusal unsurlarda Hz Muhammed'in biyografisine dahil edilir.

1475 yılında Fransada yapılan el yazmasında ve 1400'lü yıllarda Rohan Efendi tarafından çizilen resimde güvercin ve boğa efsanesi resimleri

El-Venerable, Kindi'nin iddialarını aynen tekrar eder ve Muhammed'in asıl bilgi kaynağının şeytan olduğunu söyler ve şöyle der: " Ey okuyucu! Hangi sapıklık tanrının kilisesine bu kadar zarar verdi? Hangi şey, kitlesel kayıp sonucu melun insanların sayısını bu derece artırdı?" (J. Kritzeck, Peter el Venerable and Islam, s. 142) Bu şeklinde sıraladığı sorular yazarın içinde biriken hiddet ve nefretin tercümanı olmakta ve ne tür bir şuur altı birikiminden hareketle İslam ve Hz Muhammed eleştirisi yaptığını göstermektedir. (s. 71) San Pedro ise Hz. Muhammed'in şeytanın yönlendirmesi ile sahte bir rahip tarafından eğitildiğini, Hz Muhammed'in eşkiyalık ve zinadan başka bir şey emretmediğini, İslam'ın öğretileri içinde güzel gibi gözüken şeyler varsa da aslında bunların her birinin içine zehir yerleştirilmiştir. (N. Daniel, Islam and The West, s. 163) demektedir. Pedro'nun en çok karşı çıktığı da, kadınlarla ilgili düzenlemelerde boşanmaya izin verilmiş olmasıdır. (s. 72)

15. yüzyılın ortalarında Segovialı John savaş yerine diyalog ile Hristiyanlığın yayılması ve bunun için de Kur’an'ın da çevirisinin yapılması fikrini savunur. (s. 74) Nicolas de Cusa ise Cribratio Alcorani adlı eserinde Kur’an'ı tümden reddetmek yerine, pek çok ayeti bağlamından koparарak teslisi destekleyecek şekilde yorumlamayı ve bu şekilde Hristiyanlığın gerçek kurtuluş dini olduğuna Hz Muhammed'e tasdik ettirmeye gayret eder.Ona göre teslis Muhammed'in onayladığı bir görüştür. Nicolas'a göre Hz Muhammed İsa ölmedi derken bedenen değil ruhen ölmediğini kastetmiştir. Zaten Kur’an'a göre Allah yolunda ölenlerin gerçekte diri olduğu ifade edilmektedir. (Nicolas de Cusa, Cribratio Alcorani, s. 1033) Yazara göre Kur’an'daki cennete olan güzellik, yiyecek ve içeceklerin İncil ve Tevrat'ta da olması nedeni ile mazur görülebileceğini ifade eder. (Nicolas, s. 1045) Nicolas'a göre Hz Muhammed'in görevi Arapları İncil'e yaklaştırmak iken o yeni bir şeriat iddiasında bulunmuş ve ‘İncil'in parlak ışığından sapmıştır. Zaten Muhammed Venüs'e tapan putperest biriydi.’ (Nicolas, s. 1056) demektedir. Hz Muhammed fakirlere zulmetmiştir ve Kur’an'da yazdıkları da Sergius, Bahira ve Yahudi ortaklarından duyduklarından ibarettir. (Nicolas, s. 1065) Halbuki aynı yazar 1033 sayfada Kur’an'ı delil kabul edip İsa'yı haklı çıkarmaya çalışmakta idi. 1056 ve 1065. sayfalarda ise kaynağının putperest (!) ve uydurma bir kitap olduğunu ileri sürer. Martin Luther büyük ölçüde Ricoldo'dan etkilenmiştir. (Ricoldo de Monte Croce, Hz Muhammed'i fakir, hasta, safdil bir insan olarak görür. İslam ona göre şiddet ve öldürme dinidir: N. Daniel, Islam and The West, s. 54, 61) Luther, Refutation of the Quran adlı eserinde Hz Muhammed'i şeytanın oğlu ve sapkın bir hareketin kurucusu olarak görür. Bu sapkınlığın en önemli göstergesi, İsa'nın ilahlığını inkar etmesidir. Kur’an hayvani ve barbacadır. Müslümanlar Yecüc, Papa Mecüc'tür. (S. A. Francisco, Luther, s. 7-12)

Aydınlanmadan modern şarkiyatçılığa kadar Hz Muhammed tasavvuru: On beşinci yüzyılla birlikte akıl ön plana çıkmış, dine karşı çıkılmış ve deizm öne çıkmıştır.

Genel yaklaşımı muhafaza edenler

İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux, The True Nature of Imposture adlı eserinde İslam'ı işledikleri günahlar yüzünden Allah'ın Hristiyanlara bir cezası olarak görür ve kendilerine gelmeleri için gönderilen bir kırbaç olduğunu söyler ve İslam'ı sahte peygamberin sahte dini olarak görür. Hz Muhammed'in peygamber olmadan önce yaşamını yağma, soygun ve kan dökerek geçirdiğini iddia eder. Hz Muhammed'i ihtiras ve şehvetin yönlendirdiğini ve Hudeybiye esnasında yapılan Rıdvan biadı ile Muhammed'in kral olarak seçildiğini de ileri sürer. Abbee de Vertot Hz Muhammed'in İslam'ı kılıçla yaydığını ileri sürer. Yazara göre Hz. Muhammed Asya'da ortaya çıkan en tehlikeli hokkabazdı. Vahiyleri sara nöbetinden başka bir şey değildir. Şaki/isyancı iken fatih olmuştur. (s. 79) Abbe de Saint-Pierre ise Hz Muhammed'in misyonunun başlangıcındaki hokkabazlık iddialarını reddeder ve 'öyle olsa eşini, yakınlarını ve komşularını vizyonlarının doğruluğuna inandıramazdı' der. Peki sonra ne olmuştu? Abbe'ye göre rüyalar gördü, vahiy sandı bu da onu yalan söylemeye götürdü. İslam'ın yükselmesinde iki etken vardır; İklim ve hayal gücü. Abbe, Hz Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (A. Gunny, Perception of Islam in European Writings, s. 59) Hasta ve cahil Muhammed! Descartes'in büyük aklıyla yapamadığını bulaşıcı hastalığı ile kolayca yapabilmektedir. Sonra gelen milyonlarca insan da onun bu durumunu fark edememiş hala ona kanmaya devam etmektedirler. Hem de Avrupa'nın o soğuk iklimi Virgil, Dante ve Milton'un cehennemdeki azap sahnelerini son derece canlı şekilde tasvir etmelerine engel olmadığını da, Abbe unutmuş gözükmektedir. (s. 80)

Geleneksel yaklaşımı kısmen eleştirip kısmen doğru görenler

G. Sale, Hz Muhammed'in hedefini putperestliği yok etmek, bozulan Yahudi ve Hristiyanlığı aslî haline döndürmek ve bir Allah'a tapınmak olarak ifade etmiş ve Prideux'un İslam peygamberinin putperest bir kavme yeni bir putperestliği kabul ettirdiği şeklindeki tezi reddeder. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 81) Çok kadınla evlenmesinin o günkü Arap yarımadasında sıkça uygulanan bir gelenek olduğu için gayri-ahlak kabul edilemeyeceğini belirtir. Kadim İbranilerin de çok kadınla evlendiğinin altını çizer. (Sale, The Coran and Preliminary Discourse, s. 31) Sale, Hristiyanlığın ilahi din olduğu için kılıçla değil kendi doğruları ile yayılırken İslam'ın yayılmasında Medine döneminde kılıçla rolü olduğunu iddia eder. Hz Muhammed için, 'En azından hoş görülebilir ahlaki davranışların adamı idi, genellikle tasvir edildiği gibi bir kötülük canavarı değildi' der. Ama son haddede Hz Muhammed için impostor, sahte peygamber nitelenesini de kullanır. (Sale, The Coran and Preliminary Discourse, s. 32, 50) Bayle, güvercin ve öküz kıssalarının uydurma olduğunun kabul edilmesi gerektiğine işaret eder. Bayle, İncil ile uyumlu bulduğu İslam'ın ahlaki öğretilerini hararetle savunur. Remarque açık bir biçimde, Hz Muhammed'in ahlakı gevşetmek bir yana tahammülü daha zor hale getirdiğini söyler. Örnek olarak, sünnet, bazı et ve içkiden uzak durmak, oruç, abdest, namazı sıralar. Bayle, İslam'ın ahlakla ilgili prensiplerini sıralayıp, 'İslam'ın fazilet ve hikmet adına çok önemli prensipler ihtiva ettiğini' ifade eder. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 75) Ama son tahlide o da impostor nitelemesini kullanır. (s. 83) 1735 tarihli 'Reflections on Mohammedanism and the Conduct of Mohammed' adlı anonim çalışmada, İslam dininin şiddetle yayıldığının söylenmesini cehalet örneği olarak açıklanır. Hz Muhammed tek seçenek kaldığında kılıç kullanmıştır. Hatta kendini savunurken bile intikam duygusu ile hareket etmemiştir. O, Büyük İskender'le kıyaslandığında bir melek gibi gözükür. Kendi zamanının

kilise babalarından herhalde daha dürüst idi. Onun koyduğu kanunlar, bedeni zevkleri tatmin amaçlı değildi. Evlilik sıkı bir şekilde düzenlenmiş, zina yasaklanmıştır. Keza kumar oynamak ve içki içmek de yasaklar arasında idi. Namaz, oruç, hac gibi ibadetler de az meşakkatli değildir. (s. 84) Henri Comte de Boulainvilliers, İslam peygamberini büyük bir şahsiyet, büyük bir kanun koyucu olarak nitelendirir ve Hz Muhammed hakkında batılı tasavvurların sağlıklı olmadığına dikkat çeker. Ayrıca Hz. Muhammed'in samimiyetsizlikle itham edilmesini yadırgar. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 165-169) İslam dinini cahil bir rahibin tavsiyesine veya mizacı, daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz, der. (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) Voltaire, 'Mahomet ou le Fanatisme' adlı piyesinde Hz Muhammed'i inançlarını şiddet yoluyla yayan biri olarak sunar. Piyeste hastalık derecesinde kadın düşkünü olarak tasvir edilen Hz Muhammed Palmira'ya göz diker ve onu haremine katmaya karar verir. Fakat Palmira buna karşı çıkar ve intihar eder. Muhammed'de intihara yeltenir ancak Ali tarafında önlenir. Oyunda Mekke'li müşrikler daha insancıl, Hz Muhammed ikiyüzlü ve dengesiz biri olarak gösterilir. Daha sonra Voltaire'nin Hz Muhammed'le alakalı görüşleri kısmen değişmiştir. Mesela 'Alcoran...' adlı eserde Hz Muhammed'in hanımları arasında uyumlu bir aile ortamı sağlamış olmasını takdir eder. Ayrıca bir tüccarın vaiz, kanun koyucuya dönüşmesine; Avrupa, Asya Afrika'yı etki altına almasına hayranlık duyar. Allah'ın birliği, ruhban sınıfının olmamasını önemser. İslam'ın sadece kılıçla değil, Hindu, Türkler ve zenciler arasında ikna yoluyla yayıldığını anlatır. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 150) Ama Avrupa'da daha çok ilk yazdığı piyes yaygın olmuş ve olmaya devam etmektedir. (s. 88)

Geleneksel yaklaşıma karşı çıkanlar

Henry Stubbe, Hz Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler. "Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz." der ve Kur'an'daki İsa hakkındaki olumlu, ifadelerin, Yahudi üstat iddiasını çürüttüğünü belirtir. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) Böyle bir yardımcısı olsa idi bu gizli kalmazdı, der. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 146) Boğa ve güvercin kıssalarını saçma olarak nitelendiririr ve hiç bir Arap kaynakta geçmediğinin altını çizer. H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 149) Goethe, Mahomets Gesang adlı şiirinde Hz Muhammed'i över. Ünlü divanında: "Kur'an için, onun kitapların kitabı olduğuna, Müslümanlık gereği inanıyorum" der. (Goethe, Der Westöstliche Diwan, s. 285) Goethe zamanına kadar batı dünyasında, 'Müslüman erkekler cennete gider, kadınlarına cennette yer yoktur' şeklinde propaganda yapılmıştır. (s. 94) Thomas Carlyle, On Heroes Hero-Worship and The Heroic in History adlı eserinde Hz Muhammed için, "kahramanın en büyük özelliği samimiyetidir, bu da onun görüşünün doğruluğunun bir sonucudur. Peygamberler arasında kahraman olarak ele alınmaya müsait en uygun örnek Hz Muhammed'dir." der. Carlyle, Hz Muhammed'e yöneltilen hokkabaz, samimiyetsiz, şehvetperest gibi ithamları kesin dille reddeder, bu gibi yalanları utanç verici olarak bulur. İslam dininin, sefil bir düzenbazlık olarak kabul edilemeyeceğinin kuvvetlice vurgular. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) Hz Muhammed hakkındaki şehvetperestlik iddialarına şiddetle karşı çıkan yazar, Hz Hatice ile sükunet dolu bir hayat yaşadığını söyler. Kendisine atfedilen bütün düşkünlükler 50 yaşından sonrasına aittir. Yani dünya nimetlerinden faydalanmak için yaşlanmayı, gençlik ateşinin sönmesini beklemiş sonrada artık tadını

çıkaramayacağı bir zevki elde etmek için bütün geçmişini ve karakterini inkar edercesine sefil bir şarlatan olmuş! Carlyl işte bu iddiaları kesin olarak kabul edemeyeceğini ifade eder ve ardından Hz Muhammed'i zevk düşkünü olarak görmenin büyük hata olacağı ikazını yapar. Çünkü O'nun son derece sade ve mütevazi bir hayatı vardır. Çoğu kere yiyeceği arpa ekmeği ve sudan ibarettir, aylarca ocağında ateş yanmadığı olurdu, elbisesini kendi yamardı. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 77-78) O dönemdeki vahşi Araplar yırtıcı bir coşkunlukla birbirleri ile savaşan vahşi insanlardı. Gerçek bir yetenek ve yiğitliğe sahip olmayan kimse onları yönetemezdi. Onlar, karşılarında apaçık duran, hiç bir sır perdesi ile örtülü olmayan, herkesin gözü önünde hırkasını yamayan, savaşan, görüşmelerde bulunan bu adama peygamber diyorlardı. Yirmi üç yıllık çetin bir deneme boyunca ona kesinlikle itaat edilmiştir. Böyle bir imtihandan ancak gerçek bir kahraman başarıyla çıkabilir. İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz. Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır, der. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100)

Değerlendirme

Dımeşki ve Kindi ile atılan olumsuz ve düşmanca tasavvurun iki temel iddiası vardır: sapkınlık ve sahte peygamber. Mucize gösteremediği, gelecekten haber veremediği için sihirbazlıkla, sahte mucizelerle ve bedeni hazlara hitap ederek ve cennet tasvirleri ile insanları etraflarına toplayabilmiştir. (s. 98) Hristiyanlıkta teslis önemi merkezi bir öneme sahiptir. İncillerde açıkça belirtilmese de Grek felsefesi ve yeni Eflatunculuktan etkilenerek 325 yılında gerçekleştirilen İznik konsili ile teslis resmi öğreti haline getirilir. 381'de İstanbul'da toplanan ikinci konsil ile teslisin üç unsuru da aynı cevherden ve üçününde uluhiyet bakımından aynı seviyede olduğu ilan edilir. Arius 318 yılında İskenderiye papazı iken Allah'ın yaratılmadığını ve doğmadığını, oğulun babadan çıkmadığını ve teslisin üç unsurunun ayrı cevherden olduğunu söylemiş ve sonunda afaroz edilmiştir. (s. 99) İstanbul patriği Makedonius, Ruhu'l-kudüs'ün ilah olmadığını ilan eder ve oda afaroz edilir. 5. asırda Nestorius Hz İsa'nın iki tabiatlı bir varlık olduğunu söyleyince aynı kaderi paylaşır. Monofizitler de zamanla sapkın ilan edilirler. 4. Yüzyılda Gazzeli rahip Epiphanius, Panarion adlı risalesinde 80, Dımeşki ise 101 sapkın hareketten bahseder. (D. J. Sahas, Jonh of Damascus on Islam, s. 56) Sapkın ilan edilenler bir taraftan afaroz edilirken ayrıca kılıç veya ateşle yakılma, sürgün gibi cezalara da çarptırılıyorlardı. Zamanla aşağılama amaçlı bir dilde geliştirilmiştir. Mesela Dımeşki De Haeresibus'da Nestorius'u hem deccal hem şeytanın oğlu olarak niteler. İmparator III. Leo ve oğlu V. Konstamtin için ve İmparator Constantius içinde deccalin öncüsü nitelemesi kullanılmıştır. I. yüzyılın şahsiyetlerinden Simos tarihe sihirbaz Simon, Nicolas ise şehvetperest olarak geçmiştir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 12 ; F. G. Munoz, Liber nycholay, s. 5) Talmud'da Hz İsa büyücü ve cehennemde ebedi azaba çarptırılmış biri olarak zikredilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 16) Sonuç itibari ile 7. yüzyıla gelindiğinde Hristiyanlık ve Yahudilikte zengin bir sapkınlık literatürüne sahip idiler. Başkalarına yöneltilen karalama ve aşağılama amaçlı ifadeler ve ithamlar, basit bir adaptasyonla ve de üslubu biraz daha sertleştirilmek suretiyle bu sefer Hz Muhammed'e ve İslam'a yöneltilmiştir. (s. 101)

Hristiyanlık İslam'a karşı iki yol tercih etmiştir. Birincisi siyasi ve askeri mücadeledir. Bu amaçla 3 büyük proje uygulamaya kondu. Endülüs ve Kuzey Afrika'dan Müslüman hakimiyetini sonlandırılması, haçlı seferleri ve şark politikası (Müslüman Türklerin önce Avrupa sonra Anadolu'dan atılması) Avrupa'da şu an önemli oranda Müslüman nüfusunun tasfiye edildiği bilinen bir gerçektir! İkinci yol kalemle mücadeledir. Öncelikle Hristiyanlık hak din, Hz Muhammed şeytani figür ön kabulü ile hareket edilince tarihi bilgiler tahrif edilmiş, kurgusal masallar anlatılmış, efsaneler uydurulmuş son olarak ta hakaret ve aşağılayıcı bir dil kullanılmıştır. Tarihi bilgilere seçmeci bir yaklaşım takip edilmiş, ulaştıkları bütün

kaynaklara, Hz Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek için kullanılmış, karşılaşılan güzel unsurlar ya Hristiyanlık kökenli ya zehire bal katılmış diye tanımlanmıştır. Hristiyanlık hakikatin tek ölçüsü olduğuna göre İncil'i değiştirilmiş ve teslisi reddeden Hz Muhammed'de bu hakikatin düşmanı ve dolayısı ile şeytani olmak zorundaydı. (s. 102-103) Özellikle 12. yüzyıldan sonra içi nefret ve düşmanlık dolu bol miktarda kurgusal malzeme ortaya çıkmıştır. (J. M. Buaben, Images of the Prophet Muhammed in the West, s. 6) Aydınlanma döneminde bu bakış açısı korunmuş, Hz Muhammed'e seküler bir mantıkla bir devlet başkanına, bir fatihe indirgenmiş, bu sonuçta kişisel kabiliyet, ihtiyaç veya içinde yetiştiği ortamla irtibatlandırılmıştır. (s. 104)

Siyer kaynaklarına yaklaşımlar

Tarihi tenkit yöntemi

Olayın geçtiği zamana gidip müellifin zihnindeki amacı ortaya çıkarma gayretidir. Elçinin kastettiği anlam yakalanmaya çalışılır. Bundan sonra eleştiri/tenkit başlar. (s. 107) Grimme, Caetani, Sell, Margoliouth, Noldeke, Lammens, Blachere, Watt, Rodinson, Paret, Bobzin, Nagel, Schimmel... gibi bir çok oryantalist çalışmalarında tarihi tenkit metodunu kullanmışlar fakat ulaştıkları sonuçta birbirleri ile farklı görüşlere ulaşmışlardır. (s. 111) Yani şarkiyatçılar aynı yöntemi kullanmış fakat aynı sonuca ulaşmamışlardır. (s. 112)

Geleneksel yaklaşım

Gustav Weil Kur'an'ada tahrifler yapıldığı iddiasındadır. (Weil, Mohammed der Prophet, s. XVI) Sprenger ise cem esnasında bazı müdahaleler yapılma ihtimalinin olduğunu, bununla ilgili bir veri olmaması nedeni ile de sonuç itibari ' Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) sonucuna varmaktadır. Nöldeke ise Kur'an'ı Muhammed'in yazdığı tarihi bir metin olarak görür. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 16) Nöldeke Hz Muhammed'in vahiylerin yazılmasına önem verdiğini belirtir ve Hz Muhammed'den sonra tahrifat yapıldığı iddialarına karşı çıkar. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 210; T. Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 98) T. Nöldeke Ebu Bekir ve Ömer'in akıl ve basireti göz önüne alındığında Hz Muhammed hakkındaki deccal suçlamalarının geçersiz olduğunu savunur. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 5) Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz Muhammed zamanında hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu belirtir ve en son Hz Osman zamanında hazırlanan nüshanında günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini açıklar.(W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26) Edward Sell, The Recensions of the Quran adlı çalışmasından gulat şianın iddia ettiği Kur'an ayetlerinin çıkarıldığı iddiaları için, tarihi kanıtların Şii iddialarını desteklemediğini beliritir. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116) Muir ise şii hadis kaynaklarında daha az sahih bilgi bulunduğunu ifade eder. (Muir, The life of Mohammad, s. 39) Sprenger, 'Şia'nın rivayetlerinin sunnilerinkinden daha az itimada şayan' olduğunu ifade eder. (A. Sprenger, The life of Mohammad from original sourceas, s.69) Nöldeke, Şii kaynakların sunni kaynaklara göre tarihi kıymeti yok denecek kadar azdır, der. (Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 348) Watt, 'Bugün elimizde olan Kur'an'ın 650-656 arasında zikri geçen komisyonca oluşturulan resmi metnin aynısı olduğu kesindir.' görüşündedir. (M. Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65) Watt, Kasanova'yı Kur'an hakkındaki görüşleri nedeni ile de eleştirip, onu Kur'an'ı yanlış anlayan biri olarak nitelendirmiştir. (M. Watt, s. 69) Hadisleri bir uydurma sürecinin ürünü kabul eden Lammens, Becker tarafında eleştirilmiş ve 'Her ne zaman İslami kaynaklar kendi görüşünü destekleyici bilgi sunsa, Lammens'in şüpheciliği ortada gözükmemektedir.' diyerek (C. H. Becker, Matters of fundamental importance for research into

the life of Muhammad, s. 331) onun bu yaklaşımının onu tarafsız bir tarihçiden ziyade bir polemikçiye dönüştürdüğünü belirtir. (Becker, s. 334) Caetani, büyük ihtimal Muir'in tesirinde kalmıştır. Buhari ve Müslim için, hicri 2. asırdaki Müslümanların Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini gösterir, hakikaten ne söylediğini göstermez, (Caetani, İslam tarihi, I/91) der. (s. 147) Nöldeke, "isnad önemli değil önemli olan metin tenkididir" der. (s. 148)

Revizyonist yaklaşım

Goldziher hadisler, Schacht ise hadis ve siyer malzemeleri hakkında batıda epey güvensizlik ortaya çıkarmışlardır. Revizyonistler, ise Kur'an'ın da güvenilmez olduğunu, iki yüzyıl sonra kitap haline gelen anonim bir metin olduğunu iddia ederler. (s. 153) Wansbrough, Quranic Studies adlı kitabında bu görüşleri dile getirir. Öğrencileri Patricia Crone ve Michael Cook beraber yazdıkları Hagarism adlı kitapta Müslüman kaynakları tamamen güvenilmez kabul edip Hristiyan kaynaklara tamamen teslim olunması gerektiğini dile getirirler. Çalışmalarını, 'Bu kitap inançsızlar tarafından inançsızlar için yazılmış bir eserdir' şeklinde tarif ederler. (Crone-Cook, s. 3) M. Cook, Müslümanlara ait arkeolojik kalıntı ve gayri Müslim (Rum, Ermeni, Yahudi, Süryani) eserlere güvenilmesi gerektiğini iddia eder. Kur'an onlara göre dini değil edebi bir metindir. (s. 157) Wansbrough'un öğrencisi M. Fred Donner, Burton ve Magidan, Wansbrough'ı eleştirirler. (İ. Albayrak, Oryantalist söyleme genel bakış, Marife dergisi, sayı,3, s. 174) Revizyonistlere göre İslam tarihi: İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. Hz Muhammed'de bu hareketin başına geçmiş, hareket içinde yer alanlar 'Hacer'in Soyundan Gelenler' anlamına gelen muhacirler olarak adlandırılmışlardır. Hicret Yahudi ve Arapların beraber Kudüs'e yaptıkları sefer olup, Kudüs'ün fethi sırasında Hz Muhammed hayatta idi. Mekke başlangıçta kutsal şehir kabul edilmiyordu, Abdülmelik zamanında kutsal kabul edilmiş, Kur'an'da aynı dönemde kitap haline getirilmiş, Muhacirler olarak adlandırılan bu hareket zamanla Müslümanlar olarak anılmaya başlanmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Milel ve Nihal, 4/3, s. 147)

Empatik yaklaşım

Tarihi tenkit metodunu siyer malzemelerine uygularlar. Hz Muhammed Müslümanlar tarafından nasıl anlaşıldı, bunu ön plana çıkarırlar. A. Schimmel'in Muhammed adlı eseri buna en güzel örnektir. O'na göre Hz Muhammed babasını örnek alan çocuk gibi örnek alınan, kardeşliği öğütleyen politik bir liderdir. (A. Schimmel, Muhammed, s. 8)

Değerlendirme

Oryantalistler Kur'an'ı Muhammed'in sözleri olarak görürler. Özellikle Caetani ve Sprenger gibi oryantalistler tek sahabeye (İbn-i abbas) ait tüm rivayetleri sahih gibi kabul edip hatalı ve genellemeci bir yaklaşım tarzı ile hareket ederler. Halbuki İbn-i Abbas'ın ağzından değişik konularda aslında onun söylemediği bir çok rivayet nakledilmiştir. (s. 161) Bir toplumun kendi tarihi hakkındaki tüm verileri, güvenilmez ilan etmek, aslında o toplumu tümden yalancılıkla itham etmektir. Bir toplumun tümünün tarihlerini sahte malzeme üzerine inşa etmek üzere seferber olduklarını düşünmek ancak 'ideolojik' bir ajandaya malzeme temin etme gayreti ile açıklanabilir. Kur'an iki asır sonra oluşturulan anonim bir metin olsa, başta Dımeşki, Kindi, Timothy, Teophanes olmak üzere bu durumu kullanmazlar mıydı? (s. 165) Fuat Sezgin, N. Abbott, H. Motzki, A. Görke, G. Schoeler'in titiz çalışmaları, İslami rivayetlerin azımsanamayacak bir bölümünün iddia edildiğinin aksine hicri birinci asır içinde yazıya geçirildiklerini ortaya koymuş bulunmaktadır. (s. 166)

Hz Muhammed'in yetiştiği ortama ve vahiy öncesi hayatına yaklaşımlar

Weil, Ukaz panayırında okunan şiirler yerine, Hz Muhammed'in şairane kafiyeli düzyazılar yazdığını iddia eder. (Weil, Mohammed Der Probhet, s. 17) A. Sprenger Arapları tatmin edecek dini, Hristiyanlık ve Yahudiliğin ortaya çıktığı gövdenin yeni bir dalı olarak nitelendirir. Milli olmayan Yahudilik, teslisi olmayan Hristiyanlık. İslam haniflikten ortaya çıkmıştır der. (Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/45) Yazar kısmen hakikatin kenarına yaklaşmış ise de gerçeği teğet geçtiği muhakkaktır, bu konu ile alakalı 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir. Margoliouth, Hz Muhammed'in Mekke'li Arapların zenginlik ve siyasi gücünün koruması için yeni bir din ortaya koyduğunu iddia eder. (Margoliouth, Mohammad, s. 40-43) O zaman neden tüm çevresi ve akrabaları dahil, Arapların yıllarca Hz Muhammed'e karşı çıktığı sorusu tabii ki cevapsız kalmaktadır! Rudi Paret ise klasik Hristiyan ve Yahudi kaynaklı din fikrini yineler ve hicret'i kaçmak değil, Mekke'nin soy birliğinden 'kopmak ve çıkmak' şeklinde tercüme edilmesi gerektiğini söyler. (s. 178) A. Schmimmel, Arapların birbirleri ile kan davası içinde olduklarını, göçebe yaşadıklarını, Mekke'nin ticari değil dini bir merkez olduğunu, ahirete inanılmadığını ve dişi ilahlara tapıldığını söyler. (s. 179)

Hz Muhammed'in vahiy öncesi hayatına yaklaşım

Gustav Weil, Hz Muhammed'in Mekke'liler arasında meydana gelen çekişmelerde hakem olarak tanındığını söyler. (Weil, Muhammed der prophet, s. 40) Hz Muhammed'in seyahatlerinden, Yahudi ve Hristiyan kutsal kitaplarını bizzat kendi okumaksızın bu dinlerle tanışır. Weil daha sonra ' Fikrine kapıldı, hissine kapıldı, canlı fantezilerini uzun süre tutamadı, melek görmek zorunda kaldı' türü sanki bizzat şahit olmuş gibi kullandığı ifadelerle süslediği görüşlerini, 'Muhammed'in vizyonunun büyük kısmını epilepsi nöbetleriyle bağlantılıdır. Ben Muhammed'in hastalığını gizlemek için Cebrail fenomenini ileri sürdüğünü söyleyen Theophanes gibi düşünmüyorum. Bilakis tam tersine bu hastalık yoluyla/vesilesiyle vahye inanmaya zorlandığı/yönlendirildiği görüşündeyim.' (Weil, Muhammed der prophet, s. 45) der. Görüldüğü gibi attıkları iftiradan bile ortak bir sonuca ulaşamıyor oryantalistler! Sprenger, Hz Muhammed'in biraz itibarlı ama en seçkin ailelerden birine mensup olmadığını söyler. Annesinin hastalıklı bir genç dul olduğunu, bu durumun Hz Muhammed'de hayaller görmesine sebep olduğunu, annesini çok sinirli ve heyecanlı olduğunu, bu durumun oğlunu da etkilediğini belirtir ve 'Biz bunda, Muhammed'in fiziki ve psikolojik yapısıyla ilgili düzensizliğin açıklamasını buluyoruz.' diyerek kendi ürettiği teorilerinin üzerinden peygamberimizin iç alemi ile ilgili iddialarda bulunmaktadır. Sprenger ayrıca Hılful fudul'da önemli bir yeri olmadığını iddia ettiği Muhammed'in çobanlık yapmasını da, onu hakir görülen bir iş yapmakla itham eder ve daha sonra Muhammed'in bu çobanlığı Musa ve Davud ile kıyaslayıp kullandığını ileri sürer. Bizzat Sprenger Hz Hatice'nin ölümünden sonra üç yıl daha Hz Muhammed'in evlenmediğini de yazdığı halde, Hz Hatice ile evli iken başkası ile evlenmemesini, 'Hatice'ye düşkünlüğüne değil, kendisine maddi bağımlılığına yormak gerekir' diye söyler. (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/138-154) O halde, Hz Hatice'nin vefatından sonra 3 yıl neden bekledi sorusu da ortada cevapsız kalmaktadır ve hem de, 'Ben yaşlandım, evlen.' teklifi bizzat Hatice annemiz tarafından Hz Muhammed'e gelmiş iken! Detay 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir? adlı yazımızdadır! Sperenger, '617 yılına kadar ekonomik durumu gayet iyi olan Hz Muhammed'in boykot döneminde ticari faaliyetlerinin duraklamasıyla, hanımının da servetinin yıkıldığını' belirtir. Tabii burada zenginliğini kaybetmemek için dul bir hanımla 25 sene evli kalıp başkası ile evlenmediğini iddia eden yazardan, neden ve hangi amaçla Hz Muhammed'in servetini feda ettiğinin, yıllarını sefalet ve eziyet içinde geçirmeyi göze aldığının mantıki bir açıklamasını beklemiyoruz! Yazar, epilepsi iddiası yerine 'Histeria Muscularis'

hastalığı iddiasında bulunur. Yaşlılığında şehvete düşkünlüğünü de bu hastalığa bağlar yazar. (Sprenger, I/207) Nöldeke, Hz Muhammed'in iki kere Suriye'ye sehayat ettiğini ama gerçekte orada bulunup bulunmadığının şüpheli olduğunu belirtir. (T. Nöldeke, Das leben Muhammeds, S.13) Suriye'de bulunsa, K. Mukaddes bilgilerini topladı, bulunmasa siyer kitaplarında anlatılanlar uydurma! Kısaca Hz Muhammed ne yaparsa yapsın, siyer kitapları ne yazarsa yazsın, sonuç değişmemektedir! Yazar, Kabe hakemliği olayını ve el-emin sıfatı lakabını şüpheli bulur. (Nöldeke, s. 16) İslam'ı sosyalist bir hareket olarak niteleyen Grimme ise 'emin' sıfatının varlığını ve Kabe hakemliği olayındaki rolünü kabul eder ama bunu zeki ve taklitçi olduğunu gösterdiğini ileri sürer. (H. Grimme, Mohammed, I/9) Margoliouth ise epilepsi iddiasını yalanlar. (D. S. Margoliouth, Muhammed, s. 46) Kur'an'da Kitabı mukaddesten alıntılar olduğunu iddia eder ve Hz Muhammed için Arabistan şartlarının bir fırsat oluşturduğunu ve onun kendisini peygamber ilan ettiğini iddia eder. (Margoliouth, s.79) Bu nasıl bir fırsatsa zenginlik ve statüsünü kaybedip, açlık, hakaret, işkence ve zulüm dolu 20 küsur sene geçirmesine neden olmuştur!

Kısaca ve her zaman olduğu gibi bir oryantalistin görüşünü diğeri çürütürken bu defa bu oryantalist başka bir itham ortaya atmaktadır! Çünkü her oryantalistin ön kabulü aynıdır, Hristiyanlık doğru din, o halde onu reddeden din ve elçisi yalancıdır! Ama O'na atılan ithamlarda birleşilemediği gibi birbirlerini de yalanlamaktadırlar yazdıkları ile!

Değerlendirme

Sprenger'in Hz Muhammed'in annesinin zayıf, hastalıklı, sinirli ve heyecanlı olduğunu nitelemesi temel kaynaklarda böyle bir bulduğundan değil, güya peygamberin kendi kanaatince var olduğunu ileri sürdüğü hastalığını genetik bir temele dayandırma çabasından ibarettir ve bir çarpıtmadır. Çobanlığı aşağılayıcı bir meslek olarak nitelendiren yazar, Abdullah b. Mesud ve Hz Ömer'inde çobanlık yaptığını göz ardı etmektedir. O yaşlardaki bir çocuğun o günkü ortamda yapabileceği en baştaki işlerdendir çobanlık ve efendimiz daha sonra bu anılarını zevkle hatırlar ve arkadaşlarına anlatırdı. O'nun ticari faaliyetler gibi hayvan bakımında da amcasına yardım etmesi gayet doğaldır aksi olsa tembel olarak oturup avare gezip dolaşmış olacaktı. (s. 194) Hz Muhammed, Hz Hatice vefat ettikten uzun yıllar sonra bile onun faziletinden bahsetmiş, onun için kurban kesip fakirlere dağıtmıştır ki, Hatice annemize 'maddi bağımlılıktan' bahseden Sprenger'in tavrı en azından, efendimizin vefa ve sadakatine haksızlıktır! Başta Nöldeke olmak üzere birçok oryantalist Hz Muhammed'i vahiy öncesi dönemde putperest gösterme eğilimindedir. Hz Muhammed böyle bir tutum içinde olsa idi ona karşı çıkanlar, 'Daha sen düne kadar putlara tapıyordun, şimdi mi kötü oldular?' şeklinde itiraz ederlerdi ve bu da kaynaklara yansırdı! (s. 195) Rahip Bahira'dan İslam'ın esaslarını aldığına dair iddialar ise geçersizdir. Bir kaç saat zarfından 9 veya 12 yaşındaki bir çocuğun Kur'an'ın ana esaslarını öğrenmesi imkansızdır. Bahira'nın çocuğa bir şeyler okuduğuna veya öğrettiğine dair bir kayıt yoktur, olsaydı, peygamberliğini ilan edince kervanın diğer mensupları bunu ortaya koyardı ve en önemlisi de İslam'ın tevhit inancı ile rahiplerin teslis inancı arasında tamamen bir zıtlık vardır! (s. 196)

Hz Muhammed'in mesajının kaynakları ve orijinalliği meselesine yaklaşımlar

Yahudilik ve Hristiyanlığın etkisine dair iddialar

Abraham Geiger, Kur'an'ın kaynaklarından birinin de Yahudilik olduğunu iddia eder. (A. Geiger, Was hat Muhammad aus der judentum aufgenommen?, s. 43) G. Weil, Yahudilik ve Hristiyanlık etkisinden bahseder. Varaka ve Bahira iddialarını tekrarlar. 'Yahudi ve

Hristiyanların Muhammed'i yanlış bilgilendirdiğini ' söyler. C. F. Gerock ise Bahira veya Sergius iddialarının bir sonuca götürmeyeceğini söyler ve Kur’an'daki bilgileri halk hikayelerine bağlar. (s. 203) David samuel Margoliouth, Varaka b. Nevfel'in İncil'i Arapça'ya çevirdiğinin bilindiğini söyler ve ayrıca dinle ilgili düşüncelerinin çoğunu Müseylime olduğunu iddia eder. (D. S. Margoliouth, Is Islam a Christian Heresy?, s. 6-15) Ignaz Goldziher ise Peygamberin öğretisi, Yahudi ve Hristiyan dahil bir takım unsurların eklektik bir kompozisyonunun olduğunu iddia eder. “Kendi içinde en derinden hissettiklerini samimi olarak ve dış etkenlerden de destek alarak ilahi vahiy olarak değerlendirmiş, kendisini de içtenlikle bu vahyin bir aracı olarak görmüştür.” (I. Goldziher, Muhammed und der Islam, s.3) görüşünü ileri sürer. Goldziher, Hz Muhammed'in Medine döneminde, aslında kendisinin hocaları (!) olan Hristiyan ruhbanları ve Yahudilerin ahbarlarını (haberlerini) hedef aldığını ileri sürer. (Goldziher,s. 10) Tabii onların neden bu durumu ifşa edip karşı hücuma geçmediği sorusunu yazar gündeme getirmez! Rudi Paret ise, Margoliouth adlı oryantaliste cevap verircesine, Hz Muhammed'in Hz İsa ve faaliyetleri hakkında pek az bilgi sahibi (Halbuki Varaka İncil'i tercüme etmiş ve Muhammed'e öğretmişti!) olduğunu, Mekke'de ikamet eden az sayıdaki Hristiyan'ın çoğunun köle olan bireysel kişiler olduğunu, onlarında inançları konusunda elle tutulur bir şekilde konuşacak kadar eğitimli bulunmadıklarını söyler. Paret, Mekke'de az ve cahil Hristiyan’ın oturduğunu söylerken, Medine'de ise en yakın Yahudilerin yaklaşık 300 kilometre uzakta bulunduğunu belirtir. Paret, ilk başlarda az bilgi sahibi olduğu bu dinler hakkındaki bilgileri sonradan ve zaman içinde öğrenmiştir, der. İddialarını ' Büyük bir ihtimalle, Şüphesiz, Muhtemelen, kabul edebiliriz ki, muhtemelen yolu bir şekilde oraya düşmüş Hristiyan köleler, olmalıdır, ihtimal dışı görmüyoruz, kabul etmek gerekir...' gibi bilimsel (!) kavramlarla süsleyen Paret, Arapların vahiy almamasına üzülen Hz Muhammed'in Araplarında kendi dillerinde bir kutsal kitaplarının olması gerektiğini düşünür ve Kur’an'ın bu şekilde ortaya çıktığını iddia eder. tabii Arap inancına zıt (Put şirktit, Allah bir tanedir, kızları olmaz, İçki yasak, ırkçılık yasak, zina yasak vb. ve yapılması istenen bir çok ibadet...!) bir din ile gelmesinin iddiasını ne kadar çürüttüğünü Paret düşünemez! Ayrıca Paret, kutsal kitaplardaki peygamber kıssalarını Hz. Muhammed'in ne zaman öğrendiğine dair sorunun cevabını Paret verirken, 'Kesin olmayıp sadece tahmindir.' demektedir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 18-85) Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünye oluşturduğu hususuna da dikkat çeker. (Hartmut Bobzin, Muhammed, s. 52)

Arap monoteizmi ve Hz Muhammed'in şahsiyetinin önemi savı

Aloys Sprenger, Varaka'nın Hz Muhammed ilk ortaya çıktığında hanif olduğunu söyler. Varaka Hz Muhammed'e ilk başlarda iman eder. Ama peygamberin ve haniflerin hilekarlıkları onu hanifliği bırakmaya ve Hz Muhammed'i bir üçkağıtçı (!) olarak görmeye sevkeder. Ardından Hristiyanlığa geçer ve Hristiyan olarak ölür. (Aloys Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/92) Kus b. Saide'nin Necran'da 'muhtemelen' bir piskopos olduğunu ve Mekke'de Allah'ın birliğini anlatan ilk kişi 'olmalıdır' iddiasında bulunur. (A. Sprenger, I/45)

Johann Fück, İslam'ı Araplara özel bir din olarak görür ve sonra 'Torrey, Muhammed'in bir sinagog (Yahudi ibadet evi) talebesi olduğundan ne kadar eminse, Ahrens de Hristiyan etkilerin belirleyiciliğinden o kadar emindir' diyerek her iki yazar hakkında değerlendirmelerde bulunur. (s. 220) Torrey varlığı ispatlanamayan Yahudi cemaatinin etkisinden, Yahudi danışmanlardan bahseder ve daha sonra Muhammed'in onlardan bağımsız hareket ettiğinden, kendi menfaatini sağladığı müddetçe gerçek niyetini gizli tuttuğundan bahseder. Tüm bu anlatılanların peygamberin dürüstlüğü ve samimiyeti ile çeliştiğini, diğer alanlardaki çıkarımlarında tamamen tutarsız olduğunu belirtir. (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 143) Ayrıca

Torrey'in, Yahudi hocalarının peygamberi kiliseye kaptırmamak için ona sadece Hristiyanlardan İsa'yı öğrenmesine engel olacak kadar İsa hakkında bilgi verdiklerine dair iddiayı geçersiz, reddedilmeyi bile gerektirmeyen, zorlama, çelişkili ve başarısız bulur. Ahrens'in Hristiyanlara bağımlı İslam öğretisi iddiası için ise, Kendinden önceki oryantalistlerin eserlerini kullanan Ahrens'in hesabının tutmadığını belirterek eleştirilerde bulunur. (J. Fück, s. 144) Fück, İslam'ın ön aşaması olarak eski Arap monoteizmini görür. “Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiçte Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder ki kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun. Kendine özgü düşüncesine ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır.” der. (s. 223-224) Hz Muhammed'in şahsiyetinin, Ebu Bekir ve Ömer gibi kişileri etkilemekle kendisini ortaya koymuştur diyen Fück, Sünnet hakkında ise, 'Her defasında İslam'ın gerçek özünü yabancı tesirler kaplamaya yüz tuttuğunda, sünnet bu yabancılaşmaya karşı yapılan savaşın parolası olmuştur.' der. (J. Fück, s. 152) Montgomery Watt, Kur’an'daki yabancı kelimeler ve özel isimlerin, Peygamberimiz ortaya çıkmadan önce Mekke'de bilindiğini söyler. (s. 231) Watt, İslam'ın Yahudi ve Hristiyanlarla bağlantısını kıssalarla kurmaya çalışır. (Watt, Muhammen at Mecca, s. 161)

"İslam'ın putperest Arabistan'da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır duruma bulmadı. Onlar, Allah'ın elçisi unvanı ile gelen birinin tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto mahiyetindeydi. O zamana kadar kötü gösterilen değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına geliyordu. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz Peygamber ise bunların her birine ait emirlerin icrasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70)

Ignaz Goldziher: Muhammed'in getirdiği şeyler, atalarının sünnetine tamamen zıt idi. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 173) Maxim'e Rodinson: Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında, kökten bir kopuşu temsil ettiği doğrudur. (Meriç, s. 174) Sıkça söylenen “Muhammed, Arapların değer yargılarına din kisvesi giydirdi, gibi söylemlerin hatalı olduğu”, ortaya çıkacaktır. (s. 175) T.W. Arnold: “Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen diğer hükümleri, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlakı bizzat kendisi de uyguluyordu.” (s. 180) 23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed'den S.A.V sonra gelen toplum, affediciliği kuşanmıştır. (s. 184) Cahiliye Dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. (s. 185) Muhammed atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu. (s. 186) T. W. Arnold: Muhammed’in öğretisi, Arapların o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto mahiyetindeydi. (s. 192) Emile Dermenghem: Şu da bir gerçektir. Hz Muhammed'in kendi döneminde yaşayan insanları kendisine çekip ikna etmek için taviz vermeyi aklına bile getirmemiştir.” (s. 219) Montgomery Watt; “Çöl şartlarında ayakta kalmanın esası, kabile dayanışmasıydı.” (s. 269) ve Muhammed bunu ortadan kaldırmıştır.

Sosyal reformculuk bağlamında Hz Muhammed'in kabiliyetinin etkisi tezi

Hubert Grimme'nin tezi, İslam'ın bir din olmaktan ziyade sosyal bozuklukları düzenlemeyi amaçlayan sosyal bir hareket olarak kabul eder. Grimme, İslam'ın Hanifliğe dayandığı fikrini reddeder ve İslam'ın böyle bir şeyin üzerine dayandırmanın mümkün olmadığını belirtir. (s. 233) Grimme, barışçı yolla Hz Muhammed'in bir eşitlik meydana getirdiğini söyler. (s. 234) Yazar İslam'ı Mekke'nin sosyal ilişkilerinin ve monoteist (Tek tanrıcı) cereyanların bir sonucu olarak görür. (Grimme, Mohammed I, Das Leben, s. 17)

Değerlendirme

Kur'an, Tevrat, İncil'in aslî şekilleri ve kaynağı aynıdır yani bunlar yüce Allah tarafından gönderilmiştir. Dolayısı ile her ne kadar bozulmuş olsalar da Kur'an'la önceki vahiyler arasında belli bir örtüşmenin bulunması normal bir durumdur. (s. 239) Hz Muhammed'in daha önceki peygamberlerin çizgisini izlediği bizzat Kur'an'da ifade edilmektedir. (Ahkaf, 9; Hac, 78; Yunus, 47; Enam, 90; Nahl, 123 Bakara, 41, Ali imran,3; , 50; Nisa, 47; Maide, 46, 48; Fatır, 31; Ahkaf, 30) Hz Muhammed, İslam mesajını insanlığa tekrar hatırlatan son peygamberdir. Kur'an ehli kitap olanlara tevhid ve ilahi iradeye aykırı olan, ters düşen inanç ve davranışları kendilerine bildirmiştir. (s. 240) Bu konuda sitemizdeki, ' İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur'an'daki üç yüzden fazla ayette geçen, 'De, Söyle!' hitapları, onun kaynağının Hz Peygamber olmadığının açık birer delilidir. Sahabe kapalı bir toplumda yaşamıyorlardı. Ticari seyahatler topluma yerleşmişti. Çevre kültürleri tanıyan zeki ve ufku açık insanların sayısı az değildi. Peygamber tarafından bilinen diğer dinlere ait unsurların, sahabi tarafından bilinmemesi imkansızdı. Milli ve milletlerarası panayırlara katılmakta idiler. Hz Peygamberin etrafındakilerin, şuradan buradan alınmış (!) olduğunu bildikleri, gördükleri, tanıdıkları şeylerin Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri düşünmek akıl ve mantık ile açıklanamaz. 'Peygamberin faaliyetleri çağdaşlarının 'gözlemi altından idi. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism, s. 146) ve şayet böyle bir yardım olsaydı, bunun kimseye gizli kalamayacağı ortadadır. (s. 241) ki bu insanlar canlarını mallarını bu yolda feda etmişlerdir!

Dolayısı ile Gustav Weil'in Müslümanların Kur'an'daki kıssaları İncil ve Tevrat'tan derledikleri iddiaları veya Aloys Sprenger'in Hz Muhammed'in Necaşi'nin hatırına Hristiyanları toptan cennnete soktuğu, Meryem suresini Necaşi için yazarak Cefar ile gönderdiği, Yahudi ve Hristiyan kılavuzların O'na yardım ettiği şeklindeki taraflı, önyargılı yorumlardan ve tarihi malzemeleri çarpıtmasından başka bir şey olmamaktadır. Sprenger'in iddiası olan, 'Necaşi ve Bahira'nın peygambere bir şey öğrettiğine' dair kaynaklarda bir bilgi mevcut değildir. Üstelik İslam Hristiyanlık doktrininin temeli olan teslisi baştan sona reddetmektedir. Ayrıca Yahudi Essenilerden bazı şeylerin İslam'a geçtiğini ileri sürmektedir ki yeniden dirilmeye inanmayan bu mezhep, İslam'ın doğduğu sırada tarihi karanlıkların içindedir (Y. Kutluay, İslam ve Yahudi mezhepleri, s. 247) Yazarın bu iddiası tamamen kurgudan (Hayal gücünün ürünü) ibarettir. (s. 242) Margolouht'un Hz Peygamberin kaynağının Müseylime olduğu iddiası esasında temelden yoksundur. Müseylime'nin Hz Muhammed ile irtibatı geç bir döneme (Hicretten 10 sene sonra) rastlar ve etkilenme tersine olmuş, yalancı peygamber, efendimizi ve Kur'an'ı taklit etmeye çalışmıştır. (İbni Hişam, Sire, I/311) Bütün bu iddialar, Kur'an'ın kaynağının ilahi değil de, farklı insanî kaynaklarda arama çabalarının ürünüdür. (s. 243) Aslında dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerinden sonra çıkmış bir dinin peygamberini kabul etmek istememektedirler. (s. 244)

Hz Muhammed'in askeri faaliyetlerine yaklaşımlar

Seriyye; peygamber efendimizin bizzat katıldığı seferlere denir. Gazve ise kendisi iştirak etmeyip sahabilerden birisinin komutasında gerçekleşen seferlere denir. (s. 245)

Hz Muhammed niçin savaştı?

"Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58)

Goldziher Mekke döneminde Hz Muhammed'in bir kıyamet hayalperesti iken, Medine döneminde bir savaşçı ve fatihe dönüştüğünü iddia eder. (I. Goldziher Muhammed und der Islam, s.22-23) Sprenger askeri faailyetler konusunda Goldziher'in siyasi hakimiyet fikrine katılmaz ve ganimet kavramına vurgu yapar. (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/I, 89) Her iki oryantalistte Mekke'de zayıf iken sabrı tavsiye eden Hz Muhammed'in, Medine'de güçlenince savaşa izin verdiği görüşünü savunurlar. Muir, Hz Muhammed ve Muhacirlerin intikam, Ensar'ın ise ganimet arzusunun belirleyici olduğu (W. Muir, The life of Muhammad, s. 197) iddia eder. (s. 247) Siyasi amaç, ganimet, intikam... Amaç önceden belirlenince araçlar değişiklik gösterebiliyor! Margoliouth, Kureyş müşriklerinin Hz Muhammed'in kanını dökmede korkak davrandıklarını ama Hz Muhammed'in Kureyş'in kanını dökmekte ürkek davranmadığını (O'na düzenlenen suikast girişimleri veya Mekke'nin fethi esnasındaki efendimizin yaptıkları ortada iken) iddia ederken, Yahudilerle yapılan savaşları ise, Yahudi cemaati içinde Hz Muhammed'in kendisinden daha yüksek düzeyde bilgi sahibi kişilerin bulunduğunu fark etmesine bağlamaktadır. (D. S. Margoliouth, Muhammad, s.55, 233 vd.)

Örnek olaylar, uygulamalar

Nahle seriyyesi

Hicri II. yılda 8 kişilik muhacir birliğini Mekke tarafına yollar ve 2 gün sonra açması şartı ile bir mektup verir. 2 gün sonra istikamet ortaya çıkar, Batnı Nahle'ye gidilecektir. Orada 4 kişiye rastlanır, biri öldürülür, biri kaçar diğer ikisi esir edilir. Hücum haram ayda mı yoksa dışında mı yapılmıştır, tartışma konusudur. Nöldeke, Hz Muhammed'in Recep ayının kutsallığının heder edilmesini doğrudan emrettiği kanaatinde değildir. Bu nedenle de ganimetleri kabul etmemiştir. (T. Nöldeke, Das leben Muhammeds, s. 65)

Bedir Gazvesi

Hicretin II. yılında gerçekleşir. Kervan kurtarıldığı halde, Ebu Cehil'in baskısıyla savaş kararı verilir. Savaş 4-5 saat sürer,70 müşrik öldürürler. Hz Muhammed cesetlere zarar verdirmeden defnettirir. Esirlere iyi davranılmasını ister, yorgun ve yaralı esirler develere bindirilir, Müslüman savaşçılar yemeklerini onlarla paylaşır. Esirlerden ikisi daha önce Müslümanlara yaptıkları zulümlerden ötürü öldürülürler. (s. 256) Muir, Bedir savaşına katılanların bir taraftan ganimet ve macera düşkünlüğü ile hareket ettiklerini belirtirken başka yerde aynı mücahitlerin imanlarıyla İslam dışındaki bütün dünyevi bağları kopardıkları ve peygamberlerinin davasına olan ateşli bağlılıkları sayesinde iyice bilenmiş insanlar olduklarını tasvir eder. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 213) Muir, Hz Muhammed'i ve Müslümanları, 'kindar-içi nefret dolu-

katı' olmakla itham ederken, müşrikleri temel insani duygularla daha iç içe olarak gösterir. Ona göre her ne kadar Ebu Cehil savaşı istemiş olsa da, savaşın asıl sorumlusu Hz Muhammed ve Müslümanlardır. Tabii burada Hz Muhammed'in savaşı önlemek amacı ile müşriklere elçi olarak gönderilmesini yazar hiç yorumlamamakta, görmezden gelmektedir. (s. 258) Sell, savaşın tek sorumlusu olarak Hz Muhammed'i görür. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116) Oryantalist yazar, daha önce yapılan eziyetleri-cinayetleri, mallarının ellerinden alınmasını, mülklerinden sadece inançları yüzünden terk ettirilmek zorunda kalınmasını ve bütün bunların da bir savaş nedeni teşkil ettiğine hiç değinmemiştir. (s. 259) Weil ise Muhammed'in kervanı ele geçirmek istediklerini ama sonunda savaşa mecbur kaldıklarını belirtir. (G. Weil, Mohammed der prophet, s. 105) Watt savaşın nedeni olarak Ebu Cehil'deki bir defada ve kesin biçimde Hz Muhammed'den kurtulma arzusuna vurgu yapar. (M. G. Watt, Muhamad at Mecca, s. 11) Watt ayrıca Hz Muhammed'in her zaman peygamberlik görevini unutmadan hareket ettiğini belirtir ki bu tespit aynı zamanda Hz Muhammed'i Mekke'de peygamber, Medine'de politikacı olarak gören Muir ve Morgoliouth'a da cevap olmaktadır. Watt, peygamberimizi öldürmek için Medine'ye gelen Umeyr b. Vehb'in, O'nun davranışlarından etkilenerek Müslüman olmasını örnek vererek Hz Muhammed'in hedefinin her zaman müşriklerden intikam almak değil davasına kazandırmak olduğunu vurgular. (M. G. Watt, Muhamad at Mecca, s. 16) Hartmut Bobzin'de savaş için neden kalmadığı halde savaşta ısrar eden Ebu Cehil'e dikkat çeker. (Bobzin, Muhammed, s. 100)

Uhud savaşı

625 yılında Ebu Süfyan 3000 kişilik bir ordu toplar. Gençlerin ısrarı ile savaş Medine dışında yapılır. Müslümanlar 300 kişilik münafıkların savaş başlamadan Medine'ye dönmesi üzerine 700 kişi ile savaşa katılırlar. Nöldeke, Paret, Watt ve Grimme savaş nedeni olarak Mekke'li müşriklerin 'öç alma, intikam duygularına' dikkat çekerler. (s. 265, 266, 268, 269) Sell, suçlu olarak müşrikleri değil, Hz Muhammed ve Müslümanları görür. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 142) Margoliouth, Sell ile aynı hatta daha sert yorumlarda bulunur. Ona göre Uhud savaşında barışsever olan müşrikleridir, savaş yanlısı olan ise Hz Muhammed'dir. (D. S. Margoliouth, Muhammad, s.292-303)

Kurayza oğulları olayı

(Bu konu, 'Kur'an'ın kaynağı nedir' adlı yazımızda da ele alınmıştır)

Hicretten 5 yıl sonra 10.00 kişilik ordu ile müşrikler Medine'ye hücum ederler. Bu arada Hz. Muhammed ile anlaşmalı olan Kureyza Yahudilerini Müslümanlara arkadan saldırmaları konusunda ikna ederler. Daha önce de Nadiroğulları kuşatması sırasında Müslümanları arkadan vurmak istemişler son anda anlaşmayı kabul etmişlerdi. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) Hz Muhammed onlara 4 kişilik heyet gönderir, Yahudiler kulak asmaz, alay ve hakaret ederler. Bu Kurayza oğullarının ikinci anlaşmayı bozma teşebbüsleridir. Daha öncede Nadiroğulları kuşatması sırasında benzer tutum takınmışlar daha sonra Hz Muhammed'e barış teklifinde bulunmuşlar ve bu teklif kabul edilmişti. Hendek savaşı sonrası kuşatılırlar. Yahudiler eski müttefikleri Sa'd b. Muaz'ın vereceği karara razı olmak şartı ile teslim olurlar. Sa'd, kararını (Tevrat'a göre) verir; Yetişkin erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir edilecek, mallar ganimet olarak değerlendirilecektir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 270-271) 400 ile 900 arası Yahudi öldürülür. (İ. Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 229) Esirlerden çoğu Hayber civarındaki Yahudiler tarafından fidyeleri ödenerek kurtarılır. (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/II, 226) Sell, Ebu Süfyan tarafından Kurayza oğullarının

kandırıldıklarını ve bunun sonunda anlaşmayı bozduklarını söyler ama son haddede Hz Muhammed'i 'dostluğuna güvenilmez' ilan eder. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 160-174) Margoliouth, Hz Muhammed'in onları anlaşmayı bozmamaları konusunda uyardığını, onların bu uyarıya aldırmadıklarını, son derece stresli zamanlarda Medine sokaklarında dolaşarak Hz Muhammed'in başına gelen sıkıntıdan dolayı duydukları memnuniyeti gösterdiklerini, kaypak davrandıklarını ve sonuçta kendilerini helake sürükleyen bir yol tuttuklarının üzerinde durur. (D. S. Margoliouth, Muhammad, s. 328- 329) Yazar Yahudilerin Hz Muhammed'e zarar verme iradelerini açıkça ortaya koymuşlardır, der. (Margoliouth, Muhammad, s. 334) Paret, Yahudilerin verdikleri hiç bir sözü tutmadıklarını, Uhud savaşı sonrası Nadir, Hendek savaşı sonrası Kurayza oğullarının üzerine saldırılmasının tesadüfi olmadığını, Hendek savaşı sırasındaki davranışları ile kendi iplerini kendilerinin çektiklerini belirtir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 111-112) Watt, "Kurayza oğullarının müşriklere güvenebilseler, Hz Muhammed'e karşı hücum edeceklerdi" demektedir. Hakem Sa'd üzerinde Hz Muhammed'in baskısının olmadığının da altını çizer. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 213-215) Bobzin ise, Kureyza Yahudileri ile Evs kabilesi arasında ittifak olduğunu, Yahudilerin Evs'ten olan Sa'd'a kendilerinin kararı bıraktıklarını belirtir. (H. Bobzin, Mohammed, s. 106) M. G. Watt ayrıca, İslami mücadelede maddi imkanların temel güdüleyici sebep olduğu tezini, aşırı materyalist bir iddia olarak niteler ve askeri mücadelelerin asıl sebebini dini nedenlerde aramanın daha doğru olacağına inanır. Zira orta doğuda din ve siyaset içiçe geçmiş durumdadır. (Watt, Muhammad at Medina, s. 220) Watt ayrıca Hz Muhammed'in iki yüzlülüğe asla tahammülü olmadığını, muhatabından kesin olarak tuttuğu tarafı belirlemesini istediğini belirtir. (Watt, Muhammad at Medina, s. 116) Bu konuda ' Kur'an ve peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar' adlı yazıya da müracaat edilebilir.

Konuyu bir de Prof. Adnan Demircan'ın yazdığı "Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru" adlı kitaptan alıntı yaparak özetleyelim: "Kureyza kabilesinin ittifaka dahil olmaları Müslümanlar açısından kıyım ve katliama yol açabilecek büyük bir ihanetti. Kureyzaoğullarının anlaşması o sıralarda Müslüman olan ancak Müslüman olduğu taraflarca bilinmeyen Eşca kabilesinin liderlerinden Nuaym b. Mesud tarafından bozuldu Böylece, söz konusu anlaşma planlandığı şekilde hayata geçirilemedi. Müşrikler son ümitlerini de kaybettikten ve iklim koşulları ağırlaştığından kuşatmayı kaldırmaya karar verirler. (s. 231) Hz Peygamber kuşatma kalktıktan sonra onlardan teslim olmalarını istedi, ancak Yahudiler teslim olmayı reddedince kuşatma altına alındılar. Direnmenin mümkün olmayacağını anladıklarında ise, peygamberin koşulsuz teslim olma önerisini kabul etmeyerek, iki taraf arasında hakemlik yapması için Sa'd bin Muaz'ı hz Muhammed'e teklif ederler. Muaz'da iki taraf arasında vereceği karara uyacaklarına dair söz aldıktan sonra, kararını açıklar ve buna göre, kendi tercihlerinin sonucuna göre kendilerine cezaları verilir." (s. 232)

Değerlendirme

Bu konu 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' başlığı altında ele alınmıştır!

Hz Muhammed'in evliliklerine yaklaşımları

-Konu, efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir adlı yazımız ile ele alınmıştır-

Hz Muhammed daha çok şehvetperestlikle suçlanmış, özellikle Aişe ve Zeynep annelerimizle evlikleri eleştiri konusu yapılmıştır. George Sale, "Hz Muhammed zamanında poligami, yani birden çok kadınla evlilik gayri ahlaki sayılmıyor ve kötü görülmüyordu" tespitinde bulunur. (Sale, Tke Koran, s. 72) Hz Muhammed evliliği dört ile sınırlayan ayet indikten sonra da bir

daha evlilik yapmamıştır. (s. 313) Beni Mustalik kabilesinin reislerinin kızı olan Cüveyriye ile peygamberimiz evlenince Müslümanlar, “Müstalikoğullarının kendi yakınları olduğunu” söyleyip Cüveyriye'ye mehir olarak esirleri serbest bırakırlar. (s. 316) M. G. Watt'da bu konuya eserinde ele alır (Watt, Muhammad at Medina, s. 227)

Değerlendirme

Hz Davud, Yakup ve Süleyman peygamberler de çok evlilik yapmışlardır. (I. tarihler, 14/3; I. Krallar, 11/2-3;Tekvin, 29/16-30; I. Samuel, 25/39-44) Günümüzde eşcinsel evliliğe izin veren ve küçük yaşta flört hayatını olağan karşılayan batı dünyası yukarıda açıklanan efendimizin evliliklerine sehvetperest yakıştırmasını yapabilmektedirler. Batının bu bakış açısının temelini, S. Freud'un cinselliği insan davranışlarının temel faktörü kabul eden görüşleri oluşturmaktadır. (s. 352)

Hz Muhammed'in kişiliğine yaklaşımlar

Klasik iftiralar ve hakaretlerin su gibi aktığı oryantalist eserlerde, onun sade yaşantısı da cümleler arasında yer bulabilmektedir. George Sale, “Hz Muhammed, tarih boyunca yanlış yorumlara maruz kalmıştı. Onun gerçek üstünlüğüne dair övgü inkar edilmemelidir.” demektedir. (G. Sale, The Koran, s. 30) Kızı bir gün bir parça ekmekle peygamberimizin evine gelir ve Aişe annemize verir. Aişe annemiz üç günden beri yediği ilk yemeğin bu ekmek olduğuna dair yemin eder. O geldiğinde kimse toplumda ayağa kalkamazdı, zira o sık sık şunu söylerdi: Ben sizin gibi bir Allah'ın kuluyum, sizin gibi yiyorum, sizin gibi içiyorum, diğer tüm insanlar gibi oturuyorum. Genellikle üzerine bir bez serilmiş hasır üzerine uyurdu. (G. Weil, Mohammed der Prophet, s. 343, 345, 347) Ebu talip mahallesine 3 yıl kapatıldığında çok eziyet çekmiş, zulüm bitince hemen Taif'e gitmiş İslam'ı yaymaya çalışmış üçüncü gün şehirden kanlar içinde çıkarılmıştı. Davetini 13 yıl zorluklarla sürdürmüş sonra hicret etmek zorunda kalmıştı. (W. Muir, The life of Muhammed, s. 314) Nöldeke, Hz Muhammed hanımlarıyla kerpiç ve hurma dallarından yapılmış, damına el ile ulaşılabilen basit kulübelerde yaşadı. Bir öğün yemeği asla bir kaptan fazla olmazdı. Elbiseleri ve ev eşyaları son derece sade idi. (T. Nöldeke, Das leben Muhammeds, s. 184) Grimme, klasik oryantalist paradoksunu bir paragrafa sığdırır: "Hz Muhammed'in 'tüm eylemlerini Allah ve din adına olduğunu söylemeye devam ettiğini, fakat tarihi gerçekliğin bu iddiayı bencil birinin lafı olarak Muhammed'in yüzüne çarptığını' söyler ve sonra da Medine'deki sekiz yıl boyunca şahsi intikam duyguları ile hareket ettiğini belirttiği Muhammed'in, Mekke'yi fethedince birden bundan vazgeçip, düşmanlarını küçük görüp, gözünü tüm Arabistan'a dikmiş ve bu amacı, intikam almasına engel olmuş ve Mekke bu sayede zarara uğratılmamış." (H. Grimme, Mohammed I, Das Leben, s.136) olduğunu iddia eder. Önce Medine dönemi tüm yaptıklarını kötüler, sonra Mekke fethindeki eylemlerinin bu iddiaları yalanladığını görünce tüm iddialarını bir cümlede yönünü saptırıp efendimize saldırmaya devam eder! Margoliouth, Hz Muhammed'i 'Öğretilerinde yalan ve hainlik olan bir haydut toplum reisi' olarak nitelendirir. (D. S. Margoliouth, Mohammed and the rise of Islam, s. 149) Bu yazara göre insanların Müslüman olmasının tek nedeni maddi çıkardır. Osman'a da kızı Rukiye'yi rüşvet vererek İslam'a kazandırmıştır. Tüm bunlara rağmen zekat gelirini kendi şahsi ihtiyaçları için harcamadığını itiraf eder, O’nun bütün yaratılanlara olan düşkünlüğüne değinir ve bir gün yakılmakta olan bir karınca yuvasını kurtarma çabasını örnek verir. Muhammed düşmanlarına karşı bile iyi kalplidir, çok nadir ağır cezalar vermiştir. İşkenceyi yasaklamıştır. (Margoliouth, s. 236, 458)

İşte oryantalizmin tüm paradoksunu gösteren bir örnek: Nöldeke'de de görülen ('Muhammed'in karakteri çok şaşırtıcı idi. Pek çok önemli şahsiyette, görünürde birbiriyle çelişen karakter

çizgileri onda olduğu kadar az bulunur' Nöldeke, Das leben Muhammeds, s. 187) bu durum yani hayatı sadelik içerisinde ve ahlak abidesi olarak geçen birinin kendi dinlerine aykırı bir inancı yaydığı için ona olan düşmanlık ve önyargı ile yaptığı her şeyi kötü gösterme çabası ve ortaya çıkan, kendilerinin de içinden çıkamadıkları kaos! Hâlbuki ilk düğme yanlış iliklenmekte, gerisi de hep yanlış olmaktadır; ‘Teslis gerçek, tevhit yalan’ iddiası ile başlayan her hareket kendi içinde çelişen ve gerçeklere aykırı kurgulardan oluşan bir yalanlar zincirini doğurmakta, ne yalanlarını temellendirmede birleşebilmekte ne de gerçeğin üstünü örtmeye güçleri yetebilmektedir.

Fück, siyasi ve dini nedenlerle İslam ve Hz Muhammed'e hep nefret ve kaygı ile bakıldığını söyler. "1683'te viyana önünde durdurulan Osmanlı devleti, boğazlara kadar geriletilince, İslam ve onun kurucusu hakkında sakin bir değerlendirmeye hazır hale gelmişlerdir. Avrupalı bugün bile Muhammed kelimesi ile sahte peygamberi düşünebiliyor ve İslam'ı, ateş ve kılıç ile yayılan bir sapık öğreti olarak düşünebiliyorlar." (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 154-155) M. Watt Hz Muhammed'i daha iyi bir imajla ortaya koymaya çalışmaktadır. Muhtemelen soğuk savaş dönemi komünizme karşı işbirliği siyasetinin de etkisi ile, Hz Muhammed kendi dönemi, yer ve zaman şartları ile değerlendirilmelidir.” demektedir. O zaman ona yöneltilen ithamların övgüye dönüşeceğini söyler. Hz Muhammed'in kişiliğine örnek olarak şunu verir. "Mekke'nin fethi için yola çıkan ordu ilerlerken yavruları ile bir köpek görmüş, rahatsız edilmemelerini emretmiş; arkasından bu emre uyulup uyulmadığını tespit için adam göndermiştir" Watt, Dünya ünlüleri arasında bugüne değin Hz Muhammed kadar dil uzatılan biri olmadığını, bunun sebebinin de asırlarca İslam'ın Hristiyanlığın en büyük düşmanı olarak algılanmasının yattığını belirtir. Watt, hz Muhammed'e yönelik 'yalancı, şehvetperest, güvenilemez, hain' ithamlarını reddeder. Watt ayrıca, “Hz Muhammed'in karakterinde hicretten sonra düşüşe geçtiğini düşündürecek sağlam bir zemin yoktur.” der. (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332)

Değerlendirme

Hristiyanlar aslında tarih boyunca Hz Muhammed'in kişiliği ile ilgili tutarlı bir tutum ortaya koyamamışlardır. Hristiyanlar İsa örneğinden hareketle, yarı tanrı bir peygamber algısına sahiptirler. Hz Muhammed'in peygamber ve idareci olarak yaptığı faaliyetleri, dinin siyasallaştırılması gibi ahlaki bir eksiklik olarak görmektedirler. Bunun sonucu olarakta Mekke döneminde dini, Medine döneminde siyasi yönü ön plana çıkarılmaktadır. Dolayısı ile dini olandan yani samimiyetten sapma ve kırılma olarak değerlendirilmektedir. Medine dönemi. Halbuki bir kişinin peygamber olabilmesi için belli şartları taşıması gerekir. Mesela içine kapanık biri tebliğ yapamaz, zeki olmayan vahyi anlayıp insanlara iletemez, açıklayamaz, doğru olmayan vahye ihanet edebilir. Biz Müslümanlara göre O, hayatı boyunca mütevazi yaşamış, asla dünyevi hazlar peşinde koşmamış, bunu yemesi, giyinmesi ve günlük yaşantısındaki uygulamalarla göstermiştir. (s. 409)

Etkiler

Oryantalistlerden hemen tamamına yakınının kendilerinden öncekilere bir şekilde atıfta bulundukları görülmektedir. (s. 411) Ganalı Müslüman araştırmacı Jabal Muhammad Buaben, Image of the Prophet Muhammad in the West adlı eserinin I. bölümünde, Watt'ın 'Niçin ortaçağ yazarları kimi rivayetleri değerli görürken, diğerlerini değerli görmezden gelirler?' sorusu ile başlar ve oryantalistlerin İslam'ı ve onun tarihini ele alırken kullandıkları rivayetlerin hemen tamamında kendi işlerine yarayan, kendi tezlerini kuvvetlendirecek rivayetleri ele aldıklarına, diğer görüşlere ise yer vermediklerine dikkat çekmektedir. (Buaben, s. 4) Klasik görüşü Muir'de

dile getirir: 'Muhammed'in peygamberliği ve kendisine geldiğini iddia ettiği vahiyler uydurmadır.' (Buaben, s. 42) Tilman Nagel, 'Die Islamische Welt Bis 1500' adlı eserinde, 'Avrupa'da ortaçağdan 19. yüzyıla kadar peygamberin siyah renklerle karakterize edilmediği ya da peygamberliğinin alaylı bir şekilde tartışılmadığı an adeta yok gibidir.' demektedir. 20. yüzyılda yazılan 'Encyclopaedia of Islam' adlı ansiklopedinin Muhammed maddesini yazan Danimarkalı Franz Buhl, klasik oryantalist iddiaları bir araya toplar ve epilepsiden eski dinlerin birleşiminin İslam'ı oluşturduğuna dair tüm görüşleri tekrarlar. (Buhl, s. 641-657)

Türkiye'ye etkileri

Seyyid Ahmed Han, Reşit Rıza, Muhammed Heykel, oryantalist etki altında kalmakla suçlanırlar. Ahmed Cevdet Paşa'nın 'Kısası Enbiya'sı hurafelerden arındırılmış bir İslam tarihi çalışmasıdır. Filibeli Ahmet Hilmi, R. Dozy'e cevap niteliğinde İslamiyet tarihini yazar. (s. 421) Kimi Müslümanlar oryantalist iddiaları tamamı ile görmezden gelirken kimileri cevap vermek için çalışmalar yapmışlardır.

Bu kitabın 421-438. sayfalarda bu çalışmalar kısa olarak ele alınır. Henry Stubbe, (An account of the rise and progress of Mahometanism with the Life of Mohamet and a Vindication of Him Religion from the Calumnies of the Christians) 'Hristiyanların iftiralarına karşı onun ve dininin savunulması' adlı eserinde, Müslümanların savaşlarının haklılığı anlatılır, Hz Muhammed'in idarecilikte, üstün kabiliyeti övülür, bunların Hristiyanların onun hakkında o güne dek iddia ettikleriyle uyuşmadığının altını çizer. İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasının büyük bir yalan olduğunu, onun savaşlarının yeni bir din getirmek değil, eskisini restore etmek amacıyla yaptığını ifade eder ve kimseyi Müslüman yapmak için zorlamadığını belirtir. Goethe, Doğu-Batı divanında, Hz Muhammed için ' Oberhaupt der Geschöpfe-Mohammed' Muhammed-eşrefi mahlukat tabirini kullanır. Thomas Carlyle'ı da ünlü tarihinde Hz Muhammed'e atılan iftiraların doğru olmadığını, onun üstün ahlak ve karakter sahibi olduğunu belirtir. (s. 439-440)

Sonuç

Doğuda Dımeşki ve Kindi ile temelleri atılan olumsuz tasavvur, kurgusal öğelerle daha da olumsuz hale getirilmiştir. "Sapkın hareket, sahte peygamber, saralı, düşük soylu, despot, şehvetperest, hilekar, kan dökücü, deccal" gibi Hz Muhammed'i karalamaya ve onu aşağılamaya yönelik bir dil geliştirilmiş ve bu nitelemeler ortaya saçılmıştır. Bilgi yerine kurgu hakim olmuş, amaç Hz Muhammed'i sahte peygamber olarak göstermek olduğundan, ulaştıkları tüm kaynaklara bu açıdan bakmışlardır. Buna rağmen hayatında görülen veya gizlenemeyen iyi ve güzel örnekler ya Hristiyan kaynaklı gösterilmiş ya da zehire katılmış bal olarak nitelendirilmiştir. (s. 448) İnciller dolayısı ile Hristiyanlık hakikatin kendisi olduğu göre, İncilleri tahrif edilmiş veya teslisi reddeden Hz Muhammed, 'Hakikat düşmanı', dolayısı ile 'şeytanî' olmak zorunda idi. N. Daniel, haklı olarak Hristiyanların ortaçağda Hz Muhammed söz konusu olduğunda, bu ön kabul istikametinde hakikat düşmanına zarar veren her şeyin hakikat olduğunu düşündükleri tespitini yapar. 12. yüzyılda itibaren içi nefret ve düşmanlık dolu bol miktarda kurgusal malzeme ortaya çıkmıştır. Aydınlanma döneminde ise Hz Muhammed seküler bakış açısı ile devlet başkanı veya fatihe indirgenmiş, peygamberlik misyonunun metafizik boyutu tamamen göz ardı edilmiştir. (s. 449) Stubbe, Higgins, Carlyle, Geothe, Hz Muhammed'de ilahi pırıltılar görmüşlerse de bu onların onu peygamber olarak kabul ettikleri anlamına gelmediklerini de belirtmek gerekir. (s. 450) 1843 yılından itibaren tarihi tenkit metodu ile İslam'a yaklaşılmış ama yine birden fazla tasavvur ortaya çıkmıştır. 20 yüzyılla klasik ve revizyonist yaklaşım olarak iki bakış açısı ortaya çıkmış ama sonuç değişmemiştir. Hz Muhammed'in peygamberliğinin kökeni bazen Yahudilik bazen Hristiyanlık

bazen cahiliye Arap dini, bazen onun kişisel kabiliyetlerinde aranmıştır. (s. 452) Sonuç olarak Hz Muhammed için nitelemeler hep aynı olmuştur: merhametsiz, hasta, barbar, sahtekâr. (s. 454)

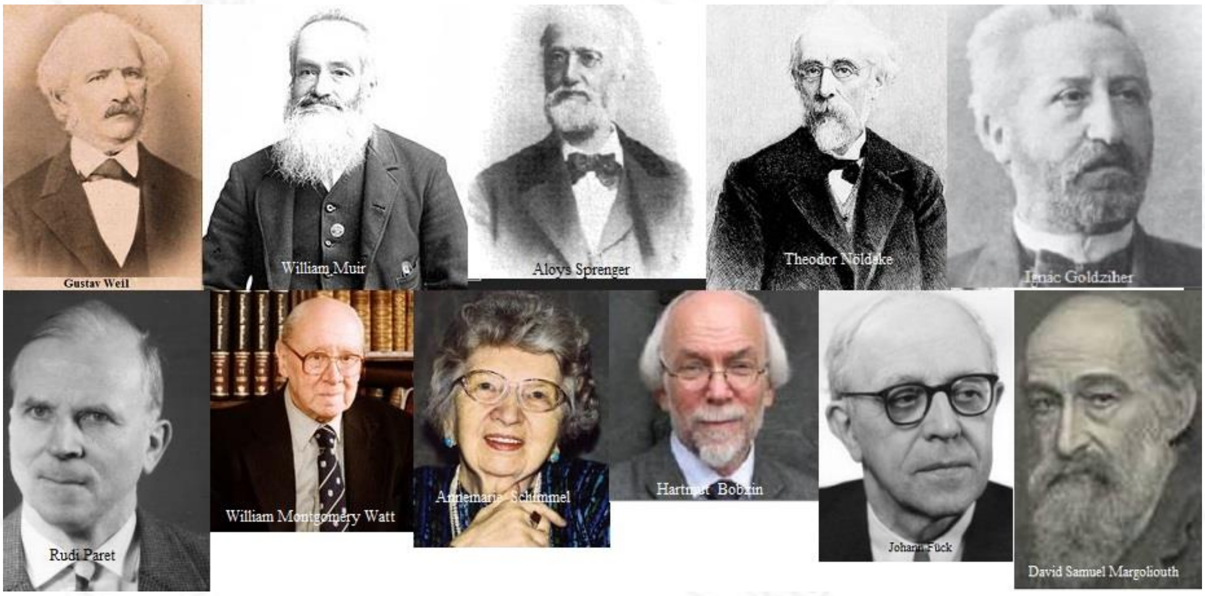

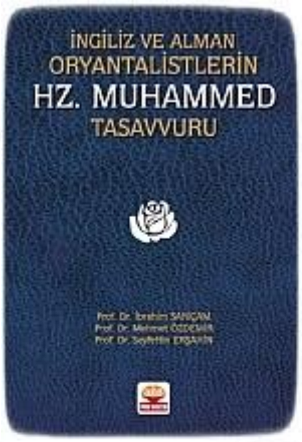

Komisyon, Hz Muhammed Tasavvuru

*

Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye

Merhum Mustafa Asım Köksal'ın İslam Tarihi isimli eseri'nin 7. cildi, Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi isimli kitabına reddiye olarak hazırlamıştır. Özetini sunuyoruz.

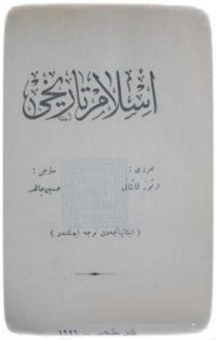

I

Merhum Mustafa Asım Köksal'ın İslam Tarihi isimli eseri'nin 7. cildi, Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi isimli kitabına reddiye olarak hazırlamıştır. Özetini sunuyoruz.

Hüseyin Cahit Yalçın'ın 1924 yılında Türkçe'ye çevirdiği İtalyan oryantalist Caetani'nin olayları aslında uzaklaştıran, gerçekleri tahrif edip,hakaret eden, saldırı ve taassup kokan, araştırma ve incelemeden çok önyargı ile hazırlanmış eseri birbiri ile çelişen tezat ve yorumlarla doludur. Kitap yanlışlıklar ve tutarsız fikirler, iftiralarla doludur. Eser Müslümanlığı, Hristiyanlara kötü göstermek, onların Müslümanlığa kaymasını önlemek maksadıyla yazılmıştır. Merhum Asım Köksal'ın reddiyesi (Şaban Öz, Mehmet Azimli gibi) bir takım Müslüman akademisyenlerce bazı yönlerden eleştirilse de Caetani'nin İslam Tarihi'nin gerçek yüzünü bizlere göstermesi, gün yüzüne çıkarması açısından önemli bir çalışma niteliğindedir.

Giriş

Bir çalışmanın, mükemmel olabilmesi için kaynaklarının sağlam; nakillerinin kaynakları ile paralel; inceleme ve araştırmalarının çelişki ve zıtlıklardan, her türlü olumsuz ve keyfi yaklaşımlardan, önyargı ve düşmanca yaklaşımlardan uzak olması gerekir. Eserin bu özelliklere sahip olmadığının delilleri aşağıda verilecektir.

Caetani'ye göre, efendimiz dünyayı ele geçirmek hırsıyla ortaya atılmış maceracı, Müslümanlık, bu iş için siyasi bir alet, Kur'an'da efendimizin Allah'a isnat etmek istediği kendi sözlerinden ibarettir: "Muhammed'in edebi yazıları yavaş yavaş vahiy eseri haline geldi. (Cild II, s. 61,76,77), Araplar (sahabeyi kastediyor) için İslamiyet siyasi bir vasıtadır. (VII/ 156) " Bu bakış açısı ile hazırlanmış olan eser, tüm olayları bu açıdan ele almış ve değerlendirmiştir.

Mütercim Hüseyin Cahid, 2 sayfalık önsözünde "Avrupa kökenli İslam Tarihleri arasında "en mükemmel ve mümkün olduğu kadar tarafsız ve dürüstçe yazılmış" bulunanı olduğu için, bu eseri tercüme ettiğini belirtir.

Bizzat kendi eserinden alıntılarla Caetani'nin eserinin mükemmel ve tarafsız olup olmadığına bakalım:

"İslamiyet bir step yangını gibi, Arabistan'da çıkan bu yangında, bütün dünyayı kuşatıp yok etme tehlikesini ortaya çıkardı. (I/ 9) Bu yeni iman esasların yayılması, zalimane bir hilekârlık, yegâne imanı hakiki olan Hristiyanlığın ortadan kaldırılmasına azmetmiş şeytan'ın bir işi gibi telakki edildi. (I/12-13) Yeni dinin ateş ve kılıçla yayılmış (I/ 17) Görevlerimizden biri, bu savaşçı dinin insanlığa verdiği tarif edilemez zararları, sonsuz hataları tarafsızca anlatmak olacaktır.(I/23-24) İslamiyet ilkel ve tamamlanmamış bir din olarak kaldı. Eksiklikler, çelişkiler ve karanlıklarla dolu idi. (VII/156-157)

Müslümanların fethettikleri (Fetih ile işgal arasındaki fark için "İslam barış dinidir" isimli çalışmamıza bakılabilir.) yerlere yangın mı yoksa medeniyet, ilim ve irfan mı götürdüklerine tarih sayfaları şahittir. Engizisyon mahkemeleri, Galileo'nin başına gelenler, cennetten dünyada arsa satanlar, "Böğüren boğa" içinde insan yakma olaylarının İslam değil Hristiyanlıkta olduğunu yazar unutmuş herhalde. Yazar bir taraftan İslam'ı felaket, yangına benzetirken diğer taraftan ise " Yeni din muhteşem bir medeniyet yarattı. (I/19) diyerek tezada düşmektedir.

"Bugün bile Asya, Afrika'da Hristiyanlık fikirlerinin galip gelmesine engel oluyor. (I/ 19) Bu barbarlar, bir kaç sene sonra, sınırsız, sayısız sürülerle İstanbul surları karşısına geliyorlardı. (I/8) İsa dinindeki mehdi konusu bile, kafirlerin eline geçmişti. (I/10) 13 asırdır bizim medeniyetimizin gücü, bu büyük din ve medeniyet düşmanını geriye sürmeye güç yetiremedi. Bizde ne eksik var ki, düşmanlarımız başarılı oluyorlar? (I/10-11) Bu düşmanın başarısı, dünyanın, gayet istenen bir durum olan Hristiyanlaştırılmasına karşı bir engel ve Hristiyanlığın ilerlemesine karşı her zaman bir tehlike oluşturuyordu. (I/11-12) İslamiyet, bugün bile Hristiyanlık mezhebinin ilerlemesine karşı büyük bir engeldir. (I/16)

Müslümanlar "barbar, sürü ve kafirler." Bu oryantalist "İslam Tarihi" yazmış, hem de mütercim Hüseyin Cahit Yalçın'a göre "tarafsızca ve en mükemmel" bir şekilde!

Türkler için ise, "Türkiye'ye karşı Avrupa askeri savaş verdiyse de başarı günü henüz uzaktır." (I/15) demekte ve "Osmanlı Türklerinin barbar cehaleti ve ezici zulmü altında, İslamiyet gücünün boğulup kalmasına kadar." (I/26) diyerek Osmanlı Türklerini İslamiyet'e ihanetle itham etmektedir.Fransız oryantalist Gaston Care ise, Caetani'nin kitabını yazdığı yıllarda, 1913 senesinde Figaro gazetesinde şunları yazmaktadır,"İslam, bu yüksek din, Avrupa'ya dünyanın ilerlemesi için gerekli en esas kaynakları sağlamıştır. İslamiyet'in bu üstünlüğünü teslim ederek ona borçlu olduğumuz şükranı tanımıyorsak da gerçeğin bu merkezde olduğunda şüphe yoktur."

Caetani yazdığı eser ile hadis ilmine, Muhaddislere saldırmakta, Kur’an'daki kıssaların İncil, Tevrat'tan alıntılarla oluşturulduğunu ileri sürmekte, namazın Kur’an kaynaklı değil sonradan kelamcılarca uydurulduğunu iddia etmekte, efendimiz (sav)'in Kureyş soyundan gelmediğini, hatta adının bile belli olmadığını iddia etmektedir.

Hadis ilmi

İsnad, bir hadisi efendimizden itibaren hadisi yazılı eserlere geçiren hadis alimine dek rivayet eden kişilerin (ravilerin) isim zincirine verilen isimdir. Caetani'ye göre isnad ilmi sonradan ortaya çıkmış bir ilimdir. (Caetani sadece uydurma hadisleri -ki zaten hadis uleması bunları tek tek tespit etmiştir- değil tüm hadisleri reddetmektedir!) Bu iddianın amacı hadisler üzerinde Müslümanların şüpheye düşmesini sağlamaktır.

Caetani'nin bizzat kendisinin "hakikate en yaklaşanı" diyerek (Caetani, İslam Tarihi, VII/135) onayladığı İ. İshak'ın yazıp rivayet ettiği veda hutbesinde efendimiz şöyle söylemektedir:" Size Allah'ın kitabını ve peygamberinin sünnetini bırakıyorum."

Efendimiz yayılan ve yazılan bir kurum olmasa idi hadis ilmini Müslümanlara nasıl tavsiye edebilirdi? O zaman sahabenin hadise olan tutumuna bakalım: Hadislerin ilk zamanlar Kur’an ile karıştırılabileceği kaygısı ile yazılması yasaklanmış, bu tehlike zamanla ortadan kalkınca hadis yazımına izin verilmiştir.

Sahabe, Kur’an'ın açıklamadığı konularda efendimizden gördüklerine veya işittiklerine göre hareket ederlerdi. O dönemde bile bir tek hadisi araştırmak için Medine'den kalkıp Mekke'ye kadar giderlerdi.(İbn-i Mace, I/16) Ebu Eyyup el- Ensari, bir hadisi araştırmak için Medine'den Mısır'a gitmiş, Ukbe b. Amr Cuheni'den hadisi işittikten sonra, "Bunu, ben de biliyordum; fakat biraz yanlışım vardı.İşittiğimin zıttına bir rivayette bulunmak istemedim." (Müsned, IV/159)demiştir. Hz. Ömer bir hadisi işitir ve daha önce işitmediği bu hadisi mutlaka ispat etmesini Ebu Musa el-Eşari'den ister. Nedenini soranlara "Bu hadisi inceleme ve tespit etmek

istedim" diye cevap verir. (Edebul müfret Buhari, s. 274, Müslim, VI /177-180) Hz Ali'de, başkası ona bir hadis nakledince, önce yemin ettirir sonra onun rivayetini kabul ederdi.(Tevilü muhteliful hadis, s.49; Tezkiretu'l-Huffâz, I/9-10) Sahabe birbirine "Kur'an ve sünnete dayanmadan sorulara cevap vermemeyi" öğütlerdi. (Tezkiretul huffaz, I/62) Görüldüğü gibi din konusunda Müslümanların, hatır, gönüle bakmadan birbirilerini tenkitten geri durmamışlardır. Zaten Caetani'de bazı sahabelerin EbuHuriye'yi eleştirdiklerini kitabında aktarmaktadır.(Caetani, İslam Tarihi, I/124) Emevi döneminde de aynı hassasiyet devam eder. Halife Hişam b. Abdülmelik oğlu için bir hadis kitabı yazmasını Zühri'den ister. 400 hadislik kitap yazılır. Bir ay sonra "O yandı, yeniden yaz." denince aynısını yazar. Aralarında hiç bir fark yoktur (Tezkiretul huffaz, I/95-97) Caetani hadislerin "Şifahen (Ağızdan, sözlü)" olarak rivayet edildiğini söyleyerek küçümserken aslında hem ezber hem yazılı olarak hadisler korunmuştur.

Peygamberimiz Abdullah b. Amr b. Asr'a hadisler için, "Yaz, ağzımdan hak sözden başkası, çıkmaz." buyurmuştur. (Süneni Ebu Davud, I/77)Ebu Hureyre'de Abdullah b. Amr b. As'ın hadis yazdığını bildirmiştir. (Buhari, I/36) Bu yazılan deftere, sahife-i Sâdıka denirdi ve bu sahife aynen Ahmet b. Hanbel tarafından Müsnedine aktarılmıştır. Hureyre, Medine'li bir Müslüman'ın hadisleri ezberinde tutamamasından yakınınca efendimizin kendisine, "Sağ elinden faydalan (yaz)." dediğini aktarır. (Bağdâdî, Takyidü'l-İlm, s.74-79) Sahabe gerektiğinde hadisleri yazardı, Ebu Bekr, semure b. Cünbüd'ün hadisleri kaydettikleri defterleri vardı. (Müslim, I/45; Tezkiretul huffaz, I/5) Tirmizi'ye göre Sad b. Ubade'nin hadisleri kaydettiği sahifeleri vardı bu oğluna da geçmişti. Cami-i Beyanü'l-İlm adlı eserde ise EbuHureyre'nin hadisleri yazdığına dair bir olaydan bahsedilir. Ayrıca Abdullah b. Abbas, Cabir b. Abdullah ve Enes b. Malik'in de hadis sahifeleri mevcuttu. (Tirmizi, Kitabu'l-İlel, Tezkiretul huffaz, I/37) Caetani'de sahabelerden bazılarının hadisleri kaydettiğini de -yazdığını- zaten kabul eder (I/117, II/188) Hatta, Hemmam b. Münebbih'in Ebu Hureyre'nin rivayetlerinden oluşan (Tezkiretul huffaz, I/89) hadis nüshasını aynen Muhammed Hamidullah 1953 senesinde neşreder. Yani sahabe devrinde kaleme alınan hadis mecmuası günümüzde aynen neşredilebilmiştir. Sahabeden sonra gelen tabiin adlı dönemde hadis yazımı daha ciddi ve resmi olarak ele alınır, Emevi Halifesi Ömer b. Abdülaziz devrinde hadis yazılımı resmi bir boyut kazanır. Ayrıca Hz Aişe gibi, 2200 küsur hadis rivayet eden sahabeler de bulunduğunu unutmamak gerekir. Onun hadis ilmine katkıları için: el-İsabe, V/140, VIII/140; Hanbel, Müsned,VI/110-135,5/55-165; İbn-i Sad, Tabakat, II/126, ayrıca Asım Köksal'ın VII/50-56. sayfalara bakılabilir.

Efendimizin uyarı hadisi "Kim yalan yere bana söz isnat ederse, cehennemdeki yerini hazırlasın." (Buhari, I/35) başta sahabe birçok Müslüman'ı hadis rivayetinde dikkatli olmaya çağırmıştır. Hadis ilmi ile uğraşan muhaddisler Caetani gibi oryantalistlerin tahmin ve takdir edemeyecekleri kadar büyük gayret, emek, göstermiş bu konuda hassas davranmışlardır. Caetani'nin iddia ettiği gibi efendimiz ölünce tüm Müslümanların zihninden ve not aldıkları sahifelerden efendimizin sözleri kaybolmamıştır. İbn-i Şirin hadis ilmi için, "Bu ilim, dindir." (Müslim, I/11) derken, Abdullah b. Mübarek ise "İsnad, dindendir." (Müslim, I/7- 12)diyerek adeta yüzyıllar öncesinden Caetani'ye nazire yapar.

Caetani'nin iddia ettiği gibi isnad ilminin sonradan uydurulduğu, ortaya çıktığına dair hiç bir ima ve işaret kitaplarda bulunmamaktadır. Aksine, el-İsabe adlı eserin giriş bölümünde Dr. Sprenger, "Dünya, hiç bir zaman Müslümanlar gibi bir millet görmemiştir ve görmeyecektir. Müslümanların icad ettikleri fenni rical (İnsanları araştırma, inceleme ilmi) sayesinde 500.000 zatın hayat hikayelerini incelemek mümkün olmuştur." dediği gibi insanlık tarihinde görülmemiş bir çalışma yapılmış ve hadisleri rivayet eden (Ravi) insanların hepsinin ahlak,

siyaset, sosyal hayatları tek tek inceleme altına alınmış ve "tabakat" denen ilim ortaya çıkarılmıştır. Zaten Caetani'nin iddia ettiği gibi isnad zincirleri sonradan hadis metinlerine eklense idi, ravisi bilinmeyen, şüpheli, zayıf bir hadise rastlamak mümkün olmazdı. Böyle olsa idi,mevkuf, mudal, mürsel, munkatı, mevzu hadis gibi zayıf hadis çeşitleri başta, ortada sağlam dışında hadis kalır mıydı? Hadis ilmine ömrünü adayıp hadisleri doğruluk derecesine göre ayıranlara bu hakaret değil midir? Ayrıca böyle bir şeyi hiç itiraz etmeden herkesin kabul edebileceği nasıl düşünülebilir? Caetani, İbn-i İshak'a değer atfetmekte, kitabında bol bol ondan alıntı yapmaktadır. Sonradan isnad hadislere eklendi ise, bir nüshası da halife Mansur'a takdim edilen İbn-i İshak'ın kitabındaki isnadsız bir habere, sonradan olanın nasıl isnad uydurmak ve koymak imkanı bulduğunu Caetani nasıl açıklayacak ve bunu delillendirebilecektir? Eğer İbni İshak'tan önce isnad hadislere eklenmiş ise Caetani'nin el üstünde tuttuğu İbn-i ishak'ın haberlerini kullanmayı Caetani'nin kendisi nasıl açıklayacaktır?

Zaten Caetani de eserinde isnad aleyhine kullanmaya çalıştığı rivayetlerin baş taraflarında isnadları bulunmaktadır. İşin başka bir ilginç noktası, Caetani, eserinde (I/81) İbn-i İshak'ı savunurken, "bildiği bir şeyi söylemiş, bununla yetinmiştir (isnadını; kimden aldığını açıklamamıştır)" diyerek işine gelince isnad zincirini aramadığını da itiraf etmiştir. Rahmetli Asım Köksal yerinde bir soru ile, "Bir olayı gözleri ile görmeyen insanların rivayetleri kabul edilmeyecekse, bu rivayetlerden şüphe olunacaksa, neden Caetani, bu şarta uymayı kendine mecbur addetmiyor? Caetani neden hiç görmediği Urve ve Zühri'nin haberlerine dört elle sarılmaktadır?” diye sormaktadır. Başka bir ilginç nokta da hadisin konusu olan isnad konusunda Caetani en eski hadis kitaplarına başvurmak yerine siyer ve megazî kitaplarına (Peygamberimizin hayatını ve savaşlarını anlatan eserlere) başvurmasıdır. Ne kadar mükemmel olursa olsun işin aslı, konu ile direk alakası olmayan eserlerden değil, konu ile direk alakalı asıl kaynaklardan öğrenilir. İlginçlik devam ediyor ve Caetani, İslam tarih kitapları içinde en başta İbn-i İshak ve İbn-i Hişam'ı (İbn-i Hişam, eserini daha çok İbn-i İshak'ı kaynak göstererek yazmıştır) kaynak alıp görüşlerini onlardan hareketle delillendirmeye çalışırken, konunun uzmanı olan Asım Köksal bu eserlerin hiçte "En başta yer almadığının" altını çizmektedir. "Caetani'nin birinci dereceden kaynak aldığı bu eserleri, başa geçirmeye çalışması için İyi niyet ve samimiyete dayanmamakta, ona sadece istismar maksadıyla, üstün kıymet vermektedir." demektedir. Zaten Caetani bu iki eserden de aslında şüphe etmektedir. "İbn-i İshak'ın kaynağı olan Urve'den yarım asır sonra vefat etmiş olduğunu." (I/76) belirterek aslında hem‘en güvenilir bu kaynaktır ama aynı zamanda o da tam güvenilir değildir’ diyerek İslam'a ait güvenilir hiç bir kaynak bulunamayacağı mesajını vermek istemektedir. Hâlbuki Caetani bu değer verdiği (!) kaynaklar konusunda bile hile yapmaktadır. Kaynaklar arasındaki zaman yakınlığı ne kadar uzatılırsa yani birbirine uzak gösterilirse eser de o kadar az değer kazanacaktır, amacı budur. Hâlbuki iki tarafında vefat tarihi yerine birincinin ölüm ikincinin doğum tarihlerini almak gerçek ilmi araştırmacılara düşen metot tarzıdır. Urve, 22-94 arasında yaşamıştır. Yani İbnİ İshak, Urve'den yarım asır sonra dünyaya gelmemiştir, Urve vefat ettiğinde İbn-i İshak (85-151) hayatta ve 9 yaşında idi. İshak, Urve'nin arkadaşları ile tanışmış, öğrencilerinden de ders görmüştür. Görüldüğü gibi Caetani okuyucuları ilim namına iğfale, yanlış yola sürüklemeye çalışmaktadır. Caetani aslında İbn-i İshak tarihinde isnad kullanılmadığını ileri sürmekte, zaten en güvenilir eser olarak ta onu göstermeye çalıştığı için, ‘Bu en kıymetli eserde bile isnad zinciri yoksa hadislerde bu isnad zinciri nereden çıktı, demek sonradan hadislerin başına eklendi’ iddiasında bulunmaktadır. Kullandığı kaynağın hadis kitabı değil tarih kitabı olması, başka güvenilir kaynakları atlaması, iddialarındaki kaynaklarla oynaması, hadis ilmine-dolayısı ile isnad ilmine- verilen tarihi belgeleri es geçmesi zaten Caetani'yi yeteri kadar temelsiz iddialarda bulunmakla itham edebilmemize yetmezmiş gibi, aslında İbn-i İshak'ın tıpkı Buhari gibi isnad kullandığını da (Bu konudaki delillere Asım Köksal'ın eserinden (7/68-71, 80-85) ulaşılabilir) Caetani görmemezlikten (!) gelerek iyice

kendini rezil edebilmektedir. Asım Köksal, İbn-i İshak'ın isnad kullanmadığına dair Caetani'nin verdiği iki örneği (Yahudilerle yapılan anlaşma ve Bedir savaşına katılanların listesi) delilleri ile (VII/74-77,79) çürütmektedir. Aslında İbn-i İshak'ta isnad olduğunu Caetani'de kabul etmiştir (I/ 77-78) ama onları da tevil, yorum ile basit, eksik göstermeye çalışmıştır. Ama zaten İbn-i İshak'ı hadis alimleri tedlis yapmakla yani kaynaklarını tam vermemekle eleştirmişlerdir. Dolayısı ile hadis ilmi açısından ortada bir sorun yokken (Çünkü var olan sorunlar, eksiklikler zaten muhaddislerce tespit edilmiş ve halledilmişken) hadis ilmine tarih gözü ile (!) bakınca sorun çıkarmaya çalışan klasik oryantalist zihniyetten başka ortada bir sorun kalmamaktadır.

Zaten Ortodoks Hristiyan olan Corci Zeydan, "Müslümanların, isnadı, diğer nakli ilimlere de, uygulamaları itibariyle, İslam kitaplarında doğruluğun hakim ve galip bulunduğunu." itiraf etmiştir. (Medeniyet-i İslamiye Tarihi)

Aslında Caetani gibi oryantalistleri bir yönden de anlamak mümkündür. Onların dinlerinin kaynağı İncillerdir. İnciller Kur’an gibi birer kutsal, ilahi kaynaklı metinler değil, belli yazarlarca "İsa'nın hayatının anlatıldığı" eserler olarak var olmuşlardır. Yani Hristiyanlar için İsa tarihi eşittir, kutsal kitapları İncil’dir. O gözle İslam'a bakan veya bakmaya çalışan oryantalistler de ana kaynak Kur’an ve ikinci kaynak hadisleri atlayıp İncil ayarındaki ve ancak, belki biz Müslümanlarca Kur’an ve hadisten sonra üçüncü sırada kaynak olarak yer alan siyer/tarih kitaplarını ilk kaynak alıp İslam’ı değerlendirmeye çalışmaktadırlar.

Caetani, bir iddiasında Ebi Bekr b. Muhammed b. Amr b. Hazm Ensari'nin oğlu Abdullah b. Ebu Bekr ile Hz Ebu Bekir'in oğlu, Abdullah b. Ebu Bekr'i karıştırmıştır (IX/134) Dolayısı ile doğum tarihlerinden itibaren karıştırdığı kişiler üzerinden ileri sürdüğü tüm iddialarda geçersiz olmaktadır. Yine Caetani Hişam b. Urve'nin Hz Aişe'den hadis rivayet edemeyeceğini (II/211. fıkranın I. dipnotu) rivayet edilen hadisin uydurma olduğunu ileri sürer. Caetani’ye göre Hişam'ın vefatı 146, Hz Aişe'nin vefatı ise 58 olduğuna göre birbirlerini görmeleri imkansızdır. Bu şekliyle iddia doğru gözükmektedir ama Caetani bir şeyi gizlemiştir. Hadisi rivayet eden Hişam hadisi "babasından" almış, babası Hz Aişe'den dinlemiştir ama Caetani babasını isnad zincirinden silince ortaya birbirini görmesi imkansız iki kişi kalmaktadır. Tirmizi'de Ebu Hureyre'den gelen hadisi, Buhari'de İbn-i Abbas'tan diye aktaran (X/108) birçok kişinin rivayet ettiği hadisi (Deliller için Asım köksal tarihi, VII/130-142) bir insana atfeden ve ona da uydurmadır diyen yine Caetani'dir. Mevzu hadisleri genelleştirip tüm hadisleri zan altına almaya çalıştığı, Müslümanları ikinci büyük kaynağından mahrum etmek isteyen Caetani, "Meşhur ve doğu ilimleri konusunda ihtisas sahibi" diye övdüğü Dozy'ye, hadislere fazla önem veriyor diye itiraz etmektedir. Konusunda ihtisas sahibi ise, ona itimat etmeli, güvenmeli Caetani, yok değilse neden onu böyle vasıflandırmıştır?

Caetani bir taraftan hadisler daha çok genç sahabelerce aktarılmış, Ebu Bekr, Ömer, Osman gibi daha yaşlı sahabelerce neden daha az aktarmış diye sorarken diğer taraftan da, "Hadisler, bizi II. Hicri asırdaki Müslümanların, Muhammed'in ne söylemiş olmasını istediklerini gösterirler. Muhammed'in ne söylediğini bildirmezler." diyerek aslında hadislerin II. asır muhaddislerinin uydurduğunu ileri sürmektedir. Caetani’nin II. asırda uydurulduğunu iddia ettiği hadisler için, genç sahabeyi neden suçladığını anlamak zordur. Eğer genç sahabeler hadisleri uydurmuşsa, II. asır muhaddislerini eserinde devamlı suçlaması nedendir? Amaç sadece bağcıyı dövmek olunca Caetani'nin sopası bir genç sahabeye bir II. asır Muhaddislerine inip durmaktadır.

Caetani'nin en büyük hatalarından birisi Buhari başta tüm hadis kitaplarını siyer, yani efendimizin hayatını anlatan eserler gibi zannetmesidir. Aksine bir durum da söz konusudur, aynı zamanda Caetani, siyer kitaplarını (Başta İbn-i İshak) da hadis kitabı yerine koymaktadır.Bunda en büyük etkenin Caetani gibi oryantalistlerin İslam ile Hristiyanlığı birbirine karıştırmaları neden olmaktadır.Bilindiği gibi Hristiyanlığın kutsal kitabı İncil, Kur'an gibi ilahi vahiy değil, İsa'nın hayat hikayesinin çeşitli kişilerce anlatıldığı bir siyer (Peygamber hayatı) kitabıdır. Dolayısı ile kendi dinlerine baktıkları gözle İslam'a bakınca, siyer kitapları oryantalistlerce İslam hakkınca birinci el kaynak kitap olmaları gerekmektedir ki, burada yanılmaktadırlar.İslam'ın ilk kaynağı; Kur'an, ikincisi;sahih hadis, sonra belki üçüncü sırada siyer kitapları yer alabilir.

Caetani'ye sormak gerekmektedir tabii;Hadisler II. asırda uydurulmuş olsa idi, hadis rivayetini genç sahabelere söyletip te 1300 sene sonra gelecek olan oryantalistlerin bile eline itiraz edebileceği bir koz vermek yerine, neden hulefai raşidinden, aşere-i mübeşşereden hadisleri rivayet ettirmemişlerdir. Hem de sonra uydurdukları (!) hadislerin sıhhat derecelendirmesi yapmak ve uydurulan isnad zincirindeki insanların hayatlarını tek tek araştırıp ciltler dolusu eserler yapma zorunda kalmışlarıdır? Onlar mı çok saftı, Caetani mi çok kurnaz?Olanı, olmasını istediğimiz şekilde değil, olduğu gibi, kabul etmemiz lazımdır.

Ayrıca yine sormak gerekiyor, genç sahabelere hadis rivayet etme hakkı tanımayanlar, 1300 sene sonra hem de Hristiyan oldukları halde nasıl İslam tarihi yazma hakkını kendilerinde bulabiliyor? Tevbe 122. ayet gereği bir takım Müslümanlar savaşırken bazı Müslümanların ilim öğrenmek için geri kalması gerektiği emrini bizzat Kur'an emrediyor. Ashabı Suffa (Buhari, I/113) denen bu genç ve kendilerini ilim öğrenmeye adayan insanlar arasında Ebu Hureyre, Enes b. Malik, İbn-i Abbas gelir. Ebu Hureyre'nin "Muhacir kardeşlerimiz çarşıda alışverişle, Ensar kardeşlerimiz de, malları ve mülkleri için çalışmakla meşgul olurken, Ebu Hureyre, karnı tokluğuna Rasulullah aleyhisselama hizmet eder, ve onların hazır bulunmadıkları meclislerde hazır bulunur, onların belleyemediklerini bellerdi." (Buhari, I/37-38) sözü aslında bize çok şeyi açıklar. Yine Ebu Hureyre'nin, "Ben rasulullah'tan iki kab ilim belledim. Onlardan birini açıkladım. Diğerine gelince, onu açıklasam şu boğazım kesilir." (Buhari, I/38, Tabakat, II/118, IV/57) dediğini yani büyük ihtimal gelecekte olacak olaylar veya ilmi ledün denen manevi ilimlerden de nasibini almış biri olduğunu unutmamak gerekir. Ayrıca 'neden daha yaşlı sahabeler hadis rivayet etmedi?' diyen Caetani'ye,yaşlı sahabe diye adlarını saydıkları arasında yer alan Ebu Bekir'in evinin mescide bir mil uzakta olduğunu ve ticaretle uğraştığını, Ömer'in de ticaretle uğraşıp günaşırı Medine'ye gelebildiğini, Hz Osman'ın da hurma ticaretiyle uğraştığını hatırlatıp, mescidin yanında bulunan ve kendilerini ilme adamış bu kişilerin daima efendimizle içli dışlı olup O'ndan daha fazla hadis rivayet edebilmelerini gayet normal olduğunun altını çizelim. Hatta Hz. Ebu Hureyre'yi hadis konusunda eleştirenlerden olan Hz. Ömer'in oğlu, Ebu Hureyre'ye, "Sen, Resulullah'a en çok mulazemet edenimiz ve O'nun hadisini en çok belleyenimiz idin." (İsabe, VII/204- 205) deektedir.

Caetani özellikle Hureyre ve Abbas üzerinde durur ve onlar hakkında akıllarda soru bırakacak iddialarda bulunur. Dolayısı ile onlar sorunlu olunca rivayetleri de sorunlu olacaktır. (Bu arada II. asırda, Ebu Hureyre'nin haberi olmadan kendilerini ravi gösterip hakkında hadis senedi oluşturan (!) Muhaddisler yüzünden Caetani, neden Ebu Hureyre ve İ. Abbas'ı suçlayıp, hadislerini eleştirmektedir, anlamak zordur...!) Asım Köksal kitabında Ebu Hureyre ve İ. Abbas'ın üstünlükleri ve fedakârlıkları ile ilgili uzun örnekleri delilleri ile verir. Burada sadece iki örnek ile Caetani'nin çarpıtmalarını örnekleyip geçeceğiz. İbn-i Abbas, peygamberimizin eşi, Meymune annemizin yeğenidir; Meymune annemiz, İbn-i Abbas'ın teyzesidir. Ayrıca yine

İbn-i Abbas, peygamberimizin de amcasının oğludur. Abbas akıl baliğ olmadan önce, küçük bir çocuk iken, bir gece efendimizde misafir kalır ve onlarda geceler.Gece yatakta efendimiz ve eşi yastığın uzunluğuna başını koyar, küçük Abbas ise enine. Yani 'L' şeklinde yatarlar. Sonra gece efendimiz -Kendisine farz, ümmetinin ise kılmakta serbest bırakıldığı namazı kılmak için- kalkar, Abbas'ta uyanır ve onunla kalkar, efendimiz başını, kulağını okşar (Bunlarda çocuk olduğunun delilleridir) ve beraber namaz kılarlar. Abbas daha sonra bu çocukluk devri hatırasını anlatır. (Buhari, I/53-53) ve Caetani, bakın bunu nerelere kadar çeker. (İslam tarihi, V/199):Kendi kendine paye vermek için, Muhammed'le samimiyetini göstermek için, Muhammed ve zevcesi ile aynı yatakta yattıklarını anlatır." Caetani, yastığı; yatak, Abbas'ı çocuk değil;delikanlı, Meryem ve efendimizi ise akrabası olmayan biri gibi aktarmıştır! Sonrada Abbas'ı uydurmalarla suçlamaktadır. Bu uydurmalarına (!) örneklerden biri idi Caetani'nin verdiklerinden. Ebu Hureyre'ye yaptığı eleştirilerden de bir örnek verelim (I/37-375): Caetani'nin aktarımına göre "Dört büyük mezhep imamlarından biri olan Ebu Hanife" Ebu Hureyre hakkında ileri geri konuşmuştur. Hâlbuki verdiği kaynağa baktığımızda Ebu Hureyre'yi eleştirenin Ebu Hanife değil, "Horasanlı Hanefi mezhebinden bir gencin" olduğu görülür. Bu gençte, "Ebu Hureyer'nin hadisi makbul değildir." diye eleştiri yapınca bir yılan ortaya çıkar ve sadece onu kovalar, sözünden vazgeçince kurtulur. Evet, kaynakta anlatılan da, kaynağa bakmayacak okuyucuları yönlendirmek isteyen Caetani'nin bilimselliği, objektifliği de bu! Kaynağı okuyan Caetani'nin vardığı sonuca mı yoksa tam zıttına mı ulaşır, yorum okuyucunun.

Caetani'nin bilimsel (!) bakış açısına birkaç örnek verelim. Nisa 15. ayette geçen, "Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara sizden dört şahit isteyin. Eğer şahitlik yaparlarsa, ölünceye kadar veya Allah onlara bir çıkış yolu verinceye kadar evlerde tutun." ayetini bakın nasıl anlamıştır? Ayeti okuyan herkes, bunun bir ev hapsi cezası olduğunu hemen anlar ama bakın Caetani bu ayeti nasıl açıklıyor: "Kur'an iki yerde zina cezasında bahseder. Birincisi kadını canlı canlı bir yere kapayarak açlıktan öldürmek." (VI/348) Devam edelim, Caetani Hayber savaşı sırasında efendimizin dua ettiğini ve "Allah'tan hücum edeceği memleketteki bütün malları, kendine bahşetmesi için yalvarmıştır." der. Hatta devam eder ve "Müslümanların büyük kısmının kafirlerin mallarını elde etmek için bu yeni dine girdiğini" iddia eder. (V/82-83) Peki efendimizin duası ne idi? Allah'ın büyüklüğü anıldıktan sonra "Ey her şeyin sahibi Allah'ım! Senden bu yerin, hayrını ve iyiliğini, bu yerin halkının, hayrını ve iyiliğini, bu yörede bulunan her şeyin hayrını ve iyiliğini dileriz." (İbn-i Hişam, III/343) efendimizin savaşacakları yerin halkını iyiliği dâhil, Allah'tan istediği kabul eder. Sadece "Hayr'dır!" Hayr, yani güzellik, iyilik! Hz. Aişe müminlerin annesidir, Asım Köksal ise O'nun sade yaşamında örnekleri eserinde kaynakları ile (s. 53-54) verir. Ahzap suresi 28-29. ayetler inip, "Ey Peygamber, hanımlarına söyle; "eğer siz dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, geliniz size mihrinizi vereyim ve sizi iyilikle bırakayım. Eğer siz Allah'ı, Rasülü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız, muhakkak Allah sizden iyilik yapanlara büyük mükafat hazırladı." ayeti inince, efendimiz Aişe'ye, 'anne babanla istişare et, kararını öyle ver' deyince, Aişe annemiz "Ben Allah ve resulünü tercih ediyorum." diyen birisidir. (İbn- Sad, Tabakat, VIII/47; Müsned, VI/185) Hz Aişe, Hayber fethi olunca sade yaşamında belki çok az da olsa bir değişiklik olur düşüncesi ile "Hayber fethedildiğinde (Bu söz bile fetihten sonra sözün söylendiğinin delilidir) artık, hurmaya doyarız." diye insani bir temennisinde bulunur. Dikkat lütfen, 'altın, mal, atlas, ipeğe doyarız' değil, zaten Arap çöllerinde bolca bulunan 'Hurma'ya, azıcıkta olsa doymak ümidini dile getiriyor Aişe annemiz. Caetani bakın bu sözü nasıl yorumlar: "Anlaşılıyor ki, Hayber'i zapt etmeyi, açlıktan kurtulmak için arzu ediyorlardı." (V/65) Caetani'ye göre Müslümanlar, çapulcu, savaş ganimeti peşinde koşan maceraperest soyguncular. Hâlbuki savaşları çıkaran gayri-Müslimlerolmuşlardır. Ya saldırmış, ya anlaşmaları bozmuşlardır! Müslümanlarda kendilerini savunmuşlardır. Aişe annemiz ve efendimizin aile hayatı, dünya nimetlerine önem vermemeleri ile alakalı sitemizde,

" Peygamberimiz neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazıya ve konu ile alakalı olduğu için, "İslam barış dinidir." başlıklı yazıya bakmanızı öneririz.

İddia ile alakalı son sözü İngiliz oryantalist John Devenport'un efendimiz ve Kur'an hakkında yazdığı ederden alıntı ile bitirelim: "Hazreti Muhammed saltanat peşinde koşmadı. İnsanları adalete çağırdı. Merhameti, alçakgönüllü olmayı öğretti. Putperestlikten kurtardığı Kabe'nin yanına bir saray inşa ettirmedi." (John Devenport, Hz Muhammed ve Kur'an, s. 136)

Kur'an'daki kıssalar, Tevrat ve İncil'den alıntılanmış olabilir mi?

- Bu konu geniş olarak 'Kur'an'ın kaynağı nedir? ' adlı yazıda ele alınmıştır! –

"Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa sahiptir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123); Hristiyanlık öğretisinin aksine "İslamiyet'te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın diyor." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 30)

Kur'an'daki kıssaların (Peygamberlerin gerçek hayat hikayelerinin) "İyi hazmedilmemiş haham ve İbrani hikayeleri." olduğunu iddia eder Caetani. Halbuki, aralarındaki büyük farklar hatta bazı hata ve tahriflerin Kur'an tarafından 14 asır önce düzletilmiş olması bu iddiayı yalanlamaktadır. Başta Tanrı ve peygamber inancı olmak üzeri kıssaları da kapsayan birçok fark bulunmaktadır.Kur'an ile Kitabı Mukaddes arasında. Tevrat, akılsız bir hayvanın (yılanın) Adem Havva'yı kandırdığını, Yılanın bu nedenle yerde sürünmekle cezalandırıldığından, Havva annemizin hatasının cezası olarak tüm kadınların hamilelik sıkıntısı başta dünyada cezalandırıldığından (Tekvin, 3/1-19) bahseder. Kur'an'da bunlardan bahsedilmediği gibi " Hiç kimsenin başkasının günahını yüklenemeyeceğinden de bahseder." (Bakara, 142, Necm, 38, Enam, 165, Fatır, 18) Ayrıca Adem oğullarının mahlukatın üstünü olduğu, dünya nimetlerinin onlar için hazırlandığı anlatılır. (İsra, 70, Nahl, 10-18, Zuhruf, 12-14, Casiye, 12-13) Tevrat İbrahim'in tek oğlunun olduğundan ve kurban edilmek istenenin o olduğundan, adının da İshak olduğunda bahseder. (Tekvin, 22/19) Kur'an ise İsmail adını verir ve İbrahim peygamberle ilgili anlatılan içerik farklıdır. (Saffat, 99-113) Yine Tekvin 18/18'de, İbrahim'e gelen misafirlerin kebap yediklerinden bahsedilir. Kur'an ise yemediklerinden ve İbrahim'in bu durumdan hoşlanmadığından (Hud, 70-71) bahseder. Yine Tekvin'e (32/2-29) göre tanrı yeryüzüne insan şeklinde iner ve Yakup ile güreşir ve yenilir. Lut peygamber iki kızı ile içki içer ve kızlarını hamile bırakır. (Tekvin, 19/30-37) Halbuki aynı kitapta Lut için, "Salih bir zat, Sodom'lulardan helak olmadan kaçası istenen biri." olarak bahsedilir. (Tekvin 19/15) İffet ve ahlaklı olduğu için helaktan kurtulmamış mı idi bu zat? İçki içmek vs. tezat değil mi? Bu topluma örnek olacak peygamber değil midir? Yoksa batı toplumundaki ahlaki zafiyetin temelinde bu ve aşağıda sayacaklarımız mı yatmaktadır?

Tabii peygamberlere atılan tüm bu iftiralar Kur'an'da geçmez! Aksine tüm peygamberleri örnek, ahlak timsali, abid kimseler olarak tasvir edilir.Tevrat'a göre Musa peygamber bebek iken "saz bir sepete konularak" nehire bırakılır. (Huruç - Çıkış - 2/1-10) Kur'an ise bir sandık ile denize atıldığından bahseder. Kitabı Mukaddes âlimlerinden Prof. Yahuda, yaptığı araştırmalarda Musa'nın içine konulduğu şeyin sepet olamayacağını, belki, mukaddes emanetlerin içine konduğu bir tabut-sandukanın olabileceğini ifade eder. Musa peygamber aralarında değil iken Hz Harun'un altından bir buzağı yaparak halkı ona taptırdığı ifade edilir (Huruç, 32/24) HalbukiKur'an Harun'un " Buna tapmayın." dediğini aktarır. (Taha, 90)Huruç,

7/1-2'ye göre rab, Musa'yı "Seni firavun'a ilah tayin ettim." diye göndermiştir. (Asım Köksal, bu tercümenin K. Mukaddes'in 1878 tarihli basımında yer aldığını belirtir. 1949 tarihli baskısında ise "Seni firavun'a Allah gibi yaptım." diye çevrildiğinden bahseder. Müslümanlarla muhataplığı ilerlettikçe anlamlar da ayarlamalar (!) olmaktadır anlaşılan) Kur'an ise (Araf, 104-105, Taha, 45) "Firavun, ben alemlerin rabbi tarafından gönderilen bir peygamberim." dediği aktarılır.Muluki Salis, bab 11, ayet, 1-13'e göre ise Süleyman peygamber zamanla putlara taptığı için ilahi gazaba uğramıştır. Kur'an ise O'nun için, "O ne güzel bir kuldur." (Sad,30), " O, asla küfre sapmadı." (Bakara, 102) demektedir. Bilindiği gibi İncil'e göre İsa "Allah'ın oğludur." (Matta, 16/13-17, 3/17) Ayrıca O çarmıha gerilmiş ve hatta çarmıhta, "Beni niçin terkettin!" (Matta21/28-50) dediği ifade edilir. Düşünsenize babanın oğlu olduğunu iddia eden biri bir de çarmıha geriliyor ve sonra isyan ediyor. Çevredekiler, "Bu bile isyanda, iyiki inanmamışız." demezler mi idi?!Kur'an ise tüm bu iddiaları yalanlar. O (as) peygamberdi ve çarmıha da gerilmemiş idi. (Meryem, 88-93, Ali İmran, 35-37, Meryem 16-29, Maide, 75, Meryem, 30-33, Nisa, 155) Daha fazla örnekle konuyu şişirmeden benzer içeriğe sahip sitemizdeki, " İncil, papa" başlıklı yazıyı tavsiye edip konuyu bitirelim.

"Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve İsa'nın tanrı olması ile ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Peygamber'in onlardan etkilenmiş olsaydı, Hz. Peygamber'in sözlerinde de mevcut inançların (teslîs, enkarnasyon, vaftiz, aslî suç vb.) izlerinin bulunması gerekecekti." (Pr. Aydın Topaloğlu, Ateizm ve eleştirisi, s. 164) Peygamberimiz kendisinden önceki peygamberlerin mesajlarını tekrarlamış, putperestliği, ahlâksızlığı, şirki ve zulmü ortadan kaldırmaya çalışmıştır. Bu mantığa yani ilahi dinin tevhid – Tek Allah- inancına aykırı olduğu için İslam peygamberi, Hristiyan teslis inancı ile, ırkçı bir tanrı inancını savunduğu içinde Yahudi inancına karşı çıkmıştır. Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir.

Abdest, namaz sonradan mı uydurulmuştur?

Mekke'de abdest, namaz emredilmemiş mi idi? Bunlar sonradan mı çıkarılmıştır? Bir kere tüm farzları Kur'an ile belirlenmiş olan (Maide, 6, Nisa, 42) ve her gün Müslümanlarca yapılan ibadetlerin sayı ve şeklinin sonradan uydurulduğunu iddia etmek ne kadar mantıklı olur? Ebu Hureyre aktardı diye abdest hadislerini reddeden Caetani, başka birçok ravinin de bu konuda hadis riayet ettiğini görmezlikten gelir. Caetani'nin önem verdiği İbn-i İshak, Cebrail'den abdest, namazı öğrenen efendimizin bunları ilk Hz Hatice annemize öğrettiğini bilmezden gelir. Bu konu hakkında detaylar İbn-i Hişam'ın I/261-269 ve 281-282. sayfalarında bulunabilir. Yine Hişam'ın (I/366) anlattığına göre "Ömer İslam oluncaya kadar, Kabe'nin yanında serbest namaz kılmaya kadir olamamıştı." Müslümanlar. Yine Buhari, I/131-132, İbn-i Sad, Tabakat, II/211, Taberi, II/212'de Mekke'de namaz ile rivayetler aktarılır. Ayrıca Caetani abdest ve gusül'ün ilk kez Nisa 43. ayetle farz kılındığını aktarır. Hâlbuki bu ayet, su bulunmadığı zamanlarda gusül ve abdest yerine teyemmüm ile namaz kılınabileceğine rushat vermiştir. Yani abdest ve gusül "önceden zaten biliniyordu." Su olmayıp, abdest- gusül lüzum olunca ne yapılacağını ayet bizlere bildirir. Caetani'ni görüşlerine delil diye getirdiği birçok şeyin araştırınca zıttına delalet ettiğini zaten çok kez gördük. Ayrıca en az 17 Mekkî (Mekke'den inen) ayet ile namazdan bahsedildiğini Asım Köksal, ayet numaraları ile eserinde verir. (VII/353-354) Mekki surelerde namaz kılmanın kesin emredilmediğini iddia eden Caetani'ye sadece, direk "Namaz kılın!" şeklinde emir içerikli üç Mekkî ayet numarası verip konuyu noktalayalım: Enam, 72, İbrahim, 31, Rum, 31. Ayrıca Caetani, Buhari'de namazın farz olduğu ve cuma namazının kılınmasını

emreden hadis bulamadığını ileri sürer. Asım Köksal (VII/363-366) Buhari dahil, çeşitli kaynaklardan derlediği hadisleri kitabında sıralar.Konuyu İslam düşmanı Renan'ın sözü ile bitirelim:" Candan müteessir olmaksızın ve hatta -diyebilirim ki - Müslüman bulunmadığıma üzülmeksizin, bir mescide girdiğim vaki olmamıştır." (Renan, İslamiyet ve ilim, s.19)

İslam evrensel değil midir?

Guillimain, Fransa tarihi (s. 8, 81) isimli kitabında, "İslam dininin kurucusu Muhammed, mensuplarına bütün dünyayı egemenlikleri altına almalarını emretmiştir." demektedir. Evrensel olmayan mesaj için tüm dünyaya savaş!?

Yukarıda verdiğimiz ve Caetani'nin İslam'ı, Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğünü gösteren cümlelerinden sonra İslam'ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışmasını anlayışla karşılayabiliriz. Dünya'nın Hristiyanlaştırabilmek için İslam dinini Araplara hatta sadece Arabistan'a gönderilmiş bir din olarak göstermeye çalışmaktan daha doğal ne olabilir ki?

Öncelikle İslam'ın Peygamberimizle başlamadığını hatırlatalım. (Sitemizdeki "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımıza bakılabilir. Kur’an'a göre Musa'da (Araf, 104, Yunus, 90), Nuh'ta (Yunus, 72), İbrahim ve Yakup'ta (Bakara, 120-132), Yusuf'ta (Yusuf, 38-40, 101), İa'da (Ali İmran, 51-52) İslam ise tümünü kapsayan (Şura, 12, Ali İmran, 84, Bakara, 137) bir dindir.

İslam sonradan yapılan ilaveleri, değişiklikleri kaldırmış ve asli şekline döndürmüş (Tevrat-İncil'deki Tanrı ve peygamber kavramları ile Kur’an'daki Allah ve peygamber kavramlarının içeriği buna en güzel örneklerdir) ayrıca kendine özel belli kuralları da getirmiştir. Yahudiler, Uzeyr, tanrının oğlu dediler. Hristiyanlar ise İsa tanrının oğludur dediler. Sonra her iki din mensupları din adamlarını, rahipleri tanrı ilan edindiler (Uydurduklarını ve yorumlarını, tanrıdan gelmiş vahiy gibi- din gibi kabul ettiler.)

Caetani'ye göre Kur’an'da İslam'ın evrensel bir din olduğuna dair ufak bir ima bile bulunmamaktadır. Hadisleri zaten uydurma kabul eden Caetani, hadis âlimlerince tedlis yaptığı için; kaynaksız delilsiz rivayetler aktardığı için eleştirilen İbn-i İshak dışındaki diğer tarih kitaplarındaki rivayetleri de kabul etmemektedir. Bozacının şahidi şıracı mantığı ile kendine delil olarak ta başka bir oryantalist olan Grim'i örnek gösterir. Öncelikle İslam'ın evrenselliği ile alakalı çalışmamızı "Kur’an'da çelişki yoktur." adlı yazımızda bulunabileceğini hatırlattıktan sonra Asım Köksal merhumun cevaplarına geçebiliriz. Saf suresi 9. ayette "O Allah ki, Rasulü'nü hidayet ve hak dinle, o dini, her dinden üstün kılmak için göndermiştir, müşrikler istemese de." buyurulmaktadır. Ayette geçen "Hak din" ifadesinden kastedilen, İslam'dır (Ali İmran, 19: Allah katında din İslam'dır.) Diğer dinler ile kastedilen başta Yahudilik ve Hristiyanlık tüm ilahi ve ilahi olmayan dinlerdir. Üstünlük tüm dünyayı, hatta "alemleri" kapsamaktadır.

Kur’an;Yusuf, 104. ayetle: "Kur’an bütün alemlere nasihattir."; Sad, 87. ayetle:" O Kur’an bütün alemlere bir hatırlatmadır."; Kalem, 52. ayetle:" O Kur’an bütün alemler için bir öğütten başka bir şey değildir."; Tekvir, 27. ayetle:" O Kur’an ancak bütün alemlere bir öğüttür." diyerek zaten mesajının evrenselliğini açıkça ifade etmiştir.Ayrıca Mekkî bir sure olan Enbiya suresi 107. ayette "Biz seni bütün alemlere ancak rahmet olarak gönderdik." buyurulur. Yine Mekkî bir sure olan Sebe suresinin 28. ayetinde de "Biz, seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olmak üzere gönderdik." buyurulmaktadır. Caetani, İbn-i İshak'tan rivayet yok dese de

İbn-i Hişam, İbn-i İshak'a dayanarak çevredeki devletlere gönderilen davet mektupları ile ilgili rivayeti kitabında paylaşır. Hişam, İbni- İshak tarikiyle, Yezid b. Ebi Habib Mısri'ye dayandırır rivayetini. Yani isnad zinciri de bulunmaktadır rivayetinin. Ayrıca Taberi'de Vakidi'ye dayanarak davet mektuplarının varlığını aktarır. (İbn-i Hişam, 4/224-225, Taberi, 3/84-91) Ayrıca İbn-i Sad, Tabakatında (I/20-38) aynı konuyu anlatır.

Caetani, inkar etmek istediği bir şeyi İbn-i Hişam'da İbn-i İshak'tan yapılan rivayetler arasında bulamazsa, bunu İbn-i İshak'ın sükutu ve kendi davasının da en büyük delili sayar. Bulursa onu, görmezden gelir veya sonradan Muhaddislerin uydurması olarak kabul eder. Ayrıca bu konu ' Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar ' adlı yazıda ele alınmıştır.

Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine

Oryantalist Caetani, peygamberimizin asıl ismini unutturmak istediğini, Muhammed adının sonradan kendisine bir lakap olarak takıldığını ileri sürer. Hâlbuki Kur'an'da 4 yerde Muhammed ismi açıkça geçer. (Ali İmran, 144; Ahzab,40; Fetih, 29; Muhammed,2) Bu ayetleri duyan hiç kimse,'Bu Muhammed de kim?' diye sormamış, itiraz etmemiştir. Ayrıca çeşitli hadis kitapları ve siyer kitaplarında da peygamberimizin ismi açıkça geçer. Mekke'li müşriklerin efendimize hitap şeklinin "Muhammed" olması da bu iddiayı çürütmektedir. Caetani'nin de, "özel bir kıymete sahiptir." dediği (Caetani, İslam tarihi, V/288-289)Urve b. Zubeyr'in Halife Abdülmelik'e yazdığı mektupta da efendimizin adı açıkça 'Muhammed' olarak geçer. Ayrıca Caetani'nin de kitabına aldığı, kaynak olarak kabul ettiği kitaplarda da efendimizin adı hep 'Muhammed' olarak geçer. Hudeybiye anlaşmasında da Muhammed ismi kullanılmıştır. Anlaşmada 'Muhammed resulullah ile Süheyl b. Amr arasında anlaştıkları maddelerdir' şeklinde peygamberimiz yazdırmak isteyince, Süheyl b. Amr'ın "Ben senin resul olduğunu kabul etmiyorum." itirazı üzerine adının"Muhammed b. Abdullah" yazıldığını, İslam tarihi yazan Caetani görmemiş demek ki! Efendimizin mührünün de Muhammed resulullah olduğu birçok kaynakta sabittir.

Oryantalistler bir taraftan Muhammed yaşamadı derken yaşadığının ispatları karşısında bu defa O'nu Yahudi soyundan ilan ederler. Çünkü amaçları doğruya ulaşmak değil, O'nu Hristiyanların nazarında, ne şekilde olursa olsun, kötü göstermektir!

Peygamberimizin babasının adı, Abdullah ismi üzerine

Caetani, 'Abdullah ismini O (Efendimiz) icad etmiştir' iddiasındadır. Hâlbuki Müslüman olmayanlar içinde bile Abdullah isminde birçok insan vardır. Caetani'nin kitabı da bu isimlerle doludur! (VI/62, III/62-65, I/386, III/181-182) Ayrıca III/387-394. sayfalarda da Bedir savaşında ölenlerin listesi verilir ve 9 kişinin baba veya dede adı yine Abdullah'tır. Aynı yerin devamında (394- 399) ise esir alınan müşriklerin adları sıralanır, bir tanesinin kendi adı, diğer dördünün babasının adı Abdullah'tır. Bu isimleri herhalde Müslümanlar onlara koymamıştır! Efendimiz 40 yaşına dek Mekke'lilerle beraber kalmıştır.O'nun çocukluğu, hayatı, günü gününe gözler önündedir.Bu insanlar arasında aynı zamanda peygamberimize en şiddetli karşı çıkanlar da vardır. Bırakalım 1300 sene sonra ortaya çıkan Caetani gibi birçokoryantalisti, efendimize itiraz edilebilecek bir şey bulsalardı o dönemin müşrikleri bu fırsatı asla kaçırmazlardı.

Caetani, önce efendimizin adını diline dolar, sonra babasının adı, sonra da dedesinin adı (Abdülmuttalib) üzerinde spekülasyon yapmak ister. Aynı iddiayı tekrarlar ve Adülmuttalib isminin Arap isimleri arasında olmadığını ileri sürer. Yine kendi eserinden (III/356-396) Bedir savaşında ölenlerin arasında 8 kişinin kendi, oğlu veya dedesinin adının muttalip olduğunu

yazar unutmuş veya atlamış görülmektedir… Ashab arasında da Muttalib isminde olanların listesini İbn-i Hacer(el-İsabe, VII/104) verir.

Peygamberimizin soyu, şeceresi şöyledir: Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalip b Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Fihr b. Malik b. Nadr b. Kinane b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b Ma'd b. Adnan. (İbn-i Hişam I/1-4; Tabakat, I/27-28, III/2; Buhari, IV/238; Maarifi İbni Kuteybe, 51; Taberi, II/191; Mesudî, Murûc ez-Zeheb, II/164; İbn-i Esir, el-Kamil, II/2-21; İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/252-255; Siyer-i Halebi, I/3-18) "Muhammed'in ataları memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s.4) "Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s.10) La Cronica Arabigo-Bizantina adlı eserde de Hz Muhammed hakkında şu kısa bilgilere rastlarız: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, Darwin press, s. 617)Henry Stubbe, Hz Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler. “Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da Nasturilikten bir ize rastlanmaz.” der. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) "Hz Muhammed'in babası, şehrin kurucusu olan Kusayy'ın torununun torununun torunu olan Abdullah'tır." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 189)

Ortaya herhangi bir konuda iddia atmak kolaydır, zor olan onu ispatlamaktır ve bu da ilim ehline uyan metotlarca yapılmalıdır. İspat edilemeyen iddia ise iftira olmaktan ileri gidemez. Caetani hiç bir zaman tam bir sonuca varmamış, eksik bulmaya çalışmış, yüzeysel ve bilim dışı zıt ve çelişkili fikirler ileri sürerek ve kaynakları tahrif ederek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır.

"Tenkit ile hakareti ayıramayanlar, kendilerini, müşkülattan ve mesuliyetten (Zor durumda kalmaktan ve sorumluluktan) kurtaramazlar." (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, II/49)

Gibbon, Hz Muhammed'in asil bir soya dayandığını savunur. (E. Gibbon, The Decline and Fall of The Roman Empire, 50. bölüm) 'Şayet biz atalarımızla ilgilenmediğimiz halde iki üç kuşak hakkında bilgi sahibi isek, soy bilgisine düşkün olan Arapların atalarından altı,sekiz hatta on kuşağı hakkında bilgi sahibi olmaları gerçekçi olmaz mı?' (Watt, Hz Muhammed Mekke'de, s. 5) J. Fück, Hz Muhammed'in 'itibarı bir ailenin çocuğu' olduğunu söyler.(Die Originalitat des Arabischen Propheten, s. 160) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir." (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11)

Caetani'nin ‘Müslümanlıkta önemi olan Allah değil, Muhammed olmuştur.’ iddiası ise asla doğru değildir. Hz Muhammed hiçbir zaman Allah'lık rolüne kalkmamış, aksine tanrı değil peygamber olarak bile abartıların önünü kesmiş ve “Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana ‘Allah'ın kulu ve Rasûlü’ deyin!” (Buhari, Enbiyâ, 48; Darimi, Rikak, 68) buyurmuştur. Aslında Caetani'nin tüm çabası Kuran'ı incil'e, Muhammed'i İsa'ya, Müslümanlığı da Hristiyanlığa benzetme gayesinden başka bir şey değildir. Hâlbuki İslam gelmeden önce nesep/soy ile ilgili yazılı olarak kayıt altına alınırdı. Hz Ebu Bekir ensab (Soy bilgisi) konusunda uzman idi. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 56, 101, 102)

Hz peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. Fetihlerin başlangıç noktası bildiren, uygulayan Hz Muhammed Mustafa'dır.(Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 99-101) Tarihleri boyunca hiçbir devlet kuramamış ve bir araya gelememiş bu toplumu kim uyandırmış ve güdüleyip eğitmiştir? Tüm bu fetihleri başlatan kimdir? Caetani'ye göre hiç kimse!

Catetani'ye sormak gerekir, Yuhanna ed-Dımeşki dahil, 1400 senedir oryantalistler 'olmayan biri ile mi' mücadele etmişler ve 1400 sene sonra bile etmeye devam etmektedirler. O kadar akademisyen, misyoner, araştırma ve kitap, olmayan birini alt etmek için mi idi?! Devam edelim:

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi, İskenderiyeli Stephen'e aittir. Horoscope adlı eserinde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder: "Yesrib'te (Mekke'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304; Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz Peygambere de bir bölüm ayırmıştır: Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 257) E. Renan'ın, S. Rushdie'nin ağzından nakledilen sözleri ilginçtir: "Muhammed'in hayatına dair neredeyse her şeyi biliyoruz. Onun nerde yaşadığını, ekonomik durumunun ne olduğunu ve kime âşık olduğunu biliyoruz. Yine biz, Onun dönemindeki siyasi ve ekonomik durumu da biliyoruz." (İbni Warraq, Studies on Muhammad and the Rise of Islam, s. 16); Renan ayrıca, "Muhammed, İsa ve Musa'nın aksine tarihi kayıtlarla iyi ortaya konmuş bir kişiliktir." (Wim Raven, NRC Handelsblad, 23.12.2005) demektedir. Sprenger, "Başlangıçta peygamberin adının Muhammed olmadığını ileri sürer. E. Renan, J. Fück ve T. Nöldeke ise bu görüşe karşı çıkar. (G. S. Reynolds, Remembering Muhammad, Numen, 58, 188-206; J. Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 16); Bertrant Russell, "Hz. peygamberin hayatına dair kayıtların son derecede acık olduğunu belirtmiştir." (W. Khan, Muhammad, s. 8); Angelika Neuwirth, Hz Muhammed'in mitolojik, hayali biri olduğunu ileri süren Kalisch'i eleştirir ve "İkna edici herhangi bir kaynak sunulmadan ortaya atılan, bilimsellikten uzak bir provakasyon." nitelemesinde bulunur. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 235) Seeing Islam adlı eseri başta, İslam'ın ilk dönemlerine dair önemli çalışmalar yürüten Robert Hoyland da, tarihi kayıtlarda Muhammed'in isminin varlığına dair belgeler olduğunu belirtir ve benzeri tüm iddiaları reddeder. (Hoyland, New Documentary, BSOAS, 69, 2006, s. 395-416)

Robert G. Hoyland'ın İslam'dan bahseden ilk kaynakları konu edindiği "Seeing Islam as Others Saw It" adlı eserinden devam edelim: Temmuz 634 tarihinde yazılan Doctrina Jacobi (Jacob'ın Öğretileri) adlı eserde Araplar arasında peygamber olduğunu iddia eden bir kişinin olduğuna değinilir. (s. 55-61) Papaz Thomas, 640 yılında yayınlanan eserinde Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 118-120) Bagratuni Piskoposu Sebeos ise 660 yılında yazdığı eserinde bir tüccar olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 124-132) John bar Penkaye ise 680'lerde yazdığı eserinde Arapların lideri olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 194-200)

7. yüzyılda yazılan 'Yakup'un Öğretisi' adlı risale, "İsmaililerin (Hristiyanların Müslüman Arapları kendilerince aşağılamak için kullandıkları sıfat) Peygamberinden ilk olarak bahseden "risale" olma iddiasına sahiptir. Risalenin yazarı yaşlı bir Yahudi bilgine "Bana Sarazenler (Avrupalıların Araplara verdiği isim) arasında ortaya çıkan peygamber hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sorar. Aldığı cevap Yahudi bakış açısını yansıtsa da, efendimizden bahseden en eski risalelerden olması açısından belge tarihi bir öneme sahiptir.

Süryanilerin İslam'ın erken dönemlerinde İslam'dan söz ettiği pasajları ele alan Michael Philip Penn'in 'When Christians First Met Muslims' adlı kitabından devam edelim: 636-37 yılında, gördüğü önemli olayları İncil'inin ilk sayfalarına not alan bir yazarın Hz. Muhammed'den söz ettiği görülmektedir. (s. 22) Ayrıca 640 yılında yazıldığı düşünülen bir başka eserdeyse yazar, Bizanslılarla Hz. Muhammed'in önderliğindeki grubun savaştığından oldukça kısa bir şekilde bahsedilir.(s. 25) Son kısmının 660-680 yıllarında (muhtemelen eserin asıl yazarından farklı bir yazar tarafından) ve geri kalan kısımlarının daha önceki yıllarda yazıldığı düşünülen, 590 yıllarıyla 660 yılları arasındaki olaylardan bahseden bir anonim eserde de Hz. Muhammed'den bahsedildiği görülmektedir. (s. 47)

H. A. R. Gibb, Mohammedanism (s. 27) adlı eserinde şöyle der: "Muhammed'in tarihi ile ilgili kesin bir gerçek vardır. O da hareket sebebinin kesin olarak dini oluşudur." Demektedir.

635 yılında Thomas the Presbyter tarafından yazılan yazıtlarda Arap savaşçılar için, "Muhammed'in Arapları" yazmakta(A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 19, note 119; Also see R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 120, note 14); 665 yılında Hristiyanlar tarafından yazılan Maronit günlüklerinde "Muaviye Muhammed'in yerine geçmek istemedi." diye yazılmakta (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 136. Also see, A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 32; M. P. Penn, When Christians First Met Muslims – A Sourcebook Of The Earliest Syriac Writings On Islam, 2015, op. cit., p. 58); 670-680 arasında yazılan Short Chronicle adlı kitapta da Müslümanların liderinin adı olarak "Liderleri Muhammed idi" diye açıkça bahsedilmekte (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press); Ermeni bir keşiş olan Sebeos tarafından 660'lı yıllarda yazılan ve "The History of Sebeos" adlı eserde de "İsmail oğullarından ismi Mahmet olan ve bir tüccar olan… Mahmet onlar için yasa koydu: leş yememek, şarap içmemek, yalan konuşmamak ve zina etmemek." diye devam eden peygamberimizin özellikleri açıkça sıralanmakta (Boras, L.B., *" A prophet has appeared Coming with the Saracens". The non-Islamic testimonies on the prophet and the Islamic conquest of Egypt in the 7th-8th centuries.* 2017); John bar adlı manastır rahibi tarafından yazılan "Book of the Salient Points" adlı kitapta Emevilerin liderinin adının Muhammed olduğu belirtilmekte ve "başlangıçta eğitmenleri olan Muḥammad' diye bahsedilmekte(S. P. Brock, "North Mesopotamia In The Late Seventh Century Book XV Of John Bar Penkāyē's Riš Millē", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 1987, op. cit., p. 61); Jacob of Edessa tarafından 700'lerin sonunda yazılan günlüklerinde "Arapların ilk kralı Muhammed 7 yıl hüküm sürdü ve Ebubekir 2 yıl 7 ay hüküm sürdü" (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 37 and p. 38) bilgilerine yer verilmektedir. Diğer bir kaynakta ise, "Muhammed ticari işler için Filistin ve Suriye'ye gitmiştir." (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press)denmektedir. Mısır'lı kesiş Nikiou'lu John tarafından 700 yılında yazılan günlükte ortodoksluğu terk edenlerdenşikayet ederken Tanrının düşmanları olarak 'Müslümanların dinini'nden bahsedilmekte ve liderleri için "O Muḥammed'dir." diye yazmaktadır.(R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 156); Hz

Muhammed'in yaşamadığını ileri sürenlerin iddiaları için, oryantalistlerin günümüzdeki en kapsamlı çalışması olan "Corpus Coranicum" projesinde çalışan Angelika Neuwirth, "Tarih çalışılmadan, kaynak sunulmadan ileri sürülen provakasyon" olarak nitelemektedir. Michael Marx, "Der Spiegel" dergisinde verdiği röportajda, "14. yüzyılda Müslümanlarla Hristiyanlar arasındaki polemiklerde bu iddianın gündeme gelmediğini, aksine Süryani ve Arami kaynaklarda yaşadığına dair birçok kanıt olduğunu" ifade etmektedir. (https://www.islamic-awareness.org/history/islam/inscriptions/copper.html; www.bilimveyaratilisagaci.com/2020/03/hz-muhammed-yasadi-mi-tarih-kaynaklarinda-hz-muhammed adlı sayfadan alıntılanmıştır.)

II

Merhum Asım Köksal İslam Tarihi adlı çalışmasının muhtelif ciltlerinde (10-17.ciltler) yine Caetani'ye cevap vermektedir. Aşağıda özet halinde bu cevapları sıralıyoruz.

10-11. ciltler

Caetani, defalarca "İbn-i İshak I. derece delildir, en emin kaynaktır, O'nun sükutu bile bir delildir." (Caetani,İslam tarihi I/76, 4/417) derken İbn-i İshak'ın -Ayrıca İbn-i Hişam'ında - Sire'sinde yer almayan bir olayı kitaplarına almış gibi onları kaynak olarak aktarır. (Caetani, IV/101) Verdiği diğer kaynaklarda ise ittifak yoktur ama bu Caetani için sorun değildir, işine gelen bir kaynaktaki olayı başlıca İslam tarihi kaynaklarını da alt alta sıralayıp hepsinde varmış gibi gösterip aktarabilmekte, İbn-i İshak'ında üstadı Zühri'nin "Hiçbir zaman böyle bir olay olmamıştır." şeklindeki (Halebi, İnsanul uyum, III/187) açıklamasını ise görmemektedir.

Reci' seferi hakkında "Kesin değilse de, herhalde, büyük ihtimal" gibi kelimelerle (IV/110) diye başladığı iddiasında, olanı değil olmasını istediği gibi olayları değerlendiren Caetani, müşriklerin bir tertibi sonucu oluşan bu olayı, hadis uyduran muhaddisler "peygamberin hatalarını müşriklere atmıştır." şeklinde değerlendirmede bulunmaktadır. İbn-i İshak'ta olayın anlatılış tarzı Caetani'yi yalanlarken, gerçekleri çarpıtmak ve efendimizi kötülemeye çalışmak çabası içinde olduğunu bu olayda da göstermektedir. Caetani aynı bakış açısını Bi'ri Maune felaketinde de göstermiş, müşriklerin işlediği tüyler ürpertici cinayette yine masum Müslümanları suçlu göstermeye çalışmıştır. Caetani yine Nadir Oğulları Yahudilerinin mallarından bir kısmını sadece Muhacirlere dağıtıp, ganimetlerin 5/1'inin de efendimiz tarafından alınmasını diline dolamaktadır. Halbuki tüm bu işler öncelikle Ensar'a danışılarak ve gönüllerini aldıktan sonra yapmıştır (İ. Seyyid, Uyunul eser, II/50, Balazuri, F.Buldan, I/21, Diyari Bekri, Hamis, I/521) Ayrıca Caetani'nin de "Tek emin kaynak " dediği Kur'an bu konuda hükmünü belirlemiş ve efendimizde bu hükümlere göre ganimetleri taksim etmiştir. Haşr, 8. ayet : "(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir (16) ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resulüne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır." ve Enfal 1. ayet : "Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir (16) ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resulüne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır." Gereği yapılan taksimlerin İslami açıdan hiç bir sorun teşkil etmeyeceği ortadadır. Efendimiz ise kendine ayrılan 5/1'lik bölümü daima ümmeti yolunda harcamış (Belazüri, F.Büldan I/20) Caetani'nin " Ganimetin büyük kısmını Muhammed'in kendine ayırdığı kesindir." (Caetani, IV/112) şeklindeki okuyucuda şüphe uyandıracak hiç bir olay ise efendimizin hayatında görülmemiştir. Çünkü efendimiz çoğu zaman akşam yemeği yemeden yatar, vefatına dek üç gün üstüste karnını doyurduğu ise hiç görülmemiş, bazen aylarca evinde sıcak yemek bulunmazdı. (İbn-i sa'd, Tabakat, I/400-402)

Konu hakkındaki detaylara “Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?” adlı yazımızdan ulaşalabilirsiniz. Caetani içki içmeyenlerle ilgili liste hakkında da yine okuyucuyu yönlendirmeye çalıştığı görülmektedir. (IV/117). İçki içmeyenlerin listesinde olanlardan bazıları için, mesela Hz Ömer için, "listede olmaları şüpheli" derken, olmayanlar içinde, mesela efendimiz için, "Garip yoksa içiyorlar mı idi" demek istemektedir. Asım Köksal listede olanların bazılarının daha sonradan içkiyi bıraktığını ispatlarken içki içmeyenlerin sadece listede olanlarla sınırlı olmadığını da ispat etmiştir. Halbuki Caetani'nin en büyük kaynak kabul ettiği siyer yazıcısı İbn-i İshak efendimizin "Bütün kötülüklerden uzak olduğunu" (I/183; İbn-i Sa'd, I/121) aktarırken Caetani'nin kaynakları keyfine göre yorumlama çabaları ilmi çalışma içinde değil, İslam'ı ve efendimizi karalama gayreti ile kitabını kaleme aldığını açıkça göstermektedir. Ay ve güneş tutulması esnasında kılınan namazlardan hareketle efendimizin ay ve güneş hareketleri hakkında bir şey bilmediğini (IV/142) iddia etmektedir. Halbuki efendimiz oğlu İbrahim vefat edince, aynı anda tutulan güneş için halk arasında "Oğlu vefat edince güneş tutuldu." yorumlarını duyunca "Kesinlikle ay ve güneş kimse öldü diye tutulmaz, onlar Allah'ın ayetlerinden (delillerinden) iki ayettir." (Buhari, Kitabul kusuf) buyurmuştur. İslam'a göre küsuf ve husuf namazları, tıpkı bayram namazı gibi birer ibadet zamanını bize gösterir o kadar. Yoksa Kur’an'da ay ve güneş hakkında günümüzde ancak bilinebilen birçok bilimsel ayet bulunmaktadır. Ay ve güneşin yörüngesi olduğu (Enbiya,33; yasin, 40), Ay ve güneşin belli bir ölçü ile hareket ettiği (Rahman, 5; Enam, 96; ayrıca: Zümer, 5; Fatır, 13; İbrahim, 33; Yunus, 5; Yasin, 39) Günümüzde artık güneşin saniyede 20 kilometre hızla Vega yıldızına doğru gittiğini (Abdulfayyaz tevfik, Yer ve gök, s. 9) bizler yeni bilebilirken bunu Kur’an 1400 sene önce Yasin 38. ayet ile bizlere bildirmektedir: "Güneş de, kendisi için (tesbit edilmiş) olan bir yere doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir." Kur’an'ın açıklayıcı ve uygulayıcısı efendimizin tüm bu hadis ve ayetlerden sonra ay ve güneş hakkında o dönemdeki insanlardan farklı bir şey bilmediğini iddia etmek ancak *Caetani mantığına sahip olanlarca ileri sürülebilir.*

*Efendimiz, "*Şüphesiz Güneş ve Ay Allah´ın (kudretini yansıtan) delillerden iki delildir. Herhangi bir kimsenin ölümü veya hayati için tutulmazlar. O halde (Güneş ve Ay´ın) tutulusunu gördüğünüz zaman namaz kılınız. İçinde bulunduğunuz durum aydınlanıncaya kadar dua ediniz." (Buhari, 947; Müslim, 904) buyurmuştur. Dikkat edilirse güneş ve ay için Allah'ın kudret-yaratma delili olduklarına dikkat çekildikten sonra, bu yaratılan (Ay ve güneşin) hayatın devamındaki önemi ve bu iki vasıtayı bizlere hizmet için yaratan Allah'a atıfta bulunulup, O yüce yaratana secde etmemiz istenmektedir. Araca bakıp, ona takılmadan, o araçları (Dünya hayatının devamı için, güneş ve ay'ın önemini hatırlayalım!) bize hizmet ettiren, bu nimetleri bize özel kılan yaratıcıya secde edilmesi öğütlenmektedir. Önemle altı çizilmelidir ki, İslam inancında her şey Allah'a izafe edilir, O'na bağlanır: Denizde gemilerin gitmesini sağlayan Allah'tır: "Şüphesiz, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır." (Bakara, 164) "Andolsun biz, Adem oğullarını yücelttik. Onları karada ve denizde (bineklerle ve araçlarla) taşıdık." (İsra, 70) Çünkü suya kaldırma kuvvetini veren O'dur. Kuşun uçuşu O'na delildir: Göğün boşluğunda Allah'ın emrine boyun eğdirilerek uçuşan kuşlara bakmadılar mı? Şüphesiz bunda inanan bir toplum için ayetler (deliller) vardır." (Nahl, 79) Kuşun aerodinamik kanunlarıyla uçurtan O'dur. Deniz, Kuş, Ay, güneş vb. hepsi O'nu işaret ederler, O'nun varlığına delildir, dolayısı ile her yaratılana bakıp O'na secde etmemek, gözü önünde var olanlardan O'na ulaşamamak ancak manevi körlük ile açıklanabilir: " Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler." (Bakara, 171; Bakara, 18) *Bu konuda "*Allah'ın varlığının delilleri*" adlı yazımıza da müracaat edilebilir.*

Caetani Beni Mustalik gazvesi sonunda "Taksimde bir deve altı koyuna, çocuklu bir kadın altı deveye eşit kabul edilmiştir." (IV/147) demektedir. Halbuki bir deve on davara eşit kabul edilirken (Vakidi, Magazi, I/410) çocuklu bir kadının altı deveye eşit sayılmasından da bahsetmez. Sadece esir kadın ve çocukların kurtulma bedelleri olarak altı deve takdir edilmiştir ki (Vakidi, I/421) bu oryantalist Caetani'nin çizmek istediği tablodan çok farklı bir durumu arz etmektedir. Ayrıca Caetani, Hz Cüveyriye ile efendimiz, yanlarında Aişe ve Ümmü Seleme var iken yolda meşin bir çadırda zifafa girmiş (IV/148) iddiasında bulunurken gerçekte efendimiz Medine'ye döndükten, kurtulmalık bedelini ödeyip kendisini babasına teslim ettikten sonra, babasından Hz Cüveyriye'yi istemiş, onayından sonra ancak evlenmiştir. (İbn-i Hişam, Sire, III/308) Zaten Caetani'nin iddia ettiği zifaf olayı hiç bir kaynakta (Vakidi, İbn-i Hişam, Taberi, İbni Esir, Hamis, Buhari) geçmemektedir.

13-14. ciltler

*Caetani, efendimizin "Ben çok şiddetli-öfkeli bir adamım, bazen gözlerim hiddetten kararıyor." diye dua ettiğini (IV/351) yazmaktadır. Halbuki bu duanın aslı: "Ey Allah'ım! Bende sonuçta bir insanım. İnsanların kızdığı gibi benimde bazen kızdığım, darıldığım olabilir." (*Vâkidî, II, 554-555; Ahmed b. Hanbel, X, 233; Köksal, XIII, 65*) şeklindedir. Farkı ve yönlendirme ortadadır. Zaten efendimizin yumuşak huyluluğunu bizzat Caetani itiraf etmektedir: "Hiç bir zaman olay ve insanlar hakkındaki sağlam muhakemesini kaybetmemiş, ayrıca bütün siyasi işlerinde rehber olan orta yoldan ayrılmamıştır." (VIII/142)*

Caetani Yahudilerin hileci lideri Üseyr b. Razim'in öldürülmesi hakkında peygamberimizin toplantı yapıp birilerini görevlendirdiğini ileri sürer. (IV/367) Halbuki tarihi hiç bir kaynakta böyle bir şey geçmez. Ayrıca Caetani "Herhalde Müslümanlar sözlerine hıyanet etmişlerdir." (IV/368) derken tarihi kaynaklar aslında Yahudilerin hıyanet ettiğini aktarır. (Vakidi, II/567, İbn-i Sa'd, II/92, İbn-i Seyyid, Uyun, II/111, Halebi, İnsan, III/187)

Caetani, kendilerine iyilik yaparak açlıklarını gideren, hastalıklarını tedavi eden Müslümanların develerini çalıp, çobanları olan Yesar'ın el ve ayaklarını kesip, göz ve dillerine diken batırarak öldüren katiller hakkında "Muhammed, el ve ayaklarını kestirdi, gözlerini çıkarttı sonrada kazığa geçirilmelerini emretti." (IV/370) demektedir. Katillerin el ve ayaklarının kısas gereği kesildiği doğrudur. Fakat gözlerinin çıkartıldığı veya oyulduğu yanlıştır. Ama göz ve diline çalı batırılarak öldürülen Yesar'a kısas olmak üzere gözlerine sıcak mil çekilmiştir. Kazığa geçirilme emri ise hiç bir kaynakta bulunmamaktadır. (Buhari, I/60, III/119) Caetani, efendimizin rüyasında Mekke'deki şenliklerde hazır bulunduğunu gördüğünü ifade eder. (IV/375) Halbuki peygamberimiz rüyasında Beytullah'ı tavaf ettiğini görmüştür. (İbn-i İshak, SireIII/336; Vakidi, II/572) tavaf gibi dini bir ibadete Caetani'nin şenlik demesi, onun iç dünyasına dair bize ipucu vermektedir. Ayrıca Caetani, efendimizin bir ağacın altında Müslümanlara nutuk yaparak en emin ve en iyi rehber olduğu izlemini vermeye çalıştığını (IV/379) iddia eder. Buna kaynak olarak Vakidi ve Taberi'yi gösterir. Taberi'de böyle bir şey den hiç bahsedilmezken, Vakidi'de ise efendimizin Müslümanlarla istişare etmesi, onların fikirlerini sormasından bahsedilir. Böyle bir konuşmadan efendimizin dinleyenlere kendisi hakkında iyi bir kanaat vermeye çalıştığını nereden çıkarıyor Caetani? İsa (as)'ın ölüyü dirilttiğine inanan bir Hristiyan olan Caetani, suyu çekilmiş bir kuyuyu efendimizin mucize ile su ile doldurmasını şöyle değerlendirir: "O civarı çok iyi bilen Eslemi adlı sahabi kuyudaki suyun ağzını kapayan kumları temizlemiş, kuyu bu sayede su ile dolmuştur. Zaten o günlerde çok sık yağmur yağdığını biliyoruz." Caetani, efendimizin mucizesini önce bir iddia saymakta, sonrada bir sahabenin becerikliliği ve yağmur mevsimi ile olayı açıklamaya çalışmaktadır. Bir kere o civarı bilen birçok Müslüman o kafilede vardır. Sayıları 1400-1700 arasıdır ve aralarında

münafıklar da vardır. Müslümanlar susuzluktan kavrulmaktadırlar. Caetani'nin ileri sürdüğü yağmur mevsimi kuyunun su ile dolmasından önce değil sonra başlamıştır. Ayrıca bizzat Caetani de itiraf etmektedir ki bu yağmurlarda tam "Mevsiminde normal olmayan bir şekilde" (IV/385) Müslümanların olduğu yere yağmaya başlar. Yağmurun yağması konusuna bu şekilde açıklık getirdikten sonra kuyunun su ile dolması İslami kaynaklarda nasıl geçer ona bakacak olursak, Efendimiz abdest alır, dua eder ve bu suyu kuyuya döker. Kuyu su ile dolar. (Buhari, V/62; Hanbel, IV/290; Ebu N. İsbahani, Dalailül Nübüvveh, s. 349) Hele Caetani hiçbir kaynakta olmadığı halde, hiç sıkılmadan efendimizin bir kova içine tenasül azasını yıkayıp onu kuyuya döktüğünü nereden çıkarmaktadır, burada yorumu okuyucuya bırakmaktayız.

Caetani Kur'an'ın sadece Araplara indirildiğini iddia eder. Peygamberimizin tebliğ görevini açıkça ifade eden ayetler (Maide, 99; Nahl, 35; Nur, 54; Ankebut, 18; Şura, 48) dışında İslam'ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu vurgulayan birçok ayette mevcuttur (Nuh (Yunus, 72); İbrahim (Ali İmran,67); Yakup (Bakara, 128-133); Yusuf (Yusuf, 101); Musa (Araf,104, Yunus, 90); İsa (Ali İmran, 52) Müslüman'dırlar! Efendimizin tebliği ise hepsini içine alır. (Şura,12; Ali İmran, 84; Bakara 136) İslam zamanla bozulan diğer ilahi dinlerdeki, dinle alakası olmayan şeyleri kaldırmış, onları aslî şekline döndürmüştür. Kur'an'da ayrıca ehli kitaba hitap edip İslam'a çağıran birçok ayet vardır. (Tevbe, 30-33; Maide, 15-16, 19, 68) Kur'an; önce ehli kitaba daha önce yapılan tebliği ortaya koymuş, sonra günümüzdeki yollarının yanlış olduğu anlatılmış ve en sonunda İslam yolunda yürümeleri kendilerine hatırlatılmıştır. Efendimizin tüm alemlere gönderildiğini ifade eden bir çok ayette Kur'an'da bulunmaktadır: Yusuf, 104: " ysaki sen buna karşı onlardan bir ücrette istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır."; Sad, 87: "O (Kur'an) , alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma) dir."; Kalem, 52: "Oysa o (Kur'an) alemlere bir zikr (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref) den başka bir şey değildir."; Tekvir, 27: " O (Kur'an) , alemler için yalnızca bir zikirdir." Mekki surelerden olan yani daha İslam'ın ilk yıllarında inen Enbiya, 107. ayet:" Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik." için Taberi (Tefsir, 17/106): Alemin, tüm inanan-inanmayan bütün insanları ifade eder." demektedir. Yine Mekki bir sure olan Araf 158. ayet: De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisiyim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur." Mekki bir başka sure daha, Sebe, 28.ayet: "Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici ve uyarıcı-korkutucu olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." Tüm bu ayetler ortada iken Caetani, Grim gibi oryantalistler efendimizin tüm insanlığa peygamber olarak gönderildiğini ancak sonradan uydurulan hadislerle (!) ispatlanabileceğini iddia etmeleri ne kadar ilmi olabilir ve bu yaklaşımları onların İslam ve Kur'an hakkındaki bilgi seviye ve bakış açıları hakkında da bizlere önemli ipuçları vermektedir. Caetani'nin iddialarının aksine siyer kitaplarında da efendimizin başka ülkelere gönderdiği elçilerle ilgili bilgiler verilmektedir. (İbn-i hişam, IV/3, 8, 9, 238, 254, 255; Taberi, tarih, III/84-91) Ayrıca peygamberimizin Herakliüs'a gönderdiği mektubu, aradan 5-6 asır geçtikten sonra bile, Kayser'in torununun elinde gören ve ziyaret eden olmuştur, şeklindeki rivayet bizzat Caetani tarafından aktarılmaktadır. (I/16) Efendimizin Kisra'ya gönderdiği mektupta Lübnan dışişleri bakanlığında bulunmuş olan Mr. Henri Pharaon'un babası tarafından I. Dünya savaşı sonunda Şam'da 150 altına satın alınmış olup 1962 Kasım'ının sonuna doğru Dr. Salahaddin El'Müneccid'e okutturulmak için başvurulmuştur. (El-Hayat gazetesi, 22.05.1963.5242 numaralı I/7 sayılı nüshasından naklen Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, I/237) Daha fazla detay için, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza bakılabilir.

Efendimizin Mekke'deki fakirlere gönderdiği yardımlarla ilgili, "Yakubi en eski kaynaklarda görülmeyen bir haber veriyor. Bundan dolayı bu haberi büyük bir ihtiyatla karşılamalıyız." (V/144) demektedir. İşine geldiği zaman, Halebi gibi en sonraki kaynaklardan sayılabilecek bir

kaynakta rastladığı herhangi bir haber hakkında, değil bir şüphe göstermek, "Halebi'de anlatılan bir olay, çok önem arz eder." (I/404) deyip onun daha önceki kaynaklarda bulunup bulunmadığına bakmayı bile düşünmek istemeyen Caetani'nin, Halebi'den 7-8 asır önce yaşamış Yakubi gibi bir tarihçinin verdiği bir haberle karşılaşınca, onu peygamberimizin lehinde gördüğü için daha eski kaynaklarda görmediğini bahane ederek şüphe uyandırmaya çalışması, samimiyetsizliğini ve İslam'a düşmanlığını ortaya koymaktan başka bir şey ifade etmez.

15. cilt

Caetani, Hudeybiye anlaşması çerçevesinde bir mektuptan hareketle "Hudeybiye anlaşmasından sonra tüm Huzaalar Müslüman olmuşlardır iddiası, İbn-i haldun'un açıklamaları ile yalanlanmaktadır." (V/256) demektedir. Halbuki bahsi geçen mektupta Huzaalar'ın Müslüman olmalarından değil, Hicret eden Müslümanlarla aynı haklara sahip olacaklarından bahseder. İbn-i Haldun'un naklettiği ise Caetani'nin iddiasını desteklememekte aksine yalanlamaktadır. (İbn-i Haldun, tarih, II/41) Hele bir de İbn-i Haldun bu olayı Hudeybiye anlaşması ile alakalı değil de daha sonra gerçekleşen Mekke'nin fethi bahsinde anlatmaktadır ki bu da Caetani için tam bir faciadır. Caetani, Taberi'den nakille, efendimizin Halid b. Velid'e "Size karşı çıkanlarla savaşın." dediğini aktarır ve sonrada Halid b. Velid'in Beni Bekirlerle ve Ahabişlere saldırdığını ileri sürer. (V/292) Halbuki efendimiz Halid b. Velid'e "Sizinle çarpışacak kimselerden başkası ile çarpışmayın." buyurmuştur. Ayrıca Beni Bekirlerle ve Ahabişler Müslüman ordusuna ok yağdırınca kendileri ile savaşa girilmiştir. Hudeybiye anlaşmasından sonra Mekke'li müşrikler gizlice Müslümanlara saldıranlara hem destek sağlamış hem yüzlerini gizleyerek Müslüman ordusu ile çarpışmışken ve Caetani bunu kitabında açıkça belirtirken (V/297) oryantalist yazar anlaşmayı Müslümanların bozduğunu ileri sürmekte, Muhammed'in ileri sürdüğü bahane gayet değersiz olmakta, Mekke'deki Kureyşlilerin suçlu olmadığını ileri sürmektedir. Yine Caetani, Enes b. Zuneym'in Huzai bir genç tarafından sopa ile vurulup öldürüldüğünü iddia eder. Halbuki Enes b. Zuneym idamla cezalandırılmış iken, Nevfel b. Muaviye'nin aracılığı ile af edilmiş (Vakidi, II/782) ama yine rahat durmayarak efendimizi küçümseyen, O'na hakaret eden konuşmalar yapmaya başlamış, buna dayanamayan gençte başına vurup sadece yaralamıştır.

16. cilt

Caetani, Beni Zübyanların, Müslüman olduklarına dair bir hadise rastlanmadığına göre neden onlara zekat toplamak için memur gönderildiğini anlayamadığını ifade etmektedir. (VI/148) Halbuki Zekat toplamak için memur gönderilmesi o kabilenin Müslüman olduğunun en büyük delili değil midir? Caetani ayrıca Kureyşlilerin Hz İsmail soyundan olduklarını sonradan muhaddislerin uydurduğunu iddia eder. (Halbuki bu bizzat Kur'an'da bildirilmektedir. Bakara 127-129, 151; Hacc,78) Caetani, Beni Esed kabilesinin temsilcilerinin dahil hiç kimsenin Müslüman olmadığını iddia eder ve sonra da elçilerin kendilerini mi yoksa kabilelerini mi temsil ettiklerinin bilinmediğini ileri sürer. (VI/170) Halbuki gerek Ahmet b. Hanbel gerek İbn-i Esir onların Müslüman olduklarını aktarır. (Müsned, IV/76, Üsdül-gabe, II/31) Elçilerin ise tüm kabilelerini temsil ettikleri yine kaynaklarda geçmektedir. (Üsdül-gabe, III/95; Zadülmead, III/56; İbn-i Seyyid, uyunüleser, II/250) Caetani, efendimiz hayatta iken Beni Uzrelerden kimsenin Müslüman olmadığını ileri sürer. (VI/175) Halbuki İbn-i Esir (Üsdülgabe, I/349); İbn-i Hacer (el-İsabe, I/243, 260); İbn-i Sad (Tabakat, I/332); İbn-i Abdilberr (İstiab, II/564) adlı kaynaklar onlardan Müslüman olanların haberlerini aktarırlar. Hatta kendi kitabında Caetani de "Savaş esnasında sağ cenahta Kutbe b. katade adlı Beni Uzrelerden birinin komutanlık ettiğini." (V/239) bizzat yazmaktadır. Görüldüğü gibi Caetani defalarca tarihi rivayetler

arasında dilediğince dolaşmakta, istediğini alıp istemediğini görmemezlikten gelmekte, anlamamakta, anlamak ta istememektedir. Yine Caetani, Esma bint-i Numan'ın efendimize nazlanmak için yaptığı bazı davranışları "İhtiyar peygambere karşı sert mukavemet ve ona kötü duygular beslediği" (VI/179) şeklinde yorumlar. Halbuki Esma bizzat daha sonra bu yaptığı aşırıya kaçan nazlanma davranışların farkına varır ve pişman olduğuna dair bir çok nakillerde bulunur. (İbn-i Sad, VIII/146; Müsned, III/498; Buhari, VI/164; İsabe, IV/234) Hatta Caetani'nin iddiasının aksine o kadar pişman olmuştur ki efendimiz onunla zifaf yapmayıp babasının evine gönderince, Esma "Beni şakıyye (Yaramaz, bedbaht) diyerek çağırın." demiştir. Tarihi gerçekler ortada iken Caetaninin böyle tarihi gerçeklere ters görüşleri neden ileri sürdüğünü zannımızca gayet net anlaşılmaktadır. Caetani yine ve birçok kez yaptığını yapar ve efendimizin Osman b. Ebi'l-As'a söylediği: "Ey Osman! Namazı itidal üzere kıldır. En zayıf olanları göz önünde bulundur, onların içinde yaşlı, küçük, zayıflar bulunabilir." şeklindeki sözünü, (Müsned, I/165) "En zayıfların (yani pek isteye isteye namaz kılmayanların) halini de göz önünde bulundur." şeklinde tercüme etmiştir. (VI/291) İslam muhaddislerini durmadan uydurmacılık ve yalancılıkla suçlayan Caetani, iddialarını bir kez bile ispatlayamazken kendisinin içine düştüğü bu durum acaba nasıl yorumlanabilir, karar yine okuyucunundur. Caetani, münafıklardan Abdullah b. Übeyy'in cenazesinde olan olayları çarpıtarak verir ve kızı Cemile ile tüm Evs ve Hazreç kadınlarının cenaze namazına katıldıklarını bildirir. Cenazede ise eski müşrik adetleri gereğince avaz avaz "Ya cebelah ya rüknak" diye haykırıldığını aktarır sonrada şu yorumu yapar: Müslüman ahalisi böyle gizli müşrikliklerle doludur." (VI/ 319, 321) Halbuki Müslüman kadınlar Cemile'nin evine taziye ziyaretine gitmişler ve evde Cemile "Ya cebelah ya rüknak" diye bağırmıştır. Yani hiç bir Müslüman kadın cenazeye katılıp bağırmamıştır. Evde ve sadece kızı Cemile bağırmıştır. Zaten Allah'a oğul isnat eden Hristiyan Caetani'den şirk dersi almakta gülünç kaçmaktadır.

17. cilt

Caetani, "Develer ile mescide girdi, caminin avlusuna hayvanlarını bağladılar." (VII/71) diye tercüme ettiği cümlenin aslı "mescidin yanına develerini bağladıktan sonra mescide girdiler." şeklindedir. (İbn-i Sad, I/321) Caetani, İbni- Hacer'e dayanarak İbrahim'in cenaze namazının kılınmadığını aktarır. (/93) Halbuki İbn-i Hacer İbrahim'in cenazesinin kılınıp kılınmadığı hakkındaki iki rivayeti de sıraladıktan sonra Nevevi'nin dört tekbirle namazının kılındığı görüşüne vardığını nakletmektedir. (İbn-i Hacer, İsabe, I/93) Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak bir hadisin kesin doğru olduğunu (VII/8) ileri sürer ki, aslında İbn-i Hacer hadis hakkında İbni- Abdulberr'in "sahih değildir." dediğini aktarmaktadır. (İsabe, I/94) Ayrıca Caetani'nin hayli önemsediği İbn-i İshak'ta bu hadisin ravilerinden Abdullah b. Ebi bekr'in hadisini kabul etmediği görülmektedir. Yine Caetani, İbn-i Hacer'e dayanarak, İbrahim'in ancak sekiz ay yaşadığını." aktarır ki (VII/9) aslında İbn-i Hacer, İbrahim'in sekizinci yılda vefat ettiğini bildirir. (İsabe, I/95) Caetani bir taraftan İbn-i Hişam'ın İbn-i İshak'tan rivayet ettiği hadise bir çok eklemeler olduğunu iddia ederken (VII/12) aynı Caetani başka yerde "Büyük bir memnuniyetle görmekteyiz ki İbn-i Hişam, üstadı İbn-İshak tarafından toplanan malzemeye, yayınlanan görüşlere pek sadık kalacak şekilde bir eser bırakmıştır." (I/76) demektedir. Caetani hala bir hadisin uydurma olup olmadığını, kuralları ölçüsünde, delilleri ortaya koyarak yapılması gerektiğini öğrenememiştir. Caetani, İbn-i Sad'ın rivayet ettiği bir hadise uydurma demektedir.(VII/46) Halbuki daha önce aynı Caetani, İbn-i Sad eserine bir hadisi almayınca "İbn-i Sad, hadisten haberdardı ama eserine almaya layık görmemiştir." diyerek onun eserine aldığı hadislere itimat ettiğini ileri sürmekte idi. (VII/25) İsnadını zayıf saydığı hadisi uydurma kabul etmekte ve onu uyduranların hadiste geçen bir kabile (Gassaniler) olduğunu iddia etmektedir. Şimdi bu mantığı akıl süzgecinden geçirelim: Sened zayıf ve metin Gassanilerce uydurulmuşsa; Uydurulan hadisin senedini zayıf-

mevzu saydıracak hataları neden yapsınlar. Uydurma hedefe ulaşmak içindir, yalan bir zemin üzerine maksatlarına uygun metin uydurulur. Metini sorunlu bir hadis uydurarak kendi elleri ile zeminlerini ayaklarının altından çekmeyi kim ister? (Çünkü Gassaniler uydurdukları (!) hadis ile kendilerini zor durumda bırakmışlardır!) Sonradan Müslüman olan bir topluluk kendi reklamlarını oluşturacak hadis uydurur, kendi geçmişlerini karalayacak rivayetler uydurmaz!

Caetani, yalancı nebi Esvedü'l-Ansi'yi öldüren Feyruzu'd-Deylemi'nin Müslüman olmadığını iddia eder ve bu konuda kaynak olmadığını ileri sürer. (VII/116) Halbuki Onun hicri 10. yılda Müslüman olduğuna dair bir çok kaynak bulunmaktadır: İbni- Sad, Hanbel, Daremi (İbn-i Sad, Tabakat, V/533, Müsned, IV/232, Daremi, Sünen, II/41); Taberi (Tarih, III/173); İbn-i Abdülber (İstiab, III/1265); İbn-i Esir (Üsdülgabe, IV/371); İbn-i Hacer (İsabe, III/210) ve daha bir çok kaynak (Asım Köksal, XVII/192)

Caetani, Necranlılara yazılan mektubun içeriği bilinmiyor derken (VII/97) aksine gerek Yakubi ve gerekse Beyhaki tarafından mektup tespit ve rivayet edilmiştir. (Yakubi, Tarih, II/81; Ebül-Fida, Sire, IV/101)

Yine Caetani, efendimizin ilk peygamberliğini ilan ettiği Mekke döneminde kendisine karşı yapılan saldırıları (İbn-i Sad,Tabakat, I/216) sanki veda haccı esnasında olmuş gibi aktarmaktadır. (VII/86) Muhaddislere yalan hadis uydurma ile itham eden Caetani'nin tüm eseri yalan, iftira ile dolup taşmaktadır.

Merhum Asım Köksal Caetani'nin özentisizliği (XII/89, XVI/ 412); yanlış okuma (XIII-XIV/8 XV/37, XVII/332); Kaynakları yanlış-keyfî değerlendirme-yorumlama (XIII-XIV/57, 83,90, XIII-XIV/101, XV/142, XVI/70, XVII/110,132,140); Olayları ve okuduğunu kavrayamama (XIII-XIV/71, XV/552, 562, XVI/80,101,112,272,329, 353, 399, 403, XVII/32, 85, XVII/120,165); İsimleri karıştırma (XIII-XIV/96,286); yanlış tercüme (XIII-XIV/236, XV/519, 523,544, XVI/291, 375, XVII/30, 41, 49,87,88, 90,91, XVII/120,124,144,149,160, 162,173,174,176, 178, 217); tezatlarına örnekler (XIII-XIV/56,83); arzu ve amacına uygun, tek kaynaklardan aldığı haberleri değiştirerek aktarması (XV/27-29, XVI/86,91,440); kaynakları tahrif (XV/48, 133,XVII/135,185, 317) şeklindeki eksikliklerine bir çok örnek vermektedir. Tüm bunlardan sonra İslam hadis alimlerini hadis uydurmak, tahrif etmek ve "Müslüman hadisçiler bazen çok saf bir şekilde boş boğazlık yaparlar." (V/285) şeklinde suçlamalarda bulunmakta olan Caetani'nin önce kendisinin aynaya bir bakması lazım değil midir?

Caetani ve Sprenger gibi oryantalistler tek sahabeye (İbn-i Abbas) ait tüm rivayetleri sahih gibi kabul edip hatalı ve genellemeci bir yaklaşım tarzı ile hareket ederler. Halbuki İbn-i Abbas'ın ağzından değişik konularda aslında onun söylemediği bir çok rivayet nakledilmiştir. (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 161)

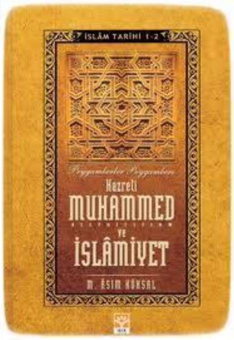

Merhum Mustafa Asım Köksal'ın ruhu için; el-Fatiha!

*

Batıda Hz Muhammed İmajı

Konuyu tamamlayan, ‘Oryantalistlerin Kuran ve peygamber iddialarına cevaplar ve Alman ve İngiliz oryantalistlerin Hz Muhammed tasavvuru’ adlı yazıları da tavsiye ederiz.

Batıdaki Hz Muhammed imajı, aynı zamanda Kur’an ve İslam imajıdır. (s. 19, 22) Hz Peygamber imajının doğru anlaşılabilmesi için öncelikle yanlış olan imajın teşhis edilip ortaya konması gerekir. (s. 19)

Giriş

"Biz en fazla mesaimizi (Hz) Muhammed'in peygamber olmadığını ispat üzerine yoğunlaştırdık. Zira o peygamber değilse Kur’an'da vahiy olmayacaktı." Norman Daniel

Önce Kur’an gelip o peygamberi bize tanıtmadı. Biz önce bir Hz peygambere iman ettik. O'na güvendiğimiz için Kur’an'ı Kur’an bildik. Resulullah Kur’an’ı bize açıklayıp hayata tatbik etti, bize gösterdi. (s. 22) Hz Peygambere ait ortaçağdaki imajla, günümüzdeki 'modern ortaçağ' imajı arasında alabildiğine benzerlik vardır ve bu imaj tarih boyunca tekrar edile gelmiştir. (s. 23, 28, 29, 32, 33, 36, 45, 49, 53, 57, 66, 70, 71, 72, 77, 87, 91, 112, 132, 143, 155, 175, 239, 246, 276, 295, 365) Bütün dünyaya pazarlanan İslam algısı ve imajının arkasında, uzun bir tarih durmaktadır. Hz Peygamberin hayatına dönük oryantalist ilginin dini, siyasi, sanatsal, edebi, sosyo-kültürel, ekonomik ve oryantalistik pek çok sebebi vardır. (s. 24) İslam karşıtlığı daha ziyade Hz Peygamber üzerinden yürütülmektedir. Şu soruları yüksek sesle sormanın zamanı gelmiştir: Resulullah hakkında konuşurken en azından nezaket sınırlarını zorlamamak gerekmez mi? Müslümanların Hz İsa'ya gösterdiği saygıyı, batının da Hz Muhammed'e gösterme zamanı gelmedi mi? (s. 28)

Batıda İslam ve Hz Peygamber algısı üzerine genel bakış

Daniel, Ortaçağ Avrupa'sı için İslam'ın kendini nasıl tanıttığının değil, İslam hakkında Hristiyanların nasıl ikna edileceğinin önemli olduğuna işaret eder. Batı kendini, evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir. (s. 31) Batının bakış açısına göre İslam Doğu'da, şehvet ve şiddet ile kurulmuştu. İslam hakkındaki çalışmaların çoğu, haçlı dönemine ait sert polemiklerin üzerine inşa edilmiştir. (s. 33)

İtalya'nın Bologna şehrinde olan ve dünyanın en büyük 5. bazilikası olan, San Petronio Bazilikası'nın kubbesinde bulunan "Mahomato nell'inferno medievale" (Ortaçağ cehenneminde Muhammed) adlı fresk

Freskte, sağ üst köşede zebani tarafından yenen kişinin altında "Mahomato" yazar!

cinsel ilişkiyi serbest bırakmıştı ve Muhammed Müslümanların en büyük putu ve baş tanrısıydı." H. Herkomer ise, Ortaçağ edebiyatında İslam tasvirleri adlı çalışmasında şöyle der: "Avrupalı kardinaller, Muhammed'in Katolik bir kardinal iken, Hristiyanlıktan ayrılıp doğuda yeni bir mezhep kurduğunu iddia ediyorlardı." (Muhammed Umerâ, Vatikan ve İslam 5, 22 Ekim 2007) Francis Bacon, 'Cesaret' adlı makalesinde şöyle bir yalan uydurur: "Muhammed, dağı yanına çağırınca geleceğini duyurur. Halk toplanır, Muhammed defalarca seslenir dağa ama dağ yerinden kımıldamayınca utanmadan şöyle der: Dağ Muhammed'e gelmezse, Muhammed dağa gider." (Altınoluk, 2006, Nisan, Sayı: 242, s.14) Nitekim bu yalan günümüzde Avrupa'da o kadar yaygınlaşmıştır ki, olmayacak şeyler için, özellikle İngilizcede (ABD dahil) ve İspanyolcada da bir darbı mesel olarak kullanılır olmuştur.

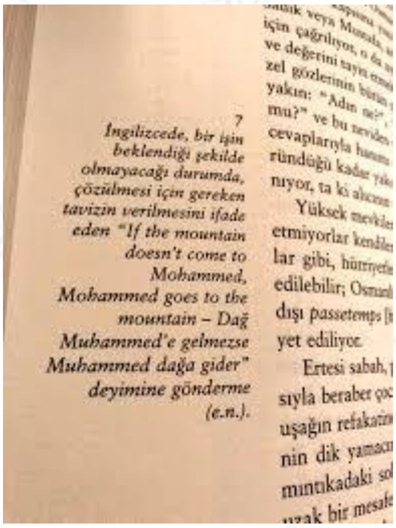

7 *İngilizcede, bir işin beklendiği şekilde olmayacağı durumda, çözülmesi için gereken tavizin verilmesini ifade eden "If the mountain doesn't come to Mohammed, Mohammed goes to the mountain – Dağ Muhammed'e gelmezse Muhammed dağa gider" deyimine gönderme (e.n.).*

Weber, I. Goldziher'i de etkilenmiş ve o da aynen Weber gibi, İslam'ı bir "çöl dini" olarak nitelemiştir. Önceden klasik oryantalistlerce işlenen tasvir ve imgeler yeniden güncelleştirilerek batılı zihinler, İslam ve Hz Muhammed aleyhine yönlendirilmektedir. (s. 38) Hristiyanlık döneminde tanrı, İsa'ya indirgendi, İsa Kilise'de bedenleşti ve modern Avrupa, Tanrısı'nın bedeni olan kuruma karşı mücadele ederek var oldu. (s. 39) Bugün Doğu ve Orta doğu olarak isimlendirilen bölgeler, tarihte Hristiyanlığa beşiklik etmiş topraklardır. (s. 41)

Metodolojik yaklaşımlar

Batı'da sîret kaynaklarına (Hz Muhammed'in hayatını anlatan eserlere) polemik eserler, bilimsel olmayan, objektiflikten uzak eserler gözü ile bakılır. Ama bu eselerde yer alan, mesela, Garanik Hadisesi gibi bilgileri, İslam ve Hz Muhammed'e karşı kullanmaktan çekinmezler. (s. 47) Oryantalistler İslam dışı kaynaklardaki bilgileri daha objektif ve güvenilir kabul ederler. (s. 49) Watt, oryantalistlerin İslam'a saldırmadıklarını, İslam'ı anlamak için sadece tarihsel metotlara ve metin tenkidine başvurduklarını iddia eder. (s. 56) İslam hakkında kullanılan, "Muhammedilik/Muhammedanism ve İslam'ın kurucusu" ifadelerinden kasıt, Müslümanların peygambere tapan bir topluluk/putperestler olduğunu ifade etmektir. (s. 58) Batıdaki Hz Muhammed imajı, "nesilden nesile aktarılan" bir mirasa yaslanan imajdır. Amaç ise, Hz Muhammed'in vahiyle irtibatının olmadığını ispata çalışmaktır. (s. 59) İstisnai olarak ortaya çıkan bir takım objektif çalışmalarda bile hiç bir zaman, Hz Muhammed'in peygamberliği kabul edilmemiştir. (s. 60) Dozy, Caetani, Sprenger, Muir vb. oryantalistlerin eserlerinde, Hz Peygambere karşı peşin hüküm ve nefret söz konusudur. (s. 61)

Tarihte batılı yazarların Hz Peygambere bakıştaki değişim dönemleri

Günümüzde batı dünyasının bilinçaltında Müslümanlar 'öteki' olarak kodlanmıştır. (s. 71) Dımeşki'nin, İsmailî sapıklık başlığı altında İslam'a reddiye olarak yazdığı 15 sayfayı aşmayan risalesindeki iddialar, Normal Daniel'in (Islam and West, IX. bölüm) ifadesi ile, daha sonra batıda, 'nesilden nesile aktarılmış ortak bir algılama' halini almıştır. Arapların ardından Osmanlı ile yüzleşmeye başlamasından sonra Avrupa'nın ötekisi, Müslümanlar anlamında Türkler olmuştur. (s. 72) Martin Luther'in, 'Türklere karşı Ordu vaazı', Erasmus'un, ' barbarlara karşı Türklerle Savaş' adlı eserleri mevcuttur. Batı, kendi medeniyetin merkezi alıp, diğer kültür ve medeniyetleri ona göre değerlendirir ve onları 'öteki' olarak tanımlar. (s. 73) Müslümanlar, Avrupalı bakış açısına göre "barbar, putperest, kafir" olarak algılanmıştır. Batılı, kendisindeki tüm olumsuzlukları kendi kurguladığı 'ötekine' yükleyerek deşarj olur, günahlarından arınır, rahatlar ve böylece düşmanı hep kendi dışında arar. (s. 74) 13. yüzyıl ortalarına doğru Avrupa'da peygamberimiz, "bir zenginin kölesi, bir kardinal veya zengin İranlı" olarak tanıtılmıştır. (s. 77)

Oryantalistler, Allah'tan başka ilah olmadığını söyleyen adamın kendisini (Hz Muhammed) bizzat ilah ilan etmiştir. 12. ve 13. yüzyıllarda İslam'ın kendisini nasıl tanımladığı değil, İslam'a karşı Hristiyanların olumsuz olarak nasıl ikna edilebileceği önemli görülmüştür. (s. 82) Hollanda'nın önemli oryantalistlerinden A. Relandus, 1705'te yazdığı Four Treatises Concerning the Doctrine (s. 12) adlı eserinde bu konu açıkça görülür: "Elbette herhangi bir din, çürütülmeye değmez olarak düşünülürse, bu İslam'dır. Biri, iğrenç ve esaslı bir doktrin tasarlayacak olsaydı, bu ancak Muhammed olurdu. Muhammedî inançta hemen hiç güzel bir şey yoktur ve her maddesi yozlaşma içindedir. İblis ile Muhammed arasında büyük bir anlaşma vardır." Aydınlanma döneminde, olumluya doğru evrilen farklı yorumlar yapılsa da tarihteki imaj aynen devam etmiştir. (s. 87) Buradaki olumlu bakış, önceki dönemlere göredir. Protestanların İslam'a bakışı genelde olumsuzdur. Luther Türkleri, 'Şeytana tapıcılar'

olarak tanımlar. (s. 88) 1615 yılında W. Bedwell tarafından yayınlanan kitabın adı aynen şöyledir: Muhammed'in sahtekarlıkları: Yani kafir ve insan ayartan Muhammed'in çeşitli sahtekarlıkları, korkunç ve dinsizce davranışları. (s. 90)

Boulainvilliers, İslam'ı Hristiyanlığa daha tercih edilebilir bir din olarak görmekte, Hz. peygamberi de bir peygamber olarak takdir etmektedir. (G. Pfanmüller, Hanbuch der Islam , s. 117, 171) Aydınlanma dönemlerinde, batılı yazarlar İslam'da ruhban sınıfının olmaması, peygamberin oğul ilah olmaması gibi hususları olumlu olarak öne çıkarmışlardır. (s.95) Batıda ilk ansiklopedi olarak kabul edilen, Bibliotek Orientaile'de D'Herbelot adlı eserde şu yazar: "Muhammed; meşhur düzenbaz." (s. 96) H. Stubbe'nin, 1671'de yazdığı peygamber öven eseri, An Account of the Rise adlı eseri ancak, 1911 yılında basılabilmiştir. (s. 98) Goethe, peygamberimizi öven şiirler yazmış, T. Carlyle ise Hz. Muhammedi peygamberlerin en doğrusu olarak nitelendirmiştir. (s.102) M. Hart, N. Tolstoy, Lamartine'de peygamberimizi öven yazılar yazmışlardır.

19. yüzyılda, çoğu oryantalist misyoner olan yazarların olumsuz peygamber imajı aynen devam eder. İlginç bir örnekte, Müslüman olduğunu açıklayan ve Hollanda'nın Endonezya sömürge valiliği de yapan S. Hurgronje'nin yazdığı Mekka isimli eseri de olan bu yazarın, "Düşmanını iyi tanırsan onu kolayca alt edersin." sözüdür. P. Dröge, onu 'casus'; P. S. van Koningsveld ise, 'Hiç bir zaman Müslüman değil, ajan' demektedir. (s. 111) 17. ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da, Arapça kürsüleri kurulmaya başlanır. Amaç sadece ilmi değil, daha çok ekonomik çıkar ve misyonerlik idi. Bu dönemde de Hz Peygamber hakkında birçok çarpıtma yazılar yayınlanır. (s. 112) Oryantalizmin sunduğu İslam, yaşayan bir gelenek değil, yıkılmakta olan bir medeniyet tarihinden bahseder. 19. yüzyılın ikinci yarısında İslam dünyasının yaklaşık yüzde seksenini işgal etmiş olan Avrupa, hükmettiği coğrafyanın insanları hakkında bilgi sahibi olmak zorundaydı. (s. 113) Hollanda'lı A. Relandus, 1704'te Mahommedica adlı eser yazar.Yazar, eserini 'İslam'la daha iyi mücadele etmek amacıyla yazdığını' söylerken, kendisi İslam propagandası yapmakla suçlanmıştır. (s. 114) Weil'in, Muhammad adlı eseri, genel önyargılı ve negatif bakışa sahipken, bilimsel kisve altında okuyuculara sunulmuştur. (s. 115) Günümüzde Hz Muhammed'in hayatı hakkında yazılan eserlere ve hadise, 'kurgulanmış bilgi' gözü ile bakan oryantalistler, bu bilgiler içinden iddialarına uygun olanları seçerek, peygamberimize saldırmayı da ihmal etmemişlerdir. Muir gibi papazlar, çeşitli İslam ülkelerine sömürge memuru olarak gönderilmiş, görev aldıkları, 'İngiliz doğu hint şirketi' gibi şirketler aynı zamanda misyonerlik faaliyetlerine mali destekte sağlamışlardır. (s. 116) Oryantalistlerin genel kabulü, Kur'an'ın, Hz Peygamberin yazdığı bir kitap olduğu şeklindedir. (s. 119) 20. yüzyılda bazı objektif eserler yazılmışsa da, Resulullah asla bir Hz Peygamber olarak kabul edilmemiş ve Kur'an'ın yine onun eseri olduğu iddia edilmiştir. (s. 120) 20. yüzyılda İslam ve Müslümanlar hakkında sert ve radikal kampanyaların hız kesmelerinin esas nedeni, bilimsellikten ziyade, soğuk savaş ortamıdır. Ama doğu bloku yıkılınca İslam yeniden düşman ilan edilmiş, ortaçağ söylemi güncellenip yeni modern argümanlarla tekrarlana gelmiştir. (s. 121) Avrupalılara göre Kur'an'da var olan birtakım doğrular, mutlak anlamda Kur'an'a ait değil, Yahudilik ve Hristiyanlıktan devşirmelerdir. (s. 122)

Hristiyanlıkta İsa'nın kendisi tanrının vahyidir. İslam'da ise vahiy, Hz peygamberin hayatı değil, Kur'an'ı Kerim'dir. (s. 128)

Oryantalistler İslam'ın yayılmasını iki nedene bağlamışlardır: Şiddet ve cinsellik. (s. 139) İlk Kur'an tercümesi, Fransız papaz Peter the Venerable'in önderliğinde, Robert von Ketton tarafından yapılan Kur'an tercümesidir. (s. 140) Bizans kiliselerinde üretilen eserlerden bazıları uzun süre batıdaki kiliselerde birer "el kitabı" olarak şöhret kazanmıştır. (s. 141)

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi, İskenderiyeli Stephen'e aittir. Horoscope adlı eserinde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder:" Yesrib'te (Mekke) İsmailoğullarından Kureyş kbilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304)

Yuhanna ed-Dımeşki'nin Yunanca De Haeresibus adlı eserinin 15 sayfası, 'İslamili sapıklık' başlığı altında peygamberimize ayrılmıştır. Bu eser, İslam karşıtı polemiklerin en önemli kaynağı olmuştur. İki temel iddiası vardır: İslam, Hristiyanlıktan kopmuş sapık bir harekettir ve Muhammed sahte bir peygamberdir. (s. 155) Ortaçağda Hristiyan yazarların çoğu, onun iddialarını tekrarlamıştır. Aslında, 19. ve 20. yüzyıldaki oryantalistlerin görüşleri de, Dımeşki'nin görüşlerine dayanır. Dımeşki üzerine ciddi araştırma yapan tarihçi philip S. Khoury, Dımeşki'nin İslam ve peygamberimiz üzerine verdiği detayların pek çoğunun asılsız olduğunu ve İslam'a duyduğu düşmanlık ürünü olarak yazdığını belirtir. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 70, Khoury'den alıntı) Peter the Venerable, Latinceye bazı eserleri tercüme eder. Bu eserler, çarpıtmaya yönelik, tarihi gerçeklerle uyuşmayan, fantaziye dayalı çeşitli görüşlerden oluşur. (Daniel Sahas, Islam, s. 86-70, 79-108) Peter, şöyle der, " Muhammed bir peygamberse ben eşekten kötüyüm." (Daniel Sahas, Islam, s. 42) Peter'in argümanları daha çok Yahya ed-Dımeşki'ye dayanır. (s. 177)

B. W. Robinson ve Miguel Asin Palacios, Dante'nin, İlahi komedya adlı eserinde 'bedenen yaptığı' ahiret yolculuğunu, Hz Peygamberin mirac mucizesinden taklit ederek yazdığını belirtirler. Çünkü eserini yazdığı dönemde, miraç mucizesinin anlatıldığı kitap (Book of Mahomet) latinceye tercüme edilmişti. (Johnson, Galen, Muhammed, s. 336-338) M. A. Palacios, Islam adlı eserinde, Müslümanları cehenneme sokmasına rağmen, İslam kelamından derin izler taşıdığını belirtir. (s. 189, 193)

Erasmus, Avrupa birliği fikrini felsefi-dini anlamda temellendiren önemli bir yazardır. (s. 199) Erasmus, Türklere-Müslümanlara karşı din eksenli savaşa dair teo-politik kitaplar kaleme almıştır. (s. 200) Hristiyanlar arasındaki ihtilaf ve ahlaksızlıkları birer iç düşman olarak "içimizdeki Türkler" diye niteler. Görüşlerini yer yer radikal-fanatik bir Hristiyan tavrıyla ifade eder. Bugün Avrupa var olan bazı olumsuz Türk-Müslüman imajında onun etkisi büyüktür. (s. 202)

Luther'in eser ve söylemleri, radikal evangelist Protestanların "İslam karşıtı-kültürel ırkçı" söylem ve eylemlerinde etkilidir. İslam karşıtı aşırı sağın, Luther başta olmak üzere tarihte alabildiğine dini/ideolojik temelleri mevcuttur. (s. 204) Luther'in söylemlerinde Türk ve Osmanlı, Müslüman anlamındadır. Croce'nin Kur'an karşıtı kitabını tercüme etmiş ve amacının, 'Muhammed'in inancının ne kadar bozuk olduğunu Almanlara öğretmek' olduğunu ifade etmiştir. Kitabın önsözünde şöyle der: 'Kur'an'ın ne kadar Tanrı belası, yalan ve uydurmalarla dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek, Muhammed'i rahatsız etmek ve Müslümanlara zarar vermek, Türklere zarar vermek için' kitabı yazdım. (s. 206) Voltaire, Muhammed'i yalancı olarak nitelendirir. İslam'ı kötülemek için yazdığı piyesten dolayı, Papa tarafından kutlanır. Ama aslında Voltaire: Hristiyanlığın tanrısı acımasız ve nefret edilmeyi hak eden bir zorbadır. (s.209)

Batı'da Hz Peygamber imajında öne çık(arıl)an başlıca tipolojiler

C. Forster'e ve J. C. Archer'e göre Hz Muhammed peygamber olmaktan ziyade, 'ruhani/mistik' bir liderdir. M. Rodinson ve R. A. Gabriel'e göre Hz Muhammed, "sosyalist, devrimci" bir

liderdir. (s. 214, 217, 221) Rahip M. the Confessor Müslümanları, "insan kılıklı vahşi yaratıklar, tanrının lanetlediği Yahudiler" olarak nitelendirir. (s. 221) Kitabında Araplar'dan kastı da Müslümanlardır. (s. 222) S. W. Muir, Hz Muhammed için, 'O'nun kılıcı ve Kur'an, medeniyet ve özgürlüğün iki inatçı düşmanıdır.' der. (Muir, The Life of Mahomet, I/522) Günümüz Evangelistlerinin liderlerinden Pat Robertson, Fox TV'deki konuşmasında Hz Muhammed için: "O bir soyguncu ve eşkiyadır. Bir canidir." (10.09.2002); Jerry Falwell, CBS adlı kanalda," Muhammed'in bir terörist olduğuna inanıyorum." demiştir. (03.10.2002) Bizanslı Rahip Theophanes the Confessor, Spenger, Muir, Weil, Jeffery, Germanıviç'e göre, Hz Muhammed, "Saralı, psikopat, epilepsi" derlerken, M. Rodinson bu tür teorilere karşı çıkar ve: " Bilim ilerledi ve bu ilerleyiş, Peygamberin sahtekar olduğunu ileri süren bu tür güdük açıklamalar hakkından geldi." (Rodinson, Hz Muhammed, s. 87)der. J. von Hammer de, "İğrenç sara nöbeti masallarını" eleştirmiştir.(Hammer, Der Islam, s. 1-90)

Hz Peygamberin cesedinin domuzlar -diğer rivayete göre köpekler- tarafından yeniliği iddiasından, gizlice vaftiz edilip Hristiyanlığı kabul ettiğine kadar tarihte pek çok iddia ileri sürülmüştür. (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 238)

Hz. Peygamberin soyunun İsmail'e dayanmasından ötürü, İslamililer olarak yapılan nitelendirme aslında bir aşağılama kastı taşır. Pavlus, İslamiloğullarını, kölenin çocukları olarak nitelendirir. (Galatyalılar, 4:22-25) Kalvinizmin kurucusu John Kalvin'de Müslümanları, Hristiyanlığın gayri meşru çocuğu olarak nitelemesi de aynı paralelde negatif bakışın izlerini taşır. (s. 247) Bu iddiaların en eskisi, Dımeşki'ye aittir. (s. 248) Luther, Müslümanların İsa'ya küfrettiğini söyler. (s. 253) Hz Peygamber hakkındaki nitelemelerde daima değişim olmuştur. (s. 256)

Hz Peygamber imajındaki en temel iddia: Geçmiş din ve kültürlerin Hz Peygamber üzerindeki etkisi

M. J. de Goeje, Hz Peygamberin akıl hocaları olduğunu ileri sürer. (De Goeje, Quotations from the Bible in the Qoran and the Tradition, I/181) Batılı yazarlara göre tek ilahi vahiy Hristiyanlığa aittir. Kur'an, Yahudi ve/veya Hristiyanlıktan devşirmedir. (s. 263) Ignaz Goldziher'in akıl hocası Abraham Geiger'e göre Hz Muhammed, Yahudilikten etkilenmiş ve Talmud'dan alıntılar yapmıştır. (s. 265) C.C. Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal, bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (s. 266)

1950 sonrası Hz Peygamber imajı

İslam hakkında 'en objektif yazarlardan olan' Slomp'un yazdıkları konuyu gayet iyi özetler:"Muhammed bir peygamberdir; ancak İsa ise peygamberin ötesinde özelliklere sahiptir. Dolayısı ile Hz Peygamberden üstündür." (Slomp, Het debat over de christelijke erkening van Muhammed, s. 64) C. Bennet, R. H. Drummond, J. Macquerrie gibi yazarlar da Hz Muhammed'in peygamber olarak görülmesi gerektiğini ifade ederler. (s. 362) D. Marshall, 'Muhammad in Contempovary Christian Theological Reflection,' adlı makalesinde (Islam and Christian-Muslim Relations, 2013, 24/2, s. 161-167) şöyle der: "Şayet Hristiyanlar Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul ederlerse kendi dinlerini inkar etmiş olurlar." Hz Peygamber imajında tarih, post-modern versiyonları ile devam etmektedir. (s. 365) Batının İslam dünyasına bakışını esas belirleyen bilimsellikten ziyade, Batının 'Ben' merkezci medeniyet algısı ve 'öteki'leştirici tavrıdır. Doğu blokunun yıkılmasından sonra batı, düşman olarak artık komünizmi değil İslam'ı görmeye başlar. Özetle oryantalizm, ortaçağdan itibaren

İslam'a karşı olan negatif tutumunu güncelleyerek devam ettirmektedir. (s. 366, 370) Papa 16. Benedict'in İslam'a hakaret eden konuşması aslında, Hz Peygamber karşıtlığının en yetkili ağızdan tekrarından başka bir şey değildir. Batı ve Papalık aslında kendini kurtarmak istemekte, 'ötekeleştirebilecekleri bir öteki' bularak bu 'şeytana karşı' alacakları tutum sayesinde, Avrupa'yı Hristiyan bir zeminde tutabilmeyi amaçlamaktadırlar. Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter'in ifadesiyle, İslam karşıtlığı Avrupa'da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Şu ifadeler ona aittir: “Yeni holochost'un kurbanları Müslümanlar olacaktır.” (s. 381)

Spencer'in -ve aslında çoğu oryantalistin- İslam'a bakışını, K. Armstrong şöyle değerlendirir: "Meselelere bakışında temel bilgi hataları yapmakta, mevcut delilleri kasten değiştirmekte, okuyucuyu aldatmaktadır. (Armstrong, Balancingvthe Prophet) Amerikalı yazar Sherry Jones'un, The Jewel of Medina adlı romanı için Texas üniversitesinden İslam tarihi uzmanı Denise Spellberg şöyle der: "Benim kurgu dolu çalışmalarla sorunum yok. Ancak, tarihi belgeleri kasten çarpıtan çalışmalarla problemim var. Bu eser, Batıdaki insanların İslam hakkındaki cahillikleri üzerinden avantaj elde girişiminden başka bir şey değildir." (s. 387) Yazar Jones'un Şiilerle olan bağlantısı da ilgi çekicidir. Hz Aişe hakkındaki negatif iddiaların arkasında Şiilerin olabilme ihtimali bulunmaktadır. (s. 388)

Craig Winn adlı amerikalı siyonist kitabında şöyle der:" Bizzat İslam'ın kendisi terörist bir dindir." Irkçı politikacı G. Wilders ise, Kur’an'ı 'faşist bir kitap' olarak nitelendirir. (s. 371) Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır. (s. 393) Bu konuda, "Haberlerin ağında İslam ve Yalan haberler" adlı yazılara da bakılabilir.

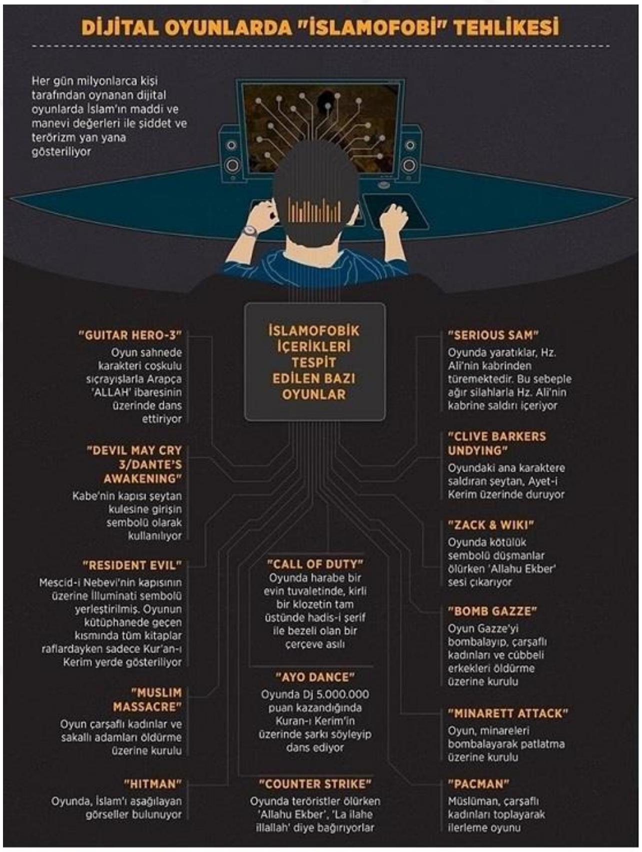
DİJİTAL OYUNLARDA "İSLAMOFOBİ" TEHLİKESİ
Her gün milyonlarca kişi tarafından oynanan dijital oyunlarda İslam'ın maddi ve manevi değerleri ile şiddet ve terörizm yan yana gösteriliyor
İSLAMOFOBİK İÇERİKLERİ TESPİT EDİLEN BAZI OYUNLAR
"GUITAR HERO-3" Oyun sahnede karakteri coşkulu sıçrayışlarla Arapça 'ALLAH' ibaresinin üzerinde dans ettiriyor
"DEVIL MAY CRY 3/DANTE'S AWAKENING" Kabe'nin kapısı şeytan kulesine girişin sembolü olarak kullanılıyor
"RESIDENT EVIL" Mescid-i Nebevi'nin kapısının üzerine İlluminati sembolü yerleştirilmiş. Oyunun kütüphanede geçen kısmında tüm kitaplar raflardayken sadece Kur'an-ı Kerim yerde gösteriliyor
"MUSLIM MASSACRE" Oyun çarşaflı kadınlar ve sakallı adamları öldürme üzerine kurulu
"HITMAN" Oyunda, İslam'ı aşağılayan görseller bulunuyor
"CALL OF DUTY" Oyunda harabe bir evin tuvaletinde, kirli bir klozetin tam üstünde hadis-i şerif ile bezeli olan bir çerçeve asılı
"AYO DANCE" Oyunda Dj 5.000.000 puan kazandığında Kuran-ı Kerim'in üzerinde şarkı söyleyip dans ediyor
"COUNTER STRIKE" Oyunda teröristler ölürken 'Allahu Ekber', 'La ilahe illallah' diye bağırıyorlar
"SERIOUS SAM" Oyunda yaratıklar, Hz. Ali'nin kabrinden türemektedir. Bu sebeple ağır silahlarla Hz. Ali'nin kabrine saldırı içeriyor
"CLIVE BARKERS UNDYING" Oyundaki ana karaktere saldıran şeytan, Ayet-i Kerim üzerinde duruyor
"ZACK & WIKI" Oyunda kötülük sembolü düşmanlar ölürken 'Allahu Ekber' sesi çıkarıyor
"BOMB GAZZE" Oyun Gazze'yi bombalayıp, çarşaflı kadınları ve cübbeli erkekleri öldürme üzerine kurulu
"MINARETT ATTACK" Oyun, minareleri bombalayarak patlatma üzerine kurulu
"PACMAN" Müslüman, çarşaflı kadınları toplayarak ilerleme oyunu

akah ini lambang
ghinaan terhadap
enganut Islam?

Oyunun bir bölümü kütüphanede geçiyor. Tüm kitaplar kitaplıkta iken Kuran-ı Kerim göreli yerde kullanılmıştır.

Tuvalet aynasında Arapça Yazılar kullanılmıştır

İSLAM
KARŞITLIĞININ
FARKINDA MISINIZ?

Pac
Muhterem

Mescid-i Nebevi'nin kapısının üzerine İlluminati sembolü yerleştirilmiştir.
Mescid-i Nebevi'nin (Hz. Peygamberin Mezarının da olduğu Mescidin) kapısı

836

Yapılması gerekenler

Hristiyanlar, İslam'ın son din olma iddiasını bir meydan okuma olarak algılamaktadırlar. Onlara göre, şayet peygamberin vahiy almadığını ispat ederlerse, Kur'an'ın yazarı olduğunu ispat edip, İslam'ın çökeceğine inanmaktadırlar. (s. 402) Batıda Hz Peygamber, Hristiyan bakış açısına göre değerlendirilmektedir. Üç dinin peygamber anlayışlarında farklılıklar vardır. Dolayısıyla bir batılının, Müslümanın ruh dünyası ve bakış açısı ile Hz Muhammed'i nasıl algıladığını anlamaları çok zordur. (s. 403)

Oryantalistlere karşı "Ferdi plandaki çalışmaların yanında kurumsal temelde planlı, stratejik bazı çalışmalara ihtiyaç olduğu aşikârdır." (s. 405) Müslümanlar Hz İsa'ya olan saygın bakış açısı uygun dille anlatılmalıdır. Bir oksidentalist araştırma merkezi kurulmalı, dini ve dili iyi bilen araştırmacı, akademisyen ve entelektüeller yetiştirilmelidir. Unutulmamalıdır ki, Batı dünyasında İslam, istenilen düzeyde tebliğ ve temsil edilmemektedir. (s. 406) İyi bir dil eğitimi çok önemlidir. Müslümanların protesto kültürünü de geliştirmeleri gerekmektedir. Soğukkanlı tepkiler konusunda toplum bilinçlenmelidir. İslam, politik bir dille değil, poetik-şiirsel-edebi bir dille anlatılmalıdır. (s. 407) Batıda Hz Peygamber hakkındaki negatif iddialar tespit edilmeli ve modern metodolojiler kullanılarak bunlara uygun cevaplar verilmelidir. Oryantalistlerin kendi aralarındaki reddiyelerden de istifade edilmelidir. (s. 408) Hz Peygamberin yönetici konumunda bulunurken, 'ötekilere' yönelik adaletli muameleleri, söz ve uygulamaları mukayeselerle anlatılmalıdır. (s. 410) İbni İshak'ın Siret'i daha çok Peygamberimizin savaşlarını öne çıkarır. İbni İshak belki bir tarihçi olarak görevini yapmıştır; bize düşen ise ömrünün sadece 53-54 gününü savaşlarda geçirmiş Resulüllah'ın hayatını büyük oranda savaşlarla anlatmaktan vazgeçmeli, insani, medeni detaylara odaklanılmalıdır. (s. 410) Peygamberimizin herhangi bir uygulaması ele alınırken, bu uygulamanın diğer devletler ve milletlerde nasıl uygulandığı tespit edilmelidir. Hz Peygamber'in insanlığa esasen ne tür-büyük katkılar ve insani değerler kattığı anlatılmalıdır. (s. 411) Hz Peygamberin döneminde uygulamalarına bakılarak, günümüze dönük evrensel ne tür mesajlar verdiğinin üzerinde durulmalıdır. Doğru peygamber imajı, yepyeni bir dünyanın kurulmasında da öncü rol oynayacaktır. (s. 412) Batıda peygamberimize yönelik söylemleri izleyip, uygun yollarla onlarla mücadele için stratejiler belirleyen bir merkez oluşturulmalıdır. İslam ülkelerinin bu tür temel meselelerdeki siyasi birliği ve ortak tutumu ancak sonuç alıcı olabilir. (s. 415) Reaksiyoner ve şiddet/hakarete yol açan gösteriler ve tutumların batıda, 'İslam şiddet yanlısıdır' yönünde aleyhte kullanıldığı unutulmamalıdır. (s. 417)

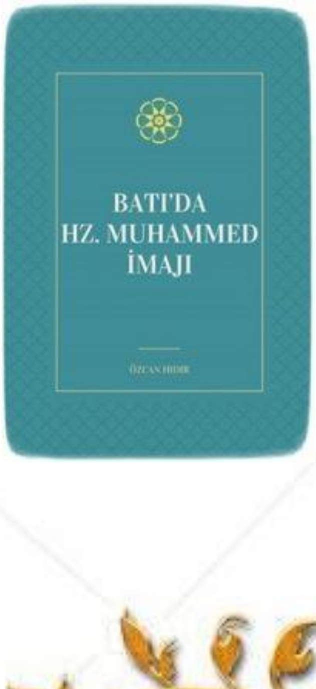

Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı

Yazarın aynı isimde çıkan kitabının özeti sitemizde yayınlanmıştır!

MERİKAN KONGRESİ'NİN İLK MÜSLÜMAN ÜYESİ MINNESOTA MİLLETVEKİLİ KEITH EL...

Müslüman olmak Siyah olmaktan zor

Seçilirken kimse benim derimin rengiyle ilgilenmedi ama Müslüman olmamla ilgilendiler. Bazıları çok rahatsız oldu ama Kur'an'a el basarak yemin ettim.

Hacca gittiğim için tepki aldım

Kamusal alanda yasak olmaz

I

Peygamber değil, siyasi lider!

Danimarka'da yayınlanan karikatürler İslam dünyasını ayağa kaldırdı. İlk önce Danimarka'nın önde gelen gazetelerinde ilant-posten'de daha sonrada Avrupa Birliği ülkelerinde yayınlanan karikatürler Başta Hz.Muhammed olmak üzere İslam hakkında hareket içermekteydi. Aslında karikatürler geçmişte var olan batı'daki olumsuz İslam imajını yeniden karikatür olarak gündeme gelmesinden başka bir şey değildi. Batı'da İslamiyet hakkında tarih boyunca oluşan ve/veya oluşturulan önyargı, yanlış anlatım farklı bağlamalarda adeta yeniden farklı amaçlarla güncellenmektedir.

Batıda Müslüman imajının olumsuz şekillenmesinde batı'dan kendi kimliğini oluştururken Müslümanları "öteki" olarak görme eğitiminin önemli etkisi olduğu rahatlıkla söylenebilir. Örneğin, Türkler Osmanlı döneminde olumsuz anlamda "öteki" olarak başta Balkan ülkeleri olmak üzere Avrupa devletlerinin milli kimliklerinin oluşmasında etkili olmuştur. Batı'nın kendini tanımlamasında Müslümanların "öteki" olarak fonksiyon icra etmesi geçmişte olup biten bir anlayış olmayıp, günümüzde de yeni söylemelerle varlığını sürdürmektedir. Sovyetler Birliği'nin 1989 yılından itibaren dağılmasıyla birlikte Batı'da bazı çevrelerin "öteki" olarak kominizim yerine İslami yeti tanımlama çabalarının gösterebiliriz. Huntington'un medeniyetler çatışması tezi ve "İslam korkusu" algılamasını bu araçları değerlendirebiliriz.

Batının kültürel hafızasındaki olumsuz İslam imajının yeni nesillere aktarılmasında medya ile birlikte eğitiminin önemli payı vardır. Bu çevrede bir örnek olarak İngiltere'de Din Dersi kitaplarında İslam imajı konusundaki önyargılı ve yanlış sunumu kısaca açıklamaya çalışalım. Ders kitapları eğitiminde yaygın kullanımı dolayısıyla etkin bir yere sahiptir. İngiltere'de okullarda Din Dersinde farklı Dinleri kendi bağlamında anlamaya çalışan "dinler arasında din eğitimi "modelinin benimsendiğini hatırlatalım. İngiltere'deki din dersi kitapları analizine göre İslam dini hakkındaki yanlış anlatım üç konu üzerinde yoğunlaşmaktadır: 1. Hz. Muhammed, 2. İslam ve şiddet 3.İslam'da kadın.

Hz. Muhammed'in hayatı

İngiltere'de Din Dersi kitaplarında Hz. Muhammed'in hayatı anlatılırken ilk konunun ön plana çıktığı görülmektedir. Bunlardan birincisi Yahudilik ve Hristiyanlığı Hz. Muhammed üzerine tesiri, diğeri ise, özellikle Medine döneminde Hz. Muhammed'in peygamberliğinden daha çok liderliği üzerinden vurgu yapılmıştır.

Yahudilik ve Hristiyanlığın Hz. Muhammed'e etkisiyle ilgili olarak, bazı şeyleri bu iki dinden alındığı açıkça bahsedilmekte, bazı kitaplarda ise, Hz. Peygamberin Hristiyanlardan bazı dini öğretileri aldığı izlemini uyandıracak olaylar ön plana çıkarılmaktadır. Bu bağlamada, Hz. Muhammed'in rahip Bahira ile karşılaşması ve eşi Hz. Hatice'nin akrabası Varaka b. Nevfel ile görüşmesi ön plana çıkmaktadır.

Okul kitaplarında Hz. Peygamberin Medine dönemi hayatı anlatılırken tamamen veya önemli ölçüde onu "siyasi liderlik" askeri başarı "gibi yönlerinden bahsedilmesini de İslam dini ile ilgili yetersiz anlatımı bir başka boyutu olarak belirtebiliriz. Hz. İsa'nın hayatı anlatılırken, O'nun manevi yönünü yoğun bir şekilde vurgulayan Hristiyan Din ve kültürün ağırlıklı olduğu bir ortamda, İslam dininin anlatımında Hz. Muhammed'in yalnızca-veya ekseriyetle-dünyevi yön ve barışlarının ön plana çıkarılması, öğrencilerin onu, manevi yönü ağır basan bir peygamber olarak değil, sıradan dünyevi barışlara ulaşmış bir lider gibi göstermeleri sonucunu doğurabilir. Okul kitaplarında tespit edilen husus, Hz. Muhammed'in Medine İslam Devleti'ni kurması, Müslüman toplumunu ön yargı etmesi ve olumsuz bir şekilde neticelenen Yahudi kabileleriyle itilaflar gibi olaylar üzerinde yoğunlaşmalıdır. Onun misyonu peygamber olmayan liderler tarafından da gerçekleştirebilecek faaliyetlerle sıralandırılmaktadır.Hz. Muhammed'in Allah'tan vahiy alan, Müslüman toplumun ahlaki standartlarını yükseltmeye çalışan ve olara Allah'ın buyurdukları doğrultusunda mükemmel bir insan olmalarını öğütleyen bir peygamber olduğunu ihmal edilmektedir.

İslam ve şiddet

İngiltere'de ders kitaplarının bazılarında İslam ile şiddet ve güç kullanımı arasında açıkça veya ima yoluyla ilişki kurulduğuna şahit olmaktadır. Son derece karışık politik olayları bile söylemeyle açıklama eğiliminin ağır bastığı gözlenmektedir. Okul kitaplarında başka hiçbir dünya dininin, İslamiyet'in sunumuyla olduğu gibi, medya imajını yansıtan bir üslup içerisinde güç kullanımı ve şiddetle irtibatlandırdığını söyleyemeyiz. bu tarzın İslam'la terörizm arasında ilişki kurmaya çalışan olumsuz medyatik İslam imajını ders kitaplarıyla öğrencilerin zihninde pekiştirmekten öte bir fonksiyon icra etmeyeceği açıktır. Şüphesiz ki, ders kitaplarındaki İslam ve güç kullanımı konusuyla ilgili bilgilerin tamamen yanlış bilgiler olduğunu söyleyemeyiz. Fakat İngiliz din eğitiminde öğretilen diğer dinlerin okul kitaplarındaki sunumunda bu konularda nerdeyse hiç yer verilmezken, dinler arasında hoşgörüyü ve din mensuplarının birbirlerini daha iyi anlamalarını hedefleyen bir din eğitimi anlayışında İslam ve şiddet konularına bazı okul kitaplarında özellikle ağırlık verilmesi son derece sorgulanabilir bir yaklaşımdır. Aşağıda, okul kitaplarından yapılan alıntılı konunun anlaşılmasına yardımcı olacaktır:

Kuran ve sünnette uymadığı gerekçesiyle üçüncü halife Osman'ın suikast sonucu öldürülerek iki dardan uzaklaştırılmasından itibaren, sonraki asırlarda İslam devrimcileri aynı gerekçe ve prensibi kullanılmışlardır. Mısır'da başkan Enver Sedat'a suikast düzenlenmesi ve İran şah'ının iktidardan uzaklaştırılmasını buna göre örnek verebiliriz.

Hunt tarafından yazılan ders kitabında, Kuran ve sünnette affetmenin öneminden bahsettikten sonra tarihsel sıralamaya uygun olarak üç örnek vermektedir. İlk örnek Hz. Muhammed'in

amcası Hamza'nın vahşi tarafından öldürülmesi ve daha sonra Hz. Muhammed'in onu affetmesi ile ilgilidir. İkinci örnek olarak, Kudüs'ün Selahaddin Eyyubi ele geçirilmesi sonucunda Kudüs halkına ve askerlere iyi davranılması hiçbir zarar verilmeksizin onların şehri terk etmesine izin verilmesi zikir dilenmektedir. Üçüncü örnek ise Türkiye'deki bir olaydan seçilmiştir. Kitapta 1952'de on sekiz yaşında bir öğrenci olan Hüseyin Üzmez tarafından günlük bir gazete editörü Dr. Ahmet Yalman'a suikast yapılmasından ve Yalman'ın bu suikasttan ağır yaralı olarak kurtarılmasından bahsedilmektedir.Daha sonra kendisine suikast yapan bu gencin Yalaman tarafından affedilip, eğitimiyle ilgilendirilerek ona iş bulması İslam'daki bağışlamaya örnek olarak verilmektedir.Ayrıca Hunt,ders kitabının iki sayfasını üç öğrencinin kendi aralarında yaptıkları militan İslam tartışmalarına ayrılmaktadır.Bu tarzda, İslam ve şiddet konusunda, hadiseler anlatıldıktan sonra gelen aflatdan bahsedilmesinin ne derece konunun açıklamasında yararlı olacağında şüphelidir.

İslam ve kadın

Ders kitaplarının çoğunluğa açıkça ifade etmesinde batı kadınını model olarak kabul etmekte bu kritere göre İslamiyet'te kadının özgür, erkeklerle arasında farklı alanlarda oluşan ayrımcılığı azaltmış ve onlarla yarışabilen bir pozisyonda tanımlanmaktadır. İslam da kadın konusu ders kadının kanuni haklar, aile ve sosyal hayat özel ve kamu yaşamdaki yeri bakımlarından hiç de avantajlı olmadığı üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bazen kadının bir konudaki durumu hakkında bir İslam ülkesinden verilen örnek genelleştirilmektedir. Bazı ders kitapları da, İslam dininin kadına bakışı ile gelenekler arasında ayrım yapmaksınız, geleneklerinde adeta din gibi takdim etme eğilimi taşımaktadır. Şüphesiz bir yaklaşımla İslam ve kadın konusunu ders kitaplarında sunumu Batı'da var olan geleneksel yanlış anlamaların devam etmesine ve yenilerinin oluşmasına katkı sağlanabilir.

Müslüman kadın, toplum ve aile içerisindeki dezavantajlı ve kendi hayatı hakkında kararlar veremeyen bir pozisyonda takdim edilmektedir. Genelde kitaplardaki resimlerde Müslüman kadın başörtülü, evinde ibadet eden ve çocuklarına bakan kişi olarak gösterilmektedir. Üstelik resimlerde Müslüman kadının tesettür şekli konusunda da tekbir tıp elbise şekli ortaya konulmaktadır. Bu ise, gözler hariç vücudun tamamını örten, siyah renk, nerdeyse aynı model bir elbise den ibarettir.

Ders kitaplarının tamamına yakını İslam'da çok kadınla evlilik ve günümüzde bu konunun uygulanmasının ne düzeyde olduğu üzerinde durulmaktadır. Ders kitapları çoğunlukla Kuran'ın çok evliliğe izin verdiğini ifade ettikten sonra bu konuyla ilgili ayetler alıntılar yapmakta ve günümüzde çok eşlilik uygulanmasına ne derece mümkün olabileceğini tartışmaktadır.

Джоан Л. Питчер
Зам. директора отдела раковых заболеваний медицинского центра «UMASS Memorial» / США

Joan L. Pitcher
UMASS Memorial Tıp Merkezi Kanser Hastalıkları Departmanı Başkan Yrd. / ABD

Batı ve Doğu çok farklı değildir

Ben, Doğuyu da Batıyı da bildiğimi söyleyebilirim çünkü dünyanın birçok ülkesinde bulunmam gerekti. Kültür ve gelenek tezahürlerinde elbette bazı farklılıklar vardır. Doğu kültürü sağlam aile yapısı, dindar, dini doğruların hayata geçirilmesi ile ayırt edilir. Bununla birlikte benim görüşüme göre dünya haritasındaki bölgelerden daha fazla bir şey değildir. Bize suni bir şekilde farklı olduğumuzu telkin etmeye çalışıyorlar. Çünkü insanlar farklılıklardan, değişikliklerden korkarlar. Başka bir deyişle, Batı ve Doğunun çok farklı olduğu fikrinin yayılması korkunun ekilmesinin başka bir metodudur.

Пол Фицпатрик
Национальная духовная семинария Св.Иоанна, Массачусетс /США

Paul E. Fitzpatrick
Aziz Ionna Ulusal Ruhban Okulu / ABD

İslâm merhamet dinidir

Ben hemen hemen bütün dünyayı dolaştım, birçok Doğu ülkesinde bulundum. Eğer Doğu'yu İslam dünyası olarak konuşmak gerekirse Kur'an'ı okuduğumuz zaman bu dinin merhameti ve her şeyi kapsayan gücü insanı hayran bırakıyor. Mesela Taif'i ziyaretinde Peygamber taşlanınca Allah Cebrail aracılığı ile eğer Peygamber dilerse Taif yok edilecektir dedi. Buna cevaben Peygamber Allah'a onları affetmesi ve kalplerini gerçek inançla doldurması için dua etti. Bu örnek, İslam'ın merhamet dini olduğunu Peygamber Muhammed'in de bir şefkat peygamberi olduğunu gösterir. Fakat "karikatür skandalı" gösterdi ki, Müslümanlar bugün farklı bir yolda gidiyorlar. Onlar elçilikleri yağmalama ve Danimarka mallarını boykot etme yolunu seçtiler. Ben Batının bu durumlarda daha uygar kararlar verme yeteneği olduğunu düşünüyorum.

Джереми Валтон
Доктор факультета антропологии Чикагского университета / США

Jeremy Walton
Chicago Üniversitesi
Antropoloji Bölümü doktora öğrencisi / ABD

Amerikan halkı politikadan habersiz

Amerikalıların Türkler kadar fazla tartışmacı olmadıklarını düşünüyorum. Bir Amerikalı için bilmediği bir konuda fikir beyan etmek mümkün değil. Yol tarif etmelerde rahatlıkla Türk farkını görüyorsunuz. Ellerinden gelen yardımı yapıyorlar. Bunu Amerika dahil Avrupa'da görmek imkansız. Amerika'yı iyi hayal edip de gerçeklerle yüzleşince hayal kırıklığına her ülke vatandaşı uğruyor. Yabancı ülkelerdeyken Amerikalı olduğumu ifade etmemeye dikkat ediyorum. Her yerde Amerikalı birisi hükümetinin politikası yüzünden eleştiriliyor. Ama halkın bunlardan hiç haberi bile yok. Halk kendini dünya hakimi görmüyor. Şehirde yaşayanların yabancıya karşı tutumu olumlu. Taşrada yaşayanlar da ise hemen her konuda bir endişe ve kaygı söz konusu. Batı'da Hıristiyanlıktan kaynaklanan bir suçluluk hissi vardır. Buna bağlı olarak insanlar özeleştiride bulunurlar. Ama Doğu'da bunu göremiyorum.

Мери Лахай
Исламский центр Бостона / США

Mary Lahaj
Boston İslâm Araştırmalar Merkezi / ABD

ABD'de tüm Müslümanlar Arap bilinir

Bazı farkların olduğunu söylemek zordur. Batı'nın Doğu'yu iyi tanımadığını ve Doğu ile ilgili çoğu şeyi doğru algılamadığını söyleyebilirim. Diğer taraftan Doğu'nun yeteri kadar bilindiği sayılıyorsa da, o hâlâ bir gizem olarak duruyor. Mesela Amerika'da bütün Müslümanların Arap olduğunu düşünürler. Türkler Amerikalılar için savaşçı bir millet ve tarihte fetihleriyle ünlüdürler. Amerika'da Doğu'dan İslam değil Uzak Doğunun dini ve manevi öğretileri anlaşılır.

Некоторые учебники не проводят различий между исламом и традициями, в результате чего традиции преподносятся в качестве религиозных предписаний.

Bazı ders kitapları da, İslâm dininin kadına bakışı ile gelenekler arasında bir ayrım yapmaksızın, gelenekleri de adeta din gibi takdim etme eğilimi taşımaktadır.

Если считается, что ислам способен внести значительный вклад в диалог цивилизаций, а не быть поводом для их конфликта, западный мир должен стремиться к лучшему пониманию ислама.

Eğer İslâmiyet medeniyetler çatışmasının bir referansı değil, medeniyetler arası uzlaşmaya katkı sağlayan bir din olarak düşünülüyorsa Batı İslâm'ı daha çok anlamaya çalışmalıdır.

Sonuç olarak eğitimde yaygın olarak kullanılan ders kitaplarındaki İslam imajında bazı önyargı ve yanlış anlatımların varlığı bir gerçektir. İngiltere dışındaki diğer batı ülkelerinin durumu daha iyi değildir. Eğer İslamiyet medeniyetler çatışmasının referansı değil, medeniyetler arası uzaklaşmaya katkı sağlayan bir din olarak düşünülüyorsa batı İslam'ı daha çok anlamaya çalışmalıdır, Gallup tarafından 2005'te yapılan araştırmaya göre Müslümanlar unsur olarak ilk sırada batı'nın İslam dinini anlamasını istemektedir. İnsanlarda bir kültür, bir inanç ve din konusundaki ön yargılar doğuştan gelmektedir. Bunlar sonradan kültür ve eğitim yoluyla kazanılmaktadır. Buda bizlere farklı din ve kültür mensuplarının birbirine doğru anlamada çocuk ve gençlerin eğitiminin ne derece önemli olduğunu göstermektedir.

Prof. Dr. Recep KAYMAKCAN

Batı'da Hz Muhammed (sav)'in İmajı

Hz. Peygamber'in hayatıyla ilgili İslam'ın zuhuru yıllarından bu yana Müslüman alim ve araştırmacılar tarafından kaleme alınan çalışmalara, XII. yüzyıldan itibaren gayr-i Müslimlerin çalışmaları da eklenmiştir. XIX. yüzyıldan beri yoğun olarak şarkiyatçılar sayesinde bugün artık bu alanda geniş bir literatüre sahip bulunmalarının yanında, sosyal bilimlerde kullandıkları değişik metot ve yöntemlere paralel olarak, Hz. Peygamber'i çoğu zaman seküler bir mantıkla algılama eğilimi gösteren metodoloji ve bakış açılarını da geliştirmişlerdir.

Şarkiyatçıların Hz. Peygamber hakkındaki görüşleri, aslında onların genelde İslam, özelde Kur'ân ve sünnet ile ilgili görüş ve iddialarının nirengi noktasını oluşturur. Dolayısıyla onların Hz. Peygamber hakkındaki görüş ve düşüncelerini anlamak, İslam anlayışlarını kavramak son derece önemlidir. Yani onların Hz. Peygamber'i, ruhani bir lider mi, yoksa sosyal bir ıslahatçı ve reformcu mu veya gezip gördüğü yerlerde kendi toplumunda bulunmayan örf, âdet ve gelenekleri gözlemleyip kendine mal eden zeki bir gözlemci mi veyahut sosyolojik ve psikolojik saiklerle reflexive/tepkisel hareket eden ve kendi içerisinde evrim geçiren bir kimse olarak mı algıladıklarını bilmek önemlidir.

Şarkiyatçılar tarafından Hz. Peygamber'le ilgili yapılmış çalışmalar tetkik edildiğinde, bütün bu tavır, tanımlama ve bakış açılarının yanında, art niyetli bazı tanımlamaların öne çıktığı görülür. Zira onlardan pek çoğuna göre Kur'ân, Hz. Peygamber'in oluşturduğu/telif ettiği bir kitaptır ve dolayısıyla İslam da, Hz. Peygamber'in kurduğu bir din olmaktadır. Bu bakış açısının, İslam'ın, vahiy esaslı bir din, Hz. Peygamber'in de vahyin kontrolündeki bir peygamber olduğunun inkarı anlamına geldiği açıktır.

XX. yüzyılın gelişim seyri, özellikle siyasi gelişmelerin de etkisiyle, İslam'ı Batı'da önemli bir fenomen haline getirmiştir. Buna paralel olarak Batı insanı, İslam diye isimlendirilen fenomenin kaynak ve kökenleri ile bunun müessisini literal/lafızcı bir metotla araştırmaya koyulmuştur.

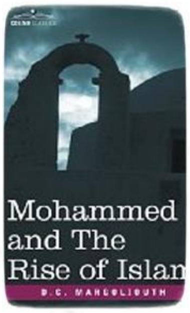

D. S. Margoliouth'un *Mohammed and the Rise of Islam* adlı eserinin 1905'te yayımlanması, Hz. Peygamber ve O'nun (sav) risaleti üzerine şarkiyatçılarca kaleme alınan eserlerin önünü açmış ve bu tarihten sonra konuyla ilgili çalışmalar oldukça çoğalmıştır.

Çalışmalarında değişik yönleriyle Hz. Peygamber'i ele alan şarkiyatçıların, genel olarak iki tür yaklaşımla O'nu değerlendirdikleri görülür. Birinci grup Hz. Peygamber'i indirgemeci (reductionist) bir bakış açısıyla inceleme konusu yapmakta ve bunun neticesi olarak Rasûlullah'ı dinî kimliğinden soyutlayarak sosyal bir reformcu olarak göstermektedir. Bu anlayışın, Hz. Peygamber'in nübüvvetinin inkarı ve dolayısıyla vahiy irtibatının kesilmesi anlamına geldiği açıktır ve tabii olarak bu, Kur'ân'ın beşerîliği sonucunu doğurur. İkinci tür yaklaşım ise fenomenolojik bir bakış açısını yansıtır. Buna göre Hz. Peygamber'in dinî kimliği keşfedilerek, Müslümanların bakış açısıyla incelenir. İki tür yaklaşımda da araştırmacının ön kabulleri, onun objektifliğini etkilemekte ve bu etki, metoduna yansımaktadır.

Hz. Peygamber'in hayatını tetkike yönelik şarkiyatçılara ait pek çok çalışma bu açıdan değerlendirildiğinde onlar, İslam ve Kur'ân'ın orjinalliğinin olmadığını, Kur'ân'ın Hz. Peygamber'in telifi olduğunu rahatlıkla iddia edebilmektedir ki, bu anlayışın tipik örneğini The Origins of İslam in its Christian Environment adlı, İslam'ın kökenini Hristiyanlıkta arayan R. Bell'in iddiaları teşkil eder. Zira çoğu kere şarkiyatçılar, Hz. Peygamber'in Kur'ân ve dolayısıyla İslam'ı nasıl oluşturduğu sorusuna cevap arayıp bu esnada ilgili görüş ve iddialarını ortaya atarlar. Buna göre Kur'ân ve İslam'ın oluşmasında Hz. Peygamber'in şahsi dehasının oynadığı role işaret edenlerin yanında, bu oluşumu siyasi ve psikolojik birçok sebebe indirgeyenler de bulunmaktadır. Bu durum tabii olarak, başlangıçta Hz. Peygamber'in dinî bir kimlikle değil, sosyal bir reformcu olarak toplumun karşısına çıktığı ve daha sonra edindiği tecrübelerle dinî kimliğini oluşturduğu iddiasına götürür.

Genellikle kültürel indirgemecilik (cultural reductionism) ifadesi ile açıklanmaya çalışılan bu bakış açısına göre Hz. Peygamber, dönemin Arap Yarımadası ve Mekke'sindeki sosyo-kültürel ortam çerçevesinde ele alınarak bazı sonuçlara ulaşılır.

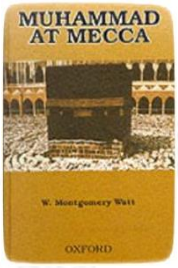

Hz. Peygamber'in dinî kimliği ve Kur'ân ve İslam'ı oluşturması ile ilgili teori ve iddialardan nispeten farklı bir iddia, şarkiyatçı W. M. Watt tarafından geliştirilmiştir. Watt'ın geliştirdiği bu teorinin temel karakteristiği, Hz. Peygamber'in dinî kimliğini inkar etmemesi ve O'nun (sav) dinî samimiyetine inanmasıdır. Zira o Hz. Peygamber'i, dış dinî-kültürel faktörlerden etkilenerek dinî reaksiyon gösteren biri olarak değil; bilakis, sosyal bir ortama dinî reaksiyon gösteren biri olarak görür.

Ne var ki Watt'ın da bu konudaki görüşlerinin homojen olduğunu söylemek oldukça zordur. Zira o, Hz. Peygamber'in samimiyetini ve beşerî kaynaklardan elde ettiği bilgilerin kaynağını tespit etmeye çalışarak bu konuda üç ihtimal sıralar. Buna göre Hz. Peygamber, ya kendisine aktarılan beşerî kaynaklı bilgilerle vahiy yoluyla gelenleri birbirine karıştırmış ve neticede bunların tamamını vahiy olarak değerlendirmiş; ya bilgilerini telepatik karakter arz eden

birtakım normal üstü yollarla elde etmiş olabilir veyahut da "nûhyî= vahyederiz" ifadesi, "ilham ederiz" manasında anlaşılmalıdır. Bu son ihtimale göre Hz. Peygamber'in ilahî mesajları doğrudan vahiy yoluyla değil de ilham yoluyla almış olduğunun belirtildiği açıktır ve bu, dış dinî-kültürel müdahaleyi hatıra getirir ki, esasen Watt'ın İslam vahiy anlayışına yönelik genel kabulüne de uygundur.

Dikkat edilirse Watt da bu konuda açık fikirlere sahip değildir ve onu diğerlerinden ayıran husus, Hz. Peygamber'in dinî fonksiyonunu tamamen diğer din ve kültürlerle irtibatlandırmayıp vahyî bir düzlemde de ele almasıdır. Ancak hiçbir surette Hz. Peygamber'in şahsı, düşünce yapısı ve dinî mesajlarındaki dış dinî-kültürel etkiyi göz ardı etmez.

İslam dünyasında şarkiyatçılara ve çalışmalarına karşı genel bir menfi tavır takınılmasına rağmen meselelere derinlemesine nüfuz edebilen ve de İslam ve Hz. Peygamber'e karşı saygı sınırlarını muhafaza etmesini bilen Watt ve üslubu, İslam dünyasındaki ilgili alim ve araştırmacılardan yankı bulmuştur. Ahmed Zeki Yemanî, Watt'ın Islam and Christianity Today adlı eserinin takdiminde Watt'ı İngiliz ve genel olarak İslam hakkında İngilizce eser kaleme alan yazarlar içerisinde farklı bir yere koyarak şöyle demektedir: *"Profesör Watt, Batı mantalitesini, uzun süre Batı dünyasını etkisi altına alan Orta Çağ yazarlarının İslam düşmanlığı ve ön yargılarından kurtarmak için çok şey yapmıştır. Uzlaşmanın zor olduğu bazı meselelerde uzlaşmacı bir tavır takınmanın verdiği fenomenolojik zorluklara rağmen o, İslam karşısında dar kafalılıktan kurtulmuş ve açık görüşlülüğün zirvesine ulaşmayı başarmıştır."*

Gerçekten de Watt, Muhammad at Mecca adlı eserinin girişinde Müslüman okuyuculara hitaben, onların inançlarının reddini gerektirecek bir şey söylemediğini ve Müslümanlar ve İslam inanç esasları ile Batı'daki araştırmalar arasında uçurumun bulunmasına gerek olmadığını belirterek bazı Batılı araştırmacıların görüşlerinin İslam adına kabul edilemez olduğunu ifade eder. Bu araştırmacıların böyle yapmakla aslında, kendi koydukları araştırma prensiplerine inanmadıklarını ve onların vardıkları neticelerin tekrar gözden geçirilmesi gerektiğini söyler. Ne var ki o, bu sözlerinin hemen devamında, İslamî inanç esaslarının (doctrine) da yeni bir şekillendirmeye (re-formulation) tabi tutulması gereğine işaret etmek suretiyle, İslam ve Müslümanlar hakkındaki objektif sayılabilecek tutumunun, belki de biraz politik mülahazalardan kaynaklandığının ipuçlarını verir.

Kur'ân'da, Kitab-ı Mukaddes peygamberlerinin zikredildiğini ancak buradan hareketle Kur'ân ve Hz. Peygamber'in Yahudi-Hristiyan etkisinde kaldığının söylenemeyeceğini belirten Watt, bu peygamberlerin Kur'ân'da sunuluşunun tamamen farklı olduğunu ifade eder. Aynı şekilde o, Kur'ân'da Kitab-ı Mukaddes ve Yahudi-Hristiyan kültürüyle ilgili diğer meselelere ait pek çok atıfta bulunulduğunu, ancak bunlardan hareketle Kur'ân'da aslında Yahudiliğin takdim edildiğini söylemenin oldukça yanlış sonuçlara götüreceğini söyler. Ne var ki Watt, Kur'ân'da bulunan Yahudi-Hristiyan kültürüne ait unsurların, daha ziyade kanonik/muteber olmayan veya apokrif kitaplarda bulunan bilgilerle örtüştüğünü söyler. Zira ona göre Hz. Peygamber, bu heretik bilgi ve kıssaları içerisinde bulunduğu toplumdan öğrenmiş ve herhangi bir kritiğe tabi tutmaksızın onları Kur'ân'a adapte etmiştir

Doç. Dr. Özcan Hıdır, Aynı konuyu ele alan iki akademisyenin makalelerini (Kendilerinden alınan izinle) burada aktarıyoruz.

*****

Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri

Oryantalizm, Haçlı Seferlerinin yenilgilerinin bir neticesidir. (s. 11) Oryantalizmin, emperyalizmin İslam dünyasındaki hedeflerini gerçekleştirmekte kullandığı araçların en belirgini olduğuna kesin olarak inanabiliriz. İslami araştırmaları, Haçlı Savaşları'ndaki hezimetlerin intikamını alma arzusundan ileri gelmektedir. (s. 12) Oryantalizm, emperyalizmin İslam dünyasına sızmakta kullandığı bir araçtır. (s. 13) Oryantalistler genelde kendilerini dinlerine hizmete adamış din adamları vasfını taşımaktadırlar. (s. 14) Oryantalistlerin çalışmaları iki temel eğilime sahiptir: İslam ülkelerinde batı emperyalizmine imkan sağlamak. Bunun için öncelikle İslami değerleri zayıflatmaya çalışırlar. Sonraki adım ise, Hristiyan Batı değerlerini yüceltmek için uğraşmalarıdır. İkinci eğilim ise, oryantalizmi bilimsel ve insancıl amaçlar kılıfında sunmak.

İslam ülkelerinde emperyalizme imkan sağlamak: Bu eğilim iki şekilde karşımıza çıkar. İslami diğerleri zayıflatmak ve Hristiyan Batı değerlerinin yüceltmek. (s. 15)

İslami değerleri zayıflatmak Oryantalistler bir planı gerçekleştirmek için Müslüman'ın İslam'a olan bağlılığını azaltacak ve onda şüphe uyandıracak yorumlar geliştirdiler. Aynı zamanda etnik ayrılıkları körüklemek için sosyal ilişkileri araştırdılar. Fransız oryantalist Renan, 'İslam'daki tevhid inancı, Müslüman bireyi şaşkınlığa düşürdüğünü' ileri sürer. Halbuki, tevhid akidesinin sahibi, hayatında Allah'tan başkasına boyun eğmez. (s. 16) Hartford kurumu'nun müdürü Dr. Keric; Hristiyanlıktaki teslis inancı, insanı tanrıya yaklaştırır. Tevhid akidesi ise, insan ile Tanrı arasına mesafe koyar. (s. 19) diyerek oryantalist bağnazlığın nerelere varabileceğini gösterir. Ve tüm bu iddialar bilimsel, objektif ve insanîdir! Oryantalistlerin ikinci planı, batı değerlerini yüceltmek ve İslam ülkelerinde emperyalizmi yerleştirmeye çalışmaktır. (s. 21) Oryantalistler batıdaki sanayi ve sosyal gelişmeyi Hristiyan ilke ve değerlere bağlanmaya çalışmışlardır. Bu insanlar Hristiyanlığın hakim olduğu dönemlerde Avrupa'nın karanlık çağları yaşadığını, O dönemlerde İslam ümmetinin parlak bir hayat yaşadığını gözden kaçırırlar. (s. 22)

Haçlı ruhunun güçlendirilmesi Oryantalistlerin çalışmalarında baskın gelen ikinci eğilim, kin ve nefret dolu harçla ruhudur. Muhammed Esed, 'yolların ayrılış noktasında İslam' adlı kitabında; “Oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda inceleme ve yazılarında kendilerini bilimsel olmayan tarafçılığa kaptırmaktan kurtulamamışlardır.” (s. 23) demektedir. İslam daima yargıçların önünde duran bir sanıktır. Oryantalistlerin yargılama yöntemleri bize engizisyon mahkemelerini hatırlatmaktadır. Her meseleye daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakmaktadırlar. Oryantalistler kanıtlarını daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedirler. Meseleyi karşı tarafın yani Müslümanların görüş açısı ile değerlendirmeye önem vermezler. (Muhammed Esed, Yolların Ayrılış Noktasında İslam, s. 49-50) Oryantalist Kimon; 'Muhammedî din insanlar arasında yayılmış cüzzam hastalığıdır.' (Tarihu'l-İmam Muhammed Abduh 3/409)

Oryantalistlerin İslami araştırmalardaki hataları:

Muhammed bir reformisttir. Kur'an'ı da çelişki ve tutarsızlıkların çok olduğu beşeri bir yapıttır. Muhammed, Yahudi ve Hristiyan öğretilerinden alıntı yaparken iktibaslar da tahrif yapmıştır. Bu sebeple onun Mesih'in uluhiyetini inkar ettiğini görüyoruz. (s. 25) İslam toplumdan ve devletten ayrı tutulması gerekir. Oryantalistlerin araştırmaları bilimsel havaya bürünmüş bir şekilde saklanan emperyalist hedeflerdir. (s. 26)

Hristiyan Batı düşüncelerinin İslam ülkelerinde yayılması Müslümanlardaki dini ruhu da zayıflatmış ve onların din dışı yönetim ve sistemlere alışmalarına neden olmuştur. (s. 28)

"Haçlıların yaydığı kötülük, her şeyden önce kültürel bir kötülüktür. Avrupalıların zihinleri yanlış bilgilerle dolduruldu. İslam'ın şehvet ve sertlik dini olduğu gibi fikirler onların dimağlarında yer etti." (Muhammed Esed, el İslam fi müfteraku't-Turuk, s.58)

Oryantalistler, "Kur'an'ın Muhammed'in iç dünyasından kaynaklandığı, kendisine vahiy geldiğini sandığını iddia ederler. (s. 34) Acılar ve umutlar içersinde düşünmeye, kafa yormaya devam etti. Neticede kendisinin beklenen peygamber olduğuna inandı. (s. 35) Ad ve Semud kavminin kıssalarını öğrenmesi Ahkâf yurdundan geçmesinin bir ürünüdür." gibi iddialarda bulunurlar. Oysa bu bölge, ticaret kervanlarının geçtiği bilinen yol üzerinde değildir. Üstelik tarih de peygamberin bu bölgeden geçtiğini bildirmiyor. Müşrikler, "vahyi Mekke'deki demirci bir Rum'dan aldığını" bile söylediler. Fakat bütün bunlara rağmen Hristiyan Şamlılardan veya başka dinlere mensup kimselerden aldığını iddia etmemişlerdir. (s. 37) Eğer Kur'an'ı kendi yazsa peygamberin davasının ilk anında evren, yaşam ve toplum hakkındaki yöntem, düşünce ve anlayışlarını anlatmaya başlamasını gerekirdi. Ne var ki, vahyin başlangıcı tevhide çağrı ile başlamıştır. Bütün bunlar olurken vahiy kesintiye uğradığı da olmuştur. (s. 38) Kur'an, Musa'yı yetiştirenin Firavun'un eşi olduğuna işaret eder. Oysa Tevrat, Firavun'un kızı olduğu görüşünü ileri sürer (s. 39)

"De ki; Ben yalnızca sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110); "Deki; Ben Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda veya zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim elbette daha çok iyilik yapmak isterdim." (Araf, 188); "De ki; Ben gaybı da bilmem. Size ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım." (Enam, 50)

Hz. Peygamber bazı ayetleri unutmaktan endişesi eder. "Kur'an'ı okumakta acele etme ve Rabbim benim ilmimi artır de." (Taha, 114); "Resulüm! Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma." (Kıyame, 16-18) Kendisinden kaynaklanan bir vahye tabi olan kimse, kaybolmasından ya da unutulmasından endişe ederek, onu anımsamak için bu denli ısrarcı ve aşırı bir ihtiyaç hissetmezdi. Tarihi gerçekler sayesinde Hz Muhammed'in vahiyden bir şeyi kaçırma endişesi çektiğini biliyoruz. (s. 45)

Bazen vahiye çok ihtiyaç olduğu durumlarda bile vahiy kesiliyordu. Hz peygamberin çok istemesine, çok arzulamasına rağmen ona vahiy gelmiyordu. (s. 46) İfk olayında vahyin nasıl geciktiğini kim unutabilir ki? Neden o ruhban elbisesi giyip kafiyeli sözler söyleyip buhurlar tütsüleyip eşini iftiracıların iftirasından kurtarmak için bir vahiy uydurmadı? (s. 47) Vahiy, Rabbi dilediği zaman geliyordu. Yine Rabbi dilediği zaman vahiy kesiliyordu. (s. 48)

Mekkî ve Medeni ayetler hakkındaki şüphelere örnekler: Ayetlerin üslubu ile ilgili şüpheler: 'Mekkî ayetlerin üslubunda şiddet, sertlik ve hareket ön plana çıkar' iddiası vardır. (s. 52) Halbuki, Kur'an'ın Medenî sureler değil de sadece, Mekki bölümü inzâr ve vaîd özelliklerine sahip değildir. Bu konuda Mekki ve Medeni ayetler müşterektir. (s. 53) ve Mekkî surelerde de hoşgörü ve esnekliği görürüz. (s. 54)

Kur'an'da hakaret ve kötü sözlerin yer aldığı iddiası: Kur'an'ın bizzat kendisi hakaret etmeyi yasaklar. "Allah'tan başkasına tapanlara (ve putlarına) sövmeyin; onlara da sonra bilmeyerek Allah'a söverler." (Enam, 108) Kur'an'da şiddetli bir şekilde azarlama ve paylama vardır. (s. 56)

Ayetlerin uzunluğu ve kısalığı konusu: Ayet ve surenin kısalığı Mekkî bölümün karakteristik özelliğidir. Oryantalistler, "Mekke toplumu ümmi idi. Kavramların açıklanmasında ayrıntıya inme güçleri yoktu. Oysa Medine'deki uygar ve kültürlü toplum bunu kaldırabilirdi" iddiası gündeme getirilir. Ayetin kısa oluşunun Mekkî bölüme özgü değildir. Mekkî surelerde de

Enam, Araf ve benzeri uzun sureler vardır. (s. 59) Mekkî ayetlerde teşrî' ve ahkamla ile ilgili konulara yer verilmemesi hakkında oraya oryantalistlerin görüşleri de taraflıdır. Mekkî bölüm teşrî' konusunu ihmal etmemiş, ana hatları ile ele almış, genel olarak değinmiştir. En'am suresinde, Ehli kitabın teşrî'lerinin tartışma konusu yapıldığını görürüz. Bu ise Kur'an'ın teşrî'leri önceden bildiğine delalet eder. (s. 61) Ayrıca tedricilik ilkesi gereği Mekke'de teşrî'den bahsetmek vaktinden önce yapılan bir davranış olurdu.

Oryantalistler, "Mekkî bölüm akide delillerine yer vermemiştir" iddiasında bulunurlar. Halbuki, Mekki bölüm kanıtlara yer vermemezlik yapmamıştır. Hatta birçok suresinde bunları ele almıştır. (s. 62) Mu'minûn, Enbiya, Ankebût, Lâf, Câsiye sureleri bunlara örnektir.

Mekkî ayetlerin temel özellikleri: Şirk ve putperestlik inançları ve bunların temel nedenleri, yaratma fiilinin mükemmelliklerine, peygamberlik gibi konulara çokça yer verilmiştir. Diriliş, Genel ahlak, Sevgi, rahmet, bağışlama, İslam'a sabır ve samimiyet, dürüstlük vb. konular Mekkî ayetlerde işlenmiştir. (s. 65)

Medeni ayetlerin temel özellikleri: Ehli kitap ile tartışmak, onları İslam'a davet etmek, teşrî' de ayrıntıları açıklamak. (s. 66) Mekke, ahlak ve inançsız düşüncelerle mücadele dönemidir. (s. 67) Medine'de mücadelede yeni bir döneme girilmiştir. Akide'nin temel ilke ve prensipleri yerine ayrıntılı meselelere yönelmiştir (s. 69) Ehli kitabın yaptığı tahrifleri düzeltmeye çabalarına girilmiş, câhiliyenin düşünsel ve toplumsal artıklarından arındırılmada ayrıntılara girilir. (s. 70)

Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve kuran hakkındaki şüpheleri

*

İslami düşüncede oryantalist etki

İslam medeniyetini yok sayıp, tarihi köklerinden kendilerine yeniden bir medeniyet kurma hayali, bağımsızlığını kazanan hemen hemen Tüm İslam ülkelerinde yaşatılan ve sonradan üretilmiş bir ideolojidir! (s. 9-17)

Yöntemi, yargılarıyla, doğulu ve batılı araştırma konuları ile reform adına Mısır'da uyulması istenen batılı düşünce, Avrupa'da 19. asrın düşüncesinden başka bir şey değildir. Avrupa'nın 19. asır düşüncesi, materyalist ve pozitivist düşüncedir. (s. 17) Bu düşüncenin sonucu Avrupalılar, sanayileri için birinci derecede gerekli olan hammadde uğruna, İslam alemini, Asya ve Afrika ülkelerini sömürerek soyup soğana çevirmişlerdir. Bu düşünce, maddi gücü ve teknolojik ilerlemeyi yüceltmeye, insanlık tarihini ekonomik olarak yorumlamaya yani, tarihi materyalizme dayandığı gibi insanlık idealizminin ve manevi, ahlaki, dini şeyleri göz ardı etmeye dayanmaktadır. (s. 18)

Haçlı hareketini rahatlatmak için oryantalizm, bilimsel araştırma, düşünceyi tanıma ve insanlığın geçmiş kültürünü koruma maskesi altında, çok boyutlu araştırmalara koyulmuştur. Avrupalılara göre İslam, şehvet dinidir ve hayvanca barbarlıktır. (s. 19) Oryantalistlerin İslam'a beslediği kin ve nefret kadar başka kültürlere düşmanlık beslemezler. En meşhur Avrupalı oryantalistler bile, İslam'la ilgili yazılarında bağnazlık ve tarafgirliğin kurbanı olmaktan kurtulamamışlardır. Birçokları için İslam, yargıcın karşısında duran bir sanık durumundadır. Oryantalistlerin tutumu bize, engizisyon mahkemelerinin tutumunu hatırlatmaktadır. (s. 20) Oryantalistler tüm araştırmalarında sonucu önceden kararlaştırmışlardır. Onlar prensip olarak varmak istedikleri sonuca ulaşmak için şahitlerini kendileri seçerler, şahitleri bile bile tevil ederler. (s. 21) Oryantalist Nicolson, "Muhammed, kendisi insan olduğundan etkilenerek İsa Mesih'in tanrılarını inkar etmiştir. Kendini tasavvur ederken İsa'nın derecesine yükselip onun gibi ilah olduğunu tasavvur edememiştir." demektedir. (s. 22) Onlar İslam'ı, kendi anlayış ve düşünce değerlerine göre değerlendirir ve mahkum ederler. Onlara göre, Müslümanların egemenliği zaten kılıç ve kuvvet yoluyla olmuştur. Bu egemenlik ve üstünlüğü çok kısa süreli olmuştur. (s. 24) İslam'ın hukuk ve öğretileri üzerinde ısrar etmek, hayattan kopmak, medeniyetin imkânlarından yararlanamamaktır, görüşündedirler. (s. 25) "İslam'ın kendisini evrimselleştirmesi gerekir" derler. İslam'ın evrimselleşmesi için Müslümanlar, Hristiyanlıktan yararlanmaları gerekir. Bunun için "devletler bazında ilişkileri düzenlemeye kalkışmamaları, zekat diye bazı oranlarda malları almayı düşünmemeleri gerekir" görüşündedirler. (s. 26) "Yahudi ve Hristiyan olun ki doğru yolu bulasınız, dediler. De ki; doğruya yönelmiş olan ve müşriklerden olmayan İbrahim'in dinine uyarız." (Bakara, 135) Oryantalizmin ana hedefi, bütün çabası Kur'an'ın insan sözü olduğunu kanıtlamak üzerinedir. (s. 31) Hem fertler arası ilişkileri düzenleyen hem de nefis tezkiyelerini sağlayan bir din olarak İslam, batılıların belirlediği din standardının dışına çıkmaktadır. Ne tuhaftır ki batılılar İslam hakkında verdikleri bu hükmü, mesela içinde sosyal ilişkileri belirleyen hükümler olan Yahudilik için uygulamazlar. (s. 57) İngiliz oryantalist Alfred Guilliame, el-Islam (s. 67) adlı kitabında şöyle söylemektedir: "İslam'ın getirdiği ve miladi 7. asrın şartlarına göre inen emirler, yasaklar ve mekruhlarla, sonra gelecek milyonların hayatını idare etmenin amaçlandığını kim kabul eder?" Mısır, el-Cumhuriyye gazetesinin, Eylül 1955 tarihli sayısından bir haber: Kahire ve Aynı Şems üniversitelerinde bazı öğrenciler, 'Din afyondur.' diye bağırmıştır. Kahire de, edebiyat Fakültesi'nde, 'metafizik hurafedir' içerikli kitap okutuluyordu. (s. 100) 18. asrın sonra ermesi ile aydınlanma çağı da sona erdi. 19. asır, pozitivizm çağı olarak ortaya çıkar. (s. 127)

Marks'a göre her şey, kendini yıkacak zıttını içerir. Kapitalist toplumlar yıkılacak ve zıttı olan komünist toplum dönüşecektir. (s. 138) Marksizme göre her şey kendini yıkacak zıttını içerdiğine göre, bu kural komünist toplum içinde geçerli midir? (s. 139) Marksizm, zıtlık prensibini toplum için uygulamayı tercih etmiştir. Derebeylik yıkılmıştır, feodal toplumdan sonra Kapitalizm doğmuştur. Yeni toplumda işçi sınıfından oluşan tek sınıflı sosyalist toplum olacaktır. (s. 141) Marksizm, Avrupa'da hayatın içerdiği istikrarsızlık ve huzursuzluğun baskısı altında ortaya çıkan bir olaydır. (s. 149) Marksizm'in kendisi de 'inanmaya' çağırmakta, ikna yolu ile değil, baskı ve şiddet kullanarak kutsallaştırmaya layık gördüğü şeyi, insanların da kutsallaştırması istemektedir. Kendisi, devleti tanrılaştırmak ve ona tapmaya çağırmaktadır. Bilim mihrabında secdeye çağırmaktadır. (s. 153) Politbüro'ya bir kutsallık ve itibar elbisesi giydirilmektedir. Marksizm, bir ibadete çağırır. Tanrısı da, devlettir. Kilisenin tanrısını inkar ederken, kendisi de, ne hissedilen ne de görülen devlet ve topluma tapmaya çağırmaktadır. (s. 154) Komünizmin, halkların özgürlük ve bağımsızlığını teşvik etmesi, bu halkların bölünüp parçalanmasına sonra da şu veya bu şekilde üzerine çullanmaya hazırlık içindir. (s. 155) Devletin kanunlarını ancak toplumdan bazı fertler uygulayacaktır. Bunlar da, Darwinizm yasasına göre, yönetici olmak için tabiatın seçtiği üstün kişilerdir! Yani, bir avuç tekelci, devleti

ele geçirecektir. Bunlar bir avuç kapitalist tekelcinin karşıtı tekelcileridir. (s. 156) Kapitalizmin politbürosu, sermayederler; Komünizmin sermayedarı, politbüro'dur! Fark (!) bu kadar! Marksizm'e göre, sadece devletin yaşaması gerekir. (s. 158) Sınırsız özgürlük adına, kadını zevk ve üretim aracı yapılması Komünizmin işlediği konulardandır.(s. 185) Komünizmde üretimlerin niteliği değil, niceliği önemlidir. Nasıl üretildiği değil, ne kadar üretildiği önemlidir. Polis ve dikta yönetimi olduğu için, fertlerde birbirinden çekinir ve kimliklerini gizlemek zorunda kalırlar. (s. 189)

İslam prensiplerden oluşur. Bu bakımdan herhangi bir yer, nesil ve zamanla sınırlı değildir. (s. 202) Haçlı emperyalizmi, İslam ülkelerinde bağımsızlık çabalarına göz yummak için bölünmeyi daha da büyütecek bir takım şartlar oluşturmuştur. Mesela, 1938 yılında Montrö Anlaşması'nda Mısır hükümetinin laik batı hukukunu uygulaması şartı gibi. Hedef, toplum hayatında İslam'ın alınmaması ve öğretilerinin uygulanmamasıdır. Kurtuluş hareketleri, İslam'ı toplumsal hayattan soyutlama ve ayırma hareketlerine dönüşmüştü. 1936 tarihinde Mısırlı yazarlardan biri, "Artık İslam'dan ve Arapça'dan tümüyle kurtulmanın zamanı geldi", 1938 yılında ise, "batılıların iyi kötü bütün kültür ve düşüncelerini, eski ve yeni dillerini harfiyen öğrenmenin tam zamanı olduğunu" söylemektedir. (s. 204)

Muhammed İkbal, "dini düşüncenin ıslahı" adlı kitabında, Müslüman'ın aktif maddi hayata girmesi ve hayatından tasavvuf anlayışının uzaklaştırılması gerektiğini vurgular. Emperyalizm, eğitim işlerini eline aldığı andan itibaren, Ezher mezunlarının eğitimin hiçbir kademesinde görev almalarına izin verilmemiştir. Ancak, kendisinin belirlediği eğitim sisteminden geçtikleri takdirde resmi görev alabilecekleri söylenmiştir. (s. 210)

Bütün İslam aleminde, misyonerlik ve oryantalizm emperyalizmin iki ayağıdır. (s. 214) Propaganda ettikleri şeyler ise: Kur’an, Muhammed'in yazdığı ve Yahudi ve Hristiyan kültürü karışımı bir kitaptır, İslam sevgiye değil dünyaya çağırmaktadır, İslam felsefesi Arap harflerle yazılmış Yunan düşüncesinden başka bir şey değildir, Arap harfleri yerine Latin harflerinin kullanılması gerekir!

Mısır'da firavunculuk, Suriye'de ve Irak'ta Asurculuk, Kuzey Afrika'da Berberilik, Suriye ve Lübnan'da Fenikecilik, Türkiye'de Şamancılık'ın diriltilmesini teşvik etmişlerdir. Misyonerlik ve oryantalizm aynıdır. Aralarındaki fark şudur: Oryantalizm, araştırma süsüne bürünmüş ve araştırmalarının akademik bilimsel araştırmalar olduğunu söylemiştir. Misyonerlik ise, sadece halk arasında ve halk seviyesinde kalmış, onlara yönelik olmuştur. (s. 218) "Oryantalistler, Hindu Müslümanlara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağladılar." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 36)

Oryantalizm ve misyonerliğin kalıntılarından Müslümanlar kendilerini temizlenmeye çalışmalıdır. İslam'a gölge düşürecek her türlü propaganda faaliyetleri önlenmelidir. Oryantalistlerin İslam aleyhine yaptıkları konuşmaları cevaplandıracak birimlerinin oluşturulması gerekir. Bunun içinde, İslam ansiklopedisi çıkarılmalı, modern fıkıh terimler sözlüğü oluşturulmalı, oryantalizmin yazdıklarını izlemek ve değerlendirip gerekli eleştiriyle yapmak için bir dergi çıkarılmalıdır. (s. 222)

Misyonerliğin hedefi: Oryantalizm, ortama göre şekillenen bir çeşit misyonerliktir. Lawrance Brown, "Müslümanlar Arap bir imparatorluk içinde birleşecek olursa, dünya için lanet ve tehlike olabilirler. En büyük tehlike İslam nizamıdır." der. Papaz Calhon Simon, "İslam Birliği, Arap halkların Avrupa'nın egemenliğinden kurtulmalarına yardımcı olmaktadır. Onun için misyonerlik bu hareketlerin önlenmesinde büyük bir etken olmuştur. Çünkü misyonerlik,

Avrupalıları cazip bir aydınlık içinde göstermeye çalışmaktadır." demektedir. Misyonerlik, aynı zamanda Müslümanların sömürülmekte olduğu ülkelerde, emperyalizmin çıkarları için tehlike oluşturmalarını da önlemeye çalışmaktadır. (s. 223) İslam'a giripte, sonra Hristiyan olan hiçbir millet yoktur. Oryantalist Alman Becker, "Hristiyanların İslam'a düşmanlığı vardır." demektedir. (s. 224) Misyonerler, eğitim yolu ile yabancı egemenliğine karşı çıkmayan doğulu kişilikler yetiştirmeye çalışmaktadır. (s. 225) Guillimain, Fransa tarihi (s. 8, 81) isimli kitabında, "İslam dininin kurucusu Muhammed, mensuplarına bütün dünyayı egemenlikleri altına almalarını emretmiştir. Halbuki Hristiyanlar sevgi ve iyilikleri ile insanları kazanmışlardır." demektedir.

Avrupalıları oryantalist çalışma yapmaya sevk eden sebeplerin başında dini sebepler gelmektedir. Zaman geçtikçe oryantalist çalışmaların alana genişlemiş ve Arapça ve İslam dışında başka dinler ve dilleri de kapsamıştır. (s. 229) Emperyalizm, İslam aleminde nüfusunu sürdürmek ve rahat bir şekilde yerleşmek için misyonerlik ve oryantalizmi araç olarak kullanır. Oryantalizmi hazırlayan başka sebepler, ticaret ve siyasettir. (s. 230) Oryantalizm çalışmaları genel olarak, Müslümanları yıldırmak, kendilerine olan güvenlerini sarsmak ve ruhi çöküntüyü sağlamak konusunda odaklanmıştır. Amaçları, Müslümanların bu şekilde, batının maddeci medeniyetlerine boyun eğmelerini sağlamaktır. (s. 131) 1787'de Fransızlar, 1823'de İngilizler, 1842'de Amerikalılar ve daha sonra İtalyan, Avusturya ve Rusya da oryantalist topluluklar kurulur. (s. 232) Oryantalistlere finansal sağlayan kuruluşların başında, Rockefeller Vakfı ve Ford Vakfı gelir. (s. 234) Oryantalistlere göre İslam, şeytanın işidir, Muhammed yalancı, Kurnaz ve İsa düşmanıdır. Müslümanlarda vahşi ve barbar yaratıklardır. Hristiyanlık dünyasında, Haçlı Seferleri yerine başka bir yol bulunmuştur. 1312 yılında misyoner Raymont Lull, Yüksek Öğrenim bölümünde Arapça derslerine başlamıştır. Peter The Venerable, Kur'an'ı Latinceye tercüme ettirmiştir. (s. 237)

Cambridge Üniversitesinde Arapça kürsüsünü açan kişiler gayelerini, 9 Mayıs 1936 tarihli resmi yazıda şöyle açıklamaktadırlar: 'Hedefimiz, Doğu ülkeleri ile yapılacak ticaret yolu ile devlete ve krallığa yararlı bir hizmet yapmak ve kilisenin sınırlarını genişletmektir.' (A. J. Asbesry, The Cambridge Scholl of Arabic, s. 8)

Siyasi işgal ve emperyalizmi ondan daha kurnaz ve yıkıcı olan kültür emperyalizmi izledi. Oryantalist eğitim ve misyonerlik, Müslümanların yaşadıkları hayat hakkında şüpheler yayma görevinde işbölümü yaptı. (s. 239) "İslam'ın kaynağını, yani Yahudilik ve Hristiyanlığın tarihi etkisini itiraf etmesi gerekir." der Montgomery Watt. (İslam and the Intefration of society, s. 293) Oryantalistler ve özellikle Protestan olanlar, şu veya bu dinde reform düşüncesinden kendilerini bir türlü kurtulamamışlardır. (s. 262) Birçok İslam ülkesinde reform düşüncelerinin, Hristiyan siyasi ve askeri nüfuzla beraber veya onun neticesinde ortaya çıktığı, acı bir gerçektir. (s. 265) Oryantalistlerin anlattıkları Muhammed, hayallerinde canlandırdıkları Muhammed'dir. (s. 273)

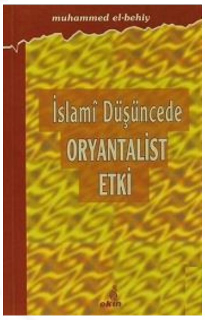

Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki

*

Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı

Bu yazıdaki tüm oryantalist iddiaların cevapları, 'Tüm dinlerin özü İslam'dır ve Kuran'ın kaynağı denir?' adlı yazılarımızdadır!

Muhammed Hamidullah'ın siyer ilmine katkıları (Adem Apak)

Hamidullah'ın siyere getirdiği en büyük yenilik, hikayelerle dolu üsluptan siyeri kurtarıp, akli izahlarla açıklamaya çalışması olmuştur. (s. 11) Mutezile kelamcısı Ebü'l-Hüseyn el-Basri'den etkilenmiş ve siyeri tenkit, tercih ve tahlile dayalı bir sistem haline getirmiştir. (s. 12) Siyere getirdiği diğer bir yenilikte peygamberi mucizevi boyuttan ziyade, onun insani yönünü öne çıkarmasıdır. (s. 13) Muhammed Hamidullah, Hz Muhammed'in Müslümanlar için , 'Güzel bir örnek' (Ahzab, 21) olduğunu ifade eden ayetin bizlerin mucizeler üzerinde uzun uzun durmamıza engel olduğunu, (s. 15) 'Hz Muhammed'in insan olarak emek ve gayretini öğrenmemiz, ona verilen insanüstü mucizeleri bilmemizden daha faydalıdır ve bizim için daha fazla öğreticidir.' (İslam peygamberi, I/128) görüşündedir. (s. 16) Hamidullah'ın siyere getirdiği en büyük yenilik, peygamberi insan odaklı ve dini öğreti merkezli bir peygamber olarak takdim etmesidir. (s. 17) Abdülkadir el-Bağdadi, 'Şer'i ilimler akla dayanır.' der (Usulü'd-Din, s. 156)

Hz Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri (Doç. Dr. Şaban Öz)

Örneğin, Şia, halifenin günahsız olma şartını ileri sürmüştür. Ebu Talip'in Müslüman olmadan ölmüş olması, Hz. Ali'nin masumiyetini zedeler endişesi ile onun Müslüman olarak vefat ettiği haberini ortaya atmışlardır. Bu suni kaynaklara da sirayet etmiş bir uydurma haberdir. Ebu Talip'in Müslüman öldüğüne dair Ehli sünnet kaynakları: İbni İshak, Tarih, s. 222;İbni Hişam, II/418; Zehebi, Sire, s. 149. Büyük İslam âlimi İbni Hacer, Fethu'l-Bari adlı eserinde, "Ebu Talip'in Müslüman olarak öldüğüne dair haberlerin hiç biri doğru değildir." demektedir. (İbni hacer, VII/135; Ayrıca Zehebi, Sire, 151; İbni Kesir, I/308) Mevzu haberler, ortaya atılmış oldukları dönemin sosyal, siyasi, dini, kültürel ve hatta iktisadi yapısının izlerini taşımalarından dolayısıyla büyük değere sahiptirler. (s. 26) Dûrî, 'Tarihi olaylarda rüyaların ve falların önemine sürekli işaret, bu tip şeylere inanan bir topluma işaret eder. Yine mesela, sabahları 7 adet hurma yiyenin evine o gün şeytanın girmeyeceği inancı, hurma üretimi ve ziraatına önem verildiğine işaret eder.' der. (Abdülaziz Dûrî, İlk dönem İslam tarihi, s. 54) Mevzu haberlere karşı alınana tedbirlerden biri de ilmi seyahatlerin (Rihletu'l-İlm) ortaya çıkmasıdır. (s. 30) Tabiundan Ebü'l-Aliyye, "Biz Basra'da Resûlullah'ın ashabından nakledilen rivayetler duyardık, ancak Medine'ye gidip onların ağzından dinlemedikçe ikna olmazdık." der. (Ebu Muhammed Abdullah b. Abdirrahman Darimi, Sünen, I/114) Zamanla fakihler, felsefeciler ve tarihçilerde ilmi seyahatler yapmaya başlar. (s. 31) Abbasilerde uydurma haberlerde Şia'yı taklit etmişlerdir: "Bu Abbas, babam, amcam ve varisimdir." gibi. (İbnu'l- Cevzi, I/340-345; Şevkani, 354) Uydurma haber konusunda en gayretli mezhep konumunda olan Şia mezhebidir. (s. 43) Şia'nın vesayet, ricat, takiyye gibi birçok inancı tarihi tecrübeleri sonucunda oluşmuş ve şekillenmiştir. (s. 45) Mevzu haberler tarihçilerimizi yanıltmış, yanlış yorum yapmalarına neden olmuşlarsa da, tenkit faaliyetlerinin başlamasına neden olan da yine bizatihi bu mevzu haberlerdir. (s. 47)

Yusuf Ziya Yörükan'ın İslam Dini Tarihi isimli eseriyle siyer metodolojisine katkıları (Doç. Dr. Mehmet Nadir Özdemir)

Medine’ye 150 ailenin hicret ettiğini, bunlardan 45 kişinin kardeş ilan edildiğini nakleder. (s. 59) İfk olayı nedeni ile Hz Aişe ile Ali arasında bir mücadelenin olmadığını vurgular. (s. 60) Rıdvan beyatı ile seçme hakkının devletler hukukuna İslam ile birlikte girdiğini söyler. (s. 61) Hudeybiye anlaşmasından hareketle, ‘Sünnetin icmadan (Alimlerin fikir birliğinden) üstün olduğunu çünkü ashabın muhalefetine rağmen peygamberin bu anlaşmayı yapmasının bunu ortaya koyduğunu’ söyler. (s. 62)

İslam tarihçiliğinde tarafsızlık problemi (Prof. Dr. Ahmet Önkal)

İnsanoğlu genellikle aşırılığa meyillidir. Değer verdiklerimizin kusurlarını görmez, tasvip etmediklerimizin haddinden fazla tenkit ederiz. (s. 75) Tarihi şahsiyetler de övgü ve yergilerden haddinden fazla nasiplerini almışlardır. Bunun dışında İslam tarihçileri de tarihi olayları kendi bakış açıları ile değerlendirmişlerdir. (s. 76) İbni Kesir, Harre olayı ile ilgili tüm rivayetlerin uydurma olduğunu belirtir. (Bidaye, VIII/231)

Hz Peygamber’i anlamada ve anlatmada kaynak ve araştırmaların yeri ve önemi (Ünal Kılıç)

"Medine’de şair Ebu Kays el-Eslet’in tesirinde kalarak uzak duran Evs kabilesinin bir kolu hariç, her kabileden birçok kişi bu dine giriyordu. (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 45)

Kabileler arasındaki münasebetlerde şiir çok güçlü bir role sahip idi. Öyle ki kabileler için iyi bir komutandan daha çok, iyi bir şairin faydalı olduğu değerlendirmesi yapılırdı. İyi bir şair kitleleri ikna edebilir ve onların tavırlarında etkili olabilirdi. Şiir, savaş meydanlarında bir kılıçtan daha fazla etki gücüne sahip idi. (s. 103) Aslında Kur’an neye ne kadar önem veriyorsa Müslümanların da ona o kadar önem vermeleri gerekmektedir. (s. 107) Allah resulünün hayatı tarihte hiç kimseye nasip olmayacak bir şekilde (M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8) bütün yönleri ile kayıt altına alınmış, hatta bir olay karşısında suskunluğuna varıncaya kadar tespit edilmiştir. (s. 120) Hz Muhammed kendisini toplum dışında tutmamış, onlarla birlikte yaşamıştır. O, bizden biri gibidir ve bizim için örnek olabilecek bir model insandır. O'nun mucizevi kişiliği ön plana çıkarıldığında O, ulaşılmaz bir hedef haline gelir. Oysa O, Allah'ın insanlara belirlediği bir modeldir. (s. 124)

Batı oryantalizminin Hz Peygambere bakışı (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin)

Batının Hz. Muhammed'e bakışı, kendi kimlik anlayışı ile paraleldir. (s. 199) Avrupa'da İslam ile ilgilenenlerin önemli bir kısmı dini, siyasi veya ideolojik önyargı ile hareket etmişlerdir. Oryantalistler, İslam medeniyetine taraflı bakmaktan kendilerini kurtaramamışlardır. (s. 200) Batı Hz. Muhammed'e dini, siyasi/askeri, kültürel ve ekonomik etkenlerle bakmışlardır. Batı, Hz Muhammed'e rakip bir din kurucusu olarak bakmıştır. Teslis' e karşı çıkan bir din Hristiyan ilahiyatına karşı yapılmış açık bir meydan okuma idi. Oysa batıya göre Hristiyanlık tek hak din idi. (s. 201) İslam düşüncesi batı aydını üzerindeki etkisi 13.yüzyılda öyle bir noktaya ulaşmıştı ki kilise, Müslüman düşünürleri takip edenleri aforoz ile cezalandırdı. Mesela Averroism olarak bilinen ibni Rüşdcülük hareketi başpiskopos Tempier tarafından 1277'de yasaklandı. İbn Sina ve İbn Rüşd gibi Müslüman filozoflar gizli Hristiyan oldukları iddia edilmekte idiler. (s. 203) Rakibi daha iyi tanımak adına Avrupa'da ilk adımı atan Peter the Venerable, Kur’an'ı 1143'de Latinceye çevirtmiştir. (s. 207) Raymond Lull'da Müslümanları Hırisityan yapma fikrinin ilk misyoneri idi ve Müslümanları kazanmanın tek yolunun dillerini ve dinlerini öğrenmekten geçtiğini düşünüyordu. Avrupa'da aydınlanma ile diğer dinlere daha makul ölçüde bakılmaya başlanır. Mesela İngiliz ilahiyatçı H. Prideaux'un,

The Life of Mahomet or Where One Abundantly Discovers the Truth of The Imposture (Muhammed'in hayatı veya Bir kişinin mebzul şekilde keşfedeceği sahtekarlığın mahiyeti) bunlardan biridir. (s. 208) Henry Stubbe, An Account of the Rise and Progress of Mahometanism (1670) adlı eseri ile Avrupa'da 'Muhammed yanlısı' bir kitap yazar ama ancak 20. yüzyılda basılabilir. (s. 209) Bazı kayıtlarda da, Muhammed'in kendini içkiye verdiği, bir defasında Mekke'de büyük bir içki aleminden eve dönerken bilinçsizce bir dışkı çukuruna düştüğü; kısa süre sonra oraya gelen domuzların uyuyan Muhammed'i ısırdıkları anlatılır. Bu efsaneler o kadar yaygındı ki, İngiltere'ye kadar uzanmıştır. (s. 213)

Batı, genellikle kendini güvensiz hissettiği durumlarda Hz Muhammed'e saldırmış, yardıma ihtiyaç duyduğu durumlarda (Mesela Sovyet tehdidine karşı) ise dost ilan etmiştir. Avrupa'nın din düşmanı olduğu söylenemez. Buda, Zerdüşt, Konfüçyüs gibi din kurucularına olumlu yaklaşırlar. Söz konusu din, İslam olunca sorun başlamaktadır. (s. 218)

Jocabus de Voragine, Altın okumalar adlı eserinde, meşhur 'güvercin masalını' anlatır. Prideaux, İslam'ın kılıçla yayıldığını, Theophanes, Hz Muhammed'in sara hastası olduğunu iddia eder. Thomas Carlyle, İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasına karşı şunları söyler: "İslam'ın tebliği, şiddet yoluyla, kılıçla engel olunmak istenince, hüküm elbette kılıcın olacaktı." (s. 221)

Roger Arnaldez, Hristiyanlarca yazılan İslam hakkındaki kaynakların sonradan yazılmış olduğunu, bunların taraflı kaleme alındığını, o nedenle itibar edilmelerinin zor olduğunu belirtir. (s. 228, 256)

Batı oryantalizminin İslam peygamberine fenomenolojik bakışı (Prof. İbrahim Sarıçam)

Carlyle, "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildi" der. "Sade bir ev hayatı vardı, herkesin önünde hırkasını yamardı." (Carlyle, Kahramanlar, s.64) Carlyle, Hz.Muhammed'in "Dünya nimetlerinden yararlanmak" için peygamberlik ilan ettiği görüşünü reddeder. (Carlyle, Kahramanlar, s.49) Goethe, Müslümanlık ile ahlakı özdeşleştirir ve "her kimin hayatında bir parça ahlak varsa, Müslüman olarak yaşıyor, demektir." (Carlyle, Kahramanlar, s.51)

Hz Muhammed'in mesajının batı şairlerine etkisi: Goethe etkisi (Prof İbrahim Sarıçam)

Hz Muhammed'i 'dalga' ile sembolleştiren Goethe, O'nun şahsiyetine hayranlığını dile getirmiştir. O'nun ırmak ve dereleri de bünyesinde toplayarak okyanusa, yani Allah'a ulaşmasını 'Doğu Batı divanı' adlı eserinde anlatır. (s. 260) Divanına Hicret adlı şiiriyle başlar. (s. 265) 1820 yılında gelini ağır bir hastalığa tutulunca, "Artık söyleyecek bir şey kalmadı, yine İslam'a tutunmaya çalışıyorum." diye bir dostuna yazar. Teslisi reddeden Goethe, "Hepimiz İslam'ı yaşıyoruz." der. (s. 267)

Hz Muhammed'in mesajının kaynakları ve orjinalliği meselesine oryantalist yaklaşımlar (Prof İbrahim Sarıçam)

Dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler kendi dinlerine alternatif görüşler ileri süren ve kendi dinlerinin yanlışlığını iddia eden bu yeni dini kabul etmek istememektedirler. (s. 289) Oryantalistler, Kur'an'ın insan çabası bir ürün olduğu kanaatindedirler, bu nedenle de Kur'an'ı yazdığını düşündükleri Muhammed'i etkileyen kaynakları (Yahudilik, Hristiyanlık, Haniflik vs.) araştırırlar. (s. 273) M. Watt, Muhammed at Mecca adlı eserinde (s.26-29) İslam'ın Arabistan'daki monoteist akımlardan etkilendiğini iddia eder. (s. 282) T. Nöldeke, Das Leben Muhammeds (s. 18-22) adlı eserinde, Hz Muhammed'in

peygamberlik arzusu içinde olduğunu iddia ederler. (s. 285) İslam dünyası oryantalist kaynaklı çalışmaları bilimsel süzgeçle inceleyip faydalanabilirler. (s. 347)

Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı

*

Batı İslam Algısının Arkeolojisi

Önsöz
Uzun zamandır rekabete dayalı düşmanca ilişkiler içinde olan toplumların birbirlerini daha iyi tanımaları, dünyanın daha yaşanılır bir hale gelmesine sebep olacaktır. Çünkü rekabete dayalı düşmanlık, gerçeği çarpıtmaya neden olur. Çarpıtılmış imajın bilinen en iyi örneği, batının Müslümanlar hakkında ürettiği imajdır. Bu İmaj 7. yüzyılda başlamış, günümüze kadar çok az değişikliğe uğrayarak varlığını devam ettirmiştir. (s. 12)

Doğu Hristiyanlarının İslam algısı

İlk Müslüman Fatihler ile karşılaşan Bizanslılar, muhataplarını bir dinin temsilcileri olarak değil, daha çok, çölden gelen barbarlar olarak nitelendirmişlerdir. (s. 19) Muhammed, onlara göre bir peygamber değil, Arap krallarının ilki idi. Arapların çok kısa sürede birçok toprakları ele geçirmeleri, tanrının onları sevdiğinin bir işareti değil Hristiyanların işledikleri günahlara karşılık, tanrı tarafından gönderilen bir ceza olarak görünmelerine neden olmuştur. (s. 21) Hristiyan cemaat liderleri, birçok Hristiyan'ın ihtida ederek Müslümanlığa geçmesi üzerine, hem buna bir açıklama getirmek, hem de engel olmak için yollar aramaya başlarlar. (s. 22) Böylece Yuhanna ed-Dımeşkı'den başlayarak, Müslümanlara saldırmaktan daha çok, Hristiyanların din değiştirerek Müslüman olmamaları için, Hristiyanları ikna etmeyi hedefleyen, reddiye eserler ortaya çıkar. Bu iddialara göre İslam, Hristiyanlık kökenli sahte bir mezhep, deccalin bir tezahürü, şeytani bir hata olarak takdim edilir. Daha önce, Hristiyanlara karşı Yahudilerin kullandığı yorumlar, şimdi Hristiyan ve Yahudiler tarafından İslamiyet'e karşı kullanılmaktadır. Önceleri etnik ve dünyevi bir güç olarak görülen Müslümanlık, 8. yüzyılın başlarından itibaren, dinsel bir olgu olarak görülmeye başlanır. (s. 23)

Latin Batı Hristiyanların İslam algısı

Ortaçağda, Müslümanlara Sarazen, yani 'çöl halkı veya İsmailî veya Hacerî' isimleri verilirdi. (Hz Hacer'in, cariye olması nedeni ile, küçümseme amacı ile Yahudi kaynaklı bu isim kullanılırdı) Bu iki isminde kullanımı, kökeni, Dımeşki'ye kadar gider.(s. 24) 11. yüzyıla kadar, kökeni Dımeşki'ye kadar dayanan, Sarazenler'in, Venüs anısına dikilen bir put olan Kabe'ye,

Machomet'in altından yapılmış olan putuna, Allah ve 'Habar' adındaki iki puta taptıklarına dair görüşler, batıda oldukça yaygın bir inanış olarak inanıla gelmiştir. İlk başlarda askeri ve ırka dayalı bir düşman olarak görülen Müslümanlar, Endülüs Emevi Devleti'nin, 756 da kurulmasından sonra, kültürel bir meydan okumayla da karşılaşınca, Hristiyanlarca, bir dini düşman olarak algılanmaya başlanırlar. (s. 27) Endülüs'te kurulan Emevi devletinin kültürü, zamanla Hristiyanları da etkisi altına alır. Eulogius, Hristiyanların Arap şiirine, teolojisine, felsefesine merak saldıklarından yakınır. Dokuzuncu yüzyıldan itibaren askeri düşman ve kendi günahlarının cezası olarak algılanan Araplar, artık dini bir düşman olarak görülmeye başlanır. Manastırlarda, Hristiyanlığın üstün olduğuna dair İslam'a karşılık reddiye metinleri yazılmaya başlanır. Tıpkı Doğulu Hristiyanlar gibi, batılı Hristiyanlar da İslam'ı, putperest, sapkın, Mesih karşıtı olarak sunar. (s. 28) Eulogius, İslam hakkında yalanlar uydurur, Hristiyanlar arasında, İslam'da iyi şeyler varmış İntibaına yol açar kaygısıyla, iki din arasındaki benzer konuları bile tahrif ederek yorumlar. (s. 29)

Doğu ve batı Hristiyanların İslam algısının içeriği

Doğu Hristiyanların İslam algısının içeriği Bizans'ın da içinde yer aldığı Doğu Hristiyanları arasındaki İslam tasvirinin kökeni, Dımeşki'ye dayanır. Onun çizmiş olduğu İslam tasviri, kendisinden sonrakiler için hareket noktası oluşturmuş, daha sonrakiler üzerine eklemeler yaparak zenginleştirilmiştir. (s. 33) Olumsuz İslam tasviri, Dımeşki ile başlamış, Kindi ile zirveye oturmuştur. (s. 34) Günümüz oryantalistleri, Kindi'nin ileri sürdüğü görüşler dışında, yeni eleştiri getirmezler, yalnızca, var olanı detaylandırırlar. (s. 34)

Doğu ve batı Hristiyanlarına göre İslam

Müslümanlar putperesttir: Kabe'de bulunan ve Habar diye isimlendirilen taş, aslında Afrodit'in başıdır. Sarazenler, çölde Havbar isimli cansız bir taşla konuşurlar. Allahu ekber kelimesinin, aslında Allah ve Habar şeklinde iki kelimeden oluştuğunu ileri sürerek, kendilerince eleştiri konusu üretirler. Habar, sarazenlerin aya ve afrodite verdikleri isim olduğunu, söylerler: İslam'ın, Tevhid dini oluşunun en belirgin ifadesi olan 'Allahu ekber' lafzının bile, düşman Hristiyan anlayış tarafından, nasıl putperest bir çağrıya dönüştürüldüğüne dikkat çekmek gerekir!

Muhammed (Mamed): Deccal'in öncüsü, sahte peygamber. (s. 35)

İslam: İslam, Hristiyan bir sapkınlıktır: Hz Muhammed'in üstadının, Kimisi Aryüsçü bir keşiş, Kimisi ise Nesturi bir keşiş olduğunu ileri sürer. Onlara göre Muhammed, başkalarının yönlendirmesiyle hareket eden zayıf bir adamdır. (s. 36)

Kur’an'ı, Muhammed kaleme almıştır: Ed-Dımeşki, ilk bu iddiayı ileri sürmüş, sonraki Hristiyan savunmacılar bu görüşü devam ettirmişlerdir. Kindi'ye göre, Sergius adlı Hristiyan, Muhammed'e dostça davranır ve onun Nesturi dinine girmesine sebep olur. **(s. 37)** Kindi, Kur’an'ın şimdiki mevcut metinin, Muhammed'in vefatından sonra Ebubekir zamanında derlendiği, Osman tarafından bir metin haline getirildiğini iddia eder. Muhammed'in geleceğini söyleyen önceki peygamberlerin bir müjdesi yoktur: Dımeşki, bu konuda kitabı mukaddeste herhangi bir bilgi, önceden bildirilmiş bir müjde yoktur, der. (s. 38)

Muhammed, hiç bir mucize göstermemiştir: Muhammed, ölümünün 3. günü tanrı tarafından göklere kaldırılacağı şeklinde bir müjde vermiş, ama bu gerçekleşmemiştir (s. 39, 47)

Muhammed, cinselliğe düşkün biridir: İnsanların İslam'ı kabul etmelerinin sebeplerinden birisi de, onun şehvani zevkler hususunda insanlara sağladığı serbestlik olduğu ileri sürülür. Cennet, dünyevi zevkler ile doludur: Araplar cenneti elde etmek için savaşmışlardır. (s. 40) Kur'an, İlahi değil şeytani bir yasadır.

Hristiyanlık, ikna yoluyla; İslam, Kılıç yoluyla yayılmıştır: Anajesus, İslam'ın imanla değil, kılıçla kurulmuş bir krallık olduğunu ileri sürer. Kindi'de, Muhammed'in yolunun, kılıçla insanlara vurup öldürmektir, diğer insanlar, dünyevi arzuların elde etmek için İslam'ı kabul etmişlerdir, görüşünü ileri sürer. (s. 41)

Batı Hristiyan dünyasının İslam algısının muhtevası

Muhammed, Mesih karşıtının öncüsü, deccaldir: Paul Alvarus için Muhammed, mesih karşıtı ama deccal değil; Eulogius için ise, deccal; Vincent de Beavais için ise, deccal gibi bir sahtekardır. C. Wesley, Muhammed'in şeytandan vahiy aldığını iddia eder. William Muir'de (1861) bu görüşü savunur. (s. 42)

Muhammed, bir heretik (Doğru yoldan ayrılmış, sapkın), İslam ise bir sapkınlıktır: Eulogius, mesihin tanrısallığını kabul etmeyen İslam'ı, bir heretiklik olarak kabul eder. Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik (dinde sapkın), halk nazarında ise İslam, paganist (çok tanrılı yerel din) bir inanç olduğu, genel kanaat idi. (s. 43) Haçlı Seferleri ile birlikte Müslümanların putperest olduğu kanaati kuzeybatıda yaygın bir hale gelmiştir. Haçlı seferlerine katılan insanlara, yaptıkları savaşı meşru göstermek maksadıyla İslam'ı, Arap putperestliği bağlamında açıklamaya gayret ederler. (s. 44) M. Paris ve V. Gottfried içinde İslam, putperest ve pagan bir dindir.

Muhammed, mucize göstermediği için peygamber değildir: Yahudi iken Hristiyan olan Petrus Alfonsi'ye gören Muhammed, Arapların kralı olmak istemiş ama. Korktuğu için kendisini peygamber gibi göstermiştir. (s. 45) Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir. "Aslında 'bu tür' mucizeler göstermek bir peygamberin değil, deccal'in özelliğidir." görüşündedirler. (s. 46)

İslam Kılıç da yayılan bir dindir: İslam, güç kullanarak yayılan bir dindir. Hristiyanlık, sevgi yolu ile yayılırken, İslam zorbalıktan hoşlanan Muhammed tarafından kılıçla yayılmıştır. Bu yüzden Hristiyanlık sevgi, İslam kılıç dinidir. Gembolu Sigebert, Vincent de Beavais, Riccoldo ve C. Gauthier için İslam; kılıç dinidir. (s. 49) Bu görüş, 21. yüzyıla kadar savunulmuş bir ithamdır. Papa 16 Benedict, 12 Eylül 2006'da Bizans İmparatoru 2. Manuel Paleologos'un (1391-1425) bir İranlı müderrisle, Ankara civarında yaptığı bir tartışmadan zikrettiği, "Muhammed, vaat ettiği inancı kılıçla yayma emrinden başka hangi yeniliği getirmiştir, gösterin bana." şeklindeki sözlerini nakletmiş, başlangıcı VII. yüzyıla kadar geri giden bu eleştirinin, günümüzde hala, İslam'ın kılıç ile yayıldığı anlayışının, canlı bir konu olduğunu göstermiştir. (s. 50)

Kur'an ilahi değil, başkalarının yardımı ile yazılan bir kitaptır: Kur'an Hristiyanlar için, vahyin en mükemmel şekilde ve nihai olarak Hz İsa'da gerçekleşmesinden dolayı kabul edilmesi mümkün olmayan bir şeydi. Kur'an, Hristiyan ve Yahudi sapkınların yardımıyla derlenmiş, meydana getirilmiştir, görüşü ileri sürülür. 'Güvercin ve beyaz boğa' kullanarak, Muhammed'in vahiy aldığını iddia etmiştir, görüşündedirler. Bazen o hayvanlar yerine, deve veya eşekte zikredilir. Bu anlayış, hala varlığını devam ettirmektedir. (s. 51) Muhammed şehvet

düşkünüdür: Petrus Alfonsi ve Sigebert'e göre İslam, şehevi duygular dinidir. Benzer konular, aynısı denilebilecek şekilde, gerek doğu gerek batı Hristiyan dünyasında tekrar edilmektedir. (s. 53)

Latin batı İslam algısının doğulu kaynakları

Bizans'lı bir rahip olan Theophanes tarafından 810 yılında kaleme alınan Chronicle adlı eserde, Hz Muhammed'i Yahudilerin eğittiği iddia edilir. (s. 57) Servet sahibi olmak için dul bir kadınla evlendiği, sara hastası olduğu ama Hatice'yi Peygamberim diyerek kandırdığı, daha sonra cennet vaadi ile savaşarak ülkesini genişlettiği iddia edilir. (The Chronicle of Theophanes, s. 35) Cluny Manastırı'nın başrahibi Saygın Peder, 1143 yıllarında İslam'a karşı bir reddiye yazar. Reddiye Kindi'nin risalesine dayanır. (s. 60)

Risaletü'l-Kindi ve Latin Batı İslam algısının oluşumundaki yeri

Batıda orta çağdan itibaren 'Apology of al-Kindi' olarak bilinen metin, Yakup el-Kindi tarafından yazılmıştır. (s. 66) Risalenin (Apology) 830 veya 912 yılında yazıldığı da iddia edilir (s. 67) Hayali Müslüman muhataplar oluşturma ve onlara soru sorarak ve cevabî karşılıklar vererek, Hristiyanlığın üstünlüğünü ortaya koymaya çalışan bu metinler, İslam'a yönelik reddiye geleneğinde, yoğun bir şekilde kullanılmış bir tarzı oluşturur. Bunun bilinen en eski örneği, Yuhanna'nın, Disputation'idir. (s. 73) Kindi'nin risalesi de, Müslümanlara yönelik olmayıp, Müslüman olmalarını engel olmak maksadıyla, doğrudan Hristiyan çevreye yönelik olarak kaleme alınmıştır. (s. 75)

Kindi'nin risalesinin içeriği

Kindi'nin risalesi, Haşim'in kendisini İslam'a davet etmek maksadıyla kaleme aldığı mektup ve Kindi'nin ona verdiği cevaplarından oluşur. Kindi, risalesi boyunca, Hazreti peygamberin adını bir kez bile anmaz. Sürekli olarak ona 'sahibuke/senin arkadaşın' şeklinde gönderme yapar. (s. 77) Kindi, Hazreti İbrahim'in putlara taptığını, sonradan tevhid dinine geçtiğini, Haşimi'nin kendisini Hz İbrahim'in dinine davet ederken, önceki dinine mi sonraki dinine mi davet ettiğini Haşimi'ye sorar, sonra da, İbrahim'in Hanif dininin tevhid özelliği taşımadığını, putperest olduğunu göstermeye çalışır. (s. 79) Kindi, daha sonra Hz Muhammed'in Mekke'de, Lat ve Uzza'ya taptığını, peygamberlik iddiası için Sergius tarafından teşvik edildiği, iddialarına kitabında yer verir. (s. 81) Peygamberimizin savaşta dişinin kırılmasını, kendisinin melekler tarafından korunmadığına delil olduğunu ileri sürer. (Kendi ilahının çarmıha gerilmesini normal kabul eden bu zihniyet, önce insan sonra peygamber olduğunu ilan eden ve asla melek olmadığı defalarca Kur'an'da belirtilen birinin bizlere örnek olacak cesaret ve örnek hayatını karalamaya çalışırken, içine düştüğü paradoksu fark edememektedir!) Peygamberimizin evliliklerini diline dolayan Kindî, bunlardan fırsat bulup, ibadetleri yerine getiremediğini ileri sürer. (s. 83) Peygamberimizin geçmişten ve gelecekten haber vermediğini, onun vefatından 200 yıldan fazla zaman geçtiği halde, vaat ettiği hiçbir şeyin gerçekleşmediğini ileri sürer. (s. 85) Muhammed, öldükten üç gün sonra peygamberin göğe yükseleceğini ileri sürdüğünü iddia eden (s. 86) Kindi, Müslümanlığın menfaat ve şehvet için yayıldığını söyler. Halbuki, daha İslam'ın ilk ortaya çıktığı dönem incelendiğinde, bu iddia kendiliğinden çürümektedir: Mekke dönemi, zevk ve sefa dönemi olmayıp, acı ve ıstırap dönemi olarak, Müslümanlara hiçbir dünyevi getirinin olmadığı bir zaman dilimi olmuştur. Bunu, uzun zaman Medine dönemi de izlemiştir. (s. 87) Kindi'ye göre, Kur'an'ı, Sergius yazdırmış, Abdullah bin selam ve Kab Bin Ahbar ise, hazreti Ali'ye peygamberliğini ilan etmesini istemiştir. Kindi, Hz. Ali'nin yanında İncil'e dayanan bir kitap olduğunu da ileri sürmüştür. (s. 89) Kindi, Kur'an'daki yabancı kökenli

kelimelerden hareketle, Kur'an'ın yabancı eller tarafından yazıldığı iddiasını ileri sürer ve 'noksanlık senin arkadaşındadır' diyerek, seviyesiz üslup ve kinayelerine devam eder. Kur'an'ı, ancak cahil barbarların mucize olarak kabul edebileceğini de söyler. (s. 91) Kindi, abdest ve boy abdesti konusunu da ele alır ve insanın dışını değil içini temizlemesinin esas olduğunu söyler. (s. 92) Tıpkı ateist İlhan Arseli gibi, İslam'ı kötü göstermeye çalışan Kindi'de, karalayamadığı konularda hedef saptırmakta, Hristiyan ile ateist zihniyetin 1200 sene boyunca değişmeyen İslam'a bakışlarındaki çarpık zihniyeti gözler önüne sermektedir! Kindi, kız kardeşlerle evlenmenin veya çıplak olmanın, 'boşanmış bir kadınla evlenmekten daha iyi' olduğunu iddia eder. (s. 93-97) Peygamberin mezarı mübarek bir yer olsaydı, oraya giden şifa bulurdu iddiasında da bulunur. (s. 93) Haşimi'nin kendisini Allah yoluna davetini ele alır ve söz konusu yolun, Allah değil, şeytanın yolu olduğunu ileri sürer. (s. 94) Haşim'inin, İslam'ın emirlerindeki kolaylaştırma hakkındaki sözüne ise, İsa'dan yaptığı ve "Dar Kapı'nın cennete, geniş kapının ise insanları cehenneme götüreceğine" dair ifadesi ile cevap vermeye çalışır. (s. 95) Kur'an'ı reddeden Kindi, Fatiha suresindeki doğru yol ifadesinin Hristiyanlığa işaret ettiğini ileri sürer. Kur'an'ın, Kutsal kitapları övdüğünü nakleder ve sonra Kur'an'ın, Kutsal Kitapların değiştirildiği iddiasını, 'çirkin bir şey' olarak ifade eder. (s. 96) 'İsa Mesih'in ortaya koyduğu şeyler, onun uluhiyetine delalet eder' derken (s. 97) İsa'nın mucizesi olarak suyu şaraba dönüştürmesini örnek gösterir. Bu gibi şeylerin, onun tanrının sevgili oğlu olduğuna ve kendisinde bulunan yaratıcı kelimesine işaret ettiğini ileri sürer. (s. 98) Kindi, kendi dönemindeki ruhbanlarında mucizeler gösterdiğini söyler. (s. 99) Saygın Peter, Müslümanları Hristiyanlaştırmanın en iyi yolunun, onların dinleri hakkında sağlıklı bir bilgi edinmeden geçtiğini düşünür. Kur'an'la birlikte, çevrilen bütün metinlerde gözetilen saldırgan bir üslup (s. 100) göze çarpmaktadır: Bu kitapla, "İslam'ın ne kadar melun bir heretiklik olduğunu gösterecek; İslam'a karşı kendilerini nasıl savunmaları ve ona nasıl saldırmaları gerektiğini öğretecektir." (Tolan, Saracens, s. 159-160) Kindi'nin Risalesinin de içinde yer aldığı metinlerin Latinceye çevrilmesini sağlayan Saygın Peder, bir Müslüman'la dini bir tartışmada nasıl mücadele edileceğine dair el kitabı hazırladığını ifade eder. (s. 101) Kindi'nin risalesini, B. Vincent, Roman Marti Thomas Auquinas, San Pedro Pascual, Raymond Lully, Riccoldo, Luther, J. Herbst, Cusalı Nicholas gibi Hristiyan yazarlar, 1000'li yıllardan 1900'lü yıllara dek, eserlerine ya risaleden alıntı yapar, ya da direk bu risaleyi tercüme ederler. Batı, İslam karşıtı metinlerden daima medet umduğunu göstermektedir. (s. 107) Kindi'nin risalesinin en son baskısı, 1887 tarihini (Georges Tartar, Dialogue Islamo-Chretien, s. 16) taşır. Bu da kaynaklık olması ve etkisini göstermesi açısından önemlidir. (s. 108) Kindi, teslisin doğruluğuna, Kur'an'da bulunan ve tanrıdan çoğul olarak söz eden ifadeleri delil olarak kullanır. (s. 108) Nicholas için, Kindi de olduğu gibi Kur'an değişebilir, istikrarsız ve yalan söyleyen bir kitaptır. (s. 109)

Risaletü'l- Kindi ve Petrus Alfonsi

Spekülasyon sayılabilecek bir takım sebeplerden dolayı Hristiyanlığa geçen (s. 116), eski dindaşları tarafından dünyevi maksatlarla din değiştirdiği şeklinde suçlanan (s. 117) Alfonsi, Kindi'nin düşüncelerinin Latin Batı dünyasına ulaştırılmasına sebep olan, 'Dialogi Contra Ludaeous' adlı oniki diyalogdan oluşan kitabının 5. diyalogunu, İslam'a ayırmıştır. (s. 119)

Petrus Alfonsi ve İslam

Petrus, Yahudi iken Hristiyan olur ve niçin İslam'ı seçmediğini açıklamak maksadıyla İslam'ı eleştirmeye başlar: Muhammed, yaşlı bir kadını aldatmış ve onunla evlenmiştir. Kral olmak istemiş, çekindiği için peygamber gibi kendini göstermiştir. Hiç mucize gösterememiş, Uhut'ta yaralanmıştır ki, bu da, onun bir peygamber olmadığının göstergesidir. Öldükten 3 gün sonra,

dirileceği yolundaki sözünü gerçekleştirilememiştir. İslam'ı, şehvet düşkünü Araplara kabul ettirmek için, cennetten vaatlerde bulunmuştur. İbadetler, Venüs kültünden kalma, pagan ayinleridir. Kur'an, Hz peygamberin vefatından sonra yazılmıştır. Muhammed, Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgilerini, bu iki dinin sapkınlarından öğrenmiştir: Bunlar, iki Yahudi sapkın olan Abdias ve Habalahabar ile Yakubi bir sapkındır. İslam, savaşla yayılmıştır. (s.121-122) Alfonsi'nin, Dialogue adlı eseri, en son 1960 yılında İspanyolca basılmıştır. (s. 123)

Alfonsi'nin kaynakları

Petrus'un İslam hakkındaki bilgisi, Doğu kökenli metinlere, yani İshak el-Kindi nin Risalesi'ne dayanır. Alfonsi, bazen tamamını kelimesi kelimesine, ancak çoğunlukla özet olarak, Kindi'nin risalesini eserine almıştır. (s. 223) Norman Daniel, 'İslam and West' adlı eserinde, Ortaçağda batıda İslam hakkında en çok başvurulan kaynakları söyle sıralar: Abdülmesih el- Kindi'nin Risalesi, Alfonsi'nin Dialogi'si ve Tripoli'den özet parçalar. (Daniel, s. 260) Kısaca Dımeşki'den başlayan, İslam'ı karalayan önyargılı metinler, birbirlerinden alıntı yapan yazarlar vasıtasıyla günümüze kadar, aynen, sadece biraz ayrıntılı olarak olmak şartıyla tekrar edilmiştir: İslam'a iftira atan Oryantalistlerin, yalan rivayet zinciri: Yuhanna ed-Dımeşki (ölümü, 753); Abdülmesih el-Kindi (ölümü, 850; Kitabının en son basım tarihi, 1887); Petrus Alfonsi (Ölümü, 1140; En son baskı, 1960); Saygın Peter/Peter the Venerable (Ölümü: 1156); Riccordo; J. Wycliff vd. ve günümüz oryantalistleri!

Sonuç

Doğu Hristiyanları, Müslümanlara önce ırksal, sonra dinsel bir gözle yaklaşırlar. Müslümanlığın kalıcı olması, Hristiyanların Müslüman olmaya başlaması üzerine, İslam'a karşı reddiyeler yazılmaya başlarlar. Arap kökenli Hristiyanlar, yazdıkları, önce Yunanca sonra Arapça metinler ile Hazreti Muhammed'i, İslam'ı, Kur'an'ı kötüleme yolunu benimserler. Bizans Hristiyanları ise, bu kötülemeyi daha ileri boyutlara taşırlar. Özellikle İspanya'nın Fethedilmesinden sonra, Latin Batı Hristiyanlarının birinci hedefi, Hristiyanların Müslüman olmalarına engel olmaktır. Bu nedenle Avrupalı Hristiyanlarda, Bizans kaynaklarından elde ettikleri bilgilere, hayal gücünün de eklenmesiyle, İslam hakkında oldukça itici, aşağılayıcı bir tasvire başvururlar. Dımeşki, Kindi, Alfonsi gibi Hristiyan müelliflerinin eserleri, Bizans üzerinden, Avrupa Hristiyanlarına geçer ve bu İslam tasavvuru günümüze kadar aynen devam eder. (s. 131-133)

Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Algısının Arkeolojisi

*

Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam

Bu yazının, Michael Curtis tarafından yazılan 'Şarkiyatçılık ve İslam' adlı eserin, sitemizde bulunan özeti ile beraber okunmasını özellikle tavsiye ederiz!

Önsöz
Bütün büyük geleneksel inanç sistemleri arasında sadece İslam'ın, zayıflamak şöyle dursun giderek güçlü bir toplumsal ve siyasal hareketlendirici kuvvet haline geldiği, tuhaf ama son derece önemli bir olgudur. Diğer geleneksel inançlar, modernizm ve popülizmin çeşitli karışımları önünde geri çekilmek zorunda kaldılar. (s. 10)

Oryantalizm, İslam ve kapitalizm

İslam'ın akademik olarak algılanması ekonomik mücadeleler yapanlarca belirlendi. (s. 15) Benim amacım, oryantalizmin ayrı ve farklı olarak değerlendirilen görüşleri de bozduğunu göstermektir. Marksizm, oryantalist geleneği takip etmiştir. (s. 16) Oryantalizm, birkaç önermeye dayanır. Bunlar: Hristiyanlığın ilerici ve dinamik, Müslümanlığın durağan olduğu inancı, İslam'ın durağanlaşmasını özel mülkiyetin olmamasına, köleliğin varlığına, despotik yöneticilerin bulunmasına bağlanması ve İslam'ın boyun eğme tutumunun, kaderciliği beslediği görüşüdür. Oryantalizme göre İslam inancı, siyasi despotizme karşı koymak için hiçbir güdü doğuramamıştır. (s. 17) -Not, İslam'ın daha başlangıç döneminde, Halifeliğin seçimle başa geldiğini düşünürsek, Avrupa'daki Entrika dolu, ikiyüzlü siyasete ve bunun sonucu oluşan ihtilaller ve idamlar ile biten göstermelik uygulamalara ihtiyacımız olmadığı ortadadır. Afganistan'a, Irak'a nasıl 'demokrasi geldiğini' yaşayarak görüyoruz. Avrupa'da hala krallık, monsrşi ile yönetilen devletler yok mu?- Oryantalist sosyoloji İslam'ı, despotik, kaderci ve hareketsiz bir din olarak lanse eder. Onlara göre, Hristiyanlık demokratik bir sanayileşme yönünde gelişen ve olgunlaşan, akılcı, ilerlemeci bir toplumun tohumlarını içinde barındırır. İslamiyet; Atıl, durağan, uyuşuk, Hristiyanlık ise, dinamik olarak karakterize edilir. (s. 19)

Montesquieu, despotizmin başlıca örneği olarak Türkiye'yi gösterir. Onun despotizm kavramı, gerçek Asya tipi toplumlar hakkında ilk elden deneyime sahip yazarlarca eleştirilmiştir. Asya'da özel mülkiyetin olmadığı görüşü destekleyen Boulanger ve Bernier gibi yazarlar, Asya'nın Avrupalılar tarafından sömürgeleştirilmesi için, sözde gizli bir bahane hazırlarlar. Hegel'in görüşü, doğuda kişisel özgürlük ve insanın bireyselliği hakkında hiçbir kavramın olmadığıdır. Hegel'e göre İslam, çoktan bütün ayrıntılarıyla tarih sahnesinden çekilmiştir. (s. 21) Komünist Manifestoda Marx ve Engels, batı kapitalizminin Çin ve Hindistan'ın Durağan ekonomik sistemlerinin tasfiye edilmesine yol açan kaçınılmaz ve ilerlemeci bir güç olduğu görüşünü ileri sürerler. Özellikle İngiltere'nin, Çin ve Hindistan konusunda yürüttüğü sömürgeci siyaseti, Marx ve Engelsel'in görüşleri ile paralellik arz eder. Cezayir'in, Fransızlar tarafından işgal edilmesi gibi önemli bir konuda Engels, burjuva kapitalizminin ilerici güçleri tarafından barbar Arap toplumlarının işgal edilmesinin, tarihi önemi hakkında, kendine özgü fikirler ileri sürmüştür. Marx ve Engels'in Asya hakkındaki görüşlerinde kaynak olarak, Bernier ve İngiliz faydacılığı esas alınmıştır. 1853'de Engels'e yazdığı bir mektupta Marx, Bernier'in haklı olduğunu yazmaktadır. (s. 22) İngiliz ekonomi politiği “Doğu toplumları, ancak yabancı bir işgal tarafından değiştirilebileceği” görüşünü kabul eder. Thackeray, Avrupa teknolojisinin Muhammed'in hilalini söndürdüğünü düşünmektedir. (s. 23) Seyahat edebiyatının tek özelliği, Müslümanların köleci ve kötü olduklarını ispat etmektir. Gibb ve Bowen, “İslamic Society and West” adlı kitapta, İslamiyet'in şahsi teşebbüsün söndürülmesine neden olduğu, durağan ve gerileyen bir uygarlık olduğu iddia edilmektedir. (s. 24) Weber'in İslami bilgisi, Yahudilik ve Hristiyanlık hakkındaki bilgisine göre çok zayıftır. İslamiyet hakkındaki bilgisini, Becker, Wellhausen, Hurgronje gibi yazarlardan edilmiştir. Ona göre İslam toplumu, akılcı bir kapitalist ruh ortaya çıkarmamış ya da çıkmasına katkıda bulunmamıştır. (s. 26) İslamlaştırılmış toplumların kültürünü biçimlendirmede tüccarlar ve ticari değerler fazlasıyla bağlayıcıdır. (s. 28) Kapitalizmin çevresindeki toplumlar, kapitalist toplumlar ve çok uluslu şirketler tarafından sistemli bir

şekilde geri bırakılmıştır. (s. 34) Oryantalizmin en temel özelliği, Avrupa toplumlarındaki ekonomik ilerleme ve İslam toplumlarındaki durağanlığın nedenini, kültürel farklılığa bağlamalarıdır. (s.46)

Ortadoğu'da siyaset ve toplum

Oryantalist iddia, Ortadoğu'nun demokrasi, rasyonel hukuk olmaksızın 20. yüzyıla girdiği şeklindedir. (s.56) Bernard Lewis, "Kötü hükümete karşı çıkma hakkı ile ilgili batılı doktrin, İslam düşüncesine yabancıdır. Bunun yerine, ilk dönemlerde büyük bir öneme sahip olan, kafir yöneticiye karşı çıkmak görevi gibi bir İslami doktrin vardı" demektedir. İslam'da din ve siyaset ayrılmaz bir biçimde iç içedir. Toplumda, fitne tehdidinden korunmak için uzlaşmacılık ön plana çıkar. Sapmanın ve fethedilmenin sürekli tehdidi, günahta itaat yoktur ilkesini gölgeler. (s. 61) Albert Hourani, Ortadoğu siyasetinde güç mücadelelerinin, geleneksel olarak soyluların siyaseti olduğunu ileri sürer. (A. Hourani, Ottoman reform ABD the politics if notables) - Bu görüşün zıttına başka bir oryantalist, Fransız asıllı Protestan Diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycaut, 17. yüzyılın sonlarında Osmanlıda eksiklik olarak, Avrupa ülkelerinin aksine yüksek mevkileri elinde bulunduran "asil kana" sahip bir soylular sınıfı da Osmanlılarda yoktu, demektedir. (Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam, s. 61) - Oryantalistlerin yazdıkları birçok makalenin arkasında yatan şey, batının dinamik ve ilerlemeci, doğunun ise durağan ve durgun bir kültür içinde kilitlenmiş olduğu iddiasıdır. Oryantalist gelenek sanıldığı gibi güçlü değildir ve aynı zamanda çözülmemiş analitik sorunlar barındırır. Onların makaleleri, 'kötü yönetime karşı koyma doktrini' İslam'da yoktur, inancına dayanır. İslam'da, günahta itaat yoktur ilkesi vardır. (s. 64) Devrimler, Demokratik yönetim altında, teknolojik gelişmeye neden olan Batı modernleşmesinin önemli birimleri olarak ele alınır. Marks, 1789 devrimine bir trajedi, 1848 devrimine de saçmalık olarak baktı. (s. 66) Bazı araştırmacılar ise, şiddete dayanan devrimsel değişme ile kapitalist gelişme arasında bir bağının olmadığını ileri sürer. (Sonuçta amaç, kapitalist sisteme ulaşmaktır!) (s. 67) Kitabın yazarı, "Batı Avrupa ve Ortadoğu'nun toplumsal oluşumları arasındaki karşıtlığının sebebi siyasal farklılıklar ile değil, üretim tarzları düzeyinde anlaşılabilir. Avrupa'da dönüşüm, feodalizmden rekabetçi kapitalizme olurken, Ortadoğu'da değişim, sömürgecilik yoluyla, dış etkenlere bağlı kapitalizm ile bütünleşerek oluşmuştur" şeklindedir. (s. 77) Marksizm, devrimlerin, değerlerle artan ümitlerle ya da siyasal yapı ile değil, sınıf mücadelesi ile açıklanabileceğini ileri sürmüştür. (s. 79)

İslam, Kapitalizm ve Weber'in tezleri

İslam, Weber'in rasyonel ekonomik faaliyete ilişkin tezinin önemli bir konusudur. O din ile Kapitalizm arasında bir ilişki kurar. (s. 83) Weber, dini inançlar ve kapitalizm arasında bir bağ olduğuna İnanır. Weber, İslam hakkında yanlış sorular sormuştur, onun ana ilgisi, Avrupa dışında rasyonel kapitalizmin yokluğunu açıklamaktan ibarettir. (s. 84) Weber'in İslam analizi özellikle başarılı değildir. (s. 85) Protestan ahlakı gibi bazı inançların, modern kapitalizme neden olduğu iddia edilmektedir. Ferdinand Kolegar gibi bazı yazarlar, 'Weber'in, ekonomik ve dini ahlak arasındaki, 'karşılıklı takviye etme'yi göstermeye çalıştığını' iddia ederler. (s. 88) İslam, Arapların ulusal bir savaşçı dinine dönüşmüştü. Toplumun dışarıya doğru olan ritüellere bağlılığı, içeriye doğru olan değişmeden daha önemli olmuştu. Weber, İslam hiçbir zaman gerçekten kurtuluş dini olmadı, görüşündedir (Max Weber, the sociology of religion, s. 263) Savaşçı grup, dinsel gayreti toprak fethetme macerasına dönüştürmüştü. İslami züht, temelde askeri kastın insafsızlığı ve basitliğiydi. Weber, Sufizmi, kitlelerin dindarlığı olarak ele alır. Sufi mistisizm, tevhid inancının bozulmasına neden olmuştu. (s. 91) -Weber, amaç olarak kapitalizmi hedeflemiştir, ona ulaşan her şey iyi, doğrudur. Tersi ise, zararlı, yanlıştır.- Weber,

kapitalizmin ruhu ile uyuşmayan bir kültüre sahip olduğundan dolayı, İslam'ın kapitalist ilişkiler üretemediğini iddia eder. Weber, İslam hukukunu analiz etmeye başladığında, tezinin, kapitalist gelişme için gerekli olan şartların sınırına dayanarak yapılandığı görülür. (s. 92) Şeriat üstün bir yasa konumundaydı. Weber'e göre, İslam'da kapitalist gelişme için gerekli olan hukuk geleneği yoktu. (s. 93) Şehirlerin patrimonyal askerler için askeri kamplar olarak kullanılması ve patrimonyal müdahale, ticaret ve el sanatları endüstrisi alanında yatırımı engellemesinden dolayı, İslam'da burjuva bir hayat tarzı ve ahlakı gelişmemiştir. (s. 95) İslam, burjuva ticari faydacılığını, doğallıkla hor görür ve bunu sefil bir oburluk olarak ele alır. (Weber, Economy ard society, s. 1106) -İslam, ne Sosyalist ne de kapitalist bir dünya görüşünü sunar. O, çağlar üstü bir dünya görüşüne sahiptir. Faik Bulut gibi ateist yazarlar da, İslam'ın kapitalizm ile iç içe olduğunu iddia eder ve tıpkı oryantalistler gibi önyargılı, peşin hükümlü olduğu için ve tüm önyargılılar gibi aynı konuda birbirine zıt fikir ileri sürer ve gerek ateist gerek oryantalistler bu önyargılarından ötürü İslam'ın ruhunu asla kavrayamazlar-

Kitabın yazarı Bryan S. Turner, “Weber'in, ‘İslam'ın feodal ahlakının savaşçı bir tabakaya bağlı oluşunun sonucu olduğuna’ ilişkin iddiası yanlıştır, İslâm ‘şehre ait, ticaret ve eğitime dayalı idi’ görüşünü savunur. “İslam, bedevileri ve şehirli tüccarları tek bir toplum içinde birleştirmeyi başaran bir kültür oluşturmuştur. İslâm, şehrin, çöl üzerindeki zaferiydi. Weber'in, İslam Hukuku tanımlaması, geçerli ve doğru olmaktan uzaktır. Birçok bilim adamı, şeriatın ideal ve pratik arasında bir boşluk dolduran, ideal bir hukuk olduğunu kabul etmişlerdir” der. 'Üstelik bir dizi bilim adamı, İslam hukukunun sabitliğinin ve faizi yasaklanmasının gerçekten hiç ticarete müdahale etmediği sonucuna vardığının' altını çizer. (s. 97) İslamî reformistler, 'Bir kavim kendini değiştirmedikçe, Allah da, onların durumunu değiştirmez.' ayetini sürekli yineler. (s. 99) İslami reform, çoğunlukla bir özür dilemedir. Batı sömürgeciliği, dolayısıyla ortaya çıkan aşağılık duygusuna cevap vermeye yönelik bir çabadır. (s. 100)

Doğuyu açıklamak

Ticaret, din ve askeri çatışmalar, oryantalizmin ana sürükleyici gücünü oluşturur. Doğu hakkında bilgi edinme, Avrupa'nın, Orta Doğu ve Asya üzerindeki yayılma tarihinden ayırt edilemez. (s. 106) İslam, Hristiyanlık ve Yahudilikle birlikte, İbrahimi inancın temel bir varyantı olarak ele alınabilir. İslam, Avrupa'da temel bir sömürgeci güce sahipti. (s.107) İslam, Hristiyanlık içinde bir mezhep olarak kabul edilirdi. Weber, İslam'ı toplumsal olarak yayanların özgün doktrinini, toprak fethetme işine dönüştüren Arap savaşçıları olduğunu söyler. İslam, patrimonyal bir yapının ideolojisine dönüşmüştür, görüşündedir. (s. 109) Weber, İslam'da sermayenin dini mülkiyetlere (vakıf) yatırılması ile sık sık dondurulduğunu düşünür. (s. 112) Marx ve Engels'e göre, Hindistan, Çin, Ortadoğu ekonomik olarak yaşamak için üretimin teknik temelini sürekli olarak değiştirmeye zorlanan kapitalistlerin devrimci özelliklerini ön plana çıkarırlar. Onlara göre, toplumsal sınıfların ve sınıf mücadelelerinin yokluğunda, hiçbir Toplumsal değişme mekanizması da bulunmaz. (s. 113) - Oryantalistler, doğu halklarını despotlardan kurtarmak adına; Marx ise, devrime neden olacağı düşüncesi ile İslam ülkelerinde kapitalizmi savunurlar.- Weber ve Marx için Doğu, özel mülkiyetin, toplumsal sınıfların olmadığı eksiklikler listesidir. (s. 114) Avrupa kapitalizmi, dünya düzeyinde ekonomik bağımlılık sistemi yaratarak herhangi bir yerdeki bağımsız kapitalist gelişmeye engel olmuştur. Niçin kapitalizm sadece batıda ortaya çıkmıştır? (s. 116) "Sanayileşme, batıda, tesadüfen, bir araya gelen koşulların kazara ve neredeyse muhtemel olmayan ardışıklığın sonuçları olarak ortaya çıkmıştır" (E. Gellner, In Defence of Orientalism, Sociology, 14/296) Oryantalizmi, bireylerin sınıflandırıldığı tiplemeler yaratan bir söylem olarak ele alabiliriz: Enerjik batılı birey, şehvete düşkün doğulu bireye, rasyonel batılı, tahmin edilemez doğulu'ya, kibar beyaz, gaddar insana karşıdır. Edward Said, Oryantalizm'inde, Batılının Doğuyu, 'duygusal, akıldışı,

potansiyel olarak tehlikelidir' şeklinde gördüğünü söyler. Said, "oryantalizmi, doğu kendilerini yeterince tanımaz, batının onları tanıması ve onlar hakkında konuşmasıdır." diye tarif eder. (s. 119) İslam ve Hristiyanlık, ortak İbrahimî dini soyun boyutları olarak ele alınabilir. Bu iki din aynı zamanda cihat ve haçlılık gibi ortak bir geleneğe sahip olan, karşılıklı sömürgeciliğin süreçlerini içerir. Bu düzlemde İslam; İspanya, Sicilya, Malta, Yugoslavya ve Balkanların batılı bir din, Hristiyanlık; Suriye, Mısır ve kuzey Afrika'nın doğulu bir dini olarak gönderme yapabiliriz. (s. 121) Bu iki din, felsefe, bilim ve tıpta da ortak çerçeveler paylaşırlar. Bu örtüşen kültürel geleneklere rağmen oryantalizmin genel yönü, farklılıklar ve ayrılıklar konusuna önem vermektedir. Renan, İslam uygarlığının bilimsel ilerleme ile uyuşmadığını ileri sürmüştür. **(s. 122)** Bertrand Russell, Arap felsefesinin orjinal bir düşünce olarak önemsiz olduğunu söyler. O'Leary, 'How Greek Science Passed to Arabs' adlı çalışmasında Müslüman bilim adamlarını, Tıp, optik ve kimya gibi alanlarda önemli bulduğunu söyler. Yunan toplumunun batı düşüncesine temel katkısı, tartışma ve araştırmanın sistematikleşmesine imkân sağlayan muhakemenin mantıksal ve hitabet ile ilgili tarzıdır. (s. 123)

Helenizm ve demokratik araştırma arasındaki sorun, Yunan toplumunun köleliğe dayanmasıdır. Batı kültürünün dinamizmini Hristiyan mirasta mı yoksa Helenizm de mi yatıyor sorusuna cevabı, Marx; Heraklitus'a, Weber ise Protestan zahitliğine bağlayarak cevap verirler. (s. 124) - Kapitalist ve ateist iki düşünce kendi emperyalist köklerine atıfta bulunurken, ne ilginçtir kendi ülkemizin aydınları (!) kendi kültürlerine düşmandırlar! - Tanrıcıl oryantalizm, Hristiyan değerleri kabul ederken, agnostik oryantalizmde İslam'ı, Hristiyanlıktan daha akılcı bir tek tanrıcılık biçimi olarak ele alarak, Yunan kültürünü batılı değerlerin genel kaynağı olduğunu ileri sürer. (s. 125) Hume, akılcılık konusunda, İslam ve Hristiyanlık arasında, İslam lehine bir karşılaştırma yapar. Ama aynı Hume, tek tanrıcılığın sonradan geliştiğini de kabul eder. (s. 125) Nietzsche, Anti-Christ'teki ifadeleriyle (Nietzsche, s. 183): "Hristiyanlık, bizi eski dünya kültürünün ürünlerinden mahrum etti. Sonraları, İslam kültürünün ürünlerinden de mahrum etmeye devam etti. Bizim duygularımıza ve zevkinize hitap eden, İspanya'nın harika Endülüs'ü ayaklar altına alındı, Neden?" diye sorar. (s. 127) Oryantalist geleneğe bir alternatifin ortaya çıkacağını görmek zordur. (s. 128)

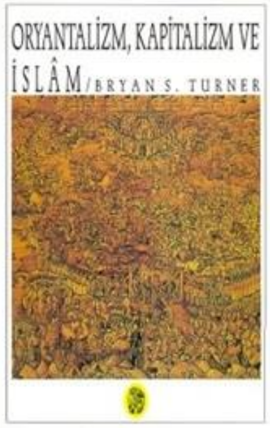

Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam

*

Şarkiyatçılık ve İslam

Bu yazının, Bryan S. Turner tarafından yazılan 'Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam' adlı eserin sitemizde bulunan özeti ile beraber okunmasını özellikle tavsiye ederiz!

"Batıdan doğu despotizmine ilişkin oluşmuş bir önyargı mevcuttu. (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 61) 19. yüzyılda bir din olarak İslam'ın, kaderci olduğu, ilerlemelere engel olduğu düşünülmüştür. Uzun vadede bunun bir önyargı olduğu görülmüştür. (s. 85) 1820'lerde Osmanlı donanmasında görev yapan İngiliz subayı Sir Adolphus Slade şöyle yazmaktadır: "Osmanlılar, özgürlüğün en değerli imtiyazlarını olabildiğince yaşamışlardır. Osmanlı insanı en düşük düzeyden paşa düzeyine çıkabilecek özgürlüğe sahiptir. (s. 126) İslam medeniyeti, Hollanda'lı Pim Fortuyn'un iddia ettiği gibi, 'gerici bir medeniyet' değildir." (s. 128)

Yazar, oryantalist çalışmaların, emperyalizme ve sömürgecilere hizmet ettiğini kabul etmez. Eserin tamamı bu mantıkla yazılmış ve sonuçta batının yaptıkları her şey (sömürü ve işgal dahil) haklı ve bir hikmete binaen yapılmış gibi gösterilirken, sonuç itibari ile Müslümanların yönetilmesi gereken fanatikler olduğu imajı oluşturulmaya çalışılmıştır.

Yazara cevap olarak sitemizdeki, 'Avrupa'nın üzerine Doğan İslam güneşi, İslam Barış dinidir, Batı medeniyeti, islamofobi' gibi yazılara bakılmasını tavsiye edebiliriz.

Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam

Batının Doğu hakkındaki gerçek fikirlerine geçmeden önce batılıların Doğu ülkeleri üzerinde yürüttükleri çalışmaların doğu üzerinde güce sahip olma arzusuna sahip emperyalist veya sömürgeci bir yaklaşımla sıkı sıkıya bağlı olmadığını belirtmek yerinde olacaktır. (s. 7) Doğu üzerinde yürütülen batılı çalışmaların bir tür sömürgeci güç olduğunu tartışmak mantıksızdır. (s. 11) Batı edebiyatı Zalim hükümdarların Timurlengin ve, İslam'ın anlatıldığı başta Türkiye olmak üzere, birçok Doğu ülkesini konu alan hayal ürünü masallar ve negatif simgeler ile doludur. (s. 19) Batı, sahip olduğu bilim ve felsefe yöntemleri ile araçlarını, doğudan almıştı ve bunu kabul de etti. (s. 20) Mısır milliyetçiliği ve İran'ın bağımsızlığı için yürütülen kampanyalara destek olan Edward G. Browne, Arap milliyetçiliğini destekleyen W. S. Blunt ve İ. Goldziher gibi İslam toplumunu bölen fikirleri yayarlar. Hatta Napolyon'un Mısır işgalini Curtis, 'bir çeşit Kahire'yi modernleştirmek' olarak açıklar. (s. 22) Papa 4. Leo, Müslümanlara karşı savaşan Hristiyanlara cennet vaat ediyordu. Papa John da benzer şekilde, 'inançsız kişilere karşı savaşanlara' benzer vaatlerde bulunur. Papa 2. Urbanus Müslümanları Tanrıdan tamamen uzaklaşmış bir ırk olarak tanımlar. (s. 27) Haçlı Seferleri inançları için tehlike olarak gördükleri Müslüman düşmana karşı, ortak bir Hristiyan vaadi olması temelinde haklı sebeplere dayandırıldı. Arapların servetini ya da topraklarını ele geçirmek için açgözlü bir istekle başlamamıştı bu seferler aksine, Haçlı Seferleri katılımcılar için maliyetli bir girişimdi. (s. 28) Türk kelimesi kimi zamanlar basit bir unvan ya da tanım olarak kullanılsa da, sıklıkla, akla şehvet ve zulmü getiren aşağılayıcı bir şekilde ve ayrıca Müslüman kelimesi ile de eş anlamlı olarak kullanılıyordu. (s. 30) Özellikle 17. ve 18. yüzyılda ve sonrasında bazı Avrupalıların, Osmanlılar gibi giyinmeleri, Türk kıyafeti denilen tarzın moda olmasına, Avrupa'da sanatsal tasvirlere ve kılık kıyafete adapte edilen sarığı takmalarına rağmen, Müslüman sultanlar halka Avrupalılar gibi giyinmeyi yasaklar. (s. 31) Papa II. Pius, inançsız Müslümanlara karşı haçlı seferi yapılması çağrıların da bulunur. Onun sayesinde Avrupa kelimesi Hristiyanlık ile eş anlamlı kullanılır hale gelir. (s. 39) Şamlı Aziz John, yedinci yüzyılın sonlarında Hz. Muhammed için 'sahte peygamber' der. Kur'anı latinceye çeviren Cluny başrahibe Kutsal Peder, Muhammed'in cinsel açıdan nefsine düşkün biri ve katil olduğunu düşünmektedir. Thomas Aquinas ise, 'Summa Contra Gentiles' adlı eserinde, Muhammed'in vahiy almadığını, Müslümanların canavar, vahşi olduğunu, insanları şiddet ve silahla kendisine katılmaya zorladığını iddia eder. (s. 41)

Daha sonra 12. ve 14. yüzyılda, düzenbaz ve sapkın olarak düşünülen Muhammed ve özellikle İslam'ın teslis açısından Hristiyanlığa aykırı olan görüşleri, kiliseye göre saçma ilan edilen Kur'an'daki cennet algısı ve Müslüman toplumun despotizm, kölelik, kadınların itibarsızlaştırıldığı iddiasına, Müslümanların şiddet ve zulme maruz kalan, pasif ve itaatkâr bir toplum olduğu görüşleri eklenir. DOLAYISI İLE ONLARI BU ZULÜMDEN KURTARACAK OLAN KUTSAL GÖREVLİ KURTARICILARDA BATILILARDIR! Avrupalılar ciddi ve tarafsız analizler yaparken, batılı eleştirmenler ve politik şahsiyetler, doğu ile ilgili sert ifadeler, yanlış anlamalarda bulunmaktadırlar. Bacon, Türkleri ahlaktan uzak, sanatsız, bilimsiz, bir arsayı ya da günün bir Saatini bile hesaplanamayan, yemekte kıt; pis, kısaca; insan toplumunun yüz karası olarak tasvir etmekte idi. Türkler için, 'canavarlara karşı kibar olan gaddar insanlar' tanımı da ona aittir. (s. 42) Montaigne, Haşhaşileri sadık Müslüman olarak tanımlarken, Dante, Muhammed'i cehennemin 8. katında resmetmek de idi. (s. 43) Petrarca, Hristiyan batının, doğuya karşı insanlığın son kalesi olduğuna inanıyordu. Bruno, Türkleri Antik Roma tarihindeki vahşilerle, Godlar, Vandallar, Lombardlarla bir tutarak, kitapları yok eden kimseler olduğunu söylemektedir. Michel Baudier, Hazreti Muhammed'i, ruhun duyarlılıklarına karşı kör, dünya üstünde sahip olduğu bir randevu evi ile yetinmeyen, onu cennete kadar yükselten biri olarak tasvir eder. 1560'da Türklerin çoğunun çok eşli olmadığını yazan neredeyse tek kişi Guillaume Postel idi. Baudier, Muhammed'in ailevi kökeni belli değil, liderlik için Tanrı tarafından kutsal bir şekilde atanmış gibi yapıp, silah gücüyle dünyayı kendi hakimiyeti altına almak isteyen bir karakter olarak betimler. "Kötü ve dünyevi hedefler içindeki, hain ve zalim bir olan birinin türettiği 'Muhammed dini', insanlara maddi zevkler sunarken, aynı zamanda kılıç ve zorbalık ile onları kontrol altında tutuyordu" der. (s. 44) Blaise Pascal, "Muhammed dünyevi başarı yolunu izlerken, İsa'nın ise ölüm yoluyla ölümsüzlüğü seçtiğini" iddia eder. "Muhammed'in yaptığını herhangi bir insanda yapabilirdi. O, hangi maneviyata, hangi mutluluğa sahipti?" diye devam eder. 17 yüzyılda köle Hristiyanların Müslümanlaştırılması ve İslam'ın bazı Hristiyanları cezb etmesi üzerine, Avrupa Hristiyanları Türkler ve İslam dinine karşı, Hristiyan Birliği oluşturması çağrısında bulunurlar. Osmanlı ve İslam hakkında çıkarılan yayınların sayısı zamanla arttı ve bunların çoğu eleştiri yayınları idi. Humphrey Prideaux, Muhammed'i cahil bir barbar, şehvet düşkünü ve kötü ruhlu bir sahtekar olarak tasvir ediyordu. Yazar, Muhammed'in kutsallığının saçmalığını gözler önüne serdiğini ileri sürmekte idi. Kitabı 'Life of Mohamet' defalarca Avrupa'da basılır. (s. 45) İngilizcede İslam'a karşı sempatik bir tavırla yaklaşan belki de ilk eser, 1674 baskılı, 'An Account' adlı eserdi ve yazarı Henry Stubble idi. Teslis muhalifi bu yazar Hz Muhammed'in şimdiye kadar gelmiş en zeki yönetici figür olduğunu iddia ediyordu. Pierre Bayle, Muhammed'in şehvete ve kılıca düşkün bir sahtekar ve kendisini yüceltmek için dini kullanan sahte bir öğretmen olduğunu düşünse de aynı zamanda diğer dinlere gösterdiği hoşgörü ve kadınlarının düzgün ahlaklı oluşu nedeniyle, İslam toplumları için sempati ile şekillenen bir tutuma da sahip idi. (s. 46) "Peygamber Muhammed'in fanatizmi" isimli oyunda Voltaire, kimsenin deve tüccarı Muhammed'in davranışlarını mazur göremeyeceğini yazar. Kur'an'ın her sayfasında sağduyuya hakaret edildiğini, mantıksız bir kitap olduğunu söyler. Muhammed'in, kitabına saygı duyulmasını istediği için kendi ülkesini ateşe verip kılıçtan geçirdiğini söyler. Diderot, bir makalesinde Muhammed'in şimdiye kadar gelmiş en büyük sağduyu düşmanı olduğunu yazar. Muhammed, kendi isteklerini cahil insanlara empoze etmiş ve Kur'an'ın bölümlerinin vahiy ile indiğine inanmayanların boğazını kesmiştir. Ayrıca, Muhammed'in insanları din değiştirip, güzel kadınlarla birlikte olma zevkine ulaşmaya ya da ölümü seçmeye zorladığını yazmaktadır. (s. 47) Lipton Edward Gibbon ise, Muhammed'in coşkulu bir tutkun mu yoksa bir sahtekar mı olduğu konusunda kararsızdır kalmıştır. (s. 48)

Kitap yazarları, İslam'ın despotizme inanılırlık kazandırdığını düşünmektedir. Aktardığı yazarların yorumlarının “Yüzyıllar önce yazılmış olmalarına rağmen, günümüzün modern dünyasında hala üzerinde düşünmesi gereken konular” (s. 49) olduğunun altını da çizen yazar, İslam’a bakış açısının yüzyıllar boyunca değişmediğini de böylece bizzat göstermiş olmaktadır.

G. Botero, “Osmanlı'da halk, tebaa değil emirleri kanun yerine geçen despot büyük Türk'ün kararlarına bağlı olan köleler” olduğunu ileri sürer. (s. 59) 1570'lerde tarikattan ayrılan bir Cizvit olan bu yazara göre, özel mülkiyet ve özgürlük hakkı doğuda yoktu ama bunun aksine, batıda özel mülkiyete sahip olma hakkı vardı. Protestan bir Tüccar olan Jean-Baptiste Tavernier, defalarca baskı yapan kitabında benzer görüşler ileri sürer.(s. 60) Doğu hakkında yazan yazarlardan belki de en etkilisi olan, Fransız asıllı Protestan Diplomat ve İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Pauk Rycaut, 17. yüzyılın sonlarında Osmanlının, vahşi, zalim, zorba bir rejim ile yönetildiğini tasvir ediyordu. Yazar bir diğer eksiklik olarak, Avrupa ülkelerinin aksine yüksek mevkileri elinde bulunduran "asil kana" sahip bir soylular sınıfı da Osmanlılarda yoktu, demektedir. Türk saltanatı bir çeşit kölelerin tutulduğu bir hapishane ve köleliğin çatısıydı. Bu yazar kendi içindeki kötücül mizacının zehiriyle, Osmanlı'nın infilak edeceğini söylemektedir. Kötücül mizacın özelliklerine birisi de, 16. ve 17. yüzyıllardaki kadınların saltanatı, kadının toplumdaki etkili bir yere sahip olmasıdır. 'Okuyucular için Risale'sinin sonunda, "Muhammed'in yoz, kibirli ve habis dininden" ziyade Bir Hristiyan olarak doğduğu için tiranlık, baskı ve zulüm ile dolu olan Türkiye'de değil de, mantığın 'akıl almaz vaizin gurur ve şehvetle rekabet içinde olmadığı', dünyanın en adil ve dürüst ülkesinde doğduğu için tanrıya teşekkürlerini sunar.(s. 61) İngiltere sınırları dışına hiç çıkmamış olan ve Osmanlı Devleti'nin askeri ve siyasî tarihiyle ilgili yazılmış ilk İngilizce kitabın yazarı olan Richard Knolles, ilk temel eserini Osmanlı tarihi hakkında, İngilizce olarak yazar (1603). Yazar Türkler için bir terim üretir, 'dünyanın yeni baş belası'. Türklerin verdiği sözlere inanmanın tehlikelere dikkat çekmek için ‘Türklerin erdem ve insanlıktan nasip almadığını’ sözlerine ekler. Ona göre Türkler gaddar ve kalleştir. (s. 66) İlk profesyonel Seyyah yazarlardan biri olan Fynes Moryson, Osmanlı İmparatorluğunu gaddar, tüm halk doğuştan köle ve gerçek asaletin olmadığı topraklar şeklinde tasvir eder. 1610'da İstanbul'a seyahat eden George Sandys, Osmanlı İmparatorluğu ve İslam'ı, 'asi ve saralı Bizans askerinin eseri’ şeklinde eleştiriyordu. Aynı yazar Hz Muhammed için bir sahtekar demekte, ilahi bir emir almadığını ileri sürmekte idi. Ona göre Hazreti Muhammed, acımasız, doğuştan tüm kötülüklere meyilli ve doyumsuz şekilde şehvet düşkünü idi. Kur’an, masallar, efsaneler ve hayaller ile doluydu. Sonuç olarak yazar şöyle der: Kötü ve dünyevi projelere sahip yaşayan bir insanın oluşturduğu İslam dini, gücünü tiranlık ve kılıçtan alıyor.Tüm erdem'in, tüm bilgelik ve bilimin, tüm özgürlük ve ahlakın kökünü kazıyordu. (s. 67) Sir William Eton, 1799 yılında yazmış olduğu kitapta, Osmanlı İmparatoru için, “tanrının sesi ve gücünü tek bir insanda birleşiyor” derken, başka bir yerde, “müftünün, dini ve ruhani konularda lider konumda olduğunu ve ayrıca subaylar, ulema ve bakanlardan oluşan büyük bir divanında sultan'ın gücünün sınırlayıcı” olduğunu yazarak kendi ile çelişmekte idi. Aynı yazar, Türkler ve Avrupalıları karşılaştırır. Ona göre modern Avrupa'nın büyük bölümü, yurtsever, yardımsever, soylu, sosyal çevreyi süsleyip çekici hale getiren, hassas zevkler yaratan, dişil toplumun etkilerine atfedilebilir bir yapıdadır. Türkler ise aksine, sevgi anlayışları, arkadaşlık ya da saygıdan öte, cinsellik üzerine kurulu barbarlardır. İskoç bakan William Robertson, Türkleri zalim, azılı barbar, despot olarak tanımlar. Osmanlı sultanının efendi, halkın ise köle olduğunu iddia eder. Fakat Eton gibi Robertson da, Kur’an'a itaat ve askeri güç gibi sultanı kısıtlayan şeylerin olduğunu ekler. (s. 69) Volney Kontu, orijinal ismi ile François de Chassaboeuf olan yazar, Kur’an için; inatçı, ateşli bir fanatizmin gücü olduğunu, Hz Muhammed'in insanları aydınlığa kavuşturmak değil, onlar üzerinde egemenlik kurmak isteyen, taraftar bulmak değil, kendi emri altında tebalar olsun isteyen biri olarak tasvir

eder. Bir zamanlar Asya gelişmekte iken, İslam yüzünden, barbarlık ve manasızlık çukurunda çürümeye başlar, diye yazar. Yazarın bu görüşleri dünya çapında etkili olur. ABD Başkanı Thomas Jefferson, kitabının çevirisini yapar. Daha sonraki yazarlar, bu fikirlerden etkilenir. (s. 87) 1720, 1723 yılları arasında, 144 makale yazan iki yazar, Cato müstear adını kullanarak, daha sonra kitap haline getirdikleri görüşlerinde, 'Türklerin dini acımasızlık ve şiddet kullanımı ile desteklenen bir düzenbazlık ve hile üzerine kurulmuştur, Muhammed Kur'an'ın tartışmaya açılmasını yasaklamıştır' demektedirler. (s. 88) İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Edward Wortley Montagu'nun eşi Lady Mary Wortley Montagu (1717), İngilizlerin Türkiye hakkındaki bilgilerinin önyargılı olduğunu düşünmüş ve dini liderlerin, 'Muhammed'in kurallarını kötülemek için saçma sapan binlerce hikaye' uydurduğundan yakılmıştır. Başka yazarlar köle olarak halkı tanımlarken Lady Mary, sultanlarına karşı duydukları net ve sınırsız hayranlığı rağmen, eğer halk bir bakandan memnun değilse sultan'ın sarayı'nda korku dolu bir bekleyiş içinde oturduğunu yazmaktadır. (s. 90) Lady, Türkiye ile Fransa ve İspanya gibi Katolik ülkeler arasında karşılaştırma yapmış ve Türk halkının İngiliz halkından daha geniş özgürlüklere sahip olduğunu, Türk kanunlarının İngiliz kanunlarından daha iyi bir şekilde tasarlanmış ve uygulanmış olduğunu, Türkiye'deki kadınların durumunun pratikte daha iyi olduğunu ifade etmiştir. Kız kardeşi Lady Mar'a yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: 'Her şeyi hesaba kalktığımda, Türkiye'deki kadınların, bu ülkedeki en özgür bireyler olduğunu görüyorum.' (Robert Hals, Selected letters of Lady Mary , s.329; Ccomplete letters of Lady Montagu, I/318-320)

392

Levant, 'The Turks do not believe that women go to paradise and barely recognize them as rational animals. They take women simply to serve them as they would a horse.'82 Montagu argues that, on the contrary, it is not true that 'Muhammed excludes women from any share in a future happy state'. Instead, she writes that the Prophet was 'too much a gentleman and loved the fair sex too well to use them so barbarously'; in fact he had promised the Turkish women 'a very fine paradise' separate from that of their husbands. There is more than a hint of sarcasm in Montagu's conclusion: 'But I fancy the most part of them won't like it the worse for that, and that their regret of this separation will not render their paradise the less agreeable.'83

Montagu's most famous letter, briefly excerpted at the beginning of this article, was addressed to Lady Mar, her sister, on 1 April 1717. Here, she not only extols the virtues of Oriental women's lives in comparison to English women's, but also counters discourses of difference by asserting that really, ' 'tis just as 'tis with you.' The letter continues:

'Tis very easy to see they have more Liberty than we have, no Woman, of what rank so ever being permitted to go in the streets without two muslins, one that covers her face all but her Eyes and another that hides the whole dress of her head, and hangs halfe way down her back and their Shapes are also wholly conceal'd by a thing they call a Ferigee which no Woman of any sort appears without ... You may guess how effectually this disguises them, that there is no distinguishing the great Lady from her Slave and 'tis impossible for the most jealous Husband to know his Wife when he meets her, and no Man dare either touch or follow a Woman in the Street.

This perpetual Masquerade gives them entire Liberty of following their Inclinations without danger of Discovery ... You may easily imagine the number of faithful Wives very small in a country where they have nothing to fear from their Lovers' Indiscretion ... Neither have they much to apprehend from the resentment of their Husbands, those Ladys that are rich having all their money in their own hands, which they take with 'em upon a divorce with an addition which he is obliged to give 'em. Upon the whole, I look upon the Turkish women as the only free people in the empire. The very Divan pays respect to them and the Grand Signor him selfe, when a Bassa is executed, never violates the privileges of the Harem (or Woman's apartment) which remains unsearched entire to the Widow. They are Queens of their slaves, which the husband has no permission so much as to look upon, except it be an old Woman or two that his Lady chuses 84

The metaphor of the veil, one of the Europe's most enduring symbols of the presumed backwardness and oppression of the Orient, is turned inside out, and instead comes to represent a source of liberty, a mode of free public passage. The liberty for which she envisions Turkish women using this veil is freedom of movement for the purposes of having extramarital affairs. Montagu notes the economic independence of rich Turkish women, governed by Islamic family law which was more liberal towards women than Britain's was at the time, and once more sees the benefits in terms of freedom from the usual constraints of marriage. Montagu also asserts that the veil's 'disguise' obscures class, making the mistress and her slave interchangeable on the street. The liberty which Montagu imagines, then, is also the liberty to step outside one's class-based limitations, to travel unfettered by the norms and morality imposed on women by society

I look upon the Turkish women as the only free people in the empire. T

Türk kadınlarını imparatorluğun tek özgür insanı olarak görüyorum.

. 'Orientalism, gender and class in Lady Mary Wortley Montagu's Turkish Embassy Letters: to persons of distinction, men of letters and c'. Cultural Geographies (formerly Ecumene) Volume 6, Issue 4 pp375-398. Arnold Publishers.

Sir james Porter, 1760'lı yıllarda yazdığı yorumlarda, "devlet makamlarına karşı gösterilen özen ve doğruluk açısından, Türkiye ile rekabete girebilecek bir Hristiyan gücü olması söz konusu değildir, Türkiye'de ticaret muhteşem bir titizlikle yürütülür." Demektedir. Tabii aynı yazar Müslümanları şiddet taraftarı, hilekâr, olarakta nitelemektedir. (s. 91) Avukat ve gazeteci olan Linguet, Türkiye, İran ve Hindistan tiranlığı varlığı konusunda, dünyadaki tüm rejimler de suistimallerin yaşandığını ifade ederek, bu üç ülkedeki örneğin despotizm olarak tanımlanmaması gerektiğini söyler. Yazar, şark despotizmi kavramının özellikle Hindistan'daki İngiliz egemenliğini haklı göstermek için kullanılan bir kurgu olduğunu yazar. (s. 92) Osmanlı aleyhine yazıları ile tanınan Montesquieu'nun anlatımlarını kabul etmeyen Anquetil-Duprrron, "Türkiye'deki rejim basit bir keyfi iradeyi zorunlu kılan bir özelliğe sahip değildir, sultan devlet işlerini yürütüyor ve dilekçeleri açıkça kabul ediyordu. Sultan, İslam hukukunu devam ettirmek

için yemin etmişti ve bu hukuka bağlı kalıyordu, doğu rejimlerinin, şeytanın somut hali olarak suçlanması oldukça haksızdır", der. Yüzyıllar boyu batıyı etkileyen Bernier'in fikirlerine karşı çıkan yazar, "özel mülk ve ticari hakların varlığının yasalar ve anlaşmalarla belirlendiğini" söyler. "Sultanın sahip olduğu hakların, Avrupa'daki krallarınkinden ne az ne de fazla olduğunu" belirtir. 1786'da Fransız Büyükelçiliği görevini yürüten Choiseul Kontu Gouffier'e göre, "Osmanlı'da işler kralın tek efendi olduğu Fransa'dakinden farklıydı. Osmanlı'da sultan, hukuk adamlarını, âlimleri, yüksek mevki sahiplerini ve artık mevkilerinde olmayanları da ikna etmesi gerekmekteydi." (s. 93, 146) David Hume'da, kendisine gelen pek çok iddianın aksine büyük Türk'ün yeni vergi koyma hakkına sahip olmamasının, Türkiye devletinin önemli bir ilkesi olduğunu belirtir. (s. 94) Doğu Hindistan şirketinin Bengal piyade bölüğünde 4 yıl geçiren ve “Hindistan tarihi” adlı bir kitabın yazarı olan Alexander Dow, “Muhammed'in dini sayesinde despotizm Hindistan'da muhteşem bir büyüme olanağına kavuşur, Muhammed'in inancı, özellikle despotizme kaynak oluşturmak üzere hesaplanmıştır.” Demekte ve “İslam dininin taraftarlarının ortak davranış özellikleri; itaat etme, keyfi yetkiye sahip bir rejimi kabullenme, takdiri ilahiyeye inanma, çok eşlilik, tembellik, şehvet düşkünlüğü, kadınlar ve aile üzerinde sınırsız egemenlik sahibi olma ve duyarsızlıktı” diye sıralamaktadır. (s. 95) 1829'da Türkiye'de ve doğuda birçok yere seyahat eden İngiliz Deniz subayı Adolphus Slade ise, "Osmanlı sultanının sınırsız yetkilere sahip olmadığını, yetki ve gücünün çeşitli faktörler ile kontrol altında tutulduğunu" söylüyordu. Doğu hakkındaki en en ilginç yorumlardan birini de Hegel yapar. Ona göre tarih, doğudan batıya doğru ilerliyordu: Doğu Dünyası, Yunan Dünyası, Roma dünyası ve sonunda özgürlüğün şekilleneceği Alman Dünyası; tarih'in gelişim sürecini oluşturuyordu. Alman dünyasında herkesin Özgür olduğunu da iddia ediyordu. (s. 96) Şark despotizmi kavramı, doğu toplumlarının ve politikalarının içinde olduğu gerçekliği tarafsız bir şekilde analiz edip anlatılmaktan daha çok, batının bu toplumlar üzerindeki emperyalist ve sömürgeci hâkimiyetini veya batının politik hedeflerini desteklemek için kullanıldığı görüşü post modern görüşlerin genel özetidir. Şu bir gerçektir ki Doğu hakkında kaleme alınmış metinlerin bir kısmı, batılı devletlerin ve ticari şirketlerin temsilcileri ve memurları tarafından yazılmıştır. Bu yazarlardan bir kısmı da, kendi ülkelerindeki yani Avrupa'daki despot yöneticilere karşı, aşırı monarşik gücün kısıtlanması ve sınırlandırılması çağrısında bulunmak için, doğu despot imgesini kullanmışlardır. (s. 98) Shakespeare'e göre çok eşliliği ve kadınlara eşlerden ziyade köleymiş gibi davranmayı onaylayan Kur’an, şehvet düşkünlüğünü de onaylıyordu. (s. 100)

Şark despotizmi kavramının aksiyomatik olarak başlangıç noktası Montesquieu'dur. (s. 102) Montesquieu 'sıcak ülkelerin tembel, soğuk ülkelerin ise çalışkan, üretken, özgür olduğunu' iddia eder. 'İslam dininin sıcak iklimler için uygun olduğunu' ileri sürer çünkü 'bu insanlar edilgenliğe elverişli ayrıca şarap yasağı, insanların terleyip suya ihtiyaç duyduğu Arabistan'ın sıcaklığına uygundu.' (s. 102) 'Çok eşlilik, kadınların evde hapsedilmesi için gereklidir. Müslümanların ahlak kurallarının getirdiği kısıtlamalardan tümüyle uzak olmayı

düşlediğini ve her türlü suçu işleyebileceğini' ileri sürer. Montesquieu'ya göre 'doğudaki kadınlar köle, Monarşik rejimdeki kadınlar özgürlük içindedir.' (s. 124) Montesquieu, sıcak ülkelerdeki kadınların, güzelliği erken yaşta kaybolur, İslam çok eşliliğe izin verdiği için, asya da kolayca kök salmıştır, tek eşliliğin olduğu Avrupa'da, bu nedenle yayılma göstermemiştir, görüşlerini ileri sürer. (s. 125) Montesquieu, köleliğin sıcak iklimlerin sonucu olduğunu ileri sürer. Soğuk iklimlerde yaşayan insanların sahip olduğu cesaret, özgürlüklerini korumalarına yardımcı olduğu söyler. Montesquieu'nun dinler hakkındaki ilgisi, kanunlar ve siyasal rejimler üzerindeki etkilerini incelemekte sınırlıdır. O, Hristiyanlığı despotik olmayan politikalara denk tutmuştur. Hristiyanlığın despotizme engel olduğunu ileri sürer. Hristiyan ülkelerdeki iç ve dış politik eylemlerin İslam ülkelerinden daha merhametli olduğunu, Müslümanların daha zalim olduğunu iddia eder. Ona göre İslam, zalimdir ve tembelliğe teşvik eder. (s. 127) Günlük namaz ritueli, kader anlayışı ve tefekkür alışkanlığı insanları tembelleştirir, der. (Tefekkür değil tevekkül kavramlarını bile karıştırıyor batılı yazar!) İslam için, sürekli olarak eleştirel ve sıklıkla da iğneleyici olmaya devam eder. O, 'İslam'ı tabular, uyuşukluk, tembellik gibi özelliklerle kişilik kazandırılmış bir din' olarak görür. Hastalıkları ve vebayı Hristiyanların yaptığı gibi kontrol altına tutamadıkları iddiası ile Türkleri kınar. (s. 128) Aslında bu görüşler Fransız rejiminin üstü kapalı bir eleştirisidir. (s. 129) Montesquieu'nun despotizmi kavramı, özü itibariyle doğuya özgüdür. Türkiye, 'tüm ulusların en cahilidir. Şerefe, yaşama ve halkların sahip olduğu mülke çok az önem verilir', diye onları eleştirir. Osmanlı İmparatorluğu'nu hoşgörüsüz ve ılımlı bir tutumdan uzak olarak, vahşi çözümlerle korunan hastalıklı bir yapı olarak tarif eder. (s. 144) Montesquieu, hiçbir zaman Osmanlı İmparatorluğu'nun içinde olduğu gerçekliğin bazı yönlerini iyi bir şekilde kavrayamamıştır. Ortadoğu hakkında uzman olan birçok isim, onun bir şekilde, Ortadoğu hakkında hatalı veya eksik bilgi sahibi olduğunu kolaylıkla anlayabilir. Montesquieu, İslam dini veya şeriatın rolü ve Kur'an ile prensin hükmü arasındaki karşılıklı ilişki hakkında, ilk elden bilgiye sahip değildir. (s. 146)

Alexis de Tocqueville, "Muhammed Kur'an'a sadece dini ilkeleri değil politik ilkeler, kamu ve ceza kanunları ve bilimsel teorileri de eklemiştir, onun aksine İncil yalnızca Tanrı ile insan arasındaki genel ilişkiden bahseder ve hiçbir İnanç zorunluluğu da dayatmaz."der ve "İslamiyet'in aydınlanma ve demokrasi çağında hakimiyetini koruyamayacağını, Hristiyanlığın tüm çağlarda olduğu gibi, aydınlanma ve demokrasi çağında da hükmünü devam ettireceğini" ileri sürer. Ona göre Hristiyanlık, modern ahlak kanunlarının en büyük kaynağıdır. Kur'an'ı, 'üstesinden gelmemiz gereken, Müslüman nüfusunun sahip olduğu kanunların, fikirlerin ve geleneklerinin tümünün kaynağı' olarak görmektedir. (s. 229) İslam, dini ve seküler yetkiyi kaynaştıran bir din haline gelmiştir. Ona göre İslam, fayda sağlamaktan ziyade hasar verici, yoğun bir güç ve yetki uygulamaktadır. İslam'ın temel amacı, Fetih ve

yayılma için savaşmaktır. Kur’an'da şiddet içeren nefsi eğilimler vardır. (s. 230) "Dünya üzerinde Muhammed'in dini kadar dehşet verici sonuçları olan çok az din var olduğuna ikna oldum." der. "İslam'ı, çökmekte olan bir inanç olarak görüyorum." der. (s. 231) 'Hristiyanlık, medeniyetleri özgürlüğe ve demokrasiye taşıyabilmiş ve sosyal gelişim ve yüce vazifeler için gerekli bir koşul olmuştur', diye de ekler. (s. 232) Tocqueville, İslam hakkındaki eleştirilerinde sınırsız değildir: 'İslam toplumunu, bizi tanımadan önceki hallerinden daha sefil, daha düzensiz, daha cahil ve daha vahşi hale getirdik.'demiştir. Ona göre, "Fransa'nın Afrika'daki hâkimiyet hegemonyası, doğunun yaşam şartlarını iyileştirecek, daha az gelişmiş olan bu ilkellerin çağdaşlaşmasına yardımcı olacaktır." (s. 233) Fransa'nın uluslararası itibarı ve gücünün korunması, yazar için hayati bir önem taşımaktadır. Ona göre Fransa, Akdeniz ve Kuzey Afrika'daki konumunu, İngiltere'nin egemenliğine karşı kurmak zorundadır. Herhangi bir savaşın, gerilemekte olan bir ülke için artık bir tehdit unsuru olmadığını ileri sürer. Ona göre savaş, toplumların ufkunu genişletir, alevlendirir, insanlara hareket zemini sağlar. (s. 234) Yazara göre ülkeyi güçten düşüren savaş değil, barışseverliktir. (s. 235) Yazar, Fransa'nın, Arapları akıllıca yönetmek ve kültürlerini veya Fas mimarisini tahrip etmemek için, İslami hayat tarzı hakkında araştırmalar yapmalıdır. (s. 236) Sömürgeleştirmenin başarılı olabilmesi için etkili bir yönetimin gerekli olduğunu ifade eder. Yazar, 'çölün çocuklarının' boyun eğmek zorunda olduğu merkezi Fransa hükümetinin ağırkanlılığı ve tek düzeliğinden rahatsız olmaktadır. Aynı yazar, rekabet halinde bir ülke olarak gördüğü İngiltere'nin, Sepoy İsyanını bastırması sırasında gösterdiği şiddetin de medenileştirme misyonu olduğuna inanmaktadır. (s. 247) Bu vahşeti şöyle yorumlar "bu vahşileri yönetmek için aldığınız ünvan, onlardan daha iyi olduğunuzu göstermektedir. Yapmanız gereken onları cezalandırmaktır; ‘onlar gibi davranmak’ değil." Yazar yapılan bu katliamı 'Hristiyanlığın ve medeniyetin zaferi sayılan bir başarı' olarak yorumlar. (s. 253) 'Hindistan'daki İngiliz egemenliğinin başarısız olduğunu, yerli halkı barbarlığa terk ettiğini görmek çok üzücü', yorumunu yapar. (s. 254) Başka bir yerde de, 'Çin'in bir Avrupa ordusu tarafından işgal edilmesini, Avrupa'nın devingenliğinin Çin'in durağanlığının üstesinden gelmesi düşüncesinin bile, kendisini mutlu ettiğini' yazar. (s. 255) Fransa'nın Cezayir'deki hakimiyeti için şöyle der, 'şahsım için en önemli öncelik, Avrupa toplumunun idaresi ve teşkil edilmesidir. Bunun anlamı, Afrika'da her şeyi ile Fransızlara benzeyen bir toplumun oluşturulmasıdır. Bir ulusun, ‘ruhunun sömürgeleştirme sayesinde ayakta tutulabileceğini’ ileri sürer. (s. 257) “İngilizler, doğudakiler gibi barbar veya yarı barbar toplumlar üzerinde hegemonya kurmaya belki de en uygun toplumdur. Çünkü tüm Medeni toplumlar içerisinde kendi geleneklerine kesinlikle en sağlam şekilde bağlı olan toplum onlardır” der. (s. 308)

Max Weber, Muhammed'i, dini kuruluş için gerekli yolları gösteren, örnek alınası bir insan olan Buda gibi bir peygamber olarak değil, Zerdüşt gibi bir ahlak elçisi olarak görmüştür. Weber'e göre İslam, asla bir kurtuluş dini değildir. İslam'ın öğrettiği Tanrı merhametli fakat sınırsız yetkiye sahip bir efendi'dir. İslam'ın temel hükümlerini sıralar ve bunların aslen politik karakterde olduklarını belirtir. (s. 427) -Max Weber hakkında, 'Oryantalizm Kapitalizm ve İslam' adlı kitap özetine de bakılabilir. -

Yazar kitabın sonuç bölümünde amacını açıkça belirtilir: Zamanın, geçmişe ait anıları silebileceği uyarısında bulunduktan sonra, şark despotizmi ve İslam'a ve bunlar arasındaki ilişkiye dair görüşleri yeniden ele almak için kitabı yazdığını' belirtir. Yani bir anlamda despotizm ile İslam'ın yeniden bir arada anılmasını amaçladığını açıkça ifade eder! Yazar, 'yer verdiğimiz yazarların görüşleri ‘emperyalist kibrin göstergeleri ya da doğunun maruz kaldığı sömürgeci aşağılamanın tezahürleri değildir' diyerek içerik ile tezat bir sonuca ulaşır. (s. 443) Yazar 'İslam'ın ortaya çıkışından beri Avrupa için daimi bir tehdit oluşturmuş olmasının tarih gerçekliğine' dikkat çeker. (s. 444) Avrupa ile İslam ülkeleri arasındaki,

çoğunlukla İslami militanlığın bir sonucu olduğunu iddia ettiği binlerce yıllık düşmanlık ile savaş haline dikkat çeker ve şöyle devam eder: Batının son Yüzyıllar boyunca Doğuya karşı takındığı tutum ve davranışlar ile ilgili bir 'suçluluk kompleksinin', bir nebzeye kadar hala Batı kültürü içinde 'kol geziyor' olduğu şüphesiz olsa da, iki unsuru hatırlamak faydalı olacaktır: Öncelikle Doğu, 'Batının Doğuya yöneltti̇ği saldırganlığa' karşı pasif kalmamıştır. Batılıların, Doğu toplumlarındaki 'arzu edilen ilerici değişiklikler olarak gördükleri unsurları geliştirmek adına' gerçekleştirdikleri faaliyetler ve girişimleri hatırlamak da aynı zamanda faydalı olacaktır. Yazar ayrıca, Batı toplumlarının öteki kültürlerle uğraşırken emperyalizm, ırkçılık veya avrosantrik (Avrupa ve Avrupalılara ve onların kültürüne odaklanan) bir tutum takınmadıklarını ileri sürer. (s. 445) Kendisinin de itiraf ettiği, son 200 yıllık saldırılara karşı eleştiri getiren Seyyid Kutub'un, 'Haçlı Seferleri, fikri bir düşmanlıktı. Haçlı sefer ruhu bütün Avrupalıların kanında gezer' değerlendirmesini de yazar eleştirmektedir. Yani yapılan zulümleri dile getirmeyi de 'modern İslami tutuculuk ' olarak nitelendirir. Kısaca yazar, Müslümanların yaptıklarını, Avrupalıları 'aşağılama' olarak nitelendirirken, kendi yaptıkları katliamları, medenileştirme, modernleştirme olarak takdim etmektedir. Yazar, Müslümanların kutsal Kudüs'ü İstanbul'u yağmalandığını, talan ettiğini söylerken, Papa 3. Innocent'in İslam'dan mahşerin canavarı olarak bahsettiğini, Hristiyan bölgelerde yaşayan Müslümanlar için yasal kısıtlamalar getirdiğini de rahatlıkla ifade edebilmektedir. (s. 446) Papa V. Nicolas, Osmanlı sultanından' deccal ve mahşerin kızıl ejderi 'olarak bahseder. Papa 10. Leo, 'Türkü, ebedi bir düşman' olarak gördüğünü dile getirir. (s. 477) Yazar, Avrupalıların kendisini savunmasını ve Müslümanlara karşı saldırılarının emperyalizm olarak suçlanmasını 'ironi' kabul eder. Bu yazar gibi bakış açısına sahip olanlar, Müslümanların kendini savunmasına ise militan (s. 448, 449) ve daha genel anlamda, terör diye tanımlamaktadırlar. Aynı yazar Avrupa'da yaşayan Müslümanların (entegrasyonu değil) asimile olması gerektiğini savunur! (s. 449) Yazar emperyalizm veya misyonerlik amaçlı çalışmaları değil de, Batı Avrupalıların başka nedenlerle Doğuya ilgi ve meraklarını olduğunu savunur: Gezginlik, ticaret, bilim adamılığı gibi. Amaç, Doğu toplumlarına ışık tutmaktır! Bunun aksi durumlar ise nadirdir! Birçok batılı araştırmacı da, İslam dünyasının batıdaki Rönesans'ın temellerini attığını kabul ederken, yazar doğunun batıya verdiği şeylerin başında, 'kahve' ithali olduğunu yazar. (s. 450)

Edmund Burke ise, İngiltere gibi demokratik bir devletin, despotik bir devleti yönetirken olumsuz bir şekilde etkileyebilme ihtimali olabileceği konusunda endişelidir! (s. 452) Adam Smith, anti-emperyalist birisidir (!) ve sömürgelerin vergi mükellefi İngilizler'in sırtında ağır bir yük olduğunu belirtmiştir. Bir İmparatorluğun güç kazanması için, ne mali ne de askeri bir katkısı olmayan sömürgelerin 'gösterişli donanımını' eleştirmiştir. James Mill, sömürgeleştirmenin İngiltere için çok sorumluluk olduğunu, genel anlamda anavatanda daha az yatırım yapılmasına neden olduğunu, büyük masrafları anlamına geldiğini ileri sürer. Kitap yazarı, benzer görüşteki diğer yorumları da sıraladıktan sonra, 'emperyalizmin Avrupalıların tüm önemli görüşlerinin doğasında otomatik olarak var olmadığı sonucuna varılabilir.' (s. 453) sonucuna ulaşır. Bağdat'taki kütüphane ve çeviri enstitüsü kanalı ile, ortaçağ Hristiyanlık aleminin benzer bir süre zarfında ürettiğinden çok daha fazla ve çeşitli bilimsel çalışma ve alim üretilmiştir. (s. 457) Arap bilim insanları yaptıkları çevirilerle, Yunan felsefesinin Hristiyan bölgelere yayılmasında önemli bir rol oynamıştır. (s. 458)

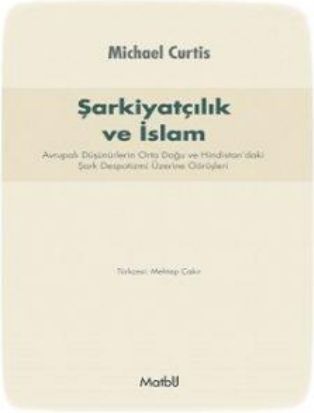

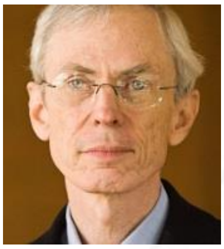

Michael Curtis, Şarkiyatçılık ve İslam

Kitap; kibir, üstünlük, efendi olma, yönetme, akıl verme yani klasik oryantalist bakış açısıyla yazılmıştır. Yapılan zulüm, sömürüler Avrupa'nın hakkıdır, zaten amaç sömürü değil, medeniyet götürmektir! Yazar, "Batı ülkelerinin Arap ve İslam ülkelerindeki sosyal ve politik tutumda değişim yaratılması için harcanan çabaya destek bulunmasının, demokrasiyi desteklemesinin ya da 'insancıl amaçlar doğrultusunda müdahalede bulunmasını' gerekli olup olmadığı hala bir sorundur" (s. 455) diye yazabilmektedir. Yazar ve kitabında fikirlerini ifade ettiği diğer eser sahipleri, sömürgeciliğin, emperyalizmin, Batı hegemonyasının bir modernizasyon aracı olduğu, ilerleme ve gelişim sağladığı görüşüne sahiptirler. Bu yazarlar, batılı ülkelerin, daha az gelişmiş toplumlara, Batı medeniyetini götürmek görev ve ideali olan bir medenileştirme misyonuna önayak olması gerektiği görüşünü ileri sürerler. (s. 456)

*

Modernleşme, Oryantalizm ve İslam

Batı, bilim devrimini yaptıktan sonra iki temel felsefe akımı ortaya çıkarmıştır. (s. 42) Rasyonalizm ve empirizm. Aydınlanma 18. yüzyılda bu iki geleneğin bir sentezidir! Bizim için batının tarihsel anlamı aydınlanma dönemi ile başlar. 1774-1820 yılları arası batılıları Ordunun donanımı anlamında askeri alanda taklit edilmiş, tazminatla beraber, 1826 yılından itibarende, zihniyet düzenlenmesine gidilmeye başlanmıştır. Batılılaşmak demek, Avrupalılaşmak demek, aydınlanmacı olmak demektir. Osmanlı ve cumhuriyet aydınlarının farkına varamadığı şudur: Avrupa'nın zihin tarihi, 18. Yüzyılla sınırlı olan bir aydınlanma düşüncesine indirgenemez. Avrupa'nın zihin tarihi 'kendi karşıtını üreten süreçlerin' tarihidir. (s. 43) Aydınlanmanın rasyonalitesi kendi dışında kalan bütün öteki rasyonaliteleri olumsuzlar. Geleneksel zihin yapımızın rasyonalitesinin aydınlanma rasyonalitesi ile bağdaşması söz konusu değildir. 200 yıllık Avrupalılaşma serüveninin bizi getirip bıraktığı yer oryantalizmdir. Oryantalizm, yani kendimizi Avrupalının gözüyle görmek! Ne Hazin (s. 44) Avrupa'nın zihin tarihinin ürettiği birey, 'özel birey'dir. Bencil, kendi benliğini her şeyin üstünde tutan bir birey. Edgar Morin, 'Avrupa'yı düşünmek' adlı eserinde, 'Özel birey'i Avrupa'nın entelektüel bağlamına şöyle yerleştiriyor: "İbrahim Peygamber'in Tanrısı'nın, evrenin Tanrısı olduğu ve Hristiyanlık mesajının bütün insanlara yönetildiği doğrudur ama yüzyıllar boyunca İsa'nın merhametinden yalnızca onun 'Sadık kullarının' yararlandıkları da bir gerçektir! Eski Yunan demokrasisinin Yurttaş-insanın onuruna saygı gösterdiği doğrudur ama aynı demokrasinin köle ile barbarı dışladığı da bir gerçektir. Almanlarla Fransızların özgür insanlar olduklarını doğrudur ama, özgürlük kavramını 'yalnız ve yalnız kendileri için' geliştirmiş oldukları da aynı ölçüde doğrudur." (s. 45) Avrupa bireyi, her şeyi kendisi için isteyen, maddeye ancak ona sahip olmak ya da egemen olmak için yaklaşan bir bencilliğe sahiptir. "Insan herşeyin ölçüsüdür" sözcüğünün anlamı bir Avrupalı bireyin bilincinde,' Ben

her şeyin ölçütüyüm" demektir. Türkiye'de de gençlik bencilleşiyor sanırım. Avrupa bizi arasına almak için bencilleşme sürecini öne çıkmasını bekliyor. (s. 46) Edgar Morin, ‘Avrupa'yı Düşünmek’ adlı kitabında, 'dialojik' olarak bir kavramdan bahseder, yani 'kendi karşıtını üretmek ve onunla çatışmasını sürdürerek verimli bir ilişkiye girebilmek.' Morin, Avrupa kültürünün ayırt edici özelliğini anlayabilmek için bu kelimeyi kavramanın zorunlu olduğunu belirtiyor. (s. 47) Avrupa'nın özgürlüğü, yalnız Yunan, Roma, Yahudi-Hristiyan miraslarının etkin bir biçimde birbirlerine tamamlamalarında değil, bunun yanı sıra aralarındaki sürekli çatışmada aranmalıdır. Avrupa kendi içindeki kadar kendi dışında da karşıtlarını üretmiştir. Dışındaki karşıt; Batı medeniyetinin temsil ettiği ne varsa, ona karşı da olan her şeyi temsil eden, 'Doğu'dur. Ne ilginçtir ki, Batı kendi karşıtı olarak konumlandırdığı Doğu ile verimli ve bereketli bir dialojik ilişkiye girmek yerine, onu daima karşısına almayı tercih etmiş, Doğuya 'dogmatik akıl'la yani peşin hüküm ve kapalı zihinle yaklaşmıştır. Şunu açıkça ifade etmek gerekiyor: Avrupa'nın kendi medeniyet dairesinin dışında kalan bütün medeniyetleri bir düşman olarak karşısına alış tarzı, aslında engizisyonun Galileo'yu karşısına alış tarzından farklı değildir. Ne var ki Batı Galileo'ya karşı bakış tarzını değiştirirken, doğuya olan bakış tarzını hiç değiştirmemiştir. Avrupa düşüncesi, kendi medeniyet dairesi içinde kritik aklı, kendi medeniyet dairesi dışında ise dogmatik aklı kullanmıştır ve kullanmaya devam etmektedir. (s. 48) Avrupa'nın dialojiği şudur: Karşıtını üret ama onu karşına alma. (s. 49) "Batı’yı ayakta tutan, ikili bir sistem var: Sermaye düzeni ve yargı sistemi. Batı’da Tanrı yok; hiç bir zaman da olmadı. O yüzden hep sahte tanrılar, sahte kutsallar icat ederek varlığını sürdürme savaşı veriyor Batı uygarlığı... Sahte kutsalların başında güç geliyor. Batı, tarihlerinin başlangıcından itibaren gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutsadılar. İyi de, Batı uygarlığının gücü, dolayısıyla güç üreten araçları kutlamasının nedeni ne peki? Çünkü Batı uygarlığının umutlara değil korkulara dayanıyor, varlığını hep ötekiler, düşmanlar, canavarlar icat ederek sürdürmüştür. Batı’da insan da yok; hiç bir zaman da olmadı. İnsan, önce tanrılaştırıldı; sonra aşağılandı." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 07 Ocak 2018)"Meğer Nureddin Mahmut Zengi (1118-1174) CIA ajanıymış. Ben demiyorum bunu. Cumhuriyet Gazetesi’nin mümtaz şahsiyetlerinden Aydın Engin beyefendinin iddiası bu yönde. 100 yaşındaki edebiyat dergimiz Varlık, “İbn Taymiyya” diye İslam âliminden söz ediyor mesela. Zira “aydınımsı” dediğimiz adam İbn Teymiye’yi hayatı boyunca hiç “Türkçe yazılışından” okuyacak kadar tanımamıştır. Ancak bir oryantalistin yahut bir batılı araştırmacının metninde tesadüf etmiştir ismine. Özdemir İnce’nin Paulo Coelho’nun romanının çevirisinde yer verdiği “birden kulelerden şarkılar yükselmeye başladı” cümlesindeki kulenin minare, şarkının ezan olduğunu söylememize bilmem gerek var mı? Türk aydınımsısı diye halka, toprağa, tarihe, dine karşı cehalet geliştirmeyi neredeyse vazife edinmiş adama derler." (İsmail Kılıçarslan, Yeni Şafak, 03 Şubat 2018)Batılılar, 1945'ten bu yana her şeyi 'dikte etme'yi yani sözün kısası, buyruk vermeyi bir alışkanlık haline getirmişlerdir. Aslında biz 1945’te demokrasiye batılıların dikte etmesiyle geçmedik mi? Ekonomik politikamızı IMF dikte etmemekte midir? (s. 50) Biz Avrupalı olmadık, kendimizi Avrupalı gözlüğüyle görmeye başladık. Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne kabul edilmemesi için dikte edilen hususlar, birer gerekçe değil, bahanedir. Avrupa Birliği'nin temelinde 'çifte standart' uygulaması bulunmaktadır. (s. 51) William Hale, Türkiye'nin ekonomik ve politik gelişmesi adlı çalışmasında şu tespiti yapar: 'Eğer planlandığı gibi giderse, 90'ların sonunda Türkiye Ortak Pazara tam üye olur, topluluğun tarım ihtiyacının önemli bir bölümü pekâlâ Türkiye'den karşılanabilir.' Bunun anlamı açıktır: Türkiye ekonomik gelişimini, Avrupa'nın çıkarları doğrultusunda tarıma ağırlık vererek sürdürmelidir. Avrupa Birliği'nin Türkiye'ye bakışında iki belirleyici düzlemden söz edilebilir, birincisi ekonomik, ikincisi din. (s. 52) Avrupa parlamentosu Hristiyan Demokrat grup başkanı Wilfried Martens, "Türkiye Avrupa Birliği için tam üyeliğe aday bir ülke değil; çünkü bizim önümüzde şu an bir Avrupa medeniyeti projesi duruyor." (s. 53) demektedir. Gerekçe 'medeniyet farkı!' Huntington, 'Medeniyetler birbirlerinden tarih, dil, kültür, gelenek ve en önemlisi de din yoluyla

farklılaşır 'demiştir. 'Globalleşen dünyada mücadelenin asıl kaynağı ideolojik veya ekonomik değil kültürel'dir, diyende aynı yazardır. (s. 54) İslam'a karşı koyuşun 'bir medeniyet çatışması' olarak meşrulaştırılmasının tarihi bir hayli eskidir. Huntington aslında yeni bir şey söylemiyor, oryantalist söylemeyi tekrarlıyor. Batı kendini her şeyi aşmış bir medeniyet olarak görürken, İslam'ı hala bir din, geri kalmış ilkellik olarak görür. Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi içlerine almamasının aslında gerçek nedeni, Türkleri Avrupa medeniyetinin bir parçası olarak kabul etmemelidir. Jos Krassen, "İdeolojik tehdit (Rusya) var iken, Türklerin başka dinden veya başka medeniyetten olmalarına hiç önemsenmezdi. Sovyet tehdidi ne zamanki son buldu, Türklerin artık Avrupa savunmasında bir rolü kalmadı, işte o zaman Avrupa gerçek yüzünü Türklere gösterdi, böylece aldatmaca son buldu." demektedir. Kendimize aldatmayalım ve bu aldatmaca artık bir son bulsun: Avrupa'nın yüzü, oryantalizmin ve Hristiyanların gerçek yüzüdür. (s. 55)Avrupa'nın bir kimlik inşa edebilmesi için ötekine ihtiyacı olduğu öteden beri biliniyor. Bu öteki Doğu olarak işaretlenir ama batıdan farklı, ondan aşağı, barbar, ilkel bir doğu imgesi kurgulanır. Ne zaman başlamıştır doğunun öteki olarak işaretlenmesi? David Marley, Kevin Robins gibi yazarlar, 1492 tarihini verir. Yani İspanya'daki Emevi İslam devletinin yıkılma tarihi! Bu tarihte, içlerindeki ötekiler kurumuş, dışarıdaki ötekiler yani Amerika kıtasındaki yerli halklar keşfedilmiştir. (s. 56) 1492 yılı, Avrupa kültürünün Hristiyan bir kültür olarak tasavvur edilmesini mümkün kılan bir merkezileştirme işleminin başladığı tarihtir. Avrupalı öznenin kimliğinin inşasında, öteki diye işaretlemeler düpedüz Hristiyan olmayanlardır. (s. 58) Oryantalizmin tarihi, işte tastamam bu noktada, ötekinin Hristiyan olmayanla özdeşleştirilmesinin tarihi olur. Oryantalizm gücünü 'yoktan bir şeyi var etmesinden değil, olan bir şeyi olmayana indirilmesinden' alır. (s. 58) Marx, 19 yüzyılda İngiltere İmparatorluğu'nun Hindistan'daki mevcudiyetini meşrulaştırmıştır. (s. 61; Ayrıca, Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 22) Oryantalist Louis Massignon'a göre, Hristiyanlıkta zaman, bir çizgi ve ilerleme, Müslümanlıkta ise bir geri dönüştür. Massignon'un bu düşünceleri, İslam'ın gelişme ve ilerlemeyi reddeden statik ve değişmez bir cemaati belirlediği ön yargısını meşrulaştırma gayesini güder. Bu oryantalizmin ta kendisidir; yani ‘İslam'da ilerleme yoktur’ düşüncesi. (s. 63) "Bugün İslam âlemi, Avrupa'nın durumuna göre rota değiştirme kompleksi içindedir. Bizler, her konuda Avrupa'yı rakipsiz bir otorite olarak kabul etmemizden dolayı, tarihimizi bile Avrupalılardan alıp öğrenmeyi adet haline getirdik." (. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 10, 24) "Bir grup oryantaliste verilen görev ise, Avrupa tarafından işgal edilen halkların bilinçlerine, Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesidir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 12-13)"Oryantalizmin etkisiyle, 'Doğulular ve Müslümanlar, batı gözlükleri takarak' kendilerine bakmak zorunda kalmışlardır. Batılaşanlar kendini ilerici olarak görmüşler, dinden uzaklaşmakta sınıf atlamak için gerekli görülmüştü." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 11, 17)"Entelektüel anlamda Batının dünyanın geri kalandan daha baskın olması mazeret olarak kabul edilemez. Bu denli büyük sömürgeci bir gücün fiziksel kısıtlamalarından kurtulmanın zorluklarını anlayabiliyorum (Örneğin Amerika Birleşik Devletleri’nin Afganistan üzerindeki baskısı yahut İsrail’in Gazze üzerindeki baskısı) ama zihinsel ve entelektüel köleliği anlayamıyorum. Avrupalılar ve Amerikalılar Müslümanların, Afrikalıların ve diğerlerinin zihinlerini köleleştirmek için sarf ettiği ve etmeye devam ettiği çaba bu insanların köle haline gelmelerini haklı çıkaramaz." (Wael Hallaq, Cins Dergisi, 9 Ocak 2019)Fransız Katolik enstitüsünden Prof.J.Danielov; "Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 66) demektedir. Bu pratiğe aktarılmış ve "Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. Hiçbir medeniyet maziye bağlılığını kaybettikten sonra varlığını korumaya muktedir olamaz." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 73, 87)Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki

insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 57) Oryantalistler İslam'dan uzaklaşanları 'aydın' olarak nitelendirmektedir. (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 104) "Oryantalistlerin özellikle aydın çevreler üzerindeki tesirleri vardır. (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 12) Müslümanlar geçinen yarı aydınlar, oryantalistlerin tesiri altında kalmışlardır. Bunun sonucu olarak, batı kültürünün tesiri altında kalan bu aydınlar, oryantalistlerin gözüyle İslam'ı ve Müslümanları değerlendirmeye başlamışlardır. Onlar zannetmişlerdir ki, oryantalistler, gerçek olandan başka söz söylemezler, onlar son derece hassas ilmi metotlara uygun hareket ederler." (Sıbai, s. 97-98) Bunun sonucunda aydın kesim hem kendi kültürlerinden habersiz kalmışlar hem de gerçeğin tek ölçüsünün Batı'da olduğunu kabul etmişlerdir.

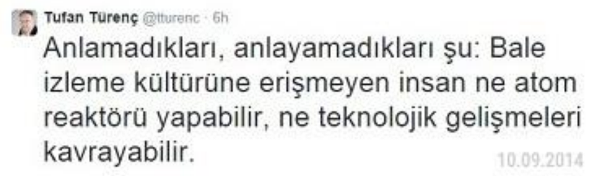
Tufan Türenç @tturenc · 6h
Anlamadıkları, anlayamadıkları şu: Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom reaktörü yapabilir, ne teknolojik gelişmeleri kavrayabilir.
10.09.2014

İLBER ORTAYLI: Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi

AHMET HAKAN: Yani Batıya açık biriydi

İLBER ORTAYLI: Hayır efendim o zaman batı da böyle adam yoktu ki, ne Batısı diyorsun.

AHMET HAKAN: Ama böyle bilime açık olması tipik bir müslüman örneği olmadığını gösteriyor.

İLBER ORTAYLI: Hayır efendim asıl tam bir Müslüman örneği. Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabi.

A. Hakan, bu konuşma yalan dese de: www.youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg

Hürriyet yazarı Tufan Turenç, 10.09.2014 tarihli twitter paylaşımında, "Bale izleme kültürüne erişmeyen insan ne atom rektörü yapabilir, ne de teknolojik gelişmeleri kavrayabilir." demektedir.

Ahmet Hakan, İlber Oltaylı ile 'Tarafsız Bölge' adlı programda aralarında şu konuşma geçer:" Oltaylı, 'Fatih, muhteşem bir dil bilgisi vardı ve büyük bir deha idi.' Deyince Ahmet Hakan, 'Yani Batıya açık biri. Bilime açık biri, tipik bir Müslüman örneği değil' diye yorumda bulunur. Oltaylı, 'Hayır efendim o zaman batı da böyle adam yoktu ki, ne batısı diyorsun. Asıl Müslüman örneği Fatih. Sizin bildiğiniz gibi değil. Zaten Müslüman dediğin böyle olur. Senin kafandaki Müslüman örneği başka tabii.' diye cevap verir. (youtube.com/watch?v=H112S2vgeQg) Kendi geçmişimizden kurtulmaya (!) çalışırken, gavurun geçmişine dayanmaya çalışan ülkemin ezik aydınına bir örnek: "Yalnız edebiyatımızla değil, bütün hayatımızın gelişmesi için her şeyden önce eskiden silkinmemiz gerekir, geçmişle bütün bağlarımızı kesmeliyiz; ne alaturka musiki, ne alaturka şiir. Kapamalıyız onları. Gençleri, kendilerine hür edebiyatı öğreterek kurtarabiliriz. Eski Yunan'ın, eski Roma'nın edebiyatı. Çocuklarımıza Yunancayı, Latinceyi öğretmeliyiz." (Nurullah Ataç, Edebiyatçılarımız Konuşuyor, s. 40)

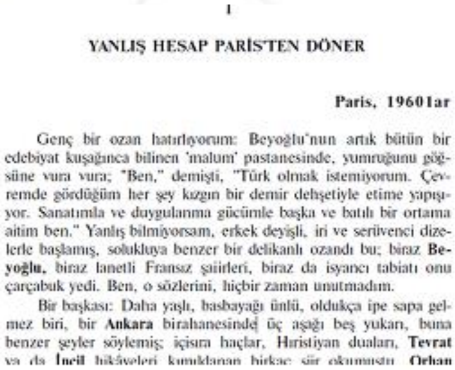
I

YANLIŞ HESAP PARİS'TEN DÖNER

Paris, 1960lar

Genç bir ozan hatırlıyorum: Beyoğlu'nun artık bütün bir edebiyat kuşağınca bilinen 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben," demişti, "Türk olmak istemiyorum. Çevremde gördüğüm her şey kızgın bir demir dehşetiyle etime yapışıyor. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve batılı bir ortama aitim ben." Yanlış bilmiyorsam, erkek deyişli, iri ve serüvenci dizelerle başlamış, solukluya benzer bir delikanlı ozandı bu; biraz **Beyoğlu**, biraz lanetli Fransız şiirleri, biraz da isyancı tabiatı onu çarçabuk yedi. Ben, o sözlerini, hiçbir zaman unutmadım.

Bir başkası: Daha yaşlı, basbayağı ünlü, oldukça ipe sapa gelmez biri, bir **Ankara** birahanesinde üç aşağı beş yukarı, buna benzer şeyler söylemiş; içişıra haçlar, Hıristiyan duaları, **Tevrat** ya da **İncil** hikâyeleri kurcalanan birkaç şiir okumuştu. **Orhan**

"Genç bir ozan hatırlıyorum. Beyoğlu'nun 'malum' pastanesinde, yumruğunu göğsüne vura vura; "Ben" demişti, "Türk olmak istemiyorum. Sanatımla ve duygulanma gücümle başka ve batılı bir ortama aitim ben." (Attilâ İlhan, Hangi Batı, s. 24)"Son iki asırdır, Müslümanları sarmış olan yerinden yurdundan edilmişlik ve yabancılaşma duygusu, modern dünyaya karşı hayal kırıklığı hissini sürüklemeye devam ediyor." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 228) "Beyaz efendilerine teslim olmuş sömürge aydını, kendini batı kültürünün bir parçası olarak görür. Bu kültür alanının dışına çıktığında kimliksiz, kişiliksiz, önemsiz bir varlık olduğunu düşünür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 279)Bu bir 'sömürge entelektüeli' tavrıdır! Edward Said, sömürge entellektüeli kavramını şöyle açıklar: Kendini Avrupa kültürü ile tanımlayarak, sömürgeci ülkeyi anavatan sayarak, her zaman Avrupai hakimiyetin kültürel perspektifi ile yazarlar. Aijaz Ahmet, onları şöyle tarif eder: Eserlerinde Batı kültürel geleneğinin dışında duran adam anlayışı yoktur. (Hilmi Yavuz, s. 66) Sömürgeci entelektüel kendini, kendi halkı karşısında yenik düşmeye yazgılı konumda göstermenin dışında, bir meşrulaştırma olanağına sahip değildir. (s. 67) Avrupa bizi hiçbir zaman batılılaşmış saymadı, sayacağı da yok. Arnold Toynbee, uygarlık sınavı adlı eserinde:" Hiçbir ülke, Türkiye gibi batılılaşmaya çalışmamıştır. Avrupa hiçbir zaman, Türkiye'nin batılılaşma çabalarını ciddiye almamıştır. Bu çabaları küçük görmüştür." der ve şöyle devam eder, "Türkiye'yi küçük görmekte haklıyız. Çünkü bizi taklit edene niçin saygı duyalım. Ben ancak medeniyetime katkıda bulunabilecek olana saygı duyarım." (s. 68) Daha ne kadar bu komples devam edecek ve ne zaman uyanacağız? Ateist, toplumun manevi değerlerine düşman ama Müslüman olmayan gavura aşıktır her zaman. "İsrailli arkadaşımın önünde saygıyla eğiliyorum. Ama ben Ömer'in önünde eğilmem, Osman'ın önünde eğilmem." Demektedir ateist sanatçımız İlyas Salman. (İlyas Salman, video: www.youtube.com/watch?v=RPaerMH3jvY)

"Oryantalistler, Batı hayranı olan elitlerden azımsanamayacak bir kitleyi peşlerine sürüklemişlerdir." (Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12) "Aydın kesim, gerek eski metinleri okuyup anlamadaki zorluğu göze alamamaları, gerekse bir an önce neticeye varmak arzularına sahip olmaları ve bir de dini çevrelerde bilinenlere aykırı, yeni şeyler ortaya atma hevesi yüzünden, oryantalistlerin eserlerini kaynak kabul etmişlerdir." (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 98)"Kendi kültürüne yabancılaşan, oryantalist fikirlerden etkilenen birçok yerli aydın (!) kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı-uzak ve batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmışlardır." (Mehmed Said Hatiboğlu, "İrtica Nerede?", İslâmiyât, C. X, Sayı: 2, Nisan-Haziran 2007, s. 9-23; Mehmet Doğan, "Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi", Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58)"Mısırlılardan Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuuru dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirildi." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 15)"Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz." (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 35)

"Oryantalistlerin takipçileri, batıyı kendilerine kıble ve hayatlarının rehberi yaptılar." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve Oryantalistler, s. 68)"Georges Mahe adında yaşlı bir Fransız ile dost olduk. Bir gün bu zatla konuşurken "Avrupa'ya öğrenci göndermek" meselesi açıldı. O şöyle dedi: "Avrupa'ya öğrenci göndermek doğru değildir. Göndereceğiniz öğrenciler, orayı gördükten sonra içlerinden "memlekete dönmek" istemezler. Döndükleri vakit, "bilmedikleri yurtlarına" alışamazlar; memleketlerine yararlı hizmetler göremezler. Onun için bundan vazgeçmelisiniz. Avrupa'ya hiç öğrenci göndermeyiniz, demiyorum. Göndereceğiniz gençler, üniversitenizi bitirdikten, kazandıkları ihtisasa göre memleket hizmetinde değerli işler gördükten sonra "bilgilerini artırmak", Batı memleketlerinin bilgideki, teknikteki ilerlemelerinden, "usullerinden yararlanmak" için Avrupa'ya gönderilir. Bunlar, "memleketlerini bildiklerinden", "sevdiklerinden", hizmetinde bulunduklarından döndükleri vakit "daha iyi hizmet etmeye" muvaffak olurlar" (Kazım Nami Duru, Hatıralar, s. 107) Massignon, Nurettin Topçu'ya: "Yenilik diye, Avrupalı olacağız diye giriştiğiniz bu hareketlerin ne kadar yanlış ve yersiz olduğunu biliyor musunuz? Allah size cennet gibi bir vatan vermiş, şanlı bir tarihiniz, yüce bir dininiz, muhteşem bir kültürünüz, dünyada eşi benzeri olmayan bir mimariniz ve sanat eserleriniz var. Bütün bunları yok sayarak mı yoksa yok ederek mi büyük millet olacaksınız? Kendi kendinizi inkâr ve imha ederek mi Avrupalı olacaksınız? Bu çılgınlığı hiç bir millet yapmadı ve yapmaz.' Hele siz hiç yapmamalısınız. Bu size yakışmaz. 'Buna hakkınız da yok! Siz kendiniz olmalısınız. Bu çılgınlığınıza anlam veremiyorum." (Emin ışık, Nurettin Topçu, s. 33)Taha Hüseyin, Mısır'da üniversitelerden önce lisede Latince ve Yunanca dillerinin öğretilmesi gerektiğini savunur. "Batı ile eş olmamız, iyiliği ve kötülüğü ile acısı ve tatlısıyla, sevilen ve sevilmeyen yönleri ile kısaca, her şeyi ile uygarlıkta onlara ortak olmamız için Avrupalıların yolundan gidilmesi gerektiğini" ilan etmekte, "Dini siyasetten ayırıp, İslam toplumunda düşünce reformu" yapılması gerektiğini savunmaktadır. (Mustakbelu's-Sakafe fi Mısr, II/289-292; Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 68) Ona göre, 'Mısır'ın mantalitesi, Avrupalılara çok yakındır. Bu medeniyet Yunan medeniyetine yakın, şark mantalitesine ise uzaktır.' Firavunlar devrinden beri gelen medeniyeti savunan bu yazar, Pers, Roma, Arap veya İslam'dan hiç etkilenmemiş bir kültürü savunmakta (I/9-11) ve "Mısır halkının Avrupalılar ile özde bir olduğunu" söyleyerek, "Avrupalılar içinde erimek gibi bir korkuya" gerek olmadığını, 'zaten aynı olduklarını' (I/63) ileri sürmektedir. (II/372)

"İslam ülkelerinde sömürgecilerin uzun müddet hüküm sürebilmesi için, Müslümanların dinlerinden uzaklaştırılmaları lazımdı. İngilizler, Mısır'da okullarda iktisadi ve toplumsal adaleti içeren bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir düzen olan İslam'ın emirlerinden hiç birisini öğrencilere okutmadılar. Mısırlılardan, Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuura dibine kadar dalan bir nesil yetiştirdiler." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 14-15) Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi. (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 66) Afrika dillerine gösteren kayıtsızlık konusunda şaşırtıcı olan, bu kadar siyah aydın ve bilginin bu duruma meşru gözle bakmaya devam etmesidir. (s. 67) Sömürge döneminin gayesi, batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmekti. Diğer amaç da, bu pazarı batılı tüketim malları için genişletmekti. (s. 69, 179-184) Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştı. (s. 71) Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri, önemli bir rol oynamıştı. (s. 72) Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: "Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı. Batı pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi." (s. 101) Rockefeller Vakfı, Ford Vakfı gibi büyük vakıflar, Amerika'nın çıkarlarını kendileri gibi görecek yerel liderler yetiştirebilme umuduyla stratejik üçüncü dünya bölgelerindeki eğitim

kurumlarına destek vermeye başladılar. (s. 179) Vakıf programlarının amacı, Amerika'nın milli güvenliğinden ve ekonomik çıkarlarından haberdar, kendi kültürlerine karşı ise yabancılaşmış yerel halk tabakalarının himayesinde ülkelerdeki şartları iyileştirmekti. (s. 180, 184) Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. (s. 133) Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirildi. (s. 134) "Vietnam Savaşı'nda ülke halkı sosyalizm ve milliyetçilik doğrultusunda eski efendilerini taklit etme ayrıcalığını kazanmak için savaştılar." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 45) "Bir insan Müslüman, Budist, Hindu ya da Eskimo şamanı olabilir. Hepsi için zorunlu tek şart vardır: 'Geri kalmışlık'la ayıplanmak pahasına, 'Medeni değerler'e uymak." (s. 46)"Biz kendimizi sevmiyoruz. Dede'yi Wagner olmadığı için; Bâki'yi Goethe yapamadığımız için beğenmiyoruz. Dünyanın en iyi giymiş milleti olduğumuz halde, çırılçıplak yaşıyoruz. Biz 'misyonlarımızın' farkında değiliz. (Ahmet Hamdi Tanpınar, Huzur, s.270)"Bir toplum medeniyet bilincini yitirdiğinde, geriye bölünmüş zihinler ve fakirleşmiş gönüller kalır. Bir yanı ile Müslüman, bir yanıyla batılı fakat kendini ne İslam medeniyetine ne de batıya ait hisseden insanlar bu ikircikli ruh halinin ağır baskısı altında sürekli krizlere maruz kalırlar. Çareyi dışarıda, başka yerlerde arar hale gelirler. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 174) "Batılılaşma hastalığına duçar olmuş Cumhuriyet aydınlarının Türkçü medeniyeti söylemi, İslam ve Osmanlı kimliklerinden arındırılmış bir toplum düzeni inşa etmeyi hedefliyordu." (s. 40) İngiliz tarihçi, siyasetçi ve Şair Thomas Macaulay, 'Hint eğitimi üzerine notlar' isimli eserinde, 'yapmamız gereken şey, hükmettiğiniz milyonlarla bizim aramızda tercüman görevini üstlenecek bir sınıf yetiştirmektir. Bu sınıfın kanı ve rengi Hintli fakat zevkleri, kanaatleri, ahlakı ve aklı İngiliz olacaktır.' demektedir. (s. 113)"Geçmişlerini batılılardan öğrenen topluluklar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmışlardır. Çünkü batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan doğulunun batılılara benzemesi gerektiği sonucu da kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. Doğulu toplum içinde elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu kesim topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu tavsiye eder. Bu elitlerin görevi 'cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır.' Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkârdan geçmektedir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 31, 33) "Kendimizi Avrupalının gözü ile görmek" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma değil, oryantalistleşme, Doğu batı dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) işte "Türk aydınının batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta; oryantalistleşme." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 158)"Roman ve sinema ile" batılı olmayanı ötekileştiren oryantalizm, batıyı hâkim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir. (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10)

Kolombiya'da bir kızcağız bir tv progmına misafir olur ve İngilizce (Hello, Good afternoon) selam vererek içeri girer. Bayan spiker milliyetçi hisleri galeyana gelir ve kıza sert şekilde çıkışır: "Sen Kolombiyalısın, damarlarında Kolombiya kanı akıyor. Ve burası İspanyolca konuşulan bir program. İSPANYOL'ca konuşmazsan defolur gidersin!"

ABD kültürü ile yetişince gurur (!) duyulacak kız modeli

Twitter’da Sevinçli adlı bir kullanıcı 3 Temmuz 2017 tarihli paylaşımında, “Kızım Disney Channel izleyerek büyüdü. Amerikan kültürüne son derece hakim ve ben annesi olarak ölünceye kadar kızımla gurur duyacağım.” diye yazmakta idi. Shrike adlı twitter kullanıcısı da Arda Güler Real Madrid'e transfer olunca Arda ve annesinin fotoğrafını paylaşıp altına şunları yazar: “Annesinin açık ve sarışın olması ülkemizin imajı açısından mükemmel.” Evet, tam da oryantalistlerin istediği ideal 'doğulu, ezik ve kimliksiz’ tipoloji örneği. Halbuki Bosna'lılar full sarışın nerdeyse ama sadece Müslüman oldukları için Avrupa ortasında yaklaşık 4 sene (1992-1995) katliama uğramışlardı.

Mahsun: Biz kendisiyle asla lahmacun yemedik. Ama çok suşi yedik. Neredeyse her akşam İtalyan lokantasına giderdik

Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna " Artık lahmacun yemiyorum. Ben batılı bir kızdım ve özüme döndüm." diye cevap verir. (Hürriyet, 11 Ekim 2007)
"Müslümanlar tarihinde ilk defa İslam dünyası, kendisi hakkındaki şeyleri batı imalatı imajlarından, haberlerden öğrenmektedir. Yönetici sınıf ise batı kontrolündedir." (Edward Said, Haberlerin ağında İslam, s. 90) Müslüman toplumları hem entelektüel hem de kültürel açılardan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirtmiştir: Batılılaşanlar ve laikler." Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok ekmek amacından yola çıkarak yeniden yazıldı. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler iyi bilinmektedir. (s. 204 -205) Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır. (s. 231) Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar ürettiler. (s.261)"Taklit ve aşağılık kompleksi ile bazı genç yazarlar eskiye karşı savaş açma konusunda cesaretlendirilmiştir. O günden beri, eskinin adı gericilik ve ilkellik olurken, yeninin adı da ilericilik ve uygarlık olmuştur. Müslüman şarkta reform, batı düşüncesini kötü bir şekilde taklit etmekten ibarettir." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 32, 54, 205)"Oryantalistlere bağlanıp onlara hizmetçi olan, kendisini batılı değerlere teslim edenler, kültürel, ruhi ve psikolojik şahsiyetini de çifte dönüştürür, zamanla da kendini tam bir yabancı gibi hisseder. Batılılaşmış Müslüman gençlik, oryantalistlerin güç sahibi olduklarına inanan ve kuvvetin sadece Allah'a ait olduğunu bilmeyen kimselerdir." (Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 66) "Türküleri güncel hale getirmek ya da batılılar sevsin diye modernleştirmek onu bir kafese koymak gibi" diyor. "Türklerin bazıları sınıfsal farklardan dolayı türkülere köylü zihniyeti olarak bakıyordu. Doğuyla ilgili karakterini reddeden insanlar vardı. Bana kalırsa nereden geldiğini bilmek ve unutmamak gerekiyor. Türkiye’de alaturka alafranga tartışmaları var. Neden birini seçmek lazım olsun ki! İkisi de yan yana olabilir." (Amerikalı Bob Beer ile röportajdan, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018)Sosyalist ve anti-emperyalist iddiası ile kendini lanse eden Ankara Üniversitesi Hukuk Mensupları Fikir Kulübü 20 Kasım 1953 yılında yıllık faaliyetlerini sıralamaktadır. Bir tanesi de radyoda "batı müzik saatlerinin artırılmasını" sağlamalarıdır. (Turhan Feyizoğlu, KFK, Fikir Kulüpleri Federasyonu, s. 82) Türk devrimci solunun önder kadınlarından olan Behice Boran, babasını 'ilerici' olarak anlatır. Nedeni ise ablasını “Fransız Rahibeler okuluna” göndermesidir. (Emel Koç, Behice, s. 20) Babası ablasını İslami okula gönderse idi aynı sıfatı hak eder mi idi, ayrı konu! Ülkemin sol aydınlarının memleketimi çağdaşlaştırma gayretlerine, kullandıkları metot ve bakış açılarına ilginç örnekler bunlar...İngiliz Gezgin A. Slade, 1829'da Blonde gemisinde verilen bir baloya katılan Türklerin 'Medeni tutumu' hakkında şu gözlemlerde bulunur: "Ayrılmadan önce, birkaç saat içerisinde medeniyet yolunda üç büyük adım attılar. Kadınlarla dans ettiler, herkesin ortasında içki içtiler ve kumar oynadılar." (Tuncer Baykara, Osmanlılarda medeniyet kavramı, s. 24)"Ülkenin elitleri arasında sayıldım çünkü İngilizce konuşabiliyor ve batı kıyafetleri giyebiliyordum. Benim gibi insanları dinden

uzaklaştıran en büyük faktör, vaizlerinin uyguladıkları ile vaaz ettikleri arasında büyük bir fark olması idi. Ayrıca, dinin arkasındaki felsefeyi açıklamak yerine, ritüellere aşırı vurgu yapılıyordu. Neslimin miras aldığı aşağılık kompleksi yavaş yavaş birinci sınıf bir sporcu olarak geliştikçe geçti. Her iki toplumun avantajlarını ve dezavantajlarını görmeye başladım. Üstün olduğumuz ve hâlâ da üstünlüğümüzün devam ettiği bir alan vardı ve bu da bizim aile hayatımızdı. Materyalist ve hedonistik kültürü oluşturduğumu hissettim. Böyle bir kültür, insanda psikolojik sorunlara neden olmaktadır, çünkü beden ve ruh arasında bir dengesizlik yaşanacaktır. ABD'de, nüfusun neredeyse yüzde 60'ı psikiyatristlere danışıyor. Vatandaşlarına en fazla refahı sağlayan İsveç ve İsviçre de en yüksek intihar oranlarına sahip. Kur'an'da ele alındığında, her zaman, "İnananlar ve iyi işler yapanlar" der. Bir Müslüman, biri Allah'a, diğeri de insana karşı ikili bir işleve sahiptir. Allah'a inanmanın en büyük etkisi, diğer insanlardan önünde eğilmememiz gerektiğini öğretmesidir. Başarıyı kendime atfetmek yerine, bunun Allah'ın iradesinden kaynaklandığını, dolayısıyla kibir yerine alçakgönüllülüğü öğrendim. Allah'ın isteğine teslim olursan, iç huzura sahip olursun. Kur'an, Müslümanları aşırılıkçı değil "orta yol" olarak adlandırıyor. Diğer dinlere, ibadet yerlerine ve peygamberlerine saygı duymamız söylenir." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019)

[redacted]

Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson selamünaleyküm dedi, aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti.........

[redacted] adlı kişiye yanıt olarak

Biz merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde bir çok kişi araba kullanıyor olmama, giydiğim kıyafetlere ve anlattıklarıma çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve Arap alfabesi kullandığımızdan eminler.

Kelime Kökeni

Arapça *marḥabā* مرحبا ""ferahlıkla" (karşılama sözü)" fiilinden alıntıdır. Arapça fiil **Arapça** *rḥb* kökünden gelen *raḥab* رحب "ferah ve geniş olma" sözcüğünün zarfıdır.

Sosyal medyada 'Σελήνη' adlı bir kullanıcı, "Türk olduğumu öğrenen Amerikan garson selamünaleyküm dedi, aleyküm selam demediğim için saygısız olduğumu iddia etti." diye twit paylaşır. Ona destek olmak isteyen bir twit kullanıcısı da, "Bzi merhaba deriz deseydiniz keşke. Ben Amerika'ya ilk geldiğimde giydiğim kıyafetlere çok şaşırmışlardı. İran gibi düşünüyorlar bizi maalesef ve arap alfabesi kullandığımızdan eminler." şeklinde cevap yazar. Kıyafetle batılı olmak veya zaten Arapça kökenli bir kelime olan 'Merhaba' ile Arapçılığa savaş açtığını zanneden modern insanlar türemiştir ne yazık ki.

Yine twitter'de Yusuf Demirkapu adlı bir kullanıcı, "Asurlara ait en eski kraliyet arşivi British Museum" diye paylaşımda bulununca Umut K. adından bir kullanıcı "Burda olsa üç günde yağma olurdu. Emin ellerde olduğuna inanıyorum" diye yorum yaparak sömürgeci hırsızlara güzellenemyaparken kendi kültürüne düşmanlığını ilan ederek tam bir Stockholm sendromu örneği olduğunu göstermişti. Yine "Taksim'deki Arapça tabelaların sökülmesini keyifle sigra yakıp izlediğini" yazan bir kullanıcıya Eray K. Adında biri, "İngilizce tamam da Arapça bize ters hacı" diye yorum yapmaktadır. "Ahmet Hamdi Tanpınar, Türkiye'de yaşanan Batılılaşma tecrübesini "kültürel inkâr" olarak tarif etmişti. Ülkemizin en parlak sosyal teorisyenlerinden Şerif Mardin ise, Tanzimat'la başlayan Cumhuriyet'le sürdürülen modernleşme projesini, "Türklerin İslâm kültüründen uzaklaştırılması" olarak tanımlamıştı." (Yusuf Kaplan, Yeni

Şafak, 09 Ağustos 2019) Bu aşağılık kompleksinden bir an önce kurtulup köklerimizin farkınan varmalı ve Fuat Köprülü'nün yaptığını yapmalıyız: "Fuat Köprülü, Osmanlı'nın her kurumu Bizans'lılardan aldığını iddia eden hem oryantalist hem de Osmanlı kültürünü reddeden, onu küçük gören seküler Türkçülerle mücadele etmiştir." (Doğan Gülpınar, Ottoman, s. 94) Din, kültür ortadan kaldırılmaya çalışılınca yerine sahte dinlerin ikame edilmesi kaçınılmaz bir sonuç olmaktadır: "Bizim ilk aydınlanmacılarımız pozitivizmi, neredeyse yeni bir din olarak algıladılar. Şinasi'ye göre, Bilim, kul köle olunması gereken yeni bir değer, yeni bir kutsaldır. Tanzimat aydını olan Tevfik Fikret, "kul köleyiz bilime" der. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 295) "Oryantalistler, birçok Müslüman'ın düşüncelerini etkilenmişler ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 7) Fanon Frantz şöyle batılı aydın tipini şöyle karakterize etmektedir: "Doğu'dan yerliler getirip onları eğittik. Zira Batı eliti, yerli elit üretmek istiyordu. Kısa bir süre sonra ful doktoralı olarak memleketlerine geri gönderildiler. Artık bu yürüyen yalanların kendi kardeşlerine söyleyebilecekleri hiçbir şeyleri yoktu." (Fanon Frantz, Les Dammes de la Terre, s. 17) "Aydın sınıf, batı medeniyetinin tesiri altında şahsiyetini kaybetmiş ve aşırı derecede batı hayranlığına müptela olmuştur." (Said Halim Paşa, Buhranlarımız ve Son Eserleri, s. 61) Cem Yılmaz'ın 'açık büfe' komedi videosunda, "Biz Türkler açık büfede "acayip'mişiz! Ama 'bir İngiliz'de böyle bir şey görmezmişiz, bir zeytin, bir avakado alıp gidiyormuş" Sayın Yılmaz keşke İngilizlerin, dünyanın öbür ucundaki insanların yemeklerini önlerinden aldıklarını, yer altı ve yer üstü zenginliklerini de sömürdükleri, yaptıkları zulüm ve katliamları da komedisine ilave edebilseydi!

Safa @icmihraklar · 19 Kas
Ancak batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar olmaz. Hiç yaşanmamış sayılır, üzerine beton dökülür. Şark devletin vatandaşları da bu işleri kurcalamaz, devletinin yanında tek sırada dizilir.

euronews Türkçe @euronews_tr · 19 Kas
"Acemi askerleri adam öldürmeye alıştırmak için tutsak sivillerin kasten öldürüldüğü anlaşılmıştır"

Avustralya askerlerinin Afganistan'da 39 sivili kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi

50 77 46

"2005 ile 2016 yılları arasında Afganistan'da özel kuvvetler personelinin yaptıklarına ilişkin soruşturmanın bulgularını detaylandıran Avustralyalı General Angus John Campbell, 23 ayrı olayda 25 Avustralyalı Özel Kuvvetler personelinin 39 'yasa dışı cinayet işlediğinin' ortaya çıktığını söyledi." (Euronews, 19/11/2020) Haberi "icmihraklar" adlı twitter kullanıcısı bakın nasıl yorumlar: "Ancak batılı bir devletin vereceği medeni bir tepki. Şark devletlerinde bunlar hiç olmaz." 39 kişiyi öldürüyorlar, olay 'basına sızınca' sadece lafla, özür diliyorlar, bizim celladına aşık zihniyet sahiplerinin yorumuna bakınız. Oryantalistler; Başardınız! Vulgarlaisizm, bu ülkenin en barbar ideolojisi. Çünkü kendisini hakikat görüyor, egemenlik kibriyle bakıyor ve modern olmanın havasıyla üstün sanıyor. Toplumuna, tarihine ve coğrafyasına yabancılaşan bir self-bilinci temsil ediyor. Bu topluma, kötü bir modernlik kopyacılığıyla bakıyor. O nedenle bilgili ama cahil, bilimsel sanıyor kendisini ama dogmatik. Her şeyi kopya ettiği kaba modernliği, vulgarlaisizmin (kaba laikçilik) üzerinden okuyor. Din karşıtı, toplum karşıtı ve tarih karşıtı bir zihin haline geliyor. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 6 Eylül 2020) Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) Meşhur Fransız oryantalist Louis Massignon, 'Müslümanların her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler.' (E. Said, Oryantalizm, s. 8) derken oryantalizmin de hedefine ulaştığını da ilan ediyordu.

Fidan Aslan Eroğlu 07.06.2019 tarihinde Twitter hesabından Norveç'e çitlere asılmış elma poşetlerinin fotoğrafını paylaşır: "Bu fotoğraf Norveç'ten. Bahçelerinden topladıkları elmaların fazlasını başkaları da yesin diye çitlere asmışlar. Dilerim güzel ülkem de bir gün bu refah ve medeniyet seviyesine ulaşır" ifadelerini kullanır. dogrulukpayi.com adlı site layı araştırır ve "Norveçlilerin ağaçtan toplanan elmaların fazlasını, başkalarının yemesi için bahçe duvarlarına astıkları iddiası yanlış." olduğu sonucuna ulaşır. Peki gerçek nedir? "İngiltere merkezli "Development Initiatives" kuruluşu tarafından hazırlanan Küresel İnsani Yardım 2022 Raporu'na göre, Türkiye, 2021'de gayrisafi milli hasılasına oranla en çok insani yardım yapan ülke sıralamasında, zirvedeki yerini korudu." (AA, 27.07.2022)Julnal isimli eserinde Cemil Meriç şöyle der: Türkiye'yi yaşanmaz bulanlar Türkiye'ye yaşanmazlaştıranlardır. (s. 69) Aydınımızın zihin yapısını sinsi bir hastalık gibi kemiren oryantalizm illetinin, Türkiye'nin entelektüel gündeminin bir numaralı mesele olduğunu söyleyebiliriz. Edward Said oryantalizmin bir bilgi problemi olduğu kadar bir hakimiyet ve iktidar problemi olduğunu da belirtir. (s. 70) Oksidentalizm, doğunun gözlükleri ile batı toplumlarına bakmak anlamına geliyor. Cemil Meriç, oksidentalist için müstağrip karşılığını kullanmıştır. (s. 71) Christian Delacampagne, Autrui (öteki) adlı çalışmasında, İspanyolların ilk kez Amerika kıtasını ayak bastıklarında karşılarına çıkan yerli halkın bir ruhları olup olmadığı üzerinde çok düşündüklerinden söz eder. Ruhları olup olmadığı ya da insan olup olmadıklarından! İspanyolların ilk yanıtları olumsuz oldu, yani insan değildir onlar! 'İşin garip yanı' der yazar, yerlilerinde savaşta ölen İspanyolların cesetlerini çürüyüp çürümediğini, cesetlerinin su üzerinde kalıp kalmadığını gözlemledikleridir. Yerliler, beyaz yabancıların Tanrı olup olmadığını belirlemeye çalışmışlardır. İspanyol yerliyi insandan aşağı görürken, Amerikanlı yerliler İspanyolu insanlardan yukarı görüyordu. Ne İspanyol yerliyi, ne de yerli İspanyolu insan sayıyordu. (s. 73)

Oryantalizmin yetiştirdiği insanların zihin yapısı ülkemde özellikle 28 Şubat sürecinde zirve noktalara taşınmıştır. Konuyu uzatmamak için sadece bir örnek verelim: Gaziantep 5. Zırhlı Tugay Komutanlığı Harekat Eğitim Şubesi Eğitim Subay Yardımcısı Öğretmen Yüzbaşı İbrahim Keleş, eşi başörtülü olduğu gerekçesiyle ihraç edilir. Kendisine, gönderilen 7 Nisan 1999 tarihli "Gizli" ibareli yazıda; İbrahim Keleş'in eşi Gülsen Keleş'in başörtüsüne "Tesettür denilen bu acayip kıyafet" tanımlamasında bulunulur. (Yeni Akit, 23 Kasım 2010)

Sağlık Bakanlığı'nın türban nedeniyle güneşten mahrum kalan kadınlar için D vitamini dağıtımını öngören bir proje hazırlayan ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle Paris'te bulunan ve Elele Derneği'nde düzenlenen belgesel Film gösterimine katılan İsmet İnönü'nün kızı Özden Toker ile gazeteci Metin Toker'in kızı Gülsün Bilgehan, kendisiyle birlikte 3 Türk kadının daha anlatıldığı 'Laik ve Türk kadınlar' adlı belgeselin ardından yapılan tartışmada, "13 yaşındaki çocuklara 'ilkel kostüm' giydiriliyor." derken kastettiği tesettür kıyafetidir. (Türbanlı kadınlara D vitamini, Hürriyet, 23 Mart 2007)28 Şubat dönemi. Din dersi kitabı hazırlamam görevi verilen öğretmen taslağı hazırlar. Talim terbiye kuruluna gönderir ama taslak geri iade edilir. 'Cami toplumsal birliği sağlar, oruçta beraber yemek yenir' metni ile beraber bir cami resmi vardır. Görevli, kalem ile cami resmindeki başörtülü bir iki kadın resmini yuvarlak içine alır, ok çıkarır ve her birine ayrı ayrı 'ilkel kesit' yazısını yazar!

"HDP'li vekiller ve çocukları mini etekli, PKK'lıların hiçbiri TÜRBANLI-BAŞÖRTÜLÜ değil. Bizimle savşsalarda Kemalistirler."

Prof. Yalçın Küçük Ulusal Kanal'daki bir konuşmasında, "HDP'li vekillerin çocukları mini etekli, Hiç birinde türban yok. Hiç birisinin 'kafasına ilkel şeyler' koyamadınız." demektedir. (https://www.youtube.com/watch?v=apeSp_7cQlc)

Türkiye'de, kendisini modernleşmiş, Avrupalılaşmış, batılılaşmış sayan bir kısım insanımız, geleneksel kimliğini ön plana çıkaran bir başka kısım insanımızı öteki saymakta, bu ötekileri de geri kafalı, ilkel, pislik olarak kabul etmektedir. Onlara ancak aşağılayıcı, horlayıcı bir söylemle atıfta bulunmaktadırlar. Kendi yerli halkını öteki olarak işaretlemektedirler. Madalyonun bir de öteki yüzü var: Kendilerini batılılaşmış olarak gören bu insanların, Batı karşısındaki tavrı. Bir batılı karşısında kendisini kızılderiliye dönüştürür bu insanlar. Onun için gerçek bir batılı, insandan daha üstündür. Onlar medenidir, ileridir. Biz onların eline su dökemeyiz. Batılılaşmanın bizi getirip bıraktığı yer burasıdır: Kendi yerli halkını, insandan daha aşağı, batılıyı ise insandan daha yukarı neredeyse bir tanrı gibi görmek. Modernin kendi halkına ve batıya bakışı hemen hemen hiç sorgulanmadı. Neden acaba? (s. 74)

"Halk cahil, halkı yönetenler de nihayetinde halkın içinden gelen kimseler. Ben bir yabancı gibiyim Türkiye'de. Türkiye'ye gelip akıl veren bilim adamlarından bir tek farkım İstanbul'da oturuyor olmamdır." (Haber 7, 1.1.2018: Prof. Dr. Celal Şengör'ün kendisini YÖK üyeliğine uygun gören Üniversiteler Arası Kurul'un 219 üyesine birden gönderdiği mektuptan, yıl 2008)

Batıyı taklit özetimiz sonucu ne kendimiz olabildik ne batılı… Eşek demiş ki, "tilki kardeş ben sırtlan olmaya karar verdim, ne yapmalıyım?" Tilki cevap vermiş; "Kulakların, kuyruğun uzun, onları kes" Eşek kesmiş kuyruğu, kulakları. "Oldu mu" demiş "sırtlan olabildim mi?" Tilki sırıtarak; "bırak sırtlan olmayı artık eşek bile değilsin" demiş.

Der Spiegel, bir kapak yapar: Kapakta elinde Türk bayrağı tutan genç bir kız, arkada Kur'an kursuna giden Müslüman kızlar ve ellerinde uzakdoğu sporu yapanların kullanılan çeşitli aletler bulunan Türk gençleri bulunmaktadır. Derginin yaptığı tastamam şudur: Tehlikeli yabancı iddialarını yeniden gündeme getirmek ve üstü kapalı bir biçimde Türklere karşı olan tepkileri meşrulaştırmak. Amaç, Türk azınlığı her türlü eşitsizliğe ve zor şartlara boyun eğdirerek, teslim olmaya zorlamaktır. (s. 77) Dikkate değer olan neo-nazi dazlak çetelerinin, Türklere karşı giriştikleri kıyımları, Alman halkının dilini, dinini, kimliğini korumaya çalıştıkları bağlamında, bir çeşit meşru müdafaa gibi gösterilmeye çalışılması tehlikesidir. Justin Mccarthy, Death ABD Exile (Ölüm Sürgün) ve Müslims and Minorities (Müslümanlar ve azınlıklar) adlı eserlerinde, Birinci Dünya Savaşı'nda ölen Müslüman Türk ve Kürtler'in sayısına 2,5 milyon, 1821-1922 yılları arasında zorla göçe zorlanan Müslümanların sayısı 5 milyon, Bu yıllar arasında ölen

Müslüman sayısını beş buçuk milyon olarak belirtir. (s. 78) Doktor Andrew Mango, 'etnik temizliğin kurbanı Müslümanlar olunca, nedense kimse bu konuya eğilme geriye duymamaktadır.' demektedir. (s. 79) Knut Hamsun, 1899 yılında İstanbul'a bir seyahat gerçekleştirir ve bunu 'İstanbul'da iki İskandinav Seyyah' adıyla bir arkadaşı ile beraber kitaplaştırır. Kitabında Hamsun şunları yazar, "Türkler adam yemekten vazgeçeli beri, bir arada bulunmanın bir tehlikesi kalmamış artık. Vahşi Türkler ile anlaşmak mümkünmüş, diye düşünüyorum." 20. yüzyılın başında Avrupalının zihnindeki Türk imajı işte budur: Türklerin sultanı, Hristiyan etini yemekten vazgeçmiş midir acaba? Gerçekte ise insan eti yemek pratiği, 17 ve 18. yüzyıllarda Avrupa'da görülmüştür, Avrupalının zannettiği gibi Osmanlı'da değil! (s. 84) Avrupalı Katolikler Fransa'da ve İrlanda'da; Protestanlar ise Hollanda'da, insan eti yediklerine dair belgeler vardır. (Herbert H. Roven, John De Witt, Grand Pensionary of Holland; Giles Deleuze, Spinoza, Philosophie Pratique, s. 22) Bu konuda kısa bilgi için, 'Derin Tarih' adlı derginin Mart 2019 sayısına ve Emrullah Kaleli'nin 'Haçlı Seferlerinde Yamyamlık Hadiseleri' (Turkish Studies - Historical Analysis Volume 14 Issue 2, 2019) makalesine bakılabilir. E. J. W. Gibb, 'Osmanlı şiiri tarihi' isimli kitabında, Osmanlı şiirini 'bıktırıcı tekrarlar ve basmakalıp tedailerden (Detay, ayrıntılardan) öte bir şey olmadığını' iddia eder. Bu bakış açısı Cumhuriyet döneminde Divan şiirine karşı öne çıkarılan resmi ideolojik söyleminde başat, baskın temalarından biri olmuştur. (s. 86) Türk entelijansının (aydınlar topluluğunun) zihni, oryantalist bir yapılaşmadan öte bir şey değildir. Prof. Walter G. Andrews, 'şiirin sesi, toplumun şarkısı' adlı kitabında, Gibb'in Divan edebiyatı ile ilgili iddialarına yanıt verir. Ona göre, 'Osmanlı şiiri, gerçek hayatta hiç ilgili olmamak şöyle dursun, büyük ihtimal, kültürel hayatla ve onu üreten toplumla çok ilgili bir şiirdir.' (s. 88-91) Walter, Gibb'in Osmanlı şiirini , 'görünmez kılınmasını rasyonalize edecek bir biçimde ele aldığını belirtir.' ve 'bir düşman olarak Osmanlı'yı daima zorba bir savaşçı saymanın ve asla duyarlı bir şair olamayacağını düşünmenin belirli yararları vardır.' diye devam eder. Dahası, evrensel edebi tarih, Osmanlı'nın, Avrupa ne ise onun tam tersi olduğunun düşünüldüğü bir dönemde ortaya çıkıp gelişmiştir' diyerek, batının Osmanlı'ya ve edebiyatına bakışına da ayna tutar.' (s. 90) Walter, 'şiirin, Osmanlı'nın hayatının merkezinde oldukça önemli bir yeri olduğunu' belirtir. 'Toplumun bütün kesimleri, şairler ve şair adaylarıyla doludur' söyler. 'Aşk, maneviyat, iş gibi her konu, şiir ile ifade edilmiştir. Osmanlı'da padişahtan köylüye, din bilgininden, sarhoş ve serseriye varıncaya kadar hemen hemen herkes, şair olmak istemiştir', diye devam eder. (s. 91) Prof. Victoria Holbrook, Unreadable Shores of Love adı çalışmasında, Osmanlı'dan kopan ulus devletler, kendilerini, Yüzyıllar boyunca bir parçası oldukları Osmanlı İmparatorluğu'nun karşılığıyla belirlemişlerdir ve tümünün (1923'te ilan edilen Türkiye Cumhuriyeti de dahil olmak üzere) kendi tarihlerinde, Osmanlı kültürel geçmişini marjinal kılma konusunda gerekçeleri vardır, demektedir.Türk entelijansiyası, laikliği yanlış anladı. Modernite projesinin devlet ile sınırlı tuttuğu laikliği, bireysel alana taşıdı. (s. 115) Aslında Voltaire de, Rousseau da ateist değildir. (Lucien Goldman, aydınlanma felsefesi) İlk Türk aydınları da asla ateist değildi. Hatta, Abdullah Cevdet bile. (Mehmet Akgün, Materyalizmin Türkiye'ye girişi ve ilk etkileri) Max Weber'in İslam'a bakışı tek yanlıdır. Bu tek yanlılık, diğer birçok batılı tarihçi ve araştırmacı ile ortak paydasıdır. Ona göre, her şey; bir tarafta Batı, diğer tarafta Doğu olarak ikiye ayrılır. Rasyonel Hayat, rasyonel bilim, rasyonel müzik, disiplin, iş ve meslek ahlakı... Hepsi yalnızca batıdadır ve bu kavramlar diğerlerine yabancıdır. Oryantalizm, Bir hayali İslam tasarısıdır! 14. Yüzyıldan itibaren Batı kendisini İslam'ın tam karşısındaki zihinsel mekanda konumlandırmış, arayı olabildiğince açmış ve peşin hükümlü tavırla, var olabilecek en aşırı noktaya ulaşmıştır: Oryantalizm! (s. 124) Oryantalizmin kurumsallaştırdığı zihinsel kopma, doğunun Batı ile değil fakat batının Doğu ile olan diyalogsuzluğunun asıl nedenidir. Gerçeklikteki İslam ile değil; hayali İslam ile ilişkilerini kurmaya çalışmıştır. Bu tipik bir donkişot'luktur. Oryantalizm, bir monologdur. 14. yüzyılın başlarında bilinen dünyanın büyük bölümündeki hüküm süren İslam hakimiyetinin Avrupa'ya etkisi, uzun süren bir travma

yaratmak olmuştur. İki medeniyet arasındaki zihinsel kopma, işte bu travmanın ta kendisidir. Muhammed Şerefeddin, 'İslam ve romantik oryantalizm' adlı eserinde, 'haçlı seferlerinden sonra Avrupa'da hayali İslam'ın yürürlüğe girdiğini, İslam'ın Avrupalı için terör, yıkım ve Barbarlık olarak algılandığını.' söyler. (s. 125)

Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam

*

Oryantalizm, İslam ve Türkler

Kavramsal sorun

Bilimsel anlatımla oryantalizm, doğu ülkelerinin tarihlerini, dillerini, edebiyatların inceleyen bilim dalıdır. (Doğu bilim, Büyük larousse, VII/3277) Fakat aslında oryantalizmle doğu, batılı gözle yeniden tanımlanır. Batı karşıtı olarak gösterilen Doğu, rahat bir vicdanla sömürülebilmek için ötekileştirilir. (s. 14) İslam dünyasını önce çökertmek, sonra da onu kendi amaçlarına göre yeniden kurmak ve onu yönetebilmek için batılıların yürüttüğü tüm çalışmalara oryantalizm, denebilir. (Necdet Sevinç, Misyonerlik faaliyetleri, s. 11)

Oryantalizmin ortaya çıkışı

Oryantalizm incelendiğinde iki önemli özne gözden kaçmaz: Dinsel motif olarak, Hristiyanlık; siyasal motif olarak, emperyalizm. (s. 15) Oryantalist bakış açısı, Victor Hugo, Dant veya Karl Max gibi, bir araya getirilemeyen insanların her türlü felsefi farklılıklarını ortadan kaldırır, çünkü doğu ile batı arasında ayırımın başlangıç noktasıdır oryantalizmdir. (s 16) "Avrupa kendi kimliğini oluştururken, bir ötekini ihtiyacı duyar. Öteki Doğu'dur ama o doğu, batıdan aşağı, barbar, ilkeldir. Merkez Batı'dır; eleştirilen, yorumlanan, aşağılanan doğudur." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, oryantalizm, İslam, s. 56) Oryantalizmin ortaya çıkışını en erken milattan önce 4. Yüzyıla kadar götürebiliriz. Doğuya dönüş seferlerinde büyük bir bilginler kitlesini yanında götüren Büyük İskender'in seferleri ile başlar bu tarih. (s. 19) 7. yüzyıldan itibaren İslamiyet'in hızla ilerlemesi, Hristiyanların bu yeni dine hızlı bir şekilde geçmesinden sonra Hristiyan din adamları, İslam'a araştırmaya büyük önem vermişlerdir. İlk araştıran Hristiyan din bilginlerinden birisi de, John of Damascus yani Yuhanna ed-Dımrki'dir. (Hamdi Zakzuk, Oryantalizm, sayfa 9) Oryantalizm ilk kez 1979'da İngiltere'de kullanılmış, 1838 de Fransız akademisinin sözlüğüne girmiştir. Oryantalist ilk çalışma ise 1160 da İngiliz Kralı birinci Henry'nin Yahudi doktoru Peter Alfonso tarafından yazıldı. Bunu, 'İslamiyet'le savaşmanın görev olduğuna inanan' papaz Peter tarafında yazılan, Hz Muhammed ile ilgili eser takip eder. 1143 de bir İngiliz olan Kettonlu Robert, Kur'an'ı tercüme eder. (s. 18) R.W. Southern, Hristiyan batıda, resmi biçimiyle oryantalizmin 1312'de Viyana'da toplanan konsülün şura kararları ile Avrupa'da Arapça kürsüsünün kurulması ile başladığını kabul eder. (Western Wievs Of İslam in the middle Ages) oryantalizmin başlangıç tarihini 11. yüzyılın başlarında

dayandıranlar olduğu gibi, 12. yüzyılda başladığını iddia edenler de (Rudi Pparet gibi) vardır. Oryantalizm alanında otorite kabul edilen Necip el Akiki ise, oryantalizmin başlangıç tarihini 10. yüzyıla dayandırır. Fransız rahip Gerard de Oraliac, Endülüs'te aldığı eğitimden sonra Roma'da papalık makamına yükselir. Akiki bu dönemi oryantalizmin başlangıcı sayar. C. E. Bosworth, Orientalism and Orientalists adlı eserinde, 'oryantalizm tarihinin ilk basamakları, Hristiyan Batı ile Müslüman Doğu arasındaki dini ve ideolojik çarpışmanın tarihi olarak kabul edilir.' der. (s. 21)

İngilizlerin 1857'de Hindistan'ı işgali ile Hindoloji, Çin'in 19 yüzyılda batının nüfuzuna geçmesi ile Sinoloji, Japonya'ya yönelinmesi ile de Japonoloji bilim dalları ortaya çıkar. Napolyon 1798'de Mısır'a girdiğinde yanında bulunan 165 kişilik araştırma grubu çalışmalarına başlar ve ortaya Ejiptoloji bilimi çıkar. 'Oryantalizm zamanla, doğuluların egemen batıya boyun eğdirme programına dönüşür.' (s. 23) 1536'da College de France ile Doğu dillerinin okutulmasına batı okullarında resmen başlanır, böylece pratik dil öğrenimi, oryantalizm araştırma çalışmalarına yol açar. (Halil İnalcık, Hermenötik, oryantalizm, Türkoloji, s. 26) 1793'de Fransa'da, Osmanlıca, Arapça ve Farsça öğrenilmesi için Fransız milli Kütüphanesinde bir okul açılır, 'amaç İslam inanç sistemine sızmak olduğu için, en basit veri ve bilgiler dahi fişlenip kayda geçirilir.' 1822'de Paris'te, 1845'te İngiltere'de, 1842'de Amerika'da, 1814'te Moskova'da modern anlamda doğu araştırma cemiyetleri, kurumları, enstitüleri kurulmaya başlanır. Bu kurumları süreli yayınlar takip eder. Zamanla, 1908'de başlayıp 1938'de tamamlanan İslam ansiklopedisi yayınlanır. (s. 25)

Oryantalizm ve misyonerlik

19. yüzyılda yapılmaya başlanan uluslararası oryantalistler Kongresi ile oryantalistler arası bağ ve iletişim güçlenir. Özellikle 19 yüzyıldan sonra oryantalizm, emperyalizme malzeme sağlayan bir kurum haline gelir. Günümüzde oryantalistlerin çeşitli dillerde yayınlanan 300 civarında süreli yayını olduğu saptanmıştır. (s. 27)

Doğu ile özdeşleşen İslam ve Batı ile özdeşleşen Hristiyanlık arasında süren savaş, hala insanlık tarihinin ayrılmaz bir öznesidir. Bu savaşta 'Bizler ve ötekiler' veya ' seçilmişler ve lanetliler' ayrımı, İslam'la ilgili yorumlarda başlıca etkeni oluşturmuştur. (s. 28) William Muir, 'uygarlığın, özgürlüğün ve hakikatin dünyanın şimdiye kadar karşılaştığı en çetin düşmanları, Muhammed'in kılıcı ve Kur'an'dır.' (Said, s. 162) der. Oryantalistlerin İslam'a yönelik saldırgan tutum ve küfürleri günümüzde nasıl ise asırlar önce de öyle idi. Ronald destanlarında (The Song of Ronald) Müslümanlar, 'Apollo, Muhammed ve Tervagan' adlı 3 puta tapan şekilde anlatılırdı. (s. 29)

The other side is of the evil empire, its diabolical parody.63 The Saracens worship three idols, in infernal trinity of Mawmet, Tervagant and Apollyon. Baligant even vows to make golden images of these three for their aid, 3490-94. We witness Marsile and Bramimonde destroy their (non-existent) idols of Apollo, Tervagan and Mahumet, CLXXXVII. Then, after Baligant's defeat, the Christians tear down the synagogues and mosques of Saragossa and smash the (non-existent) idols, 3660-65. Their cities of man are Zaragossa and Babylon, again shaped by Apocalypse and Augustine. Roland and Charlemagne are countered by the Moslem rulers, Marsile and Baligant. Even Marsile has a further decomposing nephew, Aelroth (an Anglo-Saxon sounding name that), to mirror Roland as nephew to Charlemagne, whom Roland kills. Interestingly, to stress Baligant's great age he is noted to have lived as long as Virgil and Homer, epic poets both: "le viel d'antiquitet, Tut survesquiet e Virgile e Omer" (2615-6), though this is stated to place him into the pagan era rather than to refer to the Aeneid or the Iliad./Uitti, p. 91./ Joseph Duggan has sensed that Baligant, though not historical, is essential to the text./P. 105./ A careful symmetry is worked out: Charlemagne's sword "Joyeuese" with its relic of the True Lance in its hilt is countered by Baligant's sword and lance "Precieuse" and "Maltet." The French battle cry, "Mon Joie" is echoed by the Saracen battle cry of "Precieuse." It is again as if we are witnessing a game of chess in which equal and opposite pieces of black and white or red and white are matched up against each other as indeed in the text we witness Christian knights playing at the Saracen game.

Sarazenler* şeytani üç puta tapıyorlardı: Mawmet, Tervagant, Apollyon - İlle üçe tamamlayacaklar!-

Kral Marsile ve eşi Bramimonde'nin üç idol-putu yıktıklarına şahit oluyoruz.

*** Saracens: O dönemde Müslüman Araplara batılıların verdiği ve büyük ihtimal Selahattin Eyyübi'den türetilen bir sıfattır ve Hıristiyan olmayan anlamında kullanılır.**

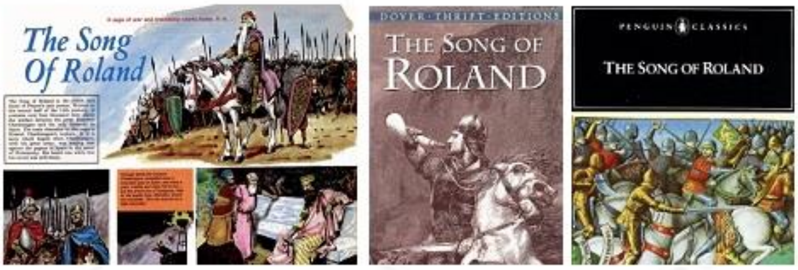

Dante, Peygamberimizi Cehennemi 28. katına atar. Voltaire peygamberimiz için “Yalancı, fitneci, Deccal” der. (s. 30) Norman Daniel, Hz Muhammed için, 'Papa adayı bir kardinal idi, emellerine ulaşamayınca peygamberlik iddiasında bulundu,' demektedir. August Bebel, İslam'ı, Hristiyan, Yahudi ve Arap putperestlik karışımı bir din olarak tanımlar. (Bebel, Hz Muhammed ve Arap-İslam kültür dönemi, s. 110) Hac ibadetine ise cinsellik motifleri uyarlama terbiyesizliğinde bulunur. (İrfan Abdülhamid, Müsteşrikler ve hedefleri, s. 41) Batıda yeni yetişen nesil de aynı fikirlerin sapkınlıkları ile beslenmektedirler. Amerika da ders kitapları İslam hakkında: 'Bu din Muhammed adında zengin bir işadamı tarafından başlatıldı, peygamber olduğunu iddia etti.' gibi söylemler içerir. (s. 31) (Halbuki başka oryantalistler “zengin olmak için İslam dininin Muhammed kurdu.” demektedirler!) Nelson veya F. S. Helper, Muhammed'in bir putperest olduğunu ileri sürerler. (Helper, Method of Mission Work Among Moslems, s.42) T. Carlyle, Lamartine, Bernard Shaw gibi arada ve istisna olarak Peygamberimizi öven cümleler söyleyen oryantalistler varsa da, bunlar çok azınlıkta kalmışlardır. Klasik ve çoğunluk oryantalist görüşe sahip olanlardan, oryantalist Louis Ligeti şöyle der, 'İslam dini çoğunlukla silahla, zorla İslam dinine çevirmek metodunu uygulamıştır. Muhammed bu şekilde dinini yaymıştır. (Ligeti, Bilinmeyen iç Asya, s. 127) Chateaubriand ise, Müslümanların şöyle tasvir eder: Özgürlük hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Ayrıca edepten, ahlaktan yoksunlar. Haçlılar daha ziyade yeryüzünde cehaleti (yani İslam'ı) zorbalığı, uygarlık düşmanı bir inancın mı yoksa modern insanda hikmet dolu bir antik çağ ruhunun uyanmasını sağlayan itikadın mı galip geleceğini öğrenmenin peşinde idiler. (Said, s. 184) Bu cümlede, 'Bir uygarlığı yok etme' siyasetinin 'uygarlık götürme' söylemiyle perdelendiğini açıkça görebilmekteyiz. Uygarlık götürme hastalığı 1000 yıldır oryantalist söylemin dilinden düşmediği için, yani Haçlı Seferlerinin başlangıcına neden olanı Papa II. Urban'ın fetvalarından günümüze kadar, hem oryantalizme hem de emperyalizme, tarih-aşırı bir kimlik kazandırmıştır. (s. 34) Frederich Schlegel, 'Müslümanların, ölü boş bir tek tanrıcılığı, olumsuz bir birlikçi inanışı kabul ettiğini' ileri sürer. Batı karşısında toplumun her alanında ve her kesiminde birey birey içselleştirilmiş bir eziklik taşıyoruz. (s. 35) Oryantalist mantığa göre bir batılının yurdunu diğerlerine savunması kahramanlık, bir doğulunun adı geçen özneleri, meziyetleri savunması ise, gericilik, taassup, uygarlık düşmanlığıdır. İngiliz işgaline karşı Sudan Müslümanlarının verdiği mücadeleyi, Julious Richter şöyle yorumlar, 'Bu İslami taassup, kültüre karşı bir hınçtan ve dar ufuktan kaynaklanır. (Richter, History of the protestant missions in the near East, s. 47) Haçlı seferlerinin başarısızlığından ve ezikliğinden

kurtulamayan batı, bu ezikliği oryantalist metin ve söylemlerde saldırgan bir tutumla ve hayali kurgulamalarla gidermeye çalışmıştır. Doğu dünyasını araştırmak üzere doğuya gelen ve daha sonra Müslüman olan Fransız Rene Guenon bu batılı bakış açısını eleştirir. (Guenon, Modern dünyanın bunalımı, s. 121) Özetle oryantalizm vasıtası ile İslam hakkında iftiralar ortaya atılmış, İslam saldırgan, yakıp yıkan, şeytani duygularla simgelenen bir din olarak sunulmuştur. Özellikle Osmanlı Devleti ve Türkler de bu değişmez tehlikenin bir parçası olarak kabul edilmiştir. (s. 38) Oryantalizmin ayrılmaz bir parçası da misyonerliktir. Hristiyan Batı, İslam'ın ortaya çıkışını ve İspanya, Anadolu, Suriye, Mısır gibi önceden Hristiyanlığın yaygın olduğu coğrafyalarda, geniş bir kesimin gönlünü fethetmesini hiçbir zaman hazmedememiştir. Buna karşı en kapsamlı tepki, Haçlı Seferleri ile gösterilmiştir. Fakat amaçlarına ulaşamayınca, Müslümanların karşısına, silah yerine misyonerlikle çıkmaya karar verilmiştir. Oryantalizm çatısı altında programlanan, kurumsallaşan, sonunda da emperyalist bir söyleme dönüşen misyonerliğin tarihi çok eskilere dayanır. İlk havariler, Anadolu, Balkanlar, Ortadoğu'ya dağılarak Hz İsa'nın dinini yaymak istemişlerdir. (s. 39) Altıncı yüzyılda İslam'ın ortaya çıkışı ile beraber Hristiyanlık birçok bölgede gerilemeye başlar. 7. ve 8. yüzyıllarda Hristiyan batı dünyası, askeri, siyasi, mali, kültürel alanlarda, İslam'a karşı kullanacağı tüm silahları hazırlanmaya başlar. Bunlardan birisi de misyonerliktir. (s. 40) Misyonerlik özellikle 13. yüzyıldan sonra gözle görülür bir faaliyete başlar, bunun ön hazırlığı olarakta Doğu dillerini öğrenme faaliyetine geçerler. Fransız Guillaume Postel, 'Arapçayı güzelce öğrenen kimse, İncil kılıcıyla bütün Hristiyanlık düşmanlarını yenip, onların kendi inanç ilkeleri ile karşılarına çıkıp mağlup edebilir. Bir tek dili bilmek suretiyle kişi bütün dünya ile ilişki kurabilir.'der. (M. Hamdi Zakzuk, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 19) 1312 yılında Viyana'da toplanan konsül ile Arapça öğrenimi kararı alınır. Raymond Lull, 'Arapları dininden döndürmenin en iyi yolunun Arapça'yı öğrenmek olduğunu' görüşünü bu konsülde kabul ettirir. Kendisi de Arapçayı öğrenir, doğu ülkelerine açılarak misyonerlik faaliyetinde bulunur ama başarılı olamaz ve sonunda hapse düşer. Müslüman bir bilginin araya girmesiyle affedilir, ülkesine dönünce Arapça öğreten misyoner bir okul açar. 1294 yılında Papa beşinci Silistin ile konuşur, 'Eğer barışçıl çalışmalarla İslam ülkelerinde başarı sağlanamazsa, zor kullanarak Müslümanlar Hristiyanlaştırılsın' teklifinde bulunur. Arapçayı öğrenen misyonerler tercüme faaliyetlerine yönelirler, ilk Kur'an tercümelerini yapanlar, Toledo kesişleridir. Roger Bacon, bir kitap yazarak Papaya sunar ve 'Arapça eğitiminin, İslam'a sızma konusunda yardımcı olacağının' özellikle belirtir. (s. 44) Aziz Dominik tarafından kurulan Dominiken Tarikatı, Tunus'ta misyonerlik faaliyetlerinde bulunur ama hiçbir başarı elde edemez. Aynı tarikat, engizisyon mahkemelerinin kurulmasını da öneren tarikattır. Yani bu tarikat birçok Müslüman'ın öldürülmesi yanında, Hristiyanlık içinde de bir iç Hesaplaşmaya neden olarak dindaşlarının da öldürülmesine neden olmuştur. (s. 45) Theodor Nöldeke, 1887 yılında, bir oryantalist olarak "Tüm çalışmasının Doğu halklarına dair 'olumsuz kanaatini' teyit etmeye yönelik olduğunu" vurgular. (s. 221) John Takle, Osmanlı Devleti içindeki gizli misyonerlere şöyle seslenir: 'Onların kitabını, yani Kur'an'ı, dinlerine karşı kullanmanız gerekiyor Zira o Kur'an İslam'da en keskin silahtır. Kur'an'ın yeni bir şey getirmediğini ve içeriğinde yeni hükümler gibi görünen şeylerin doğru olmadığını insanlara göstermeliyiz.' (J. M. Zwener, İslam and Missions, s. 217) Aslında bu bakış açısı batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duymasına neden olmuştur. Bu doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Bu sonuçta oryantalistlerin büyük payı vardır. İslam'ı kötü göstermek amacıyla bile olsa, Kur'an meali 12. asırda hazırlanır, ancak 16. Asırda İsviçre'de yayınlanabilir. Daha sonra Avrupa'da, birçok İslam'ı araştırmak için kurum açılır ama hiçbir zaman, İslam olduğu gibi batıda anlatılmaz. Profesör Edward Mead Earle'nin şu yorumu dikkat çekici bir tespittir: "İslam dünyasının, özellikle de Türklerin, Batı kamuoyunda yanlış tanınmasından misyonerler sorumludur. Amerika'da da, onlar bizlere, İslamiyet'i ve Müslümanları alay eder bir şekilde

anlattılar.” (Earle, ‘Yakındoğu'da Amerikan misyoner grupları’ adlı makalesinden, s. 7) Misyonerlik, 'ötekine' -batılı olmayana- yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur! Misyonerler, girdikleri yerlerde, gezgin, araştırmacı, turist, öğretmen gibi değişik yöntemlerle, amaçlarını gizlemeye çalışırlar ve elde ettikleri bilgilerle bir yandan Hristiyanlığın yayılmasını amaçlarken öte yandan da, bağlı bulundukları ülkelerdeki siyasal kesimlere, elde ettikleri bilgileri iletiler. (s. 50)

Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak göstermek ve doğu toplumlarına sızan truva atı olarak görmek yanlış olmaz. (s. 51) Burhan Özfatura, 1990 yılında gittiğini Zürih'te, Amerikalı bir mimarla karşılaşır. 1980 öncesinin çalkantılı dönemlerinde, Sivas'ta Barış gönüllüsü olduğunu söyleyen, çok iyi Türkçe konuşan mimar, Özfatura'ya şöyle açıklamalarda bulunur: Pek çok çocuk ve kadının ölümüne sebep olduk, vicdan azabı duyuyorum, açık söylüyorum casustuk! Sivas civarında görevlendirilmiştik, yabancı dil öğreten, iyiliksever kimseler olarak göründük, sizin kan gütme, mezhep davalarını çok iyi inceledik. Çevrenin haritasını çıkarttık. Unutulmuş kan davaları, alevi-sünni ayrılıklarını körükledik. Hâlbuki o düşmanlıklar çoktan unutulmuştu. Böylece huzuru bozduk, birçok insanın ölmesine sebep olduk. (Basından, 25.10.1990) Tanzimat dayatmaları gibi, günümüzde de Avrupa birliği dayatmaları, misyonerlik faaliyetleri ve yabancı okulların çalışmalarının önünü açmıştır. (s. 55) Kenya'nın ilk Başbakanı Kamau Kenyatta şunu söyler: 'Hristiyanlar Afrika'ya geldiğinde, bizim topraklarımız Hristiyanların ise incirleri vardı. Hristiyanlar bizlere gözlerimizi kapalı dua etmemizi istediler. Gözlerimizi açtığımızda bizim İncilimiz onların toprakları vardı.' (Bayram Küçükoğlu, Türk dünyasında misyonerlik, s, 11; Mustafa Balbay, Avrupa'nın Terör sorunu, Cumhuriyet, 18.2.1999)

Oryantalizm temelinde Doğu Batı ayırımı

Rudyand Kipling, "Doğu doğudur, batı batıdır. Bunlar asla bir araya gelemeyecektir. Batılılar; akılcı, barışsever, hürriyet sever, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmış insanlardır. Doğulular ise bunlardan hiçbir şeye sahip değildir."derken, (Zakzuk, s. 115) Lord Cromer, 'Modern Mısır' adlı kitabında, 'Avrupalının akıl yürütmesi sağlamdır, mantık dersi almamış olabilir ama doğuştan mantıklıdır, doğası gereği kuşkucudur, önce kanıt ister, eğitimli zekâsı, bir mekanizmanın parçası gibi işler. Öte yandan Doğulunun aklı, simetriden yoksundur. Akıl yürütmesi baştan savma ile doludur.' der, (Said, s. 48) Batıya hâkim olan üç etkin faktör vardır: Yunan felsefe ve aklı, Hristiyanlık inancı ve endüstri devrimi ile beraber ortaya çıkan emperyalist dünya görüşü. (s. 65) Norbert Elias, 'Ne zaman Avrupa stilinde ve Avrupa tekniğinde bir adam aradımsa, insanın olumsuz yönlerini buldum karşımda.' der. Batı şu an dünyayı egemenliği altına almış küresel ve kirli bir güçtür. Batı, değerler açığını ve çaresizliğini, güç gösterisi ile bastırmaya çalışır. (s. 67) Batının yükselişinde oryantalizmin payı küçümsenemeyecek kadar önemlidir. Zira oryantalizm, batının üstünlüğünü vurgulamak, bu üstünlüğün yayılmasını sağlamak, ötekilere bunu inandırmak ve doğunun farklılıklarını ortaya dökmenin, doğunun zenginliklerini edinebilmenin ideolojisi olmuştur. (s.

68) İstanbul'un 1453 yılında Türklerin eline geçmesinin ardından İstanbul'dan ayrılan bilim adamı, düşünür, filozoflar büyük oranda İtalya yönelmiştir. Sonra da burada Rönesans hareketinin başlamasının önayak olmuşlardır. (s. 70) 16. yüzyıldan itibaren batının dünyaya yayılması, hammadde kaynaklarını denetim altına alması, dünya egemenliğini kesin olarak ele geçirme sürecinin kesin bir hegemonyaya dönüşmesi 300 yüzyılda gerçekleşmiştir. (s. 71) Batılı insanın hayal dünyasında Doğu kavramının değişmez öğeleri; şehvet düşkünlüğü, zorbalık eğilimi, savsaklama alışkanlığı, gerilik ve inadına durağanlık olmuştur. (s. 77)

Oryantalist anlayışta kadın kimliği ve imgeleri

Voltaire, "Fransızlar, Ayasofya'nın en mukaddes yerinde dans ettiler. Yunanlılar, çok defa krallarını boğazlarken, Meryem anaya dua ederlerdi. Fransızlarda bir yandan Ayasofya'yı yağmalarken öte yandan kızları kucaklayıp okşuyordu" demektedir. (Voltaire, Türkler, Müslümanlar, Ötekiler, s. 21) Batılılar gözünde kadın denince düşsel yaratıklar akla geliyordu. Oryantalist söylem ve metinler incelendiğinde, onlardan tehlikeli bir cinsellik anlayışının sızdığı anlaşılacaktır. Bolidor Vercil, "İslam Kılıç zoru ile ve kadın anlayışındaki her şeyi mübah görmesi sebebiyle yayılmıştır." derken, cehaletinden değil kininden konuşmakta idi. Louise Colet, "Doğu kadını bir makineden başka bir şey değildir. Erkekler arasında hiçbir ayrım yapmaz." der. Edward W. Lane, Doğuya dönük tasvirlerinde, "doğulular aşırı bir cinsellik serbestisi ile ahlakı tehdit ediyor." diyordu. (s. 85)

Doğu meselesi ve oryantalizm

Oryantalist mantık, doğunun insanını, yurttaş olarak görmek bir yana, insan olarak bile görmemiş, topraklarına göz dikmesi ile birlikte yönetimleri istenilecek bir sorun olarak görmüşlerdir. (s. 87) Doğulu hüküm altına alınmalıydı. (Said, s. 219) Batılılar Doğu üzerine ürettikleri tüm siyasal, dini, kültürel, askeri hedeflerde oryantalizme başvurmak zorunluluğundaydılar. (s. 89) Batı, sömürgecilik sayesinde maddi potansiyeli gücünü arttırmıştır. Asya, Afrika paylaşılmış, Avrupa için yeni ve menfaat bölgeleri ortaya çıkmıştır. Osmanlı, tam bu bölgelerin ortasında idi. Batı maddi menfaatini ve emperyalizmin gizlemek için, işin dini ve manevi boyutlarını ön plana çıkarmıştır: Mesela, Türklerin baskısından Hristiyanları korumak gibi. (Bayram Kodaman, Şark Meselesi ve tarihi gelişimi, s. 60) Batılı zihninde hiç düşmeyen, Türklere karşı eziklik ve onlardan intikam alma güdüsü, güç batının eline geçince onu harekete geçirmiştir. Batı, tarihin intikamını alıyordu. (s. 91) Doğu sorunu tamamen, batının doğu üzerinde kurmaya çalıştığı üstünlük mücadelesinin, hegemonyanın bir parçasıdır. Mantığı, emperyalizme hizmet edecek şekilde tasarlanmıştır. (s. 94)

Arthur Balfour Benjamin Disraeli Montesquieu Alphonse de Lamartine

Oryantalizm ve emperyalizm ilişkisi

Batı, dünya iktidar merkezini ele geçirdikten sonra, kendi dışındaki tüm toplumlara karşı sistemli ve eyleme dönük bir sömürgeci mantık yürütür. (s. 96) 18. yüzyılın sonlarında, batı ötekine (doğuya) karşı uygarlaştırıcı bir misyon yüklenir. (Recep Boztemur, Marx, Doğu sorunu ve Oryantalizm, Doğu Batı, sayı 20, cilt 1, s. 135) Oryantalizmin teçhizatları ile kendini geliştiren Batı, oryantalizmi kullanarak Doğuyu sömürmeye çalışır. (s 100) Batılı insan, doğuya yönelişinde, öncelikle bir Avrupalı ya da Amerikalı olarak ön plana çıkar. Bireyliği, insanlığı arkadan gelir. Böyle bir durumda, Avrupalı ya da Amerikalı olmak, doğuda belirli çıkarları olan bir güce ait olduğunun farkında olmak anlamına gelmektedir. (Said, s. 21) Siyonizm'in önderliğini yapan Balfour Deklarasyonu'nun fikir babası, Arthur James Balfour, 1910 yılında, İngiliz avam kamarasında şöyle bir konuşma yapar: "Doğulu ulusların bizim yönetimimiz altında olması iyi midir? ‘İyidir’ derim ben! Onların, tüm dünya tarihi boyunca idaresine girdikleri diğer yönetimlerden çok daha iyi bir yönetim altında olduklarını; bunun yalnız onlar için değil kuşkusuz tüm uygar batı için bir kazanç olduğunu görürüz. Onlar için Mısır'da olsakta, sırf onlar için orada değiliz, gene de Avrupa için oradayız." (Said, s. 42) Batılılara göre, Batı her zaman egemenliğin ve efendiliğin adıdır. Osmanlı Devleti'nin hasta adam olarak fişlendiği Berlin kongresinin başkanı, aynı zamanda İngiltere başbakanı Benjamin Disraeli, 'Batıda, Doğu'yu denetim altına almak, doğu ile batı arasındaki ilişkiyi denetim altına almanın tek yolu olarak görülmüştür.' der. (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 168) Batı, Doğu ile arasına bir mesafe koymak, ayrım yapmak için oryantalizmin bilgi birikimi ve kendisine sunduğu teçhizata başvurmuştur. (s. 104) Doğu ile ilgili çalışmalar, öncelikle Batı için hazırlanmıştır. Batının Doğu ile çatışma içinde olması, bu bilgilerin düşmanca bir duygunun altında biçimlenmesine yol açmıştır. (Baykan Sezer, Şarkiyatçılık üzerine, Türk kültürü araştırmaları, sayı 1-2, s. 170) Doğuya ait bilgilere sahip olan araştırmacıların genel eğilimi, batıya ait bu bilgileri bir şekilde, batı üstünlüğüne ve emperyalizmine hizmet edecek şekilde saptırmak olmuştur. (s. 105) Ünlü araştırmacı Oliver Kontny'nin tespiti tam yerindedir: "Batı kendine bir totem kuruyor. ‘Ben batıyım; akıl bilim, demokrasiyim. Sen ise doğusun; Duygu, fanatizm, diktatörlük’ Batı için acilen bir zihniyet devrimine ihtiyaç vardır. Egemen düzeni mutlaklaştırıp, bu düzende yeri olmayanları hiçe sayan anlayış aşılmalıdır artık." (Kontny, Oryantalizm ve ataerkillik üzerine, Doğu-batı, I/120) Frantz Fanon şöyle der: "Asırlardan beri Avrupa, kendisi dışında kalan insanların gelişmelerini durdurmakta, onları köleleştirmektedir." (Fanon, Yeryüzünün lanetliler, s 24) Tarafsız bir bakış açısı ile değerlendirme yapıldığında, batı ve onun tamamlayıcısı oryantalizm ve oryantalizm ile içselleştirilmiş olan emperyalizmin, Doğu dünyası üzerinde yaptığı ağır tahribat rahatlıkla sezinlenecektir. (s. 106) Doğu, batının ağırlığı altında eziliyor. (*Guenon,* Modern dünyanın bunalımı, s. 123) Batılıların; Amerika, Asya ve Afrika'da yaptığı soykırım ve sömürgeler neredeyse meşru ve haklıymış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır. Montesquieu şöyle der: "Sıcak iklim ve açık alanlarda yaşayan Asyalıların ruhu kulluğa yatkın olduğundan despotizmle yönetilmek durumundaydılar. Soğuk iklimlerde, dağlık alanda yaşayan özgür ruhlu Avrupalılar ise, Krallık ve cumhuriyetle yönetilmelidir. (s. 107) Alphonse de Lamartine, ‘Doğu yolculuğu’nda, “Osmanlı İmparatorluğu yıkılırsa, her bir Avrupalı güç, kendine bırakılan toprak parçasını koruma altına alacaktır. Orada ‘uygarlaştırıcı’ bir yönetim kuracaktır ve daha güçlü bir milliyetin (sömürgeci avrupalı devletin demiyor!) bayrağı altında, bölgenin varlığı ve milliyet özellikleri güvencede olacaktır.” demektedir. (Said, s. 121) Oryantalizm, çıktığı günden bu yana Doğu hakkında onu dışlayan, aşağılayan ve sömürgeleşmesine yol açan bir iktidar söylemi yaratmıştır. (s. 111) Emperyalizm için oryantalizm, kesinlikle bir ihtiyaçtır. Bu nedenle Büyük İskender milattan önce 4. yüzyılda, Napolyon 1798 de Mısır'ı işgal ederken yanlarında, bilim adamları, araştırmacı getirmişlerdir. (s. 112) Emperyalizmle ilerlemeyi özdeşleştiren Leroy Bealien, ‘Sömürgeciliğin, sömürülen topluma hayat kazandıracağını, hatta onun doğuşunu sağlayacağını.” yazmaktan çekinmemiştir. Ona göre bir toplum, yüksek bir olgunluk ve güç düzeyine ulaştığında sömürgeciliğe girişir. Sömürdüğü

topluma şekil verir, gelişimini gözetir ve doğuşunu sağladığı topluma hayat kazandırır. (Agnes Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran, Necdet Sevinç, Osmanlı'dan günümüze misyonerlik faaliyetleri, s. 22) Gabriel Charms daha açık konuşur: "Avrupalı güçler doğuda olmayınca, Akdeniz ticaretimiz bitti demektir, Asya'daki geleceğimiz bitti demektir. Güney limanları bizim için öldü demektir. Ulusal zenginliğimizin en önemli kaynaklarından biri kuruyup gitti demektir." (Murphy, Fransız emperyalizmin ideolojisi, aktaran Sevinç, s. 22) İslam dünyasında Hristiyanlık ve Musevilik günümüze kadar yaşamıştır. Osmanlı sınırları içindeki Ortodoks ve Ermeni kiliseleri ne Musevilere olduğu gibi, onlara belirli bir hukuki ve zihinsel özerklik tanındı ve millet statüsü verildi. Osmanlılar fethettikleri topraklarda halkları sistematik bir şekilde dinlerini değiştirmeye zorlamadılar. Batı Avrupa'da ise bunun tam tersi oldu. Pek çok Ortodoks'un dinsel kimliğini koruyabilmek amacıyla, Osmanlı egemenliğini Katoliklerinkine tercih ettikleri bir gerçektir. Ortodoks Patrikhanesi'nin merkezi o günden bu yana İstanbul boğazıdır. (Erik Cornell, Türkiye Avrupa'nın eşiğinde, s. 39) Peki Batı bu arada ne yapıyordu? Amerika'nın 1492'deki keşfi ile beraber ortaya çıkan siyasal sosyal ve dini dönüşüm, aslında buna açık bir delildir. (s. 115) Avrupalı için 'öteki' Hristiyan olmayandır. Öteki, dışlanır ve asimile edilir. 1492 yılında İspanya'dan kovulan Müslümanlar ve Yahudiler dışlanmış, Amerikan kıtası ise tamamen Latinleştirilerek asimile edilmiştir. (Hilmi Yavuz, Modernleşme oryantalizm İslam, s. 56) Milattan önce 4. yüzyıl veya 1492 yılı, hiç fark etmez, Batı gözünde 'öteki' yani 'Hristiyan olmayan', sömürülmeye layık bir şeyden başka bir şey değildir. (s. 116) Fransızlar, Cezayir'i; İngilizler Hindistan'ı işgal eder ve I. Dünya Savaşı ile beraber işgal doruk noktasına ulaşır. Oryantalizm, merkezi Avrupa olmak üzere, dünyanın her yerinde kolonicilik ve emperyalizmle hem eş anlamlı hem de eş amaçlıdır. (s. 118) Bunun bir örneğini de, Lamartine'den örnek verebiliriz: "Doğu ülkeleri üzerine araştırmalar yapıp, 1833 yılında, Fransız parlamentosuna projesini sunar: "Roma Dünyası yeniden kazanacaktır. Bu eski Roma imparatorluğu silah zoruyla, şan, şöhret hırsıyla değil, ışığının doğal üstünlüğü ile cömertliği ile ve insan sevgisi ile yeniden yaratacaktır. Modern Avrupa, eski Roma'dır. Özelliği çalışkanlıktır. Avrupa; Asya ve Afrika'yı kolonize etsin. Uygarlığıyla ve ilerici dini ile oralarda yayılsın ve siz baylar, bu 'kutsal insanlık zaferinin' başına geçin." (Lamartin, Doğu sorununa ilişkin görüş ve yazılar, s. 31-32) Çağrı daima, 1000 yıl öncesinin Avrupa'sında, Haçlı savaşlarına gidecek kişileri toplamaya yarayan terim ve sloganlarla örülmüş bir çağrıdır: Gidilen yerlere uygarlık götürmek, ilerici kabul ettikleri dinlerini, doğuya zorla kabul ettirmek! Amerika'da, Irak'a 'Demokrasi, uygarlık ve barış getirme' palavraları kullanarak sızmıştı. (s. 120) Batılılar Doğuyu, öteki olarak ele almış, ruhsuz bir obje gibi incelemişlerdir. Böyle bir yaklaşım, sömürgeciliği de kolaylaştıran bir ortam yaratmıştır. (s. 122) "Batılılar, yabancı istilaya direndikleri zaman bunun adı, vatanseverliktir olur ve öve öve göklere çıkartılır. Aynı şeyi, Doğulular yapınca bu, 'yabancı düşmanlığı' ve 'yobazlık' olur. Hem her yerde, Hak, hukuk, Hürriyet, medeniyet adına kendi hakimiyetlerini kabul ettirip, başkalarının kendilerinden farklı düşünüp, farklı yaşamasına engel olmadılar mı?" (Rene Guenon, Modern dünyanın bunalımı, s. 132) Fanon, 'Bu, insandan söz etmekten hiç bıkıp usanmayan; bu, 'insanı düşünmekten başka bir meselesi olmadığını ilan etmekten vazgeçmeyen' Avrupa'nın her bir başarısının, insanlığın çektiğini acılar pahasına gerçekleştiğini biliyoruz." demektedir. (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 251) Jean Paul Sartre, 'Yeryüzünün lanetlileri' adlı eserin önsözünde şunları söyler: "Eğer dayanabilirsen, kendimize bakalım. İnsanlığımızın çırılçıplak haliyle yüzleşelim. Gördüğümüz, bir yalanlar ideolojisinden, yağmaya mükemmel bir meşruiyet hazırlamaktan başka bir şey değildir. Tatlı sözler, duyarlılık iddiaları, saldırganlığımızın bir kılıfıydı." (Sartre, s. 24) (s. 124)

Oryantalizm ve Türkoloji

Pazar ve sömürge arayışları, Almanya, Fransa başta olmak üzere Rusya'ya, oradan Hindistan'a yönlenmelerine sebep olur. Buradaki Türk nüfusu, batılı ülkeleri, Türkleri tanıyıp, siyasetlerini ona göre belirlemeyi gerekli hale getirir. Bunun üzerine batılı devletler, hemen oryantalizm mekteplerinden yetişmiş araştırmacıları buralara yönlendirirler. (s. 135) Marc Galle, 'Sözcüklerimiz, Türk kimliği ile ilgili olumsuz tanımlar içeren deyimler ile doludur.' der. Fransızca ve İspanyolca'da 'suçlu' anlamına gelen, 'Türk kafası' (Cabeza de Turco, tete de Turc) Almanca'da ise 'sahtekar' anlamında (Türken) deyimi kullanılır. İngilizcede, Turk aynı zamanda, gaddar, vahşi insan anlamında kullanılır. (Galle, Sevilmeyen ülke Türkiye, s. 11) Voltaire, 'Bütün tarihçiler, uyduruk masalları tekrar edip durdular. Fatih İstanbul'u kan ve ateşe boğan Bir Barbarmış… Çoğu birer alfabetik yalan dergisi olan sözcüklerimizde, böyle gülünç masallara sık sık rastlanır.' (Voltaire, Türkler Müslümanlar Ötekiler, s. 32) Oryantalizm siyasal emperyalizmdir. (s. 181)

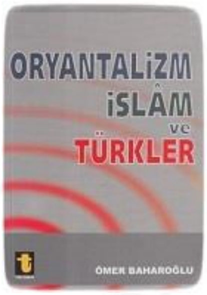

Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler

*

İslamofobi Endüstrisi

Yazıyı tamamlayacak, 'Batı medeniyeti, İslam ve hümanizm, İslam barış dinidir, İncil, efendimiz neden çok hanımla evlendi, İslam'da kadın, Modernizm ve kadın' adlı yazılarımızı tavsiye edebiliriz.

Dortmund üniversitesinden Wolfram Richter'in ifadesiyle, "İslam karşıtlığı Avrupa'da uyanan antisemitizm hastalığının yeni bir yüzüdür. Yeni holochost'un kurbanları Müslümanlar olacaktır." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 381) Irkçı politikacı G. Wilders ise, Kur'an'ı 'faşist bir kitap' olarak nitelendirir. (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 371) "İslam, hem Hristiyan hem de seküler batının ötekisi olarak algılanıyor. Bazıları dini bazıları da seküler-kültürel gerekçelerle İslamofobik bir düşmanlık içine giriyor." (Doç. Dr. İbrahim Kalın, Derin Tarih, Ocak 2018, Sayı:70, s. 49)"Yeni bir ırkçılık türü olarak islamofobi, din ve medeniyet alanlarına sirayet eden, temel hak ve hürriyetleri ihlal eden ama mevcut küresel siyasi hukuki düzen içinde cezası olmayan bir ayrımcılık türüdür." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 242) "Ne Avrupa merkezci tarih ve kültür anlayışının, ne de sömürgeci Avrupa devletlerinin, Asya'dan Latin Amerika'ya kadar Batı-dışı toplumları bir 'öteki' olarak eşit yahut muhatap kabul etmeleri söz konusu değildi. Aydınlanma düşünürlerinin mutlak hakikate sahip olduklarına dair sarsılmaz inancı, felsefi çoğulculuğun her türüyle çatışma halindeydi. Aydınlanmanın tek akıl, tek tarih, tek bilim, tek medeniyet modeli, modern dönemdeki mutlakıyetçi siyasi akımlarında temel beslenme kaynağıdır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 233)
İslamofobi kavramını bırakın artık: "İslamofobi deyip durmamızın artık hiçbir anlamı yoktur. İslamofobi, zaten yakın dönemde icat edilmiş bir kavramdı ve hep "kötü Müslümanlar"ı işaret edip Batı'nın ellerini temiz tutmaya, suçlarını "psikolojiye bağlama"ya hizmet ediyordu. Bitti o dönem. Bizzat Batı'nın kendisi tarihsel köklerini kaşıyor, derin çatışmayı ve düşmanlık

duygularını yeniden diriltiyor. Bunu anlayalım artık." (Haşmet Babaoğlu, Sabah, 19 Mart 2019) Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam'a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira o günde İslam, menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 84) Avrupa, Osmanlı'nın Avrupa'da Hristiyanlara yapmadığı zulüm ve asimilasyonları Müslümanlara reva görmeyi vazife saymaktadır. (s. 86) Batı, Hristiyanlığı benimsemediğinden dolayı İslam'a sonsuz bir kin beslemektedir. (s. 88) Batı'nın İslam'ı, kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır. (s. 91)

Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş: "Medya, İslam karşıtı eylemlerin lokomotif gücü. Emperyalist amaçlarla üretilen ırkçı içerikler medya vasıtasıyla yayılarak dünyadaki İslam karşıtı eylemlere zemin hazırlamaktadır." (Habertürk, 10.04.2023)

"Özellikle batı medyasının yoğun kampanyası birçok sıradan insanın zihninde, İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır." (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10)

'İslamofobi kültürel ırkçılık'

AB Bakanı Ömer Çelik, SETA'nın Avrupa İslamofobi Raporu'nun tanıtım toplantısında, İslamofobinin özünde kültürel bir ırkçılık barındırdığını belirtti ve "İslam ve terör kelimesini kim yan yana kullanıyorsa, esasında DEAŞ'a El Kaide'ye büyük kozlar vermektedir, büyük kazanımlar üretmektedir" dedi

ABD Dışişleri'nden Türkiye'ye yeni ziyaret

'EN BÜYÜK HATA'

Habertürk, 1.4.17

İslamofobi endüstri haline geldi

DİYANET İŞLERİ BAŞKANI GÖRMEZ, BATI TOPLUMLARINDA İSLAMOFOBİNİN KASTÎ OLARAK KÖRÜKLENDİĞİNİ SÖYLEDİ.

11 EYLÜL OLAYLARI TETİKLEDİ

MÜSLÜMANLAR TAHRİK EDİLDİ

"Avrupa'da ırkçılığın yerini İslamofobi yer almıştır. Yeni ırkçılık kültüreldir." (AB Bakanı Ömer Çelik, Haber Türk, 1.4.2017) “Müslümanlar üç yüz yılı aşkın süredir sürekli şiddete, işgallere, savaşlara ve katliamlara maruz kalmışlardır. Yeraltı ve yer üstü kaynakları sömürülmüştür. Bilinçli ve sistematik bir şekilde Müslümanların kutsallarına hakaret edilmekte, değerleri aşağılanmaktadır. İslâm toplumları somut işkencenin yanında soyut ve kültürel bir işkenceye de tabi tutulmaktadırlar. İslamofobi güçlenerek Batı’da bir endüstri hâline gelmektedir.” (Diyanet İşleri Başkanı Görmez, 18.05.2013) “Avrupada islamofobi değil, islam düşmanlığı var.” (Türkiye, 5.8.2014) “İslamofobi Üzerinden Otoriter Bir Avrupa İnşa Ediliyor. İslam düşmanlığı üzerinden yeni bir Avrupa dizayn ediliyor. Bu yeni Avrupa’nın daha özgürlükçü bir Avrupa olmayacağı açık. Aksine İslam düşmanlığı üzerinden daha otoriter ve daha sağcı bir Avrupa inşa ediliyor. Müslümanları ötekileştirmenin ve onlara ayrımcılık yapmanın hukuki, siyasi, toplumsal ya da iktisadi ciddi bir bedeli yok. Bu iddiamızın basit bir kanıtı var. Sadece bugün Avrupa’da Müslümanlarla ilgili yapılan herhangi bir tartışmanın ya da yasanın başka bir dini cemaati hedef aldığını düşünelim. İslamiyet kelimesini silelim ve yerine Hristiyanlık, Yahudilik, Budizm veya başka bir dini yazalım. Sonuç hepimizi şaşırtacaktır.” (Enes Bayraklı, SETA, 8 Aralık 2020) “İslamofobi’nin ırkçılıktır.” (SETA Avrupa İslamofobi Raporu 2017)İnsan Irklarının Eşitsizliği Üzerine isimli bir eser yazan Fransız düşünür Arthur de Gobineau, “Türklerin de içinde bulunduğu sarı ırk ile insan değil de

insansı sayılan siyah ırk Medenileşmeye yönelik tabii bir isteksizliğe sahiptir.” (Gobineau, The Inequality of Human Races, s. 205) Batılı-beyaz ırkın diğer ırklardan üstün olduğu fikri Batı’da filozof Voltaire, sosyal bilimci Montesquieu gibi aydınlar tarafından da devam ettirildi. İngiliz filozof John Lock “İnsan beyazdır. İnsanın özünü içeren şey beyazın özünü de içerir!” (Koray Şerbetçi, “İslamofobinin Tarihsel ve Kültürel Kökenleri”, İslamofobi ve Batı’da Yükselen Irkçılık, s. 11-13) diyerek beyaz ırka sahip olmayan insanları insan bile saymıyordu. Filozof Hegel “Siyahların doğuştan özgürlük dürtüsüne sahip olmadıklarına ve çocuksu mahlûklar olduklarını” düşünüyordu. (Selim ÖZARSLAN, Avrupa’da İslamofobi’nin Tarihi Kökleri ve Güncel Nedenleri, s. 67)Bosna Hersek İslam Birliği Başkanı Husein Kavazovic: "genel yargının, Bosna Hersek ya da Saraybosna'da İslamofobi ile karşılaşılmayacağı yönünde olduğunu belirterek, "Görüyoruz ki durum böyle değil. İslamofobi bir tür ırkçılıktır. Bir arada (Bosna Hersek'teki gayrimüslimlerle) yaşıyor, birbirimize sık sık görüyor olsak da maalesef durum böyle." (AA, 24.05.2022)

Sunuş
Bir endüstriye dönüşen İslamofobi bazen İslam karşıtlığı bazen İslam korkusu bazen de İslam kaygısı olarak karşımıza çıkar. İslam kaygısı: Bunun en önemli sebebi İslam’ı tanımamaktır. İslamofobinin sebepleri temelde İslam’dan bağımsızdır. (s. 7)İslam karşıtlığı: Halk nezdinden çok siyasi alanda sistematik ve bilinçli yapılan ve daha çok üstünlük iddiası ile ortaya çıkan bir olgudur.
İslam korkusu: İslam karşıtlığının meşrutiyet kazanması için, medyanın etkin olarak kullanılması ile halk nezdinde korkuyu canlı tutmak ve İslam’ı hedefe oturtmaktır. Amaç kaygıyı körüklemek ve korkuya dönüştürmektir. Çarpık olarak üretilen İslam imajı İslam karşıtı eylemlere de zemin hazırlamaktadır. Bunda İslam’ı yanlış anlayıp yorumlayan kimi kişilerde

İslam karşıtı söylemlere bol bol malzeme sunmaktadırlar. (s. 8)Önemle altını çizmek gerekir ki son yıllarda İslam dünyasında meydana gelen şiddet olayları, bizatihi İslam'dan kaynaklanmamaktadır. Gerek çağımızdaki pozitivist eğitim anlayışı gerekse modern zamanlarda gelişen kimi ideolojilerden etkilenme hali; sömürge, istilalar, işgaller ve zorba yöneticilerin gölgesinde şekillenen 'yaralı bilinç'ler, bu olayların başlıca nedenleri arasındadır. Tüm bu kaygıların bertarafı tanışmakla mümkündür. İslam'ın hak ve adalet anlayışı, üstün ahlakı, güzel bir dille anlatılmalıdır. Ayrıca kendi aramızda da adalet ve barışı sağlamak zorundayız. (s. 9)Bilinçli İslam karşıtlığının medeniyetler çatışmasına döndürmek isteyenlerin yabancı düşmanlığı, asimilasyon politikalarına karşı her türlü aşırılıklardan uzak orta yolu tutmamız gerekmektedir. (s. 10)

Önsöz

İslamofobinin tarihi kökleri vardır. Canlanması ise İslam ülkelerinin işgal edilmesi üzerine Müslümanların batıya göç etmesi, 11 Eylül 2001, İran devrimi, Avrupa'daki terör olayları ile olmuştur. (s. 19)11 Eylül sonrası Müslümanlar masum olduklarını ispat edene kadar suçlu hale gelmişlerdir. İslam'ın terörizmin sebebi olarak gösterilmesi, Amerika'nın müdahaleci dış politikası, otoriter rejimlere olan Batı desteği, Batının İslam ülkelerini işgalleri ve sömürmeleri ve İsrail'in katliamlarının incelenmesinden daha kolaydır. (s. 20) Avrupa ve Amerika'nın İsrail'den Irak-Suriye işgallerine dek dış politikalarının geri tepmesinin önemsiz gibi gösterilmesi, bu politikaların sonucu İslam dünyasındaki geniş halk kitleleri arasında meydana gelen Amerikan ve batı karşıtlığını önemli ölçüde arttırmasını gizleyememektedir. 2006'da yapılan USA Today-Gallup araştırmasına göre Amerikalıların yüzde 22'si Müslüman bir komşu istememekte, yüzde 31'i uçaklarında Müslüman erkek, yüzde 18'i kadın görse endişelenmektedir. Müslümanlara özel kimlik kartı taşıması tartışmaları da gündeme gelmiştir. (s. 21)İslam dünyasındaki ana akım Müslüman çoğunluğun, aşırılıkçı bir azınlığın inanç ve eylemleriyle özdeşleştirilmesi, sonunda cami karşıtlığına kadar uzanmış, 2008 başkanlık ve 2010 kongre seçimlerinde cami karşıtlığı histerisi ile İslamofobinin artık ana akım haline geldiğini göstermiştir. (s. 22) 22 Haziran 2010'da New York Post'un başmakalesinde, "Camilerin olduğu yerde Müslümanlar vardır ve Müslümanların olduğu yerde problem vardır." yazılmıştır. Bu kitap korku tacirleri tarafından işletilen multimilyon dolarlık bir endüstriyi ve finansörler şebekesini deşifre etmektedir. (s. 23)

Giriş

24 Ağustos 2010, Michael Enright, 'selamun akeyküüüüm' diyerek ticari taksiye biner ve şoför

Şerif'i boğazından ve kol, yüz, parmaklarından bıçaklar. Yakalanınca polis memurlarına, 'bu adam beni soymaya çalıştı', diye bağırır. 'Neyi yanlış yaptım?' diye haykırır. (s. 29) Polislere 'bir vatansever' olduğunu söyler. (22 Eylül 2010, New York Daily News) Kaynaklar, Enright'ın günlüğünün Müslümanları, 'Katiller, kendilerine yapılan yardıma karşı nankör, vicdanları olmayan pis caniler' olarak gördüğünü belirtmektedir. (s. 30)

FBI tarafında hazırlanan bir raporda, 2002 yılında Müslümanlara karşı işlenen nefret suçlarının yüzde 1600 oranında arttığını göstermiştir. (s. 31) Daha sonra başkan da seçilen ve Hristiyan olan Obama, 'Ben bir Müslüman değilim ve hiçbir zamanda olmadım.' Şeklindeki beyanatında Müslüman olmanın kötü bir şey olduğu kabulü örtülü olarak mevcuttu. (s. 32) Emperyalizm altında inleyen ülkelerinden kaçmak zorunda olan insanlar, gittikleri ülkelerde düşmanca bir faşist uygulamalar zinciri ile karşılaşmaktadırlar.Batı ülkelerinde göçmen kitlelere karşı duyulan korku açıkça ırkçılığa dönüşmektedir. ABD'deki İslamofobi'nin büyükbabası kabul edilen Daniel Pipes, 1990'da National Review için yazdığı bir makalede, 'Müslümanlar asimilasyona karşı en dirençli görünenlerdir.' yaznmaktadır. (s. 34) Entegre olmak yani özgün değerleri koruyarak bütünleşmek değil, Asimilasyon! Eriyip, yok olmaları istenmektedir Müslümanlardan! Amerikalı veya Avrupalı Müslümanlar sadece 'Müslüman' olarak görülürler, bunun sonucunda da Müslüman olmayan Avrupa ve Amerikalılardan aşağı olarak tarif edilirler. (s. 35)Hitler, 1923'ten sonra başlayan ekonomik krizle beraber sorumlu tuttuğu Yahudilerin otobüs, restoran, bankalarda ayrı yerlerde oturmalarını ister. 1935 Nuremberg kanunları ile de Alman vatandaşı olma haklarını kaybederler. (s. 36) 2006'ta da Müslümanlara özel kimlik kartı taşıması tartışmaları gündeme gelmiştir. (s. 21) 2009 yılında Amerika'da işsizlik oranı yüzde 10.1'e çıkar. Ekonomik dengesizlikler aynen yıllar önce olduğu gibi milliyetçilik ve 'öteki' karşıtı duyguları artıran zemini oluşturarak sosyal gerilimlere yol açar. Toplumda endişe Müslümanlara yönlendirilir ve korkunun gücünü çok iyi bilen sağ kanat bu belirsiz zamanları kendi avantajlarına kullanır. (s. 37) 2010'da ABC Haber ve Washington Post, İslam hakkında Amerikalıların sadece yüzde 37'sinin İslam inancıyla ilgili olumlu bir görüşü olduğunu bildirdi. Time dergisine göre ise yüzde 25, Oval Ofis'teki Barack Obama'nın Müslüman olduğuna inanıyordu. (19 Ağustos 2010) ABD'de 11 Eylül'den sonra 9 senede 11 Müslümanın terör eylemi yaptığı saldırılarda toplam 33 kişi öldürülmüştü. Buna karşılık ülkede aynı zaman zarfında yaklaşık 150.000 cinayet işlenmişti. (s. 39)Bağnaz blog yazarları, ırkçı politikacılar, kökten dinci liderler, Fox haber uzmanları ve dindar Siyonistler bir nefret endüstrisi kurmuşlardır. (s. 40) İslamofobi Amerikalı seçkin politikacılar, kitle iletişim araçları ve özel menfaatleri olan birkaç kişi tarafından yapılmaktadır. İnternetin gücünü kullanan bu kişilerin başında Pamela Geller, Robert Spencer ve patronu

David Horowitz bulunmaktadır. (s. 41) Son iki kişinin arkasında çok daha şüpheli ve ideolojik figürler mevcuttur. İsrail açısından İslam tehdidi olarak gördükleri şeyi vurgulamak, Filistinliler aleyhine politikalarının daha az direnç gördüğü bir atmosfer oluşturmaktadır. Evanjelik Hristiyanlar inançlarını Müslümanlara güç gösterisi yaparak temellendirmektedir. Dini önderler cemaatlerine rakip din olan İslam'ın korkusunu şırınga etmektedirler. (s. 42) Teavangelicals (İslam karşıtı meşhur Çay Partisi ve Evanjelik kelimelerinin birleşimi ile oluşturulan) ekip İslam hukukunun Amerika'yı ele geçirdiği, Filistin'de toprakların Yahudilere bırakılması gerektiği konusunda ısrar ederek 50 eyalette dernek kurmuşlardır. İslamofobi sağın –cumhuriyetçilerin- demirbaş politikasıdır. 2010 yılında yapılan bir kamuoyu anketinde cumhuriyetçilerin yüzde 52'sinin Obama'nın ABD'de zorla İslam Şeriatını dayatmak istediğine inandığını tespit etmiştir. İslam karşıtı hislerin oy kazandırdığı düşünüldüğü müddetçe bu korku tacirliği devam edecektir. (s. 44)İslamofobi endüstrisi tek mantıklı olan şeyi ateşledi: Şiddeti. Norveç Oslo'da beyaz bir ulusalcı 77 kişiyi öldürür. (s. 45) 1.2.2017 yılında Alexandre Bissonnette 6 kişiyi öldürür, 8 kişiyi yaralar. 25.2.1994 yılında İbrahim Camii katliamı olur ve 29 Filistinli öldürülür, 125 Müslüman yaralanır.İslamofobi en basit anlatımı ile İslam ve Müslümanlara duyulan korkudur. Bu korku daha sonra nefret, düşmanlık ve ayrımcılığa yol açmaktadır ki bu sıfatları üzerinde toplayan kişiler bunu biraz yönlendirme olmaksızın yapıyor değillerdir. Korku toplumu manipüle etmek için bir araç olarak kullanılmaktadır. (s. 46) Yabancı düşmanı grubun kişisel menfaat için planlı bir ortak çalışmayla korku üretmesi insanlığın bir kısmına bedel ödetmektedir. (s. 47)İçimizdeki canavarlar: Amerika'daki korku tohumu ekmenin tarihçesi11 Eylül'den sonra Amerikalılarda canavar hikâyelerine karşı doymak bilmez bir iştah gelişti. Harry Potter, Yüzüklerin efendisi gibi. (s. 56) 11 Eylül sonrasının kargaşasında Arap terörist tüm yaratıkların en tehlikelisi ve nefret edilmeye en çok hak edeni olarak görülüyordu. Kara şahin düştü, Syriana gibi filmler seyircilere ABD'nin yani iyi adamların, eninde sonunda kötü düşmana karşı eninde sonunda zafer kazanacağını hatırlatmaktadır. (s. 57) Makul olan korkular beslenip karanlığa çekilmemiz için kullanılabilir. Bazıları için işgalci bir düşmanın varlığının iddiası, ardı ardına seçim zaferleri ve politik kazançla sonuçlanır. Başka birileri için kılıç şakırtıları, finansal olarak kazançtır. (s. 58) 1800'lü yıllar Amerika'nın Katolikler tarafından ele geçirileceği hikâyelerle doludur. Amerika'da artan İrlandalı ve Alman göçmenlerden şüphe duyanlar, baskıcı Katolik değerlerin Protestan değerleri yerinden edeceğine inanmaya başlamışlardı. (s. 63) Avrupalı misyonerlerin bu yeni cemaatleri desteklediğine inanılıyordu. Bu konuda açıktan ilk görüş bildiren telgrafın mucidi Samuel F. B. Morse idi. Bu konuda bir kitap yazar ve ABD'nin saldırıya uğradığını ileri sürer. New Havenli presbiteryen papaz Lyman Beecher, Katolikliği sadece Hristiyanlığa değil ABD ve dünya içinde bir tehdit olarak görür. (s. 65) 15 Eylül 1855 tarihli Texas State Times'ta yayınlanan bir makalede, 'yürütmenin başındakilerin Katolikliğin bulaşıcı zehriyle lekelenmişliğine inanmak için çok geçerli sebeplerimiz var. Kilise ve devletin zinakarca birliğini savunuyorlar, Protestanlık üzerine en şiddetli nefretlerini kusuyorlar' diye yazmaktadır. (s. 66) 6 ağustos 1855'te, Kentuckyi Louisville sokaklarında kanlı pazartesi gerçekleşir. 22 Alman ve İrlandalı dövülerek öldürülür. (s. 67) 1887'de APA adlı bir dernek kurulur. Amaçları Katolik göçünü kısıtlamak, kamu eğitim sisteminden Katolik öğretmenleri çıkartmak, Katoliklere kamu dairelerini yasaklamaktı. (s. 68) Katolikler ekmek ve şarabın İsa'nın gerçek et ve kanına dönüştüğüne inanırlar. Protestanlar bunu vampirlik ve kurt adamlıkla kıyaslarlar. (s. 69)

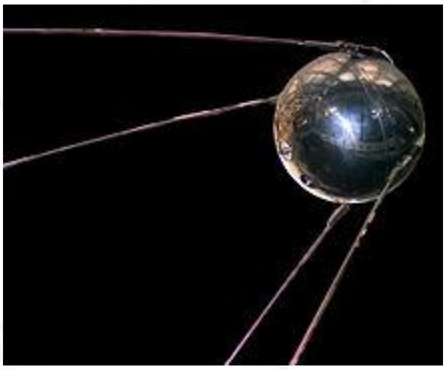

1954 yılında Sovyetler ilk yapay uydu olan Sputnik'i dünyanın yörüngesine oturtur. Bir plaj topu büyüklüğündeki bu titanyum küre ideolojik bir canavarın sembolü olur: Komünizm! McCarthy, komünizmin Amerikan politik sistemine sızdığını ileri sürer. (s. 72) Bu hainler dünyadaki en zengin ulusun tüm imkânlarından faydalanmaktadırlar. Kısa zamanda 10.000'den fazla Amerikalı işinden olur. (s. 73) Vietnam savaşı için Kennedy, 'Pek az nesil, özgürlüğün en fazla tehlike altında olduğu bir zamanda onun büyük savunucusu olma rolüne mazhar olmuştur, bu bizim iyi talihimidir.' (J. F. Kennedy, 1962 Kongre konuşması) demektedir. Almanya'da Berlin duvarının yıkılması ile başka bir ideolojik tehdit boşluğu doldurmaya başlar. (s. 78) Radikal Müslümanlık özgürlük ve adalet değerlerini silip atmaya azimlidir! (s. 79) 1979 İran devriminden dokuz ay sonra İran Irak savaşı başlar. 8 yıl sürer. Sonra ırak düşman ilan edilir. Daha sonra el-Kaide. Sonra 11 Eylül olur. Saldırıdan sonra Logan uluslar arası havaalanında Atta'nın arabası bulunur, bagajında 'Atta'nın cennet nikah kıyafeti' bulunur: Lacivert bir takım, safir mavisi kravat ve parlak beyaz renkli gömlek. Çantanın dibinde ise altın renkli, deri ciltli bir Kur'an vardır. (s. 82) 11 Eylül'den sonra İslami öcü, Amerika'nın uzun canavar hikayeleri tarihinde en yeni bölümü temsil etmeye başlar. (s. 83) 1790'dan sonra İlluminati, 1850'ler Katolikler, 1900'lerde Komünizm ve şimdi Evanjelik Hristiyan kaynaklı korku salgını ile kışkırtılan İslamofobi. (s. 84)Korku endüstrisi İslam korkusunu topluma yayar, basın bu yolda kulla nılır ve sonunda silah sanayii kazançlı çıkar. Afganistan'dan Irak, Sudan'a birçok islam ülkesi işgal edilir, bombalanır. Bu konularda 'Batı medeniyeti, İslam ülkeleri neden geri' adlı yazılarımıza bakılabilir.ABD Başkanı Bush, 'Irak'ta demokrasi doğuyor.' (16.06.2004) Getirilen demokrasi sonunda önce Irak ambargosu (1990-2002) nedeni ile çoğu çocuk 1.5 milyon Iraslı sivil hayatını kaybeder. Amerika'nın Irak işgali sonucu ise yaklaşık 1.5 sivil hayatını kaybeder. Petrole el konur, ülkenin bankaları yağmalanır ve işkence ve tecavüzler sonucu ülkede eğitim ve sağlık iflas ettitilir. ABD başkan yardımcısı Dick Cheney, 'Düşmanımızın ölülerini sayacak değiliz' diye açıklamada bulunur. Ama 13 yıl sonra ortaya çıkar ki 'Irak, yalan söylenerek işgal edilmiştir.' ABD'nin Irak'ı işgaline kaynaklık eden İstihbarat raporları yalan çıkmıştır. (09.07.2016) Eski ABD Dışişleri bakanı Condeleezza Rice, 'Irak'a demokrasi için gitmediklerini' (12.05.2017) itiraf etmektedir.

Dalavere ağı: İnternette nefreti kışkırtmakPamela Geller, muhafazakâr bir Yahudi evinde yetişir. (s. 89) Obama için, her şeyden önce o bir Müslüman demektedir. Müslümanlara karşı nefretçe davrandığını reddeder ama Nike firması tenis ayakkabısında Arapça Allah yazdığı için özür dileyince firmayı boykota davet eder. Müslüman kadınlar için özel aylık yüzme programı hazırlayan bir merkezle alay eder ve bunu bir başkaldırı olarak nitelendirir. Kuruluş amacı, tüm insanlar arasında diyalog, uyum ve saygıyı teşvik etmek amacı olan Park 51 adlı cami projesine karşı çıkar ve bu onu 'peygamberane, korkusuz bir öncü' ilan eder. (s. 87-97) Pamela Geller, İslami ibadet "köpek, kadın veya eşeğin mevcudiyetinde etkisizleşir" diyerek Müslümanların karşısına bunlardan bir parça ile çıkmaları yönünde tavsiyelerde bulunur. (s. 163)Hudson endüstrisi için yazan Yusuf M. İbrahim'e göre camiler, liderlerinin batı karşıtı bildiri dağıttığı veya İslamcı propaganda yaptığı gizli kumanda merkezleriydi. 'Bırakın, teröristler konusunda Amerikan'ın başarısızlığa uğradığı yerde İsrail başarsın' başlıklı makale yazmıştır. "İsrail için yapılacak ilk iş Gazze'deki askeri operasyonları genişletmek ve derinleştirmektir" diye yazan İbrahim için Geller, "radikallerin kökünü sökmek için Amerikalıların ihtiyacı olan tam bir

Müslüman tipi” nitelemesinde bulunur. (s. 99) Barack Obama’nın Malcolm X’in bir Müslüman’dan olan yasak aşk çocuğu olduğu gibi söylentiler blog yazarları vasıtasıyla dünyaya yayılır. (s. 101) SIOA, insan hakları, ifade özgürlüğü ve dini özgürlüğü ilerletmek amaçlı kurulan ama güçlü bir Müslüman karşıtlığı yapan İsrail destekli ve sağ kanat siyasilerce oluşturulan bir gruptur. Örnek olarak SIOE alınmıştı. (s. 104) SIOE Anders Gravers’in fikriydi. Şubat 2010’da Geller ve Gravers buluşurlar. Yanlarında Jihad Watch’ın kurucusu Robert Spencer da bulunmaktadır.

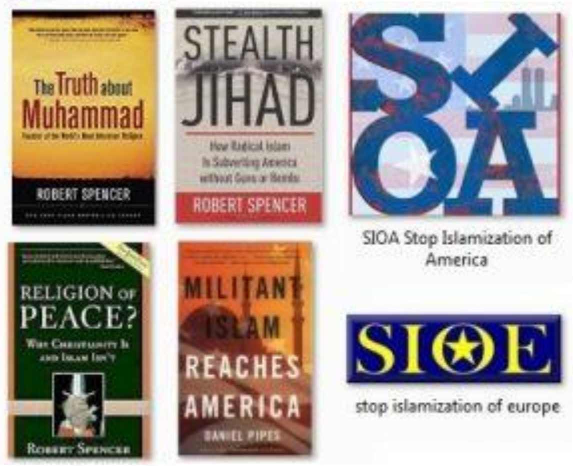

Robert Spencer Katolik bir ailede büyümüş Türk kökenli birisidir. Özel bir Katolik okulunda din dersi öğretmenliği yapar. Papa’nın yanılmazlığını kabul ettiğini ilan eder. 11 Eylül sonrası, içeriği daha çok; cihad, şeriat, zımmi, kafir kelimeleri ile dolu ‘Peçesi çıkarılmış İslam’ gibi birçok kitap yazarak terörist saldırı korkusunu sermayeye çevirerek kariyer yapar. (s. 113) Dünyanın en hoşgörüsüz dini olarak İslam’ı ilan eden Spencer, tarafsız araştırmalar yaptığını ısrarla vurgular. İslam’ın kilise ve Hristiyanlığa meydan okuduğunu belirten yazar, Kilise’nin rakibi olan ve hızla yayılan İslam hakkında insanları bilgilendirmek amacında olduğunu, İslam’ın sahte mesajını ifşa etmek görevinde olduğunu söyler. (s. 114) Ona göre İslam’ı olumlu gösteren her bir yorum ve olay ya anlamlandırma yanılması veya yanlış yönlendirmedir. CampusWatch’den Daniel Pipes onu, ‘Amerikanın en iyi İslam analisti’ ilan eder. Geller ise onu ‘Çıldırmış bir dünyada Spencer, bilginliğin ve aklın öncü sesidir’ diye tarif eder. (s. 116) Prof Carl Ernst de dâhil birçok ünlü İslam uzmanı Spencer’ın yazılarını reddederler. Tüm bunlara rağmen o bu sayede yıllık 140.000 dolardan fazla kazanç elde eder. (s. 117) Spencer, 11 Eylül camii için, “bunun farklı olacağını söylüyorlar ama Dünya Ticaret Merkezi’ni yıkan ve 3000 Amerikalıyı öldüren 19 teröristle aynı Kur’an’ı okuyor ve aynı İslam kanununu öğretiyor olacaklar” der. Meslektaşı Marisol Seibold ise, “hoşgörüyle problemi olan İslam’dır” demektedir. (s. 118) Spencer’e göre ‘gizli cihad’ ile teröristler, ‘Özgür insanların diyarı’ Amerika’yı silah, bomba ile değil topluma sıradan amerikalı olarak sızan doktorlar, avukatlar, bankacılar ve gazetecilerle yıkacaklardır. (s. 119)Medyanın savunmasız bırakma gücü: Müslüman karşıtı çılgınlığı yayınlamakKendini ‘adil ve dengeli’ olarak tanımlayan Fox Haber, korku tüccarlığı yapmanın merkezi olmuştur. (s. 123) Bu kanalı izleyenlerde İslamofobi oranı daha fazla iken diğer kanalları izleyenlerde oran genel nüfus eğilimi ile aynı doğrultudadır. (s. 124) Juan Williams İslam’a saldıran açıklamalar yapan birisidir. “Müslümanlar korkulması gereken kişilerdir,” demiştir. Çeşitli açıklamalardan sonra çalıştığı yerden işine son verilince, iki milyon dolara Fox haber’e yüksek bir pozisyonla işe girer. (s. 127) Muhafazakâr korku fabrikası Fox haber kanalının sahibi Roger Ailes uzun süre cumhuriyetçi parti danışmanlığı ve stratejistliği yapmış ve Müslümanlara karşı kişisel bir paranoyası olan biridir. (s. 129)

Korkunun üretilmesi ve pazarlanması Fox haber'in tekelinde değildir. Oklahoma City'de saldırı olur. S. Emerson, J. Stewart, D. Pipes, V. Cannistraro gibi analistler ve Newsday, New York Post, Chicago Tribune, New York Times gibi birçok gazete hemen Müslümanları suçlar. Ama saldırgan Timothy McWeigh adlı bir ABD Ordusu gazisi idi, Müslüman değildi ve beyazdı. (s. 133) Timothy Mitchell'in dediği gibi, 'Uzman görüşü toplumsal olayları şekillendirmeye yarar, toplumu bilgilendirmeye değil' (Mitchell, Rule of experts Uzmanların kuralları, s. 118) Filistin'in İsrail'i tanıması ve İran'ı zapt etmekle ilgili açıklamaları ile tanınan Daniel Pipes ve Neal Livingstone, Ortadoğulu suçlulardan bahsetme meyilli idiler. Zira Araştırmaların finanse edilmesi için bu gibi bağlantılar gerekiyordu, aynı zamanda kendi mevcut konumları da tamamen terörizm danışmanlığı üzerine kurulu idi. (s. 135) McVeigh suçunu itiraf ettikten sonra bile Livingstone, McVeigh'in saldırıları gerçekleştirmek için Müslüman teröristlerle çalışmış olabileceğini bildirir. (s. 136)TLC kanalı 2001'de All-American Muslim adlı bir program yayınlar ve seyirci rekoru kırar. David Caton, programın Müslümanları olumlu göstererek gerçek Müslümanları -yani kötü olanları- akladığını iddia eder. (s. 137) Galler ve Spencer reklam veren şirketlere tepki gösterilmesini ister ve 64 şirket reklamlarını geri çeker. Geller, İslam'ın üstünlüğünü savunmanın amansız bir propagandası olduğunu iddia eder. Küçük bir grup tüm ülkenin gündemini etkileyebilmişti. (s. 138)

Murdoch'ın medyası 1 yıl incelendi... Araştırmada çarpıcı sonuç!

Türkiye'de de Fox TV'nin sahibi olan Robert Murdoch'ın gerçek yüzü bir kez daha ortaya çıktı. Avustralya'da bir medya araştırması Robert Murdoch'ın sahibi olduğu beş büyük gazeteyi bir yıl boyunca inceledi. Araştırmada, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığı ortaya çıktı.

05 Mart 2018 Pazartesi 20:27

Yazı boyutu: AA

OnePath Network adlı araştırmacı bir oluşumun "Islam in the Media 2017" Araştırması, Avustralya'da İslam ve Müslümanlara yönelik medyadaki olumsuzlukları ortaya koydu. Buna göre Murdoch'a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser gazetelerinde, 2891 makalede "İslami terörizm" veya "Müslüman zulmü" deyimlerine yer verildi. Bu figür ise ilk sayfalarda daha çok gazete satmak için yayınlanan kapak fotoğrafları ve ana haberlerle ikiye katlandı.

MÜSLÜMANLAR İÇİN HER GÜN TERÖRİZM VE ŞİDDET HABERLERİ

Yine araştırmaya göre, bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam'la alakalı bir yılda 3000 olumsuz habere yer verildi. Bu rakam ise her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşüyor. Avustralya'nın nüfusunun halen yüzde 2.6'sı ise Müslüman azınlıktan oluşmakta.

Murdoch'ın medyası 1 yıl incelendi... Araştırmada çarpıcı sonuç! Avustralya'da bir medya araştırması Robert Murdoch'ın sahibi olduğu beş büyük gazeteyi bir yıl boyunca inceledi. Araştırmada, haberlerin büyük bölümünün İslam karşıtlığını kışkırttığı ortaya çıktı. Buna göre Murdoch'a ait beş gazete olan The Australian, The Daily Telegraph, The Herald Sun, The Courier Mail ve The Advertiser gazetelerinde, 2891 makalede "İslami terörizm" veya "Müslüman zulmü" deyimlerine yer verildi. Ayrıca bu gazetelerde bir yılda yaklaşık İslam'la alakalı bir yılda 3000 olumsuz habere yer verildi. Bu rakam ise her gün neredeyse Müslümanları terörizmle ve şiddetle ilişkilendiren sekiz habere denk düşüyor. Araştırmaya göre Murdoch medyasında bir günde yayımlanan 8 makale ve yılda 152 kapak ile Müslümanlar eleştiriliyor ve İslam olumsuz manada ele alınıyor. (Timeturk, 15.03.2018)Haçlarımızı yüklenmiş geliyoruz: Hristiyan sağın ahir zaman savaşıMail sahtekârlığı ve güvenlik suçlamalarıyla 1990'da tutuklanan Keller, cezaevinde 2 sene yatan İnternet Evanjelisti Bill Keller, Park 51 Kültür Merkezi (11 Eylül camii) projesini destekleyenler için, Bu insanların hepsi ölecek ve cehennemde yanacak, İslam barış dini değildir, hiçbir zaman da olmamıştır, der ve alaylı bir şekilde güler. (s. 141). Keller 11 Eylül olaylarını tanrıdan bir işaret olarak görür, bu olayların amacı ona göre Hırisityanları İslam'a karşı birleştirmektir. "Tüm dünyada Hırisityanlığın temsilcisi olan Amerika, İsrail'le beraber İslam'a karşı savaşmalıdır. Sonuçta bu terörizme karşı savaştan 'Kutsal savaşa' dönüşecektir." diyerek Usame b. Ladin'in retoriğini yankılatır. (s. 144) Keller, İslam için, "Bir sahte din, katil ve pedofil tarafında kurgulanmış, serap gören, cehennemlik, cehennemin çukurlarından gelen 1400 senelik yalan" gibi tanımlamalar kullanır. Keller daha sonra Cumhuriyetçi aday Mitt Romney için, 'Romney, yaklaşık 200 sene önce Joseph Smith isimli katil, çok eşli, pedofil tarafından kurulan Mormon kültünün utanmaz ve gururlu bir mensubudur.' Yorumunu yapar. (s. 146) Mormonizm gerçekse Hristiyan inancı tamamen yalandır. Mormonizm şeytan işidir ve takipçileri ebediyen cehennemliktirler. (World Net Daily, "Rommey'e verilen oy şeytana verilmiştir." 10 Mayıs 2007, wnd.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=55642) Düşman görülenler için aynı suçlamaların yapılması dikkat çekicidir. 2008 Mayıs ayına kadar 2.500.000 dolar toplayan Keller, yılda 30-35.000 dolar topladığını iddia etmekte ve kayıp ruhları Mesih'e götürmenin verdiği tatminin tüm çabalara değdiğini belirtmektedir. (s. 147)Ekonomik problemler, politik, toplumsal gerginlik ve endişede olanlar, sıklıkla kurtuluşları için kendilerine emin olunacak bir söz verildiğinde büyük rahatlık duyarlar. Bu nedenle başkalarının da böylesine ayrıcalıklı bir lütfa mazhar olmuş olabileceği fikri onların tanrıyla özel ilişkisi fikrini altüst eder. Müslümanların sayılarının artması, okullarda, işyerlerinde ve devlet kurumlarında görünürlüklerinin artması, Müslüman karşıtı Hristiyan sağ için İncil değerlerinin kalesi olan ABD'de nüfuzlarının da arttığı anlamına gelmektedir. Hristiyan Sağ'ının içinde pek çok kişi Tanrı'nın İsrail devletiyle şartsız ve ebedi bir sözleşmesi olduğuna ve bunun sonucu olarak Hristiyanların onun menfaatlerini koruması gerektiğine inanır. (s. 149)Babası Türk, annesi İsveç'li olan, anne babası ayrı olan ve ve 17 yaşında Hristiyan olan Ergun Caner, Evanjelist Liberty Üniversitesi ilahiyat fakültesi dekanı olur. Kendini Hristiyan olan eski bir cihadist olarak tanıtır. Konferanslarında, "Sizlerden nefret ediyordum, biz size misyoner olarak geldik ve sizin de bizden nefret ettiğinizi düşünüyordum." diye konuşmalar yapar. Onun bu tür dokunaklı hidayet öyküsü, kendi dinlerinin üstünlüğü ile ilgili güvence sağlamaktadır dinleyenlere. (s. 150) John Ankerberg Caner'i, 'Dünyanın en önde gelen İslam bilginlerinden' diye nitelendirir. (s. 153) Caner, "Müslümanların her Amerikan ailesini 2013 yılına kadar en az bir kere din değiştirmeye davet etme hedefleri vardır, Sudan'da İslam'a gelmeyen kabilelerin toptan katledilmesi söz konusudur" derken aslında yalanları sadece bunlarla sınırlı değildir. Katı bir antiamerikan cihadist olarak İstanbul'da doğduğunu söyler ama resmi mahkeme kayıtları onun İsveç'te doğduğunu, daha 3 yaşına basmadan 1969'da Ohio'ya göçtüğünü göstermektedir. Defalarca 14 yaşında Amerikaya gelene kadar burasıyla ilgili hiç ibr şey bilmediğini söylemiştir. "Irak'taki insanları özgürleştirdikleri için" salon dolusu askere teşekkür eden Caner, Amerikan

özgürlüğünün değerlerini över ve İslam faşizmi altında pek çok sene yaşadığını açıklar. Kur'an'da bize, 'Allah a'loosh ar turoos' diyen bir ayet vardır diyen ve Arapça olmayan kelimelerin sonuna ayn veya in ekleri getirerek Arapçalaştırdığı ortaya çıkan Caner'in çocukluk yılları, hukuk sistemi acı bir velayet davasının detaylarını belirlemeye uğraşırken, belirsizlik içerisinde geçer. Caner kardeşler mahkeme sonunca Hristiyan anne Monica'nın gözetiminde büyürler. "Annem, babamın çok sayıdaki eşlerinden biriydi" der Caner ama babası boşandıktan sonra başka bir kadınla evlenmiştir sadece. Caner'in cihadist iken son anda Mesih tarafından kurtarılma öyküsü 2010 yılına dek ona gerekli makam ve şöhreti sağlar. Haziran 2010 tarihinde, çelişkili tarih, isim ve yer adlarından dolayı dekanlıktan uzaklaştırılır. (s. 152- 157)

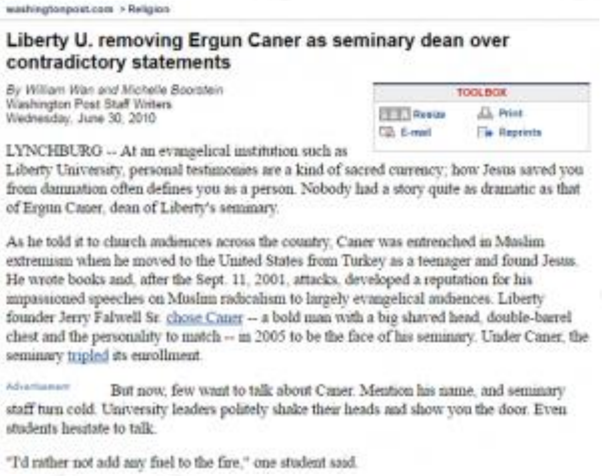
washingtonpost.com > Religion

Liberty U. removing Ergun Caner as seminary dean over contradictory statements

By William Wan and Michelle Boorstein
Washington Post Staff Writers
Wednesday, June 30, 2010

TOOLBOX
Resize Print
E-mail Reprints

LYNCHBURG -- At an evangelical institution such as Liberty University, personal testimonies are a kind of sacred currency; how Jesus saved you from damnation often defines you as a person. Nobody had a story quite as dramatic as that of Ergun Caner, dean of Liberty's seminary.

As he told it to church audiences across the country, Caner was entrenched in Muslim extremism when he moved to the United States from Turkey as a teenager and found Jesus. He wrote books and, after the Sept. 11, 2001, attacks, developed a reputation for his impassioned speeches on Muslim radicalism to largely evangelical audiences. Liberty founder Jerry Falwell Sr. chose Caner -- a bold man with a big shaved head, double-barrel chest and the personality to match -- in 2005 to be the face of his seminary. Under Caner, the seminary tripled its enrollment.

Advertisement

But now, few want to talk about Caner. Mention his name, and seminary staff turn cold. University leaders politely shake their heads and show you the door. Even students hesitate to talk.

"I'd rather not add any fuel to the fire," one student said.

Liberty Üniversitesi, Caner'i Ruhban Okulu Dekanlığından Çıkardı Mütevelli heyetinin soruşturması "kendi içinde çelişkili" ifadeler gösterdi. Liberty Üniversitesi'nden Cuma günü yapılan açıklamada, dört mütevelli heyeti, Lynchburg, Virginia'daki okulun dekanı Ergun Caner'in "tarihler, isimler ve yerler" hakkında "kendi içinde çelişkili" açıklamalarda bulunduğunu tespit ettiklerini duyurdular. Bir İslam uzmanı olarak güvenilirliğini şişirmek için biyografisini tahrif ettiğini iddia edildi. (www.christianitytoday.com, 26 Haziran 2010) Pat Robertson, 'Tanrı'nın Amerika'yı sevdiğine inanıyorum. İnanıyorum ki Tanrı bu ülkenin nasıl tüm dünyada özgürlük meşalesi olduğunu hatırlamaktadır. Tanrı'nın Amerika'yı kurtarmak için Çay Partisi'ni gönderdiğine' inanan Robertson, Çay partisinin göçmenlere ve siyahlara karşı negatif bir bakışa sahip olduğunu, derinlemesine partizan ve ezici çoğunluğunun beyaz Cumhuriyetçilerden oluştuğunu görmemezlikten gelmektedir. (s. 162) Tony Perkins, Amerikanın iyiliğinin Yahudi ve Hırisityan geleneğinin üstünlüğüne bağlı olduğunu, bunun doğal sonucu olarak islam'ın dışlanması gerektiğini ileri sürer. Obama'nın Müslüman olduğunu ileri süren Tony Perkins, Ku Klux Kaln yöneticisi David Duke ile mali ilişkiye girerken aynı zamanda beyaz üstünlüğünü savunan CCC konseyine de katılır. Tüm bunlar İslamofobi ile ırkçılığın büyük ölçüde örtüştüğünü de göstermektedir. (s. 167) Ramon Grosfoguel, biyolojik ırkçılığın yerini kültürel ırkçılığa bıraktığını yazar. "Irklar üstün ve geri olan diye ikiye ayrılmış ve geri olanlar sadece etnik değil inanç-kültür olarak ta 'gayri-medeni, barbarca' olarak tarif edilmektedir" demektedir. (Grosfoguel, Colonial subjects/Koloniyal özneler, s. 25)Cumhuriyetçi başkan adayı Gary Bauer, 'Biz tüm insanların eşit yaratıldığına ve yaratıcı tarafından bağışlandığına inanıyoruz, bu arada belirteyim millet, kastettiğim Allah değil' derken, AFA yöneticisi Bryan Fischer, 'Tehdit radikal İslam değil, islam'ın kendisi' demektedir. AFA lideri, Amerika'ya gelen beyazların, yerli halkın topraklarına el koymak için Hırisityan inancı tarafından kendilerine bahşedilmiş ahlaki bir yetkiden, bahsedebilmekte, 'Hristiyan olsalar ve asimile olsalardı durum daha kansız olurdu.' diyebilmektedir. (s. 169) Obama'nın Hristiyan olmadığını ileri süren Fischer, Müslümanların biyolojik olarak geri

kalmışlığa evrildiğini ve bunun Müslüman şiddet yöneliminin sebebi olduğunu iddia eder. Fischer, İslam'ın, Yahudilik ve Hristiyanlıktaki ahlaki geleneğe eşit bir alternatif olamayacağını da ileri sürer. (s. 173) "Tekbir getirerek bir oda dolusu askeri vurmak sizi iyi bir Müslüman ama aynı şeyi İsa adına yapmak sizi kötü bir Hristiyan yapar" der. (s. 174) Lübnan doğumlu bir Hristiyan ve Evanjeliklerin, sert İsrail yanlılarının ve Çay Partili Cumhuriyetçilerin gözüne girmeye çalışan 'ACT for America' grubunun kurucusu Brigitte Gabriel, "10 yaşında bir gece odasında bir roket patlayınca, radikal İslam'ın dünya hâkimiyeti için verdiği savaşı fark ettiğini" söyler. Ergun Caner gibi Brigitte Gabriel de yaşam öyküsünü, aşırı görüşlerini pazarlayabilmek için kullanmıştır. Hâlbuki komşuları onun yaşamının herkesinki nasılsa öyle olduğunu söylemektedirler. (s. 175) Bir başkas komşusu da onun için, "O hiçbir zaman kendini Arap olarak görmedi, hep Finikeli olduğu hayalini kuruyordu" demektedir. Gabriel, 1975'te, kafir Hristiyanlara cihad edenin Hizbullah olduğunu vurgular. Halbuki Hizbullah 1982'de kurulmuştur. Gabriel, İslam ve şiddetin birbirinden ayrılamazlığını iddia eder. "Kur'an'a inanan, camiye giden, her cuma ve günde 5 kere ibadet eden Müslümanlar aslında radikal Müslümandır" der. Hani İslam'ın dünyaya katkılarından bahsedilir ya, cebir falan. Aslında onlar gayri Müslimlerdir. Ve bu icatlar Müslüman beyni olmayan beyinlerdendi. Ve işte İslam'ın tüm tarihi budur. (s. 177) 2009'da Gabriel'in senelik kazancı 180.000 dolardır. (s. 181)Peki 'gerçekte' bombaları patlatan kimler idi? Basından birkaç haber: ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller. ABD'ya ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde 'yanlışlıkla' yaptığı katliamları hatırlattı: 2007'de Afganistan'da 136 sivili katletti! Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü. Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü! ABD bile bile hastane vurdu! Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü. ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı. ABD: "El-Kaide zannettik. Ve bugün... ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı. Liste uzqayıp gidiyor. (Yeni Şafak, 17.03.2017)

ABD'nin 'yanlışlıkla' katlettiği siviller

ABD'ya ait savaş uçakları, dün gece Suriye'nin Halep kentinde bir camiye hava saldırısı düzenledi. ABD, yaptığı katliamı kabul ederek, "El-Kaide zannettik" açıklamasını yaptı. ABD'nin bu açıklaması, son birkaç yıldır Ortadoğu'nun pek çok ülkesinde 'yanlışlıkla' yaptığı katliamları hatırlattı.

2007'de Afganistan'da 136 sivili katletti!

Irak'ta sivil bina hedef alındı: 10 ölü

Gerani ve Gangabad Katliamları: 140 ölü!

ABD bile bile hastane vurdu!

Kunduz'da yine 'yanlışlıkla' katliam: 33 ölü

ABD: "El-Kaide zannettik"

ABD Rakka'da da sivilleri bombaladı

ABD uçakları Halep'te camide katliam yaptı

17 Mart 2017 gecesi, ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı (CENTCOM), yaptığı yazılı açıklamada, Halep'in Cina köyü yakınlarında bir hava saldırısı gerçekleştirdiklerini kabul etti.

200 kişinin namaz kıldığı sırada yapılan saldırıda en az 70 kişinin hayatını kaybettiği belirtiliyor.

ABD'den sivil katliamı: 30 ölü!

Afganistan'ın Kunduz vilayetinin Boz Kandahari bölgesinde Taliban militanlarına yönelik operasyonda aralarında çocukların da bulunduğu 30 sivil yaşamını yitirdi. 05.11.2016

ABD'nin sivil katliamı! Bilanço çok ağır...

Suriye'de 23 Nisan-23 Mayıs arasında yürüttüğü hava saldırılarında 225 sivili katleden ABD öncülüğündeki askeri koalisyonun hedefinde yine siviller vardı.

BİR HAFTALIK BİLANÇO 27.05.2017 10:10

SOHR, geçtiğimiz günlerde 23 Nisan- 23 Mayıs arasında koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklamıştı. Bu sayının, koalisyonun 23 Eylül 2014'te Suriye'ye hava saldırısı düzenlemeye başlamasından bu yana sivil ölümlerinin en yükseği olduğu belirtiliyor. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, bu hafta

ABD Başkanı Trump'tan ramazan mesajı

26.05.2017 - 20:07 | Son Güncelleme: 26.05.2017 - 20:07

ABD Başkanı Trump, tüm İslam aleminin Ramazan ayını tebrik ederek, "Amerikan halkı adına tüm Müslümanlara huzurlu bir Ramazan geçirmelerini diliyorum" değerlendirmesinde bulundu.

ABD başkanı Trump 26.05.2017 tarihinde ramazan mesajı yayınlar ve " Amerikan halkı adına tüm Müslümanların huzurlu bir ramazan geçirmenizi diliyorum." der. Ertesi gün ABD koalisyon güçleri Deyr ez-Zor vilayetine bağlı Mayaadin bölgesinde gerçekleştirdirdiği bombardımanda en az 35 sivili katleder. Saldırıda hayatını kaybedenler arasında kadın ve çocuklar da bulunmaktadır. Suriye İnsan Hakları Gözlemevi'nin (SOHR) yaptığı açıklamada 23 Nisan- 23 Mayıs arasında koalisyonun düzenlediği hava saldırılarında 225 sivilin hayatını kaybettiğini açıklar. Orta Doğu'daki sivil ölümlerini izleyen Londra merkezli topluluk Airwars, bu hafta başlarında yalnızca Irak ve Suriye'de 366 sivilin öldüğü tahmininde bulunur. (Sabah,

27.05.2017) “İslam savaş hukuku” ve “İslam barış dinidir.” adlı yazılarımızın önemi bu haberle birlikte bir kez daha ortaya çıkmaktadır.MİT üst düzey görevlisi Gündeş’in belirttiği gibi, "Basının itiraf edemediği bir gerçekte, bölgedeki bütün çatışmaların İngiltere ve Amerika'nın örtüşen gündemlerinin sonucunda ortaya çıkmasıdır." (Osman Nuri Gündeş, İhtilallerin ve anarşinin yakın tarihi, s. 499) Evet, ‘Barış ve demokrasi’ sözünü ağızlarından düşürmeyen ülkeler en çok savaş açan, sivil katleten ve silah satan ülkeler olmaktadır! Oklahoma’da bir grup, eyalette şeriat yasasının yasaklanması için çalışmalarda bulunur. Halbuki eyalette böyle bir yasa yoktur. New Gingrich ise “ABD hükümetinin fedaral mahkemelerde şeriat kanununun tanınmasını yasaklayan yasa çıkarması gerektiğini söyler” Böyle bir çalışma olmadığı halde! (s. 183) Gingrich’in kariyeri fırsatçılık örneğidir. Üç evlilik ve kanun dışı ilişkisi siyasi kariyerini sekteye uğratır. 2009’da Katolikliğe geçer. REAL organizasyonunu kurar, amacı Amerikan'ın Yahudi ve Hristiyan mirasını korumaktır. Kilise ve devletin ayrılmasının hata olduğunu savunan David Barton’u över. Barton ise yaptığı birçok konuşmadaki alıntıların ve iddialarının gerçek dışı olduğunu zamanla itiraf etmek zorunda kalır. (s. 186)

Papaz Jim Garlow’da dünyada Hristiyan yönetiminin yürürlüğe girmesi gerektiği görüşündedir. Şeytandan dünyayı ancak İsa Mesih’in yönetimi kurtaracaktır. Aynı papaz, “İslam hukuk sistemidir, yönetim şeklidir” demektedir 2001 Eylül’ündeki konuşmasında. (s. 190) ABD savunma istihbarat müsteşar vekili Korgeneral William G. Jerry Boykin, “Biz Hristiyanız, düşmanımız ise şeytandır. Biz tanrının ordusuyuz.” derken Mogadishulu Osman Atto için, ‘Ben, benim tanrımın gerçek olduğunu biliyorum, onunki ise puttu’ demiştir. (s. 191) daha sonra Boykın, krallık savaşçıları adlı bir grup kurar. (s. 193)Politika ve peygamberliğe dair: İsrail yanlısı sağın ittifakı İsrail konusu İslamofobi ile yakından bağlantılıdır. Dindar Siyonistler için Filistinliler sadece davetsiz yerleşimci ve Araplarda değil, hatta onlar sadece Müslüman da değillerdir. Onlar Yahudi değildirler! Onlarla ilgili tanrının emirleri gayet açıktır. Hristiyan Siyonistler de aynı bakış açısını paylaşırlar. Mesih’in gelişinden önce ön aşama olarak Yahudiler kutsal topraklara dönmelidirler. (s. 205) İsrail başkanı Benjamin Netenyahu, ABD ile İsrail’in aynı düşmana karşı savaştığını söyler. 11 Eylülden sonra, yeni terörizm karşıtı ajanda İsrail’in zalimce politikalarla Filistinlileri itelemesine izin verir. 2001-2007 arasında İsrail senede, işgalin ilk 20 yılı süresince olandan daha fazla Filistinli öldürür. (s. 207) David Yerushalmi, sağcı bir ulusalcıdır. “İslam medeniyeti, Yahudi ve Hristiyan medeniyeti ile savaş halindedir” derken Bir makalesinde de ‘siyahları, insanların en canileri’ olarak tarif eder. (s. 208) David Gaubatz Müslümanları beyaz saraya sızmakla itham eder. Daha sonra oğlu Chris’in içeri sızdığı tespit edilir. Chris, 12.000’den fazla belgeyi çalmıştır. (s. 209) EMET (Ortadoğu Gerçeği için Bağış) adlı lobi ‘Saplantı: Radikal İslam’ın Batı’ya Karşı Savaşı’ adlı film, 70’den fazla gazete ile 28.000.000 aileye ulaşır. Yapımcılar başta Haham Raphael Shore (Dünya Bülteni, 24.09.2008) olmak üzere İsraillilerdir. Ama zamanla yolsuzluk iddiaları ile grup çöküşe çeker. Filme bağış yaptığı iddia edilen Barry Seid, 2008’de şirkete yaklaşık 17.000.000 dolar vermiştir. Ancak böyle biri yoktur! Barre Seid diye biri vardır o da hiç yardım yapmamıştır! (s. 223)

İslam düşmanı çark nasıl işler, finansman nasıl karşılanır? Aubrey Chernick, az tanınan bir güvenlik yazılım şirketi sahibidir. Şirketini IBM, 2004 yılında 750.000.000 dolara satın alır. Önce bir vakıf kuran Chernic, daha sonra bu vakıf üzerinden Spencer, Geller, Horowitz, Gaffney, Pipes… gibi İslamofobik kuruluş ve şahısların her birine yüzbinlerce dolar dağıtır. (s. 225) Od Yosef Chai Yeshiva’nın başkanı Rabbi Yitzhak Shapira, Ocak 2010’da yerel bir camiyi kundaklamaya çalışırken yakalanır. Bu kişi aynı zamanda, ‘Bebekler dahil, Yahudi olmayanlar doğaları gereği merhametsizdirler’ diyen birisidir! (s. 226)

Washington ve ötesi: Bir hükümet politikası olarak İslamofobi
Zuhdi Jasser, 'saplantı' filminde ortak çalışan, Fox haber'in demirbaşı, Park 51'e şiddetle karşı çıkan, İsrail tutkunu bir Müslüman'dır. "ABD yasalarından farklı olan şeriat" ve ayrıca "Müslüman kardeşler" düşmanıdır. (s. 234-236) FBI'dan ödül alır, Cumhuriyet senatörü M. McConnell tarafından Uluslararası dini özgürlük komisyonuna atanır. (s. 255)
2001'de ABD başkanı Bush, ortadoğuda haçlı seferi başlattığını söyler. Refah ve özgürlüğü sevenleri tehdit eden küresel bir canavardan bahseder. Artık iyi olduğu tespit edilmediği müddetçe her Müslüman kötü sayılacaktı. (s. 236)

Bush: Bu bir haçlı seferi

'Saldırılar güçlü bir devi uyandırdı. Tüm dünyayı teröristlerden temizleyeceğiz' diyen Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi...

ABD Başkanı George W. Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi ve Amerikan halkından sabırlı olmalarını istedi. Bush, ulusal güvenlik konusunda danışmanlarıyla yaptığı istişare toplantısı ardından başkent Washington'a dönüşünde yaptığı konuşmada, "Yalnızca teröristler değil, bunları destekleyenler de suçludur. 21. yüzyılın ilk savaşını kararlı bir biçimde kazanmak zamanı artık gelmiştir. Evet ulusumuz korkmuştur, ancak eli kolu bağlanmamıştır" dedi.

"Biz büyük bir ulusuz, bu kararlı ulus ipten kazıktan kurtulmuşlar tarafından sindirilemez" diyen Bush, Amerikan ordusuna duyduğu güveni belirterek, şunları söyledi: "Ordumuzun yapacak bir işi vardır ve bunu yerine getirecektir. Dünyayı bu ipten kazıktan kurtulmuşlardan temizleyeceğiz. Özgürlüğe tutkun bütün halkları terörizmle mücadeleye davet ediyoruz. Bu, uzun bir süre alacak, ancak kazanmak için Amerika'nın bütün kaynaklarını kullanacağız. Saldırıları düzenleyenler güçlü bir devi uyandırdılar."

MİLLİYET 2001/09/18

Bush yine haçlı seferine çıktı

ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya, yine "haçlı seferi"ne benzetildi. Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, "Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor" diye övüldü. Racicot, 3 Mart tarihli yardım toplamayı amaçlayan mektupta bu nitelemenin kullanıldığını kabul etti, ancak mektubun amacının Bush'un Afganistan ve Irak'taki başarıları vurgulamak olduğunu söyledi.
Başkan Bush, 11 Eylül 2001'deki saldırılardan sonra 17 Eylül'de yaptığı bir açıklamada, 'Bu haçlı seferi, terörizme karşı bu savaş, zaman alacak" demişti. Bush'un bu sözlerine karşı başta İslam ülkeleri olmak üzere dünya çapında gösterilen tepkiler üzerine, zamanın Beyaz Saray sözcüsü Ari Fleischer, Bush'un, terörizmle mücadeleyi anlatırken, dinler savaşına işaret eden ve 'cihat" anlamına da gelen 'haçlı seferi" nitelemesini kullandığına pişman olduğunu belirtmişti.

AKSAM 20 Nisan 2004

"ABD Başkanı George Bush, 11 Eylül'deki intihar saldırılarının ardından terörizme karşı "Haçlı Seferi" başlattığını söyledi, ancak bunun zaman alacağını, bu yüzden de Amerikan vatandaşlarının sabırlı olmasını istedi." (Hürriyet, 17.09.2001); "Bush: Bu bir haçlı seferi. Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi. Haçlı seferi sözünden sonra çark ederek Müslümanların gönlünü almaya çalışan ABD Başkanı George W. Bush, ABD'de Müslümanlara yönelik saldırı ve tacizlere son verilmesi çağrısında bulundu." (Milliyet, 18.09.2001) Ve yıl 2004: "Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin Seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta,

Bush, "Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor" diye övüldü. (Hürriyet, 19 Nisan 2004; Akşam, 20 Nisan 2004)Peter King, baktığı her yerde Müslüman teröristleri görüyordu. İşin ironisi ise King, terör örgütü IRA ile sıkı bağlantılara sahipti ve bunu o da inkar etmiyordu. “Gerçek şu ki IRA ABD’ye hiçbir zaman saldırmamıştır” demektedir. (s. 242) Craig Monteilh, sahtekârlık ve sahte çek yazmaktan mahkûm olmuş birisidir. Yeleğinin düğmesine kamera bağlanır ve Müslüman olmuş biri gibi CAIR Los Angeles şubesinin içine sızması istenir. “Müslümanlara cihada hazırlanmak, alışveriş merkezini bombalamaktan bahsedince” cami imamları onu FBI’a yani onu kendilerine gönderen resmi kuruma şikâyet eder. (s. 245) Daha sonra yazılan bir raporda terör saldırılarının üçte birinin, Müslümanlar tarafından önceden haber verilmesi ile önlendiği ortaya çıkar. (s. 246) Robert Mueller ve Michael Leiter gibi FBI ajanlarıda, Müslümanların desteklerini itiraf ederler. (s. 247)

19 Şubat 2012 tarihli bir haber: ABD’yi sarsan tuzak. Washington’da kongreye intihar saldırısına hazırlanırken yakalanan 29 yaşındaki el-Halife’yi, FBI muhbirlerinin yönlendirdiği ortaya çıktı. Adalet bakanlığı sözcüsü muhbirlerini savundu ve muhbirlerin zanlıya bozuk silah ve sahte intihar yeleği verdiğini söyledi. “FBI her aşamayı kontrol altına aldı.” diye konuştu. Birçok şehirde FBI ajanları İslamı şiddet eğilimli bir din olarak tanıtan eğitimler alırlar. İslamofobik yazarların kitapları okutulur. Hz Muhammed karalanır. Sahte Müslüman Craig’in dediği gibi: “Her şey tuzağa düşürmekle alakalı. Bundan sonra Müslüman topluluklar FBI’a asla tekrar güvenmeyecektir.” (s. 253)

22.08.2012 tarihli diğer bir haber: New York polisi, 6 yıllık müslüman takibinde tek terör ipucuna rastlamamış. Atlantik’in öte yakası: Nefretin Avrupa’daki ölümcül etkileri Anders Behring Breivik 2011’de Oslo’da terör saldırısı gerçekleştirir ve77 kişiyi öldürür, 242 kişi yaralanır. Katil kendini tapınak şövalyelerinin modern zaman lideri olarak görmektedir. Aryan gözükmek için estetik ameliyat geçirir. 1683 Viyana kuşatmasından 400 sene sonra 2083

yılı yayınladığı manifestosunda önemli bir yer tutuyordu. “Bana Müslümanların kâfirlere cihat ilan etmeden ‘Müslüman olmayanlarla barış içinde yaşadığı tek bir ülke’ gösterin.” demektedir manifestosunda. (s. 259-267) Pamela Geller, bu faciayı Müslümanlara atfeder. Hiçbir delile ihtiyaç duymadan bu barbarca suçun ancak bir Müslümanca işlenebileceğine inanmaktadır. Fox haber olayı müsülüman aşırılıkçıların işi ilan eder. J. Rubin, “Cihadistlere karşı savaş açmanın çok masraflı olduğunu düşünenlere karşı akılları başlara getiren bir ikaz.” Olarak yorum yapar. Murdoch’un sahibi olduğu Wall Street Journal’da benzer yorum yapar. New York Times, İslamcı teröristleri sorumlu tutmak için bolca sebep bulur. (s. 268) Fox haber yapımcısı Bill O’Reilly, “Breivik Hristiyan değildir. İsa’ya inanan hiç kimse kitlesel cinayet işlemez, o kesinlikle bu inancın mensubu değildir” demektedir. (s. 271) Bryan Fishman, el-kaide’den gördüklerini öğrendiğini ileri sürer. (s. 272) Psikiyatri ekibi onun hakkında şu teşhisi koyar: Paranoyak şizofren. (s. 273) Breivik İslam düşmanı kurum, şahısların fikirlerinden etkilendiği kesindir. Manifestosu Evanjelist Hristiyan, Siyonist ve islamofobi yazarlarından alıntılarla doludur. R. Spencer, Geller bu kişilerin başındadır. Spencer, 162 kere referans gösterilmiştir, Geller ise 12 kere. (s. 277) Saplantı filminden de etkilenen katil İsrail sevdalısıdır. Katilin 7 kere kendisinden alıntı yaptığı Güvenlik politikası merkezi kurucusu Frank Gaffney’ye, “yazılarının şiddetli sonuçlar için kullanılmasıyla ilgili ne düşündüğü” sorulduğunda, “Manifesto, şeriatı hâkim kılmayı uman Müslümanlar tarafından oluşturulmuş bir komplo da olabilirdi. Manifestonun etraflı bir araştırmaya ihtiyaç duyulduğunu” söyler. “Bu işin arkasında Müslüman kardeşler olabilir miydi?” Sorusuna cevabı ise, ‘kesinlikle’ şeklindedir! (s. 281) İsviçre’de minareler 2009 yılında yasaklanır ki zaten 4 minare mevcut idi. (s. 281) Fransa’da ise Müslüman kadınlara peçe yasaklanır. Bunu Belçika takip eder. Norveç minareye karşı çıkar. Hollanda’da Geert Wilders, ‘Kur’an’ı faşist bir kitap’ olarak nitelendirir. Nefret suçu ile tazminata mahkum edilen Wilders’in tazminatını Daniel Pipes’in başında bulunduğu Orta Doğu forumu öder. (s. 287) Saplantı ve Fitne (30 kere) adlı İslam düşmanı filimler de Breivik’in manifestosunda geçmektedir. Katilim facebook arkadaşlarından 600’den fazlası da İngiliz ırkçı kurum EDL üyeleridir. (s. 293) İsviçre’de cami yapılacak yere domuz eti parçaları ve 120 litre kanı dökülür. Fransa, İngiltere’de camilere saldırılır. (s. 294)

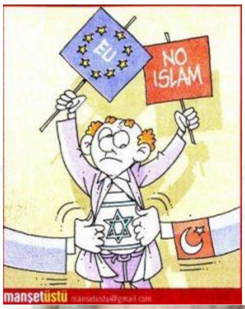

Hollandalı faşist ve islam karşıtı Geert Wilders

“Geert Wilders: Saf kan bir Hollandalı değil! Annesi Endonezya kökenli bir Yahudi aileden geliyor... Dahası, saçları da sarı falan değil aslında, bildiğiniz siyah! Ama “milliyetçilik”

oynadığı için, saçlarını cırtlak civciv sarısına boyatıyor! Zaten bilenler bilir... Hollanda'da Wilders'ın arkasında, sadece Yahudiler duruyor... Wilders'ı gerçekte, Yahudiler finanse ediyor, Yahudiler destekliyor! Yani Wilders'ın vahşi İslam düşmanlığının nedeni Yahudi faşizmi." (Mehtap Yılmaz, Akit, 14 Mart 2017) Katolik bir ailede büyüse ve 'Hristiyan demokratlar müttefikim' dese de, 1963 doğumlu Wilders kendini agnostik olarak tanımlıyor. Wilders'ın İslam karşıtı düşüncelerinin gelişmesinde ise gençliğinde 2 yıl süresince İsrail'de kalmasının, bu sürede "anti-demokratik" olarak tanımladığı Arap ülkelerine yaptığı gezilerin etkili olduğu yorumu yapılıyor. Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi (PVV) lideri, 15 Temmuz'da Türkiye'de yaşanan darbe girişiminin başarısız olmasına da üzüldüğünü söylemiş, "Askeri rejim, her halükarda Erdoğan'dan iyidir" demişti. (BBC Türkçe, Takvim, Milliyet, 14 Mart 2017)

Bir Fransız gazeteci olduğu söylenen Jean Paul Ney: "En iyi Müslüman ölü Müslümandır. AB uyarı amacıyla Erdoğan'ın sarayını bombalamalı ve bu pislikten kurtulmalı." diyen bu adam, bir keresinde Fildişi sahillerinde yapılacak darbeden üç-dört gün önce haberdar olmuştur… 20 yıl yatması gerekirken nasıl olduysa 5 ayla kurtarmıştır. Defalarca hapse girip çıkmış ve Fransa'da Canal Plus ve Itele için programlar üretebilen bu adamın ilişkiler ağına bakmak gerekiyor. Onu mahkemelerde savunan avukat, Ermeni lobisinin çok iyi tanıdığı, bildiği, aynı zamanda da Fransa'daki Ermenistan Büyükelçiliğinin avukatı olan Sevag Torossian. Zenginlerin avukatı ama beş parasız bir serseri başıbozuğu savunuyor. Jean Paul Ney'in aleni olarak bilinen ve Fransızların cohabitation dedikleri biçimde birlikte yaşadığı bir kadın var. Adı Frédérique Romano-Scialom. Babası Dominique Romano bir Yahudi. Pek çok alanda çalışması var, çok zengin. Fransa-İsrail Vakfı'nın da kurucusu. Romano'nun İbranice "Savaşçı" anlamına gelen ve Ariel Şaron'un lakabı olan "Guibor" adlı da bir şirketi var. Jean Paul Ney yargılandığı ve defalarca hapse girdiği Fransa'dan kaçıp Çin'e yerleşti. (Fuat Uğur, türkiye, 25.05.2017) Kimin eli kimin cebinde? İslam düşmanının bir ucu Fransa'da ve Ermeni Diasporasında diğeri Çin ve İsrail'de!

Bu özet gözden geçirilirken (Haziran 2023) İsveç ve Danimarka vatandaşı olan Rasmus Paludan, Pegida hareketinin Hollanda'daki lideri Edwin Wagensveld, Norveç SIAN adlı ırkçı grubun yöneticisi Anna Braten, İsveç'te ateist ve PKK'lı Salvan Momika Kur'an yakmaya devam etmekte idiler! Ve daha birçok yapılan saldırılardan birkaç tanesi: Almanya'da 2012'den bu yana 78 camiye saldırı oldu. (Hürriyet, 21 Ağu 2014); Fransa'da cami önüne domuz leşi bırakıldı. (Ensonhaber, 23 Eylül 2014); Avrupa'da ırkçılar camileri hedef alıyor. (NTV, 26 Aralık 2014); Almanya'da camiye ırkçı saldırı. (Sözcü, 15 Nisan 2022); Avrupa'da camiler Müslüman karşıtı saldırılara hedef oluyor. (AA, 21 Ağustos 2014); Viyana'da Türk Camii kapısına domuz organları bıraktılar. (Sözcü, 26 Aralık 2014); Bosna Hersek'teki bir cami avlusuna domuz leşi bırakıldı. (AA, 21 Ağustos 2020); Cami önüne domuz leşi. (Milliyet, 23 Eylül 2014); Almanya'da cami kapısına domuz kafası asıldı. (AA, 17 Mayıs 2020); Almanya'da cami kapısına domuz başı asıldı. (İndyturk, 5 Aralık 2021); Almanya'nın Dortmund kentinde cami kapısına gamalı haç çizildi. (AA, 9 Şubat 2022); Cami kapısına gamalı haç çizdiler. (Cumhuriyet, 2 Ocak 2014); Caminin kapısına gamalı haç çizdiler. (Hürriyet, 20 Kasım 2017)

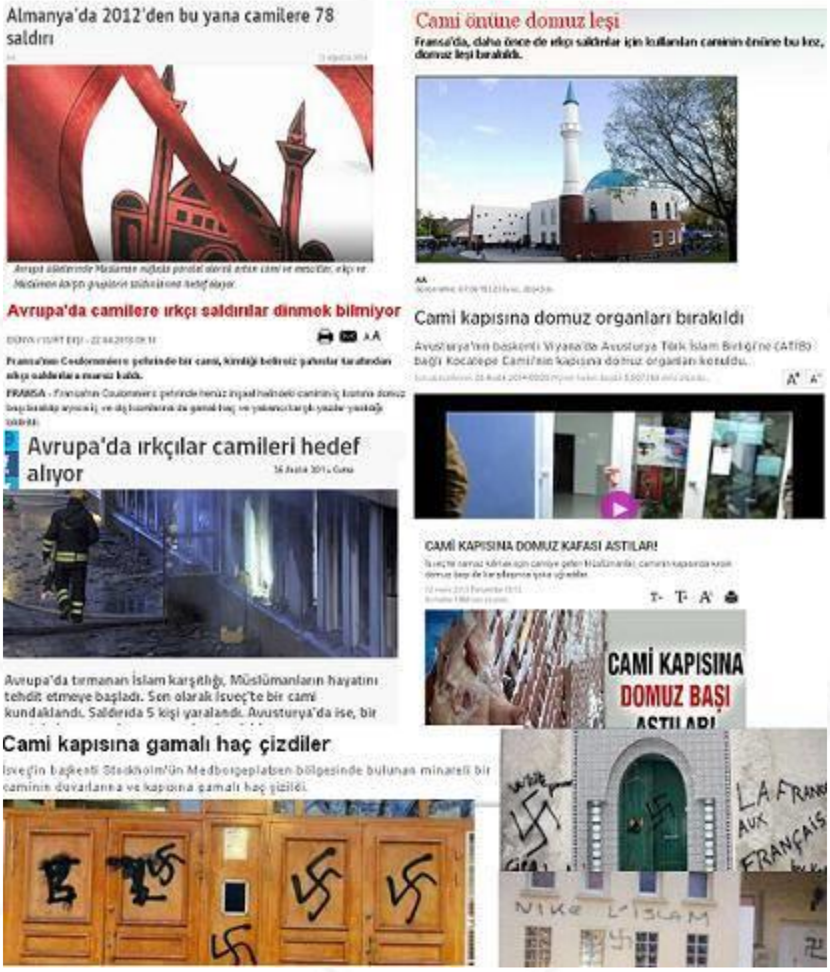

Müslüman karşıtı nefret suçu işleyen esas kişiler çeteler değil, çok çeşitli ana akım medya ve politik yorumların yansıması olarak Müslümanları suistimal etmek, onlara saldırmak hakkın olduğuna inanan basit bireyler tarafından yapılmaktadır. (Vikram Dodd, Guardian, 27.1.2010)

Sonuç

İslamofobi endüstrisi İslam karşıtı nefrete sebep olmaktadır. Ürettikleri ön yargıların sonuçları küçük olmayacaktır. Onlar marjinal gruplar değildir. Daha ziyade politik ve kâr hatırına insanları farklı azınlık gruplarına bölmek amacında olanlara karşı direnmek ve karşı durmaya acil ihtiyaç vardır. Zamanın ilerlemesi ile ön yargılar daha da derinleşecek ve yerleşecektir. (s. 301)

Müslüman kadına saldırdı! 2 kişiyi öldürdü. ABD'de Jeremy Christian adlı beyaz ırkçı bir kişi, biri başörtülü diğeri siyahi iki kadına trende hakaret ederek saldırdı. İki kadına bağıran

Christian, “Müslümanlardan nefret ettiğini” ve “Müslümanların cani olduğunu” söylerken orada bulunan bazı vatandaşlar tarafından sakinleştirilmeye çalışıldı. Kendisine engel olmak isteyen üç kişiyi bıçakladı, olayda iki kişi öldü. (Mepanews, 28 Mayıs 2017)

İslâm düşmanlığı giderek tırmanıyor

■ MİLYONLARCA Müslümanın yaşadığı Avrupa ve ABD'de İslamofobi tehlikesi her geçen gün büyüyor. İngiltere'nin başkenti Londra'da Müslümanların teravih namazından çıkışı sırasında gerçekleştirilen saldırıda, 1 kişi ölmüş, 10 kişi ise yaralanmıştı. Daha bu olay hafızalardaki tazeliğini korurken, dün de ABD'nin Virginia eyaletinde, 17 yaşındaki kız sahur öncesi Müslümanların buluştuğu camiye giderken katledildi. • HABERİ 7'DE

Binlerce kişi, Nabra için tek yürek oldu

ABD'de geçen pazar günü sahur dönüşü camiye giderken beyzbol sopası ile şehid edilen 17 yaşındaki Nabra Hassanen için düzenlenen cenaze ve anma törenine, Washington başta olmak üzere ülkenin farklı bölgelerinden binlerce kişi katıldı.

CENAZE TÖRENİNE ONBİNLERCE KİŞİ KATILDI

Sahur dönüşü camiye giderken şehid edilmişti

Fransa'da İslam düşmanlığı tırmanıyor! Türk derneğine çirkin saldırı. Paris'teki Türkiyeli Yurttaşlar Meclisi adlı derneğin duvarına "İslam=Mort (ölüm)" yazılarak spreyle saldırı gerçekleştirildi. (Sabah, 9.11.2020)
Almanya’da İslam düşmanlığı tırmanıyor. ALMAN hükümetinin, Sol Parti'nin soru önergesine verdiği cevapta, Temmuzdan 17 Eylül'e kadar toplam 188 İslam düşmanlığı suçunun kayıtlara geçtiği ifade edildi. Saldırılar nedeniyle sadece soruşturmaların bulunduğu ancak hiç kimsenin gözaltına alınmadığı belirtildi. (Sabah, 9.10.2020)
ABD'de İslam düşmanı gruplara 106 milyon dolara yakın fon sağlandı ABD’de 2017-2019 döneminde Müslüman karşıtı gruplara 106 milyon dolara yakın kaynak aktarıldığı ortaya çıktı. (TRT Haber, 12.01.2022)
Fransa'da kurumsallaşan Müslüman karşıtlığı endişe veriyor. (TRT Haber, 09.11.2022)

ABD'de alçak hareket: Kur'an'ı yakıp kelepçeyle astılar

ABD'de camiye yönelik ırkçı bir saldırı daha düzenlendi. Saldırıyı yapan ya da yapanlar, Kuran-ı Kerim'i yakıp kelepçeyle caminin giriş kapısına astı

27 Haziran 2017

ARACINI, CAMİDEN ÇIKANLARIN ÜZERİNE SÜRDÜ

Fransa'nın başkenti Paris'in banliyö bölgesindeki Creteil'de bir vahşi, otomobille caminden çıkmakta olan insanları ezmeye çalıştı. Yazılı bir açıklama yapan Paris polisi , olayda ölen veya yaralanan olmadığını ve saldırgan sağ yakalanarak gözaltına alındığını kaydetti. 4x4 otomobilini Müslümanların üzerine doğru süren saldırganı cami önünde bulunan bariyerler engellerken, vahşi eylemin sebebi henüz belirlenemedi.

FRANSA'DA ADİCE AFİŞ

FRANSA'NIN Lorette şehrinde yeni açılan bir havuzun demir kapısına asılan uyarı panelindeki yasaklar listesinde; köpek, alkol, futbol topu gibi işaretlerin yanı sıra "başörtülü kadın figürü" de yer aldı. İnsanlıktan nasibini almamış olan Fransız yetkililer web sitelerinden havuz kuralları zırvasını hatırlatarak, "en fazla bir ya da iki parçadan oluşan yüzme kıyafetine izin verildiği" masalını uydurdular. Küstah Fransızlar panodaki kurallara uymayanların bölgeden uzaklaştırılacağı uyarısı da yaptı.

THE TIMES

Two Alton Towers Resort tickets for £10

Royal Ascot

Russia threatens RAF and US air force jets in Syrian stand-off

Jobless 'lone wolf' held over attack on mosque

Britain bakes in longest heatwave for 20 years

Londra'da, camiden çıkan müslümanların üzerine minibüsünü süren bu saldırgan da, "akıl hastası" çıktı.

24

DOĞAR DOĞMAZ FAŞİZMLE TANIŞTI

Alper ve Naime Tamgaç çifti daha kızlarının mutluluğunu yaşayamadan ırkçıların nefret dalgasıyla karşılaştı.

Yeni yıl bebeği Türk çıkınca saldırdılar

●Irkçı partiyi iktidara taşıyan Avusturya, 2018'in ilk dakikalarında dünyaya gelen bebeğin Türk olmasına tahammül edemedi.

VİYANA'DA yaşayan Alper ve Naime Tamgaç çiftinin bebeği Asel, yeni yılın ilk bebeği ilan edilince kıyamet koptu. Sosyal medya üzerinden paylaşılan 'Sıradaki terörist', 'Bu pisliği sınır dışı edin' gibi nefret sözleri dalga dalga yayıldı. İnfiale yol açan ırkçılara sivil toplum kuruluşları tepki gösterdi.

Faşist Hitler'in çocukları

Diğer yandan Varşova'nın Ochota semtinde, 4 Ocak'ta okuldan eve dönen genç Türk kızı Canan E, Polonyalı bir ırkçının saldırısına uğradı. 40 yaşlarındaki saldırgan, 14 yaşındaki kız çocuğuna "Polonya ve Polonyalılar için, ülkemden defol" şeklinde bağırarak saldırdı. Canan E'ye küfür ve hakaretler yağdıran saldırgan, küçük kızı darp etmesi Avrupa'da büyüyen ırkçılık tehlikesinin bir diğer göstergesi oldu.

ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılar. ABD'de bir üniversitede Kur'an-ı Kerim sayfalarını yaktılarArizona Eyalet Üniversitesinde İslam düşmanları, Kur'an-ı Kerim sayfalarını yırtıp yaktı. (11.12.2021)Fransa'da saldırı girişimi! Aracını camiden çıkanların üzerine sürdü. (TGRT Haber, 29.06.2017)Londra'da bir araç camiden çıkan yayaların arasına girdi: Ölü ve yaralılar var. (Posta, 19 Haziran 2017)

Kanada'nın Toronto kentinde sabah okuluna gitmek üzere yürüyen 11 yaşındaki Müslüman bir kızın yanına yaklaşan saldırgan, başörtüsünü makasla kesmeye kalkıştı. "Nefret suçu" soruşturması başlatan polis, olay sonrası kaçan saldırganı arıyor.

▸11 YAŞINDAKİ KIZ OKUL YOLUNDA HEDEF OLDU

Kanada'da İslamofobik saldırı

'Haç'lı vahşet

Irkçılar sınırı aştı. 2 ırkçı, Belçika'nın Anderlues kasabasında 19 yaşındaki başörtülü bir kıza vahşice saldırdı. Genç kızı "pis Arap" diyerek yerde sürükleyen alçaklar, daha sonra elbiselerini yırtıp vücudunun çeşitli yerlerine bıçakla "haç" işareti çizdi. Genç kız bağırmasına rağmen kimseden yardım alamadı.

BELÇİKA İLK SIRADA

■ Belçika, İslamofobik suçların en sık görüldüğü ülkelerin başında geliyor. Tüm Müslümanlar aşırı sağcı partilerin hedefinde yer alıyor. Irkçı Flaman Menfaati Partisi'nin (Vlaams Belang) önde gelen liderlerinden Filip Dewinter, Ramazan'ın ilk 10 gününde sosyal medyada 20'den fazla İslamofobik paylaşım yaptı. ○10

Fransız dergisi Causeur'den İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor

Koronavirüs salgını dünyanın gündemine sert bir şekilde yerleşirken, zehirli fikirlerin gündem ise değişmedi. Fransa'da İslam düşmanı yayınlarıyla tanınan Causeur dergisi, ırkçılıkta "çığır açan" bir habere imza attı.

Kanada'da Müslüman anne-kıza İslamofobik saldırı Kanada'nın Hamilton kentinde, Müslüman anne ile kızı, bir kişinin İslamofobik saldırısına maruz kaldı. (AA; 14.07.2021) Fransız dergisi Causeur'den İslam düşmanlığı: Bizi koronavirüs değil, İslam tehdit ediyor. Hayat tarzımızı öldüren, medeniyetimizi mezara koyan çok daha ciddi bir tehlike ile karşı karşıyayız. Koronavirüsle mücadele için gösterdiğimiz çabanın sadece yüzde 20'sini ülkedeki diğer enfeksiyonu (Müslüman nüfusu kast ediyor) gidermek için harcasaydık, Fransa çok daha güzel bir yer olacaktı. (Haber 7, 26 Mart 2020)

1 MART 2022 SALI www.aksam.com.tr / FİYATI: 1.5 TL

AVRUPAİ IRKÇILIK!

ABD ve Avrupa TV'lerinden ekrana yansıyan 'Ukrayna duyarlılığı'nın altından ikiyüzlü ırkçılık çıktı: "Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bunlar beyaz, Hıristiyan. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!"

Sarışın mavi gözlü ölüyor
■ Ukrayna eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze: "Her gün sarı saçlı ve mavi gözlü Avrupalı insanların öldüğünü görüyorum."

3. dünya değil Avrupa
■ ITV News/Lucy Watson: "Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil. Burası Avrupa'nın göbeği."

Bizim gibi arabaları var
■ BFM-TV/Ulysse Gosset: "21. yüzyılda, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak'ta, Afganistan'daymışız gibi füze ateşi var!"

Hıristiyan ve beyazlar
■ NBC/Kelly Cobiella: "Bunlar Suriye'den gelen mülteciler değil. Bu insanlar Hıristiyanlar ve beyazlar."

Ne Kabil ne de Irak
■ CBS NEWS/ Charlie D'Agata: "Burası Irak veya Afganistan değil. Burası medeni bir Avrupa kenti." » 17'DE

BOŞNAKLAR DA MAVİ GÖZLÜYDÜ

'Mavi göz duyarlılığı' akıllara Avrupa'nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi.

■ Bosnalı Sırp çeteler, Yugoslavya'nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı.

■ 1992-95 arasında 'sarışın, mavi gözlü' 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı da soykırımı izlemekle yetindi. » 17'DE

AFGANLAR DA...
■ İsrail'e direnen Filistinliler de, hem Rus hem ABD işgaline direnen Afganlar da 'sarışın mavi gözlü'ydü. » 17'DE
FİLİSTİNLİLER DE...

Rusya-Ukrayna savaşında ırkçı söylemler! 'Mavi gözlü ve sarı saçlı insanlar ölüyor' ABD merkezli CBS NEWS muhabiri Charlie D'Agata canlı yayında "Burası on yıllardır kaosla yaşayan Irak veya Afganistan değil. Burası böyle şeyleri görmeyi hiç ummadığınız medeni Avrupalılara has bir kent." ifadelerini kullanması izleyenleri şaşırttı. ITV News muhabiri Lucy Watson da bir tren istasyonundan yaptığı yayında "Ukraynalıların başlarına düşünülemez bir şey geldi. Burası gelişmekte olan bir üçüncü dünya ülkesi değil, burası Avrupa." ifadelerini kullandı. BBC'ye konuşan Ukrayna'nın eski başsavcı yardımcısı David Sakvarelidze ise canlı yayında "Benim için bu yaşananlar çok duygusal, çünkü mavi gözlü ve sarı saçlı Avrupalıların öldürüldüğünü görüyorum" dedi. Fransız kanalı BFM TV'de konuşan başka bir yorumcu, “Putin'in desteklediği Suriye rejiminin bombalarından kaçan Suriyelilerden bahsetmiyoruz, Avrupalıların bizimkine benzeyen arabalarla kendilerini kurtarmak için ayrılmalarından bahsediyoruz” dedi. Fransız Gazeteci Ulysse Gosset'i ise yaptığı bir yayın sırasında “21. yüzyıldayız, bir Avrupa şehrindeyiz ve sanki Irak'ta ya da Afganistan'daymışız gibi seyir füzesi ateşi var, hayal edebiliyor musunuz!” ifadelerini kullandı. (Hürriyet, 28 Şubat 2022) 'Ukrayna duyarlılığı' altında ikiyüzlü ırkçılık! Boşnaklar da mavi gözlüydü. ABD ve Avrupa TV'lerinden ekrana yansıyan ‘Ukrayna duyarlılığı' ikiyüzlü ırkçı yaklaşımı ortaya koydu: Sarışın mavi gözlü insanlar saldırıya uğradı. Bizim gibi arabalara biniyorlar. Burası Afganistan, Irak değil!” ‘Mavi göz duyarlılığı' akıllara Avrupa'nın göbeğinde soykırıma uğrayan Boşnakları getirdi. Bosnalı Sırp çeteler, Yugoslavya'nın dağılması sürecinde Müslüman Boşnaklara karşı sistematik soykırım uyguladı. 1992-95 arasında ‘sarışın, mavi gözlü' 300 binden fazla Boşnak katledildi. Batı da soykırımı izlemekle yetindi. (Star, 1 Mart 2022) Prens William’ın Ukrayna açıklaması tepki çekti. Avrupa'da değil de Afrika ve Asya'da savaş ve kan dökülmesine daha çok alışkın olduklarını söyledi. William, Ukrayna'ya da seslenerek, "Hepimiz arkanızdayız" dedi. (Sabah, 11.3.2022)Paralı askerler Ukrayna'da. “Sivillerin vurulması, kadın ve çocukların öldürülmesi savaş suçu. Bunlar durmalı.” (Ukrayna savaşı hakkında konuşan bir Avrupalı, Ülke TV haberden bir kesit) I. ve II. dünya savaşlarını sizler çıkarmadınız mı? Asya ve Afrika'daki iç savaşların, işgallerin nedeni siz batılı sömürgeciler değil mi idiniz? Fransa, ABD, İsrail, Çin, Rusya, İngiltere dahil Avrupa ülkeleri Libya, Çeçenya, Afganistan, Irak ve işgal ettikleri birçok ülkede sivil Müslüman halkı, çocuk, kadınları öldürürken bu sözler neden hiç edilmedi!

HUZUR DİNİ İSLAM'I DÜŞMANLAŞTIRMAK

EN HAİN PROJE

Ali Erbaş

2. Uluslararası Medya ve İslamofobi Forumu'nda konuşan Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, İslam düşmanlığıyla mücadele için ortak akıl, kurumsal yapı ve stratejik iletişim yöntemine ihtiyaç olduğunu bildirdi.

İki yüz yıldır dünyayı mahvedenlerin medya eliyle İslam'ı ve Müslümanları tehdit gibi göstermek istediğini belirten Erbaş, "İslamofobi, hain ve karanlık bir projenin adıdır" dedi.

İSLAM HAYAT NİZAMIDIR

İslam'ı, şiddet ve teröre ilişik göstererek bunu suni bir korkuyla dünyaya yaymanın kirli çıkar ilişkileri ve ırkçılık barındıran bir anlayışın ifadesi olduğunu söyleyen Erbaş, "İslam, her insanın hayatını, onurunu ve hukukunu teminat altına alan bir hayat nizamıdır" diye konuştu.

MÜSLÜMANIN GÖREVİ

Bu kara propagandanın medya vasıtasıyla beslenerek Müslümanlara karşı ırkçı saldırılara dönüştüğünü ifade eden Erbaş, şöyle konuştu: Bizlere düşen, İslam'ı en güzel şekilde temsil etmek ve yöneltilen ithamları yaşantımızla, ahlakımızla, duruşumuzla tekzip etmektir.

AVRUPA'NIN TAVRI İKİYÜZLÜLÜK!

Türkiye'nin, İslam düşmanlığıyla mücadelede öncü olduğunu belirten İletişim Başkanı Fahrettin Altun, savaştan kaçan Ukraynalılara kapılarını açan Avrupa'nın, Suriyelilere ve Afrikalı sığınmacılara yönelik yaptığı kötülüğün temelinin ise İslamofobi olduğunu söyledi. ➠ 8'de

Fahrettin Altun

İSLAM DÜNYASI BİRLİK OLMALI

Mehmet Ersoy

Uluslararası Medya ve İslamofobi Forumu'nda konuşan Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Ersoy, "En önemli etkiyi sağlayacak unsur, İslam dünyasının birliği ve beraberliği olacaktır. Zira öne süreceğimiz her fikrin hayata geçirilmesi bu birliğin gücü ile mümkündür" dedi. ➠ 8'de

Polonyalı politikacı Tarczyński: "2 milyon Ukraynalı mülteci aldık 1 tane bile Müslüman almayacağız. Gurur duyuyorum." (Yeni Şafak, 11/04/2022)

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş Kastamonu Üniversitesi İlahiyat Fakültesince düzenlenen 4. Uluslararası Şeyh Şaban-ı Veli Sempozyumu'nun açılış programında yaptığı konuşmada, "İslamofobi" kelimesiyle ilgili önemli bir çağrı yaptı: "Son günlerde 'İslamofobia' diyoruz. Lütfen bu tabiri kullanmayın. Bu emperyal bir dilin parçasıdır. Fobi, kendiliğinden olan bir korku demek. Kişinin yenemediği, doğal olan bir korkudur. Ama bugünkü dünyada var olan, adına emperyal dilin İslamofobia koyduğu şey, üretilmiş bir İslam düşmanlığı, üretilmiş bir İslam karşıtlığıdır." (Yeni Akit, 05.05.2017)

Batı ülkelerindeki islam ve müslümanlık karşıtı bazı gruplar ile terör örgütleri, onlarca yıldır çeşitli eylemler yaparak camilere, ibadethanelere ve müslüman derneklerine saldırı düzenliyor. “2016 yılından Ocak 2017'ye kadar toplam 2800'den fazla islamofobik saldırı” gerçekleştirildi. İşte Batıda yükselen İslamofobik saldırı bilançosu: ABD: Donald Trump'ın başkan seçildiği Kasım seçimlerinden sonra ise ırkçılık yükselişe geçti. ABD'de bugüne kadar 450'den fazla islamofobik saldırı yapıldı. Bu saldırılar özellikle kasım seçimlerinden sonra daha da arttı. ALMANYA: Almanya'da bugüne kadar 260 islam karşıtı eylem düzenlendi. 664 sığınmacı müslüman mültecinin saldırıya uğradığı ülkede 60'dan fazla camiye saldırı düzenlendi. AVUSTURYA: 90'dan fazla saldırı. BELÇİKA: Nüfusun yüzde 60'ı müslümanları tehdit olarak görüyor. Müslümanların yüzde 71'i kendilerinin terörist olarak görüldüğünü düşünüyor. Halbuki terör örgütlerine kucak açan ve teröristlere sahip çıkan ülkelerin başında Belçika yer alıyor. Ülkede 20'den fazla islamofobik saldırı gerçekleşti. FRANSA: Müslüman karşıtı gösterilerin en yoğun olduğu ülkelerden birisi. Özellikle müslümanlar ile diğer dine mensup kişilerin karşı karşıya getirilmeye çalışıldığı ülkede 360'tan fazla saldırı oldu. HOLLANDA: İslamofobik çevreler ülkede en çok camileri hedef alıyor. Öyle ki Hollanda'da yaşayan Türk vatandaşları ve diğer müslüman ülkelerin vatandaşları, ibadet için gittikleri camilerin, ibadet esnasında kapılarının kapalı tutulması konusunda şu günlerde çalışma yapmaya başladılar. Hollanda'da bugüne kadar 100'den fazla saldırı gerçekleşti. Bu saldırılardan 20'den fazlasında ise camiler hedef alındı. İNGİLTERE: Başkent Londra başta olmak üzere ülke genelinde bugüne kadar 1000'den fazla saldırı düzenlendi. Genel olarak bu saldırıların çoğu müslümanları hedef alsa da asıl hedefin yüzde 60'lık oranla müslüman kadınlara yönelik olduğu belirtiliyor. İSVEÇ: 30'dan fazla saldırı. KANADA: İslam karşıtı saldırıların en az rastlandığı Kanada'da bugüne kadar 20'den fazla saldırı yapıldı. Bu saldırıların en büyüğü ise geçen günlerde bir camiye yapıldı ve saldırıda 6 kişi hayatını kaybetti. NORVEÇ: Norveç'te radikal sağcı Norveç Savunma Ligi ile Norveç'in İslamileşmesini Durdurma Hareketi taraftarlarınca onlarda kez İslamofobik saldırı gerçekleştirildi. YUNANİSTAN: Müslüman mültecilere sözlü ve fiziki saldırılar yapıldı. 'İslam Avrupa Dışına' gibi söylemler de ise son günlerde artış yaşanıyor. (Sabah, 1.2.2017)

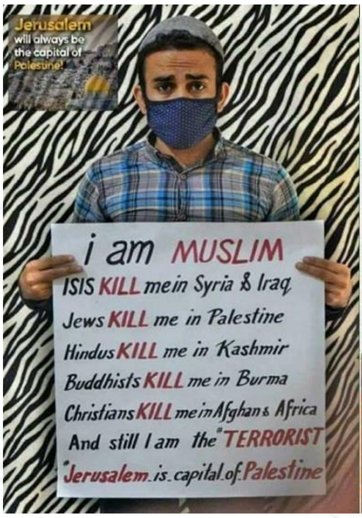

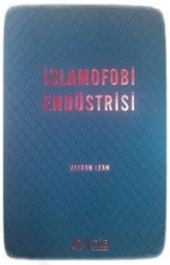

Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi

920

*

Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum

John Davenport'un, 1967 yılında Ankara Üniversitesi yayınları arasında çıkan 'Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim' adlı eseri, 2007 yılında Moralite Yayınları tarafından 'Hz Muhammed'ten Özür Diliyorum' adı altında, daha 'güzel ve güncel' bir çeviri ile yeniden basılmıştır. 1967 yılı baskısında 3 yerdeki çeviri hatası, 2007 yılında kitabın genel içeriği ile de uygun şekilde düzeltilerek çevrilmiştir. Burada 1967 baskısı esas alınarak kitap özetlenmiş, çeviri hataları 2007 çevirisi esas alınarak düzeltilmiştir.

Hz Muhammed, dini bir müceddid (Yenileyici) ve bir şâri' (Kural koyucu) olarak düşünümeli ve buna göre değerlendirilmelidir. Hz Muhammed hiç şüphesiz bütün cihanda ortaya çıkan en nadir ve en yüce dehalardan biridir. O en büyük insan olarak kabul edilir.

Hz Muhammed'in ortaya çıkmasından önce ve sonra Arapların durumu dikkate alınırsa oluşturduğu şevk ve heyecanı düşünürsek, bu kadar büyük ve harikulade bir insana karşı hayranlığımızı gizlemek en büyük zulüm olur. (Yazar Lord John Davenport mukaddimesinden, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı kerim)

Yazarın önsözü

Önümüzdeki sayfalar Hz Muhammed'in hayat hikâyesini yalancı iddia ve taassup saldırılarından ayıklamak için ve insanlığa en büyük iyilikleri işleyenlerin biri olduğu haklı davasını sağlamak için yapılmış değersiz fakat samimi bir teşebbüstür.

Hz Muhammed hiç şüphesiz bütün dünyada ortaya çıkan en ender ve en yüksek dahilerden biridir. Hz Muhammed'in çıkışından önce Araplar ne halde iken ondan sonra durumlarının ne kadar değiştiğini göz önüne alır ve İslam inancının yüz milyonlarca insan kalbinde uyandırdığı şevk ve heyecanı düşünürsek ona karşı hayranlığımızı saklamanın en büyük zulüm olduğunu duymamaya imkân yoktur.

Hz Muhammed'in hayatı

Fatihler arasında, hayatının tarihi, Hz Muhammed'in tarihi gibi, en ince ayrıntılarına kadar en doğru ve en vesikalı şekilde kayıt altına alınan başka bir kimse gösterilemez. Gerçi Hz Muhammed'in tarihini, Asyalı yazarların mübalağalarından 'ayırdığımız zaman' geriye kalan olaylar sadece gerçektir. (s. 1)

Bros, seheyatlamesinde der ki: "Hristiyan büyüklerinin bozuklukları halkı kendilerinden uzaklaştırmıştı. Bunların yalanları, uydurmaları, ahlaksız hareketleri Arabistan'daki Hristiyan Kiliselerini pek acınacak bir duruma sokmuştu. (s. 2) Rahipler arasında yaygın olan mucize ticareti, ahlaksızlıklardaki çoğalmalar bütün halkın eğitimini bozacak bir hal almıştı. (s.2)

Tek Allah'a ibadet etmek yerini en kötü bir putperestlik almıştı. Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine azizler ve meleklerden olan bir kalabalıktan kurulu yeni bir Olimp ortaya konmuştu. Öyle bir takım Hristiyan mezhepleri türemişti ki Allah'a ait değer ve sıfatlar Yusuf Neccar'ın karısına verecek kadar utanılır hareketlerde bulunmuşlardır. Meryemliler denilen mezhep sahipleri kutsal ruh yerine Meryem Betul'u koyan yeni bir üçlemeye inanırlardı. İsa tek tanrıya ibadete çağırdığı halde tapınmaya layık görülen şeyler oyma ve boyalı resimler olmuştu. Arabistan halkı ise çağdaş dinsiz ve putperestler ile aynı ayarda bulunuyordu. (s. 3)

İslam'ın peygamberi 10 Kasın 571'de doğmuştur. Hz İsa'nın doğum tarihi üzerinde derin şüpheler vardır. Muhammed'in ataları memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi. (s. 4) Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir. (s. 10 İki yaşında babasını, altı yaşında annesini kaybetmiştir. Dedesi Abdülmuttalip ve 2 sene sonra o vefat edince amcası Ebu Talib'in yanında büyür. (s.5-7)

Hacer-i Esved'i yerine koymakla yayıcı olacağı dinin temelini atmış olur. (s.8) 3 yıl Hz Hatice yanında ticaretle uğraşır.

Hz Muhammed'in tahsili yok idi. (s.10)

Memleketinde çok evlenmeye izin veren gelenekten faydalanmayı düşünmemiştir. (s.11)

Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır. (s.12)

O'na ilk iman edenler eşi Hatice, azadlısı Zeyd, Amca oğlu Ali ve sözü geçer ve zengin bir zat olan Ebu Bekir idi. Kendisine ilk iman edenlerin özel hayatını pek yakından bilen en sevgili arkadaşları ile ailesinin olması onun samimiliğinin delilidir. Yoksa onlar, aldatıcıların davaları ile evlerindeki hareketler arasındaki zıtlığı anlayıp açıklamaktan geri kalmazlardır. (s.13)

Muhammed Allah'ın birliğine davetle yetinmeyerek putperestliği de yok edeceğini söylemiştir. Hayatı işkence ve hakaretler içinde geçmiştir. (s. 13) Ebu Talip ölünce malları ve mirası düşmanlarına geçmiş, böylece onlar her zamankinden çok kuvvetlenmişlerdi. Birkaç gün sonra vefalı eşi Hatice kolları arasında son nefesini vermişti. (s. 17) Amansız ve insafsız düşmanı Ebu

Süfyan (ki Mekke fethinde Müslüman olunca af ve bağışa erişir, (s. 30) ve özgür bırakılır.) Mekke başkanı olmuştu. (s. 21) Taif'te bir ay kalmış ama sonuçta üç millik bir yol boyunca taşlanarak kovalanmıştır. (s. 19) Hz Aişe, 'O Hatice yaşlı değil miydi?' dediğinde, Hz. Muhammed, 'Hayır, ondan daha nazik ve daha asil bir eş yoktur. Düşmanlarım karşısında bana teselli veren, yardım eden o idi' demiştir. (s. 18)

Peygamberlik davasını sağlamlamak için herhangi bir hileye ya da mucize adı verilecek bir şeye başvurmamıştır. (s. 14) Hicret peygamberliğin 3. Senesinde gerçekleşir. Eski adı Yesrip olan bu şehir, artık Medine adını alır. (s. 22)

Hz Hatice 63 yaşında iken vefat ettiği halde başka kadınlarla evlenmeyen, hele erkek evlat bırakmadığı halde bunu düşünmeyen biri için şu soruyu ortaya koymaya hak kazanırız: Çok kadınla evlenmenin yaygın olduğu bir ortamda, kendinden 15 yaş büyük bir kadınla 25 sene evli kalan bir adama şehvet düşkünü denebilir mi? (s. 20)

Hicretten sonra Hz Muhammed elinde yüksek nüfuz ve kudret bulunduğu halde yaşayışındaki sadeliği zerre kadar değiştirmemiş, kendi söküklerini dikmiş, günlük besinini birkaç hurma ve az bir arpa ile karşılamıştır. (s. 23)

İslam'da oruç tutmayanlar bir yoksulu yedirirler. Halbuki Hristiyan İmparator Şarlmayn zamanında, hatta 17. Yüzyılda orucunu bozanların cezası kılıçla kelle uçurulmak yoluyla idam idi. İnsanlık ve medeniyetin hangi tarafta olduğunu sormakta haklı değil miyiz? (s.25)

Hz Muhammed evlatlığı olan Zeyd'in boşandığı karısını nikâhlayınca, peygambere gayet haince iftirada bulunulur. Bu iftiraya karşı onu savunmak ve yalanlamak için biraz duralım: İslam'dan önce bir kadına 'anam ol' denince artık o kadınla evlenilemezdi. Nasıl ki bir çocuğa 'oğlum ol' denince o artık evlatlığın olur ve gerçek bir evladın tüm haklarını kazanırdı. Kur'an bu iki geleneği kaldırdı. 'anam' dese de evlilik bağı bozulmuyor ya da evlatlığı tarafından boşanan bir kadınla evleniliyordu. Hz Muhammed yukarıda bildirilen göreneğe göre Zeynep'le evlendiği zaman Araplarca saldırıya uğrayacağını, suçlu sayılacağını bildiği halde ödev ve görev yüzünden bütün bu karşı koymaları dinlemeyerek Zeynep'le evlenmiştir. Aişe iftiraya uğramıştır, temizliği ortaya çıkınca iftiracılar cezalandırılmıştır. (s. 26)

Hz Muhammed'in şahsında, ahlak yüksekliği ile cesareti ve yiğitliğin birleşmesi kazandığı başarılara yardım etmiştir. Savaşlarda kadın, çocuk, yaşlılara dokunmayı, direnmeyen halkın evlerine saldırmayı yasaklıyordu. (s. 29) Kureyş, Muhammed'in düşmanlarına yardım edince Hudeybiye anlaşmasını bozmuş olduğundan bir ordu hazırlanır ve Mekke fethedilir. (s.30)

Benden ne bekliyorsunuz? Diye sorar Muhammed. Hepsi, "Bağışlamanı ve cömertliğini" derler. Hz Muhammed'de hepsine, "Haydi gidiniz! Cenabı Hak cümlenizi affına ve merhametine eriştirsin." der. Havazin kabilesi silahlanır ve Müslümanlarla savaş için Huneyn ovasına dek gelirler. Savaşta yenilirler. 6.000 tutsak, 24.000 at, 4.000 küheylan ve birçok gümüş ele geçer. Havazin delegeleri gelerek, savaşa katılan ailelerin yoksulluğa uğramaması için peygambere başvururlar. Peygamber savaşçıları toplar: "Ben bu yalvarmayı kabul ediyorum. Siz de kabul ederseniz kalbimi sevinçle doldurursunuz." der. Bütün tutsaklar serbest bırakılır.

Necran kabilesi hariç Yemen Müslümanlığı kabul eder. Bu başarı, yaydığı dinin bütün peygamberlerce yayılan dine uygun olması, en saf ahlaki öğretileri içine almasına bağlıdır. Ayrıca Hz Muhammed mahkemesiz kısası yasaklayarak Arapların hırslarını etkili bir kayıt altına bağlamış idi. Arapların İslam'ı kabul etmeleri genel ve samimi bir hareket idi. Arapların

din bilinçleri artık uyanmış, Allah'ın davasını yükseltmek ve Allah'ın birlik ve ebedi ve ezeli oluşunu tanıtmak uğrunda ölmek, her Müslüman'ın bircik samimi hedefi olmuştu. Güç kazanmak, düşmandan ganimet elde etmek, şan kazanmak, hatta ahrette cenneti kazanmak ancak bu hedefi kuvvetlendiriyordu. (s. 31)

Hz Muhammed Müslümanlığı bildirmiş, fakat onu zorla kabul ettirmek için bir davranışta bulunmamış ve bu yolda her zaman Kur'an'ın emirlerini yapmıştır. Bir olay ona yapılan sahtecilik yüklemelerini gidermeye yeter: Muhammed'in biricik oğlu İbrahim vefat eder. Tam o dakikada güneş tutulur. Halk bunu gökyüzünün bir hüzün ve keder işareti sayar. Hz Muhammed halkı toplar ve şu sözleri söyler: 'Müslümanlar, güneşle yıldızlar Allah'ın kudretinin işleridir. İnsanlardan birinin yaşaması veya ölmesi dolayısı ile bunlardan hiç biri tutulmaya uğramazlar.' (s. 33)

Hz Muhammed ölümünden üç gün öncesine dek imamlık görevini yerine getirmiş, en son dermansız bir halde olduğunda imamlık görevini eski ve sevgili dostu Ebu Bekir'e (ki Peygamber vefat edip, İslam ortadan kalkacak mı diye halk telaşlanınca, 'Muhammed ancak bir peygamberdir, O ölecek veya öldürülecek olursa geri mi döneceksiniz' ayetini okuyarak (s. 36) halkı teskin etmişti.) vermişti. Son namazından sonra tevazu ile şöyle demişti peygamber: "Arkadaşlar, eğer haksız yere birini zarara uğrattı isem hesabını istesin. Bir hata yapmış isem hatamı söylesin. Bir kimseden malını aldı isem ödemeye hazırım." Birisi 3 dirhem alacağı olduğunu hatırlatmış ve para hemen ödenmiştir. Peygamber, 'Bu dünyada utanmak, ahrette utanmaktan daha kolaydır' demiştir. (s. 34) 63 yaşında miladi 8 Haziran 632 yılında vefat eder. Cesedi düşmanlarının akılsızlara yaraşacak bir şekilde ileri sürdüğü gibi direkler arasında havaya asılmamış, yere gömülmüştür. (s. 35)

Hz Muhammed'in vefatından 12 yıl sonra 36.000 şehir, kasaba ve kale alınmış, 1400 cami yapılmış, Afrika'dan İspanya'ya kadar büyük bir toprak fethedilmiştir. (s. 36)

Muhammed, pek merhametli ve çok ince ve iyiliksever bir kalbin sahibi olduğu ve bütün toplumsal ve ev görevlerini yaptığı halde hiçbir zaman Allah'ın peygamberi adının yüksekliğini bozacak bir harekette bulunmamıştır. Peygamber sadelikle evinin bütün işlerini görmekten geri durmaz, bütün Arabistan kendisine baş eğdiği zaman bile, elbisesinin söküklerini kendi dikmekten, ayakkabısını kendi onarmaktan çekinmez, koyunları sağar, evini süpürür, ateşini yakardı. Carlyle'ın bu 'kahraman peygamber' hakkındaki düşünceleri o kadar güzeldir ki onları buraya almadan geçemeyeceğiz: 'Çölün derin kalpli evladı, parlak kara gözleri ile; açık derin ruhu ile hırstan başka düşüncelerle dolu idi. Muhammed, sessiz ve çok ulu bir ruh idi. O ancak samimi olacak insanlardan biri idi. Bu adamın sözleri doğrudan doğruya tabiatın sesidir. İnsanlar bu sesi dinlerler ve dinlemelidirler, başka bir şeye kulak asmamalıdırlar. Çünkü başka her şey hiçtir.' (s. 37) Muhammed'in dehası, Zerdüşt dinini darmadağın etmiş, Hindistan'ı aşarak Brahma dinine de üstün gelmiş, Buda dinini bile yenmiş, İsa dininin Doğuda bütün egemenliğini devirmiş, Afrika'dan ispanya'ya ve en son İstanbul'u ele geçirmişti. (s. 38)

Kur'an-ı Kerim

Yüce peygamberin vayh aldığı bütün sözleri, katipler tarafından hemen yazılırdı. (s. 39) Ayetler vahiy kâtiplerince yazıldıktan sonra bunlar sahabeler arasında yayımlanır, pek çoğu da ezberlerdi. Kur'an'ın yazıldığı sayfalar, bir sandık içinde saklanırdı. Geothe'nin dediği gibi, Kur'an ilk anda okuyanı sevindirmez ise de sonra onu güzelliği ile çeker, daha sonra okuyanı güzelliği ile kavrar. (s. 40)

Kur'an'ın üstünlüğünü anlamamıza yarayan diğer şey, peygamber zamanında söz sanatı ve dil düzgünlüğü pek ileri seviyede idi. O zaman şiir ve hitabet son derece saygı kazanmıştı. Kur'an bu ortamda kendini kabul ettirmiştir. İslam yazarlarında biri diyor ki: "Herhangi bir yazıya alınan bir Kur'an ayeti onun içinde bir yakut parçası gibi durur. Kur'an vahyedildiğinden beri sanatsal içeriği ile bütün bilginleri şaşırtmıştır." Kur'an ile Hz Muhammed kavmine başvurmuş, onunla peygamberliğini sağlamış, onunla bütün sanatkar ve güzel yazı yazan yazı sahiplerinin hepsini susturmuştur. (Enbiya, 5. Ayet: "Onlar: 'Hayır; bunlar karışık rüyalardır', 'Hayır; onu uydurmuştur', 'Hayır; o şairdir', 'Haydi önceki peygamberler gibi o da bize bir mucize getirsin' dediler.") Muallakat (Zamanının en büyük ödüllü şairlerinden) olan Lebid, Bakara suresinin birkaç ayetini dinleyince, bunların ancak Allah'ın vahyi ile söylenebileceğine inanış ve Müslüman olmuştu. Hz Muhammed'in Kur'an'ı bir Hristiyan rahibin ve bir İranlı Yahudi'nin yardımı ile yazdığı yolunda söylenen iddialar, kendi kendini yalanlamaktadır. Arap dilinin, sanat şaheseri, biri Suriye'li öteki İranlı iki yabancıya nasıl mal edilebilir? (s. 41)

Kur'an'ın okunması sırasında Arapların duydukları ilham, onun sihirli üslubu, onun yüksek şiiri, onun nazmının tatlılığı dolayısıyladır. (s. 42)

Gibbon derki: "Kur'an sadece ilahiyatın değil sivil ve ceza hükümlerinin de esas kanunu sayılmakta, insanların bütün hareketlerini ve hallerini düzenleyen kanunlar, Allah'ın değişmez ve bozulmaz emirleri ile sağlanmış bulunmaktadır." Başka bir deyimle Kur'an Müslümanların dini toplumsal, medeni, ticari, askeri, kazaî (İdare, yönetim ve davalar) cinayet ve zcezalar konularında genel bir kitaptır. Kur'an genel hukuktan bireysel hukuka, ahlaktan dünya cezalarına ahret hayatının cezalarına kadar her şeyin düzenleyicisidir. Kur'an siyasi bir sistemdir. (s. 44) Kur'an Müslümanların medeni (sivil) kanunlarını da içinde toplar. Din kanunları hicretten yani İslam inançları hayli köklendikten sonra bildirilmiştir. Müslüman ile Hristiyanlar arasındaki ayrılıkları anlamak için şuna dikkat etmek gerekir, Hristiyanlığın kendine inananlar üzerindeki nüfuzu dogmalara dayanarak din ve ahlak birbirinden ayrıldığı halde, Müslümanlıkta dogmalar değil, dinin pratik yanı, ahlak, toplum, hukuk ve siyaset düşünceleri üzerine etki yapmakta ve böylece Müslüman'ın dimağında vatanseverlik, hukuk, görenek ve gelenek ve anayasa bir kelimede toplanmaktadır; bu kelime, 'Müslümanlık'tır. (s. 49) Kur'an öğretileri, bütün hukuki işlere ve hayata ait ödevlere geniş surette yayılmıştır. (s. 51)

Renan, "İsa dininde bir rahipler dizisi yoktu" der. Müslümanlıkta papazlık yoktur. Hz Muhammed'in getirdiği inançlar şüpheden, iki yüzlülükten temizlenmişti. Kur'an birlik inancının en şerefli anıtıdır. Putlara, insanlara, gezegenlere ve durağan yıldızlara tapmayı yasaklayan hz Muhammed, ortağı olmayan, her şeyi bilen öncesi ve sonu olmayan bir varlığı tanıyor ve yüceltiyordu. (s. 45)

Tabiatı yaradan, varlığını bütün eserlerine, kanununu insan kalbine koymuştur. Her yüzyılda gelen peygamberlerin görevi, Allah bilgisini uyandırmak ve Allah'ın kanununa uyulmasını sağlamaktı. Hz Musa ve İsa kendilerinden sonra gelecek daha büyük bir peygamberi haber vermişlerdi. Newton, Gibbon ve Yorsun üçlemenin uydurma olduğunu anlamışlardır. Kalmet, eski nüshalarda böyle ayet duymadığını söylemiştir. İsa, Allah'ın birliğini öğretmiş fakat Saint Paul ile Eflatun inançlarını da taşıyan Yohanna, Eflatunun üçlemesini kabul ederek İsa dininin birlik insancını ve sadeliğini bozmuştur. (s.46)

Hz Muhammed yeryüzünde Allah'ın dinini kurmak üzere gönderilmiş idi. Kur'an'ın en büyük iddiası Allah'ın, yani yaratıcının birliğidir ve Hz Muhammed bunu anlatmak için gönderilmiştir. Bu inanç bozulmaya başladığı zaman onu tekrar diriltip yaşatmak üzere

peygamberler gönderilmiştir ki, Hz Muhammed'in çıkışına dek bunların en üstünü Hz Musa ve İsa idi. Hz Muhammed hiçbir zaman yeni bir dinin kurucusu olduğunu söylememiştir. Buna karşılık Hz İbrahim'in dinini diriltip yaşattığını ve bunun kendisine vahyolunduğunu bildirir. Kur'an'ın biricik amacı Yahudi ve Hristiyanların bozup değiştirdiği kutsal levhaları düzeltmektir. (s. 47, 92) Hz İsa'da Musa'nın dinini diriltmeyi amaçlamıştır. (s. 93) Kur'an meleklerin de peygamberlerin de tapılmaya değer olmadıklarını anlatır. (s. 46) Müslümanlığın övüneceği birçok özellikleri arasında hele ikisi pek açıktır. Birincisi Allah'tan söz ederken insan zayıflıklarından ve hırslarından uzak ve ayrı tuttuğu yüce kişiyi en övücü, en korkulu sözleri bildirmesi; ikincisi de Kur'an'ın ahlak ve eğitime aykırı her düşünceden, hikaye ve sözden tamamıyla arınmış bulunmasıdır. Halbuki Kitabı mukaddes bu gibi kusurlarla baştan başa doludur. Kur'an öteki kitaplar adına kesinlikle o kadar bu kusurlardan temizlenmiştir ki utanma sahibi bir insan hiç kızarmadan onu baştan sonuna kadar okuyabilir. (s. 49)

Kur'an'ın tanımladığı Allah sadece evreni yaratıp kenara çekilmemiş, her zaman hazır olan ve işlere bakan ve her zaman işleyen bir güce sahiptir. Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve sabiliği yok etmesine şaşmamak gerekir. Müslümanlık hiçbir zaman engizisyon mahkemesi kurmamış, Müslümanlık kendini sunmuş ama hiç kimseyi dinini değiştirmeye zorlamamıştır. (s. 50) İslam yalnızca Müslümanlığı kabul edenlere değil, yenilmiş uluslara da adaleti yaymıştır. (s. 51) İslam, doğuda yaygın olan çok kadınlar evliliği sınırlamış, zina ve sapıklığı şiddetle yasaklamıştır. (s. 51)

İslam fatihleri çok toleranslı davranmışlardır. Bir hakikat olarak şunu söyleyebiliriz ki eğer batı beyleri, Araplarla Türklerin yerinde, yani doğuda hüküm sürseler, Müslümanların Hristiyanlara gösterdikleri toleransı, Müslümanlara kesin surette göstermezlerdi. Çünkü batı beyleri kendi dinlerine bağlı oldukları halde başka mezhep tutanlara bile zulüm edici işkenceleri yapmaktan çekinmemişlerdir. Catfield diyor ki: 'Araplar, Türkler ve başka Müslümanlar Hristiyanlara karşı, batılı ulusların Müslümanlara güttükleri hareketin aynısını gütmüş olsalar, doğuda Hristiyanlıktan eser kalmazdı.' Jourio diyor ki: "Müslümanların Hristiyanlara karşı hareketi ile papalığın gerçek inanmışlara karşı cevaz verdiği işkenceler hiçbir surette karşılaştırılamaz. Vodova'lara karşı yapılan savaşta, ya da Saint Bartelmy katliamlarında o kadar kan döküldü ki, yalnız bu kanlar Müslümanların döktükleri Hristiyan kanından pek çok fazladır. Müslümanlığın zulüm eden bir din olduğu üzerine beslenen taassuplu düşüncelerde insanları kurtarmak gerekir. Bunların düşüncelerine göre Müslümanlık ya ölüm ya da Hristiyanlığı bırakmakla korkutarak yayılmıştır. Bunun aslı ve esası yoktur. Papalığın yamyamlık ve yabaniliğe varan zulüm ve işkencesine bakılarak Müslümanların hareketi en yumuşak ve en alçak gönüllü hareket idi." (s. 53)

Milton derki: "Kostantin'in zamanından çok önce Hristiyanların hepsi de dinlerindeki temizliği ve saflığı çoktan kaybetmişlerdi." (s. 54) Zerdüşt dininden daha saf, Musa'nın koyduğu kurallardan daha hürriyet sever olan Muhammed dini, 7. Yüzyılda İncil'in temizliğini lekeleyen ve kirleten sırlar ve hurafelerden toplanmış inançlardan çok, akıl ile anlaşılabilir bir halde idi. (s. 55) Muhammed dininin elindeki en büyük belge, başka dinlerdeki noksanlıkları miras olarak almamış, hurafelerden uzak kalmış, Allah'lık yüce kavramı yerine bayağı bir put koymakla kirletmemişlerdir. Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır. Çünkü taassuptan kurtulmuş olanların hepsi de kabul ederler ki ilahlara insan kanı dökmek yerine, ibadet ve sadakayı koyan İslam dini, insanlara iyiliksever ruhu aşılamış, topluma dönük erdemli davranışları kuvvetlendirmiş ve böylece medeniyet üzerine önemli bir etki yaparak doğu alemi için bir nimet olmuş, kanlı silahlara gerek duymamıştır. İlerideki yüzyıllarda insan cinsinin düşünceleri ve inançları üzerinde barışçı bir etki yapmak üzere Haktan gönderilen en

kuvvetli vasıtayı, en inatçı taassup ve en cahil saldırılarla karşılamak kadar yanlış ve hem de gülünç bir hareket olamaz. (s. 55)

Peygamberin birçok hadisi ilme saygıyı emreder. Felsefe ve fen bilimlerinin koruyucusu Asya'da Abbasiler ve Endülüste Emeviler devrindeki Müslümanlardır. Araplar ve Müslümanlar arasında Fen ve sanayi altı yüz yıllık bir yükselme dönemi geçirirken bizim aramızda en kaba barbarlık hüküm sürmekte idi. (s. 56)

Mosheim: 'Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları bir gerçektir.' Modern Avrupa ilk şairlik ve romantik hareketini Araplara borçludur. Araplar kendilerine özgü bir dil ve edebiyat meydana getirmişler, kendilerinden önceki kavimlere bakarak şaşılacak kadar hızlı bir düşünce ilerlemesine uğramışlardır. (s. 57)

Hz Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yakma yalanı sonradan uydurulmuş bir iftiradır. Çünkü Batlamyus'ların Kütüphanesi, Julius Sezar'ın bir seferi sırasında yakılmıştır. Müslümanlar fen, tarih, şiir, felsefe ve başka konulara ait eserleri saklayarak bunlardan faydalandıkları meydandadır ki değil ki yakmak. Hz Ömer'in kütüphaneyi yaktığını söyleyen Ebulfereç dahi bu uydurma olaydan altı yüz sonra yaşamıştır. Halbuki daha önce yaşayan Hristiyan ve mısırlı tarihçiler böyle bir şeyden bahsetmezler. Gibbon'olay zamanında yaşayan hırisityan ve Yahudilerin bu konuda Ömer'den bahsetmemelerinin altını çizer. İskenderiye Kütüphanesi üzerine uzman olan Saint Croix, bu iftiranın bir hurafe olduğunu çünkü İskenderiye kütüphanesi dahil bir çok kütüphanenin dördüncü yüzyıldan sonra yaşamadığını ifade eder. (s. 59) Bu iddianın aksine, Araplarca yazılan tarih, tıp, ziraat ve başka ilimlewre ait eserleri, Kur'an nüshalarıdır diye yakan kardinal Ekzimen veya Çin İmparatorunun eserlerini yok edenler nasıl oluyor da böyle bir hareketi suç olarak ileri sürebiliyorlar?

Sözümüze geri dönelim: Avrupa bugün bile Müslümanlara borçludur: Yunan filozoflarına ait eserlerin saklayıcısı olmak, ilmin en önemli kollarını, fen, matematik, tıp ve benzeri ilimleri geliştirmek bakımından Avrupa Müslümanlara borçludur. (s. 60)

Endülüs'te İslam devletinin yıkılmasından kim acı duymuştur? Düşmanlarının tarihçileri bile sekiz yüz yıllık hükümeti sırasında bir tek zulmünü bile kaydetmedikleri o yüksek ruhlu ve cömert ulusun çalışma ürünleri olan felsefe, edebiyat ve matematik eserlerini yakmalarında hangi yüz kızarmamıştır? (s. 61) Clark, haçlı seferlerinden söz ederken diyor ki: 'Hiçbir ordu haçlı orduları kadar günah ve aşırılığa dalmamıştır. Haçlı orduları taassubunun korkunç saldırılarını işlemiş, bunlar dua ve ibadet yerine insan kanı dökmekle günahlarından kurtulmak istemişlerdir.' Selahattin, ikinci haçlı seferi zamanında Kudüs'ü geri aldı, teslim esnasında hiçbir can telef olmadı. Aynı zamanlarda Hristiyan kahramanı I. Richard, büyüklük ve şatafatını tebasında zulümle topladığı korkunç paralara borçlu idi. O, cimri, şehvet düşkünü bir lut kavmi izinden gidendi. Gazneli Mahmut ise ilim ve irfanı korumuş, başkentini dahi sahiplerinin toplantı yeri yapmıştı. (s. 64) 12. yüzyılda Vitri şehrini alan Fransa'nın 7. Lui'si şehrin tamamını yaktırmış, birçok insan alevler ortasında kül olmuş idi. Elimizde Müslüman padişahlara çağdaş olan Hristiyan krallarının işkencelerine dair bol bol belgeler vardır ama iyilikseverlikleri üzerine bir şey var mıdır? (s. 65)

Müslümanların, Hindistan halkından çaldıkları iddia ediliyorsa da bu iddia ispat edilemiyor. Kendilerine batılıların barbar sıfatını verdiği Müslüman prensler kamu-toplum yararına, bugünün ordularını besleyecek ve donatacak kadar para harcamışlardır. (s. 68) Aynı zamanlarda İngiltere'de tek bir kanal yoktu. Şehir güvenliği diye bir şey söz konusu değildi. Mister Holwell, Cnlerestiuy Historiceleventd adlı eserinde Müslüman hakimiyetindeki o zamanki Hindistan'da

yolcuların mal ve canlarının korunduğunu, yolcular birinci konağı geçtiler mi koruyucular, onları ikinci konağın koruyucularına teslim ettiğini, yolcuları teslim ettiklerine dair bir senet alıp bu seneti kendi konaklarının komutanlarına götürdüklerini ve deftere kaydolan bu senetin daha sonra merkeze gönderildiğini yazar. (s. 69) Yazar aynı yüzyıllarda Avrupa krallarının uyguladığı, katliam ve yakma başta zulümleri sene sene kitabında sıralar. (s. 70-75 vd. 74. Sayfadaki ilginç örneklerden biri: Makinos, 'Tarihi medeniyet' adlı eserinde der ki: Portekizdeki engizisyon, öğrendiği bazı hareketleri yapan bir atın şeytanın etkisinde kaldığını ileri sürerek idamına hüküm vermişti.) Hindistan valisi Hestingens şöyle diyordu: "İngiltere'nin saldırgan ruhu, öte yandan İngiliz vatandaşlarının kayıtsız hatta teşvik gören ahlaksızlığı, ulusal ünümüze, silahlarımızın ve kuvvetimizin verdiği zarardan daha korkunç zarar vermiştir." Tarihçi Mill diyor ki:' Ode ülkesi daha önce yüksek bir refah düzeyinde idi. Fakat memurların çokluğu, aylıların yüksekliği, emekli, asker ve sivillerin masrafları dayanılmaz bir hale geldi.' Zamanla İngiltere bütün ülkede düşman kabul edilir hale gelir. Mister Hestingens, olayı özetler: Biz diyoruz ki, 'Siz bu orduyu istemiyorsunuz fakat onun masraflarını ödemeye mecbursunuz.' (s. 77) Lord Dalhussi, 1836 yılında imzalanan anlaşmaların hükümlerini bozarak Ode'yi İngiliz ülkesine katar. Halbuki Mister Key'in dediği gibi, bu ülke başındaki hükümdar ülkemizin dostu idi, halkı ordumuza dahil edilmişti… Lord Kornawellis şüphesiz adaletli bir adam idi. Lord Tingmaus dinine düşkündü. Lord Velesley büyüktü. Fakat Ode hükümdarına yaptıkları işlemde zerre kadar adalet, beceri, büyüklük veya din düşkünlüğü yok idi. (s. 79)

Lord Melvill adıyla anılan Mister Dondas, 1782 yılında avam kamarasında verdiği söylevde diyor ki: "Dekan nizamı bize arazilerini verdi. Karşılığında ona yıllık vergi verilecekti, verilmedi, bunun üzerine İngilizleri, sözlerine güvenilmez, şeref ve değer gibi kavramlara bağlanmaz, adalete önem vermez bir ulus olarak yayar. Artık Hindistan arazisinde bir tek İngiliz bulundukça hiçbir Hindli kendini güvenlikte hissetmiyordu." (s. 80)

Türk sadrazamının İngiltere elçisi Sir Robert Ensley'e verdiği resmi yazı, İngiliz milletvekili Mister Grey tarafından 1792 yılı 29 Şubatında avam kamarasında okunur:

Kendilerine yardım etmekte olduğumuz söylendiği halde sonradan kendilerine hainlik ettiğimiz Türk müttefiklerimiz, hareket yolumuzu iğrenme ve hakaret ile karşıladıklarını gösteriyorlar. Sadrazamın resmi cevabî yazısı: … İyi huylar çoktan Avrupa'dan kovulmuştur. İngiltere insanları alıp sattığından ona hiç güvenmemek gerekir. Sizin dostluğunuza, yardımınıza istekli değiliz. (Rusya ile arabuluculuk önerisinde bulunmaktadır İngiltere) Bakanınız sadece, paraya taptığını haber aldığımız ulusunuzu eğlendirmek için bir iş çevirmektedir. Sizin ayırt edici özelliğiniz cimriliğinizdir. Siz tanrısınız alır ve satarsınız. Taptığınız paradır. Bakanlarınız ve ulusunuzun gözünde her şey ticarettir. Türkler hile ve oyun bilmezler. Şeytanlık ve hilecilik Hristiyanlık ahlakıdır. Sizin gibi herkesi yoldan çıkaracak bir ulusun nesine güvenilebilir? Hâlbuki Türk, hiçbir söz vermesine, şerefine karşı koymuş mudur? Asla! Buna karşılık hiçbir Hristiyan devleti faydanın ve hırsın gerektirdiği zamandan başka hiçbir sözünü tutmuş, hiçbir taahhüdünü yapmış mıdır? Hayır! Eğer siz, denildiği gibi dünyanın en alçak Hristiyan ulusu değilseniz, en atak ve en sahteci ulusu olduğunuz gerçektir. Sizin aranızda yaptığınız barışlar rüşvete dayanır. Osmanlı vezirleri Avrupalıların sözlerini çok dinlemişler fakat her zaman hainlik görmüşler, satılmışlar ya da aldatılmışlardır. Sizin amacınız bütün insanlığı birbirine düşürmek sonra faydalanmaktır. Sizin dininiz para kazanmaktır. Taptığınız put cimriliktir. (s. 80-82)

Mösyö A. Obisinyi tarafında 1855 yılında yazılan 'bugünkü Türkiye' adlı eserden: Alışverişte Türk para indirmez. Yahudi ve Hristiyanlar bambaşkadır. Bir kural olarak Ermeni'nin istediği paranın yarısını, ruma üçte birini, Yahudi'ye dörtte birini veriniz fakat Müslüman'la alış veriş

ettiniz mi, istediği fiyattan emin olunuz ve istediğini veriniz. Türk verdiği söze asla karşı gelmediğinden başkalarının da sözüne inanır. Müezzin ezan okudu mu dükkân sahibi mağazasını açık bırakarak ve genel güvenliğe dayanarak komşu camiye gider. İstanbul gibi büyük bir başkentte bütün yıl ancak üç dört hırsızlığın olduğu bile duyulmaz. Bir İngiliz gezginci Daily News gazetesine son günlerde şu sözleri yazmıştır: Bir araba kiralamıştık. Geceleyin Türke araba yanında bir adamın bırakılmasını ve eşyaları korumasını hatırlattım. cevap olarak, 'Ne gerek var efendim, eşyalarınız burada haftalarca dursa kimse ona el sürmez' dedi. Ertesi gün her şey yerli yerinde idi. Düşünsenize bütün gece buradan Türk askerleri geçiyor. Bunu Londra'nın büyük minberinden Hristiyanlara söyleseniz, sizin rüya gördüğünüzü sanırlar. Bir defa bir tüccarın kesesi patlar, içindeki paralar dağılır. Kimi denize düşer. Halk denize de atlamak dahil parayı toplar, bir hamalda keseyi sırtlar evine götürür. Evde para sayılır tastamamdır. Türkler için dinini değiştirtme için işkenceli hareketlerde bulunmak gibi suçlamalar gerçeğe aykırıdır. Türkiye'de hiçbir zaman din yüzünden sıkıştırmalar olmamış, belki Türkiye, Hristiyan taassubunun kurbanlarına sığınak olmuştur. Halbuki bugüne kadar Atina'da Miladi İsa yortusunda, Yahudiler sokakta gezmeye cesaret edemezlerdi. Türkiye'de camiler, kilise ve başka tapınaklara saldırmaz. İzmir ve İstanbul'da Katolikler, Paris ve Liyon'dakinden daha serbesttir… Buna karşılık Türkiye'de 'Hristiyan köpeklerin' her gün işkenceye uğradıklarından ya da her gün kadınların çuvallara konularak konaklardan denize atıldıklarına inanmayan kaç kişi vardır? İyilikseverlik din ve inanç ayırımı gözetilmeden herkese yapılan bir şeydir. Özetle kelimenin gerçek anlamı ile bugüne kadar barbar dediğimiz ve böylece saydığımız Türkler kadar insanlığı seven bir ulus görmedim. (s. 83-88)

Suçlamalara reddiye (yalanlara karşılık verilmesi)

Hz Muhammed'e karşı olanların suçlamaları 4 temel başlıkta toplanabilir. Muhammed kendi eseri olan bir dini, Allah'ın vahyi iddiası ile yaymıştır. Muhammed dinini kılıçla yaydı. Muhammed maddi ve haz dolu bir cenneti gösterdi. Muhammed çok kadınla evliliğe izin verdi. (s. 89)

Müslümanlık bir Allah dinidir.

Hz Muhammed'in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün şartları ispat etmektedir. Dininin kökleştiğini gördüğü halde, kendini büyütmek için bundan faydalanmamıştır. Peygamber hiçbir zaman insanüstü olduğunu iddia etmemiş, 'bende sizin gibi bir insanım' demiştir. (s. 89)

Hz Musa bir başkan, kılavuz, kanun koyucu olmasa Beni İsrail soyunu Mısır'dan çıkaramazdı. Hiç kimse İsrail soyunu birleştiren Hz Musa'yı hırs ile suçlamayı düşünmemiştir. Arabistan'da da durum böyle idi. Birbirleri ile savaşan kabileler vardı. Bunları birleştirmek, bir topluluk haline getirmek gibi bir teşebbüs hırs ile açıklanmakta uzaktır. (s. 90) Allah'ın bir olduğunu öğretmek, Allah'ın peygamberinin yapacağı bir iş olduğu ortadadır. Hz Muhammed Allah'ın bir olduğu inancını o kadar sağlam bir şekilde topluma yerleştirmiş, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Hâlbuki putperestli Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir. Bizans imparatoriçesi İrin, 787'de İznik konferansını toplattırarak putlara ve heykellere tapmayı yeniden uyandırmıştır. (s. 91)

Hz İsa kendinden bahsederken üzüm, yol ve kapı kelimelerini kullanıyor. Bütün Hristiyan teolojicileri uğraştıkları soruları çözmek için mecaz ve istiareye güveniyorken, Müslümanları niçin bu haktan yoksun etmek istiyorlar? (s. 92)

Hz Muhammed ancak samimi bir bilinç ile bu kadar dayanıklı ve girişken hareket edebilmiş ve zerre kadar sarsılmadan, Hatice'ye sırrını açtığı günden Aişe'nin kollarında öldüğü güne kadar çalışabilmiştir. Hz Muhammed, peygamberliğine en kesin şekilde ikna olmuş idi. Bu kanısı temelsiz değildi. Her türlü alay ve aşağılamalar ile karşılaşan İslam peygamberi yolundan kıl kadar ayrılmadı. Korkutmalar, işkenceler onu Allah birliği inancını her yana yaymaktan, zamanında yaygın olan ahlaktan çok daha yüksek bir ahlakı öğretmekten alıkoymadı. Hz Muhammed padişahlık arkasında koşmadı. İnsanları adalete çağırdı, merhameti sevdirmeye çalıştı. Kıyamet günü hesaba çekileceklerini söyledi. Bu görevi tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe'nin yanında bir saray yaptırmadı; sade evine geri döndü. (s. 94)

Müslümanlık kılıçla yayılmamıştır

Hristiyanlar putperest Kenan'lıların, putperest oldukları için Beni İsrail tarafından yok edildiklerine inanırlar. Hz Muhammed'in savaşları da yok etme savaşı değildi. İnsanları bir olan Allah'a ibadet öğretmek amacında idi. Muhammed İslam'a saldıranları bastırmış ama günahsız kadın, kız ve çocukları korumuş idi. İspanyollar Peru ve Meksika'da hiç merhamet göstermemişlerdir. Aynı İspanyollar 12 milyon Hintliyi yok ederken hareketlerinin Kitabı Mukaddese uygun olduğuna inanıyorlardı. Las Csasa diyor ki: Sen Dominik ve Jamaika adalarında köpeklerce parçalanmak üzere diri diri çocukların atıldığını gördüm. (s. 95)

Bugün ellerinde gezen Kitabı Mukaddes'te şu emirler vardır: Musa dedi, Rab emrediyor, her adamı ve kardeşini, her adamı ve arkadaşını, her adamı ve komşusunu öldürünüz. (K. Huruç), Yeşu, İarailin rabbi tarafında verilen emre göre bütün memleketleri kırdı, her canlıyı yok etti. (Yeşu, 10,42) Samoil Şaule dedi ki. Git, hiç birini koruma, erkek, kadın, çocuk, emzikli yavru, inek, keçi, deve, eşek hepsini kes. (S. Evvel, 15,3) Bütün beldelerin halkından nefes alan hiç birini koruma. (K. Tesniye) İşlediği zulümlerden dolayı kendisine haklı olarak II. Neron adı verilen Konstantin, 324'de toplanan İznik konsiline başkanlık etmiş, ilk defa bu konferansta İsa Allah'ın oğlu kabul edilmişti. (s. 99)

Yuvafter piskoposu Saint Hiller, 4. Yüzyılda şöyle söyler: Bu ne acınacak bir hal ve ne korkulu bir durumdur ki insanların düşünceleri sayısınca mezhepler, istekleri sayısınca inançlar, hata ve kusurları sayısınca yoldan çıkışlar var. (Gibbon, Roma'nın izmıhlal ve sukutu adlı eserinden) Haçlı savaşları sonunda 200 yıl içerisinde milyonlarca insan öldürülmüş, Luther mezhebi taraftarları yok edilmiş, 8. Henri ile kızı Mari tarafında katliamlar emredilmiş, Saint Bartelmi katliamı olmuş, engizisyon katliamları gerçekleşmiş, piskoposlar birbirlerini zehirlemiş, öldürtmüş, her biri Neron'ları ve Kalıgula'ları geride bırakan onikiden çok davacı papalar her türlü cinayet ve kötülüğü yapmış, yenidünya ahalisinden 12 milyon insan yok edilmişti. Yalnız Paris'te 10.000'den fazla insan öldürülmüş, Papa 13. Gregoire, bu geceyi yapanları afettikten sonra bu olayın kutsanmasını istemiştir. 1627'de Papa Urban, yayınladığı emir ile papadan izin almadan vergi kesenleri, Türkler veya kiliseden ayrılanlarla anlaşma yapanları, roma mahkemesinin hükümlerine karşı koyanları tamamıyla lanetliyordu. Acaba Hz. Muhammed, ya da onun dinine bağlı bir kimse hiçbir zaman kendisine bu kadar yetki vermiş midir? (s. 98)

Mith Piskoposu, 'Doğu ile öteki memleketlerin özellikleri' adlı eserinde Hz Muhammed tarafında Sina rahipleri ile bütün Hristiyanlara verilen berat'ın maddelerini tek tek sayar: Rahipler korunacak, can ve malları sakınılacak, onlardan vergi alınmayacak, Hristiyanların valileri değiştirilmeyecek, kiliselerden çıkarılmayacak, Müslüman'la evlenen Hristiyan kadının kiliseye gitmesi engellenmeyecek, Hristiyanları Müslümanlar savunacak, anlaşmaya saldıranlar Allah'ın emrine saldırmış olacaktır. (s. 99-101)

Kur'an'ın anlattığı cennet

Suçlama, cennetin baştan aşağı maddi lezzetlerle dolu olmasıdır. Vücudumuzun düşündüğümüzün üstünde bir şekil alacağına ve duygularımızın olağanüstü bir neşe ve çalışma kazanacağına inandıktan sonra bunda anlaşılmayacak bir şey kalmaz. Madem kıyamet gününde bize bedenimiz ve duygularımız geri verilecektir, o halde duygularımızın orada da erişeceği şeylerden zevk almayacağını kim söyleyebilir, bu gibi zevklerden tat almak nasıl günah sayılabilir, bir suç ya da kötüleme sanılabilir? Beden kadar ruha da zevkler bağışlanmıştır. En büyüğü Allah'ı gözle görmektir. Bu en yüce zevk cennetin öteki zevklerini unutturacaktır. Cennetteki bahçeler, köşkler ve nimetler vb. şeylerle yetinenler, cennet halkının en aşağı düzeyindedirler. Ünlü Heyd, cennet nimetlerinin mecaz yolu ile anlatıldığını bunun kitabı mukaddeste de benzer şekilde bulunduğunu belirtir. (s. 102) Ünlü Herbleu'nun 'Bibliotica Orientalis'de Müslümanlarca en büyük zevkin Allah'ın gözle görülmesi olduğunu bildirdikten sonra, 'Müslümanlara karşı duranlarca söylendiği üzere onların ahirette duyguları sevindirecek zevklerden başka zevk tanımadıkları doğru değildir.' der. Bu anlatmalardan, İslam dininin şehvet dolu olduğuna dair söylenen sözlerin insaflıca olmadığı anlaşılır. Hz Muhammed tarafından öğütlenen cennetin onun karakterini gösterdiğini söyleyenler yanılıyor. Belki pek zulmedici saldırılarda bulunuyorlar. Çünkü Hz Muhammed bunun tam tersine yoksul, çalışkan, en aşağı insanların işleme amacı saydıkları şeylere önem vermez bir insandı. (s. 103)

Çok kadınla evlenme sorunu

Oripidis ve Eflatun çok kadınla evlenmeyi savunmuştur. (s. 103) Montesquieu, sıcak ülkelerde kadınların sekiz dokuz on yaşlarında evlenme çağına vardıklarını, yirmi yaşında adeta ihtiyarladıklarını, akıllarının güzelliği ile birlikte yetişip büyümediğini, bu yüzden bu memleketlerde çok kadınla evliliğin pek tabii olduğunu belirtir. Ilıman ülkelerde kadınlar daha ileri yaşta olgunlaştıkları ve evlendikleri için kocaları ile beraber yaşlanıyorlar ve evlendikleri zaman akılca ve bilgice hayli ilerlemiş bulunuyorlar. Sıcak ülkelerde güzellik ve çekicilik hayatın başlangıcında görülür, ondan sonra söner. Çok kadınlar evlilik kitabı mukaddeste de onaylanır ve kutsal sayılır: Tekvin, 30; K. Huruç, 21, Tesniye, 17, Samoili evvel, sani…vd. Saint Chrisostum, Agustin, Papa Gregor, Bertar Dö Oşinus, John Milton da bu görüşü savunur. Hz Muhammed eski din kanunlarına uygun olan bir şeyi düzenlemiştir. (s. 104-107) Doğuda kadınların mahkum olduğunu sananlar yanlış bir sanıya sapıyorlar. Etkinson eserinde, doğudaki hele İslam'daki kadınların taşıdıkları hakları ve faydaları anlatır. Ünlü gezgin Nayboher de, 'Ben Arabistada bir ayrılık görmedim. Bu memleketin kadınları, Avrupadakiler gibi serbest ve mutlu. Araplar dört kadınla evlilik hakkında pek az faydalanıyorlar. Çünkü eşler arasında eşitlik ve adaletle yükümlüdür din kanunlarınca. Bu zorluktan dolayı Araplar bunda çok az faydalanır.' demektedir. (s. 105)

Batıda modaya bağlı olan kadın, çok kadınla evlenmeyi cezasız ve onur tanıyan ülkelerden çok, alınıp satılmaktadır. (s. 108) Yazar kitabının son kısmında, Kur'an'dan aldığı ayetlerle, Kur'an'ın yüksek ahlaka verdiği öneme dair ayetleri sıralar. (s. 109-120)

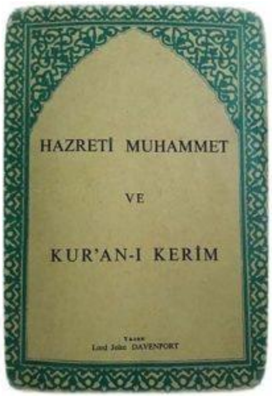

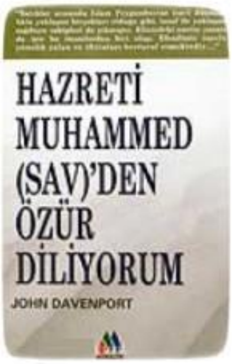

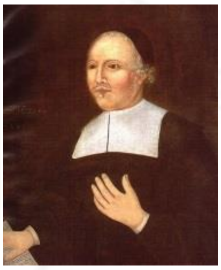
John Davenport (1597-1670)

*

Haberlerin ağında İslam

"İnkârcıların önderleri güç, mevki ve sermaye sahipleridir. (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 56; Enam, 123; Ahzab, 37; Sebe, 31) Kur'an sürekli, yoksulları doyurmaya, fakir ve güçsüzlere iyilik yapmaya, yetimlere yardım, acıma ve haklarını korumaya, malın zekatını verilmesine, infaka, ilişkilerde iyilik ve bağışla davranmaya, iyiliği emretme ve kötülükten sakındırmaya davet etmektedir. (s. 66; Araf, 33, 157, 199; İsra, 26-38; Fussılat, 33; Necm, 29; Vakıa, 41; Müddessir, 38-45; Kıyamet 20; Fecr, 17-20; Beled, 11-18; Leyl, 5-21; Duha, 9-11; Adiyat, 6-11; Hümeze, 1-9; Maun, 1-7) Zenginler, Kur'an'ın çağrısını kendi servetleri için tehlike görerek engelleyip yok etmek için ayaklanırlar." (s. 70)

"Özellikle batı medyasının yoğun kampanyası birçok sıradan insanın zihninde, İslam ve Müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet çağrışımı yapmasını sağlamıştır." (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık, s. 10)

Önsöz

Edward Said, 1967 yılına kadar tam anlamıyla Amerikalaşmış bir batılı aydın idi. 1967 Arap İsrail savaşındaki hezimet Said'i sarsar ve başka bir Said oluşmaya başlar. O bir "Filistin burjuvazisidir." Filistin kökenli bir Hristiyan ve Amerikan vatandaşı olan Edward Said, Kolombiya üniversitesinde İngiliz dili ve edebiyatında öğretim üyesidir. O batı düşünce ve duygularının tüm dokularını kavramakta uzmanlaşmış bir kişidir. Aynı zamanda büyük bir hezimeti iliklerinde hisseden doğulu bir Hristiyan'dır. İslami önyargı ile damgalanma kompleksi taşımayan biridir Said. O gazetelerin kafaları deforme ettiğini, kitle iletişim araçlarına hükmedenlerin su içtiği pınarların, suyu batıdan sağlandığını, haberlerin batıdan alınıp, batılı gibi duyup düşünüp öyle aktarıldığını ortaya koyar. Batı aynı zamanda içimizdedir, zihnimizi işgal etmiş durumdadır. (s. 6-8)

Giriş

Said'in Oryantalizm adlı kitabı, Napolyon'un Mısır'ı işgalinden başlar ve sömürgecilik dönemi, İngiliz ve Fransız hegemonyasının yerini Amerikan hâkimiyetine bırakmasından bahsederek devam eder. Oryantalizmin adlı eserinin temel konusu bilgi birikimi ile güç arasındaki ilişkidir. (s. 9) Said'in iddiası Amerikan basınının İslamiyet'i bir yandan aktarırken bir taraftan da örttüğüdür. (s. 11, Çeviren Alev Alatlı'nın dipnotu)

İran devriminden sonra ABD büyükelçiliği baskını olayını ele alan ABD basını olayı aktarırken, olayın İslamiyet'le alakalı olması, gazete muhabirlerine yanlış yapma imtiyazı tanımakla kalmayıp, ırkçı bir nefret ve derin bir düşmanlığı da sergilemesine olanak tanımaktadır. İslamiyetle ilgili haberlerde tam bir etnosentrisizm (Kendi kültürünün bütün kültürlerden üstün olduğu inancı) vardır. (s. 12) İslamiyet batı için daima özel bir tehdit temsilcisi olmuştur. (s.13, 89) J. B. Kelly, 'Arabistan, körfez ve Batı' adlı kitabında, günümüz politikacılarına en uygun kılavuz olarak, 15. Ve 16. Yüzyıl Portekiz sömürgeciliğini önermektedir. Sömürgecilik sükûnet getirdi' demektedir. Kelly bağımsızlıklarını kazanan Asya ve Afrika ülkelerini, despotizm ve barbarlığa dönüş olarak nitelendirmekte, çözüm olarakta yeniden işgali önermektedir. Batıyı 'Bizim hakkımız' olanı almaya davet etmesinin altında yatan, İslam kültürüne karşı duyduğu derin nefrettir. (s. 15) Batı için Yemen, Türkiye, Mısır'da ne olduğu önemli değildir, önemli olan batı petrol rezervlerini elinde tutan şeydir. Gerisi önemli olmadığı gibi üzerinde düşünmeye de gerek yoktur. (s. 16) İslam sağcılara göre barbarlığın temsilcisidir; solculara göre ortaçağ dinciliğinin sembolüdür; ortacılara göre de zevksiz bir eksantrikliktir. Üzerinde birleşilen ortak nokta, hakkında fazla bir şey bilinmemesine rağmen, İslamiyet'in tasvip edilecek bir tarafının olmadığıdır. Bu kitap İslamiyet savunması değildir. Yapmak istediğim İslamiyet'in batıda hangi amaçlara hizmet edecek şekilde kullanıldığını anlatmaktır. (s. 17) Oryantalistler direkt olarak sömürge dairelerine bağlıdırlar. (s. 18) İslamiyet uzmanı olupta hükümete danışmanlık yapmayan veya şirket, basın hesabına çalışmayan hemen hiç kimse yoktur. (s. 9)

Ortada bir İslamiyet imajı yaratılır ve sonuç olarak soğuk harbi diriltmekten tutun ırkçılığın uyandırılmasına (Catıda islamofobi bu tür haberlerle uyandırıldı), muhtemel bir işgal için hazırlıklar (Irak, Suriye işgallerinde bunu tam anlamı ile gördük!) Müslümanlara ve Araplara durmaksızın iftira etmek gibi, bir takım manevralara girişilebilir. (Noam Chomsty ve Edward S. Herman, İnsan haklarının politik ekonomisi, 1979) Neyin müsaade edilebilir, neyin edilemez olduğuna ABD karar verir. West Point basın toplantısında, dinleyicilerden biri, 'Amerikan hükümetinin işkencelerden bahsetmesi ikiyüzlülüğün dik alasıdır çünkü Pehlevi döneminde İranlıların lime lime edilmesine Amerika seyirci kalmıştır.' dediğinde, Tahran elçiliğinde görevli diplomat Bruce Laingen, iki kez üst üste, soruyu duymadığını söyleyip konuyu hemen değiştirerek İran'ın zalimliğine getirmiştir. (s. 28)

Fransız avukat Christian Bourguet, Başkan Carter'a: "444 gün ABD büyükelçiliğinde hapis tutulan 52 Amerikalının hiç biri suçlu olmasa bile, İran'da pek çok şey yapmış olan bir ülkenin diplomatları olarak suçludurlar. Hareketin onlara karşı olmadığı anlaşılmalıdır." demiştir. Aslında Amerikalıları sevmeyen, onları tutsak alan herhangi bir ulus, tehlikeli, hasta, mantıktan ve insanlıktan uzak ve terbiyesizdir! (s. 30) ABD istediğini yapmak hakkına sahiptir ve İranlılar gerekli gereksiz şikâyet edemezler ya da tepki gösteremezler. (s. 31)

İslamiyeti aktarma, Haberlere göre İslamiyet

İslamiyet, Batı

1980 yılında Con Ed adlı şirket Amerikan halkının dikkatini petrole alternatif enerji kaynaklarına çekmek amacı ile bir reklam hazırlar. Reklamda entarili Araplar yanında, Humeyni, Arafat, Hafız Esat gibi şahsiyetlerin de hareketsiz görüntüleri yer alır. Burada verilmek istenen mesaj, Amerikan petrol kaynaklarının bu tür adamların kontrolünde olduğudur. (s. 37) Bu reklamın iki yönü vardır: İslamiyet'in imajı ve bu imajın Amerika'daki kullanışı. Oryantalist düşüncenin temelinde, hayali fakat kesin çizgilerle ayrılmış iki coğrafya yatar. (s. 38) İslamiyet'in kaderi çok özel bir düşmanlık ve korku ile izlenmek olmuştur. Bunun

temel nedeni batının İslamiyet'i Hristiyanlığa ciddi bir rakip olarak görmesi ve Hristiyanlığı tehdit ettiği düşüncesidir. Ortaçağın hemen tümünde ve Rönesans'ın ilk döneminde İslamiyet'in eski Hristiyanlar tarafından kurulduğuna, şeytani bir din olduğuna inanılırdı. Muhammed şeytanın ajanı olan bir şehvet düşkünü idi. İslam, batıya hiçbir zaman tümüyle boyun eğmeyen tek medeniyet olarak görülüyordu. (s. 39) 18 Ağustos 1980'de V.S. Naipaul, Newsweek International'da yeni kitabını tanıtırken, 'İslamiyet'in entelektüel özü olmadığından yıkılmaya mahkûmdur' demektedir. Yazara göre medeni, akılcı ve batılı bir noktadan bakıldığında, kişinin tasvip etmediği her şeyi bünyesinde toplayan, her nasılsa, İslamiyet'tir. Öyle görülüyor ki İslamiyet muhabirlerin, 'uzmanların' elinde kaldığı müddetçe, Müslüman dünyasının çeşitli olguları tek bir etiket altında toplanacak, kötü niyetli ve düşüncesiz bir varlığa indirgenecektir. (s. 42) Hiçbir kitlesel yıkım veya cinnet; batı, Çinhindi, Hristiyanlık veya batı kültürüyle özdeşleştirilmeyecektir. Bu tür özdeşleştirmeler İslamiyet için saklı tutulmaktadır. İslamiyet'le karşı karşıya getirilen her zaman Hristiyanlık değil 'Batı' olmuştur. Niçin? İslam dünyası hala din, ilkellik ve geri kalmışlık çamuruna saplanmış olarak görülmektedir. Oysa batı moderndir! (s. 44)

Diğer bütün dinlerden farklı olarak İslamiyet cami ile devlet veya din ile günlük hayat arasında bir ayırım yapmayan, topyekûn bir dindir. (Edward Said, H.A. İslam, s. 45) New York Times Beyrut muhabiri John Kifner; "İslamiyet günlük hayatı düzenleyen kuralları ile topyekûn bir sistemdir." (14. 09.1980) demektedir.

Amerika ile Avrupa'nın İslam bilinci birbirinden farklıdır. Yakın zaman kadar örneğin İngiltere ve Fransa büyük Müslüman imparatorluklarına sahip idiler. Amerika'nın bunlara kıyasla hiçbir deneyimi yoktur. (s.47)

İslamiyet'in çoğu Amerikalının bilincinde yer almaya başlaması, gazetecilik açısından habere değer petrol, İran, Afganistan veya terör olaylarıyla bağlantılı olduğu göz önünde bulundurulmalıdır. 16 Nisan 1979'da, Time dergisi ana konusu İslamiyet idi ve kapakta, Gerome'nin bir yağlı tablosu vardı, Minareden ezan okuyan sakallı bir müezzin. Derginin başlığı: 'Militan Uyanış.' İdi. (s. 51)

Filistinlilere Yakın doğu'da ağırlığı olabilecek siyasal bir güç olarak değil, bir yerlere yeniden yerleştirilebilir göçmenler olarak bakılmaktadır. (s.56)

Ben Avrupa ve Amerika tarihinde İslamiyet'in 'hiddet, önyargı ve siyasal çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında' genel olarak incelendiğini ve üzerinde düşünüldüğü döneme rastlamadım. (s. 58) Oryantalizm ideolojiktir ve kirletilmiştir. (s. 60) Napolyon'un Mısır'ı işgali ile oryantalizm Fransa'da doruk noktasına ulaşır. Edward William Lane ve William

Jones gibi bilim adamları tarafından başlatılan doğuyu öğrenme girişimlerine sağlam bir yatırım yapmasaydı, İngiltere'nin Mısır'ı bu kadar uzun ve kuramsal bir ağırlıkla işgal altında tutabileceğine ihtimal vermiyorum. (s. 61) Müslümanların ve Arapların, esas itibari ile ya petrol müteahhitleri ya da geleceğin teröristleri olarak haber kapsamına alındığını ifade edersem pek az abartmış olurum. (s.62) Garip olan, Batıda, İslam ortaçağ mantığı üzerine açıklama yapanların pek azının İran'ın birkaç mil batısında, Begin'in İsrail'inde, hareketlerini dini otoriterlere ve pek ilkel olduğu düşünülen bir dini doktrine göre ayarlamaya istekli bir rejimin olduğuna değinmiş olmasıdır. Amerika'da milyonlarca taraftarı olan televizyon dinleri ve 1980 ABD başkan adaylarından üç tanesinden ikisinin Hristiyan tövbekârı olduğu, Papa II. Paul gibi liberal olmayan dini kişilileri de hatırlayan pek azdır. (s.66-68) **28 Haziran 1970 tarihli New York Times gazetesinde George Ball, 'Orta doğudaki Amerikan çıkarlarının çok önemli olmaları nedeniyle, Başkan'ın Amerikalıları muhtemel bir orta doğu işgali olgusuna karşı "eğitmesi" gerektiğini' söylüyordu. (s. 67)**

'ÖZGÜR BASIN' NARALARI ATAN BATI VE İŞBİRLİKÇİLERİ İSRAİL'İN KATLETTİĞİ MUHABİRE KÖR!

Yere batsın sizin basın özgürlüğünüz

Kendilerine boyun eğmeyen ülkeleri 'sansürcü' ve 'özgürlük düşmanı' olarak lanse etmeyen çalışan Haçlı Batı ve yerli işbirlikçileri, Siyonistlerin katlettiği El Cezire muhabiri Şirin Ebu Akile için üç maymunu oynuyor. FETÖ, PKK ve DHKP-C'yi savunan sözde gazetecilerin tutuklanmasını 'basın özgürlüğünü kısıtlamak' olarak niteleyen şer cephesi, uzun namlulu silahlarla hedef aldığı gazetecileri teker teker öldüren İsrail'in katliamlarını ise ya görmüyor ya da 'soruşturulsun" diyerek göstermelik tepkilerle geçiştiriyor.

Aralarında Yasir Murtaza, Fadıl Şahan, Nezih Darvaz, Naci El Ali, Hanna Makbul, Macid Ebu Sarar, İbrahim Nasır, Abdülhafız El-Esmer ve Kemal Nasır'ın da olduğu onlarca Filistinli gazeteciyi katleden İsrail, Batılı ülkelerin ve yerli uşaklarının suskunluğundan aldığı cesaretle son olarak El Cezire televizyonu muhabiri Şirin Ebu Akile'yi kasten öldürdü.

İSRAİL'İ KIZDIRMAKTAN KORKUYORLAR

- Medya Derneği Başkanı Ekrem Kızıltaş: "Bu melaneti işleyen İsrail'in öldürdüğü hanım gazeteci, yıllardan beri İsrail'in Filistinlilere yönelik uyguladığı zulümleri, Filistinlilerin davasını ve İsrail'in bu konudaki insan hakları ihlallerini açıkça tespit eden ve bunu dünya kamuoyuyla paylaşan bir gazeteciydi. Çifte standartlı camia, yarım ağızla karşı çıkıyormuş gibi yaparak konuyu geçiştirme derdinde. Çünkü eninde sonunda İsrail'i ve onun uzantılarını kızdıracaklarını biliyorlar."

AMAÇ, FİLİSTİN'İN SESİNİ KISMAK

Yorum Çevreleri

Hiç kimse Amerikan uluslararası şirketlerinin kartel olmasında bahsetmiyordu. Bu etiket OPEC üyelerine tahsis edilmişti. (s. 70) Liberalizm, sömürgeciliğin ince yüzüdür. (s. 75) Flora Lewis, 28-31 Aralık 1979'da New York Times gazetesinde bir dizi yayınlar. Amaç İslamiyet'in bize karşı olduğu mesajı idi. B. Lewis'e göre İslamiyet'in anormallikleri: Arap dilinin gariplikleri, acayip inançlar, müminler üzerinde totaliter bir hâkimiyet Kur'an, din vb. İslamiyet'in tek açıklaması, bize karşı olması ve bizi tehdit etmesi idi. İslamiyet'i hemen her Müslümanla bir tutabilirdiniz, buna en uygun aday da Humeyni idi. Bu eşleştirmeden sonra, söylediklerinizin aslı olup olmadığını araştırmadan, İslamiyet'i hoşunuza gitmeyen her şeyle bağdaşlaştırabilirdiniz. Örneğin, Humeyni'nin 'İslam Devleti' adlı kitabını, Manor Books yayınevi 'Ayetullah Humeyni'nin Mein Kampf'ı' ismiyle duyurabilirdi. Artık Hitler gibi Humeyni'de dünyanın düzen ve barışını tehdit eden nefret dolu bir insandır. (s. 76)

Sonunda dünya yine doğu ve batı diye ikiye ayrıldı. Batının bu tutumu şu sonuçları doğurdu: Spesifik bir İslam resmi ortaya çıktı. İslam'ın mesajı belli bir çerçeve içine sıkıştırıldı, bizi İslam ile kapıştıran düşmanca bir siyasal durum ortaya çıktı ve son olarak ortaya çıkan bu imajın İslam dünyası üzerindeki etkileri. Basının İslamiyet'i, sadece tarih içinde yer alan, niyetler ve yorumlardan ibarettir. Ben kendim ne dindarım ne de Müslüman kökenli. (s. 77) Buna rağmen inançlar üzerinde tartışma ancak yorumlar üzerinden olabileceğine inanıyorum. (s.78)

"İnsanlar yaşamlarının kalitesini başkalarından aldıkları anlamlarla belirler. Miras kalan ve kullanılan bu anlam ve yorumlar, insanların var olma bilinçlerini etkiler. Her insan yorum yapar ancak yorum terminolojisi kendisine ait değildir. Onları bulan ve hatta testten geçiren kendisi değildir." (C. Wright Mills, Kültür Verileri, s. 405- 406)

Çoğu Amerikalı ve Avrupalı için, onlara İslamiyet'i sunan kültürel mekanizma, büyük çapta, radyo televizyon, gazete ve dergilerden oluşur. Eğer İslamiyet bize karşı ise bizim de ona bir tepki geliştirmemiz gerektiğinden kuşku duyulmayacaktır. Asıl istenen de budur. (s. 80) Basın kar amacı güden şirketlerdir, aynı zamanda bilinçaltı bir ideolojinin harekete geçtiği ve etkili kıldığı bir siyasal çerçeve içinde böyle hareket etmek durumundadır. (s. 81)

Kanaatler kendiliğinden ortaya çıkmıyorlar, insanın istemi, tarihi, sosyal koşulları, kurumları ve mesleğinin geleneklerinin sonucu olarak ortaya çıkıyorlar. Nesnellik, çok göreceli bir terimdir. Gayelerden çok niyetleri ifade eder. Sırf bizim gazetelerimizin gerçekçi, diğer gazetelerin propagandacı ve ideolojik olduğunu düşünmemeliyiz. Haber ajansları neyi, nasıl sunacağını bilinçli bir şekilde karar verirler. (s. 82) Her normal insan gibi bir muhabirde, içinde doğup büyüdüğü bir takım değer yargılarını, kendi toplumunun alışkanlıkları, oldukları gibi kabullenir. Yabancı kültürleri ve toplumları tarif ederken kendi eğitiminden, ulusal kimliğinden ve dininden sıyrılmayacaktır. Her Amerikan muhabiri kendi ülkesinin çıkarları olduğunu ve ülkesinin bir süper güç olduğunu bilmekle yükümlüdür. (s. 83) Kendi şirketinin Amerikan gücünün bir parçası olduğunun farkındadır ve bu güç yabancı ülkeler tarafından tehdit edildiğinde, basın özerkliği, sadakat, yurt severlik ve milli kimlik ifadelerinde saklı bir şeylere boyun eğer. Asıl hayret edilecek olan şeyin ise özerk basının dış politika saptamakta rolü olmadığını düşünmeleridir. (s. 84) 'Kısaca olaylar -Tepkiler- kültürün sonucudur.' (s. 85) Komünist propagandaların, baskılarla yönlendirildiğine inanırlar. Ancak kendi ülkeleri söz konusu olduğunda, Amerikalıların çoğu basın tarafında çizilen sınırlardan ve uygulanan baskılardan (Ülke çıkarlarında, basının devletle ilişkisine dek) habersizdirler. (s. 87) Bir avuç şirket basın tekeli oluşturmuş ve dünyaya sahip oldukları ajanslarla haberleri bildirir ve dünyayı yönlendirirler. Tüm bunların sonucu Amerikalılar İslam dünyasını, düşmanlaştırılmış biçimleri ile tanımak durumu ile karşı karşıya kalmaktadırlar. (s. 88)

Müslümanlarda haber almak için, haberler kendi bölgeleri hakkında bile olsa, az sayıdaki haber ajansına güvenmek zorundadırlar. Dolayısı ile haber kaynağı olmanın dışında, haber tüketicisi olmak durumundadırlar. Tarihte ilk defa İslam dünyası kendisi hakkındaki şeyleri batı imalatı imajlarından, haberlerinden öğrenmektedir. Öğrenci ve bilim adamlarının hala Avrupa eğitim kurumlarında eğitim almaları, İngilizcenin dünya diline dönüşmesi, yönetici sınıfın batı kontrolünde olduğunu göz önüne alırsak, kendi toplumlarına hizmet vermeyen basının İslamiyet'e ne yaptığını net bir şekilde görme imkânımız olur. (s. 90) İslamiyet ve Müslüman kelimelerini hangi ve kimin İslamiyet'inden bahsettiğimizi belirterek kullanmak durumundayız. (s. 92) İslam kültürünün en belirleyici unsurlarından birisinin zengin ve çok yaratıcı 'yorum enerjisi' olduğunun unutulmaması çok önemlidir. (s. 99) Sözlü yorum sanatını, İslamiyet kadar geliştirmiş ve teşvik etmiş, pek az medeniyet olması ilginçtir. İslamiyet'in sözlü

ve yazılı deneyimlerinin başka yerlere kıyasla daha zengin ve hemen hemen rakipsiz olduğunu hatırlamamız gerekir. Suudilerin daha paralı olmaları kesinlikle önemli değildi; Çünkü Batıda geçerli olan sistem, sermayeden çok, batının kültürel gücüydü. (s. 105) Aynı zaman içinde, İsrail hahamlarının kadınlar ve Yahudi olmayanlar hakkında aldıkları tavırlardan kimse bahsetmezken, basın, İslamiyet'in ceza ve hukuk sistemiyle kadınlara ilişkin tavrının orta çağ niteliklerini fark edebilmekte idiler. (s. 108) Kimse İsrail'den yayılan her haberin askeri sansürden geçtiğinden yakınmıyordu. Filistin'de Arap gazetelerine, okullarına ve üniversitelerine İsrail'in uyguladığı yasaklara karşı çıkan kaç adet öfkeli ses duyulmuştu? (s. 109) Kötü niyetimizi sorgulayabilsek gerçek İslam ile kafamızdaki İslam arasındaki farkı ayırt edebiliriz. (s. 110)

İran hikâyesi

Kutsal savaş

7 Kasım 1979'da S. Louis Post Dispatch gazetesi bir çalışma grubunun zabıtlarını yayınlar: Bir uzman: 'İran'ı bir İslam yönetim biçimine terk etmek ABD'nin son yıllarda karşılaştığı en büyük aksiliktir.' Yani İslamiyet ABD çıkarlarına doğası gereği aykırıdır. 20 Kasım'da ise Wall Streer Journal gazetesi başmakalesinde, medeniyetin kaybolma nedenini, 'Bu idealleri başından beri yayan batılı güçlerin zayıflamasına' yormakta idi. Yani batılı olmamak demek hiçbir medeni ideali olmamak demekti. ABC'nin muhabiri Frank Reynolds, Hz Muhammed'in 'kendi kendisini peygamber ilan ettiğini' (Hangi peygamber ilan etmemişti ki?) söylüyordu. (s. 114) Müslümanları aynı potada eritebilirdiniz. WASP (Beyaz Anglo Sakson Protestan Amerikalılar) ABD'nin en asil halkı kabul edilir. (s. 116) 10 Kasım tarihli Boston GLOBE gazetesi kızgın bir Springfield grubunun 'Arap defol' diye slogan attıklarını yazar. Hâlbuki protesto edilen İran halkı Arap değil, Fars ırkından idiler. Halka sunulan İslam tarihi konuları ya anlamsız olacak kadar karmaşık ya da ürkütücü olacak kadar hatalıydı. (s. 118) 11 Aralık tarihli Times Gazetesi eğer Müslümanlar İslamiyet tarafından yönetiliyor ise, o zaman İslamiyet'i sorgulamak gerekir diye yazar. Times Amerikan çıkarlarına aykırı veya dostane olmak üzere, iki yeni grup ile İslamiyet'i ayırır. (s. 121) 28-31 Aralık 1979 tarihleri arasında Flora Lewis Times'de dört makale yazılır. Yazara göre Arap şiiri çok süslü ve ağdalı olduğu için Arap dili ve Müslüman zihniyetinde adım adım düşünme yeteneğinin sahip olmadığını söylenir. Sırf Farsça bilmediği için İran dilinin üstü kapalı ve müphem tabiatı gibi genelmelerin ayıp örten lüksüne sığınan (s. 128) ve ırkçı hatta budalaca hükümler ileri süren bu tür yazarları okuduktan sonra İslamiyet hakkında tutarlı bilgi sahibi olmalarını kimseden bekleyemeyiz. (s. 122) Joseph Kraft, Washington Post, 11 Kasım tarihli, güç gösterme zamanı adlı makalesinde "şahın düşmesi Amerika Ulusal çıkarları açısından bir felakettir. Çünkü şah düzenli biçimde petrol sağlamakla kalmıyor, bölgeyi denetim altında tutmak suretiyle bizi güçlü gösteriyordu" demektedir. (s. 128) Kraft, devrim ve onunla bağlantılı olan her şeyin -Ayetullah, İslamiyet ve İran halkı-okuyucularının sapık olduğuna inanmasını istediği gibi kendi görüşünü de tek hakiki gerçek olarak takdim ediyordu. Kraft'ın gerçeği, güçtü! Amerika'nın dünyayı kendi istekleri doğrultusunda şekillendirebileceği gücü. Ona göre başka insanların kendi hükümet biçimlerini değiştirmeye hakkı yoktu. (s. 129) Amerikan basınında tek parça ve kemikleşmiş bir İslamiyet kavramı yer etmiştir. Basın, Amerikan gücünün genişletilmesine ve İranlılar için aynı anlama gelen İran devriminin inkârına odaklanmıştı. Basının amacı İran'a bir çeşit savaş ilan etmek gibi görünüyordu. Garip olan, kimsenin Birleşik Devletler'in İran politikasını yaklaşık yüzyıllık kapitülasyonlar ışığında değerlendirmemiş olmasaydı. Ayrıcalıklar (1964 de Humeyni, 'eğer Şah bir Amerikan köpeğini ezerse, hesap vermek zorundadır; ama bir Amerikalı ahçı Şahı ezerse kimse ondan bir şey talep edemez' diyordu) hiç gündeme gelmiyordu. Bu bilgiler, İranlıların Birleşik Devletler'den neden böylesine yoğun bir biçimde

nefret ettiklerini anlamakta yardımcı olabilirdi. İran'ın Amerika'ya çok kötü bir şekilde ihanet ettiğini haykıran yorumcuların sakinleşmesini de sağlayabilirdi. (s. 131)

Batı yaşam biçiminin illaki düşmanlık ve çatışma yaratacak bir şey olup olmadığı konusunda düşünmeliyiz. (s. 135) Afgan halkının Sovyetler birliği tarafından işgal edilmek istediklerine inanmak için ne kadar sebep varsa, İranlıların Amerikan desteğindeki şahtan hoşnut olduklarına inanmak için de o kadar sebep vardır. (s. 136) Öyle zannediyorum ki, Doğu ve İslamiyet haberlerinde görünen kalite eşitsizliği, batı Avrupa'ya ilişkin haberlerde bu kadar kolayca hoş görülemez. (s.137)

Herman Nickel'in 12 Mart 1979 tarihli Fortune dergisindeki makalesinden: 'Çin'in kaybolmasına kim neden oldu?' Hâlbuki tartışmalar, başka milletlerin bize ait olmamalarından dolayı, 'kaybedilmelerinin' de imkansız olduğu bilincinden yola çıkarak gerçekleştirilmelidir. (s. 139) Vietnam trajedisinden öğrenmiş olunması gereken bir ders varsa, o da ülkelerin nasıl gelişmeleri gerektiğini buyuracak ehliyete sahip olmadığımızdır. (s. 140) Amerikalıların çoğu Amerikalı avukat ve politikacı Patrick Henry'yi, 'Bana ya istiklal ya ölüm verin' dediği için fanatik kabul etmez. Ama Ray Moseley, 25 Kasım tarihli Chicago Tribune yazdığı makalede, 'Ölümün bir şeref olduğunu düşünen insanlar, tanım itibariyle fanatiktirler. Şehadet iştiyakı İran'ın Şii Müslümanları arasında sivrilmiştir.' yazabilmektedir. Aslında bu saldırganlıktaki aşırılık ve kullanılan ağdalı kelimeler sadece cehaleti değil, zor saklanan ideolojik düşmanlığa da işaret etmektedir. (s.141-142) Basın İran'ın bağımsızlığının ihlal edildiği, 1953 Ağustos'unda, CIA'in İngiliz, İran petrol şirketi ile işbirliği yaparak İran Cumhurbaşkanı Muhammed Musaddık'ı devirdiğini ve bunun İran'a savaş ilanı olduğunu kabul etmez ve araştırma gereği hissetmez. (s. 143) Tüm bunlardan sonra İranlıların ABD ve Pehlevi'nin İran'ı harekete geçirmek için gösterdiği bunca iyi niyetli gayreti (İran'ı çağdaşlaştırma gayretleri) takdir etmemiş olmaları dile getirilince, bu durumda biz beraat ediyor, İran'lılar da suçlu oluyordu. Bölgedeki Amerikan şirketlerinin büyük kârlar elde etmesinden pek az bahsedilirken, Şah Pehlevi'nin yaptığı işkenceler için ise 16 Aralık tarihli Washington Post, 'Bunun İran'ın geleneğinin bir parçası olduğu da iddia edilebilir.' diyebiliyordu. (s. 144) Pek az kişi Sovyetlere karşı Afgan direnişini, İsrail'e karşı Filistin direnişi ile eş tutacaktır. (s. 149) Kutsal adam (s. 144) ve Kum patriği (s.154) ilan edilen Humeyni yanında, İslamiyet'e karşı düşmanlık ve anlayışsızlık, muhafazakâr basın kılavuzluğunda devam edilmektedir. (s.157)

Bilgi ve güç

Batılı oryantalistlere özgü cehalet ve kibire (s.164) örnek: Bir İngiliz bilim adamı (Bernard Lewis) 1979 yazında, "Ortadoğu araştırmalarının durumu"nda çıkan, 'Amerikan bilim adamı' adlı makalesinden: 'Avrupalı olmayan medeniyetler bugün bile, 'entelektüel merak' sahibi olmanın nedenini anlamakta çok güçlük çekerler. İlk Avrupalı Mısırolog ve arkeologlar Orta Doğu'da kazıya başlayınca halk onları casus ya da ajan olarak nitelendirmişlerdi.' diye yazmaktadır. (s. 162) Hâlbuki Avrupa'nın yabancı kültürlere ilgi her zaman işgal, sömürme, ticaret sebeplerle olmuştur! (s. 163) ABD'nin bölgesel araştırmalar geliştirmesinin temel nedeni siyasal olmuştur. (Leonard Binder, Orta Doğu hikâyesi, s. 1) İş alemi ve hükümet arasındaki ilişkilerin günden güne gürbüzleştiği bir ortamda, bir kültüre ilişkin bilgilerin gerçek amacı ne olabilir? (s. 177) Bugün İslamiyet'e ilişkin hemen hiçbir çalışma bağımsız ve çağdaş baskılarından korunmuş değildir. (s. 167) İslamiyet uzmanı akademisyenler hep bir ağızdan İslamiyet'in Batı'yı tehdit ettiğini haykırırlar. (s. 168)

Üniversitelerde seminerler yapılır. Mesela Ford vakfının desteği ile yapılan iki seminerden birinin adı: 'Müslüman devletlerde azınlıkların durumu' idi. Filistin Arap azınlığı hakkında

konuşmak üzere seminere çağrılan kişinin bir İsrailli profesör olduğunun altını çizelim. Seminere, İslam düşmanı çok sayıda etnik ve dini azınlık temsilcileri davet edilir. (s.168-171) Tebliğ konularının seçimi, İslamiyet'i bir düşman fenomen olarak düşündürmek üzerine kurgulanmıştı. Bugün hala gerek Yahudi veya gerek Asyalılar için kullanıldığında ortalığı ayağa kaldıracak bir takım hükümler, İslamiyet için verilebilmektedir. (s.172) Bilim adamı İslamiyet üzerine çalışıyorsa, İslamiyet bir muhatap olmaktan çıkar bir meta olur. (s. 173) Afganistan'daki Müslümanlar iyidir, çünkü ABD çıkarlarına uygun kabul edilmektedirler. (s. 174) (Günümüzde ise - 2016 - aynı insanlar Taliban adı altında düşman ilan edilmişlerdir.) Değişen hemen hiçbir şey yoktur. İster üniversite, ister hükümet, ister iş dünyası; Tüm bunlar birleşerek ABD'nin İslamiyet hakkındaki düşüncelerini tayin ederler. İslamiyet hakkındaki açıklamalar esas itibariyle, İslam dünyasındaki ulusal çıkarlara gerekçe bulmak üzere düzenlenmiştir. (s.175-176) Profesörler, İngiliz ve Fransız koloni bakanlarına ve özel sektöre de zaman zaman danışmanlık yapmışlardır. (s. 177) Richard Nolte tarafından yapılan bir araştırmaya (Amerikan üniversitelerinde orta doğu büroları, Haziran, 1979, s. 20, 40, 46) göre, eğitim bakanlığı bölge araştırmalarını 'Hükümet, iş alemi ve eğitim konularında istihdam etmek üzere, süratle ve çok sayıda uzman yetiştirmek için' desteklemektedir. (s.178) İslamiyet hakkında konuşacak kişi bazı fikirleri kanun seviyesinde kabul etmelidir. Örneğin 'İslamiyet orta çağdan kalma ve tehlikelidir, İslam düşman bir kültürdür.' İslam hakkında konuşmak isteyen önce bu fikri göz önünde bulundurmalıdır. (s.181, 189)

Bilgi ve yorum

Hiçbir metin orijinal olacak kadar yeni değildir ve olamaz. Batının batı olmayan bölgelere ilişkin bilgileri sömürgecilik çerçevesi içindedir. Referansları ise yine başka Avrupalı bilim adamlarındır. Bilgiler sadece egemenlik ve çatışmadan değil, aynı zamanda kültürden kaynaklanan bir antipatiden de oluşur. (s. 186) Çıkarların olmadığı yerde yorum, anlama ve dolayısı ile bilgilenme asla yoktur. (s. 188)

İdrak iktidarın mı yoksa eleştirinin, toplumun ve belli bir ahlak anlayışının mı hizmetine verilecektir? Batının İslam bilgileri tarihi, işgal ve egemenlik düşüncelerine sıkı sıkıya bağlıysa, bu bağların tümüyle koparılma zamanı gelmiştir. Zira bunu yapmazsak uzayan bir gerginlik hatta savaşla karşı karşıya gelmekle kalmayıp, tepki, bağnazlık ve çaresizlik tarafından tahsis edilen rolü oynamaya tamamen hazır İslamiyet doğuşuna şahit olacağız. (s. 195)

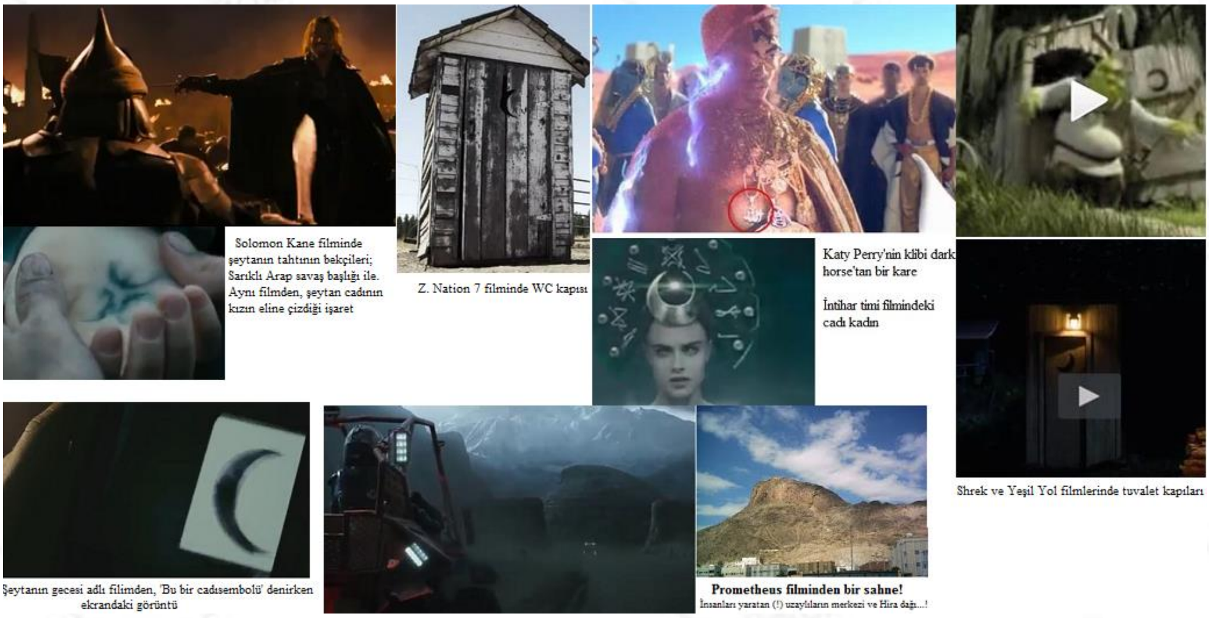

Solomon Kane filminde şeytanın tahtının bekçileri; Sarıklı Arap savaş başlığı ile. Aynı filmden, şeytan cadının kızın eline çizdiği işaret

Z. Nation 7 filminde WC kapısı

Katy Perry'nin klibi dark horse'tan bir kare

İntihar timi filmindeki cadı kadın

Shrek ve Yeşil Yol filmlerinde tuvalet kapıları

Şeytanın gecesi adlı filimden, 'Bu bir cadısembolü' denirken ekrandaki görüntü

Prometheus filminden bir sahne!
İnsanları yaratan (!) uzaylıların merkezi ve Hira dağı...!

AV 3 – PREDATORS (2010) adlı filmden bir sahne
Bir önceki sahnede, Adam kaçırıp,fidyesini verilmeyenleri yaktıklarını söyleyen Sierre Leone'li Reufe, 'Ölüm mangası' olarak tarif edilirken gösterilen sahne!
Bu sahneyi konuşan iki aktör ise iki ayrı filmde Yahudi rolünde idiler...!

Aynı filmden başka bir sahne
Yaralı bir adama kimse yardım etmek için bir sey yapmaz, 'bizim Müslüman'da (!) ayrılırken, sadece Yahudi ordusunda asker olan bir kadın orada kalır..!

BİLİNÇ ALTINA MESAJ: Wonder Woman adlı filmden: Almanya Osmanlı'ya insanlık düşmanı deneyler yaptırtıyor gizlice. Filmde Türk bayrağının her gözüktüğü an, olumsuz mesaj veriyor!

Lanetli kurt adam filmi, 'vampirler başkaldırdı' denirken vampirler, 'lailahe illellah' diye bağırıyorlar.

Fragmanda, "Haydutlar ve hırsızlarla dolu ada" denirken ekranda gözüken görüntü-Kubbe ve minareler! Dolittle adlı film

Conan; çizgi roman da bile, bilinçaltına mesaj: Cadıların işaretinin hilal olduğunu haykıran kötü cadı...!

Aslan Kral 2 adlı çizgi filmden; İyi yürekli aslan kralın kötü yürekli kardeşi, sırtlanlarla anlaşma yapıp kardeşine komplo kurarken, "savaşa hazır olun" komutunu verirken sahnede gözüken hilal.

“Günümüzde, piyasadaki dijital oyunlar, arka planda İslam düşmanlığına zemin hazırlamaktadır.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 393)

Gitar hero oyunu

Yedinci oğul adlı film

"Güneşin Gözyaşları" adlı filminden iki kare:

ABD askeri "bunu nasıl yaparlar?" diye sorunca, iki kerede kadın aynı cümleyi tekrar eder: Bunlar böyledir işte" diye cevap verir. Bunlar dediği Müslümanlar, böyle dediği: Müslümanların din adamlarını öldürüp, kadınlara tecavüz edip işkence ile çocuklar dahil öldürmesi, masum köylüleri katletmesi! Tabii söylemeye gerek yok, ABD askerleri masum köylüleri korumak için Bruce Willis önderliğinde canlarını hiçe sayarlar...

Gecenin dişleri adlı filmde, vampirlerin broşu

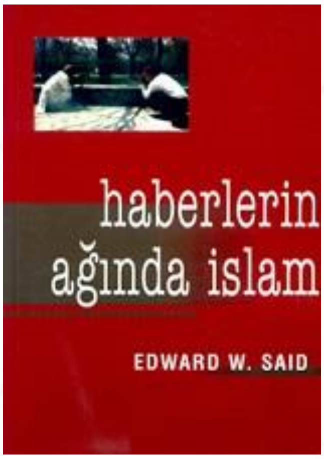

Edward Said, Haberlerin ağında İslam

*

Hz Muhammed ve Kur'an bağlamında oryantalistlere cevap

Kelami Münakaşalara Giriş

Oryantalistler Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığını Hristiyanlıktan esinlenerek yazıldığını, Hz. Muhammed'in okuma yazma bildiğini veya bilmediğini, onun sara hastası olduğunu, Kur'an'da gramer hatalı bulunduğunu iddia ederler. (s. 6)

Oryantalistlerin Hz. Muhammed'e, Kur'an'a ve İslam'a yaklaşımları

İlk dönem oryantalistleri cahildir, hayalcidir. Kur'an'ın, Rahip Bahira 'dan alınan bilgilerle yazıldığını iddia ederler. İkinci dönemdeki oryantalistler ise İslam'a eleştirel yaklaşmış onu gözden düşürmeye çalışmışlardır. Üçüncü dönemde ise İslam'ı öğrenerek içinden yıkma gayretine girişmişler, yumuşak bir üslup kullanarak iftira ve hakarete devam etmişlerdir. Oryantalistler her dönemde Kur'an'ın ilahi kaynaklı olmadığı, Muhammed'in eseri olduğu iddiası ileri sürülmüşlerdir. (s. 10)

.Hz. Muhammed'i gözden düşürme girişimleri

Hz. Muhammed'in sara (epilepsi) hastası olduğu iddiası

Alexandre du Pont, 'La Chanson de Muhammed' adlı eserinde bu iddiayı ileri sürmüş, onda görünen birçok mucizenin az veya çok büyülü bilgiler sayesinde ortaya çıktığını iddia etmiştir. (s. 12) Renan'da benzer şekilde peygamberin bir sinir hastası olduğunu iddia etmiştir. (Roger Arnaldez, Fransız kültüründe Muhammed peygamberin tasviri, s.62) Boquet'de, Goldziher gibi vahyin ruhi bir hastalık olduğunu ileri sürer. Dozy ise sara hastalığı iddiasını reddeder ama Hz.Muhammed'in hastalığının, histeri krizi olduğunu ileri sürer. (s. 14)

Ferid Kam, ‘Hz.Musa'da Tur dağında baygınlık geçirmişti oda mı saralıydı?’ diye haklı olarak sorar. (F. Kam, Dini, Felsefi Sohbetler, s.55) Aslında ortada bir hastalık vardır ama bu Hz. Muhammed'de değil oryantalistlerde bulunmaktadır ve bu hastalığın adı da İslam düşmanlığıdır. N. Smart olaya objektif yaklaşır ve bu ithamların duygusallıktan kaynaklandığını ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s.221) Maxime Rodinson ise Hz.Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri , s.76-78)

Hz. Muhammed'in psikolojik rahatsızlığı bulunduğu iddiası

Bu iddiaya göre Muhammed arzularına yenilmemiş fakat insanların bozukluğunu düzeltmek için peygamber olduğunu iddia etmiştir. Goldziher, Dermenghem de aynı iddiayı tekrarlarlar. (s. 18)

Hiçbir kaynak Hz.muhammed'in ömrü boyunca ruh ve akıl sağlığı yönünden bir sorunla karşılaştığını bize aktarmaz. Yoksa birçok problemi çözen, sorunları halleden, günümüzde hala etkileyiciliğini sürdüren Kur’an'ın böyle iddia edildiği gibi bir kaynaktan çıkmasına imkân yoktur. Unutmamalıdır ki psikolojik rahatsızlık ile liderlik bir arada bulunmaz.(s. 20)

Hz. Muhammed, ileride kendisine verilecek peygamberliği önceden ve uzaktan görmek için hiçbir çaba göstermemiş, soruşturma yapmamış, peygamberliğin ne olduğunu öğrenmeye hiç ilgi duymamıştır. Peygamberlikten birden söz etmesi, onu peygamberliğini insanlığa duyurmakla görevlendirildiğinin de göstergesi olmaz mı? Oryantalistler tıpkı cahiliye dönemindeki müşrikler gibi şaşkınlığa düşmüş, Kur’an'ı ondan mı bundan mı aldığına, Muhammed’in şair mi kahin mi olduğuna karar verememişler, kendi kafalarındaki karışıklığı ve tutarsızlığı Hz. Muhammed'in davranışlarına yüklemeyi çalışmışlardır. (s.22)

Müsteşriklerle (oryantalistlerle) eski müşrikler benzer iddialarda bulunmakta, müşrikler Hz Muhammed'e bir cinin göründüğünü iddia etmekte, müsteşrikler ise cin yerine hayalleri koyarak Kur’an'ın kaynağı hakkında şüphe uyandırmaya çalışmaktadırlar.(s. 24) Müsteşriklerin iddiaları aslında müşriklerin iddialarının bayatlamış tekrarından başka bir şey olmamaktadır. Aslında hayal gören, vehmeden, kafası karışık olan eski müşrikler ve yeni müsteşriklerdir. (s. 27) Aslında tüm bu iddialara baktığımızda ortaya atılan ithamın gerçek dışılığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Delilik, cinlenme ne zamandır hikmetin kaynağı, bozukluk ne zamandır iyiliğin anası olmuştur. (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur’an, s. 216) Hz. Muhammed'in hayatına baktığımızda olaylar karşısında kafasının karıştığına, hayallerine yenik düştüğünde asla rastlamamaktadır. (s. 29) Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur’an'a saldırmaktadırlar. (s. 32)

Riyakar/Sahte peygamber olduğu iddiası

Bu iddiada bulunulması için bir kişinin yalan ve ahlaki değerlerden uzak yaşaması, çok tamahkâr olması, hayatı kötülükler içinde geçmesi, günahlara dalmış olması ve iyilikten uzak yaşaması gerekmektedir. Halbuki O, el-Emin sıfatlıdır! (s. 33) “O, gösterişten uzaktır, elinde olduğu halde mal mülk edinmemiş, ipek giymemiş, basit bir evde yaşamıştır.” (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 454) Oryantalist F. Babinger de peygamberimizin mal ve servete değer vermeyen bir zahid olduğunu itiraf etmiştir. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s. 220) Muhammed böyle birisi olsaydı kendisine eğilmelerini hatta secdeye kapanmalarını emrederdi. Halbuki O, "Benim için ayağa kalkmayın, beni övmede aşırı gitmeyin, benim için 'Allah'ın kulu ve resulu deyin' buyurmuşlardır. O, kapıcı ve koruyucu tutmamış, kendi görüşünü insanlara dayatmamış, 'Ben kurutulmuş et yiyen bir Kureyş kadınının oğluyum' buyurmuş, Utbe bin Rabia'nın para, başkanlık, kadın tekliflerini reddederek, çileli bir hayatı göze almıştır. (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 455) Detay, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?’ adlı yazımızdadır!

Tüm yaşantısı boyunca gösterişten uzak yaşayan, en yakın arkadaşlarının bile böyle bir şeye şahit olmadığı Hz. Muhammed’in ölümünden sonra da süren etkisi hiç riyakarlığın ürünü olabilir mi? İngiliz yazar Thomas Carlyle, 'kahramanlar' adlı kitabında şunları söylemektedir: "Bu yüzyılın en büyük ayıbı İslam dinini yalan * ve Hz. Muhammed'in aldatıcı ve yalanı yaldızlayıcı bir kişi olduğunu sananların sözlerini dinlemektir. Bu gibi akılsızca ve utanmazca sözlere savaş açmamızın zamanı gelmiştir." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.458)

David Samuel Margoliouth ve Hz. Muhammed ile eşi Hz. Hatice'nin her gece yatağa girmeden önce 'Uzza' adındaki puta taparlardı iddiası

Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazar: O, sağlam görüşlü ve namuslu biri miydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; Çünkü putlara karşı çıkması Kureyş'in Kabe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu. Peygamber İslam'ı yaydığından ötürü çok zorluklarla karşılaştı, birçok kurban verdi, büyük bir başarı elde edemeden on üç yıl geçirdi, saldırılara hedef oldu, vatanını terk etmeye mecbur kaldı. O, servet veya maddi menfaat uğruna fikir yaymaktan uzaktı; çünkü mana için maddiyatı feda etmişti. (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456)

İmam-ı Ahmed'in Müsned'inde Hz. Muhammed'in Uzza'ya taptığı değil, ondan menettiği açıkça görülmektedir. Hadisin ravisinin 'puta tapılır ve yatağa girilirdi.' açıklaması, Muhammed ve Hatice'yle değil, o devrin puta tapan halkıyla ilgilidir, böyle olmasaydı, Muhammed ve Hatice ikilisini anlatmak için tesniye (iki kişi) sigası kullanılırdı. (Ali Himmet Berki, Osman Keskioğlu, Hz. Muhammed ve Hayatı, s.53) Unutmamalıdır ki Kureyş müşrikleri her iftirayı atmış ama onu şirkle ve cahiliye inancı üzerinde bulmakla asla itham edememişlerdir. (s. 61)

Oryantalistlerin bir iddiası da şudur: Muhammed'in dinindeki gelişme, bu dinin, cinsi zevklere düşkünlüğü teşvik etmesinden dolayıdır. İslam düşmanı Voltaire bile bu ithama karşı çıkar: Tevrat ve İncil'in, Davud ve Süleyman'ın hayatına dair anlattığı şeyler okunduğu vakit şu sonuca varılır: “Şehvet, zevk düşkünü olan, Yahudi diniydi, Muhammed'in dini ise ağırbaşlı idi." (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 69)

Protestan'ların kurucu lideri Luther, Theodor Bibliander tarafından Latinceye tercüme edilen Kur’an'a bir önsöz yazarak "Kur’an'larının ne kadar tanrı belası, ne kadar bozuk, ne kadar umutsuz, yalanlar ve uydurma efsanelerle dolu bir kitap olduğunu Hristiyanlara göstermek

suretiyle Muhammed'e ve Türklere bundan daha çok can sıkacak ve daha fazla zarar verecek bir şey olmaması beni buna sevk etti" notuyla, Basel kent konsiline tercümeyi sunmuş ve 1543'te de bu çevirinin basılması sağlanmıştır. (Hakan Olgun, Luther ve Reformu, s.191)

Kur'an'da Çelişki bulunduğu ve kutsal kitaptan etkilendiği iddiası

Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığını ileri sürer.

İslam savunma amacı dışında bir savaşı dışında bir savaşı asla savunmaz. (Mümtehine, 8-9) Bu konuda detay, 'savaşta uyulması gereken kurallar ' adlı dosyamızda bulunabilir.

Jomier, Kur'an'ın Hristiyanları Müslüman saydığı iddiasında bulunur. (O. P. The Bible and the Quran, s.27) Kur'an tüm peygamberlerin hak din olan İslam'ın, iman ibadet ve ahlak ilkelerini tebliğ ettiğini bildirir. Kur'an, Hz. İbrahim'i Yahudi veya Hristiyan saymaz yoksa Hz. Muhammed onları neden İslam'a davet etsin veya günümüzde Yahudiler ve Hristiyanlar İslam'ı niçin reddediyorlar? (s. 84) Bu iddia her açıdan çelişkilerle doludur, bu konuda 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı dosyamıza bakılabilir.

Luther Kur'an'ın Hristiyanlıktan etkilendiğini ileri sürer. Müslümanları zinakar olarak niteler. Bu konudaki cevaplar için, 'Caetani'ye cevaplar' ve 'İslam'da kadın hakları' ve 'kadın ve modernizm' adlı dosyalarımaıza bakılabilir. Pierre Venerable ise Luther'den farklı bir üslupla İslam'a saldırır: İslam'ın Allah tarafından gönderildiğini kabul etmese de, Muhammed'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan bağımsız bir din getirdiğine inanır ve Muhammed'in iyi niyetli olduğunu söyler. (s. 97) Lamartine, Hz Muhammed'in sadeliğinden, alçakgönüllülüğünden, fakirliği seçmesinden söz eder. Allah'tan ilham alan bir dahi olduğunu söyler. Peygamberin askeri zaferlerinin sebebini Muhammed'in 'Zafer Allah'ındır' sözü ile özetleyen Lamartine, O'nun 'ihtiras ile savaşan bir fatih olmadığını, politikasının Allah'a göre olduğunu' vurgular ve başarısının bu yüzden olduğunu söyler. (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s.70)

Renan, "Muhammed'e ait bazı işler vardır ki, onları bizim ahlaki düşüncelerimizle değerlendirmek haksızlık olur." der. Dünyayı işgal edip sömüren, şeytanca politik bahanelerle insanlığın kanını akıtan, katliamlar ve emperyalizmin ana merkezinde yaşayan ve bunları evrim gibi, 'güçlü olan yaşar' mantığı ile açıklayan bir görüşe sahip bu insan, savaşı bir kurallar zincirine bağlamış İslam'ın cihad hukukunu diline dolayabileceğini zannetmektedir. 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza müracaatı hatırlatıp özetimize devam edelim. Renan, ithamlarına devam eder ve efendimizin 'Vecd sahibi olmuş birinin karakterine pek sığmayan bir düşünce ve politika ortaya koyduğunu ileri sürer.' (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 73) Sanki dünyadaki kötülükleri ve zulmü ortadan kaldırma için çalışmasa ve akılcı değil de vecd- duygu, coşku odaklı bir din getirse, 'Ne kadar akıl dışı ve gerçeklere aykırı' diye eleştirmeyeceklermiş gibi! İşin ilginci daha sonra Renan, 'İslamiyet derin bir inkılaptır, Muhammed'in durumu ilham ve vecd ile açıklanmaya elverişlidir.' diyerek daha önceki görüşü ile çelişkiye düşer. (s. 107) Efendimizi eleştirenler kendi aralarında bir görüş birliğine sahip olamadıkları gibi tek kişinin yazdığı eserde bile bir bütünlük ve tutarlılık gözlenememektedir!

J. Schoeps, Hz Muhammed'in teşkilatta olağanüstü zekâlı olduğunu söyler ve O'nun Hristiyanlıktan etkilendiğini ileri sürer. Hâlbuki esinlenme bir taklittir ve taklitte yenilik yoktur. Schoeps aslında, Hz Muhammed'in başarılarının vahiy kaynaklı değil, olağanüstü zeka ve kabiliyetine bağlamak istemektedir. Yazar ayrıca tanrı, ahiret, hesap günü inancı gibi

konularında Yahudilik ve Hristiyanlıktan alınma olduğunu ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı Dinler Tarihinde İslam, s. 223)Yahudilerin Tanrı'yı millileştirdiği, Hz. Üzeyr'i Tanrı'nın oğlu kabul ettiği ortadayken İslam'ın tevhit inancının Yahudilikten alındığı nasıl iddia edilebilir, İslam'a göre Hz. İsa bir kul iken nasıl Hristiyanlıktan tanrı inancının alındığı ileri sürülebilir? 'İslam ilk insandan itibaren gelen dinin adıdır.' ve Kur'an'ın yeniliği eski kitaplardaki sapıklıkları düzeltmek, yıkılanları restore etmek şeklinde özetlenebilir. Yahudilikte ahiret inancının olmaması da yazarın iddiasındaki vahameti daha iyi ortaya çıkarmaktadır. (s. 110)

Schoeps Hz. Muhammed'in okuma yazma bilmediği için Tevrat ve İncil'i kulaktan duyma bildiğini ileri sürer. (Ekrem Sarıkçıoğlu, Batı Dinler Ttarihinde İslam, s. 222) Renan'da Muhammed'in ümmi olduğunu söyler. (Roger Arnaldez, Fransız kültüründe Muhammed peygamberin tasviri, s.74) Oryantalistlerin yazdığı İslam Ansiklopedisinde de efendimizin 'Tevrat ve İncil'i okuyarak bilgi elde etmediği' açıkça ifade edilir. (Muhammed maddesi, VIII/454) Bu konuyu 'Ümmi peygamber' başlıklı yazımızda ayrıca ele aldık.

Okuma yazma bilmeyen Muhammed'in Kur'an'ı not almadan ve notlarını biriktirip düzenlemeden ortaya çıkarması iddiası ne kadar mantıklıdır? Sosyal ve kültürel çevresine 40 yıl ters düşmeyen bir insanın, 40 yıl sonra ters düşmesi için vahiy dışında mantiki bir sebep bulunabilir mi? (s.116) Değişim, Tevrat ve İncil ehlinden kaynaklansaydı, 40 yıl Muhammed'i beklemeden Yahudi ve Hristiyanlarca gerçekleştirildi. (s.117)

Oryantalistler Hz. Muhammed'in Kur'an'ı Hristiyanlıktan aldığını iddia ederken kaynak olarak farklı isimler ileri sürerler: Rahip Bahira, Varaka bin Nevfel veya Rum bir Demirci. (s.121)

Rahip Bahira: Hz Muhammed Şam'a yolculuk yaptığı yolculuk sırasında dokuz veya on iki yaşında idi. Tevhid konusunda Nasturi ekolünden olan dolayısı ile İsa'yı tanrı kabul eden bu kişiden alınma (!) bilgiler, okuma bilmeyen ve teslisi şirk kabul eden bir dine nasıl kaynaklık teşkil edebilir? Bu iddiaya o dönemdeki İslam düşmanı Kureyş müşrikleri neden sarılmamışlardır? (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s.206) Kur'an'da eski ve yeni ahit (Tevrat ve İncil) ile taban tabana zıt görüşler bulunmaktadır. Ayrıca Kur'an 23 yılda indirilmiştir. Normal kitap yazarları gibi yoğun çalışma, derleme, düzenleme sonucu topluca insanlığa sunulmamıştır. Yine Bahira bu kadar bilgiye sahipse niçin kendi ortaya çıkıp şöhret ve büyük bir değer elde etmemiştir? (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 452)

Şam'a yaptığı iki kısa yolculuk: Ticaret için yola çıkan bir kervana liderlik eden bir kişi kısa süren ve kervandakilerin de şahitliği ile hiç bir Hristiyan ile görüşmemiş (Görüşse idi ardından Habeşistan'a kadar kovalayan Mekke'li müşrikler bunu dile getirirlerdi) ticaret yapıp dönmüş iken ne zaman bu kadar bilgiyi elde edebilmiştir? Bu bilgi elde edilse, onun etkisi 25 yaşında yani gençlikten kaynaklanan yiğitlik ateşi sönmeden, 40 yaş beklenmeden ortaya çıkmaz mı idi? (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s.206)

Varaka b. Nevfel: Kaynaklar ilk vahiyden sonraki bir karşılaşmadan söz ederler ki bu karşılaşmadan kısa bir süre sonra Varaka vefat eder. Varaka'dan sonra 23 sene devam eden bu ilimlerin kaynağını Hz Muhammed nereden bulmuştur? (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s.208)

Rum asıllı köle: Adının Cebr veya Yaîş olduğu iddia edilen, Mekke'de demircilik yapan bu köle, neden daha sonra ortaya çıkıp kaynağın kendi olduğunu ileri sürmemiş veya efendimize düşman olanlar aynı kaynağı- çünkü köleleri idi - kullanarak, şair ve edebiyatçıların da yardımı

ile Kur’an'a alternatif bir kitap üretememişlerdir? Onunla temas kurup daha İslam başlamadan işi bitirilemez mi idiler? O dönemde ilim elit bir kesime ait bir hazine idi. Köle bir demircide dini bilgi ne kadar olabilir?! (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur’an, s. 210) Veya kendini ele vermesin diye neden Hz Muhammed onu yanına almamış, yardımcısı ilan etmemiş, ona iltifat ve hediyeler ile kendine bağlamamıştır? (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.453) Müslümanların Mekke'de 13 yıl işkence görürken ki ortamları bu iddiaları ispata çok daha müsait iken neden bu durum ortaya çıkmamıştır?

Emile Dermenghem, Hz Muhammed'in Ukaz panayırında Necran'lı bir rahipten bilgileri aldığını iddia etse de, bu panayır herkese açıktır ve söylenenleri herkes işitmiştir. Dinleyenler benzerini neden ortaya koyamamışlardır veya rahip neden kendini ortaya çıkarmamıştır? (s. 140)

Gerek Kilgour ve gerekse Di Khuye İncil'in efendimiz döneminde tercümesinin bulunmadığını bildirirler. (Muhammed Mustafa el-Azami, Dirasat fil Hadisi'n-nebevi, I/46) Efendimizle 40 yıl beraber yaşayanlar veya efendimizin tebliğ ettiği dine inananlar hep onunla beraber yaşamış kimseleredir. Hep iç içe ve yan yanadırlar. Yukarıdaki iddialardan biri gerçek olsa, Ankebut suresi 48. ayet inince karşı çıkarla idi: "Sen Kur’an'dan önce ne bir kitap okuyor ne de yazıyordun." , "Ümmi peygambere uyan kişiler..." (Araf, 157) Efendimiz aralarında yetiştiği için nereye girip çıktığı çok iyi bilinmekte idi. O'na el-emin diyorlar, O'na güveniyorlardı. Tâ ki peygamberliği ilan edene kadar! O'na deli, şair, dediler ama asla, 'okuma biliyor, Kur’an'ı derledi' iddiasında bulunmadı, bulunamadılar. (s. 144) Kur’an kesin bir dille benzeri iddiaları yalanlarken neden kimse ortaya çıkıp iddiasını ispat edememiştir de 1000 yıl sonra bazı Hristiyan - Yahudiler olayın farkına (!) varmışlardır!

Hz. Muhammed hangisinden yararlanmıştır, efendimiz okuma yazma bilir mi idi, bilmez mi idi... İddialar tutarsız, çelişkili iken ortaya çıkan eser de gerek tesiri ve gerek içeriği ile tüm iddiaları tümden geçersiz kılmaktadır. Aslında durum gayet açıktır, oryantalistlerin Hz Muhammed'e ilim öğrettiğini itiraf ettikleri ancak içte ve dışta bulamadıkları kaynak, bizzat Allah'tır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 135) Konuyu oryantalist iki yazarla noktalayalım: Gustave Le Bon, Arap Medeniyeti adlı eserinde, kişiler yaptıkları işlerle karşılaştırılacak olursa, Muhammed, tarihin tanıdığı en büyük kişi olarak ortaya çıkar." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.453) derken, Michael H. Hart, ‘En Etkin 100’ adlı eserinde “Dünyanın en etkili insanlar listesinin başına Hz. Muhammed'i koymam bazı okurları şaşırtabilir, bazılarını da kuşkuya düşürebilir, ancak Hz. Muhammed tarihte, hem dini hem de laik düzeyde üstün başarılı olan tek insandı.” demektedir. Devamı 'efendimizin evliliklerini ele aldığımız yazının' sonundadır. Bu konuda ayrıca 'Kur’an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza da bakılabilir.

Hz Muhammed'in peygamberliğini ispat eden iki delil: Bunlardan birincisi Hz. Muhammed'in peygamberlik öncesi hayatı, ikincisi toplumda gerçekleştirdiği olumlu değişimlerdir. (s.159) Peygamberimiz ümmi bir toplumda doğup, hiç şiir söylememiş, edebiyatla uğraşmamış, kabile başkanlığı yapmamış, hatta kahinlikle hiç ilgilenmemiş, geçmiş milletlerin dinlerini araştırmamıştır. Eğer böyle bir şey olsaydı düşmanları bunu yayardı. O, yaşadığı toplumda güvenilirliği, eğlence ve putlara tapmaktan uzak olması ile öne çıkmıştır. Ancak kırk yaşından sonra peygamber iddiasıyla ortaya çıkmış, geçmiş ve gelecekle ilgili bilinmeyen haberleri bildirmiş, toplumda olmayan inanç, ahlak kuralları koymuş, hem ruh hem de bedene yararlı ibadetler ve dünya düzeni iddiasıyla ortaya çıkmıştır. Peygamberlikten sonra Hz. Muhammed dağınık ve birbirine düşman olan Arap topluluklarını bir millet haline getirmiş, puta tapıcılığı

sona erdirmiş, tek Allah inancını yerleştirmiştir. O, zalim ve ahlaksız olan cahiliye halkını adil bir toplum haline getirmiştir. (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s.449-450)

Kur'an'ı Hristiyanlık anlayışına göre yorumlama girişimi

Oryantalistler Kur'an ayetlerini, tanrı İsa ve teslis inancına uygun olarak yorumlamaya çalışmışlardır. Bunların başında Katolik rahip G. Basetti-Sani gelir. O, Kur'an'ı İncil'e, İslam'ı Hristiyanlığa indirgeyerek hükümsüz kılmaya çalışmış, bir taktik olarak bu yolu izlemiştir. Halbuki Kur'an'a göre teslis şirktir, Müslümanlar ise Hz. İsa'yı ve İncil'i kabul ettikleri halde İncil'in daha sonra tahrip olduğuna inanırlar. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Hz. Muhammed'in kendine gelen vahyin gerçek manasını anlayamadığını bu yüzden Hristiyanlığı reddettiğini ileri sürer. Bu iddia aslında, ilahi kitapları değiştirme ve dini bozma alışkanlıklarını belgelemektedir. (Salih Akdemir rahip G.Basetti-Sani..., A.Ü.İ.F.D., XXVII, S.183-198) Bu konuya cevap olarak 'İncil, kilise' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Kur'an'a karşı olumsuz tavır ortaya koyan oryantalistlerin görüş birliği yapamaması bile onların haksızlığını ortaya çıkarmaktadır: Hz. Muhammed yaşamış mıdır, yoksa bir hayali şahsiyet midir; O, okuma yazma biliyor muydu yoksa bilmiyor muydu?; Kur'an sara nöbetiyle mi yoksa Hristiyanlardan mı esinlenilerek ortaya çıkmıştır …? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.170, 221)

Papalık, Hz. Muhammed, Kur'an ve İslam

Papa 16. Benedikt 12 eylül 2006 tarihinde Almanya'dan yaptığı konuşmada 'İslamiyet'in şiddet içerdiğini kılıçla yayıldığını , İslam'da tanrının akıl ile bağ kurulamayacak kadar soyut anlatıldığını ' ifade eder.

Aldığı tepkiler üzerine XIV. yüzyıl Bizans imparatoru II. Mihail Paleologos'tan alıntı yaptığını söyleyen papa ikinci kez bir gaf yapmış olur. Çünkü alıntıya katılmıyorsa onu referans almamalı, alınca eleştirmesi gerekirdi. Aslında papanın bu sözü, bu tutumu klasik haçlı zihniyetini yansıtmaktadır. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 178) Papalık gerçekleri bilmiyorsa cahildir, biliyor da gizliyorsa haindir. (Salih Kapusuz, Basından, 16.09.2006) Kilise ve ruhban sınıfı iktidar imkanı bulursa, insanlığa ne büyük acılar yaşatacaklarının işaretini taşımaktadır bu cümleler. Yoksa ABD, İngiltere emperyalizm tarihi, engizisyon mahkemeleri, haçlı seferleri, Katolik kilisesinin Protestanlara uyguladığı işkenceler göz önüne alındığında ' Sizin dininiz size, benim dinim bana' diyerek Papa'nın yaptıklarına cevap vermeyi yersiz görürüz. (Selahattin Çakırgil, Vakit, 16.09.2006)

Teslis inancını akıl ile buluşturma gayretleri sırasında yaşadıkları karışık, tutarsız, çelişki dolu açıklamalar; üç şahıslı bir tanrı inancını panteizm açıklama gayretleri, aslında Alexander Bain'in deyimiyle 'ilmin kaçtığı çelişkileri güzel karşılayarak alkışlamak' tan başka bir şey değildir. Papa İslam'ın soyut Allah anlayışını akla uygun bulmuyor. Öyleyse baba dediği tanrı ile oğul dediği İsa arasındaki bağlantı mecazi -sembolik değil de gerçek- maddi mi olmaktadır? Bu durumda somut olan bir babadan somut olan bir oğul çıktığını mı söylemek istemektedir. Üç nüfuslu bu tanrı ailesi ne kadar mantıklıdır, aklidir? Baba ve oğul kavramları mecaz - sembolik olarak kullanılıyor ise bu defada İslam'ın soyut tanrı inancına benzeyen bu inancın akla aykırı olması söz konusu olmaktadır. (s. 184) Teslis inancı akla uygun idi ise, neden Luther, teslisi 'akılcılığın etkisiyle reddettikleri 'için Müslümanlara itiraz etmektedir? Kuruluşundan beri Hristiyanlık neden akıl ile kavgalıdır? Rönesans, reform kime karşı yapılmıştır? Kilise neden engizisyon mahkemeleri ile Bruno, J. D'arc, L. Vanini ... gibi nice

fikir adamlarını diri diri yakmış, Kepler'e zulmetmiş, Galilei'yi 'dünya dönüyor' dediği için hapse atmıştır? (A.Weber, Felsefe tarihi, s.181-192) Ayrıca günahları bağışlama yetkisi ve bu bağışlamayı vergiye bağlamak ne kadar aklidir? Haçlı Seferleri, Dinden Aforoz etme uygulamaları zorlama değil midir? (M. Emin Parlaktürk, Vakit,16.09.2006) Amerika'nın keşfi sırasında İspanyol işgalcilerin yaptığı katliamlar, 1492'de Amerika'ya ayak bastıktan 22 yıl sonra, 8 milyonluk Kızılderili nüfusunu 8 bine indirenler, milyonlarca Meksikalıyı katleden, Avustralya'da 750 bin Aborjinin soyunu kurutan, 40 bin Hindu çıkrık ustasının ellerini kesen, pirinç ekmesinler diye Bengal bölgesindeki 50 bin çiftçinin parmaklarını doğrayan İngiltere; 1.5 milyon Cezayirliyi katleden Fransa; dünya savaşlarına neden olan Almanya; Irak, Afganistan'ı işgal eden ABD; Filistinlilere soykırım yapan İsrail; Bosna'da yapılan katliam ve tecavüzleri gerçekleştirenler... Müslüman mı idiler? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.193)

İslam'ın inanç sistemi akıl ve ilimden kopuk değildir. Augustinus 'akıl tanrıyı tanıyabilir' derken ve tanrı ile alemi birbirinden özenle ayırırken, aslında daha papadan daha çok Müslümanlara yakın durmaktadır. Kimi din tarihçilerine göre insana tapıcılık, ruhlara tapıcılığın ilerlemiş bir şeklidir.(A. Hamdi Akseki, İslam Dini, s. 18)

Avrupalı aydınlar ve İslam

Oryantalistler misyonerlik, İslam'ı çarpıtma ve Müslümanları İslam'dan uzaklaştırma için sinsi faaliyetlerde bulunmaktadırlar. (s. 197) Andre Sruyer, yazdığı kitap ile Arap medeniyeti olmadığına, yaptıklarının hatta dinlerini bile başka milletlerden almış olduklarını iddia eder. Kitaba (İslam dünyası ve Müslüman psikolojisi) önsöz yazan Lui Bertran'da İslam'ı, 'Arap beyninin salgıları' olarak ifade eder. Yazar kaynak olarak tıpkı kendi gibi İslam düşmanı oryantalistlerin eserlerine atıfta bulunur. Bunlardan biri olan Dozy, '20 yılda İngiltere'nin önlem almasına rağmen Hindistan'da İslam'a girenlerin sayısının yirmi milyona ulaşmasından' şikayette bulunur. Benzer görüşlere yanıtı, sitemizdeki Avrupa'lı bir yazarın eserini özeti olan, " Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi" adlı özet yazımız ve " İslam felsefesi" üzerine yazılardan oluşan cevaplar ile verdiğimizi hatırlatıp, Gerald Messadie'den bir alıntı ile konuyu noktalayalım:' Mezopotamya'nın Yunan'ı etkilediği son derece açıktır. Yunan mucizesi Mezopotamya'ya borçludur.' (Şeytanın Genel Tarihi, s. 176)

Avrupa mantığı putperest ve pragmatisttir. Tanrısına bile bu gözle bakar. Dini inançlar biyolojik duygularına hitap ederse doğrudur. Kiliselerde müzik ibadet yerine geçer, cinayet dahil her günah, günah çıkarmayla affedilebilir, karnavalları cinsel duygularını doyurma güdüsüne dayalıdır. Ağızlarında düşürmedikleri sevgi ise cinsler arası şehvetten başka bir şey değildir. Yardım kampanyaları bile kadınların verdiği çıplak pozlarla gerçekleştirilir. Böyle bir dine mensup oryantalistlerin, 'doğmamış, doğrulmamış eşi dengi olmayan, gücü her şeye yeten, şarabı alkolü ahlaksız ilişkileri yasaklayan bir tanrıyı, sarhoş ve daracık beyinlerine sığdırabilirler mi? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 207-208) Hristiyan Avrupa yazarları eskiden Hz. Muhammed’e hakaret içeren tiyatro eserleri yazarlarken günümüzde karikatürlerle aynı çizgiyi sürdürmektedirler. Danimarka halk okullarındaki 5. sınıf öğrencilerine din dersinde okutulması planlanan yardımcı kitabın İslam'la ilgili bölümü, terörizm başlığı altında anlatılmaktadır. Kitapta 'her ne kadar her Müslüman terörist değil ise de, her terörist Müslüman'dır.' ifadesi yer almaktadır. Kitabın yazarları papaz olan Chiristian Meidahl ve eşi Henny Nörgaard'dır. (Milliyet, 21.11.2006) Avrupalılar hep böyledir! Güçleri yeterse istedikleri yerleri bombalar, işlerine gelen teröristlere silah yardımı yaparlar. Ama Müslüman haksızlığa karşı çıkınca hemen terörist sayılmaktadır. Bunlara cevap olarak 'İslam barış dinidir' ve 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımıza bakılabilir. 2003 yılında Hz.

Muhammed’i aşağılayan karikatürleri yayınlayan Danimarka gazetesi Jyllands-Posten aynı yıl ‘İsa'nın Dirilişi’ adlı İsa karikatürlerini 'çok saldırgan oldukları' gerekçesiyle yayınlamaz: Karikatürist Christoffer Zieler’in gönderdiği Hz İsa’nın dirilişini anlatan karikatür, gazete editörlerince sakıncalı bulunmuş. Zieler’in çizimi, “Okuyucularımız bunun komik olmadığını düşünür. Ayrıca bu karikatürü yayınlarsak hem inançlı insanları rencide eder hem de gereksiz bir tartışma ortamı oluştururuz. Tansiyonun artmasından endişe ediyoruz.” denilerek reddedilmiş. (Basından, 05 Şubat 2006) Konuyu bir Alman ev hanımının, Almanya'da görevli Türk diyanet görevlisine söylediği cümle ile bitirelim: 'Ben Türklerin şeytana tapan bir millet olduklarını zannediyordum.' (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.219)

Sonuç

Oryantalistlerin amacı ya misyonerlik ya emperyalizmdir. Oryantalistler kin ve taassuptan kurtulamamışlardır. Eserleri önyargılıdır, amaçların İslam'ı yıkmak için bahane bulmaktır. Tarihi olayları değiştirerek açıkça yalan söylemekten çekinmezler, sahtekâr ve hayalcidirler. Hz. Muhammed'e olan kin ve düşmanlıklarında sınır yoktur. Nezaketten yoksundurlar, kendilerine verilen cevaplara hiç bakmadan aynı lafları yüzlerce yıldır tekrar etmekten usanmazlar. Toleransı hep karşı taraftan beklerler! Sığ düşüncelidirler ve dogma propagandacılarıdırlar. Kilisenin derin etkisindedirler. Şımarıktırlar, kendilerini sürekli efendi, Müslümanları daima köle, mahkûm olarak görürler. Kendi aralarında bile çelişkilerden kurtulamaz, görüş birliği sağlayamaz, birbirlerini yalanlarlar. Hâlbuki birinin iddiası doğru olsaydı hepsinin onda görüş birliği yapmaları gerekirdi. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226)

* Oryantalist yazarın bu sözü de, Müslüman ülkede yaşayan aşağıdaki karikatürü yapana da cevap olsun

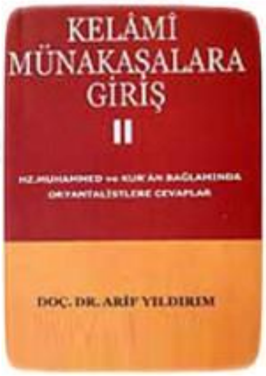

Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara giriş

*

Oryantalizm, Postmodernizm ve Globalizm

Oryantalizm, Postmodernizm ve Din

Dünya ekonomisi ve kültürel globalleşmenin etkisiyle kültürel farklılık sorunu çağdaş siyasette daha hızlı ve kısa sürede meydana geldi. 1970'li yıllarda akademisyenler bu kültürler arası problemin özgül bir özelliğine; Batı toplumların doğu toplumlarını emperyalist yayılma dönemi boyunca nasıl anladıkları ve yorumladıkları sorununa ilgi duydular. Oryantalizm hakkındaki tartışma, sömürgelerin çözülmesine ve tarihin yazılmasına, bilhassa Hindistan tarihinin yazılmasına yönelik yeni bir bakış açısını öne çıkardı. Bu araştırmalar akademisyenler arasında sömürgelikten kurtulma mücadelesinde, yeni bir kendine güven ve ırkçılığın ortaya çıkmasının ilk göstergeleri oldu. Bu, zamanla 'kültürel söylem araştırmaları' adını aldı.

Edward Said'in yayınladığı Oryantalism (1978) adlı eserinden biraz bahsedecek olursak; şimdilerde bu kitap güncelliğini kaybetmiş olsa da, gündeme taşıdığı problemlerden birçoğu zihinleri işgal etmeye devam ediyor. Ayrıca güç ve bilginin nasıl kaçırılmaz olarak birleştirildiğini ve güç ilişkilerinin söylemler yoluyla nasıl bir dizi tahlili niteliği taşıyan obje meydana getirdiğini ve bu objenin düşünüyü büyük ölçüde beklenmedik ve farkına varılmadık bir biçimde nasıl etkilediğini göstermek suretiyle, liberalizmin köklü bir eleştirisini sundu. Söylemler, değerler ve bilgi kalıplarının, düşünürlerin araştırdıkları "gerçekleri" aslında nasıl oluşturduklarını göstermede önemli yer tutmaktadır. (s. 20)

"Öteki kültürler" problemi Herodot'tan bu yana antropolojinin temel sorunlarındandır. Ötekilik, yabancı kültürlerin Tanrı'nın planı içinde nasıl yer bulacağı sorusu hakkında derin teolojik problemleri ortaya çıkarmıştır. Marksizm'in halen bir hareket unsuru olduğu ve bir gelenek oluşturmaya devam ettiği yıllarda Said'in Oryantalism'i ortaya çıktı. Oryantalizmin ilk dönem eleştirileri ile sömürgeciliğin çözülme süreci aynı döneme gelmiştir. Bu dönemde Marksizm'in kapitalizme kuram ve siyaset bakımından bir alternatif olduğu düşünülmüştür. Said'in eserine yapılan eleştirilerden biri politika sorunu iken diğeri metinde yoğunlaşma ve metincilikti r. Burada dilin ve anlamın sosyal boyutunu inkar etmiştir. Bir diğer sorun ise faşizm ve yapısal çözümcülüktür. Said'in entelektüel temelleri Foucault'tan gelmekte ve o da yapısal çözümcülüğü faşizmin temellerinden ayrı tutmanın zor olduğu Heidegger'den geçiyor. Bilginin İslamileştirilmesi konusundaki sorunlardan bir tanesi de bu iddiaların modernist mi yoksa anti-modernist mi olup olmadığı hakkında karar vermektir. Bu durum da Batı teknolojisi olmadan Batı değerlerinin empoze edilemeyeceği problemine kadar gider.

Globalleşme, dünya ekonomik sistemlerinin ortaya çıkışının bir uzantısıdır. Turizm, dünya sporları, dünya haberleri, AIDS, insan hakları ve diğerlerinin gündeme taşıdığı bir globalizm duygusu oluşmuştur. Globalleşme önemli bir fikirdir; ancak daima global olma iddiasında olan dünya dinlerini anlamaya çalışmak ve kültürlerdeki "dünya" kavramının nasıl anlaşılması gerektiği bilincinde olmak zorundayız. Postmodernite; ticari prosedürlerin günlük hayatımıza girmesi ve kitle tüketim kültürlerinin kültürel sistemler üzerindeki etkisinin artmasıyla bulanık hale getirmesidir. Globalleşen postmodern bir toplumda dinsel inancı sorun haline getiren husus, günlük hayatın, politik liderler, entelektüeller yada dini liderler tarafından kolaylıkla etkilenemeyen bir ticari malların değişimine ilişkin global bir sistemin parçası haline gelmesidir. Çünkü dinsel inanca asıl tehdit günlük hayatın ticarileştirilmesi ve dolayısıyla insanlar gerçekçi gerçeklerle benimsemiyor ya da reddetmiyorlar. Günlük ihtiyaç ve sorunlara cevap verip vermediğine göre benimseyip reddediyorlar.

Postmodernizmin siyasi ve entelektüel gelişmeleri oryantalizme meydan okumaktadır. **Sovyet komünizmin çöküşü,** İslam'ın global konumunu çok önemli, ancak sorunlu hale getirmektedir. (s. 31) Postmodernizm de hem kapitalizm hem de komünizmin enstrümantal rasyonalizmine karşı çıktığı için İslam ve postmodernizm arasında bir ittifak kurulabilir. Diğer bir yönden bakacak olursak, İslam kendisi, evrensel rasyonalizm, disiplin ve asketizm fikirlerine kökten adanmış bir dini ortodoksi ve birliğin "Büyük Anlatı'sı" olarak görülebilir.

Madonna yalnızca güzel bir yüz değildi; o aynı zamanda erkekliği ve gerçekliği tehdit eden bir postmodernizm işaretiydi. Batman ve bunun gibi karakterler ve bunlardan etkilenmeler, postmodern kültüre duyulan sempatinin göstergesidir. Bu imgeler malum yöntemlerle postmodern kültürü gösterme ve yayma çabasındadır. Bunun için ilk olarak postmodernizm ve postmodernite arasında ayrım yapmak gerekir. Sekülarizasyonun kesinlikle bir post-tarih dönemini gündeme getirdiği farz edilebilir. Çünkü ortada herkesin bildiği, kabul ettiği tarih yoktur. Büyük anlatılar, TV, MTV, videolar ve walkmanlar ile yer altından erozyona uğratılmış ve global dışlanma ciddi ihtimaldir. Her ne kadar büyük söylemlerin, postmodern eleştirilerde evrensel söylemler olarak yer alması geleneksel görecilik formu olarak görünebilirse de, postmodernizm, literatürdeki parodi, alaycılık, taklitçilik ve diğer yansımacı araçların daha geniş bakış açısından ele alınması halinde daha iyi anlaşılabilir. Postmodernizmin ilk başta sanat alanında olmak üzere sosyal, kültürel ve ekonomik risklerini de değerlendirmeye katmalıyız. Postmodernite bir açıdan gelişmiş tüketici kültürünün bir özelliği, yirminci yüzyılın sonlarında şehirlerin yeniden organizasyonu, yeni teknoloji ve enformasyon şekillerinin sosyal hayata etkileri, global turizmin sonuçları ve sosyal çevrenin gittikçe daha riskli hale gelen yapısı olarak görülebilir. Turizm, kültürel farklılıklar, çok kültürlülük ve ideolojik devletin bağımsızlığının erozyonu, büyün globalleştirme süreci içindeki bütün sosyal grupları, kendi inanç sistemlerinin göreciliğinin farkına varmaya götürdü. Bu noktada postmodernizm ile postmodernite birbiriyle buluştu. Asıl konu, günlük hayat düzeyinde inanç göreciliğinin, ticari mallar, seyahat, turizm ve global TV'nin etkisiyle genel toplumun inanç temellerini nasıl sarstığıdır. Egemen bir ideolojinin nasıl işlev gördüğünü anlamak için, kişinin ideolojik inançlar ve perspektiflerin, inançların günlük tüketim, üretim ve dağıtımını nasıl sağladığını incelemesi gereklidir. Çünkü günlük yaşam dünyasında, global malların sınırsız üretimi yoluyla yayılan kültürlerin, taklide dönüştüğü ve orijinalliğini yitirdiğine dair derin bir kavrayış mevcuttur. Postmodenizm muhtemelen, yalnızca kadın ve tarih hakkında kendi büyük anlatılarını öne süren tek boyutlu bir eleştiridir, modern din, kültür ve toplumun karmaşıklığına farklılaştırılmış bir feminist cevap değildir.

Oryantalizm ve İslam'da Sivil Toplum Sorunu

Toplumlar arasındaki sömürücü-sömürge ilişkileri antropoloji ve sosyolojinin kuramsal gelişimi için büyük önem taşımaktadır. Batı'nın İslam imajı ve "oryantal toplumları" analizinde, emperyalist politikaların rolü belirleyici idi. (N. Daniel, Islam and West, s. 44)

Oryantalist söylem, teoloji, edebiyat, felsefe ve sosyoloji aracılığıyla ifade edilen önemli ve sürekli bir analiz çerçevesidir ki, bu çerçeve yalnızca emperyalist ilişkilerin ifade edildiği bir alan değil, aynı zamanda gerçek bir siyasi güç alanı olmuştur. Oryantalizmin görevi, Doğu'nun sonsuz karmaşıklığını, belli tipler, karakterler ve kurumlar haline dönüştürmekti. (s. 45) Hesap veren sistem olarak oryantalizm, Batı'nın gelişmesini sağlayan özelliklerini ve Doğu'nun sosyal durgunluğunu açıklamaya koyulmuştu. Hristiyanlık kökeni itibariyle bir Sami ve İbrahimi kökenli din olduğu için "oryantal din" olarak görülebilir ve İslam da, Sicilya ve Doğu Avrupa kültürünün vazgeçilmez bir boyutu olması nedeniyle occidental (batılı) olarak kabul edilebilir. İslam'ın tanımlanması problemi daima oryantalizm söylemi için belli bir aciliyet

arzetmiştir. Bu nedenledir ki Hristiyan çevrelerinde İslam'ı, Hristiyan kültürü üzerindeki bir parazit ya da Hristiyan inancının bir yan mezhebi olarak kategorize etmek gerekli görülmüştür. (s. 46)

Sivil Toplum Kavramı

Yönetim sorununun bir, birkaç ya da çok sorunlarından birisi devletle kişiler arasındaki ilikşkilerdir. Despotizmin sivil toplumun bulunmadığı ya da gelişmediği bir toplumda ortaya çıkacağını söyleyebiliriz. "Sivil toplum"u, devletle kişiler arasında yer alan ve aynı anda hem kişiyi otoriteyle ilişkilendire, hem de kişiyi mutlak siyasi kontrolden koruyan; üretken bir kurumlar ağı – kilise, aile, klüp, lonca, dernek ve cemaatler- olarak tanımlayabiliriz. Monarşi ve despotizm arasındaki farklar: Monarşi sosyal sınıflandırmada eşitsizlik üzerine bina edilmişken, despotizmde toplum kitlelerinin yönetenin keyfi isteklerine tabi oldukları bir kölelikte eşitlik egemendi. Monarşide, yönetici geleneklere ve yasalara uyar, buna karşın bir despot yalnızca kendi eğilimlerine göre hükmeder. Despotizmde, kişiyle devlet arasında ilişki sağlayan aracı sosyal kurumlar yoktur. Sömürge yönetiminde seçim iki despotizm türü arasındaydı; yerli ya da emperyalist. Yerli despotizm daima keyfi ve etkisizken, "daha" medeni insanların, onların ülkelerine hakim olan aydınlanmış despotizmi, sosyal reform ve politik ilerlemenin özendirilmesinde daha sağlam, düzenli ve etkili idi. Oryantal toplumun politik sorunu, devletin izole edilmiş birey üzerindeki gücünü dengeleme işlevi görecek bir sivil toplumun yokluğuydu. Her ne kadar oryantal despotizmde sivil toplumun yokluğu nosyonu bir bütün olarak Asya'ya göndermede bulunarak formüle edilmişse de, bu nosyon İslami toplumların analizinde çok önemli bir rol oynamıştır. Çünkü bu nosyon oryantalist söylemin başlıca özelliklerinden birisidir.

Oryantalizme Alternatifler

İkinci Dünya Savaşı'nı takip eden dönemde, oryantalizm birçok iç kriz ve çöküş semptonları gösterdi, ancak oryantalizme alternatif bulunması zordu. Oryantalist söylemin başlıca özelliği, "Batı'nın benzersizliğini" göstermek için farkı vurgulamaktı. (s. 59) Ancak İslam ve Hristiyanlık'ta, ayırıcı özelliklerden çok birleştirici özelliklere odaklanma vardır. En azından aralarındaki belirsiz kültürel çakışma alanlarını inceleme konusunda güçlü bir emir vardır. İspanya'da önemli olan konu Müslüman ve Hristiyan yönetimleri arasındaki farktan çok teknoloji ve yönetim politikasının devamlılığıdır. Bu nedenle İslam ve Hristiyanlığın etkisi altındaki İspanya'da sivil toplum ve ekonomi hakkında söylenenler, oryantalistlerin büyülendikleri farklılığın, tarihin getirdiği farklılık değil, söylemin getirdiği farklılıktan ibaret olduğu ortaya çıkmaktadır.

Orient'in Açıklanması

Başka kişiler hakkında konuşma üslubumuz bütün insanlar arasında tartışma konularından birisidir. Ne kadar başka insanlar hakkında konuşabiliyor olsak da asıl problem bize yabancı olan kişiler ya da gruplar hakkındaki konuşmalarımız ve onları anlayıp anlamadığımızdır. Sosyologlar ve felsefecilerin bu konuda görüş beyan etmişlerdir. Bu lisan görüşüne göre, o lisan içinde yer aldığı sosyal yapının ortaya konulması sosyolojik probleminden ayrı düşünülemez. Sosyal yapılarda yoğun bir kıyaslanabilirlik olmadıkça, bir lisan bir başkasına tam olarak anlaşılabilir bir şekilde tercüme edilemez.

Tercüme ve görecelilik sorunu, Hristiyanlık ve İslam gibi iki dinin karşılaştırmalı araştırmasını yapma girişiminde bulunan sosyologların karşısına kaçınılmaz biçimde çıkmaktadır. Yeterli

karşılaştırma o kadar önemlidir ki, böyle girişimi başından imkansız kılıyor gibi görünebilir. Dinler hakkındaki herhangi bir karşılaştırmalı araştırma; kontrast/zıtlar ve karşılaştırmaların bir tercüme edici matrisini oluşturan önceden mevcut faraziyeler ve felsefi geleneklere göre yapılacaktır. İslam'ın, Batı kültürü içinde anlaşılmasını sağlayan temel bilanço belgesi, onu "oryantalizm" olarak kabul etmektir. Oryantalizm, ilk olarak on dördüncü yüzyılın başlarında Viyana Kilise Konseyi tarafından oryantal dillerin ve kültürlerin anlaşılmasını teşvik etmek için bir dizi üniversitede kürsü kurulmasıyla birlikte ortaya çıkan bir bilim dalıdır. Oryantalizmi teşvik eden ana itici güç, ticaret, rekabet ve askeri çatışmadan kaynaklanıyordu. Bu nedenle Orient Bilgisi, Avrupa'nın Orta Doğu ve Asya'ya yayılımı tarihinden soyutlanamaz. (s. 67)

Kişinin toprak mülkiyeti haklarının babadan en büyük oğula geçtiği ya da çok sınırlı parçalandığı istikrarlı bir sistem olan feodalizmde, toprak sahibi şövalyeler askeri hizmetlerinin karşılığı olarak feodal monarktan bir derece politik özgürlük elde ediyorlardı. Tımar sisteminde bazı özel arazi mülkiyeti şekilleri görülürse de, özel arazi mülkiyet hakkı kapsam bakımından sınırlanmıştır ve zenginlerde riskli sermaye yatırımından kaçınma yönünde güçlü bir eğilim vardır. İslam'da, bu nedenden dolayı sermaye daha çok dini mallara yatırım şeklinde dondurulmuştur. Bağımlılık kuramı ya da "gelişmemişlik" nosyonunun, Avrupa dışından özerk kapitalist gelişmenin yokluğuna yeterli bir açıklama oluşturabileceği de şüphelidir. İkinci olarak, toplumun soyut modeli olarak algılanan kapitalizmin genel karakteristiği hakkındaki kural nitelikli açıklamaları, özel kalkınma süreçlerinin ampirik tanımları lehine dışlamaktadır. Bunlarda kapitalizmin tesadüfi olmadığını gösterir.

Oryantalizm bir söylem olarak dünyayı tereddüte yer bırakmayacak şekilde, Occident ve Orient olarak ikiye ayırmıştır. (s. 77) Orient temelinde tuhaf, egzotik ve gizemli, ama aynı zamanda tensel, irrasyonel ve potansiyel olarak tehlikelidir. Bu oryantal tuhaflık, ancak oryantal kültürlerde dahi olan uzmanlar tarafından ve bilhassa filoloji, lisan ve edebiyat uzmanlıklarına sahip olanlar tarafından kavranabilir. Oryantalizmin işlevi, oryantal toplumların ve oryantal kültürlerin bu sersemleştirici karmaşıklığını, yönetilebilir ve kavranabilir seviyeye indirmektir. (s. 77)

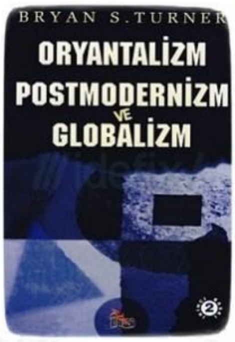

Bryan S. Turner, Oryantalizm, Postmodernizm ve Din

*

Oryantalizmin kısa tarihi

Önsöz

Oryantalizm, Avrupa'nın somut/maddi ihtiyaçlarının sonucudur. Oryantalizm'de Doğu, önce Araplar ve İslam, sonra Osmanlı ve Türkler ile eş anlamlı olarak kullanılmıştır.

Aslında Avrupa'nın ekonomiden dine, edebiyattan felsefeye kadar zihin dünyasının her alanında Doğunu izleri bulabilmek mümkündür. Oryantalistlerin sayısı kadar Doğu tanımı bulunmaktadır. Doğu ile girilen ilişki biçimine bağlı olarak Doğuya yaklaşımlarda da farklılık gözükmektedir. Batının bilinç altındaki değişmeyen çizgi Doğunun her zaman Batı için bir tehdit olduğudur. Doğuya hükmedilmedilmelidir. Oryantalizmin temeli çatışma üzerine kuruludur. Oryantalist çalışmalarda, Batının kendi güç ve konumuna göre Doğu ile ilişkilerinde stratejik değişiklikler görülebilmektedir. (s. VIII-IV)

Oryantalizm nedir, oryantalist kimdir?

Oryantalist terimi 1973 yılındaParis’te düzenlenen 29. Uluslararası oryantalistler kongresinde terk edilmiştir. (s. 1) Bunun iki sebebi vardır. 1. si oryantalist araştırmalar uzmanlık alanlarına ayrılmıştır. (uzak doğu, Çin, Mısır , Türkiye gibi ….) 2. si oryantalistlerin bilgilerini emperyalist politiklalar için bir araç olarak kullanmaları, oryantalizmin Sömürgeciliğin suç ortağı olmasıdır. (s. 2)

Oryantalizm ve oryantalist

1683’te oryantalist terimi ile kast edilen ‘doğu veya yunan kilisesinin bir üyesi ‘ (A. J. Arberry, British Orientalists, s. 8) demek iken, 1838’te ise bütünüyle doğunun incelenmesi anlamında kullanılmaktaydı. (G. Endress, an Introduction to Islam, s. 11) Oryantalizm kelimesi ayrıca Doğu dünyasının resmini yapan batılı ressamlar için de kullanılır. (s. 5)

Oryantalizmin hem akademik hem emperyalist ve hem de misyonerlik amacıyla bulunmaktadır. ‘Hristiyanlaştırmak istenilen kişilerin dillerini bilmek zorunlu görülüyordu.’ (s. 7-8)

Oryantalizm Doğu kültür mirasının korunmasına katkı sağladığı bir gerçektir. Bugün doğunun birçok yazılı eseri batı müzelerini süslemektedir. Ama aslında bu durum avcının avladığı geyiğin kafasını salondaki şöminenin üstüne asmasına benzemektedir. Sergilenen gerçekte avcının başarısı, avının üzerine kurduğu hâkimiyetin göstergesidir. (s. 9) Günümüzde oryantalizm sömürgecilik faaliyetlerinin iş birlikçisidir ve aslında sömürgecilik gelişmesini de oryantalizme borçludur. (s. 10)

İlk çağlarda Doğu Batı ayrımı

Batı, doğuyu icat ederek kendini tanımlar. Doğu durağan, duygusaldır. Batı doğu adına konuşur ve onu temsil etmelidir. Batı Doğuya hep cinsellikle yaklaştı. Tablolarında Doğulu kadınları hep resmetti. Batı Doğulu kadının haklarını savunur gözüktü. Avrupa, Doğuya aydınlık ve özgürlük götürme görevini üstlenmiş olarak kendini her zaman Doğunun efendisi gördü. Aslında bu, sömürgeci girişimleri normal göstermek için ihtiyaç duyulan bir açıklamaydı. (s. 13) William Allan’ın 1838 tarihli ‘İstanbul da köle pazarı’ için kemal Tayfur şu yorumu yapar: Tablo aslında batılının vicdanını rahatlatır, çünkü tüm doğuular ve özellikle kadınlar bağımlılık altındaydılar, onların batı egemenliği altındaki bağımlılıkları, köle pazarlarına sürülmelerinde daha vahşi olamazdı. (Hayali doğu, Atlas, sayı 96, s. 61)

Medeniyete önce doğulular geçmiştir. Batılıların, doğunun zenginliğine ve kültürel mirasına duyduğu ihtiyaç tarih boyunca sürmüştür. (s. 15) Girit’te temelleri atılmaya başlanan Yunan medeniyeti dolayısı ile Avrupa medeniyeti, doğunun artı-ürününü hem ticaret hem yağma yolu ile tarih boyunca elde etmiştir. (s. 19) Yunanistan’ın önemi ve zenginliği Asya ile kurduğu ilişkilerden kaynaklanmaktadır. (s. 21) Pers savaşları ile daha önce açıkça ifade edilmeyen

doğu'dan ayrı olma bilinci, daha kesin olarak batı bilincinde yerleşmeye başlar. (s. 22) Yunanlılar uygarlığı temsil ederken, İran'lılar barbalığı temsil etmekte idiler. (Baykan Sezer, Doğu batı ilişkileri açısından batı tarımı, s. 121) Haçlı seferleri ile doğu denince İslam anlaşılmaya başlanmıştır. (s. 24)

Orta Çağ'dan aydınlanmaya Avrupa'da İslam imajı

Roma İmparatorluğu yüzlerce yıl barbar akınlarıyla boğuşmuştur. Ama onlara çok az toprak kaptırmıştır. Ayrıca zamanla barbarlar Romalılaşmakta idiler. (s. 27) Ama İslami fetihler Avrupalıların birbirine yaptığı gibi Avrupa'yı yıkıp geçmiyor, fethedilen ülkelerde ticari, ekonomik ve kültürel bir düzen kuruyor ya da var olan düzeni devam ettiriyordu. (Baykan Sezer, Türkiye sosyolojisi, seminer notları I, s. 211) Roma İmparatorluğu zamanla toprak kaybetmeye başlar, Akdeniz artık bir iç deniz olma özelliğini kaybeder batı için. İspanya'nın fethi ile sınırlar artık daha da Avrupa içlerine doğru yayılmaya başlar. Müslüman Araplar İspanya ve İtalya'da yüzlerce yıl sürecek son derece parlak medeniyetler kurar, bilim ve medeniyette önemli keşifler yapar. Araplar bu topraklarda zengin, adil ve huzurlu devletler kurar. Avrupa ise bu dönemde ortaçağ adlı dönemi yaşamakta ve kilise baskısı altında inlemekte idi. (s. 28) Batıda zamanla kendi topraklarına adım atan, batıya geçen-akın eden her Müslüman'a Avrupalılar 'Sarazen' adını vermişlerdir. (s. 29)

Yuhanna ed-Dımeşki (675- 749)

Muaviye'nin sarayında yetişmiş ve babası gibi maliye bakanlığında görev almıştı. Ömer b. Abdülaziz döneminde görevden alınınca Laura de Saint-Sabas manastırı papazı olmuş ve İslam aleyhine yazılar yazmıştır. Günümüzde de oryantalistlerin aynen tekrar ettikleri görüşlerin temelini atan Dımeşki, Müslümanların eski bir Afrodit heykelinin başı olan Hacerül-Esved'e taptığını ki günümüz ateistleri bu iddiayı aynen dile getirirler, Hz. Peygamber'in Tevrat ve incil'den yararlanarak Kuran'ı yazdığını ki, Oryantalistler 1400 senedir bunu tekrarlarlar, aldığı vahyin aslında bir rüyadan farklı olmadığını (oryantalistler bunu saradan histeriye çeşitlendirirler), kölesi Zeyd'in karısı Zeynep'i baştan çıkardığını (aynen ateist ve oryantalistler tekrarlarlar) vb. ileri sürer. (s. 30) Tüm bu ithamların cevapları bu çalışmamızda verilmiştir! Aynı görüşleri daha sonra çoğu doğu kilisesine mensup insanlarda tekrarlar.

Avrupa devletleri İslam güçleri karşısında kaybettikleri ticaret imkanlarına tekrar kavuşabimek için güçlerini birleştirirler. İdeolojik çatıyı Hristiyanlık oluşturur. (s. 31) Haçlı seferleri ile siyasi ve ekonomik bazı başarılar elde edilse de, dini anlamda fazla bir başarı elde edilemez. Bu nedenle Hristiyanlaştırma yöntemi değiştirilir: Roger Bacon'a göre " Tebliğ-misyonerlik-Hristiyanlığın genişleyebileceği yegane yöntem ve yoldu." (Opus Maius, s. 121) Askeri gücün yerini misyoner gücü geçirme taraftarı olarak Raymond Lull adı da önplana çıkar. (s. 49) Haçlı seferlerine tüccarlar büyük destek verirler. (Rene Sedillot, Dünya ticaret tarihi, s. 175; Ömer L. Barkan, İktisat tarihi ders notları II) Haçlı seferleri ile Hristiyanlar 'En çok arzuladıkları şeylere kavuşuyorlardı. Sofular tanrı yolunda eziyete, paragözler yağmaya, tüccarlar yeni pazara, küçük subaylar yaldızlı rütbelere, kahramanlar savaşa, dünyayı tanımak isteyenler yolculuğa' (Emmanuel Berl, Atilla'dan Timur'a Avrupa ve Asya, s. 151) Haçlı seferleri sonunda daha çok ticari ilikileri denetleyecek noktalara devletler kurmuşlardır. (s.33) Aslında söz konusu olan bir menfaatler birliğidir. Her şeyin tam yoluna girdiği düşünüldüğü anlarda Haçlı seferinde Hristiyanlarca işgal edilen İstanbul (Haçlılar sadece Müslümanlara eziyet etmemiş, doğulu Hristiyanlar ve Yahudileri de büyük ölçüde kıyıma uğratmışlardı: H. A. Nomiku, Haçlı Seferleri; Geoffoi de Villehardouin- Henri de Valenciennes, Konstantinopolis'te haçlılar) bu defa Müslümanlar tarafından fethedilir. (s. 34) Haçlılar Müslümanların bilim, tıp,

edebiyat, felsefede gösterdikleri gelişmişlik düzeyine hayran kaldılar. Beraberlerinde pek çok yazılı eser götürdüler. (W. M. Watt, İslam'ın avrupa'ya tesiri; S. Hunke, Allah'ın güneşi Avrupa'nın üstünde)

12. YY.'ın ilk yarısında gözler İslam peygamberine yönelir. Yazılanların doğru yanlış olması önemli değildir. 'Muhammed bir sihirbaz, sahtekâr, sihir ile kilise'yi yıkan' idi. Müslümanlar ise 'putperest, Araplar Muhammed'e tapan, heykelleri ise kıymetli taşlarla süslü' idi. İslam seks ve vahşilik dolu bir dindi. (Normal Daniel, Islam and West, s. 109; Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 24) Müslüman idaresindeki Hristiyanlara eziyet edilmekte idi. (s. 38) R. W. Southern'in dediği gibi: 'Bu yazarlar, zafer kazanmış hayalciliğin cehaletinde boğulmuştu' (Western Views of Islam in the Middle ages, s. 28) Thierry Hentsch'e göre bu iddialar gerçek dışı idi. Hatta batı Hristiyanları, Yunanlı dindaşları hakkında "Sarazenler hakkında anlattıklarından çoğu zaman bin beter tablo" çizmekte idiler. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 56)

Hristiyan Avrupa'nın hayal dünyasında oryantalizm, İslam dünyasına ilişkin bilinçli bir çarpıtma ortaya koymakta idi. (s. 39) İslam Hristiyanlıktan bir sapma, 'Bütün sapıklıkların en kötü ve tehlikelisi' idi. (s. 43) "Dini polemiklerin muhatabı hayali Müslümanlar idi. Onları da kağıt üzerinde kolaylıkla yok edebiliyorlardı.' (Gerhard Endrss, An Introduction to Islam, s. 7)

850'lerde Paul Alvarus, "Hristiyanların Arap roman şiiri okumayı sevdiğinden, Arap filozofları okuduğundan, kendi dillerini unuttuğundan " (K. W. Southern, Wester Views, s. 21) yakınırken, 1300'lü yıllarda papaz Ricoldo de Monte Croce, Hristiyanların hızla Müslüman olduğunda yakınmakta idi: "Ben kepaze oldum. Tanrı'nın sözü kepaze oldu. Tanrı İsa ve Meryem, Muhammed'e karşı Hristiyanları desteklemiyor mu?" (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s. 44)

'Batılı aydınlar arasında yeni bir Müslüman imajı doğar. İslam dünyası, felsefesinin heybetli bir beşiği idi.' (Maxime Rodinson, Batıyı büyüten İslam, s. 25)

İslam inanç sistemini cürütmek için dil öğrenmek gerekliydi. 1321'de Viyana Konsülü ile dil okulları açılma kararı alınır. (s. 49) John Wycliffe, İslam'ı ahlak ve ibadet düzleminde bir sapkınlık olarak görür. Batı kilisesinin de İslam'dan aşağı kalır yanı yoktu. Cuseli Nicholas ise, Kuran'da üç dairenin mevcut olduğunu iddia eder. İlki Nasturi Hristiyanlığı, ikincisi İslam peygamberinin Yahudi danışmanlarınca sokulmuş Hristiyan karşıtı fikirler ve son olarak peygamberin vefatından sonra Yahudi musahhihler tarafında sokulmuş kötülükler. (s. 52) Martin Luther'e göre ise Türkler ve Müslümanlar tanrının gazabı idiler ancak Papa daha da kötü idi. Papa bir deccal idi. O, Türkleri ve Müslümanları insan saymazdı. (s. 56) 'Türk, şeytanın hizmetçisi, son ve tehlikeli öfkesidir.' (Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi II, s.72) Luther'e göre Türkler Hristiyanların bedenini, Papa ise ruhlarını gasp etmiştir. (s. 57)

Siyasi ve ekonomik ilişkilerin gelişmesi, doğuyu gezen seyyahların ve misyonerlerin sayısındaki artış ve Avrupa'da Hristiyanlığın ideolojik birliğinin ve hâkimiyetinin sarsılışı; 16. yüzyılda, Müslüman doğu hakkında daha objektif bilgilerin derlenmesine imkan tanıdı. (s. 58) 17. yüzyılda doğu hakkında yayımlanan seyahat notlarının sayısı 200'den fazla idi. (s. 63) İlk Arapça kürsüsü 1539'da Paris'te, Guillaume Postel için kurulur. Postel, İslam'a iki nedenle olumlu bakar: Bunlardan biri putperestliğe karşı zafer kazandığı (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 101) ve oluşturduğu tehdit nedeni ile Hristiyanlığı kendisini toparlamaya zorladığı (Gerhard Endrss, An Introduction to Islam, s. 8) için. Jean Thevenot, 'Türk padişahı keyfi iktidarının,

herkesin canını malını her türlü şiddete karşı güvence altına aldığı avrupa'nın şu mutlu ülkeleriyle her bakımdan ne kadar büyük tezat oluşturduğunu' yazabilmektedir. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 124)

Aydınlanma çağının doğusu

1683'te II. Viyana seferi başarısızlıkla sonuçlanır. Fransa'da aynı yıllarda aydınlanma harekeri başlar. Barthelemy d'Herbelot'nun öncülüğünde İslam Ansiklopedisinin ilk taslağı hazırlanır. Amaç Müslümanların güçlü veya zayıf yanlarını öğrenebilmektir. (s. 70) Antoine Galland, 1001 Gece masallarını yayımlar. "Artık deccalin at koşturduğu alem, egzotik bir medeniyet vatanıdır." (Maxime Rodinson, Batıyı büyüten İslam, s. 50)

16. yüzyıl avrupası, yeryüzünün fiziki keşfi ve kendi kimliğinin olumlanması ve yüceltilmesi ile çok fazla meşguldü. Aydınlanma çağı 'ilahi müeyyidesi olmayan bir siyasi sistem, dogmasız bir ahlak' kurmak peşinde, ilerici ve laik bir ideoloji kuruyordu. Avrupa artık bilime inanmaktadır. (s. 71)

Doğu, Batı tarafından çoğu kez egzotik bir malzeme olarak ta kullanılmıştır. 18. Yüzyılda kutsal metinler içinde Kitabı Mukaddes eleştirilmiş ise de genel olarak emperyalizm, İslam'a karşı bir dayanak olarak Hristiyanlığı ve daha sonra da seküler hümanizmi daima kullanmaya devam etmiştir. (s. 73)

Richard Simon, İslam'ın savunuculuğunu üstlenen biri olarak ün salmıştır. Ama o bile son tahlilde, Müslümanlığın iyi yanlarını Hristiyanlık ve Yahudiliğe borçlu olduğunu ileri sürer. M. Rodinson tarafından "İslam peygamberini yücelten" bir kitap olarak tarif edilen Henri Boulainvilliers'in Vie de Mahomed adlı eserde İslam'dan 'tarihsel bir felaket' olarak bahsetmektedir. (Bulut, s. 79)

Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü Hristiyanlara örnek olarak gösterir: Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra da Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazakları, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi. (s. 74)

Rodinson ise, "Medeniyetin kaynağı Yunanlılardı ve Avrupa'ya da Araplar tarafından getirilmişti." (Maxime Rodinson, Batıyı büyüleyen İslam, s. 53) derken, Hegel'de bilimin özellikle felsefenin batıya Araplardan geldiğini söyler. (Hegel, The Philosophy of history)

Oryantalistlerin çoğu sömürüye aracı olmakta ve islam'ı karalamaya çalışmakta idiler. Gottfried Wilhelm Leibniz, Fransa'nın Mısır'ı işgal konusunda önayak olmaya çalışıyordu. Leibniz Osmanlı için, " Bu ülke adeta karanlıklar ve barbarlıklar ülkesi "(Leibniz, Projet d'expedition d'Egypte presente a Louis XIV ou Consilium Aegyptiacum'dan aktaran T. Hentsch, Hayali doğu, s. 130) derken, Türkler için ise, "Dünyanın en aptal insanları" (Thierry Hentsch, Hayali Doğu, s. 131) demekte idi. Batının hayal dünyasında doğu imajı; gittikçe, gidip almaları için kendilerini bekleyen edilgen bir nesneye dönüşmektedir. Avrupa kendini dünyanın merkezinde görmekte, sadece merkezi değil tarihi de kendini merkeze alarak bir düzene sokmaktadır. (s. 76) George Sale ise, Muhammed'in coşkusu ve etkileyiciliğinin, nezaket ve kibarlığının tanrı tarafından, gerçek din olan Hristiyan kilisesini uyarmak amacıyla kullanıldığını, yoksa bu özelliklerinin başka bir açıklamasının mümkün olmadığını söylemekte idi. (s. 77) Simon Ockey, Muhammed vahiy almamıştır, O ahlaksal bir reform yapmıştır.

(Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 27) ve bu sayede Araplar pek çok erdemli davranışı yeniden canlandırmıştır. (s. 77) iddiasındadır. Montesquieu, 18. Yüzyılda "Doğu despotizmi" fikrinin yayılmasına en büyük katkıyı sağlarken aslında doğuya bir kez bile ayak basmadığı (s. 81) gerçeği görmezden gelinmekte idi. Doğuya seyehat yapmış olan *Abraham Hyacinthe* Anquetil-Duperron 'Legislation orientale' adlı eserinde, doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını söylemekte, doğu despotizmi kavramı ile avrupanın doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını vurgulamaktadır. (s. 83) Oryantalist ressamlar Avrupa şehirlerinde platolar oluşturmuş, hayallerindeki doğu imajını buralarda resme dökmüş, harem veya köle pazarında diye resmettikleri kadınlar ise Avrupalı model veya kuzey Afrikalı Yahudi kadınlardan oluşturmuşlardı. (Roger Benjamin, The Oriental Mirage, Orientalism, s. 7-31)

19. Yüzyılda doğu araştırmaları: 20. yüzyıl 1789 ile başlatılmalı ve 1914 ile son bulmalıdır. Bu yüzyıl Avrupanın geri kalan ülkelerde egemenlik kurduğu bir yüzyıldır. Fransız ihtilali, İngiliz sömürgeleşmesinin ilerleyip Fransa'yı geri bırakması üzerine Fransız Aristokrasisine karşı meydana gelmiş bir olaydır. (s. 85) Zaten10 yıl geçmeden Napolyon, ilk icraat olarak Mısır'ı işgal etmiştir.

Zaten Avrupa endüstri devriminin temelini Avrupa dışı toprakların sömürülmesi ile gerçekleştirmiştir. (s. 86) Bu dönemde batı üstünlüğünü doğuya da kabul ettirmiş, Avrupa tarihi dünya tarihi olarak evrenselleştirilmiştir. (s. 87) Artık batının yeni bir misyonu vardır, doğu halkını despot idarecilerinden kurtarmak ve yerine " Aydınlanmış ve aydınlanma misyonu ile dolu, uygar, bilim ve teknoloji ile donanmış" Avrupalı yeni bir despota sahip kılmak. (s. 88)

Fransız ihtilali ve Napolyon

Fransa'nın asıl hedefi Hindistan idi. Bu hedefe ulaşmak için stratejik öneme sahip Mısır kısa vadeli hedef seçilmişti. Mısır, sömürge kavgasının savaş alanı idi. (s. 89) Napolyon bu savaşta çok farklı yöntemler kullanmıştır. Napolyon amacının Mısır'ı memlüklerin zülmünden ve Hindistan'ı da İngilizlerin elinden kurtarmak olduğunu ilan etmiş, halifenin dostu olduğunu belirtmiş, bildirisine de besmele ile başlamıştır. Bildiride Fransa'nın gerçek bir Müslüman ülke sayılabileceği iddiası bile ileri sürülmüştür. (s. 90) Volney, "Napolyon halkın eğitimi için askeri okullar açar, tek sözcük ile o bir ulus yaratır; Arapları Osmanlı barbarlarının boyunduruğundan kurtarır, cahiller ve kafirler atarfından bozulan peygamberin şeriatını saflığa kavuşturur, O takdiri ilahinin mucizevi bir aracısıdır" (Volney, Courrier de l'Egypte, no:33, 1798; Thierry Hentsch, Hayalı Doğu, s. 161) demektedir. (s. 91) Constantin-François de Chassebof Volney, Mısır'ın işgalini, Mısır'ın kurtarılması olarak ilan eder. (Hentsch, Hayalı Doğu, s. 163) Oryantalist Volney yaptığı doğu seyehatlari ile Fransız ordusunu bekleyen tehlike, sıkıntı ve ihtiyaçları belirler. Ona göre İslam, Mısır toplumunun gerilemesinin önünde bir engel, Kuran birbirine zıt ve gülünç-tehlikeli yargılar dizisidir. (s. 93) Tabiiki tüm bunlar birer çarpıtmadır ve amaç sömürüyü meşrulaştırmaktır. (Hişam Cuayyıt, Avrupa ve İslam, s. 127-133)

Romantizmin doğuşu

Avrupa'nın endüstriyel ve siyasal devrimlerinin yarattığı kargaşa dolu geçiş sürecinden rahatsız olan insanlara doğu dünyası, huzur verici bir mekan olarak gözükmüştür. (s. 95) Victor Hugo, 'Les Orientales' adlı eseri ile doğuyu barbarca bir vahşet cümbüşü, haremler, kesilen kelleler, çuval içinde denize atılan kadınlar, beyaz minareler, harem ağaları şeklinde tavir eder. Bu imaj

öylesine yerleşir ki batılı insanın kafasına, doğuya gittiklerinde bu imajı ararlar, bu imaja uymayan ne varsa görmezden gelirler. (s. 98)

Oryantalizmin kurumsallaşması

Syvestre de Sacy, Fransa Cezayir'i işgal edince Cezayirlilere hitaben yazılan bildiriyi Arapçaya tercüme eden kişi idi. Dışişleri bakanına da Harp bakanına danışmanlık yapmıştır. (s. 101) Sömürgecilik faaliyetlerinin yoğunlaştığı 18. yüzyılda tanışılan yeni toplumlarla ilişkilerin nasıl yürütüleceği sdorunu ortaya çıkar. Sömürünün sürekliliğinin sağlanması gerekmektedir. Oryantalist çalışmalar işte bu aşamada hızlı bir ilerleme gösterir. (s. 105)

19. yüzyılın ortalarından sonra Avrupa'nın doğu hakkındaki görüşünü belirleyen etken emperyalizmdir. (s. 110) Artık mümkün olan tek evrensellik vardır. Avrupa modelini bütünü ile benimsemek. Bu zorunludur! Ama 'bu zorunluluk Avrupa dışı topluluklar için mümkün de değildir, çünkü onları avrupadan ayıran çok belirgin bazı özellikler vardır.' Bu nedenle şimdilik yozlaşmış egzotik kültürü ile avrupanın siyasi hâkimiyeti altında kalması yeterlidir. (s. 111) Ernest Renan, Arapların bilime katkılarını küçümser. (s. 112)

Gerard Labrunie Nerval, kendini üstün görmenin veya sömürgeciliğin gerçek yüzünü gösteren ifadeleri dikkat çekicidir: " Kah küstah, kah kul köle, daima bir parlayıp bir sönen duygularının esiri olan bu insanların üzerinde etki uyandırma arzusuna kendimi fazla kaptırdım; despotizmin doğuda nasıl da normal bir yönetim olduğunu anlamak için bu insanları tanımak lazım." (Nerval, Voyage en Orient'den naklen, T. Hentsch, Hayali Doğu, s. 177) M. de Chabrol, Mısırlılar hakkında, "Onlara en doğru fikirleri ve Avrupa uygarlığının aydınlığını götürebilmiş olsaydık, bu adamlardan umutlu olmaya hakkımız olmaz mıydı?" (s. 118) demektedir. Hippolyte de Villeneuve, "Doğu; Batı sana sahip olmak istiyor, sana serbestçe saygılarımızı sunabilmek istiyoruz. Biz modern haçlı seferlerimizi sana bütün büyük adamlarımızı tanıtarak gerçekleştirmek istiyoruz." (T. Hentsch, Hayalı Doğu, s. 177) Lamartine doğuya sömürgeciliğin öldüren sevgisini getirmiştir. Doğu batının basit bir eklentisi olarak görür. (s. 119)

Yüzyılın dönüm noktasında oryantalist çalışmalar

I. Dünya savaşından sonra İslam dünyasında uyanma başlar. İslam'ın, özellikle batının sömürüsüne karşı çıkabilecek tek ideolojiyi temsil ettiği düşünülmektedir. (T. Hentsch, Hayalı Doğu, s. 206) Batı işgal ettikleri yerleri idare etmek, işgal edilen yerlerin halklarına, kültürlerine, zenginliklerine ilişkin yeni bilgiler gerektiriyordu. Eski oryantalist kalıplarla bu toplumlara yaklaşmak, anlamak mümkün olmaktan çıkmıştı. (s. 123) Neticede oryantalist değişimler, batının doğuya ilişkin kökleri yüzyıllar öncesine giden önyargılarının, doğu üzerinde egemenlik kurma arzularının yeni siyasi, sosyal, iktisadi ve askeri alanlarda meydana gelen değişikliklere uygun olarak gözden geçirilmesinden başka bir şey değildir. (s. 124)

Ignaz Goldziher: Yaşayan bir cemaat olarak İslamiyet

Almaya'da öğrendiği eleştiri yöntemini, İslam'ın temel kaynaklarından biri olan hadise uyguladı. OIna göre İslam'a bir reform gereklidir. Goldziher İslam'da "Mekke'nin Yahudileşmiş dini adetleri"ni görür.

C. Snouck Hurgronje

Hollanda sömürge idaresinin danışmanı olarak görev yaptı. (s. 126)

Oswald Spengler ve batının çöküşü

Batının kendine gelmesini, kurtarıcı bir silkinmeyi ümit ediyordu. İnsanlık için evrenseli gerçekleştirebilecek tek kültürü yine batı temsil etmekteydi. (s. 127)

Arnold Toynbee

Batılı olmayan bazı kültürler hala çok canlıdır. Batı sadece kendi kültür biçimini yayabilmiştir, uygarlığını değil. (s. 128)

İkinci dünya savaşı sonrasında oryantalizm

Birinci dünya savaşından sonra Avrupa medeniyetinin kendine olan güveni, aynı çizgide sonsuz bir gelişme olacağına dair inancını sarsmıştır. (Maxime Rodinson, Batıyı büyüleyen İslam, s. 75) İngiltere'de, Fransa'da ve ABD'de sömürge sisteminin problemleri tartışılmakta, meselenin çözümüne ilişkin öneriler getirilmekteydi. (Paul Kennedy, Büyük güçlerin yükseliş ve çöküşleri, s. 337) Almanya kısa zamanda ekonomik olarak büyüyerek diğer güçlere denk hale gelir. II. Dünya savaşında 50 milyon insan ölür. ABD savaşta yıkılmayan tek sanayi ülkesiydi. (s. 133) Komünizm tehlikesine karşı ABD, Avrupa'yı Marshall Planı ile kontrol altına alır. (s. 140) Bu dönemde sömürgeci ülkeler sömürgelerine bir dizi taviz vererek oralarda tutunabilirler. (s. 135) ABD'nin -Kızılderili katliamları, kölelik uygulamaları hariç- daha önce Asya ve Afrika'da sömürge sahibi olmamasını bir avantaj olarak kullandı. Bu dönemde pek çok sömürgeye bağımsızlık "verilmiştir." Bu bağımsızlıklar 'emperyalizmin onayladığı' biçimsel türden bağımsızlıklardır. (E. Said, Kültür ve emperyalizm, s. 21) Batılılaşmış seçkinler arasında çıkan milliyetçi önderler kendilerini yönetme hakkı talep ediyorlardı. (s. 137) Ama tam anlamı ile bir tasfiye söz konusu değildi. ABD, Fransa, İngiltere bazı adaları hala himaye altında tutmaya devam ediyorlardı. Artık "gözle görülmez" muazzam bir yeni-sömürge imparatorluğu kurulmakta idi. (V. Vahruşen, Yeni sömürgecilik, s. 11) Bu sayede batılılar devasa 'sömürge bürokrasisi' yükünden kurtulmakta idiler. Ayrıca batı dışı halkların tepkileri, artık, 'sömürgeci batıya' değil, öncelikle toplumların idaresini ellerinde bulunduran batıcı seçkinlere yönelmekte idi. Bu toplumlara verilen üçüncü dünya ismi de beyaz adamın üstünlüğünü hala devam ettiğinin göstergesi idi. Yeryüzündeki teknolojinin kaynağı sınırlı ülkelerin elinde tutulmak (Oral Sander, 20 YY tarihinin temel özellikleri, s. 32) isteniyordu. (s. 138-139) BM, IMF, Dünya bankası kuruldu. Buna karşı Rusya, Kominform, Varşova Paktı kurar. Soğuk savaş 1947'den 1962'ye dek görünüşte devam eder. Sömürü ortaklaştırılır. Çok uluslu şirketler, faaliyet gösterdikleri ülkelerin iç siyaseti etkiler. (s. 140, 142) 11 Eylül'den sonra ABD başkanı Bush, haçlı seferini başlatır. İtalyan başbakanı Berlusconi, 'İslam'ın ilerlemeye engel olduğunu ' söylerken kökleri eskiye dayanan oryantalizmin devam ettiğini gösterir. (s. 143)

Sömürge ülkelerindeki yerli araştırmacılar, uzun zaman batılı araştırmacılar için bilgi taşıyıcı olmaktan öte bir role sahip olmamışlardır. Sömürge devletleri kendi istedikleri türden sonuçlar doğuracak bilgi üretim mekanizmasını yerli toplumlara kabul ettirtmişlerdir. (s. 144) Doğulu toplumların tarihine, 'bu toplumlar acaba hangi yol izlenerek modernleştirilebilir' sorusu bağlamında ilgi duyulmuştur. (s. 145)

Arap dostu olarak tanınan ve " yabancılara o içten kucak açış; yaşama karşı o tevekkül, tanrıya duyulan o vecd, hakim ve gizli, her yerde hazır ve nazır bir tanrının varlığına olan o sessiz, maddi olmayan ve huzurlu güven duygusu, Hz Muhammed'in sahip çıkacağı tek ve paha

biçilemez miras.” (L. Massignon, Situation de l’Islam, I/11) diye yazıları da olan Louis Massignon, Fransa’nın Filistin ve Suriye yüksek komiser yardımcı olarak çalışır. Araplarla kurduğu ilişkini, kendisine Hristiyan kökleriyle yeniden buluşma imkanı sağladığına inanır. O, kendi ırkına ve misyonuna bağlı kalır. Fransa’nın doğunun tartışılma öğretmeni olduğuna inanır. (s. 149) Bir öğrencisinin ona yazdığı mektup ilginçtir: “Sizi sevdiğim için kendimi bağışlamayacağım. Hristiyan bir fransızla Müslüman bir Arap arasında bir uzlaşma ve anlaşma olabileceğine inandırarak yıllarca silahsız bıraktınız beni.” (L. Massignon, L’Occident devant I’Orient, I/209) Louis Massignon, “sonuna dek tutmak istemediği sözlerin bir güvencesi” olarak Fransız hükümeti tarafından kullanılan bir figür olmuştur. Jacques Berque: Louis Massignon’un diyalog girişimini dini değil dünyevi alanda gerçekleştirmeyi amaçlar. İslam modernleşmelidir. Doğu batının dinlenme mekanıdır. Bu açıkça bir dialogtan çok monologtur. (s. 150-152)

Anglo-sakson dünyada oryantalist çalışmaların yeni dönemdeki gelişimi

Oryantalizme yüklenen sorumluluk; Batı dışı toplumların geleceklerinin, sömürgeci devletlerin tasarladıkları şekilde gerçekleşmesi için yeniden tasarlamaktır. (s. 153) Bu nedenle birçok batılı ülke gibi ABD’de, yeni egemenlik alanlarına ilişkin bilgi ihtiyacını karşılamak üzere peşpeşe araştırma kuruluşları kurar. (s. 154)

Hamilton Alexander Roskeen Gibb, batılı araştırmacıların gerek araştırdıkları alanların dilleri ve gerekse bölgelerin kültürel, sosyal ve tarihi arka planlar konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını söyler. (Enver Abdülmelik, Krizdeki oryantalizm, s. 30-31) Gibb, günümüz Müslümanlığı anlayabilmek için klasik İslam’ı iyi bilmek gerektiğini söyler. Sonra da İslam’ın ilk dönem başarıları, Arap kabilelerinin elde etmeyi bekledikleri maddi ve dünyevi çıkarlara bağlar ve klasik oryantalist söylemi tekrarlar. “İslam’da orjinalite bir şey bulmak mümkün değildir.” der. Gustave Edmund von Grunebaum, Kuran’daki fikirlerin peygamberin kendi fikirlerini olduğunu ileri sürer. (s. 156) Yaşayan oryantalistlerin en meşhurlarından Bernald Lewis ise klasik İslam’a düşmanca bakış açısı ile oryantalist görüşleri genel olarak ileri sürer. Tüm bunlara bakınca şu sonuç ortaya çıkar: Oryantalistlerin çalışmalarına emperyalist devletlerin verdiği ekonomik destek göz önüne alınınca, başından itibaren akademi ile ulusal güvenlik çıkarları arasında çok güçlü bir bağ kurulduğu ortaya çıkar. (s. 158)

SSCB’de Oryantalist çalışmalar

Eski oryantalist geleneği gözden geçirerek Marxist ideolojiye ve doğunun yeni politik oluşumuna uygun hale getirmeye çalışırlar. (s. 159) Sovyet oryantalist çalışmaları Sovyetler birliğinin dış politikadaki tercihlerine bağımlılık arz eder ve sonuçta Sovyet oryantalizmi de doğu halklarını kendi ideolojilerini dayattıkları birer nesne gibi görürler. (s. 160)

Oryantalizm Eleştirileri

Edward Said ve Oryantalizm

İlk baskısını 1978’de yapan Oryantaklizm adlı eseri ile Said, oryantalist çalışmalarla Fransa, İngiltere ve ABD’nin Orta Doğu’daki emperyalist çıkarları arasındaki bağlantıya işaret eder. Oryantalizm, doğuya hakim olmak, onu yeniden kurmak ve yönetmek için batının bulduğu bir yoldur. (Said, Oryantalizm, s. 15-16) Doğu hakkında her konuşulduğunda aslında bir ‘ menfaatler örgüsü’nden bahsedilmektedir. (s. 166) Doğu, ‘Batı’da ve batı için’ ifade ettiği ile önem kazanmaktadır. (s. 167) Said oryantalizmi bir muhakeme üslubu ve siyaset ve

emperyalist menfaatler ilişkisi olarak görür. (s. 170) Batının masum olan bir doğu fikri yoktur. 19. yüzyıldan sonra yeni bir oryantalist tipi ortaya çıktığını söyler Said, ‘imparatorluk ajanı oryantalistler.’ (s. 171)

Marxizm sonuçta batı kültür dünyasının bir ürünüdür. Doğuyu etkilemesi, batının doğuyu işgali, batılı kültürü doğuya getirmesi ile başlar. Marx’ın ‘ insanoğlunun yazgısını gerçekleştirmek’ gibi ifadeleri de (s. 176) aslında batılı üstünlük ve yönlendirme mantığını kendisini de taşıdığını göstermektedir.

Edward Said ve Oryantalizm

Said eseri ile İslam’ı veya Doğu’yu savunmak gibi bir hedefi olmadığını, (E. Said Doğu, Doğu değildir: Oryantalizm çağının yaklaşan sonu, Varlık, Şubat 1996, sayı: 1061, s. 42) aslında doğu kavramının batılının zihninde üretildiğini ileri sürer. (s. 180) O, eseri ile oryantalizmin tarafsız olmadığını, eleştirici, yanlı (critical) olduğunuve Doğu-batı ayırımının son bulması için bir tavır (E. Said Doğu, Doğu değildir, s. 43) için eserinin yazıldığını ifade eder. İki dünya arasında bir uzlaşmayı savunur. Yalnız burada Said bir hataya düşer ve doğuyu kendi kimlikleriyle tanımlamadan uzaklaştırır. Çünkü doğu batı farklı değildir, der. (s. 181) Bu zaten kendi kimliğinde de ortaya çıkar; Said bir Hristiyan’dır ama Filistinlidir, Araptır ve neticede Doğuludur. Said eleştirilerine karşı alternatif bir model önermemiş (s. 183) Hatta Said bir bakıma oksidentalizmin de önünün tıkamıştır. Said oryantalizmin temel dogmalarına eleştiriler getirir ama bunu Doğu adına yapmaz.

Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi

*

Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar

Tarihi Süreç

Hristiyan entelektüellerinin İslam’a karşı ilk tepkilerinin ne olduğunu hemen hemen hiç bilmiyoruz. Yedinci yüzyıldan kalma kimi yayınlar tepkinin çok olumlu olduğunu gösteriyor. Sekizinci yüzyılda İslam hakkında Hırisityanların bilgilerinin ham olduğunu görmekteyiz. Dokuzuncu yüzyılda ise İslami arianizme (Hz İsa’nın tanrılığını reddeden anlayış) benzettiklerini görüyoruz.

Yuhanna ed-Dımeşki, İslamiyetin Hristiyanlığın sapık bir fırkası olduğunu savunur. Batıda İslam düşmanlığı Hristiyanların dinlerinden cayma olgusuna karşı ortaya konulmuş ve kendilerine bir özsaygı kazandırmıştır. Batıda II. Yüzyıldan beri ‘Muhammedilik’in sapkınlığı

ve yalanlığı tezini' işlemeleri, dozu değişse de günümüze kadar gelmektedir. (s. 16) II. yüzyılda batı Hristiyanlığında önce kolektif bilinç sonra da kolektif bilinçaltına kök salan bu İslam düşmanlığı ve horlama anlayışının asıl amacı Hristiyan anlayışının korunmasına yöneliktir. Bundan dolayı Müslümanlar vahşi, Hz peygamber de şehvet düşkünlüğü ile suçlanmıştır. (s. 19) Bu algı 12. Yüzyıl ve 19. Yüzyıl arasında sıkça işlenmiştir. İslam'a karşı yoğun olumsuzluklar haçlı seferleri ile de ilişkilidir. Norman Daniel'ın (Islam and the West) ortaçağ Hristiyanlık edebiyatı üzerine yaptığı çalışmalarda, İslam'a karşı yapılan hakaret ve olumsuz yaklaşımların bilgisizlikten daha çok, kötü niyetten kaynaklandığını ifade eder. (s. 22) Bu dönem İslam düşmanlığında egoizm yani üstün olma fikrinin de işlendiğini görmekteyiz. İslam Hristiyanlığın yadsınması, Muhammed ise bir sahtekâr, kötü bir şehvet düşkünü ve şeytanla anlaşmış bir anti İsacı'dır. (s. 25)

İslam hakkında batı bilinç altnı oluşturan temel unsurlar: Tarihi, dini, kültürel, sosyal, psikolojik ve siyasi unsurlardır. Bunlara bilimsel faaliyetleri de ekleyebiliriz.

Batıda oryantalizm çalışmaları zamanla ortaya çıkmaya başladı. Hadis ve sünnet konusunda Goldziher, Theodor Nöldeke gibi oryantalistler çeşitli çalışmalar yaptılar.

Goldziher diğer oryantalistler tarafından övülürken, Müslümanlar tarafından şiddetle eleştirilmiştir. Fuad Sezgin ve Talat Koçyiğit onu eleştirenlerin başında gelir. Schacht (1902-1969) Goldziher'in fikirlerini geliştirerek sunar. Ona göre "Fıkhi hadisler sahih değildir. Bunlar hadis kisvesine sokulmuş 3. Asır Müslümanlarının görüşleridir." Bu görüşler Mustafa el-Azami ve Ahmet Hasan tarafından eleştirilmiştir. Daha sonra Juynboll, Schaht'tın fikirlerini devam ettirmiştir. Kısaca, Golziher'in hadsi konusundaki görüşlerini Schacht geliştirmiş, hukukla ilgili hadislerin uydurma olduğunu ileri sürmüş, Juynboll ise devam ettirmiştir. (s. 31)

Müsteşrik Schacht ve Nebevi Sünnet, Mustafa el- Azami

6. yüzyılda kabe putlarla çevrilmişti. Allah (cc) hukuk düzeni nedir bilmeyen putperestlere peygamberini, adaleti tesis edecek ebedi bir dinle göndermiştir. Mekke'de Hz peygamber ve ashabı 10 yıl çok çile çekmişlerdir.

Mekke'de İslamiyetten önce de bazı Hristiyan gruplar yaşıyordu. Hatta bunların içinde çıkan bazı şairler putları alaya alıyordu. Ancak bu insanlara baskı ve itiraz yapılmıyordu. Peki, ashabın çektiği bu sıkıntının sebebi neydi? Bunun sebebi, Müşriklerin "Allah'tan başka ilah yoktur." sözünün ne gibi sonuçlar doğuracağını kavramış olmalarıdır. O, soyut bir söz değildir, aksine bu kelime teslimiyeti, boyun eğmeyi ifade etmektedir. Medine'de, İslam inancına dayalı bir toplum oluşunca İslam'ın hayata tatbiki ortaya çıkar. Bu genç devlette ilahi yasaları belirleme yetkisi sadece Allah'a aittir. Bu itibarla hiçbir insanın ilahi yasa koyma yetkisi yoktur. (Araf, 54) Pek çok ayeti kerime Müslümanlara, peygambere itaati emreder. (Nisa, 59 gibi) İlahi yasanın (Teşri) kaynağı Allah'ın Kur'an'daki sözleri ve peygamberin sünnetidir. Müslümanlar bu iki kaynağa bağlı kaldıkları müddetçe itibar ve güçlerini korumuşlar, uzaklaştıkça zafiyet yaşamış, siyasi alanda çökmüş, sömürülmeye başlanmışlardır. (s. 37) Hindistan ve benzeri ülkelerde sömürüye karşı ayaklanılmış ve bağımsızlıklar kazanılmıştır.

Emperyalistler, Müslüman halkın kendilerine karşı ortaya çıkan mücadele ruhunu yok etmek için geleneksel hukuk, eğitim ve bilim sistemlerini ortadan kaldırmayı hedeflemişlerdir. (s. 37) Batılı emperyalistler önce Kur'an'a değil, Hz peygamberin sünnetine savaş açmışlardır. Önceleri sünnetin bir kısmını inkârla başladıkları çalışmalarında sonunda, tüm sünneti inkâra

ulaşmışlardır. Bunu iki yolla yapmışlardır: İçeriden batı zihniyeti ile yetişmiş olan Müslüman aydınlar ve dışarıdaki oryantalistlerle. (s. 38)

Hurgronje ve Goldziher gibi oryantalistler İslam'a ve sünnete savaş açmışlardır. Daha sonra ise Schacht eserinde, İslam hukukunun dayanaklarını ve İslam hukuk tarihini tamamen yok etme yolunda çabalamış, hukukun dini saha dışında olduğunu iddia etmiş, fıkıhla ilgili hadisleri peygambere izafe etmenin zor olduğunu ileri sürmüştür.

Schacht'ın temel görüşü

Hz peygamber ve sahabe teşri -İslam hukuk kuralları koyma- ile ilgilenmemişlerdir. Teşri din sahasının dışındadır ve Hz. peygambere izafe edilen fıkhi hadislerin hiçbiri sahih değildir.

Yazar burada iki hataya düşmektedir, birincisi akli ve mantıki düşünmemesi, ikincisi ise iddiasını oluştururken Kur'an'a dikkat etmemesi.

İslam'ın cahiliye devrine egemen olan anlayışla ilişkilerini tamamen kopardığı bir toplumda, kendi hukuk sistemini sunmamış olması düşünülemez. İslam daha önce toplumda var olmayan bir takım yeni örf ve adetler getirmiş, toplumda var olan bir takım örf ve adetleri kaldırmış ve yerine daha iyilerini getirmiştir. Toplumda var olan bir takım güzel davranışlara da yeni çehre kazandırarak devamını sağlamıştır. (s. 42)

Kur'an'a baktığımızda; Allah teşri hakkını kendine özgü kılmış, bu konuda peygambere de yetki vermiştir. Kur'an emir ve yasaklar konusunda tam bir teslimiyet istemektedir. Allah'ın indirdiğini kimsenin değiştirme hakkı yoktur.

Eğer İslam yepyeni bir yasama esası getirmemişse, inananlarından tam bir teslimiyet istememişse, hayatın bütün alanını kuşatan yasalar getirmemişse o zaman bu dinin pratik bir alanı yoktur demektir.

Hz Peygamber döneminde pek çok sahabi kadılık görevi üstlenmiştir. Kur'an'a baktığımız zaman hayatın her alanını kuşatan bir teşri yönünün olduğunu görürüz: İbadet, cihat (Devlet hukuku), fert ve aile için toplumsal nizam, yiyecek ve içeceklerin hükümleri, muamelat, suçlar ve cezaları gibi. Ayrıca ilk telif hareketinin fıkıh alanında olduğunu görürüz. Daha sonra emeviler döneminde fıkıh kitapları ortaya çıkmaya başlar.

Schacht'ın 'peygambere nispet edilen tek bir sahih hadis yoktur' iddiasına dayanak ve sünnet hakkındaki görüşlerinin temel nedeni onun yöntemiyle alakalıdır. Oysa peygamberimize ulaşan bitişik senedle (muttasıl) binlerce hadis vardır. Schacht'ın söylediği gibi fıkıh 3. ve 4. hicri yüzyılda ortaya çıkmamış, çok daha önce ortaya çıkmıştır. Hadislerin de onun iddia ettiği gibi ortaya çıkışları 2. ve 3. asırda olmamıştır. Hadis senetleri peygamberimizde hemen sonra ortaya çıkmıştır. Ayrıca hadis uydurmaya karşı alınan ilmi tedbirler ve hadis alimlerinin hadise verdiği önem yazarın iddialarını geçersiz kılmaktadır. (s. 50-80)

Sünnet: İlk muhtevası ve gelişimi

Müslümanlar için sünnet yeni bir olgu değildir. İslam hukukunda ise sünnet, peygamber tarafında model olarak ortaya konulmuş normatif bir tatbikatı ifade eder. İmam-ı Şafiden sonra hadis ile sünnet aynı anlamda kullanılmaya başlanmışsa da bu doğru değildir.

Hadis, peygamberin davranışlarının rivayetidir. Sünnet ise bu rivayetlerden çıkarılan kurallardır. Yani hadis, sünnetin taşıyıcısı ve vasıtasıdır. (s. 85)

Schacht'a göre sünnet hukuki bir kuram değil, siyasi bir mefhumdur. İlk hukuk mekteplerinde ise sünnet, Hz. peygamberden gelen meşhur hadislerle sahabe veya tabiinin davranışlarıyla desteklenen toplumsal tatbikatlardır.

Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar

*

Batı ve İslam arasında Oryantalizm

Oryantalist düşünce üstünlük psikolojisi içinde konuşur ve 'ötekini' söylemleri ile yeniden üretir. Modernizm ise batı dışı toplumları batılılaştırmayı hedefleyen bir ideolojik projenin adıdır. Oryantal söylem öteki olan batı dışı toplumlara yetersiz ve eksik olduklarını empoze eder. Ötekiler içinden ortaya çıkan yerli seçkin oryantal sınıf ise "dar, yıkıcı ve nefret yüklü olan" ulusçuluk söylemini efendisince kabullenmek adına sahiplenmiştir. (s. 12-13)

Giriş

Batı, dini felsefeleştirirken doğu, gelenekselleştirmiştir. (s. 15) Edward Said'e göre Doğu Batının 'ekonomik kaynaklarının bulunduğu yer'in adıdır. (s. 17) Bu bakış açısı ile batı kendini efendi gibi görmüş ve doğuyu bir hasta gibi masaya yatırmıştır. Tanımlamalarda ise batılı usul ve kriterlere dikkat edilmiştir. (s. 18) Batı doğuyu anlatırken aslında kendini anlatmaktadır. Doğu despot ise aslında batı despot değildir. Kölelikten bahsediliyorsa aslında bu batının ne kadar özgürlükçü olduğuna duyurmayı amaçlamaktadır. Mesela bir Filistinli İsraillin kendi ülkesini işgaline karşı çıkıyorsa aslında bu "İslam'ın İslam olmayana karşı bir savaşıdır." Bir oryantalist için doğulu her zaman doğuludur. (E. Said, oryantalizm, s. 144) Onun sağcı solcu, devrimci olması bir şeyi değiştirmez. (s. 19) Hiç bir batı kaynaklı bile olsa ideoloji bir doğuluyu batılı yapmaya yetmez. Doğulu her şeyden önce doğuludur; bir Müslüman yarı Fransız olabilir ama yarı Hristiyan asla olamaz. (s. 20) Oryantalistler, doğu medeniyetlerinin Avrupa medeniyetine ne kazandırdığını belirleyerek onları bu eksen üzerinde değerlendirirken, zamanla özünü tanımaya dönük doğudaki faaliyetlere de fundemantalizm adını vermiştir. (Abdullah Topçuoğlu, Postmodernizm ve İslam, s. 218)

Ontolojik açıdan doğu ve batı

Doğu da Allah'ındır! Batı da Allah'ın! Onun yüz isminden biridir Hak. Methüsenalar olsun O'na. Amin. (Geothe, Doğu-Batı divanı) "O, doğunun da batının da rabbidir.Ondan başka ilah yoktur." (Kur'an, 73/9)

Doğu batı arasındaki fark sanata da yansımıştır. Doğu sanatta "duygu uygarlığını" temsil ederken batı sanatı "yaratma edimi" şeklinde algılar. (s. 27) Hristiyanlıktaki oğul tanrı inancı, kralları da tanrısal bir sıfat yaraştırılırken batılı sanatçılarda ise gizli bir yaratıcılık kompleksini ortaya çıkarmıştır. (s. 29)

Avrupa merkezcilik

Geçmişlerini batılılardan öğrenen topluluklar, kendi tarihlerinde kayda değer bir bilginin olmadığına inandırılmışlardır. Çünkü batı, dünya üzerindeki tek uygarlığın batı uygarlığı olduğunu zihinlere kazımıştır. Buradan doğulunun batılılara benzemesi gerektiği sonucu da kendiliğinde ortaya çıkmaktadır. Bir şeye benzemek ise kendi olmaktan vazgeçmekle mümkündür. (s. 31) Batılı olaylara iki ayrı pencereden bakar. Mesela bir " Fransız, kendi gibi batılı komşusuna hoşgörülü iken öteki kabul ettiği ve yönettiği zannettiği ülke halklarına ise alaycı, küçümser ve merhametsizdir. (Attilâ İlhan, Hangi batı, s. 41) Doğulu toplum içinde elit kabul edilen bir kesim zamanla oluşturulmuştur. Bu kesim topluma oryantalist düşüncenin biçtiği yolu salık verir. Bu elitlerin görevi cahil halkları eğitmek, uygarlaştırmaktır. Bilinçlenmenin yolu ise dini ve ahlaki değerleri inkardan geçmektedir. (s. 33) Batı, Yunan-roma ve Hristiyan üçlemesinin terkibinin sonucudur. (s. 34, 44) Doğu batı kavramları E. Said'e göre öteki ile efendi arasındaki ilişkiyi ifade eder. (s. 35) Batı güdümüne giren toplumlar ise her zaman dağılmış, parçalanmış ve özüne yabancılaşmıştır. Milleti Sadıka denen Ermeniler ne zaman ki batılıların oyunlarına gelip 'Hristiyan olduklarını' hatırlarlar, birden katliamlara başlarlar. Sonuç yüzyıldır dinmeyen eko-politik mücadeleler. Ama asıl sorun çıkaranların bu arada adı hiç geçmemekte ve asla kaybeden taraf olmamaktadırlar. Bu nedenle Said oryantalizmi, 'batı dışındaki toplumların yönlendirilmesi ve kullanılması için sarf edilen gayretlerin tümü' olarak nitelemektedir. (E. Said, oryantalizm, s. 10- 32)

Avrupalılık bilinci ve ruhu

Huntigton'a göre AB özetle, "Avrupa kültürünü ve Batı Hristiyanlığını paylaşan milletlerin birliğidir." (Halil İnancık, Türkiye ve Avrupa, Doğu batı dergisi, Sayı 2, s. 20) Avrupa merkezci bakış açısına göre Avrupa dünya tarihinin merkezidir ve dünya tarihinde insanlığın başından geçmiş her önemli olay Avrupa bölgesinde ortaya çıkmıştır. (s. 43) Batı, karşıtını üreterek varlığını canlı tutabilmektedir. Bunun içinde siyasi, kültürel bir karşıta ihtiyacı vardır. Batı sömürücü karakterini, aydınlanma, modernleşme ve küreselleşme maskesiyle örtmekte, ötekine karşı militarist tutumunu gizlemektedir. Özne Avrupa insanıdır, öteki ise nesnedir ve nesnenin değeri özneye olan yakınlık veya uzaklığına göre değerlendirilmektedir. Aradaki ilişki efendi köle ilişkisine dönüştürülmüştür ve öteki ile diyalog ya hakimiyet kurmak ya da ötekini kendi içinde eritmek amacıyla geliştirilmektedir. (s. 44, 51) Huntigton: "ABD kendini hep düşmanlarına bakarak tanımlamıştır. Önce monarşi Avrupa, sonra nasyonal sosyalist Almanya sonra komünist Rusya. Ama şimdi ne? Eğer bir düşmanımız olmaz ise gideceğimiz yer, tarihte Sovyetler birliğinin yanındaki çöplüktür." (Özdağ, siyasi açıdan yeni dünya düzenine bakış, s. 27) Avrupa dinden tecrit edilmiş bir beşeri yapıyı temsil etmektedir. Ötekine karşı bütününü korumakta militaristtir. Batı tarihin öznesi olarak kendini görür. Batı dışı toplumlar daha çok Avrupalı veya daha az Avrupalı şeklinde bir statüye sahip olabilirler. (s. 47) Ticari ham maddelerin ele geçirilme isteğinden sonra oryantalist bakış açısı bir siyaset aracı olarak işlev görmeye başlar. (Oğuz Adanır, Occidentalısme, Doğu batı dergisi, sayı 14, Nisan 2001, s. 100) Kendisini kalın duvarlar gerisine hapseden bir Avrupalının insanlık barışına bir katkıda bulunabilmesi beklenemez. (s. 48)

Ötekeleştirme

Oryantalist bakış açısında Müslümanların kendi din ve dünyaları hakkındaki tasavvurları önemsenmemiş, Kur'an'ın indiği devrin karakterleri ile ilgili tanımlanmalar dikkate alınmamış, Müslümanların kutsal metinleri ile olan diyalogları es geçilmiştir. (Bryan S. Turner, Max Weber ve İslam, s. 9) Doğuyu birikmiş kırgınlıkların (!?) etkisi ile marjinal bir çizgide görmekte ise de batının yanlışlar yaptığını da itiraf eden (Montgomary Watt, Körfez savaşı sonrası Müslümanlar ve Hristiyanlar, s. 326-345) batılılar da vardır. Alvin Tofler "Emperyalizmin sadece ekonomik bir mesele olmadığının aynı zamanda sömürgeleştirilen toplumların aşağı olduğu duygusunun dayatması olduğunun da farkındayım." (Dünyayı nasıl bir gelecek bekliyor, s. 166) derken, Thiery Hentch ise, "Bizde bu kültürün mirasçılarıyız, ötekilerle yüzleşmeliyiz." (Hayali Doğu, s. 11) demektedir. "Eğer atalarım, Müslüman orduları tarından fethedilen bir ülkede Hristiyan olmak yerine, Hristiyanlar tarafından fethedilen bir ülkede Müslüman olsalardı, onların inançlarını koruyarak 14. yüzyıl köy ve kentlerinde yaşamaya devam edebileceklerini sanmıyorum. Gerçekten de İspanya da ki Müslümanlara ne oldu? Ya Sicilya'daki Müslümanlara? Yok oldular, tek kişi kalmamacasına katledildiler, sürgüne zorlandılar ya da cebren Hristiyan edildiler. (Amin Maalouf, Ölümcül Kimlikler, s. 50) Nitekim Filistin'deki Hristiyanlar, İslam egemenliği süresince, en mutlu devrilerini yaşamışlardır. Bu gün ise Filistin, Müslüman'ın dünya kamuoyu önünde katledildiği bir yer olarak varlığını sürdürüyor. (s. 90) Steven Runcıman (Haçlı seferleri tarihi, I/67) şöyle demektedir. "Bir Bizanslı, kendisini Kahire veya Bağdat'ta Paris, Goslor veya hele Roma'da olduğundan çok daha rahat hissediyordu."

E. Said bir Hristiyan olmasına rağmen eleştirileri hep kuşkuyla karşılanmıştır çünkü sonuçta o bir doğuludur. (s. 50) Roman ve sinema ile de batılı olmayanı ötekileştiren oryantalizm, batıyı hakim bir evrensel norm ve merkez olarak ilan etmektedir. (Fuat Keyman, Oryantalizm, Derleme, s. 10) Doğu ise bu merkeze bağlı bir nesne olmaktan ileri gidememektedir. (s. 51) Doğu hakkında üretilen imgelerin kaynağı batılının zihnidir. Mesela hiç bir gayri müslim bir hareme giremediği halde bir çok Hristiyan ressam harem resimleri yapmıştır. (s. 66) Hayalde üretilen doğu ile gerçek doğu ise birbirinden farklıdır. Bu şekilde özne olan batı, nesne olarak görülen doğuyu istediği gibi eleştirip değerlendirmekte ve yargılayabilmektedir. Çünkü yargıda bulunabilme hakkı, özneye ait bir özelliktir. (s. 55) Değer biçen de veren de öznedir. Öteki olan nesneyi anlamaya çalışmak yerine değiştirmeye çalıştı özne olan batı. Onu siyasi olarak sömürdü, entelektüel açıdan onu tanımladı, kültürünü değiştirdi. Ahlaki açıdan da " Neyi bizim gibi yapmadıkları, bizim gibi anlamadıkları" nı ortaya koydu. (Said, Oryantalizm, s. 2) Doğuluya düşen batılı kavramlarla kendini tanımlamaktı (s. 56) ama bunu da becerememişti (!) Bir fert ne kadar batıcı olursa olsun, eğer doğulu ise önce Doğuludur sonra batıcı.(s. 68) Batı kaynaklı ideolojilerden Marx'ın ekonomik, Freud'un psikolojik, Darwin'in ise biyolojik teorileri oryantalizmin uç keşif kolları olarak tarihsel işleve sahip olmuşlardır. (s. 57) Bu taşıyıcı kanal görevi gören ideolojiler sayesinde doğu dünyasında, yeni iç güçler oluşturabilmiştir batı. (s. 68) Doğu, başından beri batılının zihnindeki cinselliğin bir objesi idi. Doğunun mekanı sömürgeleştirilmesi gereken bir arazidir. (s. 60) Mostesquieu, İran mektupları'nda bunu mizah-ironi karışımı ifade eder: "Bir insan nasıl acem olabilir?" (G. R. Havens, Fikirler çağı, s. 102) Doğu hakkında önce gezginlerin anlatımları batılılar için kaynak oldu. Zamanla doğu ile ekonomik ve politik ilişkiler oldu. Bu defa akademik çalışmalar başladı. Doğunun ekonomik kaynakları usulüne uygun sömürüldü. Sömürü hunharca ve vahşice idi. Geri kalan zamanda ise doğuya düşen görev, bir pazar olması idi. (s. 65) Sömürülecek bir şeyi kalmadı ise batının ürettiklerini tüketmeli idi! Oryantalist söylemin anahtar kavramı 'keşif' sözcüğüdür. Keşif bilinmeyeni ortaya çıkarmaktır. Batı tarafından bilinmeyen yok hükmündedir. Bir şey zamanla

batılı tarafından önce keşfedilir ve sonra da adam edilir. (s. 67) Yunanistan'ın Avrupa'nın kökeni olarak algılanmasındaki ısrarcı tutumun nedeni doğudan kurtulma isteğidir. (s. 85)

Batılılara göre Türkler, sanatı, bilimi ve şehirleri yok eden barbar idiler. Dinleri, kaba zihinlerini yontmaya elvermediği için cahil idiler. Protestanlara göre tanrı Hristiyanları Türkler aracılığı ile cezalandırıyordu. Türkler savaşı temsil ediyordu, Hristiyanlar ise barışı. (s. 69) Batı haçlılardan bu yana karşıt olarak sadece İslam'ı görmüş ve hala görmektedir. (s. 70)

Büyük karşıt: İslam-doğu

İslam, Hristiyan batı için bir uyarıcı konumundadır. (T. Hentch, Hayali doğu, s. 36) Hristiyanlığın kendine dönüşünü ve kendi değerlerine sarılışını körükler. (s. 88) Bunun tarihi nedenleri de vardır: Daha Emeviler döneminde İstanbul'un kuşatılması, III: Leon'un 726 yılında başlattığı tasvir kırıcılık (İkonoklazm) yani aziz ve Meryem resimlerini tahrip etme hareketleri ve ancak bu hareketin kanlı mücadelelerle sona erdirilebilmesi (Işın Demirkent, İslam ansiklopedisi, Bizans, VI-234), haçlı seferleri. (s. 89) Varlığını ötekine bağlı üreten batı Hristiyanlığı, İslam'ı her zaman farklı göstermeye çalışmış ve bu eğilimini bugüne dek sürdürmüştür. (s. 90) Hristiyanlar papalığın propagandalarından etkilenmişlerdir. Hz Muhammed onlara göre "bir sapkın, şeytanın yolunda giden birisi, sapkın keşişlerden aldığı derslerden etkisinde kalan" biri idi. (s. 91) Müslümanlar barbar, şehvet düşkünü, siyah, çirkin ve köpek kafalı idiler. (Rana Kabbani, Avrupa'nın Doğu söylenceleri, s. 32-35) Batı Hristiyanlığı şeytan ile savaşan bir din olarak görür. İslam hakkında kullanılan dil; zoolojik (hayvanbilimsel) bir dildir. (Frantz Fanon, Yeryüzünün lanetlileri, s. 39) İslam hoşgörüsüz, şiddet yanlısı, zorla din değiştirttiren, baskıcı, katı, kadınları köle gibi gören bir dindir. (Eva de Vitray Meyerovitch, İslam'ın güler yüzü, s. 116) Cennetin yolu Kudüs'ten geçmekteydi. İsa'nın kabri sapkın barbarlarca kuşatılmışdı. (T. Hentch, Hayali doğu, s. 53) 'Şeytanın esiri olmuş Müslümanlardan tanrının kabrini kurtarın' diye keşişler bağırıyordu. (s. 92) Amaç Hristiyan birliğini oluşturmaktı. 1396'daki haçlı seferindeki amaç Kudüs değil İstanbul idi. Haçlı seferlerinden günümüze kalan, tarihi İslam karşıtı teolojik ırkçılıktır. Haçlı seferlerinden sonra batılılar için doğu demek; İslam demek olmuştur. (s. 93)

Haçlı seferlerinden sonra çeviriler durur. Batının İslam ile ilgili tanımı artık terör kavramı ile ifade edilir. (s. 95) Hayali doğu, haçlı seferleri ile ortaya çıkar. (Hilmi Yavuz, Türk Müslümanlığı ve İslam üzerine, s. 95) E. Said, "Hiçbir din, İslamiyet'le ilgili iddia edildiği gibi, 'batı medeniyetini tehdit ediyor' türünden bir değerlendirmeye tabi tutulmamıştır. (Said, Haberler ağında İslam, s. 13) Batıya tümü ile boyun eğmeyen tek medeniyet olarak İslamiyet'i görmüşlerdir. (Said, haberler ağında İslam, s. 39) Bütün halinde bir kainat ve Allah tasavvuru ortaya koymuş olan İslam, batı'nın, kutsaldan soyutlandırılmış tek kanatlı medeniyetini hala tehdit etmektedir. (s. 133)

ABD'li tarihçi Daniel Pipes: "Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasını isteyenlere karşı çok katıyım. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum." (Akşam, 08 Ocak 2013)

İslam peygamberi İsa düşmanı idi. (s. 96) Avrupa kutsal savaşlarda özümsediği kinden asla tam olarak kurtulamamıştır. (R. Kabbani, Avrupanın doğu söylenceleri, s.15) 1920 yılında Fransız General Gouraud, Şam'a girince, Selahattin Eyyubi'nin türbesine giderek ve şeytanca bir zevkle: "İşte yine biz geldik, Selahattin" demesi bitmeyen kine işarettir. (s. 96) Haçlı seferlerinden sonra Niğbolu ve Varna savaşları ile batının Osmanlı karşısında yenilgiye

uğraması, zamanla dünya ticaret yollarının Osmanlıya geçmesi üzerine batı, ekonomik, siyasi ve kültürel politikalarını bu yeni karşıtı üzerine oturtmuştur. Batılı ruh kendi olumsuzluklarını ötekinin üzerine yıkarak, günahlarından arınmayı düşünmüştür. Yunan'da yabancıyı barbar olarak gören düşünce, bütün batı tarihi boyunca değişmeden devam etmiştir (s. 98, 104, 121) Sör Walter Scott'un 'Tılsım' adlı romanından bir alıntı: Roman kahramanı Sir Kenneth, Müslüman bir Arabı bir çölde köşeye sıkıştırır ve ona şunu söyler: "Bana asıl garip gelen nedir bilir misin? Sizlerin şeytanın evladı olmanız değil, bununla övünmeniz!" (Said, Oryantalizm, s. 138)

Batılılık bilincinin şekillenmesine doğru

Batı ötekini dışlayarak hem hem kendi kimliğinin farkına varmış hem de kendini rahatlatmıştır. Avrupa'nın kuzey batısında olan Hollanda da bile İslam algısı değişmemiştir. Martin Luther, Osmanlı sultanını papa ya benzetmekte, onun papayı cezalandırmak için tanrı tarafından gönderildiğini iddia etmekteydi. (s. 102) İslam'ın yayılışı, durağanlaşan Hristiyanlığa kırbaç etkisi yapar. (Thierry Hentch, Hayali doğu, s. 98)

İstanbul fethedildikten sonra artık Osmanlı, askeri ve siyasi kurumları ile taklit edilecek bir üstün güç olarak algılanmaya başlanır. (Halil İnalcık, Hermenötik, oryantalizm, Türkoloji, Doğu batı dergisi, sayı 20, s. 25) Osmanlı zamanla gerilese, İslam ülkeleri işgal edilse de batının yüreğinin en gizli köşelerinde hep bir orta doğu korkusu saklı kalmıştır. Ya Ortadoğu da yeniden bir İslam uygarlığı ortaya çıkarsa. Ya birlik çizgisinde el ele verip yeniden tek ülke olursa, o zaman batılılar kimleri sömürebilecektir? (Mehmet Kahraman, Batıdan kendimize bakmak, Yedi İklim, sayı 58, s. 38) Aydınlanma, rönesanstan sonra da batılı insanın zihni aynı kalmış, sadece şekil değişikliğine gidilmiştir. (s. 106)

Tanrının otoritesinden devletin otoritesine, feodal hiyerarşiden bürokratik hiyerarşiye kapılan ve eşrefi mahlukat iken iyi yurttaşlığa dönmüş, dinden kaynaklandığı iddia edilen eşitsizlikte modern hayatın ekonomik ve politik eşitsizliğine terk edilmiştir. En önemlisi de kutsallardan arındırılmaya çalışan akıl zamanla kendisini kutsallaştırmıştır. İnsan artık modern hayatın kamuya açık alanlarında bir atoma dönüştürülmüştür. (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) "Dünyanın Avrupalılaştırılması, evrensel bir kimlik üretmek anlamına gelmediği gibi, aksine tek tipleştirici bir özellik sergilemektedir. (s. 141) Müslüman'ın tanrı iradesi karşısında tek tipleşeceğinden söz eden oryantalist söylem, dünyanın, Avrupa merkezci bir söylemle batılı özneye bağlı olarak tek tipleştiğini" göz ardı etmektedir. (s. 194)

Batılı bilince göre, değer kazanmak veya kaybetmek, tarihin öznesi olan batıya yakınlık veya uzaklık ile ilgilidir. (s. 108) Her şey o kadar batı kavramları ile açıklanmaya şartlandırılmıştır ki mesela Selahatttin Eyyubi için, "Sanki piskoposun veya rahibin önünde yemin eden şövalye" (Vera Beaudin Saeedpour, Selahattin in mirası, s. 77-106) kıyaslaması yapılmakta idi. (s. 94) Batı makyajlı ihtişamını devam ettirebilmek için ötekinin cilalı sefilliğine ihtiyaç duymaktadır. (s. 111) Batı doğuyu ötekileştirdikçe kültür ve zenginliklerini sömürebilmiştir. Ötekinin insaniliği zaten eksiktir ve bütün olumsuzlukları taşımaktadır. Oryantalizm, batının hayal ettiği Doğu'yu ifade eder. (s. 113) Batı doğuya karşı uygarlaştırıcı bir misyon üstlenirken kilise de Müslümanlara karşı kurtarıcı bir misyon üstlenir. Doğu'yu kurtarma görevinde Batı efendidir, Doğu'ya düşen rol ise efendi karşısında köle olmaktır. (s. 114)

Avrupa'nın yorumladığı İslam

Asırlarca batılılar tarafından ezilen Yahudiler, günümüzde batılıların ileri karakolu olarak bir anda ezenlerin safına geçebilmişlerdir. Tarihte kendilerinin hamisi olan topluma karşı ileri karakol olmuştur Yahudiler günümüzde. (Kemal Tahir, Sanat edebiyat notları 4, s. 39) Oryantalizm Müslümanları Hristiyanlaştırma amacını da güder. (s. 123) Dinler arası diyalog ise bir monolog şeklindedir (s. 115) ve amaç İslam'ı tanıma değil tanımlamadır. (s. 124) Amaç değiştirme, evrim geçirmesini sağlamaktır İslam'ın. Ama reformu kim yapacaktır, bu konuda bir otorite yoktur papalık gibi. Bu gerçekte bir sapmadır ve amaç siyasidir. (s. 125) İslam'da konsüllük sistemine benzer bir sistem olmadığını anlayamamaktadırlar. (s. 130)

Reform öncesi ezici ve zulmedici bir özelliği olan Hristiyanlık aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir. (s. 127) Oryantalistler peygamberin parlak yeteneklere ve derin bir zekâya sahip olağanüstü bir karakter olduğunu söylerken, amaç, Kur'an'ın böylesine derin bir kişilikten sadır olabileceğini duyurmaktır ve peygamberin vahiyle olan bağlantısını zayıflatmaktır. Muhammedcilik tehlikeli bir düşmandır. (Albert Hourani, Batı düşüncesinde İslam, s. 23, 32) Romanın bütün medeni insanları, vahşet meydanları olan arenalardaki merasimleri seyretmeye geliyorlardı. Roma hayat felsefesi bakımından lezzet ve maddeperstlik üzerine kurulmuştu. Avrupa'yı oluşturan son bileşke ise Hristiyanlıktı. (s. 143)

Oryantalist söylem, doğulunun bütün günahlarını İslam'a yüklemiştir. (Bryan S. Turner, Oryantalizm, kapitlizm ve islam, s. 15-21) Ama bizde de oryantalist girdaba kapılmayan yok gibidir. Mümtaz Turhan, 1961 yılında yazdığı Garblılaşmanın neresindeyiz adlı eserinin 10. sayfasında şunu söylemektedir: "Garb/batı medeniyeti eski yunan ve Latin çerçevesi içinde meydana gelmiş bir Hristiyan medeniyetidir. Taklitle bu iş olmaz, önce Yunan medeniyetinin kaynaklarına inmeli sonra da İslam ile Hristiyanlığı telif etmemiz gerekmektedir." Mütercim olmakla mütefekkir olmak arasındaki farkı bazıları hiç bir zaman ayırt edemeyecektir. "kendimizi Avrupalının gözü ile görmek" (Hilmi Yavuz, Batılılaşma değil, oryantalistleşme, Doğu batı dergisi, Nisan 1998, Sayı 2, s. 100) işte "Türk aydınının batılılaşma serüveni sonunda geldiği son nokta oryantalistleşmedir." (s. 158)

Batı bilimi insan çabası bir ürün olduğu için değer vermemiştir. Batı bilimi insan ve doğaya hükmetme aracı olarak kullanmıştır. Foucault, bilginin başkası üzerine abanan bir güç olduğunu, özgürleşmenin önünü keserek gözetlemeye dönük bir kip halini aldığını ifade eder." (Madam Sarup, Post-yapıcılık ve postmodernizm, s. 105) 19. yüzyıldaki İslam araştırmaları, sömürgeci devletlerin dış politikalarına uzman desteği sağlamayı amaçlıyordu." (M. Türköne, İslamcılığın doğuşu, s. 38) Kristof Kolomb, seyahate çıkmadan önce yanına aldığı belgede, yanında seyahate çıkanların hiç bir suç nedeni ile yargılanamayacağını ifade ediyordu. Kolomb'un seyir defteriden: "Yerliler kötülüğü tanımıyorlar. Öldürmeyi bilmiyorlar. Hiç silahları yok. Son derece saf, dürüst ve eli açıklar. Elli adamla bu halkın hepsini boyunduruk altına alabilir ve onlara her istediğimizi yaptırabiliriz." (Sunay Akın, Kız kulesindeki Kızılderili, s. 13, 17-21)

Avrupa insanının asıl yüzünü gösteren, Duwarmish Kızılderililerinin reisi Seattle tarafından topraklarını satın almak isteyen ABD başkanı Franklin Pierce'e yazılan mektup: "Washington'daki büyük başkan bizden topraklarımızı satın almak istediğini bildiren bir mektup yollamış. Gökyüzünü nasıl satın alabilirsiniz? Ya toprakların sıcaklığını? Havanın taze kokusuna, Suyun pırıltısına Sahip olmayan biri onu nasıl satabilir? Şakıyan böcekler… Toprak bizim anamızdır. Derelerin ve ırmakların içinden geçen sular, sadece su değildir. Atalarımızın kanıdır o. Babalarının mezarını geride bırakır beyaz adam. Beyaz adam bizi anlamaz, biliriz toprak onun kardeşi değil düşmanıdır. Toprağı çocuklarından çalar. Açlığın dünyayı saracak

beyaz adam. Ve ardında koskoca bir çöl bırakacaksın. Sabahın sisi dağların karnından doğan güneşi görür Ve kaçar. Demir at (lokomotif), Öldürüp çürümeye bıraktığınız, binlerce buffalodan nasıl kıymetli olabilir? Nasıl? Anlamıyorum. Hayvanların başına gelen, insanın da başına gelecektir. Toprak bizim anamızdır. Ve toprağa tükürülmez. Toprak insana değil, insan toprağa aittir. İnsan hayat dokusunun içindeki bir liftir sadece. Son buffalo da öldüğünde onları tekrar nasıl satın alabilirsiniz? Beyaz adam geçici bir iktidardır ve o kendini her şey zannetmektedir. Hepimiz aynı büyük ruhtan geliyoruz. Beyazlar da bir gün bu topraklardan gidecektir. Belki de bütün ırklardan daha çabuk. Yataklarınızı zehirlemeye devam edin. Ve bir gece kendi çöplerinizde boğulacaksınız. Bütün buffalolar öldürüldükten, yaban atları ehlileştirildikten, ormanın en gizli köşelerine kadar dünya insan kokusu ile dolduğunda, sevimli tepelerin görüntüsü konuşan tellerle kirletildikten sonra, bir bakacaksınız ki gökteki kartallar yok olmuş. Hızlı koşan taylara elveda demişsiniz. Bu yasamın sonu ve sadece daha fazla hayatta kalmanın başlangıcıdır. . .Bu toprakları ve üzerindeki canlıları çocuklarınız için koruyunuz. Çünkü bu dünya kutsaldır. Beyaz adam bile ortak kaderimizden kaçamaz, belki biz hepimiz kardeşiz. Bunu zaman gösterecek. " (Necmettin Şahinler, Tarihe adanmış sözler)

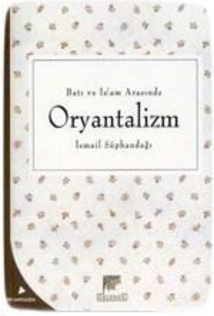

İsmail Süphandağı, Oryantalizm

*

Kur'an ve oryantalistler

Giriş

İnsanlık tarihinin büyük bir bölümü uzun yıllar boyunca inanç çatışmalarıyla meşgul olmuştur. Bu süreç içerisinde ise en çok saldırıya uğrayan, tahrip edilmek istenen din İslamiyet'tir. Daha çok Hristiyanlık ve Yahudilik tarafından gerçekleştirilen bu saldırılar, İslamiyet'in hak din olmadığına, Tanrı'nın bahsettiği hak dinin kendi dinleri olduğuna inanmaları sebebiyle olmuştur. Oryantalizm ise bu yolda ilmi çalışmalar yapmış kişilerin metotları, düşünceleri, yöntemlerine verilen genel isimdir.

Oryantalizm Nedir?

Oryantalizm'in türediği ''Orient'' kelimesi lügatte doğu veya doğu ülkeleri anlamına gelir. Oryantalizm kelimesi ise Doğuluk, Doğu Hayranı gibi anlamlara denk düşer. Bizi asıl ilgilendiren manası ise İslamiyet ve Müslüman âlemine darbeler vurmak, Müslümanları saf dışı bırakmak amacıyla yapılan ilmi çalışmalar ve düşünceler olmasıdır.

Bu ölçek temel alındığında ortaya çıkan fikirlerden biri de Ömer Ubeyd Hasene'ye aittir: 'Oryantalizm; Müslümanların inançlarını tahrip etmek, fikir binalarını yıkmak için İslam dünyasına gelen misyoner ve sömürgeci güçlere ilmi techizat üreten manevi bir maden ve fabrikadır.' (Necdet Subaşı, Bilgi ve Hikmet, VI/104)

Oryantalizm'in Tarihçesi

Necip el-Akiki yazmış olduğu ''El-Müsteşrikûn'' adlı eserde Oryantalizm'in kurucusu olarak Fransız rahip Jebert De Oraliac (940-1003)'e kanaat getirmiş olmakla beraber bu kendi araştırmaları sürecinde ulaştığı sonuçtur. Nitekim Oryantalizm'in tam olarak ortaya çıkış tarihi ve kim tarafından ortaya atıldığı bilinmemektedir. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'in ilk Latince çevirisinin yapıldığı tarih olan XII. asır da göz önünde bulundurularak, Alman Oryantalist Rudi Paret de Oryantalizm'in bu asırda türediğini bildirir. Belli bir kesim ise Oryantalizm tohumlarının haçlı seferleri sonrası atıldığını düşünmektedir fakat tam olarak ortak bir kanaat henüz oluşmuş değil.

Oryantalizm'in Kur'an Üzerindeki Çalışmaları

İslamiyet'in tarih sahnesinde boy göstermeye başladığı süreçten itibaren Müslümanların gücünden ve İslamiyet'in hızla büyüyüp gelişmesinden rahatsız olan Gayrimüslim kesim İslamiyet'i bu gelişmelerden mahrum etmek, Müslümanları çağların gelişmesi sürecinde saf dışı bırakmak için birçok çalışma yaptılar. Planlarını ise, İslamiyet'in temel taşı olan Kur'an-ı Kerim'den başlayarak yürürlüğe koymayı kararlaştırdılar. Amaçları Kur'an-ı Kerim'i yok etmek, başaramazlarsa bile en azından tahrip etmek olmuştur. Tabi bu düşüncelerini gerçekleştirmeleri için önce düşmanlarını yani Kur'an'ı iyi tanımaları, onun hakkında bilgi sahibi olmaları gerekiyordu. Bunu bildikleri için azimle çalışmaya koyuldular.

Arthur Jeffery (Foreing Vocabulary of The Quran) adlı eserinde Kur'anın ilahi bir kitap olmadığını savunur. Bu arada bir grup müsteşrik ise Kur'an'ın varlığını kabul etmiş, fakat diğer dinlerin etkisi altında kalınarak ortaya çıktığına inanmış ve bunu inandırmaya çalışmışlardır. Mesela, Kur'an'da Yahudi Hristiyan veya Putperest etkisi olduğunu öne süren müsteşrikler bunlardandır. (J. Haleoy, Es-sâmiriyyun fil Kur'an, G. Vadja, El Beyan fi İcazil Kur'an)

1. BÖLÜM

Kur'an-ı Kerim'in Tercümesi ve Oryantalist Tutum

Tercüme bilindiği üzere; bir kelime veya herhangi bir cümleyi belli bir dilden başka bir dile, anlaşılması için çevrilmesi işine denir. Tercüme iki şekilde yapılmaktadır; Harfi veya Lafzî tercüme / Manevi veya Tefsiri tercüme.

Harfi veya Lafzî tercüme; Harfi harfine ve kelimesi kelimesine yapılan tercümelerdir. Dolayısıyla anlam akışı karışıktır. Manevi veya Tefsiri Tercüme ise; konu bütünüyle ele alınıp anlamlı cümleler halinde tercüme yapılır. Mantıken bu tercüme türü daha faydalı ve tercihe şayandır.

Müslüman âlimler Kur'an'ın tercümesi konusunda çok farklı görüşler ortaya atmışlardır. Arapçadan bire bir, kelime kelime edilebileceği ve edilemeyeceği düşünceleri tartışılmıştır. Sonuç olarak Kur'an'ın anlaşılması için tercüme uygun görülmüş ve manevi-tefsiri tercüme tavsiye edilmiştir.

Batı dillerine çevrilen Kur'an tercümelerini inceleyecek olursak, Latinceye yapılan ilk tercüme Cluny manastırı başkanı Pierre Le Venerable tarafından yönetilmiştir. (1141-1143) Bu tercüme, ekleme ve çıkarmalar, farklı ekleme ve çıkarmalar, fazlaca kişisel yorumlar içerdiğinden güven ihtiva etmez. Bu denli meşhur bir tercüme bile gerekli güveni veremezken,

diğer sıradan tercümelere dayanarak hareket etmek imkânsız denecek seviyede bir deneme olacaktır. Prof. Dr. Salih Akdemir, müsteşriklerin çevirilerine karşın şu cümleleri sarf etmiştir: "Onlar (müsteşrikler) tarafından yapılan tercümelerin sağlıklı olmadığını, kasıtlı ya da kasıtsız birçok hata ihtiva ettiğini burada özellikle belirtmek isteriz.'' (salih Akdemir, Cumhuriyet Dönemi Kur'an tercümeleri)

Kur'an-ı Kerim'in tamı tamına, harfiyen tercüme edilmesi, ne kadar çaba harcansa da imkânsızdır. Çünkü mukaddes kitapta açıklanmaya ihtiyaç duyan ayetler de bulunmaktadır ve bunları bizzat Hz. Muhammed (sav) açıklamıştır. Bu imkânsızlık hususunda Georges Sale'in itirafı da önemlidir: "Kur'anı her ne kadar tarafsız olarak tercüme etmeye çalıştıysam da, okuyucularım Kur'an metnine bağlı kalınmış bir ifadeye muvaffak olamadığımı göreceklerdir.'' (Sebilu'r-Reşat, 1954,VII/310) Yine İngiliz oryantalist M. Pickthall'de "Kur'an tercüme edilemez, ben bunu başardığımı iddia etmiyorum. Tercüme asla aslın yerini tutamaz." (Ömer Rıza Doğrul, Tanrı Buyruğu, 1947) diyerek vicdanlı, tarafsız oryantalist guruptan çok az da olsa bir kısmı açık açık Kur'anın tercüme edilemeyeceğini itiraf etmişlerdir.

Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." der. (Montet, Le Coran, s. 53) Georges Sale, Kur'an'ı tarafsız bir şekilde tercüme etmeye gayret ettimse de, Kur'an'ın metnine tam sadık kalmayı başaramadığımı okuyucu görecektir."derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden oryantalist Marmaduke Pickthall, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeye muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım, bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit asıl Kur'an'ın yerini tutamaz ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 218)

2. BÖLÜM

Kur'an-ı Kerim'in Kaynağı Meselesi

Kur'an, hem mana hem de lafız olarak hiç şüphesiz âlemlerin Rabbi, Allah(cc)'ın hikmetidir. Her harfi bizzat O'na aittir. Kendine bu mucizevî kitabı iletmek için ise Hz. Muhammed (sav)'i elçi olarak seçmiştir. Kuşku yok ki O'nda insanlığa tavsiyeler, hükümler ve benzeri konular mevcuttur.

''O (Kur'an) arşın sahibi Allah(cc)'ın katında güçlü, sözü dinlenen ve güvenilen, şerefli bir elçi (Cebrail)'in getirdiği sözdür.'' (Tekvir, 21) Ayeti kelimede aşikar olduğu gibi Kur'an bizzat Allah (cc) katından indirilmiş ve Cebrail vasıtasıyla Muhammed (sav)'e teslim edilmiştir. Bu teslimiyet, dönem içerisinde gerçekleşen olaylara binaen parça parça, kimi zaman uyarı, kimi zaman tenkit, kimi zaman tebrik, kimi zaman öğüt şeklinde gerçekleşmiştir. Kur'anın bu şekilde zamana yayılarak parça parça indirilmesi, bir anda uydurulmuş sıradan kurallar içeren bir kitap olmadığının ispatı olarak idrak edilmelidir. Ayrıca 1400 yıl öncesine teslim edilmiş bir mesajın, bu gün dahi aynı şekilde dikkat ve itinayla hayata tatbik edilebilmesi, yani evrensel olduğunun kanıtlanmış olması manidardır. Bir başka gurup olarak, Kur'an'ın Hz. Muhammed(sav)'in sözleri olduğunu iddia eden oryantalistleri analiz edecek olursak, bu guruba tek bir soruyla tezlerinin çürütülebileceğini hatırlatıyor ve soruyu kendilerine yöneltiyoruz; "Bulunduğu toplumdan dışarı çıkmamış,

okuma yazması olmayan ümmi bir insan nasıl olurda bir anda, yıllardır okuryazarmış gibi kitap yazar ve bunun evrensel bir toplum mesajı olarak iletilmesini sağlar?’’

Hz. Muhammed (sav) yaşadığı süre içerisinde birçok sıkıntıyla karşılaşmış, zor durumda kalmış, ama her zaman Allah Teala’nın vahiy göndermesini, vahye dayanarak cevap vermeyi beklemiştir. Nitekim Kur’an’ı kendisi uydurmuş olsaydı bu durumlarda da basit bahaneler uydurabilir, cevaplar türetebilirdi. İnsanoğlunun isteyerek kendini zor duruma sokması asla mantıklı karşılanmaz. Bir başka husus da, vahyin Peygamber (sav)’i tenkit ve düzeltici amaçla gelmiş olmasıdır. Akıllı bir insan kendi kendini tenkit etme gibi bir saçmalıkta bulunmayacağından Kur’an’ın kaynağı bir kez daha tespiti mutlak hale gelir. Nitekim Allah(cc) ayeti kelimesinde; ‘’ Ey Peygamber, hanımlarının rızasını arzu ederek neden Allah(cc)’ın sana helal kıldığını haram kılıyorsun?’’ (Tahrim, 1) diyerek Nebisini uyarmış, bir nevi azarlamıştır. İnsan kendi şahsını azarlar mı? Cevap basit: Hayır!

Vahiy bazen Peygamber (sav)’e çok acı verici şekilde inerdi. Öyle ki Peygamber (sav) sıkıntıdan sırılsıklam terlerdi. Hatta bazen vahiyler o kadar ağır gelmiştir ki mübarek vücudu baygınlık geçirmiştir. Kur’anı kendisi yazan bir Peygamber bu dertlerle kendini bitap düşürmez, bilakis kendini rahatlatıcı işine gelen kaideler eklerdi. Mümkün değil ki; bir insan bu derece mühim bir kitap yazmış olduğu halde kendi görüşlerinden bir şeyler katmasın. Ama apaçık görüyoruz ki Kur’anda Peygamber yorumu bulunmamaktadır.

Ayrı bir seçenek olarak Kur’an’ın ve İslamiyet’in diğer dinlerden etkilenerek ve yardım alarak kurulmuş olduğunu savunan oryantalistler yine yanıldılar. Şöyleki, madem Kur’an diğer kitapları taklit edici mahiyette, neden diğer kitaplar gibi tahrip edilmedi? Ümmeti Muhammed bunca zaman Kur’anda herhangi bir tahribe izin vermemiştir. Çünkü Kur’an 1400 sene önce hangi kuralları içeriyorsa bu günde aynıdır. Fakat diğer din mensupları kitaplarını, çıkarları ve ihtiyaçları doğrultusunda değiştirmiş, onlardan gelir ve menfaat sağlamak amacıyla değişiklikler yapmakta bir mahsur görmemişlerdir. Bulunan ilk İncil ve Tevrat kalıntıları da yeni İncil- Tevratta fazlasıyla değişiklik olduğunu göstermiştir.

3. BÖLÜM

İlk Vahiy Meselesi

Vahiy, en kısa tanımıyla; Allah (cc)’ın emir ve yasaklarını Cebrail (as) adlı bir melekle Peygamberine bildirmesidir. Vahyin amacı ise Allah(cc)’ın, yaratmış olduğu beşeriyet ve mükemmeliyete, vermiş olduğu nimetlere şükür için emirlerini, isteklerini ve nehiylerini bildirmesidir. Allah Teala bizleri imtihan sebebiyle var ettiğini bize apaçık bir şekilde vahiyle bildirmiştir. “Sizi (gayesiz) boşuna yarattığımızı ve bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?’’(Mü’minun, 115) Oryantalistler Peygamber’e gelen vahiyler hakkında değişik fikirler türetmiş fakat genelde Kur’an’ın inkârında ısrar etmişlerdir. Bu konuda bazı oryantalistlerin görüşlerini incele gereği duyduk.

H. Grimme

Alman müsteşrike göre Nebi (sav)’nin ilk zamanlardaki amacı kendi kavminden fakir olanların karnını doyurmak amacıyla fikirler türetmek, zenginlerin mallarından alıp kavmindeki fakirlere dağıtmak gibi basit konulardı. Yeni bir din çıkarma gibi bir amacı yoktu. Hatta Peygamber (sav)’in bu işe zekat adını vermiş ve gerçekleştirmeyenleri azapla korkutmuş olduğunu iddia eder. Grimme’nin görüşüne cevabımız şu olacaktır: İslam, din ve

devlet olmak üzere hayatın tüm alanlarını kapsamaktadır. Amacı; sınıfları, haksızlıkları ortadan kaldırmak, zengin ve fakirin eşit yaşam standartlarına sahip olmalarını sağlamaktır. Tevhidi esas alan İslam, Arap kabileler arasında da İslam kardeşliğine çağrı yapmıştır. Sadece kavminin midesini düşünen bir Peygamber olmadığının göstergeleri olarak bu örnekler yeterlidir.

İ. Goldziher

Goldziher'e göre vahiy bir uydurmadır. Muhammed(as)'in peygamberliği, Hristiyanlık ve Yahudilik yahut buna benzer dinlerin bilgilerinin çalınarak, örf ve adetlerle karıştırılarak ortaya atılmış bir görüşten başka bir şey olmadığını savunur Goldziher. Peygamber (as) bu bilgi ve fikirleri inzivaya çekilerek çok fazla düşünmüş, önemsemiş belli bir süre sonra kalbinde yer alan bu görüşleri vahiy adı altında ortaya atmıştır. Goldziher'e de cevabımızı şu şekilde sunuyoruz: Peygamber (as) vahyi eğer kendisi getirmiş olsaydı çok ufak bir nüktede olsa insani zaaf olarak kendini överdi. Fakat Hz. Muhammed (sav) devamlı suretle, kendisini kul olarak nitelendirmiş, asıl yetkilinin Allah (cc) olduğunu her fırsatta vurgulamış, şahsının sadece bir fani görevli olduğunu anlatmıştır. Ayrıca madem insan evladı örf ve adetlerini baz alarak böyle düzenli ve devamlılığı olan bir din türetebiliyor, neden İslam son din hükmündedir? Hz. Muhammed(sav)'den sonra hiç mi zeki insan gelmedi dünyaya? Son olarak noktayı Velid b. Muğire'nin sözüyle koyalım. "Vallahi, o sözün (Kur'an'ın) bir tatlılığı, bir güzelliği var. Kökü kuvvetli, dalları bereketlidir. Bunu bir beşer söylemiş olamaz!'' (Suyuti, el-İtkan fi Ulumi'l-Kur'an, II/309, Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, 193)

Fransız oryantalist Dominique Sourdel, "Bazı Hristiyanlar, Muhammed'e keşişlerce dinin kendisine verildiğini ileri sürmüşlerdir. Oysaki bu görüşlerin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Muhammed asla Hristiyan olmamıştır. O'nun eğiliminin tüm ayrıntıları en ince noktalarına dek bilinmektedir." Demektedir. (L'Islam, 1972, s. 10) M. Watt ise, Hz Muhammed'in ümmi olduğunu açıkça ifade etmektedir. (Mohamet, s. 37)

4. BÖLÜM

Kur'an'ı Kerim'in Tespiti, Terkibi ve Cem'i

Kur'anın 'tespiti' ile iki şey kastedilir; Birincisi; ezberlenip hıfz edilmesi, İkincisi; Hz. Peygamber tarafından yazdırılması. Rasulüllah (as) kendisine gelen vahiyden bir şey kayıp olmamasına çok ehemmiyet veriyordu. Nazil olan her ayeti Müslümanlara okuyordu. Onlarda hemen ezberliyor ve adeta bu konuda yarışıyorlardı. O zamanlar yazı malzemeleri çok azdı ve elde etmek oldukça güçtü. Buna rağmen sahabeden birkaçı; deri parçaları, kürek kemikleri ve hurma dallarına yazmışlardı. Bütün bu malzemeler Kur'anın yazılı belgeleri olarak Nebi (as)'in evine konmuş ve Peygamberimiz (sav) dar-ı bekaya intikal edene kadar orada muhafaza edilmiştir. (s. 167)

Rasulüllah (sav) ashabına Kur'anı, şu anki bilinen tertip üzerine yazılmasını emretmiştir. Böylece Kur'an ayetlerin kronolojik nüzulüne göre sıralanmamıştır. Bu ise oryantalistlerin hücumda bulundukları önemli noktalardan biridir. Kur'an'ın yazılmasının konularına veya nüzul sıralarına göre olmayışı Kur'an-ı Kerim'in önemli özelliklerindendir çünkü O Arapların şiire ve hutbelere mahsus olan beyan tarzından farklıdır. Ayrıca bu tertip onların bilip tanıdıkları söz sanatlarından apayrıdır. Buda yeni bir din için daha uygundur.

Tüm bunlara değindikten sonra Kur'anın toplanması meselesini ele alalım. Hz. Ebu Bekir (ra), Hz. Ömer (ra)'in tavsiyesi üzerine hilafeti sırasında Kur'anı cem etmeye karar vermişti.

Bunu yaparken ise Kur'an ayetlerine en çok vakıf olan kişileri toplamış ve getirilen ayetlerin, Peygamber nezaretinde yazılmış olduğuna en az iki şahit bulunduruyordu. (s. 172) Ayrıca oluşturduğu konseyin güvenini en ufak şekilde kıracak bile olsa gelen kişiye itimat etmiyordu. Nakilci kesinlikle sahabelerin emin olduğu kimseler olmalıydı. Hal böyleyken Kur'anın toplanmasında herhangi bir yanlış yapılması mümkün değildir.

Bu konularda sitemizde 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

5. BÖLÜM

Kur'an Metninin Sıhhati Meselesi

Oryantalistler Kur'an metninin sıhhati konusunda yersiz iddialarda bulunmuşlardır. Bu konuda ''7 Harf '' meselesini bahane olarak öne sürmüşlerdir. Oysaki Kur'anın ilk muhatapları kabileler halinde dağılmış olduğundan aralarında telaffuz farkı vardı. Bu özür sebebiyle onlara bir ruhsat verildi. Kısaca özetleyecek olursak 'yedi harf' lafızdaki değişikliklerdir. Amaç Kur'an'ı okumayı kolaylaştırmaktır. (s. 199) Mana ise hiçbir değişiklik olmamıştır. Bu husus kavimlerin dağılması üzerine kısa bir süre ruhsatla müsaadeye uğramış fakat bugün herhangi bir ilmi mesele olmaktan öteye gitmemiştir. Yedi harften geri kalan ve bazı kelimelerde rastlanan med, kasr, hareke, sükûn ve benzeri kurallarda yapılan değişikliklere kıraat denir. Günümüze kadar gelen sahih kıraatler Rasulullah (sav) efendimizden kulaktan işitilmiş ve ezberlenmiştir. Kıraat ihtilafı, manada büyük bir değişikliğe sebep olamaz. Goldziher'in yedi harf farkına binaen lafız nazara alınmaksızın Kur'an'ın mana ile okunabileceği iddiasına gelince, öncelikle yedi harf lafızlarının keyfi olmayıp vahiy olduğunu belirtelim. Ayrıca bu ruhsat Hz. Osman'ın Kur'an'ı cem'inden önce vardı. Onun Kur'an'ı, Kureyş lehçesi üzerine cem'iyle bu ruhsatta son bulmuştur. Zaten Kur'an'ın eşsizliğini Goldziher'de itiraf etmiştir: "Ne Muhammed'in çağdaşları ne de sonraki yazarlar Arapçada Kur'an'la mukayese edilebilecek bir söz söylemeye muvaffak olmuşlardır." (Islamin Surweys, I/109) Prof. Dr. Sait Şimşek. "İlk Müslümanlar bizzat peygamberin eğitiminden geçmişler, İslam'ı sindire sindire öğrenip yaşamışlar, Müslüman olmanın büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesillerdir." (Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu neslin Kur'an'ın bozulması, değiştirilmesine izin vermeyeceği ortadadır! "Oryantalist Arberry, "Kimse Kur'an'ı hafife almaya veya onun hakkında cahilce hüküm vermeye kalkamaz." (s. Ateş, İslam'a itirazlar, s. 312) derken, Rudi Paret'te, " Tüm Kur'an'da Muhammed'e indirilmeyen tek bir ayetin bile bulunmadığını." (Der Kur'an, s. 5) itiraf eder.

Kur'an metninin, tartışma götürmez bir şekilde aslına uygunluğu diğer vahiy kitapları arasında ona müstesna bir mevki vermiştir. M. Bucaille 'in ifadesiyle ''Ne eski ahid, ne de yeni ahid bu mevkiye çıkabilmiş değildir.'' Defalarca belirttiğimiz gibi O'nun her yönüyle vahiy edildiği şekliyle muhafazası Yüce Allah tarafından garantilidir.

6. BÖLÜM

Mekki ve Medeni Kur'an Meselesi

Bu ayrım yapılırken sürelerin nüzul mekânı göz önünde bulundurulur. Mekki ve Medeni sureler dört bölüme ayrılır:

Surenin tamamı Mekkî olur. Surenin tamamı Medeni olur. Mekki olan sure içerisinde bazı Medeni ayetler bulunur. Medeni sureler içerisinde bazı Mekki ayetler bulunur.

Nöldeke'nin kendisi 'Kur'an Tarihi' isimli kitabında Kur'an'ı konularına göre ayırmaya çalışmış fakat diğerleri gibi başarılı olamamıştır. Kur'an-ı Kerim ise, diğer semavi kitapların hilafına hadiseleri kronolojik olarak sıralamamakta; onları, emir, nehy, vaaz, ibret, dini ve dünyevi muamelelerin düzenlenmesi sırasında yeri geldikçe zikretmektedir. Buna göre diyebiliriz ki; muhakkak Kur'an bir tercih kitabı değildir.

Bu tür meseleler İslamiyet'in yayılmaya başladığı Mekke de çok fazla problem olmuyordu.

Mekkeliler açısından bakıldığında asıl problem, İslamiyet'i kabul edenlerin sınıfsal farklılıkları doğru bulmayıp, özgürlükçü düşünceye sahip olmaya başlamalarıdır. Bir sebep de yeni dinde Kureyş ilahlarının rol ve yerinin açıklanmaması, Rasulullah (sav) ile kavmi arasında ilişkilerin daha çok düğümlendiği davanın bu son durumda, Rasulullah (sav)'ın açıklamalarına göre bu Kureyş ilahlarının rolünün değersiz ve asılsız birer yapıt olarak belirlenmesi olmuştur. Yani bir nevi Kureyşliler de aslında bir süre sonra bu dinin, Kureyş ilahlarına sahip çıkmasını istemiş fakat tam tersi bir tutum sergilenince tepki göstermişlerdir.

Oryantalistler, Kur'an'ı Mekke ve Medine de birbirine zıt iki üslupla temeyyüz ettiği iddiasında bulunmuşlardır. Kur'an nasslarının her zaman ve her yerin yapı, çevre ve şartlarını aksettirdiğini, Kur'an üslubunun Medine'de yumuşaklık, açıklık ve bağışlamayla kendini gösterirken, Mekke'de şiddet ve sertlikle kendini ifade ettiğini düşünmektedirler. Bunda herhangi bir gariplik yoktur. Çünkü Mekke halkına yapılan hitapla Medine halkına yapılan hitap aynı değildir. Mekke'de uygulanan hitap şekli Muhammed (sav)'in davetini reddeden, onda varid olan hükümlere karşı direnen, Kur'an'ın sıhhatine itiraz eden bir kavme yönelikti. Hüccetlerini çürütmek ve inançlarını doğru yola yöneltmek için onlara yapılan hitabın, İslam davetini kollayan, ona yardım eden ve onu kabul eden Medine ehline yönelik hitaptan farklı olarak katı, şiddetli ve keskin olması kadar normal bir şey olamaz. Bununla beraber sertlik ve şiddette Mekki üslubun yalnız olmadığını belirtmek, Medeni surelerde faizi haram kılma, küfür ehlini ateş ve azapla tehdit etme gibi keskin hükümlerin içerdiğini ilave etmek isteriz. Ayrıca Mekke müşriklerinin birer yıl karşılıklı kendi ilahlarına ibadet teklifi ve vahyi tebliği bırakması karşılığı kendine teklif edilen dünyevi makamların reddi meselesi gerçeği görmek isteyenlere delil teşkil eden örneklerdir.

Mekki Kur'anın hüküm ve yasa içermemesi, Medeni Kur'anın ise ibadet ve muamelelere dair ayrıntıları ihtiva etmesi sebebiyle O'nun beşeri olduğu ve yaşadıkları çevreye cevap vermek için Muhammed (sav) ve ashabı tarafından yazıldığı ileri sürülmektedir. Bu İslam Medeniyeti'nin Medine'de istikrar bulmasının tabii bir sonucudur. Oryantalistlerin ileri sürdüğü bir iddiada; Medeni Kur'an'ın, Rasulullah (sav)'ın şahsi ve ailevi müşküllerini ihtiva etmesi, Müslümanların birbirine ve Rasulullah (sav)'a karşı tutumlarını düzenlemesidir ki şüphesiz Kur'anın, Peygamber (as)'in ailevi işlerini düzenlemesi, O (as)'nun Müslümanlar için örnek teşkil etmesinden dolayı olmaktadır. O (sav) yaşamakta, uygulamakta, onu örnek alacaklar da bizzat uygulamadan hareketle benzer şeyleri hayatlarına tatbik etmektedirler.

Doç. Dr. Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler

*

Krizdeki oryantalizm

Kitap üç yazarın makalelerinin toplamından oluşmaktadır. Birinci yazar (Enver Abdülmelik) oryantalizme sol ideoloji açısından yaklaşıp, Rus kökenli oryantalistleri överken, A.L.Tibawi sonraki iki makalede (İngilizce konuşan) oryantalistler bağlamında derinlemesine tahliller yapmaktadır. Son yazar Hamid Algar ise çok kısa ama harika bir özetle kitabı sonlandırmıştır.

Krizdeki oryantalizm

1963 yılında yazılan makalede 1245 Viyana Konsülü ile oryantalizm başlamış ama bu çalışmanın temelini doğruluğa ve objektifliğe hiçbir zaman dayanmamıştır. (s. 8-9) 1912 tarihinde 12. oryantalist kongrenin yapılmış o günden itibaren (1963 yılına dek) yalnızca dört kongrenin düzenlenmiştir. M Guidi, W. Jeager gibi oryantalistler kendi amaçlarını "yabancı (İslam) kültürünü tanıtmak, bilime katkıda bulunmak değil, Helen/Yunan kültürünün oluşumunda zemin teşkil eden doğunun tesirlerini ortaya çıkarmaktır." açıklarken asıl amaçlarının merkezini bilim değil, Yunan kültürünün olduğunu ilan eder. (s 10) Oryantalistlere göre "tarih yunanlılarla başlar." (M. Guidi, Trois de L'Institut de phlilogie et d'histoire orientales, s. 171) Oryantalistlere göre her şey batı ile başlar ve biter ve 'hala daha da Avrupa hegemonyasındaki bir dünyada yaşamaktayız' (s. 12) Bir grup oryantaliste ise, Avrupa tarafından işgal edilen hakların bilinçlerine Avrupalı güçlere köle olmalarının kuvvetlice işlenmesi görevi verilmiştir. (s. 13) "Doğu hakkındaki araştırmalar İtalya'nın sömürgeci yayılım politikalarının en değerli yardımcısı değil midir?" (A. Cabaton, L'orientalisme Musulman et L'Italie Moderne, III/24)

Geleneksel oryantalizmin doğu tasavvuru: Doğu halkı kendi hakkında karar veremezler ve pasiftirler. Bu yaklaşımda ırkçı bir yaklaşım vardır. Oryantalist mantık için insan denince antik çağdan itibaren günümüze dek avrupa insanı anlaşılır. Geri kalanlar özne değil, incelenmesi gereken nesneler bütünüdürler. (s.15) Oryantalistler işgal başta çeşitli nedenlerle tüm İslam alemindeki 140.000'den fazla el yazması kitabı (İngiltere, Fransa, ABD en başta) kendi ülkelerine taşımışlardır (s.18)

Doğu aleminde uyanış başladığı halde geleneksel oryantalizm, bilimsel araştırmalarda bu ilerlemeye ayak uyduramamıştır. (s.20) Bundan sonra yazar yeni oryantalist akımı ikiye ayırır: Sömürgeci avrupa ve amerikanın bakış açısı ve devrim hareketleri ile paralel hareket eden sosyalist devletlerin doğuya bakış açısı. Yazar sömürgeci oryantalizmi ırkçı, siyonist, subjektif,

haçlı ruhuna sahip olarak nitelerken, sosyalist bloktaki oryantalizmin 1957 Taşkent I. Sovyet oryantalistleri kongresi başladığını, "Sovyet oryantalistlerin doğu halklarının devrimci hareketlerini desteklediğini belirtir. (s. 37- 43)

Görüldüğü gibi - her ne kadar yazar iki görüşü ayırsa ve kendi ideolojisi doğrultusunda sovyet oryantalistlerinin tarafında yer alsada- Avrupalı da olsa Sovyet kökenli de olsa her iki oryantalist bakış açısı da kendi ideolojileri doğrultusunda oryantalizmi kullanmaktadırlar.

İngilizce konuşan oryantalistler

İlki 1964 yılında diğeri 1979 yılında yazılan iki makaleden oluşan bölümün yazarı A. L. Tibawi, konu hakkında engin bilgi birikimi sahibi olduğunu yazdıkları ile ispatlamış biridir.

Batının doğu incelemelerinde akademik bir gayeye rastlamak neredeyse imkansızdır. İslam'a yönelik düşmanca yaklaşım önce Kur'an hakkındaki görüşlerinde kendisini gösterir. İslam; Şeytanın işi, Kur'an; saçmalıklar, anlamsız yazılar bütünü, İslam peygamberi ise yalancı, sahtekâr, deccal'dir. Müslümanların tümü ise insani özelliklere uzak vahşi-barbar güruhudurlar. (s. 50) Tabii bu yaklaşımın haçlı seferlerinden günümüze dek Hristiyan alemindeki etkisinin derecesini tahmin etmek zor değildir. Zamanla savaş ile alt edilemeyen 'dinsizler' Hristiyan yapılmaları için (H. Rashdall, The Universities of Europe in The Middle Ages, II/30, 81, 82, 96. Burada yazar açıkça amacın "bilim değil, salt misyonerlik olduğunu" ifade der, s. 30) Arapça başta Avrupa da eğitime başlanır. Onların dini araştırılmalıdır ki 'eksik/kusurları' gün yüzüne çıkarılabilsin. Bu amaçla Başta Kur'an tercümesine başlanır ki ilk tercüme eden de, İslam karşıtı azılı bir polemikçi peder idi. (E. Dermenghem, la vie de Mahomet, s. 136) Yine mesela Cambridge üniversitesinin kurucusuna gönderilen mektupta (9 Mayıs 1636) Amacın bilim değil, ticari, misyonerlik olduğu açıkça belirtilir. (A. J. Arberry, The cabridge School of Arabic, s. 8) Yazar daha sonra Arap, Fars veya Türk yeni nesil islam uzmanlarının laik eğitimin de etkisi ile oryantalistlerin habercileri görevini gördüğünü ileri sürer. (s. 53)

Oryantalistler doğuya ait metinleri hazırlayıp yayınlamada gösterdikleri özeni akademik araştırma ve incelemelerde göstermezler. (s. 55) İslam hakkında yazılan eserlerin göz kamaştırıcı dipnotlarına ve gösterişli kaynaklarını detaylı inceleyince ürkütücü derecede ya çok az ya da hiç bir somut delile dayanmayan spekülasyon, tahmin ve kolayca mahkum eden değerlendirmelere rastlamak işten bile değildir. (s. 57) Oryantalistler İslam ile mücadele dürtüsü veya misyonerlik içgüdüsü ile görev yaparlar ve eserleri diplomat, misyoner ve işadamlarını eğitmeye yarar. (s. 58) İslam'a göre Hz Muhammed önceki mesajları onaylayan ve mükemmelleştiren bir mesaj ile gelmiş iken oryantalistler Kur'an'ı Hz peygamberin bir derlemesi olarak ele alır ve değerlendirirler ve bu iddia "katıksız tekrar ile birbirlerinden alıntı yaparak sanki gerçekmiş mertebesine yükselen" bir görüş haline gelir. (s. 60) Oryantalistler artniyetlerini bırakıp bu ithamları ile İslam aleminin hissiyatını rencide ettiklerinin farkında olmalıdırlar. Hâlbuki ünlü bir oryantalistin kelimeleri ile hala aynı görüş bütün inat ile ileri sürülmektedir. "İslam menşeini -kaynağını- kabul etmelidir." (W. Montgomery Watt, Islam and Integration of Society, s. 263) Aynı görüşü ünlü ve katıksız islam düşmanı oryantalist B. Lewis'te tekrarlar. (The Arabs in History, s. 39) A. Guillaume ise "Kur'an'ın müstekreh bir içeriğe sahip olduğunu" (Islam, s. 192-196) ileri sürerken eski bir misyoner olan J. N. D. Anderson'da Kur'an'ın Yahudi kaynaklarından devşirildiğini (The World's Religion, s.82) ileri sürer. Oryantalistlerce günümüzde oluşturulan imaj, ortaçağdan kalma imajın devamı niteliğindedir. (s. 66) Oryantalistler İslam ile diğer - kendi inandıkları - dinleri mukayese ederken polemikten uzak, siyaset-misyonerlik-ticaret amacını gütmeyen, akademik bakış

açısına sahip olmalı ve karşılıklı saygı çerçevesinde olayları değerlerdirmelidir. Önceden verilen peşin hükümlere sonradan delil aramaya dönük, tahrif edilmiş kaynaklar, şaz-ehad haberler ile dolu değerlendirmeler asla iyi niyetli ve doğryu bulmaya yönelik çalışmalar olarak kabul edilemezler. Bir din kendi terimleri ve onu çerçeveleyen şartlarla beraber, kendi yerli sistemi içinde değerlendirilmelidir. Eğer amaç tanımak, bilmek, akademik çalışmak ise tabii.

Oryantalistlerin yaklaşım tarzı, kötü niyet ve İslam'da noksan ve kusur arama üzerine kuruludur. Ayrıca oryantalistler İslam'da reform önerilerinde bulunmaktadırlar. Oryantalistler ve özellikle de Protestan olanlar İslam'ı Hristiyanlığa yaklaştırmaya çalışmaktadırlar. (s. 75)

İslam iki ana bölümden oluşur. İtikat -iman esasları- ve şeriat -fıkıh-. İslam'ın iman esaslarında asla değişime tabi tutulacak bir husus yoktur. İkincisi ise kısmen vahiy ve kısmen de insan aklının ürününün bileşkesidir; örfi -yerel hukuk- sivil anayasa ile irtibatlıdır. (s. 76) İslam hukukunda içki-kumarın yasak olması, faizin yasak iken alış veriş ve kârın onaylanması, istişare, adalet, işin ehline verilmesi gibi kavramlar Kur'an'ın değişmez kavramlarını oluşturur.

Oryantalist akademisyenler İslam söz konusu olduğunda oldukça cüretkâr, emredici bir amir konumundadırlar. Geleceğe dair reçete onların elindedir ve onlar gelecek hakkında kehanetlerde bulunma hakkını kendilerinde görürler. Hâlbuki bir Hristiyanın kendi dini için söylediği (Paul Ferris, The Church of England, s. 10) gibi: "Kiliseye dair bir soru soran yabancı, içinde olmadıkça onu anlayamaz." Hiçbir dinî sistemin dışındakiler, içeridenmiş gibi o sistemin ruh, mana ve önemini tam anlamı ile kavrayamaz. (s. 78)

Yazar A. L. Tibawi, daha sonra tanıdığı bir yazardan anı aktarır: Bu yazar, 'öyle oryantalistler tanıyorum ki İslami bir mesele hakkında bir soru sorulduğunda kendilerinin Müslüman bir akademisyenden daha fazla bilgiye sahip olduğunu ileri sürerler. Halbuki çok yetersiz bir altyapıya ve olaylara sadece bir açıdan bakan bir bakış açısına sahiptirler. (s.79)

Reformistler

İslam'da Reform fikirleri, İslam toprakları Hristiyanların siyasi-askeri hakimiyeti altına girince gündeme gelmeye başlamıştır. Bu reform taleplerinin kökenini ise yabancıların menfaatleri oluşturur. Yabancı reformistler kadar yerli reformistler de halk nazarında fazla itibar görmemişlerdir. Zaten yerli reformistleri daha çok 'reaksiyoner' olarak nitelemek mümkündür. İslam âleminde Muhammed Abduh gibi uzlaşma zeminindeki yazarlar dışında ne wehhabilerin aşırılığı ne de Hint kökenli Müslümanların liberalliği Müslüman alemince önem arz etmiştir. Halk nezdinde itibar görecek değişimin temelini yabancı denetim ve önerilerden uzak ve bağımsız bir yerli girişim oluşturmalı ve İslam'ın köklerine uygun, eğitimli Ortodoks otoritelerce kabul edilebilir olmalıdır. (s. 80)

Yoksa Hristiyan bir ilahiyatçının ileri sürme yetkisini kendinde gördüğü şu cümleler gibi savruk görüşler yüzyıllardır ileri sürülebilmektedir: "İslam ya ruhu ile değişime onay vermeli ya da ilgi ve alakasını hayattan koparmalıdır." (K. Cragg, The Call of the Minaret, s. 17)

Reform çağrısı yapan oryantalistler üstten bakan bir tarzda ve çok kapalı görüşler ileri sürerek konuyu gündeme getirirler. Mesela Kur'an'ı 'Bir çeşit hafif şiir' (A. S. Tritton, Islam, s. 16) olarak gören yazar, Muhammed Abduh için ise "O, İslam'da bir şeylerin yanlış olduğunu hissetmiş olan, ancak yine de ona imanını sürdüren kimselerin lideri olmuştu." demektedir. Bu oryantalist yazar yukarıdaki cümlesinin ilk bölümünden o kadar emindir ki Müslümanlar için artık tek bir yol açık kalmıştır: İnançlarında kesin olarak vazgeçmek. (Hristiyan bu yazar,

aslında kendi dininin tabi tutulduğu reform bombardımanının acısını, bu tür bir saldırıya gerek duyulmayan İslam dinine saldırarak çıkarmaya çalışmaktadır adeta.) Bu yazarın İslami ilimlere olan vukufiyeti kadar iyi niyeti de tabii ki sorgulanmalıdır. Muhammed Abduh'a göre ise sorun Müslümanlar da idi, İslam'da değil. İslam değil, Müslümanlar ıslah olmalı, kendilerini dinlerine uygun reforme etmeli idiler. (s. 83) Benzer tür bir soru G.E. Gruenbaum tarafında da sorulur (Islam and West, s. 27. "İslami mesajın ilerlemesine yol açan yoksa ortaçağ ilahiyatçılarımı idi ?")

Müslümanlar için reform (Islah) ya İslam'ın katıksız özüne doğru 'restorasyonu' ya da Müslümanların pratikte özde olmayan ilaveleri temizlemesi anlamına gelir. (s. 115)

Oryantalistler İslam kadar onu kendilerine karşı savunmaya çalışanlara da küçümser bir bakış açısı ile bakarlar. "Müdafii" kelimesi onların nazarında aşağılayıcı bir sözcüktür.

Modern zamanlarda batı alemi İslam'ı askeri, siyasi, ekonomik ve kültürel alanlarda tahammülü imkânsız derecede küçümser ve zayıflatırken, savunma araçları sınırlı hatta nerde ise hiç mevcut değildi. Geriye savunmadan başka bir şey kalmamıştı.

Kabalıkları, nezaketsizlikleri, hakaretleri, çarpıtarak ve yanıltıcı bir şeklide anlatımları dinlemek, okumak zorunda olan bir Müslüman'ın hissiyatı için "hakarete uğramış" tabirini kullanmak hiç de abartılı bir ifade addedilmemelidir. Aşırılıklar karşı aşırılıkları tahrik eder. Eğitimli ve kültürlü insanlar tarafından yazıldığında bile Müslüman tepkilerinde ara sıra vuku bulan müsamahasızlığın sebebi budur. (Muhammed el-Behiy, El- mübaşirun (El-Ezher pres, tarihsiz) Ayrıca bkz, Al-Islam, s. 129)

Müslüman öğrenciler son iki nesildir Doğudaki ve Batıdaki laik kurumların mahsulüdür. Mesela Kur'an'ın peygamber tarafında yazıldığını ve onun altyapısının da Yahudi ve Hristiyan kaynaklardan devşirilerek oluşturulduğuna inanan ve bu inançlarını bu konuda altyapı eğitimi almayan Müslüman öğrencilerine öğreten oryantalistler sadece akademik bir görev yerine getirmemekte, aynı zamanda ahlaki bir sorumlulukta üstlenmektedir. Çünkü bu eğitim o öğrencinin inancını sarsabilecektir. (s. 87)

Peki, bu oryantalist iddialara tek bir deneme ile cevap vermek, bir defada tüm iddialara cevap vermem mümkün müdür, bu sadece boş bir düşünce olur. (s. 91)

Oryantalistlere göre İslam batıdaki gibi bir reforma tabi tutulmalıdır. Bu konuda batıda üniversite konferans salonlarından akademik yayınlara dek 'haçlı seferlerini' andıran bir çalışmalar zincirinin olduğunun altını çizelim. (s. 96) "Haçlı seferleri zamanındaki hissiyatın bir kısmı bugün bile varlığını sürdürmektedir." (G. E. Philips, The Religion of the World, s. 113) General Allenby, Kudüs'ü işgal ettiğinde (9 Şubat 1917) şunu söylemiştir: "Haçlı seferleri bugün sona erdi." (s. 97)

29 Ocak 1952 yılında The Times gazetesine yazı yazan A. Guillaume, Mısır'ın İngiltere'nin verdiği sözleri tutmaması üzerine kendileri ile olan anlaşmayı reddetmesinin Kur'an'a ters olduğunu ileri sürmüş, "Böyle bir davranış, kendilerinin dünyanın saygı göstermesini istedikleri dine, ancak itibar kaybettirir." (s. 99) diye yorum yapabilmiştir.

Oryantalistler yeni yeni batılı devletlerin vesayetinden kurtulmaya başlayan devletleri de boş bırakmamış, onlara öfke dolu yorumlar ile komünist olabilecekleri korkusu veya İsrail'in

geleceği hakkındaki şüpheleri, petrol ve Müslüman halkın maddi manevi yükselişlerine kızgınlık duymaya devam etmektedirler. (s. 100)

Oryantalistlerin İslam Ülkerleri hakkındaki öngörülerinin de hiç biri gerçekleşmemiştir. Mesela, A. J. P. Taylor ‘Sosyalizmin orta doğuda giderek zemin kazanacak olan bir felsefe’ olduğunu (The Trouble Makers, s. 46) ileri sürmüş; J. C. Hurewitz ise İsrail’deki Arapların bu yeni yaşam tarzını ya kabul edeceklerini ya da ikinci sınıf vatandaş olarak kalma durumuyla karşılaşacaklarını (The Minorities in the Political Process) iddia etmiştir. (s. 102)

Arap baharı ve Filistin direnişini hesaba katamayan oryantalistlerin tarafgirliğine bir başka örnek, akademik unvanlarının arkasına saklanan bir oryantalist (B. Halpern, The Idea of Jewish State) Arap ülkelerinden daha fazla kendilerine yakın buldukları İsrail’in bir Arap köyündeki kadın-erkek-çocukları katletmesini, “zapdetme” kavramı ile ifade etmiştir. (s. 103) Başka oryantalistler ise, SSCB’ye karşı ABD’yi Araplara yaklaşmaya çağırmaktadır. (G. Kirk, A Short History of the Middle East, s. 304, E. Kedourie, England and of the Middle East)

Oryantalistler, İslam’ı Hristiyan tabir ve ifadelerle anlamaya çalışmaktadırlar. (s. 101) Oryantalizm başarısız olmuştur. (s. 106) Uzmanlarla beraber çalışmamalarının ve eğitimlerinin yetersizliği, akademik mantıktan uzak ve önyargılı olmaları bunun temel etkenleridir.

İngilizce konuşan oryantalistler II

Haçlı seferlerinden itibaren fazla bir şey değişmemiştir. Kâfirlerle savaş yerine onlara İncil okutma -misyonerlik- kavramı gündeme gelmiş, Arapça çalışmaları başlamış, içine ticari ve emperyalist amaçlar eklenmiştir. Eğitimleri büyük ölçüde İncil üzerine olan oryantalistlerin çoğu spekülasyon ve tahmine dayalı olup, büyük ölçüde “İslam ne olmalı?” türünden önceden tasarlanmış fikirlerden oluşan ve aldatıcı paralellikler üzerine kurulu çıkarımlarla ortaya çıkmışlardır. (s. 112)

Oryantalistler ne akademik işbirliğini kabul etmişler ne de insani ilişkileri geliştirmeye yanaşmışlardır. Çatışmayı maskeli bir şekilde devam ettirmektedirler. Zamanımızda hala Kur’an’ın Hz Muhammed tarafından İncil-Tevrattan alıntılarla yazdığını iddia etmektedirler. (s. 113)

Yahudi ve Katolik oryantalistler yerini nerdeyse tümüyle Protestan (ABD, İngiliz) oryantalistlere bırakmıştır. (s. 114)

Batı İslam düşmanlığını başka etiketler altında devam ettirmektedir. (s. 117) Eski nefret ruhu hala akademik etiketler altında, eski önyargıları diriltme ve modern akademik destek altında sürmektedir. (s. 118, 124) Yazar A. L. Tibawi ise tüm bu eskilerin tekrarını ve yeni oryantalistlerin araştırmadan uzak bu tavırlarını “geviş getirmekten memnun” (s. 144) ve “had safhada taraflı” olmakla ifade etmektedir. (s. 145)

Genç bir oryantalist olan Muhammed Kürd Ali (el- Islam vel hadaratül- Arabiyye, I/Giriş) oryantalistlerin taraflı ortaçağ polemikçilerinin etkisi altında yazmaya devam etmekle, analizlerinde güçlü ırkî, dinî ve siyasi motiflerden kendilerini kurtaramadıklarını ifade ediyor ve oryantalistleri batılı devletlerin siyasi aletleri olmakla suçlamaktadır. Oryantalistlerin bazıları oryantalizmi diğer amaçlar için bir araç olarak kullanan vaizler, misyonerler ya da casuslar olan bunların çoğunun, bizim çıkarlarımıza karşıt siyasi amaçlara sahip olduğunu biliyorum.” Müslüman Arap akademisyen Abbas Mahmud el-Akkad ise (Hakaikul İslam, s.

178) “Hristiyan misyonerlere İslam’ın profesyonel, oryantalistlere ise profesyonel olmayan düşmanları” olarak göndermede bulunur. (s. 141)

Günümüzde Yahudi ve Hristiyan oryantalistlerin eserleri hem Müslüman olmayanları yanlış yönlendirme görevini yerine getirmekte hem de Müslüman öğrencilerin inançlarına meydan okumaktadır. (s. 119) W. Montgomery Watt, Kenneth Cragg, C. E. Bosworth, J. D. Latham, Patricia Crone, R. B. Serjeant, Bernard Lewis gibi oryantalistler klasik Kur’an’ın Yahudi-Hristiyan öğretilerinden derlendiği iddiasını tekrarlarken aslında ortacağ polemiğinin günümüz uzantısını temsil etmektedirler. Tabii ki birbirini tekrarlayan ve birbirinden alıntılarla yapılan iddialarda bilimsel kılıf seviyesine ulaşabilmektedir. Çok bilinen fikirleri uyarlama, tekrarlama ya da benimseme şeklinde özetlenebilecek bu yaklaşım bir Arap şairinin şu mısralarını hatırlatmaktadır: “Biz yalnızca ödünç alınan şeyleri ya da daha önce telaffuz ettiğimiz sözcükleri konuşuyoruz.” (s. 128)

Mesela Bernard Lewis (The Arabs History, s. 2,11) iddiasını gündeme taşırken kullandığı ifade çok ilginçtir: Muhammed bilgileri ‘Muhtemelen’ eski ahid tefsirleri ve Yahudi-Hristiyan tüccarlardan derlemiştir. P. M. Holt (The Cambridge History of Islam, I/XI) ise Hristiyanlık ve Yahudiliğin İslam’dan “daha gelişmiş” olduğunu ileri sürer. (s. 122) Tabii hiçbir önyargı mükâfatsız kalmamakta mesela yukarıda adı geçen ve aynı zamanda özel Jesus (İsa) Koleji üyesi de olan bayan yazar, P. Crone Oxford’a İslam tarihi okutmanı olarak atanabilmektedir. (s. 124)

İslam’da reformu savunan gayri Müslimlerin tümünün, onun fiilen laikleştirilmesini kastettiklerini gözlemlemek çok tuhaftır. (s. 127)

Oryantalistlerce yazılan ve ilk baskısı 1913-1938'de, ikincisi 1954-2005'te yayınlanan ve Türkçeye’de tercüme edilen The Encyclopedia of Islam/İslam ansiklopedisindeki bir çok hata İslam âleminden gelen uyarılara rağmen ikinci baskısında da aynen tekrar ettirilmiştir. (s. 135)

Oryantalistler Avrupa merkezcidirler. İsrail’i savunurlar, kin ve önyargı üzerine yazılarını yoğunlaştırmış, sömürgeci ülkelere yardımcı olmuşlardır. Aralarında Arapları seven yoktur çünkü Arap kavramı ile Müslüman kavramını eşdeğer kabul ederler. Onlar kapalı referansları alıntılarken, en önemli konularda belgeleri göz ardı ederler. Bilimsellikten önce siyasi kanaatlarini önplana çıkarırlar. Mükemmel avukat kötü yargıçtırlar. (s. 150-151,154) Mesela hızlı Siyonist olan oryantalist Bernald Lewis, Ekim 1976’daki BM Genel Kurulu kararı ile Siyonizm ırkçılık olarak kabul edilince Times’ta yazdığı 3 makale (8-20-21.10.1972) ile bu kararı eleştirir ve asıl Nazilerin Arap ülkelerinde bulunduğunu ileri sürer. (s. 156) Nil deltasındaki Bahrü’l-Bakar’da öldürülen 40 öğrenci olayı için “Legal and Illegal Bombing” şeklinde çirkin başlığını makalesine (The Daily Telegraph, 2.6.1970) seçen A. L. Goodhart, çocukların öldürülebilmesini meşru görmüştür. (s. 167)

Oryantalistlerce yönlendirilenlerin gerçekleri öğrenmeleri için yeni bir bakış açısı kazanmaları, yeni bir sözlük kullanmaları zorunlu olmaktadır. (s. 161) Avrupadaki Müslüman öğrenciler sınavı geçme hevesi ile donanımsızlıklarından dolayı aldıkları bilgileri özümsemekte ve zamanla batılı hocalarının etkilerinde kalmaktadırlar. Daha sonrada onların yazdığı makale ve kitapların tesirinde kalan okuyucular, yazdıkları ders kitaplarını okuyan geleceğin yetişkini olan öğrencileri de bu etkilemeden paylarına düşenleri almaktadırlar. Kısaca oryantalistler Müslümanları farklı maskeler altında kötülemeye devam etmektedirler. Oryantalistlerin gözünde İsrailliler haçın hilalden intikamını alan haçlılardırlar.

(s. 162) Hiçbir oryantalisti Filistinlilere yapılan zulümleri protesto ederken göremezsiniz. (s. 164)

1972 yılında İngiltere kilisesi, Dewsbury'deki kullanılmayan St. Mary Kilisesi'nin yerel Müslüman cemaate satmayı reddeder ve Kilise'yi yıkmaya karar verir. (s. 169) İngiliz ilahiyatçılar hala Muhammed'e 'Yalancı peygamber' olarak bakmakta, İslam'ı çarpıtıp, yanlış olarak sunmakta ısrar etmektedirler. Sarazenler'e (Saracens: Müslümanlara ortaçağda Haçlılarca verilen isim) karşı ortaçağ bağnazlığı devam etmektedir. (s. 170-171)

Bernad Lewis adlı oryantalist yazarın bir eseri hakkında Kuveyt Üniversitesi, Tarih Bölümü başkanı şu açıklamalarda bulunur: Bu eser, İslami değil, batı kaynaklı bir eserdir. Bizim için yazılmamıştır. Batı'ya ait bir kitaptır. Batılı bakış açısı ile yazılmış, batılı bir teşebbüstür. Batılı oryantalistler çoğunlukla taraflı, olumsuzluğa ve gerçeğin inkârına daha yakın olmuşlardır. Bu eser batı bencilliğinde boğulan oryantalizmin sığlığını yansıtan bir aynadır. Eser yazarların zayıflığını, oryantalizmin çürümüşlüğünün bir kanıtıdır. (s. 173) Kitap çarpıtılmış görüşler, gizli hınçla doludur. Hiç bir Müslüman, bu kitapta kendisinin veya medeniyetinin bir resmini bulamayacaktır. Batının İslam, Müslümanlar ve İslam medeniyeti hakkındaki bilgi düzeyini görecektir. (s. 174) Yine yazar A. L. Tibawi, İslam hakkında yanlış görüşleri yayınlayan bir yazı üzerine yaptığı değerlendirmeyi, açıklama gönderdiği dergi yayınlamaz. Tibawi, mektubunda, Yahudi-Siyonist bakış açısının ateşli savunuculuğunun yapıldığını, İngiltere'nin kendini beğenmişliğini ve sahtekârlığının çarpıtıldığını mektubunda açıkça belirtmişti. (s. 176) Tibawi daha sonra Oxford, Cambridge ve Exeter üniversitelerinden hareketle, Araplardan mali yardımlar alındığı halde, yapılan İslam'a saldırılara örnekler verir: Mesela Cambridgein Arapça profesörü, Kur'an'ın ilahi olmadığını, Yahudi ve Hristiyan kaynaklardan alınan malzemelerle oluşturulduğunu, peygamberin komşu ülkelere mektup yollamadığının altını çizer. Bu akademisyenin branşı ile ilgili ders vermediği halde kendini çarpıtmaları yaymaya adadığını belirti. Bazı Arap ülkelerinin yaptığı mali yardım listesini de yazısının sonuna ekler. (s. 185)

Oryantalistlerin sorunları

Dr. Hamid Algar tarafından ilk kez 1969 yılında yazılan makalenin giriş bölümünde, Batı'nın İslam dünyasına yönelik yıllarca süren askeri ve siyasi saldırılarının bir sonucu olarak, Müslümanların batıya karşı daima özür dilemeci bir tavır içerisinde olduklarını belirtir. Bu zaman zarfında birçok Müslüman İslam'ın temel kaynağı olan Kur'an ile olan irtibatlarını kaybetmiş ve İslam'ı, İslam'ın kendi bütünlüğü içerisinde tanımlayamaz hale gelmiştir. Batıda ise İslam imajı tamamen oryantalistlerce belirlenmiştir. (s. 187) Özellikle haberlerde İslam hakkında eksik ve hatalı bilgiler ortaya atmışlar ve bunları da 'uzman' sıfatı ile yapmışlardır. İslam ülkelerinden gelip oryantalistlerin gözetiminde çalışan birçok Müslüman öğrenci kendi ülkelerine döndüklerinde İslam hakkında oryantalist fikirlerin daha fazla yayılmasında aracı görevi görmüşlerdir. Ayrıca İslam ülkelerindeki tercüme faaliyetleri vasıtası ile de bu oryantalist fikirler yayılmıştır. Kısaca İslam ülkelerinde siyasi sömürgecilik azalsa da yerini kültürel emperyalizme bırakmaya başlamıştır. (s. 188)

Genişlik çok, derinlik yok

Mesela bazı Amerikalı oryantalistler birçok farklı konuda kitap yazmaktadırlar fakat bu kitaplar derinlikten yoksundurlar. Arapçaları zayıf ve Avrupa dillerinde üretilen çalışmalara aşırı bağımlı haldedirler. (s. 190)

Oryantalistler Kur’an’ın Yahudi-Hristiyan ve Arap öncesi kaynakların birbiriyle uzlaşmaz bir takım unsurlarının bir araya gelmesi ile oluştuğunu ileri sürerlerken, hadislerinde -bir kısmının değil- tümü ile sahihliklerinin sorgulanmasından geri kalmamışlardır. Oysaki oryantalistler Müslüman değillerdir ama birçok Müslüman’dan daha fazla İslam üzerine yorum yapma hakkının kendilerinde olduğuna inanırlar. Onlar Kur’an’ın kendini nasıl tanımladığına bakmazlar, O’nun vahiy olmadığını ileri sürerler. O insan ürünüdür ve bu bilgi asla sorgulanamaz. Bu varsayım kendi kavramaları ile ifade edilecekse, son derece gayri akademik bir iddiadır. (s. 191) Avrupa’da mastır ve doktora yapan öğrencilere sözlü sınavlarda daima sorulan soru: “Schact’ın hadis’e olan ilişkin teorisi hakkında neler biliyorsun?” Müslüman öğrenciler artık Buhari ve Müslim dışında üçüncü bir Sahih’e, Josef Schact’ın sahihine (!) sahiptirler. Oryantalistler birbirlerinin kitaplarından güvenilir ve zirve olarak övgüyle söz ederler. Oryantalistlerin Kur’an’a yaklaşımları Yahudi ve Hristiyan bağlantıları nedeni ile nasıl sorunlu oluyorsa, İslam dünyasındaki modern gelişmelere de kendi batı siyasi tarihleri ile olan ilişkileri aynı derecede sorun olmaktadır. (s. 192) Oryantalistlerin önemli bir eksiği de Müslümanların genelini temsilden uzak figürleri ön plana çıkarmaları ve tüm İslam âlemini temsil etme eğilimini o seçtikleri kişilerde görmeleridir. Müslümanlar arasında yaşamayışları, onlarla konuşmamaları nedeni ile kendilerine cazip gelen bir kişi veya kitaba, İslam dünyasında asla sahip olmadığı bir önem atfederler. Mesela, Hindistan’lı İsmailî yazar A. A. Feyzee’nin ‘The Modern Approach to Islam’ adlı eseri veya Fazlur Rahman’ın Islam adlı eseri gibi. (s. 193) Yine Müslümanların azınlıkta kaldığı Hindistan ve çok şiddetli bir laikleşme hareketinin başladığı Türkiye’deki İslam’la ilgilenir oryantalistler. M. Watt, “İslam kendi köklerini kabul etmek zorundadır.” derken alında Müslümanların gönüllü bir şekilde Kur’an’ı ortadan kaldırmalarını istemektedir. (s. 194) Kısaca oryantalistler bilerek ve açık bir şekilde İslam âlemindeki çeşitli eğilimleri seçip, onları ön plana çıkarıyorlar, diğerlerini göz ardı ediyorlar yani duyguları ile hareket etmektedirler ki onların çalışmalarını değerlendirirken bu hususun dikkate alınması önemlidir. Oryantalistler çalışmalarını çok az kritiğe tabi tutarlar, denetimsizdirler. Çalışmalarında politik çıkarlar gittikçe artmakta, yoğun bir siyonist etki yazılarında görülmektedir. (s. 194-195) Oryantalistlerin İslam üzerine yaptıkları çalışmada anlaşılması gerekli temel nokta objektiflik, akademik metot, tarafsızlık ve benzeri konulardaki iddialardır. Halbuki kendileri belirli bir inanç ve belirli bir eğilimle İslam’a yaklaştıkları için yukarıdaki kavramları teğet geçmektedirler. Müslüman bir insanın oryantalistlerden kendi dinini ve kültürünü ne derece doğru öğrenebileceği sorgulanmalıdır. Bir oryantalistle çalışmak için batıya gelen Müslümanların öğrenecekleri bazı şeyler olabilir. Fakat denemesi gereken durum bunun tam tersidir. (s. 198)

Son söz: Her oryantalist eser okunduğunda hep aynı sonuca varılır; Batı her zaman sadece kendi menfaatini düşünmekte, daima eksen-odak noktası, kıstas olarak kendini görmektedir. Geri kalan tüm din, felsefe, inanış ve milletler birer teferruattır ve Avrupa milletlerinden sonra yer alırlar. Konuyu Gandi'den bir alıntı ile sonlandıralım: Gandi'ye sormuşlar, Batı uygarlığı için ne düşünüyorsun? Gandi cevap verir: "Olsa iyi olurdu."

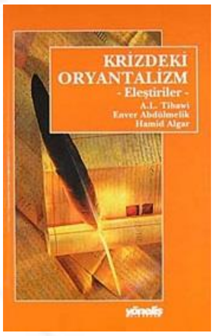

A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm

*

Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması

"Oryantalizmin, sömürgeci batının fikir ve zihniyetini temsil ettiğini, haçlı seferleriyle Müslümanların kuvvet kullanılarak yenilemeyeceğini anlayan batının, oryantalistler vasıtasıyla Müslümanları tanıyarak misyonerlerle Müslümanlara karşı sefere çıkıldığını, belirtir. 9 Mayıs 1636 yılında Cambridge üniversitesi Arapça bölümünün açılışında bölüm başkanına hitap eden yazıda şöyle denmektedir: "Biz sadece dil ve edebiyat öğretmek istemiyoruz, ticaretimizi artırmak yanında Kilisenin sınırlarını genişletmek, Hristiyanlığı yaymak ta istiyoruz. Oryantalistler zamanla dış işleri bakanlığı ile irtibatlı çalışarak İslam dünyasının yöneticilerini de etkilediklerini de." belirtir. (Sunuş bölümünden, s. 8)

Takdim bölümünde Dr. Ömer Ubeyd Hasene, "Oryantalistlerin misyonerlik ve sömürgeciliğin ilmen destekleyen temel bir kaynak fikren besleyen bir kök, sömürgeci güçlere ilmi teçhizat üreten manevi bir maden olduklarını, kültür savaşında Müslüman nesilleri batının hedeflerine yönelik eğitimde oryantalizmin kullanıldığını" ve "Oryantalizmin kültür emperyalizminin bir aracı" olduğunu (s. 14) belirtir. Hasene, sadece Amerika da 50 civarında İslam dünyası üzerine çalışan merkezler bulunurken oryantalistlerin hücumlarına karşı koymak ancak "ihtiyacı karşılamayan ferdi gayret ve teşebbüsler" bulunduğun ifade eder. (s. 12)

Önsöz bölümünde prof. Mahmut Hamdi Zakzûk, oryantalizmin batı ve İslam dünyası arasındaki uygarlık mücadelesinin gerisindeki düşünceyi temsil ettiğini ifade eder. Avrupalıların İslam hakkındaki tüm bilgilerini oryantalistlerin yazdıklarından aldıklarını belirten Zakzûk "Ön yargısız olmak her zaman İslam'ın yararınadır. İslamiyet doğru şekilde anlaşılıp bilinçli olarak kavranıldıktan sonra, ona karşı koyabilecek hiç bir düşünce akımının olmadığı ortaya çıkacaktır. Aksine, meydan okuyacak olan onlar değil, ancak İslamiyet olacaktır." (s. 19) demektedir.

Oryantalizmin doğuşu ve tarihi gelişimi

İslamiyet doğuda ve batıda yayılmaya başlayınca Hristiyan din adamları dikkatlerini bu dine çevirmişlerdir. (s. 24) Bu nedenle de 1312 yılında Viyana da Arap dili kürsüsü kurulur. Aslında çok daha önce bile İslamiyet üzerine araştırmalar yapıldığı bilinmektedir. Örneğin Emevi devleti himayesinde yaşayan Yuhanna ad-Dimaşkı'nın (676-749) yani asıl adı ile John of Damasceus'un, İslamiyet üzerine araştırmalar yaptığı bilinmektedir. Bunlardan en ünlüsü Fransız rahip Gerrard de Oraliac, Endülüs İslam devletinde dersler görmüş daha sonra Avrupa'da, Arapça, matematik ve astronomi dersleri vermiş ve sonunda Roma'da papa (999-1003) olmuştur. (s. 25)

İspanyadaki Endülüs Emevi devletindeki Müslüman Hristiyan arasında yaşanan fikri tartışmalar, haçlı seferleri, misyonerlik ve ticari egemenlik kurma kaygıları oryantalizmin başlamasında rol oynayan etkin faktörlerdir. (s. 26)

Müslümanları putperest olarak nitelendiren Roland Destanları gibi uydurma hikayelerle yüzlerce yıl İslamiyeti kötü tanıtan oryantalistler ilk Latince Kur'an tercümesini 1143 yılında yapmışlardır ve bu tercüme de bile amaçlarının "Müslümanları Hristiyanlaştırmak ve İslam'a karşı Hristiyan din adamlarına destek olmak olduğunu" (Southern, Nazretu'l-garb, s. 56-57) açıkça yer alır. Oryantalist Rudi Paret'te açıkça belirtmektedir ki, (s. 29) "Orta çağdaki oryantalistler İslamiyet'te iyilik adına bir şey bulunmadığını düşünüyor, kaynaklarda bu

kanaatlerine uygun düşen bilgilerden başkasına doğru gözle bakmıyor, İslam peygamberi ve İslamiyet hakkında kötülük içeren bütün dedikoduları dilden dile dolaştırıyorlardı.” (Rudi Paret, Dirasetü'l-İslamiyye, s. 9-10)

İlginç ve istisnai bir şahsiyet olan ve 1215 senesinde Alman imparatoru olan Sicilya kralı II. Frederic, Arapça ile ilgilenir giyim ve davranışlarında Müslüman Araplara benzemeye çalışır. Bunun sonucunu da görmekte gecikmez ve 1239 yılında aforoz edilir. (s. 30)

Hürriyet

Dünya

ABD'li general: Müslümanların tanrısı put

17.10.2003

ABD Savunma Bakanlığı Pentagon'un üst düzey yetkililerinden Korgeneral William Boykin, "Müslümanların tanrısının put (idol) olduğu"nu ileri sürdü.

NBC televizyonu, Pentagon'da "savaş desteği ve istihbarat"tan sorumlu müsteşar yardımcılığı görevini sürdüren Korgeneral William Boykin'in, kiliselerde ibadet sırasında askeri üniformasıyla yaptığı bazı konuşmaların video kayıtlarını yayınladı.

Bu konuşmalarında ABD'nin köktendinci İslami militanlarla yaptığı savaş için "Şeytanla savaş" ifadesini kullanan general, "Bizi yok etmek istiyorlar, çünkü biz Hıristiyan bir ulusuz" diyor.

Boykin bir konuşmasında, Somali'deki bir Müslüman savaşçının, "Amerika beni asla ele geçiremez çünkü Allah beni korur" dediğini belirterek, o militana hitaben, "Sen de biliyorsun ki benim tanrım seninkinden büyük. Biliyorum ki benim tanrım gerçek tanrı. Seninki ise idol (put)" diyor.

"MUHTEŞEM BİR SİCİLE SAHİP BİR SUBAY"

Görüldüğü gibi Chanson de Roland adlı bu Ortaçağ Frank destanından beri pek bir şey değişmemiş!

Oryantalizm ve Misyonerlik

Hristiyanlaştırmak istediği kimselerin dillerini bilmek zorunlu olduğu için oryantalizme yani doğu dil ve kültürlerine yönelik çalışmalar misyonerlikte büyük önemli yer tutar. (s. 31) Müslümanları Hristiyanlaştırmak amaçlı bu çalışmalar 13. yüzyılda yoğunlaşır. 1312’de Viyana’da Arapçanın 5 Avrupa üniversitesinde öğretilmesine karar verilir. Amaç Hristiyanlaştırmak yoluyla Müslümanlara boyun eğdirmektir. (Johann Fueck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 21-22)

"Tek bir dili (Arapça) öğrenmek suretiyle ‘Hristiyanlık düşmanlarının’ yenilebileceğini ileri sürenler." (Edward Said, Oryantalizm- el- İstişrak-, s. 81; Fuck, Die Arablaction Studien in Europe, s. 39) olduğunu gibi bu amaç yanında “Ticari ve Hristiyanlaştırma” gibi amaçları yan yana olduğunu ifade ederek, misyonerlik ile oryantalizm arasındaki ilişkiyi açıkça ortaya koymaktadır. (s. 33) ve bu ilişki günümüz de de devam etmektedir. (el- Fikrul İslami el- Haids, s. 581)

18. YY. boyunca daha objektif yaklaşımlarla İslam hakkında yorumlar yapılsa da amaç “Daha etkin metotlarla Hristiyanlığın İslam’la mücadele etmesini sağlamaktan” başka bir şey değildir. Mesela Hadrian Reland, Diyanetü'l-Muhammediye adlı eserini yazma

amacını “Şeytanın tuzak ve hilelerini derinlemesine ortaya çıkarmak için ve İslamiyet'i daha iyi tanıyarak onunla en güvenilir ve en güçlü bir şekilde savaşmak” olarak belirttiği halde yazdığı bu kitap Katolik Kilisesince okunması yasaklanan arasına eklenmekten kurtulamaz. Bu dönemin “daha ılımlıları” arasında sayılan Simon Ockley bile, peygamberimizi “ Kötü ve hilekâr” olarak nitelendirmektedir. (s. 35)

Avrupa’da İslam hakkında o kadar kötü imaj çizilir ki bir insanın düşüncesini kötülemek için “Muhammedî bir düşünce” diye bir tanımlama yapılırdı ve bu bakış açısı günümüze dek gelmiştir. (s. 36) 1774 yılında vefat eden J.J. Reiske beklide en insaflı oryantalist olarak nitelendirilebilir ve kendisi zındıklıkla suçlanıp fakir ve kimsesiz olarak vefat etmiştir. (s. 37)

19. yüzyılda ise Oryantalist bakış açısı tamamı ile tepeden bakan kibirli bir şekle dönüşür. (s. 39)

İlahiyat Profesörü Ekmeleddin İhsanoğlu, hayatının en zor röportajından soğukkanlı bir tavırla çıkmayı bildi

Oliver, 'İşgal ediyoruz olmuyor, savaş açıyoruz olmuyor, para veriyoruz olmuyor. Bizden ne istiyorsunuz?' diye sordu.

Barış mesajı verdi

ABD'de yayınlanan siyasi talk show programı Daily Show'da 'hicivli' röportajlarıyla tanınan John Oliver, İslam İşbirliği Teşkilatı Başkanı İhsanoğlu'nu absürd sorularla sıkıştırdı. Dalga geçmeye çalıştı. İhsanoğlu barış mesajlarıyla yanıt verdi. ››Sayfa 22

2006'dan bu yana politik mizah haberlerine imza atan İngiliz komedyen Daily Show ile Emmy ödülü kazandı.

17.02.2013

"İşgal, savaş,... Bizden ne istiyorsunuz." !!

Başta Renan gibi oryantalistler din temelli hareket noktası ile ırkları “Ari, sami” ileri geri ırklar olarak ayırmaya varmışlardır. 19. YY. sonları ve 20. YY. da ise Oryantalizm daha bağımsız bir ilim dalı haline gelmiş ama bakış açısı ve idealar yine de değişmemiştir. (s. 40)

Günümüzde Oryantalistlerin çeşitli dillerde 300’ü aşkın dergi ve süreli yayını bulunmaktadır. (s. 42) İlk uluslararası Oryantalist kongresi 1873’te Paris’te yapılır. 10-15 Eylül 2007 tarihlerinde ise 38'incisi gerçekleştirilir.

Oryantalizm ve emperyalizm

Emperyalizm, Oryantalist bilgiden yararlanmıştır. (s. 43) 19. YY. boyunca İslam ülkeleri baştan sona batılı sömürgecilerin istilasına uğramıştır. Hindistan, Cezayir, Mısır, Tunus, Endonezya, vs. I. Dünya savaşı ile işgal doruk noktasına ulaşır. İşgallerinin devamlı ve hakimiyetlerinin sağlam olması için oryantalistlerin bilgileri özellikle önem arz etmeye başlar. Birçok Oryantalist bizzat bu amaçla sömürgeci işgal kuvvetlerinin emrince çalışmaya

başlar. Barthold Rusya'ya, Snouck Hurgronje Hollanda'ya, Sacy, Massignon Fransa'ya, Karl Heinrich Becker Almanya'ya sömürü amaçlı hizmet ederler. (s. 45)

Lord Curzon, doğu araştırmalar okullarının açılımının önemini belirtirken "İmparatorluğun devamı için bunu zaruri gördüğünü, Doğudaki mevkilerinin korunmasına yardım edeceğini" açıkça ifade eder. (s. 46)

"Sömürgecilik, görünüşte dini gerçekte ise emperyalist amaçlı savaşlar olan haçlı seferlerinin bir uzantısıdır. Yeniden işgal, haçlı seferlerinin yenilgisinin intikamını almak Avrupa için her zaman bir ideal olmuştur. Bunun için de Müslüman ülkeleri çok iyi tanımak gerekmektedir." (Edward Said, Oryantalizm, s. 68-70) Oryantalizm Müslüman ülkelere egemen olmak için bir rehber vazifesi gördü. Askeri ve siyasi istiladan sonra oryantalizm, Müslümanların zihinlerindeki manevi direnci zayıflatmak, onları din ve kültürleri hakkında şüpheye düşürmek için çalışmalara yönelmişlerdir. Bu sayede son kaleleri de düşürmek amaçlanmaktadır. (s. 46)

Yahudilik ve Oryantalizm

Başta Goldziher olmak üzere, oryantalizm sıfatı ardına saklanarak dinlerini hiç ön plana çıkarmadan İslam'a olan düşmanlıklarını kusma fırsatlarını bulmuş Yahudi kökenli oryantalistler bulunmaktadır. Yahudiliğin güya İslam'ın ilk kaynağı olduğu iddiası, Yahudiliğin üstünlüğünü ilan etme gayreti; dini, siyasi, siyonist gayelerle bu sahada kalem oynatmışlardır. Bu konulardaki cevaplarımıza aşağıda verdiğimiz uzantılardan ulaşılabilir. (s. 48)

En Eski Tevrat İtalyan Üniversitesinde

Binlerce yıllık Yahudiliğin kutsal kitabı olan Tevrat'ın en eski nüshasının sadece 850 yıllık olduğu açıklandı.

30 Mayıs 2013 Perşembe 16:06

İtalya Bologna Üniversitesi'nde bulunan ve tabi tutulduğu karbon testinin ardından 850 yıllık olduğu açıklanan Tevrat nüshasının en eski nüsha olduğu ilan edildi.

Oryantalizmin geleceği

Ulrich Harmann'ın ifade ettiği gibi oryantalistler özellikle "İslam hakkında düşmanca bir ruh" taşımaktadırlar. (s. 49) araştırmacılar hariç, batının çıkarları doğrultusunda işlev gören oryantalizm (s. 50) batı'nın İslam ülkelerindeki menfaatleri devam ettiği müddetçe önemini koruyacak ve bakış açılarını da değiştirmeye niyetleri, ne yazık ki, pek gözükmemektedir. (s. 52)

Müsteşrikler (Oryantalistler) ve İslam'a karşı tutumları

Müslüman'a yakışan Kur'an'ın bakış açısı ile olayları değerlendirmektir. (s. 55) Bu konuda ana ekseni de, "Bir topluluğa olan öfkeniz sizi adaletten alıkoymasın." (Maide, 7) ayeti oluşturmalıdır.

Oryantalistlerin Çalışmaları, hedefleri

1- Akademik çalışmalar

Oryantalistlerin en büyük etkisi yetiştirdikleri öğrenciler ve yazdıklarını okuyan (akademisyen, gazeteci, siyaset adamı) çevrelerdeki insanların onların fikri yapılarından etkilenmelerinden kaynaklanmaktadır. (s. 57) Onların hedeflerine ulaşmak için büyük bir sabır gösterdikleri ve çalıştıkları bir gerçektir. Arapça el yazmaları eserler dâhil birçok eserleri toplamış ve fihristlemişlerdir. Tabii bu arada yaptıkları tercümelerin baş tarafına İslam hakkındaki kendi düşüncelerini koymuşlar ve daha baştan İslam hakkında olumsuz düşünceler ile okuyucuyu yönlendirmeye çalışmışlardır. 19.'dan ve 20. Y.Y. ortalarına dek 150 yılda oryantalistlerin İslam hakkında yazdıkları eser sayısı 60.000'dir. (Edward Said, s. 316)

"Birçok İslam ülkelerindeki yazma eserlerin haline ve çoğunun maruz kaldığı telef, çürüme, istifade güçlüğü ve imkânsızlık karşısında çaresizlik ve üzüntü hissetmekteyim." Prof. M. H. Zakzuk (s. 59)

2- Dini hedefleri

1- İslam ile mücadele etmek. İslam'ın Yahudilik ve Hristiyanlıktan alındığını iddia etmek.

2- İslam'ın kusur ve eksikliklerini (!) bulmak.

3- Misyonerlik. (s. 67)

"Çoğunluğu dindar olan İslami araştırmalarla meşgul Hristiyan oryantalistlerin pek çoğunun, kendi dininin teslis, çarmıha gerilme ve kendisini feda etme gibi temel inançlarını inkâr edip karşı çıkan bir dini araştırdıklarını unutmaları çok güçtür. Yine İslam dininin birçok doğu ülkelerinde Hristiyanlığa galip gelip onun yerini aldığını unutmaları kolay değildir." (İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve'l-İslam, s. 34) Montgomery Watt, Bernald Lewis, Norman Daniel gibi oryantalistler de bu durumu açıkça itiraf ederler. (s. 68)

3- Ticari- siyasi hedefler

Sömürgecilik mantığı ile hareket eden batılı ülkelere bilgi en çok oryantalistlerden gelmektedir. Sömürgeci devletler kültürel ve askeri sömürgeleri altındaki ülkeleri nasıl idare edeceklerinin bilgilerini, Müslüman halkı nasıl dejenere edip dinlerinden uzaklaştırıp kendilerine tabi kılıp, taklit ettireceklerinin metodunu, yolunu oryantalistlerden öğrenirler. (s. 70)

Oryantalistlerin metotları

"Bazı oryantalistler Arapça ve İslami ilimleri öğreniyor. Çeşitli görüşler ileri sürüyor. Bu görüş ve iddialara delil ve kaynak bulmaya önem veriyor. Bunları bizzat İslami kaynaklardan çıkarmaya çalışıyorlar. İlk bakışta ilmi ve doğru bir iştir. Ne var ki, ince bir araştırma, bunun çoğunun uydurma olduğunu ispat etmektedir. Oryantalistler, ilmi gibi gözüken çalışmalarını çoğu zaman İslami bir konuyu çürütme gayesi ile yapmakta, dini inancı ve İslam şeriatını zayıflatma aamcını gütmektedirler." (Dr. İbrahim el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve'l-İslam, s. 15) Mesela Guston Wictt, İslam'ın şanı (Grandens de İslam) adlı bir eser yazmıştır. Bu yazar seçme pasajlar almak suretiyle İslam'a ve İslam tarihine kin ve hakaretlerle dolu yazılarla eseri doldurur. Çünkü yazar önceden tespit ettiği görüşlerine uygun düşen metinleri toplamıştır. (Detay, el-Behiy, el-Fikrul İslami el-Hadis)

"Oryantalistler zayıf hadislere dayanmakta bir sorun görmezler. Tarih ve siyer kitaplarında doğruluğu ispatlanmamış zayıf haberleri inceden inceye araştırırlar. Bu gizli defineyi (!) ortaya çıkarmada ve zayıf rivayetleri arayıp bulmada tükenmez sabırları vardır. Çoğu zaman iddialarını çürüten nas ve haberleri, delilleri görmezden gelirler." (el-Lebban, el-Müsteşrikûn ve'l-İslam, s. 33) İşin ilginci birbirinden alıntılar ile (60.000 eserin sayısını hatırlayalım) bu delilsiz düşmanca iddialar zamanla şöhret bulup hakikatmiş gibi algılanmaktadır. (s. 73)

Bizler müsteşrik efendilerin, kendimiz ve dinimiz hakkında söylediklerini kabul etmemiz gerekmektedir. Peki, bu bizim en özel işlerimize gereksiz bir müdahale sayılmıyor mu? Onlar herhangi bir küçük veya büyük işlerine karışmamızı kabul ediyorlar mı? (s. 74)

Oryantalistlerin İslam hakkındaki görüşleri

1- Kur'an'ı kerim

Oryantalistlerin Kur'an'a yaklaşımı aynen Mekke'li müşriklerin tutumu gibidir. Mesela G. Sale, 1736 da yayınladığı İngilizce Kur'an-ı Kerim Tercümesi'nde aynen şunu söylemektedir: "Hz. Muhammed'in Kur'an ı Kerim 'in müellifi-yazıcısı olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Kur'an'ı yazarken de başkalarından az yardımda görmemiştir." Hâlbuki G. Sale "Yarı Müslüman "kabul edilecek kadar objektif (!) kabul edilen birisidir. *Kasimirski*'de 1841 de yayınladığı Fransız'ca Kur'an tercümesinin başına aynen Sale'nin sözlerini almıştır. Dolayısıyla bir yanlış alıntılar çoğaldıkça doğru gibi algılanmış ve ilmi bir araştırma sonucuymuş gibi kabul edilir hale gelmiştir. (s. 75)

Oryantalist Loth, Kur'an'daki "Yâ sîn, Hâ mîm" gibi sure başlangıçlarının Yahudilikten alındığını iddia eder. Ona göre bu şekilde başlayan sureler Medine'de inmiş ve oradaki Yahudiler'den etkilendiğini ileri sürer. Hâlbuki biraz araştırma yapsaydı bu şekilde başlayan 29 surenin 27'sinin Mekke'de indiğini, sadece ikisinin Medine'de indiğini görecekti. Richard Bell, 'Kur'an'a Giriş' isimli eserinde Kur'an'ın Tevrat'a dayandığını öne sürer. (s. 76)

Hristiyanlık ve Yahudiliği ilahi kaynaklı kabul eden oryantalistler, aynı şeyi için Kur'an için yasak saymaktadırlar? Acaba neden, kör bir taassup ve İslam'a olan bir nefret midir? (s. 78) Oryantalist Kur'an'ın yazılması hakkında da çeşitli ithamlarda bulunurlar. Bu konuda cevaplar için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımıza bakılabilir.

Tüm bu iddialara karşı Kur'an, bir sure olsun Kur'an'a benzer getirmelerini istediğinde, Müseylemet'ül Kezzab "El fîlü mel fîlü ve mâ edrake mel fîlü lehü zenbün vesîlün ve mişferun tavîlün ve inne zâlike min halgın rabbenel galîlü" diye uydurma çalışmasından günümüze 2004'lü yıllarda Amerikalı papaz Anis Shorrosh'un ortay çıkardığı, İncil, Tevrat ve Kur'an'ın karışımından oluşan 77 surelik 'Gerçek Furkan' isimli çalışmasına, 1400 senedir Kur'an benzeri hatta bir suresini bile olsa benzerini ortaya çıkarmagayretleri hep hüsranla son bulmuştur.

Müsteşrik W. Montgomery Watt, "Şurası inkar edilemez bir gerçektir ki, ne Muhammed'in çağdaşları ve ne de sonraki yazarlar, Arapçada Kur'an'la mücadele edebilecek bir söz söylemeye muvaffak olamamışlardır." (W. Montgomery Watt, Islamic Surweys, I/109) demektedir.

Konuya Rudi Paret'in Almanca Kur'an tercümesine yaptığı mukaddimeden alıntı ile devam edelim: "Bütün Kur'an, Hz Muhammed'e inen ayetlerden oluşur, bunun tersini iddia edecek bir delile sahip değiliz." (R. Paret, Der Kur'an, s.5)

Blachere, el-Kur'an (s. 41) adlı eserinde, "Biz Doğu'nun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik." demektedir.

Kur'an'ı Kerim'in iyilik ve takvada yardımlaşmadan, dayanışmaya, kötülük ve zulümden sakınmadan, başkalarıyla alay etmeme, gıybetin yasaklanmasına, ayrıca doğruluk, emanet, adalet ve verilen sözde durmadan, ilim öğrenmeye verilen öneme dek…vb bu ve benzeri bir çok konudaki hükümleri bilinse, Müslümanlar da bunları tamamı ile hayatlarına bir uygulayabilseler o zaman vay o eski ve yeni emperyalistlerin haline! İşte tüm bu nedenlerle sömürgeci emperyalistler Kur'an'ın gerçek yönü ile bilinmesini istemiyor, kurallarının uygulanmadan uzak tutulmasına çalışıyorlar. (Dr. Muhammed Ğallab, Nazratu'l-İştişrakiyyetun fi'l-İslam, s. 32-33)

İngiltere sömürge bakanı Gladstone'un Ocak 1938 yılında, İngiltere hükümet başkanına sunduğu raporda şunları demektedir: "Savaş bize öğretti ki, İslam birliği, İngiltere imparatorluğunun sakınması ve mücadele etmesi gereken en büyük tehlikedir. Sadece imparatorluğun değil, Fransa'nın da aynı şeyi yapması lazımdır. Ne mutlu bize ki, halifelik gitti. Bir daha geri dönmemesini temenni ederim." (s. 88)

2- Hadisler

Hadis İslam'ın ikinci derecedeki kaynağıdır. Kur'an'daki özet konuları detaylandırır, ayetleri açıklar ve uygular. Kur'an'da "İnsanlara sana indirileni açıklasın diye sana bu Kur'an'ı indirdik." (Nahl, 44) buyrulur. Başta Yahudi oryantalist Goldziher, hadislerin çok büyük bir kısmının İslam'ın birinci ve ikinci asırda uydurulduğunu ileri sürer. (s. 91) Halbuki hadis tarihini azıcık araştıran görecektir ki bu alanda hadis alimleri büyük çalışmalar içine girmiş, yabancı oryantalistler tarafından bile bu çalışmalar açıkça kabul edilmiştir. Münih'te Ocak 1998 tarihinde yapılan kongrede oryantalist John Bertin şu itirafta bulunur: "Bütün

olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma/Delillendirme şansı, bizim kutsal kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır.”

“İncillerin doğruluğunun derecesi, Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz.” (Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 298-299)

İsa için İnciller neyse hadis mecmuaları da Müslümanlar için odur. (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 205)

Hadislerin uydurma/mevzu olanları ile olmayanları ayrılmakla kalınmamış, uydurma olmayanlar da kendi içlerinde defalarca detaylandırılmıştır. Müslüman âlimlerin hadislerin uydurma olanlarını seçmedeki gayretlerine bir kaç örnek vermek gerekirse; Yahya b. Said el-Kattan’a sorulmuştur: Uydurma olduğunu iddia ettiğin bazı hadisleri terk ettiğin için kıyamet günü senden davacı olunmasından korkmuyor musun?” O, cevap verir: “Resülullah, ‘Hadislerimden neden yalanı def etmedin’ diyerek benim hasmım olacağına, onların olması benim için daha sevimlidir.” (Dr. Es- Sıbai, es-Sünneh ve Mekanetüha fi teşri’il-İslami. (s. 92) Ebul Ali, “Biz sahabeden rivayet edildiği söylenen bir hadisi dinlediğimizde, hayvanımıza binip yanlarına giderek bizzat kendilerinden işitmedikçe o hadisi kabul etmezdik.” İbn-i Mübarek’te: Bizimle başkaları arasındaki fark, isnattır (hadisleri rivayet edenleri tek tek incelememizdir.)” demektedir. (Nevevi, Müslim şerhi, I/80-88)

Goldziher ve benzerleri bilmektedirler ki, Müslümanların ikinci kaynak kabul ettikleri hadisleri incelemek için gösterdikleri gayretin yüzde birini Hristiyan ve Yahudiler, eski ve yeni ahid’i (Tevrat ve İncil) belgelemek için harcamamışlardır. (s. 93)

Dünyanın her yerinde Kur’an’ı Allah kitabı kabul eden tüm insanlar aynı şekilde ibadet etmekte, aynı ahlaki kuralları benimsemekte, aynı itikadî- iman esaslarını kabul etmektedirler. (s. 94) Aralarında bu kadar uzaklık, kültür farkı olmasına rağmen bu nasıl gerçekleşebilir? Tüm bunlar İslam’ın bozulmadığının, Kur’an’ın hak din olduğunun delilidir. (Sıbai, Sünen, s. 196) Kur’an’nın şu ayeti de buna açıklık getirir, “Bugün dininizi tamamladım.” (Maide, 3)

3- İslam fıkhı, Roma hukuku

Şeldon Amos, Goldziher, Wone Krimer gibi birçok oryantalist, İslam fıkhının roma hukukundan alındığını iddia ederler. (s. 96) Ümmi olan, okuma yazma bilmeyen (bu konuda, "Ümmi peygamber" adlı yazımıza bakılabilir) ve Şam’a yaptığı iki seferden birincisinde 9 veya 12 yaşında olan, diğerinde ise yanında sadece Araplardan başka kimse olmayan efendimiz roma hukukunu ne zaman ve nasıl incelemiştir acaba? (s. 96) Zaten Roma Okulu en son 16 Aralık 533 tarihinde yasaklanmıştır. Yani efendimiz doğmadan 40 sene önce. Beyrut Okulu ise İslam oraları fethetmeden üççeyrek asır önce dağılmıştır. Ayrıca roma hukuku insan aklına dayanırken İslam hukukunun temelini vahiy oluşturur. Fransız oryantalist Zeys’in dediği gibi aralarındaki bağ kopuktur. (s. 97) Dr. Es-Senhuri’de ayrılığı şöyle açıklar: “İslam hukukçuları, Roma hukukçularından hatta dünya hukukçularından, Usulü fıkıh dedikleri ve hükümleri kaynaklardan çıkarma esasları ve prensipleri tespit etmekle ayrılırlar.” (Senhuri, Usulu'l-Kanun, s. 132)

4- İslam felsefesi

Arap Müslümanları sadece Yunan felsefesini nakilcisi olarak kabul eden bazı oryantalistlerden biri olan Renan, “Sami diller tarihi” isimli kitabında Sami ırkını ari ırkın aşağısında olduğunu iddia eder. Ona göre Sami ırktan olan Araplar felsefe üretemez, Arap felsefesi aslında Arap harfleriyle yazılmış Yunan felsefesinin aynısıdır. K.H. Backer, Gautier gibi oryantalistlerde benzer görüşleri ileri sürerler. (s. 98) "İslam'ın aklı kullanmayı emreden ayetleri" bir yana, sadece şu ayet bile İslam'da aklın önemini ifade edecek ve ayrıca oryantalistlere de bir cevap-mesaj verecektir. Kıyamet günü kafirler şunu söyleyeceklerdir: ”Şayet aklımızı kullanmış olsaydık şu alevli cehennemin mahkumları olmazdık.” (Mülk,10-11) Kur’an'da "Allah'ın varlığının akılla ispatına" dair örnekler, ibadet için akıllı olmanın şart koşulması, "aklı koruyan esasların" sadece İslam’da olmasından habersiz Hristiyan oryantalistler, ayrıca İslam tarihinde engizisyon mahkemeleri gibi yüz kızartıcı suçlarla örülü bir geçmişe Müslümanların sahip olmadığından da habersiz görülmektedirler. Konu ile alakalı, ' İslam felsefesi' adlı yazımıza bakılabilir.

Oryantalistlerin görüşleri üzerine bazı değerlendirmeler

Oryantalistler hala orta çağdaki İslam'a bakış açılarını korumaktadırlar. (s. 102) Bunun birçok delili bulunmaktadır. (Dr. Muhammed el-Behiy, el-Fikru'l-İslami el Hadis, s.598) En basitinden UNESCO gibi bir örgüt bile İslami konulardaki uzmanlığına güvenerek insanlığın kültürel gelişimi hakkındaki bir ansiklopediyi yazmayı sadece oryantalistlerden istemiştir.

Oryantalistler İslam yerine, 1400 senelik Müslümanlık tarihindeki kültürel erozyona uğramış tek Müslüman toplum olan günümüz Müslümanlarını İslam'la özdeştirerek, günümüz Müslümanlara bakarak İslam'ı değerlendirmektedirler. (s.103)

Oryantalistler Sünni ile Şii arasındaki ihtilafı derinleştirmeye çalışmaktadır. Oryantalistler İslam'dan uzaklaşanları aydın olarak nitelendirmektedirler. (s. 104) Görüşlerini zayıf ve şaz rivayetlerle delillendirmeye çalışmaktadırlar. Oryantalist Rodinson bu nedenle ” Oryantalistler doğuda, ancak görmek istediklerini görmüşlerdir. Bu sebeple küçük ve garip şeylere çok önem vermişlerdir." demektedir. (el-Ehram, 29.12.1986)

Oryantalistler Budizm, Hinduizm vb. gibi insan kaynaklı dinler hakkında her zaman tarafsız/objektif oldukları halde, söz konusu olan din İslam olunca saldırgan ve aşağılayıcı bir din kullanmayı tercih etmektedirler. (s. 104) İnsan sormadan edemiyor, Neden ?

Şurası kesin ki Hristiyanlık alemi İslam medeniyetini her zaman kendileri için bir tehdit olarak görmüşlerdir. (s. 104) Muir, “Muhammedin kılıcı ve Kur’an, medeniyet, hürriyet ve hakikate karşı bugüne kadar dünyanın tanıdığı en büyük iki düşmandır.“ derken, Von Grunebaum, " İslam, insani gelişim, bilgi ve objektifliğe kabiliyeti olmayan bir dindir.” (E. Said, el-İstişrak, s.89, 168, 196) demektedir.

Oryantalistler kendilerini hem hakim hem savcı makamında görürler. (s. 104) Karar verme, itham etme ve reddetme hakkını sadece kendilerinde görürler.

Oryantalist, meşhur sömürge şairi Kipling’in özetlediği gibi " Doğu doğudur, batı da batı. Bunlar asla bir araya gelemeyeceklerdir. Batılılar akılcı, barışsever, hürriyetçi, mantıklı ve gerçek değerleri kazanmaya muktedir kimselerdir. Doğulular ise bunlardan hiç birine sahip değildir.” (s. 105) şeklinde özetlenecek bakış açısına sahiptir. (E. Said, Türas'l-İslam, I/93)

Hâlbuki şurası bir gerçektir ki batı eğer bir medeniyet olarak kabul edilecekse bunu asıl itibari ile doğulu bir zat olan Hz. İsa'nın prensipleri ve Müslümanlardan aldıkları İslami ilimlerle (Bu konuda "Avrupa'nın üzerine doğan İslam Güneşi, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri " adlı yazılarımızı okuyabilirsiniz) ve yine Müslümanların elinde gelişme kaydetmiş eski yunan ilmi birikimine borçludurlar. (s.105)

Malik bin Nebi'nin, "Müslümanların İslamiyet'e sarıldıkları için değil, ondan uzaklaştıkları için İslamiyet tarafından kendilerine verilen bir cezadır." (Müşkiletül Efkar fil Alemi'l-İslami, s. 76) dediği ve Charles Mismer'ın, "Müslümanlar dinden uzaklaştıkça, Hristiyanlar ise yaklaştıkça dinlerinden uzaklaşırlar." sözü ile onayladığı gibi gerileme, Müslümanların İslam'dan uzaklaşma ile doğru orantılı olarak gerçekleşmiştir. " İki günü eşit olanın zararda olduğu" (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, s. 162) ilan edilen dinimize yöneldikçe yeniden ilim-ahlak-kültürde ileri gideceğine tarih bizzat şahitlik (sitemizdeki " Doğu, batı" ve İslam barış dinidir, Müslüman bilim öncüleri " adlı yazılarımızı tavsiye ederiz) etmektedir.

Oryantalistler kendi dinlerini İsa ile temellendirirler. Hristiyanlık O'na nispet edilir ve 'Nasranilik' adı ile bu nedenle anılır. İslam'ı da efendimizin kurduğuna inandıkları için (Cevabımız için " Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?" isimli yazımıza bakılabilir) İslam için, Muhammedizm (s. 105) adını kullanmakta sakınca görmezler. Ayrıca efendimizin evliliklerini dillerine dolarlar. Cevabımız için " Efendimizin evlilikleri" isimli yazımıza bakılabilir

İslam oryantalistlere göre bir din değil, ideolojidir ve ilmi değildir. (s. 106)

Sonuç

Bu saldırı üslubu iki tarafa da zarar vermektedir. Biz kendimizi anlatmalı, batılılar da önyargılarından uzaklaşmalılardır. Emile Dermenghim bu konuda şöyle demektedir: "Müslümanlar da Hristiyanlar da birbirilerini yanlış anlamışlardır. Fakat şunu itiraf etmek gerekir ki yanlış anlama batılıların tarafında doğuluların tarafından daha fazla olmuştur. Batılı fırsatçı menfaatperest yazar ve şairler, İslamiyet'e asılsız hatta çelişkili ithamlarda bulunmuşlardır." (Dr. Ğallab, Nazratul İştişrakiyye, s. 9)

Oryantalizme bakışımız ve yapmamız gerekenler

Hala Müslümanlarca tercüme edilen bir İncil, Tevrat olmaması ama buna karşı oryantalistlerce hazırlanan birçok Kur'an tercümesinin olduğunu hatırlatan Prof. Zakzuk, bu son bölümde (s. 111- 136) Müslüman âleminin acilen geçmişimize bakıp hayal kurmaktan kurtulup, öncelikle "Oryantalistlere cevap ansiklopedisi, milletler arası bir İslami/ilmi müessesenin kurulması, yeni bir İslam ansiklopedisinin yazılması, İslam'a davet için uluslararası bir teşkilatın kurulması, Kur'an'ın batı dillerine çevirilerinin bizzat Müslümanlarca yapılması, İslam kültüründen başta İsrailiyyat olmak üzere bir ayıklamanın yapılması, batıda İslam'ın daima gündemde tutulması için çalışmalar yapılması, tarafsız oryantalistlerle diyalogun yoğunlaştırılması ve en son uluslararası bir İslami yayınevinin kurulması" gerektiğini belirtir ve bu konuda yapılması gerekenleri sıra ile maddeler kitabında sırlar ve açıklar.

"Müslüman bilginler arasında bir koordinasyon sağlanmalıdır. İslam devletlerinin oryantalistlerin iftiralarına reddiye yazacak, farklı ilim dallarında uzmanlaşmış ilmi heyetler kurmaları gerekmektedirler. Oryantalistlere gereğinde cevap vermek, onların yalan ve uydurmalarını açığa çıkarmak ve incelemekten sorumlu uzman ilmi heyet oluşturmalıyız." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. XII, s. 126, s. 161)

Garaudy, ”Beni Müslüman olmaya iten şey, insanlığı felakete götüren Batı’nın şaşkınlığına ve aynı zamanda İslam’ın imkânlarına olan inancımdır. İslamiyet, dünyayı yok oluşa götüren egoizmin ve sadece maddi açıdan gelişmenin ezdiği batı toplumumuzda yeniden ümidi canlandırmaya muktedirdir.” (Melik Abdülaziz Üniversitesi’ndeki konferansından, Ocak 1983)

Dr. Mustafa es-Sıbaî: "Bizim, batılıların kültürünü araştıracağımız, onlardaki din, ilim ve medeniyeti tenkit edeceğimiz bir gün gelecektir. (s. 126) O gün gelecek ve çocuk ve torunlarımız, o Avrupalıların ortaya koydukları değerlendirme ölçülerini, bizzat onlardaki inanç ve ilimleri tenkit etmek için kullanacaklardır. İşte o zaman, bizim ilim ve inançlarımıza isnat ettikleri zaaf ve yanlışlıklardan daha fazlasının, onların ilim ve inançlarında olduğu ortaya çıkacaktır. Eğer Müslümanlar, oryantalistlerin Kur’an ve sünneti değerlendirmede kullandıkları ilmi tenkit ölçütlerinin aynısını onların mukaddes kitaplarını ve babadan evlada miras kalan ilimlerini değerlendirmek için kullansalar, o mukaddes kitapların ve tarihi ilimlerin ne gücü, ne değeri kalır." (Sıbaî, el- Istişrak ve'l-Müsteşrikun, s. 66-67)

Oryantalistler, gücünü bizim zaafiyetimizden almaktadır. (s. 115) Bir an önce yabancı hayranlığından kurtulup, kendi kültürümüzü canlandırıp, kendimize güvenerek, hedefe ulaşacağımız inancına tam manası ile inanmamız gerekmektedir. (s. 117)

"Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran, 139)

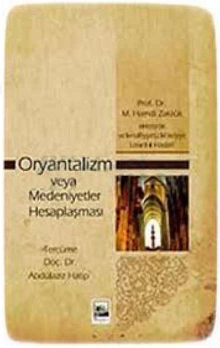

Prof. Dr. M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması

*

İslam ve Oryantalizm

Batılı olduğu için batı kültür ve medeniyetini içinden birisi olarak çok iyi bilen, araştırma ile Müslüman olduğu için de batılıların İslam'a olan küçümser ve önyargılı bakış açısından uzak, olaylara teşhisini hemen yapıp kendi bakış açısı ile tedavi usullerini açıkça, çekinmeden, keskin bir dille ve mücadeleci bir ruh ile ortaya koyan bir çalışma olan bu eserin sahibi yazar hanım Yahudi kökenli ABD vatandaşı bir Müslime hanımdır. Eski adı Margaret Marcus, Müslime adı Meryem Cemile olan yazar 31 Ekim 2012 tarihinde Lahorda vefat etmiştir, Allah rahmet eylesin. Yazar kitabına Miskatu'l-Mesabih adlı eserden alınan bir haberle başlar: Ziyad b. Üzeyr rivayet ediyor: Ömer bana şöyle sordu: "İslam'ı neyin yıkacağını biliyor musun?" Ben: Hayır diye cevap verdim. Ömer şöyle söyledi: Alimlerin hataları, Kur’an üzerine yapılacak münafıkça yorumlar, yanlış yoldaki liderlerin kurdukları düzen."

Önsöz

Yazar kitabının önsözünde Avrupa uygarlığının Arap kaynaklarının mirası üzerine kurulduğunu ama bunun sulandırılıp bozulduğunu ifade eder. Batının İslam'a dair tüm kaynakların kökeninin Hristiyan misyonerlik, oryantalizm ve siyonizme dayandığını, bunları hata, düşmanlık ve İslam'ı bozma gayesini güttüğünü söyler ve Müslüman olma nedenlerini ve İslam hakkındaki görüşlerini açıklar: "Araştırmalarım sonucunda İslam'ın hayatın bütünü için ideal bir nizam, insanlık için en kapsamlı biçimde rehberlik edecek bir din, ilahi kökenli, kişisel ve toplumsal yönleriyle kendine yeterli, hiç bir din ve ideolojiye ihtiyaç duymayan ruhbaniyeti reddeden bir dindir. İslam insana hayatının tamamını yönlendirir, insan hayatının amacı ise Allah'a kul olmaktır. İşte İslam insanı bu amaca yöneltmiş, boş ve faydasız amaçlarla uğraşmasına engel olmuştur. Hayat zevk ve eğlence yeri değil, imtihana tabi tutulma demektir. Müslüman yaşayan İslam olmalıdır ve davranışlarında da aşırıya kaçmamalıdır.

Müslüman başkasını dünyevi nedenlerle kıskanmaz, onun hayata yaklaşımı olumludur ve sabırlıdır. İnanmayanlar ise bunalım, uyuşturucu ve intihar bataklığındadır. Ruhlarını tatmin edecek bir değere de sahip değillerdir. İslam insanı kula kulluktan kurtarıp ebedi özgürlüğe kavuşturur. İslam kendine has bir toplum için özgün bir takım esaslar ortaya koyar ve her türlü hayati esasları kendi düzenler. İslam'da yöneticiler dahi egemenliğin ikincil temsilcileridir. Mutlak egemen olan Allah'tır. Yönetici ve yönetilen Allah'ın hükmü ve kanunları önünde eşittir. Bu ise diktatörlüğe, kanunsuzluğa, çatışmaya engel olur. İslami toplumda günaha teşvik olmaz, iffet, terbiye ve alçakgönüllülük esastır. İslam; Yaşlı, koca, kadın, çocuk, anne-baba hakları belirtilmiş, yardımlaşma, iyi niyet emredilmiş, inanç kardeşliği ile Müslümanları, insanlık bağı ile Müslüman olmayanları birbirine bağlar. İslam insanları sınıf, ulusal veya kültürel sınıflandırmaya tabi tutmaz, insanları inançlarına göre sınıflandırır ve haklarını korur. İslam medeniyeti ateizm, materyalizm ve çağdaş kültürün dejenerasyonu karşısında büyük bir potansiyel ve heybetle ayakta durmaktadır. Batılı ülkelerde bunu çok iyi bildikleri için "İslam enstitüleri" veya "İslam araştırma merkezleri" kurarak İslam'ı yok etmeye çalışmaktadırlar.Bunların tek amaçları İslami hareketleri içerden yıkmak, İslami düşüncelerin filizlenmesine engel olmaktır." Yazar bunda sonra Müslüman olduktan sonra İslam alemindeki liderleri ve ilerici adı verilenlerin oryantalistlerin güdümünde, onların bakış açıları ile İslam'ı değerlendirdiklerini hayretle gördüğünü ifade eder.

Giriş

Kitabın amacı oryantalistlerin ideolojik silahlarını tanıtmak, Müslüman aydınları nasıl şüpheci yapmak istediklerini, sapıtmak ve dinden dönmeleri için uğraştıklarını göstermektir. Onların vicdansızca yanıltmalarından kurtulabilmenin esaslı yöntemlerini tespit ve Müslüman okuyucuya batının bizi nasıl gördüğünü göstermektir.

Artık misyonerlik faaliyetleri aşamalı olarak ideolojik alana kaymaya başladı. II. Dünya savaşından beri batı propagandasının temel konusu materyalizm olmuştur. İslam'da Allah'a inanmak insani sorunlara çözümün bir başlangıcıdır. Kur’an insan hayatı için bir program sunarken sünnette bunun pratik uygulamasını göstermiştir. Dolayısı ile bu zengin ve sağlam içerik yabancı felsefi düşünce ve sapık inançlarla mücadele edebilme imkanına sahip olmuştur. İslam ruhsal bağımlılığı, başkalarına tabi olmayı, soyut idealleri reddettiği için de inançlara karşı olan propagandaların temel hedefi olmuştur.

Yazar daha sonra Marxizmi ve evrim teorilerini eleştiri ve sonuç olarak "Bilimsel materyalizmin" bir din haline geldiğini, çünkü inançlar ve dinler tarafından ifade edilen alanların materyalizmde de bilimsel olmak iddiasıyla bir çok transandantal ideallerle ve inançlarla, dogmalarla doldurulduğunu ifade eder.

Oryantalistlere göre İslam toplumu gelişmemiş, durağan, ömrünü bitirmiş ve sona ermiş bir toplum, İslam ise ortaçağ dini, VII. yüzyıldaki Arap bedevilerini tatmin edebilecek bir dindir. İşgal, sömürü ile bölüp parçaladıkları İslam aleminin günümüz halini göstererek, tüm ortaçağda İslam dünyasının batıya üstünlüğünü ve batının gelişmeye ilişkin düşünce kaynaklarının İslam'dan aldığını çarpıtmaya çalışırlar. (İslam aleminin geri kalış nedenleri ile ilgili yazımıza "İslam ülkeleri neden geri" başlıklı yazıdan ulaşılabilinir) Batının İslam dünyasına karşı yürüttüğü bu savaş günümüzde türlü kültürel silahlarla artan tempoyla yürütülmektedir. Batılı yayınevleri düşmanca tavırlarını sürdürmektedirler. Bu yayınlarda Kur'an Muhammed'in kitabı, hadisler uydurma, İslam politik, ekonomik konuları dahi kapsayan bir nizam olmak yerine özünde yoksullaştırma imajı taşıyan bedevi Arapların bir anlık fetihçi inanç hareketi, İslam özünde durağan, kaderci, bilimsel ve modern olmayan , gelişmeye karşı, günümüz insanına hitap edecek bir şeyi olmayan bir dindir. İslam'da kadın horlanır, alkol yasaktır, modern liberalizme aykırı bir hayat biçimi vardır, dogmadır, Müslümanlar hasta ruhlu insanlardır.(Bu iddiaların cevapları sitemizdeki " Kader, İslam ve bilim, Müslüman bilim öncüleri, İslam'da kadın, Alkol, İslam barış dinidir, İslam fıkhı" gibi konularda bulunabilir.) Ayrıca oryantalistlere göre Müslümanlar ulusçuluk yapmalı idiler ve İslam'ın da reforme edilmesi gerekmektedir. Oryantalistler içinde en fena grup ise bize akıl vermeye, dinimizin nasıl olması gerektiği konusunda öğütte bulunmaya çalışanlardır.

Yazar bu iddialara cevap olarak; İslam ülkelerinin eğitim faaliyetlerini uzun yıllar Avrupalı ülkelerce programlandığını, bu eğitim faaliyetlerinde batının yenilmez ve mutlak güç olduğunun öğretildiği, İslam'ın hakim olduğu kültürel alanların her vesile ile hakir görülmekte, horlanmakta olduğunu, siyasal faaliyetlerin hala dolaylı yönden batılıların hakimiyet alanlarında olduğunu, Müslüman halkın çoğunluğunun hala emperyalistlerin sömürgesinde olduğunu, kültürlerini empoze eden ABD, İngiltere Fransa, Rusya gibi ülkelerin yönetimlerde hakim olduğunu yöneticilerin birer kukla olduğunu, II. Dünya savaşından sonra oryantalist ve misyonerlerin Müslümanları tek tek etkilemek yerine, bütün olarak sistemin yeniden değiştirilmesini önermeye başladığını ifade eder:

"Misyonerlik faaliyetlerinin etkin olabilmesi için, elden geldiğince yerel düşüncelere saygılı ve alçak gönüllü olunması gerekir. Her konumda ayrı davranmak gerekir. Uygun ortamda ne yapılabilecekse, onun önerilmesi lazımdır. İnançları bilmek, değişim önermenin ve değişim ışığı görmenin ilk şartıdır. Şimdiki toplumlarda bir Müslüman'ın, Hristiyan dünyayı daha iyi hayal etmesi kolaydır. Çalışmalarda İslam'ın benimsenmiş olarak gösterilmesi gerekiyor. Bu bir Hristiyan'ın İslam'ı kabulü anlamında değildir, İslam'dan nefret edilebilir. Fakat İslam'ın değiştirilmesi, reforme edilmesi halinde daha sevileceği düşüncesinin empoze edilmesi gereklidir." (Harry Dorman, Towards Understanding İslam, s. 125)

Bu sahte düşünceleri ve fikirleri yok etmenin tek yolu, bunların ele aldığı konularda aklı doyuran yeterli ve mantıklı eserler ortaya koymaktır.

"İslam hukukunun batı hukukuna uydurulmadığı takdirde ilerlemenin mümkün olamayacağını, ictihadla batı sistemine İslam'ın uydurulabileceğini" ileri süren İngiliz misyoner Kenoeth Cragg ve J.D.N. Anderson'dan bilfiil bunları hayata tatbik eden Tunus'lu eski lider Habib Burgiba'dan hareketle yazar, Müslüman modernistler ile oryantalistlerin bazı ortak noktalarda buluştuğunu da belirtmekte ve bunları eleştirmektedir.

Oryantalizmin bakış açısıyla İslam tarihi, Prof. Philip Hitti, İslam and West (İslam ve Batı)

Yazar Hz Peygamberi din kuran bir lider olarak görür. O önceden tasarlamış ve insanları kendi dinine çağırmıştır. Philip delil olarak Hristiyan bir memleket olan Habeşistan'dan gelen Bilal ile Zeyd adlı köleleri ve Hristiyan kökenli efendimizin eşi Mariye ile Yahudi kökenli eşi Safiye'yi verir. Bir peygamber düşünün ki peygamberliğini ilan ettikten yaklaşık 15 sene sonra tanışıp evleneceği iki hanım iddialarının kaynağı olacak. Veya kendi söylediklerini etrafa ilan edip peygamber olduğunu iddia edecek kişiye hala kölelik- hizmetçilik yapacak akıl hocaları ki bu kölelerin bırakın dini ihtiyaçlarını öğrenmeyi veya karşılamayı, temel ihtiyaçlarını karşılama hakları bile yoktu İslam'dan önce. (Bu konuda sitemizde" Kur'an'ın kaynağı nedir?" başlığı altında işlenmiştir, ayrıca yazar cevapları sitemizde verilmiş birçok iddiayı peşi sıra ardarda sıralar, cevapları için "Oryantalistlerin sorularına cevaplar" adlı yazımıza bakılabilir.)

"Hicret sonrası kahin kişiliğini terkeden Muhammed politik ve pratik kişiliğini ortaya çıkarır." der oryantalist yazar. Hicretin anlamını kavrayamayan bu yazar, Medine'de inen surelerin amacının Mekke'de inenleri teyid etmek olduğunu anlamamıştır. Mekke tebliğ, Medine uygulama safhasıdır. Medine'de hayat, Mekke'de inen ayetlerin ışığında örgütlenmiştir.

Oryantalist yazar, "tüm dinlerin aynı kökenden geldiğini" (Detay için " Tüm dinlerin özü İslam'dır."başlıklı yazıya bakılabilir.) bilmediği için, kutsal kitaplar arasındaki benzerlikleri kopya, alıntı olarak algılar. Hitti'ye göre İslam, Yahudi ve Hristiyanlık kültürlerinin Araplaştırılmış halinden başka bir şey değildir. (s. 12) Yazar daha sonra Sabatay Sevi isimli sahte Yahudi mesih ile efendimizi kıyaslar. Halbuki Sevi daha sonra davasından dönmüştür. Efendimiz ise savaşlar, açlık, işkence dahil her türlü baskıya göğüs germiştir. Ayrıca Sevi; İzmir, Mısır, Selanik, Kudüs arasında dönüp durmuştur. Efendimiz ise hayatının 50 yılını, çocukluğundan itibaren kendisini tanıyanlarla geçirmiştir. Hiç kimse onun kimliği aleyhinde konuşamamış, kişiliği, karakteri, ahlakı, ticari ilişkisi ile ilgili tek bir kötü söz söyleyememişlerdir. Müslümanların hayatı tehlikeye girince ve Medine'den kentlerine gelmesi için teklif gelince Medine'ye hicret etmiştir. Orada da çizgisinden ve davasında asla sapmamıştır.

Hitti, İslam düşüncesini, insan yapımı ve Yahudilik, Hristiyanlık ve Arap putperestliği karışımı imiş gibi sunmayı amaçlar. Efendimizi ise öğretilerini ve pratik yaşantısını ilahi bir kaynaktan alıyormuş gibi gösteren birisi olarak lanse eder ve devam eder: " İlk İslam fetih hareketlerini bir inanç hareketinin yayılmacılığı yani "Muhammedanizm" hareketi olarak değil, bir Arapçılık olarak görmek icap eder. Arap fetihçiliği, masum milletlerinin üzerine bir kara bulut gibi çöker, bu daha rahat bir hayat biçimi aramanın eseriydi. Arapların İslam'a girmelerin temel nedenleri ise hayatlarını devam ettirmelerine dayanan kendi menfaatleri ile ekonomik, sosyal ve politik etkenlerdir." demektedir oryantalist yazar. Görüldüğü gibi İslam bir din, itikat, ahlak, toplum hayatını düzenleyen bir kurum değil bizatihi tek hedef sömürü, ganimet ve zengin olmaktır, yazara göre. Yazarın iddia ettiği gibi İslam'ın ilk yayılma hızı yalnızca ekonomik nedenlerle izah etmeye çalışanlara en güzel cevabı; gerek peygamberimiz (s.a.v.) gerekse raşit halifeler devresindeki İslam mücahitlerinin dünya meyvelerinde, hayatının nimetlerinde zerrece gözlerinin olmaması ve ümit ettikleri meyveler de bu dünyada olmayıp, ahirette almayı amaçlamaları ve bunu yaşantıları ile göstermeleri vermektedir. Onlar, hiçbir zaman düşmanlarını yenmek için yazarın iddia ettiği üzere ne bir askeri disiplinle eğitim gördüler ne de onlar istila etmek için herhangi bir şekilde eğitilmişlerdir.

Efendimiz bu dini kendi dünya menfaatleri için uydursa en basitinden resim ve heykellerinin yapılamasını teşvik edip zamanla krallar gibi yaşamayı düşünmez mi idi? Bu konuda "Oryantalistler ve Hz Muhammed" başlıklı yazımızı tavsiye ederiz. İslam'ın bizzat dışladığı Arap nasyonalizmi (ulusçuluğu) ile İslam'ı bir tutmak mümkün müdür? Diğer ırktan olanlar

İslam’a zorla girmiş olsaydı , bunlar İslam egemenliğinden sonraki devrelerde , tekrar dinden çıkabilirlerdi. Habeşli Bilal ile İranlı Selam'ı bir arada tutan Arap ırkçısı bir din olabilir mi?

Belki yazar İslam uygarlığının insanlığa katkıları bin bir gece masalları ile sınırlandırabilir ama aslında İslam uygarlığının batıya verdikleri matematik,tıp,eğitim,öğretim ve felsefe okulları.. vb kurumlara oryantalistlerin gözleri daima kapalı olmuştur. Bağdat, Şam, Kahire, Kurtuba, Delhi hep zamanının en büyük akademik ve entellektüel ilim merkezleri olmamışlar mıdır? Bu konuda "Müslümanlar ve bilim " isimli yazımızı da ayrıca tavsiye ederiz.

Yazar tüm bunlardan sonra İslam'ın dönemini tamamladığını, batı uygarlığını benimsemenin ise zorunluluk olduğunu iddia etmektedir. "Batının, insanlığa bahşettiği kavramlar." (s. 89) diye başladığı cümle, yazarın kibirli ruh hali ve akıl verici konumda kendini görmesinin tipik örneğidir. Özetle, Önyargı ile İslam'a bakmakta ve tek doğruyu kendi söylediklerinin oluşturduğunu iddia etmektedir yazar.

Hristiyan Bakış Açısı, Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret (Minarenin çağrısı)

Cragg'a göre "Muhammed silahlı bir dinsel otoriteyi seçmiştir." (The Call of the Minaret, S. 93) Meryem Cemile ise uzun bir girişten sonra Selahaddin Eyyubi'den hareketle bir örnek vererek cevap vermektedir: Kudüs'ü fethedince, Eyyubi, mağlup olan Hristiyan ordusuna adalet ve insanlıkla davranmıştır. Böylece, cihad'ın alalede bir savaş olmadığını, dehşet ve korkunun cihad için geçersiz olduğunu bütün dünyaya göstermiştir. Bu konuda sitemizde" İslam barış dinidir." ve " İslam savaş kuralları" başlıklı yazıları tavsiye edebiliriz.

Oryantalistler inancımızın ve pratik yaşantımızın ayrıntılarını enine boyuna tartışmak, neyin doğru neyinde yanlış olduğu hususunda karar vermek yetkisini daima kendilerinde görmüşlerdir. Oryantalistler kendi misyoner amaçlarına hizmet eden yazarların fikirlerini göklere çıkarırlar. Yazar Müslümanlar arasında fesat çıkaracak her türlü iddiayı rahatlıkla doğru olarak okuyucuya sunmuştur:"İslam'da tanrının birliği yanında Muhammed'in O'nun elçisi olduğu inancına ihtiyaç duyulmayabilir. Yani İslam, Muhammed'in şahsı ile hüviyet kazanmaz. Bu nedenledir ki bilgin bir Müslüman, peygambere ihtiyaç duymadan İslam'ı açıklayabilir." Ne demekmiş, Dinin peygamberinin ayetleri açıkladığı sözler (Hadis) önemsiz, ihtiyaç duyulmazmış ama bir bilgin pek ala Kur’an hakkında konuşabilirmiş! Sanki Allah'ın ayetlerine muhatap olandan daha iyi o Kur’an'ı kavrayıp anlayabilecekte.

Cragg, İslam dünyasının batı kültürüne girmesinin kaçınılmaz olduğunu iddia ediyor. Ama işin ilginci bu batının medeniyetinin alanı, Hristiyanlığın etkin olduğu bir doktrin ve düşünce biçimidir: "İslam eskimiş bir anlayıştır. Gelişen zaman içinde İslam'ında değişmesi kaçınılmazdır. İslam modern yaşam tarzını benimsemek veya en azından vahiyci geleneği bırakmak zorundadır." (s. 17) "Biz, İslam'ın eskiden olduğu gibi, aynı tekdüze biçimde kalmasına müsaade etme hakkına haiz değiliz. İslam değişecektir. İslam'ın realize edilmesinde, biz Hristiyanlara az görev düşmüyor." (Cragg, s. 208)

Cragg her nedense İslam'ın değişmesini tavsiye ederken ya Hristiyan tipi bir ahlak anlayışını önermekte ya da modernizmi kalkan olarak kullanıp İslami meseleleri tartışmaya açmak istemektedir. Arada alternatif olarak sunulan Hegel ve Marx tarafında geliştirilen tarihsel materyalizminde aslında bir dogma-statükocu anlayış, bir totaliter fikir olduğunu anlayamamaktadır. Çünkü bu bakış açısına göre, tarihsel materyalizm zaman ve zemin içinde

değişmeden bütün toplumlara uyarlanabilecek bir teoridir ki biz bu statükocu görüşe dogma diyoruz.

Cragg, İslam ile Müslüman'ı birbirinden ayırmıyor. O'na göre İslam; Müslüman'ın yaptığıdır. Müslümanların işlediklerini, yaptıklarını, İslam olarak kabul etmektedir. Bazı Arap ülkelerinde petrolün bulunmasından sonra ortaya çıkan sosyal parçalanmalardan hareketle oryantalist yazar Müslümanların zamanla dinlerinden uzaklaşıp kültürel devrim ile batı hayat tarzına adapte olacağını ileri sürmektedir. Halbuki böyle ani değişimler her toplumda ahlaki ve ruhsal çöküntü veya çatışmalara yol açabilir. Yazar bu belli bir zamanla kısıtlı olaylardan hareketle, " Dayanağının batıda olduğunun bilincinde olarak, kendiliğinden yepyeni bir neslin meydana geldiğini" iddia etmektedir (s. 9, Islamic Surveys 3, C. in Comtemparary Islam, 9) Cragg devam etmektedir, "Petrol sıvı altın gibidir. Böyle bir ortamda faiz endişesiyle uğraşmanın anlamı var mı?" (s. 8), "Zekat, mal stoku konusundaki kurallar, modern dünyada ne derece uygulanabilir?" (s. 192)

İslam'ın bütün inançlarını hor ve küçük gören, kendi tabi olduğu batı uygarlığının prensiplerini ise kesinlikle yanılmaz olarak terakki eden bu zihniyet, insanlığın ilerlemesi için ancak tek yönlü bir gelişime inanır. Batının üzerinde kurulduğu ve dayandığı prensiplerin şaşmaz ve yanılmaz prensipler olduğu konusunda Cragg çok iddialıdır.

Cragg'a göre, "Müslümanların en büyük ilgi ve endişesi, Allah'ın en büyük olduğu konusu olmamalıdır." (Cragg, s. 107) Ayrıca "Hristiyanlığın ilk elde, İslam'a yükselme ve amaçlar konusunda yardım edeceğine inanıyoruz. Hristiyanlaşmayı şart koşmuyoruz fakat din değiştirme konusunda Müslümanların müsamahalı olmalarını istiyoruz." Cragg daha açıkça ne desin ki? Cragg nedense toleransı hep Müslümanlardan istemektedir ama Afrika, Endonezya, Etiyopya'da Müslümanlar vahşice katledilirken Hristiyan misyonerlerin ne kadar toleranslı olduğunu artık tüm dünya bilmektedir. Hristiyanlaştırılırken toleranslı ol, karşı çıkınca öldürül ama karşı taraftan katledilme esnasında tolerans bekleme. İşte özet!

Hristiyanlık bir manastır dini olduğu için, sosyal hayatta uygulanmak üzere prensipler getirmemiştir. Bu nedenle sosyal olaylar, bu dinin mensuplarınca rahatça tartışılabilmekte, Hristiyan toplumların her biri değişik aile yaşantısını, değişik eğitim biçimlerini benimseyebilmektedir. Ama aynı durum İslam için söz konusu değildir dolayısı ile Hristiyanlık için önerilen birçok reçete islam'ın ruhu ile asla uyuşmazlar. Her görüş kendini ayakta tutan prensiplerle yaşar. Cragg ise İslam'ı ayakta tutan tüm prensiplerle, insancıl yaklaşım perdesi altında çok rahat oynamakta, onları bozmaya çalışmaktadır.

İşin diğer ilginç bir yönü biz Müslümanlara yardım etmek isteyen bu fedakar Hristiyan yazarın Müslüman ülkelerdeki diktatörlükleri gerekli görmesi ve savunmasıdır. Son olarak iddialarını Hristiyan inancının doğru olduğu noktasında toplamakta, İslam dışındaki Zealotizmi ve Herodianizmi bile yazar sevimli gösterebilmektedir.

Yahudi Bakış Açısı, Solomon David Goitein, Jews and Arabs (Yahudiler ve Araplar)

Goitein "İslam'ı ayıklanmış bir İbrani kültürü olarak" nitelendirir. (s. 129) O'na göre "Kur’an'da yer alan bütün materyaller, yahudi ve Hristiyan kaynaklardan kopya edilmiştir." (s. 52) Bu konuyu ele aldığımız "İslam tüm dinlerin ortak adıdır." adlı dosyamız ve "Kur’an'ın kaynağı nedir?" başlıklı yazımızı tavsiye edebiliriz. Meryem Cemile'de Yahudi bu yazarın iddialarına cevaplarını eserinde sıralamıştır. (s. 67-72)

Yazar Meryem Cemile ayrıca İslam'daki cihad anlayışının Yahudilikte asla bulunmadığının altını çizer. İslam'da cihad, kötülüklere karşı koymak için yapılan düzenli bir uğraşının adıdır. İslam'da var olan örtünme anlayışının yine Yahudilikte olmadığını, İslam'ın yasakladığı alkol konusuna karşılık Yahudiliğin sadece ayyaşlığı yasakladığını belirtir. Ayrıca Yahudi dininde dinsel törenlerde şaraba verilen önem ve şarabın sosyal fonksiyonunun altını çizer. Yahudilikteki Sabbat (Cumartesi hiç bir iş yapmama gününün) İslam'da asla yeri olmadığını, Talmud'a göre tüm insanların Yahudilere hizmet için yaratıldığı inancının islam'a ters olduğu, İslam'da inananlar kadar inanmayanların da hukukunun korunduğunu ve Yahudi yazarında bunu itiraf ettiğini (Jews and Arabs, s. 89) belirtiyor.

Dünyada azınlıklara yapılan kötülüklerin (Hindistan'daki azınlıklar, Kuzey ve güney Amerika'daki yerli halka ve Afrika'daki zencilere yapılanlar, Sovyet Rusya'da Rus olmayanlara karşı yapılan zulümler, Komünist Çin'in Tibet'te yaptığı katliamlar vb) hiç biri İslam ülkelerinde vuku bulmamıştır. Goitein, kitabında durmadan İslam ve Araplar aleyhine atıp tutarken konu Arap-İsrail konusuna gelince birden yumuşar, yeni bağlar kurulması taraftarı olur aniden. Bunun siyasi ve ikiyüzlü bir davranış olduğu bir gerçektir.

"İslam hukuku modern toplumun sorunlarını çözemez. İslami teolojik düşünce kendisini tüketmiş durumdadır." (s. 229) Ayrıca Yahudi yazar Müslümanların Kur'an lisanı klasik Arapçayı terk edip, mahalli lisanların (Mesela Kıptîce dahil) kullanılmasını öğütlemektedir. (s. 134) Tabii ki Müslümanları birbirine bağlayan uluslararası bir dil olan Arapçanın bırakılmasını tavsiyenin altında Kur'an'dan ve İslami literatürden doğal olarak uzaklaşacak, aralarındaki bağların kopacak, kendilerine kalmış ortak mirastan soyunmuş olacak Müslümanların bu ileri sürülen fikrin arka planını anlamayacağını zannetmek saflıktan başka bir şey olmayacaktır tabii ki. Arapça tabii ki kutsal bir dil değildir ama önemi ve işlevi ortadadır. İlginçtir Goitein, "Siyonizmin (ve "Goyim" inancının) anti-semitizmi doğurduğunu da " (s. 232) kabul eder.

Sosyolojik bakış açısı, Montgomery Watt, İslam ve toplumsal dayanışma

Kitabın ismine bakarak Watt'ın İslam'daki dayanışma ve sosyal yardımlaşmayı övdüğü zannedilmemelidir. Watt, İslam'daki tüm yüce değerleri inkar etmekte, ondaki muazzam ruhi gücü ve cazibeyi küçümseyip tahkir etmektedir. Asıl hedef ise okuyuda İslam'ın insan ürünü, zaman ve tarihlerle geçerliliği sınırlı bir fikir sistemi olduğu izlenimini uyandırmaktır: "Muhammed, yeni dini Arapçılık kalıbına döktü. Eski Arap geleneklerini İslamlaştırdı. Kabe ve Mekke'nin mazisini her fırsatta Hz. İbrahim'e dayayarak Yahudilerin kendisini peygamber olarak kabul edeceğini zannetti." (s. 93) Watt'ın kaynak gösterdiği tüm eserler ilginçtir yine kendi gibi Hristiyan veya Yahudi olan oryantalistlerdir. Bu oryantalistlere göre - Uydurma hadislerle mücadele eden, hadis kritiklerini belirlemek için hayatlarını bu ilme adayan - İmam-ı Şafi dahil bir çok müctehid veya muhaddis hadis uydurmuşlarıdır. Bu nasıl olmaktadır: "sözlü kültürde önce biri ortaya bir hikaye atar, başkaları onu ezberler, zamanla da bu halk arasında kabul görür." (s. 225) İşte size hadis tarihinin kısa bir özeti! Hadis konusundaki iddialar ve cevapları için " Hadis müdafaası" ve " Caetani'ye cevap" adlı yazılara müracaat edilebilir. Watt'a göre "Araplara bir din lazım idi ve Muhammed'de tam zamanında bu ihtiyacı gidermiştir. Yoksa "Muhammed öğretilerinin gelecekte göstereceği tüm bu gelişmeleri tahmin edecek durumda değildi." (s. 269) zaten!

Watt'ta birçok oryantalist gibi islam'ın millileştirilmesi, yerelleştirilmesi, ümmet bilincinin bozulup, parçalanıp İslam'ın daha kolay ekarde edilmesi için çaba harcamakta, iddialarının hedefini bu amaç oluşturmaktadır. Watta göre " Farklı kültürlerin entegrasyonunu sağlayacak bir işaret yoktur İslam'da." (s. 275) Avrupa'da artan ırkçı ve İslamofobi akımlarını bilmesek

batıda bu işaretlerin olduğunu zannedeceğiz ama yine de 'Tarih' Watt'a en güzel cevapları vermektedir. Bu konuda "İslam barış dinidir." adlı yazımızı tavsiye edebiliriz. Watt bir dünya savaşı olur da İslam dünyaya hakim olursa nelerden insanlığın yoksun kalacağını sıralar: kimse İslam'ın kökeninin Yahudi ve Hristiyanlığa dayandığını bilmeyecek, İslam dünya toplumunun kültürel zenginliğini yok edecektir. (s. 276) Batı medeniyeti tüm dünyayı sömürüp, kanını emer ve bu arada giyimden mimariye, sanattan eğitime tüm alanlarda ruhsuz ve tek bir fikri empoze ederken Watt hayali bir İslam tehlikesi ile insanları korkutmaktadır. Bu arada İslam ve diğer dinlerin benzerlikleri konusunda " İslam tüm dinlerin ortak adıdır." adlı yazımızı tavsiye ederiz. Watt bir de Müslümanlara akıl vermektedir:" İslam kendi aslının gerçeklerini kabul etmelidir. Yahudi, Hristiyan geleneklerini dikkate almalı, İslam yenşden incelenmeye hazır olmalı ve Diğer iki dinden bilgi almaya hazır olmalıdır." (S.283) Wattın isteği gerçekleşirse İslam İslam olmaktan çıkar, Müslümanlar da Müslüman kalamaz. Zaten arzu edilen şeyde bu değil midir?

Sekülarist Bakış Açısı, Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam

Smith, kendi doğru kabul ettiği tüm idealleri gerçekleştirecek despot dahi olsa idarecileri desteklemekte, amacına hizmet eden bu kimseleri hoş görmektedir. Tüm oryantalistler gibi Smith'te Müslümanlara akıl vermekten geri kalmaz: "İslam'ı aydın bir insanın kabul edebileceği bir hale getirmek gerekir. Kuralları yeni anlayışa göre formüle edilmelidir." (s. 178) Bu formüller nedir: Arapça yasaklanmalı, camilere sıra konmalı, batı stili org eşliğinde ilahiler söyleyen korolar oluşturulması. Smith amacının Hristiyanlığa adaptasyon olmadığını da ısrarla belirtir. Amacı sadece ortaçağ anlayışı yerine modern anlayışın oturtulmasıdır! (s. 204) Bu oryantalistin yapılmasını tavsiye ettiği bazı ülkeler vardır ama sonuçta bunları yaptıkları halde (Mesela Tunus) ne sanat ne bilimde insanlığa hiç bir katkı sağlayamamışlardır. Bu ülkeler idari, askeri, ekonomik alanlarda kayda değer bir ilerleme sağlayamamışlardır. Aksine " Teknik yardım" gibi benzeri adlar altında başka ülkelerin hegemonyasına girmişlerdir. Bu da gayet doğaldır, halkın değerlerine yabancı olan bir bakış açısı, halktan teveccüh göremeyeceği gibi, taklitçisi olduğu tarafında kendisine değer vermesini asla beklememelidir. İdarecileri batıda okuyup, Müslümanları idare eden kurumlar ve onların eylemleri asla İslami olarak nitelendirilemezler. Smith zaten sorunun kaynağını göstermektedir: Kur'an! "Kur'an en mükemmel modeli arz eden bir kitap olarak kabul edildiğinden, daha mükemmeli arama ihtiyacı hissedilmemektedir. İslam'daki temel krizlerin nedeni Müslümanların kendilerini buldukları yeni durumla, modası geçmiş duygu ve kavramların çelişkisidir. Sekülarizm Müslümanlar için bir nimettir." (s. 278-281) Bu oryantalist yazar da diğerleri gibi İslam'ı herkesten daha iyi anladığını iddia ederek bize dinimizi nasıl yaşamamız gerektiği konusunda akıl verme yetkisini kendisinde fazlasıyla görmektedir. Bu yazarda eserinin başlangıcında İslam ile batı karşılıklı anlayış, görüş ve bilgi alışverişi içinde olmalarını tavsiye ederken kitabının sonunda baklayı ağzından çıkarmaktadır: İslam değişmelidir. Batı kuralları mutlak doğru, yok dilemez ve doğruluğu tartışılamaz kavramlardır. Bu oryantalistte çağdaş İslam dünyasındaki durumu olduğu gibi tasvir etmeyip, olmasını istediği gibi tasvir etmiştir.

Hümanist bakış Açısı, Nadav Safran, Siyasal toplumun incelenmesinde Mısır

Meryem Cemile, İslam'ın batı medeniyetini tarihinde karşılaştığı tek ciddi rakibi olduğunu belirtir. Batının İslam'dan korkup nefret etmesinin sebebi İslam'ın batıyı ayakta tutan temel prensiplere meydan okumasıdır. Batı bizim aktüel gücümüzden çekinmemekte, Müslümanlarda var olan potansiyel güçten çekinmektedir. En telaş ettikleri husus etkili bir İslam devletinin kurulması ve birleşik İslam bloğudur. Oryantalistler İslam ülkelerinde İslam'ın modası geçmiş bir ortaçağ dini olduğunu propaganda etmeyi en mühim bir görev kabul etmişlerdir. İkinci dünya savaşından bu yana oryantalistlerce yazılan kitapların dörtte üçü değişik ülkelerde

Müslümanların modernizasyonunu ele almıştır. (s. 112) Yazar daha sonra Safran'ın kitabını analize geçer. Safran Mısır doğumlu bir yahudidir. Kendisini siyonizme adamış, İsrail ordusunda görev yapmıştır.

Safran, "Mısır'ın Osmanlı işgalinden kurtulduktan sonra idari, ekonomik ve sosyal yapıda Avrupalılaşmaya başladığını (Hatta Kahire'de muhteşem bir opera binası inşa ettirir) ama inanç sisteminin ise donuk kaldığını belirtir. Bu geleneksel inanç sistemi yeniden gözden geçirilmeli, yeni siyesi toplumun oluşumuna hizmet edecek değişim ile düzenlenmelidir." (s. 14) Safran, batılılaşmayı, tarihin doğal bir kanunu, hayat akışının doğal bir neticesi ve evrimsel gelişmeyi tamamlayan ayrılmaz bir parça olarak görür. Safran, bütün çalışmasını büyük bir körlükle batı uygarlığının benimsenmesi veya reddedilmesi düşüncesi üzerine kurar. Bu değişimin zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu belirtir ve İslam'da asla takdire şayan bir husus görmez. Bu oryantalist yazara göre İslam şekilci, hurafeci, gerici, kaba bir sistemdir ve kurallarının gerçek hayatla bir ilgisi yoktur. İslam bir Arap, Bizans, Yahudi ve Hristiyan karışımıdır ve bir ütopyadır.

Safran, " İslam'ın pratikte 1400 senelik uygulamada ancak ilk kırk yıl başarıyla uygulandığını" (s. 80) ifade eder. Yazarın bu iddiasına İslam'ın bir ortaçağ dini olmadığına, insanlığı ayakta tutacak yegane din olduğuna dair tarihten deliller için " İdealler ve tarihten pratik realiteler" adlı çalışmamıza bakılabilir.

Safran'ın sempati duyduğu tek şahsiyet ise nasyonelist seküler Lütfi Seyyid'tir. Ne tesadüftür ki bu adam okurlarını İslam'ı inkara çağıran birisidir. (s. 17) Bunun dışında feminist, Latin alfabesini Arapçaya uyarlamaya çalışan bir kişi, ırkçı ve Meryem Cemile'nin deyimi ile kör entellektüel br kişinin de çalışmalarını dile getirir. Siyonist yazar en çok ise İhvan-ı Müslimin'in kurucusu Hasan e- Benna'ya hücum eder. Onlar " Cahil, zararlı, tehlikelidir." (s. 232) Safran bu hareketi zor kullanarak ezen Nasır rejimine ise hayrandır. Ayrıca İslam ülkelerinin kendi kültürlerine bağlı kalarak kalkınamayacaklarını iddia eder.

Meryem Cemile batıcıların Mısır ve diğer İslam ülkelerinde başarısızlıklarını temel iki nedene bağlar:

Batılılaşma zorbaca ve zulümle empoze edilmek istenmiştir. Yönetici kesim halka ve değerlerine yabancıdır. Hatta sonunda batıcılar sosyal parçalanmalara sebep olmuşlardır. Zevk, menfaat ve evrimci bir materyalist görüş hiç bir zaman siyasi istikrar, sosyal refah ve insani ilişkiler için temel felsefe olamaz.

Artık tüm İslam alemi bilmektedir ki batıdaki çözülmenin, sosyal parçalanmanın temelini onların hiç bir kutsal değere saygı duymamaları oluşturmaktadır. Özetle, batıcılığın doğudaki iflasının sebepleri batıdakiyle aynıdır.

Safran "Keşke Mısır, İslami geçmişi ile bağlarını bir koparabilseydi; diğer tüm olumlu gelişmeler bunu izleyecekti." diyerek tüm niyetini açıkça ortaya koyar.

Modernist bakış Açısı, H.A.R Gibb, İslam’da Modern Yönelimler

Modernistler dini, materyalist kriterlerle değerlendirirler. Yeniyle çatışan her eskiye boş verilmelidir mantığını işletirler. Oryantalistlere göre, Yahudi ve Hristiyanların kitapları saygı, hürmet ve korkudan arınmıştır.

Oryantalist Gibb, modernistleri över: “Bunu bizzat Müslüman düşünürlerde görmek mümkündür. Orta çağın dogmatik formüllerini reddetmeye çalışırlar.” (s. 12)

H.A.R. Gibb diğer oryantalistler gibi tarafsız olduğu iddia etmez. Eseri ise İslam ülkelerindeki modernist hareketlerin bir Avrupalı gözü ile güzel bir kritiğidir. Yazar Kur’an’daki cennet ve cehennemi acı ve sevinç kavramları ile açıklar: “Cehennem acı veren bir fark edilişidir. Cennet zafer sevincidir. İslam’da ebedi olan bir azap yoktur.” (s. 116)

Bu oryantalist yazar, Müslüman bir modernistlerden bahsederken onlardan “Tüm modernist ve özür dileyicilerle aynı iddiaları yansıtır.” şeklinde bir tanımlamada bulunur. “İşine gelen hususlarda uydurmalar ve abartmalar yapar. Kendi söylediğinin hep hak olduğunu kabul eder.” (s. 100) diye devam eder.

Gibb haklı olarak modernistlerin en büyük hatalarını açıkça ifade eder: “Modernistlerin hataya düştükleri nokta, gaye olarak kabul ettikleri şeyin kendi toplumlarında ters düşmesidir.” (s. 103)

Modernist hareket İslam dünyasında neden başarısız oldu? Sebep, iki ayrı ve birbirine tamamen zıt görüşlerin barıştırılmaya çalışılmasıdır.

Peki, El-kindi, el-Farabi, İbn-i Sina, İbn-i Rüşd gibi âlimler zamanında Grek felsefesini Müslüman düşüncesi ile İslami geleneği incitmeden nasıl sentez yapmıştır? En önemli sebep, Grek öğretisi İslam medeniyeti altın çağını yaşarken ona ulaşmıştır. İslam o zamanlar karşı konulmaz bir güç olmuştu. Müslüman filozoflar kendilerinden emin, rahat bir tenkitçi yaklaşımla konular ele alınmıştır. Grek medeniyetinin etkisi sadece akademik planda ve kitaplar sahasında olmuştur. Böylece Grek öğreticisinden Müslüman kimliğine zarar verilmeden faydalanmıştır. Günümüzde ise modern batının Müslüman dünyaya ulaşması, Müslümanların mağlup olduğu zamana rastlamıştır. Galipler taklit edilir, taklit hiçbir orijinal ürün oluşturamaz.

Bugün Müslüman ismi taşıyan modernistler, hükümetlerinin veya oryantalistlerin hâkimiyeti altındadırlar. Modernistler oryantalistlerin metod ve düşüncelerini izlerler ve hükümet gücü ile bunları halka empoze ederler. Onlar batı karşısında “Taklitçi ve özür dileyici bir yaklaşım” içindedirler. Asıl trajedi ise Müslümanlarda oluşturulması gereken ruhi bir inkılap yerine bir reforma ihtiyaç duyduğu görüşünde, şiddetle ısrar etmeleridir.

Oryantalizm Komplosu, Feerdland Abbott, Pakistan ve İslam

Oryantalistlerin eserlerinde en göze çarpan husus, yazdıklarının kendi şahsi görüşleri olmayıp, bir tabiat kanunu gibi, kimsenin soru sormaya cesaret edemeyeceği, itiraz edemeyeceği mutlak hakikatler gibi sunulmasıdır. Küstahlık ve gururda o kadar ileri gitmişlerdir ki Müslümanlara dinlerini nasıl reforme etmeleri gerektiğini emretme hakkını kendilerinde görürler. Amaçları ise Müslümanlar arasında kamil manada iman sahibi olamayanların İslam hakkında şüpheye düşmelerini sağlamaktır.

Abbott, “Muhammed Yahudi öğretmen tutmuş olabilir. Hristiyan rahiplerden de etkilenmiş olabilir. Ama asıl doğru olan Muhammed’in, dininin orijinal olduğunu iddia etmemesidir.” (s.14) der ve “ İslam’ın en büyük zaafı olarak ‘Mükemmel’ olma iddiasını.” (s. 20) görür.

Abbott ayrıca Müslüman fatihlerin fetih hareketlerini aksiyon, çıkar, fırsatçılık ve bencillikle açıklamaya çalışır. Onlardaki ihlas, fedakârlık, İslam davası yolunda katlandıkları zorluklar ve bu yoldaki mücadele azimlerini görmezden gelir.

Batı medeniyetinde hiçbir zaman alçak gönlülük eseri görülmez. Her konuda tüm insanlardan üstün olduklarına kendilerini inandırmışlardır. O kadar aşırı kibirlidirler ki, mesela Maculay bunu şöyle ifade eder: "Oryantalistlerin arasında Avrupa'daki bir kütüphanenin bir rafını Hindistan'ın ve Arap âlemindeki tüm kütüphanelerden daha değerli görmeyen birine rastlamadım." (s. 113)

Modern batıcıların İslam'a antipati duymaları, ahlak anlayışına ve manevi değerlere olan düşmanlıklarından dolayıdır. Onlara göre en yeni olan, devamlı en doğru olandır.

Abbott, Müslüman bilim adamlarının, matematik ve fizikçilerin yaptıkları buluşların, İslam'la çelişmemesinden kaynaklanan hayal kırıklığı içindedir. Hâlbuki batıda din ve bilim arasındaki savaş yüzyıllar sürmüş ve sonunda materyalizm, ateizm ve laiklik dine galip gelmiştir.

Batıda insanlardaki ahlaki çöküntü, aile bağlarının kopması, sapık cinsel ilişkiler, suç işleme oranındaki artış, artan alkol ve uyuşturucu kullanımı, sorumsuz zevk ayışları, kısaca sadece kendini ve kendi zevkini düşünen hazcı ve egoist toplumu sorun olarak algılamak kimsenin aklına gelmez. Bunlar zamanın gereği, yanılmaz ve karşı konulamaz kabul edilmiştir. Tüm bunlar Hz. Resul'un sünnetine takip edenlerle uyuşmazlık nedenleridir tüm bu sayılanlar.

Oryantalistler ile modernistlerin aynı gayeye hizmet ettiğinin altını çizen Meryem Cemile, oryantalizm ile modernist Müslüman âlimlerin birbirinden ayrılmaz parçalar olduklarını ileri söyler. Modernistler sadece Müslüman ismi taşırlar o kadar. Aydın kabul edilen zümre halkı anlamaya tenezzül etmeden, değerlerine önem vermeden doğru bildiklerini halka zorla baskı ile onaylatmaya çalışmışlardır, sonuç olarak yönetenlerle yöneticiler arasında mücadele amansız bir şekle dönüşmüştür.

"İslam ülkelerinin hemen hepsinde halk, idarecilerin sevketmek istediği istikamete gitmeyi istemedikleri gibi, idareciler de halkı, halkın istediği istikamette yönetmeye hazır değillerdir. İşte İslam'ın bugünkü durumu budur." (Mevdudi, Bugünkü İslam, s. 57)

Abbott eserinin basılmasında katkılarından dolayı başta 'Ford Vakfı' ve 'Fullbright' şirketlerine teşekkür eder ve " Onlar olmasaydı bu eseri yayınlayamayacağını." belirtir.

Son söz

14 asır evvel hiçbir şey vahyedilmeyip, günümüzde de medeniyetin ihtiyaçları ile ters düşen bir din imajı çizilir İslam için. O, 'Çağdışı'dır. Tüm bu ithamların nedeni İslam'ın materyalist bakış açısına karşı olmasıdır. Her şeyi maddiyat ile ölçen bakış açısı İslam ile barınamaz. Öyle ise İslam yanlıştır. Modern medeniyet ise kusursuz ve alt edilemez, mutlak doğrudur. Özellikle batı medeniyetini bilime bakışındaki çarpıklığı göz önüne sermeye çalıştığımız " Bilim yanılmaz mı?" adlı çalışmamızı önemle tavsiye ederiz.

Kısaca oryantalistlerin imanımızı tarafsız ve sempatik bir yaklaşımla incelemelerini veya değişmelerini beklemenin saçmalığını anlamalıyız. Her insanın hayatı anlamlandırdığı temel inanç ve ideolojileri vardır. Bunlardan kendilerini soyutlayarak, diğer din veya ideolojileri tarafsız olarak ele almalarına imkân yoktur. Olayın bir de diğer yönü vardır ki, inananları

tarafından yüceltilmeyen, bir değerler silsilesi üzerine kurulu olmayan hiçbir sistem ayakta kalamaz. Yüce Allah dinini yüceltecek ve O'nu savunacak dolayısı ile onları da güçlendirip şereflendireceği toplumlar her zaman olacaktır. Önce Araplar sonra Türkler bu şerefli görevi layığı ile yerine getirmişlerdir, günümüzdeki talipler ise gün yüzüne çıkmaya başlamışlardır, ne mutlu onlara!

Oryantalistlerin ortak felsefeleri

Evrim, (Bu konudaki çalışmamıza " Evrim" başlıklı yazımızdan ulaşılabilirsiniz); Batının en gelişmiş kültüre sahip toplum olduğu inancı; Dolayısı ile modern batı kültürüne karşı çıkmanın, evrimin kanunlarına karşı çıkmak, gelişmeye isyan etmek ve tabiat kanunlarına başkaldırmak demektir. En yeni olan daima en iyi olandır; Bilim tüm dinlerle çelişkiye düşmüştür, onları geri-çağdışı bırakmıştır.

İslamî öğretiler kesin olarak batının mekanik evrensel gelişme kavramını reddeder. Dünün doğrusu, hak olanı bugün illa yanlış, hatalı olacak diye bir şey savunulamaz. Çağlar üstü daima hak-doğruluğu savunulacak görüşler vardır, bunlar zaman- mekân şartı aranmadan daima yanlıştan uzak, doğru kavramlardır.

Gerçek mü'min, ilmi ve teknolojik ilerlemeyi, insaniyetin ruhî ve ahlakî gelişmesine engel olarak görmez. Bilim bize teknolojiyi yapıcı mı yıkıcı mı kullanacağımızı bize söyleyemez ayrıca ruhî ihtiyaçlarımıza ve ahlakî rehberliğimize de hiçbir zaman tatminkâr bir cevap veremez. Bir ateistin ahlak anlayışı asla fırsatçılık ve çıkarcılık sınırlarını aşamaz. Allah korkusu, ahiret bilinci yoksa güçlüyü, zayıfı ezmekten alıkoyacak hiçbir kuvvet yoktur. Tarih bu görüşün şahsi veya toplumsal geçerliliği ile ilgili örneklerle doludur. İnsanlar sadece kendi çıkarını düşünürse dünya vahşi bir ormana dönüşür ve "Bir damla petrol için bir kamla kan" akması kimseyi rahatsız etmez. Aksine bu mantık ve bu toplum daima kendini başkalarının haklarını sömürerek refah içinde yaşasa bile, vicdanında asla rahatsızlık duymaz ve aksine kendini sömürdükleri toplumlardan daima üstün görür. Çağımızda refah seviyesinin en yüksek olduğu toplumlar, ruhî açlığın en derin olduğu toplumlardır. Aile bağları kopmuş, sapıklık ilerlemiş, uyuşturucu ve alkol bağımlısı olmuş, ahlaksız ve bayağılığın hâkim olduğu, ırkçı, suça eğilimli, israf içinde yüzen, intihara olaylarının en çok yaşandığı, zalim ama 'Modern' toplumlardır aynı zamanda.

İslam, insanları dengeli bir şekilde toplumla bütünleştiren ve tüm bu kötülüklere son verecek tek alternatiftir. Yoksa materyalizm hiçbir zaman toplumlara "fedakârlık ruhunu" gerçek anlamı ile ilham edemez. Biz Müslümanlar önce ahlakî bir hayat sürmeye çalışmalı, bunun için İslami gerçek kaynaklarından öğrenmeli ve yaşamaya çalışmalıyız. Bunun da yolunun birlik ruhuna sahip bir cemaat içinde İslam'ın daha rahat yaşanacağını unutmamaktan geçtiğinin asla unutmamalıyız.

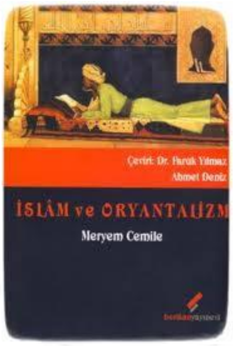

Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm

*

Oryantalistlerin Hz peygamber ile ilgili iddialarına cevaplar

Hazreti Muhammed'i kişisel menfaat için peygamberlik iddiasında bulunduğu diyen oryantalistlere ve ateistlere

68 kuşağının lider kadrolarından Münir Ramazan Aktolga 'Hatıralar'ının 1. sayfasında "hiçbirimizin kişisel menfaat hesabı yoktu, nasıl olsun ki! Bir avuç insanlık ve karşımızda her çeşidi ile rakip gruplar vardı. Böyle bir ortam, kişisel çıkar hesabı yapan birisi için hiç de çekici değildi" demektedir. Efendimiz de yola çıktığında tek bir kişiydi ve karşısında her çeşidiyle birçok gruptan insanlar vardı!

Misyonerliğin ileri karakolu olan müsteşriklerin esasa gayesi, İslam'ın özünü teşkil eden esas kaynakları bulandırmak, Müslümanları inandıkları değerlere karşı tereddüt uyandırmak, onları şüphe girdabında boğmaktır. Onlar ihtilafları körükleyerek işe başladılar. Toplumlara hangi yol ve yöntemle gireceklerini öğrendiler. İslam medeniyeti, İslam kültürü gibi tamamıyla insanın istifadesine sunulmuş bir manzume karşısında şaşkına dönmüşlerdir halbuki batı almadan hiçbir şey vermez ve daima verdiğinin fazlasını alır. Onlar arkeolojik kazı yaparken antik kentleri ve eserleri de çaldılar. 1250 yılında Papa'nın emri ile Paris'te Arapça kürsüsü kuruldu. Çünkü yunan filozoflarının yazdığı eserler ancak o günlerde Arapçaya çevrilmiş metinlerde vardı.

Oryantalizm bir kültür istilasının atlama taşı olarak kabul edilebilirler zamanla da sistemleşmişlerdir. Çünkü tanımak, galibiyetin ve hâkimiyetin ilk şartıdır.

Louis Massignon'un, " Onarlın her şeylerini tahrip ettik. Felsefeleri, dinleri mahvoldu. Artık hiçbir şeye inanmıyorlar. Derin bir boşluğa düştüler. Anarşi ve intihar için olgun hale geldiler." (Edward Said, Oryantalizm, S. 446) sözleri aslında neler başardıklarının da kanıtıdır.

Peygamberimizin isminin Muhammed olmadığı ile ilgili iddialar

Sprenger, Hersfild, Caetani, E. Dermenghem gibi oryantalistler peygamberimizin isminin Muhammed olmadığını hatta gerçek isminin bile bilinmediğini iddia ederler. Peygamberler içinde hayatı en ince ayrıntısına dek bilinen tek kişi için bu iddia gülünçtür tabii. Ama amaç kutsal metinlerinde geçen efendimizin bu isminin ("Oryantalistlerin Kuran ve İslam'la ilgili eleştirilerine cevaplar" isimli yazımızda bu konu da ele alınmıştır) gerçek adının Muhammed olmadığını iddia ederek bu hakikati ortadan kaldırmak istemelerinden başka bir şey değildir.

Mesela Caetani bir taraftan Kuran'a Muhammed isminin sonradan eklendiğini ileri sürerken diğer taraftan dedesi Abdülmuttalib'in ona doğduğunda bu ismi verdiğini (Caetani, Annali dell-İslam, I/353) kitabında yazabilmektedir. (Peygamberimizin dedesi tarafından adının Muhammed konduğuna dair, İ. İshak, 22, İ. Hişam, I/168, İ.sad, I/103. sayfalara bakılabilir.)

Oryantalistler o kadar tarafgirdirler ki bizzat İslam düşmanı oryantalistler bile bazen meslektaşlarını eleştirmekten geri kalmazlar: "Lammens herhangi bir rivayetin Kuran'a uyduğunu görürse onu Kuran'dan alınmış gibi göstermiştir." (E. Dermenghem, Muhammed'in hayatı, S.6) Henri Lammens için I. Goldziher ise " Bu şahıs Kuran'a uyguladığı metodu kendi kutsal kitabına uygulasaydı, acaba İncillerden elinde geriye ne kalırdı?" demiştir.

Oryantalist Fr. Buhl, senetsiz ve kaynağı belli olmayan bir rivayetten hareketle, peygamberimizin çocuğunun birinin adı ile ilgili spekülasyon yapmak ister ama ilginç olanı “Oğullarının birinin tarihi şahsiyet olması muhtemeldir.” (Fr. Buhl, İslam ansiklopedisi, Muhammed maddesi, VIII/454) Sözüdür. Hakkında kaynağı olmayan bir iddia bulunan efendimizin hangi oğlunu bulmuşsa, onu bir anda “ tarihi şahsiyet “ilan etmiştir bu oryantalist. Neden sadece o tarihi şahsiyettir çünkü onunla ilgili, Kaynaksız ve delilsiz de olsa, bir iddia ileri sürebilmiştir!

Aynı mantıkla Caetani’ de peygamberimizle ilgili bir ithamda bulunur ve sonra bu iddiasını çürüten rivayetler için “ Daha sonraki fikirlerin yansımasıdır.” (Leon Caetani, İslam tarihi, I/389-390) Diye sübjektif bir yorumda bulunur. Bu oryantaliste göre, efendimizi öven ve iftiralarına cevap veren rivayetler ” Muhtemel değildir, sonraki fikirlerin bir aksidir.” Ama İslam’a saldırı malzemesi olabilecek olan her rivayet sağlamdır, güvenilirdir. Dolayısı ile bir şeyin sağlamlığının ölçüsü ilmi bir takım kriterlere uyması değil, oryantalistlerin gönüllerindeki duygulara hizmet etmesi olmaktadır.

Çürük temel üzerine inşa edilen bina nasıl yıkılmaya mahkûmsa, sağlam olmayan delil ve haberler üzerine bir takım görüş ve iddiaları bina etmekte öylece yıkılmaya mahkûm olacaktır.

Gerek efendimizin adı üzerinde gerekse çocuklarının isimleri üzerinde yapılan Oryantalist iddiaların kaynaklarının değerlendirme, eleştirisi ve cevapları detayları ile Prof. Ali Osman Ateş’in Oryantalistlerin Hz peygamberle ilgili iddialarına cevaplar (Beyan yayınları) adlı eserinde bolca bulunabilir. Eserde hadisi rivayet eden raviler gerektiğinde tek tek ele alınıp haklarında muhaddislerce yapılan cerh ve tadil’ler kaynakları ile belirtilmiş, Oryantalistlerin taraflı alıntı ve yorumları tek tek cevaplanmıştır. Bu detaylara dalmadan konuyu özetlemeye devam edelim:

Oryantalistler peygamberimizin Kuran’ı Tevrat – İncil’e bakarak yazdığını ileri sürer, oruç ve Cuma namazı- günü, kıblenin Kâbe’ye döndürülmesi gibi ibadet ve ritüellerin ehli kitaptan alındığını iddia etmektedirler. Kendi ellerindeki günümüzdeki kitapları ilahi kaynaklı olmayınca, ilahi kaynaklı ve bozulmamış tek kitap olan Kuran’a büyük bir kin ve garaz besleyen oryantalistlerin tüm bu iddiaları tamamen olayları maksatlı saptırmadan ibarettir. Güya kıble Yahudilerle aramız bozulunca Kudüs’ten Kâbe’ye çevrilmiştir. Hâlbuki Yahudilerle Müslümanlar arasında gerginlik 625 yılında başlamıştır. Kıble ise vahiy ile 623 yılında Kâbe’ye döndürülmüştür. Oruç ibadeti de yine eskiden beri bilinmekte idi ve hatta İslam’dan önce Kureyş’liler bile oruç tutmakta idiler. (Abdullah Draz, Kuranın anlaşılmasına doğru, S. 167-168, Buhari, II/226, Müslim, II/792, İ. Habib, Kitabul Muhabber, S. 319, İ. İshak, S.291, Taberi, Tarihul Ümem, II/483-484) Cuma günü ibadeti ise Hz İbrahim’den kalma bir gündür ve İslam’dan önce Araplar da bu günü kutsal sayıp kendilerine göre o günde ibadet etmekte idiler. (İbn-i Cevzi, el-Vefa, I/173) Ayrıca bu konu ' Kuran ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar ' adlı yazıda ele alınmıştır.

Efendimizi günlük siyasete göre ibadet uydurmakla suçlayan oryantalistler, Hristiyan ve Yahudilerin kestiklerinin yenilmesi ve kadınları ile evlenilmesine izin verilmesi konusunda ne diyeceklerdir acaba? Tevhit prensibine uygun olan davranışlar İslam’da aynen yer almış, önceki dinlerde var diye körü körüne muhalefet edilerek atılmamışlardır. Bu konuda “İslam tüm dinlerin özüdür.” Adlı çalışmamıza bakılabilir. Kısaca İbrahim’in tevhid dininden kalan hususlar benimsenmiş, şirke ait hususlar ise kaldırılmıştır. (G. Tümer, A. Küçük, Dinler tarihi, S.31, William C. Tremmel, Religion What is it?, S. 23)

Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı kerim adlı eserinde bu konuyu gayet objektif ve tarafsız ele alır: Bir olay ona yapılan sahtecilik yüklemelerini gidermeye yeter: Muhammed'in biricik oğlu İbrahim vefat eder. Tam o dakikada güneş tutulur.Halk bunu gökyüzünün bir hüzün ve keder işareti sayar. Hz Muhammed halkı toplar ve şu sözleri söyler: 'Müslümanlar, güneşle yıldızlar Allah'ın kudretinin işleridir. İnsanlardan birinin yaşaması veya ölmesi dolayısı ile bunlardan hiç biri tutulmaya uğramazlar.' (s.33) Taif'te bir ay kalmış ama sonuçta üç millik bir yol boyunca taşlanarak kovalanmıştır. (s.19) Hz Muhammed'in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün şartları ispat etmektedir. Dininin kökleştiğini gördüğü halde, kendini büyütmek için bundan faydalanmamıştır. Peygamber hiçbir zaman insanüstü olduğunu iddia etmemiş, bende sizin gibi bir insanım, demiştir. (s. 89) Hz Muhammed ancak samimi bir bilinç ile bu kadar dayanıklı ve girişken hareket edebilir ve zerre kadar sarsılmadan, Hatice'ye sırrını açtığı günden Aişe'nin kollarında öldüğü güne kadar çalışabilmiştir. Hz Muhammed, peygamberliğine en kesin şekilde ikna olmuş idi. Bu kanısı temelsiz değildi. Her türlü alay ve aşağılamalar ile karşılaşan İslam peygamberi yolundan kıl kadar ayrılmadı. Korkutmalar, işkenceler onu Allah birliği inancını her yana yaymaktan, zamanında yaygın olan ahlaktan çok daha yüksek bir ahlakı öğretmekten alıkoymadı. Hz Muhammed padişahlık arkasında koşmadı. İnsanları adalete çağırdı, merhameti sevdirmeye çalıştı. Kıyamet günü hesaba çekileceklerini söyledi. Bu görevi tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe'nin yanında bir saray yaptırmadı; sade evine geri döndü. (s. 94)

Oryantalistlerin din, tarih, kültür düşmanlığıyla yazıp iftiralarla doldurdukları objektiflikten ve ilmi tutumdan uzak kitaplarında, çifte standart kullanmakta, adalet ve tarafsızlık ilkelerine uymayan fikirler üretilmektedir. Bir kitabın içindeki bir rivayeti ve o eserin sahibini işlerine geldiği için göklere çıkartırken yine aynı yazarın aynı kitabının aynı sayfasındaki karşı bir rivayet ya da delili işlerine gelmediği için görmemezlikten gelmektedirler. Aynı şeyi ateistler de yapmaktadırlar. Mesela Dursun, Suyuti'nin el-Itkan fi Ulum'l-Kuran isimli eserin işine gelen yerinden alıntı yaparken, başka yerlerdeki birçok iddiasına cevap veren aynı kitaptaki başka rivayetleri göz ardı etmiştir. Öyle ya, okuyucu nereden ulaşacaktır o eserlere?

Onlar kaynakları tahrif etmekte ya da buldukları malzemeyi çarpıtarak ve ön yargılı bir şekilde İslam'ı yıkmak insanlığın gözünde Efendimizi küçültmek için kullanmak istemektedirler. İslam ise insanlığın son şansıdır. Oryantalistler ise yaptıkları çalışma ve faaliyetlerle dünyayı bu ümitten yoksun bırakmaya çalışmakta, insanlığın İslam'ı ve Onun Peygamberini gerçek yönüyle tanımasına engel olmaya çalışmaktadırlar.

"Onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek isterler. Kafirle istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır."(Saff, 8)

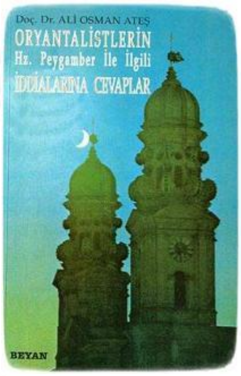

Prof.A. O. Ateş, Oryantalistlerin Hz peygamber ile ilgili iddialarına cevaplar

*

Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi

Başta ehli kitap olmak üzere hicri ikinci asırdan bu yana İslamiyet ile ilgili birçok çalışma yapmıştır. İftiralara dayanarak İslamiyet'i karalamaya çalışan batılılar, bu yöntemlerinin işe yaramadığını görünce metot değiştirmişler ve ilmi bir metotla İslamiyet'e karşı mücadeleye girişmişlerdir. Batılıların, Doğuyu sömürmek için kullandıkları en önemli keşif aracı oryantalistlerdir. Bilimsel çalışmalar adı altında çoğu emperyalist amaçlar doğrultusunda hazırlanmış büyük bir literatür ortaya çıkarmışlardır. Birçok Müslüman'ın düşüncelerini etkilenmişler ve birçok oryantalistik görüş Müslümanlar tarafından kaleme alınan eserler de yerini almıştır. (s. 7) Oryantalistler, Kuran'ın kaynağını değişik yerlere bağlamaya çalışmıştır. (s. 10) Yahudi ve Hristiyanlar, İslam peygamberine ve Kuran'a İslamiyet'in ilk ortaya çıktığı tarihten itibaren ilgi duymuşlardır. (s. 11) Batılılar Kuran hakkındaki iddiaların da sürekli olarak birbirleriyle çelişmişlerdir. Yazılı reddiye ve mücadele kültürü, Yuhanna ed-Dımeşki ile başlamıştır. (s. 12) Peter Venerable, İslam ile yapılacak entelektüel boyuttaki savaş için çalışmalara girişmiştir. Raimund Lull, Batı üniversitelerinde Arapça bölümlerin açılması kararının alınmasını sağlamıştır. (s. 14) Bazı çalışmalar, ilk Kuran tercümesinin yapıldığı 1143 tarihini oryantalizmin başlangıcı olarak kabul eder. İlk oryantalist kongresi, 1873'te Paris'te toplanır. (s. 16) Oryantalizmin en parlak dönemi, 19. ve 20. yüzyıl olmuştur. Oryantalist, doğubilimci demektir. Temelinde sürekli olarak Batının güçlü oluşu, üstünlüğü anlayışını barındıran bir ayrıma dayalı olan sistematik bir disiplindir. (s. 17) 1780'lerde İngilizler Bengal'de tüm ustaların parmaklarını kestiler. (s. 18) Oryantalizm, batılı emperyalist efendilerin Doğuyu işgal etmelerini meşrulaştırmış ve altyapısını hazırlamıştır. Ortaçağ sanatında birçok tabloda, Hz İsa'yı çarmıha gerenlerden birisi Müslüman olarak tasvir edilir. (s. 19) Oryantalizmin önyargılardan kurtulup bilimsel bir nitelik kazandığı söylenemez. (s. 20) Oryantalistik çalışmalar, doğunun güçlü taraflarını bulup zayıflatmaya dönük bir araçtır. Oryantalistik çalışmaların temelinde sürekli olarak batının üstünlüğü anlayışı vurgulanır. (s. 21) Theodor Nöldeke, çalışmalarının kendisinin Doğulu insanlar hakkındaki 'alçak görüşlerini' doğrulamak şeklinde özetlenebileceğini açıkça ifade etmiştir. Batı düşüncesine göre Doğu, batının yönetimine ihtiyaç duyan cahil, ilkel toplumlardan meydana gelmiştir. (s. 22) Kitap, 31-94 arası sayfalarda oryantalistler ve Kuran, Hz Muhammed hakkındaki iddiaları özetle verir.

James William Hampson Stobart, 'Kuran'ın, biraz şiir kabiliyeti olan ve biraz Yahudi efsanelerine yabancı olmayan herhangi bir kişinin ilahi vahiy iddiasını taşımadan yazabileceği bir eser olduğunu' iddia eder. (İslam and its Founder, s. 68) Ama, 600'lü yıllarda fil suresine nazire yapmak için, Müseylemetül kezzab'ın uydurduğu:" el-Fîlu me'l-Fîlu ve mâ edrâke me'l-fîlu lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil: Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var..."(el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-Îcî, el-Mevakıf, 3/393) gibi rezalet uydurmalardan en son, 2000'li yıllarda "The True Furqan" adlı uydurma kitaba dek birçok denemeler olduğu ama hepsinin başarısızla sonuçlandığından habersizdir!

"Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın. O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek bir eser ortaya koyun, böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın, dünya tarihinde başka bir örneği yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. Hele de bu kişi 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa. Mekke'deki dönemin semeresi ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir nesliydi." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 287-288) "Kur'an misli eserlerinizi yazıp toplumun ahlakını değiştirin!

Siz de Çin ve ABD'yi mağlup edeceğimiz eserlerinizi ortaya koyun." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 413)

William St. Clair Tisdall, tek Tanrı inancının, Araplar arasında eskiden beri var olduğunu iddia edebilir. (s. 53) Gerek Tisdall gerekse Muir, (s. 47) Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek öğretisi ile karşılaşsaydı, ona sarılacağını ve hemen Hristiyan olacağını (s. 55) ileri sürerler. Christiaan S. Hurgronje, "Muhammed'in İslamiyet'in evrenselliği ile ilgili bir düşünceye sahip olmadığını" der. (s. 63) Alphonse Mingana, "İslam alimlerinin baştan beri Kuran'ı hem yanlış yazmış hem de yanlış yorumlamış olduğunu" ileri sürer. (s. 63) Samuel Marinus Zwemer, "İslamiyet'in Yahudilikten tek farkı Muhammed'in peygamberliğidir. İslamiyet başta putperestlik, Hanifizim, Yahudilik, Hristiyanlık dahil olmak üzere bir çok inancın bir karışımıdır iddiasındadır. "Muhammed'in zekice sosyal, siyasi ve dini bir karışım oluşturup bunu kılıç zoruyla insanlara kabul ettirmesinin ötesinde İslamiyet'te yeni, orijinal bir düşünce bulunmamaktadır." diyerek klasik oryantalist görüşü özetler. (s. 72) Arthur Jeffery, "Muhammed Yahudilerden para karşılığı Tevrat'ın bir kopyasını kendisine satmalarını talep etmiştir." demekte ama kaynak tabii ki, belirtmemektedir. (s. 76) Wilhelm Rudolph, Hz Muhammed'in Yahudiler de mi yoksa Hristiyanlardan mı çok etkilendiğini bir türlü karar verememekte, (s. 79) Maxime Rodinson, "Arap toplumunda birisi ortaya çıksa Araplar etrafında toplanacağı kesindi." şeklinde iddiada bulmaktadır. (s. 80) Peygamberimize o kadar itiraz, işkence neden edilmişti o zaman? Tabii başka oryantalistlerin de, İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığını söylemeleri de bu iddiayı iyice içinden çıkılmaz hale getirmektedir. "Sahtekar bir Muhammed'i açıklamak, samimi bir Muhammed'i açıklamaktan çok daha zordur." görüşü de ona aittir. (s. 82) Montgomery Watt, " Muhammed, inançları uğruna işkenceye katlanmıştır." diyerek (s. 83) aslında, Rodinson'u yalanlamaktadır. Watt, Sara ve epilepsi iddialarının gerçeklerle örtüşmediğini de söyler. (s. 84) Watt, "İslamiyet, geldiği toplumun kültürüne uymayan kutsal metinlerin görüşlerini kabul etmemiştir." derken, putperestlik, şirk içki, kumar,...gibi birçok cahiliye adetinin ise, İslam'da yasak olduğunu göz ardı etmektedir. (s. 86) Christoph Luxenberg ise, "Kuran'ın dörtte biri hala açıklanamamış" demektedir. (s. 91) Claudie Gilliot, "Kuran'ın kolektif bir çalışmanın ürünü olduğunu, birçok oryantalistin düşüncesinin arka planında yer alır." diyerek malumu ilan etmektedir. (s. 93)

Oryantalistler İslam üzerindeki çalışmalarına, "Muhammed peygamber değildir, Kuran vahiy değildir." ön kabul ile başlarlar. Kuran bir vahiy olmadığına göre bunun kaynağı ve özelliği nedir sorusuna kendilerince cevap ararlar. Oryantalistler yüzyıllarca Kuran'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. İşin daha ilginci şu ki, araştırmalarında İslami kaynaklar haricinde elle tutulabilecek başka bir kaynağa sahip olamamalarıdır. İslamiyet, Hz Adem ile başlayan ve Hazreti Muhammed ile son bulan vahiy sürecinin bütününün mirasçısıdır. İslamiyet'in önceki dinler ile benzerlik arz etmesi elbette doğal ve hatta zorunludur. Aslında bu konuda tuhaf ve yanlış karşılanması gereken şey: İslam dininin önceki dinler ile benzerlik arz etmesi değil, etmemesi durumudur. (s. 97) Bütün ilahi dinler elbette kaçınılmaz olarak Allah'a ve ahiret, ceza ve mükafat, ibadet, iman, inkar, kitap, peygamber gibi kavramları kullanacaklardır. Bu dinleri gönderen kaynağın bir olduğunu gösterir. (s. 98) Tüm peygamberlerin yaptığı şey geldikleri toplumda şirk, adaletsizlik, zulmü, kısaca ilahi mesaja aykırı şeyleri ortadan kaldırmaktır. (s. 110)

Oryantalistler önce bir konuda kendi kesin yargılarını verdikten sonra, bu yargıyı haklı çıkarmak için veri toplamaya çalışmaktadırlar. (s. 116) Müslüman olduktan sonra 'Seydi Abdülkerim' olarak adını değiştiren Roger du Pasquier şöyle söyler: "Batı hiçbir zaman gerçek anlamda İslamiyet'i tanımadı. Hristiyanlar sürekli olarak ona iftira ve hakarette bulundular. Batılıları birçoğuna göre İslam üç şeyden ibarettir: Fanatizm, kadercilik ve çok evlilik. Batıda

yapılan Doğu araştırmaları tarafsız bir bilimsel anlayışla yapılmamıştır." (Pasquier, Decouverte de l'Islam, s. 16)

Oryantalistler, kendi kutsal metinlerinin el yazmaları arasındaki büyük tutarsızlıkları, tarihe ters düşen verileri fark edince, tüm bunları bağdaştırmak için bir metodoloji geliştirmek zorunda kalmışlardır. Bu meteorolojiye göre onlar kutsal metinlerinin aslında birçok yönüyle insanî özellikler taşıdığını her ne kadar temelde ilahi ise de bunları kaleme alanların özgür iradeye sahip insanlar olduğunu ve bu insanların da yazdıklarına kendi ilmî, tarihi, psikolojik, kültürel değerlerini yaptıklarını iddia etmişlerdir. (Robert Feuillet, Introduccion a la Biblia, I/40,324; II/109) Bugün kutsal kabul edilen metinler (The Bible) Allah ve peygamberler tarafından değil, ümmetler tarafından kutsal metin olarak ilan edilmiştir. (A. Jeffery, The Quran as Scripture, s. 47) Oryantalistlere göre kutsal metinler metinler temel manası itibariyle Allah'tan gelse de lafız itibarıyla insan tarafından oluşturulan şeylerdir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 167)

Birçok oryantalistin Kuran konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (s. 169) Doğu da batı da da birbirlerinin zorunlu tamamlayıcıları olduklarını kabul etmedikleri ve bu bağlamda sağlıklı bir iletişim kurmadıkları sürece, yarım kalmaya ve çatışmaya mahkumdur. (s. 179)

Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kuran'ın kaynağı ve metinleşmesi

*

Batının İslam'la Kavgası

John of Damascus, De Haeresibus adlı kitabında İslam'dan söz eder. (s. 13) Hristiyanlar arasında İslam konusundaki ilk otorite olarak kabul edilmiş ve kaleme aldığı risale'de "gelecekteki bütün İslam karşıtı münakaşa eserlerin cephanesi" haline gelmiştir. (J. W. Voorhis, John of Damascus on The Muslim Heresy, The Moslem World, XXIV/391) John, Kur'an'ın, Bahira yardımı ile yazıldığını, hazreti Muhammed'in sara hastası olduğunu, cinselliğe düşkün olduğunu ileri sürmüş, Hz peygamberin Zeyd'in eşi ile evlenmesini çarpıtmış, Arapları bir Yahudi ismi olan 'saracenler' diye adlandırmıştır. (s. 14) Aziz Peter olarak tanınan Fransız rahip olan Pierre Maurice de Montboissier, Robert of Ketton'ı önce Kur'an'ı tercüme ile görevlendirir. Sonra temel İslami vesikalardan oluşan bir koleksiyon meydana getirir ve çarpıtılmış bilgilerden oluşan bu koleksiyon ile İslam'a XIV. yüzyıla dek saldırılır.(s. 16) Bağdatlı Dominikan misyoneri olan Ricoldo of Montrrcroce, Confutatio al Corani isimli bir eser kaleme alır. Kur’an'ın çelişkiler barındırdığını, şiddete göz yumduğunu ileri sürer. (s. 17) Haçlı seferleri ile beraber Moğol istilaları İslam toplumuna büyük zararlar verir ama Hristiyanların istediklerinin tam aksi olur ve Sultan Gazan Han İslam'ı kabul eder. Artık İslam'la savaşmanın tek yolu kalmıştır: Arapça kürsüsü (Viyana, 1312) açarak İslam dini ile ilgili bilgileri toplayıp, bunun üzerinden İslam'a savaş açmak. (s. 18)

Önce Ortodokslar, daha sonra Katolikler İslam'a saldırırken en son Protestan mezhebinin kurucusu Luther'de bu gruba dâhil olur. (s. 21) Luther Müslümanları putperestlikle suçluyor, Müslümanların peygambere bir put olarak taptıklarına inanıyordu. (s. 24) "Hz Muhammed'in hayatı bütün yönleri ile alaya alındı, olaylar az veya çok abartıldı, neredeyse tanımayacak derecede çarpıtıldı, sağlam ve güvenilir bilgi planlı bir şekilde çürüğe çıkarıldı. İslam'ı "bazen sırf eğlence için, daha çok da kilisenin yüksek gayeleri için" yalan yanlış anlattılar." (N. Daniel, Islam and the West, s. 244) Oryantalistler ne kadar bilgili olursa olsun, objektif olamadı. (s. 28) 17. yüzyılın sonuna kadar yalan ifadeleri tercih etmeye yönelik genel bir eğilim sürüp gitti. (s. 29)

Haçlılar, Kudüs'te ölen Müslümanların kanının ayak bileği hizasına çıktığını söylüyordu. (G.E. Perry, The Middle East, s. 78) Batılı tarihçi Rudolp of Caen şöyle yazıyordu: Askerlerimiz Ma'arra adlı şehirde putperest (Müslüman) yetişkinleri yemek kazanlarında kaynar su ile haşladılar, çocukları şişleri geçirip öldürdüler ve ızgarada pişirip yediler. (Amin Maalouf, the Crusades Through Arab Eyes, s.39) Papaların Müslümanlara karşı nefreti o kadar büyüktü ki, monoteist Müslümanlar yerine putperest Moğollarla işbirliği yapmak daha iyi bir şey olarak telakki ediliyordu. (s. 33) Müslümanlara karşı olan tarihsel ön yargılar asla unutulmadı. Haçlı seferleri Müslümanlar ile Hristiyanlar arasındaki nefret ve güvensizliği pekiştirdi ve kurumsal açıdan Batıda kiliseler bu çatışmayı insanların evlerine kadar soktu. (s. 36)

18. ve 19. yüzyıllar boyunca birçok gezgin İslam topraklarının uzak köşelerine yolculuk etti. Müslüman isimleri alıp Müslümanlar gibi giyinerek yapılan bu geziler yıkıcı amaçlara sahipti. Bu kişiler İslam'ı seviyor olsalardı, zaten Müslüman olurlardı fakat kitaplarına bakıldığında, İslam'a olan düşmanlıkları açık bir şekilde görülmektedir. (s. 37) O halde bunlar halkından ve dininden nefret ettikleri ülkeleri seyahat etmek için niçin bu kadar zahmete katlanmışlardı, bunun iki amacı vardı: Ticari sömürü ve politik istihbarat. (s. 38) 1817'de Kahire'de ölen John Lewis Burkhardt, şeyh İbrahim ibni Abdullah ismi ile dolaşıyordu. Edward William Lane ise, Mansur efendi ismini almıştı. (s. 40) Edward Henry Palmer ise, şeyh Abdullah ismi niye kullanıyordu. (s. 41) Richard Burton ise, mirza Abdullah ismi alarak bir İranlı kılığında Pakistan'da seyahat ediyordu. (s. 42) Charles Doughty ise, Halil ismi ile Arabistan çöllerinde yolculuk yapıyordu. (s. 44) Gifford Palgrave ise, Salim Ebu Mahmut el-Eys ismi ile Suriye'de casusluk yapıyordu. (s. 45) Tüm bu gezginler aslında, kendi ülkeleri adına istihbaratlar toplayıp, Müslümanlar halk arasında huzursuzluk ortaya çıkarıp isyanları teşvik etmek için çalışmışlardı. İslam ülkelerinin sömürgeleştirilmesi için çalışıyorlar, kendilerini batılı olmayan uluslardan üstün görüyor ve yaptıkları işin uygarlaştırıcı bir görev olduğuna inanıyorlardı. (s. 47) Onlar bazen Müslüman veya bazen de Hristiyan Arap kılığına büründü ve kendilerine misafirperverlik gösteren ve güven duyan insanları kullandılar. Doğu halklarını tembel, cinsellik ve şiddet düşkünü olarak gösterdiler. Kendilerini yönetmekten aciz idiler, dolayısıyla emperyalistler müdahale etme ve yönetime el koyma konusunda kendilerini mazur görebilirlerdi. Günümüzde yeni gezgin nesil ise, Ortadoğu konusunda uzmanlaşmış olan askeri istihbarat subaylarından oluşuyordu. (s. 49) Günümüzde bu tür gezginlerin yerini batılı istihbarat örgütleri almış bulunmaktadır. Bu elemanlar gazeteci veya iş adamı, yardımsever görüntüsü altında Müslüman ülkelere sızmaktadırlar. Topladıkları istihbarat kendi ülkelerinin çıkarlarını doğrultusunda kullanılmaya devam etmektedir. (s. 50)

Fransız Katolik enstitüsü üyesi olan Baron Carra de Vaux, İslam dünyasında milliyetçilik duygusunu canlandırmak ve dini cemaat düşüncesini zayıflatmak için farklılıkları vurgulayarak İslam dünyasını parçalamayı tavsiye etmekte idi. Sömürgeci güçleri rahatsız eden İslam bir tehlike oluşturuyordu. Zira İslam, ulusal sınırları aşmaktaydı. Sömürgecileri İslam'ı ciddi bir şekilde araştırmaya yönelten şey, işte bu endişeydi. İslam yeniden yorumlanmalıydı. Cezayirli Muhammed Ben Rahal konuyu şöyle özetliyordu: "Eğer bir Müslüman vatanını, dinini

savunursa bir vatanperver değil vahşi bir kimse olarak görülür. Kahramanlık gösterirse fanatik olarak adlandırılır. Yenilgi esnasında tevekkül gösterecek olursa kaderci olarak isimlendirilir. (s. 52) Oryantalistler İslam'ı dize getirme mücadelesine koyuldular. Napolyon Mısır'ı alırken beraberinde Doğu uzmanlarını da götürmüştü. Bu âlimler, bölgeyi barbarlıktan kurtarıp eski klasik büyüklüğüne kavuşturmak, ona biçim, kimlik ve tanım vermek üzere 23 ciltli kitap kaleme almışlardı. (s. 53)

Oryantalizm zamanla bağımsız bir disiplin olarak tanımaya başlandı. Bunun nedeni geniş alanlara yayılmakta olan işgaller ve sömürgecilerin çıkarları idi. Batılı olmayan halkları denetim altına almak için kültürleri ve dinleri hakkında daha çok bilgiye acilen ihtiyaç duyuluyordu. Hristiyan ve Yahudi Bilginler İslam'a karşı yeni bir cephe açtı. Edward Sait oryantalizmi, 'doğuyu denetim altına almak, kullanmak, işbirliği yapmayı öğrenmek amaçlı' olduğunu söyler. (s. 54) Oryantalist çalışmalar, sömürgecilerin amaçlarının gerçekleşmesi için bir vasıta olarak sömürgeleştirilen memleketlerin pasifizasyonu konusunda bir kılavuz haline gelmiştir.(s. 55) Sömürgeciler dini siyasetten ayırma yollarını araştıran sekülerist doktrinler ithal ettiler. Sekülerist fikirler sadece Arap, Türk ve İranlı entelektüeller arasında değil fakat onların batılılaşmış siyasi liderleri arasında da pek çok yeni taraftarlar buluyordu. Oryantalizm İslam'ın tahribine yönelik önemli bir araç haline geldi. Oryantalizmin ana görevi sömürgeleşmeye engel olacak İslam'ın pençelerini sökmekti. Oryantalizm İslam'a batılılaştırılmış bir yorum getirdi ve cihat, ümmet, tevhid gibi İslami kavramların gerçek anlamlarını çarpıttı. (s. 55) Batı üniversitelerindeki Müslüman doktora öğrencileri sınavı geçmek için oryantalist teorilerin bilmek değil, aynı zamanda bunların temelden doğru olduğunu kabul etmek zorundaydılar. (s. 56) Oryantalistler hazreti Muhammed'in hayatı ile ilgili kitaplar kaleme aldılar. Bu çalışmalar Hz Muhammed'e yönelik bir karakter suikastını hedefliyordu. (s. 58) Oryantalistler objektif gibi görünüyorlardı. Bir insan fizik bilimiyle uğraşırken objektif olabilir fakat din, kültür ile ilişkin alanlarda bu mümkün değildir. (s. 58) Oryantalistler Müslümanların aşağılığını ve Batının üstünlüğünü yazıp çizdiler. Böylece sömürgecilik bu halkları uygarlaştırma için atılmış bir adım olarak mazur gösteriliyordu. Oryantalistler İslam hukukunun Batılı hukukla yer değiştirmesi konusunda özel bir gayret sarf ediyorlardı. Kur'an, hadis konusundaki taraflı yorumlarına İslam hukuku konusunu da eklemişlerdi. (s. 61)

Goldziher, Muhammadanishe Studien (İslam'ı araştırmalar) isimli kitap yazar. Margoliouth, Goldziher gibi peygamberin sünnet veya hadis diye bir şey bırakmadığını ileri sürer. Oryantalistlerin gerçekleştirmeye çalıştıkları tek şey, Müslümanların İslam hukukuna sarılmamaları için İslami kaynakların otantikliği konusunda şüpheler uyandırmaktı. (s. 62) Oryantalist H. Gibb, "Asya ve Afrika halklarının yorumlanmasında sosyal bilimler zorunlu hale gelmiştir. Ekonomi bilimi iktisatçılara bırakılmayacak kadar ciddi bir meseledir, Doğu oryantalistlere bırakılamayacak kadar mühim bir bölgedir." demektedir. (s. 63) Modern zamanların oryantalistleri, 'İslam'ı itibar etmeye değmez bir putperestliğini olarak gören' misyonerlerin açık düşmanlıklarını sergilemiştir. Çoğu oryantalist, İslam'ı aslında az gelişmiş bir din olarak görüyordu, oryantalistlerin ideolojisi değişmedi ve hala aynı şekilde sürüp gitmekte, aynı tavır değişik etiketler altında faal olmaya devam etmektedir. (s. 64) Oryantalistlerin de dogmaları vardır: "Batı gelişmiş, insancıl ve üstündür. Doğu ise aşağı derecedendir. Doğu Batılı bakış açısıyla tanımlanmalıdır." H. Corbin gibi kimi oryantalistler, mezhepçilik ve fırkacılık ateşini körüklemeye gayret etmiştir. İran'ın İslam öncesi tarihi ile ilgilenip İran'da 2500 yıllık bir monarşi görüşünü öne süren Pehlevi'ye yazdıklarıyla katkıda bulunmuştur. (s. 67) Oryantalistlerin çizdiği İslam ile Müslümanlarca inanç, tecrübe ve pratik yoluyla tanınan İslam arasındaki büyük fark bulunmaktadır. Oryantalizm İslam'ın yorumlanmasına yönelik yeni bir disiplin yaratmak için tasarlanmış bir sömürgeci strateji

idi. Sömürgeciler ve oryantalistler İslam ülkelerinde birbirlerinin çalışmalarını tamamladılar. (s. 68)

Sömürgecilik devri ile beraber misyonerler Müslümanları Hristiyanlaştırmak için İslam beldelerine üşüşmeye başladılar. 1453'te İstanbul'un Türklere kaptırılmasını Batı asla unutmadı. (s. 69) Misyonerler aynı zamanda sömürgeciliğin de ajanlarıydılar. (s. 71) Onlar sömürgeciliğin ajanları olarak milliyetçilik ideallerini yaydılar. (s. 72) Misyonerler Hristiyanlığa ikna edilebilsinler diye, Müslümanların zihinlerinde İslam'ı lekelemeye yönelik hiçbir çabadan geri durmadılar. (s. 74) Bunlardan biri olan Samuel W. Zwemer, İslam'ı Hristiyanlık için bir tehlike ve onun baş belası olarak görüyordu. "Biz ya galip gelmeliyiz ya da mağlup. Kökeni, tarihi ve şu anki yaklaşımı ile İslam anti Hristiyandır." diyordu. (s. 75) Ona göre İslam, savaşlar çıkaran bir din, Hristiyanlık ise, insanlığın en mükemmeli ve kötülüklerden ve ahlaksızlıklardan en uzak olan din idi. (s. 76) Ona göre peygamber, Medine Yahudilerinden fikirler ve hikayeler toplamış, bunları tanrıdan gelen yeni bir vahiy diye insanlara yutturmuştu. Hristiyan polemistler tarafından takip edilen tek strateji, daima peygamber hakkında olumsuz tenkitlerde bulunmak oldu. Hristiyanların üçlü Tanrı inancını reddettiği için, 'Müslümanların tanrısı' tabirini kitaplarında devamlı olarak kullanmıştır. Aynı zamanda sömürge yöneticilerine İslam'ı yok etmelerini de öğütlüyordu. (s. 77) 1943 tarihinde vefat eden Duncan B. MacDonald, misyonerlik hedeflerine ulaşılması için en etkili yol, İslam'a doğrudan saldırmak değil fakat yeni fikirlerin onun temellerini kemirmesini sağlamaktı" görüşündeydi. İslam'ın dini ilkelere aykırı bir Hristiyan mezhebi olduğunu ileri sürüyordu. (s. 78) Hz Muhammed'i bir sahtekar olarak değil fakat patolojik bir vakıa olarak görüyordu. McDonald tıpkı John of Damascus gibi, İslam'ın Yunan kilisesinin etkisi ile oluştuğunu ileri sürüyordu. Ona göre İslam, Musevi ve Hristiyan inancına aykırı bir mezhep, bir dalalet idi, dolayısıyla da Müslümanlar ıslaha ihtiyaç duyuyorlardı. Bunu da yapacak olanlar misyonerlerdi.(s. 80) Misyonerlerin iki amacı olmuştur: Birincisi Müslümanları Hristiyanlaştırmak ki bunda başarı sağlayamamışlardır. İkinci amaç Müslümanlar Hristiyanlaştırılamıyorsa, o zaman sekülerleştirilmeliydi. Bu sayede Müslümanlar sömürgesel yayılmaya ve sömürüye yönelik bir tehlike olmayacaklardı. Misyonerler muhataplarına göre yöntem uygulamakta idiler, Afrikalılara İslam Hristiyanlık arasındaki bir buluşma noktası olarak kitabı mukaddes'i gösteriyorlardı. Araplar için batılılaşmanın ortaya çıkardığı ihtiyaçlar odak noktasını oluştururken, İngiltere'deki Müslüman öğrencilere sevgi, dostluk ve konukseverlik gösterilerek yalnızlıkları istismar ediliyordu. İslam'dan dönenleri de şüphe ile yaklaşmışlardır. (s. 82)

Bir ülkenin okullarında çocuklara, başka bir ülkenin halkına karşı önyargılı ve ırk düşüncesi aşılandığı zaman iki ülkenin halkları arasında anlayış sınırlandırılmış olur. (s. 83) Sömürgeciliğin düşünüş ve görüşü Batının kurumlarında çok güçlü bir şekilde yerleşmiştir. Sömürgeci düşünüş ve görüşlerini devam ettirmek amacıyla ders kitapları ve çocukların hikaye kitapları gençlerin zihinlerini İslam aleyhine düşüncelerle doldurmak için kullanılmaktadır. (s. 95)

Edward Said, "Ortaçağ'dan bu yana Avrupa veya Amerika tarihinde İslam'ın nefret, ön yargı ve politik çıkarların oluşturduğu bir çerçeve dışında yaygın bir şekilde tartışıldığı ya da

düşünüldüğü bir döneme rastlayamadım." demektedir. (s. 112) "İslam, sağ kesim için barbarlığı, sol için ortaçağ teokrasisini, ılımlı grup içinse tatsız bir egzotizmi temsil etmektedir. Bununla beraber İslam dünyasının hakkında yeterince bir şey bilinmezse dahi, beğenilmesini gerektirecek fazla bir şey olmadığı hususunda bütün kamplar arasında bir ittifak vardır." Hindistan ve Çin Dahil doğunun öteki bütün medeniyetleri yenilgiye uğratılmıştır. Batıya bir türlü tamamen boyun eğdirilememiş görünen sadece İslam'dır. Batı kendi dini olan Hristiyanlık dahil her şeye galebe çaldı, kendine güvenini arttırdı ama İslam karşısında bunu gerçekleştiremedi. İslam'a olan düşmanlığı arttı. Düşmanlık, anlayış değil de antipati yarattığı için son derece kurnazca düşünülmüş bir metottur. (s. 113) İsrail'in Filistinlilere veya Lübnan'a yönelik saldırıları 'misilleme' olarak görülürken, Filistinlilerin İsrail'e gerçekleştirdiği bir hücum 'terörist saldırı' olarak nitelendirildi. (s. 115) İslam konusunda olumsuz olan her şey haber olarak görülmektedir. (s. 116) Bir gazete (The Chicago Tribune) Arapları suçlayarak, "Arapların İsrail'e ortadan kaldırmaya yönelik bir silah olarak Filistin problemini yarattıklarını" yazıyordu. Amerikan deniz bombardımanında sivil halk hedef alınır. Ama bunun fazla bir haber değeri yoktur. Ama eğer böyle bir bombardıman İsraillilere karşı Müslümanlar tarafından gerçekleştirilmiş olsaydı, kuşkusuz geniş bir şekilde haber yapılırdı. (s. 118) Washington Post'un bir muhabiri, "İsrail'in tek amacı Lübnan'ı terörizm tehlikesinden kurtarmaktı" diye yazmaktadır. İsrail'in misket bombalarının biri hastaneye isabet etmesi bir savaş kazası olurken bunu İsraillilerin yaptığını gösteren hiçbir delilin bulunmadığı da ifade ediliyordu. (s. 120) Bu ve benzeri birçok delil olayın dini boyutunu, batının anti İslami geleneğini gözler önüne sermektedir. Gazeteci, batı toplumunun bir ürünüdür ve ister seküler olsun ister dini, bu toplumun bütün geleneklerini aynı oranda özümsemeye müsaittir. Verilmek istenen mesaj Müslümanlar ne kadar seküler hale getirilirse herhangi bir ülkedeki batı çıkarlarını o kadar az tehdit ederler. (s. 123) Kitle iletişim araçları batılı haber ajanslarının denetimi altındadır, medya kamuoyunu etkilemek için güçlü bir araç olarak kullanılmaktadır ve politik, ekonomik ve stratejik çıkarlara hizmet etmektedir. Medya, dünyadaki batı yanlısı devletlerin yanında yer almaktadır, medya Batının propaganda silahı haline gelmiş ve İslam ise onun en zavallı kurbanıdır. (s. 127) İslam dünyasına seküler batıdan gelen tehdit ciddidir, bunun sebebi ise batı dünyasının ekonomik ve politik çıkarlarının İslam dünyasında oldukça sağlam bir şekilde yerleşmiş olmasıdır. (s. 130) Günümüzün Ortadoğu uzmanları kendi seküler yönetimlerinin politik, stratejik, askeri ve ekonomik çıkarlarını gözetmektedirler. Bu uzmanlar Batı medeniyetinin ürünleridirler ve anti İslami geleneği özümsemiş bulunmaktadırlar. Irk üstünlüğüne dayanan yaklaşımları benimsemiştirler. Bu kimseler için objektif olmak imkansız hale gelmiştir. (s. 131) Batı kendisine şöyle ciddi bir soru sormalıdır: Her fırsatta İslam'a leke sürmeye ve çarpıtmaya çalışıyorken, İslam ülkeleriyle samimi bir ilişkiye sahip olma veya işbirliği umma imkanı var mıdır? (s. 132)

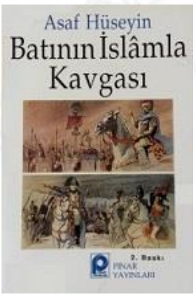

Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası

İslam ve Batı

Önsöz

Kendini ontolojik manada evrenin merkezinde gören bir topluluk olan Batı, herhalde başkalarını barbar, parya olarak görmekten çekinmeyecektir. (s. 7) Toplumlar farklılıklarını tahripkâr bir ayrımcılığa dönüştürmeden bir arada yaşamanın formüller üzerinde anlaşmak zorundadır. İki kültür ve medeniyet havzası birbirini bundan sonra nasıl görecek ya da görmeli? (s. 8) Kendimiz kalarak ötekine açılmayı öğrenmek zorundayız. (s. 10)

Giriş

İlk Nobel edebiyat ödülünü alan ve İngiliz sömürgeciliğine övgüleri ile tanınan İngiliz Şair Rudyard Kipling, "Doğu doğudur, batı batıdır ve bu ikili hiçbir zaman bir araya gelemeyecektir." demektedir (s. 13)

Batı'nın Doğu'yu öteki olarak görmesi, İslam'ın tarih sahnesine çıktığı 7. yüzyıla kadar gider. Doğuda Batıyı Bugün bir öteki olarak algılıyor, doğal kaynaklarına, giyim kuşamına, giyim kuşamına, yönetimine müdahale eden bir öteki olarak. (s. 13) Batının İslam algısını, hakim medeniyet olma duygusundan ve Greko-Roman ve Yahudi-Hristiyan köklerinden bağımsız ele alamayız. (s. 14)

Amerika'ya niçin 'Uzak Batı' denmiyor? (s. 15) Günümüzde imaj gerçekliğin yerine geçiyor. İmajı kontrol eden, gerçekliği de kontrol etmeye başlamıştır. Kendisini tarihi merkezinde gören, her şeyin en iyisini ve en doğrusunu kendisinin yaptığına inanan bir Avrupa, Afrikalılara medenileştirilmeye muhtaç, dolayısıyla sömürülmeye hak eden ilkel toplumlar olarak bakması şaşılacak bir durum değildir. İslam medeniyeti kendi dışındaki din ve kültürleri kucaklayabilecek esnekliğe sahip bir dünya görüşüne dayanmaktadır. (s. 19) İslam'da, Yahudi ve Hristiyanların temel hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması, bir esnekliğe sahip olduğunun da göstergesidir. İslam'da daima, 'Dinle ve ortak iyi ile çatışmada müddetçe bütün kültür formları mübahtır.' ilkesi takip edilmiştir. (s. 19) Toprakları işgal edilen, onurlu ve özgür vatandaşları köleleştirilen, tarihi ve medeniyeti reddedilen İslam dünyasından, tüm bunların nedeni olan Batıya tepkiler olması doğaldır. (s. 20)

Bizans polemikçilerinden Haçlı seferlerine, Endülüs İslam medeniyetini ortadan kaldıran 'reconquista' hareketi ne kadar, bir arada yaşamaya aykırı örnekler olduğu gibi, bunun zıttına örneklerde tarihte mevcuttur. Goethe, Carlyle, Haçlı seferlerine karşı Müslümanlarla beraber hareket eden yolu Hristiyan ve Yahudilerden sonra, İsrail'in yayılmacı politikalarına karşı Müslüman ve Arap Hristiyanların aynı cephede yer alması gibi örnekler, bir arada yaşamanın asgari şartı, 'herkesin kendi kalarak ve ortak iyi de uzlaşması' olduğunu, İslam dini tüm dünyaya ilan etmektedir. İslam ve batı Medeniyetleri, 'iyilikte yarışan topluluklar' (Maide, 48) oldukları zaman Barış'a ulaşılacaktır. (s. 21)

İslam ve Batı

İslam Allah'a teslim olmak yoluyla, barış ve huzura kavuşmak anlamına gelir. (s. 25) İslam, inançların ve ahlaki ilkelerin bir yaşam biçimi haline gelmesini öngörür. Batı, Ortaçağ'da kendisini, 'Asya'nın Batısı' olarak görmekteydi. Hristiyanlık Avrupa'da yayıldıktan sonra Batının dini haline gelmiştir. Müslümanlar 1000 yıldan fazladır Doğu Hristiyanları ile ve Yahudiler ile iç içe yaşamışlardır. (s. 27) Batı belli bir yaşam biçimini, kültür formunu ifade etmektedir. Batıyı İstanbul sokaklarında görmek mümkündür. İslam kültür ve medeniyetinin Arap Yarımadası'nda aldığı şekille, Anadolu'da ve Hint alt kıtasında aldığı şekiller birbirinden

farklıdır. Bu kaosun değil İslam medeniyetinin iç zenginliğinin bir göstergesidir. (s. 28) Batı medeniyetinin kökleri Greko-Roman kültürü ile Yahudi ve Hristiyan geleneğidir. Eski Yunan kültürü, politeist yani çok tanrılı bir dine sahip idi. Yunan siyasi-toplumsal yapısı Yunan olmayanları barbar kabul ediyordu. (s. 29)

Batı sadece İslam dünyasını değil, Amerika'yı, Çin'i, Hint, Afrika ve Uzakdoğu Asya'yı sömürgeleştirmiştir. Bu Sömürgecilik etkilerini popüler kültürden ekonomik küreselleşmeye kadar pek çok alanda göstermeye devam etmektedir. İslam'ın ortaya çıktı Arap Yarımadası büyük bir kültür ve medeniyet haritasına sahip değildi. Nötr hatta zayıf bir kültür zemininde ortaya çıkan İslam dini, kendi kültür ve medeniyet kodlarını özgür bir şekilde oluşturma şansına sahip olmuştur. Yaklaşık 100 yıl sonra kuşatıcı bir dünya görüşüne ve güçlü bir ben bilincine sahip ve özgüvene sahip idiler. (s. 33)

İslam medeniyetinin 'ötekine' karşı müsamahalı ve hoşgörülü bir tavır sergilediği tarihi bir gerçektir. (s. 36)

Avrupalılar sadece İslam topraklarını işgal etmediler aynı zamanda, klasik İslam geleneği ile irtibatını koparılmış yeni siyasi ve fikri elitler ürettiler. Modernleşme adına yaşanan sekülerleşme ve köksüzleşme Batıya karşı derin şüpheler yaratmıştır. (s. 40) Batılıların İslam'ı homojen ve tekdüze bir yapı olarak görmesi büyük bir hatadır. İletişim araçlarının bu kadar geliştiği dünyamızda, insanların önyargılar ve çarpık algılara sahip olması, affedilebilir bir hata değildir. (s. 41)

Üç İslam algısı

Hz Muhammed hakkında ilk bilgi sahibi olan Hristiyanlar Doğu'da yaşayan Hristiyanlardır. Katolik kilisesinin ilk bilgilere ulaşması için birkaç Yüzyıl geçecektir. (s. 45) İslam'ın kısa sürede Arap müşrikleri ve Doğu Hristiyanları arasında yayılmaya başlaması, rekabet duygusunu güçlendirmiştir. Bunu siyasi tehdit algısı takip etmiştir, daha sonra da bunu kültürel tehdit algısı izleyecektir. (s. 46)

Dimeşkî'nin, İslam'ı 'deccalin habercisi' olarak sunduğu algı, bugüne kadar uzanacaktır. (s. 46) İslam Yahudi ve Hristiyanlara hukuki bir statü vermiş, din özgürlüklerini güvence altına almıştır ki, dinler tarihinde bu ilk defa olan bir şeydir. Haçlı seferlerinde Arap Hristiyanları haçlılarla işbirliği yapmamış, ya Müslümanların safında saf tutmuş ya da çatışmalar dışı kalmıştır. (s. 49) Avrupa'nın bir Hristiyan kıtası haline gelmesi yaklaşık 1000 yıl sürmüştür. Bunun tersine İslam, hızla yayılmış geniş bir coğrafyaya hükmetmiştir. Bu hızlı yayılış Hristiyan dünyasında büyük infiale yol açmış, kıyametin yaklaştığı inancını güçlendirmiştir. (s. 50) Avrupalılar için İslam'ın hızlı yayılışını izah edecek iki temel argüman ortaya çıkmıştır: Şiddet ve cinsellik. Hz Muhammed, Müslüman olmayanlara zorla öldürmüş, büyü ile ve cinsellikle insanları İslam'a sokmuştur. Bu iki tema Hollywood filmlerinden karikatürlere kadar günümüzde aynen kullanılmaktadır. (s. 51)

Arapça, Yahudi ve Hristiyanlar arasında bir bilim ve düşünce dili olarak kabul edilmiştir. Alvaros adlı bir İspanyol Hristiyan, gençlerin, İncil, Peygamberler ve havarilerin hayatını okumak yerine Arapça şiir ve hikâyeler okuyup öğrendiğinden şikâyet eder. (s. 52)

İslam'a, teolojik, siyasi ve kültürel bir tehdit olarak algılama, 'Orta çağdan itibaren günümüze kadar' devam etmektedir. (s. 55) Avrupalılar, İslam Kültür ve medeniyetinin başarılarının

İslam dinine rağmen gerçekleştiğine inanmıştır. Bacon, Farabi ve İbni Sina'nın aslında Hristiyan olduğunu ileri sürebilecektir. (s. 56)

İslam ve Bizans

Muaviye zamanında Medine deki güvenlik gücünde 200 kadar Hristiyan görev yapıyordu. (s. 61) Hz Ömer Kudüs'ü fethettiğinde gösterdiği müsamaha veya Peygamber efendimiz döneminde Necran'dan Medine'ye gelen Hristiyanların Mescidi Nebevi'de ibadet etmelerine izin verilmesi, hep bir müsamaha örnekleridir. (s. 62) Dini etkileşimin diğer bir örneği, ikonoklazm hareketidir. Put kırıcılık hareketi, 726-823 yılları arasında Bizans'ı etkilemiştir. (s. 63) Farklı kültürlerden gelen etkiler, İslam medeniyet havzasında yeni bir ruh ve biçim kazanmıştır. Bu köklü bir dönüşüm olmasaydı bugün, bir kiliseyi camiden, bir Osmanlı Sarayı'nı Roma Bizans Sarayından ayırmak mümkün olmazdı. 9. Yüzyılın ortalarından itibaren Bizans, özellikle mimari alanda, İslam kültüründen etkiler almaya başlayacaktır. Dokuz ve Onuncu yüzyıllardan itibaren bir dünya medeniyeti haline gelen İslam kültürü, Avrupa kültürünü, eğitim, bilim, felsefe, mimari ve şehircilik alanında etkileyecektir. (s. 62) 6. yüzyılın sonuna kadar İslam medeniyeti, etkilenen değil etkileyen bir medeniyet olmaya devam edecek, Fas'tan Endonezya'ya kadar çok geniş bir coğrafyada farklı kültürel sentezler üretecektir. Osmanlı, Avrupa ve Batı medeniyetini XIX. yüzyılın ortalarına kadar üstün bir medeniyetten çok siyasi bir rakip olarak görecektir. Avrupa'nın 'öteki' algısı, kendisi hakkında 'Ben' tasavvuru tarafından belirlenmiştir. Katolik kilisesinin skolastik dünyası, dini ve kültürel ötekini her zaman bir hasım olarak görmüştür. (s. 68)

Ortaçağlar

Kuzey ve Batı Avrupa İslam dünyasına kapılarını kapattığı halde, bilim ve felsefe alanlarında Müslüman düşünürlerden derin etkiler almıştır. 1095 yılında Papa II. Urban, bütün Avrupa'yı, kutsal toprakları dinsiz sapıkların yani Müslümanların elinden kurtarmaya davet eder. (s. 71) Bu girişime Nasturiler başta olmak üzere doğu Hristiyan cemaatlerinin çoğu karşı çıkar. (s. 73) 4. Haçlı seferinde Haçlılar İstanbul'u talan eder. Kudüs'ü geri alan Selahattin Eyyubi Eyyubi Avrupa'da bir efsane haline gelir. Selahattin şehri aldıktan sonra bir eman yayınlar ve kendisine karşı savaşan Hristiyan askerler dâhil herkesin can ve mal güvenliğini garanti altına alır. Haçlılar tarafından kovulan Yahudi hahamını Kudüs'e geri davet eder. Selahattin'de tıpkı İslam filozofları gibi, yer yer gizli bir Hristiyan bir Şövalye olarak Avrupa'da anılır. (s. 74)

Haçlı Seferleri sırasında doğulu Arap ve Hristiyanlar ile Yahudiler Müslümanların yanında yer alır. Müslümanların elinden zulüm gören ve Roma-Papa idaresini arzulayan bir doğu Hristiyan cemaati, hiçbir zaman var olmadı. (s. 76)

Haçlı seferlerine katılan bir Haçlı askerinin şu ifadesi çarpıcıdır: "Türkler ve putperestleri kutsal topraklardan sürdük ama Rum, Yunan, Ermeni, Süryani ve Yahudi sapıklardan kurtulamadık." (s. 77)

Kur'an ilk latinceye tercümesi Aziz Peter tarafından yaptırılır, amaç düşmanı yakından tanımaktır. Peter, " Ben size nefretle değil, sevgiyle saldırıyorum" diyecektir. (s. 81) 11. ve 13. yüzyıllarda Avrupa'da Hz Muhammed hakkında kitaplar yazılmaya başlanır. Bu çalışmaların hepsinin kökeni Bizans'ın söylenti ve hikâyelerine dayanır. (s. 82) Bu kitapların sunduğu Muhammed imajı, günümüze kadar Avrupa'nın İslam Peygamberi algısını (Psikolojik hasta, şehvet düşkünü, merhametsiz, Deccal, Hz İsa'nın zıttı, büyücü) belirlemiştir. Arapça ilk kez Paris'te 1587 yılında okutulmaya başlanır. (s. 83) Hristiyanlar Hz Muhammed'e saldırırken,

bunu kendi dini geleneklerine uygun bir çerçevede yapıyorlardı. Hristiyanlığın merkezinde Hz İsa vardır ve o bir peygamber değil, tanrının oğludur. Hristiyanlar aynı bakış açısını İslam'a da uygular ve İslam'ı bir Muhammedilik olarak görürler. Halbuki İslam'da hiçbir zaman Hz Muhammed ilahlaştırılmamıştır. (s. 84)

Endülüs

Yaklaşık 400 yıl boyunca Müslümanlar, Yahudi ve Hristiyanlarla özgür fakat rekabetçi bir ortamda, ortak bir kültürün inşasına katkıda bulunmuş ve birbirlerinden çeşitli şekillerde etkilenmiştir. (s. 90) Endülüs kültürü iki dünyanın barış içinde yaşayabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek olarak tarihe geçecektir. (s. 85) Endülüs'te farklılıklar bir çatışma gerekçesi değil, iyi ve güzel olan da yarış için bir zemin oluşturmuştur. (s. 93) Fakat 1492 yılında son İslam beldesi de işgal edilince, Endülüs'te yaşayan Müslümanlar üç tercihle karşı karşıya bırakılmıştır: Hicret, cebren Hristiyanlığa geçme veya ölüm. (s. 97) 1609 yılına gelindiğinde İspanyol kardinal bütün Moriskoların (Endülüslü Müslümanların) şüpheli bir grup olarak, öldürülmesi yahut İspanya'dan sürülmesi için fetva verir. (s. 101)

Modernliğe doğru

Müslüman dünyanın askeri ve siyasi manevralarla alt edilemeyeceğini inanan İspanyol kardinal Segoviali John yeni bir strateji geliştirerek, İslam'ın teolojik argümanlarla önlenmesini önerir. Zaten savaş ve şiddet Hristiyanlığın özüne aykırı idi ve kendilerine yakışan İsa'nın erdemlerini göstermekti. (s. 110) Onun halefi Cusalı Nicholas, Kur’an'ın ayıklanması adlı yazdığı kitabınıa üç temele dayandırır: Muhammed'in Yahudi danışmanları vardı, Muhammed'in takipçilere kendisinden sonra hikâyeler (Hadisler) uydurdular ve Nastûrî Hristiyanlığın İslam’a katkıları. (s. 112) Bacon gibi Sandys'e göre de Müslüman filozoflar aslında Hristiyan idiler. (s. 114) Aydınlanma filozofu Voltaire, söz konusu İslam olunca, akılcılıktan, hümanizmden, hoşgörüden hiçbir iz kendisinde göremeyiz. Yazdığı piyeste Peygamberimizi; Fanatik, kaba, sahtekar, şehvet düşkünü biri olarak lanse eder: “Bir deve tüccarının gökyüzünden haber aldığını iddia etmesi anlamsız, kitabını oradan aldığını ileri sürmesi, ülkesini kılıçtan geçirmesi,…” gibi tabirlerin Voltaire’ye aittir. (s. 115) Swedenborg, “Doğuluların tabiatına uygun bir din olan İslam, özünde Hristiyanlıkla uyum içerisinde bir dindir.” iddiasında bulunur. “Doğulular, yaratıcının insan suretine büründüğünü anlayamazlar fakat bunu Hristiyanlarda anlamıyor” diye devam eder. (s. 117) Ortaçağda 'Sarasin'; Endülüs'te 'Moor' kelimesi ile ifade edilen Müslümanlar, 16. yüzyıldan sonra giderek 'Türk' tipi ile özelleştirilmeye başlanır. (s. 118) Martin Luther, “Son nefesime kadar Türklere karşı savaşırım.” diyecek kadar Türklere karşı nefret ve öfke doludur. (s. 120) Avrupa, Türkleri, İstanbul'un fethinden dolayı hiçbir zaman affetmeyecektir. Yüzyıllar sonra bile öfke ve serzeniş ile hatırlanmaya devam edecektir. (s. 122)

Yeni bir dünyanın eşiğinde

Batının Yükselişi, batılı olmayan toplumların sömürgecilikle çatışma, asimile olmak gibi farklı ilişki biçimlerinin öne çıktığı bir süreci ifade eder. (s. 127) Avrupalılar başka toplumları sömürmenin ve kendilerine benzetmenin beyaz adamın yükü olduğuna inanmışlardır. 19. yüzyılda formüle edilen ulus teorileri, antropoloji çalışmaları, siyasi kavramlar, felsefi sistemler,… hepsi Avrupa merkezci yeni dünya görüşüne katkıda bulunmaktaydı. (s. 128) Abdurrahman el Cebertî, ‘Batının maddi gücü gerçektir ama geçicidir. Avrupa'nın madde üstünlüğü onun iyi ve doğru olduğu anlamına gelmez.’demektedir. (s. 130) Napoleon Bonapart, Mısır'ı elinde bulunduran Memluklularla savaşmadan önce bir ferman yayınlar: Rahman ve

rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'tan başka ilah yoktur. Onun bir oğlu olmadığı gerçektir. Memluklular, yeryüzünün bu en güzel beldesinde fesat içerisinde hareket etmişlerdir, fakat alemlerin rabbi olan Allah, artık onların hükmünü sona ermesini takdir etmiştir. Ben buraya sizin haklarınızı, zalimlerin elinden almak için geldim ve ben Allahü telâya, memluklulardan daha fazla kulluk eder, onun Peygamberi Muhammed'e ve kitabı Kur'anı Kerim'e onlardan daha fazla Hürmet ederim. Allah'ın yardımıyla bugünden itibaren halkın işleri adalet ile yapılacaktır. Ey kadılar, şeyhler ve İmamlar. Halkınıza şunu söyleyin; Fransızlarda Sadık Müslümanlardır. Fransızlar, papalık merkezini yerle bir etmiştir. Osmanlı sultanının - Allah onun saltanatının daim kılsın - en sadık dostu Fransızlardır. Bize yardıma koşacak olanlar için de büyük nimetler vardır. Bütün ahali, camilerde namazları adet olduğu üzere kılmaya devam edecektir. Bütün Mısırlılar yüksek bir sesle şöyle diyecektir: Allah, Fransız ordusunu muhafaza etsin. (s. 130-133) Avrupa emperyalizmine karşı direnişin temel dayanak noktası dindir. (s. 134) İslam dünyasında, hemen bütün anti-emperyalist hareketlerin ortaya çıkışında İslam, merkezi bir rol oynamıştır. Avrupa kökenli milliyetçilik hareketlerine karşı ümmet kavramının önemi artmıştır. (s. 135) Coğrafi keşiflerle bir taraftan Hristiyanlığın koyduğu metafizik sınırların, öte tarafta Avrupa kıtasının sunduğu coğrafi sınırların ötesini görebilen Avrupalılar, yeni ve farklı dünyaları işgal etmek için hazırlardı. (s. 136) Oryantalizmin temelleri, 17. Ve 18. yüzyıllara kadar gider, 19. yüzyılda büyük bir patlama yaşar. (s. 138) Renan, İslam'ın bilim ve felsefe üretemeyeceğini; Lewis, İslam'ın ancak sekülerleşmekle, çağdaş ve bilimsel bir kimlik kazanabileceğini ileri sürer. Oryantalizm ne Batılıların İslam'ı, ne de Müslümanların Batıyı daha iyi anlamasına bir katkı sağlamamıştır. (s. 139)

Oryantalizm, büyük oranda tek taraflı, hakkaniyetten yoksun, çökmekte olan bir İslam medeniyetini tasavvur etmiştir. Pek çok oryantalist, İslam'ın orijinal bir nitelik arz etmediğini, dini temellerinin Yahudilik, Hristiyanlık ve Arap paganizmine, kültürel başarılarının ise İslam öncesi Yunan, Hint, İran ve Çin medeniyetine ait olduğunu ileri sürer. Oryantalizm de, İslam dünyasını, aydınlatılmaya muhtaç bir nesne olarak görür. Thomas Thornton, Avrupalı seyyahların Türkiye hakkındaki gözlemlerinden şikâyet eder ve onların Türklerin davranışlarını, adetlerini 'yüzeysel ve kasten hatalı bir şekilde gözlemlediklerini ' söyler. (s. 143)

Kayıp bir medeniyet

Ahmet Haşim'in gözüyle Avrupa, biçimi öz'ün yerine ikame edilmiş yeni bir yaşam tarzının habercisidir. (s. 150) Yirmisekiz Çelebi Mehmet için Avrupa'nın maddi başarıları, kendi dünya görüşüne ve medeniyet tasavvurundan vazgeçmek için yeterli bir gerekçe değildir. (s. 153) Kendisi de medrese kökenli olan ve Fransa'da imamlık yaparak geçinen Tahtâvî, Avrupa'nın başarısının eğitimde yattığına, bunun için İslam dünyasındaki eğitim sisteminin elden geçirilmesi gerektiğine inanır. (s. 154) Avrupa'ya gidip eğitim gören Müslüman öğrenciler, ülkelerine pek çok yeni fikirler ama çoğunlukla da bulanık zihinle dönerler. Çünkü büyük senteziler yapabilecek entelektüel donanıma sahip değildiler. (s. 155)

Modern dünya

Soğuk Savaş döneminin bitmesi ile ortadan kalkan kızıl tehlikenin yerini, yeşil tehlike almıştır. Eğlence sanayinin ürettiği filmleri izleyen ortalama Amerikalı ve Avrupalıların zihinde nasıl bir İslam ve Müslüman imajının oluştuğunu tahmin etmek zor değildir. (s. 163) Lewis, Pipes, Kramer, Emerson gibi yazarların çizdiği İslam ve Müslüman tablosu, bir ötekileştirme tavrına ve tehdit algısına dayanır. (s. 164) Lewis'e göre, Müslüman toplumların Batı ile barış içinde yaşayabilmesi için sekülerleşmesi gerekmektedir. (s. 165) Lewis, darü'l-İslam, darü'l-harp

arasındaki çatışmayı öne çıkarırken, darü's-sulh ve darü'l-ahd gibi kavramlardan bahsetmez. Oysa bunlar karşılıklı iki ülkenin belli şartlar çerçevesinde barış içinde yaşayabileceğini gösteren kavramlardır. Yine Lewis, zımmî hukukunun İslam topraklarında yaşayan gayrimüslimlere sağladığı hak ve imkânlardan hiç bahsetmez. Osmanlı İdaresindeki Yahudi ve Hristiyan toplulukları ve Arap dünyasında yaşayan Hristiyan Arap cemaatler, daru's-selam sınırları içinde, barış içinde yaşayabileceğinin göstergeleridir. Avrupa'daki Hristiyan krallıkların, Yahudi ve Müslümanlara karşı izlediği sindirme ve yok etme politikalarını düşündüğümüzde, Lewis'in militan İslam, İslami köktencilik vb. kurgusunun tarihi gerçeklere dayanmaktan çok, günümüze ilişkin ideolojik amaçlara hizmet ettiği görülür. (s. 166) Amerika'daki kürtaj kliniklerini bombalayan papaz Michelle Bray, Oklahama'daki hükümet binasını bombalayan Timothy McVeigh, Amerikan hükümetine savaş açan David Koresh, katolikler ve protestanlar arasında onlarca yıl süren çatışmalar, Bosna'daki Ortodoks Sırpların katliamları, tecavüzleri, Amerika'daki evangelist grupların Irak'ta katlettiği yüz binlerce masum Müslüman Yakın tarihte Hristiyanlık adına pek çok cinayetin işlendiğini göstermektedir. (s. 167) 1994 yılında Brooklyn'li bir psikolog olan Baruch Goldstein, el Halil Cami'ne giderek sabah namazında, namazı kılan Müslümanların üzerine ateş açar ve 38 kişiyi katleder. Yahudi Başbakan İzak Rabin'i, terörist bir örgüt üyesi olan Yigal Amir öldürür. En son Yeni Zellanda'daki katliamda camide 50 Müslüman şehit edilir vd. (s. 168) Fukuyama ve Huntington medeniyetler çatışması tezini ileri sürerler. (s. 169)

Müslüman ülkelerde demokratik rejimlerin olmaması, Müslüman toplumların otoriter ve kapalı bir sistem arzusu içinde olduğunu değil, İslam ülkelerinde siyasi meşrutiyeti olmayan, dış destekli rejimlerin hüküm sürdüğünü gösterir. Üstelik batılı ülkelerin otoriter rejimler destek verdiğini herkes bilmektedir. (s. 169) İslam ülkelerinde demokratik ve insani bir siyasi yapının temelleri bulunmadığından, dışarıdan müdahale etmeliyiz türünden bir yaklaşım, 19. yüzyılın medenileştirmesi misyonundan farksız bir tutumdur. Mısır, Türkiye, Cezayir'deki dış destekli darbe örnekleri ortadadır. Ayrıca, ortaya çıkan gerginliklerin başlıca sebeplerinden biri de İsrail ve onun ideolojisi olan siyonizmdir. (s. 170) İslam dünyasında var olduğu ileri sürülen antisemitizm yani Yahudi düşmanlığı, bir din ya da ırk mensuplarına duyulan nefretten çok, izlenen politikalara ve ırkçı söylemlere karşı verilen bir tepkinin sonucudur. İslam ülkelerinde bir antisemitizm olsaydı, Yahudi birey ve cemaatlerine karşı toplu kıyım hareketleri yapılırdı. (s. 171)

Gelecek ve gerilim

Kendini Hala tarih ve medeniyetin merkezinde yegane aktör olarak görmek isteyen bir Avrupa yahut Amerika'nın, başkalarına yönelik barışçıl ve kuşatıcı bir tasavvur geliştirmesi kolay değildir. Bunun son örneklerinden biri, Papa 16. Benediktus'un, 12 Eylül 2006 tarihinde yapmış olduğu konuşmada, "Muhammed yeni bir şey getirmemiştir, sadece kötülük ve insana zararlı şeyler. İnancını da kılıç zoruyla yaymıştır." şeklindeki konuşmasıdır. (s. 176) İslam dünyasının yaklaşık dörtte biri, Balkanlar, Avrupa, Amerika, Kanada ve Latin Amerika'da yaşamaktadır. Batıda yaşayan bu topluluklar, batının Yüzyıllardır süren İslam cehaletini aşmak için önemli bir fırsattır. (s. 179) Bir zamanlar 'erime potası ' modelini takip eden Amerika bugün, 'salata tabağı' modeline daha yakın duruyor. Herkesin farklılıklarını muhafaza ederek bir mozaik oluşturulması fikri benimsenmelidir. Farklılıkları bir zenginlik, 'öteki'ni, 'ben'i zenginleştiren ve güçlendirir bir unsur olarak görebiliriz. (s. 181) İslam, İbrahimî dinlerin geleneğinin bir parçası ve son halkası olarak görülmelidir. Yapılması gereken, Yahudi, Hristiyan ve Müslümanları ortak ahlaki ve manevi değerlerde buluşmaya davet etmektir. Kendimiz kalarak evrensel değerlere sahip çıkabildiğimiz gün, yerel olanla evrensel olan arasındaki gerilimde bitecektir. (s. 183)

'Ben Hur' romanının yazarı Lew Wallace, 1881-1885 yılları arasında, Amerika'nın Türkiye elçiliği yapar. 10 Şubat 1887'de Brooklyn müzik akademisi'nde yaptığı bir konuşmada (New York Times, 11.2.1887, s.4) “Türkler son derece kibar ve dindar insanlardır.” der ve “Haremle ilgili hikayelerin birer hayal ürünü olduğunu, çok kadınla evliliğin yaygın olmadığını, kadınların evlerinde mahpus olduklarına dair düşüncelerini yanlış olduğunu” anlatır. (s. 197)

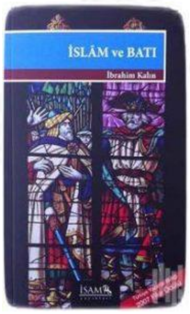

Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı

**

Bir başka açıdan Oryantalizm

Oryantalizm kelimesinin sözlük anlamı Doğu bilimi'dir. Kökeni ise güneşin doğuşunu ifade eden Latince oriens kelimesine dayanır. Oryantalizm; Özellikle Müslüman doğu medeniyetinin (Din, edebiyat, dil ve kültürü dahil) bütün unsurlarını inceleyerek İslam dünyası hakkında batılıların sistematik bir bilgiye sahip olmalarını sağlayan, İslam ve Batı medeniyeti arasındaki mücadelede Batı uygarlığı lehine veriler elde etmeye çalışan bir akımdır (Günümüz Din ve Fikir Hareketleri Ansiklopedisi, Yayınlayan: Milletlerarası İslam Gençlik Konseyi, s.135, Risale Yayınları, İstanbul–1990, ayrıca bakınız ; Meydan Larousse Büyük Lügat ve Ansiklopedi, “Oryantal”, cilt 9, Meydan Yayınevi, İstanbul s.625 ; ayrıca bkz. S.,Germaner; Z. İnankur, Oryantalizm ve Türkiye, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı yayınları , s 9 , Selahattin Sönmezsoy, Kurân ve Oryantalistler, Fecr Yayınları, Ankara, 1998, s. 25) Oryantalizm ile uğraşanlara oryantalist denir, Arapçası müsteşrik’tir.

Oryantalizm; Doğu kültür ve halklarının önyargı dolu ve bu kültürlere yönelik dışarıdan yorumları içine alan bir çalışma alanıdır. Oryantalizmin bu olumsuz anlamına dikkat çekenlerin başında ise Orientalism (1978) kitabının (Nezih Uzel, İrfan Yayınları, 3. Baskı, İstanbul 1995) yazarı Edward Said gelir. Oryantalistler doğuyu anlamak ve tanımak- tanıtmak için inceleme yapmazlar asıl amaçları Edward Said’in cümlesi ile; “Oryantalizm gerçek Doğuyu değil Şarkiyatçıların görmek istedikleri bir “Şark”ı aksettirir.” Edward Said oryantalizmi “Doğu’ya hâkim olmak, onu yeniden kurmak ve onun amiri olmak için’ Batı’nın bulduğu bir yol” olarak tanımlar. (Edward Said, Oryantalizm, çev: Selahaddin Ayaz,s.15-16, Pınar Yay., ist-1991) Bu aynı zamanda oryantalizmi “ Bir sömürge doktrini.” Haline de getirmektedir. Batı’da Doğu toplumlarını açıklamak için sunulan teoriler, Batının üstünlüğünü daha belirgin bir şekilde göstermektedir. (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, s 13)

Oryantalizmde, doğu batılı için vardır ve doğu batı'ya yabancı olan diğeri ve onun altı olanı yansıtan bir aynadır. Batı, imtiyazlı ve hâkim olan, ilerici tarafı temsil eder. Doğu ise gericidir. (Mahmut Mutman, “Oryantalizmin Gölgesi Altında: Batı’ya Karşı İslâm”, Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, Derleyen: F. Keyman ve arkadaşları, İletişim Yayınları, İstanbul 1996, s. 28-31, Recep Şentürk, “Oryantalizm ve Sosyal Teori”, Oryantalizmi Yeniden Okumak-Batı’da İslâm Çalışmaları Sempozyumu, 11-12 Mayıs 2002Adapazarı, D.İ.B. Yayınları, Ankara 2003, s. 45-47, İsmail Süphandağı, Batı ve İslam Arasında Oryantalizm,

Gelenek, 2004, s. 49.) Her durumda odak noktası Batıdır. (Âlim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, Küre, 2004, s 22) Oryantalizm hem Batı için hem de Doğunun kendisi için Doğu'yu temsil görevini gönüllü olarak yapar. Doğu kendini tanımlayamaz, savunamaz onun bir baş kası tarafından temsil edilmesi gerekir; bu işlevi yapacak olan ise Batıdır. (Hilmi Yavuz, Modernleşme Oryantalizm ve İslam, Boyut, İstanbul, 1999, s. 41) Kendi dışındakileri "gelişmemiş ", "gelişmekte olan", "üçüncü dünya" gibi kategorilere ayıran Avrupa'nın asıl amacı, dünyanın geri kalanının aşağılanması ve aşağılanmış haliyle farklılaştırılmasıdır. Böylece kendi üstünlüğünü daha rahat bir şekilde kabul ettirecek bir alan yaratmış oldu. Batının kurguladığı doğu kavramı coğrafi olmaktan öte ideolojiktir. (Yüksel Kanar, Batı'nın Doğu'su (Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi), Kitabevi, İstanbul, 2006, s. 1-2,72) Batı, Batılı olmayanlara "çağdaş ", kendisiyle "eş zamanlı" olma hakkı tanımaz. (Nilüfer Göle, "Batı Dışı Modernlik: Kavram Üzerine", Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce, cilt III, Iletişim, İstanbul, 2004, s. 60.) Doğu âlemi de batının oryantalizmine karşı Oksidentalizm kavramını ortaya atmıştır ama baskın unsur batı olduğu için oryantalizm kadar kendini gün yüzüne çıkamamıştır. Oksidentalizm, medeniyetler tarihi yazımlında bir denge sağlamayı amaçlamaktadır, onda bir emperyalist hâkimiyet düşüncesi gözükmez. (Hasan Hanefi, "Oryantalizmden Oksidentalizme", (Çev. Hakan Çopur), Uluslararası Oryantalizm Sempozyumu, İstanbul Büyük şehir Belediyesi Kültür Müdürlüğü Yayınları, 2007, s. 80-82, Âlim Arlı, Oryantalizm, Oksidentalizm ve Şerif Mardin, s 60)

Kendi kültürüne yabancılaşan, oryantalist fikirlerden etkilenen bir çok yerli aydın (!) kendi kültür ve dinine yabancılaşmış, kendilerini onlardan farklı- uzak ve batının yanında görmeye ve göstermeye çalışmışlardır. (Mehmed Said Hatiboğlu, "İrtica Nerede?", İslâmiyât, C. X, Sayı: 2, nisan-haziran 2007, s. 9-23, Mehmet Doğan, "Batılılaşma: Mağlubiyet İdeolojisi", Eski Yeni, Sayı:8, Kış 2008, s. 58) Ama az sayıda olsa da Said'in bu bakış açısını eleştiren oryantalistlerde vardır. John M. MacKenzie: " Oryantalist incelemeler, batının entelektüel, teknolojik, siyasi, askeri ve iktisadi üstünlüğünün ifadesinin bir yolu oldu. Oryantalizm iktidarın bir aracı ve hâkimiyetin sembolü bir yapıyı temsil eder, hakikati değil." (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s. 4-5) Tabii bu objektif bakış açısına sahip oryantalist sayısı çok azdır.

Oryantalistler Müslümanlara kendi dinlerini öğretmeye girişecek kadar İslam ülkelerine nüfuz eylemişlerdir. Müslüman bir ülkede yaşayan bazen kendini Müslüman bazen Ateist olarak tanımlasa da aslında oryantalistlerin tanımladığı İslam tarifine göre dinlerini değerlendiren, peygamberlerine bakış açıları batılı Hristiyan oryantalistlerden hiçte farklı olmayan birçok insan vardır. Aslında bu durum onların hedeflerine ulaştığını da göstermektedir:

Oryantalist Samuel Zwemer: "Müslümanları vaftiz etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar, başka çareler deneyelim. İslam memleketlerinde girişeceğimiz faaliyetlerde onlara, hristiyan adetlerini, hristiyan bayramlarını, hristiyan kültürünü, hristiyan ahlakını aşılayalım."(Rahip Samuel Zwemer tarafından misyonerlere yönelik bir konferans da söylenmiştir. İlkadım Dergisi, Mayıs 2004) Diğer bir oryantalist Louis Massignon: "Müslümanların her şeyini tahrif ve mahvettik. Dinleri, inançları, ahlakları, dine bakışları ve insani duyguları mahvoldu. Onların manevi değerlerini, batı medeniyeti potasında eriterek kendimize benzettik. İslamiyet'ten uzaklaştırdık. İslamiyet'i öğrenmeyi, yaşamayı, namaz kılmayı ve Kur'an-ı Kerim öğrenmeyi, suç ve gericilik olarak göstermeyi başardık. Artık çoğu, tam olarak, hiçbir şeye inanmıyorlar."(Rahip Louis Massignon tarafından söylenmiştir. İlkadım Dergisi Mayıs 2004)

Öyle ki İslam alanındaki birçok eser artık İslam âlemi tarafında değil, oryantalistler tarafında incelenir sonra Müslümanların bu eserlerden haberi olur hale gelinmiştir. İlk olarak Hollandalı müsteşrik Juynboll tarafından neşredilen ve İslam vergi hukukunun en kadim kaynaklarından birisi olan Yahya b. Âdem'in Kitâbu'l-Harac'ını 30 küsur yıl sonra neşreden Ahmed Muhammed Şâkir, bu esere yazdığı mukaddimede şunları söylemektedir:"Selef-i salihin'imizin eserlerine keşke biz sahip çıksaydık. Zira bu eserlerden istifade etmenin yolunu bize açan ve o defineleri önümüze seren onlardır. Hiçbir kıymetli kitap yoktur ki, daha önce Avrupalı Şarkiyat âlimleri tarafından neşredilmiş olmasın. Bizler ise uyuyoruz ve elimizin altındaki hazinelerden habersiziz."(Ebubekir SİFİL, İslâm ve Modern Çağ, s.143,Kayıhan Yay.,İst-2004)

Oryantalizm; Doğu kültür ve medeniyetlerinin mühendisliğine soyunmak, "Toplumu ne kadar tanırsan, bu bilgiler ile onları kontrol etmekte mümkün olur." Mantığı ile hareket eden, aslında hiçte iyi niyetli olmayan bir çalışmanın ön çalışa metodudur.

Büyük İskender'den Roma imparatorluğuna, haçlı seferlerinden dünya savaşlarına dek İslam ülkelerine yapılan seferlerin yanı sıra başta İbn-i Sina olmak üzere bir çok İslam âliminin eserlerinin batı dillerine çevrilmesi, misyonerlik faaliyetleri için yapılan ön keşif çalışmaları hep batının ilgisinin İslam âlemi üzerine toplamasına neden olmuştur. Ama oryantalist birçok araştırmacı araştırmalarını önyargılı bir açı ile yaparken, az sayıdaki objektif oryantalistler de son tahlilde dinlerinin ve kendi medeniyetlerinin tarafına yontmadan araştırmalarını sonuçlandırmamışlardır. Oryantalizm Dinî, ticari, siyasi Sebepler başta olmak üzere İslam âlemi üzerinde çalışmalar yürütmüşler ama çoğu kere İslam'ı karalamak, sömürüye önayak olmak, emperyalizme zemin hazırlamak için faaliyetlerde bulunmuşlardır. Meşhur oryantalistlerden bazılar: İ.Goldziher**,** ErnestRenan**,** L. Massignon, Christian Snauch Hurgrange**,** G. Von Grunebaum, P. Hitti, S. Wensink, P. Casanova,R.A. Nichkolson, H.Lammans sayılabilir.

Sömürgeciler, müsteşriklik kültüründen istifade etmişlerdir. Oryantalistlerin yazıları, emperyalizmin dokümanlarına dönüşmüştür. Mısır'ın 1798 yılında Fransa tarafından işgal edilmesi oryantalizm açısından bir dönüm noktasını oluşturmuştur. Ardından 1830 yılında başlayan Cezayir'i işgal faaliyeti, Afrika kıtasının birçok noktasında genişleyen sömürgeler doğu bilimine olan ilgiyi gittikçe artırmıştır. Fas, Tunus gibi yerlerde de benzer durumlar ortaya çıkmış, böylece sömürgecilik Fransız oryantalizmine yeni bir boyut kazandırmıştır (Ahmet Kavas, "Geçmişten Günümüze Fransız Şarkiyatçılığı ve Kurumları, s. 112-113)

19. asırda batılı sömürgeciler, İslam dünyasını parça parça koparıp kendi hâkimiyetleri altına almaya başladılar. Birinci Dünya Harbi'nden sonra, hemen hemen İslam dünyasının tamamı, batı sömürgesinin nüfuzuna boyun eğmiş oldu. Sömürgecilik, kendi maksadına hizmet ettirmek, hedeflerini gerçekleştirip, Müslüman ülkelerde hâkimiyetini sağlamlaştırmak için bir grup müsteşriki kullanmayı başardı. Böylece müsteşriklikle sömürgecilik arasında resmî ve sağlam bir bağ oluştu. İlimlerini, Müslümanların zelil kılınmasına adayan birçok müsteşrik, bu cereyana kendisini kaptırdı. Bu durum, insaflı müsteşriklerin karşısında utanç duydukları bir husus oldu. Bu konuda çağdaş Alman müsteşrik Stephan Wild, şunları söylüyor:" Kendilerine müsteşrik adını veren bir grup, İslamiyet ve İslam tarihi hakkındaki bilgilerini, İslam'ın ve Müslümanların zayıflatılması yolunda kullandılar. Bu, misyonlarına samimiyetle bağlı müsteşriklerin bütün açıklığıyla itiraf etmeleri gereken acı bir gerçektir".

OryantalistKarl Heinrich Becker Almanya, oryantalistSnouck Hurgronje Hollanda, oryantalist Barthold isev Rus, oryantalist Sacy, Louis Massignon ve Hanotaux Fransız emperyalizmine hizmet ederler.

Kısacaoryantalizmin, emperyalizmin ihtiyacı olan bilgi desteğini sağlayan bir geri hizmet birimi, bir toplum ve kültür mühendisliği çalışmasının ilk adımıdır.

Oryantalistler Kuran-ı Kerim'i Hz Muhammed'in yazdığını iddia ederler (İ. Goldziher, Muhammedanische Studien, c.1, s.10-11, TDV İslam Ansiklopedisi, c.14, s.108-11, İstanbul-1996, H. R. GİBB , Muhammedanism, s.27-38'den nakiller için bak: Muhammed El-Behiy, İslami Düşüncede Oryantalist Etki, Çev:İbrahim Sarmış, s.34-40, Ekin Yay.,İst-1996) (Ubeydullah Toprak: Emperyalizm'in keşif kolu: Oryantalizm) Ayrıca Oryantalistler Hz. Muhammed'in peygamberliğini reddetmek yanında Kuran'ın orijinalliğinden şüphe düşürerek onun vahiy olduğu konusundaki inancı çürütmek, Kuran'dan sonra İslâm'ın ikinci ana kaynağını oluşturan sünnet ve hadisleri, bin yılın üzerinde oluşan İslâmî bilim ve disiplinleri değersiz bir konuma indirgemek gibi gayeleri de bulunmaktadır. Ne ilginç tesadüftür ki ülkemizin yerli (!) ateistleri de aynen bu görüşleri ileri sürmekte ve bu görüşleri kendi fikirleri imiş gibi kitaplarında aktarmaktadırlar.

*

Eschatological Themes In The Qur'an; Oryantalist bir eserin tenkidi, Eschatological Themes In The Qur'an*

-Tanıtım ve Tenkit-

Çalışmamız, bir oryantalistin eseri üzerine odaklanmaktadır. Bu anlamda iki şeyi hedeflemekteyiz: hem şekil hem de muhteva açısından tanıtım, hem de eser hakkında genel bir eleştiri.

1) Eserin Tanıtımı

Thomas J. O'shaughnessy S. J.,*Eschatological Themes in the Qur'an,* Cardinal Bea İnstitute Loyola School Theology Ateneo De Manila University, 1986, Philippines.Eser, Cizvit Cemiyetinin bir üyesi ve aynı zamanda Ateneo De Manila Üniversitesinin Loyola School of Theology Fakültesine bağlı Cardinal Bea Enstitüsünün elemanı olan *Thomas J. O'shaughnessy S. J.* tarafından kaleme alınmış olup Ateneo Üniversitesinin yayınları arasında çıkmıştır. Eser, büyük boy olup 141 sayfadan ibarettir. (giriş I-V; metin 1-116; Bib.117-123; indeksler 123-141) Ayrıca yedi ana başlık bir arasözden müteşekkildir. Konusu, Kur'ân'da kıyâmet öncesi ve sonrası temalarıdır. Önce kitabın yazarı hakkında kısa bir bilgi verelim: *Thomas J. O'shaughnessy,* bir Amerikan vatandaşı olup Cizvit cemiyetinin (Society of Jesus) bir üyesidir. Yazar, Chicago Loyola Üniversitesinden M.A.(Master of Arts), Roma Gregorian Üniversitesinden de S.T.D.(Sacred Teoloji Doctorate) derecesi almıştır. Lübnan'da arapça çalışmış, Gregorian Universitesi Missiology Fakültesinde, Ateneo de Manila Üniversitesinde ve New York Fordham Üniversitesinde arapça dersleri vermiş olup şu anda Manila Loyola Teoloji Okulunda arapça okutmaktadır. İki yıldan beri ciddi bir şekilde hasta olan yazara Allah'tan şifalar ihsan etmesini dilerim, tanıtımını yaptığımız bu eserin tercemesine izin verdiği için de son derece teşekkür ederim. Yazarın bir çok makale ve monografisi mevcuttur. Monografilerinden ikisi Orientalia Christiana Analecta (No: 139) ve Biblica et Orientaila(No:11)da yayınlanmış olup bir üçüncüsü ise *"Muhammad's Thoughts on Death"* (Leiden: Brill, 1969)dir. Yine yazar, Romadaki Pofical Oriental İnstitute tarafından yayınlanan *Orientalium Documenta Minora* için Arapça dökümanlarını bastırmıştır. Eser, bir giriş(ıntroduction), altı bölüm(chapter) ve bir arasöz(excursus)'den meydana gelmektedir. Ayrıca Kaynaklar, genel indeks, Kur'ân referansları indeksi, İncil metinler indeksi, Apokrifa

metinler indeksi de kitabın sonuna eklenmiştir.Toplu olarak görülmesi açısından Kitabın içindekileri şöyle sıralamak mümkündür:

Introduction/Giriş

1- Alienation from God İncurring Adverse Judgement/Tanrıdan Yabancılaşma

2- The Throne as an Eschatological Symbol/ Eskatolojik bir sembol olarak Arş

3-The Splitting of Heaven Heralding the Last Judgement/ Kıyâmet gününün habercisi: Göklerin Yarılması, Parçalanması

4- The Descriptive Names for Hell and Their Development under Criticism/ Cehennemin Tanımlayıcı İsimleri ve Bunların eleştiri altındaki Gelişimleri

5-Notions Associated with the Qur'anic Paradise/ Kur'ân Cenneti ile İlgili Düşünceler

6- The Development of the Paradise Theme in the Qur'an/ Kur'ân'da Cennet Temasının Gelişimi

Excursus: Jesus Raised to Paradise / Arasöz: Cennete Çıkarılan İsa

Bibliyoğrafya

İndeksler.

Şimdi kitabın muhtevasını kısaca vermeye çalışalım. Yazar girişte *"Salvation History/Kurtuluş Tarihi"*nin insan ve Tanrı arasındaki üç çeşit diyalogdan oluştuğunu, birinci diyalogun genelde kainata özelde ise insana mutluluğunu paylaştırma düzeninde Tanrının merhametli insiyatifi; ikinci merhalenin, insanın Tanrının planına uyup veya uymama şeklindeki yanıtı; üçüncüsü ise kainatın sonunda Tanrının onları kendi eylemlerine göre ya mükemmel bir yaşama kavuşturması veya korkunç bir hayata kavuşturmasıdır (giriş) Bu hayatın sonunda nihai yargılama, kıyâmet kopmasının öncesinde ve sonrasında husule gelecek olayların; eskatolojinin ana temasını oluşturduğunu söylemektedir(giriş) Konuyu Kur'ân temelli; fakat Yahûdilik ve Hristiyanlık referanslı bir metodla işleyeceğini söyleyen Thomas, Kur'ân'ın eskatolojisinin (Dünyanınsonu ile ilgili bilgilerin) vahye dayandığını; bu konuda anlatımların ve tasvirlerin tamamen sembolik olduğunu; Kur'ândaki bilgilerin veya Hz. Muhammed'in bilgilerinin genelde Hristiyan, yer yer de Yahûdi kaynaklı olduğunu; başka bir ifade ile Kitab-ı Mukaddes ve diğer Apokrif metinlere dayandığını ifade etmektedir (giriş) Bu çalışmadaki gayesinin "irenic/uzlaştırma" olduğunu ifade eden yazar, Hz. Muhammed'in bilgisinin İncil kaynaklı olması, onun ilâhî kaynaklı vahiy olmasını engellemeyeceğini; üstelik Kur'ânın yabancı dilde konuşan bir muallime kendisinin referans gösterdiğini (Nahl, 16/103-105.); zaten Hz. Muhammed'in de bir insan muallime sahip olduğunu inkar etmediğini; fakat ilâhî kaynaklı olduğuna inandığı metnin ortaya çıkarılması hususunda kimseden yardım almadığı hususunda ısrar ettiğini sözlerine eklemektedir(?) (giriş). Arapça kelimelerinin transkribinin, bazı istisnalar dışında *The Encyclopaedia of Islam* (yeni baskı, London: Luzac,1960)'daki gibi olduğunu ifade ederek girişine son verir (giriş)

Yazar, ismini kısaca *"Alieneation from God/Tanrıdan Yabancılaşma"* koyduğu birinci bölümde İslam ve Hristiyanlıkta *"günahın tabiatı, algılanma tarzı"* konularına yer vermekte; ancak iki

din arasındaki günah ayrımını tam olarak aksettirememektedir. Daha ileriki sayfalarda özellikle Kur'ânî kavram olan *"şirk/tanrıdan yabancılaşma"* terimini detaylı bir şekilde ele almakta, Allaha ortak koşulan şeriklerin türlerini âyetlerin yardımıyla ortaya koymakta, ayrıca Kur'ân'ın üzerinde çokça durduğu Yahûdi ve Hristiyanları konu edinen şirk âyetlerini irdelemektedir. Kur'ânın âyetlerinden hareketle Allah'ın yerine konulan hatta ona tercih edilen mal, mülk, para çoluk-çocuk, arkadaş gibi bir çok şeyi "şirk objesi" olarak sunmaktadır. Bunu açıklarken de özellikle (18/32-43 ve 18/43-45) âyetlerdeki meselleri kullanmaktadır (s.1-11) Sonuç olarak şirkin, Allahtan bir yabancılaşma olduğu, dünyaya ve maddeye dalmaktan kaynaklanan bir büyük günah olduğunu; hatta küfür kelimesiyle özdeşleşeceğini; bunun ise hem dünyevi hem de uhrevi cezayı gerektirdiğini söyleyerek birinci bölümü noktalar (s. 10-11).

"The Throne As An Eschatological Symbol" başlıklı ikinci bölümde ise Kur'ân'ın Allaha nisbet ettiği "arş" konusunu ele almaktadır. Arşın, Allahın kendisinden kainatı yönettiği kraliyet makamı, hakim ve kral olarak Allahın fonksiyonların sembolü olduğunu ifade eden Thomas, ileri sürdüğü bir takım delillerle arşın Kitabı Mukaddes ve Rabbinic kaynaklı olduğunu ortaya koymaya çalışmaktadır (s.12-3). Kur'ândaki arş metinlerini *"Arşın Rabbi", "Arşı taşıyanlar", "Arşa oturan" ve "Arşın sahibi"* şeklinde dört gruba ayırarak inceler (s. 13). *Arşın Rabbi,* grubunu oluşturan metinlerin *"Allahın birliği/tevhid"* konusunu ortaya koyduğunu; bu metinlerinin üçüncüsünde arş, gökler ve yer ile; dördüncüsünde ise sadece göklerle zikredildiğini; bu ve âyetlerdeki "hak" ifadesinin Allahın hükümranlığını ortaya koyduğunu; arş ile Allahın birliğinin ve hakimiyetinin anlatıldığını ifade etmektedir. Ayrıca Kur'ân'daki "kürsi" kelimesinin de arşla anlamdaş olduğunu ve Aramice'den alındığını sözlerine eklemektedir(s. 13-17). *Arşın taşıyıcısı* ifadesinin ise kıyâmeti ve ilâhî yargılama/hesabı çağrıştırdığını söyleyen Thomas, bu grupla ilgili Kur'ân pasajlarını sıraladıktan sonra bu tasvirlerin Kitabı Mukaddese ait olduğunu -bir takım metinler sıralayarak- iddia etmektedir. Bu grup metinlerde kıyâmet, ba's günü, ilâhî yargılama konularının ele alındığını söylemektedir (s. 17-18). Thomas, bir taraftan *Arşa Oturan* metinlerin kontekslerinin, göklerin ve yerin yaratılması ve Allahın arşına kurulması temalarıyla beraber zikredildiğini ve Allahın mutlak yaratıcı ve yönetici olarak vurguladığını anlatırken diğer taraftan yaratma, arşın istivası gibi konuları Kitab-ı Mukaddes kaynaklı olduğunu ispat etmekten de geri durmamaktadır. Ayrıca müfessirlerden nakiller yaparak bu arş metinlerinin literal manada değil; metaforik/mecazi anlamda *"Allahın hakimiyeti"* şeklinde anlaşıldığını da ifade etmektedir. Ayrıca arşın suyun üzerinde olması âyetinde ise bir takım süpekülatif ifadelerle rabbinic fikirlerden ilham alındığını ima etmektedir. Son olarak bu arş metinlerinin de Allahın mutlak hükümranlığı yanı sıra öldükten sonra dirilme fikirlerini de konu edindiğini söylemekte; yaratma işinin Kur'ân'da devamlı kullanılan "emir" kelimesiyle yapıldığını ifade etmektedir(s. 18-29). *Arşın sahibi* grubunda yer alan metinlerin ise tevhid, yaratma, kıyâmet ve vahiy gibi dört ayrı temayı ihtiva ettiğini söyledikten sonra ilgili âyetlerle konuyu bu dört zaviyeden açar; fakat Kitab-ı Mukaddes'e referans vermeyi de ihmal etmez (s. 29-34). Bu bölümün sonunda Arş metinlerinin tümünün Hz. Muhammed'in Mekke'den ayrılıp Medine'ye yerleştiği zaman içinde kullanıldıklarını, bunları ise Yahûdilerle ilişki kurulması arefesinde olduğundan onlardan öğrenmiş olabileceğini; bu bir kaç yıl içindeki metinlerin çoğunun Haggadah'tan alınan tasvirlerle ve Rabbinic bilgilerle dolu olduğunu ve buradan da Yahûdi bir muallim tarafından öğretildiği sonucunun çıkarılabileceğini söyleyerek bu bölümü bitirmektedir (s. 33-4).

Üçüncü Bölüm olan *"The Splitting of Heaven Heralding the Last Judgment/ Kıyâmet Gününün Habercisi: Göklerin Yarılıp Parçalanması"*ında Thomas, Kıyâmetin alametlerinden birisi olarak Kur'ân'ın "fatara, fecere, şakka" fiilleriyle sıkça üzerinde durduğu temanın, göklerin yarılması olduğunu, bunun aynı şekilde İncil'de de var olduğunu söyledikten sonra göklerin

yarılması ile ilgili metinleri verir. Bu ifadelerin çağrışımının yeniden diriliş ve kıyâmetin başlangıcı olduğunu ifade eden Thomas, referanslarını vererek bu temanın sık sık Kitabı Mukaddeste de vurgulandığının altını çizer. Göklerle ilgili verdiği ikinci grup metinlerin ise göklerin yarılması değil, aynı zamanda sarsılması, tomar gibi dürülmesi, duman kaplaması, kapı kapı olması ve nihâyet başka göklere tebdil edilmesi gibi konuları anlattığına işaret ederek, bunların Kitabı Mukaddesteki karşılıklarını da nakleder ve bu konularla ilgili müfessirlerin açıklamalarından da faydalanır (s. 35-42).

"The Descriptive Names For Hell and Their Development under Criticism/ Cehennemin Tanımlayıcıİsimleri ve Bunların Eleştiri Altında Gelişimi" başlıklı 4. bölümde ise Thomas, nüzul suresi içerisinde cehennemin aldığı isimleri incelemektedir. Cehennem tasvirlerinin muhaliflerin eleştirileri altında bir gelişme gösterdiğini ve cehennemin yedi isimle anıldığını ifade etmektedir. Bu yedi ismin yanı sıra cehennemi ifade etmek için bir takım isimlerin kullanıldığını söyler ve gayy, âraf, uhdûd, siccîn gibi kelimelerin cehennemin ismi olamayacağını ispata çalışır. Bazı kelimelerin(*berzâh, sa'ûd, hicâb, samûm*) de cehennemin bir bölümünü anlattığını ifade eder. *Azab, nâr ve harîk* kelimelerin cehennemin ismi olduğunu; azabın hem cehennemle hem de cahîm ve saîrle kullanıldığını; harîkın ise müstakil bir isim değil, ateşin bir sıfatı olduğunu söylemektedir (s.43-45). Bu bölümde *hâviye, cahîm, sa'îr, cehennem, lezâ, sakar ve hutâme'*den oluşan 7 ismin üzerinde genişçe duracağını fakat isim olduğu tartışılanları ele almayacağını belirtir. Bu yedi ismin, İslam literatüründe 15/43-44 âyetine dayanârak cehennemin bölümü/katı olduğu söylenmesinin tamamen tatminkar olmadığını ifade eder. Oryantalistlerin de bu yedi ismin kullanımı için kesin bir açıklama getiremediklerini söyleyen Thomas, Kur'ânın kronolojik sıralamasını ve âyetlerin konteksini dikkate alarak bunların muhtevalarını belirlediğini ifade eder. Âyetlerin tertibinde de R. Blachére'nin tertibini asıl alarak I. Mekke dönemi, II. Mekke dönemi, III. Mekke dönemi ve Medine dönemi şeklinde âyetlerde cehennem isimlerinin kullanımını listeler ve bu listeden şu sonuçlara ulaşır:

a) Kullanım farklılığının en çok olduğu dönem, I. Mekke dönemidir.

b) Cehennem, lezâ ve sakarın marife ve nekra olarak kullanımı özel isim olduklarını gösterir.

c) Hâviye, sakar ve hutâme ise hem kelime anlamlarını hem de cehennemi ifade etmektedirler.(s.45-51).

*Hâviye'*nin nüzul tertibinde azab yerini ifade eden ilk kelime olduğunu (101/6-9) söyler. Kelimenin kökenini tartışır ve arapça olduğu kanaatine varır(s. 51-53). *Cahîm'*in hâviyeden sonra kullanılan ikinci isim olduğuna işaret eder ve Kur'ândaki geçtiği yerleri tablolaştırarak sunâr. Bu metinlerden alev yığını ve kızgın ateş anlamını çıkarır. Kelimenin Habeşçe gahannam'in bozulmuş şekli olduğu ileri sürenlerin olduğunu, fakat bu kelimenin Arapça chm kökünden -diğerlerini isbat edemediğinden geldiğini mecburen kabul eder (s. 54-60). *"Sa'îr'*in cehennem için kullanılan üçüncü isim olduğunu; dört dönemde 16 yerde geçtiğini; âyetlerden çıkarılan manasının "kızgın ateş" olduğunu; "kelime, İncil'deki "sa'îr"den türemiştir." diyenler olmuşsa da bunun Arapça bir kelime olduğunu" söyleyen Thomas, Blachere'nin tertibine ve kendi kurduğu mantıki silsileye uymadığı için -müsteşriklerin devamlı kullandığı- *"sonradan ilave"* teorisini sa'îrin geçtiği bazı âyetlerde ileri sürmektedir (s. 60-63).

Cehennem ise Thomas'a göre azab yerinin en önemli ve karakteristik ismidir. Bu ismin kullanımında da aynı "sonradan ilave" teorisi yoğun bir şekilde uygulanmıştır. Ayrıca cehennemin kullanıldığı sıralarda Yahûdi ilişkisinin artması hasebiyle Cahîm kelimesinin tam

ve sahih şekli olan cehennemi Hz. Muhammed'in Yahûdi hocalarından öğrendiğini ileri süren yazar, kelimenin kökeniyle ilgili olarak "İbranice *gĕhinōm*'dan alınmış ödünç bir kelime olduğu genellikle kabul edilmektedir." demektedir. Cehennem isminin geçtiği metinlerin genel bir özetini verdikten sonra cehennemin cahîm yerine kullanıldığı faraziyesini kabul etmektedir (s.63-68). Diğer bir terim olan *Lezâ*'nın anlamını "korkunç alevli ateş" olarak belirlerken kelimenin kökeni ile ilgili yabancı kaynaklı olduğu ileri sürülmüşse de genelde arapça bir terimi olduğunu ve cehennemin özel ismi olarak kullanıldığını kabul etmektedir (s.68-69). *"Kur'ân'da 4 defa kullanılan "Sakar" terimi, aslında cahîm kullanılması gereken yerlerde bunun cahîmin yerine geçirilmiştir. Kendisinden sonra kullanılan ma edrake ma kalıbının kullanılması ve kafiye sisteminin cahîmi gerektirmesinden ötürü kelimenin kökeni hakkında müsteşriklerin yabancı kaynak arayışları olmuştur."* diyen müellif, hocalarının görüşünü benimsemektedir (s. 69-72). *Hutâme* ismi, I. Mekke döneminin surelerinin birinde geçtiğini söyleyip kelimenin manasıyla ilgili gerek müfessirlerden gerekse müsteşriklerden alıntılar yapar. Kelimeye çeşitli manalar verilmesine rağmen Thomas, ifadenin geçtiği âyetin bir sonrasında geçen "büyük yiyici" manasını tercih etmektedir (s. 72-75). Cehennemin özel isimlerini inceledikten sonra *"Notions Associated with the Quranic Paradise/Kur'ân cennneti ile ilgili Düşünceler"* başlıklı bölümünde genel olarak cennet metinlerindeki muhtevayı sunâr. İyilerin mükafat yerini ifade eden genel terimin cennet olduğunu söyler ve bu kelimenin Süryanilerden alındığını iddia eder. Daha sonra cennetin marife, nekra, müfred, tesniye ve cemi şekillerini inceler. Ve cennet metinlerinden hareket ederek şu alt başlıklarla cenneti anlatır(s. 76-77). *"Altlarından ırmaklar akan cennetler"* başlığında ilk Mekke döneminin cennet metinlerinin karakteristiğinin; pınârların ön plana çıkarılmış olmasıdır, der. Gölgeler ifadesinin bu dönemde cennetler yerine kullanıldığını ve belirli bir zaman sonra pınârların yerini nehirlere bıraktığını ifade eder. Son Mekke ve bütün Medine dönemlerinde 35 yerde kullanılan *"altlarından ırmaklar akması"* ifadesinin Hristiyan metinlerinde de geçtiğini söyleyerek kaynağının orası olduğunu ima eder (s. 77-78). *"Cennete giriş"* başlığında cennet ve girme ilişkisini ortaya koyar(s. 78-79). *"Ebedi ikamet edilen cennetler"* başlığında cennetin ebediliği konusunun ifade tarzı olarak isim cümlesi ve hal cümlesi halinde olduğu üzerinde genişçe durur (s. 80-82). *"Naîm cennetlerinde"* başlığının altında naîm ifadesinin tarihi seyrini ve her aşamada yüklendiği manaları zikreder (s. 82- 84). *"Mükafat olarak cennetler"*de ise Kur'ânın bazı yerlerinde cennet lafzının yerine ecir, rızık, ceza, nüzul, sevab terimlerini kullandığını söyler ve bu terimleri anlamlandırır (s.84-5). *"Cennetler, Bir Zafer ve Kurtuluş Yeri olarak"* başlığında cennetin yerine kullanılan "fevz" ve "mefâz" terimlerini ve âyetlerdeki muhtevalarını inceler (s.85-86). *"Vadedilen Cennet"* altında ise "cennetin vadedilmesi" konusunu detaylandırır (s.87). Son olarak *"Yaklaştırılan cennet-Yüksek Cennet"* başlığında ise cennetin yaklaştırılması ile cennetlerin yüksek olması konularına kısaca temas eder (s.87-88).

Cennet muhtevasını kısaca özetledikten sonra dördüncü bölüm olan *"The Development of the Paradise Theme in The Qur'an/Kur'ân'da Cennet Temasının Gelişimi"*nde cennetin isimlerinin kronolojik sıralamada geçirdiği devreleri incelemektedir. I. Mekke döneminde; Kur'ânda mükafat yerini anlatan ilk ismin "naîm" olduğunu ve cennet isminin ise çeşitli yerlerde kullanıldığını âyetlerin tertibiyle sunmaktadır. İlk zamanlar cennete kapalı atıflar yapılırken (*mükafat, ödül, rızık*) daha sonra sekiz isim bu yeri ifade etmek için kullanılmıştır. Bu sekiz isimden üçünün, naîm, meva ve illiyyûn'un I. Mekke devrinin ilk surelerinde geçtiğini söylemekte; bu terimlerle ilgili bilgiler sunmaktadır. Bunlardan sonra "el-âhire" kelimesinin "dâr" kelimesiyle terkiplerinin geçtiğini; sonra da bir yerde "hüsna"nın ve "rahmet"in zikredildiğini ifade etmektedir(s.89- 95). II. Mekke döneminin ilk başlarında Adn, firdevs ve huld cennetleri terimleri kullanıldığını söyleyen Thomas, bu ifadelerin gerek sözlük anlamlarını gerekse Kur'âni muhtevasını sunâr(s. 95-98). III. Mekke döneminde ilk zamanlar "el-âhire" ve "cennet" isimlerinin kullanıldığını söyleyerek âyetlerin muhtevasını detaylı bir şekilde zikreder.

Daha sonra "dâru'lkarar" ve "dâru's-selâm" isimlerin kullanıldığını; bunları ise "haya-vân" ve "dâru'l-mukâme"nin takip ettiğini söyler ve bu kavramları genişçe izah eder. Hatta yeri geldikçe Kitabı Mukaddese de göndermelerde bulunur(s. 98-103).Medine döneminde ise en yaygın kullanılan ismin "cennet" olduğunu; ayrıca "cezadan emin yer", "asil giriş", "mutlu son" ifadelerinin kullanıldığını; bunları Adn ve Naîmin izlediğini açıklar. Bu son dönemde özellikle "rıdvân" "kurtuluş yeri/fevz-mefâz" ve "ilâhî mağfiret/keffereğafere" nin çokca anıldığını zikreder ve bu üç terimin tafsilatlı açıklamasıyla bu bölüme son verir(s. 103-108).

Bu eskatolojik temaları dördüncü bölümle bitirmesine rağmen kitabının son kısmına *"Excursus: Jesus Raised to Paradise/Arasöz: Cennete Çıkarılan İsa"* başlıklı konusuyla uzaktan alakalı olan bir konuyu ele alır. Burada cennet konusundan çok, Hz. İsa etrafında dolaşan hadiselerden ve konulardan bahsedilir. Bu ara konuya girerken Kur'ân'ın İsa ile ilgili bilgilerinin İncil'den iktibas olduğunu ifade ederek başlar. İncil'de geçen *"Benim ve sizin tanrınıza...."* ifadesinin Kur'ân'da *"Benim rabbim ve sizin Rabbiniz"* şeklinde geçmesi hasebiyle her iki dine göre bunların açılımını yapar. Daha sonra *"İsa'nın refi"* konusuna geçerek bunun çıkarılması hususunda İslam Teolojisinde ittifakın; fakat ölüp ölmediği hususunda ihtilafın olduğunu söyler. Bunun akabinde Hz. İsa'nın annesi Meryem'i ele alır ve bunun Kur'ânda Hz. Mûsa'nın kız kardeşi ile karıştırıldığını iddia eder ve bu ismin Hristiyanlıktaki önemini genişçe izah eder. Bundan sonra tekrar *"benim Tanrım ve sizin tanrınız"* ifadesine dönerek bunun Hristiyani yorumlarını sunâr ve çoğunlukla bu ifadeden Hristiyanların İsa'nın ilahlığını çıkardıklarına ve Kur'ân'ın ise bunu kesinlikle reddettiğine işaret eder. Ayrıca *"Benim Rabbim ve sizin Rabbiniz"* ifadesinin İncil'den alındığını Kur'ândaki İncil'e benzeyen örnekleri delil göstererek iddia eder. Son olarak Hz. İsa ile ilgili metinlerin Kitab-ı Mukaddesle karşılaştırıldığında Hz. Muhammed'in bu bilgileri İncilden bir öğretmen vasıtasıyla öğrendiği sonucuna varılacağını ifade ederek arakonu bölümünü bitirmektedir (s. 108-116). Metin bölümünden sonra kullandığı kaynakların listesini (s. 117-123) ve önemli kelimelerin Kur'ân âyet referanslarının, İncil âyet referanslarının ve apokrif metin referanslarının indekslerini vererek kitabını sona erdirmektedir (124-141)

2- Eserin Genel Bir Tenkidi

Tanıtmaya çalıştığımız [ve tercemesini şu an bitirmiş olduğumuz] bu eser, nihâyetinde bir oryantalistin çalışmasıdır. Dolayısıyla bunda İslam hakkında yanlış fikirlere veya en azından bundaki bilgilerin diğer kutsal kitaplarla referanslandırılmasına rastlamak, normal bir hadise olarak görülmelidir. Bir önceki kitabın tanıtımı başlığında diğer dinlere ve dillere yapılan atıfların yoğunluğu açıkca görülmektedir. Eser hakkındaki tenkitlerimizin muhtevaya yönelik parçacı bir eleştiri olmaktan ziyade esasa yönelik olacağını burada hatırlatmak durumundayız. Çünkü muhteva tenkidi, başlı başına yapılacak bir iştir. Çalışma, eskatolojik kavramlar üzerine yoğunlaşmış,*arş,cennet, cehennem, göklerin yarılıp parçalanması*; bir de *yabancılaşma/ şirk* kavramlarının Kur'ân'ın nuzul sırasına göre anlam alanlarını, farklılıklarını ve her konu ile ilgili tarihî süreçte geçirdiği devreleri tartışmıştır. Tespitimize göre müellifin bu çalışmasında metodolojik açıdan yanlış olduğu söylenebilecek şeyler, üç noktada odaklanmaktadır: *Kaynak meselesi, diğer din ve dillerle referanslandırma ve kronolojik tertipte müsteşrikleri esas alma.* Şimdi bunlar üzerinde kısaca duralım.

1) Yazarın, kitapta geçen Kur'ân metinlerini -selefleri gibi- Hz. Muhammed'in kelamı, dolayısıyla bir beşer sözü olarak takdim etmesi,*"metnin, kaynağının Allah olduğu ve en son hakikat olduğu"* gerçeğini kabul etmemesi; Kur'ân vahyini, *"sosyolojik bir vakıa"* olarak telakki etmesinden dolayı metnin ilâhîliğini, kutsallığını gözardı etmesi... Müsteşriklerin bu yaygın anlayışını biraz açmak gerekmektedir. Kur'ân ve İslam üzerinde çalışma yapan batılı bir bilim

adamının karşılaştığı problemleri, *Kur'ân'ın gerçekliği ve kaynağı* olarak belirleyen Watt, *"bu durumda Müslüman olmayan bir bilim adamı, Kur'ân fikir sistemi üzerinde çalışırken ne yapacaktır?"* sorusunu şöyle cevaplayarak müsteşriklerin önyargılı bu çıkmazına işaret etmektedir: *"Bu bilim adamı, "en son gerçek" problemiyle meşgul olmayacaktır. Çünkü bu problem, insan tarafından kazanılmamış; bilakis kendisine telkin edilmiştir. Ayrıca o, Kur'ân fikirler sisteminin nisbî manada izah ettiği kadârıyla "bu gerçeğin" varlığını kabul edecek ve bu fikirlerin aralarındaki ilişkilerini göz önüne alarak bunların zaman içinde gelişimi, toplum hayatındaki yerleri ve benzeri konularla meşgul olacaktır. Aynı zamanda nisbî manada fikirlerin gerçekliğini inkar etmeden ve bu gerçeklerin basit bir seviyede nihâî gerçekliğini isbata kalkışmadan "tarafsız bir dille" görüş ve düşüncelerini ifade edecektir."* (Watt, W. Montgomery, *Bell's Introduction to the Qur'an,* Edinburgh,1970, s. 184.*Eschatological Themes in the Qur'an -Tanıtım ve Tenkit-* / 341) Yukarıda Watt'ın ifadelerine dikkat edilirse, Kur'ân'ın "nihâî gerçek" olduğu kabul edilmemekte ve onun "sosyolojik bir vakıa" olarak nisbî gerçekliği kabul edilmektedir. Müellifimiz de kaynak meselesinde aynı görüşü paylaşmaktadır. Kur'ân'ın kaynağı olarak Hz. Peygamberin gösterilmesi, Kur'ân'a insan yapıtı eserlerde olduğu gibi *"edebî-tarihî tenkit metodları"* nı uygulama sonucunu getirmekte; Kur'ân'ın kendi üslûbu ve i'cazı gözardı edilmekte ve O'nun kendi yapısı içinde değerlendirilmesi gerekirken insanların yazdığı eserlerdeki yazım şartları, kuralları ve kriterleri onda aranmaktadır. Bu bakış açısı, *"Niçin Kur'ân'ın bildiğimiz manada bir sistematiği, girişi, gelişmesi, sonuç bölümleri yoktur."* şeklinde anlamsız bir eleştiriyi ve beraberinde de zorlama teorileri (*sonradan ilâve* gibi) gündeme getirmektedir. Bu tür dayatmaların arka planında aslında *"kendi ilâhî kitaplarının tahrif edilmesi, insanlar tarafından yazılmasına karşın Kur'ân'ın lafzen korunmuşluğu ile karşılarında durmasının hazmedilememesi"* yatmaktadır. Başka bir ifade ile her kutsal kitabı kendi şartları içerisinde değerlendirmeleri gerekirken Kur'ân'ı, İncil ve Tevrat mesabesinde tutmaları temeldeki hatalarıdır. Bu kitaplar, hepsi aynı mesabede değildir; çünkü Tevrat ve İncil Allah'tan geldiği şekilde korunmamış, gelenekle karıştırıldığı gibi insanların müdahalesi söz konusu olmuştur. Kur'ân'a ise insan müdahalesi olamadığı gibi geleneğin de ona tesiri söz konusu değildir. Bu yüzden her kutsal kitap, kendi mantalitesi ve şartları içerisinde değerlendirmeye tabi tutulması gerekmektedir. Aslında objektif bir bilim adamının yapacağı şey, kafasındakilere göre bir olguyu tanımlama yoluna gitmekten ziyade onu olduğu gibi değerlendirmeye almaktır. Dolayısıyla tarih, kronoloji, bütünsellik ve sistematik şeklindeki bilimsel çalışmalarda aranan kriterler Kur'ân için bir anlam ifade etmemektedir. Onun için önemli olan mesajıdır. Bu yüzden müsteşriklerin önce bu gerçeği görmeleri gerektiğine inanıyoruz. Aksi takdirde bu tarihi hataları, tarihsel olmaktan çıkacak, her dönemde her yazılan eserde -şimdiye kadâr yapıldığı gibi bunlar devam edecektir.

2) Yazarın, Kur'ân'daki bir konuyu incelerken ısrarla bilgileri diğer dinler (yahûdilik ve hristiyanlık)le referanslandırması; bununla da Kur'ân eskatolojisinin Kitab-ı Mukaddes ve diğer apokrif metinlerden çalıntı olduğunu ima etmesi; hatta bazen bunu açıkça ilan etmesi.... Müellif, Kur'ân kavramlarının kendi bütünlüğü ve dili içerisinde incelenmesinden ziyade onların Kitab-ı Mukaddes kaynaklı olduğunu isbata ağırlık vermiştir. Bu, tamamen bilimsel objektiviteden uzak bir tutumdur. Kelimelerin kökenlerini araştırma hususunda özellikle İbranice, Süryanice ve Aramice dilleriyle bağlar kurmaktadır. Yazar, çalışmasının gayesini *"The aim of this study is irenic..."* ifadesiyle başlatmakta ve *"Hz. Muhammed'in İncil materyallerini kullanmasının Kur'ân'ın ona vahyedildiğini engellemiyeceğini, hatta Kur'ân'ın bile "bir öğretmen"e referansta bulunduğunu; üstelik bu öğretmen meselesini Hz. Muhammed'in inkar etmediğini"* iddia etmektedir. Dikkat edilirse Thomas burada yüzeysel bir polemiğe girmektedir. Çünkü Kur'ân'ın İncil metinlerini kullandığını iddia etmek, onun vahiy mahsulu olduğunu bir manada inkar etmektir. Thomas, *"İncil de Kur'ân da Allah'ın vahyidir;*

dolayısıyla Kur'ân ile İncilin ortak noktalarının bulunması, normaldir. Kur'ân'ın en son vahiy olması hasebiyle gerek İncil ve gerekse Tevratı tamamlayıcı konumundadır." deseydi bu kabul edilirdi. Ama ille de onlardan alındığını söylemek, bunların hepsinin Allah'ın vahyi olduğu gerçeği ve bilimsel objektivite ile bağdaşmamaktadır. Üstelik Thomas, Kur'ân'ın 16/103-105. âyetlerini ya anlamamakta veya saptırmaktadır. İlgili âyetin meali şöyledir: *"Biz onların "Ona bir insan öğretiyor!" dediklerini biliyoruz. Haktan saparak kendisine yöneldikleri adamın dili yabancıdır; bu ise apaçık Arapça bir dildir."* Thomas'ın, bu âyetin Hz.Peygamberin yabancı dille konuşan bir öğretmenden bilgi almasına referans gösterdiğini söylemesi, saptırmadan başka bir şey değildir. Çünkü âyet, özellikle böyle bir iddiayı -sebeb-i nüzulüna göz atmasak bile- lafzıyla reddetmektedir. Üstelik Hz. Peygamberin de böyle bir şeyi inkar etmediğini söylüyor ki bunu ancak "iftira" kelimesi karşılayabilir. Çünkü Kur'ân,bunun Allah'tan bir vahiy olduğunu Kur'ân, *"Bu (Kur'ân), kendisine vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir." (* Necm, 53/4.) *, "Ben de sizin gibi bir insanım, bana vahyolunuyor..."* (Kehf, 18/110.), *"Bu Kur'ân bana vahyolundu..." (* Enam, 6/19.) şeklinde net olarak ortaya koymaktadır. Ayrıca Hz. Peygamber'in buna hiç bir müdahalede bulunamayacağını ise şu tehditleriyle anlatmaktadır: *"Yemin ederim gördüklerinize ve görmediklerinize. Bu Kur'ân değerli bir elçinin sözüdür. O, bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz? Bir kahinin sözü de değildir. Ne de az düşünüyorsunuz? Bu Kur'ân, Alemlerin Rabbinden indirilmiştir. Eğer Muhammed, bazı laflar uydurup bize iftira etseydi, elbette onun elini yakalar, sonra onun can damarını keserdik." (* Hakka, 69/38-46.) Âyetin metni açık olmasına karşın nüzul sebebi ise bunu daha da pekiştirmektedir. Âyetin iniş ortamını ve sebebini Süleyman Ateş hocamızın mealinin kenârına düştüğü notlar, son derece güzel bir şekilde tablolaştırmaktadır: *"Araplar, kalplere şüphe atmak için Hz. Muhammed'e şair, mecnun gibi çeşitli iftiralar yanında bir de "Kur'ân'ı O'na bir insan öğretiyor." demişlerdi. Güya Hz. Peygamber bazen Cebra, yahut Yaiş adlı Rum bir Hristiyan köleyi dinlermiş de bu sözleri ondan alırmış. Bugün de bazı müsteşrikler, Hz. Peygamber'in çocukluğunda Rahip Bahira ile bir iki saat görüşmesini ele alarak fikirlerini ondan öğrendiği gibi mantıksız görüşler ileri sürmüşlerdir. Önce basit bir köleyi dinlemekle asırlarca cihanı yöneten prensipler, ilmin doğruladığı, kainat kanunlarını özetleyen bilgiler öğrenilmeyeceği gibi, herhangi bir şahısla bir iki saat görüşme ile de öyle yüksek bilgiler kazanılamaz. Nitekim bu insanlarla görüşenler pek çoktu, neden onlardan böyle bir şey çıkmadı? Sonra bunlar, bu yüksek bilgilere sahip olsalardı, pekala peygamberliklerini ilan ederlerdi. Kaldı ki doğru dürüst Arapça konuşmasını dahi bilmeyen bir Rum köle nasıl bütün edebiyatçıları susturup hayran bırakan bu sözleri öğretebilir? İşte yüce Allah, onların bu tutarsız iddialarını çürütmek için diyor ki: "Biz onların...."* (Ateş, Süleyman, *Kur'ân-ı Kerim ve Yüce Meali,* ys. ts., s.278.) Müellif, *"bazı çağdaş Müslüman bilim adamları da, Hz. Muhammed'in İncil malzemelerini bildiğini savunduklarını; bunların, şâyet O, peygamber kıssalarının muhtevasını (vahiyle elde edilen bilginin dışında) tarihsel olarak bilmiyorsa, Kur'ân'ın kendisine ne söylediğini anlamayacağını iddia ettiklerini"* söylemektedir ki burada bu iddiayı ileri sürenlerin kimler oldukları ve nerede bu iddiayı dile getirdikleri açık değildir. Üstelik Kur'ân, özellikle kıssa pasajlarından sonra basmakalıp bir ifade kullanır: *"Bunlar, gayb haberlerindendir; Biz onu sana vahyediyoruz."* (Âl-i İmrân, 3/44; Hûd, 11/49; Yûsuf, 12/10.) Hatta bazı yerlerde bunu -sanki bu müsteşriklere cevap olması için- daha çarpıcı ve net ifadelerle verir: *"(Onlar bu işi yaparken) sen onların yanında değildin..."* (Âl-i İmrân, 3/44; Yûsuf, 12/102.) , *"Ne sen ne de kavmin, daha önce bunları bilmiyordunuz."* (Hûd, 11/49.) , *"Mûsaya o işi yaptığımız vakit, sen Mukaddes Vadinin batı tarafında değildin, o olayı görenlerden de değildin... Sen Medyen halkı arasında oturmuş da değildin ki (orada olanları görüp öğrenesin de) âyetlerimizi bunlara okuyasın.(Yani bu bir yerden görme ve öğrenme ile değildir... bu olayları biz sana vahyettik.) Mûsaya nida ettiğimiz zaman sen Tur'un yanında değildin. Fakat Rabbinden bir rahmet olarak (orada geçenleri sana bildirdik.)"* (Kasas, 28/44, 45.) Bu tür âyetler, Rasûlun o anlatılanları daha önce bilmediğini ve bunların ancak vahiyle

bildirildiğini ifade etmektedir. Yine müsteşriklerin *"bir öğretmenin Kur'ân bilgilerini ona öğrettiği"* şeklindeki iddialarını başta Thomas'ın farklı bağlamda kullandığı *"Biz onların "Ona bir insan öğretiyor!" dediklerini biliyoruz. Haktan saparak kendisine yöneldikleri adamın dili yabancıdır; bu ise apaçık Arapça bir dildir."* âyetiyle; buna destek olarak da *"Ey Muhammed sen bundan önce bir Kitab okumadın; elinle de yazmadın. Öyle olsaydı Allahın sözlerini boşa çıkarmaya çalışanlar kuşkulanırlardı."* (Ankebût, 29/48.) *"Sen, Kitap nedir, ... bilmezdin..."* (Şûra, 42/53.) âyetleriyle reddetmektedir. Kısaca, Kur'ân'ın kendisi, öğretmene değil, bir öğretmenin olmadığına referans göstermekte ve bilgilerin direkt Allah'tan alındığının altını çizmektedir. Demek ki, yazarın girişinde zikrettiği *"uzlaştırma"* (Thomas, J. O'shaughnnessy, *Eschatological Themes in the Qur'an,* Manila, 1986, giriş. Ayrıca tercemedeki müellifin giriş bölümünde ilgili yere bakılabilir.) , bu açıklamalara göre "Kur'ân'ın diğer kitaplarla kaynaklandırılması" veya "özdeşleştirilmesi" şeklinde anlaşılabilmektedir. Ayrıca yukarıda atıfta bulunduğumuz Watt'ın paragrafındaki *"tarafsız bir dille"* incelemenin -Kur'ân'ın diğer dinlerle referanslandırma ve onu iptal etme girişimleri dikkate alınınca- eğer iyi niyetle söylenmişse *"safça bir yaklaşım"*; art niyetle söylenmişse *"kandırmaca"* olduğu hemen anlaşılacaktır. Diğer bir çok müsteşrik gibi Thomas'ın da eseri dikkatlice incelendiğinde Kur'ân'ı Hz. Muhammed'in eseri olarak takdim etmesi bir yana; eskatolojik temaların kaynağının Hristiyan ve Yahûdiliğe ait olduğunu isbat etme gayreti içerisinde olup kavramların kendi dili içinde hiç şüpheye mahal bırakmayacak şekildeki asıllarını, etimolojilerini görmezlikten geldiği ve kavramın kökenini başka dillerde aradığı görülecektir. Ne yazık ki söylediği "muhtemelen"li ifadeler, sağlam dayanağı olmayan birer hipotezden ileri gitmemektedir. Dolayısıyla bilimsel bir değeri olduğu tartışılır. Ayrıca bu eskatolojik temaların Hristiyanlık ve Yahûdilikte var olması, herkes tarafından bilinen bir realitedir. Tahrif edilmeden önce Tevrat ve İncil metinlerinde de bu konuların bulunması gerekmektedir. Çünkü Allah'ın Rasûlleri vasıtasıyla gönderdiği dinler, Adem ile başlayıp Hz. Muhammed'le noktalanan "İslam" çizgisini oluşturmaktadır. Kur'ân da kendisinden önceki dinleri *"doğrulayıcı/tasdik edici"* bir fonksiyona sahip olduğunu sarâhaten açıklamaktadır.(Örnek olarak bkz. Bakara, 2/97; Âli İmrân, 3/50; Mâide, 5/46, 48; Fâtır,35/31.) Keza doğruladığı unsurlara âhiret hayatı ile ilgili muhtevanın da dahil olduğunu söylemek yanlış olmaz. Böyle olunca ilâhî dinlerde âhiret inancında bir paralelliğin olacağı kesindir. Bu bilgilenme ışığında gerçeğe uygun bir yargı; *"Bütün ilâhî dinlerin kaynağı birdir; Allah'tır."* şeklinde olmalıdır. Ama genel olarak Kur'ân'ın, özelde ise eskatolojik temaların bu iki dinden çalıntı olduğunu iddia etmek; hem mesnedsiz bir iddia, hem de maksatlı bir iftiradır. *Thomas J. O'shaughnassy, "Eschatological Themes in the Qur'an"* adlı eserinde "cennet" kelimesinin kökeni hakkında *A. Jeffery*'i kaynak göstererek *"Eskatolojik manada bu kelime, Süryanilerden alınmıştır..."* derken *Richard Bell*'in (Bell, Richard, *The Qur'an Translated, with a Critical Arrangement of the Surahs*, Edinburg, 1937-39, s. 638.) ve *Arthur*'un ifadesine dayanârak *"Cennetin tasviri ile ilgili muhteva ise Hristiyan vahyinden alınmıştır."* (Thomas J. O'shaughnassy, S. J., *Eschatological Themes in the Qur'an,* Ateneo University Yayını, Manila, 1986, s. 76.) demektedir. Özellikle eskatolojik kavramları (arş, cennet, cennetin isimleri, cehennem, cehennemin isimleri), Arap dilinde asılları bulunmasına rağmen -Kitab-ı Mukaddes kaynaklı olmasını ispat edebilmek için- diğer müsteşriklerin mesnedsiz faraziyelerine başvurmuştur. Tabii ki bir tarafta daha güvenilir, sağlam ve yakın bir kaynak dururken diğer taraftaki faraziyenin ön plana çıkarılması, bilim ahlakıyla bağdaşmayan art niyetli ve ön yargılı bir harekettir. Âhiret muhtevasının ilâhî dinlerde paralellik arz etmesi, İslam'a bir değer kaybettirmemektedir. İslam'ın ve Müslümanların böyle bir kompleksi yoktur. Kur'ân, "İslam"ın Adem'le başlayan bir süreç olduğunu, kendinin hem daha önce geçen ilâhî kaynaklı dinleri tasdik edici *(Musaddikan limâ beyne yedeyh),* (Âl-i İmrân, 3/3; Nisâ,4/47; Mâide, 5/48; En'âm, 6/92) hem de bu dinlerin kemale ermiş şekli olduğunu *(el-yevme ekmeltü leküm dineküm)* (Mâide, 5/3) ifade etmektedir. Yine kendinden

önceki İncil ve Tevrat'ın da Kur'ân'ı müjdelediğini bilmekteyiz. Bize göre müsteşriklerin en önemli açmazları, “Salvation History” dedikleri vahiy tarihini kendi peygamberleriyle dondurmalarıdır. Çünkü her münsif akıl sahibi, Allah’ın bu dünyada insanı yaratmasıyla başlayan peygamber ve kitap vasıtasıyla tarihe müdahalesinin ancak Allah’ın noktalamasıyla biteceğini bilir. Allah’ın tarihe müdahalesi, Hz. Muhammed ile son bulmuştur. Aslında bunu onlar da biliyorlar. Kur’ân bunu şöyle deklare eder: *“Meryem oğlu İsa: Ey İsrailoğulları, ben size Allah’ın bir elçisiyim, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek olan Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak geldim.” demişti. Fakat İsa'nın müjdelediği elçi onlara apaçık deliller getirince ‘Bu apaçık bir sihirdir.’ demişlerdi.”* (Saf, 61/6) Yine onlar, her gelen peygamber’in kendisinden öncekini “tasdik edici”; sonrakini ise müjdeleyici olduğunu da biliyorlar. *“Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek olan Ahmed adında bir elçiyi müjdeleyici olarak geldim.”* (Saf, 61/6. Gelen kitabın bir öncekini doğrulayıcı ve tasdik edici olduğu hakkında bkz. Bakara, 2/97; Âl-i İmrân, 3/3, 50; Nisâ, 4/47; Mâide, 5/46, 48;Fâtır, 35/31; Ahkaf, 46/30; Saf, 61/6.) Biz, Hz. İsa’nın ve Hz. Mûsa’nın Allah tarafından gönderilen bir peygamber; İncil ve Tevrat’ın da Allah’ın birer vahyi olduğuna en az onlar kadar inanıyoruz. Sonra biz onlar gibi kitabımızı kendimize ait olarak görmüyoruz. Bu Allah’ın tüm insanlara gönderdiği en son vahiydir, diyoruz. Bir de onlar Kur’ân’ın kendilerine gönderilen vahiy gibi bir vahiy olduğuna ve Kur’ân’ın da İncil ve Tevrat gibi kendilerine de gönderildiğine bir inanabilseler; bütün düğümler çözülecek...

3- Üçüncü olarak zikredeceğimiz temel hata, Kur’ân’la ilgili bir konunun incelenmesinde kendi kaynaklarının ihmal edilmesi ve nüzul tertibinde yoğun bir şekilde müsteşriklerin esas alınması... Bilindiği gibi Kur'ân'ın iki türlü tertibi söz konusudur. Birincisi, Kur'ân'ın nüzul tertibi, ikincisi ise vahiy kanalıyla bugünkü diziliş tarzıdır. İkinci diziliş tarzı, tevkîfî/vahye dayalı olduğu için bunda bir problem yoktur. Nüzul sırasına göre tertibiyle ise hem Müslüman alimler hem de müsteşrikler ilgilenmişlerdir. Kur'ân'ın kronolojik tertibini müsteşriklerden önce Nöldeke yapmıştır.(Nöldeke, Theodor, *Geschichte des Qorans,* 2. baskı, Leipzig: Dieterich'sche, 1909-1938.) Régis Blachére ise tercemesinde bir kaç istisna ile Nöldeke'nin tertibini benimsemiştir. (Blachère, Règis, *Le Coran: traduction selon un essai de reclassement des sourates,* 2 cilt, Paris, 1947-51.) Bununla beraber bugün Richard Bell'in tüm bölümler (sureler)den daha çok âyet gruplarını tarihleme metodunun, Kur'ân'ın fiilî olarak meydana getirildiği metotla daha iyi uyuştuğu müsteşrikler tarafından genellikle kabul edilmektedir. (Bell, Richard, *The Qur'an Translated, with a Critical Arrangement of the Surahs,* Edinburgh, 1937-1939; W. Montgomery Watt, *"The Dating of the Qur'an: A Review of Richard Bell's Theories", Journal of the Royal Asiatic Society,* 1957, s. 53-54.) Müellif de çalışmasında Kur'ân pasajlarını kullanırken nüzul tertibinde İslamî kaynakları bir tarafa bırakıp Regis Blachere'nin tertibini esas almış, ayrıca eskatolojik terimlerin tarihî sürecini verirken bu kronolojik tertibi esas alarak kurduğu mantık silsilesine ters düşen âyetlerde kolaycı bir yaklaşımla *"sonradan ilâve"* teorisini geliştirmiştir. Aynı can simidini bütün müsteşriklerde görmek mümkündür. Sureler içerisinde âyet gruplarında ve hatta tüm surede bir “bütünlük” arayan ve kronolojik tertiplerini de büyük oranda buna endeksleyen müsteşrikler, kurdukları ağa uymayan âyetlerin ilgili pasaja sonradan ilave edildiğini söyleyerek işin içinden çıkmaktadırlar. Genelde müsteşriklerin özelde Thomas’ın tarihleme metodu, mantalite ve vakıa açısından iki sakatlığı bünyesinde barındırmaktadır: Birincisi onu vahiy olarak görmemeleri bir anlamda Hz. Peygamberin metni olarak değerlendirmeleridir. İkincisi Kur’ân metninde insan yapıtları gibi “konu bütünlüğü” aramaları; Kur’ân’ın kendi hitap tarzını ve üslûbunu göz ardı etmeleridir. Meselenin birinci boyutu üzerinde “Kaynak” konusunda durulmuştu. İkincisini ise şöyle özetlemek mümkündür. Ulûmü’l-Kur’ân isimli eserlerde “Üslûbu’l-Kur’ân” isimli bir Kur’ân ilmi mevcuttur. Bu Kur’ân ilmi, Kur’ân’ın kendine has bir üslûbu olduğu; insanların telif eserlerine hiç bir şekilde benzemediği vurgulanır. Kur’ân’ın âyetlerinde surelerinde,

kıssalarında, telkinlerinde, hitaplarında, mesellerinde, hüccetlerinde, kısaca onun olan her şeyde kendisinin bir üslûbu mevcuttur. Kur'ân, bütünsel bir yaklaşımdan ziyade diziliş açısından parçacı bir metodla tevkifi olarak düzenlenmiştir. Hiç bir zaman bir sure tek bir konu etrafında dönüp dolaşmaz. Her âyetin bir öncesi veya sonrası ile bağlantılı olma sıkıntısı yoktur. Bir meseleyi bazen bir âyet bazen bir iki âyet konu edinir. Bazen de bir pasaj bir konu üzerinde durur. Her hangi bir sureyi bu anlamda kısa bir gözden geçirme, bu meseleyi gözler önüne serer. Kur'ân Arap dilinin özelliklerini en güzel bir biçimde kullanmış olmakla beraber "kendine has bir uslup" geliştirmiştir. (Kur'ân'ın üslûbu konusunda detaylı bilgi için bkz. Zerkeşî, Bedruddin, *el- Burhân fî Ulûmi'l-Kur'ân,* Mısır, 1957, II/382-3; Zerkânî, M. Abdulazim, *Menâhilu'l-İrfân fi Ulumi'l-Kur'ân,* Beyrut, 1988, II/325- 354; Sâbûnî, M. Ali, *et-Tibyân fî Ulûmi'l-Kur'ân,* Dımeşk, 1408, s.131- 179; Bakillânî, Ebû Bekir, *İ'câzu'l-Kur'ân,* Beyrut, 1990, 37-377.) Müsteşriklerin en büyük yanılgılarından biri, Kur'ân'ın bu üslûbünden hareket edip onu anlamaya çalışmamaları; kendi zihinlerindeki şablonlara göre Kur'ân'ı tanımlamalarıdır ki bu da hata etmeleri ve yanlış çıkarsamalarda bulunmaları sonucunu getirmektedir. Örneğin Kur'ân kıssalarında Kur'ân'ın üslûbü, daha önce geçmiş bir tarihi olayı -tarih mantığı ve metodolojisiyle- anlatmak değildir. Dikkat edilirse Kur'ân kıssalarında yer, zaman ve kahraman konusunda detay anlatımlar son derece kısıtlıdır; hatta anlatılan kıssada bir anlatım ağını da bulamazsınız; örneğin bir Mûsa kıssasını anlatırken Mûsanın doğumundan ölümüne kadâr tüm ayrıntılı bilgileri bulamazsınız, sadece Allah'ın anlatmak istediği asıl maksatları bulabilirsiniz. Dolayısıyla bir müsteşrik Mûsa kıssasına kendi mantalitesiyle bakınca aradığı hiç bir şeyi bulamayacaktır. Bir şeye kendi imkan ve tanımları ölçüsünde yaklaşılmadığı zaman ortaya son derece hatalı sonuçlar çıkacaktır. Bu tür eksiklik ve hataları Thomasda da bulmak mümkündür. Thomas'ın metni baştan sona incelendiğinde yazar, eserde geçen Kur'ân âyetlerinin referansını verirken "sure.âyet/flugel sıralaması (örn. 23.115/117)" şeklinde bir klişe kullanmıştır. Noktadan önceki numara (23) sureyi; noktadan sonraki numara (115) âyet numarasını, (/)'den sonraki numara ise Flugel'in tertibindeki âyetin numarasını göstermektedir. Ayrıca "Göklerin yarılıp Parçalanması" bölümünden sonra yukarıdaki klişeye Regis Blachere'nin tertibini de eklemiş ve "Sure.âyet/Flugel'in tertibi(Blachere'nin tertibi)" klişesini kullanmıştır. "44.10/9(55th)" örneğinde 44., sure, 10, âyet numarası; 9 Flugel'in, 55 ise Blachere'nin tertibindeki âyet numarasını vermektedir. Bu klişeyi, "Kur'ân cenneti üzerine düşünceler" bölümünden itibaren "(55) 44.10/9" şeklinde değiştirerek kullanmıştır. Thomas, kavramları işlerken özellikle tarihi süreçle ilgili yorumlamalarında Blachere'nin tertibini dikkate alarak yapmaktadır. Bu ise kendi mantalitesine ve kriterlerine göre tertib yapan Blachere'nin yaptığı yanlışları göğüslemeyi; çıkmaz olan yerlerde âyetin veya âyet grubunun bu bölgeye sonrada sokuşturulduğunu ifade etmeyi zorunlu kılmaktadır. Örneğin cehennemin yedi ismini anlatırken bir cahîm kelimesi, kurduğu mantık silsilesine uymadığında burada cahîm aslında cehennem olmalıydı veya Medine döneminde yanlışlıkla buraya sokuşturulmuş olabilir, şeklinde yorumlara gitmektedir. Bütün bu sıkıntılar, kutsala kendi gözlüğünden bakma, beşer eseri gibi görme ve zihinlerinde kurdukları şablona vahiy metnini oturtmalarından kaynaklanmaktadır. Not edilmesi gereken en büyük eksikliklerden birisi de, kullanmış olduğu 127 kaynaktan sadece 7 tanesi Müslüman kaynak olmasıdır. Bu 7 kaynak, Zemahşerî, Taberî, Râzî, Fazlur Rahman, Celâleyn, İbn Manzur, Beydâvîdir. İslama ait bir konunun kaynağı çoğunluk itibariyle İslam kaynakları olması gerekirdi. Halbuki bu yapılmamış, üstelik yukarıda isimlerini zikrettiğimiz kaynaklar ise ihtiyaç nispetinde kullanılmıştır. Böyle bir hareketin, sağlıklı sonuçlara varılmamasında büyük bir etken olduğu kanaatindeyiz.Bu üç yanlışa dikkat çektikten sonra bu tenkitlerin, eser için söylenecek nihai sözler olmadığının bilincindeyiz. Eserin, muhteva açısından tüm ayrıntılarıyla bir mercek altına alınması gerekmektedir. Kitabın tümümün tenkidini başka bir makaleye bırakıyoruz. Ancak şunu ilâve etmek yerinde olacaktır: Müellifin Kur'ân'ı peygambere nispet etmesini, nüzul tertibinde Blachere'ı ve diğer müsteşrikleri esas

almasını ve Kur'ân'ı diğer kaynaklarla referanslandırmasını, -müsteşrik olması hasebiyle anlayış ve olgunlukla karşılamak gerektiğine inanıyoruz.

KAYNAKLAR

Ateş, Süleyman,*Kur'ân-ı Kerim ve Yüce Meali,* ys. ts.

Bakillanî, Ebu Bekir,*İ'câzu'l-Kur'ân,* Beyrut, 1990.

Bell, Richard,*The Qur'an Translated, with a Critical Arrangement of the Surahs,* Edinburgh, 1937-1939.

Blachère, Règis,*Le Coran: traduction selon un essai de reclassement des sourates,* 2 cilt, Paris, 1947-51.

Nöldeke, Theodor,*Geschichte des Qorans,* 2. baskı, Leipzig:Dieterich'sche, 1909-1938.

Sabuni, M. Ali,*et-Tibyân fî Ulûmi'l-Kur'ân,* Dımeşk, 1408.

Thomas, J. O'shaughnnessy,*Eschatological Themes in the Qur'an,* Manila, 1986.

W. Montgomery Watt,-*"The Dating of the Qur'an: A Review of Richard Bell's Theories", Journal of the Royal Asiatic Society,* 1957. -Bell's Introduction to the Qur'an,Edinburgh, 1970.

Zerkânî, M. Abdulazim,*Menâhilu'l-İrfân fi Ulumi'l-Kur'ân,* Beyrut, 1988.

Zerkeşî, Bedruddin,*el-Burhân fî Ulûmi'l-Kur'ân,* Mısır, 1957.

Doç Dr. Ömer Kara, Kuran'da dünyanın sonu ile ilgili düşünceler

*

Vahiy esnasında Hz Peygamber, vahiy ve sara (Epilepsi) iddiası

Ayrıca bu konu ' Kuran ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar ' adlı yazıda ele alınmıştır.

Oryantalistlerin iddiası: Vahiy, sara nöbeti, VAHİY ESNASINDA HZ. PEYGAMBER (sav)

Beşerin beşer sıfatları altında Allah Teâlâ'nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmak ta kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekût âlemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber'in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah'ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden, onun vahy esnasında bazen buhranlı anlar geçirdiğine şâhid olunmuştur. Hz. Peygamber'in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir:

Hz. Aişe (r.a), "Rasulullah'ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı" 1 demiştir.

"Keşke ben Rasulullah'ı, kendisine vahiy inerken görebilseydim!" diye merak eden Ya'la b. Ümeyye, bir gün vahiy esnasında, Hz. Ömer'in işaretiyle Hz. Peygamber'e yaklaşmış, O'nu

örtmekte olan örtünün içine başını sokmuş ve Efendimizi, yüzü kızarmış, uyuyan kimsenin gidip gelen nefesi gibi solurken görmüştü. 2

Mâide suresi, Peygamberimiz devesi üzerinde iken nazil olmaya başlamıştı. Olayın manevî ağırlığına tahammül edemeyen deve çökmüş, Rasulullah da deveden inmek zorunda kalmıştı.3

Zeyd b.Sâbit şöyle diyor: "Bir gün Hz. Peygamber'in yanında bulunuyordum. Kalabalık sebebiyle, (diz çökmüş olarak oturduğumuzdan) Hz. Peygamber'in dizi, dizimin üzerinde idi. Birden onu vahiy hâli yakaladı, baldır kemiğimi kıracak kadar bir ağırlık hissettim. Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırır, bacağımı çekerdim."4

Vahiy sırasında, Peygamberimiz ve yanındakiler başlarını önlerine eğerlerdi. Vahiy bitince de Peygamberimiz başını kaldırır, gelen vahyi ümmetine tebliğ ederdi.5

Hz. Ömer'den nakledilen bir habere göre, vahiy esnasında Peygamberimizin yanında bulunanlar bazen arı uğultusuna benzer bir ses işitirlerdi.6

Hz. Peygamber (sav)'de meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O'na kâhin7, bazen sihirbaz, bazen de şâir ve mecnun 8 demişlerdi. O'nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, onun manevî cephesini anlayamamaktan ileri gelmektedir. Bu iddianın batıllığını şu şekilde açıklayabiliriz:

a) Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür, hatta nöbetlerinde karşılaştığı bu haller sebebiyle, bazıları intiharı bile düşünür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksinedir. Nitekim vahyin kesildiği *fetret döneminde,* iştiyakla vahiy meleğini aramıştır.

b) Vahiy, her zaman kendinden geçme, horlama gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibrîl olduğunu bildiği halde, normal hâli devam ediyordu.

c) Tıbben sâbittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Hâlbuki Hz. Peygamber (sav) vahyi müteakip insanlara hukukun, ahlâkın, ibadetin, edebî ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kuran ayetlerini tebliğ etmiştir. Bir benzerini getirmekten bütün insanları âciz bırakan bir kelâm, hiç saralının eseri olabilir mi?.

d) Saralı nöbeti sırasında saçmalar. Hz. Peygamber'de böyle bir durum, kesinlikle yoktur.Onun vahiy durumunu müteakip tebliğ ettiği Kur'an elimizdedir; dost ve düşmanın ittifakıyla Kur'an'ın beyanındaki mükemmellik ortadadır.

e) Bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır.9

Netice olarak diyebiliriz ki, elbette bir beşerin kendine ait normal özellikleriyle Yüce Allah'ın kelamına muhatap olması çok zordur. Hz. Peygamber'de bazen vahiy aldığı esnada bir takım değişiklikler olmaktaydı. Ancak bu değişiklikleri epilepsi (sara) hastalığına benzetmek çok yanlıştır.

Ek: Maxime Rodinson, Hz.Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri , s.76-78) " Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kuran'ı kerim, s.12)

Dipnotlar:

1 Buhârî, Bed'ü'l-Vahy, 1.

2 Buhârî, Fedâilü'l-Kur'an, 2; Müslim, Hac, 1.

3 Ahmed İbn Hanbel, *el-Müsned,* II, 176.

4 Ebû Dâvûd, Cihad, 20; Ahmed b.Hanbel, a.g.e., V, 190,191.

5 Müslim, Fedâilü'l-Kur'an, 23.

6 Tirmizî, Tefsiru'l-Kur'an, 24; Ahmed b.Hanbel, a.g.e., I, 34.

7 Hâkka, 69/41-43.

8 Saffât, 37/36.

9 Hamidullah, Muhammed, Kur'an-ı Kerim Tarihi ve Türkçe Tefsirler Bibliyografyası, (trc. M.Sait Mutlu), İstanbul 1965, s. 12; Yıldırım, Kur'an-ı Kerim ve Kur'an İlimlerine Giriş, İstanbul 1989, s. 31, 32

Prof. Dr. Mehmet Soysaldı

Oksidentalizm

Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, papa ve İncil

Hz İsa 'sadece' İsrailoğullarını ıslah etmekle görevlendirilmiş (Ali İmran, 49; Matta, 10, 5-6; 15, 24) bir peygamberdir. İsrailoğulları ilahi kitap Tevrat'ı bozdukları, zinayı bile suç olmaktan çıkardıkları, azgın bir toplum haline geldikleri için Hz İsa onları aşırılıklarından kurtarmak, tevbe etmelerini sağlanak ve vicdanlarını temizlemek içinde 'ahlak' temelli ilahi mesajlarla dolu İncil ile onlara gönderilmiştir. Hz. İsa, Yahudilerin tahrif ettiği Eski Ahid'i (Tevrat) yeniden diriltmeye ve Hz. Musa'nın getirdiği akideyi yerleştirmeye çalışmıştır. Biz Müslüman'lar İsa peygambere, Musa peygambere inanmasak 'İslam'dan' çıkarız. Ama Musa, İsa'ya inandığını iddia edenler peygamberimize inanırlarsa 'Dinlerinden' çıkarlar. Kapsayıcı, kuşatıcı din İslam'dır.

"İslam aleminin en güçlü olduğu dönemlerde bile, Hristiyanlarla iyi geçinmeye çalışıldığını ispat eden birçok durum vardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 82) "Şam'da beldenin fethinden sonra Müslümanlar Hristiyanların rızasıyla Saint John mabedinin bir köşesinde ibadete başlamışlardır. İslam halifelerinin saraylarında ilim ve kemal sahibi birçok Hristiyan saygı ve hürmet görmüşlerdir. O zamanlar Avrupa'da hiçbir ülke yoktur ki, aynı maksatla İslam alimlerinden birinin varlığına tahammül edebilsin. Bir Hristiyanlık mezhep mensubu diğer bir Hristiyanlık mezhebine mensup olan alimlerin varlığına bile tahammül edemezdi. Hakimiyeti ele geçiren, diğer din mensubu ateşte yakılarak ortadan kaldırırdı, yakma hususunda gösterilen arzu ve iştiyak batıl tanrıları adına insan kurban eden vahşi kabilelere gıpta ettirecek dereceye ulaşırdı." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 84-85, 87) "Hristiyanlık için İslam'ın varlığı yenilip yutulmaz bir hareket olduğu halde, Müslümanlar bu ehli kitabın varlığını kabul etmekte bir sakınca görmemektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) Bunu gerek fethettikleri topraklarda onları dinlerini özgürce yaşama hakkı tanıyarak gerekse dinlerinden taviz verdirmeden ülke yönetiminde günümüzdeki adı ile bakanlıklar vererek kanıtlamıştır. Bu konuda 'İslam barış dinidir' adlı yazımıza bakılabilir.

Hz İsa, "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim." demişti. (Matta, 5, 17-18) Fakat İsa'nın mesajı daha sonra Pavlus tarafında bozularak evrenselleştirilir. Hristiyanların iddialara göre Hz. İsa 3 yıl tebliğ yaptıktan sonra Yahudi bilginlerin şikâyetleri ile yakalattırılmış, haça gerdirilmiştir. Kabrinde 3 gün kaldıktan sonra Fısıh bayramında dirilip 40 gün dünyada kalmış sonra havarilerinin gözü önünde göğe yükseliştir. İslam'a göre ise Hz İsa çarmıha gerilmemiş, Allah tarafında göğe kaldırılmış, Hz isa'nın yerini askerlere ihbar eden kişi daha sonra çarmıha gerilmiştir. (Nisa, 156)

Müslümanlara göre tek Allah inancını, Yahudilik ulusallaştırmış, Hristiyanlık ise İsa'nın kişiliği ayın güneş'in ışığı kesmesi gibi, uluhiyyetin ışığını kesmiştir. Diğer bir değişle, Yahudilik tevhit inancını sabitleştirmiş, ona bir vatan ve bir ordu vermiş, fakat aynı zamanda da ona el koymuştur. Hristiyanlıksa bu hakikati evrenselleştirmiş fakat saflığını bozmuştur. İbni Teymiyye, İslam'ın, Yahudiliğin sertliği ile İsa'nın merhameti arasında orta bir yol izlemiş olduğunu ileri sürmüştür. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 87) "Doğru bir karşılaştırma, İsa ile Kur'an arasında yapılabilir. Hristiyanlar için, etten kemikten bir hale getirilmiş olan 'kelime' Müslümanlar için kitap formu içinde dünyevi bir şekil almıştır." (Eaton, s. 125) "İsa için İnciller neyse hadis mecmuaları da Müslümanlar için odur." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 205) İncil ise, Kur'an ile değil, Hz Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir. (Eaton, s. 142) İslam'ı anlamayı arzulayan Hristiyan, Hz Muhammed ve Hz İsa'yı mukayese etme isteğini

bastırmak zorundadır. Çünkü bu ikisi eşyanın nizamında tamamıyla farklı roller almışlardır. (Eaton, s. 181)

Hristiyan mezhepleri, üçe ayrılır: Katoliklik, Ortodoksluk, Protestanlık. “Katolik mezhebinin merkezi Vatikan'dır, Katolikliğin başı Papadır. Ortodoksluğun birçok merkezi vardır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 14, 15) Slav dünyası doğu kilisesine (Ortodoksluk), Batı dünyası Latin kilisesine (Katoliklik) has kılınmıştır. Bölgesel ve hatta kilise temelli ise Protestan kilisesi günümüzde Kuzey Avrupa ve Amerika’da yaygın olan mezheptir. Kiliselerin farklılıkları tarihi, ‘imani’ ve amelidir. Ki zaten o nedenle de "Hristiyan mezhepleri birer din haline gelmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 44) Bizans'taki Yunan Ortodoks rejimi, bu topraklarda yaşayan diğer mezhepten olan Hristiyanlara kafir gözüyle bakmakta ve onlara bu bakış açısı doğrultusunda muamele etmekteydi. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 251) Bu gerçek aşağıda da yer alan ve Protestanlıktan Ortodoks mezhebine geçen Hristiyanın anılarında da açıkça görülmektedir. "Hz İsa sonrası Hristiyanlıkta peygamberlik misyonu, 'azizlik' anlamında devam eder. Bu sebeple Protestanlar tarafından Martin Luther 'bir peygamber' olarak algılanır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 363) İşin aslı, "Hristiyanlar peygamber olmayan bazı kimselere İsmet sıfatını vermişlerdir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 209) Bu sıfatı ise papa ve kutsal saydıkları insanlar başta birçok azizlere de vermişlerdir.

Martin Luther Papa tarafından aforoz edilmişti, aradan 430 yıl geçmiş olmasına rağmen hala affedilmemiştir. 1054 tarihinde Papa, Humbert isimli kardinali İstanbul'a gönderir ve Doğu kilisesini aforoz ettiğini ilan eder. İstanbul patriği de Vatikan'ı aforoz eder ve bu aforozlar 1967'de ancak kaldırılabilir. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 103-104) Papa Gregorie XV, Kral XIII. Lois'e, "sevgili evladım. Katolik olmayan imansızlara karşı acımasız olun." derken, İspanya kralına da "onlara hiç acımayın" diyordu. (Ural, s. 91)

Allah (cc) Hz İsa’ya dört büyük kitaptan birini vermiştir. İsa, Meryem'in oğludur. 3. ve 19. sureler Meryem ve babası İmran'ın adını taşır. Meryem annemiz Hz Zekeriya'nın koruması altında yetişmiştir. (Ali İmran, 33-49) Dünyada bütün dinler arasında Hz İsa'yı peygamber kabul edip, İncil'e inanan ve Hz Meryem'i bakire olarak kabul eden tek din İslam'dır. Buna rağmen Batı, müsteşrikler vasıtasıyla İslam'ı tanımaktadırlar ki, olumsuz yaklaşım izleri ile dolu bu oryantalist eserler yüzünden İslam gerçek anlamı ile tanınmamaktadır. Bu konuda ‘Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazımıza bakılabilir.

Yüce Yaradan Hz Adem’den itibaren peygamberler vasıtasıyla hep aynı emir ve yasakları ve en önemlisi de tek tanrı inancını insanlara bildirmiştir. Tüm peygamberler önce insan ve sonrada ilahi mesajı tebliğ eden birer görevlidirler. İslam’a giriş parolası olan kelime-i şehadette bile Peygamberimiz için önce ‘abduhû: Allah’ın kulu’ sonra ‘Resûlühû: Peygamberi’ ifadesi geçer. Hz İsa’da birçok peygamber gibi ilahi mucizeler göstermiş bir insan ve elçidir. Ama özellikle Hz İsa’nın vefatından sonra Pavlus bu tevhit inancını bozmuş ve insan olan İsa peygamberi tanrının ‘oğlu’, vahiy meleğini de ‘kutsal ruh’ ilan etmiştir.

Pavlus, evrenselleştirme ile dejenerasyona uğrayan İncil, çarmıh ve teslis (Baba-oğul-kutsal ruh üçlemesi)

Hz İsa'nın 3 yıllık tebliğinden sonra yardımcıları olan havariler fazla bir başarı elde edemezler ve sayıları ancak yüze ulaşır. Yahudilerin direnci nedeni ile Filistin diyarında başarıya ulaşamayan davet Yunan diyarına kaydırılır ki, bu hem Hz İsa'nın Yahudilere özel davetini genelleştirmekle evrensel olmayan mesaja yeni kuralların eklenmesine neden olur hem de zamanla da Yunan tesiri ile tevhit dini Yunan mitolojisinde boğulur ve bozulur. Bunda en etkin

olan ise Pavlus'tur. Pavlus, fikri olarak Yunan etkisinde olan Tarsus'ta büyümüş Yahudi bir ailenin çocuğudur. Yunanca bilen ve Hz İsa'yı hiç görmemiş olan Pavlus başlarda amansız bir Hristiyan düşmanı iken ruhi bir buhran geçirir ve gördüğü rüya ile Hz İsa'nın onu 12 havariler arasına kattığını, ondan talimat aldığını söylemeye başlar. Metin tenkitçileri Pavlus'a ait risaleleri inceleyince, ilk başta bir fikir karışımı ile karşı karşıya kalırlar. Yahudi fikirlerinin, yeni yorum ve putperest Yunan çevresinde yaygın bazı kavramların ve sonunda İncil hatıralarının ve Doğuya ait dini efsanelerin bir karışımıdır bu fikirler. Pavlus, İsrailoğullarına gönderilen bir mesajı bütün insanlığa yönelik evrensel bir çağrıya dönüştürmüş ve içeriğini epeyce değiştirmiştir. "İsa'nın bu dünyayı terk ettiği an ile ikinci asrın yarısı arasında, yani bir yüzyılı aşkın sürede iki dini akım arasında geçen bir mücadeleye şahit olunmuştur. Bu iki akım, Paulcu Hristiyanlık denebilecek Hristiyanlık ile Musevilik Hristiyanlıktır. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 93)

"Kardinal Danielou'nun belirttiği gibi, deyim yerindeyse havarilerin çevresinde oluşan "Musevi-Hristiyanlık" (Judeo-chretienne) ve "Pavlus'un oluşturduğu Hristiyanlık" olmak üzere iki akım gelişti." (Doç. Dr. Mehmet Aydın, "Batı ve Doğu Hristiyanlığına Tarihi Bir Bakış", Ank. Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi, cilt: 27, s. 123) "İznik Konsili'nde Hristiyanların hemen hemen tamamının anlamadığı bir 'amentü' empoze edilmiştir. Bunu Konsil pederlerinin çoğunluğu da anlamaz. Hristiyanlık, hem **Y**unanlılaştırıldı hem de Romalılaştırıldı." (Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 206, 208; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 92) "Teslis inanışının doğuşu Hristiyan inancının eski Yunan Felsefesi ile harmanlanması sonucu olmuştur." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 99) Hamdi Yazır; "Hristiyanlık şirkin bir tekamülünden ibaret kalmıştır." Haklı tespitinde bulunur. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Zaten "Antikçağ Yunan mitolojisinde de Herkül, annesi insan babası ise Tanrı olduğu için yarı insan yarı Tanrı bir yaratık idi." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 93)

Hz İsa'nın bildirdiği din, Pavlus'tan sonra bir de İmparator Konstantin'in, elinde, ikinci bir dönüşüm yaşamıştır. (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 88) Pavlus, peygamberlikle görevlendirildiğini ileri sürüyordu." (Galatyalılara mektubunda, 1/11-12) "Tanrı İsa'da bedenleşmiştir. Pavlus tevhidi Helen Paganizmine boğdurup tanınmaz hale getirmiştir. Pavlus, Hz. İsa'yı ilahlaştırıp, boşalan yere kendisi oturmuştur." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 11)

"Tanrı-insan inancı, Roma imparatorluğu tarafından benimsenmişti." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 75) "Baba Tanrı imajının, Hristiyanlıkta ciddi bir 'insan biçimli Tanrı' inanışına (atropomorfizme) yol açtığı muhakkaktır. Bu durum daha çok eski Hint Avrupa kültürünün bir sızıntısıdır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 71, 72) Esasen "Yunan felsefesi de, Hint Avrupa kültürünün izlerini taşımaktadır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 100)

Özellikle IV. asırda Hristiyanlık ile Roma uzlaşma sağlar. V. asır züht ve ruhban sınıfının ortaya çıkış asrıdır. Kiliseler ideal Hristiyanlığı yaşamak isteyenlere manastırların yolunu gösterir. Bu sayede toplum onların tesirinden de uzak tutulmuş olur. Devlet ile din ittifak yapar ve bunun neticesinde 'papalık makamı da' imparatorluğa benzer bir teşkilatlanmaya gider. İsa'nın geri dönüş inancı, zamanın devamlı ileri atılması ile lakayt bir hale dönüşür. "Zamanla tevhit dini mağlup olur." (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 190)

Katolikler ve Ortodokslar dâhil çoğu Hristiyan kutsal kitapların tanrı sözü olduğunu, kâtiplere yazdırıldığını, yazdıranın tanrı olduğuna inanır. Tevrat 39, İncil 27 bölümden oluşur. Hristiyanlar, K. Mukaddesin tamamına (yani sadece İncil'e değil, Tevrat, İncil, Zebur üçünü birden) inanırlar. Yahudiler ise sadece Eski Ahit'e -Tevrat'a- inanır. Hristiyan inancına göre, Yeni Ahidi eski ahitten ayırmak mümkün değildir. Eski ve yeni ahit, kutsal ruhun esiniyle yazıldıklarından, bunların yazarı tanrıdır. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 53) Yeni Yaşam

Yayınları'nın yayınladığı İncil'den: "İncil'e göre, İsa Mesih'in kendisi ne bir kitap yazdı, ne de gökten kendisine bir kitap indirildi. Buna karşılık İncil'de İsa'nın, Tanrıyı bize açıklamak için dünyaya gelmiş olan "Tanrı Sözü" olduğu belirtilir. (Yuhanna 1:1-18)" denmektedir. Daniel Wickwire: "Kitap olarak İncil'i de İsa yazmadı. Onu kaleme alan kişiler, İsa'nın bunun için tayin ettiği elçilerdir. Elçiler, Kutsal Ruh'un denetimi altında yazarak tanık oldukları olayları ve kendi anlayışlarını ifade tarzlarını birleştirerek Tanrı'nın istediği sözleri yazdılar. Esin Tanrı'nın nefesidir. Kutsal Ruh yanlışlık olmadan, her kelimeyi denetleyerek yazdırıyordu." derken; Thomas Paine, "The Age of Reason" (Aydınlanma Dönemi) adlı eserinde, "Ahd-i Atik'in (Tevrat'ın) müstehcen hikâye'lerle, şehevîliklerle, gaddarlıklarla, intikamcılıklarla dolu sayfalarını okuduğumuzda bu kitabın Tanrı sözleri olmaktan ziyade şeytan sözleri olduğunu söylemenin daha uygun olduğunu anlarız. Bu kitab(ları) Tanrı kitabı olarak benimsemeyi Yaratan'a (Tanrı'ya) karşı saygısızlık sayarım" demekte ve Lloyd M. Graham ise, "Deceptions and Myths of the Bible" (İncil'in Aldatıcı ve Efsanevî yönleri) adlı eserinde: "Kutsal Kitap gerçekten kutsal mıdır? Gerçekten Tanrının sözleri midir? (Hayır) İncil'de kutsal olan bir şey olmadığı gibi bu kitap Tanrı sözleri de değildir. Bu kitap Tanrı'dan esinlenmis azizler tarafından değil fakat iktidara susamış (muhteris) papazlar tarafından yazılmıştır. İncil Tanrı sözleri değil fakat putperestlik dönemine ait kaynaklardan aşırılmış (şeylerle dolu bir kitap'tır)." demektedir. "Kudüs kitab-ı Mukaddes Okulu profesörlerinden Benoit ile Boismard'ın müştereken yazdıkları 'Dört İncil'in kaynaklarının topluca özeti' adlı eserde. 'sözlü rivayetin uzun bir oluşum safhası geçirmesi sonunda meydana gelen sözler, bu sözler ilk zamanlardaki şekillerinin sahip olduğu sıhhate sahip olmadığını ifade ederler. Bazı okuyucular İsa'nın sözlerinin İncillerde okuduğumuz gibi onun ağzından çıkmadığını fakat onları bize nakleden kişilerce değiştirilerek çevreye intibak ettirildiğini öğrenince belki şaşıracak yahut rahatsız olacaklardır. Bu araştırmada, hayrete, hatta skandala yol açabilecek çok şeyler vardır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 129- 130, 133) "Paris Katolik Enstitüsü profesörü Kannengiesser, incillerin İsa hakkında naklettiklerini 'artık zahiri manalarına göre anlamamak gerekmektedir.' İnciller 'belli şartlar veya mücadele dolayısıyla yazılmış kitaplar' olup, müellifleri mensubu bulundukları 'toplumların İsa'ya dair sözlü rivayetlerini yazıyla tespit etmişlerdir.' (Bucaille, s. 90) demektedir. Prof. Dr. Richard Friedman'a göre, 'Tevrat'ı peygamber Yermiah ve havarisi Baruh ben-neriya yazmıştır.' (Yahudi yayın organı Şalom Gazetesi: 13 Mayıs 1987) derken, Tevrat'ı yazdığı söylenen Hz. Musa'nın, yine Tevrat'ta öldüğü ve gömüldüğü yerlerden bahsedilmesi (Tesniye: 34/6: Rabbin sözüne göre; Rabbin kulu Musa orada, Moab diyarında öldü ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü) Tevrat'ın daha sonra yazıldığının kanıtıdır. İncil'e gelince; İncil'in içindeki çelişki ve yazılımının kesin kanıtlanamaması sonucu "Hristiyanlar imanlarını Kutsal kitabın doğruluğuna değil, İsa Mesih'in yaşamı, ölümü ve ölümünden sonra dirilmesi üzerine kurulmadığı" ve "Saygınlığı olan hiçbir Hristiyan yetkili Kitabı Mukaddes'in Tanrı tarafından indirildiğine ve teker teker peygamberlere yazdırıldığına inanmadığı." (John Gılchrıst, Kur'an ve kutsal kitap, s. 13) açıkça ilan edilmektedir. Tabii, bu konuda da Hristiyanlar arasında bir birlik yoktur! John Gilchrist tarafında yazılan kitabın adı da "Evet! Kitabı Mukaddes Tanrı sözü'dür" şeklindedir. (Müjde yayıncılık, İstanbul, 1993) Tabii bu 'Tanrı sözü' kitaptaki çelişki ve yazılımlardaki itirazlara açıklama gayretine girilen eserde (Gilchrist, s. 138-219) oldukça zorlamalara gidilmiştir: Yazıcıların yanlış rakam yazmaları (Gilchrist, s. 97, 140, 145, 148) nedenlerini genellikle kopyalama esnasındaki yazıcılara atmaları ki bu bile açıkça yanlışlığın olduğunu itiraftır, sonrada aradaki farklı rakamların kitaplarda olmasının "pek fazla önemi yoktur." (Gilchrist, s. 145) diye geçiştirilmesi gibi yorumlar ve detayları, konuyu uzatmamak için geçiyoruz! Kısaca, Kutsal kitap ilahi söz veya insan yazması da olsa sorunlarla doludur; Yazılımından içeriğindeki çelişki ve müstehcenliğe dek! Hz. İsa'nın tebliğ ettiği İncil, günümüzde, elimizde bulunan İncil değildir. Bunun en büyük delili yine İncil'de bulunmaktadır: "İsa. Tanrının İncil'ini tebliğ ederek Galile'ye gelir. " (Markos, 1/14) "Evet, Kitap-ı mukaddes (İncil ve Tevrat) insan eseridir. Bazı kimseler, neden olduğunu anlamadığım sebeplerden ötürü, bunu inkâr etmektedirler. Kitap-ı

mukaddes, insanların dimagında teşekkül etmiş, insanlar tarafından, insan dili ve insan eli ile yazılmış ve tamamen insan karakteri taşıyan bir eserdir." (Moody İncil Enstitüsünden Dr. Grahamn Scroggie İncîl Allah kelamı mıdır? s.17)

“Elleriyle kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için, “Bu Allah’ın katındandır” diyenlere yazıklar olsun!” (Bakara, 79)

Hristiyan siteden bir alıntı: Kore’deki Aziz Nikolaos Manastır Kilisesi: "Rab’bimiz sağ eliyle kutsamakta ve diğer eliyle İncil’i tutmaktadır. Yüksek noktaya çizilmiş Rab’bimiz İsa, kesintisiz olarak dünyayı kutsamakta, kiliseye gelen insanlara Tanrı’nın bereketiyle Efendimiz’in öğretileri uygulanırsa kurtarılacaklarını belirtmektedir." Hz. İsa hangi İncil'i tebliğ ediyor, anlatıyordu? Matta'yı mı, Luka'yı mı, diğelerini mi yoksa 300 sene sonra yasaklanacak İznik konsülünün reddettiği İncil'leri mi? İncil metinleri doğrudan tarihsel dokümanlar olmayıp, İsa İsa'ya ilişkin hikayelerin, kilise tarafından şekillendirilmiş metinleri olduğu gerçeği ortadadır. (M. Borg, A new vision, s. 15) İncil metinlerindeki İsa, ilah oğul İsa'dır. Bu İsa figürünün, Filistin'de yaşayarak halkı Musa'nın öğretilerini çağıran İsa ile bir ilişkisi yoktur. (P. M. Casey, From Jewish Prophet to Gentile God; Ş. Gündüz, Pavlus, s.121-201) Tarihsel İsa, İncil'in İsa'sı kesinlikle değildir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 233) Günümüzdeki İncil şu an Hz. İsa'nın hayatını anlatır. “İncil ne Kur'an ne de hadis külliyatlarına benzer olsa olsa siyer kitaplarına andırır hatırlatır.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 8) Peki Hz. İsa insanlara neyi anlatıyordu, kendi hayat hikayesini mi, doğumunu mu? Asıl soru ise şu: Matta'ya göre İncil varda, İsa'ya göre İncil neden yok? “İncil'in asıl dili İbranicedir. İsa ve havariler bu dili konuşuyorlardı.” (J. Dheilly, Dictionnaire Biblique, Arameenne maddesi, s. 79) “Hz İsa Aleyhisselam Arami dilini konuşuyordu n eski İncil ise Yunancadır. Yunanca tercümelerin doğru olup olmadığını kontrol edecek Aramice bir metin yoktur.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 10) Kitabı mukaddesin bilinen ‘en eski İbranice metni MS. 9. Asra’ aittir. Günümüzde içeriğindeki farklılık ve çelişkiler dışında, her Hristiyan mezhebi, aynı dili konuşsalar da, ‘aynı tercümeyi değil, mezheplerine göre yapılmış ayrı ayrı tercümeleri’ okumaktadırlar. Hz. İsa teslise göre Tanrı’nın üç kimliğinden biri ve Tanrı’ya eşit ise kendinden üstün bir otoriteden direktif alan bir emir kulu gibi, "O beni gönderdi, Tanrı sözünü duyurayım. Tıpkı bana öğrettiği gibi konuşuyorum" demezdi. Sözlerini insanlara duyurmak için gönderen bir Tanrı varsa ve kendiliğinden konuşmuyorsa, duyurduğu bu Tanrı Söz’leri de apaçık vahiy (Tanrı’dan alınan sözler) olur. Hz. İsa, kendisini gönderen Tanrı’nın Buyruklarını/Müjdesini insanlara duyurmuştur. Önemli olanda bunların ne olduğudur.

Matta: 65 yıllarında yazıldığı kabul edilir. Markos: 63-70 yılları arasında yazıldığı kabul edilir. 65-70 arası diyenler de vardır. (A. Robert ve A. Feuillet, Introduction, II/227) Katolik din adamlarından Roguet'ye göre, Markos, acemi bir yazardır. (A. M. Roguet, Initiation a l'evangile, s. 60) Luka: Genç yaşında Pavlus'u tanımış ve ondan ayrılmamıştır. Bu İncil Yunan asıllı olmayan Hristiyanlar için

yazılmıştır. Müşrikleri cezp edecek hikâyeleri, en göze çarpacak şekilde sergilenir. Şer'i/dini hükümlerden bahsetmez. Yuhanna: 90-110 yılları arasında yazılmıştır. Havari Yuhanna'ya ait olduğuna dair şüpheler vardır. (W. Durant, The Story of Civilization II, s. 208; E. Royston Pike, Dictionnaire des religions, s. 173-174; Ayrıca eski Hristiyan, mühtedi Müslüman M. Bucaille ve Encyclopedia Britannica da bu görüşü savunur.) 96 yılında, İsa'nın tanrılığını kabul etmeyenlere karşı, 'öteki İncillerden farklı olarak Mesih'in ilahi tarafını anlatmak için yazılmıştır.' (A. Şelebî, el-Mesihiyye, s. 179-180) Yuhanna diğer İncillerden farklıdır. Bu İncil'de sadece kendine özel hikâyeler anlatılır. Dirilen İsa'nın görülmesi gibi. Bu hikâye, Yuhanna inciline 'sonradan eklendiğine dair ittifak olan' 21. bölümde yer alır. "Markos, Matta, Luka ve Yuhanna incilleri 70 yılından itibaren 110 yılına varmayan bir tarih arasındaki dönemin ürünleridir. En son Yahudi isyanının vuku bulduğu 140 yılına kadar Musevi Hristiyanlık kültürel yönden yine kendi egemenliğini koruyacaktır. Paul, İsa'yı sağlığında görmediği halde, İsa dirildikten sonra kendisine Şam yolunda göründüğünü iddia ederek görevine meşrutiyet kazandırmıştır. Culmann, "Markos, Matta ve Luka İncil kadrosu, tarihi bir dayanaktan yoksun tamamen edebiyat üründen kitaplardır." der. İncil yazarları kişisel görüşlerine uygun düşeni İsa'ya söyletirken, İsa'nın sözlerini bizlere, kendilerinin mensup oldukları toplumların zihniyetini yansıtacak biçimde rivayet etmektedirler. Matta ve Luka, İsa için farklı soy kütükleri verirler. Yuhanna'nın İncil'de verdiği haberlerin tarihi değeri çok defa reddedilmiş durumdadır. Culmann, 'Yuhanna'ya yol gösteren, onun teolojik hedefleridir.' der." (Bucaille, s. 97, 102, 117, 123) Zaten, "Resmi dört İncil müellifleri, anlattıkları olayların görgü tanıkları da değildirler." (Bucaille, s. 14, 387) Dolayısı ile aşağıda vereceğimiz çelişki örnekleri karşısında "Çoğu kez Hristiyanlar, şaşa kalırlar. Zira kendilerine İncil müelliflerinin, İncillerde hikaye ettikleri olayların görgü tanığı oldukları hususunda emin olmaları tekrar tekrar söylenmiştir. (Bucaille, s. 158)

Arthur Jeffery, "Hristiyanlar İncil'e değil bizzat İsa'ya önem verip İncil'e ikincil derecede baktılar. İncil yazarları da İncilleri kutsal metin olacak niyetiyle yazmamışlardı." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 77) İnciller inanç esaslarının oluşumundan sonra yazılmıştır ve bu durum büyük problem oluşturmaktadır. 'Normalde İncillerin Pavlus'tan önce olması gerekirdi. Yani din, İncil'e göre yapılanmalı idi. Hâlbuki bunun aksi olmuş ve önce Pavlus çalışmaları ile inanç esaslarını büyük ölçüde ortaya çıkartmış, daha sonra İnciller, onlar göz önüne alınarak kaleme alınmıştır.' Katolik İncil araştırmacısı A. M. Roguet bunu şöyle ifade etmektedir: "Katoliklere göre İnciller Kiliseden ortaya çıkmıştır, yoksa Kilise, İncillerden doğmuş değildir." (Initiation a L'evangile, s. 22) Pavlus'un risaleleri 52-63 yılları arasında yazılmıştır. Halbuki en erken İncil 63'te yazıldığı ileri sürülür. Yani "Pavlus ve fikirleri İncilleri etkilemiştir." (Papaz Paul Ilyas, Yesu'ul- Mesih, s. 18) Ayrıca aynı konu hakkında neden 4 İncil vardır? Halbuki gerek Kur'an gerek İncil'de tek İncil'den bahsedilir. (Markos, 1, 14; Romalılar risalesi, 1,10,16,15,19; Matta, 4,23) Hristiyanlığın ilk asrında çok fazla olan bu İnciller önce 70'e sonra 4'e indirilmiş, geri kalanlar apokrif (kanonik yani dini otoritelerce genel kabul görmüş olmayan) metin sayılmıştır. İznik konsilinin bile bire indiremediği bu 4 İncil arasında farklar, zıtlıklar, ihtilaflar, fazlalık ve eksiklikler, çelişkiler mevcuttur. Müslüman olup Abdulehad Davud adını alan eski Hristiyan din bilgini şöyle der: "Bu dört İncil 325 yılında konsil tarafından resmen kutsal ilan edilir. O tarihten önce bunlardan hiçbiri Kilise ve Hristiyanlarca tamamen onaylanmış değildi. Yeni Ahid'i (İncil'i) seçenler iki bin delegeden çoğu uzaklaştırıldıktan sonra geri kalan 318 kişi olup İsa'yı tanrı ilan etmişlerdir." (A. Davus, el-İncilu ve's-salib, s. 26) "İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 31) Bu azınlık, imparatorluk gücü ile bu inancı kabullenmiş ve etrafa

empoze etmiştir. İlk konsiller papa tarafından değil imparatorlar tarafından teşkil edilir. (Rene Metz, Histoire des consiles, s. 13; Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 101) İznik, İstanbul, Efes, Kadıköy, İstanbul II, İstanbul III, İznik II, İstanbul IV, Trente, Vatikan, Vatikan II şeklinde birbirini takip eden konsiller yapılır. Her yapılan konsil ile yeni inançlar eklemiş veya çıkarılmıştır: Günahları papazların affetmesi, Papa'nın yanılmazlığı, Meryem'in asli günahtan uzak olması, İsa'nın Yahudilerin değil de Roma valisi tarafında öldürülmüş olmas, Endüljans (Orta Çağ Avrupası'nda ölümden sonra cennete gitmek için Papa'nın sattığı af belgesi) gibi. Vatikan II. Konsili kararı ile 'Dört İncil, aslına uygun olarak nakledilmektedir.' kararını resmi görüş olarak ilan eder.

Hristiyanlar Helenistik dünyanın şirkinden etkilenerek tanrıyı yere indirmişlerdir. "Yıllar süren titiz araştırmalardan sonra, Hristiyanlığın geleneksel tarihinin en iyi ihtimalle ümitsiz bir şekilde yanlış olduğu ve en kötü ihtimalle bir sürü yalan olduğu sonucuna varmıştık. Kanıtlar, bizim, düşünülemez olanı düşündüğümüzü gösteriyordu. Hristiyanlık birinci yüzyıldaki bir Mesih kültü değil, antik Pagan Gizem dininin Yahudi bir uyarlamasıydı. Tarihsel bir İsa'nın var olmuş olduğuna dair herhangi bir kanıt bulamadık." (Timothy Freke, Peter Gandy, İsa ve kayıp tanrıça, s. 17) Hristiyan iken sonradan Müslüman olan Paris Tıp Fakültesi'nde Cerrahi Kliniğini Başkanı Prof. Maurice Bucaille'de, "Hristiyanlık, İbranice Kitabı Mukaddes'e bazı ekler yapmak suretiyle onu kabul etmiştir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) demektedir. "Yunan felsefesi ve Roma hukuku, İncil'i gerçeği temsil edemeyeceği bir hale getirmiştir." (Alfred E. Sarvie, Encyclopedia of Religion and Ethic Vol. 5, p. 634) 1000'li yıllardan itibaren pagan inançları Hristiyanlaştırılmıştır. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 106) 'Davenport, "Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine şehitler ve azizlerden meydana gelen bir kalabalıktan oluşan yeni bir olimp ortaya çıkmıştı." demektedir.' (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223) "Yahudi olmayan Roma vatandaşları, pagan kültürüne sahip idi." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 88) "Saul isimli Tarsuslu bir Yahudi. Biraz paganizm, biraz Roma geleneği ortaya karma bir din çıkıyor. Domuzu, şarabı, ribayı helal kılan o. Sünneti kaldıran, Papa'yı kutsayan o. Katolizm, Hristiyanlık adını alarak böyle doğdu ve Roma'nın "resmi din"i oldu. Ondan sonra Roma daha önce kendini pagan kültüre göre kutsarken artık Hristiyanlık adına kutsuyordu. Hristiyanlık bugün artık "kültürel bir aidiyet"ten başka bir şey değil. Ruhaniyetini kaybetti. Seremoni ve ritüellerden ibaret bir gelenekten söz ediyoruz. Yahudilik zaten kendini ırkına hapsetmiş bir başka gelenektir." (Abdurrahman Dilipak, Yeniakit, 21 Haziran 2016)

Hristiyanlığın vahiy anlayışı İslam'ınkinden çok farklıdır. Orjinal vahyin korunamaması durumundan dolayı daha esnek ve gevşek bir vahiy inancı benimsenmiştir. Bir taraftan 'metinler tanrı sözü' kabul edilirken diğer taraftan 'İncil yazarlarının hürriyetinden, kendi kültür seviyelerine göre vahyi aktarmalarından, tanrının bu özel kültür vasıtası ile sesini işittirmesinden' bahsedilir.

Meşhur bir Hristiyan alimi olan 'Yesûu'l-Mesih' kitabının yazarı Pavlus İlyas, İncil yazarlarının hatalarından, gafletlerinden bahseder: Markos, Matta ve Luka gibi yanlış anlamaz. Luka, Matta ve Markos gibi yanlış anlamaz." (Yesûu'l-Mesih, s. 27-28) derken çelişkileri de itiraf etmiş olmaktadır. "İnciller bağlantısız ve zıtlıkların giderilmesi imkansız gibi görünen edebiyat manzumesidir." (Bucaille, s. 126) "İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini yitirmişti." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 30)

İnciller tanrı esinlemesi mi konsillerin seçmesi mi? Daniel Wickwire'in 'Kutsal Kitabın Değişmezliği' kitabında, "Roma Katoliklerinin ağırlığını ortaya koymasıyla Trent Konsili'nde Latince Vulgata'nın tek otantik nüsha olarak kabul edilmesi üzerine, Katoliklerle Doğu Ortodoksları arasında ayrılık meydana gelmiştir. Doğu Ortodoksları, otantik nüsha olarak Septuagint'i kabul etmiş, reform yanlısı Protestanlar ise, Eski Ahid kısmı olarak, Yahudi versionunu esas almışlardır." demektedir. Tabii yazar burada her 3 Hristiyan mezhebinin de farklı farklı bölümlerden oluşan 3 ayrı incil'e inandığını da eklersek aşağıdaki ayeti nasıl yorumlayacaklar acaba?: "Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır. " (Vahiy - 22: 18-19) Sadece Tevrat üzerindeki faklılıkları açıklayacak olursak: Tevrat'ın son 6 kitabı konusunda MS. 1612 Kudüs konsilinde Ortodokslar Katolikler'den farklı olarak 4 bölüm daha ilave etmektedirler. Bu 6 kitap Katoliklerde 13 bölümden, Ortodokslarda ise 17 bölümden oluşur. Bunun sebebi, Ortodoksların Tevrat olarak, kendi dillerinde Yunanca ilk tercüme olan, yine 45 bölümden oluşan Septuagint'i esas almalarıdır. Bu durumda Katolikler, kendi dilleri Latince'ye tercüme edilen ve Yahudilerin Tevratı ile uyuşmadığı için çıkarılan (Ortodoksların kabul ettikleri) 4 bölüm hariç, 45 kitaptan oluşan ve Vulgate ismini alarak, yeniden düzenlenmiş olan, Kutsal Kitaptaki Septuagint'i esas almış olmaktadırlar. Bu durumda Katolikler ve Ortodoksların Tevrat Kanonu, Protestanlardan 6 kitap daha fazladır. Protestanlar ise bu 6 kitabı bütün bölümleriyle reddettiler. Sonuçta Protestanların kutsal kitabı 66 bölüm (Tevrat 39, İncil 27 bölüm), Katolik ve Ortodoksların ise 72 bölümdür (Tevrat 45, İncil 27 bölüm) Ayrıca Katolikler ve Ortodoksların, Protestanlarla olduğu gibi kendi aralarında da farklılıklar (6 kitap arasındaki 4 bölüm) bulunmaktadır. Ayrıca Daniel Wickwire, 'Apokrifa Kitapları Nedir?' adlı çalışmasında: "İncil'de, İsa ve elçileri tam 2.559 kez Tevrat, Zebur ve peygamberler'den alınma vardır. Bunlardan hiçbiri Apokrifik bir kısımdan alınmış değildir. Mesih ve elçileri Apokrifa hakkında bilgi sahibiydiler, fakat İsa ve elçiler Apokrifa yazılarından bir kez bile alıntı ya da aktarma yapmamışlardır. Bu yazılarla ilişkisi olan bir peygamber bile yoktur ve bu kitaplar Tanrı esini olarak asla kabul edilemez. Erken dönem kilisesindeki misyonerler, Grekçe konuşan dünyada misyonerlik yaparken, Grekçe yazılmış olan Septuagint'ten alıntılar ve daha sonra Yahudiler tarafından kanon dışı olarak tanımlanan kitaplardan da alıntılar yapmaktan ve bunlara referans vermekten çekinmediler. Örneğin, kanonik İncil'deki Yahuda 14-16, apokrif Enok kitabından (Enok 1:19) alıntı yapmaktadır. Yakup 1:19, Sirak Kitabı 5:11 ve İbraniler 11:37'de, Apokrif The Martyrdom of Isaiah'ta (işaya'nın şahadeti) bulunmaktadır. Yuhanna'ya göre İncil'deki 7:38 ile Yakup 4:5'in kaynakları bilinmemektedir. (The New Catholic Bible) Bu sözler'in hiçbir Eski Ahid kitabında olmadığını belirtmektedir." demektedir. Yine ayrıca "Tomas İncili dünya üzerinde bulunan kitaplar arasında Hz. İsa'nın sözlerini en doğru ve en eski yazılmış tek kitaptır." görüşü resmi katolik görüşü iken diğer incillerin esinti kaynağı ne yapıyordu diye sormamız gerekmez mi? Yine İncil'de farklı İncil nüshalarına karşı mücadele izleri vardır: 10. Bölüm, Pavlus'un Korintlilere ikinci mektubu: 11. Bölüm, 4. ayet: Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsa'yı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz."

Ve bazı sorular: Binden fazla Ruhani ve yüzlerce İncil'in toplanıp tartışıldığı ve ancak 318 ruhani liderin kararı ile seçilen 4 İncil'in doğru kabul edildiği İznik konsiline kadar geçen 325 yılına dek yaşayan Hristiyanlar kafir mi idiler? O 4 İncil dışındakilere iman edenlerin durumu nedir? Ya 700'den fazla dini liderin savunduğu görüş ve kitaplar, onların yolundan gidenlerin hali ne olacaktır? Tek tanrıya inanan Airus'u kim öldürmüştür? Konsüle baskı ile 4 İncil kararını aldıran ve eski putperest öğeleri içinde barındıran bu yeni inanışın temellerini attırtan Roma imparatoru Kosttantin'in, Kayseri Piskoposu olan ve tarihçilerin sultanı olarak

adlandırılan Eusebius tarafından Mecusi olduğu ve ancak ölürken vaftiz edildiği görüşüne Hristiyan din alimleri ne diyeceklerdir? Günümüz İncil'lerinin sağlamlık yönünden bırakın Kur'an'ı hadislerle bile boy ölçüşemeyeceği görüşüne misyonerler ne cevaplar vereceklerdir?

İnanç esasları

Tecessüt (incarnation) inancı: Tanrının bedenleşmesi, cisim olarak maddileşmesi konusu Yuhanna 1,1-1,14'de: "Kelam (Hristiyanlığa göre Hz İsa, baba tanrının konuşma sıfatının et kemik bulmuş halidir) eden olup aramızda yaşadı." ifadeleri bulunur. Diğer üç İncil'de bu konuda bir delil yoktur. Sadece Pavlus'un mektuplarında buna benzer ifadeler vardır. (I. Timoteosa, 3, 16; İbranilere, 2,15) W. Durant'ın dediği gibi Yuhanna İncil'i 'Peşin bir fikirle hareket etmektedir. Diğer üç İncil'e muhaliftir. Araştırmacılar bu eserin Yuhanna'ya ait olmadığını ileri sürerler.' (The Story of Civilization XI, s. 209) Bu cisimlenme konusunda 1977 yılında Londra'da İlahiyat Fakültesi profesörlerinden altı kişi (Don Cupitt, M. Goulder, L. Houlder, D. Nineham, M. Wiles, F. Young) ortaklaşa bir eser yazarlar: The Myth of God Incarnate (Tanrının cisimlenme efsanesi) Özetle; İsa'nın tanrının seçtiği bir insan olduğunu, bunların birbirine karıştırılmaması gerektiğini, teslisin bir şiir ve mitoloji gibi algılanması gerektiğini ifade ederler. (New York Time, 27 Şubat 1978) Kitabın yazarlarından Birmingham Üniversitesi teoloji profesörlerinden John Hick, İsa'nın tanrının cisimlenmiş olması iddiası ile Buda'nın Budist felsefedeki konumunu kıyaslar ve Buda'nın Mutlak Hak ile birleşmesi ile İsa'nın tanrı ile bir olduğu iddiası arasındaki bağlantıya dikkat çeker. Kitabı Mukaddeste Cisimlenme inancının tek geçtiği yer, Yuhanna, 1,4 cümlesidir. Resullerin işlerinde ise İsa'nın tanrı olmadığı, seçkin bir kul olduğu ifade edilir. Kesin olan tek şey, İsa'nın bir anneden doğduğu ve diğer insanlar gibi bir hayat sürdüğüdür. E. Renan, İsa'nın tanrı ile bir olduğunu iddia etmediğini, ilk üç İncil'de de buna dair bir kanıt olmadığını söyler. (İsa'nın hayatı, s. 183) H. G. Wells de, Pavlus'un ne İsa'yı ne gördüğü ne de ondan bir mesaj aldığını, Yahudilik ve Mitra dinlerini çok iyi bilen Pavlus'un birçok fikirlerini Hristiyanlığa naklettiğini, İsa'nın kendini kurban etmesinin ise daha önceki milletlerde görülen kurban tanrı inançlarından alındığını söyler. (A. Short History of the World, s. 170-178) "O zamana kadar ilahlar topluluğuna inanmış olan insanların Hristiyanlığı daha kolay kabul edebilmelerini sağlamak için dinde değişiklikler yapıldı." (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet'i kabul edişimin sebepleri, s. 15) Şirk dolu ortamda Pavlus'un İsa'nın tanrılığı fikri rahatlıkla kabul görmüş ve ilk üç asırda, baskı altındaki bu din asıl değiştirilmiştir. Arius, 'Tanrı yalnız babadır, oğlu mahluktur.' görüşüne sahiptir. Ama Konsilde 2048 din adamından 318 delegenin dediği kabul edilir. A. Davud haklı olarak sorar, 'Luka, işlerin şiddetlendiği her zaman Ruhul Kudüs'ün inip din adamlarını yöneteceğini yazıyordu, Acaba neden İznik Konsiline inmemiştir?' (el İncilu ve's-salib, s. 32) Sonuçta Arius ve bazı din adamları öldürülür ve imparatorun baskısı ile şu karar alınır: 'İsa hak tanrıdır, her şeyi yaratan baba ile aynıdır, eşittir.' Dikkat çeken bir hususta baba ve oğuldan bahsedilen bu metinde Ruhul Kudüs'ün tanrılığından hiç bahsedilmemektedir. Ancak 381 yılında R. Kudüs teslise ilave edilir. (A. Hatib, el-Mesih, s. 251-252) 533'teki konsil ile nihai sonuca ulaşılır: "Üç parçadan oluşan tek tanrıya tapınılmalıdır." (D. Masson, Le Coran et la revelation judeo-chretienne, I/90) Ya peki daha eski tarihlerde Hristiyanlığa inananlar, eksik bir inançta mı idiler?

Teslis

Havarilerin tebliğinde teslis yer almaz. (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 98) Hristiyanlarca yazılan eserlerde tanrının sıfatları da açıkça yer almamaktadır. (About the Myth of God Incarnate, s. 29) "Pavlus'un tavrında ısrarı, İsa'nın gerçek havarilerini ve bağlılarını öfkelendirmişti ve bunları kutsal kitabında da (Elçilerin işleri, 21 /17- 40) anlatıyordu." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 82) Teslis, büyük ölçüde "Kahramanları tanrılaştırma" kültürünün yansımasından başka bir şey değildir. İsa'dan bin yıl önce de Brahma-Vişna_Şiva şeklindeki teslise yine ayrıca, MÖ. 331'de İskenderiye'de

Sirabis-İzis-Horus üçlemesi zaten yaygın bir inanç şeklinde eski Mısır, Asur, Babil, İran, Hint, Çin gibi ülkelerde yaygın olarak bulunmakta idi. (A. Şelebi, Edyanul alemiil kübra, s. 18, el-Mesihiyye, s. 144, A. Short History of the World, s. 166) İskenderiye'de ise ortaya çıkan Yeni Eflatunculuğun kurucusu Plotin de Tek-Akıl-Nefs üçlemesi yapıyordu. İskenderiye okulunun temsil ettiği Yunan felsefesini iyi bilen Pavlus Hristiyan dinine girince tevhid dini olan Hristiyanlığı teslis dinine çevirmiştir. Luka zaten Pavlus'un has öğrencisi idi. Matta ve Yuhanna'ya isnat edilen incillerde Pavlus'un öğrencileri tarafından yazılmıştır. Havariler İbranice konuşurlardı ama bu inciller latince yazılmıştır. Markos incilini yazan kişi ise Pavlus'a bağlı dualist bir Yahudi filozoftu. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 180) Mezopotamya dâhil birçok yerde bir takım tanrılara inanılırdı. Temmuz, Mitra gibi. Bunlar bir mevsimde ölür başka mevsimde dirilirlerdi. 'Bunlar birçok yönden insana benzer tanrılardı.' Ayrıca mesela, Frigya Attis'inde din mensupları mistik bir yemeğe katılır ve sonra şöyle derlerdi: Sendurdakileri 'yedik', sancdakileri 'içtik', böylece Attis'e uyanlardan olduk." Bazı deliller göstermektedir ki bu iki alete konan yiyecekler 'ekmek', kutsal balık eti ve 'şarap' idi. Attis 'buğday'ı temsil ederdi. "Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: "Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın." Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: "Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın." Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz." (Korintliler/11, 23-26) Teslis tabiri ilk kez Antakyalı Theophile tarafından kullanılmıştır. "325 senesinde İznik'te bir sürü kitap ile insanlar toplanıyor ve hangisinin ilahi vahiy eseri olabileceğine karar veriyor. Seçilen dört kitap ise birçok hususta birbirinden ayrıdır, biri diğerine uymamaktadır. İlk orijinal nüshaları da elde bulunmamaktadır." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 120) "325 yıl boyunca, standart bir kutsal kitabı olmayan Hristiyanlar, İznik Konsili'nde bu konuyu da bir sonuca bağlamıştır. İlk kuşak Hristiyanlar 4 İncil'den açık ve seçik bir biçimde söz etmemektedir." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 94) "Hz. İsa'nın dili, İbranice ise de, Hristiyan kutsal metinleri Yunanca (Grekçe) yazılmıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 100) "İsa, aramca ya da İbranice konuşmuştur, ancak İnciller Yunanca yazılmıştır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 13) "Kutsal Ruhun tanrılığı 381'de İstanbul'da toplanan konsilde karara bağlanmış, böylece Teslis (Trinite) inancına ulaşmışlardır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 95) Kilise, kurumsallaşmış İsa'dır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 13) "325 İznik Konsilinde teslis, baba ve oğul aynı cevherden ilan edilirken, 533 yılında toplanan Konstantinopolis Konsilinde ise 3 unsur tek tanrı inancı kabul görür." (D. Masson, Le Coran, I/90) Teslis büyük ölçüde kahramanları tanrılaştırma şeklindeki yaygın şirkten kaynaklanmıştır. MÖ 331'de İskenderiye'de Sirabis-İzis-Horus üçlemesine tapılırdı. Bunlar ayrı ayrı tanrı kabul edilmiyor, tek tanrının üç durumu olarak kabul ediliyorlardı. (A. Short History of the World, s. 166) L. Gautier ve birçok araştırmacı, Hristiyan teolojisinin Yunan felsefesinden ve özellikle Yeni eflatunculardan fazlasıyla etkilendiklerini söylerler. (el-Medlal ila D. F. İslamiyye, s. 93) Eğer üçlü tanrı inancının tanıtılması gerekiyorsa aslında bunu bizzat İsa'nın yapması gerekirdi ve sonrakilere bırakmazdı. Halbuki O, "Çekil şeytan, Yalnız Allah'a kulluk edeceksin.' diye yazılmıştır" (Matta, 4, 10) demektedir. A. Davud, Hristiyan tanrılarının hiçbirinin tek başına kamil, mükemmel olmadığını, bunun da bir noksanlık işareti olduğunu ifade eder. (el-İncil, s. 21) Bu üç parçadan biri nasıl olmuşta Meryem'in karnına girmiş, insan şeklini almıştır? Bu çokluğa delil olmaz mı? (el- Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 37) "Hiç kimseyi iki efendiye kulluk edemez" (Matta, 6-24) "Hz İsa'nın çarmıhta öldürüldüğü de kabul edildiğine göre, o ölü iken kâinatın devam ve bekası tanrısız/eksik tanrı ile nasıl mümkün olabilmiştir? Babanın sağ tarafında oturduğu iddia edildiğine göre, bu da Allah'tan bir ayrı varlık olduğu kabul edildiği anlamına gelmez mi" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 9) "Hz İsa sonradan dünyaya geldiğine göre, üçlemede Hz İsa'nın da bulunması zorunlu olduğuna göre bu bir eksiklik işareti olmaz mı? Tanrı inancına zarar vermez mi?" (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 7) İsa iki bin yıl önce yoktu, sonradan doğdu, bu bir ilave olmamaktadır? İncillerde İsa'nın istenmeden

asıldığını ifade eden ayetler vardır. (Matta 27, 46; Markos, 15,34) Halbuki Hristiyan inancına göre O kendi arzusu ile asılmıştı! Ayrıca Baba tek başına tanrı değildir, ancak diğer iki parçaya izafe ile tanrıdır. Bir çocuk gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç ilah olabilir mi? Hiç bir peygamber de baba, oğul, kutsal ruh üçlemesinden bahsetmemiştir. (el- Hatib, el-Cevabus-sahih, II/ 253)Hz İsa'ya Kudüs'te ilk inananlar katışıksız Yahudi olup diğer Yahudilerden tek farkları, onun Mesih olduğuna inanmaları idi. Yunan Yahudileri ise hayatlarının çoğunu Yunan şehirlerinde geçiren kimselerdi. Sadece hac ve bayram için Kudüs'e gelirlerdi. Şirk diyarında yaşayan bu insanlar onlardan etkilendikleri kadar çevrelerini de bu yeni dinlerine davet ederler. Böylece Antakya kilise'si doğar, ilk Hristiyan (Mesihi) adı da burada ortaya çıkar. Zamanla bu mesih kavramı yerine ‘efendi-rab’ kullanılmaya başlanır. Halbuki aynı dönemlerde el-Celîl'deki İsa ashabı, İsa ve dediklerine iman ve büyük Yahudi mabedi ile irtibatlı bir hayat sürdürüp, Yahudi kurallarına saygı göstermekte idiler. Bu iki kesimden ne yazık ki Helenistik-Yunan tesirindeki taraf galip gelir. Pavlus’un çevresinde zaten ölüp dirilen tanrılar inancı mevcuttur. Duyduklarını kendine göre yorumlayıp kabul eden Pavlus, saf İsa inancı olan el-Celîl Hristiyan anlayışı ile değil, Yunan ruhu ile boyanmış bir Mesihlik inancını yayar. Pavlus mutaassıp bir yahudi idi, yeni dininde de mutaassıp olmuş ve E. Renan'ın ifadesi ile, 'O sadece taassubunun konusunu değiştirmiş' (E. Renan, Havariler, s. 183) bulunmaktadır. Pavlus, görevine Kudüs'te başlamadığı gibi, oniki havariden de bilgi ve icazet almamıştır. Zaten onun hiç bir insanın irşat ve nasihatine ihtiyacı yoktur. 'Ben incili insandan almadım fakat İsa Mesih'in vahyi ile aldım. Tanrı, milletler arasında onu anlatayım diye kendi oğlunu bende keşfetmeye razı olunca Kudüs'e havarilerin yanına gitmedim' (Galatyalılara 1, 10-17) Yahudilerin Yunan düşüncesi ile bağdaşmayan bazı kuralları ortadan kaldırılır. Hristiyanlık artık Yahudilikten ayrılmıştır. Pavlus, her tarafı memnun edecek bir yorum bulmaya çalışır. İsa'yı rab ilan eden bu yeni din, tanrılar arasında derecelendirmeyi kabul eden Yunanlılarca kolayca kabul edilir. Saf Yahudi Hristiyanlar Pavlus'a karşı çıkarlar. İkinci asırda Hristiyanlık iki yola ayrılır**.** Üçüncü asırda ise bu ‘yeni Hristiyanlık’ tüm Yunan'da yaygınlaşır. Bu yeni sentez esnekliği sayesinde bu topraklara yerleşir ve artık asli özelliklerini yitirip tanımaz hale gelir. İnanç esasları kadar ibadet kuralları da zamanla yeniden şekillenir. İlk zamanlarda Hristiyanlığa en zorlu direnme, kırsal kesimden gelmiştir Buralarda mahalli tanrılar ve büyücülük destekli eski inanç ve adetler yaygındı. Hristiyanlık, ta’zim edip büyüklediği kendi şahsiyetlerinin heykellerini, köylülerin alıştığı yerel küçük tanrısal şahısların yerine koyar**.** Bu da dinin yayılmasını kolaylaştırır. Artık Roma ileri gelenleri yeni dine girerken eski öğrendiklerini terk etmiyorlardı. Hayatlarının birçok yönü hala eski putperest şekliye devam eder. Mesela İsa'nın tanrı ilan edilmesi, Meryem dahil birçok azize tapılması gibi “neredeyse çok tanrılı bir din ortaya çıkmış olur.” (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 187) “Havariler putlarla dolu kiliseleri görseler buna felaket gözü ile bakarlardı.” (Charles Guignebert, Le Christianisme antique, s. 182) Günlük ibadetler bırakılıp sadece pazar ayinlerine gitmekle ibadet görevi kolaylaştırılır. Artık Roma hayatına Hristiyanlık elbisesi giydirilmiştir. Tüm bu gelişmelere karşı çıkanlarda vardı. Bu ortamda dördüncü asırda tüm bunlara tepki olarak manastırlar ortaya çıkar, insanlar kendilerini toplumdan soyutlar.

Baba, oğul mecazi anlamda kullanılmış olabilir mi? Bu mecaz, zamanla asıl anlam gibi algılanmış olabilir mi?

“Baba tabiri gerçek manada değildir. İncil'lerde Cenabı Hakkın insanların da babası olduğu yazılmaktadır. "Ne mübarektir sulh (barış) ediciler, zira onlara evladu'llah (Allah'ın Evlatları) tesmiye (isimlendirme) olunacaktır." (Beşinci Bab, 9. fırka); "Ta ki, (babanızın) evladı olasınız." (Beşinci Bab,45. fırka) Oğulluğun Hz. İsa (Aleyhisselam)'a has (özel) okunmasında bir münasebet (alaka) görülemez.” (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 169) ‘Tanrının oğlu, sevgili oğlum’ ifadeleri mecazidir. Yahudiler hakkında Tevrat'ta, ' Siz rabbin oğullarısınız' (Tesniye, 14,1) denilir. Matta, 5,9'da da aynı kullanım vardır: 'Ne mutlu o sulh edicilere! Çünkü onlar Tanrının oğulları diye

çağrılırlar.' Aynı kullanım çeşitleri, Yuhanna, 12; Luka 6, 35 te de görülür. "Yeni ahitte Baba ifadesinin tüm kulların Tanrısı, Oğullar ifadesinin ise sevgili Kullar anlamında defalarca kullanıldığı görülmektedir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 153) "Kitabımı mukaddeste biricik oğul ifadesi hazreti Adem ve hazreti Davut hakkında da kullanılmaktadır." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 11) "Peder hakiki manada olmayıp yöneten ve koruyan anlamındadır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 9) "Günümüzdeki üniteryan bazı kiliseler ilahi kimliği olmayan İsa anlayışına sahiptir. İslam Yahudilik ve Hristiyanlığı kucaklar ve birbirine bağlar." (Taslaman, s. 154) "Nesturi Hristiyanları bugünkü 4 İncili benimsememiştir. Dört İncilin seçimi, içinde siyasetinde olduğu bir tercihtir, bu tercih ilahi bir tercih değildir." (Taslaman, s. 165) "Kitabı Mukaddeste oğul kelimesi salih kul anlamında kullanılmıştır." (Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, s. 188) Zaten Pavlus'ta, aslında oğlu olmayan Timoteos hakkında, "sevgili oğlum" ifadesini kullanmıştır. (I. Koristoslulara 4, 17) Şurası da önemli bir husustur ki, Hz İsa kendi hakkında 'tanrının oğlu' tabirini kullanmamıştır. Bu tabiri Yunan kültüründen etkilenen Hristiyanlar kullanmıştır. (Charles Guignebert, LeChiristianisme antique, s. 39) Bu sıfatı önce Pavlus sonra 4. İncil yazarı Yuhanna kullanmıştır. İbranicedeki 'Tanrının abd/kulu' kelimesi, Yunancada çoğu kez çocuk (Xaıs Tou Oeou) kelimesi ile tercüme edilmiştir. Çocuk kelimesinin oğul'a dönüşmesi zor olmamıştır. Tanrı'nın oğlu kavramı, Yunan fikir dünyasından doğmuş ve zamanla Hristiyan olanların çoğu, dini tam öğrenme imkanı bulamadıklarından, eski inançların çoğunu dini renge boyanmıştır. (M. Ebu Zehra, Muhadarat, s. 31-37) "Daha önceki dinlerde, özellikle İbranicede Allah'a rahman ve rahim anlamlarından mecaz olarak baba denilmesi caiz idi. Hz İsa'da vaazlarında bu tabiri bu anlamda kullanmış olabilir. Ama sonradan bu kelime asıl anlamı ile kullanılarak suistimal edilmiştir." (M. Hamdi Yazır, Hak Dini, II/1632)

Tanrı tüm insanların babası (Rabbi)'dir. Hristiyanlar İsa (as) söz konusu olunca baba, oğul kelimelerini hakiki manalarında, diğer insanlar söz konusu olunca mecazi manalarda anlamaktadırlar. Bu ayırımın sebebi nedir?

İsa (as) Allah'ın kulu ve Resulüdür: "Müjdeyi iletmek için beni gönderdi." (Luka-4), "Oralarda da tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim." (Markos-1), "Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum." (Yuhanna-12), "Bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir." (Yuhanna-7), "Ben O'ndan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum." (Yuhanna-8), "İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır." (Yuhanna-14), İsa Havarilere hitaben: "Sizi kabul eden. Beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden, 'beni peygamber olarak göndereni' kabul etmiş olur. Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır." (Matta, 10:40-41), "İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soy kaydı şöyledir." diye başlar. O (as) insan olmasa idi atalarından nasıl bahsedilebilirdi ki? (Matta, 1:1), Bir gün bir kimse İsa'ya "Ey iyi ve hayırlı öğretici!" diye hitap ettiğinde İsa (as) ona "Bana niçin iyi diyorsun? İyi ancak Allah'tır." (Matta, 19:16-17) Kendi tanrı olsa idi kendisini de iyi sıfatı ile vasıflandırması gerekirdi. Mesih, gözlerini semaya kaldırıp yegâne yaratıcı olan Allah'a dua ile "İnsanlara senin biricik yaratıcı olduğunu ve beni peygamber olarak gönderdiğini bilmek vaciptir" (Yuhanna, 17:1-3. Ayrıca bakınız: Matta 21. Bab, 10-11. Fıkralar; 27. Bab, 35. Fıkra; 13. bab 53, 54, 57 ve 58. Fıkralar; Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, s. 11)

www.christiananswers.net/turkish/bible-tr/tr-mat4.html

Matta (Matthew)

Dinlemek

Ana Sayfa [Home]

Bölüm 4

İsa sınanıyor

(Mar.1:12-13; Luk.4:1-13)

8 İblis aynı şekilde İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkarıp O'na tüm görkemleriyle dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.

9 «Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim» dedi.

10 İsa ona şöyle karşılık verdi: «Çekil git, Şeytan! 'Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et' diye yazılmıştır.»

Eğer Hazret-i İsa (as) ilah olsaydı, şeytan ona böyle teklif getirmeye gerek görmezdi. İsa peygamberde "Secde et" teklifine, "Ben tanrıyım, secde etmem." der, "Kulluktan, kul; insan olmaktan" bahsetmezdi!

Hristiyan amentüsü (Özetle), 'Ben, Baba tanrıya ve Rabbimiz İsa Mesih'e inandım.' şeklindedir. Halbuki İsa, İncil'e göre bile Allah'ın resulüdür: Yuhanna (6, 14; 7, 16): 'Gerçekten, dünyaya gelecek olan peygamber budur.' Matta (12-18): "İşte benim seçtiğim kulum"; Luka (24-19): "Kudretli bir 'peygamber' olan Nasıralı İsa." Bu nedenle de, "İstanbul patriği olan Makdonyas, Hz İsa'yı bir kul, bir elçi ve bir peygamber olarak kabul ediyordu." (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, 3/199)

Ayetlerinde ifade edilen gerçeği Kur'an- Kerim şöyle dile getirmektedir: "Ey kitap ehli. Dininizde aşırı gitmeyin. Allah hakkında yalnız gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsa Mesih Sadece Allah'ın peygamberleridir.(Allah) üçtür demeyin, bundan vazgeçin." (Nisa, 171)

İncil - Tevrat - Zebur KutsalKitap

5 türkçe çevirisinden İncil oku ve kaynak dilleriyle karşılaştır. Eski ve Yeni Antlaşma içerisinde geçen kelimeleri ara.

Kutsal Kitap Bölümlerine Gözat | Luka 6:12-13 | Arama Yap

Luka 6 Tam bölüm | Çeviri | Görünüm | Araçla

İsa On İki Elçisini Seçiyor

12 O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi.

13 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Yeni Çeviri 2009

Öncelikle şunun altını çizelim, Hristiyanlıkta İslam'da olduğu gibi bir tanrı inancı yoktur. Baba olan figür sadece oğul ile bağlantılı olduğu için vardır ve onunla irtibatı kadar önemsenir. Hristiyanlıkta aslı olan oğuldur: "Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir." (Yuhanna 5:22)

K. Mukaddes'te (İncil-Tevrat-Zebur) tanrının özellikleri:

Yorulan: “Ve tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti, dinlendi…” (Tekvin; 2/2-3, Çıkış; 31/17) Kim dinlenir, tabi ki yorulan tanrılar!

Pişman olan, acı duyan: “Ve Rab yeryüzünde insanı yarattığına pişman oldu ve yüreğinde acı duydu.” (Tekvin; 6/6) Kim acı duyar, pişman olur? Hata, yanlış yapanlar; Teslisin tanrısı

Güreşte yenilen: ” Ve Yakup, seher sökünceye kadar bir adamla güreşti. (adamı yenince) adam Yakup’a dedi: Adın nedir ? Yakup. Yine adam ona, “artık sana Yakup değil, ancak ‘İsrail’ denecek çünkü insanlarla ve Allah ile uğraşıp onları yendin.” (Tekvin; 33/24-29) Son tahlilde Yahudiler tanrılarının güreşte yenildiğine (Tekvîn, 32/22-32), Hristiyanlar ise çarmıhta öldürüldüğüne (Markos, 15/26) inanır.

Korkak : “Ve rab derede oturanlar, kovamadı, çünkü ‘demirden savaş arabaları’ vardı.” (Hakimler; 1/19)

Kinci bir tanrı: “Rab diyor, seninle milletleri, atı ve binicisini, cenk arabasını ve binicisini, erkeği ve kadını, kocamış adamı ve genci, genç adamı ve ere varmamış kızı, çobanı ve sürüsünü, çiftçiyi ve çiftini, valileri ve kaymakamları kıracağım.” (Yaremya; 51/20-26)

Sarhoş: “Şaraptan bağıran yiğit gibi uyandı tanrı ” (Mezmurlar; 79/65)

Öfkeli: “Çünkü RAB öfkelenmişti. Burnundan duman yükseldi, ağzından ateş yiyip bitirdi.” (Samuel; 22/8-9)

Uyuyan: ” Kalk, uyan niçin uyuyorsun ya rab ” (Mezmurlar; 44/23)

Tanrı Uykuda: Katoliklerin ruhani lideri Papa 16. Benediktus, Aziz Petrus Meydanı'nda son kez halkın önüne çıktı. Kiliseyi bu kadar canlı gördüğü için duygulandığını da ifade eden Papa, göreve geldiği 2005 yılından beri omuzlarına ağır bir yük bindiğini söyleyerek, "Bu dönemde Tanrı bana her daim yol gösterdi" diyerek sözlerine şöyle devam etti: "Son dönemde Kilise'nin zor dönemleri de güzel dönemleri de oldu. Sular dalgalıydı, rüzgâr ters esiyordu ve ‘Tanrı sanki uykuda gibiydi’ ama ben her zaman Tanrı'nın bu teknede olduğunu biliyordum. Bu tekne Kilise'nin, benim değil." (Enson haber, 27 Şubat 2013)

Harnack, İsa'nın, rabbi tek tanrı olarak vasıflandırıldığını ifade eder. (What is Christianity, s. 126) Markos 12,29 'Dinle ey İsrail, tanrımız olan Rab tek Rabdir.' denir. Ayrıca, Yuhanna, 20, 17; Luka, 7, 16 da da benzer ifadeler bulunur. Teslise delil kabul edilen Matta 28, 19'un eski nüshalarda bulunmayan sonraki bir ilave olduğu artık açıkça bilinmektedir. (J. Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192; De Glasenapp, H. , Les cinq grandes religions du Monde, s. 303) Teslisten bahseden Yuhanna 5, 8 için Katolikler bile ‘sonradan ilave’ (J. Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192) demektedirler. Hristiyanlar teslise İncil’den ancak 2 ayeti (Matta, 3/16-17, 28/19) delil olarak getirirler, o da zorlamadır. I. Yuhanna 5/8’de de, teslisten bahsedilse de bunun sonradan ilave olduğunu Katolikler bile kabul etmektedir. Zaten Matta 28/19’unda eski nüshalarda olmadığı, sonradan ilave edildiği ortaya çıkmıştır. (J. Dheilly, Dic. Biblique, s. 1192) Hz. İsa’nın tanrının oğlu olarak İncil’de bahsedilmediğini ileri süren Hristiyan alimlerde vardır: E. Renan (İsa’nın Hayatı, s.183); W. Durant (The Story of civilizationXI/208); H. G. Wells (A. Shot History of the World, s. 170) gibi.

K. Mukaddes'te tevhid, Allah'ın bir olmasına dair deliller: Markos (12, 28-32): 'O, birdir, O'ndan başka tanrı yoktur'; Yuhanna (20:17): İsa, Havarilere: “Ben babama ve babanıza, Allah'ıma ve Allah'ınıza giderim”; Matta (5-9): "Ne mutlu sulh edicilere, çünkü onlar Allah oğulları çağrılacaklar"; Matta (6-14): "İnsanların suçlarını bağışlarsanız, semavi babanız da size

bağışlar."; I. Yuhanna (5-19): "Biliriz ki biz Allah'tanız."; Tesniye (4-39) : "Yukarıda göklerde ve aşağıda yerde Rab, O Allah'tır başka yoktur"; Tesniye (6-4) : "Dinle ey İsrail: Allah'ınız Rab, bir olan Rabtir."; Tesniye (32-39): "Şimdi görün ki, ben O'yum, katımda ilah yoktur"; I. Samuel (2-2) : "Senden başka ilah yoktur."; I. Krallar (8-60): "Rab, Allah olan odur, ondan başka yoktur."; İsaya (45-5,6): " Rab benim ve başkası yoktur, benden başka Allah yoktur"

İslâm'ın ilahı, Allah (cc) Kur'an da kendini nasıl anlatılır? "Andolsun bize hiç bir zaman yorgunluk çökmedi." (Kaf, 38); "O (Allah) görüleni de görülmeyeni de bilen, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. O, Rahman ve Rahim olandır. O, kendinden başka tanrı olmayan, hükümran, çok kutsal, esenlik veren, güvenlik veren, görüp gözeten, güçlü, buyruğunu her şeye geçiren, ulu olan Allah'tır. Allah müşriklerin (putperest, Yahudi ve Hristiyanların) ileri sürdüğü sıfatlardan (yorulan, yenilen vs.) münezzehtir. O, var eden, güzel yaratan, yarattıklarına şekil veren, en güzel isimler kendisinin olan Allah'tır. Göklerde ve yerde olanlar O'nu tespih ederler. O güçlüdür, her şeye hakimdir" (Haşr, 22-24)

K. Mukaddes'te peygamberler: -Haşa- Hz. Lut'a (as) iftira: Lut (A.S)'a iki kızı, şarap içirip sıra ile yanlarına girip, onunla yatıp, babalarından hamile kalırlar. (Tekvin, 33-36); Hz Yahuda peygambere iftira: Gelini ile yatıp, hamile kalınca onun yakılmasını emreden bir kayınpeder. (Tekvin, 38/15-25); Hz Davud'a (as) iftira: Bir komutanın karısı ile yatıp hamile kalınca, kocasını savaşa gönderip ölmesi için tezgah hazırlayıp, sonra da dul eşi ile evlenir. (I. Samuel : 2-27) Ayrıca oğlu Amnon kız kardeşi Tamar ile zorla yatıp onu "alçaltır" (I. Samuel : 13/1-39); Hz. Nuh'a (as) iftira: Nuh'a oğlu tecavüz eder: Ve Nuh, çiftçi olmağa başladı ve bir bağ dikti, ve şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde çıplak oldu. Ve Nuh, şarabından ayıldı ve küçük oğlunun kendisine yaptığını (…) anladı ve dedi: Kenan lanetli olsun; kardeşlerine kullar kulu olacaktır."(Tekvin: 9/20-25) Ayrıca, Haşa, güya Harun, çok tanrıcılık yapmıştır. (Çıkış, 32); Davud, cinayet işlemiştir. (II. Samuel, 14) Süleyman, zinacı ve putperesttir. (I. Krallar, 11) Bizzat ben tüm bunları, kendilerini 'İnanç turizmi' ile ilgilenen kişiler olarak tanıtan 2 görevliye sormuş ve "Onlarda insan, bunlar normal, biz de bunları kabul ediyoruz." cevabını almıştım!

K. Mukaddes nasıl bir kitaptır? İncillere göre çarmıha gerildiği sırada Hz. İsa, Allah'a şöyle isyan etmiştir: "Üçüncü saatti, onu haça gerdiler, onun üzerinde suç yaf-tası: 'Yahudilerin kralı' diye yazılmıştı. Biri sağında, biri solunda iki haydudu onunla beraber haça gerdiler. Geçenler' Vay! Sen ki mabedi yıkar, üç günde yaparsın, haçtan inerek kendini kurtar' diye başlarını sallayıp ona söverlerdi. Aynı saatlerde başkâhinler, yazıcılarla eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor. Altıncı saat olunca, bütün yer üzerine dokuzuncu saate kadar bir karanlık çöktü. Dokuzuncu saatte İsa Yüksek sesle bağırdı: Eloi, Eloi! Lama sabaktani, ki tercüme edildiğinde, 'Allah'ım, Allah'ım! Niçin beni bıraktın?' demektir." (Markos, 15:25-34) "Ben size diyorum ki kimde varsa ona daha çok verilecektir. Ama kimde yoksa kendisinde olunan da alınacaktır. Üzerinde kral olmamı istemeyen düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde öldürün" (Lula, 19: 26-27); "Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Ben barış değil, kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben oğula babasının, kızla anasının, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanları, kendi av halkı olacaktır." (Matta:10-34-36) Kalça, karın, göbek yuvarlağı, göğüs, boyun, göz, saç, dudaktan vs bahseden bölümleri (Neşideler neşidesi 7:1-13) dışında, Yahudi olmayanların yabani hayvan kabul edildiği (Tesniye, 8/ 21-22), Fırat ırmağı civarının tanrı tarafından Yahudilere verildiği (Tesniye, 12/24), insanların kasaplık koyun gibi ölüm gününe hazırlanmayı emreden (Yaremya : 13/3) ve insanları delik deşik edip çocukların yere çalınıp, karılarının kirletilmesini emreden (İşaya: 13/15-16) ayetler bu kutsal kitapta bulunmaktadır. "Yaratılış merdiveninde farklı basamaklar olduğunu herkes doğal olarak kabul eder; önce inorganik nesneler, bitiler ve hayvanlar âlem, sonra konuşan, yaratıklar ve hepsinin üstünde Yahudiler." (Siyonizm ve ırkçılık, Ankara Üniversitesi Siy. Bilg. Fak. Yay., Sources de la

pense'e juive contemporaine, s. 49) "Ve Allah'ın Rab (Yehova) o milletleri senin önünden azar, azar kovacak, onları çabukça bitiremezsin yoksa senin üzerine kır hayvanları (Goyim) çoğalır ve Yahova onların krallarını senin eline verecek." (Tesniye, Bab: 22/24) İsrailli haham Rabbi Shim'on: "Yahudi olmayanların en iyisi mi; öldür. Yılanın en iyisi mi; beynini parçala." (İsael Shahak, Jewish History, s. 78)

Matta (5: 29-30): "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir. 30 Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir." : Gözünü haramdan sakındır, elini harama yaklaştırma değil; Kes, Çıkar, At! Luka (14:26): Hz. İsa şöyle buyuruyor: "Eğer bir kimse bana gelir ve kendi anasına, babasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine, hatta kendi canına buğzetmezse benim şakirdim olamaz." Luka (12:49-52): Yine Hz. İsa şöyle diyor: "Ben dünyaya ateş atmaya geldim, eğer şimdiden tutuş-muşsa daha ne isterim. Dünyaya selamet getirmeye mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeye geldim. Çünkü bundan sonra bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar." Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, hayvanlara sopa ile saldırıyor: "Yahudilerin fıshı yakındı, İsa Yaruşalim'e çıktı. Mabette sığır, koyun ve güvercin satanlar ile sarrafları oturmakta buldu. İplerden bir kırpaç yapıp hepsini, koyunları da sığırları da mabetten kovdu, sarrafların paralarını döktü ve masalarını devirdi." (Yuhanna, 2:13-15); Yine Yuhanna İnciline göre Hz. İsa, insanlara şöyle hakaret ediyor: "Neden söylediğimi anlamıyorsunuz? Çünkü benim sözümü dinlemiyorsunuz. Siz babanız iblistensiniz ve babanızın heveslerini yapmak istiyorsunuz." (Yuhanna, 8:43-44) Yeni Ahid dul kadınlar hakkında şu aşağılayıcı tabirleri kullanıyor: "İyi işler için hakkında şehadet olunan, bir erkeğin karısı olup altmış yaşından aşağı olmayan dul kadın, eğer çocuklar büyütmüş, eğer misafir kabul etmiş, eğer mukaddeslerin ayaklarını yıkamış, eğer sıkıntıda olanlara yardım etmiş, eğer her iyi işin ardınca gitmişse kaydolsun. Fakat daha genç dul kadınları reddet. Çünkü Mesih'e muhalif olarak nefsanî hevslerine düştükleri zaman evlenmek isterler... Bununla beraber evleri gezerek aylak olmayı da öğrenirler, ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmeyen şeyleri söyleyerek başkalarının işlerine karışan boşboğaz olurlar." (Timoteos'a I. Mektup, 5:9-15) İncillere göre Hz.lsa, evlenmemeyi, hatta erkeklerin kendilerini hadım etmelerini şöyle teşvik ediyor : " Ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder. Şakirtler İsa'ya dediler: Eğer erkeğin karısı ile hali böyle ise evlenmek iyi değil, fakat İsa onlara dedi: Bütün insanlar bu sözü kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir, çünkü anadan doğma hadım vardır ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekûtu uğrunda kendilerini hadım edenlere de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin." (Matta, 19: 9-12) İncillere göre eli ile günah işleyen elini, ayağı ile günah işleyen ayağını kesmeli, gözü ile günah işleyen ise gözünü çıkarmalıdır: "Eğer elin sürçmene sebep olursa onu kes; senin için hayata çolak olarak girmek, iki elin olarak cehenneme, sönmez ateşe atılmaktan daha iyidir. Eğer ayağın sürçmene sebep olursa onu kes; senin için topal olarak hayata girmek, iki ayağın olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir. Eğer gözün sürçmene sebep olursa onu çıkar; senin için bir gözün olarak Allah'ın melekûtuna girmek, iki gözün olarak cehenneme atılmaktan daha iyidir." (Markos, 9:43-47) İncillere göre Hz. İsa, ağaçları lanetleyerek kurutuyordu: "Ertesi gün Beytanya'dan çıktıkları zaman İsa acıktı. Uzakta yapraklı bir incir ağacı görüp belki onda bir şey bulurum diye geldi, yanina varınca üzerindeki yapraklarından başka birşey bulamadı; çünkü incir mevsimi değildi. İsa cevap verip ona dedi: Artık hiç kimse senden ebediyyen meyve yemesin... Sabahleyin, yanından geçerken incir ağacını kökünden kurumuş gördüler." (Markos, l1:12-20) Yeni Ahide göre akılsız olmak, akıllı olmaktan daha iyidir: "Allah hikmetlileri utandırmak için dünyanın akılsız şeylerini seçti, Allah kudretli şeyleri utandırmak için dünyanın zayıf şeylerini seçti." (Korintoslulara I. Mektup, 1:27) Lord John Davenport şöyle demektedir: "Halbuki Kitabı mukaddes bu gibi kusurlarla baştan başa doludur. Kur’an öteki

kitaplar adına kesinlikle o kadar bu kusurlardan temizlenmiştir ki, utanma sahibi bir insan hiç kızarmadan onu baştan sonuna kadar okuyabilir." (Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 49)

K. Mukaddes insan mahsulü olduğu için, içinde birbiri ile çelişen pek çok ayetler de bulunmaktadır. "Matta ve Luka İncillerinden İsa'ya baba tarafından ve üstelik birbirinden farklı soy kütükleri vermişlerdir." (Bucaille, s. 338) R.P. Roguet, 'İncil'e Giriş' kitabının 182. Sayfasında, "İsa'nın kabrine gelen kadınların isim listesi, ilk 3 İncil'de birbirini tutmuyor." demektedir. Özetle birkaç tane sıralayacak olursak: Şela kimin oğlu? : Arpakşad'ın (Tekvin, 11-12) - Kainan'ın (Lukas, 3-36); Harun (as) nerede öldü? : Hor dağında (Sayılar, 20-28) - Mosereya'da (Tesniye, 10-6); Davud (as)'u kim tahrik etti? : Tanrı (II. Samuel, 21/1) - Şeytan (Tarihler, 21-8); Yehoyakin kaç yaşında kral oldu? : 18 yaşında (II. Krallar, 24-8) - Sekiz (II.Tarihler, 36-9); Nuh (as) her canlıdan kaçar tane aldı? : İkişer (Tekvin, 6-19) - Yedişer (Tekvin, 7-2); Ahazya kaç yaşında kral oldu? : Yirmi iki (II. Krallar, 8-26) - Kırkiki (II.Tarihler, 22-7); Saulun kızı Mikal çocuk doğurdu mu? : Çocuğu olmadı (I. Samuel, 6-23) - Beş çocuğu oldu (I. Sauel, 21-8); İnsan kaç yıl yaşayabilir? : En çok 120 yıl: (Tekvin, 6-3) - 403 yıl (Tekvin, 11-13); Tanrı yorulur mu? : Rab yorulmaz : (İşaya, 40-28) - İstirahat eder. (Tekvin, 2-3); Hz. İsa, Hz.Davud'un oğlu mu? : Evet Davud'un oğlu (Luka, 18-38) - Hayır, tanrının oğlu (Matta, 22-45); Yusuf (as) 'ın babası kim? : Yakup (Matta, 1-16) - Heli (Luka, 3-23); İbrahim'den Davud'a kaç nesil vardır? : 14 (Matta, 1-17) - 15 (Luka, 3-31-34); Eriha'dan çıkarken İsa'dan kaç kör yardım istedi? : İki : (Matta, 20-30) - Bir (Markos, 10-46); Hz. İsa ' nın şehadeti doğru mudur? : Evet (Yuhanna, 5-31) - Hayır (Yuhanna, 8-14); Haçı kim taşıdı? : Simon (Luka, 23-26) - İsa (Yuhanna, 19-17); Yahuda İsa'yı öptümü? : Öptü (Matta, 26-49) - Öpmedi (Luka, 22-49); Kabirden çıkan cinlenmişler kaç kişi idi? : İki (Matta, 8-28) - Bir (Markos, 5-7); Hz. İsa'yı kim kabre koydu?: Yusuf ve Nikodimus (Markos, 15-46) - Sadece Yusuf: (Yuhanna, 19-42); Mezarda kaç melek göründü? : Bir (Matta, 28-2) - İki (Yuhanna, 20-12) "Kannengiesser'e göre 'toplumlararası mücadeleden doğma kitaplar' olan incillerde İsa'ya dair nakledilen hususların 'artık dış görünümlerine itibar edilmez.' Kudüs Kitab-ı Mukaddes okulu çalışmaları (Benoit ve Boismard) "İncillerin birçok yerinde artık doğrudan doğruya İsa'nın sesini işitme umudunu kesmelidir" diye İncil okuyucusuna ikazda bulunurlar. İnciller, İncil yazarlarının taşıdıkları zihniyet hakkında bilgi vermektedirler. İsa'nın yaşamış olduğu bazı olayların, İncil yazarlarında, kişisel bir düşünceyi savunmak amacıyla kılığı değiştirilerek nakledilmiş olduğuna niçin hayret edelim? İnciller arasındaki apaçık çelişkiler, gerçeğe benzemez durumlar gösteriyor ki, İnciller, yegâne kaynağı insan hayali olan birçok bab ve parçalar ihtiva etmektedirler. (Bucaille, s. 178-179) Mühtedi Dr. Maurice Bucaille "Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an" adlı eserinin 98-179. sayfalar arasında İncillerdeki çelişkileri örneklerle sıralamıştır. Bu çelişkilere örnekler için Ahmet Deedat'ın, "Kitab-ı Mukaddes Allah sözü müdür?" adlı kitaba da bakılabilir. Hristiyan teslise (Baba- Oğul- Ruhul Kudüs) inanırlar. Baba doğmamış, oğul ve ruh doğmuştur. Üçü her zaman bir arada idiler: Yuhanna (10/25-30): "Ben ve Baba biriz."; Morkos : (13-32) : "Ne melekler, ne de oğul, babadan başka kimse bir şey bilmez."; Markos : (10-18): " İsa dedi: Birden başka kimse iyi değildir o da Allah'tır " İsa, baba ile bir olsa onun gibi her şeyi bilmesi gerekmez mi? Yuhanna (5/27) "Baba Tanrı hiç kimseye hükmetmez, bütün hükmü oğlu İsa'ya vermiştir."; Markos (15/25-37): "Baba tanrı hükümsüz iken oğul tanrı çarmıhta acı çekiyor." Çelişkiler böyle uzayıp gitmektedir.

Hristiyanlar her ne kadar 'teslisi anlama değil inanma konusu' olarak ilan etseler de Müslümanlarla karşılaştıkça bu inancı mantıki olarak izah etme gayreti içine girmişlerdir. (D. Masson, Trinite, Le Coran et la revelatiaon, I/84) Vatikan'ın Müslümanlarla ilgili dairenin başkanlığını yapan

R. C. Teslis konusunda Müslümanlarla irtibata geçen misyonerleri uyarmakta, Müslümanları teslise inandırma gayretinden kaçınmalarını savunmaktadır. Müslümanlara "tek tanrıya inandığımızı söyleyeceğiz" diye yönlendirme yapmaktadır. (H. A. Wolfson, The Muslim Attributes and the christian Trinity, s. 1-18) Fakat ortada bir gerçek vardır ki o da, teslisin tanrısal şahıslarının Allah'ın sade sıfatları olmadığı gerçeğidir. Zaten sonradan Müslüman olan Abdulehad Davud, teslis hakkında "Onlardan her birinin diğerlerinde olmayan kendine özel sıfat ve görevleri olduğu müddetçe başkalık mevcuttur ve hiç biri tek başına kamil- tamam değildir. Bu noksanlık ise ilah olmaya engeldir." demektedir (el- İncil ves-salib, s. 9) Üçlemeden biri nasıl olmuşta Meryem'in rahmine girmiş, insanlık alemine karışmış, ve insan şeklini almıştır? Bu çokluk demek değil midir? Bu şirk değil midir? Tanrı tek olsa idi, sadece birinin ayrılıp yeryüzüne inmesi mümkün olamazdı. Ayrıca bilindiği gibi Hristiyanlık inancında 'Baba' değil 'Oğul' birinci plandadır. Ayrıca Hristiyan inancında baba rolündeki parçanın azameti, büyüklüğü, sıfatları konusunda açık bir görüş bulamamaktayız. İsa 2100 sene önce yoktu. Allah'a sonradan ilave olabilir mi? Haça gerilebilir mi? Eğer kendi arzusu ile gerilmişse Yahudilere bu düşmanlık neden? 2000 yıldır Yahudiler "Tanrıyı öldüren, lanetli kavim, rahmetten kovulmuş" olarak neden anılmıştır? Bu beddualar 1963 yılında neden kaldırılmıştır? 2000 yıllık bu uygulama mı yanlıştı şimdiki uygulama mı? Baba, tek başına tanrı değildir Hristiyanlıkta. O, ancak diğer iki şahıs ile tanrı olabilir! Diğer iki unsura içinde durum aynıdır! Herhangi bir insan gibi ihtiyaçları olup büyütülen bir kişi hiç ilah olabilir mi? Şurası da unutulmamalıdır ki ayrı ilahlardan bahseden bizzat Hristiyanlardır, yoksa Müslümanlar onlara herhangi bir isnatta bulunmamaktadırlar. Oğul'dan kasıt tanrının kelam-konuşma sıfatı ise unutulmamalıdır ki bu oğulda aynı zamanda hayat, ilim gibi sıfatlar bulunmaktadır. Mesela biz Müslümanlar Allah'ın insanlarla konuşma vasıtası olan Tevrat, Zebur, İncil ve Kur'an'ı ilah kabul etmeyiz. Ayrıca, acaba Meryem; Halık-yaratıcı mıdır? Sevgi dini olan (!) İsevilik neden doğuştan günahkar olma inancını kabul eder (Tekfir inancı!) Nasturiler'in Meryem'e tanrı'nın annesi denemeyeceği görüşü hakkında neler düşünmektedirler?

Horus, ortada Osiris ve solda İsis'i betimleyen bir Antik Mısır heykelciği

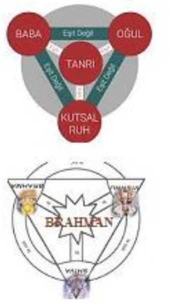

- İnsan tek bir varlıktır. Tek doğası vardır. Tek Kişidir.
- Tanrı tek bir varlıktır. Tek doğası vardır. Üç Kişidir.
- İsa Mesih ise tek bir varlıktır. İki doğası vardır (Tanrı ve İnsan). Tek kişidir.

Tanrı tektir ama üç şahıstır. Baba Tanrıdır, Oğul Tanrıdır ve Kutsal Ruh Tanrıdır ama Baba Oğul değildir, Oğul Kutsal Ruh değildir ve Kutsal Ruh Baba değildir. Hepsi eşit derecede yücedir. Ancak üç Tanrı değil tek Tanrıdır. Üç yüce değil tek yücedir.

Tanrı'nın bu Üçlü Birlik olan doğası kısaca budur. Ancak akılla tam olarak kavramak mümkün olmadığı gibi bir çok yanlışa düşebiliriz. Bu

Bu hatalı görüşleri saydıktan sonra Tanrı'nın ne olmadığını biliyoruz. Ne olduğu bilgisi, yani Üçlü Birlik oluşunu, Üç Kişi ve tek varlık oluşunu ise akıl ile tamamen kavramak imkansız iken iman ile kabul edilebilir durumdadır. Aziz Augustinus'un dediği gibi "Anladıkça inanıyorum, inandıkça anlıyorum".

Kutsal Kitap bizlere Rabbin "bir" olduğunu öğretir. Ama buna rağmen Kutsal Kitap, hem Baba'nın hem Oğul' un hem de Kutsal Ruh'un Rab olduğunu vurgular (Bkz.İbr.1:10, 2Pet.1:16, 2Kor. 3:16). Ama yine üç Rab değil bir tek Rab vardır. Kutsal Kitap yine Tanrı'nın bir olduğunu söylemektedir, fakat bunun yanında, yine hem Baba'nın hem Oğul'un hem de Kutsal Ruh'un Tanrı olduğunu vurgular, buna rağmen Baba, Oğul ve Kutsal Ruh, birbirlerinden bağımsız, üç allahlar heyeti (triteizm) değil bir ve tek Tanrılıktır. Bu derin gizi belki şu örnekle biraz açıklığa kavuşturabiliriz. Üç mum yakarak karanlık bir odaya girdiğinizi düşününüz. Karanlık odanın birden aydınlandığını göreceksiniz. Ama odada gerçekte kaç tane ışık oluşacaktır? Birbirinden ayrı üç mum ışığı mı, yoksa üç mumun kaynaşarak oluşturduğu tek bir ışık mı? Şüphesiz, üç mum olmasına rağmen odayı kaplayan ışık tek olacaktır. Bunun gibi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un oluşturduğu Tanrılık da tek, bileşik bir Tanrılıktır. Yine bu gerçeği tek bir hüvviyet veya kimlik taşıyan üç kişiyle de örnekleyebiliriz.

İslam, 'Allah birdir' demese, Hristiyanların umurunda değildir tanrının sayısının kaç olduğu! Hristiyan iki siteden, 'üçlü birlik' iddiasına cevap verdiğini iddia eden, yukarıdaki cümlelerden anlamlı bir sonuç çıkarabilen var mı acaba? Thomas Paine boşuna "Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. Kutsal kitap insanlara sadece zalimlik ve cinayet öğretmiştir. Teslis, tek tanrı inancını zayıflatmıştır. Hristiyanlık denilen bu şey kadar tanrıyı aşağılayan bir başkası

daha yoktur. Tevrat ve İncil'in masalları insanda ancak aşağılık duygusu uyandırır.” (T. Paine, Akıl Çağı, s. 216-224) dememektedir.

Müslümanlar soruyor, Hristiyanlar yanıtlıyor

5. Üçlübir Tanrı

I. Müslümanlar soruyor

- Siz gerçekten tek Tanrıya inanıyor musunuz (muvahhidin)?
- Üç Tanrıya inanıyor musunuz?
- Bu Tanrılar kimlerdir?
- Tanrı nasıl Baba ya da Oğul olarak adlandırılabilir?

IV. Hristiyanlar yanıtlıyor

1. Hristiyanlar açıkça tek Tanrıya inanırlar. Klasik hristiyan teolojisi bunu şu kesinlikle ifade eder: Tanrı yaradılışa olan ilişkisinde tek, yalnız bir tek olarak etkindir.

2. Üçlübirlik Tanrının tarih boyu kurtarıcı eylemiyle ve Onun içsel yaşamıyla ilgilidir ve Onun tekliğini asla engellemez. Matematik sınıflandırmalar Tanrının gerçeğini ifade edemezler. Aynı Tanrı Babadır, aynı Tanrı Oğuldur ve aynı Tanrı Ruhtur. İsa Mesihte Tanrı gerçekten insan olmuştur. Böylece acıya ve ölüme Tanrı kayıtsız kalmamıştır. Bu Tanrısal adlar hristiyan imanının özüne dahildir ve en baştan aktarılan iman mirasının bir bölümünü oluşturur. Ancak bu terimler – insani anlamda üreme kavramı gibi – Tanrıda bir üreme, çoğalma anlamında değildir. Böyle bir düşünceyi en katı şekilde reddetmekte müslümanlarla aynı fikirdeyiz. Müslümanların Tanrı hakkında Baba teriminin kullanılmasına karşı tavırları, hristiyanların Tanrı hakkındaki tüm konuşmaların betimsel karakteri konusunda bilinçli kalmalarına yardım edebilir. Hristiyan imanı için de Tanrı tarif edilemez olandır. Başka şekilde ifade edersek, hristiyanlar Baba ve Oğul terimlerini müslümanlardan çok daha öte bir anlamda kullanırlar. Tek Tanrı Baba olarak adlandırılır, çünkü O bütün varoluşun kaynağıdır; Oğul olarak adlandırılır, çünkü O İsada tamamen bu kaynaktan yaşar; Ruh olarak adlandırılır, çünkü kendini yaradılışa açınlar, vahyeder.

gotQuestions?org

Ara | Bir soru sor | Müjde / İyi Haber | Çok önemli sorular

ANASAYFA
ARA
BİR SORU SOR
MÜJDE / İYİ HABER
ÇOK ÖNEMLİ SORULAR

Hristiyanlar'la Müslümanlar aynı Tanrı'ya mı taparlar?

Soru: Hristiyanlar'la Müslümanlar aynı Tanrı'ya mı taparlar?

Yanıt: Müslümanlar'la Hristiyanlar'ın Tanrı hakkındaki görüşlerinin bazı benzer yönleri vardır. Hristiyanlar bir sonsuz Tanrı'nın evreni yarattığına inanırlar ve Müslümanlar da bu özellikleri Allah'a atfederler. Her iki din de Tanrı'yı, her şeye gücü yeten, her şeyi bilen, her yerde var Olan olarak görür.

Hristiyanlar'la Müslümanlar'ın Tanrı hakkındaki görüşleri arasındaki önemli bir fark, Kutsal Kitap'ın Üçlü Birlik kavramıdır. Kutsal Kitap'ta Tanrı Kendisini, Baba Tanrı, Oğul Tanrı ve Kutsal Ruh Tanrı olmak üzere üç Kişi'de var olan tek Tanrı olarak vahyetmiştir. Üçlü Birlik'in her Kişisi tamamen Tanrı olduğu halde, Tanrı üç tanrı değil, üç Kişinin bir Kişi'de var olmasıdır.

Üçlü Birlik, Hristiyan inancının çok önemli ve ayrılmaz bir parçasıdır. Üçlü Birlik olmadan, Tanrı Oğlu, İsa Mesih'in Kişiliğinde beden alıp dünyaya gelemezdi. İsa Mesih olmadan günahtan kurtuluş olmazdı. Kurtuluş olmadan, günah herkesi sonsuz cehennem cezasına çarptırırdı.

Bilgi Bankası

- Ana Sayfa
- Amacımız
- Allah Kimdir?
- İsa Mesih Kimdir?
- Kitab-ı Mukaddes
- İslam & Hristiyanlık
- Kuran-ı Kerim
- Farklı Kur'anlar
- Muhammed
- Hristiyanlığın Temelleri
- Cevaplarımız!
- Neden Hristiyan Oldular?
- Sorular & Cevaplar
- Sitede Arayın!
- Facebook Sayfamız için tıklayın!
- Twitter'dan takip edin!
- İslamaCevapTV Youtube Sayfası
- Faydalı Linler

Albanian / Amharic / Arabic / Bengali / Bosnian / Chinese / Dutch / English / Finnish / French / German / Hindi / Indonesian / Malay / Persian / Oromo / Russian / Swedish / Somali / Tamil / Telugu / Thai / Turkish / Urdu

İslam'a Cevap

Tanrı Baba'mıdır? İsa Tanrı'nın Oğlumu dur?

Tanrı'nın birliği ile ilgili olarak kabul gören İslam inancı, İslamı Tanrı'nın Baba ve İsa'nın ise Tanrı'nın oğlu olduğunu inkara sevk etmektedir Kur'an şöyle der:

[Rab'biniz Allah işte budur! Ondan başka ilah yok. Her şeyin yaratıcısıdır...Kur'an 6:102]

Hıristiyanlara göre ise, yarattığı dünyaya Tanrı, kendi ebedİ Sözünü İsa isimli bir kişi aracılığı ile açıklar. 0 nedenledir ki, İncil ebedi sözden ya da Tanrı'dan, "Söz vücut buldu" İfadesini kullanarak bahseder. O, insan olan İsa'dır. Hıristiyanlar için İsa, Tanrı'nın kendi sonsuzluğunun bu geçici dünyaya belli bir yer ve zamanda açıklanışıdır.

İsa'da Tanrısal, ebedi Söz ile ölümlü olan vücut iç içedir. İsa, Tanrı'nın ebedi Sözü olarak adlandırıldığı gibi, aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu olarak da adlandırılır. Ebedi olan Söz ya da Oğul, İnsanoğlu İsa olmadan --hatta Meryem'den de önce-- Söz ya da Oğul vardı. Sonsuzluk içinde Tanrı'nın varlığı ile bir bütündü.

Gerçekten de Müslümanlar olsun, Hıristiyanlar olsun, doğru olarak İsa'nın bir insan, Tanrı'nın mesajını alan ve ileten bir hizmetli, bir peygamber olduğunu ısrarla belirtirler Ancak Hıristiyan açıklamasında Tanrı Sözü ve Oğul olarak İsa, aynı zamanda Tanrı mesajını sadece iletmekle yetinen bir peygamber olmanın ötesindedir O, kendisi Tanrı'nın mesajı ya da Sözüdür!

Hıristiyanlarla Müslümanlar Tanrı'nın ve O'nun Sözünün niteliği ve Tanrı'nın, kendi Sözünü insanlığa bildiriş tarzı üzerindeki görüş farklılıklarını sürdürebilirler. Ancak, yukarıdaki açıklamaların ışığında, Müslümanların bir bölümü fark etti ki, İsa'nın Tanrı Sözü ve Oğlu bağlamında Tanrı'yla mevcut ilişkisine dayanan Hıristiyan anlayışı ne putperestlikle ilgilidir, ne de matematiksel bir bilinmezliğin ifadesidir. Kuran'da İsa'nın "Tanrı Sözü" olarak tanımlanmış olması bu güçlüğün aşılmasını kolaylaştırmaz mı?

KENDİ AÇIKLAMALARINI (!)
ACABA KENDİLERİ
ANLIYOR MU?

Hristiyanlık
www.hristiyanlik.org

ANASAYFA | TEMEL KAVRAMLAR | KUTSAL KİTAP | İNANÇ SAVUNMASI | TEOLOJİ & DOKTRİN | VİDEO

Özet: Bu bölümlerde, ayrıca, ÜçlüBir olan Tanrı'nın amaçlarını nasıl gerçekleştirdiğini gördük. Bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz, "Baba'nın Kendisi Oğul aracılığıyla Ruh'ta çalışır" (Herman Bavinck, Tanrı Doktrini, çev. William Hendriksen [Grand Rapids: Baker, 1977], 318). Ya da, Baba'nın her şeyi Oğul aracılığıyla Kutsal Ruh'un gücüyle yaptığını söyeleyebiliriz.

Bütün bunları anlayamayız, fakat bu anlaşılamaz ve şaşılası Tanrı, bizlerin O'nu nasıl tanıyacağımıza açıklık getirmiştir. Tanrı'nın nasıl olması gerektiği ile ilgili belirsiz fikirler yaratmaya ya da kendi aklımızdan veya popüler düşüncelerden fikirler ortaya atmaya gerek yoktur. Baba Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle Oğul Tanrı aracılığıyla gelmiştir; işte bu, Kendisini bize nasıl gösterdiğidir.

Hristiyanların sapmasında aşırı sevgi ve büyükleme önemli rol oynamıştır. Bu konuda Kur'an bizi uyarır: "Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisidir." (Nisa, 171) Efendimiz de, "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasûlü' deyin!" (Buhari, Enbiyâ, 48) buyurmuştur. Efendimiz önce kul sonra peygamberdir. Bakara suresi 165. ayette de: "İnsanlardan bazıları Allah'tan başkasını Allah'a denk tanrılar edinir de onları, Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır." buyurulmaktadır.

Tekfircilik: "Hristiyanların itikadına göre Hz İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip, Hz. Adem aleyhisselam ile zürriyetinden (soyundan) olan bütün peygamberleri oradan çıkarmıştır." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 167) "Hz İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip Hz Adem'le ondan sonra gelen bütün peygamberleri oradan çıkardığına inanılır." (Bir Amerikalının Müslümanlık hakkındaki 23 sualine cevaplar, Diyanet yayınları, Ankara 1959, s. 8); "Kilise, Adem ve Havva da dahil olmak üzere tüm Eski Ahit'in doğru ruhlarının Mesih tarafından cehennemden cennetteki meskenlere (o zamana kadar sadece İlyas, Enoch ve ihtiyatlı hırsızın olduğu) getirildiğine inanır." (https://themeformen.ru/tr/scabies/iisus-kogda-byl-mertv-tri-dnya-propovedoval-v-adu-shturm-ada-vseh) "İsa 'öldürülüp' cesedi kabre konulunca 'ilah olarak' cehenneme indi. Orada Adem, Nuh, İbrahim ve tüm peygamberleri çıkardı." (Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) "Aurelius Augustinus; 'Tanrım, senin karşılığı hiç kimse günahsız değildir, 1 günlük bir bebek bile olsa' der." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12) Hristiyanlara göre her bebek günahkar doğar. Buna peygamberler de dahildir. Baba tanrı 'aslî günah'ı af ettirmek için kendisine ibadet edilen bir tanrının kanına ellerini bulandırarak mı insanların kurtuluşunu amaçlamıştır? Günahtan kurtulduğuna inanan Hristiyan'nın yapacağı daha ne kalmaktadır artık? Asıl mesele de çarmıhtan önce ve sonra hiç bir şey değişmemiştir. Hayat aynı hayat, kötülük aynı kötülük. Katolik bilgin J. Dheilly, 'Dictionnaire biblique' adlı eserinde, 'Pavlus'un iddiasına göre, artık Mesih gelmiş olduğundan, şeriat-dini kurallar faydasızdır. Kurtuluşu şeriattan beklemek, tanrının bu iyiliğini ortadan kaldırmak olurdu.' demektedir. Tanrı bunu insanlığın kurtuluşu için yapmışsa başta neden yapmadı? İnsanlığın çoğu bundan mahrum kalmıl olmadı mı? Sadece çarmıha gerilme efsanesine inandı diye böyle bir ebedi kurtuluş ödülü nasıl izah edilebilir? İnsanların inandığı tek tanrı öldürülünce dünya üç gün tanrısız mı kaldı?

Kilise: Yuhanna, 20, 21-23'ten hareketle Kilise, Hz İsa adına iş yapma yetkisini kendisinde görür. Kilise kendini diğer insanlardan ayırmıştır: 'Mesih'e inanmayan insanlarda tanrı yoktur, Eğer böyle biri size gelirse, kendisini eve kabul etmeyin ve ona selam vermeyin. Ona selam veren onun kötü işlerine hissedar olur.' (II. Yuhanna, 9-11) Kendini sevgi dini olarak tanıtan Hristiyanlık tarih boyunca hem kendi aralarında kanlı mücadelelere girişmiş hem dünyayı kana (Haçlı seferleri, kolonileşme faaliyetleri, sömürü ve dünya savaşları gibi) bulamıştır. Her Hristiyan senede en az bir kere günah itiraf etmelidir. Kilise, Hristiyan azizleri, melekleri de ibadet ile tazim eder.

Katolikler Trente konsili ile resim ve heykellere tazimi/yüceltmeyi, önlerinde diz çökmeyi, aslında temsil ettikleri Mesih ve azizlere 'ibadet' şeklinde anlaşılması gerektiği kararını vermiştir. (Glasenopp, Les cinq grandes religions, s. 347-348) Hristiyanlar ayinlerde kullanılan ekmek ve şarabın bir sembol değil, bizzat tanrının kendisinin olduğuna inanmakla sorumludurlar. Buna 'La presence reelle' esası denir. Kısaca Hristiyanlık, bir kulu önce tanrılaştırıp sonra onu zavallı şekilde öldürtüp sonra da onu ekmek ve şarap içine sığdırıp yemek içmekle herkese tanrılık dağıtmak şeklinde özetlenebilir. İnsan olan papa'yı yanılmaz, yine insan olan papazların diğer insanları af etme yetkisi vermek ve makamlarını yükseltmek onları bir çeşit tanrılaştırmaktır. Bu insanın insana tahakkümü ve çok suistimale yol açan bir durumdur.

“Hristiyanlıkta ruhanilerin din adamlarının yetkileri çoktur. Günah çıkartmışlar, kralları bile aforoz ederek din dışına itebilmişlerdir, endüljans senetleri çıkartarak satmışlardır.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 123) “Ruhaniler/din adamları vahiy alıyormuş gibi davranıyor ve hadlerini aşarak Allah'ın irade ve takdirine karışıyorlar.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 127) İslam'da ise ruhbanlık yoktur. Ashab Hz Muhammed'e bazı konularda, "Bu vahiy midir yoksa sizin görüşünüz müdür? Eğer izniniz olursa bu konuda bizim de bir görüşümüz var." derlerdi. (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 124)

M. Luther'den önce Prag Üniversitesi rektörü Jean Hus ve Jerome reform taleplerinde bulununca diri diri yakılmışlardır. İngiltere'de Thomas More, Katolik kaldığı halde, reform talebinde bulununca idam edilmiştir. M. Luther ise af yetkisine karşı çıkarak ve papazların bekar kalmalarını reddederek ortaya çıkmıştır. Reform sonunda kilise mülklerine el koyma imkanına kavuşmayı amaçlayan prenslerce Luther desteklenmiştir. (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 135) Lutheryanlığı seçen prens, Katolik kiliselerine ve mallarına el koyuyordu. Katolikler ve Protestanlar arasındaki savaşlarda Avrupa nüfusu 1/3 oranında erir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 165) “Luther'in en önemli destekleyicileri Almanya imparatorluğu ile anlaşmazlık içinde bulunan Alman prensleri idi ve bunların sayısı 500 kadardı. Kilise malları yağmalandı ve prensler de bu mallara el koydular.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 135) “İspanya'da Engizisyon mahkemeleri çok sayıda Protestan'ı idama mahkum etti.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 137) “Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi, Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 18) Hristiyan mezhepleri içinde Tevrat'a en bağlı olan mezhep Protestanlıktır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 40) Zamanla olay iyice siyasi boyut kazanmış ve İngiltere kralı kilisenin başına getirilmiştir. Mezhepler arası, 1562 Vassy katliamı, 1577 Saint-Barthelemy katliamları gibi katliamlar olmuştur.

“Batı kendini, evrensel aklın ve medeniyetin tek temsilcisi olarak görmektedir. Hristiyanlık döneminde tanrı, İsa'ya indirgendi, İsa Kilise'de bedenleşti ve modern Avrupa, Tanrısı'nın bedeni olan kuruma karşı mücadele ederek var oldu.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 31, 39) **İsa, kilisenin başıydı; kilise onun bedeniydi.** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 146) Kilise, Tanrı ile Hristiyan topluluk arasında aracılık yapan bir kurumdu. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194) Yetkisini doğrudan İsa’dan aldığını iddia eden kilise, siyasi entrikalara da bulaşınca toplumdaki hizipleşme ve bölünmenin baş sorumlularından biri olup çıkmıştı. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 214) “Dünyaca ünlü ilahiyatçılar, Vatikan'ın baskısından bıkarak, gizlice ilk İsa Akademilerini kurmuşlardır. Yaklaşık 200 bilim adamı birlikte çalışarak İncil'i tartışmaktadırlar. İncil'de yer alan sözlerin ne kadarı İsa'ya aittir? İsa bu sözleri söylemiş midir? Yoksa bunlar somadan uydurularak kilise tarafından İncillere sokuşturulmuş mudur? İsa Semineri üyelerinin vardıkları sonuçlan şöyle özetleyebiliriz: İsa Semineri üyelerine göre İncil'de yani Yeni Ahit diye bildiğimiz kitapta İsa'ya atfen anlatılmış olan yaklaşık 1500 sözden en iyimser bakış açısıyla sadece yüzde 20'si İsa tarafından söylenmiştir. Gerisi, ilk Hristiyanlar tarafından uydurulmuşlardır. İsa, Mesih olduğunu öne sürmemiştir. Mesih kelimesi, Christ kelimesinin Türkçesidir. 'Christ' aynı zamanda Hristiyan kelimesinin de köküdür. Christ kavramı İsa'nın yaşadığı dönemde bir 'makamın' adıydı o kadar. İsa, kilise kurmamış ve her insanın Tanrı imanının göğüs kafesinde olduğunu söylemiştir. Kilise kurmayı düşünmemiş ve söylememiş olan İsa, bugün kiliseye bağlı kılınmıştır.” (Aytunç Altındal, Hangi İsa, 83-85)

Papa

1439 tarihli Floransa Konsili'nin tekid ettiği üzere, 'Katolik kilisesi dışında, kurtuluş yoktur.' görüşü Katolik alemine hakim görüşü ifade eder. Ortodokslar bölgesel iken mezheplerden biri olan Protestanlar sayılamayacak ise kadar çokturlar. Papa XI. Gregorius 1378'de ölünce, bir İtalyan olan VI. Urbanus papa seçilir. Muhalif kardinaller ise seçimi hükümsüz sayarak VII. Clementis'i papa seçerler. Bu ikiliğe "Antipapa" ve "Büyük Nifak" adı verilmiş. Fransa ve İskoç Kralı, Portekiz ve bazı Cermen prensleri Avignon'daki anti-papayı desteklerken, Fransa'nın karşısındaki blokta yer alan Almanya, İngiltere, Macaristan, Lehistan ve Kuzey Avrupa devletleri de Vatikan'a sahip çıkmış. “Her iki papa da birbirlerini ve taraftarlarını aforoz etmişlerdir.” Bu durum 1378'den 1417'ye kadar devam etmiştir.

Papa 16. Benedikt: "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi."İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad, akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti. "Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise ‘Tanrı kavramının çok soyut olduğunu’ ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi.” (Habertürk, 14.09.2006) Diyanet işleri başkanı prof. Ali Bardakoğlu: “Batıda İslam ile Hz Peygamberimiz'le ilgili değerlendirme ve kanaatler önyargılı, taraflı, objektiflikten uzak oldu. Kilise, İslam'ı rakip gördüğü için, hasmane, düşmanca tavır izledi. İslam önce haçlı seferleri ile önlemek istendi. Binlerce insan öldü. Sadece Müslümanlar değil, Ortodokslar, Yahudiler de öldü. 60 yıl İstanbul'u işgal ettiler. 'Kardinal külahı yerine Şeyhülislam kavuğu görmek isterim' sözü bu dönemin dehşetini çok iyi anlatır. Bu kutsal savaş ve haçlı savaş anlayışı Hristiyan din adamlarının genlerine işlemiştir. Papa'nın saldırgan, küstahlık dolu açıklaması da hem içindeki İslam'a karşı kinini, hem de o kutsal savaş ve haçlı zihniyetini yansıtıyor. Papa'nın"İslam'da tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok" sözlerine de şu yanıtı verdi: "Bu sözde akıl yok ki ben Hristiyanlıkta akıl olduğunu anlayayım. Aslında kilise, aklı devre dışı bıraktığı için batı aydınlanma süreci yaşadı, reform süreci yaşadı. Hristiyan kilise, insanların dindarlıklarına tahakküm ettiği için, yaratan ile fert arasına girip kutsalı adeta tekelinde tutup sömürdüğü için, insanların beyinlerine tahakküm ettiği için, kutsalı sömürdüğü için, batı reform süreci yaşadı. Batıdaki din karşıtlığının en büyük sorumlusu kilisedir. Aklı devre dışı bırakarak kendi hiyerarşik yapılarını ve çıkarlarını öne aldılar. Üç tanrı inancını kilise icat etti. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu uydurdu." Evrensel ahlakın, "ötekinin kutsalına saygılı olmayı" gerektirdiğini vurgulayan Bardakoğlu, "Bir din adamı, diğer dinin uygulanmasında yanlışlık varsa eleştirebilir. Teröre bulaşan Müslüman'ı eleştirsin. Ama bir dinin kitabına, peygamberine saygısızlık ahlak sınırının ötesindedir. Bu eleştiri değil, küstahsızlıktır" dedi. Batı insanının din konularına "teknolojik gelişmişliğin, askeri, ekonomik gücün yarattığı kendini beğenmişlik, ukalalık ve ötekini adam etmeci tavır içerisinde yaklaştığını" belirten Diyanet İşleri Başkanı, "Gerçek medeniyet uzun menzilli silahlar üretmek, daha çok para kazanmak değil, insani değerlerde yol alabilmektir.” dedi. (Sabah, 15/09/2006)

Türkiye'ye 'laiklik' övgüsü: Vatikan din devletinin başı olan **“**Papa 16. Benedictus, Vatikan'ın Ankara Büyükelçiliği'nde yabancı misyon şeflerini kabulünde yaptığı konuşmada, Türkiye'nin laik rejim seçimiyle, büyük ve modern bir devlet olma yolunda önemli adımlar attığını söyledi.” (Milliyet, 29 Kasım 2006) Aynı Papa; Papa laikliğe savaş ilan etti: ABD’ye 6 günlük tarihi ziyaret için adım atan ikinci Papa olan 16’ncı Benedict, Amerikalı 9 kardinal ve 350 rahibe hitaben yaptığı konuşmada laiklik tartışması başlattı.” Avrupa’da sanki ‘Tanrı yokmuş gibi hayatımızın her alanından dini çıkarmak için adımlar atılıyor.’ Bunun adına da laiklik deniyor. Bu çok tehlikeli ve din karşıtı bir laiklik anlayışıdır. Buna karşı var ‘gücümüzle savaş’ vermek zorundayız.” (Milli Gazete, 18 Nisan 2008); Papa: Laiklik Saldırganlaştı: 16. Benedict, laikliğe ve ateizme açık bir şekilde savaş ilan etti. Toplumsal uzlaşmanın sadece politikalarla sağlanamayacağını kaydeden Papa, dinin özel alana hapsedilemeyeceğine vurgu yaptı. (Haksöz Haber, 19.09.2010)

AB liderlerine Papa fırçası

26 Mart 2017 Pazar - 2:30 | Son Güncelleme : 26 03 2017 - 2:30

Papa, Avrupa Birliği'nin temellerinin atıldığı Roma Antlaşmaları'nın 60. yıldönümü töreni için Vatikan'a gelen AB liderlerine göçmen karşıtı tutumları nedeniyle adeta ‘insanlık ve nezaket dersi’ verdi

Hürriyet — Gündem | Dünya | Ekonomi | Spor Arena | Video | Seyahat

AB, Papa’yı kızdırdı

Hürriyet Haber — 25 Mart 2007 - 00:00 | Son Güncelleme : 24 Mart 2007 - 23

Avrupa Birliği'nin 50'nci kuruluş yılı etkinlikleri çerçevesinde AB liderleri, dönem başkanı Almanya'nın başkenti Berlin'de bir araya gelirken, Papa 16'ncı Benedikt, zirve metninden memnun kalmadı. Belgede kıtanın Hıristiyan köklerine atıf yapılmamasına kızan Papa, "Avrupa Tanrı'yı unutarak halkının kimliğini inkâr ediyor" dedi. Doğum gününe Türkiye ve diğer adaylar ise davet edilmedi.

Papa’dan Fransa’ya laiklik eleştirisi

17.5.2016

Katoliklerin ruhani lideri Papa Franciscus, laikliği Fransa’nın biraz abarttığı eleştirisinde bulundu.

Kim yanıldı, eskisi mi yenisi mi?

Hürriyet — Salı 12:36 — İstanbul 20°C

Dünya

« önceki haber   sonraki haber »

İtalyan basını: Vatikan yine Ortaçağ’a döndü

Ancak Prodi'nin olayın kapanması taraftarı olduğunu yansıtan bu sözlerine karşılık, koalisyon ortağı Kominist Parti'nin sözcüsü konumundaki Il Manifesto Gazetesi'nde, "Vatikan yine Ortaçağ'a döndü" başlığıyla yayınlanan haberde Papa 16.Benedikt eleştiri bombardımanına tutuldu.

"PAPA SÖYLEDİKLERİNİN NEREYE GİDECEĞİNİ KAVRAYAMADI"

Haberde, ikinci başlık olarak, "26 yıllık Papa 2. John Paul bir anda buhar oldu" cümlesine yer verdi.

Haberde, Papa 2. John Paul'un Islam alemiyle bir köprü kurduğu belirtilerek, "Ancak Papa 16. Benedikt bir konuşma yaptı. Bunu bir teoloji profesörü gibi yaptı. Papa olduğunu ve söylediklerinin nereye gideceğini kavrayamadı. Şimdi Islam dünyası özür bekliyor. Bu, Papa'yı zor durumda bırakıyor. Çünkü bu Papa'nın yanılmazlık dogmasına ters düşüyor. Ve yıllardır kullanılmayan bu dogmanın kilise tarafından yeniden öne sürülme riski var. Bu da dinlerarası duvarların geri dönmesi demek" yorumu yapıldı.

Haberde kullanılan ve Papa'yı ağlar gibi gösteren fotoğraf üzerine ise büyük puntolarla "O'nun hatası" yazılması dikkat çekti.

VATİKAN: PAPA TANRI ADINA KONUŞUR

Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Rebubblica Gazetesi'ne açıklamada bulunarak, "Papa'nın sözleri tamamıyla anlaşılmadı veya tamamıyla yanlış anlaşıldı. Insanlar tarafından çok sert yorumlar yapıldı. Papa her zaman kutsal ruhlar tarafından yönlendirilir. Papa direkt Tanrı adına konuşur. O basitçe iyiye yönelmek isteyen insanları diyaloğa ve karşılıklı saygıya davet etti" dedi.

Katoliklere göre Papa, havarilerin vekilidir. İsa'nın yeryüzünde görülen temsilcisidir. Vatikan I. konsili ile 1870 tarihinde 'papanın yanılmazlığı' dogmasını benimsenmiştir. (1870 yılında toplanan Vatikan Ruhani meclisi, Papa'nın yanılmazlığını ilan eder. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur s. 46, 48; Nadide Şahin, Hristiyanlık'ta ruhbanlık anlayışı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara-2008, s. 19; Hatice Çiçek, Papanın Yanılmazlığı Meselesi Katolik Dünyada Nasıl Algılanmaktadır?, I. Türkiye Lisanüstü Çalışmaları Kongresi - Bildiriler Kitabı IV, s. 880; Wilhelm, Joseph and Thomas Scannell. Manual of Catholic Theology. Volume 1, Part 1. London: Kegan Paul, Trench, Trübner & Co. Ltd. 1906. pp. 94–100) Vatikan Adalet Bakanı Kardinal Julian Herranz ise La Rebubblica Gazetesi'ne açıklamada bulunarak, "Papa her zaman kutsal ruhlar tarafından yönlendirilir. 'Papa direkt Tanrı adına konuşur.' O basitçe iyiye yönelmek isteyen insanları diyaloğa ve karşılıklı saygıya davet etti" dedi. (Hürriyet:17.09.06) "Papa yanılmaz bir otorite olarak kabul edilmektedir." (Osman Cilacı, Günümüzün Dünya Dinleri, s. 84; Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 14) "Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 65) "Aurelius Augustinus; 'Tanrım, hiç kimse günahsız değildir, bir günlük bir bebek bile olsa' der. Katolik inancına göre papa yanılmaz ve yanıltılamaz." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 12-13)

Papa'dan cennet promosyonu: Vatikan, 'İslam'la "rekabet" için' 1000 yıllık vaftiz inanışını 'değiştirdi.' Papa'nın kararıyla artık Hristiyan bebekler günahsız doğacak, bebekken ölmeleri durumunda direkt cennete gidecek. Papa 16'ıncı Benedict'in aldığı bu kararla bir anda yüzbinlerce çocuğun cennete gideceğini söylemesi, akıllara 11'nci yüzyılda Haçlı Seferleri için adam toplayan Papa Urban'un, sefere katılanların direkt cennete gideceğini açıklamasını getirdi. (Vatan, 05.10.2006)

Evrim: "Darwin'e göre insan, diğer hayvanlardan daha ileri bir ileri safhaya sıçramış bir hayvandır. Darwin öldüğü zaman ise İngiliz Kilisesi onu bir insana verilebilecek en büyük şeref payesi ile taltif edip, din adamlarının defnedildiği yere gömülmesine izin verdi." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 251, 253) Yıl 1996: Papa John Paul II, Evrim Teorisi ile Hristiyanlığın uzlaştırılabileceğini açıklamıştır, ama bunun Katolik öğretiler ile çelişmeden yapılması gerektiğini söylemiştir. (John Paul II, The Pope's Message On Evolution, ('Quarterly Review of Biology72' Journal, içinde, s. 377-383) Papa II. Jean Paul, 1996 yılında Papalık Bilimler Akademisi'ndeki mesajı: "Yeni bilgiler bizi evrim teorisinin bir varsayımdan öte olduğuna inanmaya itti. Bu teorinin, çeşitli bilim dallarındaki bir dizi buluştan sonra, araştırmacılar tarafından giderek kabul edilmesi gerçekten hayranlık uyandırıcı. Birbirinden bağımsız çalışmaların önceden kararlaştırılmamış, uydurulmamış, sonuçlarının aynı noktada birleşmesi, teorinin lehinde bir kanıt olarak yeterli." 2005: Yeni Papa XVI. Benedict ise bu konuda daha da somut bir açıklama yaparak, Akıllı Tasarım teorisine çok paralel bir görüşte olduğunu ifade etti. İtalyan basınının duyurduğu, The Washington Post gazetesinin de verdiği habere göre, Papa, evreni "akıllı bir proje" (intelligent project) olarak tanımladı ve evrenin tarihini rastlantısal ve amaçsız bir süreç olarak gösteren sözde bilimsel görüşlere 'karşı olduğunu' vurguladı. (Basından, 10.11. 2005)

Beddua: İki bin yıldır Yahudilere beddua eden Hristiyan alemi, 1965 Vatikan II. konsili ile bundan vazgeçerler. Bu Hristiyanlar iki bin senedir yanlış mı inandığının itirafıdır! (Concile Oecumenique Vatican II, s. 208-210,217)

Ateistler cennete: Papa Francis'in "Ateistler de cennete gider" sözleri İtalya'da tartışma yarattı. Bir milyar iki yüz milyon mensubu bulunan Katolik Kilisesi'nin baş temsilcisi Papa Francis'in ateistlere mektup yazarak diyalog çağrısında bulunması "Papa: Ateistler de cennete gidebilir" başlığıyla dünyanın birçok bölgesinde manşetleri süslerken, birçokları için de soru işaretleri doğurdu. Ancak Papa'nın 'halka yakın' imajını bir 'pazarlama taktiği' olarak görenler de var. La Repubblica gazetesine gönderilen, "Kilise gerçekten bir açılım mı yapıyor yoksa teolojik pazarlama mı?" şeklindeki bir okur yorumu bu görüşü özetliyor. (BBC, 15 Eylül 2013)

Yine Kilise bir dönem Platoncu felsefeyi kabul ederek kutsamış, söz konusu kutsal felsefeye ters düşen Aristoteles'in Fiziğini 1209 da, Metafizik adlı eseri 1215 de yasaklamış; diğer bir dönemde, 13. Yüzyılın ortalarına doğru Aristo felsefesini kabul ederek kutsamış, Aristocu bilime karşı gelen herkesi ölümle cezalandırmıştır.

Vatikan bunu tartışıyor: Ateistler cennete gidecek mi?

Papa Franciscus, salı günü yaptığı 'Herkes cennete gidecek, ateistler bile' açıklamasının ardından Vatikandan düzeltme geldi. Rahip Thomas Rosica tarafından yapılan açıklamada 'ateistlerin cennete gidemeyecekleri' belirtildi.

27 Mayıs 2013 Pazartesi - 10:43

Papa Franciscus'un salı günü toplu ayininde "Tanrı hepimizi affetmiştir, hepimizi, İsa'nın kanı ile. Sadece katolikleri değil, herkesi. Ateistleri de" sözleri hıristiyan aleminde ölümden sonrasına ilişkin tartışmaları körüklemişti.

Perşembe günü vatikan'dan yapılan açıklamada Papa'nın sözlerine düzeltme getirildi. Vatikan adına açıklamayı yapan rahip Thomas Rosica, "ruhun kurtuluşu için, Katolik kilisesinin varlığından haberdar olan insanlar kilisenin nufusuna girmeleri gerekir" dedi.

Eşcinsellik

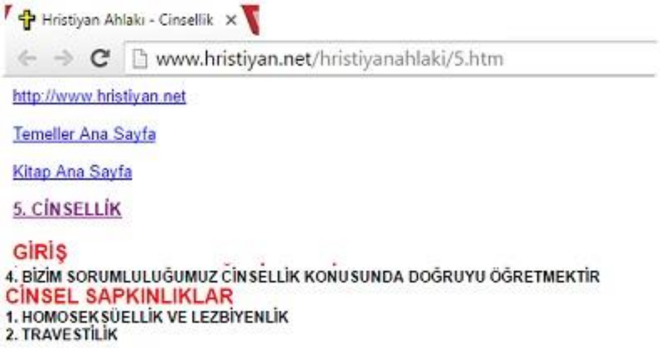
Hristiyan Ahlakı - Cinsellik

www.hristiyan.net/hristiyanahlaki/5.htm

http://www.hristiyan.net

Temeller Ana Sayfa

Kitap Ana Sayfa

5. CİNSELLİK

GİRİŞ

4. BİZİM SORUMLULUĞUMUZ CİNSELLİK KONUSUNDA DOĞRUYU ÖĞRETMEKTİR

CİNSEL SAPKINLIKLAR

1. HOMOSEKSÜELLİK VE LEZBİYENLİK

2. TRAVESTİLİK

Eskiden en azından sapıklık kabul edilir, reddedilirdi! Şimdi...

Katolik Kilisesi eşcinsellik konusunda uzlaşamadı

Papa Francis tarafından desteklenen, eşcinsellere bakışta yenilikler içeren ilgili maddeler kabul edilmedi

Katolik Kilisesi'nin evlilik, boşanma, kürtaj ve eşcinsel birliktelikleri gibi alevi konulardaki öğretilerini gözden geçirmek için toplanan Sinod (Kilise Meclisi) nihai değerlendirme raporunu oyladı.

"EŞCİNSELLERE AYRIMCILIK YAPILMAMALI"

Oylamada, Papa Francis tarafından desteklenen, eşcinsellere bakışta yenilikler içeren ilgili maddeler kabul edilmedi. Katolik eşcinsel hakları örgütleri sonuçlarla ilgili 'hayal kırıklığına uğradıklarını' açıkladı. Raporun kabul edilmesi için Sinod üyelerinin üçte ikisinin evet oyu vermesi gerekiyordu.

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR

Katolik Kilisesi'nde bir ilk... Polonyalı rahip eşcinsel olduğunu açıkladı

Vatikan'da önemli görevler yürüten 43 yaşındaki Polonyalı rahip Krzysztof Charamsa, eşcinsel olduğunu açıkladı. Katolik Kilisesi tarihinde ilk kez üst düzey bir din adamı böyle bir itirafta bulunurken, Vatikan "çok vahim ve sorumsuzluk" olarak nitelendirdiği açıklamalarından dolayı Charamsa'yı tüm doktrinsel görevlerinden aldı.

Papa, Katolik Kilisesi'ni çok katı olmakla suçladı

08 Nisan 2016 Cuma, 17:32:05 Güncelleme: 17:32:59

Papa Francesco, aile, evlilik dışı birliktelikler ve eşcinsellere yönelik "katı" bir tutum izlemekle eleştirdiği Kilise'yi, değişik hayat görüşlerine sahip kişilere karşı, doktrini değiştirmeden daha anlayışlı olmaya davet etti

Katolik kilisesi boşananlara kapılarını açtı, eşcinseller hâlâ girişte bekliyor

Katolik Hristiyanların ruhani lideri Papa Francis, dünyanın dört bir yanındaki piskoposlara gönderdiği son genelgede, evliliğin 'kutsallığı', boşanıp yeniden evlenenlerin ve eşcinsellerin kilisedeki durumları gibi konularla ilgili açıklamalarda bulundu.

Evlilik: Madem bu iş oluyodu 1700 senedir neyi beklediniz?!

Evli papaz devrimi 11.03.2017

Katolik Kilisesi'nin rahip yetersizliği sorunu, Papa Franciscus'u büyük bir açılım yapmaya itti. Papa, artık evli kişilerin de din adamı olarak görevlendirebileceğini açıkladı.

Katolik Hristiyan dünyasının lideri Papa Franciscus, din adamı yetersizliği nedeniyle evli kişileri de rahip olarak görevlendirebileceklerini söyledi. Almanya'da haftalık olarak yayımlanan Die Zeit gazetesine bir mülakat veren Papa, özellikle Katolik Kilisesi'ne bağlı uzak bölgelerde rahip sıkıntısı yaşandığını, bu nedenle böyle bir çözüme yöneldiklerini kaydetti. Hristiyanlığın Katolik mezhebinde, rahiplerin evlenmesine izin verilmiyor.

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Video Seyahat Ke

Pederlerin günahları

22 Temmuz 2007

Onlar ki, bize doğru yolu gösterendiler. Onlar ki, günahlarımızı affettirendiler. Nereden bilecektik çocuklarımıza yaptıklarını. Çocuklarımız büyüyüp her şeyi anlatana kadar.

YER DEĞİŞTİREN PEDOFİL PEDERLER

Konunun, Amerikan toplumunu en rahatsız eden boyutu, kilise ve ona bağlı yurt, hastane, sosyal hizmet merkezi ve okullarda çalıştırılan görevlilerin, çocukları istismar ettiği bilindiği halde buna göz yumulması ve suçu işleyenin işine son verileceğine, olayın gizlenerek, görevlinin bir başka kilise, yurt ya da okula, hatta bir başka ülkeye tayin edilmesi olmuştur. ABD'de çalıştığı sırada çocuk istismarı suçlamalarıyla karşılaşan çok sayıdaki din görevlisinin, daha önce Filipinler'den Meksika'ya, Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nden İrlanda'ya, görev yaptıkları ülkelerde benzeri olaylara karıştığı ortaya çıkmıştır.

VATİKAN BU İŞE NE DİYOR?

Çocukların cinsel istismar ve tacizinin, sadece Katolik din görevlileri ile sınırlı olmadığını ileri süren Vatikan, 17 Temmuz 2007 tarihli resmi açıklamasında, başka kurum ve kuruluşların da bu "çarpıklıkla" savaşması gerektiğinin altını çizdi.

KİLİSELER İFLASA GİDİYOR

Jeanne d'Arc

D'Arc'ı yargılayan Beauvais piskoposu Pierre Cauchon onu büyüyle uğraşmakla suçlamış ve mahkemenin kararıyla odun ateşinde diri diri yakılmasına karar vermiş ve henüz 19 yaşındayken 30 Mayıs 1431 tarihinde Rouen kentinde 10.000 kişinin toplandığı Vieux-Marchè meydanında diri diri yakılmıştır. İşin ilginci, ölümünden 490 yıl sonra öldürme kararını veren aynı kilise tarafından azize ilan edilmesidir.

Kilise hata yapıyorsa onu yöneten baştaki Papa nedeni iledir. E Papa, tanrı olan Kutsal Ruh ile de irtibatlı olduğuna göre hata silsilesi yukarı doğru çıkar! Bu ekonomi bakanı Papa tarafından atandı ama çocuk istismarcısı çıktı. Bu mu tanrı ile irtibatlı adam, irtibatlı ise irtibatlı olduğu yoksa şeytan mı?

"Kilise çok büyük hatalar yaptı" diyen Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell (Euronews, 29.02.2016) cinsel tacizden suçlu bulunduktan sonra da Papa ile buluştu. (Milliyet, 12.10.2020) Çocuklara cinsel tacizden suçlamasıyla da cezaevinde 81 yaşında ölür. (Cumhuriyet, 11 Ocak 2023)

Tanrı tarafından kendisi ile konuşması için özel seçilen Papa Benedict, 1977 ile 1982 yılları arasında Münih ve Freising başpiskoposu olarak görev yaptığı süre boyunca, oradaki Katolik din adamlarının istismarına ilişkin Kilise tarafından yaptırılan bir raporun yayınlanmasının ardından eleştirilere maruz kaldı. Raporda, görevdeyken kendisinin, görevde olduğu süre boyunca meydana gelen ikisi de dahil olmak üzere, küçüklerin dahil olduğu dört cinsel istismar vakasından haberdar edildiği ancak harekete geçmediği ortaya çıktı. (CNN, 31.12.2022) Demek ki, kendisi ile konuşulan her kim ise, geçmiş siciline ya öenm vermedi ya da habersizdi!!

"İmparator Louis'in oğlu Lothaira kendini takdis ettirmek için Papa I. Pascal'ın yanına gider ama gördükleri karşısında şok olmuştur, kendi deyimiyle "Roma muazzam bir genelev" idi. Tarihçi Baronius, İngiltere kralı Edward benzer yorumlarda bulunmuşlardır. Tarihte birçok papanın sevgilisi, gayrimeşru oğlu, ensest ve eşcinsel ilişkileri olmuştur. 1549 tarihinde papalık tahtına oturan 3. Jules 16 yaşındaki erkek sevgilisini kardinal yapmak ister, karşı çıkanlara şu cevabı verir: "İçinizde bir defa olsun zina etmemiş var mı? Kabul ediniz ki, hepimiz birer insanlık utancıyız, beni ele alınız, ne gibi bir fazilet beni papa yaptı acaba?" 1471'de Vatikan'da görev yapan Sixte IV eşcinsel ilişki için ruhsat vermiş, lüks genelevler açmış, İspanya'da engizisyonu kurarak binlerce Müslüman'ın kanını dökmüştü. Papa 23. Jean, ensest ilişkiler, gece hücrelerinde rahibelere tecavüz etmelerle adı anılan birisiydi. Sn. Gregory, Filistin manastırlarının, manastırların genelevi haline geldiğini yazmaktaydı. 1328'de Papa 5. Nicolas ahlaksız vergi tarifesi ile anılacaktı: Bir kızı iğfal eden rahip 2 lira 8 kuruş, kendisini erkeklere peşkeş çeken rahibe rahibelik titrini korumak için 131 lira 15 kuruş, fahişeler ise papaya 87 kuruş ödemek zorunda idi. Papalık önce birini aforoz ediyor, ardından onu yüklü ödemeyle tekrar Hristiyanlığa alıyordu. Kadın Papa Jean 2,5 yıla yakın papalık tahtında oturmuştu, sevgilisinden hamile kalınca 1855 yılında bir törende herkesin ortasında doğum yapmıştır. 1200 yıllarında Salzburg'da tek kadınla yaşayan papazlara evliya gözüyle bakılırdı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 72-81, 85) "Papazlar, kızlarımızın ve oğullarımızın iffetine saldırmakta, altınlarımızı çalmakta ve siz şikayet edince de sizi yakmaktadırlar." dediği için Jean Hus yakılarak idam edilir. (Ural, s. 101)

SON DAKİKA | TV PROGRAMLARI | CANLI YAYIN | VİDEO | FOTO | 15 TEMMUZ ÖZEL

Kilise korosunda 60 yılda 547 çocuğa cinsel istismar

19.07.2017 Çarşamba 09:28 (Güncellendi: 19.07.2017 Çarşamba 09:32)

Almanya'da yayımlanan resmi bir raporda, Regensburger kentindeki bir Katolik Kilisesi'nin okul korosuna katılan yüzlerce çocuğun, fiziksel istismara ve cinsel tacize uğradığı öne sürüldü.

BBC Türkçe'nin haberine göre raporda, Regensburger Domspatzen isimli erkek **çocuk** korosunun 547 üyesinin 60 yılı aşkın bir süredir fiziki ve cinsel tacize uğradığı iddia edildi. Rapor, koroda çalışanları olaylara müdahale etmemekle suçladı. Katolik Kilisesi'nin 49 üyesinin, 1945 ve 1990'ların başı arasında bu suçları işlediğinden şüphe ediliyor.

Eski Papa'nın ağabeyi de var

Olaylara sessiz kalmakla suçlananlar arasında eski Papa 16'ıncı Benediktus'un ağabeyi olan ve 30 yıl boyunca koroyu yöneten Georg Ratzinger de var.

'Sessiz kalma kültürü'

Kurbanlar yaşadıklarının "hapishane, cehennem ve toplama kampını" andırdığını söyledi. Bazıları, yaşananları "sessiz kalma kültürüne" bağladı. Olayı incelemekle görevlendirilen avukat Ulrich Weber, Regensburger Domspatzen yatılı okulunun hem ilkokul hem de lisesinde iddia edilen suçların işlendiğini belirtti.

Okuldan henüz iddialara ilişkin bir açıklama yapılmadı. Ulrich Weber, araştırmanın sonucunda 500 fiziksel istismar ve 67 cinsel taciz vakasını ortaya çıkardıklarını söyledi. Bu çocuklardan bazılarının her iki tür istismarın da mağduru olduğunu sözlerine ekledi.

Araştırma kapsamında bazı eski öğrencilere ulaşılamadığı için, gerçek sayının 700'e kadar çıkabileceği düşünülüyor. Raporda, 49 kilise üyesinden dokuzunun cinsel taciz olaylarına karıştığı öne sürülüyor.

Bin yıllık koro, 2010 yılında cinsel taciz iddialarıyla gündeme gelmişti. Kilise, kurbanlara 5 bin ve 20 bin Euro (20 bin ve 80 bin TL) tazminat teklif etmişti. Katolik Kilisesi son yıllarda bir **dizi** cinsel taciz iddialarıyla gündeme gelmişti.

İstismar konusu aşağıda ele alınacaktır!

Eski Papa'nın ağabeyi. 'Tanrı ile konuşan papa' mı bunu gizledi, konuştuklarına göre tanrı gizleyene neden bildirmedi, gizleyince neden ceza vermedi, yoksa tanrı haber mi vermedi!? Yoksa aslında tanrı ile konuşan bir papa hiç mi olmadı?! Nerden baksan facia!

Papa gerçekten yanılmaz olsaydı, bu kadar çok sayıda Konsüle niçin ihtiyaç duyulmuştur? Neden son derece kolay bir yöntemle o sırada görevde olan Papanın Tanrı tarafından esinlenmiş fikri alınmamıştır?

HRISTIYAN FORUM

HRİSTİYAN FORUM > Hristiyanlık İnancında Temel Kavramlar > Katoliklik > Katoliklik 'te Papa'nın yanılmazlığı

Hristiyan Forum Giriş

Katoliklik 'te Papa'nın yanılmazlığı

www.Meryemana.net

birbirine karıştırılmasından kaynaklanmaktadır. Bir papanın hiç günah işlemeyeceğine veya önderi olduğu diğerlerine kötü örnek olmayacağına dair bir garanti yoktur. (Doğruyu söylemek gerekirse ne mutlu ki tarih boyunca papalıkta çok çok büyük bir oranda garantisi olmayan bu kutsallık gözlenmiştir, "kötü papalar"gelmişse de çok nadir olarak o mevkii de bulunmuşlardır.)

Kaynak: http://www.meryemana.net/book/index.php?id=16&book=53&site=2895
http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=317826

Gelelim "Kötü papalardan" bir kaçına: Papa Liberius (M.S. 352-366): Bu Papa görevden alındı; çünkü İmparator II. Konstantin'in baskısıyla "Oğul'un Baba ile aynı değil benzer özde" olduğunu söyleyen yarı-Ariusçu iman ikrarını ve Aziz Athanasius'un mahkumiyetini

onaylamaya rıza göstermişti. (Aziz Athanasius, Arius Yanlılarının Tarihi E41, Sozomenou Ecclesiastic History D 8-11) Papa I. Onorius (M.S. 625-638): Bu Papa yanılmaz olmamakla kalmadı, "Monotheletism" (Mesih'te insanî ve Tanrısal olmak üzere iki ayrı irade yerine tek bir irade olduğu inancı) denen öğretiyi benimsedi, sonra lanetlendi ve İmparator huzurunda bizzat Roma'daki yeni Papa Agathon tarafından suçlandı. (Sergios, Theodoros, Cyrus, Petrus, Pyrrhus and Paulus, Kanun 13, 16 18) Bu papa daha sonra Papa II. Leo tarafından da lanetlenmiştir. (Charles J. Hefele, "A History of the Councils of the Church", Edinburgh: Clark, 1896, Cilt V, s. 181-187) Papa IV. Innocentius (M.S. 1243-1254): Bu Papa, sapkın öğreti taraftarlarına Engizisyon mahkemesi tarafından işkence edilmesini dinsel bir uygulama haline getirdi ve ondan sonra gelen Papalar da resmi mühürleriyle sapkınların yakılmasını onayladılar. Ortodoks Papa III. Leo (796-816) "ve oğuldan" ibaresine inatla karşı çıktı. Papa IV. Sergios (1009-1012) ise "ve oğuldan" sözcüklerini keyfî bir şekilde İznik İman Kanununa ekledi. Papa VI. Pavlus, Azize Barbara gibi pek çok azizin isimlerini Azizlerin Latin Kitabından çıkardı. Böyle yaparak sadece Kilisenin kutsal geleneğini değil, kendinden önce görev yapmış tüm Papaları da hiçe saydı. İki sene beş ay dört gün boyunca Papalık tahtında oturan Papa 8. Joan'ın, 855 yılında Aziz Petrus Kilisesi'nin dışında kortej halinde yapılan dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca çocuğunu doğurdu, kadın olduğu ortaya çıktığı içinde orada hemen çocuğu ile beraber öldürüldü. Joan'ın ismi daha sonra papalar listesinden de silindi. 17 yıl sonra başka bir papa Joan adını alınca, ona dokuzuncu değil, sekizinci Joan adı verilir ve sıralamanın namusu kurtarılır. Peki, tarihteki engizisyon mahkemeleri, II. Dünya savaşı sırasında naziler ile olan ilişkileri, çocuk tacizlerini gizleme, tacizci sapık piskopos, papazları korumaları... Sadece 33 gün Papalık yapabilen l. John Paul'ün ani ölümü (Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop'un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan'ın içindeki bir "Konspirasyon=Fesat Örgütü" ile "P2Mason Locası"nın ortak girişimiyle öldürülmüştür) , OPUS DEI'den (Tanrının İşleri) Malta Şövalyelerine ve en son kara para aklama ile ilgili suçlamalar hatta son zamanlarda ancak gündeme gelebilen cinsel istismar suçlamaları kabul etmeler vd. Bunların hepsine nadir denebilir mi?

"Cadı avı ile yakılan kadın bilançosu 200.000 ile 2 milyon arasında gezinen bir rakamla literatüre girmiştir. Fransız bilim adamı La Peyrere'e, "kuzeyde niçin bu kadar büyücü var?" diye sorulunca, "şundan ki, hakimler büyücünün mal varlığına sahip olmaktadır" cevabını vermişti. Bilge otacı kadınlar cadı olarak tanınmışlardı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 71)

Radikal

TÜRKİYE | EKONOMİ | POLİTİKA | SPOR | DÜNYA | YAZARLAR | HAYAT | KÜLTÜR SANAT

17/03/2013

Vatikan Bank: Paranın günahını çıkarıyor

Vatikan Bankası mali cenneti yeryüzünde kurmaya aday. Kurulduğu günden bu yana Nazi altınlarını saklamaktan karapara aklamaya birçok iddiayla karşı karşıya kalan Vatikan Bankası hakkında yüzlerce soruşturma açılmış durumda.

Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek

Kendini erkek diye yutturan kadın Papa'yı taşlamışlardı

SABAH

24 Mayıs 2013 Cuma

ANA SAYFA | SPOR | GÜNAYDIN | GÜNDEM | EKONOMİ | YAŞAM | DÜNYA | SABAH TV

Dünya

Haberler > Dünya Haberleri > Vatikan kara para akladığını kabul etti

Vatikan kara para akladığını kabul etti

24.05.2013 YASEMİN TAŞKIN

Yeni Papa Francis döneminde arınma yolunu seçen Vatikan, kendi bankası IOR'da geçen yıl iki kara para aklama girişimi olduğunu kabul etti ve soruşturma başlattı. Vatileaks adıyla bilinen Vatikan'dan belge sızma skandalının ardından kurulan Finansal Enformasyon Otoritesi (AIF), 2012 raporunda beş adet kuşkulu mali operasyon yapıldığına dikkat çekti. Rapordan sonra Avrupa Konseyi, Vatikan'ın finansal saydamlık için aldığı önlemleri bir kez daha gözden geçireceğini açıkladı. AIF'in İsviçreli avukatı Rene Bruelhart, önümüzdeki aylarda hesaplardaki kontrolün biteceğini, ancak isimlerin açıklanmayacağını belirtti.

Eski papalar arınmama yolunu mu seçmişti yani?

Ermeni vakfında kavga

İstanbul Beykoz sahilindeki arazi için eski Patrik Vekili Ateşyan'ın da adının karıştığı milyon liralık komisyon iddiası cemaati karıştırdı. »14

VATAN SON DAKİKA | YAZARLAR | GÜNDEM | ŞAMPİY10 | SİYASET

Ermeni Vakfı arazisinde milyonluk komisyon kavgası

VATAN HABER MERKEZİ | 29 Temmuz 2017 Cumartesi - 2:30 | Son Güncelleme : 29 07 2017 - 2:30

Beykoz'da Ermeni Surp Nigohayos Vakfı'na iade edilen arazi için ilk etapta 25 milyon lira tazminat kazanıldı. Bu paradan milyonlarca lira komisyon dağıtıldığı iddiaları cemaati karıştırdı

İstanbul Ermeni Cemaati, eski Patrik Vekili Aram Ateşyan'ın da adının geçtiği milyonluk komisyon skandalıyla çalkalanıyor. Cemaatin önde gelen yayını Agos Gazetesi'nden Uygar Gültekin'in haberine göre Beykoz'daki Surp Nigohayos Ermeni Vakfı'na ait arazi için ilk etapta kazanılan 25 milyon liralık tazminatın yaklaşık 4 milyon 400 bin lirası, anlaşması gereği davanın avukatı Ali Elbeyoğlu'nun payı ve yargılama gideri olarak kesildi. Avukatın aldığı komisyon ve arazi ile ilgili planlar yüzünden Ermeni cemaatinin

Ya bu haber ne?

İlginç bir durum: Papa 16. Benediktus görevinden istifa etti! (15 Şubat 2013) Ama şöyle bir ilginç detay var ki O, "Tanrının yeryüzündeki temsilcisi" idi ve ölüm şartı ile seçilmişti, ölmeden görevinden ayrılamazdı! O sıradan bir devlet memuru değildi. Bir insan nasıl tanrı ile irtibatlı olduğu görevinden istifa edebilir ki? Yoksa aşağıdaki haber fiiliyata mı geçiriliyor, ya peki 1000 küsür yıllık geçmiş ve iddialar, inançlar mı yalan ve sahte? "Bin yıllık iddiadan dönüş. Vatikan İsa'nın yeryüzündeki temsilcisi olma iddiasından vazgeçiyor." (Gazete Vatan, 19.11.2007)

Papa bir puttur: Woltaire, "Papa bir puttur." der. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 10, 130) Kendisi sıkı bir Hristiyan olan tarihçi Arthur Weigall 1924 yılında yazmış olduğu "Hristiyanlığımızdaki putperestlik" isimli eserinde "Hristiyan doktrinlerinin putperest kaynaklardan alındığına inanmaktayım, bir kimse kilise hakkında 'eski putperest tanrıların son kalesi' dahi diyebilir. İsa tarafından dışarı atılan eski tanrılar tekrar nüfuz ettiler. Hristiyan çağından çok önce haç, tapınma nesnesiydi. Attis'e tapınma İsa'ya tapınmaya dönüşmüştür. İzis, Osiris ve Horus büyük mısır teslisidir, antik Tanrı İzis'in heykelcik ve resimleri Meryem Ana ve çocuğuna dönüşmüştür. Putperestleşen Hristiyan âdeti açıkça, yamyam özelliği alarak ekmek ve şarabın İsa'nın gerçek eti ve kanı olma fikrini geliştirmiştir" demektedir. Servetus 'teslis'in hataları' isimli kitap yazdığı için 26 Ocak 1553 tarihinde Cenova'da yakılarak öldürülür. (s. 43-44) Jeanne D'arc papazlar tarafından yakılmış, papalık ancak 1920 yılında onu Aziz ilan etmiştir. (s. 59) Hristiyanlığın bininci yılına doğru papalık, "1000. senesinde kıyamet kopacak" diye ilan etmiş, cahil haktan büyük paralar toplamıştı. (s. 63) 11. yüzyıldan evvel Roma kilisesine bağlı rahipler evlenebiliyorlardı. (s. 77) Sadece Meryem değil annesi olarak kabul edilen Sant Anna'da bakire iken Meryem'i doğurmuştu ama 18. yüzyıla kadar hiçbir Hristiyan böyle bir doğmadan haberdar olmamıştı. Papa "Ben yaptım oldu" demişti. (s. 67) Galile'den 6 asır evvel dünyanın hem kendi hem de güneş'in etrafında döndüğünü Biruni söylemekte idi. (s. 62) Haçlı seferleri, papaların gözetim ve teşvikleri ile yapılmıştır (s. 51, 108-113) Haçlı sefilleri sonucunda Müslümanlar, Bizanslılar ve Yahudiler çok zarar gördü, haçlıların kılıcıdan sadece Müslümanlar değil Yahudiler özellikle Ortodokslar nasibini aldı. (s. 118) Marciout'lu Petrus 1269 yılında mıknatıs ve pusulayı Avrupa'ya Fransa'ya getirmiş, 50 yıl sonra 1320'de İtalyan

F. Gioja sözde pusulayı keşfetmiştir. (s. 119) Damascus, 'De Haeresbius' da, Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişin kendisine yardım ettiğini ileri sürmüştür. (s. 120) Jean Damascene (Dımeşki) Müslümanların şeytanın yanı sıra Jüpiter, Apollon ve Mahon isimli puta taptığını ileri sürmüş, yine Müslümanlar için Mahon, şeytan ve Apollon üçlemesini kurgulamıştır. (s. 120) Günümüzde papalık her bakımdan dünyanın en küçük devleti olmasına rağmen, çok büyük gelirleri olan gayrimenkul varlıkları elinde bulundurmaktadır. (s. 52) İşkenceyi resmi iyileştiren engizisyon şüpheli şahısları yakalıyor onları zorla itiraf ettirip sonunda yakıyor ve mallarını el koyuyordu. (s. 70) Papalık tarihinin istisnai faziletli papaları da mevcuttur ama papalık süreleri '3 gün, 4 ay 4 gün, 6 ay, 6 ay 20 gün, 12 gün' gibi sürelerle kısıtlı kalmış, çoğu kardinaller tarafından zehirlenmiştir. (s. 83, 85) Orta çağ'da Hristiyanlar yıkanmamakla övünürlerdi. Doktor A. Brayer, yazdığı kitapta Müslüman ve Hristiyanların arasındaki temizlik farklarını aktarır, "bir taraf ne temiz ne hoş, öbür taraf pislik, bit, pire ve pis koku içinde" diye yakınırdı. Nietzsche de, Deccal isimli kitabında aynı konulara değinir. (s. 87) Endülüs Emevi devleti bir asker devleti değildi, dileyen Avrupalılar Endülüs'e serbestçe gelir, emniyet içinde ülkeyi dolaşabilirdi, ilaçtan ticaret ve sanayiye istediklerini alırlardı. (s. 88) Nietzsche, ispanya'daki İslam medeniyetini över ve "haçlıların bir kültürle savaştılar ki, daha bizim 19. yüzyılımız bile onun karşısında pek fakir, pek geç kalsa gerek. Haçlıların tek istediği doğunun zenginliği idi. Yansız olalım, en azından Haçlı seferleri yüksek bir korsanlıktan başka bir şey değildir." demektedir. (s. 90) Endülüs ve Abbasi dönemlerinde pek çok Hristiyan alim Müslüman yöneticilerin idaresinde İslam'a karşı Hristiyanlığı savunan kitaplar kaleme alabilmişlerdir. (s. 90) Tarık Bin Ziyad'la başlayan İslam Endülüs'ü 8 asır sonra sona ermiştir, Endülüs'te katliamlar yapıldığı sırada Cebelitarık Boğazı'nın karşı yakasında ise Müslüman devletler Hristiyanlara katiplik, mütercimlik, doktorluk hatta zaman zaman idarecilik gibi görevler veriyordu. (s. 92) Engizisyon mahkemesi 18 sene içinde 24.000'den fazla Müslüman'a idamına karar vermişti. Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır. Gustave le Bon, "Hristiyanların Müslümanlara karşı yaptıkları her cins ve şekildeki işkencelerin detaylarını okurken titrememek mümkün değil" diye yazıyordu. (s. 93) Fransız Calvin, Meryem Ana ve azizleri tapma gibi törenleri kabul etmiyordu, bu nedenle pek çok Calvin'ci yakılmıştır. (s. 97) Saint Barthelemy katliamında 70.000 kalvinci Katoliklerce öldürülür. 1618 yılında ünlü 30 yıl savaşları başlar, savaşların sonunda pek çok Avrupa ülkesi laikleşir. (s. 98) Papalıkta sorun, işkenceyi üstelik sistematik ve mevzuatı var olacak biçimde, dönemin en yüksek kamu otoritesini yapar hale getirmesiydi. Tarihte 3 büyük engizisyondan bahsedilir: Orta çağ, İspanyol ve Roma engizisyonları. İspanyol engizisyonundan amaç Müslümanlarla Yahudilerin Hristiyanlaştırılması idi. (s. 100) Gerbert, İslam alimlerinden aldığı eğitimin yardımıyla Hristiyan dünyasının başına olan Papa 2 Silvertes olarak geçecekti. (s. 90) Sadece kardinaller papa olabilir. Bugüne kadar Vatikan'da görev yapan papa sayısı 266'ya ulaşmıştır. (s. 127) Fransa'da sadece 2003 yılında Müslüman olanların sayısı 30 ile 40.000 arasında artmıştır. (s. 129) Latin Amerika'da her saat başına 400 kişi bağlı olduğu kiliseden ayrılmaktadır. 840 milyon Katolik Hristiyan'ın yalnızca %1'i yani, 9 milyonu pazar ayinlerine katılmaktadır. (s. 129)

Vatikan

Günümüzde Vatikan diye bilinen yerleşim alanı yeryüzündeki tek "Tanrı-Kenti" statüsündedir. Vatikan bu özelliği nedeniyle "Kutsal-Kent"tir. Bu Tanrı-Kenti aynı zamanda bir "Devleti" içinde barındırır. Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Bu yayınlar 24 saat süreyle bütün dünyayı bir ağ gibi sarmaktadırlar. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen Kilise Vergisi;

Aidatlar; Bağışlar; Şirket Gelirleri; Hisse Senedi-Tahvil-Bono gelirleri; Bankacılık ve Faiz gelirleri; hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan'ın diğer bir gelir kaynağı da Hristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin İsa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembolleri (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı kazançlardır. Bu açıdan bakıldığında Vatikan'ın kendi Tanrısı'nı (İsa) ve dinini en iyi pazarlayan holding olduğu apaçık görülebilir!

Vatikan'ın gelirleri sadece bunlar değildir. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrı menkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. Vatikan'ın içinde sürekli bir mücadele yaşanmaktadır. Vatikan'da etkileri ve güçleri tartışılamayacak başlıca altı akım vardır. Bunlardan ikisi "Laik", dördü "Dinsel" niteliktedir. Laikler OPUS DEI (Tanrı'nın İşleri demektir) ile Malta Şövalyeleri'dir. (Tanrı'nın İşleri) adlı gizli örgüt 2 Ekim 1928 de Madrid'te kurulmuştu. Kurucusu sıradan bir papazdı. Adı, Jose Maria Escriva deBalaguery Albas'tı. Escriva, Diktatör Franko'ya çok yakın bir din adamıydı. OPUS DEI vargücüyle onu destekledi. Karşılığında da Franko Kabinesinden 10 Bakanlık aldı. Halen OPUS DEI'nin dünyada 428 üniversitesi ve sayısız okulu vardır. Peru, Kolombiya ve Guatamala'da yatırımlara başladı. Daha sonra da Şili de General Pinochet ile temas kurdu. Bu diktatörü de sonuna kadar destekledi. OPUS DEI önderi Escriva, Papa yaptırdığı 2. John Paul tarafından ölümünden 15 yıl sonra Aziz yapılmak için sırada bekleyen 2000 kişinin önüne geçirildi. Normal olarak 300 yıl beklenmesi gerekirken Escriva 15 yılda Aziz olma yoluna girdi. Vatikan'ın iç siyasetinde ve çekişmelerinde dört dinsel akım etkili olmaktadır. Bunlardan birincisi, Dominiken tarikatıdır. Dominikenler, "Önce Kilise" diyen tarikattır. Ortaçağ'ın Engizisyon Mahkemeleri'ni bunlar kurdurmuşlar ve milyonlarca insanı -özellikle de cadı diye nitelendirdikleri kadınları- yaktırmışlardır. Dominikenler'in tam karşısında Fransiskan tarikatı vardır. Bunlar içinse önce Roma'daki Kilise değil, "Önce Hristiyanlık" gelir. Fransiskanlar yoksullardan yana, din adına karşılıksız çalışan keşişler topluluğudur. Üçüncü topluluk Fransiskanlar kadar çalışkan ama Dominikenler kadar acımasız olabilen Cizvitler tarikatıdır. Bunlar için önemli olan ise "Papalık Makamı"dır. Papaları yücelten OPUS DEI ile Papalık Makamı'nı yücelten Cizvitler kavgalıdırlar. Cizvitler en hızlı misyoner örgütüdür.

"Avrupa mantığı putperest ve pragmatisttir. Tanrısına bile bu gözle bakar. Dini inançlar biyolojik duygularına hitap ederse doğrudur. Kiliselerde müzik ibadet yerine geçer, cinayet dahil her günah, günah çıkarmayla affedilebilir, karnavalları cinsel duygularını doyurma güdüsüne dayalıdır. Ağızlarında düşürmedikleri sevgi ise cinsler arası şehvetten başka bir şey değildir. Yardım kampanyaları bile kadınların verdiği çıplak pozlarla gerçekleştirilir. Böyle bir dine mensup oryantalistlerin, 'doğmamış, doğrulmamış eşi dengi olmayan, gücü her şeye yeten, şarabı alkolü ahlaksız ilişkileri yasaklayan bir tanrıyı, sarhoş ve daracık beyinlerine sığdırabilirler mi?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 207-208)

Vatikan Bankası kara para aklıyor iddiası

Roma Cumhuriyet Savcılığı'nın soruşturma raporunda, Din İşleri Enstitüsü (IOR) adı altında faaliyet gösteren Vatikan Bankası'nın diğer bankalarla yaptığı kimi transfer işlemlerinde AB ülkelerinde kara para aklamayı önlemeye yönelik kuralları çiğnediğini teyit etti. 21 Ekim 2010

Vatikan Bankası'nın kara para aklama işleminde kullanıldığına ilişkin kuşkular güçlendi.1997'de Tanrı'nın Bankeri lakabıyla tanınan Kardinal Marcinkus masonlarla ilişkileri bir bankanın iflasına neden olmuştu

Herkesin önünde yıkama yaparsın da ya gizli yıkayıp temizlediğin kirli para ve ilişkiler?!

Vatikan'ın ve Papalığını tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandalla doludur. Mesela iki önceki papa I. John Paul, 33 gün Papalık yapabilmiş sonra öl-dürül-müştür. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların -başta Fransa, Polonya ve Almanya- istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa yapılmışlardır. Örneğin 1978'de eceliyle ölen Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu. Vatikan, Dünya'da devlet çapında örgütlenebilmiş ilk Fundamentalist Tanrı-Krallığıdır. Papaların Vatikan'a geçişleri 1377 yılında,Avignon'daki Papaların sultasının yıkılmasından sonra olmuştur. Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar. Gerçi inanca göre Papa'yı Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte CIA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynatıyorlardır. Dünyanın en küçük devletinin hükümdarı olan Papa, aynı zamanda bir milyar Katolik'in ruhanî lideridir. 0,44 kilometrekarelik arazisiyle ve 1000 nüfusuyla dünyanın en küçük devleti olan Vatikan, gizli örgütler, masonik ilişkiler, cinayetler ve kirli para aklama gibi kavramlarla hep yan yana kullanılan bir merkez olmuştur. 1054'te birbirine eşit olan iki patrik, İstanbul ile Roma patrikleri birbirini aforoz eder. Bundan sonra Hristiyanlar Katolik ve Ortodoks olarak ikiye ayrılır. Katolikler, Roma patriğini ruhanî lider kabul eder. IX. asırda en güçlü barbar kavimlerinden Frankların kralı Büyük Karl'ı Roma İmparatoru ilan etme karşılığında, Papa, Roma civarında cismanî iktidar kurabilir. Halka, mahsulün 1/10'unu kiliseye vermeleri zorunlu olur. Zamanla Haçlı seferlerine teşvik etmekten, Engizisyon Mahkemeleri ile insanları yaktırmaya, aforoz etmeden kralları interdit (dışlama)

cezası verme gibi birçok yetkiyi bünyesinde toplar. Papa III. Innocentus (1198-1216), kendisini bütün Hristiyanların, hatta kralların hükümdarı bile ilan edebilmiştir. 1309'da Fransa kendi papasını seçtirir ve Avignon ve Roma'da oturan, birbirlerini aforoz eden iki papa ortaya çıkar. 1377'de ise bütün piskoposlar toplanıp, iki papayı azleder. Roma'da oturan yeni bir papa seçer. 1530'da ise Almanlar papaya kazan kaldırır ve Protestanlık ortaya çıkar (1648 Vestfalya Kongresi) Faşist Mussolini, papa ile anlaştı. 1929 Laterano Anlaşması ile Vatikan Devleti kurdurur. Papa seçimle başa getirilir ve bu seçimler gizli ama çok çekişmeli geçer. Seçimlerde ittifak değil, üçte iki ekseriyet aranır.

Mussolini anlaşmayı imzalarken!

"Aziz Papa" gizli örgüt üyesi çıktı

Vatikan'ın "aziz" ilan ettiği Papa 23. Jean'ın, İstanbul'da görev yaptığı sırada İlluminati adlı gizli örgüte üye olduğu ileri sürüldü

Kültür Bakanı İstemihan Talay'ın da katıldığı Vatikan'daki törende azizlik mertebesine ulaştırılan Papa 23. Jean'ın, İstanbul'da görev yaptığı yıllarda "Illuminati" adlı gizli bir örgüte üye olduğu ve 3. Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın Milli Birlik Komitesi'nce idam edilmesini engellemek için girişimde bulunduğu öne sürüldü.

Araştırmacı Aytunç Altındal, 27 Haziran 1992'de Milliyet'te yayınına başlayan ve bir hafta süren "Vatikan - Fener ve Bir Gizli Örgüt" adlı yazı dizisinde, gerçek adı Angelo Roncalli olan Papa 23. Jean hakkında şu iddialarda bulundu:

"Katolik Kilisesi, Katolikler'in bazı örgütlere üye olmalarını kesin yasaklamıştır. Üyelikleri saptananların aforoz edilecekleri duyurulmuştur ama bir çok kardinal, kilisenin dolaylı onayını olarak yasak listesinde en başta yer alan gizli örgütlere üye olabilmişlerdir. Venedik Piskoposu Roncalli de papalığa kadar yükselebilmiş bu tip adamlardan biriydi.

Skandallar kitaplar dolduracak kadar boldur kilise tarihinde. Geçmiş asırlarda dönemin önde gelen isimleri tarafından yazılmış Vatikan değerlendirmeleri ağır suçlamalarla doludur. Bu kalemler tanık oldukları pek çok yakışıksız olay naklederler. Bu bakımdan yakın zamanda Amerika'daki Katolik kilisesinin bir dizi çocuk taciziyle gündeme gelmesi ve çok sayıda rahibin görevden uzaklaştırılması skandallar zincirine eklenen halka olmanın ötesinde anlam taşımaz. Ama tarih Roma kilisesi söz konusu olduğunda sadece bu tür 'hazcı tablolarla' değil öldürülen papalarla da kaydeder Vatikan'ı. Bugüne kadar görev yapmış 264 papanın önemli bir kısmı komploya kurban gitmiştir. Bunun en yakın örneği 1978 Ağustos'unda papalık makamına seçilip 33 gün sonra öldüğü açıklanan I. John Paul'dür. Geçmişte de VIII. Urbanus, XIV Clement gibi zehirlenerek öldürüldüğü söylenen papalar vardır. Uzmanların gözünde VIII. Urbanus'un katili halefi papa X. Innocent'tir. X. Innocent'in yolsuzluk ve cinsel sapmayla suçladığı VIII. Urbanus'u öldürdükten sonra dini bir konseyde yargılattığı ve suçlu bulunması üzerine cesedini mezarından çıkartıp elini kestirdiği anlatılır.

Yeni Papa işkenceyi 'kutsamış'

13 Mart'ta göreve seçilen Papa Francis'in 1976 / 1983 yılları arasındaki askeri cunta döneminde cuntanın işkencelerine göz yummasına ilişkin belgeler ortaya çıktı.

İngiliz Mail on Sunday Gazetesi, 76 yaşındaki Papa Francis'in Arjantin'de 1976-1983 yılları arasındaki, ABD destekli askeri cunta döneminde kilisenin din adamlarına yönelik korumasını kaldırıp işkence, adam kaçırma, faili meçhul cinayetlere göz yummasına ilişkin belgeleri yayımladı.

Papa Francesco'nun ilk icraatı

EMERİT unvanıyla emekliye ayrılan Papa 16. Benedikt'in görevdeyken verdiği son kararı yeni Papa Francesco uygulayacak.

Otranto seferinde Osmanlı ile savaşırken öldürülen 800 Hristiyan bugün Vatikan'daki Sen Piyer Meydanı'nda toplu halde "aziz" ilan edilecek. 16. Benedikt'in çekileceğini açıkladığı 11 Şubat'ta, 533 yıl önce Otranto'da Osmanlı ordusuna karşı şehit düşen 800 Hristiyan'ın "aziz" ilan edilmesi kararına imza atmıştı. 28 Temmuz 1480'de Gedik Ahmet Paşa kumandasındaki Osmanlı deniz ordusu Napoli Krallyeti'ne bağlı Otranto'yu abluka altına almış ve 11 Ağustos'ta fethetmişti.

KAFATASLARI KİLİSEDE

12 bin kişinin öldüğü çarpışmalar sonrası kiliseye sığınanlar arasındaki erkeklerin İslam dinini seçmedikleri için öldürüldüklerine inanılıyor. Bugün halen o kilisede kafatasları bulunan 800 Hristiyan için halefinin verdiği son kararı uygulamayı, Papa Francesco kabul etmişti. 800 Hristiyan, 14 Aralık 1771 tarihinde Papa 14. Clement tarafından "ermiş" ilan edilmişti. Azizlik, en üst paye olacak.

"ÇOCUK İSTİSMARCISI" VE İŞGALCİ ZİHNİYETİN TEMSİLCİSİ OSMANLI'YA DİL UZATIYOR...

HAÇLI SOYU

Müslümanları topraklarından çıkarmak için tarihte 9 haçlı seferi düzenleyen Katolik dünyasının ruhani lideri Papalığın, Müslümanlara olan kini yüzyıllar geçse de bir türlü bitmiyor. Peygamber Efendimiz (S.A.V.)'e yönelik çirkin sözleriyle Müslümanların tepkisini çeken Papa 16.Benediktus'un ardından koltuğa oturan yeni papa Fransuva'nın da selefinden çok farklı düşünmediği ortaya çıktı. 3 yıl önce **Yahudi bir hahamla yazdığı kitapta Osmanlı'yı 'soykırımcı' ilan eden Papa,** Türkleri Nazilerle bir tutmayı da ihmal etmemiş.

Haçlı seferleriyle milyonlarca Müslümanı öldürdüler

İslâm düşmanı Papa II. Urban Müslümanları Anadolu ve Avrupa'dan atmak için Katolik dünyasından müteşekkil bir ordu haçlı ordusu tertip etti. 1095 yılında başlayan birinci haçlı seferiyle Katolikler var güçleriyle İslam beldelerine saldırdılar. Müslümanlara ait ne varsa yağmalayan, yakıp döken Katolik askerlere en büyük destek Papalık makamından geliyor, Papa adeta Hıristiyanları barbarlığa teşvik ediyordu. Haçlı seferleri 1272 yılına kadar sürdü. Her gelen Papa yeni bir haçlı seferi organize ederek Müslümanlara saldırdı. Yeni Papa Fransuva milyonlarca Müslümanı katleden kendileri değilmiş gibi Osmanlı'yı soykırımcı ilan etmesi gülünç olmanın ötesinde trajikomik bir durum.

GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE TEKRAR YAYIMLANDI

PAPA Fransuva'nın 2010 yılında Arjantinli Haham Abraham Skorka ile birlikte yazdıkları "Cennette ve Yeryüzünde" adlı kitabın "Dinler" bölümünde, "20. yüzyılda kendilerini tanrılar olarak görenler, tüm köyleri yerle bir ettiler. Türkler Ermenilere yaptı, Naziler de Yahudilere. İnsanları öldürmek için tanrısal niteliklere atıfta bulunan söylemler kullandılar" ifadeleri yer alıyor. Geçtiğimiz günlerde gözden geçirilerek yeniden yayımlanan kitapta bu bölümler aynen duruyor. Fransuva'nın Yahudileri memmnun etmek adına yazdığı bu kitap kendisinin kimler tarafından papa seçildiğini de gözler önüne serdi. Fransuva'nın görev yaptığı Arjantin'de ABD karşıtlarını ihbar ederek yakalattığı basında sıkça yer almıştı.

İŞKENCECİ YÖNÜNÜ ÇABUK UNUTTU

2012'DE göreve seçilen Papa Fransuva'nın 1976 / 1983 yılları arasındaki askeri cunta döneminde cuntanın işkencelerine göz yummasına ilişkin belgeler ortaya çıkmıştı. İngiliz Mail on Sunday Gazetesi, Papa Fransuva'nın Arjantin'de 1976-1983 yılları arasındaki, ABD destekli askeri cunta döneminde kilisenin din adamlarına yönelik korumasını kaldırıp işkence, adam kaçırma, faili meçhul cinayetlere göz yummasına ilişkin belgeleri yayımlayarak Hıristiyan dünyasında büyük bir tartışma başlatmıştı. Haberde, o dönem gerçek adı Jorge Bergoglio'yu kullanan Papa Fransuva'nın, cuntanın başındaki faşist lider Jorge Videla ile sıkı bağlantılar kurduğu belgeleriyle ispatlanmıştı. /12

PAPA'DAN TÜRKLERE AĞIR HAKARET

Nazilere benzetti

Densiz Papa: Kasımda Türkiye'ye gelecek olan Papa 16. Benedikt şok çıkışla Bizans imparatorunun, Hz. Muhammed'i hedef alan kin dolu açıklamalarını gündeme taşıdı. Papa " 16. Benedictus" neler diyor: Papa, 14'üncü yüzyılda yaşamış olan ve Hristiyan dünyasında Türklere karşı mücadelesiyle tanınan Bizans İmparatoru Paleologos'un "Muhammed'in getirdiği hiçbir yenilik yok. Sadece kötü ve insanlık dışı şeyler getirdi" sözlerine yer verdi."İslam'da Tanrı ile akıl arasında ayrılmaz bir bağ yok. İslami cihad akla ve Tanrı'ya karşı" diyen Papa, İtalya'da da büyük yankı yarattı. "Papa, Muhammed'in kılıcını aforoz etti" diye yazan La Repubblica gazetesi, konuşmanın Türklerin çok olduğu Almanya'da yapılmasına dikkat çekti."Hristiyanlık ile akıl arasında sıkı bir bağ var" diyen Papa, İslam'da ise Tanrı kavramının çok soyut olduğunu ve bu nedenle böyle bir bağın olmadığını söyledi. (Sabah, 14/09/2006) Halbuki, "Kur'an ayetlerinin kılıçla yayıldığını sanmak korkunç bir hatadır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 55) Thomas Carlyle, İslam'ın kılıç yoluyla yayıldığı iddialarını ciddiye almaz. Saksonların Hristiyan yapılması vaaz yoluyla olmamıştır, diye de ekler! (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 99-100) Henry Stubbe, (An account of the rise and progress of Mahometanism with the Life of Mohamet and a Vindication of Him Religion from the Calumnies of the Christians) 'Hristiyanların iftiralarına karşı onun ve dininin savunulması' adlı eserinde, Müslümanların savaşlarının haklılığı anlatılır, Hz Muhammed'in idarecilikte, üstün kabiliyeti övülür, bunların Hristiyanların onun hakkında o güne dek iddia ettikleriyle uyuşmadığının altını çizer. İslam'ın kılıçla yayıldığı iddiasının büyük bir yalan olduğunu, onun savaşlarının yeni bir din getirmek değil, eskisini restore etmek amacıyla yaptığını ifade eder ve kimseyi Müslüman yapmak için zorlamadığını belirtir. Daha fazla detay için, "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımıza bakılabilir.

CORDOBA DA ACI VERİYOR MU

Endülüs Emevileri tarafından 786 yılında inşa edilen Cordoba Camisi, 1236'da katedrale çevrilmişti.

Papa Francis, pazar ayininde Ayasofya kararına değindi.

İlahiyatçı ve tarihçiler, Ayasofya kararı için 'ACI DUYUYORUM' diyen Papa'ya İspanya'da kiliseye dönüştürülen 1234 yıllık Cordoba Camisi'ni hatırlattı.

GEÇMİŞİ HATIRLATTILAR

■ Pazar ayininde konuşan Papa, "Ayasofya'yı düşünüyorum ve derinden acı duyuyorum" dedi. İlahiyatçı ve tarihçiler Prof. Dr. Ali Köse, Prof. Dr. Lütfi Şeyban, Prof. Dr. Mehmet Özdemir ile Dr. Ersin Adıgüzel, Papa'nın bu sözleri söylerken 'kendi tarihini unuttuğunu' ifade ettiler ve şöyle değerlendirdiler.

AYASOFYA TALAN EDİLDİ

■ "Papa'nın orduları Haçlı Seferleri düzenlerken önce İstanbul'a uğrar, Ayasofya'yı talan ederdi. Müslümanlara Cordoba Camisi'nde secdeye bile izin verilmiyor, müdahale ediliyor. Papa bunları da düşünsün. Papa'nın Endülüs'te ve başka diyarlarda kiliseye çevrilen camilere de üzülüyor olması gerekir." » 12

UZMAN EKİP OLUŞTURDUK

■ Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy ile Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş, 24 Temmuz'da ibadete açılacak olan Ayasofya'da incelemelerde bulundu. Erbaş, cami içindeki mozaik ve fresklerle ilgili gerekli çalışmaların yapıldığını ve uzman ekip oluşturduklarını söyledi. Ayasofya Camisi için 2 imam, 4 müezzin görevlendirildi. » 12. sayfada

Mehmet Nuri Ersoy

Ali Erbaş

Çok tanrıcılık ve Hristiyan azizleri

Aziz Nicholas, denizcilerin koruyucu azizi.

İzmir'in koruyucu azizi, Aziz Şehit Policarpos.

Hristiyanlık ve Putperestlik

“Siz kendi ellerinizle yonttuğunuz bu putlara mı tapıyorsunuz? Oysa sizi de yaptığınız şeyleri de yaratan Allah'tır” (Saffat Suresi 95-96)

Rio De Janeiro kentinde dev Hz. İsa heykeline yıldırım düştü. 01.19.2014

“İsa'ya yıldırım düştü! Hristiyanlar kiliselere koştu. Herkes, din adamlarının olaya açıklık getirmesini istedi. Papazlar halkı yatıştırmaya çalıştı ama kiliselere koşturup dua edenler "O tepede paratoner de var. O varken nasıl oluyor da yıldırım heykele düşüyor?" dedi.” (Haberturk, 14.02.2008)

Corona virüsüne karşı ilaçla ma yapılırken (26.3.2020)

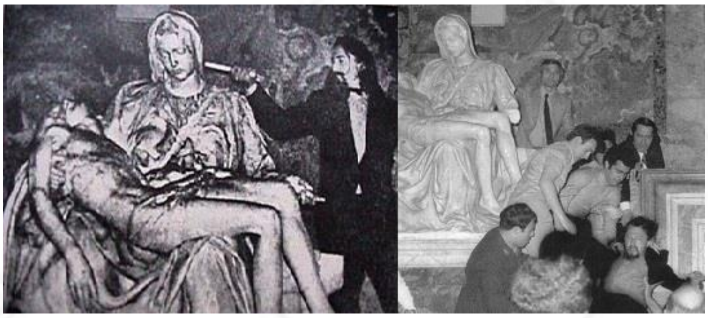

Vatikan Şehrinin Aziz Petrus Bazilikası'ndaki Michelangelo'nun Pieta heykeline çekiçle saldırı olur ve heykelin sol kolu ve burnu kırılıp, yanaklarına ve sol gözüne zarar verilir.

İtalya’nın Brescia kenti yakınlarındaki Cevo Belediyesi’nde, 21 yaşındaki Marco Gusmini’nin halatlarla tutturulan 30 metre yüksekliğinde ve 600 kilo ağırlığındaki Hz. İsa heykelinin altında kalarak ölmesi şok etkisi yarattı. Hz. İsa’nın heykelinin bulunduğu 30 metre uzunluğundaki direğin çökmesi sonucunda bir kişi de ağır yaralandı. İtalyan sanatçı Enrico Job tarafından 1998 senesinde tasarlanan heykel, yarın aziz ilan edilecek Papa 2. Jean Paul’ün 1998’de Brescia’yı ziyaretinin anısına dikilmişti. Italia 1 televizyonu, Katolik bir grupla anıtın yanına hac amacıyla yola çıkan gencin yanında bulunanların gürültü üzerine kaçmayı başardığını ancak, 1 kişinin dev anıtın altında kalarak can verdiğini aktardı. (26 Nisan 2014)

Kilisede omuzda taşınan İsa putu düşüyor, millet çığlık çığlığa...!

Kim kimi kurtarıyor...!

Videoda, kilisede omuzda taşınan İsa heykeli düşüyor, insanlar çığlık çığlığa bağırışıyor. Rio’da ‘Kurtarıcı İsa’ heykeli yıldırım sonucu hasar görür. ‘Onarım’ çalışmaları başlar. (Ntv, 22.1.2012)

-Budist versiyonu-

“O halde Allah'ı bırakıp da size hiçbir fayda ve zarar vermeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?” (Enbiya Suresi 66); “Allah'ı bırakıp da, kendisine kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek şeylere yalvarandan daha sapık kim olabilir? Oysa onlar, bunların yalvarışlarından habersizdirler.” (Ahkaf suresi 5)

Şaka niyetine

NBC televizyonu Amerika Savunma Bakanlığı'nın (Pentagon) savunma istihbaratına müsteşar yardımcısı olarak atanan Korgeneral William Boykin'in kilisilerde ibadet sırasında askeri üniformayla yaptığı bazı konuşmaların video görüntülerini yayınladı. İşte üst düzey bir Amerikalı yetkilinin İslamiyet üzerine yaptığı açıklamalar. (Somalili eski bir komutan'ın sözleri üzerine) "Amerika beni asla ele geçiremez çünkü Allah beni korur diyorsun. Sen de biliyorsun ki benim "Tanrım seninkinden büyük. Benim Tanrım gerçek senin ki ise put." (Sabah,18.10.2003); "ABD savunma istihbarat müsteşar vekili Korgeneral William G. Jerry Boykin, "Biz Hristiyanız, düşmanımız ise şeytandır. Biz tanrının ordusuyuz." derken Mogadishulu Osman Atto için, 'Ben, benim tanrımın gerçek olduğunu biliyorum, onunki ise puttu' demiştir." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 191) Kur'an 1400 sene öncesinden Boykin zihniyetine cevap vermektedir: "İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür." (Hac, 62)

Kendi kiliselerinin putlarla dolu olduğunu görmeyen bu zihniyetin kökeni ortaçağa dek uzanmaktadır: "Haçlı savaşları sırasında özellikle Hz Muhammed put veya pagan bir tanrı olarak tasvir edilmiş ve bu konuda birçok eser yazılmıştır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 38) Nicetas da Byzance (9. yüzyıl), İslamiyet'i, putperestlikle karşılaştırmıştır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) "12. ve 13. yüzyıllarda yazılan eserler 3 başlıkta ele alınabilir: Kronikler (tarih sırasına göre yazılmasıyla oluşan siyer), efsaneler ve risaleler. Efsanelerin en büyük özelliği Müslümanları putperest, Hz Muhammed'i de onların taptığı putlardan biri olarak göstermektir." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 38) Pseudo-Turpin kroniği yazarına göre Büyük Karl, Salam Cadiz adlı yerde putlara tapan Kuzey Afrika yöneticisi Igolando ile bir tartışmaya girer: "Biz baba, oğul ve kutsal ruha inanıyor ve ibadet ediyoruz; buna mukabil siz ise 'şeytana inanıyor ve heykellerini' kutsuyorsunuz." (R. Barkai, Cristianos Musulmanes en la Espana medieval, s. 157) Wolfram von Eschenbach'ın Willehalm'ında "Muhammed (Mahun) Sarazenlerin (Müslümanların) tapınmak dışında savaşlara da beraberlerinde götürdükleri bir put olarak tasvir edilir. Savaştaki yenilgiden sonra güya put yere atılır ve köpek ve domuzlar üstüne çullanır." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 70) "Avrupa'da Müslümanların, Hz Muhammed'e 'Mahomerien' adını verdikleri ibadethanelerde büyük bir huşu içinde secde ettiklerine inanılırdı. 'Maometis' Müslümanların taptığı üç puttan biri idi." (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 212) "Halk arasında piskopos Aziz Galien'in, Hristiyanların 'putperestlere' karşı kazandığı zaferde payı olduğu söylenmektedir." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 43) "İngiliz tarihçi, siyasetçi ve Şair Thomas Macaulay: Kesin inancım odur ki, eğer eğitim planlarımız uygulanırsa Hindistan'da 30 yıl içinde saygın sınıflar arasında tek bir puta tapan kalmayacaktır." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 113) demektedir. Kısaca, "Haçlıların cahilce taassupları Avrupa'nın her tarafına dal budak salmış, aynı taassup memleketlerini 'putperestlerin' boyunduruğundan kurtarmak için Endülüs Hristiyanlarını harbe teşvik etmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 66) "Haçlı seferlerine katılan bir Haçlı askerinin şu ifadesi çarpıcıdır: "Türkler ve putperestleri kutsal topraklardan sürdük ama Rum, Yunan, Ermeni, Süryani ve Yahudi sapıklardan kurtulamadık." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 77) "Thedor bar Konai, Müslümanları putperest, Hz Muhammed'i de Müslümanların putu olarak nitelendirir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 242) "Papaz Conrad'ın yazdığı şiirde, Müslümanların puta taptıklarını ileri sürer." (Hıdır, s. 244) Nikiu patriği John, Hristiyan gözle yaptığı yorumda, 'Mısırlılar, tanrının düşmanı Müslümanların dinine girmekle, o amansız Muhammed'in kötü inancını kabul ediyorlardı. Böylece onlar putperestlerin sapıklığının paylaşıyorlardı.' (Chronique de Jean, Eveque de Nikiu, s. 585) demektedir. Hâlbuki Sale, Miladi 6. yüzyıl Hristiyanlığı hakkında şöyle der: 'Hristiyanlar, papazlara ve Hristiyan azizlerin resimlerine ibadette çok aşırı gitmişlerdi. Bunda en çok da, Katolikler ilerideydi.' (Sale's Translation,

s. 62) İslamdan etkilenen "Roma İmparatorluğu 3. Louis, Miladi 726 yılında resim ve heykellere takdisi yasaklar. 730 yılında çıkardığı ikinci emirle, bunu putperestlik olarak ilan eder. Endülüs'te doğup büyüyen Torin papazı Claudius, kendi devrindeki kiliselerdeki haç ve resimleri yakmıştır. İslam, Hristiyanlıktan tamamen ayrılmaktadır. Çünkü İslam putperestliğin köklerini tamamen kazanmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 172, 223)

La chanson de Roland, Roman de Mahon gibi eserler Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığını iddia eder. Les chanson da Geste ise, Müslümanların Muhammed'in putuna taptığını ileri sürmüştür. Papa XI. Pie'de Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. "Hristiyan entelektüellerine göre Muhammed, mesih karşıtı bir heretiklik, halk nazarında ise İslam, paganist (çok tanrılı yerel din) bir inanç olduğu genel kanaat idi." (Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 43) "Allah'ın birliğinin birçok anlamı olduğunu ve bunların her birinin kendi içinde sıkıntıları bulunduğunu söyleyen Hristiyan Kindi, Hristiyanlıkta ise tek tanrı olduğunu, sadece zatıyla kaim olan üç uknumdan ibaret olduğunu" göstermeye çalışır: Yani üç parçadan oluşan bir şeye tevhid/bir derken; tek parçayı savunmayı ise, 'kendi içinde sıkıntılı' ilan eder. (Fuat Aydın, s. 80) Bir taraftan Müslümanları puta tapmakla suçlayan oryantalistler diğer taraftan da putperestliğin zıttı olan tevhid akidesinden dolayı İslam inanç sistemini eleştirirler: "Fransız oryantalist Renan, 'İslam'daki tevhid inancı, Müslüman bireyi şaşkınlığa düşürdüğünü' ileri sürerken Hartford kurumu'nun müdürü Dr. Keric ise; "Hristiyanlıktaki teslis inancı, insanı tanrıya yaklaştırır. Tevhid akidesi ise, insan ile Tanrı arasına mesafe koyar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an hakkındaki şüpheleri, s. 16, 19) diyerek oryantalist bağnazlığın nerelere varabileceğini gösterir. Aynı şekilde Papa 16. Benedikt'te : " İslam'da ise 'Tanrı kavramının çok soyut olduğunu' ve bu nedenle Hristiyanlıktaki gibi akla dayalı bir bağın İslam'da olmadığını söyledi." (Habertürk, 14.09.2006) Kısaca, "Oryantalistler, Allah'tan başka ilah olmadığını söyleyen birisinin kendisini (Hz Muhammed) bizzat ilah ilan etmiştir. Hristiyanlıkta İsa'nın kendisi tanrının vahyidir. İslam'da ise vahiy, Hz peygamberin hayatı değil, Kur'an'ı Kerim'dir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 82, 128) Çünkü "İslam, insanı yüceltir ama putlaştırmaz." (Nietzsche, Deccal sahte İsa, s. 25) "Muhammed Arapları putperestlikten vazgeçirebilmiştir." (Norman Daniel, Islam and West, s. 42) Oryantalistlere cevabı yine bir oryantaliste bırakalım: "Allah'ın bir olduğunu öğretmek, Allah'ın peygamberinin yapacağı bir iş olduğu ortadadır. Hz Muhammed bunu o kadar sağlam bir şekilde kurmuştur, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Halbuki putperestli Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir. Bizans imparatoriçesi İrin, 787'de İznik konferansını toplattırarak putlara ve heykellere tapmayı yeniden uyandırmıştır." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 91) Charles Forster ise 'Le Mahomerisme Devoile' adlı eserinde "Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları tazim ederdi ve bu nedenle bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı." demektedir. İlk Arapça kürsüsü 1539'da Paris'te Guillaume Postel için kurulur. Postel İslam'a iki nedenle olumlu bakar, bunlardan ilki, İslam'ın putperestliğe karşı zafer kazandığı içindir. (Thierry Hentsch, Hayali doğu, s. 101) Aslında "Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadırlar." (Doç. Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş 2, s. 32) Amerikalı tarihçi Washington Irwing, 'Muhammed'in hayatı' adlı eserinde şunları yazar: "O, sağlam görüşlü ve namuslu birimiydi? Evet, O güvenilir biriydi. Ama İslam'a çağırmaya başlayınca düşmanlığı üzerine çekti; çünkü 'putlara karşı çıkması' Kureyşin Kâbe üzerinden sağladığı kazanca son veriyordu." (Afif A. Tabbare, Ruhu'd-dini İslam, s. 456) "Goldziher: İslam, şirk unsurlarını hoş görmeyen tek dindir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 330) itirafında bulunurken Bernardo Levis: "Peygamber hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti." (Meriç, s. 399) demektedir. G. Sale, Hz Muhammed'in hedefini putperestliği yok etmek, bozulan Yahudi ve Hristiyanlığı aslî haline döndürmek ve bir

Allah'a tapınmak olarak ifade etmiş ve Prideux'un İslam peygamberinin putperest bir kavme yeni bir putperestliği kabul ettirdiği şeklindeki tezi reddetmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 81) “George Sale, Muhammed'in Arapları putperestlikten çıkarıp tek Allah'a inanmalarını sağladığını söyler.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 34) Kwangtung tarih yazıcıları (618-907 arası bir tarihli kayıtta), “Medine krallarının mabetlerinde ne heykel, ne put, ne de resimler vardır.” diye kayıt düşmüşlerdi. (Thiersant, Le Mahometisme en Chine, I/19) "Putperestliği bırakıp Müslümanlığa döndürülen insanların sayısı, samimi misyonerlerin iştiyaklı çabalarına rağmen, Hristiyanlığa döndürülenlerden daha fazladır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 452) "Şeyh Abdullah, Kedah’a gelince, Racayı ziyaret ederek, “Demek ki Allah’ı duymamışsınız?” Raca:” O zaman, bize bu yeni dini öğretip aydınlatmanızı rica ediyorum.” Raca onun anlattıklarından ikna olunca saraydaki tüm putları hepsini parçalayıp yaktırmıştı" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 479) "İslam, Malay Takım Adalarındaki puta tapıcılığı hızla çıkarıp atmıştır." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 520)

Tarihteki en büyük İslam düşmanlarından biri olan Peter the Venerable, peygamberin Arapları puta tapmaktan kurtardığını kabul eder. (J. Kritzeck, Peter the Venerable and Islam, s. 132) “Yakın zamana kadar İslam, Avrupalıların hayal dünyasında putperest bir din olarak algılanmıştır. Bu "bilinçli bir cehalet" örneğidir. Bu yargı günümüzde de devam etmektedir.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 30, 36) A. Comte, İslam'daki tek tanrı inancını överek, Hz. peygamberin Batıya yeni bir çözüm önerdiğini ifade etmiştir. (Hıdır, s.105) M. Rodinson bu iddiaları reddeder ve "Anlatılan ‘efsanelere göre’ Muhammed, bedevilerin baş tanrısıydı." der. (Hıdır, s. 243) M. Luigi Massano da bu bu konuda şunları yazar: "Türklerin (Herkesin sandığının aksine) Muhammed'e değil Allah'a taptıklarını, Muhammed'i bir peygamber olarak kabul ettiklerini söylemek yerinde olur." (Ö. Kumrular, Türk korkusu, s. 116) A. Toynbee, 'Civilisation on Trial' (s. 76) adlı eserinde şöyle der:" Hristiyan kilisesinin Yunan çoktanrıcılığı ve putçuluğu gibi utanç verici bir konumunun aksine İslam, İbrahim'in saflığına tabi olmuştur." (Toynbee, Civilisation on Trial, s. 76) Zaten "Kur’an'ın getirdiği bütün deliler, Allah'tan başka ilahın bulunmadığı ile ilgilidir" (H.A.R. Gibb, Muhammedanism, s. 38) "Tek Allah’a ibadet etmek, yerini en kötü bir putperestlik almıştı. Eski putperestliğin ilahlar grubu yerine azizler ve meleklerden olan bir kalabalıktan kurulu yeni bir Olimp ortaya konmuştu. Muhammed Allah’ın birliğine davetle yetinmeyerek putperestliği de yok edeceğini söylemiştir. Hayatı işkence ve hakaretler içinde geçmiştir. Kur’an birlik inancının en şerefli anıtıdır. Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve sabiliği yok etmesine şaşmamak gerekir. Hz Muhammed Allah’ın bir olduğu inancını o kadar sağlam bir şekilde topluma yerleştirmiş, putperestliği o kadar kesin şekilde ortadan kaldırmıştır ki putperestlik bir daha ortaya çıkamamıştır. Hâlbuki putperestli Hristiyan kavimleri arasında yeniden ortaya çıkmış putları olmayanlar dinsiz sayılacak kadar da ileri gidilmiştir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur’an’ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 3, 13, 45, 50, 91)

“Onlar, Allah’ı bırakıp, kendilerine dişi isimler verdikleri putlara taparlar. Böyle yapmakla aslında başkasına değil, ancak hayırsız ve azgın şeytana tapmış olurlar.” (Nisa, 117); “Aslında bu putlar, sizin ve atalarınızın uydurduğu bir takım kuru isimlerden, gerçekliği olmayan boş lafızlardan ibarettir." (Necm, 23); "Allah’tan başka ilâh yerine koyup taptığınız putlar, bütün imkânlarını toplayıp bir araya gelseler de, tek bir sinek bile yaratamazlar. Hatta sinek onlardan bir şey kapıp götürse, onu dahi kurtarıp geri alamazlar. İsteyen de âciz, kendisinden bir şey istenilen de!" (Hac, 73)

Camideki (!) putlar!

← www.MeryemAna.net

Sayfa: 0 Sayfa ... Go

(Protestan kardeşlerime yanıtlar...)

KATOLİKLER HEYKELLERE Mİ TAPINIYOR?

Bir çok müslümanın ve Protestanların gülünç iddialarından bir tanesi "Katoliklerin heykellere tapınmasıdır!".

kullanımının Tanrı tarafından yasaklandığını" vurgular. Eğer insanlar "Kutsal Yazılar'ı araştıracak" (Bk.Yhn.5:39) olsalardı, bunun tersi olan gerçeği bulup öğreneceklerdi. Tanrı, heykellere *tapınılmasını* yasaklar, ama heykellerin *dinsel kullanımını* yasaklamadığı gibi, aslında dinsel bağlam içerisinde kullanımını bile kendisi *emreder!*

Katolikler bir kişiyi veya bir betimlemeyi hatırlamak için heykelleri, resimleri ve sanatsal işlevleri kullanırlar. Bir kişi fotoğrafına bakarak annesini nasıl hatırlıyorsa, bizim de baktığımız resimler azizleri ve onların bize örnek olan olaylarını hatırlamamıza yardım eder. İmajlar aynı zamanda eğitici malzeme görevi de görmektedir. Özellikle de okur yazar olmayanlar için kilisenin başlangıç dönemlerinde kullanılmıştır. Işin ilginci çoğu protestan da Pazar okullarında çocukların eğitimi için Kutsal Kitap'taki olaylara dair resimleri veya Katolikleri suçlamak için öne sürerler çünkü kimi Katolikler Mesih İsa'nın veya azizlerin ikonaları karşısında eğilir veya diz çökerler. Ancak bu Anti-Katoliklerin yaptığı tek şey, putperestliğin ve buna dair yapılan günahın ne olduğu konusunda insanların kafasını karıştırmaktır.

Tapınma sırasında nasıl bir beden hareketi olarak dik bir şekilde duruluyorsa eğilme hareketi de kullanılabilir; kaldı ki tüm tapınma eğilerek yapılmaz. Japonya'da, insanlar saygılarını göstermek için ve tanışma sırasında (Batıda kullanılan tokalaşmak gibi) eğilirler. Aynı şekilde, bir kişi bir kralın karşısında, ona bir ilah gibi tapınmadığı halde diz çöker. Nasıl ki elinde Kutsal Kitap'la diz çökerek dua eden bir Protestan Kutsal Kitap'a tapınıyor veya *ona* dua ediyor değilse; benzer şekilde bir ikonanın önünde diz çökerek dua eden bir Katolik de *ona* tapınıyor değildir.

Tarihin ilk dönemlerinde, Tanrı'yı herhangi bir şekilde tasvir etmek İsraillilere yasaklanmıştı çünkü Tanrı hiçbir şekilde kendini görünür kılmamıştı.

Ama en önemlisi, Tanrı kendisini Oğlu Mesih İsa'nın doğumuyla görünür kılmıştır. Yani Tanrı insan bedeniyle tıpkı bir ikona/imaj/tasvir gibi kendini görünür kılmıştır. Aziz Pavlus'un dediği gibi ; "O (Mesih İsa), tüm yaratılışın ilk Bu konuda son nokta olarak; Tanrı bizimle Yeni Anlaşma yaptığında kendisini Mesih İsa'nın bedeninde *görünür kılmıştır*. Bu nedenle, Tanrı'nın Mesih'teki *tasvirini yapabiliriz*.

Heykel yasaklanmaz, aksine emredilir!
Heykeller eğitim ve hatırlatma amacı ile kullanılır,
önünde eğilip diz çökülebilir,
Heykel, resimler zaten İsa ve azizler görülerek yapılmıştır...
AMA TAPMIYOZ :)

1088

"787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı verildi." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 62)

St. Jean Kilisesi-Ayasuluk

Soller şehrinde bir kilise

San Pietro Kilisesi -Altta dıştan görünüşü-

Brandenburger Tor

Aziz Niklaus Kilisesi

Frari Katedrali-venedik

Berlin'de savaşta yıkılan bir kilise

Berlin'deki yıkılan kilisenin yerine yapılan yeni kilise

Paolina Kilisesi:Sadece popoları açıkta olanları işaretledik!

Kiliselerdeki çırılçıplak resimler konusunu hiç açmıyoruz!
-Sistin Kilisesi tavanı-

Hristiyanların Hz Meryem'i tanrı seviyesine çıkarmaları konusu ''Oryantalistlerin sorularına cevaplar' bölümünde ele alınmıştır.

Hristiyanlar içinde de Hz İsa'nın çarmıha gerilmediğini kabul eden mezhepler vardır. Cerinthi ve Tatianos mezhepleri gibi. İlk Hristiyanlardan Cerinthian'lar ve daha sonra Basilidian'lar Hz İsa'nın dirilişini kabul etmezler. Çarpoçratian'lar ise çarmıha gerildiğini reddederler. "Katharlar, 11. yüzyılda ortaya çıkmışlar ve Katolik kilisesine karşı gelmişlerdir. Üçlü tanrı inancını reddetmiş ve çarmıh olayını kabul etmemişlerdir. Pek çok mensubu engizisyon mahkemeleri sonucu öldürülmüştür." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 187) Sorbonne Üniversitesi Dinler tarihi bölümü Hristiyanlık tarihi profesörü Ch. Guignebert, 'Haça gerilme olayının İncillerde yazılmasından önce, müminlerin hatıralarında pek belirgin olmadığını ifade' eder. (Charles Guignebert, Le Chiristianisme antique, s. 29)

İtiraflar

Kıbrıs'taki Chrysoroyiatissa manastırına gelen Kıbrıslı Rumlar, önce girişin yanında bulunan ana ikonun önünde başını eğerek ona kutsal bir öpücük kondurur, daha sonra aynı şeyi diğer ikonlar içinde yapar. Burada olup biten şey, sadece figüratif temsilleri benimsemekten ibaret olmayıp bunun yanında bu ikonlara sanki onlar birer suret ya da heykel değil de canlı birer varlık yahut resimdekilerin kendisiymiş gibi ibadet edilmekte ve saygı gösterilmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 150)

İkonalar ve Heykeller

Soru

cagatay151

On emir'in 2. emri olarak;
"Kendin için oyma put, yukarıda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularda olanın hiç suretini yapmayacaksın, onlara eğilmeyeceksin ve onlara ibadet etmeyeceksin." diye duyurur.

Ancak Katolik ve Ortodoks'lar haç üzerinde Mesih İsa sembolünü ve çeşitli resimleri, heykelleri ve suretleri kullanırlar.

Bu heykelleri, resimleri ve ikonaları hangi düşünce ile 2. emre karşı bulmuyor ve kullanıyorsunuz?

Rab'bin esenliği sizlerle olsun. Saygılar.

Cevaplar

FormerlySaul

Kısacası biz İsa'nın veya azizlerin heykellerine ibadet etmiyoruz o heykelleri yardımcı olarak kullanıyoruz. Tek başına heykelin hiç bir anlamı yok. Alıp kırsan kalkıp seni çarpacak gücü yok, bunun tabi ki farkındayız.

Alexios (ORTODOKS MODERATOR (Bu bilginin doğruluğu yönetim tarafından onaylanmıştır))

İkona nedir, sorusunu aşağıdaki gibi açıklayabiliriz :

İkona Tanrı'yı tanımamız ve Onunla birleşmemiz için bir araçtır. Dolayısiyle, bir süsleme unsuru yahut da sadece Kutsal Yazıların resimlendirilmesi olarak tanımlanamaz. Aksine, güzellik sayesinde Tanrı'ya açılmamızı sağlayan liturgiyanın ayrılmaz bir parçasıdır. Gerçekte Tanrı, salt sesini duyurmakla kalmamış, Kendisini göstermiştir de ; Simâ almıştır. Mesih'in beden alması ikonanın temelidir, ikona beden alışı gösterir. « Maddeye tapıyor değilim, demiştir Şamlı Aziz Yuhanna, ikonada, benim için maddeye bürünen ve böylece beni kurtaran Yaratıcı'ya tapıyorum ».
Mesih'i göstermek, aynı zamanda Onun bedeni olan Kilisenin âzalarını da göstermektir : ikona bize sadece insan olan Tanrı'yı değil, Tanrı olan insanı da gösterir. Böylece, Mesih'in simâsı için gerçek olan, Ruh'la dolduğunda insanın simâsı için de gerçek olacaktır ; diğer bir deyişle, ikona bize beşer olan insanın tanrılaşmasını, evrenin kutsanmasını, yani varoluşun gerçeğini hissettirir ; taşıdığı simgesellik her zaman insanın hizmetindedir ; paydaşlıktaki doluluğu ortaya çıkarır ve onunla bütünleşir.
Ortodoks kiliselerinde ve manastırlarında ikonalar vardır ve ikonaları öperiz. Yüzünü süren ortodoks kardeşlerimiz de

Kaynak:http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=333967

" Din yalnız Allah'ındır. O'ndan başkasını dost ve koruyucu edinenler, "Onlar bizi Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz " derler." (Zümer, 3)

Bu da yeni bir incil icad eden Hıristiyanlardan "ikonlara tapmıyoruz." diyenlere

Brüksel İncili (Avederanagan) Kilisesi

Melek ve Azizler, Resim Heykel ve Suretlerin Kullanımı Konusundaki Farklılıklar

Mesih İnanlılarını Katolik ve Ortodokslar'dan ayıran diğer bir özellik de onların melek, Meryem ve azizleri şereflendirmeyip tapınmamaları ve yine tapınış yerlerinde onların resim heykellerini bulundurmamalarıdır. Mesih İnanlıları her ne kadar Mesih'i gerçek Tanrı olarak görüp O'na tapınsa da O'nun insan eliyle yapılmış tasvir ve heykellerine kesinlikle eğilmez ve tapınmazlar. Yine her ne kadar genelde tapınaklarında haç bulundurulsa da asla haçı şereflendirmez veya onun önüne geçip dua etmezler. Haç, tapınak ve kitaplarında yalnızca Mesih'in kurtarış sağlayan ölümünün bir sembolu olarak kullanılır. Kitaplarında kullanmış oldukları resimler de yalnızca eğitimsel amaçlıdır. Azizler konusundaki tutumları da Kutsal Kitap'ta sözü edilen bu kutsal kişilerin yaşam tarzlarını ve imanlarını kendilerine örnek olarak görmekten öte geçmez (İbr.11.). Meleklerin de görkemini kabul etmelerine rağmen asla onlara tapınmaz veya onları şereflendirmezler.

Fakat Katolik ve Ortodoks kiliselerin bu suret ve heykellerin kullanımı sembol veya eğitimsel kullanımdan daha da öteye gidip, melekler ve azizler de içinde olmak üzere özel bir şerefe ve tapınışa hedef olmaktadır. Örneğin son olarak yayımlanmış Katolik kilisesinin eğitim kitabı her

Kaynak: http://users.skynet.be/fa357844/fark_mvarkwskkf.htm

Yakınında Kilise olmayanlara ya da yalnız dua etmek isteyenlere öneri.

Malum, herkesin yakınında bir Kilise olmayabilir, olsa da bu Kilise çoğu zaman kapalı olabilir, ya da bazen tek başına kalarak mümkün olduğunca dış etkenleri sınırlayarak Rab ile baş başa kalmak isteyebilirsiniz, rahatsız olmadan İncil okuyarak meditasyon yapmak, düşünmek, odaklanmak isteyebilirsiniz.

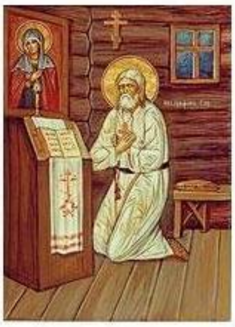

Resim, heykel önünde diz çöküp, 'Dua etmek'

http://www.hristiyanforum.com/forum/showthread.php?t=321072

Rahip Huss diri diri yakıldı

Papa V. Aleksander, Huss'a kendini savunma fırsatını vermedi

tırılması, resimlere tapınma, aslında Hıristiyan dininde yoktur; bunlar

Güneş sistemi hakkındaki görüşleri nedeni ile Bruno; 'Resime tapınma yok' dediği için Rahip Huss diri diri yakılırlar! Demek ki tapınma var!

Hz. İsa'nın tanrısal yönünü inkar ettiği ve Hristiyanlıktaki üçlemeyi kabul etmediği için engizisyon mahkemesi tarafından yakılarak öldürülen Michel Servet'yi ve yakılışını tasvir eden bir gravür.

Teslisi reddettiği ve 'İsa tanrı değil' dediği için M. Servet yakılarak öldürülür!

"16. Yüzyılın başlarında bir tabip ve teolog olan İspanya asıllı Michael Servitus, tanrının tek olduğunu, İsa'nın da peygamber olmakla birlikte bir insan olduğunu söylediği için, canice ve aleme ibret olacak şekilde öldürülmüştür. Tek tanrı inancını haykırmak bir bakıma paganizme meydan okumak anlamına gelmekteydi. Bu tutum ya da tahammülsüzlük, bugün Batı'nın neden İslam dinine tahammül edemediğinin de ipuçlarını vermektedir. Hristiyanlıkta tam ve mükemmel tanım, bir kitapta değil de, bir insanda gerçekleşir. Putperestlik, insanı vahiy olarak

algılama biçimine bürünmüştür. İnsanın kurtuluşu insan-tanrı sayesinde olmuştur. Pavlus kendi tanrısallığını İsa üzerinden ilan etmekteydi. Nietzsche, bu dinin tanrısının ölümünü ilan etmektedir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 213-215) "Kuruluşundan beri Hristiyanlık neden akıl ile kavgalıdır? Rönesans, reform kime karşı yapılmıştır? Kilise neden engizisyon mahkemeleri ile Bruno, J. D'arc, L. Vanini gibi nice fikir adamlarını diri diri yakmış, Kepler'e zulmetmiş, Galilei'yi 'dünya dönüyor' dediği için hapse atmıştır?" (A.Weber, Felsefe tarihi, s.181-192) Ayrıca "günahları bağışlama yetkisi ve bu bağışlamayı vergiye bağlamak ne kadar aklidir? Haçlı Seferleri, Dinden Aforoz etme uygulamaları zorlama değil midir?" (M. Emin Parlaktürk, Vakit,16.09.2006) "Amerika'nın keşfi sırasında İspanyol işgalcilerin yaptığı katliamlar, 1492'de Amerika'ya ayak bastıktan 22 yıl sonra, 8 milyonluk Kızılderili nüfusunu 8 bine indirenler, milyonlarca Meksikalıyı katleden, Avustralya'da 750 bin Aborjinin soyunu kurutan, 40 bin Hindu çıkrık ustasının ellerini kesen, pirinç ekmesinler diye Bengal bölgesindeki 50 bin çiftçinin parmaklarını doğrayan İngiltere; 1.5 milyon Cezayirliyi katleden Fransa; dünya savaşlarına neden olan Almanya; Irak, Afganistan'ı işgal eden ABD; Filistinlilere soykırım yapan İsrail; Bosna'da yapılan katliam ve tecavüzleri gerçekleştirenler... Müslüman mı idiler?" (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.193)

"1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Aziz Augustine, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareket ile heretiklerin yakılmasına izin vermiştir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 67, 69)

"Roma Katolik Kilisesi'nin savunduğu öğretiyi korumak için" (tr.wikipedia.org/wiki/Engizisyon) kurulan engizisyon işkencesine iki örnek: Metalden yapılmış olan bu boğanın karnındaki kapağa suçlu canlı olarak konur ve ardından kapak kapatılır. Boğa ateşe tutulurken içinde kavrulan mahkum bağırmaya başlar. Bu da boğanın böğürme gibi ses çıkarmasını sağlar. Sesin şiddetine göre kişinin suçunun ne kadar olduğu anlaşılır. Şayet kişi hiç bağırmadan can verdiyse, ailesine mahkumun 'iyi bir Hristiyan' olduğu söylenir. Boğarak öldürülme de ise, mahkûmun elleri ve ayakları bağlanır, ayaklarına bağlanan bir ağırlıkla birlikte suya atılırdı. Şayet kişi kurtulabilirse (!) cadı olduğu onaylanmış olurdu, zira sıkıca bağlanmış bir düğümden kimse kurtulamazdı. Şayet ölürse, mahkumun 'halâ iyi bir Hristiyan' olduğu için ailesine teşekkür edilir!

Aslında her şey ortadadır: "Katolik kilisesi açık bir şekilde Mesih'in, Meryem'in ve azizlerin tasvir ve heykellerine tapınıp onları şereflendirmek gerektiğini öğretir." (Catéchisme de l'Eglise Catholique, s. 308-309, 536-537) "Katolik kilisesi öncülerinden biri olan Akinalı Tomas açık bir şekilde 'Mesih'e tapındığımız gibi O'nun haçına da aynı şekilde tapınırız' der ve 'Haça da dua yöneltilme' sinden söz eder." (Somme Théologique, III/253-270) Hatta bazı kiliselerde direkt olarak haça yöneltilmiş dualar vardır. 'Ey Mesih'in kanlı haçı' gibi! "Halk adeta bir alay şehide, azize, meleklere tapan müşrikler gibiydi." (Canon Taylor, Kiliseler Kongresi tebliği, Wolverhampton, 7.10.1887) Protestanlar heykel konusunda daha hassastırlar! "Protestanlığın Kalvinist ve Presbiteryen mezheplerinin kiliselerinde neden resim heykel bulunmaz?" (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 220)

"Protestanların din değiştirmede Katoliklerden daha temayüllü olmaları " (M. F. Gmelin,Christensclaverei und Renegatenthum unter den Vokern des Islam, s. 21) bu putperestliğe olan uzak durmaları neden olabilir mi? "Bosna'lı Bogomillere karşı Papalık, birkaç kez haçlı seferi yapılması yönünde telkinde bulunmuştu. Bogomiller, bakire Meryem'e tapınmaya hiçbir şekilde kabul etmiyorlar ve dini tasvirlerin önünde eğilmenin şirk olduğunu düşünüyorlardı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 264) Bilindiği gibi Bosnalılar daha sonra Müslüman olmuşlardır!

Hangi İsa?

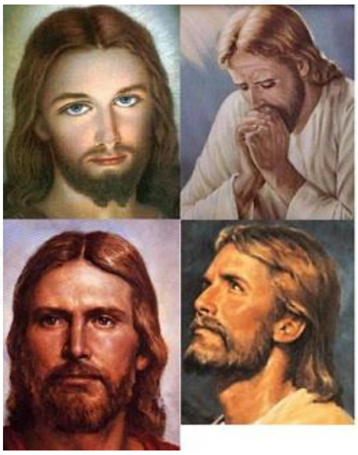

"İsa Siyah oldu", Yeni Elyazması Bulundu Reveal

29.08.2015

Tel Aviv Üniversitesi'nden arkeologlardan oluşan bir ekip Ölü Deniz Yazmaları aslen 1947 yılında ortaya çıkarılmıştır Qumran Caves, yakın, Batı Şeria bölgesinde antik verilirse bir koleksiyon ortaya ve yeni bir yaşam ışık tutacak söz hangi adres ve İsa Mesih'in fiziksel görünümü. Esseniler denilen küçük Yahudi mezhep grubu tarafından yazılmış inanılıyor yeni bulunan belgeler, Dead Sea Scrolls benzer Eski Ahit ve Yeni Ahit, farklı unsurları izini, ancak âlimler tuhaf bir parçası yönelttiler hangi yeni bir ışık Mesih figürü doğuşunu anlatır.

Hz. İsa'nın gerçek yüzü ortaya çıktı!

Aralık 31, 2015

Hz. İsa ikonalarının ve Rönesans ressamlarının eserlerinin yanlış olduğu ortaya çıktı. İşte Hz. İsa'nın gerçekte nasıl göründüğünün cevabı...

İngiltere'de Manchester Üniversitesinde 20 yıl boyunca adli antropoloji üzerine çalışan Neave, yüz oluşturma tekniklerinden faydalanarak Hz. İsa'nın gerçeğe en yakın yüzünü oluşturdu. Yeniden yüz oluşturma işlemi genellikle uzun süredir gömülü olan insan kalıntılarında kullanılıyor ve 100 yıl öncesinin davalarına bile ışık tutabiliyor.

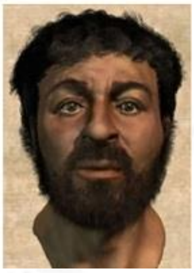

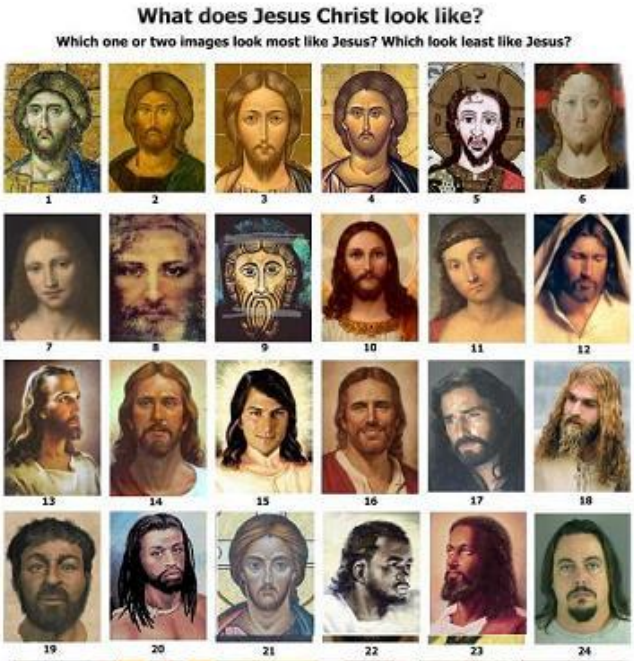

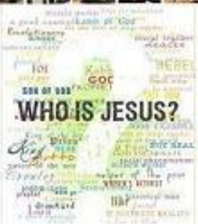

Hangi Meryem?

Katliamlar

1994'te Ruanda'da Hutu'lilere destek veren Katolik kilisesi 3 ayda 1.000.0000 Tutsi'nin katliama uğramasına neden olur, katliam devam ederken Kilise'ye bağlı George Ruggi Georgesruggio adlı radyo yayıncısı: "Tutsi topluluğu yaratıcıya karşıdır. İsa/ Yaratıcı onları ebediyen mahkum etti. Onları İsa adına cezalandırın. İsa'nın ve halkın şimşeklerini onların kafalarına yağdırın." diye yayın yapar.

Katillerin ve sapıkların yuvasından sahte bir özür

Vatikan: 800 bin kişiyi katlettik, pardon!

22 Mart 2017

Hz İsa'ya inen vahyi tahrif eden Roma Yahudi'si Pavlus'un kurduğu Hıristiyanlığın günümüzdeki en güçlü temsilcisi ve sözde dinin şer kalesi Vatikan'dan tarihi itiraf. Dünyanın en büyük elmas yataklarına sahip olan Afrika ülkesi Ruanda'da, 1994'te yerli halkın zenginliklerine sahip çıkmasını engellemek için organize ettikleri vahşette 800 bin kişinin katili olduklarını kabul ettiler. Vatikan pişkince "hata ettik, özür dileriz" açıklaması yaparken, aynı gün Fransa'daki Katolik kilisesinde küçük yaştaki kız ve erkekleri istismar eden sapık rahip ve rahibelerle ilgili skandalda, bir rezalet daha ortaya çıktı.

Kilisede cinsel istismar skandalında yeni iddialar

Fransa'da çocuklara cinsel tacizde bulunan 32 rahibin, bazıları hala görevde olan piskoposlar tarafından korunduğu iddia edildi.

21.03.2017

KİLİSEYE SIĞINANLARI BİLE KATLETTİLER

Ruanda'da 1994 senesinde meydana gelen katliam serisi 100 gün sürmüş ve 800 binden fazla Tutsi ile Hutu vahşice öldürülmüştü. Kurbanların çoğu rahipler ve rahibelerin ellerinde hayatlarını kaybederken, katliamdan kurtulan Afrikalılar ise korunmak için sığındıkları kiliselerde öldürüldü. O günlerde yeraltı zenginliklerini sömürmelerine engel olacağını düşündükleri kabile ile diğer kabileleri birbirine düşüren ve din adamlarıyla birlikte katliama katılan şeytanın kontrolündeki Vatikan'ın utanmaz Papa'sı Francesco, bugün ise Ruanda'da organize ettikleri katliam nedeniyle Katolik Kilisesi adına "Tanrı'dan af diliyoruz" diyerek özür dileme numaraları çekiyor. Kuru özür numarasının ilk etabında Ruanda Katolik Piskoposluğu, "kilisenin işlediği bütün suçlar" hakkında özür dilerken, ardından ise Vatikan resmi bir özür açıklaması yaptı.

VAHŞİLİK VE SAPIKLIK RAHİPLERİN ŞİARI OLMUŞ!

SAPIK RAHİPLER BİRBİRİNİ KOLLUYOR

PAPA: BÜYÜK KATLİAMA YOL AÇTIK, PARDON

DÜNYA Katoliklerinin lideri ve Vatikan Şehir Devleti Başkanı Papa Francis, 1994 yılında Afrika ülkesi Ruanda'da Katolik kesinin çıkardığı fitne sonucu meydana gelen büyük katliam için 'özür' diledi. Katliamda kiliseleri ile Katolik dinin sözde din adamlarının günahlarını açıkça kabul eden Papa Francis, bu özrün Ruanda'nın yaralarını sarmasında yardımcı olacağı zırvalarını sıkmayı da ihmal etmedi. Türkiye'nin dirilişi ile birlikte Afrika halklarının da son dönemde silkinip haklarını aramaya başlamaları üzerine paniğe kapılan Vatikan'ın, bu itirafı bir gün kendilerine de yöneleceğini bildikleri öfkeyi frenlemek ve ön almak için stratejik bir hamle olarak atmak zorunda kaldığı konuşuluyor.

VATİKAN: RAHİPLERİMİZ DİNE İHANET ETTİ

VATİKAN, Ruanda Başkanı Paul Kagame ile Papa Francis'in görüşmesinin ardından yaptığı açıklamada, Katolik rahip ve rahibelerin Ruanda'da yaşanan vahşette parmaklarının olduğunu, dini görevlerine ihanet ettiklerini kabul ettiğini açıkladı. Vatikan'ın özrü ve itirafı sadece çıkar amaçlı yapmış olmasına karşın, Ruanda'da 800 binden fazla yerli halkın acımazsızca katledildiği hadisedeki rolünü kabul etmiş olması ve bunun resmi olarak kayda geçmiş olmasının önemli bir gelişme olduğu belirtiliyor.

"Bir ana doğurmuş; yıllarca emek verilerek büyütülmüş. Suçu yok, ama elleri arkadan bağlı. Ne yapacağınızı beklerken nefes alıp verdikçe omuzları kalkıp iniyor. Elinizdeki tüfeğin namlusu ensesine dayalı. "Hadi" denince tetiği çekebilir misiniz? Çektiler. Sekiz binden fazla delikanlının nefesi öyle kesildi. Emir kulu askerler arasında duraksayanlar oldu. Onların tereddütlerini kimler giderdi, biliyor musunuz? Papazlar. Vaazlarında dinlerinin "Düşmanını bile sev" mesajını pazarlayan kara cüppeliler Sırp Ortodoks Kilisesi'nin talimatıyla dağ yamaçlarında askerlere bağırdılar: "Çekinmeyin, vurun! Günahınızı peşin peşin bağışlıyoruz!" Ratko'nun kızının niçin intihar ettiği de biliniyor. Babasının sicili öyle iğrenç ki, onun hakkındaki savcılık iddianamesini okuyunca bu dünyanın yaşanacak yer olmadığına karar vermiş." (Refik Erduran, Sabah, 30 Mayıs 2011) "Ratko Mladiç'in kızı Ana Mladiç, 23 yaşındayken 25 Mart 1994 tarihinde intihar etti. Belgrad'ın "Kurir" gazetesinin intihardan birkaç gün sonra verdiği haberde, Ana'nın babasının Bosna'da karıştığı katliamları anlayınca depresyona girip intihar ettiği belirtildi." (Vatan, 26.05.2011)

Haçlı seferlerinde 1096 - 1291 yılları arasında yazar Hans Wollschäger´e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün feth edilmesiyle 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilir. İnnozenz 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara´yı ve 1204´de Konstantinopel´i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhebleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüş ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudinin zorla dinleri değiştirilmiş, geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır.Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya´dan kazımıştır. Amerika´nin keşfinin ilk 50 yılında katolik ispanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebeb olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Yerlilerin ellerini ve burunlarını kesip köpeklere yem etmişler: Kurbanlarını 13'lü guruplar halinde asmalarının sebebi: 12 Havari + 1 Hz. Isa formülüdür.

Paris 1572. "Bartholomäus-Gecesi" 3000-5000 arası kişi öldürülmüştür. Fransa´nın ulusu Martin von Tours´un 20 bin kölesi olduğu bildirilmektedir. Amerika´nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon afrikalı köleleştirilip Amerika´ya götürülmüştür. Engizisyon katliamlarının başlamasına 1488 yılında papalığın onayıyla yazılan "Der Hexenhammer" isimli kitab sebeb olmuştur. 18. Yüzyılın sonuna kadar çoğunluğu kadın ve içinde çocukların da bulunduğu 40 bin ile 100 bin arasında insan yakılarak ve çeşitli metotlarla katledilmiştir. 1941-1943 yılları arasında katolik Hırvatistan´da 750 bin Sırp katledilmiştir.

Papa XII. Pius, Hitler'i ve Mussolini'yi desteklemiştir. "1930'larda Katolik piskoposlar, Franco'nun ordularını kutlamıştı. Papa XII. Pius, Hitler'i ve Mussolini'yi destekledi. (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 68) Papa, milyonlarca insanın Nazi ölüm kamplarında yok edilmesi karşısında sessiz kalmıştır. Resmi olarak Vatikan'ın İkinci Dünya Savaşında tarafsız kaldığı varsayılsa da, gerçekte Nazi yanlılığı açıkça belgelenmiştir. G. Lewy şöyle yazıyor: "Hitler egemenliğinin başından sonuna kadar, piskoposlar, inananlara, Hitler hükümetini itaat edilmesi gereken meşru bir otorite olarak kabul etmeyi öğütlemekten asla bıkmadılar. 8 Kasım 1939'da, Münih'te Hitler'e düzenlenen başarısız suikasttan sonra, Kardinal Bertram Alman piskoposluğu adına ve Kardinal Faulhaber Bavyera piskoposları adına Hitler'e kutlama telgrafları göndermişlerdi. Almanya'daki tüm Katolik basın, Reichspresskammer'den gelen talimat doğrultusunda, bunun Führer'i koruyan mucizevi bir ilahi takdir olduğundan bahsediyordu." (G. Lewy, The Catholic Church and Nazi Germany, NY, 1965, s.310-11) "Alman dokümanları iki önemli noktada birbirini etkileyici bir şekilde tutmaktadır", diyor Saul Freidhandler ve ekliyor, "Birincisi, görünüşe göre Bağımsız Papalık, Nazi rejiminin niteliği nedeniyle azalmış

görünmeyen ve 1944'e kadar da yalanlanmamış bir biçimde Almanya'dan yana bir tercih yaptı; ikincisi, XII. Pius hiçbir şeyden korkmadığı kadar Avrupa'nın Bolşevikleşmesinden korkuyordu ve göründüğü kadarıyla, sonunda Batılı Müttefiklerle uzlaşsaydı Hitler Almanya'sının Sovyetler Birliği'nin Batıya doğru ilerlemesinin önünde başlıca duvar olacağını umuyordu." (Saul Friedhandler, Pius XII and the Third Reich, A Documentation, NY, 1958, s. 236)

Norveç'te ari ırk teorisi, Kilise Bakanlığının gayretleriyle ülkede uygulanmıştır. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 65) 15 yaşındaki kızlar bile zorla kısırlaştırılmıştır. Papaz Carlsen, "Bu kısırlaştırmadan tanrının çok memnun kaldığını, kendisini de çok rahat hissettiğini." ifade eder. Benzer uygulama, Norveç Devlet Kilisesi tarafından da uygulanır. Hatta çocuklara sadistçe cinsel tacize varan sapıklıklar yapılır. (Yürükel, s. 66-67)

"Haçlı seferlerinde askerleri denizaşırı görevlere teşvik edenler hep, papalık ve dini kurumlar olmuştur." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 35)

Dünyayı zamanının iki emperyalist ülkesi portekiz ve ispanya arasında bölen, tanrının yeryüzündeki iki temsilcisi (!) Papa VI. İskender (Rodrigo Borgia) ve Papa VI. Alexander:

Tordesillas Antlaşması

Vikipedi, özgür ansiklopedi

7 Haziran 1494 tarihli **Tordesillas Antlaşması** dönemin deniz güçleri Portekiz ve İspanya arasında gerçekleşti. Cabo Verde Adaları'nı başlangıç noktası alarak, bu noktanın 370 fersah (1550 km) batısında Kuzey-Güney meridyeni çizildi. Çizgi, Avrupa'nın haricindeki dünyayı Portekiz ve İspanya'ya ait iki imtiyazlı yarıya ayıran sınır kabul edildi. Sınırın batısında kalan keşfedilmiş ve keşfedilecek bütün bölgeler İspanya'ya aitti. Sınırın doğusunda kalan keşfedilmiş ve keşfedilecek bütün bölgeler ise Portekiz'e aitti. İspanya antlaşmayı 2 Temmuz 1494'de, Portekiz 5 Eylül 1494'de onayladı. Ancak iki ülke için de birer istisna vardır: Filipinler, İspanya'nın; Brezilya, Portekiz'indir.

Cantino Haritasında sınır çizgileri (1495-1545)

Antlaşmanın amacı Kristof Kolomb'un keşif yolculuğunun dönüşünden sonra ortaya çıkan tartışmaları çözüme kavuşturmaktı. 1481 yılında Papa IV. Sixtus, Aeterni regis ilanında Kanarya Adaları'nın güneyinde kalan bütün bölgeleri imtiyaz halinde Portekizlere vermişti.

4 Mayıs 1493'de İspanya kökenli Papa VI. İskender (Rodrigo Borgia) Inter caetera ilanında, Cabo Verde Adaları'nın 100 fersahdan öte batısındaki bütün bölgelerin İspanyollara ait olduğunu yazdı. Söz konusu çizginin doğusunda kalan bütün bölgeler ise Portekizlere aitti. Portekiz kralı II. Joao bu duruma itiraz edip, İspanya Kralı II. Fernando'yu ve Kraliçe I. Isabel ile görüşerek imtiyaz çizgisinin Cabo Verde Adaları'nın 370 fersah batısına çekilmesini sağladı.

Tordesillas Antlaşması

Antlaşmanın asıl metninden bir sayfa

Çeşit	Mübadele Antlaşması
İmzalanma	7 Haziran 1494
İmzacı devletler	İspanya Portekiz
Dilleri	Portekizce, İspanyolca

Kıtaları Bölen Kararlar

Kristof Kolomb Yenidünya'ya yaptığı ilk deniz yolculuğundan döndükten sonra, 1493'te, İspanya ve Portekiz kralları yeni keşfedilen topraklardaki ticaret ve sömürgeleştirme faaliyetlerini kimin kontrol edeceği konusunda anlaşmazlığa düştü. İspanya bu anlaşmazlığı çözüme kavuşturmak için Papa VI. Alexander'a başvurdu.

1493'te Papa VI. Alexander, Atlas Okyanusu'nu yukarıdan aşağıya bir hat çizerek ikiye böldü ve bu hattın batısındaki bölgeyi İspanya'nın hâkimiyetine verdi.

"Batının Kibirli Tutumu"

Yazar Barnaby Rogerson şunları söylüyor: "Roma'daki bir papanın iki küçük Avrupa krallığı yararına bütün kıtaları bölüştürmesi şimdi bize inanılmaz gelse de, o zamanlar Batının kibirli tutumunu ortaya seren görkemli bir olaydı."
Rogerson'a göre, bu papalık kararı "daha sonraki sömürge imparatorluklarında görülen zalimliğin başlangıcı olarak kabul edilebilir."

Rus Kilisesi'nden Suriye saldırısına destek

01.10.2015

Rus Ortodoks Kilise'si Rusya'nın Suriye'ye düzenlemiş olduğu saldırılara destek verdi..

Türk elektriği harammış

Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu, halktan Türk elektriği kullanmamasını istedi: Türk elektriğiyle aydınlanmak yerine fener kullanmayı tercih ederim

KİLİSEDE KARANLIKTA OTURURUM

Rum Ortodoks Kilisesi Başpiskoposu 2. Hrisostomos

19.06.2011
Vatan

Sevgi dini, müjde ve siyaset, savaş gerçekleri...!

Yunanistan Başpiskoposu haddini aştı: İslam bir din değil

Yunanistan Başpiskoposu İeronimos, katıldığı bir televizyon programında, İslam dini ve Müslümanlar için haddini aşan ifadeler kullandı. İeronimos'un açıklamalarına tepki yağdı.

Haber Merkezi · 17 Ocak 2021 09:31 · Son Güncelleme: 17 Ocak 2021 09:38 · AA

Okunma: 1944 16:57 8 Ocak 2016 -A +A

Patriğin açıklamasında, "Rusya'nın Suriye'deki askeri eylemleri İncil'e ve St. Augustinus'un "Haklı Savaş" kuramına uygun" dediği ifade edildi.

#Suriye'ye giden Rus savaş uçaklarını ve askerlerini 'kutsayan' Ortodoks Kilisesi birinci ağızdan, bir kez daha Suriye'de yürütülen savaşın bir Haçlı saldırılar silsilesi olduğunu kabul etmiş oldu.

'Rusya 100 günde 135 çocuğu öldürdü'

Rusya'nın, 'IŞİD ile mücadele' gerekçesiyle 30 Eylül 2015'te Suriye'de başladığı hava saldırıları 100. gününü tamamladı. Suriyeli muhaliflerin çatı örgütü SMDK, bu 100 gün içinde Rus saldırılarında 135'i çocuk, 115'i kadın 1730 Suriyelinin öldüğünü açıkladı.

8 Oca 2016 Güncelleme 14:31 TSİ | Konular Suriye'de iç savaş, Suriye, Ortadoğu

Aynı gün iki haber!

SİHA'lar iki gün bekledi vurdu

PKK'LI TERÖRİST: ONA GÜVENİRDİK

Mardin Nusaybin'de rahip Sefer Bileçen tarafından Mor Yakup Manastırı'nda saklanan PKK'lı teröristlerden 'Akif' ve 'Medya' kod adlı teröristlerin bölgede iki gün keşif yapan SİHA'lar tarafından vurulduğu ortaya çıktı. Bir PKK'lının ele geçirilen günlüğünde yer alan bilgilere göre teröristler manastırda iki gün gizlendi. İtirafçı terörist M.S.'nin "Ona çok güvenirdik" dediği rahip Bileçen, tutuksuz yargılanıyor. **ŞAHİN ŞEN** · 22.01.2020

Azeri-Ermeni savası, Ermenistan resmi sitesindeki fotoğraf, tarih: 27.9.2020

Süryani Ortodoks Piskoposu Kamışlı'da Rus askerleri ile Türkiye'ye karşı çalışırken. (11.5.2020)

Kutsal su, her şeyi temizler (Suriye için kutsanan silahlar, Ekim 2015)

Kıbrıs'lı Rumlar papazlara silah eğitimi veriyor. (NTV, 19.04.2023)

Yunanistan'ın Fransa'dan satın aldığı 18 adet Rafale savaş uçağının ilk partisi (6 adet) Yunan topraklarına iniş yaptı. Yunanistan Başbakanı Miçotakis törende Türkiye'yi hedef alırken, Yunan din adamları da savaş uçaklarını kutsal suyla kutsadı. (Yeni Şafak, 20/01/2022)

Sevgi dini kitabı İncil'den ilham ile üretilmiştir!

VATAN DÜNYA 06 Eylül 2015 Pazar İSTANBUL 34 / 23

SON DAKİKA | YAZARLAR | GÜNDEM | şampiy10 | FİNANS | EKONOMİ | DÜNYA

Müslümanlar'a karşı 'HAÇLI' silahı

06 Eylül 2015 Pazar - 2:30

ABD'de Florida merkezli 'Spike's Tactical' adlı bir silah üreticisi, üzerinde İncil'den ayet yazılı bir taktik saldırı silahı üretti. AR-15 tipi tüfek, şirket tarafından "Crusader" (Haçlı) diye adlandırıldı. Silahın logosu Haçlı Savaşları süresince Tapınak Şövalyeleri tarafından kullanılan simgelerle beraber haç işareti de barındırıyor.

Üzerinde "144. Mezmur: Ellerimle vuruşmayı, parmaklarımla savaşmayı öğreten Rabbe övgüler olsun" yazan tüfek, 1.395 dolar fiyat ve ömür boyu kullanım garantisiyle satışa sunuldu.

ABD’de Florida merkezli ‘Spike’s Tactical’ adlı bir silah üreticisi, üzerinde İncil’den ayet yazılı bir taktik saldırı silahı üretti. AR-15 tipi tüfek, şirket tarafından “Crusader” (Haçlı) diye adlandırıldı. Silahın logosu Haçlı Savaşları süresince Tapınak Şövalyeleri tarafından kullanılan simgelerle beraber haç işareti de barındırıyor. Üzerinde “144. Mezmur: Ellerimle vuruşmayı, parmaklarımla savaşmayı öğreten Rabbe övgüler olsun” yazan tüfek, 1.395 dolar fiyat ve ömür boyu kullanım garantisiyle satışa sunuldu. Üretici firma Spike’ın sözcüsü ve eski bir Deniz Komandosu Ben “Mookie” Thomas, mütedeyyin hiçbir Müslümanın söz konusu silahı eline almaya cesaret edemeyeceğini savunarak, “Müslümanlar’ın erişemeyeceği bir silah üretmek istedik” dedi. Thomas, tüfeği pazarlarken “Müslüman teröristler tarafından asla kullanılmayacaktır” sloganı ile satışa çıkardıklarını da söyledi. (Vatan, 05.09.2015)

Yakmaya alışmışlar! Engizisyondan 2023'e; Batı hiç değişmedi, hala vahşi ve zalim!

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Video Seyahat Kel

Hıristiyanlık adına şiddet utanç verici

Hürriyet Haber 28 Ekim 2011 -

Papa 16. Benedikt, tarihte Hıristiyan dini adına şiddet uygulandığını kabul etti.

İtalya’nın Perugia kentine bağlı Assisi Beldesi’ndeki bazilik kilisesinde, farklı inançlara mensup yaklaşık 300 dini lider önünde konuşan Papa, “Bir Hıristiyan olarak bir noktayı belirtmem gerekiyor: evet, doğrudur, tarih boyunca şiddet, Hıristiyan inancı adına da uygulanmıştı. Bunun utanç verici birşey olduğunu kabul ediyoruz.” dedi. Papa adını anmadı; ama uzmanlar, “utanç verici” şiddetten kastedilenlerin başında Haçlı Seferleri’nin bulunduğunu belirtiyor. Önceki Papa 2’nci Jean Paul’ün 1986 yılında başlattığı inisyatifle gelenekselleşen “Dünyada barış ve adalet için diyalog ve dua günü” 25’ncisi olan toplantıda 16’ncı Benedikt, 2’nci Dünya Savaşı’nın patlak vermesineyse “Tanrı’dan uzaklaşılmasının bir sonucu” olarak değerlendirdi.

İstanbul’da bulunan Rum Ortodoks Kilisesi Patriği I. Bartholomeos da toplantıda “Ortadoğu’daki Hıristiyan cemaatlerinin giderek daha da izole edilmesini endişeyle izliyoruz” dedi. Assisi’deki toplantılarda Müslümanlar adına söz alan Uluslararası İslam Alimleri Konferansı Genel Sekreteri Hasyim Muzadi ise dünyada birçok farklı dinin, geniş kitleleri bağlayan dinlerin altında ezildiğine dikkat çekerek, “Dünya dinlerinin liderleri için, yerel dinlere, diğer inanışlara olan saygı ve ilgiyi göstermenin vakti artık geldi” şeklinde konuştu.

Engizisyon, afaroz, Amerika Asya, Afrika sömürgeleri, I ve II. Dünya savaşları dahil diil mi?

Çek cumhuriyeti, Prag'ın 70 kilometre doğusunda Kutna Hora adlı kasabadaki 'Sedlec Kilisesi'

Vatikan günah çıkarıyor

Yüzyıllar boyu insanlara işkence çektiren ve tahminen 10 milyon insanın barbarca ölümüne neden olan Engizisyon'un sırları artık gün ışığına çıkıyor. Alman Der Spiegel Dergisi, bugüne kadar Vatikan tarafından sır gibi saklanan 4500 banttan oluşan insan avı arşivlerinin dünya kamuoyuna açıklanacağını bildirdi.

ALMAN Der Spiegel Dergisi, bu sayısında Vatikan'ın inanmayan insanlara karşı yüzyıllarca sürdürdüğü, işkence, psikolojik terör, mesleki yasak ve sansür de dahil olmak üzere her türlü uygulamayı konu edindi. Bugüne kadar gizli kalan belgelerin, artık su yüzüne çıktığı belirtilerek, Roma'da da **"Glasnost"** devrinin başladığına işaret edildi. Bugüne kadar insan avcılığı yapan Vatikan'ın tüm gizli kalmış sırları, 4500 banttan oluşan dokümanlarla kamuoyuna açıklanacak. Demokratik Almanya Gizli Servisi'nin (Stasi) arşivlerini andıran dokümantasyon arşivlerinden çıkacak bilgiler, artık tüm dünya tarafından bilinecek.

İşte özellikle **"Aydınlanma"** dönemine kadar etkin olan ve insanları barbarca katleden Vatikan'ın arşivleri, bu yılın ocak ayının 22'sine kadar giz olarak kalmayı başarabildi. 22 Ocak'ta Katolik Kilisesi'nin Alman Kardinali **Joseph Ratzinger**, Vatikan'ın ilk gizli arşivini gözler önüne serdi.

İtalyan Papalık Kardinallerinden **Achille Silvestrini** bu belgelerin açıklanmasını kendi kendini temizleme, arındırma olarak niteledi. Katolik Kilisesi, bugüne kadar yapılan uygulamaları, daha farklı göstermeye, ya da dikkat çekici olmaması için değiştirmeye çalıştı. Ancak **Papa Johannes Paul**'ün Vatikan'ın başına geçmesinden sonra, bu çağdışı işkence artık açık bir şekilde eleştirilmeye başlandı. **Papa**, kardinallerine yazdığı bir mektubunda, birçok formunun uygulandığı işkencenin saklanamayacağını açık bir şekilde dile getirdi.

4500 CİLTLİK SIR

Engizisyonun tüm dünyaca bilinen bu barbar uygulamaları, birçok Avrupa ülkesinde iyi bir şekilde arşiv edildi.

Engizisyon uygulamalarının tüm belgelerinin paketler halinde saklandığı yer olan Plazzo del Sant'Uffuzio artık açılacağı günü bekliyor. 4500 paketten oluştuğu belirtilen belge yığınlarından oluşan arşivin aslında daha büyük olduğu iddia ediliyor. Ancak bunların bir kısmının kaybolduğu belirtiliyor. 19. yüzyıla gelinceye kadar bu arşiv belgelerinin yaklaşık üçte ikisinin kaybolduğu tahmin ediliyor. 1810 yılında **Napolyon Bonapart** tarafından Paris'e taşınan arşiv 1816 yılında Vatikan tarafından tekrar geri getiriliyor. Ve artık tarihe karışan Engizisyon'un gizleri de gözler önüne serilerek tarihe kavuşacağı günü bekliyor.

Engizisyon 12 bin Yahudi'yi yaktı

Tarihte Engizisyon'un toplu kıyımına en büyük örneklerden biri 1481 yılında gerçekleşti. Papanın bile vahşice uygulamalarından kaygı duyarak gücünü kısıtlamaya çalıştığı bu mahkemelerin baş Engizisyoncusu olan Dominiken papaz Tomas de Torquemada 12 bin Yahudi'yi, inançlarından vazgeçmedikleri için yaktırdı. İnsanları barbarca katleden Vatikan'ın ilk gizli arşivini Alman Kardinali Joseph Ratzinger gözler önüne serdi.

1 milyon kadın tanrı adına infaz edildi

500 yıl önce 4. Papa Innozenz Anno tarafından kurulan Engizisyon'un "Avrupa'da Aydınlanma" dönemine kadar yürüttüğü kanlı dönem, arşivlerin açılmasıyla tüm yanlarıyla gözler önüne serilecek. Tahminlere göre, bu insanlık dışı uygulamalar 10 milyon insanın ölümüne, hatta bazılarının canlı canlı toprağa gömülmesine yol açtı. Kötü bir tümör gibi asırlar boyunca Hristiyanlık aleminde Engizisyon uygulamaları yaygın hale geldi. Yine yapılan tahminlere göre 1450 ile 1750 yılları arasında 1 milyondan fazla kadın Tanrı adına infaz edildi. Alınan her karar Tanrı adına alındı, Tanrı adına uygulandı. Engizisyon uygulamalarında davalının hiçbir hakkı yoktu. Davacı, kilisenin görevlisi aynı zamanda hem savcı hem de hakimdi. İşkenceye sadece izin verilmemişti, bu aynı zamanda bir emirdi. Kilisenin kararları doğrultusunda yapılan kıyımlara karşı durabilecek, vazgeçirebilecek hiçbir kurum yoktu.

Radikal TÜRKİYE | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | HAYAT | YAZARLAR | RADİKALİST | OTOMOT

Vatikan Bank: Paranın günahını çıkarıyor

17/03/2013 02:00 A⁺ A⁻

Vatikan Bankası mali cenneti yeryüzünde kurmaya aday. Kuruldugu günden bu yana Nazi altınlarını saklamaktan karapara aklamaya birçok iddiayla karşı karşıya kalan Vatikan Bankası hakkında yüzlerce soruşturma açılmış durumda.

Vatikan günah çıkarıyor!

Milliyet.com.tr 16.10.2009

ASTRONOMİ biliminin kurucusu olarak kabul edilen Galileo Galilei'nin çalışmaları ocak ayına kadar Vatikan'da sergilenecek

Galileo, 400 yıl önce "Dünya Güneş'in etrafında dönüyor" dediği için Vatikan tarafından yargılanmıştı. Vatikan'da ocak ayına kadar açık kalacak olan sergide Galileo'nun keşiflerini not ettiği orijinal belgelerin yanı sıra kullandığı bazı enstrümanlar da yer alıyor. Sergi, Galileo'nun çalışmalarının 400'üncü yıldönümü nedeniyle hazırlandı.

Vatikan günah çıkardı

23.12.2008

'Feci hata'

VATİKAN, Galileo ile Kopernik'ten 1992'de ilk kez özür diledi. Papa II. Jean Paul, engizisyon mahkemelerinin Galileo ve Kopernik için biçtiği kınama ve ev hapsi cezalarının "feci hata olduğunu" bildirmişti.

Bruno, 1600'da Roma, Campo dei Fiori Meydanında diri diri yakıldı

Milliyet.com.tr — Dünya

Son Dakika | Yazarlar | Siyaset | Ekonomi | Dünya | Gündem | CADDE

19.09.2012 - 16:00 | Son Güncelleme: 19.09.2012-16:03

Hz. İsa evliydi iddiası

Harvard Üniversitesi'nden Prof. King, antik papirus parçasında, Hz. İsa'nın kimliğini Meryem olarak açıkladığı bir kişiye "karım" diye hitap ettiğini ileri sürdü.

VATAN — SON DAKİKA | YAZARLAR | GÜNDEM | ŞAMPİY10 | SİYASET

Hz. İsa'nın soyu devam ediyor

Eren ÇELİK | 15 Mayıs 2006 Pazartesi - 10:59 | Son Güncelleme : 15.05.2006 - 10:59

Hz. İsa, geleneksel Hıristiyan inancında olduğu gibi tanrısal değil, ölümlü bir insandı. İncil'de hayat kadını olarak gösterilen Maria Magdalena ile evlendi ve çocuğu oldu. Vatikan bu sırrı 2 bin yıldır saklıyor

Hıristiyanlığın temeli Hz. İsa'nın çarmıha gerildikten sonra Tanrı katına yükselmesi inancına dayanıyor. İncil'de Hz. İsa Tanrı'nın oğlu ve tanrısal bir varlık olarak gösteriliyor. Çarmıha gerilmeden önce verilen 'son yemekte' Hz. İsa'nın şarap içtiği kase kutsal sayılıyor. Asırlardır bu mucizevi 'Kutsal Kase'yi (Holy Grail) arayan din adamı, hazine avcısı ve arkeologlar kasenin kendilerine ölümsüzlük kapılarını açtığına inanıyor.

Şifrede rahim var

İşte tüm bu inanışlar 3 yıl önce Da Vinci Şifresi kitabının satışa sunulmasıyla derinden sarsıldı. Dan Brown bir fenomen haline gelen kitabında geleneksel Hıristiyan inancının tersine Hz.İsa'nın çarmıhta ölmediğini, bir çocuğu olduğunu ve soyunun bugüne kadar devam ettiğini iddia ediyor. Hz. İsa'nın evlendiği kişi ise İncil'de bir hayat kadını olarak bahsedilen Maria Magdalena... İddialara göre, Hz. İsa'nın çocuğunu taşıyan Maria Magdalena, peygamberin ölümünün ardından Fransa'ya kaçtı ve burada Hz. İsa'nın soyunu devam ettirdi. Gizemli Sion tarikatı ise asırlardır Hz. İsa'nın torunlarını korumak için mücadele veriyor. Örgütün üyeleri arasında Isaac Newton, Botticelli, Victor Hugo ve

Dan Brown'la Boğaziçi sohbeti

Milano'da önceki gece Leonardo da Vinci'nin 'İsa'nın son yemeği' tablosuyla başbaşa kaldım. Orada yazdıklarımın doğru olduğuna inandım.

Bugün piyasaya çıkan 'Kayıp Sembol'ün yazarı İstanbul'da

HAZRETİ İSA ÇARMIHA GERİLMEDİ

HÜRRİYET ÖZEL

Dünyada büyük yankı uyandıran ve Hıristiyanlığın tarihini değiştirdiği söylenen Da Vinci Şifresi kitabının yazarı Dan Brown Hürriyet'e konuştu

- Hazreti İsa'nın çarmıha gerilmediğini gösteren kanıtlar var. Pek çok radikal kızdı ama İsa'nın bizlere benziyor olması, benim dine olan inancımı arttırdı
- Radikallere göre Tanrı ve insan arasında kilise var. Kitaplarımda ise insan Tanrı'ya daha yakın.
- Bir gün rahibe, dünya nasıl yaratıldı, bazıları bir günde yaratıldı, bazıları ise 'Büyük patlamadan' söz ediyor, dedim. Rahip 'İyi çocuklar böyle

Hürriyet — Gündem | Dünya | Ekonomi | Spor | Video | Seyahat | Kel

Hz. İsa'nın şifresi

Hürriyet Haber — 08 Nisan 2006 - 00:00 | Son Güncelleme : 08 Nisan 2006 - 01:

Da Vinci Şifresi'nin Hıristiyanlığın temel öğretileri üzerinde yarattığı tartışmaya bir yenisi ekleniyor. Bu seferki kayıp İncil'le ilgili. Mısır'daki bir çöl mağarasında bulunan 1700 yıllık el yazması "Yehuda İncili", National Geographic tarafından kamuoyuna açıklandı. Belgenin hakiki olduğu kesin, ancak içerdiği bilgiler tartışmalı.

Yehuda ihanet etmemiş

Yeni İncil'e göre Hz. İsa'yı ihbar eden havari olarak bilinen Yehuda aslında hain değilmiş. Hz. İsa kendisini, ruhunu

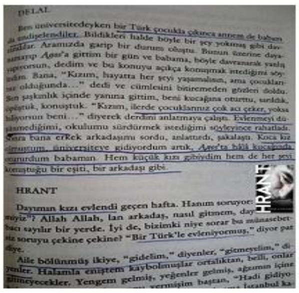
DELAL

Ben üniversitedeyken bir Türk çocukla çıkınca annem de babam da endişelendiler. Bildikleri halde böyle bir şey yokmuş gibi davrandılar. Aramızda garip bir durum oluştu. Bunun üzerine dayanamayıp Agos'a gittim bir gün ve babama, böyle davranarak yanlış yapıyorsun, dedim ve bu konuyu açıkça konuşmak istediğimi söyledim. Bana, "Kızım, hayatta her şeyi yaşamalısın, ama çocukların olduğunda..." dedi ve cümlesini bitiremeden gözleri doldu. Ben şaşkınlık içinde yanına gittim, beni kucağına oturttu, sarıldık, öpüştük, konuştuk. "Kızım, ilerde çocuklarınız çok acı çeker, yoksa bilmiyorsun beni..." diyerek derdini anlatmaya çalıştı. Evlenmeyi düşünmediğimi, okulumu sürdürmek istediğimi söyleyince rahatladı. Sonra bana erkek arkadaşımı sordu, anlattırdı, şakalaştı. Koca kız olmuştum, üniversiteye gidiyordum artık, Agos'ta hâlâ kucağında otururdum babamın. Hem küçük kızı gibiydim hem de her şeyi konuştuğu bir eşiti, bir arkadaşı gibi.

HRANT

Dayımın kızı evlendi geçen hafta. Hanım soruyor: "... miyiz"? Allah Allah, lan arkadaş, nasıl gitmem, dayı... sayılır bir yerde. İyi de, bizimki niye sorar bu münasebetsiz soruyu çekine çekine? "Bir Türk'le evleniyormuş," diyor ... diye.

Aile bölünmüş ikiye, "gidelim," diyenler, "gitmeyelim," diyenler. Halamla eniştem kaybolmuşlar ortalıktan, belli, onlar gelmeyecekler. Yengem gelmiş, yeğenler gelmiş, ağzımın içine ...

KORKUNÇ İTİRAF

İstanbul Fatih'te Ermeni asıllı kız kardeşi ile Müslüman kocasını otomobillerinin içinde öldüren ağabey, polise "Damat, Hıristiyan olmayı ve kilisede düğün yapmayı reddetti. Önce damadı vurdum. Kardeşim dönüp donuk donuk baktı. Bir kurşun da onun başına sıktım" dedi. Katil ile kurbanlarının cinayetten yarım saat önce buluştukları lokantanın güvenlik kamerasındaki görüntüleri de ortaya çıktı

NTV MSNBC — Dünya

Oklahoma bombacısı idam edildi

ABD tarihinin en büyük terörist saldırısı olarak nitelendirilen, Oklahoma City kentindeki bir federal binada 168 kişinin ölümüyle sonuçlanan 6 yıl önceki bombalı saldırının sorumlusu Timothy McVeigh, zehirli iğneyle idam edildi.

Milliyet.com.tr — Dünya

Dünya böyle katliam görmedi

İki saldırıda 92 can alan katil Norveçli, solcu gençlerin kamp yaptığı adaya polis kılığında geldi. Yaşları 13 ile 25 arasında değişen gençleri bir araya toplayan aşırı sağcı cani üstlerine otomatik tüfekle ateş açtı. Adada 90 dakika boyunca can pazarı yaşandı

1994/Halil Ibrahim Camii Katliamı

25 Şubat 1994'te El Halil şehrindeki Halil İbrahim Camiinde sabah namazını kılan Filistinlilere bir Yahudi yerleşimci M-16 otomatik silahıyla ateş açarak 29 kişiyi öldürdü ve 125 kişiyi yaraladı.

Saldırgan, Baruch Goldstein isimli ABD kökenli bir doktor olup, silahının tutukluk yapması nedeniyle ateş edemeyince saldırıdan sağ kurtulanlar tarafından linç edilmiştir. Goldstein'in anısına(!) El Halil şehrinin hemen yanındaki Kiryat Arba Yahudi yerleşim yerinde bir anıt dikilmiştir. İsrail hükümetince bir kaç kez yıkılan anıt, diğer Yahudi yerleşim yerlerinden yoğun bir ziyaretçi akınına uğramakta ve adeta "kutsal yer" olarak kabul edilmektedir.

KARAR — YAZARLAR | GÜNCEL | DÜNYA | EKONOMİ | SPOR | HAYAT | KARAR TV

Camide katliam 'terör' değil

Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. Kanada Başbakanı Trudeau ise Donald Trump hayranı olduğu ortaya çıkan saldırganı terörist olarak niteledi.

SABAH — SPOR | GÜNAYDIN | GÜNDEM | EKONOMİ | YAŞA

ABD'de camilere saldırı rekoru

ABD'de camilere yapılan saldırılar 2015'te rekor kırarak 2014 yılına kıyasla yaklaşık 4 kat arttı.

Kalifornia Üniversitesi-Berkeley ve Amerikan İslam İlişkileri Komitesinin ortak çalışmasına ait verilere göre, camilere yapılan 78 saldırının 34'ü 2015'in kasım ve aralık aylarında yaşandı. 21.6.2016

Sevgi söyleminden şiddet realitesine Hristiyanlık

Her dinsel gelenek kendi öğretileri doğrultusunda insanı eğitmeye ve yönlendirmeye çalışır. (Şinasi Gündüz, Dinsel Şiddet Sevgi Söyleminden Şiddet Realitesine Hristiyanlık, s. 19) Son zamanlarda, medyanın çoğunlukla Müslümanlarla ilişkili şiddet eylemlerinin geri planında yatan yabancı işgaller, sömürü, küresel süper güçlerce desteklenen yerel diktatörler ve cuntaların yol açtığı sorunlar gibi nedenler göz ardı edilmekte, yalnızca İslam inancı ve dinsel kaynakları bağlamında sürdürülen terör ve şiddet tartışmaları yapılmaktadır. (s. 24) "İsrail'in Filistin'de yerli halk üzerinde 50 yılı aşkın bir süredir uyguladığı terör ve şiddet eylemlerini gerisinde din faktörünü kimse aramamaktadır." (s. 24) Madalyonun diğer tarafında, ülkeleri işgal edilmiş, işleri, aileleri, gençlikleri ve gelecekleri ipotek altına alınmış gençlerin işgalci güçlere karşı direnebilmek ve onları ülkelerinden kovabilmek amacıyla yaptığı saldırılar bulunmaktadır. Dinsel görünümlü her şiddet eyleminin ardında aslında politik, ekonomik ve benzeri nedenler tespit etmek mümkündür. (s. 25) Yahudi geleneğinde 'goyim' olarak adlandırılan, Yahudi olmayanlara karşı takınılacak şiddet içerikleri ile ilgili şu kaynaklara bakılabilir: Yeşu, 6:21-24; Krallar, 15:16; Sayılar, 31:7-12; Tesniye, 7:16; Yeşu, 8: 24-27; Talmut, Sanhedrin, 59. Her şiddet hareketi kendisini mutlaka bir metne dayandırır. 11 Eylül olayından sonra, Afganistan'a yönelik hareket öncesi eylemlerine meşruiyet zemini sağlamak doğrultusunda oluşturulan bir metinde, demokrasi, insan hakları ve batının sahip olduğu çağdaş değerlerin korunması, savunulması gibi argümanlara yer veriliyordu. ABD başkanı Bush, şer güçleri ile mücadele, iyinin kötüye karşı savaşı, yeni bir Haçlı Seferi gibi dinsel motiflerle konuşmalar yapmıştı. (s. 27)

Hristiyanlıkta şiddet: "Yeryüzüne barış getirmeye geldim sanmayın; ben selamet değil, fakat kılıç getirmeye geldim; çünkü ben adamla babasının ve kızla anasının ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymaya geldim ve adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır. Canını bulan onu zayi edecektir; benim uğruma canını zayi eden onu bulacaktır." (Matta, 10:34-36, 39); "Gökten bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeyi ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun. Lanet olsun ona." (Galatyalılara mektup, 189); "(Mesih'in ikinci gelişi ile ilgili olarak) onları demir çomakla güdecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalayacak." (Vahiy, 2: 27,28); "Bir kimse, düşmanlarının boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir. Gerçekte sevgi budur." (Martin Luther, Luther's Works, Weimer edition, 11,2;19,625)

Sömürge dönemlerinden itibaren askeri siyasal ve ekonomik gücü arkalarına alan sömürgeci Hristiyan uluslar sayesinde, dünyanın hemen her köşesinde yayılma imkanı bulan Hristiyanlık egemenlerin dini olarak dikkati çekmektedir. (s. 33) Öteden beri Hristiyanlığın en önemli iddialarından birisi, 'sevgi' ilkesine yaptığı vurgu olmuştur. Sinoplu Marcion, eski Ahit tanrısının kötü bir tanrı olduğunu savunmuş, buna karşı bağışlayıcı ve seven tanrıya yani İsa Messis'e inanmayı vurgulamıştır. (s. 34) İsa'ya göre kişi düşmanını, hatta kendisine zulmedenleri bile sevmeli, onlardan nefret etmemelidir. (s. 35) Sevgi ve barış dini sloganı ile tanıtılan Hristiyanlık, gerçekten de gerek kutsal metinlerinde gerekse tarihinde böyle midir? Ortaçağdan günümüze, şiddeti kışkırtan kiliselerin, Hristiyan konsillerin ve şiddeti uygulayan Hristiyanların, Hristiyanlığın sevgi ve barış dini olduğu söylemi aslında, bu dinin, ötekiler arasında yaygınlaştırılması misyonunda Hristiyanlarca uygulanan ve Hristiyanlığın şiddete dayalı gerçeğini perdeleyen bir örtü müdür acaba? (s. 37) Günümüzde Hristiyan mezhepler, hem toplu intiharlar ve içe dönük şiddet eylemleri, hem de çeşitli bombalama ve terör eylemleri gibi dışa dönük şiddet eylemlerine başvurmaktadırlar. Bunların karakteristik özellikleri, Mesih'in gelişinin an meselesi olduğuna inanmaları ve içinde bulunduğumuz dönemi, Mesihi'in gelişi öncesi kaos, savaş ve şiddet ortamının yaşanacağı dönem olarak

görmeleridir. Hatta bu akımlar, Mesih'in gelişimini hızlandırmak amacıyla çeşitli şiddet eylemlerine başvurmayı dindarlık saymaktadırlar. (s. 38) Hristiyanlık bağlamındaki şiddet hareketleri, Mesihçi tarikatlarla mı sınırlıdır? Geçmişten günümüze Hristiyanlık tarihi dikkate alındığında, buna evet demek oldukça güçtür. Hristiyanlık tarihine baktığımızda, ortaçağdan günümüze kadar süregelen bir şiddet tarihine şahitlik ediyoruz. Gerek Hristiyan olmayan ötekilere karşı, gerekse Hristiyanlık içerisinde yer almak almakla birlikte, İnanç olarak sapkın diye nitelendirilen gruplara karşı sürdürülen şiddet hareketleri tarihin hafızasına kazılmıştır. Roma İmparatorluğunun, 313 Milan Fermanı ile birlikte Hristiyanlığı resmi olarak konulan din statüsüne kavuşturulmasını izleyen kısa bir süre içerisinde, heretik/sapın ilan edilen çeşitli gruplara karşı adeta bir sürek avı başlatılmıştır. Örneğin, İmparator Konstantin tarafından atanan piskoposu tanımayan Donatus ve Donatistler birçok katliamı uğramıştır. Kilise, Arius, Makedonius ve Nestoryus örneklerinde olduğu gibi birçok grup ve kişi yaşamlarından olmuştur. Zira, devlet dini haline gelerek siyasallaşan Pavlus'çu Hristiyan geleneğine karşı inanç ve değerler, siyasal otoriteye karşı yapılanmalar olarak değerlendirilmiştir. (s. 40) 384 yılına ait ünlü Theodosius kuralında, "Biz, tanrılara kurban sunulmasına karar veriyoruz. Kim Böylesi bir suç işlerse, öfke kılıcıyla vurursun." denilmektedir. (Code of Theodosius, XVI 1, 2, V 1, X 4 (J. Wheless, Forgeryin Christianity, s. 243) Kilise kurumunun ilk dönemlerde, gerekse ilerleyen dönemlerde kendi öğretilerini benimsemeyenlere karşı uygun gördüğü, cemaatten dışlama, faroz ve işkence ile öldürülmeye kadar uzanan uygulamaları genelde konserler, daha sonraki dönemlerde ise engizisyon mahkemeleri tarafından onaylanmıştır. Kilise, iktidarda söz sahibi olmaya başlamasına paralel olarak Hristiyanlık dışı akımlara ve bağımlılarına karşıda şiddetli tavırlar almıştır. (s. 41) 5. yüzyılda Batı Roma'nın yıkılması sonrası Latin Kilisesi, Hristiyanlık dışı dinsel geleneklere savaş açmıştır, asimile etmiş, cadılıkla suçlamış, ölüm cezalarına çarptırılmıştır. Özellikle 15. yüzyıl, cadılıkla suçlananlara karşı şiddetli bir cezalandırma dönemi olmuştur. Hristiyanlık dışı diğer dinsel akımlara karşı da şiddet politikası sürdürülmüştür. Müslümanlara karşı sık sık Haçlı Seferleri'nin düzenlenmesi çağrısı yapılmış, bu savaşa katılanlar kilise tarafından takdis edilmiş, ayrıca kilise, Müslümanların şeytan olduklarını savunmuştur. (s. 42) Haçlı seferlerinde Müslümanlarla birlikte Yahudilerde zaman zaman cezalandırılmıştır. Yahudilere karşı Hristiyan tepkisi 13. yüzyılda İngiltere'den, 15. yüzyıl sonlarında İspanya'dan, daha sonra da Portekiz'den kovmaları ile sonuçlanmıştır. Bazen de, Haçlı Seferleri'nin muhatapları Bogomiller ve benzeri düalist Hristiyan akımları, ayrıca Ortodokslar ve diğer Doğu kiliseleri olmuştur. (s. 43) Katolisizmin bu şiddet tavrına karşı oluşan reform hareketi temsilcilerinin de şiddeti savunmaları dikkat çekicidir. Luther, Papa'yı Deccal olarak niteler. Luther, Hristiyan karşıtlarından İntikam almayı öğütlemiş, 'Mesih karşıtlığının gövdesi' olarak nitelendirdiği Müslümanlarla ilgili olarak, ' biz onları din adamlarıyla birlikte kılıçtan geçirmedikçe ve onları ölüme atmadıkça, onlara karşı galip gelemeyiz.' demiştir. (s. 44) Luther aslında şiddete değil, kilisenin egemenliğine karşıdır. Luther'in Hristiyanlıkta savaşa ve şiddete yer olmadığı gibi bir fikrim yoktur. Şu çarpıcı sözler Luther'e aittir: "Bir kimse, kendi düşmanlarını boğazını kesmeli, onları yağmalamalı ve yakmalıdır. Sadece bir ahmak, boğazlamanın ve çalmanın Hristiyanlığa ve sevgi ilkesine uygun olmadığını ileri sürebilir." (P.F. Wiener, M. Luther; Hitler's Spritual Ancestor, naklen, tentmaker.org/books/MartinLuther-HitlersSpiritualAncestor.html) Ayrıca Luther, köylüler isyanı sırasında halka karşı prenslerin yanında yer almış ve halkın katledilmesinin dinen meşru olduğunu savunmuştur. (s. 45, 71) O, "Köylüyü öldürmek, vahşi bir köpeği öldürmek gibidir." demektedir. Yahudilere karşı şiddeti teşvik etmiş, sinagoglarının yakılıp yıkılması yönünde vaazlar vermiştir.

tentmaker.org/books/MartinLuther-HitlersSpiritualAncestor.html

Luther is at great pains to prove that "Christ himself and John the Baptist praised war," and he comes to the conclusion that "wars are right and divine". "According to Scripture, it has been ordained by God to make war and to strangle."

Here we might find a spiritual explanation of the German atrocities. "It is Christian and a work of love not to go slowly in a war. One must cut the throats of one's enemies, pillage them, burn them, do everything that may do them harm until one has beaten them" (W11, 277). "Only a simpleton argues that it is not Christian to strangle and to rob and that it is no work of love. But in truth it is a work of love" (W19, 625). Why, I ask myself so often, are these passages in Luther—which are so much more frequent than his earlier peaceful declarations—never mentioned, never quoted? Is one afraid of speaking the truth, of quoting the Reformer's own words? Can one explain them away?

Hristiyanların şiddet ve baskı anlayışları sömürü ve emperyalist dönemlerde de devam etmiştir. Batılı Hristiyan uluslar, sömürge bölgelerinde yerel inanç ve değerlere karşı hızlı bir asimilasyon süreci başlatmışlar ve neticede kısa zamanda, Amerika ve Amerika ile başta Avustralya ve Yeni Zelanda olmak üzere Okyanusyanın önemli kesimi ve Afrika ile Asya'nın kimi bölgeleri Hristiyanlaştırılmıştır. (s. 46) Kiliseler, sömürgeci güçlerle işbirliği içinde olmuştur. Misyonerler, sömürgenin sürmesi konusunda adeta bir öncü kuvveti gibi çalışmışlardır. 15. yüzyılın sonlarında Endülüs'ün yıkılmasıyla kilise, Müslüman ve Yahudilere zoraki Hristiyanlaştırma sürecini yürütmüştür. Günümüzden laisizmi benimsemiş birçok batı ülkesinde Hristiyanlık hala belirleyici bir kimlik, bir alt yapıdır. (s. 47) Günümüzde dünyanın hemen her bölgesinde çeşitli Hristiyan mezhepleri ve grupları ile irtibatı şiddet hareketleri devam etmektedir. Örneğin Kuzey İrlanda'daki çatışma aslında bir din savaşıdır. Yakın geçmişimizde derin izler bırakan katliamların sorunlarının da Hristiyan geleneğine sahip olduğu bilinmektedir. Örneğin Libya, Cezayir, Sudan ve Anadolu vd. İtalyan, Fransız, İngilizler tarafından işgal edilmiş ve katliamlar yapılmıştır. Amerika'nın yaptığı uygulamalar, işgaller, darbeler, attığı atom bombaları... Son olarak iki büyük Dünya Savaşı'nın temel oyuncularının da Hristiyan uluslar olduğunu ve kilisenin şu veya bu tarafa tanrı adına destek verdiğini ve kutsadığını da hatırda tutmak gerekir. 18 Kasım 1978'de rahip Jim Jones liderliğindeki Halk Tapınağı Kilisesi bağlıları toplu intihar etmiştir. (s. 49) 19 Nisan 1993'te Teksas'ta, Waco yakınlarında Mesih olduğunu ileri süren David Koresh ve taraftarları FBI ajanları ile girdikleri çatışmada topluca öldürülmüştür. (s. 51) 19 Nisan 1995 Sabahı patlayıcı yüklü bir aracın patlaması ile Oklahaoma şehri federal binası bir kan gölüne dönmüştür. Medya faillerin kim olduğundan emindir, Ortadoğu ile irtibatlı radikal Müslümanlar! Ancak, olayın sorumlusu Timothy McVeigh adlı dindar bir Hristiyan'dır. (s 52) 1994'te İsviçre ve Kanada'da toplu intiharlar ve katliamlarla gündeme gelen Güneş Tapınağı Tarikatı ile, 1997'de San Diego da toplu bir intihar eylemi gerçekleştiren Cennetin Kapısı Hareketi'de bu listeye eklenebilir. Pavlus, mektuplarında Mesih'in ikinci gelişinin an meselesi olduğunu düşünmekte ve cemaatini buna hazır olmak konusunda uyarmaktadır. Hatta o, bunun kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşürmektedir. (s. 53) Mesih, gökten melekler ile birlikte görkemli bir şekilde gelecek, ulusları birbirlerinden ayıracaktır ve solundakilere, ' Ey lanetliler, iblis ile onun melekleri için hazırlanmış sonsuz ateşe yollanın.' diyecektir. (Matta, 24, 25; Markus, 13; Luka, 21)

Hristiyanlar üzerinde yapılan bir anket sonuçları ilginçtir. ABD Hristiyanlarının yaklaşık yüzde otuzu, dünyanın Armagedon Savaşı ile son bulacağına inanmakta, bunların önemli bir bölümü bunun, kendi yaşamları esnasında gerçekleşeceğini düşünmektedir. Hatta böyle düşünenler arasındaki arasında kimi ABD başkanlarının da bulunması oldukça önemlidir! Mesihçi Hristiyanlar, yaklaşmakta olduğuna inandıkları bu şiddet olaylarına hazırlıklı olmak ve layıkıyla Mesih'in yanında yer alabilmek amacıyla, maddi ve manevi hazırlık yapmaktadırlar. Bazı Hristiyan grupları, Mesih döneminin gelişimini hızlandırmak amacıyla bir takım şiddet hareketlerini girişmeyi ve kutsal metinlerde Mesih öncesi dönemde olacağı söylenen şiddet olaylarının gerçekleşmesini sağlamaya yönelik bazı girişimlerde bulunmayı gerekli görmeleri, bunlara başvurmaları önemlidir. (s. 56) Şiddet, sosyal, siyasal, ekonomik, kültürel ve dinsel birçok nedenden kaynaklanabilir. Amerika ve Okyanusya'ya ayak basan Hristiyanlar, bu bölgenin Hristiyanlaştırmasını, ayrıca yerli dinlerin ve kültürlerin yok edilmesini, sosyal, askeri ve ekonomik diğer hedeflerinin gerçekleştirilmesi açısından zorunlu bir amaç olarak görmüşlerdir. (s. 57) Hristiyan kutsal metinlerinde şiddete dayanak oluşturacak çeşitli yaklaşımlar bulunmaktadır. Çağdaş Hristiyan ilahiyatçılara göre, eski ahit döneminde yargılama ve İntikam önceleyen tanrı, yeni ahit ile birlikte, sevgi, bağışlanma ve affetmeyi ön plana çıkarmıştır. (s. 58) "Ben, barış değil kılıç getirmeye geldim." (Matta, 10:34, 35); (Luka, 12:51- 53) İsa, "kılıcı olmayan, arabasını satıp bir kılıç alsın." der. (Luka, 22: 36-38) İsa, sık sık muhaliflerini yerici, aşağılayıcı ifadeler kullanmaktan çekilmekte ve zaman zaman onlara karşı şu ya da bu şekilde şiddet içeren tavır ve davranışlarda bulunmaktadır. Ferisilere, " engerek soyu, yılan, budalalar." gibi yakıştırmalar ile hitap etmekte, yine İsa, meşhur tapınağı giriş kısmında, satış yapanları bir kırbaçla kovalamakta, sarrafların masalarını devirmekte, kuş satıcıların sehpaların

altüst etmektedir. İsa, muhalifleri ile ilgili olarak zaman zaman, "cehennem azabından, ateşten, lanetten" bahsettiği rivayetlerde bulunmaktadır. İsa'nın meşhur incir ağacını lanetlemesi de ilginçti. İncir yemek ümidiyle ağaca yaklaşmış fakat bulamayınca incire lanet etmiştir. Halbuki incir mevsimi de değildir. Kısaca, bir ağacı bile lanet etmekten kaçırmıştır. (s. 61) Tüm bu rivayetlerde öfkeli ve kompleksli bir İsa figürü ön plana çıkmaktadır. (s. 62) Pavlus, 'gökten Bir melek bile size bildirdiğimiz müjdeye ters düşen bir müjde getirirse, lanet olsun ona, lanet olsun ona.' demektedir. (Galatyalılar, 1:8,9) 'Gazapla cezalandıran Tanrı' ve 'tanrının gazabı' ifadeleri Pavlus mektuplarında, seven tanrı motifi ile yan yana yer almaktadır. (s. 63) Sünnet konusundaki tartışmada, kendisinden farklı düşünenleri kastederek, 'köpekler, İkiyüzlüler.' ifadelerini kullanmakta, muhaliflerine yönelik, 'iğrenç kişiler, asi, boşboğaz' olduklarından bahsetmektedir. Yahudileri, İsa ve peygamberlerin katili olmakla suçlayan ifadelerinde, antisemitizme temel teşkil eden bazı yaklaşımlar görmekte mümkündür. (s. 64) Vahiy kitabına göre tanrısal öfke, yeryüzünde mutlak bir kaosa, düzensizliğe ve felakete yol açacaktır. (Vahiy, 16: 18-21; Vahiy, 19: 20,21) Bu şiddet sahneleri, Milenyarist Hristiyan akımlar için temel referans olmuştur. Evanjelik Hristiyanlar, bu şiddet olaylarının bir an evvel olması beklentisi içerisindedirler. (Hallsell, Tanrıyı kıyamete zorlamak, s. 26- 90) Nitekim bu gruplar, Yahudilerin Filistin halkına yönelik şiddet eylemlerine büyük bir sempati ile bakmakta, ilahi takdirin birer tecellisi olarak değerlendirmektedirler. (s. 67) Pavlus, yine bir yerde şöyle der: " Yönetim kılıcı boş yere taşınmıyor. Onlar öç alıcı olarak tanrının hizmetindedirler." (Romalılar, 13:1-5) İlk dönem şiddete karşı pasif tutum takınan kilise, ilerleyen dönemlerde pasifist tavrı bir kenara hızla bırakarak, gerek Donanistler ve Ariusçular gibi heretik ilan edilen Hristiyan gruplara, gerekse Hristiyan olmayanlara karşı şiddeti meşrulaştırmışlardır. (s. 71) Çarmıh teolojisi bağlamında düşünülen kefaret doktrini, Hristiyan geleneğinde şiddetin meşrulaştırılmasında önemli rol oynayan bir doktrin olarak karşımızda durmaktadır. Çarmıhta İsa'nın ölmesiyle beraber, ilahi yasalara riayet etme yoluyla kurtuluş modeli ortadan kalkmış, yeni bir dönem başlamıştır. (s. 72) Pavlus, Mesih'in tanrı tarafından insanların günahların bağışlanması için bir kurban olarak sunulduğunu ve bununla tanrının adaletini gösterdiğini belirtir. Tanrı, kendi öz oğlunu kurban olarak göndermiş ve bizim için onu kendi eliyle ölüme teslim etmiştir. İsa'nın çağırmakta acı çekerek ölmesi, İsa'nın şahsında gerçekleşen bir şiddettir. Tanrı, oğlunu acıya ve ölüme teslim etmekle insanlığa olan sevgisini göstermiştir. (s. 73) 'Günah ve ölümün' ortadan kaldırılması için tanrının, İsa'nın acı çekerek öldürülmesine izin vermesi, tanrının, şiddeti ve bir diğer şiddet eylemi ile ortadan kaldırması anlamına gelmektedir. Neden acı ve ölüm kurtuluş için bir gereklilik olsun? Gerçek sorumlu kimdir? Ölmesine izin veren tanrı mı, Yahudiler mi, yoksa cezayı infaz eden Romalı askerler mi? (s. 74) Hristiyan ilahiyatının üç temel yorumunun ortak özelliği, cezalandırıcı bir tanrı ya da başkalarının faydasına kendi öz oğlunu ölüme göndermekten kaçırmayan tanrı modeli olarak ortaya çıkmaktadır. Bir sevgi tanrısının, başkalarının günahlarının sorumlusu olmayan bir varlığı neden acı ve şiddet dolu bir olayın kurbanı yaptığı konusu açıklama gerektirmektedir. (s. 76) Tanrının kötülere karşı kendi zaferini ilan etmesi için, oğul İsa'nın ölümünü kullandığı görülmektedir. (s. 77) İsa'ya yapılan şiddet, sebebi ne olursa olsun, bir haklılık ve meşruiyet temeli taşımamaktadır. Günümüzde haça gerilme ritüellerinin, başta Latin Amerika ülkeleri, Filipinler olmak üzere dünyanın birçok yöresinde hala Hristiyanlarca uygulandığı bilinmektedir. (s. 79) Donanistlere karşı uygulanan sindirime, yok etme girişiminde, gelecekteki iyi olayların gerçekleşebilmesi, kötülüğün yok edilebilmesi ve sapkın akımların önlenebilmesi amacıyla şiddete başvurmanın caiz/gerekli olduğu düşüncesi ön plana çıkmaktadır. İlerleyen dönemlerde şiddete başvurmayı meşrulaştıran, 'haklı savaş' kavramı üretilmiştir. Haçlı Seferleri'nden günümüze, medeni değerlerin korunması gibi argümanlar, Hristiyan halkların zihninde, yürütülen şiddete meşruiyet kazandırma girişimleridir. (s. 81) İslam'a göre insanın anlamı, 'seçim yapabilme özgürlüğüne sahip bir varlık' demektir. (s. 86) İnsan, halife yani sorumlu varlıktır. Kur’an insanın yaratılış gayesini, Allah'a ibadet olarak açıklar. Kur’an'da ibadet, bütün tavır ve

davranışlarda, Allah'ın emir ve yasaklarını gözetmek anlamındadır. Şeytan, Allah'ın belirlemiş olduğu insanın özgürlük alanını sınırlarının dışına taşıran her şeyin adıdır. (s. 87) Kur'an, doğru ile yanlışın insana açıklandığını, doğruyu seçenin kendi lehine bunu seçeceğini vurgular. (s. 88) Kur'an, ilah kavramını, insanın düşünce, tavır ve davranışlarında etkin olan güç anlamını yüklemektedir. Dolayısıyla Kur'an'ın kullandığı ilah kavramının, insan yaşamına egemen olan güç anlamına geldiği görülmektedir. (s. 90) İslam, halife kavramı çerçevesinde insanı açıklarken ve özgür seçimiyle tercihlerinin sorumlusu olan varlık olarak tanımlarken; Hristiyanlıkta insanı tanımlayan anahtar ifade, 'doğuştan asli günah ve ölümün tutsağı olan varlık' kavramlardır. İslam'ın, doğuştan günahsız ve özgür irade ile donatılmış insan tanımı ön plana çıkarken, Hristiyanlık insanın doğuştan günaha bağımlılığını savunur. Hz. Adem'den insana miras kalan 'günah ve ölümden' kurtuluşun ancak, tanrısal oğul İsa Mesih'e iman yoluyla olabileceğini savunur. Öte yandan Hristiyanlık, insandan kaynaklanan kötülükleri ve şiddet eylemlerini bir bakıma, Adem'in şahsında tanrısal iradeye dayandırmaktadır. (s. 95) Hristiyan tarihinde ruhban sınıfı, kurtuluş yolunu ve bilincini kontrol eden bir mekanizma olarak ortaya çıkmıştır. Kişisel özgürlük alanı bir yandan günah ve ölümle, bir yandan da kilise Kurumu ve rahiplik teşkilatı ile disiplin altına alınmıştır. St. Augustine gibi ilahiyatçılar, katı kaderci bir yaklaşımla bir kişinin kurtulamayacağını, tanrının baştan karar verdiğini, dolayısıyla kişinin bunu değiştirmesinin söz konusu olamayacağını savunurlar. (s. 96) Pavlus, herkesin altında yaşadığı yönetime itaat etmesini, zira bütün yönetimlerin tanrı tarafından kurulduğunu ileri sürer. Yine o, bütün yönetimlerin tanrının hizmetinde olduğunu vurgular. (s. 97) Bu yaklaşımıyla Pavlus ve onu temel alan Hristiyan geleneği, bireyin iradesi üzerinde egemen olan iki temel gücün varlığını kabul etmektedirler; Tanrı ve dünyevi iktidarlar. (s. 98) Hristiyan geleneği, metafizik bağlamda bireysel özgürlük alanını tanrıyla sınırlarken, dünyevi alanda ise kişisel özgürlükleri, dünyalı iktidarların belirlediğini savunmaktadır. Bir bakıma öte dünya bağlamında tanrıya kulluk eden insan, bu dünya bağlamında da krallara kulluk etmektedir. (s. 100) Protestanlar ile Katolikler arasında yapılan bir uzlaşma toplantısını ifade eden Ausburg Barış metninde, "halkın prensin dinine bağlı olması gerektiği" belirtilerek "kimin toprağı onun dini" ilkesi vurgulanmıştır. (s. 101)

Sonuç: Hristiyanlık, her ne kadar bağlılarınca ve özellikle misyonerlerce, ' sevgi ve barış dini' olarak tanıtılmaya çalışırsa da, tarih boyu Hristiyanlık, şiddet içeren ve başvurduğu şiddeti meşrulaştıran bir din olarak olagelmiştir. (s. 103) Hristiyanlık, milattan sonra 4. yüzyıldan günümüze, dinsel kaynaklarının referansı ışığında sürekli şiddete başvuran bir din olarak tarihe geçmiştir. (s. 104) Hristiyanlar, her tür inançsızlığın ortadan kaldırılması amacıyla şiddete başvurmaktan kaçırmamış, Tıpkı tanrının, oğlu İsa'yı acı ve ıstırap çekerek ölüme göndermesi/kurban etmesi gibi, kendi gayeleri uğruna insanları/ulusları kurban etmekten ve ölüme göndermekten kaçınmışlardır. Bu şiddet, Haçlı seferlerinde, sömürgeleştirilen bölgelerde, dünya savaşlarında ve yakın geçmişte Balkanlar, Ortadoğu ve Afganistan olaylarında, şimdi ise, Irak, Suriye, Arakan, Doğu Türkistan, Afrika'da görülmektedir. Şiddetin meşruiyeti ile ilgili, çarmıh teolojisi bağlamında oluşturulan metin, Hristiyan bireylerin bilinçaltlarında her zaman şiddet ateşini yakmaya hazır bir kıvılcım durumundadır ve korkarım ileride de bu özelliğini sürdürmeye devam edecektir. (s. 105)

Şiddet karşısında İslam

Katoliklerle ve Protestanlar, daha sonra Protestan grupların kendi aralarındaki kanlı çatışmalar yıllarca sürmüştür. Buna dayanarak aydınlanma hareketinin önde gelen düşünürleri, Haçlı savaşlarını ve engizisyonu da hatırlatarak, dinin sosyal hayattan çıkarılmasıyla şiddetin en aza indirileceği sonucuna ulaşmışlardır. Buna göre din; özel alana hasredilmeli, sosyal hayatta ise akıl egemen olmalıydı. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 29) Yahudilerde evrimcilik ruhu:

Kabbalacıların çoğu, Yahudi olmayanların ruhunun Yahudilerin ruhundan daha aşağı seviyede olduğuna İnanır. (s. 36) Hristiyanlık, adeta barış ve sevgi kavramları ile birlikte anılan bir dindir. (s. 54) Hâlbuki aslında; Haçlı Seferleri, engizisyon mahkemeleri, savaşçıların kutsanması, Şehitlik anlayışı, Savaşçı papalar, idam cezasının onaylanması, köleliğin kabul edilmesi ve desteklenmesi, Sömürgecilik faaliyetlerine verilen onay ve destek, Hristiyanlığın şiddet yönünü gösteren örneklerdir. (s. 56) Luther, köylü ayaklanmalarını çok kanlı bir şekilde bastırmayı onaylamış ve desteklemiştir. Luther'e göre, 'Yeryüzünün en çılgınları ve en alçak rezilleri' olsalar da hükümdarlar 'tanrının cellatları ve gardiyanları'dır. (s. 58) Aziz Barthelemy katliamı'nda binlerce Protestan öldürülmüştür. 1618-1648 yıllarındaki Katoliklerle Protestanlar arasında devam eden 30 yıl savaşlarında yine binlerce insan öldürülmüştür. Sadece Almanya nüfusunun yüzde 20'si bu savaşlarda ölmüştür. (s. 59) Luka, 19:27: "Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin." denilmektedir. İbraniler, 9: 22: "Hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz." Vahiy, 2:27-28: "Mesih'in ikinci gelişinde insanlar, demir çomakla güdülecek ve çömlek kaplar gibi kırıp parçalanacaktır."; "Hristiyan olmayanların liderleri, kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atılırlar. Bunların taraftarları ise tamamen öldürülür." (Vahiy, 19:20-21) "İsa şöyle der: Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil kılıç getirmeye geldim. Çünkü ben, baba ile oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim. İnsanın düşmanı, kendi ev halkı olacak." (Matta, 10:34) Yine İsa, " Kılıcı olmayan, elbisesini satıp bir kılıç alsın. (Luka, 22: 36) demektedir. İsa Ayrıca, "Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim, yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size, hayır diyorum, Ben ayrılık getirmeye geldim." demektedir. (Luka, 12: 49-53) Hristiyanlık tarihi bu söz konusu bu cümlelerin sadece birer sembolik sözden ibaret olmadığını ortaya koymaktadır. (s. 63) Aziz Pavlus'un ilk dönemlerden itibaren elinde kılıçla tasvir edilmiş olması da ilginç bir değerlendirme konusudur. Aziz Augustine, tanrının emri ile savaş yapılabileceğini onay vermiştir. Zamanla kutsal savaş, arzu edilir bir şey olmuştur. (s. 64) İnançsızlarla savaşanların günahlarının affedilmesi iddiası, kutsal savaş çağrısı yapan papaların kullandığı bir argümana dönüşmüştür. Haçlı Seferleri çağrısında Papa II. Urban'ın kullandığı slogan, "Tanrı böyle istiyor!" idi. Katolik inancına göre Papa'nın yanılması mümkün değildir. Çünkü o, kutsal ruh aracılığıyla konuşmaktadır. (s. 65) Haçlı akınları doğuya doğru ilerledikçe, hem heretikleri, hem Ortodoksları ve Yahudileri, hem de Müslümanları hedef almaları nedeniyle tamamen bir din Savaşı özelliği taşımaktadır. Engizisyon kurumu heretik kabul edilenleri yüzyıllarca baskı altında tutmuş, binlercesini değişik işkence yöntemleri ile öldürmüştür. Bir savaş esnasında askerlerin kimin heretik, kimin sahih inançlı olduğunu nasıl ayıracağız şeklindeki sorularına Bezier şehrinin Katolik piskoposu, "Siz hepsini öldürün, Tanrı onları birbirinden ayırır." şeklinde cevap vermişti. Heretiklerin tek günahı, Katolikler gibi inanmamalarıydı. (s. 66) 1232 yılında Papa Gregory IX, heretiklerin yakılmalarını öngören bir papalık bildirgesi yayınlanmıştır. Engizisyoncular, bir ihbarda bulunanların can güvencesini sağlarken, suçlanan kişilere ne ile suçladıkları söylenmiyor, bütün deliller gizleniyor, suçunu itiraf eden cezalandırılırken, etmeyen itirafına kadar işkence görüyordu. (s. 67) Aziz Augustine'e göre tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir. (s. 68) O, haklı zulüm teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşu erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir. (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Tuday, 129) Yine o, Matta İncil'inde geçen bir benzetmeden hareket ile heretiklerin yakılmasına izin vermiştir. (s. 69) Hristiyan geleneği, dünyadaki adaletsizliğin, yoksulluğun hatta ölümün nedeni olarak aslî günah teorisini ileri sürerler. (s. 70) 21. Yüzyılda bile, Roma Katolik kilisesinin ölüm cezasını ilmihalinden çıkarmayı reddetmesi düşündürücüdür. Günümüzde bile kullanılan, 'İsa'nın Hristiyan askerleri', 'misyon stratejisi' , 'Evanjelik Haçlı Seferleri' ve 'Hristiyan şövalyelik ruhu' gibi kavramlar, Hristiyanların militarist yanının en çarpıcı örnekleridir. (s. 71) İsa, Luka, 19:27'de: "Düşmanların kılıçtan geçirilmesini istemektedir." (Prof. Dr. Kadir Albayrak)

Dünyada, soğuk savaştan sonra kimlik savaşları diyebileceğimiz yeni dönem başlamıştır. (s. 103) Araplar tarafından milli gururu zedelenmiş olan İranlılar Müslüman olduktan sonra Araplara karşı tepkilerini Hazreti Hüseyin'e sarılarak farklılıklarını vurgulamak için bu mezhebi geliştirerek ifade etmişlerdir. (s. 105) Muhammed Ali, 11 Eylül 2001'de Dünya Ticaret Merkezi'nin yıkıntılarını görmeye gittiğinde gazetecilerin, "el-Kaide ile aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsunuz?" sorusuna, "Siz Hitler'le aynı dinden olduğunuz için ne hissediyorsanız, ben de aynı şeyi hissediyorum." diyerek cevap vermiştir. (s. 109) İslam dünyasında şiddet sebep değil sonuçtur. Terörist kişiler incelendiğinde, hepsinin terör kurbanı olduğu görülmüştür. Pasif kalmalarının kurban olma durumunu sürdüreceklerini dair inançları pekişmiştir. (s. 110) Çözüm, şiddeti besleyen ayrımcılığa acil çözüm geliştirilerek ve şiddeti yöntem olarak seçmeyen bölgesel değerleri güçlendirerek ulaşılabilir. (s. 111) Richard Dawkins (The Selfish Gene) "başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark (In Search of Human Natürel) "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (s. 125) (Prof. Dr. Nevzat Tarhan)

Batı tarihinde insanlık suçları

Yapılan araştırmalar, soykırımın sadece gelişmekte olan ya da az gelişmiş ülkelerin halk ve üyelerinin ya da devlet iktidarlarının ürettiği veya üretebileceği bir olay değil, aynı zamanda kendini üstün kültür ve gelişmiş ülke ve medeniyet merkezi olarak gören ülkelerin, sadece tarihte değil aynı zamanda günümüzde de soykırım uygulayan toplumlar olduklarını ortaya koymaktadır. (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 2) Uluslararası güçler, soykırım iddialarını kullanarak kendinden başka grupları terörizme ve çıkar endüstrisine dönüştürmektedirler. (s. 4) Rudolf J. Rummel, 19. ve 20. yüzyılda gerçekleşen soykırımlar da 170 milyon insanın öldürüldüğü sonucuna ulaşmaktadır. (s. 6) 1600'lü yıllarda İspanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde baş gösteren ekonomik ve siyasi krizler, Avrupalıların denizaşırı bölgelere yönelmelerine yol açmıştır. Bunun için her bir Avrupa devleti, Afrika, Asya ve Amerika kıtasını sömürgeleştirmeye başlamıştır. Sömürgelerde ilk önce yeni gelir getiren tarım alanlarının açılması ile emperyalizme başlandı. (s. 31) Bunu, köleleştirme ve yer altı-yer üstü zenginliklerini sömürme takip etti. Karayipler'deki İngiliz sayısı, 1710 yılında 64.100 iken köle sayısı, 336.500 idi. (s. 33) 1650 yılında adalara gelen her 4 kişiden 3'ü, Afrika'dan getirilen kölelerden oluşuyordu. 1680'de Amerika'ya geçirilen her Afrikalı köle, 5 veya 6 İngiliz sterlini karşılığında satışa çıkarılıyordu. 16. yüzyıldan 19. yüzyıla kadar İngiliz, Portekiz, İspanyol, Danimarka, Norveç, Fransız ve Hollandalı köle tacirleri tarafından Afrika kıtası'ndan 13 milyon Afrikalı insan, Amerika'ya köle olarak taşınmıştır. Kölelerin yüzde 25'i, ağır yaşam ve iş koşullarına dayanamayarak ilk 18 ay içerisinde ölmüştür. (s. 34) Köle ticaretinde İngilizler birinci sırayı alırken, onu İspanyollar ve onları da Fransızlar takip etmekteydi. 1680'lerde, Danimarkalı bir şirket 249 köle ticaret gemisini elinde bulunduruyordu. (s. 36) Köle ticaretindeki esas sayısının 25.000.000 kişiyi kapsadığı, araştırmalarda belirtilmektedir. (s. 37) Amerikan kıtasının Kolomb tarafından keşfedilmesinden sonra, önce Karayipler, Meksika, daha sonra tüm güney ve kuzey Amerika işgale başlandı. (s. 39) 1492 yılında bugünkü adları ile Haiti ve Dominik Cumhuriyetlerinin olduğu adalarda toplam 8 milyon yerli yaşıyorken, 22 yıllık İspanyol egemenliği sonunda bu sayı 28 bine inmişti. (s. 40) 50 sene sonra ise ada yaşayan yerli sayısı sadece 200 kişidir! Bir İspanyol misyoneri, Bartolome de las Casas Bölgesi'nde gerçekleşen katliamı şöyle ifade eder: Bir gün İspanyollar, 3000 kişinin kellesini kesti. Organlarını parçaladı ve kızlarının ırzına geçti, cesetlerini bir kancaya bağladı ve kızarttılar. (Barry Lopez, The Rediscovery of North America, s. 4) İspanyollar Meksika'yı işgal ettiklerinde 12 milyon olan yeli nüfus, 80 sene sonra 1 milyona inmişti. Hans Koning, "İspanyollar Amerikalı yerlileri ölene kadar çalıştırılacak bir mahluk gibi görüyorlardı. İngilizler yerlileri şeytana tapan insanlara olarak olarak görüyor, yerlileri katletmenin gerekliliğine inanıyorlardı." demektedir.

Amerika Kaliforniya'daki 700.000 olan yerli nüfusunu yaptıkları katliamlarla 15.000'e indirmiş idiler. (s. 42) İspanyollar Kuzey Amerika'daki 7 milyon yerli nüfusunu, 100 senede 500.000 kişiye indirmişti. İspanyollar 400 yılda, yerli nüfusun %95'ini soykırıma uğratılmıştır. İngilizler hastalık yayarak 50.000 yerliyi, 7 yılda 5 bine indirmiştir. (s. 43) İngilizler 1666 yılında Virginia'da bütün yerlirleri öldürmüşler, yalnızca kadın ve çocukları esir alıp köle olarak satışa çıkarmışlardı. (s. 45) Yerli katliamlarından sorumlu Amerikalı Binbaşı John Vance Lauderdale, "Bütün Kızılderililerin yeryüzünden gitmeleri, medeniyetin iyiliği için gereklidir." demektedir. İngilizler, çiçek hastalığı mikrobu taşıyan battaniyeleri yerlilere vererek, yerli halklardan 100.000 kişiyi hastalık yoluyla katletmiştir. Aynı yöntemi Amerikalılarda daha sonra yaygın olarak kullanmıştır. (s. 47) Amerika'da 1900 yılına gelindiğinde, milyonlarca yerliden geriye kalan kişi sayısı 1900 kişi idi. (s. 49) R. H. Pratt, "İnsanları koruyabilmek için yerlileri öldüreceksin." demekte idi. (s. 51) 1970-1980 yılında, zamanın Amerikan başkanı R. Reagan tarafından bizzat direktif verilerek, Guatemala'daki 200.000 Maya yerlisi katledilmiştir. (s. 52) Kuzey ve orta Amerika'daki yerlileri uygulanan sömürgeci soykırımlarda olduğu gibi, Latin Amerika'daki Avrupa asıllıların yaptıkları soykırımlarda da benzer metotlar kullanılmıştır. Mesela, Brezilya'da, 10.000 kişilik nüfusa sahip olan bir yerli kabilesi, sömürgeciler tarafından tamamen katledilmiş ve tesadüfen 20 kişi kurtulabilmişti. (s. 53) Venezüella'da yaşayan yerliler, Katolik papazlar ve askerler tarafından 1964 yılında yok edilmek amacıyla küçük gruplara bölünerek sürgün edilmelerinden dolayı tamamen yok oldular. ABD hükümeti ile Amerikan yerlileri arasında 300 ila 400 anlaşma yapılmasına rağmen sömürgeci Avrupa kökenli Amerikalılar, canları istedikleri zaman anlaşmaları tek taraflı olarak bozdular. Amerika'ya Avrupalılar gelmeden önce yaklaşık 150 milyon civarında yerli yaşarken, birçoğu soykırıma uğratılmıştır. (s. 54) Fransızlar, Cezayir'e geldikleri 1830 yılından 1962 yılına kadar sistemli bir Kültürel asimilasyon ve insan beyninin sömürgeleştirilmesi politikası ürettiler. Cezayirlilerden hayatın her alanında Fransızca konuşması, Fransızca düşünmesi ve Fransızca okuması istendi, zorlandı. (s. 55) Fransa'dan Cezayir'e göç eden Fransızlara, kendi sömürge yönetimleri tarafından en iyi olanaklar sağlandığından, Cezayir köylüsü Fransız fabrikalarında işçi olarak çalışmak zorunda bırakıldı. (s. 56) Fransız istihbaratının başında bulunan general hiçbir pişmanlık duymadan kendi elleri ile katlettiği Cezayirlilerden bahseder. (s. 59) 1962 yılına gelindiğinde, Fransızların katlettiği insan Cezayirli sayısı 1 milyonu bulmuş, 8000 köy yok edilmişti. 2,5 milyon Cezayirli toplama kamplarına sürgün edilmişti. (s. 61) Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle Ari ırk kavramını kuramcısı olarak ortaya çıkar. (s. 63) ve sonuçta 21 milyon insan, Alman nazizmi sonucu öldürülür. (s. 107) Galton, insan ırkının ıslahını amaçlayan öjenik kuramını sosyal politikada toplum birimlerinde uygulanmasının gerekliliği üzerinde ısrar eder. Bu iddiaya göre Avrupalı beyaz ırktan olan ve özellikle Kuzey Avrupa ülkelerinden İnsanlar, en üst değerdeki insan kategorisine sahiplerdir. Bunun dışındakiler ise, aşağı kategorideki insanlardır. (s. 64) Ama Hitler, kuzey Avrupa'yı da işgal etmekten de geri kalmaz! İngiltere, Avustralya'da yerli halkı katleder. Yerli erkeklerin cinsel organlarını keserek hadım eder. 100.000 yerli çocuğu ailesinden kopararak asimile eder, kadınları kısırlaştırır. (s. 99) İngiltere, yerlilerin yiyeceklerine zehir katmak dahil yaptığı katliamlarla, 1788 yılında 750 bin nüfusa sahip Aborjinleri, 1911'e geldiğinde 31 bine düşürmüştü. (s. 100) Almanlarda, Namibya'da soykırımlar yapmış, 80.000 Herero yerlisini kısa sürede, 15.130 kişiye indirmişti. (s. 105) Almanlar II. Dünya Savaşı'nda, ari ırk olmadığını iddia ettiği Alman olmayan 21 milyon insanı, soykırıma uğrattı. (s. 107) Rumlar, Türklere 12 Mayıs 1912 yılında saldırıya geçer. Rum Ortodoks Kilisesi'nin desteği ile 35 yerleşim biriminde terör eylemleri uygulanır. (s. 119) Bu eylemlerin başını, papaz Nikodimos çekmekte idi. (s. 120) Sadece 1963 yılında, yüzlerce Türk katledilir, 20 Türk Köyü yakılıp yıkılır. 25 bin Türk evlerini terk etmek zorunda bırakılır. Bunların en ünlüsü de meşhur Noel yılbaşı katliamıdır! (s. 122) Birçok Türk'ün gırtlakları kesilir, kadınların ırzına geçilir. (s. 129) Amerikalı ve İngilizler İkinci Dünya Savaşı'nı bittikten

sonra Dresden şehrine sığınan 600.000 kadar mülteci Almana bomba yağdırır, yaklaşık 200.000 sivil üç günlük bombardıman sırasında hayatını kaybeder. Amerika'nın Japonya'ya attığı iki atom bombasında ölen insan sayısının toplamı 120.000'dir. (s. 82) Rus ordusundan kaçan 250.000 Alman mülteci Danimarka'ya sığınır. (s. 142) Toplama kampında insanlık dışı şartlarda zorla tutulurlar, kendilerine yardım edilmesine izin dahi verilmez, Kızılhaç bile doktorlar ve hemşireler dahil, ilaç yardımda bulunmayı reddeder. Sadece toplam 13.741 kişi, hastalıktan ölür. (s. 87) İngiltere, Avustralya'da 1788 yılından 1938 yıllarına kadar Aborjinlere sistematik olarak ve acımasızca soykırım ve sürgün uygular. (s. 93) İngilizler, yerlileri insan olarak saymıyorlardı. Bu da, İngilizlerin huzur içinde yerlilere her türlü eziyeti yapması için bahaneden başka bir şey değildi. Bundan hiç bir huzursuzluk ve ahlaksızlık duymuyorlardı. (s. 94) 1923 yılında Batı Trakya'nın % 67'si Türklerden oluşmuş iken, Yunanlıların yıllar süren baskısı sonucu Türk oran oranı %36'ya gerilemiştir. (s. 131) Bulgarların nüfusu 9 milyon iken, bunların bir buçuk milyonu Türk idi. Ari Bulgar yaratma politikası sonucunda, katliamlar yapılır, mezarlıklardan bile Türk isimleri sökülür, zorla Hristiyan isimler verilir, yüz binlerce Türk zorla Türkiye'ye göç etmek zorunda bırakılır. (s. 143) Soykırım, terörizm ve insan hakları ihlalleri suçlamaları esasında, kendini uluslararası arenada güçlü hisseden devletlerin, egemenlik kurmak maksadıyla hedef seçtilkleri ülkeleri, kendi ürettikleri tezlerle saldırmak için kullandıkları ithamlardır. (s. 149) Devamı, ‘Batı medeniyeti’ adlı yazımızda!

Menfaat

1517 yılında, Papa X. Leo, kişinin ruhunu makul bir para karşılığında kurtarabilmesi için Taxa Camerae’yi başlattı. Bu basit tedbirle, ne kadar kötü olursa olsun bağışlanamayacak suç yoktu. 35 madde arasından şunları okuyoruz:

“İster rahibelerle, ister kendi kuzenleriyle, yeğenleriyle ya da kızlarıyla, yani bir şekilde herhangi bir kadınla cinsel günah işleyen bir rahip, 67 pound 12 şilin ödemesi karşılığında bağışlanacaktır. Eğer rahip, zina günahıyla birlikte doğaya ya da hayvanlara karşı işlenmiş günahlarının da bağışlanmasını istiyorsa, 219 pound15 şilin ödemek zorundadır. Fakat kadınlarla değil de sadece oğlanlarla ve hayvanlarla doğal olmayan günahlar işlemişse,131 pound 15 şilin ödemelidir. Bir bakirenin kızlığını bozan rahip, 2 pound 8 şilin ödemelidir. İster kaldığı manastırda ister dışarıda, aynı anda veya art arda bir ya da birden çok erkeğe kendini veren rahibe, baş rahibenin saygısını kazanmak istiyorsa131 pound 15 şilin ödemelidir. Tüm davalardan azade tutulmak ve yasak ilişkilerini sürdürmek için geniş bir muafiyet elde etmek isteyen zinacı bir kadın, Papaya87 pound 3 şilin ödeyecektir. Aynı şekilde, koca da aynı miktarı ödeyecektir, eğer koca kendi çocuklarıyla ensest ilişkiye girmişse, ek olarak 6 poundluk bir vicdani ödeme yapacaktır. Tecavüz, soygun veya kundakçılık suçları için eziyet yapılmaması ve bağışlanması, suçluya131 pound 7 şiline mal olur. Ruhban kesime ait olmayan birinin şahsında gerçekleşen adi cinayetin bağışlanma bedeli15 pound 3 penstir. Eğer katil aynı gün iki veya daha fazla kişinin ölmesine neden olmuşsa, bir kişiyi öldürmüş gibi ödeme yapar. Karısına kötü davranan koca, kilise kasasına3 pound4 şilin öder; eğer karısını öldürmüşse 17 pound 15 şilin, eğer karısını başka biri ile evlenmek için öldürmüşse ekstra olarak 32 pound 9 şilin öder. Kocaya suç işlerken yardım edenler adam başı 2 poundla bağışlanır. Çocuğunu boğarak öldüren baba 17 pound 15 şilin ödemelidir (yani bir yabancıyı öldürmekten pound daha fazla) baba bunu annenin izni ile yapmışsa bağışlanması için 27 pound1 şilin ödemelidir.

Kürtaj da kolayca bağışlanabilmekteydi: Kendi çocuğunu rahminden çıkararak yok eden annenin ve suça katkıda bulunan kocanın, her ikisi birden 17 pound 15 şilin ödemelidir. Kendisinin olmayan bir çocuğun kürtajını kolaylaştıranlar1 poundeksik öderler. Kardeş, kız kardeş, anne ya da babasını öldüren 17 pound 5 şilin ödemelidir. Bununla birlikte, hiyerarşinin

yüksek kademelerindeki piskopos veya baş keşiş öldürülürse, ödenecek miktar çok ağır biçimde artıyordu; ilk saldırı için 131 pound 14 şilin, geri kalanlar için yarı miktarı. Üstelik katil "çeşitli zamanlarda birçok rahibi öldürürse, ilk cinayet için 137 pound 6 şilin ve geri kalanlar için de bunun yarısını ödemek zorundaydı." Fakat cinayet, tecavüz veya çocuk öldürmekten çok daha ağırı, menfur dinsel sapkınlık suçuydu; yani resmi Kilisenin fikirlerinden farklı fikirlere sahip olmak. Kadın ya da erkek bir sapkın, fikirlerinden dönmüş olsa bile toplam 269 poundödemek zorundayken, "yakılmış, asılmış ya da herhangi bir şekilde idam edilmiş bir sapkının oğlunun itibarı 218 pound 16 şilin 9 penslik ödeme yapmadığı sürece iade edilemez"di. Liste, sahtekârlık, kaçakçılık, borçların ödenmemesi, kutsal günlerde et yeme, papazlık rütbesi almak isteyen rahiplerin gayri meşru çocukları ve hatta rahip olmak isteyen hadımlarla (33. maddeye göre en az 310 pound 16 şilin ödemeliydiler) devam ediyor.

Bu çıkarcı rezillik listesine rağmen, Papa X. Leo, Katolik tarihçiler tarafından "Kilise tarihinde papalık makamının en parlak ve belki de en tehlikeli döneminin" baş kişisi olarak tanımlanır. (P. Rodríguez, (1997). Mentiras fundamentales de la Iglesia católica. Barcelona: Ediciones B., Anexo, s.397-400)

"1517 yılında Papa X. Leo, 'Taxa Camerae'yi başlattı: İster rahibelerle ya da kendi kızlarıyla cinsel günah işleyen bir rahip, 67 pound 12 şilin ödemesi karşılığında bağışlanacaktır. Zinacı bir kadın, papaya 87 pound 3 şilin ödeyecektir. Cinayetin bağışlanma bedel,i 15 pound 3 penstir. Eğer katil aynı gün iki veya daha fazla kişinin ölmesine neden olmuşsa, bir kişi öldürmüş gibi ödeme yapar. Cinayete yardım edenler adam başı 2 poundla bağışlanır. Piskopos veya baş keşiş öldürülürse ceza 131 pound 14 şilin. Kadın ya da erkek bir dinsel sapkın, fikirlerinden dönmüş olsa bile toplam 269 pound ödemek zorundayken, yakılmış bir sapığının oğlunun itibarı, 218 pound 16 şilin 9 penslik ödeme yapmadığı sürece iade edilmezdi." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 63-65)

"Vatikan'da her şey ticaret konusu olmuştu. Roma kilisesi imtiyaz belgeleri ve günah çıkarma ticaretine başlamıştı." (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. s. 96)

Endülüjans: Katoliklere göre en büyük günahlar ancak kilisece af edilebilir. Papalık, para karşılığı, piyango bileti gibi, af makbuzları çıkartıp onları para karşılığı dağıtmış, satmıştır. Ayrıca haçlı seferlerine katılanlara da bu belgelerden verilmiştir. (Robert 2, s. 482, croisades md.)

Ego
Confessor et pñiarius Monasterij et Capelle btē Marie v
ginis diuinitus consecrate loci heremitarū Cōstañ. dyoc. de
putatus pñibus recognosco discret
dictū locū et Capellā visi-
tasse mihiqz sua pctā in forma ecclesie confessz et auctorita-
te a sede aplīca mihi in hac parte cōcessa iniūcta pnia saluta
ri absolutū in quorū fide pñtes litteras tradidi sigilloqz in
huiusmodi litteris cōsueto signaui. Anno M.ccccc.xxi

1521 tarihli bir endüljans belgesi.

16.Yüzyıla altenduljans beratı:

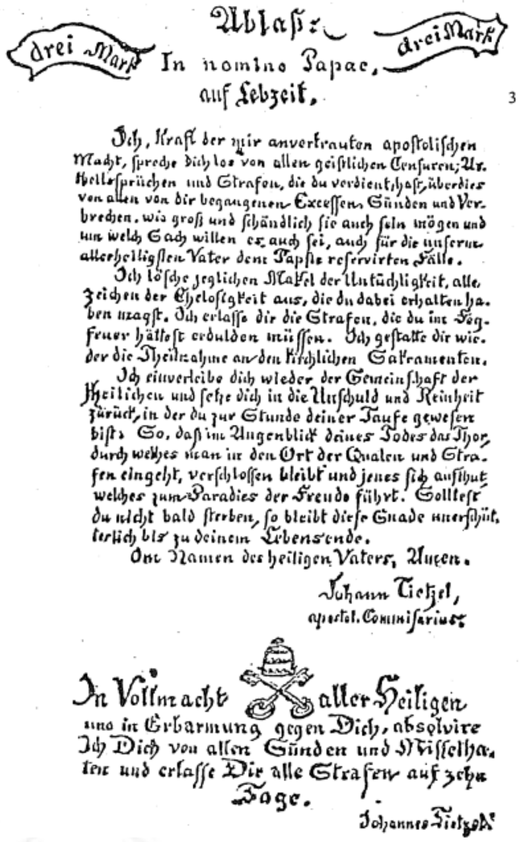

Ablaß:

drei Mark In nomine Papae, drei Mark

auf Lebzeit. 3

Ich, Kraft der mir anvertrauten apostolischen Macht, spreche dich los von allen geistlichen Censuren; Urtheilssprüchen und Strafen, die du verdient hast, überdies von allen von dir begangenen Excessen, Sünden und Verbrechen, wie groß und schändlich sie auch sein mögen und um welch Sach willen es auch sei, auch für die unserm allerheiligsten Vater dem Papste reservirten Fälle.

Ich lösche jeglichen Makel der Untüchtigkeit, alle Zeichen der Ehrlosigkeit aus, die du dabei erhalten haben magst. Ich erlasse dir die Strafen, die du im Fegfeuer hättest erdulden müssen. Ich gestatte dir wieder die Theilnahme an den kirchlichen Sakramenten.

Ich einverleibe dich wieder der Gemeinschaft der Heiligen und setze dich in die Unschuld und Reinheit zurück, in der du zur Stunde deiner Taufe gewesen bist. So, daß im Augenblick deines Todes das Thor, durch welches man in den Ort der Qualen und Strafen eingeht, verschlossen bleibt und jenes sich aufthut welches zum Paradies der Freude führt. Solltest du nicht bald sterben, so bleibt diese Gnade unerschütterlich bis zu deinem Lebensende.

Im Namen des heiligen Vaters, Amen.

Johann Tetzel,
apostol. Commissarius.

In Vollmacht aller Heiligen und in Erbarmung gegen Dich, absolvire Ich Dich von allen Sünden und Missethaten und erlasse Dir alle Strafen auf zehn Tage.

Johannes Tietzel

Papa'nın Adıyla

-Ömürlük-

Üç Mark

Papalığın bana verdiği yetki ile kilisenin, senin hakkında yapmış olduğu tüm suçlamaları, yükümlü olduğun tüm hüküm ve cezaları, ayrıca yapmış olduğun aşırılıkları, ne kadar büyük ve utanç verici olsa da, hangi sebepten işlenmiş olsa da ve hatta Mukaddes Pederimiz Papa için söz konusu olsa da işlemiş olduğun tüm günah ve suçlarını ben bağışlıyorum. Ben, senin kendi iraden ve isteğin dışında karşı karşıya kaldığın her türlü kusur ve erdemsizlik belirtisini bütünüyle siliyor ve ortadan kaldırıyorum. Seni Arafta yükümlü olacağın tüm günahlardan 'azad ediyor, kilise ayinlerine katılmana izin veriyorum. Seni yeniden kutsal topluluğa dahil ediyor ve vaftiz anında olduğun gibi seni, eski saf ve günahsız haline geri getiriyorum. Böylece ölüm anında, günahkârları ceza ve azap yerine götüren kapı senin için kapanacak ve sana sevinç cennetlerinin kapısını açacaktır. Şu anda ölüm seni bulmasa dahi, ömnının sonuna kadar bu bağışlanma belgesisenin için geçerli olacaktır. Mukaddes Babamızın adıyla, Amin. Rahip Johdnn Tetzel

Azizlerin sana olan şehadeti ve merhameti ile on gün süresince işlemiş olduğım tüm günah ve kötülüklerden seni azad ediyor ve tüm cezalarını bağışlıyorum. Johann Tetzel. (James Atkinson, The Trail ofLuther, s. 32)

Bunlar da güncel versiyonları

Evanjelik papaz Jesse Duplantis, kiliselere yeterince para bağışı yapılmadığı için İsa Peygamber'in dünyaya geri dönmediğini öne sürdü.
'Eğer insanlar yeterince bağış yaparsa Tanrı, İsa'ya 'Dünyaya geri dön' diyecek. Tanrı, bizim İsa'yı görmeyi ne kadar istediğimizi bilmeli. Bana senin yatın var, diyorlar. Evet var. Öbür dünyada sizin de olur.' dedi. 30.09.2021

Günah çıkarmak için 2'yi tuşlayınız. 'Fransa'da Katolik bir grup 'günah çıkarılması için' telefon hattı kurdu. Fransa'nın başkenti Paris'te AABAS adlı telefon şirketi için çalışan Katolik bir grup, kurduğu telefon hattıyla ortalığı karıştırdı. Bir erkek sesinin arayanları Tanrının hattına hoş geldiniz" diye karşıladığı hat paralı. Ses kaydı şöyle devam ediyor: Günah çıkarma ile ilgili tavsiyeler için 1'i, günah çıkarmak için 2'yi, bazı günah çıkarmaları dinlemek için 3'ü tuşlayınız. Ciddi ya da affedilmez günahlar durumunda bir rahibe başvurmak zorunludur." (Posta, 28.04.2018)

Telefon, Papazmatik, Pos makinesi, Twit (En ucuzu)

Papalık, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Bankacılık ve faiz gelirleri, vergi gelirleri, aidatlar, bağışlar ile gelir elde ederken ihraç malı olarak sadece "dualar ve emirleri" olan bir devleti temsil eder. (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 126) Xavier Forneret, "Kilise gerçekten iyi kalplidir, herkese af dağıtır. Asıl affa kendisi muhtaç iken" demektedir. (Ural, s. 131)

Kilisede 'Papazmatik'
'Günah çıktı işlem tamam'

Önce makineye 2 dolar atılır...Mesela Patronunu öldürmüş isen "Meryem Ana'ya yüz dua ve bir hayır kurumuna 1000 dolar bağışı yapılmalı."

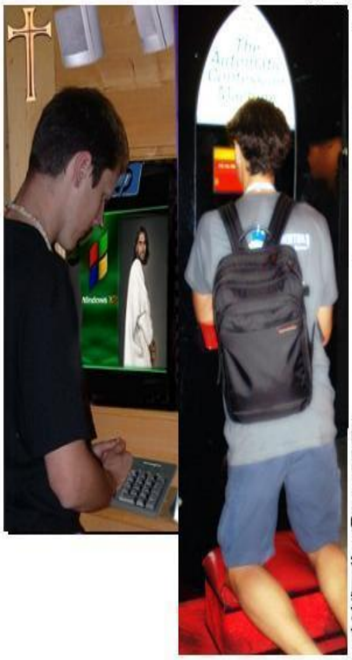

Şimdi...
Tanrı kredi kartınızı ve fişinizi kabul etti.
Teşekkürler
&
Tekrar gelin - Günah işleyin!.

Günah çıkarmak için bizi tercih ettiğiniz için teşekkür ederiz, günah çıkarak için 1. tuşa basın...

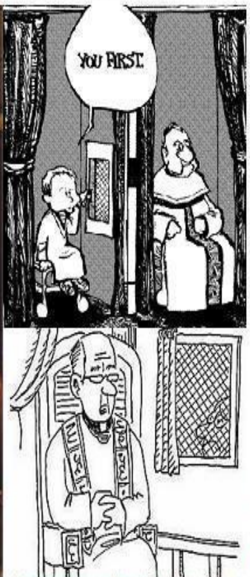

Medya önünde özür dilemeden seni bağışlayamam

Mesela;
100 $ +Meryem Ana'ya 200 dua yukarıdaki günahları af ettirir herhalde!

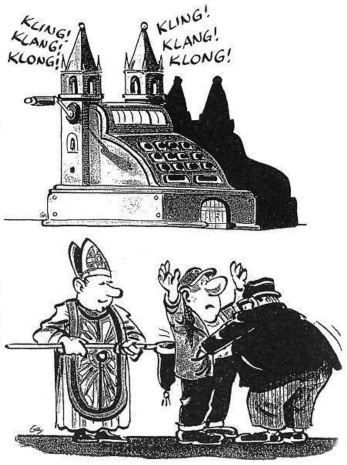

Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katolikler'den kesilen Kilise Vergisi; Aidatlar; Bağışlar; Şirket Gelirleri; Hisse Senedi-Tahvil-Bono gelirleri; Bankacılık ve Faiz gelirleri; hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan'ın diğer bir gelir kaynağı da Hristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin İsa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembolleri (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı kazançlardır. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrimenkulü vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır. (Hürriyet, 28.11.2006; Yeni Mesaj, 19.12.2000)

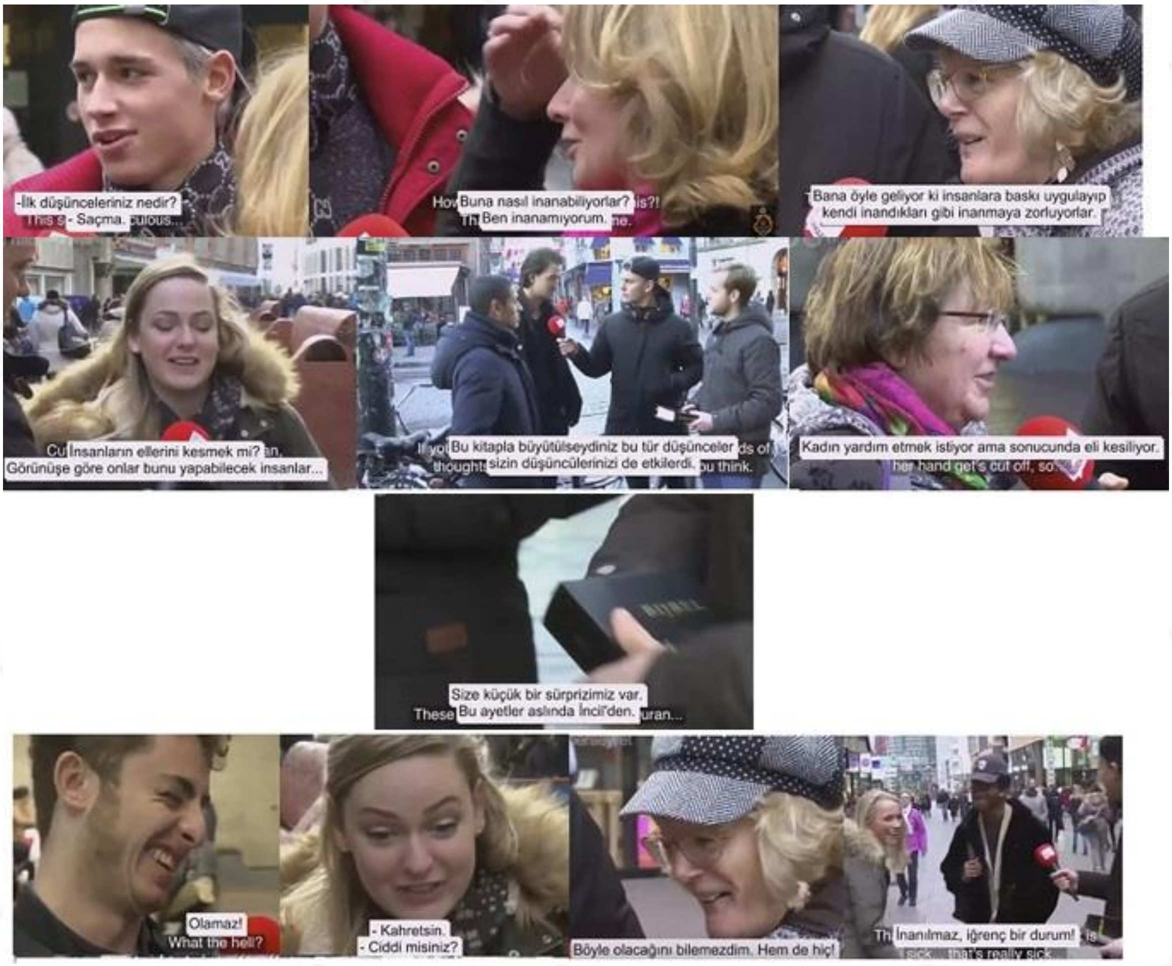

Oryantalistlerin İslam hakkındaki olumsuz etkilerinin sonucu, kendi kitaplarından bile habersiz Avrupalılar, Kur’an düşmanı oldular.

Kadın

Aziz Paul, "evlenmektense yakılarak ölmek daha iyidir" derken kilise, Havva yüzünden tüm insanlığın ilk masumiyetinin lekelendiğini ilan etmekteydi. Meryem ananın öne çıkartılması Havva'nın tam karşıtı olarak değerlendirilmesi ile sağlanabilmiştir. Cathare diye bilinen soykırım sırasında yaklaşık 1 milyon insan öldürülmüştür. (Taceddin Ural, Papa Bir Puttur, s. 65)

"Kadın alçak bir yaratıktır." Augustinus; "Bir kadın gördüğün zaman o şeytandır, bir çeşit cehennemdir" Papa II. Pius; "Kadınların en büyük şerefleri erkekleri doğurmalarıdır" Martin Luther

Hrıstıyanforumcom'dan alıntı: Tanrı’nın kilisesinde hem kadın hem erkek eşittir ve birbirlerine bağımlıdır, ancak görev, yaratılış, yaratış bakımından farklılıkları vardır. Bu farklılıklar eşitlik için ölçüt değildir, eşitlik Tanrı’nın sevgisindedir. Eşitlik ve farklılıklar ayrı kategorilerdeki şeylerdir, birisi mavi, birisi 5’tir. Birisi renk, birisi rakamdır. Pavlus “herkesin” dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların “toplantılarda sessiz kalmalarını” istiyordu. Bu sessiz kalma isteği dua ve peygamberliği kapsamıyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap’a uygunluktur.

gotquestions.org’tan: Kutsal Kitap Kadın Önderler İçin Ne Diyor? Tanrı, kilisede ruhsal öğretim yetkisi taşıyan konumlarda sadece erkeklerin hizmet etmesini uygun görmüştür. Bu, erkeklerin daha iyi öğretmenler olduğu ya da kadınların daha aşağı ya da daha az zeki olduğu anlamına gelmez. Bu sadece Tanrı'nın kilisenin işleyişini tasarlama şeklidir. Erkeklerin, yaşamları ve sözleriyle ruhsal önderlik konusunda örnek teşkil etmeleri gerekmektedir. Kadınlar da yaşamlarında örnek olmalıdırlar, ama farklı bir şekilde (1. Petrus 3:1-6). Kadınlar diğer kadınlara öğretmeleri için teşvik edilirler (Titus 2:3-5). Kutsal Kitap kadınların çocuklara öğretmesini de engellemez. Kadınların engellendiği tek etkinlik, erkeklere öğretmek ya da onların üzerinde ruhsal yetkiye sahip olmaktır. Bu, kadınların erkeklere pastör olarak hizmet etmesini engeller. Bu, kadınları hiçbir şekilde daha az önemli yapmaz. Aksine, onlara Tanrı'nın tasarımıyla daha uyumlu bir hizmet odağı verir.

hristiyanturk.com’dan: Kadından pastör olur mu? Pastörlük bambaska birseydir. Kadinlarimiz bastacimizdir. Isa Mersih ve ögrencilerine de cok hizmet etmislerdir. Simdi de hizmet etme armaganlari vardir.Ama egemenlik etme ve toplulugu yönetme onlarin görevleri arasinda degildir. Devamı için, "Hristiyanlık ve yahudilikte kadın" adlı yazıya müracaat edilebilir.

Kiliseler ve cinsel istismar

Papa Benedict XVI görevinden istifa etti! Herkes sordu niye istifa etti diye. Böylesi bir görev niye bırakılır? Papa, yaşlandığını, yorulduğunu öne sürdü gerekçe olarak. Ama asıl gerekçe bu güne kadar Vatikan’ın kasalarından çıkan 2.3 milyar doları aşkın, cinsel tacize uğramış çocuk ve ailelerine ödenen tazminatlar ve çığ gibi büyüyen yeni cinsel taciz suçlamaları olabilir mi? Açılan yeni davalar, iyimser bir tahminle 15 milyara tırmanacağı kestirilen tazminat ödemeleri, papaz, piskopos, başpiskopos ve kardinallere yöneltilen sonu gelmek bilmeyen cinsel taciz suçlamaları, kardinallerden yüzde 30’unun geçmişte polisçe cinsel taciz suçlamaları nedeniyle soruşturulmuş olması mıdır istifasının nedeni? Yoksa Teksas’da üç erkek çocuğun cinsel taciz davasında bizzat kendisinin taraf olarak gösterilip diplomatik dokunulmaz istemiyle dava dışında bırakılmayı sağlaması mıdır? “Katolik seminerlerden mezun olanların yüzde 10’unda pedofil yani çocuk tacizcisi olma eğiliminin saptayan raporun” dünya medyasına düşmesi olabilir mi Papa’lıktan ayrılmasının gerçek nedeni? Papa Benedict XVI önceleri liberal bir din adamı ama 1968’den sonra kökten dinci kesiliyor. Sonuna kadar Katolik kilisesinde cinselliğe uygulanan yasakları savunuyor, papazların evlenmesi için yapılan girişimleri engelliyor ve en vahimi 2001 yılında kaleme aldığı “de delictis gravioribus” başlıklı gizli belgede cinsel taciz suçlamalarına yönelik kanıtların yok edilmesini, bu suçu işlediği adli makamlarca öne sürülen papazların Vatikan’a gönderilip koruma altına alınmasını öneriyor. Aslında Vatikan’ın ağzına almadığı bir gerçek var: İsa’nın 12 havarisinden 11’i evli, çoluk çocuk sahibi! Papalar ve diğer bütün Katolik din adamları da 1039 yılında Papa IX. Leo dönemine kadar evlenebiliyor, çocuk sahibi olabiliyor. Papa IX. Leo, Kardinal’den sıradan bir papaza kadar din adamlarının ölünce mal varlıklarının çocuklarına kalmasından rahatsızlık duyuyor. Bu mallar Vatikan’ın olmalı. Ve önce evlenmeyi sonra da papazların cinsel ilişkide bulunmalarını yasaklıyor! Yani Tanrısal, kutsal, Hz İsa’nın öğretileriyle bir ilgisi yok cinsel yasakların Katolik Mezhebinde. Parayla ilgisi var parayla; malla mülkle! Yahu Aziz Petrus, yani ilk Papa, Hz. İsa’nın en yakını, evlidir, çocukları vardır. Borgia’lara bakın! Lucretia ve Cesare Borgia, Papa Alaxander’ın çocukları değil midir! (Aziz Üstel, Star, 04 Mart 2013)

Daha o yıllarda!

"On beşinci asırda Güney İspanya'ya gönderen gönderilen piskopos Egila, evli kadınlarla metres hayatı yaşayan İspanyol rahipleri ihbar etmekteydi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s.

183) "1600'lü yıllarda ise Arnavutluk Ortodoks kilise rahipleri, metres tutmak ve ayyaşlıkla suçlanmışlardı." (Bizzi, Arcivescovo, s. 61) “Sapıklık, dini merkezlere kadar yayıldı. Papazlar, büyük günahlar ve ciddi suçlarla itham edildiler. Rahip Jarun: ‘Papazların ahlakı tamamen bozuluş, kalplerini ihtiras ve mal sevgisi bürümüştü. Fransa'nın bütün geliri, papazların masraflarına ve arzularının doyurulmasına yeterli gelmiyordu’ demektedir.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 229) "Rahiplerin özel hayatları iğrenç ahlaksızlıklar ile doluydu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 131)

Kiliselerdeki tecavüz ve eş cinsellik haberlerinden seçmeler... !

PAPAZLARA

istismar operasyonu

Güney Amerika ülkesi Şili'de papazlarla ilgili çocuk istismarı iddiaları kapsamında 158 kilise çalışanı hakkında soruşturma açıldı.

Başsavcılıktan yapılan açıklamada, 65'i piskopos toplam 158 kişi hakkında, kiliselerde yaşanan, çocuklara ve yetişkinlere yönelik istismar olaylarına göz yumarak destekleme suçlamasıyla soruşturma başlatıldığı bildirildi. İstismar vakalarının 1960 yılına kadar uzandığı kaydedildi. 24.7.2018

İtalya'da gay bir escort, 60 papazla olan ilişkisine ait belgeleri evine gelen bir tehdit mektubu sonrası İtalya savcısına teslim etti. Tehdit mektubunu gönderen başpiskopos Fr. Luca Morini, uyuşturucu ticareti, karapara aklama, eşcinsel fuhuş ve şantajla suçlanıyor.

Mart 2018

Papa'ya istifa çağrısı: 2013'ten beri biliyordu

DÜNYA 26 Ağustos 2018 15:03

İrlanda'ya üstü kapatılan 'utanç verici' suçların gölgesinde tarihi bir ziyaret yapan Papa'yı hedef alan Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Vigano, "Francis, örnek olmak için istifa etmek zorundaki ilk kişidir" dedi.

Vatikan'ın eski Washington Büyükelçisi Başpiskopos Carlo Maria Vigano, 2013 yılında Papa Francis'e çocuk tacizi suçlamaları sebebiyle geçtiğimiz ay istifa eden Kardinal Theodore McCarrick hakkındaki iddiaları ilettiğini söyledi. Başpiskopos Vigano **"Papa Francis en az 23 Haziran 2013'ten beri McCarrick'in seri bir tacizci olduğunu biliyordu."** dedi.

Katolik Kilisesi'nde SÜBYANCILIK skandalı!

24 Kasım 2014 Pazartesi 16:57

Papa I. Franciscus'a yazdığı mektup ile ortaya çıkan pedofili skandalıyla ilgili bugün gerçekleştirilen operasyonda, 3 rahip ve 1 din öğretmeni gözaltına alındı.

7

İspanya'nın güneyindeki Endülüs bölgesinin Granada kentinde, Katolik din adamları tarafından cinsel tacize uğrayan bir çocuğun Papa I. Franciscus'a yazdığı mektup ile ortaya çıkan pedofili skandalıyla ilgili bugün gerçekleştirilen operasyonda, 3 rahip ve 1 din öğretmeni gözaltına alındı.

Granada'daki pedofili skandalıyla ilgili 10 rahibe karşı yapılan suç duyurusunu soruşturan 4 numaralı mahkemenin talimatı sonrasında polisin düzenlediği operasyonda, 4 kişinin gözaltına alındığı, İçişleri Bakanı Fernandez Diaz tarafından basına duyuruldu. Diaz, soruşturmanın devam etmesinden dolayı daha fazla detay veremeyeceğini söyledi.

24 yaşında olan İspanyol genç, Papa I. Franciscus'a yazdığı mektupta, kilisede rahip yardımcısı olarak çalıştığı çocukluk yıllarında Katolik din adamları tarafından uğradığı cinsel tacizleri anlatmıştı. Bizzat Papa tarafından telefonla aranan ve kilise adına özür dilenen gencin girişiminin İspanyol basına yansımasından sonra İspanya'daki Katolik Kilisesi'nin üst düzey din adamları da özür dilemeye başladı.

Granada Başpiskoposu Francisco Javier Martinez, yanındaki diğer rahiplerle birlikte, pazar günkü ayin sırasında kiliseye gelen İspanyolların önünde yüz üstü yere yatarak pedofili skandalından dolayı özür ve af dilemişti.(AA)

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR K

Almanya'da kilisede çocuk tacizi skandalı

Ahmet YILDIRIM / DHA — 08 Ocak 2016 - 16:00:00

Almanya'nın Regensburg kentindeki Domspatzen Kilisesi'nde 1953 ile 1992 yılları arasında yaşanan çocuk tacizi skandalının bugüne kadar sanılanın çok üzerinde olduğu ortaya çıktı.

Olayı araştırmakla görevlendirilen Avukat Ulrich Weber, Regensburg'ta yaptığı basın toplantısında 1953 ile 1992 yılları içerisinde 231 çocuğun kilisede görevli öğretmen ve papazlar tarafından şiddete ve cinsel tacize uğradığını açıkladı.

Fransa'da Katolik Kilisesi'nde pedofili skandalı

Fransız Katolik Kilisesi, pedofil skandallar ile çalkalanmaya devam ediyor.. — 10.03.2016 - 10:42

Lyon Kilisesi'ne bağlı bir papazın 1989 ile 1991 yılları arasında pedofili ile suçlanarak göz altına alınması ile ortaya çıkan skandal ile ilgili olarak ifadesine başvurulan Lyon Katolik kilisesi Kardinalı Barbarin, olaydan 8 senedir haberdar olduğunu açıkladı.

GÖREVİNDEN İSTİFA ETMEYECEK

Bir suçtan haberi olduğu halde adli güçlere haber vermediği ortaya çıkan Kardinal, görevinden istifa etmeyeceğini açıkladı. Fransız basınında 'bir suçu ihbar etmemek' ile suçlanan Kardinalin Nouvel Observateur dergisine verdiği açıklama ise kanları dondurdu.

PEDOFİLİYİ NORMAL GİBİ GÖSTERDİ

"Bundan 25 sene önce pedofili ile ilgili mantalite değişikti" diyen Kardinal Barbarin'in geçmiş tarihte, Katolik Kilisesi'nde, pedofiliyi neredeyse 'normal' gösteren bu açıklamaları 'pedofili mağdurları Derneği' tarafından skandal olarak nitelendirildi.

Kilisede homoseksüel papaz skandalı!...

ABD'nin en büyük kilise imparatorluğu, seks iddiaları yüzünden yıkılmak üzere. İşte kiliseyi sallayan o skandal...

27.09.2010 Pazartesi, 18:00 | 6817 kez okundu

1

ABD'nin Atlanta kentinde büyük bir imparatorluk haline gelen New Birth Missionary Baptist Kilisesi büyük bir skandalla sarsılıyor. Birçok siyasetçiyle yakın ilişkileri olan kilisenin papazı Eddie Long'un erkek müritleriyle homoseksüel ilişkiye girdiği iddia edildi.

Amerikan Katolik Kilisesi, pedofil papazları koruyor

© Photo:EPA

Amerikan Katolik Kilisesi tarihindeki en büyük skandal büyümeye devam ediyor. Los Angeles'ta mahkeme kararı uyarınca bölge kiliseleri binlerce belge yayınladı.

2 Şubat 2013, 11:42

Amerikan Katolik Kilisesi tarihindeki en büyük skandal büyümeye devam ediyor. Los Angeles'ta mahkeme kararı uyarınca bölge kiliseleri binlerce belge yayınladı. Belgelerin yayınlanmasının ardından din adamları tarafından çocuklara karşı işlenen cinsel suçların Kilise üst yönetimi tarafından bilindiği ve gizlendiği ortaya çıktı. 12 bin ifade ve rapora göre neredeyse 200 papaz ve piskopos ile binlerce tecavüzcü din adamı olduğu ortaya çıktı. Los Angeles Katolik Kilisesindeki bu olay, daha şimdiden Roma Katolik Kilisesi yakın tarihinin en büyük skandalı olarak adlandırılıyor.

Almanya'da kiliselere rağbet gün geçtikçe azalıyor

Almanya'da Katolik ve Protestan kiliselerindeki üye kaybı sürüyor. Bu gelişmede ölümlerin yanı sıra kaydını sildirenler ve gençler arasında kiliseye bağlılığın azalması rol oynuyor.

Giriş: 10.7.2015 10:19 | Güncelleme: 10.7.2015 10:19

Almanya'daki iki büyük kilise, Katolik ve Protestan kiliseleri kan kaybetmeye devam ediyor. İki kilisenin cuma günü açıkladığı 2014 verilerine göre geçen yıl Katolik Kilisesi 230 bin, Protestan Kilisesi 410 bin üye kaybetti. 2014 sonu itibariyle Katolik Kilisesi'nin üye sayısı 23,94 milyon, Protestan Kilisesi'nin üye sayısı ise 22,63 milyon olarak kaydedildi.

Ölümlerin dışında üyelik kaydını sildirenlerin sayısındaki yükselme eğiliminin de bu gelişmede etkili olduğu biliniyor. Katolik Kilisesi'nden 2013 yılında çıkanların sayısı 179 bin iken, bu sayı 2014'te 218 bine yükseldi.

Başpiskopos skandalı! Kilisede tecavüz etti

26 Ağustos 2014 Salı - 16:01

Başpiskopos sara hastası bir çocuğa seks karşılığı ilaç parası vermiş, yıllarca çocuklarla seks yapan piskopos şoke etti.

Dominik Cumhuriyeti Katolik Başpiskoposu Josef Wesolowski, Focus dergisinin bir haberine göre, yıllarca çocuklarla seks yapmış.

İddiaya göre, çocukların fakirliklerinden yararlanan Başpiskopos, sara hastası bir çocuğa seks karşılığı ilaç parasını ödedi.

FAKİR ÇOCUKLARLA SEKS

İrlanda kilisesinde pedofili skandalı

Son güncelleme: 2 MAYIS 2012 - TSİ 17:03

İrlanda Katolik Kilisesi'nin lideri Kardinal Sean Brady pedofil bir rahip tarafından taciz edilen çocukları polise bildirmediğinin ortaya çıkmasına rağmen istifa etmeyi düşünmediğini söyledi.

Kardinal'in 1975 yılında pedofil rahip Brendan Smyth tarafından tacize uğrayan çocukların isim ve adreslerini elinde bulundurduğu ancak bu listeyi polise ya da çocukların aileleriyle paylaşmadığı BBC'de yayınlanan bir programda ortaya çıkmıştı.

Kardinal Brady tacizi örtbas ettiği yönündeki suçlamaları kabul etmiyor.

Papa: 'Katolik Kilisesi'nin yüzde 2'si pedofil'

13 Temmuz 2014

Papa Francis, İtalyan La Repubblica gazetesine verdiği röportajda Katolik Kilisesi'ndeki her 50 din adamından birinin pedofil olduğunu söyledi.

Papa, çocuk istismarını 'Kilise'ye de bulaşan cüzzam hastalığına' benzetti ve gereken tüm ciddiyeti gösterip istismara karşı mücadele edeceği sözünü verdi.

Hırvatistan'da kiliseye pedofili girdi

Hırvatistan'da bir rahip küçük kızlara sarkıntılık etmekten suçlu bulunarak üç yıl hapse mahkum edildi.

Zagreb

27 Mart— Mahkeme kararı, yüzde 80'ini Katoliklerin oluşturduğu Hırvatistan'da Katolik kilisesinin güvenilirliğine darbe vurdu.

Kutsallık Zırhının Korumasındaki Pedofili

Katolik dünyasında din adamlarına atfedilen kutsallık vasfı yüzünden kendilerine teslim edilen çocukların taciz edilebileceği akla bile gelmezdi; hakkında konuşulduğu zaman tutucu çevrelerin inkâr refleksini tetikleyen bu durum 1950'li ve '60'lı yılların ABD'sinde pedofil bir rahibin sayısı 200'ü bulan sağır erkek çocuğunu çirkin emellerine alet etmesine çanak tutmuştu.

Yeni Söz 11 Mart 2016

Vatikan kiliselerdeki çocuk tecavüzlerine karşı kör ve sağır

Gün geçmiyor ki, bir kilisede henüz bulûğa erişmiş ve reşit olmayan çocuklara yönelik 'pedofili sapkınlığı' ortaya çıkmamış olsun. Film ve belgesellere dahi konu olan kilise sapkınlığına Fransa'da bir yenisi eklendi.

"Sübyancılık mı? *Görmedim-duymadım-bilmiyorum*"

FRANSA PAPAZ SAPKINLIĞI İLE ÇALKALANIYOR

FRANSIZ Lyon Kilisesi'ne bağlı bir papazın 1989 ile 1991 yılları arasında pedofili ile suçlanarak gözaltına alınması ile ortaya çıkan skandal ile ilgili olarak ifadesine başvurulan Lyon Katolik kilisesi kardinali Barbarin, sapıklıktan 8 senedir haberdar olduğunu açıkladı. 'Bir suçu ihbar etmemek'ten hakkında soruşturma başlatılan kardinal, istifa baskısına direniyor. Geçtiğimiz yıl İrlanda'da 1975'den bu yana çok sayıda tecavüz suçu işlediği ortaya çıkan papaz da istifa baskısına direnmişti.

SÜBYANCILIK KİLİSEDE SIRADAN BİR HADİSE

NOUVEL Observateur dergisine konuşan kardinalin sözleri kilisenin sapıklığa bakışını gözler önüne serdi. "Pedofiliye 25 sene önce bakış ile bugünkü mantalite değişikti" diyerek kilisede olup biteni itiraf eden kardinal Barbarin'in Batı Katolik Kiliselerinde, çocuk tecavüzlerinin neredeyse "sıradan" bir hâl olduğu gerçeğini gözler önüne serdi. Kardinal ve kiliselere kamuoyundan ve pedofili mağdurlarından tepki yağdı. Her zaman olduğu gibi Vatikan ise sessizliğini koruyor. ■ 5

SAPIKLIK DİZ BOYU VATİKAN KÖR VE SAĞIR

Geçtiğimiz ay adı Avustralya Katolik Kilisesi içinde çocuklara yönelik cinsel istismar iddialarına karışan ancak kendisi suçlanmayan Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell, "Kilise çok büyük hatalar yaptı" itirafında bulunmuştu. Avustralya'nın Çocuk Cinsel İstismarına Yönelik Kraliyet Komisyonu'na tanık olarak ifade veren Pell de 1960'lı ve 1980'li yıllarda 100'den fazla erkek çocuğa tecavüz eden Papaz Gerald Ridsdale'ın suçlarını gizlemekle suçlanıyor.

Sapkın papazlar engelli çocukları da taciz etmiş

Çocukken cinsel istismara uğrayan engelli Gianni, 67 çocuğun 35 yıl istismara uğradığını belirtirken, o zaman ailesinin bile kendisine inanmadığını söyledi.

Engelli Bisoli Gianni (solda) 7 yıl boyunca tacize uğradığını söyledi. Papaz Tacizini Bitirme Derneği (ECA) üyesi Marco Lodi Rizzini de Vatikan ve Papa'nın kiliselerdeki çocuklara

Katolik dünyasında kiliselerdeki taciz ve tecavüz skandalları bitmek bilmiyor... İtalya'nın Verona kentinde kiliseye ait Antonio Provolo Enstitüsü'nde (İşitme engelliler okulu) çocukken tacize uğrayan engelli 69 yaşındaki Bisoli Gianni, yaşadıklarını üzüntüyle anlattı. Papazların cinsel istismarının 8-9 yaşlarındayken enstitüye girdiği ilk anda başladığını söyleyen Gianni, bu durumun 7 yıl boyunca sürdüğünü belirterek, "7 yıl boyunca 22 papaz ve 1 piskoposun cinsel istismarına maruz kaldım. Odalarda, banyoda, her ortamda her türlü istisma-

AİLEME BANA İNANMADI

Gianni, "O zamanlar İtalya'da bir papazın pedofil olduğu söylemek çok zordu. O dönemlerde sağır bir çocuk olarak iki büyük sorunum vardı. Biri kendimi iyi ifade edemiyordum. İkincisi kendi ailem de bana inanmadı. Çünkü bir papaz cennetten gelen biri olarak görülüyordu. Kimse size inanmıyordu. Vatikan bile yaşananların üzerini örttü. Enstitüde 6 ila 13 yaşlarında 67 çocuk, 1950'den 1985 yılına kadar istismara uğradı" derken 2009'da mahkemeye gidip yaşananları anlattıklarında yine tepki gör-

Milliyet
AVUSTRALYA

"Kilise Çok Büyük Hatalar Yaptı"

Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell, Katolik Kilisesi'nin cinsel istismar iddiaları konusunda "çok büyük hatalar" yaptığını söyledi.

03 Mart 2016 Perşembe 12:41

Avustralya Kardinali: "Kilise Çok Büyük Hatalar Yaptı"

BBC Oturum aç Menü

TÜRKÇE

Haberler | Video | Fotoğraf | Dergi | Spor | Ekonomi | Bilim | Teknoloji | Sağlık

Avustralya Polisi, Katolik Kilisesi'nin en üst en üst düzey üçüncü ismi olan Vatikan Hazinedarı Avustralyalı Kardinal George Pell'e cinsel taciz suçlamaları yöneltti.

29 Haziran 2017

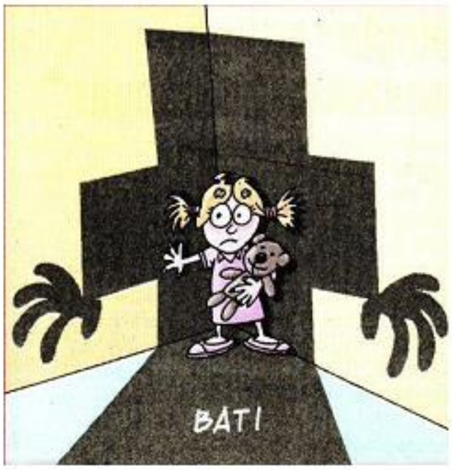

Pedofilinin merkezi Katolik kilisesi

11 Şubat 2017

KİLİSELER SAPIKLARIN YUVASI OLMUŞ

AVUSTRALYA'daki Kraliyet Komisyonu, Katolik kiliselerinde çocuklara yönelik cinsel istismar raporunu yayınladı. Komisyon 1950-2015 arasında ülke genelinde Katolik din adamlarının "en az yüzde 7'sinin" çocuklara cinsel istismarda bulunduğunu tespit ederken, belgelenen vakaların buzdağının sadece görünen kısmı olduğu biliniyor. Rapora göre ülkede 1980-2015 arasında ise 4 bin 444 çocuk istismar edilirken, vakaların ortaya çıkması 33 yıl sürüyor.

PAPA'DAN İTİRAF! KİLİSELER PEDOFİLLERE ÇALIŞIYOR

KİLİSELER rezaletin üstünü örtemeye çalışırken, Katoliklerin lideri Papa Franciscus, 2014'te kendi din adamlarının sapıklığını itiraf etmişti. İtalyan La Repubblica gazetesine konuşan Papa, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 papazdan birinin pedofil olduğunu kabul etmişti. İtiraf dünyayı şoke ederken, Papa'nın açıkladığı oranın dürüst bir itiraftan çok; daha büyük olan rezaleti küçük gösterme gayreti olarak değerlendirildi. Yine de Papa'nın verdiği yüzde 2'lik oran bile dünya genelinde 8 bin sapık Katolik papaza tekabül ediyor.

YOK MU ARTIRAN!

İtirafta bulunan diğer bir isim Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi ise, Papa'nın verdiği sayıyı yukarı çekmişti. 2004- 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk istismarı vakasının raporlandığını açıklayan Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz" demişti.

OSCAR, PAPAZLARIN SAPIKLIĞINA GİTTİ

1950-2002 arasındaki cinsel istismar vakalarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsü ise, Katolik din adamlarının çoğunlukla 8 ila 10 yaş arasındaki erkek çocukları istismar ettiğini ortaya koymuştu. Yine ABD'li Boston Globe gazetesinin 2002 tarihli, "Çok sayıda çocuk yıllarca din adamlarının istismarına maruz kaldı" haberinin etkisiyle çekilen Spotlight filmi, geçen yıl Oscar almıştı. Haber 2004'te rahiplerin sapıklıkları üzerine bir raporun yayımlanmasına yol açmıştı. ABD Piskoposlar Konferansı, ABD'de 1950 - 2002 arasında tam 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığını belgelemiş, mağdurların çoğunluğunun 11-17 yaş arasındaki erkek çocuklar olduğu bildirilmişti.

PEDOFİLLERİN DİĞER VATANI ALMANYA

ABD gibi Almanya da pedofillerin rahatça hareket ettiği bir ülke. Yakın bir tarihte Katolik kilisesinin tarihi korosu Regensburger Domspatzen ile papazların 422 çocuğu yıllarca istismar ettiği ve şiddet uyguladığı ortaya çıktı. Almanya'nın Haren, Krefeld, Bamberg Augburg, Münih ve Freising şehirlerinde de üst üste yüzlerce istismar vakası yaşandı. Alman makamlar hadiselerin üstünü örtemeye çalışırken, pedofil bir rahip zaman aşımı kılıfıyla tahliye edilip, para cezası ile paçayı kurtarmıştı.

İRLANDA'DA 'CİNSEL İSTİSMAR RİTÜELİ'

Diğer bir Avrupa ülkesi İrlanda'da, 1975-2004 arasını ele alan 2009 yılı raporunda Dublin başpiskoposunun yönetimindeki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkililerince gizlendiği belirlendi. Bu dönemde 100'den fazla papazın çocukları istismar ettiği, binlerce çocuğun "sıklıkla ve ritüel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi.

BM'NİN VATİKAN RAPORU

Katolik kiliselerinin durumunu raporlayan bir başka kurum da Birleşmiş Milletler oldu. BM Çocuk Hakları Komitesi, 2014 tarihli raporunda "Vatikan'ın sistematik kararlarla geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığını" tespit etti. Rapor karşısında sıkışan Vatikan'ın yüzlerce papazı görevden almasına karşın, sapık Katolik papaz sayısının çok daha fazla olduğu düşünülüyor.

PEDFOİLİ BATI İÇİN 'HAYAT BİÇİMİ' OLMUŞ!

Bahsi geçen vakalar dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesi ile birlikte bazı Afrika ülkelerindeki kiliselerde de benzer rezaletlerin yaşandığı basına yansıdı. Kilise skandalların üstünü örtmek için olağanüstü bir çaba göstermesine karşın, mızrağın artık çuvala sığmadığı durumlarda ise kamuoyu tepkisini bastırmak için göstermelik cezalar veriyor. Vatikan temsilcisi Başpiskopos Jozef Wesolowski, Ağustos 2013'te çocuk istismarı suçundan görevinden alınmış, bilgisayarından 100 bin çocuk pornosu çıkmıştı. Wesolowski çocuk istismarından Vatikan'da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi olurken, Vatikan yönetimi Wesolowski'nin evinde "doğal yollardan" ölü bulunmasıyla rahat bir nefes almıştı!

BELÇİKA'DA İNTİHARLAR

Belçika'da yaşanan olaylar üzerine polis, Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. 1960-1980 arasında en az 500 çocuğun istismara uğradığı tespit edilirken, 2010 tarihli bir başka araştırmada ise rahiplerin 1950-1980 arasında en az 475 çocuğu istismar ettiği kaydedildi. Raporda 13 kurbanın intihar ettiği, 6 kurbanın da intihara teşebbüs ettiği bilgisi yer aldı.

30 çocuğa tecavüz eden rahip, suçsuz bulundu

Facebook'ta Paylaş | Twitter'da Paylaş | 24

- Meksika'da yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 kız çocuğuna tecavüz eden rahip Jose Garcia Ataulfo, Katolik kilisesi tarafından yürütülen yargılama sürecinin sonunda suçsuz bulundu.
- Çocuklardan birinin ailesinin, rahibi Vakitan'a şikayet etmesine rağmen şikayetin geri çevrilmesi üzerine halk, Katolik kilisesinin önünden ayrılmayarak protestoya geçti.
- Ayrıca rahip Ataulfo'nun AİDS hastası olduğu ifade edildi.

Hürriyet 30 çocuğa tecavüz eden AIDS'li rahip suçsuz bulundu! 02.10.2016

Katolik kilisesinde istismar: 9 yaşındayken...

AA | 10 Şubat 2017 Cuma - 12:16 | Son Güncelleme : 10.02.2017 - 15:09

Avustralya'da Katolik Kilisesinin cinsel istismar mağduru Nagle: "Cinsel istismara uğradığımda 9 yaşında bir çocuktum.

Skandal! Katolik rahiplere cinsel istismar suçlaması

AA | 06 Şubat 2017 Pazartesi - 14:36 | Son Güncelleme : 06.02.2017 - 14:42

Avustralya'da 1950-2015 yıllarında görevli Katolik rahiplerin yüzde 7'si, çocuklara cinsel istismarda bulunmakla suçlanıyor

1980-2015 yıllarında 4 bin 444 çocuğun cinsel istismara uğradığına işaret eden Furness, taciz vakalarının ortaya çıkmasının yaklaşık 33 yıl sürdüğünü belirtti.
Furness, tacize uğradığı belirlenen 4 bin 444 çocuktan kızların yaş ortalamasının 10,5, erkek çocuklarının ise 11,5 olduğu kaydetti.
Komisyon raporu, en kötü muamelenin, savunmasız çocukların bulunduğu okulları ve evleri işleten "abiler" tarafından yapıldığını gösterdi.

Komisyon, mart ayında Vatikan Ekonomi Bakanı ve Avustralya Kardinali George Pell'in itiraflarıyla ortaya çıkan çocuk tacizlerini araştırmak üzere kurulmuştu.

'Utanç içindeyiz'

ABD'nin Pennsylvania eyaletinde 300'den fazla Katolik din adamının en az bin çocuğa cinsel tacizde bulunduğunu ortaya koyan jüri raporuna ilişkin Vatikan'dan yapılan ilk açıklamada, "Bu korkunç suçlar karşısındaki hisler iki kelimeyle ifade edilebilir:

18 Ağustos 2018

ABD'de skandal! Binden fazla çocuğa...

AA | 15 Ağustos 2018 Çarşamba - 1:14 | Son Güncelleme : 15.08.2018 - 1:17

Pennsylvania'da Roma Katolik kilisine ait yüzlerce rahip binden fazla çocuğa cinsel istismarda bulunmakla suçlandı

1128

Çocuklara dönük cinsel taciz skandalını soruşturan piskopos da 'çocuk istismarcısı' çıktı

14 Kasım 2019

ABD'de Katolik rahiplerin çocuklara dönük cinsel istismar iddialarını soruşturan piskopos Nicholas DiMarzia, çocuk istismarı ile suçlandı.

ABD'de kiliseye cinsel taciz davaları artabilir, iflas seçeneği masada

ABD'nin bazı eyaletlerinde, Katolik kiliselerinde yaşanan cinsel istismar olaylarında zaman aşımının kaldırılmasının ardından 5 bin yeni davanın gündeme gelebileceği ve mağdurlara ödenecek tazminatların 4 milyar doları bulabileceği bildirildi.

3.12.2019 08:09:19

Associated Press'in (AP) araştırma haberinde, kiliselerdeki cinsel taciz iddialarıyla ilgili 15 eyalette zaman sınırlamasının kaldırılmasının ardından mağdurların hukuki süreçleri başlatmalarının beklendiği belirtildi.

AP'nin bazı avukatlar ve kilise cinsel istismar izleme örgütüyle görüştüğü kaydedilen haberde, ülkede Katolik kilisesine yönelik en az 5 bin yeni cinsel taciz davasının açılacağının tahmin edildiğine dikkati çekildi. Haberde, davaların açılması halinde mağdurlara ödenecek tazminatların da 4 milyar doları bulabileceğine işaret edildi.

KATOLIK KILISESI ENDIŞELI

Katolik Kilisesinin eski davaların gündeme gelmemesi için eyalet meclislerinde milyonlarcı dolar harcayarak lobi çalışması yaptığı halde başarılı olamadığı kaydedilen haberde, kiliselerde tacize uğramış ve halen hayatta olan kişilerin şikayetini dile getirmesine imkan tanıyan "geriye dönük inceleme penceresi" uygulamasının yürürlüğe konulduğu belirtildi.

Özellikle Katolik nüfusun yoğun olduğu New York, Kaliforniya ve New Jersey gibi eyaletlerde, cinsel taciz mağdurları için zaman aşımının kaldırılarak 1 ila 3 yıl aralığındaki "geriye dönük inceleme penceresi" hakkının Katolik kilisesini endişelendirdiği vurgulandı.

ABD'de cinsel istismar skandalı

20.05.2022 - 12:40 | Haber Kaynağı: CNN TÜRK

Katolik kilisesinin cinsel istismar skandalı bu kez ABD'den geldi. New Mexico eyaletindeki Santa Fe Başpiskoposluğu, din adamlarının çocuk istismarı davaları nedeniyle 121,5 milyon dolar tazminat ödemeyi kabul etti.

VATAN ÇALIŞMA HAYATI GÜNDEM ŞAMPİY10 SİYASET EKON

Kanada'da kilise okulu bahçesinde 751 çocuğun cesedi bulundu

24 Haziran 2021

150 binden fazla yerli çocuğun ailelerinden zorla alınarak yerleştirildiği kiliselere ait yatılı okullarda, bu çocukların büyük bölümü rahip, rahibe ve diğer öğretmenler tarafından fiziksel, cinsel ve psikolojik şiddet ve istismara maruz bırakıldı.

Ülkede 2010'da kurulan Hakikat ve Uzlaşma Komisyonu'nun kayıtlarına geçen istismarların yanısıra bazı çocukların üzerinde tıbbi deneylerde kobay olarak kullanıldığı belirlendi. Federal hükümet, binlerce çocuğun açlık, soğuk ve tıbbi deneyler sonucu hayatını kaybettiği yatılı kilise okullarında yaşananlar için, 2008 yılında mağdurlardan resmen özür dilemişti.

İspanyol El Pais gazetesinin cinsel istismar vakalarını araştıran ekibinin başında olan İspanyol gazeteci Inigo Dominguez, kiliselerdeki çocuk istismarlarının istenilen düzeyde araştırılmadığını söyledi.

Kiliselerdeki taciz-tecavüzler sanılandan 20 kat daha fazla

Batı dünyasında, 2002 yılında ortaya dökülen kiliselerdeki taciz ve tecavüz vakaları gündemdeki yerini koruyor. Din adamlarının 'kiliseyi korumak', mağdurların ise 'toplum baskısı'ndan dolayı sessizlik duvarı ördüğünü ifade eden İspanyol gazeteci Inigo Dominguez, "Biz 3,5 yılda gazeteci olarak, önceden bilinenden 20 kat daha fazla cinsel istismar mağduru olduğunu ortaya çıkardık. Bu araştırmayı devlet yapsa kim bilir neler ortaya çıkacak?" dedi. • 5'TE

Nobel ödüllü Katolik rahip 'cinsel istismarla' suçlandı

Nobel Barış Ödülü sahibi Katolik din adamı Carlos Filipe Ximenes Belo, Doğu Timor Başpiskoposluğu görevini yürüttüğü 1990'lı yıllarda küçüklere "cinsel istismar" yapmakla suçlandı.

İŞ 29.09.2022 22:36 • GÜNCELLEME 29.09.2022 22:50 / + Aa -

Papa: 50 din adamından biri pedofil. Kiliselerin cinsel istismar olaylarıyla anıldığı birçok olayda din adamlarının korunduğu, olayların üstünün örtüldüğü iddia edildi. Ancak bazı olaylarda din adamları kiliseden uzaklaştırıldı. Katolik dünyasının lideri Papa Franciscus da 2014'te verdiği bir röportajda, bazı din adamlarının çocuk istismarına karıştığını kabul etmişti. Papa, İtalyan La Repubblica gazetesine verdiği röportajda, Katolik Kilisesi'ndeki her 50 din adamından birinin pedofil olduğunu söylemişti. Dünya genelinde kiliseye bağlı yaklaşık 414 bin din adamı bulunuyor. Papa'nın sözünü ettiği yüzde 2'lik oran yaklaşık 8 bin kişiye karşılık geliyor. Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'i Vatikan'ın BM Temsilcisi Başpiskopos Silvano Tomasi de benzer bir oran vererek Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını doğrulamıştı. Tomasi, 2004 ile 2014 arasında Vatikan'a 3 bin 400 çocuk

istismarı vakası rapor edildiğini, bu çerçevede Vatikan'ın 848 papazı görevden aldığını, 2 bin 572 papaza da hayat boyu kefaret cezası verildiğini açıklamıştı. Tomasi, "Son 50 yılda Katolik rahiplerin yüzde 1 ile yüzde 5'inin cinsel istismar vakalarına karıştığını biliyoruz." ifadesini kullanmıştı. Katolik Kilisesi'ne bağlı din adamlarının karıştığı cinsel istismar olaylarını araştıran ABD'nin John Jay Enstitüsünün 1950 ile 2002 arasına yönelik incelemesinden de çarpıcı sonuçlar çıkmıştı. Katolik Kilisesi'ndeki çocuk istismarlarıyla ilgili 2004 yılı raporunda, din adamlarının istismar ettiği çocukların çoğunlukla erkek ve bunların yüzde 85'inin 8 ila 10 yaşında olduğu belirtilmişti. Oscar ödüllü filme konu oldu: Katolik Kilisesi'nin dünyanın birçok ülkesinde yüzbinlerce din adamı bulunuyor. Birçok ülkede de özellikle çocuklara yönelik istismarı içeren çok sayıda vaka basına yansıyor. Bunlardan en çok bilineni ve filmlere de konu olanı ABD'de yaşandı. Geçen yıl en iyi film dalında Oscar ödülü kazanan "Spotlight" filminde de aktarılan 2002'deki olayda Boston Globe gazetesi, çok sayıda çocuğun yıllarca din adamlarının istismarına maruz kaldığını ortaya çıkardı.Gazetenin yarattığı etki üzere 2004 yılında rahiplerin çocuklara karşı cinsel istismarları hakkında rapor yayımlandı. ABD Piskoposlar Konferansının yaptırdığı araştırmada, ABD'de 1950 ile 2002 arasında 10 bin 667 çocuğun 4 bin 392 rahip tarafından cinsel tacize uğradığı açıklandı. Rapora göre, mağdurların büyük çoğunluğu 11-17 yaş aralığındaki erkek çocuklardan oluşuyordu. Almanya'da yüzlerce vaka:Çok konuşulan olaylardan bazıları da Almanya'da görüldü. Almanya'da 2010'da Katolik Kilisesi'nin tarihi korolarından "Regensburger Domspatzen" ile kilisenin okulunda papaz ve öğretmenlerin 422 çocuğa yıllarca cinsel tacizde bulunduğu, şiddet uyguladığı ortaya çıktı. Dava sürecinde 13 papaz cinsel istismar nedeniyle mahkum edildi.Almanya'nın Haren şehrinde 1996 yılında bir Katolik rahibin 227 cinsel istismar vakası ortaya çıktı. Hapis cezasına çarptırılan rahip şartlı tahliye edildi ve para cezasına mahkum edildi. Krefeld şehrinde 2002'de pedofil ağına mensup bir rahip, 1990'lı yıllarda çocuklara istismarlarda bulunduğunun ortaya çıkması üzerine yargılanarak 4 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Bamberg şehrinde, 2008'de bir Katolik erkek yatılı okulundaki rahibin 1978-1984 yılları arasında çocuklara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. Rahibe karşı açılan dava ise zaman aşımı sebebiyle düştü. Kilise, 2012 yılında rahibi emekli yaparak görevinden aldı. Almanya'da 2010'da açıklanan bir raporda ise 15 papazın en az 100 çocuğa şiddet uyguladığı ve istismarda bulunduğu belirtildi. Aynı yıl Augsburg bölgesinde 1946-2003 arasında meydana gelen 34 cinsel istismar vakası, Münih ve Freising bölgesinde 159 rahibin 1945 ve 2009 arasındaki 365 cinsel istismarı gün yüzüne çıktı. İrlanda'da üstü örtülmüş: İrlanda'da ise 2009'da yayımlanan bir raporda, 1975-2004 arasında Dublin başpiskoposunun yönetimi altındaki bölgelerde çocuk istismarı vakalarının kilise yetkilileri tarafından gizlendiği ifade edildi. Raporda, yaklaşık 40 yıllık dönemde 100'den fazla papazın çocuklara karşı cinsel istismar ile suçlandığı, binlerce çocuğun "sıklıkla ve ritüel haline gelmiş" şekilde istismara uğradığı kaydedildi.İrlanda Ulusal Çocukları Koruma Kurulunun 2016 raporuna göre, 1975 yılından beri çocuklara karşı cinsel istismarda bulunduğu düşünülen 325 zanlıdan sadece 9'u tutuklandı. Aynı kurulun bir başka araştırmasında, cinsel istismarla suçlanan 101 zanlının 49'unun öldüğü, 34'ünün hala papaz olarak görevine devam ettiği ve sadece 18'inin papazlığı bıraktığı belirtildi. Bu zanlılar toplamda 432 ayrı istismar vakasıyla suçlandı. Belçika'da intiharlar: Belçika'da ise polis, küçük yaştakilere cinsel istismar davası kapsamında Katolik Kilisesi'nin Anvers, Hasselt ve Mechelen kentlerindeki merkezlerini bastı. Ülkede 1960-1980 döneminde 500 civarında çocuğa cinsel istismar iddialarını soruşturan federal savcılık cinsel istismarlarda Katolik Kilisesi'nin oynadığı muhtemel rolü araştırıyordu. Kilise yetkilileri, daha önce ölmüş bazı papazlara ait dosyaları savcılığa teslim ettiklerini açıkladı. Yine Belçika'da 2010 yılında yayımlanan bir araştırmada, Katolik Kilisesi rahiplerinin 1950 ila 1980 yıllarında en az 475 çocuğa cinsel istismarda bulunduğu belirtildi. Kurbanların 10 ila 14 yaş aralığında ve üçte birinin kız olduğu belirtildi. Kurbanlardan 13'ünün intihar ettiği 6'sının ise intihar teşebbüsünde bulunduğu vurgulandı. Bunların dışında Fransa, Çekya, Hollanda gibi birçok Avrupa ülkesinin yanı sıra bazı Afrika

ülkelerinde de benzer pek çok vaka basına yansıdı. Bu olayların kimisinde suçlanan din adamları çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken kimi olayların üstünün örtüldüğü eleştirileri getirildi. Başpiskopos yargılandı: Vatikan’ın Dominik Cumhuriyeti’ndeki temsilcisi ve diplomatı kabul edilen Başpiskopos Jozef Wesolowski Ağustos 2013’te çocuk istismarı suçundan görevinden alındı. Polonya kökenli başpiskoposun bilgisayarında 100 bin adet çocuk pornosu verisi çıktı. Wesolowski’ye 7 çocuğa da cinsel istismarda bulunduğu suçlaması yöneltildi. Wesolowski, çocuk istismarı suçlamasıyla Vatikan’da mahkeme önüne çıkan ilk ve en üst düzey kilise temsilcisi oldu. Başpiskopos Wesolowski, ev hapsindeyken Vatikan'daki evinde ölü bulundu. Ölümünün doğal yollardan kaynaklandığı açıklandı. BM'nin Vatikan raporu: Birleşmiş Milletler (BM) de Katolik Kilisesi görevlilerinin çocuk istismarları hakkında 2014’t bir rapor yayımladı. BM Çocuk Hakları Komitesi, çocuk istismarında bulunmakla suçlanan bütün rahiplerin Vatikan tarafından derhal görevden uzaklaştırılması gerektiğini belirtti.Komite, Vatikan'ı aldığı sistematik kararlar nedeniyle geçen 10 yılda papazlara, on binlerce çocuğa tecavüz ve tacizde bulunma ortamı sağladığı suçlamasını getirdi. Vatikan ise 2014 yılının ocak ayında 400 papazın önceki iki yılda çocuklara cinsel istismar suçlaması nedeniyle eski Papa 16. Benediktus tarafından papazlık görevinden çıkarıldığını kabul etti.Ancak kiliseye yönelik eleştirilerde bu sayının çok daha fazla olması gerektiği dile getirildi. (Basından, 09 Şubat 2017)

Yeni akit

HRİSTİYAN BATI PEDOFİLİ BATAKLIĞINDA

Meksika'da katolik kilisesinde rahip olarak görev yapan Jose Garcia Ataulfo, yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 kıza tecavüz etmesine rağmen, kilise tarafından affedilmesi, Hristiyan ahlakının çürümüşlüğünü gözler önüne serdi.

Meksika'da yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 kıza tecavüz eden Jose Garcia Ataulfo isimli rahibin Katolik Kilisesi tarafından affedildiği ortaya çıktı. Sapkın rahibin AIDS olduğu ve hastalığı küçük kızlara da bulaştırdığı bildirildi. Meksika'da patlak veren bu skandal, Hristiyan Batı dünyasının içine düştüğü pedofili bataklığını tekrar gündeme getirdi. Batı'da, 18 yaşın altında her on çocuktan biri cinsel istismara uğruyor. Kız çocuklarının yüzde 13.4'ü, erkek çocukların ise yüzde 5.7'si cinsel istismara maruz kalıyor.

Bir sene sonra:

Pedofili rahip çarmıha gerildi

Meksika'da 5-10 yaş aralığında 30 kız çocuğuna tecavüz eden rahip, kilisenin önünde çarmıha gerildi. AIDS hastası olan Jose Garcia Ataulfo isimli rahip, geçtiğimiz yıl Katolik Kilise'si tarafından affedilmişti.

Haber Merkezi · 13 Haziran 2018, 14:24 · Son Güncelleme: 13 Haziran 2018, 14:40 · Yeni Şafak

Meksika'da HIV pozitif bir rahip, yaşları 5 ile 10 arasında değişen 30 farklı kız çocuğuna tecavüz etmiş, ancak ülkedeki başpiskoposluk Jose Garcia Ataulfo adlı papazı suçsuz bulmuştu.

Vatikan’ı sarsan eşcinsel skandalı

07 Temmuz 2017 Cuma - 2:30 | Son Güncelleme : 07.07.2017 - 2:30

Vatikan polisinin geçtiğimiz ay, Papa’ya yakın isimlerden Kardinal Coccopalmeiro’nun yardımcısını, evinde eşcinsel grup seks partisi düzenlerken suç üstü yakaladığı ortaya çıktı.

INTERNETHABER   GÜNCEL   POLİTİKA

Belçikadan rezil yakıştırma

Eklenme Tarihi: 28.03.2007

Valon Eğitim Bakanı Marie Arena'nın inisiyatifinde hazırlanarak ilk ve orta dereceli okullardaki tüm öğrencilere dağıtılan kitapçıkla eşcinselliğin aslında 'kötü' bir şey olmadığı ve tarihte de başarılı olmuş birçok ünlünün eşcinsel olduğunun altı çiziliyor.

Tarihte meşhur eşcinsel ünlüler listesinde Büyük İskender'den Sezar'a, Leonardo da Vinci'den 11. ve 15. yy'da yaşayan Katolik Kilisesi'nin ruhani liderleri Papa IX. Benoit ile Papa III. Jules gibi isimler dikkat çekiyor.

İtalya'nın Sicilya adasında bir rahip, küçük yaştaki çocuklara cinsel tacizde bulunduğu iddiasıyla gözaltına alındı.

55 yaşındaki rahip Pio Guidolin, Catania'daki bir kilisede görev yaptığı sürede en küçüğü 14 yaşında olan çocukları, pozisyonunu kullanarak taciz etmekle suçlanıyor.

Guidolin'in, yaşadıkları şahsi olaylar nedeniyle zor durumda olan çocukları hedef aldığı iddia ediliyor.

Rahibin bu çocukları, "iç sıkıntılarından kurtulma" ve "günahlarından arınma" vaatleriyle cinsel eylemlere zorladığı belirtiliyor.

İtalyan basınındaki haberlere göre rahip, çocuklarının durumundan şüphelenen ve şikayetçi olmak isteyen ebeveynleri de "mafya bağlantılarını kullanmakla" tehdit ediyordu.

Rahip Guidolin bu sebeplerle, küçük yaştaki çocuklara ağırlaştırılmış cinsel tacizde bulunmakla yargılanacak.

Guidolin, hakkındaki iddialar nedeniyle Katolik Kilisesi tarafından Catania'da görev yaptığı Santa Croce Kilisesi'nden uzaklaştırmış ve yetkileri elinden alınarak başka bir bölgeye gönderilmişti.

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VİDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA YAZARLAR LEZİZZ

Dünya hurriyet.com.tr/Dış Haberler | 09.10.2018 - 13:46, Son Güncelleme: 09.10.2018 - 13:47

Papa kilise skandallarından şeytanı sorumlu tuttu

Katolik Kilisesi lideri Papa Francis, şeytanın gerçekte var olduğunu ve Roma Katolik Kilisesi'ni baltalamak için fazla mesai yaptığını söyledi.

CİNSEL İSTİSMAR RAPORU

ABD Pensilvanya'da bir jüri heyetinin Katolik Kilisesi'ndeki cinsel istismar iddialarıyla ilgili yürüttüğü soruşturmanın ardından hazırladığı rapor, geniş yankı bulmuştu. Raporda, Katolik Kilisesi'nden 300 rahibin 70 yıl boyunca bin çocuğa cinsel istismarda bulunduğu belirtilmişti.

Söz konusu rapor 2002 yılında Boston Globe gazetesinin cinsel istismar haberinden bu yana ABD'de Katolik Kilisesi'ndeki cinsel istismar vakalarıyla ilgili kamuoyuna yansıyan en kapsamlı belge kabul ediliyor.

Hürriyet com.tr GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VİDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA

Gündem Haber Giriş: 18.08.2003 - 00:00 | Son Güncelleme: 18.08.2003 - 00:01

Vatikan'ın seks örtbası

Vatikan'ın 40 yıl önce dünyadaki tüm piskoposluklara gönderdiği gizli bir mesajl papazlara cinsel suçların örtbas edilmesi talimatı verdiği ortaya çıktı.İngiltere'de pazar günleri yayınlanan Observer gazetesinin ele geçirdiği, 1962 tarihli Papa 23. John'un mühürünü taşıyan mektupta "cinsel suçları örtbas edin, aksi halde kiliseden atılırsınız" tehdidi bulunuyor.Dünyadaki tüm piskoposlara birer kopyası gönderilen 69 sayfalık Latince belgede, papazların yanlarındaki rahip adayı gençlerle eşcinsel ilişkilerinden tutun da hayvanlarla cinsel ilişkilere kadar işledikleri tüm suçların gizli tutulması isteniyor.Belge, kilisede cinsel istismara uğrayan çocukların İngiliz avukatlarının tepkisini çekti. Avukat Richard Scorer, "Katolik Kilisesi'nin cinsel suçları örtbas ettiğinden ve kurbanları da susturduğundan her zaman şüphe ediyorduk. Konuşanları kiliseden atma tehdidi skandalın boyutlarını gösteriyor" dedi.

Eşcinsel ABD piskoposu Gene Robinson kocasından boşanacak

4 Mayıs 2014

Gene Robinson (R), Mark Andrew'a (solda) "sonsuza kadar minnettar olacağını" söyledi

ABD Piskoposluk Kilisesi'ndeki ilk açık eşcinsel piskopos Gene Robinson, 25 yıllık ortağından boşandığını açıkladı.

Katolikler malum,
bunlarda
protestan ve ortodoks

Yunanistan'da Kilise Skandalı Derinleşiyor

27 Şubat 2005

Yunanistan haftalardır kilisedeki skandallar zincirine kilitlendi. Her gün yeni bir bilgi ve belge ortaya atılıyor ve skandallar kar topu gibi büyüyor. Bütün Yunanistan herşeyi unuttu kilisenin temizlenmesini konuşuyor.

Yunan Ortodoks Kilisesi tarihin en büyük depremiyle sarsılıyor. Skandallar zincirinde herşey var. Eşcinsellik, uyuşturucu ve ve tarihi eser kaçakçılığı iddiaları dahil. Ve bütün skandallar dönüp dolaşıp Yunan Ortodoks Kilisesinin başı olan Başpiskopos Hristodulos'u üstünde düğümleniyor. Olay öylesine büyüdü ki Yunan tarihinde ilk kez bir Başpiskopos istifaya zorlanıyor. Yunan medyası tarihinde ilk kez, bir zamanlar Cumhurbaşkanından bile populer olan Başpiskopos Hristodulos'u istifaya çağırıyor.

"Evlilik müessesesinin yasaklanması, din adamları sınıfının oluşturulması bu rahip statüsünden olan insanların kaldırmayacağı yükleri onlara yüklemek anlamına gelir ki tarih bu sınıfın sapıklık ve aşırılıkları ile her zaman mücadele etmek zorunda kalmışlardır."

Milliyet Son Dakika Gündem Ekonomi Dünya Yazarlar UzmanPara Skorer Pembenar Cadde Menü

Son dakika! Meclis cinsel saldırıya uğrayan D.K.'yı dinledi! Benimle alay ettiler

TBMM Hazırlık Komisyonu, HDP'den ihraç edilen Mardin Milletvekili Tuma Çelik'in, cinsel saldırıda bulunduğu iddia edilen D.K. adlı kadını dinledi. D.K. HDP milletvekillerinin kendisiyle alay ettiğini ve "Sana doktor göndereceğiz" dediklerini ifade etmiş.

D.K. olayı intikal ettirdiği Süryani Federasyonları Başkanı E.T.'nin de olayın duyulmaması için kendisini tehdit ettiğini söylemiş. Bu olay nedeniyle eşinden boşandığını anlatıp "O günden beri nefes alamıyorum" diye konuşmuş.

HDP MİLLETVEKİLLERİ 'OLAYI KAPAT' DEMİŞLER

Cinsel saldırı mağduru D.K., Meclis'te milletvekillerinin sorularını yanıtladı. Üç çocuk annesi olduğunu ve bu olaydan dolayı çok sarsıldığını anlatan D.K., olay üzerine HDP Mardin milletvekilleri Ebru Günay ve Pero Dündar'dan yardım istediğini anlatmış. HDP'nin iki kadın milletvekilinin kendisine sahip çıkmadığını, "İki kadın milletvekili bana 'olayı kapat' diyerek vazgeçirmek

BBC NEWS | TÜRKÇE

Haberler Video Dergi Spor Ekonomi Bilim Teknoloji Sağlık

Tacizi itiraf eden rahip, bakım evine müdür oldu

22 Mart 2015

Geçmişte çok sayıda erkek çocuğuna cinsel tacizde bulunduğunu itiraf eden Hollandalı Katolik Rahip Cornelio'nun, halen Brezilya'da çocuklarla birlikte çalıştığı ortaya çıktı.

Rahip Cornelio, kiliseye ait gündüz bakım merkezinde görev yapıyor ve gün boyu çocuklarla birlikte zaman geçiriyor.

Katolik Kilisesi'nin, taciz olaylarından haberdar olmasına rağmen hiçbir yaptırımda bulunmadığı belirtiliyor.

Hollandalı misyoner rahiplerin Antiller, Çin ve Şili'de çok sayıda taciz ve istismar olayına karıştıkları kaydediliyor.

Kenyalı çocuklara cinsel istismardan yargılanan ABD'li misyoner suçunu kabul etti

Kenya'da bir yetimhane işlettiği sırada kız çocuklarına cinsel istismarda bulunduğu iddiasıyla yargılanan ABD'li misyoner Gregory Dow, suçunu itiraf etti. The Daily Nation gazetesinin haberine göre, Pennsylvania'daki federal mahkemede yargılanan ve suçunu kabul eden 61 yaşındaki Dow için 15 yıl 8 ay hapis cezası istendi. 17.6.2020

Yetimhanedeki çocuklara tecavüz!

24 Temmuz 2014 Perşembe - 10:38 | Son Güncelleme : 24.07.2014 - 10:41

Kenya'ya misyonerlik amacıyla giden Amerikalı Matthew Durham'ın görev yaptığı yetimhanelerde erkek ve kız çocuklara tecavüz ettiği ortaya çıktı.

Paylaş Tweet

Tecavüz, sapıklık onlarda (Devamı, "Dinsiz ahlak olur mu?" ve "Batı Medeniyeti" adlı yazılarımızda) ama kadın düşmanı (!) ilan edilen yine biziz?!

Katolik piskoposların cinsel istismar olaylarını aydınlatmak için kurulan sitelerden

Suçlanan "piskoposlardan" bazıları

SPORTS DAY: Rangers' 9th-inning rally comes up short in 8-5 loss to Reds

The Dallas Morning News

CATHOLIC BISHOPS AND THE SEX ABUSE SCANDAL

Key findings

A five-page report

Bishops conference

Web search

Two-thirds of bishops let accused priests work

Spokesman: 'Prudent decisions' made amid abuse allegations

Papa ilk kez kabul etti: Rahibeler cinsel istismara uğruyor

06 Şubat 2019

Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, Katolik din adamlarının rahibelere cinsel tacizde bulunduğu iddialarını ilk kez kamu önünde kabul etti.

"Bunu yapan rahipler, hatta piskoposlar bile oldu. Ve bu hala devam ediyor. Uzun süredir bu konu üzerinde çalışıyoruz. Bazı din adamlarını görevden uzaklaştırdık, bir yozlaşma türü olan bu fenomenin görüldüğü bazı cemaatleri lağvettik. Daha fazlasını yapmak gerekir mi? Evet. Bunu istiyor muyuz? Evet."

Geçen yıl Hindistan'da bir Katolik rahibe, bir piskoposu kendisine tecavüz etmekle suçlamış, Katolik Kilisesi'nin de defalarca yardım istemesine rağmen hiçbir adım atmadığını belirtmişti. Şili'de de bir grup rahibenin din adamlarına yönelik cinsel taciz suçlamaları üzerine geçen Aralık ayında Vatikan bir soruşturma başlatmıştı.

İspanya'da ilk evli rahip

İspanya'da evli ve iki çocuklu bir kişi ilk kez Katolik bir rahip olarak cüppe giydi.

22 Ağustos, 2005

Kanarya Adaları'ndan Tenerife'in piskoposu, eskiden Anglikan kilisesi bünyesinde rahiplik yapan David Gliwitzki'nin İspanyol kilisesi bünyesinde rahiplik yapabilmesi için yetki verdi.

Katolik inancı rahiplere evlilik izni vermiyor

Katolik kilisesi normalde, rahiplerin bekar bir yaşam sürmesini şart koşuyor.

Tenerife piskoposu ise, Peder Gliwitzki'nin evliliğe izin veren Anglikan kilisesi mensubuyken evlendiğini ve daha sonra mezhep değiştirdiğini vurguladı ve bunun istisnai bir durum yarattığını savundu.

'Rahipler evlenmek istiyor'

Yeni yapılan bir araştırma Almanya'daki Katolik din adamlarının büyük bir kısmının evlenme yasağından memnun olmadığını ortaya koydu.

Alman Piskoposlar Konferansı'nın 2014 Sonbahar Toplantısı'ndan bir kare... 18.04.2015

Münih Üniversitesi Kliniği'nden Profesör Eckhard Frick başkanlığında bir grup bilim insanı, şimdiye dek benzeri görülmemiş bir araştırmaya imza attı. Sonuçları Berlin'de kamuoyuna sunulan araştırmanın, Katolik Kilisesi üzerinde uzun vadede çok ciddi etkilerinin olacağı tahmin ediliyor.

Araştırma, Katolik din adamlarının büyük bir kısmının evlenme yasağı nedeniyle büyük zorluk çektiğini ortaya koydu. Araştırmaya katılan rahiplerin dörtte biri, kariyerlerine yeniden başlama şansları olsa, evlenme yasağı olan bir yaşamı tercih etmeyeceğini belirtti. Diğer bir dörtte biri de kararsız olduğunu kaydetti. Rahiplerin yarısı ise evlenme yasağını da içeren bir yaşamı yeniden seçeceklerini ifade etti.

Papa'dan SÖZDE ermeni soykırımına destek

Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayinde, "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapılmıştır" dedi. 13 Nisan 2015

Katoliklerin dini lideri Papa Francis, 1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle Vatikan'da düzenlenen ayinde, "20. yüzyılın ilk soykırımı Ermenilere yapılmıştır" dedi.
1915 olaylarının 100. yıl dönümü nedeniyle bugün Vatikan'da bulunan Aziz Petrus Bazilikası'nda ayin düzenlendi. Ayinde Ermeni cemaatine seslenen Katoliklerin dini lideri Papa Francis, "Son yüzyılda insanlık üç büyük trajedi yaşamıştır. İlk trajedi olan 20. yüzyılın ilk soykırımı Ermeni toplumuna yapılmıştır" dedi. Papa, diğer büyük trajediler arasında Nazilerin işlediği suçları ve Ruanda, Kamboçya, Burundi ve Bosna'da yaşananların yer aldığını ifade etti.
Ayine Ermenistan Cumhurbaşkanı Serj Sarkisyan, Dünya Ermeniler ruhani lideri ve Ermeni Apostolik Kilisesi Katalikoso II. Karekin ve Kilikya Katolikosu I. Aram da katıldı.

papa savaşa destek

1139

Resmin tamamı: https://islamicevaplar.files.wordpress.com/2016/04/kilise-skandal-2.jpg

Erkek kılığına girip Papa seçilen kadın

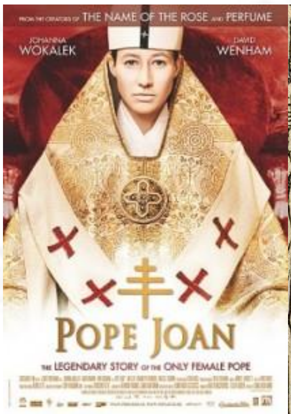

Kilise tarihinde utançla hatırlanan pek çok hadise var ama 'Kadın Papa' olayı gerçekte bir sahtekârlık hikâyesi.9. yüzyılda evlatlık olarak dindar bir ailenin yanına yerleştirilen İngiliz kızın hayatı gezgin bir rahibin kendisine âşık olup kaçırmasıyla değişti. Bir din adamının yanında kadınla dolaşmasının iyi karşılanmayacağı düşüncesiyle sevgilisini erkek kılığına sokan rahip hiçbir sorunla karşılaşmadan onunla birlikte Fransa, Marsilya, Galya'da pek çok manastırı ziyaret ettikten sonra Atina'ya yerleşti. Bilgili bir din adamı olan sevgilisi genç kızın hocasıydı aynı zamanda. İlahiyat konusunda dönemin hemen bütün Hristiyan kaynaklarına ve sözlü anlatımlarına vakıf olan rahip bunları ona da öğretiyordu. Ancak eşi ölünce genç kız için Atina'da hayat giderek zorlaştı. Geliri ve birikimi yoktu. İş dini bilgiye kalsa çevresindeki erkek rahipler eline su dökemez durumda olacaklardı ama Atinalı Hristiyanların gözünde önem kazanan sakal bırakma adeti onu kentten ayrılıp sakalın traş edildiği Roma'ya gitmeye zorladı. Roma'da kendisini din adamı olarak tanıtmaya cesaret edemedi ama 'din alimi' olarak tanıttı ve kısa zamanda hayli geniş bir çevre edindi. Sohbetlerine katılıp ona saygı duyanlar arasında pek çok kardinal vardı ve hepsi onu dönemin en gözde din bilginleri arasında kabul ediyorlardı. Bundan dolayı Roma kilisesinin başında olan Papa IV. Leon'un sağlığı bozulmaya başlayınca kardinaller papalığa en layık kişi olarak onun adını dillendirmeye başladılar._847 senesinde Papa Leon ölünce yerine kilise dışından bir kişi olmasına rağmen ittifakla seçildi ve 8. Jean adıyla göreve başladı. Kaynaklar onun bu görevi iki yılı aşkın bir süre sorunsuz sürdürdüğünde müttefik. Amakadınlığı baskın gelip kardinallerden bir sevgili edinince durum değişti. Jean bir adım daha ileri gidip hamile kaldı ve bol, dökümlü resmi kıyafetlerinin altında karnının büyümesini saklayabileceğini, çocuğu doğurup onu kilise içinde 'terk edilmiş bebek'lerden biri olarak büyütülebileceğini düşünüyordu. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. 855 senesinde Domitien Tiyatrosu önünde katıldığı bir dini tören sırasında doğum sancıları başlayınca her şey tersine döndü. Kardinaller Papa 8. Jean'ın kadın olduğunu öğrenmekten dolayı donmuş kalmışlardı. 857'de Papa IV. Leon vefat edince yerine, San Martino Manastırı'nda din dersleri veren Joan adında bir İngiliz, VIII. Ioannes adıyla yerine seçildi. Atina'da okuyup Roma'ya geçmiş; engin bilgisiyle dikkat çekmişti. "Bilginlerin Hocası" diye tanınırdı. Papalığa ondan daha uygunu yoktu. İmparator II. Louis'e taç bile giydirdi. Ne var ki, zamanla halk içine çıkmaması şüphe uyandırır. Tiber ırmağının taşması, günlerce süren zelzele ve ardından çekirge yağmuru, Papanın uğursuzluğuna yorumlanır. İki yıl sonra bir Paskalya yortusu merasiminde katır üstünde Vatikan'dan Lateran'a giderken fenalaşır ve San Clemantino kilisesine kaldırılır. İşte gerçek böyle ortaya çıktı: Papa kadındır ve üstelik de Saksonya elçisi Lambert'ten hamiledir. Kimi tarihi kaynaklar Jean'ın idam edildiğini, kimi ise çılgına dönen halk tarafından taşlanarak öldürüldüğünü yazıyor. Ama 8. Jean'ın kiliseye adını hiçbir zaman unutturmayacak bir anı bıraktığına şüphe yok. Bu 'Sedia Stercoraria' diye anılan ve papa olacak kişilerin erkek olup olmadıklarının elle yoklanarak kontrolüne olanak veren iskemle! (Radikal:26 Kasım 2006)

Yeni Papa, seçilir seçilmez delikli koltukta testis kontrolünden geçecek

Kendini erkek diye yutturan kadın Papa'yı taşlamışlardı

"Sapık papazlar" Vatikan'ı zora soktu

ABD'nin California eyaletini sarsan "Sübyancı rahip" skandalının yeni olmadığı ortaya çıktı. Araştırmacı Yazar Aytunç Altındal yeni yazdığı "Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye" kitabında Vatikan'ın 2002 yılında yaptığı açıklamasında 4450 Katolik papazın cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını itiraf ettiğini yazdı. Vatikan uzmanı olarak bilinen araştırmacı-yazar Aytunç Altındal'ın "Papa 16.Benedikt-Avrupa Birliği ve Türkiye" adlı yeni kitabında, Vatikan'ın soğuk duvarlarının ardında yaşanan skandalları ortaya çıkardı. Altındal papaların ve Katolik papazların yüzyıllardır cinsel sapıklık olaylarına karıştıklarını ancak olayların mağdurlarının kilise ve din korkusu nedeniyle bu cinsel sapıklıklara göz yumduklarını da belirtti. Altındal, yeni seçilen Papa 16.Benedikt'in Kardinallik döneminde kendi imzaladığı bir itirafında 1950–2002 yılları arasında 4450 papazın "Delicta Graviora"(Cinsel sapıklık, cinsel taciz) suçunu işlediklerini belirtti...2001 yılında ise Amerika'da büyük bir skandal patlak vermiş ve en az altı papaz bu suçlamaların sonucunda kilisenin onurunu kurtarmak için intihar etmişler bazıları da beklenmedik şekilde hayata veda etmişlerdi. Bunun üzerine Ratzinger 18 Mayıs 2001'de Latince bir mektup yollayarak tüm kilise önderlerini uyarmak zorunda kalmış ve "Seküler "mahkemelere intikal eden bu tip suçlarla ilgili açıklamalar yapılmasını yasaklamıştı. Onun bu girişimi tacize uğramış olan çocukların ailelerini savunan avukatlar tarafından davaya müdahale ve bilgi gizlemeye teşvik olarak değerlendirilmişti. ABD'deki skandal taraflar arasında uzlaşma sağlanarak ve 45, 75 milyon dolar tazminat ödenerek hasıraltı edildi. Ancak Katolik kilisesindeki bu pis "düşkünlük" ile ilgili her an her yerde yeni bir skandal patlak verebilir"

Kilise kurbanları

Antik çağ ve orta çağda Hristiyanlığı yaymak için birçok millet göç etmeye zorlanmış, işkencelere maruz kalmış ve tarihten silinmiştir. Engizisyon :Katolik kilisesi 10 milyon insanı katletmiş ve sayısız kişiye de işkence uygulamıştır. 1209 yılında Beziers´in fethedilmesiyle 22 bin kişi öldürülmüş ve 1244 yılında 215 kişi toplu olarak yakılmıştır. İspanyol Torquemeda 10 bin kişiyi yakarak öldürtmüş ve 100 bin kişiyi de kürek mahkumiyetine çarptırmıştır. Engizisyonun baş figuranlarından Pedro Arbuen´e, Papa IV. Pius tarafından "yücelik" unvanı verilmiştir. Haçlı seferlerinde 1096 - 1291 yılları arasında yazar Hans Wollschäger´e göre 22 milyon insan hayatını kaybetmiştir. 1099 yılında Kudüs´ün feth edilmesiyle 70 bin Müslüman ve Yahudi katledilmiştir. Papa III. İnnozenz, 4. haçlı seferini başlatmış, 1202´de Zara´yı ve

1204´de Konstantinopel´i (İstanbul) yağmalatmış ve kendi mezhepleri arasındaki ayrılıkları körüklemiştir. İspanyollar 1391 yılında 50 bin Yahudiyi öldürmüştür ve 1492 yılında ise 50 bin Yahudi'nin zorla dinleri değiştirilmiş geriye kalan 100 bin ile 200 bin arasında Yahudi göçe zorlanmıştır.Ve yine 1615 yılında İspanyollar zulüm ve baskılarına rağmen dinlerinde kalan sayıları 300 bin ile 3 milyon arasında tahmin edilen Müslümanları göçe zorlayarak köklerini İspanya´dan kazımıştır. 1348-1350 yılları arasında Almanya´da 300 Yahudi yerleşim bölgesi tarihten silinmiş ve Yahudiler veba salgını için sorumlu tutulmuştur. Amerikanın keşfinin ilk 50 yılında katolik İspanyollar 1 milyon yerlinin katliam, kölelik ve enfeksiyonel hastalıklardan dolayı ölümüne sebep olmuştur. Ve daha sonra ki 150 yıl içinde 100 milyon insan yani yerli halkın 90% haritadan silinmiştir. Yerlilerin ellerini ve burunlarını kesip köpeklere yem etmişler: Kurbanlarını 13 lü gruplar halinde asmalarının sebebi: 12 Havari + 1 Hz. Isa. Köle ticareti, Fransanın ulusu Martin von Tours´un 20 bin kölesi olduğu bildirilmekte. Amerika´nın keşfinden 19. yüzyıla kadar 13 milyon Afrikalı köleleştirilip Amerika´ya götürülmüştür. 18. Yüzyılın sonuna kadar çoğunluğu kadın ve içinde çocukların da bulunduğu 40 bin ile 100 bin arasında insan yakılarak ve çeşitli metotlarla katledilmiştir.

Konrad Gröber´den Papa´ya (1944): "Nazi´lerin yeni dünya bakışında bazı iyi şeyleri yanlış anlıyoruz. Ama yakından baktığımızda olayın Hristiyanlığın bir kopyası olduğunu görüyoruz."

Tarsus'ta doğan Saint Paul yani Pavlus, kendi İsa'sının peygamberidir. Haham Baruch Efrati, 2015'te, "Hristiyanlık ve onlara ait peygamber kıssaları, 1 ile 15. asır arasında yaşamış Yahudi hahamlarca yazılmıştır." demektedir. Pavlus, ilk günahı icat ederek faturayı Hz Adem'e keser. Hiçbir İncil yazarı Hz İsa peygamberin havarisi değildir. Hz İsa'nın şeriatındaki, sünnet olma emri, domuz yeme ve şarap içme yasağı, paganların hoşuna gitmeyeceği gerekçesiyle Pavlus tarafından çıkartılır. Pavlus, nasıl Hristiyan olduğunu anlatırken aslında şeytan ile karşılaşmasını açıkça beyan eder: "Şam'a doğru yola çıktım, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı, 'Ben Nasıralı İsa'yım', dedi. Papa 16'ncı Benedikt Merkel ile, 2006'da, 'AB'ye giriş kartı Hristiyanlıktan geçer.' demiştir. Forbes dergisine göre Vatikan dünyanın en gizli ve karanlık bankasıdır. Vatikan kürtaja karşıdır fakat kürtaj malzemesi üreten tüm büyük kuruluşların hepsinin de hissedarıdır. Papa Francis, 2014'te Katolik kilisesinin 50 din adamından birinin sübyancı olduğunuz açıklamıştır. 2015 yılında bizzat Papa Francis tarafından göreve getirilen Vatikan hazine bakanı George Pell, iki çocuğa tacizde bulunmaktan suçlu bulunduğunda 77 yaşındaki idi. Avustralya eski kardinali Theodor Mcbahseder ise tacizden dolayı görevden azledildiğinde 88 yaşında idi. Akla şu doru gelmektedir. Bu yaşa kadar beklenilmesi gerekiyor muydu? "Vatikan hücresinde" isimli kitapta, 'Vatikan, dünyanın en büyük eşcinsel topluluğu' olarak ilan edilir. Papa şubat ayında ise, 'papazların seks kölesine çevirdiği rahibelerden' bahseder. 1946 ile 2014 yılları arasında 3600 çocuğun papazlar tarafından suiistimale uğradığı itiraf edilir. ABD'nin Pennsylvania eyaletinde, binden fazla çocuk tacizi uğramıştır. Taciz kurbanlarını savunan platform Rete L'abuso, piskoposların tacizleri inceleme toplantısının, 'bir zaman kaybı olduğunu' söylemektedir. Papa Francis'i yalancılıkla suçlayan bu platform, Papa'nın, 'tacize sıfır tolerans' ifadesinin aslında, 'Kiliseye sıfır güvene' dönüştüğünü ilan eder. Tacizci olduğu ispatlanan binlerce Katolik din adamının kovulması gerekirken, 'yalancı papa' korkusundan bunu gerçekleştirilmemiştir! Vatikan Dün de böyleydi. 432 yılında göreve gelen ilk papalardan Üçüncü Sixtus, bir rahibeyi ayartmadan suçlu bulununca mahkemede, itiraf gibi bir savunma yapar: "Aranızda suçsuz olan kim varsa, ilk taşı o fırlatsın." Papa 3. Sergius, 904 yılında önceki papayı öldürmekle kalmamış çocuk yaşta fahişelik yapan Marozia'dan peydahladığı gayrimeşru oğlunu da kendinden sonraki Papa olmasını sağlamıştır. 955 yılında Papa olan 12. John, kilise tarihine iki kız kardeşiyle yatan Papa olarak geçmiştir. 1032 yılında göreve gelen 9. Benedick, genç erkeklere düşkünlüğü ile bilinirdi. 1294 yılının papası 8. Boniface, hem annesi hem de bu kadının küçük kızını birlikte nikahlanmıştı. 1342 yılında göreve gelen 6. Clement, sayısız metrese sahipti ve bel soğukluğu ile biliniyordu. 6. Sixtus, biri kız kardeşinden olmak üzere altı gayrimeşru çocuğa sahipti. 1492 yılında papalık makamına gelen Rodrigo Borgia, şehri adeta fahişeler başkenti haline getirmiştir. Kilise kurbanlardan Fiona Barnett, 'Vatikan olarak bilinen taciz amaçlı çocuk kaçırma teşkilatının, üst rütbeli üyelerini de koruma altına aldığını' söylemektedir. Ona göre,

George Pell sadece bir çocuk tacizcisi değildir, aynı zamanda bunu şeytana hizmet eden karanlık bir ayin olarak yapmaktadır. İngiliz Kraliyet Komisyonu pedofili iddialarını soruşturma için Avustralya'ya gelince, Komisyon başkanı yargıç Coate, 'Biz buraya geçmiş kurbanların şikayetleri dinlemeye gelmedik, şu an bilgi toplama aşamasındayız, ne yapacağımıza henüz karar vermedik.' demiştir. Barnett, 'bu komisyonda diğerleri gibi olayın üstünü örtmek için buradadır.' açıklamasını yapar. Popüler Science dergisinin bir haberine göre Vatikan, Arizona Üniversitesi ile işbirliği içinde devasa bir teleskop inşa eder. Teleskopun ismi ise, Lucifer'dir, Yani; şeytan! Vatikan Avrupa'nın en güçlü emlak mafyasıdır, yüzyıllar boyu cennetten arsa satma işini son yüzyılda gerçek manada şekillendirmiştir. Tom Horn ve Chris Putman, Exo-Vaticana isimli bir kitap yazmışlardır: Bu kitaba göre Vatikan, tüm dünyayı uzaydan gelecek olan bir Mesih yani Bir uzaylı kurtarıcı için hazırlamaktadır. Cinsellik söz konusu olduğu zaman Vatikan skandallarla doludur ama orta çağda medya bu kadar gelişmiş olmadığı için ve papalığın otoritesi olduğu için hemen hiç bir olay ortaya çıkmamıştır. Aslında asıl sorun tacizler değildir. Bundan sonra tayin ettikleri rahipler ve rahibelerin cinsel hayatları ne olacaktır? Katolik dogma, papaz da olsa insan fıtratı ile mücadele ederek, bu ahlaksızlıklardan asla kurtulamaz. Bir önceki papa Ratzinger'in bile istifa etmesinin nedeni olarak, hizmetçisiyle homoseksüel bir ilişki yaşadığı ima edilmektedir. Asıl sorgulanması gereken, evlenme yasağıdır. Sadece rahiplerin değil rahibeler arasında da gizli İlişkilerden söz edilmektedir. Dinlerde asıl olan, kadın ve erkeğin meşru şekilde evlenmeleri ve hayatlarını devam etmeleridir. Konsillerin, kutsal ruhun tecelli ettiği yer olduğuna İnanılır. Konsil kararları öyle çıkar. Papa, İsa'nın biricik halefi olan Petros'un halefidir. Papa, 'dini anlamda hata yapmaz' sıfatına sahiptir. Vatikan'ın dünya üzerinde 400'e yakın üniversite, 1500 tane koleji vardır. Vatikan Bankası, dünyanın en büyük bankadır. Uyuşturucu trafiği yoluyla kara para aklama işleri yapar. Papalık içerisinde güç dengeleri vardır. Vatikan 4 yapıdan oluşur: Cizvitler, dominikenler, fransiskenler ve Opüs deiler. Hala Hristiyan dünyası, Türklerin İstanbul'u fethetmesinin unutmamıştır. Avrupa, Katolik kökenli bir politika izleyerek, paylaşım savaşı'nda yer almak istediği için hedeftir. Avrupa'nın birleşmiş bir askeri ve ekonomik güç olarak karşısına çıkmasını istemeyen Amerika ile dinleri ortadan kaldırmak isteyen 'felsefe' sahibi küreselci şeytanların bu konuda menfaatleri örtüşmektedir. Müslüman toplumların sömürüye olan başkaldırıları, Müslümanların diğer inançlara karşı yaptığı bir din savaşıymış gibi dünyaya sunulmaktadır.

Dominikyalı bir keşiş olan Bartolomeo de las Casas, 'Yerlilerin gözyaşları' adlı hatıralarında, İspanyolların yaptığı katliamlar şöyle anlatır: "İspanyollar iğrenç ve insanlık dışı katliamlarla yerlileri öldürdüler. 40 yıl içinde bu topraklarda, 20 milyonun üzerinde erkek, kadın ve çocuk, hiçbir suçlar olmadığı halde katledilmişlerdir. Aslında ana karada canı alınan yerli sayısının 50 milyon civarında olduğuna inanıyorum." (s. 34)

Henri Pirenne, 'Ortaçağ Avrupa'sının ekonomik ve sosyal tarihi' adlı eserinde, (sayfa, 138-142) özetle şöyle der: Ortaçağın kaçınılmaz faizcisi kilise idi. Kilisenin, Shell, General Motors, B. Steel, General Electric gibi şirketlerin hisselerine sahip olduğu biliniyor. 1483'te Katolik İspanya kralı, 15 yıl içinde dinini değiştirmeyi red eden 2000 sanığı diri diri yakmıştır. (J. Attali, Yahudiler, dünya ve para, s. 200)

Fransız sosyolog yazar Frederic Martel, 4 yıllık araştırması sonucu bir kitap yazar. Kardinal, piskopos, monsenyör, Vatikan Büyükelçileri dahil, 1500'e yakın üst düzey kişiyle görüşür. Kitabının son cümlesi şudur: 'Dünyanın tek gay Devleti Vatikan'dır. Papa'nın etrafındaki üst düzey din adamlarının yüzde sekseni eşcinseldir. Vatikan dünyadaki en büyük eşcinsel topluluktur.' Dünya medyası tüm imkanları ile eşcinselliği pompalarken, nasıl oldu da söz konusu Vatikan olunca eşcinsellik üzerinde büyük bir saldırıya geçmiştir? Aslında saldırı altında olan, 'vahye dayalı' dinlerdir. Küresel şeytani yapı, tüm semavi dinlere savaş

açmıştır. İnsanların din ile olan bağını zayıflatmak, mümkünse yok etmek planlarının bir parçasıdır. Vatikan, en kolay yutulacak lokmadır. Çünkü birçok malzeme barındırmaktadır. Cinsel istismar mağdurları başlarından geçenleri anne babalarına, doktorlarına, yan taraftaki kilisenin papazını anlatmamış var mıdır? (Gerçek Hayat, Sayı, 959, 11-17 Mart 2019, sayfa: 8-46)

Amerika'daki kızıl ırkı yok etti; katliamlar yaptı, altın ve topraklar sömürüldü! Afrika'daki kara ırkı köleleştirdi, toprak işgal edildi; madenleri sömürdü! Çin – Hindistan işgal edildi, sarı ırkı toplu katliamlarla 200 yıl sömürüldü! Hristiyan olmayan beyaz ırkı da; Haçlı seferlerinden, I. Ve II. Dünya savaşlarına - ara renk Araplar ihmal etmeden – işgal edildi, sömürü, katliamlar yapıldı. Tüm bunlar olurken tanrı ile devamlı görüşen, papalık makamını işgal eden insanlar ne tepki verdiler, bırakın engel olmayı, eleştirmeyi, "destek olmayan" var mı idi ?

Katolik Kilisesi'nden Soykırım Özrü

» Ana Sayfa » Dünya 22.11.2016 09:01 - A A +

Ruanda'da Katolik Kilisesi, kilisenin 1994 yılında 800 binden fazla kişinin ölümüyle sonuçlanan soykırımda oynadığı rol nedeniyle özür diledi.

Katolik Piskoposlar Konferansı tarafından yayımlanan bildiride, "Kilisenin yaptığı tüm yanlışlar için özür diliyoruz. Tüm Hristiyanlar adına yaptığımız yanlışların her türlüsü için özür diliyoruz. Tanrı'ya bağlılık yeminlerini bozan kilise üyelerini esefle karşılıyoruz." ifadesine yer verildi.

800.000 cana karşılık 'özür ve esef'..!

Papa Francesco, eşcinsellere medeni birliktelik hakkı verilmesini savundu - BBC N...
Katolik Kilisesi lideri Papa Francesco, eşcinsellerin hukuki olarak korunabilmesi için medeni birliktelik hakkına sahip olmaları gerektiğini söyledi. 21 Eki 2020
bbc.com

İtalya'da devam eden Roma Film Festivali'nde bugün ilk gösterimi yapılan "Francesco" isimli belgeselde konuşan Papa şu ifadeleri kullandı:

"Eşcinsel insanların bir aile içinde olmaya hakkı var. Onlar Tanrı'nın çocukları ve bir aileye sahip olma hakları var. Hiç kimse bu yüzden dışlanmamalı ve perişan edilmemeli. Olması gereken şey bir medeni birliktelik yasasıdır, bu şekilde yasal olarak korunurlar. Ben bunu savunuyorum."

''Papa da, kilise de, Katoliklik de post-modern nihilizm, alkolizm ve eşcinsellik içinde kayıplara karışarak buharlaşıyor. Katı günahkârlıktan çıkıyor, ancak katı hazcı bir yola koyuluyor. Artık gay Papa bile yakında görebiliriz.'' (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 11.11.2020)

Hz İsa'yı bu kilise'den kurtaralım! O (as) ne tanrı ne de eşcinsel, O (as) Allah'ın elçisi ve sadece bir insan!

“Müslümanların inancına göre İsa Aleyhisselam bir Resul idi. Hristiyan yazarları Müslümanların Hz İsa'yı tanımadıklarını ileri sürüyorlar. Müslümanlar elbette İsa aleyhisselam'ı Hristiyanlarca verilen bir sıfatta tanıyamazlar.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 76,77) “Bir Hristiyan İslam'ı kabul etmiş ve yeni dindaşlarını güya memnun etmek gibi bir cahiliye düşüncesi ile İsa aleyhisselam'a sövüp lanet etmiş. Bunun üzerine Müslümanlar onu kadının huzuruna götürmüşler ve idamına hükmetmesini istemişlerdi.” (E. Bosworth-Smith, Muhammed and Muhammedanism, s. 269)

Hz. İsa'yı eşcinsel olarak betimleyen fotoğraflar kilisede sergileniyor

21.05.2016 Cumartesi 13:26 (Güncellendi: 21.05.2016 Cumartesi 13:58)

İsveçli sanatçı Elisabeth Ohlson Wallins'in Hz.İsa'yı eşcinsel olarak gösteren fotoğrafları Dünya'da ilk kez bir kilisenin duvarlarında sergileniyor.

'Hz. İsa'nın cinsel kimliğini açıklama vakti geldi'

17/12/2012 00:00

Yeni Zelanda'da bir kilisenin, Noel afişlerinde Hz. İsa'nın eşcinsel olduğunu ima etmesi tepki çekti.

Auckland kentindeki St Matthew Anglikan Kilisesi'nin hazırladığı afişte, Hz. İsa başının üzerinde gökkuşağından bir hale bulunan bir çocuk olarak resmediliyor. Afişte, 'Noel'deyiz. Hz. İsa'nın cinsel kimliğini açıklama vakti geldi' yazıyor.
Kilise yetkilisi Glynn Cardy, amaçlarının Hz. İsa'nın 'insanlığını ortaya çıkarmak' olduğunu söyledi. Rahip Cardy, 'Hz. İsa'nın eşcinsel olup olmamasının, inançlı Hırsitiyanlar için bir şeyi değiştirip değiştirmeyeceğini sorgulamak istediklerini' belirtip "Hz. İsa'nın cinselliğine dair hiçbir yerde hiçbir atıf yok. İşin gerçeği şu ki, Hz. İsa'nın cinsel yönelimini bilmiyoruz" dedi.

ŞOK İDDİA: HZ. İSA EŞCİNSEL MİYDİ?

Temmuz 7, 2015, 16:39 Dünya, Haberler

Harvard mezunu, ilahiyatçı Dr Reverend Bob Shore-Goss geçtiğimiz gün Vine dergisine verdiği röportajda ortaya şaşırtıcı bir iddia attı. Hz. Isa'nın eşcinsel, hatta transeksüel ya da interseks olabileceğini iddia eden ilahiyatçı, "Hz. Isa ile yatağa girmek isterdim" dedi.

Luther, Hz. İsa'nın üç kez zina ettiğini yazabilmiştir. (A. Lunn, The Revolt Against Reason, s. 233) Hatta 1967 yılında Cambridge Katedrali papazı C. H. Montefiore, Hz İsa'nın bir homoseksüel olduğunu ima etmiştir. (Times, 28.7.1967)

Ateist papazlar! "Ölümden sonraki hayat hakkındaki inançlarının ne olduğu sorusuna, İrlandalı rahip,' ölmüş olan bir insanın aynı bir hayvan gibi ölü olduğuna inandığını' belirtmiş ve 'İşte bu kadar' demiştir." (Conor Crusio O'Brien, The Observer, london, 22.2.1981)

Humboldt Üniversitesi dinler sosyolojisi kürsüsü başkanı Jöns'ün, kilise görevlileri arasında yaptığı araştırma sonucu: 'Papazların yüzde 20'si ateist' (Yörünge Haber 10-16 Ağustos 1997 339. Sayı, s. 24)

Tanrıtanımaz papaz kiliseden atılmadı

Hollanda'nın sahil kasabası Zierikzee'deki Protestan Kilisesi'nin papazı Klaas Hendrikse, Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, ülkede tartışma başlattı.

Papaz, cemaatin tepkisine rağmen kiliseden aforoz edilmedi. "Olmayan bir Tanrı'ya İnanmak" adlı kitabın da yazarı olan Hendrikse, pazar ayinlerinde Tanrı'nın olmadığını vaaz edince, cemaati tarafından Hollanda Protestan Kilisesi'ne (PKN) bağlı Zeeland Bölgesi Kilise Meclisi'ne şikâyet edildi. Meclis, papazın görevinde kalmasına ve vaazlarında Tanrı'nın olmadığını iddia etmesine izin verdi. PKN yöneticilerinden Papaz Michiel Zeeuw, "Tanrı'nın olmadığını iddia etmek, teolojik tartışmanın bir parçasıdır. Böyle bir fikir, kilisenin temellerini zedelemez" dedi. Hendirkse ise aforoz edilmemesine şaşırdığını belirterek, "Buna rağmen kalmama izin veriliyorsa, kilisenin temelleri işe yaramıyor demektir" diye konuştu. 10.02.2010 - 00:12 | Son Güncelleme:

Kilise, Tanrı'ya inanan rahip arıyor!

Danimarka, Viborg kentinde bir kilisenin gazetelere verdiği iş ilanını konuşuyor.

Kilisenin yönetim kurulunun iş ilanında, ön şart olarak rahibin "inançlı olması" gerektiğini belirtmesi, pazar ayinlerinin en çok konuşulan konusu haline geldi.

İş ilanıyla ilgili farklı düşünceler var. Bir tarafta kilise yönetiminin aslında ciddi bir probleme parmak bastığını söyleyenler, diğer tarafta istenen şartın saçma olduğunu iddia edenler.

Tartışmanın Hristiyan din görevlilerine duyulan güveni zedelediğini düşünenler de var.

Ayrıca imanın ölçülemez olduğunu dile getiren bir çok ilahiyatçı konuya ihtiyatla yaklaşıyor.

Kilise yönetimini böyle bir şartı ileriye sürmeye iten sebep ise, 2003 yılında yaşanan bir olay...

Peter Grosböl adlı bir rahip, Dünyayı yaratan ve idare eden bir Tanrı'ya inanmadığını söylemişti. **İlanla rahip arama Danimarka'da normal bir prosedür... Ancak işe alınacak yeni rahipte inanç şartı aranması ülke tarihinde bir ilk...**

Radikal

TÜRKİYE | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | HAYAT | YAZARLAR | RADİKALİST | OTOMOTİV | KÜLTÜR SANAT

1 yıl boyunca ateist olmayı deneyen papazdan açıklama: Bence Tanrı yok

29/12/2014 10:16

Amerika'da Ryan Bell adında bir papaz 1 yıl boyunca ateist olmayı denemeye karar verdi ve 1 yılın sonunda herkesi şaşırtan bir açıklama yaptı: Bence Tanrı yok.

Hem sübyancı hem satanist rahip

DÜNYA

İtalya'nın Cenova kenti yakınındaki Santo Spirito Ponente Kilisesi Rahibi Riccardo Seppia, pedofili ve uyuşturucudan tutuklandı. Rahibin satanist olduğu da iddia ediliyor

Hem sapık hem kumarbaz

Almanya Köln Başpiskoposluğu'nun, bir rahibin 1,15 milyon Euro kumar borcunu ödediği ortaya çıktı.

- Para, kilise üyeleri tarafından cinsel istismar mağdurlarına ödeme yapmak için kullanılan özel bir fondan kullanıldı.

MEHR ALS 1 MIO. EURO SCHADEN!

Erzbistum Köln zahlte Spielschulden von Pleite-Priester

Das Geld stammte aus Topf mit Geld für Missbrauchsopfer

Transeksüel Pastör(e)

www.charismanews.com/opinion/watchman-on-the-wall/56575-meet-the-radical-bapt

Meet the 'Radical' Baptist Transgender Preacher Who Talks to Angels

8:00AM EDT 4/19/2016

Allyson Dylan Robinson (*Facebook*)

Jennifer LeClaire is now sharing her reflections and revelations through Walking in the Spirit. Listen at charismapodcastnetwork.com.

He's known in MSNBC ranks as "the most radical preacher in America." But it's not the message that makes him radical. Rather, it's the messenger himself.

Allyson Dylan Robinson is the first openly transgender ordained in the Baptist church. Donning long red hair and thick-rimmed glasses, he told the Alliance of Baptists he was a "white, straight, lower/upper middle class, European-descended man" when he first arrived at Baylor University's George W. Truett Theological Seminary.

Meleklerle (!) konuşup erkeklikten dönen ve hala işine devam eden protestan papaz-rahip: pastör!

Protestan'tanlıktan Ortodoks'luğa geçmiş olan bir adamın anıları!

“Biz kendimize Protestan falan demiyorduk. Sadece “imanlı” diyorduk. Pastörlerin konuşmalarına göre, Müslümanlar, ateistler ve Hristiyanlığın özünü bozmuş olan “diğer mezhepler” imansızlardı. Kimdi bu diğer mezhepler? Ortodoks ve Katolikler idi. Daha ilk iman ettiğimizde bize anlatılan şey, Ortodoks ve Katoliklerin İslamcılardan farkı olmadığı, onların Meryem'e taptıkları ve dolayısıyla putperestleştikleri, Martin Lutherin bir kahraman gibi çıkarak tüm bozukluğu yerle bir ettiği ve “gerçek imanlıların” tekrar böyle ortaya çıktığı bize anlatılmıştı. Gerçek imanlılar, anladığım kadarıyla Protestanlardı. Bir gün Pentecostal olduğunu henüz bilmediğim (çünkü o zamanlar Protestanlık içinde ayrımlar olduğunu

bilmiyordum) şifa almak için yere düşüp kalktıklarına şahit olduğum bir cemaat ile karşılaştım. Gittiğim kilisedeki pastörüm ise bu cemaat hakkında “Onlar tam imanlı değil. Onlara dikkat et” diye beni uyarmıştı. O zaman anladım ki imanlılar arasında da “gerçek imanlılar” ve “dikkat edilmesi gereken imanlılar” vardı. Yani az çok fark ettiğim kadarıyla Hristiyan dünyasında gerçek imanlı olmak için Protestan olmak gerekiyordu, ancak Protestanlığın da doğru kolunda kalmak gerekiyordu. Peki, ben gerçek imanlı mıydım? Pastörüme göre evet. Oysa diğer Pentecost kilisesine gittiğimde bu sefer oradaki pastörün kendi cemaatinin gerçek imanlı olduğunu söylemesi ilginçti. Sonra bulunduğum şehirden ayrılıp İstanbul’a geldim ve bir süre bu tarz canlı insanların olduğu bir kiliseye katılmaya başladım. Araştırdım ve çok geçmeden anladım. Burdaki tarz aslında “prosperity” gospel idi. Yani Bolluk Kilisesi. Ücüncü bir Protestan grup ile bu şekilde tanışmış oldum. Kilise arayışım devam etti. Çok geçmeden hoşuma giden bir pastörle tanıştım. Hoşuma giden diyorum çünkü artık anlamıştım ki “İstanbul'da çok kilise vardı ve hepsi farklıydı.” Yeni bulduğum işte böyle bir kilise oldukça kuralcıydı ve yapıları farklıydı. Öğretişe çok önem veriyorlardı ve Eski ahitten çok bahsediyorlardı. Kelamı daha iyi öğrenmek adına bu “Kore kilisesine” birkaç sene devam ettim. Ancak bir gün bir konuşmamız sırasında bana pastörün çocuğunun 8 günlükken vaftiz olduğunu söylediler. Şaşırmıştım. O zamanki araştırmalarımda kelamda böyle bir şey olmadığını düşünüyordum. O kiliseyle bu konuda tartıştık ve o kilisenin bir Presbiteryen Kilisesi olduğunu tespit etmiş oldum. Oradan da ayrıldım. Böylece İsa ile olan yaşantımda dördüncü mezhebi de görmüş oldum. “Her kilise öğretiş olarak farklıydı” ve bu konuları araştırmak ve doğru kiliseye ait olmak da vakit alıyordu ve bu konuda kurallar da mevcut değildi. Yani kendi el yordamımla “iman arayışıma” devam ediyordum. Kendime öyle bir kilise aradım ki, aşırı uçlarda olmayan, nazik, tutarlı bir kilise olsun, fanatik olmasın. Sapık öğretiş barındırmasın. En önemlisi de Kutsal Kitap konusunda saygılı olsun. Ancak gözlemlediğim çoğu Protestan kiliselerinde pastörlerin bazı tavırları beni rahatsız ediyordu. Neydi bu rahat tavırlar? Kilisedeki vurdumduymazlıktı mesela. “Rab burada, aramızda kardeşler. Haydi dua edelim” derken bile kişilerin ellerinin cebinde olmasıydı. Dua ederken bile ayak ayaküstüne atan kişileri görüyordum. Düşünemiyordum, eğer o odaya günümüzün devlet başkanı dahi gelse, hatta şehrin valisi o anda odadan içeri girse, kişiler ellerini cebine sokamazlardı ve ayak ayaküstüne atamazlardı, ancak “Rab burada, aramızda!” derken Protestanlar oldukça korkusuzdular. Bir başka gözüme çarpan sorun da ilahiler idi. Protestanlıktaki ilahilerin fazlalılığı (yani her önüne gelenin ilahi yazması), bestelerin basitliği ve sözlerdeki gramer ve teoloji hataları da gözüme çokça ilişmişti. Görüşüme göre Rab ile ilgili yapılan şeyler korku ile yapılmalıydı. Korkarak Rabbe yaklaşılmıyor ise bu durum er ayda geç laçkalığa ve sistemsizliğe dönüşüyordu. Protestanlıktaki bu rahat ve sistemsiz tavırlar çok geçmeden beni büyük ölçüde rahatsız eder olmuştu. Filipililer 2:12’deki (kurtuluşunuzu titreyerek ve korku ile sonuca götürmeye gayret edin) ayeti kulaklarımda çınladıkça, kiliselerde gördüklerim beni her geçen gün rahatsızlığa itiyordu. O dönemde “Amerika’ya gittim. Yani tüm Protestanlığın merkezine.” Hristiyanlığın bollukla ve bereketle yaşandığını düşündüğüm, güzel insanların kurmuş olduğu temiz kalpli, “Mesih severlerin ülkesine.” Oysa orada işin renginin çok daha farklı olduğunu çok geçmeden anladım. Assemblies of God, Southern Baptist, Non-denominational, Charismatic, Messianic Jewish gibi isimlerle var olan ve bunu da açıkça belirten kiliseleri gözlemledim ve Pazar servislerinde bulundum. “Hepsindeki pastörlerin birbirleri hakkında farklı şeyler söylediklerini, hatta birbirlerini suçlarcasına konuştuklarını” bizzat gördüm. “Amerika’da mezhep farkı inanılmaz yoğun ve kalınca belirgindi.” Türkiye’de bulamadığım o birliği Amerika’da bulacağımı sanarken tam tersi bir durum ile karşılaşmıştım. Türkiye’deki gibi daha saf ve yeni imanlılar neredeyse yok gibiydi. “Amerika tecrübesi mezhepler konusunda bir nevi gözümü açmıştı. Türkiyedeki gibi gizlice yapılmıyordu iş.” Resmen ve açıkça insanlar “mezheplerini söylüyorlar ve birbirlerini kalın çizgiler çekerek birbirinden ayırıyorlardı.” Amerika’da sadece mezhepçilikle degil, ayni

zamanda Protestanlığın sığ ve maddi yüzeyiyle de karşılaşmıştım ve artık Protestanlığa şüphe ile bakar olmuştum. Türkiye'deki imanlıları da artık mezhep süzgecinden görür olmuştum. Özellikle bazı arkadaşlarımın Kalvinciliğe geçmesi iyice beni bu ayrışmalardan tiksindirir hale getirmişti. "300'e yakın ve birbirinden çok farklı Protestan mezhebi" vardı, fakat gerçek mezhep hangisiydi? Ev kilisesi yaptığımız dönemde de şunu görmüş oldum. Protestansan, özgürsündür. İstediğin kiliseyi kurarsın. İstersen kapatırsın. Her konuda bir özgürlük vardı. Yani "o kadar özgürdü ve rahattı ki hiç kimseye güvenim kalmamıştı" artık. Birlik yoktu kimsede. "Madem geleneğin ve Katolikliğin sapıklıklarını atıp temizlenmişlerdi, neydi onları bu kadar ayıran fikir ayrılıklarının çokluğu?". "Protestanlık fikirsel zenginliktir. Rab zenginliğe önem verir. Ne kadar çok mezhepimiz var. Ne kadar renkliyiz. Rab bunu seviyor" demişti bir gün birisi. Hangisi gerçek olandı? Bilemiyordum ve kafam her daim karışıktı. İçten içe de bir tatminsizlik baş göstermişti bende. Çevreme bunu aktardığımda "Kiliseni değiştirmeyi birak. Değişen sen olmalısın. Her kilisede hata vardır. Ama insanlara bakma. Kendine ve Rabbe bak. Kendinden sorumlusun." yanıtını alıyordum. Ancak yine de bunu söyleyen kişilerin bile hayatında yolunda gitmeyen çok şeyler vardı ve bu gördüğüm sistemsizlikleri ve düzensizlikleri insanların yüzüne vurmak da fayda vermiyordu. İtiraf etmeliyim ki 6 senede gitmiş olduğum kiliselerin hepsinde hata gördüm. "Kimi pastör karısını dövüyordu. Kimisi eşcinsel idi. Kimisi aldatıyordu. Kimi para sevdalısıydı." Tüm bunları sorguladığımda bana tekrar ve tekrar şu cevap veriliyordu: "Doğru kilise veya mükemmel kilise zaten yok ki? Bulunduğun kiliseyi geliştir. İlahi yaz. Beste yap. Vaaz et. Kendini geliştir. Böylece kilise de gelişir". "İşin ilginci Protestan imanlıların pek çoğu, inançlarındaki sistemsizliğin farkındaydı." Hemen hemen hepsi kiliselerden ve gidişattan şikayet ediyordu. Kimi pastörden, kimi parasal düzenden, kimi kültürü anlamayan yabancı imanlılardan. Ve en ilginci de şuydu. Hiçbiri açık açık "Ben Protestanım ve bundan gurur duyuyorum" demiyordu. "Protestan değilim" diyorlardı çoğu kez. Hep bir şeyleri saklama ve açık oynamama seziyordum. "Çoğu pastör olma sevdasında, vaaz verme peşinde, kiliseyi kurtarma ve Türkiye'deki Müslümanları iman ettirme peşindeydi." Bir Protestan için tapınma = Vaaz ve Gitarla ilahi söylemektir. Protestanların "Tapınma" dedikleri gitar, davul ve klavye ile yapılmak istenen şey ise Tanrı hakkında güzel ve etkileyici bir bilgi/duygu verebilmektir. "Özellikle Amerikan kiliselerinde bu olay yoğun olup, kiliselerin pek çoğu konser sahnesini andırır." İlahiler çoğunlukla moderndir ve dünyada alışık olduğumuz pop/rock melodilerine yakın bestelerdir. "Protestanlıktaki pek çok mezhep ise daha çok Tanrı'ya uymak için değil, insanın mutluluğu için kendi geleneklerini yazar." Örnek verecek olursak; kilisede vaftiz olmayan bir grup imanlının kalbi kırılmasın diye Rabb'in sofrası o hafta yapılmayabilir. Göğüs uçları gözükmesin ve kişi rencide olmasın diye imanlı, suya batırmadan vaftiz edilebilir. (bizzat yaşadım). Kişi üzülmesin ve kilise dağılmasın diye eşcinselliğe göz yumulabilir, eşcinsel kişi kilisede pastör atanabilir, hatta daha ileri gidilip ameliyatla kadın olmuş pastörün pastörlüğüne devam etmesi hoş karşılanır. İnsanların kusurlarına ve günahlarına müsamaha gösterilip susulursa, sevginin korunacağı, negatifliğin olmayacağı ve bu şekilde kilisenin sayısının artacağı varsayılır. Bunun sonucunda olan şey, sallantılı ve dağılmaya yüz tutan otoritesiz kiliselerdir. Avrupa'da bu yüzden Protestanlığın büyük çoğunluğu hemen hemen yok olmuştur. Eski tarz gelenekleri olan Protestan kiliseler (Anglican, Alman Evangelic, Luteryen vs) son derece kötü durumdadır. Diğer canlı kiliselerde ise imanlılar, kiliselere güvenmemekte, topluluklar genelde devamlı kilise değiştiren kişilerden oluşmakta ve kendilerine uygun cemaatler yaratmaktadırlar. Çoğu Protestan bugün ya kızıp kilise değiştirmiş, ya da yeni akımlar ışığında kilise değiştirmek ve yenilemek istemektedir. Kanımca, Protestanlığın içine Amerikan kafa yapısı oldukça girmiştir. O da şöyledir: Kişinin iman ettiği gün tamamen mucize bir şekilde değişmiş olduğuna inanmak ve "basitçe iman edip kurtulmak." Yani bir hokus pokus imanı! Bu hokus pokusu da başkalarını cezbederce anlatarak sanki Hristiyanlığı bir yeni yıl hediyesiymiş gibi süsleyerek pazarlamak. "Protestan inancında pastörler tek kişilik silahşör gibi

kahramanlığa soyunurlar. Kurtarabildikleri koyunları kurtarmak isterler. Başka Protestan kiliseleri ile ortaklaşmaya girmekten çok, sahip oldukları ufak cemaati korumaya çalışırlar.” Protestan kiliseler, merkezi otoritenin bulunmayışından ötürü kiliselerinde sağlamlığı ve devamlılığı arttırmak adına “kişi sayısına odaklanırlar ve kişilerin kilise hakkında kötü düşünmemesi ve sayının azalmaması için stratejiler geliştirirler.” Gereğinde kilise içi kanunlar (ki kanun da yoktur aslında. Sadece kişisel prensipler vardır) kişi sayısını korumak için yenilenir, değiştirilir. Pastörünüzün bireysel ve ufak yanlışlarına da mahkûmsunuzdur. “Her Protestan pastör kendi kilisesinin otantik ve gerçek Hristiyanlığın tek kilisesi olduğunu düşünür ve diğer kiliselerdeki uygulamalardan daha ilerde, daha geliştirici bir işlere imza attığına inanır.” Artık insan sayısı arttıkça, insanlar kendi özgür cemaatlerini diğerlerinden nasıl ayırabilirim ve geliştirebilirim yarışmasına soyunmuşlardır. Dolayısıyla “sayı artınca muhasebe departmanı daha çok çalışır.” Protestanlık ise kendi kendisini doktor ilan eden diplomasız mahalle şifacılarına benzer. Her ev kilisesinin pastörü kendini doktor sanar ve kendi aralarında “biz daha iyi bir doktoruz çünkü ayetleri daha iyi yorumladık. Yani ilacın prospektüsünü daha iyi anladık” derler. Hali hazırda disiplinli yaşam süren, namaz kılan İslami kesim ise henüz Protestan müjdeciler tarafından etkilenmeyi başaramamışlardır çünkü “misyonerlik tamamen Amerikanvari bir özgürlük ve sekülerleşme öğretisi haline gelmiş olup” kendi içinde mütevazi ve kuralcı yaşayan bu Müslüman kesimi etkilemek bu öğretilerle mümkün olmamıştır. Dolayısıyla “Protestan müjdeciler, daha çok dinsiz kesime, Kürtlere, seküler veya sosyalist kesime hitap eder hale gelmiştir.” Her Protestan mezhebin uygulaması farklıdır. Presbiteryenler yeni bir uygulamayı kabullenirlerken, bunun 5 sene sonra gelenek haline dönüşeceğini bilmez. Karizmatik olsun, Baptist olsun, Brethren olsun ve diğerleri olsun, hepsi zamanla kendi kilise geleneğini oluşturmaktadır.

Sonra bu arkadaş ne yaptı, daha kötü bir tercih ile yağmurdan kaçarken doluya tutuldu; ortodoks oldu! Daha sonra sadece katolik ve protestanlar bölündü, ortodokslar bölünmedi izlemini verip bu defa diğer iki mezhebe karşı delillerini sıralamaya devam etti. Çelişkilerle dolu ortodoksluk savunmasını okuyalım:

300 senesinde dönemin Kralı Konstantin Rabbe iman etmiştir. İman etmesinin ardından “o zamanki pagan gelenek ve göreneklerine uyumlanmış günlük yaşam, zaman içerisinde Hristiyan adetlerine çevrilerek halkın da bu süreçte yavaş yavaş Hristiyanlığa iman etmesi sağlanmıştır.” Bu noktada halkın tam olarak Rabbi anlayıp da iman edip etmediği konusuna girmeyeceğim. Ama 300 senesinde Konstantin’in gerçekten Rabbe iman ettiğini ve halkın da bu güzel inanca sahip olabilmesi için uğraş verdiğini biliyoruz. Yani “Protestan arkadaşların söylediği gibi Konstantin, Hristiyanlığı bozmaya çalışmamış, aksine Hristiyan dininin daha çok yayılması için elindeki imkanları kullanarak kiliseler açılmasına izin vermiştir.” Konstantin bilinçli olarak bir “din yaratalım” ve Hristiyanlığı bozalım yarışına girmemiştir. Yaptığı şey, Hristiyanlığın tek görüşte birleşmesi idi. “Hatta Hristiyanlıktaki bütünlüğü korumak için” Hristiyan Ana Kilisesinden kopmak isteyen bazı akımlar karşısında (Arius vs) bu akıma sahip dini önderleri İstanbul’a çağırtmış, Konsil toplatarak farklılaşmaya başlayan teolojik konularda “kiliseler arasında bütünlüğü sağlamak için bu Konsilleri yönetmiştir.” Burada “amaç farklılıkları önleyerek bütünlüğü korumaktı.” 10. yüzyıldan itibaren “kiliseye bulaşan Batıcılık geleneği (Katolizm, zihinsellik ve sonrasında gelişen Reformist devrim), köhnemiş bulduğu eski gelenekleri elinin tersiyle itmiş, Hristiyanlığa ait tüm görsel ve işitsel sanatlara darbe koymuş, atalarımızdan kalan tüm mirası baltalamaya çalışmıştır.” Ortodokslara göre kilise otoriter, değişmez, ortodoks Kilisenin her durumda aynı kalacağına inanılır. Değişme niyeti de yoktur, çünkü dünyevi değişimlere inanmaz kilise. Bazı zaman ise sorularıma yanıt alamadım. Ama en azından şunu diyebiliyordu. Peder: “Onun yanıtını ben de bilmiyorum. Rab büyüktür. Şu anda bilemiyoruz. Ancak belki sonra ölünce Rab açıklayacaktır,” Ortodokslar tam

olarak neyi korumaya çalışıyorlar? Aslında bu doğru bir soru değildir. Asıl soru, neden bir şeyleri koruma gerekliliği olduğudur. Hristiyan inancı bize iman atalarımızdan, şehitlerimizden kalma bir sanat eseridir. Michelangelo'nun heykelinden de, Van Gogh'tan da, tüm diğer sanat şaheserlerinden de daha üstün, daha korunması gereken yüce ve manevi bir değerdir. Eski imanlılar günümüze kadar bu inancı korumuşlardır. Nasıl korumuşlardır? Görünmeyen ve asla kurşungeçirmez bir cam sayesinde. İşte bunun adı gelenektir. "Çoğu Protestan arkadaş diyor ki "Ortodoksların o şaşaalı kıyafetlerine, altın rengi ikonlara veya gösterişe ne gerek var? Sade olmak ve sadece Tanrıyı anlamak yetmiyor mu?" O zaman şunu soralım: Şeytanın stratejileri sade mi yoksa komplike midir?". "Ortodokslar da biliyor ki uzun cüppe tarzı kıyafetler gerçekten normal hayata göre abartıdır ve gereksizdir. Fakat kilise içindeki hayat, normal hayat mıdır? Asla değildir.". "Ortodokslar Tanrı'yı gözleri ile (kıyafetler, ikonlar vs.), kulakları ile (değişmeyen ilahiler ve vaazlar), burunları ile (tütsüler), elleri ile (ekmeği tutarak, cisimlere dokunarak, bedenleri ile eğilerek) yaşamak isterler." Rabden gelecek ekmeği ve kanı isterler çünkü dünya bozuktur ama kilisede verilen kan ve şarap bozuk değildir. "Trafikte aracınızı kullanırken yol kenarında gördüğünüz trafik levhalarına benzer ikonlar." Ortodoks Kilisesi'ne "gösterişli" diyen kişilere bir soru sormak istiyorum. Sizce gösteriş şu şekilde dua edip vaaz veren bir kilisede çok daha mevcut değil mi?: "Ya Rab müjdecilik yapıyoruz. Ya Rab bize para gönder. Ya Rab bize yeni kilise kurdur, yeni topluluk sağla. Araba ver, vesait ver. Daha çok para ver, vesaire." Görüyorsunuz bu tip kiliselerde günahtan, düşmüşlükten, benlikten bahsedilmez, zira tüm kötülüklerden muaf olduğuna inanılır. "Yeri geldiğinde vaaza gelmiş olabilecek Müslümanlara iyi imaj çizmek ve sayıyı artırmak adına özgürlüğe dair her türlü şey anlatılır. Ortodoksluk size Protestanlıkta olduğu gibi bol keseden özgürlük vaat etmez." Katılımcılık, itaat etmek, kurallara uymak gerekir çünkü "bu kurallar binlerce senede oluşmuş köklü geleneklerle sabitlenmiştir." Kişi "kiliseye güvenmelidir." 2000 yıllık değişmez gelenekler uygulanır. Verilen hapı yüzde yüz alman gerekir. "Boyun eğmelisin." Boyun eğmeyen herkes (peder dahi olsa) kiliseden atılır. Protestanlığı karşılaştırmış olduğunuz "kadim kiliselerde -Ortodoksluk- ise kişinin karizmasından çok itaatkar olması ve yukarıdan gelen karara saygı duyan güvenilir bir birey olma şartı ön plandadır.". "Protestanlar, Katoliklerden kopup Ortodokslara danışmak" yerine 'biz kendimiz kendi yorumumuzu yaparak İncil'deki eski kiliseyi tekrar yaratacağız,' demişler" aynen eskiden Katoliklerin yaptığı gibi yeni bir akım yaratmışlar ve tüm kadim gelenekleri toptan reddedip kendi bölünmüş ve özgür yollarını hazırlamışlardır. Kilise değişmemiştir. Protestanlar kabul etmese de kilise, hep kuralları ve gelenekleri olan bir yerdi ve hala öyledir. "Ortodokslardaki geleneklerden biri de spiritüel baba uygulamasıdır. Bu kişiye itaat şarttır. Kilisede büyüğe karşı (peder/piskopos/patrik/kilisedeki ihtiyarlar) büyük saygı vardır." İhtiyarlar el üstünde tutulur. Ortodoks peder ayin sırasında ne yaptığını bilir. Prospektüsü değiştirmez, yorumlamaz ve insanların düşüncelerinden korkmaz. "Kanın ve ekmeğin şifa aracı olduğuna yüzde yüz emindir." Ortodoks peder Rable ilgili konuşurken ve ayini yönetirken sadıktır. Korkar ve titrer. O an Tanrı ortadadır. Vaaz sırasında ve ayinde Rabbin orada olduğundan emindir. "Rabbin bedenini ve kanını (ekmek-şarap) ellerinde taşırken onların kutsiyetine" tam saygı duyar. Özellikle "Amerika'da Protestanlık tam anlamıyla siyasallaşmıştır" ve orada da pek çok kilisenin sona yaklaştığını, dağıldığını ve 5 sene içinde dağıldığını görüyoruz. Worship müzikleri pop listelerine girmiş, kiliseler konser salonu atmosferine getirilmiştir. Ama bunlar da değişiyor ve sona gidiyor. Yani tarih sahnesinde Protestanlığın varlığı en fazla 300-400 sene olmuştur ve Hristiyanlık içinde modernleşmeye, sekülerleşmeye izin verildiği sürece de tamamen yok olacaktır.

Ortodoks kiliseler

Ortodoks Kiliseler

Birlik içindeki Ortodoks Kiliseleri

- İstanbul Rum Ortodoks Kilisesi
  - Finlandiya Ortodoks Kilisesi
  - Özerk Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi
  - Özerk Girit Kilisesi
  - Özerk Athos Dağı Manastır Topluluğu
  - Batnaz Piskoposluğu
  - Thyateira ve Büyük Britanya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu
  - İtalya ve Malta Rum Ortodoks Başpiskoposluğu
  - Amerika Rum Ortodoks Başpiskoposluğu
  - Avustralya Rum Ortodoks Başpiskoposluğu
  - Filipinler Piskoposluğu
  - Batı Avrupa'daki Rus Ortodoks Eksarhlığı
- İskenderiye Rum Ortodoks Patrikhanesi
- Antakya Rum Ortodoks Patrikhanesi
  - Kuzey Amerika Antakya Ortodoks Hristiyan Başpiskoposluğu
- Kudüs Rum Ortodoks Patrikhanesi
  - Özerk Sina Kilisesi
- Rus Ortodoks Kilisesi
  - Japon Ortodoks Kilisesi
  - Çin Ortodoks Kilisesi
  - Ukrayna Ortodoks Kilisesi
  - Moldova Ortodoks Kilisesi
  - Letonya Ortodoks Kilisesi
  - Estonya Ortodoks Kilisesi (Moskova Patrikliği)
  - Rusya Dışındaki Rus Ortodoks Kilisesi
- Sırp Ortodoks Kilisesi
  - Ohri Ortodoks Başpiskoposluğu
- Rumen Ortodoks Kilisesi
  - Besarabya Metropolitliği
- Bulgar Ortodoks Kilisesi
- Gürcü Ortodoks Kilisesi
- Kıbrıs Ortodoks Kilisesi
- Yunan Ortodoks Kilisesi
- Polonya Ortodoks Kilisesi
- Arnavut Ortodoks Kilisesi
- Ukrayna Ortodoks Kilisesi
- Amerika Ortodoks Kilisesi
- Çek ve Slovak Ortodoks Kilisesi
- Estonya Apostolik Ortodoks Kilisesi

Oryantal Ortodoks Kiliseleri

Birlik tarafından tanınmayan Ortodoks Kiliseleri

- Yunanistan Orjinal Ortodoks Hristiyanlar Kilisesi
- Yunanistan Ortodoks Kilisesi (Kutsal Sinod Direnişi)
- Eski Takvim Rumen Ortodoks Kilisesi
- Eski Takvim Bulgar Ortodoks Kilisesi
- Amerika'da Rus Ortodoks Kilisesi
- Rus Ortodoks Eski-Rite Kilisesi
- Lipova Ortodoks Eski-Rite Kilisesi
- Pomoren Eski Ortodoks Kilisesi
- Abhazya Ortodoks Kilisesi
- Özerk İskenderiye Doğu Pan Ortodoks Kilisesi
- Belarus Otosefal Ortodoks Kilisesi
- Bulgar Alternatif Sinod
- Kuzey Amerika'daki Kutsal Ortodoks Kilisesi
- Makedon Ortodoks Kilisesi
- Karadağ Ortodoks Kilisesi
- İtalya'daki Ortodoks Kilisesi
- Rus Gerçek Ortodoks Kilisesi
- Türk Ortodoks Patrikhanesi
- Ukrayna Ortodoks Kilisesi (Kiev Patrikhanesi)
- Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi
- Kutsal Ukrayna Otosefal Ortodoks Kilisesi

Hristiyanlığın İslam'a bakışı

İslam, Hristiyanlığı kaynağından olduğu kadar, Asya ve Afrika'dan da koparmıştır. İslam'ın hakim olduğu yerlerde büyük ölçüde “teori kadar pratikte de, savaşmaksızın birlikte yaşamak” mümkün olmuştur. Fakat fikir planında yenilince Hristiyanlık savaşa girişir ve bu sayede ayakta kalır. Müslümanlar Hristiyanlara geniş hürriyet tanımışlardır. Müslümanlar hakikatin kendilerinde olduğundan emindirler. Emevi ve Abbasiler Hristiyanlara çeşitli memuriyet hatta bakanlık görevleri vermiştir. Hatta bu hürriyet, onları İslam hakkında polemik eserler yazmalarına izin verecek boyutta idi. Jean Damascene, Timothee, Th. Ebu Kurra, Yahya b. Adi gibi yazarlar İslam aleyhine yazılar yazabilmişlerdir. Günümüzde Batı dünyasında yaşayan Müslüman azınlıklar, Zımmilerin (İslam topraklarında yaşayan gayri müslimlerin) statüsüne razıdırlar ama henüz bu seviyeye ulaşamamışlardır. Kur’an, Hristiyanlara 1400 sene önce açık ve samimi bir çağrıda bulunmuştur. “Bütün dinler içinde Hristiyanlığın hazreti İsa hakkında babası doğmuş olması akidesini kabul eden yegane din İslamiyet’tir.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 7) Hz İsa İslam'a göre en büyük peygamberlerdendir. Onu inkar eden kafir olur. İslam, Hristiyanların şirkten uzak bir inanca kavuşmalarını ister: 'İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehli kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuzdur.' (Ankebut, 46); 'De ki: Ey kitap ehli! Bizimle

sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâh edinmesin. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahit olun, biz Müslümanlarız.' (Ali imran, 64) Nicetas da Byzance (9. yüzyıl), İslamiyet'i, putperestlikle karşılaştırır. (Y. Moubarac, La Pensee Chretienne Concernant l'Islam, I/5) La chanson de Roland, Roman de Mahon gibi eserlerde Müslümanların Jüpiter, şeytan ve Apollon ile beraber bir de Mahon adlı puta taptığı iddia edilir. Les chanson da Geste ise, Müslümanların Muhammed'in putuna taptığını ileri sürer. Papa XI. Pie de Müslümanlarla müşrikler arasında bir fark gözetmezdi. Muhammed'in tanrı değil bir peygamber olduğunu ancak '12. Yüzyılda' Guillaume de Malmesbury yazabilmiştir. 13. yüzyılda ise Alexandre du Pont, Hristiyanlığı bozmak için Musa'nınkine benzer bir dinle İslam'ın geldiğini ileri sürer. İslam çok 'kocalı' bir aile anlayışını kabul eden bir dindir onlara göre. Başka bir iddia, Muhammed Romalı bir kardinaldir, papalığa seçilemeyince Romen kilisesinden öç almak için yeni bir mezhep kurar ve sonunda sarhoş olarak domuzlar içinde ölmüştür. Onlara göre Kur'an, Muhammed iyi bir Hristiyan olmadığından, üç Yahudinin tesiri ile yazılmıştır. Ricoldo de Montecroce, Müslümanları sevimli bir tarzda tasvir eder ama sonra, 'Nasıl oluyorsa bu çiçekler, böyle bir çöplükte açabiliyor? Kur'an'ınki gibi zalim ve insafsız bir şeriat nasıl oluyor da böylesine faziletli müminler yetiştirebiliyor?' der. İslam'a karşı olumsuz tavrın sebebini Hristiyan din adamı Youakim Moubarac şöyle açıklar: 'Akla gelen ilk sebep, İslam'ın cazibesi olmalıdır. Bu güçlü cazibe yüzündendir ki, din adamları İslam'a saldırmakta ve onu yanlış bir biçimde tanıtmaktadır' (La Pensee Chretienne Concernant I'Islam, II/ 14) Luther, Türkleri deccalin bedeni, Muhammed'i şeytanın elçisi ilan etmiştir. Protestanlar İslam'ı, iç siyasi ve dini çekişmelerine alet etmekten de çekinmezler. Pierre Viret, Müslümanları, papa ile birlikte, Hristiyanlıktan dönenler şeklinde tasvir eder. Tam zıt mezhepteki Guillaume Postel ise, 'Muhammed'in Hristiyanlığı değiştirme konusunda yaptıklarını, Protestanların yaptıklarına göre daha insaflı' bulur. Bale şehrinde Kur'an'ın Almanca tercümesi yayınlanınca, hukukçu Boniface Amerbach, 'böyle sapık bir kitabın' basılmasına karşı çıkar. Düşmanlık Rönesans başladıktan sonra da devam eder. Pascal iftiraları tekrar eder, Moliere, Türkleri merhametsiz ve katı gösterir, Voltaire de onun yolundan yürür. E. Renan, İslam'ın ilmi ve felsefeyi her zaman baskı altında tuttuğunu ileri sürer. R. Simon, 'l'Histoire Xritique des Nations du Levant' adlı eserinde İslamiyet'te bir takım iyi şeylerin bulunduğunu ama bunları Yahudi ve Hristiyanlıktan alındığını ileri sürer. Charles Forster ise, 'Le Mahomerisme devoile' adlı eserinde 'Muhammed geldiğinde Hristiyanlar putları tazim ederdi ve bu nedenle bozulmuştu. Muhammed putları kırmakla Hristiyanlığı bozulmaktan kurtardı. demektedir. J. Henry Newman, İslam'ın Allah'ın diniyle şeytanın dini arasında olduğunu söyler. (Mahomet et les origines de Islamisme, s. 14) Youakim Moubarac, Kur'an'ı Muhammed'in yazdığını söyler. (La pensee Chretienne et LIslam, II/ 294) ki İslamiyet hakkında oryantalistlerce yazılan eserlerin hemen hepsinde bu fikir hakimdir. M. A. M. Goichon ise İslam'ın Hristiyanlıktan çıkmış bir bidat olduğunu ileri sürer. (Etudes, Nisan 1948, s. 38-51) M. D. Masson, Le Coran adlı eserinde 'Allah' lafzı yerine 'Dieu' kelimesini kullanınca büyük tepki çeker. Çünkü Allah haşa- Müslüman putperestlerin tanrısının adıdır ama Dieu kendi hak tanrılarının adıdır. Oliver Lacombe ise Müslümanlarda gördüğü dini bağlılıktan hareketle, Hristiyanların daha iyi Hristiyan olması için çaba sarf etmektedir. (O. Lacombe, Existence de Ihomme, s. 130) L. Marraci, 'Prodromus' adlı eserinde, 'Eğer Muhammed'in hayatını, bizim Avrupalı yazarların dediklerine göre yazsaydım, Müslümanlar nezdinde gülünç duruma düşerdim. Kaldı ki bu yazarlar anlattıkları şahıs olan Muhammed konusunda da ittifak halinde aynı şeyleri söylememektedirler. O derece ki, bunların aynı şahıstan bahsettiklerini anlamak son derece zordur.'

Çürütme, reddiye: Rahip Prevost bir vasiyetname yazmış ve Voltaire'ye göndermiştir. "Kilisede 20 yıl milleti aldattım, din namına söylediğim şeylere kendim de inanmazdım. Hepsi yalan ve hepsi hurafedir. Halkın bilgisizliği, çevrenin taassubu buna engel oldu. Bu dünyadan

gidiyorum. Benim vasiyetimi okuyunuz, gerçeği anlayınız." (Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 28) Hristiyanların iddialarına göre Hz Peygamber, Hristiyan rahipten öğrenerek, Kur'an-ı Kerim'i yazmıştır. Bu doğru değildir. Zira Kur'an-ı Kerim, İncil'in iddialarının tamamen zıttını söylemiştir. İslamiyet'te karısını boşayan, zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın dahi zina etmiş sayılmaz. İslamiyet, çalışın fakir kalmayın diyor. (s. 30) Misyonerler, Katolikler, Protestanlardan daha fazla (Not: Bu eser 1972 yılında yazıldı, şimdi ise Protestanlar misyonerlikte daha aktifler!) çalışıyorlar. (s. 31) Hz İsa bir Yahudi'den başka bir şey değildi. (s. 33) Resulüllah'a eziyet ve sıkıntı çoğaldı, sokaklarda sövüp taşa tutmaya başladılar. (s. 37) Bazıları diyor ki, Hz Muhammed cihangirlik için, dünya menfaatleri için peygamberliğini iddia etti... Bütün bu eziyetlere tahammül edemezdi. Çirkin ve ağır muamelelere sabredemezdi. İslamiyet'e davetten önce herkes ona saygı gösterirdi. Bu sebepten sosyal statüsü büyük idi. Hatice'ül Kübra'nın servetiyle ticarete başlamıştı, bununla da, büyük bir servet elde etti. Ömrünün sonuna kadar bu servetle rahat geçinebilirdi. Kendisini bütün bu eziyetlere sokmaya lüzum yoktu. Peygamberliğini ilan ettiği zaman birçok düşmanlar ortaya çıktı. Akrabalarından birçok düşmanlar edindi. Eğer onun daveti Allah'ın emriyle olmasaydı, bir insan olarak bütün bu eziyetlere ve zahmetlere katlanamazdı. Amcaları ve yakınları, "sen bizim milletimizin arasına ayrılık soktun, cemiyetimizi birbirine düşürdün, bu işten maksadı nedir? Maksadın mal toplamaksa, eğer riyasete geçmek istiyorsan... hepsini verelim." Cevap, "ben menfaat için sizleri davet etmiyorum." (s. 38-39) Thomas Carlyle, "Muhammed'e yalancılık affetmek doğru değildir. O'nun aleyhinde yazılan sözlerden ben kendi hesabıma utanıyorum. Onun fazileti doğruluğundan ileri geliyor. (s. 41) Doktor Duzi İslam Tarihi yazmıştır. Diyor ki, "Hz Muhammed isteryayi adali'ye Müptela idi." (s. 45) 13 yüzyıl önce hayattan göçmüş bu Yüce peygambere Dr. Duzi, Dr. Sprenger veya Dr. Moir nasıl bu teşhisi koyabildiler? Moir diyor ki: "İslam Peygamberi saraya müptela idi." Dr. Sprenger diyor ki: "Hayır isteryayi adaliye müptela idi. Hastalık icabı nöbeti vahiy zannediyordu." Doktor ki, hastasını görmeli, muayene etmeli ve bir hastaya bu teşhisi koymalı. (s. 46-47) O zaman doktor var mıydı, evet vardı. Medine'de Haris İbni Kelde adıyla Cundi Shapur üniversitesinden mezun olan bir doktor çalışıyordu. Hz Muhammed'i de hemen her gün görüyordu. (s. 48) Haris İbni Kalbi, Hz Peygamberin hasta olduğuna dair veya isteryai adaliye müptela olduğuna dair bir rapor, bir yazı yazmamış olduğuna göre, Dr. Duzi ile Dr. Sprenger'in iddiaları sırf isnat ve iftiradan ibaret kalıyor. (s. 49) Cahiliyette Arapların yaşayışlarının barbarlardan hiçbir farkı yoktu. Çirkinlikleri ıslah için meşakkatlere katlanıp göğüs geren bir kimse, asla hasta olamaz. Yalnız ulvi bir kuvvet tarafından muhafaza edilmeseydi, insan kuvvet ve kudreti asla onun çektiği meşakkatleri çekmeye ve sabretmeye yetmezdi. (s. 51) Hz Peygamber, ümmi olduğunu söylediği zaman, ona karşı olan hiç bir kimse çıkıp da aksini iddia etmemişti. (s. 52) Garanik olayı: Necm Suresi Kureyşi ve düşmanlarını tehdit ediyor. Bu tehditleri işittikten sonra hiç onlar secde ederler miydi? Şayet övseydi, mal ve canlarını bu uğurda feda eden kimseler Müslümanlığı kabul ederek artık Muhammed'in peşinden giderler miydi. (s. 54) 12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabın 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." (s. 55) İmam-ı Nevevi, "bu söylentinin sonu Muhammed Bin Ka'bül Kurezi'ye dayanıyor. Bu şahıs, katiyen güvenilir bir kimse değildir. Buna benzer birçok mevzu hadisler uydurmuşlar, bu hadis de mevzudur." der. (s. 56) Ernest Renan diyor ki, "İspanya'daki İslamların, ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi." (s. 56) Diyorlar ki İslamiyet ilerleme ve yükselmeye engeldir. (s. 59) Çin müşrik Budist olduğu halde Hz Peygamber, ilmi öğrenmek için oraya bile gitmeyi tavsiye buyuruyor.(s. 60) Doktor Gustav Lebon İslam medeniyeti kitabının 459. sayfasında, "Kur'an-ı Kerim manevi gücü morali incil'ninkinden kat kat üstündür." der. (s. 63) Komünistler Lenin ve Stalin'i birer kutsal kişiliğe yükseltirler. (s.

65) John Devenport, "Hz Muhammed'in tahsili yoktur, fakat yüksek bir insandı." (s. 72) "Muhammed'in Sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (s. 73) Muhammed'in 25 yaşından 50 yaşına kadar bir tek zevce ile yaşadı. (s. 74) Mocheim diyor ki, "Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik heyet, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin Üstadı oldukları muhakkaktır." Gerek Romalılar, gerek gotlar İspanya'yı fethetmek için 200 yıl süren bir zaman uğraşmışlardı. Halbuki Müslümanlar, bu yarımadayı 20 yılda fethettiler. Endülüs medreselerinin kitapları Avrupalılara açılmamış olsaydı, İslam irfanı pek zayıf bir şekilde hissedilecek, Rönesans ve reformda olmayacaktı. (s. 78) Bütün Arabistan kendisine itaat ettiği halde, evinin bütün işlerini bizzat kendisi görürdü. Elbisesinin söküklerini bile kendi dikerdi. Yemeğini hizmetçi ile birlikte yerdi. Muhammed'in kurduğu birlik Bizans imparatorunu hezimete uğrattı. İran saraylarını yok etti. Zerdüşlü tarumar etti. (s. 79) Kur'an-ı Kerim Arap lisanı için bir hüccettir. Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır. Müslümanlıkta da papazlık yoktur. Kur'an'ın tek hedefi Musevilerle Hristiyanların bozuklukları kutsal levhaları düzeltmektir. (s. 80-81) Selahattin Kudüs'ü geri aldığı zaman hiçbir cana kıymadı. (s. 82) İngiltere ve Gal'de 643 Manastır, 90 kolej, 2374 kilise, 100 hastane kapatılmıştı.(s. 84) Kraliçe Elizabeth zamanında Katolikler diri diri yakılmışlardı. (s. 85) Hz Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söyledi. (s. 87)

Bu konulara cevap için ‘Kur’an’ın kaynağı nedir’ ve ‘ Oryantalizm yanılgısı’ adlı yazılara bakılabilir.

Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık

"Biraz da şarap iç." (Timeteos'a Mektuplar, 5, 23); "İçki pisliktir." (Maide, 90)

Yahudilikte haram olan (Tevrat, Levililer, Bab, 10, A. 8, 9-11) şarap hükmünün, Hz. İsa tarafından kaldırdığına ve şarabın Hristiyanlıkta helal olduğuna inanılır. “Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı ve tâbilerine verdi ve dedi ki: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir. Ve bir kâse şarap alıp şükretti ve onlara vererek dedi ki, bundan içiniz. Çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için birçokları uğrunda dökülen ahdin kanıdır.” (Matta, 26/26-29, Yuhanna, A:30)

Konuya bir de Hristiyan bir siteden alınan bilgilerle devam edelim: “Kutsal Kitap bir Hristiyan’ın bira, şarap ya da içinde alkol olan herhangi bir içecek içmesini yasaklamaz. Hatta bazı Kutsal Kitap ayetleri alkolden olumlu sözlerle bahseder. Vaiz 9:7, “Neşeyle şarabını iç” diye talimat verir. Mezmurlar 104:14-15, “Yüreklerini sevindiren şarabı” Tanrı’nın verdiğini bildirir. Amos 9:14 insanın kendi bağının şarabını içmesini bir bereket olarak ele alır. Yeşaya 55:1, “Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın” diye teşvik eder. İsa, suyu şaraba çevirmiştir. Hatta İsa’nın zaman zaman şarap içtiği de anlaşılmaktadır.” (Yuhanna 2:1-11; Matta 26:29) Peki neden şarap içilirmiş, siteden devam edelim: “Yeni Antlaşma olan İncil zamanlarında su çok temiz değildi. Modern sağlık koruma yöntemleri olmadan su, bakteriler, virüsler ve her türlü atık maddeyle doluydu. Bunun üzerine insanlar, daha güvenli olduğu için genelde şarap (ya da üzüm suyu) içiyordu. 1 Timoteos 5:23’de Pavlus, Timoteos’a (büyük bir olasılıkla mide sorunlarına neden olan) su içmeyi bırakıp şarap içmesi talimatını vermişti. Kutsal Kitap Hristiyanların bira, şarap ya da alkol içeren herhangi başka bir içki içmesini yasaklamaz. Alkol kendi başına günahla lekelenmiş bir şey değildir. Bir Hristiyan’ın kesinlikle uzak durması gereken şey,

sarhoşluk ve alkole bağımlılıktır. (Efesliler 5:18; 1 Korintliler 6:12)" Bu nasıl bir mantıktır ki alkole başlayanların zamanla bağımlı olduğu bilinen bir gerçek iken, içmesi helal hatta dini (Hristiyanlıkça) teşvik edilirken, sonuçları sakınılacak şey diye tarif edilebilir?!: "Alkol, az miktarlarda içildiğinde ne zararlı ne de bağımlılık yaratıcıdır. Hatta bazı doktorlar sağlığa, özellikle de kalbe olan yararından ötürü küçük miktarlarda kırmızı şarap içmeyi tavsiye ederler. Az miktarda alkol içmek Hristiyan özgürlüğüyle ilgili bir konudur." Zaten işin tutarının olmadığını bu Hristiyan site de kabul ettiğinden son cümleleri şöyle tamamlar: "Ancak, Kutsal Kitap'ın alkol ve etkileri konusundaki uyarılarından, aşırı miktarda alkol almanın kolay bir ayartılma olmasından ve başkalarını gücendirme ya da tökezletme olasılığından ötürü, genelde bir Hristiyan'ın alkol içmekten tamamen uzak durması en iyisidir." (http://www.gotquestions.org/Turkce/alkollu-Hristiyan.html)

1989 ABD'de basılan, "Doğu-batı diyalogları" adlı eser üzerinde görüşlerini açıklayan Protestan papaz Alvin V. Hart, "Hz İsa'nın tanrı olduğunu inancının sonradan uydurulmuş, basit bir kilise doktrini" olduğunu ifade eder. Hart ayrıca "Şarap kelimesinin orjinalinin manasının üzüm suyu" anlamına geldiğini, İsa'nın kanının şarap olduğu iddiasının aslının olmadığını ifade eder. (Yahudilik- Hristiyanlık ve İslam'da içki, Yüksek lisans tezi, Ramazan Tunalı) Zaten günümüzde (Hristiyan mezheplerden olan) Adventistler ve Mormonlar içki içmezler.

İsa, son yemekle birlikte bir daha içki içmeyeceğini söylerken (Luka 22:18, " Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.", ayrıca bakınız: Markos, 14/25 , Matta, 26/26-29, Yuhanna, 6/13-17, Korintoslulara 1. mektup 11/23) takipçisi olduğunu iddia edenler hararetle içkiyi savunmaktadırlar:

HRİSTİYAN FORUM

HRISTIYAN FORUM > Hristiyanlık İnancında Temel Kavramlar > Alkol > Alkol günah mıdır sorusuna biraz farklı bir bakış açısı

Hristiyan Forum Giriş

Alkol günah mıdır sorusuna biraz farklı bir bakış açısı

Cevapla

Soru

Işık90 (YÖNETIME BAŞVURUNUZ, EMAIL ADRESINIZ GEÇERSIZDIR)

Merhaba arkadaşlar,

Bilindiği üzere Hristiyanlıkta alkol kullanımı günah değil, sadece sarhoş oluncaya kadar içmenin günah olacağı bildirilmiştir.

Hatta İncil'de bir ayette: **"Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür." (Efesliler 5:18)** olarak bildirilmiştir.

Yani bu ayetten şunu anlıyorum. Alkolden birazcık içilirse, günah değildir. Fakat sarhoş olunursa günahtır.

Cevap

gabriel33 (Özel üye)

Az miktarda içilen şarabın insan sağlığına faydalı olduğu bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Pozitif bilim incili bu konuda haklı çıkarmaktadır. Şarabın çok içilmesi insan sağlığını tehdit eder. Burada pozitif bilim islamın içki konusunda yanıldığını hristiyanlığın doğru olduğunu gösterir.

İşin diğer bir ilginç boyutu, evharistiya (Ekmek şarap ayini) esnasında kullanılan ekmek ve şaraba sembolik anlam yüklenmemekte, "bizzat İsa'nın et ve kanı" olarak, Prence Reele (Şaraplı ekmekte İsa'nın maddi varlığı) kabul edilmekte ve onları yiyenin tanrının varlığına katıldıkları kabul edilmektedir. Gerçek Hristiyan her yediği ekmek ve her içtiği şarap ile daha da İsa ile bütünleşir ve O'nun koruması altına girer. (Ali Erbaş, Hristiyanlıkta ibadet, s.172-173) "Cannibalisme, Hristiyan Katolik öğretisi ile de ilişkilendirilmiştir. Katoliklikteki Eucharistie'nin (yani Hazreti İsa'nın eti ve kanını temsil etmek üzere ekmek ve şarap kullanılarak yapılan kutsal ayinin) bir tür sembolik insan yiyicilik sayılıp sayılmayacağı bizzat katolikler tarafından çok tartışılmıştır." (Hilmi Yavuz, Modernleşme, Oryantalizm ve İslam, s. 82)

Halen Avrupa, alkolizmle nasıl başa çıkacağını bilemiyor. İngiliz tarihçi Arnold Toynbee'ye bakarsanız bu gidişle başa çıkması mümkün de değil. Çünkü Hristiyan kültüründe şarap kutsal sayılıyor. Hz. İsa'nın kanı niyetine içiliyor. O niyetin içeriğini sorgulamak bize düşmez, öyle kabul ediyorsa öyle olsun. Ancak bu kabulün doğurduğu sonuç önemli: şarap demek ki, dinî bir ritüel hükmünde... Böyle olunca frene basma imkânı elden kaçıyor. Toynbee'nin dediği şu: Alkolle ancak İslam dini başa çıkar! (Rasim Özdenören, Yenişafak, 7.5.2013)

Şarap, alkol ve sağlık: Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verileri de bunu kanıtlıyor. İstatistiklere göre dünyada işlenen her 100 cinayetten 85'i, intiharların yüzde 90'ı boşanmaların yüzde 80'i ve aile içi şiddet olayları ile trafik kazalarının yüzde 70'inin sebebi alkol. (13 Mart 2010) İngiltere'de yapılan ve sonuçları The Lancet dergisinde yayınlanan bir araştırmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi**,** topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. Araştırmada alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yeraldı. (23 Mart 2007) Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor. Alkollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi. (08 Nisan 2007) İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir

bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı. (31 Temmuz 2007) Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Kalp Damar Hastalıklarını Önleme Projesi Türkiye Koordinatörü ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını söyledi. Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir. Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Çünkü elimizde hastalara tavsiye edeceğimiz kadar güçlü, kesin bilgiler yok. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir." (Milliyet, 12 Ağustos 2005) Fransızların daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (www.americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422) Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını, bunun yerine kalp krizi riskini azaltmak için bilimsel olarak ispatlanmış kolesterol ve tansiyonu düşürmek için kilo verilmesi ve yeterli spor yapılması gibi tedbirlerin alınmasını önermektedir. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin: Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur. (22 Aralık 2010) 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor**.** Bira içen, ancak evinde düzenli olarak meyve ve sebze tüketenlerde ise bu oran azalıyor. (İnternethaber, 13 Nisan 2006) Alkolün zararları için “İçki neden yasaktır?” adlı yazımıza bakılabilir.

Milliyet.com.tr — Sağlık

28 Mart 2013, Salı

Ana Sayfa | Yazarlar | Milliyet.tv | Galeri | Bebek Çocuk | Emlak | Kadın | Kişisel Bakım

Milliyet.com.tr » Sağlık » Genel Sağlık » Haber — 03 Kasım 2010 - 10:16

"Alkol, uyuşturucudan bile tehlikeli"

Alkolün, uyuşturucudan bile daha tehlikeli olduğu saptandı.

İngiltere Bağımsız Bilimsel Uyuşturucu Komitesi ile Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi'nden bir grup bilim adamı, Çoklu Karar Verme Analizi (MCDA) diye adlandırılan bir teknik yardımıyla bu tür maddeleri, 9 kriter açısından kullanıcıya, 7 kriter açısından da diğerlerine verdiği zararları göz önüne alarak arz ettikleri tehlikeye göre sıraladı. Bu tür maddelerin kullanıcıya zararları arasında uyuşturucuya bağlı ölüm oranları, sağlığa ve sosyal ilişkilere etkileri gibi kriterlere yer veren bilim adamları, diğerlerine verdiği zararları ise suç, aile içi çatışma, ekonomik bedel, çevresel hasar gibi ölçütler açısından değerlendirdi.

Elde ettikleri verilere göre bu maddeleri 100 üstünden değerlendiren bilim adamları, en zararlı maddenin 72 puanla alkol olduğunu belirledi. 55 puanla ikinci sırada yer alan eroini, 54 puanla bir sentetik uyuşturucu türü olan "crack", 33 puanla kristal metamfetamin, 27 puanla kokain ve 26 puanla tütün ürünleri takip etti.

Sonuçları "Lancet Medical'da yayımlanan araştırmayı yürüten ekibin başındaki Profesör David Nutt, bu verilerin, alkolün zararlarını hedef alan bir genel sağlık stratejisi oluşturmanın gerekli bir …ım olduğunu gösterdiğini kaydetti.

Kadın kılığına giren eşcinsel rahip fena kızdırdı

İngiltere'nin South Shields kasabasındaki St Lawrence the Martyr (Şehit Aziz Lawrence) Kilisesi rahibi Martin Wray, tam üç aydır 'hastalık izni' nedeniyle görev yapamıyor.

Hürriyet
ARAMA
AVM MALL .com
Üye Olun 5 TL Kazanın!
Peşin Fiyatına 6+4 Taksit
Şimdi Al Haziran'da Ödemeye Başla
159,99 TL
69,49 TL

GÜNDEM | PLANET | EKONOMİ | SPOR | KELEBEK | KÜLTÜR SANAT | YAZARLAR | WEBTV | SAĞLIK | TEKNOLOJİ
Hava Durumu | Sinema | Astroloji | Tv Rehberi | Piyasanet | E-Gazete | Canlı Skor | En İyi On | Mind | Foto Galeri | Okur Temsilcisi | Seninle +1

DİĞER HABERLER

Hıristiyan hacılara kutsal şarap

15.01.2000

2000 yılında hacı olmak için Türkiye'ye gelmesi beklenen hıristiyanlar bir sürprizle karşılaşacak.

Kuşak Ajans'ın yöneticisi Rana Cabbar'ın fikri olan "Kutsal Şarap/Holy Wine" Turizm Bakanlığı ve Kavaklıdere Şarapları'nın katkılarıyla üretildi. 18'lik şişelerde hacılara satılacak olan şarabın çıkış noktası, İsa'nın son yemeğinde söylediği bir söze dayanıyor: "Beni hatırlamak istiyorsanız şarap içiniz ve ekmek yiyiniz."

Önümüzdeki Şubat ayından itibaren Türkiye'ye 2 ile 3 milyon arasında hıristiyan hacı gelmesi bekleniyor. Bu hacılar Meryem Ana, Tarsus, Yalvaç, Hatay, Pamukkale, Antalya gibi hıristiyanlığın kutsal bölgelerini dolaşıp ibadetlerini yerine getirecekler.

Alıp evlerine götürebilecekleri kutsal şaraplar ise kutsal bölgelerin bulunduğu belediye başkanlıklarında, kutsal hac noktalarında Türk Hava Yolları'nda ve Turizm Bakanlığı'nın döner sermaye şirketi DOSEM'de satılacak.

Aynı zamanda İnternet'ten de pazarlanacak olan şarapların adı şöyle: Cana Wedding (İsa'nın suyu şaraba dönüştürmesinin düğünü), Magdelena (çarmıha gerilirken yanında bulunan kadın), The Three King (baba oğul kutsal ruh birliği) ve Antiokia di Pisidia (Anadolu'da Yalvaç'ın eski adı).

...ir'deki Katolik Kilisesi'nde kutsanan şaraplar ilgi gördüğü taktirde daha büyük boylarda da üretilip satılacak.

Zemzem

Türkiye

SON DAKİKA | GÜNDEM | POLİTİKA | EKONOMİ | DÜNYA | TEKNOLOJİ | SPOR | KÜLTÜR SANAT | YURTTAN | SAĞLIK | MAGAZİN | YAZARLAR | BUGÜNKÜ TÜRKİYE

02 Ocak 2013 Çarşamba - 07:57

Dünyanın en temiz sularından biri

Dünya Sağlık Örgütünün raporlarına göre, zemzem en içilebilir ve sağlıklı sulardan biri. Amerika'da yapılan test sonuçlarında, dünyada içinde mikroorganizma ve bakteri bulundurmayan tek suyun zemzem olduğu ortaya çıkmıştı. Avrupa'da yapılan laboratuar çalışmalarında ise mikrobik hastalıklara karşı etkili olan zemzemin diğer sulara nazaran çok daha az kükürt taşıdığı, bunun yanı sıra daha fazla mineral barındırdığı ve fazlasıyla besleyici olduğu belirlendi.

Sadece kutsal olduğu kabul edilen sularını karşılaştırmak bile, iki din arasındaki farkı göstermesi açısından yeterlidir zannederiz.

SABAH

02 Ocak 2013, Çarşamba Takip et: @sabah

ANA SAYFA | SPOR | GÜNAYDIN | GÜNDEM | EKONOMİ | YAŞAM | DÜNYA | SABAH

HABER + Sağlık Teknoloji Eğitim Kültür-Sanat Çevre Galeri Sarı Sayfalar Ziraat Türk

Haberler > Gündem Haberleri > Zemzem suyunun sırrı çözüldü

Haberi Dinle 00:00 / 03:32

Yorum Yap | Editöre e-posta | Yazıyı Gönder | Çıktı Al

15 +1

Takip Et @sabah

Zemzem suyunun sırrı çözüldü

Yeni Haber Giriş Saati: 02.01.2013 15:52 Güncelleme : 02.01.2013 17:14

Zemzem suyunun bu özelliği ilk defa keşfedildi. Ezan okunduğunda berraklaşan su, çan sesi geldiğinde kararıyor.

Zemzem'in hikmetleri

İÇİNDE BAKTERİ OLMAYAN TEK SU!

"Kutsal Su Zemzem /Zübeyde Su Yolu" belgeseline konuşan Japon ve Alman bilim adamları zemzemle ilgili hayrete düşüren açıklamalarda bulundu. Zemzem ezan okunduğunda berraklaşıyor, çan çaldığında ise kararıyor.

Türkiye Gazetesi'nden Hayrettin Turan, kaleme aldığı yazı dizisinde TRT'nin çektiği belgesele konuk olan bilim adamlarının zemzem suyu hakkında yaptığı açıklamaları anlattı. Uzun yıllardır zemzem suyu ve kristalleri üzerinde araştırma yürüten bilim adamları kaynağın sırlarını çözdü. Ren Nehri'nin suyundan içen kişinin enerjisinin azaldığını belirleyen Alman bilim adamı Dr. Knut Pfeiffer, sular üzerine araştırma yaparken bir şekilde bir miktar zemzem bulur ve içer, 35 dakika sonra da rahatladığını hisseder.

ZEMZEM BİR KOVA SUYU TEMİZLİYOR

Araştırmasını derinleştiren Alman bilim adamı Dr. Pfeiffer, şaşırtıcı bir gerçekle karşılaşır. Zemzemin mayalama özeliği bulunduğunu, bir bardağının bir kova şebeke suyunu temizlediğini, bu özelliğiyle bile enerji ve şifa kaynağı olduğunu tespit eder. Dr. Pfeiffer, "Su her şart altında değişmiyor ama değiştiriyor. Çok acayip bir deney yaptım. Bir damla zemzem suyuna yüz damla normal su karıştırdım. Sonuçta gördüm ki suyun hepsi zemzeme dönüşmüş. Sonra bir damla zemzeme bin damla normal su karıştırdım. Ve yine gördüm ki hepsi zemzeme dönüşmüş. Bunun sebebi nedir, neden? Zemzem'de öyle bir enerji var ki başkasını değiştirir ama kendi değişmez" diyor.

EZAN SESİYLE PARLIYOR, ÇAN SESİYLE KARARIYOR

Zemzem kristallerini mikroskop ortamında inceleyen Japon bilim adamı Dr. Masura Emot , suyun moleküler (kristal) düzeninin değişen frekanslara göre farklılaştığını görür. Zemzem kristallerinin çan sesinde karardığını Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını fark eder. İncelemede her bir kristalin, Kâbe-i muazzamaya benzeyen bir doku oluşturduğu, zemzemin çan sesinde kristallerinin karardığını, Kur'an-ı Kerim ve ezan sesinde ise parlaklaştığını ve netleştiği tespit edildi.

Zemzem üzerine kaleme aldığı kitabı Japonya'da en çok satanlar arasına giren Dr. Emoto'ya göre zemzem, fiziksel ve kimyasal özelikleri bakımından yeryüzündeki bütün sulardan farklı. Dr. Emoto, "Zemzem, çevresinde cereyan eden bütün değişimleri hafızasına alıyor. Yapısı çok farklı. Bu, onu dünyadaki diğer elementlerin efendisi yapıyor. Müslümanların niçin hastaları tedavi etmek ümidiyle Kur'an-ı Kerim'den sûreler okunup, suya üflediğini daha iyi anlıyorum" ifadesini kullanıyor.

Japon bilim adamı zemzemin çan ve besmeleye nasıl tepki verdiğini kitabında böyle işledi

Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti!

Bu konuya ek yolarak, "Mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık, İslam ülkeleri neden geri? Dinsiz ahlak olur mu? Modernizm ve kadın, İslamofobi, Misyonerlik" adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Giriş

"Bizim sorunumuz Batı iledir çünkü Batı'nın sorunu bizimledir." (Attila İlhan, Milli Gazete Röportajı, 22-23-24 Mart 2003); "Biz Batıyla er geç hesaplaşmak zorundayız." (Kemal Tahir, Yol Ayrımı, s. 237); "Batı yalanın üstünde yaşar, Doğu hakikatin üstünde uyur." Seyyid Hüseyin Nasr (Fuat Bol, Hürriyet, 11.05.2022)

Yahudi asıllı olup sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weıss) 1964 yılında yazdığı eserde şöyle söylemekte idi: "Avrupa Haçlı savaşlarının ruhundan doğmuştur. Gerçek odur ki, Avrupa hiçbir devirde bugünkü kadar İslam'dan uzak olmamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 64, 71)

"İslam kültürü asil bir kültürdür, temellerini insan fıtratına borçludur. 19. yüzyıl kültürümüz mukayese edildiğinde, İslam kültürünün yanında son derece yoksul ve geç kalmış bir kültür olduğu görülmektedir. Haçlılar, asil ve yüksek bir kültüre karşı savaş açmışlardır." (Nietzsche, Deccal sahte İsa, s. 130) Neredeyse haçlılara 'Barbar' demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 219) Halbuki "Sömürgecilik, 'Batınının dışında herkes yerli-barbardır.' düşüncesini putlaştırmıştı. Batılıların herkesi öldürmeye, sömürmeye, Hristiyanlaştırmaya hakları vardı." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 21)

Batı aklı menfaate hizmet eder. Hak, adalet, ahlak menfaat (gaye) yolunda kullanılır. Müslüman ise hakka/hayra ulaşmaya akıl der. Menfaat, güç, iktidar, servet hakk/hayır yolunda kullanılır. Batının golf sahalarına harcadığımız su tüm dünyadaki çölleri yeşertecek kadar fazladır; gelişmiş ülkelerde obeziteye harcanan para fakir ülkelerdeki insanları doyuracak olan miktardan daha fazladır. 2021 yılında evcil hayvan ürünlerine dünya genelinde 189 milyar $ harcandı. Bütün Afrika kıtasına, tüm dünyanın senelik yaptığı yardım 49 milyar $. Bu da, o kıtadan sömürdükleri madenlerin küçük bir miktarına tekabül eder.

Medeniyet insanlıkla olur, köle sistemini yerleştirip, dünyayı sömürüp elde edilenle kendi rahatları için planlama ile güzel mimari yapmak medeniyet değildir!

Avustralya'da 2000 otelin ve 1.2 milyon evin yüzme havuzu var. Ülke havuzlu ev oranında dünya 1cisi. Avustralya'daki golf sahalarının sayısı 1800 kadar. Çimenlerin yeşil kalması için milyonlarca ton su kullanıyorlar. Ama çok su içiyor diye binlerce at ve deveyi öldürüyorlar.

"Batıda hakim olan gaye, 'maddi fayda' ve aktif genişlemedir. (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 45) Modern Batının gerçek mabudu, maddi ferah'tan ibarettir, gücünü kuvvete rağbetten almaktadır. Bu ikisi de eski Roma medeniyetinden ona miras kalmıştır. (s. 47) Nasıl eski Roma'da hakim olan fikri ve sosyal hava, sırf faydaya bağlı idiyse, modern batıda da durum tamamen aynıdır. (s. 50) Batıda hakim olan fikir bütün gücümüzü maddi imkanlarımıza tahsis etmek ve ahlakın kendimizi bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. (s. 51) Batıda hakim olan fikir bütün gücümüzü maddi imkanlarımıza tahsis etmek ve ahlakın kendimizi bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. (s. 51) Madde ve servet batıda, kendisine tapılan Allah'tan başka bir mabut haline gelmiştir. (s. 55) Sıradan Avrupalının müspet bir tek dini vardır o da maddi ilerleme ve refaha tapınaktır. Hayatın gayesinin tabiatın zulmünden kurtulmak olduğuna inanmışlardır. Bu dinin mabet ve tapınakları büyük fabrikalar, sinemalar, kimya laboratuarları, dans salonları, elektrik santralleridir. (s. 56) Bu dinin kahinleri ise bankerler, altın babaları, mühendisler, sinema yıldızları, sanat öncüleri ve uzay kahramanlarıdır. Ahlak felsefesi yalnız pratik payı da temeline oturtulmuştur. (s. 57) İslam'ı küçük görme hastalığı, Avrupa düşüncesinin esaslarından biri olmuştur." (s. 67)

"Yunan medeniyetinin temeli materyalizmdir. (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 213) Muhammed Esed, Romalıları gayet güzel izah eder: Romalılar diğer milletleri, Roma İmparatorluğu'nun menfaat ve çıkar yolunda kullanıp çalıştırmışlardır: Romalıların meşhur adaleti ise, sadece kendilerini özeldi. İlahlarını pratik hayata müdahale etmelerine hiçbir zaman müsaade etmemişlerdir. (Asad, Islam at the Cross Roads, s. 39) "Eski putperest Roma ve Yunan medeniyetinin kopyası haline gelen Avrupa, Hristiyanlık adı altında eski kimliğine bürünmüştür. Bugünkü Avrupa'nın dini Hristiyanlık değil, Materyalizmdir. Avrupa'da sıradan bir kişi, hayatın gayesinin insanın yaşamını kolaylaştırmak olduğuna inanmaktadır. Bu dinin mabed ve kiliseleri fabrikalar, sinema salonları, gazinolar, kimya laboratuarlarıdır. Bu dinin kahinleri bankerler, artistler, astronotlardır. Bu aşırı zevk volkanı, menfaatlerle çatıştığı zaman birbirini yiyip yok etmeye hazır savaş teknolojisinin gelişmesine yol açmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. . 238-240)

Fransız filozof Roger Goraudy: "Batı bir kazadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 18) "Batı katliâm yapma yeteneğine sahiptir. Size neleri hatırlatayım ki? Amerikan Kızılderililerin imha edilmesini mi? Esir ticaretini mi? Hiroşima'yı mı? Auschvvitz'i mi? Hristiyan Batı Uygarlığı budur…Biliyor musunuz ki, dünyadaki zenginliklerin yüzde 80'i nüfusun yüzde 20'si tarafından kontrol edilmekte ve tüketilmektedir?Yılda 40 milyon kişi ölmektedir ki, bu da gün

başına bir Hiroşima demektir. Önce ateşi alevlendiriyorlar, sonra da itfaiyecilik oyunu oynuyorlar…Hâlâ Haçlı Seferleri devrini yaşamaktayız…” (Basından, 6 Ekim 1994)

"Batı medeniyet elbisesi giymiş korkunç bir vahşettir." (Said-i Nursi, Mesnevi-i Nuriye, s. 75)

FİFA Başkanı Gianni Infantino: "Ben Avrupalıyım. Dünyanın dört bir yanında 3 bin yıldır yaptıklarımız için, ahlak dersi vermeden önce 3 bin yıl özür dilemeliyiz." (Euro News, 19/11/2022)

Batı teknolojide nasıl ilerledi? Endülüs'ün işgali ve Haçlı seferleri vasıtasıyla İslam ülkelerinden almış oldukları bilgiyi, sömürdükleri ülkeler ve başta Amerikan kıtasından çaldıkları altınlarla birleştirerek ve bu güç Savaşı'nın devamını Afrika'yı ve Asya'yı köleleştirmek/sömürgeleştirmek üzerinden devam ettiren, çalınan bilgi ve sömürü ile elde edilen sermayeyi birleştirerek Rönesans ı gerçekleştiren Avrupa, daha sonra elde etmiş olduğu bu bilgiyi birikimini insanlığa faydasına katkı sağlayacak ürünler için kullanmak yerine, dünyayı sömürme yarışmasında birbirleri arasında yarışmaya devam ettiler, bu da yetmezmiş gibi sadece insan türüne zarar vermediler, doğayı kirlettiler, hayvan nesillerini yok ettiler, bitki çeşitliliğini ortadan kaldırdılar. İlk çağlardan itibaren Avrupa'nın kendi içindeki güç mücadelelerinin bir mirası olarak, kendi içlerindeki çekişmelerini Avrupa dışına da taşırmışlar, şimdi ilaç sanayinden gıda sanayisine, teknolojik ürünlerden uzay çalışmalarına... Her türlü icadı yine maddi çıkar, mücadele ve sömürü aracı olarak kullanılmaya devam etmektedirler. Batı medeniyetinin gelmiş olduğu son noktada teknoloji, hala bir sömürü, maddi menfaat elde etme aracı ve topluma hakimi olma vasıtası olarak kullanılmaya devam ettirilmektedir.

Modernizm, emperyal bir anlayıştır. Hem doğayı hem de insanı sömürür, gelinen noktada dinin boşluğunda insan evrende mutsuz olmuştur. Tolstoy boşuna, "Tarihin hiçbir döneminde, giderek canavarlaşan şimdiki Hristiyan dünyasındaki kadar ahlaksız, insanların hayvani ihtiraslarına hiçbir kısıtlamanın getirilmediği bir hayat yaşanmadı." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 64, 65) dememektedir. "Yerliler kolayca denetlenebilecek bir sayıya kadar indirgenmeli veya imha edilmelidir: ve bu süreçte, medeniyetin tersine olmakla birlikte yerlilerin menfaati için, medeni ana ülke kaçınılmaz olarak çok hazine ve kan harcamalıdır." (H.C. Morris, History of Colonization, I/21); "Uzak diyarlardaki doğal servet bile insanlığın faydası için, medeni devletlerin bireyleri tarafından kullanılmalıdır ve her ne olursa olsun o diyarlar denetim ve kontrol altına alınmalıdır." (P.S.Reisch, World Politics, s. 11) "Şu an içinden geçtiğimiz dünyada, bütün insanlığın kullandığı temel kavramlar ve kurumlar, modernliğin, modern Batılıların eseri. Soru şu: Batılılar, ne yaptılar da, kurdukları “dünya”yı, bütün dünyaya hâkim kıldılar? Gücü ele geçirerek! Sonra da, güç üreten bilim, teknoloji gibi araçlara sahip olarak. Ve son olarak da, bütün kıtalara, bütün okyanuslara hâkim olarak. Sonuç: Modern Batı uygarlığı, gücün eseridir ama kendisini de bütün dünyayı da güç üreten araçların esiri etmiştir. İnsan, araçların kölesi şimdi. Batılı insan, bu “yakışıklı, şık” araçları üretti ama araçlar insanı ayarttı, kendisine esir etti. İnsan, insanı tanrılaştıran seküler insan, Tanrı fikrini karikatürleştirdiği, hakikati buharlaştırdığı için, büyük bir anlam boşluğunun eşiğine sürüklendi. Hayat anlamını yitiriyor: İnsan, hayattan kaçarak hayata tutunuyor. İnsan, hayattan stadyumlara, film salonlarına, müzikhollere, dans salonlarına kaçarak hayata tutunmaya çalışıyor." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 04, 06 Ocak 2019) "Avrupanın bütün refahında sömürgelerin kanı vardır. Gelişmişliğin sermayesi, sömürgelerden gelen artı değerlerdir." (İsmet Özçelik, CNNTürk, 19.01.2023) "Elindeki ekonomik ve teknolojik gücü, medeniyet ve ilerleme adına barbarlık yapmak için kullanan toplumların tarihte pek çok örneği vardır. Aydınlanmanın vaat ettiği 'özgür birey, rasyonel toplum' ideali, batılı olmayan 'barbarlar, bedeviler, ilkel toplumlar' tarafından değil, modern medeniyetin pratikleri tarafından anlamsız hale getirilmiştir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 29, 31) Batı, Medeniyet kavramını emperyal politikalarının bir aracı olarak kullanılmaktadır. (Barbar Modern

Medeni, s. 33,40) Kendi içinde liberal, çoğulcu ve demokratik bir dünya hayal ettiğini söyleyen Batı, batılı olmayan toplumlara karşı gayri medeni ve barbarca davranmaktan çekilmez. Tersine bunu onların iyiliği için yaptığını ileri sürer." (Barbar Modern Medeni, s. 74) "Ateist zihniyetin nihilizme savrulması gayet tabiidir. Batı medeniyetinin dünyada cari olan zulüm, işgal, zorbalıklara karşı gösterdiği duyarsızlığı anlamak için söz konusu tutumun ardında, böyle bir zihinsel arka planın bulunduğunu unutmamak gerekmektedir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Doçent Doktor Faruk Sancar, s. 115) "Avrupa'nın siyasal kodları hiç değişmiyor. O da düşmanlık üzerine" (Hulki Cevizoğlu, Haber Global, 04.05.2023) kuruludur. "Bütün Kur'an'ları yaksak. Bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslam. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, Hristiyan'dır. Sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan. Hristiyan için tek düşman biziz." (Cemil Meriç , Umrandan Uygarlığa, s. 9) "Haçlı Savaşları ile Irak'ın işgali aslında aynı şeydi. Osmanlı'yı dağıtıp paylaşmaları aynı şeydi. Yüzyıllardır "düşman İslam"dı. Bu, hiçbir zaman değişmedi. Her saldırıyı farklı gerekçelerle pazarladılar. Ama aslında temel ruhları aynıydı. Hiçbir zaman "düşman üretmeden" bir şey inşa edememişti. Böyle bir geleneği yoktu. Eğer düşman üretemezse kendi içinde çatışacaktı. Bunu da biliyordu." (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 17.06.2021) "İslam'a saldıran ilk haçlıların beşiği Avrupa'dır. Hala da öyle. O halde değişen nedir? İslami hareket kendi yolunda emin adımlarla ilerlemektedir." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 323) Aslında "Bize geri kalmış, cahil diyen Batı, kadavradan başka bir şey değildir." (Hişam Şerabi, el-Musaqqıfune'l-Arab ve'l-Ğarb, s. 137) "Avrupalıların 16. yüzyıldan itibaren dünyaya yayılması ile sürekli yer değiştirmeler, kuşatmalar ve yok etmeler baş göstermiştir. Bunlar daha çok Amerika, Avustralya, Güney Afrika ve Karayipler gibi yerlerde 'ilkel' toplumlar üzerinde uygulanmış, bu toplumlar 'etnik azınlığa' dönüştürülmüştür." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 153) Batının gerçek yüzünün hiç değişmediğinin bir delilini de, 120 sene önce yazılan bir eserden alıntılar yaparak gösterelim. Halil Halid tarafından 1905 yılında yazılan "Hilal ve Haç Çekişmesi" adlı eserden: "Churchil'in, 'Türklerin Hristiyan olmadıklarından dolayı insan sayılmamaları gerektiğini' söylemesi oldukça anlamlıdır. (s. 14) Batıda siyasi, ekonomik ve askeri güç kimde ise, tabiatıyla işine geldiği gibi davranma hakkı da onundur. (s. 16) İslam dünyası üzerinde batının siyasi ve ekonomik çıkarları devam ettiği sürece, bu menfaatlere karşı koyan kim olursa olsun, terörist damgası yemekten kurtulamayacaktır. (s. 17) İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler. (s. 271) Fransızlar vahşi diye dünyaya ilan ettikleri Müslümanlardan kat kat fazla vahşilikler sergilediler. (s. 272) Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! (s. 282) İngiltere'nin kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir durumdur. (s. 276, 277) Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (s. 280) Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idarenin bir türlü anlayamazlarmış: dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (s. 245) Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. Bu tür şirketlerin yönetimlerinin medeniyetin ilerlemesine namına uyguladıkları yağma tedbirlerden korunmak için yerli halk hiç bir dayanak bulamaz. İsyanla silaha sarılsa şirketin mensup olduğu devletin askerleri onları isyancı ve haydut sayacak hemen cezalandıracaktır. (s. 251)

"Müslüman halklar ne zaman dış müdahalelere karşı kendisini savunmaya kalksa, Avrupa kamuoyu bu direnişi, değişmez bir biçimde hep 'yabancı düşmanlığı' yaftası ile karalamaya çalışır. Avrupa'nın her yerinde İrlanda veya Polonya'nın bağımsızlık savaşlarına gösterilen

sempati, Müslümanlar arasında uyanan benzer özlemlere kadar uzanacak soluğu bulunmamaktadır. Sömürgeci güçler, Avusturya'nın balkanlara müdahelede meşru bir mazeret olarak ileri sürdüğü 'uygarlaştırma misyonu'nu asla kabule yanaşmazken, Mısır'da İngiltere'nin, Orta Asya'da Rusya'nın, Moroccp'da Fransa'nın ya da Libya'da İtalya'nın aynı bahane ile yaptıklarını hoşgörüyle karşılamaktadırlar. Aynı güçler, Ortadoğu'nun başına gelen toplumsal ve ekonomik pek çok felaketin, doğrudan doğruya bütünüyle Batı'nın gösterdiği o sözüm ona 'ilgi'nin bir sonucu olduğunu akıllarına bile getirmezler." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 140-141)

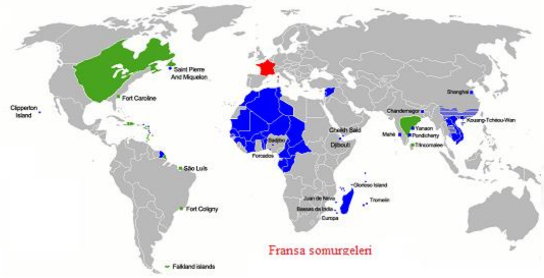

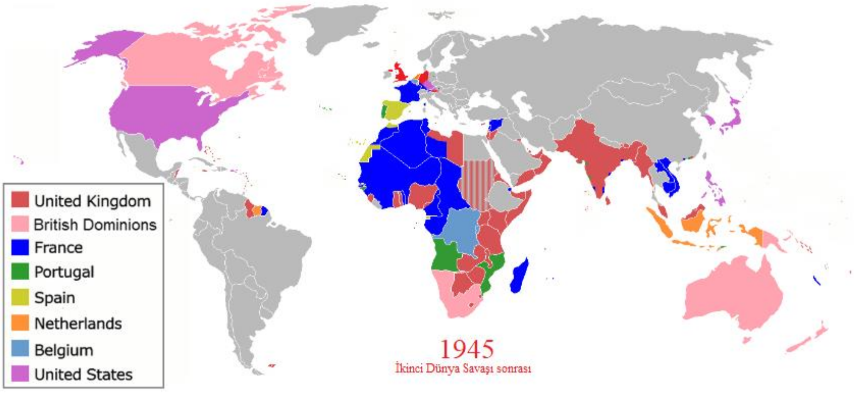

Kaynak: Wikimedia ve StratejikOrtak.com

Kapitalizm ile dünya batı tarafından işgal edilir. Avrupa kendini tarihin ve dünyanın merkezinde konumlandırır, dünyanın geri kalanını da hakimiyeti altına almaya çalışır. (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 20)

Detay

Batı, kölelik, insan hakları, demokrasi, modernizm, menfaat, darbe vd.

“19. yüzyıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyordu.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 32) "Kilise tarafından “misyon” anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise “ilkel halkları medenileştirmek” olarak adlandırılmıştır. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur." (İHH, Tarihi süreç içerisinde misyonerlik ve misyonerlerin yetim faaliyetleri, s. 13) “Kokunun, kozmetik sanayine indirgendiği bir imaj çağında, yaratılışın ritmini hissetmek kolay bir iş değildir.” (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 15) Sözün, mananın ve kıymetin yerini fayda, işlev, kâr ve çıkar almaktadır. Medenî olmayan toplumlar, medeniyet kuramazlar. Kurdukları şey medeniyet değil ancak bir maddî-teknolojik tahakküm aracı olabilir. Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve aslî manasından koparılmıştır. Şiddeti estetize etmek, şehveti ve hırsı kutsamak ve insanın varoluşunu tüketim çılgınlığına indirgemek yeryüzünü giderek yaşanmaz hale getirmektedir. Aydınlanma sonrası dünya tarihi barbarlık sıfatını hak eden hazin örneklerle doludur. Medenîlik, bir şeyi aklî ve ahlakî kurallar çerçevesinde yapmayı ifade eder. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 16-17, 26, 41, 115) Medenî olmak için en güçlü olmak zorunda değilsiniz. Maddi refah seviyesi düşük olan toplumlar da medeni olabilir. Medenîlik ile maddi güç arasında doğrusal bir ilişki yoktur. Tarih araştırmaları, medeniyetlerin beşiğinin Avrupa değil, Asya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Tarihteki ilk büyük şehirler, Mezopotamya topraklarında Nil deltasında ortaya çıkmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 18-19) “Batı dünyasının pek azı şark kavimlerinin garp milletlerinden daha yüksek bir insanlığa yakışır duyguya sahip olduklarını, şarkın, medeniyetin beşiği olduğunu ve ilerleme nurunun şarktan gelmiş olduğunu düşünebilmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 64) Bosna'nın günahını özellikle ve sadece Sırplara yıkmak, çağdaş medeniyetin ve küresel düzenin müşterek günahlarını örtbas etmek anlamına gelir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 30) Modern dönemde teknolojik icat ve ilerleme kapasitesi, medeninin başlıca ölçüsü haline gelmiştir. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 47) İki dünya savaşı ve ardından yaşanan hadiseler, moderniteye yönelik beklentileri boşa çıkarmıştır. Oswald Spengler'in, 'Batının çöküşü' isimli kitabında çöküş kavramı Batının, siyasi yahut askeri güç kaybı olarak değil, ‘bir ruh çürümesiyle ufuk daralması' olarak tanımlanır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 53) Cornel West, 'Irk Meselesi' adlı kitabında, modern kapitalist toplumun eninde sonunda kendi seküler kıyametini yaşayacağını ileri sürer. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 55) Uygarlık adı verilen şeyin içinde insanın çok geç farkına vardığı ve şeytansı olan bir ilkenin hüküm sürdüğü inkar edilemez. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 267) Medeni olmak, eşyanın tabiatına uygun davranmak ve böylece adaleti tesis etmektir. Özünde çatışmacı, dışlayıcı ve asimile edici bir medeniyet tasavvurunun barış, huzur ve istikrar üretmesi mümkün değildir. Medeni olunmadan medeniyet kurulamaz. Parçalı yaklaşımlar, insan ile varlık arasında tutarlı bir ilişkinin kurulmasına imkan vermez. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 268) “Sadece teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığın medeni gelişmesinin ölçüsü değildir. Avrupa medeniyetinin yüksekliğini abartmak, bizde pek çok kimsenin hissiyatını zehirlemiş manevi bir batı hastalığıdır.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 53, 60)

“Batının eylemlerinde 'kutsal amaçlar' daha açık bir biçimde; özgürlük, demokrasi, serbest pazar ve bazen, eşitlik ve kardeşlik kisvesi altında kendini göstermektedir.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 17)

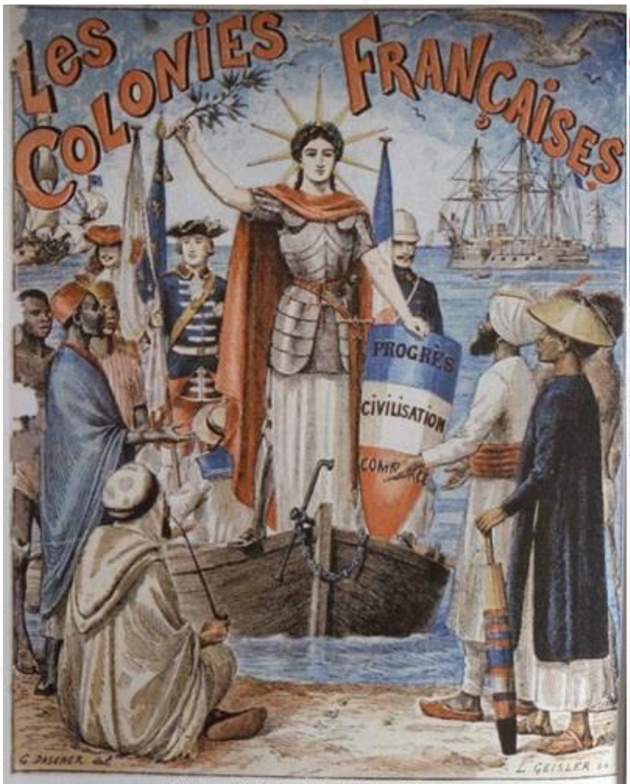

Sömürgeciliğin batı dilindeki karşılığı:
Progres, Civilisation, Commerce (İlerleme, Uygarlık, Ticaret) idi.

CNN.com INTERNATIONAL

SEARCH The Web CNN.com Search

Home Page
Asia
Europe
U.S.
World
World Business
Technology
Science & Space
Entertainment
World Sport
Travel
Weather
Special Reports
ON TV
What's on
Business Traveller
Design 360
Global Office
Principal Voices
Spark
Talk Asia
Services
Languages

WORLD

Bush: 'Democracy will succeed' in Iraq

Bush: U.S., UK share 'alliance of values'

Wednesday, November 19, 2003 Posted: 1631 GMT (12:31 AM HK

LONDON, England (CNN) -- As anti-war protesters took to London's streets Wednesday, President Bush delivered a key speech during his state visit to Britain, standing firm on U.S.-Iraq policy, and vowing that "democracy will succeed" there.

"We did not charge hundreds of miles into the heart of Iraq and pay a bitter cost of casualties and liberate 25 million people only to retreat before a band of thugs and assassins," Bush said. "We will help the Iraqi people establish a peaceful and democratic country in the heart of the Middle East."

George Bush 2003 Speech - Democracy in Iraq

NTV MSNBC Dünya

Güncel
Dünya
Ekonomi
Sağlık
Yaşam
Teknoloji
Kültür Sanat
Spor
Hava/Yol
News in English

Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor

ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti.

FBI ve MI5'tan dünyayı sarsacak ortak bildiri: Tarihin en kanlı savaşı olacak

İngiltere ve ABD güvenlik servislerinin başkanları Çin'den gelen tehdide karşı uyarılarda bulunmak için ortak bildiri yayımladı. 07.07.2022 07:23

Soru: Suud hükümeti, insan hakları konusunda sorunlu değil mi?
Cevap: Petrol önceliğimiz

İşte size Avrupa'nın bakış açısı: İşe yaradığın müddetçe adam yerine konursun, ilk hatada 'ötekisin'

Benzema: "Ne zaman gol atsam Fransız oluyorum, ne zaman atamazsam Arap"; Lukaku: "Her şey iyi giderken Lukaku Belçikalı forvet. Kötü gidişte Kongo asıllı"; "Kazanınca Alman, kaybedince göçmen oluyorum." Mesut Özil (Yeni Şafak, 29 Temmuz 2018)

"ABD, dünyada en fazla nükleer silaha sahip ülke. Dünyada ilk ve tek nükleer silah kullanma sabıkasına sahip ülke. Dünyada nükleer silahların yasaklanmasını isteyen ve "Nükleer silahsızlanmayı öngören NPT antlaşmasını dünya ülkelerine dayatan ABD", elinde binlerce nükleer silah bulunduruyor. Dünyanın "nükleer silah deposu" konumundaki ABD, aynı zamanda nükleer donanmalara da sahip. Birçok ülkeyi biyolojik ve kimyasal silaha sahip olmakla suçlayan ve uluslararası kurumlarda bu ülkelere karşı yaptırım kararları aldırtan ABD'nin, dünyanın en büyük "biyolojik" ve "kimyasal silah" üreticisi olduğunu da hatırlatmak gerek." Fehriye Erdal kimdi? Bir marksist, bir terörist. Ne yaptı, kapitalist Sapancı'yı vurdu. Peki nereye kaçtı? Nato karargâhının bulunduğu Brüksel'e ve yıllardır ABD ve AB tarafından korunuyor. Alın size Sisi, bir darbeci generale, Baradey gibi Nobel barış ödülü verdikleri adamı danışman yapmadılar mı? Ondan sonra da Sisi'ye, İngiltere eski Başbakanı Liberal soldan gelen Tony Blair gibi bir adamı danışman yapmadılar mı?" (A. Dilipak, Yeni Akit, 06-16.06.2018) "Amerika'nın zorbalık politikasında üçlü sacayağı değişmiyor. Ya Irak'ta olduğu gibi işgal ya Mısır'da yaptığı ve Venezuela'da yapmaya çalıştığı gibi darbe veyahut da İran'da olduğu gibi ambargo." (İsmail Kapan, Türkiye, 04.05.2019) "ABD belli fiyat tarifeleri karşılığında Ortadoğu'da her tür pisliğin, her tür katliamın ve hukuksuzluğun hamisi olabilir. Böylece ABD Ortadoğu'da darbelerle, diktatörlerle, halka karşı katliam yapan psikopat yöneticilere verilen himayelerle, halklara karşı düşmanlıkla öne çıkan bir kimlikle iyice özdeşleşmiş oluyor." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 04 Mayıs 2019) "Demokrasi, insan hakları, özgürlük" gibi kavramlar Batı için sadece amacına ulaşmak için kullandığı kavramlardır. Amaç dünyayı sömürecek mutlu/güçlü bir azınlık üretmektir! Batı, "Medeniyet değil vahşi liberalizmin"! (Dünya menfaat savaşları, bölüm III, 7.7.2022) merkezidir.

Macaristan Dışişleri Bakanı Peter Szijjarto 25 Ocak 2024 tarihinde şu açıklamayı yapıyordu: "Nasıl oluyor da 2 yıldır Ukrayna ile savaşan Rusya, geçtiğimiz sene ABD'nin en büyük uranyum tedarikçisi oluyor? ABD, Rusya'ya yarım milyar dolardan fazla para ödedi ama biz Rus gazı satın alınca savaş sponsoru oluyoruz." Çünkü siz fakir, güçsüzsünüz ve ABD'nin bu alışverişten bir karı yok!

Mülteci değil terör kampı! İşte Mahmur gerçekleri

Kâğıt üzerinde BM denetimindeki Mahmur kampı aslında tam bir PKK yuvası. İstihbarat raporlarına göre teröristler, kışları kampta saklanıp yaz aylarında Türkiye'ye saldırıyor 14.06.2018

Batı daima biz Müslümanların iyiliğini (!) düşünür. 'Medeniyet, ilerleme, insan hakları, demokrasi, uluslararası anlaşma, protokol, sözleşme vb.' Hep onlar bize vermek istedi, ama biz gerici ve çağ dışı olduğumuz için bir türlü bu modern kavramların değerini anlayamadık! Ayrıca Batı'nın zihninde, 'Petrol, elmas, altın, misyonerlik, tarihi kökleşmiş düşmanlık.' gibi kötü düşünceler asla olmamış, hiç akıllarından - geçmemiştir! Detay için 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazıya bakılabilir.

Garaudy: "Avrupa barbar cehaletten bilgin bir barbarlığa geçiş yapmıştır." (Mesut Kaya, Batı`yı Aydınlatan İslam Güneşi, Genç Dergisi, 02.08.2013)

Sultan II. Abdülhamid Han: "Batı hiçbir vakit adil olmamıştır. Yükselişlerinde masumların kanı vardır. Düşüşlerine de masumların gözyaşı neden olacaktır" (https://www.gzt.com/infografik/gercek-hayat/abdulhamid-hanin-bati-hakkinda-soyledikleri-26027)

Oktay Sinanoğlu: "Avrupa uygar değildir! Avrupa bir kaç yüzyıllık yaldızı olan hunhar, barbar kavimlerin birleşmesiyle oluşmuş sömürgeci katiller ordusudur."

Aliya İzzetbegoviç: “Bunu hiç unutma evlât! Batı hiçbir zaman uygar olmamıştır ve bugünkü refahı; devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur.” (https://www.yeniasya.com.tr/nejat-eren/aliya-izzetbegovic-den-ozlu-sozler_554878)

"Bütün Kur'an'ları yaksak, bütün camileri yıksak, Avrupalının gözünde Osmanlıyız; Osmanlı, yani İslâm. Karanlık, tehlikeli, düşman bir yığın! Avrupa, maddeciliğine rağmen Hristiyandır; sağcısıyla, solcusuyla Hristiyan. Hristiyan için tek düşman biziz: Haçlı ordularını bozgundan bozguna uğratan korkunç ve esrarlı kuvvet. Genç cüce, müselsel zilletler sonunda ihtiyar devin zaaflarını keşfeder; ahde vefa, civanmertlik, merhamet... Aşağıdan alır, hulüs çakar, yaltaklanır ve... nihayet altеder devi. Cenk meydanlarında değil, yatak odalarında kazanılan bir zafer. Zavallı Türk aydını... Batılı dostları alınmasınlar diye hazinelerini gizlemeye çalışır. Sonra unutur hazineleri olduğunu. Düşmanın putlarını takdis eder, hayranlıklarını benimser. Dev papağanlaşır. Olimpos Dağının çocukları Hira Dağının evlatlarını asla kabullenmeyecektir." (Cemil Meriç, Umrandan Uygarlığa, s. 9; Jurnal I, s. 383; Mustafa Armağan, Akit, 13.06.2021; Muzaffer Taşyürek, Tarih Aynasında Osmanlı, s. 90)

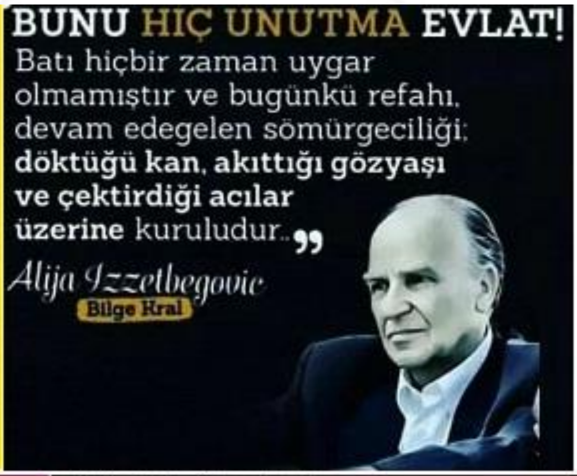

Alman gazeteci Jürgen Todenhöfer: "Kendimizi bir yalan içine yerleştirmişiz. Bu yalan şu: İyi olan, asil olan, yardımsever olan bizleriz! Gerçek bu değil. İnanıyorum ki, biz batılılar dünyayı fikirlerimizin, değerlerimizin ve dinimizin mükemmelliği ile fethetmedik. Yalnızca ve yalnızca başkalarından daha acımasızca zor kullandık. Haçlı seferlerinde 4 milyon kişiyi öldüren Müslümanlar değildi. Dünyayı sömürgeleştirirken 50 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi. Birinci ve ikinci dünya savaşlarında 70 milyon insanın ölümüne sebep olanlar Müslümanlar değildi... Aksine bütün bunlar, Batı dünyasının zorbalıklarıydı." (Yeni akit, 2019-10-20; Video: https://www.takvim.com.tr/video/haber-videolari/alman-gazeteci-jurgen-todenhoferden-carpici-itiraf-50-milyon-insani-oldurenler-batinin-zorbaliklariydi)

Batı gelişmesini sömürgecilik, kölelik ve katliamlara borçludur!

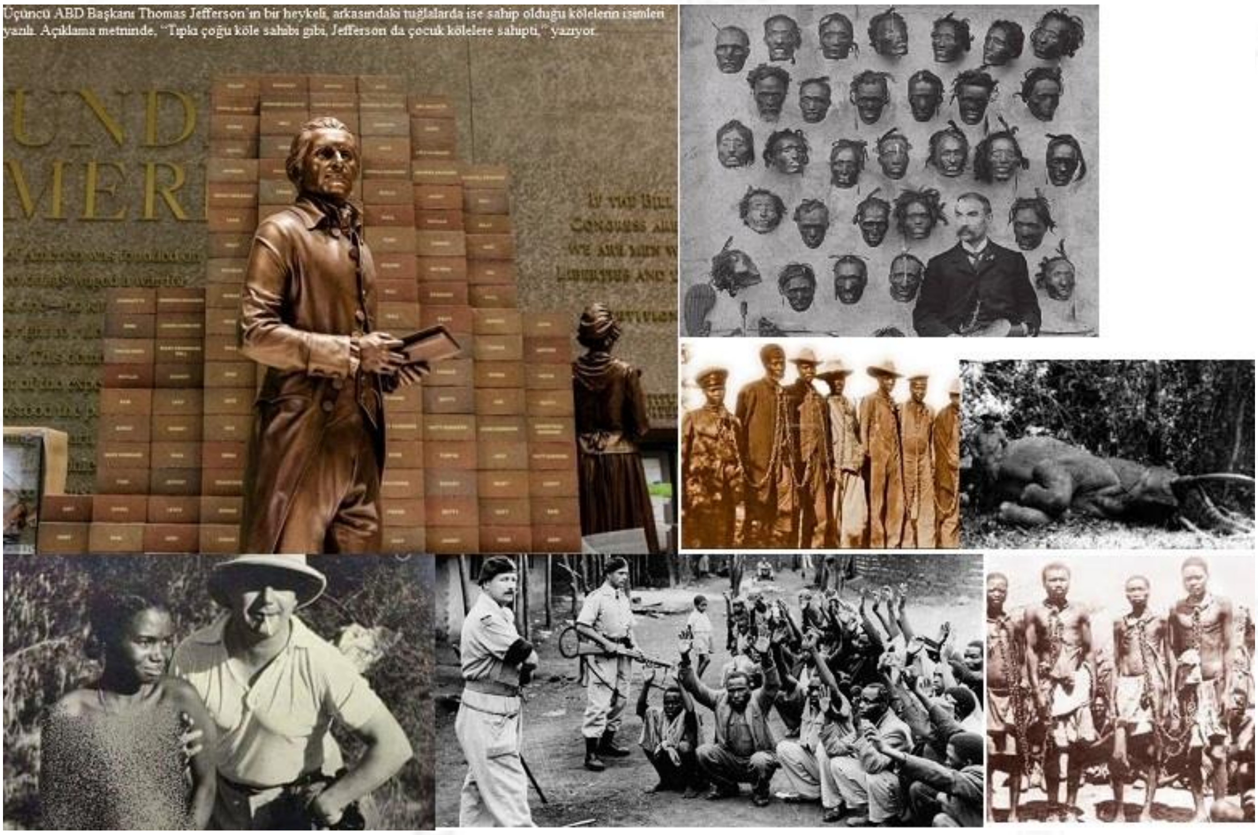

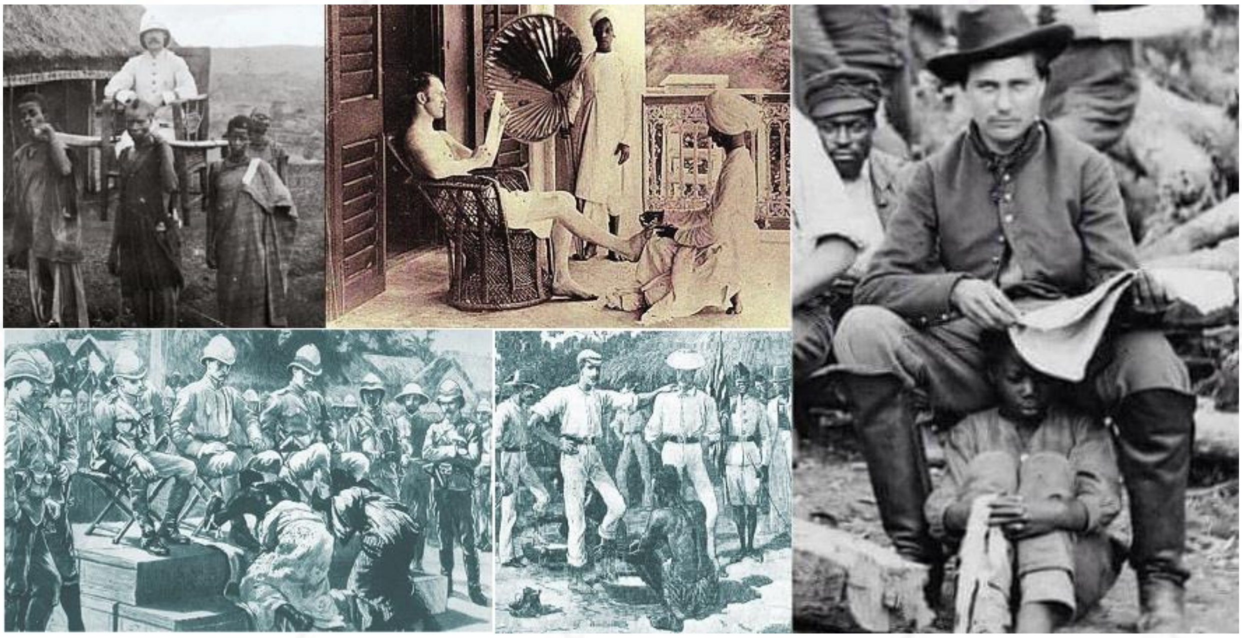

Batı, kendi menfaatine aykırı olan savaş ve işgallere karşıdır. Ama menfaati söz konusu olduğunda ne demokrasi, ne insan hakları, ne işkence ne de sömürü kavramları onun için önemlidir! Ruslar Ukrayna'yı işgal edince Kanada'lı bakanın tepkisi:

Görmez, ABD'de sinek ilacı kullanmanın yasak olduğuna dikkat çekti

'KEŞKE IRAK'TA DA BU KADAR HASSAS OLSAYDINIZ'

Konuşmasında geçen hafta cami açılışı için gittiği ABD'de sinek ilacı alamadıklarını hatırlatan Diyanet İşleri Başkanı Görmez, şunları söyledi:

"Geçen hafta Amerika'da açtığımız caminin çevresi ormanlık. Aynı zamanda sinekler var. Dedim ki 'bir sinek ilacı yok mu?'. Burada tehlike arz edebilir. Dediler ki 'burada sinek ilacı kullanmak yasak'. Nasıl dedim? 'Evet sivrisinekleri öldürmek için ilaç kullanmak yasak dediler.' Maşallah dedim. Ne kadar güzel. 'Niçin?' dedim. Çünkü 'O ilaç tabiatın dengesini bozuyormuş' dediler. Bir maşallah daha çektim. Sonra dedim ki 'Ah keşke Irak da 1.5 milyon insanı öldürürken de bu kadar hassas olabilseydiniz'. Bir örnek de biz

Petrole bulanmış karabataklar yalanı

1991 Körfez Savaşı döneminde aylarca ekranda gitmeyen, petrole bulanmış can çekişen karabatak görüntüleri vardı. Habere göre Saddam Kuveyt'i bombalamış ve denize dökülen petrol sonucu karabataklar bu hale gelmişti. Bu olayı dünyaya CNN duyurmuştu. Halbuki haberi hazırlayan ve CNN'den bunu kullanmasını isteyen Pentagon'du.

11.06.2009

ABD'nin Florida eyaleti kıyılarına vuran anne balina ve yavrusu kurtarma ekiplerinin tüm çabalarına rağmen kurtarılamadı.

MÜSLÜMAN ÇOCUKLAR VE HAYVAN HAKLARI

"Gazze'de 3 haftada öldürülen çocuk sayısı dünyada son 4 yıldaki çatışmalarda öldürülenleri aştı." (Şavku'l-Avsat, 19 Kasım 2023); Birleşmiş Miletler (BM), Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı: "Gazze Şeridi'nde 14 bin 128'den fazla insan öldürüldü; bunların yüzde 74'ünün çocuk ve kadın olduğu belirtiliyor." (Şavku'l-Avsat, 23 Kasım 2023); Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) İcra Direktörü Catherine Russell dün (Çarşamba) yaptığı açıklamada, Hamas ile İsrail arasında 7 Ekim'de başlayan savaştan bu yana Gazze Şeridi'nde 13 bin 800'den fazla çocuğun öldürüldüğünü duyurdu. (Şavku'l-Avsat, 18 Nisan 2024); İsrail'in 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'ne düzenlediği saldırılarda en az 14 bin 944'ü çocuk, 9 bin 849'u kadın olmak üzere 34 bin 844 Filistinli öldürüldü, 78 bin 404 kişi yaralandı. (AA, 09.05.2024) ABD Başkanı Joe Bide, İsrail raporunun yayım tarihini süresiz erteledi. ABD yasaları, ağır insan hakları ihlalleri gerçekleştirdiği saptanan yabancı güvenlik güçlerine yardım edilmesini yasaklıyor. (İndependent Türkçe, 8 Mayıs 2024)

İTHAM VE GERÇEK! "Hamas'ın silahlı kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları 40 İsrailli bebeğin başını kestiği." (Haber İsrail; http://xn--tamgatrk-c6a.com/; Erkin Öncan, twitter, 10.10.2023); "Gazze: Öldürülen çocuk sayısı dünyada dört yıldır süren çatışmalardan daha fazla." (turkiye.un.org, 14 Mart 2024); "7 Ekim 2023'ten bu yana Gazze Şeridi'nde Filistin'li 14 bin 350 çocuk yaşamını yitirdi." (AA, 04.04.2024)

BM-ABD: "ABD, BM'nin Filistin devletini üye olarak tanımasını engelledi." (BBC, 19.04.2024) "BM: Refah'daki çadırlara ABD bombası ile yapılan saldırıda en az 200 kişinin öldürüldü." (29.5.2024) Aynı gün açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller, "İsrail henüz sınırı aşmadı" (Haber 7, 29.05.2024)

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş, İtalya'da Diyanet İşleri Türk İslam Birliği (DİTİB) Como Camii'ndeki 15 Nisan 2024 tarihli konuşmasından: "Filistin'dekiler insan değil mi? Denizde kıyıya vuran bir balinayı kurtarmak için insan hakları, hayvan hakları savunucuları seferber olmuştu. Filistin'de öldürülen, katledilen on binlerce kişinin bir balina kadar değeri yok mu?"

Somali, dünyayı etkileyen virüs nedeni ile İtalya'ya yardım için 14 doktor (biri dekan) gönderirken, Fransız Ulusal Tıbbi Araştırmalar Enstitüsü Direktörü ise, "Covid 19 ilaçlarını Afrika'da deneyebiliriz" diye mukabelede bulunmuştur! (Basında, 2.4.2020)

Milliyet MENÜ

Pfizer 'denek çocuklar'ın ilk tazminatını ödedi

ABD'nin ilaç şirketlerinden Pfizer, üzerlerinde ilaç denediği Nijeryalı çocukların ailelerine vermeyi kabul ettiği tazminatın ilk kısmını ödedi

ABONE OL Google News

Milliyet Haber 13.08.2011 - 02:30

75 milyon dolarlık tazminatın ilk kısmı olarak dört aileye 175 bin dolarlık ödeme yapıldı. Şirketin 1996'da 10 binden fazla çocuğun öldüğü menenjit salgınında yaptığı denemeler sonucu 11 çocuk ölmüş, diğerlerinde de sağırlık, felç, körlük gibi hasarlar meydana gelmişti.

İlaç Devi Pfizer, Nijerya'da gizlice ailelerden ve hükümetten izin almadan 200 çocuk üzerinde deneme aşıları yapmış ve 11 çocuğun ölümüne, diğerlerinde de körlük, sağırlık, felç gibi kalıcı hasarlar kalmasına neden olmuştu. Dava tam 15 yıl sürmüştü ve karar 2009'da çıkmıştı. Nijerya'nın tüm servetlerinden kat kat fazla servete sahip olan firma ilk taksiti ancak 2 yıl sonra, oda 175.000 dolar gibi son derece komik bir rakam ile ödemiş ve bunu da dünyaya davul zurna ile duyurmuştu.

1914, 2011, 2020! Batı aynı ama biz hala uyanamadık!

İngiltere de gemilerimizi teslim etmemişti

Ana Sayfa » SERBEST KÜRSÜ 12.09.2011 00:07 - A A +

İsrail'le yaşanan Heron krizi Osmanlı ile İngilizler arasındaki bir başka olayı akıllara getirdi...

İngiltere de gemilerimizi teslim etmemişti

Tarihçi Erhan Afyoncu da İsrail'le yaşanan Heron krizinin bir benzerinin yaşandığı döneme ışık tutan önemli bir yazı kaleme aldı...

İngiltere de gemilerimizi vermemişti

İngiltere, Birinci Dünya Savaşı'ndan önce sipariş edip parasını ödediğimiz iki zırhlı ve diğer gemilerimizi teslim etmemişti...

1914, 2011, 2020... Gavurla dost değil, ortak bile olunmaz!

Son dakika: ABD'den Türkiye ile ilgili skandal F-35 kararı!

Son dakika: Türk Hava Kuvvetlerine teslim edilmesi gereken 8 adet F-35 uçağı skandal bir kararla ABD Hava Kuvvetlerine devredildi. 21.07.2020

İnsan hakları gibi kavramlar sadece reklam için ve sadece kendileri söz konusu olduğunda kullanılır!

Hollanda Çin Halk Cumhuriyeti'nden iki adet panda kiraladı. Yaklaşık sekiz bin kilometrelik yol kat eden pandalar ülkeye son 30 yılda damızlık olarak getirilen ilk hayvanlar oldu. Wuwen ve Xing Ya adlı pandalar Hollanda'da 15 sene kaldıktan sonra tekrar Çin'e geri gönderilecek. Rhenen şehrindeki hayvanat bahçesine koyulacak olan pandalar için yaklaşık 7.4 milyon Euro'luk harcama yapıldığı belirtildi.

Deutsche Welle'de yayınlanan bir habere göre Avrupa'da sığınmacıları en iyi karşılayan İsveç en kötüsü ise Hollanda.

Şampiyonlar Ligi Son 16 Turu'nda Atletico Madrid ile PSV Eindhoven arasında oynanacak karşılaşmadan öncesi Hollanda ekibinin taraftarları, Plaza Mayor meydanında insanlık dışı görüntülerin yaşanmasına sebep oldular.

PARA ATIP "OLEY" ÇEKTİLER

Sıcak havada, kafede biralarını yudumlayan PSV'liler, dilenci kadınlara para atıp onları bir sağa bir sola koştururken, alınan her para sonrası "oley" çekti.

ŞINAV ÇEKTİRİP PARA VERDİKLERİ BARDAKLARIN İÇİNE BİRA DÖKTÜLER

Şu fotoğrafın arkasına ne dramlar sığdırdı Danimarka. İçinde mültecilerin ziynet eşyalarına el koymak da olan mülteci karşıtı yasalar çıkardı. Kamplarında 63 mülteci çocuk kayboldu. Şimdi de oturum izinlerini iptal ediyorlar. Ama çok tatlı fotoğraf dimi? Aynen.

Takvim @takvim · 1 sa

Bu fotoğrafla şov yapan Danimarka, Suriyeli küçük kızı ülkeden kovdu Mart, 2018

takvim.im/ri6EeJ

Arakan'da 3 günde, 3.000 Müslüman katledildi. Dünya gündemine bile girmedi! -28.8.2017

İngiltere'den Türkiye ve Brunson açıklaması

İngiltere'nin Birleşmiş Milletler (BM) Daimi Temsilcisi Karen Pierce, 'Türkiye'nin modern bir demokrasi olduğunu ve hukukun üstünlüğüne, hukuk kurallarına uyacağını biliyoruz.' dedi.

GİRİŞ 14.08.2018 08:14 · DÜNYA + A

Merkel'den Türkiye'ye destek açıklaması!

Alman Hükümeti, "Türk ekonomisinin istikrarlı olması bizim de çıkarımıza, gelişmeleri izliyoruz" açıklaması yapmıştı. Hükümet sözcüsünün ardından Almanya Başbakanı Angela Merkel'den de bir açıklama geldi. Merkel, Türkiye'deki ekonomik istikrarsızlığın kimsenin çıkarına olmayacağını söyledi.

GİRİŞ 13.08.2018 15:50 · DÜNYA + Aa -

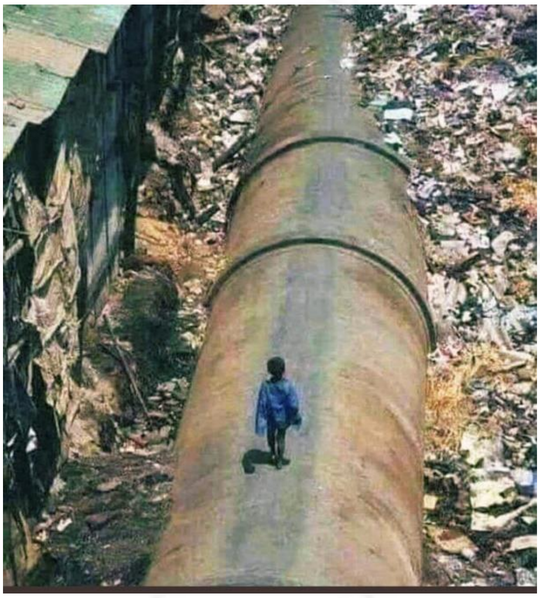

Afrika'da yiyecek arayan çocuk. Üzerinde yürüdüğü borudan akan petrol onun hakkı aslında.

İşte size Batının gerçek yüzü. Bugün AB'nin merkezi olan Belçika, Kongo'da yeterince çalışmadığı gerekçesiyle küçücük çocukların ellerini-ayaklarını kesiyor ceza olarak babalarının ellerinde tutturuyorlardı. Şimdi bize insan haklarından çocuk haklarından bahsediyorlar utanmada.

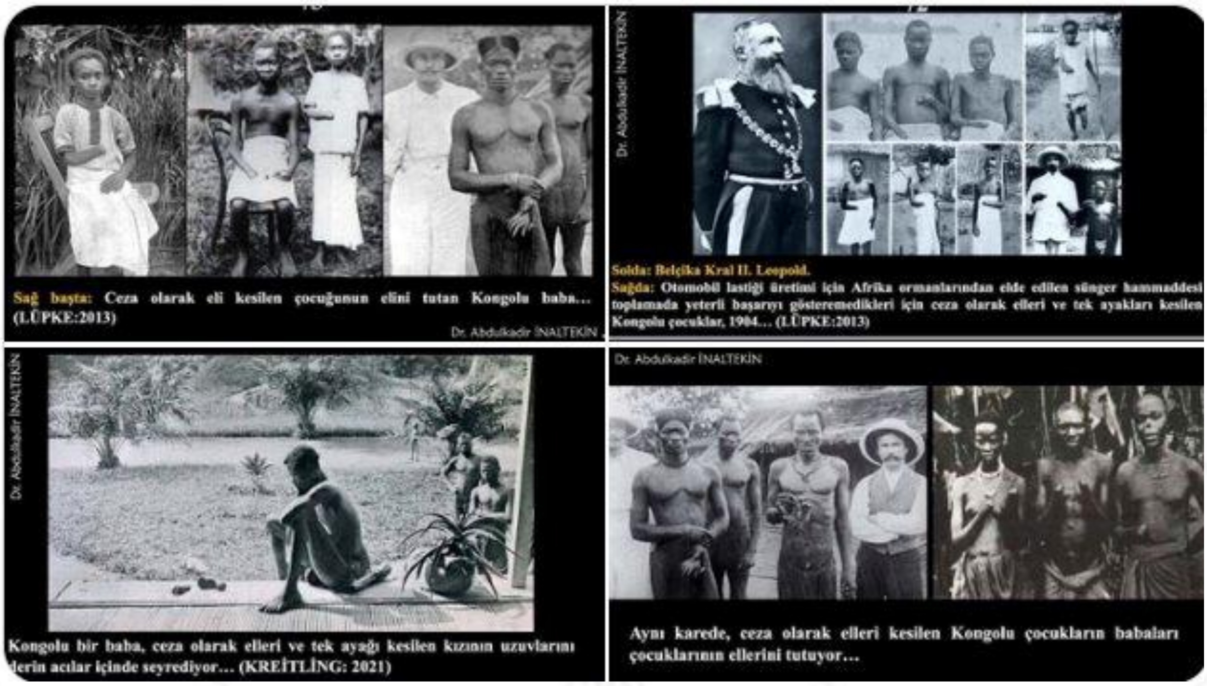

Batı menfaati olduğunda her zaman ikiyüzlüdür, demokrasi, insan hakları sadece kendileri içindir!

Bir yıl sonra

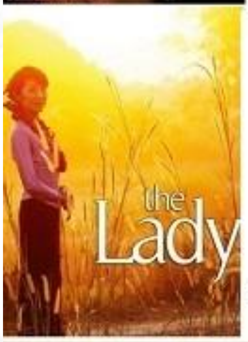

Nobel'de alsan, kapakta olsan, filminde çekilse...
İşte Müslüman'a en hümanisti bu gavurun!

Milliyet.com.tr Dünya

BMGK Arakan'ı görüştü: Kaygılıyız

İngiltere'nin BM Daimi Temsilcisi Rycroft: Myanmar'daki durum nedeniyle kaygılıyız. Tüm şiddet olaylarını kınıyoruz. Tüm taraflara tansiyonu düşürme çağrısı yapıyoruz

Myanmarda olduğu gibi Faşist Budistler, Sri Lanka'da da Müslümanlara ait en az 100 ev, 35 mağaza ve 10 Camiye saldırdı.
Sri Lanka'da Olağanüstü Hal ilan edildi.

Ölen Müslüman olunca her zamanki gibi BM, yine ve sadece 'kaygılandı.' Yoksa Burma devletçiğini istese bi günde akıllandırırdı, Irak, Suriye'de... yaptığı gibi! Ama öldüren Budist, öldürülen Müslüman olunca; 'kaygılıyız, kınıyoruz, çağrısı yapıyoruz, endişe duyuyoruz.'' (Basından, 30.08.2017) Bir yıl geçmeden Sri Lanka, Mart, 2018

İnsan hakları sadece batılılar için vardır!

El Cezire Arabia'da Othman Ay Farah'ın, “AB, Hamas'ın 7 Ekim'de yaptıklarını savaş suçu olarak görüyor mu?” sorusuna tereddütsüz,” Evet!" cevabını veren Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, 7 Ekim'den bu yana en az 5 bin 500'ü çocuk ve 3 bin 500'ü kadın olmak üzere 13 bin kişinin şehit olduğu soykırımda “İsrail'in yaptıklarını savaş suçu olup olmadığı” sorusuna ise, "avukat değilim." şeklinde cevap verir. (Haber 7, 20.11.2023)

İsveç Başbakan Ulf Kristersson, İsveç'in Göteborg şehrinde bir soru-cevap oturumunda, "İsveç ve Avrupa Birliği, İsrail'in soykırım yapma hakkı olduğu konusunda birleşiyor." dedi. (Yeni Şafak, 22/11/2023)

Batı, menfaatperesttir, insan hakları, demokrasi, özgürlük sadece kendi halkına özel haklardır, geri kalan insanlar (Afrika, Asya, Amerika yerlileri vb) hele de Müslüman ise ancak yönetilmeye, en iyi ihtimalle II. sınıf insan yerine konulmaya layıktır!

Sudan'daki eş-Şifa ilaç fabrikası, ABD'li ilaç firmaları Afrika'ya ilaç satamayınca, ABD uçakları fabrikayı kimyasal silah yapıyor diye bombalanır! Daha sonra bunun gerçek olmadığı ortaya çıkar. (James Astill, 2 Ekim 2001; The Guardian. 13 Mart 2016; The New York Times. 23 Eylül 1998)

ABD'nin başta Afganistan ve Irak olmak üzere birçok İslam ülkesini işgal etme nedeni olarak gösterilen İki kulelere Ladin'in saldırdığı iddiası ve gerçek: "Eski ABD Başkanı Donald Trump'tan şok edici terör açıklaması. Eski ABD Başkanı Donald Trump'ın son açıklamaları gündem oldu. Tarihi bir itirafta bulunan Trump, "Dünya Ticaret Merkezi kulelerine saldırı olmadı, başka ülkelerin de işin içinde olduğu bize gösterildi. Ama sonunda Orta Doğu'da bir savaşın içine sürüklendik." dedi." (Yirmi Dört TV, 28 Ocak 2024)

ABD'li bağımsız Senatör Bernie Sanders, “Gazzede yaşananlar kıyılarımızdan binlerce mil uzakta meydana gelen talihsiz bir trajedi değildir. ABD İsrail'e her yıl 3,8 milyar dolar askeri

yardım sağlıyor ve Gazze'yi yok eden bombalar ve askeri teçhizat ABD'de üretiliyor Yaşananların suç ortağıyız." (AA, 27.01.2024)

İsrail'e silah satışını 2023'te 10 kat arttıran Almanya'nın Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Christian Wagner, Alman hükümeti için "büyük siyasi önceliğin" Gazze'ye daha fazla insani yardımın girmesi olduğunu söyler. (25.03.2024) Filistin'li bir Müslüman'da ABD'nin Filistin'e yardımlarını şöyle değerlendirir: "Bize biraz ekmek veriyor, İsrail'e ise füze ve mermi."

Dünyanın dört bir yanında katliama uğrayan hep Müslümanlar: Yıl 1995: Avrupa'nın ortasında 1992 ile 1995 yılları arasında Bosna-Hersek hem Sırp hem Hırvatların saldırılarına maruz kalır. BM ve NATO desteğinde başlatılan ambargo ise Rus destekli Sırpları hiç etkilemez ve sonunda ambargo sadece Bosnalı Müslümanlara zarar verir. Ne silah ne ilaç ve gıda ülkeye sokulamazken yaklaşık 4 yıl Müslümanlar katliama uğrarlar. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Bosna_Soykırımı) 5 Temmuz 2009'dan beri ise Çin Doğu Türkistan ile tüm dünyanın bağlantısını kesti! Yıl 2024: Sivil Yahudilerin, İsrail'deki Kerem Şalom Sınır Kapısı'ndaki yardım kamyonlarının Gazze'ye girişini engellediği anlara ait görüntüler ortaya çıktı. (24.01.2024) Sonra da suçlanan yine Müslümanlar: 'Müslüman ülkeler neden geri?'…!

Irkçılık, İslamofobi

-İslamofobi adlı yazımıza da bakmanızı tavsiye ederiz-

Zamanında 'Özgür dünya' için en büyük tehdit olarak görülen SSCB bile, Batının İslam düşmanlığı karşısında daha az tehlikeli kabul edilebilmekte idi. Amerikalı tarihçi James Davidson bu bakış açısını "İslam, Batı için Sovyet İmparatorluğu'ndan daha tehlikeli olabilir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 56) sözleri ile ifade etmiştir.

24 Mart 2016, Perşembe

YAVUZ DONAT

Kendine demokrat

paylaş tweetle paylaş

Mahinur Özdemir... "**Brüksel Bölge Milletvekili**."

32 yaşında... Belçika'da "**Üçüncü kuşak**." **Belçika**'da doğdu...

Belçika'da okudu... **Belçika**'da milletvekili oldu.

"**Halkla ilişkileri**" tam puan... Hem **Türkler**'le, hem **Belçikalılar**'la.

"**Çevre... Enerji... Sosyal sorunlar**." Onun yoğunlaştığı konular.

Çalışkan... Dürüst... Saygın... Sevilen bir politikacı.

Fakat... İşte bu **Mahinur Özdemir** bir süre önce "**Partisinden**" atıldı.

Şimdi... "**Bağımsız**" milletvekili.

Hatırlar mısınız, Mahinur Özdemir "**Partisinden niçin ihraç edilmişti?**"

Türkiye'yi rahatsız edecek bir bildiriyi (**Ermeni meselesi... Sözde soykırım iddiası**) imzalamadığı için.

Batı... Kendine demokrat.

Türkiye'yi kınamak için fırsat kollar... Ama kendisi "**Bildiri imzalamadı diye**" milletvekilini partiden atar.

Hollandalı aşırı sağcı Özgürlük Partisi (PVV) lideri Geert Wilders:
"Hükümetiniz sizin bir gün Avrupa Birliği üyesi olacağınıza inanmanızı sağlayarak sizi kandırıyor. Bunu unutun. Siz Avrupalı değilsiniz ve hiç bir zaman olmayacaksınız. Türkiye gibi bir İslam devleti Avrupa'nın bir parçası olamaz. Daha fazla İslam istemiyoruz, azalmasını istiyoruz. Bu nedenle, Türkiye, bizden uzak dur. Seni burada istemiyoruz" 04.12.2015

Safkan faşistler kırma çıktı

Özel Yeni Söz Haber

Batıda faşizm terörü estiren Geert Wilders'in Hollandalı olmadığı ortaya çıktı. Endonezya asıllı Yahudi Wilders'in kavmini gizlemek için sürekli olarak saçlarını platin sarısına boyattığı tespit edildi. Yahudi Wilders'in yürüttüğü İslam ve yabancı düşmanlığı 19 ve 20'nci asırdaki kavmiyetçilik faaliyetlerini akla getirdi. Geçtiğimiz asırda Selanik Yahudisi Moiz Kohen (Tekin Alp) ile Zaza olan Ziya Gökalp Türkçülük, Türk olan Abdurrahman Kevâkibî'nin Arap ulusçuluğu, Yahudi Mişel Eflak Baas hareketinin kuruculuğunu yapmış İngiliz Hampher ise Vahhabilik fikrini ileri sürmüştü.

Yahudi Wilders

Saçını boyamayınca Endonezyalı.

Hollandalı 'kırma' Wilders

Saçını boyayınca Hollandalı

FAŞİSTLİK YAPIYORLAR AMA O KAVİMDEN DEĞİLLER

MARİNE Le Pen ve Nicolas Sarkozy Fransız, Norbert Hofer Avusturya, Viktor Orban Macaristan, Stefan Löfven İsveç, Nikos Mihaloliakos Yunanistan, Jaroslaw Kaczynski Polonya, Frauke Petry, Bernd Höcke ve Alexander Gauland Alman ve de Geert Wilders Flemen (Hollanda) ırkçılığı liderliğini yapıyor. Batı tarihinin genetik kodlarında yer alan faşizmin günümüz temsilcileri olan bu kişilerin pek çoğunun kendi kavminden olmadığı önemli bir kısmının Yahudi kökenliği olduğu ortaya çıktı. Günün pek çok batılı ülkede yaşanan kavmiyetçilik bir asır önce Osmanlı topraklarında başlatılmıştı. Bugün olduğu gibi dünde Osmanlı'da kavmiyetçilik projelerini yürütenler de genellikle Yahudi idi.

FLEMEN FAŞİSTİ AMA HOLLANDALI DEĞİL

BUGÜN Hollanda ırkçılık ve yabancı düşmanlığı yürüten partinin lideri olan Geert Wilders'ın Hollndalı ve Flemen ırkından olmadığı ortaya çıktı. Aslen Hollanda'nın eski sömürgesi olan Endonezyalı olduğunu gizlemek için saçlarını platin sarısına boyatan Geert Wilders'in Endonezya Yahudilerinden olduğu tespit edildi. Hollandalı uzman antropolog Van Leeuwen, Hollanda Devlet Arşivi'ni inceledi. İslemesinde Wilders'ın dedesi Johan Ording'e ait dosyasını buldu. Aşırı sağcı faşit ve İslam düşmanı sözde siyasetçinin annesinin Endonezyalı ünlü bir Yahudi ailesine mensup olduğunun ortaya çıkardı. Wilders'in saçlarını sürekli boyatması ve İslam düşmanlığı konusunda duruşu Osmanlı topraklarında başlatılan kavmiyetçilik fitnesini akla getirdi.

TÜRK DEĞİL MİLLİYETÇİSİ, ARAP DEĞİL ARAP IRKÇISI

Osmanlıyı parçalamak isteyen batılı ve özelde de Siyonistler, Osmanlı tebaası içinde kavmiyetçilik fitnesinin fitilini ateşledi. Amerikan okulları Bulgar, Cizvitler ise Kürt ve Ermeni faşistler yetiştirdi. Yahudiler sadece Yahudi ırkçılığı değil, aynı zamanda Osmanlı tebaasından bazılarını da ayrılıkçık ve kavmiyetçilik tohumlarını ektiler. Mesela Selanik Yahudi'si ve asıl adı Moiz Kohen olan Tekin Alp de sözde Türkçülük adı altında kendisine verilen misyonu yerine getiren bir projenin adamıydı. Onun en büyük destekçisi olan ve Türk milleyetçisi olarak gösterilen Ziya Gökalp, Türk değil Zaza-Kürt idi. Kürt faşizmini savunlar ise Ermeni'ydi. Arap ırkçılığı yapan Abdurrahman Kevâkibî Türk iken, Arap dünyasındaki Arap faşizmini savunan Baas hareketinin kurucusu da annesi Yahudi babası ise Fransız olan Mişel Eflak'tı.

Avrupa artık özgürlükle değil, ırkçılıkla anılıyor

AVRUPA İSLÂMOFOBİ KISKACINDA

SELÇUK GÜLTAŞLI

İslam karşıtlığı ve ırkçılık Avrupa'da tehlikeli boyutlara ulaştı. Medeni dünyanın referans noktası olarak gösterilen kıta artık yasaklar, baskılar, şiddet ve korkularla anılır oldu. Irkçı partiler giderek güçlenirken, merkez sağ oy kaybetme telaşıyla İslamofobik söylemlere yöneldi. Nazi geçmişine sahip Almanya için alarm zilleri çalıyor. Fransa ve Belçika Müslüman kadınlara uygulanacak yasaklarla, İsviçre 4 tane caminin minaresiyle uğraşıyor.

Hürriyetlerin beşiği Avrupa'da hemen her gün İslam düşmanı siyasi partiler hem kuvvetleniyor hem de meşruiyete bürünüyor. Hitler'i, Mussolini'yi, Stalin'i ve Franco'yu dünyaya 'hediye' eden Avrupa, ırkçılığın her geçen gün daha fazla hoş görüldüğü bir kıtaya dönüşüyor. Almanya Başbakanı Angela Merkel'in 'çokkültürlülüğün tamamen başarısız olduğu'nu ilan etmesinin ardından alarm zilleri çalmaya başladı. Gün geçmiyor ki, Avrupa'nın şu ya da bu ülkesinden ırkçı partilerin yeni mevziler kazandığı haberleri gelmesin ya da merkez sağ ve solda bulunan 'akil insanların' Müslümanlar aleyhine sözler sarf ettiğine şahit olunmasın. Nazi geçmişi dolayısıyla ırkçılıkla mücadelede bir dönem emsal teşkil etmiş Almanya'da hem merkez sağ hem de merkez sol İslam karşıtlığında anlaşıyor, İslamofobik beyanlarda yarışıyor. Sosyal demokrasinin örnek ülkesi İsveç'te İslamofobik parti, ülke tarihinde ilk defa meclise 20 vekil gönderiyor. Fransa 5 milyonluk nüfus içinde sadece 2 bin kadının kullandığı burka için yasak çıkarırken aynı şeyi Belçika 30 Müslüman kadın için yapıyor. İsviçre, ülkede minareli sadece 4 cami olmasına rağmen referandumla minareleri yasaklıyor. Türkiye'nin üyeliğine karşı çıkmak ise Avrupa'daki İslamofobik partilerin 'azami müştereği'. 29 KASIM 2010

Almanya'da İslam ve cami karşıtı gösterilerin başını aşırı sağcı NPD'nin taraftarları çekiyor. FOTOĞRAF: REUTERS, MICHAEL DALDER

ALMANYA

Son 20 yılda 137 kişinin aşırı sağcılar tarafından öldürüldüğü yazılan Almanya'da basın, İslam ve Türk karşıtı söylemlere geniş yer ayırıyor. 'Ben Türklerin de başbakanıyım.' çıkışıyla dikkat çeken Merkel ise şimdi 'Çokkültürlülüğe yer yok.' diyor.

HOLLANDA

Özgürlük alanını en geniş tanımlayan ülke olarak bilinen Hollanda, iki siyasi cinayetin ardından en İslamofobik ülkelerden biri haline geldi. 9 vekili bulunan Özgürlük Partisi'nin lideri Geert Wilders'e ise 'İslamofobinin evrensel elçisi' deniyor.

BELÇİKA

Yarım milyon Müslüman'ın yaşadığı Belçika, burka yasağını gündeme alan ilk Avrupalı ülke oldu. Burka kullanan sadece 30 kadın için kanun çıkarmak isteyen Belçika Meclisi, ilk oylamasında hedefine ulaştı. Tasarı Senato'da bekliyor.

"Almanya'da metro vagonunda, tramvayda dazlaklar bir yabancıya musallat olduğu zaman diğer yolcular ya keyifle seyreden ya da görmezden gelirler." (Ali Osman Öztürk, Alman oryantalizmi, s. 36)

Belli ki Amerika için öncelik mağdurun ABD vatandaşlığı değil, asıl olarak nereli olduğu, o önemli. 3 Müslüman katledildi, ABD'den ses çıkmadı. Çarli'ye kıyamet koparanlar Müslümanların hedef alındığı ırkçı katliamı, "otopark cinayeti" olarak geçiştirmeye çalıştı. Temmuz ayında Kudüs'te Yahudiler tarafından yakılarak katledilen 16 yaşındaki Muhammet Ebu Hudayr'ın cenazesinde bir saldırı yaşanmıştı. Muhammed'in Amerika Florida'da yaşayan amcasının oğulları o cenazedeydi. 14 yaşındaki Tarık Ebu Hudayr, cenaze sonrası ortadan kayboldu. Sonra onu yakalayıp, öldüresiye döven İsrail polislerinin görüntüleri ortaya çıktı. Çocuk öldüresiye dövüldü ardından hapse atıldı. İsrail polisinin kameralar önünde öldüresiye dövdüğü Tarık, tıpkı önceki gün katledilen 3 Müslüman gibi Filistin asıllı Amerikan

vatandaşıydı. Tarık'ın babası Selahattin, İsrail'deki ABD Büyükelçiliğine ardından Florida'daki mahkemelere başvurdu, elinde oğluna uygulanan şiddetin belgeleri de vardı ama nafile İsrailli polisler hakkında hiçbir hukuki sonuç elde edemedi. (Taha Dağlı, Haber7, 13 Şubat 2015)

'80 KİŞİ DAHA HAZIR BEKLİYOR'

Caninin amacı Haçlı seferi

Norveç canisi, Tapınak Şövalyeleri üyesi olduğunu kabul etti. "Saldırılar sürecek" dedi

■ Cani Breivik, yeni Haçlı seferi başlatmak için ilk toplantıyı 2002'de Londra'da yaptıklarını söyledi. Benzer katliamlar yapmak için iki hücrenin ve 80 kişinin hazır beklediğini açıkladı. 18'de

Klasik terör değil, Batı'ya mesaj var

Psikiyatrist Prof. Erol Göka, Breivik'i ve yaptığı saldırıyı inceledi: Önceden örgütlenmiş ve korunmuş bir psikopata yaptırılan terör eylemi. Saldırgan sağcı, Hristiyan, fundamentalist. Batı'ya 'tüm psikopatlarınızı cinayet makinesi haline getirebiliriz' mesajı var. 12'DE ■ DİLEK GEDİK

Oslo katliamı, Avrupa'nın terör konusunda içine düştüğü körlüğü ortaya çıkardı. 2010'daki 249 saldırıdan sadece 3'ünü 'İslamcı' olarak nitelendirilen örgütler gerçekleştirdi. Buna rağmen diğer tehditler göz ardı edildi. Norveç'in Dagbladet gazetesi ise "Anders Breivik 200 küsur gün Google'da bomba yapma tekniklerini araştırdığı halde neden yakalanmadı?" diye sordu.

Amacım Norveç'i İslam'dan korumak

BU DA ABD'NİN ERGENEKON'U!

BİR FBI belgesi şok yarattı. 11 Eylül'den sonra 5 kişinin ölümüne yol açan şarbonlu mektupların ardında, Pentagon adına çalışan Bruce Ivins adlı bir bilim adamının olduğu kaydedildi. Ivins geçen hafta intihar etmişti. 8 Ağustos 2008

NYT'DEN İSLAM DÜŞMANLIĞI

Amerikan New York Times gazetesi, Norveç'teki saldırıların Ensar El-Cihad adlı Müslüman bir örgüt tarafından gerçekleştirildiğini öne sürümüştü. Gazeteye açıklama yapan C.N.A (Terör Araştırmaları Enstitüsü) uzmanlarından Will Mc Cants, hiçbir delile dayanmaksızın Norveç'in Afganistan'daki operasyonlarda yer alması ve geçtiğimiz yıllarda İslam'a ve Hz. Muhammed'e yönelik hakaretler nedeni ile bu saldırının düzenlendiğini savunmuştu.

İKİ SALDIRI DA ÖNCE MÜSLÜMANLAR SUÇLANDI!

Amerika tarihinin en büyük bombalı saldırısını düzenleyen Timothy McVeigh, 16 Mart'ta infaz edilecek idamının televizyondan naklen yayınlanmasını istedi.

McVeigh, The Sunday Olahoman gazetesinde yayınlanan mektubunda, "İnfazın, sadece cezaevinde bulunacak birkaç kişi tarafından izlenebilecek olması adaletsizlik. İdamın, televizyondan bütün ülkeye yayınlanmasını istiyorum" dedi.

2001

Amerikan devletine savaş açtığını belirten 32 yaşındaki McVeigh'in 5 yıl önce Oklahoma City'deki bir resmi binaya yerleştirdiği bombanın patlaması sonucu 165 kişi yaşamını yitirmişti.

Milliyet.com.tr — Dünya

03 Ekim 2017, Salı

Son Dakika | Yazarlar | Siyaset | Ekonomi | Dünya | Gündem | Magazin

02.10.2017 - 08:56 | Son Güncelleme: 03.10.2017-5:50

ABD'deki kanlı saldırıda ölü sayısı korkunç rakamlara ulaştı

Las Vegas'taki ünlü Mandalay Bay Oteli'nin hemen yanında gerçekleşen müzik festivaline otelin 32. katından otomatik silahlarla ateş açıldı. Katliamda 58 kişi öldü.Hastaneye kaldırılan yaralı sayısı 500'ü geçti.

Las Vegas Şerifi Joseph Lombardo, bunun 'yalnız kurt' tarzı bir saldırı olduğunu ve saldırganın herhangi bir örgütle alakası olmadığını düşündüklerini belirtti.

Polis, saldırganın 64 yaşındaki Stephen Paddock'un olabileceğini açıkladı. Saldırının nedeni ise henüz bilinmiyor.

Erkek kardeşi Eric Paddock, Reuters haber ajansına yaptığı açıklamada, "Neden böyle bir şey yapmış olabileceğine dair hiçbir fikrimiz yok. Kahrolduk. Şok içisindeyiz. Kurbanların yakınlarına başsağlığı diliyorum" dedi.

Irak Şam İslam Devleti (IŞİD) de saldırıyı kendisinin düzenlediğini açıkladı ancak bununla ilgili herhangi bir kanıt ortaya koymadı. Örgütün açıklamasında, "Las Vegas saldırganı, birkaç ay önce din değiştirerek, Müslüman oldu" denildi.

Federal Soruşturma Bürosu (FBI) ise uluslararası terör örgütleriyle şüpheli arasında herhangi bir bağın tespit edilemediğini açıkladı.

İŞTE RAKAMLARLA BATININ İKİYÜZLÜLÜĞÜ

Haçlı Batı, Hristiyanların düzenlediği hiçbir saldırıyı genellemezken, azınlıkta olan sözde "İslamcı" saldırıları hep öne çıkardı...

2015	Saldırı: 211	İslamcı denilen saldırı: 17	Hristiyan terörü: 194
2016	Saldırı: 142	İslamcı denilen saldırı: 13	Hristiyan terörü: 129

06 Kasım 2017 Pazartesi 11:10 | Son Güncelleme: 06 Kasım 2017 Pazartesi 11:10

Kilisedeki katil İncil öğretmeni çıktı

ABD'nin Teksas eyaletinde bir kiliseye düzenlenen silahlı saldırıda 26 kişi öldü ve 30 kişi de yaralandı. saldırganın vurularak öldürüldüğü bildirildi. Polis yetkilileri saldırganın 26 yaşındaki Devin Patrick Kelley olduğunu açıkladı. Amerikan Hava Kuvvetleri'nde 2009-2013 yıllar arasında görev aldığı bildirilen saldırganın İncil okulunda öğretmenlik yapmış olduğu da duyuruldu.

ABD'de Hristiyan terörist katliamı

■ **TEKSAS'IN** El Paso kentindeki alışveriş mağazasını basan 21 yaşındaki Patrick Crusius, Kalaşnikof silahla herkesi taradı. 22 kişi öldü, 40 kişi yaralandı. Crusius, Yeni Zelanda'daki terörist Tarrant gibi bir manifesto yayınladı.

■ **ABD'NİN** Ohio eyaletine bağlı Dayton kentindeki silahlı saldırıda da 9 kişi öldü, 16 kişi yaralandı. • HABERİ 5. SAYFADA

BU IRKÇI TERÖRÜ DURDURUN

Korkulan oldu. Almanya'da Türklere ve Müslümanlara yönelik günden güne artan taciz ve saldırılar katliama dönüştü. Irkçı saldırgan Tobias Rathjen, Hanau'da 2 kafeyi silahla taradı, 5'i Türk 9 kişi hayatını kaybetti. İntihar eden terörist, "Bazı halklar Almanya'dan sınır dışı edilemiyorsa yok edilmeli" yazan bir mektup bıraktı.

MERKEL: IRKÇILIK ZEHİRİ TOPLUMUMUZDA VAR

■ Terör saldırısı Almanya ve tüm Avrupa'daki Müslümanları tedirgin etti. Saldırı yerel saatle 22.00'de iki ayrı kafede gerçekleşti. Teröristin evine operasyon düzenleyen polis, evde 2 cesetle karşılaştı. 43 yaşındaki Rathjen'in önce annesini öldürdüğü ardından da intihar ettiği öğrenildi. Teröristin ırkçı sebeplerle hareket ettiğini açıklayan Almanya Başbakanı Merkel, "Irkçılık ve nefret zehirdir ve bu zehir toplumumuzda vardır" dedi. ⊙ 10

■ Olay yerine çiçek bırakan Almanya Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier'a, çevredeki vatandaşlar "Cumhurbaşkanı, çiçek bırakmak yetmez, önlem alın" sözleriyle tepki gösterdi.

Fransa'da FAŞİZM uygulamaları

DİYANET'İN HESAPLARINI KAPATTI

■ Fransa, Müslümanlara ve Türkiye'ye yönelik faşizan adımlar atıyor. Türkçe eğitimi hedef tahtasına koyan Fransa, şimdi de Diyanet İşleri Türk İslam Birliği'nin ülkedeki ataşeliklerinin hesaplarını kapattı. Macron yönetimi, Ramazan'da Fransa'ya giden imamların sayısının da azaltılacağını duyurmuştu. ⊙ 8

Quebec City Camisi'ne yatsı namazı vaktinde otomatik silahlarla gelen ve 6 kişiyi öldürüp, 6 kişiyi de yaralayan Alexandre Bissonnette'nin davasına bakan Quebec Temyiz Mahkemesi katilin cezası 15 yıl indirdi. (Euronews, 26/11/2020)

İngiltere oğlunu savaştırıyor, annesini sınır dışı ediyor: İngiltere'de, bir oğlu Irak cephesinde savaşan, diğer oğlu ise Savunma Bakanlığının Irak'a göndermek için asker toplamak amacıyla bastırdığı posterlerde fotoğrafı ile yer alan 69 yaşındaki Jamaikalı kadının sınır dışı edilmesine ilişkin karar tepkilere yol açtı. The Independent gazetesi, ilk sayfasında, oğulların fotoğraflarını, "ülkenizin size ihtiyacı var", anne Joy Bowman'ın fotoğrafını ise "ancak size ihtiyaç duymuyoruz" ifadesiyle yayımladı. (13 Mart 2007)

"Feeding America" (Amerika'yı Doyurmak) ismiyle 46 milyonu aşkın Amerikan vatandaşını doyuran hayır cemiyetleri ağının beynini oluşturan sivil toplum örgütü. "Feeding America"nın raporuna göre ABD'de her yedi kişiden biri, 46 milyon insan, kendilerini ve ailelerini gıda bankalarından doyuruyorlar. Bu rakamlar 2013 araştırmasının sonuçları. Amerikan ordusunun asker kaynağının da bu yoksulluk sınırında yaşayan insanlar. Zengin ülkeler bu mültecilere de yoksullara da "yokmuş" muamelesi yapıyorlar. Avrupa'nın Amerika'nın karanlık sokaklarına açlık sınırında yaşayan nüfusuna baktığımızda başka bir Avrupa Amerika görüyoruz. Dünyadaki imajlarından çok farklı. Bebeğine bakmayan, yaşlısını yalnız bırakan, daha ucuz diye Tayland'daki yaşlılar evine gönderen, komşusunun açlığı ile ilgilenmeyen bir Batı… Her konuda olduğu gibi Batı konusunda ezberlerimizi yeniden gözden geçirmemiz gerekiyor. (Ayşe Böhürler, Yeni Şafak, 25 Ağustos 2018)

1889 yılında gazetede yayınlanmış bir resim

"İtalyan ressam Lugozzi, Şeyhülislamı, şeytanın hocası olarak gösteriliyor. Avrupalı gezgin ve elçiler, Türkiye'ye kalıplaşmış düşüncelerin etkisi altında yetişmiş olarak geldiler. 1630'lara kadar Osmanlı İmparatorluğu'na gelen seyyahların eserlerinin çoğunda bilinç altındaki korku ve önyargı sebebiyle basmakalıp düşüncelerin tekrarlanır. Gezginler Osmanlı İmparatorluğu'na peşin bir Türk düşmanlığı düşüncesiyle geldiler. Türkiye'ye gelip de bir kitap yazanlar ile hiç gelmeden Osmanlılar hakkında eser kaleme alanlar kıyaslandığında çoğu zaman aralarında hiçbir fark görülmez. Türk aleyhtarı kitap ve risaleler yazmak bir nevi modadır." (Erhan Afyoncu, Sabah, 29 Ocak 2023)

Battlefield 1 Sniper adlı oyundan görüntüler

History channel, istanbul'un fethinde toplu katliam yapıldığını öne sürdü.

Tarihi belgeselleriyle tanınan History Channel, ABD'deki yayınında 'Building In The Name of God' (Tanrı adına inşa etmek) isimli belgeselinde Ayasofya'nın da hikayesini anlattı. İstanbul'u fethinin anlatıldığı temsili görüntülerde, yere diz çöktürülmüş Hristiyan sivillerin Türkleri tarafından vahşice katledildiği gösterildi. Belgeselde fetih sırasında on binlerce sivilin de

kılıçtan geçirildiği ifade edildi. Fetihle ilgili pek çok kaynak, Fatih Sultan Mehmed'in kente girdikten sonra, öncelikle Ayasofya'nın önüne giderek, din adamları ve halka hitaben şu konuşmayı yaptığını yazıyor: "Kalkınız ve müsterih olunuz. Ben Sultan Mehmed; hepinize söylüyorum ki, bu andan itibaren ne hürriyetleriniz, ne de hayatlarınız hakkında gazabımdan korkmayınız. Kimsenin malı yağma edilmeyecektir. Kimseye zulüm yapılmayacaktır. Hiç kimse dini inanışlarından dolayı cezalandırılmayacaktır." (Hürriyet, 30.07.2006)

Sarkozy de minare yasağını savundu

Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, minare yasağı ve burkalı kadın istememek İslam düşmanlığı olmadığını savundu.

Fransa Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, Elysee sarayında iktidar partisi UMP milletvekilleri ile yaptığı toplantıda İsviçre'de yapılan ve camiilere minare yasağı ile sonuçlanan referendum hakkında görüş bildirdi. Sarkozy'ye göre İsviçreliler Fransızlar gibi ülkelerinin doğallığının değişmesini istemiyorlar. 03 Aralık 2009

Gözü kör Avrupa'nın hakaret ayrımı

Avrupa basınının Hz. Muhammed'le dalga geçen karikatürleri yayımlamakta sakınca görmezken, Avrupa Arap Birliği adlı derneği internet sitesinde yayınladığı Holocaust'u ti'ye alan bir karikatür için para ceza verildi 21.08.2010

BU NAZİ KAFA!

ALMAN hükümeti zıvanadan çıktı. Suriyeli göçmenleri tek şartla kabul edeceğini açıkladı: Müslümanlığı bırakıp Hristiyanlığa geçin! Oturum izni alın! 10'DA

Yeni Söz Haber Merkezi

MİSYONERLERDEN ALÇAKÇA FIRSATÇILIK

MÜLTECİLERİ Avrupa'ya almamak için elinden geleni ardına koymayan Almanya'nın Berlin şehrindeki "Jahn-Sporthalle am Columbiadamm in Neukölln" mülteci yurdunun önündeki dev panoya skandal bir "reklam" asıldı. Arapça "Hıristiyan ol, Almanya'da kal" yazılı pano Alman misyonerlerin ahlaksız fırsatçılığının belgesi oldu. İnancından vazgeçmeyen mülteciler, "Müslüman olarak Avrupa'da yaşayamazsınız" mesajıyla yıldırılmaya çalışılırken, diğerlerine ise "Burada kalmanız için tek yol Hıristiyanlık" mesajı verildi.

MERKEL'DEN CEHENNEME DÂVET 13 Şubat, 2017

Milliyet.com.tr Dünya

13 Ekim 2015,

Din değiştirene oturma izni

Danimarka'da son 2 yılda dinini değiştiren 106 mülteciye oturma izni verildi. Bunların büyük bir kısmını Hristiyan olan Müslümanlar oluşturuyor.

Danimarka Mülteciler Kurulu'ndan verilen bilgilere göre, bu yıl görülen 55 davanın sonuçlandığı ve 42 kişiye oturum izni verildiği, bu kişilerin büyük çoğunluğunun dinini değiştiren Müslümanlar olduğu belirtildi.

Bilgilerde, 42 oturum izninden 31'inin ilk aşamada ret yanıtı alan kişilere verildiği, bunun nedeninin ise dinlerini değiştirmeleri olduğunun altı çizildi.

Berlingske gazetesinin haberine göre de Danimarka'da 2013'ten bu yana 106 mültecini dinlerini değiştirdiği için oturum izni aldığı ve bu kişilerin büyük çoğunluğunun Afganistan İran'dan gelenler olduğu vurgulandı.

"ÇOK ABSÜRT BİR OLAY"

Aşırı sağcı Danimarka Halk Partisi milletvekili ve yabancılar sözcüsü Martin Henriksen konuyla ilgili, "Bu çok absürt bir olay. Önce ret yanıtı alıyorlar ve sonrasında birdenbire Hristiyan olup oturum izni alıyorlar. Bu aslında insanların Mülteciler sisteminde bir açık bulduklarını gösteriyor" diye konuştu.

"MÜLTECİLER KURULU'NDA PAPAZLAR DA VAR"

MÜLTECİYE BASKI

DİNİNİZİ DEĞİŞTİRİN AVRUPA'YA ALALIM

Almanya'dan Suriyelilere skandal muamele... Başbakan Merkel'in emriyle, mültecilerin "Hıristiyanlığa geçerseniz oturma izni alırsınız. Aksi taktirde gidicisiniz" diye tehdit edildiği öne sürüldü. 11'DE

12. 9. 2015

TARTIŞMA YARATAN TEKLİF

"Müslümanları Türkiye alsın, Hıristiyanları biz alırız!"

VATAN 20.05.2008

Çek vatandaşından dilenciye iğrenç hakaret

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi üzerinden dünyaya 'İnsan Hakları' standartları pazarlayan Avrupa'da nefret suçları artık rutin hâline geldi.

Avrupa, PSV taraftarların yaptığı çirkin hareketle sarsılırken benzer bir görüntü bu kez Roma'da yaşandı. Avrupa Ligi'nde oynanan Lazio - Sparta Prag karşılaşması öncesinde Roma sokaklarında insanlık ayıbı yaşandı.

DİLENCİNİN ÜZERİNE İŞEDİLER

Roma'nın merkezinde yer alan Sant'Angelo Köprüsü üzerinde dilencilik yapan bir kadının yanına giden kimliği belirsiz iki Prag taraftarı, kaldırımda oturan kadının üzerine idrarını yaptı.

18.03.2016

PSV Taraftarları, Kadın Dilencilere Sadaka Karşılığı Şınav Çektirdi! 16 Mart 2016

UEFA Şampiyonlar Ligi'ndeki Atletico Madrid-PSV maçı öncesi yaşanan "insanlık dışı" olay izleyenleri şoke etti. PSV'liler, dilenci kadınlara para atıp onları yerlerde süründürdü.

POSTA GÜNDEM MAGAZİN 3. SAYFA YAŞAM EKONOMİ SPOR KADIN

Seks kölesi olan mülteci çocuklar

Pazar, 20 Eylül 2015 - 13:28

Çoğu kimsesiz olan mülteci çocukları Avrupa'da sadece hayatta kalmak uğruna çok büyük bir tehlike karşılıyor. İtalya'da henüz 13-14 yaşındaki kız ya da erkek farketmeden seks kölesi yapılan mülteci çocukların yaşadıkları insanın içini sızlatıyor

Günümüzden geriye doğru ilk aklına gelen, II. Dünya savaşı! Kendi devletinin Libya'dan Afganistan'a, Irak, Suriye'den Filistin'e vd. katliamlara neden olduğunu ve katlettikleri masum aile ve çocukları hiç hatırlamıyor bile... Bu adam (!) artist ve vali sıfatlarına sahip bir karakter!

Gallup anketine göre her 10 ABD'liden 4'ü, Yahudilerin sarı Davut yıldızı gibi Müslümanların da özel bir kimlik taşımasını istiyor. (Vatan, 12.08.2006)

Bosna'yı unutmayalım

"Savaşta büyük zulme uğradınız. Zalimleri affedip affetmemekte serbestsiniz. Ne yaparsanız yapın, ama soykırımı unutmayın. Çünkü unutulan soykırım tekrarlanır." Aliya İzzetbegoviç

İngiltere başbakanı John Major, bakanına mektup yazar: Bosna'nın bölünmesi ve olası bir İslam ülkesi olarak yok edilmesi politikamızı devam ettireceğiz. ABD dişisleri bakanı Warren: Bosna'da savaşa girmemiz için yeterli ölçüde menfaatimiz yok (Aynı batı birkaç balina için gemilerini seferber eder) İngiliz eski diş isleri bakanı Lord Owen: Avrupa'nın ortasında İslam devleti kurdurmayız. BM'ce güvenli bölge ilan edilen Srebricika, Sırplarca işgal edilir BM komutanı Sırp komutanla şampanya patlatır (Hürriyet, 14.7.1995) Avusturya mülteciler sorumlusu bayan M. Fleming: Boşnaklar Hristiyan olsun der. ABD Irakı uçus yasağını deldiği için bombalarken, Sırp uçaklarının üç buçuk yıl bosnakları bombalamasına ses çıkarmaz. ABD seçimleri sırasında (1996) Clinton' un rakibi R. Dole: "Batı uygarlığı Bosnada bataklığa saplandı, bunun sorumlusu da Clinton'dur ." deyince ansızın "Bosna'yı kurtarma" planları işleme konulur. Ya, Sırp kadınlara Müslümanlar topluca ve sistemli olarak tecavüz etseydi, ya Azerbaycan Ermenistan'ı işgal etseydi, ya Çeçenistan Rusya'yı bombalasaydı,ya Cezayir halkı Fransa'yı kana bulayıp bir milyon insanı katletse idi , ya Hristiyan bir cumhuriyet kurdu diye Iran bir ülkeyi ikide bir bombalasa idi , o ülkeye ambargo koysa idi , ya Keşmir Müslümanları Hindistan'a saldırsa idi , ya Amerikan yerlilerine ve Çin'lilere Müslümanlar asimilasyon ve sömürü yapsa idi... dünya - batı bunları nasıl değerlendirir idi acaba...?! Mladiç'in günlükleri Karadziç'i zora soktu: Bosna savaşında işlediği suçlardan dolayı aranan, savaş yıllarında Bosnalı Sırpların kurduğu ordunun Genelkurmay Başkanı Ratko Mladiç'in günlüklerinde yer alan bazı bilgiler, Eski Yugoslavya Savaş Suçları Mahkemesi'nde yargılanan Bosnalı Sırpların savaş zamanındaki lideri Radovan Karadziç'i zor duruma soktu. Günlüklerde yer alan, Sırbistan'ın eski Devlet Başkanı Slobodan Miloşeviç ile kendisi arasında 8 Temmuz 1993 yılında geçen bir konuşmada, "Bosna'yı bölme planlarını görüşmesi ve bu konuda Hırvatlara yardım etme, Müslümanları zor durumda bırakma" gibi konuların ne anlama geldiği sorularıyla karşılaşan Karadziç, mahkemeden kendini savunması için 1 ay süre talep etti. Mahkemenin, Karadziç'in bu talebini değerlendirmeye aldığı, ancak kendisine henüz cevap

vermediği öğrenildi. Sırbistan, Bosna'daki savaş sırasında (1992-1995) Sırp birliklerinin komutanı olan General Ratko Mladiç'in kaleme aldığı günlükleri bir süre önce, Lahey'de kurulan uluslararası mahkemeye teslim etmişti. Günlüklerin önemli kısmını, Mladiç'in çevresindeki çetnik komutanların, savaş mağduru kadınlarla yaşadıkları "eğlencelerin" oluşturduğu açıklanmıştı. (Basından, 29.05.2010)

'Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz' diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttü. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetlerini çocuklara taşıttılar. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnaklar vardı. Stadyumlar mezarlık yapılmıştı. Batıdaki bazı örgütler Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödüyordu. Heyecan arayan kimi zengin Avrupalılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avlıyordu. Fırsat bulduğu yer ve zamanlarda aynı işkenceler şaşırtıcı olmayacaktır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 23)

Le Petit Journal
5 CENT. SUPPLÉMENT ILLUSTRÉ 5 CENT.

A USKUB
Ovation chaleureuse faite par les officiers serbes à un général français

Yıl 1912, Sırbistan ordusu 600 yıllık Osmanlı şehrine giriyor ve katliamlar başlıyor. O gün Fraznsız komutan, Sırp komutanlarla kadeh kaldırıyor. Yıl 1995, Sırp-Karadağlı çetniklerin desteğindeki Sırp ordusu binlerce yıllık Boşnak şehri Srebrenica'ya giriyor ve Boşnak soykırımı başlıyor. O gün Hollandalı komutan, Sırp komutanlar ile kadeh kaldırıyor.

Araştırmacı yazar Senad Hasanagic'ten 'Evliya Çelebi' adlı yapımda (13 Haz 2019) Ömer Faruk Aksoy'a: Biz Boşnaklar Avrupa'nın göbeğindeyiz ama onların kalbinde yer yok bizim için. Boşnak Müslümanlara karşı etrafımızdakilerin yaklaşımları, görüşleri, önyargıları ve kötü niyetleri değişmiyor!

Ortaçağ Batı dünyasını Müslümanlara bakışı ve zulmü günümüzde de aynı vahşi yöntemlerle devam etmektedir. Endülüs'te yapılan şimdi Doğu Türkistan'da yapılıyor, Ermenilerin doğuda yaptığını Sırplar Bosna'da yapmıştı. Endülüs'te Müslümanların evleri kapatılamazdı. İsteyen haçlı eve girer, Müslüman kadını oynatır, kıza içki içirirdi. Erkek tepkiyi boş verin, gözü yaşarsa engizisyona uğrardı. Aynısını şimdi Çin'de Doğu Türkistan halkına uyguluyorlar! Ermeni çeteler Osmanlı zamanı Doğu'daki Müslüman evlerine girer, kadınları pişirir çocuklarına yedirirdi. Aynısını Avrupa'nın ortasında Sırplar yaklaşık 5 sene Müslüman Boşnaklara uyguladılar! 1992 yılında Hocalı'da da Ermeniler Türk çocuklarını pencerelere çivileyip derilerini soymuşlardı. (Kazım Karabekir, Ermeni Mezalimi, Haber 7, 25.02.2012; Dr. Necmeddin Güney, Maliki fakih ibn ebî cum'a el-mağrâvî'nin ispanyol zulmü altındaki endülüs müslümanlarına (moriskolara) gönderdiği ikrah/takıyye fetvası, İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, sy. 31, 2018, s. 263-290; https://ihh.org.tr/haber/ceyrek-asirlik-katliam-srebrenitsa; https://tr.euronews.com/2021/07/10/srebrenitsa-soykirimi-surece-nasil-gelindi-neler-yasandi; https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/mehmet-kocak/dogu-turkistanda-cin-mezalimi-7616.html)

İLK KEZ AKŞAM AÇIKLIYOR

NOBEL skandalının ardındaki kadın

TARTIŞMALI Nobel'de büyük skandal! Obama'ya verilen Barış Ödülü'nün mimarı, Beyaz Saray sekreteri Mary Miller çıktı. Miller, Obama ile çalışmadan önce Nobel'in gelirlerini yöneten T. Rowe Price adlı bir şirkette görev yapıyordu. Şirket de parayı, Nobel'in sponsoru olan ve Irak işgalinde kullanılan helikopterleri üreten Honeywell hisselerine yatırmıştı!

Obama, ödülü 'Benden daha çok hak edenler olabilir' diyerek utana sıkıla almıştı.

13 ARALIK 2009 'AZDI 15'TE

Nobel Ödülü o soykırımcıya verilmesin!

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, 2019 Nobel Edebiyat Ödülü'nün eski Sırp lider Slobodan Miloseviç'i destekleyen ve Bosna soykırımını inkar eden Peter Handke'ye verilecek olmasına tepki gösterdi. Kalın, "Bu akıl dışı ve utanç verici karardan geri dönülmelidir. NobelPrize vicdanı olmayan birine nasıl ödül verebilir? Yeni soykırımları özendirmek için mi?" ifadelerini kullandı. •8.12.2019

Avusturyalı Peter Handke'nin, Srebrenitsa soykırımı ile ilgili sorulara, "Boş sorularınız için tuvalet kâğıdını tercih ederim" şeklinde cevap vermesi tepki çekti.

Bu yıl Nobel Komitesi İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da "barış ve uzlaşı, demokrasi ve insan haklarının ilerlemesine katkısı" gerekçeleriyle 2012 Nobel Barış Ödülü'ne 28 üyeli Avrupa Birliği'ni layık gördü. Bosnalılar dünyanın gözü önünde ve Avrupa'nın tam göbeğinde çıkan savaşta sistematik bir soykırıma tabi tutuldu, öldürüldü. "60 yıllık barış" veya "savaşsız 60 yıl" gibi atıflar yapılan Nobel Barış Ödülü'nün tam ortasında Avrupa Birliği duruyorsa, bir yanda da Bosna, Srebrenitza Katliamı duruyor. Uluslararası Kızılhaç Örgütü verilerine göre (1992-1995) Bosna-Hersek'te 312.000 kişi hayatını kaybetti. Bu kayıpların 200.000 kadarı Boşnak halkından.

Hz. Muhammed'e çirkin yakıştırma

Avusturya'daki ırkçı Özgürlükçüler Partisi'nden Hz. Muhammed, İslam ve kutsal kitap Kur'an-ı Kerim hakkında çirkin kampanya

VATAN 14.01.2008

Hz. Muhammed'e ve Kur'an-ı Kerim'e çirkin saldırı

Irkçı olarak bilinen Özgürlükçüler Partisi'nden (FPÖ) Graz Belediye Başkanı Adayı olan Dr. Susanne Winter, Hz. Muhammed, İslam ve kutsal kitap Kur'an-ı Kerim hakkında çirkin sözler sarfetti.

Avrupa'da İslam dini ve Hz. Muhammed'e yönelik çirkin saldırılar, seçim malzemesi yapılmaya devam ediyor.

Avusturya'daki yerel seçimlerde ırkçı FPÖ'nün Graz Belediye Başkan Adayı Winter, Hz. Muhammed'in toprak ağası olduğunu ve Kuran-ı Kerim'i sara nöbeti geçirdiği esnada yazdığını ileri sürdü. Hz. Muhammed'i çocuk sapığı olmakla itham eden Winter, İslam'ın da totaliter bir rejim olduğu iddiasında bulundu.

FPÖ Genel Başkanı Heinz Christian Strache de, Winter'in sözlerini 'düşünce özgürlüğü' diye savunurken, seçmenlere Avrupa Birliği (AB) ve İslam'a karşı FPÖ'yü desteklemeleri çağrısında bulundu.

Öte yandan, Avusturya devlet televizyonu ORF2, ana haber bülteninde birinci haber olarak yer verdiği olayı izleyicilerine, "FPÖ'nün Graz Belediye Başkan Adayı Winter, Müslümanlar'ı kızdırdı. FPÖ'den, İslam'a karşı yeni bir yüz daha çıktı" diye duyurdu.

Dedeler ve torunları!

"Oryantalistler biliyorlar ki Kur'an Müslümanların elinde olduğu müddetçe daima muzaffer olacaklar ve batının sömürgeciliğini kabul etmeyeceklerdir." (Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 33) Belçika'lı Irkçı ve İslam karşıtı Flaman Menfaati Partisi'nin eski lideri Dewinter Kur'an-ı Kerim için, "Birçok fenalığın nedeni, tüm kötülüklerin kaynağı ifadesini kullandı ve öldürme müsaadesinin bu kitaptan alındığını söyledi!" (Ocak, 2015) Yıl 1907, İngiliz sömürge bakanı William Eward Gladstone elinde Kur'an ve mecliste bir konuşma yapar: "Bu Kur'an Müslümanların elinde bulundukça biz onlara hakim olamayız."

Lord Allenby, I. Dünya Savaşı'nda Kudüs'ü işgal edince şöyle söyler: "Ancak şimdi Haçlı Seferleri sona ermiştir." (A.L. Tibawi; Enver Abdülmelik, Hamid Algar, Krizdeki oryantalizm, s. 97) "1920 yılında Fransız General Gouraud, Şam'a girince, Selahattin Eyyubi'nin türbesine giderek ve şeytanca bir zevkle: "İşte yine biz geldik, Selahattin" demesi bitmeyen kine işarettir." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 96) İngiliz başbakanlarından W. E. Gladstone, İngiliz avan kamerasında, eline Kur'an'ı alarak milletvekillerine şöyle konuşma yapar: "Bu kitap Müslümanların elinde bulunduğu müddetçe, orada bize hiçbir zaman rahat ve huzur olmayacaktır." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 13)

1199

1. Dünya Savaşı'nda İngiltere'nin Sina ve Filistin Harekatı Komutanı olan General Edmund Allenby, 11 Aralık 1917'de Kudüs'e girer ve Selahaddin Eyyubi'nin mezarını ziyaret eden bir ayağını Selahaddin Eyyubi'nin mezarın üzerine koyar ve büyük bir kinle şöyle der:

'Kalk Selahaddin! Biz yine geldik!'

https://tr.wikipedia.org/wiki/Edmund_Allenhttps://tr.wikipedia.org/wiki/Edmund_Allenby

VATAN DÜNYA

SON DAKİKA | YAZARLAR | GÜNDEM | şampiy10 | FİNANS | EKONOMİ | DÜNYA

Gazetevatan.com » Dünya » Haber

'Bosna Kasabı'na Türk yargıç!

VATAN DIŞ HABERLER | 27 Mayıs 2011 Cuma - 10:20

1995

'Türkler'den intikam aldık' demişti...

Srebrenitsa'da 8 bin Bosnalı Müslüman'ın kurşuna dizilmesi emrini veren Sırp general Ratko Mladiç 16 yıllık firarın ardından kuzenine ait çiftlik evinde yakalandı. Savaş Suçları Mahkemesi'nde soykırımdan yargılanacak.

Tarih 11 Temmuz 1995'ti... Sırp Genelkurmay Başkanı Ratko Mladiç komutasındaki Sırp askerleri, bizzat Mladiç tarafından verilen emir doğrultusunda Srebrenitsa'da tam 8 bin 500 Müslüman'ı öldürmelerinin ardından kente girdi. 43 ay süren Saraybosna kuşatmasının mimarı olan Mladiç, bu olayı görüntüleyen Sırp TV'sinin kamerasına dönüp, "İşte Sırp şehri Srebrenica'dayız. Büyük bir Sırp bayramı arefesinde iken bu şehri Sırp milletine armağan ediyoruz. Nihayet, bu toprakta Türkler'den intikamımızı aldık" dedi.

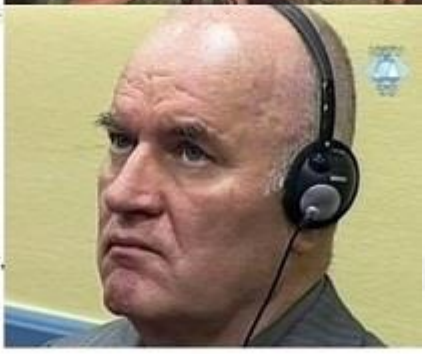

TÜRK BAYRAKLI TUĞLALARI KIRDILAR

11 Kasım 2013

Ermenistan askerleri gösteride Türk ve Azeri bayraklı tuğlaları kırdı.

1960: Yunan tanrıları yunan türk düşman

Kıbrıs savası masonlar
60'lar Yunan tanrıları
Bosna

"Bir Shakespeare uzmanı olarak tanınan ve akademik saygınlığı herkes tarafından kabul edilen Nikola Kolceviç, Bosna katliamının Baş mimarlarından Radovan Karadzic'in sırdaşı, Sırbistan Başkan Yardımcısı sıfatıyla Saraybosna'nın yerle bir edilmesi emrini imzalayan bir katil ve Sırp milliyetçisi idi." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 259)

"Türklerin Doğu Avrupa'daki kuşatmalarını ilişkin hatıralar Macaristan ve Sırbistan gibi milletlerin hafızalarında canlılığını korumaktadır. Mohaç meydanı, Karakuşlar meydana hala canlıdır." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 65)

Balkan harbi

Ermenilere Osmanlı'nın sağladığı " yolluk, özel koruma" gibi ayrıcalıklar tanınmadan yani tehcir değil zorunlu göç! 1.265.096 kişi, yaşanan büyük facianın ardından doğup büyüdüğü toprakları terkederek hayatta kalmaya muvaffak olabilenlerdi ama göçe mecbur tutulanların tam adedi hâlâ bilinmiyor...1.265.096 kişinin zoraki yolculuğu birkaç ay sürdü; kar, fırtına ve çamur içerisinde çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek, sadece yürüdüler, daha yüzbinlercesi yollarda hastalık, ayaz yahut çetelerin veya askerlerin saldırıları yüzünden zaten canından oldu; sadece geride bıraktıkları evleri ve barkları değil, yanlarına aldıkları üç kuruşluk eşyanın nerede ise tamamı yağmalandı veya can bedeli olarak dağıtmak zorunda kaldılar. Yola zamanında çıkamayanlara "Ölümlerden ölüm beğen!" dendi. Diri diri yakılanları da oldu, hiçbir suçları yokken darağaçlarında can verenleri ve yine diri diri gömülenleri yahut süngülerle delik deşik edilenleri de... Uğradıkları tecavüzün utancını taşıyamayan hamile gelinler kendi canlarını kendileri aldılar, almaya vakit bulamayanların hayatını da çetecilerin bıçakları noktaladı. Geride bıraktıkları evleri, bağları, tarlaları ve bütün herşeyleri yağmalandı, kapanın elinde kaldı, hattâ köylerinin ve kasabalarının isimleri bile değiştirildi. Aşağıda yüz Euro'luk bir altın hatıra parasının fotoğraflarını görüyorsunuz... 2012'de Balkan Harbi'nin yüzüncü yıldönümü vesilesi ile Yunan Merkez Bankası'nın çıkarttığı paranın ön tarafında Balkan Savaşları'nda donanmamızın canına okuyan Amiral Pavlos Kunturiotis, arka yüzünde de Kunturiotis'in meşhur Averof Zırhlısı var! Ben yorum falan yapmayayım, yüz Euro'luk bu hatıra parasına bakın ve düşünün, kâfi...

Hiç bir şey unutulmadı, kafir hala her şeyi canlı tutuyor, unutan biz, hatırlattırılacak olanda...!

Yunan karakol gemisi Bizans bayrağı takarak İzmir Karaburun yakınlarına geldi. (31.1.2018)

ABD Donanması, kuruluşunun 241. yıl dönümü dolayısıyla sosyal medya hesabından yaptığı ve Türk bayrağıyla savaşan askerlerin öldürüldüğünü gösteren temsili tabloyu içeren paylaşımı.13.20.2016

ATİNA'DA KÜSTAH BULUŞMA

İKİMİZİ DE AYNI BARBAR KESTİ

Ermenistan lideri Sarkisyan'ın Atina gezisinde Türklere hakaret edildi

Sarkisyan'ı ağırlayan Yunan Cumhurbaşkanı Karolos Papulyas "İki ülke halkı da geçmişte aynı barbar (Türkler) tarafından kesildi" dedi.

Papulyas, sonra densizliğini düzeltmeye çalıştı. Ermeni lider de "Türkiye'nin AB'ye üyelik yolu, geçmişini tanımasından geçiyor" diye konuştu. 10'da

19 OCAK 20

Türkiye'nin zaferi Kosova'yı karıştırdı

Dünya Basketbol Şampiyonasında Türkiye'nin Sırbistan'ı yenmesinden sonra, Kosova'da Sırplar ve Arnavutların birlikte yaşadıkları Mitroviça kentinde çatışma çıktı. Çatışmada 4 kişi yaralandı.

Mitroviça polis sözcüsü Besim Hoti, iki etnik bölgeye ayrılmış olan kentte "Arnavutların, Türklerin zaferini kutlamaya başladıklarını" belirterek, bunun ardından, iki etnik bölgeyi birleştiren köprü çevresinde Sırplar ve Arnavutların birbirlerini taşa tuttuklarını söyledi.

Köprüde yoğunlaşan kalabalıkları dağıtmak için polis göz yaşartıcı gaz kullandı.

Sırp medyası, olayda dört Sırp'ın yaralandığını bildirdi. Öte yandan, köprüyü gelen güvenlik güçlerinin araya girerek olayların büyümesini önledikleri, trafiğe kapatılan köprünün her iki tarafında güvenlik önlemlerinin artırıldığı belirtildi.

Köprü çevresinde güvenliğin sağlanması için AB ve NATO barış güçleri köprü çevresine davet edildi. 2010-09-12

HEP SAF OLAN TARAF BİZ Mİ OLACAĞIZ ?!

1- Kıprıs'a Türkler çıkartma yapar.Türk masonlar prensipleri gereği "tarafsız" olurlarken sonradan öğrenildi ki Yunan masonlar hep Rum lobisine çalışmış!

2-Yugoslavya daha bölünmeden önce komünist devlette yaşayan Boşnaklardan biri daha sonra anlatmaktadır: Benim gibi komünist (!) olan sırp komşum ailesi ile misafirliğe gelir. Çocuğu uyuklamaya başlayınca onu kendi odamızda yatırırız. Geç vakte doğru komşum eve gitmek isteyince ben çocuğu kucaklayıp komşuma vermek istedim. Elim çocuğun boynunda bir şey hissetti. Bir baktım bir haç! şaşırdım, komşuma sordum, " Ben o haç boynunda iken kendimi daha rahat hissediyorum." der. O andan sonra bende oğlumun yatağının yanına Kuran koymaya başladım der.Kısa süre sonra da sırplar Boşnaklara saldırır, katliam başlar.

3-Sırplar Boşnaklara saldırırken Osmanlılardan öç aldıklarını ifade ederler

4-AB bizi ortaçağdaki "Osmanlı-şeytan çocukları-Türkler" korkusunun tesiri ile hala içlerine almamaktadır!

Yunan askerlerinin eğitimlerinden bir kaç sahne - Bazılarını almadık!!! -

Tarih tekerrür eder mi?

Yıl, 1821.Yunanistan'daki Türkler arkalarında hiç iz bırakmadan yok oldular! Yaklaşık 60.000 Müslüman vahşice katledildi. Anlatılanlar (Oxford'lu tarihçi William St. Clair. "That Greece Might Still Be Free" adlı kitabında (1972-Oxford); İngiliz tarihçi Walter Alison Phillips The War of Greek Independence, 1821 to 1833. London, 1897, sayfa 61) 1994 yılındaki Bosna'ya katliam uygulayan Sırp vahşetinin bir benzeri idi, ama hiç bir kitapta bu 'soykırım'dan bahsedilmez!

Hep saf biz mi kalacağız? 2004'te BM'lerin sunduğu Barış teklifini Türkler %65 ile kabul, Rumlar %75 ile reddeder. Bir hafta sonra AB, tüm adanın temsilcisi olarak, Rumları üyeliğe kabul eder.

Venedik'te skandal kongre! Bizançıların işgal planı su yüzüne çıktı: Tabula

GİRİŞ 28.08.2022 07:00 • GÜNCELLEME 28.08.2022 07:08

İtalya'nın Venedik şehrinde düzenlenen 'Bizans' kongresinde haddi aşan ifadeler kullanıldı. Kilise merkezli ilerleyen kongrede akademik haçlı seferi ve haritalamada dijital işgal planı "Tabula" su yüzüne çıktı.

DePaul Üniversitesinden Elena Boeck "**Gelişmekte olan sorunlu bir sınır olarak 1453**" başlıklı sunumunda, Rus ve Bulgar kaynaklarından alıntı yaparak "**Ortodoks dünyası İstanbul için ağlıyor. Çargrad'ımıza ne oldu? Gün gelecek tekrar azizler yetiştireceğiz. Çünkü biz gücümüzü Bilgelik Kilisesi Ayasofya'dan ve Ortodoksluktan alıyoruz**" dedi. Boeck'e göre

İki yüzlü Yunan! 29 Ekim 1930'da Türkiye'de İnönü ve eşi ile, 13 Kasım 1931 (Cumhuriyet gazetesi) Kıbrıs'ta bize karşı!

Atina heyecan içinde!..

Kıbrıs'ın ilhakı lehine nümayişler yapılıyor - Kıbrıs'ta yeni hâdiseler

Bir kaç gün evvel Selânik'te yapılan muazzam mitingden bir intiba

— Bu resim dün gelen Selânik gazetelerinden iktibas edilmiştir —

Atina 12 (Hususi) — Kıbrıs mes'elesine ait olarak evvelden tertip ve tanzim edilmiş olan millî kitap dün büyük tezahürat ile ve bütün halk ve esnaf teşkilâtının işti - rakile sabık Reisicumhur Amiral Kundoryotis'e tevdi edilmiştir. Tevdi merasimi 15 dakika kadar sürmüş, tramvaylar iki dakika ve hususi

(Mabadi 4 üncü sahifede)

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır!

Sivil halkı bombalayan Ermenistan devleti, işgal ettiği toprakların sivil halkının tehlikede olduğunu da söyleyen ermeni cumhurbaşkanı!

17.10.2020

ARNAVUTLUKTA ILK DOMUZ BAŞI MESELESI

312 senesi başlangıcında İşkodranın Ribol cebelinde Korta köyünde oturan (Halil Torko) adında bir Malisör kendine ait bir arsada kazı yaparken bazı insan kemik ve iskeletlerine rastlaması üzerine iş papaslara aksettirilir; yahut harici tesirlerle papaslar böyle bir olay çıkarırlar.

Katolik papasları işe el koyarak önde Ribol papası (Dum Zof) olduğu halde Hıristiyanların hissiyatı gıcıklanırken, orasının bir Hıristiyan kabristanı olduğu iddiasını yayarak ahşaptan yaptırdığı bir (Haç) ı oraya takmış ve sahibini de malını kullanmaktan menetmiştir.

Halil, hükümete gelerek papasların kendi arsasına müdahale ettiklerini, ve hattâ fuzulen zaptettiklerini ve mezarlık yapacaklarını ifade ederek hükümetin yardımını istemiştir.

Haçın kaldırılması ve arsanın mal sahibine verilmesi için Cibal komisyonundan bölük başı (Sokul zade Hüseyin ağa) mahalline gönderildi; fakat bu zat iddialı arsaya vardığında, Ribol Hıristiyanlarından biri tarafından öldürüldü.

İşin bu suretle ehemmiyetlenmesi üzerine o zaman vilâyet vali muavinliğinde bulunan İstanbul Katolik Ermenilerinden (Abdulayan) efendinin reisliği altında İslâm ve Hıristiyandan mürekkep bir komisyon yapıldı. İşi inceliyen bu komisyon şuna karar verdi :

(Münazaalı yerin etrafına duvar yapılması ve masrafın hükümetçe ödenmesi ve duvarların ikmalinde konulmak üzere Haçın şimdilik kaldırılması.)

Bu hareket ve kararla az, çok incinen Müslüman ahaliyi daha ziyade kızdırabilmek için ertesi gece İşkodranın (Rus Sagir) mahallesin-

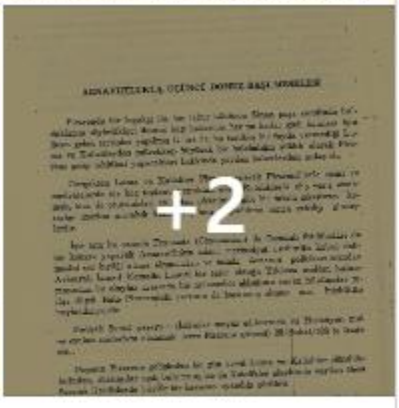

1900'lü yıllar ve 2022

Batıda değişen bir şey yok -Süleyman Külçe, Osmanlı Tarihinde Arnavutluk-

İddia: Fransız yazar CarolineFourest: “Hamas'ın yaptığı gibi çocukları kasten öldürmekle, İsrail'in yaptığı gibi onları istemeden öldürmek kıyaslanamaz.” (31 Ekim 2023)

Realite: İsrail'in Gazze'deki çocuk ve sivil katliamı devam ederken İsrailli Haham Yaron Reuven skandal sözler sarf etti. Yahudi Haham, çocuklara merhamet edilmemesi gerektiğini belirterek "Tanrı çocukları öldürmemizi emrediyor." dedi. (ODA TV, 23.10.2023)

Sonuç: Birleşmiş Milletler (BM), Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı Genel Komiseri Philippe Lazzarini, Gazze'deki İsrail saldırılarında son üç haftada öldürülenlerin yüzde 70'inin çocuklardan ve kadınlardan oluştuğunu belirtti. (NTV, 31.10.2023) "Gazze'deki Sağlık Bakanlığı: İsrail'in saldırılarında ölenlerin sayısı son 24 saatte 219 artarak 8 bin 525 oldu. Ölenlerin 3 bin 542'si çocuk, 2 bin 187'si kadın." (TRT Haber, 31.10.2023) "İsrail'in Gazze Şeridi'ne 7 Ekim'den bu yana sürdürdüğü saldırılarda 4 bin 630'u çocuk, 3 bin 130'u kadın olmak üzere 11 bin 240 kişinin öldürüldüğü bildirildi." (TRT Haber, 13.11.2023)

Batıda insan hakları, demokrasi, fikir özgürlüğü, İnsan hakları, kadın hakları, çocuk hakları gibi kavramların sınırı İsrail'in yaptığı katliamları protesto etmeye başlayıncaya kadardır. Orada sıva dökülür ve gerçek yüzleri ortaya çıkar! Kampüste düzenlenen İsrail'e tepki gösterilerini "düşünce özgürlüğü" kapsamında değerlendiren Harvard Üniversitesi Rektörü Claudine Gay görevinden istifa etti/rildi! (2 Ocak 2024)

"Uluslararası Af Örgütünün, İsrail ordusunun Gazze'nin yoğun nüfuslu sivil bölgelerinde beyaz fosforlu top mermileri kullandığını belgelediği kanıtlar arasında, AA'nın servis ettiği fotoğraflar da bulunuyor." (15 Ekim 2023 tarihli gazeteler) Ve bir buçuk ay sonra: 7 Ekim'den bu yana Gazze Şeridi'nde İsrail saldırıları sonucu bombalanan birçok okul ve hastanelerde öldürülen Filistinlilerin sayısı, 6 bin 150'den fazlası çocuk ve 4 binden fazlası kadın olmak üzere toplam 15 bin 899'a yükseldi ve bu konuda birçok video, resim, belge de mevcut durumda iken; Ortada kanıt yokken, Irak'ta kitle imha silahları var deyerek 2 milyon insanı katledip, Irak'ta taş üstüne taş bırakmayan Amerika Birleşik Devletlerinin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Matthew Miller "İsrail'in sivilleri kasten öldürdüğüne dair herhangi bir kanıt görmedik" dedi. (TRT Haber, 04.Aralık.2023)

Amerika katliama böyle el kaldırdı

İsrail'in katliamı dün de sürdü. Ölü sayısı 18 bine yaklaştı.

Hastaneler yaralı dolu.

ABD, Gazze'de katliam yapan İsrail'in hamiliğini sürdürüyor. BM Güvenlik Konseyi'nde, Gazze'de acilen ateşkes ilan edilmesi için sunulan tasarı oylandı. ABD tasarıyı veto etti. Katliamın sürmesine destek verdi. S.9

ABD'nin BM Daimi Temsilcisi Robert Wood elini kaldırıp ateşkesi tek başına engelledi.

UNITED STATES

10 ARALIK 2023

Robert Wood

UNITED STATES

ABD, Gazze'de dökülen kana doymadı. Ateşkes çağrısı, BMGK'da ikinci kez Amerika'nın 'hayır'ıyla veto edildi.

Linda Thomas-Greenfield

KATLİAMA AMERİKAN VİZESİ

■ 15 üyeli BMGK'ya sunulan Gazze'de ateşkes tasarısına 13 ülke kabul oyu verdi. İngiltere çekimser kaldı, ABD'nin BM Daimi Temsilci Yardımcısı Robert Wood veto etti.

■ 50 gün önce yine BMGK'ya sunulan tasarıya 12 ülke kabul oyu vermiş, 2 ülke çekimser kalmış, ABD'nin BM Daimi Temsilcisi Linda Thomas-Greenfield 'hayır' demişti. » 8'DE

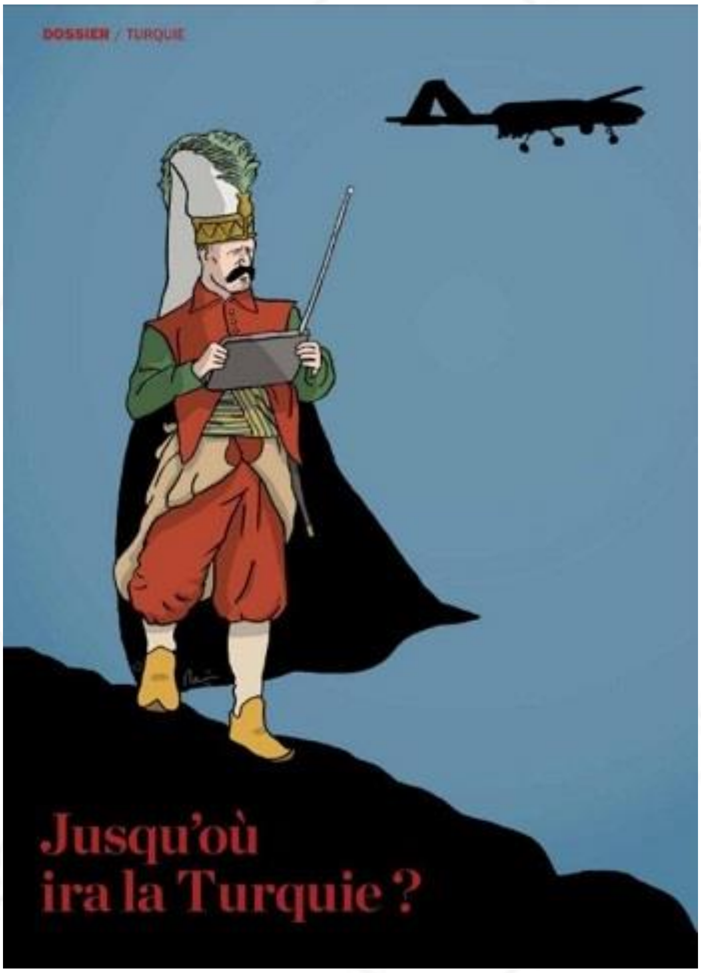

Türk SİHA'ları Azeri-Ermeni savaşında (Kasım 2020) Ermenilerin askeri gücünü toz duman edince, Fransız basınında çıkan bir karikatür şu mesajı veriyor: Siz Osmanlı torunusunuz! Siz unutsanız da biz unutmadık!

"Avrupa, Türkleri, İstanbul'un fethinden dolayı hiçbir zaman affetmeyecektir. Yüzyıllar sonra bile öfke ve serzeniş ile hatırlanmaya devam edecektir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 122)

Avrupalı çocuklar, yeşil sarıklıların kabusu ile uyumaya yönlendiriliyor. Kabus gören taraf sadece Avrupalılardır. (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 39)

Boğaziçi Hukuk Fakültesi'nin yeni dekanı Milliyet'in sorularını yanıtladı: Adaletten asla ödün vermem

20.02.2021

yargının kalite meselesi, hak ihlali sorunlarını konuşalım' dedikçe konu dönüp dolaşıp siyasi sorulara geliyordu. En sonunda bir komisyon üyesi, 'Türkiye'nin insan hakları ve demokrasiyle her zaman sorunu var. Kültürünüzden, inancınızdan, tarihinizden dolayı sorunlu ve sorumlusunuz' deyince; 'Ülkemde insan hakları ihlalleri olduğunu söyleyebilirsiniz ancak Türkiye'deki insanların tümünü inancı, tarihi, kültürüyle küçümseyemezsin' diyerek çıkıştım. Bir

Boğaziçi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Selami Kuran'ın, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi komisyonu mülakatında yaşadıklarından...

ONLAR NE MÜSLÜMAN OLDUĞUMUZU NE OSMANLI TORUNU OLDUĞUMUZU UNUTMADILAR AMA BİZ UNUTTUK!

Toplumsal hafızayı diri tutmak

İspanya'nın Salamanca eyaletindeki Bejar kasabasında, her yıl haziran ayında düzenlenen "yosun adamlar yürüyüşü"nde, kasabanın Müslümanların elinden alınması için 1397'de surlardan içeri yosun kamuflajıyla sızan Hıristiyan askerler anılıyor.

İspanya'da, Müslümanlardan kurtuluşun bir nişanesi olarak sokaklarda dolaştırılan İslam sancağının hikayesi yürek yakıyor. 13.01.2015

Onlar 600 yıl oldu, hala unutmadı; biz daha 100 yıl öncemizi hatırlamıyor; inkar ediyoruz!

Viyana'daki Askerî Tarih Müzesi'nin giriş kısmında yer alan 56 Avusturya millî kahramanından bazılarının ayaklarının altındakilere dikkat! Onlar hala unutmadı, hatırlıyor, diri tutuyor...!

Batı için 800 yıl veya 20 yıl; kin bitmedi!

Fotoğrafta gördüğünüz yer Avrupa’nın kültür ve sanat başkenti Viyana’daki Saint Stefan Katedrali...Ortada ayakta duran kişi bir aziz.. İsmi Aziz John of Capistrano... Kim bu adam? 1456 yılında Fatih’in Belgrad seferinde konuşmalarıyla halkı örgütleyerek Belgrad’ı kurtaran aziz. Ayaklarının altında ezdiği çıplak insan sizce kim? Tabii ki bir Türk.. Bir Osmanlı Yeniçerisi. İşte medeni Avrupa’nın başkenti Viyana’nın ortasındaki Türk nefretinin anıtı...

Macaristan Viyana, Mohaç savaşının olduğu yerin tam merkezi Macarlarca milli park ilan edilmiştir. Bu parkın tam merkezinde ise bir heykel, Kanuni'nin heykeli bulunur. Kanuni kulakları küpeli bir korsan gibi gösterilmiştir ve gövdesi yoktur. Heykelin boynundaki pazar filesinde üç kesik baş bulunur, Macar ileri gelenlerinin başları! Peki gerçekte olan ne idi, Kanuni Mohaç seferine neden çıkmıştı? Macar kralı Yanoş, Osmanlı'nın kendisine gönderdiği elçilerin kellelerini kestirir ve kesik başları sepet içinde kanuni'ye gönderir. Bunun üzerine Kanuni Yanoş'a savaş açar ve savaşı kazanır.

2 Eylül 1192 11 Aralık 1917 17 Eylül 2001 ...

11 Aralık 1917'de İngilizler Kudüs'ü işgal eder. Bir hafta sonra, 19 Aralık 1917'de Punch dergisi, 1199 tarihinde ölen I. Richard (Aslan yürekli Richard)'ın temsili olarak Kudüs'e bakışını yayınlar. Richard şöyle demektedir: Şimdi hayalim gerçekleşti! Derginin resme koyduğu başlık: 'Son haçlı savaşı'dır!

ABD başkanı Bush'ta 18.09.2001 tarihinde yaptığı konuşmada, 'Haçlı seferi'ni başlattığını dünyaya duyurmuştu.

Haçlılar seferde, Müslümanlar hazarda!

HERALD.

PRICE ONE CENT

JERUSALEM IS RESCUED BY BRITISH AFTER 673 YEARS OF MOSLEM RULE

GREAT REJOICING IN THE CHRISTIAN WORLD

GENERAL ALLENBY

MEDITERRANEAN SEA

PORT SAID

Gaza

Müslümanların 673 yıllık idaresinden sonra Kudüs İngiltere tarafından kurtarıldı.” (New York Herald. 11.12.1917)

Haçlı terörü

Yeni Zelanda'da 49 Müslüman Cuma namazı sırasında şehit edildi

Saldırıda 3 Türk yaralandı

TÜRKİYE'DE BİR SÜRE KALMIŞ

Batı'da yükselen Nazizm, ırkçılık, İslam ve Türk düşmanlığı "Haçlı terörü"nü patlattı. Yeni Zelanda'nın Christchurch şehrinde bir Nazi terörist, Cuma namazı kılan Müslümanlara kurşun yağdırdı. Kan donduran korkunç katliamda 49 Müslüman şehit oldu, 40'ı yaralandı.

CANLI YAYINLADI

6 Mart 2019

Müslüman kökenliler hariç herkes, kendini ateist diye tanımlasa bile, dinini, tarihini unutmuyor: "Zekeriya Sertel Selanik'tedir. 50.000 Yunan askeri trenlerle şehre giriş yapar. Bu arada bir ses duyar, 'Zekeriya' diye. Başını çevirip baktığında, Yunanlı askerlerinin arasında birisi başlığını sağlayarak Zekeriya'ya seslenir. "Ben sana Selanik'e geleceğiz, burasını alacağız." dememiş miydim? İşte giriyorsun ki, buradayız." Bu kişi Selanik lisesinde okurken

aynı sınıfta okuduğu bir Rum arkadaşıdır." (Zekeriya Sertel, Hatırladıklarım, s. 48); Türk komünist liderlerinden Mihri Belli Yunanistan'da komünist bir devlet kurmak için oradaki komünist militanlarla beraber dağlarda savaşmaktadır. Kendisi tüm komünistler gibi, 'Meryem Ana, istavraz'a küfür edince, alay komutana Alkis atılır; "Ula bu Türk bizim Meryem anamıza sövüyor, ulan ben de senin...!" (Mihri Belli, İnsanlar Tanıdım, s. 295);""Amerika'da yemekli toplantılarda hatta evlerde de yemekten önce sofrada dua ile oturulurdu. Ben dua bilmediğimi söyleyince başka birisi dua okumuştu." (Gündüz Vassaf, Annem Belkıs, s. 218)

Ömer Seyfettin, Balkan Savaşı sırasında Yanya Kalesinde bir yıl tutsak kalır. Tutsak tutulduğu yapının penceresinden dışarı bakarken bir Bulgar kadınına âşık olur. Kadın her gün onun penceresinin önüne geliyor, Bulgarca bir şarkı söylüyordu: "Naş, naş, Çarigrad naş..." Ömer Seyfettin Bulgarca bilmiyordu ama, kadının duygulu sesiyle kendisine aşk sözleri söylediğini anlıyordu. Her gün düzenli olarak kendisini görmeye gelen kadından hoşlanmaya başlamıştı, Savaştan sonra tutsaklıktan kurtulan Ömer Seyfettin. İstanbul'a döndü. Balkanlar kaynedilmisti ama aklında hep kendisi için aşk şarkıları söyleyen Bulgar kadını vardı. İstanbul'da ilk işi, şarkı sözlerinin Türkçesini öğrenmek oldu. Unutamadığı o şarkının Türkçesi şöyleydi: "Bizim olacak, bizim olacak, İstanbul bizim olacak..."

1957 yılında Akşam gazetesi adına Hıfzı Topuz, Sakız adasına gider. Aya Minas manastırına gider. Orada camlı dolaplar gözüne ilişir. içleri kemiklerle doludur. 1822'de Osmanlı'ya isyan edenlerin kemikleridir. Rahibe tercümana bunları anlatırken, 'Türklerin yaptığı bu kıyımı unutmayın.' der. Ordan çıkıp başka bir yapının önüne gelirler. Tercüman Popi, Bak, burada sakızlı ihtilalcıların kurumuş kanlarını göreceksin, der. Bu taşlar 135 yıldır yıkanmamış. Bize hep buralarda gezdirdiler böyle yetiştirdiler. Popi devam eder, Türk Yunan dostluk derneği başkanı Manolakis Kavuras sana bir mektup verdi, bu sayede sana yardımcı olurlar diye, aslında onda seni takip etmeleri yazıyordu. (Hıfzı Topuz, Gülümseyen anılar, s. 72-73)

“Agah Oktay Güner Macaristan'a gitmiş ve Estergon kalesini görmek istemiştir. Kilisedeki resimlere bakmak ister. Tabloda Hz İsa çarmıha gerilmektedir ve bu işi yapanlarda ellerinde çivilerle yeniçerilerdir! Bu da ne diye sorar. Cevap şöyledir: "Bu tablo, Estergon'un 600. yıl dönümünde Papa tarafından şehrimize hediye edilmiştir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 28, 39)

“Avrupa’nın ortasında 'Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz' diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttü. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetlerini çocuklara taşıttılar. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnaklar vardı. Stadyumlar mezarlık yapılmıştı. Batıdaki bazı örgütler Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödüyordu. Heyecan arayan kimi zengin Avrupalılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avlıyordu. Binlerce kadın tecavüz sonucu hamile kalmıştı. Fırsat bulduğu yer ve zamanlarda aynı işkenceler şaşırtıcı olmayacaktır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 23) “Kilise yalnızca kilise, misyoner yalnızca misyoner değildir. Papa, 20 Kasım 2000'de Türklerin 1915-1923 arasında 8 milyon Hristiyan katlettiğini söylüyordu. İtalyan piskoposlarına gazetesi L'Avvanire, 3 Ocak 2000'de; "Avrupalı Fikri, başlı başına düşman İslam dünyasına karşı geldi." diye yazıyordu. Fener Rum patriği Bartholomeos, 9 Aralık 2001'de yapılan yurt dışında yaşayan Yunanlılar konseyi kongresindeki konuşmasında şunları söylüyordu; "Ortodoks Kilisesi, Helenizm'in şekillenmesine ve devam ettirilmesine büyük önem vermektedir." Yunan Ortodoks Kilisesi Başpiskoposunun 23 Ağustos 2004'te söylediği sözler; "Yunan halkı Anadolu'yu geri alma idealinin etrafında birleşmelidir." Yunan Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu Hristodulos, 29.03.2005 tarihli Hürriyet gazetesindeki demecinde; Türkler şimdi AB ye girmek istiyorlar, Barbarların Hristiyan âlemi içinde yeri yok. Birlikte yaşayamayız." Yunan halkı uyanık tutuluyor, oysa

Türkiye'de birtakım çevreler çok abartılı bir Yunan dostluğu faaliyeti içindeler. Robert koleji okulunun müdürü olan Washburn amaçlarını şöyle açıkladı; "Bu kolej, Türk halkına Hristiyan ruhunu, hayat tarzını ve dünya görüşünü aşılamak için kurulmuştur." Araştırmacı Gold, "Robert kolej olmasaydı Bulgaristan olmazdı" der. Kolej o yıllarda, 13 kilise açtı. Okulda yetiştirilenler Anadolu'ya öğretmen ve vaiz olarak gönderildi.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 26-31)

Beyaz Saray eski Baş Stratejisti Steve Bannon, İslam’a ve müslüman göçmenlere karşı çok sert politikaları savunmaları. Avrupa’da yaptığı bir konuşmada 1683’teki “Viyana Kuşatması”na ve “Haçlı İttifakı”na göndermeler yapmıştı. (Abdullah Muradoğlu,Yeni Şafak, 17 Haziran 2018)

Bir tarihçi olarak Batı’nın bize bakışı nasıl? Batı yakasında değişen bir şey var mı? Batı, İstanbul’un fethini ve Ayasofya’yı hiçbir zaman unutmadı. Avrupa’nın Haçlı görüşü Papalık eliyle devam ediyor. Avrupa’nın idealist gençleri Türkiye aleyhine çalışır. (Prof. Dr. Halil İnalcık, 4 Kasım 2012 tarihli röportajdan)

Siyonistler, Şanlı Peygamber önünde Hayber'de yaşadıkları hezimetin intikamını alma peşindeler. Lozan'da afyonlanmış dev, bir asırlık bir aradan sonra yeniden doğrulmuştur. Dev, şuurunu, hafızasını toparlamakta, etrafını görebilmektedir. Yeniden İslâm’ın sancağını yükselten dev, manifestosunu duyurmuştur "Kudüs, namusumuzdur!" Bir yanda hilal, diğer yanda siyon yıldızı ve haç. Bir asır önce olduğu gibi yine yedi cephede çarpışıyoruz. (Rahim Er, Türkiye, 28.07.2017)

Onlar hiç objektif olmadı; ezik ve saf olan biziz!

İsrail: Türk ordusu İslamlaşıyor

Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin iyice gerildiği günümüzde çok tartışma yaratacak bir açıklama da İstanbul Eski Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi: "Türk ordusu giderek İslamlaşıyor."

15 Ekim 2009 Perşembe, 16:35:37

Türkiye ile İsrail arasındaki kriz sürerken İsrailli bir diplomat Türk Ordusu ile ilgili iddialarda bulundu.

İsraille ilişkiler gerilirken ilginç bir açıklama da İsrail'in eski İstanbul Başkonsolosu Moti Amihai'den geldi.

Amihai Türkiye'nin son dönemdeki "politika değişikliği"ne gittiğini hatta bu çerçevede "Ordunun giderek İslamlaştığı"nı ileri sürdü.

Yedioth gazetesinin haberine göre Amihai şu açıklamayı yaptı: "Şimdiye kadar dengeleyici bir kurum olan Türk Ordusu'nda üst yönetimi giderek

Bak şu konuşana...!

Dennis Michael Rohan 21 Ağustos 1969'da M. Aksa'yı yakar; King David Hotel 22 Temmuz 1946'da militan Siyonist yeraltı kuruluşunca bombalanır; Siyonist başbakan Yitzhak Rabin, 4 Kasım 1995'da siyonist Yigal Amir tarafından öldürülür ...

Yahudi de Hristiyan da terör eylemi yapar ama damgalanan hep Müslüman olur, medyanın gücü konusunda, "Haberlerin ağında İslam" adlı yazıya bakılabilir.

AB ikiyüzlülüğü: Rusya yapınca terör eylemi, İsrail için 'meşru müdafaa' : 2022'de Rusya'nın Ukrayna'daki saldırılarını "savaş suçu" olarak yorumlayan Avrupa Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen, İsrail'in Gazze'de yaşattığı insanlık dramını ise "Kendini savunma" olarak tanımladı. (Oda TV, 12 Ekim 2023); Hollanda'da Denk Partisi Meclis Grup Başkanı ve Milletvekili Stephan van Baarle: "Rus roketi Ukranya hastanesine düşünce buna savaş suçu diyorsunuz. Ama aynısı Gazze'de olunca demiyorsunuz? 2 milyon Filistin'liyi aç susuz ve ilaçsız bırakanlara sesinizi çıkmıyorsunuz, bu savaş suçu değil mi? Bu iki yüzlülüğe bir son verin artık." (Twitter, 15 Ekim 2023)

EK: Konuyu tamamlayan 'islamofobi' yazımıza ve ateistlere cevap' adlı yazımızdaki "Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme" adlı ayet açıklamasına bakılabilir!

Hürriyet

DÜNYA

21 Şubat 2010 Pazar 10:48

Müslüman değilse terörist değildir

ABD'de geçen perşembe vergi memurlarına kızıp uçağını devlet binasına çakan Amerikalının eylemi 'terör' tanımına uyduğu halde bu gruba dahil edilmedi. Müslümanlar, "Saldırgan Müslüman değilse, resmen terörist sayılmayacak mı" diye tepki gösterdi.

ABD'de, Teksas Eyaleti'nin başkenti Austin'de geçen perşembe günü tek motorlu uçağıyla vergi dairesi binasına kamikaze dalışı yaparak kendisi dahil iki kişinin ölümüne neden olan Joseph Stack, yeni bir tartışma başlattı.
Vergi müfettişlerinin baskılarından yılıp intikam almaya karar veren Stack, geride bıraktığı intihar mektubunda "siyasi motivasyonlu" ifadeler kullanmasına rağmen resmi belgelerde "terörist" olarak tanımlanmadı. Internette saldırgan, "kahraman" ilan edirken, eyleminden övgüyle bahsedildi. Amerikalı yetkililer, bir "yalnız kurt" tarafından gerçekleştirilen saldırının "kasten bir devlet kurumunu hedef aldığını, ancak uluslararası terörizmle bağlantılı görünmediğini" bildirdiler.

Yasal tanıma göre terör

ABD'de bir eylemin terörizm olup olmadığını belirlemek için, 22/2656f numaralı yasaya başvuruluyor. Bu yasaya göre, bir eylemin terörist sayılması için zorunlu sayılan beş unsur şöyle:
Kasıtlı yapılacak.
Şiddet içerecek.
Hedefi sivil olacak.
Siyasi amacı bulunacak.
Saldırgan, bir kişi veya grup olacak.

Hristiyan Örgüt 100 Bin Kişiyi Öldürdü

BM'nin verilerine göre, Joseph Kony'nin yönettiği 'Tanrının askerleri'nin saldırıları, katliam boyutundan çıkıp soykırım boyutuna ulaştı.Uganda'da Hristiyanlardan oluşan LRA -Tanrının Direniş Ordusu isimli LRA örgütünün, Kongo, Güney Sudan ve Merkez Afrika'da geçen 25 yılda 100 bin insanı katlettiği bildirildi. BM İnsan Hakları Komiseri Navi Pillay'ın ofisi tarafından yapılan araştırmaya göre LRA'nın 100 bine yakın çocuğu da kaçırdığı belirtildi. New York'ta konu ile ilgili açıklama yapan BM Genel Sekreteri Ban Ki-moon, yakında katliamlarla ilgili raporun yayınlanacağını söyledi. Dünya Bülteni'nde yer alan habere göre; LRA lideri Joseph Kony, savaş suçlusu olarak Uluslararası Lahey Mahkemesi tarafından aranıyor. LRA 80'li yılların sonunda Kuzey Uganda'daki 'Acholi' kabilesinin haklarını savunmak için kurulan bir örgüt. Bugün ise Afrika'nın merkezinde yaptığı katliamlar, tecavüzler ve çocuk kaçırma eylemleriyle tüm dünyada adı biliniyor. Ben Ki-moon, son zamanlarda LRA'nın eylemlerinde azalma görülse de, Merkez Afrika Cumhuriyeti ile Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nin bazı sınır bölgelerinde eylemlerine devam ettiğini kaydetti. BM raporuna göre LRA, 2012'de 212 saldırı eylemi yaptı ve bu eylemlerde 45 kişi örgüt tarafından öldürüldü. Dörtte biri çocuklardan oluşan 220 kişi de yine bu örgüt tarafından kaçırıldı.

Bunları Müslümanlar Hristiyan veya Budistlere hele hele Yahudilere yapacaktı, daha azı bile olsa...!

ABD'den 'Yok artık' dedirten sıralama

ABD merkezli bir araştırma şirketi, dünyanın en cömert 5 ülkesini sıraladı.

21.12.2016

ABD'li araştırma şirketi Gallup, dünyanın en cömert ülkelerini sıraladı. Gallup'un araştırmasından çıkan sonuç pek inandırıcı bulunmadı. En çok bağış yapan ülkeleri sıralayan şirkete göre ilk sırada Myanmar yer alıyor. ABD'nin de en çok yardım yapan ülkeler arasında yer aldığı araştırmada, 3 milyon mülteciyi ağırlayan Türkiye'nin hiçbir şekilde adının geçmemesi dikkati çekti.

İLK SIRADA MYANMAR VAR!

Araştırmada, ekonomisi gelişmiş ülkelerin daha çok yardım eğiliminde olduğu savunulurken ilk sırada Myanmar'ın yer aldı.

Müslümanlara karşı yapılan saldırı ve zulümleriyle bilinen Myanmar'ın 'yardım meleği' gibi gösterildiği araştırmanın, halka "Yardım yapmayı sever misiniz?" sorusu sorularak yapıldığı ortaya çıktı. 2015'te InterNations şirketi tarafından yapılan başka bir ankette, halkının yabancılara karşı nazik davranışlarıyla Myanmar dünyanın en dostane ülkesi seçilmişti. ABD'li şirketlerin öve öve bitiremediği Myanmar'da Müslümanlara karşı yapılan zulüm, anketlere kesinlikle yansıtılmıyor.

Hindu, Budist, Hristiyan, Yahudi... Herkes son 200 yıldır Müslüman avında! Ta ki ümmet olarak hep beraber ayağa kalkana dek!

HİNDİSTAN'IN ASSAM VE TRİPURA EYALETLERİNDE ORDU GÜÇLERİ VE HİNDU MİLLİYETÇİSİ ÇETELER TARAFINDAN MÜSLÜMANLARA YÖNELİK ZULÜM KORKUNÇ BOYUTLARA ULAŞIRKEN SON GÜNLERDE GERÇEKLEŞEN SALDIRILARDA CAN KAYIPLARI DA YAŞANIYOR.

YENİ BİR KEŞMİR OLMASIN

MUHAMMED ÖZDEMİR İSTANBUL

Hindistan'ın kuzeydoğusunda Müslüman nüfusun yoğun olduğu Assam ve Tripura eyaletlerinde, ırkçı örgüt Hindutva çetelerinin ve Hindistan'ın paramiliter güçlerinin Müslümanlara yönelik zulmü gün geçtikçe artıyor. Müslüman nüfusun silinmeye çalışıldığı bölgede, Hint ordu güçleri ve Hindu çeteler, Müslümanları zorla evlerinden çıkarıyor, camileri talan ediyor ve dükkânları yağmalıyorlar. Geçen hafta Tripura eyaletinde Hindu milliyetçisi Hindutva çetesi tarafından Müslümanlara ait en az 16 cami ve birkaç ev ve dükkân yağmalanıp yıkıldı.

TACİZ, YAĞMA, ŞİDDET VE ZULÜM VAR

HİNDİSTAN'IN Tripura eyaletinden gelen bilgilere göre, ırkçı Hindu çeteler tarafından başlatılan Müslüman karşıtı şiddetin artarak devam ettiği aktarıldı. Bölgede şiddet, Hint sağcı Vishva Hindu Parishad örgütünün büyük bir miting düzenlemesiyle daha da arttı. Ayrıca, Hindu çetelerin, Müslümanların evlerine girip kadınları taciz ettiğine dair gelen bilgiler de var. Yerel medyanın aktardığına göre, Müslümanlara ait dükkân ve evlerde büyük hasarlar olduğu öğrenildi.

CAMİLER YAKILIYOR, DÜKKÂNLAR YIKILIYOR

TRİPURA'DA Müslümanlar, geçtiğimiz hafta ırkçı çeteler tarafından çeşitli saldırılara maruz kaldı. Bölgeden aktarılan bilgilere göre, **Müslüman nüfusun yoğunlukla yaşadığı bölgelerdeki camilere, evlere ve kişilere saldıran Hindutva çetelerinin en az 27 doğrulanmış şiddet vakası var. Toplamda 16 caminin tahrip edildiği saldırılarda, en az üç cami Hindu çeteler tarafından ateşe verildi.** Ayrıca Müslümanların evlerinin taş yağmuruna tutulduğu ve önde gelen Müslümanların evlerinin hedef alınıp tahrip edildiğine dair gelen bilgiler de var. Bu saldırıların neredeyse tamamı Hint rejiminin koruduğu, Hindutva çeteleri ve ırkçı örgütler tarafından gerçekleştirildi. 07

MÜSLÜMAN HİNDU AKTİVİSTLER, GEÇEN HAFTA HİNDİSTAN'IN TRİPURA EYALETİNDE 16 CAMİNİN TAHRİP EDİLDİĞİNİ VE ÜÇÜNÜN IRKÇI HİNDUTVA ÇETELERİ TARAFINDAN ATEŞE VERİLDİĞİNİ SÖYLEDİ.

SESLERİNİ SOSYAL MEDYADAN DUYURMAYA ÇALIŞIYORLAR!

SAVE TRIPURA MUSLIMS

SOSYAL MEDYADA, TRİPURA'DAKİ KÖYLERDE CAMİLERİN YAKILDIĞINA DAİR BİRÇOK VİDEO BULUNUYOR.

HİNTLİ Müslüman aktivistler, Tripura eyaletindeki tehlikeli durumu dünyaya duyurabilmek için **#SaveTripuraMuslims (Tripura Müslümanlarını Kurtarın) etiketini kullanarak Twitter'da gündem olmayı başardılar.** Hindistan Cemaat-i İslami Sekreteri Malik Moatasim Khan, Modi hükümetini durumu kontrol altına almaya, camilerin ve diğer mülklerin tahrip edilmesini durdurmaya çağırırken, **"Ülkeye barışın gelmesi için Müslümanların can güvenliği sağlanmalı, şiddet ve terörün sorumluları cezalandırılmalıdır"** dedi.

Birleşmiş Milletler, 1947 yılından itibaren İsrail'e karşı yüzlerce karar aldı. 1967-1989 yılları arasında Güvenlik Konseyi'nde alınan 131 karar doğrudan Filistin'e yönelik tehditler, saldırılar ve ihlaller ile ilgili oldu. BM İnsan Hakları Konseyi'nin İsrail'i kınayan kararları ise diğer tüm ülkelerin toplamına karşı alınan kararlardan daha fazla...Ancak bu kararların hiçbiri uygulanmadı, uygulanamadı. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 5 daimi üyesinin ve genellikle ABD'nin veto hakkını kullanarak uygulatmadığı, İsrail'in de uygulamadığı kararlar, İsrail'i uluslararası hukuku çiğneyen ve devlet terörü uygulayan bir numaralı devlet olarak tescilliyor. (Basında, 3 Aralık 2012)

Venezuela son yıllarda yapılan keşifler sonucunda 2012 yılında dünyanın en büyük petrol rezervlerine sahip ülkesi durumuna gelerek, bu alanda Suudi Arabistan'ı geçmiştir. Böylece petrol rezervleri konusunda Suudi Arabistan yaklaşık 70 yıldır sürdürdüğü liderliğini kaybetmiştir. (BBC, 2 Ağustos 2017; wikipedia.org)

Petrolse petrol, ABD düşmanlığı ise tam düşman, solculuk ise sapına kadar, yetmedi, katliam, insan hakları ihlalleri vs Her şey tamam! Terörist ilan et, ama yapan Hristiyan olunca, ABD

yanı başındaki Venezuela'ya değil, Müslüman ABD'yi işgal eder, insan haklarını ihlal eden Hristiyan olunca kimsenin aklına diktatör, katil kelimeleri aklına gelmez!

İhsan Sabri Çağlayangil: ”Amerika şuna aldırmaz; Bir ülkede demokratik idare olmuş, faşist idare olmuş, ona hiç bakmaz. Amerika o ülkenin ne ölçüde kendine itaat ettiğine bakar.” (Çetin Yetkin, Türkiye’de askeri darbeler ve Amerika, s. 142)

Ukrayna'da AB taraftarı gösterilerde 100 kişi öldürüldü (Şubat 2014) diye dünyayı yerinden oynatan AB, seçilmiş hükümeti darbe ile düşüren ve buna karşı çıkan sivil halkın on binlercesini katleden Mısır ordusuna (Ağustos 2013) değil karşı gelme destek olan batı ahlakının çifte standardından mı demokrasi, hukuk, ahlak öğreneceğiz?! Veya batı kaynaklı ideolojiler olan kapitalizm/sosyalizmi savunan insanlar mı bize akıl verecek, savundukları sistemi kabul etmemizi isteyecek... ?!

"Batı ifade özgakıl verecek, savundukları sistemi kabul etmemizi isteyecek... ?!ürlüğün savunucusu olmakla övünmeyi sever. Ülkeleri bu açıdan değerlendirmekten de geri kalmaz. Buna karşılık Batı dünyası çeşitli şehirlerinde Filistin’e destek çıkan, İsrail’in saldırısını kınayıp durdurulması isteyen ve Gazze halkına destek veren açıklamaları ve gösterileri engellemeye çalışıyor. Bunu yapan kişileri hapisle tehdit ediyor; sınır dışı etmeyi düşünüyor. Sosyal medyada da durum aynı. Facebook, YouTube, Twitter gibi mecralar Filistin’e destek veren, olayların gerçek yüzünü aktarmaya çalışan hesapları kapatıyor." (Atilla Yayla, Türkiye, 18.10.2023)

‘Müslüman’sınız diye almıyorlar’

Fransız yazar Henry-Levy “Müslüman diye Türkiye’nin AB üyeliğini istemeyenler var” dedi

Ankara rapordan memnun

Ankara, bayramın 2'nci günü açıklanan AB İlerleme Raporu için "Memnuniyet verici" dedi. 17'de

Türkiye, AB'ye Müslüman nüfusundan dolayı karşı çıkılıyor

ABD'nin önemli gazetelerinden Wall Street Journal'da (WSJ) yer alan bir yoruma göre, "Avrupa'da Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkılmasındaki asıl neden, ülkenin Müslüman nüfusa sahip olması".

30.03.2010

Straw: AB, Müslüman Türkiye'yi kaldıramıyor

Avrupalı çok önemli bir siyasi isimden tarihi bir itiraf geldi... Eski İngiliz bakan Straw, AB'nin Müslüman bir ülkenin üyeliğini kaldıramadığı için Kıbrıs'ı bahane ettiğini yazdı. Straw, yazısında; "Türkiye'yi itme hali büyük oranda 74 milyonluk Türkiye'nin toplam 1 milyonluk Kıbrıs'a rehin olmasından kaynaklanıyor" dedi...

İngiltere'nin 2001-2006 yılları arasında dışişleri bakanlığını yapan deneyimli siyasetçi Jack Straw, Avrupa Birliği'nin tam üyelik konusunda Türkiye'yi oyalamasıyla ilgili çarpıcı açıklamalarda bulundu. Deneyimli siyasetçi "Kıbrıs, Müslüman Türkiye'nin üyeliğini kaldıramayanların bahanesidir" dedi.
Straw'ın Times Gazetesi'nde kaleme aldığı köşe yazısında Avrupa Birliği'nin karşı karşıya olduğu en zorlu stratejik kararın Türkiye'yle ilişkilerin geleceği olduğunun altını çizdi. 08.11.10

“MÜSLÜMANLAR BİZİM DERDİMİZ DEĞİL”

Daha ne söylesinler!

NATO Genel Sekreteri Stoltenberg öyle bir açıklama yaptı ki, Batı'nın ve NATO'nun **"denize düşenin sarıldığı yılan"** olduğu hakikati bir kez daha açığa vuruldu.. **"Müslüman'ı Müslüman'la savaştırma"** süreci derinden ve etkili bir şekilde İslam coğrafyasını kasıp kavururken, NATO Genel Sekreteri Stoltenberg'in NATO'nun Müslümanlara yardımı(!) konusunda yaptığı açıklama birilerini çok şaşırttı. NATO Genel Sekreteri'nin **"Bize ne Müslümanlardan"** manasındaki sözleri, **"Batı'ya ve NATO'ya imdat çağrısında bulunma gafletine"** düşenleri hayal kırıklığına uğrattı. Ey Müslüman! Uyanmamız için bu adamların daha ne söylemesi gerekiyor!

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg

AÇIKÇA DİLE GETİRDİ...

TÜRKİYE inatla kendini NATO'nun bir parçası ve "Doğu sınırı" gibi görmeye devam etse de **NATO'nun** İslam coğrafyasına yönelik işgal ve saldırıları, gizli ve açık icraatları Haçlı zihniyete sahip örgütün **Türkiye'yi 60 yıldır kullanmaktan başka derdi olmadığını gösteriyor.** Savaşları bitirmek, barış ve özgürlük getirmek yalanlarıyla hep Müslümanları katleden Batı'nın öldürücü silahı NATO, derdini açıkça dile getirdi. /07

BİZ ŞAŞIRMADIK...

MİLLİGAZETE

Türkiye Suriye sınırı BİR NATO SINIRIDIR

NATO DEĞİL, İSLÂM TOPRAĞI

"ÖLEN DE, ÖLDÜREN DE MÜSLÜMAN"

NATO Genel Sekreteri, Suriye'deki iç savaşa müdahale etmek istemediklerini, çünkü burada "öldürenin de ölenin de Müslüman olduğunu" belirtti ve "Bu mücadeleyi Müslümanlar için yürütemeyiz" diyerek bir kez daha NATO'nun amacının Hıristiyanları korumak olduğunu açıkça itiraf etti.

“MÜSLÜMANLAR ABD’YE ALINMASIN”

ABD'de gelecek yıl yapılacak başkanlık seçimlerinde Cumhuriyetçilerin başkan aday adaylarından ırkçı Donald Trump, Müslümanların ülkeye alınmamasını istedi. Trump'ın seçim kampanyası ofisinden yapılan açıklamaya göre, tanınmış iş adamı, kamuoyu araştırmalarında, **"Müslümanların önemli bir kısmının Amerikalılara karşı nefret beslediğinin"** görüldüğünü iddia etti. Trump, **"Amerikalı temsilciler neler olup bittiğini çözene kadar Müslümanlar için kapıların tamamen kapatılması"** çağrısında bulundu. /07

NATO NEREDEYSE KAN VE GÖZYAŞI ORADA

KURULDUĞU 1948 yılından beri, NATO neredeyse, orada kan, gözyaşı, zulüm ve açlık var. Bosna, Afganistan, Irak, Libya, bu örneklerden sadece birkaçı. **NATO'nun Afganistan'da öldürdüğü siviller bile bu örgütün hangi amaçlara hizmet ettiğini ortaya koyuyor.** NATO kurulduğu günden bu yana ABD muhalifi ülkelere, emperyalizmin karşısında duran bütün ülkelere saldırılar gerçekleştirdi, işgalleri örgütledi, darbeler düzenledi. **NATO'nun 67 yıllık tarihi boyunca tüm dünyada kan akıtmadığı coğrafya yok denecek kadar az.**

NATO eski Genel Sekreteri Fogh Rasmussen

İSLAM DÜŞMANLARINI BAŞ TACI EDEN KURUM

Danimarka Başbakanı Rasmussen, NATO Genel Sekreteri olmadan önce, Hazreti Peygambere ilişkin yayınlanan çirkin karikatürlere sahip çıkmış, **"Eğer karikatürleri savunmasaydık, Avrupa demokrasisinin prensiplerinden vazgeçmek zorunda kalırdık(!)"** ifadelerini kullanmıştı. İslam dünyasından gelen tepkilere aldırış etmeyen Batı, Türkiye'nin de onayıyla Rasmussen'i adeta ödüllendirerek NATO'nun başına geçirmişti.

Fransa Başkanı Sarkozy: "Türkiye bir Asya Minör ülkesidir, Avrupa'da değildir. Avrupa ile her zaman ilişkisi olacaktır. Ancak tam üye olarak Avrupa'da yeri yoktur. (29 Ekim 2015)

O filmin yönetmeni konuştu

Hz. Muhammed'e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan 'Müslümanların Masumiyeti' adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi 'provokatif bir siyasi tutum' için yaptığını itiraf etti.

Paylaş Tweet G+1 1 Sitene Ekle Yorum Yaz

Filmin yapımcısı ve yönetmeni İsrail asıllı Amerikan vatandaşı Sam Bacile, Amerikan Wall Street Journal gazetesine verdiği demeçte, " İslam kanserdir, Müslümanlar da yok edilmesi gereken böceklerdir. Bu film ile İslam'ın nefret içerikli bir din olduğunu göstereceğim" ifadelerini kullandı.

"Bu film için 100 İsrailli bağışçıdan 5 milyon dolar aldım ve filmi İsrail için yaptım" diyen Sam Bacile, ABD'nin Florida eyaletinde Kur'an-ı Kerim yakan rahip Terry Jones'dan destek aldığını söyledi.

Bacile'in tepkilerin ardından saklandığı bildirildi.

Filmin kampanyasını Kaliforniya'da yaşayan Müslüman karşıtı tutumuyla bilinen Kıpti Moris Sadek'in yaptığı belirtiliyor.

"FİLMİ İSRAİL İÇİN YAPTIM"

Hz. Muhammed'e hakaretler içeren ve protesto gösterilerine yol açan 'Müslümanların Masumiyeti' adlı filmin yapımcısı Sam Bacile, filmi 'provokatif bir siyasi tutum' için yaptığını itiraf etti.

[illegible]IN KUSTU

Filmin yapımcısı ve yönetmeni İsrail asıllı Amerikan vatandaşı Sam Bacile, Amerikan Wall Street Journal gazetesine verdiği demeçte, " **İslam kanserdir, Müslümanlar da yok edilmesi gereken böceklerdir. Bu film ile İslam'ın nefret içerikli bir din olduğunu göstereceğim"** ifadelerini kullandı.

"Bu film için 100 İsrailli bağışçıdan 5 milyon dolar aldım ve filmi İsrail için yaptım" diyen Sam Bacile, ABD'nin Florida eyaletinde Kur'an-ı Kerim yakan rahip Terry Jones'dan destek aldığını söyledi.

Bacile, filmin fragmanının Temmuz başında verdiğini kaydederek, filmin Twitter'da eski aktörlerin konuyu ele almasıyla gündeme geldiğini söyledi.

Bacile'in tepkilerin ardından saklandığı bildirildi.

Filmin kampanyasını Kaliforniya'da yaşayan Müslüman karşıtı tutumuyla bilinen Kıpti Moris Sadek'in yaptığı belirtiliyor.

12.09.2012

Gâvur bile insafa gelip itiraf etti

Müslümanları böyle karaladım

"İslâm aleyhtarı, asparagas haberler yapmak zorunda bırakılmaktan bıktım" diyerek, İngiliz Daily Star gazetesinden istifa eden gazeteci Richard Peppiatt yıllarca Müslümanları karalamak için düzmece haberler yaptığını itiraf etti...

YALAN HABERLER YAPTIK

Daily Star'dan istifasının ardından Leveson Inquiry adlı bir dergiye itiraflarda bulunan Peppiatt, "İslâm karşıtı haberler yapmam konusunda yöneticilerden baskı gördüm. Asparagas haberlerle, Müslümanların ülke güvenliği için tehlikeli olduğu inancı körüklenmek isteniyordu" dedi.

"VİCDAN AZABI ÇEKİYORUM"

Yaptığı haberler dolayısı ile pişmanlık duyduğunu ifade eden Peppiatt, "Müslümanların uçakları havada patlatacağı, İngiltere'yi türban saldırısının beklediği yönünde haberler yaptım. Vicdan azabı çekiyorum" itirafında bulundu. 15 ARALIK 2011

[illegible]chard Peppiatt: Vicdan azabı çekiyorum.

'Yahudi'den korktu Türk'e hakaret etti

Flaman Meclisi Başkanı, canlı yayında Belçika'daki Türkler'i ayağa kaldırdı.

- Peumans, TV yarışmasında "Voltaire'in 'Dünyadaki en iğrenç halk' dediği hangi millettir" sorusuna, "Yahudiler" yerine "Türkler" cevabını verdi.
- Sunucunun, "Doğru cevap 'Yahudiler' olacaktı" demesi üzerine Peumans, "Biliyorum ama Yahudiler hakkında konuşacak cesaretim yok" **2 ARALIK 2010**

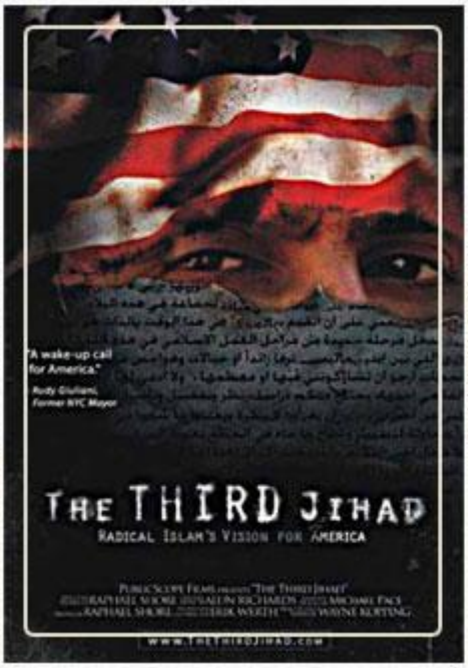

'İSLAMİZM KANSERDİR!'

İslam'ın dünyanın en hızlı büyüyen dini olduğu belirtilerek, İslam'da eşcinselliğin ölüm cezasıyla cezalandırıldığı, kadın haklarına hiç değer verilmediği ve namus cinayetlerinin doğal kabul edildiği vurgulanıyor... Belgesel, "İslamizm bir kanserdir. Ya onu yenersiniz ya da o sizi yok eder" sözleriyle bitiyor. Princeton Üniversitesi Profesörü Bernard Lewis de belgeselde,"Artık uyanma zamanı. Avrupa için bu savaş artık kaybedildi. Amerika uyanmalı"diye konuşuyor...

Yayınlanan bu belgesel ABD'deki Türkleri çıldırttı!

The Guardian
For 200 years

Sport | Culture | Lifestyle | More

Ukraine matters, but so did Bosnia 30 years ago. Where was the outcry then?
Ed Vulliamy

Echoes of conflict are loud in Sarajevo on this poignant anniversary, yet there is one key difference

A Bosnian Muslim woman reads from a book of prayers among grave stones of her relatives who fell as victims of the Srebrenica massacre in 1995. Photograph: Elvis Barukcic/AFP/Getty Images

This week, we shall be subjected to further appalling reports from Ukraine: murderous brutality and human suffering and resilience at its receiving end. President Vladimir Putin's invasion has been condemned as the worst violence in Europe since the Second World War.

But 30 years ago this week, a similar atrocity was detonated in Bosnia-Herzegovina. On 6-7 April three decades ago, as the US and EU recognised the fledgling Bosnian republic, Russian-backed Serbian and Bosnian Serb snipers and artillery gunners opened fire on the capital, Sarajevo, unleashing the worst carnage to blight Europe since the Third Reich - so far; one prays Ukraine will not usurp that awful title, if it hasn't already.

Commemorations in Sarajevo this week could not be more cogently timed: focused on Ukraine, not least because the echoes are very loud, viscerally clear and traumatically resonant. It's like: "We're with you not just because we're with you, but because we've been there."

The Guardian'dan 'Batı, Bosna'ya sessiz kaldı' yorumu:

"Ukrayna'ya kamuoyu desteğinin onda birine ve askeri desteğin yirmide birine sahip olsaydık, savaş durdurulur, yüz binlerce hayat, kayıp üç yıl ve milyonların evi kurtarılırdı."

03.04.2022

İsa için sinemalar yakılmıştı

İslam dünyasının, Avrupa basınında yayınlanan ve Hz. Muhammed'e (sas) hakaret eden karikatürlere tepkisi sürüyor. Ekonomik boykotla başlayan protestoların zamanla şiddet gösterilerine dönüşmesi endişeleri artırırken Batı'da geçtiğimiz yıllarda yaşanan olaylar Hristiyanların da dinlerine hakaret edilince galeyana gelerek şiddete başvurduğunu gösteriyor. Kutsallarına yapılan hakareti meşru yollarla engelleyemeyen Hristiyan grupların protestoları da, zaman zaman kontrolden çıkıyor. 1988'de Hz. İsa'ya hakaret eden bir filmin gösterilmesini istemeyen Katolik gruplar, Avrupa ve Amerika'da birçok sinemayı ateşe vermişti. Olaylar, can kaybı ve yaralanmalara da yol açmıştı. Katolik dünyası, Amerikalı yönetmen Martin Scorsese'in 'The Last Temptation of Christ-Günaha Son Çağrı' filminin önce çevrilmemesi, daha sonra da gösterime girmemesi için bütün imkanlarını seferber etti. Filmdeki bazı sahneleri dinlerine 'hakaret' olarak gören Katolikler, filmin yapımcısı Universal şirketi ve sinemalar üzerinde büyük baskı uyguladı. Martin Scorsese, Nikos Kazantzakis'nin 1954'te yayınlanan ve Papa 12. Pie tarafından protesto edilen kitabından uyarlayarak yazdığı senaryoyu baskılardan dolayı ABD'de hayata geçiremeyince, o dönem yabancı filmlere destek verilen Fransa'ya geldi. Scorsese, Fransa Katoliklerinin, Cumhurbaşkanı François Mitterrand'a baskı yapmasıyla burada da destek bulamayıp geri döndü. Fakat, Amerikalı yönetmen sonunda filmi çevirmeyi başardı. Bu defa da filmin gösterilmemesi için harekete geçen Katolik örgütleri kısmen başarılı olabildi. Amerika'nın çok sayıda eyaletinde filmin gösterimi yasaklandı. Avrupa ve Amerika'da geniş katılımlı protesto eylemleri düzenlendi. Filmin sert tartışmalara sebep olduğu Fransa'da kontrolden çıkan bazı Katolik gruplar filmin gösterildiği Paris'teki Beaubourg, Gaumont Opéra ve St Michel sinemalarını ateşe verdi. Bazı sinema salonlarına gösterim

esnasında bomba atıldı. 23 Ekim 1988’de St Michel’de meydana gelen olayda 4’ü ağır 20 kişi yaralandı. Kalp krizi geçiren bir seyirci öldü. Yakalanarak mahkemeye çıkarılan 5 Fransız, dinlerine hakaret edildiğini ve ‘bunu engellemek için bütün meşru yolları denediklerini, olmayınca da şiddete başvurduklarını’ itiraf etti. Katolik dünyasını ayağa kaldıran filmde, şeytan, çarmıha gerilen Hz. İsa’ya yaklaşarak onu ‘normal’ bir hayatla kandırmaya çalışıyor. Hz. İsa, hayat kadını Mary Madeleine ile ‘normal’ bir hayat yaşarken gösteriliyor. Hristiyanlar ‘hakaret’ için örgütlendi: Avrupa’da son yıllarda medya ve sanat vasıtasıyla dinî değerlere hakaretin artması Hristiyanları da harekete geçirdi. Özellikle dine hakaretin suç olarak görülmediği Fransa gibi ülkelerde kiliseler, kutsallarına hakaretle mücadele için örgütlenmeye başladı. Katolikler, 1997’de “radyo-televizyon, basın, fotoğraf ve resim aracılığıyla dinî inançlarına yapılan saldırılarla mücadele için” Croyances et Liberté örgütünü kurdu. Bugün, aktif olarak bütün yayınları ve sanat eserlerini takip altına alan örgüt, çok sayıda film afişi, resim ve reklamı Hristiyanlığa ‘hakaret’ gerekçesiyle mahkemeye taşıdı; birçoğunu yasaklattı. Paris Mahkemesi, derneğin başvurusu üzerine geçen yıl bir moda firmasının Leonardo da Vinci’nin, meşhur “Hz. İsa’nın son yemeği” tablosundan esinlenerek yaptırdığı reklam afişini ‘Hristiyanları incitiyor’ diye yasaklamıştı. (Basından, 08.02.2006)

İtalya'da karikatür kışkırtması

Katolik Kilisesi'nin aylık dergisi 'Studi Cattolici', Hz. Muhammed'i cehennem ateşinde yanarken tasvir eden bir karikatür yayımladı. İtalya’da karikatür tişörtü skandalından sonra ikinci bir skandal:İslam dünyasında rahatsızlık uyandıran karikatürlerin yayımlanmasıyla çıkan krize, şimdi de Katolik Kilisesi'nin yayın organlarından bir dergi bulaştı. "Studi Cattolici" (Katolik Araştırmaları) adlı aylık derginin son sayısında, Hz. Muhammed'i cehennemde tasvir eden bir karikatüre yer verildi.Derginin, Vatikan'a bağlı Katolik tarikatlarından biri olan Opus Dei'e mensup genel yayın yönetmeni Cesare Cavelleri'nin, bu tür bir karikatürün yayımlanmasının yararlı olabileceğini savunması da dikkati çekti. (Milliyet, 16.04.2006)

2003 yılında Hz. Muhammed’i aşağılayan karikatürleri yayınlayan Danimarka gazetesi Jyllands-Posten aynı yıl ‘İsa'nın Dirilişi’ adlı İsa karikatürlerini 'çok saldırgan oldukları' gerekçesiyle yayınlamaz: Karikatürist Christoffer Zieler’in gönderdiği Hz İsa’nın dirilişini anlatan karikatür, gazete editörlerince sakıncalı bulunmuş. Zieler’in çizimi, “Okuyucularımız bunun komik olmadığını düşünür. Ayrıca bu karikatürü yayınlarsak hem inançlı insanları rencide eder hem de gereksiz bir tartışma ortamı oluştururuz. Tansiyonun artmasından endişe ediyoruz.” denilerek reddedilmiş. (Basından, 05 Şubat 2006) Konuyu bir Alman ev hanımının, Almanya'da görevli Türk diyanet görevlisine söylediği cümle ile bitirelim: 'Ben Türklerin şeytana tapan bir millet olduklarını zannediyordum.' (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.219) İşin başka bir ironik tarafı da, "Peygamberimize hakaret eden Danimarka’da din dersleri zorunlu olmasıdır." (Gerçek Hayat, 19 Ekim 2007, 365. Sayı, s. 20)

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Çizgi Papa oynatılamaz

...mail EREL / FRANKFURT 16 Nisan 2006 - 00:00 | Son Güncelleme : 16 Nisan 2006 - 16:16

Hz. Muhammed karikatürlerinin fikir özgürlüğü olduğunu savunan Almanya'nın Bavyera Eyaleti Başbakanı Stoiber, MTV'nin Papa'yla dalga geçen "Popetown" çizgi filmini yayınlamasına karşı çıktı; "Bu mizah adı altında insanların dini hislerine saldırıdır" dedi.

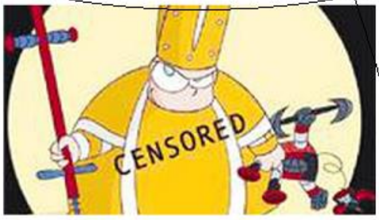

DANİMARKA, Norveç, Almanya ve Fransa başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde yayınlanan gazetelerde basılan Hz. Muhammed karikatürlerine sesini çıkartmayan Alman siyasiler ve Alman din adamları, MTV'de yayınlanacak olan bir çizgi film nedeniyle ortalığı birbirine kattılar. Hz. Muhammed karikatürlerinde basın özgürlüğü olduğunu savunan Bavyera Eyaleti Başbakanı Edmund Stoiber, Papa ile dalga geçilen bir çizgi film yayınlayacağı için müzik kanalı MTV'yi yerden yere vurdu. Stoiber, 3 Mayıs'ta gösterilecek "Popetown"da insanların dini duygularıyla oynandığını belirterek,

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Danimarka'da Müslümanların açtığı karikatür davasına ret

KOPENHAG (A.A) 26 Ekim 2006 - 13:47 | Son Güncelleme : 26 Ekim 2006 - 13:4

Danimarka mahkemesi, 7 Müslüman teşkilatının, İslam dünyasını rahatsız eden karikatürler nedeniyle karikatürleri geçen yıl ilk olarak yayımlayan Jyllands-Posten gazetesine karşı açtığı hakaret davasını reddetti.

JP MORGENAVISEN Jyllands-Posten

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Sony, Kilise'yi kızdırdı

Hürriyet Haber 11 Haziran 2007 - 15:43 | Son Güncelleme : 11 Haziran 2007 - 17:

Sony, şiddet içerikli bir video oyununda Manchester Katedrali'ni arka plan olarak kullanınca İngiltere Kilisesi ayağa kalktı.

İngiltere Kilisesi yöneticileri bugün toplanarak, Sony'den bu konuda özür dilemesini isteyen bir mektup gönderecek, katedral görüntülerinin oyundan çıkarılmasını ve Manchester kentinde yürütülen silah karşıtı kampanyaya destek sağlamasını talep edecek.

Hz. Muhammed karikatürlerinin fikir özgürlüğü olduğunu savunan Almanya'nın Bavyera Eyaleti Başbakanı Stoiber, MTV'nin Papa'yla dalga geçen "Popetown" çizgi filmini yayınlamasına karşı çıktı; "Bu mizah adı altında insanların dini hislerine saldırıdır" dedi.

Fransa İçişleri Bakanı Darmanin, İslam'a ve Hz. Muhammed'e hakaret karikatürlerinin sınıfta gösterilmesine karşı çıkan 'yabancı' ailelerin suç işle olacağını ve hakim kararı ile sınır dışı edilebileceğini açıkladı.

Fransız ikiyüzlülüğü diye bir şey var.
Müslümanlara hakaret eden Charlie Hebdo karikatürleri serbest.
Fransız Eğitim Bakanının karikatürünün basılması yasak!

Fransa'da Eğitim Bakanından kendisinin konu edildiği çizgi romana sansür

Fransa'da siyasilerin ve elitlerin 16 Ekim'de öğretmen Samuel Paty'nin ölümünden sonra "ifade

2012 yılında Titanic dergisi Papa Benedikt'i gayriahlaki bi şekilde kapağına taşımıştı. Papa dergiye dava açmış, dergileri toplattırmış, tazminat almış & Alman medyası Titanic dergisinin yaptığı "basın/düşünce/fikir özgürlüğünü aşıyor" diye savunmuştu.

Vatikan vs „Titanic": Der Papst geht zu Recht gegen die Pipi-Satire vor - ...
Wer sich über die Reaktion des Vatikans auf das Titelbild der „Titanic"

Alman medyası "kara mizahın sınırları olmalı, yöneticilerin ve üstlendikleri görevlerin önemi göz önünde bulundurulmalı, onur kırıcı olmamalı. Bu kapak kilisenin, bir din adamının ve bir din toplumunun onurunu zedeliyor"

Macron haddini aşıyor! Fransa'da Hz. Muhammed'e hakaret karikatürleri devlet binalarına yansıtıldı | Video

23.10.2020 | 21:23

Özgür Avrupa'da, "Yahudilere soykırım yapılmamıştır" veya "Eşcinsellik sapıklıktır" deyin de, görün fikir özgürlüğünü, demokrasiyi, liberalizmi...!!!

Not: Katoliklerin başka dinlere mensup kişilerle evlenmesine sıcak bakmayan yaklaşımlarıyla bilinen Roma Katolik Kilisesi, Katolikleri, farklılıklar dolayısıyla doğabilecek sorunlar nedeniyle özellikle Müslümanlarla evlenmekten kaçınmaları yönünde uyardı...Karma evliliğe olumlu bakmayan Katolik kiliseleri Vatikan'dan gelen talimatlar doğrultusunda öteden beri Katoliklerin Müslümanlarla evlenmesini evliliğin geleceği açısından "kaygı verici bir durum" olarak yorumluyorlar. (Milliyet, 30 Kasım 2005) Bilindiği gibi İslam'da hiç olmazsa müslüman erkeğin isevi kadınla evlenmesine izin verilir.çünkü " laikrahe fiddin " ayeti kerimesi gereğince Müslüman koca eşini din değiştirmesi için zorlayamaz!

İtalya'da Kuzey Birliği Milletvekili ve Reformlar Bakanı Roberto Calderoli, 16'ncı Papa Benediktus'un derhal harekete geçerek 'İslam dünyasına karşı Haçlı Seferleri başlatması' çağrısında bulundu. (Milliyet, 08 Şubat 2006)

Hz. Muhammed'e büyük hakaret

Hazreti Muhammedi öyle bir şekilde çizdiler ki ağza bile alınacak gibi değil... Müslümanlar ayağa kalktı. Hala özür yok!

Norveç'te ülkenin en büyük gazetelerinden Aftenposten'dan sonra bu sefer de ülkenin diğer önde gelen gazetesi Dagbladet, manşetten verdiği İslam karşıtı karikatür ile kriz yarattı.

MUHAMMED'İ DOMUZ GİBİ ÇİZDİLER

İstihbarat amaçlı çalışan Norveç polis güvenlik servisi (PST)'nin Facebook'daki fan kulübü sayfasında Hz. Muhammed'e hakaret içeren bir karikatür (**Kuran yazılı bir kitabı okuyan domuz resminin içine 'Muhammed' yazılmış şekilde**) paylaşıldı. Dagbladet, PST'nin Fan Kulübünde yayınlanan bu karikatürü manşetten vererek Müslümanların peygamberleriyle adeta dalga geçti. 04 Şubat 2010

Domuz Norveç :(

Hakaretin adı özgürlük!

01 Eylül 2007 Cumartesi 00:05

İsveç başbakanı, İslam dünyasını rencide eden karikatürleri basan gazeteyi savundu

İsveçli ressam Lars Vilks'in çizdiği İslam dünyasını rencide eden karikatürleri protesto etmek amacıyla, İsveç'te yaşayan Müslümanlar protesto gösterilerinde bulunurlarken, başbakan Fredrik Reinfeldt, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, **"Basın özgürlüğü bizim temel prensiplerimizden biridir. Gazetelerde neyin basılacağına biz karar veremeyiz"** dedi.

Müslüman düşmanı Papaz serbest!

Doğacak her Müslüman çocuğun, Batılılara yönelik bir bomba olduğunu söyleyen Türk asıllı Papaz, suçu sabit görüldüğü halde serbest bırakıldı. 08.12.08

Belçika adaleti, Türk asıllı aşırı dinci Katolik papaz Samuel Özdemir'i ırkçılık ve yabancı düşmanlığını kışkırtma ithamlarıyla yargılanmasında beraat ettirirken, kara para aklama ve yolsuzluk iddialarıyla yeni adli dosyalar açıyor.

Belçika'nın "Le Soir" gazetesi, bugünkü baskılarında, papaz Samuel Özdemir'in ırkçı söylemlerle kilise ayinleri düzenlemeyi sürdürdüğünü gösteren bir röportaja yer verdi.

İslam karşıtı film yayına verildi !

Fitne adıyla hazırlanan ve yaklaşık 16 dakika süren filmin gösterildiği link, partinin web sitesinde açıklandı. www... k.com adresinden verildiği belirtilen filmde, günümüzde yaşanan terörün kaynağının İslam ve onun kutsal kitabı Kuran-ı Kerim'den kaynaklandığı öne sürülüyor. Filmde, İslam'ın Batı uygarlığını yok etmek istediği de iddia ediliyor.

Camide katliam 'terör' değil

Kanada'da bir camiye silahlı saldırı düzenleyen Fransız asıllı öğrenci hakkında terör yerine cinayet soruşturması açıldı. Kanada Başbakanı Trudeau ise Donald Trump hayranı olduğu ortaya çıkan saldırganı terörist olarak niteledi.

Kanada'nın Quebec kentinde bir camiye yönelik gerçekleştirilen silahlı saldırıyla ilgili olarak Fransız asıllı Kanadalı bir zanlının tutuklandığı açıklandı. Tutuklanan Alexandre Bissonnette isimli öğrencinin, saldırıda hayatını kaybeden 6 kişi için toplam 6 kez birinci derece cinayetle suçlandığı bildirildi. 27 yaşındaki Bissonnette, yaralı durumdaki 5 kişi için de ayrı ayrı cinayete teşebbüsle suçlanıyor. Davayı soruşturan savcı, saldorganın neden terörle suçlanmadığı sorusuna "Kanıtlara göre hareket ediyoruz" karşılığını verdi. BBC'nin haberinde, silahlı saldırıya hedef olan İslam Merkezi'nde akşam namazı için toplanmış yaklaşık 50'ye yakın kişi bulunduğu ifade edildi. Olay sonrası "şüpheli olarak" gözaltına alınan Fas kökenli bir kişinin ise tanık olarak değerlendirilmeye başlandığı açıklandı. Saldırının tek zanlısı konumundaki Alexandre Bissonnette'in olay sonrası Quebec'in biraz dışındaki bir bölgede aracının içinde gözaltına alındığı öğrenildi. Bissonnette'in polisi arayarak "işbirliği" yapmak istediğini söylediği de bildirildi. CBS televizyonunda yer alan habere göre, 27 yaşındaki Bissonnette, saldırının gerçekleştiği camiye 3 kilometre uzaklıkta bulunan Laval Üniversitesinde siyaset bilimi ve antropoloji öğrenimi görüyordu. Quebec emniyeti saldırıda hayatını kaybedenler arasında, Laval Üniversitesi'nde profesör olan 60 yaşındaki Khaled Belkacemi'nin de bulunduğunu açıklamıştı. Kanada medyası, zanlı Bissonnette'in, ABD Başkanı Donald Trump'ın ve Fransız Ulusal Cephesi lideri Marine Le Pen'in sosyal medya hesaplarını beğendiğini de duyurdu. "Mülteciler Hoşgeldiniz" isimli bir kuruluşta çalışan Francois Deschamps isimli yetkili, Alexandre Bissonnette'in aşırı sağ görüşleri ile tanındığını açıkladı.

Donald Trump

NAMAZ KILARKEN SIRTLARINDAN VURULDULAR

"Quebec Büyük Camii" olarak da bilinen merkeze gerçekleşen saldırıda kurbanların sırtlarından vurulduğu açıklandı. İslam merkezinin başkan yardımcısı Mohamed Labidi, olayla ilgili yaptığı açıklamada, "Bu bizim için çok büyük bir trajedi. Tarif edemeyeceğimiz derin üzgünüz" dedi. Labidi, güvenliğin kendileri için hep büyük bir endişe kaynağı olduğunu ifade ederek, "Ancak hazırlıksız yakalandık" dedi. Kanada Başbakanı ve Justin Trudeau ve Quebec Eyaleti Başbakanı Philippe Couillard olayı bir "terör saldırısı" olarak niteledi. Trudeau, parlamentoda yaptığı konuşmada kurbanların yalnızca bağlı oldukları din nedeni ile hedef alındıklarını açıkladı. Kanada Başbakanı, ülkede bulunan yaklaşık bir milyon Müslüman'a hitaben de "36 milyon kalp sizinkiler gibi kırık. Size değer verdiğimizi bilin" dedi. Öte yandan Beyaz Saray'dan komşu ülke Kanada'da yaşanan silahlı saldırı ile ilgili kınama açıklaması geldi. Beyaz Saray sözcüsü Sean Spicer, saldırıyı en güçlü şekilde kınadıklarını ifade ederek, yaşanan olayın, "ABD Başkanı Trump'ın politikalarının neden gerekli olduğuna" da iyi bir örnek olduğunu açıkladı.

Alexandre Bissonnette

Hamile kadın yolda gördüğü müslümana saldırdı

İngiltere'nin Manchester'deki bir parkta oturan Khuram Nisar adındaki bir müslüman tanımadığı bir hamile kadın ve onun sevgilisi tarafından saldırıya uğradı.
8 yaşındaki kızı ve bebek arabasındaki çocuğuyla parka gelen ve hamile olan Amanda Lowe, yanlarında oturan Khuram Nisar'a dönüp, "Pis terörist seni Si.... m" dedi.
Ne olduğunu anlamayan adamın cevap vermesi üzerine çocuklarının babası olan sevgilisi ve onun kuzeni adamı yumruklamaya başladı. Yere düyen adamın üstüne çullanan hamile kadın, müslüman adamın yüzüne tekmeler attı.
26 yaşındaki kadın ve sevgilisi tarafından dövülen Khuram Nisar, polislere giderek şikayetçi oldu.
Sapık kadın ve sevgilisi ile sevgilisinin kuzeni tutuklandı.

DAZLAKLARDAN TÜRKLERE TEHDİT

Almanya Nükleer Silahlar Bölümü adı altında gönderilen mektupların izini süren Alman güvenlik birimleri, aynı isimli bir örgütün Amerika'da Neonazi örgütlenmesi olarak faaliyet yürüttüğünü bildirdi.

Müslümanlar Almanya'yı terk etsin!

BATI'DA Türk-İslam düşmanlığı hızla tırmanırken, Almanya'da ırkçılar Müslümanların posta kutularına, "Almanya'daki Müslümanlar, bizim ülkemize istilanız başarısızlığa uğrayacaktır. Yahudiler gibi sizler de meşru birer hedefsiniz. Almanya'yı terk edin. Sizleri hedef alan saldırılar başlayacak" ifadelerinin yer aldığı tehdit mektupları bıraktı. • 6'DA

Müslümanlar bunu uygulasa, 1400 senede ne Afrika ne uzak doğu ne anadolu ne de balkanlarda bir gayrimüslim kalmazdı

Artık islam'ı yok etmenin zamanı geldi

John McCain Kasım ayındaki ABD seçimlerde Cumhuriyetçi Parti'nin başkan adayı... McCain'in 'ruhani danışmanım' dediği Parsley ise İslam'a savaş ilan etti. Ohio'daki Evanjelik Kilisesi papazlarından Rod Parsley, İslam'ı 'yanlış bir din' olarak tanımlarken, Hristiyanları da İslam'ı ortadan kaldırmak için savaşa çağırıyor. Parsley'in 2005 yılında yazdığı ve Türkçe'ye 'Artık Sessiz Kalamayız' şeklinde çevrilebilecek olan 'Silent No More' isimli kitabında İslam'a inanılmaz hakaretler ediyor. Parsley, ABD'ye karşı en büyük tehdidin İslam dininden geldiğini belirtirken, kitabındaki 'İslam: Allah aldatmacası' başlıklı bölümünde 'Hristiyan medeniyeti ile İslam arasında bir savaş var' diyor.

Kolombo, İslam'ı yok etmek için abd'ye geldi

Yazdıklarının ne kadar radikal olduğunun farkında olan Parsley, kendini tutamayarak şöyle diyor: "Size İslam'ın hakiki doğasını anlamamızın ne kadar önemli olduğunu söyleyemem. ülkemizin (ABD), İslam ile olan tarihi çatışmasını anlamadan, ilahi amacını anlamış olamayız. Bunun çok ekstrem göründüğünü biliyorum ama Amerika, bir şekilde bu yanlış dini yok etmek üzere kuruldu. 11 Eylül bu konuda bir mesajdı ve biz bunu görmezlikten gelemeyiz." Kolombo'nun rüyasını gerçekleştirelim

Parsley, Amerika kıtasını keşfeden Christopher Kolombo'nun da aynı amaçla, İslam'ı yenmek için, 1492'de yola çıktığını ifade ederken, "Kolombo, İslam ordularını Avrupa'nın yeni dünyayla (ABD) güçlenmiş ordularıyla yenmeyi hayal ediyordu. Bu bir rüyaydı ve Amerika'da başladı.

'İslam, kan ve şiddetin sorumlusu'

Parsley, İslam'a savaş açarken, bu savaşın kaybedilebileceği korkusunu da yaşıyor ve şöyle diyor: "Hristiyanlık ve İslam arasındaki çatışma kaçınılmaz. Artık zamanı geldi ve bizim başka seçeneğimiz yok. Biz bu savaşı kaybetmiş olabiliriz. Dünyayı tararken, İslam'ın daha fazla acı, kan ve yıkımın sorumlusu olduğunu görüyorum" -Evet, ülkeleri işgal edilen, yer alıtı ustu zenginlikerli sömürülen hep hristiyanlar di mi... Afganistan, Irak, Çeçenistan'da... hep hristiyan kanı akıyor di mi!-

'Muhammed ayetleri şeytandan aldı'

İslam'ın Hristiyanlık karşıtı bir din olduğunu belirten Parsley, Peygamberimiz Hazreti Muhammed'e de hakaret etmeyi elden bırakmıyor: "Müslümanların Peygamberi Muhammed ayetleri şeytandan aldı, Tanrı'dan değil. Allah şeytani bir ruhtur." -Niye? insanı tanrı yapmadık diye mi, şarabı kutsal saymadık diye mi...!?-

11 Eylül'den sonra 34 bin amerikalı müslüman oldu

Kendinden geçmiş ve çıldırmış bir ruh haliyle yazdığı anlaşılan Parsley, 11 Eylül saldırılarından sonra 34 bin Amerikalının Müslüman olmasından da şikayetçi. ABD'nin İslam tehlikesine karşı mücadele etmesini isteyen Parsley, "Bizler Hristiyan mıyız? Evet. O zaman ne şekilde olursa olsun bu yanlış dini yok etmeliyiz" diyerek de yeni bir Haçlı Savaşı başlatılmasını istiyor. (Basından, 13.03.2008)

'Kur'an'ın yarısını yırtın atın' dedi

Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili Geert Wilders, İslamiyet, Müslümanlık ve Hz. Muhammed (s.av) hakkında çirkin açıklamalarda bulundu. Göçmen karşıtı söylemiyle tanınan Hollandalı milletvekili, İslamiyet hakkında tepki toplayacak açıklamalar yaptı. Wilders, Müslümanların zararlı söylemler içeren Kur'an-ı Kerim'in bu bölümlerini yırtıp atması gerektiğini söyledi. Bir Hollanda gazetesine demeç veren Wilders, Hazreti Muhammed hayatta olsaydı ve Hollanda'da yaşasaydı onu Hollanda'dan kovacağını da belirtti. "Bir islam tsunaması ile karşı karşıyayız" diyen Wilders, başörtüsünün yasaklanmasını, Hollanda'ya göçmen kabul edilmemesini ve yeni camiiler yapılmasına izin verilmemesini de savunuyor."Eğer Müslümanlar Hollanda'da yaşamak istiyorlarsa, Kur'an'ın yarısını yırtıp atmalılar, imamları dinlememeliler, çünkü Kur'an'da korkunç şeyler söylendiğini biliyorum" ifadesini kullandı. (Basından, 13/02/2007)

Slovenyalı yönetmen Miran Zupanic'in yayınladığı “Saraybosna Safarisi” adlı belgesele göre, ABD, Kanada, Rusya ve İtalya'da zenginlerin, Müslüman sivillere ateş etmek için Sırplara yüklü miktarda para ödedikleri ve Sırp mevzilerinden birçok sivili Sniper ile 'avladıkları' ortaya çıktı. Müslüman çocukları vurmak isteyenlerin Sırplara daha fazla para ödediği, bu kişilerin lüks otellerde konakladığı ve işleri bittikten sonra ülkelerine döndükleri tespit edildi. Şimdiye kadar ise hiçbirinin kimliği tespit edilemedi.

Amerika'nın Florida Eyaleti'nin Gainesville şehrindeki Yamamah merkezi kilisesi Noel kutlamaları sırasında İslam'a hakaret etti. Noel kutlamaları için şehrin caddelerini üzerinde “İslam is of the Devil” (İslam Şeytandandır) yazan ışıklı levhalarla süsledi. Noel etkinlikleri adı altında gerçekleştirilen süslemelerde İslam'a hakaret eden küstah kilise, insanlara mesajını bu şekilde ilettiğini öne sürdü.

PROVOKASYON ÇETESİ

Hz. Muhammed'e hakaret eden ve Libya'dan Mısır'a, Yemen'den Tunus'a kanlı ayaklanmalara yol açan filmin arkasında şu 4 ilginç isim var.

Para İsraillilerden, destek Hıristiyan kıpti'den, Yönetmen ABD'li evangelistten. Yönetmen de pornocu imiş,... Dördü bir yerde!

SAM BACILE-YAPIMCI

Gerçek adı Nakoula Basseley Nakoula. Oyunculara filmin adını "Çöl Savaşçıları" diye verdi. 52 yaşında, İsrail-ABD çifte vatandaşı. Dolandırıcılık sabıkası var. Filmin danışmanı Steve Klein, onun Kıpti Hıristiyan olduğunu söylüyor. Polis korumaya aldı.

STEVE KLEIN-FİLMİN DANIŞMANI

"Cesur Hıristiyanlar Birliği", "Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi" gibi aşırı sağcı ve İslam karşıtı hareketlere üye. California'da Kaweah kentinin Evanjelik kilisesiyle yakın ilişkileri var. "Bu filme, sonunda ne olacağını bilerek girdik" dedi.

TERRY JONES-FANATİK RAHİP

Dünya onu 2010'da "Kuran yakma ayini düzenleyeceğim" açıklamasıyla tanıdı. Amerikalı rahip Jones, "Müslümanların Masumiyeti" filmine destek verdiğini ve filmin tanıtımını da yaptığını açıkça söyledi.

MORRIS SADEK-ARAPÇAYA ÇEVİREN

Ulusal Amerikan Kıpti Meclisi'nin Mısırlı başkanı, filmin olay yaratan tanıtımlarının Arapça'ya çevrilmesini sağladı ve YouTube'daki kayıtlara kişisel Twitter hesabından link verip, reklam yaptı. » 30. sayfada

Terry Jones

Yemen'de protestocular ABD Elçiliği'ne böyle saldırdı.

Filme isyan, Libya'dan diğer ülkelere sıçradı. İran, Pakistan, Fas, Sudan, Tunus ve Irak'ta da gösteriler yapıldı. Berlin'deki ABD Büyükelçiliği, gönderilen bir paketi açan üç görevli nefes darlığı çekince boşaltıldı. ABD hedeflerine yönelik en şiddetli protestolar ise Yemen ve Mısır'da oldu.

Sam Bacile

Steve Klein

Morris Sadek

Şapşal bir filme bu kadar öfke niye

» Ahmet HAKAN » 6

Aşırı sağcı grup İsveç'te Kuran yaktı

İsveç'in Malmö kentinde Danimarkalı aşırı sağcı Yön Stram Kurs Partisi üyelerinin Kur'an-ı Kerim'i tekmeledikten sonra yakması üzerine kentte protestolar düzenlendi.

29 Ağustos 2020

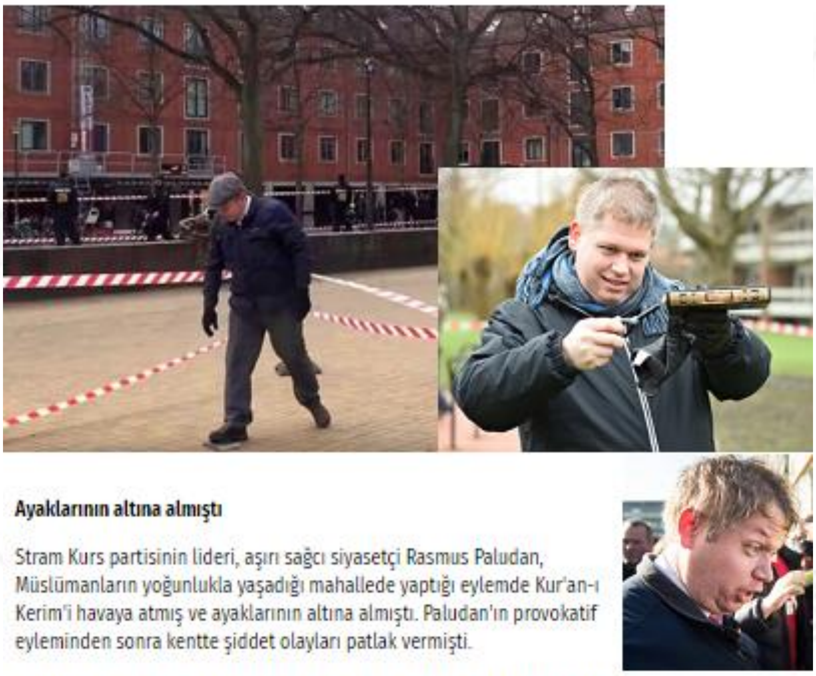

Çirkin provokasyon! Polis korumasında Kur'an'ı ayağının altına aldı

Ayaklarının altına almıştı

Stram Kurs partisinin lideri, aşırı sağcı siyasetçi Rasmus Paludan, Müslümanların yoğunlukla yaşadığı mahallede yaptığı eylemde Kur'an-ı Kerim'i havaya atmış ve ayaklarının altına almıştı. Paludan'ın provokatif eyleminden sonra kentte şiddet olayları patlak vermişti.

Çoğunluğu gençlerden oluşan kalabalık polise taş atıp konteynerleri ateşe verirken polis de kalabalığa karşı biber gazı kullandı. Paludan'a doğru koşan bir kişi emniyet güçleri tarafından engellendi.

17.04.2019

"Kur'an yakılması ifade özgürlüğüne girer." İsveç Dışişleri Bakanı Tobias Billström. (Expressen, 20 Ocak 2023)

Siyonizmi eleştirsen anti semitist; lgbt-c'yi eleştirsen nefret suçu; Kur'an'ı yakarsan fikir özgürlüğü

Tevrat'ın İsveç'te yakılma teşebbüsü İsveç makamlarınca yasaklanırken, Yajudi bayrağı ve kipası ile fotoğrafları olan ve Kur'an'ı önce İsveç sonra da Hollanda'da defalarca yakan Rasmus Paludan'ın bu eylemlerini İsveç makamları fikir özgürlüğü olarak değerlendirdi. (21.01.2023) "Kur'an-ı Kerim'i yakmak ifade özgürlüğü" diyen İsveç Demokratlar Partisi, aşırı ırkçı Rasmus Paludan'ın gerçekleştirdiği Kur'an-ı Kerim yakma eyleminin ardından İsveç'in İstanbul Başkonsolosluğu'nun cama astığı "Kitabı yakan aptalın görüşlerini paylaşmıyoruz" yazısına tepki göstererek "Paludan'a aptal diyemezler" savunmasıyla parlamentoya soru önergesi sunar. (26.01.2023) Rasmus'un ise, 13 yaş ve altındaki erkek çocuklara cinsel tacizde bulunduğu da belgelenir. Sabıka kayıtları sebebiyle 2020 yılında Danimarka'da avukatlık mesleğinden 3 yıl süreyle men edilen, ehliyetine de bir yıl süreyle el konulan Rasmus Paludan, yakma fikrinin ise kendisine ait olmadığını öne sürerek İsveçli bir gazetecinin adını verir. Paludan ile görüştüğünü doğrulayan Chang Frick, Paludan'a Kur'an yerine Türk bayrağı yakılmasını önerdiğini, amacının Erdoğan karşıtı eylem olduğunu söyledi. (25.01.2023)

28 OCAK 2023 **CUMARTESİ** www.aksam.com.tr / **FİYATI:** 3 TL

İKİYÜZLÜLÜK TEST EDİLDİ ONAYLANDI

Türk elçiliği önünde Kur'an yakılmasına 'ifade özgürlüğü' diye izin veren İsveç, 'Tevrat yakmak' için başvuruda bulunan protestocuyu reddetti.

İSRAİL HÜKÜMETİ BASKI YAPTI

İsveç'te yaşayan Mısırlı bir yazar hükümetin ikiyüzlülüğünü ifşa etmek için "İsrail Büyükelçiliği önünde Tevrat yakma" izni istedi. İsrail hükümetinin de devreye girmesiyle Mısırlı'nın başvurusu kabul edilmedi.

KARAR İSABETLİ AMA 'MANİDAR'

İsrail'in İsveç Büyükelçisi Kulman, "Girişimlerimizle utanç verici olayı engelledik" açıklaması yaptı. AK Parti Sözcüsü Çelik, izin verilmemesini 'isabetli' olarak yorumladı, "İsveç'in ikiyüzlülüğü ortaya çıktı" dedi. » 10'DA

ALÇAK, YÜZ BULDU!

'Her hafta Kur'an yakacağım'

Irkçı Paludan bu kez Danimarka'da polis gözetiminde Kur'an-ı Kerim yaktı, "Türkiye İsveç'i NATO'ya alana kadar her hafta Türk elçiliği önünde Kur'an yakacağım" dedi.

Batı laikmiş, demokratmış, insan haklarını savunurmuş!

İsviçre'de okul öncesi çocuklara 'demokrasi' aşılanıyor. 23.01.2021; Aşırı sağcı politikacı Rasmus Paludan, Türkiye'nin İsviçre'nin başkentindeki Stockholm Büyükelçiliği önünde ikinci kez Kur'an-ı Kerim yaktı. 22.01.2023; İsveç'in başkenti Stockholm'deki İsrail Büyükelçiliği önünde Tevrat yakmayı planlayan kişinin eylemi İsveçli yetkililerce engellendi. 27.01.2023

Biz Müslümanlar, İncil ve Tevrat içinde ilahi hakikatler olduğu düşüncesi ile, bırakın yırtmayı-tekmelemeyi... Onlara abdest alıp mı dokunmanız gerekiyor, onu tartışıyoruz! Bizim Hazreti İsa'ya bakışımızı ve onların Hz Muhammed'e bakışını zaten asla kıyaslayamayız!

Kuran'ı Kerim'i yırttılar

11 Eylül saldırılarının yıl dönümünde Washington ve New York bazı bireysel eylemlere sahne oldu.

Floridalı rahip Terry Jones'un 11 Eylül saldırılarının yıl dönümünde Kuran'ı Kerim'i yakma eyleminden vazgeçmesiyle dünya rahat bir nefes aldı, ancak Washington ve New York bazı bireysel eylemlere sahne oldu.

Floridalı rahip Terry Jones'un 11 Eylül saldırılarının yıldönümünde Kuran'ı Kerim'i yakma eyleminden vazgeçmesiyle dünya rahat bir nefes aldı, ancak Washington ve New York bazı bireysel eylemlere sahne oldu. Washington'da İslam'ı protesto eden küçük bir muhafazakâr Hıristiyan grubu Beyaz Saray önünde toplanarak Kuran'ı Kerim'i yırttı. Aralarında aşırı muhafazakâr Çay Partisi'nin (Tea Party) Indiana lideri olduğunu bildiren Andrew Beacham ve kürtaj karşıtı kampanyasının öncüsü Randall Terry'nun bulunduğu 6 kişilik bir grup "İslam'ın saçmalıkları" adlı eylemlerini Beyaz Saray önünde yaptı.

Terry, "İslam barış dinidir saçmalığı mutlaka son bulmalıdır" derken, Beacham da Kuran'ın İngilizce tercümeli baskısından Hıristiyanlara ve Yahudilere yönelik "nefret" içerdiğini iddia ettiği bazı bölümler okuduktan sonra sayfaları kopararak yırttı.

Yırttığı sayfaları hemen bir plastik torbaya koyan Beacham, yakmama nedenini de burada (Kongre binası alanı) herhangi bir şeyi ateşe vermenin ağır suç olduğuna bağladı. Polisin, birkaç turistin durup seyrettiği eyleme müdahale etmediği bildirildi.

12 Eylül 2010

Batılıların Türk korkusu!

ABD'de İslam'ı şeytan dini olarak gösteren papaz tartışılıyor. Ancak bu durum yeni değil. Batılılar İslam'ın temsilcisi Türker'i ve İslamiyet'i asırlardan beri şeytanla bir tutuyorlar.

Amerika'da Papaz Tery Jones, 11 Eylül'de Kur'an yakacağını söyleyerek gündeme damgasını vurdu. "İslam şeytan işidir" adlı bir kitap yazan Papaz Jones, İslam'ın şeytanın dini olduğunu savunuyor. Papaz Jones Kur'an-ı Kerim'i hiç okumamış ama herhalde kültürel genlerinden dolayı bu kanaati taşıyor. Nitekim 16. Yüzyıl'dan itibaren Batılılar, İslam'ın temsilcisi olan Türkler'i şeytan, dinsiz ve barbar olarak görmüşler, Şeyhülislamı şeytanın hocası olarak gösteren resimler bile yapmışlardı.

Türbanlıya Hakaret Özgürlük Sayıldı

İngiliz Yargıç, Bir Hristiyanın Tesettürlü Bir Müslümana Yaptığı Hakaretin İfade Özgürlüğü İçinde Olduğuna Hükmetti.

Ingiltere'de koyu Hristiyan otel sahibi bir karı-kocayla, sonradan Müslüman olan bir müşteri arasındaki "dine" hakaret davası sonuçlandı.

YARGIÇ, İslam'a hakaret ettiği iddia edilen çiftin, ifade özgürlüğü sınırları içinde kaldığına hükmetti.

Bir Müslüman ile 18 ay önce evlenerek İslam dinine geçen Erica Tazi adlı İngiliz kadın, ağrı tedavisi görmek için geldiği Liverpool'da 4 hafta boyunca The Bounty House Otel'inde kaldı. Oteldeki son günü olan 20 Mart'ta ise kahvaltıya inerken tesettürlü giyindi. Tazi'nin (60) mahkede anlattığına göre otelin dindar birer Hristiyan olan İngiliz sahipleri Ben Vogelenzang (53) ile karısı Sharon (54) kendisini ilk defa tesettürlü görünce bağırıp gülmeye başladı. Tazi, Ben Vogelezang'ın daha sonra kendisine "terörist" diye hakaret ettiğini, bununla da yetinmeyip Hz. Muhammed'i de "bir savaş ağası" diye niteleyerek onu "Hitler, Saddam Hüseyin" gibi liderlere benzettiğini öne sürdü.

ugün de Hollanda'lı siyasetçi Wagensweld, polis korumasında, tenha bir erde Kur'an'ı yırtıp ayaklar altında aldı.

u hareketler tükenmişliğin, çaresizliğin ve orkunun resmidir. Yapacakları bir şey yok!

24.1.2023

“Medeniyetler çatışması” ve “Tarihin sonu tezi”nin nihai hedefi Müslümanlardır. Batı için “öteki” yine Müslümanlardır. (Hasan Öztürk, Haber 7, 24.1.2023)

Fransa'da Albertville'deki Louis Pasteur İlköğretim Okulu'nda, öğretmenin Hz Muhammed'e hakaret içeren karikatürlerle ilgili bir soru karşısında, "Hz. Muhammed'e karşı yapılan bu karikatürleri sevmediklerini ve kötü olduklarını" söylemeleri üzerine öğretmenleri tarafından polise ihbar edilen ve Polisin de ihbarı “terörizme destek” olarak algılayıp sabahın erken saatinde baskın düzenleyip göz altına aldığı 10 yaşında kız çocuğu. (7 Kasım 2020)

İşte Batı'nın özgürlük anlayışı

1 Örtülü diye vatandaş bile olamadı

Minarenin referandumla yasaklandığı, İslam karşıtlığı ve ırkçılığın en güçlü olduğu ülkelerden biri olan İsviçre'de, Müslümanlara yönelik ayrımcılık bizzat devlet dairelerinde uygulanıyor.

İsviçre'nin Thurgau kantonuna bağlı Romanshorn kasabasında yaşayan Türk asıllı 17 yaşındaki Hilal Karasu, vatandaşlık başvurusunun ardından Vatandaşlığa Kabul Komisyonu'nda mülakata tabi tutuldu. Başörtülü olan Hilal Karasu'ya mülakatta aşağılayıcı sorular yöneltildi ve vatandaşlık başvurusu da reddedildi. 6 ŞUBAT 2012

İsviçre'de tesettürlü Hilal Karasu'nun vatandaşlık başvurusu kabul edilmedi. Bununla da kalınmadı, genç kızın evine tehdit mektubu gönderildi.

2 BBC'de Filistin demek bile yasak

İngiliz devlet kanalı BBC'nin çok ilginç bir yasağa imza attığı ortaya çıktı. Hep başka ülkelerdeki yasakları gündeme getiren BBC, 'Filistin' sözcüğünün kullanılmasını yasakladı.

Rap müziği sanatçısı Mic Righteous'un, konuk olduğu BBC'de seslendirdiği bir şarkının sözleri içerisinde "Özgür Filistin diye bağırabilirim" ifadeleri yer aldı. İşte Righteous tam bu sözleri seslendirirken BBC, kırılan bardak sesiyle bu sözleri 'bip'ledi. Yoğun eleştiri alan BBC ise kendisini "Filistin sözcüğünün kullanılması tarafsızlık ilkemize aykırı" şeklinde savundu. • 8'DE

Vekillere islam karşıtı söylem izni: Hollanda mahkemesine göre milletvekili İslam karşıtı söylemde bulunabilir ! Hollanda’da bir mahkeme, İslam karşıtı filmiyle gündeme gelen Özgürlük Partisi lideri Geert Wilders’in, İslam’ı eleştiren söylemlerde bulunabileceğine karar verdi. Hollanda İslam Federasyonunun (NIF), İslam karşıtı filmin yapımcısı Geert Wilders’ın, İslam’ı sürekli sert şekilde eleştiren ve basında da sıkça yer alan sözlerinin, toplumda düşmanlığa yol açtığını belirterek, bu ifadelerine son vermesi ve düzeltmesi istemiyle açtığı davada mahkeme, milletvekilinin, İslam hakkındaki görüşlerini dile getirmesinde sakınca olmadığına karar verdi. (Basından, 07.04.2008)

Wilders'in sponsoru Yahudi işadamları

■ Ülkesi Hollanda başta olmak üzere Avrupa'ya 'Fitne' yaymayı sürdüren ırkçı politikacı Geert Wilders'in, ABD'li İslam karşıtı gruplar tarafından finanse edildiği ortaya çıktı. Merkezi ABD'nin Philadelphia eyaletinde olan İsrail yanlısı Ortadoğu Forumu'nun Wilders'in yargı masraflarını karşıladığı belirlendi. • 9'DA

İtalyan senatosu başkan yardımcısı yeni inşa edilecek camiye karşı "domuz günü" ilan etti. Tüm İtalyanlar'dan cami alanına domuzla gelmelerini istedi.

İtalya'da İslam karşıtı çıkışlarıyla tanınan aşırı sağcı senatör Roberto Calderoli Ramazan'ın ilk gününde Müslümanları çileden çıkardı. Vatan Gazetesi'nin haberine göre Senato'nun Başkan Yardımcısı da olan Calderoli İtalya'nın kuzeyindeki Bologna kentine yapılacak caminin inşasını engellemek için, inşaat alanında bir 'domuz günü' organize edeceğini açıkladı. Hürriyet 15 Eylül 2007

Tüm İtalyanlardan domuzlarını alıp caminin yapılacağı araziye gelmelerini ve burayı 'kirletmelerini' isteyen Calderoli, "Ben de domuzumla birlikte orda olacağım. Hatta orada domuz yemeyenleri anlamadığımı göstermek için koca bir tabak dolusu domuz pirzolasını mideme indireceğim" dedi.

İSVİÇRE'DEN MİNAREYE YASAK

İSLAM karşıtları referandumu kazandı. Irkçı partilerin organize ettiği halk oylamasına katılanların yüzde 57.5'i 'camilere minare inşa edilmesin' dedi. Konfederasyonu oluşturan 26 kantondan 22'si yasağa destek verdi. Basel, Cenevre, Vaud ve Neuchatel yasağa karşı çıktı. Ülkedeki Müslümanlar şokta: İsviçre bugün kaybetti! 15'TE

30 KASIM 2009

İsviçre, PKK'yi 'terörist örgüt' ilan etmeyi reddetti

İsviçre Konfederasyonu PKK'ye karşı sert tedbirler alırken, Avrupa Birliği ülkelerinin aksine PKK'yi 'terörist örgütler' listesine almayı reddediyor. SonntagsBlick gazetesinin Pazar günkü sayısında İsviçre'deki Türk Büyükelçisi Alev Kılıç, Bern hükümetinin PKK'yi 'terörist örgüt' olarak değerlendirmesini istedi.

Ancak İsviçre İç İstihbarat Servisi olan Önlem ve Analiz Servisi Başkan Vekili Jürg Bühler, 'Bizim sistemimizde bir örgütün yasaklanması 'ultima ratio' dur (en son seçenek). Bugüne kadar alınan tedbirler durumu kontrol etmeyi sağladı' dedi. Bühler, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'a yönelik saldırıların ateşlediği son iki hafta içindeki eylemelere kadar 'durumun çok sakin' olduğunu vurguladı. 6 Kasım 2008

Fransız eski manken ve politikacı Julien Odoul, Avrupa'ya göçme arayışıyla Belarus'tan Polonya'ya geçmeye çalışan kişilerin, Avrupa'ya geçmelerindense donarak ölmelerinde sakınca görmedi.

Abone Ol | Google News | Haber Merkezi · 13 Kasım 2021, 07:29 · Son Güncelleme: 13 Kasım 2021, 07:42 · AA

Programda **"Bu sınırı kesinlikle açmamalıyız, birçoğu potansiyel tehlikeli olan bu göçmenleri kesinlikle almamalıyız."** ifadesini kullanan Odoul, Fransız gazeteci Olivier Truchot'un **"Dikenli tellerin ardında donarak ölmelerine izin mi verelim?"** sorusuna ise **"Evet elbette yani kesinlikle evet"** cevabını verdi.

Fransa, laiklik, hümanizm, demokrasi

Muhammed ismi yasaklansın,
Göçmenler donarak ölsün!

Avusturya polisinden cuma vakti cami araması

Avusturya'nın Vorarlberg eyaletinde bulunan 11 camide polis tarafından eş zamanlı gerçekleştirilen araştırmalarda, cuma namazı vaktinde toplantı yapılıp yapılmadığı kontrol edildi.

Türkiye'de anayasa değişikliği için yapılacak halk oylaması çerçevesinde Türk siyasilerin Avusturya'da seçim konuşması yapmaması yönündeki açıklamaların yansımaları cami derneklerinde de hissedilmeye başlandı.

Avusturya'nın Vorarlberg eyaletinde bulunan Avusturya Türk İslam Birliği'ne (ATİB) bağlı 11 camide eş zamanlı araştırma yapan eyalet polislerinin, cami yöneticileri ve cemaatine herhangi bir gerekçe göstermeden "Bugün burası neden kalabalık?", "Konferans mı yapıyorsunuz?" gibi sorular yönelttiği öğrenildi.

"CUMA GÜNLERİ NEDEN TOPLANILDIĞINI POLİS İYİ BİLİYOR"

ATİB Vorarlberg Koordinatörü Abdullah Horoz, bölgede yaşayan Türk toplumuna başta din hizmeti olmak üzere birçok alanda yararlı faaliyetler yürütmeye çalışan cami derneklerine yönelik polisin ilk kez böyle bir tutum sergilediğini söyledi.

Horoz, şöyle konuştu: "Müslümanların cuma günleri neden toplandığı polisler tarafından gayet iyi biliniyor. Bizleri koruması gereken polislerimiz tarafından 'Neden toplandınız?' gibi imalı sorular sorulması zihinlerde farklı anlamlara neden olmuştur. Bu vesile ile yöneticiler ve polislerimize her zaman olduğu gibi toplumun huzuru için yardımcı olmaya devam edeceğimiz. Müslüman cemaatin hassasiyetlerinin göz ardı edilmemesini bir kez daha hatırlatmak isteriz."

Fransa cumhurbaşkanı adayı olan Yahudi Eric Zemmour

"İslam siyasi ve hukuki kuralları Fransız olmayı engelliyor ve Müslümanlar İslam'ı bırakmalı ve asimile olmalı" dedi

"Burası Hristiyan bir ülke, bizim inançlarımıza göre davranmak zorundasın"

📌Müslüman bir adam, İngiltere'de Londra Metrosu'nda sessizce Kur'an-ı Kerim okuduğu için başka bir yolcunun ırkçı ve İslamofobik saldırısına uğradı.

İsviçre'de eşcinsel evliliği tanıyan yasa teklifi ilk onayı aldı

Bir yıl ara ile iki haber: Toplam 30 kişinin peçe taktığı ve nüfusun sadece %5'inin Müslüman olduğu İsviçre'te (8.6 milyon) peçeye yönelik yasaklama referandumu yapıldı. Ve %51.2 oranla yasak kabul edildi. Özgürlük sınırı eşcinsellikte bitiyor!

ABD kilisesinden İslam karşıtı levha

Amerika'da bir kilisenin girişine İslam karşıtı levhanın konulması Müslümanların tepkisine yol açtı.

America in Arabic isimli haber ajansının yayınladığı rapora göre, kilisenin girişine "İslam is of the Devil / İslam Şeytandır" yazılı bir levha konuldu.

Levhaya bir grup Hristiyan ve Yahudi din adamı da tepki gösterirken dün onlarca kişi protesto gösterisi düzenledi. 13 Temmuz 2009

Aşırı sağcı vekil İslam'a saldırdı

"İslam şiddet dinidir. Muhammed bugün burada yaşıyor olsaydı, katran ve tüye bulanmış şekilde ülkeden kovalardım"

Avrupa'da Hz. Muhammed karikatürlerinin yarattığı öfke yeni yeni dinmeye başlamışken, Hollandalı aşırı sağcı parlamenter Geert Wilders Müslümanları kızdıracak sert bir çıkış yaptı.

De Pers gazetesine konuşan Wilders, **"İslam şiddet dinidir. Muhammed bugün burada yaşıyor olsaydı, katran ve tüye bulanmış şekilde ülkeden kovalardım" dedi. Wilders, "Müslümanlar burada yaşamak istiyorsa Kuran'ın yarısını yırtıp atmak zorunda. İmamları dinlememeliler. Kuran'ı okudum ve içinde yeteri kadar dehşet verici şey olduğunu biliyorum"** diye konuştu. 14 Şubat 2007

'Hz. Muhammed'i bul ve öldür'

Kullanıcıların Müslümanları öldürerek puan topladıkları 'Müslüman Kıyımı' adlı oyun tartışma yarattı

İngiltere'de, kullanıcıların Müslümanları öldürerek puan topladıkları bir bilgisayar oyununun çeşitli internet sitelerinden bedava indirilmesine izin verilmesi ülkedeki Müslüman derneklerinin büyük tepkisini çekti.

İngiltere Müslümanlar Konseyi yetkilileri, tüm dünyada Müslümanlara antipatinin arttığı bir dönemde "Müslüman Kıyımı" isimli bu oyuna herkesin ulaşmasına engel olunmamasının büyük sorumsuzluk olduğunu söyledi.

Yetkililer, gençleri ve çocukları Müslümanları öldürmeye teşvik eden oyunun "kabul edilemez" olduğunu vurguladı. Oyunda kullanıcılar, paraşütle Ortadoğu'ya indirilen "Amerikan Kahramanı"nı yönetiyor.

Oyunun ilk aşamalarında kendilerinden, "Tüm Müslüman erkek ve kadınları öldürmeleri" istenen kullanıcılardan, daha sonraki aşamalarda El Kaide lideri Usame Bin Ladin ve Hz.Muhammed'i bulup öldürmeleri isteniyor. Son aşamada "Allah'ı da öldüren" oyuncu, oyunu başarıyla tamamlamış oluyor. Oyunu tasarlayan "Sigvatr" takma isimli programcı ise, "Bu sadece eğlenceli bir oyun" dedi. 13 Eylül 2008

Şimdi de Hz. Muhammed'e Hitler benzetmesi

Hollanda'da Özgürlük Partisi Lideri Geert Wilders ve İşçi Partili Arap asıllı politikacı Ehsan Jami, "Nazi faşizmi ne ise bugünkü İslamiyet de odur" dediler.

Hollanda'da muhalefette bulunan Özgürlük Partisi PVV Lideri Geert Wilders ile kısa bir süre önce "Eski Müslümanlar" adıyla bir örgüt kuran İşçi Partisi PvdA'lı Arap asıllı politikacı Ehsan Jami, Hz. Muhammed'e ağır ithamlarda bulundu. 28 Eylül 2007

Danimarka, çocukların ders kitabına, 'Bütün teröristler MÜSLÜMANDIR' yazdı

Hazreti Muhammed karikatürleri ile büyük bir tepki çeken Danimarka'da bu kez de ilkokul öğrencilerine okutulan ders kitabında "bütün teröristler Müslüman'dır" yazdığı ortaya çıktı.

Danimarka devlet okullarında okutulan din dersi kitaplarında İslam dininin, "Köktendincilik" ve "Terörizm" başlıkları altında ele alındığı bildirildi. Danimarka'da Türkçe yayınlanan "Haber" gazetesine göre, bu ülkedeki 5'inci sınıf öğrencilerine verilen din derslerinde İslam'la ilgili bölüm terörizm başlığı altında anlatılıyor. "Biz ve Hristiyanlık" adındaki ders kitabında öğrenciler önce Beslan şehrindeki okul katliamı, ardından 11 Eylül'de Dünya Ticaret Merkezi'ne düzenlenen saldırılar ve Usame Bin Ladin hakkındaki bölümleri öğrendikten sonra İslam hakkında bilgi alıyorlar. 20 Kasım 2006

Yunan Metropolit, İslam'a kin kustu

Yunanistan Pire Metropoliti Serafim, İslam dini, Hz.

Muhammed (sav), Kur'an-ı Kerim ve Müslümanlar hakkında akıllara ziyan iftira ve hakaretlerde bulundu.

İslam dinini "sözde din" olarak niteleyen fanatik Metropolit Serafim, "İslam'a inananların en belirgin özelliği, 'sözde peygamber'in 'sözde getirilerini (Kur'anı)' kabul etmeyenleri kesmek ve öldürmektir" iddiasında bulundu.

2011-01-09

1 ATEİST BİRİSİ OLSAN BİLE HIRİSTİYANLIĞI ÖĞRENECEKSİN

● İnançsız bir anne olan Lena Angelini, kızının okulda Hıristiyanlık din derslerine devama zorlandığı gerekçesi ile İsveç aleyhine dava açtı. AİHM; "Okulda din dersi varsa, girilecektir" kararı verdi.

2 MÜSLÜMAN OLAN DA KATOLİK EĞİTİMİ ALMAYA MECBURDUR!

● Almanya'da bir Müslüman, Katolik bir eğitim kurumuna yerleştirilen yeğenlerinin İslâm'dan uzaklaşacağı gerekçesi ile AİHM'e başvurdu. AİHM, "din özgürlüğü ihlâli yönünde bir bulgu olmadığına" hükmetti.

3 PİSKOPOSLUK GÖRÜŞÜ İLE ALINAN AİHM KARARI

● Çektiği filme, Katolikliğe saygısızlık edildiği gerekçesi ile Avusturya tarafından el konulan yapımcının başvurusunu değerlendiren AİHM, Papaz'ın görüşünü alarak, Avusturya'yı haklı buldu.

4 SÖZ KONUSU İSLÂM OLUNCA HAKARET ETMEK SERBESTMİŞ!

● AİHM, Londra'da İslâm'a ağır hakaretler içeren 'Şeytan Ayetleri' kitabı için yapılan başvuruyu normal saydı ve reddetti. Oysa AİHM, önceki kararlarında Hıristiyanlığın eleştirilmesini bile suç saymıştı.

SERDAR ARSEVEN'İN HABERİ 10. S 8 ŞUBAT 2010

Salman Rüşdi'ye Fransız edebiyat nişanı 23.01.1999

Şeytan Ayetleri kitabı nedeniyle İran'ın verdiği ölüm fetvası yüzünden son 10 yıldır kaçak hayatı yaşayan Hint asıllı İngiliz yazar **Salman Rüşdi**'ye Fransa'nın en büyük edebiyat nişanı verildi. Fransa eski Kültür Bakanı **Jack Lang**, Londra'ya giderek Fransız Büyükelçiliği'nde düzenlenen bir törenle **Rüşdi**'ye nişanını taktı. **"Commandeur dans l'Ordredes Arts et des Lettres"** adı altında verilen sanat ve edebiyat ödülü daha önce de Fransız olmayan sanatçılara verilmişti. Bu sanatçılar arasında yönetmen **Stanley Kubrick**, sinema oyuncusu **Lauren Bacall** ve müzisyen **Paul McCartney** yer alıyor.

Salman Rüşdi"ye İngiliz şövalyelik ödülü 26.06.2008

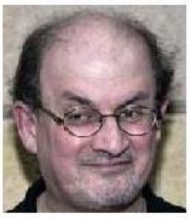

Şövalyelik nişanı, Buckingham Sarayı 'nda Kraliçe Elizabeth tarafından verildi.
"Şeytan Ayetleri " kitabıyla İslam dünyasında tepki yaratan Rüşdi , şimdiye kadar eserlerinin yol açtığı tartışmalardan pişmanlık duymadığını, ödülü almaktan da gurur duyduğunu söyledi. Ruşdi artık "Sir Salman " olarak adlandırılacak.
61 yaşındaki yazar, 1988'deki "Şeytan Ayetleri " kitabıyla İslam aleminde büyük öfkeye yol açmış, hakkında eski İran İslam devrimi önderi İmam Humeyni tarafından ölüm fetvası çıkarılmıştı. Fetva halen geçerliliğini koruyor.

Salman Ruşdi'ye ağır darbe

Salman Rüşdi, 'Şeytan Ayetleri' kitabıyla İslam dünyasının tepkisini çekmiş ama o sayede dünyaca ünlü bir yazar haline gelmişti. Yaptığı çalışmalarla kendisini yalanlayan Rüşdi'ye bir darbe de sevgilisi ABD'li aktris Pia Glenn'den geldi. 62 yaşındaki yazar sevgilisi için, "O yazdığı kitapları, kadın avcılığı için kullanır. Cahillik kralı Rüşdi, işe yaramaz ve ödleğin tekidir. Arkadaşlarıma bile birliktelik teklif eden ama ortaya çıkınca inkar eden olgunlaşmamış Ruşdi'den ayrıldığım için mutluyum" dedi. Ayrılıktan sonra ilk kez geçtiğimiz hafta konuşan Glenn, "Kitaplarında yazdıkları birçok konunun aslında yalanlara dayandığını da kendisine itiraf ettiğini belirten Gleen'e ABD'deki birçok Müslüman dernekten tebrik yağıyor.

Somali'de istemediği bir evliliğe zorlandığı için Hollanda'ya sığındığını iddia ederek Hollanda vatandaşı olan ve kendisini 'ex-Muslim' (Eski Müslüman) diye tanımlayan Liberal Parti VVD milletvekili Ayaan Hirsi Ali'nin geçmişi hakkında yalan söylediği ortaya çıktı. Önceki gün Hollanda da yayınlanan Zembla adlı televiz- yona konuk olan Ali, 1992 de Hollanda otoritesine geçmişi hakkında yanlış bilgi verdiğini ve VVD Partisi'nin bu yalanlardan haberdar olduğunu itiraf etti. Ali, 1992de açık ve iç savaştan dolayı ülkesinden kaçtığının gerçek olmadığını ve o zamanlar mülteci olarak güvenli bir şekilde Kenya'da hayatını sürdürmekte olduğunu söyledi.

ZORLA EVLENDİRİLMEMİŞ

Gerçek ismi Ayaan Hirsi Magan olan Somali asıllı kadının ağabeyi, halası ve eski eşi, Ali'nin yalanlarının bununla da sınırlı olmadığını söylediler. Aile fertleri, Ayaan Hirsi Ali'nin aile içi şiddete maruz kalmadığı ve hatta zorla evlendirilmediğini söylediler. 15 MAYIS 2006

Hollanda'da Hirsi Ali krizi, hükümeti istifaya götürdü

Hirsi Ali: 'Hükümet düşmese iyi olurdu...'

Öte yandan hükümetin düşmesine sebebiyet veren krizin baş aktörlerinden Hirsi Ali, Amerika'dan yaptığı açıklamada hükümetin istifasından üzüntü duyduğunu ve bu noktaya gelinmemesi gerektiğini bildirdi. Hirsi Ali, CNN televizyonuna yaptığı açıklamada kendi vatandaşlık hakkı tartışmalarından dolayı hükümetin istifa etmemesi gerektiğini söylerken, 'Halen kendimi Hollandalı hissediyorum. Hakkımdaki soruların ortadan kalkmış olmasından da çok memnunum.' seklinde konustu.

Yalancı Hırsi Ali vekillikten kovuldu

Hollanda'ya sığınmak için yalan söylediği anlaşılan İslam karşıtı milletvekili Hirsi Ali, vatandaşlıktan çıkarılıyor. İnsanları birbirine düşman eden Hirsi, bu kez ABD'ye göç ediyor 17 Mayıs 2006

Batı'nın ikiyüzlü olduğunu biliyorduk ama bu kadarını da kimse beklemiyordu

İşgalci Ermenistan'ın saldırılarıyla başlayan çatışma bölgede devam ederken, Batı ikiyüzlülüğünü bir kez daha gösterdi. Washington Post, BBC, The Spectator gibi gazete, dergi ve kanallar, işgalci Ermenistan lideri Paşinyan'a mikrofon uzatırken, ülkesinin toprakları için savaşan Aliyev ya da diğer Azerbaycanlı yetkilileri görmezden geliyor.

İŞ 01.10.2020 09:33 • GÜNCELLEME 01.10.2020 09:34

Ermeni aktör Danielian Ruslara seslendi:

Öncelikle biz #Türkiye ve #Azerbaycan'ın değil, Rusların esaretinden çıkmalıyız, onlar bizim komşularımızdır. Biz 600 yıl Türklerle yaşadık, siz Ruslardan önce her şey yolundaydı. ...+

"Öncelikle biz Türkiye ve Azerbaycan'ın değil, Rusların esaretinden çıkmalıyız, onlar bizim komşularımızdır. Biz 600 yıl Türklerle yaşadık, siz Ruslardan önce her şey yolundaydı. Taşnaklar siz Ruslara güvendi, biz ise Osmanlı hükümetine ihanet ettik" Aynısını Yunan da İngiliz gazına gelip yapmadı mı?

Batı emperyalizmine direnmek, insanlığın onur mücadelesidir!

Batı'nın müdahale tarzı budur. İçeriden örgütlenmelerle siyasi dizayn yapar. Başarılı olmazsa, demokrasi ve özgürlük söylemleriyle kitlelerin gücünü kullanır. Başarılı olmazsa ekonomik saldırılarla ülkeyi çökertir. Bu da başarılı olmazsa suikastlar gelir, iç çatışmalar gelir ve sonrasında açıktan müdahaleler gelir. Ancak eğer o ülkede keskin bir direnç oluşursa, kitleler bu dirence destek verirse yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Küresel düzenleri için tehdit gördükleri her ülkeyi, her siyasi anlayışı, her kültür ve medeniyeti, her lideri "cezalandırırlar", finans sistemlerinin kirliliklerini "hayır" diyen her lideri ortadan kaldırmaya çalışırlar. Afganistan'ı işgal ederken Taliban ve El Kaide'yi gerekçe gösterdiler. Yalandı… Irak'ı işgal ederken Saddam'ı hedef gösterdiler, yalandı… Libya'yı parçalarken Kaddafi'yi bahane ettiler, yalandı… Suriye'nin bir bölümünü işgal ederken DEAŞ'ı bahane ettiler, yalandı…Biz onların yalanlarına göre algıladık bütün bunları. Öyleyse Avrupa'nın yüzyıllardır sürdürdüğü, ABD'nin yirminci yüzyıl boyunca devam ettirip 21. yüzyıla taşımaya çalıştığı bu vahşi sömürge saldırılarına karşı amansız bir direnç geliştirmek zorundayız. Bunun için önce zihinlerimizi özgürleştirmek zorundayız. Batı'nın sömürge gücü elinden alınmalıdır. (İbrahim Karagül, Yeni Şafak, 25 Ocak 2019)

Terörizm

Lejyon örgütü AVRUPALI TERÖRİSTLER

Avrupa'nın teröre desteği resmiyet kazandı. Suriye'de terör örgütü PKK bünyesinde Avrupa Birliği vatandaşlarından 5 bin kişilik lejyon birliği oluşturuldu. PKK, oluşumu "International Taburu" adıyla ilan etti. 'Aktivist' veya 'insan hakları savunucusu' bahanesi ile ülkeye sokulan teröristler Ayn el Arab'da eğitildikten sonra cepheye sürülüyor.

IRAK ÜZERİNDEN SOKULUYOR

Çoğunluğu Almanya, Fransa ve İngiltere'den olmak üzere Amerika ve Kanada vatandaşlarından oluşan ithal teröristler, Irak üzerinden Suriye'ye sokuluyor. Ayn el Arab'da (Kobani) yine Avrupalı uzmanlarca eğitimden geçirildikten sonra ağırlıklı olarak Derik ve Tabka'daki cephelere sevk ediliyor.

37'Sİ ÖLDÜRÜLDÜ

Suriye'de savaşan PKK/PYD'li lejyonerlerden 37'si son 2,5 ayda çatışmalarda öldürüldü. Geçtiğimiz çarşamba günü Rakka'nın doğusunda öldürülen 4 yabancı teröristin cesetleri ülkelerine gönderildi. PYD elebaşlarının katıldığı cenaze töreninde ilk kez International Taburu'nun varlığı isim olarak açıklandı. 15

ABD'den PKK'ya 809 TIR silah

ABD'nin PKK'ya silah sevkiyatı sürüyor. Son bir haftada 180, 5 Haziran'dan itibaren 9 ayrı tarihte 629 TIR'la yapılan sevkiyatla birlikte toplam 809 TIR dolusu silah Rakka'nın kuzeyinde terör örgütüne teslim edildi.

Luis Posada Carilles. Bombacılar, adını verdikten sonra tutuklansa da, hapisten kaçmayı başardı. Adı Küba'yı işgal girişimi Domuzlar Körfezi çıkarmasından uçak düşürmeye, komünist Venezuelalılara işkenceden otel bombalamalarına, Şili Dışişleri Bakanı'na suikasttan Fidel

Castro'yu bombalı suikastla öldürmeye teşebbüse dek pek çok suça karıştı. Hatta yıllar sonra New York Times'a verdiği röportajda, bunların bazılarını kabul edecekti. Washington için kötü ve iyi teröristler mevcuttur. Carilles 'iyi' bir teröristtir çünkü suçlarının çoğunu, CIA aracılığıyla, Amerikan hükümetinin kirli işlerinin ve gizli eylemlerinin bir parçası olarak işlemiştir. (Hilal kaplan, Sabah, 24.07.2017)

BM, NATO

Liberya'da 'gıda karşılığı seks' sürüyor: Çocuklara yardım örgütü Save the Children, Batı Afrika ülkelerinden Liberya'daki bazı yardım görevlilerinin kız çocuklarına cinsel tacizde bulunduğunu açıkladı. Buna göre bölgede faaliyet gösteren yerel ve uluslararası yardım kuruluşlarından görevliler, gıda karşılığında çocukları cinsel olarak sömürüyor. Kuruluşa göre BM ve diğer yardım kuruluşlarının verdiği sözlere rağmen, cinsel sömürü Liberya'da giderek daha da yaygınlaşıyor. Hazırlanan rapora göre polis, öğretmen, yardım görevlisi ya da barış gücü askerleriyle cinsel ilişkiye giren kız çocuklarının yaşı 8'e kadar düşmüş durumda. Karşılığında ise genelde yiyecek alıyorlar. Ancak arabayla bir tur atmak ya da bir film izlemek gibi 'ödüllere' de rastlandığı oluyor. Kuruluşun insani yardım koordinatörü Amelia Bookstein, 12 yaşından büyük kızların yarısının düzenli olarak bu yola başvurduğunu belirtiyor. Liberya'daki insani yardımlardan sorumlu BM görevlisi Jordan Ryan da BBC'ye yaptığı açıklamada, sorunun çözüleceği konusunda umutlu olduğunu dile getirdi. (Hürriyet, 8 Mayıs 2006)

NATO askerleri: Bosna ve Ruanda'da katliamlara seyirci kalarak tepki çeken Birleşmiş Milletler Barış Gücü askerleri bu kez yeni bir skandalla gündemde. Kongo'da BM Barış Gücü askerleri 2005'te milislerden topladığı binlerce silahla gündeme gelmişti. Gelen son haberlere göre ise BM askerleri milislerle silah ticareti yapıyor. (Basından, 29.04.2008)

NEWS | TÜRKÇE

Haberler | Video | Fotoğraf | Dergi | Spor | Ekonomi | Bilim | Teknoloji | Sağlık

Çocuk istismarıyla mücadele kuruluşunun başkanı 2 yaşındaki bebeğe tecavüz girişimi suçlamasıyla gözaltında 10 Haziran 2018

ECSP

ABD'de savaş koşullarının hüküm sürdüğü ülkelerde çocuklara yönelik cinsel suçları önleme faaliyetleri yürüten uluslararası yardım kuruluşunun başkanı Joel Davis gözaltına alındı. Davis, 2 yaşındaki bir çocukla cinsel ilişkiye girmeye çalışmak ve cep telefonunda çocuk pornografisi bulundurmakla suçlanıyor.

BM gücünden Sudanlı çocuklara tecavüz skandalı

Hürriyet 4 Ocak 2007

Sudan'ın güneyinde görev yapan BM Barış Gücü görevlilerinin çocuklara tecavüz ettiği haberleri üzerine BM soruşturma başlatılacağını açıkladı.

BM'de tecavüz skandalı!

BM çalışanı 20 Afrikalı kıza tecavüz etmiş

Fransa'nın başkenti Paris'teki ağır ceza mahkemesi, eskiden BM'de çalışan bir Fransız tamircivi. Orta Afrika Cumhuriveti ve Kongo'da 20 genc kıza tecavuz etmekten suclu buldu.

VATAN 12.09.2008

Bunların iyisi (!) bu!

Brüksel UNICEF binasının bodrum katı bir ''çocuk pornografisi'' merkeziydi. İnanılması güç ama doğruydu. Bodrumdaki yıllardır çalışan stüdyoda yaşları 8 ile 14 arasındaki çocukların çırılçıplak fotoğraflarını çekip çoğaltıyorlardı. Şebekenin merkezi Hollanda'daydı, 5 ile daha büyük yaşlardaki çocukların fotoğraf ve video kasetlerini ABD'ye pazarlıyordu. Çocuklar Avrupa ve Üçüncü Dünya ülkelerinden kaçırılmışlardı. UNICEF'in Belçika Komitesi Başkanı Jozef Varbeek de tutuklananlar arasındaydı. Üstelik polisin topladığı delillere bakılırsa, şebeke UNICEF'in bilgisayarlarını kullanarak, fuhuş için pazarlanan çocukların müşteri katologlarını hazırlamıştı. Olay Avrupa kamuoyunda şok yaratmıştı. Bir avuç sapığın marifeti, 40 yıldır dünya çocuklarına hizmet götüren UNICEF'in itibarını ağır biçimde zedeliyordu. Nokta,2.8.1987,Sayı 30

BBC News Türkçe
@bbcturkce

BM Barış Gücü askerleri Haiti'de 'yüzlerce kızı hamile bıraktı': Akademik çalışmaya göre '11 yaşındaki kız çocukları bile cinsel istismara uğradı, sefalet içinde tek başlarına çocuk büyütmek zorunda bırakıldı'

BM Barış Gücü askerleri Haiti'de 'yüzlerce kızı hamile bıraktı'
bbc.com

22:30 · 18 Ara 19 saatinde · SocialFlow

ABD DIŞİŞLERİ BAKANI KERRY MISIR'DAKİ DARBEYE 'DEMOKRASİ' DEDİ

WASHINGTON'DA 'SİSİ BAHARI'

Mursi'ye yönelik askeri müdahaleye 'darbe' diyemeyen ABD'den itiraf gibi açıklama: Ordu demokrasiyi geri getirdi. Müslüman Kardeşler, açıklamaya sert tepki gösterdi: **Darbe işbirlikçiliği yapıyorlar.** Başbakan Yardımcısı Bozdağ da, **"ABD'de demokrasiyi ordu mu inşa etti?"** diye sordu.

AYNI ŞEY OBAMA'NIN BAŞINA GELSE

KERRY, "Milyonlarca insan ordudan müdahale istedi. Ülkeyi yöneten sivil bir hükümet var. Demokrasiyi geri getiriyorlar" sözleriyle darbeye destek verdi. Müslüman Kardeşler, Kerry'yi "Diktatörlüğü de desteklemişlerdi. Kerry, Obama'ya karşı büyük gösteriler düzenlense, Amerikan ordusu anayasayı askıya alıp Kongre'yi mi lağvedecek?" sözleriyle eleştirdi.

BOZDAĞ: GÜLER MİSİN AĞLAR MISIN

TÜRKİYE'DEN Kerry'nin açıklamalarına ilk sert tepki Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ'dan geldi. Bozdağ, "Buna inanır mısınız, yoksa güler misiniz? ABD ve AB ülkelerinde demokrasiyi ordu mu inşa etti? Darbe, demokrasiyi inşa etmez; aksine katleder. Tıpkı Mısır'da olduğu gibi. Türkiye'nin darbe sonrası tavrı devam edecek" dedi. • 11'DE

ABD'nin silah ve teknik destek yardımı yaptığı PKK (YPG), sınırımızda tehdit oluşturunca TSK sınırdaki PKK'ya (Zeytin Dalı) hareket düzenler ve AB ve ABD'nin 'tek düşüncesi' sivillerdir... !!!

Batı Mısır'daki idamlara kör

Insan hakları ve hukuk ihlallerinde işlerine geldiğinde dünyayı ayağa kaldıran Batı, Mısır'da darbeci Sisi'nin 9 genci idam etmesini görmezden geldi. Hiçbir Avrupa ülkesinden tek bir tepki açıklaması gelmedi.

SİSİ'YE ÖDÜL GİBİ ZİRVE

Batı, Sisi yönetimini adeta ödüllendiren adımlar atmaktan da geri durmuyor. Yarın darbeci Sisi başkanlığında ilk kez Şarmelşeyh'te Arap-Avrupa Zirvesi gerçekleştirilecek. Sisi, 15-17 Şubat'ta da Münih'teki güvenlik konferansına katılmış, Avrupa ülkeleri dışında konuşan ilk kişi olmuştu. YASEMIN ASAN ○ 15

İşkence altında alınan itiraflar (!) ile idam edilen ihvan üyelerinden biri...

AB'nin demokrasi ve idam ikiyüzlülüğü

Türk kamuoyunun idam cezasının getirilmesi talebi karşısında, Türkiye'ye tepki gösteren Avrupa Birliği, Mısır'da Müslümanların idam edilmesine ses çıkarmadı. Üstelik AB ülkelerinin üst düzey isimleri, Mısır'da Müslümanları katleden darbeci Sisi'nin ayağına giderek zirveye katıldı.

26 Şubat 2019 Salı 13:29

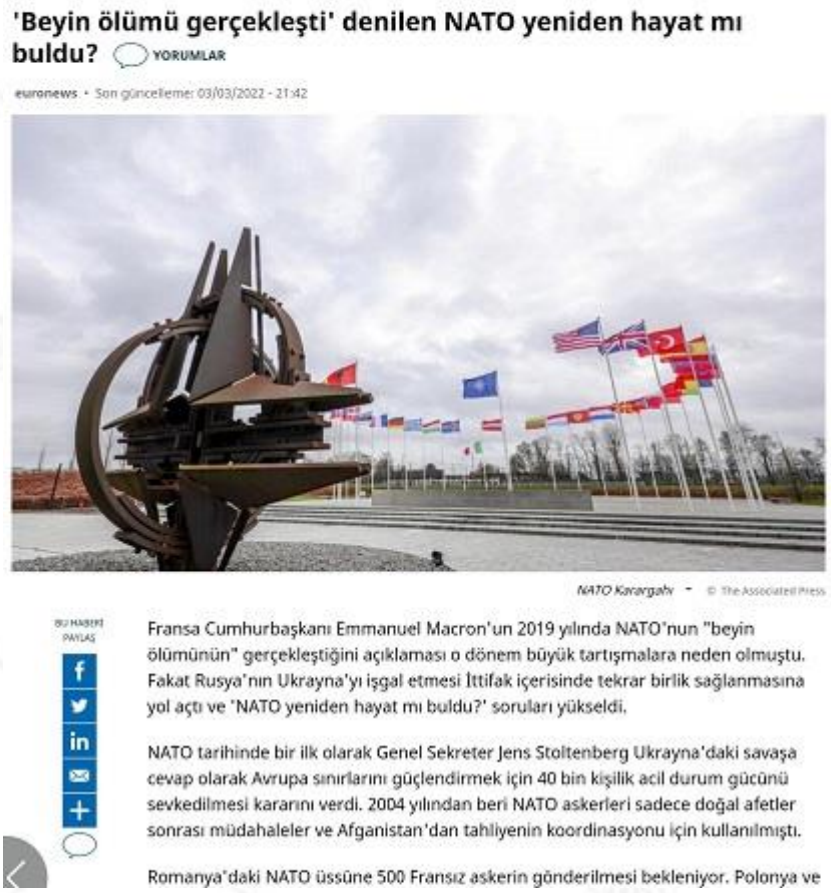

'Beyin ölümü gerçekleşti' denilen NATO yeniden hayat mı buldu? YORUMLAR

euronews • Son güncelleme: 03/03/2022 - 21:42

NATO Karargahı • © The Associated Press

BU HABERİ PAYLAŞ

Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un 2019 yılında NATO'nun "beyin ölümünün" gerçekleştiğini açıklaması o dönem büyük tartışmalara neden olmuştu. Fakat Rusya'nın Ukrayna'yı işgal etmesi İttifak içerisinde tekrar birlik sağlanmasına yol açtı ve 'NATO yeniden hayat mı buldu?' soruları yükseldi.

NATO tarihinde bir ilk olarak Genel Sekreter Jens Stoltenberg Ukrayna'daki savaşa cevap olarak Avrupa sınırlarını güçlendirmek için 40 bin kişilik acil durum gücünü sevkedilmesi kararını verdi. 2004 yılından beri NATO askerleri sadece doğal afetler sonrası müdahaleler ve Afganistan'dan tahliyenin koordinasyonu için kullanılmıştı.

Romanya'daki NATO üssüne 500 Fransız askerin gönderilmesi bekleniyor. Polonya ve

Müslümana ölü, Hristiyan'a kalkan!

The Independent ortaya çıkardı: Irak'ın zengin petrol yatakları ABD ve ingiliz şirketlerince yağmalanıyor: Irak savaşının ilk günlerinde parlamentoda konuşan İngiltere Başbakanı Tony Blair, amaçlarının Irak petrollerini ele geçirmek olduğu yolundaki suçlamaları reddetmiş, "amaçlarını Irak'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını sağlamak" olarak özetlemişti. ABD Başkanı George Bush da "Amacımız Irak'ın petrolünü sahip olmak değil" demişti. Ancak İngiliz The Independent gazetesinin ele geçirdiği, Irak Hidrokarbon (petrol) Yasası Taslağı bu sözlerin pek de samimi olmadığını kanıtladı. Gazete, dünyanın 3'üncü en büyük rezervlerine sahip Irak'ın petrol kaynaklarının ABD ve İngiltere merkezli şirketlerin kontrolüne bırakılacağını ortaya çıkardı. Yasanın BP, Chevron, Shell ve Exxon gibi petrol devlerine 30 yıllık sözleşmeyle Irak'a girme şansı vereceğini, bunun da Irak petrollerinin 1972 yılında millileştirilmesinden sonra yabancılara ilk kez bu imkanın sağlanması anlamına geldiğini vurgulayan Independent, "Bu durum Irak'a yapılan müdahalenin tek amacının ülkenin petrol kaynaklarını ele geçirmek olduğunu savunanların elini de güçlendirecek" diye yazdı. (Vatan, 08.01.2007)

Batı için önemli olan menfaattır: Bunlar sadece para ve kuvvetten anlarlar. Zayıf ve haklı isen batı için hiç bir önemi yoktur. Oklahama' daki (1995) saldırıyı İslami teröristler yaptı diyen ABD suçlu Hristiyan ABD'li Timoty'yi iğne ile idam eder. Irak petrolü kara batakları katrana buladığı görüntüleri ıraktа öldürülen masum halk yerine dünya kamu oyuna gösterilirken kara batakların körfez yerine Fransa'daki bir kazada petrole bulanan kuşlara ait olduğu anlaşılır. 11 Eylülün canileri oldukları ileri sürülen Burkari kardeşlerin biri bir yıl önce ölmüş diğerinin ise FBI ajanı olduğu ortaya çıkar. AB yetkilisi Tom Spencer:" AB konusunda Ankara otuz yıldır oyalıyoruz," .Kuzey ıraktaki insani yardım kuruluşlarına çalışanların casus olduğu ortaya çıkar.

ABD' nin Sudan'da "Silah üretiyor" diye vurduğu ilaç fabrikası kuzey afrikanın ilaç ihtiyacının % 50 'sini karşıladığı ve bunun ABD'li ilaç firmalarının hiç işine gelmediği ortaya çıkar. ABD'nin jet uçakları kuzey ırakta iki Türk helikopterini düşürür (1994), marmarada ise Saratoga gemimizi ABD savaş gemileri vurur, tabii ki yanlışlıkla(!) AIHM başörtüsü ve refah partisi hakkında olumsuz karar verirken Sih'lerin türbanı ve Budistlerin sarı elbiseleri için olumlu kararlar verir. Rusya ile savaşırken Afganlılar mücahit, ABD ile savaşırken terörist ilan edilirler. Arafat 1970'li yıllarda terörist idi , simdi Filistin Devlet Başkanı kabul edilir. Şaron; Satilla katliamcısı idi, simdi başbakan. Saddam Halepçe'de katliam yaparken Irak devlet başkanıdır Kuveyt petrolüne göz dikince diktatör ilan edilir. Krallık demokrasinin zıttı iken Afganistan'ın kurtuluşu bir krala bağlanır. ABD'nin Somali operasyonun altında "Petrol aşkı" çıkar. (Hürriyet, 5.1.93)

Avrupa değerlerinin kaynağı ve geleceği: "Sergilenen görüntüler Avrupa'yı, şimdiye kadar Türkiye'ye veya başka ülkelere demokrasi ve ifade özgürlüğü, toplantı ve gösteri özgürlüğü temelinde yönelttiği bütün eleştirileri fazlasıyla hak eden ama aynı zamanda tutarsız ve samimiyetsiz bir konuma düşürüyor. Avrupa'nın tarihindeki sömürgecilik dünyanın bütün maddi değerlerine zorla el koymayı da bir karakter haline getirmiştir. Avrupa sömürgeciliğinin tarihi aynı zamanda Avrupa dışı ülkelerde uygulamış olduğu katliamların, insanlık-dışı uygulamaların, soykırımların da tarihi olmuştur. Avrupa değerlerinin oluşumunda bu tarihin de belirleyici olduğu çok açıktır. Avrupa bütün dünyanın tarihini yok sayıp kendi tarihini dünya tarihi olarak sunmayı başarmıştır. Avrupa-merkezci bir bakış açısını bütün dünyaya benimsetip kendi felsefe tarihini bütün dünyanın felsefe tarihi olarak sunmuş, böylece Avrupa-dışı insanlara kendileri hakkında bir “hiçlik” duygusunu yine zorla yaşatmıştır. Sanki tarih boyunca başka hiçbir yerde felsefe, düşünce, bilgelik, hikmet adına hiçbir şey yaşanmamış gibi. Avrupa kendi ortaçağında bir mezhebin bir mezhebe tahammül edemeyip soykırıma tabi tuttuğu, cadı avlarının, engizisyonların, kitlesel sürgünlerin yaşatıldığı karanlığı yaşarken İslam dünyası 72 milleti bir arada barış ve huzur içinde bir arada bir ahenk içinde yaşatan altın formülü bulmuş, uyguluyordu." (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 18 Mart 2017)

Batı için demokrasi, insan hakları, insan hayatı sadece lafta önemlidir. Batı parayı, menfaati, petrolü önceler: Prof. Dr. Hasan Köni, Tunus, Mısır, Cezayir ve Libya gibi ülkelerdeki isyan dalgalarını analiz ederken, çok çarpıcı bir örnekten yola çıktı. Köni "Biz, Bolivya gerçeğini inceliyorduk. Bolivya'da Amerikan Kalkınma Ajansı, sivil toplum örgütlerine milyarlarca dolarlık bir yardımda bulunmuş. Bu yardım neticesinde hükümete müthiş bir baskı grubu kurulmuş. Bu gerçekten yola çıktıktan sonra gördük ki, aynı sistem dünyada 26 ülkede birden uygulanmış. Mesela, Mısır'da 2007 yılından beri Amerikan Kalkınma Ajansı tarafından sivil toplum örgütlerine aktarılan para miktarı yaklaşık 180 milyar dolar" diye konuştu. Sivil toplum hareketlerinin planlı ve programlı şekilde organize edildiğini, bunun bir satranç oyunu olduğunu kaydeden Köni, "Batının ne yapacağını tahmin etmemiz çok zor. 5-6 oyun sonrasını planlıyorlar ve oynuyorlar. Biz ise sadece sosyal olayları seyretmekle yetiniyoruz. Bana göre batı Kaddafi'ye Bingazi'de soykırım yapma imkanı tanıyacak daha sonra canına okuyacak" değerlendirmesini yaptı. Bu panelin ardından iki gün bile geçmeden göstermelik BM kararları alınarak 5'li koalisyon Amerika, İngiltere, Fransa tarafından Libya'ya askeri harekat başlatıldı. (Nedim Odabaş, Milli Gazete, 22.03.2011) “Avrupalı nankördür.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 152)

Fransa

Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Avrupa kamuoyu: 'Tuhaf şey! Biz kendilerine adalet ve iyi bir yönetim sunduk; buna rağmen yine de isyan ediyorlar.' şeklinde şaşkınlık gösteriyorlar." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 269, 274)

FRANSA'YI BİR AHLAKSIZ VE KARAKTERSİZ YÖNETİYOR

7-8 Temmuz'da düzenlenen ve protestocuların savaş alanına çevirdiği Almanya'nın Hamburg şehrindeki G20 zirvesinde Afrika'nın sorunlarıyla ilgili konuşan Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron, kurduğu tek bir cümleyle ne kadar ahlaksız ve karaktersiz bir kişilik olduğunu ortaya koydu. "Afrika'nın esas sorunu uygar olmaması, çok çocuk yapıyorlar, para harcamak boş" diyen Stanist Rothschild'in kulu Macron, yeni yönetmeye başladığı Fransa'nın, 5 asırdır Afrika'yı sömürmesini, büyük katliamları ve sayısız kadına tecavüzü ile köleleştirmesini gizleyerek, bir türlü kendilerine benzetemedikleri Afrikalılardan nasıl nefret ettiğini gözler önün serdi. Macron'un sözleri batının hâlâ insan olmaya yanaşmadığı şeklinde değerlendirildi.

18.7.2017

Fransa'dan skandal manifesto: Kuran'dan bazı ayetler çıkarılsın!

Fransa yine 'özgürlük' bahanesiyle İslam'a saldırdı. Aralarında Fransa eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'nin de bulunduğu 300 Fransız yazar ve siyasetçi, şiddet ve Yahudi düşmanlığı yaydığı iddiasıyla Kur'an-ı Kerim'den 'bazı ayetlerin çıkartılmasını' talep etti. Bu isteğe İslam dünyasından tepkiler gelmeye devam ediyor.

06 Mayıs 2018, 13:04

Ahlâksız Sarkozy

Seçim dönemi öncesi, oy avcılığına soyunarak, Ermeniler lehine yasa çıkarmaya çalışan Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin, 2007 seçimleri öncesi Libya'nın devrik lideri Kaddafi'den 50 milyon avro yardım aldığı konuşuluyor...

- Fransa; Sarkozy'nin, Kaddafi'den yardım aldığı skandalı ile sarsılıyor. 2007 seçimleri öncesi Kaddafi'den 50 milyon avro yardım alan ve seçimler sonrası Kaddafi'yi Eylsee Sarayı'nda ağırlayan Sarkozy'nin, Libya'ya ilk saldırı emri veren lider olması ve Kaddafi'nin sonunu hazırlaması "ahlâksızlık" olarak yorumlanıyor. 14 MART 2012

İŞTE BATI AHLAKI

Daha düne kadar petrol çıkarları için Kaddafi'nin elini öpen Batılı liderler, çıkarları tehlikeye girince, Kaddafi kontrolündeki askeri hedefleri bombalamaya başladılar. Batı, bir kez daha emperyalist yüzünü gösterdi

BERLUSCONİ ELİNİ ÖPMÜŞTÜ

Libya ile 120 milyar dolarlık anlaşma imzalayan İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi, geçtiğimiz yıl G-8 zirvesinde Libya lideri Kaddafi'nin elini öpmüştü. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy ise, Kaddafi'yi askeri törenle karşılamış, Kaddafi çadırını Paris'e kurmuştu.

BOMBARDIMANI SARKOZY AÇIKLADI

- Fransa'da yapılan zirve sonrasında, Fransız savaş uçakları Libya'yı bombaladı. ABD'nin de füze saldırısıyla destek verdiği operasyon sonrasında, Libya televizyonu sivil hedeflerin vurulduğunu açıkladı. Askeri operasyona Batılı ülkeler tam destek sağlarken, Rusya karşı çıktı. Venezuela Devlet Başkanı Chavez ise Batılıları petrolün peşinde olmakla suçladı.

LİBYA: SALDIRI, İNSANLIK DIŞI

- Saldırıyı insanlık dışı olarak tanımlayan Libya, BM'nin aldığı karara uyduklarını, bunun için bölge ülkelerinden gözlemci istediklerini, ancak koalisyon güçlerinin gözlemci yerine füzeler gönderdiklerini, bunun kabul edilemez olduğunu açıkladı. • HABERİ 7. 20 MART 2011

Fransa neden bu kadar hızlı davrandı?

İtalya ve İngiltere neden hemen "Tamam" dedi? Bu acele nedir? Cevap uzun. Alt alta yazıyorum: AB genelinde bir ekonomik çöküntüyü aylardır izliyoruz. Feci şekilde değer kaybeden Euro. Peş peşe notu düşen Yunanistan, İspanya, Portekiz. Sıkıntıdaki bir İtalya. Üzerinde güneş batmayan ama bir ara bankaları batma noktasına gelen krallık İngiltere. Durgunluk içindeki Fransa. Ve bütün bunlara çare olmaya çalışan Almanya...Elbette atalarının yaptığını yapıyorlar. Yani iştahlarını yeni yatırım ve tüketim alanlarına çeviriyorlar. Her zamanki gibi sömürgecilerin acılı kıtasına. Afrika'ya. Petrol coğrafyasına. Son bir kez daha denediler. Diktatörleri ülkelerine onur konuğu olarak çağırdılar. Ağırladılar. Milyarlarca dolarlık alım ve yatırım beklediler. Olmadı. Biraz silah satabildiler o kadar. Oysa Rusya ve Türkiye gibi ülkeler milyarlarca dolarlık işler aldılar. Mesela Rusya bir kalemde 1.8 milyar dolarlık silah satışı yaptı. Türkiye'nin Libya'daki taahhüt işlerinin toplamı 20 milyar dolara yaklaştı. Tarih boyunca bilinen kuraldır. Sömürgeci ülkeler savunma amaçlı silah geliştirmezler. Şimdiki gelişmiş ülkeler de öyle. Mesela Fransa neden üst üste savaş uçağı geliştirir? İngiltere'nin ya da Almanya'nın kendisine saldıracağından korktuğu için mi? Hayır... O silahlar dilediği bir dönemde, bilinen coğrafyaları yeniden şekillendirmek için kullanılır. Yani "Arkadaş ben bu oyundan yeterince kazanamıyorum. Kâğıtları yeniden dağıtacağım" diyebilmek için. Yeni düzende gidip oraya bayrak dikmeye ya da işgale gerek yoktur. Önce demokrasi götürülür. Sonra ülkenin yönetimi değiştirilir. Kendine bağlı yeni bir yönetim oluşturulur. Doğal olarak da yeni yönetim bütün ihaleleri ve kullanım haklarını sana

verir. Çünkü o başbakanı oraya mesela Fransa yerleştirmiştir. Şöyle de sorabiliriz: Eğer bugün Libya'daki Fransız şirketlerinin taahhütleri, makine parkları, yatırımları, inşaat malzemesi ihracatları 20 milyar dolara ulaşsaydı, Sarkozy bu kadar keskin ve hızlı davranır mıydı? Ben bunları daha önce de gördüm. Mesela Irak'ta... Orada Türk müteahhitleri patrondu. Savaştan sonra ihaleler yeniden yapıldı. Irak'a "demokrasiyi götüren" silahlı ülkelerin firmaları ihaleleri aldı. Türkler bu defa taşeron oldu. Kore'de, Kuveyt'te, Afganistan'da ve şimdi Libya'da benzer bir tehlike. Geliyorlar, yönetimleri değiştirdikten sonra büyük işleri o ülkelerin şirketleri alıyor. İşte "Ben bu oyunu beğenmedim, kâğıtları yeniden dağıtacağım" demek budur. Belli ki, Libya, Tunus, Fas, Mısır üzerinden hatta Yemen'e ve Afrika içlerine doğru bir yeniden şekillendirme dönemi başlıyor. Niyet bu. Peki bu noktada Türkiye ne yapacaktır? Türkiye ve Rusya, bir yandan BM'nin bombardıman kararını desteklemekte, diğer yandan "Yeraltı kaynaklarına dokunmayın" uyarısıyla, geçmişteki sömürgeci zihniyete dikkat çekmektedir. Ama bunu yaparken de, İngiltere ve Fransa gibi ülkelere, dolaylı yoldan, "yağmacı" uyarısı yapmaktadır. (Çünkü Irak'ta olan budur.) Peki Türkiye'nin ve Rusya'nın bu "barış güvercini" hali ne kadar etkili olabilir? Yani "barış güvercini", "savaşan şahinler"in pençesindeki hayatları ve kendi hakkını kurtarabilecek midir? İlk sömürgeciler Afrika'ya gelirken, "Uygarlığı getiriyoruz" demişlerdi. Şimdi yıllarca besledikleri kukla diktatörlere karşı "Demokrasiyi getiriyoruz" diyorlar. Keşke "ithal demokrasiler" yerine, birer kültür olarak yerleşmiş olsaydı özgürlük ve demokrasi bu topraklara. Vahşi bir yağmanın küllenmiş kokusu geliyor burnumuza. (Fatih Çekirge, Hürriyet, 22 Mart 2011)

Hırsız Fransa, eski sömürgesi olan 14 Afrika ülkesinden koloni vergisi adıyla hala yılda yaklaşık 500 milyar dolar para haraç topladığını biliyor muydunuz? (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 92)

AHLAKSIZ PAZARLIK

■ Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin, uluslararası koalisyon olmadan acil müdahalesinin sırrı anlaşıldı. Sarkozy'nin operasyon öncesi Libya petrolünün yüzde 35'nin Fransa'ya verilmesi için muhaliflerle anlaştığı ortaya çıktı. 11'de

Nicolas Sarkozy

GEZİ'DE BARIŞÇIL PARİS'TE VANDAL

Gezi olayları sırasında 'demokrasi' çığlıkları atan, eylemcileri kahraman gibi gösteren Fransız basını, aynı olaylar kendi ülkelerinde yaşanınca 180 derece döndü.

france•3

HAYDUTLAR GÖZALTINDA

GEZİ: Gezi eylemlerine katılanları 'baskıcı rejime direnen kahramanlar' gibi gösterdi.
FRANSA: Sarı Yelekliler için "Marsilya'daki haydutlar gözaltına alındı" ifadesini kullandı.

EYLEMLER AMACINI AŞTI

GEZİ: Gazete "Türkiye, bir bahar havası... Burası İstanbul'un Tahrir Meydanı" dedi.
FRANSA: "Sarı Yelekliler maksadını aştı. Eylemleri amacından saptırdılar" diye yazdı.

LE FIGARO

SARI YELEKLİLER YAKIP YIKIYOR

GEZİ: "Türkler Erdoğan'ın otoriter uygulamalarına karşı eylem yapıyor" başlığını attı.
FRANSA: "Eylemler kontrolden çıkıp şiddete dönüştü. Sarı Yelekliler yakıp yıktı" dedi.

Le Monde

VANDALLAR TUTUKLANDI

GEZİ: "Barışçıl eylem yapanlara polis şiddet uyguluyor" dedi, "Fotoğraf yollayın" çağrısı yaptı.
FRANSA: Sarı Yelekliler için 'vandallar' dedi: Şiddet uygulayan eylemciler tutuklandı! » 14'TE

Le Monde
Gezi Parkı, un lieu symbolique de la liberté

Paris'i yakıp yıkanlara 'çakan' Le Monde, 6 Haziran 2013'te Gezi Parkı eylemleri için yaptığı haberde "Özgürlüğün sembolik alanı" demişti.

Gezi'ye güzelleme dizen France 3, Paris'tekiler için 'haydut' ifadesini kullandı.

(Akşam, 11 Aralık 2018)

Orta Afrika Cumhuriyetinde şiddet son noktaya ulaştı. Vahşet içindeki kalabalık ve askerler bir Müslümanı katlettikten sonra cenazesini parçalayıp yaktı. Seleka kabilesinden olduğu gerekçesiyle askerler tarafından linç edilerek öldürülen adamı gözü dönmüş kalabalık önce soydu ardından, parçalara ayırdı ve sonra da yaktı.

Her şey petro-demokrasi için!

"Fransa nükleer reaktörleri için kullandığı uranyumun yüzde 30'unu Nijer'den çıkarıyor. Hal böyleyken Nijer nüfusunun yüzde 90'ı elektriksiz yaşıyor. Çözüm Afrikalıların Avrupa'ya göç etmesi değil. Afrika'nın Avrupalılardan kurtulmasıdır." (İtalya Temsilciler Meclisi Üyesi Giorgia Meloni, 2018 Atreju18 toplantısı); "Amerika demokrasiyi kendi amaçları için kullanmalıydı" (Mustafa Yıldırım, Sivil örümceğin ağında, s. 14)

Afrika'lı bir erkek Fransa'da metro'da sonunda patlar ve gerçekleri haykırır:

ABD'nin New York kentinde düzenlenen 78. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda konuşan Togo Dışişleri, Afrika Entegrasyonu ve Yurtdışı Togolular Bakanı Robert Dussey: "Üstenci tavrınızdan yorulduk, kamuoyumuzu, halkımızı, idarecilerimizi aşağılamanızdan yorulduk, küçümseyici tavrınızdan yorulduk, kibrinizden bıktık. Bıktık, bıktık, bıktık" açıklamasın bulundu. Ama konuşmasını da Fransızca yaptı... (Yeni Şafak, 23/09/2023)

Burkina Faso'lu bakan Bassolma Bazié, BM kürsüsünden dünyaya seslendi: "Afrika'nın talihsizliği Fransa ile tanışmış olmasıdır, Batı'nın Afrika'yı soymuş olmasıdır." (Yeni Şafak 26/09/2023)

Eski Fransız başbakanı Jacques Chirac, Mart 2008

Fransa 'da yönetim Charlie Hebdo dergisinin Hz. Muhammed karikatürünü yayımlamasını ifade özgürlüğü kapsamında savunurken Müslümanların buna karşı gösteri yapma talebini reddetmesi ifade özgürlüğünün yorumlanması ve uygulanmasında çifte standarda düşüldüğü tartışmasını beraberinde getirdi. Can alıcı soru şu: Yahudilerle ilgili en ufak eleştiriyi anti-semitizm sayıp cezalandıran, eşcinsellere hakareti nefret suçu sayan Fransız adaleti, Müslümanların kendilerini rencide edilmiş hissettiği hallerde neden ifade özgürlüğü zırhını kuşanıyor? Eylül, 2012

8 milyonluk Cezayir nüfusu 132 yılda 6 milyona düştü

● İstanbul'da düzenlenen konferansa katılan Cezayir Parlamentosu Başkan Yardımcısı Bounal Kamel, Fransa'nın Cezayir'i işgal ettiği 1830'da ülkelerinin nüfusunun 8 milyon olduğunu, 1962'de terketiklerinde ise nüfusun 6 milyon olduğunu ifade ederek, "Cezayir halkı, sanki hiç doğum yapmamıştı" dedi. • HABERİ 10'DA

© AFP 2017/ ludovic MARIN

Burkina Faso'da Macron'un maskesi düştü

16:36 29.11.2017 (Güncellendi 23:06 29.11.2017)

Fransa'nın Libya'ya müdahalesiyle artan göçmen trajedilerinin hatırlatılması üzerine "İnsan kaçakçılığı yapanlar Afrikalılar" diye bağıran Macron, Afrika'da çok sayıda Fransız askeri bulunması eleştirilince de "Fransız askerlerini alkışlamalısınız" dedi. Kızıp salondan çıkan Burkina Faso lideriyle "Klimayı tamir edecek" diye alay etti.

Romantizm dili fransızca, aşk şehri paris, eyfel ve gerçekler

İşgal, sömürge ve darbelerle Afrika kıtasının iliğini kurutan Fransa'nın yarım asırlık zaman diliminde operasyon düzenlediği ve işgal ettiği Afrika ülkesi sayısı 23. Resmî olarak 1958-2014 yılları arası Fransa'ya "koloni vergisi" ödeyen Afrika ülkeleri şunlar: Benin, Burkina Faso, Guinea-Bissau, Fildişi, Mali, Nijer, Senegal, Togo, Kamerun, Orta Afrika Cum., Çad, Kongo, Ekvatoral Gine, Gabon. ,Günümüzde tam 15 Afrika devletinin resmi lisanı Fransızca. Fransa işgali sürecinde Cezayir'de katledilen insanların sayısı 2 milyona ulaştı.

Cezayir, günümüzde Libya ve diğer (Liste, İslam ülkeleri neden geri adlı yazıda) ülkeler işgal altında değil, di mi? Ne de olsa işgal eden Fransa, sorun yok!

Siz hem NATO üyesi olup hem PKK'ya silah veriyorsunuz ya! Biz, kendimizi savunmak isteyince mi suçlu oluyoruz?!!

Fransızlar Cezayir'i işgal edince, başka ülkelerle ticaretine izin vermez. Cezayir'in Fransa ile olan ticareti: 330.294.702 Frank; Cezayir'in İngiltere ile olan ticareti: 22.632.110 Frank; Cezaevinin Amerika ile olan ticareti: 2.943.482 Frank. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 258) Zaten coğrafi keşiflerin sebepleri; Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 69) The Times: "Dünya medeniyeti öyle yarı vahşi doğu yöneticilerine değil, medeni bir Fransız senyörünün sözüne inanır." Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağları'nın kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 273) Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. Fransız üstünlüğü Medeni Fransa'nın iddia ettiği gibi iyi bir yönetime değil, yalnızca zalim bir kuvvete dayanmaktadır. İngiltere'nin ise kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir durumdur. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 274, 276, 277) William Ewart Gladstone, Rusya'ya 'kuzeyden doğan hürriyet bahşedicisi' tabirini bile layık görmüştür. Batının bu taraflı yan tutmasından dolayı, oldukça cesaret alan Rusya'nın, Asya içlerine doğru medeniyet götürmek bahanesi ile birçok kavmin istiklalini kendi iradeleri altına almışlar. Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 279-280)

"Binlerce senedir aynı topraklarda, aynı tarihi, aynı havayı paylaşmış, aynı dili konuşmuş, barış ve huzur içinde beraber yaşamış olan Tutsi ve Hutu'lar Belçika'nın yönlendirmesi, Alman ve Fransız silahları ile 1995'te iç savaşa tutuşurlar ve sonuçta yarım milyon insan katledilir." (Eduardo Galeano, Tepetaklak, s. 62)

Almanya

Reuters: ABD Etiyopya'da Türk SİHA'larından rahatsız

Reuters haber ajansı, Türk SİHA'larının Etiyopya'da isyancılara karşı kullanıldığına dair işaretlerin arttığını belirterek ABD'nin bu konuda rahatsızlığını Ankara'ya ilettiğini bildirdi.

22.12.2021

ABD Dışişleri Bakanlığından edinilen bilgiye göre ABD'nin Afrika Boynuzu Özel Temsilcisi Jeffrey Feltman, geçen hafta Türkiye'ye gerçekleştirdiği ziyarette "Etiyopya'daki SİHA kullanımı ve sivillerin zarar görme riski" konusundaki raporları gündeme getirdi. Feltman'ın Ankara'da "şimdi tüm yabancı aktörlerin müzakereler ve savaşın sona ermesi için baskı yapması zamanı" mesajı verdiği kaydedildi.

Reuters haber ajansı, Türkiye'nin Etiyopya'ya sattığı iddia edilen silahlı insansız hava araçlarının (SİHA) Washington'da rahatsızlık yarattığını yazdı.

Ajansın "konuya yakın" iki kaynağa dayandırdığı haberde, Etiyopya merkezi hükümetinin SİHA'ları isyancılara karşı kullandığına dair işaretlerin arttığı, ABD'li yetkililerin Etiyopya'ya SİHA satışı konusunu Türkiye ile görüştüğü kaydedildi.

Batı'nın ahlakı yoktur, menfaati vardır!

Alman Bild gazetesi, Bayraktar'ın Azerbaycan'ın Karabağ'ını kurtarmasında büyük rol oynayan dronlar için: "Erdoğan'ın katil drone'u" tanımını yapmıştı. Aynı siha'ların Ukrayna'da kullanılması üzerine; "Umudun silahı Bayraktar" tanımını yapar.

Alman basını, aynı konu: Nükleer enerji Almanya için söz konusu olunca 'kapatılması kriz', türkiye söz konusu olunca 'açılması zararlı!'

ABD basını, sömürülecek ülkenin liderini parlatırken! Sonuçta istatistikler yine işgal edilen ülke üzerinden değil emperyalist ülkenin uğradığı zarar üzerinden haber yapılmaktadır! Gerçekte olanların bir kısmı ise aşağıda verilmiştir.

.

ABD'den Afrin açıklaması: Son 48 saatte yaşananlar endişe verici

19/03/2018 21:30

ABD yönetiminden yapılan açıklamada, Afrin'de son 48 saatte yaşananların endişe verici olduğu, sivillerin saldırı tehdidi karşısında bölgeyi terk ettiği bildirildi.

BAK ŞU ENDİŞE EDENE !!!!

Afganistan Eski Devlet Başkanı Karzai'den ABD'nin sivil katliamına kınama

Eski Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai ABD'nin ülkenin doğusunda gerçekleştirdiği sivil katliamı ile ilgili bir açıklama yayınladı.

14 Ekim 2017 Cumartesi 11:12

Eski Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai ABD'nin ülkenin doğusunda gerçekleştirdiği sivil katliamı ile ilgili bir açıklama yayınladı.

Hamid Karzai Afganistanın doğusundaki Kunar vilayetinde ABD'nin insansız hava araçları ile düzenlediği saldırıda meydana gelen sivil kayıpları ile ilgili bir açıklama yayınladı.

Afganistan yerel medyasında yer alan habere göre Karzai, düzenlenen hava saldırısında meydana gelen sivil kaybını sert bir dille kınadı. Karzai hükümeti bu konuda gerekli hassasiyeti göstermemekle suçladı.

Eski Devlet Başkanı Hamid Karzai'nin ofisinden yapıldığı belirtilen açıklamada, Karzai ABD'nin Kunar'da düzenlediği ve çok sayıda sivilin yaşamını yitirmesine sebep olan hava saldırısını kınadı.

"İnsanlığa karşı işlenmiş bir suç"

BM: Afganistan'da 18 sivil ABD bombardımanında öldü

Birleşmiş Milletler, Afganistan'ın güneyindeki Helmand vilayetinde ABD'nin Taliban'a yönelik hava saldırısında çoğu kadın ve çocuk 18 sivilin öldüğünü açıkladı. Açıklamada, son dönemde ABD'nin koalisyon güçlerinden bağımsız hava saldırıları yapmaya başladığı belirtildi. 13 Şub 2017 Güncelleme 11:41 +03

ABD'den Afganistan'da yeni bir sivil katliamı daha: 35 ölü

29 Ağustos 2017 Salı 16:14

Afganistan'ın batısındaki Herat ve kuzeyindeki Kunduz ilinde ABD ve yerel güçlerin düzenlediği hava saldırılarında çok sayıda sivil yaşamını yitirdi

ABD'den acı itiraf: Afganistan'da yanlışlıkla sivilleri vurduk

Amerika Birleşik Devletleri Savunma Bakanlığı Pentagon, Afganistan'da militanların saldırılarını püskürtmek için düzenlenen hava saldırısında yanlışlıkla sivilleri vurduklarını itiraf etti

28 Eylül 2017, Perşembe 00:22 A | A | A
Son Güncelleme: 28 Eylül 2017, Perşembe 00:30

Amerika sadece Irak'ta 1 milyon sivili katletti!

Zeytin Dalı Harekatı'na gölge düşürmek için "siviller konusunda endişeliyiz" açıklamasında bulunan ABD'nin terörle mücadele kapsamında Ortadoğu'da gerçekleştirdiği "sivil" katliamları bir kez daha gündeme getirdi.
27 Ocak 2018 Cumartesi 02:18

ABD'nin Irak'ta yeni sivil katliamı

İngiliz yayın kurumu BBC, Irak'ta Amerikan askerlerinin yaptığı yeni bir katliamın görüntülerini yayınladı.

ABD Afganistan'da hafız çocukları katletti

ABD destekli Afgan ordusunun Afganistan'da dün düzenlediği saldırının detayları ortaya çıktı. Saldırıda bir medrese hafız çocuklarının mezuniyet töreni sırasında hedef alındı. Katliamda ölen 100'den fazla kişinin tamamı sivillerden oluşuyor. 04.04.2018

Namazda katlettiler

Uydudan yerdeki karıncayı bile gördüğünü açıklayan ABD, Halep'te camiyi yerle bir ederek 58 kişiyi katletti.

TRUMP BUSH'UN İZİNDE

■ **"MÜSLÜMANLARI** ülkeden sınırdışı edeceğim" diyerek başkan seçilen Trump, eli kanlı Bush'un izinde yürüyor.

■ **ABD**, katliamlarına bir yenisini daha ekleyerek, Halep'in Cina köyünde bir camiyi bombaladı ve 60'a yakın kişiyi katletti. ABD'nin bombalama sebebi olarak açıkladığı "El Kaide'ye operasyon" iddiası asılsız çıkarken, katliam büyük tepki çekti. • HABERİ 8. SAYFADA

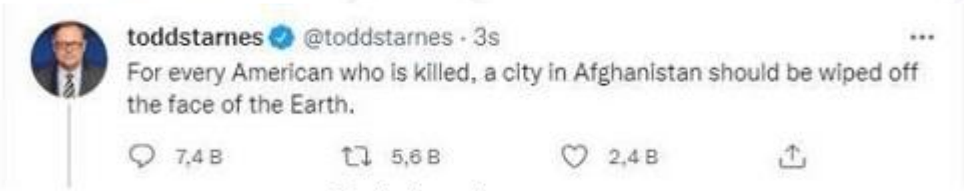

Fox haber çalışanı:
"Öldürülen her Amerikalı için Afganistan'daki bir şehir yeryüzünden silinmelidir."

ABD'nin haksız yere vatandaşını öldürdüğü her devlet aynı şeyi düşünse, ABD kaç kere yeryüzünden silindirdi acaba...?!!!

(Twitter, 27.8.2021)

"39 sivili, öldürmeye alışmak için suçsuz yere katleden Avustralyalı askerlerin bir fotosu daha ortaya çıkar!" (Sözcü, 19.11.2020)

Mahkemede bunları anlatan,
Bir İsrail askeri :
"Mülteci kampalarındaki suçsuz Filistinlilere saldırdık, Onları sizin için bu ellerimle öldürdüm. 40'dan fazla insan öldürdüm. Öldürdüğüm Filistinliler gece rüyalarıma geliyor, Suçumuz neydi? Bizi niçin öldürdün diyorlar?"

ABD'nin :
Irak'a götürdüğü DEMOKRASİ...
ABD'li Eski Asker : "Eğer Irak'ta bir Müslümanı bıçaklıyarak öldürürseniz, Komutanınız 4 gün izin verir."

ABD

"Artık biliyoruz, Batı uygarlığı (Avrupalı ve Amerikalı insanın hayat tarzı) yapısal olarak çifte standartlıdır. Bu demektir ki, kendi nefsi için istediğini komşusu için istemez, zararı kendisine dokunmayan bir hatanın düzeltilmesi cihetine de yönelmez. Batı hayat tarzı sadece adaletsiz

değil, aynı zamanda ikiyüzlüdür. Hz. İsa'ya atfen bir yanağına tokat atılınca öteki yanağının çevrilmesi öğüdünde bulunan Hristiyan, tokadı yediğinde gücü yettiği sürece asla öteki yanağını çevirmez. Gücü yettiği sürece kısas uygulamakla kalmaz, işi intikam almaya kadar götürür. Günümüz Batı âleminde sözü edilen insan hakları kavramını onların şimdi sözünü ettiğimiz ikiyüzlü anlayışından soyutlayarak anlamaya kalkışmak safdillik olur. Batı dünyası gücü yettiği sürece işine nasıl geliyorsa öyle davranmakta beis görmedi, görmez de. Onlardan, İslam'ın diğerkâmlık, ihlâs, takva, hasbilik tavrını bekleyenlerin hayal kırıklığına uğrayacağını duraksamadan söyleyebiliriz. Bu mülahazalar, içinde yaşadığımız dünyada kurulması kaçınılmaz olan ilişkiler sadedinde, kişinin kiminle dans ettiğinin bilincinde olunması gerektiği yolunda bir uyarı olarak telakki edilmelidir." (Rasim Özdenören, Yenişafak, 12 Nisan 2012); "ABD ve Batı güya teröre karşı, ama terör örgütleri ile kol kola. ABD ve Batı güya demokrasi istiyor ve insan haklarını savunuyor, ama öte yandan darbeciler ve diktatörlerle kol koladırlar. ABD ve Batı uyuşturucuya karşı ama, uyuşturucu örgütleri ile de kol kola.ABD ve Batı barışçı, ama en büyük silah üreticisi ve çatışma bölgelerinde savaşan taraflara silah satmak için silah mafyası ile kol kola. ABD ve Batı emek ve hür teşebbüsten yana, ama en büyük kara para onların bankasında, en büyük yolsuzluklar onların off-shore'larında. En büyük kayıt dışı ekonomi ve kara para aklayıcıları kendileri.. Borsa manipülatörleri, spekülatörler kendi dostları. ABD ve Batı çevrecidir değil mi, çevreyi en çok kirletenler, tahrip edenler de kendileri. Sağı solu yok bunların, aynı ülkelerin çocuklarının kanları ve gözyaşları üzerinde kendilerine iktidar ve servet üretmek isterler. Dostları ve ilkeleri yok, çıkarları var." (Abdurrahman Dilipak, Akit, 02 Haziran 2016)

Demokrasiyi kendi menfaati için (Mustafa Yıldırım, Sivil örümceğin ağında, s. 14) kullanan ve bunun birçok örneği (Yıldırım, s. 17-354) olan ABD, halkın tercihleri değil (Yıldırım, s. 49) örtülü veya örtüsüz operasyonlarla (Yıldırım, s. 99) toplumu sömürmeye devam etmektedir.

Sivil: Müslüman olmayan halka verilen isim

Irak'a silah satıp İran'la savaştıran ABD daha sonra, İsrail üzerinden yasa dışı yollardan İran'a da silah satar. Baba Bush başkan yardımcısıdır! Elde ettiği yasal olmayan bu parayı da Nikaragua'daki solcu iktidarı devirmek için kullanır. Sonra en başa dönüp, yasal yollarla silah sattığı Irak'taki silahları bahane edip 'Irak'a demokrasi getirmek için' oğul Bush Irak'a askerî müdahale de bulunur!

ABD askerleri Kamışlı/Rimelan'daki petrol sahasında nöbette... 2.11.2019

Suriye'ye demokrasi getiren ABD, demokrasiyi kollarken!

Vakit

ABD vahşeti

İşgalci ABD, dün Irak'ta 42 çocuğu acımasızca katletti. Felluce'de bir aileyi taşıyan araç kurşunlandı, 5 çocuk can verdi. Bağdat'ta ise konvoy bombalandı, 37 çocuk öl-

ÇOCUKLARA HİÇ ACIMADILAR

AMERİKAN TEZGÂHI

Hyena geçidi adlı filmden bir sahne

Kaçırılan Afgan iki küçük kızı kurtarmak için dua eden asker

(Hyena Road, 2015)

Filmlerde (Devamı, "haberlerin ağında İslam" adlı yazımızda) sunulan ve gerçekler!

İşte Batı'nın gerçek yüzü

ABD Başkanı Venezuela'da kendi kendine yemin eden bir adamı "devlet başkanı" ilan etti, resmen darbe yapmaya kalktı, darbe sürecini de hala tam gaz devam ettiriyor. ABD Venezuela'da darbe yapıyor, Haiti'de ise hükümet karşıtı gösterileri bastırmak için bu ülkeye paralı asker gönderiyor. Ve Avrupa'nın tamamı Venezuela'daki darbe girişimine destek çıkıyor. 2017'de Irak'ın bölünmesini öngören korsan referandum yapılınca Batı dünyası Barzani'ye destek çıktı. 1 hafta sonra İspanya'da Katalanlar referanduma gitmeye kalktı. Sen misin referandum diyen, polis seçim bürolarını bastı, sandıklara el koydu. Yüzlerce Katalan tutuklandı, yüzlercesi yaralandı. 12 Katalan lider hala hapiste. 2013'te Gezi olaylarında olmayan şiddeti varmış gibi gösterip, köpürten Batı medyası, Fransa'da 15 haftadır devam eden, 15 kişinin öldüğü, binlerce kişinin yaralandığı, 1000'den fazla insanın tutuklandığı, onlarca kişinin hedef gözetilerek yüze atılan plastik mermi ve gaz bombaları nedeniyle kör olduğu, polis şiddetinden tek satır, tek kare bahsetmiyor. Fransa Cumhurbaşkanı Macron Ermeni iddiaları için anma günü ilan etme kararı aldı. Peki ya 1994 Ruanda soykırımı ile Cezayir soykırımı ne olacak diyenlere, tek kelimelik cevap vermedi. Suriye'de iç savaş ve 2011'de başladı. Avrupa kılını kıpırdatmadı. Ne zamanki savaştan kaçan Suriyeliler, 2015 yazında Avrupa kapılarına dayandı, bütün Avrupa ülkeleri teyakkuza geçti, sınırlar kapatıldı, panik-stres başladı, o güne kadar 3 milyon Suriyeliye tek başına bakan Türkiye'ye tek teşekkür

etmeyen AB, Suriyeliler konusunda başı derde girince Türkiye'ye adeta yalvardı, "bizi Suriyelilerden kurtar" diye Türkiye ile 3 milyar Euro'luk yardım anlaşması yaptı, Türkiye taahhütlerinin tamamını yerine getirdi ama AB, para dahil anlaşmadaki 3 maddeyi de ihlal etti. Bu örnekler son 3-5 yıla ait. İşte ABD ve Avrupa, batının gerçek yüzü tam anlamıyla böyle. (Taha Dağlı, Haber 7, 27.02.2019)

ABD: Türkiye Harekatı Sınırlı Tutmalı ve Sivil Kayıplardan Kaçınmalı

ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada Suriye'nin kuzeyindeki mevcut durumdan, özellikle de sivillerin giderek kızışan savaşla karşı karşıya kalmasından endişe duydukları belirtildi.

21 Ocak 2018, Pazar 20:34

Japonya'ya atom bombası atan, Afganistan'dan Libya'ya sivil katliamlar yapan ABD ...!

Son dakika: AB'den skandal Afrin açıklaması

Giriş Tarihi: 22.1.2018 18:35

AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikası Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, Zeytin Dalı Harekatı'ndan son derece endişe duyduğunu bildirdi.

Mogherini iki nedenden dolayı operasyondan endişe duyduğunu belirterek, şunları kaydetti: "Birincisi insani nedenler. İnsani yardımların ulaştığından ve sivil halkın operasyondan etkilenmediğinden emin olmalıyız. Alandaki herhangi bir askeri operasyonun DEAŞ karşıtı olduğundan da emin olmalıyız. Beni endişeye sevk eden diğer husus ise askeri operasyonlar Cenevre'deki görüşmelerin sürmesini olumsuz etkileyebilir."

"ABD'de ne zaman barış ve demokrasi çığlıkları atıldıysa işte o zaman asıl savaş, gözyaşı, yıkım gelmiştir." (Erkan Trükten, Ne var ne yok, Beyaz TV, 22 Ocak 2021)

Trump: Benim için Suriye'de askerlerimizi bıraktı diyorlar. Ne yaptım biliyor musunuz? Petrolü aldım. Askerlerimizi petrol almak için bıraktım. Orada sadece petrolü alan askerlerimiz var, onlar petrolü koruyorlar. Ben petrolü ele geçiririm sptnkne.ws/AYan

ABD; demokratikleştirmede (!) evrilme:

2003:Bush, ‘Irak'a demokrasi.’ getireceğiz. 11.012016: Amerika'nın Afganistan Elçisi James Dobbins: “Biz, diktatör ülkeleri demokratikleştirmek için saldırmıyoruz. Aksine birlikte barışçıl bir hayat yaşamak için şiddet uygulayan ülkeleri işgal ediyoruz.” 2020: Trump: "Suriye de petrol bölgelerindeyiz."

CONİLER ZARAR GÖRMÜŞ

IRAK, ABD'YE TAZMİNAT ÖDEYECEK

ABD işgaliyle paramparça olan ülkenin parlamentosu, "1. Körfez Savaşı'ndan zarar gören Amerikalılar için" 400 milyon dolar tazminat ödeme kararı aldı. 2011-05-02

Irak'ı yakan adam SAPIK ÇIKTI

ABD işgali öncesi Irak'ta BM'nin baş silah denetçisi olan Scott Ritter, sapıklık yaparken yakalandı. İnternette 15 yaşındaki bir kız zannettiği polise cinsel ilişki teklifinde bulundu ve web kamera karşısında mastürbasyon yaptı. Ritter 10 yıl hapse çarptırılabilecek. 18 Ocak 2010

BUSH YİNE 'HAÇLI SEFERİ' DEDİ...

ABD Başkanı George Bush'un, terörizme karşı başlattığı kampanya, yine 'haçlı seferi'ne benzetildi.

19 Nisan 2004

Bush ve Başkan Yardımcısı Dick Cheney'nin seçim kampanyası başkanı Marc Racicot'un Florida'da yeni kampanya çalışanlarına gönderdiği bir mektupta, Bush, 'Terörizme karşı küresel bir haçlı seferine liderlik ediyor' diye övüldü.

Racicot, gazetecilere yaptığı açıklamada, 3 Mart tarihli yardım toplamayı amaçlayan mektupta bu netelemenin kullanıldığını kabul etti, ancak mektubun amacının Bush'un Afganistan ve Irak'taki başarıları vurgulamak olduğunu söyledi. Racicot, 'O mektup, Başkan'ın, uluslararası topluluğun diğer üyeleriyle birlikte, sadece bir an, bir gün, 10 yıl için değil, ama yüzlerce yıl için insanları kurtarmak ve özgürlük davasını korumak için tek kaygısı bu olacak şekilde gösterdiği çabalar üzerine odaklanmıştı. Oldukça samimi biçimde, mektubun tonunun bu olduğunu ve yansıtmayı amaçladığı şeyin de bu olduğunu düşünüyorum' diye konuştu.

BUSH 'PIŞMAN' OLMUŞTU

ABD Başkanı Bush, 11 Eylül 2001'deki saldırılardan sonra 17 Eylül'de yaptığı bir açıklamada, 'bu haçlı seferi, terörizme karşı bu savaş, zaman alacak' demişti.

Bush'un bu sözlerine karşı başta İslam ülkeleri olmak üzere dünya çapında gösterilen tepkiler üzerine, zamanın Beyaz Saray sözcüsü Ari Fleischer, 19 Eylül'de yaptığı açıklamada, Bush'un, terörizmle mücadeleyi anlatırken, dinler savaşına işaret eden ve 'cihat' anlamına da gelen 'haçlı seferi' nitelemesini kullandığına pişman olduğunu belirtmişti.

George Bush'un, 'haçlı seferi' nitelemesiyle, terörizmle mücadelenin çok geniş çaplı bir dava olduğunu anlatmaya çalıştığını söyleyen Fleischer, ABD Başkanı'nın, iletmeye çalıştığı mesajla kimseyi incitmek istemediğini ve sözcüğün İngilizce anlayış çerçevesinde, 'büyük dava' anlamında kullanıldığını vurgulayarak, insanlara yanlış bir mesaj ulaştıysa, Bush'un üzüntü duyacağını belirtmişti.

Bush yönetiminin Haçlı Seferi mantığıyla hareket ettiği belgeleriyle ispatlandı.

"Tanrı'dan bir görev aldım. Afganistan ve Irak'a o yüzden savaş açtım. Bu Yeni bir Haçlı Seferi'dir." diyen ABD eski başkanı Bush'a, dönemin Savunma Bakanı Rumsfeld'in sunduğu brifing notlarında "Hıristiyan askerler ileri!" başlığı ve muharref İncil'den ayetler yer alıyor. Bush 2005'de ABD'nin 11 Eylül sonrasında dünyada giriştiği mücadeleyi, "Haçlı Seferi (Crusade)" olarak tanımlamış, ancak Müslümanlardan tepki görünce sözlerini "Terörle savaş" diye düzeltmişti. GQ Dergisi'nde, ABD askerleri için hazırlanmış dini içerikli afişler de kullanıldı. 25-05-09

Bu saldırı HAÇLI SEFERİ!

Fransız Bakan'dan şaşırtan itiraf

Fransa: Evet bu bir 'Haçlı Seferi'

Kaddafi ve Rusya Başbakanı Vladimir Putin'den sonra Fransız İçişleri Bakanı da koalisyon güçlerinin Libya operasyonunu "Haçlı seferi" olarak adlandırdı. Fransız basının bildirdiğine göre, Fransa İçişleri Bakanı Claude Gueant, katıldığı bir televizyon programında, Sarkozy'nin Libya'da bir "Haçlı Seferi"ne önderlik ettiğini söyledi.

Programda, ilk hava taarruzunu Fransa'nın gerçekleştirdiği Şafak Yolculuğu Operasyonu'nda Sarkozy'nin doğru bir politika izlediğini savunan Gueant, "Tanrıya şükür ki Cumhurbaşkanımız, Haçlı Seferi'nin önderliğini yaparak önce BM'yi, ardından da Arap Birliği ve Afrika Birliği'ni harekete geçirdi" dedi. Öte yandan operasyonuna "Haçlı seferi" benzetmesi yapan Rusya Başbakanı Vladimir Putin'in bu açıklamasının, kendi şahsi görüşü olduğu söyledi. 23 Mart 2011

Avrupa'nın ortasında yüz binin üzerinde sivilin katledildiği Bosna-Hersek'e müdahaleyi uzun süre tartışan BM'nin Libya konusundaki hızlı kararı ve o dönemde uluslararası operasyonları engelleyen Fransa'nın saldırı konusundaki acele tavrı ise Boşnakları şaşırttı.

Türkiye, Kaddafi ile **"Yönetimi oğluna bırakma"** da dahil bir plan üzerinde anlaşmak üzereydi. Fransa'nın, bombardımanı başlatarak çözüm paketini de imha ettiği ortaya çıktı

24 Mart 2011

İsrail'in Filistinliler'i katletmesine seyirci kalan Batılı ülkelerin, petrol zengini Libya'ya 'özgürlük getirme' bahanesiyle saldırması, insanlığın hafızasına 'çifte standart' olarak kazındı

"2001'de ABD başkanı Bush, orta doğuda 'haçlı seferi başlattığını' söyler." (Nathan Lean, İslamofobi Endüstrisi, s. 236)

Bush: Bu bir haçlı seferi: 'Saldırılar güçlü bir devi uyandırdı. Tüm dünyayı teröristlerden temizleyeceğiz' diyen Bush, başlatılan mücadelenin bir haçlı savaşı olduğunu söyledi." (Milliyet,18.09.2001); "Bush'tan 'Haçlı seferi' yakıştırması. ABD Başkanı George W. Bush, 11 Eylül'de düzenlenen intihar saldırıları ile ilgili olarak dün yaptığı bir konuşmada saldırılara karşı başlattığı savaşı 'Haçlı seferine' benzetti." (Hürriyet, 17 Eylül 2001)

INDEPENDENT

The Ripple Eff

NEWS | SPORT | VOICES | CULTURE | LIFESTYLE | TRAVEL | PREMIUM | MORE

Robert Fisk: Conspiracy of silence in the Arab world

Where are the sheikhs when the Iraqi dead are fished out of the Tigris?

Saturday 10 February 2007 01:00 • Comments

Sign up for the View from Westminster email for expert analysis straight to your inbox

Email

SIGN UP

I would like to be emailed about offers, events and updates from The Independent. Read our privacy notice

Not a word of criticism. Not a hint of concern. Not a scintilla (an Enoch Powell word, this) of sympathy. An Israeli bombardment of Lebanon? Even an Israeli invasion? That's a war crime - and the Arabs are right, the Israelis do commit war crimes. I saw the evidence of quite a few last summer. But when does Arab blood become less sacred? Why, when it is shed by Arabs. It's not just a failure of self-criticism in the Arab world. In a landscape ruled by monsters whom we in the West have long supported, criticism of any kind is a dodgy undertaking. But can there not be one small sermon of reprobation for what Iraqi Muslims are doing to Iraqi Muslims?

Of course, but the real problem the Arabs now face is that their lands have been overrun and effectively occupied by Western armies. I worked out a few weeks ago that, per head of population - and the world was smaller in the 12th century - there are now about 22 times more Western soldiers in Muslim lands than there were at the time of the Crusades. How do you strike back at these legions and drive them out? Brutally and most terribly, the Iraqis have shown how. I used to say the future of the Bush administration will be decided in Iraq, not in Washington. And this now appears to be true.

"İslam topraklarındaki işgal askeri sayısı, Haçlı seferlerinin 22 katı"

Ortadoğu uzmanı Robert Fisk, İslam topraklarındaki Batılı asker sayısı Haçlı seferlerinin 22 katı olduğunu yazdı. Gazetenin deneyimli Ortadoğu muhabiri Robert Fisk imzalı makalede, Irak ve Afganistan işgalleri "Niçin oralara gittik. Petrol için mi? Demokrasi için mi? Yoksa İsrail için mi? Ya da kitle imha silahları veya İslam korkusu mu bizi oralara götürdü" sözleriyle sorgulanıyor. Robert Fisk, "Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır" başlıklı makalesinde, 'küçük insanlar' dediği savaşın mimarlarını, halkı kandırmakla suçluyor. Batılı liderlerin tarihten ders almadığını ve savaşın sonuçlarını da hesaplayamadığını vurgulayan Fisk, şöyle devam ediyor: "İngilizleri Filistin ve Aden'den sürdüler. Fransızları Cezayir'den, Rusları Afganistan'dan, Amerikalıları Somali ve Beyrut'tan, İsraillileri de Lübnan'dan attılar. Tarihten aldığımız tek ders, tarihten ders alamadığımızdır." İslam topraklarındaki Batılı asker sayısının Haçlı Seferleri sırasındakine kıyasla 22 kat daha fazla olduğunu vurgulayan Robert Fisk, "Ordularımızı İslam topraklarına sevk ettik. Bunu yalnızca, Irak hakkındaki yanlış istihbaratları efendilerimizce unutulan İsrail'in teşvikiyle yaptık. Bir yandan da öldürülen yüz binlerce Iraklı için timsah gözyaşları döktük. Ne yaptığımızı sorgulamamız gerek." diye devam ediyor. (Basından, 20.03.2008; Ayrıca, Vatan, 16.05.2007)

Alman gazeteci Jürgen Gerhard Todenhöfer (Video: https://www.facebook.com/KizilElmaDunya/videos/j%C3%BCrgen-todenh%C3%B6fer-biz-bat%C4%B1l%C4%B1lar-d%C3%BCnyay%C4%B1-zor-kullanarak-fethettik-ha%C3%A7l%C4%B1-seferleri/517133126364230)

Önce 'canım' sonra can düşmanım: Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in ABD tarafından idam edilmesi, derin bir çelişkinin en güncel halkası olarak üzerinden bir kez daha geçilmeyi hak eden bir konu. Saddam bir zamanlar ABD 'nin müttefik dostlarındandı. Tarih, 'ne oldum dememeli, ne olacağım demeli' sözünü haklı çıkartmakta, fakat hiçbir şeyin sürpriz olmadığını görmeniz de muhtemel. ABD'nin bir zamanlar müttefiki olan Saddam'ı idam sehpasına götüren süreç, daha önce başka isimler ve başka rejimler nezdinde defalarca yaşanmıştı. Latin Amerika, Afrika, Arap coğrafyası ve Ortadoğu'daki ülkelerde rejim değişikliği, darbeler, hükümet değişikliklerine zemin hazırlayan ABD, dostluk yerini çıkar çatışmasına bıraktığında tavır değiştiriyordu. Sırp diktatör Slobadan Miloşeviç, Panama diktatörü General Noriega, Şilili diktatör Augusto Pinochet, ABD'nin korkulu rüyası Usame bin Ladin ve benzer isimler Saddam'la benzer bir kaderi paylaşıyordu. ABD ile flört edenin hali haraptı, sevdikleri bir süre sonra sevmedikleri hanesine yazılıyordu. Libya Devlet Başkanı Muammar Kaddafi, Küba lideri Fidel Castro ve Latin Amerika'daki sol rüzgarı estiren Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez ise ABD'nin hiçbir zaman dostu olmadı. Irak'ın Duceyl kasabasında 148 Şii'nin öldürülmesinden yargılanan devrik lider Saddam Hüseyin, 2003 yılından beri Irak'ta işgalci konumunda olan ve 600 bin kişinin öldürülmesinin de sorumlusu ABD tarafından idam edildi. Saddam'ın diktatör olduğu gerekçesiyle Irak'a giren ABD'nin geçmişinde benzer birçok operasyon yer alıyor. Latin Amerika'dan, Afrika ülkeleri, Ortadoğu ve Arap coğrafyasında, bu olay daha önce defalarca tekrarlanmıştı. Guatemala, Vietnam, Dominik Cumhuriyeti, Endonezya, Angola, Şili, Arjantin, Nikaragua, El Salvador, Libya, Lübnan, Panama, Somali, Afganistan, Sudan gibi ülkelerde yaşanan rejim değişiklikleri, darbeler, iç çatışmalarda ABD bir şekilde müdahil veya başrol oyuncusuydu. 1950'li yıllarda başlayan bu süreç günümüze kadar devam etti. Bu ülkelerdeki 'diktatörler' özellikle Soğuk Savaş döneminde Sovyetler Birliği'ne karşı desteklenirken, Soğuk Savaş dönemi ve çıkarlar sona erdiğinde de ülkeler ve diktatörler de yüzüstü kaldı. Galatasaray Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı, bu tabloda ABD'nin demokrasiyi bir yöntem değil pragmatik bir değer olarak gördüğünü söylüyor. Prof. Dr. Mahir Kaynak ise, dışarıdan destekle işbaşına gelen diktatörler, ihtiyaç ortadan kalktığında bertaraf edilmelerinin normal olduğunu belirterek, "ABD'nin tavrında bir tutarsızlık görmüyorum." diyor. ABD'nin destek verdiği diktatörler abad olmuyor, çıkar bittiğinde 'ABD sevgisi'nin yerini 'ABD düşmanlığı' alıyor. Saddam Hüseyin Beyrut'ta CIA tarafından eğitilen Saddam, 1967 yılında Baas partisinin başına geçti. 1979'daki iktidarından bir yıl sonra İran'ı işgal ederek 8 yıl sürecek İran-Irak savaşının

başlamasına neden oldu. 1988'de Halepçe Katliamı'nı gerçekleştirdi. 1990'da Kuveyt'i işgal ederek tekrar gündeme gelen Saddam'ın ABD ile ilişkileri bu noktada bozuldu. 1991 yılında Birinci Körfez Savaşı başladı. Saddam ikinci kez ise, 11 Eylül 2001 tarihinde ABD'de yaşanan terör eylemlerinin ardından Amerika'nın hedefi haline geldi. George Bush yönetimi, 20 Mart 2003'te Irak'a girdi, kısa bir süre sonra Saddam yakalandı. "Irak Özel Mahkemesi" Saddam'ın, 5 Kasım 2006'da, Duceyl Davası olarak bilinen 148 Şii'nin öldürülmesi suçundan, idam edilmesine karar verdi. 30 Aralık 2006 sabahı infazı gerçekleştirildi. Nikolay Çavuşesku 1947 yılında Romanya'da iktidarı ele geçiren Komünist partide bakanlık yaptı, ikinci adamlığa kadar yükseldi. Komünist lider Gheorghiu-Dei'nin 1965 tarihinde ölümünden sonra, Devlet Konseyi Başkanı oldu. Ülkeyi militarist yöntemler ve baskıyla idare etti. İç piyasada her şeyi karneye bağladı. 1989'da göstericilere ateş açılmasını emredince, karşı devrim başladı. Eşiyle birlikte kurşuna dizilerek idam edildi. 1970 ve 1973'te ABD'yi ziyaret eden Çavuşesku, 1976 yılında 10 yıllık bir ticari anlaşma imzalamış, Romanya'yı Rusya'dan uzak tutmak isteyen ABD'nin de işine gelmişti. Ancak diktatörü ABD bile kurtaramadı. General Raşit Dostum 1990'lı yılların sonuna doğru, Amerika tarafından Taliban'a karşı desteklenmeye başladı. ABD'nin yaptığı katliamlara ve savaş suçlarına ortak oldu. Daha sonra kurulan hükümette bakanlık görevinde bulundu. Ziya Ül Hak Rusya Afganistan'ı işgal ettiğinde, ABD Ziya Ül Hak rejimini Pakistan'da silahlı militanları finanse etmek için kullandı. ABD'nin bu politikası uluslararası bir radikal hareketin başlangıcı oldu. Usame bin Ladin de bu hareketin en önemli ürünlerinden biri olarak ortaya çıktı. ABD'nin, Sovyetler Birliği'ni ve Afganistan'ı kuşatma planları çerçevesinde Pakistan'a nükleer silah üretmesi için destek verdiği belirtiliyor. Bu noktada İsrail'in teknolojik ve Suudi Arabistan'ın da finansal destekle süreçte rol oynadığı düşünülüyor. Daha sonra 'İslam birliği' düşüncesinden dolayı Ziya ül Hak'ın uçağının ABD tarafından düşürüldüğüne inanılıyor. Pervez Müşerref 1999'da darbe ile iktidara geldi. Önce ABD ile teröre karşı işbirliği yaptı fakat fazla sürdüremedi. Ülkede güçlenen Taliban'ın iktidarını sarsması üzerine, Taliban'la kısmi bir anlaşmaya gitti. Bush'un CNN'e, gerekirse Kaide lideri Usame bin Ladin'i yakalamak için askerlerine Pakistan'a girme emri vereceğini söylemesine, önce "Buna izin vermek istemeyiz" yanıtını veren Pakistan Devlet Başkanı Müşerref, "ABD 11 Eylül sonrası Pakistan'ı bombalamak ve taş devrine döndürmekle tehdit etmişti." itirafında bulundu. ABD, üslubunu sertleştiren Müşerrefe karşı mesafeli davranıyor. SuhartoABD, 1965'te darbeyle iktidara gelmesine yardımcı oldu. Suharto, Endonezya'yı 32 yıl boyunca "demir yumrukla" yönetmesinden sonra 1998 yılında öğrencilerin öncülüğündeki halk ayaklanması sonucu iktidarı bırakmak zorunda kaldı. İktidarı döneminde sayısı bir milyona varan insanın ölümüne neden oldu. 20 Mayıs 1998'de ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'ın istifasını istemesi üzerine görevi bıraktı. Önemi, Soğuk Savaş süresince Endonezya'nın SSCB karşısında Uzakdoğu'da bir denge unsuru oluşturmasıydı. Soğuk Savaş unsurları ortadan kalktığında da gözden çıkarıldı. Ferdinand Marcos, 1965-1986 yılları arasında askeri rejimle yönettiği Filipinler'de diktatörlüğü döneminde 26 bin insanı hapislere tıkarak işkenceler yaptırmıştır. Komünistler bir yana, 10 bini kadın ve çocuk olmak üzere yalnızca 50 bin Müslüman'ı katletmiştir. Bir zamanlar ABD'nin gözdelerinden olan Ferdinand Marcos'un 1986 yılında Filipinler devlet başkanlığından düşürülmesini o sıra ABD dışişleri bakan yardımcısı olan Wolfowitz'in planladığı biliniyor. Augusto Pinochet 1973'te sosyalist Salvador Allende'yi ABD'nin desteklediği bir darbeyle devirerek iktidara geldi. Şili'yi 1990 yılına kadar demir yumrukla yöneten Pinochet döneminde, 3 binden fazla solcu öldürüldü. Yaklaşık bin kişiyse kayboldu. Bazı muhalifler helikopterlerle okyanusa atıldı. Ülkeyi komünizmden kurtardığını söyleyen diktatör Pinochet'nin adamları yaklaşık 30 bin kişiyi işkenceden geçirdi. Birçok kişi ülkeyi terk etti. 1990'da görevden ayrıldı. ABD yargılanmaması için çok direndi. 2002'de dokunulmazlığı kaldırılan lider, yeni yargılanmaya başlandığında öldü. General Alberto Noriega Mart 1983'te CIA'in yardımıyla Panama'nın diktatörü oldu. Zaten 1967'den beri CIA adına çalışıyordu. 1972 yılından beri uyuşturucu ticareti ile uğraştığı bilinen

Noriega'nın, Baba Bush'un CIA başkanlığı yaptığı dönemde Panama gizli servisi başkanlığına yükselmesi desteklendi. 1980'ler boyunca Orta Amerika'da muhaliflere ait bilgiler topladı. Kontr-gerilla saldırılarının CIA adına yapılmasında anahtar kişiydi. Baba Bush 1983'te Panama'da Noriega'yı ziyaret etti. Ancak ABD'nin çıkarlarıyla çatışmaya girdiği için 1989 Aralık ayında ABD ordusu tarafından 10.000 sivilin ölümüne yol açan bir operasyon ile iktidardan indirildi. Slobodan Miloşeviç ABD'nin zorba olarak tanımladığı ve savaş açtığı Sırp lider. 1989 yılında iktidara geldiğinde Batı dünyası tarafından memnuniyetle karşılanmıştı. Amerikalı diplomat Richard Holbrooke tarafından "iş yapılabilecek bir adam" diye tanımlandığında Miloşeviç Arnavutlara karşı baskısını yoğunlaştırıyordu. Savaştan sonra Lahey'deki mahkeme tarafından yargılanan eski devlet başkanı, hücresinde kalp krizi geçirerek öldü. (Prof. Dr. Mahir Kaynak, Hepsinin akıbeti aynı olur; Doç. Dr. Erhan Büyükakıncı: ABD için demokrasi pragmatik bir değer, 07.1.2007)

Bizim Avrupalı olma hevesimiz 18. asrın sonlarına doğru, Üçüncü Selim'in iktidar yıllarında başladı ve heyecanından hiçbir şey kaybetmeden bugüne kadar devam etti. Sahneler ve kahramanlar zamanla yerlerini yenilerine terkettiler, beklenen mutlu sonun hiç gelmemesine rağmen devlet adamlarımızın bir bölümü ümidlerini hiç kaybetmediler. Avrupa'nın Avrupalı olmamız karşılığında ileri sürdüğü şartlar bugünkülerle aynıydı: İşkenceyi yasaklayacak, vergi reformuna gidecek, ekonomimizi düzeltecek, azınlık haklarını koruyacak, uluslararası anlaşmazlıkları hakeme götürecek ve bizden toprak istedikleri zaman hiç itiraz etmeden verecektik. Bu yoldaki ilk önemli adımı 1839'un 3 Kasım günü ilán ettiğimiz Tanzimat Fermanı ile attık. Artık ‘‘gavura gavur denmeyecek'' ve memlekette herşey başka türlü olacaktı. Fermanın eksik kalan tarafları, yani Avrupa'nın dikte ettirdiği öteki şartlar ise 1856'nın 18 Şubat'ında yerine getirildi. Sultan Abdülmecid, o gün, tarihlere ‘‘Islahat Hatt-ı Humayunu'' diye geçen meşhur fermanı yayınlayıp devlete daha çağdaş bir hava verdi. Fermanın maddelerini gerçi İstanbul'daki İngiliz ve Fransız elçileri yazmışlardı ama kendimiz yayınlamış gibi görünüp zeváhiri kurtarmıştık. Çabalarımızın karşılığını 30 Mart 1856'da aldık, bugün varmaya çalıştığımız sonucu o gün elde ettik, 19. asrın Avrupa Birliği sayılan ‘‘Avrupa Devletleri Konseyi''ne girdik yani resmen Avrupalı olduk. Ama bu iş sadece kâğıt üzerinde kaldı, talepler bitmek bilmedi. Avrupa bir taraftan hep bir şeyler isterken öbür taraftan toprak koparmak yahut imparatorluğun Türk olmayan unsurlarını ayaklandırmak için elinden geleni yaptı. Biz ise ‘‘Avrupalı oluyoruz'' deyip tam bir teslimiyet içinde herşeyi kabul ettik. Sonuç ise, málum...Yandaki kutuda, bir buçuk asırdan beri bir türlü Avrupalı olamayışımızın, daha doğrusu ‘‘Avrupalı olmak istiyorsanız bütün bunları yapmanız gerekir'' diyen Batı ile yaşadığımız maceraların sadece birkaçı yeralıyor. ‘‘Avrupalılaşamama'' kronolojimizi okuyun Bir türlü Avrupalı olamayışımızın kronolojisi Mayıs 1860: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Lübnan'ı karıştırmak için kolları sıvadı. İngilizler Dürziler'i, Fransızlar da Maruniler'i kışkırtmaya başladılar ve başımıza uzun seneler devam edecek olan bir ‘‘Lübnan meselesi'' çıktı.5 Eylül l860: İngiltere, Fransa, Prusya, Rusya ve Avusturya, Lübnan'a 12 bin kişilik bir birlik ile bir de donanma göndermeye karar verdiler. Osmanlı hükümeti, 1861'in 9 Haziran'ında Avrupa ülkeleri ile bir protokol imzaladı ve Lübnan'da müstakil bir yönetim kurulmasını kabul etti. Haziran 1862: Sırplar, Belgrad'dan başlayarak bölgedeki Türk ve Müslüman yerleşim merkezlerine saldırdılar. Sırplar'ın tarafını tutan Fransa, onların lehine geçici bir çözüm sağladı. Kesin çözüm 1867'nin 10 Nisan'ında geldi ve Belgrad, Sırbistan'a terkedildi. Haziran 1864: Avrupa, Osmanlı toprağı olan Romanya taraflarında çıkan karışıklıkların halledilmesi için devreye girdi ve İstanbul hükümetine Eflak ile Boğdan'da seçimle işbaşına gelecek meclisler kurulmasını kabul ettirdi.2 Eylül 1866: Girit'te Hacı Mihail önderliğindeki isyancılar adayı ‘‘Yunanistan'a ilhak ettiklerini'' duyurup Müslüman halkı kılıçtan geçirmeye başladılar. Hadise, Avrupa'ya ‘‘Türkler Hristiyanları kesiyorlar'' diye yansıdı. Biz ‘‘Girit'i vermeyiz!.. Toprak bütünlüğümüz sizin garantiniz altında'' diyor, Avrupa'dan ‘‘Girit'i bırakın... Verin, kurtulun'' cevabı geliyordu. Mücadele seneler boyu devam

etti ve Türkiye 1897'nin 18 Nisan'ında Yunanistan'a savaş açtı. Biz Atina'yı almak üzereyken Avrupa devreye girip barış istedi. Savaşta kazandığımız herşey barış görüşmelerinde elimizden çıktı. İngiltere, Fransa, İtalya ve Rusya, Girit'e özerklik verilmesini sağladılar. Girit Meclisi daha sonra, 6 Kasım 1908'de ‘‘Yunanistan'a ilhak" kararı aldı ve Yunan toprağı haline geldi.11 Mart 1870: Babıali, yani İstanbul hükümeti, Rusya'nın baskısıyla Bulgar Kilisesi'nin bağımsızlığını tanımak zorunda kaldı.13 Nisan 1875: Hersek'te Hristiyanlar isyan etti. İstanbul'un ayaklanmayı bastıramayacağından emin olan Almanya, Avusturya ve Rusya isyana karışmayacaklarını açıklamalarına rağmen isyancılara gizliden gizliye destek verdi. Fransa ise resmen taraf oldu, Hersek'in özerkliğini istedi, arkasından Avusturya tarihe ‘‘Andraşi Láyihası" diye geçen bir muhtırayla Hersek'te geniş bir reform talebinde bulundu. Avrupa, 13 Mayıs 1876'da Berlin'de bize bir başka muhtıra verdi ve neticede Hersek elimizden çıktı.6 Mayıs 1876: Selánik'te Müslüman olmak isteyen genç bir Bulgar kızı Hristiyanlar tarafından kaçırıldı. Galeyana gelen Müslüman halk işe karışan Alman ve Fransız konsoloslarını öldürünce Avrupa'da kıyamet koptu. Babıali, Avrupa'nın tepkisini altı Müslüman'ı idam ederek durdurabildi.23 Aralık 1876: Sırbistan ve Karadağ ile savaş halindeydik. 31 Ekim günü Rusya'dan İstanbul'a savaşa derhal son verilmesi için bir ültimatom gelmişti. İstanbul'u Rusya karşısında yalnız bırakmamak bahanesiyle Avrupa ülkelerinin temsilcileri Haliç Tersanesi'nde biraraya geldiler. Resmi gündem İstanbul'a destek ve Rusya'ya gözdağı verirken Babıali'den birşeyler kopartabilmekti. Zamanın hükümdarı İkinci Abdülhamid, konferans başladığı sırada Birinci Meşrutiyet'i ilán etti ve Tersane'deki Avrupalı delegelere ‘‘Biz de artık sizler gibi olduk" dendi. Delegeler ise top seslerini işitince önce ihtilál yapıldığını zannettiler ve Meşrutiyet'i öğrenince de ‘‘Çocuk oyuncağı" demekle yetindiler, gayrımüslimler için yepyeni haklarla dolu bir talep listesini Babıali'nin burnuna dayayıp kabul ettirdiler.4 Haziran 1878: İngiltere, Rus tehdidi karşısında vereceği desteğin bedeli olarak Babıali'den Kıbrıs'ı istedi, hatta gerekirse adayı işgal edeceğini bildirdi. Babıali, adayı İngiltere'ye vermeye mecbur kaldı. 24 Nisan 1881: Türkiye'nin toprak bütünlüğünü garanti eden ülkelerden biri olan Fransa, Türk toprağı sayılan Tunus'u işgal etti ve 12 Mayıs günü Tunus'u Fransa'ya terkettik.11 Temmuz 1882: İngiltere ve Fransa, kendilerine olan borçlarını ödeyemeyen Mısır Hıdivi İsmail Paşa'yı istifaya davet ettiler. Paşa istifa etmemekte direndi, Abdülhamid Avrupa'nın isteğine uyup İsmail Paşa'yı azletti ama yerine oğlu Tevfik Paşa'yı getirince Mısır'da tarihe ‘‘Arabî Paşa isyanı" diye geçen bir ayaklanma çıktı. Avrupa donanması İskenderiye açıklarına geldi. İngiliz gemileri, 11 Temmuz günü İskenderiye'yi bombaladı, sonra karaya asker çıkartıldı ve İngiliz birlikleri Kahire'ye kadar gitti. Bu, Mısır'da seneler sürecek İngiliz işgalinin başlangıcıydı.30 Eylül 1895: İstanbul'un Kadırga semtinde ‘‘reform" bahanesiyle toplanan siláhlı yüzlerce Ermeni, Babıali'ye doğru yürüyüşe geçti. Maksatlarının hükümet binalarını işgal etmek olduğu anlaşılınca üzerlerine asker sevkedildi, çatışma çıktı ve göstericilerin çoğu öldürüldü. Avrupa ‘‘Türkler Ermeniler'i kesiyor" feryadıyla ayağa kalktı ve o gün yaşanan bu olay Ermeni sorununun başlangıcı oldu.5 Kasım 1901: Fransa, Osmanlı hükümetinin Lorando ve Tubini isimli iki Fransız bankere olan 750 bin altın tutarındaki borcunu ödemediği iddiasıyla Midilli'ye savaş gemilerini gönderdi ve gümrük binasını işgal ederek bütün gelirlere el koydu. İşgal, zamanın hükümdarı İkinci Abdülhamid'in Fransa'nın taleplerini kabul etmesiyle sona erdirilebildi.26 Kasım 1906: Makedonya'da isyan vardı ve Babıali isyanın sebep olduğu mali kriz yüzünden borçlarını ödeyemeyince Avrupa devletleri donanmalarını yollayarak Midilli ve Limni adalarındaki posta ve gümrük dairelerini işgal ettiler. İşgale katılmayan tek ülke, Almanya idi. Avrupa donanması, adalardan Abdülhamid'in Babıali'nin borçlarıyla ilgili mali reform programını açıklaması üzerine çekildi. (Murat Bardakçı, Hürriyet, 10 Mart 2002)

Batı, demokrasi, terör: ABD’de El Kaide’nin parti kurup siyaset yapma hakkı var mıdır? Ya da DAEŞ’in Irak, Suriye, Almanya veya Fransa’da parti kurup siyaset yapma hakkı olabilir mi? Batı’da hiç kimse buna “DAEŞ ve El Kaide parti kurup siyaset yapabilir” demez. Ama nedense

aynı Batı başka coğrafyalarda siyasi partilerin terör örgütlerine sırtını yaslayıp siyaset yapmasını teşvik ediyor ve destekliyor. Batı Türkiye'de terörün parti kurup siyaset yapabileceğini, terör örgütü üyelerini ülkelerinde en üst seviyede ağırlayabileceğini, onlara silah verebileceğini düşünüyor ve söylüyor. Terörle bağlantılı bir siyasete ancak "teröre silah bıraktırma" vaat ve taahhüdüyle bir geçiş sürecinde müsaade edilebilir. Takım elbise giyip, elini kolunu sallayarak öldürdükleri hakim, savcı, polis ve askerin koruması altında gezemezler. Teröristler, Türk, Kürt, Arap, Sünni, Şii öldürünce meşru; Fransız, Alman ve Amerikalı öldürünce gayri meşru görülürse sorun orada başlar. Bugün ABD ve AB ile Türkiye arasındaki temel anlaşmazlık noktalarından birisi de budur. DAEŞ ve El Kaide'nin öldürdüğü Batılılar için Brüksel ve Paris'e koşanların; PKK ve DAEŞ'in öldürdüğü Türk ve Kürtler için kılını kıpırdatması evrensel değerlere, insanlığın gereklerine ve insanlığın vicdanına en büyük ihanettir. Doğu blokunun dağılmasından sonra meydanı boş bulan NATO üncülüğündeki Batı, tüm dünyayı kendi zevk ve arzularına göre dizayn etme sarhoşluğuna kapılmıştır. Kendisine direnen tüm liderler, terör, darbe, seçim destekleri, halk ayaklanmalarıyla alaşağı edilmiştir. NATO ve amiral ülkeleri "terör örgütleriyle dünyayı dizayn icadından sonra" açıkça bu terör örgütlerini desteklemiştir. Terör örgütlerinin elebaşları bu amiral ülkelerin koruma kalkanı altına girmiş ve her türlü desteği almışlardır. PKK'nın beyin takımının yine Almanya, Fransa ve Belçika'da olması; bu ülkelerin siyasetçileriyle siyasi kurumlarında gövde gösterileri yapması da tesadüf değildir. (Ramazan Yaşar, Diriliş Postası, 27 Kasım 2016)

Özgürlük, demokrasi. Hep bu süslü cümleler ile girdiler ülkelere. Sonra; kan, gözyaşı ve sömürülen kaynaklar!

BBC Oturum aç Menü

TÜRKÇE

Haberler | Video | Fotoğraf | Dergi | Spor | Ekonomi | Bilim | Teknoloji | Sağlık

ABD: Afrin'den gelen yağma haberleri bizi kaygılandırıyor

19 Mart 2018

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Heather Nauert, Afrin'den son 48 saattir gelen haberler nedeniyle derin endişe duyduklarını açıkladı. Nauert'in yaptığı yazılı açıklamada, "Yağma haberleri de bizi kaygılandırıyor" ifadesi yer aldı.

Dünya İspanya'daki mülteci katliamını konuşuyor! Tüyler ürperten görüntüler

İSPANYA'nın Kuzey Afrika'daki toprağı Melilla kentinde mülteci katliamı yaşandı. Melilla'ya Fas sınırından geçmeye çalışan göçmenlere İspanya polisi kurşun yağdırdı. 37 mülteci hayatını kaybetti. Başbakan Sanchez'in mültecileri katleden polislere teşekkür etmesi infiale neden oldu. 27.6.2022

ÖLÜME ATILAN GÖÇMENLERİ TÜRKİYE KURTARDI!
-Bakan Soylu paylaştı: Yunanistan sahil güvenlik birimleri bu gece 7 göçmeni darp edip eşyalarını alıp ellerini plastik kelepçelere bağlayıp can yeleği ve bot olmadan denize, ölüme attı 20.3.2021

Batı sömürü için işgal eder veya ülkede darbe yaptırırlar, canını kurtarmak için kaçan göçmenleri de katlederler!

100 göçmeni neredeyse çırılçıplak soyarak Türkiye'ye gönderdi

Demokrasinin kaleleri (!) ölen Müslüman olunca dalga geçiyor sadece!

Obama'dan Suriye'ye uyarı

ABD Başkanı Barack Obama, kimyasal veya biyolojik silah kullanımının, Suriye'ye müdahale konusunda fikrini değiştirecek bir "kırmızı çizgi" olduğunu kaydetti. 21.08.2012

ABD Başkanı Barack Obama Suriye'nin kimyasal silah kullanmasının "trajik bir hata" olacağını söyleyerek Esad rejimini uyardı. Şimdiye kadar Amerikan ordusuna Suriye krizine askeri bir müdahale emri vermediğini kaydeden Obama, ancak Washington'un Suriye'deki durumu büyük bir dikkatle izlediğini vurguladı.

3 ülkeden uyarı! Harekete geçeriz...

ABD, İngiltere ve Fransa, "Esed rejiminin tekrar kimyasal kullanması durumunda harekete geçmekte kararlıyız." mesajı verdi. 22.08.2018

2012, ABD’nin “kırmızı çizgisi” biyolojik silah defalarca kullanılır ama yıl ‘2023’ hala kırmızı çizgi hatırlanmaz! Ama ABD, Almanya ve İngiltere'ye kazık atınca bir anda Batılılar 'demokrat' olurlar!

“Korkma sana barış getirmeye geliyoruz!”

“Kadın ve çocuk demeden, binlerce sivil öldüren hava bombardımanlarından daha dehşet verici bir şeyler bir şey var mıdır acaba?” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 22)

VATAN DÜNYA

Biz özgürleştirdik, onlar ise…

13 Eylül 2012 Perşembe - 2:57

Hillary Clinton: Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu saldırı nasıl olabilir...

"Stevens Ortadoğu'ya aşıktı" diyen ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, Libya'daki devrim sırasında, Stevens'ı Bingazi'ye devrime yardımcı olması için kendisinin gönderdiğini söyledi.

ABD'nin Libya Büyükelçisi Christopher Stevens'ın Bingazi'de öldürülmesi sonrası açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, "Bu gözü dönmüş şiddeti kınıyoruz. Özgürleştirdiğimiz bir ülkede bu nasıl olabilir" dedi. ABD Başkanı Obama da, saldırganların adalete teslim edilerek, yargılanacağını söyledi.

Libya'da birlik hükümetine ret

İki parlamentoya bölünen Libya'da Tobruk Temsilciler Meclisi, geçen hafta kurulan ulusal mutabakat hükümetine güven oyu vermedi. Parlamentodaki 104 vekilden 89'u birlik hükümetine 'Hayır' dedi.

ABD: Askerlerimiz Libya'ya her an girebilir

ABD Genelkurmay Başkanı Joe Dunford, ABD askerlerini hazırlık yaptığını ve askerlerin her an Libya'ya dağıtılabileceğini açıkladı.

Fransa Libya'da aslan payı alınca ABD demokrasiyi (!) hatırlar yine!

Bush: 'Irak'ta Demokrasi Olacak' - 2003-04- 29

Başkan Bush, Iraklıların kendi kendini yöneteceğini ancak yönetim şeklinin demokrasi olacağını söyledi.

Bush, Michigan eyaletinin Dearborn kentinde yaptığı konuşmada, Amerika'nın Irak'a kendi kültürünü dayatmayacağını fakat vatandaşlarının temel hak ve özgürlüklerinden ödün vermeyeceğini vurguladı.

Dearborn kenti ve çevresinde yaklaşık 300 bin Arap ve Irak asıllı Amerikalı yaşıyor. Başkan bu grubu hedef alan konuşmasında, Iraklıların demokratik bir ortamda refah ve özgürlük içinde yaşayabileceklerini söyledi ve Amerika'daki Iraklıların bunun kanıtı olduğunu belirtti.

Irak halkına sonsuz güveni olduğunu söyleyen ve barışçı ve refah içinde bir ülke kurmaları için Amerika'nın elinden gelen her şeyi yapacağını söyleyen Bush, "Zor bir yolculuk olacak fakat attığınız her adımda Amerikalı dostlarınızı yanınızda bulacaksınız," dedi.

"Savaşa hayır" diyenlerin hata yaptığını söyleyen Başkan, Amerika'da da Irak halkının özgürlük istediğinden şüphe duyanlar olduğuna dikkati çekti ve devamla:

Bush: Soykırımı önledik

ABD Başkanı Bush, Irak'ta geçen yıl asker sayısının artırılması kararını da savunuyor. "Bu adımla, soykırım boyutuna varabilecek şiddete karşılık verilmiş oldu" diyen Bush, Irak'ın artık "Araplar'ın Amerikalılar'ın yanında terör şebekesi El Kaide'ye karşı savaştıkları bir ülke haline geldiğini" söyledi.

Başbakan Brown, Winston Churchill'in Amerika ve İngiltere arasındaki ilişkinin, "özgürlüğün ortak mirası, herkes için eşit imkanlara ve her bir insanoğlunun kıymetine duyulan inancın" örneklerinden biri olduğu yolundaki sözlerine atıfta bulundu.

Irak'a demokrasi götürdük!

Irak halkına yaşattıkları felaketi bir başarı olarak sunan ABD Başkanı Barack Obama, demokrasi götürdükleri ülkenin egemen ve özgür olduğunu savundu.

Aytekin Yılmaz @yilmaz_aytekin · 1 sa

Birleşmiş Milletler (BM) diye bir şey yok. BM müfredatına göre çocukları savaştırmak insanlık suçudur. Şu Kürt çocuklarının çoğu 13-15 yaşlarında. Suriye'de ABD jandarmalığı yaptıkları için BM sessiz kalıyor. Daha da korkunç olanı gazeteciler bu çocukların haberini yapamıyorlar!

ANF TÜRKÇE HABERLER @ANFHABER1 · 2d

YPJ 9'uncu kuruluş yıldönümünü bir törenle kutladı

YPJ dokuzuncu kuruluşu yıldönümü olan 4 Nisan'da Hesekê Kantonu'na bağlı Şedadê beldesinde askeri bir tören düzenledi.

📌Alternatif link: justpaste.it/61s1y

anfturkce.com

YPJ 9'uncu kuruluş yıldönümünü bir törenle kutladı

EHA MEDYA @eha_medya · 10s

ABD Dışişleri Bakanı Blinken, Ukrayna'nın Buça kentinde gerçekleşen 'öldürme, işkence ve tecavüz amaçlı kasıtlı olayları'

Dünya

Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor

ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti.

16 Haziran 2004— Bush, Florida'da ABD Komuta Merkezi'nin bulunduğu MacDill Hava Üssü'nde Afganistan ve Irak'taki binlerce ABD askerine hitaben uydu aracılığı ile bir konuşma yaptı.

ABD Başkanı George Bush, Silahlı Kuvvetler Radyo ve TV'si tarafından uydu aracılığı ile yayınlanan konuşmasında, "Henüz zafer kazanmadık, ama halkı özgürleştirmek için, onların özgürlüğü güvence altına alınıncaya kadar kalacağız" dedi.

Konuşmasında sık sık askerlere övgü dolu sözler söyleyen Bush, "Irak, Afganistan ve bütün dünyada demokrasinin yükselmesine yardım ederek insanlara acı ve nefretin alternatifini veriyorsunuz. Bu, dünya barışı için çok önemli.

Bush, Irak Savaşını bu kez bölgeye demokrasi ilham ettik teziyle savundu

20 Mart 2005, Pazar

ABD Başkanı George W. Bush, Irak Savaşının başlamasının ikinci yıldönümüne bir gün kala yaptığı açıklamada, Saddam Hüseyin rejimine karşı kazandıkları zaferin, Beyruttan Tahrana kadar demokratik reformculara ilham verdiğini savundu.

1280

ABD'den Yunanistan itirafı: Ege adalarındaki zırhlı araçların kullanımında ABD menfaatleri esas alındı

S-400'ler için Türkiye'yi F-35 programından çıkaran sonrasında Türkiye'nin F-16 alım talebine taş koyan ABD, Yunanistan'a sattığı silahlar konusunda çifte standart uyguladığını itiraf etti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Ned Price, Yunanistan'ın uluslararası anlaşmaları ihlal ederek Ege adalarına çıkardığı ABD menşeli zırhlı araçlarının kullanım koşullarında ABD menfaatlerinin esas alındığını söyledi.

Abone Ol | Google News | Haber Merkezi · 29 Eylül 2022, 02:57 · Son Güncelleme: 29 Eylül 2022, 03:28 · A

ABD, geçtiğimiz günlerde Ege'de gayri askeri statüdeki Midilli'ye 23, Sisam'a ise 18 zırhlı araç sevk etmişti.

Dünyaya, Rusya'ya ambargo uygula diyen ABD ve Google'ın ikiyüzlülüğü

Veriler ABD'nin Rusya'dan ithalatı artırdığını gösteriyor

06.10.2022 12:46

ABD İstatistik Kurumu'nun verilerine göre, ağustos ayında Rusya'dan mal ithalatı temmuza göre yüzde 7.7 artarak 522 milyon 100 bine ulaştı. Bu, nisan ayından bu yana ilk artış oldu.

Kanadalı "barış koruyucusu" Master Cpl. Clayton Matchee, 16 Mart 1993 Somali

Belçikalı, İtalyan ve Kanadalı BM "barış gücü askerleri", Somalili bir genci kızartması, kızlara tecavüz suçları vs.

ABD kuvvetleri, Kunduz ilindeki "Sınır Tanımayan Doktorlar" hastanesine hava saldırısında 43 doktor ve hastayı öldürdü ve 30 kişiyi de yaraladı. ABD bu toplu katliamdan dolayı kimse cezalandırılmadı.

Propaganda filmi "Kara Şahin Düştü"de tam bir Amerikan kahramanı olarak tasvir edilen Gümüş Yıldız ödüllü John Stebbins, 6 yaşındaki kızına defalarca tecavüz etti. Eski karısı filme alenen karsı cıktı

Kendine "demokrat" Batı'nın ikiyüzlülüğü ve Türkiye: Saddam, Halepçe' de, başta Fransa olmak üzere ABD ve Avrupa ülkelerinin sattığı silahlarla çoluk çocuk demeden kendi vatandaşlarını katledip gazla zehirleyerek öldürdü. Türkiye Halepçe gazlı katliamından kaçan 40.000 Kuzey Iraklı Kürt komşusuna kucak açtı. 1990'da İkinci Körfez Savaşı'nda bir gecede bu sefer yarım milyon Kuzey Iraklı ayakkabısını dahi giymeye fırsat bulamadan can havliyle yine Türkiye'ye sığındı. Ülkenin dört bir yanından, ânında binlerce yiyecek -içecek -giyecek dolu kamyonlar akın akın yardıma koştu. 1989'da Komünist Bulgaristan Başkanı Jivkov'un başlattığı 'adını, dilini, dinini değiştir' zulmü sonucu 300.000 soydaşımız 6 asırdır yaşadığı topraklarda her şeylerini bırakarak Türkiye'ye sığındı. Ne ABD ne Avrupa basınında Jivkov'u kınayan en ufak bir ilana rastlamadık. 1992'den itibaren Saraybosna'lılar Müslüman ve de Türk kabul edildikleri için düzenli ve sürekli soykırıma tabi tutuldular, hatta bir kısmı BM'ye bağlı

Hollandalı subay ve askerlerinin gözleri önünde umursamazlıkla katledildi. Bu vahşeti lânetleyen herhangi bir ilâna rastlamadığımız gibi, yıllar sonra katliama göz yuman Hollandalı subay ve askerler Hollanda Devletince madalyalara layık görüldüler. 30 yıl boyunca devam eden PKK vahşetinde öldürülen Asker ve Polis şehitlerimizden vazgeçtim, beş bin'in üstünde çocuk- kadın- yaşlı ve sivil için tavır koymuş kaç Batılı ismi sayabilirsiniz? Öyle bir ilana öncülük eden Türk aydınına da rastlanmadı. 1985'ten bu yana yalnız Almanya'da Türklere ait 3500'den fazla işyeri, dükkân, büro, ev vs saldırıya uğradı, kimileri içinde insanlarımızla yakıldı. Alman Devleti ve Polisi'nin bu olaylara duyarsızlığını eleştiren bir tek ilan göremedim. Bunlar birebir yaşadığım geçmiş olaylardır ve bir hatırlatma mesajıdır." diyen Bülent Akarcalı, şöyle devam ediyor: "Bu yazı ne Gezi olaylarını ve arkasından gelişen durumları destekleyen yazılı ve görsel basın desteğini, ne de yurt dışında kendi paramızla çıkarttığımız ilânları eleştirmek için yazılmıştır. Tek amacı şudur: Türkiye'nin eksiğini-yanlışını görmeye ve bunu kınamaya bu kadar hazır bir Batı dünyası ve bu dünyayı harekete geçirecek insanlarımız, şu yukarıda saydığım vahşetler, insanlık dışı suçlar işlenirken neredeydiler? Irak'ta bir milyon insan öldürülürken yoktular, hâlâ her hafta yüzlercesi ölürken yoklar. Suriye'dekiler ölürken yoklar. Mısır'dakiler ölürken yoklar. Sınırlarımız içinde bir milyona yakın mülteciye hayat hakkını biz verirken onlar yine yoklar! (Hasan Celal Güzel, Sabah, 18.08.2013) Siz hiç Yahudileri eleştirmenin "nefret suçu" olarak kabul edilmesine karşı çıkan bir çağdaş aydın (!) gördünüz mü? Evet, Yahudilere bırakın hakareti eleştiriyi bile "nefret suçu" kapsamında ele alanlara hiçbirinin itiraz ettiği yok! Hiçbirinin aklına "özgürlükleri savunmak" gelmiyor! Yahudilerin eleştirilmesi konusunda "bu kadar tutucu" olanlar her ne hikmetse Müslümanlara hakaret söz konusu olunca alabildiğince "ifade özgürlüğü yanlısı" kesiliyorlar! Bu nasıl bir çifte standart ya da ikiyüzlülüktür? (Zeki Ceyhan, Milli Gazete, 17 Ocak 2015) Başkalarının özgürlüğünü kısıtlama özgürlüğü diye bir şey olmadığı gibi, başka insanların hukukuna tecavüz eden, hakaret eden, aşağılayan, nefret körükleyen söylemlerin ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi mümkün değil. Müslümanların kutsal değerleri söz konusu olduğunda bir anda "ifade özgürlüğünü" helvadan bir put gibi Müslümanların karşısına dikenler, mevzu Yahudi düşmanlığı, kendi içlerinde bir ırkçılık, nefret söylemi falan olduğunda o putu hiç yüzleri kızarmadan iştahla yerler. (Yasin Aktay, Yeni Şafak, 17.01.2015)

Batı ve Amerika emperyalizminin yakın tarihi

I. Emperyalist Paylaşım Savaşı: Özellikle o dönemde palazlanarak İngiliz hegemonyasını tehdit eden Almanya'nın önünü kesmek için başlatılan bu kan banyosunun maddi sonucu 10 milyon ölü, 20 milyon sakattır. Toplam asker sayısı 70 milyonu bulan orduların kapıştığı bu savaşın sadece Avrupa'daki mali bilançosu ise 350 milyar dolarlık yıkımdır. Silah sanayinin patlama yaptığı ama milyonlarca çocuğun açlıktan can verdiği bu büyük katliam emperyalizmin en ağır suçlarından biri olarak tarihte durmaktadır. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı ise birincisinin çok çok üzerinde bir kanlı katliamdır. İnsanlığa verilen manevi zararları bir tarafa koyarsak, bu korkunç boğazlaşmanın sadece can kaybı olarak bilançosu tahminen 35 ile 60 milyon insanın ölümüdür. Yalnızca faşizmin kesin yenilgisini sağlayan kahraman Sovyet halkından 11 milyonu asker olmak üzere toplam 20 milyon insan hayatını kaybetmiştir. Ne zaman ki bütün emperyalist kampın sosyalizme saldırsın diye tasmasını gevşek bıraktığı Alman faşizmi Stalingrad önlerinde Sovyet halkının direnişiyle bozguna uğratılmıştır, ancak o zaman Kızıl ordu'nun ilerleyişinden korku duyan müttefikler duruma müdahale etmişlerdir. Bu savaşta Polonya'nın insan kaybı, 5 milyon 800 bin, Almanya'nınki ise 4 milyon civarındadır. Japonya'nın kaybı ise 2 milyon insandır ki bu katliamın önemli bölümü atom bombasının atıldığı Hiroşima ve Nagasaki'de gerçekleşmiştir. 1945'te yapılan bu nükleer katliamda birkaç saniye içinde 250 bin kişi birden öldürülmüş, iki şehir ve onların toplam halkı bir anda haritadan silinmiştir. Bugünkü durum ise özellikle siviller açısından çok daha vahimdir. Örneğin, II.

Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda ölen sivillerin askerlere oranı %50 iken 1990'lı yıllardaki çatışmalarda bu oran %90'a ulaşmıştır. 1986-1996 arasındaki savaşlarda ise 2 milyon çocuk ölmüş, 5 milyon çocuk sakat kalmıştır. Ve bugün dünyada 50 milyon insan mültecidir. İşte emperyalizmin militarist yüzünün insani maliyeti budur. Bugün dünyanın en zengin üç adamının varlığı 48 yoksul ülkenin ulusal gelirinden yüksektir. Aynı üç adamın varlığı Afrika'nın bütün ülkelerinin ulusal gelirinden yüksektir. Öte yandan, dünyanın en zengin 225 kişisinin varlığı ise bütün dünya nüfusunun sosyal gereksinmelerini karşılayabilecek miktardadır. Uçurum bu denli derindir. Buna karşılık Dünya Gıda Örgütü (FAO) verilerine göre 1960-1970 arasında 13, 1970-80'de 15, 1980-85 arasında ise 40 milyon kişi açlıktan ölmüştür. 1990'da toplanan Dünya Çocuk Zirvesi raporuna göre her yıl 12 milyon çocuk önlenebilir hastalıklardan ölmektedir ve UNICEF tahminlerine göre 2000'li yıllarda 175 milyon çocuk 5 yaşına gelmeden ölecektir. Tamamen yasak olduğu halde bugün Asya'da çalıştırılan çocukların sayısı 250 milyondur. Ve tabii ki bunlar, şanslı olanlarıdır; bu ülkelerdeki 2 milyon çocuk ise doğrudan fuhuş pazarındadır. Aynı yıllarda, yani 1980-1994 arasında yoksul ülkelerin borçlarının artış oranı %400'dür; 1980-1998 arasında bu borçlar 600 milyar dolardan 2.2 trilyon dolara yükselmiştir. Yalnızca yoksul ülkelerde değil, Avrupa'da da nüfusun %17'si yoksulluk sınırındadır. ABD'de 12 yaş altındaki 13 milyon çocuğun aç olduğu BM verileriyle sabittir. Çünkü ABD'nin maddi varlığının %68'ini nüfusun %1'i almaktadır. Buna karşın aynı ülkede nüfusun 7 milyonu evsizdir, 26 milyon kişi uyuşturucu kullanmaktadır. Emperyalizmin varlığının doğurduğu sonuçlardan biri de, sağlık konusundaki vahim durumdur. Örneğin, emperyalist metropollerde ortalama ömür 72-74 arasında değişirken, bağımlı ülkelerde 55 yılı geçmemektedir. Salgın hastalıklar bağımlı ülkelerde çok yaygındır. Örneğin, iyot eksikliğinden kaynaklanan endemik guatr, tahminlere göre 200 milyon insanı etkilemektedir. 70 ülkede, 180 - 200 milyon insanda parazit hastalığı görülmekte, sıtma Afrika'da her yıl milyonlarca çocuğu öldürmektedir. UNİCEF'e göre, gelişmiş ülkelerde beş kişiye bir doktor düşerken, bağımlı ülkelerde 2700 kişiye bir doktor düşmekte, oran bazılarında ise 20 bine çıkmaktadır. Bağımlı ülkelerde, bir buçuk milyar insan ve 6 yaşından küçük 400 milyon çocuk her türlü tıbbi bakımdan yoksundur. Bağımlı ülkelerde, 1980 verilerine göre, kişi başına sağlık hizmetleri için harcanan yılda yalnızca 1.7 dolardır. Bu, emperyalist metropollerde 144 kat daha fazladır.

Batı bütün dünyaya zulüm ve felaket getirmiştir

Avrupa: İSPANYA bunların en önemlisidir. Alman ve İtalyan faşizminin desteğiyle İspanya Cumhuriyeti'ne karşı 1936'da ayaklanan General Franko'nun faşist ordusu 1939'un Mart ayında gösterilen insanüstü direnişe rağmen Madrit'i ele geçirdiğinde bir milyondan fazla insanın kanına girmişti bile. Guernica katliamı gibi yüzlerce katliama imza atarak iktidara gelen Franko'nun en büyük desteği ise ABD'ydi ve bu destek sayesinde Franko 80'li yıllara dek ayakta kalabildi. Dünyanın en uzun süren diktatörlüklerinden biri olan Franko diktası, bu dönem boyunca binlerce sendikacı, devrimci ve Bask savaşçısının kanına girdi. Bask ülkesinin işgali bugün de devam ettirilmektedir. PORTEKİZ'deki 45 yıl hüküm süren Salazar diktası da aynı güçlerin ürünüdür. 1930'da bütün siyasi faaliyetleri, sendikaları yasaklayarak işe başlayan Salazar, CIA tarafından desteklenen gizli servisi PİDE'nin baskısıyla Portekiz'i cehenneme çevirdi. Binlerce gencin, işçinin katili olan bu diktatör ancak 1974 yılında bir ayaklanma ile devrilebildi. Portekiz'in bu sürede sömürgelerinde yaptığı katliamlar bir yana kendi askeri kaybı bile 10 bin ölü ve 50 bin yaralıydı. 1943 yılında devrilene kadar Mussolini faşizminin İTALYA'da yaptıkları ve özellikle Afrika'daki katliamları ise tarihe kaydolmuştur. İktidar olur olmaz bütün işçi örgütlerini, grevleri yasaklayan Mussolini yıllarca demir yumrukla yönettiği İtalya'yı Hitler'in emrinde bir bekçi köpeğine dönüştürdü. Sonraki süreçte de İtalyan faşizmi kendisini farklı biçimlerde devam ettirmiştir. Örneğin, İtalyan kontr-gerilla örgütü Gladio Avrupa'nın en kanlı devlet terörü örgütlerinden biridir. CIA denetiminde kurulan ve

gazetecilerden adli suçlulara dek yüzlerce insanı kullanan, milyarlarca dolarlık servetleri elinde tutan bu örgüt, yüzlerce cinayete imza atmış, birçok ülkede neo-nazi çetelerin kurulmasına önayak olmuştur. Ünlü Bologna istasyonu katliamı dahil birçok kanlı olaya imza atan Gladio, bugün hâlâ varlığını sürdürmekte ve Türk özel timleri dahil birçok kontr-gerilla örgütüne eğitim kamplarında hizmet vermektedir. YUGOSLAVYA'nın çektiği acılar ise yüzyılın en trajik olayıdır. 1944'te Alman işgalini sona erdiren Yugoslavya, onyıllar sonra 1990'larda bu kez ABD işgaline uğramıştır. CIA tarafından kışkırtılarak kendi aralarında boğazlaşmaya itilen Yugoslavya halkları, tam bir etnik kargaşa yaşamışlar, bu arada binlerce kişinin öldürüldüğü, tecavüze uğradığı kirli bir savaş sırasında korkunç acılar çekmişlerdir. Sonunda ABD'nin öncülüğünde bölgeyi işgal eden NATO güçleri, Yugoslavya'nın varlığını tamamen sona erdirerek, kukla devletçiklerin yer aldığı bir kaos yaratmışlardır. ABD destekli bir "ayaklanma"(!) ile yıkılan Miloseviç'in yerine onun kadar sağcı ve katliamcı birinin getirilmesi de ABD'nin amacını gözler önüne sermiştir. Bu arada besleme bir örgüt olarak kurulan UÇK bahane edilerek KOSOVA ve MAKEDONYA'nın işgali de tamamlanmıştır. Bu ülkelere karşı düzenlenen NATO operasyonlarında sadece "yanlışlıkla" öldürülen sivillerin sayısı bile net olarak saptanamamaktadır. YUNANİSTAN'da olup bitenleri anlamak için ise yalnızca 1947 yılını hatırlamak yeterlidir. 1941'den beri Alman işgaline karşı yiğitçe savaşan Yunan komünistleri, 1947'de emperyalizm için ciddi bir tehlike oluşturduklarında tarihin en büyük katliamlarından birini yaşadılar. "ABD yardım etmezse Yunanistan komünistlerin eline geçecek" çığırtkanlığı yapan Başkan Truman'ın desteğiyle başlayan katliam süresince 50 binden fazla komünist öldürüldü. İç savaşın bütünü sırasında ise 185 bin partizan ölürken, açlıktan ölenlerin sayısı 260 bindi. Yunanistan'ın toplam nüfusunun yüzde onu böylece katledilmişti; ayrıca yüz binlerce insan toplama kamplarında tutuldu. Daha sonra 1960'larda CIA'nın tezgahladığı Albaylar cuntası ise aynı türden katliamlar konusunda bir emperyalist geleneği devam ettirmiştir. Yüzlerce devrimci öğrenci başta olmak üzere çok sayıda ilerici insan bu dönemde katledilmiş, Yunanistan baştan başa bir işkence haneye çevrilmiştir. ALMANYA'nın sabıkaları sanıldığı gibi Hitler'le başlamamaktadır. Çok daha öncesinde 1918-19 Alman devriminin bastırılması sırasında yapılan kitlesel işçi katliamlarını, Spartakist önderler Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in kurşuna dizilmesini hatırlamak bile bunu kavramak için yeterlidir. Daha sonraki 1923 ayaklanması ve Hamburg barikatlarında akıtılan işçi kanı da Alman emperyalizminin en bilinen sabıkalarıdır. Nazi katliamlarından, toplama kamplarından ise daha önce söz etmiştik. Ama sanıldığı gibi Hitler'in yenilgisi de faşizmin bitmesi anlamına gelmemiştir. Daha 1945 yılı bitmeden Hitler'in eski kadroları işbaşına dönmüşlerdi bile. Nazi partisinin gizli servis şefi Gehlen, Federal Almanya'nın da gizli servisini yönetiyordu. Sosyalizme yönelik komploların hemen tümü bu dönemde Almanya üzerinden yürütüldü. Bütün Neo-Nazi örgütleri böylece kuruldu ve güçlendirildi. CIA tarafından desteklenen gizli servis BND 1970'li yıllarda Kızıl Ordu Fraksiyonu (RAF) üyelerine düzenlenen operasyonların ve dört RAF liderinin Stammheim Cezaevi'nde kurşuna dizilmesinin baş sorumlusuydu. CIA'nın alt birimlerinden biri olan OPC tarafından organize edilen AVUSTURYA Nazileri ise devletle tamamen işbirliği halindedirler. Eski SS subaylarının üst düzey yönetici olduğu bu örgüt sendikacılara ve sol partilere, yabancı işçilere karşı saldırıların baş sorumlusudur. Avrupa'nın en sakin görünen ülkesi olan İSVEÇ'te Başbakan Olof Palme'nin benzer bir Neo-Nazi organizasyonu tarafından öldürüldüğü kesin gibidir. Suikastten sonra tanıkların doğrudan teşhis ettiği kişilerin çoğunun eski paralı askerler ve neo-naziler olması ve bunlardan eski bir İngiliz lejyonerinin geçtiğimiz yıllara kadar Kıbrıs Bayrak Radyosu'nda "çevirmen" kadrosunda çalışması hiç rastlantı değildir. İşçi sınıfı tarihinin en büyük ayaklanmasına ve en kanlı katliamına 1871 Komün günlerinde sahne olan FRANSA ise sömürgelerinde uyguladığı yüz kızartıcı suçlarla anılır. Alman işgalinden büyük ölçüde komünist direnişçilerin sayesinde kurtulan Fransa, daha sonra ABD'nin açık desteğiyle sağcı yönetimlerin kapısını aralamış ve bu arada sömürgecilikten hiç

vazgeçmemiştir. Büyük bir yenilgiye uğradığı 1954'e kadar Vietnam'a kan kusturan, Cezayir'i kana bulayan Fransa, 1968'lerdeki gösterilerde kendi halkına karşı da acımasız davranmış, Paris sokaklarında yine devrimcilerin kanını akıtmıştır. Bütün bu saldırganlığın başını ise bizzat devlet tarafından kurulan OAS isimli katiller örgütü çekmiştir. Fransa bugün hâlâ Afrika ve Uzakdoğu'dan elini çekmiş değildir. İNGİLİZ emperyalizmi bütün dünyanın en iyi bilinen sömürgeci gücüdür. Şimdilerde eski gücünü yitirmiş gibi görünse de "üstünde güneş batmayan" imparatorluk olarak tanımlanan İngiltere, Hindistan'dan Güney Afrika'ya dünyanın dört bir yanında sayısız katliama ve soyguna imza atmıştır. Son dönemde de Amerikan emperyalizmin en sadık müttefiki olarak görev yapan İngiltere, bütün haydutluk ve katliam savaşlarında bizzat yer almaktadır. l Neredeyse yüz yıldır İngiltere'nin işgali altında olan İRLANDA ise Avrupa'nın kanayan yarasıdır. İngiliz işgaline karşı mücadelenin başladığı ve IRA'nın kurulduğu ilk günlerden beri, İngiliz devleti, zaman zaman yerli işbirlikçilerini de kullanarak İrlanda'da sayısız suç işlemiştir. 1916'da Paskalya Ayaklanması'ndan sonra IRA kurucusu James Conolly ve 12 arkadaşını kurşuna dizen İngiltere, sonraki yıllarda faşist işbirlikçilerini de kulanarak yüzlerce yurtsever İrlandalıyı katletti. Ölüm oruçlarında yaşamını yitiren Bobby Sands ve dokuz arkadaşının da dahil olduğu 3 binden fazla kişi İrlanda için savaşırlarken öldürüldüler. Ki bunların çoğunluğu, "Kanlı Pazar" katliamında olduğu gibi sivil insanlardı. lEsas olarak kendi hatalarının sonuçlarını yaşayan ama bu arada emperyalist kampın gizli servislerinin komplolarına da hedef olan eski sosyalist ülkeler de, reel sosyalizmin çöküşünden sonra büyük bir yıkım içine gömülmüşler, kapitalist sisteme dahil olmanın bedelini çok ağır ödemişlerdir. RUSYA İçişleri Bakanlığı verilerine göre, tutuklanan Rus gençlerinin sayısı 1990-1997 arasında üçte bir oranında artarak 200 bin kişiyi geçmiştir. St. Petersburg'da 3 bin, Moskova'da ise 6 bin çocuk sokaklarda yaşamaktadır.

Kuzey Amerika: KIZILDERİLİ KATLİAMI, ABD'nin kuruluşundan çok önce başlayan insanlık tarihinin en ağır suçlarından biridir. Ta Kolomb'un kıtaya ayak bastığı günden beri başlayan katliamlar zincirinin Kuzey'deki ayağı da Güney'den hiç aşağı kalmaz. Bir zamanlar nüfusu 30-40 milyonu bulan Kızılderililerin sayısının bugün 2-3 milyona düşmesi bunun en açık kanıtıdır. Sömürgeci beyazlar tarafından mahvedilen doğa dengesi yüzünden hastalıklardan, açlıktan ölen milyonlarca Kızılderilinin yanında beyazların ayak bastıkları her toprak parçasından sürülen bu insanlar yüz yıl boyuncu sistematik katliamlara uğradılar. Korkunç bir asimilasyon politikasıyla, sahtekârlıklarla adım adım sürülen Kızılderililer, yıllar boyunca toplama kamplarına ya da kimliksizliğe mahkûm edildiler. Amerikan demokrasisi denilen şey, böylece yaklaşık 30 milyon yerlinin katledilmesi üzerine kuruldu. SİYAHLARA KARŞI UYGULANAN KÖLECİLİK ise belki şimdi tarih kitaplarında kalmış gibidir ama bu kanlı tarih unutulmamıştır. Yüzbinlerce Afrikalı'nın köle gemileriyle ABD'ye taşındığı bu dönem, ABD'nin ekonomik zenginliğinin de aslında ilk temelini oluşturur. On binlerce kölenin açlıktan, hastalıklardan ve işkenceler yüzünden öldüğü bu dönemden sonra ilk siyah hareketleri başladığında ise ortaya çıkan Ku-Klux-Klan linçleri işin başka bir cephesidir. 1800'lü yıllardan bugüne dek süren Amerikan linç geleneğinde, on binlerce siyah, yakılarak, asılarak öldürülmüş, bu arada kısırlaştırma gibi iğrenç ırkçı yöntemler de uygulanmıştır. Öyle ki, salt 1870-1890 arasındaki yirmi yılda on bin siyah linç edilerek öldürülmüş, 1970'lere kadar siyah kadınların %24'ü, PortoRiko'luların %35'i kısırlaştırılmıştır. Aynı süreçte suikastle öldürülen Malcom X, Martin Luther King gibi siyah önderler ve Kara Panterler'in katledilen militanları da bu arada anılmalıdır. 2 Şubat 1848'de Meksika'ya ait Teksas, Arizona, California gibi sekiz kentin işgal edilerek ABD toprakları haline getirilmesi de ABD tarihinin utanç sayfalarından biridir. Giderek bu topraklar üzerinden eski sahiplerini kovan Amerikalılar, zaman zaman çıkan ayaklanmaları da 1957'de olduğu gibi kanla ve tutuklamalarla bastırmışlardır. Bu arada Meksika'nın büyük kızılderili uygarlığı talan edilmiş ve bu kültür neredeyse tamamen yok edilmiştir. İŞÇİLERE YÖNELİK SALDIRI VE KOMPLOLAR, ABD tarihinin unutulamaz bir

parçasıdır. Sonradan 1 Mayıs gününün mücadele günü ilan edilmesine neden olan 1886'daki 6 işçinin öldüğü gösteri ve 8 işçi önderinin idam edilmesi bunun en bilinen örneğidir. Daha sonra sendikaları satın alarak, işçi sınıfını susturmaya çalışan Amerikan burjuvazisi, bunun yetmediği yerde de, idamlar ve katliamları devreye sokmuş, büyük tutuklamaları arkası arkasına geliştirmiştir. Örneğin sadece 1937'deki Chrysler ve General Motors grevlerinde mafya ve polisin saldırılarında 98 işçi öldürüldü. İşçi sınıfı hareketini her zaman acımasız bir baskı altında tutan ABD, Sacco ile Vanzetti isimli iki işçinin idamında olduğu gibi bin bir türlü komployu kullandı. MacCarthy kampanyası sırasında ise binlerce Amerikalı tutuklandı ve mahkemelerde yargılandı. 1953'te "ajanlık"la suçlanan komünist Julius ve Ethel Rosenberg çiftinin idamı ise tam bir yüz kızartıcı suç olarak ABD tarihine geçti.

Güney Amerika: Kolomb'un karaya ayak bastığı günden beri devam eden Kızılderili uygarlıklarının yok edilmesi, dünya tarihinin en trajik olayıdır. Açgözlü İspanyol ve Portekiz sömürgeciliğinin Güney Amerika'daki katliamlarının kesin rakamlarını tahmin edebilmek bile mümkün değildir. Sayıları milyonlarla ifade edilen Aztek ve İnka halklarının korkunç katliamlarla yok edilmesinin ötesinde sömürgecilerin yerlilerden gasp ettiği maden ve altın stoklarının da miktarı tam olarak bilinmemektedir. 1831'den beri ABD'nin gizli işgalini yaşayan ARJANTİN'deki 1976 faşist cuntası, Latin Amerika tarihinin en kanlı cuntalarındandır. İlk günden beri ABD tarafından tanınan ve desteklenen General Videla cuntası, ilk anda 1300 kişiyi katlederken, daha sonraki yıllarda 30 binin üzerinde devrimciyi, sendikacıları ve işçi önderlerini "kayıp" etmesiyle ünlüdür. "Kayıp" ilan edilenlerin çoğunun ordu helikopterlerinden denize atıldığı ve hatta bu insanların çocuklarının bile evlatlık olarak satıldığı sonraki yıllarda açığa çıkmıştır. BOLİVYA'da ise sadece 1947-1952 arasında çoğu madenci ve tarım işçisi 30 bin kişi ABD destekli cuntalar tarafından katledildi. Bundan öncesinde kışkırtılan bölgesel savaşlarda ölen Bolivyalıların sayısı ise on binlerle ifade edilmektedir. 1980 yılına gelinceye kadarki tarihinde tam 189 hükümet darbesine tanık olan Bolivya'da katledilen insanların sayısını tutmak neredeyse imkânsızdır. Üniversite bombalamaktan köy yakmaya kadar her türden cinayet yolunu kullanan Bolivya cuntalarının hepsi de ABD ve CIA desteklidir. Ama herhalde bu cinayetlerin en önemlisi büyük devrimci Che Guavera'nın 1967'de CIA ajanları ve Bolivya ordusunun kasapları tarafından yaralıyken kurşuna dizilerek katledilmesidir. CIA destekli 1964 darbesi BREZİLYA'nın tarihindeki en kanlı olaylardandır. Üç-dört yıl içersinde cuntanın ABD ile işbirliği yaparak kurduğu "Ölüm Filoları" iki binden fazla kişiyi katletmiştir. 1968'de efsanevi gerilla önderi Carlos Marighella'nın öldürülmesi de Brezilya oligarşisinin sabıkalarındandır. Her zaman faşist rejimler altında yaşayan Brezilya, bugün dünyanın en çok yoksulluk çekilen ülkeleri arasındadır ve her gün ortalama bin çocuğun öldüğü Brezilya kentlerinde polisin de sokak çocuğu avlayarak katlettiği son yıllarda açığa çıkmıştır. EL SALVADOR, Latin Amerika'nın cinayetler ülkesi olarak ün yapmıştır. Daha 1931-1944 arasındaki yerli ayaklanmaları sırasında 15 binden fazla insanı katletmekle işe başlayan El Salvador kasapları, 70'li yıllara gelindiğinde tam bir kıyım makinesi olarak iş görmüşlerdir. Özellikle 1979 yılından sonra CIA tarafından faşist ARENA partisiyle birlikte oluşturulan ölüm mangaları, toplam 70 bin devrimci ve yurtseveri katletmiştir. Binlerce çocuk ve köylü de bu rakamın içindedir. Öyle ki, sadece 1981'de ölüm mangaları içlerinde rahiplerin de bulunduğu 12 bin kişiyi öldürdüler. Bütün bu cinayetlerin arkasında ABD'li danışmanların durduğu ve birçok katliama da bizzat katıldıkları ise resmi belgelerle kanıtlandı. Bütün tarihi cuntalar ve 1931'de olduğu gibi köylü katliamlarıyla (30 bin ölü) geçen GUATEMALA'nın yaşadığı en korkunç dönem 1954'teki ABD işgali ve cuntası dönemidir. United Fruit Company adlı ABD tekelinin desteğiyle toparlanan paralı askerler ve ABD yeşil berelilerinin yaptığı müdahaleden bu yana devam eden faşist cuntalar sırasında toplam 200 binden fazla insan katledildi. Sadece 1986 yılı içersinde öldürülen işçi, köylü ve devrimci sayısı 18 bindir. KOLOMBİYA'daki manzara ise tam bir faciadır. 1948'de United

Fruit Company ve Standart Oil'in siparişiyle CIA'nın Kolombiya devlet başkanı Gaitan'ı öldürmesiyle başlayan cuntalar dönemi aynı zamanda cinayetler dönemidir. 1948 ile 1957 arasındaki cuntalar sırasında 300 bin kişi, 1957 ile1963 arasında ise 20 binden fazla insan öldürüldü. Amerikan çıkarları uğruna yapılan bu katliamlara gerilla savaşıyla karşılık veren Kolombiya halkı, bugün hâlâ ABD ordusunun katliamlarıyla karşı karşıyadır. 1898'deki ABD işgalinden 1959'a dek kukla hükümetler tarafından yönetilen KÜBA, 1959'da Fidel ve Che önderliğindeki gerilla güçlerinin iktidarı ele geçirmesiyle emperyalist boyunduruktan kurtuldu. Bu süre içinde sadece Batista cuntası 60 bin Kübalının hayatına mal oldu. Ama Küba, kurtuluş gününden sonra da emperyalizmin saldırılarından nasibini aldı. 1962'de sosyalizmi yıkmak için yapılan Domuzlar Körfezi çıkarmasının başarısızlığa uğramasından sonra da yüzlerce suikast planı ve provokasyon birbirini izledi. Her yönden başlatılan ambargo ise bugün hâlâ devam etmektedir. MEKSİKA'nın tarihi ABD'nin saldırganlığının tarihidir aynı zamanda. Daha 1848'de topraklarının büyük bölümünü ABD'ye kaptıran Meksika, yerli kültürünün ve bütün maddi zenginliklerinin yağmalandığı yüzyıl boyunca ayaklanmalarla sarsıldı. 1909'da Zapata ve Panço Villa'nın önderliğinde başlatılan köylü ayaklanmalarının bastırılması ABD'nin doğrudan askeri müdahalesi sayesinde bastırılabilmiş ve Zapata ile Villa çeşitli tuzaklarla katledilmiştir. O günden beri cuntalar ve sık sık taraf değiştiren hükümetler tarafından yönetilen Meksika 1994'ten bu yana Zapata'nın mirasını sahiplenen Zapatist Kurtuluş Ordusu'nun (EZLN) başlattığı gerilla hareketiyle sarsılmaktadır. NİKARAGUA'nın acılı günleri 1885'te Amerikalı korsan Walker'in bölgeyi işgal girişimiyle başladı. 1894'ten sonra ise artık Nikaragua tam bir ABD eyaleti haline getirilmişti. Bütün zenginlikleri ABD tarafından denetleniyor ve oradan yönetiliyordu. 2 Mayıs 1926'da "yoksulların generali" Sandino'nun önderliğinde başlayan anti emperyalist direniş, Sandino'nun ABD uşağı Somoza tarafından tuzağa düşürülerek katledilmesine dek sürdü. Aynı anda Sandino'nun kampları da basılarak üçyüz insan bir anda kurşuna dizilmişti. Bu noktadan sonra Latin Amerika tarihinin en kanlı diktatörlerinden biri olan Somoza'nın diktatörlüğü başladı. CIA ajanı olan Somoza, ülkeyi 1979'da iktidardan alaşağı edilene kadar kan ve dehşetle yönetti. Bu süreçte kurulan Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN)'ye karşı yapılan operasyonlarda binlerce yoksul köylü ulusal muhafız denilen katil çeteleri tarafından öldürüldü. Bu süreçte bizzat CIA ajanlarının yönettiği işkence haneler tam kapasite çalışarak binlerce insanı katletmişti. Ama FSLN'nin iktidarı ele almasından sonra da emperyalizmin komploları bitmedi. Devrim gününden 1985'e kadar geçen sürede Miami'de örgütlenen kontra çetelerinin saldırılarında 11 bin Nikaragualı yaşamını yitirdi, ülke ekonomisi sabotajlarla mahvedildi ve böylece silahla kazanılmış olan devrimin seçim sandıklarında terkedilmesinin zemini hazırlandı. 1780'de ünlü Kızılderili önderi Tupac Amuru'nun katlinden beri PERU'da da cinayet makineleri hiç boş durmadı. 1968'den en son diktatör olan Fujimori'ye dek her zaman baskı ve zulümle yönetilen Peru'da sadece 1980'den bu yana 30 bin kişi işkenceler ve kurşuna dizmeler yoluyla öldürülmüştür. 124'u Lurigancho, 118'i El Fronton cezaevinde olmak üzere yüzlerce devrimci tutuklunun kurşunlanarak öldürülmesi Peru oligarşisinin en kirli işlerindendir. Aydınlık Yol ve Tupac Amuru Devrimci Hareketi (MRTA) örgütlerinin başlattığı gerilla savaşı süresince Fujimori diktası, en kanlı cinayetleri işlemiştir. Özellikle MRTA'nın düzenlediği Japon Büyükelçiliği'nin basılması eylemi sırasında düzenlenen operasyonda gerillaların öldürülmesi son dönem devrimci tarihinin canlı anılarındandır. ŞİLİ ise artık dünyadaki birçok insan tarafından faşist Pinochet cuntasının marifetleriyle tanınmaktadır. ABD kökenli çokuluslu şirketlerin (özellikle ITT) siparişi üzerine CIA tarafından tasarlanan darbe 1973'te general Pinochet tarafından gerçekleştirildi ve darbenin ilk gününde başta solcu başkan Allende dahil olmak üzere toplam 35 binin üstünde insan işkencelerle, kurşuna dizmelerle katledildi, binlerce insan sakat bırakıldı, binlercesi "kayıp" edildi. CIA'nın bizzat katıldığı ve planladığı bu darbe sonrasında bütün sendikalar, partiler kapatıldı, ülke baştan başa işkencehaneye döndürüldü. Buna karşılık Şili cuntası ABD ve IMF'den tarihin en yüksek yardım ve kredilerini aldı. Ancak buna rağmen Pinochet

döneminin sonunda Şili ekonomisi tam bir harabe halindeydi. Tupamaros gerilla örgütüyle başa çıkamayan ABD işbirlikçilerinin düzenlediği 1973 cuntasından sonra URUGUAY tam bir cehenneme döndürüldü. Bu dönemde her 54 Uruguaylıdan biri tutuklandı. Diktatörlük binlerce insanı işkencelerden geçirerek katlederken ABD'nin tavsiyesiyle Tupamarosların lider kadroları uzun yıllar boyu en katı tecrit koşullarında, hücrelerde tuttu. Aynı şekilde VENEZUELA da CIA operasyonlarının deneme laboratuvarı yapıldı. Petrol üretimi bakımından önemli olan Venezuela ABD'nin güneydeki yatırımlarının %66'sını barındıran ülke olarak her zaman cuntalar ve faşist yönetimlerin elinde olmuştur. Bu ülkedeki en küçük bir ulusal hareket bile her zaman kanlı bastırma harekâtlarıyla karşılanmış, Douglas Bravo'nun başını çektiği gerilla hareketleri köylülere yapılan katliam seferleriyle bastırılmıştır. ABD'nin arka bahçesindeki ülkelerden HAİTİ de en kanlı kıyımlardan nasibini aldı. Yalnızca 1915'teki ABD işgali sırasında birkaç günde 3 bin 500 kişi öldürüldü. Daha sonra ABD işgali resmen bittiğinde de kıyımlar bitmedi. ABD destekli cuntalar boyunca 1957'den 1971'e kadar Haiti'de 26 bin kişi öldürüldü. PANAMA Kanalı ise daha kazılırken 28 bin can almıştı. Her zaman kukla hükümetler tarafından yönetilen Panama'da basit öğrenci gösterileri bile her zaman en vahşi kurşuna dizmelerle cezalandırıldı; çünkü ABD için kanal stratejik bir anlam ifade ediyordu. Daha sonraki yıllarda, 1990'da uyuşturucu ticareti yaptığı bahanesiyle Panama devlet başkanı Noriega'nın tutuklanıp ABD'ye götürülmesi ise tam bir komedi olarak nitelendirildi. Müdahaleye bahane teşkil eden Noriega'nın eski bir CIA ajanı olması, ABD'nin uyuşturucu piyasasındaki rolünü açığa çıkarmıştır. 1979'da iktidara gelen sosyalist eğilimli Bishop'un katledilerek devrildiği GRENADA Adası işgali ise ABD'nin bölgede işlediği en son suçlardan biridir. Pervasızca gerçekleştirilen bu işgal sonucunda ABD Grenada'yı 1985'e kadar işgali altında tuttu.

Afrika: Emperyalist sömürgeciliğin en büyük acılarını çeken şüphesiz Afrika kıtası olmuştur. Yüzyıllardır işgal altında tutulan, sömürülen ve baskı altında tutulan Afrika'nın çektiği acı emperyalist aşamayla birlikte daha da artmış, başkaldırdığı her noktada ise kirli savaşın en acımasız yöntemleriyle karşılaşmıştır. 1950'lerde Afrika madenlerinin ve diğer zenginliklerinin %60'ından fazlası emperyalistlerin elindeydi, bütün kaynakları vantuzlanan kıta insanları ise açlık ve sefaletin pençesindeydi. %99'a yakın bir bölümü okuma yazma bilmeyen bu dev kıtanın insanları, nasıl doğup nasıl yaşadıklarının bile farkına varmadan ölüp giderken emperyalist şirketler kasalarını doldurmaktaydılar. O kadar ki, uyanan Afrika, topraklarından sömürgecileri kovduktan sonra bile açlık ve sefaletin pençesinden kurtulamadı. Uyanışın ilk ve en tutarlı sembollerinden biri ANGOLA'ydı. Portekiz sömürgecilerine karşı mücadeleyi başlatan MPLA'nın haraketi Salazar diktasının en acımasız işkence ve saldırılarıyla karşılaştı. Buna rağmen iktidarı alarak işgalcileri kovan Angola halkı, bu kez de ABD komplolarından kurtulamadı. 1976'daki zaferden sonra CIA güdümlü kontra örgütlerinin saldırıları 300 bin Angolalının ölümüne neden oldu, 80 bini ise sakat kaldı. BATI SAHRA'da 1973'te mücadeleye başlayan POLİSARİO gerillaları da karşılarında aynı güçleri, binlerce ABD ve Mısır askerini buldular. Zengin fosfat yataklarına sahip Sahra, emperyalistler için vazgeçilmezdi ve bu nedenle işkence tezgahlarını Batı Sahra'ya kurmakta gecikmediler.1830'da Fransa işgaliyle başlayan acılar CEZAYİR halkının yakasını hiç bırakmadı. Petrol ve maden yataklarıyla bütün emperyalistlerin iştahını kabartan Cezayir, 1832-39 arasında Abdülkadir Cezayiri önderliğinde ilk direnişine başladı. Yedi yıl içersinde binlerce ölü, sömürgeciliğin Cezayir'e armağanıydı. Daha sonra, sadece 1945'teki Sedif ayaklanmasında 45 bin ölü sayılabildi. 1954'te bağımsızlık hareketi yeniden başladığında bu kez sahnede Fransız İstihbarat örgütü OAS'ın işkence haneleri ve suikastleri vardı. 1954-1962 arasındaki tablo korkunçtu: 1.5 milyon ölü, 2 milyon 800 bin tutsak... Bağımsızlıktan sonra ise bu kez şeriatçılarla hükümetin organize ettiği kontra örgütler arasındaki iç savaş 100 bin Cezayirlinin canına mal oldu. 1891'den sonra Fransız sömürgesi olan ÇAD da aynı kaderi

paylaştı. 1961'den sonra başlayan bağımsızlık savaşına karşı gerçekleştirilen ABD-Fransız işbirliği binlerce ölüye mal oldu. Yeraltı zenginlikleri yağma edilen Çad, daha sonra da ABD güdümlü Habre cuntasıyla karşı karşıya kaldı ve bugün hâlâ ABD'nin egemenlik alanı içinde.ETİYOPYA ise aşağı yukarı ne kadar sömürgeci güç varsa, Osmanlı dahil, ülkesinde gördü ve hepsi tarafından da ayrı ayrı sömürüldü. 1930'da kukla kral Selasiye iktidar olduğunda da bir şey değişmedi. En önemlisi de açlık hiç azalmadı; emperyalistlerin yoksulluğa mahkûm ettiği Etiyopya halkı sadece 1973'teki kıtlıkta 100 binden fazla insanını açlığa kurban verdi. GANA'da da bağımsızlık hareketi emperyalizm tarafından hoş görülmedi. Kwame Nkrumah'ın başlattığı bağımsızlık hareketini bastırmak için bütün kaynaklarını kullanan CIA 1966'da askeri bir darbe düzenledi ve Nkrumah'ı deviren cuntacılar ABD tekellerinin oyuncağı olarak hüküm sürmeye başladılar. Başka bir Portekiz sömürgesi olan GİNE'de büyük devrimci Amilcar Cabral önderliğindeki devrimci hareket, onun öldürülmesine karşın başarıya ulaştı ve demokratik bir halk cumhuriyeti kuruldu. ABD ve NATO'dan aldığı yoğun askeri desteğe rağmen Portekiz, devrimci güçlerin karşısında düzenlediği katliamlarla bile tutunamadı.Emperyalizmin asıl yüz karası ise şüphesiz bölgedeki en kanlı diktatörlük olan ırkçı GÜNEY AFRİKA'ydı. Emperyalizmin bu ülkede işlediği suçların hesabı bile tutulamaz. Nüfusun %90'ı Afrikalı-siyah olduğu halde beyazların vahşi diktası altında bu ülkede kurulan sömürü ağı emperyalistler için öylesine önemlidir ki, yıllar boyunca bu dünyanın en gerici rejimine bütün dünya kapitalizmi destek vermiştir. Neredeyse kölelik koşullarında elmas madenlerinde çalıştırılan siyahlar ise her ayaklanma girişimlerinde vahşi katliamlarla karşılaşmışlardır. Mücadele boyunca yüzlerce devrimci önderi katleden ırkçı rejim, Nelson Mandela'yı da 27 yıl hapiste ABD desteğiyle tutabilmiştir. Başlıcaları Soweto ve Sharpeville'de gerçekleşen onlarca katliamda sayısız çocuk, kadın ve sivilin kanına giren ırkçı rejim, yönetiminin son anına dek ABD ve NATO'dan tam destek aldı. Eski bir İngiliz sömürgesi olan KENYA da yeni-sömürgeciliğin çürütücü etkisinden nasibini aldı. 1950'lerde Jomo Kenyatta'nın önderliğinde kazanılan "bağımsızlık" bu bakımdan bir anlam ifade etmedi. Onca mücadele ve katliamlardan sonra gelen istikrarsız hükümetler kaosunda Kenya, IMF reçetelerini uygulayan yoksulluk içindeki bir ülke olarak kaldı. Birçok parçaya ayrılarak sömürgeciler arasında paylaşılan KONGO'nun en büyük parçasını elinde tutan Belçikalılar başka emperyalistlerden hiç farklı değillerdi. 1960'ta sağlanan bağımsızlıktan sonra beceriksiz Belçikalıların yerini alan ABD danışmanları ise kanlı yüzlerini hemen gösterdiler. Bizzat ABD elçisinin de katıldığı bir komployla devrimci güçlerin efsanevi lideri Patrice Lumumba, önce işkencelerden geçirildi, sonra kafasına kurşun sıkılarak öldürüldü ve asit kazanında eritilerek cesedi yok edildi. Zengin maden yataklarının sahibi Kongo, daha sonra ABD işbirlikçisi Çombe ve daha sonra Mobutu ülkeyi IMF'nin kölesi yapmakta büyük başarı gösterdiler. Daha 1920'lerden itibaren bağımsızlık mücadelesine başlayan ve 60'larda Mondlane ve Samora Machel'in önderliğinde FRELİMO cephesini kurarak gerilla mücadelesine başlayan MOZAMBİK halkı, sömürgecilerden kolay kolay kurtulamadı. Onbinlerce insanın öldüğü savaştan sonra bağımsızlığa kavuştuklarında ise sosyalizm yolunda ilerleyeceklerini açıkça söyleyen Frelimo önderleri birer birer katledildi. Özellikle Samora Machel'in devlet başkanı olduktan sonra uçağına bomba konularak öldürülmesi CIA'nın Afrika'daki en kirli işlerindendir. Aynı şekilde bağımsızlık yolunda ilerleyen ZİMBABWE de bir dizi katliam ve cinayetle durdurulmak istendi. Gerillalar bağımsızlığı sağladıklarında ilk yaptıkları iş ise ülkeyi ilk sömürgeleştiren Cecil Rhodes'in adından gelen Rodezya ismini Zimbabwe olarak değiştirmek oldu. 1980'de iktidara gelen ve ABD'ye sıcak davranmayı reddeden Doe yönetiminin CIA darbesiyle devrilmesi ve devlet başkanının CIA ajanları tarafından kurşunlanması LİBERYA'da olup bitenleri anlamak bakımından iyi bir örnektir. LİBYA ise bilindiği gibi İtalyan sömürgecilerinin elinden yıllar boyunca zulüm çektikten sonra bağımsızlığa kavuştuğunda, bu kez de dünyanın jandarması ABD'nin elinden kurtulamadı. Her fırsatta bir bahane bularak Libya topraklarını bombalayan ABD jetlerinin dışında CIA'nın en

yoğun komplo uyguladığı alanlardan biri Kaddafi'nin ülkesi oldu. Geçmişten beri stratejik konumu nedeniyle sömürgecilerin aralarında paylaşamadıkları bir coğrafya olan SOMALİ, 80'li yıllarda Sovyet etkisi altında kalmasının bedelini 90'lı yıllarda ödedi. 1992-1994 arasında bölgedeki istikrarsızlığı bahane eden ABD, 28 bini kendi ordusundan olmak üzere 50 bine yakın bir güçle Somali'yi işgal etti. Somali halkının her anti-emperyalist kıpırdanışını baskı ve terörle ezen işgalci güçlerin bu süreçteki en iyi kullandığı araçlardan biri ise Türk ordusu olmuştur.

Doğu ve Güney Asya: ÇİN tarihini emperyalizmin suçları bakımından özetleyebilmek ve emperyalizmin ülkeye verdiği zararları sayılarla ifade edebilmek mümkün değildir. Sadece afyon savaşları boyunca 1840'larda yapılan katliamlar ve Çin'in bir afyonkeşler ülkesi haline getirilmesi bile tarihin en ağır suçlarındadır. Çin'in defalarca işgal edilmesine tarih boyunca katılan ABD, 1900'deki Boxer Ayaklanması sırasında da yedi emperyalist ülkeyle birlikte Çin'i işgal eden ve şehirleri topçu ateşiyle mahveden güçtür. Daha sonraki Japon işgalini silah yardımıyla destekleyen ABD, nihayet Çin Mao önderliğinde emperyalist boyunduruktan kurtulduğunda da boş durmadı. Bu kez de Taiwan adasındaki işbirlikçileri aracılığıyla Çin Halk Cumhuriyeti'ne karşı provokasyonlarını sürdürdü. Bütün bu tarih boyunca emperyalistler tarafından katledilen Çinlilerin sayısı ise diğer ülkelerde olduğu gibi binlerle değil, ancak milyonlarla ifade edilebilektedir. İlk başlarda Hollanda sömürgesi olan ENDONEZYA ise daha sonra 5 ayrı emperyalist gücün işgalini tattı ve en sonunda ABD sömürgesi haline getirildi. Siyasi tarihi boyunca ABD uşaklığı eden diktatörlerin, general bozuntularının pençesinde yaşayan Endonezya'nın en trajik olayı, şüphesiz 1965'te gerçekleşmiştir. Suharto başkanlığında CIA ajanı generaller cunta yaptıklarında tarihin en büyük katliamına imza attılar. 5 ay içinde CIA'nın bilgileri ve bizzat katılımıyla bir milyondan fazla komünist ve sol sempatizan katledildi. Daha sonrası ise tam bir yeni-sömürge felaketidir; yoksulluk, birbirini izleyen cuntalar, katliamlar... Ülkesini ABD'ye satmış olan bu katiller sürüsü, halkın sık sık gerçekleştirdiği ayaklanmalara rağmen hâlâ iktidarlarını sürdürüyorlar. DOĞU TİMOR da ABD'nin Endonezya'yı kullanarak yarattığı katliam alanlarından biridir. Endonezya tarafından 1975'te işgal edilen Doğu Timor, başlattığı bağımsızlık savaşı boyunca akla sığmaz katliamlarla tanıştı. Toplam ölü sayısının 200 bine ulaştığı bu büyük kıyımı gerçekleştiren birliklerin ABD ve İngiliz ortak yapımı olan bir kontr-gerilla eğitim programı çerçevesinde eğitildikleri açığa çıktı. Bugün hâlâ aynı birlikler, cinayetlerini sürdürüyorlar. Sömürgecilik dendiğinde dünyada ilk akla gelen ülke olan HİNDİSTAN ise özellikle İngiltere tarafından yüzyıla yakın bir süre baskı altında tutuldu. Yıllar boyunca süren bağımsızlık mücadelesi sırasında öldürülen on binlerce insanın dışında daha sonraki kışkırtılmış din savaşları dönemi korkunç katliamlara sahne oldu. İngiliz "böl-yönet" taktiğinin kurbanı olan Hint halkı, salt Pakistan ayrılığı döneminde 200 binden fazla ölü verdi. Bu korkunç din boğazlaşması bugün hâlâ devam etmektedir. 1898'de ABD tarafından işgal edilen FİLİPİNLER'de ABD generali Smith'in emri "yakın, yıkın, hapsetmeyin, on yaşından büyükleri öldürün" idi. Sonraki yüz yıl boyunca ABD ve işbirlikçileri hep bu emre uydular. Yüz binlerce ölüden oluşan Filipinler tarihi, Marcos gibi kanlı diktatörler ve diğer işbirlikçiler tarafından yürütüldü. ABD'nin bölgedeki en sadık müttefiki olan Filipin yöneticileri DB ve IMF bütçesinden her zaman en yüksek rakamları aldılar. Buna karşın Filipinler Asya'nın en yoksul ülkelerinden biri olmaya devam etti. 1970-1975 arasında ABD ve işbirlikçi Güney Vietnam tarafından işgal edilen KAMBOÇYA ise en büyük can kaybını ABD bombardımanları sırasında verdi. 600 bin insanın öldüğü bu bombalamalar sona erdiğinde ülke bir harabe haline dönmüştü. KORE, Türkiye'de de iyi bilinen katliam alanlarından biridir. Sosyalizmi seçen Kuzey Kore'ye karşı başlatılan ABD-Güney Kore harekâtına Türkiye'nin de içinde bulunduğu bir dizi işbirlikçi ordu da katıldı. 1950'de başlatılan bu korkunç savaş sona erdiğinde savaştan önce 100 bin ölü vermiş olan sosyalist Kore yine dimdik ayaktaydı ama 200 bin insanını kaybetmişti. Üstelik bu süreçte Türkiye gibi ülkelerin ordularından da çok ağır kayıplar verilmiş, yoksul insanlar yerini bile

bilmedikleri bir ülkede ABD çıkarları için kırdırılmışlardı. VİETNAM ise hem dünyanın en büyük kahramanlık destanlarından biridir hem de ABD emperyalizminin suç dosyasının en ağır klasörlerinden birini oluşturur. Yüzyılın başından beri devam eden ve önce Fransızları, sonra da dünyanın en büyük ordusuyla üstlerine gelen ABD emperyalizmini hezimete uğratan Vietnam halkı, bütün bu savaşlar boyunca akıl almaz kıyımlara uğradı. 500 binlik ABD ordusu ve birbuçuk milyonluk işbirlikçi Güney Vietnam ordusu, bütün teknolojik olanaklarına karşın Vietnam halkını yenemeyince büyük bir soykırıma başvuruldu. Tarihin en büyük hava bombardımanı yıllarca Vietnam'da vurulmadık tek bir metrekare alan bırakmadı. 1963-1973 arasında öldürülen sivil Vietnamlı sayısı 4.5 milyon kişiydi. ABD bombardımanlarının etkisi bakımından LAOS da Vietnam'la aynı kaderi paylaştı. Laos, bağımsızlık savaşı sırasında toplam 2 milyon ton ABD bombasını topraklarında gördü ki bu, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda atılan toplam bomba sayısından daha fazlaydı. AFGANİSTAN, yıllardır işgal altında, yer altı-üstü zenginlikleri sömürülmekte, kendi menfaatleri için köprü gibi kullanılmakta, milyonlarca insanın aç, sefil göçe zorlanmaktadır. Taliban mazeret gösterilip siviller katledilmektedir.

Ortadoğu: Ortadoğu emperyalizm için her şeyden önce petrol demektir; ama petrolün de ötesinde dünyanın bu en sıcak bölgesinde egemen olmak, politik olarak halkları sindirmek çok önemlidir. Bu amaçla Türkiye dahil onlarca Ortadoğu ülkesini baskı altına alan ABD, bölgede bir dizi askeri üs oluşturmayı baştan beri amaçlamış ve başarmıştır. Özellikle İsrail ve Türkiye gibi iki tane sadık bekçi köpeği aracılığıyla bölgeyi denetlemek isteyen ABD emperyalizmi, tarih boyunca bölge halklarına karşı büyük suçlar işlemiştir. Özellikle FİLİSTİN yalnızca Ortadoğu'nun değil, dünyanın kanayan yarasıdır. 1947'de kurulan İsrail devletinden sonra Filistinliler sürgün edilirken, İsrail ABD toplam dış yardımının neredeyse yarısını alıyordu. Böylece bölgede bir bekçi köpeği haline getirilen İsrail, 50 yılı aşkın bir süredir onlarca katliama imza atmış bir "terör devleti" olarak varlığını sürdürmekte ve topraklarını her gün büyütmektedir. Ama aslında Filistinli katliamları İsrail'den de önce başlamıştır. Bu katliamların en büyüğünü 1936 yılında İngiliz yönetimi sırasındaki genel grevde olmuştur. 1939 yılında ayaklanma bastırıldığında 40 bin Filistinli öldü. 20 bini tutuklandı ve 110 Filistinli de asıldı. ABD'nin uşağı Ürdün Kralı'nın 19 Eylül 1970'de yaptığı katliam ise "Kara Eylül" diye bilinir. Filistin kamplarını yoğun top ateşine tutan Ürdün, bu kıyımda 30 bin kadar Filistinliyi öldürmüştür. İsrail ve bölgedeki işbirlikçilerinin katliamları ise sayılacak gibi değildir. Bunların en büyüklerinden birkaçı, Ocak 1976, Haziran 1976'daki Tel Zaatar karantina göçmen kampları katliamı ve 17 Eylül 1981'deki Sabra ve Şatila "göçmen kampları"ndaki katliamlardır. İsrail'in 1982'deki Lübnan işgalinin bilançosu ise 17 bin 500 ölüdür. 1953'te petrolleri ulusallaştırmak isteyen Musaddık'ı askeri darbeyle deviren CIA, İRAN halkının başına Şah Rıza'yı bela ettiğinde bir katliamlar döneminin de kapısı açılmıştır. Yaklaşık 10 bin ABD'li danışmanın kuklası olan Şah döneminde on binlerce devrimci, ilerici öldürüldü. Bölge petrolünü elinde tutmak isteyen ABD, Şah'ın işkence hanelerine en büyük desteği verdi. 1979'da Şah, 20 milyor dolarlık varlığıyla ABD'ye kaçtığında geride bir harabe kalmıştı IRAK ise bölge ülkeleri içersinde son dönem ABD saldırganlığından en çok zarar gören ülkedir. 200 bin insanın öldüğü Körfez Savaşı ve sonra çoğu çocuk 1.5 milyon Iraklının öldüğü ambargo dönemi bunun en açık örneğidir. Ama Irak olayı bu son olayla açıklanamayacak kadar karışıktır. Daha yüzyılın başında "böl-yönet" politikasıyla bölge ülkelerinin sınırlarını cetvelle çizen emperyalizm, bugünkü despotik yönetimlerin başlıca kaynağı olmuştur. Halkların özgür iradelerini hiçe sayarak bölgede bir sürü kerameti bilinmez Emirlik ve Şeyhlik Kur'an, bölgeyi halk yönetimlerinden uzak tutmak için "yeşil kuşak" projesiyle islami yönetimleri teşvik eden ABD, sonuçta ortaya böyle bir diktalar manzarası çıkarmıştır. Kürt halkının kanlı katili Saddam ile ABD bombardımanları arasında ezilen ise yoksul Irak halklarından başkası değildir. Kaldı ki, Halepçe'de kullandığı ve bir anda binlerce Kürdü öldüren Hardal Gazı'nı da Saddam daha

önceden kendisine verilmiş ABD yardımları sayesinde yapabilmiştir. Ancak Irak rejiminin katliamları Kürdistan sorununun yalnızca bir bölümünü oluşturur. Osmanlı İmparatorluğu'nun dağılmasından sonra Ortadoğu'yu yeniden biçimlendiren emperyalist merkezler ve gerici bölge rejimleri, bu ülkeyi dörde bölerek kendi aralarında paylaşmışlar ve böylece bugün hâlâ devam eden bir trajedinin temelini atmışlardır. Açıkça paylaşılan Mezopotamya, her parçasında ağır bir sömürüye uğramış, Kürt halkı bir dizi katliama uğramıştır. Koçgiri, Ağrı, Şeyh Sait ve Dersim isyanları sırasında gerçekleşen ve on binlerce Kürdün ölümüyle sonuçlanan katliamlar, Halepçe katliamı ve son 15 yılda devam eden savaşın kirli cinayetleri bunun en açık örnekleridir. Ortadoğu bölgesinin en acılı coğrafyalarından biri olan TÜRKİYE ise 1 Mayıs 77 provokasyonu gibi örnekler bir yana, yalnızca CIA tarafından organize edilen cuntalar göz önüne alındığında bile emperyalizmin ağır suçlarını görmemiz mümkündür. Bilindiği gibi 12 Mart 1971 cuntası,Yaklaşık 600 bin insanın işkencelerden geçirildiği ve yüzlerce insanın işkencelerde katledildiği 12 Eylül 1980 darbesi ise adeta bir önceki darbenin yarım bıraktıklarını tamamlamıştır. 60 kişinin idam edildiği bu darbe, aynı zamanda cunta düzenini kalıcı kılacak düzenlemeler yaparak bugüne dek devam eden boğucu bir baskının temellerini atmıştır. 12 Mart'ı CIA'nın organize ettiği bizzat dönemin Dışişleri Bakanı İ. Sabri Çağlayangil tarafından açıklanmıştır. 12 Eylül'deki CIA tezgahı ise zaten hiçbir zaman gizlenmemiştir. 12 Eylül sonrasında ABD desteğiyle güçlendirilen kontr-gerilla örgütlerinin yirmi yıldır işledikleri cinayetler, her geçen gün daha çok açığa çıkmaktadır. KIBRIS'ın yüzyıldır uğradığı işgaller ve işlenen savaş suçları da bölgedeki insanlık suçlarından bir başkasıdır. 74'te başlayan Kuzey'deki fiili işgal durumu ise artık Kıbrıs Türklerinin demokratik örgütleri tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Ve elbette işin bu yanı, sorunun yalnızca bir bölümünü oluşturmaktadır. İşin öteki yakasında ise yine CIA tarafından tezgahlanan Yunan Papadapulos cuntasının destekleyip geliştirdiği EOKA-B faşist örgütünün kanlı cinayetleri vardır. Makarios yönetimini deviren Sampson cuntasının Yunan cuntası tarafından organize edildiği daha sonradan açığa çıkmıştır.

Avrupa'nın katliam sicili

Batılılar, Afrika kıtasını sömürgeleştirdikten sonra Müslümanları silahtan ve diğer din kardeşlerinin desteğinden mahrum bırakıp onları istedikleri gibi ezip işkenceye maruz bıraktılar. Pek çok Afrika ülkesinde Müslümanları ağır baskılarla dinlerini değiştirmeye zorladılar. Dinlerini değiştirmek istemeyenleri de topluca katlettiler. Zengibar'da 26 bin Müslümanın 23 bini yani ortalama yüzde 88'i öldürüldü. Bu da yaklaşık her on Müslüman dan dokuzunun öldürülmesi demekti. Uganda'daki katliamlar sonucu 20. yüzyılın başlarına doğru Müslümanlar azınlık durumuna düşürüldüler. Avrupa'nın yönlendirdiği Uganda Hristiyanları sadece 1980-85 yılları arasında 100 bin Ugandalı Müslüman'ı şehit ettiler. 1830'da Cezayir'i işgal eden Fransa sadece 1954-62 Cezayir Kurtuluş Savaşı süresince bir buçuk milyon Müslüman'ı şehit etti. Fransızlar bu savaşta mücahitler üzerinde caydırıcı etkisi olması için esir ettikleri kişileri uçaklardan atıyorlardı. Fransızlar benzer katliamları Tunus ve Fas'ta da gerçekleştirdiler. Osmanlıların Balkanlardan çekilmek zorunda kaldığı 1912 yılında Müslümanlar üzerinde baskı ve zulüm de başladı. Osmanlı döneminde nüfusun üçte ikisini Müslümanların oluşturduğu Batı Trakya'da katliamlar ve sürgünler sebebiyle bugün oranları yüzde yirminin altına düşmüştür. İngiliz Channel 4 televizyonu yayınladığı bir programda gizli belgelere dayanarak İngiliz Hava Kuvvetleri'nin 1920-30 yılları arasında Irak'ta Kürt köylerine yaptıkları saldırılarda binlerce sivili öldürdüklerini bildirdi. O dönemde İngiliz Hava Kuvvetleri 30. Filo komutanlığı yapmış olan M. Gale programda yaptığı konuşmada "Kürtlerin uygar yaşam biçimi konusunda bizi örnek almamaları durumunda onları yola getirmemiz gerekiyordu. Bunu da bombalar ve silahlarla yapıyorduk" diye söyledi. Hristiyan Avrupalılar Kudüs'ü işgal etmek için Müslümanların üzerine sekiz haçlı seferi düzenlediler. Bu seferlerinde

ele geçirdikleri her yeri harabeye çeviriyor, insanlarını kırıp geçiriyorlardı. Haçlılar ilk seferlerinde Kudüs'ü ele geçiremeyince kendilerinin günâhlarının çok olduğu için bunu başaramadıkları kanaatiyle dördüncü seferlerinden sonra bir çocuk ordusu oluşturdular. Kudüs'ü işgal etmeleri üzere oluşturulan çocuk ordusuna alınan kırk bin çocuğun çoğu yolda soğuktan veya yorgunluktan öldü ve Akdeniz sahiline ancak altı bin çocuk inebildi. 1099 yılında Kudüs'ü işgal eden haçlılar Mescid-i Aksa çevresinde yetmiş bin Müslüman'ı şehit ettiler. Katliamda sadece Müslümanlar değil Yahudiler de öldürüldü. Katliam öncesinde Kudüs'te ikamet eden Müslüman ve Yahudilerden 1099 katliamından sağ çıkan olmadı. Kızılderililer Amerika'nın yerlileridir. Ancak bugün Amerika kıtasında çok az Kızılderili var. Çünkü bunlar ciddi bir soykırımı ile karşı karşıya kaldılar. Bu soykırımında 70 milyon Kızılderili yok edildi. Avrupalıların Amerika kıtasını keşfetmelerinden sonra milyonlarca yerli Meksikalı kasıtlı olarak açlık ve salgın hastalıklar yoluyla ölüme terk edildi. Bu durum karşısında İspanyollar, "inançsızları cezalandırmak için Tanrı'nın gönderdiği hastalıkla mücadele edilmez" demişlerdi. Bu olaylar üzerinde düşününce insan, 1992'de Somali'de bugün de Suriye'de yüz binlerce insanın açlıktan ölüme terk edilmesini daha iyi anlıyor. Aradan asırlar geçtikten sonra aynı Batı, Somali'de yüz binlerce insanı açlık yüzünden ölmekten kurtarmaya yetecek 23 milyon doları göndermeyerek onları ölüme terk etti. Demek ki Batı, Ortaçağ'daki anlayış ve politikasını aynen sürdürüyordu. Avrupa ülkelerinin koruduğu Sırp militanların 1992'de Bosna-Hersek'te gerçekleştirdikleri katliam Batı'nın gerçek yüzünü ortaya çıkardı. Torontolu araştırmacı James Bacque, ABD ordusunun kaynak ve arşivlerine dayanan bir araştırmasında 1945-46 yıllarında bu ordunun açtığı esir kamplarında 1 milyon Alman askerin kasten açlığa mahkum edilerek öldürüldüğünü ortaya çıkardı. ABD eski adalet bakanı Ramsey Clark öncülüğünde Körfez savaşında izlenen tutumu ve gerçekleştirilen insanlık dışı uygulamaları soruşturmak üzere oluşturulan Uluslararası Savaş Suçluları Mahkemesi uzun süren araştırmaları sonunda hazırladığı raporlarda şunlara dikkat çekti: "Körfez savaşında ABD ve müttefikleri Irak'a Hiroşima'ya atılan atom bombasının yedi katı değerinde bomba attılar. Bunların sadece yüzde yedisinin belli hedefi vardı. Bombaların yüzde altmışı doğrudan sivil halkı hedef aldı. Bu savaşta nükleer savaş başlığı dışında her tür silah kullanıldı. Bombalamalar sonucu Irak'ta 51 cami, 28 hastane 687 okul imha edildi. Savaş sonuçları nedeniyle kötü beslenme yüzünden 45 bin Iraklı çocuk öldü" (Ahmet Varol, Vakit, 3- 4 Haziran 2016)

Batı-menfaat

Kaddafi'nin Roma'ya ve Paris'e çadır kurduğu 2009 yılında AB ülkelerinin Libya'ya silah satışı 470 milyon dolar oldu. Bunun içinde İtalya'dan savaş uçağı, Malta'dan hafif silahlar ve İngiltere'den cephane yer alıyordu. Bugün Kaddafi'yi diktatör ve halk düşmanı ilan eden ABD, 2007 yılında Libya'ya 5 milyon dolarlık silah sattı. Bu sembolik rakam ambargonun kaldırılıp diktatörle el sıkışma bedeliydi. Bush'un son yılında bu rakam 46 milyon dolara yükseldi. 2007 yılında Libya, Fransa ile 14 adet Rafale saldırı uçağı satış anlaşması imzalamıştı. İngiliz şirketleri, Libya'nın elindeki tankların modernizasyonu için 2009 sonunda 77 milyon dolarlık bir anlaşmayı ABD'ye götürdü. ABD yönetimi bu anlaşmayı onayladı. Ancak Kaddafi rejimine baskı başlamıştı. Ve skandal ortaya çıkınca kısa bir süre önce anlaşma geri çekildi. 30 Ocak'ta Rusya ile Libya hafif silahlar başta olmak üzere silah satışı için 1.8 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Bunların ne kadarının teslim edildiği bilinmiyor. Evet, Ortadoğu'da ve Arap coğrafyasındaki "diktatör tiyatrosu"nun asıl senaryosu işte budur.Petrol ve silah. Bu oyunda insan hayatı, ölümler, işkenceler, intiharlar teferruattır.. Verdiğin sürece diktatörsün. Kralsın, şeyhsin, emirsin...Vermezsen demokrasi gelir. Mesela Suudi Arabistan Kralı, 35 milyar dolarlık rekor silah alımını ABD'den henüz yapmıştır. Belki de böylece ömrünü uzatmıştır.Şimdi Libya'ya bakıyorum da...Fransızlar hangi uçaklarla bombalıyor biliyor musunuz? Kaddafi'ye sattığı Rafale saldırı uçaklarının daha gelişmişiyle. (Basından, 21.02.2011)

Soykırım

"Bir beyazın topraklarınıza ayak basmasına izin verirseniz haritadan silinirsiniz. Uygarlığımız soykırıma dayanıyor. Soykırım politikası ancak bizim kıtamıza ulaştığında bir suç sayıldı." (İsveç'li gazeteci Peter Kadhammar, 3.12.2018) "Paris'te bir adam öldürülürse, bu bir cinayettir; doğuda elli bin insan boğazlanırsa, bu sadece bir meseledir" Fransız Victor Hugo'nun bu sözünü, Stalin'in "1 kişinin ölümü trajedi 1 milyonunki istatistiktir" sözüyle toplayıp sadece 18 Mart 2011'den 8 Mayıs 2015'e kadar geçen zamanda Suriye'de ölen 240 bin 381 kişiyi bir yere not edin ve altını istatistiki bilgi diye çizin." (Ahmet Rıfat Albuz, Yeni Şafak, 23.12.2015) Batı daima düşman üreterek ayakta kalmıştır. Komünizmden sonra yeni düşmanı İslam'dır! "Batı'da bu olaylara bakılırken; Müslüman mazlum olduğunda 'iç savaş' ama Hristiyan mazlum olduğunda 'soykırım' diyorlar. Müslümanların çektikleri acıları kabul etmiyorlar." (Amerikalı tarihçi William Holt, Yeni Vakit, 23.11.2019)

BATI'NIN MENFAATLERİ SÖZ KONUSUYSA, İNSANIN DEĞERİ YOK

Soykırım TEFERRUAT

1915'te Ermeni çetelerine destek olup Türk köylerine saldırtan Fransızlar, 1994'te **Ruanda**'da Hutuları provoke etmiş, **Cezayir**'de ise **1 milyon 700 bin** sivili katletmişti. Ruanda'da 800 bin kişinin katledildiği olay sonrası, dönemin Fransa Cumhurbaşkanı Mitterrand, **"O ülkelerde bir soykırım yaşanması o kadar da önemli değil"** demişti

İNSAN HAKLARI YALANI

Amerika kıtasında, Nazi Almanyası'nda ve Fransızlar kanalıyla Afrika ve Ruanda'da gerçekleştirilen katliamlar, Batı'nın menfaatleri söz konusu olduğunda soykırımların teferruat olduğunu, insan hakları ve özgürlüklerin birer aldatmacadan ibaret olduğunu ortaya koyuyor.

İŞTE GERÇEK YÜZLERİ

Fransa'nın, insani yardım adı altında 1994'te girdiği Ruanda'da aşırı Hutuları silahlandırarak 800 bin insanı birbirine kırdırması olayının BM Savaş Suçları Mahkemesi'ne yansıması ve 33 Fransızın yargılanması sürecinde, dönemin Fransa Cumhurbaşkanı François Mitterrand, "O ülkelerde bir soykırım yaşanması o kadar da önemli değil" diyerek, Batı'nın gerçek yüzünü gözler önüne sermişti. • 10'DA

25 ARALIK 2011

Ruanda'daki Fransız katliamını araştıran mahkemenin elde ettiği deliller arasında bulunan bir fotoğrafta, ellerinde tüfek, sopa ve pala bulunan Hutu kabilesi mensupları, Fransız askerleriyle birlikte katliama giderken görülüyor.

Büyük rezillik

YOĞUN TEPKİ

Afganistan'daki ABD askerleri Taliban cesetlerine işerken görüntülendi. İnternete düşen video kaydı şok etkisi yarattı.

'CANAVARCA'

ABD Savunma Bakanlığı, "Kime olursa olsun bu canavarca ve kabul edilemez" dedi. Karzai de "İnsanlık dışı" yorumunu yaptı. 14'te

Eğlenerek yaptılar

Irak'taki Ebu Gureyb skandalını andıran 38 saniyelik görüntüde 4 deniz piyadesi "Altın gibi duş" diyerek alay ediyor.

13 Ocak 2012

İngiliz askerleri işkence, tecavüz ve katliamdan yargılanıyor

Vicdan azabına dayanamayan İngiliz askerlerinin ihbar mektupları göndermesi üzerine yüzlerce İngiliz askerine Irak'ın işgali sürecinde işkence ve cinayet soruşturması açıldı. Askerler hakkında şu ana kadar 20 dava açıldı.

Yeni Söz ÖZEL HABER

DAEŞ'İ BUSH VE BLAIR KURDU

ABD Başkanı Bush ve İngiltere Başbakanı Blair, İran'ın da desteğini alarak 2003'de Irak'ı işgal ederek Saddam Hüseyin'i devirmişlerdi. 2006'da Irak'ta terör örgütü DAEŞ'i kurmuşlardı. Bush halen Irak'ın işgalinin doğruluğunu savunurken, Blair ise hata olduğunu kabul ediyor. İşgale katılan askerlerden bir bölümü yaşanan tecavüz, kasten öldürme gibi savaş suçlarını ihbar ve itiraf etmeye başladı.

YÜZLERCE ASKER SAVAŞ SUÇU İŞLEDİ

BUSH ve Blair'in izni ile işlenen günahların itirafları sürecinde işledikleri cinayetleri itiraf etmeleri üzerine Irak'ın işgaline katılan yüzlerce İngiliz askeri hakkında işkence, tecavüz ve cinayet iddialarını incelemek üzere soruşturma başlatıldı. Yüzlerce İngiliz askeri Irak işgalinde savaş suçlarında rol oynadıkları gerekçesiyle ifadeye çağrıldı. Gelen ihbarlar üzerine savcılar 50'den fazla cesedi incelemeye aldı.

IRAKLILARI ZEVK İÇİN ÖLDÜRDÜLER

IRAK İşgal Tarihi Suçlamaları Heyeti (IHAT) sözcüsüne göre 280 civarında kademli asker, haklarında başlatılan savaş suçu iddiaları ile ilgili olarak ifadeye çağrıldı. İngiltere Başsavcılığı SPA'nın Sözcüsü suçlamalarla ilgili 20 zevk için cinayet, 71'de işkence davası açıldığını bildirdi. Masumların kasten öldürülmesi ile ilgili 35 cinayet suçlamasının ise savcılık tarafından incelemesi sürüyor.

12 OCAK 2016

Kayıp Mülteci Çocukları Fuhuş Mafyası Kaçırdı

Europol başkanı Dietrich Neumann kaybolan 10bin mülteci çocuğun fuhuş mafyasının eline düştüğünü istatistiklerle ifade etti. Avrupa parlamontesu derhal müdahale edilmesini istedi.

1 Mayıs 2016

10BİN ÇOCUK AVRUPA'DA FUHUŞ MAFYASININ ELİNDE

ÜMMETİN YETİMLERİ FUHUŞ MAFYASININ ELİNDE

KEDİMİZ KAYBOLSA ORTALIĞI YIKARDIK

Flemen Liberal'den Hilde Vautmans: **"Bu beni kahrediyor, eğer bizde bir kedi veya köpek kaybolsa bütün mahalle onları aramaya çıkıyor ve facebook ortamında bildiriler paylaşılıyor. Şuan 10bin çocuk kayıp ve bu konuyla ne kadar meclis üyesi ilgileniyor? Bu çocuklardan kaçı hala hayatta? Kaçı organları için öldürüldü ve kaçını kurtarabiliriz? Bununla alakalı daha çalışma başlatmamız gerekiyor"** dedi. Yeşiller partisinden Judith Sargentini geçtiğimiz hafta Yunanistan'da küçük kız çocuklarının kontrolsüz bir şekilde yabancı ve erişkin erkeklerin arasına kapatıldığından bahsetmişti.

TUM AVRUPA İLGİSİZ

Avrupa kaybolan bu çocuklar hakkında yeterli ilgiyi göstermiyor. Sadece 5bin çocuk Almanya'da kaybolmuş.

Sömürü talan, tecavüz

İngilizler en iyi bildiği işi yapmış

İngiliz'in sözde yardım kuruluşu Oxfam'ın, Haiti'de ve onlarca Afrika ülkesinde yardım bahanesiyle evsiz ve kimsesiz yüzlerce kadın ve çocuğa tecavüz ettiği, para karşılığı bu insanları hayat kadınlığına zorladığı ortaya çıktı. Ancak büyük skandal dünyanın umurunda bile olmadı.

Yapılan araştırmalar durumun sanılandan da vahim olduğunu ortaya koyuyor. İngiliz Oxfam'da başlayan lağım BM'ye bağlı UNICEF'e ulaştı. Raporlar, bu kuruluşlarda en az 3300 sapığı tespit etti ve bu daha buz dağının görünen yüzü. Bu alçaklığın 'kilise ve papaz' skandalından bile büyük olduğu dile getiriliyor.

BAŞ SAPIK, DAHA ÖNCE DE BU İŞİ YAPMIŞ

OXFAM skandalının merkezinde, kurumun Haiti şubesi direktörü Roland van Hauwermeiren var. Tecavüzlerin çoğunun altında parmağı olan Hauwermeiren, kurumun Haiti'de kendisi için kiraladığı villayı da, masum kadın ve çocukları hayat kadını olarak satmak için kullanmış. Fakat bu tecavüzler, 68 yaşındaki sapığın ilk suçu değil. Hauwermeiren, 2004'te başka bir Hıristiyan yardım kuruluşunda çalışırken, Liberya'da yüzlerce kadına tecavüz etmiş, fakat hakkında dava açılmak yerine, işten uzaklaştırılmış.

KRALİÇE'NİN TECAVÜZCÜLERİ

İngiltere merkezli ve Kraliçe destekli sözde yardım kuruluşu Oxfam çalışanlarının, 2010 yılında meydana gelen depremin ardından Haiti'de yüzlerce kadın ve çocuğa tecavüz ettiği, bazılarını hayat kadını olarak para karşılığı sattığı ortaya çıktı. Ortaya dökülen veriler, bu alçaklığın Haiti ile sınırlı olmadığını, başta Afrika olmak üzere gittikleri her yerde aynı genetik sapıklıklarını icra ettikleri görüldü. Skandalın patlak vermesinin ardından göstermelik bir soruşturma başlatan İngiltere hükümeti, Oxfam'a yaptığı mali katkıyı gözden geçireceğini açıkladı. Bazı sapık yöneticileri de sorguya çekti.

GERÇEKLERİ YILLARCA SAKLAMIŞLAR

Büyük skandalın, 2011 yılında, yani tecavüz ve saldırılar devam ederken ortaya çıktığı, ancak sözde yardım kuruluşu Oxfam'ın, sahada hazırlanan raporları sümen altı ettiği belirlendi. Olaya karışan depremzedelerden çoğunun 18 yaşın altında olduğu, ancak her yıl milyonlarca sterlin toplayan Oxfam'ın para kaynaklarının kesilmesini önlemek için gözlerini kapattığı tespit edildi. İngiliz Oxfam, suçu sabit olan onlarca sapık üyesinin de, yargıya teslim etmek yerine görev yerlerini değiştirmiş. ● 6

ABD: Ordumuz tecavüzcülerden oluşuyor

Pentagon raporunda ABD ordusu personellerinin birbirlerine tecavüz etme oranlarının korkunç boyutlara ulaştığı, sadece tespit edilmiş vakalara göre, her saat bu tip 3 tecavüz yaşandığı kaydedildi.

14 Mayıs 2013 Salı - 11:26

Sapık ve ahlaksızlık

-Dinsiz ahlak olur mu? Adlı yazımızda benzer içeriklere sahiptir-

“Batı’da toplum öldü, tam bir boşluk içindeyiz”

Hocaların hocası, yaşayan en önemli toplum bilimcilerden Fransız Alain Touraine, Paris'te HABERTURK.COM'a konu

"EVLİ ÇİFTLER ÇOCUKLARIYLA PORNO SEYREDİYOR"

Yani inanacak bir şeyler vardı...

Evet. Sadece din değil tabii, millet-din çoğu zaman birlikteydi. Ya da dünyanın başka ülkelerinde dini cemaatler vardı. Yani toplumun bütün mutlak değer yargıları ortadan kalktı. Bir örnek vereyim: Biz neyi sanat olarak isimlendiriyoruz? 20. yüzyılın başlarında Marcel Duchamp bir ördek idrarını alır, onu müzeye koyar ve bunun bir sanat eseri olduğunu söyler. Neden? Çünkü müzeye koyarak onu bir sanat eseri haline getirmeye karar vermiştir. Çağdaş sanat müzelerine giderseniz, birçoğunda bir sürü taşın, kumun vs. sergilendiğini görürsünüz. Bu tam manasıyla inşacı bir tavır. "Bunu inşa eden benim" diyor.

İkinci bir örnek vereyim: Pornografi müthiş bir gelişim içinde. Bugün Batı dünyasında gençlerin büyük çoğunluğunun cinsel eğitimlerini esas itibarıyla porno filmlerden aldıklarını düşünebilirsiniz. Evli çiftlerin ekmek alır gibi porno film aldıklarını görebiliyorsunuz ve evde de genellikle bu filmleri çocuklarla birlikte izliyorlar. Özellikle de Facebook gibi sosyal ağlar kanalıyla bu eğilim olağanüstü gelişti.

01 Kasım 2010

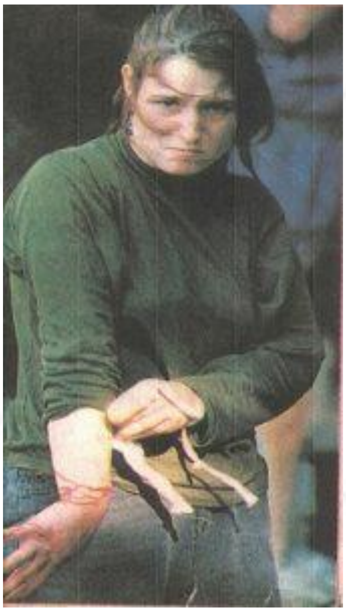

İsviçre Zürih şehrinden bir fotoğraf. Zavallı kızın göz,ağız ve elinin duruşuna biraz dikkat lütfen! İsviçre en zengin batı ülkesi sayılıyor ama işte gençliğinin son hali. (Milliyet ,12.09.1994)

Hollanda'da esrar üreticileri istihdam edilecek

Hollanda, belli kriterler kapsamında esrar üreticilerinin istihdam edileceğini duyurdu.

09 Haziran 2020 Salı 16:33

Hollanda hükümeti, temmuz ayından itibaren belli kriterler kapsamında esrar üreticilerinin istihdam edileceğini belirtti. Kafelere esrar dağıtımı yapılacak, bu durumun suç örgütleri üzerindeki etkisi ölçülecek.

Hollanda Sağlık Bakanlığı, başvuruların 1 ila 28 Temmuz arasında yapılabileceğini duyurdu.

Hükümet geniş çaplı bir deney kapsamında 2018 yılında toplam 10 belediyeye yasal olarak esrar yetiştirme yetkisi verdi.

Deneyin amacı, esrar yetiştiriciliğinin suç, güvenlik, kamu düzeni ve sağlık üzerindeki etkilerini ölçmek.

Hükümet yetkilileri belli kriterler çerçevesinde 6 ay içerisinde 10 esrar üreticisi seçecek.

Başvuru yapmak isteyen adayların projesi en az 6 bin 500 kilo kuru kenevir ve on farklı çeşit kenevir veya esrar üretimi içermeli.

Danıştay'ın onayını alan hükümet planına göre, ilgili belediyeler birkaç yıl boyunca esrar ekimini ve kafelere dağıtımını denetleyecek.

Hollanda'da her vatandaş kendi kullanacağı ölçüde yasal olarak evinde esrar üretebiliyor. Ancak esrarın toptan satışı yasak. Birçok kahvehane tedarik için suç örgütlerine başvuruyor.

HABER TURK

ABD'de sandıktan 'esrar' çıktı!

ABD seçimleriyle birlikte oylamaya sunulan referandum maddelerinden biri de esrar kullanımıyla alakalıydı...

ABD'de başkanlık seçimleriyle birlikte yapılan referandumların en çok konuşulan maddelerinden biri de esrar kullanımıyla alakalıydı.
Beş eyalette oylamaya sunulan keyif için esrar kullanımının serbest bırakılmasını öngören madde, California, Nevada, Massachusetts ve Maine eyaletlerinde kabul edildi.
Bu eyaletlerde yapılacak yasal düzenlemeyle birlikte, 21 yaş ve üstü kişiler esrar yetiştirip, kullanabilecek. ABD'de daha önce Colorado, Oregon, Washington ve Alaska'da esrar kullanımı serbest bırakılmıştı.

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Astroloji

Arjantin'de 'mutluluk hakkı' kararı

Hürriyet Haber 07 Aralık 2016 - 14:51

Arjantin'de bir mahkeme anayasadaki 'mutlu olma hakkı' gereğince bir anne ile üvey kızının evlenmesine izin verdi.

Arjantin'de aile mahkemesi kocası ölen 33 yaşındaki bir kadının 32 yaşındaki üvey kızıyla evlenmesinde sorun olmadığı kararına vardı.

Hollanda: Devlet kontrolünde esrar ekimi önerisi

24 Eylül 2016

Hollanda Parlamentosu yasa dışı esrar üretimi ve buna bağlı suçlarla mücadele amacıyla, "devlet kontrolünde esrar ekimi" yapılmasını istiyor.

Muhalefetteki Demokratlar 66 Partisi (D66) tarafından hazırlanan, kontrollü esrar üretimine ilişkin yasa önerisi, meclis çoğunluğunun desteğini aldı.

Hollanda'da hoşgörü yasası çerçevesinde, "coffeeshop" adı verilen kafelerde esrar satışı serbest. Ancak yetiştirmek yasak. Bu nedenle piyasada satılan esrar, kaçak olarak üretiliyor.

22.04.2011

Dumanlı kafalar bayramı

Resmi değil ama onbinler tarafından kutlanıyor.

İnsanların toplanıp bir arada esrar içtiği '4/20' çılgınlığı ABD'de başladı ve dünyaya yayıldı. Adını 20 Nisan'dan alan bayram her yıl 4. ayın 20. günü dünya marihuana günü olarak kutlanıyor. İşte o kutlamalardan kareler.

3 yaşında alkol komasında

İngiltere'de 3 yaşındaki bir çocuğun 6 aydır alkol kullandığı ve alkol komasına girdiği ortaya çıktı. Ailesi gözaltında. 24'te

AB'daki bebeklerin % 43'ü evlilik dışı

AB İstatistik Ofisi'nin raporuna göre Avrupa Birliği'nde 2016 yılında doğan bebeklerin yüzde 43'ü evlilik dışı ilişkilerden dünyaya geliyor. Bu sayı 2000 yılına göre yüzde 15 daha artış olduğunu ortaya koyuyor

Avrupa'da doğan bu çocukların anne-babaları evli değil

Avrupa Birliği ülkelerinde aile mefhumu yerle bir oluyor. Evlilik dışı çocuklar çoğalıyor. Bazı ülkelerde evlilik dışı ilişkilerden doğan çocukların oranı yüzde 60'ı buluyor.

YÜZDE 50'NİN ÜZERİNDEKİ ÜLKELER

EVLİLİK dışı ilişkilerden doğan bebekler oranının en yüksek olduğu ülkeler arasında Fransa (yüzde 60), Bulgaristan (yüzde 59), Slovenya (yüzde 59), Estonya (yüzde 56), İsveç (yüzde 55), Danimarka (yüzde 54), Portekiz (yüzde 53) ve Hollanda (yüzde 50) öne çıktı. AB ortalamasının üstüne çıkan bu ülkelerde evlilik dışı ilişkilerden doğan bebek sayısı evlilik içi doğan bebek sayısını aştı.

ORTALAMANIN ALTINDAKİ ÜLKELER

AİLE kurumunun hiçe sayıldığı Avrupa ülkelerinin bir kısmında ise evlilikler ayakta tutulmaya çalışılıyor. Aile bağlarına önem veren ve Avrupa ortalamasının altında olan ve evlilik dışı ilişkilerden bebeğin en az doğduğu ülkeler arasında Yunanistan, Hırvatistan ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi yer alıyor. Bu ülkelerdeki bebeklerin yüzde 80'i evlilik dahilinde dünyaya geldi.

Radikal TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR RADİKALİST OTOMOTİV KÜLTÜR SANAT

Radikal.com.tr > Dünya > Avrupa'da 'bebek kutuları' artıyor

Avrupa'da 'bebek kutuları' artıyor

14/06/2012 00:00

İstenmeyen bebeklerin bırakıldığı 'bebek kutularının' artması, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Komitesi'ni harekete geçirdi. Sağ görüşlü partiler ise uygulamaya destek veriyor.

Belçika Brüksel'de metro kapısına kafası sıkışan kadını kurtarmak için kimse müdahale etmedi

Belçika Brüksel'de metro kapısına kafası sıkışan kadını kurtarmak için kimse müdahale etmedi.
(9 Ekim 2022)

Batı Berlin'de evsiz çocuklar "deney" adı altında pedofili erkeklerin evine yerleştirilmiş! 17 Haziran 2020 12:34

Batı Berlin'de 1970'li yıllarda bir "deney" başlığı altında evsiz çocukların pedofili erkeklerle aynı evlere yerleştirildiği ortaya çıktı. Yaklaşık 30 yıl devam ettiği öğrenilen "deneyin" arka planında pedofili erkeklerin "ideal" koruyucu aile olacağı düşüncesi yattığı öğrenildi.

Deutsche Welle'de yer alan habere göre, 1970'li yıllarda Batı Berlin'de yaşayan **Helmut Kentler** adındaki bir psikoloji profesörü kendi adını verdiği "deneyi" gerçekleştirdi. Batı Berlin'deki evsiz çocuklar bilinçli olarak pedofili erkeklerin evlerine yerleştirildi. Kentler, pedofili erkeklerin 'ideal koruyucu aile' olacağını savundu.

AB: Avrupa'da her üç kadından biri şiddete maruz kalıyor

Avrupa Birliği (AB) Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikaları Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, kıta genelinde her üç kadından birinin fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kaldığını bildirdi.

Hürriyet
25.11.2019

Daily Mail — DAHA FAZLA HİKAYE

Kadın öğretmenler 'okul koridorlarında yürümekten korkuyorlar': Sendika patronları, kadın işçilerin koridorlarda tek başına yürümekten endişe etmesi nedeniyle personelin de okulların seks istismarı skandalının kurbanı olduğunu söylüyor

Sendika liderleri, kadın öğretmenlerin koridorlarda yalnız yürümekten endişe duyduklarını söyledi

NASUWT, birçok kadın personelin cinsel saldırı ve taciz bildirdiğini söyledi

Kadın öğretmenler de istenmeyen ilerleme ve davranışların kurbanı oldular.

04 Nis 2021

"Çocuk sahibi olan çocuklar. Genç yaştaki hamilelikler Amerika'nın sosyal dokusunu aşındırıyor. Her yıl bir milyondan fazla Amerikalı genç hamile kalacak ve bunların beşinden dördü evli değil. Birlikte Amerika'nın sosyal dokusundaki üzücü bir kusuru temsil ediyorlar. Angela, Michelle ve Stephanie gibi çoğu ergenlik çağında veya ortasında hamile kalıyor; bunların yaklaşık 30.000'i 15 yaşın altında. Araştırmacılar, mevcut eğilimler devam ederse, günümüzün 14 yaşındaki kızlarının tam olarak %40'ının en azından hamile kalacağını tahmin ediyor." (Time, 21 Haziran 2005)

Batıda sosyal deprem: Avrupa'da evlilik dışı çocuk sayısı: Danimarka % 48, İngiltere % 30, Almanya % 18, Fransa % 14'tür. İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile bırakılmıştır. Boşanma oranı Rusya'da % 33, İngiltere'de % 32, Fransa'da % 19'dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen Avrupa'da % 8 'dir. Zamanın başkanı Clinkton'un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD'de 20 milyon eşcinsel vardır. Bu da nüfusun % 10'udur. Bu oran Yunanistan'da % 17 'dir. Yani altıda birdir. ailesi ile ilgilenmeyen Avrupa halkı şu an kedi köpek beslemeye adeta mahkum olmuşlardır! ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor (Amerikan tecavüz merkezi raporu), Her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50' si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 05.08.1990)

Eurostat'ın yayınladığı bir rapora göre Fransa'da her on bebekten altısı evlilik dışı dünyaya geliyor. Avrupa İstatistik Kurumu Eurostat'ın yayınladığı bir raporda, Avrupa Birliği ülkelerinde evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı arttı. AB ülkelerinde 2016'da yaklaşık 5 milyon bebek dünyaya gelirken bu ülkelerin sekizinde bebeklerin çoğunluğu evlilik dışı dünyaya geldi. Evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu diğer ülkeler ise; yüzde 56,1 oranla Estonya, yüzde 54,9'la İsveç, yüzde 54'le Danimarka, yüzde 52,8'le Portekiz ve yüzde 50,4'le Hollanda oldu. AB üyesi olmayan Avrupa ülkelerinden İzlanda ise yüzde 69,6 ile evlilik dışı dünyaya gelen bebeklerin en çok olduğu ülke. (Euronews, 16.04.2018)

Batı toplumlarında bunalım: İngiltere'de çocukların yarısı 16 yaşına varmadan aile parçalanmalarıyla karşılaşıyorlar, ebeveynlerin boşanmasıyla yüzleşiyorlar. II. Dünya Savaşı'ndan önce çiftlerin 1/30 evlilik öncesi beraberliği yaşarken, şimdi bu oran 9/10'a varmış

durumda. Sosyal Adalet Araştırma Merkezi'ne göre çocukların %46'sı evlilik dışı ilişkilerden doğuyor. Çocukların % 70'i bir madde bağımlılığına yönelme içinde. % 50'si olası alkol problemine sahip. Merkezin direktörlerinden Duncan Smith, ailenin çöküşüne yol açan en büyük anahtar faktörün evlilik öncesi partnerlik yaşam tarzının yaygınlaşması olduğunu söylüyor. Evliliğin ve ailenin yaşadığı bu çöküşün, sosyal hayat için büyük bir tehdit olduğunu ve bunun önlenmesi için ailenin yeniden gündeme alınması gerektiğini vurguluyor. ABD'de de ailenin durumu pek parlak değil. Bir araştırma merkezin yaptığı araştırmaya göre ABD'de 25-34 yaş grubu arasında evlilik oranı % 44.4 düzeyinde. Evli çiftlerin yarısından fazlası evlilik öncesi beraber yaşıyor. Üç çocuktan birisi babasız yaşıyor. 8 yaşın altındakilerin % 20'si çocuk istismarına uğruyor. Hastalıkları Kontrol Merkezi'ne göre 2007 yılında her 1000 kadından sadece 69.3'ü doğum yapıyor. (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 8.7.2018)

öldürülen kadın oranları şöyle kayıtlara geçti:

- Japonya, İngiltere: (Milyonda) 2
- Danimarka, İtalya, Polonya: 3
- İsviçre, Yunanistan, İran, Gürcistan: 4
- Almanya, Hollanda, Norveç, İsveç, İspanya, TÜRKİYE: 5
- Finlandiya, Avusturya, Slovenya, Çekya: 6
- İsrail, Ermenistan, Hırvatistan: 7
- Belçika, Avustralya, Romanya, Nikaragua, Tayland: 8
- Sırbistan, Güney Kore: 9
- Şili, Macaristan: 10
- Arjantin: 13
- Estonya: 15
- Ekvador: 19
- Litvanya, Uruguay: 20
- Kırgızistan, Ukrayna: 21
- ABD: 22
- Küba: 23
- Kazakistan: 25
- Letonya: 26

Batı'da kadına şiddet Türkiye'den 6 kat daha fazla

■ Dünya Sağlık Örgütü'nün verileri, kadına şiddet konusunda Türkiye'ye reçete sunmaya kalkan Batı ülkelerindeki şiddet vakalarının ülkemizden kat be kat fazla olduğunu ortaya koyuyor.

■ Örgüt verilerine göre; 1 yılda öldürülen ve şiddete maruz kalan kadın oranı Türkiye'de "milyonda 5" olarak tespit edilirken; bu rakam Belçika, Avustralya, Romanya, Çekya, Slovenya, Finlandiya, Letonya, ABD, Rusya ve Ukrayna'da milyonda 6 ila 32 arasında ölçüldü. Türkiye'deki şiddet olayları, İsveç, Norveç, Almanya, Hollanda ve İspanya ile ise aynı düzeyde. 21.01.2020

GİTMEDEN ÖNCE BİR KEZ DAHA DÜŞÜNÜN

TECAVÜZ BİRLİĞİ

Medeniyetin beşiği olarak adlandırılan Avrupa'da yapılan son araştırma çarpıcı bir gerçeği ortaya çıkardı. Dünyada en çok tecavüzün yaşandığı ilk 10 ülke arasında 4 Avrupa ülkesi bulunuyor. Listede İsveç başı çekerken, İngiltere ikinci, Almanya ise üçüncü sırada yer alıyor.

TECAVÜZCÜLERİN MERKEZİ İSVEÇ

Dünyaya insan hakları dersi vermeye kalkışan Avrupa'da, tecavüz olayları korkunç bir boyuta ulaştı. Bağımsız kuruluşların raporlarına göre Avrupa'da neredeyse her 4 kadından biri cinsel tacize uğruyor. Tacizin en yoğun yaşandığı ülke olan İsveç'te her yıl yüz binden fazla kadın taciz veya tecavüz mağduru olarak polise başvuruyor.

EN FAZLA TACİZ TURİSTİK BÖLGELERDE

Avrupa'nın en fazla turist çeken ülkelerinde de durum içler acısı. Her yıl 85 bin kadının cinsel saldırıya uğradığı İngiltere, yüz kızartan listenin 2. sırasında yer alıyor. Her yıl 80 bin kadının tecavüze uğradığı Almanya'nın 3'üncü sırada olduğu listede, 1980'e kadar cinsel saldırının suç sayılmadığı Fransa 75 bin tecavüzle 4. sırada bulunuyor. 12'DE

KİMSESİZ ÇOCUKLAR SEKS TİCARETİNDE

Dünyada en fazla çocuk istismarının yaşandığı ülke olan İsveç'te yeni bir skandal ortaya çıktı. İsveç'in önde gelen gazetelerinden Aftonbladet, ülkede kimsesiz ve sığınmacı çocukların seks ticaretinde kullanıldığını ve polisin şikayetlere rağmen hiçbir işlem yapmadığını ortaya koydu.

1 İSVEÇ

2 İNGİLTERE

3 ALMANYA

4 FRANSA

Dünyada en fazla tecavüz ve tacizin yaşandığı ülke ABD olurken Kanada ise tecavüz ve tacizde dünya 8.'disi.

Futbolun değil sapıklığın beşiği İngiltere

11 Aralık 2016 F

"Futbolun beşiği" olarak nitelenen İngiltere'deki futbol takımları, çocuklara yönelik cinsel istismarın "merkezi" çıktı. Dünyaca ünlü Premier Lig'den amatör takımlara kadar her kademede sübyancı sapkınların kol gezdiği İngiltere'de, bugüne dek 639 ihbar telefonu kaydedilirken, 83 kişi gözaltına alındı, dünyaca ünlü futbolcular çocukken uğradıkları tecavüzleri ağlayarak anlattı. Dünya İngiliz futbolundaki skandalın şokunu yaşarken, yüzlerce İngiliz polisinin de organize şekilde uzun yıllardır çocuklara taciz ve tecavüzde bulunduğu ortaya çıktı. Sapıkların korunup, sapıklığın teşvik edildiği Avrupa'da rezaletin üstü örtülmeye çalışılırken, başta Suriyeli sığınmacılar olmak üzere Avrupa ülkelerine göç eden on binlerce çocuk, "kayboldu" yalanıyla satanist çetelerin eline geçmeye devam ediyor.

Yeni Söz | Haber Merkezi

İNGİLİZ YETKİLİLER 'ŞOKTA' İMİŞ!

Raporu "şoke edici" bulan İngiltere İçişleri Bakanı Amber Rudd, "Bu, adaleti ve kamu güvenini baltalıyor. Emniyette bu suçu işleyenlere yer yok" dedi. Ulusal Polis Müdürlüğü Konseyi'nden (NPCC) yapılan açıklamada ise, "Cinsel istismar bir hastalık, yozlaşmanın en ciddi türü" ifadeleri kullanıldı. İngiliz yetkililerin kamuoyu önünde rezalete tepki gösterme pozları vermesine karşın, Avrupa genelinde çok "yaygın" ve "yasal" olan pedofili, sübyancılık, LGBTİ sapıklığının "neden kanunla korunduğu, hatta teşvik edildiği" sorusu cevapsız kaldı.

MEŞHUR İNGİLİZ FUTBOLCULAR AĞLAYARAK ANLATTI

İngiltere'de dört eski futbolcu BBC'deki bir TV programında, çocukken antrenörlerinin taciz ve tecavüzlerine uğradıklarını açıkladı. İngiltere kaptanı Wayne Rooney, tacize uğrayan futbolculara "kamuoyuna açıklayın" çağrısı yaptı. İlk açıklamayı yapan Andy Woodward gözyaşlarını tutamadı. Chris Unsworth ve Jason Dunford da, ilk kez kamuoyu önünde Crewe Alexandra takımının eski teknik direktörü Barry Bennel'in cinsel istismarına maruz kaldıklarını açıkladı. Suçlanan 62 yaşındaki Bennel şu ana kadar bu suçtan üç kez hüküm giyip cezaevine girmişti. Bu yöndeki şikâyetlerin bildirilmesi için açılan telefon hattını ilk iki saatte 50 kişi aradı.

'100 KEZ TECAVÜZE UĞRADIM'

9 yaşındayken tacize uğramaya başladığını belirten 44 yaşındaki eski futbolcu Chris Unsworth, sessizliğini neden bozduğunu "Anlatırsam, bunun herkese faydası olur diye düşündüm" sözleriyle açıkladı. Manchester City genç takımında oynayan Unsworth, Bennel ile 1980'lerin ortalarında 12 yaşındayken Crewe'a geçtiğini, Bennel'in evinde bir çok kez yatıya kaldığında 2-3 erkek çocukla birlikte tacavüze uğradığını belirterek, "Bunu birbirimizle hiç konuşmadık. 50 ila 100 kere tecavüze uğramışımdır" şeklindekonuştu.

AVRUPA SAPIKLAR BİRLİĞİ'NİN BEŞİĞİ İNGİLTERE!

İNGİLİZ futbol dünyası futbolcu çocuklara cinsel istismar skandalıyla sarsılıyor. Çocuklara İşkenceyi Önleme Derneği'ne (NSPCC) göre, bugüne kadar 83 kişi soruşturma kapsamında gözaltına alındı. İngiltere'de en tepeden en aşağı, Premier Lig'den amatör takımlara kadar uzanan rezalette, 98 kulübün adı geçiyor. Küçük yaştaki futbolculara cinsel istismarla ilgili 639 ihbar telefonu kaydedilirken, kurbanların yüzde 98'inin 7-20 yaş arası erkekler olması sapıklığın boyutunu gözler önüne serdi. Sübyancılık konusunda dehşete düşüren bozuk bir sicili olan Avrupa'da ilgili kurumlar sessizliğini korurken, daha fazla sessiz kalamayan FIFA Başkanı Gianni Infantino, "Küçük yaştaki futbolculara cinsel istismarda bulunan suçlulara en sert cezalar verilmeli" sözleriyle konuyu geçiştirdi. İngiltere Futbol Federasyonu Başkanı Greg Clarke ise, hâlâ "iddia" olarak nitelediği rezaletin "ülke futbol tarihindeki en büyük krizlerden biri olduğunu" söylemekle yetindi.

AVRUPALI POLİS DE SÜBYANCI ÇIKTI

İNGİLTERE ve Galler'de görev yapan 300'den fazla polis memurunun, Mart 2014-Mart 2016'da hem şüphelilere hem de mağdurlara cinsel istismarda bulunduğu ortaya çıktı. Birleşik Krallık Polis Teşkilatı Denetleme Kurulu'nun hazırladığı raporda 334 polise, "görevi kötüye kullanma ve cinsel istismar" suçlaması yapıldı. Raporda, "436 cinsel istismar vakası" ile "Polis teşkilatının karşılaştığı en ciddi yozlaşma" itirafı yer alırken, polislerin aile içi şiddet mağduru, alkol ve uyuşturucu bağımlıları ile gözaltına alınan şüphelilere tecavüz ettiği belirtildi.

SİCİLİ BOZUK AVRUPA PEDOFİLİYİ TEŞVİK EDİYOR

Diğer bir Avrupa ülkesi Norveç'te aralarında siyasetçilerin de bulunduğu 51 kişi sübyancılıktan tutuklandı. Üst üste gelen skandallar Avrupa ülkelerinde resmi olarak faaliyet gösteren pedofili derneklerini gündeme getirdi. Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Norveç ve Danimarka başta olmak üzere neredeyse tüm Avrupa ülkelerinde sapkınların dernekleri yasalarla korunurken, bu sapıklığı eleştirmek ise suç!

KAYIP ÇOCUKLAR YALANI

Kayboldu yalanıyla Almanya'da 10 bin, Avrupa genelinde on binlerce çocuğun sapkın çetelerin eline geçtiği bilinirken İngiliz hükümetinin, Fransa'daki 750 refakatiz çocuğu ülkeye getirmesi endişeye yol açtı. Getirilen çocukların akıbetleri belirsizliğini korurken, İngiltere Göçten Sorumlu İçişleri Bakan Yardımcısı Robert Goodwill'in, "Gelen çocuklar İngiliz yerel idarelerin, Fransa'da kalanlar ise Fransız yetkililerin bakımında. Bundan sonra da İngiltere'ye çocuk sığınmacıların kabulü sürecek, özellikle 13 yaş altı ve kız çocukları başta olmak üzere refakatiz çocukları alacağız" ifadeleri dikkat çekti.

Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş

NSA tarafından kurulup yönetildiği bilinen dar web sistemi ile ilgili FBI başta olmak üzere pek çok örgüt kişilik suikastı yaparken, 25 yıldır çocuk istismarcısı ve pedofili sapığı İngiltere Yahudilerinin başkanı Siyonist Lord Greville Janner'ın bu suçlarının örtbas edildiği ortaya çıktı.

28 Ocak 2016

Siyonist Lord Greville Janner

Kraliçe Elizabeth

SUÇUN ÜSTÜNÜ İNGİLİZ KRALİYETİ ÖRTTÜ

Bağımsız inceleme kuruluşları Siyonist sapığın suçlarını ortaya çıkarmasına rağmen, Kraliyet Kovuşturma Servisi (KKS)'nin 25 yıldır konunun üstünü kapattığı ileri sürüldü. Statü sahibi sapık Yahudi'nin durumunu değerlendiren İngiltere Yüksek Mahkemesi üyesi Richard Henriques ise suç göz ardı edilemeyecek düzeyde olmasına rağmen KKS tarafından görmezlikten geldiğini söyledi.

PEDOFİLİ SAPIĞI YAHUDİLERİN BAŞKANI

YAHUDİ bir anne babanın çocuğu olan ünlü müzisyen ve Göçebe Kimlik kitabının yazarı Gilad Atzmon 21 Ocakta yayınladığı bir makalesinde ve çocuk istismarcısı pedofili sapığının Yahudi olması durumunda üstünün örtüldüğünü yazdı. Buna örnek olarak Holokost Eğitim Kuruluşu, 'Yahudi Konseyi Toplumu ve Dünya Yahudiler Kongresi'nin de başkanı ve eski milletvekili Lord Greville Janner'ı gösterdi.

SAYISIZ KEZ SUÇ İŞLEDİ MUHAKEME BİLE EDİLMEDİ

HAKKINDA bağımsız kurullarca 2007'de yapılan inceleme raporunda, aynı zamanda Yahudi Milletvekilleri Topluluğu'nun başkanlığını yapmış olan ve geçen ay ölen pedofili sapığı Yahudi Janner'in ilk olarak 1991'de 14 yaşında bir erkek çocuğuna cinsel istismarda bulunduğu, benzer suçları sayısız kez işlediğine dair çok sayıda delil bulunduğu ancak hep üstünün örtüldüğü yazıyor. ■ 5

Porno endüstrisinde feminizm akımı: Batı ülkelerinde pornografi sektöründe feminizm akımı git gide yayılıyor. Feminist anlayışla porno film çeken yönetmenlerin sayısı artıyor. Feminist yönetmenler mevcut pornografi sektörünün erkek egemen anlayışla üretimlerde bulunduğunu ve kadınları pasif oyuncular olarak ele aldıklarını iddia edip 'kadınların da etkin olduğu, şiddet görmediği ve aşağılanmadığı porno filmler çekmek' istediklerini belirtiyor. Akımın ürünlerini sergilediği film festivallerinin sayısı da sürekli artıyor. Almanya'nın Berlin kentinde 25 Kasım'da başlayacak Porno Film Festivali de feminist porno sinemasının ürünlerinin sergileneceği önemli etkinliklerden biri. Festivalde gösterilecek 100'den fazla film arasında feminist anlayışla hazırlanmış eserlerin önemli bir ağırlığı bulunuyor. Kadın yönetmenlerin söyleşilere katılıp kendi sinema anlayışlarını anlatacakları festival sonunda yönetmen ve oyunculara çeşitli başlıklarda ödüller de verilecek. (Mynet, 09.11.2009)

Hürriyet

GÜNDEM DÜNYA BİGPARA SPOR ARENA KELEBEK YAŞAM YAZARLAR

Avrupa'daki üniversitelerde 3 kişiden 1'i cinsel tacize uğruyor

Güncelleme Tarihi: Kasım 09, 2022 10:43

#Almanya #Avrupa'Daki Üniversitelerde 3 Kişiden 1'i Cinsel Tacize Uğruyor #AVRUPADAN HABERLER

Leibniz Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından yapılan araştırmada, Avrupa'daki üniversitelerde okuyan veya çalışan her 3 kişiden 1'inin cinsel tacize maruz kaldığı tespit edildi.

Bir türk videosunda "Kadınların gece vakti İngiltere sokaklarında rahatça gezemediklerini de öğrendik." (6.12.2022) derken Katar'da Dünya kupasına giden bir İngiliz kadının yorumu aslında çok şey anlatmaktadır

Dünya Kupası için Katar'a gelen 19 yaşındaki İngiliz Ellie Molloson:

"Burada hiçbir tacize uğramadım. Kadınlar gece vakti bile sokaklarda rahat şekilde gezebiliyor. İngiltere'de böyle bir şey mümkün değil. Buradaki insanlardan öğrenmemiz gereken çok şey olduğunu düşünüyorum."

Bendeki cesaret bütün kadınların içinde var

Ayşe Arman röportajı

■ Can Dündar silahlı saldırıya uğradığında saldırganın yakasına yapışan eşi Dilek Dündar, kendisi hakkındaki 'gözü kara' sözünü değerlendird
■ "Bütün kadınların içinde var bu. Bunu çıkarmasını bilsin erkekler. Kadınları korkutmasınlar, dövmesinler, bak o zaman kadınların içinde ne cevherler var."

Babamın kadın olması muhteşem

Kardashian kardeşlerin şovunda büyüyen küçük kardeş Kendall Jenner, babasının cinsiyet değiştirerek kadın olmasını anlattı: "Yaptığı şeyin muhteşem olduğunu düşünüyorum. Nasıl isterse öyle yaşamayı seçti. Şimdi birlikte kuaföre gidip tırnaklarımızı yaptırıyoruz. Bu da eğlenceli bir şey."

Önemli olan eğlenmek, zevk almak gerisi (Ahlak, eğitim, psikoloji, toplumun devamı) hikaye! Kendal Jenner değişimi "muhteşem, eğlenceli" olarak (Milliyet, 17.05.206) nitelendirirken, annesi ise olayı "büyük bir şok" olarak (NTV, 07.04.2022) değerlendirmekte idi!

ABD'NİN ESKİ RUSYA BÜYÜKELÇİSİ:
UKRAYNA'YI KANDIRDIK

Elçi McFaul, "Ukrayna'yı NATO'ya katılabileceğine inandırırken yalan mı söyledik" sorusuna gülerek, "Evet, gerçek hayat böyle" yanıtını verdi.

ULUSLARARASI FORUMDA KONUŞTU

■ Kanada'da uluslararası bir foruma katılan ABD'nin eski Moskova Büyükelçisi Michael McFaul'a, "2021 boyunca Ukrayna'nın NATO'ya katılabileceğini dile getirip durduk. Diplomatlarımız onları inandırırken yalan mı söyledi?" sorusu yöneltildi.

TWITTER'DAN ÖZÜR DİLEDİ AMA...

■ Elçi, soruya gülerek, "Buna inanabiliyor musunuz? Diplomatlarımız Ukrayna'ya NATO'ya üyeliği için yalan söylediler. Evet! Evet! Gerçek dünya işte böyledir!" cevabını verdi. McFaul, daha sonra Twitter'dan 'yalan' ifadesi için özür diledi. » 15'TE

Biden: Çin'e karşı Tayvan'ı savunuruz

Michael McFaul

İRAN'DA KUDÜS GÜCÜ KOMUTANINA SUİKAST • 16 ÇAVUŞOĞLU BUGÜN KUDÜS, YARIN TEL AVİV'DE • 16

Yılda 250 bin kadın fuhşa zorlanıyor: Avrupa'daki kadın örgütü Avrupa Kadınları Lobisi'nin (The European Women's Lobby) verilerine göre AB ülkelerinde yılda 250 bin kadın "hayat kadını" olarak çalışmaya zorlanıyor. AB ülkelerinde 5 kadından 1'i evde şiddete maruz kalıyor. Almanya'da Federal İçişleri Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 16 yaş ve üzeri her 4 kadından 1'i hayatında en az bir kere şiddete maruz kalıyor. Bu oranın yüzde 90'ı eş ya da akrabaları tarafından gerçekleştiriliyor.

Almanya'da yılda 45 bin kadın sığınma evine gidiyor: Almanya'da kadınların en az yüzde 10'una eşleri tarafından sık sık şiddet uygulandığı tahmin ediliyor. Almanya genelinde koca dayağı nedeniyle yılda yaklaşık 45 bin kadın çocukları ile birlikte kadın barınma evine müracaat ediyor. Sadece Aşağı Saksonya eyaletinde bir yılda 40 kadın barınma evine başvuran kadınların sayısının 2 bin 400 olduğu, bunların 2 bin 200 çocukları bulunduğu belirtiliyor. Kadın koruma örgütleri ise Avrupa'da kadına karşı şiddetin resmi rakamlara yansıyanlardan çok daha fazla olduğunu, daha kapsamlı araştırmaları yapılması gerektiğini ifade ediyor.

Eğitimli batılı kadın da dayak yiyor: Almanya İçişleri Bakanlığı'nın 2009 yılında açıklanan "Eşler arası ilişkide kadına karşı şiddet" adlı araştırması, ülkede sadece eğitimsiz kadınların değil, lise ve üniversite eğitimi almış kadınların da bilinenden çok daha fazla şiddete maruz kalabildiğini gösteriyor. Kadına karşı şiddetinin maliyetinin de çıkarıldığı araştırmalarda hastane ve mahkeme masraflarıyla birlikte kadına karşı şiddetin yıllık 14,5 milyar Avro'ya mal olduğu belirtiliyor. Almanya'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Müdahale Merkezi'nin (RIGG) istatistiklerine ve resmî sayılara göre ülke genelinde her yıl, yaşları 14 ile 80 arasında değişen 40 bin kadın şiddete maruz kalıyor. Almanya'da kadın devlet tarafından da ikinci sınıf vatandaş muamelesi görüyor. OECD'nin en son verilerine göre aynı işi yapan kadın ile erkeklerin aldığı ücret oranlarındaki fark yüzde 22 ile en fazla Almanya'da kadınla aleyhinde.
ingiltere'de iki cinayetten birinin faili eski sevgili: İngiltere'de her üç günde bir kadın, şiddete maruz kaldığı için hayatını kaybediyor. Haftada yaklaşık 2 kadın eşi veya arkadaşı tarafından öldürülüyor. İçişleri Bakanlığı'nın istatistiklerine göre her yıl yaklaşık 150 kadın ev içi şiddete kurban gidiyor ve tüm şiddet suçlarının dörtte birini ev içi şiddet oluşturuyor. Başka bir araştırma ise ülkede öldürülen her 2 kadından 1'inin eski erkek arkadaşı ya da eski kocası olduğunu gösteriyor.

Fransa'da dört günde bir kadın cinayeti: Fransa'da her 4 günde bir kadın eşi veya erkek arkadaşı tarafından öldürülüyor. Her yıl 25.000 kadın tecavüze uğruyor. İtalya'da ise, her üç günde bir kadın sevgilisi, eşi ya da eski eşi tarafından öldürülüyor. İtalyan kadınların yüzde 64'ü kendi evlerinde öldürülüyor. Hollanda da her beş kadından biri, erkek arkadaşının şiddetine uğruyor. İspanya da 2005 yılında 60'tan fazla kadın, aile içi şiddet nedeniyle hayatını kaybetti. Ülkede 2 milyon kadının eşleri tarafından kötü muamele gördüğünü açıklayan İspanyol hükümeti, 2006 yılında "Şiddete Karşı Duyarlılık Planı" hazırladı.
kadına şiddetin sebepleri: Araştırmalarda, Avrupa'da kadına karşı şiddetin nedenleri arasında psikolojik sorunlar, uyuşturucu ve alkolizmin önemli rolü olduğu belirtiliyor. Özellikle AB ülkelerinde sınırların kalkması ve pasaportsuz geçişle birlikte kadına karşı şiddet sorununun yeni boyutlar kazandığına dikkat çekilirken Avrupa'da kadınların en güvenli olduğu ülkelerin İspanya ve İsviçre olduğu ifade ediliyor. Yunanistan ile ilgili ise kadına karşı şiddet konusunda doğru dürüst bir araştırmanın bile yapılmadığı belirtiliyor.

ABD'li öldüresiye dövüyor: ABD'de kadınların dörtte biri aile içi şiddete maruz kalırken, her yıl 4 bin kadın dövülerek hayatını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor; her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. 2 milyon kadar kadın da yaralanıyor. Kanada'da kadınların yüzde 51'i 16 yaşına gelene kadar en az bir defa fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. ABD'de kadına yönelik şiddetin doğrudan maliyeti yıllık 3-5 milyar dolar, ülke ekonomisine dolaylı etkisi ise 100 milyar dolar.

Ünlüler de mağdur: Hollywood yıldızı Diana Lane 2004 yılında kocası Josh Brolin'nin fiziksel şiddetine maruz kaldı. Ünlü şarkıcı Tina Turner, şiddete uğradığı fotoğrafıyla medyada yer almıştı. Whitney Houston, kocası Bobby Brown'un fiziksel şiddetine maruz kalmış. Madonna da Sean Penn ile evliliğini dayak yediği için bitirmişti. Amerikalı sunucu Oprah Winfrey,

verdiği bir röportajda çocukluğunda fiziksel ve cinsel şiddet gördüğünü söyledi. Ünlü şarkıcı Rihanna, erkek arkadaşı Chris Brown'dan dayak yedi. Ünlü oyuncu Pamela Anderson 1996 yılında evlendiği şarkıcı Tommy Lee ile 2 yıl evlikten sonra şiddet gördüğü iddiası ile boşandı. Lee eşine şiddet uyguladığı gerekçesiyle 6 ay hapse mahkum edildi.

Eski eşini döven mel gibson'a 36 ay göz hapsi: Aile içi şiddetten yargılanan Avustralya asıllı ünlü Amerikalı oyuncu ve yönetmen Mel Gibson'a, şartlı tahliye çıktı. Gibson, eski eşi Oksana Grigorieva'ya karşı Ocak 2010 tarihinde şiddet uyguladığını reddetmedi ve savcı ile anlaşma yaptı. 55 yaşındaki Gibson üç yıl boyunca göz hapsinde tutulacak, bir yıl boyunca aile içi şiddetle ilgili eğitim alacak, 16 saat kamu hizmetinde bulunacak, mahkeme masraflarını ödeyecek ve 400 dolar da para cezası ödeyecek. Gibson'ın, son birkaç yıl içinde, alkollü araba kullanma, eşine kötü davranma, ayırımcılığa yol açacak cümleler sarf etme gibi suçlardan dolayı başı adaletle birçok defa derde girmişti. (Ertuğrul Cesur, Akit, 8 Mart 2012)

Batının ahlak standardı (Basından derleme): Norveç'te temyiz mahkemesi, striptizin bir sanat olduğuna hükmetti. Oslo Yüksek Mahkemesi, striptiz yapılan özel kulüplerin giriş biletlerinin katma değer vergisinden muaf olmasına yönelik daha önce bir mahkemenin verdiği kararı onayladı ve mahkemenin 3 yargıcı da oy birliğiyle striptizin bir sanat olduğunu tescil etti. (Haberturk, 6 Aralık 2006) ABD'li oyuncu Halk Berry, oscar ödülü aldığı törende, evli olduğu halde ödülü aldığı aktör A. Brody ile "ateşli bir şekilde" öpüşerek tebrik edilir! (2003) İngiltere'de 8 premier lig oyuncusu, 17 yaşındaki bir kıza tecavüz ile suçlanır (2003)...Oyuncular: "sık sık otellerde oda ve kızları değiştiriyorduk..." derler. Her 4 kadından birisinin tecavüze uğradığı ABD'de bekaret kemeri yeniden satılmaya başlanır! ABD'de 50 eyaletin 48 'inde, yapılan araştırmalar sonucuna göre genç kızlar ev kadınlığını iş hayatına tercih etmektedir (New york ve California hariç) ABD'de ortalıkta dolaşan silah sayısı 235 milyon. Çeteler polislerle içiçe ve her evin kapısında üst üste bir kaç kilit var... ABD ulusal araştırma enstitüsü: Her üç eşten biri boşanma davası açıyor! ABD ve Avrupa'da özgürlükten yana olan evli çiftler, tatillerini tek başlarına geçirmeyi tercih ediyorlar. Time dergisi: 1985-1995 yılları arasında çocuklar arasındaki cinayet oranı % 153 arttı! Alman kadınlarının %60'ı eşinden dayak yiyor, bunların arasında doktor, avukat eşleri de var... Sığınma evlerine dayaktan sonra en çok kızını kocasından kurtarmak isteyen kadınlar sığınıyor. Liselerde uyuşturucu çok yaygın (Hamburg sığınma evi çalışanı Işık Soner ile Milliyetin yaptığı mülakat, 13 Mart 2011) İsviçre Zürih kenti, Sihl ırmağı kıyısı, uyuşturucu kullananların "cenneti" olarak kabul edilir. İsviçre'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak suç kabul ediliyor. ABD Ünitaryen kilisesi eşcinsel evliliğine onay verdiğini ilan eder. Alman Bild gazetesi Detlef ile Christian adlı iki erkeğin kilisedeki düğün (!) resimlerini yayınlar. ABD New jersoy eyaleti iki eşcinsel erkeğin evlatlık edinebilmelerine izin verildi. New York'ta ise William cash ile Roy andrew adlı erkekler evlenirler. ABD'de New York'ta iki lezbiyen (Jenni Blossom ve Bianca Powell) evlenirler. Madonna ile Bayan C. Love bir arada beraber yaşarlar. Robert Kennedy, Rus balet Rudolph Nureyen ile birlikte yaşadığı ortaya çıkar. ABD'li lezbiyen Albay (Debra Meeks) 12 kadın askerle zorla aşk yapmış. ABD'de eşcinselliğini açıkça ilan edip seçilen kongre üyesi, yargıç, belediye başkanı, meclis üyesi sayısı 61'dir. (1992) ABD NBC televizyonu: polis kayıtlarına göre yılda 3 milyon kişi aile bireylerinin tecavüzüne uğruyor. Günde tam 1100 çocuk tecavüze uğruyor. Dale Carneige: ABD'de her 35 dakikada bir intihar, 120 saniyede bir delirme olayı oluyor. Her 23 dakikada bir kişi öldürülüyor, 6 dakikada bir bir kadının ırzına geçiliyor, 49 saniyede bir kişi saldırıya uğruyor. ABD'de polis dışında gönüllü koruyucu birlikler kuruluyor (1986 verileri ile !) İngiltere'de Müslümanlar Hz. İsa'yı eşcinsel olarak gösteren oyunun yazarı Mcnally için ölüm fetvası verilmesi istenir. ABD'de AIDS'den ölen eşcinsel sayısı 17.789'dur (1992) Nevada'da her yıl kadınlar çıplak iken baştan aşağı boyalarla boyanıp, sınırsız özgürlüğün tadını

çıkarttırmaktadırlar. İngiliz Ulaştırma bakanının (S. N. Blackpool) bir eşi, 4 metresi olduğu ortaya çıkar. İngiltere'de uyuşturucu kullanmak serbest, satmak yasak Adam başı eşcinsel lokali var. Soho'daki kulüplerin yarısı ise lezbiyenlere ait. İngiltere'de Channel 4 televizyonu, kral Edward'ın vatan haini olduğu için krallıktan uzaklaştırıldığını, olayı örtmek için ise " aşkı uğruna tahtı terkettiğini " dünyaya duyururlar, Zaten daha sonra eşinin eski kralı aldattığı ortaya çıkar. Ünlü ET filminin çocuk oyuncusu D. Barry More 11 yaşında alkolik, 13'ünde uyuşturucuya başlar, 20'sinde kliniğe yatar. Aktör Marlon Brando'nun oğlu cinayetten hapse atılır, kızı ise intihar eder, Brando'nun özel bir adası bile vardı... Ama iç alem, huzur eksikti... Kilise'de papazmatik: Otomatik günah çıkarma makineleri var artık. Cezalara bir örnek: Patronunu öldürenin cezası: "Meryem ana'ya yüz dua ve 1000 $ bağış yapılacak. İtalyan kiliseleri mum fiyatları artınca, para karşılığı lamba yakmaya başlanır.Almanya Bild gazetesi: Alman baba ve kızın 4 çocuğu oldu (1990) Rick Mardin ile erkek şarkıcı G. Michael arasında tuhaf bir arkadaşlık olduğu medyaya yansır! İspanya'da ilkokul 4 ve 5. sınıf çağında 80 bin kız çocuğu hamile bırakılmıştır. Boşanma oranı Rusya'da % 33, ingiltere2de % 32, Fransa'da % 19'dur. Anne babası ile beraber yaşayan aile sayısı devletin sağladığı ekonomik teşviklere, verdiği özel izinlere rağmen avrupa'da % 8'dir. Zamanın başkanı Clinkton'un 15 danışmanı eşcinseldir. ABD'de 20 milyon eşcinsel vardır. Bu da nüfusun % 10'udurbu oran yunanistanda % 17 'dir yani altıda birdir. Amerika, çocuk yıldız Jonbenet Rramsey'in tecavüz edilip öldürülmesi ile sarsıldı. 6 yaşınsaki bu çocuğun wamp görünüşlü bir barbie'ye dönüştürülmesi tartışılıyor (annesi de 1977 Virginia güzeli idi.) 31.8.1996: İnsanlığın kara yüzü: "Dünya 'da milyonlarca çocuk seks tacirlerinin kölesi."

Babasız büyüyen çocuklarda suç oranları: Amerika'da çocukların yüzde 60'ı babası veya genellikle de annesiyle yalnız yaşıyor. Amerikalı anne-babalar, 20-30 yıl öncesine kıyasla çocuklarına yüzde 40 daha az zaman ayırdıkları tespit edilmiş; "hafta boyunca sadece 17 saat." Ayrıca, çocukların dışarıda "gözetim altında olmaksızın" oynayabilme şansları yok artık. Suç oranlarının artması ve çalışmak zorunda olan annelerinin ilgisizliği yüzünden güvenli bir ortamda özgürce koşturamayan çocuklar, bunun bedelini büyüyünce topluma ödetiyorlar. ABD'de yapılan bazı istatistiklere göre; babasından ayrı büyüyen çocuklar aileleri ile büyüyenlere oranla: 8 kat daha fazla suç işleme ihtimali, 5 kat daha fazla intihar etme ihtimali, 12 kat davranışsal bozukluk gösterme ihtimali, 12 kat daha fazla tecavüze meyilli, 32 kat daha fazla evden kaçma ihtimali, 10 kat daha fazla uyuşturucu kullanma ihtimali, 9 kat daha fazla liseden atılma ihtimali, 33 kat daha fazla ciddi suiistimallere maruz kalma ihtimali, 73 kat daha fazla öldürülme ihtimali, Okulda 'A' alma ihtimali 10 kat daha az, Ortalama % 44 ölüm oranı daha fazla, Ortalama % 72 hayat standardı daha düşük, Öğrencilerden davranış bozuklukları gösterenlerden % 85'i babasız evden gelenler, Evsiz veya evden kaçanlar çocukların % 90 ı babasız evden, Okuldan atılanların % 71 i babasız evden, Gençlerden intihar edenlerin % 63 ü babasız evden, Tecavüzcülerin % 80 i babasız evden, Cezaevlerinde yatan gençlerin % 85 i babasız evden, Babasız kızların 1 kat daha fazla, Babası yetişen kızların 13-19 arası evlenme oranı aile ortamında yetişen kızlara göre % 53 daha fazla, Bu kızların prematüre bebek yapma oranı % 164 oranında daha fazla, 1983'te ABD'de yapılan ir araştırmada ülke genelinde tüm suçlu çocukların % 60 ı anne vesayeti altında yani babasız, Şu anda ABD'de 18 milyon çocuk annesiz ya da babasız yaşamaktadır Bu rakam tüm Amerikan çocuklarının % 75 ine tekabül ediyor, Şu anda Türkiye'de sokak çocuklarının % 82 si parçalanmış aile çocuklarıdır. (06.17.2009)

Rezalet! Çocuklar için prezervatif satışı!

05 Mart 2010 Cuma 09:42

Sonunda bu da oldu. Isviçre'de 12-14 yaş grubu için yeni küçük boy prezervatiflerin satişına başlandı...

Isviçre'de yapilan bir araştirmada 12-14 yaşindaki çocuklarin 1990'lara göre daha fazla cinsel birliktelik yaşadiği ortaya çikinca, hükümet yeni bir adim daha atti.

Gençlik ve Çocuk Federal Komisyonu, 10-20 yaş arasi 1480 kişiye anket uyguladi.

Analiz edilen anket sonuçlari 12-14 yaş grubunun 1990'lara göre daha fazla seks yaptiğini ortaya koydu.

Araştirma sonucunda bu yaş grubunun cinsel ilişki sirasinda korunma yollarina yeteri kadar uygulayamadiğinin belirlenmesi üzerine 12-14 yaşa özel prezervatif satişa sunuldu.

Reyting uğruna satılık bekaret

Reyting almak için sınır tanımayan televizyon kanalları sonunda bir rezalete imza attı

12 Mayıs 2010 - 05:00

Las Vega'a taşındı

Avustralya'da televizyon yapımcısı Justin Sisley, gençlerin en yüksek teklif karşılığında bekaretlerini satacakları bir program hazırladı.

Avustralyalı yetkililer "Bu program yayınlanırsa yapımcıya "fuhuşa aracılık etmek'ten dava açacağız" dedi.

Bunun üzerine Justin Sisley, Amerika Las Vegas'a taşınarak programın hazırlıklarına tekrar başladı.

3 genç kız başvurdu

Program bir genelevden canlı olarak yayınlanacak. Programa katılmak için 3 genç kız başvurdu.

Açık artırmaya katılacak bakire kızlara kişi başı 20 bin dolar (30 bin TL) ödenecek.Kızlar ayrıca açık artırmadaki satış fiyatlarının yüzde 90'ını da alacak.

POSTA

12 Mayıs 2010

SABAH

"Sadakat çok da önemli değil"

Angelina Jolie'nin yaptığı bu açıklama hayranlarını şaşırtacak gibi görünüyor.

Brad Pitt'le uzun süredir beraber olan altı çocuk annesi güzel aktris, iki tarafın da onayı olduğu takdirde ilişkilerin sadakat olmadan da yürüyebileceğini söyledi.

34 yaşındaki ünlü yıldızın, Brad Pitt'le ilişkisi, Pitt hala Jennifer Aniston'la evliyken "Bay ve Bayan Smith" filminin çekimi sırasında başlamıştı.

Jolie, Das Neue dergisine verdiği röportajda "Sadakatin, bir ilişkinin temeli olduğuna inanmıyorum. Ayrıldığınız sevgilinizin arkasından kötü şeyler söylemek bence aldatmaktan daha kötü. Ne Brad ne de ben birlikte yaşamanın birbirimizin kölesi olmamız anlamına geldiğini düşünmüyoruz. İkimiz de birbirimizi kıstlamıyoruz."

25.12.2009

Yeni vali: Karım istediğiyle yatar

David Peterson: Sonra haber yapmanıza gerek yok. Evliyken tam 3 yıllık bir ilişkim oldu. Eşim de istediği adamla yatıyor

Telekız skandalı sonucunda istifa etmek zorunda kalan eski New York Valisi Elliot Spitzer'in yerine seçilen yardımcısı David Peterson (53), ilk günden bombayı patlattı. Yemin edip valilik makamına oturan yeni vali Peterson ve eşi, geçen yıllarda evlilik dışı ilişkiler yaşadıklarını itiraf etti. NY Daily News gazetesine konuşan Peterson, "Zamanında yasak bir ilişkim oldu. Eşim Michelle'in dışında 3 yıl süren bir birliktelik yaşadım. Eşim, bu ilişkiden haberdardı. Çünkü, eşimle açık bir evlilik anlaşması yapmıştık. Michelle de istediği erkekle sevişiyor. İlişkim 1999 yılında başladı ve 2001 yılına kadar devam etti. Peki niye böyle bir açıklama yapma gereği duydum? Çünkü, ben böyleyim. İnfaz edecekseniz şimdi edin, yoksa sonsuza kadar susun. Tüm gizli kalmış olayları anlattım. Medyanın hayatımı didik didik edip skandal aramasına gerek yok.

AKSAM 19.03.2008

ROCK MÜZİSYENİ BABALARIN SEKSİ KIZLARI

Rock müziğin emektar ustalarının tek ortak özelliği kariyerlerinde çok başarılı olmaları değil. Onların bir ortak özelliği daha var: Birbirinden güzel kızları. İşte ünlü rock'çılar ve seksi kızları.

Kimserley Stewart, aranılan bir manken ve Rod Stewart'ın büyük kızı.

Öz kızıyla ilişkisini TV'de anlattı

Öz kızından çocuk sahibi olan 61 yaşındaki adam ilişkisini televizyonda anlattı.

VATAN 08.04.2008

Avustralya öz kızı ile ilişki yaşayan ve çocuk sahibi olan 61 yaşındaki John Deaves'i konuşuyor. 'Kanal 9'da yayınlanan '60 Dakika' isimli programa konuk olan John Deaves ve öz kızı 39 yaşındaki Jenny Deaves'le ilişkisini anlattı. 30 yıl önce eşinden ayrılan ve bu evlilikten bir kızı dünyaya gelen John Deaves daha sonra ailesi ile olan bütün bağlarını kopardı.

Babasını bulma ümidi ile araştırmaya başlayan kızı uzun araştırmalar sonunda babasının izine ulaşmayı başardı. Tanıştıktan bir hafta sonra aralarında farklı bir yakınlaşma olduğunu söyleyen ve daha sonra büyük bir aşk yaşamaya başlayan baba-kız, ilerleyen zamanda bir de çocuk sahibi olduklarını söyledi.

13'lük baba olayı sarpa sardı

27 Mart 2009 Cuma 20:26

13 yaşındaydı. Kız arkadaşı kucağına "al bu senin bebeğin" diye bir bebek tutuşturdu. Dünya ayağa kalktı. Sonuçta gerçekler ortaya çıktı.

İngiltere'de 13 yaşında baba olduğunu öne sürerek olay yaratan Alfie Patten'in, DNA testi sonucu baba olmadığı anlaşıldı.

15 yaşındaki Chantelle Stedman'ın bebeğinin babası şimdilik belirsiz. Alfie, baba olduğunu açıklamasının ardından, 6-7 arkadaşı da Chantelle'le birlikte olduğunu söyleyince, 300 sterline DNA testi yaptırdı. **Sonuçta Alfie'nin yedi haftalık Maisie Roxanne isimli**

Kardeşler ama 4 çocukları var

Evlenerek dört çocuk yapan kardeşler yeni bir tartışmanın kapısını araladı.

ENSEST İLİŞKİ TARTIŞMASI..

Almanya'nın Saksonya eyaletinde yaşayan Patrick S. ve Susan K. kardeş olmalarına rağmen evlenerek ortak dört çocuk sahibi oldu. Ülkede şimdi yakın akrabalar arasındaki evliliğin suç olup olmadığı tartışması yapılıyor. Almanya'da ensest ilişki yasalara göre suç sayılmasına rağmen ikili bu ilişkiden vazgeçmedi. Patrick S. ensest ilişki nedeniyle iki yıl hapis yattı. Çift ilişkilerinde bir yanlışlık olmadığını savunuyor.

Ancak şu anda Almanya'da değişik bir tartışma yaşanıyor. Ensest ilişki gerçekten suç mu? Dava şimdi anayasa mahkemesinde görülecek. Anayasa mahkemesinin vereceği karar merakla bekleniyor.

Eğer mahkeme ensest ilişkinin suç olmadığı yönünde bir karar verirse, Alman yasalarına göre akrabaların birbirleriyle ilişkiye girmeleri de suç olmaktan çıkmış olacak.

Hürriyet 13 Mart 2008

Metroda akıl almaz görüntüler!

13 Aralık 2011

Bir çift yolcuların bakışları arasında dakikalarca sevişti.

Kanada'nın Toronto kentindeki bir metro istasyonunda bir çift uluorta seks yaptı...

Babasından hamile kalan ve bundan mutlu olan mı ararsın kardeşi ile sevgili olan mı, işte size Batı!

Cinsel ilişki rıza yaşı 16'dan 14'e indirildi.

23 Temmuz 2018

Belçika'da ceza yasasında yapılan yeni değişiklikle, 16 olan cinsel ilişkiye rıza yaş sınırı 14'e indirildi. Bu yaştaki bir kişinin ilişkiye girdiği kişi ile arasındaki yaş farkı 5'ten fazla olmayacak.

Değişikliğin, gençleri incitmeden yasayı günün gerçeklerine uygun hale getirmek amacıyla yapıldığı açıklandı.

Belçika'da 1900'lü yılların başındaki yasal düzenlemelerde cinsel ilişki sınırı 16 olarak belirlenmişti. Ancak günümüzde bu sınırın gerçeğe uymadığı belirtildi.

Bu nedenle, 14 yaşından itibaren gönüllü cinsel ilişki ceza kapsamından çıkarıldı. Ancak yaş sınırıyla ilgili bazı koruyucu hükümler getirildi.

Yeni düzenlemeye göre, 14 yaşındaki birinin cinsel ilişkiye girdiği kişiyle arasındaki yaş farkı 5'ten fazla olmayacak. Bu sınırı aşanlar, tecavüz suçuyla yargılanacak.

Baba 13 anne 12 yaşında

İngiltere'nin en genç annesi 12 en genç babası ise 13 yaşında. Tüm ülkenin konuştuğu şoke eden olayda 12 yaşındaki kız çocuğu bir bebek dünyaya getirdi.

Bugünkü Sun gazetesinin birinci sayfa "İngiltere'nin en genç anne babası" manşetli haberine göre, geçen hafta gerçekleşen doğum ile 13 yaşındaki anne ve 13 yaşındaki baba, ülkenin en genç anne-babası oldu.

16 Nisan 2014

Bu lisede 90 kız hamile ya da anne!

Amerika bu liseyi konuşuyor. Kız öğrenciler ya hamile ya da anne. 15 Ocak 2011

YAŞLARI 13-17 ARASINDA

Frayser Lisesi'nde, eğitim gören, yaşları 13 ile 17 arasında değişen kız öğrencilerden yüzde 26'sının hamile olduğu yada bu eğitim yılı içinde doğum yapmış oldukları belirtildi. Amerikan televizyonlarında geniş yer bulan haberlere göre, çocuk yaşta anne olan öğrencilerin en yoğun olduğu okullardan biri olan Frayser Lisesi'nde, 506'ı kız, toplam 978 öğrenci eğitim görüyor. Her dört kız öğrenciden birinin hamile yada anne olduğu lisedeki hamilelik oranı, Memphis kentinin yüzde 15-20 arasında bulunan, küçük yaşta hamile kalan kız çocukları oranını da geçiyor.

EVLİLİK DIŞI İLİŞKİLERDEN

Reşit olmayan yaşta hamilelik, dünyada en çok ABD'de yaşanıyor. Hastalık Önleme ve Denetleme Merkezi'nin verilerine göre, ABD'de her üç genç kızdan biri, 20 yaşına varmadan hamile kalıyor. Ülkede, bir yılda yaşları 13 ile 19 arasında değişen 750 bin genç kız hamile kalıyor. Bu hamileliklerden yüzde 80'inin istenmeyen, yüzde 81'inin de evlilik dışı ilişkilerden kaynaklanan hamilelikler olduğu belirtiliyor.

'Kürtajı yasaklayacağınıza, okullarda prezervatif dağıtın'

Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu'nda prezervatif gerilimi. AKP'li kadın üyeleri kızdıran öneri.

Flautre 'kondom' dedi, salon buz kesti! AK Parti ve CHP'li vekiller 'kürtajı' tartışırken, KPK Eşbaşkanı Helene Flautre 'Kürtajı yasaklayacağınıza, okullarda prezervatif dağıtın' dedi

22 Haziran 2012

Genç kızlara doğum kontrol hapı bedava

Hollande, seçim öncesi verdiği sözleri yerine getiriyor

27 Ekim 2012

Ulusal Meclis'te Perşembe günü onaylanan kararla Fransa'da 2013 yılından itibaren yaşları 15-18 olan genç kızlara istenmeyen gebeliklerin önüne geçilmesi için doğum kontrol haplarının sağlık sigortaları tarafından ücretsiz verilmesi kararlaştırıldı. Böylece Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande seçim öncesi verdiği sözlerden birini yerine getirmiş oldu.

Ivana Sert davası sonuçlandı

13.10.2014

Yargıtay 2. Hukuk Dairesi, Yurdal Sert ve Ivana Sert'in boşanma davasında mahkemenin verdiği tazminat kararını onadı. Eski eşinden 7 milyon lira talep eden Ivana Sert, 400 bin lira alacak.

Milliyet.com.tr — Dünya

Son Dakika | Yazarlar | Siyaset | Ekonomi | Dünya | Gündem | CADDE

Milliyet.com.tr » Dünya » Haber — 20.12.2015 - 23:47 | Son Güncelleme: 21.12.2015-18:10

Hollanda'da seks ile ödeme yapılabilecek

Hollanda'nın Rotterdam kentinde, bir sürücü kursunun öğretmenlerinin seks karşılığında ders vermesi ülkede yeni bir tartışma başlattı.

Fransa'da ikinci uzun etek krizi!

06.05.2016

Fransa'da geçen yıl yaşanan 'uzun etek' krizi bir kez daha gerçekleşti. demorasi ???????

Nouvel Obs gazetesinin haberine göre, 16 yaşındaki Müslüman bir kız, etek boyunun uzun olduğu gerekçesiyle okula alınması. Genç kızın ailesi, uzun eteğin dini bir simge olduğunu söyleyen okula tepkili.

Gazeteye konuşan anne Sousa, "**Hem Fransız hem Portekizli olan kızım Katolik bir ailede dünyaya geldi ancak sonradan İslam'ı tercih etti. Her zaman onun tercihlerini ve kararlarını destekledim. Bu yılın başında başörtüsü takmasına izin verdim ancak bunu zaten okula giderken çıkarıyor. Okula giderken de uzun elbiseler giyiyor**" ifadesini kullandı.

Sousa, kızının haklarını savunmak için yasal yollara başvuracaklarını da kaydetti.

GEÇEN YIL DA YAŞANMIŞTI

Geçen yıl nisan ayında da Fransa'nın kuzeydoğusundaki Charleville-Mezieres kentindeki bir okulda, uzun siyah etek giyen 15 yaşındaki Sarah adlı bir Müslüman öğrencinin derslere girmesi engellenmişti.

1313

Sokak ortasında çiftleşenlere, sokak ortasına ediyor musunuz diye sorardık, ona da başlamışlar!

İngiltere'nin Bristol şehri, 2011

isvicreli sanatçı (!) 30 saniye dokunun izni ile sanat icra etmiş!

İngiltere'nin en güzel şehirlerinden biri olan B
ve kültürel zenginliği ile kozmopolitan bir şe
turist geliyor.

Her 5 İngiliz kadından biri tatil yaptığı ülkede hamile kalıyor

İngiltere'de yapılan bir araştırma her beş İngiliz kadından birinin yurtdışında tatil yaparken hamile kaldığını ortaya çıkardı.

Araştırma, yurt dışında tatil yapan her 4 İngiliz'den birinin bu sırada yabancı biriyle seks yaptığını ve her 20 İngiliz turistten birinin bu tatillerde cinsel yolla bulaşan hastalık kaptığını da ortaya çıkardı.

Araştırmanın ortaya koyduğu başka bir veri ise, İngiliz erkeklerin yüzde 40'ının, kadınların ise yüzde 38'inin tatil sırasında plajda seks yaptığını itiraf etmesi oldu. Milliyet 06 Temmuz 2013

Sapıklığınıza mazeret aramayın!

İngiltere'de binlerce kişi çıplak bisiklet sürdü

İngiltere'de binlerce kişi bisiklet kültürünü desteklemek amacıyla otomobillere bağlılığa karşı çıplak halde bisiklet sürdü. Bisikletçilerin vücutlarında 'Daha az araç daha fazla bisiklet' gibi mesajlar yer aldı.

Bütün köy yardım kuruluşuna gelir için soyundu!

İngiltere'nin Kent şehrindeki Iwade köyünün sakinleri yardım kuruluşuna gelir sağlamak için çırılçıplak soyunarak objektiflere poz verdi.

İngiliz havayolu şirketlerinden Ryanair"da görev yapan "iyiliksever" hostesler evsizler için bikinili pozlar verdi. 2009 yılı takvimi için çekilen fotoğraflardan elde edilen gelir, Dublin Simon Community isimli evsizler derneğine bağışlanacak.

İngiltere'de Kraliyet Veterinerlik Üniversitesi öğrencileri yardım kampanyası için çırılçıplak soyunup, hayvanlarla poz verdi. Birbirinden eğlenceli fotoğraflar ortaya koyan öğrenciler bu karelerden takvim yapıp satmaya başladı.

Çek vekiller yardım için soyundu

Çek Cumhuriyeti'nin 4 kadın milletvekili yardım amaçlı satılacak bir takvim için seksi pozlar verdi

Fedakar anneler çocukları için soyundu

İspanya"nın Valencia kentinin yakınlarında bir okulda okuyan öğrencilerin anneleri yarı çıplak şekilde poz vererek takvim oluşturdu. Evaristo Calatayud okulunda okuyup da kilometrelerce uzaklıktaki dağ köylerinden gelen öğrencilerin ulaşım masrafına katkıda bulunmak isteyen 16 anne soyundu. İspanya"da büyük yankı uyandıran bu takvim için

ABD'de grup seks neden arttı?

Yapılan bir araştırmada genç kızların yüzde 7'si grup seks yaptığını kabul etti.
22 Aralık 2011

New York Tıp Akademisi dergisi Journal of Urban Health'te yayımlanan araştırmaya göre genç kızların grup seksi kabul etmelerinin sebebi baskı ve tehdit.

Annesi öldü, onu halası doğuracak

ünkü Vogal ölen nişanlısından çocuk sahibi olmak istiyordu. Kay Stanley'in annesi Gwen Bates (59)ise bu fikre başta karşı ıkmasına rağmen, halasının rahmine yerleştirilen embriyonun kızının çocuğu olacağını ve kendisinin de büyükanne olacağını elirterek, mücadeleye sonuna kadar devam edeceğini söylüyor. Milliyet 25.1.2009

600 çocuğu var!

Batı'da aile kurumu can çekişiyor. Nikahsız birlikteliklerden olan çocukların sayısının gün geçtikçe arttığı Batı'da şimdi de üreme kliniklerinden alınan spermlerle elde edilen çocuklar gündemde. Bunun en çarpıcı örneği ise bir bilim adamının spermlerinden 600 çocuğun olduğu iddiası...
09 Nisan 2012 |

10 kişi tecavüz ederken diğerleri..

10 genç bir kıza tecavüz etti. Çevreden geçenler bakın ne yaptı?

ABD'de piknik alanında 10 genç bir kıza tecavüz etti. Çevreden geçen 25 kişiden hiçbiri yardım etmedi.
30 Ekim 2009

Damadının spermleriyle üçüz doğurdu

ABD'li kadın, kızı hamile kalamayınca damadının spermleriyle hamile kalarak taşıyıcı anne, hem de anneanne oldu

ABD'nin Ohio eyaletinin Wooster şehrinde yaşayan 56 yaşındaki Jaci Dalenberg, kendi torunlarını doğurmak için taşıyıcı annelik yaptı. Dalenberg'in öz kızı olan Kim Coseno ve eşi Joe, uzun zamandır bir çocuk sahibi olmak istiyordu. Ancak neredeyse tüm tedavi yollarına başvuran Coseno, bir türlü hamile kalamadı. Çift, tam evlat edinme planları yapmaya başlarken yardımlarına Coseno'nun annesi yetişti. Kızının mutluluğu için taşıyıcı annelik yapmaya gönüllü olan Dalenberg'in rahmine damadından alınan sperm ve kızından alınan yumurtanın döllenmesiyle oluşan embriyo yerleştirildi. Suni döllenme yöntemi ile başarılı bir şekilde hamile kalan kadın, yedi ay boyunca torunlarını karnında taşıdı. Doktorlar, yedinci ayın sonunda erken doğuma giren kadına acilen bir sezeryan ameliyatı uygulayarak ikisi tek yumurta ikizleri ve biri de onların kız kardeşi olan üçüzleri dünyaya getirdi. Hastaneden yapılan açıklamaya göre her biri 1300 gramdan biraz daha hafif olan üçüz bebekler ve anneannelerinin sağlık durumu giderek iyileşiyor. VATAN 27.10.2008

İlişki yaşamadan 46 çocuk!

Milliyet 2 Aralık 2008

İşte en fazla çocuklu Avrupalı erkek. Hollanda'nın Maastrich kentinde yaşıyor. Turizm rehberliği yapıyor ve Avrupa'nın dört bir yanında toplam 46 çocuğu var. Ancak o, çocuklarının annelerinden hiçbiriyle birlikte olmadan çocuk sahibi olmayı başardı.

Avrupa'nın bir numaralı sperm vericisi

Hollandalı Ed Houben, bunu karşılığında aldığı paradan çok, çocuk özlemi

BBC | BBC Account | Menü

NEWS | TÜRKÇE

Haberler | Video | Fotoğraf | Dergi | Spor | Ekonomi | Bilim | Teknoloji | Sağlık

'Neden annemle evlendim?'

Bu hikaye, iki kadın arasında geçen alışılmadık bir aşk hikayesi. Phyllis, lezbiyen partneri Lillian tarafından ailesini bir arada tutmak amacıyla evlat edinildi. Bu yaşadıkları ise çarpıcı aşk hikayesinin sadece küçük bir detayı.

1971 yılında, feminizmin ilk yıllarında California Eyalet Üniversitesi profesörü Lillian Faderman, akademi yöneticilerinden Phyllis Irwin ile öğrencilere program hazırlamak için ilk defa temas kurdu.

İngiliz milletvekili [illegible]

Buradaki resimde [illegible]'un elinde, çocuklarla cinsel ilişkinin yasal olması için mücadele yürüten [illegible]'ın kurduğu ve başkanlığını yaptığı "[illegible]" vakfının logosu var. [illegible] bu vakfın tanıtımını yapıyor.

Oğlunun spermiyle hamile kaldı, torununu doğurdu!

03.04.2019 09:11 | Son Güncelleme: 03.04.2019 09:13

ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu.

TAKİP ET Google News

ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu. Sperm oğlundan, yumurta kocasının kız kardeşinden. Çift, kız çocuklarına Uma Louise adını verdi.

ABD'nin Nebraska eyaletinde 61 yaşındaki Cecile Eledge, oğlu ve oğlunun kocası için taşıyıcı anne olarak kendi torununu doğurdu. Sperm oğlundan, yumurta kocasının kız kardeşinden. Çift, kız çocuklarına Uma Louise adını verdi. (BBCTürk, 03.04.2019)

Amacı da dünyayı gezmek: Genç model Giselle, 3,9 milyon dolara bekaretini sattı. Giselle, kazandığı parayla dünyayı gezmeyi ve eğitimi için yatırım yapmayı planlıyor. (Sözcü, 3 Ocak 2018)

Bakire kalmak yarışmaktan zor: ABD'li atlet Lolo Jones'un (29) bir programda bakire olduğunu açıklaması ve evlenene kadar cinsel ilişkiye girmeyeceğini söylemesi ABD basınında geniş yer buldu. Londra Olimpiyatları'nda ABD'yi temsil edecek olan Jones, "Bakire olmak olimpiyatlara hazırlanmaktan, üniversiteyi bitirmekten zor. Bu hayatımda yaptığım en zor şey. 22-24 yaşlarındayken sevimliydi. Birçok erkek gerçeği öğrenince sizden uzaklaşıyor" dedi. (Milliyet, 24 Mayıs 2012)

Fahişelik itibarlı meslekmiş: Ukrayna'da liseli kız öğrenciler arasında yapılan bir araştırma, öğrencilerin hayat kadınlığını itibarlı meslekler arasında gördüğünü ortaya koydu. Podrobnosti internet sitesinin haberine göre, insan ticaretini önlemede ve halkın bilinçlendirilmesinde kitle iletişim araçlarının rolüyle ilgili araştırma yapan "Umut ve Gelecek" adlı sivil toplum kuruluşunun başkanı Antonina Şelamkova, lise çağındaki kızlar arasında hayat kadınlığının olumlu görülmesinden, "seks endüstrisiyle ilgili televizyonlarda yayımlanan gerçeğe aykırı ve tek taraflı programları" sorumlu tuttu. Araştırma sonuçlarını değerlendiren uzmanlar, genç kızların "Vip" müşterilerin lüks otomobil ve mücevher gibi vaatlerine kandıklarını, gelecekte onları "köle hayatı, aç bırakılma ve dayak gibi tehlikelerin yanı sıra şişman ve kirli kişileri tatmin etme zorunluğunun" beklediğini bilmediklerini söylediler. (Posta, 04 Mart 2010)

İnternetten Tanıştığı Adamı Yiyen Alman Yamyam 15 Yıl Sonra Konuştu

2001 yılında yaşanan tuhaf hadisede Armin Meiwes internetten tanıştığı Bernd Brandes'i öldürüp cesedini de aylar boyunca yemişti.

Armin Meiwes geçtiğimiz günlerde kendisi hakkında çekilen bir belgeselde olayın tüm detaylarını anlattı

Armin Meiwes geçtiğimiz günlerde kendisi hakkında çekilen bir belgeselde olayın tüm detaylarını anlattı

Resimdeki kişi Bernd Brandes

Bernd Brandes internette birileri tarafından yenmek istediğini söyledi. İçinde insan yeme isteğiyle yanıp tutuşan Armin Meiwes de onu evine davet etti. Önce Brandes'in penisini kesip birlikte yediler. Daha sonra Brandes uyku ilaçları aldı ve Bernd Brandes internette birileri tarafından yenmek istediğini söyledi. İçinde insan yeme isteğiyle yanıp tutuşan Armin Meiwes de onu evine davet etti. Önce Brandes'in penisini kesip birlikte yediler. Daha sonra Brandes uyku ilaçları aldı ve Meiwes de onu boğazını keserek öldürdü.

Daha sonra gelişen olayları ise yamyam şöyle anlatıyor:

"Hayatımda yediğim en güzel akşam yemeğiydi. Sırtından bir parça etle kendime biftek yaptım. Yanında patates kızartması ve salata yedim. Tadı domuz etine

Babamın küllerini kokainle karıştırıp çektim

Rock müziğinin dinozorları olarak bilinen Rolling Stones grubunun gitaristi Keith Richards, "babasının küllerini kokainle karıştırarak çektiğini" itiraf etti. İngiliz müzik dergisi NME'ye konuşan ünlü gitarist, "bugüne kadar yaptığı en garip işin babasının küllerini çekmek olduğunu" söyledi.

Hayırlı evlat!

Batı ırkçıdır. (Fransız siyasetçi Le Pen)

Kısaca; Batı medeniyeti kendi ülkelerinin dışında refah, barış veya demokrasi ile asla ilgilenmezler, onlara göre her şey batı için, batıya göre, batıya kadar! Kendini onlara beğendirmek için ömrünü harcayan ev zencileri için ise sadece onların yemek artıkları ve ona göre de saygıları vardır!

İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi

İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri

"Profesör Fuat Sezgin'in 'İslam'da bilim ve teknik' isimli eseri, Avrupa'da bilim ve teknolojinin gelişmesine Müslümanların ne derece büyük bir etki ile katkı sağladığını ortaya koymaktadır. (Sezgin, I/85-167) A. Humbold, 'fizik ilminin hakiki mucitlerinin Araplar olduğunu' söylerken (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 35) Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie: "Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı, atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük islam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu'nun "Uluslararası Endülüs Sempozyumu Açılış Konuşması" , Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) demekte, Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer ise: "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81) itirafında bulunmaktadır. "Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir." (Hüseyin Sarıoğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156)

Nobel ödüllü Fransız fizikçi Pierre Curie: "Müslüman Endülüs'ten bize 30 kitap kaldı, atomu parçalayabildik. Şayet yakılan bir milyon kitabın yarısı kalsaydı çoktan uzayda galaksiler arasında geziyor olacaktık." (Erol Toy, Cumhuriyet Gazetesi, 30 Temmuz 1979; Doğuştan günümüze büyük islam tarihi, cilt 4; Genç Beyin Dergisi, Yıl: 6 Sayı: 67; Beşir Ayvazoğlu, Kitaba, Kütüphane ve Kitap Kurtlarına Dair, Türk Edebiyatı dergisi sayı 252, İDSB Genel Sekreteri Necmi Sadıkoğlu'nun "Uluslararası Endülüs Sempozyumu Açılış Konuşması" , Yeni Şafak, 27 Aralık 2012) derken Amerikalı Yahudi tarihçi Martin Kramer: "Eğer 1000'li yıllarda Nobel ödülleri dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı." (Mustafa Akyol, Gayri Resmi Yakın Tarih, sayfa 118; Beyaz Türkler, zenci Türkler ve dağ Türkleri, s. 81)

"Fernand Braudel, 'Medeniyetlerin Grameri' adlı eserinde, "Medeniyetler tarihi aslında yüzyıllara yayılan devamlı ve karşılıklı bir ödünç almalar tarihidir." demektedir. Çin, Hint, Yunan-Roma medeniyeti ve İslam medeniyetlerinin taşıyıcısı olan toplumlar birbirlerinden farklı şekillerde etkilenmişler ve insanlık tarihinin seyrine yön vermişlerdir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 95, 97)

"Bilimin sürekliliği ve bilimin bir uygarlıkta kaybolmaya yüz tuttuğunda diğer bir uygarlıkta gelişmeye devam ettiğini" ortaya koyan, modern bilim tarihçiliğinin kurucusu olan ve "İslam'ın bilime katkısının Orta Çağ öğreniminde en "ilerici" unsur olduğuna inanan ve Batılı Orta Çağ araştırmacılarının bunu görmezden gelmesine" karşı çıkan (Thomas F. Glick, "George Sarton and the Spanish Arabists". Isis. 76 (4): 493; https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.1086/353959) George Sarton ile beraber bilim tarihi üzerine çalışmalar yapan Prof. Fuat Sezgin, "İslam medeniyetinin büyüklüğünü kendi insanımıza anlatmak, batılılara anlatmaktan daha zor." demektedir. Prof Kalın, "Yunan düşüncesini, Hint ve Çin bilimlerini İslam dünyasına kazandıran, yepyeni bir bilim ve Felsefe geleneği inşa eden Müslüman ilim adamları, hakikatin evrenselliği ve sürekliliği ilkesinden hareket ediyorlardı. İslam medeniyetinin, İslam öncesi düşünce ve bilim geleneklerini özümseyerek yeni bir sentez ürettiğini söyleyebiliriz. İslam hem diğer kültür düşünce birikimlerini benimsemiş ve dönüştürmüş hem de evrensellik iddiasında bulunmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 51, 56, 36) derken, ne yazık ki tarihi ve bilimsel gerçeklerden habersiz olan günümüz Müslümanları, son 100 yıldır Batı medeniyeti karşısında aşağılık kompleksi içindedirler. "İslam medeniyetini ''Ortaçağ'' ile bir tutmaya kalkanlar aslında kendilerine, geçmişlerine güvensiz ve Batı karşısında aşağılık kompleksi içinde olan bir psikolojiye"

sahiptirler. Ünlü yazarlarımızdan Namık Kemal, "Arab'ın felsefe ve bilimi, tamamı ile Araplar tarafından icat olunmadığı için Arab'ın fikir sahasında elde edilmiş bilgilerinden sayılmayacak mıdır? Yunanlılarda, kendilerinden evvel gelen kavimlerden birçok şeyler aldığına göre, nasıl o felsefelerin adına Yunan İlim ve felsefesi diyeceğiz?" (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 40) derken bu komplekse de işaret etmektedir. Unutmayalım ki, "ilim ve hikmet, dolayısıyla teknoloji insanlığın ortak malıdır; nerede bulunursa alınır, ama İslam'ın özüne ve esaslarına aykırı olarak kullanılamaz." (Prof. Dr. Saffet Sancaklı, Hz. Peygamber'in medeniyet inşa etmesindeki temel yapı taşları, İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, s. 238) "Avrupa İslam ilimlerini aldı, kendine mal etti, ondan sonra da keşifler ve buluşlar sahasında dev adımlarla yürüdü." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 105) "Elmalılı M. H. Yazır: 'Batılılar nasıl ki bizim klasik eserlerimizi tercüme edip yararlandılarsa, biz de onların eserlerini tercüme edip bilimlerinden yaralanmalıyız.' der." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 127) "Bilim kimsenin tekelinde değildir. Kültürler arası ortak bir üründür. Bilim devamlı gelişen bir disiplindir. Hiç kimse tek başına bir disiplin ortaya koyamaz, farklı katkılar mutlaka gereklidir. Hiç kimse ötekini ortaya koyduklarının üstünü örtmeye çalışmamalıdır." (Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı, s. 144) Evet, hem de hiç komplekse girmeden, atalarımızdan aldıkları bilgiyi, sömürü ile elde ettikleri sermaye ile geliştiren Batı medeniyeti karşısında asla eziklik, aşağılık kompleksine kapılmadan, atalarımızın yolunda gidip, bilimi kaldığı yerden alıp daha ileriye taşımalı, bu ata geleneğini sürdürmeliyiz!

Gibb: "Müslüman alimler fikirlerini Yunan'daki ve İskenderiye'dekilerden daha ileriye götürmüşlerdir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 18) derken Sigrid Hunke'nin, 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinin mukaddimesinde ise Ahmet Kabaklı, "Atalarının mirasından utanmak şöyle dursun, onunla iftihar etmek, yeni bir şahsiyet ufkuna kavuşmak için" (Hunke, s. 16) okunmasını tavsiye ettiği kitabın yazarı Sigred Hunke de," Bu kitap Arap medeniyetine karşı uzun zandan beri borçlu olduğumuz teşekkürü ispat için yazılmıştır. (Hunke, s. 20) demektedir.

Fuat Sezgin'in, 'İslam Bilimler Tarihi Üzerine Konferanslar' adlı kitabında şöyle demektedir: "İlkokula girişimin ikinci veya üçüncü haftasında bize dünyanın yuvarlaklığını öğreten hanım hocamız, İslam bilginlerinin dünyanın bir öküzün boynuzunda taşındığına inandıklarını anlatıyordu. Ben zavallı çocuk, 30 yıl kadar sonra, Müslümanların ekvatorun uzunluğunu daha 9. yüzyılda birkaç metotla 40.000 km. kadar ölçebildiklerini öğreneceğimi nasıl bilebilirdim?"

Ünlü tarihçi Prof. Dr. Fuat Sezgin, 16 Kasım 2009 Tarihinde İstanbul Ticaret Üniversitesi'nde verdiği konferansta, "Türk aydınları, dini, ilerlemenin önündeki en büyük engel olarak kabul ettiler ve bu suretle din düşmanlığı yaptılar. İslamiyet, çöl Araplarını, göçebe Türkleri ve ateşperest İranlıları bilim üreten toplumlar haline getirmiştir. Batılılar şimdi gözleri kamaştırıyorlar, fakat İslam dünyası da kendi değerlerinin farkında değil. Herkeste bir kompleks hakim. Umumiyetle derler ki: "Müslümanlar kaynak vermezler." Bu tamamıyla yanlış. Kaynak veren tek kültür dünyası İslam kültür dünyasıdır. Avrupalılarda kaynak verme mefhumu yoktu. Yunanlılarda çok azdı ama Avrupalılarda tamamıyla silindi. Hatta tam aksi de var. Mesela, 11. yüzyılın sonuna doğru İtalya'da 25 tane çok mühim Arapça tıp kitabını tercüme ediyorlar ve bunların 25'ini de ya kendilerine ya da Yunanlılara nispet ediyorlar! İbni Sina'nın taşlara dair kitabını Aristo'ya mal etmeleri gibi. Yine Huneyn bin İshak'ın kitabını Galen'e nispet ediyorlar. Bu tip çokça misal var. Müslümanlar ise kaynak veriyorlar. Bir de şunu anlamadılar. Mesela, Taberi Tefsiri'ni aldığınız zaman orada kaynak şu şekilde gösterilir: "Filan filana, o da filana, o da bana söyledi ki" şeklinde olur. Modern insanlar ise Taberi'nin bu şekilde zikredişini, sözlü rivayetler zannediyorlar, yanılıyorlar. Halbuki bunlar kaynakların

dipnotlarıdır. Maalesef büyük oryantalistler bile bunu anlayamadılar.” (Fuat Sezgin, Bilim Tarihi Sohbetleri, s. 81, 95)

Abdurrahman Ahmet, "Fazilet odur ki, onu düşmanlar dahi tasdik ede." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 6) diyen Ahmet’i, Halil Halid onaylamakta ve “Bugün sahip olunan medeniyetin kaynakları ile medeniyette ulaşılan seviyede, şüphesiz İslam medeniyetinin katkısının olduğu ilim ve insaf sahibi Avrupalı araştırıcı tarafından da kabul edilmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 45) demektedir. “İstisna da olsa” bu tür itiraflarda bulunan Batılı araştırmacılardan alıntıları sizlerle paylaşarak, tarihimizde sahip olduğumuz o özgüvene ve bilgi seviyesine yeniden ulaşacak nesillere bir ümit vermek istiyoruz. Çünkü Batı için bilim sadece bir sömürü ve kapital aracıdır. İnsanlığa faydalı olmak veya insanlıkla paylaşmak batılı insan için söz konusu değildir. Bunun sonucunu da tüm dünya ve özellikle de Batının dini/siyasi/ekonomik nedenlerle düşman olduğu İslam dünyası, işgal, sömürü ve darbelerle hala yaşamaktadır!

“Müslüman toplumları, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami kavimleri, İran, Hint ve Çin- ile karşılaştılar ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrenmiş.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) ve “İslam medeniyeti diğer medeniyetlerin kavramlarını ve değerlerini süzgeçten geçirip kendi temel özellikleri ve ilkeleri ile uyum sağlayanların benimsemiş, kendi değerlerine ve normlarına ters düşenleri ise reddetmiştir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 43)

HP'nin eski yönetim kurulu başkanı Carly Fiorina: “Bir zamanlar bir medeniyet vardı ki, dünyanın en büyüğü idi. Bu medeniyetin en büyük itici gücü, icatlar ve keşifler idi. Matematikçileri, bilgisayarın yapımını ve şifrelemeyi mümkün kılan cebir ve algoritmayı oluşturdular. Doktorlar, yeni tedavi yöntemleri buldular. Gök bilimcileri, uzay yolculuğunun ve keşfinin yolunu açtılar. Benim bahsettiğim medeniyet, 800 ile 1600 seneleri arasında Bağdat, Şam, Kahire saltanatları ve Osmanlı devleti ile birlikte, İslam dünyasıdır. Bizler, çoğunlukla, bu medeniyete karşı borçlu olduğumuzun farkında olmasak da, onların armağanları, bize kalan mirasın önemli bir parçasıdır. Arap matematikçileri olmasaydı, bugünkü teknoloji endüstrisinin varlığından söz edilemezdi." (Packard Hewlwtt, Carly Fiorina Speedhes,Twechnology; hp.com/hpinfo/execteam/speeches/fiorina/minnesota01.html)

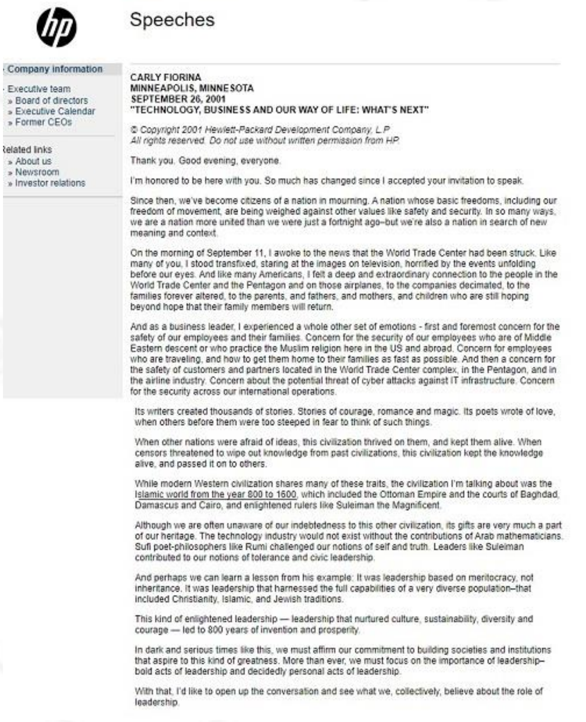
Speeches

Company information
Executive team
» Board of directors
» Executive Calendar
» Former CEOs

Related links
» About us
» Newsroom
» Investor relations

CARLY FIORINA
MINNEAPOLIS, MINNESOTA
SEPTEMBER 26, 2001
"TECHNOLOGY, BUSINESS AND OUR WAY OF LIFE: WHAT'S NEXT"

© Copyright 2001 Hewlett-Packard Development Company, L.P.
All rights reserved. Do not use without written permission from HP.

Thank you. Good evening, everyone.

I'm honored to be here with you. So much has changed since I accepted your invitation to speak.

Since then, we've become citizens of a nation in mourning. A nation whose basic freedoms, including our freedom of movement, are being weighed against other values like safety and security. In so many ways, we are a nation more united than we were just a fortnight ago–but we're also a nation in search of new meaning and context.

On the morning of September 11, I awoke to the news that the World Trade Center had been struck. Like many of you, I stood transfixed, staring at the images on television, horrified by the events unfolding before our eyes. And like many Americans, I felt a deep and extraordinary connection to the people in the World Trade Center and the Pentagon and on those airplanes, to the companies decimated, to the families forever altered, to the parents, and fathers, and mothers, and children who are still hoping beyond hope that their family members will return.

And as a business leader, I experienced a whole other set of emotions - first and foremost concern for the safety of our employees and their families. Concern for the security of our employees who are of Middle Eastern descent or who practice the Muslim religion here in the US and abroad. Concern for employees who are traveling, and how to get them home to their families as fast as possible. And then a concern for the safety of customers and partners located in the World Trade Center complex, in the Pentagon, and in the airline industry. Concern about the potential threat of cyber attacks against IT infrastructure. Concern for the security across our international operations.

Its writers created thousands of stories. Stories of courage, romance and magic. Its poets wrote of love, when others before them were too steeped in fear to think of such things.

When other nations were afraid of ideas, this civilization thrived on them, and kept them alive. When censors threatened to wipe out knowledge from past civilizations, this civilization kept the knowledge alive, and passed it on to others.

While modern Western civilization shares many of these traits, the civilization I'm talking about was the Islamic world from the year 800 to 1600, which included the Ottoman Empire and the courts of Baghdad, Damascus and Cairo, and enlightened rulers like Suleiman the Magnificent.

Although we are often unaware of our indebtedness to this other civilization, its gifts are very much a part of our heritage. The technology industry would not exist without the contributions of Arab mathematicians. Sufi poet-philosophers like Rumi challenged our notions of self and truth. Leaders like Suleiman contributed to our notions of tolerance and civic leadership.

And perhaps we can learn a lesson from his example: It was leadership based on meritocracy, not inheritance. It was leadership that harnessed the full capabilities of a very diverse population–that included Christianity, Islamic, and Jewish traditions.

This kind of enlightened leadership — leadership that nurtured culture, sustainability, diversity and courage — led to 800 years of invention and prosperity.

In dark and serious times like this, we must affirm our commitment to building societies and institutions that aspire to this kind of greatness. More than ever, we must focus on the importance of leadership–bold acts of leadership and decidedly personal acts of leadership.

With that, I'd like to open up the conversation and see what we, collectively, believe about the role of leadership.

Immanuel Kant'ın doktora tez kapağı ve Kant'ın hocası Johannes Bernhardus'un kitabının ilk sayfası.

Lord John Davenport, 'Hz Muhammed ve Kuran'ı Kerim' adlı eserinde şunları ifade eder: "Peygamberin birçok hadisi ilme saygıyı emreder. Felsefe ve fen bilimlerinin koruyucusu Asya'da Abbasiler ve Endülüste Emeviler devrindeki Müslümanlardır. Araplar ve Müslümanlar arasında Fen ve sanayi altı yüz yıllık bir yükselme dönemi geçirirken bizim aramızda en kaba barbarlık hüküm sürmekte idi. Mosheim: 'Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları bir gerçektir.' Modern Avrupa, ilk şairlik ve romantik hareketini Araplara borçludur. Araplar kendilerine özgü bir dil ve edebiyat meydana getirmişler, kendilerinden önceki kavimlere bakarak şaşılacak kadar hızlı bir düşünce ilerlemesine uğramışlardır. Sözümüze geri dönelim: Avrupa bugün bile Müslümanlara borçludur: Yunan filozoflarına ait eserlerin saklayıcısı olmak, ilmin en önemli kollarını, fen, matematik, tıp ve benzeri ilimleri geliştirmek bakımından Avrupa Müslümanlara borçludur." (Davenport, s. 56-57, 60)
"Modern bilimin kökenlerinin dindar bilim adamları tarafından atıldığı unutulmamalıdır. Bilim

tanrının yarattığı doğa hakkında insanlara daha fazla bilgi sunmaktadır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 96) "Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri tefrik ettiler, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler" (Will Durant, The Age of Faith, s. 245) Le Bon: "Salerne üniversitesinin sağlığı korumaya dair birçok sözleri bulunmaktadır. Bilindiği gibi Avrupa'nın en şerefli enstitüsü kabul edilen bu okul şöhretini Araplara borçludur." demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 44) 700 yılından 1200 yılına kadar 5 asır, İslam alemi fen ve tıpta dünyaya rehberlik etti. İslam aleminin Hristiyan alimin üzerindeki tesiri çeşitli ve çok büyük idi. Müslüman tıbbi 500 yıl dünyaya rehberlik etti. Hristiyanların kilise ve çan kuleleri, minareye çok şeyler borçludur. Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı. (Will Durant, The Age of Faith, s. 341-343) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar; Kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam aleminden geliyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249) Pusula, barut ve baskı Haçlı seferleri sona ermeden evvel doğuda biliniyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 612) "Avrupa'nın Fikrî Gelişimi" adlı eserin yazarı Dr. J. W. Draper der ki: "Tarihin en üzücü şeylerinden birisi, Avrupalı yazarların ustaca ve sistemli bir şekilde Batı'nın, İslam bilim geleneğinden aldıklarını göz önünden kaldırmaya çalışmalarıdır." (Henry George Farmer. Historical Facts for the Arabian Musical Influence, sayfa V) "Bütün bilimsel yöntemler Müslümanlar tarafından muhafaza edildi, geliştirildi ve öğretildi. Hristiyan Avrupa'ya da bilim böylece Müslümanlardan geçti." (Charles H. Haskins. "Arabic Science in Western Europe", 485) "Philips Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardımı ve hediyesi ilimdir. Avrupa'nın ilerleme hayatında İslam kültürünün mutlak tesirini takip edemeyeceğimiz bir tek safha yoktur."; R.V. Bodley; "Rönesansı İslamiyet'e borçluyuz."; E.F. Gautier: "Bizim Rönesans'ımız, İslam medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu. Halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır."; Montucla: "11. yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları Müslümanlara borçluyuz."; Gustave Edmund: "İslam'ın Batı üzerindeki tesiri çok büyüktür."; M. Watt: "Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin Yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kesin olarak ispat etmiştir." demektedirler." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 92-93) "Batı dünyası Rönesans'tan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir. (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) "Tarih incelendiğinde bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetleri görülecektir. Maalesef batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmez. Bu inkar batının nankörlüğünün tezahürüdür. Doğu için ise aşağılık kompleksinin neticesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44) "Batı ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur." (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166)

"Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri tefrik ettiler, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler." (Will Durant The Age Of Faith, s. 245); Howard R. Turner: Müslüman sanatçılar ve bilim adamları, prensler ve işçiler birlikte bütün kıtalardaki toplumları doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen eşsiz bir kültür oluşturdular. (Howard R. Turner, Science in Medieval Islam, University of Texas Press, November 1, 1997, ISBN 0-292-78149-0, pg. 270 (book cover, last page); Robert Briffault: Günümüz biliminin Arap bilimine olan borcu şaşırtıcı keşifler ya da devrim mahiyetindeki teorilerden ibaret değildir; bilim Arap kültürüne bundan çok daha fazlasını; varlığını borçludur. (Robert Briffault (1928). The Making of Humanity, p. 191-202 G. Allen & Unwin Ltd.); Bilim tarihinin kurucularından George Sarton: "Ortaçağ'ın en temel başarısı, deneysel ruhun ortaya çıkışıdır ve bu aslında 12. Yüzyıla kadar Müslümanlar sayesinde olmuştur" (Abdus Salam (1984) "İslam ve Bilim" In C.H.Lai (1987), İdealler ve Gerçekler: Abdus Salam'dan Seçme Deneme Yazıları , 2. Baskı, World Scientific, Singapur, S.179-213); Oliver Joseph Lodge: Eski ve yeni bilim arasındaki tek etkin bağ Araplar tarafından oluşturulmuştur. Karanlık çağlar Avrupa'nın bilim tarihinde mutlak bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır ve bin yıldan fazla bir süre boyunca Arabistan dışında hiçbir yerde kayda değer bir bilim adamı yoktur. (Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri, s. 9); Batı dünyasında Alfraganus ismiyle tanınan Fergani'nin

Yer'in çevresine ilişkin bulmuş olduğu değer (yaklaşık 40.253.700 metre), Kristof Kolomb'un Atlas Okyanusu'nu geçerek Hindistan'a ulaşma düşüncesini gerçekleştirmesinde cesaret verici bir rol oynamıştır. Kolomb bu konuda şunları söyler; Seyahatlerim sırasında Lizbon'dan Gine'ye olan rotayı dikkatlice gözlemledim ve her bir derece için, Alfraganus'un değeri olan 56 3/2 millik değeri buldum. Bu ölçüme güvenmeliyiz. (J.N. Fiske, The Discover of America, Cilt I, Boston 1983, s. 377-378; Grant, 1986, s. 72-73); Donald Campbell: "Avrupa alimlerinin Zehravi ile ilgili dikkatini çeken şey, doğumda cenini kolaylıkla çıkarmasıdır. Onun yöntemi Galen'in metodunu gölgede bırakarak Avrupa'da beş yüz yıl üstünlüğünü muhafaza etmiş ve Hristiyan Avrupa'nın cerrahi standartlarını yükseltmede etkili olmuştur." (Kalender Yıldız, Müslüman İlim Öncüleri, Işık Yayınları, 2005, s. 132); İngiltere'nin Surrey Üniversitesi'nden fizikçi Prof. Jim el Halili, BBC'nin internet sitesinde yayınlanan makalesinde, Newton'dan yedi yüz yıl önce yaşayan, Irak doğumlu Hasan İbn-i Haysem'in, ilk gerçek bilim adamı olduğunu ve Newton'ın özellikle optik alanındaki buluşlarının Haysem'in çalışmaları üzerinden yükseldiğini yazar. (NTVMSNBC, 20 Ekim 2013); "Batı, cebirden ve kahveden gitara, optikten üniversiteye dek birçok şeyi Hilalin insanlarına borçludur. Bin yıl önce, Batı karanlıkla örtülmüşken, İslam altın çağını yaşıyordu. Londra barbar bir bataklık iken Müslüman Kordoba'nın sokakları ışıl ışıldı, York'tan Viyana'ya kadar planlı katliamlar yaşanırken (Endülüs yönetimindeki) Toledo'da dini hoşgörü vardı. Klasik mirasımızın muhafızları olan Araplar bizim Rönesansımızın ebeleriydiler." (George Rafael "A is for Arabs", Jan. 8, 2002); "İslami bilimlerin Ortaçağ'da gösterdiği başarı ne Grek öğretisini muhafaza etmekle sınırlandırılabilir, ne de daha eski ve daha uzak olan Doğu külliyatına temas etmekle. Ortaçağ İslam alimlerinin modern dünyaya devrettiği bu miras, İslam alimlerinin kendi çabaları ve katkılarıyla zenginleştirilmiştir. Grek bilimi teorik olmaya yatkınken Ortadoğu'nun Ortaçağ bilimi tıp, kimya, astronomi ve ziraat gibi çok daha pratik alanlardaydı." (Bernard Lewis, The Middle East, 1998, p. 266); "Müslümanlar, Yunan, Bizans, Yahudi ve Pers medeniyetlerinin mirasını da değerlendirerek, bilim, felsefe, sanat, mimari gibi farklı alanlarda büyük atılımlar kaydetmiştir. Amerikalı Yahudi asıllı tarihçi Martin Kramer'in, 'Eğer binli yıllarda Nobel ödülü dağıtılıyor olsaydı, neredeyse tümünü Müslümanlar alırdı.' sözü onu ifade eder." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 71) "Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dâhil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. Müslümanlar 'kendilerine özgü farklı yöntem ve sistemler' geliştirmişlerdir. "Müslümanlar bitkisel familyalara birçok yenilerini ilave etmişler" (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 39) ve "Müslüman doktorlar sağladıkları en büyük ilerlemeyi ise cerrahi alanında gerçekleştirmişlerdir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 42) Kopernik ve Galileo gibi fizikçilerden çok daha önce Müslümanların güneş merkezli sistemi keşfettiklerini ve dünyanın yuvarlak olduğunu ortaya koyan çeşitli çalışmalar yaptıklarını bilmekteyiz." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87-88, 90) derken Carl Güstav Jung, "Batılılar, neredeyse sahip oldukları her şeyi Müslümanlardan aldıkları için, Müslümanlara karşı aşağılık kompleksine sahipler. O yüzden Müslümanlara, normal bir insan gibi bakamıyorlar. Fobiyle, ürkerek bakıyorlar." (Yusuf Kaplan, Genc Dergisi, 4.02.2015) demektedir. "Batıda yaşayan Hristiyan ve Yahudi bilim adamları İslam bilim tarihinin hemen bütün klasik eserlerinin başta Latince ve İbranice olmak üzere, daha X. ve özellikle de XI. yüzyıldan itibaren XVIII. yüzyıla kadar kendi dillerine çevirdiler. Üzerlerinde yeni araştırmalar yaparak bir batı bilim tarihi oluşturdular. Batılılar bu tür çalışmaları sayesinde, XVIII. yüzyıldan itibaren İslam memleketlerini siyasi ve ekonomik olarak istila etmeye"." (Prof Mehmet Bayraktar, İslam'da bilim ve teknoloji tarihi, s. 262) başlamışlardır. Elde ettikleri bilimsel gelişmeleri toplumları sömürmek için kullanan batı alemi, bir de bu sömürüden elde ettikleri üstünlüklerini kendi dinlerine bağlamakta ve İslam'ı ilerlemeye engel olarak göstermeye çalışmaktadırlar. "Oryantalistler batıdaki sanayi ve sosyal sebebi, Hristiyan ilke ve değerlere bağlanmaya çalışmışlardır. Bu insanlar Hristiyanlığın hakim olduğu dönemlerde Avrupa'nın karanlık çağları yaşadığını, O dönemlerde İslam ümmetinin parlak bir hayat yaşadığını gözden kaçırırlar." (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur'an

hakkındaki şüpheleri, s. 22) Gustav le Bon, 'Avrupa vahşet asırlarının en karanlığına boğulduğu bir devirde İslam idaresindeki Bağdat ve Kurtuba, sanat ve ilim ışıklarını bütün dünyaya yayan iki medeniyet merkeziydi' demektedir. (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 16)

"Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları Avrupa kültürünü kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabın önsöz'ünden) 13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam, s. 5) Tıp, matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi. (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam, s. 64) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar; Kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam aleminden geliyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249)

"İslam'ın sekizinci asırdan itibaren teknoloji, mimari, klasik eğitim, matematik, kimya, ziraat, suyun kullanımı, felsefe, siyaset bilimi, seyahat edebiyatı, daha doğrusu genel olarak edebiyat alanlarında ki rolü ve ehemmiyeti, Avrupa için son derece büyüktür." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 23) "Tıp, beslenme, tarım alanında Arapça metinlerin Avrupa üzerindeki etkisi büyük olmuştur. İspanya'da, büyük ilim Merkezi Toledo'nun düşmüş olması Hristiyan Avrupa'nın Müslümanlardan kalma teknik kitaplara daha kolay ulaşmasını sağlamıştır." (Goody, s. 91) "İslam Avrupa'nın gelişmesi sürecinde önemli rol oynamıştır. Batı Avrupa'nın 11. Yüzyıl'daki üretilen dahiyane icatlarının, Arapların işgal ettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir." (Goody, s. 95) "İslam'ın etkisi, bilim, teknoloji, felsefe, tarım ve ticaretle sınırlı kalmamış, edebiyata da sirayet etmiştir." (Goody, s. 98) "Geçmişte Müslümanlara entelektüel ve bilimsel hayata katkıda bulundukları gibi bizatihi, Rönesans'ın kendisine de tesir etmişlerdir." (Goody, s. 212)

2 Aralık 1888 Tarihinde vefat eden yazar Namık Kemal, kendi döneminde İslam'ın bilimle uzlaşamayacağını ileri süren Ernest Renan'a (ö. 2 Ekim 1892) bir reddiye yazar: "Ernest Renan anlayışında olan Avrupa alimlerine göre, Müslüman olduğumuz için aklımızı her türlü bilime kapalı tutarmışız da bizim haberimiz yokmuş. Kitapçığından anlaşılan tabiat ve matematik bilimlerini bilenlerin, İslam'a mutlaka, her durumda yüz çeviren kişiler olduğu iddiasındadır." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 20-21) "İslam, bilim ve kültüre aşağılayıcı bir bakış ile bakış olsaydı, içlerinde bir tane bile alim çıkmazdı." (Namık Kemal, s. 24) "İslam dini, yaygın olduğu yerlerde halkı alim bulmuşta cahilliğe mi sevk etmiştir?" (Namık Kemal, s. 27) "Soylu Arap kavmi, daha hükümet merkezinin Şam'da iken Yunan medeniyetinden daha büyük ve güzel eserler ortaya koyarak hikmet ve medeniyetin insanlık dünyasında yayıcı ve kurucusu olmuşlardır." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 31) "Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde her müminin ilim, kültür, hikmet öğrenmek ile yükümlü olduğuna dair yeterli delil vardır. İnandığı din tarafından, ilim ve hikmet tahsil etmekle emrolunan bir millet fertlerinin, 'dini emirlerden, değerlerden, iman esaslarından uzaklaşmadıkça ilim ve hikmete meyledemeyeceğini' iddia etmek, bir maskaralık değil midir?" (Namık Kemal, s. 34) "Şerefli camilerin her birinde felsefe kitaplarının okutulmakta olduğunu biliyoruz. Bir bilim ve sanatın, 'ibadethaneleri içine varıncaya kadar' okutulmasına izin verilmesi, o bilim ve sanatın bir ülkede kaldırılmasını mı demektir? Renan ki, "İslam'da astronomi biliminin yalnızca kıbleyi belirleyecek kadar öğrenilmesine izin verilmiştir." Örneğin, Hicri 823 tarihinde Ulubey'in çalışmalarını ve rasathanesini düşününce veya Kanuni Sultan Süleyman döneminde bir taraftan İspanya bir taraftan Hint sahillerine giden Osmanlı donanmasını görünce, acaba bunları, astronomiden yalnız kıble tayini edecek kadar bilgisi olmaları mı yönlendirmiştir?" (Namık Kemal, s. 43) "Renan'ın, 'İsa'nın hayatı' adlı kitabını yayınladıktan sonra, rahiplerin çıkardıkları gürültü üzerine memleketinde bir İbrani dersi okutmaya muktedir olamadığını düşünür, bir de o asırla şimdiki asrın halini birbirine kıyas

ederse, davasına ispat için getirdiği delilerden utanır sanırım.” (Namık Kemal, s. 49) “Müslümanlar, sonsuz hayatlarına hizmet için ilme çalışır, hatta dindarlığın yönlendirmesi ile sonlu hayatlarını bu çalışma yolunda geçirirlerdi.” “Avrupalılar, ruhban sınıfının baskılarına karşı çıkarak, Araplardan aldığı bilgi sayesinde bu dereceye gelmeyi başarmışlardır. İslam ne bilimi mahvetti, ne de bilim ile beraber mahvoldu.” (Namık Kemal, s. 55-57)

Zaten, "Müslüman bilim adamlarının, Optik, cerrahi, astronomi ve matematik alanındaki çalışmaları 16. ve 17. yüzyılda ortaya çıkan bilim devriminin temellerini teşkil etmekte." (Prof. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 54) ve “Tarih incelendiğinde, bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetleri görülmekte, batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmemektedir. Bu inkar batının nankörlüğünün bir tezahürüdür. Doğu için ise aşağılık kompleksinin neticesidir.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 44)

“Haçlılar arasında en zeki bulunanlar, şarktan aldıkları ilerleme vasıtaları sayesinde Avrupa medeniyetinin gelişmesine hizmet ettiler.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 68) Bu nedenledir ki aslıda “Batı, ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur.” (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166)

Robert Briffault, İnsanlığın oluşumunu anlattığı eserinde, “Bilim dediğimiz şey, Avrupa'da yeni araştırma ruhunun, yeni inceleme metotlarının, deney ve gözlem metodunun, matematiksel ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin neticesinde ortaya çıkmıştır ki, bunlar, eski Yunan'ın ürünleri değildi. Bu ruh ve bu metotlar, Avrupa'ya Araplar tarafından getirilmiştir." (Robert Briffault, The Making of Humanity, s. 290) itirafında bulunurken, Jack Goody: "Batı, İslam bilim ve teknolojisinden ve hatta sanatından çok şey öğrenmiştir." (Jack Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 23) “Müslümanlar ortaçağ bilim ve Tıpta büyük ilerlemeler sağlanmıştır. İlim ve icatlar Avrupa'da, özellikle de İspanya'da, Müslümanlar vasıtasıyla yayılmıştır. Toledo'nun 1085'teki düşmesi ile buradaki bilimin çoğu batı Avrupa'ya taşınmıştır. Batı Avrupa'daki ilmi canlanma Rönesans'tan çok önce başlamış olup, bu canlanma Müslümanlara ve onların yaptıkları çevirileri çok şey borçludur. Tercümeler özellikle astronomi ve astroloji alanında daha yoğun yapılmıştır. Kopernik, yapılan astronomi çevirilerinden etkilenmiştir. Simya, adında da anlaşılacağı üzere batıya, Müslümanlar tarafından nakledilmiştir. Simya ilmi, İslam biliminin Rönesans öncesi dönemde ortaçağ Avrupa'sı üzerindeki muazzam etkisine tanıklık etmektedir. Batı Avrupa'nın on birinci yüzyıl'daki üretilen dahiyane icatlarının, Arapların işgal ettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir. Bilginin yakın Doğu'dan Avrupa'ya nakli, esas itibariyle Müslümanlar vasıtasıyla meydana gelmiştir. Batıda Hristiyanlık ile İslam arasındaki karşıtlık, İslam'ın Avrupa kültürüne yaptığı katkıların küçümsenmesine neden olmuştur. Avrupalı bilgiler öteden beri Rönesans'ın Arapların klasik kaynaklardan yaptıkları çevirilere çok şey borçlu olduğunu kabul etmişlerdir." (Goody, s. 33, 60, 88, 91, 89, 90, 91, 94, 116, 169) demektedir. Tabii bunu kabul eden Avrupalı bilginlerin sayısı sayın Goody’nin tahmininden epey az olduğu bilinmektedir.

Şimdi gerek yerli gerek yabancı araştırmacılardan alıntılarla konumuza devam edelim:

"Müslüman Bilginler, eklipliğin açısını, dünyanın büyüklüğünü ve ekinoksun presesyonunu ölçmüş, optik ve fizik alanında ışığın kırılmasını, yer çekimini izah etmiş, gözlemevleri kurmuş, yeni ilaçlar keşfetmiş, staj sistemi oluşturmuş, yeni hijyen anlayışları geliştirmiş, cerrahi aletleri, narkozu ve cerrahi bilimini geliştirmiş, yeni aşılama tarzları ortaya koymuş, toprak işleme tekniklerini geliştirmiş, denizcilik bilimini ileriye taşımışlardır. Kimya alanında da, birçok yeni kimyasal maddeleri keşfetmişlerdir." (M. K. Nakosteen ve J. S. Szyliowicz, History of education, 18/16-17) “O'Leary, ‘How Greek Science Passed to Arabs’ adlı çalışmasında Müslüman bilim adamlarını, Tıp, optik ve kimya gibi alanlarda önemli çalışmalar yaptığını kabul eder.” (Bryan S.

Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 123) "Akıl ve vahiy arasındaki taban tabana zıtlık iddiası, kesinlikle yapay bir zıtlıktır. Endülüs; Karanlık çağ denilen devirdeki Hristiyan Avrupa orada ışık bulmuş ve bilgi kandillerini Endülüs'ün büyük üniversitelerinde yakmışlardı." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 151, 289) "Endülüs'teki İslam üniversiteleri Batılı öğrencilerin ziyaret ettiği bir merkez olmuştu." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 10) "İslam eskiden gelen bu ilmi mirasa tevhidi bakış açısını ve ilahi kurallara teslimiyeti kazandırarak Atina ve İskenderiye'de söndürülen ilim ateşini yeniden tutuşturmuştur. İslam yaklaşık yüz yılda Ortadoğu'dan Kuzey Afrika'ya ve ispanya'ya kadar yayılmış, daha önce pek çok medeniyetlerin gelip geçtiği bu bölgelerde birçok ilimle yüz yüze gelmiş, bu ilimlerden kendi ruhuna uyanları bünyesinde eritmiş ve kendine özgü kültürel hayatını bunlarla beslemiştir." (Seyyid Hüseyin Nasr, İslam'da bilim ve medeniyet, s. 22, 27) "Müslüman toplumları, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami kavimleri, İran, Hint ve Çin- ile karşılaştılar ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrendi." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 67) "Arapçadan Latinceye yapılan çevirilerin, Londra ve Paris olmak üzere batıda yayılması üzerine ortaya çıkan krizden Batı, İslam filozoflarının fikirlerini iyice özümseyip, kendi düşüncesi doğrultusunda yorumlayarak çıkmış ve bunun neticesinde de Rönesans hareketi başlamıştır." (H. Bekir Karlığa, İslam Düşüncesinin Batı Düşüncesine Etkileri) Filozof William Lane Craig, "Kozmolojik delil tarihinde Arap ilahiyatçıları ve filozofları oldukça önemli bir yere sahiptir. Ancak batı antolojisi ve kitaplarında bu Müslüman düşündüren katkıları göz ardı edilmiştir." (Craig, The Cosmological, s. XI) "Modern bilimin, teknolojinin, tıbbın temelleri, kendilerinden önceki uygarlıkların bilimlerini ve kültürlerini kendi kültür uygarlık şemsiyesi altında çalışarak, geçmiş bilgilerin üzerine yeni katkılarda bulunup, bu başarıları devam ettirerek modern dünyaya kazandıran; İslam uygarlığıdır." (Profesyonel Salim al-Hassani, İslam uygarlığındaki 1001 buluş, s. 7) "Avrupa'nın kilise baskısı altında inlediği zamanlarda bilim Avrupa'ya, Arapça tercüme eserlerle aktarılmıştır. (Dr. Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) Robert Briffault, "Avrupa'nın ilerleme kaydettiği her sahada, İslam medeniyetinin mutlaka büyük payı, hissedilir bir tesiri ve kesin bir rolü olmuştur." (Briffault, The Making of Humanity, s. 190) "Abbasi devletinin ilk zamanlarında ortaya çıkan ilmi hareket, dünyaya kendi güç ve kuvveti ile hakim olmuş ve eski ilmi sistemleri hezimete uğratmıştır." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 348) Bilim tarihçisi Victor Robinson: "Avrupa, gün batımında karanlığa gömülürken, Kurtuba, sokak lambaları ile parıldıyordu; Avrupa, kir çerisinde iken, Kurtuba'da binlerce hamam vardı." (V. Robinson, The Story of Medicine, s. 164) "İlim, batıdaki Müslüman İspanya üniversiteleri vasıtasıyla ve ticari münasebetler yoluyla dünyaya yayılmıştır. Araplar, Yunan ilimlerini diriltmiş ve orijinal bir ilim dünyası yaratmış, yeni araştırma yolları bulup geliştirmişlerdir. Rönesans Doğu ile Batı arasındaki maddi temasa bağlanır, bu temastan İslam'dan fazla Avrupa istifade etmiştir. Avrupa, kültürünü o meşhur Rönesans sebebiyle İslam'a borçlu bulunmaktadır. İlim ne Doğuludur ne de Batılı, evrenseldir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 53, 67, 76) "İslam medeniyeti Batılı akla büyük ilham kaynağı olmuştur. Endülüs medeniyeti, Batı medeniyetinin gelişimine katkı sağlamıştır." (M. Aydın, siyasetin aynasında kültür ve medeniyet, s. 309) "Batıdaki bilimsel gelişmelerde İslam medeniyetindeki çalışmaların etkisi bulunmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 74) "Matematik coğrafyanın belki de yüzde 80'i İslam kültür dünyasında başarıldı. Eski dünyanın tanıdığımız haritaları en büyük gelişmelerini İslam kültür dünyasında buldular. Avrupa coğrafyacılarının elinde 18. yüzyılın sonuna kadar tanıdığımız haritalar İslam kültür dünyasında başarılanların ya tam veya bazı gelişigüzel değişikliklere uğrayan kopyaları olarak ortaya çıkıyor." (Prof. Dr. Fuat Sezgin, İslam Kültür Dünyasının Bilimler Tarihindeki Yeri, Türkiye Bilimler Akademisi, 12 Nisan 2004) Avustralyalı yazar Jonathan Lyons, 'Hikmet evi' isimli eserinde Arapların batı medeniyetini nasıl dönüştürdüğünü örneklerle anlatır. Kopernik'in Nasiruddin et-Tusi ve İbnu'ş-Şâtır gibi Müslüman alimlerden ilham aldığını söyleyen Lyons, eserini Bath'lı Adelard'ın şu tarihi sözleri ile noktalar: "Şüphesiz Tanrı evrene hükmediyor, fakat biz doğayı araştırabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bunu bize öğreten Araplardır." (Jonathan Lyons, The House of Wisdom, s. 201) "Aydınlanma düşünürlerinin yazdığı

ansiklopediden yüzyıllar önce Müslüman alimler ve bilim adamları, büyük ansiklopedik eserler kaleme almışlar ve farklı ilim dallarını kapsamlı bir epistemik çatı altında toplanmışlardı." (Frederick Starr, Lost Enlightenment, s. 7) "Renan diyor ki, "İspanya'daki İslamların, ilmi incelemeleri olmasaydı, Avrupa ilerleyemezdi. Mocheim diyor ki, "Avrupa'da ortaya çıkan hikmet, fizik heyet, felsefe, matematiğin İslam okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin Üstadı oldukları muhakkaktır." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 56, 78) "Batı dünyası rönesanstan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 20) "Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları Avrupa kültürünü kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabın önsöz'ünden) "13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. Tıp, matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam, s. 5, 64) "Haçlılar beraberinde geriye tıp bilgilerini, hastaneleri, hamamları, astronomi, geometri ve edebiyat kitaplarını, musiki aletlerini, pusulayı ve denizcilik sanatını getirmiştir." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 119) "İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi, tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 97) "İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi, tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir. İslam ilmi, eski Yunan matematiğini, fizik, kimya, astronomi ve tıbbını korudu, geliştirdi ve bunu zenginleştirip Avrupa'ya iletti. İslam tıbbı 500 yıl Avrupa'ya hükmetti. Müslüman felsefesi, Aristo felsefesini koruyarak ve değiştirerek Avrupa ya hediye etti. İslam medeniyetinin parlak faaliyetinin bir kısmı eski Yunan'dan kalanlarla beslenmiş olabilir; ancak büyük bir kısmı, bilhassa siyaset, şiir ve sanat tamamen orjinaldir ve paha biçilemez değerdedir." (Durant, s. 260, 262)

"Goldziher: Avrupa'da Simya, Araplara bağlanmışsa da modern kimya, Araplara daha çok şey borçludur. Bernard Lewis: "Tıp sahasında Müslümanlar, Greklerin temel görüşlerini pratik gözlemler ve klinik tecrübeleri ile zenginleştirdiler. Matematik, fizik ve kimyada onların payı çok daha orijinaldir. Cebir, geometri ve özellikle trigonometri, Müslümanların geliştirdiği ilim dallarıdır." ." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 365, 368)

Prof. Dr. George Saliba'nın 'İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı'nın Oluşumu' adlı eserinden alıntı ile devam edelim:

Yazar, Kopernik'in çalışmalarıyla, daha önce yapılan çalışmalar arasındaki benzerliklere dikkat çeker ve Kopernik'in, Arap kaynaklarında hala korunmakta olan fikirler ve matematiksel teknikleri, kendi çalışmalarına dahil etmeye çalışırken yaptığı hataları ve benzerlikleri ortaya çıkardığını söyler. İbni Şâtır'ın ay modeli gibi tıpatıp çözümler, Tûsi'nin çifte bağı ve Şâtır'ın Merkül modelini benimsemesi gibi örnekleri sıralar ve İslam biliminin Rönesans'tan sonra bile Avrupa'nın bilimsel geleneğini önemli ölçüde etkilediğini belirtir. (s. 9) Hiç kimse, İslam bilginlerinin yeni bir bilim tarzı ortaya çıkarmış olabileceğini, Yunan biliminin aslında yetersiz, eksik, çelişkilerle dolu olduğunun da farkına varamamıştır. (s. 16) Rönesans ile, İslam bilimsel malzemesinin bilinçli bir biçimde atlanıp, tüm bilim ve felsefenin başlangıcını Grek-Roman mirası ile açıklanmaya çalışılmıştır. (s. 17) Halbuki Bizans topraklarında klasik Yunan bilimsel metinleri, kitapları dolaşımda değildi. Zaten Bizans bilimi daha çok astronomi değil astroloji ile ilgiliydi ve bu konudaki bilgilerde, "zayıf ve etkisiz" idi. (s. 19) Bizans devleti resmi politikasının, "felsefeyi bastırmak" olduğu tarihi bir gerçek iken, bu iddianın, Yunan biliminin Arap topraklarına taşınmasını anlatamayacağı açıkça ortadadır. (s. 23) Batlamyus'un Elmecisti'sini çevirmiş olan Haccac bin Matar, Arapça çevirinin özgün Yunancasındaki hataları düzeltmiştir. (s. 81) Haccac'a teknik terimleri ve bu kitabın hatalarını düzeltmeye kim

öğretmiştir? (s. 32) Harezmi, 2. derece denklemlerinde yeni bir cebir disiplinini oluşturmuştur ve bu Yunan kaynaklarının çevirisinden önce olmuştur. Harizmi'ye bunları kim öğretmiştir? Yunan bilimsel metinleri çevrilirken, Hey'e gibi, yunanlılarda olmayan özgün bir bilim dalının oluşması çarpıcıdır. Tüm bunlar, ilk kez çeviri yapmaya başlayan insanlar için olanak dışıdır. (s. 33) Habeş el Hasib'in, trigonometri ve matematik projeksiyon alanında kaydettiği şaşırtıcı ilerlemeler, Hint ve Yunan kaynaklarında bilinenin de ötesine geçmişti. Habeş, düzlem-küresel usturlapların projeksiyon tasarımını yapmıştır, bu projeksiyonlar daha eski medeniyetler tarafından bilinmiyordu. Bu ilk nesil, Hint rakam sistemini o denli geliştirmiştir ki, Şam'da Uklidisi'nin metninde, ondalık virgül ile ondalık kesirlerin ilk kez ortaya çıktığını görürüz. (s. 34) Özetle, yeni bir cebir ve trigonometri ve Hey'e, yeni projeksiyonlar, Hint rakamlarının girişi, ondalık kesirlerin gelişmesi gibi sonuçların, o alanda ‘daha önceden çalışma yapılmadan, aynı anda ortaya çıkması’ olanaksızdır. (s. 35) Bilimsel aletler hiç yoktan yaratılamaz, normal koşullarda bu özellikler hep birden, aynı anda değil, zaman içinde, yavaş bir tarzda gelişir. Haccac, Harizmi ve Habeş gibi bilginler ekliptik eğikliğinin, Batlamyus'un belirttiği gibi 23;51,20 veya Hint kaynaklarında belirtildiği gibi 24,48 değil, 9. yüzyılın ilk yarısında saptandığı gibi, 23;30 olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, ilk kez gözlem yapan deneyimsiz gökbilimcilerin çabaları ile elde edilemez.(s. 35) Devinim parametresinin değerinin 66 yılda bir derece olarak tanımlanması veya solar denklemin veya solar apoje hareketinin değerlerinin tanımlanması, deneyimsiz gök bilimciler tarafından gerçekleştirilemez. Bir de bunlara, Muhammed bin Musa bin Şakir ve kardeşleri Ahmet ile Hasan'ın, gök bilimine Yunan gözlemsel ve kuramsal yaklaşımlarının eleştirisini ekleyin! Metinleri ilk kez çevirmek için çabalayan kimseler, böyle bir olgunluğa varmış olamazlar. (s. 36) Özetle, Yunan metinlerinin çevirilerinden önce de bilimsel çalışmalar yapılmakta idi ve bu bilimsel çalışmalar Rönesans'ın da temelini oluşturmuştur. Neugebauer, Pingree, Tihon ve meslektaşlarının ve en son Mavroudi'nin bağımsız çalışmaları olmasa, kimse İslam ve Bizans dünyaları arasında, beklenenin tam tersi yönde zengin bir bilimsel alışveriş olduğunu bilmeyecekti. Sorunlardan biri, Avrupa Rönesans'ının dış etkilerden bağımsız olduğu üzerinde ısrar edilmesidir. (s. 39) İslam dünyasından Avrupa'ya matematik teoremlerinin aktarımını görmezden gelirsek, bu teoremlerin Latin Rönesans metinlerinde, aniden ortaya çıkışını açıklayamayız. İslam dünyasındaki gökbilimcilerin birkaç yüzyıl o teoremleri kullandıklarını da biliyoruz. (s. 40) Bar Hebraeus'un eserini düzenleyip çeviren oryantalist François Nau, Arap gök bilimsel devriminden epey etkilenmişti. Ama Nau eseri çevirirken, "ayın kürelerinin doğası" ile ilintili olan "tuhaf şeyleri" anlayamamıştı. Bu şeyler aslında, Batlamyus'un gök bilimine olan itirazların listeleri idi ve bu eleştiri, Arap kaynaklarında 9. yüzyıldan beri listelenmiş ve sistemleştirilmişti. (s. 41) İbni Nefis, büyük Yunan hekimi Galen'in eserini kontrol etmek ve bu eserde bir tıp hatasına işaret etmek cesaretini göstermiştir. Galen, kanın kalpte temizlendiğini ileri sürmüştü. İbni Nefis, akciğerlerden geçerek temizliğini açıklamıştır. Ebubekir Er -Razi'nin ünlü kitabı, ‘eş Şukuk ala Calinus'ta (Galen hakkındaki kuşkular) benzer eleştirel içerikler vardır. (s. 42) İslam bilimsel disiplinleri hakkında bildiklerimizin buzdağının henüz tepesi olduğunun farkındayım. (s. 44) Farabi'nin dediği gibi, felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman " özgürlüğüne kavuştuğu " görülür. Kısaca, felsefenin ve bilginin Bizans'tan Arapçaya doğrudan aktarımı söz konusu değildir (s. 60) Bilimin, İslam medeniyetine başka bir medeniyet ile 'doğal' bir temas sonucu gelmediğini, çünkü temas edilecek böyle bir medeniyetin var olmadığını görmemiz gerekir. Bütün olay, bilinçli bir elde etme süreci olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşmaktayız. (s. 63) 10. Yüzyılın ortalarına kadar Bizans topraklarında filozoflara zulüm yapılmış, antik kitaplar kapalı tapınaklarda saklanmıştır. Yunan kaynaklarını okuyup, onları komşu İslam medeniyetine geçirebilecek derecede bilgi sahibi Bizanslılar olmadığı için de, klasik temas kuramının geçerli olamayacağı yeniden onaylanmıştır. (s. 66) Yunanlılar, cebiri Harezmi'nin ifadelendirdiği şekilde bilmiyorlardı. 'Divan' adı verilen bilim dalı geliştikçe, gelirler ile ilgili işlemler ve aritmetik işlemleri de gelişmiştir: Su dağıtımı, hendek

kazılması, günlerin uzaması-kısalması, güneşin dönmesi, yıldızların yükselişi, üçgenin, karenin, poligonların yüzey ölçümleri, kemerler, su dolapları, hesaplar vd. Divan ilminin detaylarındandı. (s. 71) İlk zamanlarda Divan (hendese/geometri) bilen Farslılar, zamanla bu ilmi öğrenen Araplara makamlarını kaptırdılar. Bunun üzerine onlar da, daha ileri seviyede felsefe-bilim öğrenip, tekrar o makamları geri almışlardır. Çeviri hareketini de tetikleyen bu sosyal gerçekliktir. (s. 77-79, 83) Yunan bilimlerinin elde edilmesinin sadece bir kör kopyalama olmadığı, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için ayarlanmış olduğu görülmektedir. Çeviri hareketi daha üstün bir kültürün taklit edilmesi değildi, tersine kaynağında unutulmuş olan metinlerin dışarı çıkartılması idi. Bu klasik eserler, yıllarca mahzenlerde tutulmuş, ancak Bağdat'tan gelen talep üzerine dışarı çıkarılmış ve Bağdat'ta değerlendirilmiştir. Çeviri ve Arap özgün bilimlerini oluşturma aynı anda yürümekte idi. Özgün bilgileri oluşturma etkinliği, ileri seviyeye metinlerin çevirmesinden önce başlamıştı ve bu etkinlik, çevirilerden yararlanılarak daha da ilerlemişti. (s. 81, 93) Çeviriler ile Yunan mirası yeniden değerlendirilmiş, cebir, trigonometri gibi yeni bilimler ortaya çıkarılmıştır. (s. 82) Çevirilerde teknik terimlerin Arapça asıllarını kullanmıştır, demek ki, önceden o ilmi seviyeye ulaşılmıştı. (s. 83) Prof. Jacques Risler tarafından, 'Batıya Trigonometriyi öğreten adam' olarak tarif edilen Battani'de yazdığı 'Şerhu'l makalati'l erbai li-Batlamyus' adlı eserde Batlamyus'un hatalarını tek tek bulmuş ve onun trigonometri bilmediğini ispat etmiştir. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 41) İslam bilimi aldı, korudu ve sonra Batıya devretmemiş, bu bilim çevirilerden önce gelişmeye başlamış, bu bilimler ile beraber gelişmesini sürdürmüş ve ileri bir seviyeye ulaşıp sonrada bu bilimi batılılara Endülüs'ten Bağdat'a, üniversiteler vasıtası ile ulaştırmıştır. Cihazlar geliştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuş, solar apojenin 11 derece yer değiştirdiği keşfedilmişti. Bu ince gözlemleri yapacak bugün bile kullandığımız hassas değerleri saptayacak gökbilimciler eğitilmişti. Tüm bunlar, çevirmekte oldukları Yunan metinlerini henüz kavramaya başlayan acemiler tarafından bulunamazdı. (s. 95-97) Tûsi, görünen solar diskin, Batlamyus'un söylediği gibi sabit olmadığını, boyutunun değiştiğini keşfetmiştir. İbni Şâtır, güneşin hareketini anlatan bir matematik model geliştirmiştir. Düzeltmeler, yeni teknikler, yeni çözümler ve gelişmeler, Yunan bilimsel başyapıtlarına eleştirel bakışın sonucuydu. Mesela, Abdurrahman el Sufi, 'Suver el-kevakib el-Sabite' adlı kitabını, Yunan geleneği ile uzun tartışmalar ve Batlamyus'un metnine karşıt fikirlerle doldurmuştur. Batlamyus'un eserindeki, güncellenmesi gereken alanlar, zamanın bilgilerine uyarlanmıştır. (s. 100) Çevirmenler zaten Yunan geleneğine de yabancı olan alternatif trigonometrik alanın varlığını öğrenemezlerdi. Küresel sinüs kuramını keşfeden Tûsi, sinüs yerine tanjant fonksiyon kullanan başka bir dizilimi bu kurama ekler. (s. 101) Kısaca Batlamyus'un Elmecisti metnine yapılan müdahalenin özeti; 'matematiksel güncelleme veya hataların düzeltilmesi' değil, başta gökbilim olmak üzere, metinin 'bütünü ile yeniden yapılandırılması ve düzenlenmesi' idi. Yeni şeyler eklenmiş, bazı kısımlar çıkartılmış, çelişkiler ayıklanmıştı. (s. 102) Müslüman alimlerin altyapıları, çevirilerden önce zaten vardı, çevirilerle beraber düzeltmeler de yapıldı ve sonra özgün kuramlar oluşturuldu ve yeni bilimsel teoriler İleri sürüldü. (s. 108-109) Heysim'in oluşturduğu kavramlar, Yunan mirasını kınamakla kalmıyor, tutarlı bir bilimin temelini de atıyordu. (s. 112) Heysem'den sonraki gök bilimsel gelişmeler ve aynı zamanda ortaya atılmaya başlanan soruların, Avrupa Rönesans'ı zamanının soruları ile benzerliği dikkat çekicidir. (s. 119) Tûsi, 'Tezkire' adlı eserinde, Batlamyus'a alternatif kendi modellerini sunar. (s. 119, 121) Ehaveyn, el-Hafri, ve Gıyaseddin Mansur Şirazi ise, Batlamyus gök biliminin sorunlarını saymanın ötesinde çözüm önerileri de sunar. (s. 112,124, 125, 168, 170) Ali Kuşçu ise, Batlamyus'un Merkür ile ilgili çıkmazına en zarif çözümlerden birini sunmuştur. (s. 123) İslam gökbilim geleneği öyle bir olgunluğa erişmişti ki, daha önce düşünülmemiş konular ortaya atılabiliyor, yeni problemler, ilişkiler, kurumsal stratejiler üzerinde duruluyor, alimler kendi modellerini sunuyorlardı. Bu tarz araştırmalar sadece gökbilim ile sınırlı kalmayıp, diğer bilim alanlarına da yayılmıştı. (s. 128) Bizans ve

Sasani kültürleri bilimsel incelikten yoksundu. Müslüman alimler sayesinde, Yunan klasik fikirleri çürütülme ve değiştirilme yolu ile yeniden dolaşıma girmişlerdir. (s. 132) Çevirisi yapılacak metinlerin bilinçli ve istekli seçimi, bu metinlerin kabul edilmesi veya reddedilmesi konusunu etkilemişti. (s. 133) Ebubekir er-Razi, Galen'in iddialarına itiraz etmiş, su çiçeği ile kızamık arasındaki farkı anlatmış; Abdüllatif El Bağdadi ise, "Gözlem her zaman sözcüklerden daha güçlüdür." diyerek gözlemin öneminin altını çizmiştir. (s. 135) Bilim insanları, Yunan geleneğinin hatalarını temizleyip, Yunan yazarlarının bilmediği alanlarda, kendi geleneklerini oluşturmuşlardır. Matematiği, fiziksel görüntüleri açıklamak için kullanan Hafri sayesinde bu disiplin ivme kazanmıştır. (s. 136) Müslümanlara özel, ilmi elhey'e, yani astronomi ilmi ile fiziksel gerçekliğe aykırı olmayan matematik modelleri tanımlama yoluna gidilmiştir. (s. 139) Batlamyus, gökbiliminin sorunlarını çözmek için, yeni kavramlar veya yeni matematik teoremleri türeten el-Urdi, Tûsi, Şirazi, Hafri, Şâtır gibi gökbilimcilerin çalışmaları daha sonra, Rönesans'ı da etkilemiştir. Tûsi bir teorem bulmuş, Kopernik ve Rönesans gökbilimcilerinin hepsi bu teoremi kullanmıştır. (s. 162) Noel Swerdlow: "Kopernik, Tûsi tarafından icat edilen ve kullanılan iki cihazdan birini kullanarak yörünge düzleminlerinin salınımını açıklamıştır." demektedir (Noel, Commentariolus, s. 488) Kopernik, İbni Şâtır'ın ay modelinin aynısını kullandı ve Merkür'ün hareketini açıklamak için ibni Şâtır gibi Tûsi çifte bağı kullandı. (s. 167) İslam gökbilimindeki gelişmeler, bu kültürün ne denli titiz ve özenli olduğunu ve bilimsel düşüncesini, gelişen tutarlılık ve kesinlik ölçütlerine göre nasıl kusursuzlaştırdığını bize göstermektedir. (s. 172) Urdi, ‘Kitap al Hey'e , 27. sayfada şöyle der: "Astronominin konusu Allah'ın en inanılmaz eseri, en muhteşem oluşumu ve en iyi uygulamasıdır. Kanıtlar ise geometrik ve aritmetik; dolayısıyla kesin. Bu yolla zihin yüce Allah'ın varlığının tartışılmaz kanıtına sahip oluyor, yaratıcının muhteşemliğini, bilgeliğini ve gücünün enginliğini sergiliyor. Allah'ım! Yaratıcıların en büyüğü ve yücesi sensin." Tûsi, Batlamyus'un dilinin gökbilime aykırı olduğunu ilan etti. (s. 182) Galileo da, Tûsi çifte bağını kullanarak iki karşıt hareketin arasındaki duraksama fikrini çürütür. (s. 184) Din ve gökbilim: Çoğu ‘hey'e yazarının aynı zamanda tanınmış din bilgini olduğunu tahmin etmek zor değildir. (s. 186) Din sayesinde gelişen bilimlere örnek vermek gerekirse: Mikat, yani namaz zamanlarını belirleme ilmi sayesinde trigonometri kuralları gelişme göstermiştir. Trigonometri sayesinde astronomide de ilerleme sağlanmıştır. (s. 187) Dinin sağlıklı bir bedene sahip olma vurgusu sonunda, tıp ile din uygulamaları arasındaki ilişkiyi geliştirmiştir. Galen'in, kalbin işleyişi ile ilgili olarak eleştiren ve sonunda kanın akciğer dolaşımını bulan ibni Nefis, aynı zamanda uygulamacı Şafii hukukçusu idi. Yeni gökbilim; ‘Hey'eyi özellikle astrolojiyi gökbilim alanının dışına atmak ve toplumun dini baskılarına yanıt vermek için oluşturulduğunu kabul ettiğimizde, gökbilimcilerin bilimsel ve dini işlevleri arasında yakın ilişkinin var olduğunu görürüz. (s. 188) E. S. Kennedy: "Düzlem ve küresel üçgen çalışması (trigonometri) aslında Arapça yazan bilim insanları tarafından yaratıldı ve bu ifadenin geçerli olduğu tek matematik dalı budur." demektedir. (Sciences, 327-344) Kopernik, ibni Şâtır'ın üst gezegen modelini kullanmıştır. (s. 190) Bu ilişki, Avrupa'daki bilim ve din arasındaki çatışmanın tersine çok sağlıklı idi. İslam toplumunda din ve bilim arasında bir çatışma yoktur. (s. 191) Kopernik'in yaptığı şey, İbn-i Şâtır'ın modellerini almak, güneşi sabit tutmak ve yerküre ile onu merkez almış tüm gezegenleri, güneşin çevresinde döndürmektir. Yunan metinlerinden çok Arap kaynaklarında benzemektedir. İslam dünyasından Avrupa'ya aktarılan bilgi, Rönesans bilimini etkilemiştir. (s. 195) Victor Robert, Isis'te yayınladığı makalesinin başlığı şöyledir: İbni Şâtır'ın güneş ve ay kuramı: Kopernik öncesi Kopernik modeli. (Isis, 48; 428-432) Bu buluş, doğal olarak bilim dünyasını alt üst etmişti. Yaygın inanış, Rönesans biliminin yoktan yaratılmış olduğu idi, yine bu inanışa göre Rönesans biliminin klasik Yunan kaynaklarından esinlendiği ama İslam kaynakları ile hiçbir ilgisi olmadığı idi. (s. 196) Neugebauer, Tûsi çifte bağının matematiksel kanıtına, Tûsi'nin ‘Tezkere'sinde rastlanmıştır. (s. 198) Kopernik ise, aynı teoremi 1543'te çok benzer bir kanıtla açıklamıştır. (s. 200) Swerdlow şöyle der: "Kopernik'in Merkür modeli, İbni

Şâtır'ın modeli ile aynıdır." (Commentariolus, s. 500) Bu kanıtlar İslam dünyasından Rönesans dünyasına gökbilim fikirlerinin taşındığı iddiası güçlendirmektedir. (s. 209) Kopernik'in Müslümanlardan aldığı bu bilgileri, kendi gökbilimini oluştururken özgürce ve bazen de Merkür örneğinde olduğu gibi tam anlamıyla anlayamadan kullanıyordu. (s. 210) Artık Kopernik'in eserleri ile Tûsi ve İbni Şâtır'ın eserler arasındaki benzerlikleri saptayabiliyoruz. (s. 211) İslam topraklarından Avrupa kentlerine, kendi ülkelerinin bilimini götüren bilim insanları bulunmaktadır. Rönesans bilim insanları bilimsel etkinliklerdeki son gelişmeler için, Yunan klasik kaynaklar yerine İslam dünyasına bakıyorlardı. Bu durum, gökbilim ve tıp gibi sürekli yenilenmesi gereken deneysel alanlar için özellikle geçerliydi. (s. 229) Vesalius'un: "Bu Araplar şimdi bize Yunanlılar kadar yakın" ifadesi çok şey anlatmaktadır. (s. 230)

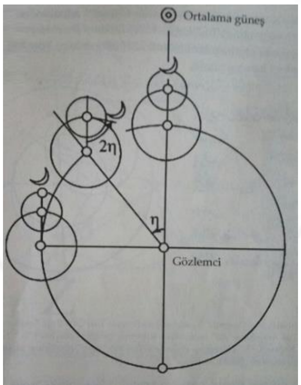

Şekil 6.1
İbn Şatır 'ın ve Kopernik'in ay modeli

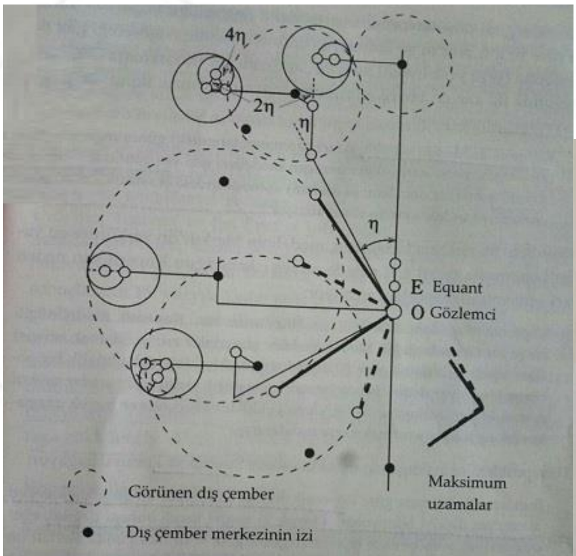

Şekil 6.7

İbn Şatır'ın açıklamasına göre Merkür gezegeninin hareketini öngören model. Kopernik, modelin nasıl çalıştığını tam olarak anlamadan onu sahiplendi. Kopernik, bir cismin görünen büyüklüğünün, cismin büyüklüğüne ve cismin gözlemleyenden uzaklığına bağlı olduğunu saptayamamış gözüküyor. Kopernik kesik çizgilerle gösterilen gezegenin yörünge büyüklüğünü, O noktasındaki gözlemcinin gördüğü büyüklük ile karıstırmışa benziyor.

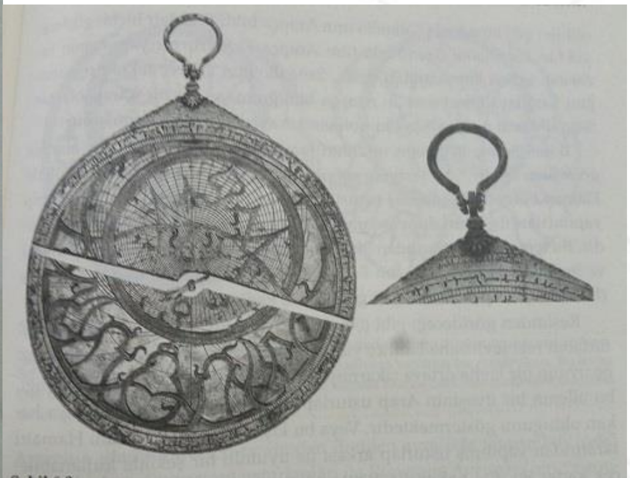

Şekil 6.8

Bir zamanlar Time Müzesinde saklanmış olan melez usturlap. Arka kısım 1222'de, imzası sağ resimde görüleceği gibi el-Hamairi tarafından yapılmıştır. Arsenius ailesinin standart tasarımını taşıyan rete levhası 16. yüzyılın sonuna doğru o ailenin bir üyesi tarafından yapılmıştır.

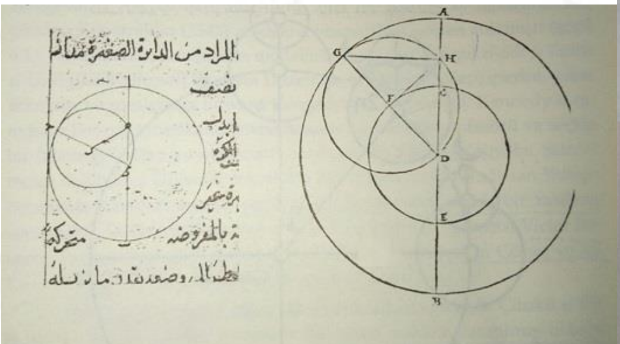

Şekil 6.2
Tusi'nin (soldaki) ve Kopernik'in (sağdaki) eserlerinde Tusi Çifte Bağı. Şekillerdeki işaretler aynıdır. Tusi Arap harfi "elif" kullanırken Kopernik eşdeğer Latin harfi "A," Tusi "be" kullanırken Kopernik "B" kullanmış, vb, sadece Tusi'nin "zeyn" sözcüğüne karşılık Kopernik "F" harfini seçmiştir. Şekil 6.3'e bkz.

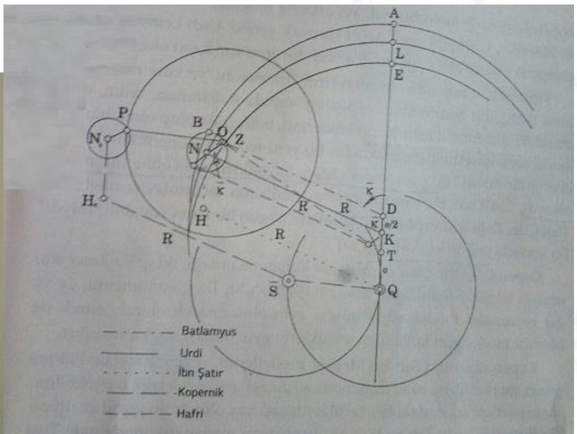

Şekil 6.6
Batlamyus, Urdi, İbn Şatır, Kopernik ve Hafri tarafından tasarlanan üst gezegen modelinin şematik gösterimi. Kürelerin yarıçapları vektör olarak kabul edildiğinde tüm modeller, gezegen P için aynı konumu öngörmektedir.

Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. Gazali sonrası dönemi için bile bu iddia doğru değildir. (s. 240)

Sigrid Hunke ise 'Avrupa'nın Üzerine Doğan İslam Güneşi' adlı eserinde özetle şunları söylemektedir: "Batının sayısız değerler borçlandığı İslam medeniyetinden söz ederek hakikatin ortaya çıkarılma zamanının geldiğine inanıyoruz. Batı tarih, ilim, fikir, sanat eserlerinde Yunan ve Roma dönemleri uzun uzun anlatılırken sonraki bin yıl sanki hiç yaşanmamış gibi hemen yeniçağa atlarlar. Müslümanların tam yedi yüz yıl boyunca medeniyet ışığını taşıdıklarını, Yunanlılardan iki kat daha fazla insanlığı aydınlatmış olduklarını ağızlarına bile almazlar. Batılılara göre Müslümanların rolleri sadece ilkçağ yunan bilim hazinelerini batıya aktarmaktan ibarettir. Buradaki asıl amaç İslam medeniyetinin Avrupa'ya hocalık eden büyük başarılarını unutturmak ve onlara hakaret etmektir.' (s.14) Artık batı Dünyasının şükran duyguları borçlu olduğu bir toplumdan bahsetme zamanı gelmiştir. Orta çağda Müslümanlarla batılıların 750 sene süren komşulukları esnasında Yunanlılara nazaran insanlık medeniyetini en az iki kat geliştirip batıya birçok konuda tesir eden Müslümanların dini inançlarından dolayı her zaman göz arda edilmişlerdir. (s. 18) Amalfi'li Flavio Gioja, pusulanın ilk mucidi bilinirken aslında Araplar bunu çok önceden kullanmış Haçlı Seferleri sırasında Maricourt'lu Petrus Müslümanlardan aldığı bilgileri 1269 da Fransa'ya sunar ve ancak elli sene sonra 1320' de İtalyan F.Gioja pusulayı sözde keşfeder. (s. 48) Arap medeniyeti ticaret, haçlı seferleri, gezginler vasıtasıyla batının günlük hayatına ekonomik ve kültürel yönden olumlu yönde etkilemiştir. (s. 53) Dünyanın bütün medeni milletleri Arapların bize öğrettikleri rakamları kullanmaktadır. (s. 56) Araplar sayı yazımlarını Hintlilerden almış, geliştirerek Avrupalılara aktarmıştır. Mesela, 487, Roma rakamları ile CCCCLXXXVII şeklinde yazılmakta idi. Bu ve benzeri en basit bir hesabı yapmaya bile imkan vermeyen sistemden Avrupa'yı Araplar kurtarmışlardır. (s. 59) Algoritma'yı 12. asırdan itibaren Avrupa'ya el-Harezmi öğretmiştir. Fakat bu gerçek batıda ancak 1845 yılında Fransız Reinand tarafından ile getirilebilmiştir. (s. 65) el-Harezmi'den önce batıda özel bir matematik ilmi yoktu. (s. 66) 12. Asırda bir papaz, "Piza'nın caddelerini dolduran ve şehre vahşi çehrelerini veren kâfir, korkunç deniz canavarları" şeklinde tarif ettiği Araplar'dan (s. 76) Avrupa'da bilimin öncülerinden kabul edilen Piza'lı Leonardo'da (Başta matematik hocası Sîdi Ömer'den) dersler alır. Leonardo, İskenderiye ve Şam kütüphanelerini altına üstüne getirir ve bu bilgilerle ülkesine döndükten sonra zaman içinde meşhur olur (s. 79-81) Arap astronomistlerinden Muhammed İbn-i Musa, Batlamyus'un "Astronomi cetvellerini " düzeltmişlerdir. (s. 96) Halifenin emri ile dünyanın çevresini ölçmüştür. Felsefe, mantık ve meteoroloji ile de ilgilenmiştir. Kardeşi Ahmet ise

tekniğe düşkün, ev ve el aletleri mucitçisi idi. Mekanik sanatında Heron gibi şahısların elde edemediği neticelere ulaşmış biridir. (s. 98) Astronomi ilminin gelişmesi, yeni keşiflerin bulunması ve ilerlemesi, ne Romalı ne Hintli; İlk defa Araplar sayesinde olmuştur. (s. 105) Kur'andaki gökleri araştırma ile ilgili ayetler ve efendimizin "gök ve yerler Allah'ın varlığını hatırlatır." mealindeki hadisler Müslümanları astronomiye yöneltmiştir. (s. 106) El-Battani, Nasiruddin, et-Tusi, Uluğ Bey, Biruni gibi alimler yanında İbni Firnas gibi alimlerde Endülüs'te 880 yılında ilk uçağı icat etmiştir. (s. 108) Araplar, Ptolomeus'un basit kadranını (Saat- pusula düzlemleri) geliştirerek yeni aletler icat etmişlerdir. Ayrıca Araplar sekstant ve oktant aletlerini ve çalar güneş saatlerini bulmuşlardır. (s. 113) Araplar miras aldıkları kültür hazinelerini, bir reçete gibi kabullenmediler. Ele geçirdikleri yabancı bilgilerin sonuçlarını hemen kontrol edip hatalarını düzelttikten sonra bunların üzerine yeni bilgiler eklemeye başlamışlardır. Onlar deney ile ispatlamadan hiç bişey kabullenmemiştir. Mesela Sabit Bin Kurra Aristo ve Ptolomeus'un eserlerini tenkit eden eserler yazmış, astronom Theon'un gözünden kaçanlar gibi eski bilgileri eleştirmiş ve geliştirmiştir. Hiparch ve Ptolomeus'dan beri süre gelen birçok hatayı düzelten, yenileyip geliştirenler Araplardır. (s. 121) Batı, el-Hıvarizmi ve Me'mün Cetvelleri ile el Battani'nin Sabii, İbn Yunus'un Hakimi Cetvellerini, Alfons'un Cetvellerine esas teşkil eden es-Sarkali'nin Toledo Cetvellerini alarak Kopernik Devrine kadar onları kullandı. Fransız Sedillot, "Bağdat astronomları daha 10. asrın sonlarında nihai noktalara varmış durumdaydılar" demektedir. (s. 116) Mesela bunlardan el-Fergani, ekliptik eğimi (s. 121) ve güneşin yörüngesini ilk bulanlardandır. Sabit Bin Kurra ise dünyanın güneş etrafındaki dönümünü iki ayrı metotla ölçmüştür. Batıda Alhazen lakabıyla tanınan Hasan İbni Heysem ise ışığın kırılması nazariyesini ileri sürmüştür. Öklid ve Ptolomeus gözün ışık yaydığını ileri sürerken İbni Heysem ise 'Göz ışık yaymaz, cisimlerden göze ışık gelir, adeseden geçerek görünür olur' der. Heysem ayrıca Ay'ın ışığını Güneşten aldığını, fotoğrafçılıktaki karanlık odayı, hava tabakasını 15 km olduğunu, projektörün etki kanununu, ilk okuma gözlüklerini bulandır. (s. 120) el-Bitruci ise gezegenlerin sürüklenmeleri ve dış merkezli dairelere dair teorileri ileri sürer. el-Kindi ise açıların pergel ile ölçümünü ve sıvıların izafi ağırlıklarını hesaplamıştır. Ali b. Süleyman 1000 senesinde "Atom nazariyesini" ileri sürmüştür. (s. 122) Şüphesiz Kopernik bu alimlerin eserlerinden etkilenmiş ve fazlasıyla yararlanmıştır. Kopernikvari dönüş nazariyesini 500 sene öncesinden el-Biruni bulmuştu. 1800'lü yıllarda bile İbni Yusuf'un eserlerinden yararlanılmakta idi. (s. 117) Karanlık oda, pompa ve torna ile ilk uçak makinesinin sözde mucidi Da Vinci birçok yönden Araplara tabi olmuş, el-Heysemden ilhamlar almıştır. Galile Teleskopu'nun arkasında da el-Heysem'in gölgesi vardır. (s. 120) Kısaca deneysel araştırmaların ilk öncüleri Roger Bacon veya Baco Von Verulam, Leonardo Da Vinci veya Galile değil, Araplardır. (s. 119) İbni Bace (Avempace), İbni Tufeyl (Abubecer), İbni Rüşd (Averroes), el- Bitruci (Alpetragius) tarafından yönetilen, Aristo ile Ptolomeus'un görüş tarzları arasındaki fikri mücadele, 13. ve 14. asırlarda Endülüs'ten Fransa, Almanya ve İngiltere'ye uzanır. Büyük Albert, Thomas d'Aquin, Roger Bacon, Jean Buridan, Dietrich gibi mücadelecilerin sahneye çıkmalarına vesile olur ve batı düşünce ve tefekkürü harekete geçirir. (s. 124) Araplar matematiğin üstadı idiler. Romalılar bu sahaya hemen hemen hiçbir şey getirmediler. Araplar yeni ilim dalları meydana getirdiler, diğerlerini de Hintlilerle Yunanlıların ulaştırdıkları seviyeden çok yukarı çıkardılar. Rönesans'ımızın üstatları, onun için Yunanlılar değil, bilakis Arpalar oldular. (s. 124-125) Arap matematik zekasının "İlimlerin en güzel dalı" saydıkları bu hesap dalına büyük düşkünlükleri vardı. Aritmetiği sistematikleştiren el-Harizmidir. Piza'lı Leonardo başta cebir olmak üzere bilgilerini Ebu Kamil eş-Şucâ', el-Biruni, İbni- Sina, el- Karaci gibi alimlerin eserlerine borçludur. (s. 126) Virgülün arkasındaki ondalık kesirle hesap yapmayı da Araplar bulmuştur. (s. 127) Cebirdeki bilinmeyen işareti "X" te arap işaretidir. Araplar bilinmeyen meçhule " Şey" derlerdi. Kısaca bunu "ş" ile gösterirlerdi. İspanyolcada, "ş" harfini karşılığı ise "X" işaretidir. Araplar sinüs, tanjant kurallarını, trigonometrinin esas formlarını oluşturdular. (s. 128) Batı, Sexagesimal hesap ile dairenin

altmışa bölünmesini de Araplardan öğrenmişlerdir. Ayrıca batılılardan 700 yıl önce diferansiyel hesabını ortaya çıkarmışlardır. (s. 129) batı karanlıklardan aydınlığa çıkmasını Araplara borçludur. Araplar ilmi düşünce ve araştırmayı ateşleyerek, harekete getirip, beslediler. Rakamları, geliştirdikleri aletleri, aritmetik, cebir, kürevî trigonometri ve optikleri sayesinde batıyı tabii ilimler sahasında artık kendi alet ve keşiflerine dayanarak, ilerlemeye kalkışacak bir seviyeye getirdiler. (s. 130) "İbni Sina, er- Razi ve İbni Rüşd'ün eserleri, Hipokrat ve Galen'inkilerle aynı değerde kabul olunmuşlardır." Agrippa von Nettesheim. (s. 139) Aziz Chrysostomus hasta bir Hristiyan'ın Müslüman bir doktora tedavi olması halinde kiliseden aforoz edileceğini bildirir. Aynı dönemlerde Kahire doktorlar odası başkanı İbni Rıdvan ise. "doktor düşmanlarını da aynı ruh, alaka ve özenle tedavi etmelidir." demektedir. (s. 147) Haclı seferlerinden dönüşte avrupada tıp ilerlemeye başlar. İlk hastanelerden biri Paris'te kurulur; Hotel-Dieu (Tanrının konağı): Yer samanlarla kaplıdır, kadın erkek karışık, bulaşıcı hastalık taşıyanla hafif hasta yan yana ve ortalık haşereden geçilmez durumdadır. (Mak Nordau, Aus dem Wahren Miliarlande, I/121) Aynı dönemde İslam alemindeki bir hasta ise özel oda, banyo, iyileşince dinlenmesi için 5 altın para, kitap ve müzik desteği, temizlik, beyaz çarşaflar ve aydınlık bir ortamda tedavi görmektedir. (s. 149) 10. asırda sadece Kurtuba'da 50 hastane bulunmaktadır. Köylere kadar ulaşan sağlık merkezleri yanında hapishanelerde bile hastaneler kurulmuştu. Tedavi parasızdı ve iyileşene elbise ve hemen çalışmaya başlayıp dermansız kalmasın diye bir aylık para yardımı yapılıyordu. (s. 153) Tıpta ilk kez ihtisas imtihanını Araplar meydana getirmiştir. (s. 159) Tıp, kimya başta birçok alanda 230 eser bırakan Razi, dünyanın iki mihver etrafında döndüğümü, güneşin dünyadan büyük, ayın ise küçük olduğuna ve feza boşluğu, mıknatıs gibi, çiçek- kızamık, sağlık lügati, pratik sağlık bilgileri, böbrek, çocuk hastalıkları… alanlarda da eserler vermiştir. O aynı zamanda kimyayı tıbbın hizmetine ilk sokan kişi olmuştur. (s. 162-172) Batıda akıl hastaları kötü ruhun tesirinde kabul edilip dayak ile tedavi edilmeye çalışılırken, Arap ülkelerinde sinir hastalıkları uzmanları kliniklerde tedavi görürlerdi. Bu konuda batıda ilk adımlar ise ancak 1751 yılında İngiltere'de atılmıştır. (s. 174) İbni Nefis ilk kez kan dolaşımını bulan kişidir. (s. 179) Halbuki daha sonra batılı Colombo bunu kendisinin bulduğunu ileri sürer. (s. 182) İbni Sina şarbonu ilk kez tam olarak açıklarken, et-Tabari ise uyuz hastalığına neden olan paraziti bulmuştur. İbn-i Rüsd'ün çiçek hastalığını üzerine yaptığı buluşlardan 200 sene sonra bile Kayzer I. Maximilien bir kararname ile çiçek hastalığının ilahi bir ikaz olduğunu, bunu inkarın küfür demek olduğunu ilan eder. 9. asırın ilk yarısında ise Maseveyh cüzam hastalığını her yönü ile açıklarken Avrupa'da ise 16. asrın başlarında bile cüzamlıların kaderi tamamen kilisenin elinde idi. (s. 188–189) Veba 14. asırda Avrupayı kasıp kavururken, 1348 yılında tıbbi bir rapor yazan Montpellier Üniversitesinden bir profesör vebanın yayılma nedeni olarak hastan bakışlarının olduğunu ileri sürerken aynı yıllarda (1348) Gırnata Sultanının veziri İbn-i Hatib vebanın temas ile bulaştığını tespit etmiştir. (s. 191) Arap Doktor Ebu'l-Kasım Hemofili üzerine açıklamalarda bulunur, Yunanlıların geri seviyede bıraktıkları kadın hastalıkları konusunda yeni usul ve aletlerle büyük ilerlemeler kaydeder. Ceninin ters doğumuna müdahaleyi ilk o tavsiye eder. Kolpeurynter aletini ilk o icad eder. (s. 193) Fransız cerrah Pare'yi üne kavuşturan büyük damarların bağlanmasını ondan 6 asır önce Ebul-kasım bulmuş idi. Ayrıca 'Trendelenburg Durumu'nuda ilk o bulmuş idi. (s. 194) Damar içi şırıngalama ve buz torbası İbni Sina'nın icadıdır. Ayrıca narkoz ve antibiyotiği de bulmuşlardır. (s. 196) Ayrıca psikoterapi, müzik ile tedavi konularında da İbni Heysem ve İbni Sina çalışmalarda bulunmuşlardır. (s. 197) Arap patent hakkı batı'da tanınmış değildir. (s. 197) Hipokrat'ı bile yazdığı eserlerle eleştirecek seviyede bulunan Ali İbni Heysem, bir çok yönü ile tam bir eser kabul edilen el-Kitabü'l-Melik adlı eserini yazar. Tıp tarihçisi Neuburger: "Bizanslıların derme çatma ve karışık devşirme eserleri yerine Araplar düzenli geniş kitaplar yazdılar. Onlar canlı bir bilim dili oluşturdular." demektedir. (s. 200) Yazar Hunke, Piza'lı meşhur Leonardo'nun Müslüman Araplardan matematik tıp ilmi konularında faydalandığını belirtir. Bundan sonraki sayfalarda Araplardan

etkilenip batıda başlayan uyanışın örneklerini veren (s. 200- 221) yazar, Emevi halifesi el-velid'in ilk Arap hastanesini kurup oraya hekimleri tayin etmesinden 800 sene sonra, ilk defa 1500 yılında Strasburger hastanesine bir memur doktorun atandığını, bunu 1517'de Leipzig hastamnesi ve 1536'da Paris Hotel-Dieu'nun takip ettiğini belirtir. (s. 222) Arapların batıya sundukları "Yunan malzemesi" asırlarca Bizanslıların yaşattığı malzemeden hacimce çok daha büyüktü. Araplar bunları metodik şekilde düzenlenip zenginleştirildikten sonra batıya sundular. (s. 223) Ayrıca Araplar Yunanlıların ürettiği ilaçlarında zararlı yönlerini belli ilavelerle hafifletmişlerdir. (s. 229) Agrippa von Nettesheim "Tıbbın Araplarla başladığı iddia edilebilir." der. (s. 227) İngiliz tarihçi Custom'da "Araplar, deneysel kimyayı, modern organik ve inorganik kimyanın keşifleri için gerekli bulunan seviyeye yükselttiler." (History of Medicines, s. 371) der. (s. 233) Batıda Razi'nin geliştirdiği ilaçlardan birine Blanc Rhasis (Rhasis, Razi'nin batıdaki adı) adı verilmiştir. (s. 235) Araplarda 780 yılında ilk resmi eczanelerini kurup resmi sağlık zabıtalarına denetlendirirken, Kayzer II. Fredrik Arapların bu çalışmalarını ancak 1231 yılında onaylayıp uygulamaya sokabilir.(s.238) Müslümanların ilaçlar üzerindeki çalışmalarının tesirleri batıda, 19. yüzyılın ortalarına dek devam eder. Bugün bütün teşkilatı ile her hastane, her kimya laboratuvarı, her eczane ve ilaç imal yeri, Arap dehasının elle tutulan birer abidesidir. (s. 243) 1000 yılında papalık tahtına oturan Aurillac'lı Gerbert, "Roma'da bekçilik yapabilmeye yetecek kadar bile bilgi sahibi kimse bulunmadığını." ifade eder. Aynı yıllarda ise el-Biruni dünyanın güneşin etrafında döndüğünü, İ. Heysem ise görme kanununu keşfederken aynı zamanda küresel aynaları ve karanlık odayı bulmuş idi. (s. 246) Tabii bunda dini inancın büyük önemi vardır. Tertullian, "İncil'in tebliğinden sonra, tabiatı araştırma ile ilgilenmek, İsa'nın kanaatince, bizim görevimiz değildir." demektedir. (s. 253) Bir gezgin 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla halka açık kütüphane sayarken, 10. asırda batı manastırlarında nadiren birer düzine kitap bulunmakta idi. Zamanının küçük bir kasabası olan Necef'te 40.000 ciltlik bir kütüphane bulunurken, Rey şehir kütüphanesinin mevcudunun tespiti için 10 büyük katoloğa ihtiyaç duyulmuştu. Nasurittin et-Tusi'nin sadece rasathane için topladığı eser sayısı 400.000 cilt idi. (s. 275) Kahire'deki halife el-Aziz'in kütüphanesinde ise 1.600.000 cilt eser vardı. Oğlu ise 18 salonluk ek bina yaptırarak içini kitaplarla donatır. Vezir e-Muhallebi'nin 117.000, vezir İbni Abbad'ın ise 206.000 ciltlik kitaplığı bulunmakta idi. (s. 276) Bağdat'ta bulunan kütüphanelerden sadece Nizamiye Kütüphanesi için yıllık bir buçuk milyon altın frank tutarında tahsisat yeni kitap ve yazma tesisi için ayrılmıştı. (s. 278) Araplar, Yunan mirasını sadece batma ve unutulup yok olmadan kurtarmakla yetinmediler. Onu sistemetik bir şekilde düzenledikten sonra batıya devrettiler. Onlar bugünkü manada cebir, aritmetik, küresel trigonometri, jeoloji ve sosyoloji ile deneysel kimya ve fiziğin kurucuları oldular ve sayısız keşif ve buluşlar yaptılar. (s. 290) "Bütün dünya benim için inşa olunmuş bir cami gibidir." (Bakara, 115, 177) Batı müzik aletlerinin büyük kısmını Müslümanlara borçludur. Arap müzik aletleri, çoğunluğu Arapça isimle birlikte ispanya üzerinden batıya geçmiştir: lût, gitar, mandola, mandolin, pandora, psalteriyon, rebab, rebek, flüt, kaval, tronpet, timbal, boynuz boru, zimbel, tambur, davul, kastenyet, naker, ayrıca piyanonun öncüsü kanun (s. 394), armoni ilmi ,tiz ses, major gamda 5=4, minör gamda 6=5 fasla ilişkisini İbn-i Sina ve el-Farabi batıya öğretmiştir. (s. 395) Notaların adları olarak kullanılan, do, re, mi, fa, sol, la, si isimlerini, Havari Johannes ilahisinden değil (çünkü bu ilahi daha sonra yazılmıştır) Arapça notalarda kullanılan: dal, ra, mim, fa, sad, lam, sin harflerinden alması çok muhtemeldir. (s. 396) Ziraat ve sulama tekliklerine ait İspanyolcadaki kelimeler Arapçadan geçmedir. İlk defa 20. yüzyılda batıda gerçekleştirilen "suni döllenme "ilk defa Araplar tarafından uygulamıştır. (s. 399) Yazar Hunke, İtalyan ilahiyatçı şair Dante'nin, İbni Arabî'den etkilendiğini de ifade eder. (s. 436)

"Gırnata'nın 70 kütüphanesinden biri olan Alkazar'daki kütüphanede 400.000 kitap olduğu söylenmektedir ki, bu o dönemde Avrupa'nın en büyük kütüphanelerinden biri olan İsviçre'deki St. Gali manastırı'nda, sadece 600 kitap bulunmakta idi. Kurtuba'da yollar asfaltlanmış ve sokak

köşelerine lambalar konulmuştur." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 88) "Yâkûbi kendi zamanında (891) Bağdat'ta yüzden fazla kitapçı olduğunu anlatıyor." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 16) "Onuncu asırda yaşayan Sahip ibn-i Abbas gibi yöneticilerin kendi kütüphanelerinde, Avrupa'daki bütün kütüphanelerde bulunan kitapların toplamı kadar kitap vardı." (Durant, The Age of Faith, s. 237) "1064 yılında yalnız Bağdat'taki yüksek okulların sayısı 30 idi." (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 30) "1178 yılında Bağdat'ta bir 'şeyhe' (kadın profesör) bulunduğu onun derslerinin çok sayıda dinleyici çektiği söylenir." (Durant, The Age of Faith, s. 319) Will Durant, İslam Medeniyeti adlı eserinde ise özetle şöyle demektedir: "İslam dünyasında ilk kağıt fabrikası 794'te Bağdat'ta kuruldu. Müslümanlar kağıt yapımını İspanya'ya götürdüler. Kâğıt buradan İtalya ve Fransa'ya geçti. Kâğıt Mekke'ye 797 yılında, İtalya'ya 1154, Almanya'ya 1228, İngiltere'ye de 1309 yılında geldi. 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla kitapevi vardı. (s. 88) Onuncu Yüzyılda Sahib İbni Abbas adlı hükümdarın kütüphanesindeki kitapların sayısı, bütün Avrupa kütüphanelerindeki kitapların sayısından daha fazla idi. (s. 89) İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi, tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir. (s. 97) Küçük bir daireye boş anlamına gelen 'Sıfr- sıfır' dendi. Batı dillerinde rakam anlamındaki 'Chiffre' sözü buradan gelir. Latin ilim adamları sıfıra 'Zephyrum' dediler. İtalyanlarda bunu kısaltarak 'Zero' yaptı. Cebir adını Müslümanlara borçludur. Harezmi'nin cebir kitabı 16. Yüzyıla kadar Avrupa üniversitelerinde ana matematik kitabı olarak okutuldu. (s. 98) Sabit İbni Kurra dünyanın yuvarlaklığını hesaplamış, Fergani'nin yazdığı astronomi kitabı 7 asır boyunca Avrupa ve Asya'da temel kitap olarak okutulmuştu. Ebu'l Vefa, Tycho Brahe'den altı asır önce ayın üçüncü değişmesini keşfetti. Müslümanları tarafından son derece geliştirilen usturlap onuncu yüzyılda Avrupa'ya geldi, on yedinci asra dek kullanıldı. (s. 99) Biruni Asar adlı eserinin giriş kısmında, insanları gerçeği görmez hale getiren her türlü sebep ortadan kaldırılmalı, demektedir. Biruni dünyanın yuvarlak olduğunu biliyor, yerçekiminin farkındaydı. Geometriye teoremlerin ispatını getiren odur. (s. 102) Kimya Müslümanlar tarafında kurulan bir ilimdir. İslam alimleri damıtma cihazını geliştirdiler. Alkalilerle asitlerin farkını tespit ettiler. (s. 103) Şurup şeklinde sunulan ilaçlar Müslümanlar tarafından tıp dünyasına getirildi. Tarihte ilk dispanser, ilk eczaneleri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunu Kur'anlar da Müslümanlardır. Çiçek ve kızamık hastalıklarına karşı İslam hekimlerinin geliştirdikleri tedavi şekline bugün bile eklenecek fazla bir şey yoktur. (s. 105) 931 yılında Bağdat'ta 860 diplomalı doktor vardı. (s. 106) Tarihte ilk göz hastalıkları hakkında eser veren Hunan İbni İshak ve Ali İbni İsa'dır. Razi'nin tıp kitabı asırlarca okutulmuş, sadece İngiltere'de 1498 ile 1866 yılları arasında 40 kere baskısı yapılmıştır. (s. 107) İbni Sina'nın Kanun fi tıp adlı eseri 12. Yüzyıldan 17. Yüzyıla dek Avrupa üniversitelerinin en önemli eseri olmuştur. (s. 111) Müslümanlar Suriye yolu ile Yunan fikirlerini aldılar ve bunları işleyerek İspanya yoluyla Avrupa'ya devretti. (s. 112) Tahta levhalar yardımıyla kumaş üstüne baskı tekniği Müslüman Mısır'dan Haçlılar vasıtasıyla Avrupa'ya aktarıldı ki matbaanın icadında rol oynamış olması mümkündür. Mısır Ezher üniversitesi, dünyanın ilk üniversitesi olarak açıldı. (s. 178) Büyütücü merceği, Avrupalılardan üç asır önce keşfetmesine ramak kalmıştı. Bacon, Witelo ve diğer Avrupalılar mikroskop ve teleskopa doğru giden ilerlemelerinde Muhammed İbnu'l-Hişam'ı esas aldılar. Ayrıca Hişam fotoğrafçılığın temeli olan karanlık oda prensibinin uygulayıcısıdır. O'nun Avrupa ilmine büyük katkısı olmuştur. Bacon, Opus Maitus adlı eserinin hemen her sayfasında onun adını zikreder. Kepler'e gelinceye kadar, Avrupalıların bilgisi el-Hişam'ın ışık çalışmaları üzerine kurulmuştu. (s. 180) Ebul Kasımu'l-Zehravi'nin el-Tasrif adlı tıp ansiklopedisi Avrupa'da ana cerrahi kitabı olarak kullanıldı. (s. 210) Sadece Bağdat'ta 1064 yılında otuz kolej vardı. Nasırüddin Tusi, Trigonometriyi ilk defa özel bir ilim olarak ele alıp eser veren kişidir. (s. 245) Ebu Abdullah Muhammedü'l İdrisi (1099-1166), Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi, dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu." (s. 246) İslam alemi, hastahanelerin kalitesi ve donanımı bakımından da dünyaya öncülük ediyordu. (s. 248) Hristiyanlığın Müslümanlık

üzerindeki tesiri hemen hemen tamamı ile din ve savaşa yönelik olmuştur.İslam'ın Hristiyanlık üzerindeki tesiri ise çeşitli ve son derece geniş olmuştur. Yeni ilaçlar, ticaret ve sanayi tekniği, denizcilik, dildeki etkisi... (s. 260) Genç Hristiyanlar iyi bir eğitim görmeleri için İspanya'ya gönderilirdi. (s. 261) Batı, Haçlı savaşlarını kaybetti ama, itikadlar savaşını kazandı. Haçlı seferlerinin açtığı yaralar, diğer taraftan moğolların İslam dünyasını yakıp yıkması, İslam alemini karanlık bir döneme, fakirliğe sürükledi. Halbuki yenilen batı, sarfettiği gayretle olgunlaşarak mağlubiyetini unuttu; katedraller dikmeye, aklın açık denizlerinde dolaşmaya başladı. Artık Rönesans'a doğru ilerliyordu." (s. 262)

İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri

Gazali, "Şüphe etmeyen, hiçbir zaman hiçbir kesinlik elde edemez" demiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 51)

'İslam felsefesi yepyeni meseleler ortaya atan, bu meselelerle birlikte eski Yunan felsefesinin meselelerine yeni çözümler sunan, İslami karakteriyle de birlikte özgün bir felsefedir. 'Zaten hiçbir felsefe özgün değildir, her görüş mutlaka eski düşüncelerden etkilenmiş alıntılar yapmıştır. Yeryüzünde tamamen bağımsız ve özgün bir düşünce yoktur.' (Tacettin Gökhan Özçelik, İslam Medeniyetini Ortaya Çıkaran Felsefeye Kısa Bir Bakış, Turkish Studies -Social, s. 3096) İslam felsefesi yenilikçidir. Yunan felsefesinin akımlarına tamamen zıt hatta tepki olarak gelişen akımlar ortaya koymuştur. 'Antikçağ felsefesinden etkilendiği hususlar olsa da bu etkinin geliştirilerek devam ettiği kabul edilmektedir.' (Mirpenç Akşit, İslam Felsefesinin Yapısı, Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi, 2019, Bahar, Sayı: 27, s. 373) "İslam filozoflar kendi düşünce dünyalarını tabii ki Batı kökenli felsefe ile de zenginleştirmişlerdir ama asla 'aynısını alıp sadece Arap harfleri ile aktarmak' gibi bir aracı konumuna düşmemiş, içselleştirmiş, geliştirmiştir, değiştirmiş, yeni form- teoriler ile insanlık düşünce tarihine katkıda bulunmuşlardır. Bilim ve Medeniyet tarihi bir bayrak yarışıdır." (Namık Kemal'in Renan müdafaanamesi'nden alıntılayan, İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 379) "İbni Sina, Aristo felsefesini tenkit edebilecek bir makamda idi. Bayan A. M. Goichon, 'Orta çağ filozoflarından herhangi biri hakkında yazılan inceleme eserlerde muhakkak İbni Sina'nın bu filozofa tesirinden mutlaka bahsedilir." (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda Müslümanların rolü, s. 48) demektedir. "Gazalicilik, işrakilik ve Doğu felsefeciliği gibi, İslam felsefesi yeni teoriler ileri sürmüştür. Varlığın zorunlu ve mümkün varlık olarak ikiye ayrılması görüşü gibi. Eski filozofları ve felsefeleri tenkit tenkit etmiştir. Kindi, Farabi, ibni Sina gibi filozoflar, Aristo, Eflatun ve eski Yunan dönem filozoflarının bazı görüşlerini ya kısmen ya da tamamen reddetmişlerdir. İslam filozofları zaman, mekan, araz, cevher, harekat ve sükuna verilen anlamları gerçek dışı bulmuş ve eleştirmişlerdir. Eski teorileri geliştirmişler ve onlara yeni ilaveler eklemişlerdir. Mesela Aristo 2; Aleksandre 3 çeşit akıl var derken, Kindi 4. bir aklı ilave etmiştir. Müslüman filozoflar aynı zamanda birbirlerini, görüşlerini de tenkit etmişlerdir." (Profesör doktor Mehmet Bayraktar, İslam felsefesine giriş, s. 123-126) "Düşüncenin basitten mükemmele doğru giden akılcı bir çizgide ilerlediğini, bunun da eski Yunan'da başlayıp günümüze kadar devam ettiğini söyleyenler, hem Batı'da hem de Doğu'da bu çizgiye uymayan düşünceleri yok saymaktadırlar. Bu bağlamda İslam düşüncesinin ana damarlarından biri olan "oluş mektebi" de yok sayılmış, çoğunlukla Yunan felsefesinin tercümesiyle birlikte ağırlık kazanan "varlık" mektebi dikkate alınmıştır. Öyle ki, Yunan felsefesinin İslam düşüncesi içerisinde uğradığı önemli değişiklikler, ya bir adaptasyon ya da ortamın gerektirdiği yapay fikirler olarak değerlendirilmiş; Aristoteles'in düşüncelerini işleyen Farabi ve İbn-i Sina, onun hem metafizik hem de mantık konusundaki düşüncelerini temelden değiştirirken, bu değişiklikle ortaya çıkan

yeni durum özgün bir ürün olarak sayılmamıştır. Örneğin, Farabi, Kitabu'l Huruf adlı eserinde, dil- düşünce ilişkisi temelinde ama Arapça bağlamında bir metafizik kurmakta, Mantıkta Aristo'dan oldukça farklı kavramlarla konuşmaktadır. İbn-i Sina ise metafizikte mümkün-zorunlu varlık ayrımıyla tamamen farklı bir varlık anlayışı ortaya koyarken, mantığı metafizikten ayırarak formel hale getirmekle mantık ilmini adeta yeniden inşa etmektedir. Gazali, başta Mekasidü'l Felasife adlı eserinin başındaki mantık bölümü olmak üzere, Mi'yarü'l İlim ve diğer mantık kitaplarında burhanda kullanılan önermelerin içeriğine ve tümdengelimsel kıyasa yönelik önemli eleştiriler getirmiş, İbn-i Teymiye er-Red al'el Mantıkiyyun adlı eserinde bu eleştirileri sürdürmüştür. Ayrıca Gazali, Tehafütü'L Felasife adlı eserinde bir yandan ciddi bir akıl eleştirisi yaparken diğer yandan meşşailerin zorunluluk düşüncesine karşı imkan fikrini işlemiştir. Bütün bunlar, birbirinden kopuk düşünceler değil, belli bir sürecin eseridir. Örneğin mantıktaki eleştiriler, İbn-i Sina'da başlayan kategorilerin sayısı tartışması, tümellerin göreli- zihni varlıklar oluşu, delalet konusunun mantık ilmine eklenmesi, bilgi edinme yetisi olarak vehim yetisinin dikkate alınıp yanlışın kaynağı olarak gösterilmesi, kiplik konusuna fiil ve davamın da eklenmesi, bir sürecin devamı niteliğindedir." (Prof. Hasan Ayık, "İslam felsefesinin özgünlüğü ve Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetleri" adlı makalesinden)

İngiliz Charles Mismer; "Hristiyanlar alim olunca Hristiyanlıkla ilişkileri kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le ilişkileri kesilir." der. (Charles Mismer tarafından yazılan 'İstanbul Hatıraları' adlı eserinden; Aktaran, Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 67) "İslamiyet, insan fikrini geliştirmeye ve mükemmel hale getirmeye insanları yönlendirmiştir." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 54) "Yazılı kültüre sahip olmayan Araplar İslam'ın oluşturduğu araştırma ruhu ile kısa sürede bilimsel anlamda ciddi gelişmeler kaydetmişlerdir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 81) "Farabi'nin dediği gibi, felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman 'özgürlüğüne kavuştuğu' görülür." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 60) "Roger Bacon'ın 'felsefe Müslümanlardan alınmıştır.' sözünü nakleden tarihçi Niall Ferguson, "Avrupa'nın üretimini ortaçağ İslam dünyasına borçlu olduğunu" ifade eder. (Niall Ferguson, Uygarlık; Batı ve ötekiler, s. 76) "İslam felsefesinin Batıya girişi ile beraber Rönesans başlamıştır." (Profesör Hüseyin Karaman, İslam Felsefesi Tarihi, s. 192-194) "Batılı aydınlar arasında yeni bir Müslüman imajı doğar. İslam dünyası, felsefesinin heybetli bir beşiği idi." (Maxime Rodinson, Batıyı büyüten İslam, s. 25) Hegel'de bilimin özellikle felsefenin batıya Araplardan geldiğini kabul eder. (Hegel, The Philosophy of History)

"İslam felsefesinin Batı'ya olan etkileri, sadece büyük boyutlarda olmakla kalmamış aynı zamanda sürekli ve şaşırtıcı düzeyde çok çeşitli alanlarda olmuştur." (Nicholas Rescher. "The Impact of Arabic Philosophy on the West", The Islamic Quarterly 10, 1966, 11) "Albert Le Grand her şeyini İbni Sina'ya, Saint Thomas'da İbni Rüşd'e borçludur." (Bruno Etienne, L'express, 12.05.1989) Bağdat gibi kültür merkezlerinde uygarlığın, 'Yunanlılardan da ileri' taşındığını, Şengör gibi bir ateist yazarlar bile itiraf etmektedir. (Newton Neden Türk Değildi? s. 17) Aynı yazar başka bir itirafı ile, Batı bilim adamları ile düştüğü aynı hatayı da itiraf etmektedir: "Fuat Sezgin Bey'le tanıştıktan sonra, İslam âleminin Yunan bilimini çok "eleştirel bir gözle ele aldığını", buna bir sürü "ilaveler yaptığını", "gelişmelere neden olduğunu" hayretler içerisinde gördüm ve Fuat Bey'in üretimi karşısında daha çok hayrete düştüm." (Celal Şengör, Bir Bilim Adamı, s. 499)

İslam felsefesinin özgün bir felsefedir. İslam felsefesi sadece yunan felsefesini alıp, koruyup sonra Avrupa'ya aktarmış bir eklektik yani telifçi bir felsefe değildir. Öncelikle İslam felsefesi, İslam dininin etkisi altında vahiy çerçeveli bir felsefe olma özelliğine sahiptir ve asla materyalist veya mekanist bir felsefe değildir. Wilhelm Dilthey, "İslam bilim ve felsefe tarihinin Yunan felsefesinin bir kopyası olmadığını, kendine özel yaratıcılığı olduğunu, modern bilim doğuşunu Müslümanlara borçlu olduğunu" (Dilthey, Einleitung die Geistswissenschft, s. 293) belirtir.

Oksidentalizm ile ilgili 11 kitap özeti

İslam ve İnsanlığın Kaderi

Giriş
İslam'da insan hayatının tüm davranışları imanını ışığında değerlendirilir ve şekillendirilir. (s. 9) İslam cemaatine sonradan dahil olmuş kişi, doğuştan Müslümanların yakın geçmiş ürünü olan psikolojik komplekslerinden bağımsızdır ve taklitçi de olmaz. (s. 11) Bu kitabı gayrimüslimler için olduğu kadar modern eğitim görmüş Müslümanlara da seslenmek amacıyla yazıyorum. (s. 12) Ümmetin ulus devletlere bölünüşüne mazeretler aramak saçma ve yararsız olacaktır.(s. 16) İslam'ın tüm ana teması farklılık içinde bütünlüktür. (s. 17) Şu formülü asla unutmamalıdır, her şeyin en iyisini bilen ancak ve ancak Allah'tır! Yaşayanların ölümü her zaman aklında tutmaları gerekir, yazmakta ya da konuşmakta olan insanların da, kendilerinin cahilliklerini ve bakış açılarının sınırlı olduğunu unutmamaları gerekir. Vallahu A'lem. (s. 18)

Birinci Kısım

Batının diğer kültürleri hor görmesini mümkün kılınmış olan, emperyalist güçtür. (s. 21) Yedinci yüzyılda İslam Hristiyanlığın mesajının yayılmasını durdurmuştur. Önceleri İslam'a karşı kullanılabilecek silah kelimelerdi. Papa III. Innocent, Hazreti Muhammed'i 'Deccal' , kaşif Doughty Muhammed'i, 'alçak ve kahpe bir Arap', H. Fisher Muhammed'in, 'Zalim hilekar, şehvet düşkünü ve cahil biri' olduğunu söylemiştir. (s. 23) İslam kendi başına organik bir bütündür. (s. 28) Oryantalistler İslam medeniyetinin çökmüş olduğunu iddia ederler. (s. 29) İslam esaslarını sade ve anlaşılır oldukları gerçekten doğrudur. (s. 31) Dinine sırtını çeviren Müslüman'ın elleri boş kalır ve artık kendisinin kim olduğunu bilemez hale düşer. (s. 32) İskender fetihleri ile artık dünyayı şaşkına çevirmiş olmakla birlikte geriye efsaneler ve birkaç yazıttan başka bir şey bırakmamıştır. Araplar, girmiş oldukları yerlerde bir medeniyet meydana getirmiş ve hala da direnmekte olan bir hayat ve düşünce modeli oluşturmuşlardır. (s. 35) Müslümanların Fransa'ya girmeleri ile Karlofça Antlaşması arasında yaklaşık 1000 yıl vardır. (s. 38) Avrupalı çocuklar, yeşil sarıklıların kabusu ile uyumaya yönlendiriliyor. Kabus gören taraf sadece Avrupalılardır. Orta Çağda Müslüman alim ve tüccarlar İspanya ve Endonezya arasında uzanan İslam dünyasında seyahat ederlerdi. Bu seyyahların pasaportu kelimeyi tevhit söylemekten ibaretti. (s. 39) Avrupalılar sadece dış yüzünü görmüş oldukları Müslümanların manevi hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyorlar. Toledo'lu Said b. Ahmet daha Haçlı ordularının akımları henüz başlamamış iken, bilimde ilgilenenler ve ondan habersiz olanlar olmak üzere insanları iki gruba ayırmıştı. İkinci grup olanlarsa kuzey ve güneyli beyaz ve siyahlardan oluşan vahşi insanlardı. (s. 40) Hristiyanlık için İslam'ın varlığı yenilip yutulmaz bir hareket olduğu halde, Müslümanlar bu ehli kitabın varlığını kabul etmekte bir sakınca görmüyorlardı. (s. 41) Medeniyet, ticari ve dünyevi bir kafes içindeki şehirli kibarlığıdır. (s. 46) Her şeyden önce Müslümanlarda ırk saplantısı yoktur. (s. 48)

Yahudilerin bir ülke olarak başlarına gelen felaketlerde Müslümanların hiçbirinin suçunun olmadığı kesindir. (s. 49) Beyaz adam, Yahudilere kendisinin toprağını değil başkalarının toprağını vermeyi istiyor. (s. 50) Filistinliler Aslında Kenanîlerin torunları idiler. İşaret edilmesi gereken tek nokta, Filistin'i zorla ele geçirmedikleridir. Olar daima oradaydılar. (s. 51) İslam dünyasındaki gençlerin, destek vermek suretiyle İsrail devletini ayakta tutan Amerikalıları affetmeli imkânsızdır. (s. 52) Ümmet, ulusal sınırlar ve ulusal rekabetler ile bölünmüş durumda bulunuyor. (s. 53) Ümmet Çağdaş dünyanın elde etmeye can attığı ölü amaçları aşan bir umudun tanıklığını yapmaktadır. (s. 54) İslam kadar kendi akidelerine harfi harfine uyulmasını isteyen başka bir din yoktur yeryüzünde. (s. 59)

İkinci Kısım

İlahi vahiy binasının son tuğlası da yerine konmuş olduğundan, Müslümanlar kendi doğruluklarının diğer dinler tarafından da tasdik edilmesini beklemektedirler. (s. 70) Çağdaş İslam'ın en büyük zarflarından biri, Müslümanların kelimenin tam anlamıyla gerçekçi olan peygamberin örneğine aykırı olarak gerçekleri görmezden gelip hayal aleminde yaşamaya can atıyor olmalarıdır. (s. 68) İslam'da ruhbanlık ve keşişlik olmadığından, Müslümanlar manevi açıdan Allah'la baş başa, mutlak hakikat ile yüz yüzedir. Bu din doğru olan hiçbir şeye yabancı değildir. (s. 70) Pek çok Müslüman, din terimini, hayat tarzı olarak çevirmeyi tercih etmektedir. (s. 83) Müslümanlara göre tek Allah inancını, Yahudilik ulusallaştırmış, Hristiyanlık ise İsa'nın kişiliği ayın güneş'in ışığı kesmesi gibi, uluhiyyetin ışığını kesmiştir. Diğer bir değişle, Yahudilik tevhit inancını sabitleştirmiş, ona bir vatan ve bir ordu vermiş, fakat aynı zamanda da ona el koymuştur. Hristiyanlıksa bu hakikati evrenselleştirmiş fakat saflığını bozmuştur. İbni Teymiyye, İslam'ın, Yahudiliğin sertliği ile İsa'nın merhameti arasında orta bir yol izlemiş olduğunu ileri sürmüştür. (s. 87) Geleneksel Hristiyanlık ilk günahtan dolayı insanın bozulmuş olduğunu varsayarken, İslam gerçekçi bir şekilde bu görüşün tamamıyla aksine öne sürmektedir. (s. 93)

Üçüncü Kısım

İslam, Bir olana boyun eğmek anlamına gelir. (s. 102) Müslümanlara göre şirk, çok tanrıcılıktan daha tehlikeli bir günah yoktur. Geçen 100 yıl boyunca kabul görmüş olan dinin evrimi ile ilgili safça teoriler bugün uyumaya bırakılmış bulunuyor. Araplar Allah'ın varlığından habersiz değildiler, fakat ona oğullar, kızlar isnat etmişler, bağlılarından hiç bir istekte bulunmayan ve idare edilmeleri kolay olan birçok ilahı ona ortak konuşmuşlardır. (s. 107) Asıl sahte tanrı, kendi kendine yeterlilik iddiasını güden insan benliğidir. Ateizm, Sovyetler Birliği'nin resmi İnanç sistemidir. (s. 109) Hz Muhammed'in güzel adlarının birincisi elçi ya da peygamber değil, 'Kul'dur. (s. 115) Muhammed, kusursuz bir köle idi. (s. 128) Batı, Müslümanları zalim bir Rab önünde büzülmüş duran ve anlaşılmaz kaderine boyun eğen bir hayvan gibi tasavvur etmiştir çoğunlukla. (s. 116) Allah, kaderimiz vasıtasıyla bizimle konuşur. Biz de onunla ibadetlerimiz vasıtasıyla konuşuruz. (s. 118) Doğru bir karşılaştırma, İsa ile Kur'an arasında yapılabilir. Hristiyanlar için, etten kemikten bir hale getirilmiş olan 'kelime' Müslümanlar için kitap formu içinde dünyevi bir şekil almıştır. Müslümanların, Hz Muhammed'i sevmeleri ve kendilerine örnek almaları ne Onu Allah'ın yeryüzündeki bedenlenişi olarak, ne de kurtarıcı olarak görmeleri nedeniyledir. (s. 125)

Dördüncü Kısım

Hiçbir meal Kur'an olamaz. İncil ise, Kur'an ile değil, Hz Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir. (s. 142) Vahiy bizi fıtratımızda döndürmektedir. Akla yitirmiş olduğu doğaüstü hakikatleri algılama ve idrak gücünü; iradeye, kaybetmiş olduğu ruhtaki çatışan bölmelere hakim kabiliyetini; duyarlığa ise, kendisinin kayıp yeteneği olan Allah'ı onu hatırlatan her şeyi sevme yeteneğini geri vermektedir. (s. 146) Kur'an beşer beyninin düşünebileceği ve hissedebileceği her şeyin bir resmi gibidir. Allah Kur'an'ın bu özelliği vasıtasıyla müminlerin içine sükunet, dinginlik ve huzur akıtarak beşerî endişeyi yok eder. (s. 148)

Beşinci Kısım

İslam'ı anlamayı arzulayan Hristiyan, Hz Muhammed ve Hz İsa'yı mukayese etme isteğini bastırmak zorundadır. Çünkü bu ikisi eşyanın nizamında tamamıyla farklı roller almışlardır. (s. 181) Sahabi; onlar çekirdektiler ve her şey onların imanlarına bağlıydı. (s. 209)

Altıncı Kısım

Muhacirler Medine'ye hicret ettiklerinde tamamıyla yeni kardeşlerine bağımlı halde bulunuyorlardı. Arapların kabileciliği göz önünde tutulduğunda, tamamıyla yabancı kişileri kardeş kabul edip ailelerine katmanları ve bunun bir kırgınlığa da neden olmaması bir mucize olarak tanımlanabilir. Dini inancın dönüştürme gücü bundan daha net bir şekilde çok ender olarak gözler önüne serilmiştir. (s. 219)

Yedinci Kısım

Halifenin üç temel görevi vardır. Halife her şeyden önce ümmetin geçici bir süre için başkanıydı ve insanlar arasında doğrulukla hüküm vermekle yükümlüydü. İkincisi, halife toplumun imamı ve yasanın devam ettiricisiydi. Üçüncüsü, Emir'i-Müminin idi, müminleri maddi ve manevi her türlü tehlikeden korumakla görevliydi. Şura'ya; danışmaya uymak zorundaydı ama son karar ve sorumluluk kendisine ait idi. (s. 249) İslam, Müslümanlaştırmaktan çok yeryüzünde adalet, denge ve düzeni tesis etmeyi amaçlar. (s. 250) Bizans'taki Yunan Ortodoks rejimi, bu topraklarda yaşayan diğer mezhepten olan Hristiyanlara kafir gözüyle bakmakta ve onlara bu bakış açısı doğrultusunda muamele etmekteydi. (s. 251) Müslümanlar ne İslam'ı empoze etmeye, ne de tek örnek bir hukuk ve politik sistem kurmaya kalkışmışlardı. Fatihler barışın muhafızları olarak, askeri kamplarında ikamet ediyorlardı. (s. 252)

Sekizinci Kısım

İslam tarihinde ilk ve son kez kurulmuş olan engizisyon olan 'mihne', akılcılığın da bağnazlaşabileceğini göstermiş ve en akılcı mezhep olan Mutezililer tarafından 20 yıl boyunca sürdürmüştür. Mutezililik İslam düşüncesinin ana görüşünü yani Ehli Sünnet'i zenginleştirilmiştir. (s. 300) Çağdaş Müslümanlar kendi tarihlerinden çoğunlukla utanırlar. Diğer halkları ve kültürlerini özellikle de Hristiyanlığın tarihsel hikayelerinin de aynı derecede kötü olduğunu söylememiz onları pek rahatlatmaz. Zira bu herhangi bir toplum veya herhangi bir kültür değildir. Bu kendisinden yalnızca, en iyi olanın umulabileceği ümmettir. (s. 303)

Dokuzuncu Kısım

Gerçek hakimiyet ne yöneticiye, ne hükümete ne de bir sayısal çoğunluğa mahsustur. Hakimiyet Ancak Allah'a aittir. İslam sisteminde yöneticinin görevi son derece sınırlıdır. İslamî toplum teokratik olmaktan çok teosentriktir (Merkezde Allah inancı vardır), teokratik bir toplum olsaydı, Allah'ı temsil edecek yarı ilah bir yöneticiye ihtiyaç söz konusu olurdu. Fakat teosentrik bir toplum bağlamında yönetici, merkezi bir rolden ziyade, çevresel bir role sahiptir. Yöneticinin görevi, yasayı korumaktır. (s. 311) Şiiler ve Hariciler, her ikisi de kendi özel doktrinleri açısından devrimi haklı çıkarmaya muktedirdiler. Sünnilerin otoriteye itaat görevini vurgulamış olmaları kısmen, bu tür istikrarsızlık reçetelerine duydukları tepki yüzündendir. (s. 314) Şeriat, hayat sularının tüketilemeyecek şekilde akmakta olduğu yere doğru götüren bir yoldur. Müslümanlar için neye inanmaları gerektiğini bilmek hususunda bir problem yoktur. Onların meselesi, cennete giden yolda sendelemeden yürümek gerekliliğidir. (s. 316) Şeriatı bir vahyedilmiş yasa gövdesi olarak tanımlamak harfi harfine doğru değildir. İnsan gayreti ve aklı kullanmak, onun gelişmesinde rol oynamıştır. (s. 317) Batılı akademisyenler 'Tarihsel

eleştiri'yi hadis literatürüne de uygulamaya çalışmışlar ve onda şüphe uyandırmaktan zevk almışlardır. (s. 319) Mezheplerden dört şeriat deresi doğmuştur. Fakat bunların her birindeki su aynı sudur. Aralarındaki farklılıklar, Şafi'nin Maliki'den ders almış olduğu, İbni Hanbel'in Şafi'nin öğrencisi olmuş olduğu gerçeğinden de tahmin edilebileceği gibi önemsiz farklılıklardır. Sünni şeriatı tehdit edecek tavır, bu farklılıkları abartanlarca doğmaktadır. (s. 322) Son zamanlarda şeriata bile karşı çıkan bir reaksiyon ortaya çıkmış bulunuyor. Burada da aşırı uçlar bulunmaktadır. Bir yanda hepsini 'köhnemiş' diyerek reddeden modernistler, diğer yanda ise rahatlıkla aşırı tutucular olarak tanımlanabilecek kişiler bulunmaktadır. (s. 323) Şeriat, herkese ait olan bir evrensel model içerisinde insanın fıtratına ve ihtiyaçlarına uygun olan birçok seçenekleri sunar. (s. 324) İnsanlığın ihtiyaç duyduğu karizmatik topluluk fikrini İslam gerçek hayatta diğer büyük dinlerin hepsinden daha iyi uygulamıştır. (M. Watt, İslam ABD the Integration of Society, s. 234) İslam toplumu, birliğini her şeyden önce inanca borçludur. Her Müslüman birey, 'erkek kardeşleri' ve 'kız kardeşleri'nin saadetlerinden sorumlu, fakirliklerinde onlara yardım etmek, kötü yola yöneldiklerinde onları doğru yola çevirmekte yükümlüdür. Topluluğun üyelerini vatandaşlık görevinden çok inancın ilkeleri bir arada tutar. (s. 328) Eğer şehrin kalbi büyük cami ise, midesi çarşısı, beyni ise okulları ve yüksekokullardır. (s. 332) İslam'ın sosyal amacı, içinde her bireyin şeriat nizamına göre belirlenmiş rolünü yaşayacağı, bir an bile Allah'ın kendisini görmekte olduğunu unutmaksızın, tehlikeden uzak bir insanî ilişkiler ağı içinde yaşayacağı bir topluluk oluşturmaktır. (s. 343)

Onuncu Kısım

Eğer 'gerçek ben'i arayacaksak; başka bir yerde, teklikte, Tevhit'te, dinde aramalıyız. Din, dış ile için birliği, için dışla birleştirilmesidir. (s. 359)

On birinci Kısım

İslam'da Seküler, profan (Dinle ilgisi olmayan) sanat yoktur. Bu doğrudan doğruya tevhid ilkesinden kaynaklanmaktadır. Vahdet/Tevhid, varoluşun temel niteliğidir. (s. 385) İslamî sanat diyor, Seyyid Hüseyin Nasr,: "Müslüman'ın yer küresel çevrede sürmekte olup, ötedeki ilahi mevcudiyete doğru, kendi sanatının kökeni ve nihayeti olan hakikate doğru uzanan yolculuğunun yardımıyla yapmakta olduğu, semavî gerçekliklerin yeryüzündeki bir yansıması olduğu kadar, İslam vahyinin maneviyatının dünyevi anlamda billurlaşmasıdır da." (s. 386) Bir Hristiyan, kiliseye girdiğinde, profan dünyadan çıkıp dört tarafı duvarla çevrili kutsal bir yere adımını atmış olur; fakat Müslüman için tüm yeryüzü kendisinin ibadet yeridir. Dolayısıyla Cami, etrafı duvarla çevrilmiş olan bir yeryüzü parçasıdır. (s. 391) Titus Burckhardt, 'Müslüman mimarisi, taşı bir ışık titreşimine dönüştürdüğünden' bahseder. El-Hamra Sarayı'nda bulunan Aslanlı Bahçe'yi görenler, onun ne demek istediğini anlar. (s. 392) Giyinmekten amaç, vücudu yok saymak değil fakat onu tıpkı altın gibi, kalabalığın gözlerinden gizli tutulan eşyanın alanına geri çekmek demektir. (s. 396) Akıllı maymunlar olduğunu düşünen kişiler, akıllı maymunlar gibi giyinecektir. Kendilerinin Allah'ın yeryüzündeki vekilleri olduklarına inananlar da, bu inanca uygun olarak giyineceklerdir. (s. 397) Günümüz Müslümanları kendilerine, içinde imanın bütünüyle yersiz, ibadetin gereksiz ve şeriatın bir sakınca olarak görünebileceği bir çevre inşa etmektedirler. (s. 399) İslam'a göre sosyal düzen, dinin bir parçasıdır ve ondan bağımsız kılınamaz. (s. 311)

.

Martin Lings ve Gai

Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi

*

Renan Müdâfaanâmesi

Ernest Renan bir Fransız filozof ve yazardır. Bir iman krizine tutulmuş ve din adamlığından ayrılmıştır. İsa'yı benzersiz ama tanısal yanı bulunmayan bir insan olarak yaşatacak bir "Beşinci kutsal kitap" yazmayı tasarlamıştır. (s. 5) Namık Kemal'de bu eseri ile kaynaklardan yararlanarak değil; tamamen mevcut bilgi birikimi ile ona cevap vermeye çalışmıştır. (s. 6)

Renan savunması

Yalnız Ernest Renan değil, Avrupa'da Doğu ilimleri ile ilgilenen meşhurların İslam dini konusunda zihinlere hayret verecek kadar cahil olduklarını pek kolay ispat edebilirim. Osmanlı Tarihi sahibi Hammer bile, İslam dini konusuna sözü getirince, garip bir ilgisizlik gösterir. (s. 13) Mesela Hammer, 'gidi' kelimesinin manasını anlayamadığından kedi zannetmiş, tarihine de o mana ile tercüme etmiştir. (s. 18) Avrupa'da İslam dinini incelemekle uğraşanlar, ya Hristiyanlığa inanırlar ya da inanmazlar. Eğer Hristiyanlığa inanan biri ise, bu incelemelerinde, nesnel gerçeklik yani mutlak doğru ile şahsi fikir ve hislerini birbirinden ayırması zor oluyor. İslam dini Hristiyanların gözünde ilahi olmadığı için, Hristiyan alimlerinin İslam dini için yapacakları araştırmalarda, ellerine geçen kitapta saldıracak yer aramaktan ibarettir. İnanmayanlara gelince, bütün dinlere bilimsel gelişmelerin en kuvvetli engel gözüyle bakmaktadırlar. (s. 16) Avrupalılar İslam'a diğer milletlerden küçük gözüyle bakarlar. (s. 18) Bir Avrupalı, İslam dininin fikir hürriyetine engel ve medeniyetin gelişmesine mani bilerek göz önüne alır ve inceler. Mösyö Renan'ın kitapçığını görmeden, bu kadar az söze o kadar çok hata sığdırabileceğini ummazdım. (s. 19) Ernest Renan anlayışında olan Avrupa alimlerinin bizimle ilgili her sözü, kendilerince, hiç bir delile ihtiyaç duymadan apaçık ve kesin gerçekler olarak kabul edilir. Doğu ile Afrika taraflarında olanların fen ve sanatlara daima kapalı olduğunu iddia ederler ve bir tür demir daire içinde sıkışıp kalmışlardır, iddiasındadırlar. (s. 20) Meğer Müslüman olduğumuz için aklımızı her türlü bilime kapalı tutarmışız da bizim haberimiz yokmuş. Kitapçığından anlaşılan tabiat ve matematik bilimlerini bilenlerin, İslam'a mutlaka, her durumda yüz çeviren kişiler olduğu iddiasındadır. Biraz araştırsa, o Müslümanların herkesten çok sağlam bir dini inanca sahip olduklarını görür. (s. 21) İslam dışındaki diğer dinler, semavi kitaplara dayalı ise, onlar İslam'ın gözünde aşağılık değil mensuptur yani, hükmü ortadan kalkmıştır. (s. 22) Hristiyanların ve Yahudilerin, İslamiyet'i sahih yani gerçek ve hak dinlerden saymaması normal görülebilir de, İslam'ın Hristiyanlığı ve Yahudiliği mensuh; hükmü, geçerliliği kalkmış bilmesi, acaba nasıl saldırı sebebi olabilir? İlim sadece kuvvet ve yüksek makama ulaşmak için mi elde edilir? (s. 23) Bilgi ve kültür, çok nazlı bir sevgilidir ki, ona âşık olanlar, yalnız ona kavuşmak için ömürlerini feda ederler. İslam, bilim ve kültüre aşağılayıcı bir bakış ile bakış olsaydı, içlerinde bir tane bile alim çıkmazdı. (s. 24)

Renan, "İranlılar, Müslümanlıktan birkaç kat fazla Şii'dir." demektedir. Müslümanlıktan fazla Şiilik ne demektir? Şiilerin İran'da yerleşmesi daha 3 asırlık bir meseledir. (s. 26) İslam dini, yaygın olduğu yerlerde halkı alim bulmuşta cahilliğe mi sevk etmiştir? (s. 27) Soylu Arap kavmi, daha hükümet merkezinin Şam'da iken Yunan medeniyetinden daha büyük ve güzel eserler ortaya koyarak hikmet ve medeniyetin insanlık dünyasında yayıcı ve kurucusu olmuşlardır. (s. 31) Renan'ın makalesinin hemen her bölümünden, İslamiyet'e inanan bir adamın ilim aşığı olmasına zihninde bir türlü ihtimal veremediği anlaşılıyor. Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde her müminin ilim, kültür, hikmet öğrenmek ile yükümlü olduğuna dair yeterli delil vardır. İnandığı din tarafından, ilim ve hikmet tahsil etmekle emrolunan bir millet fertlerinin, 'dini emirlerden, değerlerden, iman esaslarından uzaklaşmadıkça ilim ve hikmete meyledemeyeceğini' iddia etmek, bir maskaralık değil midir? (s. 34) Renan, Harun Reşit ve Me'mun'un İslamiyet'e inanmadıklarını iddia etmektedir. (s. 36) Kindi, Farabi, İbni Sina'nın hayat hikayeleri, Sokrat'ın Galilee'nin, Rousseau'nun maceralarına kıyas mı kabul eder? Sokrat idam edilmiş, Galileo engizisyon mahkemelerinde işkencelere uğramış, Rousseau tutuklanmakla tehdit edilmiştir. (s. 39)

İbni Rüşd, bir müddet Meraşek'te mahzun ve terk edilmiş bir halde kalmıştır. Fakat öldüğü zaman, hem büyük bir memuriyete hem de birçok servete sahip idi. İbn-i Sina, iki İslam devletinde başbakanlık; İbni Rüşd, iki İslam devletinde baş katılık makamlarına sahip olmuşlardır. Bu hakikat, Müslümanlar katında felsefenin aşağılanmış mı olduğunu, yoksa saygın bir konumda mı olduğunu fiilen ispat eder. (s. 41) Şerefli camilerin her birinde felsefe kitaplarının okutulmakta olduğunu biliyoruz. Bir bilim ve sanatın, 'ibadethaneleri içine varıncaya kadar' okutulmasına izin verilmesi, o bilim ve sanatın bir ülkede kaldırılmasını mı demektir? Renan ki, "İslam'da astronomi biliminin yalnızca kıbleyi belirleyecek kadar öğrenilmesine izin verilmiştir." Örneğin, Hicri 823 tarihinde Ulubey'in çalışmalarını ve rasathanesini düşününce veya Kanuni Sultan Süleyman döneminde bir taraftan İspanya bir taraftan Hint sahillerine giden Osmanlı donanmasını görünce, acaba bunları, astronomiden yalnız kıble tayini edecek kadar bilgisi olmaları mı yönlendirmiştir? (s. 43) Kurtuba'nın, Gırnata'nın, Bağdat'ın, Semerkant'ın ve daha bunlar gibi yüzlerce İslam beldelerinin nice yüz binlerce ölümsüz kitaplarını, nice bin alimini, ateşler içinde, at ayakları altında mahveden Haçlılar, Tatarlar, İslam dinine tabi değil idiler. (s. 44) Renan, el-Kindî için, "Fikir bakımından Araplıkla münasebetleri yoktur." diyor. Onun fikir bakımından Araplıktan ne kastettiğini anlayamadık ki, sözünün doğru olup olmadığını araştıralım. Bir kavmin, kendine mahsus ve diğer kavimler ile ortaklıktan uzak bir fikri de mi olurmuş? (s. 45) Renan'ın, 'İsa'nın hayatı' adlı kitabını yayınladıktan sonra, rahiplerin çıkardıkları gürültü üzerine memleketinde bir İbrani dersi okutmaya muktedir olamadığını düşünür, bir de o asırla şimdiki asrın halini birbirine kıyas ederse, davasına ispat için getirdiği delilerden utanır sanırım. (s. 49) Renan, "İslamiyet'e zor ve şiddet yönüyle yalnız İspanya'nın engizisyonu üstün gelmiş" görüşünü de ileri sürer. Acaba Renan, ehli sünnetin tarihinde kaç tane mezhep faciasına tesadüf etmiştir? Papalığın zulmü küçük bir "Papalığın zulmü küçük bir ülkeyi, İslamiyet'in ilerleme ve gelişmeye engel olması ise dünyanın geniş bir parçasını kapsadığını." ileri sürer. Ayrıca Renan, "İslamiyet'in müdafaasında bulunan hürriyet taraftarları, Müslümanlığın ne olduğunu bilmezler; İslamiyet, ruhani ve dünyevi hükümetin birbirinden ayrılmaması, insanlığın şimdiye kadar tahammül eylediği zincirlerin en ağırıdır." görüşünü ileri sürer. (s. 50) Avrupa'da, rahipler topluluğunun dünya işlerine musallat olmasından dolayı halkın çekmediği bela kalmadığından, rahipler topluluğunun, yetki bakımından, 'din bakımından belirlenmiş olan daireye' geri gönderilmesine ihtiyaç duyulmuştu. Buna genel bir kural gözüyle bakılıp da, birtakım siyasi hükümlerin, hakikate ne kadar uygun olursa olsun, dine dayalı bulunduğundan dolayı uygulamadan düşürülmesi, dine uygun olmadığından dolayı zulmü adalete tercih etmek değil midir? (s. 52) Renan'ın birkaç garip fikrini daha özetleyerek devam edelim. Renan:" İslamiyet'in, din olmak

itibariyle güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir vicdan heyecanından, onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum. Fakat İslamiyet, insan fikri için zararlı olmuştur." (s. 53) İslam'ın en ziyade kuvveti Abbasi Devleti'nin zamanında idi. İslami dönemlerde, felsefenin en rahat ve yaygın olduğu zamanlarda yine Abbasi Devleti zamanıdır. İslamiyet, insan fikrini geliştirmeye ve mükemmel hale getirmeye insanları yönlendirmiştir. (s. 54) İslam ülkelerinde ilim ve felsefenin eski parlaklığında kalmamasını gerektiren sebepler, o kadar gizli bir şey midir? Haçlılar ve Tatar müşriklerinin İslam ülkelerine, vahşi kabilelerin Avrupa'da olan zararlarından bin kat fazla zarar verdikleri bilinmiyor mu? Mevcut olan kitaplarının, alimlerinin binde biri kalmayan bir kavim, kaç asırda kendini toparlayabilir? Özellikle Avrupalılar, İslam ülkelerinin hangi tarafında asayişten eser bıraktılar ki? (s. 55) Müslümanlar arasında, bilim ve felsefe kitabı yakacak engizisyon cemiyetleri mevcut olmadığını Renan'ın kendisi de bilir. Müslümanlar, sonsuz hayatlarına hizmet için ilme çalışır, hatta dindarlığın yönlendirmesi ile sonlu hayatlarını bu çalışma yolunda geçirirlerdi. (s. 55) İslam ne bilimi mahvetti, ne de bilim ile beraber mahvoldu. (s. 57) Ernest Renan'ın ulaşabileceği tek sonuç, kendisinin dinler aleyhindeki kin ve öfkesine, İslamiyet'e gösterdiği hücumlar ile de, ne kadar mümkün ise, o kadar adi ve çirkin yepyeni bir delil getirmekten ibaret kalmıştır. (s. 60)

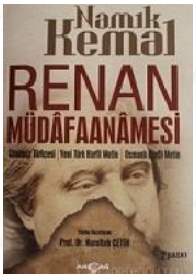

Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi

*

Barbar Modern Medeni

Şair, "Peki biz ne yapacağız şimdi barbarlar olmadan? Bir çeşit bir çözümdü onlar sorunlarımıza." demektedir. Barbarların bir anda yok olmasıyla, eski sorunlar geri gelir, ülke yine kendisiyle baş başa kalır. İnsanlar meselelerini, kendi gerçekleriyle yüzleşerek çözmek zorunda kalacaklardır. Kendini medeni hissetmek için herkesi barbar görmek medeniyet kurma imkanı vermez. Medeniyetler statik değildir ve zaman içinde köklü değişimler geçirirler. (s. 9) Bireycilik, sekülerizm, materyalizm, sosyalizm gibi akımlar, toplumların metafizik atıf çerçevesinde temellendirdiği yaşam felsefesini reddetmektedir. Küreselleşme, batılı değerlerin, batı dışı toplumlara taşınması sürecini ifade etmektedir.(s. 10) Haz ve eğlence kültürü, gerçekliği giderek daha plastik, yapay bir nesne haline getirmektedir. İmajların, emojilerin ve pazarlanabilir duyguların hakikatin yerine ikame edilmesi, yıkıcı bir ontolojik fakirleşme halini ifade eder. (s. 12) Online olmadan kendimizi ve çevreyi tecrübe etme imkânını kaybediyoruz. İmajlar, simülasyonlar, aslî olanın yerini almıştır. Sanal, hayali, gölge olan şeyler gerçekliğin koltuğuna oturmuştur. (s. 913) Hiper-realitenin şehvetine kapılan kitleler, artık gerçekle yüzleşecek zihni ve duygusal donanımlarını yitiriyorlar. (s. 14) Suyu, ışığı bilimsel olarak tasvir ettiğimiz gibi aynı zamanda sezgisel, şiirsel olarak da hissederiz. Kokunun, kozmetik sanayine indirgendiği bir imaj çağında, yaratılışın ritmini hissetmek kolay bir iş değildir. (s. 15) Parçalı ve yüzeysel çözümler sorunu çözmez sadece erteler. Sözün, mananın ve kıymetin yerini fayda, işlev, kâr ve çıkar almaktadır. Medenî olmayan toplumlar, medeniyet kuramazlar. Kurdukları şey medeniyet değil ancak bir maddî-teknolojik tahakküm aracı olabilir. Batı düşüncesinde medeniyet kavramı sömürgeciliğin öncü kolu olarak kullanılmış ve aslî manasından

koparılmıştır. (s. 16) Şiddeti estetize etmek, şehveti ve hırsı kutsamak ve insanın varoluşunu tüketim çılgınlığına indirgemek yeryüzünü giderek yaşanmaz hale getirmektedir. Aydınlanma sonrası dünya tarihi barbarlık sıfatını hak eden hazin örneklerle doludur. Medenîlik, bir şeyi aklî ve ahlakî kurallar çerçevesinde yapmayı ifade eder. (s. 17) Medenî olmak için en güçlü olmak zorunda değilsiniz. Maddi refah seviyesi düşük olan toplumlar da medeni olabilir. Medenîlik ile maddi güç arasında doğrusal bir ilişki yoktur. (s. 18) Tarih araştırmaları, medeniyetlerin beşiğinin Avrupa değil, Asya ve Mısır olduğunu göstermektedir. Tarihteki ilk büyük şehirler, Mezopotamya topraklarında Nil deltasında ortaya çıkmıştır. (s 19) Bir toplumu medeni yahut barbar yapan, sadece yahut öncelikle sahip olduğu maddi imkanlar yahut teknolojik araçlar değil, varlığı ve hayatı anlamlandırmak için ortaya koyduğu tasavvur, tutum ve davranışlardır. İnsan aşkın bir ilkeye tutunarak yeryüzündeki varlığını anlamlandırmak zorunda olan bir öznedir. (s. 26) Medeniyet, seküler bir din olarak uygulandığında anlamını ve işlevini yitirir. (s. 27) Bilimsel-teknolojik imkanlara dayalı olarak kurulan yapıların medeniyet adına hak edebilmesi için aklî, insani ve ahlaki açılardan medenilik vasfına kavuşmuş olması gerekir. (s. 29) Bosna'nın günahını özellikle ve sadece Sırplara yıkmak, çağdaş medeniyetin ve küresel düzenin müşterek günahlarını örtbas etmek anlamına gelir. (s. 30) Medeniyet, medenîliğin zıttı mıdır? Avrupa sömürgecilik hareketlerinin, aydınlanma ve bilim devriminin ardından yükselişe geçmesi ve modern barbarlığın en hunharca örneklerini ortaya koyması bizi teyakkuza sevk etmektedir. 19. yıl Avrupa devletleri, insan topluluklarını köleleştirirken, medenileştirme kavramına başvuruyordu. (s. 32) İslam dünyadan kaçmaz; onu varlık içinde doğru bir yere oturtur. Hedef dünyaya köle olmadan onu dönüştürmektir. (s. 36)

Avrupalılar, kendilerini bir merkez aktör olarak konumlandırabilmek ve sömürgeciliği meşrulaştırmak için Batılı ve çoğunlukla Hristiyan olmayan toplumları gayri medeni olarak tasnif etmek durumundaydılar. (s. 39) Medeniyetin ölçüsü bilim ve teknolojide ilerlemiş olmak mıdır? Medeniyet, elit sınıfların sofra adabından kılık kıyafete, konuşma üslubundan kadın-erkek ilişkilerine bir sınıfa ait olan imtiyaz statüsünün zamanla milli bir kimlik olarak tasavvur edilmesidir. (s. 41) 19. yüzyıldaki tek ölçüt hukuk değildi. Bilim, teknoloji ve sanayide, medeniyetin ölçüsü olarak vazedildi. Bilim, teknoloji ve sanayi modern batıda ortaya çıktığından, batılı olmayan toplumlar medenileşmek için batılılaşma yolunu seçmek zorundaydı. Böylece medeniyet kavramı, Avrupa merkezciliği ve Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için elverişli bir araç olarak kullanıldı. (s. 45) Albert Schweitzer, "modern ekonomik sistem giderek bir makine medeniyetine dönüşmektedir." demektedir. (s. 46) Modern dönemde teknolojik icat ve ilerleme kapasitesi, medeninin başlıca ölçüsü haline gelmiştir. (s. 47) İki dünya savaşı ve ardından yaşanan hadiseler, moderniteye yönelik beklentileri boşa çıkarmıştır. Robert Nisbet, "Batının ilerlemesine yönelik şüphecilik yaygınlık kazanmaktadır." demektedir. Oswald Spengler'in, 'Batının çöküşü' isimli kitabında çöküş kavramı Batının, siyasi yahud askeri güç kaybı olarak değil, ‘bir ruh çürümesiyle ufuk daralması' olarak tanımlanır. (s. 53) Kökleri eski Yunan'a, Hristiyanlığa ve Roma'ya giden Batı medeniyetine olan inanç, ABD'de kurulan yeni Roma ile kısmen tamir ve takviye edilmiştir. (s. 54) Cornel West, 'Irk Meselesi' adlı kitabında, modern kapitalist toplumun eninde sonunda kendi seküler kıyametini yaşayacağını ileri sürer. İnsanlık tarihinin eski ortaçağ ve modern olmak üzere dönemlendirilmesi, bütün medeniyetlerin aynı tarihi süreçlerden geçtiği iddiasına dayanmaktadır. (s. 55) Batıcı bir aydın olan Ahmet Rıza, medeniyet ve ilerleme kavramlarının Avrupa sömürgeciliğini meşrulaştırmak için kullanıldığının farkındadır. (s. 56) Mehmet Akif Ersoy, 'Heriflerin ilimlerini fenlerini almalı, fakat kendilerine asla inanmamalı.' demektedir. (s. 57)

Batının Doğuya bakan yüzü Sömürgeciliktir. Namık Kemal, “İspanyollar Gırnatayı aldıkları zaman halkı din değiştirmeye zorlamış ve ateşlerde yakmıştır. Biz İstanbul'a aldığımız vakit,

her mezhep sahibine rahatça dini törenlerini yapması için izin verdik. İslamlığın siyasi hükümleri ilerlemeye engel değildir.” demektedir. (s. 59) Şemsettin Sami, 'orta çağlarda İslam medeniyetinin başlıca medeniyet olduğunu fakat bugün tablonun tamamen değiştiğini' ifade eder, (s. 60) A. Cevdet: 'medeniyet Avrupa medeniyetidir, bunu gülü ile dikeni ile almak mecburiyetindeyiz.' (Abdullah Cevdet, Şime-i Muhabbet, İctihad dergisi, 89, sayfa 1984) demektedir. Akif'in, 'tek dişi kalmış canavar' olarak nitelendirdiği nitelendirdiği medeniyet, elbette Avrupa emperyalizminden başkası değildir. (s. 63) Eski Yunanlıların, Yunan olmayanları barbar olarak tanımlaması yüzyılları aşan yaygın bir uygulamaydı. (s. 64) Yüksek bir kültür inşa ettiklerini inanan Romalıların, şiddet ve barbarlığı bir eğlence ve zevk objesi haline getiren gladyatör oyunlarına düşkünlükleri bilinmektedir. (s. 68)

Başkasının ölümünü eğlence olarak gören insanlar aslında Roma'nın ihtişam ve sefaletinin aynadaki yansımasıdır. Walt Disney in 1992 tarihli Alaaddin adlı çizgi filminin şarkısı sözleri şöyle Başlar: "Ben uzak bir diyardan geliyorum, orada kervan develeri dolanır, orada çehreni beğenmezlerse kulağını keserler. Evet, barbarca bir şey.... Ama ne yaparsın, bu benim ülkem işte" (s. 71) Alaaddin karakteri üzerinden tedavüle ile sokulan kültürler hiyerarşisi, üstünlük fikrinin yeni bir ifadesinden başka bir şey değildir. 19. Avrupa düşüncesine göre Avrupa sosyal bilimlerinde ilkel adam, dinin etkisi altında olan adamdır. Onun bilim, mantık, felsefe ve sanat üretilebilmesi mümkün değildir. Sömürgecilik, evrimcilik ve ilerlemeci tarih anlayışı, ilkel toplumların ancak dışarıdan radikal müdahalelerle dönüşebileceği kabulünü de insanlara dayatmakta idi. (s. 72) John Stuart Mill şöyle der: "Despotizm politikaları yani işgal, baskı, sömürgeleştirme, kültürel yabancılaştırma barbarlara yönelik muamelede ‘meşru’ bir yönetim şeklidir." (s. 73) 19. Yüzyıl Avrupa aydınlarının çoğunluğu Mill ile aynı görüştedir. (s. 74)

Haz tüketimine dayalı bir kültür, sanat ve medeniyet dünyası bizi erdeme, özgürlüğe ve mutluluğa değil, ahlaki çöküntüye bağımlılığa, kâbusa ve mutsuzluğa götürür. (s. 75) Bir Alman Generali, 'Savaş, medeniyet için ahlaki bir mecburiyet ve vazgeçilmez bir faktördür.' demektedir. (s. 81)

19 ve 20. Yüzyıllarda, 'insanat bahçeleri' kurulur, 'gelişmemiş' ırklara ait insanlarda buralarda sergilenir. Sergilenen insanlar, modern beyaz adamın üstünlük duygusunu tatmin ederken aynı zamanda, Avrupa'nın sömürgesine bir gerekçe ve bir meşruiyet de üretilmekteydi. Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik sloganları ile yola çıkan Fransız Devrimi'nin 100. yılını kutlayan 1889 tarihli Paris Evrensel sergisinde 400 Afrikalının sergilendiği bir 'Zenci Köyü' kurulmuştu. (s. 82) Brüksel'de, 1897 tarihli sergide bir levha ziyaretçileri şöyle uyarıyordu: “Kongoluları beslemeyin, yemekleri verildi.” İnsanat bahçeleri, sömürgeciliğin faziletlerine yönelik propaganda çalışmalarının bir parçasıydı. (s. 83) Brüksel'de, insanat bahçesinde Kongo Köyü bölümünde 1858 yılında bir beyaz kadın zenci bir çocuğa yemek vermektedir. Bu tablo, kendini medeniyet, özgürlük ve insan onurunun vatanı olarak gören bir coğrafyada yaşanmaktaydı. (s. 84) Batıda bazı gazeteler, Türk esaretinden kurtulan Doğu Hristiyanlarının süratle medenileştiklerinden bahsetmekte idi. (s. 85) Siyasi düzenden kültüre, sanattan hukuka kadar medeni yaşam bir bütündür. Bu bütünlük parçalandığında ortaya bölünmüş zihinler ve yarım kalmış hayatlar çıkar. (s. 86) Cemil Meriç, "Batının kültürü var bizim ise irfanımız. İrfan, kendini tanımakla başlar, kültür irfan'a göre katı ve fakirdir, irfanda hem ilim, hem iman, hem de edep vardır." der. (Meriç, Kültürden irfana, s. 11) Nietzsche, Spengler ve Thomas Mann gibi Alman düşünürlerine göre medeniyet, yüzeyselliği, mekaniği ve kozmopolitliği ifade ederken; Kültür, bir milletin kimlik unsurlarını, ahlaki değerlerini ve dünya tasavvurunu ifade eder. (s. 90) İslam medeniyetinin ilerleme dönemleri her zaman, birden fazla ekol, akım ve eğilimin rekabet içinde olduğu dönemler olmuştur. (s. 98) Bağdat'tan Kurtuba'ya, Semerkant'tan İskenderiye'ye, İsfahan'dan Timbuktu'ya uzanan İslam medeniyeti, sınırlarına kattığı coğrafi

mekanları ve farklı toplumları dönüştürmüş fakat aynı zamanda, dinin belirlediği kurallar çerçevesinde o toprakların kültürel rengine de bürünmüştür. (s. 100)

Emperyalizm, bedenden önce ruhların köleleştirilmesi programıdır. Kolonyal toplulukların öncelikle zihin dünyalarının ele geçirilmesi gerekirdi. Bunun içinde kapsamlı ve disiplinli eğitim programları düzenlenmeli, kolonilerideki geri kalmış insanlar (!) eğitilmelidir. Bu, Avrupa emperyalizminin dünyaya vereceği en büyük hizmettir! Jules Harmand, 'işgal medeniyet için kaçınılmazdır.' derken Lord Curzon, 'emperyalizm, sömürgeleştirilenler için ahlaki ve maddi nimet kaynağı olan ilahi bir kaderdir.' demektedir. (s. 110) Batının Yahudi-Hristiyan ve seküler medeniyeti, Avrupa ile sınırlı kalmayacak kadar büyük ve önemli bir hazinedir. Gerektiğinde zorla kabul ettirilmelidir. Sömürgecilik, modern Avrupa'nın kendini gerçekleştirmek için ihtiyaç duyduğu bir kaynaktır. Sömürgeleştirilmiş öteki üzerinden kurulan hayali kimlikler, Avrupalı aydınların kendilerini daha iyi ve daha üstün hissetmelerine de katkı sağlıyordu. Avrupalı milletlerin kendi aralarında gözetmek durumunda oldukları eşitlik ilkesi, batılı olmayan toplumlar için geçerli değildi. (s. 111) Kimse, Yunan mitolojisini bir akıl dışılık ve geri kalmışlık göstergesi olarak ele almıyor. Siyasi alanda Doğu despotik, baskıcı, kapalı, gerici gösterilmelidir ki aydınlanmış medeni Avrupa'nın emperyalist müdahalesi meşru ve anlamlı hale gelebilsin. Doğuyu uyandırmak, hem siyasi hem de ahlaki bir görevdir. (s. 112) Bazıları medenileşmeyi, Avrupa sanayi ürünlerinin bir ülkeye girmesi olarak tanımlar. Yarı barbar toplumlar ancak Avrupa'nın bir pazarı oldukları zaman medeni milletler kulübüne dahil olabilirler. (s. 114) Şehir sakinlerinin medeni olup olmaması, şehrin maddi niteliklerinden ziyade sosyal hayatına hakim olan tasavvur ve tutumla ilgili bir durumdur. Bu manada New York ileri bir şehirdir. Fakat bu onun bir Afrika köyünden daha medeni olduğu anlamına gelmez. (s. 115) İslam ülkelerinin Batıyla baş edebilecek askeri gücünün olmamasına rağmen, 'barbarlar geliyor' naralarıyla batı toplumlarını İslam'a ve Müslümanlara karşı kışkırtan çevrelerin başlıca hedefi bir korku, şüphe ve nefret iklimi yaratarak kendi inanç sistemlerini sorgulanamaz kılmaktır. Onlara göre medeniyeti ayakta tutmak için güç kullanmaktan ve dünya düzenine hakim olmaktan başka yol yoktur. (s. 116) Lee Harris'in, 'medeniyetin koruması' ile kastettiği şey 'Amerikan emperyalizminin herkes tarafından meşru kabul edilmesidir.' Medeniyeti korumak için barbarlığı meşru görmek, her şeyden önce medeniyet kavramına yapılmış bir haksızlıktır. (s. 118) Yeryüzündeki düzenin teminatı ilahi iradenin bir tecellisi olan Adalet ilkesidir. Nizamü'l-mülk, 'mülk küfürle devam eder, zulüm devam etmez.' der. (s. 161) Yaklaşık iki buçuk asır süren Haçlı Seferleri'nin yenilgileri, Moğol istilası yıkımları fikri ve toplumsal bir buhrana neden olmamıştır. (s. 172) İhvan-ı Safa'ya göre bütün bilgilerin başlangıcı insanın kendini bilmesidir. İnsan alem hakkında düşünürken hem kendini hem de alemi aşan ve kuşatan aşkım bir ilkeyi tefekkür eder. (s. 178)

Uygarlık adı verilen şeyin içinde insanın çok geç farkına vardığı ve şeytansı olan bir ilkenin hüküm sürdüğü inkar edilemez. (s. 267) Medeni olmak, eşyanın tabiatına uygun davranmak ve böylece adaleti tesis etmektir. Özünde çatışmacı, dışlayıcı ve asimile edici bir medeniyet tasavvurunun barış, huzur ve istikrar üretmesi mümkün değildir. Medeni olunmadan medeniyet kurulamaz. Parçalı yaklaşımlar, insan ile varlık arasında tutarlı bir ilişkinin kurulmasına imkan vermez. (s. 268)

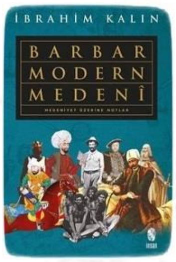

İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni

*

Hilal ve Haç Çekişmesi

Yazar hakkında: Bu eser Londra'da 1907 yılında basılmıştır. (s. 7) Bosnalı Müslüman kardeşlerimizin medeni Avrupa'nın gözleri önünde bir soykırıma uğramıştır. Haçlı zihniyeti günümüzde de bütün hızıyla devam etmektedir. (s. 9) Halil Halit İngiltere'ye giderek Türkiye hakkında sosyal ve siyasi içerikli yazılar kaleme almıştır. Dışişleri mensuplarının yetiştirildiği Foreign Service (Dışı Hizmetler Okulu)'te Türkçe okutmanı olarak da görev yapmıştır. (s. 20) İngiltere ve İrlanda kraliyet Asya derneğinin üyeliğinde bulunmuştur. İngiltere'yi tanıma ve inceleme imkanı bulmuş, yazılarında Avrupa'nın Müslümanlara ve Türklere yönelik düşmanlıklarını ortaya koymuştur. Müsteşrikler kongresine katılmış, Gibb'e çalışmalarına da yardımcı olmuştur. (s. 21) Sefaret başkatipliğini padişahın sıkı yönetimini protesto etmek için reddeder. Londra caminin yapılmasına önayak olur.(s. 22) Sırat-ı müstakim dergisi bir makalede, 'Avrupa'da bulunduğu halde dini ve milleti hakkında bu derece hamiyet ve fedakarlık gösteren bu gibi kişilerin varlığı ile bütün milletin gurur duyduğunu' ifade eden mektuplar aldığını belirtir. (s. 23) İngilizceden başka Arapça, Farsça, Urduca ve Fransızcada bilmektedir. (s. 24) Sultan Abdülhamit'in politikasını eleştiren genç Türkler ile yakın ilişkiler içinde olmuştur. 1928 yılında hazırlanan ve içeriğinde camilere sıralar koymak, müzik çalmak, camiye ayakkabıyla girmek ve benzeri çalışmalar bulunan 'Din İnkılabı Lâyihası'na karşı çıkar. (s. 25) İngilizlerin Türk düşmanlığı üstüne bir araştırma yapar ve İngiltere'de sistemli bir şekilde Türk aleyhtarı propaganda yaptığını ispat eder. (s. 27) Hristiyan kilisesi'nin gazetecileri, bazı Yahudiler bu hücumların ön saflarında yer almaktadır. Bu insanlar, Hristiyan çeteler tarafından icra edilen kanunsuzluk ve terör hareketlerine sempati duymakta, Sultan'ın askerleri de bunları bastırdığında onları acımasızlık ve zalimlik ile onları suçlamakta ve bu bastırma hareketini Muhammedî fanatiklik olarak nitelendirmektedirler. Ona göre, Fransa evinde laiktir, ama dışarıda emperyalizmin ajanları olan papazları korumaktadır. (s. 28) Cezayir'in kütüphanelerindeki değerli eserlerin yerlerinde olmadığını ve bunların Batıya kaçırıldığını keşfeder. (s. 29) İngiltere'nin Doğu siyasetini eleştirmek için, İslam dünyasını savunmak için eserler kaleme alır. (s. 31) Ona göre günümüzde ayakta kalabilen medeniyetler İslam medeniyeti ile Hristiyanlığın özelliğini benimsemiş olan Batı medeniyeti ile Hint- Çin medeniyetleridir. İslam medeniyetinin hakimiyetine karşı duyulan tepkinin bir ideoloji halinde nesillerden nesillere intikal etmiş bulunmaktadır. Günümüzde Bosna-Hersek'te, Çeçenistan'da, Filistin'de, Afganistan'da, Irak, Azerbaycan ve Kıbrıs'ta cereyan etmekte olan hadiseler bu zihniyetin en açık örneği olarak gözlerimizin önündedir. Haçlı ruhu da denilebilecek bu zihniyet görünüşte kendisini insanlığı kurtarmaya görevli bir mümessil rolü oynamaktadır. (s. 42) İstiklalleri ortadan kaldırmak, Mukaddes sayılan her şeylerini ya bozmak gibi işlere 'Medenileştirmek' ismi verilemez. (s. 44) Avrupalılar Medenileştirme görevlerinde kendilerini bir yetkiye sahip bulunmuş sanıyorlar. Bugün sahip olunan medeniyetin kaynakları ile medeniyette ulaşılan seviyede, şüphesiz İslam medeniyetinin katkısının olduğu ilim ve insaf sahibi birçok Avrupalı araştırıcı tarafından da kabul edilmektedir. (s. 45) Fatih Sultan Mehmet; Bosna'daki Latin papazlarına şu fermanı yayınlar: "Mezburlara (Ruhbanlara) ve kiliselerine

kimse mâni ve müzâhim olmayıb..." (s. 50) Müslümanlardan bu kadar müsamaha ve inançlarına saygı gördükleri halde, devir değişip de kendilerini biraz daha güçlü hissetmelerinden sonra Haçlı ruhu ne yazık ki, Müslüman kanı akıtmaktan zevk almış bulunmaktadır. (s. 51) Kilise haçlı ruhunu hiç kaybetmedi denirse aşırı bir ifade kullanılmamış olur. (s. 52) Sadece teknolojinin hızla gelişmesi, insanlığın medeni gelişmesinin ölçüsü değildir. (s. 53)

Önsöz: Amacım Müslümanları savunmak ve Batı medeniyetini Müslüman bakış açısı ile ortaya koymaktır. (s. 55) Ben metotları ve kurumları tenkit ediyorum, hiç kimseyi karalamıyorum. (s. 56) Avrupa medeniyetinin yüksekliğini abartmak, bizde pek çok kimsenin hissiyatını zehirlemiş manevi bir batı hastalığıdır. (s. 60) Batılı ülkelerin halkının bir kısmına göre medeniyetleştirme vazifesi sırf bir insanlık hizmetidir. Batı dünyasının pek azı şark kavimlerinin garp milletlerinden daha yüksek bir insanlığa yakışır duyguya sahip olduklarını, şarkın, medeniyetin beşiği olduğunu ve ilerleme nurunun şarktan gelmiş olduğunu düşünebilmektedir. (s. 64) Medeniyetin bir de manevi yönünün olması gerekir. (s. 65) Haçlılar arasında en zeki bulunanlar, şarktan aldıkları ilerleme vasıtaları sayesinde Avrupa medeniyetinin gelişmesine hizmet ettiler. Avrupalılarda genel olarak, Müslümanlara vahşi veya gayri medeni deyip gidiyorlar. (s. 68) Coğrafi keşiflerin sebepleri; Yeni pazarlar bulmak, memuriyet isteklerine Doğu ülkelerinde kadrolar tedarik etmek, artan nüfusa yerleşebileceği yerler temin etmektir. (s. 69) Doğuda yeni istilalara girişmek pek ciddi bir iş olduğundan, harp teşebbüslerini haklı göstermeleri gerekirdi. Doğu perişan, idareciler kötü gibi mazeretler ileri sürerler. Gerçekte o kötülükler olmasa bile, bunlar gizli ve ince yollarla gerçekleştirmeye çalışılırdı. (s. 70) Müslümanların inancına göre İsa Aleyhisselam bir Resul idi. (s. 76) Hristiyan yazarları Müslümanların Hz İsa'yı tanımadıklarını ileri sürüyorlar. Müslümanlar elbette İsa aleyhisselam'ı Hristiyanlarca verilen bir sıfatta tanıyamazlar. (s. 77) Bir Hristiyan İslam'ı kabul etmiş ve yeni dindaşlarını güya memnun etmek gibi bir cahiliye düşüncesi ile İsa aleyhisselam'a sövüp lanet etmiş. Bunun üzerine Müslümanlar onu kadının huzuruna götürmüşler ve idamına hükmetmesini istemişlerdi. (E. Bosworth-Smith, Muhammed and Muhammedanism, s. 269)

İslam aleminin en güçlü olduğu dönemlerde bile, Hristiyanlarla iyi geçinmeye çalışıldığını ispat eden birçok durum vardır. (s. 82) Şam'da beldenin fethinden sonra Müslümanlar Hristiyanların rızasıyla Saint John mabedinin bir köşesinde ibadete başlamışlardır. (s. 84) İslam halifelerinin saraylarında ilim ve kemal sahibi birçok Hristiyan saygı ve hürmet görmüşlerdir. (s. 85) O zamanlar Avrupa'da hiçbir ülke yoktur ki, aynı maksatla İslam alimlerinden birinin varlığına tahammül edebilsin. Bir Hristiyanlık mezhep mensubu diğer bir Hristiyanlık mezhebine mensup olan alimlerin varlığına bile tahammül edemezdi. Hakimiyeti ele geçiren, diğer din mensubu ateşte yakılarak ortadan kaldırırdı, yakma hususunda gösterilen arzu ve iştiyak batıl tanrıları adına insan kurban eden vahşi kabilelere gıpta ettirecek dereceye ulaşırdı. (s. 87) "Hristiyanlığın zararlı bir rakibi var ise o da, İslam dinidir. İslamiyet'te bizim için kuvvetli ve tesirli bir düşmanlık vardır." (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 2) Ruhbanlık, eski devirlerdeki kâhinlikten doğmuştur. (s. 92)

Misyonerlerin Afrika içerisinde güya Hristiyan ve medeni yapmak iddiasında bulundukları yerlileri, eşya ve sanayi işinde çalıştırmışlardır. (s. 97) İstila sancağının Hristiyan olmayan ülkelere girişlerine rehberlik edenler papazlardır. (s. 98) Papazlar Doğu Hristiyanlarını kurtarmak ve doğuyu ıslah etmek bahanesiyle, "gidin şu Müslümanları vurun, yıkın, şu Türklerin elindeki memleketleri alın, bölüşün" demek istiyorlar. Hristiyanlık barış'ı hiçbir vakit benimsemiş bir durumda olmamıştır ve olamaz. İncil'de, "Ben yeryüzüne barış'ı getirmeye gelmedim. Hayır, barış değil aksine bir kılıç göndermek için geldim." deniyor. (s. 105) Pederlerin çalışmaları, İngiltere'nin siyasi tedbirlerine bir hizmet maksadıyla gerçekleşiyordu. (s. 106) Bir İngiliz yazarı olan Berayis, "Müslümanlık olsa olsa ancak 200 sene daha varlığını

devam ettirebilir." demiştir. (s. 109) Ernest Renan, "her ne zaman bir mescide girdimse, Müslüman olmadığıma teessüf eyledim." demektedir. (s. 112)

Londra gazetesinde; katedralin baş rahibi, "genç kadın ve erkeklerin aşiftelik maksadıyla ibadet mahallerine gelmemeleri hususunda onları uyarıyordu." (Daily Telegraph gazetesi, 27 Eylül 1904) Kilise, batı milletleri arasında güzel sanatların yayılması ve güzelleşmesine pek çok katkısı olmuştur. (s. 117) Amerika'da İngiltere kadar fedakarlık edip de dünyanın her tarafına binlerce misyonerler göndermiyor mu? Öyle iken bu gibi araçlardan tamamı ile yoksun olan İslamiyet'in Hristiyanlık ile olan rekabetindeki başarının sebebi ne olabilir? (s. 123)

Batılılar, İslamiyet'in başarıyla yayılmasını, çok kadınlar evlilik ve İslam'ın kılıcının zorlayıcı gücüne bağlamaktadırlar. (s. 124,126) "Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı, öyleyken insanlara inanmaya sen mi zorlayacaksın?" (Yunus suresi 99) "Dinde zorlama yoktur." (Bakara suresi 256) Malezya Adalarını, vaktiyle Osmanlı'nın kılıcından hangi Hristiyan devlet kurtarabilirdi? Şark Hristiyanları kendi kiliselerine serbest bırakıldı. (s. 130) "Muhammedîlik, İncil'in yanlışını çıkarmak için iblis tarafından icat olunmuş gayet korkunç bir din türüdür ve şeytanın dehasının en meşhur eserlerindendir." (R.N. Cust, The Evangelization of the non- Christian world, s. 226) Misyonerler; "Muhammed'in Arabistan'ını şeytanın pençesinden kurtarmakla, Allah'ın oğlu şan kazanır." derler. (İngiliz rahibi John R. Nott,The Evangelization of the World in this Generation, s. 145)

Batının medya organları daima toplu öldürmelere uğrayıp da, her nedense yine de sayıları milyonları bulan-Doğu Hristiyanların, Müslümanlar tarafından kesilip bitirilmekte olduğu haberini tekrar meydana sürerler. (s. 133) Bir İngiliz müsteşriki; "İslam'ın siyasi itibarı ortadan kaldırıldı; ama Avrupa'nın büyük devletleri tarafından icra olunan manevi nüfus korkarız ki, nispeten daha az öneme sahiptir." diyor. (Sir William Muir, Muhammedan Controversy, s. 100) İslam'a dahil olan fertlerin her biri esasen en büyükten en küçüğe kadar aynı hakka sahip olur ve aynı vazife ile mükellef bulunur. (Theodor Nöldeke, Sketches from Eastern History, s.13) Hindu İslam'a dahil olunca, onu kardeşlerinden biri sayarlar. Buna nispette Avrupalıların eşitlik hakkındaki görüşleri, 'keenlemyekün' sanki hiç yokmuş hükmünde kalır. (Meredith Townsend, Asia and Europe, s. 55) Batılıların ekseriyetince ve özellikle İngilizlerde Türkler, esmer renkli, acayip suratlı yaratıklardan imişler. (s. 147) İslamiyet'i aşırı derecede kötülemek alışkanlığı bazı gerçeği araştırmaya düşkün olan kimseleri şüpheye düşürüyor. (s. 149) İslam, Avrupa ve Amerika'ya gönderilebilecek misyoner derneklere sahip değildir. (s. 150)

Dinsiz ol veya Buda dinini kabul et; fakat kesinlikle, asla Müslüman olma! Medenileşmiş halkın, ta haçlıların mutaassıp devirlerinden beri miras olageldiği İslam düşmanlığının etkisi pek yamandır. (s. 151) 'Müslümanların peygamberlerinin kadınları pek az akla sahip, İslam Şeriatı'nın kadınları esir muamelesi yaptığı' yolundaki telkinlerinde papazlar başarılı olmuşlardır. (Bakınız Voltaire, Dictionaire Philosophique, el- Kur'an kelimesi) Galiba Batı medeniyeti ile övünmek ve Doğunun zamanımızdaki arka arkaya gelen mağlubiyetini görmeye alışmak, Batılıları büsbütün şımartmış, şirretleştirmiştir. (s. 173)

Müslüman halkın hep birlikte arzu edecekleri bir durum vardır ki o da, Batılı kadınların hayatlarındaki tavırlarının gelişigüzel bir şekilde ele alınıp taklit edilmemesidir. (s. 174) Batıda, duyulduğuna göre, bir kız dans arkadaşıyla gece yarıları bir arabaya binip, evine kadar onunla gelmekte serbestmiş. Biz Hristiyan Avrupa'nın bu gibi medeni hareketlerini kabul etmeyeceğiz. (s. 178)

Batı Avrupa devletlerinin sömürgeler kazanma yöntemi iki türlüdür. Birincisi, ele geçirilen ülkenin yerli halkının kendi çıkarlarını engel olabileceklerini hissederse, onları ortadan kaldırmakta güçlük çekmezler, sağ kalanlar olursa onlar da Hristiyanlaştırılarak ancak kendilerine has bir 'aşağı sosyal tabaka' dairesinde kalırlar ve daima istilacılara hizmet vesilesiyle görevlendirilirler. İkinci yöntem, ülke halkının kendilerine has medeni durumlara sahip olmalarıdır. Güya bunlar ülkelerine getirilen medeni idarenin bir türlü anlayamazlarmış: dolayısıyla medenileştirmesi amacına ulaşmak için gerekli her türlü fedakarlığı yerine getirilmesi gerektiğinden muhalefet edenler 'zorla bastırılmalı' imiş. (s. 245) Yabancı yönetimin gerçek ıslah yerine milli hukukun yok edilmesi için ortam hazırladı görülür. (s. 248) Sonra da hazinenin denetimi, servetin harcanması ve dağıtılması tamamı ile yabancı memurların elinde olur. Servet kaynakları halkın istifadesinden ziyade istilacılarının kârı dikkate alınarak işletilir. Avrupalıların istila ettikleri Asya ve Afrika ülkelerinin birçoğu 'anonim şirketler' vasıtasıyla yönetilmişti. Amacı ve niyeti ister istemez servet artırmaktan ibaret olan bu söz konusu şirketlere verilen hükümet yönetiminden nasıl hak, insaf ve yerli halka karşı merhamet beklenebilir? Bu tür şirketlerin yönetimlerinin medeniyetin ilerlemesine namına uyguladıkları yağma tedbirlerden korunmak için yerli halk hiç bir dayanak bulamaz. İsyanla silaha sarılsa şirketin mensup olduğu devletin askerleri onları isyancı ve haydut sayacak hemen cezalandıracaktır. (s. 251) Batılıların anlayışına göre, İslamiyet medeniyetin ilerlemesine engelmiş. İslami hükümler, aksine bireyleri Ruhi ve maddi yükselişe heveslendirecek mükemmel bir özelliğe sahiptir. (s. 253) "Müslümanlar daha başlangıçta kıtaları olduğu gibi, ilim sahasını da istilaya koyuldular." (W. J. Draper, A History of Europe,I/bölüm 11) Fransızlar Cezayir'i işgal edince, başka ülkelerle ticaretine izin vermez. Cezayir'in Fransa ile olan ticareti: 330.294.702 Frank; Cezayir'in İngiltere ile olan ticareti: 22.632.110 Frank; Cezaevinin Amerika ile olan ticareti: 2.943.482 Frank. (s. 258) Doğuda Avrupa için bir tehlike mevcut olmayıp, aksine Doğu alemi Avrupalılardan gelen bunca tehlikelere maruz kalmaktadır. (s. 260) Pan-islamizm, The Times in muhabiri tarafından keşfedilen bir uydurma haberdir. (Prof. E.G. Browne, Pan-islamizm, Cambridge de verilen bir konferans University Press, 1902) Asıl tehlikeye maruz kalanlar Doğular ve tehlikeyi yaratanlar Batılılar değil mi. (s. 268) Müslümanlardan bazıları fırsat buldukça memleketlerine istila eden Avrupa devletlerine karşı silahlı isyana kalkışıyorlar. (s. 269) Fransızlar, Doğular için icra ede geldikleri medeni hizmetlerle övünmeye İngilizlerden daha düşkündürler. (s. 270) İstilaya Avrupalılar 'medeniyetin ithali' ismini verdiler. (s. 271) The Times: "Dünya medeniyeti öyle yarı vahşi doğu yöneticilerine değil, medeni bir Fransız senyörünün sözüne inanır." Fransızlar Cezayir'i ezerek ve zorla aldılar. Sömürgecilere göre, sahillerin ve Atlas dağları'nın kuzeyindeki verimli toprakların Müslümanlardan boşaltılması gerekiyordu. Sonra Fransa'dan Cezayir'i vatan edinmek isteyenlere kolaylık göstererek, bunlar vasıtasıyla yerli halka Fransız adetlerini, Hristiyanlığı telkin etmeyi amaçladılar. (s. 273) Fransızlar şimdi kalkıp da utanmak, 'Şimdi biz Müslüman halka hürriyet ve adalet verdik' demeye kadar varabiliyorlar. Fransız istilasının maddi zararları olduğu kadar manevi zararları da oldu. Arap edebiyatı ile İslam ahlakı da kökünden sarsıldı. (s. 274) Fransız üstünlüğü Medeni Fransa'nın iddia ettiği gibi iyi bir yönetime değil, yalnızca zalim bir kuvvete dayanmaktadır. (s. 276) İngiltere'nin kuvvete hürmet, miskinliğe hakaretle muamele ettikleri bilinen bir durumdur. (s. 276, 277) illiam Ewart Gladstone, Rusya'ya 'kuzeyden doğan hürriyet bahşedicisi' tabirini bile layık görmüştür. Batının bu taraflı yan tutmasından dolayı, oldukça cesaret alan Rusya'nın, Asya içlerine doğru medeniyet götürmek bahanesi ile birçok kavmin istiklalini kendi iradeleri altına almışlar. (s. 279) Avrupalılar Müslümanların açıkça sefaletinden hiç de müteessir olmazlar. (s. 280)

Sömürge düzeninde asıl amaç olan vurgunculuk hevesi, zenginlik hırsı, mal sahibi olma amacı ve hükmetme arzusu eğer medeniyet kılıfı ile saklanmamış olsa, idarenin gerçek mahiyeti o zaman belli olur. Avrupa gazetelerindeki ifade tarzından, yerlilerin cezayı hak eden isyancılar

oldukları manası anlaşılıyor. Öyle ya, Avrupalıların himmeti ile ithal edilen medeniyetin nimetlerine karşı isyan edenler bu şekil bir terbiyeye müstehak değiller mi ya? (s. 281) Batı Avrupa'da ve özellikle İngiltere'de, Müslüman mezalimine duçar olan Osmanlı memleketlerinin Hristiyan kavimleri (Bulgar ve Ermeniler) namına kıyameti koparan o merhametli insan sever Hollandalılar, Müslümanlara reva gördükleri zülme hiç de seslerini çıkarmamaktadırlar. Ya Rabbi, medeniyet ve insaniyet hizmetçisi olmak üzere meydana çıkıp söz söyleyen bu adamlar ne kadar da sahtekar mahluklar imiş! Avrupa toprağında, Müslümanlığa daima insaf ve şefkat duygularından yoksun bir şekilde muamele ede gelmiştir. Hristiyan aleminin işlediği barbarlıklara, medeniyet ıslahatları ve insanlık hizmetleri adları takılıyor! (s. 282) Avrupa toprağının asıl haklarından olup da İslam cemaatine tabi olan topluluklar da aynı düşmanlığa maruz kalmışlardır. İşte bu hallerden anlaşılıyor ki, Avrupa Hristiyanlığının nüfuzu altında İslam'a mensup kavimlerin, Avrupa tarafından bir insani kardeşlik muamelesiyle muamele edilmeleri ihtimali yoktur. (s. 283) Hac ve hilalin ihtilafı gibi bir konuya atılmam için bir sebep var ki; her Müslüman için hilalin müdafasını adeta bir ölüm ve kalım meselesi haline gelmiştir Kendilerinin gerçekte inanmadıkları ve ancak merasim görevlerine uyarak yapmacık bir surette inandıkları bir dini, birisi kalkar ve Hristiyan medeniyetinin fikirlerinin ve eserlerinin Fas'ta ve daha bilmem nerelerde acilen uygulanması lüzumundan açıkça bahseder. (s. 286) Hristiyan medeniyeti namına bu kişilerin gösterdikleri gayretin başlıca sebebi tâ eskiden beri Hristiyanların kalplerinden silinmemiş olan İslamiyet'e karşı miras olarak intikal eden düşmanlık hissidir. (s. 287) 'Doğu ile Batı birbirini anlayamaz' sözü İngilizler arasında adeta bir darbımesel olmuştur. (s. 288) Batılılar İslam milletlerini insaflı ve tarafsız bir şekilde düşünmemektedir. Mısırlıların bir yabancı devletin medeniyeti altına girmeye çok muhtaç olduğu ilan edip duranlar, Bulgarlara tam bir istiklal verdirmeye ve onları dışarının vesayetinden kurtarmaya uğraşıyorlar. Bulgarları genellikle Mısırlı'lardan daha medeni saymak, Avrupa'ya mahsus olan uydurma safsatalardandır. (s. 289) Müslüman sakinlerin zararına ve Hristiyanların menfaatine müstakil hükümetler oluşturulur. İslamiyet yalnız bir itikat dininden ibaret değildir; belki onun mensupları arasında tek bir millet fertlerine mahsus gibi olan bir sosyal bütünlük vardır. (s. 290) Boykot yolu ile, bize karşı düşmanlıklarını ortaya koyan yabancıların mallarını reddetmek, onlara karşı oldukça etkili bir karşı koyma tokadı olur. (s. 292) Kuvvetli olanlar zayıflarla ittifak kurmak istemezler. (s. 293)

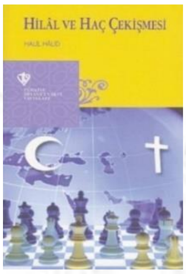

Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi

*

İslam Bilimi Ve Avrupa Rönesans'Inın Doğuşu

Önsöz

Türkçe baskıya yaptığı önsözünde yazar, "19. yüzyıldan beri kendini tekrarlayan ve İslam bilimsel geleneğinin Abbasi halifeleri ile onların Persli çalışanları arasındaki etkileşim sayesinde doğduğunu iddia eden birinci görüş ile erken İslam bilimsel ve tarihsel kaynakların kanıtlarını ciddiye almak şeklindeki ikinci görüş arasında bir seçim yapacak olsam, Fihrist yazarı İbn-i Nedim tarafında olmayı yeğlerim" der. (s. 8) Yazar, Kopernik'in çalışmalarıyla, daha önce yapılan çalışmalar arasındaki benzerliklere dikkat çeker ve Kopernik'in, Arap

kaynaklarında hala korunmakta olan fikirler ve matematiksel teknikleri, kendi çalışmalarına dahil etmeye çalışırken yaptığı hataları ve benzerlikleri ortaya çıkardığını söyler. İbni Şâtır'ın ay modeli gibi tıpatıp çözümler, Tûsi'nin çifte bağı ve Şâtır'ın Merkül modelini benimsemesi gibi örnekleri sıralar ve İslam biliminin Rönesans'tan sonra bile Avrupa'nın bilimsel geleneğini önemli ölçüde etkilediğini belirtir. (s. 9)

Birinci Bölüm: İslam bilimsel geleneği.

Klasik anlatı, İslam medeniyetinin bir çöl medeniyeti olduğu varsayımı ile başlar. Bu medeniyet daha ileri, eski medeniyetler ile temas ettiği zaman, bilimsel düşünce geliştirmeye başlamıştır. Bu antik medeniyetler: Grek-Helen, Sasani ve Hint Medeniyetleridir. Bu iddiaya göre, Abbasilerin ilk döneminde İslam Bilim ve felsefesi altın çağını yaşamış, bir çeviri süreci ile antik medeniyetlerin ürettiği tüm bilimsel ve felsefi metinler İslam medeniyetinin bünyesine katılmıştır. Bu da, klasik anlatıya göre, aslında antik Yunan bilimlerinin yeniden canlandırılmasından başka bir şey değildir. Hiç kimse, İslam bilginlerinin yeni bir bilim tarzı ortaya çıkarmış olabileceğini, Yunan biliminin aslında yetersiz, eksik, çelişkilerle dolu olduğunun da farkına varamamıştır. (s. 16) Bu iddiaya göre Avrupa, Arapların bilimsel malzemesine gereksinim duymamıştır. Rönesans ile, İslam bilimsel malzemesinin bilinçli bir biçimde atlanıp, tüm bilim ve felsefenin başlangıcını Grek-Roman mirası ile açıklanmaya çalışılmıştır. (s. 17) Halbuki Bizans topraklarında klasik Yunan bilimsel metinleri, kitapları dolaşımda değildi. 800'lü yıllar Bizans dönemi, bizzat Bizanslıların kendileri tarafından, "önemsiz izler" dönemi, "karanlık Çağlar" dönemi gibi ifadelerle tanımlanmıştı. (W. Treadgold, T. Gregory, A. Jones) böyle bir dönemin, başka bir medeniyete etkisi ne kadar olabilirdi? Zaten Bizans bilimi daha çok astronomi değil astroloji ile ilgiliydi ve bu konudaki bilgilerde, "zayıf ve etkisiz" idi. (s. 19) Çevirmenlerin aradığı Yunan metinleri üretebilecek Bizans veya İran bilginlerinin varlığını belgelendirilemeyenler, birkaç Bizans şehrinde klasik Yunan metinlerinin saklanmış olduğunu düşünüyorlardı. (s. 20) Antakya'da, Harran'da veya Cundişapur'daki Süryanilere ait bilgiler, klasik Yunan bilimsel metinleri ayarında değillerdi. (s. 21) Halbuki başkentleri bile o bilimsel metinlere sahip değilken, daha az önemli olan merkezlerde, temasa geçtikleri yabancı kültürleri önemli oranda etkileyecek bilgilerin var olduğunu ileri sürmek gerçekci midir? (s. 22) Bizans devleti resmi politikasının, "felsefeyi bastırmak" olduğu tarihi bir gerçek iken, bu iddianın, Yunan biliminin Arap topraklarına taşınmasını anlatamayacağı açıkça ortadadır. (s. 23) Batlamyus'un Elmecisti'sini çevirmiş olan Haccac bin Matar, Arapça çevirinin özgün Yunancasındaki hataları düzeltmiştir. (s. 81) Haccac'a teknik terimleri ve bu kitabın hatalarını düzeltmeye kim öğretmiştir? (s. 32) Harezmi, 2. derece denklemlerinde yeni bir cebir disiplinini oluşturmuştur ve bu Yunan kaynaklarının çevirisinden önce olmuştur. Harizmi'ye bunları kim öğretmiştir? Yunan bilimsel metinleri çevrilirken, Hey'e gibi, yunanlılarda olmayan özgün bir bilim dalının oluşması çarpıcıdır. Tüm bunlar, ilk kez çeviri yapmaya başlayan insanlar için olanak dışıdır. (s. 33) Klasik Yunan bilimsel metinleri, zamanın Arap bilimlerinin ortamına kolaylıkla kaynaştırılabiliyor ve böylece çeviri süreci aynı zamanda yaratıcı bir sürece dönüştürülüyordu. Habeş el Hasib'in, trigonometri ve matematik projeksiyon alanında kaydettiği şaşırtıcı ilerlemeler, Hint ve Yunan kaynaklarında bilinenin de ötesine geçmişti. Habeş, düzlem-küresel usturlapların projeksiyon tasarımını yapmıştır, bu projeksiyonlar daha eski medeniyetler tarafından bilinmiyordu. Bu ilk nesil, Hint rakam sistemini o denli geliştirmiştir ki, Şam'da Uklidisi'nin metninde, ondalık virgül ile ondalık kesirlerin ilk kez ortaya çıktığını görürüz. (s. 34) Özetle, yeni bir cebir ve trigonometri ve Hey'e, yeni projeksiyonlar, Hint rakamlarının girişi, ondalık kesirlerin gelişmesi gibi sonuçların, o alanda ‘daha önceden çalışma yapılmadan, aynı anda ortaya çıkması’ olanaksızdır. (s. 35) Bilimsel aletler hiç yoktan yaratılamaz, normal koşullarda bu özellikler hep birden, aynı anda değil, zaman içinde, yavaş bir tarzda gelişir. Haccac, Harizmi

ve Habeş gibi bilginlerin, Yunan ve Hint kaynaklarında yer alan gözlem sonuçlarını kontrol etmeyi üstlenmişler, bu alanlarda çok önceden çalışmalar yapmışlar, ekliptik eğikliğinin, Batlamyus'un belirttiği gibi 23;51,20 veya Hint kaynaklarında belirtildiği gibi 24,48 değil, 9. yüzyılın ilk yarısında saptandığı gibi, 23;30 olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuçlar, ilk kez gözlem yapan deneyimsiz gökbilimcilerin çabaları ile elde edilemez.(s. 35) Devinim parametresinin değerinin 66 yılda bir derece olarak tanımlanması veya solar denklemin veya solar apoje hareketinin değerlerinin tanımlanması, deneyimsiz gök bilimciler tarafından gerçekleştirilemez. Uzun süre bu gözlem yöntemlerini kullanmış, hassas çalışmış, aletler üzerinde düşünülmüş olması gerekir. Bir de bunlara, Muhammed bin Musa bin Şakir ve kardeşleri Ahmet ile Hasan'ın, gök bilimine Yunan gözlemsel ve kuramsal yaklaşımlarının eleştirisini ekleyin! Metinleri ilk kez çevirmek için çabalayan kimseler, böyle bir olgunluğa varmış olamazlar. (s. 36) Özetle, Yunan metinlerinin çevirilerinden önce de bilimsel çalışmalar yapılmakta idi ve bu bilimsel çalışmalar Rönesans'ın da temelini oluşturmuştur. Avrupa Rönesans'ının, İslam dünyasından bağımsız olarak ortaya çıktığını ileri sürenler, 10. yüzyıldan 15 yüzyıla kadar Arapçadan Yunancaya (Bizans Yunancasına) yapılan çeviriler yolu ile bilimsel fikir akışını açıklayamamaktadırlar. Neugebauer, Pingree, Tihon ve meslektaşlarının ve en son Mavroudi'nin bağımsız çalışmaları olmasa, kimse İslam ve Bizans dünyaları arasında, beklenenin tam tersi yönde zengin bir bilimsel alışveriş olduğunu bilmeyecekti. Sorunlardan biri, Avrupa Rönesans'ının dış etkilerden bağımsız olduğu üzerinde ısrar edilmesidir. (s. 39) İslam dünyasından Avrupa'ya matematik teoremlerinin aktarımını görmezden gelirsek, bu teoremlerin Latin Rönesans metinlerinde, aniden ortaya çıkışını açıklayamayız. İslam dünyasındaki gökbilimcilerin birkaç yüzyıl o teoremleri kullandıklarını da biliyoruz. (s. 40) Bar Hebraeus'un eserini düzenleyip çeviren oryantalist François Nau, Arap gök bilimsel devriminden epey etkilenmişti. Ama Nau eseri çevirirken, "ayın kürelerinin doğası" ile ilintili olan "tuhaf şeyleri" anlayamamıştı. Bu şeyler aslında, Batlamyus'un gök bilimine olan itirazların listeleri idi ve bu eleştiri, Arap kaynaklarında 9. yüzyıldan beri listelenmiş ve sistemleştirilmişti. (s. 41) İbni Nefis, büyük Yunan hekimi Galen'in eserini kontrol etmek ve bu eserde bir tıp hatasına işaret etmek cesaretini göstermiştir. Galen, kanın kalpte temizlendiğini ileri sürmüştü. İbni Nefis, akciğerlerden geçerek temizliğini açıklamıştır. Ebubekir Er -Razi'nin ünlü kitabı, ‘eş Şukuk ala Calinus'ta (Galen hakkındaki kuşkular) benzer eleştirel içerikler vardır. (s. 42)

İkinci Bölüm: İslam bilimsel geleneği

İslam bilimsel disiplinleri hakkında bildiklerimizin buzdağının henüz tepesi olduğunun farkındayım. (s. 44) Rumlar Hristiyanlığı kabul ettikten sonra felsefeyi yasaklamışlar ve kitapları yakmışlardır. (s. 57) 10. yüzyıla kadar kilit altında tutulan ve Hristiyan öğretisinin saldırısı altında olan bilimin, daha önce klasik savunulduğu gibi 'temasla' başka kültürlere taşınabilen, geçerli bir bilimsel gelenek oluşturması mümkün değildir. (s. 59) Kaynakların açıkça ortaya koyduğu gibi, Bizanslı kulların pirlerini aşıp, Bizans'ın kendisi tarafından bastırılacak yeni bir bilim yaratmaları mümkün değildir. Farabi'nin dediği gibi, felsefenin ancak İslam topraklarına geldiği zaman " özgürlüğüne kavuştuğu " görülür. Kısaca, felsefenin ve bilginin Bizans'tan Arapçaya doğrudan aktarımı söz konusu değildir (s. 60) Bilimin, Bizans'ın topraklarında zayıf durumda olduğundan, Bizans ile temas sonucu İslam dünyasına aktarılmasının mümkün olmadığı görülür. Bilimin, İslam medeniyetine başka bir medeniyet ile 'doğal' bir temas sonucu gelmediğini, çünkü temas edilecek böyle bir medeniyetin var olmadığını görmemiz gerekir. Bütün olay, bilinçli bir elde etme süreci olduğu sonucuna rahatlıkla ulaşmaktayız. (s. 63) 10. Yüzyılın ortalarına kadar Bizans topraklarında filozoflara zulüm yapılmış, antik kitaplar kapalı tapınaklarda saklanmıştır. Yunan kaynaklarını okuyup, onları komşu İslam medeniyetine geçirebilecek derecede bilgi sahibi Bizanslılar olmadığı için

de, klasik temas kuramının geçerli olamayacağı yeniden onaylanmıştır. (s. 66) Yunanlılar, cebiri Harezmi'nin ifadelendirdiği şekilde bilmiyorlardı. 'Divan' adı verilen bilim dalı geliştikçe, gelirler ile ilgili işlemler ve aritmetik işlemleri de gelişmiştir: Su dağıtımı, hendek kazılması, günlerin uzaması-kısalması, güneşin dönmesi, yıldızların yükselişi, üçgenin, karenin, poligonların yüzey ölçümleri, kemerler, su dolapları, hesaplar vd. Divan ilminin detaylarındandı. (s. 71) İlk zamanlarda Divan (hendese/geometri) bilen Farslılar, zamanla bu ilmi öğrenen Araplara makamlarını kaptırdılar. Bunun üzerine onlar da, daha ileri seviyede felsefe-bilim öğrenip, tekrar o makamları geri almışlardır. Çeviri hareketini de tetikleyen bu sosyal gerçekliktir. (s. 77-79, 83) Yunan bilimlerinin elde edilmesinin sadece bir kör kopyalama olmadığı, zamanın ihtiyaçlarını karşılamak için ayarlanmış olduğu görülmektedir. Çeviri hareketi daha üstün bir kültürün taklit edilmesi değildi, tersine kaynağında unutulmuş olan metinlerin dışarı çıkartılması idi. Bu klasik eserler, yıllarca mahzenlerde tutulmuş, ancak Bağdat'tan gelen talep üzerine dışarı çıkarılmış ve Bağdat'ta değerlendirilmiştir. 3. yüzyıl bilgini olan Eflatun, Aristo, Galen, Batlamyus... gibi filozofların isimleri, 9. yüzyılda Bağdat'ın hemen her evinde konuşulur isimler olmuşlardı. Çeviri ve Arap özgün bilimlerini oluşturma aynı anda yürümekte idi. Özgün bilgileri oluşturma etkinliği, ileri seviyeye metinlerin çevirmesinden önce başlamıştı ve bu etkinlik, çevirilerden yararlanılarak daha da ilerlemişti. Bu yüzden, Haccac bin Matar, Batlamyus'un eserini çevirirken dikkatlice okumuş ve hataları düzeltme ihtiyacını duymuştur. (s. 81, 93) Çeviriler ile Yunan mirası yeniden değerlendirilmiş, cebir, trigonometri gibi yeni bilimler ortaya çıkarılmıştır. (s. 82) Abbasilerin ilk çevirmenlerinden olan Haccac bin Matar, Elmecisti'nin akıcı, teknik ve okunabilir ilk çevirisini yapan kişidir. Çevirilerde teknik terimlerin Arapça asıllarını kullanmıştır, demek ki, önceden o ilmi seviyeye ulaşılmıştı. (s. 83) Prof. Jacques Risler tarafından, 'Batıya Trigonometriyi öğreten adam' olarak tarif edilen Battani'de yazdığı 'Şerhu'l makalati'l erbai li-Batlamyus' adlı eserde Batlamyus'un hatalarını tek tek bulmuş ve onun trigonometri bilmediğini ispat etmiştir. (Ali Çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 41)

İslam bilimi aldı, korudu ve sonra Batıya devretmemiş, bu bilim çevirilerden önce gelişmeye başlamış, bu bilimler ile beraber gelişmesini sürdürmüş ve ileri bir seviyeye ulaşıp sonrada bu bilimi batılılara Endülüs'ten Bağdat'a, üniversiteler vasıtası ile ulaştırmıştır.

Üçüncü Bölüm: Yunan bilimsel geleneği ile karşılaşma

Çevirilerin doğuda Hint ve Pers, batıda Helen topraklarından gelmesine rağmen öne geçen, Yunan klasik geleneği olmuştur. Yabancı bilimlerin ithalinin gerekliliğine ilk inananlar, Farsça konuşan toplum olduğu görülmektedir. (s. 88) Batlamyus'un şu veya bu parametreyi yanlış ölçtüğünü hesaplamak ve bunu düzeltmek tehlikeli değildi, Yunan felsefesi metinlerinde geçtiği gibi, dünyanın sonsuz olduğunu söylemek dini çevrelerde anında sorun yaratabiliyordu. Haccac, Batlamyus'un eserlerini, düzelterek çevirmiştir. (s. 93) Batlamyus, 23. 51. 20 olarak tutulum çemberinin eğilim değeri bulmuşken, Bağdat'ta 9. yüzyılın başlarında yeni ölçümler sonucu bugün hala kullanılan 23.33 olarak değiştirilmiştir. Ayrıca, cihazlar geliştirilmiş, yeni yöntemler bulunmuş, solar apojenin 11 derece yer değiştirdiği keşfedilmişti. Bu ince gözlemleri yapacak bugün bile kullandığımız hassas değerleri saptayacak gökbilimciler eğitilmişti. Tüm bunlar, çevirmekte oldukları Yunan metinlerini henüz kavramaya başlayan acemiler tarafından bulunamazdı. (s. 95-97) Tûsi, görünen solar diskin, Batlamyus'un söylediği gibi sabit olmadığını, boyutunun değiştiğini keşfetmiştir. İbni Şâtır, güneşin hareketini anlatan bir matematik model geliştirmiştir. Düzeltmeler, yeni teknikler, yeni çözümler ve gelişmeler, Yunan bilimsel başyapıtlarına eleştirel bakışın sonucuydu. Mesela, Abdurrahman el Sufi, 'Suver el-kevakib el-Sabite' adlı kitabını, Yunan geleneği ile uzun tartışmalar ve Batlamyus'un metnine karşıt fikirlerle doldurmuştur. Batlamyus'un eserindeki, güncellenmesi gereken

alanlar, zamanın bilgilerine uyarlanmıştır. (s. 100) Çevirmenler zaten Yunan geleneğine de yabancı olan alternatif trigonometrik alanın varlığını öğrenemezlerdi. Küresel sinüs kuramını keşfeden Tûsi, sinüs yerine tanjant fonksiyon kullanan başka bir dizilimi bu kurama ekler. (s. 101) Kısaca Batlamyus'un Elmecisti metnine yapılan müdahalenin özeti; 'matematiksel güncelleme veya hataların düzeltilmesi' değil, başta gökbilim olmak üzere, metinin 'bütünü ile yeniden yapılandırılması ve düzenlenmesi' idi. Yeni şeyler eklenmiş, bazı kısımlar çıkartılmış, çelişkiler ayıklanmıştı. (s. 102) Yunan gökbilim geleneğindeki tutarsızlıkları fark eden İslam alimleri, zamanla bu konular hakkında kendi tezlerini yazmaya ve bunları; Şukûk (kuşkular) başlığı altındaki eserlerde toplamaya başlamışlardır. Müslüman alimlerin altyapıları, çevirilerden önce zaten vardı, çevirilerle beraber düzeltmeler de yapıldı ve sonra özgün kuramlar oluşturuldu ve yeni bilimsel teoriler İleri sürüldü. Cüzcani, el Biruni ve en son İbni Heysem, Batlamyus'un birçok eserindeki hataları bulmuşlardır. Mesela Heysem, hiçbir zaman Latinceye çevrilmemiş olan, el-Şukuk ala Batlamyus adındaki kitabında bu konuları açıklamıştır. (s. 108-109) Heysim'in oluşturduğu kavramlar, Yunan mirasını kınamakla kalmıyor, tutarlı bir bilimin temelini de atıyordu. (s. 112) Mesela İbni Heysem, "Batlamyus, bunları kavrayamamıştır veya doğalarını anlayamamıştır." diye eleştirmiştir. (Şukûk, s. 63) Heysem'den sonraki gök bilimsel gelişmeler ve aynı zamanda ortaya atılmaya başlanan soruların, Avrupa Rönesans'ı zamanının soruları ile benzerliği dikkat çekicidir. (s. 119) Tûsi, 'Tezkire' adlı eserinde, Batlamyus'a alternatif kendi modellerini sunar. (s. 119, 121) Ehaveyn, el-Hafri, ve Gıyaseddin Mansur Şirazi ise, Batlamyus gök biliminin sorunlarını saymanın ötesinde çözüm önerileri de sunar. (s. 112,124, 125, 168, 170) Ali Kuşçu ise, Batlamyus'un Merkür ile ilgili çıkmazına en zarif çözümlerden birini sunmuştur. (s. 123) İslam gökbilim geleneği öyle bir olgunluğa erişmişti ki, daha önce düşünülmemiş konular ortaya atılabiliyor, yeni problemler, ilişkiler, kurumsal stratejiler üzerinde duruluyor, alimler kendi modellerini sunuyorlardı. Bu tarz araştırmalar sadece gökbilim ile sınırlı kalmayıp, diğer bilim alanlarına da yayılmıştı. (s. 128) Yunan gökbilim geleneğinin en iyi temsilcisi olan Batlamyus, İslam medeniyetinde sadece korunmadı, aynı zamanda, baştan itibaren, sıkı bir eleştiriden de geçmiştir. Bizans ve Sasani kültürleri bilimsel incelikten yoksundu. Müslüman alimler sayesinde, Yunan klasik fikirleri çürütülme ve değiştirilme yolu ile yeniden dolaşıma girmişlerdir. (s. 132) Çevirisi yapılacak metinlerin bilinçli ve istekli seçimi, bu metinlerin kabul edilmesi veya reddedilmesi konusunu etkilemişti. (s. 133) Ebubekir er-Razi, Galen'in iddialarına itiraz etmiş, su çiçeği ile kızamık arasındaki farkı anlatmış; Abdüllatif El Bağdadi ise, "Gözlem her zaman sözcüklerden daha güçlüdür." diyerek gözlemin öneminin altını çizmiştir. (s. 135) İslam dünyasının bilim insanları, klasik Yunan bilimsel metinlerinde bir dizi hata saptadıktan ve kendi gözlemleri ile gördüklerine inanmaya başladıktan sonra güç toplanmışlardır. Bunun en iyi örneği, Razi ve Bağdadi'nin yaptıklarına benzer şekilde, İbni Nefis'in küçük kan dolaşımını bulmasıdır. Bilim insanları, Yunan geleneğinin hatalarını temizleyip, Yunan yazarlarının bilmediği alanlarda, kendi geleneklerini oluşturmuşlardır. Matematiği, fiziksel görüntüleri açıklamak için kullanan Hafri sayesinde bu disiplin ivme kazanmıştır. (s. 136)

Dördüncü Bölüm: İslam gök bilimi kendini Açıklıyor: Kritik yenilikler

Müslümanlara özel, ilmi elhey'e, yani astronomi ilmi ile fiziksel gerçekliğe aykırı olmayan matematik modelleri tanımlama yoluna gidilmiştir. (s. 139)

Batlamyus gökbilimine İslam'ın yanıtları: Alternatif bir gökbilim oluşturma: Batlamyus modellerinin yerine yenilerini oluşturma çabaları ciddi olarak 11. yüzyılda başladı. (s. 155) Batlamyus, gökbiliminin sorunlarını çözmek için, yeni kavramlar veya yeni matematik teoremleri türeten el-Urdi, Tûsi, Şirazi, Hafri, Şâtır gibi gökbilimcilerin çalışmaları daha sonra,

Rönesans'ı da etkilemiştir. Tûsi bir teorem bulmuş, Kopernik ve Rönesans gökbilimcilerinin hepsi bu teoremi kullanmıştır. (s. 162) Noel Swerdlow: "Kopernik, Tûsi tarafından icat edilen ve kullanılan iki cihazdan birini kullanarak yörünge düzleminlerinin salınımını açıklamıştır." demektedir (Noel, Commentariolus, s. 488) Kopernik, İbni Şâtır'ın ay modelinin aynısını kullandı ve Merkür'ün hareketini açıklamak için ibni Şâtır gibi Tûsi çifte bağı kullandı. (s. 167) İthal edilen Yunan geleneğinin kusurlarını eleştiren, istidrak'ten Şukuk'a kadar bir dizi Arap metini yazıldı ve sonunda Yunan gökbilim geleneğinin büyük bir reforma ihtiyaç duyduğu ortaya çıktı. (s. 169) Batlamyus matematiğinin yeterli olmadığını fark etmek ve yenisini oluşturmak için 200 yıl geçmesi gerekiyordu. Urdi ve Tûsin'in çalışmaları bu konuda öncü oldu ve matematiği fiziksel görüngüleri açıklayacak bir dil olarak yeniden tanımlayan akım oluştu. (s. 171) İslam gökbilimindeki gelişmeler, bu kültürün ne denli titiz ve özenli olduğunu ve bilimsel düşüncesini, gelişen tutarlılık ve kesinlik ölçütlerine göre nasıl kusursuzlaştırdığını bize göstermektedir. (s. 172)

Beşinci Bölüm: Din ve felsefe arasında bilim: Gökbilimin durumu

Gökbilimsel düşüncenin gelişmesi ile ihtiyaç haline gelen yeni matematiksel terimler ve yeni matematiksel teknikler oluşturulur. Yazar Gökbilim disiplini şablon olarak kullanıldı. (s. 174) Urdi, ‘Kitap al Hey'e , 27. sayfada şöyle der: "Astronominin konusu Allah'ın en inanılmaz eseri, en muhteşem oluşumu ve en iyi uygulamasıdır. Kanıtlar ise geometrik ve aritmetik; dolayısıyla kesin. Bu yolla zihin yüce Allah'ın varlığının tartışılmaz kanıtına sahip oluyor, yaratıcının muhteşemliğini, bilgeliğini ve gücünün enginliğini sergiliyor. Allah'ım! Yaratıcıların en büyüğü ve yücesi sensin." Tûsi, Batlamyus'un dilinin gökbilime aykırı olduğunu ilan etti. (s. 182) Galileo da, Tûsi çifte bağını kullanarak iki karşıt hareketin arasındaki duraksama fikrini çürütür. (s. 184)

Din ve gökbilim: Çoğu ‘hey'e yazarının aynı zamanda tanınmış din bilgini olduğunu tahmin etmek zor değildir. (s. 186) Din sayesinde gelişen bilimlere örnek vermek gerekirse: Mikat, yani namaz zamanlarını belirleme ilmi sayesinde trigonometri kuralları gelişme göstermiştir. Trigonometrik fonksiyonlar, Yunan geleneğinde bilinmiyordu. Hint geleneğinden gelenler ise, problemi çözmek için yeterli değildi. Trigonometri sayesinde astronomide de ilerleme sağlanmıştır. (s. 187) Dinin sağlıklı bir bedene sahip olma vurgusu sonunda, tıp ile din uygulamaları arasındaki ilişkiyi geliştirmiştir. Galen'in, kalbin işleyişi ile ilgili olarak eleştiren ve sonunda kanın akciğer dolaşımını bulan ibni Nefis, aynı zamanda uygulamacı Şafii hukukçusu idi. Yeni gökbilim; ‘Hey'eyi özellikle astrolojiyi gökbilim alanının dışına atmak ve toplumun dini baskılarına yanıt vermek için oluşturulduğunu kabul ettiğimizde, gökbilimcilerin bilimsel ve dini işlevleri arasında yakın ilişkinin var olduğunu görürüz. (s. 188) E. S. Kennedy: "Düzlem ve küresel üçgen çalışması (trigonometri) aslında Arapça yazan bilim insanları tarafından yaratıldı ve bu ifadenin geçerli olduğu tek matematik dalı budur." demektedir. (Sciences, 327-344) Kopernik, ibni Şâtır'ın üst gezegen modelini kullanmıştır. (s. 190) Gökbilim, Aristo kozmolojisine ilk önce kuşkuyla bakmış sonrada dini otorite tarafından kabul görecek şekilde kendini yeniden yapılandırılmıştır. Bu ilişki, Avrupa'daki bilim ve din arasındaki çatışmanın Tersine çok sağlıklı idi. İslam toplumunda din ve bilim arasında bir çatışma yoktur. (s. 191)

İslam bilimi ve Rönesans Avrupası

Kopernik bağlantısı

Kopernik'in yaptığı şey, İbn-i Şâtır'ın modellerini almak, güneşi sabit tutmak ve yerküre ile onu merkez almış tüm gezegenleri, güneşin çevresinde döndürmektir. Bizans gökbilimcilerinin kullandıkları teknik terminoloji, Yunan metinlerinden çok Arap kaynaklarında benzemektedir. Bu da bizi Bizans gökbiliminin İslam gökbilimine olan bağımlılığını anlatmaktadır. (s. 194) Arap ve Pers metinleri, 200 yüzyıl kadar Bizans-Yunan metinlerinde iyice benimsendikten sonra ancak Avrupa'ya taşınmıştır. İslam dünyasından Avrupa'ya aktarılan bilgi, Rönesans bilimini etkilemiştir. (s. 195) Kennedy'nin öğrencisi, Victor Robert, Isis'te yayınladığı makalesinin başlığı şöyledir: İbni Şâtır'ın güneş ve ay kuramı: Kopernik öncesi Kopernik modeli. (Isis, 48; 428-432) Bu buluş, doğal olarak bilim dünyasını alt üst etmişti. Yaygın inanış, Rönesans biliminin yoktan yaratılmış olduğu idi, yine bu inanışa göre Rönesans biliminin klasik Yunan kaynaklarından esinlendiği ama İslam kaynakları ile hiçbir ilgisi olmadığı idi. (s. 196) Neugebauer, Tûsi çifte bağının matematiksel kanıtına, Tûsi'nin 'Tezkere'sinde rastlanmıştır. (s. 198) Tûsi, 1247'de ve 1260'da daha önce hiç bir Yunan kaynağında görülmeyen yeni bir teorem sunduğunu biliyordu. Kopernik ise, aynı teoremi 1543'te çok benzer bir kanıtla açıklamıştır. (s. 200) Kopernik, üst gezegenler için İbni Şâtır'ın modelini kullanmıştı, ama bu sefer evrenin merkezi güneş kaydırılmıştı. (s. 205) Kopernik'in ve İbni Şâtır'ın oluşturdukları matematik modelinde, Tûsi çifte bağı vardır. (s. 206) Swerdlow şöyle der: "Kopernik'in Merkür modeli, İbni Şâtır'ın modeli ile aynıdır." (Commentariolus, s. 500) Kopernik model ile Merkür'ün görünen hareketi arasındaki ilişkiyi bilmiyordu. Demek ki model kendi buluşu değildi, tam anlayamadan kopya etmiştir. Modelinin kaynağı İbni Şâtır'dır. (s. 504) Bu kanıtlar İslam dünyasından Rönesans dünyasına gökbilim fikirlerinin taşındığı iddiası güçlendirmektedir. (s. 209) Şunu biliyoruz ki, Arap gökbilimsel çalışmalarının sonuçları bir şekilde Kopernik'in teknik bilgi hazinesine girmişti. Kopernik'in Müslümanlardan aldığı bu bilgileri, kendi gökbilimini oluştururken özgürce ve bazen de Merkür örneğinde olduğu gibi tam anlamıyla anlayamadan kullanıyordu. Matematiksel ve gökbilimsel sonuçlar, Yunan kaynaklarına isyanı simgeliyordu. Bu eserler, Yunan düşüncesi yerine, Yunan düşüncesinin eleştirisini içeriyordu. (s. 210) Artık Kopernik'in eserleri ile Tûsi ve İbni Şâtır'ın eserler arasındaki benzerlikleri saptayabiliyoruz. (s. 211) Peki Kopernik bu kaynaklara nasıl ulaşmış olabilir? Vatikan kütüphanesinde, Gr. 211 kodlu bir Bizans Yunan el yazması ortaya çıkarıldı. Bu belgede, Tudi çifte bağının Yunan sürümü yer alıyordu. (s. 213) Vatikan'da bulunan diğer bir eser (Arabo, 319) içinde Tûsi çifte bağının kanıtı bulunan, Nasireddin Tûsi'ye ait Tezkire'nin' bir kopyası bulunmaktadır. Bu belge Vatikan Kütüphanesine, Kopernik ile aynı dönemde yaşamış daha genç bir Fransız'dan, Guillaume Postel'den kalmıştı. Willy Hartner'in dediği gibi bu belgelerin içeriğini bilen bir kişi, Kopernik'i, Arap gökbilimi ile ilgili bilgilendirmiştir. (s. 216) Kopernik zamanında Avrupa kentlerindeki bilimin, İslam topraklarında ki ile aynı seviyede olması ilginçtir. 16. Yüzyıl ve erken 17. yüzyılda Rönesans insanının gökbilim başta olmak üzere Arap bilimini, klasik Yunan biliminin çok üstünde algıladığını söyleyebiliriz. Andreas Alpagus 15 yıl Şam'da yaşamış, Kopernik ile aynı bölgeyi paylaşmıştır. (s. 219) Akdeniz üzerinden Kopernik'in eğitim gördüğü Kuzey İtalya kentlerine kitapların ve bilginlerin özgürce akışını göz önüne alırsak, Kopernik'e danışmanlık yapacak, onu eğiticek Poster gibi birçok insan olduğunu düşünebiliriz. (s. 220)

Cihazlar konusunda temaslar: Rönesans Avrupa'sında üretilen cihazlar ile İslam dünyasında üretilenler arasındaki yakın ilişkiyi gösteren örnekler çok sayıda mevcuttur. (s. 220) Hollanda gibi Kuzey bölgelerinde, 16. yüzyıl sonuna doğru, İslami bilimsel cihazlara karşı ilgi duyulduğu bilinmektedir. (s. 222) İslam topraklarından Avrupa kentlerine, kendi ülkelerinin bilimini götüren bilim insanları bulunmaktadır. Afrikalı Leo olarak da bilinen Hasan bin Muhammed İbni el Vezzan bunlardan biridir. Leo kopernik'in çağdaşıdır ve müthiş bir bilimsel bilgiye sahiptir. Oryantalist ve Kopernik'in çağdaşı olan Jean- Albert widmanstadt, Leo'nun öğrencisidir. Oryantalist Ambrosio Teseo ise, Kopernik'in biraz daha yaşlı bir çağdaşı, Arapça

bilen bir bilgindir. (s. 225) Rönesans dönemine kadar geçen zamanda bilim insanlarının kendileri Arabist oldular ve çeviriler yerine, doğrudan Arapça metinleri kullanmaya başladılar. Rönesans bilim insanları bilimsel etkinliklerdeki son gelişmeler için, Yunan klasik kaynaklar yerine İslam dünyasına bakıyorlardı. Bu durum, gökbilim ve tıp gibi sürekli yenilenmesi gereken deneysel alanlar için özellikle geçerliydi. (s. 229) Yunan klasik geleneğinin yanıtlamaya çalıştığı sorunları, Arap kaynaklarının daha iyi çözdüğü artık görülebilmektedir. Kopernik gökbiliminin temel taşları: İslam bilimsel sonuçlarının, Kopernik'in çalışmalarından önce elde edilmiş olması ve fikirlerin doğudan batıya göç etmiş olması ile İslam dünyasındaki gökbilimcilerin ve bilim insanlarının, nesiller süren belgelenmiş çalışmaların ve Yunan düşüncesine olan itirazları, gerçek alternatifler üretimlerini göstermektedir. Bu bilgiler belgilendirildiği gibi, çoktan olgunlaştırılmışlardı da! Bu bilim, yeni matematik teoremleri oluşturacak kadar kendinden emindi. Vesalius'un: "Bu Araplar şimdi bize Yunanlılar kadar yakın" ifadesi çok şey anlatmaktadır. (s. 230)

Çöküş dönemi

Gökbilimsel düşüncenin üretkenliği. Avrupa'da var olduğu iddia edilen bilim, din çatışması İslam medeniyetinde geçerli olmamıştır. Gazali sonrası dönemi için bile bu iddia doğru değildir. (s. 240) Avrupa'daki tüm kraliyet makamları ve çevreleri, sömürgeleriden gelen altın, gümüş, bedava köle, işgücü ve doğal kaynaklarla doldu taştı. (s. 247) Bilimsel çalışmaların hiçbir maliyeti yoktu çünkü yatırım ile ilgili sermaye ve işgücü 'keşfedilmiş' sömürgelerden geliyordu. (s. 248) Avrupa'daki bilimsel gelişmeler, yeni dünyanın 'keşfi' ile başlatılan dinamik zenginlik döngüsünün ürünüydü. Zenginlik bilimsel üretimi, bilimde daha fazla zenginliği getiriyordu. Sürmekte olan sömürge döneminde, askeri gücün dünyayı boyun eğdirmek için kullanılması, Avrupa'da yarışı körükledi. (s. 249)

Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesansı'nın Oluşumu

*

Pozitif ilimler, Tevrat, İncil ve Kur'an

Fransız Müslümanlarından Paris tıp akademisi üyelerinden tanınmış operatör doktor Maurice Bucaille 1976 yılında bu eseri yazar. (s. 5) Vahiyi doğrudan Allah'tan alan İbrahim Aleyhisselam veya Musa Aleyhisselam aracısız vahiye örnektir. Ya da İsa ve Muhammed aleyhisselam'a nâzil olan vahiy aracılıdır. (s. 7) Hristiyanlık, İbranice kitabı mukaddes'e bazı ekler yapmak suretiyle onu kabul etmiştir. Kur'an, kendisinin önce inen kitaplara her Müslüman'ın inanmasını emreder. (s. 8)

Batı ülkelerinde, insanlığın İslam dini ile alakalı her şeyde ne kadar cahil bırakıldıklarını bilmekteyiz. (s. 9) Kur'an'dan kanıt getirmek sanki şeytanın bilgisine başvurmuş olmak gibi bir şey sayılıyor. 1972 yılında basılan 'Hristiyanlarla Müslümanlar arasında bir diyalog için yönlendirmeler' adlı belge ile Hristiyanların peşin hüküm ve iftiralarla çehresi değişen İslam imajını bir yana bırakmaya çağırmaktadır. (s. 10) Resmi dört İncil müellifleri, anlattıkları olayların görgü tanıkları değildirler. (s. 14) Kur'an, Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla

Muhammed aleyhisselam'a nazil olmuş ve derhal yazılarak ezberlenmiş, Müslümanlar tarafından namazlarda, Ramazan ayında ezberden okunmuş vahyin ifadesidir. (s. 15) Ben ilkin Kur'an üzerinde durup, çağdaş ilmi buluşları ile Kur'an metninin ne derece uyumlu olduklarını araştırdım. Bunu, hiçbir peşin fikre saplanmadan, tam bir tarafsızlık ile yaptım. (s. 18) Batı dünyası rönesanstan önce İslam medeniyetinden beslenmiştir. (s. 20) Paris Katolik Enstitüsü profesörü Kannengiesser, incillerin İsa hakkında naklettiklerini 'artık zahiri manalarına göre anlamamak gerekmektedir.' İnciller 'belli şartlar veya mücadele dolayısıyla yazılmış kitaplar' olup, müellifleri mensubu bulundukları 'toplumların İsa'ya dair sözlü rivayetlerini yazıyla tespit etmişlerdir.' (s. 90) İsa'nın bu dünyayı terk ettiği an ile ikinci asrın yarısı arasında, yani bir yüzyılı aşkın sürede iki dini akım arasında geçen bir mücadeleye şahit olunmuştur. Bu iki akım, Paulcu Hristiyanlık denebilecek Hristiyanlık ile Musevilik Hristiyanlıktır. (s. 93) Putperestlikten Hristiyanlığa dönenler yüzünden, Paul ile Musevi Hristiyanlar birbirine girerler. Yabancılara açılmak için Hristiyanlığın, musevilik ile kendi arasındaki siyasi dini bağlantıdan kurtulması gerekiyordu. Musevi Hristiyanlara göre Paul bir haindir. Musevi Hristiyanlıktan kalma belgeler onu düşman olarak nitelendirmekte, ikiyüzlü taktik kullanmakla suçlanmaktadır. (s. 94) Gazze'den Antakya'ya kadar suriye-filistin sahilleri hep Musevi Hristiyandır. Afrika'nın ilk defa Hristiyanlaştırması Musevi Hristiyanlık şeklinde olmuştur. Yahudiler, roma imparatorluğunda saygınlıklarını yitirince Hristiyanlarda onlardan kopma eğilimi baş göstermiş, o zaman üstünlüğü Yunan Hristiyanlığı sağlamıştır. (s. 96) En son Yahudi isyanının vuku bulduğu 140 yılına kadar Musevi Hristiyanlık kültürel yönden yine kendi egemenliğini koruyacaktır. Markos, Matta, Luka ve Yuhanna incilleri 70 yılından itibaren 110 yılına varmayan bir tarih arasındaki dönemin ürünleridir. Paul, gerek onun ailesince, gerek havarilerce İsa'nın düşüncesine ihanet etmiş kişi telakki edilir. Paul, İsa'yı sağlığında görmediği halde, İsa dirildikten sonra kendisine Şam yolunda göründüğünü iddia ederek görevine meşrutiyet kazandırmıştır. (s. 97)

Paul'un resmi İncilleri= Canon= 4 İncil'dir. Kardinal Danielou: "Musevi Hristiyanların 4. asra kadar izleri kalır. Bazı izlerini de, bir ölçüde onların mirasçısı olan İslamiyet izleyecektir. (s. 98) 'Canon' haline gelecek olan incillerin kaleme alınması işi ikinci asrın başında tamamlanmış olmasına rağmen bu inciller o tarihten çok sonra tanınmışlardır. (s. 99) Culmann, "Markos, Matta ve Luka İncil kadrosu, tarihi bir dayanaktan yoksun tamamen edebiyat üründen kitaplardır." der. (s. 102) Matta, İsa'nın bir arkadaşı olduğu bugün kabul edilmemektedir. (s. 107) Markos, en eski tarihli İncil'dir. (s. 112) Markos İncili'nin yazılışı papalık tercümesine göre en erken 65 ile 70 yılları arasında olabilir. (s. 113) Luka, Yahudilere karşı olumsuz bir tutumu içindedir. İncil yazarları kişisel görüşlerine uygun düşeni İsa'ya söyletirken, İsa'nın sözlerini bizlere, kendilerinin mensup oldukları toplumların zihniyetini yansıtacak biçimde rivayet etmektedirler. (s. 117)

Matta ve Luka, İsa için farklı soy kütükleri verirler. Davud'dan sonraki isim listesinin de birbirini tutmadığı görülmektedir. Luka, Matta ve Markos İsa'nın nübüvvet faaliyetini de birçok noktalarda farklı şekillerde anlatmışlardır. (s. 119) Fakat Kitab-ı Mukaddes papalık tercümesi yorumcuları Luka hakkında: 'Onun başta gelen endişesi, olayları somut gerçeklikleri içerisinde tasvir etmek değildir.' derler. (s. 120) Yuhanna ve öteki üç incil yazarlarınca İsa'ın sözleri farklı şekillerle nakledilmiştir. (s. 121) Yuhanna'nın İncil'de verdiği haberlerin tarihi değeri çok defa reddedilmiş durumdadır. Culmann, 'Yuhanna'ya yol gösteren, onun teolojik hedefleridir.' der (s. 123) İsa'nın peygamberlik süresini Markos, Matta ve Luka bir yıl olarak kabul etmektedir. Yuhanna'ya göre ise bu süre, 2 yıldan fazladır. (s. 125) İnciller bağlantısız ve zıtlıkların giderilmesi imkansız gibi görünen edebiyat manzumesidir. (s. 126) İncil yazarları toplumların sözcüleri olmuşlardır. Kudüs kitab-ı Mukaddes okulu profesörlerinden Benoit ile Boismard'ın müştereken yazdıkları 'Dört İncil'in kaynaklarının topluca özeti' adlı eserde: "Sözlü rivayetin

uzun bir oluşum safhası geçirmesi sonunda meydana gelen ‘sözlerin ilk zamanlardaki şekillerinin sahip olduğu sıhhate sahip olmadığını’ ifade ederler. Bazı okuyucular İsa'nın sözlerinin İncillerde okuduğumuz gibi onun ağzından çıkmadığını fakat onları bize nakleden kişilerce değiştirilerek çevreye intibak ettirildiğini öğrenince belki şaşıracak yahut rahatsız olacaklardır. Bu araştırmada, hayrete, hatta skandala yol açabilecek çok şeyler vardır.” (s. 129-130) “İncil okurken artık sözlerini İsa'dan geldiğine katiyen emin değiliz. R.P. Benoit: 'okuyucunun incil'nin birçok yerinde doğrudan doğruya İsa'nın sesini duymaktan vazgeçmesi gerekse bile, duyduğu ses kilisenin sesidir ve kilise, İsa'nın yetkisini tanrı'dan almış tercümanı olduğu için okuyucu kiliseye güvenir.” (s. 133) Paul'un mektupları, İncillerden çok önce yaygınlaşmış ilk yazılı kitaplar olmuşlardır. (s. 134) İncillerdeki mucizeler şunlardır: Suyun şaraba dönüşmesi, incil ağacının anında kuruyuşu... gibi. Luka incil'inde, ilk insan ile İbrahim arasında sadece 20 nesil var olduğu ileri sürülür. (s. 141-142) Matta ile Luka İncillerin de verilen soy kütüğünün gerçeğe benzememesi, Hristiyanlığın tefsircileri için son derece can sıkıcı şeylerdir. (s. 143) Dört İncil'den her biri, çeşitli olaylar nakleden önemli bir sayıda öykü ihtiva eder. Sadece bir incile mahsus olan öyküler, yer yer ciddi sorunlara yol açar; şöyle ki, öykünün konu edildiği olay büyük bir öneme haiz olunca, olaydan yalnız bir tek İncil yazarının söz etmesi insanı şaşırtır. Mesela, dirildiği günde İsa'nın, göğe çekilişi hadisesi. Diğer taraftan pek çok sayıda olay vardır ki, iki veya daha fazla İncil yazarı onları birbirinden farklı ve bazen çok farklı şekilde anlatıyorlar. Çoğu kez Hristiyanlar, bu çelişkilerin varlığı karşısında şaşa kalırlar. Zira kendilerine İncil müelliflerinin, İncillerde hikaye ettikleri olayların görgü tanığı oldukları hususunda emin olmaları tekrar tekrar söylenmiştir. (s. 158) İsa'nın havarilerle birlikte yediği en son yemeğe nispetle zaman içindeki yerini, ilk 3 (Matta, Markos, Luka) incileri ile Yuhanna İncili farklı şekilde tayin ederler. (s 159) Matta, Luka ve Markos, İsa'nın yaptığı duayı nakleder ki, bundan da Yuhanna söz etmez. Yuhanna incilinin Kudas müessesesine hiç temas etmeyişi önemli bir husustur. (s. 160) Suyu şaraba dönüşmesini sadece Yuhanna haber verir. (s. 163) R.P. Roguet, ‘İncil'e Giriş’ (s.182) adlı eserinde: "İsa'nın kabrine gelen kadınların isim listesi, ilk 3 İncil'de birbirini tutmuyor." der. (s. 164) Luka'da, İsa'nın Paul'a görülmesi haberi ile Paul'un bizlere konu ile ilgili verdiği çok kısa haber de birbirini tutmamaktadır. (s. 165) Roguet: "İncillerde ki bu söküklük, bulanıklık, bu düzensizlik bana güven vermektedir. Zira bütün bunlar ispat ediyor ki, İncil yazarları eserlerini elbirliğiyle yazmamışlardır." (s. 166) İsa'nın göğe çekilişini ne Yuhanna ne de Matta rivayet eder, olaydan bahseden sadece Markos ile Luka’dır. (s. 167) ‘Dört incilin genel oluşumu’ (II/451) adlı eserde şöyle denir: "Aslında fiziksel manada bir göğe çekiliş olmamıştır." (s. 168) İsa'nın havarilerle yaptığı son görüşmelerine hikaye eden tek incil yazarı Yuhanna'dır. İsa'nın manevi vasiyetini kapsayan veda konuşması Matta, Markos ve Luka da tümüyle yer almamış olması nasıl izah edilebilir? (s. 170) Kannengiesser'e göre 'toplumlararası mücadeleden doğma kitaplar' olan incillerde İsa'ya dair nakledilen hususların 'artık dış görünümlerine itibar edilmez.' Kudüs kitab-ı Mukaddes okulu çalışmaları (Benoit ve Boismard) "İncillerin birçok yerinde artık doğrudan doğruya İsa'nın sesini işitme umudunu kesmelidir" diye İncil okuyucusuna ikazda bulunurlar. İnciller, İncil yazarlarının taşıdıkları zihniyet hakkında bilgi vermektedirler. İsa'nın yaşamış olduğu bazı olayların, İncil yazarlarında, kişisel bir düşünceyi savunmak amacıyla kılığı değiştirilerek nakledilmiş olduğuna niçin hayret edelim? İnciller arasındaki apaçık çelişkiler, gerçeğe benzemez durumlar gösteriyor ki, İnciller, yegâne kaynağı insan hayali olan birçok bab ve parçalar ihtiva etmektedirler. (s. 178-179) Batıda İslamiyet hakkında yanlış fikirlere dayalı gerçek dışı o kadar çok yargılarda bulunulmuştur ki, hakiki islamiyetin ne olduğu hususunda fikir sahibi olmak çok güçtür. (s.183)

'Hristiyanlarla Müslümanlar arasında bir diyalog için yönlendirmeler' başlıklı bir belge, Vatikan Hristiyan olmayan Milletler sekreterliğince 1970 yılında yayınlanmıştır. (s. 185) 'En çok dikkat çeken önyargılarımızdan kendi kendimizi kurtarma' başlığı altında (s. 186) şu maddeler

sıralanır: "Kadercilik, İslamiyet'in korku dini olduğu, Cihat, İslam'ın uyuşuk bir din olup, Müslümanların yeni çağın buluşlarına ayak uydurma yeteneğinden yoksun bırakması" gibi peşin hükümler sıralanır. (s. 187 -189) 8. ile 12. asırlar arasındaki büyük bir sayıda araştırma ve keşifler İslam üniversitelerinde yapılmıştır. Kurtuba'da halife kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva etmekteydi. O zamanda çeşitli Avrupa ülkelerinden ilim tahsili için Kurtuba'ya gidilirdi. İlimlerde, Arap kültürüne ne kadar çok şey borçluyuz. İlim, Uluslararası bir özelliğe ilk defa İslam üniversitelerinde kavuşmuştur. O devrin insanları, şimdiki insanlardan daha çok dindar idiler.(s. 192) Bugün batıda bilimsel bir çevrede tanrıdan söz etmek gerçekten gülünç bir şey gibi görülmektedir. Tıpta Nobel armağanı kazanmış bir ilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürer: "Birkaç temel element yardımıyla canlı madde, kendi kendini tesadüf eseri yaratabilmiştir. Organik canlı varlıklar çeşitli dış tesir altında teşekkül edebilecektir." (s. 193) Eski müfessirler bir kaç manaya gelebilen bir kelime yahut cümlenin hakiki manasını kendi devirlerinde anlayamamış olabilirler. Bugün ancak fen bilgilerimiz sayesinde ortaya çıktığı için, onlar bu manayı o zamanda kavrayamamış olabilirler. (s. 196) Kur'an'ı incelemeye başlarken İslamiyet'e dair hiçbir inanç beslemiyordum. İncelemeyi tam bir tarafsızlıkla yapmaktaydım, okuldan bana Müslümanlardan değil, Muhammedilerden söz edilirdi ki, bu tabirle bir insan tarafından kurulmuş olan dine mensup insanların söz konusu olduğu belirtilmek istenirdi. İslami konuda kendim de çok cahildim. (s. 197) Kur'an'da çok sayıda tabiat olaylarının tasvir edilişi, asrımızda sahip olunabilen ve fakat Muhammed devrinde hiç bir insanın en ufak bir fikri olamayacağı olağanüstü bilimsel kavramlara uygun düşmekteydi. (s. 198) Arap Yarımadası'nda oturan bir insanın bazı konularda kendi asrından 110 asır ileri bir kültüre sahip olmuş bulunabileceğini düşünmek için hiçbir özel sebep yoktur. Kur'an'ın nüzulü devresinde, o devrin fen bilimlerinin asırlardır durgunluk safhasında olduğu kesinlik kazanmış bir husustur. (s. 199) Ayetlerin doğru olarak tercüme ve tefsir edilebilmesi için sadece geniş lisan bilgisi yeterli değildir, lisan bilgilerinin yanı sıra çok yönlü fen bilgilerine de sahip olmak gerekir. (s. 200) Batı ülkelerinde, Muhammed kitabı mukaddes'ten yararlanarak Kur'an'ı yazdığı görüşünü ileri sürmede birleşmektedirler. (s. 204) İsa için İnciller neyse hadis mecmuaları da Müslümanlar için odur. (s. 205) Hadislerin yeniden ele alınması ve ciddi bir tenkide tâbi tutulması zorunlu olmuştur. (s.208) Kur'an hem ezberden okunmuş hem de vahiy katiplerince yazılmıştır. İncirlerin sahip olmamış bulundukları bu iki yönlü muhafaza usulüne, Kur'an daha başlangıçta sahip bulunuyor. Metinleri ezberden okuma işi, okuyucuların birbirlerini kontrol edebilmeleri bakımından büyük bir avantaj sağlar. (s. 209) İlk nazil olan ayetlerden olan Alak suresinde, "Öyle bir rab ki kalemle öğretmiştir." buyrulur ki, Muhammed Hamidullah, Bu ilk vahiy "Kur'an'ın yazıyla muhafaza edilmesinde peygamberlerin gösterdiği ihtimamı izah etmektedir." demektedir. (s. 210) Peygamberin hicret'ten çok önce, o zamana kadar nazil olmuş metinleri yazıya geçirdiğine, hicret'ten önce nazil olan iki sure işaret etmektedir: Abese, 15-16: "Kur'an, yazıcıların ellerindeki tertemiz ayetlerdir."; Kur'an arıtılmış sahifelerdendir yazıcıların ellerinde. Furkan, 5. ayet: "Kur'an'ı başkasına yazdırıyor." Hatırlamak gerekir ki Muhammed ümmi idi. Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi haber vermektedir. (s. 212) Kur'an metninin yazı ve hafıza vasıtasıyla çift muhafaza metodu, değerli bir metod olarak kendini göstermiştir. (s. 213) Ebubekir'den sonra mushaf Ömer'e, Ömer'den de kendi kız ve peygamberin dul kalan hanımı Hafsa'ya intikal etti. (s. 214) Kur'an'da ele alınan birçok konular kitapta dikkate alınmadan serpiştirilmiş durumdadır. (s. 216) Kur'an'ın açık bir fikir edinmek için birçok surelere dağıtılmış haldeki ilgili ayetleri bir araya toplamak gerekmektedir. (s. 217) M.S. 16. Yüzyıl müfessirlerinden Ebu's-Suud; yaratılışa, her zaman kullandığımız anlamdaki günler halinde değil, 'dönemler' halinde gerçekleşmiş gözüyle bakmalıdır. demektedir. (s. 221) Kendi ekseni etrafında dönmekte olan bir gaz kütlesi yoğunlaşarak kasılmış ve bu gaz kütlesi parçalanarak Güneş ve içerisinde dünyanın da bulunduğu gezegenlerin teşekkülüne yol açmıştır. (s. 236) 'Kur'an anatomi alanında hayreti mucip birtakım açıklamalar ihtiva ediyorsa, bunun nedeni Arapların bu konularda çok alim

olmalarıydı.' der oryantalistler. Halbuki bu kişiler ilmin ilerleme devrinin Kur'an'ın nazil olduğu dönemden çok sonra gerçekleştiğini unutmuş görünüyorlar. (s. 246) Güneş, kendi adını taşıdığı sistemin tek yıldızıdır. (s. 255) Enbiya, 33. ayet: "O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedir." ve Yasin, 40. ayet:" Her biri bir yörüngede yüzerler." indiği dönemindeki inanca göre, yer sabit Güneş onun etrafında dolanmaktaydı. (s. 257) Felek kelimesi eski Kur'an müfessirlerinin zihinlerini karıştırmıştı. Müfessir Taberani, "bilmediğimiz zaman susmalıyız." (XII/15) der. Kur'an'ın ayetlerinde yepyeni bir kavram vardı ve bu kavram asırlar sonra ancak aydınlığa kavuşturacaktı. (s. 258) 365 günlük jülyen takviminde yılları süresi tam değildir, O yüzden her 4 yılda bir bu süre düzeltilmeye (artık yıl) muhtaçtır. (s. 259) Galaksi kendi ekseni etrafında Güneşle birlikte bir tam devrini hemen hemen 25.000.000 sene de tamamlar ve bu hareket esnasında Güneş, saniyede yaklaşık 250 kilometrelik bir hızla yer değiştirir. (s. 260) MÖ. 6. asırda Pitagorcular, yer kendi ekseni üzerinde döner kuramını savunuyorlardı. (s. 262) Güneşin alemin merkezi olduğunu tasavvur etmekteydiler. (s. 263) Zariyat suresi 47. syette ise evrenin genişlediği ifade edilmekte idi. Evsa'a fiili, bir şeyi genişletmek, yaymak, daha geniş alanlı kılmak demektir. (s. 270) Zevc (çoğulu ezvac) kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar içinde kullanılır. (s. 304) Mutton -bird- adlı kuşun kat ettiği 25.000 kilometre uzunluğunda 8 şeklindeki yolculuğu için verilen karmaşık direktiflerin kuşun sinir hücrelerinde programlandığı görülmektedir. (s. 313) Matta ve Luka İncillerinden İsa'ya baba tarafından ve üstelik birbirinden farklı soy kütükleri vermişlerdir. (s. 338) Kitab-ı Mukaddes, tüm günahkar insanlığı cezalandırmak üzere dünya çapında bir tek Nuh tufanından söz ederken, bunun aksine Kur'an, adı sanı belli kavimlerin çarptırıldığı birçok cezaları zikretmektedir. (s. 344) Kur’an'da Nuh tufanı özel olarak Nuh kavmine mahsus olan bir ceza olarak takdim edilmektedir. (s. 345) Kur'an'daki Musa'nın çıkışı kıssasını teşkil eden öğeler birçok surelere serpiştirilmiş durumda olduğundan bunları, yerli yerine oturtmak gerekir. (s. 353) İncilleri yazan kişiler naklettikleri sözlere bizzat tanık olmuş değillerdir. (s. 387) Kur'an Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Sıhhat açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur. Kur'an, çelişkilerden masun olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşır. (s. 389) Kur'an, Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuştur. (s. 390)

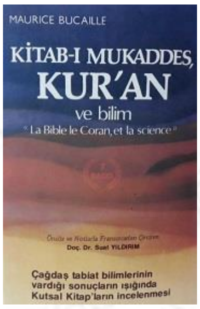

Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an

*

Doğu Batı

İngiliz araştırmacı Sir Thomas Arnold, 'The Preaching of Islam' adlı kitabından: "II. Haçlı seferine VII. Louis'in özel katibi olarak katılan St. Denis Manastırı mensubu Rahip Odo de Diogilo'un anılarından alıntılayarak aktarır: "Eğer Müslüman Türklerin kalplerine, o sefaleti ve felaketi görerek, bir acıma duygusu gelmemiş olsaydı, geri kalan Haçlı kafilesinin durumu çok feci olurdu. Türkler, bu biçarelerin yaralılarına baktılar, fakirlerini cömertlikle beslediler ve sıkıntıdan kurtardılar. Hatta bazı Müslümanlar, Rumların tehdit ve hile ile hacılardan koparmış olduğu Fransız paralarını satın alarak ihtiyacı olan hacılara verdiler. Aynı dinden olmayanların

bu koruyucu muameleleri ile dindaşları olan ve kendilerini ağır işlerde kullanan, döven, dolandıran Rumların hareketleri, Hristiyan hacıları arasında, öyle bir karşılaştırma vesilesi oldu ki, bunlardan pek çoğu kendi istekleri ile kendilerini kurtaran Müslümanların dinini kabul ettiler."

Lord Davenport'un 20. yüz yılın başlarında, İngilizce olarak yayınladığı "Hz. Muhamed ve Kur'an-ı Kerim" adlı kitaptan: "İslam'ın bu kadar çabuk yayılması ahlak üzerindeki titizliğinden kaynaklandığı kadar özellikle Osmanlı'ların, savaş sonrası ele geçirdikleri din adamlarının kılına dokunmamaları ve kimsenin inancına müdahale etmemeleri yatar."

"Barbar Türklerin atlıları Mukaddes Roma -Cermen İmparatorluğunun merkezine kadar dayanacaklar, her tarafı kan ve ateş içinde bırakacak, kiliselerin üzerindeki Hristiyanlığın ebedi işareti salibi parçalayacak, yerine Muhammed'in işareti Hilal-i takacaktı.Bu Türkler, Hristiyanlık aleminin teslisten ayrılan asi ruhlarını tedib için gazab-ı ilahi olarak gönderilmiş barbarlardı. Ruh-ül Kudüs, Hristiyanlık vahdet ve selabet-i diniyesini kaybettikçe,bu kavmin kahredici,zalim ve haşin eliyle onları tedip etmeye kararlı idi" bu satırlar orta cağdan zamanımıza kalmadı. Ünlü Fransız tarifçisi Güstav Şlomberje'nin "Bizans'ın sükutu"adlı eserinden alınmıştır.

"Muhammed'in dinini daima en yüksek saygı ile karşılamaktayım. Biricik din odur. Ben Müslümanlığın yarınki Avrupa için kabule değer olacağını söylemiştim ve bunu görmeye başladık. Ortaçağın papazları, cehalet yahut taassup sevkiyle, Müslümanlığı en karanlık renklerle tasfir etmişlerdir. Bu nefret sebebiyledir ki onlara göre deccaldir. Ben Muhammed'in hayatını inceledim ve bu takdire şayanın insanlığın kurtarıcısı olarak tanımak lazımdır. Dünyayı sulh ve saadete kavuşturacak diktatörlüğün sonunu getirecek tek şahsiyettir. Gelecek asırda Avrupa, bu dinin, meseleleri halletmekteki faydasını belki daha fazla takdir eder. Bu dini seçenlerin sayısının artması sebebiyle Avrupa'nın İslamlaşmaya başlamış olduğunu söyleyebilirim." (Bernard Shaw, Tarih Konuşuyor, Nisan 1964, sayı: 3, 176)

1572 Yılında Fransa tahtında, II. Harı'nın oğlu IX. Şarl oturuyordu, fakat gerçek iktidar sahibi İtalyan asıllı Papa XI Lego'nun kız kardeşi olan (IX Şarl'ın annesi) Kraliçe Katerin'di. 1589'da ölen bu kadın insanlığın en büyük katliamlarından birini: Protestanlardan 40.000 kişiyi katlederek yapmıştır. Bu katliamın hazırlayıcılarının başında İsa'nın vekili saydıkları " mukaddes babaları "Yani Katoliklerin papası vardı. Protestanlara ait evler tespit edildi. Listeler hazırlandı dört yüze yakın asilzade ise Lu tr sarayında Fransa kralı IX Şarıl'in Şeref misafirleri idi. Roma dan bu gaye ile gelen Cizvit'lerin alacakları vazifeler vaizlerin metinleri patlayıcı maddeler. H epsi Papa'nın hazırlığı idi: merhamet ve hoşgörü telkin eden İsa'nın vekilinin! Tam gece yarısı büyük çanları on iki vururken Lutr sarayında Protestan asilzadeleri cinnet kahkahaları arasında akli dengesini kaybeden ve on dört gün sonra ölen kral IX Şarıl göz yaşları önünde öldürülmüşlerdi. Paris'in beste biri katledilmişti. 1582de bir İngiliz kadırgasın malta kıyılarında karaya vurdu. Katolik malta şövalyeleri, dinden sapmış saydıkları Protestan İngiliz gemilerini Roma'ya gönderdiler; gemiciler Roma'da törenle yakıldı. (A.Telneti, Venezia ei Corsari, 1961, Sh.51) Ortodoks Rusya'da kanlı taassup: XVIII. Yüzyılda "Raskolnike,, tarik atine mensup yüzlerce Rus yakıldı. (Lav isse-Ram baud, VII.411)

Osmanlı Sultanları hiçbir zaman gayr-i Müslim cemaatleri İslam'a girmek için zorlamamışlardır. Hepsi dini ve kültürel özerkliğe sahiptirler. Evlenme, boşanma, miras gibi şahsi hukuka ait meselelerde kendi ruhani reislerinin idaresinde idiler. Yavuz

Sultan Selim'in Hicri 923 senesinde Tur-i Sina-da ki ST: Kabrin kilisesindeki ruhbanlar için gönderdiği ferman: Kendilerine asla müdahale edilmemesi, kiliseye ait vakıfların gelirlerinin kiliseye ulaşmasının sağlanması vergilerden muaf, gümrük vergisi alınmaması.

13.yüzyıl başlarında Papa 3. Honerius rahipler sınıfının cerrahlık yapmasını yasak etmiştir. Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kati olarak ortaya koymuştur. Avrupa tıbbı, hala İslam tıbbının biraz genişletilmiş şeklinden başka bir şey değildi. (Montgomary watt, İslam Avrupa'da, Terc. Doç. Dr. Hulusi yavuz.) Sarılık ve kolera hastalıklarına tarihte ilk defa Müslümanlar ilaç tertip ettiler. Deliler için afyon kullananlar yine Müslümanlar oldu. Göz hastalıklarında aksu ibaresini tavsif ve tarif ettiler. Mesaneden taşı parçalayarak düşürme usulünü Müslümanlar buldu. Cüz zam hastalığı için ilk kitap yazarlarda Müslümanlardı. Bulaşıcı hastalıkların tabiatı ve varlığı ilk defa Müslüman doktorlar tarafından tanındı. (Cerci meydan Medeniyet-i İslamiyet tarihi c.3-sh.366) 12.yüzyılda Sicilya Kralı 2.Ruggero, coğrafya bilgini El-idris'i 'yi sarayına çağırıp dünya tarihi yaptırdı. Yeryüzü çember şeklinde gösterilmişti. (Thema Larousse cilt 3.sh.116) Amerika kıtasının ve japonya'nın varlığından Amerika'nın keşfinden 500 sene önce bulan Biruni idi. Piri Reis yeni dünyaya-Amerika- Antilya denildiğini ve 870 hicri yılındaki keşfini söylemektedir. Halife el-hakem bir kütüphanede kurulmuş kütüphanesinin sadece kitap adlarına göre yapılmış katalogu 44 cilt tutmaktaydı (Prof.Dr. Philp K. Hitti, siyasi ve kültürel İslam tarihi, Salih tuğ.111/840) Kâğıdın Avrupa'ya geçişi de Endülüs Müslümanları tarafından olmuştur. Müslümanlar kâğıdın yapımını Sicilya ve ispanya'ya götürmüş, buradan da Fransa ve İtalya'ya geçmiştir. Suni Kuluçka makinesi, kumdan cam elde eden, çinko asidi elde eden, panzehir üretenler Müslümanlardır (karakaş, Mahmut, müspet ilimde Müslüman Alimler.sh.48-50.) Abbasi halifesi Harun Reşit(786-809)'in Alman Kralı Şarlken'e hediye olarak gönderdiği çalar saat meşhurdur.1219 tarihinde Merv'de on umumi kütüphane vardı.Battani'nin trigonometri ile ilgili çalışmaları, ... sinus, tanjatlar,...terimlerini ifade ettiği bilinir (Asar-ı Bakiye-c.1 sh. 140-154) İbn-i heysem tarafından 5. yüzyıl evvel bulunduğu(İslam müt.ile garbı müft. Arasında mukayese. Sh.17)Akciğer kan dolaşımının Mıchel Servatur ve Harvey tarafından 1628'de asırlarca önce , İbn-i Nefis ve İbn-i Sina gibi Müslüman alimler kan dolaşımını bulmuştur. Cabir Bir hayvan, Kimyanın babası sayılır. Sülfürik asidi, nitrik asidi, altın suyunu bulmuştur. İbni Musa el-harezmi: Matematiği Avrupa'ya ve tanıtan kişi Avrupa Matematikçilerini öğretmenidir. Fergani: Arz Güneş yörüngesinin eğilim açısını(Eliptik meyilini)tespit şerefi ona aittir.Süleyman Zehravi :Atom nazariyesini ilk ortaya atan kişidir. Bugün Müslümanlar açısından ortaçağ karanlığından bahsetmek yersizdir. Bunun karşısında Müslüman İspanya'nın o harikulade medeniyetini koymak lazımdır. Bu kültürün,felsefe ,bilgi,edebiyat,hülasa, Hristiyan , Avrupa kültürünün bütün kollarının gelişmesinde büyük bir tesiri olduğunu gösteriyorlar. Rönesans hareketinin doğmasından asırlarca evvel, Kurtuba'da coşup,akacak büyük bir medeniyet nehrinin ilk menbaları kendini gösteriyor. (C1. Sanchez Albarnoz,espagne et 1'islam) Endülüs fizoloflarından İbn-i Tufeyl, 1136'da İbn-i Sina'dan ilham alarak Hay İbn-iyakazan adıyla bi roman yazdı.1671'de latinceye tercüme oldu.Daniel de foe(1661-1731)şöhreti dünyayı tutan "Robenson Crouse"yı işte İbn-i tufeyl'in bu romanından alarak yazmıştır. (Carra de vaux,les penseur de L'islam,c.4,sh.57) Carra de vaux,bu konuda Dante de Hay İbn-i yakzan hikayesinden ilham alarak meşhur eseri "İlahi Komedya"sını yazmıştır.(Ülken, Hilmi Ziya,

Türk teşekkür tarihi,c1,sh.254.)Filozof olarak Saint Thomas her şeyini İbni Rüşd'den almıştır.(Ernest,Renan.Averroes et L'Avarroisme,paris1886.)

1995 yılında Fransa'nın Klermon şehrinde yapılan bir toplantıya 30.000'ni aşkın din adamı iştirak etmiş. Türklere karşı haçlı seferi yapılmasını tanrı böyle istiyor: "Bunu Ruh-ül Kudüs emretti" derler (Şemsettin Sami,Kamus-ul Alam sh1915.)"Kudüs'te bulunan Müslümanları katlettik.Malumunuz olsun ki,Süleyman mabedi içinde atlarımız,diz kapaklarına kadar M üslüman kanına batmış olarak yürüyor." Renne G.Rousset isimli tarihçede şunlar kaydeder;"Haçlılar Kudüs'te o kadar çok Müslüman öldürdüler ki,atların ayakları kan deryasına battıkça ,insan etleri duvarlara sıçrıyordu…"(S.F.Mahmud,İslam tarihi,sh.198.)Rahip Bernar: Müslümanları mağlup etmek suretiyle günahlarımızı affettiniz."Papalık makamı sadece uhrevi değil,aynı zama nda dünyevi bir makamdır.Tanrı bütün Hristiyanları koruyacak ve muzaffer kılacaktır." Papa 3. İnsan ilk işi Sicilya'ya bir ordu gönderip oradaki Müslümanları tamamen katlettirmek oldu.Kılıç tarikatını Kur'an Papa Hristiyanlığın Albujua mezhebinden 20.000 kişi'yi,Papanın emriyle boğazlanmıştır.Binlerce Ortodoks katliama tabi tutulmuştur.İstanbul'u talan edenler ise haçlılardır (Charles Diehl, Bizans imparatorluğu tarihi,sh.157)

Endülüs İslam devleti haçlılarca işgal edilince ;"Din kitaplarımızı alay ve hareketli ateşe attılar. Oruç tutuğu bilinen ateşe atılıyordu. Peygamberimize küfretmeyi, iyi ve kötü günleremizde adını anmamamızı bize emrettiler. Adlarımız değiştirildi (Azmi Yüksel, « Endülisten II. Bayezid'e Yazılan Anonim Bir şiir. Belleten, LI.,205(Aralık 1988), Sh1575-1583).Kralın fermanı ile müslümanlar bulundukları bölgelerden ancak idarecilerin izni ile ayrılabilecekler, etlerin islami usullere göre kesilmesine mani olmak için, kasaplık yapamayacaklar, mescidler kapatılacak, arap isim ve ünvanları kullanılmayacak, cocuklar sünnet ettirilmeyecek, kilise çanları çalarken veya rahipler sokaklardan geçerlerken saygı ifadesi olarak sarıklar çıkarılıp diz üstü çökülecek, kadınlar islami kıyafetleri terkedecek, hamamlar kaybedilecek...uymayanlar işkence ile idam edildiler.(doç dr. Mehmet Özdemir, Endülüs Müslümanları, 1-207,209) Amerika'nın keşfinden sonra tüm medeniyetler, altınlar... talan edilir. Küba'nın nüfüsu 20 yılda 50.000'den 14.000'e, Haiti'nin nüfüsü 100.000'den, 15.000'e düşmüştü. (Hayat tarih mecmuası, yıl: 1, 1-78, 1965) XVI. asırda Afrikadan avlanıp , ABD sömürgelerinde çalıştırılmak üzere götürülen zencilerin sayısının 900.000 olduğu tahmin edilmektedir.Köle ticareti neticesinde afrikadan en aşağı 60.000.000 zenci çıkarıldığı tahmin edilmektedir. Meksika'Lı yerlilerin sayısı 1519'da 25.000.000 iken , 1650 yılında 2,5.000.000'a inmişti.Karayip halkının nüfüsu , 1492'de 1,5.000.000 iken XVI. yy sonunda 20.000'e inmişti..(Thema larousse, 1-131) Amerikada şekerkamışı tarlalarında köle olarak çalıştırılan Kızılderililer tükenince yerine Afrika'dan zenci köleler getirildi...Kilise ne yapmıştır bu arada ...Bu gelirden payını almıştır sadece...! Kolomb dünyanın yuvarlaklığı esası ile yolculuğa başlayınca kafir ilan edildi(Max Kemmerich, Tarihte garip olaylar) Luther, Kopernikus 'un teorisini " bir delilik " diye reddetmişti. Bruno Kainatta bir çok dünyalar bulunduğunu öne sürdüğü için 16 şubat 1600'de Roma'da yakılarak öldürüldü.Galilei fikrinden döndüğünü ifade ettiği halde roma engizisyonunca 3 yıl zindan cezası yemiştir.Daha sonra zorunlu ikamete tabi tutulmuş ve en sonunda ölünce hristiyan mezarlığına bile gömülmemişti...Ünlü tarihçi Michelet'ten : Sanayi inkilabı sırasında İngiltere başbakanı Pitt: " çocukları çalıştırın !" der...Sonuç günlük 2 şiline , 12-19 saat çalıştırılan ve sonunda ölen binlerce çocuk!Dünyanın en büyük saraylarından olan Versailles ve Fontainebleau , inşa edildiğince tuvaletleri yoktu. Avrupada tuvalette en büyük

keşif lazımlık'ı keşfi idi..Ona oturur ihtiyaçlarını görürü ve sonra pencereden dışarı dökerlerdi...daha önce ihtiyaçlar merdiven altı, kapı arkası , salon duvarlarına yapılırdı (Dr. Cabanes-2-7, 1967) Osmanlıyı inceleyen bir avrupalının tespitleri :Türkler yıkanmakta aşırıya kaçarlar.Bu kadar sık yıkanmadıkları takdirde daha az hasta olacakları muhakkaktır! mesela ayda bir defa yıkansalar dünyada daha ala şey olmaz! fakat hemen her gün yıkandıkları için beyinleri sulanmaktadır..." (Grelot:1680, 233-276)

Hz Ömer Kudüs'ü fethedince berat yayılar:Kiliselerin mallarına ellenmeyecek, İbadetlerde özgürlük tanınacak,isteyen canı-malı ile gidebilir.

Hamper'in " İslam'ı nasl yok edelim ? " adlı eserinden: İslam ülklerinde içki, kumar ve fuhuşu yaygınlaştırmak, Kadınların İslam ülkelerinde birer köle gibi oldugunu yaymak, İbadetten uzaklaştırmak, Müslüman kadınları tesettürden vazgeçirtmek (Sh: 81)

Nördlingen şehrinde 1472 ylında belediye meclisi papazların geneleve gitmelerini yasak etmeye cesaret edemedikleri için, sadece bütüngece orada kalmalarını men etmekle yetinmişlerdir. Zürich papazlarının ahlakı o kadar bozulmuştu ki, belediye meclisi 1487 yılında kızları baştan çıkarma davalarının ruhani mahkemelerce görülmesini men ederek , bu işi kendi üzerlerine almışlardı.Strassburg'da birgece , bir kadın manastırına yıldırım düşüp yangın çıkınca , halk kapıları kırıp içeri girdiğinde içerideki rezalet gün yüzüne çıkmıştı.Bir çok rahibe genc erkeklerle beraberdi.Azizelerden Elisabeth kirden kokmaya başlamış, onu zorla banyoya sokmuşlardı.Fakat kadın suyla temas eder etmez banyodan dışarı fırlar ve işlediği günahtar ötürü tevbeye başlar.(Max kemmerich, Sh:119) Paris'te ancak 1531 tarihinde evlere birer hela yapılması mecburiyeti getirilebildi.Dr. A. Brayer , bir batılı olarak, batılıların pis olduklarını itiraf eder.Onların pisliği ile Müslüman türklerin temizliği arasında karşılaştırmalar yapar...(Nef Annees a Constantinople , paris, 1836, Sh:364) O dönemlerde kraliyet ailelerindeki evliliklerdeki ilk geceyi konuklarda izlerdi.(Max Kemmerich, Sh 99-100) Hattingen şehrine ait bir tüzükten: Bir erkek karısının kadınlığını tatmin edemiyorsa, onu yavaşça sırıtına almalı kendisine yardım edecek komşu erkeklerden çağırmalıdır. Benzer hüküm Bochum şehri kanunlarında da vardır.(Max K. Sh :77)

Yahudilikte erkekler her sabah : " Ezeli ilahımız kainatın kralı, beni kadın yatarmadıgın için sana hamdolsun" diye dua ederek güne başlarlardı (Okiç, Pr. M.T. İslamiyette kadın öğretimi, Sh:7), Aziz pavlus'tan Korintuslulara yazılan bir mektuptan :" Kadın erkek için yaratılmış bir mahluktur." (K. Mukaddes, Sh:177)

1818'de Fransa'da akıl hastaları, hayvanlardan ve canilerden daha kötü muamele görürdü. İçine şeytan girmiş kabul edilirdi...(Esguirol , Rapport , Paris, 1874, Sh:2)O dönemde ise Osmanlılarda akıl hastaları usiki ile tedavi görüyordu (Miratul emzice, hekim Şuuri)

XVI. yy için F. Downey şöyle der : " Bir çok Hristiyan adaleti ağır ve kararsız olan hristiyan ülkelerindeki yurtlarını bırakarak Osmanlı imparatorluğuna gelip yerleşiyordu .(Sh :84) XV. yy için F. babinger (Sh: 502) :"Padişahın imparatorluğunda herkes kendi halinde , bahtiyar olabilirdi.Dini özgürlüğe sahipti.

M. Baudier :" Müslümanlar merhamet, şefkat ve insanlara yardımda bütün milletlere ve hatta Hristiyanlara da üstündürler."

D'ohsson: " Esirlerin Osmanlılardan daha iyi bir muamele gördüğü bir millet belkide mevcut değildir." O zamanın Osmanlı hapishanelerinden Yedikule'de Küçük bir kilise bile vardı.

Yedikule'nin bizim Bastill'imizden daha insani olduğu anlaşılır ." (Grelot, Relation, paris 1680.78) Türk hapishanelerinde katolik ,ortodoks ve gregoryen kiliseleri dahi mevcuttu (de la montraye, travels,1.167)

Lorga (Geschichte d. Osmanischen Reiches):" Bir Avrupa ordusunun bir ülkeden geçmesi, o ülke halkı için bir felaket, bir Osmanlı ordusunun geçmesi ise saadetti...Ordu alışveriş yapardı...Balkanlarda genc Hristiyan kızları , tek başlarına mal satmak için endişesizce Türk ordugahına girerdi.Bu durum Avrupa orduları için imkansızdı..."

II. Friedrich 1775 yılında 1200 Hesen'liyi sömürgelerde kullanmak üzere İngilizlere satar. Büyük friedrich , Minden 'de gemiler kendi arazisinden geçerken sattığı adalarının her biri için mutad sığır tarifi üzerinden gümrük alır.

Papa VIII. Innocenz 'in vekili kardinal Albert Cremona , Vollouise vadisinde , Pelvoux dağında bir mağaraya sığınmış olan , içinde çocukların bulunduğu 1500 kişilik Waldenserciler grubu, İsa'nın müşfik temsilcisi olarak mağaranın ağzında ateş yaktırmak suretiyle dumanla boğarak öldürttü.Kimdi Waldenserci'ler ? Kafirler mi ..hayır ..Sadece papazların günah afetme salahiyetine inanmıyorlardı. 1184 yılında dinsizlerle münazara yapılır.Bir netice alınamaz.80 kişi yakılarak öldürülür. Basel kardinali piskoposu Heinrich (1213-1238) öldüğünde ardında 20 çocuk bırakmıştı. Lüttich piskoposu Heinrich azline müteakip6 eylül 1281'de yerine tayin edilen rahip öldüğü zaman 61 çocuk babasıydı.

Osmanlı hükümdarı, 20 ayrı dine mensup halkı sulh ve sukun içinde idare ediyor. İsrail'e İran'a, Türkistan'a gidin oralarda aynı sukunete ve musamahaya rastlayacaksınız.(Voltaire, Traite sur la Tolaranc) XVI. yy 'da Hristiyanlar , din adına birbirlerini boğazlar ce İspanya'da engizisyon zülümleri icra edilirken Müslümanlar fethettikleri memleketlerdeki Hristiyan halkı dinlerinde serbest bırakıyordu" (A. Cahmet , La Questiond d'Orient) İstanbul'da her din ve mezhebin kendi mabedi vardı.Müslümanlar diğer dinlere karşı kin duymazlar." (Dozy , Les Dusulmans D'espagne) Türkler "dinleri icabı" kendi dinlerine düşman olanlara bile müsamahakar ve misafirpeverdirler. (J. J. Rousseau, Emile I-IV) Osmanlılarda 1526'da 200.000 kişi ekilmiş tarlalara ayak basmadan ve tek bir ot koparmadan yaya olarak imparatorlugu bir baştan öbür başa katetmiştir. (J. Michelet , historie de France)Hz Ömer'in İslam ordusuna talimatından: Kimseye zülmetmeyin, zira hak teala1 zalimleri sevmez.Düşmanlarınızdan ziyade günahtan sakının." (Turnagil, Pr.Dr. Reşit, İslamiyet ve milletler hukuku, Sh. 153) 1313 yılı Fransa'da Kral güzel Philippe'nin cüzzamlılarla ilgili emri : " Cüzzamlılar oplanıp diri diri yakıla."

1527'de Almanya İmpartoru ve İspanya Kralı Charles-Quint'in Romaya girmişti. (Deutsche Geshicte im Ziltalter der Reformation, C. köprülü tercümesi,360-1) Kutsal şehir Roma'da, istisna edilmeksizin bütün evler ve bütün kiliseler yağma edildi. Büyük San Lorenzo ve San Paola Kiliseler istisna edilmedi. Papa 2.Julius'un iskeleti lahdinden çıkarılıp parmağındaki altın yüzük alındı. Gene de en mutedilleri Alman birlikleriydi, cana kıymıyor, yalnız ırza tecavüz ediyorlardı. Yağma bitince eğlence başladı.

Hristiyan halk, kendisine Türkler tarafından bahsedilen ve o çağ Avrupa'sında mechül olan din hürriyetinden memnundu... Macaristan'da Türkler idaresi zamanın da bir defa Macar köylüleri isyan ettiler; ama Türk idaresine karşı degil, Macar derebeylerine karşı. Hırısyanlar'dan aldıkları cizye de dahil, Bizans İmparatorlugu zamanındakinden daha hafifti.Derebeyi malikanelerini dagıtıp parcalayan Türler mütevazi köylünün toprağına dokunmadılar.Şehirlerdeki Hırıstıyanın dükkanına ve tezgahına el atmadılar.Viyana

bozgunundan sonra Venedik,gecici olarak sakız'ı ve Morayı işgal etti.O kadar zulüm yaptılar ki,Sakız ve Moraya Türkler dönünce yerli Rumlar,onları en büyük sevinçle karşıladılar (Grandeur de 1'Asie,126-) Şüphesiz Türkler fet hettikleri ülkelerdeki halkın medeniyetini ortadan kaldırmak için hiç bir şey yapmadılar.(Pirenme, 11,312)

Papa kendinden yardım isteyenlere cevap verir : Papa'dan gelen cevapta yadımlar bir şartta bağlanıyordu;Katolik mezhebinin seçilmesi...(Tarih konuşuyor,Haziran 1964.sayı 5.Sh.434)Domikan Rahibi Wilhelm Pelisso,"Chronikon" adında el yazması hatıra defterinde:Dinsiz bir papaz ölmüş kilise avlusuna gömülmüstü. Üstadımız Rollandus bunu duyunca Dominikan kardeşlerimizle birlikte oraya gitti,ölüyü topraktan çıkardılar sokaklarda sürdüler ve yaktılar.Bir münkir ölmüştü mezarında çıkarak cesedini şehr dışında yaktılar....Engizitör Arnoldus Catalanus, Puechperdut'lu Peter ile Peter Bomassipio adlarında iki dinsizi diri diri yakılmaya mahküm etti.Yine Engizitör Ferrarius, bir çok dinsizi yakalattırıp hapse attırdı ve bunun üzerine duvarlar örtürttü.Bazılarını da Tanrı adında (!) yaktırdı...Peter Cellani ve Wilmelm Arnaldi isimli Engizitörler, Johannes da Garda ve diğer 210 münkir yakılarak öldürüldüler.Wilhelm Arnaldi'ye Hrıstiyanlığa ettiği bu hizmetlerine mükafat,1 Eylül 1866 da Papa Pius IX. Tarafından aziz rütbesi verildi(!) Pontius de S.Egidio, Arnold Sancerius adlı isçiyi huzuruna çağırtıp kendisini dinsizlikle itham etti."Roma kilisesine imanım tamdır!"diye bağıdıysa da kendisini dinlemediler ve yakarak öldürdüler.Bir kaç dinsiz erkeğin hasta bir kadını ziyaret etttiğini ihbar etmesi üzerine,Kadını yatağıyla beraber dışarıya taşıyıp, odun yığınlarının üzerine koyup derhal yaktılar.Katharer tarikati mensuplara içlerinde on tane de kadedral başpapazı olduğu halde-1022 de Orleans şehirinde yakıldılar..1180 tarihinde Papa III.Innocenz(1198-1216) tarafından Albano Piskoposu Kardinal Henri ve III.Innocenz'in Harçlı Ordusu,1209 Temmuz ve Ağustos aylarında beziers ve Carcasonne Şehirlerini ele geçirdi.Beziers Papanın vekili,tam bir Hrıstiyan şefkati göstererek,şu sözlerle bütün Şehir halkını öldürttü."hepsini öldürdünüz ,Allah mümin kullarını kendisi ayırır." Maria Magdelena kilisesine sığınmış yedibin kişi oracıkta katledildi.Carcasonne'da aynı tarihte dörtyüz dinsiz yakıldı. Elli tanesi asıldı. İspanya Kralı II.Filip'de Katolik olmayanlar aleyhine 30 sene süren bir savaş açmıştı.Bu savaşta tövbe etmeyenleri yaktırdı.Tövbe edenler, başka mezhebi seçtikleri halde günah kirine bulaştıkları için yine öldürülür, yalnız bu ölüm ,ateşte yakılmak yerine ,kafaları kesilerek uygulandı.İspanya'da XVI.asırda bu yakmaların sayısı,18.000 olarak hesap edilmiştir. Şarlken zamanında Hollanda'da öldürülenlerin sayısı yüz bin kadar tahmin ediliyor. Alba Dukası beş altı sene içinde imanı zayıflardan 18.000 kişi kadar öldürttüğünü iftiharla söyledi ve "harp meydanında daha çoğunu geberttim" derdi. Böylece en aşağı 40.000 adamın celladı olmuş demektir.(Resimli Tarih Mechubası Sayı 55 Temmuz1954) 22 Mayıs 1393 tarihinde Embrun şehri süslenir, herkes bayramlıklarını giyer , freyssinieres ve Argentiere vadilerinde 80, Vallouise'de ise 150 Walderseci yakılarak törenle öldürülür(Max Kemmerich, Tarihte garip olaylar, sh:47) Müslümanlar İspanyayı fethedince yerli halkı din hürriyeti konusunda özgürlük tanımıştı. (J. Pirenne, Büyük dünya tarihi, 1-270) Kral 5. henri zamanından XVI. yya kadar kadın İncile el süremeyecek kadar murdar kabul edilirdi.(Akın-F. İlhan,Kamu hukuku, 280-287)

Sultan Alparslan İslam aleminin duasını alarak çıktığı cihad yolunda,26 Ağustos1071de Malazgirt ovasında ordularına şu hitabeti yapar: Biz ne kadar az olursak olalım, onlar ne kadar çok olurlarsa olsunlar,bütün Müslümanların minberlerde dua ettikleri şu saatte kendimi düşman üzerine atmak istiyorum. Ya muzaffer olur, gayeme ulaşırım, ya şehid olarak cennete giderim. Sizlerden beni takip etmeyi tercih edenler etsin. Burada emreden sultan ve emredilen asker yoktur. Zira, bugün ancak bende sizlerden biriyim. Sizlerle birlikte savaşan gazilerden biriyim.Beni takip edenler ve nefislerini ulu Allaha adayanlardan şehid olanlar cennete, sağ

kalanlar ise ganimete kavuşacaklardır.Ayrılanları ahirette ateş, dünyada alçaklık beklemektedir. (Köymen, Prof.Mehmet Altay,Alparslan ve Zamanı.C. sh,56-59)

Haçlılar ve katliamlar

Hristiyan olan Alman Tarihçi L. Heeren: "Katliamlar, Moğollar veya dinsiz kavimlerin taşkınlıklarıyla meydana gelmiyor, onlardan daha da barbar olan Hristiyanlarca yapılıyordu!" demektedir. (L. Heeren,Essai sur I'influence des Croisades-Haçlı Seferlerinin Tesiri Üzerine Deneme, s. 414)

Gustave le Bon: Endülüs devletini işgal eden Haçlılar Müslümanları, "Kutsal Engizisyon mahkemelerine teslim ederek kabil olduğu kadar diri diri yakılmalarını sağladılar. Tuleytule başrahibi Hristiyanlığı kabul etmeyen bütün Arapların kılıçtan geçirilmelerini emretti. Dominiken tarikatı papazı daha da kestirme hareket etti. Kadın ve çocuklar dâhil, ne kadar Müslüman varsa kafalarının uçurulması emrini verdi. İspanya'nın yüksek tabakasını, aydınlarını ve sanayicilerini teşkil eden üç milyon Arap ya öldürüldü, ya da yarımadadan dışarı atıldı. Sekiz asırdan beri Avrupa'nın üzerine ışık saçan parlak medeniyetleri ebediyyen söndü. Bu korkunç katliamlar yanında, 'Saint Barteleni Gecesi' (Protestanların Katolikler tarafından katledilme gecesi) basit bir arbede gibi kalır. Şunu da itiraf etmek gerekir ki, en vahşî istilâcılar arasında bile, bu derece korkunç katliamlarda bulunan tek bir kimse gösterilemez!" (Gustave le Bon, Civilasition des Arabes, s. 129, 160)

Fransa Kralı VII. Louis: "Tanrım bana bir Türk'ün okuyla ölmeyi nasip etsin. Ya da ben bütün Türkleri keserek öldürüp büyük sevap işleyeyim. Türklerin kanını akıtın, akan her kan bize cennetten yerimizi garantileyecektir." (Niketas Khoniates, Hıstoria, s. 45-48)

"Antakya önlerinde açlıktan şikâyet eden haçlılara, Hristiyan din adamı Pierre I'Ermit şu tavsiyede bulunur: 'Açlığınızın sebebi korkaklığınızdır. Türk cesetlerini toplayın! Tuzlayarak pişirilirse daha lezzetli olur!" Bunun üzerine haçlılar onun dediğini yaptılar." (Richarde Le Pélerin, La Chanson D' Antioche, (Yay. Graindor de Douai-Poulin), II/3-4; Funck Brentano,

Les Croisades, s. 24) Fransız tarihçi Rudolf of Caen: "Askerlerimiz Maarra'da dinsizlerin (Müslümanların) yetişkinlerini yemek kazanlarında kaynar suyla haşladılar; çocukları şişlere geçirerek öldürdüler ve sonra da ızgarada pişirip yediler." (Amin Maalouf, Arapların Gözünden Haçlı Seferleri, s. 58)

Haçlı seferleri sırasında işgal edilen Antakya ve Mâratü'n-Nu'man şehirlerinde yaklaşık iki yüzbin Müslüman katledilir. (Funck Brentano, Les Croisades, s. 57; The Crusades Through Arab Eyes, s. 38-39.)

Godefroy de Bouillon, Papa II. Urban'a yazdığı mektupta şöyle diyor: Kudüs'te bulunan bütün Müslümanları katlettik, malûmunuz olsun ki, Süleyman mabedinde atlarımızın diz kapaklarına kadar Müslüman kanına batmış olarak yüzüyoruz!."(Necati Kotan, Tarih Fıkraları, s. 80) "Böyle bir katliamı o güne kadar hiç kimse ne duymuş, ne de görmüştü! Ölüler piramitler şeklinde yığınlar hâline getirilerek yakıldı. Sayılarının ne olduğunu Tanrı bilir." (T. G. Djuvara, Türkiye'yi Parçalamak İçin 100 Plân, s. 37; Louis Brehier, "Histoire Anonyme De La Premiére Croisade", H. Champion Journal, Paris, 1924. s. 188)

Üçüncü Haçlı Seferi'ni başlatan İngiliz kralı Aslan Yürekli (!) Richard, bağışlayacağına söz verdiği üç bin Müslüman esiri hunharca katletmişti. (Ch. Mills, Histoire des Croisades–Haçlı Seferleri Tarihi, s. 183)

Size neleri hatırlatayım ki? Amerikan Kızılderililerinin imha edilmesini mi? Esir ticaretini mi? Hiroşima'yı mı? Auschwitz'i mi? Hristiyan batı uygarlığı budur… Biliyor musunuz ki; dünyadaki zenginliklerin yüzde sekseni, nüfusun yüzde yirmisi tarafından kontrol edilmekte ve tüketilmektedir. Yılda kırk milyon kişi ölmektedir ki, bu da gün başına bir Hiroşima demektir. Önce ateşi alevlendiriyorlar, sonra da itfaiyecilik oyunu oynuyorlar. Hala haçlı seferleri devrini yaşamaktayız…" (Roger Graudy, İsmail Çolak, Yeni Dünya Düzeninde Osmanlıyı Aramak, s. 37)

Türklerin derileri yüzüldü, bağırsakları çıkarıldı, Etlerinden haşlama ve kebap yapıldı. Doyasıya yediler, ama ekmeksiz olarak. Bu olayları gören zincire vurulmuş Türkler ise çok korktular, Et kokusundan hep duvarlara dayandılar. Çayırlarda artık Türk ölüsü bulunmayınca: Mezarlıklara vardılar, ölüleri çıkardılar. Ağlamadık Türk kalmadı!" (Fransızların milli destanı olarak kabul ettikleri Chanson d'Antioche'nin (Antakya Destanı) 5. Bölümünden)

Anna Komnena: "Haçlılardan bir grup olan Normanlar, Anadolu'ya geldikleri zaman sadece burada yaşayan Türkleri değil, aynı zamanda birçok Ermeni ve Rum Hristiyanları da hiç acımasızca büyük bir kıyımdan geçirdiler. Öyle ki bunların içerisinde Hristiyanlığa büyük hizmetleri olan ve af dileyen Papazlar da bulunmaktaydı. Onlar bu vahşete Kızılırmak'tan başlayarak Amasya'ya gidene dek devam etmiştir. Hatta ana kucağındaki bebekleri öldürüp şişe geçirerek ateşte kızartıp yediler" (Anna Komnena, Alex iad, s. 306, 346)

Batılı gözüyle İslam medeniyeti

Bugünkü batı medeniyeti sadece kendi kültür birikiminin neticesi olmayıp, bilhassa ilim ve teknoloji sahasındaki gelişmelere temel teşkil eden düşünce itibariyle İslâm medeniyetinin büyük nisbette tesiri altında kalmıştır. Bu duruma bazı İnsaflı batılı bilim adamları da işaret etmektedirler.

R. V. Bodley şöyle der: "Rönesansı İslâmiyete borçluyuz."Charles Seignebos ise "Şarklılarla temas ile garplılar medenileştiler. Bu medenileşmenin suret-i vukuu, tamamen malum değilse de, bizim (garplıların) Müslümanlara borçlu olduğumuz şeylerin hesabı çok uzundur" demektedir. John Davenport "Hz. Muhammed ve Kur'ân-ı Kerim" isimli eserinde şöyle der: "Müslümanlar arasında, fen ve sanat 600 senelik bir müddet yükseliş hayatı geçirmiş olduğu devrede, bizim Hristiyanlarımız arasında en kaba barbarlık olduktan başka edebiyat dahi sönük yaşıyordu".Gustave Le Bon diyor ki: "Avrupa'nın bütünüyle karanlık bir vahşet devri yaşadığı sıralarda İslâmın hâkim olduğu iki büyük şehirde, Bağdat ve Kurtuba'da yeryüzünü parlak ışıklarıyla aydınlatan iki medeniyet sürüyordu."Maurice Bucaille de "Kitab-ı Mukaddes, Kur’an" (Bucaille, 175) isimli eserinde şu satırlara yer verir: "Müslümanların yükseliş çağı olan Miladî 8. ve 12. asırlar arasında, bizim hristiyan ülkelerde bilimsel gelişmeye kısıtlamalar uygulanırken, İslâm üniversitelerinde dikkati çekecek kadar bilimsel araştırmalar ve buluşlar gerçekleştiriliyordu. O dönemde kültürün görülmemiş ve yeni imkânlarının bulunduğu yer, İslâm dünyasıdır. Kurtuba'da Halife'nin kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva ediyordu."G. Rivoire ise bu hususta "Kuzey Afrika ve Endülüs medeniyeti zirveye tırmanırken bencil ve karamsar bir kısım kilise, hastalığı İlâhî bir ceza olarak kabul ettiklerinden fizikî rahatsızlığı ortadan kaldırmayı hedef alan tıp ilmine karşı takındıkları tavır gibi" demektedir. H. G. Vells (Keskioğlu, 63-64) "Kısa Dünya Tarihi" eserinin 162. sayfasında: "Müslümanların her fethettikleri ülkede bilim gelişti. Sekizinci yüzyılda, müslüman olmuş bütün ülkelerde öğretim ve eğitim teşkilatı mevcuttu. Dokuzuncu yüzyıl İspanya'daki Kurtuba mektebindeki bilginler, Kahire, Bağdat, Buhara ve Semerkand'daki bilginlerle muhabere ediyorlardı. Aristo'nun ve İskenderiye medresesinin saçtığı, fakat pek uzun bir zaman kısır kalmış olan tohumlar şimdi filizleniyor, meyvelerini vermeye başlıyordu. Matematik, tıp ve fizik bilimleri alanlarında büyük ilerlemeler oldu. Biçimsiz Roma rakamlarının yerini bugün hâlâ kullandığımız Arap rakamları aldı. Sıfır işareti ilk defa icad edilip kullanılmağa başlandı. İslâm düşüncesi, Fransa'nın İtalya'nın ve bütün Hristiyan âleminin ortaçağ felsefesine yeni bir hayat kazandırmıştır."

Fransız Rosenthal İslamiyet’in İlime nasıl iyi bir zemin oluşturduğunu şöyle açıklıyor: "İslâm'da olduğu ölçüde hiçbir inanç sisteminde din—ilim kaynaşması ayrılmaz bir şekilde gerçekleşmemiştir."Aldo Micli "La Science arabe" isimli eserde "Endülüste birçok Hristiyan öğrenci okumakta idi. Doğudan mühim kitaplar getirtiliyordu. İslâm ilim ve felsefesi 9-11. yüzyıllar arasında olgunlaştı ve 12. yüzyıldan başlayarak Sicilya ve Endülüs yolundan batıya geçmeye başladı. Böylece batıda büyük bir tercüme devri açıldı."Philip K. Hitti ise "İslâm Tarihi" (Hitti, 3/919) isimli eserinde batının İslâm medeniyetinden etkilenişini şu şekilde açıklıyordu: "Gerçekten de bu bilgi akımı, on ikinci asırda o kadar kuvvetli ve canlı bir hale dönüşmüştü ki, Endülüs üzerinden Avrupa'ya taşmaya başlamıştır."

Corci Zeydan "İslâm Medeniyeti" İsimli eserinde görüşlerini şu şekilde açıklar: "Eski medeniyet, İslâm Tarihi ile biter, hali hazır medeniyet ondan meydana gelir." Yine aynı yazar İslâmiyetin medeniyet teşkili için ne kadar müsait bir zemin oluşturduğunu şu cümlelerle açıklar: "Yunanlılar, İranlılar devlet teşkilinden hayli asırlar sonra âlem-i medeniyete isbat-ı vücud edebilmişlerdi. Halbuki Müslümanlar devlet teşkil ettikten yalnız bir asır sonra medeniyetlerini, faaliyet-i akliyelerini âleme göstermişlerdir. İkinci ve üçüncü asırlarda ise, İslâm Düşüncesi bütün cihanı istilâ etmiş idi." Sigrid Hunke de (Hunke, 18) "İslâm Güneşi" unvanlı kitabında takdirlerini şu şekilde sergiliyor: "İşte bu çağda Müslümanların Batı ile 750 yıl kadar devam eden yakın komşulukları esnasında, dünyanın kültür nakleden bir camiası olduğunu, Yunanlılara nazaran beşer kültürünü en az iki misli geliştirip Batı'ya birçok mevzularda doğrudan doğruya tesir ettiklerini kim söyleyebilmekte, bundan kim bahsedebilmektedir?" Yine aynı yazar (Hunke, 125) "Rönesansımızın üstadları, onun için

Yunanlılar değil, bilakis Müslümanlar oldular" Sigrid Hunke batının doğudan etkilenişini şu cümlelerle belirtiyor: "Yasaklara ve resmi husumete rağmen Batı, teknik, sağlık, hijyen ve devlet organizasyonu bakımından İslâm medeniyetinin umumi kültür varlıklarına yakınlık peyda etti. Yavaş yavaş onun zihnî mirasını eline geçirdi. Bu sayede asırlarca süren bir uyuklama ve uyuşukluk devresinden kurtularak, nihayet kendi kanaatleriyle emsalsiz bir yükselişe doğru harekete başladı. Tabiatiyle Batı, İslâm medeniyetinden yalnız ilim sahalarında değil, bu arada hayatın bütün sahalarında ve san'atta da yaşayışını daha zengin, daha güzel, daha sıhhî daha mes'ut yapan sayısız küçük fakat mühim ilhamlar aldı." (Hunke, 461)

Sanchez Albornoz "Espagne et L'İslâm" isimli eserinde şunları söylemektedir: "Tabiatiyle artık bugün ortaçağın karanlığından bahsetmek yersizdir. Fakat gittikçe düşmüş, bahtsız Avrupa'dan bahsetmek yerinde olur. Bunun karşısında Müslüman İspanya'nın o harikulade medeniyetini koymak lazımdır. Arapların İspanya'daki faaliyetleri hakkında incelemeler yapan büyük üstadlar Mağrib — İspanyol kültürünün genişliği, derinliği, parlaklığı konularında bize yeni ufuklar açıyorlar. Bu kültürün felsefe, bilgi, edebiyat, hülasa Hristiyan Avrupa kültürünün bütün kollarının gelişmesinde büyük bir tesiri olduğunu gösteriyorlar. Onlar bu tesirlerden ortaçağ düşüncesinin şâhikaları sayılan Saint Thomas ve Dante'nin bile kurtulamadığını ifade ediyorlar. Hiç şüphe yok, Pirenelerin iki tarafında veya Akdeniz sahillerinde pek çok kimseler, bu önemli tesiri kabul etmekten bir çeşit tiksinti ile çekiniyorlar. Bugün elde bulunan deliller, bu iddiaları kabule bizi mecbur bırakıyor ve hemen hergün bunlara yeni vasika ve delillerin eklenmesi mümkün oluyor. Rönesans hareketinin doğmasından asırlarca evvel, Kurtuba'da coşup akacak büyük bir medeniyet nehrinin ilk menbaları kendini gösteriyor. Bu medeniyet yeni dünyaya antik düşüncenin temellerini aktaracaktır."

R. Sediltot ile aynı ismi taşıyan Sedillot: "Histoiregenerale des Ara bes" isimli kitabında batının nankörlüğünü şöyle anlatır: "Müslümanları ve onların bütün Ortaçağ boyunca yeni medeniyet üzerine icra ettikleri tesiri unutulmaya mahkum etmekte herhalde hususi bir kasd olsa gerektir."Batının nankörlüğü Prof. E.F. Gautier'in "Moeurs et coutumes des Musulmans" isimli eserinde şu şekilde anlatılıyor: "Rönesansın ilk kekeleme anları öyle bir devre tesadüf etti ki, barbarlıktan uyanmakta olan Avrupa, İslâm medeniyetine bitkin bir hürmetle bakmaktaydı: Taklidine imkân olmayan bu örnek karşısında cesaretini kaybeden Garb'ın kolları sarkıyor. Herhalde biz bugün de tamamı ile aksine bir ifrata düşüyoruz. Irkî dalaletlere dayanan bu sersemce nankörlüğümüzden dolayı kendi kendimizi ne kadar ayıplasak yeridir." Yine aynı eserin 282. sahifesinde: "Bizim rönesansımız İslâm medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu; halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır."Humbolt "Cosmos" isimli eserde: "Müslümanlara bugünkü anlamında telakki etmeğe alışık olduğumuz ilimlerin gerçek kurucuları gözüyle bakılmalıdır. Onlar, eskilerin hemen hiç bilmedikleri fennî ve İlmî tecrübelerde bulunarak çalışmak seviyesine ulaşmışlardır" demektedir. (A. Rıza, 141-42) Auguste Comte (A Rıza 142) da bunu teyid eder: "Müsbet ilimleri Avrupa'ya sokan müslümanlardır" der ve ilave eder: "Fethettikleri ülkelerde, ilmî araştırma eğitimi yapacak mektepler kurar kurmaz, umumi bir şevk, üstün seviyedeki seçkin aydınları, bu yeni ışığa doğru sevketti. Müsbet ilimlerin ehemmiyeti daha başlangıçta papalık tarafından dahi hissedildi ki, ruhbanın birçok kıymetli ileri gelenleri ve bu arada iki papa bile eğitimlerini tamamlamak için Kurtuba'ya gidip İslâm müderrislerinden ilmî müşâhede ve araştırma usulleri eğitimi gördüler."Diğer taraftan Draper şunları yazar: "Müslümanlar ilmi geliştirip yazarken, hatta yeni ilimler geliştirirken, Avrupa bugünkü Güney Afrika zencilerinin olduğu kadar medeniydi. Müslümanların felsefede, matematik ve astronomide, kimya ve tıbda elde ettikleri, askerî başarıları ile sağladıklarından daha büyük ve daha devamlıydı." (A. Rıza, 142)

Dr. Gustave Le Bon da eserinde şu satırlara yer verir:"Müslümanların ilmî çalışmaları ve buluşları incelendiğinde, hiçbir milletin, bu derece kısa bir zamanda bu kadar fazla sayıda keşifte bulunmadığı ve verimli olmadığı görülür." İslâmın müsbet ilim metodu, tecrübe ve müşâhede etmektir. Kitaplarda okumak ve üstadların nazariyelerini tekrarlamak ise Ortaçağ Avrupa'sının metodu olmuştur. Aradaki fark fevkalâde esaslıdır." (A. Rıza, 142)Meşhur Fransız matematikçisi Montucla "Histoire des Mathematiques" isimli kitabında hayranlığını şu şekilde anlatır:"Müslümanlar uzun zaman ilmin yegâne sahipleriydi, 11. Yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları onlara borçluyuz. Bu dönem içinde matematikde şöhret kazanabilmiş herkes ilimlerini Müslümanlardan elde etmişlerdir." (A, Rıza, 170)Viardod da "La Civillisation des Arabes" ünvanlı kitabında Müslümanların medeniyete temel teşkil ettiğini şu cümlelerle anlatır: "Dante, Petrarque ve Boccace, Rönesans'ın bu babaları, Provence aydınlarını üstadları sayıyorlardı. Provence aydınları da Arapların müridleri olduklarına göre, edebiyatın olduğu kadar ilmin de yolunu Avrupa'ya açan Araplar olmuştur." (A. Rıza, 179)Lecky "Rasyonalist Felsefe Tarihi" adlı kitabında: "Avrupa'nın entellektüel anlamda uyanışı ve canlanışı ancak eğitimin manastırlardan üniversitelere, Muhammedi bilimin ve sanayideki bağımsızlığın kilise saltanatını parçalamasından sonra başlayabilmiştir" demektedir. John Davenport ise "Kur'ân ve Mesajı" isimli eserinde şöyle der: "Bilim ve kültür dâvasına Müslümanların gösterdiği saygıdan daha derin bir saygı gösteren millet gelmemiştir. Bir İslâm şairi: "Bir bilgin gördüğüm zaman onu karşılar ve ona değer veririm" der. Hz. Peygamberin birçok hadisi bilim ve kültüre en içten saygı ile doludur. "Bilginlerin mürekkebi şehidlerin kanı gibidir." "Kalem ve mürekkeb -yani eser- bırakanlara cennet kapıları açıktır." "Dünya dört şeye dayanır: Bilginlerin bilgisi, büyüklerin adaleti, iyi insanların ibadeti, yiğitlerin cesareti." Fakat daha önemlisi, Müslümanların dünya zenginliğini önemsiz bir şey tanımaları, buna karşılık bilimi en değerli şey saymalarıdır." "Müslümanlar arasında bilim ve sanatlar 600 yıl boyunca parlak bir hayat sürerken bizim aramızda en kaba bir barbarlık egemendi. Edebiyat da en sönük günlerini yaşıyordu."Mosheim ise şöyle demektedir: "X. yüzyıldan başlayarak Avrupa'ya yayılan, hikmet, astronomi, felsefe ve matematik gibi bilimlerin Arap okullarından alındığı, özellikle Endülüs Müslümanlarının Avrupa felsefesinin üstadı oldukları muhakkaktır."

Kaynaklar: 1) Abdülaziz bin Abdullah: İslâm'ın Getirdikleri. Bir yay.lst.983,s.88. 2) Ahmed Rıza: Batının Doğu Politikasının Ahlâken İflası. Üçdal yay. İst. 1982, S:141,' 142, 170, 172, 179. 3) Ateşmen, M: İslâm. Yaylacık matb. İst. 1973, S:35, 112, 131, 136. 4) Aydın, M: Bilgi, Bilim ve İslâm, İsav yay. İst. 1987, s:65. 5) Bammat H: İslâmın Çehresi. Fatih matb. İst. 1975 s: 103.6) Bammat, H:Garp Medeniyetinin Kuruluşunda Müslümanların Rolü, Bahar yay. İst. 1966 s: 20. 7) Bucaile, M: Kitab-ı Mukaddes, Kur'ân ve Bilim, Silm Matb. İzmir, 1981 s:175. 8) Danişmend, İ. H: İslâm Medeniyeti, Yağmur yay. İst. 1983 s: 18 - 20. 9) Durant, W: İslâm Medeniyeti, Tercüman 1001 temel eser. İst. s: 84 . 10)Gürkan, A: İslâm Kültürünün Garbı Medenlleştirmesi. Akçağ yay. İst. 1969 s:252, 256. 11)Hltti, P.K: Ulâm Tarihi. Boğaziçi yay. İst. 1980. 3/919 . 12)Hunke, S: İslâm Güneşi. Bedir Yay. İst. 1975 s: 18, 124, 461. 13)Keskioğlu, O: Müslümanların İlim ve Medeniyete Hizmetleri. Diyanet yay. Ank. s.63.14)ülken, H.Z: İslâm Felsefesi, Selçuk yay. s: 304. 15)Zeydan, C: İslâm Medeniyeti Tarihi. Fatih yay. İst. 1976 1/3, 21. 16)Seyyid Ali Eşref, Hasan Bilgrami: İslâmi Üniversite Kavramı. Risale yay. İstanbul 1988 s: 43. 17) Davenport, J: Kur'ân ve Mesajı. Kültür Basım yay. birliği, İstanbul, 1988 S: 34-36.

Bizim kültürümüz batı kültüründen farklıdır: "Özyeğin ABD'deki öğrencilik günlerinden örnek verdi: Benim bir dönem yanında kaldığım ailenin kuralı, "18 yaşına gelen çocuk, aile bütçesine yardım eder"di. Çocuklarından ev kirası payı bile istiyorlardı. Ben üniversite yıllarımda çalışmaya başladığımda babam, "Gerekirse ceketimi satar seni okuturum" demişti. Bizim kültürümüzde bu var." (Hüsnü Özyeğin: Hürriyet, 26 Temmuz 2010)

*

Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi

Müslümanlık ticaret ahlakı bakımından Hristiyanlığı geçmişti. (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64) Doğu, nezaket ve görgüde batı'yı geçmişti. (s. 84) Kamu işlerindeki idareleri o devrin batı dünyasındakinden çok iyiydi. (s. 199) 700'den 1200'e kadar Müslümanlık, iktidar, kudretinin düzeni ve yaygınlığı, hayat seviyesi, görgü, insan hakları, dini hoşgörü, edebiyat, ilim, tıp ve felsefede bütün dünyaya öncülük etti. (s. 259)

Giriş

Kitabın özetine geçmeden önce yazarın Müslüman olmayan Alman bir bayan olduğunun, dolayısı ile İslam'ı her yönü ile içinden biri gibi göremediğini - doğal olarak - bazı konularda biz Müslümanlardan farklı düşündüğünü, bir de kitabında özellikle genel anlamı ile Müslümanlardan daha çok (Araplarla Müslümanların batı dünyasında eşit anlama geldiği için ki bunun Alman yazar kadar Dr. Abdul Latif Tibawi'de, Krizdeki oryantalizm adlı eserinde altını çizer) Arap kökenli Müslümanların batı alemine -ilim, sanat, edebiyat vs dallarında- yaptığı katkıları kitabında ele aldığını altını çizelim.

Yazar Sigred Hunke Almanya Kiel doğumlu olup ömrünü İslam medeniyetini araştırmaya adamıştır. Hunke batının İslimi bilime olan kompleksini şu sözleriyle açıklar: 'Batının sayısız değerler borçlandığı İslam medeniyetinden söz ederek hakikatin ortaya çıkarılma zamanının geldiğine inanıyoruz. Batı tarih, ilim, fikir, sanat eserlerinde Yunan ve Roma dönemleri uzun uzun anlatılırken sonraki bin yıl sanki hiç yaşanmamış gibi hemen yeniçağa atlarlar. Müslümanların tam yedi yüz yıl boyunca medeniyet ışığını taşıdıklarını, Yunanlılardan iki kat daha fazla insanlığı aydınlatmış olduklarını ağızlarına bile almazlar. Batılılara göre Müslümanların rolleri sadece ilkçağ yunan bilim hazinelerini batıya aktarmaktan ibarettir. Buradaki asıl amaç İslam medeniyetinin Avrupa'ya hocalık eden büyük başarılarını unutturmak ve onlara hakaret etmektir.' (s.14)

Kitaba mukaddime yazan rahmetli Ahmet Kabaklı günümüz Türkiye'sinde de aynı düşüncenin benimsenmiş olduğunu, tüm eserlerimizde bizim de sadece Yunan ve Avrupa medeniyetlerinden bahsedildiğini, Avrupa'nın kıskançlık ve din taassubu ile saçtığı propaganda zehrinin bizim aleyhimize olduğu halde aynen benimsediğimizi belirtir. (s. 15) Avrupa'nın sadece ilim ve tıbbını, deneysellik metodunu, hukuk kurallarının çoğunu, matematik, astronomi, fizik, kimya esaslarını değil, aynı zamanda görgüsünü, müziğini, mimarisini, masalını, aşk türkülerini, oyunlarını hatta yıkanma, giyinme, moda tarzlarını ve usullerini bile, İslam'dan aldığını, reddedilemez bir şekilde kesinlikle ispatlıyor. "Atalarının mirasından utanmak şöyle dursun, onunla iftihar etmek, yeni bir şahsiyet ufkuna kavuşmak için" bu eserin okunmasını Kabaklı tavsiye eder. (s. 16)

Sigred Hunke'nin Önsözü

Avrupa tarihi yalnız başına bir dünya tarihi değildir. Dünya medeniyetler tarihi bütün medeniyetlerin tarihi iken batılı bakış açısıyla dünya tarihi ise sadece Avrupa dairesini çevreleyen merkezinde cennet mevkiinde Yunanistan ve Romanın olduğu bir tablo çizmektedir. Artık batı Dünyasının şükran duyguları borçlu olduğu bir toplumdan bahsetme zamanı gelmiştir. Orta çağda Müslümanlarla batılıların 750 sene süren komşulukları esnasında Yunanlılara nazaran insanlık medeniyetini en az iki kat geliştirip batıya birçok konuda tesir eden Müslümanların dini inançlarından dolayı her zaman göz arda edilmişlerdir. (s. 18)

Bu kitap genel bir İslam kültüründen değil bu kültürün bir parçası olan Araplardan onların tarihinden bahsetmektedir. Bu kitap Arap medeniyetine karşı uzun zandan beri borçlu olduğumuz teşekkürü ispat için yazılmıştır. (s. 20)

I. Bölüm

Yazar kitabın çeşitli sayfalarında batı medeniyetine geçmiş Arapça kökenli kelimelere örnek verir: Kahve, ceket, fincan, şeker, limonata, muz, portakal, ıspanak, divan, satranç, matt, bavul, şifon, saten, atlas, alkali, soda, gaz…(s. 25-28), Filika , kablo, tersane, amiral, kalafatçı …(s. 51), kasket, cepken, bluz, iç eteklik (s. 52), cebir(s. 63), otel (s. 77), Zenit, Azimut, …Yıldız isimleri: Algol, Wega, Rigel Denob… (s. 95) , azimut (s. 109), sinüs (s.128) Kimya, simya, Alkali, Borax, İlaç, Eczane, Potasyum, Vernik, Sodyum, Soda,… (s. 235), Amiral (s. 298) ve musiki aletleri (s. 394-396)

Roma ve Bizans'ın 'Kimse Mısır ve Suriye'ye seyahati göze alamaz.' şeklindeki propagandaları doğuyu batıdan ayırır. Halbuki Hristiyan hacılar Kudüs'ü rahatça ziyaret edebilmekte, başta Harun Reşit, el-Muntansır gibi halifeler, Hristiyan din adamlarının Kudüs'te rahatça görevlerini yapabilmektedir. Kayzer Şarl'a Kudüs'ün anahtarını vermesi de, Avrupa'da Müslümanların kutsal şeylere saygı göstermediklerini yaymalarına engel olmaz. (s. 31) Ticaret vasıtasıyla Venedik ve Cenova'lı tacirler hayatlarının en az 6 ayını İslam kültürünün içinde geçirirler. (s. 35) Sadece ziraatçılık ve çiftçilikle hayatlarını geçiren Avrupa'da, bu ticaret sayesinde kansız bir toplumsal bir devrim meydana gelir, hayat canlanır. (s. 40) İslam'ın hızla ilerlemesi ve doğudaki ticaretin canlılığı Avrupa'da Haçlı seferlerinin başlamasına sebep olur. Bir Hristiyan yazar içki alemlerinin sarhoşluğu ile yakılıp yıkılan kütüphaneler ve sanat eserlerinin görüntüsünü, 'Dünya yaratıldığından beri, Dünya'yı en fazla çöle çeviren bir ganimet seferi' şeklinde tanımlar. Hristiyanların asırlarca devam eden faydasız gayretlerinin bilânçosunu, İspanyalı Fransisken rahip Ramon Lull ,'sonunda hepsi de hedeflerine ulaşamadan bitip tükendiler.' şeklinde belirtir. (s. 42) Araplar Çinlilerden aldıkları kağıdın ilk fabrikasını daha Harun er-Reşit dönemimde 794 yılında Bağdat'ta kurmuşlardır. (s. 47) 12. asırda Hristiyan hacılar Endülüs'ten aldıkları ilk kağıt yaprakçıkları memleketlerine götürürler. Ulman Stromer 1389 yılında Nürenberg 'de Almanya'nın ilk kağıt fabrikasını kurar .İlim artık bir sınıfın (rahiplerin) imtiyazında kalmaktan kurtulur.

Amalfi'li Flavio Gioja, pusulanın ilk mucidi bilinirken aslında Araplar bunu çok önceden kullanmış Haçlı Seferleri sırasında Maricourt'lu Petrus Müslümanlardan aldığı bilgileri 1269 da Fransa'ya sunar ve ancak elli sene sonra 1320' de İtalyan F.Gioja pusulayı sözde keşfeder. (s. 48)

Roket tekniğini de barutu da Araplar kullanır, Hasan er-Rammah 13. asırda yazmış olduğu harp tarihi adlı eserinde bunlardan bahsederken, batıda barutun sözde mucidi Fransız Berthold Schwarz olduğu iddia edilir. (s. 50)

Venedik Gondolu'nun şekli, Venedik'in, Şark'la flört ettiği devrin zarif hatırasını belirtmektedir. Avrupa ayrıca Araplardan sulama sistemi, haberleşme sistemi, kiliselerde tespih, buhurdanlık gibi usulleri de almışlardır. (s. 51)

Avrupa banyoyu da Araplardan öğrenmiştir. Tartuşi Fransa yolu ile seyahati sırasında gördüklerini şöyle anlatır: 'Onlardan daha pis hiçbir şey göremezsiniz. Onlar senede bir veya iki kez o da soğuk suyla yıkanırlar. Elbiselerini yıkamazlar, ancak yırtık pırtık hale gelince üzerlerinden çıkarırlar.' Avrupa Hristiyan alemine göre yıkanmak için soyunmak gerekir, bu

ise utanmaya aykırı bir kavramdır, dolayısıyla banyo yani soyunma günahtır. Özellikle 10. asırda binlerce hamamın, masör ve berberlerin hizmet ettiği Bağdat gibi şehirler için bu gibi şeyler düşünülemezdi bile. Kısaca Arap medeniyeti ticaret, haçlı seferleri, gezginler vasıtasıyla batının günlük hayatına ekonomik ve kültürel yönden olumlu yönde etkilemiştir. (s. 53)

II. Bölüm

Dünyanın bütün medeni milletleri Arapların bize öğrettikleri rakamları kullanmaktadır. (s. 56) Araplar sayı yazımlarını Hintlilerden almış, geliştirerek Avrupalılara aktarmıştır. Mesela, 487, Roma rakamları ile CCCCLXXXVII şeklinde yazılmakta idi. Bu ve benzeri en basit bir hesabı yapmaya bile imkan vermeyen sistemden Avrupa'yı Araplar kurtarmışlardır. (s. 59) Algoritma'yı 12. asırdan itibaren Avrupa'ya el-Harezmi öğretmiştir. Fakat bu gerçek batıda ancak 1845 yılında Fransız Reinand tarafından ile getirilebilmiştir. (s. 65) el-Harezmi'den önce batıda özel bir matematik ilmi yoktu. (s. 66)

Arapların tedrisinden geçen Papa Aurillac'lı Gerbert

945 doğumlu Gerbert Endülüs'te matematik ve astronomi öğrenir. Zamanla (971) Roma'ya döner. 999'da Papa halefi olur. Hasımları onu Müslümanlara ait şeytan aletleriyle araştırmalar yapmakla suçlar. Onların nazarında Gerbert, büyük bir kara büyücü ve sihirbazdı. Hristiyanlığın esaslarına aykırı düşen incelemelere girişmeyi, Müslümanlardan başka kimden öğrenebilirdi? O, Ruhunu Şeytana rehin bırakmıştı. (s. 69) Gerbert, dokuz rakamla hesap yapan ve Arap rakamlarını ilk defa Avrupa'da kullanan ilk batılıdır.

Batıda sayılara isimleri Laon'lu Radulfh vermiştir. Bunlar Arapça ile benzerlikleri ile şaşırtıcıdır: 4: Arbas (Arapça Erbaa), 5: Quimas (Arapça Hamse) , 7: Zenis (Arapça Seba), 8: Temenias (Arapça Semanie) (s. 70)

12. Asırda bir papaz, "Piza'nın caddelerini dolduran ve şehre vahşi çehrelerini veren kâfir, korkunç deniz canavarları" şeklinde tarif ettiği Araplar'dan (s. 76) Avrupa'da bilimin öncülerinden kabul edilen Piza'lı Leonardo'da (Başta matematik hocası Sîdi Ömer'den) dersler alır. Leonardo, İskenderiye ve Şam kütüphanelerini altına üstüne getirir ve bu bilgilerle ülkesine döndükten sonra zaman içinde meşhur olur (s. 79-81)

Sonuç olarak Arap rakamları batıyı fethetmiştir. Bu rakamların, tabii ilimlerle nakliyatta, teknik ve ekonomik alanlardaki büyük önemi, dünyanın bütün medeni devletlerince kabul edilmektedir. (s. 89)

S. Hunke, eserinin 81 ile 87. sayfalarında sıfırın tarihi seyrine dair ilginç örnekler verir.

III. Bölüm

" Beşer Allah'ın birliğini ispata yıldızlar ilmi sayesinde muvaffak olur." Battani. (s. 91)

Arap astronomistlerinden Muhammed İbn-i Musa, Batlamyus'un "Astronomi cetvellerini " düzeltmişlerdir. (s. 96) Halifenin emri ile dünyanın çevresini ölçmüştür. Felsefe, mantık ve meteoroloji ile de ilgilenmiştir. Kardeşi Ahmet ise tekniğe düşkün, ev ve el aletleri mucitçisi idi. Mekanik sanatında Heron gibi şahısların elde edemediği neticelere ulaşmış biridir. (s. 98) Ahmed teknik aletler yapar; küçük miktarlarda su akıtan ibrikler, sıvıların izafi ağırlığını hesaplayan kaplar, bir kabı boşalır boşalmaz hemen dolduran aletler, otomatik lambalar,

otomatik düdüklü su aletleri vd. Ahmed ayrıca Yunanlıların semayı dokuzuncu bir kürenin kuşattığına dair yanlış görüşlerini bir astronomi eseri ile çürütür. Kardeşi Muhammed ile bir saat icad eder. Ahmed, kardeşi Muhammed'in astronomi bilgilerinden hareketle teknik bilgisini konuşturur ve bir cihaz icad eder. (s. 99) Üçüncü kardeş el- Hasan, geometride kendini geliştirir. Ayrıca elips adı verilen bahçe şekillerinin de mucididir. Tabii bu buluşların temelinde Arap halifelerinin ve onların desteklediği alimlerin bu çalışmalara verdiği destek vardır. Mesela bir mütercime ayda 500 dinar (7500 altın Mark) ödenirdi. Bu sadece eski Yunan metinlerinin kaybolmasına engel olması için tercüme yapanlara aylık önenen ücrettir. (s. 101)

Arap astronomi alimleri arasında aysısı tespit edilebilen 534 kişi'den yukarıda adı geçen 3 kardeş, yaptıkları araştırmalar ile Yunanlılardan itibaren gerilemekte olan yıldızlar ilmini, yeni bir olgunluğa kavuşturmuş, geliştirmiş ardından da batıya aktarılmasına vesile olmuşlardır. Onlar eski aletleri geliştirip, yenilerini bulma başarısını göstermişlerdir. Onlar kendi metotlarını oluşturmuş, matematikte yeni dalları geliştirmişler, astronomi hesaplarında, batıya temel teşkil eden fikri vasıtalar sağladırlar.

Mekanik

Astronomi ilminin gelişmesi, yeni keşiflerin bulunması ve ilerlemesi, ne Romalı ne Hintli; İlk defa Araplar sayesinde olmuştur. (s. 105)

Kur'andaki gökleri araştırma ile ilgili ayetler ve efendimizin "gök ve yerler Allah'ın varlığını hatırlatır." mealindeki hadisler Müslümanları astronomiye yöneltmiştir. Astronomi sayesinde Müslümanlar namazdan oruca ibadetlerinin zamanlarını, Kabe'nin yönünü tayin edebilmişler bu ilmi dini anlamada aracı kılmışlardır. (s. 106)

El-Battani, Nasiruddin, et-Tusi, Uluğ Bey, Biruni gibi alimler yanında İbni Firnas gibi alimlerde Endülüs'te 880 yılında ilk uçağı icat etmiştir. (s. 108)

Araplara hayran olan Kastilya'lı kral X. Alfons Arapça bilim kitaplarını kendi diline çevirtir.'Arap metotlarıyla' o zamana dek yapılan en iyi usturlabları yaptırır. (s. 110)

Kral özellikle kendisinden 200 yıl önce yaşayan es-Sarkali'nin astronomi üzerine yazdığı eseri kendi diline çevirince bu eser 'Alfons cetvelleri' diye meşhur olur ve yüzlerce yıl Avrupa da astronomlar bu cetvelleri kullanır. (s. 111)

Avrupa ilk defa 10. asırda gezgin öğrenciler vasıtasıyla Arap astronomi aletleriyle tanışırlar. Batıda ancak 14. asırda bu aletler üretilmeye başlanır. (s. 113)

Araplar, Ptolomeus'un basit kadranını (Saat- pusula düzlemleri) geliştirerek yeni aletler icat etmişlerdir. Ayrıca Araplar sekstant ve oktant aletlerini ve çalar güneş saatlerini bulmuşlardır. (s. 113) Harun el-Reşit'in elçilerinden Abdullah, bu saatlerden birini 807 yılında Aachen'de, Kayzer büyük Karl'a hediye etmiştir. (s. 114)

Astronomi

Araplar miras aldıkları kültür hazinelerini, bir reçete gibi kabullenmediler. Ele geçirdikleri yabancı bilgilerin sonuçlarını hemen kontrol edip hatalarını düzelttikten sonra bunların üzerine yeni bilgiler eklemeye başlamışlardır. Onlar deney ile ispatlamadan hiç bişey kabullenmemiştir. Mesela Sabit Bin Kurra Aristo ve Ptolomeus'un eserlerini tenkit eden eserler

yazmış, astronom Theon'un gözünden kaçanlar gibi eski bilgileri eleştirmiş ve geliştirmiştir. Hiparch ve Ptolomeus'dan beri süre gelen birçok hatayı düzelten, yenileyip geliştirenler Araplardır. (s. 121) Batı, el-Hıvarizmi ve Me'mün Cetvelleri ile el Battani'nin Sabii, İbn Yunus'un Hakimi Cetvellerini, Alfons'un Cetvellerine esas teşkil eden es-Sarkali'nin Toledo Cetvellerini alarak Kopernik Devrine kadar onları kullandı. Fransız Sedillot, "Bağdat astronomları daha 10. asrın sonlarında nihai noktalara varmış durumdaydılar" demektedir. (s. 116) Mesela bunlardan el-Fergani, ekliptik eğimi (s. 121) ve güneşin yörüngesini ilk bulanlardandır. Sabit Bin Kurra ise dünyanın güneş etrafındaki dönümünü iki ayrı metotla ölçmüştür. Batıda Alhazen lakabıyla tanınan Hasan İbni Heysem ise ışığın kırılması nazariyesini ileri sürmüştür. Öklid ve Ptolomeus gözün ışık yaydığını ileri sürerken İbni Heysem ise 'Göz ışık yaymaz, cisimlerden göze ışık gelir, adeseden geçerek görünür olur' der. Heysem ayrıca Ay'ın ışığını Güneşten aldığını, fotoğrafçılıktaki karanlık odayı, hava tabakasını 15 km olduğunu, projektörün etki kanununu, ilk okuma gözlüklerini bulandır. Heysem tüm bu sonuçlara sayısız denemeler, sonucu ulaşmıştır. Heysem'in optik fizik alanındaki görüşleri Yeni Çağ'ın ortalarına kadar Avrupa ilmine hakim olur. (s. 120) el-Bitruci ise gezegenlerin sürüklenmeleri ve dış merkezli dairelere dair teorileri ileri sürer. el-Kindi ise açıların pergel ile ölçümünü ve sıvıların izafi ağırlıklarını hesaplamıştır. Ali b. Süleyman 1000 senesinde "Atom nazariyesini" ileri sürmüştür. (s. 122) Şüphesiz Kopernik bu alimlerin eserlerinden etkilenmiş ve fazlasıyla yararlanmıştır. Kopernikvari dönüş nazariyesini 500 sene öncesinden el-Biruni bulmuştu. 1800'lü yıllarda bile İbni Yusuf'un eserlerinden yararlanılmakta idi. (s. 117) Karanlık oda, pompa ve torna ile ilk uçak makinesinin sözde mucidi Da Vinci birçok yönden Araplara tabi olmuş, el-Heysemden ilhamlar almıştır. Galile Teleskopu'nun arkasında da el-Heysem'in gölgesi vardır. (s. 120) Kısaca deneysel araştırmaların ilk öncüleri Roger Bacon veya Baco Von Verulam, Leonardo Da Vinci veya Galile değil, Araplardır. (s. 119) İbni Bace (Avempace), İbni Tufeyl (Abubecer), İbni Rüşd (Averroes), el- Bitruci (Alpetragius) tarafından yönetilen, Aristo ile Ptolomeus'un görüş tarzları arasındaki fikri mücadele, 13. ve 14. asırlarda Endülüs'ten Fransa, Almanya ve İngiltere'ye uzanır. Büyük Albert, Thomas d'Aquin, Roger Bacon, Jean Buridan, Dietrich gibi mücadelecilerin sahneye çıkmalarına vesile olur ve batı düşünce ve tefekkürü harekete geçirir. (s. 124)

Matematik

Araplar matematiğin üstadı idiler. Romalılar bu sahaya hemen hemen hiçbir şey getirmediler. Araplar yeni ilim dalları meydana getirdiler, diğerlerini de Hintlilerle Yunanlıların ulaştırdıkları seviyeden çok yukarı çıkardılar. Rönesans'ımızın üstatları, onun için Yunanlılar değil, bilakis Arpalar oldular. (s. 124-125)

Arap matematik zekasının "İlimlerin en güzel dalı" saydıkları bu hesap dalına büyük düşkünlükleri vardı. Aritmetiği sistematikleştiren el-Harizmidir. Piza'lı Leonardo başta cebir olmak üzere bilgilerini Ebu Kamil eş-Şucâ', el- Biruni, İbni- Sina, el- Karaci gibi alimlerin eserlerine borçludur. (s. 126) Arapların hesap ve cebirini batıya öğreten ise Alman kontu Von Eberstein'dir. Batıda bilinen "matematik üslup" tamamen Araplar tarafından meydana getirilmiştir. Batı bu ilmi Araplardan aldı, Yeniçağın ortalarına dek korudu ve kullandı. Virgülün arkasındaki ondalık kesirle hesap yapmayı da Araplar bulmuştur. (s. 127) Cebirdeki bilinmeyen işareti "X" te arap işaretidir. Araplar bilinmeyen meçhule " Şey" derlerdi. Kısaca bunu "ş" ile gösterirlerdi. İspanyolcada, "ş" harfini karşılığı ise "X" işaretidir. Araplar sinüs, tanjant kurallarını, trigonometrinin esas formlarını oluşturdular. (s. 128) Batı, Sexagesimal hesap ile dairenin altmışa bölünmesini de Araplardan öğrenmişlerdir. Ayrıca batılılardan 700 yıl önce diferansiyel hesabını ortaya çıkarmışlardır. (s. 129)

Arap zekasının bir çok kıvılcımı batıya atlamamış olsa bile, batı karanlıklardan aydınlığa çıkmasını Araplara borçludur. Araplar ilmi düşünce ve araştırmayı ateşleyerek, harekete getirip, beslediler. Rakamları, geliştirdikleri aletleri, aritmetik, cebir, kürevî trigonometri ve optikleri sayesinde batıyı tabii ilimler sahasında artık kendi alet ve keşiflerine dayanarak, ilerlemeye kalkışacak bir seviyeye getirdiler. (s. 130)

Astroloji (Müneccimlik, Yıldız ilmi)

Başta dinlerde güneş, ay, Venüs, Jüpiter, yıldızlarla uğraşmak ceza gerektiren ilimlerdendi. Bu nedenle Papalık, İspanya'da, şeytana tapan" saydıkları Araplardan, büyük paskalya yortusu ile yortudan önceki haftaların tarihlerini öğrenmek zorunda kalırlar. (s. 131)Kur'an inananları semayı incelemeye çağırmıştır. Müslümanlar her ilmi esere, Allah'ın adı ile başlarlar. Bu onları bir mistik korkunun bataklığı içine gömülmekten de korumuştur. (s. 132) Bu alanda en ünlü isim ise el-Biruni'dir. Batıda ise astronomi, astrolojinin büyülü dünyası sayesinde yer dinebilmiştir. (s. 138)

IV. Bölüm

Şifalı eller

"İbni Sina, er- Razi ve İbni Rüşd'ün eserleri, Hipokrat ve Galen'inkilerle aynı değerde kabul olunmuşlardır.“ Agrippa von Nettesheim

Yazar 139-142. sayfalar arasında batılı (frenk) doktorların sonu ölümlerle biten tedavilerine örnekler verir ve "Dünyanın neresinde eczacılık ve sağlık işleri Araplar derecesinde olgun ve kapsayıcıdır? Onların modern hastaneleri, tedavi metotları, hijyenleri örnek teşkil edecek durumdaydılar." diye sorar. (s. 141) Ne Romalıların ne Yunanlıların bir tıp kültürü meydana getiremediğini (s. 145) söyleyen yazar, Kilise öğretmeni Tatian'ın, eczanelerin bir çeşit dinsizlik ve küfür olduğunu ilan ettiği şu cümleyi aktarır: "Dünyevi ilaçlar tanrıya güvensizliktir. Neden köpekler gibi otlarla tedavi oluyorsunuz?" (s. 143) Kiliseye göre aletlerle hastalık tedavisi insana şerefine dokunucu bir iştir ve kilise mensuplarına kesinlikle yasaktır. Frenklerin başpiskoposu Gregor von Tours, 'Doktorların aletleri neye yarar ki, ancak ızdırabı artırır, halbuki bizim sevgili azizimizin sadece bir tane çelik aleti vardır." Der. (s. 144) Rossano'lu Aziz Nilus, yanına gelen Araplardan tıp eğitimi almış Donnolo'yu şu cümlelerle başından savar: "İsa'ya güveniyorum, senin ilaçlarının tedavisine ihtiyacım yok." (s. 146)

Haçlı seferlerinin büyük vaizi Clair-Waux'lu Bernhard ise hastalanan papazlara, "Kurtuluşunuzu dünyevi ilaçlar kullanarak tehlikeye atmak size yakışmaz." demektedir. (s. 146)

Hristiyanlığa göre ateş içinde kıvranan bir hasta, günahlarını itiraf etmeden doktor isteyemez. Bu husus 895'te Nant'da toplanan Sinod (kilise meclisi) ile karara bağlanmıştı. Papa III. Innocent (1216) " günah itiraf ettirilmeden hastayı tedavi eden doktor, kiliseden uzaklaştırma cezası alır" şeklinde meclis kararı verdirir. (s. 146) Aziz Chrysostomus ise hastalıkların insani günahların sonucu olduğunu ileri sürer ve hasta bir Hristiyan'ın Müslüman bir doktora tedavi olması halinde kiliseden aforoz edileceğini bildirir. Aynı dönemlerde Kahire doktorlar odası başkanı İbni Rıdvan ise. "doktor düşmanlarını da aynı ruh, alaka ve özenle tedavi etmelidir." demektedir. (s. 147)

Haclı seferlerinden dönüşte avrupada tıp ilerlemeye başlar. İlk hastanelerden biri Paris'te kurulur; Hotel-Dieu (Tanrının konağı): Yer samanlarla kaplıdır, kadın erkek karışık, bulaşıcı hastalık taşıyanla hafif hasta yan yana ve ortalık haşereden geçilmez durumdadır. (Mak Nordau, Aus dem Wahren Miliarlande, I/121) Aynı dönemde İslam alemindeki bir hasta ise özel oda, banyo, iyileşince dinlenmesi için 5 altın para, kitap ve müzik desteği, temizlik, beyaz çarşaflar ve aydınlık bir ortamda tedavi görmektedir. (s. 149) 10. asırda sadece Kurtuba'da 50 hastane bulunmaktadır. Köylere kadar ulaşan sağlık merkezleri yanında hapishanelerde bile hastaneler kurulmuştu. Tedavi parasızdı ve iyileşene elbise ve hemen çalışmaya başlayıp dermansız kalmasın diye bir aylık para yardımı yapılıyordu. (s. 153) O dönem Arap tıbbı; Başhekim, masraflar için vakıf, kayıtlar, müfettişler, dahiliye,hariciye, asabiye,göz ve ortopedi gibi ihtisas alanları, Tabipler odası, sertifikalandırma … gibi günümüz tıp teknolojisini aratmayan özelliklere sahipti. (s. 1151-156) 831 yılında Rheingau'da bir tane bile doktor bulunmazken, sadece Bağdat'ta serbest doktorluk yapan sayısı 860'ı geçiyordu. Buna resmi doktorlar dahil değildi. (s. 157)

Tıpta ilk kez ihtisas imtihanını Araplar meydana getirmiştir. Yazar bir diploma örneği verdikten sonra (s. 159) İslam aleminin ünlü doktorlarının (Ali b. Abbas, İ. Rıdvan, İbrahim b. Kura, İ. Sina) damar-sinir, kanser, idrar hakkındaki öğrencilere tavsiyelerini sıralar. (s. 159-161)

6. asırda Paris tıp fakültesi dünyanın en küçük kütüphanesine sahip idi. Kütüphanedeki tek eser (el-Havi; Continens) bir Arabın idi: Er-Razi batıda Rhases adı ile meşhurdu. (s. 162) Tıp-kimya başta birçok alanda 230 eser bırakan Razi, dünyanın iki mihver etrafında döndüğümü, güneşin dünyadan büyük, ayın ise küçük olduğuna ve feza boşluğu, mıknatıs gibi, çiçek- kızamık, sağlık lügati, pratik sağlık bilgileri, böbrek, çocuk hastalıkları… alanlarda da eserler vermiştir. O aynı zamanda kimyayı tıbbın hizmetine ilk sokan kişi olmuştur. Hipokrat eserinde, Hiçbir şey yapılamayacak hastalıklardan uzak durmayı öğütlerken er-Razi, ölüm meydana gelene dek hastanın cesaretinin artırılması gerektiği, hastaya yaşama kuvveti verilmesi gerektiğinin altını çizer. (s. 162-172) Batıda akıl hastaları kötü ruhun tesirinde kabul edilip dayak ile tedavi edilmeye çalışılırken, Arap ülkelerinde sinir hastalıkları uzmanları kliniklerde tedavi görürlerdi. Bu konuda batıda ilk adımlar ise ancak 1751 yılında İngiltere'de atılmıştır. (s. 174)

İbni Nefis ilk kez kan dolaşımını bulan kişidir. (s. 179) Halbuki daha sonra batılı Colombo bunu kendisinin bulduğunu ileri sürer. Tıpkı bunun gibi başka buluşlarını da daha sonra Michael/Miguel Serveda üstlenir. (s. 182) Serveda daha sonra yazdığı tıp ve Hristiyanlık üzerine eserlerden ötürü 1553'te Cenevre'de diri diri yakılarak öldürülür. (s. 184) Bu Arap doktor, doktorların üstatlarında olan Galen'in fikirlerini aynen almak yerine, fikirlerinin yanlışlarını düzeltmiş, fazlalıklarını ise atmıştır. (s. 181) İbni Sina şarbonu ilk kez tam olarak açıklarken, et-Tabari ise uyuz hastalığına neden olan paraziti bulmuştur. İbn-i Rüsd'ün çiçek hastalığını üzerine yaptığı buluşlardan 200 sene sonra bile Kayzer I. Maximilien bir kararname ile çiçek hastalığının ilahi bir ikaz olduğunu, bunu inkarın küfür demek olduğunu ilan eder. 9. asırın ilk yarısında ise Maseveyh cüzam hastalığını her yönü ile açıklarken Avrupa'da ise 16. asrın başlarında bile cüzamlıların kaderi tamamen kilisenin elinde idi. (s. 188–189) Veba 14. asırda Avrupayı kasıp kavururken, 1348 yılında tıbbi bir rapor yazan Montpellier Üniversitesinden bir profesör vebanın yayılma nedeni olarak hastan bakışlarının olduğunu ileri sürüyor, doktorlara hastaların gözlerini kapamalarını öğütlüyordu. İsviçre ve Fransa suçu Yahudilere, Narbonne halkı İngilizlere, Belçikalı Doktor Simon de Vovino ise Jüpiter'e atmakta idiler. (s. 190) Boccaccio ise yazdığı raporda ne ilim ne insani tedbir bir sonuç alamadığında tanrıya tövbe etmeyi öğütlemekte idi. Aynı yıllarda (1348) Gırnata Sultanının veziri İbn-i Hatib vebanın temas ile bulaştığını tespit etmiştir. (s. 191) Batı muska-sihirle vebaya care ararken İspanya'da doktorluk yapan İbn-i Hatima'da hastalığın temas ile

bulaştığını ilan etmektedir. Tüm bunlardan sonra II. Büyük veba salgınının ardından Arap tıp ilmini özümseyen Prof. Chalin de Vinario, vebanın temas ile bulaştığını eserine yazar. Müslümanlarla komşu olan İtalya bunun üzerine resmi sağlık servislerine Arap doktorları tayin eder. (s. 192) Arap Doktor Ebu'l-Kasım Hemofili üzerine açıklamalarda bulunur, Yunanlıların geri seviyede bıraktıkları kadın hastalıkları konusunda yeni usul ve aletlerle büyük ilerlemeler kaydeder. Ceninin ters doğumuna müdahaleyi ilk o tavsiye eder. Kolpeurynter aletini ilk o icad eder. (s. 193) Fransız cerrah Pare'yi üne kavuşturan büyük damarların bağlanmasını ondan 6 asır önce Ebul-kasım bulmuş idi. Ayrıca 'Trendelenburg Durumu'nuda ilk o bulmuş idi. (s. 194) Araplar Yunanlıları en çok göz alanında yaptıkları çalışmalar ile geride bırakırlar. Damar içi şırıngalama ve buz torbası İbni Sina'nın icadıdır. Ayrıca narkoz ve antibiyotiği de bulmuşlardır. (s. 196) Ayrıca psikoterapi, müzik ile tedavi konularında da İbni Heysem ve İbni Sina çalışmalarda bulunmuşlardır. (s. 197)

Arap patent hakkı batı'da tanınmış değildir. (s. 197)

Hipokrat'ı bile yazdığı eserlerle eleştirecek seviyede bulunan Ali İbni Heysem, bir çok yönü ile tam bir eser kabul edilen el-Kitabü'l-Melik adlı eserini yazar. Tıp tarihçisi Neuburger: "Bizanslıların derme çatma ve karışık devşirme eserleri yerine Araplar düzenli geniş kitaplar yazdılar. Onlar canlı bir bilim dili oluşturdular." demektedir. (s. 200)

Yazar daha sonraki sayfalarda Arap bili madamları ve çalışma alanları hakkında bilgi verir. (s. 200- 204) Piza'lı meşhur Leonardo'nun Müslüman Araplardan matematik tıp ilmi konularında faydalandığını belirtir. Bundan sonraki sayfalarda Araplardan etkilenip batıda başlayan uyanışın örneklerini veren (s. 200- 221) yazar, Emevi halifesi el-velid'in ilk Arap hastanesini kurup oraya hekimleri tayin etmesinden 800 sene sonra, ilk defa 1500 yılında Strasburger hastanesine bir memur doktorun atandığını, bunu 1517'de Leipzig hastamnesi ve 1536'da Paris Hotel-Dieu'nun takip ettiğini belirtir. (s. 222)

Arapların batıya sundukları "Yunan malzemesi" asırlarca Bizanslıların yaşattığı malzemeden hacimce çok daha büyüktü. Araplar bunları metodik şekilde düzenlenip zenginleştirildikten sonra batıya sundular. Yunan müellifleri ile doğrudan temas, batıyı bu düzen ve zenginlikten mahrum bırakırdı. (s. 223) Ayrıca Araplar Yunanlıların ürettiği ilaçlarında zararlı yönlerini belli ilavelerle hafifletmişlerdir. (s. 229) Agrippa von Nettesheim "Tıbbın Araplarla başladığı iddia edilebilir." der. (s. 227) İngiliz tarihçi Custom'da " Araplar, deneysel kimyayı, modern organik ve inorganik kimyanın keşifleri için gerekli bulunan seviyeye yükselttiler." (History of Medicines, s. 371) der. (s. 233) Batıda Razi'nin geliştirdiği ilaçlardan birine Blanc Rhasis (Rhasis, Razi'nin batıdaki adı) adı verilmiştir. (s. 235) Araplarda 780 yılında ilk resmi eczanelerini kurup resmi sağlık zabıtalarına denetlendirirken, Kayzer II. Fredrik Arapların bu çalışmalarını ancak 1231 yılında onaylayıp uygulamaya sokabilir.(s.238) Müslümanların ilaçlar üzerindeki çalışmalarının tesirleri batıda, 19. yüzyılın ortalarına dek devam eder. Bugün bütün teşkilatı ile her hastane, her kimya laboratuvarı, her eczane ve ilaç imal yeri, arap dehasının elle tutulan birer abidesidir. (s. 243)

Arap Mucizesi

Yazar Dr. Hunke, İskenderiye Kütüphanesinin Başkumandan Amr'ın emri ile yakılması iddiasının tamamen çirkin bir iftiradan ibaret olduğunu ifade eder. (s. 255) Kahire Kütüphanelerinde iki milyon yüz cilt sayısına ulaşan eserler, eski İskenderiye kütüphanesindeki kitap mevcudunun yirmi misline ulaşmıştır. Halbuki 1000 yılında papalık tahtına oturan Aurillac'lı Gerbert, "Roma'da bekçilik yapabilmeye yetecek kadar bile bilgi sahibi kimse

bulunmadığını." ifade eder. Aynı yıllarda ise el-Biruni dünyanın güneşin etrafında döndüğünü, İ. Heysem ise görme kanununu keşfederken aynı zamanda küresel aynaları ve karanlık odayı bulmuş idi. (s. 246) Tabii bunda dini inancın büyük önemi vardır. Tertullian, "İncil'in tebliğinden sonra, tabiatı araştırma ile ilgilenmek, İsa'nın kanaatince, bizim görevimiz değildir." demektedir. (s. 253) Harun er-Reşit, Amoria ve Ankara'yı fethettikten sonra tazminat olara eski Yunan yazmalarını isterken, Halife el-Me'mun ise Bizans kralı III. Michael'den tazminat olarak antik filozofların henüz Arapçaya çevrilmemiş eserlerini ister. (s. 267)

Bedevi Arapları birkaç yıl içinde İslam imanı ile kaynaşınca, karşılıklı yardım kuralları ile kardeş haline, ahlaki yükümlülükler ile disiplinli ve mücahide verilecek ahiretteki mükafatın düşüncesi ile ölümü hiçe sayan bir millet haline getirir. (s. 248) Tüm bunlara rağmen "düşmanlarını yenen Araplar, tahripçi ve mütaassıp bir sıfat içinde görünmediler. Arapların savaşta yendikleri milletlere karşı toleranslı ve insani muamelelerle davranmışlardır ve dünya tarihinde böyle davranan pek az millet mevcuttur. (s. 250) 9. asrın Kudüs patriği de İstanbul patriğine yazdığı mektupta buna şahitlik eder: "Müslümanlar adildir. Bize haksızlık ve zorlama yapmamaktadırlar." (s. 256)

Bir gezgin 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla halka açık kütüphane sayarken, 10. asırda batı manastırlarında nadiren birer düzine kitap bulunmakta idi. Zamanının küçük bir kasabası olan Necef'te 40.000 ciltlik bir kütüphane bulunurken, Rey şehir kütüphanesinin mevcudunun tespiti için 10 büyük katoloğa ihtiyaç duyulmuştu. Nasurittin et-Tusi'nin sadece rasathane için topladığı eser sayısı 400.000 cilt idi. (s. 275) Kahire'deki halife el-Aziz'in kütüphanesinde ise 1.600.000 cilt eser vardı. Oğlu ise 18 salonluk ek bina yaptırarak içini kitaplarla donatır. Vezir e-Muhallebi'nin 117.000, vezir İbni Abbad'ın ise 206.000 ciltlik kitaplığı bulunmakta idi. (s. 276) Bağdat'ta bulunan kütüphanelerden sadece Nizamiye Kütüphanesi için yıllık bir buçuk milyon altın frank tutarında tahsisat yeni kitap ve yazma tesisi için ayrılmıştı. (s. 278) 9. ve 12. yüzyıl arasında orta Avrupa'nın % 95'i okuma yazma bilmezken ve St. Galen Manastırı'nın ruhani meclisinde 1291 yılında tek bir okuma yazma bilen papaz bulunmazken Arap dünyasının köy ve kasabalarında binler ve binlerce mektep bulunmakta idi. Okuma parasız, yatılı ve iaşe ve harçlık temini ile verilirdi. (s. 281-283) Araplar, Yunan mirasını sadece batma ve unutulup yok olmadan kurtarmakla yetinmediler. Onu sistemetik bir şekilde düzenledikten sonra batıya devrettiler. Onlar bugünkü manada cebir, aritmetik, küresel trigonometri, jeoloji ve sosyoloji ile deneysel kimya ve fiziğin kurucuları oldular ve sayısız keşif ve buluşlar yaptılar. (s. 290)

Kadınlara Hitap

Almanların "Gnadige Frau": semahatli -Cömert- ve atifetli- İyiliksever- hanımefendimiz' anlamındaki kullanımın Araplardan dillerine geçtiğini söyleyen yazar (s. 358) İslam hukuk ilmi ile ilgilenen kadın alimler bulunduğu gibi profesör makamına ulaşanlara da Şeyha dendiğini belirtir. Ayrıca yazar taaddüdü zevcatın fethedilen ülkelerle aile bağlarının kuvvetlenmesine yaradığını ifade eder. (s. 363)

Bütün dünya benim için inşa olunmuş bir cami gibidir. (Bakara, 115, 177)

Endülüs devleti başkenti Kurtuba'da I. Abdurrahman, bir katedralin alınması için yüz bin dinar (Beş milyon mark) öder. Hiçbir engel yok iken bir mabedi kül haline getirmek yerine yapılan bu jest gibi Fatih Trık b. Ziyad'ta aziz Vinzens katedralini tamir ettirir. (s. 371)

Hristiyan Kilise yapısı -mecazi olarak değil, kelimenin tam anlamı ile- İsa'nın içinde hüküm sürmekte olduğu semalar beldesi, gökten yere inmiş lahuti Orşelimin ta kendisi iken (s. 373) İslam'da Müslümanlar ile Allah arasında bir aracı yoktur. Kiliselerde ortamlar maddi desteklerle (Süs, ilahi, dans, buhurdanlık, şarkı, resim…) mistikleştirilirken, camilerde birey kendi iç dünyalarında ruhlarını yücelterek direk yaratanı ile irtibata geçerler. (s. 73-375)

Arap fikir dünyasında etkilenenlere örnek olarak Alman düşünür Gothe bir şiirini (Sonda baki (Sonsuz) kalacak olan, başlangıçta mevcut (Kıdem) olandır.) veren yazar ileriki sayfalarda Arap mimarisinden etkilenen Avrupa hatta Amerikan yapılarına örnekler verir. (s. 377-388)

Musiki

Arapların batıya bıraktıkları en önemli müzik mirası ritmik bütünden usule doğru gelişen müziktir. (s. 393) Batı müzik aletlerinin büyük kısmını Müslümanlara borçludur. Arap müzik aletleri, çoğunluğu Arapça isimle birlikte ispanya üzerinden batıya geçmiştir: lût, gitar, mandola, mandolin, pandora, psalteriyon, rebab, rebek, flüt, kaval, tronpet, timbal, boynuz boru, zimbel, tambur, davul, kastenyet, naker, ayrıca piyanonun öncüsü kanun (s. 394), armoni ilmi ,tiz ses, major gamda 5=4, minör gamda 6=5 fasla ilişkisini İbn-i Sina ve el-Farabi batıya öğretmiştir. (s. 395) Notaların adları olarak kullanılan, do, re, mi, fa, sol, la, si isimlerini, Havari Johannes ilahisinden değil (çünkü bu ilahi daha sonra yazılmıştır) Arapça notalarda kullanılan: dal, ra, mim, fa, sad, lam, sin harflerinden alması çok muhtemeldir. (s. 396)

Ziraat ve sulama tekliklerine ait İspanyolcadaki kelimeler Arapçadan geçmedir. İlk defa 20. yüzyılda batıda gerçekleştirilen "suni döllenme "ilk defa Araplar tarafından uygulamıştır. (s. 399)

10.yüzyılın ortalarında İstanbul hariç, nüfusu 300. 000'i geçen hiçbir şehir, belediyece kurulan hiç bir hastane, hamam, kütüphane Avrupa ülkelerinde bulunmazken aynı tarihlerde sadece Kurtuba'da 300 hamam, 50 hastane, 80 ilkokul, 17 yüksekokul bulunmakta idi. 950 yılında Kurtuba caddeleri öküz arabalarıyla düzenli olarak temizlenir, evlerin duvarlarındaki lambalarla yolar aydınlanırken Avrupa'da ise 200 sene sonra, 1085'te Paris caddelerinde İslam örneği ancak uygulanabildi (s. 402) İslam ülkelerinde her cami aynı zamanda bir okul idi. Halife el Hakem saray kütüphanesinde biriktirdiği 400.000 tek tek okuyup kenarların notlar eklemişti. (s. 404) Batı Got Baş Piskoposu Godmar von Gerona, 'Fransa tarihi' adlı eserini ve Kurtuba Piskoposu Rekemundus, 'zamanların başlangıcı' isimli eserlerini zamanın halifesi el-Hakem'e ithaf ediyorlardı. (s. 405)

Yazar S. Hunke, 406 ile 442.sayfalar arasında Arap şiir ve şairlerine ve bunların batıya etkisine örnekler verir. Öyle ki Kurtuba Piskoposu Avlara, "Hristiyan dindaşlarımdan birçoğu Arapça şiir ve hikâyeler okuyor, Hristiyan gençleri Arapça öğreniyor. Hristiyanlar kendi dillerini unutuyorlar." diye yakınıyordu. (s. 444) Ayrıca Yazar Hunke, İtalyan ilahiyatçı şair Dante'nin, İbni Arabî'den etkilendiğini de ifade eder. (s. 436)

Müslüman Arap adaleti öyle yaygınlaşmıştı ki, 1010 senesinde Hristiyanlarla Müslümanlar savaşırken üç piskopos Müslümanların hükümdarı için hayatlarını feda ederek bir muharebin halife lehine neticelenmesini sağlamışlardı. (s. 445)

Son

Haçlı seferleri, Hristiyanların Müslümanlara verdiği seref sözlerini tutmamaları sonucu, 2 ocak 1492'de kardinal D. Pedro Gonzales de Mendoza'nın, el-Hamra sarayına Hristiyan haçını dikmesiyle, Arap-Endülüs hakimiyetiyle birlikte, orta çağ boyunca Avrupa kıtasına yayılan muhteşem ve son derece canlı bir kültürde son bulmuş olur. (s. 453)

Kral Talavera'nın 8 yıllık hükümdarlığı döneminde endülüslü Müslümanlar fazla baskı görmezler. Kral Talavera'ya göre: "Araplarda İspanyolların imanı, İspanyollarda ise iş ve hareketlilik eksiktir." (s. 454)

Başpiskopos Juan Ximinez döneminde ise, Müslümanları dil ve dini ifadeleri kullanmaları hatta hamama bile gitmelerinin cezası bile diri diri yakılma ile cezalandırmaktı. Tam bir milyon beş binden fazla eser başpiskopos ve arkadaşları tarafından yakılır. Otodafe (yakarak öldürme) ve baskı kısa sürede dünyanın en gelişmiş ülkesini çöle çevirir. Arap medeniyeti üzerindeki Hristiyan zaferi (!) böylece tamamlanmış olur. (s. 456)

Sonuç

Katolik kilisesi, Ortodoksları ve ileriki zamanlarda Protestanları katlederken, "vahşi siyah yüzlü, eğri kılıçlı, çöl yabanisi, tarlaları ezen, kasabaları ortadan silen" şeklinde gösterilen Araplar ise, sekiz yüz yıl boyunca ispanyada hüküm sürdürdükleri halde Hristiyanlığı bu ülkede silmemişlerdir. (s. 459) Her sınıftan halka refahı ulaştırmışlar, bilim, kültür, sanat alanlarında batının çok üstüne çıkmışlardır. (s. 460) Endülüs İslam devleti, ticaretten bilim tekniğe, sağlık ve hijyenden devlet organizasyon ve sanata birçok alanda batıyı etkilemiş ve batının bu alanlarda gelişmesine büyük katkı sağlamışlardır. (s. 461)

Yazar Sigrid Hunke son sözü olarak, doğu ve batının dostane rekabet içinde olmaları gerektiğini belirtir ve dünyanın son derece fayda sağladığı İslam medeniyeti ile batı arasındaki çok yönlü ilişkinin bu kitapla ispatlandığını ifade eder. (s. 461)

Cezeri'ye ait bir başka mekanenik araç.

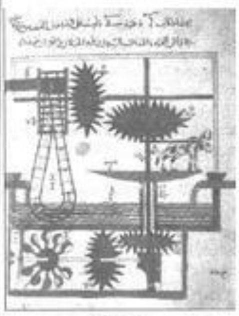

Su çarkı

Heysem, göz

İbni Firnas

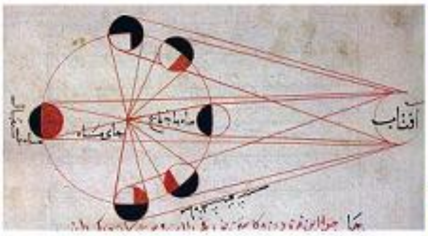

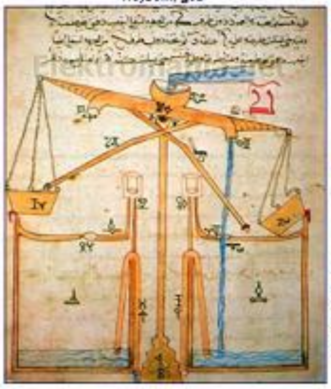

el- Ceziri, Su cihazı

Gözün anatomisi

Nasiruddin et-Tusi ve el yazması bir çalışması.

Usturlab

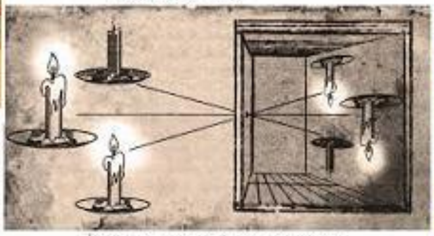

İbnü'l Heysem'in üç mum deneyi.

Zehravi, varak

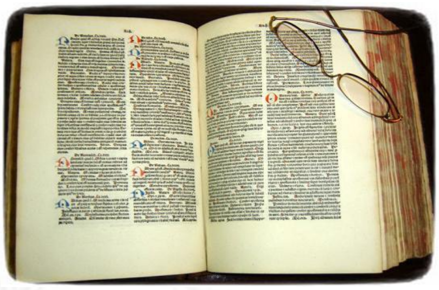

İbni-Sina, Kanunu fi't-Tıp, Latince,1484

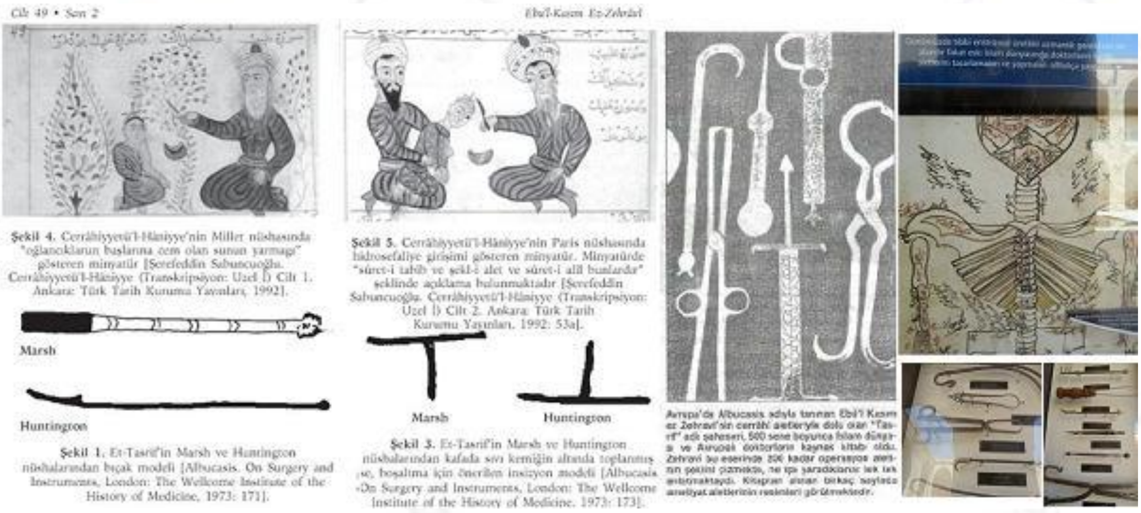

İslam alimleri hakkında batılı araştırmacıların görüşleri

Howard R. Turner Science in Medieval Islam (Ortaçağ İslam'ında Bilim) isimli kitabında bu dönem hakkında şunları söylemiştir: Müslüman sanatçılar ve bilim adamları, prensler ve işçiler birlikte bütün kıtalardaki toplumları doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen eşsiz bir kültür oluşturdular. (Howard R. Turner, Science in Medieval Islam, University of Texas Press, November 1, 1997, ISBN 0-292-78149-0, pg. 270 (book cover, last page)

Robert Briffault İnsanlığın Gelişimi (The Making of Humanity) adlı kitabında şunları yazmıştır: Günümüz biliminin Arap bilimine olan borcu şaşırtıcı keşifler ya da devrim mahiyetindeki teorilerden ibaret değildir; bilim Arap kültürüne bundan çok daha fazlasını; varlığını borçludur. Antik çağlarda dünya, bizim gördüğümüz şekliyle, bilim öncesi bir konumdaydı. Yunanlıların astronomi ve matematiği hiçbir zaman tam olarak Yunan kültürünün iklimine alışmamış ithal bilim dallarıydı. Yunanlılar sistemleştirdi, genelleştirdi ve teori haline getirdiler ancak sabırlı araştırma yolları, pozitif bilgilerin birikimi, bilim metotlarının protokolleri, detaylı ve uzun gözlemler, deneysel sorgulama gibi kavramlar Yunan mizacına tamamen yabancı kavramlardı.[...] Yeni bir sorgulama ruhunun, yeni araştırma metodlarının, deney, gözlem, ölçüm metodlarının, matematiğin Yunanlılar tarafından bilinmeyen bir biçimde gelişmesinin bir sonucu olarak Avrupa'da bizim bilim dediğimiz şey ortaya çıkmıştır. Bu ruh ve bu metodlar Batı Dünyası'na Araplar tarafından sokulmuştur. Bilim, Arap medeniyetinin modern dünyaya en önemli katkısıdır ancak meyvelerinin olgunlaşması biraz yavaş olmuştur. Mağribi kültürünün karanlıkların içerisine çökmesinden sonra, onun hayata getirdiği devin bütün kuvvetiyle ayağa kalkması fazla uzun sürmedi. Avrupa'yı tekrar hayata döndüren bilim değildir. İslam medeniyetinin çok sayıdaki diğer etkileri ışınlarını Avrupalıların yaşamlarına ulaştırmıştır. (Robert Briffault (1928). The Making of Humanity, p. 191-202 G. Allen & Unwin Ltd.)

Bilim tarihinin kurucularından George Sarton ise Müslümanların bilim tarihine olan katkılarını, "Ortaçağ'ın en temel başarısı, deneysel ruhun ortaya çıkışıdır ve bu aslında 12. Yüzyıla kadar Müslümanlar sayesinde olmuştur" sözleriyle ifade etmiştir. (Abdus Salam (1984) "İslam ve Bilim" In C.H.Lai (1987), İdealler ve Gerçekler: Abdus Salam'dan Seçme Deneme Yazıları , 2. Baskı, World Scientific, Singapur, S.179-213)

Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri (Pioneers of Science) adlı eserde, İslamiyet'in yayılışından sonra Arapların bilim tarihinde üstlendikleri hayati rol ile ilgili şunları yazmıştır: Eski ve yeni bilim arasındaki tek etkin bağ Araplar tarafından oluşturulmuştur. Karanlık çağlar Avrupa'nın bilim tarihinde mutlak bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır ve bin yıldan fazla bir süre boyunca Arabistan dışında hiçbir yerde kayda değer bir bilim adamı yoktur. (Oliver Joseph Lodge, Bilimin Öncüleri, s.9)

Carl B. Boyer, A History of Mathematics (Matematikçilerin Tarihi) adlı kitabında, bu usta matematikçi için şunları söylemektedir: MS 9. yüzyıl Müslüman matematikçilerin altınçağı oldu. Yüzyılın ilk yarısına Harezmi, ikinci yarısına Sabit bin Kurra damga vurdular. Harzemi ile Öklid 'temelciler' olarak benzeşir. Sabit bin Kurra ise, Pappus gibi, yüksek matematik yorumcusudur. (Carl B. Boyer, A History of Mathematics, John Wiley and Sons, 1968, New York, s. 258)

Batı dünyasında Alfraganus ismiyle tanınan Fergani'nin Yer'in çevresine ilişkin bulmuş olduğu değer (yaklaşık 40.253.700 metre), Kristof Kolomb'un Atlas Okyanusu'nu geçerek Hindistan'a ulaşma düşüncesini gerçekleştirmesinde cesaret verici bir rol oynamıştır. Kolomb bu konuda şunları söyler; Seyahatlerim sırasında Lizbon'dan Gine'ye olan rotayı dikkatlice gözlemledim ve her bir derece için, Alfraganus'un değeri olan 56 3/2 millik değeri buldum. Bu ölçüme güvenmeliyiz. (J.N. Fiske, The Discover of America, Cilt I, Boston 1983, s. 377-378; Grant, 1986, s. 72-73)

Donald Campbell'e göre: "Avrupa alimlerinin Zehravi ile ilgili dikkatini çeken şey, doğumda cenini kolaylıkla çıkarmasıdır. Onun yöntemi Galen'in metodunu gölgede bırakarak Avrupa'da beş yüz yıl üstünlüğünü muhafaza etmiş ve Hristiyan Avrupa'nın cerrahi standartlarını yükseltmede etkili olmuştur." (Kalender Yıldız, Müslüman İlim Öncüleri, Işık Yayınları, 2005, s. 132)

UNESCO'nun 25 dilde çıkardığı Conrier Dergisi 1974 Haziran sayısının kapağında "1000 yıl önce Orta Asya'da yaşayan evrensel deha Biruni; astronom, tarihçi, botanikçi, eczacılık uzmanı, jeolog, şair, mütefekkir, matematikçi, coğrafyacı ve hümanist" ifadelerine yer vermiştir.

Amerikalı doğubilimci George Sarton, Nasiruddin Tusi hakkında şöyle demiştir: "Tusi, en büyük Müslüman bilgin ve matematikçilerden biridir. (Süleyman Feyyaz, Trigonometrinin Babası Et-Tusi, Anka Yayınları, 2003, İstanbul s. 41-43)

İngiltere'nin Surrey Üniversitesi'nden fizikçi Prof. Jim el Halili, BBC'nin internet sitesinde yayınlanan makalesinde, Newton'dan yedi yüz yıl önce yaşayan, Irak doğumlu Hasan İbn-i Haysem'in, ilk gerçek bilim adamı olduğunu ve Newton'ın özellikle optik alanındaki buluşlarının Haysem'in çalışmaları üzerinden yükseldiğini yazar. (Ntvmsnbc, 20 Ekim 2013)

Will Durant, "Histoire de la Civilisation L'age de la Fol" adlı eserinde bu konuya ışık tutar: "Biruni, Dünya'nın yuvarlaklığını hiç tereddüt etmeden kabul etmekle beraber, her şeyi arzın merkezine doğru çeken kuvveti de tesbit etti. Astronomi esaslarının; hem Arz küresinin, her gün kendi ekseni ve her sene Güneş etrafında döndüğünü, aksini tasavvur ederek açıklayabileceğini ileri sürer."

"Leonardo da Vinci'nin doğumundan 600 yıl önce Rönesans'ın tohumlarını eken Müslüman bilim adamlarıydı. Hastalıkları tedavi etme yöntemlerimizden, sayı saymada kullandığımız rakamlara kadar dünya çevresindeki kültürler İslam medeniyeti tarafından

şekillendirilmiştir." (Jonathan Grupper (series writer), Islam: Empire of Faith, A Documentary by Gardner Films, in association with PBS)

"Batı, cebirden ve kahveden gitara, optikten üniversiteye dek birçok şeyi Hilalin insanlarına borçludur. Bin yıl önce, Batı karanlıkla örtülmüşken, İslam altın çağını yaşıyordu. Londra barbar bir bataklık iken Müslüman Kordoba'nın sokakları ışıl ışıldı, York'tan Viyana'ya kadar planlı katliamlar yaşanırken (Endülüs yönetimindeki) Toledo'da dini hoşgörü vardı. Klasik mirasımızın muhafızları olan Araplar bizim Rönesansımızın ebeleriydiler." (George Rafael "A is for Arabs", Jan. 8, 2002)

"İslami bilimlerin Ortaçağ'da gösterdiği başarı ne Grek öğretisini muhafaza etmekle sınırlandırılabilir, ne de daha eski ve daha uzak olan Doğu külliyatına temas etmekle. Ortaçağ İslam alimlerinin modern dünyaya devrettiği bu miras, İslam alimlerinin kendi çabaları ve katkılarıyla zenginleştirilmiştir. Grek bilimi teorik olmaya yatkınken Ortadoğu'nun Ortaçağ bilimi tıp, kimya, astronomi ve ziraat gibi çok daha pratik alanlardaydı." (Bernard Lewis, The Middle East, 1998, p. 266)

İSLAM;
Bedevi Arap'ı,
Göçebe Türk'ü,
Ateşperest Fars'lıyı,
bilim üretenlere çevirmiştir!

EK: Will Durant, İslam Medeniyeti adlı eserinden:

İslam dünyasında ilk kağıt fabrikası 794'te Bağdat'ta kuruldu. Müslümanlar kağıt yapımını İspanya'ya götürdüler. Kâğıt buradan İtalya ve Fransa'ya geçti. Kâğıt Mekke'ye 797 yılında, İtalya'ya 1154, Almanya'ya 1228, İngiltere'ye de 1309 yılında geldi. 891 yılında Bağdat'ta yüzden fazla kitapevi vardı. (s. 88) Onuncu Yüzyılda Sahib İbni Abbas adlı hükümdarın kütüphanesindeki kitapların sayısı, bütün Avrupa kütüphanelerindeki kitapların sayısından daha fazla idi. (s. 89) İlimlerin Mısır'dan Hindistan'dan Yunanistan ve Bizans yoluyla Doğu Müslümanlığına ve İspanya'ya, oradan Avrupa'ya ve nihayet Amerika'ya geçmesi, tarihin en dikkat çekici akışlarından biridir. (s. 97) Küçük bir daireye boş anlamına gelen 'Sıfr- sıfır' dendi. Batı dillerinde rakam anlamındaki 'Chiffre' sözü buradan gelir. Latin ilim adamları sıfıra 'Zephyrum' dediler. İtalyanlarda bunu kısaltarak 'Zero' yaptı. Cebir adını Müslümanlara borçludur. Harezmi'nin cebir kitabı 16. Yüzyıla kadar Avrupa üniversitelerinde ana matematik kitabı olarak okutuldu. (s. 98) Sabit İbni Kurra dünyanın yuvarlaklığını hesaplamış, Fergani'nin yazdığı astronomi kitabı 7 asır boyunca Avrupa ve Asya'da temel kitap olarak okutulmuştu. Ebu'l Vefa, Tycho Brahe'den altı asır önce ayın üçüncü değişmesini keşfetti. Müslümanları tarafından son derece geliştirilen usturlap onuncu yüzyılda Avrupa'ya geldi, on yedinci asra dek kullanıldı. (s. 99) Biruni Asar adlı eserinin giriş kısmında, insanları gerçeği görmez hale getiren her türlü sebep ortadan kaldırılmalı, demektedir. Biruni dünyanın yuvarlak olduğunu biliyor, yerçekiminin farkındaydı. Geometriye teoremlerin ispatını getiren odur. (s. 102) Kimya Müslümanlar tarafında kurulan bir ilimdir. İslam alimleri damıtma cihazını geliştirdiler. Alkalilerle asitlerin farkını tespit ettiler. (s. 103) Şurup şeklinde sunulan ilaçlar Müslümanlar tarafından tıp dünyasına getirildi. Tarihte ilk dispanser, ilk eczaneleri açanlar Müslümanlardır. İlk eczacılık okulunu Kur'anlar da Müslümanlardır. Çiçek ve kızamık hastalıklarına karşı İslam hekimlerinin geliştirdikleri tedavi şekline bugün bile eklenecek fazla bir şey yoktur. (s. 105)

931 yılında Bağdat'ta 860 diplomalı doktor vardı. (s. 106) Tarihte ilk göz hastalıkları hakkında eser veren Hunan İbni İshak ve Ali İbni İsa'dır. Razi'nin tıp kitabı asırlarca okutulmuş, sadece İngiltere'de 1498 ile 1866 yılları arasında 40 kere baskısı yapılmıştır. (s. 107) İbni Sina'nın Kanun fi tıp adlı eseri 12. Yüzyıldan 17. Yüzyıla dek Avrupa üniversitelerinin en önemli eseri olmuştur. (s. 111) Müslümanlar Suriye yolu ile Yunan fikirlerini aldılar ve bunları işleyerek İspanya yoluyla Avrupa'ya devretti. (s. 112) Tahta levhalar yardımıyla kumaş üstüne baskı tekniği Müslüman Mısır'dan Haçlılar vasıtasıyla Avrupa'ya aktarıldı ki matbaanın icadında rol oynamış olması mümkündür. Mısır Ezher üniversitesi, dünyanın ilk üniversitesi olarak açıldı. (s. 178) Büyütücü merceği, Avrupalılardan üç asır önce keşfetmesine ramak kalmıştı. Bacon, Witelo ve diğer Avrupalılar mikroskop ve teleskopa doğru giden ilerlemelerinde Muhammed İbnu'l-Hişam'ı esas aldılar. Ayrıca Hişam fotoğrafçılığın temeli olan karanlık oda prensibinin uygulayıcısıdır. O'nun Avrupa ilmine büyük katkısı olmuştur. Bacon, Opus Maitus adlı eserinin hemen her sayfasında onun adını zikreder. Kepler'e gelinceye kadar, Avrupalıların bilgisi el-Hişam'ın ışık çalışmaları üzerine kurulmuştu. (s. 180) Ebul Kasımu'l-Zehravi'nin el-Tasrif adlı tıp ansiklopedisi Avrupa'da ana cerrahi kitabı olarak kullanıldı. (s. 210) Sadece Bağdat'ta 1064 yılında otuz kolej vardı. Nasırüddin Tusi, Trigonometriyi ilk defa özel bir ilim olarak ele alıp eser veren kişidir. (s. 245) Ebu Abdullah Muhammedü'l İdrisi (1099-1166), Müslüman coğrafyacıların çoğu gibi, dünyanın yuvarlak olduğunu kabul ediyordu." (s. 246) İslam alemi, hastahanelerin kalitesi ve donanımı bakımından da dünyaya öncülük ediyordu. (s. 248) Hristiyanlığın Müslümanlık üzerindeki tesiri hemen hemen tamamı ile din ve savaşa yönelik olmuştur.İslam'ın Hristiyanlık üzerindeki tesiri ise çeşitli ve son derece geniş olmuştur. Yeni ilaçlar, ticaret ve sanayi tekniği, denizcilik, dildeki etkisi... (s. 260) Genç Hristiyanlar iyi bir eğitim görmeleri için İspanya'ya gönderilirdi. (s. 261) Batı, Haçlı savaşlarını kaybetti ama, itikadlar savaşını kazandı. Haçlı seferlerinin açtığı yaralar, diğer taraftan moğolların İslam dünyasını yakıp yıkması, İslam alemini karanlık bir döneme, fakirliğe sürükledi. Halbuki yenilen batı, sarfettiği gayretle olgunlaşarak mağlubiyetini unuttu; katedraller dikmeye, aklın açık denizlerinde dolaşmaya başladı. Artık Rönesans'a doğru ilerliyordu. (s. 262)

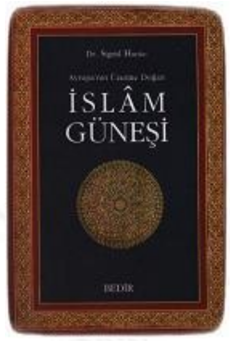

Sigrid Hunke, Avrupanın üzerine doğan İslam güneşi

*

Avrupa'da İslam Damgası

Sunuş

Avrupa'da on milyonlarca Müslüman yaşamaktadır ve bu İslam'ın artık bizzat Avrupa'nın içinde yaşadığını gösterir. Kitap yazarı Goody'nin batılılara teklifi, İslam'la çatışmayı bir tarafa bırakıp onu anlamak için çaba göstermeleri gerektiği şeklindedir. 'Çatışmayı azaltmak istiyorsak bu dinin geçmişi ve bugünü hakkında bir şeyleri anlamaya ihtiyacımız var. Bu fevkalâde başarılı olmuş dünya çapındaki dinin amaç ve etkilerini değerlendirmek, onu ehli kitaptan biri olarak ele almak zorundayız.' demektedir. Tarımı unutan bir kıtaya sulama tekniklerini öğretmekten tutun da, hoşgörü ve bir arada yaşama pratiğinin cennetini tesis etmeye

kadar yığınla olgunun Avrupa'ya, İslam kanalından taşındığı net bir biçimde eserde sergilenmektedir. (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 11, 12)

Önsöz

Arap -İsrail ve Yunan-Türk çatışmalarında din, birçok sosyal bilimcinin düşündüğünden daha fazla rol oynamıştır. (s. 13)

Giriş

Avrupa kıtasının geniş sömürge hareketlerinin arkasındaki ideoloji ekseriyetle, Hristiyanlığa dayanıyordu. Misyonerler, sömürgeciliğin öncü kolu gibi çalışıyorlardı. (s. 16) Hoşnutsuzluğun odağında, Yakın Doğu'da ve özellikle Arabistan'da konuşlandırılan Amerikan askerleri, Amerika'nın uydusu olan İsrail'e verdiği destek ve Petrol üzerindeki kapışmalar bulunmaktadır. Batının eylemlerinde 'kutsal amaçlar' daha açık bir biçimde; özgürlük, demokrasi, serbest pazar ve bazen, eşitlik ve kardeşlik kisvesi altında kendini göstermektedir. (s. 17) Terör denen bu çok başlı canavar, söz konusu sorunlar devam ettikçe, şu veya bu şekilde var olmaya devam edecektir. Bu sorun ancak siyasal ve toplumsal bir perspektifle çözülebilir. Batı, yakın doğaya ilişkin politikaları konusunda Müslüman çoğunluğun taleplerine karşı farklı tutum geliştirene dek, bu saldırılar sürecektir. İşgal, gerginlikleri daha da artıracaktır. İslam, asla faşizmin bir çeşidi değildir. Bu yüzden onunla uzlaşmak zorundasınız; Tıpkı Güney Afrika'da ve Amerika'nın güneyinde beyazların siyahlarla Anlaşması gibi. (s. 18)

İslami devrimin zengin petrol yataklarına sahip İran'da meydana gelmesi ve el-Kaide'nin liderinin bir petrol ekonomisinin çocuğu olması tesadüfi değildir. Ne gariptir ki, büyük enerji tüketimine sahip Batı dünyası, Ortadoğu petrolüne muhtaçtır. İslamî grupların kolayca terörist olarak damgalanmaları, onların siyasi ve sosyal gündemlerinin gözden kaçırılmasına yol açmıştır. Filistin ve Keşmir'in bağımsızlığı, batılı güçlerin petrolleri çıkarması gibi konular gözden kaçırılmaktadır. Mahrumiyet, derin bir adaletsizlik hissi ile birleşmektedir. (s. 20) İsrail'in yakın doğuya nüfuz etmesi başka bir tür Haçlı savaşı olarak görülebilir. (s. 21) Bir Filistin devletinin kurulması talebi yaklaşık 80 yıldır konuşulan bir konudur, yapılan müzakereler genelde Filistinlilerin hayal kırıklıklarıyla sonuçlanmıştır. Zira, İsrail'in daha başlangıçtan itibaren askeri güç dâhil, güçlü bir dış desteğe sahip bulunmaktadır. İsrailliler, demokratik bir Avrupa devleti olarak görülmektedir. İslam ise, 'öteki', yani düşman ve sürekli ortalığı karıştıran unsur olarak kabul edilmektedir. Batılılar, Haçlı savaşlarını son derece meşru görürken cihadları, şiddet eylemleri olarak görmektedir. Halbuki, Her ikisi de kutsal savaştır. Kadın ve çocuk demeden, binlerce sivil öldüren hava bombardımanlarından daha dehşet verici bir şeyler bir şey var mıdır acaba? (s. 22)

Tezim odur ki, evet, İslam kendine has inanç sistemi olan farklı bir dindir ama o, Yahudi ve Hristiyan geleneğinin aslî bir parçasıdır. İslam'ın sekizinci asırdan itibaren teknoloji, mimari, klasik eğitim, matematik, kimya, ziraat, suyun kullanımı, felsefe, siyaset bilimi, seyahat edebiyatı, daha doğrusu genel olarak edebiyat alanlarında ki rolü ve ehemmiyeti, Avrupa için son derece büyüktür. (s. 23) Potansiyel çatışmaları engellemek için, bu dinin geçmişini, mevcut durumunu ve onun siyasi ve dini gündemini anlamak durumundayız. Onun hakkında peşin hükümlü olmaktan kaçınmamız gerekir. (s. 24) Dinin direnme gücü muazzamdır, bunu Afganistan'da, Sovyetler Birliği'ne karşı verilen mücadelede, Çeçenlerin Rusya'ya karşı verdiği direnişte görebilmekteyiz. Derin dini boyutu göz önüne almadan, salt terörizm gibi yaftalarla, ne günümüz Filistin'ini ne de başka şeyleri anlayabiliriz. (s. 28) Göçmenler farklılıklarını muhafaza etmektedir ve bu yüzden de yabancı düşmanlığına ve genelde ırkçı reaksiyon olarak adlandırılan ama aslında, güçlü bir dini önyargı barındıran hareketlere zemin hazırlamaktadır.

ABD'deki zengin Yahudi lobisinin aksine bu Müslümanlar Yakın Doğu ve başka yerlere ilişkin politikalar üzerinde pek etkili olamamaktadırlar. İslam dininin yedinci yüzyılda ortaya çıkmasından sonra, Müslümanların Avrupa kıtasını üç koldan sardığını görüyoruz: Araplar, Türkler ve Moğollar vasıtası ile. İngilizcede, 'yaramaz çocuklar' için kullanılan kelime, 'küçük Türk' şeklindedir. Primo Levi'ye göre 'musulman' sözcüğü Nazi toplama kamplarında, 'pes eden' tuttukları için kullanılmıştı. (s. 30) Milletler bağımsızlığını kazandıktan sonra, tarihleri ve coğrafyalarıyla tanımlanmış ve meşrulaştırılmıştır. (s. 31) Avrupa aslında coğrafi bir varlık bile değildir. Ancak Boğaziçi'nin suları ile ayrılmaktadır. Avrupa, hiçbir zaman tamamen izole olmuş ve tamamen Hristiyan kalmış bir kıta değildir. İslam'a dönersek, onun ortaya çıkışını Hristiyan Avrupa'yı el koyması olarak görmemek gerekir, zira Hristiyanlıkta aynı şeyi Yahudilik için yapmıştır. Bu üç dinin de, var olmaya hakkı vardır. Hepsi Avrupa'nın birer parçasıdır. (s. 32) Doğu, Avrupalıların için daima siyasi bir ilgi kaynağı olmuştur; önce Grekler ve daha sonra Romalılar doğuda büyük imparatorluklar kurmuştur. (s. 34) İslam doğduktan kısa süre sonra Avrupa'ya nüfuz etmiş ve onun üzerinde derin etkiler bırakmıştır. Dolayısıyla, bu anlamda 'öteki', coğrafi olarak hiçbir zaman ayrı olmamış, hep aramızda olmuştur. Bu sadece Avrupa sömürgeciliği ile değil, aynı zamanda İslam'ın Avrupa'ya nüfusu ile de irtibatlı bir konudur. (s. 36) Müslüman, Allah'ın iradesine (emir ve yasaklarına) teslim olan demektir. (s. 37) Hz Muhammed'in Mekke'den hicret etmesinden 46 yıl sonra, onun takipçileri İstanbul sınırlarına dayanmıştır. Bu kuşatmalar da yaklaşık 30.000 insan kaybetmişlerdir. (s. 38) İslami egemenliğinde Yahudi ve Hristiyanlara zimmî statüsü verilmiştir; bu statü, belli bir vergi karşılığında devlet tarafından tanınmalarını sağlamıştır. İslam topraklarındaki ticaretin çoğu Yahudilerin elindeydi. (s. 39) Toledo'da Müslümanlar, tıpkı Yahudiler gibi sık sık kıyımlara uğramıştır. Gırnata o dönemde muhtemelen tüm Avrupa ve Afrika'nın en büyük şehri idi. (s. 52) İlk Haçlı savaşı 1099 yılında Kudüs'ün fethi ile sonuçlanmıştır. 1187 yılında Selahattin Eyyubi Kudüs'ü geri almıştır. Müslümanların Kudüs'e gelen Hristiyan hacılara karşı hoşgörülü davranmışlardır. (s. 54) Gırnata 1492 yılında Hristiyanlar tarafından alınınca Müslümanlar din değiştirmeye zorlanmıştır. (s. 56) Ya dinlerini değiştirmeye ya da ülkelerini terk etme seçenekleri kendilerine sunulmuştu. Sonraları toprakları ellerinden alınmış, Arapça konuşmaları yasaklanmış, gelenek ve görenekleri engellenmiş, mezarları kapatılmış, hatta hamamlarını kullanmalarına engel olunmuş, domuz eti yasağına riayet etmelerine ve kuskus yemeklerine de yasak getirilmiştir. (s. 57) Tüm moriskolar (Müslümanlar) 1609 yılında ülkeden atılmıştır. (s. 58) Türkler Balkanlar'a 500 yıl hakim olmuşlardır. (s. 64) Müslümanlar ile Protestanları bir araya, onların ikon nefreti getirmiştir. Luther, kafir Türklerin Avrupa'ya saldırısı aslında, tanrının günahkarlara ceza vermesi ve papalığın çürümüşlüğünün cezalandırılmasıdır, der. (s. 67) Küçük Kaynarca Antlaşması ile Rusya, Osmanlı imparatorluğundaki tüm Ortodoks Hristiyanların koruyucusu olma özelliğini kazanmıştır. (s. 72) George Sarton'a göre, hümanistlerin eski Yunan ve Roma sevgisi, onların İslam'a duyduğu nefretle yeşermiştir. Arap dünyasının kültürünü karşılamak amacıyla, antik çağın yeniden canlandırılması birçok cephede yürütülmüştür. (s. 74) Klasiklere dönüş, dini metinlerin şekillendirdiği dünya tasarımının sınırlarını daraltılmıştır. Protestanlar ile Türkler arasında ticari siyasi ve ideolojik ilişkiler vardı. (s. 75) Dini nedenlerden dolayı su, hijyen ve temizlik Müslümanlar için hep, Hristiyanlardan daha önemli olmuştur. Doğu dinlerinde kişisel temizliğe verilen büyük bir önem vardır. (s. 83) Helenistik düşünce, İslam'ın etkisiyle yeni sorulara kapı açmıştır. (s. 84) Kurtuba'da eğitim ücretsizdir ve ilim adamlarına Avrupa'nın ilk üniversite koleji olarak adlandırılan Ulu Camii'de ders vermeleri sağlanmıştır. Gırnata'nın 70 kütüphanesinden biri olan Alkazar'daki kütüphanede 400.000 kitap olduğu söylenmektedir ki, bu o dönemde Avrupa'nın en büyük kütüphanelerinden biri olan İsviçre'deki St. Gali manastırı'nda, sadece 600 kitap bulunmakta idi. (s. 88) Kurtuba'da yollar asfaltlanmış ve sokak köşelerine lambalar konulmuştur. (s. 88) Bilim Endülüslü ez-Zehravi büyük eserini 1000 yılında tamamlamış ve Avrupa tıbbında büyük devrim yaratmıştır. (s. 89) Tıp, beslenme, tarım

alanında Arapça metinlerin Avrupa üzerindeki etkisi büyük olmuştur. İspanya'da, büyük ilim Merkezi Toledo'nun düşmüş olması Hristiyan Avrupa'nın Müslümanlardan kalma teknik kitaplara daha kolay ulaşmasını sağlamıştır. (s. 91) İslam Avrupa'nın gelişmesi sürecinde önemli rol oynamıştır. Batı Avrupa'nın 11. Yüzyıl'daki üretilen dahiyane icatlarının, Arapların işgal ettikleri topraklara ihraç ettikleri teknolojinin kullanılması neticesinde gerçekleştiği düşünülmektedir. (s. 95) İslam'ın etkisi, bilim, teknoloji, felsefe, tarım ve ticaretle sınırlı kalmamış, edebiyata da sirayet etmiştir. (s. 98) Orta Çağda Hz Muhammed'in daha önce Hristiyan olduğuna dair çeşitli fikirler ortaya atılmıştır. (s. 110) 1599'da Paris'te, Arapça kürsüsü açılmıştır. (s. 111) Kültürel olarak Doğunun Batı üzerinde kesin bir etkisi olmuştur. Tabii daha sonra roller tersine dönmüştür. İspanya'da Müslümanlar, Hristiyanlar ve Yahudiler uzun yıllar boyunca yan yana yaşamışlardır. (s. 114) İslam'ın Avrupa'ya gelişi daha çok, Yahudilik ve Hristiyanlığın Avrupaya gelişine benzemektedir. Zira Hristiyan ve Yahudiler Avrupa'ya geldiklerinde, önceki rejimlere entegre olmak yerine, onlarla çatışmış ve onları dönüştürmüşlerdir. İslam, hiçbir zaman 'öteki' yani doğu olmamış, tam tersine her zaman Avrupalıların hayatının bir parçası olmuştur. İslam'ın önemini takdir etmeliyiz. (s. 128)

Göçmenler seküler olduğu iddia edilen ama haftalık ve yıllık Hristiyan bayramların kutlandığı ve okullarda belli bir Hristiyanlık anlayışının okutulmasına izin verildiği bir ortamda İslamî kimliklerinin daha çok bilincine varmaktadırlar. Göçmenler, Amerika'nın Libya'yı bombalaması ve Filistin'de devam eden durum neticesinde iyice politize olmaktadırlar. (s. 131) Müslümanlar, Hristiyan bir ortamda kendi dini kimliklerini muhafaza etmek istemektedirler. Noel, Paskalya, azizler ve diğer tatiller, Hristiyanlık dinine dayanmaktadır. (s. 132) Avrupa'daki İslami yapılanma Afganistan'dakine benzemektedir: Selefi hareket, Fransa'da son yıllarda özellikle gençler arasında büyümeye başlamıştır. Selefilere muhalif olan gruplardan biri, Müslüman kardeşlerdir. Diğeri ise sufiler ve tebliğ cemaatidir. Fransa'daki Müslümanların ekseriyeti herhangi bir gruba bağlı değildir ve hiçbir camiye de devam etmezler. Bunlar bir dereceye kadar cumhuriyete entegre olmuşlardır. (s. 134) Müslümanları gurbet havasından kurtarıp, kendilerini evde hissetmelerini sağlayacak 'çok kültürlülük' gibi bir anlayışın uygulanabilecek midir? (s. 136) Aslında zaten asimilasyon konusunda epeyce mesafe alınmış görünmektedir. Bunun büyük bir kısmı ikinci kuşak göçmenlerin eğitimden geçmesi ile mümkün olmuştur. Katolik kilisesi, bazı seküler konularda bile birçok vatandaş için önemini korumaya devam etmektedir. (s. 137) Avrupa, göçmenlerin Hristiyan gibi davranmaları dışında bir çözüme yanaşmamaktadır. (s. 138) Göçmenler güvenlerini kısmen İslam'dan, daha doğrusu gurbette yeniden doğan İslam'dan almışlardır. Bu islamlaşma, köktenci bir islamlaşma değildir, ama içinde bazı radikal unsurlar da barındırmaktadır. Göçmenlik insanların İslam'ın olumlu özelliklerinin ve kendi geleneklerinin farkına varmalarını sağlamıştır. Bunda hem gurur, hem de algılanmış ayrımcılığa tepki bulunmaktadır. (s. 139) Almanya'da Türkler ayrımcılığa uğradıkları için tıpkı Fransa'dakiller gibi, İslam'a sarılmaktadırlar. Bazılarına göre başörtüsü takma isteği sadece entegre olmayı reddetmeyi değil, aynı zamanda terörist amaçlara bağlılığı da simgelemektedir. (s. 140)

Müslüman gruplarının diğer Müslüman güçlerden yardım alması olgusu, Yahudi cemaatinin İsrail'e yaptığı yardımlar bağlamında ele alınması gereken bir konudur. (s. 144) Batılı ülkelerin misyoner guruplarına yaptıkları yardımları da, bu bağlamda irdelemek gerekir. Radikal Müslümanlar genelde Filistinlilerin yakın doğudaki durumundan rahatsız olup, tedhiş ve askeri eylemler için potansiyel birer nefer hükmündedirler. Onların durumu, devlet düzeyinde en azından Yahudi cemaatlerindeki gibi resmi bir tür kabullenmeyi gerektirmektedir. Böyle resmi bir kabul, en azından onların şiddete değil de siyasete kaymalarına vesile olacaktır. Her halükarda İslam'ı dünyamızı bir parçası olarak kabul etmek durumundayız; tıpkı geçmişimizin bir parçası olduğu gibi. (s. 145) Viyana kurtulmuş ve bu zafer İslam'ın durdurulmasını

simgeleyen ay çöreğinin icadı ile kutlanmıştır. (s. 156) Hristiyan Müslüman karşıtlığı, sadece Kıbrıs ve Balkanları değil, tüm Yakın Doğu, Kuzey Afrika ve Akdeniz Avrupa'sını etkilemiştir. (s. 161) Etnik temizlik denilen sorun, dini bir farklılığa dayanmaktadır. Söz konusu sorunlar pek de 'etnik' değildir. 'Etnik' kavrama çoğu zaman gerçek nedeni örten bir işlev görmektedir. (s. 162 batı med Bosna) Yugoslavya'daki, Kıbrıs'taki çatışmalar esas itibarıyla bir sınıf çatışması değildir, her iki bölgedeki ayrılığın asıl nedeni dînî idi. (s. 164) Farklı dini gruplara mensup insanlar Akdeniz Bölgesi'nde uzun yıllar beraber yaşamış ve aralarında yoğun bir iletişim olmasına karşın zaman zaman ihtilaflarda baş göstermiştir. (s. 168) 'Hristiyanlık başka bir dil ile yan yana yaşayamaz.' denilmekteydi (N. Daniel, The Araba and the Medieval Europe, s. 48) Avrupa'da din, kimlik ile özdeşleşmiştir. (Daniel, s. 303) Din, kimliğin asli unsurlarından biridir. (s. 170)

Amerikalı Yahudiler hiçbir zaman Amerikalı olmamışlardır. Bu Yahudiler kendisini Yahudi olarak tanımlayan bir başka devlete yani İsrail'e destek vermektedirler. Bu durum, gelecekte Avrupa'daki Müslüman toplulukların intibakına ve onların ortaya koyacakları siyasi hareketleri de model teşkil edecektir. (s. 171) Modern İnsan, dinle çok az ilgilenmiştir. Entelektüeller hariç din, İnsanların hayatında önemli bir rol oynamıştır. (s. 173) Din, bunalım dönemlerinde, hayat tarzı tehlikeye girdiğinde her an gün yüzüne çıkmaya hazırdır. (s. 174) Dini olanı bir kenara atan yaklaşımın arkasındaki gerekçe, aslında biz inançlara fazla değer vermezken başkalarını inançları bu kadar değer vermesini anlayamamamızdır. Bu nedenle o inançları küçümseriz ve onlarla alakalı olanları da, inancın hayatî unsurları olarak değil, 'madde kültür' nesneler olarak görürüz. (s. 175) Bir taraf için terörist olan diğer taraf için özgürlük savaşçısı olabilmektedir. Fakat bu taraflardan biri gücü eline geçirdiğinde hemen meşruiyet kazanmaktadır. (s. 179) "Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 119)

1930'larda Filistin'de Yahudi teröristler özellikle ABD'den gelen dış yardımlar sayesinde sonunda Arapları mağlup ederek, 1948 yılında İsrail devletini kurmuşlardır. Böylece o zamana kadar terörist olanlar şimdi meşru hükümet olmuşlardır. Artık yeni teröristler ülkenin kontrollerini kaybeden Müslümanlardır. ABD, Pakistanlıların Afganistan'daki Taliban'ı kınamasını isterken, ABD'nin kendisi, Sovyet işgali sırasında bu grubu özgürlük savaşçısı olarak desteklemiştir. (s. 180) Filistin'deki yeraltı terör örgütlerinin liderinden biri olan Begin, sonunda Başbakan bile olmuştur. (s. 181) İsrail, 1981 yılında Irak'ta nükleer malzeme ürettiği iddia edilen bir fabrikaya saldırı düzenlemiştir. Yine 1998 yılında ABD, kimyasal silahlar için malzeme ürettiğini iddia ettiği Sudan'daki bir fabrikayı vurmuş. Ama bu fabrikanın söz konusu malzemeyi üretip üretmediğine ilişkin kuşkular seslendirilmiştir. Bu saldırıların uluslararası hukuktaki yeri nedir? Aynı saldırıların Japonya'nın 1942 yılında Hawaii'ye düzenlediği önleyici saldırılardan ya da Almanya'nın 1930'lu yıllarda birçok ülkeyi işgal etmesinden ne farkı vardır? Sudan, Usama bin Ladin'i barındırdığı için ABD tarafından tehdit olarak görülür. Ancak bu durumun, ABD'nin IRA örgütü için para toplayan kişileri barındırmasından ne farkı vardır? Bu durum herhalde İngiltere'ye, ABD deki hedefleri bombalama hakkı vermez. Saddam, İsraillileri kendisi için bir tehdit olarak görme hakkına sahip değil miydi? (s. 182) Terörizmin gerilla savaşı olarak karşımıza çıktığı yaygın durumlardan biri, kişinin ülkesinin düşman güçlerince işgal edilmedir. Tıpkı II. Dünya Savaşı'ndan sonra da tüm Avrupa'nın karşılaştığı durum gibi. Bu direniş işgal güçleri tarafından kaçınılmaz olarak terörizm olarak görülecektir, ama işgal güçlerinin kendileri de sık sık teröristi taktiklere başvurmuşlardır. Örneğin işgal güçleri sivil halkın üzerine ateş açmakta çoğu zaman bir sorun görmemektedir. (s. 184) Medyada Filistin'li savaşçılar hemen hemen her zaman terörist olarak yer alır. Ama İsrailli savaşçılar her zaman İsrailli askerler olarak basında yer alır. Halbuki genelde aşırı dini görüşler ile hareket eden İsraillilerdir. ABD'deki yerli topluluk Çerokilerin 3000 silahlı adamı asker değildir. Zira asker

sözcüğü sömürgeciler ya da eski İngiliz askerleri için kullanılmıştır. (s. 187) Devlet terörizminin birçok örneğine yakın geçmişte de rastlanmıştır. Mesela CIA'nın Güney Amerika'da beğenmediği hükümetlere karşı savaşan silahlı grupları, Şili'de Allende ve Nikaragua'da Sandinistaları teşvik etmesi bu türdendir. (s. 189) Demokratik güçlerin kendi kısa ya da uzun vadeli çıkarları için bu türden terörist faaliyetlere destek vermesini hiçbir şey engellememiştir. Hatta bunu özgürlük mücadelesi kisvesine bürünmüşlerdir. Amerika'nın terörizme verdiği desteğin açık bir örneği, Yahudi gruplara, 1500 yıl Arapların egemenliğinde kalmış topraklarda verdikleri bağımsızlık mücadelesinde, onlara destek çıkmasaydı. İsrail devletinin kurulmasıyla teröristlerin statüsü değişmiş ve daha önce illegal olan bu terörist örgüt daha sonra devletin ordusu haline gelmiştir. Aslında 17. yüzyıl Amerikasında olan biteni tekrarlanıyordu. Zira bu dönemde, Avrupa'dan gelen sömürgeci göçmenler, Kızılderililerin topraklarını ellerinden almış ve kalanları da koruma bölgelerinde sürmüşlerdir. (s. 190) Silahlı güç kullanma hali, Filistin devletinin tanınması yönünde bir adım atılırsa değişebilir. Filistin'de yaşayan Yahudilerle, İsrail'de yaşayan Araplara verilen hakların aynısının verilmesi ile bu sorun çözülebilir. (s. 192)

Geçmişte Müslümanlara entelektüel ve bilimsel hayata katkıda bulundukları gibi bizatihi, Rönesans'ın kendisine de tesir etmişlerdir. Bugün ise Müslümanlar, Avrupa'nın azalan nüfusu karşısında Onların iş gücü ihtiyacını karşılamaktadırlar. **(s. 212)** İslam Geçmişte de öteki değildi, şimdi de değildir. Müslümanlar artık Avrupa sahnesinin bir parçası haline gelmişlerdir. (s. 213)

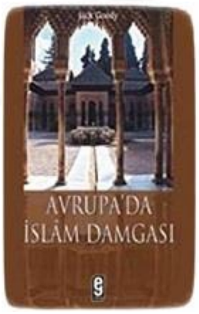

Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası

*

Garb'ın İslam'dan öğrendikleri

Will Durant, The Age of Faith adlı eserinin 22. Sayfasında Müslüman Arapların fetihlerini kastederek, "Arapların çoğu bedevi idi, en akıllı devlet adamı bile bu koyu göçebelerin Roma İmparatorluğu'nun yarısını ve ayrıca bütün İran'ı zapt etmeyi hedef edinecekleri fikrine gülerdi." demektedir. Aynı eserin155. sayfasında ise şunları yazar: "Muhammed doğdu, hiç kimse Bizans'ın yarısını, bütün İran ve Mısır'ı, Kuzey Afrika'nın fethedileceklerini hayal dahi edemezdi. Bu orta çağ tarihinin en fevkalade hadisesidir." (s. 9) Miladi, 633-846 yılları arasında; Türkistan'ın, Kıbrıs'ın Fethi, Rodos'un fethi, Bizans donanmasının bozguna uğratılması, Kabil'in fethi, Trakya'ya çıkarmalar, Kadıköy'ün fethi, Çin'in hudutlarına varış, İspanya'ya giriş, Korsika'nın fethi, Roma'nın kuşatılması... gerçekleşir. (s. 10-12)

İslam aleminde ilk kağıt fabrikası, 794 yılında, Harun Reşit'in vezirinin oğlu el Fadl tarafından Bağdat'ta açıldı. Kağıt, Çin'de 105; Mekke'de 707; İngiltere'de 1309 yıllarında kullanılmaya başlanmıştır. Yâkûbi kendi zamanında (891) Bağdat'ta yüzden fazla kitapçı olduğunu anlatıyor. (s. 16) Onuncu asırda yaşayan Sahip ibn-i Abbas gibi yöneticilerin kendi kütüphanelerinde,

Avrupa'daki bütün kütüphanelerde bulunan kitapların toplamı kadar kitap vardı. (Durant, The Age of Faith, s. 237) 1064 yılında yalnız Bağdat'taki yüksek okulların sayısı 30 idi. (s. 30) 1178 yılında Bağdat'ta bir 'şeyhe' (kadın profesör) bulunduğu onun derslerinin çok sayıda dinleyici çektiği söylenir. (Durant, The Age of Faith, s. 319)

Eserde, 22-90. sayfalar arasında fen biliminden kimya, fizik, tıp, coğrafya, astronomi, ziraat, madencilik, şehircilik vd. alanlarda öncü olan ve batıya da yol gösteren alimleri hakkında bilgi verilir.

"Kimya bir fen olarak hemen hemen Müslümanlar tarafından kurulmuştur. Alkaliler ve asitleri tefrik ettiler, yüzlerce ilaç üzerinde çalıştılar ve ürettiler." (Will Durant The Age Of Faith, s. 245)

Moğollar Merv şehrini baştan başa yakar. İslam aleminin iftiharı olan kütüphaneler ateşe atılarak yakıldı, katliam 13 gün devam etti, 1 milyon 300.000 kişi öldürüldü. (s. 16) Rey şehir halkının tamamı öldürüldü. 1258'de Hülagü ve askerleri Bağdat'a girdiler, şehir halkından 800.000 kişi öldürüldü, binlerce alim, fen adamı ve şair kılıçtan geçirildi. Tarihte hiçbir medeniyet böyle ani ve tahrip edici bir felakete uğramamıştı. (s. 94-95) Moğollar 40 yıl içinde gelip gittiler, onların arkasında tehlikeli surette dağılmış bir ekonomi, bozulmuş veya tıkanmış kanallar, yakılıp kül haline getirmiş okul ve kütüphaneler, çok parçalanmış fakir ve zayıf hükümetler, yarıya inmiş bir nüfus bıraktılar. (Will Durant, The Age Of Faith, s. 338-341) II. Cihan harbindeki bütün insan zayiatı, Moğolların öldürdükleri insan sayısı kadar bile değildir. Haçlı seferleri, I. Haçlı seferi 1096-1.099; 8. Haçlı seferi 1270-1270. Ayrıca, 5- 6 -7 ve 8. Haçlı seferleri Moğol istilası ile aynı tarihlere tesadüf etmektedir.(s. 103) 1099 yılında Kudüs'e girdikleri zaman şehirde kalan bütün Müslümanları öldürmüşler ve 1109 yılında Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı. (s. 104)

Fennin batıya geçiş yolları: Arapçada yapılan tercümeler, Müslüman üniversitelerinde okuyan batılılar, İspanya Portekiz ve Sicilya'da batılıların Müslümanlarla temasları, ticaret, Haçlı seferleri. (s. 105)

700 yılından 1200 yılına kadar 5 asır, İslam alemi fen ve tıpta dünyaya rehberlik etti. İslam aleminin Hristiyan alimin üzerindeki tesiri çeşitli ve çok büyük idi. Müslüman tıbbi 500 yıl dünyaya rehberlik etti. Hristiyanların kilise ve çan kuleleri, minareye çok şeyler borçludur. Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde olduğu doktrinini canlandırdı. (Will Durant, The Age of Faith, s. 341-343) "Okuyucu bu kitaptan öğrenecektir ki, Doğu ve Batı Müslümanları Avrupa kültürünü kurdular." (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam adlı kitabın önsöz'ünden) 13. asırda Müslüman İspanya'nın Hristiyan Avrupa'ya tesiri zirveye ulaşmıştı ve İspanya, Avrupa'nın meşalesi olmuştu. (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam, s. 5) Tıp, matematik gibi Arap fenninin kaynaklarından biri idi. (Thomas Walker Arnold, The Legacy of İslam, s. 64) Müslümanlar optikte orijinal buluşlar ve sistematik araştırma neticelerini topladılar; Kimyada deneysel metodu geliştirdiler. Cabir'den 500 yıl sonra Roger Bacon bu metodu Avrupa'ya açıkladığı zaman bu aydınlığı Müslüman İspanya'ya borçluydu. Müslüman İspanya'nın ışığı ise Doğu İslam aleminden geliyordu. (Will Durant, The Age of Faith, s. 249)

Haçlı seferleri sırasında 1000 kadar Arapça kelime Avrupa lisanına girdi. Pusula, barut ve baskı Haçlı seferleri sona ermeden evvel doğuda biliniyordu. Bir kişilik helalar muhtemelen Haçlı seferlerinin batıya öğrettikleri arasındadır. (Will Durant, The Age of Faith, s. 612) Avrupa lisanında çok miktarda Arapça, Farsça ve bir miktar Türkçe kelime bulunması bir zamanlar Avrupalıların Müslümanlarla sıkı bir temas halinde bulunduklarını gösteren delillerden birisidir. (s. 136)

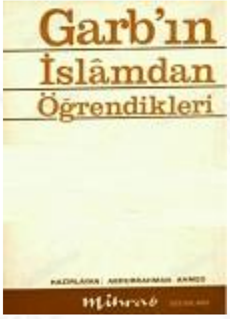

Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri

*

OKSİDENTALİZM
İki doğu iki batı

Oryantalizmin amacı hammadde, toprak ve iş gücüde dâhil hâkimiyet kurmaktır. Oksidentalizm amacı 'ben'i önyargılardan kurtulmak ve ötekini aydınlatmaktır. Oryantalizm egoist ve ırkçıdır. Oksidentalizmde kendini müdafaa vardır. (s. 8) Oryantalizm ile önce sömürgecilik sonra zihinsel işgal amaçlanırken oksidentalizm ile bir özgüleşme hareketine girilir. Başlıktaki iki doğudan amaç gerçek doğu ile batının gözündeki doğudur. Batının işgaline ve sömürüsüne maruz kalmasaydı muhtemelen doğu ve batı diye iki kategoriden den bahsedilmezdi. İsmini bile kendisini ontolojik ötekileştiren batıdan almış doğu vardır. Oksidentalizm ise doğunun kendini bulma ve batıyı tanıma aracıdır. (s. 12-15)

ORYANTALİZM

Oryantalizm doğunun incelemesi ve elde edilen verilerin batının siyasi ve iktisadi amaçları için kullanılmasını, Avrupa merkezcilik ve ötekileştirmeyi bünyesinde barındırır. (s. 17)

Goody, kitabına (Jack Goody, The Ttheft of History, s.1) verdiği 'tarih hırsızlığı' ismi ile batı tarafından tersyüz edilen bir tarihten bahseder. Goody, Avrupa'nın ilerlemesini sömürgeciliğe ve merkantalist ekonomiye borçlu olduğunu söyler. (Jack Goody, The Ttheft of History, s.6) Bir Afrika atasözünde belirtildiği gibi: Aslanlar kendi tarihçilerine sahip oluncaya kadar, avcılık öyküleri her zaman avcıyı yüceltecektir. Avrupa tarihi kendini yücelterek ve ön plana çıkararak okutur ve bunu Doğuya kabul ettirmeye çalışır. (s.18)

Kapitalizm ile dünya batı tarafından işgal edilir. Avrupa kendini tarihin ve dünyanın merkezinde konumlandırır, dünyanın geri kalanını da hakimiyeti altına almaya çalışır. (s. 20) Avrupa bu sömürgecilik hareketini modernleştirme/medenileştirme söylemiyle yapar. Avrupa kendini evrensel değerlere sahip takdim eder. (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, Bir ideolojinin eleştirisi, s.15; İmmanuel Wallerstein, Avrupa Evrenselciliği, iktidarın retoriği, s. 40)

Avrupa bugünkü seviyesine sömürgecilikle gelmiş, günümüzde de kendisi dışındaki tüm toplumları küçümsemektedir. Avrupa, zamanı, mekanı ve tarihin akışını, kendini merkeze alarak tanımlamıştır. (s. 21-38)

Zaman: Miladi takvim dünyada ortak kullanılan hale gelmiştir. Hâlbuki Müslümanların hicri takvimi vardır, Afrika'nında, Çin'in de vardır.

Mekan: İngiltere sömürgeyle ilerleyip baskın hale gelince, zaman Londra'nın Greenwich kasabasından geçtiği söylenen hayali başlangıç meridyenine göre şekillenmeye başlamıştır.

Böylece Britanya kendisini merkeze koymuş oldu. Asya ise doğu kabul edildi, hâlbuki dünya yuvarlaktır, bir merkez tayin etmek değildir.

Avrupa devleti bakış 'yakın doğu' sözü ile 'Doğu Avrupa'yı kast ederken bile, bu mekâna olan sahiplenmeyi açıkça ifade etmektedir. Avrupa için, dünya kaynakları kıt, kendi ihtiyaçları sonsuz olduğu için dünyayı sürekli bir savaş mekânı olarak görür. Yayılma ve sömürgecilik bu mantığa göre doğal ve meşru kabul edilir. Avrupa'nın bir görevi de dünyanın geri kalanına medeniyet aktarmaktır. Bunun sonucu olarak Avrupa kendini insanlıktan alacaklı konuma getirmektedir.

Dünya

Bush: Irak'ta demokrasi doğuyor

ABD Başkanı George W. Bush, Iraklı yetkililerin öldürülmesine ve petrol boru hatlarının bombalanmasına rağmen Irak'ta demokrasinin doğduğunu belirtti.

16 Haziran 2004— Bush, Florida'da ABD Komuta Merkezi'nin bulunduğu MacDill Hava Üssü'nde Afganistan ve Irak'taki binlerce ABD askerine hitaben uydu aracılığı ile bir konuşma yaptı.

ABD Başkanı George Bush, Silahlı Kuvvetler Radyo ve TV'si tarafından uydu aracılığı ile yayınlanan konuşmasında, "Henüz zafer kazanmadık, ama halkı özgürleştirmek için, onların özgürlüğü güvence altına alınıncaya kadar kalacağız" dedi.

Konuşmasında sık sık askerlere övgü dolu sözler söyleyen Bush, "Irak, Afganistan ve bütün dünyada demokrasinin yükselmesine yardım ederek insanlara acı ve nefretin alternatifini veriyorsunuz. Bu, dünya barışı için çok önemli.

Bush, Irak Savaşını bu kez bölgeye demokrasi ilham ettik teziyle savundu

20 Mart 2005, Pazar

ABD Başkanı George W. Bush, Irak Savaşının başlamasının ikinci yıldönümüne bir gün kala yaptığı açıklamada, Saddam Hüseyin rejimine karşı kazandıkları zaferin, Beyrut'tan Tahran'a kadar demokratik reformculara ilham verdiğini savundu.

Avrupa için kendisinin ilk defa gittiği her coğrafya birer 'keşif'tir. Coğrafi keşifler sözüde Avrupa merkezli bir bakış açısının ürünüdür.

Sömürgeci Avrupa başlangıçta üstünlüklerini dine dayandırıyordu. Zamanla bu ırkçılığa kaydı günümüzde de kültür ırkçılığı şeklinde devam etmektedir. Kapitalist yayılma ırkçıdır, sömürgecidir, kimlikleri de tahrip eder. Batı dışı her türlü bilim, düşünce yok sayılmıştır. Bu mümkün olmasa bilim insanlarının ismi değiştirilmiştir. İbni Sina'nın adı Avicenna, el-Kindi Alkindius, İbni Rüşt, Averros olarak değiştirildi. (s. 37)

Eğer Avrupalılık jeolojik kriterlere göre tanımlanıyorsa Avrupa Kıtası kıtalığa terfi ettirilmiş bir bölgedir.

Tarih: Tarihte Avrupa merkezi sıralanmıştır. İlk çağ batı roma yıkılmasıyla, orta çağ Bizans'ın yıkılmasıyla yeniçağ Fransız ihtilaliyle ilişkilendirir. Halbuki Avrupa tarihi insanlık tarihinde bir sapma olasılığından başka bir şey değildir.

Avrupa kavramı ideolojik bir kavramdır. Avrupa'nın sosyolojik olarak tek geçerli anlamı ise kapitalizmdir. (s. 38) Avrupa tarihinde ötekileştirme daima var olmuştur. Tales'e dayandırılarak Sokrates'in: "üç şey için şansa teşekkür ederim… Yunanlıyım barbar değilim." sözünden (s. 42) Darwinin evrim teorisi temelli Türkleri ve Aborjinleri ilkel vahşi kabul etmesine, Marx'ın İngiltere'nin Hindistan'ı işgalini onaylamasına dek her türlü Avrupa merkezli düşüncelerin aslında sömürülenleri insan kategorisine katmadığını göstermektedir. Önce Dinsel sonra Irkçı

ötekileştirme 20.yüzyılda ideolojik bir boyut kazanmıştır. Kısaca Avrupa tarihi ötekileştirerek sömürme tarihidir. Avrupa ötekini gözlemden daha çok hayal ile tasvir eder. (s. 45) Bu hayalin temelini korku, hedefini sömürü belirler. 17. YY eserlerini inceleyen Montesquieu, 18 YY.'da 'Doğu desptizmini' ilan etmekte, (s 60) batılı ressamlar hiç görmedikleri (Oliver Kontny, Oryantalizm ve Ataerkillik Üzerine, Doğu-Batı, 20/121-136) haremin birçok resmini yapmakta idi. (s. 45)

"Avrupa'da Arapların tarihi esas olarak ya Arapça bilmeyen tarihçiler tarafından, ya da tarih bilmeyen Arap uzmanları tarafından yazılmıştır." (Bernard Lewis, İslam Oriantalism and history, s.16)

Oryantalizm temeli "bilgi birikimi" ile "güç" arasındaki ilişkidir. (s. 47)

Mısırı İngiltere adına 25 yıl yöneten Lord Cromer: "Doğulular yalancıdırlar. İngiliz ırkının doğruluk ve asaletine ters düşerler." (Said, Oryantalizm, s. 62) derken, Shotat ve Stam: "Bizim "ulus"umuz, onların "kabileleri"; bizim "din"imiz onların "hurafeleri"; bizim "kültür"ümüz, onların "folkrolu"; bizim "sanat"ımız, onların "el işleri"; bizim "miting"lerimiz, onların "ayaklanmaları"; bizim "savunma"mız, onların "terorizmi" vardır." (Ella Shotat, Robert Stam, Unthinking Eurocentrism s.2) demektedir.

"Doğulular tek kelime ile Anglo-Sakson ırkını açıklığına, doğruluğuna ve asaletine ters düşerler. " (Edward Said, Oryantalizm s.62)

Batının gözünde Doğu tuhaftır, anlaşılmazdır ama Batı onu anlayacak kalıplarda bulmuştur: "Biz diğer kültürleri, onların tuhaflıklarını anlaşılabilir kılabilecek, önceden var olan bir kural ya da söylev içine yerleştirerek anlıyoruz." (B. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.108)

Doğu hayali bir ötekidir, batı olmayandır. Oryantalistler dini, ilmi, ekonomik ve siyasi sebeplerle öteki olan doğuyu araştırırlar:

Eğer onların dini "yanlış" ise, o halde bizim "doğru" olan dinimize girmeleri gerekir. Doğulu kendi kendini yönetmekten caizdir; o halde yönetilmesi gerekir. Yönetilmesi için de güzel metot "böl-parçala-yönet'tir. Bölebilmek için ise bilmek gerektirmektedir. Farklılıklara odaklanılır, körüklenir, ülke parçalandıktan sonra sömürülmeye başlanır. Doğu zenginlik kaynağıdır; fakat bu Doğulunun elinde zayi olan bir zenginliktir. Doğu, Avrupa için hammadde ve Pazar anlamına gelir ve her ikisi için de oryantalist çalışma zorunludur. (s. 53) Tabi ki Avrupalılar Ahi teşkilatından, kervansaraylardan, Endülüs medeniyetinden, Osmanlı hoşgörüsünden… habersizdirler (!)

Oryantalizm terimi 1973 kaldırılmış yerine insanları ürkütmeyecek bir kelime bulunmuştur: Modernleşme! (s. 55)

Oryantalizmi ilk defa kiliseye bağlı rahipler başlatmıştır. Bunların arasında Fransız rahip Gerard de Oraliac (940-1003) ve Emevi himayesinde yaşayan Hristiyan âlim Yuhanna ed-Dimaşki (Jhon of Damascus) sayılabilir. (s. 56)

Modern oryantalist akım Napolyon'un 1798'de Mısır'ı işgali ile başlar. Bundan sonra 150 yıl boyunca oryantalizm İngiltere ve Fransa'nın hâkimiyetine geçer. 2. Dünya savaşından sonra ABD hakim güç olur. (Ahmet Bedir, Marife dergisi, 3/189-218)

Haçlı seferleri ile istenen sonuç elde edilemeyince İslam'ı araştırma ihtiyacı doğar. İlk Oryantalistlere göre Doğu= İslam, Müslüman= Arap idi. Kendini her zaman öteki ile ifade eden kilise, önce paganlar sonra İslam'ı hedefe yerleştirir. Amaç ötekinin yanlışlarını ortaya koymaktır, bunun yolu ise onu tanımaktan geçmekte idi. Zamanla Osmanlı İstanbul'u fethedince Müslüman= Türk şekline dönüşür. Aydınlanma çağı ile Kilise gücünü kaybeder ve Avrupa kendini bir medeniyet olarak sunmaya başlar. (s. 59)

Sömürgecilik Oryantalizmin birikimlerinden istifade etmiştir. (s. 61) Napolyon'un Mısır seferi, kalemin kılıçla ittifakını gösteren bir seferdir. (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 102) ve bu sefere Napolyon İslam düşmanları ile savaşmak için çıkmıştır. (!)

II. Dünya savaşından sonra İslam dünyasında bağımsızlık hareketleri başlamış, sahaya yeni giren ABD ve Rusya bu yeni ortama uygun roller oynamaya çalışmışlardır. (s. 63)

OKSİDENTALİZM

Oksidentalizm doğunun özgürleşme hareketleri ile ortaya çıkmış, Fransızca 'occident' kelimesinden türemiştir. Türkçe 'Batı bilimi' şeklinde tercüme edilebilecek bu kavramın garbiyat veya istiğrab kavramı ile de ifade edilebilir. (s. 65)

Oryantalizmin ve batının bir hüneri de Doğu'yu modernleştirmesi, şekilsel olarak Batılılaştırmasıdır. Oksidentalizm, batılı gözlükleri bir kenara bırakarak doğululaştırılmışlıktan kurtulmalı ve öncelikle Doğu'yu çalışmalı ve kendi saf 'ben'ini ortaya koymalıdır. (s. 72) Batıyı çalışmadan önce biz, birbirimizi bir daha tanımalıyız. Batılıların Batı üzerine yaptıkları çalışmalar, oksidentalizm kavramı içeriğine girmemektedir. (s. 75) Batı bir coğrafyadan daha çok bir yaşam tarzıdır. (s. 76) Oksidentalizm batıya hakim olmaya çalışmaktan çok bir denge kurma çalışmasıdır. (s. 79) Batılı değerlerin dünyaya dayatılması, sonuç olarak doğunun sömürülmesine neden olmuştur. (s. 80) Oryantalizm bilgiyi iktidar olmak, sömürmek için kullanmıştır. (s. 80) Afrika bir anda yamyam ilan edilmiş (Ali Şeriati, Medeniyet ve modernizm, s. 35) medenileşmesi için önce işgal edilmesi, sonra Avrupa kuralları ile yönetilmesi şart koşulmuştur. Tabii karşılık olarak işgal, sömürü doğal bir sonuç olarak karşımız çıkmakta idi (!)

Victor Davis Hanson, "Şaşırtıcı olan Batının erken çağlarda, iletişimin zor ve seyahat etmenin maliyetli olduğu dönemlerde Arapları ve islam dünyasını yanlış anlaması değil; internetin, jetlerin, öğrenci değişimlerinin, televizyonun olduğu bu dönemde Doğunun Batıyı basmakalıp yargılarla bakmaya devam etmesidir." (Occidentalism, The False West) derken kibir ve sömürünün hala Batılılarca fark edilmediği açıkça ifade etmetkdedir. Halbuki yazar, aynı batının, doğuyu olduğu gibi görmekten ve farklı yansıtmaktan kaçınmasını es geçmekte ve halen yüzyıllar öncesinin oryantalist gözlemlerini ve yazımını kendine delil ve dayanak kabul edebilmektedir! (s. 81) Ve daha da tuhafı eksik yanlışlarını görmeden başkalarını suçlama kibrini fark edememesidir!

Oksidentalizm ile yapılması gereken, doğulu kimliğin ortaya konmasıdır. Bunun için de batılı değerlerden hareket edilmemelidir. Doğu ortaya çıktığında batı öteki değil, diğeri olacaktır. (s. 82)

Murat Ağarı, yeni bir çağ sınıflaması önerir: Eskiçağ: Hz Adem'in yaratılışı ve tarihim başlangıcı, Yeniçağ:Hz Muhammed'in doğumu ve peygamberliği, Yakınçağ: 2. Viyana Kuşatması. (Marife dergisi, 3/419)

OKSİDENTALİZMİN TARİHİ

Oksidentalizmin temeli modernleşmeye tepki ve sömürgelerin bağımsızlıklarını kazanırken kullandıklarına dayanır. Batı Müslüman ülkelere dini temelle bakarken diğer doğu (Cin Japonya....vs) Milliyetçilik temeli bakar. (s. 98) "Nasıl Avrupalıların başkalarını çözümlemeye hakları varsa, Başkalarının da batıyı çözümlemeye hakları vardır." (Samir Amin, Avrupa-merkezcilik, s. 125) Oksidentalizm başlangıcı Müslümanların 756 yılında Emevi devletinin başladığı iddia edilir. (s. 99) Oksidentalizmin İslam dünyasındaki ilk temsilcileri Afgani, Abduh, Seyyid Kutub, Raci El Faruki, Seyid Hüseyin Nasr, Reşit Rıza... sayıla bilir. Oksidentalizm bağımsızlık mücadeleleri ile paralellik gösterir, bu mücadele ikinci dünya savaşında başlamıştır. (s. 105)

HASAN HANEFİ

- Oksidentalizme Giriş kitabından-

Hanefi, İslam mirasının kabul edilmesinin yanında, dışarıdan gelen faydalı bilgilerin de alınmasını fakat bu alınan bilgilerin bir süzgeçten geçirilmesini savurur. Hanefi, batılılaşmanın sebebini, işgalci güçlerin yaşam tarzlarını işgal ettikleri ülkelere götürmelerine bağlar. İslam ülkeleri bağımsızlaşmıştır ama işgalciler kültürleriyle beraber tekrar geri dönmüş, zihinleri işgal etmiştir. Bize düşen kimliğimize sahip çıkarken, dışarıdan faydalı olanları almaktır. Oryantalizm saldırı, Oksidentalizm nefsi müdafaadır. Oryantalizm, beni ötekinin aynasında görmek iken, Oksidentalizmde ben bendir, öteki de ötekidir. (s. 111) Oksidentalizm, Batı'yı uyarırken, Doğu'yu da uyandırma gayreti içindedir. Sadece askeri değil, ekonomik ve kültürel işgalden de kurtulunması gerekmektedir. Amaç Batı'yı tekrar kendi sınırlarına döndürmektir. Oryantalizm, dünya kültürü adı altında kendi kültürünü çevreye yaymıştır. Oksidentalizm kültürler arası bir dengeyi savunur. Coğrai keşifler kavramına da karşı çıkan Hanefi, Avrupa keşfetmeden önce sanki o topraklarda hayat yokmuş, Avrupa keşfedince tarih başlamış anlayışının yanlış olduğunu savunur. Bu Avrupa dışı halkların medeniyetlerinin inkar anlamına gelmektedir. (s. 112) Sanki Avrupa dışı halkların varlığı, Avrupa tarafından bilinmelerine bağlıdır. Oksidentalizm, inceleenken inceleyen olma biliminin adıdır. (s. 113) Batı ilmi bir amaç değil, kendi amacımız için bir araç olmalıdır der, Hanefi. Oksidentalizm yeni bir ilim değildir, çünkü batı ile ilişkilerimiz eskiye dayanır. İslam modeli dialog üzerinden, batı modeli

çatışma üzerinden bir değerlendirmedir. Dialog önce Yunan kültürünün çevirileri ile sonra Endülüs Emevi devleti vasıtası ile gerçekleşmiştir. İslam öğretmen olduğu dönemde avrupa onun öğrencisi idi. Avrupa artık modern çağın sonuna gelmiştir. İslam ikinci altın çağının eşiğindedir, gelecek sadece islam'ın olacaktır. (Hasan Hanefi, Mukaddime fi ilmi- istiğrab, From Orientalism to Occidentalism)

IAN BURUMA- AVISHAI MARGALIT

Oksidentalizmi batı düşmanlığı olarak görürler. "Batı'nın düşmanlarınca insanlık dışı resmedilmesi" olarak tanımlanır Oksidentalizm. (Garbiyatçılık, s. 12) Bu mantık ile oryantalizm de doğunun düşmanca tanımlanması mı olmaktadır acaba?

Medeniyet götürmek "beyaz adamın yükü" ise, dünyanın geri kalanı batıdan o yükü sırtından indirmesini rica edecektir. (s. 118)

Ian Buruma, Avishai Margalit adlı iki yazara göre İslam radikalizmi ile Nazi Almanya'sı arasında bir fark yoktur. (Eiki Furumizo, East Meets West and West Meets East, Review of Communication, 2005, s. 133)

"Komünizmi yendik şimdi sıra İslamcılarda!"

Arabistan değil. Biz onlarla beraber çalışıyoruz ama yakın partner değiliz. Ben İslamcılığı üçüncü totaliter hareket olarak görüyorum. Faşist ve komünist tehlikeleri yendik ve şimdi de İslamcı tehlikesini yenmemiz gerek.

- İslam'la ilgili oldukça katı bir pozisyonunuz var...

İslam değil; İslamcılığa karşı. İslam hukukunun tümüyle uygulanmasının yollarını arayan bir hükümet, hareket veya kişiler neredeyse her ülkede oldukça küçük bir azınlık. Hiçbir yerde çoğunluk değiller ve evet, onlara karşı çok katıyım.

ÇÖZÜM ILIMLI İSLAM

Evet, Suudi Arabistan'daki korkunç bir hükümet. ABD Hükümeti'nin Suudi Arabistan'a verdiği imtiyazların boyutundan rahatsızım. Benim sloganım radikal İslam bir sorun, ılımlı İslam çözüm.

- Kurucusu olduğunuz Middle East Forum'un misyon bölümünde 'İslamcılığa karşı yazar, aktivist ve yayıncıların toplum önünde konuşma hakkını savunur' diyor. Ortadoğu'da tek din İslam olmadığına göre aynı duyarlılığı Hıristiyanlık ve Yahudilik için neden göstermiyorsunuz?

Ben İslamcılığı Yahudilik veya Hıristiyanlıkla karşılaştırılabilir görmüyorum. Daha önce de belirttiğim gibi bunu Komünizm ve Faşizm'le karşılaştırılabilir görüyorum. İslamcılığı milliyetçi bir Yahudi veya köktendinci Hıristiyan'dan çok daha büyük bir tehdit olarak görüyorum. Yahudileri ve

İsrail, batının orta doğudaki ileri karakoludur. (Jiri Schneider, Israel, biu.ac.il, 6 Mart 2010, s. 7)

OKSİDENTALİZM

Oksidentalizm henüz bir kimlik arayışındadır. Akademik anlamda ve devlet destekli bir çalışma alanı olmalıdır. (s. 140) Bilim kimsenin tekelinde değildir. Kültürler arası ortak bir üründür. Bilim devamlı gelişen bir disiplindir. Hiç kimse tek başına bir disiplin ortaya koyamaz, farklı katkılar mutlaka gereklidir. Hiç kimse ötekini ortaya koyduklarının üstünü örtmeye çalışmamalıdır. (s. 144)

Oksidentalizm, Ben'i ortaya koyacak, Batı'nın gözlüklerini çıkaracak, hem kendi toplumuna hem de batı toplumuna kendi gözlükleriyle bakacaktır ve sonuçta kendini tanımanın özgüveni ile görevini daha doğru şekilde yerine getirecektir. (s. 145)

Oryantalizm avrupa merkezci ve ötekileştirmecidir. Doğunun oryantalizme cevabı ise Oksidentalizmindir. Oksidentalizmin ben'ini kaybetmiş/bulmaya çalışan medeniyetlerin söylemidir. (s. 159)

Avrupanın bilimsel hegemonyasından kurtulmak için politikayı siyasileştirmek, ekonomiyi iktisatlaştırmak, sosyolojiyi ictimaileştirmek gerekmektedir ki bu ben'imizi ortaya koymanın en güzel yoludur. (s. 162)

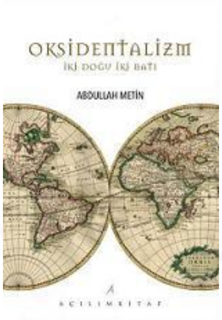

Abdullah Metin, Oksidentalizm, İki Doğu İki Batı

*

Oksidentalizm

Kitabın Yazarı Mirza Ebu Talep Han, Hindistan'da İngilizler adına vergi toplayan, İngilizlerin elçiliği görevini de üstlenen, İngiliz aristokrasisi hayranı olan ve İngiliz emperyalizmine asla bir tepkisi olmayan ve bu durumu özümsemiş biri olarak yaptığı seyahatin değerlendirmesinde, bir Şii Müslüman olarak olabilecek en tarafsız değerlendirmeleri yapmıştır.

Yazar seyahatine başladığında izlenimlerini şöyle paylaşır: Kimliğinizle ilgili olarak, bütün yol boyunca yabancı olduğunuza daha doğrusu Avrupalı olmadığınız size hissettirilecektir. (s. 32) Kalküta'dan Londra'ya gidinceye kadar gelişmeleri dereceler halinde görecektim. Her seferinde de bu kadar farklılığa, güzelliğe ve gelişmişliğe şaşırarak bakacaktım. Geriye dönerken de tam aksini yaşayacak ve başlangıç noktama geri döndüğümde dayanamayacak ve orayı terk etmek zorunda kalacaktım. (s. 41) Kap halkı çıkarlarına düşkün idi. İngiliz kadınları oldukça rahat davranıyorlardı. Her iki cinste birbirlerinin engellemesi olmaksızın istedikleri ile görüşmek için çevirdikleri entrikalar için bir servet harcamakta idiler. Evlerin hepsi mobilyalı, yerler ipek halı idi. Çoğunluk temizlik konusunda gereken özeni göstermiyordu. Şehirde bir tane bile hamam yoktu. (s. 42) Hollandalıların dillerini bilmememe rağmen dans esnasında bakışları ve mimikleri ile o kadar ne istediklerini anlatabiliyorlardı ki, her seferinde yüzüm kızarıyor ve böyle bir şeye alışık olmadığım için hemen salonun uzak bir köşesine çekilmeme sebep oluyordu. (s. 43) İngiliz subaylar Hollandalı kızlarla beraber oluyor ve sonra da onlardan birisiyle evleniyorlardı. (s. 46)

Yazar İngiltere anılarını anlatırken, Dublin şehrinin güzelliklerinden (Müze, park, yollar, evler, heykeller…) bahsettikten sonra şöyle bir değerlendirme yapar: İngilizler Hindistan'da üst seviyede mevkileri işgal ediyor ve büyük bir ticari potansiyeli yürütüyorlardı. Ama bu kadar incelikleri Hindistan'a yansıtmayı asla düşünmüyorlardı. (s. 74) Dublin'de eğlenceye çok fazla

kafa yoruluyordu. (s. 80) İrlandalılar, kahramanlık, dostluk ve samimiyet bakımından İngilizlerin ve İskoçların çok üzerindeydiler. (s. 81) İngiltere'de İngilizcem İrlanda'dakine göre bin kez ilerlediği halde İngilizler bana daima yabancı olduğumu hissettirdiler ve hep bana mesafelerini korudular. (s. 82) İrlanda'da İngilizler her zaman masadaki en büyük payı alabilen ve bu sayede mutlu olan bir yer olarak görülür. (s. 84) İrlandalı ev sahibimin aşırı sıcak davranışların bana uygun gelmediği için buradan ayrılmak zorunda kaldım. (s. 94) Londra'ya geldiğimden itibaren hükümetin koruması altına girmiştim. İngilizlerden çoğu Hindistan'a gidip gelmesine karşın Hindistan'dan benim gibi eğitimli birisinin gelmesi beni onlar için seçkin ve önemli kılmıştı. İngiltere'nin Hindistan'a olan ilgisinin yüksek olması nedeniyle de beni önemsiyorlardı. (s. 96) Oxford, çok eski ve bilim merkezi anlamında kralların en ünlü şehri idi. Burada yirmi dört farklı kolejin her birinin içinde en az 10.000 Arapça ve Farsça eserlerin olduğu devasa kütüphaneler vardı, hepsinin de bilim alanı farklıydı. (s. 99) Franco Masons dedikleri bir grup vardı bir tür mezhep gibi olan bu grup, kendilerine özgü birçok özellikleri sahiptir. Daha çok üzerinde taşıdıkları özel materyaller ile birbirlerini ya da aynı gruptan olduklarını anlayabiliyorlardı. Bu konuda kapalı bir kutuydular. Kökenleri Kral Süleyman'a kadar dayanıyordu. Çok katı ve birbirine bağlı bir tarikat idiler ve dinlerinde üzerindeydiler. (s. 110) Bana da tarikatları ne katılma teklifi geldi ancak, inançlarıma ve kültürüme uymadığı için onlardan özür dileyerek reddettim. O zaman da Müslüman olan örnekler vermeye başladılar ve bu arada Türk elçisi İsmail Efendi ile onun sekreteri Yusuf Efendi dillerinden çıktı. (s. 111) Londra'da az da olsa Hindistan kökenli bayanlarda vardı. Dinlerini değiştirmişler ve Hristiyanlığı kabul etmişlerdi. Beni çocuklarıyla da tanıştırdılar, açık ara ile hepsi neredeyse birer İngiliz olmuşlardı. (s. 113) Genel olarak Avrupa'da yapılan yararlı buluşların hiç birisi Asya toplumları tarafından zamanında fark edilmemektedir. Bunlardan belki de en önemlisi baskı makineleridir. (s. 123) 1800 yılında İngilizlerin 16'dan 100 topa kadar donatabildikleri savaş gemileri neredeyse 800 civarındaydı. (s. 126) Burada her alanda çok fazla çalışan insan vardı, en çok dikkatimi çeken de elleri çok hızlanmış ve ustalaşmış kadınların ve çocukların çalışıyor olmasıydı. (s. 127) İngilizler mekanik konusunda çok ilerlemişlerdir. Neredeyse çoğu malzeme makineleri yoluyla yapılmaktaydı. (s. 129) Büyük gemilerin kafalarından iğne fabrikasına, iplik makinelerinden bira fabrikalarına, kağıt üretimine değin... (s. 132) Makineler İngilizlerin neredeyse hayatlarının vazgeçilmez birer parçasıydı. Buğdayın un haline getirmek için bu buluşlar yaptıkları gibi, su elde etmekten tavuk ve et pişiren makinelere kadar da değişik alanlarda buluşlar yapmışlar ve bu işleri kolayca gören makineleri icat etmişlerdi. İngilizler için bu tür işlerle uğraşmanın sebeplerinden birisi de hizmetçiye ödenecek ücretti. Burada bir hizmetçi ödenen ücret Hindistan'da ödenene göre en az 8 kat fazlaydı. (s. 133) İngilizler açık ara ile fabrikalarda yapılan üretim konusunda Avrupa devletlerinin çok önündeydi. (s. 124) İngiliz yasa koyucular ve filozofları kadınlarının mağazalarda çalışmalarına, daha fazla müşteri müşteri çekmesi bakımından hoş görmüşlerdir. (s. 138) Erkeğin onursuz bir harekette bulunan karısını bir değnekle bir tarafını kırmamak şartıyla dövmesi ve sonra da bir odaya kilitleme siyasal ve doğru kabul ediliyordu. (s. 139) Burada köleler kıymetliydi, iyi yemek yiyorlar ve Hindistan'daki gibi yerde uyumuyorlardı. Bununla beraber sürekli tekrarlanan eşitlik kavramı aslında görünüşten başka bir şey değildi. Burada zengin ile fakir arasındaki uçurum Hindistan'a göre daha derindi. Hizmetçilerde efendilerinden izin ve belge almadan ayrılamazlardı. Ayrıca burada onlara fazla saygı gösterilmiyordu ki, Hindistan'da bu durum daha insancıl ve yoğundu. Zenginler istediklerini yapabiliyor, ister kadın isterse erkek olsun istedikleri saatte istedikleri yerde kalabiliyordu. Bu onlar için özel yaşamdı ve kimse onları gözetlemiyordu. (s. 141) Bayan erkek ayırt etmeden istenen kişilerle beraber olmanın güzelliği onları bu tehlikeli geçici heveslerinin fazla esiri etmişti. (s. 142) Kızlar güzel şarkı söylemek, dans etmeyi öğrenmek, bir müzik aleti çalmak ve kendilerini toplumda güzel göstermek üzerine öğrenim görüyorlardı. (s. 144) Asil kana sahip olan soyluların ardından hükümet bakanları geliyordu. (s. 150) Başbakandan sonra

ikinci sırada dışişleri Bakanı geliyordu. (s. 152) Kraldan sonra prens, ondan sonra dük gelmekteydi. Bu durum eski dönemlerin derebeylik gücünü, değişen zamana göre kurmak amacını gitmekteydi. (s. 159) İngiliz parlamentosu için Hindistan ticareti ve bunun için kurulmuş olan Hindistan ticaret şirketi çok önemliydi. (s. 163) İngiltere'ye geldiğim ilk zamanlarda şirketin birçok direktörü benim bir ajan olduğumu zannetmişlerdi ama böyle bir amacım olmadığını anladıktan sonra da oldukça samimi ve saygılı davrandılar. (s. 166) Hindistan'da da İngiliz adalet sisteminin uygulandığını gördüm ve bir karara vardım; Bana göre bu sistem kötülere fayda sağlamaktaydı. (s. 174) Londra'da İngilizlerde gördüğün en büyük hata dinden uzak kalmaları ve daha çok felsefe ile uğraşmalarıydı, çoğunlukla da inançsızlık üzerine temellenen felsefe ile. (s. 176) İngilizlerde gördüğüm ikinci hata, onlardaki geçici heves ve saygısızlıktı. (s. 176) Üçüncü hataları çok fazla paraya ve dünyanın işlerine düşkün olmalarıydı. Onlar böyle yaşamaya alışmışlar ve tadını çıkarıyorlardı ancak, cimrilik ve çekememezlik bu insanlar da basit bir düşünce olarak yerleşmişti. (s. 177) Onların nezaketlerinin ve yardımseverliklerinin altında çıkar ilişkileri yatmakta. Hayli dost bildiklerimden tercümanlık yardımı almaya çalışmıştım, her seferinde hizmetlerinin karşılığında miktarları az da olsa benden para aldılar. En sonunda bu yardım talebinden vazgeçtim çünkü benim dostluk anlayışıma bu ters idi. (s. 178) Onlar kavga çıktığında sadece seyrediyorlar ve zayıfın ezilmesine sessiz kalıyorlardı. (s. 179) Diğer hataları, nefislerini kontrol edememeleri ve çok şehvetli bir yaşamları olmasıydı. Mobilyalar, altın ve gümüş malzemeler, cam eşyalar, porselenler, şarap, av hayvanları bütün bu fazlalıklar sadece onların arzularına azdırmaya yarıyordu. (s. 180) Diğer bir hatalarıda, İngilizlerin boş hevesleri ve kibirleri idi. Genellikle bu bilimdeki ilerlemelerinden kaynaklanmaktaydı. (s. 182) Yine diğer bir hataları yeni tanıştıkları birisi ile ilişkilerinde her zaman kendi çıkarlarını düşünmeleri idi. Yeni tanıdıkları kişiden bir yarar umut ediyorlarsa kesinlikle ona karşı alçakgönüllülük gösteriyorlar ve sevecen davranıyorlardı. Eğer çıkar elde edemeyeceklerini anladıklarında, başlangıçta gösterdikleri sevecenliği derhal bırakıyorlar ve soğuk davranmaya ve uzak durmaya başlıyorlardı. Hindistan'da görev yaparken İngilizlerin birçok isteklerini yerine getirmeye çalışmıştım. Ama bana söz verdiklerinde hemen bunu unutmuş ve bana sırt çevirmişlerdi. Onlar yüzünden birçok düşman edinmiş ve onlar tarafından düşmanlarımın ellerine bırakılmıştım ki bu konuda birçok örnek verebilirim. (s. 184) Diğer bir hataları, onların çok iffetsiz olmaları ve evlenmeden sevgilileri ile birlikte aynı evde yaşamalarıydı. Neredeyse şehrin her mahallesinde genelev işletmekteydiler. (s. 185) Diğer bir hataları lüks yaşam gerektiğinden fazla düşkün olmalarıydı. Öyle insanlar tanıdım ki ihtiyacı olan dostuna 10 sterlin vermezken, yıl içinde can sıkıntılarını gidermek için 7-8 bin sterlin harcıyorlardı. Bazen de bu tür eğlence şeklinden sıkılma durumları oluyordu ki bu sefer de sonu asılmaya kadar gidecek türde yasak işler dönmeye başlıyordu. (s. 186) Kontrolsüzce yüksek kaçan harcamaların yarattığı tahribatı düşman ordularının bile yapamadığını fark edeceklerdi. Son kötü yanları başka milliyetlerin uğraştıkları işleri düşük ve kötü görmeleri. (s. 187) Londra'da kaldığım süre içinde bana Müslümanlara ait özel konular hakkında sürekli sataşıldı ve bazı inançlarımı kendilerine çok gülünç geldiği söylendi. (s. 188) Türkler için şöyle diyorlardı: "Onlar kadar dünyada daha kötü alışkanlıkları olan başka bir millet yoktur." (s. 189) Gece olduğunda bütün sokaklarına en dip köşelerine kadar aydınlatan lambaları sayesinde rahat dolaşmakta, eğlenmekte ve gezmekte idiler ama bu lambalar bir anlığına söndüğünde şiddet hemen kendisini göstermektedir. Bana göre er ya da geç kötülük onlara da bulaşacak ve güzel sokaklarını esir alacaktır. (s. 190) Yataklarına çıplak giriyorlar, neredeyse 15 gün boyunca elbise değiştirmiyorlardı. (s. 197) Paris'e gelmemden kısa süre sonra Hristiyan olan ama bizim dilimizi çok iyi konuşan bir Türk'le karşılaştım. Adı Fertekulin idi, sohbet ederken sesini alçaltarak, "benim gerçek ismim Seyit Muhammet ama burada Müslüman olduğumun bilinmesini istemiyorum." dedi. (s. 215)

Genes'te halka açık alanlarda hiç fahişelerin olmaması dikkat çekiciydi. Hemen her köşe başında maaşlı hizmetlileri vardı ve erkekler bu kişilerle konuşuyor sonra eve çıkıyorlardı. Buradaki bir diğer adette kadınların genellikle iki eşlerinin olması idi. Bir erkek bütün gün karısıyla beraber olduğunda ve ikincisi gelip kapıyı vurduğunda, birincisi toparlanıp evden çıkıyordu. Bu ikinci eşler daha çok, yakın arkadaşların erkek çocuklarından oluşuyordu. (s. 229) Bu kadar güzelliğe sahip olan bu insanların nasıl cimri ve birbirlerinden kopuk yaşadıklarını ve Allah'ın bu cennet gibi yerde onlara ceza verdiğini düşünüyordum. (s. 231)

İstanbul'da hemen herkesin elinde hiç bırakmadığı ve neredeyse gün boyu tütün içtikleri çubuklarıyla insanlar dolaşıyordu. (s. 251) Genel olarak Türkler lükse çok alışmışlardı. Ordularının artık disiplini kalmamıştı. At ve posta sistemleri rüşvetsiz işlemiyordu. Devlet idaresinde çalışan şeflerin hepsi devleti dolandırmanın peşindeydi. (s. 252) İşlediği dönemlerde sanırım dünyada daha iyi işleyen bir haberleşme sistemi yokken, şimdilerde posta istasyonları çıkar karşılığında, evinde ateş yakamayacak kadar fakir ve aciz olanlara sunuluyordu. (s. 253) Türkler için dervişler çok önemli olduğu herkes tarafından bilindiği için bunu suistimal edenler çoğunluktaydı. (s. 260) Türkler genel olarak çok dürüst, akıllı ve gözü pek insanlardı. Devletleri ise hiçbir Müslüman ülkesinin takip etmediği kadar adaleti ve kanunları uygulama konusunda titiz davranmaktaydı . İmparatorlarının bile haksız yere ya da keyfi bir şekilde kan dökmeye gücü yoktu. (s. 261) Pers, Hint ve Ermenilerle Türkiye'de tanıştım. İlk ikisi çok dindar bir gruptu ve burada eğitim için bulunuyordu. Ermeniler ise genellikle Galata'da yaşıyorlardı ve hepsi de Ticaret yapıyorlardı ve hepsi zenginlerdi. Ama milli gelenekleri olan cimrilik yüzünden onların hiçbir faydasını görmedim. (s. 267) İstanbul yönetimi Avrupalıların içinde en çok Alman Konsolosluğuna ve eşine değer veriyordu. (s. 269) Tokat, Sivas, Diyarbakır ve Mardin hepsi de sanki birer Ermeni şehri gibi durmaktaydı, bir de daha yukarıdaki Erzurum, Kars, Van ve Erivan'da onlara bırakılmış gibiydi. (s. 278) Bağdat'ın valisi Ali paşa benim döndüğümü öğrenmiş ve bana hizmet etmek için hem Arap hem de Hintli hizmetkarlarla dolu bir ev hazırlatmıştı. Ama ben onun yerine Hristiyan birisini (İngiliz konsolosunu) tercih ettiğimi görünce bana gücenmiş ve uzun bir süre, ben buradayken talep ettiğim halde, benimle görüşmeyi kabul etmemişti. (s. 322)
Bir İngiliz bayan bana dönerek, "Kendi gözlemlerime göre Asyalı kadınlar erkeklerinin otoriter gücü altında onursuzca ve kendi kararlarını veremeyecek şekilde, tıpkı bir köle gibi yaşıyor." dedi. Sadece zayıf kadınlara boyun eğdirdiğimizi de ekledi. Bana göre bu gözlemlerinde büyük bir yanılgı ve önyargı vardı. Avrupalı kadınların daha az özgürlüğe sahip olduklarını biliyordum. (s. 340) Bu hata genel olarak buralarda çok yapılmaktaydı. Ayrıca Neredeyse her toplulukta bu konu tartışılan konulardan birisiydi. Benim gözlemlerime göre Asyalı kadınların Avrupalı hemcinslerinden daha az özgür olmalarının "Avrupalılara göre" altı sebebi vardır. (s. 341) Birinci ana sebep: Kadınların zamanlarının çoğunu yaşam alanlarında geçirmelerini idi. Bunun ana sebebi ise, işlerin belirgin olarak ayrılması ile alakalıdır. Avrupalılar, kadınlarının özgür davranışlarından fazlasıyla olumsuz etkilenmişlerdir. (s. 342) İngiltere'de herkes aynı özelliklere sahiptir iki cinsin birbirleriyle ilişkisi herhangi bir kınamayı ya da cezalandırmayı gerektirmiyordu. Avrupalı kadınlar çok serbest bir yaşama alışmışlardı. Asyalı kadınların tam bir esaret hayatı yaşadıkları iddiası aslında tamamen yanlıştı. Çünkü onlar geniş evlerinde çok sayıda dostlarıyla zaman geçirebiliyor da eğlenmek istediklerinde de müzisyenler gelebiliyor ve onlarla güzel zamanlar geçirebiliyor. Bu konularda asla bir yasaklama yoktu. (s. 344) İkinci ana sebep, Müslüman kanunlarına göre erkeklerin birden fazla kadınla evlenmesinin serbest olması ve bunun da kadının aşağılanması ve köle gibi görülmesine sebep olduğu kanısının Avrupalıların akıllarında yer etmesiydi. Üçüncü sebep, kocanın karısını boşama hakkına sahip olmasaydı. Bu kanunlarda olmasına rağmen kolayca kullanılan bir usul değildir. Eğer bir utanç durumu açık bir şekilde kanıtlamışsa boşanma meydana geliyordu. Evin bütün yükünü erkeklerin çekmesi sebebiyle Asya kanunları boşanma hakkını erkeklerde vermişti, çünkü

erkekler her zaman riskli işlerle uğraşırken kadınlar evlerinde rahat ve sakin bir hayat sürüyorlardı.

Yazar bu şekilde, 'İslam'da kadın hakları' başlığı altında sunduğumuz konuları sıralar ve kendi bilgisince cevaplar verir. Asya toplumlarından bakarak bizim kadınlarımızın Avrupalı kadınlara göre gelenek, kanunlar ve yaşantıları bakımından neden daha üstün olduklarını açıklamaya sıra geldi. Birinci düşüncem, Asyalı kadınların öncelikli işlerinin evleri ve kocalarının çocukları üzerine olması konusudur. Bunları yerine getirdikten sonra başka uğraşlara girmeyi düşünmektedirler. Erkekler genel olarak gençliklerinde elde ettikleri serveti kadınlarının ellerine teslim ederler. Burada Asyalı kadınların ne kadar büyük bir güce sahip oldukları görülmektedir. Asyalı kadınlar köle olmadıklarının farkındadırlar. (s. 348) Asyalı kadınlara kanunlar, faziletleri, namusları ve yaşam şekilleri konusunda çok büyük bir güven duyulur. (s. 351) Yazar böyle toplamda sekiz düşüncesini alt alta sıralar ve son olarak, ' işte uzun gözlemlerime göre Asyalı kadınların Avrupalı kadınlara göre daha avantajlı ve daha üstün olduklarını sıraladım.' diyerek e kitabını bitirir. (s. 352)

Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, Doğulu bir gezginin gözlemleri

**

İslam felsefesinin özgünlüğü ve Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetleri

Giriş

Modern dönem düşünce tarihçileri, bütün düşünce tarihin basitten mükemmele doğru ilerleyen akılcı bir çizgi olarak kabul etmiş, insanlığın düşünce birikimini bu açıdan değerlendirmiş, bu çizgiye uyan düşünceleri temele almış; uymayanları ya tamamen akılcı çizginin dışına koymuş ya da dikkate almamışlardır. Bu bağlamda, diğer toplumların kendilerine özgü düşünce yapıları ve bu yapıları oluşturan farklı unsurlar, "başka" kategorisine konularak tarihin dışında bırakılmıştır. Hatta "başka" kategorisine giren düşünce yapılarındaki akılcı düşünceleri ya dikkate almamış ya da kendi akılcı çizgilerinden beslenen unsurlar olarak kabul edilmiştir.

Düşünce tarihini, tümel bir bakışla ve akılcı çizgi temelinde değerlendirenler, İslam düşüncesin de aynı şekilde değerlendirerek, büyük bir bölümünü akılcı çizginin dışında, belli bir bölümünü ise söz konusu çizgiden kaynaklanan düşünceler olarak görmüşlerdir. Bu bağlamda, Yunan felsefesinin İslam düşüncesine tercümesine kadar olan devredeki tedvin dönemi, akılcı çizginin dışına konulmuş; Abbasiler döneminde, Yunan felsefesinin tercümesiyle başlayan dönem, diğerini gölgeleyecek şekilde öne çıkarılmıştır.

Modern dönem tarihçiler düşünce tarihini düzgün, doğrusal bir çizgide ilerleyen yapı olarak değerlendirenler, insanlığın düşünce mirasını söz konusu çizgiye kısmen uyanlar ve hiç uymayanlar olarak ikiye ayırmışlardır. Bu ayrımı yapanlar, her düşünce yapısının Modern düşüncenin geçirdiği değişim ve aşamaları geçirmesi gerektiği düşüncesinden hareketle

Modern düşüncenin yaşadığı her değişimi, diğer düşünce yapılarında da aramışlardır. İslam düşüncesini de bu şekilde değerlendiren Modern dönem düşünce tarihçileri, İslam düşünce yapısı içerisinde Rönesans, Hümanizm hareketler, Dini reformlar, doğal din akımı, din- bilim çatışması gibi unsurları aramış, tam karşılıklarını bulamayınca, bir takım benzetmelerle ortaya koymaya çalışmışlardır. Peki, İslam düşüncesinin ya da başka düşünce yapılarının ana niteliği, Batı düşüncesinde olduğu gibi, basitten mükemmele doğru ilerleyen akılcı bir çizgi olmak durumunda mıdır? Bir düşünce yapısı, modern düşüncenin geçirdiği her devreyi geçirmek, yaşadığı her değişimi aynen yaşamak durumunda mıdır?

Bu makalenin amacı, İslam düşüncesini kendi oluşum süreci ve kendine özgü yapısı içerisinde, kendi unsurları ile birlikte değerlendirmemenin sorunlarını değerlendirmeye çalışacağız.

İnsanlığın Düşünce Çizgisi Düzgün- Doğrusal Olarak İlerleyen Akılcı Bir Çizgi midir?

Felsefe tarihçilerinin büyük çoğunluğu akılcı, sistemli ve tutarlı düşünce olarak kabul ettikleri felsefi düşüncenin, ilk kez eski Yunan'da ortaya çıkarak farklı oluşumlarla günümüze kadar geldiğini söylemektedirler. Bu düşünce yapısı, birbirini tamamlayan düşünceler zinciri halinde öyle bir sistem oluşturmuştur ki, bu sistemdeki her filozof bir öncekinin düşüncelerini eleştirerek ya yeni bir düşünce sistemi oluşturmuş ya da onu tamamlayarak olgunlaştırmıştır. Örneğin Thales bir doğa araştırmacısı olarak Anaksimenes'le aynı çizgide yürürken, Pisagorcular eleştirel dini görüşleriyle Ksenefones'i tamamlamakta, Herakleitos- Parmenides tartışmasıyla aklın üzerinde duracağı temel ilkelerden biri olan çelişmezlik prensibine ulaşılmaktadır. Bunun yanında Sokrates, Sofistlerin sarstığı hakikat düşüncesini kavramlar temelinde oluştururken, Platon hakikati idealar alemine çıkarmakta, onun öğrencisi olan Aristoteles hocasından çok sevdiği hakikati varlığın özünde bulmaktadır. Bütün bu düşünce serüveni Batıda, Ortaçağ'la karanlık bir döneme girmekte, Rönesans bu karanlık perdeyi yırtarken aydınlanma, aklı aydınlatarak insanı kendi ayakları üzerinde durabilen ve özgürce düşünen birey olarak ortaya çıkarmaktadır. Söz konusu aydınlanma fikri, 19. Yüzyılda katı bir ideolojiye dönüşmüş, 20. Yüzyılda da hakimiyetini tesis etmiş, 21. Yüzyılda ise alternatiflerini de üreterek devam etmiştir. Modern Batı düşüncesi tarihi, bilinen yapısıyla, şaşırtıcı bir silsile ve birbirine bağlı düşünce halkalarının oluşturduğu sistemli ve tutarlı bir yapı görünümü vermektedir. Platon'un eserlerindeki düşünce kahramanı olan Sokrates, kocaman bir akılcı felsefe çizgisinin kavramsal temellerini atmakta, düşünceleri fragmanlarda kayıtlı olan Thales'ten Sokrat'a kadar bütün filozoflar, hoca talebe bağlantısı içerisinde varlık, bilgi ve değer hakkında sistemli ve tutarlı düşünceler ortaya koyan düşünürler olarak bu çizgide yerlerini almaktadırlar.

Modern Batı düşüncesindeki bu sistemli ve tutarlı yapı, onun düşünce tarihinde ortaya çıkmış bütün düşünceleri değil de özellikle ve sadece akılcı çizgide olanları dikkate alan ve bunlardan oluşturulan bir yapı olduğunu göstermektedir. Nitekim, Batı düşüncesinin büyük bir bölümünde, insanlığın geçmişini konu edinen tarih bilimi, tarihsel olayların bilimsel kalıplar içerisinde değerlendirilemeyeceği düşüncesiyle bilim sayılmamıştır. Ancak 18. Yüzyıldan itibaren tarihi, insanlığın inşa süreci olarak değerlendiren düşünürler baş göstermiş, bunların bir kısmı (Hegel gibi) insanlık tarihini tümelci yaklaşımlarla belirleyen metafizik teoriler ortaya koymuş, diğer kısmı tarihin biliminim yöntemlerini ortaya koymaya çalışmışlardır.

Örneğin, Rönesans düşünürleri tarihi öncelikle istikrarsızlığı, kavranmasının zorluğu ve sürekli aldatıcı görünümleri nedeniyle sırt çevrilmesi gereken bir alan olarak görmüşler; ancak tarihin bu aldatıcılığından kaçmak için onu sanat olarak görmek ve tarihsel gerçekliklerle fazla ilgilenmemek gerektiğini söylemişlerdir. Bu nedenle Rönesans düşünürleri, tarihi olayları

doğru bir şekilde araştırmak yerine onunla ilgili olarak edebî eserler ortaya koymayı tercih etmişlerdir. Bu bağlamda ortaya konulan eserler, Niccolo Machiavelli örneğinde[1] olduğu gibi, ulus bilincini oluşturan, tarihin yapıcı öğesi olarak kendi ulusal bilinçlerini öne çıkaran eserler olmuştur.

17. Yüzyıl düşüncesi ise bilim anlayışını temeline mekanik yasalara tabi olan, empirik deney ve gözlemlerle bilinebilen ve matematiksel olarak formüle edilebilen düzenli bir oluşum olan doğayı koymuş, tarihi ise değişken bir varlık alanına dayandığı, mekanik nedenselliğe uymadığı için bilim olarak kabul etmemiştir. Bu dönemin düşünürlerinden olan Leibniz, rasyonel bilgi yanında bir de tarihsel (historik) bilginin de olabileceğini ancak tarihin (historia) gözlemlere ilişkin olan tekil önermelerden hareket ettiğinden dolayı tarihsel bilginin zorunlu değil olası (zanni) olduğunu söylemektedir. Ona göre tarih, asla olguların gözlemlenmesiyle elde edilen bilgi gibi düzenli, sistemli ve ilkeli bilgilere dayanamaz. 17. Yüzyılın bir başka düşünürü P. Bayle, tarih tamamen yalanlarla dolu olduğu için ders alınacak bir şey de değildir, der. Ona göre tarih, tarihçilerin kendi mutfaklarında pişirip tadını ve tuzunu kendi damak zevklerine göre ayarladıkları bir şeydir. Bayla "Tarih Sözlüğü Eleştirisi" adlı kitabında tarih eleştirisi yaparak, tarihe tamamen kuşku ile yaklaşmıştır.[2] 17. Yüzyılın bu genel tutumuna karşılık, 18. Yüzyılda Giambattista Vico (1668-1774) der ki, doğal olgular Tanrı tarafında yaratıldığı için onların doğasını tam olarak bilmek ancak Tanrı'nın işidir. Bu anlamda şeylerin doğasını bilmek için onları yapmak ve yaratmak gerekmektedir. Ona göre doğru, bizden bağımsız olarak var olan doğayla değil (insanla birlikte) olup bitenle yani olguyla ilişkilidir.[3] Alman filozof Kant (1724- 1804)), tarihe teorik akılla baktığımızda karmakarışık ve düzensiz bir gidiş olarak göründüğünü, buna karşılık ereklilik idesi altında çalışan pratik akıl ile baktığımızda tarihin belli bir ereğe doğru ilerleyen süreç olduğunu görebileceğimizi düşünmektedir. Kant, bazı düşünürlerin tarihi bir bütün olarak bilmeyeceğimiz görüşüne katılırken, tarihte ilerleme idesi olmadığı fikrine katılmaz. Ancak bu ilerleme teorik akıl için geçerli olan tarihe yayılmış bir ilerleme değil, pratik akıl için gerekli olan ve pratik yararları bulunan bir durumdur. Kant'a göre böyle bir ilerleme, insanlığın gelişimine topluca bakmamızı sağlayan son derece yararlı ve bu niteliğiyle ahlaki bir fikirdir. Tarihte bir ilerleme görmek, her şeyden önce tarihi bizim gözümüzde anlamlı bir süreç haline getirir. Ayrıca ilerleme idesi beraberimde erekliliği de getirir. Bu nedenle tarihe bir ilerleme idesiyle bakmak için tarihte bir ereğin varlığını da kabul etmek gerekmektedir. Özetle söylemek gerekirse Kant, ilke tutmayan tarihsel olayların, bir yabancı akıl tarafından konulacak erek düşüncesine göre düzenlenmesi ve buna göre araştırılmasının mümkün olduğunu söylemekte ve tarihe bir bilim olarak belli şartlarla cevaz vermektedir.[4] Kant ile birlikte gelinen bu noktadan hareketle diyebiliriz ki, 18. Yüzyılda ulaşılan bu tarih telakkisi, Batı düşüncesinde insanlık tarihine ilerleme idesi ışığında tümelci, metafizik bakış açılarının doğmasına neden olmuştur. Tarihsel gerçekliklerden değil de bir takım metafizik teorilerden hareket eden bu bakış açıları, Hegel örneğinde olduğu gibi, tarihi açıklama çabası da diyebileceğimiz, metafizik temelli tarih felsefelerini doğmasına neden olmuştur. Tarihi bu şekilde değerlendirenler, bütün insanlık düşüncesini akıl mihveri üzerinde sistematik bir şekilde yürüyen ve gelişen düzgün doğrusal bir çizgi olarak görmüşlerdir.

Modern düşünce kendi düşünce geleneğini tasarlarken, tarihte sürdüğü akılcı iz, onları milattan önce 6. Yüzyıla kadar götürünce, tarih burada kesilmiş ve ondan ötesini aklını kullanamaz, düşünce üretemez, yarı insan yaratıklar olarak kabul edilmiş; bu tarihten sonra ortaya çıkan farklı düşünce yapılarını da kendi düşünce coğrafyalarının dışındaysa tamamen görmezden gelinmiştir. Hatta bu düşünce yapıları akılcı yapılar bile olsa dikkate alınmamıştır. Örneğin Hint Çin ve Mısır kaynaklı kadim felsefeler dikkate alınmadığı gibi, Müslüman düşünürlerin ortaya koyduğu düşünce birikimi de çoğunlukla dikkate alınmamıştır. Bu bağlamda, İslam düşüncesinin akılcı mezhebi olan mutezile mezhebi ve onun 7. Yüzyıldan

itibaren başlattığı hüsün- kubuh tartışmasıyla oluşan doğal hukuk anlayışı da dikkate alınmamış, doğal hukukun 17. Yüzyılda Hollandalı filozof Hugo Grotius tarafından ortaya atıldığı söylenmiştir.

Bütün bu gelişmeler, düşünce tarihinde ihmal edilmesi imkansız olan Mısır, Hint ve Çin düşüncesi gibi kadim düşünceleri paranteze aldığı gibi, Modern Batı düşüncesini önceleyen ve gerçekliği balçıkla sıvanamayacak kadar apaçık olan İslam düşüncesini de gölgede bırakmıştır. Böylece temelde düşünce olmak üzere, bu düşünceden türeyen her şey; bilim, sanat, mimarı ve benzerleri, Batı düşüncesi temelinde değerlendirilmeye başlanmıştır. Bundan sonra artık bütün düşünce yapıları ve bunların ürünü olan bilim ya da sanat mutlaka ya tamamen Batı mahreçlidir ya da oradan etkilenerek, aktarılarak ortaya çıkarılmıştır. Bu anlayışa göre, Batı düşüncesin dışında kendi ayakları üzerinde duran veya kendi özgün yapısını oluşturabilen düşünce yok gibidir.

Bir çeşit saplantı halini alan bu dogmatik kabul, hem dünyanın diğer yerlerinde, hem de İslam düşüncesinde ortaya çıkan bütün bilimsel ve felsefi gelişmeleri kökü batıda olan cılız ürünler olarak yorumlama hastalığını da doğurmuştur. Yukarıda da kısaca belirttiğimiz gibi, sıradan bir felsefe tarihi kitabı, felsefenin ortaya çıktığı kaynağı açıklarken Mısır, Hint ve Çin düşüncesini birer figür olarak kullanmakta ve sonunda felsefenin Antik Yunanda ortaya çıktığı sonucuna varmaktadır. Bu kabul bazı Batılı araştırmacılar tarafından o kadar abartılmıştır ki, dünyada ortaya çıkan her bilimsel gelişmenin mutlaka Yunan kaynaklı olduğunu, bunun dışındakilerin ya bir alıntı ya da adaptasyon olacağını söylemişlerdir. Örneğin Beckher, aslen Yunan ve Roma kaynaklı olduğunu iddia ettiği matematik, geometri ve tıp gibi ilimlerin (ilmü'l evail) kan uyuşmazlığından dolayı Doğu İslam kültürüne ancak son Helenistik dönem olan Doğu Hristiyan-Yahudi kültürü ve Yunan ruhunun bir şubesi durumunda olan Zerdüşt kisvesiyle girebildiğini söylemektedir.[5]

Bu görüşü savunanlara göre, Doğu İslam medeniyeti ile Yunan medeniyeti arasında, felsefi düşünce ve bilimi üretme açısından, öz (cevher) ve tabiat farklılığı vardır. Yunan medeniyeti temelde bir ferdi özün bulunduğunu, bu özün de diğerlerinden ayrı ve bağımsız olduğunu kabul ederek, Doğu İslam medeniyetinden ayrılmaktadır. İslam medeniyetindeyse böyle bağımsız bir öz anlayışı bulunmamakta bilakis tüm ferdi özlerin üzerinde onları yaratan, dilediği gibi etki eden bir öz (Tanrı) bulunmaktadır. Bu nedenle İslam medeniyeti özselliği şiddetle reddetmektedir. İslam medeniyetinin bu öz karşıtlığı, temeli (tabiatı) özlerin yorumundan başka bir şey olmayan bilim ve felsefenin de reddedilmesine neden olmaktadır. İddiaya göre, İslam medeniyetinin ruhu ve tabiatı bilim ve felsefeye karşıdır ve bu medeniyet felsefeyi üretememektedir.[6]

Batı düşüncesini temele koyarak diğer tüm düşünceleri yok sayanlar, "başka" kategorisine soktukları toplumların felsefe tarihlerini de kendi elleriyle yazmaktan geri durmamışlardır. Örneğin aslen bir müsteşrik olan T. J. de Boer, İslam felsefe tarihini yazarak, bu düşünce atmosferinde ortaya çıkan felsefenin özgün değil, kendi düşünce yapılarının bir türevi olduğunu söylemiştir.[7]

İslam'da Felsefe Tarihi adlı kitabın yazarı olan T. J. de Boer'e göre, İslâm felsefesi sürekli Yunan 'dan tercüme edilen eserler topluluğuna bağlı eklektik bir yapıdır. Ona göre bu felsefe, tarihi boyunca yeni bir görüş ortaya koymaktan çok diğer görüşleri kendi içinde eritici bir gelişim seyri takip etmiş, ne yeni meseleleri gündeme getirme ne de eski meseleleri çözüme kavuşturma hususunda kendi içerisinde bir çaba gösterebilmiştir. Dolayısıyla düşünce

hayatında kayda değer önemli bir ilerlemeden bahsetmek İslâm felsefesi için mümkün değildir.[8]

Yunan kültürünün İslâm kültürüne aktarılışı abartılı bir hal alınca, bu aktarılanla birlikte İslâm kültürüne geçen çeşitli ilimlerin önceden hiç olmadığı gibi bir izlenim verilmiştir. Söz konusu aktarılma işlemini konu alan incelemeler matematik, geometri, tıp ve felsefe gibi ilimlerin genelde doğu toplumlarında özeldeyse İslâm'da daha önceden yok olduğu kabulünü delilsiz bir şekilde temele koymuşlardır. [9]

İnsanlığın ortak mirası olan bilim ve felsefe hakkındaki bu tekelci tutum sadece Batılı düşünürler tarafından dile getirilmemiş, bu konunun nesnesi durumunda olan bir kısım Doğulu düşünürler tarafından da paylaşılmıştır. Bu noktada bir takım Doğulu düşünürler Batılılarla birlikte, doğuluların bilimsel zihniyetten uzak, duygusal ve gevşek mantık sahibi insanlar, düşünce yapılarının da bilim ve felsefenin dışında, mantık örgüsünden yoksun mistik düşünceler olduğunu söylemişlerdir. Öyle ki, doğuşu ile birlikte kısa zamanda dünyanın dörtte üçüne yakın bir bölümüne yayılabilmiş ve günümüze kadar ömrüne bir kaç imparatorluk sığdırmış olan İslam medeniyetinin temelinin bilim ve düşünceden yoksun, mantıksız, tutarsız ve dağınık fikirlerden oluştuğu gibi bir yargı, kolayca paylaşılabilmiştir.

Kendine Özgü Bir Düşünce Geleneği Olarak İslam Düşüncesi

Düşüncenin basitten mükemmele doğru giden akılcı bir çizgide ilerlediğini, bunun da eski Yunan'da başlayıp günümüze kadar devam ettiğini söyleyenler, hem Batı'da hem de Doğu'da bu çizgiye uymayan düşünceleri yok saydıklarını yukarıda belirtmiştik. Bu bağlamda İslam düşüncesinin ana damarlarından biri olan "oluş mektebi" de yok sayılmış, çoğunlukla Yunan felsefesinin tercümesiyle birlikte ağrılık kazanan "varlık" mektebi dikkate alınmıştır. Öyle ki, Yunan felsefesinin İslam düşüncesi içerisinde uğradığı önemli değişiklikler, ya bir adaptasyon ya da ortamın gerektirdiği yapay fikirler olarak değerlendirilmiş; Aristoteles'in düşüncelerini işleyen Farabi ve İbn-i Sina, onun hem metafizik hem de mantık konusundaki düşüncelerini temelden değiştirirken, bu değişiklikle ortaya çıkan yeni durum özgün bir ürün olarak sayılmamıştır. Örneğin, Farabi, Kitabu'l Huruf adlı eserinde, dil- düşünce ilişkisi temelinde ama Arapça bağlamında bir metafizik kurmakta, Mantıkta Aristo'dan oldukça farklı kavramlarla konuşmaktadır. İbn-i Sina ise metafizikte mümkün- zorunlu varlık ayrımıyla tamamen farklı bir varlık anlayışı ortaya koyarken, mantığı metafizikten ayırarak formel hale getirmekle mantık ilmini adeta yeniden inşa etmektedir. Gazali, başta Mekasidü'l Felasife adlı eserinin başındaki mantık bölümü olmak üzere, Mi'yarü'l İlim ve diğer mantık kitaplarında burhanda kullanılan önermelerin içeriğine ve tümdengelimsel kıyasa yönelik önemli eleştiriler getirmiş, İbn-i Teymiye er-Red al'el Mantıkiyyun adlı eserinde bu eleştirileri sürdürmüştür. Ayrıca Gazali, Tehafütü'L Felasife adlı eserinde bir yandan ciddi bir akıl eleştirisi yaparken diğer yandan meşşailerin zorunluluk düşüncesine karşı imkan fikrini işlemiştir. Bütün bunlar, birbirinden kopuk düşünceler değil, belli bir sürecin eseridir. Örneğin mantıktaki eleştiriler, İbn-i Sina'da başlayan kategorilerin sayısı tartışması, tümellerin göreli- zihni varlıklar oluşu, delalet konusunun mantık ilmine eklenmesi, bilgi edinme yetisi olarak vehim yetisinin dikkate alınıp yanlışın kaynağı olarak gösterilmesi, kiplik konusuna fiil ve davamın da eklenmesi, bir sürecin devamı niteliğindedir.

Hatta denilebilir ki, İslam düşüncesinde "varlık" fikrini (mahiyeti) temele koyan ekol ile "oluş"u temele koyan ekol arasında zaman zaman sınırlar iyice incelmekte, bazen varlık fikri oluş içerisinde eritilmektedir. Bu bağlamda birçok tasavvufçunun eserinde felsefe bahisleri bulmak, irfanla burhanın sentezlendiğini görmek mümkündür. Bunlardan birisi de Erzurumlu

İbrahim Hakkı'dır. O, Marifetname adlı ansiklopedik eserinde birçok konuyu ele aldığı gibi, felsefe bahislerine de yer vermektedir. İ. Hakkı'nın Marifetname'sindeki felsefe bahisleri, temelde İslam meşşailerinin görüşleridir. Ancak o, bu görüşleri giderek tasavvufi bir atmosferde eritmektedir. Örneğin, İslam meşşaileri, Allah'ın önce tümel aklı varlığa getirdiğini ve bunun bir taraftan kendisini varlığa getiren Allah'ı diğer taraftan da kendi varlığını bilmek gibi iki düşünce biçiminin olduğunu söylemektedirler. İbrahim Hakkı buna üçüncü bir unsuru da ekleyerek, ilk varlığın bir de ihtiyacını bilmek (fakr) durumunda olduğunu söylemekte, tasavvufi bir kavram olan "fakr"ı, felsefeye sokmaktadır.[10]

Kanaatimizce İslam düşüncesini Batı düşüncesinin temel aldığı akılcı çizgiden değerlendirenler, onu kendine özgü bir düşünce geleneği olarak değil de Batı düşüncesinin geçirdiği süreci adım adım takip eden bir düşünce olması gerektiğini düşünmektedirler. Durum böyle olunca İslam düşüncesini de Batı düşüncesinde olduğu gibi laik- ruhban, din- devlet, bilgi- iman, bilişsel- duygusal, seküler- kutsal, madde- ruh karşıtlığı içerisinde ele almaktadırlar. Halbuki, Batıda laik- ruhban ayrımını besleyen güçlü bir dini kurum, yani kilise bulunmaktadır.

Kilise bu ayrımla kendi gücünü sadece ötedünyada değil dünyada da oldukça güçlendirmiş, bir yandan "endülijans"larla cennete bilet keserken diğer yandan krallara taç giydirerek onların dünyevi iktidarlarına meşruiyet kazandırmıştır. İslam'da ise böyle bir ayrımı gerekli kılacak, kilise kurumu gibi güçlü dini kurumlar (en azından Sünni dünyada) olmamıştır.

Kilise, toplum ve devlet üzerindeki otoritesine sadece kutsiyet kazandırmamış, ona felsefi bir zemin de hazırlamıştır. Örneğin, Ortaçağın siyasi düşünce yapısını kuran Augustinus, devletleri insanlığın başlangıcından beri "günahkar olanlar" ve "Tanrı'nın inayetiyle günahtan kurtulanlar" olmak üzere ikiye ayırmıştır. Bunlardan birincisini temsil eden "yer devleti" iblisin ayaklanmasıyla başlayıp, pagan, Asur ve Roma İmparatorluklarıyla gelişen "şeytanın krallığı"dır. İkincisi olan "gök devleti" ise Yahudi toplumuyla ortaya çıkan, kendini Hristiyanlığın ve Kilise'nin doğmasıyla sürdüren "İsa'nın Krallığı"dır. Ona göre, tarihte "yer devleti"nin örnekleri olan Asur ve Roma yıkılıp gittiler. Çünkü yer devleti gidicidir. İnsan Adem'in günahıyla yer yüzüne gelmekle birlikte İsa'nın gelişiyle güç kazanmıştır. "Gök devleti"nin yeryüzündeki temsilcisi kilisedir. Gök devleti giderek gelişecek, sonunda yer devletini tümüyle ortadan kaldıracak ve yeryüzüne egemen olacaktır.[11]

İslam toplumlarındaki din- devlet ilişkisi, hiçbir açıdan yukarıda söz konusu olan din- devlet ilişkisine benzememektedir. Çünkü ne İslam'da böyle bir dini kurum, ne böyle bir din temelli devlet felsefesi vardır.

Ayrıca İslam düşüncesindeki bilgi- iman karşıtlığı da Batıdaki kadar kesin değildir. Batı düşüncesinde, Ortaçağda inanca yer açmak için bilgi paranteze alınırken, Yeniçağda Kant, bilgiye yer açmak için inancı paranteze almak durumunda kalmıştır. İslam düşüncesinde, Batıda olduğu kadar bilgi- iman gerilim yaşanmamıştır. Nitekim Gazali, inancın hakim olduğu yerde bilginin da mümkün olabileceğini, hem bilimlere karşı gösterdiği tavırda hem de "mucize" meselesinde ortaya koymuştur. Örneğin Gazali, Aristocu bilim ve felsefeyi eleştirirken, soyut spekülasyonlara dayanan ve Batının da Gazali'den yüzyıllar sonra reddedeceği Aristocu doğa bilimlerini reddetmiş ancak matematik, mantık gibi bilimlerin gerekli olduğunu hatta mantık bilmeyenin ilmine güvenilmeyeceğini söylemiştir. Gazali'nin karşı çıktığı tabiat bilimleri Aristocu tabiat bilimleri olduğu halde, Gazali'nin kitaplarını çevirenler, hiçbir açıklama yapmadan, bunu mutlak anlamda "tabiat bilimleri" diye çevirmiş ve Gazali'nin fizik, kimya gibi bilimlere tamamen karşı çıktığı düşüncesine neden olmuşlardır. Halbuki Gazali'nin

eleştirisi, özellikle Aristocu bilime karşıdır. Gazali söz konusu bilimleri riyazi bilimler (matematik- geometri), mantık, tabiiyyat (doğa bilimleri), ilahiyat (metafizik), siyaset ve ahlak olarak ayırmakta, riyazi bilimlerle mantık ilminin gerekli, ahlak ve siyasetin sorunsuz, tabiat ilmi ile metafiziğin ise gereksiz olduğunu söylemektedir. Bu arada bilimlerin sınırlarını da çizerek, örneğin ne matematiğin metafiziğe ne de metafiziğin matematiğe gerek duymadığını söylemektedir. Ona göre, riyazi ilimler kesin sonuçlar ortaya koyarken, metafiziğin sonuçları kesin değil tartışmalıdır (cedelidir). Eğer metafizik de matematik gibi kesin olsaydı filozoflar arasında görüş ayrılığı olmazdı. Ayrıca ne ayrık kemiyetleri inceleyen matematiğin ne de bitişik kemiyetleri inceleyen geometrinin metafizikle ilişkisi vardır. Metafizikle alakalı bir bilgiyi elde etmek için matematik ve geometriye gerek yoktur. Örneğin evin bir yapıcısının olduğunu bilmek için altıgen ya da sekizgen olduğunu, bölümlerini ve kerpiç sayısını bilmeye gerek yoktur. Aynı şekilde soğanın yaratılmış olduğun bilmek için katlarının sayısını bilmeğe gerek olmadığı gibi, narın yaratılmış olduğunu bilmek için tanelerinin sayısını bilmeye gerek yoktur.[12]

Gazali, Aristocu anlayışın ayaltı alemden ayırarak oluş ve bozuluşa tabi olmayan mükemmel alem olarak nitelediği ayüstü alem ya da göğün taş ve topraktan farksız olmadığını söylemektedir. Ona göre, ayüstu ya da ayaltı alemdeki cisimlerin farklı olduğunu söyleyemeyiz; çünkü cisim tektir. Ayrıca ayüstü alemdeki cisimlerin ayaltı alemdekilerden farklı olarak, dairesel olarak döndüğünü söylemek de yanlıştır; çünkü dairesel hareket her iki alemde de geçerli olan tek harekettir. Bu anlamda cismin hareketlerinin kasri ya da tabii şekilde bölünmesi de bilfiil değildir. Çünkü hareket fiiliyatta birdir; parçalanma sadece vehmi bir hükümdür. Bu nedenle hareket bir yeri isteme ya da ya da bir yerden kaçma değildir.[13]

İslam düşüncesinde, Batı düşüncesinde olduğu gibi kesin hatlarıyla bölünmüş, Seküler- kutsal ayrımı da yoktur. Denilebilir ki, Batı düşüncesi kutsalı doğadan çıkardıktan sonra bilim ve felsefe yapabilmiştir. Felsefenin başlangıç noktası olarak kabul edilen Milet okulu filozofları, Homeros ve Hesiedos'un mitolojik açıklamalarına dayanan teogonilerini bertaraf ederek felsefi düşüncelerini ortaya koyabilmişlerdir. Bazı felsefe tarihçilerine göre felsefe, Tanrılar masal dünyasına sürüldüğü gün başlamıştır.[14]

Bu ve benzeri düşünceler, Tanrılarla dolu gizemli bir dünyanın değişmez ilkeler çerçevesinde açıklanamayacağı düşüncesinin bir sonucudur. Nitekim bir başka felsefe tarihçisi, antik çağda bilimin olmayışının nedenlerinin başında, söz konusu dönemde Tanrısal güçlerle, gizem ve büyü ile dolu bir evren anlayışının oluşunu göstermektedir.[15]

Kutsal olana karşı bu olumsuz tutumun Batı muhayyilesindeki Tanrı imajından kaynaklandığını söyleyebiliriz. Çünkü modern düşüncenin kendisi için tarihsel referans noktası olarak seçtiği Antik Yunan düşüncesi, Olimpos dağının Tanrılarının ilke tutmaz dünyasına (kaos) karşılık aklın (logos) ilkeleri üzerine oturmuş bir evren (kozmoz) kurma girişiminin sonucudur. Söz konusu Tanrılar hem mutlak anlamda güçlü hem de sorumsuzdurlar. Batı düşüncesindeki bu duruma karşılık İslam düşüncesinde kutsalın böyle sorunları yoktur. Bir olan Allah, kendi merhameti gereği eşyayı varlığa getirmekte ve varlığın devamının garantisi olmaktadır.

Gazali'nin değimiyle, Allah muhale mürtit değildir. Yani bir şeyi olumsuzlamak yoluyla ispat etmek, yanlışa doğru demek, veya genel olanı olumsuzlayarak tekil olanı ispatlamak ve biri olumsuzlamakla ikiyi ispat etmek gibi muhal/ absürt olan şeyler Allah'ın kudreti içerisinde değildir.[16] "Allah, muhale mürit değildir" meselesini daha iyi anlamak için "muhal"

kavramını biraz daha açıklamak gerekmektedir. İslam düşüncesinde zorunlunun karşıtı olarak kullanılan "muhal", yukarıda da belirttiğimiz gibi, yanlışı doğru kabul etmek, bütünü olumsuzladıktan sonra söz konusu bütün içerisindeki parçayı ispat etmek, denizin yokluğunu kesin olarak ortaya koyduktan sonra balıkların varlığını kabul etmek gibi saçma bir durumdur. Bu durum varlık bağlamında düşünüldüğünde, varlığı olumsuzlayarak kozmosun var olduğunu kabul etmek, kaosu ortaya koyarak kozmosun varlığını ispat etmek gibi saçma bir durumun ortaya çıkması anlamına gelmektedir. Halbuki Allah, kaosu istemediği gibi, O'nun varlığı, yokluğu (kaosu) muhal kılmaktadır. Ayrıca eşyanın varlığa gelebilmesi ve devamı için O'nun iradesi ve kayyum sıfatı gereklidir. Çünkü O, yokluğu (muhali) değil varlığı istemekte, bunu akıllara durgunluk verecek şekilde sürdürmektedir. Bu nedenle Gazali, Allah'ın mucizelerini evrenin varlığı ve mükemmel nizamı için sorun olarak görmemiştir.

Aklın kutsaldan arındırılmış bir alan aramasının bir başka nedeninin de "kilisenin bilim ve felsefe karşısındaki katı tutumu" olduğunu söyleyebiliriz. Nitekim kilise, evrenle ilgili felsefi ve bilimsel yorumlara kutsal bir zırh giydirerek aşılması imkansız bir doğma haline getirmiştir. Bu bağlamda kilise bir dönem Platoncu felsefeyi kabul ederek kutsamış, söz konusu kutsal felsefeye ters düşen Aristoteles'in Fiziğini 1209 da, Metafizik adlı eseri 1215 de yasaklamış; diğer bir dönemde, 13. Yüzyılın ortalarına doğru Aristo felsefesini kabul ederek kutsamış, Aristocu bilime karşı gelen herkesi ölümle cezalandırmıştır. İslam düşüncesinde ise bilime karşı olanlar bireysel planda kalmış, arkalarına hiçbir zaman devlet otoritesini ya da dindar kitlelerin gücünü alamamışlardır. Örneğin İslam düşüncesinde de bilim ve felsefeye toptan karşı çıkanlar, hatta bu işle uğraşanları "zındık" ilan edenler olmuştur. Ancak bu durum, Batıda olduğu gibi "engizisyon" mahkemelerini doğurmamıştır.

Batı düşüncesi tarihinde durum böyle iken indirgemeciliğin bile sınırlarını dağıtacak şekilde, Hristiyanlığın bir mezhebinin tarihteki uygulamalarının günahını, sadece "din" kavramının kaplamı içerisine girdiği için İslam dinine de yüklemek açık bir mantık ihlalidir. Çünkü canlı kavramının kaplamı içerisine girdiği için "köpek" türünün bir özelliği olan "hırlamayı" insan türüne de vermek ve "insan hırlayan hayvandır" demek, varlığın tasnifinden gafil olmak, kavramların doğasını bilememek, bölme ve tanımlamanın ilkelerini yıkmak demektir.

Halbuki, İslam düşüncesinin dayandığı İslam dininin Allah ve peygamber inancı, insan- toplum ve devlet tasavvuru, modern dönem Batı düşüncesinin ilişkili olduğu dinin Tanrı ve peygamber inancı, insan- toplum ve devlet tasavvurundan oldukça farklıdır. Bu farklar dikkate alınmadan birinin geçirdiği tarihsel serüveni diğerine aynen vermek oldukça zordur. Örneğin İslam'ın Allah tasavvuru, Allah'ın isim ve sıfatları, Allah- insan ve Allah- evren ilişkisi Modern Batı düşüncesinde hakim dini anlayış olan Katolik kilisenin Tanrı tasavvurundan oldukça farklıdır. İslam düşünürlerinin, "Allah'ın Güzel İsimleri" (Esmaü'l Hüsna) olarak tertip ettikleri "Güzel İsimler" anlayışı başka bir dinde yoktur. Bu isimlerle bilinen Allah ile insan arasındaki ilişki, sevgi atmosferinde gelişen ahlaki bir ilişkidir. İkbal'in değimiyle İslam'da insanın tam özgürlüğe kavuşması, mükemmel anlamda özgür olan Allah"a yaklaşmasıyla mümkündür.[17]

İslam düşüncesini modern Batı fikriyatı çerçevesinde değerlendirenler, Batı düşüncesinin geçirdiği aşamaları aynen İslam düşüncesinin de geçirdiği ya da geçirmesi gerektiği kanaatinden hareket ederek, aslında, her yerde kendi düşüncelerinin izini aramaktadırlar. Halbuki İslam düşüncesinin oluşum seyri, bu seyirde karşılaştığı engeller ve beslendiği kaynaklar modern Batı düşüncesinden farklıdır. Örneğin modern Batı düşüncesi, mitolojiye kurumsal dinden daha sıcak bakmakta, yer yer Yunan mitolojisini ilham kaynağı olarak görmekte, çoğu zaman mitolojik kavramlar zemininde düşünce geliştirmektedir. Halbuki İslam

düşüncesi, dine mitolojiden daha sıcak bakmakta, mitolojiden değil dinden ilham almakta ve çoğunlukla dini kavramlar zemininde düşünce üretmektedir. Çünkü İslam düşüncesinde, anlamın nesnelliğini bozarak akıl ve mantık ilklerini altüst eden İslam dini değil, din yerine konulan efsanevi düşüncelerdir. İslam'da iman, saf akılcı bir temele oturmasa da akılla da çatışmamaktadır.

Bu anlamda hiçbir İslam düşünürü "saçma olduğu için inanıyorum" önermesini kullanmamıştır.

Bu noktada, Batı düşüncesinde bilim- din ilişkisi ile İslam düşüncesindeki bilim- din ilişkisinin de oldukça farklı olduğunu söyleyebiliriz. Batı düşüncesindeki bilimin seyrine genel olarak baktığımızda onun antik çağda metafizik nitelikte, ortaçağda dini nitelikte, modern çağda ise seküler nitelikte olduğunu söyleyebiliriz. Antik çağda bilim, mitolojinin ölçüye uymayan dilinden rasyonel metafizik düşüncelere geçerek ortaya çıkmıştır. Ortaçağda bilim, antikçağın Metafizik nitelikteki biliminden biri olan Aristocu bilimin kutsanmasından ibaret kalmış**,** modern dönemde ise bilim önce dinden sonra metafizikten arındırılarak tamamen pozitivist bir yapıya büründürülmüştür. İslam düşüncesindeyse bilim, öncelikle dini bilimler olarak ortaya çıkmış, söz konusu bilimler belli metotlar geliştirerek varlığını sürdürmüş, bunlar hiçbir dönemde karşı konulamaz doğmalar haline gelmemiştir. Nitekim gerek Hint gerekse Yunan düşüncesi, aktarıldıkları İslam düşüncesinde aşılamayacak bir kutsal- dogmatik engelle karşılaşmamışlardır. Söz konusu bilimler belli bir eleştiri süzgecinden geçirildikten sonra bünyeye uygun hale getirilerek kabul gömüştür.

İslam düşüncesini Batı düşüncesi kalıplarına göre değerlendirenler, İslam felsefesinden söz ederken öncelikle Kindi, Farabî, İbn-i Sina ve İbn-i Rüşd gibi Aristocu filozofları zikretmekte diğerlerine filozof dememektedirler**.** Kanaatimizce bu da bir yönüyle, İslam düşüncesinin bütünlüğünü bozmak, diğer yönüyle bu düşünce içerisinde yetişen düşünürlere karşı çifte standart uygulamaktır. Çünkü hem İslam felsefesi söz konusu filozofların temsil ettiği Aristocu felsefeden ibaret değildir, hem de bu filozofların dışında da sayısız filozof bulunmaktadır**.** Nitekim Nurettin Topçu, İslam felsefesinin, sadece Farabî ve İbn-i Sina gibi filozoflara özgü bir düşünce yapısı olarak görülmesine karşı çıkarak şöyle demektedir: Öteden beri yanlış olarak İslam felsefesi denen felsefenin yapıcıları Farabi, İbn-i Sina, İbn-i Rüşd gibi filozoflar Aristo'nun felsefesini İslam'ın esaslarına tatbik ettiler. İslam dininin hakikatlerini Aristoculukla ispata çalıştılar. Netice hüsran oldu ve bundan Gazali'nin açtığı "Tehafüt" tartışması doğdu. Aristo felsefesi İslam'ın değildi, Yunan'ındı. Şu halde İslam felsefesi denen felsefe, İslam'ın ufuklarında Yunan felsefesinin hüküm sürmesinden başka bir şey değildi.[18]

İslam düşüncesini Batı düşüncesi zaviyesinden değerlendirmek, söz konusu düşüncenin önemli bir bölümü olan "oluş" felsefesini de yok saymaya neden olmaktadır. Bu durum İslam düşüncesinin ana damarlarından birini kesmekte, bu düşünceyi kendi özgün mirasından mahrum etmektedir. Halbuki, adına tasavvufta diyebileceğimiz "oluş" felsefesi, insan eylemlerini ve bunları yöneten iradeyi temele almış, Allah- insan ilişkisini sevgi atmosferinde geliştirmiştir. İbn-i Arabi ile birlikte teorik temellerini bulan tasavvuf, hoca talebe zinciri içerisinde Sadrettin Konevi, Kaşani ve Davut el-Kayseri aracılığıyla Osmanlıya miras olarak kalmıştır. Osmanlı tasavvufunun varlık temelini İbn-i Arabi'nin vahdet-i vücut düşüncesi, bilgi temeliniyse Gazali'nin bilgi anlayışının oluşturduğunu söylemek mümkündür. İbn-i Arabi'nin Osmanlıdaki temsilcisi durumunda olan Davud el-Kayseri, 14. yüzyılda, temelinde İbn-i Arabi'nin vahdet-i vücut düşüncesi olan Ekberiye tarikatını kurmuştur. Bu tarikat Osmanlıda fiiliyatta pek görünmese de arka planda Osmanlı entellektüelinin zihin yapısını oluşturmaktadır**.** İslam düşüncesini modern Batı düşüncesi zaviyesinden değerlendirenler,

Osmanlı düşüncesine damgasını vuran bu düşünce yapısının ontolojik temelini oluşturan İbn-i Arabi'nin düşüncelerine teosofi, Gazali'nin düşüncelerine de felsefi değil dini düşünce diyerek bir kenara koyunca kocaman Osmanlı felsefeden yoksun bir medeniyet haline gelmektedir.

Sonuç

Sonuç olarak diyebiliriz ki, İslam düşüncesini kendine özgü bir düşünce geleneği olarak değil de Batı düşüncesi temelinde değerlendirmek, onun süreklilik arzeden geleneğini yok saymak ve parçalamak anlamına gelmektedir. Böyle bir parçacı yaklaşım, her ekolü geleneğinden kopuk bir düşünce yapısı olarak görmekte ve kolayca başka düşünce yapılarına bağlayabilmektedir. İslam düşüncesinin bu şekilde değerlendirilmesi sonucunda, kelam ilminin Hristiyan kelamından, İslam felsefesinin Yunan felsefesinden, İslam tasavvufunun Hint düşüncesi ya da Platoncu züht anlayışından kaynaklandığı söylenebilmiştir.

Parçacı yaklaşım İslam düşüncesini oluşturan düşünce yapıları arasındaki ilişkiyi bozarak, her birini diğerinden bağımsız düşünce yapıları olarak ortada bırakmış, bunun sonunda İslam düşünce geleneği, birbirinden kopuk düşünceler yığını haline getirilmiştir. Bu kopukluk, sadece ekoller ya da düşünce yapıları seviyesinde kalmamış, bizzat düşünürler de birbirinden kopuk ve ilişkisiz düşünce sahipleri olarak görülmüştür.Bu nedenle Batı düşüncesinde gördüğümüz, birbirini eleştirerek zincirin halkaları gibi belli bir düşünce geleneği oluşturan düşünürler ya da düşünce yapıları İslam düşüncesinde yok gibidir.

Böyle bir kabul, bu gün bir çok Batılı düşünürün de hayran olduğu İbn-i Arabi, Mevlana, Yunus Emre ve Gazali gibi düşünürleri ya tamamen ya da kısmen yok saymak anlamına geldiği gibi, kendi düşünce yapımızın ana damarını kesmek anlamına da gelmektedir.

Çünkü Gazali'nin asli olarak iyi kabul ettiği "mümkün varlık teorisi", Mevlana'nın Mesnevi'sindeki "insan felsefesi", Yunus'un şiirlerindeki "sevgi felsefesi", İbn-i Arabi'nin eserlerindeki "varlık felsefesi" yoksa, İslam düşüncesinin büyük bir bölümü tarih sahnesinde yok demektir. Hele Gazali'nin "Tehafütü'l Felasife"sindeki, akılcı felsefeye yönelik eleştirileri yoksa, İslam düşüncesi de epistemolojik temelden yoksun demektir. Bu nedenle İslam düşüncesi, Batının sosyo- kültürel yapısı temele alınarak değil de İslam coğrafyasında oluşan sosyo- kültürel yapı dikkate alınarak değerlendirilmelidir.

Böyle bir değerlendirme, her ekolü yerli yerine oturtacağı gibi, ekolleri oluşturan düşünürlerin fikirlerini de belli bir silsile olarak ortaya koyacaktır. Ayrıca düşünce ekolleri aralarındaki ilişkileri de ortaya çıkararak, kelamileşmiş felsefe ya da dinin emrine girerek teosofi haline gelmiş felsefe gibi adlandırmalar yerine her ilmi özgün yapısıyla yerli yerine koymanın, aralarındaki ilişkiyi bir başkalaşma değil de etkileşim ve dönüşüm olarak değerlendirmenin imkanını doğuracaktır.

Dipnotlar:

1- Bkz: Niccolo Machaivelli, Prens, çev: Kemal Atakay, Can Yay. İstanbul 2008.

2-Doğan Özlem, Tarih Felsefesi, İnkılap Yayınları, İstanbul 200, s. 55- 57.

3-Doğan Özlem, age, s. 266.

4-Ernst Cassirer, Kant'ın Yaşamı ve Öğretisi, çev: Doğan Özlem, Ege Üniversitesi Basımevi, İzmir 1988, s. 237, 238.

5-C. H. Beckher, "Turâsu'l-Yûnân fi'ş-şark ve'l-garb", et-Turâsü'l-Yûnâniyye fî hadârâti'l-İslâmiyye içerisinde, s. 6, 7.

6-C. H. Beckher, agm, s. 3, 4.

7-T. J. De Boer, İslamda Felsefe Tarihi, trc. Yaşar Kutluay, Ankara 1960, s. 23, 24.

8-T. J. de Boer, age, s 23; D. Gutas, İbn Sinâ'nın Mirası, çev. Cünyet Kaya, İstanbul 2004, s. 160.

9-Bkz: Abdurahman Bedevî, et-Turâsul-Yûnânî fî hadârâti'l-İslâmiyye adlı derleme kitabındaki makaleler.

10-Erzurumlu İbrahim Hakkı, Marifetname, Ahmet Kamil Matbaası, İstanbul 1330, s. 24.

11-Aleaddin Şenel, Siyasal Düşünceler Tarihi, Teori Yayınları, Ankara 1986, s.311, 312; Ayhan Bıçak, Tarih Felsefesinin Oluşumu, Dergah Yayınları, İstanbul 2004, s. 49, 50; Cengiz Batuk, Tarihin Sonunu Beklemek, İz Yayıncılık, İstanbul 2003, s. 213- 215.

12-Gazali, Tehafütü'l Felasife, Darü'l Meşrık, Beyrut 1990, s. 44.

13-Gazali, age, s. 176.

14-Ahmet Arslan, İlkçağ Felsefe Tarihi, Ege Üniversitesi Basımevi, İzmir 1995, s. 14, 15.

15-Paul Nizan, Eskiçağ Maddecileri, çev: Avşar Timuçin, Telos Yayınları, İstanbul, s. 27.

16-Gazali, age, s. 203.

17-Latif Hüseyin Kazmi, "İkbal'de İnsan Varlığı Kavramı", çev. Hasan Ayık, 'in Düşünce Dünyası içerisinde, İnsan Yayınları, İstanbul 2004, s. 175.

18- Nurettin Topçu, Yarınki Türkiye, Dergah Yayınları, İstanbul 1997, s. 54, 55.

Aşağıdaki makale aynı hocamızın Yunan felsefesinden yapılan tercüme faaliyetlerinin sadece aktarma, köprü görevi görmediğini veya bu faaliyetlerin belli bir zaman aralığı ile sınırlı olmadığı aksine, "planlı ve programlı bir kültürel değişim programının" bir parçası olduğunun altını çizmekte ve örneklerle konuya açıklık getirmektedir.

II

İslam Biliminin Merkezi Olarak Bağdat ve Halife Me'mun

Halife Me'mun, peygamberimizin, "ilim Müslüman'ın yitik malıdır, onu nerede bulursa almalıdır" şeklindeki tavsiyesine uyarak, 830 da Tarsus'u da aldığı fetih sonucunda, Bizans İmparatorundan öncelikle ellerindeki kitapları kendisine teslim etmesini istemiştir. Bunun yanında Me'mundan önceki halifelerden olan Harun Reşid (786-809) Ankara'yı ele geçirirken Me'mun Roma İmparatoru III. Michel'e karşı zafer kazanırken, savaş tazminatı olarak eski elyazması kitapları talep etmiştir.

Halife Me'mun'un da başında bulunduğu Abbasi devleti, Hristiyan Roma imparatorluğunun "pagan" damgası vurarak sapkın kurumlar olarak ilan ettiği birçok ilim merkezinin faaliyetine izin vermiş ve bu merkezleri dolduran bilginlere kucak açarak, yönetim merkezi olan Bağdat'ta, onlara ilmi meseleleri özgürce tartışabilecekleri ortam hazırlamıştır.

Örneğin Yeni-Platonculuğun merkezi olan İskenderiye Okulu**,** Antik Yunan kültürü ile birlikte, kadim Mısır, Doğu dinleri ve Yunan felsefesinin okutulduğu bir merkezdi. Bu merkezde Yunan filozofu Platon (MÖ 427 347), Aristo (MÖ 385-322), Epikür (MÖ 341-270) ve Stoacıların fikirleri devam ettirilmekteydi. İskenderiye okulunda Antik Yunan felsefesinin yanında Doğu'nun bütün kültürel, fikri, ilmi ve mitolojik mirası bir arada bulunuyordu ki, işte bu "Genel Karışım" Heleniz'mi ortaya çıkarmıştı**.** Philon (MS 54) ve Platulunculuk'la Tevrat'ı

uzlaştırarak dinî felsefenin önüne geçiren Pilotinos gibi büyük Yahudi filozoflar da bu okulda yetişmişlerdir. (Peters, 1996, 40- 51)

Bu okulda ayrıca geometrinin kurucularından olan Oklit (y.MÖ 365-275), tıp ilminin kurucularından olan, Hippokrat (MÖ 460-377) ve Galen(MS 131-200) yetişmiştir. Özetle söylemek gerekirse felsefe, tıp, matematik, fizik ve simya gibi ilimlerin okutulduğu bu okul, Bizans İmparatorluğu tarafından yasaklanınca varlığını ancak İslam topraklarında sürdürebilmiştir. Nitekim Ömer bin Abdulaziz (Öl. H. 101) döneminde söz konusu okul İskenderiye'den Müslümanların elinde bulunan Antakya'ya taşınmıştır. İskenderiye Okulu, Abbasi halifesi Mütevekkil zamanında (H. 232-247) da Harran'a taşınmış ve Farabi'nin hocası Yuhanna bin Haylan bu okulda yetiştirmiştir. (Demirci, 1996, 30, 31)

Bunun yanında Bizans İmparatorunun Atina Akademisi'ni pagan damgası vurarak kapatmasıyla (m. 529) dağılan ve Doğu Roma'dan İran'a kaçan Yeni-Platuncu Filozoflar ve Nasturîlerin kurdukları, felsefe ve tıp akademisi konumundaki Cundişapur okulu, 738 de yılında Cundişapur'a giren Müslümanlar tarafından korunarak varlığını devam ettirmiştir. (Demirci, 1996, 32)

Ayrıca felsefe , tıp ve matematik eğitimi veren Antakya, Urfa ve Nusaybin okulları Bizans imparatorluğunun Hristiyanlığı kabul etmesinden sonra sapkın okullar olarak ilan edilmiş, varlıklarını ancak Müslümanların yaşadıkları coğrafyada devam ettirebilmişlerdir. (Peters, 1996, 40- 51.)

Bu cümleden olarak şunu da ilave edebiliriz, Bizans İmparatoru Alekxandros'un işgalleri sonucunda Harran'a kaçan Yeni Eflatuncu filozoflar, burada "Harran Okulu"nu kurmuşlar ve Eflatuncu fikirleri yöredeki Sabii inancıyla sentezlemişlerdir. M. 639 da Müslümanlar Harran'ı fethedince, bu okula dokunmamışlar, daha sonra Halife Me'mun döneminde cizye ödeyerek kendi dinlerinde kalmışlardır. Me'mun, döneminin mütercimlerinden Sabit bin Kurra (M. 1002) Harran Okulu'ndan yetişmiştir. (Bakkal, Tarihsiz, 83- 85.)

Halife Me'mun, bir yandan bilimler akademisi haline getirdiği kütüphaneleri zenginleştirmek için devlet bütçesinden yüklü paralar ayırmış, diğer yanda bu kitapların tercüme ettirmek için, mütercimlere kucak dolusu paralar vermiştir.

Hatta bazen terazinin bir kefesine tercüme edilen kitaplar, diğer kefesine de altınlar konularak, tercümelerin bedeli altınla ölçülmüştür. Bizzat Halife Me'mun'un, döneminin mütercimleri olan Huneyn bin İshak, Hubeyş bin Hasan ve Sabit bin Kurra'ya tercüme için ayda 500 dinar verdiği bilinmektedir. Halife Me'mun, Beni Musa adlı astronom heyetinden dünyanın enlem ve boylamını ölçmelerini istemiş onlar da Sincar ve Kufe ovalarında yaptıkları iki ayrı deney sonucunda bir meridyen yayının mesafesini ölçmüşlerdir. (Sezgin, 2007, 11, 12.)

Abbasilerde sadece devlet değil bazı zengin ailelerin de özel kütüphane kurarak ilmi eser ve araştırmalara büyük paralar yatırdığı bilinmektedir. Örneğin Abbasi devletinde nüfuzlu bir aile olan Bermekiler, Astronomi bilgini Musa bin Şakir'in oğulları Muhammed, Ahmet ve Hasan adındaki üç bilgin ve kaşif kardeşi, coğrafi araştırmalar yapmaları için görevlendirmiş ve masraflarını üstlenmişlerdir. (Sezgin, 2007, 9; Dalkılıç, 2010, 183- 197)

Halife Me'mun, Abbasilerin varlıklarını sürdürmelerine müsade ettiği İskenderiye, Cündi-Şapur, Harran Okulu gibi okulların kütüphaneleri'nden, ayrıca Hindistan ve Bizans'tan kitaplar getirerek Bağdat'taki kütüphenleri doldurmuştur. (Bozkurt, 2002, 115- 119) Örenğin Me'mun

Roma imparatorundan izin aldıktan sonra bir tercüme kurumu olan Beytül-Hikme Başkanı Salim el-Harrani'nin bulunduğu bir Heyet'i kitap temini için Bizans'a göndermiştir. Bir sonraki Heyet'in başında ise Me'mun dönemi mütercim ve filozoflarından olan Huneyn bin İshak bulunmaktadır. Huneyn bin İshak, Bizans'tan büyük paralar karşılığında kitaplar temin ederek Bağdat'a getirmiştir. Bunun yanında çevrede bulunan kilise ve okullarından, ayrıca komşu ülkelerden ve Kıbrıs'tan getirilen değerli eserlerle bütün Bağdat kütüphaneleri dolmuştur. (Demirci, 1996, 53- 57)

Yabancı ülkelerden getirilen kitaplar, kültürel değişim programının temeli durumunda olan birinci aşaması için hazırlık durumundadır. Asıl mesele bu kitapların Arapça'ya tercümesi, arkasından özümsenerek anlaşılmasını ve nihayet İslam düşüncesi bünyesine adapte edilerek yeniden üretilmesidir. Bu nedenle Halife Me'mun daha önce kendi mecrasında seyreden tercüme faaliyetlerinin daha yoğun bir şekilde sürdürülmesini sağlamış, kendinden önce kurulan tercüme kurumlarını işlevsel hale getirmiştir. Böylece o, büyük bir kültürel değişim programının birinci adımı olan tercüme faaliyetlerini kurumsallaştırarak devam ettirmiştir.

Bir Kültürel Değişim Programı Olarak Tercüme Hareketleri

İslam medeniyetinde, başından beri yürütülen ilmi faaliyetler, plansız ve programsız bir girişimler yığını veya bir dönemin oluşturduğu hava ile yoğunlaşan rast gele çabalar olarak değildir. Çünkü bunlar kuru bir istek veya arzu üzerine kurulmuş, saman alevi gibi işler değil, ilk emri "oku" olan bir dinin ilmin üstünlüğüne olan itikadının bir sonucudur. Bu nedenle, Halife Me'mun dönemindeki ilmi faaliyetleri, bir bütün olan İslam medeniyetinden kopuk bir devre olarak değerlendirmek oldukça yanlış bir değerlendirme olacaktır.

İslam medeniyetini birbirinden kopuk parçalar, birbirini yok eden devirler olarak kabul eden müsteşrik mantığına dikkat çekerek diyoruz ki, Abbasi halifesi Me'mun dönemini II. Halife Hz. Ömer döneminden ayırmak mümkün olmadığı gibi, Me'mun dönemindeki faaliyetleri de Emevi hükümdarı olan Ömer bin Abdulaziz döneminden ayırmak mümkün değildir.

Aynı şeklide İslam medeniyetindeki ilmi faaliyetleri de birbirinden ayırarak, biri diğerini yok eden, ortadan kaldıran kültürel unsurlar olarak kabul etmek de mümkün değildir. Bir selef alimi olan Bakillani'yi Mutezile alimi olan Kadı Abdulcabbar'dan ayırmak mümkün olmadığı gibi, Aristo felsefesini eleştirdi diye Gazali'yi İbn-i Sina ve Farabi'den ayırmak da mümkün değildir**.** Bunlar bir zincirin halkaları gibi, biri diğerini eleştirerek ilerleyen sistemli düşünceler silsilesidir.

İslam medeniyetini birbirinden kopuk parçalar olarak değerlendirenler, Me'mun döneminde Yunan felsefesinden yapılan tercümeleri, İslam tarihindeki tercüme faaliyetinin nerdeyse tamamı olarak değerlendirmiş, böylece bütün tercüme faaliyetinin sadece Yunan felsefesini kapsadığı gibi bir yanlış kanaati yaygın kanaat haline getirmişlerdir. Söz konusu yanlış anlayışın sahipleri, Halife Me'mun dönemindeki tercüme faaliyetlerinden de sadece Yunancadan yapılan tercümeleri aşırı biçimde öne çıkararak, Hintçeden, Farsçadan, Eski Mısır kültürünün dili olan Kıptice ve Aramiceden yapılan tercümeler neredeyse hiç dikkate alınmamıştır. Böylece Yunan felsefesinden yapılan tercümeler, İslam düşüncesini geliştiren ve ilerleten tek kültürel faaliyet olarak hafızalarda kalmıştır.

Bu kanaati kabul edenler, İslam düşüncesinde Yunan felsefesinin yeşerdiği dönemi, düşüncenin olduğu, bu felsefenin eleştirilerek bir şekilde zayıfladığı dönemleri de düşüncenin inkiraza uğradığı dönemler olarak sunmuşlardır. Bu nedenle Gazali, İtalyan Filozof G. Bruno'yu M.

1600 yılında yaktıran, Galile'yi ölüme mahkum ettiren, kilisenin kutsal bilim kabul ettiği Aristo karşıtı fikirleri 12. Yüzyılda söyleyerek bilimsel devrim yaptığı halde, düşüncenin önünü tıkayan engel olarak lanse edilmiştir.

Bunun yanında Halife Me'mun dönemindeki tercüme faaliyetlerinin, onun şahsi gayretleriyle sürdürülmüş, belli bir dönemi kapsayan geçici bir faaliyet olduğu kanaati beslenerek, bu yanlış kanaati de yaygın kanaat haline getirmiştir. Halbuki, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Müslümanların bilime olan ilgisi, bir inanç ve itikat meselesidir. Bu nedenle onu nerede bulursalar almışlardır. Ancak Müslümanların ilmi faaliyetleri rastgele, birbirinden kopuk, plansız ve programsız bir faaliyet de değildir. Nitekim ne tercümeler sadece Yunan felsefesiyle sınırlıdır, ne de tercüme faaliyetleri Halife Me'mun dönemine has bir faaliyettir.

Örneğin, Hz. Ömer döneminde Medine'ye bir grup İranlı matematikçi geldiği Hz. Ali'nin, Hz. Ömer'den hazineden bu gruba para verilmesini bunun karşılığında onların da insanlara cebir ve mukabele öğretmelerini istediği, bunun üzerine önce Hz. Ali'nin onlardan cebir ve mukabele ilmini öğrenmek için ilişki kurduğu belirtilmektedir. (Öztürk, 2001, 57)

Hz. Ömer döneminde başlayan tercüme faaliyetinin Emevîler döneminde de sürdüğünü görmekteyiz. Söz konusu tercüme faaliyetleri ilk etapta tıp ve müspet bilimlere yönelmiş, devlet adamlarının yabancı ilim adamlarını saraylarına davet etmeleri, yazmış oldukları Süryanice, Yunanca ve Kıptî dilindeki kitapları Arapça'ya tercüme etmeleri ile bilimsel anlamda karşılıklı etkileşimler başlamıştır. Tercüme faaliyetlerinin Emevi devletinin kurucusu Muâviye döneminde de sürdüğünü görmekteyiz. Bu dönmede İbn Âsâl (Öl. M. 666) Müfret-Mürekkep İlaçlar ve Kuvvetleri (el-Edviyetü'l-Müfrede ve'l-Mürekkebe ve Kuvâhâ) isimli bir çalışma yapmış, bu çalışmasında Yunancadan ve Süryaniceden pek çok eseri kaynak göstermiştir. Emevi halifesi Muâviye, İbn Âsâl'dan bu eserlerden bir kaçını Arapça'ya tercüme etmesini istemiştir. (Aycan, 2000, 217) Bir başka Emevi halifesi Mervan b. Hakem'in (684-685) de Masercis adlı bilgine Ahron'un Künnaş adlı eserini tercüme ettirdiği bilinmektedir. (Sezgin, 2007, 4) Tercüme faaliyetlerine Halid b. Yezid'in (Öl. M. 704) öncülüğünde devam edilmiştir. İskenderiyeli iki rahip Staphon ve Maranianos, diğer bazı branşlar yanında tıp sahasında yazılmış Grekçe ve Kıptice eserleri Halid adına tercüme etmişlerdi. (Aycan, 2000, 213) Hummalı bir tercüme faaliyetinin başladığı Halife Me'mun zamanından çok önceleri Abbasi Halifeleri Mansur (M. 754-775) ve Harun Reşid (M. 786-809) tercüme faaliyetlerine destek vererek Hristiyan tabipleri saraylarına davet ettikleri bilinmektedir. Onların yaptıkları tercümeler İbn Ebi Useybia tarafından geniş bir biçimde aktarılmaktadır. (Meyerhof, 1937, 23) Harun Reşit döneminde söz sahibi ailelerden olan İran asıllı Bermeki ailesi, Grek bilimi kadar Hint bilimi ile de ilgilenmekteydi. Hatta çoğu zaman Hint tıbbını Yunan tıbbına tercih ediliyordu. Meyerhof'un da işaret ettiği üzere bunlar Pers diline tercüme edilmiş ve Arapçaya bu yolla geçmişlerdir. Bilim tarihi ile ilgili modern çalışmalar bize Hint tıbbının kadim bir kökene sahip olduğunu ve bazı ayrıcalıklarının bulunduğunu göstermektedir. (Meyerhof, 1937, 25-26) Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Müslümanların ilme merakı sadece Yunan felsefesiyle sınırlı değildir. Halife Me'mun, hem batı hem de doğuya ilim heyetleri göndererek oralardaki kitapları Bağdat'a toplamış ve tercüme ettirmiştir.

Cebir ve astronomi alanında iki örnek

Örneğin Müslümanların matematik ilmine ulaşması çoğunlukla Hint ve Mısır'dan yapılan tercümelerle mümkün olmuştur. Tarihsel kayıtlara göre, Müslümanların başından beri şifahi olarak bildiği ve nesilden nesle aktardığı matematik ilmi, Halife Memun'un isteği üzerine, Harezmi tarafından kitaba dökülmüş, ortaya çıkan bu eserle Harezmi, cebir ilminin temellerini

atmıştır. Nitekim Harezmi de (öl: 870) eserinin önsözünde kendinden önceki bu birikime dikkat çekerek ilim adamının böyle bilgileri bilimsel kalıba nasıl dökmesi gerektiğini şöyle ifade etmektedir: Bir ilim adamı ya kendinden önce kimsenin tespit edemediği bir konuda eser kaleme alır ve kendinden sonrakilere aktarır, ya kendinden önce gelen ilim adamlarının kapalı bıraktığı konuları açıklar, kolaylaştırır ve anlaşılır kılar veya daha önce yazılmış eserlerde bulunan eksiklikleri giderir, yanlışları düzeltir. (Fazlıoğlu, 224-227) İslam medeniyetindeki ilmi faaliyetlerin sadece Yunan felsefesiyle sınırlı olmadığın gösteren en önemli örnek Matematikçi Harezmi'dir. Harezmi Halife Me'mun döneminde yetişmiş, onun teşvikleriyle ilim heyetlerinde bulunmuş, sıfırlı sayı sistemini Hindistan'dan getirmiş ve bu sayı sistemiyle Hint matematiğini cebire uygulamış olan bir Türk matematikçisidir. Harezmi, Hisabi'l Hind adlı eseriyle Hint rakamlarını tanıtmış, "Kitabu'l Muhtasar fi Hisabi'l Cebr ve'l Mukabele" adlı eseriyle cebiri matematiğin bağımsız kolu haline getirmiştir. Ayrıca cebirle geometri arasında paralellik kurarak analitik geometriyi kurmuştur. (Sezgin, 13) Harezmi'nin bu çalışmalarının, Batı dünyasında gelişen modern bilim için de önemli bir katkı olduğunu görmekteyiz. Nitekim Newton'un fark edip formüle edemediği "güneşin çekim gücü" için "sonsuz küçükler hesabı" gerekliydi. Batı dünyası bunu Harezmi'nin kitaplarında bulabilmiştir**.** Ayrıca Newton'un "Doğa Felsefesinin Matematiksel Prensipleri" adlı kitabı geometrik dille yazıldığı için anlaşılamıyordu Bunun için analitik geometri gerekliydi. İslam dünyasından yapılan tercümeler sayesinde Harezmi'inin analitik geometrisi Batıya geçti. Denilebilir ki, bu sayede Descartes analitik geometriyi (cebirsel geometri) yazabildi. Bu gelişmeler, Newton'un ortaya koyduğu, doğanın matematiksel prensiplerinin anlaşılmasını sağladı. Nitekim Harezmi'nin sıfırlı sayıları ve bu sayılarla yapılan hesabı tanıttığı "Kitabu Hisabi'l Hint" adlı kitabını; M. 1202 yılında Leonardo Fibonacci "Liber Abaci" (Hesap Kitabı) adı ile Latinceye aktarmış ve Arap-Hint rakamlarının batıya tanıtmıştır. Ayrıca Harezmi'nin "el-Cebir ve'l Mukabele" adlı eseri M. 12. Yüzyılda Latinceye çevrilmiş ve Batı üniversitelerinde M. 17. yüzyıla kadar okutulmuştur. (Sezgin, 2007, 13) Bunun yanında Müslümanlar, Ortaçağda kilise tarafından kutsal bilim olarak kabul edilen Aristocu Astronomi, diğer adıyla Batlamyus astronomisini, kendi bilimsel çalışmaları ve Yunan kaynakları dışındaki tercümelerle, Galile, Kepler ve Kopernik'ten asırlarca önce eleştirmiş ve yanlışlarını ortaya koyarak farklı bir astronomiye yönelmişlerdir. Bilindiği gibi, Aristoteles'in evren anlayışına göre şekillenmiş olan Batlamyus astronomisi, İslam kültürüne aktarılır aktarılmaz, bu astronomiye karşı eleştiriler yazılmış, yanlışları ortaya konularak birçok düzeltmeler yapılmıştır. Örneğin, Battanî (Öl: M. 929) "Kitabu Ziyci'l Kebir", İbn-i Yunus (Öl: M. 1009) "Ziyci'l Hakim", İbn-i Heysem (Öl: M. 1039) "Şükûk ale'l Mecisti" adlı eserleriyle Batlamyus astronomisinin yanlışlarını ortaya koymuşlar. Aynı asırda Ömer b. Hayyam (Öl: M. 1039), "Şükûk ala'l Batlamyus", Birunî (Öl: M. 1050) "Kanun el Mesudî" adlı eserleriyle Batlamyus astronomisini eleştirmişler ve yanlışlarına işaret etmişler. (Ayık, 2008, s. 16) Bütün bu gelişmeler gösteriyor ki, Halife Me'mun döneminde zirveye ulaşan tercüme faaliyetleri, sadece Yunan felsefesine değil, zamanın diğer ilim merkezleri olan Hint, Mısır ve Fars kültürü gibi farklı kültürler de dayanmaktadır. Ayrıca bu faaliyetler, sadece belli bir dönemin değil İslam medeniyetinin başından beri sürdürdüğü bir faaliyettir. Bunun yanında söz konusu tercümeler, rastgele değil planlı ve programlı bir kültürel değişim programının ürünüdür. Bu program sayesinde Müslümanlar, doğası gereği, etkiye açık olan ve sürekli değişen kültürel yapıyı, yabancı unsurlardan korumak yerine, belli bir plan ve program çerçevesinde yabancı kaynaklarla güçlendirmişlerdir.

* Prof. Dr. Hasan Ayık

Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve Cevabı

İslam'la ilgili batı kökenli iki yazar adı vererek konumuza giriş yapalım: VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen tarafından yazılan, “Horoscope” adlı eserde, 620 yılında Arap tüccardan işittiği alıntıyı şu şekilde nakleder: “Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, 620'li yıllarda adı Muhammed olan ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır.” (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304); Ayrıca, “Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz Peygambere de bir bölüm ayırmıştır.” (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 257)

İslam'ın ilk merkezi, o zamanlar Roma kontrolünde olan Petra olsa idi, bu durum gerek İslam kaynaklarında gerekse Müslümanlarla ilişkiye geçen diğer kaynaklar da ve özellikle de Roma kaynaklarında yer alması gerekmez miydi? Halbuki buna dair 'tek' bir kaynak bile yoktur!

Ufuk açıcı bir soru ile devam edelim: Yuhanna ed-Dımeşki/John of Damascus, ki nerede ise peygamberimizden 50 sene sonra doğmuştur, İslam'a aslı olmayan o kadar iftira atarken bu büyük keşfi neden atlamıştır acaba?!

Gelelim detaylı cevaplara.

1- Dan Gibson adlı, Kanadalı bir fotoğrafçı ve sinemacı bir artistinin iddiası özetle şudur: “İslam’ın ilk yüzyılındaki camilerinin kıblesinin Petra’ya doğru olup Mekke veya Kudüs'e doğru olmadığı” yönündedir. Gibson bu iddiasını, Emeviler döneminde yapılan bazı camilerin Petra’ya doğru yöneldiğini iddia ederek delillendirmeye çalışmıştır.

Öncelikle belirtelim ki, Müslümanların kıblesi olan Mescidi Aksa, Kudüs şehrindedir. Daha sonra, Bakara 144. ayet ile kıble Mekke şehrine çevrilmiştir. Zaten Bakara, 150. ayet ise, tek başına tüm bu iddiaları ortadan kaldırmaya yeterlidir. "Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Harâm tarafına çevir. Nerede bulunursanız yüzünüzü yine o tarafa döndürün ki, -haksızlığa saplanmış olanları dışında- insanların aleyhinize kullanacakları bir delil bulunmasın. Onlardan korkmayın, benden korkun. Ve bir de size nimetimi tamamlayayım, siz de hidayete eresiniz."

Medine şehri, Petra ve Mekke şehirleri arasında bulunur. İlk mescid Medine’ye 6 mil uzaklıktaki Kuba’dadır. Bu ilk mescidin kıblesi de Mekke’ye doğrudur! Medine şehrindeki hiçbir eski mescitin kıblesi Petra şehrine doğru değildir. Tamamı Mekke'ye doğrudur. İlk yıllarda yapılan bazı camilerin kıblesi tam olarak Mekke’ye dönük değildir. Bu da çok doğaldır. Çünkü “o dönemlerde Trigonometri ve coğrafya bilimi yeteri kadar gelişmemişti.” Gibson tarafından kıblesi Petra olarak ilan edilen Anjar şehrindeki Emevi sarayının kıblesi Petra’ya değil, Sina yarım adasına doğrudur. Diğer bir Emevi sarayının (Qasr al Mushatta) kıblesi Petra şehrine doğrudur. Ama bu sarayda, Ürdün'ün başkenti Umman'a yakın bir yerdedir ve düz bir hat çizsek, yaklaşık olarak önce Petra sonra Mekke'ye doğru bir çizgi elde etmiş oluruz ki bu hat, o dönem için gayet ideal bir sonuçtur.

Başka hiç bir caminin yönü Petra'ya yönelik değildir. Evet (Mesela Endülüs/İspanya veya Kuzey Afrika'daki) bazı camilerde kıble/Mescidi Haram yönü tam tutturulamamıştır ama kıble de asla Petra değildir ve olmamıştır! Bu yanlış hesaplama günümüzde hala daha da olabilmektedir, ne yani şimdi yanlış hesaplanan yöndeki 'herhangi' bir şehir, asıl kıblemiz mi ilan edilecektir?!

Bunlarda Petra'ya mı dönüktü acaba?!

İşin ilginci günümüzde bile hala devam eden bu durumu düzeltmek için yapılan çalışmalarda yine eleştiri konusu yapılmaktadır. İnsan kaynaklı yanlış yapılınca da, hatadan dönme gayretleri de her daim İslam karşıtlarınca eleştiri konusu yapılmakta, bu durumda muhataplarımızın niyetini açıkça göstermektedir!

Hârizmî gibi Müslüman bilim adamlarının matematiği ve coğrafya bilimini geliştirmesinden sonra yapılan bütün camilerin kıblesi, tam olarak olarak Mekke'dir. Zaten bunu Dan Gibson adlı artistte kabul etmektedir.

Mavi Petra yönü Kırmızı Kabe yönüdür.

Şam Emevi cami, bir Bizans katedralinin üzerine inşa edilmişti. Tapınak ana yönlere göre hizalanmıştı. Kıble duvarı güneyden 3 derece kadar sapar.

Camilerin dış yapıları şehrin ana düzenine göre yapılmasına karşılık içerideki kıble, matematiksel hesaba (o çağın hesabına) göre düzenlenmiştir. Peki, bu durumda camilerin yukarıdan uydu fotoğrafları ile kıbleleri hakkında hüküm veren Gibson'ın metodu ne derece sağlıklı ve güvenilir kabul edilebilir, ayrı bir soru olarak önümüzde durmaktadır! Mesela, 705'te Sana'a'da yapılan Büyük Cami'nin ana ekseni 334° dereceye bakar. Petra'da 334'tedir. Mekke ise 326 derecededir. Ama caminin ana ekseni Mekke'deki Kabe'ninkiyle paraleldir! Lübnan'ın Baalbek'teki cami, baktığı yön 177°, Petra'nın olduğu yön 190°. Ürdün'deki 701 yılından kalan Emevi Camii 183 dereceye bakmaktadır. Petra ise 194 derecededir. Tunus'un al-Zaytuna isimli camisi, Gibson'a göre 154 dereceye bakıyor. Petra 100° de. Liste böyle uzayıp gitmektedir!

Zaten Bakara 149. ayet bize, 'Yüzümüzü 'Mescidi Haram'a yöneltmemiz istenir. Ayet direk nokta atışı Kâbe'yi değil, 'Şadra'l-Mescid'i-Haram' yani 'Mescidi haram tarafına, yönüne' çevirmemizi emreder. 'İmkan ölçüsünde' her Müslüman Mescidi Haram'a yönelir, yoksa asıl

amaç Allah'a yönelmek; itaat etmektir. (Secde ve anlamı için ‘Kur’an ve mecaz’ adlı yazımıza bakılabilir) Bu konudaki diğer kanıtta, İmam Malik'in, ‘Muvatta’ isimli hadis kitabında geçer. Nafi'nin Ömer b. Hattab'dan rivayet ettiği hadise göre: "Doğu ile Batı arasındaki herhangi bir yer", birisi Beytullah'a doğru ilerlediği sürece kıble olarak alınır." Ahmed bin Hanbel dedi ki: "Bu (söz), içerisinde Beyt bulunan Mekke haricindeki bütün memleketler için geçerlidir. Ondan her kim saparsa, Kıble’yi kaçırmıştır." (Sünen-i Tirmizi Tercümesi, I/245)

Londra Üniversitesinden Crone ve Cook, İslam'ın Mekke'de değil Arabistan'ın kuzeyinde bir yerlerde başladığını ileri sürmüşlerdir. 1991'de ise Crone ve Cook kitaplarını geri çekerler. Crone bunu şöyle (diyerek) itiraf eder: "Biz gençtik ve hiç bir şey bilmiyorduk" Ama Gibson bu iddiayı aynen kabul eder, alır ve gerçekmiş gibi savunur.

88 GIDEON AVNI BASOR 294

Fig. 5. Mosque at Nahal Oded.

Fig. 6. Dwelling and stele at Nahal Oded.

The northern unit, in the shape of an irregular trapezoid (4.3 × 5.2 m), was probably an open courtyard elevated somewhat above the street to its west. The courtyard was entered by climbing four steep stairs on the western side, and in its center was a cistern with a square aperture. Some of the stones used to build the stairs are decorated and seem to have been in secondary use.

When this mosque was constructed, between the town's main cistern on the west and its residential neighborhood on the east, it apparently blocked an urban road that led from the southern church to the dwellings to the east (Segal 1983: 16–17, figure 14).

Sede Boker. During the archaeological surveys conducted in the Central Negev Highlands in the 1960s (Cohen 1981; 1985), an open-type mosque was discovered on a hilltop west of Sede Boker (figure. 8; Cohen 1985: 65–67). The structure consists of a rectangular room (5 × 12 m) with a curved *mihrab* niche in the middle of its southern wall, and a small, square room leading into a courtyard (9 × 10 m). The walls, preserved to a height of 0.6 to 0.8 m, are built of two rows of dressed stones with a filling of gravel. From the minimal rubble, it seems that the original height of the walls was 0.8 to 1 m, and that the building lacked a roof. Several hundred Arabic inscriptions

İsrailli Akademisyen Gideon Avni'nin makalesinde, Sede Boker bölgesinde bulunan mescidlerin fotoğrafları görülmektedir.
'Petra'ya yakın olan' bu mescidlerin kıbleleri ise, Mekke'ye doğrudur!

2- İngiltereli Prof. David A. King, ay takvimini düzenlemek, namaz vakitlerini belirlemek ve kıble yönünü belirlemek gibi konularda yüzyıllar öncesinin Müslümanlarının uyguladıkları teknikler hakkındaki bilgi birikimini, önceden bilinmeyen el yazması kaynakları kullanarak

genişletmiş ve belgelemiştir. Prof. King, Gibson'ın "Petra tezini tümüyle yıkmak" amacı ile uzunca bir makale (https://web.archive.org/web/20171008094238/http://muslimheritage.com/article/from-petra-back-to-makka) yazar. Prof. King, Gibson'ın, 'modern akademik çalışmalardan habersiz olduğunu, kullandığı çoğu veriyi yanlış anladığını ve yorumlarının tamamen kusurlu olduğunu' ispat eder. King eleştirilerini sıralamaya şöyle devam eder: "Onun argümantasyonu zayıftı. Sadece camilerin yönelimlerini (baktığı yönü) sunmadığı için değil, aynı zamanda kaynakçası kıble konusunda yapılmış tek bir çalışma (bile) içermiyordu." Prof. King devam eder: "Açıklığa kavuşturulması gereken ilk şey, 'erken camilerin Mekke'nin (veya Petra'nın) modern yönüne doğru yönlendirilmiş olmasının beklenemeyeceği' ve bu yöne bakmazlarsa "yanlış" olarak nitelendirilmemeleri gerektiğidir." Devamın da: "Gibson'ın erken dönem bazı camilerin Petra'ya doğru bir açıyla karşı karşıya kaldıkları yönündeki "keşfi" tesadüfidir; çünkü 'Müslümanların ilk kuşakları, Petra'nın yönünü bir-iki dereceye varan hassasiyette bulabilecek herhangi bir yola sahip değillerdi.' Değillerdi çünkü en azından herhangi bir coğrafi koordinata erişimleri yoktu ve (gereken düzeyde) bir matematikleri yoktu. Gibson'un Petra'ya bakacak şekilde inşa edildiğini düşündüğü camilerden hiçbirisinin Petra ile bir ilgisi de yoktur." Ve son söz; keşke günümüz ateist geçinenleri de bu batılı araştırmacı kadar objektif olabilseler: " İlk Müslümanların Mekke'nin yönünü doğru şekilde bulmalarının hiçbir yolu yoktu, ancak ellerinden gelenin en iyisini yapabildiler."

3- Gibson'ın iddiasının temel referans noktası, Google Earth ile yaptığı tespitlerdir. Ama daha sonra yazdığı kitabında, Google Earth ile binaların kıblelerinin doğru şekilde tespit edilemeyeceğini bizzat kendisi itiraf etmektedir. Son kitabında, "Ben zaten Google Earth ile kıbleleri tespit etmemiştim zaten, 'Aster' isimli başka bir sistemle çalışmamı yapmıştım." (Early Islamic Qiblas, s. 120, 2017) dese de, ne yayınladığı ilk kitabında (Quranic Geography, 2011) ne de yayınladığı belgesel videoda (2016) kaynak olarak asla bu sistemden bahsetmez, hatta sistemin adı bir kere bile geçmez! İlk kitabının ve belgeselinin kaynağı Google Earth programıdır ve son kitabında bu kaynağı da yine bizzat kendisi çürütmüştür. Kullandığı sistemi gelen itirazlar üzerine değiştirmiş ama bu nu da eline yüzüne bulaştırmıştır. Sitesindeki videosundan dakika, saniye ile alıntılayarak yalanını gözler önüne serelim:

Son kitabındaki verileri de kendi içinde tutarsız olduğu gibi, tamamen seçmece bir yaklaşımla hazırlanmış ve pek çok önemli cami de bu listede bulunmamaktadır. Olanların ise verileri ya çarpıtılmış ya da ciddi maddi hatalar içermektedir. Ama bu son çalışmasında bile hataları ortaya çıkıp akademik çevrelerce alay konusu olmaya başlayınca, 'Ben burada hata yapmışım' demeye başlamıştır. Mesela, Çin'deki cami'nin kıblesi konusundaki iddiasından vazgeçmiştir.

4- Gibson, Mekke'nin Bedir savaşında çıkardığı asker sayısının azlığından hareketle, o dönemde önemli bir ticaret merkezi olamayacağını ileri sürmektedir. Halbuki Bedir savaşı iki tarafında acele ile hazırlık yaptığı bilinmektedir. Özellikle müşriklerin, başkalarından yardım almadan, Müslümanların yolunu kesmeye çalıştığı kervanı korumak amacı ile yola çıktığı bilinmektedir. Halbuki Uhud, Hendek gibi savaşlarda binlerce kişi toplamışlardır. Mesela, Hendek savaşında müşrik ordusu 12.000 kişiden oluşuyordu ki gizlice destek verenler (Mesela Yahudi ve diğer kabileler) bu sayıya dahil değildir. Mekke'de bulunan zemzem su ihtiyacını karşılarken yakınlardaki tarıma elverişli Taif bölgesi de, Mekke'nin meyve sebze ihtiyacını karşılamakta idi. Hayvansal gıda ihtiyacını da, başta develer olmak üzere diğer hayvanlardan karşılanmakta idiler. Ayrıca ticaretin sürekliliği ve Kabe'nin orada bulunması da hayatın devamlılığını sağlayan önemli etkenlerdi. O dönemde ticaret merkezlerinin Şam ve Yemen (Sana) olması ve Şam ve Yemen'den Mekke'ye giden kervanlardan daha çok, bu iki merkeze çevre ülkelerden devamlı kervanlar gidip gelmesi nedeni ile ticaret yollarında daha çok Şam ve Yemen merkez olarak gözükmekte idi.

Mekke neden 'şehirlerin anası' olarak adlandırılmıştır? Çünkü ilk insan Hz Adem ve havva burada buluşmuş ve İslam tarihi inancında önemli bir yer tutan Kabe'de burada yer almaktadır!

Hz Aişe'den nakledilen, Buhari'de geçen bir hadis: "Hz. Bilal (Mekke'ye hasretini ifade eden şu beyitleri) terennüm ederdi: "Bilmem ki! Mekke vadisinde etrafımı izhir ve celil otları sarmış olarak bir gece daha geçirebilecek miyim?" (Buhari, Fezailu'l-Medine 11, Menakıbu'l-Ensar 46, Marda 8, 22, 43; Müslim, Hacc 480, 1376; Muvatta, Cami' 14, 2, 890, 891) Peki Gibson ne yapmıştır? Hadisi tahrif ederek, "Çeşitli otlarla dolu bu vadide bir gece daha kalabilsem." diye tercüme etmiştir. O sırada da videosunda, yemyeşil otları gösterilmektedir. Yani Gibson, hadisi çarpıtıp, iki ottan bahseden hadisi tahrif etmekte, görüntü ile izleyiciyi yanıltmakta, sonra da, 'Mekke yeşil idi, İslam alimleri bizi kandırıyor' imajı çizmektedir. İbni Hişam'dan rivayet edildiğini iddia ettiği, 'sulak ve ağaçlarla kutsanmış şehir.' cümlesini de yine Gibson iddiasına delil olarak kullanmaktadır. Sudan kasıt zemzem ve kutsanmış ağaçlardan kasıtta, ağaçların kesiminin bizzat peygamberimizce yasaklanmış olduğunu bu araştırmacı yazar düşünememektedir. Gibson'ın diğer bir çarpıtması ile devam edelim: "Maviye şöyle anlatmıştır: Hubeyb, benim bulunduğum evde bir hücreye hapsedilmişti. Ben ondan daha hayırlı bir esir görmedim. Bir gün baktım elinde insan başı gibi kocaman bir üzüm salkımı vardı. Ondan yiyordu. Her gün böyle üzüm salkımı elinde görülürdü. O zaman hem de Mekke'de üzüm bulmak asla mümkün değildi. Allahû Teâlâ ona rızık veriyordu." Allah'ın lütfu olan bu olaydan hareketle yazar, 'orada üzüm yetişir' sonucunu çıkarıyor. Yazar önce Mekke'yi sulak bir arazi gibi göstermeye çalışır sonra da İslam alimlerinin bu bilgiyi (Yani aslında sulak olan arazinin Petra olduğunu) gizlediğini ileri sürer. Halbuki, "Mekke şehrinde meyve yetişmezdi." (Buhârî, Megâzi 28) ve Mekkeliler; Medine, Şam, Yemen ve Taif gibi çevre kentlerden gelen meyveleri ancak bilirlerdi.

Batlamyus'un haritasında "Macoraba"

Mekke diye bir yer yok mu? Oryantalistler tarafından kaleme alınmış olan ‘Encyclopaedia of Islam’ isimli eserin 154. sayfasında Makka maddesinde şöyle yazmaktadır: "Pre-Islamic Mecca.-Mecca had been a sacred site from very ancient times. It was apparently knownto Ptolemy as Macoraba": İslam Öncesi Mekke- Mekke çok eski zamanlardan beri kutsal bir şehir idi. Görünüşe göre Ptolemy (Batlamyus, doğumu MS 100) tarafından Macoraba olarak biliyordu. "Sebe ve Habeş dilinde “mukaddes ibadet mahalli, tapınak” gibi anlamlara gelen Macoraba, aynı mânada olmak üzere seslilerin belirtilmediği Güney Arabistan yazısıyla “mkrb” şeklinde yazılan mekverab kelimesinden türemiştir ve Arapça kurb kökünden makreb (kurban yeri, mihrap, mukaddes yer) kelimesine dayanmaktadır." (Mustafa Sabri Küçükaşçı, Cahiliye’den Emevîler’in Sonuna Kadar Haremeyn, s. 16)

5- Gibson Fil vakasında hareketle, fillerin çölde yaşayamayacağını, dolayısı ile fil olayının Petra'da olduğunu da iddia eder. Halbuki çöl filleri vardır ve bir gecede 70 km yol alabilir ve 3 gün susuz yaşayabilirler.

Oysa Arabistan coğrafyasına ait arkeolojik çalışmalar bu konuda da Kuran'ı doğrular nitelikted. Ciddi akademik taraflarca yapılmış bu konu ile ilgili çalışmalar mevcut. Arabistan Necran bölgesinde bulunan 6.yüzyıla ait kaya resimleri arasında Fillerin olması bu saçma iddiayı çürütüyor.

Peki, Safa ve Merve tepeleri gerçekten var mıdır? Günümüzde Safa ve Merve tepeleri ‘arası yükseltilmiş’ (DİA, XXXV/441-44) ve bu iki tepe küçük kayalık gibi kalmışlardır. Zaten onlara Safa ve Merve tepeleri adı verilir.

Diğer bir iddia da, ‘Put tapınakları Petra'dadır, Mekke'de yoktur’ iddiasıdır. Arabistan'da önce tevhit dini İslam tüm putları devirmiş ve yok etmiştir. Günümüzde de peygamber ve sahabi ile

alakalı hatıraları ortadan kaldırmayı mezheplerinin ilkelerinden kabul eden wehhabiler, ancak son zamanlarda, toprak altında kalan ve İslam öncesine ait olan bazı putları arkeolojik kazılar sonucu bulmuşlar ve 'son açılımlardan sonra' müzede teşhir etmeye başlamışlardır. (29 Aralık 2012)

6- Abbasiler Kabe'yi Petra'dan Mekke'ye taşıdılar iddiasını da, gerek Abbasi öncesi gerek Abbasiler ve gerekse Abbasi sonrası yazılan mushafların 'hepsinin' içeriğinin aynı olduğunun ispat edilmiş olması yalanlamaktadır. Bu konu sitemizde, 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı, Kur'an'ın yazılması' adlı yazımızda ele alınmıştır. Ayrıca, 'İslam barış dinidir, İslam savaş kuralları, İslam ve hümanizm' adlı yazılarımızı da iddialara cevap vermektedir.

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Zübeyir in kâbeyi yok etmesi olayı ve sonrasında tekrar inşası ? ya da Abbsiler dönemi kufî yazıyla yazılan Kur'anlarda (gibson nun iddia ettiği) Mekke bin geçmemesi durumuna ne diyorsunuz ??

Cevabımız: Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında, 'Mekke'de' halifeliğini ilan eden Hz Zübeyr, "Mekke'yi kuşatan Emevî ordusunun mancınıklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe'nin tamamen tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp binayı Hz. İbrâhim'in temellerini esas alarak yeniden yaptırır." (https://islamansiklopedisi.org.tr/kabe) Yani 'yok etmek' veya 'taşımak' gibi bir durum söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri tarihten toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine karıştırmıştır. Hz Zübeyr'in, hayatını anlatan ve gerek Müslüman ve gerekse gayri müslim tarihçilerden derlenen yaşam öyküsü için şu adresi tavsiye ederim: https://islamansiklopedisi.org.tr/abdullah-b-zubeyr-b-avvam

Yine, 7. yüzyılda yaşayan John bar Penkaye isimli Süryani bir yazarın Abdullah İbni Zübeyr'in isyanı devam ederken yazdığı kroniklerinde Kabe'nin taşınmasından veya Petra'dan bahsetmemesi, (S. Brock, A brief outline of Syriac Literature, Moran Etho 9, Kottayam, Kerala: SEERI (1997), pp.56-57, 135; Hoyland, Robert G. Seeing Islam as Others Saw It: A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam;s. 197. The Darwin Press, Inc. January 1, 1998); 741 yılında yazılmış olan Bizans-Arap kroniğinde Yezid'in Petra'ya değil de Mekke'ye saldırdığından bahsetmesi ve 8. yüzyılda yaşamış Theofanis isimli Bizanslı yazarın da bu olayın bir zamanlar Bizans toprağı olan Petra'da değil de Mekke'de yaşandığından bahsetmeside (Robert G. Hoyland, (31 Aralık 2019). Seeing Islam as Others Saw It. Piscataway, NJ, USA: Gorgias Press. ISBN 978-1-4632-3960-2) Gibson'u yalanlayan diğer kaynaklardır!

Gibson'un iddia ettiği diğer konu ise, aynı zamanda kendi iddiasını da yalanlamaktadır. Gibson'a göre Abbasiler Kabe'yi Petra'dan Mekke'ye taşımışlardı ama yazdıkları (!) kitapta (Kur'an'da) Mekke adı bile gezmemektedir!

Bu iddiası aynı zamanda bir itiraftır: Abbasi öncesi ve sonrası dönem ve Abbasi dönemi kufi yazı dışında yazılan Mushaflarda Mekke geçiyor demektir. Kur'an'ın yazılması, çoğaltılması ve korunmuşluğu hakkında 'Kur'an'ın kaynağı nedir?", ''Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' , 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazıları ve Abbasiler hakkında da ayrıca kaynak için şu adrese bakabilirsiniz: https://komplopetra.blogspot.com/p/petraclarn-hristiyanlk-ckmaz.html

Soru: (137-138) Şüphesiz sizler (yolculuklarınız sırasında) sabah akşam onların (harap olmuş) yurtlarına uğrayıp duruyorsunuz. Hâlâ düşünmeyecek misiniz? (Sâffât 37:137, Diyanet İşleri) peygamberimiz eğer bugünkü müekkede olmuşsa lut kavminin yaşadığı yerle arasında yaklaşık 1500 km mesafe var allah bu ayette neden sabah akşam yanından geçip ibret almıyorsunuz desin ki burda bir çelişki yokmu ayrıca bu ayete bakarsak Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah´ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbi olmaz, yalandan başka söz de söylemezler. (En'âm 6:116, Diyanet Vakfı) ve bu ayet Şüphesiz Allah katında canlıların en kötüsü, düşünmeyen sağırlar ve dilsizlerdir. (Enfâl 8:22, Diyanet Vakfı) bu ayetler var

Cevabımız: Mehmet kardeşim, Lût kavminin yaşadığı yerler, Araplar'ın kuzeye doğru ticaret yolculuğu yaptıkları güzergâhta olduğu için (Hicr, 79) bu topluluktan geri kalan harabeleri her yolculuklarında görüyorlardı. Ayet, bu kalıntılardan ibret alınmasını gerektiğine işaret etmektedir. Ayrıca peygamberimiz Mekke'de yaşamasa idi, ona düşman olanların bunu kullanması gerekmez mi idi?! Olmayan o kadar iftirayı atan müşriklerden Hristiyanlara, bunu kaçırırlar mı idi sizce?! En'am, 116. ayet gayet açıktır: Günümüze bakarakta ayetin hakikati ifade ettiğini rahatlıkla görebiliriz. Kiliseleri putlarla dolduran Hristiyanlar ("İncil, papa" adlı yazımıza bakılabilir); Buda heykeline tapan Budistler; ineği kutsal kabul eden Hindular… Hepsi ya yaratıcıya eş/ortaklar koşuyorlar ya da putperestler. Enfal, 22. ayet teşbihten bahsetmektedir. Bu konuda "İslam'a göre engelliler" ve "Kur'an ve mecaz" adlı yazılarımıza bakılabilir.

1- Ali imran suresi 96 ayette " bekke " kelimesi kullaniliyor. Onu nasil açıklıycaz ?

Cevabımız: Allah (cc) Kur'an'da Mekke kelimesini de kullanıyor ama! Allah tüm toplumlara hep İslam'ı tebliğ eden peygamberler görevlendirmiştir. Yahudiler de namaz kılar, hac ederdi (Detay, 'Tüm dinlerin özü İslam'dır' adlı yazımızda) Babil sürgününe kadar Yahudilerde Mekke'deki Kabe'de hac yapmakta idiler. Bekke demekle Tevrat'taki (Mezmurlar, 84 bap 6. Ayet) Bakka vadisi yani Kabe'nin bulunduğu vadi kast edilmektedir. Mekke kelimesi ile Kabe'nin de içinde bulunduğu, Bekke vadisi ve diğer vadileri de içeren şehir kast edilir. Bu nedenle de Fetih suresinde (24. ayet) Mekke diye bahsedilmiştir. Çünkü feth edilen şehir Mekke'dir. Oysa Kabe'den bahsedilen Ali İmran suresinde Bekke diye bahsedilir çünkü Kabe; Bekke vadisindedir ve Mekke şehri Kabe'den sonra yapılmıştır. Ayrıca Kur'an-ı Kerîm'de, Mekke şehrinden, Bekke'den başka isimlerle de söz edilir: el-beledü'l-emîn (Tin, 3); harem âmin (Kasas, 57; Ankebût, 67); ümmü'l-kurâ.(Şûra, 7) Diğer isimler ve detaylar için; İbni Kesîr, II, 64.

Evrim Teorisi

Giriş

Tüm canlıların ortak bir atadan geldiğini, doğal seçilim/seleksiyon ile bu değişimin gerçekleştiğini ileri süren, materyalist dünya görüşünü savunanlarca yaratılışçı görüşe alternatif olarak kabul edilen ve bilimsel olduğu ileri sürülen bir teoridir. Evrim teorisi Tanrı fikrini reddeder. Dolayısı ile yaratılışın, ilim, irade sahibi bir güç tarafından değil, kendiliğinden ve tesadüfler zinciri ile gerçekleştiğini savunur. Halbuki, "Akıl yürütme faaliyetinin planlanmamış ve tesadüfi bir doğal seleksiyon süreci ile oluştuğunu savunan bir materyalist ateist akıl, yürütme faaliyetinin güvenilirliğini savunamaz duruma gelecektir. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? s. 278) Ayrıca evrim teorisi, kişisel anlamda insanı hayvan seviyesine indirgerken sosyal anlamda da dünya üzerinde büyük yıkımlara neden olmuş bir teoridir. Evrim bir teoridir ama savunucularınca bir inanç sistemi gibi savunulmakta ve ona iman etmeyenleri aforoz etmektedirler.

Evrimi savunanların çıkmazları kısaca; İddialarını destekleyecek fosil kalıntıları bulamamaları, şifreleme/kodlamaların türler arasındaki geçişe engel olması, türler arası geçiş (!) sırasında beslenme, nefes alma, yaşam ortamının nasıl ayarlandığı sorusu, geçiş anlarındaki eksik yönleri ile düşmanlardan nasıl korunabildikleri gibi birçok etkenin göz ardı edilmesi şeklinde sıralanabilir. "Evrimle hiçbir zaman bir bakteri başka bir organizmaya dönüşmez doğal seçilim asla yeni bir tür üretmemiştir. Profesör Phillip Johnson, 'Darwin yargılanıyor' isimli kitabında, 'delillerin hiçbiri, doğal seçilimin yeni türler ortaya çıkarmadığını göstermiştir.' derken Yahudi kökenli agnostik David Berlinski, 'Evrim teorisinin yanlışlığını gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığı ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' Ortak genetik kod aynı yaratıcının aynı biyosferde yaşamamız için bizleri tasarladığını göstermektedir, türler arası geçişi veya evrimi değil." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) Zaten "Türler arası geçiş günümüz biyolojisinde imkansız olarak görülmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 44) "Evrim teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı? Hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz. Evrim bir senaryodur. Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip, sadece benzerlikler dikkate alınıyor, başta bilinç olmak üzere!" (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 64-68) "Evrim teorisi, tabiata bilimsel 'yaratıcılık' özelliği vermektedir. Doğaya kutsal bir güç

affedilmesi, doğanın yaratıcı güç olduğu iddiası, ateş, su ve toprağın kutsal kabul edilmesi anlayışı aslında pagan kültürün uzantısıdır. Sosyal darwinizm ile ırkçılığa ve savaşa meşruiyet kazandırılmaktadır. Savaşı biyolojik bir gereklilik olarak gören darwinizm, ırkçılığa ve askeri uygulamalara haklar kazandırarak insanlık tarihinin en büyük savaşları olan I. ve II. Dünya Savaşlarına ideolojik zemin hazırlamaktadır. Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların 'üstün insan'ın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira 'Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap' olarak benimsemişti. Seküler ahlak öğretisinin dayanak noktası kuvvettir. Güç, para ve sosyal konum kullanılarak sorunlar çözülmeye çalışılır. Bu ahlak öğretisinin yaşam prensibi, mücadeledir. Sosyal bağ olarak, ırkçılık ve bölücülük teşvik edilir. Yöntem olarak, benmerkezci bireysellik ön plana çıkarılır. (Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 97-98, 100) "Sorun, canlıların niye birbirlerine yardım ettikleridir. Darwin'in teorisine göre, her canlı kendi varlığını sürdürmek ve üreyebilmek için bir savaş vermektedir. Başkalarına yardım etmek, o canlının sağ kalma olasılığını azaltacağına göre, uzun vadede evrimde bu davranışın elenmesi gerekirdi. Oysa canlıların özverili olabilecekleri gözlenmiştir." (Bilim ve Teknik Dergisi, sayı: 190, s. 4) Ayrıca "Bir olay devamlı tekrarlanmakta ise, burada tesadüften ziyade bilinçli bir iradenin seçimi söz konusudur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 85)

"Ateistler, evrimi savunurlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Adnan Bülent Baloğlu, s. 87) "Darwinci evrim teorisine ateistler sık sık başvurulur." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 42) "Marx ve Engels tarihi, diyalektik evrimle açıklamışlardır." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 42) "Marx'ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi 'Sosyolojinin Darwin'i' olmaktı." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 31) Dawkins, "Darwin'in evrim teorisi sayesinde ateizmin kanıtlandığı" inancındadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92)

"Darwincilik, bir inanç halini almıştır. Evrimin bilim teorisi çok çürüktür, güçsüzdür." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 29, 126; Bu konuda, 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızda birçok örnekler verilmiştir!) "Darwin'den önce naturalistlerin dünya üzerindeki olağanüstü canlı çeşitliliğini açıklaması oldukça zor iken, Darwin'in evrim teorisi, salt "doğal nedenler" yoluyla yaşam çeşitliliğini açıklama iddiasını materyalistlere vermiştir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 67) "İslam ise insanın insanlığını vurgular. Onu hayvanı özelliğin üstüne çıkarır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 195) Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaştırır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkins. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) "Ünlü eski ateistlerden Flew ise, evrim teorisinin tabiatta olan biteni açıklamadığına kanaat getirir." (Baloğlu, s. 176)

Sosyal Darwinizm, Darwin'in kuramının genişletilerek sosyal alanda uygulanmasıdır. Türler arasındaki mücadeleyi toplumlar arası mücadeleye taşır ve buna bilimsel kılıf uydurur, sömürü ve savaşlara altyapı hazırlar: Darwin: "Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üstü medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir." (Caner Taslaman, Evrim Teorisi, Felsefe ve Tanrı, s. 124) "Sosyal darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdir." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) "Naziler, materyalizme sadık kalarak darwinizmin ahlak felsefesine tutundular." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 54) "Francis Galton, kuzeni Charles Darwin'in de etkisiyle ari ırk kavramını kuramcısı olarak ortaya çıkar." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 63) ve sonuçta 21 milyon insan, Alman nazizmi sonucu öldürülür." (Yürükel, s. 107) "Darwin tarafından üretilen güçlünün zayıfı evrim yoluyla yenmesi teorisine atıfta bulunan ve bu teoriyi pratikte uygulayan ve Avustralya'da 1788'den itibaren hüküm süren sömürgeci İngiliz yönetimi, kendilerini üstün ırk olarak görmekte, Avusturya yerlerini ise alt ırk olarak tanımlamaktaydılar. Hatta onları hayvan olarak görüp yok

edilmelerini bir görev olarak sayıyorlardı." (Yürükel, s. 94) "Avustralya Tasmanya Kraliyet topluluğu ikinci başkanı James Bernard yapılan soykırım için, "Soykırım kendiliğinden oluşmaktadır. Evrim Kanunu'na uygun olarak gelişmektedir." demekteydi. Avustralya sömürge parlamentosu'ndan Vincent Lesina, "Evrim kanununun bize gösterdiği gibi, bütün bu siyahlar beyaz adamın yürüyüşünün ilerlemesi için kesinlikle yok edilmelidir." diyordu." (Yürükel, s. 95) "Sosyal Darwinci siyasi bakış açısı, batılı toplumları medeniyetin merkezi, batılı olmayanları da aşağı toplumlar olarak yorumlanmakta idiler." (Yürükel, s. 149) "Sosyalist bilimkurgu yazarı H.G. Wells: İnsani yeterlikte eksik olan siyahi, esmer, kirli beyaz ve sarı insan yığınlarına ne olacak? Eh, dünya bir hayır kurumu değil, bence yok olup gitmelleri daha iyi" derken Julian Huxley, "Zenci ırkları gibi Moğol ırkların da Avrupa ırklarından aşağı ırklar olduğuna dair elinde bilimsel kanıtlar" olduğunu ileri sürmekte idi." (John Gray, Ateizmin Yedi Türü, s. 61) Ateist düşünür Ayn Rand, "Bencilliğin Erdemi" isimli kitabında 'başkalarını düşünmeyi öğütleyen her türlü ahlaki erdemi' reddeder. Ona göre akıllı herkesin tek hedefi kendi menfaati olmalıdır. "Darwinizm'in ortaya attığı doğal seleksiyon fikrine göre sömürgeci bir gücün baskısı altına girmek, biyolojik açıdan 'zayıf' olan ırkların kaçınılmaz kaderidir." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 80) "Siyasi alanda faşizm, üstün ırk teorisine dayandığı için evrimin doğal seleksiyon iddiasına dört elle sarılmıştır. Maddeci zihniyet, hayatı sürekli bir mücadele olarak görmek istemektedir. Zenginlerin fakirleri acımasızca ezmesi, evrim teorisinin gereğidir. Öyleyse her türlü orman kanunu uygulanabilir." (Selçuk Kütük, Deizm,s. 208, 220) Kısaca, Ferdi darwinizm ateizme; sosyal darwinizm ise sömürü ve katliama götürmektedir!

"Yeni fosil bulguları Darwin'i desteklemezken, evrim teorisi hala bir tabudur. Bunun en temel nedeni teorinin kutsallaştırılması, neredeyse bir din gibi sorgulanamaz hale getirilmesidir. Darwinin teorisi ile birlikte, dinlerin savunulduğu yaratılış öğretisi artık birer efsane olarak görülmeye başlandı. Tanrı yaratıcı unvanını kaybetmişti. Darwin'e göre doğada türlerin sabitliği diye bir şey yoktur. Teori, burjuva sınıfını doğuran endüstriyel zihin yapısına hizmet ediyordu. İnsanlar arasında da, güçlüler ayakta kalacak, zayıflar elenecekti. Çünkü doğadaki mücadele ile insanlar arasındaki mücadele benzerdi. Darwin İngiliz sömürgeciliğine meşruiyet kazandırmış, sömürgeciliğe biyolojik bir temel sağlamıştır. Sömürgeciliğin doruğa ulaştığı bir dönemde tabiattan sağlanan böyle bir meşruiyet/geçerlilik, batılılar için kaçırılmaz bir fırsattı. Teorisi hala bir tabudur. Bilim dünyası, tıpkı eskiden dine yönelik sorgulamaların küfürle suçlanması gibi, evrim teorisini sorgulayanlara uzun yıllar bu gözle bakmıştır. Evrim teorisi bir bilim midir, yoksa bir inanç mı? Teoriler, şimdilik doğru kabul ettiğimiz varsayımlardır. Newton fiziğinin fizikte son nokta olduğunu kabul etseydik Einstein'a mahal bırakmayacaktık. Dolayısıyla, Darwin'in teorisine inanmayı bilimin amentüsü gibi görmek, bilime yapılabilecek en büyük kötülüktür. Bilimi din haline getirmektir. Ateist nesil evrim aşısı ile aşılanmıştır. Bu neslin evrimcileri gökyüzüne Tanrı yerine seleksiyonu çıkarır. Doğal seleksiyonla vaftiz olmuşlardır. Evrim vahyini türdeşleri arasında yaymak için tebliğe soymuşlardır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Doktor Ali Köse, s. 126-130) Evrimciler, "Şimdi bulamadığımız fosili 100 yıl sonra belki de bulacağız" derken, "bilim gelişecek ve beden ölse bile insan beyni uzayda yolculuk yapabilecek" ve "gelecekte din yok alacak" derken 'gayb'a iman etmiş olmuyorlar ama yaratılışa inananlar gayb olana iman edince bilim dışı ilan ediliyorlar! "Göremedikleri için Tanrı'ya inanmıyorlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 60) Kısaca, "Tesadüfle (!) oluşan kainatı akıl ile yaptığımız aletler ile incelemeye çalışıyoruz." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 235)

"Evrim teorisinin kabulü, insanın biyolojik kökenini inceleme meselesinin çok ötesine geçmiş ve güçlü olanın hayatta kalması gibi sosyal imaları olan bir alan haline gelmiştir. Evrimci anlayış, insanların belirli bir aşamaya ulaştığında "dinlerin terk edileceği" düşüncesini sosyal bilimlerin merkezine yerleştirmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 33) "İlk insanın Adem olduğunu veya

insanın evrimin bir ürünü olduğu iddiası. İki yaklaşım birbirine öylesine dışlayıcıdır ki, birisinin kesinlikle yanlış olduğu açıktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 113) "Türlerin kendi içlerinde çeşitlilik sadece bir tür içinde sınırlıdır. Bir türden başka bir türe geçiş yoktur. 'Laboratuar şartlarında bile' bir türden başka bir türe geçişin gerçekleştirilemediği düşünülürse, bu işlemin kendiliğinden ya da tesadüfen olduğunu ileri sürmek bilimsel anlayışa uygun düşmez. Canlı olmanın fizik veya kimya kanunlarının kavram ve formülleri açısından herhangi bir tanımı mevcut değildir. Bir kitaptaki harflerin diziliminin herhangi bir anlam ifade etmesi, ancak bir 'okuyucu' ile mümkün olur. Eser, yazarı tarafından belirli bir mesajı vermek üzere harflerin uygun bir şekilde dizilmesi ile yazılmıştır. Kitaba anlam ve ruh verenin yazarın kendisi olduğu açıktır. Sayısız araştırma, son derece yüksek bir teknoloji kullanılmasına rağmen bir hücre bile elde edilememiştir. Hayatın tesadüfen oluştuğuna ikna olabilmek için canlılığın en azından laboratuar şartlarında elde edilmesi gerekir. Bu gerçekleştirilirse bile, bilim adamlarının eli ile gerçekleştirilmiştir. Yani yapılan işlemin bilinçli bir öznesi vardır. 'İnsanlar bir olan tanrıyı inkar etmek uğruna, sayısız ilahları kabul etmek durumunda kalıyor.' Bir kelimeyi meydana getiren harfler, o kelimenin anlamından haberdar değildir. 'Bir kitabın hem yazarının hem de okurunun bilinçli olması gerekir.' Bilinçli olmayan elektron, proton, nötron gibi parçacıkların kendi kendine bir araya gelerek inanılmaz kompleksliğe sahip bir evren oluşturduğuna inanmak mümkün değildir. Bir kitabın içinde çok değerli bilgiler olabilir, fakat o 'kitaba çok bilgili' denilmez; bir kasaya çok zengin diyemeyiz. Bu evren bilgi, sanatla doludur ama o 'bilgili veya sanatkar' değildir. Resim ile ressamı aynı şey zannetmek ciddi sorunlar taşıyan bir bakış şeklidir. 'Bir sistemin kendi kendini yapabilmesi için kendinden önce var olması, kendini yapmayı planlaması, karar vermesi ve hesap yapması gerekir.' Bu ise tam anlamıyla bir çelişkidir. 'Bilimsel açıklamalarda 'tesadüf' kavramı kabul edilebilir bir faktör olsaydı, bilim hiçbir şekilde ilerlemezdi.' Evrim teorisi sadece bir kabul ve inançtır. 'Komplekslik taşıyan olayların tesadüfen meydana gelme ihtimali sıfırdır.' Kalın bir fizik kitabının 'kim tarafından yazıldığını merak ederiz' ama o 'kuralları koyanı, uygulatanı neden inkar ederiz?' Evrim süreci belirli amaca yönelik değildir. Bunun sonuçlarının felaket olacağı unutulmamalıdır. 'Eşyanın, birtakım fiziksel kanunlara uygun olacak şekilde hareket etmesi her şeyin bir amaca yönelik olduğunu göstermektedir. Vicdan, muhabbet, vefa hayatta kalmayı veya güçlü olmayı gerektiren zaruri şeyler midir?' Bir programcı olmadan, bir bilgisayar programının ortaya çıkmasını beklemek imkânsızdır. Üzerinde sadece 29 harfin bulunduğu bir daktilonun başına bir maymunun oturduğunu ve her 1 saniyede bir tuşa bastığını düşünelim. 'Evrim teorisi' ifadesini doğru şekilde yazılması ihtimali: Maymun evrenin başından bugüne kadarki zaman yani yaklaşık 15 milyar sene uğraşmış olsa bile, hala 'evrim teorisi' yazmayı başaramamış olacaktı." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 192, 194-201) "Bir motorun benzin deposuna bağlı hortum çıkarılmış olsa, bütün mekanizma hareketsizliğe mahkum olur. Benzer şekilde nefes alabilmek için burun delikleri, nefes borusu, akciğer, kan, kalp, birçok parçanın aynı anda var olması gerekirdi. Bunlardan herhangi birinin olmaması, derhal ölüme sebebiyet verecektir. Motorların zaman içinde gelişimi gösterdikleri doğrudur ama bu gelişimi kendi kendilerine yapmaları imkansızdır. 'Kazanılmış özelliklerin genlere nasıl işlenmiş olduğuna dair hiçbir açıklama yoktur. Belirli bir karmaşıklık seviyesinin üzerine çıkmış sistemlerin tesadüfi bir oluşumun neticesinde meydana gelmiş olma ihtimali matematiksel olarak sıfırdır.' Kumsalda taşlarla yazılmış kilometrelerce uzunlukta anlamlı yazılar görsek, bunu tesadüfe bağlayamayız. On tane tuğlanın üst üste dizilmesini tesadüfe bağlamayan bir akıl, bir hemoglobin proteinin tesadüfen oluşma ihtimalinin 1/20574 iken tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu nasıl inkar edebilir? 'Evrimin bilime değil batıl bir inanca dayalı olduğu görülmektedir.' Evrimcinin, gerçekleşme ihtimali sıfır olan bir seçeneğin üzerinde tüm hayatını (ebedi hayatını) yatırmakta ısrar etmesi nasıl bir kumardır? Çevrenizde gördüğünüz evlerin ve otomobillerin hiçbir mühendisi ihtiyaç duymaksızın kendiliğinden var olduğunu ispatlayabilir miyiz? 'Doğal Seleksiyon varsayımının temelinde, canlılar için faydalı olan değişimlerin organizma tarafından

benimsenmesi, faydalı olmayan değişimlerin ise bir sonraki nesle aktarılmaması anlayışı bulunmaktadır. Değişikliğin faydalı veya zararlı olduğuna karar veren şey nedir? Bir şeyin faydalı ya da zararlı olduğuna karar verebilmek için, olayın tümünü ve geleceğini görebilmek gerekir. Doğal seçilim, isminden de anlaşıldığı üzere bir 'seçme' işlemidir. O halde bir 'bilinçli seçicinin' bulması gerekir. Yaratıcıyı kabul etmeyenler, tabiatı bilinçli kabul etmek gibi bir çıkmaza girmektedirler.' Evrimcilerin kullanmaya çalıştıkları diğer bir evrim mekanizması da mutasyonlardır. 'Faydalı bir mutasyona rastlama ihtimali milyonda bir mertebesindedir.' Deneysel olarak mutasyona uğratılması kolay canlılar olan mantarların bir milyar yıldır aynı formlarını korudukları bilinmektedir. 'İmalat hatası sebebiyle bir uçağın düşmesi mümkündür, fakat herhangi bir yanlışlık ya da kusur sebebiyle pervaneli bir uçağın süpersonik bir uçağa dönüşmesini bekleyemeyiz.' Sürekli olarak bozulan bisikletin uçağa dönüşmesi gibi bir şeydir bu. Mutasyonların meydana gelmesine en fazla radyoaktif etkiler sebep olmaktadır. Çernobil, Nagazaki, Hiroşima'nın sonuçları ortadadır. Gözü meydana getiren parçacıkların ancak tümü bir araya geldiğinde görme olayı söz konusu olabilir. Balıklar sudan karaya doğru çıkarak evrimleşme iddiası vardır. 'Kullanılmayan organlar körelir' prensibine göre, mesela nefes borusu olmadıkça akciğerin var olmasını ya da kornea tabakası olmaksızın retinanın ortaya çıkmasının bir anlamı yoktur. Her bir parça kendi içinde gelişimini tamamladıktan ve diğer parçalarla temasa geçip bir bütün oluşturduktan sonra söz konusu organ aktif hale gelecektir. 'Başlangıç aşamasında parçalar henüz fonksiyonel olmadıkları için, evrim gereği körleşmeleri ve ortadan kalkma gerekecektir. Esas sorgulamak istediğimiz şey, maymunla insan arasında geçiş özelliği gösteren herhangi bir 'canlı geçiş formunun' neden var olmadığıdır!' Evrimciler 'tüm canlıların ortak bir takım özelliklere sahip' olduğunu kabul eder. Bu 'tüm canlıların tek bir elden çıktığına işaret etmez mi?' Ortak özelliklerin bulunması, bir tasarımcının var olduğuna işaret etmez mi? 'Fosillerde, yarı balık ve yarı sürüngen özelliği gösteren hiçbir örneğe rastlanmamıştır.' Fosil kayıtları türlerin aniden ve mükemmel bir şekilde ortaya çıktığını göstermektedir. Piltdown adamı kafatası veya ünlü zoolog Ernst Haeckel tarafından yapılan cenin çizimlerinin tamamen uydurma olduğu ortaya çıkmıştır. Birbirinden habersiz erkeğe ait sperm hücresi ile dişinin üreme hücrelerinin kromozom sayılarını 46'dan 23'e indirerek birleşmesi ve yeni bir hücre oluşturması, evrimsel olarak nasıl açıklanabilir? 'Evrim taraftarlarına göre canlılar, görmek istedikleri için göze sahip olmuşlardır. Gözleri olmayan bir canlı, görmenin ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip olamayacağından dolayı, 'görme talebinde' bulunması düşünülemez.' Hiçbirimiz uçmak istediğimiz için kanatlara sahip olamayız, ama kuşlar kanatları olduğu için uçabilir. Kanatların ortaya çıkışının, teorinin kendisi ile nasıl çelişik olduğuna değinelim. Teorinin en temel kaynaklarından iki tanesi şudur: 'İhtiyaç duyulan organlar kendiliğinden oluşur, işe yaramayan organlar körelir ve yok olur. Başlangıçta henüz gelişim aşamasında ve çok küçük boyutlarda olan uzantıların, uçmak açısından hiç bir faydası olmayacaktır. O halde, ikinci prensibe göre faydası olmayan bu küçük çıkıntıların körelerek ortadan kalkması gerekecektir.' Yine, "Çevre, ne tür organizmanın en iyi uyum sağlayacağını bilir ve yanlış bir şey ortaya çıkarsa tıpkı daktilonun yanlış harfi attığı gibi bu şeyi atar." (Emilliani Cesari, The Scientific Companion, s. 151) gibi iddialar, evrimcilerin ikna edicilikten uzak olduğunu gösteren örneklerdendir. 'Tabiatın kendisine şuur, bilinç, akıl, düzenleyici gibi özellikler vermek putperestliğin çok ilkel bir halidir.' Evrimcilerin, 'her şey, zaman içinde enerjinin uygun şekillere girmesiyle ortaya çıkmıştır' iddiası vardır. Enerjinin nereden ve nasıl ortaya çıktığı veya enerjinin düzgün bir şekilde yönlendirilemeyeceği ve işleyen sistemin düzenine zarar verebileceği hep göz ardı edilir. 'Önemli olan, bu enerjinin bilinçli bir şekilde yönlendirip kullanılabilmesidir.' Açıkça belirtmek gerekirse, 'ne var olmak ne de hayatta kalmak için 'insandaki gibi akla' ihtiyaç yoktur.' Felsefe konuşabilmenin, hayatı sorgulamanın hayatta kalmaya hiçbir faydası yoktur. 'Eğer zihnimiz kendiliğinden ve bilinmeyen bir şekilde oluşmuş ise, böyle bir zihnin ürettiği düşüncelerin doğruluğuna ve kesinliğine ne derece güvenilebilir?' Zihinlerinde vahşi bir dünya tasavvuru vardır. Annenin yeni doğmuş yavruları

için kendini feda etmesi olayları, 'kuvvetlinin hayatta kalması' prensiplerini açıkça yanlışlar.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 203-221) “Evrim Kendinden daha güçsüz olan varlıklara gösterilen merhamet duygusunu asla açıklayamaz.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 38)

Detay:

Oğlu Francis Darwin tarafından yazılan (The Life and Letters of C. Darwin) hatıralarında "ruh hastası" olarak nitelendirilen Charles Darwin, 1859 yılında yazdığı ‘On The Origin of Species by Means of Natural Selection’ (Doğal Seleksiyon Yoluyla Türlerin Kökeni Üzerine) adlı kitabında, canlıların farklılığını "Doğal Seleksiyon" teorisi ile açıklamaya çalışmıştır. Evrim teorisine göre insanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. Bu ilkel yaratıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur. Darwin, Lamarck'ın ‘kazanılmış özelliklerin’ (zürafanın boynunun sözde uzaması gibi) bir sonraki nesle ‘aktarılması’ tezine ‘doğal seleksiyon’u da ekleyerek, canlı türlerinin kökenini açıklamaya çalışmıştır. Ancak zamanla Darwin'in teorilerinin de tutarlı olmadığı ve canlıların varoluşunu açıklamaktan çok uzak olduğu ortaya çıkmıştır. Lamarck'ın kalıtım ile ilgili teorileri ise kökten yanlış olduğu DNA'nın keşfedilmesiyle birlikte anlaşılmıştır. Ancak Evrimciler yine pes etmemişlerdir. Bu kez Neo-Darwinizm ile ortaya çıkarlar. Bu yeni Evrimcilerin tezi, canlıların farklılığının ‘mutasyon’lara dayandığı şeklindedir. Mutasyonların, yani başta radyasyon olmak üzere canlıların DNA'sını bozan değişimlerin, farklı türlerin kökeni olduğunu öne sürmektedirler. Oysa zamanla bu teori de rağbet görmemeye başlar. Çünkü mutasyonlar ancak mevcut DNA kodunu bozmakta, yeni DNA kodları üretememektedirler. Bir başka deyişle, mutasyona uğrayan canlının ancak organları körelmekte ya da yer değiştirmektedir. Yeni bir organın oluşması da mümkün olmamaktadır. Üstelik mutasyonların tamamına yakını zararlıdır. Bu nedenle de mutasyon tezi, Evrim iddiasına dayanak oluşturmaktan çok uzak kalmıştır. Zaten birçok evrimci de bunu itiraf etmektedir. Neo-Darwinizm'den biraz daha farklı bir evrim modeli olarak başka bir görüş daha ileri sürülür: ‘Sıçramalı evrim.’ Orijinal ismi "punctuated equilibrium", yani "kesintiye uğratılmış denge" olan bu model, 1970'lerin başında, Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge tarafından yüksek sesle savunulmaya başlanır. Her ikisi de, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucu iki temel kavramla özetlemektedirler: Stasis (Durağanlık) ve Aniden ortaya çıkış. Gould ve Eldredge, bu iki olguyu evrim teorisi içinde açıklayabilmek için, canlı türlerinin Darwin'in öngördüğü gibi ‘kademeli küçük değişikliklerle değil, ani ve büyük değişikliklerle oluştuğunu’ öne sürdüler. (S.J. Gould, "Evolution's Erratic Pace" Natural History, vol. 86) Schindewolf teorisine örnek verirken, ‘tarihteki ilk kuşun, bir "grossmutasyon"la, yani genetik yapıda tesadüfen meydana gelen dev bir değişiklikle, bir sürüngen yumurtasından çıktığını’ iddia etmektedir. (Stephen M. Stanley, Macroevolution: Pattern and Process, San Francisco: W. H. Freeman and Co. 1979, s. 35, 159) Aynı teoriye göre, bazı kara hayvanları, geçirdikleri ani ve kapsamlı bir değişiklikle birdenbire dev balinalara dönüşmüş olabilirlerdi. Schindewolf'un bu fantastik teorisi, 1940'lı yıllarda da Berkeley Üniversitesi'nden genetikçi Richard Goldschmidt tarafından benimsendi ve savunuldu. Ama teori o kadar tutarsızdı ki, kısa zamanda terk edilmek zorunda kalındı. Gould ve Eldredge'i bu teoriye yeniden sarılmaya zorlayan etken ise, fosil kayıtlarının hiçbir "ara form" olmadığını göstermesiydi. Fakat bir çok evrimci dahil bu görüşü reddetmekte ve genetikçiler, zoologlar ya da anatomistler, doğada bu tür "sıçramalar" oluşturacak bir mekanizma olmadığını söylemektedirler.

Evrim Teorisine eleştiriler

Bu teoride basitten mükemmele doğru bir gelişme ileri sürüldüğü hâlde, kromozom sayılarında böyle bir gelişme yoktur. Meselâ tek hücrelilerden Radiolaria’da kromozom sayısı 800 olduğu

hâlde, toprak solucanında iki, alabalıkta 80-96, insanda ise 46'dır. Darwin'in bahsettiği şekilde türlerin değişmesi için geçen zaman, bugün dünyanın hesap edilen yaşından çok daha büyüktür. Ortam şartlarına en iyi uyma "ilerleme" şeklinde olduğu gibi, "gerileme" şeklinde de olabilir. Mademki tabiatta zayıflar elenmektedir, o hâlde bize göre çok güçsüz gibi görünen türlerin yaşaması nasıl izah edilecektir? Daha doğru soru kimler zayıftır? Yeni türlerin birbirinden tedricen, yani yavaş yavaş hasıl olduğunu gösteren ara formlar-fosiller- bulunamamıştır. Her canlının genetik yapısını muhafaza ederek kendi neslinden meydana gelmesinin sayısız örneği, "bir türün başka bir türden tesadüfen evrimleşerek hasıl olduğu" faraziyesine ters düşmektedir. Birçok organizmanın, yeryüzüne ilk çıktığı andan itibaren hiç değişmeden günümüze geldiği görülmüştür. Bir organ tam olarak teşekkül etmediği sürece onun bir fonksiyonu olmadığından, organ tam teşekkül edinceye kadar canlıya bir fayda sağlayamaz. Darwin bu düşüncenin aksini müdafaa etmektedir. Ona göre, Meselâ insan gözü, tam teşekkül edinceye kadar geçirdiği farz edilen ara devrelerde de görevini yapmıştır. Yarım gözün, yarım kalbin ya da yarım kafatasının mükemmel bir organ gibi nasıl görev yapmış olduğunun açıklanması hala yapılamamıştır.

İnsanın maymundan geldiğini iddia eden teori ayrıca günümüz insanı ile ataları arasında birtakım "ara form"ların yaşadığı da iddia eder. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

Australopithecus: Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Aslında bu canlılar soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildirler. Australopithecus cinsinin çeşitli türleri bulunur; bunların bazıları iri yapılı, bazıları ise daha küçük ve narin yapılı maymunlardır. Australopithecus'ın iki ayağı üzerinde dik yürümeye başlayan ilk maymun olduğu iddiası, beş uzmandan oluşan ve başkanlığını Lord Zuckerman yaptığı ekibin 15 yıllık çalışması sonunda yaptığı, "bu canlının bir maymun türü olduğunu ve dik yürümedikleri" açıklaması ile yalanlanmıştır.

Homo habilis: 1984 yılında bulunan bir iskelet, bu türün maymunların ki gibi küçük beyin hacmine, uzun kollara, kısa bacaklara sahip olduğunu göstermiştir. Antropolog Holly Smith, Fred Spoor, B.Wood, Frans Zonneveld'te araştırmaları sonucu hep aynı sonuçlara varmışlardır. Homo habilis bir maymundur ve maymun iskeletine sahiptirler.

Homo Rudolfensis: İnsan yüzü anatomisi profesörü Tim Bromage, C. l. Brace, paleantropolok Prof. Alan Walker yaptıkları incelemelerde bu camlının yüz, diş, beyin hacmi ile bir maymun olduğu sonucuna varmışlardır.

Homo Erectus: Yapılan araştırmalar modern insan iskeleti ile Homo erectus'un iskeleti arasında hiç bir fark olmadığını göstermiştir. H. Erectus bir insandır, maymunla bir benzerlikleri yoktur. H. Erectus gibi küçük kafatası hacmine sahip pigmeler, kalın kaş çıkıntılarına sahip Avusturalya yerlileri günümüzde hala daha yaşamaktadırlar. Homo erectus ile bizim aramızdaki fark, zencilerle, eskimolarla arasındaki fark kadardır ama sonuçta her ikisi de insandır. Ayrıca Homo rudolfensis'in, atası olduğu iddia edilen homo habilisten bir milyon yıl daha yaşlı olduğu da ortaya çıkmıştır. Neandertallar: Ölülerini gömen, müzik aletleri yapıp çalan, zeka seviyeleri, konuşmaları ile günümüz insanlarından tek farkları biraz daha güçlü bir iskelete sahip olmalarıdır. Dolayısıyla onlarda insandırlar. İnsan evriminin bir sonraki safhasını da evrimciler, Homo yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecus'dan daha gelişmiş canlılardır. Bu türün evriminin en son aşamasında ise, Homo sapiens, yani günümüz insanının oluştuğu öne sürülmektedir. Evrimci yayınlarda ve ders kitaplarında yer alan ya da medyada zaman zaman adı geçen "Java Adamı", "Pekin

Adamı", "Lucy" gibi fosiller de üstte saydığımız dört türden birine dahildirler. Bu türlerin de kendi içlerinde alt türleri olduğu kabul edilir. Ramapithecus gibi bir zamanların çok iddialı ara form adayları ise, sıradan bir maymun olmalarının anlaşılması üzerine, insanın hayali soy ağacından sessiz sedasız çıkarılmışlardır. (David Pilbeam, "Humans Lose an Early Ancestor", Science, Nisan 1982, s. 6-7) Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok yakın zamanlara kadar yaşamışlardır. Homo sapiens neandertalensis ve Homo sapiens (günümüz insanı) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. Bu ise elbette bu canlıların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır.

Evrimle ilgili kavramlar ve evrimcilerin itirafları I

Doğal Seleksiyon: Ünlü bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson, “Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur.” (Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz,4 Mart 1982, BBC) “Tabii ayıklama söz konusu olsaydı, zayıfların yok olup kainattaki bütün canlıları mükemmel olması gerekirdi. Evrimi ispatlayacak fosil kayıtlarına da rastlanmamıştır.” (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 53, 54)

Mutasyon: Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan, “Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.” (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Ara-Geçiş Formları Çıkmazı: “Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlanmamaktadır? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerindedir? Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değildir? “Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır .” (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, s. 179) Evrimci paleontolog Mark Czarnecki, “Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır.” (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56)

Fosillerden hareketle yıllarca hep evrim teorisi propagandası yapılmıştır. Şimdi ise, 'ara geçiş forumu iddiasında bulunmadık' yalanları ortaya atılmaktadır. O zaman bilim adamları 'Piltdown Adamı' gibi sahtekarlıkların üzerine balıklama neden atlamışlardı?!

Darwin "Sayısız ara geçiş formu olmalı." (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280) derken evrimci paleontolog Mark Czarnecki: "Evrimi ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur. Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır." (Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", MacLean's, 19 January 1981, s.56) itirafında bulunmaktadır. Fransız materyalist zoolog Pierre Grassé, "Doğa bilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grassé, Evolution of Living Organisms, New York, Academic Press, 1977, s.82) "Darwin'den sonraki yıllarda, onun taraftarları bu yönde (fosiller alanında) gelişmeler elde etmeyi ummuşlardır. Bu gelişmeler elde edilememiş, ama 'yine de 'iyimser' bir bekleyiş' devam etmiş ve bir kısım hayal ürünü fanteziler de ders kitaplarına kadar girmiştir." (Science, July 17, 1981, s.289) "Çoğu paleontolog, ellerindeki kanıtların Darwin'in küçük, yavaş ve kademeli değişikliklerin yeni tür oluşumunu sağladığı yönündeki vurgusuyla çeliştiğini hissetmiştir. Ama onların bu düşüncesi susturulmuştur." (S. M.,Stanley, The New Evolutionary Timetable: Fossils, Genes, and the Origin of Species, Basic Books, Inc., Publishers, N.Y., 1981, s.71) Halbuki yüz yılı aşkın süredir yapılan araştırmalar sonucu artık her türlü fosil elde edilmiştir. Ama evrime delil bulunamamıştır! Glasgow Üniversitesi paleontoloji profesörü T. Neville George, "Elimizdeki fosil kayıtları son derece zengindir ve yeni keşiflerle yeni türlerin bulunması imkansız gözükmektedir." (T. N. George, "Fossils in Evolutionary Perspective", Science Progress, vol 48, January 1960, s.1, 3; Aynı sonuca Harvard Üniversitesi'nden ünlü paleontolog Niles Eldredge'de ulaşmaktadır: N. Eldredge and I. Tattersall, The Myths of Human Evolution, Columbia University Press, 1982, s.59)

Fosil kayıtlarına 'eskiden' önem verirlerken, evrimcilerin yazıp çizdiklerinden:

Resimde görülen "ara canlılar" hiçbir zaman yaşamamıştır.

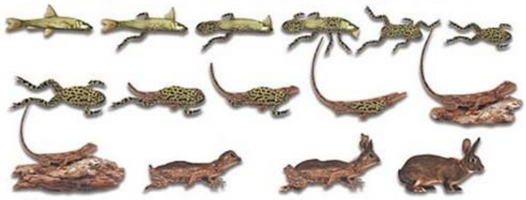

Acı gerçek, resimlerde kalan ama fosili bulunmayan hayali çizimler kaldı ellerinde!

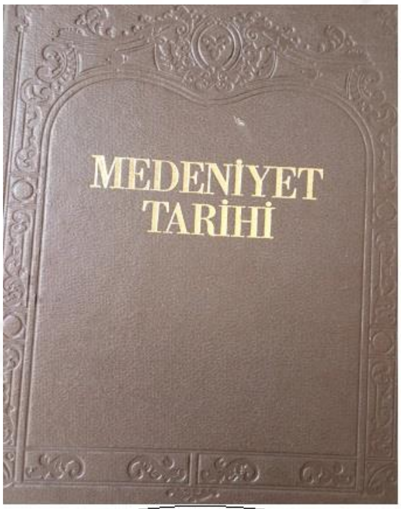

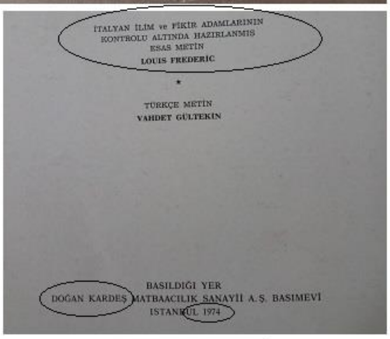

İTALYAN İLİM ve FİKİR ADAMLARININ
KONTROLU ALTINDA HAZIRLANMIŞ
ESAS METİN
LOUIS FREDERIC

*

TÜRKÇE METİN
VAHDET GÜLTEKİN

BASILDIĞI YER
DOĞAN KARDEŞ MATBAACILIK SANAYİİ A.Ş. BASIMEVİ
İSTANBUL 1974

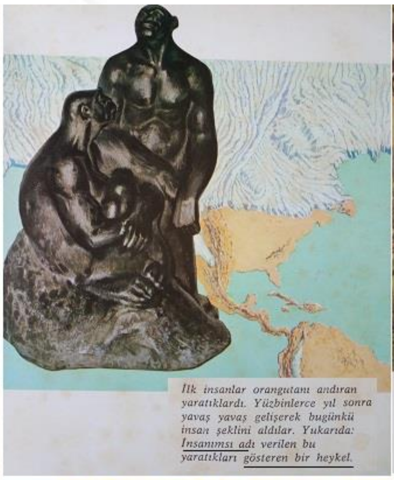

İlk insanlar orangutanı andıran yaratıklardı. Yüzbinlerce yıl sonra yavaş yavaş gelişerek bugünkü insan şeklini aldılar. Yukarıda: İnsanımsı adı verilen bu yaratıkları gösteren bir heykel.

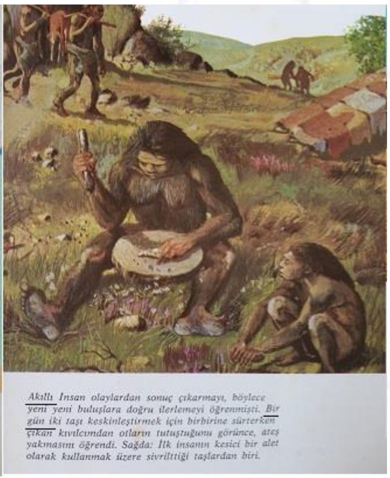

Akıllı İnsan olaylardan sonuç çıkarmayı, böylece yeni yeni buluşlara doğru ilerlemeyi öğrenmişti. Bir gün iki taşı keskinleştirmek için birbirine sürterken çıkan kıvılcımdan otların tutuştuğunu görünce, ateş yakmasını öğrendi. Sağda: İlk insanın kesici bir alet olarak kullanmak üzere sivrilttiği taşlardan biri.

İlk insan, yaradılışındaki içgüdüyle, yırtıcı hayvanlardan kaçarken, ağaçlar üzerinde yaşamaya alışmış, daha sonra da onlara karşı savunmak için sopa kullanmasını öğrenmişti. Zamanla, sopanın ucuna sivri taş taktı, sonra bunu, uzaktan atarak, mızrak gibi kullanmaya başladı.

İlk insanlar şimşek, yıldırım, su baskını, fırtına gibi tabiat olayları karşısında başlangıçta korku duydular. Daha sonra, tabiatın üretici gücü karşısında hayranlık duymaya başladılar. Böylece, ilk din duygusu doğdu. Taş Devri insanları bu gücü Ana Tanrıça biçiminde cisimleştirdiler. Solda: Fransa'da Lespugue bölgesinde bulunmuş bir Ana Tanrıça. Bu ufak heykel mamut dişinden yapılmıştır.

Kendi yazdıkları ile kendilerini ele veriyorlar:
'Yaratılıştaki' içgüdü: Pardon ama bu güdüyü kim güdüledi?! Aklı insana kim verdi?
Tabiat üretici...?! Kendi kendini üreten bir güç var ama Allah yok öyle mi? Sonra ' evrim dine karşı değil' derler,..!!
İtalyan kökenli medeniyet tarihinden milli kültür, bu kadar!

Yaratılıştaki içgüdü'yü kim güttü? Aklı kim verdi? Tabiat üretici ise hem üretilen hem üreten nasıl olunabiliyor? Nerden baksan tutarsız, nerden baksan çelişki!

Atın evrimi: Ünlü evrimci paleontolog Colin Patterson, "Hayatın doğası hakkında her biri 'birbirinden hayali bir sürü kötü hikaye' vardır. Bunun en ünlü örneğiyse, belki 50 yıl önce hazırlanmış olan ve atın evrimi sergisidir. Atın evrimi, birbirini izleyen yüzlerce bilimsel kaynak tarafından büyük bir gerçek gibi sunulmuştur. Ancak şimdi, bu tip iddiaları ortaya atan kişilerin yaptıkları tahminlerin, yalnızca spekülasyon olduklarını düşünüyorum." (Harper's Mgazin, Şubat 1984, s. 60)

Dikkat edilirse evrimcilerin iddialarının tek tek cevaplanması yerine bizzat kendilerinin teorilerinin çöktüğüne dair açıklamalarla konuyu ele alıyoruz. Daha kısa ve etkili olması yönünden tercih ettiğimiz bu usulü oryantalist iddialarda da kullanmıştır. Bu metotla devam edelim.

İlk Canlılar: Evrim teorisi, canlılığın yeryüzünde 'ilk ortaya çıkışı' konusunda büyük bir açmaz içindedir. Çünkü canlı moleküller, rastlantılarla açıklanamayacak kadar komplekstir. Canlı hücresinin tesadüfen oluşması ise açıkça imkansızdır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya geldiler. Moleküler evrim teorisinin en önemli ismi sayılan Rus evrimci Alexander I. Oparin, 1936'da yayınladığı 'Yaşamın Kökeni' adlı kitabında şöyle demektedir: "Maalesef hücrenin meydana gelişi evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'den bu yana evrimciler hücrenin rastlantılarla oluşabileceğini ispat etmek için sayısız deney, araştırma ve gözlem yaptılar. Ancak yapılan her çalışma, hücredeki kompleks yapıyı daha detaylı bir biçimde ortaya koyarak, evrimcilerin varsayımlarını daha da fazla çürütür. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose de bu konuda şöyle demektedir: "Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyorlar ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyorlar." (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, vol. 13, no. 4, s. 348) San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada'nın aşağıdaki sözleri ise, 20. yüzyılın sonunda evrimcilerin bu büyük açmaz karşısındaki çaresizliğinin ifadesidir: "Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?" (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40) Nükleotidlerin tesadüfen biraraya gelerek RNA ve DNA'yı oluşturmasının imkansızlığını, evrimci Fransız bilim adamı Paul Auger de şöyle ifade etmektedir: Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi kompleks moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu belki mümkün olabilir- ve bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanması. İşte bu ikincisi, olanaksızdır. (Paul Auger, De La Physique Theorique a la Biologie, 1970, s. 118)

Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, böylesine kompleks bir molekülün tesadüfen, kendi kendine, bir evrim süreci sonucunda oluşamayacağını itiraf etmiş ve şöyle demiştir: "Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır." (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, s. 88) Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da, DNA'nın meydana gelmesi hakkında şu itirafı yapmak zorunda kalmıştır: "Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır." (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki birtakım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Amerikalı mikrobiyolog Jacobson, bu konuda şöyle demektedir: "İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez." (Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", American Scientist, s.121) Alman bilim adamları Junker ve Scherer de canlılık için gerekli moleküllerin hepsinin sentezinin ayrı ayrı koşullar gerektirdiğine dikkat çekerler. Bu ise, Junker ve Scherer'e göre, yaşam için gereken birçok farklı maddenin bir araya gelme şansının hiç olmadığını göstermektedir: "Kimyasal evrim için gerekli tüm moleküllerin elde edileceği bir deney bilinmiyor. Dolayısıyla çeşitli moleküllerin değişik yerlerde çok uygun koşullarda üretilip, hidroliz ve fotoliz gibi zararlı etmenlere karşı korunup, yeni bir reaksiyon bölgesine taşınması gerekmektedir. Burada tesadüften bahsedilemez, çünkü böyle bir olayın gerçekleşme ihtimali yoktur." (Reinhard Junker & Siegfried Scherer, "Entstehung und Gesiche Der Lebewesen", s. 89) Avustralyalı ünlü moleküler biyolog Michael Denton, Evolution, A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu durumu şöyle anlatır: "Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilime eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini 'belirleyen, emreden ve kontrol eden' sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir

Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder!” (Michael Denton, Evolution: A Theory in Crisis, s. 351)

Evrimi kanıtlamak için sahtekarlık yapan Ernst Haeckel'ın itirafı da ilginçtir: “Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yanyana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.” (Francis Hitching, The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong, s. 204)

Bunlar da Darwin’in bizzat kendisinden: “Bana 'insan' konusuna girip girmeyeceğimi soruyorsun. Sanırım bu konudan tamamıyla uzak duracağım. Benim yirmi yıldır üzerinde çalıştığım bu yapıt ise hiçbir şeyi çözümlemeyi veya cevaplamayı başaramayacak.” (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, I/467) “İnsanın evrimi konusunda akıl almaz derecede hayal kırıklığına uğradım.” (Francis Darwin, The Life and Letters of Charles Darwin, II/298) Richard Leakey-Roger Lewin (Uzun uzun insanın evrimi ile ilgili varsayımlarda bulunduktan sonra): “Bunlar muhtemel, ancak açıkçası doğruyu bilmiyoruz. O zaman bütün bunlar boşuna bir zihin jimnastiği mi diye itirazda bulunabilirsiniz. Bir noktaya kadar öyle.” (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, s. 23)

Skandallarla devam edelim:

Piltdown Adamı: Bilim insanları başlangıçta fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşünürler. Fakat daha sonra kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aittir! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S, "Piltdown", Meydan Larousse, Cilt 10, s. 133;Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44; John Evangelist Walsh. Random House, Unraveling Piltdown:: The Science Fraud of the Century and Its Solution) Dişler, insana ait olduğu izlenimini vermek için sonradan özel olarak eklenmiş ve sıralanmış, eklem yerleri de törpülenmiştir. Daha sonra da bütün parçalar, eski görünmeleri için potasyum-dikromat ile lekelendirilmişti. Bu lekeler, kemikler aside batırıldığında kaybolmaktadır. Sahtekarlığı ortaya çıkaran ekipten Le Gros Clark "dişler üzerinde yıpranma izlenimini vermek için, yapay olarak oynanmış olduğu o kadar açık ki, ‘nasıl olur da bu izler dikkatten kaçmış’ olabilir?" diyerek şaşkınlığını gizleyemektedir. (Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist,5 Nisan 1979, s. 44) Sahte olduğu ancak 40 yıl sonra ‘anlaşılabilmiştir!’ (Cumhuriyet, 7 Ekim 2020) 40 yılı aşkın bu sure zarfında üzerine birçok bilimsel (!) makaleler yazılmıştır. Ayrıca dünyanın farklı üniversitelerinden 500’ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırlamıştır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59)

Vikipedi
Özgür Ansiklopedi

Ana Sayfa
Hakkımızda
İçindekiler
Rastgele madde
Seçkin içerik
Katılım
Wikimedia dükkânı
Bağış yapın
Deneme tahtası
İş birliği projesi
Köy çeşmesi

Oturum açık değil Bu IP'ye mesaj yaz Katkılar

Madde Tartışma Oku Değiştir Kaynağı değiştir Geçmişi gör Ara

Piltdown Adamı

Vikipedi, özgür ansiklopedi

Bu maddedeki bazı bilgilerin kaynağı belirtilmemiştir. Ayrıntılar için maddenin tartışma sayfasına bakabilirsiniz. Maddeye uygun biçimde kaynaklar ekleyerek Vikipedi'ye katkıda bulunabilirsiniz.

Piltdown Adamı (Latince: ***Eoanthropus dawsoni***) 1912 yılında Uckfield, East Sussex, İngiltere'de ortaya çıkarıldığı iddia edilen sahte kafatası ve çene kemiği fosili. Fosili bulduğunu açıklayan kişi amatör arkeolog ve koleksiyoncu Charles Dawson'du, bulunduğu iddia edilen türün Latince adı, onun soyadından türetildi. Bilim insanları başlangıçta fosilin o güne kadar bilinmeyen erken dönem bir insan türüne ait olduğunu düşündüler. Ancak zamanla fosilin gerçekliği konusunda tartışmalar arttı. Özellikle paleontologlar ve evrim biyologları Piltdown Adamı'na kuşkuyla yaklaştı. 1953'te Piltdown Adamı'nın bir sahtekârlık olduğu kesinlikle ortaya kondu, kafatası modern bir insana, çene kemiği ise bir orangutana aitti. Kafatası, eski görünmesi için bir demir çözeltisine ve kromik aside batırılmıştı. Çene kemiği, yaklaşık 500 yıllık bir orangutan fosiline aitti.

40 yılı aşkın bir süre, üzerine birçok bilimsel makaleler yazıldı, yorumlar ve çizimler yapıldı. Dünyanın farklı üniversitelerinden 500'ü aşkın akademisyen, Piltdown Adamı üzerine doktora tezi hazırladı. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids, Eerdmans, 1980, s. 59)

Kafatası 500 yıl yaşında bir insana, çene kemiği de yeni ölmüş bir orangutana aitti! (Kenneth Oakley, William Le Gros Clark & J. S, "Piltdown", Meydan Larousse, Cilt 10, s. 133; Stephen Jay Gould, "Smith Woodward's Folly", New Scientist, 5 Nisan 1979, s. 44)

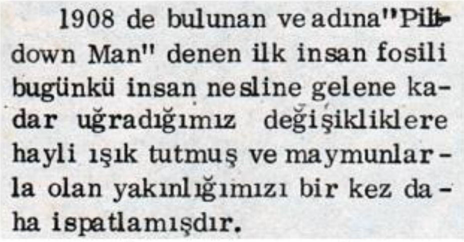

1908 de bulunan ve adına "Piltdown Man" denen ilk insan fosili bugünkü insan nesline gelene kadar uğradığımız değişikliklere hayli ışık tutmuş ve maymunlarla olan yakınlığımızı bir kez daha ispatlamışdır.

Yalan 1953'te ortaya çıktı,
Milliyet Çocuk 1975'te bile yalanı gerçek gibi ülkemde yaydı!

1447

Papaslar tarihte bu resim var diye Tarihimizi okutmıyorlar 37
Resimli Ay Dergisi, 1930

Resimli Ay, 1930. Papazlardan daha gavur aşığı dolumdur ülkem!

Hayat **TARİH GAZETESİ** M. Ö. 3000 Yılına Kadar

Sayı: 1 GAZETE ŞEKLİNDE DÜNYA TARİHİ Sayfa: 1

Bu gazetenin Türkiye'de neşir hakkını Prentice-Hall International şirketinden Hayat mecmuası satın almıştır. Her hakkı mahfuzdur.

Cromagnon'da yaşamış olan insan. En eski ecdadımız Cava adamı.

İNSANIN TARİHİ

İnsanın yeryüzünde ne zaman göründüğü etrafında yapılan tahminler 2.000.000 yıla kadar uzanıyor

Yeni bulunan bir maden dünyayı birbirine kattı

Tunç denen madenin terkibi bilinmiyor

M. Ö. 3000, (TARİH GAZETESİ ÖZEL SERVİSİ) — Binlerce yıl taşı işledikten sonra M. Ö. 4000 de madeni keşfederek madenden alet yapmağa başlamak suretiyle tarihte yeni bir çığır açan insan oğlu, şimdi de bulduğu yepyeni bir madenle bu ko- madenin hazırlanması için ateş kullanılması, yeni tekniğin en dikkate çarpan tarafıdır. Bu konuda bizim için bundan fazla bir şey söylemek mümkün değildir. Çünkü yeni madenin sırrı kıskanç bir şekilde muhafaza edilmektedir.

Yeni madeni kullanan ilk insanlar Ege Adaları sakinleridir. Bu adalarda bakır ve kalayın bolca bulunduğu malûmdur. Bugüne kadar bakır kullanan Mısır ve Mezopotamya da şimdi tunç kullanmaya başlamıştır. Bakır madenlerini Sina Yarımadası'ndan elde eden Mısırlıların kalayı yoktur. Halbuki tunçun pek yakında dünya pazarlarına hâkim olması muhtemeldir.

Şimdi kalaya fazla ihtiyaç hasıl olması, bu madeni pek aranan bir mala haline getirmiştir. Kalayın ticari değerinin artması, coğrafya alanında da insan bilgisini artıracak mahiyettedir.

En eski ecdadımız Cava adamı.

Cava (Java) adamı nedir? Eugene Dubois 1891 yılında, Endonezya'nın Java Adasındaki Solo Irmağı'nın kıyısında bir kafatası başlığı buldu. Bir sene sonra, kafatası başlığını bulduğu yerden yaklaşık 15 m ileride birde uyluk kemiği buldu vu bu ikisinin aynı bedebe bedene sahip olabileceğini fikrine vardı. Yirmi yılı aşkın bir süre boyunca Java Adamı'nı araştıran Marvin L. Lubenov Bones of Contention (Tartışmalı Kemikler) adlı kitabında, Dubois'in fosili bulduğunda yeterli bir jeoloji bilgisine sahip olmadığını şöyle bir alıntı ile aktarıyor: "Dubois, Java fosil faunasını ilk tanımladığında Pleistocene olarak belirtmişti. Ancak Pithecanthropus'u (Java Adamı'nı) bulduktan hemen sonra fauna birden Tertiary oldu. Faunanın Pleistocene özelliklerini azaltmak için elinden geleni yaptı." (Bones of Contention, Marvin L. Lubenov, s. 88) Cambridge Üniversitesi'nden ünlü anatomist Sir Arthur Keith, bu hacime sahip bir kafatasının maymuna ait olamayacağını net olarak belirtip maymunlara has güçlü çiğnemeyi sağlayan yapısal özelliklerin bu kafatası başlığında bulunmadığını ortaya koyuyordu. Keith, kafatasının kesinlikle bir insana ait olduğunu söylüyordu. Evrimi ispatlayacak fosil bulmak için proje başlatan ekibin başı, Prof. Selenka, günümüz insanıyla Java Adamı'nın aynı dönemde yaşadığı, dolayısıyla Java Adamı ile insanın evrimi arasında bir bağlantının olmadığı sonucuna varıyor, projede sekreterlik görevini yürüten Dr. Max Blanckenhorn ise, 'bulgularıyla Dubois'nın tezini doğrulayacakları yerde çürüttükleri için özür diliyordu!'

Nebraska Adamı: 1922'de, Amerikan Doğa Tarih Müzesi müdürü Henry Fairfield Osborn, Batı Nebraska'daki Yılan Deresi yakınlarında, Plieocen Dönemi'ne ait bir azı dişi fosili bulduğunu açıklar. Bu diş, iddiaya göre, insan ve maymunların ortak özelliklerini taşımaktadır. Çok geçmeden konuyla ilgili çok derin bilimsel tartışmalar başlar. Bazıları bu dişi Pithecanthropus erectus olarak yorumlarken bazıları ise bunun insana daha yakın olduğunu ileri sürer. Büyük tartışmalar yaratan bu fosile "Nebraska Adamı" adı verildi. "Bilimsel" ismi de hemen üretilir: Hesperopithecus haroldcooki. Birçok otorite Osborn'u destekler! ‘Bu tek dişe dayanılarak Nebraska Adamı'nın kafatası ve vücudunun rekonstrüksiyon/yeniden yapım resimleri çizilir.’ Hatta daha da ileri gidilerek Nebraska adamının, eşinin ve çocuklarının doğal ortamda ailece resimleri yayınlanır. Bütün bu senaryolar tek bir dişten üretilmiştir! Evrimci çevreler bu "hayalet adamı" o derece benimsediler ki, William Bryan isimli bir araştırmacı, tek bir azı dişine dayanılarak bu kadar peşin hükümle karar verilmesine karşı çıkınca, bütün şimşekleri üzerine çeker. Ancak 1927'de iskeletin öbür parçaları da bulunur. Bulunan yeni parçalara göre bu diş ne maymuna ne de insana aitti. Dişin, Prosthennops cinsinden yabani Amerikan domuzunun soyu tükenmiş bir türüne ait olduğu anlaşılmıştır. William Gregory, bu

yanılgıyı duyurduğu Science dergisinde yayınladığı makalesine şöyle bir başlık atmıştı: "Görüldüğü kadarıyla *Hesperopithecus* ne maymun ne de insan." (W. K. Gregory, "Hesperopithecus Apparently Not An Ape Nor A Man", Science, cilt 66, Aralık 1927, s. 579)

Miller deneyi: Stanley Miller 1953 yılında yaptığı bir deneyle bir aminoasitin ilkel şartlarda oluşabileceğini ispat ettiğini savunur. Fakat deneyinde yaptığı hileler zamanla ortaya çıkar: Metan ve amonyak gazlarını deneyinde kullanan Miller'in deneylerinin aksine 1970'lerden sonra ilkel ortamda 'bu gazların olmadığı' ortaya çıkmıştır. Araştırmacılar atmosferin ilk dönemlerde azot, hidrojen, su buharı, oksijen ve karbondioksitten oluştuğunu ispat etmişlerdir. Bu gazlarla yapılan 1975'teki deneyde ise tek bir aminoasit bile elde edilememiştir. Miller, deneyinde 'soğuk tuzak' adlı mekanizmayı kullanmıştır. Bu mekanizma ile aminoasitin oluşumunu 'engelleyen' oksijeni de Miller deneyinden soyutlamıştır. Miller deneyi sonucunda, canlıların yapılarını bozan organik asitler de oluşmuştur. Miller 'bu asitleri de deneyden izole' etmiştir. Kısaca Miller deneyi, evrimi değil evrimsizliği ispatlamaktadır. Çünkü bir aminoasitin oluşumu için bile, deneye, asıl ortamında olmayan metan ve amonyak gazları eklenmeli, olan oksijen çıkartılmalı, oluşacak aminoasitin korunması işin özel bir mekanizma (soğuk tuzak) kurulmalı ve bozucu özelliğe sahip organik asitler izole edilmelidir. Kısaca, aminoasitler tesadüfen değil 'özel şartlarda, kontrolle, bir laboratuvar ortamında, bilinçli müdahalelerle' ancak elde edilebileceğini Miller deneyi ile ispatlanmıştır!

İlk canlı ve hücrenin oluşumu: Hücreler canlının yapısal ve işlevsel özellikler gösterebilen en küçük birimidirler. Hücreyi kısımları ve görevleri bakımından bir fabrikaya benzetebiliriz: Fabrikanın dış duvarları hücrenin zarına; işçiler ve makineleri sitoplâzmaya; yöneticisinin bulunduğu yer ise çekirdeğe benzetilebilir. Hücrede endoplazmik retikulumun görevi madde taşınmasıdır ki bu da fabrikadaki üretilen malzemenin taşıyıcı bantlarda taşınması gibidir. Paketleme odası hücredeki golgi aygıtına, hatalı ürünlerin atık odasına gitmesini Lizozom hücresindeki sindirilmeyen maddelerin hücre zarına atmasına, fabrikanın içindeki enerjiyi Mitokondriye, temizlik görevlilerini de kamçılara benzetebiliriz. "Bir hücrenin organizasyonu sık sık bir fabrikanınkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu daunutulmamalıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 118) Ve bu minik fabrikaların bir araya gelip birbirleri ile uyum içinde çalışmasını evrim tasadüfe bağlamaktadır. Halbuki hücre bilinen en kompleks ve en üstün düzene sahip sistemdir. Biyoloji profesörü Michael Denton, Evolution, A Theory in Crisis (Evrim: Kriz İçinde bir Teori) isimli kitabında hücrenin kompleksliğini bir örnekle şöyle açıklamaktadır: "Moleküler biyoloji tarafından ortaya konan hayatın gerçek yönünü anlayabilmek için bir hücreyi çapı 20 kilometre olan, Londra veya New York gibi büyük bir şehrin büyüklüğüne ulaşana kadar milyonlarca kez büyütmeliyiz. Bunun sonucunda karşımıza eşsiz bir kompleksliğe ve mükemmel bir düzene sahip bir yapı çıkacaktır. Hücrenin yüzeyinde, sürekli olarak bazı maddelerin giriş ve çıkışına yarayan ve bir uzay gemisinin liman çıkışlarını andıran milyonlarca kapı görülür. Eğer bu kapılardan birinden içeriye girme imkanımız olsa kendimizi dünyanın en muhteşem teknolojisinin ve insanı hayrete düşüren bir kompleksliğin içinde buluruz. İnsan zekasının yapımı olan her ürünün çok üstündeki bu komplekslik bizim düşünme kapasitemizin çok üstündedir ve tesadüf kavramını tamamen ortadan kaldırmaktadır." (Denton, Evolution, s. 242) Bugün hücrenin içinde; enerjiyi üreten santraller; yaşam için zorunlu olan enzim ve hormonları üreten fabrikalar; üretilecek bütün ürünlerle ilgili bilgilerin kayıtlı bulunduğu bir bilgi bankası; bir bölgeden diğerine ham maddeleri ve ürünleri nakleden kompleks taşıma sistemleri, boru hatları; dışarıdan gelen ham maddeleri işe yarayacak parçalara ayrıştıran gelişmiş laboratuvar ve rafineriler; hücrenin içine alınacak veya dışına gönderilecek malzemelerin giriş-çıkış kontrollerini yapan uzmanlaşmış hücre zarı proteinleri olduğunu biliyoruz. Bu saydıklarımız hücredeki kompleks yapının yalnızca bir bölümünü oluşturur. Evrimci bir bilim adamı olan W. H. Thorpe, "Canlı hücrelerinin en basitinin sahip olduğu mekanizma bile, insanoğlunun

şimdiye kadar yaptığı, hatta hayal ettiği bütün makinelerden çok daha komplekstir" (W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*., Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, ss. 298-99) diye itirafta bulunmaktadır. Evrimciler, hayatın kökeni sorunuyla 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde karşı karşıya gelmişlerdir. Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose: " Hayatın kökenine cevap bulmak için kimyasal ve moleküler evrim sahasında 30 yıldır yapılan çalışmalar başarısızlıkla sonuçlandı. Hayatın nasıl oluştuğu, hala en büyük sır." (Klaus Dose, "The Origin of Life: More Questions Than Answers", Interdisciplinary Science Reviews, Vol 13, No. 4, 1988, p. 348) San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada: "Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?" (Jeffrey Bada, Earth, February 1998, p. 40) Materyalist İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle, 'Tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması arasında bir fark olmadığını' (Hoyle on Evolution", *Nature*, Cilt: 294, 12 Kasım 1981, s. 105) söylerken aslında yaşamın hiç te tesadüfen oluşamayacağını beyan etmektedir. Harold Blum adlı evrimci bilim adamı, "Bilinen en küçük proteinlerin bile rastlantısal olarak meydana gelmesi, tümüyle imkansız gözükmektedir" (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 304) itirafında bulunmaktadır. Amerikalı jeolog William Stokes Essentials of Earth History adlı kitabında bu gerçeği kabul ederken "Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı" diye yazar. (W. R. Bird, The Origin of Species Revisited, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, s. 305) New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. (İnsan hücresinde ise yaklaşık 200.000 çeşit protein vardır.) Elde edilen rakam, 1040.000'de 1 ihtimaldir ki bu sayı, 1 rakamının yanına 40 bin tane sıfır gelmesiyle oluşan akıl almaz bir sayıdır. (Robert Shapiro, Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth, New York, Summit Books, 1986. s.127) Amino asitler farklı bağlarla birbirlerine bağlanabilirler; ancak proteinler, yalnızca ve yalnızca "peptid" bağlarıyla bağlanmış amino asitlerden meydana gelirler. 500 amino asitlik bir protein molekülünün meydana gelme ihtimali, 1'in yanına 950 sıfırın gelmesiyle oluşan (10^{950}) ve aklın kavrama sınırlarının çok ötesindeki astronomik bir sayıda, "1" ihtimaldir. Hayati bir protein olan "hemoglobin" molekülünde yukarıdaki örnek proteinden daha fazla, 574 tane amino asit bulunur. Şimdi bir de şunu düşünün: Vücudunuzdaki milyarlarca kırmızı kan hücresinden yalnızca bir tanesinde, tam "280.000.000" (280 milyon) hemoglobin bulunur. Hücre yalnızca amino asit yapılı proteinlerden oluşmuş bir yığın değildir. Yüzlerce gelişmiş sistemi bulunan, insanoğlunun halen tüm sırlarını çözemediği komplekslikte bir canlıdır.

Bir tanesinin bile tesadüfen oluşması imkansız olan bu proteinlerden ortalama bir milyon tanesinin tesadüfen uygun bir şekilde biraraya gelip eksiksiz bir insan hücresini meydana getirmesinin ise hiç imkanı yoktur! Hele ki bu hücre gibi daha miyarlarcasının bir araya gelip birbiri ile uyum içinde çalışıp bir canlıyı oluşturması ve bu canlının yaşayacağı ortamın (Yeme, içme, nefes alma, hayatta kalma vd.) uygun olup kendi gibi milyarlarca daha canlının var olup trılyonlarca başka canlı (Bitki, hayvan ve hatta cansız olan su, toprak, hava gibi özellikler ile) uyum içinde binlerce senedir yaşayabileceklerini düşünmek sadece taassup, batıl inanç ve cehaletle açıklanabilir! Sir Fred Hoyle, 'aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmekte' ve bunun (kabul edilmemesinin) nedenini, "bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) diye açıklamaktadır.

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. DNA'daki genetik bilgiyi kağıda dökmeye kalksak, yaklaşık 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan dev bir kütüphane oluşturmamız gerekirdi. Ama bu

muazzam hacimdeki bilgi, DNA'nın "gen" adı verilen parçacıklarında şifrelenmiştir. Evrimci bir biyolog olan Frank Salisbury, "orta büyüklükteki bir protein molekülü, yaklaşık 300 amino asit içerir. Bunu kontrol eden DNA zincirinde ise, yaklaşık 1000 nükleotid bulunacaktır. Bir DNA zincirinde dört çeşit nükleotid bulunduğu hatırlanırsa, 1000 nükleotidlik bir dizi, 41000 farklı şekilde olabilecektir. Küçük bir logaritma hesabıyla bulunan bu rakam ise, aklın kavrama sınırının çok ötesindedir." (Frank B. Salisbury, "Doubts about the Modern Synthetic Theory of Evolution", American Biology Teacher, Eylül 1971, s. 336) demektedir. 41000'de bir, "küçük bir logaritma hesabı" sonucunda, 10620'de bir anlamına gelir. Bu sayı 10'un yanına 620 sıfır eklenmesiyle elde edilir. 10'un yanında 11 tane sıfır 1 trilyonu ifade ederken, 620 tane sıfırlı bir rakamın gerçekten de kavranması mümkün değildir. Evrimci Prof. Dr. Ali Demirsoy da bu konuda şu itirafı yapmak zorunda kalır: "Esasında bir proteinin ve çekirdek asidinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır." (Ali Demirsoy, Kalıtım ve Evrim, s. 39) Uzun yıllar moleküler evrim teorisine inanan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, "bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayat 'mucizevi bir şekilde' ortaya çıkmıştır." (Francis Crick, Life Itself: It's Origin and Nature, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88) derken aslında yaratılışın mucize olduğunu da itiraf etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel şöyle demektedir: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları 'aşırı derecede ihtimal dışıdır.' Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, 'yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda' kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p.78) Aynı gerçek, diğer bazı ünlü evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilir: "DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz". (John Horgan, "In the Beginning", Scientific American, vol. 264, February 1991, p. 119) "Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, 'hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile' tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548) Cardiff Üniversitesi'nden, Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe, "Bir bilim adamı olarak aldığım eğitim boyunca, bilimin herhangi bir yaratılış kavramı ile uyuşamayacağına dair çok güçlü bir beyin yıkamaya tabi tutuldum. Bu kavrama karşı şiddetle tavır alınması gerekiyordu. Ama şu anda, Tanrı'ya inanmayı gerektiren açıklama karşısında, öne sürülebilecek hiçbir akılcı argüman bulamıyorum. Biz hep açık bir zihinle düşünmeye alıştık ve 'şimdi yaşama getirilebilecek tek mantıklı cevabın yaratılış olduğu sonucuna' varıyoruz, tesadüfi karmaşalar değil." (Chandra Wickramasinghe, Interview in London Daily Express,14 Ağustos 1981)

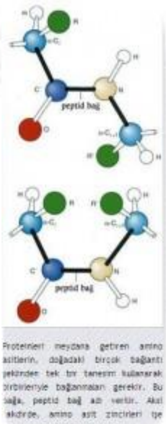

Vücuttaki 100 trilyon hücrenin her birinin çekirdeğinde bulunan DNA adlı molekül, insan vücudunun eksiksiz bir yapı planını içerir. Bir insana ait bütün özelliklerin bilgisi, dış görünümden iç organlarının yapılarına kadar DNA'nın içinde özel bir şifre sistemiyle kayıtlıdır. DNA'daki bilgi, bu molekülü oluşturan dört özel molekülün diziliş sırası ile kodlanmıştır. Nükleotid (veya baz) adı verilen bu moleküller, isimlerinin baş harfleri olan A, T, G, C ile ifade edilirler. İnsanlar arasındaki tüm yapısal farklar, bu harflerin diziliş sıralamaları arasındaki farktan doğar. Bir DNA molekülünde yaklaşık olarak 3.5 milyar nükleotid, yani 3.5 milyar harf bulunur. Bir organa ya da bir proteine ait olan DNA üzerindeki bilgiler, gen adı verilen özel bölümlerde yer alır. Örneğin göze ait bilgiler bir dizi özel gende, kalbe ait bilgiler bir dizi başka gende bulunur. Hücredeki protein üretimi de bu genlerdeki bilgiler kullanılarak yapılır. Proteinlerin yapısını oluşturan aminoasitler, DNA'da yer alan üç nükleotidin arka arkaya sıralanmasıyla ifade edilmiştir. Vücudumuzdaki organların herbiri farklı sayıda gen tarafından kontrol edilir. Örneğin; deri 2559, beyin 29930, göz 1794, tükürük bezi 186, kalp 6216, göğüs 4001, akciğer 11581, karaciğer 2309, bağırsak 3838, iskelet kası 1911 ve kan hücreleri 22092 gen tarafından kontrol edilmektedir. DNA'daki harflerin diziliş sırası insanın yapısını en ince ayrıntılarına dek belirler. Boy, göz, saç ve cilt rengi gibi özelliklerin yanısıra, vücuttaki 206 kemiğin, 600 kasın, 10.000 işitme siniri ağının, 2 milyon optik sinir ağının, 100 milyar sinir hücresinin ve 100 trilyon hücrenin planları tek bir hücrenin DNA'sında mevcuttur. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. Bir geni oluşturan nükleotidlerde meydana gelecek bir sıralama hatası, o geni tamamen işe yaramaz hale getirecektir. İnsan vücudunda 200 bin gen bulunduğu düşünülürse, bu genleri oluşturan milyonlarca nükleotidin doğru sıralamada tesadüfen oluşabilmelerinin imkansızlığı daha iyi anlaşılır. Bütün bu imkansızlıkların yanısıra, DNA çok zor reaksiyona giren bir yapıya sahiptir. Çünkü DNA, çift zincirden oluşmuş sıkı bir helezon şeklindedir. Bu bakımdan da canlılığın temeli olması düşünülemez. Dahası, DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilirken, bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Her ikisi de birbirine bağımlı olduğundan, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda mevcut olmaları gerekir. Ya da ikisinden birinin daha önce "yaratılmış" olması zorunludur. Science dergisinde yayımlanan makaleye göre, Harvard Tıp Fakültesi'nden Profesör George Church liderliğindeki üç kişilik ekibin yaptığı araştırma sonucu: Bir gram DNA üzerine 455 milyar gigabyte veri kodlanabiliyor. Bu da 100 milyar DVD'deki veriden daha fazlası demek. DNA'nın bu kadar küçük alanda bu kadar büyük veriler taşıyabilmesi üç boyutlu olmasından kaynaklanıyor. (Hürriyet, 17 Ağustos 2012)

Önce birçok tesadüf meydana gelerek basit kimyasal maddelerin içinden gerçekte tesadüfen oluşması "rastgele saçılan harflerin kusursuz bir şiir oluşturmaları" kadar imkansız olan (Bu benzetme, moleküler evrim teorisinin kurucusu sayılan Rus biyokimyacı Alexander Oparin tarafından yapılmış ünlü bir itiraftır. (A. I. Oparin, Origin of Life, s.132-133) bir protein oluşturmuşlardır. Sonra başka tesadüfler başka proteinleri meydana getirerek, yine tesadüfen bu proteinleri biraraya toplamış ve onları uygun şekilde organize etmişlerdir. Sadece proteinler değil, DNA, RNA, enzimler, hormonlar, hücre organelleri gibi her biri son derece kompleks olan hücre içi yapılar, hep tesadüfen ve yanyana oluşmuştur. Bu milyonlarca tesadüf sonucunda ise, ilk hücre meydana gelmiştir. Kör tesadüflerin marifeti olan mucizeler burada son bulmamış, bu hücre tesadüflerin yardımı ile çoğalmaya başlamıştır. Söz konusu iddiaya göre bir başka tesadüf, hücreleri organize etmiştir ve bundan ilk canlıyı meydana getirmiştir. Bir canlıdaki tek bir gözün oluşması için dahi milyonlarca "şanslı olayın" birarada gerçekleşmesi gerekmektedir. İşte burada da tesadüf denen kör süreç devreye girmiş; önce, yine tesadüfen oluşan kafatasında en uygun yerlere en uygun büyüklükte iki delik açmış ve sonra buraya tesadüfen gelen hücreler, yine tesadüfen gözü inşa etmeye başlamışlardır. Görüldüğü gibi, tesadüfler, sonuçta ne elde etmek istediklerini bilerek hareket etmişlerdir. Daha en baştan, "görmek, işitmek, nefes almak" ne demektir bilen,

yeryüzünde hiçbir örneği olmadığı halde bunlardan haberdar olan "tesadüf", büyük bir bilinç ve akıl göstererek, son derece ileri görüşlü davranarak, canlılığı adım adım inşa etmiştir.

Özetle, üremede DNA'ya duyulan ihtiyaç, bu üreme için bazı proteinlerin mevcut olma zorunluluğu ve bu proteinlerin de DNA'daki bilgilere göre yapılma mecburiyeti, evrimci tezleri çok somut bir biçimde çürütmektedirler. Kısacası evrim teorisi, moleküler düzeyde gerçekleştiği iddia edilen evrimsel oluşumlardan hiçbirisini ispatlayabilmiş değildir. RNA molekülünün nasıl olup da kendine bir hücre zarı bulduğu, daha sonra hücre organellerini nasıl ortaya çıkardığı gibi birçok soru cevapsız beklemektedir.

Bilgisayar programcılığından az da olsa anlayan bilir; bir eksik veya fazlalık harf bile tüm programı etkisiz kılar, çalışmaz hale getirir.

Bir anda tüm oyun, program çöker; oynanmaz, hareketsiz kalır! Halbuki o sadece sanal bir alem, resimler ve harfler yığınıdır. Ama onun bile programcıları, yazılım mühendisleri vardır!

Sanal olmayan, görülenlerin canlı ve ekran dışında da hareket-büyüme-çoğalma vs özelliklerine devam ettiğini düşündüğümüzde acaba bu hayatın DNA üzerinden "Bedî' ve Ehsenu'l-Halıkîn" olan bir yaratıcısı olması lazım değil midir?

Bir evrimci ıssız bir adaya düşse, görülüp yardım ulaşsın diye sahile 'Help' yazısını sahile yazsa, ama kimse ona yardım etmese! Daha sonra bir şekilde 'tesadüfen' evrimcimiz o adadan kurtulsa ve insanlara: "Oraya kocaman bir yazı yazdım, onu gördüğünüz halde bana niçin yardım etmediniz?" diye sorsa, çevresindeki insanlarda ona: 'Dört harften oluşan bir yazıydı, dalgalar taşları sürüklerken veya yengeçler yürürken oluşmuştur diye düşündük' şeklinde cevap verse, evrimci kızıp bu cevabı reddetmez mi? Karşısındakiler de bu defa da, "Sen üç buçuk milyar harften oluşan DNA'ya tesadüf diyorsun da, biz dört harften oluşan yazıya mı tesadüf deyince kızıyorsun?!!" dese, evrimcimizin verebileceği bir cevabı kalır mı acaba?

Hürriyet 20 Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat Ke

GÜNDEM

Hürriyet > Gündem > Haber, bilgi,mesaj ne anlama gelir?

Haber, bilgi,mesaj ne anlama gelir?

Prof.Dr.Cengiz Yalçın Cengiz1934@gmail.com 12 Şubat 2008 - 12:28 | Son Güncelleme : 12 Şubat 2008 - 16:13

Bilgi belirsizliğin indirgenmesi olarak tanımlanır; indirgenmenin ne anlama geldiği basit bir örnek ile açıklanabilir.

DNA'da depoladığı bilinmektedir.Hücre kendi kedisini tekrarlayıp çok hücreli organizmalara dönüşürken genetik bilgilerini de beraberinde taşırlar.Evrimsel biyolojinin dayandığı bu mantıktır.

Evrimci görüşten yaratıcıya deliller: Hücre kendi kendini nasıl 'tekrarlar'! Hem kodlamayı yapıp hem de çoğaltma yönergesini veren kimdir? Organizmaya dönüştüren, akılsız ve cansızdan canlı üretebilen kimdir? Bilgi nasıl taşınır? Canlı için gerekli ve hayatın devamı için zorunlu olan temel bilgileri taşıtma komutunu veren kimdir? “Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler.” (A'raf, 179)

İnsan Genomu Projesi'ni yürüten Celera Genomics şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers: "DNA'da çok müthiş bir ‘akıl’ var." (Tom Abate, "Human Genome Map Has Scientists Talking About the Divine Surprisingly Low Number of Genes Raises Big Questions", San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001) “İnsan genomundaki bilgi, alfabe kullanılarak yazılabilseydi, her biri 1.000 sayfa olan ve her sayfasında 3.000 harf bulunan 1.000 adet kitaba sığardı." Toplamı, 3 milyar harf.” (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75) “Şu anda yeryüzünde bilinen en üst seviyedeki saklama kapasitesi DNA molekülüne aittir.” (Werner Gitt, The Wonder of Man, Christliche Literatur-Verbreitung e.V., Almanya, 1999, s. 75) “İnsan vücudundaki bütün hücrelerin DNA'ları düzleştirilip, uç uca eklenirse yaklaşık 50 milyar kilometre uzunluğunda olacaktır. Bu uzunluk Dünya'dan Güneş Sistemi'nin ötesine ulaşmak için yeterlidir. Işığın, vücudunuzdaki tüm DNA'lar boyunca yolculuk edebilmesi için, yaklaşık 2 gün gerekirdi.” (Lee Spetner, Not By Chance, Shattering the Modern Theory of Evolution, The Judaica Press Inc., 1997, s. 30) Ünlü Amerikan filozofu Prof. Daniel Dennet, Darwin's Dangerous Idea (Darwin'in Tehlikeli Fikri) adlı kitabında DNA'daki bilgi yoğunluğunu şöyle tarif etmektedir: “Bilgisayar çağının "mühendislik harikalarına" alışkın olmamıza rağmen, DNA ile ilgili gerçekleri kavramak çok güç. Molekül boyutundaki bu makineler kopyalama yapıyorlar. Aynı zamanda editörlük yapan enzimler, inanılmaz bir hızla hataları düzeltiyor. Onların yaptıkları işin çapına, hala süper bilgisayarlar bile erişemiyor. Biyolojik makro moleküllerin saklama kapasitesi, günümüzdeki örneklerinin derecelerce üzerinde.” (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, Touchstone, New York, 1996, s. 151) “DNA'nın bilgiyi minyatürleştirme, diğer bir deyişle sıkıştırma yeteneği ise, günümüz teknolojisinin çok ötesinde, şaşırtıcı bir boyuttadır. Kıyaslayacak olursak, Los Angeles, Güney California Üniversitesi'nden Leonard Adleman'ın yaptığı hesaplamalara göre, sadece 1 gram DNA, bir trilyon CD'ye eş değer bilgi saklayabilmektedir." (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003) ‘DNA bilgisayarı’nın muciti Dr. Leonard Adleman: "Eğer hücrenin içine bakarsak kendi başımıza yapamayacağımız fevkalade makinalar görürüz. Bu muhteşem bir alet kutusudur. " (John Whitfield, "Physicists Plunder Life's Tool Chest", Nature, 24 Nisan 2003) Moleküler biyolog Michael Denton, "Hücrelerin aşırı derecede kompleks varlıklar oldukları açıktır. Hücredeki komplekslik bir jumbo jette

bulunandan çok daha fazladır. Sanki jumbo jetteki kompleksLik insan gözünün göremeyeceği bir toz zerresine paketlenmiştir. Bu kadar kompleks olan bir şeyin, bu kadar küçük bir hacme nasıl sığdırıldığını anlamak çok zordur. Üstelik zerre büyüklüğünde bu jumbo jet, hiçbir çaba sarf etmeden kendisini çoğaltabilmektedir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, ss. 212-213) "Biyolojik bilginin, hücre çekirdeğinin minik hacmi içerisinde paketlenmesine imkan sağlayan, DNA'nın paketleme özellikleri"nin, insan için özel olarak düzenlendiğini ifade etmektedir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 381) "DNA, söz konusu sıkıştırma kapasitesine sahip olmasaydı, hücrenin, düzensiz DNA iplikçiklerini kapsayabilecek biçimde, çok daha büyük olması gerekecekti. Fakat hücrelerin daha büyük olmaları mümkün değildir. Çünkü hücrenin oksijen ve besin kaynakları, ancak hücrenin mevcut çapı kadar mesafede verimlidir." (Michael J. Denton, Nature's Destiny, Free Press, New York, 1998, s. 154) "Onlar (şu anki adları ile evrimciler!) Allah'ı gereği gibi tanımadılar. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, mutlak galiptir." (Hac, 74)

Junk DNA İddiası: "İnsan genomundaki protein kodlayan bölgeler (genler) toplam DNA dizilerinin yalnızca % 1,5'idir. Geri kalan bölümün yarısından fazlası tekrarlanan dizilerden (hurda DNA) ibarettir." (www.biltek.tubitak.gov.tr/bdergi/yeniufuk/icerik/genom.pdf) Evrimciler, DNA'nın protein kodlamayan büyük kısmını, "junk DNA-hurda/çöp DNA" olarak tanımlamıştır (Ohno S. So much "junk" DNA in our genome. Brookhaven Symp Biol. 1972;23:366-370) Onlara göre DNA'nın büyük bölümü hiçbir işe yaramamakta ve hurda-çöp dizilerden ve mânâsız tekrarlardan oluşmaktadır. Bu nedenle insan DNA'sının bu bölümünün detaylı araştırılmasının gereksiz olduğunu (Lewin R. Proposal to sequence the human genome stirs debate. Science. Jun 27 1986;232(4758):1598-1600) zaman ve para israfına sebep olacağı (Robertson M. The proper study of mankind. Nature. Jul 3-9 1986;322(6074):11) ifade edilmiştir. Dr. Evan Eichler ise; "Hurda DNA ifadesi bizim cahilliğimizin yansımasıdır." (http://eichlerlab.gs.washington.edu/news/art9.htm) demektedir. Başka bilim adamları ise birbirine yakın türlerde, bu tekrarlayan dizilerin fonksiyonlarının farklı olduğunu gözlemlemişler ve şaşkınlıklarını ifade etmişlerdir. (Ludwig MZ. Functional evolution of noncoding DNA. Current opinion in genetics & development. 2002;12(6):634-639) Gerçekte hücrelerde, ne hurda ne de çöp DNA vardır; insan DNA'sındaki her bir harfin, her bir kodonun tahminlerimizin çok ötesinde mânâları vardır. Protein sentezinde kullanılan genlerin okunup okunmamasını ve seviyesini düzenleyen mekanizmaları araştıran bilim dalı olan "epigenetik" alanındaki gelişmelerle artık, hurda olarak adlandırılan kısımlar, "non-coding DNA/protein kodlamayan DNA" şeklinde ifade edilmeye başlanmıştır. Bunlar "aslî düzenleyiciler" olarak kabul edilen binlerce farklı mikroRNA (microRNA) kodlamaktadırlar (Alexander RP, Fang G, Rozowsky J, Snyder M, Gerstein MB. Annotating non-coding regions of the genome. Nat Rev Genet. Aug 2010;11(8):559-571) Son yıllarda, bu mikroRNA'ların çok sayıda vazifesi olduğunu ortaya koymuştur. Hücredeki tüm sentez hâdiseleri mikroRNA'ların kontrolü altında gerçekleşmekte, kanser dâhil, insanoğlunun maruz kaldığı pek çok hastalıkta da önemli rol oynamaktadır. (Esquela-Kerscher A, Slack FJ. Oncomirs - microRNAs with a role in cancer. Nat Rev Cancer. Apr 2006;6(4):259-269, Paranjape T, Slack FJ, Weidhaas JB. MicroRNAs: tools for cancer diagnostics. Gut. Nov 2009;58(11):1546-1554) Dr. Mattick ve arkadaşlarına göre, protein kodlayan genlerdeki bilgi, akıl almayacak kadar sofistike (karmaşık) bir kontrol ve düzen içerisinde kullanılmaktadır ve mikroRNA'lar "master (ana/temel) düzenleyiciler"dir. Bu sebeple DNA'mızı "düzenleyici serilerden yaratılmış bir derya ve protein kodlayan kısımları da bu deryadaki adacıklar" olarak tanımlamak gerekmektedir. (Mattick JS, Taft RJ, Faulkner GJ. A global view of genomic information--moving beyond the gene and the master regulator. Trends Genet. Jan 2010;26(1):21-28)

Dine alternatif bir hurafe dini: Evrim

"Bir takım değişikliklere uğramış, ancak özde hala aynı özellikleri taşıyan Darwin teorisi, kendisine ilahi bir şevkle inanan taraftarlarının tebliğ ettiği bir din haline gelmiştir ve teoriye şüphe ile bakanların bilimselliğe yeterli inancı olmayan kafası karışık kişiler olduğunu düşünmektedirler." (Margorie Grene, Encounter, s. 48-50) İngiliz fizikçi H.S. Lipson: "Evrim, bir bakıma

bilimsel bir din haline gelmiştir. Hemen hemen tüm bilim adamları bunu kabul etmişler ve pek çoğu da gözlemlerini ona uydurmak için bulgularını eğip bükmeye hazırlanmaktadırlar." (M. Morris, The Long War Against God, s.127) ve bilim felsefecisi Karl Popper, evrim teorisinin 'bilimsel' bir teori değil, 'metafizik' bir araştırma programı olduğunu (Popper, The Philosophy of Karl Popper, vol. 1, ed. P.A. Schilpp, s. 183 143) söylerken acaba yanılmakta mıdırlar?

'Şaşırtan varsayım' isimli eserinde Crick şöyle der: 'Eninde sonunda' beyni nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını 'yapabileceğiz' (F**rancis Crick**, Şaşırtan varsayım, s. 284) Crick, kırmızıyı görmenin sinirsel karşılığının 'ileride' bulunacağından umutludur. Ona göre kırmızının kırmızılığının açıklanamayacağı ortaya çıksa bile, bundan sizin kırmızıyı benim gördüğüm gibi gördüğünüzden emin olamayacağımız sonucu çıkmaz. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e **yeni ateizm**in felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 95) "En basit soruları yanıtlayabilecek ne yeterince ayrıntılı bilgimiz ne de düşüncemiz var. Renkleri nasıl görüyoruz, tanıdık bir yüzü anımsayınca neler oluyor beynimizde?" (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 28)

"Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. 'Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını' gösterir. 'Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı ! Bu bile' evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Aşağıdaki cümlelerde aynı yazara aittir: "Theropoda'nın değişimin nedenlerinin ve mekanizmasının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir, ama '100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin' gözüyle bakılmaktadır." Zaten üstatları "Darwin de 'daha sonraki fosil bulgularının teorisini doğrulayacağını' düşünüyordu." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 53) Evrimci G.W. Harper evrim teorisini "metafizik inanış" olarak tanımlarken (Harper, "Alternatives to Evolutiotism", s 16) Julian Huxley bunu destekelrcesine evrimi, 'gerçeğin tümü' (Huxley, "Evolution and Genetics", Ch.8 in What is Science?, s. 278) olarak nitelendirmektedir. Teorilerine o kadar şiddetli bir şekilde bağlıdırlar ki, evrimci Nature dergisinde yayınlanan bir makalede ifade edildiği gibi; "Bu saygın bilim adamları, 'eğer evrim teorisi doğruysa' diye başlayan bir cümle yazmaktansa sağ ellerini kesmeyi tercih ederler." (Nature, "Darwin's Death in South Kensington", Şubat 26, 1981, cilt 289, s. 735. Darwin on Trial, Phillip E. Johnson, InterVarsity Press, 1991, s. 138) Evrim teorisinin 'doğru olmaması' gibi bir ihtimali akıllarına dahi getirmek istememekte, adeta dinlerini inkar gibi kabul etmektedirler. Benzer örneklere 'ateist akıl' adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Darwinizm'in önde gelen ideologlarından Pierre Teilhard de Chardin'in aşağıdaki sözleri, Darwinistler'in evrim teorisine bakış açılarının "bilimsellik" düzeyini gözler önüne sermektedir: "Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır! O, bunların 'hepsinden öte bir şeydir.' Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve 'doğru olabilmek için ona dayanmak' zorundadırlar. Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan 'bir ışık', tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken 'bir ana çizgidir.' İşte evrim budur. (Francisco Ayala, "Nothing in Biology Makes Sense Except in the Light of Evolution: Theodosius Dobzhansky, 1900-1975", Journal of Heredity, (V. 68, No. 3, 1977), s. 3)

Prof. Dr. Arif Sarsılmaz: "Klavyenin tuşlarına saniyede bir defa rast gele basan birinin, yalnızca bir defa "evrim hipotezi" yazabilmesi için yaklaşık 317 milyar yıl uğraşması gerekir. Eğer evrim bir inançsa ve ona iman ediliyorsa sözümüz yok ve inananlara saygımız var ama söz konusu olan 'bilimsel bir teorisi ise' o zaman bilimsel verilerin ışığında bu teorinin tartışılmaz bilimsel gerçek olduğu dayatmasının tartışılması gerekiyor" (Prof. Dr. Arif Sarsılmaz , 10 Soruda Yaratılış ve Evrim Tartışması)

BİYOKİMYA alanında, tek bir protein molekülünün bile tesadüfen oluşma ihtimalinin matematiksel olarak "sıfır" olduğunu ortaya konmuştur. GENETİK BİLİMİ, DNA'yı keşfetmiş ve her canlının her hücresinin çekirdeğinde, o canlı ile ilgili son derece detaylı bilgilerin, şifrelenmiş olarak kayıtlı olduğunu bulmuştur. PALEONTOLOJİ, canlıların Prekambriyen Dönemi'nde aniden ortaya çıktığını ve canlı türleri arasında evrim teorisinin öngördüğü ara-geçiş formlarının bulunmadığını göstermiştir. KİMYA, Le Châtelier Kanunu ile evrim teorisinin ilkel dünyada meydana gelen organik maddeler iddiasının aksine, amino asitlerin sulu ortamlarda birleşemeyeceklerini kanıtlamıştır. JEOLOJİ, dünyanın hiçbir döneminde evrimcilerin canlılığın oluşumu için iddia ettiği atmosfer şartlarının var olmadığını tespit etmiştir. FİZİK BİLİMİ, ilk dünya şartlarında ultraviyole ışınlarının, "fotodissosiyasyon" yoluyla meydana geldiği iddia edilen molekülleri parçalayacağını ispatlamış ve evrimin, ilk amino asitlerin atmosferdeki gazlardan oluştuğu iddiasını geçersiz

2010'lu yıllarda bir ara sanal alemde, 'Evrimciler tesadüfü savunmaz' diyenlere tesadüf etmeye başlamıştık, sonra nedense sustular. Nedenlerinden birkaçını sıralayalım:

Bir kere teori, iddiası gereği tesadüfe dayanmaktadır: "Evrim, genetik kompozisyonun rastgele mutasyonlar yoluyla değişmesi anlamına gelir. Evren tasarlanmamış ise, bu durumda akıllı bir varlık evrim sürecini yönetmemiş demektir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 114, 314)

"Tanrının yok olduğunu konusunda mutlak bir bilgiye sahip olunamayacağını" kabul eden ve "fizik kanunlarının olduğundan çok az bile farklı olması halinde yeryüzünde yaşamını imkansız hale geleceğini" itiraf eden Dawkins, genlerin yüzlerce başka genlerle işbirliğini 'rastgele bir sürüklenme' ve 'doğal seçilim sonucu' olarak açıklamaktadır. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 81, 189, 254) Yine Dawkins "şanssızlığım beni insan ırkının bir üyesi yaptı." (Dawkins The God Delusion/Tanrı Yanılgısı s. 400) derken, Agnostik paleontolog Stephen Jay Gould ise; "Biz buradayız. Çünkü tuhaf bir balık grubu, ayrı bir yüzgeç yapısına sahipti." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 101) demektedir. Halbuki tüm bu iddiaların aksine "Bilim, canlı organizmaların tesadüfen vücuda gelemeyeceğini ispatlamıştır. Darwinizm insanı, aşağılık bir hayvan seviyesine indirmiştir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 38)

"Tıpta Nobel armağanı kazanmış bir ilim adamı kitabında şu görüşleri ileri sürebilmiştir: "Birkaç temel element 'yardımıyla' canlı madde, 'kendi kendini tesadüf eseri yaratabilmiştir.' Organik canlı varlıklar çeşitli dış tesir altında teşekkül edebilecektir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 193)

Fransız Bilimler Akademisi'nin eski başkanı olan ünlü Fransız zoolog Pierre Grassé'dir. Grassé bir materyalisttir, ancak Darwinist teorinin canlılığı açıklayamadığını itiraf etmekte ve Darwinizm'in temelini oluşturan "tesadüf" mantığı hakkında şunları söylemektedir: "Mutasyonların hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak gerçekten çok zordur. Ama 'Darwinizm bundan fazlasını da ister': Tek bir bitki, tek bir hayvan, binlerce ve binlerce, 'tam olması gerektiği şekilde faydalı tesadüflere maruz kalmalıdır.' Yani 'mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir.' Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun

yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir.” (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, New York: Academic Press, 1977, s. 103) Grassé, "tesadüf" kavramının evrimciler için ifade ettiği anlamı da şöyle özetler: "Tesadüf, ateizm görüntüsü altında kendisine gizlice tapınılan bir tür ilah haline gelmiştir." (Pierre-P Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 107) Ateist Diderot, "İbadethanelerden çıkın, tanrı yoktur. Evren geniş bir bilardo masasıdır. Üzerinde sonsuz sayıda bilyeler, ‘rastgele’ hareket etmekte, çarpışıp durmaktadır." demekte idi. David Ruelle ise ‘Rastlantı ve Kaos’ isimli kitabında şöyle demektedir: "Evrende ‘oldukça büyük bir rastlantısallık’ vardır. ‘Günün birinde’ evrende yaşam ortaya çıkmıştır. ‘Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz.’ Küçük genetik iletiler kendilerini gelişigüzelliğe ‘uydurmayı başardılar.’ Daha sonra bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler oluşturmayı 'öğrendiler.' Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü 'kendi amaçları' için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın zeki adını verdiğimiz yeni bir öğesi ortaya çıktı." (Ruelle, Rastlantı ve Kaos, s.151-158) Matematikçi filozof W. A. Dembski: "Bilim adamları' izah yetersizliğini yaratıcı ile açıklama' ithamından korktukları için tabiat üstü her şeyi inkar edip, "bilgi eksikliğinin sebep olduğu açıklama boşluklarını ‘şans ile’ açıklama" hatasına düşerler." (Dembski, Üçüncü tür açıklama, s. 98) Evrimci Yuval Noah Harari, 'Ortada sadece hiçbir amacı olmayan son derece 'körü körüne' ilerleyen bir evrimsel süreç var ve bu da insanların 'doğmasını' sağlıyor.' (Harari, Sapiens, s. 118) demektedir. Dawkins'e göre, Darwin'in doğal seçilime dayalı Evrim kuramı, Paley'nin tanrı fikrinin yerini almalıdır. “İlle de bir saatçiden söz edilecekse, kör saatçiden söz edilebilir. Çünkü 'doğal seçilim kör, geleceği hesaplanamayan’ bir süreçtir.” (Dawkins, Kör Saatçi, s. 6-7)

Bir polipeptiddeki aminoasitler dizisi için «rastlantısal» deme-nin, hiçbir zaman, bir bilgisizliğin kabulü olmayıp bir olgunun sap-tanması anlamına geldiğini vurgulamak gerekir: Örneğin, poli-

Demek her proteinin «rastlantısal» dizisinin, her organizmada, her hücrede, her kuşakta, binlerce ya da milyonlarca kez, yapıların değişmezliğini sağlayan çok etkili bir mekanizmayla yeniden üretil-diğini kabul etmek gerek.

Bu uzun denemesinde yaşamın kökenin ve evrim sürecinin rastlantısal olduğunu ileri sürdü. Rastlantı ve Zorunluluk gerçek bir

lılaşması gibi önemli bir evrim, ilk türde ardışık olarak biriken ve sonra, yine rastlantısal olarak cinselliğin artırdığı «kalıtımsal akım»

düzeninin yetkinliğine karşın, bu yasadan kurtulamaz. Çok hücreli organizmalardaki yaşlanma ve ölüm, en azından bir bölümüyle, rastlantısal çeviri yanlışlarının birikmesiyle açıklanabilir; çünkü

Kitabın adı bile ‘rastlantı’ Ama bu kitap bile bir yazara muhtaç!

Rastlantı evrenin hâkimi mi

Cumhuriyet, Bilim Teknik Dergisi 25.08.01

Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisinin 25 Ağustos 2001 tarihli sayısında ise "Rastlantı Evrenin Hakimi mi" başlıklı bir yazı yayınlanmıştı. Fransız bilim dergisi Science et Vie'nin Nisan 2001 sayısında yeralan bir yazıdan tercüme edilen bu yazıda, evrendeki canlı ve cansız tüm varlıkların, kusursuz düzen ve dengenin yaratıcısının ‘rastlantılar’ olduğu ileri sürülmektedir: “Rastlantısal çarpışmalar yavaş yavaş gezegenimizi oluşturdu. Ayçiçeği, beynimizdeki nöron bağlantıları hep rastlantısal değişimlerin ürünüdür.”

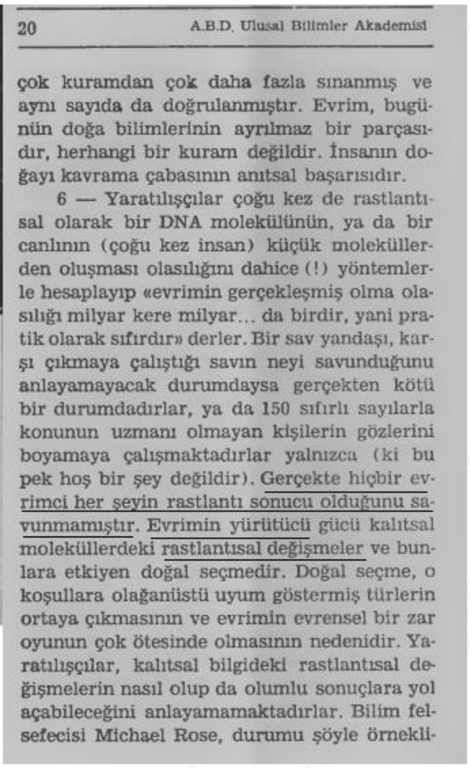

20 A.B.D. Ulusal Bilimler Akademisi

çok kuramdan çok daha fazla sınanmış ve aynı sayıda da doğrulanmıştır. Evrim, bugünün doğa bilimlerinin ayrılmaz bir parçasıdır, herhangi bir kuram değildir. İnsanın doğayı kavrama çabasının anıtsal başarısıdır.

6 — Yaratılışçılar çoğu kez de rastlantısal olarak bir DNA molekülünün, ya da bir canlının (çoğu kez insan) küçük moleküllerden oluşması olasılığını dahice (!) yöntemlerle hesaplayıp «evrimin gerçekleşmiş olma olasılığı milyar kere milyar... da birdir, yani pratik olarak sıfırdır» derler. Bir sav yandaşı, karşı çıkmaya çalıştığı savın neyi savunduğunu anlayamayacak durumdaysa gerçekten kötü bir durumdadırlar, ya da 150 sıfırlı sayılarla konunun uzmanı olmayan kişilerin gözlerini boyamaya çalışmaktadırlar yalnızca (ki bu pek hoş bir şey değildir). Gerçekte hiçbir evrimci her şeyin rastlantı sonucu olduğunu savunmamıştır. Evrimin yürütücü gücü kalıtsal moleküllerdeki rastlantısal değişmeler ve bunlara etkiyen doğal seçmedir. Doğal seçme, o koşullara olağanüstü uyum göstermiş türlerin ortaya çıkmasının ve evrimin evrensel bir zar oyunun çok ötesinde olmasının nedenidir. Yaratılışçılar, kalıtsal bilgideki rastlantısal değişmelerin nasıl olup da olumlu sonuçlara yol açabileceğini anlayamamaktadırlar. Bilim felsefecisi Michael Rose, durumu şöyle örnekli-

ABD Ulusal Bilimler akademisi’nin yayınladığı kitaptaki peşpeşe gelen iki cümlenin birbirini yalanlaması! Demek ki isminde akademi geçiyor diye bazı kurumları gözünden büyütmemek gerekmektedir!

Profesör Haluk Oral ve Profesör Ali Nesin, yaşamın rastlantıların eseri olduğunu savunmaktadırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 177) Darwinistler, “yaşam, tesadüfi bir evrim sürecinin ürünüdür.” demektedirler. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 92)

Aşağıdaki görüntüde de meşhur bir ateist yazarın eserinden bir cümle aktarıyoruz!

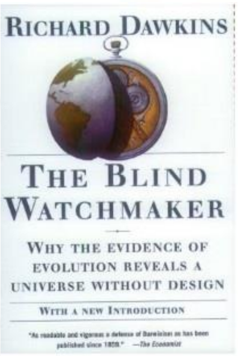

Atomlar,
'rastgele' bir araya gelip eylem yapabiliyorlar.

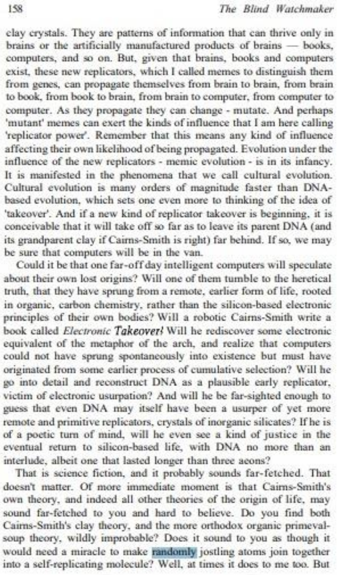

158 *The Blind Watchmaker*

clay crystals. They are patterns of information that can thrive only in brains or the artificially manufactured products of brains — books, computers, and so on. But, given that brains, books and computers exist, these new replicators, which I called memes to distinguish them from genes, can propagate themselves from brain to brain, from brain to book, from book to brain, from brain to computer, from computer to computer. As they propagate they can change - mutate. And perhaps 'mutant' memes can exert the kinds of influence that I am here calling 'replicator power'. Remember that this means any kind of influence affecting their own likelihood of being propagated. Evolution under the influence of the new replicators - memic evolution - is in its infancy. It is manifested in the phenomena that we call cultural evolution. Cultural evolution is many orders of magnitude faster than DNA-based evolution, which sets one even more to thinking of the idea of 'takeover'. And if a new kind of replicator takeover is beginning, it is conceivable that it will take off so far as to leave its parent DNA (and its grandparent clay if Cairns-Smith is right) far behind. If so, we may be sure that computers will be in the van.

Could it be that one far-off day intelligent computers will speculate about their own lost origins? Will one of them tumble to the heretical truth, that they have sprung from a remote, earlier form of life, rooted in organic, carbon chemistry, rather than the silicon-based electronic principles of their own bodies? Will a robotic Cairns-Smith write a book called *Electronic Takeover*! Will he rediscover some electronic equivalent of the metaphor of the arch, and realize that computers could not have sprung spontaneously into existence but must have originated from some earlier process of cumulative selection? Will he go into detail and reconstruct DNA as a plausible early replicator, victim of electronic usurpation? And will he be far-sighted enough to guess that even DNA may itself have been a usurper of yet more remote and primitive replicators, crystals of inorganic silicates? If he is of a poetic turn of mind, will he even see a kind of justice in the eventual return to silicon-based life, with DNA no more than an interlude, albeit one that lasted longer than three aeons?

That is science fiction, and it probably sounds far-fetched. That doesn't matter. Of more immediate moment is that Cairns-Smith's own theory, and indeed all other theories of the origin of life, may sound far-fetched to you and hard to believe. Do you find both Cairns-Smith's clay theory, and the more orthodox organic primeval-soup theory, wildly improbable? Does it sound to you as though it would need a miracle to make randomly jostling atoms join together into a self-replicating molecule? Well, at times it does to me too. But

Bu da sosyal medyada yapılan paylaşımlardan bir görüntü:

Yukarıdaki görüntüde, bir zamanlar epey meşhur olan Efe arkadaş, ateizmi savunduğu videosunda, "Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini inanmadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz!" derken gözükmektedir.

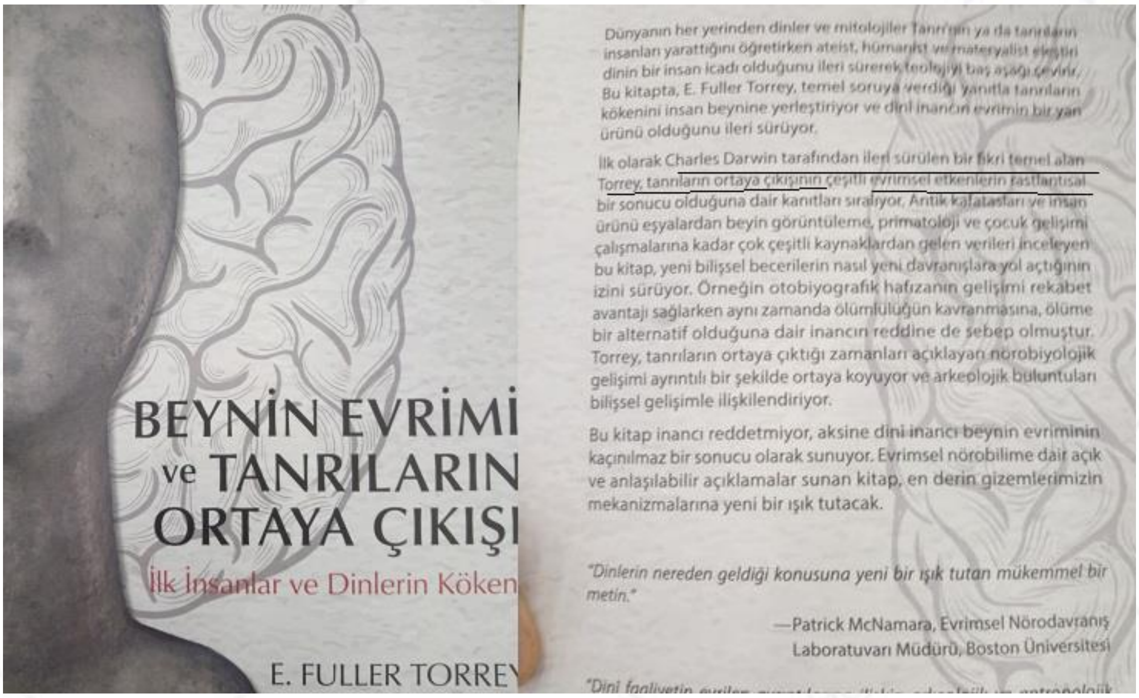

Evrimci E. Fuller Torrey'ın iddiası, rastlantı teorisini bir adım daha ileri taşır ve tanrı inancının evrimin bir yan ürünü olduğunu ileri sürer!

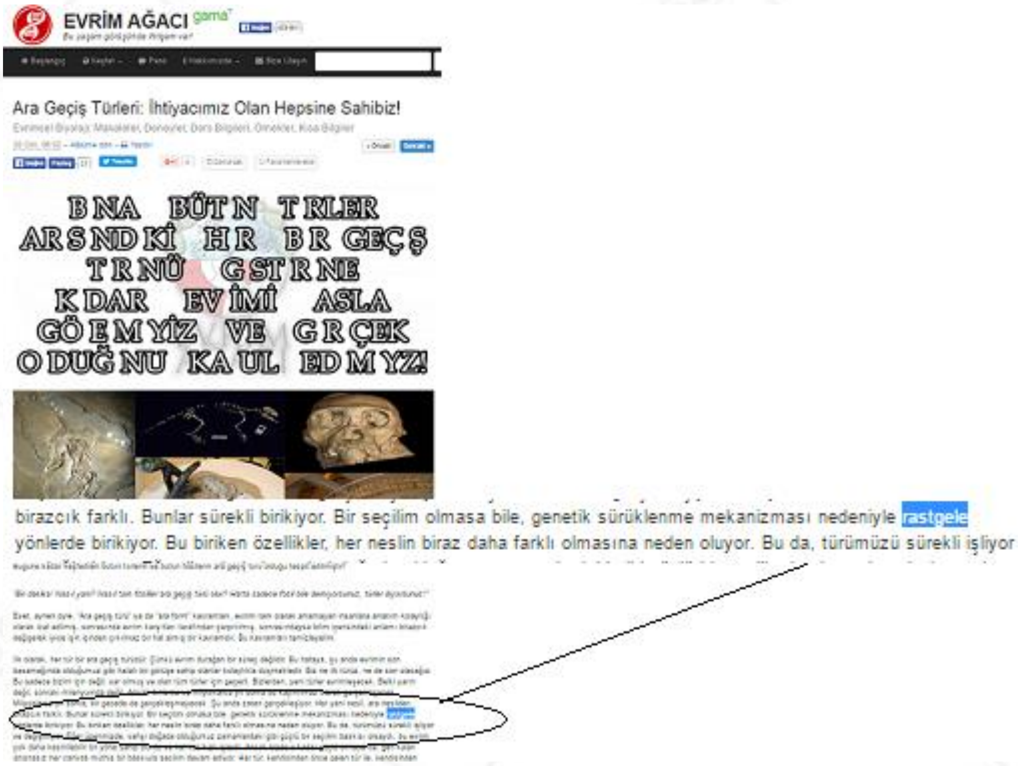

Evrim ağacı da rastlantı görüşünde geri kalmaz tabii! Aynı sitede yüz elli yıldır aranan ara geçiş formlarına ait fosil kayıtlarını bir türlü bulamadıkları için bakın ne yazmaktadırlar, ki tekrar altını çizelim soralım, "150 yıldır neden o halde toprakları eşeleyip durdunuz!"

"Sözde kavganın diğer sebebi de, görselde açıklanıyor. 'Ara türlerin her birine sahip olmamız teorik olarak bile imkansızdır.' Çünkü bırakın her bir türü, her bir nesil bile, bir öncekiyle bir

sonraki arasındaki geçişi sağlar. Ancak ‘fosil oluşumu, çok çok nadir gerçekleşir.’ Oluşan fosillerin de ‘çok çok ufak bir kısmını’ gün yüzüne çıkarabilmekteyiz. Dolayısıyla ‘her bir nesle ait fosiller bulmamız imkansızdır.’ Ancak elde ettiğimiz, 4.5 milyar yıllık evrim sürecinden parça parça kesitlerdir. Tıpkı yazıda, uzun bir cümlenin bazı harflerine sahip olmamız gibi. Evrimi eksik basamaklara rağmen ‘net bir şekilde’ görebiliriz."

Evet, evrimi savunan bile, “fosil yok ama hem bulduğumla yetinin hem de aradaki boşlukları ön kabulümüze göre kabul edin.” demektedir. Yani ortada bilim, ispat, pozitivizm, rasyonalizm değil bir inanç vardır! Aşağıda da bir videodan görüntü paylaşıyoruz.

Bu da diğer bir evrimci yazarın eserinden:

Ayrıca şunu da hatırlayalım: Boş uzayın enerjisi olduğu yolundaki kanıtların tamamı, genişleyen evrenimizin genişleme hızının artışına dair gözlemlerden elde edilmiştir. Ama yine, genişlemenin izini sürmeyi sağlayacak ipuçları olmaksızın, genişleyen evrenimizin ivmelenmesi gözlenemez olacaktır. İlginç bir tesadüf ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider.

Bu satırları yazıp insanın üçüncü gözünün açılmaması için ancak, 'tesadüflere inanan bir ateist' olması gerekir: “İlginç bir ‘tesadüf’ ama, bizler evrenin tarihinde, boş uzaya nüfuz etmiş karanlık enerjinin varlığının tespit edilebileceği yegane dönemde yaşıyoruz. Bir dönem birkaç milyar yıl sürer, doğru, ama ebediyen genişleyen bir evrende bu süre kozmik bir göz açılıp kapanıncaya kadar geçip gider." (Lawrence M. Krauss, Hiç yoktan bir evren, s. 133)

Evrimciler ders verecek ve ‘tesadüfe tasadüf etmeyeceğiz’, mümkün mü?

Evrimci Dawkins, "Ben yaşadığım için 'şanslıyım.' Siz de öyle! Yaşam biçimimiz için tam anlamıyla 'mükemmel' bir gezegende yaşıyoruz." (Dawkins, Gökkuşağını çözmek, s. 23) derken acaba çelişkilerinin farkına varamamakta mıdır?

"Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 74) iken, Jacques Monod ise, 'her türlü 'yaratılışın' kaynağı yalnızca 'rastlantıdır' Rastlantı 'özgürdür' ama kördür.'(Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 124) demektedir. Rastlantıyı ilah edinen bu yazar, 'yaratan, özgür olan' ama kör olan bu tanrıya inancını bilim adına dünyaya ilan edebilmektedir. Ama ne ilginçtir ki "Ateistler, günlük yaşantılarında, gerçekleşmesi mümkün olmayan şeyler için tesadüfü/şansı hesaba katmamaktadırlar." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 212)

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı, 'Evrenin karanlığında evrimin ışığı' adlı kitabının 49. sayfasında, "doğal seçilim, bir canlının hayatta kalıp kalmayacağının 'doğa tarafından' belirlenmesidir." ve "Doğadaki çeşitlilik rastgele olarak 'yaratılır.' " demekte ve sonra da, "doğal seçilim rastlantısal değildir." diyerek, yaratıcıyı inkar ederken yaratılmış olana yaratıcı özelliği vermekte ve "bir şeye iman etme ihtiyacını" bu şekilde gidermektedir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 32) Ayrıca Bakırcı, tesadüfi reddederken aslında "tesadüfün olmadığı bir yerde bir bilincin olduğunu" da itiraf etmekte (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 35) ama bilinçli bu yönlendirmeyi inkar etmektedir.

Evet, orada bir ulu 'şans' tanrısı, evrenin 'tesadüf' ilahı veya kozmik 'rastlantı' mimarı vardır ama bu kişiler ateisttir! -Tam burada, 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakmanızı tavsiye ederiz-

Eski materyalist görüş, öncesiz ve sonsuz olan bir evren teorisi idi ve bilimsel olarak bu görüş ileri sürülüyordu. Big Bang ile bu görüş tarihin çöplüğüne atılır. Patlama ile önce enerji, sonra atom altı parçacıklar, sonra atom (Güneşten kopan parça ile oluşan dünya) moleküller ve bileşik (su molekülleri gibi) amino-asit (Proteinlerin yapı taşı) peptit, polipeptit, protein (Canlılığın yapı taşı), karbonhidratlar ile yağ molekülleri ve yağ asitleri, hücre, doku, organ, sistem, organizma (canlı) türleri oluşur.

Ama nasıl olurda şans eseri bir atom kendi kendine oluşmuştur? Atomlardan tesadüf eseri milyarlarca ve milyarlarca daha oluşur ve şansa bakın bir araya gelip molekül, elementleri vd. oluştururlar. Daha sonrada, oluşanlar yine rastlantı eseri**,** tabii her seferinde her bir en küçük parça, şans eseri oluşup, şans eseri diğeri ile birleşip şans eseri birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarını oluşturmakta ve su şansa bakın ki ortam da - öyle ya oksijen, su, besin,

hayatta kalma, ortam vd. zinciri de şans eseri hep tam istenen uygun yoğunluk ve derecede oluşup ayrıca orada beklemektedir! Devam edelim. 'Oluşan' bu moleküller şansa bakınız ki öyle veya böyle oluşan başka moleküllerle birleşip amino asitleri oluşturmaktadır. Bu şekilde şans eseri oluşan başka aminoasitlerle birlesen bu zincir; peptit, onlar şans eseri ayrıca oluşan başkaları ile birleşip polipeptit, onlar şans eseri başka oluşanlarla birleşip protein, onlar; hücre şans zincirleri sonucu; doku, onlar organ, onlar sistemleri oluşturmakta ve sonunda, tümü de organizmayı/canlıyı oluşturmaktadır! Her bir atom şans eseri oluşup, her bir parça şans eseri birleşirken ahenk içinde bir bütünlük oluşturmakta, birbirini yok etmeden bir uyum içinde birleşirken, her 'anda da' çevre şartları bu oluşumları engellemeyecek bir konumda olmaktadır! Bu organizma şans eseri hayatını devam ettirecek çevresel şartların tam ortasında (ki tüm bu şartlarda ayrı bir şans eseri sonucu oluşmuştur) bulunmakta ve kendi gibi şans eseri oluşan başka bir organizma ile uyum içinde üreme özelliklerine sahip olup; havadan suya, oradan toprak, ışık, yeme, barınma... Tüm şartların şans eseri tam olması gerektiği şekilde oluştuğu bir âlemde, devamlı şansları yaver gidip çoğalıp, 'zamanla da farklı türlere' dönüşebilmektedir! (Ne ortada fosil kanıtının olmaması ve ne de DNA şifreleri buna izin vermese de!)

Ey evrimci arkadaş! Tüm bunları ya bir ayarlayan vardır ki biz buna tanrı deriz, ya da, 150 senedir kullandığınız ve kanıtların bir kısmını yukarıda sunduğumuz 'şans, tesadüf, rastlantı' tanrısına inandığınızı ilan edip, kendinizi de bizi de rahat bırakın!

Bir de 'Deneme' iddiası vardır tabii! "15 milyon yıl önce orangutan ve Gibbon'dan ayrılan yolumuz, 10 milyon yıl önce gorilden, 6.5 milyon yıl önce ise şempanzeden ayrıldı. Böylelikle insanın 6.5 milyon yıl önceki atası, daha sonra insanın da ortaya çıkmasına sebep olacak, farklı dallara da ayrılan, ancak bu dallardan sadece türümüzün geriye kaldığı bir gelişim sürecine girerek çok sayıda 'denemeye' imza attı." (Odatv, 31 Mar 2017) Deneyi yapan kimdir? Diye sormadan tespitimizin altını tekrar çizelim: Zaman'a tanrılık izafe edip, zaman tanrısının primatları denemelerle süzerek insanı oluşturduğunu iddia eden bilim (!) dalına evrim denir.

Arkeologlar, kazılar sırasında yerin altından süs eşyaları, çanak ve çömlekler, hatta çok az şekillendirilmiş bir tahta dahi bulduklarında, hemen burada eski bir medeniyetin, akıl, beceri ve bilinç sahibi insanların yaşadıklarını anlarlar. Ancak nedense bazı paleontologlar, yerin altında çanak ve çömleklerle karşılaştırılamayacak kadar kompleks tasarım ve özelliklere sahip 100 mercekli gözleri olan trilobitleri, salyangozları, denizyıldızlarını bulduklarında, bunların burada tesadüfen ve kendiliğinden oluştuğunu öne sürebilmektedirler.

Evet, ateizm bilimsel değil aslında psikolojiktir: "Ateizmin ne felsefeyle ne de bilimle bir ilgisi var, tamamen psikolojik bir sorundur." (Psikolog Andreas Tzortzis); "Ateizm Psikolojiktir." (Fred Hoyle-İngiliz matematikçi ve astronom); "Ben 35 yıllık matematik profesörü olarak söylüyorum, ateistleri anlamaya çalışmanız boşuna zaman kaybı, çünkü bunların dünya görüşü psikolojik." (Oxford Universitesi,Matematik Profesörü ve Filozof John Lennex)

Haberler üzerinden mantık ve kıyas yürütelim:

Darwinist mantık, askeri "tek" kamuflaj elbisesi teknoloji, kar tavuğu 4 mevsim tesadüf! 🙂

Dijital fotoğraf makinesinde odaklanma sorunu bulunur. Bu birkaç saniye sürebilmektedir. Daha ileri seviyedeki gözün görme/odaklanma süresi saniyenin onda birinden az bir süredir. Evrim teorisyenlerinin iddiasına göre göz, tesadüf ve doğal seleksiyon sonucu oluşmuştur. Buna göre 7 milyar insan çarpı ikişer göz; toplam 14 milyar göz 'tesadüfen' oluşmuştur. Doğal gözün daha az gelişmiş versiyonu olan dijital fotoğraf makineleri, insan gözüne göre doğada daha çok bulunmalıdır. Çünkü daha geri bir teknolojiye sahiptirler. Yani ağaçlardan meyve gibi dijital fotoğraf makineleri sarkmalıydı. Komik mi geldi, bizi de evrim teorisi güldürüyor zaten!

"Yapay zeka şu an maymun zekası seviyesinde bile değil."
(İTÜ Bilgisayar ve Bilişim Prof. Zehra Çataltepe, Teke Tek Özel, 23.09.18)

Milyonlarca dolar, en iyi zekaların yıllar süren çalışma ve emekleri, teknolojide gelinen son nokta; Yapay zeka! Ve hiç bir emek ve zeka olmadan var olduğu ileri sürülen bir primat! Zaman'ın yaratıcı olduğunu iddia eden evrimcilerin çıkmazları, paradoksları hiç bitmeyecektir. Bilim, 'Bedi' ve Halik' olan Allah'ın, hayvanlara kodladığı zeka ve içgüdüye, yapay zekanın son noktası bile ulaşamıyor…! Anlayana bu bile yerlidir aslında!

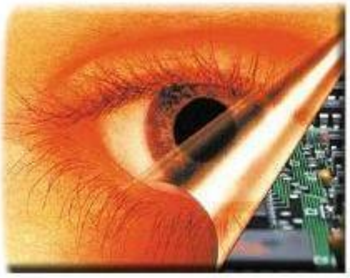

Amerika'daki Ulusal Sandia Laboratuvarı, 12 Temmuz 2001 tarihinde yayınladığı haber bülteninde, yapılan çalışmalar sonucunda "göz keskinliğine ve netliğine yaklaştıklarını" açıkladı.

Yayınlanan haberde "64 bilgisayarı kullanarak dijital bir görüntü elde edildiği ve bilgisayarların bu görüntüye ulaşmasının ise yalnızca birkaç saniye sürdüğü" belirtildi.* Bu elbette ki çok önemli bir gelişmedir ancak burada unutulmaması gereken bir nokta vardır:

İnsan gözü retinadaki görüntüyü saniyenin onda biri kadarlık kısa bir sürede oluşturur ve bu görüntü yalnızca 1 milimetrekare genişliğinde bir alanı kaplar. Bu özellikleri düşünüldüğünde insan gözünün son teknolojiye sahip 64 bilgisayardan çok daha hızlı ve kullanışlı bir mekanizma olduğu açıkça görülmektedir.

*ABD Ulusal Sandia Laboratuvarları Haber Bülteni, 12 Temmuz 2001

"Bilgisayar destekli kameralar da dahil olmak üzere hiçbir insan buluşu alet, göze rakip olamaz." (David H.Hubbel, Eye Brain and Vision, Scientific American Library, 1988, s.34) "Retina hücrelerinin yaptığı işler; ışığı algılamak, cisimlerin kenarlarını hesaplamak, ışık sinyalinin gücünü artırmak, aydınlık ya da karanlığa göre uyum sağlayarak düzeltmeler yapmak. Günümüzün güçlü bilgisayarları da benzeri işlemleri yerine getirebilmektedir. Ancak retinadaki sinir agı bu is için, bilgisayarlara nispeten çok daha az bir enerji kullanır. California Teknoloji Enstitüsü'nden Carver Mead, Caltech firmasından biyolog Misha Mahowald ile birlikte retinadaki sinir ağına benzer yapıda elektronik devreler tasarlamıştır." (Jim Giles, Nature, Think Like A Bee, 29 March 2001, s.510-512) Ancak tüm çabalara rağmen, bu devreyi, retina ağında olduğu gibi birebir olarak taklit edebilmek mümkün olmamıştır! Taklit edilemeyen tesadüf eseri ama taklit bilimsel buluş; Evrimci akıl!

Organ naklinde MUCiZE DOLAP

Hem saklıyor hem hasarlı hücreyi onarıyor

İngiltere'deki Oxford Üniversitesi'nde organları bağışçının vücudu dışında canlı tutan bir cihaz geliştirildi. Bağışlanan bir karaciğer 4 derecede, 12 saat vücut dışında bekletilebilirken, yeni cihazla bu süre 72 saate çıktı. Bağışlanan organın hasarlı hücrelerini de onarabilen cihaz kullanılarak 62 yaşındaki bir hastaya başarıyla karaciğer nakli yapıldı. »4

Hürriyet 17 Mart 2013

Sadece bir organı 72 saat (Yaratan, büyüten, yaşatan değil, sadece bir kaç saat) çürütmeyen cihaz 'Mucize', bir çok organı uyumlu bir arada yaşatan sistem; Tesadüf!

Biyonik elle hissetmek mümkün

Yapay organlar, robotik uzuvlar ve sentetik kana sahip olarak geliştirilen "biyonik adam" Londra'daki Bilim Müzesi'nde sergileniyor.

İnsana çok benzeyen robot 600 bin Euro'ya maloldu. Gövdeye yerleştirilen protez organlar bir kan pompalama sistemiyle tamamlandı ve sistemin modifiye polimer damarlar aracılığıyla çalışması mümkün kılındı. 18.02.2013

BİYONİK ELLE HİSSETMEK MÜMKÜN

Teknolojinin gelişim hızının bir başka kanıtı da, dünyanın en gelişmiş yapay uzuvlarından biri olan protez el.Elektrotların direk sinir sistemine bağlandığı biyonik elle hissetmek de mümkün.

Taklidi hem pahalı, hem hala orijinale ipotekli. Ama estetik ve daha kullanışlı aslı ise, tesadüfen oluştu ve bu iddiayı savunanlar bilim adamı!

Bu biyonik uzuvlar söz dinliyor

Karşısında çaresiz kalacağımız güce ve yeteneklere sahip transinsanlar konusunda endişelenmek için henüz erken. Fakat çok uzak bir hayalden de bahsetmiyoruz. Geçtiğimiz ay beyin komutlarıyla çalışan üç biyonik kol sahiplerinin emrine girdi bile 15.03.2015

Bacaklar için çalışmalar da başarıyla ilerliyor.

Yeni robotik uzvunun hassasiyetini nazikçe tuttuğu yumurtayla sergileyen Milorad Marinkovic'in gururu gözlerinden okunuyor.

Biyonik kol 30 bin avro

Biyonik uzuvlar konusunda Avusturya, İsviçre ve İtalya öne çıkıyor. Biyonik göz ve kulak alanındaysa Avustralyalılar öncü. bugün bir biyonik kol 30 bin avro civarında. Biyonik göze sahip olmanın bedeli 100-150 bin dolar.

Tek problem biyonik uzuvlar doğrudan kaslar ve sinir sistemiyle bağlantıya geçtiği için sürekli bir enfeksiyon kapma riski var ve vücudun reddetmesine karşı ömür boyu ilaç alma zorunluluğu getirebiliyor.

Japonların dünyayı allak bullak edecek dev projesi...

TÜM DÜNYA ENDİŞE İÇİNDE

Suni insanın fiyatı 800 milyar...

Japon bilim adamları kendi kendini planlayan, insan gibi düşünüp davranan bilgisayarı, 1990 yılına kadar tamamlayacakları görüşünde...

Aslı tesadüfen ama sun'i-yapayı milyar dolarlarla ve hem de akademisyenler hala başarılamadı.
(Hürriyet, 01 Mart 1983)

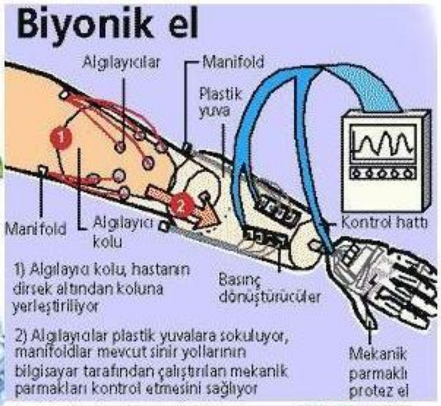

Bu nasıl tesadüfî oluşumdur ki takliti için bile para-teknoloji-bilim adamları yıllardır çalışır hala tedüfen oluşanın yarısına erişemedi

2 Böbrek, 1 diyaliz Makinesi, hangisi teknolojik ürün ?

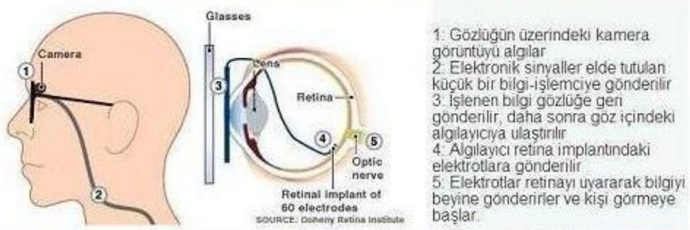

Biyonik bacaklar, karbon-fiber yapılı iskeletin üzerindeki algılayıcıların, kişinin sırtında taşıdığı bir çanta içindeki kontrol birimine konumlarını bildirmesiyle çalışıyor. Kontrol birimi de yürüyüş için hangi eklemleri kıvırmaları gerektiğini bacaklara geri bildiriyor. Pilot, bacaklara, elindeki iki yüksek teknolojili kolu kullanarak emir veriyor. Yapay uzuvlar, kollar üzerine uygulanan basıncı yorumlayarak, kalkması, oturması veya ne şekilde hareket etmesi gerektiğini anlıyor.

Berkeley Bionics CEO'su Eythor Bender, ABD çapında 10 hastane ile anlaşmalarının olduğunu ve cihazın 3 yıl içerisinde evlerde kullanılabilecek şekilde geliştirilmesini umduklarını belirtti. Bender'a göre, eLegs'in 50 bin dolar civarında bir fiyatı olacak.

Yapay kalp

İnsan metal olmayınca mı teknolojik sayılmıyor ?

Laboratuvarda kalp üretildi

ABD'de Minnesota Üniversitesi, laboratuvar ortamında ölü bir kalpten yaşayan kalp üretti

Bir donörün kalbini alan doktorlar, önce kalpteki hücreleri temizleyerek, geriye yalnızca 'hayalet kalp' denilen kalbin protein iskeletini bıraktılar. Bu sırada hastadan alınan hücrelerden kök hücreler geliştirildi.
Daha sonra bu kök hücreler 'hayalet kalp'e enjekte edildi. Kısa süre sonra hücrelerle kalbin büyümeye başladığı görüldü. Uzmanlar gelecek hafta da kalbin atmaya başlayacağını açıkladı.

Kopyası bile laboratuar ortamında ancak yapılabiliyor! Yöntem ise hep aynı. İşleyen mekanizmayı kullanmak, orjinalini yapmak yok!

Yapay cennet cehennem oldu

Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü.

NELER OLDU?

- Arılar ve yararlı böcekler öldü.
- Tarlaları katalak ve haşere bastı.
- Ekin mahvoldu.
- Domuzlar, tavukları öldürdü.
- Tavuklar, ayda 12'den fazla yumurta vermedi.
- Bitkiler, az oksijen üretince, dışarıdan oksijen takviyesi yapıldı.
- Hava Himalaya Dağları'ndaki gibi inceldi.
- Patatesteki karoten yükselince, ciltler sarardı.

■ Camdan oluşan, kapalı yapılarının altında kendi oksijenlerini üretip, sebze ve hayvanlarını yetiştirerek yaşamaya başlayan bilim adamları, birbiri ardına gelen felaketlerle karşılaşmaya başladılar.

■ Yaşamın bir başka gezegene aktarılıp aktarılamayacağını inceleyen uzmanlar, bunun mümkün olmadığını anladılar. 4800 bitki ve çeşitli hayvanlarla yaşayan bilim adamları, burada temiz bir yaşam ortamı hayalini kurmuşlardı.

SARARIP SOLDULAR

Bilim adamları her geçen gün kilo kaybederken, tatlı patateslerin içerdiği yüksek karotenden dolayı sararıp soluyorlar. Bu yüzden de sık sık sağlık kontrolünden geçiyorlar.

BİYOSFER 2

HAYAT BİTİYOR

11 Eylül 1993, Hürriyet

Hürriyet, 11 Eylül 1993 tarihli bir haber: "Bir grup bilim adamının Arizona'ya kurdukları ve 700 gün önce dış dünyadan bağlantısız yaşamaya başladıkları "Biyosfer 2" tam anlamıyla bir cehenneme dönüştü." Evrendeki hassas dengeye işaret için bu haber tek başına yeterlidir. Düşünsenize uzayda hayat için deneme yapılıyor, ne bina yapımı, ne canlı taşıma, ne gıda takviyesi vd. sorunu yaşanan bir ortamda, 2 sene bile yaşamın dengesi korunamıyor. Bilimle bile kopyası sağlanamayan bu ortam nasıl tesadüfen oluşabilmektedir?Evrensel çaptaki türler arası uyum ve dengeye örneklerle devam edelim. Csiro Projesi:

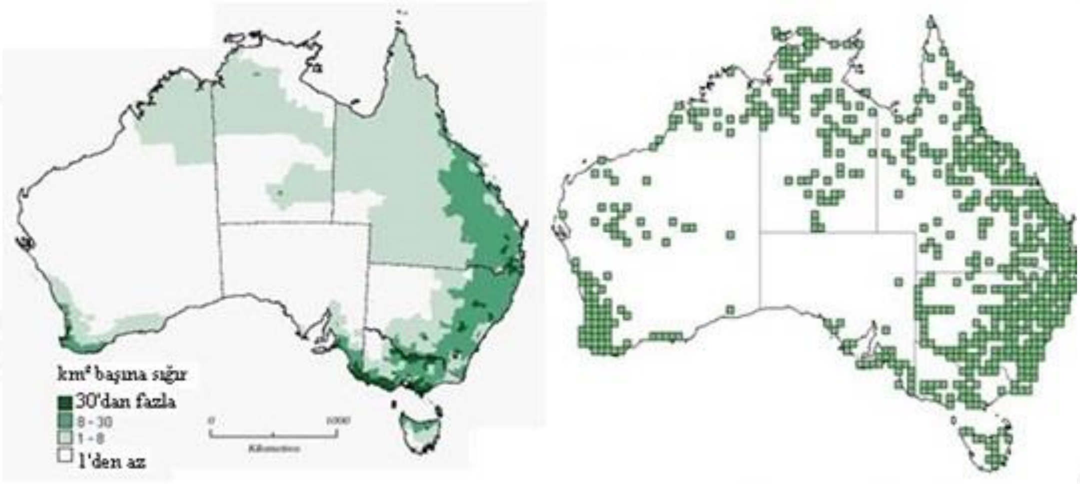

Sığırların yaşam alanları ve böcek salınan alanlar (Australia Year Book 2003)

İngiltere, Avustralya kıtasında sığır yetiştirmeye karar verir ve daha önce bu kıtada yaşamayan sığırları bu ülkede yetiştirmeye başlar ama kısa sürede sığır gübreleri tüm kıtada büyük sorun oluşturur; her yer sığır gübresi ile dolmuştur. Bunun üzerine 'CSIRO Avustralya gübre Böceği Projesi ' başlatılır. Ocak 1968'ten Nisan 1984'e kadar, 43 türe ait, 1,73 milyon gübre böceği, Csiro Böcek Bilimi tarafından, doğaya salınır. Bir yıl içerisinde, salınan kın kanatlıların en yüksek sayısı, 1980 yılındaki 281.581 olmuştur. Bir yılda, doğaya bırakılan en fazla tür sayısı, 1977'deki 22 adet olmuştur. Sonunda sorun, insan kaynaklı nedenlerden oluşan pürüzler dışında, büyük oranda halledilir. Ama yaradanın dengesi sadece iki tür arasında değil, evrensel boyuttadır. Yıl, 2023: "Avustralya'ya ithal edilen böcekler, rahatsız edici bir yerel mantar türü tarafından canlı canlı yenildi." (TV 100, 07.06.2023) Diğer bir örnek ateist sistemin uygulandığı Çin'den: Komünist lider Mao Zedung başa geçtiğinde büyük bir tarım toplumu oluşturmak istiyordu. Bu yüzden 1958'de tarlalara zarar veren serçeler ve haşerelere karşı seferberlik ilan edilir. Ülke çapında büyük kitleler 24 saat boyunca organize olarak serçelerin yumurtaları ve yuvalarına zarar verir. Serçeleri kaçırmak için on binlerce korkuluk ve kırmızı bayrak üretilir. Ülkedeki işçilerin yarısı seferberlikte yer alırken, atış ekipleri kurulur. Devlet tarafından serçe öldüren vatandaşlara çeşitli ödüller verilir. 1960 baharında tarlaları böcekler bastığında Çinli liderler öldürülen serçelerin böcekleri yiyerek aslında faydalı olduğunu fark ederler. Öldürülen iki milyar serçeden sonra Mao serçeleri 'düşmanlar' listesinden çıkarır. Fakat artık çok geçtir. Çünkü ülkede zararlı böcekleri yemesi beklenen serçelerin soyları neredeyse tükenmiştir. Ekolojinin alt üst olması ve tarlaların zarar görmesiyle üç yıl sürecek 'Büyük Kıtlık' başlar. Büyük kıtlık boyunca en az 20 milyon kişi açlıktan hayatını kaybetmiştir. Diğer bir örnek: "Doğal denge bozuldu, tarla fareleri çoğaldı": Kış aylarında farelerin sadece yiyecek için dışarıya çıktığını ifade eden Anadolu Üniversitesi (AÜ) Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü Başkanı Prof. Dr. Ali Yavuz Kılıç, "Aslında tarla farelerinin bu dönemde uyuması lazım. Şimdi yaz mevsimi gibi dışarıda cirit atıyorlar" dedi. Tarla farelerinin doğal düşmanları olan tilki, yılan ve yırtıcı kuşların maalesef yok edildiğini belirten Kılıç, şunları söyledi: "Böylece farenin üremesi kontrol altına alınamıyor. Farenin doğal düşmanlarından tilki kürkü için zehirlenerek avlanıyor. Doğal olarak düşman azalınca fare populasyonu yükseliş gösteriyor. Tarımda süne ve kımıldan sonra en büyük zararı veren hayvan faredir. Bazı tarlalara fare yüzünden adeta gidilemiyor. Keskin Göleti etrafından fareden geçilmiyor. Bazı bölgelerde iri lağım fareleri ortaya çıkmaya başladı. Bu fareler daha önce yoktu." (NTV, 16 Şubat 2011)

Teknoloji ürünü Bilgisayar ve kendiliğinden oluşan (!) beyin!

"İnsan beyninin işlem hızı saniyede 20 bin trilyon. Bugünkü süper bilgisayarlar yani Kasparov'u satrançta yenen Deep Blue bilgisayarın yeni kuşaklarının hızı saniyede 10 ila 100 trilyon civarında. Süper bilgisayarlar bugün için insan beynine nazaran 200 ile 2000 defa daha yavaşlar. Bizim kullandığımız masa üstü bilgisayarların işlem hızı yaklaşık saniyede 10 milyar. İnsan beyninin hafıza kapasitesi: 200 terabyte:200 000 gigabyte" (forum.chip.com.tr, 11.09.2007) Londra College Üniversitesi Nöroloji Birimi: Eğer her bir nöronun 1 baytlık veri taşıdığını varsayarsak, beyin 4 terebayt kapasitesinde olabilir. Bu da 4 bin cigabayttır. Fakat beyinde her bir nöron için 50 bin sinapsis (bağlantı noktası) bulunduğunu düşünürsek, beynin kapasitesinin 500 terabayttan daha fazla olabileceğini görürüz. Bu da ortalama olarak 1000'in üzerinde bilgisayara tekabül eder. Ancak bilgisayarların aksine beynin belleği dolmaz, öğrendikçe genişler. (Milliyet, 17.11.2010) "Bilgisayarlar insan beynine yaklaşamıyor Beynimizi simüle etmeye çalışan bu süper bilgisayar, bakın insan beyni karşısında nasıl zorlandı: 83 bin işlemci beynin %1'ine denk. Japon ve Alman bilim insanlarının yaptığı bir çalışma, insan beyninin "işlem" kapasitesini ortaya koydu. Araştırmada 83 bin mikro işlemciye sahip olan dünyanın en güçlü süper bilgisayarlarından biri kullanıldı. Bu bilgisayar ile 40 dakika süren bir işlem sonucunda, insan beyninin bir saniyelik süredeki tam kapasitesinin %1'ine denk gelen değere ulaşıldı. Milyonlarca matematik işlemini göz açıp kapayıncaya kadar yapabilen bilgisayarların insan beyni ile hala boy ölçüşememesinin nedeni olarak, beynin yapısındaki yüksek sayıdaki sinir hücresi gösteriliyor. Birbiri ile sürekli iletişim halinde olan 200 milyar sinir hücresinin yarattığı güç hiçbir bilgisayar ile ölçülemiyor. Bu bağlantılar arasında gidip gelen elektrik sinyallerinin her biri için 1000 farklı switch bulunuyor. Tüm bunları hesaba katınca insan beyninde yüzlerce trilyon boyutunda veri otoyolu bulunuyor. Araştırmada insan beyninin %1'ine denk gelen 1,73 milyar sanal beyin hücresinin 10,4 trilyon sanal veri yolun üzerinden haberleşmesi simüle edilmeye çalışılmış. İnsan beyninin bir saniyede gerçekleştirebildiği bu işlem için 83 bin mikro işlemciye sahip dünyanın en güçlü bilgisayarının 40 dakika boyunca çalışması gerekmiş. Bu sonucun, insan beyninin 1 saniyelik kapasitesinin sadece %1'ini simüle ettiğini de tekrar vurgulamak lazım. (chip.com.tr, 07 Ağustos 2013)

İnsan robot'a ilk adım atıldı

andırıyor. 1 milyon doları aşan bütçeyle hazırlanan bir

tısında konuşan Prof. Dr. Yasuyo Kuniyoşi, "Daniel" adını verdikleri robot üzerinde 8 yıldır çalıştıklarını ve

bildirdi. Daniel'ın sahip olduğu teknolojinin gelecekte insan gibi hareket edebilen robotlar üretmek için büyük bir adım olduğu tahmin edi-

cüsü robota esneklik kazandırmak için gövdesine çok sayıda eklem yerleştirerek insansı bir ergonomiye sahip olmasını sağladıklarını

Sabah, 13 Eylül 2003

Tesadüfen oluşan insana benzer robot için, uzman ekip, 1 milyon dolar, en az 8 yıllık çalışma, ergonomi için çalışma vd.

Dünyanın ilk biyonik adamı da bu:

"Yaklaşık 1 milyon dolara mal olan robotun modeli, dünyanın en yetenekli biyonik uzmanlarından biri olarak kabul edilen ve İsviçre'nin Zürih Üniversitesi'nde sosyal psikolog olan Bertolt Meyer tarafından hazırlandı. Robotun ayak bilekleri ve ayakları Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) Media Lab'de görevli biyo-mühendis Hugh Herr tarafından geliştirildi. Protez bacakları desteklemesi için, biyonik adam için 'Rex' adı verilen

bir dış iskeler inşa edildi. Yeni Zelanda'daki REX bionics şirketi tarafından geliştirilen dış iskelet, biyonik adamın düzgün yürümesini sağlıyor. Pankreasından akciğerlerine kadar yapay organları bulunan biyonik adam, insanlardaki gibi işleyen bir kan dolaşımına sahip. ABD'nin Arizona eyaletinde bulunan SynCardia Systems tarafından üretilen yapay kalp sahibi biyonik adam, ABD'nin Second Sight şirketi tarafından geliştirilen retina protezi sayesinde görüyor." (Akşam, NTV, 21.10.2013) Bu kadar teknoloji ve para, sonuç hilkat garibesi bu robot, ama çok daha mükemmeli "tesadüfen" oluşuyor, hem de teknolojisiz! ve kimileri bu iddiaya bilimsellik diyor!

Evrimci mantığı; I. resim mühendislik harikası, II. resim tesadüf!

Buyrun, kendiliğinden oluşanı siz teknoloji yardımı ile yapın:

Evrim ve Organ Nakli

Organ naklinde uygun organ bulunsa bile, vücut bu yeni organı yabancı olarak görüp, rededebiliyor. Bu bazen aylarca sürüyor ve her gün onlarca hap yutulması gerekiyor. Organ

naklinden sonra yıllarca dış enfeksiyonlara karşı özel bir önem verilmesi de ayrı bir öneme sahip! Bu kadar hassas ve uyumlu bir sistem bütünüdür insan vücudu. Evrimcilerin iddiası, her bir hücre, her bir organ tesadüfen bir araya gelmiş ve yaşam; özel tahliller, uygun organlar ve ortamlar bütünü olmadan başlamış ve devam etmektedir..!

Darwin ve Türkler

"Darwin, Kafkas Türklerinin yok olacağına vurgu yapar." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Darwin, bir arkadaşına yazdığı mektupta Türkler için "Aşağılık ırk, barbar, yok edilecek toplum " diye bahsetmektedir. (The Life and letters Of Charles Darwin, New York, I/266) "Belki de yüzyıllar kadar sürmeyecek yakın bir gelecekte, "medeni insan ırkları, vahşi ırkları tamamen yeryüzünden silecekler ve onların yerine geçecekler. Öte yandan insansı maymunlar da, kuşkusuz elimine edilecekler." Böylece insan ile en yakın akrabaları arasındaki boşluk daha da genişleyecek. Bu sayede ortada "şu anki Avrupalı ırklardan bile daha medeni olan ırklar ve şu anki zencilerden, Avustralya yerlilerinden ve gorillerden bile daha geride olan babun türü maymunlar" kalacaktır." (Charles Darwin, The Descent of Man, 2. baskı, New York, A L. Burt Co., 1874, s. 178)

1880-1885 yılları arasında o dönemin en büyük sömürgeci devleti olan İngiltere'nin başbakanlığını yürüten William Ewart Gladstone, "Türkler Asya'nın içlerine geri sürülmelidir." diyerek kampanya başlatır. Bu adam, İttihat ve Terakki üyelerinden Ahmet İhsan'ın Matbuat Hatıralarım adlı eserinde "Gladstone, İngiliz parlamentosunda eline Kur'an'ı alıp: 'Türkler bu kitapla yürüdükçe medeniyete muzırdır (zararlıdır)' dediğini aktardığı adamdır. O dönemde İngilizler kendi ülke menfaatleri için Osmanlıyı parçalamaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle de birçok faaliyette bulunurlar. Bunlardan birinde de Londra'da Türkler ile ilgili "Bulgar Terörü ve Doğu Sorunu" isimli bir broşür yayınlarlar. Kısa sürede birkaç baskısı yapılan broşürle İngiliz halkı Türklere karşı kışkırtılmaktaydı. Andre Maurois "İngiltere Tarihi" adlı yapıtında "Gladstone arka arkaya vermeye başladığı nutuklarla İngiliz kamuoyunu Türkiye aleyhine çevirdi" diye de yazar. Gelelim konumuz olan C. Darwin'in araştırmacı bilim adamlığı kimliğine: Emperyalist maksatlı bu çalışmaları araştırmadan kabullenen Darwin, 19 Ekim 1876 Tarihinde bir kere, ondan sonra 2 kere daha olarak toplam üç kez Bulgaristan yardım sandığına bağışta bulunur. "Darwin balkanlarda ne olduğunu bilmiyordu ve İngiliz başbakanında etkilenmişti. Ölene kadar Türkleri barbar olarak düşündü" (Bu dinciler, Soner Yalçın, s. 297-298) Yanıbaşındaki olaylardan habersiz olan Darwin, insanlık tarihini yeniden yazmak iddiasında bulunur ve teorisini yayınlar! İşin diğer ilginç yönü, Marx hayranı olup, agnostik olduğu halde, evrimi ve materyalizmi benimseyen Darwin fikirlerini yıllarca gizlemiş, eserinin ölümünden sonra yayınlanmasını vasiyet etmişti. "Darwin, agnostik olarak ölmüştür." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 44) "Dostlarını karşısına almaya cesareti yoktu, kurulu düzeninin yıkılmasını istemiyordu. Ailesi zengindi. Yaşadığı bu zengin hayattan taviz vermek istemiyordu. Kilise çevresince hala dindar kabul ediliyor ve saygı görüyordu." Taki, 1858'de A. Russel Wallace tarafından yazılan ve kendi görüşlerine paralellik arz eden makalesinin okuyana dek. Kıskançlık onu harekete geçirir ve 1837'de yazdığı eserini 1859'da yayınlar: Türlerin Kökeni. (Bu dinciler, Soner Yalçın, s. 410-415) Kıskançlık Darwin'in takıyyesine son verdirmiştir! İşte aydın-araştırmacı-devrimci evrim teorisyeninin fikir ve yaşam namusu!

Darwin'e göre Kadın

Darwin, "İnsanın Türeyişi" adlı kitabında kadınların idrak etme, hızlı kavrama ve taklit konusunda "daha aşağı ırkların özelliklerini taşıdıklarını ve bu nedenle daha eski ve alt bir medeniyet seviyesine sahip olduklarını" yazmıştır. (John R. Durant, "Darwin'in İnsanın Türeyişi kitabındaki Doğanın

Gelişimi", İngilizcesinde sayfa 295) Darwin kadının evlilikteki rolünü şöyle tarif ediyordu: " Sizinle ilgilenecek biri –bir köpekten daha iyi oyalayabilecek- ev ve evin sorumluluklarını alacak biri." (Charles Darwin, Charles Darwin'in Otobiyografisi 1809-1882, İngilizcesinde sayfa 232-233) Sana çocukluktan itibaren sürekli eşlik ederler, sonra ilgili beslerler ve sevip oynaşabileceğin bir obje olurlar. Kadın, herşeye rağmen bir köpekten daha iyi bir şey. Ev ve evle ilgilenecek bir kişi. Müzik ve havadan sudan konuşmalar. Bunlar sağlık için iyi şeylerdir. (Charies Darwin, The Autobiography of Charles Darwin 1809-1882 (Ed. by Nora Barlow), New York: W. W. Norton & Company, Inc., 1958, 232-233) Darwin erkeğin özelliklerini 'güçlü, cesur ve akıllı' olarak görüyor, kadının özelliklerini ise 'edilgen ve beden bakımından güçsüz ve "beyinleri eksik" olmak' şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, 'o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.' (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 122) Darwin, Evlenmeden bir yıl önce 1838 yılında, "kadının, sevilen, oyun oynanan ve her halükarda köpeklerden daha iyi bir şey olduğunu" yazmıştı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 51) John R. Durant, "Darwine göre özellikle de yaşam mücadelesi hususunda kadınların, erkeklerden kat kat daha düşük mertebede olduğunu" ve "Zeka geriliği olan çocuklar ile kadınları, muhakeme yeteneklerinin yetersiz olmasından dolayı aynı kategoride değerlendirdiğini." belirtir. (Durant, Darwinci Miras, s. 295)

Deist bir peygamber olan Kant'a göre Kadın

Kant'a göre kadınlar, aklını kullanabilme yetisinden mahrum, sürekli güzelliği ve cinselliği ile ön plana çıkmaya çalışan, zayıf, başka birinin himayesine muhtaç varlıklardır. "Evli erkekler yalnızca kendi eşlerinin sevgisini kazanmaya çalışırken, evli kadınlar ise bütün erkeklere sahip olma eğilimindedirler." (Immanuel Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, çev. Robert B. Louden (New York: Cambridge University Press, 2006), 208) "Kadın kendini herkesin beğenisi için bir nesne yapar." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) Kant, kadınları karakterize eden iki ilkeden bahseder. Bunlardan ilki türün devamlılığı, ikincisi ise toplumun yetiştirilmesi ve kadınlar tarafından inceltilmesidir. (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) "Doğa tarafından kadına 'verilen' korkaklığın ve zayıflığın nedeni, kadının embriyoyu koruma zorunluluğundandır. Böylece kadınlar tehlikelerden uzak durarak embriyoyu koruyacaklardır. Bununla birlikte kadın, tabiatı gereği korkak olduğu için güçlü ve cesur erkeğin korumasını talep eder." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 207) Kant, kadının felsefe yapabilme imkanına da değinir: "Onun felsefi bilgeliği muhakeme etmek değil duygusallıktır." (Immanuel Kant, Observations on the Feeling of the Beatiful and Sublime and Other Writings, çev. Patrick Frierson, Paul Guyer (New York: Cambridge University Press, 2011), 38) Kant bir kadının felsefeyle uğraşmasını, hele (muhtemelen erkek)bir yorumcu olmadan bunu yapmasını hiç hoş olmayan bir iş olarak görmüştür. (Aliye Kovanlıkaya, "Kant'ta Cinsiyet Farklılığı," Cinsiyetli Olmak içinde, ed. Zeynep Direk (İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2014), 11-12) "Okullu (eğitimli) kadınlar kitaplarını saatleri gibi kullanırlar. Onlar saatlerini sadece bir saate sahip oldukları bilinsin diye takarlar. Buna rağmen saatleri genellikle ya çalışmaz ya da doğru zamanı göstermez." (Kant, Anthropology from a Pragmatic Point of View, 209) "Kadının büyük biliminin içeriği daha çok insanoğludur ve insanlık arasında da erkeklerdir." (Kant, Pragmatik Açıdan Antropoloji ile Güzellik ve Yücelik Duyguları Üzerine Gözlemler, 75) Kadının uzmanlık alanının erkek olduğunu söyleyen bu söylemler, Kant'ın kadınlara verdiği rolün ve çizdiği sınırın en açık biçimde ifade edilmiş halidir. Kant, kadınların teorik bilgi eksikliklerinin olumsuz bir şey olmadığını hatta bu eksiklilerini güzellikleriyle ve candan dostluklarıyla kapattıklarını vurgular. Şöyle ki kadınlar, "Erkeğin kendi yetenekleriyle sağlamak zorunda olduğu kitabi bilgiden yoksunluklarını ve diğer eksikliklerini güzel endamlarıyla, neşeli naiflikleriyle ve büyüleyici dostluklarıyla yeterince telafi etmiş olurlar." (Kant, Güzellik ve Yücelik Duygusu Üzerine Gözlemler, 86) Kant'ın kadınlarla ilgili görüşlerini özetleyecek olursak, kadınlar erkeklerin himayesine ihtiyaç duyan zayıf varlıklardır. Bu yüzden kadınlar doğanın kendilerine verdiği görevi yerine getirerek soylarını devam ettirmeli, bununla birlikte erkeğin gücü üzerine kurulu toplumun ilerlemesinde ve inceltilmesinde erkeğine yardımcı olmalıdır. Kant,

muhakemeyi gerektiren konularda kadınların bir rehbere (erkeğe) danışması gerektiğini belirterek kadınların akli meselelerdeki yetersizliğini göstermeye çalışmıştır. (Firdevs Demir, Kant'ın Kadınlarla İlgili Görüşlerinin Ahlak Felsefesi Bağlamında Değerlendirilmesi, Mizanil hak islami ilimler dergisi, sy. 5, 2017, s. 87-99)

Darwinizmin sonucu ortaya çıkan insanlık onurunu yerle bir eden "İnsanat bahçeleri"

"19 ve 20. Yüzyıllarda, 'insanat bahçeleri' kurulur, 'gelişmemiş' ırklara ait insanlarda buralarda sergilenir. Sergilenen insanlar, modern beyaz adamın üstünlük duygusunu tatmin ederken aynı zamanda, Avrupa'nın sömürgesine bir gerekçe ve bir meşruiyet de üretilmekteydi. Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik sloganları ile yola çıkan Fransız Devrimi'nin 100. yılını kutlayan 1889 tarihli Paris Evrensel sergisinde 400 Afrikalının sergilendiği bir 'Zenci Köyü' kurulmuştu. Brüksel'de, 1897 tarihli sergide bir levha ziyaretçileri şöyle uyarıyordu: "Kongoluları beslemeyin, yemekleri verildi." İnsanat bahçeleri, sömürgeciliğin faziletlerine yönelik propaganda çalışmalarının bir parçasıydı." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 82, 83) Darwin Kızılderilileri ve karaderilileri, insanlaşma aşamasına gelmemiş maymunlar olarak görüyor ve onlara hayvan muamelesi yapılmasında bir sakınca görmüyordu. Evrim teorisine dayalı bir uygulamaya göre, 1962 yılına kadar hayvanat bahçelerine ek bir bölümde insanlaşma aşamasını tamamlamamış maymunlar olarak bu insanlar sergileniyordu. Batıda insan haklar aslında beyazlar içindi, uzun bir süre. (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 13.8.2017) "Vahşi insanlar, ilkeller, insana benziyorlar, insanoğluna en yakın varlık galiba" diye tasnif ediliyorlardı. Hayvanat bahçelerinde, fuarlarda, sergi alanlarında teşir edilmek için binlerce insan kadın, erkek, çocuk Afrika'dan gemilerle Avrupa ve Amerika'ya taşındı. Belçika, Hollanda, İspanya, Macaristan, Almanya, İsveç, İtalya, ABD'de, bir değil pekçok kentinde 1870'lerden 1960'lara kadar var oldu. İnsanlar nadir hayvanlarmış gibi seçiliyorlardı, kimilerini kafeste teşhir ettiler. Fuar alanının dışındaki levhada "Lütfen yiyecek vermeyin daha önce beslendiler" yazılıydı. Çoğunun üzerindekiler çıkarılıyordu, göğüsleri açıktaydı. Bazıları intihar etti, bazıları ise teşhir edilirken öldü. Ölen de sergilendi. Aynı dönemlerde bazı bilim adamlarının görüşleri de aktarılıyordu: "Haftalardır bunların üzerinde çalışıyoruz, bunların aklı aşırı derecede geri. Fevkalede saldırganlar ve hiçbir hisleri yok. İnsana en yakın vahşi örneği denebilir" (Habertürk, 7 Aralık 2014)

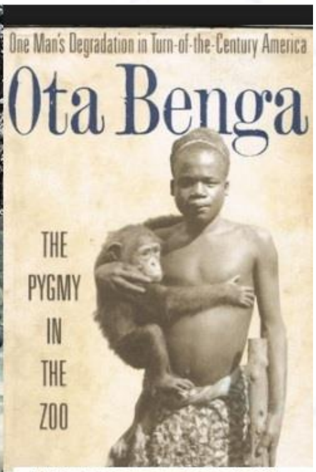

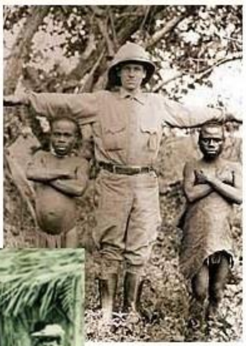

1) Almanya'da yapılan bir panayırın afişi
2) Panayırın giriş kapısı üzerindeki yazı: Sömürge Sergisi
3) İnsanat bahçesinin fikir babası Alman Karl Hagenbeck
4) Benga isimli pigme, kucağındaki maymunla
5) Hay-Hacı adlı şempanze ve Afrikalı Saida'nın gösteri afişi
6) 1904 senesinde yapılan 'Vahşiler Olimpiyatı'ndan bir kare

1800'ler boyunca Avrupa'nın her yanında (Paris, Hamburg, Antwerp, Barselona, Londra, Milan, Varşova) ve New York'ta onlarca insanat bahçesi açıldı ve sahiplerine (bugünün ekonomisiyle denkleştirilince) milyonlarca dolar kazandırdı.

Son insanat bahçesi, 1958 yılında Belçika'da kapandı! 1958, NASA'nın kurulduğu yıldı. Mikroçiplerin icat edildiği, Marilyn Monroe'nun dünyanın göz bebeği olduğu, Avrupa Birliği'nin öncülü Avrupa Ekonomik Birliği'nin kurulduğu yıl !!!

Biyokimya Uzmanı Michael J. Behe: "İlk başlarda Darwin'in evrim konusundaki fikirlerini benimsiyordum. Çünkü O herkesten önce davranıp ortaya bir şey atmıştı ve ben aksini ispat edene kadar onu kabullenmek zorundaydım. Ta ki, 10 yıl öncesine, Avusturalyalı bilyokimyager ve yazar Michael Danton'un yazdığı bir kitabı (Evolution Theory in Crisis) okuyana kadar. Danton; Darwinist teoriyi çürütecek bir sürü bilimsel tez ortaya sunmuştu. Daha önce hiç bu tarz argumanlar iddalar duymamıştım ve bence onlar gerçekten çok ikna ediciydiler. Önce kendime kızdım, böylesine iyi bir üniversitede güzel bir sandalyem varken ben bu iddiaları ispatları neden daha önce okumamıştım ve o günden sonra Evrim Teorisine ciddi ilgi duydum ve araştırmalara başladım. Zaman içerisinde Darwinin evrim teorisinin hiç bir bilimsel kanıta dayanmadığını anladım."

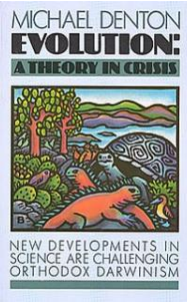

Bilim adamlarının itiraflar II

Prof. R. Goldschmidt (Zoolog, California Üniversitesi): Şimdiye kadar hiç kimsenin makro mutasyonlar yolu ile yeni bir tür ya da cins üretemediği bir gerçektir. Seçilmiş mikro mutasyonlar yoluyla dahi tek bir tür bile oluşturulamadığı da doğrudur. En iyi bilinen Drosofila (meyve sineği) gibi organizmalarda bile sayısız mutasyon bilinmektedir. Eğer herhangi bir organizma üzerinde bu binlerce mutasyonun bir kombinasyonunu yapabilseydik, yine de doğada bulunan herhangi bir türle benzerlik gösteren bir tür üretemezdik. (Richard B. Goldschmidt, "Evolution, As viewed by One Geneticist", American Scientist, vol.40 (Ocak 1952), s. 94) Gordon Taylor (Evrimci genetikçi): Bu çok çarpıcı, ama bir o kadar da gözden kaçırılan bir gerçektir: Altmış yıldır dünyanın dört bir yanındaki genetikçiler evrimi kanıtlamak için meyve sinekleri yetiştiriyorlar. Ama hala bir türün, hatta tek bir enzimin bile ortaya çıkışını gözlemlemiş değiller.(Gordon R. Taylor, The Great Evolution Mystery, New York, Harper & Row, 1983, s. 48) Kevin Padian: Büyük evrimsel değişiklikler nasıl başladı? Türlerin on binlerce yıl oturup faydalı mutasyonların meydana gelmesini beklediğine (bu arada bu nasıl oluşmaktadır?) ve büyük bir istekle bunları yeni ve yararlı bir tür değişimi oluşana kadar biriktirip koruduklarına inanan biri var mı? İşte bu durum Waddington ve diğerlerinin de belirttiği gibi neo-Darwinizm'in "saçma ve mantık dışı" matematik argümanlarıdır. (Kevin Padian, "The Whole Real Guts of Evolution", Review of Genetics, Paleontology and Macroevolution, By Jeffrey S. Levinton, s. 77) Pierre-Paul Grassé: Ne kadar çok sayıda olursa olsunlar, mutasyonlar herhangi bir evrim meydana getirmezler. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, Academic Press, New York, 1977, s. 88) Şanslı mutasyonların hayvanların ve bitkilerin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağladığına inanmak, gerçekten çok zordur. Ama Darwinizm bundan fazlasını da ister: Tek bir bitki, tek bir hayvan, tam olması gerektiği şekilde binlerce ve binlerce faydalı tesadüfe maruz kalmalıdır. Yani mucizeler sıradan bir kural haline gelmeli, inanılmaz derecede düşük olasılıklara sahip olaylar kolaylıkla gerçekleşmelidir. Hayal kurmayı yasaklayan bir kanun yoktur, ama bilim bu işin içine dahil edilmemelidir. (Pierre-Paul Grassé, Evolution of Living Organisms, s. 103) Francisco J. Ayala: X ışınları gibi yüksek enerjili radyasyonlar mutasyon oranını arttırırlar. Radyasyondan olayı meydana gelen mutasyonlar rastgele, bir anlamda onları taşıyan

bireylerin sağlığı üzerindeki etkilerden bağımsız olarak meydana çıkar. Rastgele mutasyonlar çoğunlukla zararlıdırlar. Bir organizmadaki genom gibi tamamen organize bir sistemde rastgele bir değişiklik sistemin düzenini veya kullanılırlığını arttırmaz, aksine azaltır. (Francisco J. Ayala, "Genotype Environment and Population Numbers", Science, vol.162 (27 Aralık 1968), s. 1456) James F. Crow (Wisconsin Üniversitesi, Tıp Genetiği Bölüm Başkanı, radyasyon ve mutasyon konusunda uzman): Mutasyonların hemen hepsi zararlıdır ve bunun bedelini insanlar öder. Bu nedenle mutasyon oranını yükseltecek olan her türlü insan aktivitesi insanlık için ciddi sağlık ve ahlak sorunları oluşturuyor demektir. (James F. Crow, "Ionizing Radiation and Evolution," Scientific American, vol. 201 (Eylül 1959), s. 138) Hayatı oluşturan kimyasal işlemlerin bütünlüğüne isabet edecek rastgele bir değişikliğin bozucu etkisi olacağı kesindir. Aynen bir televizyondaki bağlantıların rastgele değiştirilmesinin görüntünün kalitesini artırmaması gibi. ("Genetic Effects of Radiation", Bulletin of Atomic Scientists, No: 14, s. 19-20) Frederick Seymour Hulse: Mutasyonlar rastgele meydana gelirler. Yüksek kompleksllikteki sistemlerin bileşiminde ve işleyişindeki herhangi bir değişiklik bu sistemin işleyişini geliştirmeyecektir ve bu nedenle mutasyonların büyük kısmı dezavantajlıdır. Bir organizma ve çevre arasında çok hassas bir denge vardır ve bir mutasyon bu dengeyi kolaylıkla bozabilir. Bir insan aynı şekilde frenin veya gaz pedalının pozisyonunu rastgele değiştirerek bir arabanın işleyişinin gelişmesini de bekleyebilir. (Frederick S. Hulse, The Human Species, New York: Random House, 1971, s. 61-62)Evrimci zoolog D. L. Stern: Evrimsel biyolojinin en eski problemlerinden biri geniş çapta çözülmemiş olarak duruyor. Hangi mutasyonlar, evrimsel açıdan faydalı olan fenotip çeşitliliğini oluşturabilir? Bunlar ne tür moleküler değişiklikleri gerektirir? (icr.org/headlines/ darwinvindicated.html; Was Darwin Really "Vindicated"?, Frank Sherwin, Institute for Creation Research, April 30, 2001) Stephen Jay Gould: Bir mutasyon büyük ve yeni bir ham malzeme (DNA) oluşturmaz. Türleri mutasyona uğratarak yeni bir tür elde edemezsiniz. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69) Hoimar Von Ditfurth (Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü. Ünlü Alman evrimci bilim yazarı): Alabildiğine kompleks biyolojik bir işlevin, organik bir düzenin, amaçsız, hedefsiz, keyfi mutasyonların rastlantısal sonuçları olarak ortaya çıkıp çıkamayacağı sorusuna yanıt ararken, tasavvur etme yeteneğimiz oldukça yaya kalacaktır. Gerçekten de, rastlantısal mutasyonların ardından, sözünü ettiğimiz türden yeni mekanizmaların, yeni düzenlerin ortaya çıkması için evrim istediği kadar zaman bulmuş olsun, yeni denge ve düzenlerin rastlantının ürünü olduğunu ileri sürmekle iyice ileri gitmiş, başka türlü düşünenleri tahrik etmiş olmuyor muyuz? Deyim yerindeyse, sakat doğum gibi bir şeydi bu tuhaf yaratıklar. Bir mutasyonun sonucuydular. Mutasyon sonuçları hemen her zaman bir felaket doğurmuşlardır. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 2, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, Çev: Veysel Atayman, s.66-69) Bu noktada itirazcılar, anlamlı ve amaca uygun özelliklerin tümüyle rastlantısal olarak yeterli miktarda oluşmasını sağlamak bakımından, mutasyonların sayısının yeterli büyüklükte olamayacağına ilişkin bir karşı tezi öne sürmek eğilimdedirler. Gerçekten de çok sayıda mutasyon, olasılıklar kurallarına göre, bırakalım gelişmeyi desteklemeyi, zararlı ve hatta öldürücü olmaktan kurtulamaz. (Hoimar Von Ditfurth, Dinozorların Sessiz Gecesi 6, s. 97) Dr. Mahlon B. Hoagland: Bugün canlı organizmalarda birikmiş bilgi (üç milyar yıllık evrimin birikmiş sonucu) bütün dünya şairlerinin toplamından daha çok işlenmiş, daha incedir. Bir harfte, bir kelimede, bir deyimde rastlantıya bağlı bir değişimin parçayı daha iyi yapması uzak bir olasılık, böyle rastlantısal bir çarpmanın zararlı olması daha akla yatkındır. Birçok biyolog, nükleer silahların, nükleer reaktörlerin ve endüstride üretilen mutasyona neden olabilecek türden kimyasal maddelerin artmasından, bu nedenle korkmaktadırlar. (Mahlon B. Hoagland, Hayatın Kökleri, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 12.Basım, Mayıs 1998, s. 69) Hatırlayacaksınız, bir organizmanın DNA'sında bir değişikliğin olması hemen her zaman onun için zararlıdır; başka bir deyişle yaşamını sürdürebilme kapasitesinde azalmaya yol açar. Bir benzetme yapalım; Shakespeare'in oyunlarına rastgele eklenen cümlelerin onları daha iyi yapması pek olası değildir... Temelinde DNA değişiklikleri ister mutasyonla, ister bizim dışarıdan bilerek eklediğimiz yabancı genlerle olsun, yaşamı sürdürebilme şansını azaltma özelliklerinden dolayı zararlıdır. (Mahlon B. Hoagland,

Hayatın Kökleri, s. 153) Warren Weaver (Evrimci bilim adamı). Weaver, İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında şöyle diyordu: Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki -yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi- pratikte hepsi zararlı olan mutasyonların sonucu olabilir? (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, cilt 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159) Üstelik mutasyona uğramış genlerin, karşılaşılan durumların büyük çoğunluğunda ve şimdiye kadar üzerinde çalışılan türlerde zararlı etkilerine rastlanmıştır. En uç durumlarda zararlı etkiden kastettiğimiz ölüm demektir. Diğer durumlarda ise döl üretebilme olanağının azalması veya diğer bazı ciddi anormallikler anlamına gelir. (Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", Science, s. 1158) Michael Pitman: Sayısız genetikçi meyve sineklerini nesiller boyunca sayısız mutasyonlara maruz bıraktılar. Peki, sonuçta insan yapımı bir evrim mi ortaya çıktı? Maalesef hayır. Genetikçilerin yarattıkları canavarlardan sadece pek azı beslendikleri şişelerin dışında yaşamlarını sürdürebildiler. Pratikte mutasyona uğratılmış olan tüm sinekler ya öldüler, ya sakat kaldılar ya da kısır oldular.(Michael Pitman, Adam and Evolution, London, River Publishing, 1984, s. 70) Evrim literatürünün popüler yayınlarından Earth Sciences ergisinin editörü Richard Monestarsky, evrimcileri şaşırtan bu Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir: Bugün görmekte olduğumuz oldukça kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır. Bu an, Kambriyen Devrin tam başına rastlar ki denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen Devir'de zaten vardırlar ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar. (Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", Discover, Nisan 1993, s. 40) "Yeni moleküler temelli filogeninin bazı önemli sonuçları vardır. Bunların en önemlisi, süngerler, cnidarianlar, ctenophorlar arasındaki "ara form" sınıflamaların ve bilateryen canlıların son ortak atasının yani "urbilateria"nın ortadan kalkmasıdır. Bunun doğal sonucu olarak, urbilateria'ya giden soy ağacında çok büyük bir boşluğumuz var. Kademeli bir biçimde giderek artan bir komplekslik senaryosu yoluyla, "boşluktaki atayı" yeniden inşa etme yönündeki umudumuzu -ki bu eski evrimsel mantık yürütmede çok yaygındır- kaybetmiş bulunuyoruz." (André Adoutte, Guillaume Balavoine, Nicolas Lartillot, Olivier Lespinet, Benjamin Prud'homme, and Renaud de Rosa, "The New Animal Phylogeny: Reliability And Implications", Proceedings of the National Academy of Sciences,25 April 2000, vol 97, No 9, pp. 4453-4456) Evrimci paleontolog Gerald T. Todd, "Kemikli Balıkların Evrimi" başlıklı bir makalesinde bu gerçek karşısında şu çaresiz soruları sıralar: Kemikli balıkların her üç sınıfı da, fosil tabakalarında aynı anda ve aniden ortaya çıkarlar... Peki ama bunların kökenleri nedir? Bu denli farklı ve kompleks yaratıkların ortaya çıkmasını ne sağlamıştır? Ve neden kendilerine evrimsel bir ata oluşturabilecek canlıların izlerinden eser yoktur? (Gerald T. Todd, "Evolution of the Lung and the Origin of Bony Fishes: A Casual Relationship", American Zoologist, Cilt 26, No. 4, 1980, s. 757) Türk evrimcilerden Engin Korur, kanatların evrimleşmesinin imkansızlığını şöyle itiraf eder: Gözlerin ve kanatların ortak özelliği ancak bütünüyle gelişmiş bulundukları takdirde vazifelerini yerine getirebilmeleridir. Başka bir deyişle, eksik gözle görülmez, yarım kanatla uçulmaz. Bu organların nasıl oluştuğu doğanın henüz iyi aydınlanmamış sırlarından birisi olarak kalmıştır. (Engin Korur, "Gözlerin ve Kanatların Sırrı", Bilim ve Teknik, Sayı 203, Ekim 1984, s. 25) 20. yüzyılın en büyük evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson: Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir. Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir. (George Gaylord Simpson, Life Before Man, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42) Evrimci zoolog Eric Lombard, Evolution (Evrim) adlı dergide şöyle yazar: Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayalkırıklığına

uğrayacaktır. (Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", Evolution, Cilt 33, Aralık 1979, s. 1230) 1984 yılında, Çin'in Yunnan bölgesinin güney bölümündeki Cheng jiang'da, büyük miktarlarda kompleks omurgasız keşfedildi. Bunların arasında bulunan ve şu an soylarının tükendiği bilinen trilobitler en azından bugünkü varolan omurgasızlar kadar kompleks yapılıydılar. İsveçli evrimci paleontolojist Stefan Bengtson, bu durumu şöyle açıklıyor:
Eğer canlılık tarihinde herhangi bir olay, insanın yaratılışı mitine benzetilecekse, o da çok hücreli organizmaların ekolojide ve evrimde baş aktör haline geldikleri okyanus yaşamındaki ani farklılaşma dönemidir. Darwin'i şaşırtan—ve utandıran—bu olay bizi de hala şaşırtmaktadır. (Stefan Bengston, Nature, 345: 765, 1990) San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan ünlü evrimci Dr. Leslie Orgel: "Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır." (Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", Scientific American, vol. 271, October 1994, p. 78) EvrimciDouglas R. Hofstadter:"Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor." (Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid, New York, Vintage Books, 1980, p. 548) Richard Leakey (evrimci paleoantropolog): David Pilbeam hoşnutsuzlukla şöyle der: "Farklı bir bilim dalından zeki bir bilim adamını getirseniz ve ona elimizdeki yetersiz delilleri gösterseniz, kesinlikle 'bu konuyu unutun; devam etmek için yeterli dayanak yok' diyecektir." Ne David ne de insanın atasını araştıran diğerleri elbette ki bu tavsiyeye uymayacaklardır, ancak hepimiz bu kadar yetersiz delille sonuç çıkarmanın ne kadar tehlikeli olduğunun tamamen farkındayız. (Richard E. Leakey, The Making of Mankind, Michael Joseph Limited, London 1981, s. 43) Richard Leakey - Roger Lewin: Hominidler de (maymun ve insan arasında var oldukları varsayılan) bir parça bacak kemiği, kalça veya diz kemiği, vs.'den yola çıkılarak oluşturulmuştu. (Richard Leakey and Roger Lewin, Origins, NY: E.P. Dutten, 1977, s.111, (Johanson, David, and Maitland, Edy, Lucy, NY: Simon and Schuster, 1981. s.157) Atalarımızın dört ayak üzerinde hareket biçiminden iki ayak üzerinde dik yürüyüşe geçtiğini biliyoruz. Bunun önemli avantajlar sağladığı da kuşku götürmez bir gerçek. Ancak bu gelişmenin başlangıçta "neden" gerçekleştiği bir sır. Çünkü avantajların çoğu, ancak dik yürüme yeteneği çok iyi geliştiğinde ortaya çıkıyor. (Richard Leakey-Roger Lewin, Göl İnsanları, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s. 24) Richard Leakey - Roger Lewin: Ne yazık ki, insanın evrimi yolu bize çok az ve zayıf ipuçları veriyor: Taştan aletler, kafatası parçaları, bir bacak kemiği parçası, yarım bir çene kemiği, nadiren bütün bir kafatası ve tabii çok sayıda diş... Bir zamanlar atalarımızın yaşadığı, şimdi derinlerde gömülü tortullarda bulabildiklerimiz işte bunlar. Eğer birileri, örneğin beş ila bir milyon yıl önce yaşamış atalarımızın şimdiye kadar bulunan bütün fosil kalıntılarını bir odaya toplamaya girişseydi, hepsini sergilemek için sadece birkaç büyük masa yeterdi. Bundan da kötüsü, 15 ila 6 milyon yıl önce yaşamış hominidlere ait fosil buluntularını yerleştirmek için, çok da büyük olmayan bir ayakkabı kutusu yeterli olacaktır. (Richard Leakey - Roger Lewin, Göl İnsanları, s.33-34) Christopher Wills (California Üniversitesi'nde Biyoloji Profesörü): Kendi atalarımız konusunda harcadığımız tüm çabalara karşın, kayıtlarda halen daha büyük boşluklar var. Bir milyon yıl kadar geriye baktığımızda ise, birbiriyle yarışan bu yaratıklar içerisinde hangisinin bizim atalarımız olduğunu -eğer varsa- kestirebilmek zor. (Christopher Wills, Genlerin Bilgeliği, Sarmal Yayınevi, Mart 1997, İstanbul, s. 106) F. Clark Howell (Tarihin en büyük bilim sahtekarlığının konusu olan Piltdown Adamı hakkında): 1953 yılında keşfedilen Piltdown Adamı, insan kafatası ve maymun çenesinden oluşan bir yaratıktan başka birşey değildi. Bu bilerek tezgahlanan bir aldatmacaydı. Ne çenenin maymuna ait olduğunu, ne de kafatasının insana ait olduğunu kabul etmediler. Bunun yerine, bu parçaların maymun ve insan arasındaki döneme ait bulgular olduğunu açıkladılar. 500.000 yıl öncesine ait olduğunu

söyleyerek, buna bir isim koydular (Eoanthropus Dawsoni veya Dawn adamı) ve bu konu üzerine yaklaşık 500 adet kitap yazdılar. Paleontologlar bu buluşla elli beş yıl boyunca boş yere oyalanıp durdular. (Howell, F. Clark, Early Man, NY: Time Life Books,1973. s.24-25) Wray Herbert: John Hopkins Üniversitesi'nden Antropolog Alan Walker'a göre birtakım kemiklerin insanların kalıntıları olarak yanlış yorumlanması ile ilgili büyük bir gelenek vardır. Walker, "geçmişte yetenekli bazı antropologlar büyük bir hata yaparak bir tür timsah femur kemiğini ve üç tırnaklı bir at tırnağını insanların atasından kalıntılar olarak yorumlamışlar" demektedir. (Wray Herbert, "Hominids Bear Up, Become Porpoiseful", Science News, Sayı 123 16 Nisan, 1983) s.246) Boyce Rensberger: İnsanın en eski atası olarak tanımlanan komple bir iskelet Kenya'da bulundu. Kemikler 1.6 milyon yıl önce ölmüş 12 yaşında uzun boylu homo erectus türünden erkek bir çocuğa ait. Bu yeni buluntu ile eski insanların vücut yapısı ile günümüz insanının arasında herhangi bir farkın olmadığı ortaya çıktı. Hatta iskelet günümüzün 12 yaşındaki çocuklarına oranla daha uzun. (Boyce Rensberger, "Human Fossil is Unearthed", Washington Post, 19 Ekim 1984, s.11) Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman: Ancak evrimsel soyların tanımlanması için anatomi ve fosil kayıtları hiç de güvenilir değildir. Ancak yine de paleontologlar bundan öteye gitmemekte kararlılar. Bilim adamlarının üzerinde ittifak ettikleri tek bir soyağacı bulunmamaktadır. Aksine neredeyse yaşayan ve nesli tükenmiş hominidlerin tümüne ait olası kombinasyonlar ve permütasyonlar biri veya diğeri tarafından inkar edilmiştir. (Jerald M. Loewenstein ve Adrienne L. Zihlman, "The Invisible Ape", New Scientist, sayı 120 (3 Aralık, 1988) s.58) Robert D. Martin (Evrimci paleontolog): Aşağıda sayılan tüm diğer türlere ilişkin bilinen sağlam fosil kalıntılarının var olduğu fikrinden yola çıksak bile (bu durum genel olarak mevcut primat fosil kayıtları genel olarak göz önüne alındığında oldukça şaşırtıcı bir durum olacaktır) insan evrimine delil olarak kullanılabilecek kuşku verici benzerlikler uyandıran birkaç kırıntının ötesinde bundan 3.8 milyon yıl önceki döneme denk gelebilecek gerçek bir fosil delili bulamayız. (Robert D. Martin, Primatların Orijini ve Evrim, Princetown Universitesi Yayınları, 1990, s.82) David Pilbeam (Ünlü paleontolog): Benim tereddütlerim sadece bu kitabı (Richard Leakey'in Kökler isimli kitabı) değil, paleoantropolojinin bütün ilgi alanını ve metodlarını kapsıyor. Yayınlanan kitaplar şunu söylemeye çekiniyorlar ki, ben de dahil olmak üzere kuşaklar boyu insan evrimini araştıran kişiler karanlık içinde çırpınıyorlar. Elimizde olan bilgiler, teorilerimizi şekillendirmek için son derece güvenilmez ve yetersiz. (David Pilbeam, American Scientist, Sayı 66, Mayıs-Haziran, 1978, s.379) İnsan evrimi hakkında düşündükçe, bir bilim adamı olarak değiştiğimi hissettim. İçimizde yerleşmiş bulunan ön kabullerin farkındayım ve bunları zihnimden kazımak için gerçekten çaba gösteriyorum... Geçmişte teorilerimiz, elde olan gerçek bilgimizden çok bizim o anki ideolojimizi yansıtıyordu. (David Pilbeam,"Rearranging Our Family Tree", Nature, Haziran,1978, s. 4) Roger Lewin (Ünlü evrimci yazar): Fiziksel alanda insanın evrimiyle ilgili herhangi bir teori nasıl olup da, güçlü çeneler ve köpeklerde olduğu gibi uzun hançer dişlerle donatılmış, dört bacağı üzerinde koşabilen maymun benzeri atanın, doğal savunma anlamında güçsüz olan yavaş, iki ayağı üzerinde yürüyebilen bir hayvana dönüştüğünü açıklamalıdır. Buna ek olarak Huxley'in ifade ettiği gibi bizim "bir dağın üzerinde yükselmemizi" sağlayan akıl, konuşma, ahlak; işte bu, evrim teorisine tam anlamıyla bir meydan okumadır (www.mesozoic.demon.co.uk/ mankind.html) Robert B. Eckhardt (Pennsylvania State Üniversitesi, Antropoloji Profesörü): İnsanı şaşkına çeviren Hominoidler serisinin arasında, insanın hominid (insanımsı) atası olduğunu gösteren morfolojiye sahip bir fosil var mıdır? Eğer genetik varyasyon işin içine katılırsa, cevap 'hayır' olacaktır. ("Population Genetics and Human Origins", Scientific American, sayı 226, 1/1972, s. 94) John Reader: Bütün hominid (insanımsı) koleksiyonu toplasanız bir bilardo masasını ancak doldurur. İlk olarak fosiller, ata olarak yüksek derecede önemli bir hayvana yani bize işaret ediyor. İkinci olarak ise fosiller bütün ümitleri kıracak şekilde eksiklerle dolu ve türler sadece küçük parçalardan ibaret, hiçbir sonuca götürmüyor, öyle ki eksik olanlar hakkında, mevcut olanlardan daha fazla şey söyleyebiliriz. (John Reader, "Whatever Happened to Zinjanthrapus?", New Scientist, vol 89, no:12446, 26 Mart, 1981) Dr. Lyall Watson: Soy ağacımızı oluşturan fosiller o kadar yetersiz ki hala fosil örneklerden daha çok bilim adamı var. Bir gerçek var ki o da insan evrimi için fiziksel kanıtların tamamı boş yer

kalacak şekilde, tek bir tabutun içine yerleştirilebiliyor. Örneğin modern maymunlar hiçbir yerden türememişlerdir. Hiçbir geçmişleri yok, hiçbir fosil kayıtları yok. Ve dik, çıplak, alet kullanabilen, büyük beyinli varlıklar olan modern insanların gerçek kökeni, dürüst olmak gerekirse bununla aynı derecede gizemli bir olay. (Dr. Lyall Watson, "The Water People", Science Digest, Mayıs 1982, s. 44) William R. Fix: İnsanoğluna ait fosiller hala o kadar seyrektir ki, pozitif beyanlarda ısrar edenler tehlikeli bir zandan diğerine atlamaktan ve yeni dramatik bir keşifin yapılıp kendilerini tamamen aptal durumuna düşürmemesini ummaktan başka birşey yapamazlar... Ama açıkça bugün bundan ders almak istemeyenler var. Gördüğümüz gibi etrafta, insanoğlunun kökeni hakkında küstahça konuşarak hiçbir şüphe olmadığını söyleyen bir sürü bilim adamı var: Bir de delilleri olsaydı. (William R. Fix, The Bone Paddlers, New York: Macmillan Publishing Company, 1984, s. 150) Dr. Tim White (Evrim Antropolojisti): İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu anlaşıldı. Birçok antropoloğun sorunu çok fazla (hominid) kemiği bulmak istemeleri. Böylece buldukları ufak bir kemik parçasının hemen 'hominid' kemiği olduğunu söylüyorlar. (Dr. Tim White, New Scientist, Nisan 28, 1983, s. 199) Holly Smith (Amerikalı antropolog) 1994 yılında yaptığı detaylı analizlerde insanın hayali soyağacında yer alan canlıların gerçekte ya maymun ya da insan olduklarını ortaya çıkardı. Smith, Australopithecus, Homo habilis, Homo erectus ve Homo neandertalensis türlerinin dişleri üzerinde yaptığı analizler hakkında şöyle diyordu: Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecines ve Homo habilis türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduklarını, ancak Homo erectus ve Neandertal türlerinin modern insanlarla aynı yapıya sahip olduğunu göstermektedir. (Holly Smith, American Journal of Physical Antropology, cilt 94, 1994, s. 307-325) Stephen Jay Gould (Harvard Üniversitesi paleontologlarından): Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, cilt. 85, 1976, s. 30) Evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis: biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz. (Villie, Solomon, and Davis, Biology, Saunders College Publishing, 1985, s.1053) Niles Eldredge ve Ian Tattersall:Canlıların evrimsel tarihlerinin bir keşif meselesi olduğu düşüncesi, bir efsanedir. Eğer öyle olsaydı, ne kadar çok hominid fosili bulursak, insanın evrimi hikayesinin de o kadar açık hale gelmesi gerekirdi. Oysa eğer bir şey olduysa, bunun tam tersi olmuştur. (Niles Eldredge, Ian Tattersall, The Myths of Human Evolution, s. 126-127) Henry Gee (Nature dergisinin en önemli bilim yazarı):Ata-torun ilişkilerine dayalı insan evrimi şeması, tamamen gerçeklerin sonrasında yaratılmış bir insan icadıdır ve insanların ön yargılarına göre şekillenmiştir... Bir grup fosili almak ve bunların bir akrabalık zincirini yansıttıklarını söylemek, test edilebilir bir bilimsel hipotez değil, ama geceyarısı masallarıyla aynı değeri taşıyan bir iddiadır-eğlendirici ve hatta belki yönlendiricidir, ama bilimsel değildir. (Henry Gee, In Search of Deep Time, New York, The Free Press, 1999, s. 116-117) John Durant (Oxford Üniversitesi tarihçisi; İngiliz Bilim İlerleme Derneği'nin (British Association for the Advancement of Science) 1980'lerdeki bir toplantısından):Acaba, aynen "ilkel" efsaneler gibi, insan evrimi teorileri de kendilerini yaratanların değer sistemlerini, onların kendileri ve toplumları hakkındaki inanışlarını geçmişe yansıtarak, güçlendiriyor olabilir mi?" (*Roger Lewin, Bones of Contention, s. 312)* İnsan evrimine dair düşüncelerin, gerek bilim-öncesi gerekse bilimsel toplumlarda benzer işlevler üstlenip üstlenmediği kuşkusuz sorulmaya değer bir konudur... Yakından incelendiğinde ortaya çıkmaktadır ki, her defasında, insanın kökeni hakkındaki fikirler, geçmiş kadar bugünü de yansıtmaktadır, geçmişteki atalarımızın deneyimleri kadar kendi deneyimlerimizi yansıtmaktadır... Bilimin bir an önce efsanesizleştirilmesine acilen ihtiyacımız vardır. (John R. Durant, "The Myth of Human Evolution", New Universities Quarterly 35 (1981), s. 425-438) Richard Leakey: (Louis Leakey) Lucy'nin kafatasının büyük bir bölümünün hayal gücüyle tamamlandığını ekledi, bu sebeple onun hangi türe ait olduğu hakkında kesin bir sonuç çizmek imkansızlaşıyor. (Richard Leakey The Weekend Australian, May 7-8, 1983, s. 3) Albert W. Mehlert (Evrimci ve

paleoantropoloji araştırmacısı) : Kanıtlar, Lucy'nin pigme bir şempanzeden başka bir şey olmadığını ve aynı şekilde yürüdüğünü (bazı durumlarda beceriksizce dik duruyor, ama çoğunlukla dört ayak üstünde duruyor) gösteriyor. Maymundan insana olduğu iddia edilen dönüşüm için kanıtlar kesinlikle inandırıcı değil. ("Lucy-Evrimcilerin İnsan Maymun Arası Tek İddiaları", Creation Research Society Quarterly, Vol22, No3, (Aralık 1985), s.145) Charles Darwin: Yine de çok eski bazı kafataslarının, örneğin Neandertal insanınkinin, iyi gelişmiş ve yetenekli olduğu kabul edilmelidir. (Charles Darwin, İnsanın Türeyi?i, Onur Yayınları, Nisan 1995, s.72) C. Loring Brace (Evrimci antropolog): Neandertallerin kısa ve dar kafatasları, büyük çene kemikleri ve burunları, en belirleyici olarak da başlarının arkasında topuz şeklinde çıkıntıları vardı. Brace'in Phoenix'te yapılan Amerikan Antropoloji Derneği'nin yıllık toplantısında yaptığı açıklamada birçok modern Danimarkalı ve Norveçli'nin benzer özellikleri olduğunu ifade etti: "Kesinlikle, günümüzün Avrupalı kafatasları, Amerikalı Kızılderili ya da Avustralyalı Aborijinlerden daha çok Neandertal kafataslarına benziyorlar" dedi. (The Arizona Republic (Phoenix), 20 Kasım 1988, s.B-5) Erik Trinkaus (Paleoantropolog, New Mexico Üniversitesi): Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertallerin anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur. (Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", Natural History, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R.L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, cilt 12, 1991, s. 94) Prevention Dergisi (Evrimci doğrultuda yayın yapan bir dergi): Dr. Francis Ivanhoe (Londra) yaptığı çalışmalarını 8 Ağustos 1970 tarihli Nature dergisinde yayınlatarak Neandertal bilmecesini çözmüş oldu. Şu an elinde olan antropolojik ve tıbbi kanıtlara göre Neandertal adamı yanlış zamanda kuzeye göçme kararının kurbanı. Dr. Ivanhoe'ya göre, Neandertal adamı UV ışınlarından yoksun kaldı ve beslenme yoluyla da gerekli besin maddelerini de temin edemedi ve binlerce yıl aktarılan D vitamini eksikliğinin neden olduğu raşitizme yakalandı. Neandertal adamının beyin hacmi bazen modern insanınkinden daha geniştir. Neandertal yetenekli bir alet yapma ustası, başarılı bir avcıydı ve hatta sanat yönü gelişmişti. Ama en önemlisi, sosyal ve dini bilinç gibi kültürel değerleri de gelişmişti. ("Neandertal Man, Victim of Malnutrition", Prevention Ekim 1971, s. 115-121) Bonnie Blackwell (Evrimci jeolog, City University of New York's Queens College): Neandertaller hem davranışsal hem de zihinsel kapasite açısından Homo sapienslere (insanlara) çok benzemektedirler. Her iki grubun da müzik gelenekleri tarih öncesi dönemin çok gerilerine dayanmaktadır. New York Üniversitesi arkeologlarından Randall K. White Neandertallere ait bir kemik için şöyle demektedir: "Slovenya'da bulunan ve müzik enstrümanı olarak kullanılan bu kemik Avrupa'da sonraki dönemlerde kullanılan kemik enstrümanlara son derece benzemektedir." (Bonnie Blackwell, "Neandertal Noisemaker", Science News, vol. 15, (23 Kasım 1996), s. 328) Tel Aviv Üniversitesi'nden B. Arensberg, Yoel Rak: Hyoid hem boyutu hem de şekli itibariyle modern insandakinin tıpatıp aynısı. Ayrıca kaslar bağlantı pozisyonları da modern insanınkiyle aynı. Araştırmacılar, ağır çene kemiği yapısına rağmen Neandertallerin konuşabildikleri inancında birleşiyorlar. (Sarah Burney, "Neanderhals Weren't So Dumb After All", New Scientist, Cilt 123, 1 Temmuz 1989, s.43) Neandertal, büyük güçlü kaslara sahip, sert bir çevrede başarıyla yaşamını sürdüren bir insan ırkıdır. Sahip oldukları aletler binlerce ve binlerce yıl aynı kalmıştır. Teknolojilerinde ve davranışlarında evrim olduğuna dair bir belirti bulunmamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Milford Wolpoff (Antropolog Michigan Üniversitesi): Bir Neandertalin hayatta kalmasına yardım eden başkaları vardı. Onu seviyorlar mıydı, topluluklarına değerli bir katkısı mı vardı, bunlar onun çocukları mıydı ve sadece kendi soylarını mı koruyorlardı? Evet, bunun neden gerçekleştiğine dair birçok masal uydurabiliriz. Önemli olan nokta bunların hepsinin insanlara ait olduğudur. Hayvan masalları yoktur ve bu onların davranışlarının toplumsal bir derinliği olduğunu gösterir. Herşeyi biliyorlardı, modern insanın sahip olduğu davranış kapasitesinin hiçbiri Neandertallerde eksik değildi. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Chris Stringer (Antropolog, Doğa Tarihi Müzesi): Zannediyorum evrim konusunda tartışma çok kişiselleştiriliyor, çok sayıda belirsizliğin olduğu alanlarla uğraşıyoruz. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller

konulu yayından) Randall White: Cro-magnonların yaptıkları eserler bütün insanlık tarihindeki eserlerle yanyana bulunma hakkına sahiptir. 20. yüzyıl bakış açısıyla, Cro-magnonların var oluşlarında olağanüstü olan şey, hamlıktan ve kabalıktan seçkinliğe ve bir tür mükemmelliğe doğru aşamalı bir evrimin aslında gerçekleşmemiş olduğudur. Sanat tarihi 35.000 yıl önce başlamaktadır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) James Shreeve (Bilim Yazarı): Yeni tarih saptama yöntemleri 40.000 yaşında oldukları zannedilen fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını ortaya çıkarmıştır. Şimdi eğer Cro-magnonlar 60.000 yaşındaki Neandertallerden daha eskilerse, nasıl olur da onlardan türemiş olabilirler? İngiliz Dorothy Gerat Tel-Aviv'in arkasındaki Stark Tepeleri'nde hem Neandertal hem de Cro-magnon kalıntıları keşfetmişti. Daha önceden tespit edilmiş olan kronolojiye uydukları var sayılmıştı. Neandertallerin yaklaşık 60.000, Cro-magnonların yaklaşık 40.000 yaşında olduğu sonucuna varılmıştı. Bazı araştırmacılar ikna olmadı. Mağaralardaki tabakalaşmanın mağaralardaki su akıntıları yüzünden bozulduğuna inanıyorlardı. Başka bir tarih saptama yöntemi ile yeni tarihi saptadılar. Sonuçta anatomik olarak modern insanların İsrail topraklarında Neandertallerden daha önce ortaya çıkmış oldukları saptanmıştır. Yeni tarih şaşkınlık yaratmıştır, (çünkü) modern görünüşlü fosillerin aslında 100.000 yaşında olduklarını söylemektedir. Neandertaller ise yaklaşık 60.000 yaşındadır. Bu kanıta göre Cro-magnonlar, Neandertallerden evrimleşmiş olamazlardı. Türlerin yok olması ile ilgili birçok senaryo bulunuyor... Bunlar varsayımlarla doludur. Bu vadilerde savaşların ya da şiddetli çarpışmaların olduğuna dair hiçbir delil bulunmamaktadır. Yalnızca tuhaf bir biçimde tecrit olmuş, tek başına kalmış fosiller vardır. (25 Temmuz 98 Tarihinde Discovery Channel'da yayınlanan Neandertaller konulu yayından) Gran Dolina araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras: Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle modern bir yüzdü... Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz birşeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi birşey. Böyle birşey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "modern" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık. ("Is This The Face of Our Past", Discover, Aralık 1997, s. 97-100) 3.6 Milyon Yaşındaki İnsan Ayak İzleri Hakkındaki İtirafları: Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde ayak izleri bulundu. Bu izler 3.6 milyon yıl yaşında olduğu hesaplanan bir tabakanın üzerindeydi ve en önemlisi, günümüz insanının bırakacağı ayak izlerinden tamamen farksızdı. Bu ayak izleri daha sonra ünlü paleoantropologlar tarafından incelendi. Bu bilim adamlarından biri Tim White idi. Tim White: Hiç kuşkunuz olmasın. Bunlar modern insanın ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası, siz de ayırt edemezdiniz. (D.C. Johanson & M. A. Edey, Lucy: The Beginnings of Humankind, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 250) Louis Robins (Kuzey California Üniversitesi): Ayağın kemeri yüksektir, ufak olan kişinin ayak kemeri benimkinden bile daha yüksektir, yani parmaklar insan parmaklarıyla aynı şekilde yeri kavramaktadırlar. Bunu başka hayvan formlarında göremezsiniz. (Science News, cilt 115, 1979, s. 196-197) Russell Tuttle: Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens tarafından bırakılmış olmalıdır. Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, modern insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir. (I. Anderson, New Scientist, cilt 98, 1983, s. 373) Sonuçta, Laetoli G bölgesindeki 3.5 milyon yıllık ayak izleri bugünkü modern insanların izlerine çok benzemektedir. Bulgu, bu izleri bırakan canlıların bizden daha kötü ya da farklı yürüyen bir canlı olduğunu göstermemektedir. Eğer bu izler bu kadar eski olmasalardı, bunların da bizim gibi bir homo türü tarafından bırakıldıklarını hiç tartışmasız kabul edebilirdik... Ama yaş sorunu nedeniyle, bu izlerin Lucy fosili ile aynı türe, yani Australopithecus afarensis türüne ait bir canlı tarafından bırakıldığı

varsayımını kabul etmek durumundayız. (R. H. Tuttle, Natural History, Mart 1990, s. 61) Elaine Morgan (Evrimci paleoantropolog): İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: Neden iki ayak üzerinde yürürler? Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir. (Elaine Morgan,The Scars of Evolution,New York, Oxford University Press, 1994,s. 5) Lord Solly Zuckerman (Anatomi profesörü, Birmingham Üniversitesi - Bilim Başdanışmanı): Objektif doğrunun ilgi alanından çıkıp, varsayıma dayalı biyolojinin ilgi alanına girdiğimiz zaman - buna insanın fosil tarihinin incelenmesi de dahildir - fikrinin doğruluğuna inanmış birisi için herşey mümkündür. Hatta ateşli bir taraftarın birbiriyle çelişen birkaç şeye aynı anda inanması bile olasıdır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.19) İnsan, maymun benzeri bir yaratıktan evrimleştiyse bu evrimi fosil kayıtlarına bir iz bırakmadan yapmıştır. (Solly Zuckerman, Beyond the Ivory Tower, New York: Taplinger Publishing Company, 1971, s.64) Robert Eckhardt: Eğer Hominid kavramından kastedilen şey, ufak bir yüze ve ufak bir çeneye sahip bir maymun değilse, bu süre içinde (14 milyon yıl önce) herhangi bir insan-maymun arası canlının yaşadığına dair elimizde delil yoktur. (Robert Eckhardt, "Population Genetics and Human Origins", Scientific American, Sayı 226, 1972, s.94)

TV'deki çizgi film Taş Devri gerçeği mi yansıtıyor?

U.S.News

Maymundan gelmiyoruz!

Atalarımız

Amerika'nın ünlü U.S News and World Report Dergisi, Amerikan üniversitelerinin konu ile ilgili araştırmalarını kapak konusu yaptı ve tam 8 sayfa ayırdı.

- Amerika'nın en ciddi dergilerinden U.S. News and World Report'da yayınlanan bir araştırmaya göre, insanoğlu milyonlarca yıl önce de iki ayağı üzerinde yürüyor, konuşuyor ve aklını kullanıyordu.
- **Çeşitli Amerikan üniversitelerindeki çalışmalara dayanan araştırma insanın maymundan geldiği iddiasını reddediyor. Bilim adamlarına göre, milyonlarca yıl öncesinin insanını, bugünkünden ayıran tek özellik kollarının uzunluğu.**
- Araştırmaya göre insanlar o dönemde inanıldığı gibi mağaralarda değil, yırtıcı hayvanlardan korunmak için ağaçlarda yaşıyordu ve çok gelişmiş bir sosyal yaşamları vardı.

● (Ayrıntılı haberi 15'inci sayfada)

24 Şubat 1989 Sabah

Zekâda balık teorisi

Hürriyet Bilim

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR YAZARLAR

Zekâda balık teorisi

17 Haziran 2002 - 17:5

Aklımızı deniz kenarında bulmuşuz! Bilim adamları, insanoğlu zekâsının gizini buldu: Balık. Şempanze beyinli atalarımız, ıstakoz, midye, karides ve diğer deniz ürünlerini tercih etmelerinden ötürü, şimdi dünyayı yöneten akıllı yaratıklara dönüşebildik!

1- bir canlı hayatı boyunca sürekli balık yese bile bundan elde ettiği zeka gelişimini bir sonraki nesle aktaramayacağı için, "balık yiyerek sürekli artan bir beyin gelişimi" görülmeyecektir.
2-Hayatı boyunca sadece balıkla beslenen birçok canlı vardır. Ancak beyinleri ancak Hürriyet Bilim ekini yapanlar kadar gelişebilmiştir, bunların suçu nedir ? ... !

Afrika karınca yiyeninin diğer memelilerle ortak yanları tüm canlılardan daha fazla.

Büyük büyük dedemiz bir 'karınca yiyen' çıktı

Cambridge Üniversitesi'nde İngiliz, Çinli ve Güney Afrikalı bilim adamlarının yaptıkları bir çalışmanın sonuçlarına göre bütün memelilerin ortak atası, genetik olarak karınca yiyene benzeyen ilkel bir canlıydı. 100 milyon yıl önce yaşadığı tahmin edilen bu hayvanın, aralarında insanın da olduğu tüm memelilerin evrim geçirerek türedikleri "büyükbabası" olduğu ifade ediliyor.

■ DIŞ HABERLER SERVİSİ

Milliyet, 22 Ocak 2003

YEŞİLBURUN Adaları ve Ahalisi...

Yeşil Burun adı geçtiği zaman aklınıza cennet gibi, ağaçlık ve sulak bir memleket gelir değil mi? Fakat..

İNSAN NESLİNİN CEDDİ BU MU?

İNSAN NESLİNİN CEDDİ BU MU?

Gözlerine bakarak korkmayın, Tarsius Spektrum yahut sadece Tarsier, yumuşak huylu ve munis, kimseye zararı olmıyan bir hayvandır. Filipin adalarında bulunur ama mevcudu gitgide tükenmektedir. Yirmi sekiz gram ağırlığında, on beş, on altı santim boyundadır ve yirmi santimden uzun kuyruğu vardır. Ellerinde ve ayaklarında 10 ar tane parmağı bulunması bilhassa mânidardır.

Bu hayvan üzerinde yapılan tetkikler bazı âlimlerin insanın maymundan geldiği hakkındaki faraziyelerini terketmelerine sebep olmuştur. Şimdi birçok ilim adamları insan ceddinin maymun değil de Tarsier olması ihtimalini ciddiyetle ele alıyorlar.

İnsanın zalim ve vahşi, yırtıcı maymunlardan değil de nazik ve munis Tarsier'den inmiş olması bilhassa romantikleri tatmin eden bir ihtimaldir.

(Pageant'tan)

(Hafta Dergisi, 15 Eylül 1950, Sayı 51, Cild 3, s. 8)

Evrimciler önce bir atalarının kim olduğunda anlaşsınlar, sonra Hz Adem mi 'o mu' tartışırız!

Bu haberlerde komedi niyetine:

Hürriyet

Aranacak Kelime

GÜNDEM | DÜNYA | EKONOMİ | SPOR | KELEBEK | YAZARLAR | EMLAK | AİLE

Bilim + haberlerini herkesten önce okumak için ekleyin!

Erkeğin yüzü yumrukla evrimleşmiş

Birce BORA / LONDRA

9 Haziran 2014

Haberi Öne Çıkar

Atalarımızın yüzleri yumruklu kavgalarda daha az zarar görecek şekilde evrim geçirmiş

ABD'deki Utah Üniversitesi araştırmacıları, erkeklerin yumruk yumruğa kavgalarda daha az zarar alabilmek için sert ve etli yüz hatlarına sahip olacak şekilde evrim geçirdikleri iddiasını ortaya attı. Biological Reviews adlı dergide bulgularını yayınlayan araştırmacılar, dünya yüzeyindeki ilk hominidler arasında sayılan Australopitekus erkeğinin, kadın ve yiyecek kaynakları yüzünden birbirleri ile dövüştüğünü bu nedenle şiddet eylemlerinin evrimlerinde önemli rol oynadığını savundu.

TEORİ HATALIYMIŞ

Araştırmacılar daha önce Australopitekus erkeklerinin kaba yüzlere ve kalın çenelere sahip olmaları konusunda farklı bir teori üzerinde duruyordu. Araştırmacılar, Australopitekus erkeğinin bu durumunun sert kabuklu yemişlerle besleniyor olmasından kaynaklandığını düşünüyordu. Fakat bu türe ait fosiller üzerinde yapılan ayrıntılı

Evrim, teori ve kanun üzerine yeni bir iddia!

Evrimciler şimdi de, "teori" kavramı üzerinden evrimi bilimsel bir kanun seviyesine çıkarmaya çalışıyorlar! Evrim kanıtlandıktan sonra kanun seviyesine çıkmazmış. "Modern" bilimde artık açıklamaların adı; teori imiş! Bu açıkça artık kanun seviyesine çıkabilecek hiç bir "bilimsel görüşün" olamayacağının da itirafıdır aslında! Yıllarca Bilim; "değişmez en doğru, aklın en üst sınırının ürünü" olarak insanlığa anlatılırken artık aklın bir sınır olduğu, bugün iddia edilenin yarın hatalı olduğunun görüldüğü bilim dünyasında kanunların da sınırı aşağı çekilmiş hatta bilimselliğin son noktasının sadece teori olabileceği iddia edilmiş olmaktadır! Teorilerle yani şimdilik doğru olduğu iddia edilenlerle idare edin bi zahmet, taki yeni "teori" onu çürütene kadar! İyi de evrim bir iddiadır zaten, "modern bilimin" kullandığı anlamda bir teori bile değildir ki! Unutmayalım ki, kanun bir olayı tanımlarken, teoriler o olayı açıklar! Evrim ise açıklanamamaktadır! 150 sene geçti, kaç kere güncellendi; olmuyor işte, zorlamayın!

Bir evrimcinin zihni anatomisi

"Kenan Evren'in 12 Eylül döneminde yaptığı her şeyi onaylıyorum. "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil." Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. "Onlar da bizim gibi primatlar." Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Meselâ jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: "Dışkı ve sidikler dâhil. Sen sidiğini içmez misin?" Amonyağı fazla olan bir sıvı sadece. 1981'den beri, "35 yıldır, hiç arasına girmedim halkın. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum." Baştan beri sevmedim. Hayvancıklar yaşıyorlar. İnsanlara da bir itirazım yok. Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. Bethoveen'ın 9. Senfonisi'ni gözlerim yaşarmadan dinleyememişimdir. Orada gayet güzel dinliyorum. Opera dinliyorum. 'İnce Memed'' bitirebilmek için kahramanca kendime karşı mücadele verdim. Ama bir yere geldim "Yeter artık ya!" dedim. Fenalık geldi. Yani kardeşim, okuyamadım. Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Eğitimsiz bir grup hiç oy kullanmayacak! Diziye 10 dakika sonrada kapattım ve hakkında bir yazı yazdım "Felakettir" diye. Ben Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir hayranıyım. Bunun bir sebebi var. Ben bu adamların arasında büyüdüm. Sonra da üniversiteye intisab ettim. Ben bu memlekette, Deniz Gezmiş gibi bir eşkıyaya kahraman denildiğini gördüm! Yuh be! Muazzez İlmiye Çığ Hanım. Kendisi samimi bir vatansever, muhakkak değerli bir Sümerolog ama entellektüel diyemeyeceğim." (Radikal, 22 Kasım 2015) "Atatürk niye "Dahi Diktatör": Diktatör kötü bir şey değil. Bugün "diktatör" hakaret anlamında kullanılmaya başlandı. Hitler ve Mussolini diktatördü. Her yaptığından emindi. Oysa hiçbir bilim adamı yüzde yüz emin olamaz. Atatürk de her yaptığından yüzde yüz emin değildi. Atatürk deney yapıyor, yanlış yaptığını gördüğü an geri çekiliyor. Bilimde de yapılan budur. Deney tutmadı mı, çöpe atarsın." (Abbas Güçlü, Milliyet, 30.10.2015) "Dışkıyı pis ve idrar içirmeyi işkence kabul etmeyen Prof. Dr. Celal Şengör, sesinin yapay zekâ ile ilahi seslendirilmesinde kullanıldığı videodan rahatsız oldu ve "Ahlaksızlık tam da budur. Reziller" diyerek suç duyurunda bulundu. (İstiklal Gazetesi, 14.07.2023)

Allah seni öyle özgür bırakmış ki, seni yarattığı halde inkar bile edebiliyon !!!

"Bir din seçseydim Yunan Dinini seçerdim. Onların tanrıları insana benziyor ve insanı özgür bırakıyor"

'Yedikleri' kadar 'tercihleri de' ilginç Celal Bey'in. Tek tanrı yerine çok tanrıcılığa meyilli!

Evrimi savunan kitap serisinden ipuçları

Tek hücrenin yptığına bak, akıllı torunları şirket kurunca batıracak daha sonra...!

Şans; bilimsel bir terim!

Uzman solucanlar!
Hangi fakültede mastır yapmışlardı acaba ?!

Akciğer varsa nasıl balık; denizde solungaç lazım,
Balıksa nasıl akciğer; karada işe yarar !
Ama evrim akıl değil bir şnanç zaten...!

Tabii, tabii, herhalde öyledir bilimsel açıdan!

Bu işler yeğlemekle olsa! Kocakarı masalları gibi bilimsel teori (!)

Bilmene ne gerek var,
büyük olasılıkla öyledir
Evrim dicekte...!

Bu kadar bilimsel üslup ancak evrimde bir araya gelebilir!

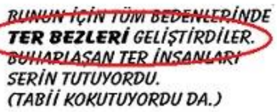

Bence onada ellemeyin...!

E hazır kendi istedikleri oluyordu,
o teri de halletse idiler ya!

1

2

İLKEL PRİMATLAR SİNCAPLARA BENZERLER; AMA NEDENDİR BİLİNMEZ SİNCAPLAR İNSANA EVRİMLEŞMEDİLER.

Taş kullanan samurlar evrimleşemedi,
Sincaplar da insan olabilirdi! Bu kadar şans, olasılılara rağmen sadece maymun bunu başardı. İmza evrim!!!

ORGANİK ÇORBA KURAMINA TEK BİR İTİRAZIM OLABİLİR: BÜYÜK OLASILIKLA YANLIŞ... BİLİM ADAMLARI DA BUNU BİLİYOR. AMA DAHA İYİ BİR FİKİR ORTAYA ATILMADIĞI İÇİN BUNU SAVUNUYORLAR.

3

Dawkins duymasın!

Kendi yalanına kendi inanmadı ama itiraf etmese evrimci fanatikler balıklama dalmaya hazırdılar!

4

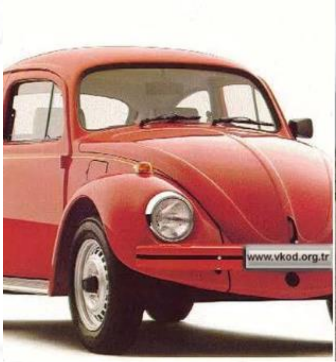

Evrimci mantığa göre yeteri kadar süre beklerseniz tospağa ferrari olabilmektedir.

E hani karaya çıkarken balıkların yüzgeci ayak olmuştu! Bu direk denizin (4000 metre) en dibinde hem de!

Evrimi savunuyor denen bazı İslam alimleri ve gerçekler

İbrahim Hakkı: "Cenab-ı Hak, Hz. Âdem (as)'i yaratmak isteyince Azrail (as)'i yeryüzüne gönderip ona, yedi iklimden toprak aldırmış ve sonra Cebrail (as)'i gönderip o kuru 'toprağı yoğurtup' hamur haline getirtmiş." (Marifetname, s. 18) A. Hamdi Akseki:" Hz. Âdem'in 'ilk insan' ve ilk peygamber olduğuna ve topraktan yaratıldığına itikad ediyoruz." (İslam-Türk Ansiklopedisi Mecmuası, No. 87, s. 2, 1947) Hamdi Yazır: "Şimdiye kadar balıktan kurbağa, maymundan insan doğduğu asla görülmemiştir." (Yazır, Hak Dini, 1/329-330)

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Hocam merhaba. Dün haber oldu ama siz bir bakabilir misiniz? 46000 yıl önceki solucanlar canlandırılmış, bilim insanları tarafından. Şöyle sorular gördüm: "Hani Allah var ediyordu?" Ne düşünüyorsunuz? Haber linki: https://www.turkiyegazetesi.com.tr/teknoloji/sibiryada-donmus-46-bin-yillik-solucan-bilim-insanlari-tarafindan-canlandirildi-979905

Cevaben: O solucanı kim yarattı, uygun ortamda canlanma özelliğini ona kim verdi, bilim adamlarını kim yarattı, onların solucana verdiği çorbanın maddelerini kim yarattı? vd. Tabiatta zaten kış uykusuna yatan veya su bulana kadar kendisini uyku moduna alan birçok canlı var; uygun şartlarda, ısıda veya suya kavuşunca kendileri zaten uyanıp harekete geçiyor! Haberdeki; "uykuya dalan" ve "zorlu koşullarda hayatta kalabilen" kelimelerini anlamayan ve kendisini ateist olarak nitelendirenler, "uyuyanı" uyandırmayı "var etme/yaratma" olarak anlayıp oradan -Haşa- Allah yoktura varmak için bir delil bulduklarını zannediyorlar! Ateistlere istediğin kadar "akli, mantıki ve bilimsel delil" getirin, eğer niyetleri yok, kibirleri tavan yapmış ve ilmi seviyeleri yetersiz ise, muhatapları ile sadece alay etmeye, küçümsemeye devam edeceklerdir!

Soru: Hocam merhaba. Geçen de atmıştım size bir Türk Gencinin (Furkan Öztürk) ne bulduğunu. Homokiral denen birşey. Bununla ilgili düşünceniz nedir? Bir gazetede ne olduğu yazılmış gerçi ama benim aklıma bir sürü şey takıldı şu an. Linkini de atayım, saygılar: https://www.karar.com/amp/yazarlar/iskender-oksuz/furkan-ozturk-ne-yapti-1596866

Cevaben: Bu arkadaş bilimsel bir çalışma yapmış tebrik ediyoruz hatta Allah'ın varlığına delilleri de bulmuş, nasıl mı? Makalesinde "Bir ırmağın beslediği ve su seviyesi mevsimler değiştikçe yükselip alçalan bir gölün kıyısında, homokiral ürünün nasıl saf hâle geleceğini" anlatmış. O ırmak nasıl oluştu? Su, mevsimler, su havzası vd. nasıl oluştu ve birbiri ile uyumlu bir birliktelik oluşturdu? Daha doğrusu tüm bunları ayarlamayı yapan kim? Bilim, 'nasıl?' sorusunu bulur ama 'kim ve neden?' sorularına cevap aramaz, ne hikmetse! İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) derken de aslında önemli bir itirafta bulunmaktadır! Fatih arkadaşımızı tebrik ediyoruz ama kimse oradan ateizme geçiş yapmaya kalkmasın. Bunu daha önce Miller-Urey Deneyi vb. ile de iddia ettiler, buna cevabı da bu yazıda verdik. Ben yapılan her açıklamada yüce Yaradan'a ulaşıyorum. Bu kadar 'ilim, irade, kudret, tekvin' bizi bu sıfatlara sahip olana götürmeli.

Soru: Muhammed bey evrimciler sizin dediğiniz gibi hadi dini geçersiz kılalım ortaya olmayan ara geçiş formu çıkaralım gibi ideolojik savlarla hareket etmiyorlar.A yrıca Taner bey'in yorumda dediği gibi tesadüf sonucu oluştuğunu kimse söylemiyor, açıklamaları şu: "Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır." Amerikanın saygın üniversitelerini inceleseniz evrim konusunda hepsinin ikna olduğunu görürsünüz, hatta yaratılışın öne sürdüğü argümanları doğrulamak için inançlı gittiği halde sonradan temelinin ne kadar çürük olduğuna ikna olan arkadaşlarım var. En basitinden Cambridge ya da Harvard gibi saygın üniversiteleri örnek gösterebilirim

Cevaben: Öncelikle evrim'le ilgili yazımızı okumanızı rica edeceğim, çünkü ideolojik olmadığınızı iddia ettiğiniz kişilerin, adeta 'olmak zorunda' mantığı ile bu teoriyi nasıl savunduklarını göreceksiniz! Ayrıca tesadüf sonucu oluştuğunu söyleyenlerin bir listesi de bu yazımızda var, saygın dediğiniz ABD bilimler akademisinin kitabından alıntıya dahildir! İşin en ilginci de bir yaratıcıyı kabul etmeyen Dawkins gibi adamların, "Mevcut doğal yasalar hayatı zorunlu kılmıştır." şeklinde özetlenebilecek, yaratılana yaratıcılık sıfatı verme paradoksuna düşmeleridir. Basit bir mantıkla hareket edelim: Akıllı yaratık olan insanlara trafik kurallarını uygulatamayan bir dünyada yaşıyoruz. Sonra da, akılsız varlıklara bile 'yasaları' işletebileni inkar etmeye bilimsellik adını veriyoruz! Pardon o yasaları koyan ve uygulatan kim yok mu acaba?! Kafası karışan arkadaşlara "Allah'ın varlığının delilleri, Bilim değişmez mi ve ateist akıl" adlı yazılarımızı tavsiye edebilirim. Yıllardır ateizm üzerine araştırma yaparım, evrim ve evrimin bir parçası olan 'körelmiş organlar' iddiaları ile ilgili her sorularına aldıkları cevaptan sonra, nerede hata yapıyoruz? sorusuna cevap aramadan, psikoloji alanına girecek bir ruh hali ile yeniden itiraz ve çelişkili başka iddialar ile yollarına devam etmektedir ateist arkadaşlar. Açık olan bir şey varsa o da bilimin her yeni buluşla evrimi reddettiğidir; Görecelik kuramından Big Bang'e dek! Hele DNA şifresi ve kodlamalar konusuna girersek evrim tamamen geçersiz bir konuma düşer! "Arınmaya niyetin var mı?" (Naziat, 18) sorusuna samimi olarak 'evet!' diyenleri OKU (Alak, 1, 3) emrine davet ediyoruz. Selametle

Soru: Evrim için sık yapılan hatalı söylemlerden biridir tesadüf. Oysa evrim tesadüflerden değil defalarca tekrar eden ‘denemelerden’ ibarettir. Şöyle düşünün: önümüzde bir kapı var ve sizde de bu kapıya anahtar yapan bir makine, bu makine ile yaptığımız milyonlarca denemeden birinde kapının açılmasıdır evrim. Şu anda bile vücudumuz milyonlarca anahtar üreten bir sistemi çalıştırıyor. Hatta bu anahtar mekanizması sayesinde bizim bağışıklık adını verdiğimiz sistem çalışıyor. Özetle; evrim tesadüf değil, milyonlarca denemeden sonra ortaya çıkan olumlu sonuçlardır.

Cevaben: Tesadüf kelimesini kullanan biz değiliz aksine evrimciler, hata varsa onlarda! ‘Defalarca tekrar, Deneme’ dediniz, bunları kim deniyor? Evrimcilere göre akıllı bir iradenin, var olma serüvene bir müdahelesi söz konusu değil! O halde ne, kim? İşte biz O’na Tanrımız olan Allah (cc) diyoruz! Daha da önemlisi, verdiğiniz örnekteki ”kapı ve makine’ nasıl oluştu sorusu? Savınız bana nedense Miller Deneyini hatırlattı, Akıllı ve iradeli varlıkların, olaylar zincirine el atması ile gerçekleşen deneyi! Dile getirmediniz ama, yüce Yaradan “evrim yolu ile evreni yarattı” deseniz o zamanda bu teoriyi 150 yıldır din aleyhine kullanan ateist söylemi ne yapacağız?! Sorular çok, konu uzun… ‘Bizce’ evrim bir teori idi ve tarihteki çöplükte yerini aldı. Biz Yaradan’ın, kodlamalar ve atom altı evren dahil, türler arası geçiş olmadan canlıları yarattığına inanıyoruz. Selametle.

Soru: Ginede şempanzelerin davranışlarını kaydeden bir grup bilim insanı, primatların hiçbir neden olmaksızın bir ağacı kutsal olarak belirleyip değişik zamanlarda ziyaret ettiklerini ve üzerine kaya parçaları fırlattıklarını, yani bir çeşit ibadet ve tapınma ritüeli gerçekleştirdiklerini tespit etti. Tüm bunların insan ve maymun ortak atadan geliyor savını desteklediği iddia ediliyor buna cevabınız nedir?

Cevaben: Açıkçası videoyu izledim ve evrimciler işi bu raddeye kadar getirmişlerse, artık iyice köşeye sıkışmışlar demektir. Bir ağaca taş fırlatma ile onu kutsal kabul etme arasında ne gibi bir bağlantı var ki? Bunu yapan da artık evrimcilerin bile, ‘maymundan gelmedik’ demeye başladıkları bir dönemde, ben şahsen bu açıklamayı, evrimin bilimselliği (!) kadar değer vererek değerlendirmeye alırım. Ortada bilim yok, bilim adamlarının (!) psikolojik sorunları var bence. Neyse, bu ‘bilimsel yorumu’ fazla ciddiye almaya gerek yok bence Mustafa kardeşim; Primat bile ibadet ediyor (Yani genlerde var!) ama gelişmiş bir primat türü olan insan (!) olan evrimciler hala ateist! Hani tanrı inancı zamanla ortaya çıkmıştı?! Kal sağlıcakla.

Ateist akıl!

Önce basında çıkan bir haber ile konumuza başlayalım: “Ateistler daha zeki çıktı”: 63 bilimsel çalışmadan 53'ü ateistlerin dindar insanlara oranla daha zeki olduğunu ortaya koydu. Araştırmaya göre, cinsiyet ve eğitim gibi diğer faktörler din ile zeka arasındaki ilişkiyi etkilemiyor. Çalışmayı yürüten 3 psikolog zekayı, “planlama, problem çözme, soyut düşünme, karışık düşünceleri algılama, çabuk öğrenme, tecrübeden ders çıkarma” kriterlerine göre tanımladı. (NTV, 14.08.2013; Sözcü, 15.5.2017; 1.2.2018; Habertürk, 13.8.2013) "Yine aynı bilim insanları sonucun kesin kabul etmenin 'adil olmayacağını' da açıkladı." (Risale haber, 17 Mayıs 2017) "Araştırmayı yürüten ekip, analizin IQ testlerinden yapıldığını ve duygusal ile yaratıcı zekanın değerlendirmeye

katılmadığına dikkati çekiyor. Dolayısıyla, ateistlerin dindarlardan daha zeki oldukları sonucunu kesin olarak kabul etmenin 'adil olmayacağını' vurguluyorlar." (Aydınlık, 15.5.2017)

Haberden çıkan sonuç, demek ki biz yobazların suçu yok! Suç, genlerimizin geri zekalı olmasında imiş! Hemen itiraz etmeyin, klavuzunuz ateist Dawkins genlerin 'bencil' olduğunu kabul ediyor da zeka sorunu olduğunu neden kabul etmesin. Hem sizin de işinize gelmez mi bu ''teori' Ama bu da bir 'kader' konusuna muhatap olmaktayız. 'Kötülük problemi! Baştan yeniden yazılmalı değil mi? Devam edelim. 'Haber Sol' 09.06.2017 tarihli haber: "Zeki insanlar açıklanamaz olguları (belirsizliği) bilim yolu ile açıklamaya meyilli, bunu yapabilecek kadar zeki, bunu yapamayan insanların ise dindarlığa meyilli" imiş! Zaten, "Yükselen İslamcı köktencilik, ve genel olarak dinci köktenciliğin nedeni, köktendincilerin ortalamadan daha fazla oranda daha fazla dincilik-artıran genine sahip olmaları ve daha az oranda zeka-artıran genlerine sahip olmaları" nedeni ile "Neden Müslümanların bilime daha az katkı yaptıklarını da" (Ellis, L., vd. The future of secularism: a biologically informed theory supplemented with cross-cultural evidence, Evolutionary Psychological Science, 2017) açıklanabilmekte imiş. Oh be rahatladık... Şaka bir yana, haberde kullanılan dil ve 'yükselen İslamcılık' gibi kavramlar zaten haberin siyasi ve istihbarat çerçevesinde hazırlandığının ipuçlarını vermektedir. Ayrıca, diğer dinler için bu iddianın gerçek olabilme ihtimali varsa da, İslam için bu iddia asla söz konusu olamaz! Müslüman bilim öncülerinin bilime katkıları ortadadır. Bu konuda kaynakları ile yazılarımıza bakılabilir. Bu arada bilimi nasıl ideolojilerine alet ettikleri ve iddialarının ne kadar bilim dışı ve ön kabule dayandığının delillerini de 'ateizm ve deizm ile alakalı yazılarımızda örnekleri ile' bulabilirsiniz!

Ateistlerin ne kadar zeki olduklarına gelince, örnekler üzerinden gidelim ve kararı okuyucuya bırakalım.

Devlet eli ile ateizm propagandası bile yapılmış ama amacına ulaşamamıştır! "Rusya'da 'militan tanrısızlar örgütü' kurulmuştu." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 107); "SSCB dönemimde ilkokul 4. sınıfta 'Allah'sızlar kulübü' okullarda kurulurdu." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 30); "Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi'ni, işçilerin her türlü dinsel uyutmacadan kurtulması adına mücadele etmek için kurduk. Bizim propagandamız tamamen bilimsel, dahası materyalist dünya görüşü üzerindedir." (Sosyalizmin Dine Bakışı, Rusça yayın yapan Novaya Zihn Dergisi Sayı: 28, 3 Aralık 1905); "Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşünü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dinî inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 157) "70 yıllık ateizm uygulamasından sonra insanlar dine hasret kalmışlar." (Salih Akdemir, Yörünge, 9-16 Ağustos 1992, 88. Sayı, s 10) Peki sonuç ne oldu, sosyalist bu devlet yıkılır yıkılmaz halk 100 yıl geçmeden dinlerine geri döndü! "75 yıl boyunca anaokulundan üniversitesine kadar bütün okullarda ateizm için beyin yıkayanlar, toplumun giderek kokuşması karşısında çareyi şimdi herkesin din eğitiminden geçirilmesinde buluyor." (Yeni Yüzyıl, 12.01.1996)

Aslında "Az felsefe insanı Tanrıtanımazlığa, derinlemesine felsefe de Tanrı'ya götürür." Francis Bacon (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127; E. Gilson, ateizmin çıkmazı, s. 80; Nedim Cisr, İlim felsefe Kur'an'ın ışığında, s. 150; Prof. Nihat Keklik, Filozofların özellikleri, I-B; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 58) Zaten "Doğa bilimleri bardağından içilen ilk yudum insanı ateist yapar. Ama bardağın dibinde yaratıcı sizi beklemektedir!" Werner Heisenberg, Nobel ödüllü fizikçi (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 22) Lord Cliffen boşuna, 'Derin düşündüğünüzde ilimler sizi Allah'ın varlığına kabule zorlar." (Afif A. Tabbara, İlmin ışığında İslamiyet; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 63) dememektedir. Gustave Flaubert ise "bilginin azı insanı dinden çıkarır çoğu ise dine geri döndürür." demektedir. (Mehmet Akbulut, Tanrı

Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 16) diyerek asıl meselenin yüzeysellikte kalmadan derinlemesine konuya hakim olabilmekte olduğuna işaret etmektedir!

Lawrence Krauss'un, 'Hiç yoktan bir evren' isimli kitabında, "Kainatın hiçlik'ten var olduğunun akla uygun olduğunu" iddia eder. Aslında onun hiçlik dediği, var olan bir şeydir. Ona göre hiç, 'boş fakat önceden mevcut bir uzay' şeklinde tanımlanır. Yani onun hiçlik kavramı aslında, mevcut olan bir şeye işaret eder. Yani ona göre hiçlik, fiziki bir şeyden oluşmuştur. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 131)

Bilim, faili mechul (!): Bilim fiili (-n nasıl olduğunu) bize anlatır ama faili anlatmaz. Nasıl sorusuna cevap verir, neden ve kim sorusunu göz ardı eder. İngiliz fizikçi Paul C. V. Davies, 'Bilimle uğraşan hiçbir kimse, fizik kanunlarının nereden geldiğini hiç sormamaktadır.' (Ergin Ögcem, Ateizmden deizme Antony Flew, Doktora tezi, s. 107) demektedir. Neden sormadığı ise ateistlerin cevaplaması gereken bir soru-n-dur!

Naturalist felsefeci Colin McGinn, "Maddenin, doğal seçilim yoluyla bir tür 'tasarım sergilediğini' söyler." (Colin McGenn, The Mysterious Flame, s. 12) Yaratanı reddedip, yaratılana ilahi sıfat yüklemek ancak ateist akılla mümkündür.

Dinsiz insan zaten olmaz, olamaz**.** John R. Searle: "Materyalizm bir anlamda zamanımızın 'dini'dir. Daha ziyade geleneksel dinlerde olduğu gibi, materyalizm, sorgulamaksızın kabul edilir. Materyalistler, tümüyle diğer materyalistler tarafından genel olarak kabul edilebilecek bir materyalizm versiyonu formüle edememişlerdir." **(Searle, Mind, s. 48)** Phillip Johnson ise, 'natüralizmin imana dayanarak kabul edilen bir dünya görüşü olduğunu' söyler. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 81) Örneklerini aşağıda göreceğiz.

Evrim'in bilim değil inanç olduğunu evrim adlı yazımızda görmüştür, buradan devam edelim: "Bugünün 'bilimi ile açıkça çelişse de', davranışlarımızın birbiri ile etkileşen sayısız nöronlara dayandığını söylemek, kendimizi küçük düşürmez." (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 289) "Uzun dönemde 'getirilebilecek' bilimsel kesinlik, bizi atalarımızın hurafelerinden kurtarabilir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi s. 285) Francis Crick, "bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, 'benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını" iddia eder ve 'Şaşırtan Varsayım' isimli eserinde şöyle der: "Eninde sonunda beyni nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını yapabileceğiz." (Şaşırtan varsayım, s. 284) "Proteinlerin 'yeteneklerini' öğrendiğimizde, bilincinde gizemli yanları yok olur." (Şaşırtan varsayım, s. 285) Bu ifadelere göre bilinç bir yandan bizim için gizemini korurken öte yandan varlığını DNA, RNA ve proteinlere borçludur. "Az bir bilgi, iki varlığı (bilinç, beyin) bu derece kesin bir karşılıklı bağımlılığa sokmamıza nasıl izin verebilir?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 115) "Örneğin kızamık ve yüksek ateş, belli bir korelasyona sahiptir. Ancak bu iki hadiseye virüs gibi bir diğer etkenin neden olması gibi, C lifleri ile üzüntü kaynaklı bir acıya ruhun ya da zihnin neden olduğunu düşünmemize engel olan nedir?" (Batak, s. 116) "Yol gösteren bir 'ön fikriniz' yoksa zorlu bir bilimsel araştırma programında başarıyla ilerleyemezsiniz. Bu düşüncelere sözcüğün geniş anlamında 'inanıyorsunuz'dur. Ama bilimci için bunlar yalnızca geçici inançlardır." (Şaşırtan varsayım, s. 285) "Materyalistler, yarı-dinsel imanla kendi görüşlerinin doğru olduğundan emin olsalar da, asla kendilerinin, diğer filozofların ve materyalistlerin tatmin olacağı bir materyalizm versiyonu geliştirebilmiş değillerdir." Naturalist materyalizm, 'yarı-dinsel bir imanla' kendi görüşlerinin doğru olduğundan emindir. Dawkins, tanrının varlığını,

Crick, ölümden sonraki yaşamı "bilimsel bir hipotez" gibi görmektedir. Doğada var olan her şeyin fiziksel ya da maddi olduğu iddiası olan fizikalizm ya da materyalizm, katı natüralizmin bir türüdür." (Batak, s. 117, 119, 122) Dennett'in ifadesi ile, "her birimiz, binlerce farklı türde, trilyonlarca hücrenin bir araya toplanmış şekliyiz. İnsanı canlı yapan bireysel hücreler ki her biri zihinsiz bir mekanizmadır, çoğunlukla 'otonom bir mikrorobottur' ve bunlar bir maya hücresinden daha 'bilinçli değildir.' Yaşam 'mucizeleri' - büyüme, kendini onarma, savunma, üreme- bütünüyle 'şaşırtıcı karmaşık araçlar' tarafından, fakat mucizevi değil, tamamlanmıştır. Her birimiz zihinsiz "robotlardan" yapıldık." (Daniel C. Dennett, Sweet Dreams, **s. 2-3**) "Bizler yaşamkalım 'makineleriyiz', genler adıyla bilinen bencil moleküllerini körükörüne korumak için 'programlanmış robot' araçlarız." (Dawkins, Bencil Gen, **s. 5**) Makineyi kim yaptı, kim programladı, robotu kim üretti, aracı kullanan kimdir? Soruları ateistler için önemsiz detyalardır sadece!

Ayrıca ateistler, "Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uyduruyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 63) "Evrendeki her gelişmeyi zorunlu sebep sonuç ilişkisine bağlayan materyalistler, evrenin varlığa gelişi ve ilk canlının ortaya çıkışı söz konusu olduğunda bu tezlerini bir yana bırakıyorlar." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 65) Evrenin tesadüfen oluştuğunu ileri süren materyalistler gündelik hayatlarında ise işlerini asla tesadüf/şansa bırakmamaları da kendi açmazlarından sadece birini oluşturmaktadır!

Eski Yunanlılarda, Hristiyanlarda, günümüz Ateistleri de ne yazık ki, "Allah'ı gereği gibi kavrayamadılar" (Hac, 74) Eski Yunanlılar Allah'ın yarattığı Meleklerini; Hristiyanlar Allah'ın Peygamberini; ateistler ise Allah'ın yarattığı doğayı Tanrı ilan ettiler!

Aslıdan deistler, 'Kainat kitabını' okuyup yaratıcıya ulaşırken İslam'a yaklaşmakta fakat vahyi reddederek İslam'dan uzaklaşmaktadırlar. Ateistler ise, 'La İlahe' derken İslam'a yaklaşırken, 'illallah' demedikleri için İslam'dan uzaklaşmaktadırlar. Yarım inanç ise insanı O'ndan ve cennetten etmektedir!

Ateistler durmadan değişken bir içeriğe sahip olan bilime kutsiyet izafe etmektedirler. Bilim sayesinde uzayda yolculuk yapılacağını iddia ederler, ölüme çare bulunacağını ümit eder ama bunları biz Müslümanlar miraç'la, cennette sonsuz yaşam ile ifade edince bizi gericilikle itham ediyorlar. Sonra onlara 'Primitif dogmatik rudic' desek kızarlar! İnsanların içinde vahşet duygusunun olduğunu ve bunun da hayvanların zamanla insana evrilmesinin bir kalıntısı olduğunu ileri sürülen evrimciler, insanın içindeki sonsuzluk, tatminsizlik, özlem gibi duyguların, cennetten kovulan atamızdan kalan, ana vatanımıza olan özlem olarak yorumlanmasına neden itiraz ederler acaba? Din karşıtı ateistler, materyalizmin dibi olan "bilimsel sosyalizm" ve "eşitlik" adı altında "sınıfsız bir toplum" sloganı ile yapılan piar çalışmalarıyla ulaşılmasını hedefledikleri "proletarya diktatörlüğü" ile yönetilen ülkelere güzellemeler yapanken, sıra Marks'ın sakalı değil Müslüman'ın sakalına; Che değil Şamil'e (Şeyh'inden Basayev'ine); Küba'nın Guayaberası değil (Kadın erkek için) tesettüre; (Mesela) İngilizce değil, Arapça'ya gelince neden kırmızı görmüş boğalara dönüşmektedirler?!

Dünyanın düz olduğunu ileri süren tefsircilerden hareketle İslam'a saldırmaya çalışan ateist arkadaşa bir hatırlatma: O tefsirlerin yazıldığı dönemde "bilimsel olarak" Batlamyus teorisi bilime hakim idi ve bilim, dünyanın düz olduğu kabul ediliyordu! Yani ateist arkadaş eleştirecekse bilime göre ayeti yorumlamaya çalışan İslam alimlerini değil, bilimin ne kadar oynak bir düzlemde olduğunu görüp bilimi eleştirmesi gerekir! Çünkü, dünyanın bilim adına düz olduğunun iddia edildiği o dönemlerde, Kur'an'dan hareketle dünyanın yuvarlak olduğunu ifade eden tefsir alimleri de mevcuttur! Detay, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızda!

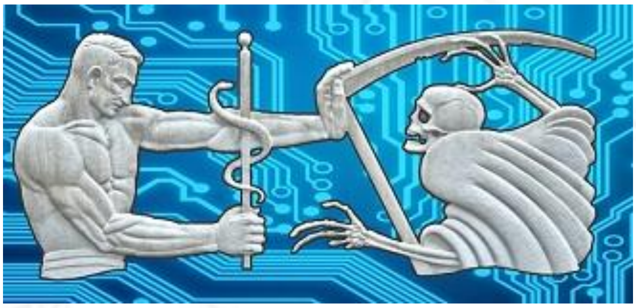

Bilimin bir gün ölümsüzlüğü bulacağına iddia eden ateistler, Nuh Aleyhisselam'ın 950 sene yaşadığına inanmıyor! "Allah, fakirlere ne için yardım etmiyor?" diye şikayet eden ateistler fakiri doyurmazken, fakirlere yardım etmeye çalışan yardım derneklerini de, irtica ile suçluyor. Materyalistler yaratıcıyı, dolayısı ile onun ezeli olduğunu kabul etmezler ama, artık sonradan ortaya çıktığı bilimsel ispat edilen maddenin ezeli olduğunu ilan edip ona yaratıcılık sıfatı yüklemeye devam ediyorlar. Bir zamanlar bilim dünyasının tek kıstası Newton yasaları idi. Aykırı bir görüş konuşulamaz, karşı çıkanlar bilim dünyasından aforoz edilirdi. İzafiyet, Kuantum, Big Bang ile artık Newton – tümden değilse de önemli oranda - tarihe karıştı. Makro alemden mikro aleme geçildikçe Newton fiziğinin iflasını daha iyi görüyoruz ki aslında, makro alemde de iflas ediyor, bilim ve felsefeden, uzayın artık sonsuz ve başlangıçsız olmadığına dek hayattan soyutlanıyor bu yaklaşım! Bizi bir Yaradan'ın var ettiğine inanmayan ateistler, uzaylıların genlerle oynayarak maymunları insanlaştırdığına inanıyorlar! Peki bu ateis arkadaşlara yüz puanlık soru: Uzaylıları, maymunları, genleri kim yarattı?

Kur'an'ın dogma olduğunu iddia eden ateistler, evrim, Dawkins, Marx vb. söz konusu olduğunda bizden çok daha fazla dogmatik oluyorlar. Bir iki mizah ile konunun örneklerine geçelim: Ateist: "Yeşil yanınca yayalar, kırmızı yanınca sürücüler geçiyor. Boşuna bunları düzenleyen aramayın, işte nedenler; kırmızı ışık ve yeşil ışık!" Karayolları genel müdürü: Kozmik enerji belanızı versin! Öpülen kurbağanın prense dönüşmesi ile doğal seleksiyonun "öptüğü" maymunun insana dönüşmesi aynı derecede bilimseldir!

Ateizm Derneği

1912'den kalma, eski ve güncelliğini yitirmiş bir modeli kendini sembol kabul eden bu dernek üyeleri nasıl olurda savundukları görüşlerin bilimsel olduğunu ileri sürebilir?

01 Ekim 2018 - Gündem

Ateistler havlu attı! Derneği fesih edecekler

Nisan 2014'te kurulan Ateizm Derneği fesih kararı aldı. Dernek tarafından yapılan Genel Kurul ilanında 30 Eylül 2018 Pazar günü yapılacak toplantıda fesih kararının konuşulacağı duyuruldu. Ancak bu tarihte çoğunluk sağlanamayınca fesih için yapılacak toplantı 14 Ekim'e kaldı.

O kadar akıllı (!) bir araya gelip, 4 sene küçük bir derneği idare edemiyorlar ama "koca evreni idare eden yok" iddiasını akıl ve bilim adına savunabiliyorlar! Daha sonra Musevilerin derneklerinde şarkılar söyleyen Selin Özkohen (Kohen, İbranice kâhin demektir!) başkan seçilince dernek ekonomik 'sıkıntılardan' kurtulur!

Derneğin bir ilanı ve konuğu:

Ateizm Derneği @Ateizm_Dernegi · 1 Ara
PERSONEL ARANIYOR:
"Ateist Mülteci Yardım Programı" Farsça Vaka Yöneticisi pozisyonu başvuruları için: mudurariyoruz@ateizmdernegi.org.tr

Şartlar: İstanbul + Farsça, İngilizce, Türkçe.
Haftada 25 saat 2000TL
ateizmdernegi.org.tr/arap/

Ateist, Agnostik, Deist, Oryantalistlere Cevaplar
@Oksidentalist

@Ateizm_Dernegi adlı kişiye yanıt olarak

Kainat "müdürsüz" idare ediyor da, siz bi derneğin pozisyonunu mu müdürsüz idare ettiremiyorsunuz?! ;)

islamicevaplar.com/allah-var-mi-a...

Tanrı yok ama şeytan var, öyle mi?! : D

Ateizm Derneği'nin "Atatürk düşmanı" olduğu, derneğin "PKK'lılardan oluştuğunu" iddia edenleri haklı çıkarırcasına işler yapıldığını, dernekteki kişilerce, "DHKP-C militanlarını evine gönderilmekle" tehdit edildiği, "gigtv'de yaptığı yayından sonra, "sen ateizm derneğini Atatürkçü düşünce derneği mi yapacaksın?" denilerek hakaretlere uğradığını, ayrıca dernek yöneticilerden (kurduğu cast ajansında alıkoyduğu birçok kadının fotoğraflarını zorla erotik sitelere yükleyen ve sonra da "ülkemizde cinsellik tabu olmuş" diyen) Onur Romano'nun 6 kıza tecavüz edip birinin intiharına neden olduğunu ileri sürüp istifa eden Ahmet arkadaşın iddiaları doğru mu? Üzerinden o kadar zaman geçti hala tam tatmin edici bir cevap alamadık!

Mankenlik vaadiyle 6 genç kıza tecavüz

Amerika'da bir Türk kızına tecavüz etmekle suçlanan Emir Onur Ç.'nin, Türkiye'de kurduğu mankenlik ajansına başvuran 6 genç kıza tecavüzden arandığı ortaya çıktı. Emir Onur Ç.'nin, 146 yıl hapsi isteniyor...

Eski adı Emir onur çilek olan tecavüz zanlısı, sonradan ismini değiştirip Onur romano yapmış.

Ateizm derneğinde eleştirel düşünme ve sonuç:

Ateizmde değer (!) Onur Romano'nun istifa etmesi gerektiği gündeme getirilince dernek yöneticisi Ferial hanımın açıklaması:

1501

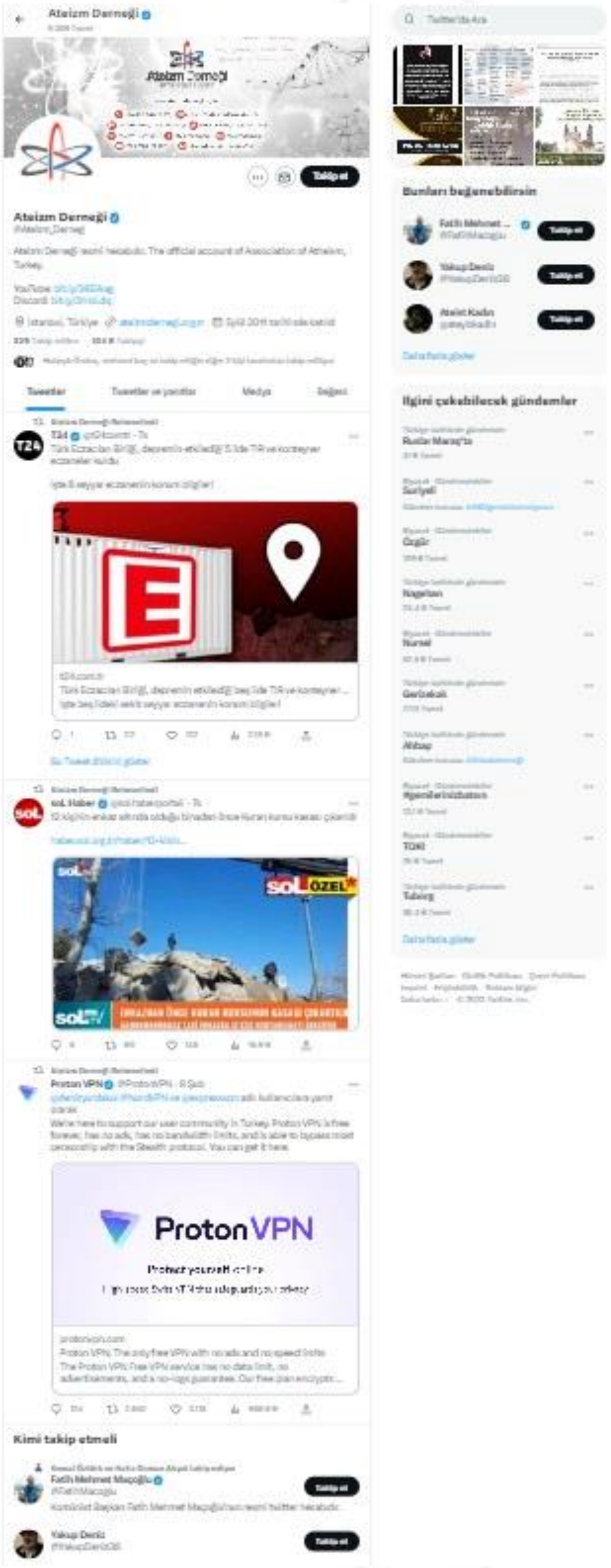

6 Şubat 2023'te ülkemizde deprem olur. Depremden 3 gün sonrası ekran görüntüsü yukarıda ve dernekte hiç bir faaliyet yok. Bu arada ise yardım eden dini vakıflara ise çamur atmaya devam etmektedirler. (9.2.2023) Bir hafta sonraki bir sorum ve sayfalarındaki o haftalık paylaşımlar ise aşağıdadır ve hala hiçbir yardım faaliyeti yoktur!

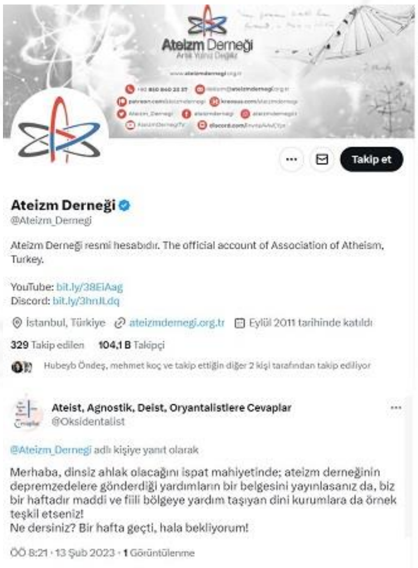

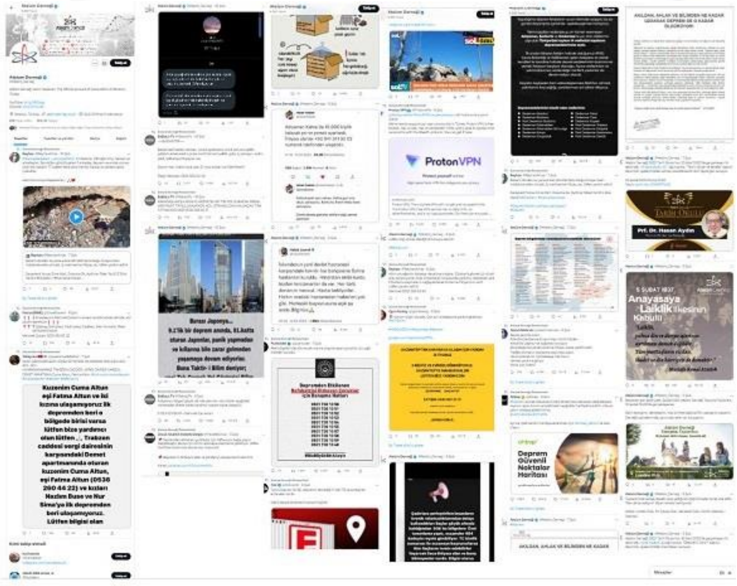

Konu hakkında, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Ateist arkadaşlar hala bildiğiniz gibi;
Binlerce inançlı akademisyen şimdiye kadar size tek laf etmemesini hoşgörü olarak görmeyipte kışkırttığınız bir tanesinin isyanını genele şamil kılmaları iç dünyaları hakkında epey bilgi vermektedir. İslam'a karşı provokatör paylaşımlardan hiç taviz vermezken araya bir de hoşgörü mesajı vermeleri de çelişkiler silsilelerine yeni bir halka eklemektedir sadece... Kurban yerine ağaç dikin diyenlerin ağaç dikme kampanyasını destekleme/beğenme sayısı dokuz! - rakamla; 9-

Yukarıdaki fotoğraf ateist/natüralist akla güzel bir örnek: "Big bang gerçekleşti ve her şey, tesadüfen kendiliğinden oluştu." Tabii o fincan nereden geldi, içine kahveyi kim koydu, kim düşürdü, ortaya çıkan eser resimdeki gibi cansız, hareketsiz, çoğalmayan, sessiz ve iki boyutlu mu, kim canlı cansız tüm varlığı birbiri ile düzen ve uyum içinde yaşamı devam ettirecek şekilde ayarladı?

Ateistler zaten işlerine gelen bilgiyi önceler, onaylar, kabul ederler: Ateist "Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddetebilmektedir." (A. Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) "Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir." (Doç. A. Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 123)

Soldaki çoğalan canlısının yapanı yok (!) sağdaki plastik çoğalmayan oyuncağı ise teknoloji ürünü...!

Resmini ben yaptım ama aslına (Hareket eden, konuşan, gören, kalbi atan) yaratan yok öyle mi? Bir de ateistin zekisi (!) bu! İkinci resimdeki, sağdakini para vererek alan ateist, soldakinin tesadüfen oluştuğuna inanıyor!

Bir evrimci, sizce, hangisinin sanat olduğunu savunurdu?

"Doğa yarattı, tabiat ana sundu, evren hediye etti." gibi sözlerin mantıklı olma ve gerçekleşme olasılığı, yukarıdaki heykelin kendini yontabilmesi kadar rasyoneldir! Halbuki, her akıllı insanın kavrayabileceği gibi, "Kaya parçaları kendi kendine heykel olma güç ve iradesine sahip değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 155)

Evrimci natüralistler Allah'ı inkar edip sonra sahte tanrıcıklara (Doğa, tabiat ana) ilahi özellikler atfederler! “sneakertoast.com/trending/scary-nature-spt-fb” adlı sayfada, Allah yerine doğa/tabiat için kullanılan cümleler:

Doğanın yaratmayı seçebileceği
Tabiat Ana muhteşemdir. Ekosistemleri oluşturan çok çeşitli flora ve fauna ile b
Sevgili doğa anamızın bize sunduğu en
Tabiat ana sayesinde birçok insan bu kuşlar hakkındaki algılarını değiştirecek.
Tabiat Ana'nın bir mizah anlayışı vardır
tabiat ananın harika bir yaratımı olduğu gerçeğine
Tabiat Ana'nın sunduğu her şeyi deneyimlemek
Tabiat Ana kesinlikle ilginç yaratıklar yaratır
Tabiat Ana'nın avcı ve av arasındaki savaşını en iyi haliyle tasvir eden
tabiat ananın şakalarından biri
Tabiat Ana'nın yarasaları yaratırken ne düşündüğünü merak
İyi oynadın, tabiat ana, iyi oynadın. Sadece doğa, bu kadar güzel bir şeyi öldü
Doğa bilge ve akıllıdır.
Tabiat Ana'nın tüm yaratıklarının saklanmak için
Tabiat Ana'nın hazırladığı başka bir sürpriz.
Her şey için teşekkürler doğa ana
Tabiat Ana bizi çok sık şaşırtıyor
Tabiat Ana kış olduğuna karar verdiğinde
hepimiz doğanın bu gerçek gücünün görüntülerinin tadını
Tabiat Ana ve şakaları...
Tabiat Ana'nın benzersiz bir güzellik yaratma yolu vardır
Bu sadece Tabiat Ana'nın cevaplayabileceği bir soru

Bu; Teknoloji, akıllı üretim

Bu akılsız, bilinçsiz zincirin bir halkası

Barkod sistemi her üründe var, görebilene!

Taklit eden ileri teknoloji ürünü, taklit edilen değil öyle mi?

Dawkins, '**Yarasa radarının bir mühendisi hayranlıktan serseme döndürecek bir başarıya eriştiği biliniyor**.' (Kör Saatçi, s. 28) derken, bunu tanrıya değil, 'doğal seleksiyona ve doğal seçilimin kör sürecine' bağlamaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 165, 172)

Ateizm; aklın yüz karasıdır. Tesadüfen oluşmuş bir teknolojik ürün gördünüz mü? İmkânsız mı? Ama kendisine bakılarak taklit edilenler için, 'üreticisi yok' diyebiliyor ateist, natüralistler. Radardan uçak sanayisine, boya üretiminden inşaata ‘Biyomimetik’ ilmi de ateistleri yalanlamaktadır!

Yapay Yaşam İçin Son Bir Adım Kaldı

Laboratuar Ortamında Üretilmiş İlk Kromozomu Ekim Ayında Yarattıklarını Açıklayan Bilim Adamlarının "Yapay Yaşam Çok Yakında" Sözü Doğrulandı. Science Dergisi'nde Dün Yayınlanan Makalede, Amerikalı Uzmanların "Sentetik Kromozomu" Nasıl Elde Ettikleri Anlatılıyor. Bir Sonraki Adımda Yaratılan Bu Yapay Kromozom, Canlı Bir Hücreye Yerleştirilecek ve Ortaya İlk Yapay Organizma Çıkacak.

26 Ocak 2008 Cumartesi 01:41

Laboratuar ortamında: Yani akıllı tasarımcı ve uygun ortam,
Yarattıklarını: Aslından kopya çekmek yaratıcılık oldu,
Çok yakında: O kadar akademisyen, teknoloji, gen ilmi, computer, para, ...vs. hâlâ; yakın!
Canlı hücreye: Yani kendiliğinden olan hücreye ekleyeceğinize, siz bir tanecik yapay hücre yapamadınız mı?...

Kısaca tek paragrafta birden çok yaratana işaret var, görene, anlayana!

Evrim ağacında mantık aramak!

Doğru şartları sağlayan kim? Yıllarca o şartları ve sonraki milyarlarca hücre arasındaki uyum ve diğer (Çevre, besin, koruma, yeme, büyüme vb) ortamları aynı oran ve şekilde devamlı işleten kim? Tek yetişkin insan bile, doğup büyüyene dek birçok özel aşamalardan geçerek hayat bulabiliyorken, milyonlarca çeşiti ile her türünden bitki, hayvan ve insanları "bir arada" ve "uyum içinde" bir sağlayan olmadan yaşayabildiğine hangi "inanç" sizleri iman ettiriyor, inandırıyor; söyletiyor! Tek hücreden bir insana geçişin her aşaması ayrı şartlara bağlı iken, aynı insandan farklı cins var etmek ve bunları birbirleri ile uyum içinde ve binlerce yıl boyunca devam ettirmek nasıl bir "doğru şartlar" silsilesini gerektirir? Bir de bunu diğer hayvan türleri için tek tek ve birbirleri ile uyum halinde devam ettirildiğini düşünün ve bir de buna bitkileri ve tüm bunlarla düzen içinde işleyen akılsız varlıkları (gezegenlerin uyumundan su döngüsüne, atomlardan fiziksel-biyolojik kanunlara dek) ekleyin ve başa dönüp her birisinin birbirleri ile

uyumunu ve bunun milyonlarca seneyi bulan zaman süresince bunun devam ettiğini düşünün! Tek hücreyi bu teknoloji çağında oluşturamayanların, o hücrenin insana dönüşümünü, 'zaman tanrı'larına bağlamaları da yine ve sadece "’iman’ ile açıklanabilir!

Kur’an'a hakaret ettiği için bir kızın fareye dönüştüğüne inanan cahil Müslüman'la, farenin insana dönüştüğünü iddia eden pozitivist evrimci ateist arasında hiçbir fark yoktur! Kur’an'daki, insanın maymuna dönüştüğü ‘benzetmesini’ (Bakara, 66) beğenmeyen ateistler, maymunun insana dönüştüğünü iddiasını, bilimsel kabul etmektedirler.

Vahiyden uzak akıl insanın geçmişini maymun ve doğal seleksiyon ve tesadüf adlı ilahlara bağlar. Geleceğin komünal topluma evrildiğine inanır. (Marx ve materyalist ideolojisi) Tüm evrenin hiçlikten ve nedensiz çıktığını kabul eden bu materyalist kesim, iş gökten koç indirmeye gelince ise bunu bilime aykırı bulur!

Kasap eti manavdan alıyor di mi? 634 kâfir de beğenmiş ki, genel zeka seviyelerini tespit edebilmemiz için bedava anket yapmışta oldular, kendilerine müteşekkiriz!

Aşağıdaki Fatih Nadi arkadaşa cevabı peşin verelim, diğer paylaşımlar zaten her şeyi açıklıyor: “Sivas’ın Akıncılar ilçesinde, insanların “Allah razı olsun” demelerinin kendisini mutlu ettiğini belirterek 14 yılda 8 bin 500 ağaç diken ve 20 bin ağaç dikmeyi hedefleyen 70 yaşındaki Selim Petek’in hikayesini çok konuşuldu. Haberin servis edilmesinin ardından birçok kişi Petek’e teşekkür etti.” (İnternet Haber, 08.06.2020)

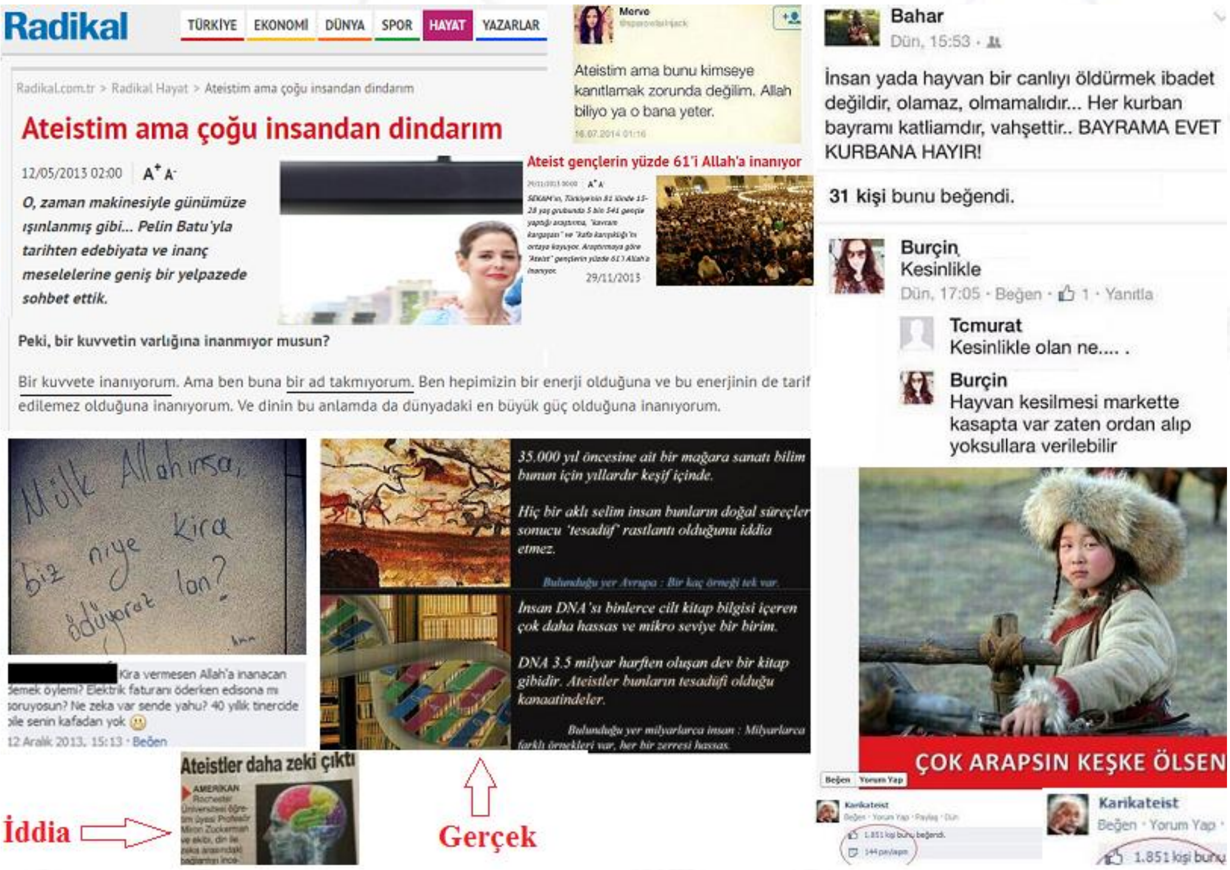

"Istakoz pişirilmeyi anlatan ki ve bunun videosunu paylaşan (28.08.2021) -ki istakoz canlı canlı kaynar suya atılır ve öyle pişirilir- Fatih Altaylı, "Kurban kesmeyin, hayvanlara eziyet etmeyin" dedikten sonra (26.06.2023) aynı videosunda, "Ben de tatilde boğa güreşlerini izlemeye gideceğim" demektedir. Aşağıdakiler ateist değildir ama paradoks ortada:

Sevcan Orhan
@sevcanorhan
Kurban bayrami yaklastikca burnumun diregi sizliyo... Haber izlemeyecegim,gazete okumayacagim...Zulme taniklik etmeyecegim....
22:50 · 23 Eki 12

Oğlunuz yerken beis yok, ibadet olarak mı beis var?

Ben balık yıyorum.Oğluma et yedırıyorum.

3 Kasım 2022

"Kurban vahşettir, barbarlıktır" diyen Şivan, ağaçtan topladığı etleri lüpletirken.

Kurban kesen İŞİD'çi ama köfteci Ramiz dayının sponsorluğu ‘caiz’ öyle mi?

Radikal | TÜRKİYE | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | HAYAT | YAZARLAR | RADİKALİST | OTOMOTİV | KÜLTÜR SANAT

Radikal.com.tr > Türkiye > Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

Ateist gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor

29/11/2013 00:00

SEKAM'ın, Türkiye'nin 81 ilinde 15-28 yaş grubunda 5 bin 541 gençle yaptığı araştırma, "kavram kargaşası" ve "kafa karışıklığı"nı ortaya koyuyor. Araştırmaya göre "Ateist" gençlerin yüzde 61'i Allah'a inanıyor.

"Kendini ateist olarak tanımlayanlar arasında Tanrı inancını kesin olarak reddedenlerin oranı %8.8; kendini Dindar olarak niteleyen gençlerin arasında düzenli beş vakit namaz kılmanın oranı yüzde 28.6; 'ateist gençler arasında' cuma namazı kılanların oranı %42.9; oruç tutanların oranı %58.6'dır." (SEKAM, Türkiye'de gençlik, 2016, s. 98, 101) "Yapılan iki araştırma, ateistlerin dahi dua ettiklerini göstermiştir." (International Herald Tribüne, 18 Temmuz 1991)

Dua nedir, nasıl yapılır bilmez, bilimden de habersiz ama ateist!

-Dua nasıl yapılmalıdır sorusuna cevap için, 'Kader' adlı yazımıza; Dua ve bilim için 'İslami emir ve yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir-

-Deprem sonrası sosyal medya paylaşımlarından-

Bu yorumlar, deprem sonrası enzakdan çıkarılan çocuktan ötürü, Allah'a hamd edenlere karşı çıkan ateistlere aittir. Enkaz başında uğraşan da bizim takımdan IHH ekipleri. Masa başında akıl verenler de klavye ateistleri! Çocuğa anlatır gibi ateistlere sıfırdan anlatalım: Allah - Haşa- kullarına, "malzemeden çal, kalitesiz malzeme kullan, kolonları kes" dese, yorumlar haklı olabilirdi. Ama Kur'an'ın emirlerinin (114 sureden sadece II. Suredeki aklı kullanma ile ilgili ayetleri sıralarsak; Bakara, 44; 73, 75, -76, 170, -171,179, 197, 242, 269, 282) tersine biri aklını kullanmaz, daha az para ile daha çok kâr elde etmek için malzemeden çal, "Aklını kullan, kul hakkına dikkat et" türü ilahi emirleri görmezden gel; Heyelan bölgesine, dere yatağına bina yap, sonra 'rabbi' suçla! Bu hem cehalet göstergesi hem asıl suçluyu görmemek veya gizlemek amaçlı bir yaklaşım tarzıdır. Sonra da ateistler, 'Müslümanlar haklarını aramıyor, ahirete havale ediyor' diye yine bizi suçlarlar! Aklı veren, vicdanı içimize yerleştiren Rabbimizi unutup, dünyaya materyalist bakanların sonu zaten, depremzedelerden de kötü olacaktır.

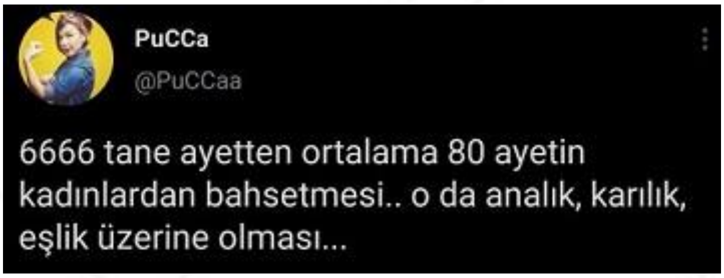

Arapça dil kuralı gereği ki Fransızca'da da bu böyledir, kadın erkek karışık bir topluluğa hitap edilirken, erkek sığası/kipi kullanılır. Yani; erkeklerden de bahseden ayetler + 80! Not: Kur'an'da erkek suresi yoktur ama Nisa/kadınlar, Ali İmran, Mücadele, Mümtehine, gibi kadın adları taşıyan sureler vardır! Ayrıca kadının ana-eş olması bu arkadaşı neden germiş acaba, ayrı bir inceleme konusu! Malum, feminist geçinen tüm dernekler aile, anne adını duyunca geriliyor… Devamı, 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda.

Maddenin ezeli ve ebedi -Başlangıcı ve sonu yoktur- diyen materyalizme bilim cevap veriyor,

Evrenin başlangıcı ve sonu var: Big-Bang, Entropi ve Big Crunch

Materyalist felsefeci George Politzer, Felsefenin Başlangıç İlkeleri adlı kitabının 156. sayfasında mealen, "Evren eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde sonsuz bir varlık tarafından 'belli bir anda ve yoktan' var edilmiş olması gerekirdi." demektedir ki haklıda idi! Ve bilim ilerleyerek kendisinin materyalist olmasına neden olan temel iddiasını yerle bir etti.

Önce ayetlere bakalım: "O, yaratan, 'yoktan' var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur." (Haşr, 24); "O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle 'bitişik iken' Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 30) İbn Abbas'tan rivayete göre, yer ve gökler her ikisi bitişik tek kütle iken Yüce Allah bunları birbirinden ayırdı. Ka'b (ö. 32/652), Dahhâk (ö. 105/723), H. Basrî (ö. 110/728), Said b. Cübeyr (ö. 95/714), Ata (ö. 115/733) gibi ilk devrin önde gelenleri de bu görüşü benimsemişlerdir. Bunlara göre, bölünüp ayrılma, kütlenin ortalarında yer alan hava gücüyle meydana gelmiştir. Ka'b ise, ayrılmanın bir rüzgâr sebebiyle olduğunu söyler. Tefsirinde tabiat ve gökbilimlerine yer veren Râzî (ö. 606/1210) daha çok bu görüşü benimser. (Taberî İbn Cerîr, Câmiu'l-Beyân 'an Te'vî'l-Kur'an, M. el-Bâbî el-Helebî, XVII/17-18; Kurtûbî, el-Câmiu li-Ahkâmi'l-Kur'an, Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, XI/187-188; İbn Kesîr, Tefsîru'l-Kur'anı'l-Azîm, III/176-177)

Peki bilim ne diyor?: Yapılan araştırmalar, evrenin bir noktanın patlaması sonucu ortaya çıktığını gösteriyor. Araştırmalar, "Bu 'tek nokta'nın, 'sıfır hacme' ve 'sonsuz yoğunluğa' sahip

olması gerektiğini gösteriyor." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 48; Yunus Kalkan, Big Bang teorisi'nin teistik deliller açısından değeri, yüksek lisans tezi, 2005, s. 34); "Tek noktanın, 'sıfır hacme ve sonsuz yoğunluğa sahip' olması zorunluluğuna getirir. Bilim, yokluk kavramını ancak sıfır hacimdeki nokta ifadesi ile tarif eder. Bu İslami literatürde, 'yaratma' demektir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33); "Big Bang ile kainatın 'yok veya yok hükmünde bir noktadan' meydana geldiği dile getirilmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 146, 205) " Büyük patlama adı verilen teori, evrenin yaklaşık 13 milyar yıl önce 'bir sıfır noktasından' büyük bir patlama sonucu başladığı ve gittikçe genişleyerek büyüdüğünü ortaya koymaktadır." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 23); "Evren, neredeyse 'yokluğa yakın bir noktadan' oluşmuştur." (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13); "**Başlangıçta tüm hammadde 'çok küçük noktanın' içindeydi. Evren, 13.8 milyar yıl önce 'leblebiden küçük noktanın' içindeydi, bu noktada kütle çekimi kuvveti diğerlerinden ayrıldı sonra güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet birbirinden ayrılır. Evren sürekli 'genişlemektedir.' Yıldızlarla ilgili süreçlerde bedenimizin yapı taşları olan karbon oksijen gibi atomlardan oluşmuştur."** (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım ? s. 38-39, **260)**; "Evrendeki bütün madde ve enerji hayal bile edemeyeceğimiz bir yoğunluk ve sıcaklığı olan 'küçücük bir bölgede' toplanmış olmalıydı; yeterince geriye gidebilseydik şimdi büyük patlama dediğimiz, her şeyin başladığı zamana ulaşırdık." (Stephen Hawking, Büyük Tasarım, s. 106); "Çok uzun bir süre için ne atomlar vardı, ne de atomların içinde yüzebilecekleri bir evren. '**Hiçbir şey yoktu**. Hiçbir yerde hiçbir şey' yoktu." (Bill Bryson, Hemen Her Şeyin Kısa Tarihi, s. 2); "Evren, 10-43 saniyede 'bitişiktir.' Bu, bir Saniye'nin milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, onda biri demektir! Kâinat bu zaman aralığında yaratılmaya başlanmıştır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 233)

"Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) 'genişletici'yiz." (Zariyat, 47) Arapça'da, v-s-a (genişlemek) kökeninden türeyen, Vâsi'un kelimesi 'geniş' anlamındadır. Mûsiuûn kelimesi de bu kelimeden türemiş, 'genişleten ' anlamındadır. İbn-i Zeyd, Zeccac, İbn-i Kesir, Fahreddin Razi, Ebussuud Efendi, Mukatil b. Süleyman, el-Firuzabadi, el-Taberani ve İbn Cerir Taberi, Elmalı Hamdi Yazır ve Ebu Suud Efendi'nin Kur'an tefsirinde de bu kelime aynı anlamda geçer. "Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri 'bir yörüngede' yüzüp gidiyor." (Enbiya, 33) Yörüngeler bilimsel olarak 17. yüzyılda ispat edilmiştir. Rahman 5. Ayetle, Enbiya 33. ayet bir arada okununca; Bir hesaba (Kur'an'da geçen kelime 'HüSBan' aynen Türkçeye de geçmiştir: HeSaP) göre hareket eden ve yüzen Ay ve Güneş (ve gece gündüzün yaşandığı dünya) bir yörüngede yüzerler! "Bizim, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağımız." (Enbiya, 104); "Dağlar darmadağın olup ufalandığı." (Vakıa, 5; Zümer Suresi 68) zaman ise kıyamet kopacaktır.

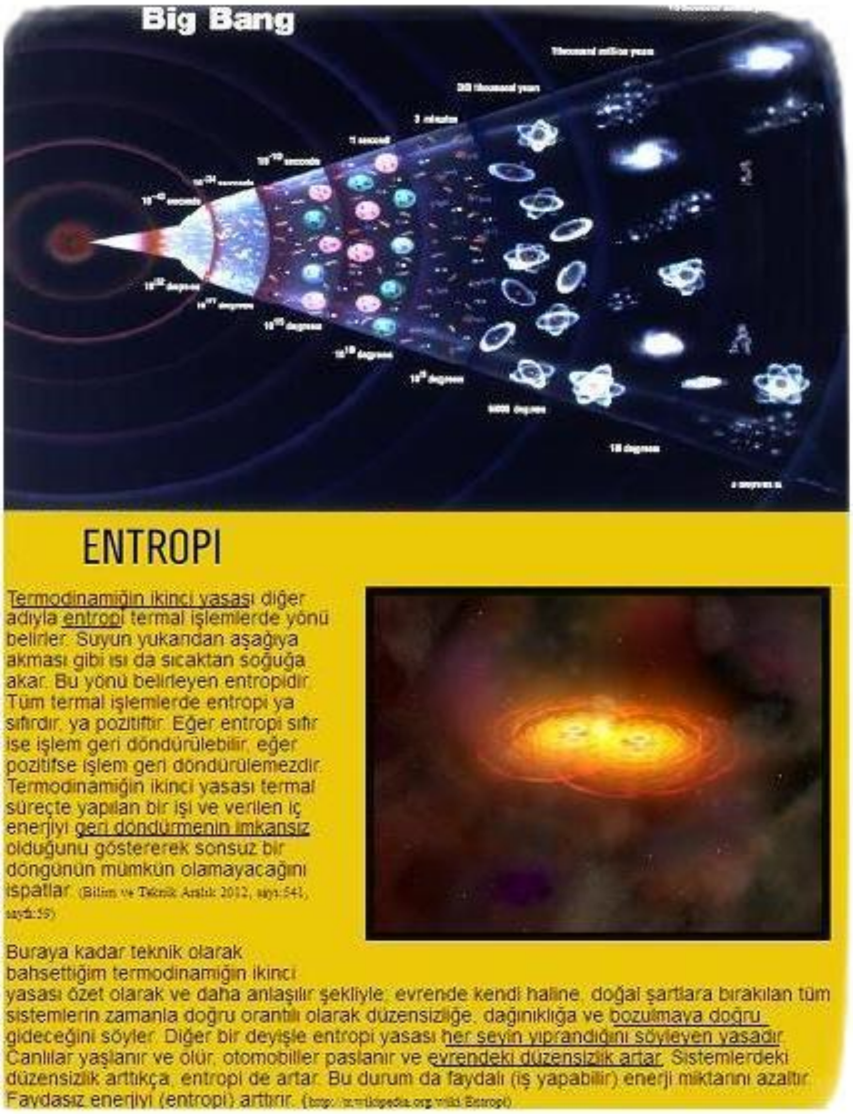

"Eğer Planck süresi içinde (evrenin başlangıcından sadece 10 üzeri eksi 43 saniye sonra) genişleme ve çökme kuvvetlerinin oranında 10 üzeri 55'te 1 kadar küçük bir farklılaşma olsaydı, ya genişleme çok hızlı olacak ve evrende galaksiler oluşmayacaktı, ya da daha yavaş genişleme yüzünden sonunda çok hızlı bir çöküş vuku bulacaktı." (A.H. Guth, 'Inflationary Universe', Physics Reviewd, 23, 1981, s. 348)

Big Crunch: Büyük Çöküş: Bilim adamları evrenin kütlesi yeterli miktara ulaştığında, çekim kuvvetleri nedeni ile bu genişlemenin duracağını ve bunun evrenin kendi içine çökmeye, büzülmeye başlamasına sebep olacağını bildirmektedirler. (Philip Ball, "Black Crunch Jams Universal Cycle", Nature, 23 AralIk 2002; Dr. David Whitehouse,"Universe is 'doomed to collapse'", BBC News Online,22.10.2002, http://news.bbc.co.uk/1/hi/sci/tech/2346907.stm; Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002) "Herşey bir protondan bile küçük bir nokta şeklinde küçülecek. Aşama aşama negatif hale gelen kara enerji, evrenin dengesinin değişmesine sebep olacak ve büzülüp çökecek." (Mark Schwartz, "Cosmic 'big crunch' could trigger an early demise of our universe", Stanford Report, 25 Eylül 2002)

Evet, bilim Kur'an'ın dediklerine gelmekte, ''yok'tan yaratılmadan 'genişleme'ye ve sonunda 'kıyamet'e işaret etmektedir. Patlama yıkım getirir; Big Bang düzen ise getirmiştir. Entropik prensibi gereği, kontrol edilmeyen süreç kaosa meyillidir; düzen ve genişleme ise evrende devam ediyor.

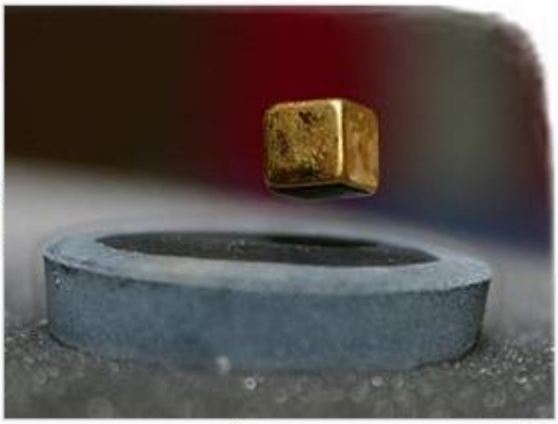

Sıvı azotla (nitrojen) soğutulmuş yüksek-ısılı süperiletkenin üzerinde asılı duran bir mıknatıs.

Bir iki bilimsel adım atıp bir metali havada tutmaya "Bilim" denir ve internette önce bu örnek verilirken; o metalin milyarlarca kat büyüğü, milyonlarca yıldır aynı yörüngede döndüreni, üzerinde yürüyen, sürünen, uçan, yüzeni ile milyonlarca çeşit canlıyı binlerce senedir bir arada yaşatanı inkar etmeyi rasyonalizm ilan edeceksiniz, öyle mi?!

Evrimci; hem bu organların akılsız ve plansız bir etkileşim ile oluştuğunu, hem tümünün bir araya gelip uyumlu çalıştığını, hem onun ihtiyaç duyduğu ortamın (hava, toprak, su, bitki, hayvan, güneş vs.) kendiliğinden oluşup; bu ve benzeri milyonlarca canlının çoğalmasının mümkün olduğunu ileri sürenve bu arada rasyonalist (!) geçinenlere denir.

Her canlıyı meydana getiren kendine özel bir çalışan sisteme sahiptir. Birçok parçadan oluşur ve tümü birbiri ile uyum içinde çalışır. Aynı tür canlıların hepsinin çalışma sisteminin aynı olması ve farklı birçok canlı türünde de kendi içlerinde benzer durumun geçerli olması ve bir de tüm canlı-cansız varlıkların birbiriyle dengeli ve uyumlu bir şekilde yaşamı devam ettirmesi artık aklı başında olanlara bir mesaj vermeli değil midir?

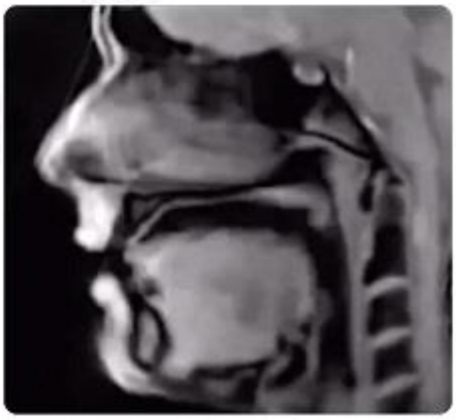

Prof Dr Güner Sönmez: "Bir iki cümle sarfetmek için; beyin, omurilik, sinirler, diyafram, akciğerler, ses telleri, dil, dudaklar kusursuz bir uyumla seferber olur." Ve ateist o cümleyi şöyle kurar: “Düzenleyen yok, tesadüf!”

"Bir düşünsenize; 13 milyar yıl önce yaratıyorsunuz, bekliyorsunuz bekliyorsunuz yaklaşık 9 milyar yıl sonra güneş sistemi oluşuyor, sonra dünya oluşuyor, sonra yine bekliyorsunuz birkaç milyar yıl daha geçiyor çok hücreli canlılar ortaya çıkıyor, kambriyen Geliyor geliyor yine bekliyorsunuz maymunlar iki ayaküstünde yürümeye başlıyorlar, evrimleşiyorlar. 200 bin yıl önce atamız homo sapiens ortaya çıkıyor. Yine bekliyorsunuz mağara döneminde insanlar birbirini yiyor, yamyamlık var. Buraya kadar hiç bir müdahale yok geliyor geliyor 2000 yıl önce gökten vahiy iniyor. Böyle bir şeyin olmayacağı zaten belli." Kerem Cankoçak

“İnsanın üzerinden, henüz anılmaya değer bir şey olmadan önce uzun dönemden (dehrden) bir süre geçmemiş miydi?” (İnsan, 1) Ateist akademisyen hem Kur’an’da var olan bir dönemi ifade ediyor hem de sonra ateizme çıkarım yapıyor, bu da ateistlere mahsus bir özellik tabii! Ayrıca bu akademisyen ama daha ‘yaratıcının yarattığı zaman ile sınırlandırılamayacağını’ bilmiyor! Zaman biz insanlar için söz konusudur. Allah (cc) için MÖ 2453 veya İsa'dan sonra 2453 diye bir zamanlama söz konusu değildir! Yazarı kitabın içinde, Bill Gates’i Windows’da, ressamı resminde arayan; sonsuz olanı sonlu olan yarattığına sığdırmaya çalışan ey ateist akıl, hem zaman da Big bang ile başlamadı mı? Nerden baksan bu ifadeler tutarsız ve mantıksızlık içermektedir ki bu ateist kesim bir de Kur’an’da çelişki aramaktadırlar!

Okan Bayülgen'im 'Uykusuzlar Kulübü' adlı programına katılan Prof. Kerem Cankoçak, "Madde, evren, yıldız, gezegen, canlı, bilinç kendiliğinden oluşur" derken, kendiliğinden oluşmayan "50 soruda Maddenin evrimi "adlı kitabının reklamını yapmakta idi!

Yerlisi, yabancısı aynı, bilim var; ilim, idrak, tefekkür yok!

Kısaca; Zamanı yaratan Allah'ı zamanla sınırlandırmaya çalışan akla (!) ateist aklı denir!

"Zaman, büyük patlama ile başlamıştır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 146) "Evrende geçerli olan kuralları belirleyen zaten tanrının kendisidir ve tanrının kendi kurallarını mahkum olduğunu zannetmek, onu hiç tanımamaktan kaynaklanan bir hata olur. ‘Big Bang teorisi ile artık, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu’ sonucuna varılmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 102, 146) "Big Bang göstermiştir ki, zaman dediğimiz kavram evrenin var olması ile başlamıştır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 109) “İzafiyet Teorisi bizi mutlak zaman düşüncelerini terk etmeye zorlar, uzay ve zaman birbirine bitişik ve kopmaz biçimde bağlıdır.” (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 95) Descartes, 'Tanrı zamanla sınırlı değildir çünkü zamanı da yaratan O'dur.' derken bizim şimdi prof olmuş ateistlerimiz bunu anlamamakta ısrar etmektedirler!

"Herşey kodlardan oluşmaktadır hatta benim sitem bile" diye 'kodland' reklamı yaparken, evrenin kodlayıcısı olabileceğini düşünemeyen evrimci rasyonal pozitivist Çağrı Mert Bakırcı

Dün dündür diyen ateist akıl!

Evreni oluşturan şeyler, bilinçli olmayan yasalar (Nükleer kuvvet, zayıf kuvvet, çekim kuvveti ve elektromanyetik kuvvet) sayesinde var olur. Evreni oluşmasına neden olan bu yasalarda bilinç yoktur. Bilinci olmayan bu yasaların bilinçli ve düzenli/uyumlu bir sistemi var ediyor olabilmesi bu yasaların bir bilinç tarafından tasarlandığını kanıtlar.

Bir kopya düşünelim ki, kopyalayanlar profesör ordusundan oluşuyor ve yıllar süren, milyonlarca dolarlık çalışma sonucu, aslının yerini asla tutamayan bir kopyayı ancak yapabiliyorlar. (Allah'ın varlığının ispatı adlı yazımızda örnekler mevcut) Bunun aslının tasarım ve yaratıcısının olmadığını ileri sürmek ancak ateizmin bir psikolojik bir ruh hali olduğunu kanıtlar. "Ateizm, bilimsel değil, psikolojiktir." (Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, Evolution from Space, s. 130) "Tanrı'ya inancın önündeki engeller rasyonel değil, genel anlamda, psikolojiktir." (Paul C. Vitz, Ateizmin Psikolojisi; Alıntı: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2013/1 , Cilt 2, Sayı 2, Sayfa 133) New York üniversitesi psikoloğu Paul C. Witz, 'Ateizmin psikolojisi' isimli kitabında, "önde gelen ateist düşünürlerin sorunlu aile hayatlarına sahip olduklarını" söyler. Ona göre "tanrıya inancın önündeki engeller rasyonel değil genel anlamda psikolojiktir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 45)

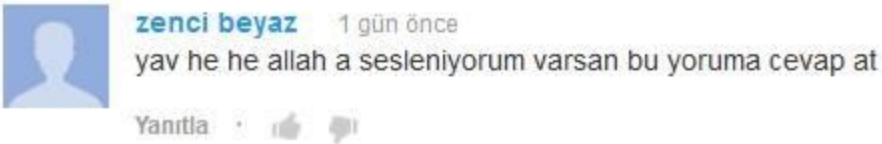

"Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik." (Bakara, 118)

Türk ateist ancak cennet ehline, o da ahirette gözükecek Yaradan'ı bu dünyada görmek istemektedir. Pardon ama O (cc) gözükse veya senle chat yapsa "imtihan" denen şeyin bir anlamı kalır mı? Cevaplarını önceden gördüğün şeye imtihan denebilir mi? Forumun yöneticisi var da bu kainatın yok mu?

Allah ve dolayısı ile ahret inancı endişe değil huzur kaynağıdır! (İslami emirler ve hümanizm adlı yazımıza bakılabilir) Ayrıca, özelde İslam hayatın hayatın hangi tadını almaya engel olmaktadır? İnsana zararlı olanlar dışında da İslam zaten hiçbir şeyi yasaklamamıştır! Allah'ın olmadığını iddia eden hangi materyalist toplum ayakta kalmıştır? İşte SSCB, işte Varşova paktı ülkeleri işte Küba!

Tanrı muhtemelen yok,
O halde endişenlenmeyi bırakın ve hayatın tadını çıkartın

"Ateist teori açısından bakınca, yok olup gideceğimiz bir hayat niçin alabildiğince pervasızca yaşamayacaksınız ki?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 328)

Ne kadar sürede yazdınız romanı?

- Bir buçuk yılda, Tunus, Beyrut, Londra ve İstanbul'da yazdım. Kitabı yazmadan önce bir yıl Kuran-ı Kerim'i çalıştım. Bilmediğim bir şeydi. Çok büyük bir eksiklikti. Hazreti Muhammed'in hayatını, İslam tarihini öğrendim bunlar hassas konular. Milyarlarca insanın inandığı bir metne o ihtimamla yaklaşmak gerekiyor. 02.02.2013

Ece Temelkuran, yeni romanı 'Düğümlere Üfleyen Kadınlar'ı yazmadan önce bir yıl Kuran-ı Kerim çalıştı. Kitabı Tunus, Beyrut, Londra ve İstanbul arasında mekik dokurken yazan Temelkuran, "Kuran bilmediğim bir şeydi. Çok büyük bir eksiklikti" diyor. Temelkuran, artık köşe yazarlığı yapmak istemediğini de söylüyor. » Ceren ARSEVEN

Yıllardır ateist ama daha yeni İslam tarihi, Kuran okuyor. Pardon ama sen yıllardır neye hayır demiştin?

Göktürk-2 Kandil'den istihbarat topluyor

Bakan Fikri Işık, Göktürk-2 uydusunun 2.5 günde bir Kandil'in üzerinden geçtiğini, oradaki fiziki farklılaşmayı programın belirlediğini, istihbaratın da ne olduğunu tespit ettiğini söyledi.

Editör / İnternet · 14:40 Eylül 30, 2015 · AA

GÜYA ATEİSTLER ;
MİLLET AYA GİDERKEN BİZ HALA ŞEYTAN TAŞLAMAKLA UĞRAŞIYOZ, BU NE GERİCİLİK MESAJI VERMEK İSTİYORLAR! HALBUKİ UZAYA MİLLİ YAZILIMLI, PKK DÜŞMANI UYDUYU GÖNDERİRKEN TAŞ ATANLAR BİZZAT KENDİLERİ...!

Oruç ile alay eden ateist kesim oruç (!) tutuyor!

Ölüm Orucu SÜRÜYOR!

16. MÜCADELE YILINDA PARTİ BAYRAĞI HER YERE HER EYLEME

Türkiye ve Kürdistan'da gelmekte olan bir devrimin ayak sesleri duyuluyor. Bir devrimin öngününde olduğumuzun bütün belirtileri karşımızda duruyor.

GÜNDEMDEN...

Ölüm Orucuna Ara Verildi

F tipi cezaevlerinde tecride son verilmesi amacıyla 293 gün ölüm orucunu sürdüren Avukat Behiç Aşçı, Adana'da 262 gündür ölüm orucunda bulunan iki çocuk annesi Gülcan Görüroğlu ve Uşak Kapalı Cezaevi'nde 268 gündür ölüm orucunda bulunan Sevgi Saymaz taleplerin kabul edilmesi üzerine eyleme ara verdiler.

Son olarak TTB (Türk Tabipler Birliği) F tipleriyle ilgili 5 Ocak'ta hazırlayıp bakanlığa sunduğu raporda, çok ağır olan tecrit koşullarının hafifletilmesi için bazı önerilerde bulundu.

Sonra da Adalet Bakanlığı cezaevlerinde

20 Ekim 2000'de başlayan ölüm orucu direnişine 22 Ocak 2007, saat 19.00 itibariyle ara verildi. 7 yıldır sürdürülen ölüm orucu direnişinde toplam 122 kişi hayatını kaybetti, 600'den fazla kişi sakat kaldı.

Düşünüldüğünde bu değişikliği yapmak için 122 kişinin ölmesi mi gerekiyordu? Bu kadar insan ölmeden sakat

Ölümüne oruç yaşatıyormuş ama sabrı ve nimetin değerini öğreten yaşam orucu gericilik (!) oluyor...!

Bakara suresine adını veren ‘Bakara’ kelimesi, ‘İnek’ anlamına gelir. Kurban olarak kesilmesi emredilen (Bakara, 67-71) inek üzerinden Allah'a isyana yolculuk günümüz ateistleri gibi aynı inekten hareketlede Yahudiler onu bir put yapıp ona tapmışlardı. (Araf, 148)

HAMDİ MASKAR: İmamlıktan, Komünist Partisi yöneticiliğine geçtim

03 ŞUB 2009

+ A −

Ya ömür boyunca anlamadan, araştırmadan, gerçekleri bilmeden imamlık yapacak; ya da okuyup araştıracak, imamlığı bırakacak, kendime başka bir yol çizecektim. Bu yolu düşünmek bile o zamanlar beni korkutuyordu...

Ama ben Kuran'ı Türkçe okumaya başlayınca iş değişti. Malatya'dan eşimi Almanya'ya getirebilmek için babamın şeyhinden izin aldık. Almanya'ya geldikten birkaç yıl sonra da Türkiye Komünist Partisi yöneticisi oldum...

Neden ağladıklarını ben de bilmezdim. Köylere gittiğimde daha çok Bakara Suresi'ni okurdum. Dinleyenler hüngür hüngür ağlardı. Türkçe Bakara Suresi'ni okuyunca kafamdaki ulvilik yıkıldı. Anlamadan okuduğum zamanlarda kafamda bir Allah kavramı yaratmıştım. Ama Türkçe Kuran'da gördüğüm Allah, kafamdakine benzemiyordu. Türkçe Kuran'ı okurken kendimden geçmem, dinliyenleri ağlatmam mümkün değildi. Türkçe ayetlerde anlatılanlar, kafamdaki ulaşılmazlığı yıktı, sınırsızlığı sınırladı. Bu işin sonu yoktu!

İnek sadece bir hayvan adı değildir! O aslında nankörlüğün alameti, verilen nimetlerin değerini anlamamanın simgesidir. Yahudileşme yolunda, vahyi terk edip dünyaya meyledenlerin işareti, ilahi vahiyden uzaklaşıp sahte ilahlara tapmanın sembolüdür. İnek, vicdanın sesinin bastırılmasını temsil eder. O inek nefsi ilah edinmenin ve şeytanın vesvesesinin dünyadaki maddeleşmiş halidir, iyilikten anlamamanın, kibrin ve azgınlığın adıdır. O inek ölmemiş; Hinduizm veya Hristiyanlık adı altında, vahyi reddedip yerine sahte putlar edinenler şeklinde aramızda yaşamaya devam etmektedir! Bu Bakara'nın yani ineğin Musa aleyhisselam tarafından kesilmesi aslında putların; kutsallaştırıp taptıklarının kendi elleriyle kesilip yok edilmesi demektir. Yoksa olay tek başına kesilen bir hayvan değildir ve bu ad boşuna bu sureye

verilmemiştir! Onu sadece bir hayvan adı olarak anlamak, zaten, Kur’an ruhunu anlamamaktır ve anlamadığını inkar eden de aslında cahilliğini itiraf etmektedir! İşin ilginci oryantalist bir Hristiyan olan Riccoldo, “vahiyden kaynaklanan bir metinde bulunması uygun olmayan, bazı surelerin hayvan adı taşıması gibi hususların, Kur’an'ın vahiy kaynaklı olmadığının delili" olarak ileri sürmüş.” (Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, Prof. Dr. Fuat Aydın, s. 51) olmasıdır! İslam'ın ruhunu anlamayan imam (!) ile Hristiyan oryantalist kafa aynı; imam (!) oryantalist kadar İslam'a uzak, yabancı, ama emekli olana dek ‘namaz kıldırma meurur’ olarak görev yapmış! Tabii bu iki kafadaşa, Oxford kelimesinin 'öküz geçidi, kalesi' anlamına geldiğini hatırlatıp, biri Marxist diğeri Hristiyan iki oryantalistten alıntı yapıp konuyu sonlandıralım: “Marksist Robinson bile ‘Mahomet’ isimli kitabının girişinde, "Bir inkarcı olmasına rağmen yine de Hz Muhammed'in peygamberliğini takdir etmemeye hakkının olmadığını" belirtmektedir.” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 144); “Arberry, “Ben Müslüman değilim, ancak İslamiyeti anlamak isteyen her insan Kur'an adı verilen kitabı hafife almaya veya onun hakkında cahilce hükümler yürütmeye yeltenmemelidir. O insanlığın en büyük abideleri arasında sayılır.” (Selahattin Sönmezsoy, Kurân ve Oryantalistler, s. 219) demektedir. Aydınlanma geçiren Maskar’a arkadaş utanır mı bilinmez!

Yazarı kitapta, Bill Gates'i Windows'da, ressamı resimde arayan, gördüğü, sonsuz olanı sonlu olan yaratılana sığdırmaya çalışan ama bu arada maddeye tanrısal özellikler veren ate akıl!

Bu da deist geçinen ama sitesindeki tüm uzantılarını ateist sitelere yönlendiren bir deist arkadaştan;

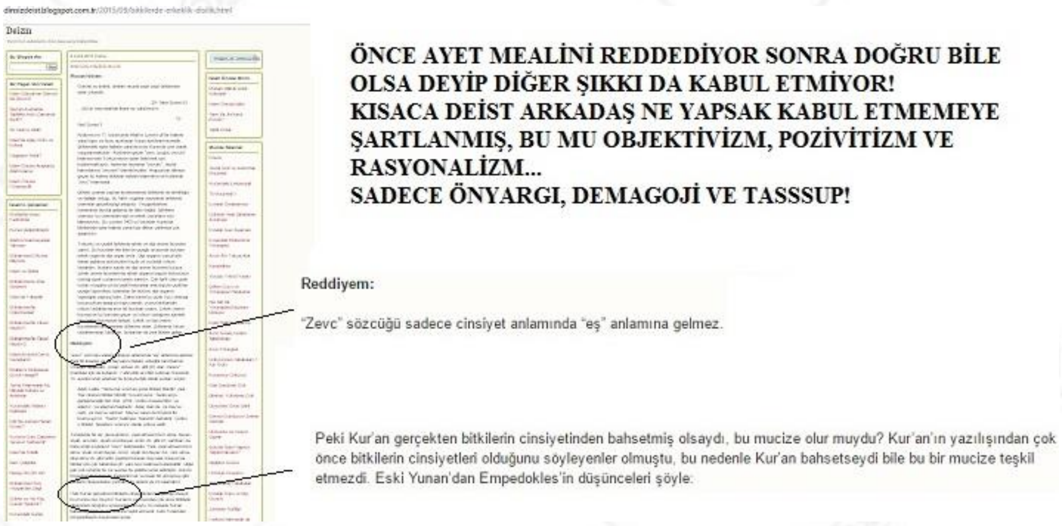

Süleymaniye ve Selimiye camilerini görüp , "ben bunların mimarını görmedim öyle ise kendiliğinden oldular." demek ne kadar mantıklı ise, Evrendeki moleküler alemden kozmoza; mimari-mühendis-matematik... eserlerininde sahibini görmediği (!) için inkarda aynı derecede mantıklıdır!

NASA Mars'ta "kaşık" buldu

ntv.com.tr
27 Aralık 2016 Salı

ABD Uzay ve Havacılık Dairesi NASA'nın "Kızıl Gezegen"le ilgili yayınladığı son görüntüler, Mars'ta yaşam olduğu yönündeki tartışmaları bir kez daha alevlendirdi. Mars'ta kaşık şeklinde yeni bir görüntü bulundu.

Bir kaşık bile kendiliğinden meydana gelemezken sınırsız ve mükemmel bir sisteme sahip olan kâinat kendiliğinden nasıl meydana geldi? İşin ilginci yaratıcıya inanmayıp 'uzaylılara iman edenler' bu haberlere balıklama atlıyorlar...

Olmayan uzaylılara inan ama DNA'nın şifresinin tesadüfen oluştuğunu iddia et!

Ateistler bu tür paylaşımlarla güya Müslümanlar ile alay etmektedirler

Kur'an'da değil her cümle, her kelime veya her harf bir nedenle o kitapta bulunur ve bir hikmeti vardır. ("Kur'an ve bilim" adlı sayfamıza bakılabilir.) Bu ayet tek başına bile, ateistlerin iddiasının aksine bilimsel bir mucizedir: Hurmada bulunan oksitosin maddesi modern tıpta doğumu kolaylaştırıcı bir ilaç olarak kullanılmaktadır. Oksitosin, doğumu kolaylaştırıcı etkisi

nedeniyle pek çok kaynakta "rapid birth" yani "hızlı doğum" ifadesiyle tanımlanmaktadır. Peki, ateistler bundan etkilenir mi? Kim bilir?!

Ateist ve evrimciler bi de bize "bilim dışı, dogmatik" derler -Primitif toplumlarda eğitim spontanedir-

Doktora öğrencisi Pelin D. Çolak'tan pozitivist, rasyonel ve realist bir açıklama: "Madde nasıl ortaya çıktı, henüz bunun fiziki açıdan çok temellendirilmiş bir yanıtı yok. Ama bunun ileride olmayacağı anlamına gelmiyor." Bu açıklama tıp doçenti sayın Sayın'ın açıklamasını hatırlattı: "Hiç bir fosil bulunmasa bile bu evrim kuramını çökertmez. Varsayalım ki henüz hiç bir fosil bulamadı. Bu tüm ara canlıların, doğaya karıştığını gösterir. Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı ! Bu bile evrim kuramını çökertmez." (Ümit Sayın, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu", Bilim ve Ütopya, Kasım 1998) Eğer pozitivizm bu ise, o zaman biz de, 'dünya aslında düz, sadece yüz sene sonra deliller bulunacak' deyip işin içinden çıkalım.

National Aeronautics and Space Administration

map.gsfc.nasa.gov/universe/uni_shape.htm

+ HOME | + NEWS | − UNIVERSE | + MISSION | + RESOURCES | + SITE INFO

WMAP's Universe

UNIVERSE 101
OUR UNIVERSE

+ Big Bang Theory
+ Big Bang Tests
+ Beyond Big Bang
+ Our Universe
+ Overview
+ Matter / Energy
+ Expansion
+ Age
− Shape
+ Acceleration
+ Life
+ Fate
+ Related Topics

Will the Universe expand forever?

The fate of the universe is determined by a struggle between the momentum of expansion and the pull of gravity. The rate of expansion is expressed by the Hubble Constant, H_0, while the strength of gravity depends on the density and pressure of the matter in the universe. If the pressure of the matter is low, as is the case with most forms of matter we know of, then the fate of the universe is governed by the density. If the density of the universe is less than the "critical density" which is proportional to the square of the Hubble constant, then the universe will expand forever. If the density of the universe is greater than the "critical density", then gravity will eventually win and the universe will collapse back on itself, the so called "Big Crunch". However, the results of the WMAP mission and observations of distant supernova have suggested that the expansion of the universe is actu[ally] accelerating which implies the existence of a form of matter with a strong negative pressure, such as the cosmological consta[nt]. This strange form of matter is also sometimes referred to as "dark energy". If dark energy in fact plays a significant role in the evolution of the universe, then in all likelihood the universe will continue to expand forever.

INFINITE UNIVERSE?

The density of the universe also determines its geometry. If the density of the universe exceeds the critical density, then the geometry of space is closed and positively curved like the surface of a sphere. This implies that initially parallel photon paths converge slowly, eventually cross, and return back to their starting point (if the universe lasts long enough). If the density of the universe is less than the critical density, then the geometry of space is open (infinite), and negatively curved like the surface of a saddle. If the density of the univers[e] exactly equals the critical density, then the geometry of the universe is flat like a sheet of paper, and infinite in extent.

The simplest version of the inflationary theory, an extension of the Big Bang theory, predicts that the density of the universe is very close to the critical density, and that the geometry of the universe is flat, like a sheet of paper.

NTV MSNBC

Güncel
Dünya
Ekonomi
Sağlık
Yaşam
Teknoloji
Kültür Sanat
Spor
Hava/Yol
News in English
Detaylı Arama

Teknoloji
BİLİM VE UZAY

Evrenin düz olduğu doğrulandı

Fosil ışınımı büyük hassasiyetle ölçen bilimadamları evrenin uzaysal olarak düz olduğu teorisini kanıtladı.

11 Ekim — Bilim adamları, Büyük Patlama'dan arta kalan fosil ışınımı, ilk kez büyük bir hassasiyetle ölçmeyi başardı ve evrenin "uzaysal olarak düz" olduğunu doğruladı. Son ölçümler, evrenin genişleme hızının arttığını da doğruluyor.

Psikolojik danışmanlık okuyan öğrencilerin dersine, ders öğretmenleri misafir bir evrimci akademisyeni misafir eder. Akademisyen öğrencilere bilimsel (!) açıklamalarda bulunur: "Tekerlek nasıl evrildi ise insanlıkta öyle evrimleşmiştir." Öğrencilerden (Cemil M.) biri kalkar, 'Hocam, tekerlek 'kendi kendine mi' evrildi?' diye sorar! Tabii cevap vermek (!) yerine hemen konuyu değiştirir evrimci hoca...

Stanley Miller 1953 yılında bir deney (Miller-Urey Deneyi) yapar ve ilkel atmosferide bazı aminoasitlerin sentezlenebileceğini gösterdiğini ileri sürer. Ama deneyini yaparken ortamı (soğuk deney ile) sonuç alacağı şekilde kendisi 'ayarlamıştır'!

Turan Dursun'da nasıl ateist olduğunu şu şekilde anlatır: Bir gün eline bir süpürge alır ve su dolu kovaya daldırır, duvara sürter, duvarda şekiller belirir: Yüzyıl Dergisi, Yıl 1, 1990, sayı 6: "Allah'a inanıyordum. Ancak 'deneyimler yaptım' kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir 'rastlantı.' Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da (Allah) tümden silindi." Bu 'bilimsel deney' sonunda 'Acaba evrende böyle tesadüf sonucu oluşamaz mı' diye düşünür ve ateist olur empirist arkadaş. İyi de, o kova, o su, o süpürge, onları bir araya getiren bir el ve akıl ve irade olmasa o şekil oluşur mu idi? diye 'düşünemedi' tabii! "Ne de az düşünürsünüz?" (Mü'min, 58)

Yaptıklarının, deneylerinin aslında yaratıcıya işaret ettiğinden habersiz bu iki empirist arkadaşlar kendilerini rasyonalist, pozitivist, determinist, septik sayarlar ama bizi de yobaz, bilim düşmanı hatta usdışıcı bir irrasyonel olarak görürler.

Tabakta tane tane, dilim dilim görse biri hazırlamış diye düşünürken,
bu sahneyi otomatiğe bağlayanı reddedene, ateist denir.

Ey ateist arkadaş, Kozmik enerji, tesadüf tanrısı ve evrim el ele verdiler, şans eseri sanata hayat verip, maymun torunu olan sana görüntü ve tatlı atom bileşenleri sundular. Evrene bir pozitif enerji göndermeye ne dersin, hadi yogaya…

Ülker napoliten çikolatasını düşünelim: Dışında naylon bir ambalaj vardır. Ambalajın içinde bir kutu, kutunun içinde 8 adet çikolata bulunur. Bu çikolataların her biri de ayrı ayrı kâğıttan ambalaj içinde bulunur. Elimize bir de bir mandalina alalım:

Çikolatayı kutusunu sallarsak ondan ses gelecektir, ambalaj aşamasında israf edilmiştir. Ambalajı çıkarılmadan çikolata yenmez. Önce en dıştaki naylon, sonra kutu sonra her çikolatanın kendi özel ambalajı açılmalıdır. Her ambalaj tabiat için bir çöptür, plastik olanları daha geç olmak üzere tabiat tarafından yıllar içinde eritilebilecektir! Günde yenecek bir çikolatanın yıllar içinde ağız-diş sağlığından sindirim sistemine dek insan için birçok zararı olduğu aşikardır. Ayrıca çikolatayı toprağa gömsek hiçbir zaman bir çikolata ağacı elde edemeyiz. Gelelim mandalinaya: Salladığımızda içinden ses gelmez, sıfır hata ile ambalajlanmıştır. Mandalinanın ambalajını soyunca tabiatta çöp oluşturmaz, aksine geri dönüşümlü olarak büyük bir mekanizmanın küçük bir parçası olduğunu ispat eder şekilde kabuk hemen çürür ve geri dönüşüm olarak sıfırdan görevini yapmaya yeniden başlar. Mandalinanın

dış ambalajı- kabuğu- soyulunca her dilimi için özel olan ambalajını soymaya gerek yoktur. Her dilim ambalajı ile tüketilebilmektedir! Günde yenen bir mandalina sağlığa yararlıdır, vücud savunmasını güçlendirir. İçinden çıkan her çekirdek zamanla birer mandalina fabrikasına dönüşür. "Tesadüf ve doğal seleksiyon" ile ancak bunlar mümkün olabilmektedir zaten! Evrim adlı yazımıza bakılabilir!

Çikolatayı çok seven biri gitse, çikolatanın fabrikasını incelese, birçok girdi, elektrik, çöp, atık ile karşılaşacaktır. Onları göz ardı edip çikolatayı çok seven bu arkadaş, fabrikanın duvarına yapışsa, sarılsa, öpse ve "Sana teşekkür ederim, ne kadar güzel şeyler üretiyorsun!" dese, bunu görenler o kişi için ne düşünürler acaba? **"**Bu adam ya zekâ özürlü ya komiklik yapıyor." derler, adamı ya tımarhaneye sokarlar ya da ona gülerler. Aynı şey mandalina seven içinde söz konusudur. Bu kişi de mandalina ağacına gidip gözlemlese görecektir ki fabrikanın artığı gibi enerjiden çöpe hiçbir sorun bu ağaç için söz konusu değildir. Yıpranan parçalar direk geri dönüşüm mekanizmasında kullanıma hazır hale gelmektedir. Bu kişi ağaca yaklaşıp ona sarılsa ve "Sen ne kadar harika bir ağaçsın, ne güzel mandalinalar yapıyorsun, sana helal olsun." dese dışarıdan sizce nasıl algılanır? Mandalina ağacı akıl ve irade sahibi değildir, sadece kendisine kodlanan görevi yerine getirir: Çamuru güneş ile birleştirip kendine kodlanan görev ne ise; mandalina tohumu/çipi çamuru mandalina, elma çipi aynı çamuru elma, limon çipi limon, biber çipi aynı çamuru bibere dönüştürür; ayrı renk, tat, koku, şekil, ambalajla! Kısaca, çikolata ürününü beğenen binasına, tuğlasına değil sahibine teşekkür etmelidir. Mandalinayı beğenen de ağacına değil onun amirine (Yaradan'ına) teşekkür etmelidir. Özetle; Tabiat ana yaratmaz, bahşetmez, hediye etmez! Doğa/toprak ana yoktur. Her ağaç, su, taş, hayvan; kısaca canlı cansız her "yaratılan" bir araya gelerek kendilerine kodlanan görevleri yerine getirirler. Bu görevler o kadar uyumlu, dengeli ve ahenk içinde işler ki, bazı körler bu uyum ve dengeyi aşıp, kanunları koyan ve uygulatanları göremez. Tıpkı fabrikayı Kur'an ve işleteni değil de fabrika binasına takılı kalanlar gibi! 1531

İnsan ürünleri bir kesikle çalışmaz hale gelirken, Yaradanın ürünleri bir kesikten hayat bulmaktadır!

Ateistin teslis inancına göre bu çiçek; Kozmik enerji, tabiat ana ve bencil gen üçlemesinin harika bir hediyesidir.

Bir uçak düşünelim. Her tarafı açık, altında üstünde, sağında solunda oturabiliyor, yüzebiliyor, koşabiliyor, her türlü spor hareketlerini yapılabiliyor. Sizin dışınızda da milyarlarca canlı, bitki, hayvan birbirleriyle uyum içinde hayatlarına devam ediyor. Hem de her biri birbiri ile ilişkili ve uyum içinde, aynı ortamda ve ilişki ağı içinde bu yaşam devam etmektedir. Bu uçak hem kendi etrafında dönüyor, hem de hedefine yakıtsız, motorsuz, pilotsuz uçuyor. İşte bu uçak, kozmik enerjinin tesadüf tanrısının teknik desteği ile inşa edilmiştir! Evrim teorisine bir de bu açıdan bakın isterseniz!

Akılsız ve şuursuz hayvanlara kamuflajı, arıya arada boşluk bırakmayacak şekilde petekleri, kuşa mühendislik harikası yuvayı yapmayı öğreten doğal seleksiyon ve bencil gen'lere sonsuz teşekkürlerimizi sunuyoruz!

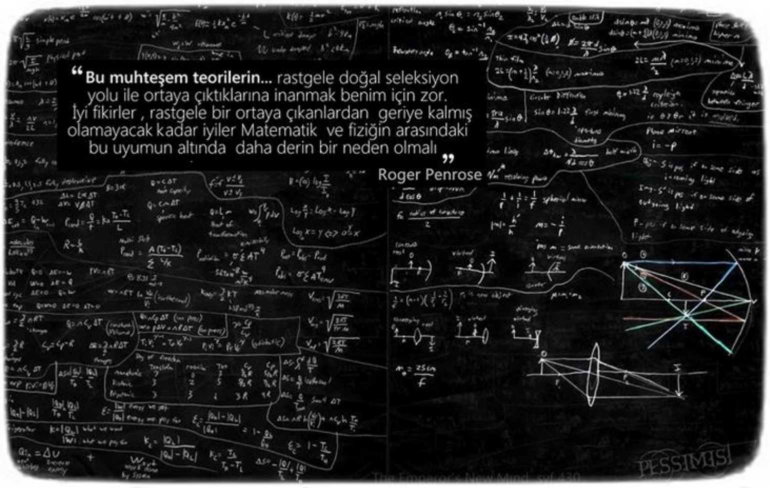

Evrende tesadüfe tesadüf edilmez!

Artık biliyoruz ki hiç bir şey göründüğü gibi basit değil; her şey şifrelerden, kodlamalardan oluşuyor!

Newton yasalarına göre evren mekanik bir makine gibi işlemekte, otomatik ardarda gelen ve tahmin edilebilir ihtimaller üzerine çalışmakta idi. Ama artık izafiyet teorisi var. İki madde (mesela A ile B maddeleri) etkileşime geçince illa C maddesi ortaya çıkacak diye bir zorunluluk yoktur! C, D, E şıkları söz konusudur. İşin daha ilginci, ortaya çıkabilecek olan bu şıklardan her birisi de başka bir madde ile (mesela F) ile etkileşime girince ortaya çıkma olasılığı olan alternatifler bir kat daha fazla artmakta (mesela G, H, I gibi) ve bu döngü her defasında,

varlıkların etkileşiminde orantılı olarak artmakta ve bu durumda da, alternatif tahminlerini her aşamada daha da zorlaşmaktadır. Ama evren tüm bu ‘kaos görünümüne’ rağmen tıkır tıkır işlemeye devam etmektedir. Çünkü, her bir ihtimali bilen ve bunları ayarlayarak evreni yöneten 'Malik' ve 'Rab' olan Allah (cc) her an evrene müdahil olmaktadır: “Allah her an iş üzerinde, her an yaratma halindedir!” (Rahman, 29) Ve'l-hamdü l'illahi Rabbim alemin.

Fransız komünist partisi eski sekreteri Roger Garaudy.

Ateistlere sorular

Aklın ürünü bilim-teknoloji kullanılarak canlı türlerinden ozona; savaşlardan sömürüye dünyayı hızla sona hazırlanıyor! Tabiatın dengesi bozuldu, nükleer ve teknik buluşlar insan neslini her yönü ile tehdit etmeye devam ediyor. Bilim neden ürettikleri ile hızla her şeyi tüketiyor?! Aklın ürünü olmayan (!) doğa, insandan önce uyum içinde bir bütün olarak tıkır tıkır işliyordu. Sonunda tabiat ana mı insanı cezalandıracak, kozmik enerji mi belamızı verecek?

Ateist ideolojiler neden hep baskıcı, totaliter ve zalimdir? Emekçi (!) devletlerde neden işçiler az bir ücret ile çalışır? Komünizmin doğduğu merkezler olan Almanya, Fransa vb. ülkeler neden kapitalizmin merkezi konumundadırlar? Emekçiler (!) dünyayı sömüren bu ülkelerden neden devrim yapmazlar? Ateist kuzey Avrupa ülkelerinde neden uyuşturucu kullanımı, tecavüz ve intihar çok yaygındır? Neden Afrika ülkeleri hala, medeniyetin beşiği olan ve demokrasi ihraç etmekle meşhur ülkelerce sömürülmektedir? Kapitalizmin en son teknoloji ürünleri neden gittikçe daha az ömürlü oluyor? BM'nin yaraya merhem olduğu bir zulüm, IMF'nin kalkındırdığı bir ülke var mıdır? Kürtajdan eşcinselliğe neden hep olumsuz fikirler gündemde tutulmaktadır? Neden devamlı aile kurumu modern hayatın hedefindedir? Din savaşları mı yoksa komünist-kapitalist ve faşist nedenli savaşlar mı daha fazla insan kaybına neden olmuştur? İnsan hakları sadece beyaz ırktan olan batılılara ait bir özellik midir? Sarı ırkı sömüren, siyah ırkı köleleştiren, kızılderili ırkı yok eden hangi dinin temsilcileridir? Şoförsüz araçlar son teknoloji ürünü de, motorsuz, pilotsuz, benzinsiz, her tarafı açık olan dev uzay gemisi olan dünyamız değil midir?! Bilim ve felsefe gibi iki pozitivist akım neden her seferinde bir önceki teorinin yanlışlığını kanıtlayabilerek ancak ilerleyebiliyor? Bu, bilimin kutsanmaması gerektiğinin kanıtı değil midir?

Namazı küçümseyip meditasyona yöneliyor, hurafeye karşı çıkıp astrolojiden medet umuyor, tanrıyı inkar edip kozmik enerji/tesadüfü ilah ediniyor, akıllı tasarımı inkar edip akılsız maddelere akıllı sıfatı yakıştırıyor, peygamber ve evliya kavramını reddedip siyasetçi terörist veya bilim adamlarından azizler devşiriyor, öncesiz ve sonsuz evren teoriniz big bang ve termodinamiğin 2. yasası ile yerle yeksan oluyor, yaratıcıyı reddedip yaratılana yaratıcı

özellikleri veriyor, bu evrenin yaratıcısı olmadığını iddia edip çoklu evren teorisini ileri sürerek topuğunuza sıkıyorsunuz. Bu çelişkilr yumağından ne zaman çıkmayı düşünüyorsunuz?

Seküler rasyonalistin din ve ritüelleri: Tanrı: Doğa; Kutsal kitap: Bilimsel (kabul adilen) eserler; Peygamber: İdeolojik, pozitivist veya medyatik idol; İlahi: Klasik veya enstrümantel müzik; İbadet: Yoga, Feng şui, diyet; Sünnet: Moda akımı; Putu: Lider, futbol takımı; Kutsal su: Şarap vb.; Tapınak: AVM, stadyum, konser salonu; Kısaca, aşağıda da görüleceği gibi dinsiz toplum yoktur!

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunurları: Ne fosil kayıtlarının onları yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması onların evrimi savunmalarına engel olmuştur! 'Evren Ezeli ebedi'dir' derler: Big Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel bazda verdiği halde, görmezden gelirler! Komünizm yani dinsiz bir hayatın olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist SSCB'den sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış bunu doğruladı! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hala savunucuları bulunmaktadır.

Naturalizm, "Her şey doğadır ve sonsuzdan beri vardır" şeklinde özetlenebilecek bir teoridir! Ama bilim evrenin 13.8 milyar yıl önce ortaya çıktığını söylüyor. Yani hem madde hem de zamanın bir başlangıcı vardır! O halde, evreni yaratan, evrenin için de olamayacağı gibi, zamanın da bir başlangıcı olduğuna göre zamanın da için de olamaz! Hassas ayar problemi de, ateistlerin önünde büyük bir problemdir. Yaşamın ortaya çıkma ihtimali hemen hemen imkânsızdır. Yerçekimi sabiti, kozmik sabit hep belli değerlere sahiptir!

Ateist ve deistlerin anlamadığı temel sorun; Sebepler (Termodinamikten çekim yasalarına, genlerden atomlara) ilah (Yöneten, yaratan, akıl, irade sahibi) değildir. Aracıları, vasıtaları aşıp amaca, asıla ulaşmaktır marifet!

Dinsiz toplum olmaz ve imkansızdır!

"İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160)

"Marxizm'in kendisi de zaman içerisinde bir din haline gelmiş, taraftarlarınca kutsallaştırılıp yayılmaya çalışılmıştır. Önde gelenleri de tanrılaştırılmıştır. Dinsizlik, sorgulanmasına dahi izin verilmeden fetiş (put) durumuna getirilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 142) "Marx, İsa ya da Muhammed düzeyinde 'dini' bir önder olarak düşünülmelidir." (R. Heilbroner, Inescaoable Marx, s. 134)

Tanrıyı inkar eden bir sistemi savunan SSCB'de, "Parti doruğuna tırmanabilen kişiler, Tanrının yeryüzündeki gölgesi olan devletin de üstüne çıkınca, otomatikman Tanrılaştılar. Sovyet sosyalizminde kişiye tapınma hastalığı yayıldı." (Sosyalist lider Dr. Hikmet Kıvılcımlı, Çin Halk Cumhuriyeti, Sosyalist Gazetesi, Yıl: 1, Sayı:2, 7 Şubat 1967)

Cihan Kendal, 26 yaşında Alman vatandaşı. Saarland eyaletinden kalkıp Suriye'ye gitmiş, PKK-PYD'ye katılmış."2012'de Nevruz kutlamalarında Kürt halkı ile PKK arasındaki bağı gördüm, tıpkı bir din gibiydi"

Dini reddeden toplumlar, kendi ideolojilerini bir din haline getirirler: "Marksizm'in kendisi de 'inanmaya' çağırmakta, ikna yolu ile değil, baskı ve şiddet kullanarak kutsallaştırmaya layık gördüğü şeyi, insanların da kutsallaştırması istemektedir. Kendisi, devleti tanrılaştırmak ve ona tapmaya çağırmaktadır. Bilim mihrabında secdeye çağırmaktadır. Politbüro'ya bir kutsallık ve itibar elbisesi giydirilmektedir. Bunlar bir avuç kapitalist tekelcinin karşıtı 'tekelcilerdir.' Kapitalizmin politbürosu, sermaye sahipleri; Komünizmin sermayedarı, politbüro'dur! Fark sadece bu kadar." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, 153-158)

"Hayatının sonlarına doğru 68 neslince "oportünist" diye adlandırılan ve daha sonra siyasal bilgiler fakültesi sosyalist fikir kulübünden de ihraç edilecek olan Sadun Aren'e, zamanında devrimciler 'mürşit' gözü ile bakarlardı." (Turan Feyizoğlu, Mahir, s. 136); "68 neslinin devrimcilerinden Muharrem Kılıç, sosyalizm için çalışmak bizim için 'ibadet düzeyinde bir militanlıktı' demektedir." (Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 125); Sendikacılar, TİP lideri M. Ali Aybar'a 'Allah' derlerdi. 'Kıble' Sovyetlerdi. TKP ulaşılmaz bir yapı olarak 'kutsanırdı.' İsmail Bilen çevresince 'tapılan biri' idi. (Naciye Babalık, Türkiye komünist partisi'nin sönümlenmesi, s. 74, 114, 133, 221); Köylere TİP'ni anlatmak için çıktıklarında devrimci gençler imamı taklit edip abdest alıp namaz kılarken (Gün Zileli, Yarılma, s. 226), şehirlerde ise fakültenin küçücük mescitlerine girip, içeridekileri dövüp mescidin içini tahrip etmekte idiler: 9 Aralık 1970 tarihinde ODTÜ'de Deniz Gezmiş'in liderliğini yaptığı bir grup, mescidi basar ve 'namaz kılan öğrencileri döver' Mescitteki eşyalar saldırganlar tarafından tahrip edilir. (Emin Demirel, Terör, s. 918); Yusuf Küpeli: "Kahrolsun Rusya" diye bağırmayız, buna da izin vermeyiz, biz komünistiz." (Turhan Feyzioğlu, Mahir, s. 117); "Dört savaşçı daha 'devrimcilerin cennetinde' onlara katılıyor." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 157); Ateist ve komünist SSCB'nin lideri Kruşçev, Komünist parti kimliğine bakışını söyle tanımlar: "Partili komünist benim 'kardeşim' sayılırdı, hatta 'ondan üstündü' Büyük mücadelemize olan ortak 'inancımıza görünmez bağlar ile' bağlıydık birbirimize. Komünizmin kurulması benim için 'kutsal' bir şeydi, komünist harekete katılan her kez benim için bir 'aziz' idi." (Nikita Kruşçev, Anılar, s. 84); "Polo, 'Che'ye tapınmayı bir din' gibi sürdüren bir topluluğun başı iken," (Jean Cormier, Che Guevara, s. 160); Che, yandaşları tarafından 'gerilla İsa Mesih' diye anılan. (Jean Cormier, Che Guevara, s. 424) biri idi.

Peki, gerçekte olan nedir? İslam karşıtı oryantalistlerin alıntıları ile cevaplayalım: "Bernard Levis: Peygamber hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti. Edward Gibbon: Muhammed'in yetenekleri, bizim nazarımızda takdir edilmiştir. Ama başarısı, Belki de hayranlığımızı çok daha fazla çekmiştir. Onun başarısı, ölümünden

sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. Lipidus: Hz Muhammed'in açık tebliğinin ilk yılları hayal kırıcıydı. Tebliği neredeyse toptan bir muhalefetle karşılaştı. Bernard Lewis: Başlangıçta pek az taraf kazandı. Bunlar da fakir tabakadandı. Hz Muhammed, Platon gibi antik Yunan medeniyetinin beşiğinde doğmamıştır. İskender'in askeri başarısı, için de yetiştiği topluma bağlanabilir. Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Nebi'nin içinden çıktı toplum kadar iptidai, donuk ve yeniliğe kapalı olanını bulamayacaksınız. Michael Hart: Dinsel ve din dışı etkilerin bu emsalsiz karışımı Muhammed'in, insanlık tarihindeki en etkin kişi unvanını hak ettiğine inanmama yol açmaktadır." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 396-406) Montgomery Watt: O, olumsuz şartlara rağmen çoğu kere hata yapma şansı olmaksızın, ama daima erişeceğinden emin olarak hedefine doğru ilerlemişti. (What, Muhammed Medine'de, s. 105) "Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur'la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. (Meriç, s. 399, 403) Komünistler Lenin ve Stalin'i birer kutsal kişiliğe yükseltirler. (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 65) Lenin: "Marxizm her zaman doğrudur." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünya'da ve Türkiye'de gençlik, s. 44) "İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Bu bir ideoloji, lider, aileden bir fert hatta kendiniz olabilir. Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara. Kur'an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere gösterir." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415-416) "Peygamber övüp salavat ve selam getirmek nasıl oluyor da peygamberi tanrılaştırma olarak algılanabiliyor? Bazı yalancıları tapu ve totemleştiren ateistler aslında hazreti Resul aleyhisselam'ı kıskanıyorlar." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 128)

Dinsizlik dini ve peygamberleri
Mumyalanan, mozolede korunan, komünist liderler!
Ziyaret şekli, yapılan rükular, dev heykeller, tepkilere
bakınca ibadete dönüşmüş kabul edilmez mi bu hareketler!

Allah'ı reddet

Kula kul ol !

Ateizm bu işte!

Bolşevik nikolay gerigey'in 1903 yılında parti kongresi öncesi delegelere hitaben yaptığı konuşmadan bir cümle:
"Sayin lenin isci sinifi icin ikinci bir peygamber gibidir."

(Birinci peygamber Marx!)

Tanrı yok ama sahte peygamber çok!
Apo, Marx, Lenin, Mao...!

ÇİN Devrimi'nin lideri Mao Zedung'un 37 metre yüksekliğindeki dev altın kaplama heykeli Henan eyaletine dikildi. Çin Komünist Partisi ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu Mao'nun devasa heykeli için Henan'lı işadamları finans sağlarken çiftçi ve işçiler de maddi destek verdi. 13'te

"Karl Marx komünist ihtilali'nin sanayi gelişiminden dolayı İngiltere veya Almanya'da olacağını düşünmüştü. Lakin bu ihtilal Rusya'da meydana gelmiştir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 221) ve o devlette tüm baskılara rağmen 100 sene bile yaşamamıştır.

'Gençleri dininden eden video' diye reklamı yapılan videoya Murat Kökten kardeşimizin videosu ve sitemizden yazılardan oluşan cevaplar:

TEK KAREDE ATEİZME CEVAP

Cevap:
"Allah'ın varlığı, Evrim" adlı yazılar

"Her şeyin tesadüfen bir araya geleceğini anlayamadığınız için ateistleri anlayamıyorsunuz." E.Aydal

Biz ona Allah diyoruz.

O uzaylıları kim yarattı?

Ateizm değil, panteizm denir buna

Allah'ın varlığını bilimsel ispat isteyen ateist: Bu talep, Tanrıyı atomlardan yaratılmış olduğunu iddia etmek demektir. Bilim, atomlardan oluşanı deneysel olarak inceler ve ispat eder. Ama O (cc) atomlardan oluşmayan (Şura, 11) dolayısı ile laboratuvarda deney-gözlemle elde edilebilecek bilgilerle değil, 'tarih, felsefe, adli tıp' gibi bilimsel olan ama deney yapılamayan bilim dallarında olduğu gibi, varlığını ispat edebilecek argümanlarla O'nun varlığına deliller getiririz!

Kötülük problemi ve doğal afetler konularına cevabımız "kader" adlı yazımızda

Neden diğer dinler değilde İslam? Bakara 170. ayet zaten dinleri araştırmamızı emreder! Kur'an sorgulamaya davet eder, taklidî değil tahkîki imanı önceler. Neden islam? Çünkü İslam, "barış, adalet, huzur ve en mantiki dindir de o nedenle İslam!

Hz Musa yaşadı mı? "Ateistlere cevap" adlı yazımızda konu ele alındı.

İslam, Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır, "İslam, tüm dinlerin özüdür" adlı yazımıza bakılabilir.

İslam'ın savaşa bakışı, barış dini olması konularına, "İslam savaş hukuku", " İslam barış dinidir" adlı yazılara bakılabilir.

Meleklerin yardımı ne demek, aynı başlıktaki yazıdan ulaşılabilir.

Allah kalpleri mühürler' mi? Aynı başlıklı yazımıza bakılabilir!

"İslam ve kadın", "eşcinsellik" gibi konularda aynı adlı yazılarla ele alınmıştır.

İslam ve "akraba evliliği" aynı başlıkta ele alınmıştır.

Dua işe yarar mı? "İslam ve hümanizm" adlı yazımıza bakılabilir

Kur'an ve bilim konusu da aynı başlıkla ele alknmıştır.

Kul olmak mı birey olmak mı? Cevap, 'kul olmak' başlıklı yazımızda

Videosunun sonuna doğru, 'Ateistler, "Her şey tesadüfen bir araya geldi" diyor' ifadesi yanlıştır' diyen Efe Bey, videosunun başında ise tersini diyordu :))

Ateist fizikçi Leonard Susskind ve hassas ayar

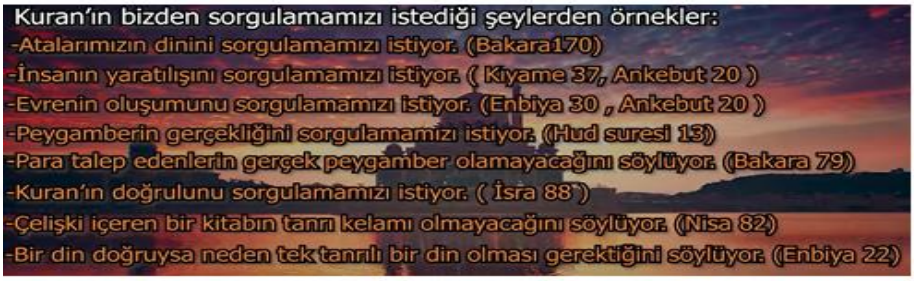

Ateist fizikçi Leonard Susskind'in kozmolojik sabit hakkındaki soruya verdiği cevap: "Kozmolojik sabit o kadar hassas ki bu değer, çok çok küçük bir oynama yapmaya kalksanız burada olmazdık. Bunun 'sebebi bilinmiyor', 'evreni ne yarattı' ise (Kim yarattı demeyi sevmiyorum) Neyse, kim yarattıysa çok çok hassas bir sabite yaratmış. Kimse hala sebebini bilmiyor. Bildiğimiz tek şey; eğer bu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı, galaksiler yok olurdu... Varlığımız olmayacaktı"

sanat

Ateistler için din gerekli mi

■ Sefa KAPLAN   7 Eylül 2011 Çarşamba

HER ne kadar cennet vatanımızda kendisine 'yatılacak erkek' muamelesi yapıldıysa da, popüler kültürün ünlü filozofu Alain de Botton bunlara gönül koyacak bir insan değil. Onun için yeni kitabının ilk kez Türkiye'de yayımlanmasına izin verdi. Böylece Botton'un merakla beklenen son kitabı 'Ateistler İçin Din,' Ayşe Ece çevirisiyle Sel Yayıncılık tarafından okura sunuldu. Kuvvetle muhtemeldir ki, kitabın ne tür tepkilere yol açacağını görmek için çok fazla beklemek gerekmeyecek! Sözgelişi, Botton'un şu cümleleri çok tartışılacak: "Ateistlerin çoğu dini inancın içerdiği her şeye o kadar kesin karşı çıktılar ki dini inancın hâlâ geçerli olan, esin verici amacını -hayatımızı nasıl yaşayacağımız konusunda bize iyi planlanmış öğütler vermek- takdir etmeyi unuttular."

Asıl afyon sekülerlik mi

Kitabın isminin bir hayli kışkırtıcı olduğunu kabul etmek gerek. Karl Marx'ın 150 yıl önce söylediği "Din kitlelerin afyonudur" sözünü sürekli bağlamından kopartarak kullananlara inat, Alain de Botton, "Sekülerizm (dünyacılık) kitlelerin afyonudur" demeye getiriyor ve bu tavrıyla da okurlarını yeni bir düşünme tarzına davet ediyor. Botton'un, "Neden seküler kültürün bir St. Paul'u, bir Tac Mahal'i, bir Ayasofyası veya Sultanahmet'i yok" sorusuna cevap aramak ve gökdelenlerin bu soruya cevap teşkil edip etmeyeceğini tartışmak için hazırlanmak gerek!

İnanan daha hoşgörülü

Seküler toplumun dinlere ait dünyayı açıklama tarzından değilse de, ritüellerden ve sosyal dayanışmacı yapısından çok şey öğrenebileceğini sık sık vurgulayan Botton, modern toplumların yanlış yollar ve yöntemlerle sekülerleştiğini savunuyor. Sekülerlere kıyasla inananların daha hoşgörülü olduğunu ve sekülerlere daha sempatiyle baktığını da belirten Botton, benzer bir tavrın ateist kesimden gelmemesinin ilginç olduğunu söylüyor: "Görüp göreceğimiz tek dünyanın bu dünya olduğuna dair temel ateist öğretisine uygun bir hayat sürsek de, cennete inananların derin bakış açılarını benimsemek için çaba göstermeliyiz."

Popüler kültürün en ünlü filozoflarından Alain de Botton, 'Ateistler İçin Din' isimli son kitabında işte bu soruya cevap arıyor. Dünyada ilk kez Türkiye'de yayımlanan kitap, Botton hayranlarını şaşırtacak analizlerle dolu.

Statü Endişesi'ne karşı Felsefe'nin Tesellisi

ALAIN DE BOTTON
Ateistler için Din

Aslen İsviçre doğumlu olan ama Londra'da yaşayan Alain de Botton, Harvard'da felsefe eğitimini yarıda bırakarak yazı hayatına atıldı. Gündelik hayatın bir parçası olan ama zihnimizi ve ruhumuzu sürekli meşgul eden meseleler üzerine eğilerek son derece sıradan ama bir o kadar da ilginç yorumlar yaptığı için çok sevildi. Türkiye'de de yabana atılmayacak bir okur kitlesi olan yazarın bütün eserleri Sel Yayıncılık tarafından yayımlanıyor.

Kadın bedenini teşhir ve istismarını "özgürlük olarak nitelendiren ateist kafa!

Devrimci ve evrimci sol ve biz yobazlar

68 nesli başta İslam karşıtı sosyalist kesim, "Biz Amerikan filosunu ülkeden kovarken, siz yobazlar hala dogmatik düşünceleri savunuyorsunuz" derler. İnsanın kınadığı şeyi başına gelmeden ölmezmiş. Aynı kesim, Amerikan emperyalizmine karşı iken, kendilerini kullanan İngiliz emperyalizmine hizmet ettiklerinin hiçbir zaman farkında olamadılar, darbe olduğu zamanlar hepsi Avrupa'daki 'kürkçü' dükkânlarına kaçtılar. Askeri hapishaneden, 'herkesin haberi olduğu halde' tünel kazarak kaçabildiler (!), arananlar listesinde adı yazılı iken kimliğini verdiği polis tarafından serbest bırakılabildiler! Ama hiçbir zaman bu kesim bunlardan bir ders çıkarmadı, hala maşa olarak İngilizlerce kullanılıyorlar! İslami kesimi dogmatik olarak nitelendirilenler, 'geçmişte' hiçbir zaman bilimsel olarak ispat edilemeyen evrim'i bir inanç gibi savunmakta; 'günümüzdeki' tek evren olgusuna alternatif olarak ileri sürdükleri 'paralel evren, çoklu evren' teorileri ile çelişkiye düşmekte, 'gelecekte' dinsiz bir toplum olacağı beklentisi ile, ütopik bir hayal dünyasında yaşamaya devam etmektedirler.

Bizler 'cinler vardır, bizden farklı bir boyuttalar' derken bunu kabul etmeyen ve bilim dışı ilan eden ateistler, şimdi paralel evren teorisini savunuyorlar.

'Sigara içmek yasaktır' yazısı, sigara içene ceza verebilir mi? O yasayı çıkaranlar ancak o hükmü uygulamaya gücü yetenlerdir! Ama ateistler, tabiat kuralları dedikleri şeylerin ‘yaratıcı ve uygulayıcı’ olduğunu ileri sürüyorlar. “Tabiat yarattı, doğanın hediyesi” vb.

Bilim sadece, yaratılmışlar arasındaki ilişkinin matematiğe dökülüp kategorize edilmesinden ibarettir. Yaratılanı anlama çabasıdır.

Saygı karşılıklıdır! Hindistan'a gitse ortalıkta et yiyecek cesareti kendinde bulamayacak modern sekülerler, Türkiye'de, oruç tutanların (gözü önünde yemek yiyen) kendilerine saygı gösterilmesini bekliyorlar.

Ateist diyor ki, ‘İslam köleliği kaldırdı ise Müslümanlar neden köle ticareti yaptı?’ Bu soruyu, namaz kılmayan, içki içen, zina eden vd. ama kendine sorulduğunda, "Elhamdülillah Müslüman'ım" diyen insanların çevresinde çoğunlukta olduğunu gören birisi sormaktadır!

“Irmaklarından şaraplar akacak diyorsun, Cennet-i alâ meyhane midir?” Ömer hayyam'ın şiirinden hareketle biz Müslümanları tahkir etmeye çalışan İslam karşıtlarının kendileri aslında ahireti meyhaneye gibi algılamaktadırlar. Can Yücel'in mezarı ve Cihat Tamer'in Ferhan Şeysoy'un cenazesindeki konuşmaları:

Materyalist bir ideolojiyi savunan ateist terörist PKK lideri Öçalan ve Hz Muhammed: Abdullah Öçalan "Konuştuğu zaman herkes alkışlardı, bir odaya girdiğinde herkes ayağa kalkardı, bir karar aldığında hiç kimseye karşı çıkmaz ya da sorular sormazdı." (Aliza Marcus, Kan ve inanç, PKK ve Kürt hareketi, s. 355); Hz Muhammed: "Acemlerin birbirlerini yücelterek kalktıkları gibi siz de ayağa kalkmayın." (Ebu Davud, Edep 153), "Hristiyanların Meryem oğlunu (İsa'yı) övmekte aşırı gittikleri gibi siz de beni övmede aşırılık göstermeyin. Şüphesiz ki ben Allah'ın kuluyum. Onun için bana 'Allah'ın kulu ve resûlü' deyin." (Buhârî, Enbiyâ, 48) Sahabe Peygamberimize "ey Allah'ın resulü bu Allah'ın vahyimi yoksa sizin görüşünüz mü?" diye sorarlar, Peygamberimizin "Bu benim görüşüm" demesi üzerine sahabi de kendi görüşlerini ifade eder ve bu istişareler sonunda ortak bir sonuca ulaşılırdı. (Zeynî Dahlan, es-Sîretu'n-nebeviye, 1/196) Bir de ateistler bizi bağnaz, tutucu, dogmatik, eleştirel düşünmeyen kişiler olarak eleştirir!

Materyalist beddua: Ey Ateist arkadaş, revizyonist ilan edilen bir oportünist olasın, Komprador olasın da gosist ilan edilesin, Konformist bir lümpen olasın da tabiat ana seni ıslak tuvalet terliği ile dövsün, kozmik enerji seni çarpsın, bencil genler senin kuyruğunu düşürmesin, big bang patlamasaydı da içinde kalaydın, paralel evrenlere gelesin, leninizm ile maoizm arasında kalasında başına liberalizm düşsün, komünist Çin'de sendikasız işçi olasın, yükselen burcun keçi burcu olsun, birana su katsınlar, votkan sahte alkolden yapılsın, peygamberin Darwin, Marx, Mao ve azizlerin olan deniz ve Che, kutsal kitabın Dad Kapital ve kırmızı kitap belanı versin, kapitalist gardırobun sosyalist sloganlara gelsin, ışıklar içinde uyuyasın.

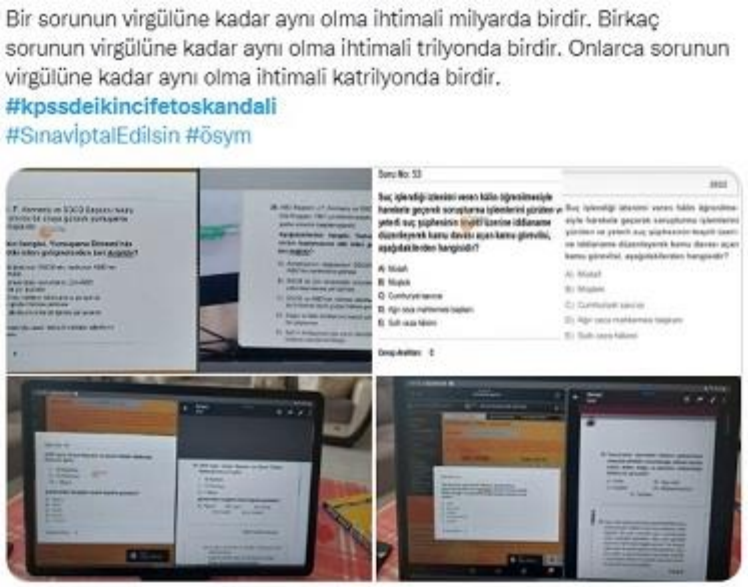

KPSS'de sorular aynı çıkmış (2022) ve bu ihtimaller kanununa göre imkansızmış! İyi de ey evrimi savunan arkadaş! Siz sonsuz sayıdaki ihtimal dışı olasılığı evrim adına onaylıyorsunuz, sizin bakış açınıza göre bu soruların örtüşme ihtimali çok normal olmalı değil mi idi? İşinize gelmeyince evrimsel mantığı neden reddediyorsunuz?! Yok eğer, "Bu kadar tesadüf olması imkansız, biri bunu ayarladı" diyorsanız, bu bakış açısını evrende olan kurallara neden uygulamıyorsunuz?

Rabbimin yarattığı her şey geri dönüşümlü ve faydalı! Mısırın püskülünden kirazın sapı ve limonun kabuğuna dek, hepsi sağlığa yararlı! Allah'ın yarattıklarının atıkları otomatik geri dönüşümlü! Peki bilimde gelinen zirveye rağmen ya insanların yaptıkları ve atıkları?

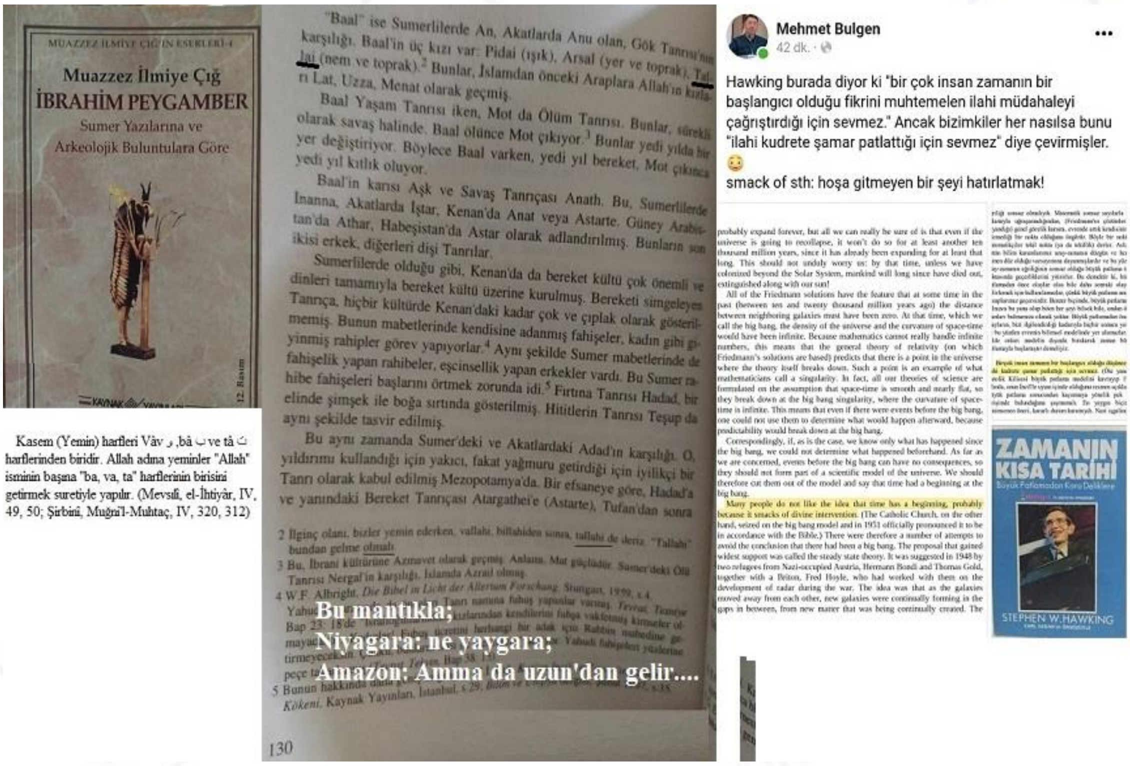

Kasem (Yemin) harfleri Vâv و ,bâ ب ve tâ ت harflerinden biridir. Allah adına yeminler "Allah" isminin başına "ba, va, ta" harflerinin birisini getirmek suretiyle yapılır. (Mevsılî, el-İhtiyâr, IV, 49, 50; Şirbînî, Muğni'l-Muhtaç, IV, 320, 312)

"Baal" ise Sumerlilerde An, Akatlarda Anu olan, Gök Tanrısı'nın karşılığı. Baal'in üç kızı var: Pidai (ışık), Arsal (yer ve toprak), Tal-lai (nem ve toprak).[2] Bunlar, İslamdan önceki Araplara Allah'ın kızla-rı Lat, Uzza, Menat olarak geçmiş.

Baal Yaşam Tanrısı iken, Mot da Ölüm Tanrısı. Bunlar, sürekli olarak savaş halinde. Baal ölünce Mot çıkıyor.[3] Bunlar yedi yılda bir yer değiştiriyor. Böylece Baal varken, yedi yıl bereket, Mot çıkınca yedi yıl kıtlık oluyor.

Baal'in karısı Aşk ve Savaş Tanrıçası Anath. Bu, Sumerlilerde İnanna, Akatlarda İştar, Kenan'da Anat veya Astarte, Güney Arabis-tan'da Athar, Habeşistan'da Astar olarak adlandırılmış. Bunların son ikisi erkek, diğerleri dişi Tanrılar.

Sumerlilerde olduğu gibi, Kenan'da da bereket kültü çok önemli ve dinleri tamamıyla bereket kültü üzerine kurulmuş. Bereketi simgeleyen Tanrıça, hiçbir kültürde Kenan'daki kadar çok ve çıplak olarak gösteril-memiş. Bunun mabetlerinde kendisine adanmış fahişeler, kadın gibi gi-yinmiş rahipler görev yapıyorlar.[4] Aynı şekilde Sumer mabetlerinde de fahişelik yapan rahibeler, eşcinsellik yapan erkekler vardı. Bu Sumer ra-hibe fahişeleri başlarını örtmek zorunda idi.[5] Fırtına Tanrısı Hadad, bir elinde şimşek ile boğa sırtında gösterilmiş. Hititlerin Tanrısı Teşup da aynı şekilde tasvir edilmiş.

Bu aynı zamanda Sumer'deki ve Akatlardaki Adad'ın karşılığı. O, yıldırımı kullandığı için yakıcı, fakat yağmuru getirdiği için iyilikçi bir Tanrı olarak kabul edilmiş Mezopotamya'da. Bir efsaneye göre, Hadad'a ve yanındaki Bereket Tanrıçası Atargathei'e (Astarte), Tufan'dan sonra

2 İlginç olanı, bizler yemin ederken, vallahi, billahiden sonra, tallahi de deriz. "Tallahi" bundan gelme olmalı.

4 W.F. Albright, *Die Bibel im Licht der Altertum Forschung*, Stuttgart, 1959, s.4.

5 Bunun hakkında ... *Kökeni*, Kaynak Yayınları, İstanbul, s.29.

130

Hawking burada diyor ki "bir çok insan zamanın bir başlangıcı olduğu fikrini muhtemelen ilahi müdahaleyi çağrıştırdığı için sevmez." Ancak bizimkiler her nasılsa bunu "ilahi kudrete şamar patlattığı için sevmez" diye çevirmişler. 😉

smack of sth: hoşa gitmeyen bir şeyi hatırlatmak!

probably expand forever, but all we can really be sure of is that even if the universe is going to recollapse, it won't do so for at least another ten thousand million years, since it has already been expanding for at least that long. This should not unduly worry us: by that time, unless we have colonized beyond the Solar System, mankind will long since have died out, extinguished along with our sun!

All of the Friedmann solutions have the feature that at some time in the past (between ten and twenty thousand million years ago) the distance between neighboring galaxies must have been zero. At that time, which we call the big bang, the density of the universe and the curvature of space-time would have been infinite. Because mathematics cannot really handle infinite numbers, this means that the general theory of relativity (on which Friedmann's solutions are based) predicts that there is a point in the universe where the theory itself breaks down. Such a point is an example of what mathematicians call a singularity. In fact, all our theories of science are formulated on the assumption that space-time is smooth and nearly flat, so they break down at the big bang singularity, where the curvature of space-time is infinite. This means that even if there were events before the big bang, one could not use them to determine what would happen afterward, because predictability would break down at the big bang.

Correspondingly, if, as is the case, we know only what has happened since the big bang, we could not determine what happened beforehand. As far as we are concerned, events before the big bang can have no consequences, so they should not form part of a scientific model of the universe. We should therefore cut them out of the model and say that time had a beginning at the big bang.

Many people do not like the idea that time has a beginning, probably because it smacks of divine intervention. (The Catholic Church, on the other hand, seized on the big bang model and in 1951 officially pronounced it to be in accordance with the Bible.) There were therefore a number of attempts to avoid the conclusion that there had been a big bang. The proposal that gained widest support was called the steady state theory. It was suggested in 1948 by two refugees from Nazi-occupied Austria, Hermann Bondi and Thomas Gold, together with a Briton, Fred Hoyle, who had worked with them on the development of radar during the war. The idea was that as the galaxies moved away from each other, new galaxies were continually forming in the gaps in between, from new matter that was being continually created. The

Ateizm ve ilmi ahlak!

Kulaklığının kablosu birbirine dolanırken, bir insan vücudundaki toplam 160.000 km uzunluğundaki damarları birbirine karıştırmadan dağıtanı inkar edene ateist denir!

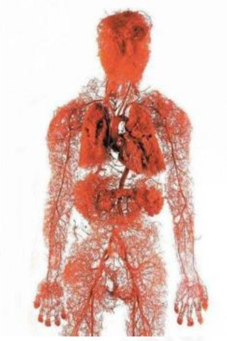

Ey ateist deist arkadaş, dünyaya bu son için mi geldik? Tüm yaşadıklarımız, sevinçlerimiz, üzüntülerimiz sonunda pis, değersiz toprak olup yok olmak için mi? Sonsuz bir mutluluk ihtimali, daha insani, vicdani ve akli değil midir?!

Ateizmde intihara övgü: Chamfort'un intihar felsefesi: Koyu bir nihilist olan Chamfort'a göre yaşamak bir hastalıktır. Ölümse ilaçtır. Krallar ve papazlar, intihar öğretisini yasaklayarak, köleliğimizin devamını sağlamak istemiştir." 13 Nisan 1794'te kafasına sıktığı kurşun, gözünü parçalamakla birlikte onu öldürmeyince, boğazını keserek intihar etmiştir. Marquis de Sade: Ateisttir. Yegâne ahlaki pusulası doğadır. Onun gözünde insan bir böcekten farksızdır. Ve doğa hayatı ölümle besler. O nedenle cinayet iyidir, toplu cinayet en iyisidir. (John Attarin, "Dostoyevsky vs. the Marquis de Sade", Modern Age, Güz 2014) O, şiddete, suça, ölüme ve hazza kışkırtır. Edebiyatında/sanatında bunları yüceltir. Ne kadar aykırı ve sapıkça olursa olsun, her türlü arzuyu sınırsızlaştırır. (Georges Minois, İntiharın Tarihi, İstemli Ölüm Karşısında Batı Toplumu, çev: Nermin Acar s. 291) Arthur Schopenhauer: Schopenhaeur'a göre hayat bir çeşit hatadır. Var olmak dayanılmaz bir ıstıraptır. O yüzden ölümü doğuma yeğ tutar: "Hiç doğmamış olmak, doğmuş olmaktan çok daha iyidir." (Arthur Schopenhauer, On the Suffering of the World [1850](Londra: Penguin, 2004) s. 21) der. Michel Foucault: 1979 yılında, Fransa'nın ilk gay dergisi Le Gai Pied'in ilk sayısına intihar üzerine bir yazı yazar. "intihardan daha güzel, daha derin düşünülmeyi hak eden başka bir tutum olamaz. Hayatımız boyunca intiharımız üzerinde çalışmalıyız." der. (Michel Foucault, "Passion According to Werner Schroeter", Foucault Live: Collected Interviews 1961-1984 içinde, ed. Sylvére Lotringer (New York: Semiotext[e], 1996) s. 313, 314) "Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: "Neden hepimiz intihar etmiyoruz? Dünya görüşünüz öğrencilere ve pek çok insana sahiden bu izlenimi veriyor. Size göre hepimiz bir hiç sayesinde, tesadüfen birleştik ve yine bir hiçe döneceğiz. Bir efsaneye inanmak, size inanmaktan iyidir, çok daha iyidir. Ayrıca, sizin dünya görüşünüz insanları endişeye, uyuşturucu bağımlılığına, şiddete, nihilizme, hedonizme, Frankenstein bilimine ve 3. Dünya Savaşı'na sürükler, dünyada cehennemi yaşatır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103)

Ateist arkadaş! Bizler aynı malzeme ile birbirine benzeyen ancak birkaç çeşit ürün ortaya çıkarabiliyorken; Milyarlarca çeşit bitki, hayvan, insanı sadece karbon, azot, fosfor, kükürt, hidrojen ve oksijenden; her birinin renk, desen, karakter, kodlamalarını diğerinden farklı ama hepsini de birbiriyle uyumlu bir ilişkiler yumağı içinde yaşayacak şekilde üretip, yaşamlarının devamını sağlayacak bir ortamı oluşturan kimdir?

Biri toprak, su ve güneşten bu - ve benzerlerini- yapabilirken, başka bir güç ve irade sahibi bir akıl ise bu mekanizmaya sadece minik bir tohum ekleyerek neler meydana getir-t-iyor! "Hiç düşünmez misiniz?" (Enam, 50, 80; Hud, 30; Müminun, 68, 85; Saffat, 155; Ali imran, 65)

Tesla Bot olarak da bilinen Optimus, bir robotik insansı. Ben buna bakıp Allah'ın ilmini kudretine görüyorum. Ateist ise ona bakarak bilimi tanrılaştırıp tanrı'yı inkar ediyor!

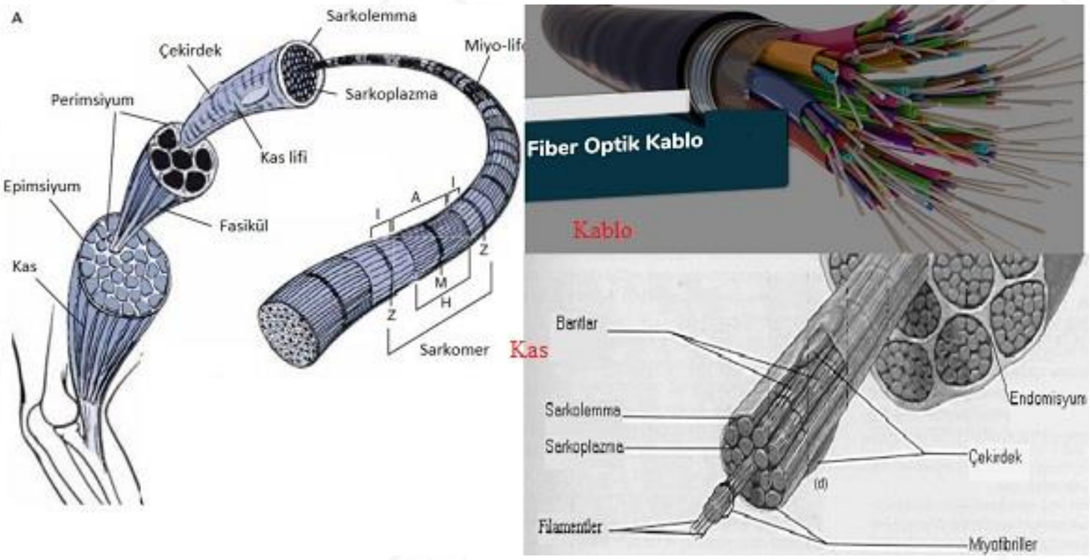

Evrimci ateist akıl! Kas: Kendini tamir edebilme özelliğine sahip, zarar gördüğünde alarm verir. Ama bu özellikleri olmayan fiber kablo ‘teknoloji ürünü’ iken kaslar kendiliğinden oluşmuştur!

Ateistler, 'bilimde sorgulanamayan hiçbir şey yoktur' dedikleri halde, bilimsel olarak ispat edilemeyen evrimi ve lgbt'yi sorgulayanları 'adeta tekfir' etmektedirler. Parlak zekalı ateistler: Ateist Dennett, ateistleri "parlak zekalı" olarak tanımlamaktadır. (Armstrong, Tanrısızsız ahlak, s. 27) İddia: 'Ateistler parlak zekalıdır.' Kaynak; Ateist Dennett! Dennett parlak zekalıdır çünkü ateisttir. Palak zekalılar ateist olduğuna göre ateizm doğal olarak doğrudur!

Ateist kafa: Ateistler bir taraftan İslami fetihleri ganimet güdüsü ile açıklamaya çalışırken bir taraftan da müellifi-i kulübe devlet tarafından yapılan yardımları Müslüman olmaları için verilen rüşvet diye yorumlamaktadırlar! Müslüman'ın amacı para ise neden dağıtsınlar, dağıtıyorsa canı pahasına kazandığı bu parayı neden Müslüman olmayanlara versinler? Demek ki ortada maddi menfaat, para, ganimet hırsı, dünyalık diye bir şey yok! Ayrıca, ateist kesimin idollerinden "Che, kamyona, ölülerin yanına mümkün olduğunca çok ganimet yüklerken." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 158) Müslümanlar "savaş halinde iken yendikleri düşmanların mallarına el koymayıp ne yapacaktı? Mesela, teröristlerle savaşmışız, onların hakkından gelmişiz. Ama onların bizi öldürmek için kullandıkları aletleri, ceplerindeki paraları, sakladıkları silahları almayacakmışız ki, biz oradan gittikten sonra arkadaşları onlara alsın, bizi öldürmeye,

öldürmek için finansman arayışlarına devam etsin. Mantık bu yani." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s.184) Sanki böyle yapsak, ateistler 'daha çok' eleştirmeyecek! Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızdaki 'Ganimet iddiası' ara başlıklı yazıyı da tavsiye ederiz.

Ateist akıl: Eskiden ateistler evrenin ezeli ve mekanik bir şeklinde çalıştığını ileri sürerlerdi. Son yüzyılda ise kaos teorisini, izafiyet ve kuantum teorilerinden hareketle ileri sürmeye başladılar. Halbuki aslında ateistler evrende kaos değil, sadece insanların zihinlerinin çözemeyeceği kadar karmaşık alternatifler zincirinin sonunda, yine bir düzenin 'ettirildiğini' itiraf edememektedirler sadece.

Dünyada metres adı altında kullanılıp attıkları kadınlara aldırmayan veya genelevde çalışan zavallı kadınları 'seks işçisi' adı altında onaylayan materyalistler, ahiretteki huri kavramı üzerinden İslam'a saldırmaya çalışmaktadırlar!

Bakteri insana dönüşür dersen bilimsel evrimci, çamur insana; asa yılana dönüşür dersen dogmatist dinci olursun!

Ağır sanayi devrimi nasıl yerine kodlama yapay zeka devrimine bıraktıysa, ateistlerin de mekanik evren modeli, evrenin kodlama ile ayakta durduğu gerçeği ile çökmüştür.

Teknoloji ürünü bilmem kaç pikselli kameralar güneşi gözün gördüğü netlikte çekemezken, gözün tesadüf ürünü olduğunu kabul eden ateistler, gözden daha düşük pikselli olan kameralara teknoloji ürünü demektedirler.

Saatin mekaniğini bulanı alkışlayan ateist kafa; biyolojik saat olan uyuma ve acıkmadan, sinir sistemi gibi alarm mekanizmasına veya refleks ve içgüdü konularına neden hiç kafa yormaz acaba?

Eskiden insanlar mimaride geliştikçe yaratıcının büyük bir mimar olduğunu düşündüler ve ona 'Ulu Mimar' adı dedilerdi. Daha sonra bilim geliştikçe mekanik evren görüşü bilime hakim oldu ve tanrı bu çarkı yaratan ve döndüren olarak tarif edildi. İzafiyet ve kuantum teorisi enerji aleminde yaşadığımız görününce O'na 'kozmik enerji' adı verildi. Şimdi evrenin kodlama ile ayakta durduğu anlaşılınca bakalım Yaradan'a seküler kesim ne isim verecek?

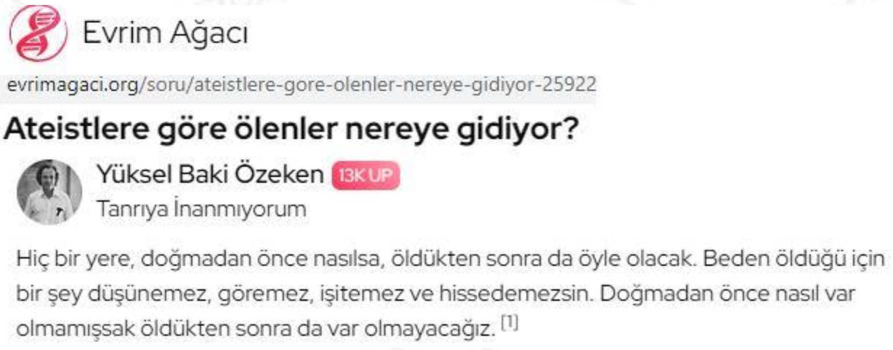
Evrim Ağacı

evrimagaci.org/soru/ateistlere-gore-olenler-nereye-gidiyor-25922

Ateistlere göre ölenler nereye gidiyor?

Yüksel Baki Özeken 13K UP

Tanrıya İnanmıyorum

Hiç bir yere, doğmadan önce nasılsa, öldükten sonra da öyle olacak. Beden öldüğü için bir şey düşünemez, göremez, işitemez ve hissedemezsin. Doğmadan önce nasıl var olmamışsak öldükten sonra da var olmayacağız. [1]

Pozitivist rasyonel bilimci ateist arkadaş; İnsan doğmadan önce anne karnında yaşamıyor muydu?

Maxwell
@nedentwitteyim

Kıyamet günü mefe maydal:
"Yok knk ne ahireti ya
Uzaylılar diriltme yapmıştır"

ÖÖ 11:59 · 16 Nis 2023 · **17,6 B** Görüntülenme

Uzaylıya inanan ama Yaradan’ı reddeden Efe arkadaş ahirette dirilince ☺

Ateist TV
@Ateist_TV

“Allah, hiçbir adamın içine iki kalp koymamıştır”
Ahzâb suresi 4. Ayet

George Lippert, iki kalpli ve üç bacaklı olarak dünyaya geldi.

Muhammed'in Tanrısı bir adamın içine iki kalp koymadığını iddia ediyor.

O zaman soru gelsin: George Lippert'ı Allah yaratamadıysa kim yarattı?

ÖS 11:30 · 13 Nis 2023 · **883,8 B** Görüntülenme

Benzetme, mecaz, edebi sanatları bile anlamaktan aciz sanatsever ateist arkadaşlar...

"Sovyetler Birliği'nin yıkıldığı 91'den bu yana dünyada savaş olmayan tek bir gün yok. Her gün savaşlar arttı, kan döküldü. Sosyalizm bir güç olarak sahneden çekildiğinden beri emperyalizm dolu dizgin saldırıya geçti."

ÖS 1:34 · 16 Nis 2023 · **747,1 B** Görüntülenme

SSCB'nin Afganistan'ı işgalini, Türkiye'den Artvin, Kars ve Ardahan'ı istemesini, Kafkasları, Türkî cumhuriyetleri kim işgal etmesini, Ermenileri kışkırtmasını, II. Dünya savaşında Almanya ile kim anlaşması sonra saldırınca Hitler'le savaşmasını, Çekoslovakya'yı işgalini, Bosna savaşındaki rolünü ve en son günümüzde Kuzey Kore, Küba, Laos, Çin'i Komünist yoldaşımız bilmiyor demek ki…!

Bizi hoşgörüsüzlükle ve savaşçı bir dine inanmakla itham eden ateistlerden Efe Aydal, 2 Ocak 2024 tarihli twitter'daki bir paylaşımında "Atatürk olsaydı o da bütün şeriatçıların bir alanda toplanmasına izin verirdi. Sonra Sabiha Gökçen'i arardı." diyerek kendi aklınca şeriatçıların bombalanması gerektiğini ileri sürmüştür.

Köşeye sıkışan evrimciler, evrimin en temel özelliğini de reddetmeye başladılar. En son örnek evrim ağacı kurucusu Çağrı Mert Bakırcı! Halbuki evrim; tüm canlı türlerin ortak atadan oluşması değil mi idi?!

Ateizmin yeni tanımı: "olabileceği" gibi, zanni bilgilerden hareketle kesin sonuçlara ulaşmaya ateizm denir.

Ateist Prof Ali Nesin: "Çok şaşırtıcı bir evrende yaşıyoruz. Bahsedilen sayılar, bulduğumuz kurallar, efendim belli ki mantığı var, belli ki bir düzeni var, o düzen olmasa biz de olmazdık zaten. Daha da şaşırtıcı şeyler var, fiziği bırakalım felsefe yapalım: Maddenin varlığı, madde nasıl olabiliyor, hep mi vardı madde? Nasıl bir şey hep olabilir? Hep olmak ne demektir, yani bu nereye kadar gidiyor ve durduk yere madde nasıl olabiliyor? Bu evrenin sonu neresi, nasıl sonsuz bir şey olabilir? Biz nereden geldik? Tüm bunlar ilginç sorular. Ama bunun sonucunda da Allah'ın varlığı çıkmaz, sadece 'bir şeyi' bilmiyoruz. Yani bu düzen nasıl olmuş, bu dünya nasıl olmuş, bu evren nasıl olmuş, madde nerden gelmiş?... Bilmiyoruz! Diyorum ki, gerçekten de bir Allah olması lazım diyorum yani olması lazım, nasıl mümkün böyle bir şey? Ben de diyorum ama, yani inanmıyorum." (Twitter, 24 Ocak 2024: https://twitter.com/i/status/1750161667151798646) "O, düşündü taşındı, ölçtü biçti. Kahrolası, ne biçim ölçtü biçti! Sonra kahrolası ne biçim ölçtü biçti! Sonra baktı. Sonra kaşlarını çattı, suratını astı. En sonunda sırtını dönüp gitti ve kibrine yenildi... Ben onu sekara (cehenneme) sokacağım." (Müddessir, 18-29)

"İnsanlar cehenneme gireceğine göre Allah niçin onları yaratmıştır?" diyen ateistler hem cehenneme gireceklerini hissedip vicdanları rahatsız oluyor hem de inanmadıkları (!) yaratıcının inanmadıkları ahiretini sorgulamakla çelişkiye düşüyorlar!

Peygamberimiz makam ve dünyalık için mi peygamberliğini ilan etmişti? Peygamberimiz Hz Hatice ile evlenmeden önce ticaretle uğraşıp belli bir ekonomik seviyeye gelmiş bir tüccar idi. Hazreti Hatice ile evlendikten sonra ekonomik durumu daha da arttı ama peygamberliğini ilandan sonra sadece malını mülkünü değil zamanına, emeğini, bedenini, ruhunu, arkadaşlarını

davası yoluna feda etti. Kendisine İslam davasından vazgeçmesi karşılığında para, makam, kadın teklif edildi, elinin tersiyle itti, tüm akrabalarını, arkadaşlarını, doğup büyüdüğü şehri, tüm tanıdıklarını davası için karşısına aldı! Sadece Mekke'de 13 yıl hep işkence, zulüm, baskı, hakaret ile geçti! Evini yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Medine'de yine rahat bırakılmadı. Sonunda Mekke'yi fethedince ise, hayatının son yıllarında krallar gibi yaşamak yerine yeniden Medine'ye dönerek, içinde eşya bulunmayan tek kişilik odasında yaşamaya devam etti!

Evrimciler "Tabiatta mücadele var" diyerek arka planda binlerce senedir devam eden doğal dengeyi göz ardı ederken, şimdi de "evrende kaos var" diyerek yüz binlerce senedir devam eden düzeni görememekte ısrar etmektedirler.

Ateist, Allah'ın evreni yaratırken kullandığı dili (Bilimi) araştırmayı kutsallaştırıp, o dili Yaratanı inkar eden kimseye verilen addır.

Kötülüklere engel olacak kuralları koyan Allah'ın kanunlarını reddedip, sonra da ortaya çıkan kötülüklerden Allah'ı sorumlu tutanlara ateist denir!

Ateizm diye bir şey yoktur! Ateistlerinde tanrısı vardır. Adı farklı olabilir; Bazen doğa, bazen gen, bazen evrim, bazen zaman, bazen kozmik enerji. Ama kesin olan tek bir şey var ki, o da tanrısız hiçbir insan yoktur!

Ateist, "beni dünyada yaratıp sonra cezalandıracak bir tanrıya inanmıyorum." diyor. Ben de, "beni yaratıp sonra cennete koyacağını umduğum bir yaratıcıya inanıyorum." diyorum. Aradaki fark neden? Çünkü ateist, vicdanının yaptıklarından dolayı kendisini rahatsız ettiğinden dolayı huzursuzluk duyup isyan bayrağı çekmektedir...

30 küsur senedir ateizm üzerine araştırma yaparım. İnsanlar genellikle 3 nedenden dolayı ateist oluyorlar: Ya çocukluğunda geçirdiği bir tramvayı atlatamama ya anne babası veya çevreden aldığı ateist yönlendirme veya kendi nefsinin istediği şekilde yaşama arzusu.

Ateist arkadaşa 3 soru: "Big Bang'i kim tetikledi? Cansızdan nasıl canlı oluştu? Canlı nasıl irade, akıl, vicdan, duygu sahibi oldu?

Çoklu Evren teorisine ileri süren ateistler, Kur'an'ın ilk ayeti 'alemler'in rabbi diye başlıyor! E haydi namaza ☺

Kur'an, akıl, kalp

İddia: Kur'an aklı, düşünmeyi beyine değil, kalbe izafe eder. Kur'an'a göre kalp düşünür! Delil olarak şu ayetler ileri sürülür: Hac, 46: "Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun?"; Muhammed, 24: "Onlar Kur'an'ı düşünmüyorlar mı? yoksa kalplerin üzerinde kilitleri mi var?"; Araf,179: "Kalpleri vardır bununla kavrayıp anlamazlar (idrak edemezler)"

Öncelikle ateistler bu iddialarını ispatlamak için Kur'an'da geçen "kalp" kelimesinin vücuda kan pompalayan organ olarak geçtiğini ispatlamalıdırlar. Ateistler işlerine gelince Hz

Muhammed'in Kur'an'daki bilimsel ayetleri Hindistan ve eski Yunan'dan, namaz, oruç, kurban'ı orta Amerika'dan ve Sümerlerden, edebiyatı eski Arap ve İran kültüründen, sosyolojik ayetleri Sümerlerden ve eski ahitten aldığını iddia ederler. İşin ilginci Kur'an'ın kendi iç düzeninde 'vicdani düşünme'ye çağıran "Akleden kalp" kavramını Kur'an'ın düzleminden çıkarıp, "Muhammed o zaman kalbin düşündüğünü zannediyordu, o nedenle Kur'an'a bunu yazdı (!) iddiasını ileri sürerler. Ateistlere göre o kadar bilgiye ulaşıp Kur'an'ı yazan (!) Muhammed, MÖ. 460'da doğmuş olan Hipokrat'ın beyin ile düşünce arasında kurduğu irtibat ("Şunu biliniz ki keyif, sevinç, kahkaha, neşe ve üzüntü, acı, ümitsizlik ve keder yalnızca beyinden çıkar (kaynaklanır). Özellikle düşünme, anlama, görme ve işitmeyi, neyin doğru neyin yanlış olduğunu, neyin tatlı neyin acı olduğunu öğreniriz.") bilgisine ulaşamamıştır! Kur'an'ı kendi bütünlüğü içinde anlamak gayesinde olmak yerine çelişki-hata aramak maksatlı bakış açısı, eminiz ki "Kalplerin taşlaşması" (Bakara, 74) ayetindeki mecaz sanatını da anlamayacak ve zamanla bu ayeti de dillerine dolayacaklardır!

Kur'an'da akla, düşünmeye büyük önem verilmiştir. Kur'an'da akıl bizzat fiil olarak (Yani çalıştırılan, kullanılmakta olan akıl) 49 kere geçer. Bunun dışında düşünme ile ilgili de bir çok ayet vardır. "De ki, hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 10); "Aklınızı kullanasınız diye" (Hadid, 17); "Aklınız ersin ve düşünesiniz diye" (Bakara 242), "Akıl sahipleri düşünürler" (Rad, 19); "Çokları akıllarını kullanmazlar." (Ankebut, 63); "Aklınızı kullanmaz mısınız?" (Saffat, 138); "Aklınızı hiç işletmiyor muydunuz?" (Yasin, 62); "Örnekleri ancak bilgin olanlar aklederler." (Ankebut, 43); "Allah akıllarını kullanmayanları pislik içinde bırakır." (Yunus, 100); "İyi bilin ki Allah katında canlıların en şerlisi aklını kullanmayan (gerçek) sağır ve dilsizlerdir." (Enfal, 22) vd. Detay için 'Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.

Akıl, düşünme gibi kavramlar Kur'an'da yerli yerinde ve önem verilerek aktarılırken acaba neden bazı ayetlerde 'kalp ile düşünme' kelimeleri yan yana kullanılmıştır?

Kalp kelimesi Arapça'da: "Yürek, öz, değiştirme, akıl, merkez" gibi anlamlara da gelir. (el-Mevarid, Mevlüt Sarı, s. 1251; Edward William Lane, Arabic English Lexicon (1863), s.2554) Eski Arapça'da kalp kelimesi genellikle "insanın kavrama, bilme ve algılama, sağlıklı hüküm verme yeteneği" kısaca "akıl" anlamına gelir. (Râgıb el-İsfahânî, ez-Zerîa ilâ mekârimi'ş-şerîa, s. 176) Kur'an, aklı hem doğal anlamı ile; tefekkürle (Râd, 3; Bakara, 164; Yunus, 67; Yâsin, 37-40 vb. gibi bir çok ayetle) çevremizdeki doğa olaylarını incelemeye, tezekkür (Duhân, 58) ile geçmişi düşünmeye çağırırken, tedebbür (Sad, 29; Müminun 68; Nisa, 82: Muhammed, 24) ayetleri ile de geçmişten geleceğe derinlemesine düşünmemizi, teakkul (aklı kullanma) ayetleri yanında, Tefakkuh (Tevbe,122) ile görünenden görünmeyene ulaşmamız ister. Ulü'l-el-Bab kavramı (Bakara, 179; Sâd,9, 29, 38) ile de öz-cevhere, hakikate ulaşan akla dikkat çeker, yani ilimde 'madde ve mananın birleşimini' ifade eden bu kavram, "tam akıl mânâsında Kur'an-ı Kerîm'de yer almaktadır." (Mu'cem, II, 560; Müfredât, s. 646)

Zaten İslam da bizden salt bilgi değil, "hayata aktarılan kalıcı bilgileri elde etmemizi" istemektedir: "Bilginin kalıcı olması için, bilgiye duyguların eklenmesi gereklidir. Kişinin duygularını katmadan öğrendiği bilgi, kuma yazılan yazı gibi hemen siliniyor. Bilginin taşa yazılmış gibi kalıcı olması için bilgilere duygu katılması gerekiyor. Duygu katınca beyin bilgiyi unutmuyor." Psikiyatrist Prof. Dr. Nevzat Tarhan (https://npistanbul.com/duygular-ve-sosyal-becerilerle-ogrenme-kalici-oluyor?)

"İslami anlayışta akıl, mücerret beyin hareketlerinden daha fazlasını ifade eder." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) Akıl ve düşünme kavramları derinlemesine ve geniş bir açıdan Kur'an'da ele alınmakta ve düşünme sadece matematiksel, pozitif, materyalist sınırlar içinde bırakılmamakta, "Vicdan, duygu, merhamet, sevgi" gibi anlamlarda belli bir sistem içinde akla

giydirilmektedir. İşte burada devreye aklın kalbe izafesi konusu girmekte, içinde merhamet, aşk, sevgi, ruh olan akıl ön plana çıkarılmaktadır. Kur'an'ın sistematiğini biraz da olsa anlamaya başladı isek yukarıdaki ayetleri de ele almaya başlayabiliriz:

Hac suresi 45. ayette zalim toplulukların helakından bahsedilmektedir. 46. ayette ise yeryüzünü dolaşıp; sadece fotoğraf çekme, turistik ziyaretler yapma, arkeolojik kazılar yapma veya define avcılığı gibi salt akıl, menfaat, materyalist bakış açıları ile değil, bunları aşıp, olaylara 'tedebbür' fiilinden hareketle 'ulu'l-elbab' olmaya giden yolda aklı duygu-ruh-mana ile kullanarak çevremizden ibret almamızı istemektedir yüce Yaradan . O helak olanların antik şehirleri sadece göz veya akıl ile değil, kalbin gerek soyut anlamı olan manevi açıdan ve gerekse kelime anlamını da içeren aklın birleşimi ile; insan vicdanını harekete geçiren ibret nazarı ile bakmaya bizi çağırmaktadır. Tüm bu kavramlar yani; 'vicdan, ibret, maneviyat dolu bakış açısını' anlatan en iyi kavram ise, yan anlamı akıl da olan kalp kelimesidir!

Konuya 1058 doğumlu Gazali'den bir yorumla devam edelim: "Bilmiş ol ki: ilmin yeri kalptir. Kalp derken bütün organlarımızı sevku idare eden nurani ve manevi 'benliğimizi kastediyoruz' ki, bütün organlarımızın hizmet ve itaat ettikleri bu kalptir. 'Yoksa yürek dediğimiz kalbi kastetmiyoruz.' Bizim maksadımız olan ve bazen gönül dediğimiz bu 'manevi kalp'..." (İhyau ulumiddin, III/29) İslamoğlu'da Araf,179. ayet için, "Kur'an sistematiğinde aklı kullanmanın kalbe nispeti, düşünme faaliyetinin entelektüel faaliyetle sınırlanmayıp 'sezgiyi de içine alacak şekilde geniş tutulduğunu' ifade eder." (M. İslamoğlu, "Hayat Kitabı Kur'an" A'raf 7:179, not 2) demektedir. Amaç, 'ruhsuz düşünmeyi aşıp içine manevi tefekkürü yerleştiren kalbin anlamasını' gündemde tutabilmektir. Zaten ayette, "Kalpleri vardır fakat kavrayamazlar." denmektedir. Yani salt düşünme, akletme değil değerlendirme sorununada ayet dikkat çekmektedir. Hac 46. ayette ise teakkul edememe sorununa (Ye'kılune) dikkat çekilmiştir: "Yeryüzünde hiç dolaşmıyorlar mı ki ibret almış kalplere yahut işitmiş kulaklara sahip olsunlar! Şu bir gerçek ki gözler körleşmez, fakat göğüslerdeki kalpler körleşir."

Muhammed 24. ayet (Efela yetedebberûne'l-Kur'an) ile, Kur'an üzerinde tedebbür etmemiz; geleceğe yönelik düşünce üretmemiz, hadiselerin ve eşyanın arka planını görmemiz istenmektedir. Tüm bunlar Kur'an'da salt teakkul ile açıklanmamakta, içine ruh-mananın da katıldığı kalp'te sürece ilave edilmekte, 'Ruhsuz' bakış açısından insan kurtarılmaya davet edilmektedir.

İşin ilginç yanı her üç ayette insanların helakından, kötülüğünden, zalimlerin sonlarından bahsetmekte, bu ayetlerin sonunda ise "kalbin düşünmesine" atıfta bulunulup bu sondan insanlığı kurtarmak için ruhun insandaki tezahürü olan vicdanın sesini dinlemeye insanlar çağrılmaktadır.

Görüldüğü gibi Kur'an salt sadece düz mantıkla aklı ele almamakta, aklı bir sistematik içinde belli bir aşamalar zinciri ile bir amaca yönlendirmekte ve işin sadece yüzeysel ve dar açılı değerlendirilmesi değil derinlemesine ve geniş açıdan akledilmesi amaçlanmaktadır. Kur'an'a göre akıl sırf pozitif, materyalist, menfaat ve egoist amaçlar için kullanılmamalı, olması gerektiği gibi, insan ve toplumun huzuruna dönük amaçlar için kullanılması istenmektedir. "Kur'an'da kalp, akıl ve vicdanı da içeren bir kullanım alanına sahiptir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 190)

Kısaca Allah vicdansız, sevgisiz akıl istememektedir. Aklında bir serüveni, yolculuğu vardır. Eğitilmemiş, salt pozitif akıl atomu parçalar ama sonra ondan atom bombası da yapar ve kullanırken sevgi ile yoğrulmuş akıl - kalbî akıl – ise, atom enerjisini insanlığa hizmet için

kullanır. Zaten tüm mesele de iyi ve kötülerin mücadelesinde kilitlenmekte değil midir? Aslında insanlık tarihinin hikayesi de salt materyalist/ruhsuz akıl ile sevgi/vicdan ile örülü aklın mücadelesi ile dolu değil midir?

Kalbe salt biyolojik açıdan bakınca da materyalist aklı rahatsız edici epey sonuçlara ulaşılmaktadır: "Son yıllarda yapılan çalışmalar kalbin düşündüğümüzden daha ‘akıllı’ olduğunu gösteriyor. Kalp beyinden sinyal alıyor evet ama kendisi de vagus siniri yoluyla beyne ‘bilgi’ gönderiyor. Beyne gönderdiği sinyallerle beynin ‘entelektüel işlevleri’ yerine getiren bölümünü uyarabiliyor veya ‘tamamen devre dışı’ bırakabiliyor. Kalp kendi hormonlarını üretip vücuda bırakıyor, ‘beyinden binlerce kat daha güçlü’ bir manyetik alan yayıyor. Kalbin üzerinde yer alan sinir hücreleri, ‘tıpkı beyin gibi’ yapılanıyor. ‘Kalbin beyni, kendi dopaminini salgılayabiliyor.’ Bu sinirsel iletici, ‘davranışlarımız üzerinde’ kuvvetli etkileri olan bir bileşik." (Nörolog Dr Ömer Hakan Yavaşoğlu, Kur’ani Hayat dergisi, 25 Ağustos 2011) "Modern tıbbın yeni bir alanı olan nörokardiyoloji (kalp-sinir bilimi) alanında çalışmalar yürüten Dr. Armour ve Dr. Ardell; “Kalpte merkezi sinir sisteminden bağımsız, öğrenme, bilgi işleme, hatırlama ve idrak gibi fonksiyonlarla donatılmış, ‘küçük bir beyin olarak vasıflandırılan’ bir nöron ağı keşfetmiştir. ‘Beyinden bağımsız’ en az 40.000 sinir hücresinden meydana gelen, kendine has karmaşık bu sinir sistemi, ‘kalpteki muhteşem beyin’ olarak tarif edilmektedir." (Dr. Selim Aydın, Mayıs 2004, Ayrıca; Yrd. Doç. Dr. Hasan Doğan, Temmuz, 2013) "Kalp sinir sistemi kalbe (kalp-beyni) serebral korteksden bağımsız ‘öğrenme, hatırlama ve karar almayı’ mümkün kılar. Bunun dışında bir çok deneylerde kalbin sürekli olarak beyine gönderdiği sinyallerin ‘algılama, kavrama ve duyguların işlenmesi’ gibi yüksek beyin fonksiyonlarını büyük ölçüde etkilediği gözlemlendi." (Rollin McCraty, Ph.D., Institute of Heart Math, Ayrıca; http://www.sein.de/geist/weisheit/2010/das-herz--unser-zweites-gehirn.html)

Başka araştırmalar, kalp sinyallerinin ‘insanın düşüncelerini’, içinde bulunduğu stresi, depresyonu yansıttığını ve depresyon seviyesini ölçmek için kullanılabileceğini göstermiştir. (Thayer, J.F., et al., A meta-analysis of heart rate variability and neuroimaging studies: implications for heart rate variability as a marker of stress and health. Neuroscience & Biobehavioral Reviews, 2012. 36(2): p. 747-756; Smith, T.W., et al., Matters of the variable heart: Respiratory sinus arrhythmia response to marital interaction and associations with marital quality. Journal of Personality and Social Psychology, 2011. 100(1): p. 103) Diğer bir araştırma, kalbin sinir sisteminin, ‘bilişi ve hafızayı etkilediğini’ ispatlamıştır. (Hassert, D., T. Miyashita, and C. Williams, The effects of peripheral vagal nerve stimulation at a memory-modulating intensity on norepinephrine output in the basolateral amygdala. Behavioral neuroscience, 2004. 118(1): p. 79; McCraty, R. and F. Shaffer, Heart rate variability: new perspectives on physiological mechanisms, assessment of self-regulatory capacity, and health risk. Global Advances in Health and Medicine, 2015. 4(1): p. 46-61) Alexandra Whitney, kendi tez çalışmasında ‘kalbin, duyguları, düşünceleri ve aklı düzenleyen bir organ’ olduğunu bildirmiştir. (Whitney, A., Map of the Heart: An East-West Understanding of Heart Intelligence and its Application in Counseling Psychology. 2017, California Institute of Integral Studies) Bir başka araştırma, ‘kalbin beyinden önce bilgiyi işlediğini ve bu sezgisel bilgiyi merkezi sinir sistemi aracılığıyla beyne gönderdiğini’ göstermektedir. Kalplerimizin çok zeki olduğunu gösteren, "kalplerin kendi beyni" veya "kalp-beyni (heart-brain)" olarak da adlandırılan "nöral hücreler" olarak adlandırılan beyin hücrelerini içerdiklerini bildiren çok sayıda araştırma da mevcuttur. (Shaffer, F., R. McCraty, and C.L. Zerr, A healthy heart is not a metronome: an integrative review of the heart's anatomy and heart rate variability. Frontiers in psychology, 2014. 5: p. 1040; Goldstein, D.S., Neuroscience and heart-brain medicine: the year in review. Cleveland Clinic journal of medicine, 2010. 77(0 3): p. S34; Armour, J.A., Potential clinical relevance of the ‘little brain’on the mammalian heart. Experimental Physiology, 2008. 93(2): p. 165-176, Alıntı: ateizmdenkurtul.wordpress.com)

“Aslında tüm bunların yani düşünme, akletmeden; görme ve duygulanmaya dek tüm kavramların merkezinde "Ruh" kavramı vardır: "Ruh bedenin herhangi bir yerine izafe edildiği zaman özel bir hüküm ve isim alır. Göze izafe edildiği zaman ‘basar’, kalbe izafe edildiği zaman ‘akıl’, bedenin tamamına izafe edildiği zaman ‘ruh’ adını alır. Her merkezde asıl fonksiyonu gören ruhtur. Görme, akletme, işitme ve konuşma yetenekleri, gören, akleden, işiten ve konuşan birer ruhtur. Gerçekte ruh bedeni harekete geçiren, onu akleden, idrak eden, seven, bilen ve yapan herkesin “ben”(ene) ile tabir ettiği şeyin ta kendisidir.” (Musa Carullah, “Kitabus Sünne” s.89)

"Daniel Goleman'ın, 'Duygusal zeka' adlı kitabında, beynin ana işlevinin davranışları kontrol olduğunu belirtirken, ‘davranışların da duygularla şekillendiğini’ ifade eder. İslam'da, imandan sonra en önemli olan şey, pratik hayata yansıyan olumlu, ahlaklı davranışlardır. Bunun için de, kalbin şekillendirdiği iyi, yararlı işler öncelikli öneme sahiptir. İslam’a göre sadece bilmek (Akıl) yetmez, uygulamanın da iyi bir şekilde olması gereklidir. İşte bu iyilik, kalp ile bağlantılıdır. Ebu Leheb diyordu ki, "Ey Muhammed! Senin davanın doğru olduğunu biliyorum fakat putları atarsak, Kureyş aç kalır." Ebu Talib ise şöyle diyordu: "Senin dininin hak olduğunu biliyorum ama seni tasdik edersem Kureyş'in kadınlarının, 'korktu da inandı.' demelerinden korkuyorum." Bütün bu bahaneler, kişilerin kendi kendilerine karar verebilme yeteneklerinin baskılandığını, dış duygusal etkenlere karşı zayıf kaldığını göstermektedir. Akıl bilmekte ama kalbin şekillendiremediği eylem, doğru olarak hayata yansıyamamaktadır. Duygusal zekası kuvvetli kişi, eleştirilere karşı dik durur, duygularını yönetir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 41,42)

Vicdan, kalp/yürek gibi soyut kavramları sol aydın (!) hiç mi kullanmaz? İşine gelince tabii ki kullanır! Yargılayan akıl değil, yürektir:

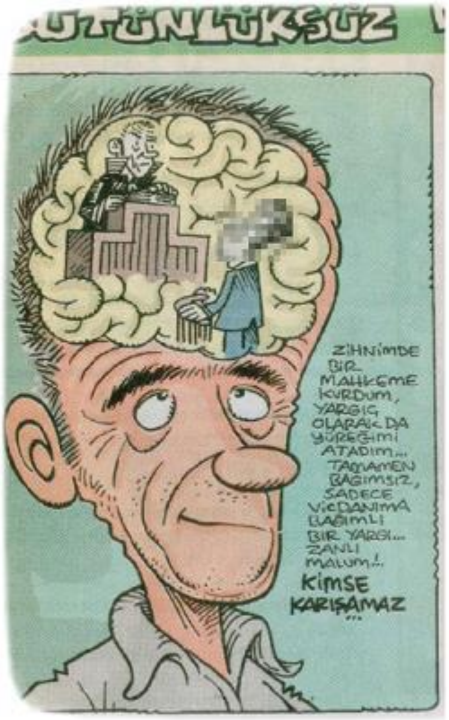

Bilim adamlarının çoğu ateist mi?

Bir alanda uzman olmak, farklı bir alan da da uzman olunduğunu göstermez. İyi bir fizikçi Hristiyanlık inancındaki tanrı kavramını reddedebilir ama mesela İslam'daki ilah inancını araştırmazsa ateist olarak kendini adlandırabilir. Ayrıca deist ve agnostiklerin ateist kategorisine eklenmeleri de, en azından kategorik olarak yanlıştır!

Gelelim konumuza:

Yaratıcıya inanmayan ve 1900-2000 arası nobel ödülü almış bilim adamı oranı yalnızca % 10.5’tir: "Atheists, agnostics and freethinkers comprise %10.5 of total nobel prize winners" (100 Years of Nobel Prizes , s.57) Nobel fizik ödülü sahibi arasından yalnızca 7 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du). Oran olarak: % 4,7 Nobel kimya ödülü sahibi arasından yalnızca 9 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du). Oran olarak: %7,0 Nobel tıp/fizyoloji ödülü sahibi arasından yalnızca 15 tanesi bir yaratıcıya inanmıyor(du) Oran olarak: % 9,0 (100 Years of Nobel Prizes , s. 59)

Alman bilim adamı Dr Dennert, son 400 yılda bilime ışık tutan büyük alimlerin felsefi görüşlerini inceleyerek 290 bilim adamının inançları üzerinde araştırma yapmıştır. 28'i hiç bir inanç tanımazken, 242'si Allah inancına sahip olduklarını ilan etmişlerdi. 20'si ise bu konularla ilgilenmediği anlaşılmıştır. İlgilenmeyenler de dinsiz kabul edilse bile büyük alimlerin yüzde 92'si bir yaratıcıya inanmaktadırlar. (Mehmet Aydın, Müsbet ilim ve Allah, s. 32)

Reuters Ajansı, 'eğitim kalitesindeki artışın insanların inanma ihtiyacını ortadan kaldırmadığını' haber olarak bütün dünyaya geçmiştir. (Radikal Gazetesi, 05. 04.1997)

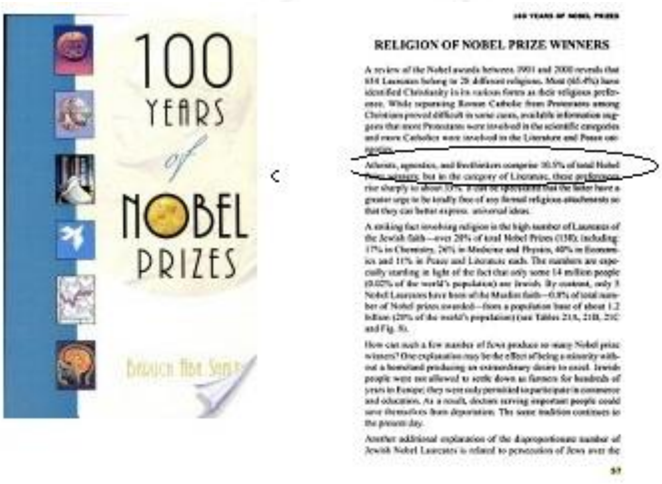

Atheists, agnostics, and freethinkers comprise 10.5% of total Nobel Prize winners;

"İnkârcılar, sözlerini bilim, mantık ve akılla tatlandırıp ambalajlarlar." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 21)

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar I

-1990 yılında eserlerini okuduğumda beni ateizmin kıyısına kadar yaklaştıran ilk eserlerin yazarı olan Turan Dursun’un eserlerine ve hayatına, bu şahsi tecrübemden ötürü özel yer vereceğim. Ama şahsen, daha sonra deizm, misyonerlik ve özellikle oryantalizm üzerine yaptığım araştırmalar sonucu Dursun’un eserlerini zamanında gözümde fazla abarttığımın da artık farkındayım. Değil Dursun, oryantalist ordusu bile İslam’ın nurunu yüzelrce yıldır söndüremedi, yerli ateistlerimiz onların yanında çömez kalırlar!-

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi

Giriş

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Dursun, eline süpürge alır, su dolu kovaya batırır duvara sürer, bazı şekillerin oluştuğunu görür. ‘Acaba canlılarda böyle tesadüfen oluşmuş olamaz mı?’ diye düşünür ve ateist olur! Tabii, o şekilden daha zor olan ‘insan, kova, su, duvar’ ve Tüm bunları yorumlayacak akıl, bilinç, düşünce nasıl oluşmuştu? Bu gibi basit ayrıntıları Dursun gözden kaçırmıştı. (Bu konu, ‘Ateist akıl’ adlı yazımızda ele alındığı için detaya girmiyoruz)

Turan Dursun nasıl Kur’an'ı reddetti?

Kur’an'da geçen kıssaların benzerlerini İncil-Tevrat'ta da görünce, Muhammed bunları İncil-tevrattan çaldı diye düşünerek Kur’an’ı reddeden ‘Kur’an/İslam uzmanı’ Dursun, Kur’an'da zaten birçok ayette, İncil-Tevrat'ı da Allah gönderdiğini, onlar bozulunca Kur’an’ı da gönderdiğini, Tüm peygamberler hep aynı emir ve yasaklarla gönderildiğini nasıl bilemez?!

#SaklıKalanlar #SalimÖztoksoy #İnsanHikayesi
ÜNLÜ İŞ ADAMI 37 YAŞINDA İSLAMİ HAYATI SEÇTİ (Salim Öztoksoy)

Eski deist Mehmet Salim Öztoksoy’un, "İnsanları dinden çıkarmak için kaleme alınmış bir kitap, rabbimin lütfüyle bana bir hidayet vesilesi olacaktır.” dediği kitapların yazarı Dursun'u ateist yapan eser ise, politzer'in ‘Felsefenin Temel/başlangıç İlkeleri’ adlı eseridir**.**

Her şeyin çözümünün Marxizmde, 'Biricik ve bilimsel dünya görüşü' olarak Marxist felsefenin olduğunu ileri süren (s. 18), Materyalizmi dünyanın gerçek yüzünü görmekle eşdeğer ve Marxizmi ise bilimsel silah ilan eden (s. 20) tüm bunlardan sonra ‘Marksist teori dogma değildir’ (s. 22) diyen, “aksiyonun şartlarını dikkate almamak dogmatiktir” (s. 46) yazan ama ne yazık ki toplumun temel dinamiği dine tamamen karşı olduğu ideolojisi ile bizzat kendi ideolojisini dogmatizmin merkezine oturtan, “Mutlak bilgi diye bir şey yoktur” (s. 82, 95) diyen

ama diyalektik materyalizmi dogma haline getirdiğinin farkında olmayan yazar, toplumsal mücadelenin 'hak- batıl' arasında olduğunu fark edememekte, klasik marxist terminolojiyi kullanarak ilkel-feoda-komünal toplum sıralamasını (s. 91) yaparak yine tarihi toplumsal gelişimi dogmalaştırarak dondurmaktadır. Bilim ilerledikçe tanrının varlığının delillerinin daha çok gün yüzüne çıktığı günümüzde tanrıyı "hayal ürünü" (s. 26), "gereksiz" (s. 142) yaratıcı olmayan (s. 141) ilan edip, Hegel'in öğrencisi Marx'ın (s. 31) diyalektiğinin temeli olarak ileri sürdüğü 3 nedenin artık tam tersine, materyalist felsefeyi redde götürdüğünü yazar o zamanlar görememiştir. Bu 3 neden: Hücrenin keşfi (Tam teşekküllü bir şehir gibi çalışan hücre nasıl ateizme delil olabilir?), Enerjinin dönüşümü (Var olanı en güzel şekilde ve devamlı kullandıran bu sistem ayarlayan - düzenleyen olmadan kurulabilir mi idi?), Darwinizm ("Evrim teorisi " adlı yazımızı tavsiye ederiz.)

O zamanlar bilimsel (!) olan dünya görüşünün ömrünün bu kadar az olması, dini kabul eden sosyalizmi bile reddetmesi (s. 22) ve hayatını adadığı ideali uğruna feda etmesi de yazar açısından ayrı bir trajedidir. Diyalektik materyalizmin daha önce ortaya çıkmamasını bilimsel gelişmelerin eskiden ileri düzeyde olmamasına, mesela 'bir türün başka bir türe' dönüşmesinin bulunamamasına bağlayan (s. 33) yazar aslında, aradan geçen yaklaşık bir yüz yıla rağmen hala bunun ispat edilemediğini, aksine yaratıcının delillerinin daha da netleşirken kendi ideolojisinin tarihin çöplüğe gittiğini ne yazık ki görememiştir. Tabiatı, "karşıtların mücadelesi" olarak ifade eden (s. 76) yazar ne yazık ki parçaya bakıp bütüne hakim olamamış, tabiattaki 'mücadele' değil uyum-dengeyi fark edememiştir. Bizzat kendi kitabında (s. 95) verdiği güneş ile gezegenler örneği bile kendi kendini yalanlamaktadır. Bilimi siyasi görüşlerine alet eden ama bilimin de durmadan değiştiğini (Bu konudaki yazımıza " Bilim yanılmaz mı?" adlı çalışmamızdan ulaşabilirsiniz) ideolojisine olan bağnazlığı nedeni ile ile fark etmeyen yazar, bilim ilerledikçe materyalizmin de ilerlediğini ileri sürebilmiştir. (s. 134) Yazar metafizik terimini kitabında kullanırken aslında İslam'ın tamamen zıddına, Hristiyan teolojisinden hareketle dine saldırmakta, bazen İslamî olan görüşleri de materyalist görüş olarak kitabında ileri sürebilmektedir. (Mesela s.39, 40, 78, 81, 82, 144 vd.) Hristiyan metafiziğini ilerlemeye engel gören -ki haklı- yazara göre her sorunun cevabı materyalist felsefededir ki, kitabı boyunca bu iddiayı devamlı tekrar etmiştir. Hristiyan teolojisi -Metafiziği- için söyledikleri için yazar haklı iken ne yazık ki kendi ideolojisi de aynı şekilde tamamen bilim dışı ve sorunlara çözüm olmaktan uzaktır!

Pr. Dr. Arman Kırım, Dursun'u ateist yapan bu eser için bakın ne yorum yapmaktadır: "Gençliğin bakış açısını daraltan, kalıplaştıran bir kitap Politzer'in Felsefenin temel ilkeleri. Bu kitabı özümseyerek okuduğum için uzun yıllardır derin bir pişmanlık duyarım." Az felsefe dinsiz, derinlemesine felsefe dindar yapar prensibi gereği, her şeyin cevabını içinde bulduğunu zannettiği Dursun'un bu yeni kutsal kitabı da, aslında bir dogma kaynağı olmak dışında bir özelliği olmayan, belli bir zaman aralığında insanları eetkisi altına almış sıradan bir dogmatik ideoloji kitabıdır. Zaten kitapta, bir çok solcu tarafından Sovyet propagandası yapmak ve yanlı olmakla itham edilmiştir. İşte hareket noktası bu kadar çok eleştiri alan bir kitap olan Dursun'un bundan sonraki hayatı da, ilk düğmesini yanlış ilikleyen insanın sonraki her hareketinin yanlış olması gibi olmuş, hep aşırı, fanatik ve yanlı olmuştur. Ateist filozoflardan Georges Politzer'in -ateizme giriş el kitabı sayılan "Felsefenin başlangıç ilkeleri" kitabından: "Evren yaratılmış bir şey değildir. Eğer yaratılmış olsaydı, o takdirde evrenin tanrı tarafından belli bir anda yaratılmış olması ve evren'in yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Yaratılışı kabul edebilmek için her şeyden önce evren'in var olmadığı bir anın varlığını, sonra da hiçlikten (yokluktan) bir şeyin çıkmış olduğunu kabul etmek gerekir." Bilim artık bize evrenin büyük bir patlama ile yoktan

yaratıldığını ortaya koymaktadır. Big_Bang adı verilen bu teoriye göre evren günümüzden yaklaşık 15 milyar yıl önce tekil bir noktanın patlamasıyla hiçlikten yaratılmıştır. İlk patlamadan planck zamanı denen ve saniyenin 10-43‘ü kadar geçen süre fizik kanunlarının geçerli olmadığı fizik ötesi bir durumdur. Bu süreden sonra madde ve fizik kanunları oluşmuştur. Planck zamanından önce ve büyük patlamadan önce madde ve mekânın olmadığı, hatta zamanın da olmadığı, hiçlik ortamından mekan, zaman ve madde yaratılmıştır. Daha fazla bilgi için ateist akıl adlı yazımıza bakılabilir. Gök bilimci Robert Jastrow, ‘God ve astronomers’ isimli kitabında şöyle söylemektedir: “Aklın gücüne inancıyla yaşamış olan bilim adamı için hikaye kötü bir rüya ile biter. O cahillik dağlarına tırmanır; zirveyi ele geçirmek üzeredir; son kayaya tutunarak kendini yukarı çektiğinde orada yüzyıllardır oturmakta olan bir grup din adamı tarafından selamlanır.” (Robert Jastrow, God and the astromers, s. 250) Materyalist ideoloji taraftarı ateistlerde nedense tek kitap üzerinden her şeye çözüm bulma kolaycılığı hayli fazladır. 'Kutsal kitap' ayarında kabul edilen bu tür kitaplarla ilgili yaklaşıma bir örnek daha verelim." Selahattin Okur, Münir Ramazan Aktolga'dan bir sene önce üniversite kazanmış ve Kusinnen'in 'Diyalektik materyalizm' isimli kitabını okuyup solcu olmuştu. Kitabı Münir'e tavsiye ederken, 'orada her şeyin açıklaması var**.**' diye tanıtımını yapmıştı. Münir de kitap okuyunca, 'ben de ne din kaldı ne de iman' diye açıklama yapıyor. (Aktolga, Hatıralar, s. 26) Daha sonra bu yüzeysel yaklaşımını bol bol hatıralarında eleştiri konusu yapar Aktolga.

T. Dursun'un ateist makalelerini yazdığı dergilerin gerçek yüzü

T. Dursun'un ilk ateistlik eseri

“İki kulle -Ölçü birimi, bir bakıma testi- su pislik barındırmaz” mealindeki hadisten yola çıkarak gençlik çağlarında medresede yaşadığını iddia ettiği olumsuzlukları anlattığı romanın adıdır kulleteyn. İnsanımızın dini öğrenmeye verdiği önemi göz ardı edip, bilimsel ve pedagojik formasyon almalarına izin vermedikleri kişilerin gizli yerlerde kurduğu eksik- yetersiz altyapı ve hiçbir desteğin olmadığı bu tür kurumlardaki yaşanan olumsuzlukların suçu bizatihi dinin, İslam'ın değil, bu ortamın oluşmasına neden olan halktan kopuk yönetici kadrosuna aittir. Kitaba adını veren "Kulle" konusunu da açıklayalım. "Sakın sizden kimse 'durgun ve akmayan' suya küçük abdestini yapmasın ve sonrada onu kullanmasın" (Müslim, Tahare:94, Tirmizi; Tahare:51, Nesai,Tahare:49, İbni Mace, Tahare:25, Ahmet b. Hanbel, Müsned:II, 288, 464, 532, IV, 241,350, Ayrıca Buhari,Vudu68, Muslim, Tahare:94, 95,96, Ebu davud, Tahare, 36...) hadisi görmeyen, Kulle kelimesinin 'Bir adamın boyu' anlamına geldiğini de o çok bildiğini iddia ettiği Arapçası ile bilmeyen, en önemlisi de Hz. resulün: 'Rengini veya kokusunu veya tadını' değiştirmesi müstesna suyu hiç bir şey necis etmez." (İbni Mace, Tahare:76, Darekutnî, Sünen, I/28, 29) hadisinden habersiz, bir çok fakih, müctehid, mezhep ileri gelenlerinin ictihat-fetvalarını (Suyun temizlenmesi ile ilgili bu detay fetvaları buraya alıp yazıyı şişirmeyeceğiz!) duymayan bu alim (!) İki kulle'den maksadın 'iki insan boyunu geçen ayrıca durgun olmayan ve rengi, kokusu, tadı bozulmayan' nehir gibi suların kastedildiğini anlamadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Gelen bir soru ve cevabımız: Kulleteyn hadisi ne demek? Hadisi bana yazar mısınız? ne anlatıyor? Turan dursunda hanefı ımıs ve dınden cıkmıs bu hadıs den dolayı. açıklar mısınız

Cevap: Çölün ortasında, suyun az bulunduğu bir ortam için söylenen bir söz, günümüzde nasıl uygulanmalıdır? “Bir köpek, bir kabı yalayınca 7 kere yıkanmasını” (Müslim, 279) emreden; “Temizliği imandan” (Müsned, 5-342; Müslim, taharet, 1) sayan bir dinin aynı peygamberinin bu sözlerini de düşününce, söz konusu hadisin hangi zemin ve şartlarda söylendiği ve geçerli olduğunu iyi tespit etmek gerekir. Hadise gelince; Tanınmış alimlere ve özellikle akranlarına karşı aşırı tenkitleriyle tanınan İbni Hazm’ın “hadis ilminin imamı” diye övdüğü (TDVİA, XIX/269) İbn Abdilber et-Temhid’inde şöyle der: “Kulleteyn hadisi hakkında İmam Safi’nin görüsü usul açısından zayıf, rivayet açısından ise sahih değildir. Zira âlimlerden bir grup hadisi eleştirmiş, kulleteynin mahiyeti ve miktarı hususunda rivayet veya icmâ yoluyla herhangi bir bilgi bulunamamıştır. el-Istizkar adlı eserinde ise: “Hadis illetli/sorunludur, Ismail el-Kâdî onu eleştirmiş ve reddetmiş” demektedir. Tahâvî de ‘kulleteynin miktarı belirli olmadığı için ona göre amel edemeyiz’ açıklaması yapmıştır. et-Telhîsü’l-Habir’de (I, 5) zikredildiği üzere, bu hadisin isnadında bulunan Muğire b. Saklâb, münkerü’l-hadîs (rivayetlerinin çoğu münker/reddedilmiş) olarak nitelenmiştir. Onun hakkında Nüfeylî, “Rivayetine güvenilmez”, Ibn-i Adi ise, “genelde rivayetleri desteklenecek durumda değildir” demişlerdir. Hadislerde geçen ‘küp’ kelimesi de alimler arasında da tartışmaya neden olmuştur. İslam fıkıh ekolünde kuraldır; Bir konuda tüm hadisler ve ayetler bir araya toplanıp sonuca ulaşılır. İslam, temizlik dinidir! Dolayısı ile, imkânların kısıtlı olduğu bir ortamda söylenen bu hadisi günümüz şartlarında doğru yorumlayamayan bazı ateistlerin varacağı sonuç, bu kişilerin bakış açılarının yüzeyselliğini ve ufuklarının darlığını gösterir. İslam’ın temel hedefi hem maddi hem manevi temizliğe ulaşmaktır! Şartlar, imkânlar ölçüsünde bu hedeflere ulaşmak, İslam’ın ana gayesidir. Bu amaçlar değişmez, araçlar haram olmadıkça değişebilir! Olayı farklı bir örnekle açıklayalım: I. Dünya Savaşı’nda Avrupalı askerler, zehirli gazlara karşı, idrarlı bezlerle

yüzlerini kapatırlardı. İdrarın içindeki amonyak, zehirli gazlara karşı nötralize edici etkiye sahipti. Daha sonra gaz maskesi üretimine başlanmıştır. Bu, o zamanın şartları ile alakalı bir durumdur ve geçici bir çözümdür. Sonuç olarak Batı dünyasına yıkanmayı öğreten Müslümanlara hiç kimse, temizlik konusu üzerinden saldıramaz! Denerse, bu sadece önyargı ve cehaletinin göstergesi olur ki, 2022 Katar Dünya Kupası için Katar'a giden Avrupa ve Amerikalıların taharet musluğuyla tanışmaları üzerinden daha birkaç yıl geçmedi. Bu konuya da 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda kısaca değindik!

Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodu

Aşağıda okuyacağınız gibi T. Dursun daha çocuk yaşta, 'en tanınmış olmak' üzere 'koşullanmıştı!' Zorlu bir çocuklukla beraber ve içselleştiremediği bilgileri, eğitim için uygun olmayan mekanlarda -yasak olduğu için denetimden uzak, eğitime uygun olmayan ortamlarda- alır. Türkçe bilmediği için çağdaş bilimden ve teknolojiden uzak ve donanımsız yetişir. Çocukluğunda geçirdiği zorluklar ve buna bağlı travmalar, zamanla tepkisel bir karaktere bürünmesine neden olur: Eşini döver, müftü iken farklı bir imajlar çizer ve TRT'de çalışırken çevresince de tepki çeken çalışmalara imza atar. Kısaca sevgisiz bir ortamda yetişen ve istemeden, babasının zorlaması ile klasik eğitimini aldığı her şeye zamanla tepki gösterir ve bu kişiliğini oluşturan en büyük etken olur. Buna psikolojide, 'Bilişsel çelişki' denilmektedir; Tüm çocukluk ve gençliğini verdiği ve önünü açacağını umduğu 'Klasik medrese eğitimi'nin pratik hayatta hiç bir karşılığının olmaması onu, içselleştiremediği ve özümseyemediği, istemeden edindiği bu bilgileri tepki amaçlı kullanmaya yöneltir; zorlama tepkiye dönüşür! "Duygusal ateizm, genellikle hayatta karşılaşılan zorlu olaylara verilen tepkilerin bir ürünüdür. Deneysel veriler ile desteklenen çalışmalar göstermiştir ki, 'zorluklarla başa çıkmakta zorlanan bazı kişiler, Tanrıdan soğumakta, O'ndan nefret etmekte, en sonunda da onun olmadığına inanmaya' başlamaktadır." (Ralpy W. Hood JR ve Zhuo Chen, Conversion and Deconversion, s. 542) Yazdığı kitap ile son tahlilde Dursun'u haklı çıkaran bir imaj çizen Sırrı Ataman, Turan Dursun'un ön yargılı yaklaşımı itiraf etmekte ve onun bu ön yargılı yaklaşımının nedenini çözemediğini söyleyip, "Buna neden gerek duymuş olduğu karanlıktır." (Sırrı Ataman, Unutturulan Ayetler, s. 10) diye yorum yapmaktadır. Halbuki sebep, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Dursun'un, çocukluğunu ve gençliğini verdiği dini eğitim sürecinin karşılığının, babasının yönlendirmesiyle de beklediği şekilde gerçekleşmemesi üzerine tüm kinini dine yöneltmiş, yazdığı kitaplar ile dine "acımasız bir tarzda eleştiri ile yaklaşmış, dine duyduğu tepki." (Ataman, s. 9) sonucu din karşıtı olmuştur. "Dursun'un bazı kereler keyfi yorumlarda bulunduğu da bir gerçektir. Ayetlerin bir kısmını tahrif ederek, hoşgörü sınırlarını zorlamıştır. Zaman zaman kindar ve garazkar bir tutum sergiler gibi görünen Turan Dursun'un bu duygusallığı"nın (Ataman, s. 10) kökeninde, hep bu çocukluk dönemindeki 'en tanınmış olma' güdülemesi yatmaktadır. Ali İmran suresi 7. ayetin, 1400 sene önce bize bildirdiği, "kalbinde eğrilik olup fitne çıkarmak isteyenler" olarak tarif ettiği kimselerden olan Turan Dursun'un bu psikolojik halini Ataman, farkında olmadan da olsa, şu cümlelerle aktarmaktadır: "Kur'an'ın içinden özellikle cımbızdan seçercesine bazı ayetleri almış"tır. (Ataman, s. 10) Aslında Turan Dursun'un psikolojisi en iyi anlatacak kavram 'suskunluk sarmalı'dır. Uygun ortamı bulana kadar görüşlerini içinde saklamış, uygun ortamı bulunca kendisini 'dışlanma korkusundan soyutlayıp' içinde sakladıklarını ortaya saçmıştır. Bulduğu uygun çevrede, sağa sola mektuplar yazıp, "İslamcıların Pehlivanı Yok" diyerek uzun süre çevresine hava atmıştır. Ama Molla Sadreddin Yüksel'in yazdığı "Makaleler" adlı kitabını, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi'nin tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etme teklifini görmezden gelmiştir. Diyanet'in (Peygamberliğini ilan eden Evrenesoğlu'na yaptığı gibi) "Muhatap alıp reklam yapmama" kuralını ise istismar etmiştir. Ahmet Kekeç'le yaptığı sohbeti ise tahrif ederek

dergide yayınlamıştır! Aslıdan bu psikolojik tepki Dursun'a özel değildir. Mesela, Alman filozof Schopenhauer, annesinin ilgisizliğinden dolayı hayatı boyunca kendisini etkileyecek psikolojik davranışlar sergilemiş ve bunu fikirlerine yansıtmıştır. Yine D. Diderot adlı filozofta, çocukluk yaşlarında iken yaşamını kaybeden rahibe ablasının ölümünden kiliseyi sorumlu tutmuş, daha sonra gençlik çağlarında cizvit tarikatından da kovulunca ateistliğe yönelmiştir. F. Büchner adlı ateist yazarda çocuk denecek yaşta ailesinden kopmuş ve yatılı okullarda okumuştur. Babasının yönlendirmesi ile doktor olmuştur ama işini hiç sevmemiştir. İlk fırsatta da ailesinden kopup bir daha da onları asla aramamıştır. Benzer bir örneği bir tanıdığımdan vereyim. Yıllarca tarikatçı bir çevrede yaşamış bu arkadaşım, bulunduğu ilin tarikat temsilcisinden adaletsiz bir tutumla karşılaşır. Hayatının merkezinde olan tarikatlara bir anda soğur ve hala namaz niyazında ihlaslı bir Müslüman olmasına rağmen, İslam düşmanı olan insanların bakış açısına paralel bir şekilde tarikatlara bakmaya başlamıştır. Aslında tüm bu örnekler bizi tek bir yere götürür: Geçmişte yaşanılanların insan hayatında bıraktığı izler ve bunun nerede ve ne oranda zamanla ortaya çıkacağı meselesine. Ve daha da önemlisi, verdiğimiz tepkilerin doğru ve haklı bir alana kanalize edilebilmesi, sapla samanın karıştırılmamasına... Günümüzde ateist ideoloji taraftarı olan kesim, oryantalist söylem ve iddialardan genelde habersiz oldukları için, Dursun'un tüm iddia ve söylemlerini büyük bir hayranlıkla yaklaşmışlardır. Halbuki bu iddialar yeni bir şey değildir ve Batı dünyasında yüzyıllardır ifade edilmektedir! Sorun bundan habersiz olan ve dine mesafeli bu kesimin cehaleti ve Dursun'un söylemleri ile Amerikayı yeniden keşfettiklerini zannetmelerinden ibarettir. Şimdi gerek oryantalist, gerekse içerimizdeki sözcülerinden olan Dursun'a cevaplara geçelim.

Hayatı: Turan Dursun 1934 yılında Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Gümüştepe (Yapıaltı) köyünde Kürt asıllı bir anne ile köy imamlığı yapan Türk bir babanın oğlu olarak dünyaya gelmiştir. 8-17 yaşları arasında klasik medrese eğitimi görmüştür. Türkçe okuma yazma bilmemektedir. 1955-57 yılları arasında askerde iken Türkçe okuma yazmayı öğrenir. Modern ilim ve aktüel İslami gelişmelerden habersiz iken, 1958 yılında Müftülüğe atanır. 1966 yılında ise TRT'de çalışmaya başlar. Emekli olunca İstanbul'a yerleşir ama ekonomik zorluklarla karşılaşır. Tam bu sıralarda ateist İlhan Arsel ile karşılaşır ve beraber çalışmaya başlarlar. Arsel aracılığıyla tanıştığı Amerika'da yaşayan Erkan Boynuince Dursun'a, ayda beş yüz dolar maddi destekte bulunmaya başlar. (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 21) Birçok ateistin ABD'de yaşaması ve Türkiye'ye yönelik İslam düşmanlığında önde olmaları ilginçtir: Ateizm sitesi sahibi Aydın Türk, İlhan Arsel bunların başında gelir. Bundan sonra Dursun 1987- 1990 yılları arasında onu meşhur edecek eserleri yazar. Ne ilginçtir ki, yine onu dar bir çevre tanır sadece. Taki, öldürülene dek. Bir anda dergideki yazıları kitap haline getirilir, basında tanıtımı yapılır ve ülke çapında meşhur olur. Konunun daha da ilginci, kitaplarını basan kurum bile artık cinayetin Gladio tarafından, ülkeyi karıştırmak amacı ile yapıldığını kabul etmektedir!

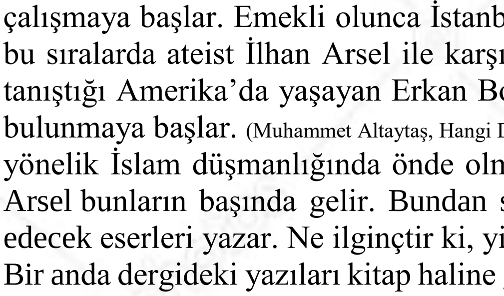

Göze aldığı ölümle 4 Eylül 1990'da yüzleşti. Turan Dursun, evinden çıkıp işine giderken düzenlenen silahlı saldırı sonucu hayatını kaybetti. Bu cinayet, 90'lı yıllarda başlayıp faili hiç bir zaman gerçek anlamda aranmayan Gladyo suikastlarının başlangıcıydı. (Ulusalkanal.com.tr- 04 Eylül 2013)

Yazar Turan Dursun bugün toprağa veriliyor

Dini törensiz cenaze

Öte yandan, yazarın geçen hafta piyasaya çıkan ve 12 yaşına kadarki yaşamını anlattığı **"Kulleteyn"** adlı belgesel romanın ilk baskı tükendi. **Dursun**'un 2000'e Doğru ve Yüzyıl dergilerindeki yazılarından oluşan **"Din Bu"** adlı yeni kitabı da önümüzdeki hafta içinde yayınlanacak.

Milliyet, 06.09.1990

Tahlil: Dursun 1990'lı yıllarda ateist kesimce bol övgü ve destek alır. Sonunda aradığını bulur. Artık Türkiye'de parmakla gösterilen ender şahsiyetlerdendir. O dar çevrede kendine edindiği yere göre yazmaya, üretmeye başlar. Yıllardır özlediği ortamı bulmuştur artık! Kendine "Savaşımcı"; "Dava insanı"; "Yüzyılların doğurduğu ölüm" sıfatlarını takar. Artık dünyayı tek başına değiştirecektir! Çevresi de ona gaz vermekten geri kalmaz zaten: "İslâmiyet konusunda dünya çapında bir otorite"; "Aydınlanma savaşçısı" olarak tanıtılır. Zamanla aldığı klasik medrese eğitimi bile onun için bir tanınma vesilesi olacaktır: "Başkalarının uzun yıllar harcayarak öğrendiğini birkaç senede öğrendiğini" ifade edecektir. Halbuki klasik medrese ortamını bilen herkes bu eğitimlerin sıkı bir çalışma ile 3-5 sene bitirilebileceğini bilmektedir. Hele ki babanın özel ilgi, yönlendirmesi varsa! Kendine en çok yardım edenler de, sol kesimce bol bol ajanlıkla suçlanan eski bir Mao'cu, onun akrabası G. T. ve adı siyasi davalarda geçen bir derneğin o zamanki genel sekreteri ve tabii ki İlhan Arsel! Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlamıştı. O, "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi" olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. Tüm bu zorlukları ve bunlara neden olan babasına olan öfkesini ilk eseri Kulleteyn'i yazarak dışarı yansıtır. Bütün olumsuzlukların sebebi olarak, annesine ve kendisine şiddet ve baskı uygulayan, sürekli "Abdul Hoca" diye bahsettiği ve dinle özdeşleştirerek "zalim baba" şeklinde nitelendirdiği babasını gösterir. Diğer yandan masumane, insani duygu ve güdülerini de din karşıtı bir bağlamda konumlandırır ve bunu kendisine şefkatle davranan annesi ile özdeşleştirir. Babasının zulmünden kurtulup, insani ideallerini gerçekleştirmek için çok okuyup 'en öne' geçmesi gerektiğini düşünür. "Ne yapıp edip herkesi geçmeye " ve "Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirmeye" karar vermiştir. Ama aldığı klasik medrese eğitimi güncel hayata cevap vermemektedir. Zaten Türkçe okuma-yazmayı bile henüz bilmemekte, yaşadığı dünyadan habersiz yaşamaktadır. Dursun'un, hem de daha çocuk yaşta, kelam, felsefe ve mantık ile ilgili eserleri kavraması beklenemez. Bundan dolayı okuyup ezberlediği bu eserler çoğu zaman onun kafasını karıştırır, zaman zaman kendi deyimiyle Tanrı'yla "kavga" eder; okuduğu kitaplarda "Adem'in topraktan, Havva'nın onun kaburga kemiğinden, Hz. Muhammed'in nurdan, Hz. İsa'nın Cebrail'in üfürüğünden, kendisinin ise meniden yaratıldığını" okur ve bunu haksızlık olarak yorumlar. Özürlü bir kızı, ormanda başı kesilmiş bir insanı, nehri geçerken boğulan arkadaşını, kurbağayı yutan yılanı görür. Bütün bunlardan sorumlu tuttuğu Tanrı'yı rüyasında görür ve O'na yaptığı işleri beğenmediğini söyler. Çocukluğunda koşullandığı "En önde olma", "Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri, ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır.

Dursun için 'din ve ilim', sözü edilen duygular denkleminde hayatı boyunca hep "araçsal" bir niteliğe sahip olmuştur. Tüm bunlar hakikatte dini anlayıp kavramasına, Yüce Yaradan ile içsel bir iletişim kurmasına hayatı boyunca aşamayacağı bir engel oluşturmuştur. Bundan dolayı onun dini inanç ve anlayışının, aslında hayatının hiçbir döneminde, dinin özü olan Allah'a duygusal yakınlık ve içten bağlılık düzeyine ulaşmadığı, girdiği her işte yaptıkları ile rahatlıkla anlaşılmaktadır. Yıllarını harcayıp aldığı eğitim gerçek hayatta hedefine ulaşmakta bir vesile olamamakta, toplumda da umduğu ölçüde bir saygı görmemektedir. Tüm bunlar sonunda onun hırçın ve saldırgan biri olmasına neden olur. En son çalıştığı TRT'den emekli olmasına gerekçe olarak "Bunalım içine düşmek, iş çevresi ile uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik" gibi nedenler de bunun göstergesidir.

Kur'an'ı biraz okuyan herkes Tevrat ve İncil'i de Allah'ın gönderdiğini hemen anlar. Bozulan çoğu yerlerine rağmen az da olsa bozulmamış bölümlerinde, Tevrat ve İncil'in orjinali olan Kur'an ile ortak ifadeler hala bulunmaktadır. Bozulmayan yerlerindeki benzerlikler bu nedenle gayet doğal kabul edilir ve bu durum da tüm dini eserlerde açıkça ifade edilir. Ama Dursun, 'bunu hayatının son döneminde fark edip bu nedenle de dinsiz olmaya karar verdiğini' ifade etmektedir. Bunun komik bir gerekçe olduğu açıktır!

Ateist cahil, hayatını yazan da cahil!

Sivas'ta nur cemaatinin bir kolu olan Süleymancılarla çatışmaya başladı. Bu çatışma, Sivas'ın zenginlerinin de Süleymancılar tarafında yer alması sebebiyle sürgünle sonuçlandı. Bir telgrafla önce Manisa'ya, oradan da Tokat'a sürüldü. Ama tayin işlemleri TSK'daki paşaların araya girmesiyle durduruldu ve Turan Dursun Sivas'taki görevine iade edildi. Kendi ifadesine göre bunun sebebi, Turan Dursun'un Sivas'ta 620 imam ve vaizin Cumhuriyet Bayramı'na katılmasını sağlamaktı.

1955-1957 yılları arasında askerliğini yaptı. Bu sürecin ona kazandırdığı en önemli şey okuma yazma öğrenmesiydi. İlkokul diplomasını terhis olduktan sonra sınava girdiği İstanbul'daki Mahmut Paşa İlkokulu'ndan aldı.

1966'da sözü geçen birinin mektubuyla TRT'ye alındı. Burada bir süre genel evrak kayıt memurluğu yaptıktan sonra yayın bölümüne geçti. 1968'den 1976'ya kadar çeşitli programlar yaptı ve yönetti. Bunların dışında da farklı platformlarda, Posta Kutusu, Dinleyicilerle Baş Başa, Din ve Ahlak adlı programlar yaptı. 1976'da Şaban Karataş'ın baskısıyla Erzurum Radyosu'na sürüldü.

konuşacağım, o Hıristiyan. Biz de Hıristiyanlar konusunda birtakım şeyler biliyoruz ama İslam'ın aktardıklarını biliyoruz. Acaba bunların kendi kaynaklarında ne diyor? Onu öğrenmeliyim ki konuştuğum zaman daha güçlü olarak konuşayım" diye düşündüm. Aaa, daha ilk elime aldığımda sahtekarlığını görebildim. İlk elime aldığımda! Hafızlar Kuran'ı ezbere bilir, ama hafız hangi ayetin nerede olduğunu, hangi konuda hangi ayet olduğunu bilemez. Ama ben hemen bilirim. Çünkü dünyam olageldi. Bir bakıyorum, Tevrat'ın filanca yerinde şunlar var. Aaa filanca surede aynen var, ya da değiştirilmiş biçimiyle var. Levililer'de şu var, ona bakıyorum o da var. Hatta İncil'ine bakıyorsun oda öyle. Zaten epeydir de sorular vardı. "Tamam" dedim "bu adam sahtekardır." Ama ne fena oldum. Öyle bir hınç oluştu ki! Çünkü o benim gençliğimi aldı, çocukluğumu aldı. Ben ondan dolayı gençliğimi, çocukluğumu yaşayamadım. Nice insanlar ondan dolayı yaşayamıyor. Birçok insan onun felaketzedeleri durumunda. O vardır diye, O'nun seçtiği karanlık vardır' diye birçok insan doğruyu yanlış, yanlışı doğru olarak biliyor. Yani insanca duygular ve insanca oluşumlar, o nedenle birçok yönden gelişememiş. Hiçbir hastalık; ne bir kanser, ne AIDS, ne falandır, filandır, hiçbir hastalığın korkunçluğu, hiçbir felaketin korkunçluğu, o dinden gelen korkunçluk kadar korkunç gelmedi bana. Ve o dakikadan başlayarak hemen savaşa giriştim.."

Böyle, çocukluktan bu yana başkaldırı hep süregelmiştir. Sonra kutsal kitaplarla karşılaşınca, Kur'an'dan önceki kitaplarla tanışınca, Muhammed'in aktarmacılığını birden kavradım. Hiç aradan zaman geçmedi. Daha önce Yahudilik ve Hıristiyanlık hakkında bilgim vardı

Turan Dursun ateist olma nedenlerinden birini de Kur'an'daki bazı ayetlerin Tevrat ve İncil ile ortak noktaları olduğunu, bunun da Kur'an'ın alıntı olduğuna (!) işaret ettiğini ileri sürer. Bunu farkedince 'fena olduğunu', Şule Perinçek ile yaptığı röportajda anlatır. Ne ilginçtir ki tüm

oryantalistler de Kur'an'ın Tevrat ve/veya İncil'den kopyalandığını ileri sürer. Bu konuda iddia ve cevaplara 'Oryantalizm yanılgısı', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazılardan ulaşılabilir.

Dursun'un psikolojik sorunlarını ve ahlaki zafiyetlerini deşifre eden açıklamaları:

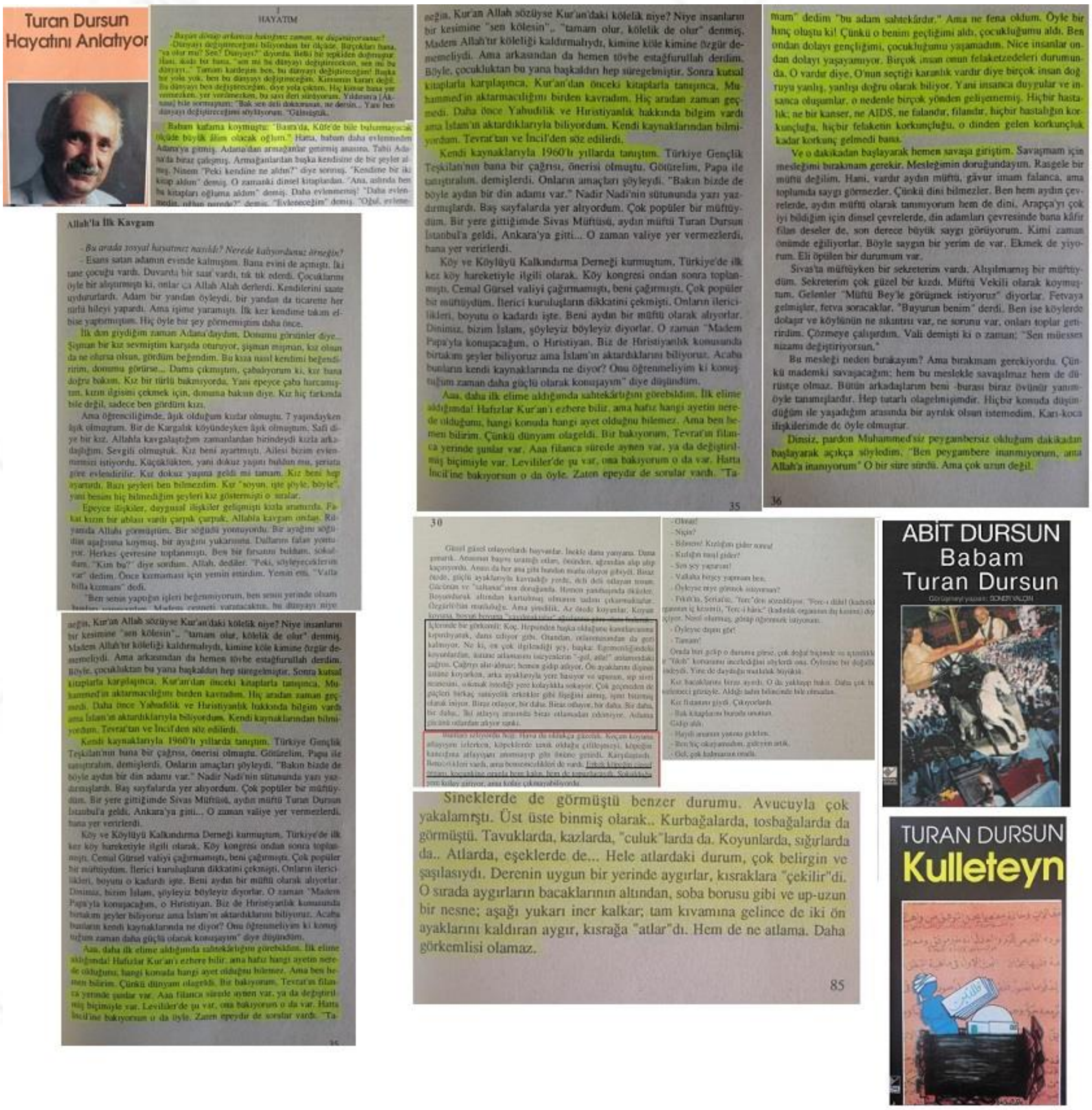

Halbuki Kur'an, İslam'ın ilk insandan itibaren gelen din olduğunu, zamanla bozuldukça benzer kuralların peygamberlerce insanlara yeniden hatırlatıldığından defalarca bahseder. "Hz Adem'den (a.s.) son Peygamber Hz Muhammed'e kadar gönderilen ilahi dinlerin ortak adı İslam'dır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 99); "İslam dini, Hz. Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e (s.a.s) kadar göndermiş olduğu tek dindir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 24, 108); "Hz Adem'den itibaren İslam'ın gönderilmiştir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135)

"Kur'an her peygamberin kendinden önceki peygamberi tasdîk ettiğini; İncil'in Tevrat'ı, Kur'an'ın ise hem İncil'i hem de Tevrat'ı tasdik ettiğini" bildirir. (Dr. Osman Kara, Kur'an'ın kutsal kitaplarla ilişkisi, Gümüşhane Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2013/2, c. 2, sayı: 4, s. 149) Sadece Maide, 44-48. Ayetleri okumak bile bu konu hakkında bilgi sahibi olmaya yeterlidir. 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı

yazımıza bakılabilir. Kur'an uzmanı (!) bir adam daha bunu fark edemeden İslam'ı, Kur'an'ı inkara kalkışmıştır.

Dursun'a inananların gözlerini ve kalplerini açacağını umduğumuz alıntılarla devam edelim:

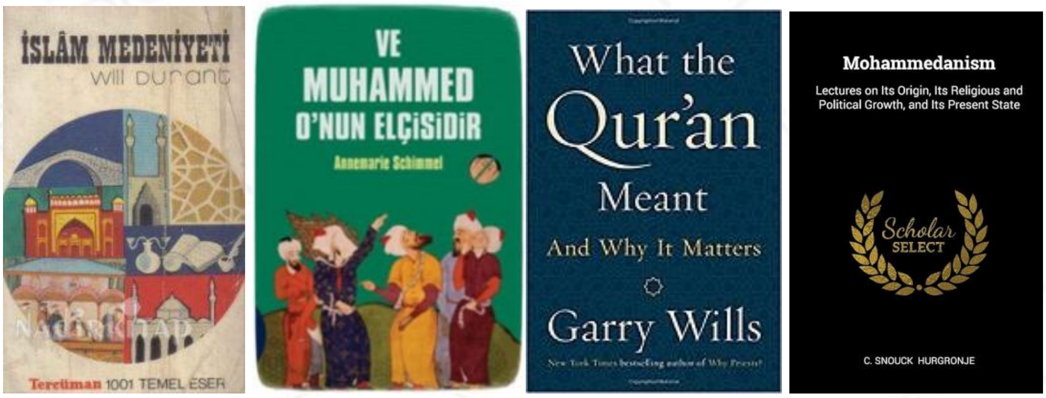

Amerika'da yaşayan Hristiyan tarihçi bizlerin tüm kitap ve peygamberlere iman ettiğimizi kavradı müftü geçinen din alimi (!) uzman bundan habersiz yıllarca müftülük yaptı: "Bütün Müslümanların Muhammed'den önceki peygamberlerin de peygamberliğine inanması lazımdır. Müslümanlar Tevrat ve İncil'de, Kur'an'la uyuşmayan şeylerin sonradan eklenen ve bozulan şeyler olduğuna inanırlar." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 45-46) Yine ABD'den bir sosyoloji profesörüne kulak verelim: "İslam, Hristiyanlık ve Yahudilikle birlikte, İbrahimi inancın temel bir varyantı olarak ele alınabilir." (Bryan S. Turner, Oryantalizm Kapitalizm ve İslam, s. 107) Bu da Almanya'dan bir oryantalist'in yazdıkları: "Hz Muhammed, insanlığın babası Adem'den başlayan uzun peygamber zincirinin sonuncusu, önceki bütün vahiyleri içeren ve aynı zamanda en duru hallerinde onları özetleyen son vahyi getiren kimsedir." (Annemarie Schimmel, Ve Muhammed O'nun elçisidir, s. 17) Bu da Katolik akademisyenden: "Kur'an'da beni en çok etkileyen ise, çok kapsayıcı bir Kutsal Kitap olması oldu. İslamiyet'in Yahudilik ve Hristiyanlıktan daha kapsayıcı olduğunu kesinlikle fark ettim. Diğer iki din pek çok peygamberi ve yaşantısını kabul etmez iken, İslamiyet hepsini ediyor." (Gary Wills, Kur'an'ın Anlamı nedir? Alınıt: Risale Haber, 23 Ekim 2017) Bu da İngiliz bir oryantalistten: "İslam'ın kökleri ile Yahudilik ve Hristiyanlığın kökleri aynıdır ve değerlerinin birçoğu da ortaktır." (Jack goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 127) Bir başka İngiliz yazardan devam edelim: "Kur'an, Allah'ın elçilerinden herhangi birini inkar etmenin, Kur'an'ın kendisini de inkar etmek anlamına geldiğini açıkça ifade eder." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 41) "Muhammed'den yapılması istenen şey, Adem'e verilmiş eski mesajın kendi devirlerine uygun bir şekilde basit bir tekrarını yapmaktır. İslam'ın, İnsanların en eski dininin yeniden imarından başka bir şey olmadığı ortadadır." (Eaton, s. 67) "İslam, İbrahim'in dininin saflığını yeniden ikame etmiştir." (Eaton, s. 87) "Eski peygamberlerden söz edilmesinin amacı, Hz Muhammed'e verilen mesajın süreklilik açısından yabancı ya da garip hiçbir şey içermediğini kanıtlamaktadır." (Eaton, s. 159) Sonradan Müslüman olmuş bir batılı ile devam edelim: "Kur'an, kendisinin önce inen kitaplara her Müslüman'ın inanmasını emreder." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 8) Christiaan S. Hurgronje, İslam düşmanı bir oryantalist olmasına rağmen Hz Muhammed'in hiçbir zaman yeni bir din öğretisi getirdiği iddiasında bulunmadığını anlayabilmiş ve eserine bunu yazmıştır. (Mohammedanism, s. 50) Evet, oryantalist bile bunu anladı, müftülük makamını işgal eden uzman (!) bilir kişi anlamadı!

Bir de ABD'li film artistinden örnek verelim. Will Smith: "Ben tüm kutsal kitapları okudum, her birinin nasıl tek bir hikâye olduğuna şaşırdım, Tevrat'tan İncil'e, oradan da Kur'an'a. Daha önce bunu asla anlamamıştım, evet hiç anlamamıştım, Ama şimdi sanki çizgiyi ilk kez

görüyormuşum gibi, biliyorsun, asla tam olarak anlamamıştım, baba olarak İbrahim ve sonra İshak ve İsmail ile ayrılma; bu anlayışın tamamlanmasını kavramak güzeldi.” (Milliyet, 20.03.2024) Amerikalı artist anladı ama müftü anlamadı!

"Kur’an, Hz Adem'den Hz Muhammed'e kadar tüm vahiy sürecini bir bütün olarak ele alır." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 26) "De ki, ben gelen ilk peygamber değilim." (Ahkaf, 9); " Allah Kur’an'ı, Tevrat ve İncil'i tastikleyici olarak indirdi." (Ali İmran, 3) "İslamiyet, Hz Adem ile başlayan ve Hazreti Muhammed ile son bulan vahiy sürecinin bütününün mirasçısıdır. ‘İslamiyet'in önceki dinler ile benzerlik arz etmesi elbette doğal ve hatta zorunludur.’ Aslında bu konuda tuhaf ve yanlış karşılanması gereken şey: İslam dininin önceki dinler ile ‘benzerlik arz etmesi değil, etmemesi’ durumudur. Bütün İlahi dinler elbette kaçınılmaz olarak Allah'a ve ahiret, ceza ve mükafat, ibadet, iman, inkar, kitap, peygamber gibi kavramları kullanacaklardır. Bu dinleri gönderen kaynağın bir olduğunu gösterir. Toplumlar, peygamberlerin öğütlerini unutmaya yüz tutunca, Allah mesajını tekrar güncellemiştir ve bu süreç Hz Muhammed'e dek devam etmiştir." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an'ın kaynağı ve metinleşmesi, 97-98, 107); "Kur'an ilk insandan tutunda son peygambere kadar gelen bütün dinlerin aynı hakikatleri dile getirdiğini vurgular." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 124); “İslam ilk insandan tutunda, son peygambere kadar gönderilmiş olan tek dindir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 189) “Kur'an'ın çok temel mesajlarından biri, tarih boyunca gelen peygamberlerin Hz. Muhammed ile aynı mesajı getirdikleridir.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? s. 133) “Kur'an, tarih boyunca aynı hakikatin aynı yöntemle yani, insan elçilere vahiy yoluyla bildirildiğini söyler. Kur'an'da ortak öze de göndermeler mevcuttur.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman’ım? s. 19, 250); "Hz. Peygamber kendisinden önce gelen Peygamberlerin getirdiği esasları yıkıp yok etmemiştir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146); “Allah'ın her peygambere vahyettiği kitabın temel konuları da birdir.” (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.145) “Hiçbir ümmet yoktur ki kendilerine bir peygamber gönderilmemiş olsun. (Fatır, 24) diyen Kur’an'ın, Müslümanların başka kültürler hakkındaki algılamalarını derinden etkilediğini söyleyebiliriz.” (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 38) "İslam yeni bir din olduğunu iddia etmemiş, Kur’an Hz Adem'den Hz Muhammed'e kadar uzanan bir peygamberlik tarihi hakkında detaylı bilgiler vermiştir." (İslam ve Batı, s. 46) "İslam inancına göre gerçek din, Hz Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) "Semavi dinler aslında hepsi aynı kaynaktan gelmeleri itibariyle tek bir dindir. Peygamberlerin ve kitapların kendilerinden öncekileri tasdik etmesi, ilahi kökenli bir dinin yapısına ve mantığına tamamen uygundur." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 22, 35) "Hz Muhammed kendinden önceki peygamberlere izleyip onların görevlerine varis olmuştur. Peygamber, İslam'ın ilk geldiği zamanlardan hayatının sonuna kadar, daha önce gönderilen peygamberlerin de benzer ilahi vahiyler aldıklarına kesinlikle inanıyordu. (Fazlur Rahman, Kur’an, s. 262, 298) "Bilindiği gibi İslam dini, sadece Hazreti Muhammed'e gelen vahiylerin toplamı değil, Hz Adem'den Muhammed'e dek gelen vahiylerin ortak bir bileşkesidir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 196) "Hz Muhammed, yeni bir din getirmediği, tersine İbrahim ve İsmail'e vahiy olunan dini ihya'ya geldiğini söyledi." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 87) Vahiy, daha önceki peygamberlerin yani Adem, İbrahim, Musa ve İsa peygamber zamanındaki saf ve basit dinlerin en son şeklini alması ile, Allah'ın son peygamberi Muhammed'e gönderilmiştir. (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 22)

Son örnekte Yahudi iken sonradan Müslüman olan Muhammed Esed adlı gazeteciden verelim. Secde suresi 23. ayeti Esed şöyle meallendirir (Kısa açıklama ile tercüme eder): "Gerçek şu ki (ey Muhammed,) Biz vahyi Musa'ya (da) tevdi etmiştik: öyleyse (sana ilettiğimiz vahiyde) aynı (hakikat) ile karşılaşacağından kuşkuya düşme! Ve (nasıl ki) o (önceki vahy)i İsrailoğulları için bir rehber kıldık." Sonradan Müslüman olan da hatta olmayanlar oryantalistler dahil bu gerçeği

anladı ama 'yüzyılların doğurduğu, bir çok ilim dalında uzman (!) olan' bu alim (!) anlayamadı...! Zaten zamanla bozulan "Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda bile İslam'dan apayrı bir anlayışa." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) sahip hale gelmiştir. Aşağıdaki ayetlerde konumuz ile paralel içeriğe sahiptir: Hz. İsa: "Havarilere, 'Bana ve peygamberime inanın' diye bildirmiştim, 'İnandık, bizim Müslimler olduğumuza şahit ol' demişlerdi." (Maide, 111) Hz. İbrahim:" O'nun ortağı yoktur. Ve ben bununla emrolundum. Ve ben, Müslümanların (teslim olanların) ilkiyim." (Enam, 163) " Hz. İbrahim, Yahudi veya nasrani olmadı. Fakat hanif (Allah'ın tek oluşuna, ölmeden önce ruhun O'na ulaştırılmasının ve Allah'a teslim olmanın farz olduğuna inanan), (Allah'a teslim olmuş) bir Müslümandı. Ve o müşriklerden olmadı." (Ali İmran, 67) Hz. Yusuf: "Rabbim bana mülk verdin. Ve olayların (sözlerin, rüyaların) tevîlini (yorumunu) bana öğrettin. Semaları ve yeryüzünü yaratan, Sen benim dünyada ve ahirette velimsin (dostumsun). Beni Müslüman (Allah'a teslim-i küllî ile teslim olan) olarak vefat ettir ve beni salihler arasına kat." (Yusuf, 101)

Dursun'un şahsiyetinin belirleyici yönlerinden biri olan ve İslâm'a karşı odaklanmış bulunan "kin, nefret ve saldırganlık" duyguları gerçeği görmesine engel olur. Bunu kendisi de ifade etmekten çekinmez: "Ben sürekli Tanrı kavramına başkaldıran bir yapıyı taşıdım. Bu bir evrimsel süreç içinde bir gelişme niteliğinde oldu. Söylerdim, Tanrı ile kavga ederdim… O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü o (din, peygamber) benim gençliğimi, çocukluğumu aldı, onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım. Hiçbir hastalığın, kanser, AIDS vb. hiçbir felâketin korkunçluğu, dinden gelen korkunçluk kadar korkunç değildir. O dakikadan itibaren dinle savaşa girdim." Bundan dolayı Dursun'un önerdiği dünyada öncelikle dinsizlik olacaktır. (Şule Perinçek, Turan Dursun Hayatını Anlatıyor, s. 34) Dursun aslında sadece dinle kavgalı değildir. Çevresiyle de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerektir. TRT'den emekli olmasına sebebiyet veren son sürgüne gerekçe olarak "bunalım içine düşmek", "iş çevresiyle uyumsuzluk" ve "psikolojik dengesizlik" gibi nedenlerin gösterdiğini yine kendisi anlatır. (Abit Dursun, Babam Turan Dursun) "O hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri, en sivri ve uç düzeyde savunmuştur. Müftülüğü döneminde aydın, ilerici din adamı olarak tanınırken, TRT'de "katı laiklik, akılcılık, bilimcilik" gibi temaları ön plana çıkarır, emekliliğinde ise ilişkide olduğu çevre ve yazılarını yayınladığı dergiler paralelinde keskin bir "din karşıtı" ve "Aydınlanma savaşçısı" kesilir. Öyle görünüyor ki, hayatının her döneminde onu "mücadele etmek durumunda kalan bir muhalif" konumuna düşüren iddiaları değil, iddialarında kullandığı sert, katı ve agresif üslûbu ve tarzıdır. Dursun'un kişiliğinde belirgin olarak öne çıkan unsurlardan birisi de cinsel içerikli tecrübeleridir. Kulleteyn isimli romanında köpeklerin, koyunların çiftleşmesi gibi anlatımlara doğal görünmeyen bir tarzda yer verirken, koça masturbasyon yaptırdığını da anlatır. Rüyasında gördüğü peygamberden, sevdiği kızı elinden alacağı endişesiyle kaçar. Çocukluğunu anlattığı bu çalışmasında yazar, bazen aynı sayfada onlarca olmak üzere, yüzlerce defa argo ve iğrendirici ifadeye yer verir. Çoğu zaman da bu kullanımlarla İslâmî kavram ve değerler arasında irtibat kurar. Bütün bunlar aynı zamanda onun çocukluğunda din adına yaşadıklarının kişiliğinde bıraktığı derin izlerin işaretleri olarak görülebilir. Dursun'un bu üslûbu sadece bu romanında değil, başta Hz. Muhammed'i tanıtırken olmak üzere bütün yazılarında öne çıkar. Uslûp ve ifade tarzının sahibiyle alakası direkt ve tartışmasızdır. Onun değerlendirmeleri çoğu zaman hamâsi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. Hatta ünlü solcu İlhan Selçuk için "İslâmcı Marksist" diyecek kadar sübjektif bakış açısına sahip biri olduğunu belirtirsek, tamamı ile düşman olduklarına suçlama da hiç sınır tanımayacağı kesinlikle anlaşılabilir. Dursun'un İslâm'ı değerlendirme konusundaki tavrı hiçbir zaman bilimsel, nesnel ve samimi olmamıştır." (Muhammet Altaytaş, Hangi Din, s. 29)

Dursun’un babası, çocuğunun okuması için 8–9 yaşlarındaki çocuğu aileden ayırarak çok zor yaşam koşullarına sahip olan bir medreseye teslim eder. Çevresi başka ırktan insanlarla dolu idi ve kendisine 'Türko' demektedirler. (Dursun, Kulleteyn, s. 15) Bir ara camide birkaç gün yalnız kalmak durumunda olan Dursun, camideki tabut ve gece karanlığından çok korkar (Kulleteyn, s. 91) Çocukluk ve gençlik arzularını yaşayamayan Dursun, içinden peygambere büyük bir kin duyar. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Dursun 14-15 yaşlarında bazı hadisler uydurarak esans satar (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 28) ve hayatının daha çocukluk yaşlarında dinden para kazanmak ve gerektiğinde yalan söylemeyi adet haline getirir. Zaten yazdığı eserlerde de buna dair birçok örnek mevcuttur. “Sivas’ta müftüyken bir sekreterim vardı. Alışılmamış bir müftüydüm. Sekreterim çok güzel bir kızdı. Müftü vekili olarak onu yerime koymuştum.” Diyen Dursun daha o yıllarda, “Devrim Ocakları”nın kurucuları arasında da yer alır. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 36) Bir ara tanrıyı reddeden bir ideoloji taraftarı olan komünist bir öğretmen ona çok yardım eder. Ondan bazı eserler alır okur ve “ürkecek bir şey de yokmuş” sonucuna varır. (Dursun, Hayatını Anlatıyor, s. 34) Spranger ise ateizmden bahsederken “büyük bir düş kırıklığına uğramış dini dürtü”den söz eder. (İnsan Tipleri, s. 175) From, “Kişinin inancının yıkılmasına tek bir olaydan çok, küçük küçük birçok deneyimin birikmesi yol açar.” (Fromm, Sevgi ve Şiddetin Kaynağı, s. 25–26) der. Sonuç olarak Dursun; olumsuz çocukluk dönemi deneyimleri, bu deneyimlerin bir sonucu olarak yaşadığı zihinsel ve duygusal çöküntüler, yetişkinlik döneminde yaptığı ‘farklı’ girişimler ve doğal olarak çevresinden aldığı olumsuz tepkiler, bu zorlukları yaşarken materyalist çevrelerden gördüğü yakın ilgi ve en önemlisi “beklenti ve ideallerine ulaşamaması” (Doç. Dr. Hasan Kayıklık, Dini İnkâr Bağlamında Turan Dursun, Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 5 (1), 1-14) onu zamanla dinden uzak bir yaşama yöneltir.

Turan Dursun’un Metodunun eleştirisi

Dursun’un eserlerinde daha çok İslam'ın temelinden (Kur’an ve onun ruhuna uygun hadislerden) olmayan kitaplardan eleştirebileceği parçaları alıp aynı yerlerdeki İslam’a yaptığı saldırılara verilen cevapları görmezden gelmesi, onun belli bir bilimsel metot kullanmak yerine tamamen yukarıda bahsettiğimiz tepkisel, hırçın kişiliğini eserlerine yansıttığını göstermektedir.

Mesela; Şeytan ayetleri masalını anlatırken işine gelen 3-4 İslam aliminin kitaplarından alıntı yaparken bunu reddeden onlarca alimi ve eserlerini görmezden gelir. (Kadı Iyaz, Fahreddin Razi, Alusi, Kadı Beyzavi, Muhyiddin Arabi, İzmirli İsmail Hakkı, Muhammed Abduh, Muhammed b. İshak b. Huzeyme, Beyhaki, Şevkani, Kurtubi, Ayni vd. Bu konuya cevap bu çalışmamışda verilmiştir.) Arap dilindeki mecazi (benzetme, sembolik) kavramları, sanki anlamlarını bilmiyormuş gibi kasıtlı çevirilerle okuyucuya sunmuştur. Mesela Allah'ın gözetlemesi demek olan "Allah'ın gözü" deyimini "insanın gözü gibi göz" diye tercüme etmiştir. Kelimelerin özellikle zihninde olumsuz anlamlar uyandıracak şekilde çeviriler yapmıştır. Mesela eş kelimesi yerine karı kelimesi kullanması, ‘Mekr’ düzen demek iken tuzak diye çeviri yapması gibi. Tefsirlerdeki bilgilerden işine geleni alarak farklı yorumları göz ardı etmiş, herhangi bir tefsirde ki istisnai görüşü İslam’ın görüşüymüş gibi okuyucuya sunmuştur. Mesela ayın yarılması konusunda (Din Bu, s. 217) İbnü’l-Cevzi'nin tefsirini kendi yorumuna ters düştüğü için reddetmektedir. Eserinin 230. Sayfasında ise İbnü’l-Cevzi'yi güvenilir bir müfessir olarak kabul etmektedir. Bazı konularda tefsirleri kanıt olarak bir hünermiş gibi sıralarken nedense Arapların kızlarını öldürmesi konusunda "güvenilir" dediği tüm tefsirleri bir çırpıda göz ardı ediyor ve şöyle diyor: “Tefsirler Ferezdak'ın iki dizesi üzerinde durur. Ne var ki tefsirlerde bu iki dize hep aynı sözcüklerden oluşmuyor. İki dize de değişik biçimde yer alıyor, dizelerin değişik olması gözönünde tutulursa sonradan uydurulduğu bile düşünülebilir.” (Din Bu, s. 204) Aynı akıl yürütmeyi şeytan ayetleri konusunda nedense yapmıyor Dursun. Halbuki şeytan ayetleri denen uydurma dizeler ‘20 değişik şekilde’ aktarılmıştır. ‘Şeytan ayetleri bu yüzden uydurmadır’ deseydi, T. Dursun'un samimiyetine inanabilirdik. Tüm bunlar

onun bilimsellikten ve objektiflikten uzak, tepkiselciliğine ve sübjektifliğine işaret etmektedir. Nefislerinizi öldürün ayetini mecburi anlayış istikameti gibi kendinizi (birbirinizi) öldürün diye anlamak gerektiğini söylerken nefsi, insanın eğilimleri olarak anlayanları bilgisizlikle ve Arapçayı bilmemekle suçlayan da kendisidir. (Din Bu, s. 222) Halbuki aynı kitabının 254. sayfasında Şerif Cürcani'nin 'Tarifat'ından aldığı tanımda nefsin, 'doğal eğilim' anlamına geldiğini kendisi söylemektedir. Aslında kendisinin de güvenilirliğinden şüphe ettiği bazı hadisleri delil olarak kullanan yine kendisidir. Halbuki kendisi bunların uydurma olduğunu kabul etmektedir: "Gerçekten de hadis kitaplarının en güçlü sayılanları bile uydurma hadislerle doldurulmuştur" (Din Bu, s. 158) Bazı yerlerde sorduğu sorular ise saçmalığın doruğununu bile zorlar niteliktedir. "Neden son peygamber bir Arabi" Başka bir milletten olsa idi yine aynı şekilde soracaktı halbuki.

Görüldüğü gibi, T. Dursun'un kitapları bir metottan yoksundur. Sadece İslam'a duyduğu tepkiden doğan kimi yerde duygusal, kimi yerde muhakemesiz yargılarda bulunmuş ve **y**anlış aktarılmış bazı hadis ve israiliyattan etkilenmiş tefsirlerle dini kötüleyebileceğini düşünmüştür. Mesela Peygamberimizin savaşta kadın, çocuk ve ihtiyarlara dokunulmamasını emreden birçok hadisini görmezlikten gelip, buna karşı uydurma birkaç hadisle bunun aksini iddia etmeye çalışmıştır. İşine gelen yorumlardan -İstisna, uydurma farkı gözetmeden- alıntılarla ile kitaplarını oluşturmuştur. T. Dursun İslam'ın akıl ve ilimle olan bağlantısını çarpıtıp, düşünme ve akılla ilgili yüzlerce ayet ve hadisi göz ardı ederek şöyle diyebilmiştir: "Din varken kafanızı daha ileri, daha güzel şeyleri yapmaya kullanamıyorsunuz. Kullandığınız zaman engeller çıkıyor." (Din Bu, s. 16) Harizmi sıfırı bulup kullandığında İslam buna engel mi olmuşdu? El-Cezeri tarihte ilk robotları yaparken, Abdüsselam kendisine 1979 Nobel Ödülünü kazandıran teoriyi düşünürken din engel mi oldu? Bu konuda " Müslüman ilim öncüleri" isimli yazıyı tavsiye ederiz. Dursun'un iddiaları kendi orijinal ürünü değil, yüzlerce yıldır Hristiyan-Yahudi oryantalistlerin gündemde tutmaya çalıştıkları konulardır. Dursun sadece pazarlamacılık yapmıştır. Usul bilgisi konusunda da subjektiftir. İşine geldiği gibi kaynakları kullanmıştır: Ayetin ayetle, ayetin hadisle, hadisin ayetle, hadisin hadisle açıklanacağını bilemeyecek kadar usul bilgisinden de habersizdir. Hadis ilminde haberi vahid'le, haberi mütevatir'in farkından habersizdir. Rivayetlerden 'işine geleni' okuyucuya doğru olarak sunmuştur. Hadislere uydurma rivayetler karıştırıldığını söylemiş ama kendisi o uydurma rivayetleri işine geldiği zaman istediği gibi kullanmıştır. Alaycı, edepten yoksun ifadelerle ele aldığı konularda okuyucuyu istediği gibi yönlendirmeye çalışmıştır.

Don Kişotvari bir tavır sergileyen Dursun, Allah ile iplerinin kopmasını da şöyle açıklar; "Allah'la kavgam ondan. Rüyamda Allah'ı görmüştüm. bir söğüdü yontuyordu. Bir ayağını söğüdün aşağısına koymuş, bir ayağını yukarısına. dallarını falan yontuyor. Herkes çevresine toplanmış. Ben bir fırsatını buldum, sokuldum. "Kim bu?" diye sordum. Allah, dediler. "Peki, söyleyeceklerim var" dedim. Önce kızmaması için yemin ettirdim. yemin etti. "Valla billa kızmam" dedi. "Ben senin yaptığın işleri beğenmiyorum, ben. Senin yerinde olsam bunları yapmazdım. Madem cenneti yaratacaktın, bu dünyayı niye yarattın'? Sonra Safi'yi çok güzel yaratmışsın. Sabo, Safi'nin ablası, çocuk felci mi geçirmiş nedir, küçükken yatalak olmuştu. Çok üzülüyordum, acıyordum,"neden öyle yaptın" dedim. Böyle bir tartışmamız olmuştu. O zamanlar '10-11 yaşlarındaydım.' Kargalık' taydım." Bozulmuş Tevrat'taki, Yakub peygamberin Allah'la güreş tutmasında (!) çok etkilendiği anlaşılan Dursun, biraz akaid okusaydı, Allah'ın rüyada görülmeyeceği, onun şeytani bir varlık olduğunu hemen anlardı. Genç yaşta gerçek ilişki yaşamıştır. "Kız beni hep ayarttı. Bazı şeyleri ben bilmezdim. Kız soyun, işte şöyle, böyle", yani benim hiç bilmediğim şeyleri kız göstermişti o sıralar. Epeyce ilişkiler, duygusal ilişkiler gelişmişti kızla aramızda." Sağlıksız ortamda, formasyonsuz, ezbere dayalı, anlamadan uzak, küçük yaşta cinsellikle -ki sapık cinsellik dahil, Kulleteyn'de anlatıyor,

buraya almıyoruz- tanışan, normal bir çocukluk geçirmeyen, psikolojisi bozuk ve yıllarını verip öğrendiklerinin pratik hayatta bir karşılığının olmadığını görmesi, bir de üstüne okumayı bile askerde öğrenip, ilkokul diplomasını dışarıdan alıp hayata sıfırdan başlaması onda büyük bir kin oluşturmuş, hırçın biri haline getirmiştir. Başkasına kaçırmayı düşündüğü kadın zamanla eşi olur ama başkalarına aşık olmaktan bunlar alıkoymaz. Eşi ile de sorunlar yaşar. İşin ilginci eşi, 'Dursun'u Allah'tan daha yüksek' görmektedir. Eşini döver ve bunu "Molla döneminde ilk zamanlarda oldu" diye dine saldırma nedeni yapar. Yine ona göre Türkiye'den Papa ile konuşması için onu seçerler. Sonra Dursun vazgeçer! O zaman onun yerine neden biri gönderilmedi? Sorusunu sormayı ise kimse aklına getirmez! Çünkügörüşme ayarlanmıştı? (Konu, hayatını anlattığı Şule Periçek ile röportajından ve oğlunun babasının hayatını anlattığı kitaptandır alıntılanmıştır.)

Dursun'un Arapça seviyesi ve bilerek çarpıtmalarına örnekler

Turan Dursun kendini her alanda uzman ilan eder. Halbuki bir ilahiyat profesörü uzman olduğu alan için yıllarca çalışır, Arapça dışında en az İngilizce bir tane daha yabancı dil bilir, yurtdışında araştırmalar yapar ama uzman olduğu alanla ilgili hala öğrenmesi gereken yerler olabiliyor. Ama İlkokulu dışarıdan bitirmiş, Türkçeyi sonradan öğrenmiş; Arapça bilmek dışında bir özelliği olmayan Dursun, kendini 'her alanda' uzman ilan edebiliyor!

Sarf-Nahv, bedi-beyan, tefsir, hadis, fıkıh, kelamı, mantık, ıstılah, usul, aruz, İslam Tarihi, astronomiyi çok iyi bilen, aynı zamanda embriyoloji alanında uzman ve din etnologu (!) olan (Din Bu I/97) Dursun, Hz, Peygamber'in, azl (doğumu önlemek için, boşalmadan önce ayrılma) ile ilgili bir sözünü aktarıyor. (Din Bu I/34) ve burada "Yapmamakta sizin için bir sakınca yoktur" (Mâ aleyküm ellâ te'falû) şeklinde tercüme ettiği cümlenin aslında tam tersine "Yapmamanız için bir gerek yoktur, yapabilirsiniz" demek olduğunun bile farkında değildir. Yani hadiste, yazarın söylediğinin tersi söylenmektedir: Yapmamanızda bir sakınca yoktur değil, yapmanızda bir sakınca yoktur. Hattâ mâ nâfiye (olumsuz edatı) da olabilir ki o zaman "Neden yapmayacaksınız?" anlamına gelir hadis. Din Bu adlı kitabının II/46. Sayfasında ise "Birçokları gibi lbn Hazm'ın da, sâbiîlerden, tapınaklarından, ibadetlerinden söz ederken yazdıkları şunlar da var." dedikten sonra, "Ancak onlar (Sâbiîler), 7 yıldıza ve 12 burca saygı göstermek gerektiğini söylerler ve bunların suretlerini (resimlerini, heykellerini) tapınaklarında yapıp bulundururlar. Bunlara kurbanlıklarla ve darıyla yakınlaşmaya çabalarlar." şeklinde Hazm'dan alıntıda bulunur. Ama, "Aslında metinde geçen "ed-Dehanü" kelimesi darı değil, "duman, buhur, tütsü" demektir. Tanrılara kurban kesenler, buhur yakarak, güzel koku ve tütsü ile ibadetlerini mabudlarına takdim ederler. Dini törenlerde, mevlitlerde buhur yakmak, tütsü ile topluluğa güzel koku yaymak, hâlâ yapıla gelmektedir. Şimdi bu kadar basit şeyi dahi bilemeyen bir insanın, ana dilinden daha iyi Arapça bildiğini iddia etmesi uygun mudur? Bu iddia sahibinin, diğer metinlere yaptığı çevirilerin ne derece aslına uygun olduğunu okuyucu düşünmelidir." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu I/11-14) Dursun, yine Hz. Muhammed'in, güya 'şehvetperestliğini kanıtlamak' hevesiyle, Gazali'nin İhya'sında yer alan bir rivayeti aktarır: Ali'nin oğlu Hasan'ın, bir alışta "altı karı birden aldığını, sonra çok geçmeden bunları boşayıp yenilerini aldığını, bu torunu Muhammed'e anlatıldığında, Muhammed'in: 'O, yaratılışta da, huyda da bana benziyor." Aslında Dursun yine Gazali'nin ibaresini tahrif etmiştir. Çünkü Peygamber'in devrinde, torunu Hasan'ın, dört kadın değil, bir kadın alması da mümkün değildir. Hasan, hicretin dördüncü yılında doğmuştur. Peygamber'in vefatı sırasında o, sadece altı yaşında idi. Altı yaşında bir çocuğun dört kadın alması, sonra tez zamanda bunları boşayıp yerine başkalarını alması, bunu duyan Peygamber'in de onu övmek için "O yaratılışta da, huyda da bana benziyor" demesi mümkün müdür? Dursun, Hasan'ın bu davranışını Peygamber'in beğenmiş olduğunu, böylece Peygamberin şehvet düşkünlüğünü okurlarının aklınca ispatlamak

(!) istemiştir. Ahzab 51. ayet inince güya Hz. Aişe şöyle demiştir: "Mâ erâ (urâ) rabbeke illâ yüsâriu hevâke": “Görüyorum ki, senin Allah'ın yanlızca senin şeyinin keyfini yerine getirmek için koşuyor.” Dursun’un çarpıtarak söylediği, Hz. Aişe'nin söylediği sözün doğru tercümesi şudur: “Kanaatim şudur ki, Rabbin senin arzu ve isteğini geciktirmeden hemen (ayeti indirmek suretiyle) yerine getirir.” A. Davudoğlu tercümeyi şu şekilde yapar: “Vallahi Rabbinin, senin arzunu hemen yerine getirdiğini görüyorum." (A. Davudoğlu, Sahih-i Müslim Tercüme ve Şerhi. 7/ 402) Molla Sadreddin Yüksel şöyle demektedir: “Hz. Âişe'nin söylediği sözden maksadı şudur: Ben evvelâ mehirsiz olarak kendilerini Peygamber'e hibe eden kadınları kadınlık hissiyle kınıyordum. Sonra baktım ki, Allah gerçekten O’nun arzu ve isteğini -meselâ eşleri arasında nöbet usulünün uygulanmasından muaf tutulmasını- süratle yerine getiriyor. Artık ben de kınamayı bıraktım. Çünkü benim kınamam O'nu da -Peygamberi de- rahatsız edebilirdi.” Ayrıca Molla Yüksel şunu da ilave eder: “Hz. Aişe, Hz. Peygamberin huzurunda böyle konuştuysa niçin Peygamber (a.s) onu “Tecdidi İman’a” davet etmemiştir? Davet etmesi gerekirdi. Demek ki, Hz. Aişe kesinlikle bu şekilde konuşmamıştır. Ve öyle bir manayı da kast etmemiştir.” (Kur’an’dan Cevaplar, S. Yüksel, 8-9) Çarpıtmalarından bir örnek daha verelim: “Filistin'de "Übnâ (sonraları 'Yübnâ')" denen bir yere Peygamber bir baskın düzenlemişti. Baskını yapacaklara da şu buyruğu veriyordu: Sabahleyin Übnâ'ya (ansızın) baskın yap ve orayı yak! Ve "Übnâ" köyü yakılıyordu. İçindekilerle birlikte.” (Ebû Dâvûd, Cihad/91, hadis 2616, c. 3, s. 88, ayrıca s. 124'teki 2'nolu not: ibn Mace, Cihâd/31, hadis No: 2843, c. 2, s. 948) Aslında Übnâ baskını, durup dururken yapılmış bir şey değildir. O bölge halkı Müslümanları sürekli rahatsız ediyordu. Peygamberin elçilerini öldürmüşlerdi. Onlara bir ders vermek gerekince Peygamber, Üsâme kumandasında bir ordu göndermek istedi. Üsâme Peygamber'in, kendisine şöyle emrettiğini söylemiştir: Sabahleyin Übnâ'ya baskın yap, sonra yak!" (Ebû Dâvûd, Cihâd: 91; Ibn Mâcc, Cihâd: 31) Hadisin metninde olan sadece budur. Hadiste kastedilen, köylülerin evlerini ve ekinlerini yakmaktır. Ibn Mâcc'nin yaptığı açıklama bu şekildedir. (2/948, not: 2843) Dursun, hadis metninde olmayan şu ilâveyi yapar: “Übnâ köyü yakılıyordu, köy halkıyla birlikte.” Hâlbuki hadiste köy halkının yakıldığından söz edilmez ve Üsame'nin gidip köyün ekinlerini yaktığı da anlatılmaz. Peygamber asla köy halkını yaktırmamıştır. Savaşın sonucuna katkısı yoksa ağaçlara, ekinlere de dokunulmazdı. Ağaçlara, hayvanlara dokunmama hususunda Hz. Ebûbekir'in de emri vardır. Ayrıca Yahudi olan Nadîr oğullarının birkaç hurma ağacını kestirmesinden maksat onları korkutup kan dökülmeden teslim olmağa zorlamaktı. Gerçekten de onlar savaşsız olarak Peygamber'in şartlarını kabul edip, taşınır mallarını develere yükleyip gitmeğe razı olmuşlardır. Zaten Peygamberimiz de bütün hurmaları kestirmiş değildi. Sadece birkaç ağaç kestirmişti. Bunu gören Nadîr oğulları, şartları teslim şartlarını kabul etmişlerdi. Acaba, ağaçların kesilmesindense, savaşa girip, hümanist geçinen Dursun’a göre her iki taraftan ta yüzlerce kişinin ölmesi, kendisini daha mı mutlu ederdi, bilinmez?! Dursun’un psikolojik yapısını ve okuyucuyu yönlendirme çabalarına örnek teşkil etmeleri açısından önemli göstergeler olan, kaynak gösterdiği hadis kitaplarında veya İslam alimlerinin eserlerinin asıllarında olmadığı halde yazdığı kitaplara, alıntı yaptığı eserlerde varmış gibi yaparak eklediği çarptırmalara örnek vermeye devam edelim: Hz. Âişe’nin “dünyada ne kadınlar varmış!” gibi bir sözü hiçbir kaynakta yoktur. “Hiç yorum yapılmaksızın ve orijinal anlatıma bağlı kalarak” şeklinde aktardığı: “Zeyneb yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir.” şeklindeki rivayette asla hiçbir eserde geçmez! Cüveyriye ile evlenmesi ile alakalı, “Tutsaklar arasınd nefes kesen bir kız. Âişe, bunu Peygamber görür de yine bir ayet gelir diye kaygılanır ve kızı çadırın yanından uzaklaştırır.” Dursun’un kaynak olarak gösterdiği Buhari’de böyle ifadeler yoktur. Safiyye ile evlenmesi olayında aktardığı, “Safiyye’nin güzelliği Peygamber’in yakınlarının dilinden düşmüyordu. O, ancak Peygamber’e lâyık olabilirdi. Safiyye tutsaklar arasında idi. Dihye adında bir genç onu aldı. Hadislere göre Peygamber onları çağırtır ve der ki: Bu kadını Cebrâil bana nikâhladı, sen git başkasını al. Dihye de üzgün ayrılır, ‘bu sırada sanki Uhud dağı üzerime çökmüştü’ diye anlatır.” Sözler için verilen kaynaklara baktığımızda ne “Cebrâil’in nikâhlamasından, ne Dihye’nin üzerine Uhud

dağının çöktüğünden, ne de Safiyye'nin güzelliğine vurulmaktan söz ediliyor! Esma ile evlenmesinde ise, "Eş'as isimli birisi Peygamberimiz'e (sav) çok güzel bir dul kadından bahsetmiş ve bunu almasını teklif etmiştir, Peygamber (sav) "aldım gitti" demiştir." Yazarın iddiasının aksine Buhârî ve Müslim'de böyle bir hikaye yoktur. "Kalkmış zekerin indirilmesi için hiç zaman yitirilmemesi istenir. Nerede ve ne zaman olursa olsun zekerin öfkesi giderilmelidir. Bir hadîse göre bir hac esnasında Peygamber şu buyruğu verir: "Hemen ihramdan çıkın ve karılarınızla yatın." Halbuki ihramın belli bir yeri ve zamanı vardır ve bu müddet içinde ihramdan çıkıp eşi ile beraber olmak yasaktır! Bunun dinde cezası bile vardır. Dursun'un gösterdiği kaynakları yazar okusa ve ilim namusuna sadık kalarak okuduğunu doğru aktarsa idi, hadisenin şundan ibaret olduğu anlaşılacaktır: Peygamberimiz yalnızca hac etmeyi niyet ederek gelen ashâbının, uzun zaman ihram içinde ve ihram yasaklarını yaşayarak vakit geçirmelerini önlemek üzere -zamanı geldiği, müddeti dolduğu için- ihramdan çıkmalarını ve isterlerse eşleri ile de beraber olabileceklerini, sonra Arafat'a çıkılacağı zaman yeniden ihrama gireceklerini bildirilmiştir. Müslim'in Sahih'inde, hadîsi Câbir'den nakleden Atâ, bu emrin mahiyetini, yukarıda gördüğümüz şekilde istismar edilmesin diye, nasıl da güzel açıklamıştır: "Peygamberimiz bu emri ile ashaba, ille de karılarınızla yatın demedi, yalnızca bunun helâl olduğunu onlara bildirdi." Kısaca Dursun, ayet ve hadislerden aldığı bilgileri çarpıtmış, kendisinden önce batılı İslam düşmanı oryantalistlerin İslam hakkında yazdıklarını 'kendine has bir üslupla' yeniden bir araya getirmiş ve kitaplarını bu şekilde oluşturmuştur. Dursun'un tüm iddiaları kendi konu başlıkları altında ele alınıp cevaplanmıştır!

Turan Dursun nasıl ateist oldu?

Yüzyıl Dergisi, 6. sayıda kendi ağzından bunu şöyle anlatır: "Allah'a inanıyordum. Ancak deneyimler yaptım kendi kendime. Su dolu kovanın içine süpürgeyi batırıp duvara sürdüm. Şekiller bir rastlantı. Dünya'nın oluşumu da öyle olmasın? Bu arada o da tümden silindi." Dursun duvardaki şekillere bakarak, dünyanın da böyle bir rastlantı sonucu olabileceğini savunmaktadır. Yani duvardaki şekiller, dünyadaki düzen. Aklı ve mantığı olan hiçbir insan bunu asla kabul etmez. Bir düşünün güneş sistemi, gezegenler, dünyanın etrafını saran atmosfer ve tüm bunları kıyasladığı duvardaki şekil! Tabii bu arada sormak gerekiyor; o şekilleri oluşturmak için bile bir kova, süpürge, su ve aklı başında (!) bir insan olması lazım değil midir? Aslında bu örnek bile Dursun'un amacının dışında, yaratıcıyı işaret etmekte değil midir? "Yapılan hesaplara göre, evrenimizin başlangıçtaki gerçek yoğunluğu ile ötesinde oluşması imkanı bulunmayan kritik yoğunluğu arasındaki fark, yüzde birin bir kovadrilyonundan azdır. Bu, bir kalemi sivri ucu üzerinde bir milyar yıl sonra da durabilecek biçimde yerleştirmeye benzer. Üstelik evren genişledikçe, bu denge daha da hassaslaşmaktadır." (Bilim ve Teknik, Sayı 201, s.16)

Dursun'cular hala daha yalanlarla halkı aldatmaya çelışmaktadırlar: Tarih: 16.07.2016. 15 Temmuz darbe girişimi olmuş, millet birlik için darbecilere karşı mücadele ederken, Dursun'cular hala yalan ile milleti birbirine kırdırma peşinde, işte o önemli anlarda yaptıkları bir paylaşım:

Not: Olabilir ki Turan Dursun'un ismini burada sadece Dursun olarak zikretmemizi bazıları hakaret olarak algılayabilir. Ateistler yer ve gökleri yoktan yaratan Allah'ın adını bile yazarken 'küçük a' ile baş harfini özellikle yazarlar. Biz bu yazımızda inkar ehli bile olsa onlar gibi yaklaşım içinde bulunmadık. Sadece bu fark bile anlamak isteyene yeteri mesaj verecektir.

Turan Dursun'a cevaplar

"İnsanlar arasında öyleleri var ki, bilgisi olmayanları Allah yolundan saptırmak ve onu gülünç duruma düşürmek için (İlahi mesajlar üzerinde) kelime oyunu yapmaya kalkışırlar: böylelerini alçaltıcı bir azap bekliyor. Böyle birine mesajlarımız aktarıldığında, sanki kulaklarında bir sağırlık varmış da onları hiç duymamış gibi, küstahça yüz çevirir: işte ona (öteki dünyada) acıklı azabı haber ver!" (Lokman, 7-8); "İnandıktan sonra kafirliğe sapıp sonra 'inkarcılıkta daha ileri gidenlerin' tövbeleri asla kabul edilmeyecektir." (Ali İmran, 90)

(Aşağıdaki yazı "Bahattin Sağlam ve İsmail Acarkan'ın 'Turan Dursun ve Din' ve Prof. Süleyman Ateş'in 'Gerçek Din Bu 1-2' adlı eserleri temel alınarak hazırlanmıştır.)

Din nedir?

Allah (cc) tarih boyunca hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bununla beraber dinin 'pratikleri' geldiği toplumun düşünsel, kültürel ve sosyal yapısına göre farklılık gösterir. Bu farklılık kainattaki diyalektiğin gereğidir. Gönderilen her dinde inanç esasları (Allah'ın varlığı ve birliği, iyilik ve kötülüğün karşılıksız kalmayacağı vs) birdir. İbadet ve insanlar arasındaki ilişkiler ve bunlarla ilgili hükümler ise toplumdan topluma değişiklik gösterebilir. Din, kişiyi kendi hayatında tam bir mutluluk, uyum ve barış içinde geçirebileceği mükemmelliğe ulaştırabilecek ve toplumda barış ve adalete dayalı bir yapı oluşturabilecek mükemmel bilgidir (tümel akıl) ve Allah tarafından gönderilmiş bu bilgiler, çağlar boyu doğruluğu değişmeyecek emir ve yasaklar bütünüdür. Batılı din tarihçilerinin varsayımlarının tersine insanlığın ilk dini animizm veya totemizm gibi "ilkel" dinler değil, Kur'an'ın deyimiyle İslam'dır. İsiam, insan olmak noktasında her zaman aynı özü taşıdığından Allah'ın insanlar için gönderdiği dindir ve temelde (özde) aynı ve tek olmuştur. Hz. Nuh, Hud, Salih, İbrahim, Musa, İsa ve Muhammed gibi tüm resullerin getirip duyurduğu, nebilerin de uyup tatbik ettiği din her zaman aynıdır. Ama her defasında birtakım olumsuz sebeplerle bu dinden uzaklaşan insanlar yine temelde, değişen dinler üretmişler ve bunun sonunda da "ilkel, batıl, şirk dinleri" ortaya çıkmıştır. Nitekim Hinduizmin kutsal metinlerinden olan Vedaları inceledikten sonra, Alman filozofu Schelling şöyle demiştir; "Bütün insanlık önceleri tek varlıktı (bir ümmetti). Ve tek bir Tanrıya inanıyordu. Sanki en eski din (yani el-İslam) yıldız yıldız parçalanmış." (Ali Ünal, Din etrafında, s. 60)
Din, İnsanı mutlak güzelliğe, barışa ve iyiliğe çağıran, akıl sahiplerinin özgür iradeleri ile kabul ettikleri ilahi kurallardır. Din aynı zamanda koruyucu bir kurumdur. İslam bilginleri bu korumayı beş bölümde incelerler; Ruhsal Yapıyı Koruma, Nefsi Koruma, Nesli Koruma, Malı Koruma, Aklı Koruma. Bu konularda detay için 'İslam tüm dinlerin özüdür' , ' İslami emirler ve hümanizm' adlı yazıları tavsiye ederiz.

Din Afyon mudur?

İktidar sahiplerini yerlerinden eden, sömürücü sermaye sahiplerinin rahatını ve keyfini kaçıran, din yoluyla kendilerine çıkar sağlayanları uyaran ve onlara cehennemi müjdeleyen bir din (İslam) afyon olabilir mi? İnsanları köleleştiren Mekke aristokrasisine başkaldırmayı emreden din mi afyondur? Köle olan Bilal'e efendisine başkaldırma bilinci veren din mi afyondur? Sömürü düzenleri bozulmasın diye Peygambere para, kadın ve mevki teklif eden Mekke burjuva ve diktatörlerine, "Bir elime ayı, bir elime güneşi verseniz de ben bu dinden vazgeçmem"d iyen Peygamber'in getirdiği din mi afyondur? Kızını öldüren müşrik Ömer'den, adaletin zamanlar üstü örneği olan Hz. Ömer'i çıkaran din mi afyondur? Hak ve adaletin yeryüzünde yayılması için bütün varlığını feda eden, kadınlık timsali Hz. Hatice'yi şekillendiren din mi afyondur? 15-20 yılda İran'ı, Bizans'ı, Afrika'yı sarsan ve fetheden insanları yetiştiren din mi afyondur? Okuma-yazma öğretmeleri karşılığında savaş esirlerini serbest bırakan bir din mi afyondur?

Âlem sevgi üzerine yaratılmıştır

Rahmeti her şeyi çepeçevre kuşatan (Araf, 156); Rahman ve Rahim (Bağışlayan) , Vedud olan (Karşılıksız seven), Ümitsizliği ve ziyana uğrama korkusunu insanın kendi kendine zulmetmesi olarak nitelendiren (Zümer 5); İnananları ayrıca seven ve onlarca da sevilen (Maide 54, Bakara 165, Meryem 96) Allah (cc) aynı zamanda kendinden korkulması gereken de yüce bir yaratıcıdır. Bu korkunun temelini ise 'O'nun rahmetini, şefkatini kaybetme, O'nun sevgisinden uzak kalma korkusu' oluşturur. Düşünsenize her şeyimizi verenin sevgisini kaybetmekten daha korkunç ne olabilir? Bizi yoktan var edip, her türlü nimeti veren, cennete gidelim diye her defasında nankörlük-isyan edip, gönderdiği peygamberleri öldüren, kitaplarını bozan insanlara yine de acıyıp; ölünce cennete gitmelerine neden olacak, dünyada da mutlu yaşamalarına neden olacak emir yasakları gönderen yine O Allah (cc)'dir.

Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?

Nahl 58-59. ayet mealleri: "Aralarından birine bir kızı olduğu müjdelendiği zaman içi gamla dolarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen kötü müjde yüzünden, halktan gizlenmeye çalışır; onu utana utana tutsun mu, yoksa toprağa mı gömsün? Ne kötü hükmediyorlar! "O dönemdeki Arapların bir kısmı, kız çocuğunu ileride savaşamayacağı, ailenin şeref ve namusuna leke getirebileceği düşüncesiyle, kızları olduğu zaman üzülürlerdi. Bu düşünceden dolayı Arapların ilkel bazı kabileleri, çocuklarını öldürürlerdi. (İbni Habib, el- Munammak, s. 336; el- Halebi, İnsan, I/201) Bunun birkaç nedeni vardı: Birinci neden; ekonomik idi. Fakirlik korkusu. İkinci; kız çocukları savaş zamanlarında işe yaramadıkları gibi korunmaları da gerekiyordu. Kız çocuklarını öldürme âdeti Kinde, Temim gibi bazı ilkel Arap kabilelerinde vardı. (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 80; İslam Ans. Cahiliyye mad.) Kureyş ve diğer Mekke kabilelerinde bu yanlış ve çirkin davranış yoktu. Çünkü Mekke civardaki çöl kabilelerine göre zengin sayılırdı. İşte bu nedenle Arap şiirinde bu gelenek çokça yer almamıştır. Ferezdak aşağıdaki şiiriyle dedesinin bu yaptığı işten (öldürülecek kız çocuklarını fidye vererek kurtarması) dolayı övünmüştür; "Dedem ki kız çocuğunu gömenleri men ederek çocukları yaşattı, o zavallılar gömülmediler" Dursun'un iddiasına göre, Arapların hiçbirinde bu adet yokmuş. Şimdi düşünelim; Kur'an hiç yapılmayan bir şeyden bahseder mi idi? Bahsederse kendini yalanlamaları için kafirlere büyük bir koz vermiş olmaz mıydı? Halbuki Kur'an böyle bir adetin yapıldığını söylemiş, hiç kimse de 'bu yapılmıyor' diye itirazda bulunmamıştır. İşte bu âdetin Kur'an'da yasaklanması çok önemli bir devrimdir. Dursun bu konunun sonunda (s. 244) kız çocuklarını öldürmekle ilgili bir rivayeti aktarıyor: "Kız çocuğunu öldüren de ölen de ateştedir"

Halbuki kendisini hadis alanında da uzman ilan eden Dursun'un, metodolojik olarak 'aynı konudaki tüm rivayetlerin bir arada değerlendirilmesi' kuralını bilmesi gerekirdi. "Peygamber cennettedir; bebeklik çağında ölen çocuk cennettedir; gömülerek öldürülen kız çocuğu cennettedir." ve "Gömülerek öldürülen kız çocuğu cennettedir." diyen peygamberimizin (İbn Kesîr, IV, 478) eğitiminden geçen İbn Abbas'ın da, müşrik çocuklarının ahiretteki durumu hakkında: "Müşriklerin çocukları cennettedir. Kim onların cehennemde olduklarını iddia ederse yalan söylemiş olur." (İbn Kesîr, IV, 478) Zaten hadis usulünde şöyle bir kuraldır: Kur'an'a zıt rivayetler senedi ne kadar sağlam olursa olsun kabul edilemez, reddedilir! Ayrıca, Tekvir 8-9: "İnleye inleye toprağa gömülen kız çocuğu, hangi günahtan öldürüldü? diye sorulunca." ayeti de ortadadır. Ayetçe kınanan bir durumun zıttına bir hadisi efendimizin söylemesine asla imkan yoktur. Ayrıca hadisin senedi de zayıftır. Aynı nedenledir ki Hristiyanlar 'her doğan çocuk günah doğar, ta ki vaftiz olana dek' anlayışını İslam reddetmiş, her doğan çocuğu masum ve temiz, günahsız hatta İslam üzere doğar kabul edecek kadar temiz olduğunu ilan etmiştir. Turan Dursun, hiçbir anne babanın böyle bir şey yapamayacağını, bunun doğaya aykırı olduğunu da söylemektedir. Ama günümüzde henüz dünyaya gelmemiş de olsa anne karnında gelişimini tamamlamış, dünyaya gelmek için hazırlanmış binlerce çocuğun, kürtaj yoluyla katledilmekte olduğunu, yine doğurduğu çocuğu öldürüp çöp bidonlarına atan yahut sağ olarak cami duvarına bırakanlar bulunduğunu hiç düşünemiştir. "Eski Araplarda kız çocuklarını diri diri toprağa gömenler vardı" (N. Çağatay, İslâm dönemine dek Arap tarihi, s. 135) Weil, kızların öldürülmesinin seyrek olmadığını, fakirlik ve zilletten korunmak için uygulandığını söyler. (Weil, Mohammed Der Probhet, s. 20) Margoliouth, Arapların şecereye - atalarının soy kütüğüne -önemde Farslardan ilerde olduğunu belirtir. Hicaz bölgesinde ise Kureyş kabilesinin dominant durumda olduğunu ifade eder. Margoliouth ayrıca kızlardan utanç duyma ve öldürme adetinin mevcut olduğunu da kaydeder. (D. S. Margoliouth, Mohammad, s. 28-30) 1880'li yıllarda yazılan bir kitapta da, İslam Afrika'da ilerledikçe, "Bir zamanlar bütün Afrika'yı saran yamyamlık, 'diri diri çocukları' gömme gibi en kötü işler süratle ve bir daha geri gelmeyecek şekilde ortadan kaybolmakta." (R. Bosworth, Mohammedanism in Africa, s. 798-800) olduğu kaydedilmiştir. Lesley Hazleton, "Eğer Hz Muhammed kız olarak doğmuş olsaydı, doğar doğmaz sessizce boğdurulurdu." (Hazleton, İlk Müslüman, s. 31) derken de bu olayın gerçekleştiğini kabul etmektedir. Dursun'un sonradan kaydığı materyalist dünya görüşüne sahip Maxime Rodinson bile, "Kız çocuklarının öldürülmesini de yasaklamıştı." (Rodinson, Muhammed, s 267) diye yazarken acaba Dursun ve taraftarları hiç mi sıkılmamışlardır! Karen Armstrong da aynı olaya dikkatleri çeker: "Kızlar hiç acımadan öldürülüyordu." (Amstrong, İslam Peygamber'inin biyografisi Hz Muhammed s. 81) 'Yüyılların doğurduğu ölüm' olmakla övünen Dursun ve kitaplarını basanlar bu gerçekleri OKUmamıştır ne yazık ki! Günümüzde bile durum pek değişmemiş ve kürtaj illeti her yeri sarmıştır: "Amerika Birleşik Devletleri'ndeki 2011 Gallup anketine göre, yalnızca bir çocuk sahibi olmanıza izin verilseydi katılımcıların %40'ı bir erkek çocuğu tercih edeceklerini söylerken yalnızca %28'i bir kızı tercih etmekte idi. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 315) Peki, sadece o zamanki Arabistan mı bu melanet geçerli idi? Hala ve her yerde!

Ülkemde de çöp kutularından, batı ülkelerinde bebek bırakma kutularından (Hürriyet, 9 Mart 2000; Radikal, 14 Haziran 2012; Evrensel, 6 Haziran 2015; Cumhuriyet, 24 Ekim 2017) hiç bahsetmeden günümüzden birkaç örnek verelim:

“Hindistan'da doğan her 10 dişi bebeğin 4'ü ölüme terk edilmektedir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) “Hindistanın Ladhya Pradesh eyaletindeki ormanlık alanda yeni doğmuş bir kız bebek toprağa yarı gömülü halde bulundu. Ülkede son yıllarda ailelerinin kız bebeklerin katledilişi sıkça görülüyor.” (Sabah, 25 Eylül 2013) “Hindistan'ın Uttar Pradeş eyaletinde bir mezarlıkta, ölen kızını gömmek için toprağı kazan baba, diri diri gömülmüş bir kız bebeği mezardan sağ çıkardı.” (Euronews, 14.10.2019) “Adıyaman'da kan donduran olay!” (CNN TÜRK, 26 Eylül 2021)

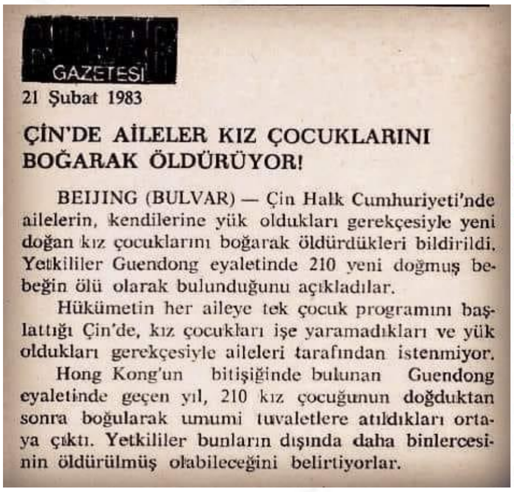
[redacted] GAZETESİ
21 Şubat 1983

ÇİN'DE AİLELER KIZ ÇOCUKLARINI BOĞARAK ÖLDÜRÜYOR!

BEIJING (BULVAR) — Çin Halk Cumhuriyeti'nde ailelerin, kendilerine yük oldukları gerekçesiyle yeni doğan kız çocuklarını boğarak öldürdükleri bildirildi. Yetkililer Guendong eyaletinde 210 yeni doğmuş bebeğin ölü olarak bulunduğunu açıkladılar.

Hükümetin her aileye tek çocuk programını başlattığı Çin'de, kız çocukları işe yaramadıkları ve yük oldukları gerekçesiyle aileleri tarafından istenmiyor.

Hong Kong'un bitişiğinde bulunan Guendong eyaletinde geçen yıl, 210 kız çocuğunun doğduktan sonra boğularak umumi tuvaletlere atıldıkları ortaya çıktı. Yetkililer bunların dışında daha binlercesinin öldürülmüş olabileceğini belirtiyorlar.

Cehennem İşkence Yeri mi, Yoksa İlahi Tedavi Merkezi mi?

Cennet ve Cehennem bizim duyu organlarımızla algılayamadığımız gerçekler oldukları için; bize '**simgelerle'** anlatılmıştır. Cennet mükemmelliğin, güzelliğin, pozitifliğin merkezleştiği ilahi sevgi ve rahmet ortamıdır. Cehennem ise eksikliğin, çirkinliğin, negatifliğin merkezleştiği yerdir! Dünyada insana en çok acı veren şey ise ateştir. Bu nedenle cehennem ateşle simgeleştirilmiştir. Allah korkusu, Kur'an'ın genel mantığı içinde Allah'ın sevgisini yitirmekten çekinmektir. Yoksa yüksekten korkmak ve yılandan korkmak anlamındaki korkmak değildir. İslam'da temel olan sevgidir.

Cehennem Nedir?

Bilgisiz insanlar, nasıl hekim ve hastabakıcıları işkence yapanlar gibi görebilirse cehennem ehli de, çektikleri tedavi ızdırabını önceleri işkence sanırlar ama sonra gerçeği görürler. Dünyada nasıl bazı hastalıkların tedavisi için acı ilaçlar, pansumanlar, dağlamalar, yakıcı merhemler, söktürücü sıvılar, serumlar gerekiyorsa, cehennem tedavi merkezinde de zakkum simgesiyle belirtilen acı ilaçlar, değişik işlemler, serumlar vardır. Cehennem nasıl sonsuz ruhsal yükselme

ortamı ise cehennem azabından amaçta işkence değil, insanı temizlemek ve onu ruhsal yükselmeye layık bir duruma getirmektir. Cehennem, bu hayatta kendilerine verilen fırsatı kaybeden insanların, ilahi adalet kanununa bağlı olarak yaptıklarının karşılığını görmelerini ve bu sayede kendi elleriyle ruhlarında meydana getirdikleri hastalıklardan kurtulmalarını ifade eder. “Sizden önce nice topluluklara elçiler gönderdik; onları varlığa ve sıkıntıya uğrattık ki doğruyu görsünler.” (Enam, 42) Buradan anlaşılıyor ki, cezadan kasıt yola gelmek, uyanmak ve daha yüksek bir hayata kavuşmaktır. Cehennem cezasının hedefi işte budur. Cehennem, bütün dehşeti ile birlikte günahkarlar için "Mevla": Dost (Hadid 15) ve “ümm”: Anne (Karia, 9) olarak Kur’an’da geçer. Cehennem asiler ve günahkarların dostudur. Onlar cehennemin sinesinde yeniden yetişecekleri için cehennem onların anaları olmuştur.

Allah Gökte midir?

"Men fi’s-semâi": gökte olan anlamına gelir ve Dursun bundan kastın Allah olduğunu, Allah’ın göklerde olduğunu iddia eder. Halbuki burada gökte olandan maksat meleklerdir. "Men" sözcüğü tekil olmakla birlikte anlam olarak çoğuldur, genelleme anlamını verir. Dursun’un iddiasının aksine Fahrettin Razi tefsirinde men’den kasıt "Allah’tır" dememekte, "Allah’tır" diyenlerin görüşünü alıp yanıt vermektedir. Çünkü kendisi Eşari'dir. Eşariler Allah'a mekan isnat etmeye şiddetle karşıdırlar. Bakara, 210'da geçen "Allah’ın gelmesi mi bekliyorlar?" deyimini ise bütün İslam düşünürlerince "Allah’ın azabının gelmesi" olarak yorumlanmıştır. Ayetin ayetle tefsiri kuralı gereği bu anlam, Nahl Suresinin iki ayetinde çok belirgin olarak görülmektedir. Bilindiği gibi Allah’ın azabı, radyasyon, zehirli yanardağ dumanları, şiddetli fırtınalar olarak bulutlar şeklinde görünür ve gelir: “Onlardan öncekiler düzen kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah, binalarının temelini çökertti de tavanları başlarına yıkıldı. Azap, onlara farketmedikleri yerden geldi.” (Nahl 26); “Onlar kendilerine yalnız meleklerin veya senin Rabbinin buyruğunun gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmemişti, ama onlar kendilerine yazık ediyorlardı.” (Nahl, 33) Evet, Dursun tefsir alimidir de (!) ama daha tefsir metodolojisinden habersizdir!

Neden Ay ve Güneş?

İslam ay ve güneşi ölçü tutmuştur. Bunun birçok hikmeti vardır; İnsanların çoğu teknik bilgiye sahip değildir. Dolayısıyla vakitleri daima güneşe göre ayarlarlar. Bu asırdaki gibi saat imkanı da her zaman bulunmaz. Vakitlerin esnek, kaygan olması insan ruh ve sağlığı için çok önemli bir unsurdur. İlk olarak insanı sıradanlıktan kurtardığı gibi, canlı, esnek bir düzen verir. Dünyanın 24 saati, senenin 4 mevsimi, bu 4 mevsimdeki gün ve gecelerin kısalık ve uzunluğun değişkenliği, doğallığı ve bu değişkenlik içinde sürekli bir ibadet ortamı nerede, Sabah saat 8.00, akşam 17.00 monotonluğunun bunaltıcılığı nerede? İnanmış insan vaktin kısalığına, uzunluğuna, sıcağına, soğuğuna bakmadan, her halükarda günlük görevlerini yerine getirir. Böyle bir durum ise, insana güçlü bir eğitim ve sağlık verir. Eğer Ramazan orucu aya göre, namaz güneşe göre ayarlanmasa idi dünyanın bir tarafı hep sıcak günlerde oruç tutacak ve hep sıcak saatlerde namaz görevini yerine getirmek zorunda kalacaktı. Kur’an’da İsra 78. ayetini "Güneş için namaz kıl!" şeklinde tercüme etmek ise Kur’an’ın tümüne zıt bir açıklama olmaktadır. Burada ‘Lam harfi’ illet içindir. Amaç, tahsis değildir. Yani "Güneş batıya dönünce namaz vacip olur" demektir. Yoksa "Güneş batıya dönünce güneşe ibadet edin" demekle Kur’an’ın tek Tanrı inancı ve sıfatları hakkındaki ayetleri; Kur’an’ın güneşe tapanları yeren kısımlarını görmemek tam bir cahillik olur. "Güneş doğunca uyan, batınca yat" denildiğinde acaba uyumak ve yatmak Güneş için mi olmaktadır?

Ümmet- Ulus İkileminde İslam’ın Konumu

Arap dil bilgini İbn Manzur, Lisanül Arap'ta ümmet sözcüğü hakkında şunları söyler: "Ümmet insan nesli demektir. Her elçinin ümmeti, tebliğ için gönderildiği bütün insanlardır." İslam'a göre ümmet sözcüğünün kavramsal anlamı, "aynı amaç ve kurallara bağlı olarak bir arada olan topluluk" demektir. Kur'an-ı Kerim kavimlerin (milletlerin) çokluğunu kaynaşmaya vesile sayar. İslam'da hiçbir ırkın veya rengin diğerine üstünlüğü düşünülemez. Son elçinin Arapların içinde ve onlardan biri olarak gelmesi Araplara ümmet içinde bir ayrıcalık getirmez. Ulus ise daha çok kan, dil, toprak ve kültür birliğine dayalıdır. İslam insanlık alemini aynı barış ve adalet kuralları çevresinde birleştirmek için gönderilmiştir. Evrensel olmak, tüm insanlığın acı ve ızdıraplarını ve doğal olarak sevinç ve mutluluklarını benliğinde duyabilmeye bağlıdır. Yalnızca kendi topluluğunu, ırkını, bölgesini düşünenler evrensel olamazlar. Hz. Peygamber'in Taif'teki insanları iyiye, doğruya ve güzele çağırmasına karşılık Taifliler O'nu taş yağmuruna tutup bedenini kanlar içinde bırakmışlardı. O ise ellerini açarak şöyle yakarmıştı: "Rabbim, benim şu 'topluluğuma' doğruyu göster, onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar" Sizi kanlar içinde bırakanlara benim topluluğum demek, bir başka deyimle düşmanlarınızı bile kendi benliğinizin bir parçası gibi görerek ruh enginliğine ulaşmak. Evrensellik işte budur.

Din ve Millet Sözcükleri

Kur'an'da milletle din kelimesi arasında şöyle bir ilişki vardır: Kur'an'da millet Allah'a değil kişilere izafe edilir. Sözgelimi hiçbir zaman Allah'ın milleti denmez. Buna karşılık 'İbrahim milleti' deyimi birçok yerde geçer. Millet sözcüğü Elmalılı Hamdi Yazır'ın belirttiği gibi, 'dinin toplumsal yanını' ifade eder. Yani tarih boyunca Müslümanlar İbrahim'in milleti üzere olmuşlardır. Hz. İbrahim dahil İslam'ı din kabul eden ve bu din üzerinde bir millet halinde ümmet oluşturan insanlar hep kardeştirler. '**Dinden ümmete giden yolun adıdır millet'**, yani millet bir gidiş, bir yol tutuş demektir. İslam terminolojisinde milletin bugün Türkçede kullanıldığı sekliyle ulus, ırk, kavim ve yabancı dillerdeki 'nation' kelimeleriyle hiçbir ilgisi yoktur.

Müslüman'dan Başkası Cennete Giremez mi?

Hz. Muhammed'den önce gelen peygamberlerden herhangi birine inanarak onun getirdiği ilahi mesajı yaşayan insanlar sonsuz mutluluğa erişmeye hak kazanmışlardır. Yine Hz. İsa'nın devrinden Hz. Muhammed'in zamanına kadar olan süre içinde Hristiyan olarak yaşayan insanlar sonsuz mutluluk yeri olan cennete gireceklerdir. Peygamberlerin mesajını işitmeyen insanlara gelince, bunlar hakkındaki detay, "Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap" adlı yazımızda ele alınmıştır.

İslam savaş hukuku – İslam'da cihat niçin yapılır?

Cihat, 'çaba, mücadele, gayret' anlamlarına gelen bir kavram olup sözlü ve fiili düşünsel, psikolojik ve fiziksel tüm çaba ve mücadeleleri içine alır. İslam'da savaş asla dini zorla kabul ettirmek için yapılmaz. Bu konuda Allah'ın emri açıktır. "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) Savaş, saldırıyı püskürtmek için yapılır. Bu konuda Kur'an'ın şu ayetini görüyoruz. "Kim sizin üzerinize saldırırsa, sizde tıpkı onların saldırdıkları gibi (saldırılarına karşılık olarak) saldırın. Allah'tan sakının. Ve, Allah'ın sakınanlarla beraber olduğunu bilin." (Bakara, 194) "Sizinle din konusunda savaşmamış, sizi yurtlarınızdan çıkarmamış olanlara iyilik yapmak ve adaletli davranmaktan Allah sizi men'etmez; çünkü Allah adaletli davrananları sever. Allah sizi ancak sizinle savaşan, yurtlarınızdan çıkarmış ve çıkarılmanıza arka çıkmış olanlarla dostluk etmenizden meneder." (Mümtehine, 8-9) Resulullah'ın bulunduğu savaşlardan birinde bir kadın ölü bulundu. Bunun üzerine Resulullah kadınlarla çocukların öldürülmesinin İslam'da yasak

olduğu söyledi. (Ebu Davud, Hds. No:2668, Buhari Cihad 147-148, Müslim Cihad 25-26, Tirmizi Siyer 19, İbni Mace Cihad 30, Darimi Siyer 24, Muvatta Cihad 29, Ahmed Bin Hanbel c. 2: 23-22, 76, 91) Yani "savaşta, savaşmayan insanlarla savaşılmaz, silahsız insanlara dokunulmaz." (Aliyyül Kari, Mirkatül Mefatih, IV/237) Bu konuda, "**İslam savaş hukuku**" adlı yazımıza bakılabilir

Din Özgürlüğü ve Mürted Konusu

Kur'an'da mürtedin (İslam'ı terkedip başka bir dine girenin) öldürülmesini emreden bir ayet yoktur. Tersine Kur'an bunun cezai müeyyidesinin ahirette verileceğini birçok ayette ifade etmiştir. Ali İmran, 90: "İnandıktan sonra inkar edip, inkarda aşırı gidenler var ya, onların tövbeleri kabul edilmeyecektir. İşte sapıklar onlardır."; Nisa, 137: "Doğrusu inanıp sonra inkar edenleri, sonra inanıp tekrar inkar edenleri, sonra da inkarları artmış olanları Allah bağışlamaz; onları doğru yola eriştirmez."; Maide 54: " Ey İnananlar! Aranızda dininden kim dönerse bilsin ki, Allah, sevdiği ve onların O'nu sevdiği, inananlara karşı alçakgönüllü, inkarcılara karşı güçlü, Allah yolunda cihad eden, yerenin yermesinden korkmayan bir millet getirir. Bu, Allah'ın dilediğine verdiği bol nimetidir. Allah her şeyi kaplar ve bilir." Görülüyor ki, bu ayetlerde iman ettikten sonra küfre sapanlara dünyevi herhangi bir ceza yoktur. İslam'da mürtedin öldürülmesi ancak 'Müslümanlarla savaşması' şartına bağlıdır. Açıkçası öldürülme nedeni İslam'dan dönmesi değil, Müslümanlarla savaşmasıdır. Hz. Ebubekir'in mürtedlerle savaşması dinden dönmelerinden dolayı değil, İslam toplumunu parçalamaya ve düzenlerini bozmaya çalışmalarındandı. "Dinini değiştireni öldürünüz" rivayeti de bu düzlemde anlaşılmalıdır! İslam dininden dönen eski Arap müşrikleri direkt olarak Müslümanlarla savaş haline geçiyorlardı. Ayrıca bazı Yahudiler insanların Müslüman olmalarını önlemek için şöyle bir yol bulmuşlardı: Önce Müslüman olduklarını ilan ediyor, bir süre sonra da dönüyorlardı. Ki bu yolla Müslümanlar aleyhine konuştukları şeyler inandırıcı olsun. Kur'an'da Ali İmran suresinin 86-91. ayetlerine bakınca, 89. ayette dinden dönenlerden tevbe edenlerin tevbesini Allah'ın bağışlayacağı, 91. ayette ise kafir olarak ölenlerden bahsedildiği görülür. Dinden dönenlerin direk öldürülmesi hükmü olsa idi, tevbe etmeleri veya ölene dek kafir yaşamalarından Kur'an'ın bahsedilmemesi gerekirdi. Zaten içinden dinden dönen ama dışarıdan Müslüman yaşayanların münafık olacağı ortadadır ki, Kur'an'ın buna teşvik etmesine imkan yoktur. Yani, İslam'da dinden dönen değil, dinden döndükten sonra İslam devletine karşı 'Siyasi, sosyal ve ekonomik' faaliyetler içinde bulunup terör eylemleri gerçekleştirenlere ceza uygulanır. Bu konudaki diğer delilleri şöyle sıralayabiliriz: Bernard Lewis, "Din alimlerinden kafirlik suçlaması yüzünden yargılanıp suçlanan ve hüküm giymiş yok gibi görünmektedir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 154) demektedir. Riddet; toplumsal, siyasal başkaldırı ve terör anlamına haiz bir kavramdır. (Meriç, s. 157) Bernard Lewis, "Mürtedler, siyasal bir anlamlılık kazanmış olmaktadır." (Meriç, s. 164) "Montogomery Watt da, "Ridde hareketlerinde dini ve siyasi faktörler birbirinden ayrılmayacak şekilde iç içe girmişlerdi. İslam'ın dini, siyasi ve sosyal, ekonomik sisteminden uzaklaşma hareketiydi ve bu yüzden de İslam karşıtı bir hareketti." demektedir. Ureyne kabilesine yönelik uygulanan cezanın kısas olduğu ve onların çobanlara yaptıkları eziyetin aynı ile cezalandırıldıkları görülmektedir. Bu kişiler hasta idiler, efendimize gelirler, efendimiz onların yanlarına bir deve çobanı vererek iyileşene dek onları Zü'l-Hader denen bölgede misafir eder. Bu kişiler iyileşince çobana işkence ederek öldürür ve kaçarlar. Bu kişilerin bir terör faaliyeti, eşkıyalık uygulamasında bulundukları açıktır." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 166, 167) O nedenle de dinden döndükleri için değil, kısas gereği işledikleri suçun cezası kendilerine verilmiştir. Buhari'de geçen "dinini değiştireni öldürün" (Buhârî, Cihâd, 149) hadisine gelince. Rivayet, haberi vahittir ve ravi İkrime rivayetlerinde cehr edilmiş; reddedilmiştir. (Meriç, s. 172) Biz, "Böyle bir hadis yoktur, hadis delil değildir" diyerek kolayca işin içinden çıkabiliriz. Ama biz ehli sünnet olarak hadisleri delil kabul etmekteyiz. O halde bu hadisi nasıl anlamalıyız? Bir kere "Hz Muhammed'in siyasi terör faaliyetine bulaşmamış bir mürtedi öldürdüğüne dair örnek yoktur.

Bu rivayetin en çok gündeme geldiği konu, Hz Ebubekir döneminde yaşanan kitlesel irtibat savaşları dönemidir. Burada durumun silahlı bir isyan, siyasi bir başkaldırı olduğu açıktır. Hz Ebubekir ortaya çıkan isyanı bastırma çabasıyla kılıç çekmiştir. Terör faaliyetini bırakıp tekrar eski haline döndüklerinde ise onlar affedilmiştir." (Meriç, s. 168- 169) Efendimiz diğer bir hadisinde, "Müslümanı öldürmek, şu üç sebep hariç helal değildir… İslam'dan çıkarak 'Allah ve Resulü ile harbe tutuşan' kişi ya öldürülür ya asılır ya da sürgün edilir." (Ebu Davud, Hudut, 1; Nesai, Kasame, 14) hadisin mesajı da açıktır: Dinden dönen savaş açarsa öldürülür! Ayrıca kadınlara mürted cezasının uygulanmaması meselesi de önemlidir! Kadınların "savaş gücü oluşturmadıkları için" onların dinden dönmesinde ceza uygulanmayacağı söylenmiştir. İbn Abbas'ın irtidat eden kadının öldürülmeyeceği yönündeki ifadesini, Ömer Bin Abdülaziz'in irtidat eden bir kadına ölüm cezası vermediği rivayeti destekler. Piri fani (hayli yaşlı) irtidat etse de öldürülmez. (Haskefi, ed-Dürrü'l-Muhtar, III/224) fetvası da bu görüşü destekler! (Meriç, s. 172) Özetle, mürtetle ilgili ceza bireysel bir inanç değişikliğinden ziyade kılıçla bir başkaldırı anlamı taşıyan ve modern hukukta "terör suçlarına denk gelen" suçlar için öngörülmüş bir cezadır. Bu yüzden irtidat konusu, Serahsi'nin Mebsut'u gibi önemli bir eserde "devlet hukukuna dair" Kitabüs- Siyer bölümü içinde ele alınır. Yani riddet kelimesi ile "siyasi içerikli silahlı bir terör faaliyeti" kastedildiği açıktır. (Meriç, s.174-176) Özetle, "Mürtedin öldürülmesinin sebebi olarak ileri sürülen gerekçeler, "mürted dinden döndüğü için öldürülür" tarzındaki bir sebepten ziyade, toplumsal hayatı bozması, ifsad etmesi ve İslam Devletiyle savaşması gibi birtakım nedenlere dayanmaktadır." (Maşallah Turan, İslam'da İrtidat, Kadim Akademi SBD, II/9)

"Müslüman olmayanlar" Müslümanların Koruması Altındadır

"Bir insanı öldüren bütün insanlığı öldürmüş, bir insanı dirilten bütün insanları diriltmiş gibidir" (Maide, 32) Gaşiye 22. Ayette, "Sen ancak bir hatırlatıcısın, onlara zor kullanacak değilsin." Buyurulurken Yunus 22. Ayette ise, "Sen mümin olmaları için insanlara zor mu kullanacaksın?" buyurulmaktadır. Bir İslam toplumunda herkes, dilediği inanç ve görüşü seçme hakkına ve seçimine göre yaşama imkanlarına sahiptir. Bu ve başka temel hükümler İslam'ın temel insan hakları bağlamında, insan olan herkese tanıdığı hak ve özgürlüklerdir. Elbette bir İslam toplumunda gayri müslimler de olacak ve onların da temel hak ve özgürlükleri bulunacaktır. Hz.Ali'nin formüle ettiği gibi Müslüman olmayanlar "bizim yaratılışta eşlerimizdir." Bu genel tanım içinde Müslümanlar, farklı din ve siyasi görüş sahiplerinden sadece genel asayişe itaat ve onlara götürülecek hizmetler karşılığında, güçleri oranında vergi (cizye) isterler. Siyasi görüşlerin açıklanması ve siyasal katılım kanalları açıktır. Ancak bir fikri zor ve şiddet kullanarak benimsetmek yasaktır. Meşru bir yönetime karsı silahlı eylemde bulunan (bağy) aynıyla karşılık görür. Ama devlete karşı islenmiş suçlar olmadığı için, silahlı eylemden vazgeçenler (ayetin tanımıyla tevbe edenler) kendi hallerine bırakılırlar. Bu arada adam öldürmüş, kan akıtmışsa bunun hesabını verir. Şüphesiz bunlar en ekstrem durumlardır. Asıl normal sistemde yürürlükte olan ise, akıllara durgunluk verecek kadar çarpıcı bir özgürlüktür. İslam, ilke olarak gayri müslim her dini veya kültürel grubu kendi hukukuyla başbaşa bırakır. Peygamberimiz Yahudilerin anlaşmazlığında onlara; "Size hüküm vermemi ister misiniz? İnandığınız Tevrat'a göre mi, yoksa Kur'an'a göre mi?" diye sormuş ve talepleri üzerine Tevrat'a göre onlara hüküm vermiştir. Bu, tam anlamı ile dini ve adli/hukuki özerkliktir. Şimdi bu konuda gayri müslim bir tarihçi olan Lübnan Hristiyanlarından Prof. Philip K. Hitti'nin tanıklığına başvuralım; "Müsamaha gören dinlere mensup olanlar, yani vahye dayanan kitaplara sahip dini camialardan meydana gelir ki, Hristiyan, Yahudi ve Sabii olan bu gibi kimselere 'Ehlu'z-Zimme' adı verilir. Müslümanlar, bu gibi kimselerle çeşitli şartlar taşıyan anlaşma yapmışlardı. Kitap sahibi dinlerin mevcudiyetlerinin bu şekilde tanınmış olması, Hz.Muhammed'in getirdiği en basta gelen yeniliklerden biridir. Bu dinlere mensup olanlar, İslam toplumunda silah taşımayacaklar ve İslam devletinin kendilerine tanıdığı "himaye" (zimmet) hakkına mukabil ona vergi (cizye) ödemeye rıza göstereceklerdi. Bu hukuki statü

muvacehesinde zimmiler zümresi, arazi vergisi (haraç) ve cizye ödemelerine mukabil, geniş surette müsamaha gördüler. Bir Müslümanın taraf olduğu hukuki ihtilaflar müstesna, bu teba zümresi, hukuk davalarında ve hatta ceza davalarında kendi dini başkanlarının adli teşkilatlarına ve usullerine tabi tutuldular. İslam hukuku bu çeşit gayri müslimlere tatbik edilmekten alıkonulmuştur. Bu ayrı statüye tabi tutulma (adli muhtariyet) sistemi, Osmanlı devletinde son devirlere kadar, Irak'ta ve Filistin'de kurulan İngiliz manda idaresinde meriyette kalmıştır. Köken itibariyle Kur'an-ı Kerim de (9/19, 26/105 ve 109, 36/69-72 vd) gösterilen Ehli Kitaba hasredilen ve ilk İslam devletlerinde meriyette tutulan bu müsamahakar statü, daha sonraları Müslümanlar tarafından Harranlı Sabiiler ve Berberiler'e teşmil edilmiştir" Hz. Ömer yoksul ve çalışamayacak durumda olan gayri müslimlere devlet bütçesinden maaş (işsizlik sigortası) bağlamıştır. Bu dine mensup olanlar ile ateşe, yıldıza, ineğe, bir nesneye (fetişist) tapanlar arasında İslam bakış açısına göre mahiyet farkı değil, biçim farkı vardır. İlk Halifeler ve büyük müçtehidiler Mecusi, Sabii, Yezidi, Budist, fetişist vb din mensuplarını Ehli Zimmet içinde ele aldıklarına ve onlara Zimmi Hukuku'nu uyguladıklarına göre, bizim de, modern zamanların çağdaş din mü̈ntesiplerini aynı kategoride ele almamız mümkündür. Gerçek şu ki, eğer tarihte Müslümanlar bu yolu seçmeseydi, bugün Asya'da ve Afrika'da tek bir Mecusi, Budist, Brahmanist vb din müntesibi kalmaz, hepsini kılıçtan geçirip bir soykırıma girişmeleri gerekirdi. Ama Müslümanların böyle yapmadıklarını biliyoruz; bu dinlerin hala yaşıyor olması bunun açık bir kanıtıdır. Bugün İran'da yüzbinlerce Mecusi var ve İran parlamentosunda temsil ediliyorlar. Dahası, Allah'ın en büyük düşmanı Şeytan'a tapan Yezidiler bile güvenlik içinde yaşamışlar. Bugün hala Mardin-Midyat yöresinde ve Musul taraflarında Yezidiler varlıklarını sürdürüyorlar. Eğer bu bölgeye tarihte İslam değil, Hristiyanlık hakim olsaydı, Kilise hepsini ateşe atıp yakardı. Nitekim kendileri şeytana tapmadıkları halde bilimsel düşüncelerinden dolayı nice insan ateşe atıldı, özellikle kızıl saçlı ve yeşil gözlü kadınlar "içlerinde şeytanı taşıdıkları" iddiasıyla aynı akıbete uğradı. İslam ise şeytana tapanları kendi hallerine bıraktı, tapınaklarına dokunmadı. Kur'an "yeryüzünde fitne çıkaranlar"ın zor kullanarak bastırılması hükmünü getirir. Siyasal rejime muhalefet bağlamında burada sözü edilen "fitne" herhangi bir siyasi görüşü anlatma, açıklama, taraftar toplama veya seçimle işbasına gelmeye çalışma değil, doğrudan şiddet ve baskı yöntemlerine başvurma eylemidir. Bugün en demokratik ülkelerde bile durum bundan farklı değil ve siyasi terör örgütleri kurulu demokratik rejimlerin silahıyla mukabele görmektedirler. Schumpeter ve Gaarder da sözgelimi bugünkü marxizmin gerçek anlamda bir din tanımına girebileceğini, hatta buna "Materyalist Teokrasi" denebileceğini söylemektedirler. (Kitap Dergisi, Mart 1990) Cizye konusu, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Küfür ve Kafir Kavramları

Sanıldığı gibi küfür basit bir inkar değildir. Bu kavramın içinde düşünsel ve eylemsel bir olumsuzluk bulunmaktadır. İmanın iyi anlaşılması için onun tersi olan ve ondan önce gelen "küfr" kavramının iyi bilinmesi ve iyi tahlil edilmesi gereklidir. Küfr, "Ke-Fe-Ra" eylem kökünden mastar olup, sözlükte "bir şeyi örtmek" anlamına gelir. Bu açıdan düşünüldüğünde kafir; yüce değerlerin özünü, özündeki güzelliği ve mükemmelliği örten anlamını taşır. Bazı ibadetler ve tevbe, birtakım günahları örttüğünden bunlara "keffaret" denilir. Allah'ı, ayetlerini ya da hükümlerini örten, daha çokta Allah'ı evrenden silmeye çalışan, nedenleri görüp ötesini göremeyen, duyularının ulaşamadığı şeyleri "yok" sayan, evrenin yaratılışını, meydana gelen olayları rastlantı, zorunluluk gibi birtakım hayali etkenlere bağlayan, bilmeden her zerreyi ilahlaştıran veya Allah'ın ayetlerinin birini, birkaçını ya da tamamını bu şekilde tanımamaya yönelenlerin artık, kalpleri de örtülür; basiretleri yok olur, akılları işlemez (muhakemeleri sağlıksızdır), dilleri hakkı söylemez duruma gelir. (Araf 101,179) Görülüyor ki, küfür düşünsel ve

eylemsel bir negatiflikτir. Buna karşılık iman varlık ve oluş noktasında olumluluğu, pozitifliği içinde barındırır, yani iman; pozitif kutuptaki düşünsel ve fiili bir kategoridir!

Zina ve Cezası

Kur'an'da uzak durulması gereken bir eylem olarak ifade edilen zinaya (ceza olarak), tarafların her birine yüzer kez vurulması emredilmiştir. (Nur, 2) Bu vuruştan maksat öldürmek değil, toplumsal bir kınama ve bu kınamanın insanda meydana getireceği yaptırımdır. Zina denince akla gelen recm (taşlama) cezası Kur'an'da geçmemektedir.

İslam'da recm var mıdır?

Nur Suresi'nin 2. ayetinde zina edenlerin cezası belirtilirken evli veya bekar olmaları arasında bir fark konulmamıştır. Hepsine aynı ceza verilmiştir. Evli olanların zina yapması halinde recm edileceğine ilişkin bazı hadisler nakledilmiştir ki: kendi aralarında çelişkili ve Kur'an hükümlerine ters düşen bu sözlerin gerçekten Peygamberin sözleri olduğu düşünülemez.

Bir rivayette Peygamberin emriyle bu cezanın uygulanması sırasında suçlunun kaçmaya çalıştığı fakat yakalanıp öldürüldüğü Peygambere aktarılınca; "keşke bıraksaydınız" dediği anlatılır. Oysa Nur Suresi'nin 3. ayetinde «Cezaları uygularken şefkatiniz size engel olmasın.» denilmektedir. Ayrıca Hz. Peygamber, bu durumda (rivayete göre) Allah'ın hükmünü uygulamamış oluyor ki, bu Peygambere bir iftiradır. Peygamberimizin ceza konusundaki anlayışı açısından şu rivayet gerçekten dikkate değer: "Ebu'l-Yesar diye bilinen Abbad isimli, Ensarlı bir adam, başından geçen bir olayı Peygambere şöyle anlatmış: Ey Allah'ın Elçisi, ben kentin kenar bir semtinde bir kadınla yalnız kalıp onunla seviştim. Cinsel ilişki dışında ondan yararlandım. İşte şimdi huzurundayım. Hakkımda istediğin hükmü uygula! Ömer bin Hattab: Allah seni gizlemiş, sen de kendi hatanı gizleseydin! demiş; fakat Peygamberimiz, cevap vermemiş. Adam yürüyünce ardından birini gönderip onu çağırtmış ve ona: "Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde namaz kıl; çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, ibret alanlara bir öğüttür " (Hud, 114) ayetini okumuştur. Bir adam kalkıp: "Bu yalnız ona mı mahsustur?" diye sormuş. Peygamber; Hayır, bütün insanlara mahsustur, demiştir. (Tirmizi, Tefsir 12) Bu konu ayrıca, 'İslam'da had cezaları' başlığı altında ele alınmıştır.

Yaratılışın Altı Devresi

Kur'an'da gün kelimesinin kullanımı ve 6 gün kavramı. Bu konu "Kur'an'da çelişki iddialarına cevap" başlıklı yazıda ele alınmıştır.

İskenderiye Kütüphanesini Kim Yaktı?

Öncelikle bu iddianın ilk kaynağı olarak gösterilen, E. F. Gregorios tarafından yazılan 'Devletlerin Kısa Tarihi' adlı kitabın 'ilk baskısında' ve Süryanice'ye tercüme edilen 'İslam Fetihleri' adlı bölümde böyle bir iddia asla yoktur. Ne zamanki kitap İngilizceye çevrilir, kitapta bir anda bu iddia yer alır ve sonra da dünyaya yayılır! Kısaca bu iftiranın yer aldığı kaynağın içeriği zaten bizzat sorunludur! (Ali çankırılı, Batıda İlmi Skandallar, s. 45) Halbuki gerçekte, "Bizans, dönemin en büyük kütüphanesi İskenderiye Kütüphanesi'ni yakarken, İslam coğrafyasının her yanında kütüphaneler açılmıştır." (Soner Yalçın, Hürriyet, 10 Ekim 2010) Alanında sayısız eser veren Adnan Adıvar'da "İslam ve İlim" konusunda bunun bir iftira olduğunu belirtir. Princeton Üniversitesi Doğu tetkikleri kürsüsü başkanı Prof. Philip K. Hitti ise şöyle demektedir: "Halifenin (Hz.

Ömer’in) emriyle Amr İbn As'ın altı ay boyunca şehrin çok sayıdaki hamamlarında, ocaklarında İskenderiye Kütüphanesindeki kitapları yaktığına dair anlatılanlar, tamamen hayali ve farazi tatlı hikayelerden ibaret olup tarihi gerçeklerle alakası yoktur. Büyük Plotemy Kütüphanesi pek erken bir devirde daha M.Ö. 48 senesinde Julius Sezar tarafından ateşe verilmişti. Yeni İskenderiye Kütüphanesi ise İmparator Teodoius emri üzerine takriben M.S. 389 yılında ikinci defa ve tamamen yok edilmiştir. Bu duruma göre İslam fetihleri esnasında İskenderiye'de önem taşıyan herhangi bir kitaplık mevcut olamazdı ve ayrıca o çağda yaşamış hiçbir tarihçi ne Amr'a ne de Ömer'e bu konuda bir suç atfetmez.” (İslam Tarihi, I/251; Ayrıca Seyyid Hüseyin Nasr, islam'da bilim ve medeniyet, s. 198; Adem Pak, İskenderiye Kütüphanesi'nin Akıbeti Üzerine Değerlendirmeler, İslami Araştırmalar Dergisi, 2003, XVI/I, 176-183; Mehmed Mansur, İskenderiye Kütüphanesini Müslümanlar mı Yaktı, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları; Nuray Yıldız, Eskiçağ Kütüphaneleri, 90-94; Mustafa Fayda, `Hz.Ömer Devri`, DGBİT, II/100-104) İskenderiye Kütüphanesi üstüne araştırmalar yapan Gazi Üniversitesi öğretim görevlisi Tuncer Tuğcu, İskenderiye Kütüphanesi"nin yakıldığı günü şöyle anlatıyor: "414 yılının Lent bayramında, Hypatia"nın konuşmalarından etkilenen halk kütüphanenin önünde toplandı. Piskopos Cyril"in rahipleri bu kalabalıktan rahatsız oldu ve silahlı güçleri çağırdı. İlk Hypatia tutuklandı, eziyet edilerek öldürüldü. Daha sonra İskenderiye Kütüphanesi"ndeki kitaplar toplatıldı ve hamamlarda ateşe verildi. Ve kütüphane alevler arasında sonsuz bir sessizliğe gömüldü. Böylece insanlık tarihinin bu eşsiz bilim ve kültür hazinesi yok oldu, dünyanın eski çağlarına ait pek çok değerli bilgi bir daha elde edilmeyecek şekilde ortadan kalktı." Bernard Lewis de konu hakkındaki makalesinde, kütüphanenin Müslümanlar tarafından yok edildiği hikayesini bizzat Alfred J. Butler, Victor Chauvin, Paul Casanova ve Eugenio Griffin gibi Batılı ilim adamlarının reddettiğini yazmaktadır. (Mostafa El-Abbadi ve Omnia Mounir Fathallah, What Happened to The Ancient Library of Alexandria?, s. 214) Yazar Dr. Sigrid Hunke, İskenderiye Kütüphanesinin Başkumandan Amr’ın emri ile yakılması iddiasının tamamen çirkin bir iftiradan ibaret olduğunu açıkça ifade eder. (Avrupa'nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 255) ve Kahire Kütüphanelerinde iki milyon yüz cilt sayısına ulaşan eserlerin, eski İskenderiye kütüphanesindeki kitap mevcudunun yirmi misline ulaştığının altını çizer. Lord John Davenport, ‘Hz Muhammed ve Kur’an’ı Kerim’ adlı eserinde bu konuda şunları söyler: “Hz Ömer’in İskenderiye kütüphanesini yakma yalanı sonradan uydurulmuş bir iftiradır. Çünkü Batlamyus’ların Kütüphanesi, Julius Sezar’ın bir seferi sırasında yakılmıştır. Müslümanlar fen, tarih, şiir, felsefe ve başka konulara ait eserleri saklayarak bunlardan faydalandıkları meydandadır ki değil ki yakmak. Hz Ömer’in kütüphaneyi yaktığını söyleyen Ebulfereç dahi bu uydurma olaydan altı yüz sonra yaşamıştır. Halbuki daha önce yaşayan Hristiyan ve mısırlı tarihçiler böyle bir şeyden bahsetmezler. Gibbon’olay zamanında yaşayan hırisityan ve Yahudilerin bu konuda Ömer’den bahsetmemelerinin altını çizer. İskenderiye Kütüphanesi üzerine uzman olan Saint Croix, bu iftiranın bir hurafe olduğunu çünkü İskenderiye kütüphanesi dahil bir çok kütüphanenin dördüncü yüzyıldan sonra yaşamadığını ifade eder. Bu iddianın aksine, Araplarca yazılan tarih, tıp, ziraat ve başka ilimlewre ait eserleri, Kur’an nüshalarıdır diye yakan kardinal Ekzimen veya Çin İmparatorunun eserlerini yok edenler nasıl oluyor da böyle bir hareketi suç olarak ileri sürebiliyorlar?” (Davenport, s. 59-60) “Bazı kaynaklar Amr'ın İskenderiye Kütüphanesini yaktırdığını yazar, ancak bu şehirdeki kitapların büyük kısmının 392 yılında Patrik Theophile zamanında harap edildiğini kaydetmek yerinde olur.” (Will Durant, İslam medeniyeti, s. 170) Ünlü İslam düşmanı "Ernest Renan bile, Hz Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktırmadığını itiraf etmektedir." (Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 28) Aslında gerçek olan bu iddiaların kaynağı olan tarafta bu işin normal sayılmasıdır: “Kitap yasaklama ve yakma olayları, bilhassa Katolik Roma kilisesi'nin tarihinin de bir parçasıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 140); “Haçlılar Trablusşam'a girdiklerinde 3 milyon kitabı yakmışlardı.” (Abdurrahman Ahmet, Garbın İslam'dan öğrendikleri, s. 104) "Engizisyon mahkemesinin kararıyla Gırnata'da 1 milyon cilt kitap yakılmıştır." (Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 93); "Yunan Kralı İskender Babil'de, bir kitap hariç, bir çok bina ve kütüphaneleri yakmıştır." (Prof. Dr. George Saliba, İslam Bilimi ve Avrupa Rönesans'ının Oluşumu, s. 48) Kısacası, “Hazreti Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iddiasının aksini ispat eden kesin deliller meydanda iken, bu iddiayı kimse ciddiye almaz.” (Haydar Bammat, Batı medeniyetinin kuruluşunda

Müslümanların rolü, s. 45) Ama bu gerçekler hiç bir zaman, yalan olduğu defalarca ispatlandığı halde, Hz Ömer'in İskenderiye kütüphanesini yaktığı iftirasının binde biri kadar dillendirilmemiştir! Ve kütüphane yakmakla meşhur olan dindaşlarını Hristiyanlar savunurken, ülkemizin 'uzman din alimi' olan ateistleri de onların içimizdeki borazanlığını yapmakta bir sakınca görmemektedirler!

"Hz Ömer'e kütüphane yaktı!" iftirası atanlara güncel cevap, Asıl kütüphane yakanlar; bizzat ve hala kendileri; Hristiyan batı medeniyeti!

Allah'ın şekli olur mu?

Dursun, mecaz anlamda kullanılan kelimeleri asıl anlamı ile alarak, "Allah'ın şekli, eli-kolu vardır." iddiasında bulunmaktadır ama "Hiçbir şey onun benzeri değildir" (Şura, 11) gibi ayetlerle birlikte değerlendirildiğinde bu ayetlerdeki el, kol kelimelerinin sembolik oldukları rahatlıkla anlaşılabilmektedir. Allah'ın "eli, yüzü ve gözün"den bahseden ayetler; (Bakara, 115; Raman, 27; Sad, 75; Maide, 64; Hud, 37) "El", güç ve kuvvet demektir. Maide suresinde de "iki eli" diye ayet bulunur. Dünya ve ahiret veya menfi, müsbet bütün imkanların Allah'ın elinde olduğuna işarettir. Dilimizde dahi "falanın eli uzundur" denilir. 'İmkanları bol' manasında söylenir. "Yüz", bir varlığın yüzü, onun 'kendisi' demektir. Allah'ın yüzü de 'kendisi' demektir. Yüzüne bakmak

nasıl Türkçede kullanılırsa benzer şekilde başka dillerde de kullanılmaktadır: "Göz" ve "Gözlerimiz" (Taha, 39; Hud, 37); "kontrol ve müşahedemiz altında tutmak" demektir. Bu iki kelimenin geçtiği ayetin meali şöyledir; "Ey Nuh sen gemiyi, bizim gözlerimiz (kontrolumuz) ve vahyimiz ile yap" (Hud, 37) Nitekim bizim Türkçede de casuslara "kulak" ve "göz" denilir. Mecazı asıl anlamı ile alanlar tarih boyunca hep sapıtmışlar ve hakikatten uzaklaşmışlardır: Allah'na çocuk izafe etme, bazı yaratılmışlarla ulu Tanrı arasında benzerlikler kurma ve onlara ilahlık izaâfe etme gibi sapkın inanç ve düşünceleri tarih boyunca görülmüş ve İslam nazarında reddedilmiştir. (Zemahşerî, III/399; Râzî, XXVII/150-154; Elmalılı, VI/4225-4226) Bu konuda" Kur'anda mecaz" konusuna bakılabilir.

İsrail milleti üstün mü idi? (Bakara 47, 122)

"Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve (bir zamanlar) sizi diğer toplumlara üstün kıldığımı hatırlayın." Ayette kastedilen üstünlük, ırk üstünlüğü değil 'bilinç ve imandaki üstünlüktür.' Maide, 20: "Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı." Bunun yanında ayet, Yahudilerin tarih boyunca gösterdikleri etkinliğe işaret etmektedir. Ayet, İsrailoğullarını Firavunun baskısından kurtarıp onlara İlahi mesajı gönderdiğini hatırlatmakta, bu sayede zalim topluluk karşısında onları yücelttiğini ifade etmektedir. Kısaca, alemde hakiki iman israiloğullarına emanet edilmiş, iman kuvveti onları isteselerdi hem dünya hem ahirette üstün yapabilecekken, onlar azgınlaşmayı seçmiş, üstünlük vesilesi olan vahyi bozmuş, dolayısı ile üstünlük özelliklerini kaybetmişlerdir! Zaten Bakara, 122. Ayette geçmiş zaman kibi ile üstünlükten bahsedilmektedir: "Ey İsrâiloğulları! 'Geçmişte' (Enamtü) size verdiğim nimetimi ve sizi diğer topluluklara üstün kıldığımı hatırlayın." Ayrıca üstünlük, tüm vahye muhatap olanlara verilen bir meziyettir: Enbiya, 105: "Andolsun, biz zikirden sonra Zebur'da da: "Şüphesiz 'yeryüzüne' salih kullarım varisçi olacaktır" diye yazdık."; Enam 86. ayette de yüce Allah (cc) " İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da hidayete eriştirdik. Onların hepsini 'alemlere üstün' kıldık." buyurmaktadır. Görüldüğü gibi vahye muhatap olup hidayete ermek, Kur'an'ın deyimi ile "üstün" olmak demektir ve bu her vahiy alan toplum için geçerlidir! "Ayette geçen 'f-z-l' kökü ile ifade edilen üstünlük" başka birçok ayette de geçmektedir. Mesela Bakara 253. ayette yüce Yaradan bazı peygamberleri başkalarına üstün kıldığını aktarır ve yine aynı "fzl" fiilini kullanır: " İşte o Resûllerden bazısını bazısından daha üst özellikli kıldık." Bu fazilet her bir peygambere vahiy ile verilen mertebelerdir ve ortak paydaları da, vahye muhatap olmalarıdır. Ali İmran 110. ayete de baktığımızda 'hayırlı ümmet' (Hayr; "Mutlak ve mukayyet anlamda iyilik ve üstünlük anlamlarını ihtiva etmektedir.": Havva Özata - Zülfikar Durmuş, Hayr Kelimesi, Tefsir Araştırmaları Dergisi, Cilt: 6, Sayı: 1, Yıl: 2022, Nisan, s. 30) olmanın, 'Kur'an'a uygun emir ve yasaklara uyma ve bunları tebliğ etme ile Allah'a inanma olduğu' belirtilmektedir: "Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, kötü olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz." Maide 12. ayet ise Yahudilerin neyi yapınca üstün oldukları ve artık neden üstün olmadıklarını açıkça belirtilmektedir: "Ve Allah onlara: "Gerçekten Ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır."; Maide Suresi, 12-13: "Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir-gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır. Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. 'Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar.' Kendilerine hatırlatılan şeyden pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet,

aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever." Görüldüğü gibi, İsrailoğulları'nın, Dursun'un iddia ettiği manada, bir ırk olarak üstün kılınmaları sözkonusu değildir. Allah'ın Hz. İbrahim'e olan vahyini bildiren bir ayette bu gerçeği açıkça vurgulamaktadır: Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdime erişemez" dedi. (Bakara Suresi, 124) Görüldüğü gibi Allah (cc) Hz. İbrahim'in soyundan olanları bir ırk olarak üstün kılmamış, aksine bu ırktan olup da zalim olanların Allah'ın ahdine, yani İsrailoğulları'na verdiği (vahiyden kaynaklanan) üstünlük ahdine dahil olmayacağını bizlere bildirmiştir. Allah'ın Hz. İbrahim'e ve soyuna verdiği üstünlük, ırk manasında bir üstünlük değil, her kim Hz. İbrahim'in yolunu izler, onun ahlak ve inancını sahip olursa, devralınacak 'manevi bir üstünlüktür.' Nitekim Allah "doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir" buyurarak (Al-i İmran Suresi, 68) çağımızda Hz. İbrahim milletinin adının Müslümanlar olduğunu bizlere de bildirmiştir. "Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz." (Ali İmran, 139) Ayrıca Dursun gibi materyalistler, eğer ırkçılığın kaynağının ne olduğunu gerçekten öğrenmek istiyorlarsa, kendi dünya görüşlerinin temelini oluşturan evrim teorisini incelemelidirler. Çünkü yeryüzündeki ırklar arasında kalıtsal "üstünlükler" bulunduğu, bazılarının "ileri" bazılarının ise "geri" olduğu iddiasının kaynağı, Darwin'in evrim teorisinden başka bir şey değildir. Bu konuda, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazı da faydalı olacaktır.

'Allah bildi, anladı' ne demektir?

Dursun, bazı ayetlerde geçen ve Türkçeye "Allah anladı, bildi " diye tercüme edilen ayetlerden hareketle okuyucuyu yanıltmaya çalışmaktadır. Dursun, bütüncül muhakeme ve yargıdan yoksun, Arap dilinin temel özelliklerini bilmeyen, garazlı ve çarpıtıcı bir kişiliğe sahiptir. Yukarıda verilen örneklerde bu açıkça görülmektedir zaten. Ayrıca; tüm Kur'an'da Allah'ın tüm zaman zamanları aştığını bildiren birçok ayet vardır: "Biliniz ki, Allah içinizdeki sırları bilir. Ondan sakının." (Bakara 235); "O, göklerde ve yerde ne varsa her şeyi bilir.' (Ali İmran: 29); "Göklerde de O'na İbadet edilir, yerde de. Allah açığa vurduğunuzu ve gizlediğinizi bilir. Ne kazandığınızı da bilir." (En'am, 3) Görüldüğü gibi Allah'ın ilmi sonsuzdur. Zaman ve madde Allah'ın yaratıkları olduğu için, Allah maddeden de, uzaydan da münezzehtir. Arapçanın bir dilbilgisi kuralı olarak te'kit (Pekiştirme) çok kere 'geniş zaman ve geçmiş zaman' kipleri ile kullanılır. Bunun çok örnekleri vardır: "Biz geçmişleri de bildik (biliyoruz), gelecekleri de bildik (biliyoruz)" (Hicr, 27); "(Ya Lut) Sen bildin; (biliyorsun) Senin kızlarında bizim bir hakkımız yok." (Hud, 79); "Siz cahil iken Yusuf'a ne yaptığınızı bildiniz mi? (bilmiyor musunuz)", "Biz, Yusuf hakkında iyilikten başka bir şey bilmedik (bilmiyoruz)" (Yusuf, 51) Tıpkı bunlar gibi, Bakara Suresi 187 ve 235'te geçen "Allah bildi" ayetlerinin bizim dilimizdeki karşılığı 'Allah biliyor'dur. Olay, "Hem insanlara göre o olayın zamanı geçmiş olduğundan, hem de İlahi ilmin kesinliğini" dile getirmek için, "bildi" kelimesi ile ifade edilmiştir. "Beda"' (görüş değiştirme) ise, Allah hakkında muhaldir, İslami metinlerde böyle bir görüşü destekleyecek bir bilgi yoktur. "Allah, İstediğini siler, İstediğini sabit bırakır. Ana kitap onun katındadır." (Rad, 39) ayetinin ise "Beda" ile hiç ilgisi yoktur. Ayetin Anlamı: "Evrenin temel yasaları ve planları vardır. Bir ağacın çekirdeğinden çiçek verişine kadar, yüzlerce yasaları, planları var, ağaç büyük bir bütünlük içindedir. Evren de, bir ağaç gibi, ilk temel elementlerden, insanın yaradılışına kadar her şey birbirine bakar, birbirini bütünler." Bu yasalar, planlar, programlar olmakla beraber, Allah onlara bağlı değildir, o planlardan istediğini siler, (zamanı dolduğu için silinir) istediğini de sabit bırakır. Onun sonsuz kudret ve bilgisi olduğu gibi, sonsuz iradesi de var, her an her şeyi yeniden yapabilir. "Kur'an'da istikbal (gelecek) anlamında mazi (geçmiş) sıgasının (kipinin) kullanılması, manayı pekiştirmek içindir." (Yardımcı Doçent Doktor

Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 280) Allah'ın İlim ve hikmet sahibi olduğunun geçmiş zaman fiili ile ifade edilmesi konusuna gelirsek: "Geçmiş zaman eki" olan Arapça 'Kâne' fiilinin anlamı: "Kâne, yani o hep böyle olmuştur ve böyle olacaktır. Tam tersine burada ezeliyet murattır." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 28) 'Kâne' fiili 'devamlılık' (Suyuti, el- İtkân, II/726-728) bildirir. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 42) "Kur'an'da kâne fiili 5 anlamda (Öncesiz ve sonsuzluk, geçmiş zaman (Neml, 48), şu an (Ali İmran, 110), gelecek ve 'Sâre' fiili (Sâd, 74) anlamında) kullanılmıştır. Bunlardan biri de, ezel ve ebed (Öncesiz ve sonsuz) bildirme anlamıdır. Nisan Suresi, 103. ayet: "Namaz müminlere, belirli vakitlerde yazılı bir farzdır." İnsan suresi, 7. Ayet: "Adaklarını yerine getirirler ve şerri yaygın olacak bir günden korkarlar." Burada 'Kâne' fiili, İstikbali (Geleceği) ifade eder." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 183-184) Allah için kullanılan 'Kâne' fiili, belirli bir zaman için değil, 'ezel ve ebedi/öncesiz ve sonsuzluğu' ifade anlamında kullanılmıştır. (Razi, Ebubekir, Enmuzec fi Esile ve Ecvibe min Geraibi Ayi't-Tenzil, s. 96-97) Tur suresi, 20. ayet: "Biz onları ceylan gözlü hurilerle evlendirmişizdir." Henüz gerçekleşmediği halde, neden ayette geçmiş zaman ifadesi kullanılmıştır? 'Gerçekleşmesi kesin' olan bir konu için 'geçmiş zaman' kullanılır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 425) Görüldüğü gibi konu, ana dildeki dilbilgisi kuralları ile alakalıdır. Yoksa ortada kimsenin bilmediği veya suç/hata isnat olunacak bir durum söz konusu değildir! Peki Dursun bunları bilmekte midir? Bilmiyorsa cahil, biliyor da gizliyorsa haindir!

Allah görüş değiştirir mi?

Allah kendilerine mesaj gönderdiği toplumun yapısına göre bazı hükümleri toplumsal değişime bağlı olarak kaldırabilir, yerine daha uygununu getirebilir. Yani bazı hükümler deyim yerindeyse geçici maddelerdir. Bazıları ise kalıcıdır. Mesela her devirde insanlara emredilen ibadet şekillerinde ve sürelerinde farklılık olmuştur. Fakat ibadet (Allah'a yönelme faaliyeti) gerçeğinde bir farklılık olmamıştır. Örneğin, Müslümanlar Peygamberimiz döneminde ilk zamanlar Kudüs'e yönelerek namaz kılıyorlardı. Daha sonra Kabeye yönelmeleri emredildi, önce Kudüs'e sonra Mekke'ye yönelmesi, Hz. Muhammed'e gelen vahiyle ondan önceki vahyin (Musa ve İsa'ya gelen) birbirlerine bağlı olduğuna, ikisi arasında inanç noktasında çelişki bulunmadığına, önemli olanın tek Allah'a inanmak ve O'na yönelmek olduğuna işaret etmekti. Bu konu, "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızdaki **'**Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu -' adlı yazımda ve "Ateistlere cevap" adlı yazımızdaki 'Kıblenin değiştirilmesi' adlı yazımızda ele alınıp cevaplanmıştır.

Sâbilik ve Oruç

İbrahim Peygamber, yıldızı görür, yıldıza , "Tanrım" der; Ay'ı görür, Ay'a "Tanrım" der. Bu gökcisimlerinden Güneş'i daha büyük ve daha parlak görünce, "İşte Tanrım budur, bu daha büyüktür" diye konuşur. Ne var ki, "Tanrı" dediklerinin tümü batınca, onların "Tanrı" olmadığının farkına varır. (En'am, 76-78) Dursun bunları aktardıktan sonra, aklınca Hz. İbrahim'in Yıldızları ve Güneşi Tanrı olarak kabul eden Sabii'lerden etkilendiğini ima etmektedir. Ancak En'am suresinin 78. ayetinin anlamını vermemekte kısa bir cümleyle geçiştirmekte okuyucuya 'dürüst olduğunu göstermek' içinde sadece 78. ayetin numarasını vermektedir. Kendisini zamanın en büyük alimi olarak lanse etmiştir ya. Ama nedense ayetlerin devamı ve sonucu olan "Fakat güneş de batıp gidince ey kavim demişti, benim, sizin şirk koştuğunuz şeylerle hiçbir ilgim yok." Dursun ayetin devamı olan 79. Ayetten ise hiç bahsetmez: "Ben, her dinden geçip yalnız hakka eğilerek yüzümü o gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben, Allah'a ortak koşanlardan değilim." dedi. Ayetlerden de anlaşılacağı gibi Hz. İbrahim'in Rabbini araması, gerçek yaratıcıyı bulmasıyla son bulmuştur. Dursun devam eder: "İbrahim Peygamber'i

Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar paylaşamaz. Ali İmran Suresi, O'nun için "hanif" ve "müslim"di der. İbn Nedim'in ünlü "El Fihrist" adlı eserinde "Hanifler" şöyle tanıtılır: "Hanifler, İbrahimci (el İbrahimmiye) Sabiilerin ta kendileridir. Abdest, namaz, cenaze namazı, fıtr bayramı, kurban, hac, Kabe'nin kutsallığı gibi inançların hepsi, yıldızlara ve Güneşe tapan Sabiilik'te var." diye de devam eder. İslam'ın, Yüce Allah tarafından gönderilen dinlerin bir devamı olduğu, Âdem'den (a.s) beri gönderilen peygamberlerin hep birbirini desteklediğini, azıcık İslami bilgisi olan herkes bilir. Konu, "Tüm dinlerin özü İslam'dır." adlı yazıda ele alınmıştır.

Dursun, bazı İslami kavramların Sabilikten alındığını iddia eder. Mesela, "melek" kelimesinin Sabilerden alındığını iddia eder. Ama ilginçtir Sabilerde Melek inancı yoktur. Bir dildeki kavramların bir diğer dile geçmesi, bir dildeki kavramın bir başka dilde de aynı olması yadırganacak bir durum değildir. Arapçaya, Arapça olmayan birtakım kelimeler de karışmıştır. Bunların bir kısmının harfleri azaltılarak değiştirilmiş, Arapça olmayan kelimelerin ağır söylenişleri hafifletilmiş ve Araplar bu kelimeleri şiirlerinde, karşılıklı konuşmalarında kullanmış, nihayet bu kelimeler sahih Arapça kelimeler gibi kullanılır olmuştur. İşte bu noktada Kur'an-ı Kerim'de bu gibi kelimeler kullanmıştır. Bu konu, Ateistelre cevaplar başlığı altında, 'Kur'an'da yabancı kelimeler var' adlı yazımızda ele alınmıştır.

"Ramazan ayında Müslümanların tuttuğu oruç da Sabiilik'ten geliyor. Müslümanlıkta, "farz" oruçlar bir aydır. Bu ay da kimi zaman 29, kimi zaman 30 gün çeker. Sabiilik'te de aynen böyle." der Dursun. Sâbiîlikte oruç var Müslümanlıktaki oruç ta oradan gelmiştir. "E Hristiyanlıkta ve Yahudilikte de oruç var, onlardan gelmiştir" demesi daha mantıklı olmaz mıydı peki? Hem Yahudilik, sâbiîlikten daha önce gelmiş, Sabiilik, Yahudilik içinden çıkmıştır. (ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/sabiilikmandeizm) Nitekim Yüce Allah: "Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakınmanız için oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, size de farz kılındı." (Bakara, 183) buyurur. Oruç Hz. Âdem'den beri ola gelen bir ibadettir. Yazar "el-fihrist"teki sâbiîlikle ilgili bir bilgiyi alarak istediği gibi evirip çevireceğini sanmaktadır. Halbuki Sâbiîlik'te 9 Aralık'ta başlayan ve 9 gün devam eden bir oruç vardır ama bu İslam'da yoktur! Hz. Peygamberin tuttuğu ve tavsiye ettiği Pazartesi, Perşembe orucu var, her kameri ayın 13–14–15'inde tuttuğu oruç var, aşure orucu var receb ve şaban aylarında tavsiye edilen oruçlar var ama sâbiîlikteki 9 günlük, 7 günlük, 16–17 günlük oruç yok, ne olacak şimdi? Şimdi de sâbiîlik'teki orucun nasıl bir ibadet olduğunu görelim: "Sâbiî geleneğinde oruç önemli bir yere sahip değildir. Sâbiîlikte oruç, diğer dinlerin bazılarında yer alan yeme-içme ve cinsi münasebetten uzak durmak şeklindeki oruçtan farklı olarak günah ve kötülüklerden uzak durmak şeklinde değerlendirilir." İnananlar günah, kötü fiil ve davranışlardan kaçınma ile oruç tutmaya çağrılır. Günümüzde Sabiiler, yılın bazı günlerinde et yememek suretiyle oruç tutar! "Namazlarında, Kabe'ye, El Beyt'ül Haram'a dönerler. Mekke'ye ve Kâbe'ye saygı gösterirler." der Dursun. Sâbiîlikte, yalnızca dua etmekten ibaret olan namaz İslam'daki namazdan oldukça farklıdır. Şekil olarak İslam'daki namazla hiçbir ilişkisi yoktur. Dua sâbiîlerin bütün yaşantılarına baştan sona hakim olan bir unsurdur. (Sâbiîler-son gnostikler-Şinasi Gündüz, s. 159) Kâbe'ye sadece sâbiîler değil müşrik Araplar da saygı gösteriyordu. Hatta "Biz günah işlediğimiz elbiselerle Kabe'yi tavaf etmeyiz" diyor ve çıplak olarak tavaf ediyorlardı. Şimdi Dursun, Hz. Peygamberin Kâbe'ye saygıyı müşriklerden aldığını söylese daha mantıklı olmaz mıydı? "Bilindiği gibi, Kabe bir Güneş tapınağı olarak yapılıp kullanılmıştı. İslam'ın yapısını oluşturan inanç ve ibadet biçimlerinin tümüne yakını "güneşe tapma" ağırlıklı Sabiilik'ten kaynaklandı." İddiasında da bulunur Dursun. Kabe'nin güneş tapınağı olarak yapıldığı ve kullanıldığı bilgisine nereden ulaşabiliyor, bilinmez. Tarihin hangi döneminde güneş tapınağı olarak kullanılmıştır, kimin tarafından ne için yapılmıştır? Sâbiîlik konusunda Türkiye de otorite olan ve onların kaynak kitaplarını okuyabilecek derecede dillerine vakıf olan Doç Dr.

Şinasi Gündüz, Sâbiîlerin inanç sistemlerinin gnostik din anlayışının bütün özelliklerini taşıdığını söyler ve şöyle devam eder: "Gnostik bir dualizm esasına dayalı olan teoloji, demiurg inancı, ruh tasavvuru, kutsal gizli bilgi (gnosis) ve kurtarıcı (redeemer) doktriniyle Sâbiîlik derli toplu tipik bir gnostik geleneği sergiler." (Sâbiîler-son gnostikler-Şinasi Gündüz, s. 64) "Sâbiîler yıldızlara tapıyorlardı. Yıldızların içinde de en başta, Ay ve Güneş sayılıyordu" diyen özellikle de güneşe taptığını söyleyen Dursun'a cevabı bizzat Sabiiler verdsin: "İçinde bulunduğumuz yüzyılın ilk yarısında Iraklı yazar Abdurrezzak el-Hasanî, Sâbiîlerin kim oldukları nerede yaşadıkları, inanç ve ibadetleri hakkında bir çalışma yayınladı. Bu çalışmasında Sâbiîlerin yıldızların uluhiyetine inanan bir topluluk olduğunu ve yıldız ve gezegenlere tapınmanın Sâbiîlerin temel ibadet şekilleri arasında bulunduğunu söyler. Bu çalışmanın yayınlanması, Irak'ta yaşayan ve Arap komşularınca Sâbiî olarak isimlendirilen topluluk içinde büyük huzursuzlukların yayılmasına neden olur. Zira bu itham, yani Sâbiîlerin yıldız ve gezegenlere tapanlar olduğu iddiası, Sâbiîler için dinlerinin temel inanç esaslarına zıt, kabul edilemez ağır bir suçlamaydı. Bunun üzerine Sâbiî toplumu bu Arap yazar aleyhine mahkemede dava açar. İçlerinde bir de Ganzibra'nın (baş rahip) bulunduğu bir grup, yanlarına kutsal kitapları Ginza Rabba, Qolasta ve diğerlerini alarak mahkemeye gider. Mahkemede, Sâbiî teolojisinde yıldız ve gezegen kültünün kesinlikle reddedildiği ve yıldızlara ve gezegenlere tapanların lanetlendiği ifadeler, bu kutsal kitaplardan Arapçaya tercüme edilerek, yazarın iddiaları aleyhine delil olarak sunulur ve yazar aleyhine tazminat davası açılır." (Abdurrezzak el-Hasanî, es-Sâbi'ûn fî Hâdirihim ve Mâdîhim, Sayda (1955). s.7-8; Drower, E.S., The Mandaeans of Iraq and Iran, Oxford (1937), ss.xvii vd.; Şinasi Gündüz, Kur'an'daki Sâbiîlerin Kimliği Üzerine Bir Tahlil ve Değerlendirme, Türkiye I. Dinler Tarihi Araştırmaları Sempozyumu (24-25 Eylül 1992), Samsun 1992, s. 43-81) İslam öncesinin Mekke'sinde, "puta taparlar" diye adlandırılan bir topluluğun ibadetleri arasında "oruç" da vardı. Bunu, Buhari'nin yer verdiği bir hadiste de açıkça görüyoruz: "Aişe anlatıyor: İslam öncesinde Kureyş, Aşure gününde oruç tutardı." (Buhari, e's-Sahih, Kitabu's Savm, 1) Burada sorulması gereken şudur: "Putlara taptıkları" söylenen müşrikler "oruç" tutarlarken "hangi Tanrı" için tutuyorlardı? Müşrik kelimesinin, kafir-ateist kelimesiyle aynı olduğunu düşünen büyük araştırmacı (!) burada da yanılmıştır. Mekke'li müşriklerin, Allah'ın varlığını kabul etmediklerini sanmış ya da işine öyle geldiği için bilmemezlikten gelmiştir. Araplar Allah'ı biliyordu, bunun en basit örneği Hz. Peygamberin babasının isminin Abdullah (Allah'ın kulu) olmasıdır. Ancak şefaat edecekler düşüncesiyle putlara taparak Allah'a şirk koşuyorlardı. Yani Araplar tanrıya inanıyordu. "Namaz gibi oruç da "Güneş"e ayarlı. Tabii, gecenin ve gündüzün aylarca sürdüğü yerler, kutuplar hesaba katılmamış." diyor ateist Dursun. 15 asır önce gelen bir peygamber namaz ve oruç vakitlerini dijital saate göre mi ayarlayacaktı? İslam'da namaz, hac ve oruç vakitleri, modern toplumlardan en gelişmemiş toplumlara kadar her zaman ve mekanda geçerli olan ve her yerden görülebilen güneş ve aya göre tayin edilmiştir. "Kutuplar hesaba katılmamış" diyerek aklınca Dursun İslam'da hata bulduğunu zannediyor ki kendisi için bir hayli geç ama peşinden gidenlere "deccal hadisini" ve ondan çıkan hükümleri okumalarını tavsiye ederiz; normal şartlara uymayan bölgelerde namaz ve orucun nasıl olması gerektiğini buradan öğrenirler. "Muhammed, 53 ya da 54 yaşında oruç buyruğunu aldığını söylemiş, 632 yılının ramazan ayına varmadan ölmüştür. Tuttuğu ramazanın günleri kısa olan kış aylarına rastlamıştır. Eğer, uzun yaz günlerinde de oruç tutturacak kadar tecrübesi olsa idi, muhtemelen, orucun katı kurallarını biraz daha yumuşatır, insanı sıcak yaz günlerinde uzun saatler boyu aç ve susuz bırakacak kadar sağlıksız bir adet koymazdı dinine." diye yazan Dursun, Hz. Muhammed'in az oruç tuttuğu ve bunun da zaten kış günlerinde olduğunu söyleyerek, kendisinin yiyip içtiğini, orucun zorluklarını da Müslümanların çektiğini ima etmek ve yalan yanlış bilgilerle dolu olan yazısını bu şekilde sona erdirmektedir. Halbuki Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutar, Receb ve şaban aylarında çok fazla oruç tutardı. O (sav) bazı günler açlıktan, diğer sahabeler gibi karnına taş bağlardı. Efendimizin dünyaya önem vermediği ile ilgili hayatından örneklere, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazıdan ulaşabilirsiniz. Müftü (!) keşke oryantalist kadar İslam'a objektif yaklaşabilse idi: "Müslümanlık insanları azizlere, resimlere tapmaktan, manastırlarda yalnız

yaşayıp nefsi kırmaktan alıkoyar. Böyle bir dinin putperestlik, Zerdüştlük ve sabiliği yok etmesine şaşmamak gerekir." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an'ı kerim, s. 50)

Kısas

Dursun, **"**Eğer bir topluluğa azap edecekseniz, size yapılan azabın eşiyle azab edin.' Nahl Sûresinin 126. âyetinde böyle emrediliyordu. Kısasa kısas uygulanarak organ kesme türünden cezalar yanında, kırbaçlamak gibi gene ezaya dayanan cezalar da vardı." (Din Bu, s. 58) demekte ama yine kendine yakışanı yapıp ayeti tam vermemektedir. "Failinin işlediği fiil cinsinden ve ona denk bir ceza ile cezalandırılmasına" kısas denir. (DİA, Kısas Maddesi) "Cezalandırmak isterseniz size yapıldığı kadarıyla cezalandırın, fakat sabır gösterirseniz bilin ki sabırlı davrananlar için bu muhakkak daha hayırlıdır." (Nahl, 126) Evet, Dursun amacına uygun okuyucuyu yönlendirebilmek için ayeti yine tam vermemiştir! Ayetin sonundaki "*Sabrederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır*!" cümlesini aktarmamıştır. Ayet, affetmeyi, öc almaya tercih etmektedir. Yapılan kötülüğü 'cezalandırmanın gayesi', intikam almak, kin ve öfkeyi tatmin etmek değil, 'toplum düzenini korumaktır.' Ayet de, toplum düzenine zarar vermeyecekse suçu bağışlamak öğütlenmektedir. Ayetin asıl amacı, suçlara misliyle karşılık verip intikam almak değil, işlenen bir suça, 'hak ettiğinden daha ağır bir ceza vermeyi önlemektir.' Yani ayet, intikamı değil, adaletten ayrılmamayı emretmektedir. "*Eğer ceza verecekseniz, size yapılan kötülük kadar, işlenen suç kadar ceza verin; ama affederseniz, bu sizin için daha hayırlıdır*! "Bu ifadenin asıl gayesi, işlenen bir hatayı, ondan daha ağır bir ceza ile cezalandırmayı önlemektir. Çünkü bazı kimseler, ailesinden veya yakınlarından bir adam öldüreni öldürmekle kalmaz, onun çoluğunu, çocuğunu, yakınlarını dahi öldürerek intikam alırlardı. Kur'an, bu tür aşırı davranışları yasaklamıştır. Suçun cezası, ancak dengi ile olur. Suça daha ağır ceza vermek zulümdür. Bu prensip: "*Biri size saldırırsa, siz de onun saldırdığı kadar ona saldırın, Allah'tan* (c.c) *korkun* " (Bakara, 194) ayetinde de ifâdesini bulmuştur.

Arşı taşıyan sekiz keçi?

Dursun, "Hakka suresinin 17. ayetinde: "Rabbinin arşını onların üzerinde taşıyanlar sekizdir" buyruluyor. Ebu Davud, İbni Mace ve Tirmizi'nin sünenlerinde ise yukarıdaki ayeti bir hadisle te'lif etmiş. Hadisin metni şöyle: "Dünya ile birinci gök katı arasındaki uzaklık; 71-73 yıllık. Her iki gök katı arasında da bu kadar bir uzaklık var. Sonra 7 kat sema, sonra yedincinin üstünde bir deniz. Derinliği iki gök katı arası kadar. Bunların üstünde de 8 keçi var. Her birinin çatal tırnaklarıyla omuzları arasındaki uzaklık, iki gök katı arasındaki uzaklık kadar. Sonra onların sırtlarında Arş varsa Sonra Allah bunun üzerindedir." diye açıklayarak güya İslam'a saldırabileceğini düşünmektedir. Hadisin senetinde -Hadisi rivayet eden zincirde- ismi geçen Abdullah b. Amira yalancılığıyla ve hadis uydurmasıyla tanınmış birisidir. Ayrıca Abdullah b. Amira'dan, Simak'dan başka hiç kimse hadis alıp rivayet etmemiş. Sahabeden bu hadisi rivayet eden Hz. Abbas (ra) ile Abdullah b. Amira arasında kopukluk var. Bu açığı kapamak için araya "Ahnef" sokulmuştur. Fakat Ahnef'le Abdullah b. Amira'nın görüşmüş olduğuna dair bir rivayet yok. Hafız Münzirî, Sünen-i Ebu Davud'un şerhinde; rivayetteki ravilerden el-Velîd b. Ebî Sevr'in güvenilir olmadığını, onun rivayet ettiği 'hadisin delil olamayacağını' söylemektedir. Bu râvi hakkında İbn Kayyim'da aynı tespitleri ileri sürmüştür. Bu rivayeti metin yönünden incelediğimizde ise mesele tamamıyla açıklık kazanmaktadır. Selef âlimlerinden, büyük hadisçilerden; İbn Maîn, Ahmed b. Hanbel, İmam Buharı, İmam Müslim, İmam Nesâî, İbn Adiyy, İbnü'l-Aziz, İbnü'l-Cevzi bu rivayetin 'sahih olmadığı konusunda ittifak ediyorlar.' İbnü'l-Aziz, Sünen-i Tirmizî'nin şerhinde, bu rivayetin ehli kitaptan geçmiş olduğunu, sahih hadislerde 'aslı olmadığını' söylemektedir. Ebû Hayyan, Hakka Suresinin 17. ayetini tefsir ederken; "Buradaki sekiz için yalan şekiller uyduruldu. Biz bundan sekiz safha anlıyoruz"

demektedir. Büyük ihtimal Yahudi ve Hristiyan alimler Müslüman olunca, geçmiş kitaplarda veya efsanelerde mevcut bulunan bazı rivayetleri, ayet ve hadisleri açıklarken araya sokuşturmuşlardır. (Zahid Kevseri, Makâlât, s. 308) Görüldüğü gibi bu rivayetin sahih olmadığı açıktır. Zaten rivayeti kitaplarına alan imamlar da "garip" olduğunu ayrıca belirtmişlerdir.

Bedir savaşının nedenleri

Dursun ticaret kervanını yağmalamak için Bedir savaşının yapıldığını iddiasındadır. Mekkeli müşrikleri işkencelerle dolu 13 sene zulmettikleri Müslümanların Medine'ye hicret etmeleri üzerine Müslümanların Mekke'de kalan ev, eşya, mal ve toprak ürünlerine çökerler. Daha sonra da bu malları Suriye'de satmak için ticaret kervanları oluştururlar. Hz Peygamber sadece bu kervanlara karşı harekete geçmiş ve Arap yarımadasında "Mekkeliler dışında hiçbir ticaret kervanına" müdahale etmemiştir. Ayrıca Mekke dışında diğer Müşrik kabilelerle de barış antlaşması imzalamıştır. Gelelim Dursun'un iddiasına. Bedir savaşını asıl müsebbibi Ebu Cehil'dir. Dursun'un iddia ettiği gibi kervan savunmaya geçmemiş, 'kervan güvenli bir yere ulaştıktan sonra bile' bizzat savaş için müşrik ordusu yola devam etmiştir. Ebu Süfyan, Kays bin İmrü'l-Kays ismindeki adamını Kureyş'e gönderip; "Ey Kureyşliler! Siz kervanınızı, adamlarınızı ve mallarınızı muhafaza etmek için Mekke'den yola çıkmıştınız. Biz tehlikeden kurtulduk. Artık geri dönünüz!" der. Ebu Cehil ise; "Yemin ederim ki, Bedir'e varıp üç gün üç gece şenlik yapıp, develer boğazlar, şarap içeriz. Etraftaki kabileler bizi seyrederek, halimize imrenirler ve hiç kimseden korkmadığımızı görürler. Bundan sonra, heybetimizden, kimse bize saldırmaya cesaret edemez. Ey yenilmez Kureyş ordusu! Yürüyün." diye orduyu savaşa teşvik eder. Dursun: "İki birlik Mekke ve Medine arasındaki Bedir denilen bir bölgede savaşa tutuşmuş ve Müslümanlar galip gelmiştir. Yaklaşık 70 Mekkeli müşrik bu savaşta öldürülmüş ve Muhammed'in emriyle hepsinin cesedi bölgedeki bir kuyuya balık istifi atılmıştır." der. 313 kişilik İslam ordusuna karşı Mekkeli putperestler 100 atlı, 700 develi, geri kalanı yaya olmak üzere 950 kişiydi ve çoğu zırhlı ve ağır silahla donatılmıştı. Savaş sonunda Hz. Peygamber birçok Müslüman mücahit yaralı olmasına rağmen Arabistan çölünün kavurucu sıcağında kâfirlerin cesetlerini ortada bırakmamış, büyük bir çukur kazdırarak oraya gömülmesini emretmiştir. Yani yazara göre kendilerini öldürmeye gelen düşmanlarının cesetlerini çölün ortasında açıkta bırakması ve Medine'ye dönmesi daha iyi olmuş olabilirdi, beklide! O zaman da Dursun öyle yaptığı için eleştirecekti, o da ayrı bir mesele. "Hz Peygamberin Bedir'e gidişinin temel sebebi, müşriklerin Müslümanlara yönelik savaş kararı almaları ve bunun akabinde Şam bölgesine gönderdikleri kervandan elde edecekleri geliri, Müslümanlarla yapılacak savaşta harcamayı kararlaştırmış olmalarıdır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 220) "Müslümanların Mekke'de kalan mallarına el koyan Kureyş kervanı, Medine civarından geçince Resulullah da misilleme yapmak istemiştir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 79) Hz Peygamber bir meydan savaşı yapmak üzere buraya gelmemesine rağmen, ortaya çıkan durum üzerine müşriklerle karşılaşmadan buradan ayrılmanın doğru olmayacağını düşünmüştür. Bu bir anlamda hem Müslümanlar ile müşrikler açısından psikolojik bir eşikti. Müşrikler, sadece bazı Müslümanların canlarını değil birçok Müslüman'ın malına zarar vermişlerdi. Ayrıca "Hz Peygamber, Abdullah b. Cahş'ın saldırısı sırasında ele geçirilen malları iade etmek istemiş, esir edilen Osman bin Abdullah b. Muğire ile Hakem bin Keysan'ı serbest bırakmak ve öldürülen Abdullah Bin el-Hadramî'nin diyetini ödemek istemiş, ancak müşrikler Allah'ın elçesinin önerilerine kabul etmemişlerdi." (Demircan, s. 222) Savaşın nedeni, hem Mekke'den göç eden 80-100 civarındaki Müslüman'ın evlerinin ve mallarının Mekkeliler tarafından yağmalanması hem de Mekke'den hicret edip Medine'ye gelen ama orada da Mekke'li müşriklerin rahat bırakmayıp müşrikler tarafından Medine'ye kadar gönderilen çapulcu birliklerinin Müslümanlara zarar vermesine bir misilleme ve kervan parasıyla da silah, kiralık asker ve gerekli teçhizat alarak Müslümanları imha harekâtına geçmelerini önlemektir.

"Hz Muhammed kendilerinden yağmalanan malları geri alabilmek için Mekkelilerle Bedir'de karşılaşmıştır, onlardan mallarını istemiş, kabul edilmemiş ve böylece savaşmıştır." (Ey misyonerler cevap verin, Adnan Şensoy, s. 109) Zulüm altında baskı görüp, işkence, hakaret, saldırılara yıllarca göğüs gerip başka çıkış yolu kalmayınca inandığı dava uğruna doğduğu yerleri terk edip geride tüm mal varlıklarını terkedip başka yerlere hicret eden ama oralarda da rahat yüzü gösterilmeyenlerin tepki vermesinden rahatsız olanların acaba Mekke'li müşriklerle aralarında ne benzerlik vardır? Zaten Dursun kitabının bir yerinde "Göç eden Müslümanların evini yağmalamaktan dolayı bütün Mekke halkı sorumlu tutulamaz." derken, yanında durduğu safı açıkça ilan etmektedir. Unutmayalım ki, "Mekke aristokrasisinin savaş çıkarma kararı almasında sonra" içinde Müslümanların evlerinden yağmalanmış mallarında olduğu ve "savaş hazırlıkları için çıkarılmış bu kervana" karşı tepki vermemek açıkça saflık olurdu. Bedir savaşının fakirlik yüzünden çıktığını iddia eden Dursun, yanı başlarındaki zengin Yahudilerle savaşmayıp Medine'de bile çapulcu saldırıları yetmezmiş gibi kendilerine savaş kararı alan müşriklerin, kendi yağmalanan malları ile bu savaşı finanse etmelerine tepki vermelerini ne kadar ters mantıkla okuyucuya sunmakta olduğu artık anlaşılmıştır umarız!

Hz. İbrahim'in Babası Azer mi, Tareh mi?

Dursun, Hz. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu Hz. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmud gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanılgıya düştüğünü" yazmaktadır. Dursun'un Tevrat'ın bu konudaki ayetinden hareket ederek efendimize Kur'an'ı yazmakla itham edecek sonuçlara varması da kendi içinde paradoks barındıran bir bakış açısıdır. Madem dini metinler delil kabul edilecek, neden Yahudilerinki delil kabul ediliyor? Madem delil değil, Kur'an ayetleri neden Dursun tarafından reddediliyor? Cevap çok basit aslında; İslam'ı karalayacak malzeme nereden gelirse, Dursun onu kaynak kabul etmektedir. Bu konuda detay, "Kur'an'da çelişki yoktur!" adlı yazımızda, 'Hz. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi?' adlı yazımızda bulabilirsiniz.

'Rahman arş'a istiva etti' ne demektir?

"İstevâ ale'l-Arş" (Tahtını arşa kurmak) ifadesi bir deyimdir. 'Mülk sahibi olma, hakimiyeti altına alma, mülkü idare etme' anlamlarına gelir. (ibn Hazm, el Fasl, ll/123) "İstivâ, hâkimiyeti altına alma anlamındadır." (Eş'arî, Makalâtu'l İslâmiyyîn, Kahire 1969, 1, 285; İbn Hazm, el-Fısal fi'l-Milel ve'n-Nihal, Beyrut 1975, 11, 123) "Arapça'da padişah memleketindeki işleri düzene koyunca, "isteve'l melikü ala arşihi" denir. İşleri bozulunca da, "sülle arşuhu" ifadesi kullanılır. Bu, Melikin üzerine oturacağı bir kanepesi bulunmasa dahi, durumun ifadesi için böyle kullanılır." (ibn Abbas, Camiu'l Ahkami'l- Kur'an, 11, 12, 14) Tantavi de, "Kürrelerin düzeni, şekil vermesi, idaresi, onlardaki malılukatın sonsuz, nisbet, devr ve ilgilerinin intizam altına alınması, istiva cümlesi içindedir." demektedir. (Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, V/422) "İstiva hâkimiyet; el güç anlamını gelir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 35) Bu deyim aslında, 'Allah arşı ve tüm kâinatı yönetir' anlamına gelir. Nasıl ki Türkçe de, mesela " Etekleri zil çalmak" deyiminin kelimeleri asıl anlamlarını kaybedip olarak yeni bir anlam kazanmışsa, aynı durum Arapçada da geçerlidir. Ama Dursun ayrıca Kur'an'da geçen "Melik" kelimesine de "Kral" anlamını vererek, sonra da bu kelimeyi taht manası verdiği yukarıdaki ayetler irtibatlandırarak; "İslâm'ın Tanrı'sı sarayındaki tahtına kuruldu" şeklinde, hiçbir İslam aliminin ifade etmediği bir sonuca ulaşmaya çalışmıştır. Halbuki "Melik" asıl manası itibariyle "Mülkün sahibi" demektir. Yani Melik, bütün bu kâinat mülkünün sahibi olan Allah-ü Teâlâ'nın bir ismidir. (Lisanu'1-Arab) Zaten "Kur'an ve mecaz" isimli yazımız okunursa, Dursun'un çarpıtmaları daha iyi anlaşılır. A'raf, 54 ve Tâhâ, 5. ayette geçen bu kelimeleri şimdi tek tek irdeleyelim: Arş kelime olarak; 'yükseklik, yücelik, üstünlük' ifade eder. Terim olarak ise; 'her şeyi kuşatan bütün âlemleri içine alan, en dıştaki tabaka' olarak tarif edilir. Bu durumda

"Rahman Arş'a istiva etti" denildiğinde Allah-ü Teâlâ bir mekâna izafe edilmiş olmaz çünkü "Arş" ile belirli bir mekân ifade edilmemektedir. O halde 'Arş'ın üstünde' demek, bütün âlemin dışında, bütün mekânların, cihetlerin üstünde, aliyyü'l-a'lâ demektir (Yazır. Elmalılı Hamdi. Hak Dini Kur'an Dili. IV/54) Ayet-i Kerime, 'Allah-ü Teala'nın kâinatı tasarrufu altında tutması, idare etmesi ve her şeyin onun emriyle hareket etmesi' anlamlarına gelmektedir. Zaten istiva veya arş kelimelerinin geçtiği ayetlerin hemen devamında Allah (cc) tüm yönetimin, hakimiyetin kendi emri altında olduğuna dair ayetlerle istivadan maksadın ne olduğunu bizlere örneklerle ifade etmektedir. Mesela Araf 54. ayette: "O Allah istiva etti. O Allah, geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter; güneş, ay ve yıldızlar emrindedir. İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur." buyurarak aslında istiva'dan amacın mecazi anlamda 'işleri idare eden, yürütür, yöneten' anlamında kullandığını bizlere anlatmaktadır. İstiva geçen diğer ayetlerde de aynı bakış açısının hakim olduğu görülür: Rad, 2: "Allah, arşa istiva edendir, güneşi ve ayı buyruğu altına alandır. Bunların hepsi belli bir zamana kadar akıp gitmektedir. O, her işi (hakkıyla) düzenler, yürütür."; Yunus, 3: "Rabbiniz Allah arşa istiva etti. İşleri düzenleyen O'dur."; Bakara, 255: "Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ındır. O, kulların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplamıştır. Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür."; Bakara, 29: "Allah göğe istiva etti, yöneldi, onları da yedi (kat) gök olarak düzenledi."; Taha, 6: "Rahman, Arşa istivâ etmiştir. Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur." Aynı kullanım Şura, 12. ayette de geçer. Arşa istiva etmek yerine bu defa 'anahtar' kelimesi ayette kullanılır: "Göklerin ve yerin anahtarları, O'nundur. Dilediğinin rızkını genişletir ve daraltır. Muhakkak ki O, her şeyi en iyi bilendir." Görüldüğü gibi anahtar kelimesi bir sonraki ayette açıklanır; 'rızkı vermek veya kısmak' Kur'an'ın mecaz-benzetme örnekleri ile dolu olduğunu ifade ettik. "Nerede olursanız, o sizinle beraberdir." (Hadid, 4); "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kâf, 16) ayetlerini acaba nasıl değerlendirirdi Dursun veya bu ayete ne derdi acaba? "O, insanların vasıflandırdığı şeylerden uzak, büyük ve yücedir." (Enam, 100) Netice olarak, Allah (cc) zatı itibariyle, mekandan, zamandan, şekilden münezzehtir. O yarattığı bütün şeylerden, âlemlerden, arşlardan, mekânlardan ayrıdır, hepsinin dışında, hepsinden yücedir. Fakat O, ilmiyle, kudretiyle, hâkimiyetiyle her yerdedir, her şeyi kuşatmıştır. O yücelerden yüce, ötelerin ötesindedir. Hiçbir şey O'nu ihata ve idrak edemez ama O her şeyi ihata eder (Talâk, 12)

Rüşvetle Müslüman olmak mı?

"İslam dinini kabul edenlerde aranan özelliğin bir menfaat peşinde olmaksızın gerçekten inandığı için İslam'ı seçmesidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 122) İman kalp işidir. Hucurat 14. ayette dil değil gönül işi olan imanın önemini vurgular: "Bedevîler, "İman ettik" dediler. Şunu söyle: "Henüz iman gönüllerinize yerleşmediğine göre, sadece boyun eğdiniz. Bununla beraber Allah'a ve resulüne itaat ederseniz yaptığınız hiçbir şeyi boşa çıkarmaz; Allah çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir." Zaten, "Güçlünün zayıfa verdiği güvence, iyilik rüşvet değil ikramdır." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 123) Rüşvet güçlü kişiye iş yaptırmak için verilir. Peygamberimiz de, uzun süre İslam'a saldıran, Müslümanlara kötülük yapan ama sonunda yenilenleri öldürmemiş, onlara hediyeler vermiştir. Zaten kötülüğe iyilikle karşılık vermek Kur'an'ın emridir. (Fussilat, 34) Buna rağmen Dursun, Taberi'de geçen rivayetten hareketle, rüşvetle insanların Müslüman yapıldığını ileri sürer. Taberi'nin kullandığı "Reşa" sözcüğü bütün sözlüklerde "İp" manasına gelir. (Müncid, Muhtarussihah) Dursun dediği gibi rüşvet manasına gelmez. Taberi'nin ifadesinin tam tercümesi "Ebubekir iktidara gelince, (Müellefe-i kulubu İslama bağlayan) ip koptu" şeklinde iken, Dursun bu kelimeyi rüşvet olarak tercüme etmiştir. Dursun, savaş sırasında elde edilen mal, gümüş ve altın, insanlara dağıtılınca bunu rüşvet olarak kabul ediyor. Dağıtılmayınca; savaşların ganimet elde etmek için yapıldığını söylüyor. Peygamberimiz elde edilen mal ve parayı yakıp yok mu etseydi? Ki o zaman Dursun

“İslam yok edicidir, Her şeyi yakıp yok ediyor.” demeyecek miydi? Safvan, "Peygamber kalbinden başka hiçbir kimsenin kalbi bu kadar temiz, iyi ve cömert olamaz." (İbni Esir, III/24) demektedir. Safvan bir süre sonra Müslüman olur. O daha sonra şöyle diyecektir: "Allah elçisi bana bu bağışta bulununcaya kadar insanlar arasında kendisine en çok kin beslediğim başka bir kimse yoktu. Ama bu bağıştan sonra insanların bana en sevgilisi haline geldi. (Sad, V/449) Ensar'dan bazı gençler bu olaya tam vakıf olamadıkları için ileri geri konuşular. Savaşların kötülüğü ortadan kaldırmak için yapıldığını, ganimet elde etmek için yapılmadığını, İslam’ın ruhunu tam anlayamayan bu gençlere peygamberimiz durumu açıklar. (Hişam, IV/142-143; lbn-i Sa'd, II/154; Ahmed lbn-i Hanbel, III/77-188, Buhari, III/69; Taberi, III/138) ve sonunda Peygamber Efendimizin samimi, muhabbet ve sevgi dolu sözleri karşısında, Medineli Müslümanlar kendilerini tutamayarak hıçkıra hıçkıra ağladılar. Öyle ki, gözlerinden akan yaşlar sakallarını ıslattı. Artık kesin kararlarını vermişlerdi: "Biz, ganimet payı olarak Resûlullah’a razıyız! Başka hiç bir şey verilmezse bile!" Kısaca Müellefe-i kulüp denilen insanlara ganimet ve zekâttan pay verilmesi, o insanlara İslam’ın sosyal adaletini, evrensel sevgisini, merhameti göstermek içindir. Ayrıca: Savaşta elde edilen ganimetlerin Müslüman olmayan insanlara dağıtılması, T. Dursun’un başka yerlerde iddia ettiğinin (Din Bu, 101-108) aksine savaşın ganimet elde etmek amacıyla yapılmadığının en açık ve net bir delilidir. Ayrıca eklemek gerekir ki, kendi menfaatleri için bazı insanlar Müslüman oluyor iddiası da temelsiz bir görüştür çünkü cizye (İslam ülkesinde gayrimüslimlerden alınan vergi) ile Müslümanlardan alınan vergi (Zekat) arasında pek bir fark yoktur ki, bunu ünlü oryantalistler Ignaz Goldziher ve Asin Palasios'ta kabul etmektedir.

Cinler görülebilir mi?

A'raf suresinin 27. ayetinde, şeytandan söz edilirken: "Sizin onları görmeyeceğiniz yerlerden, o ve topluluğundan olanlar sizi görürler." denilmektedir. Bundan şu çıkıyor açıkça: Şeytan ve topluluğundan olanlar, insanları görürler. İnsanlarsa ne şeytanı, ne de onun topluluğundan olanları görebilirler. "Şeytan ve topluluğu (huve ve kabiluhu)" anlatımının kapsamı içinde, Kur'an yorumcuları, "cin"leri de görürler. Müfessir Razi bu düşüncededir. Gelin görün ki, Muhammed, "Şeytanı”, "Cini", hem de somut bir biçimde gördüğünü söyler: "Şeytanı yere yatırdım, boğuyordum" Nesei'nin Aişe'den aktardığı bir hadise göre Muhammed şöyle der: "Namaz kılarken şeytan geldi. Hemen yakaladım, yere yatırdım, boğuyordum onu. O denli ki, onun dilinin soğukluğunu elimin üzerinde duydum." Şeytanın "yatırılması", "boğulması" ve "dilindeki soğukluk, bu soğukluğun elde duyulması", "beş duyu" içine giren, somut durumlardır. Muhammed'in "şeytanı boğarken onun salyasının eline bulaştığını, elinde bunu duyduğunu (hissettiğini)"anlattığı da aktarılır. (Dursun, 2000'e Doğru Dergisi, 8 Nisan 1990, Yıl 4, Sayı 15) "Ey Âdemoğulları! Şeytan, anne babanızı ayıp yerlerini birbirine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın. Çünkü o ve yandaşları, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz şeytanları inanmayanların yoldaşları yaptık." (Araf, 27) Ayetin gerek meal ve gerekse tefsirlerine baktığımızda müfessirlerin büyük çoğunluğu cinlerin ve/veya şeytanların insanlarca görülebileceğini ifade etmektedirler. Oysa Dursun her yerde yaptığı gibi burada da psikolojik bir teknik kullanarak, henüz konuyu sunarken girişte yazdığı yazısıyla "Bundan şu çıkıyor" diyerek, cin ve şeytanların insanları görebileceği oysa “insanların bunları göremeyeceğini’’ bir ‘ön kabul’ olarak okuyucuya sunmakta ve sanki ‘tek açıklama’ buymuş gibi, okuyucunun dimağını ‘böyle düşüneceksin’ diye yönlendirmektedir. Dursun, ‘elin görün ki’ şeklinde başlayıp, “Muhammed şeytanı cini gördüğünü söyler’’ maksatlı çarpıtmasıyla, sanki Peygamber aleyhisselam, müfessirlerin görüşlerine uymak zorundaymış gibi, kendince çelişki olduğu izlenimini okuyucunun zihninde oluşturmaya çalışmaktadır. Dursun müfessir Razi ile ‘çelişik’ göstererek, Peygamber Muhammed aleyhisselamın Razi’nin yorumlarına uyması gerektiği imasında bulunmaktadır. Dursun, Peygamberin hayatıyla sabit olan vakaları

ve Kur’an’daki cinlerin görülebileceğine dair ayetleri acaba neden göz ardı etmektedir? Örneğin, Neml, 39; Sebe, 12-13. Ayetler gibi! Dursun’un bahsettiği ayette zaten cinlerin ‘mutlak’ manada ve ’hiçbir zaman’ görülemeyeceği değil, onların gözetleme işi ve "gizlenmeleri" ve bunu yaparken ‘görülemeyecekleri’ anlatılmaktadır. Konuyla ilgili hadislere baktığımızda da bu açıkça görülmektedir: Buhari, Vekalet 10; Tirmizi, Sevabu'l-Kur'an 3; Müsned, 5/423;6/52, Müslim, Selam, 139; Muvatta, İ'tisam, 33; Ebu Davud, Edeb, 174; Tirmizi, Ahkam, 2 gibi. Dursun, cinler hakkında Kur’an’a genel bir açıdan bakmayıp sadece ‘işine geldiği’ yerlerini almış, gerisini bırakmıştır. Müfessirler hakkında da, işine gelen bir konuda işine gelen tefsirciyi ki burada Razi’yi almış, diğerlerini, hatta büyük çoğunluğun görüşünü almayı bırakın, görmemiştir bile! Ayrıca Dursun, başka yerlerdeki iddialarına cevaplar veren bu müfessirin o cevaplarını da okuyucularından gizlemiştir. Kaldı ki biz bahsi geçen müfessirlerin hepsine hürmet göstermekteyiz ama sonuçta, bir müfessir her zaman ‘isabet’ edecek diye bir kural olmadığı gibi, kalkıpta Peygamberin ümmetinden olan bir müfessirin tefsirini sanki ‘’Peygamber bu tefsire uymak zorunda’’ gibi dayatılmasınında ne ilmi ve ne de akli bir yönü bulunmadığı ortadadır. Sonuç itibari ile çelişki asıl Dursun’un kendisindedir.

İnsanın Çamurdan Yaratılması

“Kutsal kitaplarda sözedilen "insanın çamurdan yaratıldığı" fikri, kutsal kitapların ortaya atılmasından çok daha önceki çağlarda yaşayan insanların eserlerinde ve efsanelerinde görülmüştür. Bu durum, kutsal kitapların içine bu eser ve efsanelerden alıntı yapıldığının göstergesidir. Bu efsane ve kutsal kitapların ifadeleri şu şekildedir: Gılgamış Destanı, Sümer, Çin Efsaneleri, Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resim, Hesiodos Destanı, Yunan Efsaneleri, Tevrat ve Kur'an.” Dursun, her medeniyet yaratılışın topraktan olduğunu kabul etmiştir, o halde hepsi birbirinden iktibas ederek inançlarını şekillendirmişlerdir tezini ileri sürmektedir. Allah azze ve Celle Kur’an’da, “Andolsun biz her kavme, Allaha itaat edin ve tağuta kulluktan sakının diye bir peygamber göndermişizdir.” (Nahl, 38) buyurmaktadır. Yani her topluma Allah hep İslam’ın emir vwe yasaklarını bildirmiştir. Detay için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür.’ Adlı yazımıza bakılabilir. Özetle, medeniyetlerin birbirinden iktibası bir gerçektir. Bu iktibas açıkça Allah’ın elçilerinden yapılmış bir iktibastır. Çünkü Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara mutlaka elçilerini göndermiştir. Nasıl Hz. Muhammed bize Nuh’un Tufanını, Musa’nın Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberlerden ve de yaratılıştan bahsetti ise, o dönemde insanlığa müjdeci olarak gelen nebiler de bu kıssaları kendi toplumlarına anlatmışlardır. Evet, gerçek şudur ki, Allah insanlara hatırlatıcı olarak elçilerini göndermiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş ve alevlendirmiştir. Ayrıca tüm toplumlar eğer aynı şekilde bir konuyu açıuklamışlarsa bu tevatür olur çünkü, “bu kadar farklı kültürü temsil eden insanların tek meselede bu kadar ortak beyanda bulunmaları, yalan üzere ittifak etmeleri” mantıken mümkün olamaz. Çünkü bunların bu halleriyle böylesi bir yalan üzerinde ittifak etmeleri mümkün değildir. Bu konuda ayrıca “Ahiret, beden-ruh ilişkisi” ve “ Kur’an’ın kaynağı Sümerler mi?” başlıklı yazılarımızı öneririz.

Peygamberimiz ve Tıp İlmi

Dursun, peygamberimizi” tükürüklü ve tükürüksüz” biçimleriyle tedavi ettiğini yazmış ve bununla alay etmiştir. (Din Bu, s. 263) “İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını” söylediği sağlam hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahihi zayıf rivayet bile bulamaz Dursun ve bu konuda bilinen tek bir örnek dahi yoktur. Sadece

iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır, bunlarında önemli bir kısmını efendimiz iade etmiştir. (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, IV/170) "Biz sizden herhangi bir ücret istemiyorum. Bizim ecrimiz âlemlerin rabbi olan Allah'a aittir" (Şuara,127, 145, 164, 180) Ayrıca Dursun Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların "Biyolojik ve fizyolojik" olduklarını vurgulamakta ve "Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?" diye sormaktadır. Hâlbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği günümüzde tıbbi bir gerçekliktir. Ayrıca ruhsal bir takım rahatsızlıkların da tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bir gerçektir. Dursun'un Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. "Ey Allahın kulları tedavi olunuz." (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tırmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de psikolojik ve biyolojik her iki metodu da kullanmış, birisi için diğerini feda etmemiştir. Zamanın şartlarına göre ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır ki artık günümüzde bırakın insanları, bitkilerin bile kendilerine söylenen sözlerden etkilendiği bilinmektedir. Dursun özellikle belli rivayetleri ele almış, bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle her zaman olduğu gibi İslam'a saldırmaya çalışmıştır. Bu metodun aynen oryantalistler tarafından da kullanıldığını hatırlatalım! Yine Dursun, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle denilen yaraları üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur "Şifa binti Abdillah: "Ben, Hafza'nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, 'Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?' diye sormuştur." (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, 6/286) Eğer nemle hastalığının tedavisi için uygulanan rukye, okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza'ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki nemle (egzama türü bir) hastalığı Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi? "Şifa, za'ferân ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taşa koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi" (İbni Esir, Üsdü'l Gabe, VII/163, İbni Hacer, el İsabe, VIII/121) Kısaca, bitkisel bir kürü dua eşliğinde uygulardı Şifa binti Abdillah. Aslıda aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplanıp öyle değerlendirme yapılsa ortada bir sorun kalmayacaktır ama Dursun okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmek hatta yanıltmak istemektedir. Devam edelim. Dursun, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme'nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme'nin "Artık şikayetinin kalmadığını" anlatırken, "yaralanmış, gelmiş, nefes etmiş, kalmamış" gibi -mış'lı kelimelerle hafife anlattığı bu olay kaynaklarda (Buhari,Meğazi,38, Ebu Davud, Tıb, 19/3894) bakın nasıl geçer. Seleme'nin "yarasının sarılıp akan kanının durdurulup" bundan sonra psikolojik destek amaçlı efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflendiğini anlamayan Dursun, yine olayı eksik ve tarafgir olarak okuyucuya aktarmıştır. Bunu nereden anlıyoruz, Hendek savaşında yaralanan Sâd bin Muaz'ın yarasını bizzat Hz. Peygamber, "kanını durdurmak için dağlamış" ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka'b'ı da "dağlayarak" tedavi etmiştir (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sâd ve Ubey'i niçin okuyup üfleyerek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarakta hastanın rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi (okuma-üfleme) İslam'da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini savunur. Duanın faydaları, okumanın bilimsel faydaları için sitemizdeki "İslami emirler ve hümanizm" başlıklı yazımıza bakılabilir. Dursun, Hz. Ali'nin göz ağrısını tükürüğü ile tedavi etmesini de diline dolamıştır. Dursun'un "İlginçtir ki" diyerek başlayan cümlesinin aslında hiçte ilginç olmadığını ispat edelim. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartlar hakim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini unutmayalım (Buhari,

Cihat,102; Müslim, F. Sahabe, xxxıv/2406) Dursun, aşağıdaki haberi hem de ağrıya iyi geldiği detayını okusa idi ne hissederdi? "Tükürüğün bilinmeyen faydaları! Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006'da keşfeden Fransa'daki Pasteur Enstitüsü'nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlayan bilim adamları, opiorfinin morfin kadar etkili olmasının yanı sıra, yan etkilerinin çok daha az olduğunu belirtti. Araştırmacılar ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti." (Milliyet, 3.09.2010)

Milliyet.com.tr
Sağlık
09 Ağustos 2012, Perşembe
Ana Sayfa | Yazarlar | Video | Galeri | Bebek Çocuk | Emlak | Kadın | Kişisel Bakım | Moda
Milliyet.com.tr » Sağlık » Tıptaki Gelişmeler » Haber — 03 Eylül 2010 - 09:40

Tükürüğün bilinmeyen faydaları!

Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu.

Opiorfin molekülünü 2006'da keşfeden Fransa'daki Pasteur Enstitüsü'nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi.

"Journal of Physiology and Pharmacology" adlı

Tükürük içindeki enzimlere baktığımız (Meydan Larousse, 12-33) zaman tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağzı enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal maddenin hafif bir antiseptik etki gösterdiği görülmektedir. (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi, 7-2350) Parapsikolojide bazı insanların özel yeteneklerle doğduğu anlatılmakta ve bu konu ilmi olarak ispat edilmektedir. Peygamberimizin de böyle özel kişilerden olduğu sabittir. Ayrıca Peygamberimizde tükürük ile tedaviyi hiçbir zaman emretmemiştir. İslam tarihinde de böyle bir metoda hiç rastlanılmamaktadır. Tükürük, salgı bezini terk ettiğinde doğal olarak sterildir; mikropsuzdur. Tükürük salgısı içerdiği kimyasal ve biyolojik ajanlar sayesinde anti mikrobik (mikrop yok edici) etki yaparak ağız-diş sağlığında koruyucu rol oynar. Son bulgular, tükürüğün çok sayıdaki zararlı organizmaya karşı bizi savunan karmaşık bir madde olduğunu ortaya koyuyor. (Milliyet, 11 Ekim 2011; CNN Türk, 11 Mart 2022; Posta, 24 Şubat 2022) "Tükürüğün antiseptik özelliği, yani mikropları öldürücü etkisi de vardır." (Rahmi Turan, Sözcü, 27.08.2015) Tabii bir de "yüzüne bile tükürülmeyecek" canlılar vardır, o ayrı bir konu!

Hz Hasan, evlilikleri ve Hz Muhammed

Bu konuya 'Turan Dursun'un Metodunun eleştirisi' adlı yazımızda değinip cevaplamıştık. Ayrıca aynı konuyu ateist yazar İlhan Arsel'de dile getirmiştir. Arsel'e verilen cevaplarda konuyu kısaca yeniden ele alacağız! Dursun, efendimizi gençliğinde bile yapmadığı anormal davranışları onun 50 küsur yaşından sonra yaptığını iddia edebilmiştir, hem de rivayetleri çarpıtarak! Yine Dursun, Hz. Enes'ten gelen bir rivayeti tahrif ederek, "Peygamber 9 ya da 11 karısı varken, gecenin veya gündüzün belli saatlerinde tümünü dolaşıyor ve hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." (Din Bu, s. 45) demektedir. Hâlbuki Dursun'un delil gösterdiği Tecridi sarih

Tercümesi Hadis No: 192'de, "Hepsiyle cinsel ilişkide bulunuyordu." ifadesi geçmemektedir. Efendimiz aile reisi, imam, ordu komutanı, peygamber ve aynı zamanda kadınların özel sorularını cevaplamak üzere eşlerinin evlerinde toplantılar yaptığı, oldukça meşgul olan biri idi. Ev ihtiyaçları dâhil her türlü gereksinimi için hanımlarını ziyaret etmesi çok normaldir. Zaten Dursun'da başka rivayetlerde "40 erkek gücünde olduğu bildirilir, bunda bir abartma olduğu açık" (Din Bu, s. 6-47) demektedir. Mademki bunlar doğru değil; abartma. O halde neden doğru imiş gibi bunlara dayanarak efendimiz hakkında menfi bir izlenim bırakmaya çalışmaktadır? Dilinden düşürmediği " Bilim ve aydınlanma " bu mudur?

Ateist oryantalist ittifakı

Oryantalistler de ateistler de kaynak olarak gösterdikleri eserlere hiçbir utanma hissetmeden ekleme yapar, çıkarırlar. Onları bilimsellik veya gerçeğe ulaşma duygusu değil, ideoloji ve önyargı onları yönlendirmektedir. Efendimizin Hz Zeynep ile evlenmesi ile ilgili örnek verelim: "Gençliğinin bütün taraveti içinde utanç ve şaşkınlıktan kıpkırmızı kesilen bu dağınık kıyafetli güzel kadın." (Emile Dermenghem, Muhammed'in hayatı, s. 367- 370). Bu da Türk ateistlerden T Dursun'a ait: 2000'e Doğru dergisinden "Yorgunluktan ve terden pembeleşmiş yüzü ve yarı çıplak haliyle son derece çekicidir." Hâlbuki her iki ekleme de hiçbir rivayette geçmez ama oryantalist ve ateistlerin kafa yapısını ve okuyucuyu yönlendirmeye çalışmalarını göstermesi açısından ilginç bir örnektir. Din bu 1 sayfa 41'de oryantalist Leoni Caetani'den alıntı yapan Dursun, 42. sayfada ise "Ne ölçüde doğru, kesin bir şey söylenemez kuşkusuz" diyerek alıntıların gerçekliğinden kendisinin de emin olmadığını itiraf etmektedir. Ama İslam düşmanlığı bu dayanışmayı zorunlu kılmaktadır. Gerek deist gerekse ateist olduğunu iddia eden iki siteden görüntüyü aşağıda görüyorsunuz. Her iki site de misyonerlik propagandası yapmaktadır. 'Sitemizin Amacı'nı açıkladığımız yazıdan benzer örneklere ulaşabilirsiniz.

Kendinin "Dinsiz" olduğunu söylüyor ama bir misyonerin görüşlerini;
1- Doğru kabul ediyor,
2-İndirip, Youtube'a ekliyor,
3-Ama reklam yapmıyor (!)
4-Misyonere hitabı, "Hocam" ... Bizde yedik !

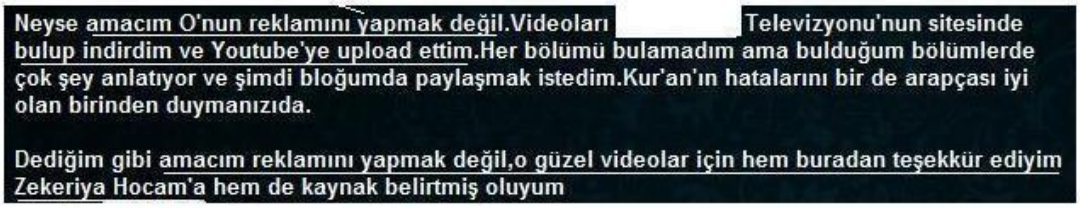
Neyse amacım O'nun reklamını yapmak değil.Videoları Televizyonu'nun sitesinde bulup indirdim ve Youtube'ye upload ettim.Her bölümü bulamadım ama bulduğum bölümlerde çok şey anlatıyor ve şimdi bloğumda paylaşmak istedim.Kur'an'ın hatalarını bir de arapçası iyi olan birinden duymanızıda.

Dediğim gibi amacım reklamını yapmak değil,o güzel videolar için hem buradan teşekkür ediyim Zekeriya Hocam'a hem de kaynak belirtmiş oluyum

Ateist sitesinde misyoner videoları!

Klavuzunu söyle bana,
burnun hakkında bilgi vereyim sana.

Dursun'un ve diğer ateist yazarların tüm iddiaları ilgili konu başlıkları altında cevaplanmıştır.

Gelen sorular ve cevaplarımız:

Soru: Selamın Aleyküm saygıdeğer mümin kardeşim size bir soru sorucam www.td--.com/forumlar/showthread.php?t=208 bu linkteki iddialar doğrumudur? (Hz Ömer hakkındaki iddialar ve cevapları)

Cevabımız: Resmin tamamına bakınca !

İslam tarihindeki bazı olayları ve zayıf rivayetleri alt alta sıralayıp, İslam'ın Şii yorumunu haklı çıkarma gayreti içinde imiş gibi gösterip aslında ateizm propagandası yapan, önyargı ve tek taraflı bakış açısı ile kaleme alınmış bir yazı örneğidir uzantıdaki yazı. Kaynak olarak devamlı tek kişinin kitabından alıntı yapma gayreti içinde olup, 1000 küsur senedir sahabeyi kötüleyip güya ehli beyti yüceltme izlenimini vermeye çalışan ve bunu ateist bir sitede yapan bu zihniyetin değerlendirmesini birazdan ele alacağız. "Ehlibeyt Hz. Muhammed'in cenaze işleri ile meşgulken, öbür taraf biat işini organize ediyordu" şeklindeki bir mesaj vermek isteyen bu tür bir yazı ile ilk kez karşılaşanların tereddüt geçirmeleri mümkündür. Ama resmin tamamını görenler, amacın aslında ehli beyt taraftarlığı görüntüsü altında sahabenin büyük kısmını ağza alınmayacak iftiralarda bulunan bir kesimin asıl amacının İslam'a saldırmak olduğunu rahatlıkla görecektir. Zaten ateist bir sitede bu yazının kaleme alınması da gerçeği arayanlar için önemnli bir göstergedir. Bu zat bunlarla yetinmemiş ve daha sonra sanal bir sözlükten "Kur'an'ın gerçek yazarı olduğu düşünülen kişi" diye Hz Ömer'den bahsedildiğini aktarıp, bu yorumu yapanı da övmektedir. Daha sonra ise bu şahıs bununla da yetinmeyip bir de şu iddiada bulunmaktadır: "İslamiyet'in gerçek kurucusu bana göre Ömer'dir." Bu konudaki iddialara cevabı, "Ateist ve oryantalistlerin 'Kur'an'ın kaynağı' ile ilgili iddiaları" adlı yazımızda bulabilirsiniz. Arap soyundan olup Akad kralının adı olan 'Sargon' müstear ismini kullanan bu kişi "Yukardaki film gibi birçok öyküde despotluk sembolü "kılıç" ile adalet nasılsa birleştirilmiş" diye yorum yaparken acaba adaletin temsil edildiği heykelin elinde ne olduğunu bilmemekte midir? "Hind'te, Araplarda kadınların yönetici konumlara kadar çıkabildiğini gösteren bir örnek aynı zamanda" diyerek, savaşta şarkı söyleyip insanları savaşa kışkırtmak ve efendimizin amcasının ciğerlerini elleri ile kesip çiğnemek dışında tarihe bir not düşülmeyen -Ama yinede efendimizce daha sonra af edilen bu kadını bu kişi nasıl oluyor da "yönetici" olarak nitelendirebilmektedir? Savaşmadığı için miras hakkı olmayan, diri diri toprağa gömülen, çadırlarda bedeni satılan kadınları, sadece İslam'a saldırabilmek için yönetici konumunda gösteren bu kişi ne kadar bilimsel, tarafsız biri olabilir? Bu zatın verdiği kaynakları sıra ile incelemeye başladığımızda hiç birinin uzantısının açılmadığı görülüyor. Sadece 4. sıradaki kaynak verdiği siteden, eleştiri konusu yaptığı rivayeti okuyabiliyoruz. Bu zat aynen şunları yazıyor: "Komedi burda da bitmiyor." Aslında bu arkadaş herkesle dalga geçmektedir. Hz Ömer'in adını da Ömer bin Abdülaziz diye yazmaktadır, hâlbuki adı Ömer bin Hattab'dır. Bu şahıs güya Ömer b. Hattab hakkında kendi deyim ile "masal uyduruldu" diye aktardığı ve aslında Hz Ömer'in torunu Ömer b. Abdülaziz hakkındaki örnek ahlaki özelliklerin Ömer b. Hattab için uydurulduğunu zannederek, aslında kendi cehaletinide ortaya koymaktadır. Uzantı sitede sadece Hz. Ömer'in devlet malı olan mumu kullanması olayı torun Ömer için aktarılmaktadır, geri kalan tüm rivayetler zaten torun Ömer için tarihi kitaplarda da aktarılmaktadır. Bu şahıs ise tüm riayetleri Ömer b. Hattab'a -kaynak sitede böyle bir iddia yokken- isnat etmekte, sonra kendi çarpık ve yanlış mantığını doğru kabul edip eleştiriye yönelmektedir. Kısaca yazı ile Şiilik kılıfı altında ateizm propagandası yapılmaktadır. İşin ilginci efendimizin vasiyet yazmak istemesi ile ilgili "İslami kaynakları delil gösteren" bu mezhepçi ateist, iş Hz Ömer'i takdir eden rivayetlere gelince bunları masal diye nitelemekte, torunu hakkındaki rivayetler ile Hz. Ömer karıştırıldı gibi sübjektif yorumlarda bulunmaktadır. Kısaca insan ateistse açıkça ateistliğini ilan etmeli, ne diyecekse kimliğini açıkça ortaya koyup öyle söylemelidir. Bu kişi İslam'a saldırmaya çalışırken ki, amatörce ve oryantalist zihniyetle bunu yapmaya çalışmakta ve bunu hiçte becerememektedir. Murted müstear ismini kullanan ateist site yöneticisi de aynı metodu

kullanmakta ve "Şiilerin tutumu yani bir tarafı lanetleyip diğerine taraf olmaları çok daha tutarlı." Demektedir. Zaten daha sonra yazılanlar sadece Hz. Ömer'i değil efendimize de kapsayan hakaretler yapmaktadırlar.

Soru: Maalesef mürted yazısı beni tatmin etmedi. Burada mürted ile ilgili şunu yazayım o halde. Mürted olan bir insan iyi ve ahlaklı biri olamaz mı? Dinsiz birisi ahlaklı olamaz mı? Ben dinsiz olup ahlaklı olan bir sürü insan tanıyorum. Zaten tarikat ve cemaatleri anlatmaya gerek yok. İslam ülkeleri belli. Ali İmran ve Nisa Surelerini örnek vermişsiniz. Bu ayetlere göre, Mevlana'nın "Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel" cümlesi çelişmiyor mu? Bu insanlar inansa, tevbe etse bile yandı bitti kül oldu yani?

Cevabımız: Mürted yazısının amacı dindendönenin öldürülüp öldürülmeyeceği meselesine cevap vermektetir. Ama anladığım sizin bu konuya farklı bir açıdan yaklaştığınız; kafir birisinin ahlaklı olup olamayacağı meselesi. İyilik nedir? Ahlak amakime göre ahlak? Öncelikle "Dinsiz ahlak olur mu?" adlı yazıyı okumanızı tavsiye edeceğim. İslam ülkelerinin hali İslam nedeni ile değil İslam'sızlıktan bu haldedir! "İslam ülkeleri neden geri" adlı yazıyı tavsiye ederim bu konuda. Cemaat ve tarikat konuları uzun konular. Celalettin Rumi'nin sözünü de iyi anlamalıyız. İnsan hata yapar, bu onu ümitsizliğe sevk etmemelidir, tevbe et sonra gel ama; Coma/tea'l değil; geri dön: Return/İrci' demektedir merhum üstadımız. Günahlarından tevbe edip eski hallerini terk edenleri tabii ki -eğer isterse- Allah azze ve celle af eder. Bu konuda birçok ayet vardır. "Ancak tevbe edip hallerini düzeltenler ve gizledikleri gerçekleri açıklayanlar başka; ben onların tevbesini kabul ederim. Çünkü ben, tevbeleri çokça kabul eden ve merhameti bol olanımdır." (Bakara, 160);"Allah, kullarının tevbesini kabul eder, günahları affeder ve yaptıklarınızı bilir." (Şura, 25); "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin ki üzerinize bol bol yağmur göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Sakın siz, günah işlemekte ısrar ederek dâvetimden yüz çevirmeyin!" (Hud, 52); "Ancak bundan sonra tevbe edip hallerini düzeltenler müstesnâdır." (Ali İmran, 89); "Allah'ın kabul edeceği tevbe, ancak câhillikleri sebebiyle günah işleyip de, o günahtan çarçabuk vazgeçenlerin tevbesidir. İşte Allah, böylelerinin tevbesini kabul buyurur. Allah her şeyi hakkıyla bilen, her hükmü ve işi hikmetli ve sağlam olandır." (Nisa, 17); "Kim bir kötülük yapar veya nefsine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse, şüphesiz Allah'ı çok bağışlayıcı ve çok merhamet edici olarak bulur." (Nisa, 110); "Kim işlediği bu haksızlıktan sonra tevbe eder ve hâlini düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir." (Maide, 39); "Ümidinizi kesmeyin, fakat tepenize o azap inmeden önce de tevbe edip Rabbinize yönelin ve O'na teslim olun. Aksi halde kimseden yardım göremezsiniz." (Zümer, 54); "Ancak günahlarından vazgeçip Allah'a yönelen, iman eden ve sâlih amel işleyenler, işte bunlar, cennete girecek ve hiçbir haksızlığa uğramayacaklardır." (Meryem, 60); "Şu da muhakkak ki ben, günahlarından tevbe ile vazgeçen, iman edip sâlih ameller işleyen, bundan böyle de doğru yol üzere hareket eden kimseyi elbette bağışlarım." (Ta-ha, 82) Ayrıca, Kasas, 67; Ali İmran, 128; Nisa, 146; Maide, 34; Araf, 153; Tevbe, 11; Hud, 90; Nur, 5… vd. Hadislerde de birçok örnek bulunmaktadır. Mesela; "Eğer siz günah işlemeseydiniz, Allah sizi helak eder ve yerinize, günah işleyip, peşinden tövbe eden kullar yaratırdı." (Müslim, Tevbe, 9, 10, 11); "Bütün âdemoğulları günahkârdır, günahkârların en hayırlıları ise tövbe edenlerdir." (İbn Mâce, Zühd, 30); "Günahtan tam dönen ve tövbe eden, o günahı hiç işlememiş gibidir." (İbn Mace, Zühd 30) gibi.

Özetle; "De ki: Ey çok günah işleyerek kendi öz canlarına kötülük etmede ileri giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyiniz. Allah dilerse bütün günahları mağfiret eder. Çünkü O, çok affedicidir, merhamet ve ihsanı fazladır." (Zümer, 53) Rabbimiz Rahman, Rahim'dir! Ama Turan Dursun "inadi küfür" denilen, bilerek; kin ve önyargı ile hareket ederek gerçekleri örten (Kafir) birisidir! Metot ve eserleri yazımızda değerlendirilmiştir. Ayrıca bizim 'imanometre'miz yoktur! Bu yazıyı yazan -Allah muhafaza- imansız ölebilir, en kafiri iman edip cennete gidebilir. "Dünyada Müslüman olanlar" adlı yazımıza bir bakıver, örnekler dolu! Ama söz konusu ettiğimiz kişi "kendi tercihi ile" imansız ölmüştür. Sonuçta herkes kendi tercihlerinin "sonuçlarına" katlanacaktır! "Son an gelmeden yapılan tevbeleri" bi-iznillah rabbimiz kabul eder. Allah bizim için kötülük istemez: "Gerçek şu ki Allah insanlara zerrece kötülük etmez, fakat insanlar kendilerine kötülük ediyorlar." (Yunus, 44) Ama Rabbimiz adil olandır, iyi ile kötüyü ve hele kötülükte çığır açanları bir tutmaz: "Yoksa kötülükleri işleyip

duranlar, kendilerini iman edip salih ameller yapanlarla bir tutacağımızı mı sanıyorlar? Hayatları, ölümleri ve ölümden sonraki durumları aynı olacak, öyle mi? Ne kötü hüküm veriyorlar!" (Casiye, 21) Hadiste de belirtildiği gibi; Efendimiz şöyle buyurur: "Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez." Sahabi; "Sen de mi ya Resulallah!" dediklerinde de "Evet ben de, meğer ki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun." (Buharî, Rikak, 18; Müslim, Münafikîn, 71-73) Rabbim iyi yolda yürüyen, iyilik yapan ve iyilerle beraber olup ahirette de bizi iyiler zümresinden eylesin inşallah: "Rabbimiz! Biz, 'Rabbinize iman edin' diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al." (Ali İmran, 193) AMİN…

Soru: bir dünya yazı yazmışsınız. İyi güzel peki adam hayattayken neden karşısına çıkıp iki kelam eden olmadı defalarça tartışacak adam arıyorum dediğinde kimse meydana çıkamadı bunun sebebi nedir.

Cevabımız: Sitemizdeki 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda bir küçük paragraf geçer, dikkatinizden kaçmış olabilir: "Dursun yazdığı yazılarda "Müslümanların Pehlivanı yok diyerek" uzun süre havasını attı. Ama Molla Sadreddin Yüksel'in yazdığı "Makaleler" adlı kitap, Prof. Dr. Hüseyin Hatemi'nin ortaya çıkıp tarafsız bir zeminde tartışmayı kabul etmesini görmezden gelir. Diyanet'in " Muhatap alıp reklam yapmama" kuralını ise istismar eder. Ahmet kekeç'in karşılıklı sohbetini tahrif ederek dergide yayınlar!" Dursun gibi bir çok ateist ve asıl ağa babaları oryantalistler İslam'a saldırmışlardır. Ama onların adları tarihin tozlu sayfalar arasında unutulurlarken, İslam hala güncelliğini korumakta ve aydınlık ışığını insanlığa yaymaya devam etmektedir. Dursun öldürüldükten sonra eserleri ile karşılaştığım ve ömrümün 30 küsür yılını o ve avanesine cevapla geçirdiğim, bu nedenle sol ve misyonerlik ile oryantalizmi de araştırdığım göz önünde bulundurulursa en azından bu eleştiriyi kişisel olarak üzerime almadığımı da ifade etmek isterim.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar II

Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar

(Yazı ana hatları ile Prof. Muhammet Altaytaş hocamızın "Hangi Din?" adlı eserden faydalanılarak hazırlanmıştır.)

-Ateist yazarlarınca ileri sürülen 'tüm iddialara cevaplar' ilgili başlıklar altında bu çalışmamızda mevcuttur.-

Giriş

Din yaşam tarzının adıdır, yaşam tarzımız dinimizdir. 'Hangi kurallara göre' yaşıyorsak dinimiz odur! "Vahyin esas amacı, bir 'hayat görüşü' sağlamaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 110) Bu nedenle de "Pek çok Müslüman, din terimini, hayat tarzı olarak çevirmeyi tercih etmektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 83) Din iyiliği yaymak, kötülüğe engel olmak için gönderilmiştir. Pasifizm, nemelazımcılık, enaniyet, bencillik bir Müslümana asla yakışmayan özelliklerdir. İslam'da önce İman gelir. (Buhârî, İlim, 49) Allah'a tevhit bilincine sahip olarak iman etmek. Hz Muhammed'i

resul, ahiret gününe iman/kabul etmek gerekir. Daha sonra Ahlak gelir. (Muvatta, Husnü'l Halk, 8; Müsned, II/381) Hayatımızı İslam'ın emrettiği şekilde "ne kendimize ne başkalarına zarar vermeden" İyi, temiz, namuslu olarak yaşamak gerekir! İbadetler de ahlaklı yaşamayı sağlamak için emredilmiştir. (Ankebut, 45) Tüm bunların olması içinde toplumu ilgilendiren kurallar vardır. Muamelat, adalet, insan hakları, hukuk gibi kavramlar bu boyuttadır. Bu sıralama önem sırasına göre dizilmiştir ve her üçünün toplamıdır İslam dini! Önce iman, sonra ahlak ve sonra muamelat gelir ve din bunların toplamıdır!

Turan Dursun

Babası daha doğmadan onun için kitaplar satın almaya başlar. "Basra'da ve Kufe'de bulunmayacak ölçüde büyük bir din alimi " olacaktır. Küçük yaşta sıkıntılara maruz kalır. Çocukluğunu yaşayamaz. "Ne yapıp edip herkesi geçmeye" karar vermiştir. Arapça ve klasik medrese eğitimi alır ama bunları sadece hedefine götürecek basamak olarak görür. Ama yaşadığı dünyadan habersizdir. Hayal dünyasında yaşar. Çocukluğunda koşullandığı "En önde olma" , " Kendisinden herhangi bir şekilde söz ettirme" tutkuları ve din adına yaşadığı bütün negatif tecrübeleri ileride bilinçaltından çıkacak ve büyük ölçüde şahsiyetini ve dine bakışını etkisi altına alacaktır. Tüm olumsuzlukların sebebi olarak, dinle özdeşleştirdiği ve "Zalim baba" olarak nitelediği babasını görür. Onun yönlendirmesi ile küçük yaşta girdiği ve yasak olduğu içinde pedagojik formasyondan uzak bir ortama sahip medresede aldığı, modern bilimden ve güncel hayattan uzak eğitim onu hırçın ve agresif yapmıştır. Yıllarını harcayıp aldığı eğitim gerçek hayatta hiçbir işine yaramamakta, toplumda bir saygı görmemektedir. İlkokulu dışarıdan bitirir, müftü olur, farklı uygulamaları ile dikkatleri üzerine toplamak ister, TRT'ye geçer namazı orucu bırakır. Tevrat ve İncil'de Kur'an'da anlatılanların benzerini görünce Hz. Muhammed'in "Bir sahtekar" olduğu fikrine varır ve peygamberlik inancını yitirir. Tabii onun bu ifadelerinde samimi olduğunu düşünmemiz için onun Kur'an'ı hiç okumadığını düşünmemiz gerekir. Çünkü bizzat Kur'an'ın bir çok ayeti zaten bu benzerlikten bahsedilmektedir. Hatta tahrifleri dışında bu kitapları onayladığını belirtir. "O an bende öyle bir hınç oluştu ki, çünkü din-peygamber benim gençliğimi çocukluğumu aldı. Onun yüzünden çocukluğumu yaşayamadım." der. Dursun sadece dinle kavgalı değildir. Çevresi ile de uyumsuzdur. Gerek müftülüğü gerekse TRT'deki görevi esnasında yaşadığı sürgünlerin gerçek sebebi de bu olsa gerekir. TRT'den emekli olmasına gerekçe olarak "Bunalım içine düşmek, iş çevresi ile uyumsuzluk, psikolojik dengesizlik " olarak gösterilir. O bu sürgünleri "Her yerde doğruyu söyleme kararlılığına bağlarsa da" bu gerçekçi gözükmemektedir. O hayatının her döneminde bulunduğu yer ve konumla uyumlu görüşleri en sivri ve uç düzeyde savunmuştur. Müftülüğünde "İlerici din adamı", TRTde " Katı laik ", emekliliğinde "Kesin din karşıtı" kesilir. Onun kişiliğinde cinsel tecrübelerinin de önemli bir payı vardır. Hayatını anlattığı romanında bir koça mastürbasyon yaptırmasını anlatması da bu açıdan ilginç bir kesittir. Çocukluğunda din adına yaşadıkları kişiliğinde derin izler bırakmıştır. Dini anlatırken kullandığı üslup ancak kendi kişiliğini tanımlaması açısından bir anlam ifade edebilir. Üslup ve ifade tarzının sahibi ile alakası direk ve tartışmasızdır. Değerlendirmeleri çoğunlukla hamasi, agresif, hatta isterik denebilecek özellikler gösterir. O bir bilim adamı tavrından çok İslam'a duyduğu kin ve düşmanlık sebebi ile ne pahasına olursa olsun onunla mücadele eden bir savaşçı tavrı sergiler. Dünyayı tek başına değiştireceğine inanır. Adeta bir mesihtir o! Bu konuda, gerek 'metodolojisini' ve gerekse 'iddialarını cevapladığımız' yazıları tavsiye ederiz.

Erdoğan Aydın

Aydın, özellikle İslam'ın bütünü olarak algıladığı sosyal ve hukuki boyutu ile ilgilenir. Dini aşmak gerektiğini savunur. Dini eleştirirken tarafsız ve nesnel bir konumda değildir. O olaylara

sosyalist bakış açısı ile bakar ve eleştirilerini siyasi ve ideolojik bakış açısına sahip biri olarak yapar. Ama son zamanlarda artık kendini sadece "Özgürlükçü laik, seküler bir düzenden taraf" olduğunu ilan etmiştir. Bu konuda, 'Erdoğan Aydın'a cevaplar'adlı yazımızıa tavsiye ederiz.

Dine bakış açıları

Dinin politeizmden -Çok tanrıcılıktan- monoteizme -Tek tanrıcılığa- geliştiğini savunurlar. 'Dinler, korku ve umut kaynaklı olarak sonradan yaratılmış olup, insanda var olan ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır' iddiasındandırlar. Yazarlara göre din; korku, çaresizlik, sırrını çözemediği olağan olaylar karsısındaki cehaletini inançla telafi etme içgüdüsüdür. Onlara göre dinin tarihi insanlık tarihine göre yenidir. Dinler çok tanrıcılıktan tek tanrıcılığa doğru evrimselleşmiştir. Bilimsel gelişmelerin dini ortaya çıkaran çaresizlik ve bilgisizliği yok ettikçe, gerçekte hiç bir şeyin tanrı tarafında yaratılmadığının ispatlanacağını iddia ederler. Bu iddiaya göre dinlerin insanlık tarihinin ilk çağlarında çok daha etkin olması ve günümüze gelinceye dek artık ortadan kalkması gerekirdi. Ama tam aksi bir durum söz konusudur. Hatta ateizmin özel eğitimle halka aşılandığı birçok sosyalist ülkede zamanla din ilk sırada halkın gündemine oturmuştur. Allah peygamber aracılığı ile kitaplar göndermiş, hak dini tebliğ etmiş fakat insanlar zaman zaman putlara, tabiat varlıklarına, heva ve heveslerine tapmış ve onları tanrısallaştırmışlardır. Yani din politeizmden monoteizme değil, monoteizmden politeizme kaymıştır. O zaman Allah (cc) yeniden hak dini hatırlatan peygamberler göndermiştir. Bu konuda "İslam tüm dinlerin ortak adıdır." adlı yazımıza bakılabilir. Her üç kitabî din dışında, sabilik, mecusilik ve Brahmanlıkta dinin Adem ile başladığı kabul edilmektedir. Bu da zamanla bozulan dinlerin içinde kalan hak kırıntıların ortak paydalarından biridir. İnsan doğasının dine, dinin de insan doğasına yatkınlığı da dinin ilahi olduğunun bir ispatıdır. Allah insanın mayasına inanma ihtiyacını yerleştirmiştir. Kesin olan bir şey varsa o da, nerede insan varsa orada dinin olduğudur. (Günay Tümer, Abdurrahman Küçük, Dinler Tarihi, s. 32) Ünlü fransız düşünür Fellicien Challaye: "İnsanın sonsuz varlığa bağımlı olması, onun önünde eğilip ona tapması onu evlatça bir sevgi ile sevmesi akla uygundur ve doğaldır. Bu bağımlılık ve sevgi dinin temelidir." (Challaye, Dinler Tarihi, s. 215) der.

Din insan ilişkileri

Yazarlara göre din insan özgürlüğünü kısıtlar, toplumdaki sömürü ilişkilerini meşrulaştırır: Yoksullar tanrı tarafından sınandığını sansınlar, durumlarına katlansınlar. Kur'an'daki yaratılış inancının asıl kaynağı mitolojilerdir. Materyalist hayat görüşü; Yaratılışı evrimci görüş, tesadüf ve şansa göre işleyen tabii eleme ile açıklamaya çalışırlar. İnsan ile hayvanı aynı köklerde birleştirirler. Ateistler İslam dinini Hz. Muhammed ile başlatıp Hristiyanlık ve Yahudilikten de ayrı tutmaya çalışırlar. İslam'ı sabilik'ten doğma bir din olarak kabul ederler. Ayrıca İslam'ın egemen sınıfın dini olarak ortaya çıkıp, ticareti kabul etmesini de eleştirirler. Halbuki felsefe, sanat, ahlak, hukuk, politika gibi bütün ilimlerin kaynağının din olduğu birçok felsefe ve dinler tarihçisinin ortak görüşüdür. Tarih boyunca peygamberler hak dini savunup batıl din ve dini anlayışlarla mücadele etmişlerdir. İnsanların sömürülme aracı olan ve yeteneklerini körelten hak din değil, batıl din ve dini anlayışlardır. Hak dinde -İslam'da- varmış gibi gözüken olumsuzluklar dinin özünden kaynaklanmaz, bu dini pratiğe geçirmeyen insanların zaaflarından ve ahlakı yapısından kaynaklanır. Din sabun gibidir. Sabun satan bile sabunu kullanmazsa kirli olarak dolaşır. Böyle bir durumda hata sabunu kullanmayan kişidedir, sabunda değil. Unutmayalım ki bilim, sanat gibi kavramlarda aynen din gibi, insani veya ahlaki olmayan amaçlar için kullanılabilmektedir. Olumsuzluklar bu kavramlarda değil, bu kavramları hayata geçirmekle mükellef olan insanların zaaflarından kaynaklanır. Ateist yazarların akıl dışı

ilan ettikleri dini inkar yolunda ciltlerce kitap yazma zahmetine katlanmaları, dine inanmadığını söyleyen insanların da bunları alıp okuması, zihinlerini meşgul etmesi hep, farkında olmasalar da, yukarıda bahsedilen, mayalarında/fıtratlarında olan inanma güdüsünü örtüp yatıştırma gayretinden başka bir şey değildir. İnsan ile hayvan arsındaki kesin fark fiziki-biyolojik veya zekaî değil, her şeyden evvel manevidir. İnsanda fayda ve akla dayanmayan ahlaki ve inanç davranışları vardır. Bu konuda, "Evrim teorisi" başlıklı yazımızı da tavsiye ederiz.

İslam

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin ortak adıdır. Ali İmran, 67-68: "İbrahim, ne yahudi idi, ne de Hristiyandı: ancak, O hanif (muvahhid) bir müslümandı, müşriklerden de değildi. Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir."; Zuhruf, 13: "O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı)." Tüm ilahi dinleri Allah göndermiştir. Kurallar unutulup bozuldukça yeniden hatırlatılmıştır. Bu gelenek son peygamber Hz Muhammed'e dek devam etmiştir. Bozulan dini metin ve ritüellerde farklılıklar olması ne kadar doğalsa, bozulmayan ve asıllığını muhafaza eden ritüel ve ibadetlerinde benzerlik göstermesi o kadar doğaldır. Birçok efsane de Nuh tufanından bahsedilmesi tufanın olduğunun ve insanların dilinde dilden dile anlatıldığının göstergesidir. Tersi Hz resulün o anlatılanları kitaba -haşa- eklediğinin delili değildir. Zaten efsanelerde gerçek olan şeylerin zamanla mitleşmesi değil midir? Aynı şey, ilk insanın Hz Adem olarak kabul edilmesi, yaratılışın topraktan olduğunun kabulü vb. içinde geçerlidir. Şunu da özellikle belirtelim ki, Sabiilikte Hz resul döneminde İsevi ve Musevilik gibi ilahi dinlerin bozulmuş bir halinden başka bir şey değildi. İlk dönem İslam alimleri sabiileri, İsevı ve Musevi karışımı bir din olarak anlatırlar (Abbas, Mucahid, Basri, Abdullah b. Zeyd gibi) Özellikle Abbasi halifesi Me'mun zamanında tehditlerden kurtulmak için Harran halkı Sabii ismine sığınmışlar ve bundan sonra Sabiler yıldız, gezegenlere tapanlar olarak tanınmaya başlanmışlardır. Bu konuda Şinasi Gündüz'ün "Sabiiler" adlı eserine bakılabilir (Yazar bizzat Sabii kutsal metinlerinin dili olan Mandece'yi öğrenip çalışmasını orjinal Sabii metinlerinden faydalanarak hazırlamıştır.) Dolayısı ile Bakara, 62: "Şüphesiz, iman edenlerle yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiilerden kim Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır." ayeti Sabiileri kastederken ilahi dinlerin bozulmuş olan halini kasteder. Tabii ayetin bozulmamış asıl isevi-musevi- sabiiliği kastettiğinin altını çizelim. Yıldıza tapan sonraki Harran halkını değil. Yani İsevilik ve Musevilik nasıl bozulmuş bir hak din ise, ayetin indiği andaki Sabii'lerde aynen öyle idiler. Ama ateist yazarlar cahillikleri ile konuyu "Sabiilik İslam'ın kaynağıdır" diyecek hale getirmişlerdir. İlginç bir olayda İ. Cerrahoğlu Hoca'nın kendi görüşlerini desteklediğini iddia ederken, Cerrahoğlu'nun bunun tam tersini eserinde ifade etmesidir: "Haran sabiileri bu ismi Memun zamanında almışlardır ve bunların Kur'an'da bahsedilen sabiilerle hiç bir ilgisi yoktur." (Cerrahoğlu, Kur'an'ı Kerim ve Sabiiler, AÜİF, X/115) Zaten Dursun'un kaynak çarpıtmasına bol örnek vardır. Genelde yazarlar marksist ideolojının dine biçtiği şablona göre genelleme yaparak subjektif sonuçlara ulaşırlar. Hele Mekkeli liderleri diğer dinlere müsamahalı davranırken İslam'a olan saldırı ve sert davranışlarının altında İslam'ın sömürü çarklarına karşı olması varken, ilk Müslümanların köle, yoksul, mazlum kişilerden olması göz ardı edilerek bir de İslam'ı, egemen sınıfın dini ilan etmekten geri kalmazlar.

İslam ve Bilim

Atesit yazarlara göre insan hem dindar hem de akıl ve bilimden yana olamaz. Kur'an'a göre bilginin kaynakları, "Beş duyu organı, akıl-sezgi ve vahiydir." Kur'an'da akıl kullanmayla ilgili olumsuz bir ayet bulunmaz. Felsefe, tarih, sosyoloji, psikoloji gibi sosyal bilimler de pozitif bilim kabul edilmezler. Kur'an tabiatla ilgili açıklamalarda bulunurken doğa sebepleri, tabiat kurallarını inkar etmez, onun inkar ettiği doğal sebeplerin nihai/ili yapan sebepler olarak görülmesidir. İlim kelimesi ve türevleri Kur'an'da 750 yerde geçer. Akıl ve türevleri ise yaklaşık 300 yerde geçer. İslam'da ilime büyük önem verilmiştir. İlk mescidi yanına hemen okul açılmış, bedir savaşında esirler okuma- yazma öğretmeleri karşılığı serbest bırakılmıştır. "Kur'an ve bilim" adlı çalışmamız bu konuları ele almaktadır. Halife Me'mun Bizans'ı yendiğinde savaş tazminatı olarak eski Yunan yazmalarından başka bir şey istememiştir. Kurtuba'da halife El-Hakem'in 400.000 ciltlik kütüphanesi bulunmakta idi. 400 yıl sonra gelen "Bilge" diye anılan fransız kralının kütüphanesindeki cilt sayısı sadece 900 idi. Fransız Rosenthal'ın ifadesi ile "İslam'da olduğu ölçüde hiçbir bir inanç sisteminde din-bilgi kaynaşması ayrılmaz bir şekilde gerçekleşmemiştir." (Rosenthal, F. Knowledge Triumphant, Leiden, 1960, s. 334; Mehmet Aydın, İslama Göre İlim, D.E.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, İzmir, 1986, sy. III, s. 1) Karen Armstrong 'Tanrı'nın Tarihi' adlı eserinde, "Arap Müslümanlar astronomi, simya, tıp ve matematik üstüne öyle başarılı çalışmalar yapıyorlardı ki, dokuz ve onuncu yüzyıllar boyunca Abbasi imparatorluğunda elde edilen bilimsel başaralar o zamana kadar tarihte elde edilenlerden daha fazla idi." demektedir. "Müslüman bilim öncüleri" adlı çalışmamız bu konuyu ele almaktadır. Günümüz Müslümanlarının geri kalma nedenini İslam'a mal etmek yanıltıcıdır. Zira Müslüman olmadığı halde aynı durumda olan toplumlarda vardır. İslam bilime engel olmaz, bizatihi ona motor görevi görür. 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazımızda bu konular ele alınmıştır. Marksistler ne kadar bilimseldir? Mesela Felsefe Profu Orhan Hançerlioğlu Marxizm için "İçinde hiç bir hayal, kuruntu, inanç ve benzeri bilim dışı öğe yoktur. Kesinlikle gerçeğe dayanır ve insanları önyargılardan arındırır." cümlesi ne kadar önyargıdan uzak bir tanımlamadır? Bazıları ideolojileri din gibi algılar. Dursun'un "Aklı olanın dini veya dini olanın aklı olamayacağı" şeklindeki ifadesini düşününce, insan aklın kimde olduğu konusunda inançlı oldukları bilinen Newton'a mı yoksa ilkokul mezunu Dursun'a mı hak vereceğini şaşırıyor.

Allah inancı

Aydın, "Artık bilimin, yaşamın evrim sonucu oluştuğunu ispatladığını" iddia etmektedir. Ayrıca, "İslam'ın tanrısının eli, yüzü, sarayı: Arş, evi: Kabe vardır" iddiasındandır. Allah'ın varlığı, işaretleri bakımından apaçık, fakat zatının duyu organlarımız tarafından algılanamaması bakımından gizlidir. Allah'ın varlığını akıl bulabilir ama mahiyetini, özelliklerini akıl kavrayamaz. Voltaire, Hume gibi filozoflar mutlak ateizmin imkansız olduğunu söylemektedirler. Lokman, 32: "Dalgalar onları kara gölgeler gibi kapladığında içten bir inanç ve bağlılıkla sadece Allah'a yakarırlar; Allah kendilerini sağ salim karaya çıkardığında ise içlerinden bir kısmı orta yolda kalır. Hıyanete gömülmüş nankörler topluluğundan başkası âyetlerimizi inkâr etmez." Allah'ın eli, yüzü gibi ifadeler mecazidir. Çünkü bir çok muhkem ayette Allah'ın eşi ve benzeri olmadığı, hiç bir şeye benzemediği açıkça ifade edilmektedir. Şura, 11; Bakara, 117: "O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur."; İhlas, 4: "Hiç bir şey O'na benzemez." Ateist yazarlara Kur'an şöyle seslenir: Ali İmran, 7: "Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihtir. 'Kalplerinde bir kayma' olanlar, 'fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için' ondan müteşabih olanına uyarlar." Ayrıca Dursun, "Kur'an da tanrının birliğinin açık olmadığını, meleklerin ise tanrının yardımcıları-ortakları olduğunu" iddia eder. Hâlbuki Allahın eşi benzeri ortağı olmadığının, melekların de kul -yaratılan- olduğunu, mutlak güç ve iradenin de sadece Allah'a ait oldugunu anlatan yüzlerce ayet vardır. (İhlas 1, Müzzemmil 9, Sad 65, Fatır 53, Taha 98 vd.) Tevhid akidesi ilk insandan itibaren ısrarla vurgulanan bir

iman kuralıdır. Ahzab 25: “Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin.” Kur’an'da Allah inanan insana ilk yüzünü gösterir: Merhametli, keremi bol, bağışlayıcı, sınırsız ihsan sahibi. Fesat çıkaran, hafifmeşrep gafillere, hakkı örtenlere -kafirlere- zalimlere, sömürgeci kibirlilere ise ikinci yüzünü gösterir: Sert adil, şiddetli azap ve intikam sahibi. Toshihiko İzutsu: "Dindar mümin için bu iki cephe, tek Allah'ın iki farklı yanıdır ama sırf mantıki düşünen ‘**alelade bir zihin’** için bu iki cephe birbirine zıt gözükür." der. Ateistler amaçları bakımından ikinci özelliği ön plana çıkarıp birincisini görmezden gelip yok saymaktadırlar. ‘Allah’ın varlığının ispatı’ ve ‘Kur’an ve mecaz’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İlahi kitap ve peygamberlik

Dursun, Kur’an’ın kaynağı olarak özellikle Yahudiliği gösterir. Ayrıca sorar: “Kur’an tahrif edilmiş Tevrat ve İncil’i nasıl doğrulayıcı olabilir?” İmanın kaynağının Yemen olduğunu iddia eden Dursun, “Muhammed'in peygamberliği maddi çıkar ve şehevi arzuları için araç olarak kullanmıştır, Kur’an'ın aslı yakılmış ve Kur’an’da da çelişkiler vardır” iddiasındadır. Allah peygamberler göndererek insanları kula kulluktan kurtarmayı, sömürülmelerine engel olmayı amaçlamıştır. Peygamberler ‘aracı değil, yol gösterici’dirler. Vahiy vasıtası ile Allah kulları ile irtibat kurar ve onlara istediği mesajı iletir. Dursun, yine belgelerde tahrifat yaparak İbni Haldun'un da kendisi ile aynı görüşte olduğunu "Peygamberin gereksizliğini ileri sürdüğünü " iddia eder. Halbuki Haldun’un asla böyle bir iddiası olmamıştır. O sadece “Bazı medeniyetlerin peygambersiz de tarihte kurulabildiğini” ifade etmiştir. Haldun, hiç bir şekilde genel olarak insanlığın ilahi rehberliğe, peygamberliğe ihtiyacı olmadığını veya kendisinin böyle bir inancı olduğunu ifade etmemiştir. O İslam'a inanan mümin bir sosyal bilimcidir. Dursun, anla-ya-madığından -birçok konuda olduğu gibi- bir şahsiyetten seçerek aldığı bir görüşü bütünlüğünden kopararak "İşine geldiği gibi" yorumlayarak kendi görüşüne dayanak sağlamaya çalışmıştır. Aydın’ın, İbni Sina gibi filozofların peygamberliği, felsefenin gücü olarak görüp reddettiği şeklindeki görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır. Sina'ya göre "İnsan için mucizelerle desteklenmiş bir peygamber gereklidir." (İbn Sînâ, Necât, s. 339) Hatta peygamberliği savunduğu "İsbatu'n-nübuvvat" adlı bir eser bile vardır. Yine Filozof Farabi'nin de nübüvveti inkar edenlere karşı reddiyeler yazdığı bilinmektedir. ‘İmanın Yemenli’ olduğuna dair hadis ise, ‘Yemen halkının imanı tereddütsüz kabullerine karşı söylenmiş bir övgü sözüdür.’ (Ayşe Esra Şahyar, ‘İman Yemenlidir, Hikmet Yemenlidir’ Hadisi Üzerine Din, Şehir ve Medeniyet İlişkisi Bakımından Bir Değerlendirme, Hadis Tetkikleri Dergisi (HTD), X/1, 2012, pp. 32) İkrime ve Mukatil dedi ki: Yemen'den mü'min ve itaatkâr olarak yedi yüz kişi gelmişti. Kimisi ezan okuyor, kimisi Kur'ân okuyor, kimisi "Lâ ilahe illallah" diyerek tehlil getiriyordu. Peygamber (asm) buna çok sevindi. (Müslim, I/72; Buhâri, IV/1594, 195; Tirmizi, V/726; Müsned, II/252, 267, 380; Ebû Yala, Müsned, IV/384; Taberânî, Müsnedu'ş-Şâmiyyîn, I/283) ve Nasr Suresi nazil olup, ‘Allah’ın yardımı’ efendimize müjdelenince, Allah'ın Resulü şöyle buyurdu: "Allahu ekber! Allah'ın yardımı ve fetih geldi! Yemen ehli geldi. Kalbi mütehassıs bir kavim. İman, Yemenlidir; fıkıh, Yemenlidir; hikmet, Yemenlidir." (Fahruddin Er-Râzi, Tefsir-i Kebir Mefâtihu’l-Gayb, XXIII/519) Ama ne yazık ki bu övgü ifadesi nerelere çekilmiştir ateist yazarca! Biz de mesela, "Var mı senim gibi cesur birisi" diye bir iltifat cümlesi kullansak, bu cümleden, ‘başka cesur kimse yoktur’ sonucu mu çıkaracağız? ‘Çağdaşları Hz Resul'de asla ahlaki bir kusur görememişlerdir! Sabırla katlandığı eziyet ve imtihanlara göğüs gerişi sadece onun kendine ve Allah tarafından verilmiş olan ödevine derin imanıyla açıklanabilir.’ (M.G. Watt, Hz. Muhammed, 246) K. Armstrong, Hz Ömer'in Arap şiirine olan kusursuz vukufiyetinin altını çizdikten ve "Şairler dilin kusursuz kullanımı konusunda ona danışırlardı." dedikten sonra "O öyle bir metne daha önce hiç rastlamadığından onun olağanüstülüğü karşısında adeta çarpılarak teslim olduğunu" söyleyerek Müslüman olmasını ve nedenini anlatmaktadır. Kur’an geleneksel geçmişlerinden zorlu bir ayrılmayı olanaklı kılan güçlü bir duygu darbesi ile insanların uyanmasına neden olmaktadır. Dursun ve bazıları siyasi taktik olarak müşriklerin kullandığı yöntem ve iddialara sahip

çıkmaktadır: Bazı kişiler görünüşte Müslüman oluyor, bir müddet sonra İslam'dan döndüklerini açıklıyorlar ve şöyle diyorlar: "Ben ne öğretip kendisi için yazdımsa Muhammed yalnızca onu bilir, başka bir şey bilmez." Amaçları Müslümanları dinlerinden döndürmek ve onların şevklerini kırmaktı. Ali İmran, 72: "Kitap Ehlinden bir bölümü, dedi ki: İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler." İslam tüm insanlığa gönderilen kuralların genel adıdır: Ali İmran, 84: "De ki: Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." Hz. Muhammed'in - haşa- şehvet düşkünü biri olduğu iddiaları haçlı seferleri sırasında batılılarca ortaya atılan kasıtlı ve amaçlı iddialardır. (Watt, İslam ve Hristiyanlık, s. 21) Bunun böyle olmadığını önyargısız batılı oryantalistler bile görürken yerli ateistlerin bu iddiaya sarılmaları, onların son tahlilde aslında kime hizmet ettiğini göstermesi açısından da dikkate değerdir. Şehvet için evlense idi Hz resul pekâlâ zengin, soyu ve güzelliği ile öne çıkmış Mekke ve Medine'li kızlarla evlenebilirdi. O asla peygamberliği şahsi çıkarı için kullanmamıştır. Mütevazi yaşamı bu iddiaları yalanlamaktadır. Hz resulun ev hayatı, dar gelirli ve sıkıntılarla iç içe olan bir yaşamdır. Onun hanımları, ağırlarına da gitse, zor da olsa bu yaşam biçimine katlanıyorlardı. Ahzab, 28-29: "Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim. Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." Hz peygamber ve ailesi özellikle Medine döneminde devlet başkanı olarak krallar gibi saraylarda ve lüks içinde yaşayabilirdi. Fakat o inancı gereği Medine'de mescidin bir bölümünde ümmeti ile iç içe ve mütevazı bir yaşamı tercih etmiştir. Suyuti'nin 'el-Itkan' adlı eseri başta olmak üzere bazı rivayetlerinden hareketle Kur'an'a yapılan saldılar vardır. Ama Ö. R. Doğrul 'un da dediği gibi: Suyuti hadis konusunda şayanı itimat olmadığında ittifak vardır. Buhari gibi muhaddisler, Suyuti'yi tekzip ederler. Tarih boyunca olduğu gibi bu günde dünyanın her yerinde -Mezhebi farklılıklara rağmen- bütün mushafların aynı olması, Kur'anın korunmuşluğunun göstergesidir. Mervan B. Hakem'in Hafsa'nın yanında olan Kur'an nüshasını o ölünce yaktırmasının sebebine gelince, Hz Osman'ın çoğalttığı mushaf tek lehçede -Kureyş lehçesine göre- yazılmıştı. 'İlk mushaf Kur'anı koruma amacıyla yazılmışken, çoğaltma işlemi artık bu aşamayı geçmiş ve lehçede birliği amaçlamakta' idi. Zaten hafızlar varken Kur'an nasıl değiştirilebilirdi ki? Çoğaltılan Kur'an'lar zaten bu Hafsa'nın mushafından çoğaltılmıştı. Hz Hafsa daha yıllarca bu Kur'anı yanında bulundurmuştu. Bir tek kelime bile değişse -hafızlardan başka- Hz Hafsa buna itiraz etmez mi idi? Hafsa'nın yanındaki Kur'an ile çoğaltılan Kur'anlar uzun yıllar bir arada oldular ve asla da ihtilaf, eksik- fazlalık iddiası ortaya çıkmadı. 18. yüzyılın sonlarında Münih üniversitesi, 42.000 Kur'an nüshası üzerinde 60 yıl süren bir çalışma yapar. Tüm mushafların aynı oldukları sonucuna varırlar. (M. Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi dersi, s. 9) Kur'anın değiştirildiğini iddia eden Dursun'un diğer taraftan Tevrat'ın tahrif edilmediğini savunması hangi tarih ve bilimsel gerçeklerle açıklanabilir? "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlakî yaşantılar bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." Tüm bu iddiaların cevaplarına, 'Oryantalistler ve HZ Muhammed', 'Kur'an'ın yazılması', 'İslam'da kadın hakları' , 'İslam tüm dinlerin özüdür', 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Kur'an'da çelişki iddialarına cevap' adlı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Melek inancı

Ateistlere göre melekler tanrının ortaklarıdır. Rabbin ise kürsüsü, tahtı vardır. Nahl 49-50: "Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve

onlar büyüklük taslamazlar. Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar." Melekler ortak değil memurdurlar. Ama asla rabbimizin kainatı idare etmesi için bir varlığa ihtiyacı yoktur. Bu sadece rabbimizin kendi seçtiği idare tarzıdır. Yoksa "Her şey O'na muhtac, o kimseye muhtac değildir!" (İhlas, 2) Kur'an'daki arş kelimesi de mecazidir. Yaratılanlar üzerindeki 'hüküm ve idaresini' temsil eder. Melek iyiliğin, şeytan kötülüğün temsilcileridirler. Bu konuda, " Kur'an ve mecaz " adı yazımıza bakılabilir.

Ahiret

Aydın, ahiret inancının emekçi, dar gelirli ve ezilen kesimin avutulmasına ve uyuşturulmasına hizmet ettiği görüşünü ileri sürer. Ahiret inancının temel fonksiyonu, ahlak imtihanında ve sorumluluk duygusunun kazanılmasında bir basamak teşkil etmesidir. Ahirete gerçekten inanan insan, davranışlarını seçerken iyi olanı tercih eder. Kaybolmuş cüzdanın sahibini aramak bilimsel ve rasyonal olmayabilir ama ahlakî ve ahiret inancının pratiğe yansıması olması acısından önemlidir. Yurdumuzda hangi şehire gidilirse gidilsin "Kayıp cüzdan bulunmuştur" anonsu duyulabilir. Bunu hangi medeni batı ülkesinde görebiliriz ki? Ahiret direk dünya ile alakalıdır. Yoksa dünyevi sorumlulukların ertelenme nedeni değildir: İsra, 72: "Kim bunda (dünyada) -Haksızlık karşısında veya hakkı savunma karşısında- kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır."; Şura, 39: "Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır." Kur'andaki cennet cehennem tasvirleri müteşabih ayetler grubuna girer. Cennet veya cehennemden daha üst bir makam vardır o da Rızaullah'tır! Tevbe, 72: "Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur." Allah insan ilişkisinde temel etken sevgiye dayanır. Esma'u-l Hüsna'da -99 isimde- iki üç tane isim (Zalimlere karşı) Kahhar-gazap ifadesi geçer. Geri kalan tümü, rıza ve muhabbet anlamı içerir. İslam'da asıl olan ibadet ile dünya ve ahirette mutluluğunu kazanmaktır. Ceza sadece kötülüklerin önlenmesinde bir tedbirdir! Unutulmamalıdır ki, ceza ve ödüllendirme evrensel bir kabul gören eğitim ilkesidir. Ama bilinçaltı, cezalandırılma duygusu ile hareket edip sadece gazap ayetlerini görüyorsa bu, o bakış açısına sahip insanların kendi iç dünyaları hakkında bize ipuçları da verir. Bu aslında, Allah'ın insanların içine koyduğu vicdanın, ateistleri rahatsız etmesinin bir göstergesidir. Neden mükafat; cennet, rızaullah ayetlerini hiç göremezler? Sebep suçluluk psikolojisi mi, yoksa kalplerini katılaşması mı? Belki de her ikisi, kim bilir? Bu konu hakkında ayrıca 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' ve 'Allah kalpleri mühürler mi?' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Kader

Kader insanı pasifleştirir mi? Böyle bir şey olsa ilk Müslümanlar üzerinde bu etki neden gözükmedi? Bu konularda detay için 'Kader' ve 'Allah'ın kalpleri mühürler mi?' adlı yazılara bakılabilir. Bilimin gelişmesi ile insanın sınırsız güç ve iradeye erişebileceği iddiası ne kadar mümkündür? Necm, 39: "Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur."; Tur, 21: "İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiç bir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir."; Fussilat, 46: "Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir." Suç işleyen biri Hz. Ömer'in huzuruna getirilince adam, Bu işi 'Allah'ın takdiri ile yaptığını' söyler. Hz Ömer'de adama cezasına ek olarak, bir de Allah'a iftira ettiğinden dolayı para cezası verir. Şura, 30: "Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder."; Ankebut, 41: "İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde

fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırmaktadır.”; Nisa, 79: “Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindendir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahit olarak Allah yeter.” Bu konuda, ‘Kötülük Allah'tan mıdır?’ adlı yazımıza bakılabilir. Dünyadaki haksızlıklardan dolayı dini sorumlu tutmak sadece "Hedef saptırmaktır!" Kur’an'a göre bütün adaletsizliklerin sebebi, mal biriktirip ihtirasla çoğaltmaya çalışan değersiz insanlardır. Hümeze, 1-3: “O kişinin vay haline ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor.” Tekasür 1-2: “Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi. Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü."

Ahlak- hukuk

Ateist yazar, İslam’da kadının cinsel meta olarak görüldüğünü iddia ederler. Onlara göre, öbür dünya korkusu ile insanlar sindirilmiştir. İslam’ın köle kavramına bakışı eleştirilir, “Kur’an sadece Arap toplumuna seslenir” derler. Erkeğin kadından üstün kabul edildiği ileri sürer, ‘şeriatın kuralları değişmezdir’ derler. İslam’da hoşgörü ve özgürlüğün olmadığını söyler ve cihadı reddederler. Özel mülkiyeti kabul etmesinden dolayı İslam’ı eleştirirler ve dinsiz de ahlakın olabileceğini iddia ederler. Kısaca onlara göre din karanlık, kötülük ve işkencedir. (Sırası ile cevaplara şu başlıklardan ulaşılabilir: Modernizm ve kadın, batı medeniyeti, ateistlere cevap, Kur’an’da çelişki yoktur, İslam fıkhı, İslam barış dinidir, İslam savaş hukuku, dinsiz ahlak olur mu?, İdealler ve tarihten pratik realiteler. ‘İslam, kapitalizm ve sosyalizm’ konusu zamanla eklenecektir, bi-iznillah!) İslam, İnanç, ibadet, hukuk ve ibadeti ile bir bütündür. Önce inanç, sonra ahlak sonra ibadet, hukuk gelir. Mesela, İslam'ın ilk şartı kelime-i şehadet, tevhitle alakalıdır. Oruç nefse hâkimiyet, zekat yardımlaşma-sosyal adaleti amaçlar. Hiç bir emir-yasak diğerinden ayrı veya alakasız değildir. İslam bir bütündür ve tüm emir, yasaklar bir biri ile bağlantılıdır. Ahiret inancı olmazsa dünyada ahlak, adalet gibi soyut kavramlar adına hürriyetini, hayatını feda edenlerin davranışları hangi akli ve bilimsel ölçü ile kazanım hanesine yazılabilir? Emek harcayıp elde ettiğim gelirle aldığım hayvandan bir parçayı fakire verirken, yerde bulduğum cüzdanın sahibini ararken, ahlaksızlık yapma imkanım varken bundan uzak dururken, fakire yardım, mazlumu destek olurken tüm bunları hangi rasyonel ve bilimsel kılıflara vurup mantıki bir sonuca ulaşabiliriz? Tam aksine, başkasına faiz ile para vermek rasyoneldir ama ahlaki değildir. Dinsiz ahlak nasıl olabilir? Böyle bir ahlakın normları nasıl oluşacaktır? Nasıl genelleştirilip insanlıkça kabulü onaylanacaktır? Mesela günümüzde homoseksüellik artık normal hale getirilmeye çalışılan bir cinsel hastalık türüdür. Bunu kabul eden ahlaklı mı olacaktır? Bu yaygınlaşırsa aile ve toplum, nesil nasıl ayakta kalacak ve gelecek nasıl korunacaktır? Craig’in, “Bu grup ahlakına uymamayı seçen biri, modaya uygun davranmamaktan başka bir şey yapmamış,” (17 William Lane Craig, "The Indispensability of Theological Meta-ethical Foundations for Morality," http://www.leaderu.com/offices/billcraig/docs/meta-eth.html, 01.10.2009) yorumuna ne şekilde karşı çıkabilecektir? Asıl sorunda materyalizmin sınırları içinde insanın ahlaklı kalıp kalamayacağıdır. Maide, 8: “Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır.”; Nisa, 135: ”Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.”; Leyl, 19-20: “Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir)”; Ali İmran, 92: “Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah

onu bilir.” İbadetler ilahi bir terbiye metodudur. Ahlakı destekler! Ramazan da topluma hakim olan o maddi ve manevi havayı hangi materyalist sistem gerçekleştirebilir? Sadaka maddiyata olan eğilimi köreltir, hac birlik ve evrensel kardeşlik bilincini aşılar. Allah gruplaşmayı, parçalanmayı sürekli olumsuzlar, kardeşlik seviyesine varan birlikteliği över Veda hutbesi başta numarasını verdiğimiz ayetlerde bunları hedefler: 3/103, 49/13, 6/159, 42/13,3/105, 9/7 vd.

İslam hukuku

İslam hukukunun en büyük özelliği esnekliğidir. Konuya “ İslam fıkhı” adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Nisa, 58: “Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bunumla Allah, size ne güzel öğüt veriyor! Doğrusu Allah, işitendir, görendir.”; Ali İmran, 108: “Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir.”; Bakara, 185: “Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez.”; Maide, 6: “Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz.”; Lokman, 20: “Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır.”; Ali İmran, 159: “İş konusunda onlarla istişare et.”; Şura, 38: “Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler.”; Şûrâ, 15:” Emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum.”; En’am, 152: “Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiç bir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz.”; Bakara, 188: “Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın.”; Ali İmran, 130: “Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin.”; Nisa, 2: “Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur.”; Şûrâ, 40: “Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür.Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez.”; Maide, 1-2: “Ey iman edenler, sözleşmelerinizi yerine getirin Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının.”; Fetih, 17: “Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur.”; Bakara, 173: “O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.”; Maide, 3: “Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.” Kur’anda 228 ayet hukuki talimatlara ayrılmıştır. 70'i aile, 70'i medeni hukuk, 13’ü yargılama, 10’u anayasa, 10’u ekonomi, 25’i uluslararası ilişki, 30’u ceza hukuku. Tüm bunların amacı ise ahlaka dayalı bir toplum düzeni inşa etmektir. “ İslam’da kadın hakları” konusu dışında son yüzyılda gerçekleşen cinsel devrimle birlikte batıda genellikle çıplaklığı, özelde kadınların bedenlerini cinsel cazibe uyandıracak şekilde fütursuzca sergilemeleri, bir marifet gibi medeni (!) olmanın ölçüsü haline getirilmiştir. Çıplaklık bir özgürlük kullanımı mı yoksa kadının kişiliğini , insanlık onurunu ve kadınlığını

tahrip eden, onu sadece erkeğin cinsel arzularına hitap eden bir metaa dönüştüren bir tutum mu olduğu, ciddi şekilde tartışılması gereken bir sorundur.

İslam iktisadı

İslam iktisadı denince öncelikle akla İslami metafizik ve ahlaki değerlerin hakim olduğu bir iktisadi yapı gelmelidir! Bu yapıda; Her şeyin asıl sahibi Allah'tır. İnsanın mülkiyeti sadece "emanet sahipliğinden" ibarettir. Mala ihtiras aldanıştır. Maide, 17: "Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir."; Hümeze, 2-4: "Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor.Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır."; Haşr, 7: "Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın."; Bakara, 3: "Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler." Kur'an'da mülkün kazanılması ile sabır, şükür, çömertlik, iyilikseverlik, dostluk, dayanışma, huzur gibi ahlakı değer ile zekât, sadaka, infak, helal kazanç hatta namaz gibi ibadetler arasında yakın alaka kurulur. Asıl amaç ise 'Erdemli insan' yetiştirmektir. İslam zorlama ile yapılan imanı geçerli kabul etmez. Allah yoluna güzel öğüt ve hikmet ile çağırma emredilir. Nahl, 125: "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir."; İsra, 29: "Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin."; Yunus, 99: "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?"; Ğaşiye, 21: "Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın."; Bakara, 256: "Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir." İşin ilginç yönlerinden biri de Aydın kitabında İslam'ı zekatları toplama konusunda hem "Ceberrut devlet tavrında olmakla" suçlamakta hem de İslam'ı , "Zekat vermeyenlere karşı yaptırım uygulamadığından" dolayı eleştirmektedir.

Cihad

Bakara, 190: "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez."; Enfal, 61: "Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir."; Hac, 39-40: "Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır."; Tevbe, 36: "Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesab (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir."; Nisa, 75-76 : "Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz . İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır."; Bakara, 192: "Onlar, (savaşa) son

verirlerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir.”; Ankebut, 46: “İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz.”; Mümtehine, 8-9: “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarılmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir.” Batının reformları ve aydınlanma çağı adını verdikleri süreç devamlı olarak ateist yazarlarca övülür ve örnek gösterilir. Halbuki Hristiyanlık tecrübesinin İslam ile özdeşleştirilmesi yanlıştır. Çevre kirliliği, ırkçılık ,silahlanma, tüketim çılgınlığı, açlık, iki dünya savaşı, gelir dağılımındaki adaletsizlik gibi hususlarda hep bu sürecin sonucudur. İnsanlar tanrısızlık adına da birçok kötülükler yapmışlardır. Sadece din adına mı savaşalar yapılmıştır? Bu konuda, “İslam savaş hukuku” ve “İslam barış, hoşgörü dinidir.” Başlıklı yazılar okunabilir. "İslam inancında mitlere yer verilmez. İslamî doktrin basit, açık ve dolaysızdır. Batı mantalitesinde insan hakları tanrıya ve kutsala karşı bir bağlamda ancak gelişebilmiştir. İslam'da ise tersi geçerlidir.

Gelen mesaj ve cevabımız: Arkadaşlar kesin bilgi yayalım. Eğer bu siteyi kuran ve yöneten arkadaşlarımız objektif olsalar idi yazarların karakterlerini değil; kitaplarında İslam dini ile ilgili bilgileri ve kaynakları kontrol edip bu kaynakların doğru olup olmadıklarını araştırırlardı. Ayrıca eğer ellerindeki bilginin, inandıkları şeyin doğru olduğundan emin olsalardı (yani korkmasalardı) arkadaşlar o kitapları da okuyun Kur’anı da okuyun, karşılaştırın derlerdi. Eğer gerçekten korkmuyor iseler, bu mesajı yayınlarlar. Ve o kitaplarda geçen; İslam ile ilgili tek bir örnek vereyim bununla ilgili objektif ve lafı eveleyip gevelemeden bir cevap verebilirler mi görmek isterim. Kur’an’da geçen (Nisa 34) Erkekler, kadınlardan üstündür, çünkü Allah onları birçok şeylerde kadınlardan üstün etmiştir, çünkü onlar, kadınları, mallarıyla geçindirirler, doyururlar; iyi kadınlar da itaatli olurlar ve Allah, onların hakkını nasıl korumuşsa onlar da, kocaları yanlarında olmasa bile, iffetlerini korurlar. Kadınlarınızın serkeşliğinden korkunca onlara öğüt verin, onları yatakta yalnız bırakın, dövün onları. Fakat itaat ettikleri takdirde de aleyhlerine bir sebep araştırmayın, şüphe yok ki Allah çok yüce ve büyüktür. Şimdi bunda ne var diyeceksiniz. O zaman şunu soruyorum: Hatice’nin sahip olduğu mal varlığı ile Muhammed Peygamberi geçindiriyor olması onu Muhammed veya erkeklere göre üstün kılmaz mı? Muhammed Peygamberi doyuran Hatice değil midir?

Cevabımız: Karakteri üzerinden efendimize saldıran eserlerin yazarlarını bu sav ile mi korumayı düşünüyorsun mustafa arkadaş? Sence paradoksa düşmedin mi? Bu çalışmamız zaten ateistlerin fikirlerini çürütmektedir. 30 küsür yıldır ateist/oryantalist eser, makale, yazıları okurum. Zaten burada da önce iddialarını verip sonra cevaplamakta değil miyiz? Ayrıca bu

ateist yazarlar efendimizin şahsına o kadar hakaret ederken aklınıza gelmeyen bu hümanist yaklaşım, ateist yazarlara çamur atınca değil; gerçeği dile getirince mi birden aklınıza geldi? Ayrıca savunduğunuz ateist yazarlar gibi, biz kendilerine hakaret etmedik, iftira atmadık ama onlar efendimize, hem de en olmadık isnatlarla iftira attılar! Ayetler geçmiş gelecek tüm insanlığa hitap eder ve ona göre hüküm bildirir. Efendimize hitap eden ayetlerin bile amacı ümmete hitaptır. Bu konu, 'ateistlere cevap' adlı yazımızda ele alındı! Bu ayetin amacı da genele hüküm vermektir. O hüküm de 1400 senedir uygulanmaktadır! Ayette "Allah'ın, (iki cinse) birbirinden farklı özellik ve lütuflar bahşetmesi ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle" erkekler kadınlardan sorumlu tutulmuştur. Erkeklerin bazı özellikleri 've' ekonomik sebepler sıralanır. Meali yanlış verdiniz. Sadece mal sahibi olmak söz konusu değildir ayette, bu bir. İki: Verdiğin örnek üzerinden konuşursak; Sermaye Hatice annemizden emek efendimizdendir. Çalışan da efendimiz idi, evlenirken mihir verende! Hatice annemizden önce de efendimiz ticaretle uğraşırdı evlendikten sonrada! Yani evi geçindiren ve sermayeyi artıran efendimizdir! Bu konuları ele aldığımız "İslam'da kadın hakları" ve "Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazıları tavsiye ederiz. Aslında sizin sorunuz bile, Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının delili değil midir? Kendi yazdığı (!) bir kitaba kendi geçmişi ile çelişen bir hükmü kural olarak neden koyar ki? Demek ki tüm ithamınız mesnetsiz, temelsiz ve tarafgir dolu! Kısaca, o kadar da korkutmadı bizi yazdıkların. Zaten korksa idik, 30 küsür senemizi bu yola verip bir de üstüne "önce ithamları sonra cevapları" yayınlamaz idik! Korkusuz ve tarafsız kalmanın formülü ile bitirelim: Lâ ilahe illâ ALLAH!

Soru: Aynı köşeyi Arif Tekin için de ayırabilir misiniz. Özellikle Kur'an'In kaynağı konusuna.Yazarın kafasında hayal kurduğuna şüphem yok peki alıntıladığı kaynaklardaki olayların aslı astarı nedir cevaplarsanız sevinirim

Cevabımız: Halit kardeşim, Arif Tekin'in iddiaları Turan Dursun'unkilerin yanında çok hafif kalıyor. Yazdıklarında (Kur'an'ın kökeni, efendimiz ve hanımları, Sümerler vs.) klasik materyalist felsefeye oryantalist iddiaları ekleyip hayal dünyası ile süslemekten başka bir şey değil! Ama onları da aşmış bu arada: Zamanında yaşayan müşrikler ve yüzyıllardır İslam'da hata arayan oryantalistler, Kur'an'a 'kaynak' iddiasında o kadar çok farklı ve çelişkili iddialarda bulundular ama gelin görün ki, hepsinin atladığı (!) bir (başka ve asıl) kaynağı Arif arkadaş, 1400 sene sonra fark edip gün yüzüne çıkarıyor. Önce karar verip sonra delil bulma gayretlerini oryantalistler çok yapar ama Tekin hepsini sollamış gözükmektedir. Kur'an'ı Hz Muhammed mi yazmıştır? sorusunun cevabı, "Kur'an'ın kaynağı nedir?" adlı yazımızda ele alıp işlenmiştir. Gelelim yazının kaynakları sorunuza: Sadece Zeyd'in Süryanice öğrenmesi konusunu sana açıklayacağım, yazarın hayal gücünün sınırsızlığının buradan anlaşılacağını umuyorum. 35 yaşında ümmi olan (Delilleri ile 'Ümmi peygamber' başlığı altında konu ele alındı) HZ Muhammed, Kabe'de Süryanice kitap buluyor ve bu Kur'an'ın kaynağını oluşturuyor?! Müşriklerden gizlice (!) elde ettiği bu kitabı Arapça okuma bilmeyen peygamber, Süryanice olarak okuyup, Kur'an'ın temellerini atıyor. Öyle gizli ki efendimizin vefatında uzun yıllar sonra bu kitaptan, hem de İslam tarihi yazan Müslüman yazarlar bahsedilebiliyor?! Peki, o zaman Zeyd'den neden Süryanice öğrenmesini istiyor? İfşa olmamak için tersi olması gerekmez mi? Peygamberimiz Zeyd'den Süryanice öğrenmesini istemiştir, bu doğru ama Kur'an'ın kaynağının Süryani eser olduğu iddiası nasıl gerçek olsun, efendimiz Zeyd'e

Süryanice öğrenmesini Zeyd'den 'Medine'de' istemiştir! (Tirmizî, İstizan: 22; Ebû Dâvud, İlim: 2; Müsned, V/136) Peki Zeyd ne zaman okuma yazma öğrenmiştir? Meşhur Bedir savaşında (624) esir alınanlardan (Tabakât, II/22; DİA, XXIX/5) öğrenmiş, daha sonra vahiy katibi olmuştur. Ne yani, Mekke'de 13 sene kime ne anlatmıştır? Medine'ye hicrette uydurduğu (!) dinin kurallarını, tercüme ettirerek peygamberliğinin son birkaç senesinde mi ortaya koymuştur? O zaman süryaniler neden bu dine koşarak gelmediler, neden onlar, 'Ama bu inanç bizimki ile aynı' demediler?! Sorular çok! 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazımızda bize gelen bir soruya, "Sayın Çelen" diye başlayan cevabımızın soru kısmı yine Arif Tekin'in bir iddiasına cevabı içerir. İsterseniz bu yazarın hayal dünyasına bir örneği de orada bulabilirsiniz.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar III

İlhan Arsel'e cevaplar

'Şeriat ve Kadın' adlı kitabın eleştirisi I

-İlhan Arsel'in, "Şeriat ve Kadın" isimli kitabı hakkında, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Sayın Dr Ekrem Keleş'in raporunun özeti-

Arsel'in iddialarına cevaplayan, "İlhan Arsel'e cevaplar, Turan dursun-İlhan Arsel'e cevaplar, İslam'da kadın hakları, Peygamber Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir? İslam alimlerinin objektifliği, İslam barış dinidir, İslami Emirler ve Hümanizm, İslam felsefesi, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, İslam'da kadınların okuması, Natüralizm" başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İtalik yazılar, raporun genel amacını bozmadan tarafımızca eklenen cümlelerdir. Arsel'in görüşleri, (Arsel, s.) şeklinde; sayın Keleş'in raporundaki cümleler ise, (s.) şeklinde gösterilmiştir. Kalın puntolar da, 'rapordaki' önemli ana mesajlara dikkat çekmek amacıyla tarafımızdan sonradan eklenmiştir.

Bu rapor sayesinde, isminin başındaki Prof. etiketine rağmen önyargı, sübjektivizm ve nefretin insanı nasıl bir iftira dolu, metotsuz ve saygısız üsluplarla, çelişki girdabı içinde bocalarken, elde ettiği bilgi ve belgeleri önceden belirlediği amacına uygun olacak şekilde çarpıtılabileceğine kitabından alıntılar yaparak örnekler vereceğiz. **Yazar Dr. Ekrem Keleş, İlhan Arsel'in çarpıtma yöntemlerini şu başlıklar altında sıralar: "Uydurma hadisleri gerçek kabul etmek, zayıf rivayetleri delil olarak kullanmak, teşbih-benzetme gibi edebî sanat içerikli rivayetleri göz ardı etmek, yalan-iftira ve asılsız iddialarda bulunmak, kelime oyunları yapmak, ayet veya hadislerdeki anlatılanların ilgi alanlarını değiştirmek, eksik veya fazla aktarımlarda bulunmak, İslami hükümleri kendi sistemi içinde ele almamak, Müslümanların hatalarını İslam'a yüklemek, alimlerin içtihatları/yorumları ile İslam'ı özdeşleştirmek ve İslam'ın vazgeçilmez görüşü şeklinde sunmak, tavsiye niteliğindeki hükümleri kesin/bağlayıcı emir gibi göstermek, ayet ve hadislerin ilgili diğer nâslarla bağlantısını koparmak."**

İslam dinini, onun kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'i ve yüce peygamberini yalan yanlış bilgilerle, uydurma isnat ve iftiralarla kötüleme gayreti yeni değildir. İslam'ın doğuşundan itibaren her dönemde bu tür davranışlar eksik olmamıştır. (s. 5) **Bu çeşit yazarlar, içerik olarak "hep birbirinin tekrarından ibaret olan kitaplar" yazmışlardır**. İlhan Arsel'in çarpıtmalar ile dolu eserine karşı halkımızın, Diyanet İşleri başkanlığından bu konuda bir açıklama beklentisi içine girmesi üzerine Sayın Keleş, bu raporu hazırlamıştır. (s. 6) **Rapor, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve Kadın' isimli yapıtının ilmi eleştirisidir. Bu 'yapıt' çarpıtma yöntemler ve uydurma-zayıf rivayet malzemeler kullanılmak suretiyle ortaya çıkarılmıştır.** (s. 9) Bu raporda Arsel'in çarpıtmaları tespit edilerek, önemli görülen iddialar değerlendirilecektir. (s. 10)

Büyük İslam âlimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekilmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Onların bildikleri bu bilgileri biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken sözleri nakleden ve rivayetlerin değerlendirmelerini yapan alimlere kulak vermek zorundayız. (s. 11) **Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbî, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vâkidî gibi 'itham edilmiş' şahsiyetlerden rivayetler almıştır.** (Prof. Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, 2/148) **Hadis usulünde,' aktardığı rivayetin senedini veren alim okuyucuyu, senette ismi geçen ravilerin güvenirliğini araştırmaya sevk etmiş demektir' kuralı vardır. O alim, naklettiği rivayetlerin senedini vermekle sorumluluktan çıkmış olmaktadır**. (Zehebî, et Tefsir ve'l-Müfessirun, I/212) **Bu alimler, kitaplarına topladıkları rivayetleri, senetlerine bakmadan hepsini mutlak doğruymuş gibi algılayacak bazı cahil ve kötü niyetli kişilerin çıkabileceğini hiç düşünmemişlerdi. Dönemleri, hangi ravinin rivayetlerinin güvenilir, hangisinin güvenilmez olduğunun herkesçe bilindiği bir dönemdi. (s. 12)**

Arsel, sahih, hasen, zayıf, uydurma ne bulduysa 'yapıtına' toplamış, sahih olan hadisleri ve ayetleri çarpıtmış, Hz Muhammed'e bir yığın saldırı ve iftirada bulunmuştur. Yapıtını, bilimsel ve ciddi niteliği olmayan bir uydurmalar, iftiralar ve çarpıtmalar galerisi haline getirmiştir. (s. 13) İlhan Arsel'in sahip olduğu tek avantaj, toplumumuzun bir kesiminin İslami konulara yabancı hale gelmiş olmasıdır. (s. 16) Başlıca iddiaları ise, "İslam'ın birden fazla evliliğe izin vermesi, örtünmenin hürriyeti sınırlandırdığı iddiası, miras konusu, kadınlarla erkeklerin beraber çalışıp çalışamaması meselesi, boşanma ve kadının şahitliği meselesi, ailenin idaresinin erkeğe verilmesi, kız çocuğunun küçük yaşta evlendirilebileceği iddiası, evlenirken ailenin izninin alınıp alınmayacağı konusu, kadının dövülmesi iddiası, İslamiyet'in cinsel ihtiyacı gidermeyi sadece nikaha bağlaması" gibi konulardır ve iddialar defalarca kitabında tekrar tekrar dile getirilmiştir. (s. 18) "Muhammed bütün evliliklerini sırf şehveti için yapmıştır. Evliliklerinden pek çoğunu, eşlerinin rızası dışında gerçekleşmiştir." (Arsel, 298, 328) iddiasında bulunan Arsel ayrıca Hz Muhammed'in, Hz Zeynep (Arsel, 307) ve Hz Safiye ile (Arsel, 334) evliliğini diline dolanmıştır. - *Tüm bu iddiaların cevapları, "Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?"adlı yazımızda verilmiştir.*-

"Muhammed, evlendiği kadınlarda güzelliğin yanında servet ve asalet de aramıştır." diyen **Arsel, "cahiliye döneminde kadın iyi durumdaydı, İslam gelince hakları elinden alındı**." (Arsel, 14, 15, 17 vd.) iddiasını da ileri sürer. Halbuki cahiliye döneminde "kadın ancak doğum yapınca evlendiği eşinin ailesine dahil olabiliyor, çocuksuz kadın diyet ödemek zorunda kalırsa eşi değil kadının ailesi ödemek zorunda kalıyor, insani haklara layık görülmüyor ve miras alamıyorlardı." (Prof İbrahim Sarıçam, Hz Muhammed ve evrensel mesajı, s. 40; Nur Yıldırım, Cahiliye Toplumunda Kureyş Kadını, s. 150) "Câhiliye Çağı'nda evlilik akdi olan nikah, dini bir mahiyet taşımazdı. Bu sebeple kadın ancak çocuk doğurduktan sonra aileye katılabilirdi. Kadın özellikle erkek çocuk

doğurmadan ölürse, koca taziye edilmezdi. Çocuksuz kadın birini öldürüp diyet vermek zorunda kalırsa kocası tarafından değil mensup olduğu ailesi tarafından ödenirdi. Fakat bu durum çocuğun doğumundan sonra değişirdi. Başta mirastan pay verilmemek üzere evlenme ve boşanma gibi kadının hayatını ilgilendiren alanlarda kadının tercih hakkının asla olmadığını gösterir. Erkek istediği kadar kadınla evlenebilir, dilediği zaman da boşayabilir. Romalılar ve Konfüçyüzm'de olduğu gibi Câhiliye Dönemi Araplarda da kız çocuğu uğursuzluk sayılır. Aile için yüz kızartıcı âr vesilesi kabul edilir. Kadınların fuhuş aracı görülmesi, kız çocuklarının ileride fahişe olacağı fikrini doğurmuş kız çocukların daha küçükken öldürülmesi bu yüzden meşru görülmüştür. İster seçkin olsun ister ister bedevi olsun fuhuş erkekler için çirkin görülmezdi." (Ramazan Aksoy, İslam Öncesi Toplumlarda ve İslam'da Kadının Statüsü, Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi, 15 (2021): 27-31) Philip Hitti, Cafer Bin Ebu Talib'in ağzından şöyle dediğini aktarır: "Biz cahiliye devri insanları fuhşiyata dalar, ailelerimizi terk eder, verdiğimiz sözlerden cayardık. Allah aramızdan seçip Resul olarak gönderene kadar halimiz buydu. Sonra doğruyu söylememizi, borçlu olduğumuz şeyleri sahiplerine iade etmemizi, ailelerimizin yanından ayrılmamamızı, yanlış hareket etmekten kaçınmamızı ve kavga etmememizi emretmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 357)

Ayrıca Arsel, "Tanrı, erkek kulları kötülükten korur ama kadın kulları korumaz, Muhammed ölmeden önce Ebu Bekir'i halife ilan etmişti. Tanrı kadına hitap etmeyi aşağı görür." (Arsel, 70, 80, 109) diye devam eder ve "Kur'an'ın, erkeklere gönderildiği bildirilmektedir." (Arsel,113) sonucuna ulaşır. **"Muhammed'in anası Yahudi'ydi, şeriata göre kadın her şeyi ile pisliktir."** (Arsel, 414, 84) **diyen Arsel, şartlanmış olarak ve birtakım peşin hükümlerle hareket ederek, İslam'ı kadın aleyhinde göstermeye çabalamıştır.** (s. 24) O, ne olursa olsun bu sonuca ulaşmaya çalışmaktadır. (s. 27) Ona göre sahabe bir 'çekirdek' karşılığında kadın almıştır ve bunun birçok örneği de bulunmaktadır. (Arsel,177) Olayın aslı ise şudur: Peygamberimiz, sahabeden bazılarına mehir olarak - beş dirhem değerinde olduğu söylenen- bir hurma çekirdeği ağırlığında 'altın' vererek evlendirmiştir. **Arsel, "beş dirhem değerinde", "altın" ve "mehir" ifadelerini rivayetten çıkarmış, insanları kandırmak istemiştir**. (s. 28) Zaten İbnü'l-Esir, en-Nihaye adlı eserinde (5/131) "Bu rivayette kastedilen, 5 dirhem ağırlığındaki altındır" demektedir. (s. 28)

Araplarda kabilelerini üstün görme fikri hâkimdi. Özellikle zenciler, çok hakir görülürdü. İslamiyet, ırkçılık fikrini kökünden yıkmış, ırkın bir imtiyaz sebebi olamayacağını ortaya koymuştur. (s. 29) Peygamberimiz, "Allah'ın kitabı ile hükmettiği sürece, başkanınız zenci bir köle de olsa onu dinleyip itaat edin." buyurmaktadır. (İbni Mace, Cihad, 39) Diğer rivayette, "Reisiniz, başı kuru üzüm gibi simsiyah saçlı Habeşistanlı bir köle de olsa, dinleyip ona itaat ediniz." buyurmaktadır. (Buhari, Ahkam, 4; İbni Mace, Cihad, 39) Görüldüğü gibi hadiste bir benzetme-teşbih sanatı vardır. Ama **Arsel, kendine görev kabul ettiği şeriat düşmanlığını yerine getirmek için** (s. 30) **hadisi şu şekilde aktarır: "Yöneticileri, üzüm tanesi büyüklüğünde 'beyinli' bir Habeş olsun, onların emirlerine körü körüne boyun eğme gereğini, dinsel bir görev sayılmıştır."** (Arsel, 45) "Muhammed, Süleyman peygamberin Amine adındaki cariye yüzünden başına gelen olayları Kur'an'da, Sad suresinde anlatır." diyen (Arsel, s. 45) Arsel'i dinleyip sakın Sad suresinde böyle bir Amine hikayesi aramaya kalkmayın, bulamazsınız! Çünkü **Kur'an'da böyle bir kıssa yoktur**! Hatta alimler benzeri rivayetleri reddetmişlerdir. (Ahmet Mustafa Merağı, Tefsiru'l- Merağı, 22/121; İbni Kesir, Tefsiru'l-Kur'ani'l-Azim, 4/ 36; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, 5/71) Kur'an, İslam'dan önce Arapların kız çocuklarını diri diri toprağa gömmelerini şiddetle eleştirmiş ve buna son vermiştir. **Arsel** ise, "Savaşlar yüzünden erkek nüfusunun azalması nedeniyle, kız çocuklarının öldürülmesi gerekmekteydi." (Arsel, 18) diyerek, **kız çocuklarını diri diri toprağa gömme gibi bir feci uygulamaya mazeretler aramaya kalkmıştır**. (s. 34) Arsel, İslamiyet'in bu geleneğe son vermekle kadınları zulümden kurtardığını kabul etmez. Çünkü onun hareket noktası, İslam düşmanlığıdır. **Kendisini, "şeriat sisteminin kararlı düşmanı"** (Arsel, 18) **ilan etmiştir.** "Muhammed kız çocuklarının öldürülmesi geleneğine son verirken, bunu kadına

değer verdiği düşüncesi ile değil, Müslüman sayısının azalmaması düşüncesiyle yapmıştır." (Arsel, 134) değerlendirmesinde bulunan Arsel'in iddialarının pek çoğu, uydurma veya zayıf rivayetlere dayanmakta, bir kısmıda, olayları kasıtlı olarak çarpıtmasından oluşmaktadır. (s. 35) **Arsel, "şeriat dini, evlenme olanağına kavuşana kadar kızların cinsel ihtiyacı gidermesi olanağından yoksun bırakmakta, cinsel ihtiyacı sadece evlenme şartına bağlamakta ve bağlarken de bakire ile evlenme koşuluna sarılmıştır."** (Arsel, 170) **demektedir (s. 37) Halbuki İslam'da dul kadınla da evliliğe izin vardır ve peygamberimizin Hz Aişe hariç, tüm eşleri dul idiler!** (s. 38) **Arsel şöyle** (s. 170) **demektedir: "Benim kadınlar adına dilediğim özgürlük, her şeyden önce cinsel özgürlüktür." Bu tür zihniyete sahip olan insanların İslam'a saldırmalarının tek sebebi, İslam'ın fuhuşa ve kötülüğe giden yolları yasaklamış olmasıdır.** Yoksa **İslam'da temel hak ve hürriyetler açısından, kadınla erkek arasında bir ayrım yapılmamıştır. İslam'da sadece ödev ve yükümlülükler de farklılıklar vardır.** Arsel'in fikrini geçerli olduğunu düşünelim. Aile kurumunun ne hale gelebileceğini düşünebiliyor musunuz? Aslında, Arsel gibiler bir kesime hizmet etmektedirler. Neticede, toplumun yıkılması amaçlanmaktadır. **Arsel'e göre, "kız kardeşin dilediği ile sevişmesini hoş karşılanabilir"** (Arsel, VII) **ama bir Müslümanla evilik yolu ile olursa asla**! (s. 39) **Arsel, Kur'an'da geçen pek çok ayeti, "her ne kadar Kur'an'da geçse de" şeklinde başlayan cümlelerle (Arsel, 109, 407, 397, 191, 192, 141, 234, 273, 355, 215, 375, 4... vd.) amacından saptırarak kötü göstermeye çalışmaktadır. Örneğin, "Siz ve eşleriniz ağırlanmış olarak cennete girin." (Zuhruf, 69-70) ayetini, "her ne kadar Kur'an'da böyle yazılmış ise de, onunla karı ve kocanın cennete buluşacakları ve beraberce yaşayacakları anlatılmak istenmemektedir." diye yorumlayabilmektedir. Ayrıca, İbni Mace'de geçen, "küçük çocuk, anne ve babamla cennete girmek isterim." cümlesindeki çocuk kelimesini, oğlan şeklinde aktarmakta** (Arsel, 407) **ve kız ve erkek çocuk arasında ayrım yaparak** (Arsel, 141) **sadece erkek çocukların anne babalarını cennete sokmaya sebep olacağı izlenimi vermeye çalışmaktadır.** (s. 41) **İslam'da, kadın hakları ile ilgili birçok ayet ve hadisi ise şöyle yorumlamaktadır: "Her ne kadar kadın sınıfını yatıştırmak ve uyutmak maksadıyla, "Erkeklerin kadınlarda olan hakkı kadar kadınların da erkekler üzerinde hakkı vardır; Kadınlarla iyi geçinmek ve onlara iyi davranmak erkekler için görevdir." şeklinde hükümleri öne sürmekle beraber..."** (Arsel, 4) Arsel, yapıtının daha ilk satırlarında, dua eden Müslümanları kastederek, 'insanlarımızın bu feza çağındaki hala doğaüstü güçlerden medet uman hali." (Arsel, /I) demek suretiyle, duanın gücünü de küçümsediği görülmektedir. (s. 44) -*Dua ve İslam'ın diğer emirlerinin faydaları konusunda, 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! Ayrıca Arsel'in tüm ithamlarına ilgili başlıklar altında bu çalışmamaızda cevaplar verilmiştir.*-

Arsel kendini, 'şeriata karşı başkaldırmak ve savaşmak' gibi 'asil' bir davranışla görevlendirmiştir. (Arsel, 2) *Yüzlerce yıl birbirleri ile savaşıp bir medeniyet kuramayan Arapların Peygamberimize inanıp onun yolundan gidince, çok kısa bir süre içinde üç kıtaya nasıl yayıldığını araştıran batılı oryantalistler bile, Profesör olan Arsel kadar tarafgir, önyargılı ve taassup ehli olmamıştır*: "Türk şeriat bataklığına saplandıktan sonra... şeriata kandıkça ve Muhammet örneğine sarıldıkça ilkelleşmiştir." (Arsel, 30) diyebilmektedir. -*Bu konuda sadece, "İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri" başlıklı yazımız bile kendisine yeterli cevap olur kanaatindeyiz.*- **Arsel, tabiata inanmaktadır yani, natüralizmi kendine din olarak kabul etmiştir.** 'Yapıtının 414. sayfasında şöyle demektedir: **"İnsan denilen varlığı akıl ve vicdan ile donatan tabiattır. Tabiatın, insan gönlüne cömertçe yerleştirmiş olduğu duygular..."** -*Bu bakış açısına sahip olanlara cevap için "Ateistlerin dini natüralizm" adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz.*- **Arsel batının yaşam tarzını benimsemiş ve onu savunan bir insandır.** -***Bu konuda da,*** *'Batı Medeniyeti'nin gerçek yüzü hakkındaki yazıyı tavsiye ederiz.*- **Arsel, hayalindeki kadın şöyle tarif eder: "Erkekten kaçırmak nedir bilmeyen ve**

herkesin önünde sigara tüttüren ve bacak bacak üstüne atıp kahve köpürten uygar davranışlı kadınlar." (Arsel, 270) **Görüldüğü gibi bu kesimin uygarlıktan anladığı şey ile bizim 'uygarlık/umran'dan kasteddiğimiz arasında çok büyük farklar bulunmaktadır.** -*Bu konuda, 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı tavsiye ederiz.*-

Arsel'in İslam düşmanlığına bazı örnekler: "Şeriat bataklığı" (Arsel, s.30); "kümes hayatı (İslami aile yaşantısını kastediyor)" (Arsel, s. 279); "1400 yıl öncesinin çöl felsefesi" (Arsel, s. 457); "Arap peygamberinin amacı" (Arsel, s. 331); "Şeriat yılanın zehiri" (Arsel, s. 272) Bu ve daha pek çok örnek, Arsel'in İslam dinine ne denli kin beslediğini göstermektedir. (s. 51)

Arsel, iddialarına dayanak yapmaya çalıştığı **uydurma ve zayıf rivayetleri kullanmak dışında** onun maharetle uyguladığı diğer yöntem, ayet ve hadislerin **ilgi alanını değiştirmek**, başıyla ve sonuyla **irtibatını kopararak** veya **eksik ve ilaveli** vererek nâsları (Ayet ve hadisleri) çarpıtmak olmuştur. (s. 55) Arsin'in başvurduğu yollardan biri de, uydurma hadisleri gerçekmiş gibi aktarmaktır. (s. 58) **Arsel'in, "Erkeğin karısına söz vermek maksadıyla yalan söylemesi mübahtır."** (Arsel, 252) **şeklinde, gerçekmiş gibi aktardığı bu rivayet 'uydurma'dır.** (s. 59) **Muhammed, kadınların okuma yazma öğrenmelerine engel olmuştur."** (Arsel, 382) **diyen Arsel zihniyetinde olanlara,** *'İslam kadın okumasına karşı mıdır?" başlıklı yazımızı tavsiye ederiz*. **"Kadınlara danışın, söylediklerinin aksini yapın." şeklinde Arsel'in aktardığı söz de** (Arsel, 32 48) **uydurmadır.** (Aliyu'l-Kâri, el-Mesnu' fi Marifet'il-hadisil mevdu, s. 113) **Arsel'in, "kadınların hayırlısı yüzü güzel olandır." şeklinde verdiği** (Arsel, 156) **hadisin aslı şu şekildedir: "Bereket açısından kadınların en üstünü, güler yüzlü ve mehri az olandır."** (Irâki, İhyanın zeylin de, IV/130) **Adamın biri dışarı giderken hanımına, evinin üst katından aşağı inmemesini tembih etti. Alt katta olan babası hastalandı. Kadın aşağı inmedi, peygamberimiz de "kocana itaat et" buyurdu. Babası öldü. Peygamberimiz, "efendine olan itaatinin mükâfatı olarak Tanrı babana affetmiştir." şeklinde, Arsel bir rivayette bahseder.** (s. 66) **Bir kere bu hadis zayıftır.** (Iraki, IV/160) **ve Hukuki islamiyye ve ıstılahâtı fıkhiyye kamusunda (Ömer Nasuhi Bilmen, 2/165) belirtildiği gibi; "Bir kadın, babası hasta ise ve bakacak kimsesi bulunmazsa, kocasının iznini almadan ona gidip bakabilir. Babası Müslüman olmasa bile!" Arsel'in, 'Tanrıdan gelme haberler' diye kaynak gösterdiği haberler uydurma iken, uydurma hadis uzmanı Sağani ise, Arsel'in gerçekmiş gibi aktardığı hadisi uyduran kişiye kadar herşeyi tespit etmiştir.** (Sağani, Mevduat, s. 28) **Yine Arsel'in hadis olarak aktardığı ve kaynak olarak gösterdiği 'Feyzü'l Kadir'de, hadisin zayıf olduğu açıkça belirtilmektedir. (s. 71) Ama Arsel, bunu bile belirtmemektedir. Arsel'in diğer bir iftirası, "Muhammed, Fatıma'nın iki erkek çocuk doğurmasından sonra saçların kesilmesini ve fakirlere dağıtılmasını emretmiştir."** (Müsnet, VI/457) **şeklindedir. Rivayetin aynen tercümesi ise şöyledir: "Hz Muhammed, Fatma'ya, "çocukların başını tıraş et, 'saçlarının ağırlığınca' gümüşü fakirlere dağıt."** (Ahmet bin Hanbel, Müsned, VI/390; Fethu'l-Rabbanî, XIII/126) **Ayrıca Arsel, Belazüri'ye ait kitabı, Beyzavi'ninmiş gibi okuyucuya tanıtmaktadır. (s. 74)**

Edebi bir dil olan Arapça'da mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda kullanılır. (s. 75) Arsel'in çarpıtma metotlarından biri de, mecazları hakîkî/gerçek anlama çekmesidir. (s. 76) **"Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden sorumlusunuz, kişi aile fertlerine karşı çobandır, o da onlardan sorumludur. Kadın, çocuklarına çobandır."** (Buhari, Cuma, 11; Müslim, İmare, 20) **hadisini işiten herkes, bunun kişinin hak, görev ve sorumluluklarını ifade ettiğini hemen anlar ama Arsel bakın hadisten nasıl bir sonuç çıkarır: "Muhammed, kadını koyun ya da at ve davar gibi hayvanlara eşdeğer görmektedir."** (Arsel, 204) **"100 tane siyah karga içinde alaca bir karga nasıl kendini gösterirse, sâliha olmayan kadınlar arasında sâliha bir kadının da öylece belli olur" mealindeki hadisi Arsel şöyle açıklar:"İslam'a göre**

kadın, hayvan seviyesinde kabul edilir." Hâlbuki kargaları benzetme yapılmasının sebebi, bu sözün söylendiği esnada orada bulunan bir karga grubuna işaret edilerek söylenmiş ve o kargaların içinde de alaca bir karganın bulunmasıdır! (Ahmet bin Hanbel, IV/179) **Edebî bir benzetmenin, Arsel'in elinde ne hale geldiğini görelim: "Muhammed, kadınların en faziletli ve hayırlı olanını, alaca kargadan farklı bulmaz."** (Arsel 82) **Arsel, yalan ve çarptırmalarını 'yapıt'ında devamlı tekrarlar. "Kadının faziletli olanı bile kargadan farksızdır."** (Arsel, 304) **Peygamberimiz, erkeklere bir sohbette bulunurken, "Kadın, erkekleri 'cezbetmesi yönüyle' şeytan suretinde gelir. Biriniz bir kadın gördüğünde hoşuna gitti mi, ailesinin yanına dönsün**." (Müslim, Nikah, 9; Ebu Davud, Nikah, 43; Hanbel, III/330) **Hadiste, "bütün kadınlardan değil, yabancı erkeklerin cinsel duygularını tahrik edip şuur altına itilmiş şehvetini uyandıran, cinselliğini kullanarak onları zinaya teşvik eden 'bazı kadınların' kastedildiğinin ifade edildiği"** (Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) **ortada iken, Arsel hadisin amacını saptırarak şöyle yazar: "Şeytan, Muhammed'e göre, kadının ta kendisidir. Kadın demek şeytan demektir."** (Arsel, 53) **Arsel'in asıl hedefi, Peygamber Efendimizin yüce şahsiyetine çamur atmaya çalışarak Müslümanların imanını zedelemektir.** (s. 87) **Arsel'in diğer bir uydurduğu yalan: "Zeyd'in Zeynep ile evlendirilmesinin nedeni, kendisinin o tarihlerde Hatice ile evli olmasıdır."** (Arsel, 187) **şeklindedir. Halbuki, Hz Hatice vefat ettikten 3 sene sonra, Hicret olayı meydana gelmiş, 'Zeyd ile Zeynep'te hicretten sonra evlenmiştir.** (s. 88) -*Bu konu detaylı olarak 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir.' başlığı altında ele alınmıştır.*- **Arsel'in diğer bir çarpıtmasına örnek: "Hasan, dedesi Muhammed gibi şehvetinin çokluğu ile ün salmıştır. 200'den fazla kadınla evlendiği rivayet edilir. Bu nedenle Muhammed her vesile ile Hasan'ı karşısına alıp, "sünnet ve siret bakımından bana sen benziyorsun." demekten zevk alır ve sırf bu yüzden Hasan'ı Hüseyin'e tercih ederdi."** (Arsel, 297) **Halbuki Hasan, Hicretin 3. senesi doğmuştur. Peygamberimizin vefatı ise, Hicri 11. yılda gerçekleşmiştir. Yani Efendimiz vefat ettiği zaman Hz Hasan henüz 9 yaşına girmemiş, 8 sene 6 aylık bir çocuktu. Nasıl bu 8 yaşındaki çocuk, 200'den fazla kadınla evlenmişte peygamberimiz de sırf bu yüzden onunla övünmüştür?** (s. 90)

Arsel' göre, İslam'dan önce Arap kadının durumu gayet iyiydi ve hürriyete sahipti. Kadını hor gören gelenekler o dönemde topluma hakim değildi. (Arsel, 14) **Halbuki Arap kadını, İslam'dan önce miras hakkına sahip değildi, eşi üzerinde herhangi bir hakkı bulunmuyordu, kocasını seçme hakkı yoktu, kocasının kendisini öldürmesi halinde bile koca bir cezaya uğramıyordu, kocası öldüğünde bir miras gibi diğer oğlanlara kalıyordu, uğursuz kabul ediyor ve diri diri toprağa gömülüyordu**. (s. 92-94) –***ki, o dönemdeki fuhuş ve ahlaksızlıklar ile ilgili rivayetleri buraya aktaramıyoruz!- "İslam, kadını*** *küçükken diri diri gömülen, alınıp satılan, köle muamelesi gören, zorla varis olunan, sapkınlıklarda aracı olarak kullanılan (İbni el Hatim, Tefsiru'l Kur'an'ül Azim, III/902; İbni Kesir, Tefsir, II/239) bir ortamdan çekip almış ve* ***ona yaratılış amacına uygun bir misyon yüklemiştir."*** *(Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 263)* Dr. Mustafa Sıbai, el-Meretu, Beyne'l-fıkhı ve'l-Kanun (s. 22), Müslim, Talak, 31ve Buhari, Libas, 31'de geçen rivayetler ise bize gerçeği göstermektedir: **"Vallahi, cahiliye devrinde biz kadınları insan yerine saymazdık. Nihayet, Allah'u Teala onlar hakkında ayeti indirdi ve kendilerine (haklarının) yaptığı taksimi yaptı."; "Cahiliye döneminde biz kadınları insan yerine saymazdık. İslâm gelip Allah onlardan bahsedince, onların da bizim üzerimizde hakları olduğunu gördük**" Arsel'in 'yapıt'ından diğer bir alıntı ile devam edelim: **"Lokman Aleyhisselam, 'Muhammed'in hadisini' kendisine yaşam kuralları bilmiş ve kadınların iyisinin dahi kötü olduğuna inanmıştır."** (Arsel, 83) **Bu kişi, Lokman Aleyhisselam'ın, Peygamber Efendimizden asırlar önce yaşamış olduğundan haberi bile yoktur. Arsel, İslami konularla sırf İslam'la düşmanlık yapabilmek için ilgilenmektedir. (s. 97)** Arsel, olmayan eserler türeterek onlardan alıntılarda yapmıştır. (s. 98) Peygamberimiz, "Allah, hulle

yapana da yaptırana da lanet etsin." (Ebû Dâvud, Nikah, 16; Tirmizi, Nikah, 27; İbni Mace, Nikah, 33) buyururken ve Ömer Bin Hattâb, Osman b. Affan, Abdullah b. Amr, Sufyanı Sevri, İbn-i Mübarek, İmamı Şafii, Ahmet ve İshak gibi bir çok alim sahabeler, tabiin fakihleri gibi alimlerin hepsi de bu görüşte iken (s. 101) Arsel, "hullenin İslam'da olduğunu" iddia edebilmiştir. Arsel, bu meseleyi 'Şeriat kuruluşu'; ' böyle olmasını bizzat Muhammed istedi' gibi ifadeler ile okuyucuya aktarmaktadır. (Arsel, 363-364) **Arsel'in seviyesini gösteren başka bir örnekte şudur: Arsel, "Muhammed, o kendine özgün ve Arap ahlak anlayışına yatkın zihniyeti ile, ölü ile yapılan cinsi münasebeti, diri insanla yapılandan daha uygun, daha isabetli ve daha ahlakî saymıştır. Hayvanlarla cinsi münasebeti yasaklamamıştır."** (Arsel, 224, 227) **demektedir.** (s. 103) **Halbuki bunların hepsi, yasak ve haramdır. Sadece, 'İslam alimleri' böyle bir ahlaksızlık yapılırsa, bunun cezasını ne olacağı hakkında 'fetva' vermişlerdir. Yani bunlar peygamber sözü değil, alimlerin fetvalarıdır. Yoksa bunların İslam'da kabul edilebilir bir tarafı olduğunu savunan hiç kimse de yoktur! 'Yasaktır, haramdır ama haram işleyen olursa onun da cezası şudur' denmiştir sadece! Yoksa bu mantıkla ceza kanununa baksak nerelere ulaşırız: T***üm ceza kanunlarında hırsızlığın, tecavüzün, adam öldürmenin cezasının belirtilmesine rağmen, bunların hiç bir sistem tarafından kabul edilmediği gerçeği ortadadır!* Arsel şöyle devam ediyor: "Muhammed, Kur'an'da meleklerin dahi dişilerden değil, erkek cinsinden seçildiğini bildirmektedir." (Arsel, 46) Hâlbuki meleklerin cinsiyetinin bulunmadığını ilkokul çağındaki bir çocuk bile bilmektedir, ama profesör bilmemektedir! (s. 104) Peki Kur'an'da neden meleklerin dişilerden yaratılmadığı aktarılmaktadır? Çünkü o dönemdeki Mekkeli müşrikler meleklerin 'Allah'ın kızları' olduğu yönünde iddiada bulunmakta idiler. Kur'an, bunun böyle olmadığını ifade etmek için bu konuya değinmiş ve cinsiyetsiz oldukları nas ile ifade edilmiştir. (s. 105) *Günümüzde de hala Hristiyan aleminde melekler "kanatlı kadın" şeklinde resmedilmektedirler.*

Arsel, "şeriata göre kadının, ruhen ve bedenen pis yaratıldığını." iddia eder. (Arsel, 84) Arsel bu iddiasına delil olarakta, "kadının hayızlı iken yani adet görürken namaz kılmamasını, oruç tutmasını, Kabe'yi tavaf etmemesini gösterir." Halbuki bunlar ibadet ile ilgili konulardır. Ayrıca, mesela cünüp olan bir erkekte namaz kılamaz, Kabe'yi tavaf edemez, Kur'an-ı Kerim'i okuyamaz! Şimdi Arsel'in mantığına göre buradan hareketle, 'İslam'a göre erkekte pis yaratılmıştır.' Dememiz mi gerekmektedir?! Arsel, konuları sürekli saptırmaktan, çarpıtmaktan başka bir şey yapmamaktadır. (s. 107) **Arsel, çelişkiler içindedir. O, "Cinsi münasebette bulunan erkeklere yıkanma zorunluluğunu yüklerken dahi, Muhammed, kadınların pis oldukları gerekçesinden hareket etmiştir." (Arsel, 88) diyecektir, hem de kadınların da yıkanmak zorunda olduğunu gizleyecek, okuyucuyu yanıltacak ve aynı mantıkla doğal sonuç olarak, 'erkeklerin de pis olduğunu mu dememiz gerektiği' şeklindeki sonuca ulaşılabileceğini düşünemeyip, nasıl bir çelişkiye düştüğünü fark edemeyecektir!** (s. 109)

Arsel'in diğer iddiası ise, "Peygamberimizin hastalığa çare aramamak gerektiğini söylemiş olduğu" görüşüdür. (Arsel, 77) **Hâlbuki Peygamber Efendimiz, "Allah'u Teala verdiği herhangi bir derdin şifasını da verir."; "Her derdin devası vardır." buyurmuşlardır.** (Buhari, Tıp, 1; Müslim, Selam, 69) **Arsel , 'Allah'ın erkekleri muhatap kabul ettiği halde, kadınları muhatap kabul etmediğini 'de iddia eder**. (Arsel, 109-116) **Halbuki Kur'an-ı Kerim'de, "Yâ eyyuhe'n-Nâs"(ey insanlar) şekline başlayan, her iki cinse yönelik hitapların yanında, 'el-Müminât' (Mümin Hanımlar), el-Müslimât (Müslüman Hanımlar), 'Sâlihât' (Saliha kadınlar) tarzında, kadınların özel olarak zikredildiği yerlerde vardır.** (s. 113) **Kur'an'da, 'Nisa' (Kadınlar) adında özel bir süre bile vardır. Arsel mantığı ile hareket edersek, 'Kur'an'ın erkekleri muhatap kabul etmediği' sonucuna mı ulaşmamız gerekecektir? Arapçada hem kadın hem erkeklere birden hitap**

edilmesi gerektiğinde, erkeklere ait sıga/kip olan 'müzekker' sıgası kullanılır. Bu bir dil özelliği ve belagat sanatıdır. (s. 114) **Fransızcada da aynı durum söz konusudur. Her iki cinse birden hitap etmek gerektiğinde, erkeklere ait 'masculin' sigası ile hitap edilir.** (s. 115) **Kadınlar, erkeklerin sahip oldukları her çeşit medeni haklara sahiptirler: Nikah, kira, ödünç verme, vekalet, şirket, bölüşme, dava, ikrar, vasiyet, emanet, kiralama vd. Ama şu da bir gerçektir ki, İslam'a göre kadının en önemli görevi anneliktir.** (s. 116) *Atatürkçü geçinen bu yazar, 'Kadının en büyük vazifesi analıktır." (Atatürk'ün söylev ve demeçleri, II/86) ve "Kadının en önemli vazifesi ev işidir." (Hakimiyeti Milliye Gazetesi, 5.2.1923) gibi Atatürk'ün sözlerinden de habersiz gözükmektedir!* **Ayrıca İslam, kadının seçmen olabileceğini de ilan eder**. (Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 278; Mustafa Sıbaî, el-Meratü Beyne'l-Fıkhi ve'l-kanun, s. 151-161; Mümtehine, 12; Buhari, Ahkam, 49) **Arsel, "Muhammed'e göre tanrı, kadın ve erkeği birbirine düşman olarak yeryüzüne indirmiştir."** (Arsel, 194) **şeklinde bir iddiada bulunur. Arsel buna delil olarak, "Birbirinize düşman olarak inin."** (Bakara, 36) **ayetini delil gösterir. Halbuki bu ayette söz konusu edilen düşmanlık, 'şeytanla insan arasındaki' düşmanlıktır.** (Fahreddin Razi, Mefatihu'l Gayb, III/16; Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, I/58; Seyyid Kutup, Fizilali'l Kur'an, I/118) **Arsel'in bir diğer iddiası, Peygamberimizin 'bir kadınla asaleti için evlenebileceğini' söylediği iddiasıdır.** (Arsel, 184) **Halbuki hadisin meali şöyledir: "Kadın, dört şey için nikah edilir. Malı, asaleti, güzelliği ve dini için. Sen dindar olanını seç."** (Buhari, Nikah, 15; Müslim, Rada, 53; Ebu Davud, Nikah, 2; Nesai, Nikah, 13; İbni Mace Nikah, 6) **Arsel, çarpıtarak verdiği hadisi şerif etrafında, 35 sayfa laf üretecektir.** (Arsel, 155-190) **Arsel, "Sen dindar olanını almaya bak." kısmını gizlemiştir.** (s. 124) **Arsel hızını alamaz ve hadisin amacının zıttına olacak şekilde şöyle devam eder: "Muhammed'in amaçladığı şey, güzellik ve maldır."** (Arsel, 185, 174, 348, 184, 156, 173, 155, 156, 188 vd.) Arsel daha sonra, İslam'da evlilik müessesesine diline dolar. (Arsel, 273) *Bu konu 'İslam'da kadın hakları' başlığı altında detaylı olarak ele alınmıştır.*

Arsel, "Muhammed, 'Ey Nâs' (Ey insanlar) diyerek her şeyden önce erkekler sınıfına hitap etmektedir, kadınları kendisine muhatap kabul edinmemiştir." (Arsel, 191) **iddiasında bulunur. 'İnsanlar' kelimesini, erkekleri de kadınları da kapsayan bir kelimedir. Bu, Fransızcada da aynen geçerlidir. Kur'an-ı Kerim'in Fransızcaya yapılan çevirisinde 'Nâs' kelimesi, 'gens' (insanlar) kelimesi ile ifade edilmiştir.** (s.129) Arsel, İslam'ın kadını uğursuz saydığını iddia eder. Halbuki Peygamber Efendimiz, 'İslam'da uğursuzluk inancının olmadığını' beyan etmiş, 'kadının uğursuzluğu görüşünün cahiliye döneminde Arapların bir inanışı olduğunu' bildirmiştir. (Tecrid-i Sarih, VIII/3120)

Yine arsel'e göre Hz Muhammed, "erkeğin cinsel organını kutsarken, kadınınkini pis saymıştır." (Arsel, 88) **Halbuki hadisi şerif şöyledir: "Her kim dilini ve cinsel organını kötülükten korumayı bana garanti ederse, ben de o kişiye cenneti garanti ederim."** (Buhari, Rikak, 23) **Buradaki kötülük kelimesinden kastedilen, zinadır. Üstelik burada, cins ayrımı yapılmadan her iki cinse hitap edilerek bu söz söylenmiştir!** (s. 132) **Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin bütün rivayet yolları göz önüne alınarak hüküm verilmelidir**. (s. 140) Arsel'e göre kadın, kocasından izinsiz namaz bile kılamaz, oruç tutamaz. (Arsel, 200) Halbuki koca ibadete engel olmak istese, onun dinlenmemesi İslami bir hükümdür. (s. 142) Arselin diğer bir çarpıtmasına örnek, (Arsel, 113) **Bakara suresinin 231. ayeti ile ilgili yaptığı yorumdur: "Siz erkeklere indirdiğimiz Kur'an'ı anın." Arsel ayete, 'erkeklere' kelimesini ekleyerek çarpıtma yapmıştır. Yoksa Bakara Suresi 183 ayette, "Ey inananlar! diye başlayan ayet, orucun farz olduğundan bahseder. Arsel'in dediği gibi hitaplar hep erkeklere olsaydı, kadınlara orucun farzı olmaması gerekirdi!** (s. 144) **Arsel ayetleri eksik veya eklemeler yaparak da aktarmaktan çekinmez. "Onu (kocayı) temiz bir hayat ile ihya eder ve yaşatırız."** (Arsel, 214) **şeklinde verdiği ayetin tamamı şudur: "Kadın veya erkek, inanmış olarak kim iyi iş yaparsa, ona hoş bir hayat yaşatacağız."** (Nahl,

97) **Arsel çarpıtmalara aynı mantıkla devam eder.** (Arsel, 140) **“Ademoğlu öldüğü an ameli kesilir, üç şey hariç... Kendisi için salih oğlundan..." diye çevirdiği hadisin Arapçasında geçen "el-veled" kelimesi, Fransızcadaki "I'enfant" yani hem kız hem oğlan çocuğunu kapsayan bir kelimedir. Oğlan kelimesinin aslı Arapçada, 'İbn' dir. Arsel böyle bir çarpıtmayı eserinin 141. sayfasında da yapar.** (s. 147) **Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür?** (s. 149) Arsel kitabı boyunca aynen bu yaklaşım tarzı ile yazılarına devam eder. (Arsel, 106) "Şeriat dini, hayvana tanıdığı hakkı kadınlara tanımaktan kaçınmıştır." der. Hâlbuki olayın aslı şudur: İslam'a göre savaşı erkeklerin yapması esastır. Kadınların savaşa katılma sorumluluğu yoktur. Peygamber efendimiz döneminde at ise, en önemli savaş aracı idi. Atın elde edilmesi kadar kaybı da önemli bir mali külfeti gerektiriyordu. İşte Arsel, tüm bunları çarpıtarak okuyucu yanıltmakta, yönlendirmektedir. (s. 151) İslam nizamında kadına ekonomik bir külfet yüklenmemiştir. Ekonomik yük, erkeğin sırtındadır. Bu nedenle kardeşler arası miras paylaşımında, erkek kardeşe kız kardeşin verildiğinin iki katı miras verilir. Eğer İslamiyet, kadından da evin geçimini, çocukların masrafları, mihr gibi mali yükümlülükleri ve sorumlulukları isteseydi, o zaman kız kardeş erkek kardeş kadar eşit pay alırdı. Ama bu yükümlülük, erkeğe verilmiştir. (s. 151) Kısaca bu mesele, **İslam'ın kendi sistemi içinde ele alındığında, gayet mantıklı ve uygundur. Bu tamamen, mali yükümlülük ve görevlere bağlı, kendi sistemi içinde son derece adil bir düzenlemedir.** (s. 154) *Bu konu detaylı olarak ‘İslam’da kadın hakları’ adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel'in İslam'a saldırmak için kullandığı araçlardan birisi de, İslam alimleri arasındaki bazı içtihat farklılıklarından işine geleni alarak, amacına uygun olan birini seçerek kullanmaktır. Halbuki kullandığı görüşün zıttına olan görüşlerde İslam'a daha uygun olabilir. Zaten Mecelle'nin 39. maddesinde, "zamanın değişmesiyle hükümlerinde değişmesinin inkar edilemeyeceği" İslam hukukunun ana kurallarından birisi olarak ilan edilmiştir. Bu nedenle, İslam hukuku ile ilgili çalışmalar içinden herhangi bir içtihadı alıp, onu İslam'a saldırı aracı olarak kullanmaya çalışmak iyi niyetle bağdaşmaz. (s. 156) Osmanlı aile hukuku kararnamesinde, erkek için 18, kadınlar için 15 yaş evlenme alt sınırı olarak benimsenmiştir. (s. 157) *1938 tarihli Aile hukuku kararnamesi 4. madde ile de ülkemizde evlilik yaşı, kızlarda 15 idi ve hatta hakim onayı ile 14'e kadar düşürülebilmekte idi. Ne şart altında olursa olsun, İslam'ın çocukların evlendirilmesine izin verilmemiştir ve bu konu da ‘İslam’da kadın hakları’ adlı yazımızda ele alınmıştır.*

Arsel, "Kadın, evlenme çağına geldiğinde kime verilirse, ona gitmek çaresizliğindedir." (Arsel, 132) **iddiasında iken, Evzai, Sevri, Ebu Ubeyd, Ebu Sevr, İbnü'l-Munzir gibi İslam alimleri, bir kızın birisi ile evlenmeye zorlamayacağını belirtmişlerdir.** (s. 160) **Mevsili, ünlü eseri el-İhtiyar'da** (III/90) **"Nikâhta kadınların sözü geçerlidir. Hür, akıllı ve erginlik çağına gelmiş bir kadın kendisine bir erkeğin nikâhlarsa, caizdir." Demekte idi. Peygamberimizde hadisinde, "Kız, kendisinden izin alınmadan nikah edilemez."** (Buhari, Nikah, 41; Müslim, Nikah, 64; Ebu Davud, Nikah,24; Tirmizi, Nikah, 18; Nesai, Nikah, 31; İbni Mace, Nikah, 2; Darimi, nikah, 13; Muvatta, Nikah, 4; Hanbel, I/219) **ve "Bakire bir kız, izni alınmadan nikah edilemez."** (Buhari, Hiyel, nikah, 41; Müslim, nikah, 64; Ebu Davud, nikah, 24) **buyurmuşlardır. Peygamberimize bir kız gelerek, babasının kendisini istemediği halde bir adama zorla verdiğini söyleyerek şikayette bulundu. Peygamberimiz kızı muhayyer/özgür bıraktı.** (Davud, nikâh, 25; İbni mace, nikâh, 12; Ahmet Bin Hanbel, I/364) Bazı ayet ve hadisler, emir değil tavsiye niteliğinde ifadeler taşır. Bu tavsiye niteliğindeki hükümler bir emir gibi sunulamaz. Bunun içindir ki İslam alimleri hükümlerinde, ‘Farz, vacip, sünnet, müstehap, mendup, mübah, tenzihen mekruh, tahrimen mekruh, haram’ gibi gruplandırmalar yapmışlardır. (s. 162) Mesela Peygamber Efendimiz nikahlanmak üzeri olan birisine, "bakire mi, dul ile mi evlendiğini" sorup, "bakire ile

evlenmesini" tavsiye etmiştir, fakat kendisinin, Hz Ayşe dışındaki tüm eşleri dul idi. Yani, **tavsiye ile emir farklı hükümlerdir.** (s. 163)

Arsel, devam eder: Bekâret sorunu, dinsel bir zorlama nedeniyle Müslüman kişiyi öylesine 'çağdışı bir kafa' yapısında kılmıştır ki, bekaretini evlilik dışı yollarla kaybeden bir kadını hor görülmeye layık bilir." Arsel'in çağdaşlık olarak nitelendirdiği şey, evlilik dışı ilişkiyi normal karşılamaktır. (s. 165) Arsel, uydurma olan (Irakî, 4/105) "evin köşesinde ki bir hasır, döl getirmeyen kısır kadından daha hayırlıdır." sözünü, sahih/gerçek gibi kitabında aktarır. Arsel bununla da yetinmez ve hızını alamayarak, "kısırlığı bilinen kadına yanaşmayın." gibi hadisler uydurmaktan da çekinmez. (s. 166) **Peygamberimiz, kadınları döven kimseler hakkında, "Bu kişiler hayırlılarınız değildir."** (Ebu Davud, nikah, 43; İbni mace, nikah, 51) **ve "sizin hayırlınız, eşine hayırlı olandır. Kadınlara ancak iyi insanlar iyi davranır, onlara karşı ancak kötü kişiler ihanet eder."** (Camiu's-sağir, II/11) buyururken, Arsel, Nisa suresi 34. ayeti diline dolar ve okuyucuyu yanlış yönlendirir. *Bu konu detaylı olarak 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır*. Arsel, 'yapıtının' 80 sayfalık bir bölümünde, kasıtlı olarak yanlış verdiği Hz Zeynep'in peygamberimizle evliliğini tam 14 kez anlatmıştır. (s. 173) Arsel ayrıca, kadının şahitliği konusunu da çarpıtarak aktarır. *Bu konulara cevaplar için 'İslam'da kadın hakları' ve 'Hz Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' adlı yazılarımıza bakılabilir.*

Arsel'in Diyanet İşleri Başkanlığı'na gönderdiği 'açık mektup'ta, sinek hadisi diye bilinen hadis-i reddettiği görülür. *Bu konudak, cevaba 'Ateistlere cevap' adlı yazımızdan ulaşılabilir*. Aynı mektupta, "müşrikleri nerede görürseniz öldürün" ayeti, 'kadının şahitliği, evliliği' gibi konuları tek taraflı ve çarpıtılarak aktarır. *Bu konuların cevapları için, 'Tevbe suresi 5. ayet' ve ''İslam'da kadın hakları' adlı yazımızdan ulaşılabilir.* Arsel mektubunda ayrıca, "batı dünyasında, Tanrı ve peygamber emirleri ile savaşıldığını, dogmatizmden kurtulduklarını, üniversite öğretim üyelerinin de bu çağdışı gidişe karşı şahlanması gerektiğini." yazmaktadır.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Arsel'in çarpıtmaların sıralayarak, "bunların bahane edilerek başta Kur'an ve Peygamber Efendimiz olmak üzere, İslam dininin eleştirildiğini, Aysel'in kitaplarında dini hükümlerin maksatlı olarak yorumlanıp alay konusu yapıldığını, İslam'ın önder şahsiyetlerinin hepsini, "bilgisiz, ilkel şeriatçı." diyerek küçümsendiğini delilleri ile sıralar. Ayrıca Arsel, "Şeriatın, insanı insan olmaktan çıkaran ve hayvana yaklaşık yapan bir felaket kaynağı olduğunu (Biz profesörler, s. 120) ileri sürmektedir. *Halbuki İslam insanı, sahip olduğu yetenekleri kullanarak meleklerden de üstün bir makama yükseltmeyi amaçlarken, insanlara materyalist bir açıdan yaklaşan evrim teorisi, bizatihi insanın kökeninin hayvan olduğunu iddia etmektedir. Bu konuda 'Evrim teorisi', 'Dawkins'e cevaplar' adlı yazılarımıza bakılabilir. Arsel, aklı ilahlaştırmış, bilime din olarak tapan klasik pozitivist bir materyalist durumuna düşmüştür. Bu konuda, "bilim değişmez mi?" başlıklı yazımıza bakılabilir.*

Arsel, 'toplumsal geriliklerimizin sorumluları' adlı kitabının 210. sayfasında, "Bütün sorun, şeriatın (İslam dininin) kendisindedir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır. Akla ve müsbet ilme ve ahlaka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Bunları, Arap Peygamberi, Tanrı adına ve tanrının sözleridir diyerek yerleştirmiştir." demektedir. *Bu konulara cevap niteliğinde, "Müslüman ilim öncüleri, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri, dinsiz ahlak olur mu? Batı medeniyeti, Modernizm ve kadın" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın cevabî yazısında belirttiği gibi, din sonradan uydurulmamış, insanla beraber var olmuştur. Artık, 'Dinlerin kökeninin Sümerlere dayalı olduğunu' iddia eden tez çürütülmüştür. Bu konuda, 'Kuran'ın kaynağı Sümerler mi?' başlıklı yazımıza bakılabilir.*

Arsel'in bağlı olduğu materyalist ve pozitivist dünya görüşü onu önyargıya, o da tarafsız bir inceleme ve araştırma imkânından uzak ve İslam'a ve Müslümanlara hınç duymaya ve savaşmaya sevk etmiştir. Zaten bunu kendisi de açıkça söylemektedir: "Ebu Hanife'ye, 'Hanife Efendi' derken, bu kişinin adlarının yanına 'Efendi' sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, s. 186) **demektedir. Arsel gibi, yeterli bilgi ve yetkisi olmayan insanlardan isabetli hüküm ve sonuçlara ulaşabilmelerini beklemek mümkün değildir. 'Pîr' yani yaşlı kelimesini, 'pire' zanneden ve bu konu üzerine bir makale yazan Arsel, bir de hızını alamayarak muhataplarını, 'insan zekâsını küçülten kimseler'** (Varlık dergisi, Ağustos 1976, sayı: 827, s. 3) **olarak vasıflandırmaktadır! Arsel'in tek özelliği, hiç bilmediği konuları bile bildiğini iddia ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar 'cesur' olmasıdır. Arsel'in objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, ilmi durumu ve ihtisası bakımından da, böyle bir değerlendirme yapacak ehliyette biri değildir.** (Diyanet'in Arsel'e cevabi yazısından)

Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II

-Aynı esere cevap niteliği taşıyan bu ikinci yazımızın temelini, ateizmin kıyısından döndüğüm 1994 yılında yazmıştım, bazı konular tekrar gibi olsa da katkı sağlayacağını umuyoruz-

Yazarın kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan hadislerden oluşmaktadır. Kur'an ayetleri ise sübjektif yorumlarla kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetler ortam ve içeriğinden koparılıp önceden belirlenen amaçlara uygun anlamlar ayetlere yüklenmeye çalışılmıştadır.

Evrensel bir dinin peygamberi olan efendimizin, kendilerine iman etmelerini istediği insan cinsinin en az yarısını meydana getiren kadınları kötüleyecek sözlerin ağzından çıkmayacağı malumdur. Arsel, önce kendi görüşü doğrultusunda peşin hükümler ortaya koymakta; daha sonra sanki bunlar ilmen, tarihen doğru şeylermiş gibi bunların üzerine yazılarını oluşturmaktadır. Arsel ayrıca aklın ancak İslam'a muhalif kimselerde mevcut olduğunu ima etmekte, Yahudi ve Hristiyan veya cahiliye dönemi kadınlarla ilgili rivayetleri (Mesela Yahudilikte kadın uğursuz (Tayalisi, Müsned, s. 215), Hristiyanlıkta ise şeytanın kapısı (Sibai, Kadının yeri, s. 50) cahiliye dönemi Araplarında da kadın uğursuz (Buhari, buyû', 100, Müslim, Fedail, 154) sayılmakta idi.) Peygamberimize isnat etmektedir. Halbuki efendimiz "Bana dünyada kadınlar ve güzel kokular sevdirildi." (Nesai, I/3937, Hanbel, Müsned, III/128) buyurarak, kadın ve güzel kokuyu yan yana zikretmiş, değil kadınlara hayvanlara bile hakareti yasaklamıştır. (Davud, Edeb, 115/5101)

Arsel işine gelmeyen rivayetleri de göz ardı etmiştir. Mesela, Efendimize isnad edilen, "Namaz kılarken önünüze sütre koymazsanız, köpek, kadın ve eşek o namazı keser." (Müslim, salat, 265) sözünü işiten Hz Aişe annemizin "Siz, biz kadınları köpekler ve eşekler ile bir tuttunuz. Vallahi ben divan üzerinde uzanıp yattığımı bilirim. Rasulüllah (sav) gelir de divanın ortasına doğru namaz kılardı. Ben O'nun karşısına gelmekten çekinir, (kalkmak istediğimde) divanın ayakları tarafından sıyrılıp çıkardım." sözünün de Müslim'de (Müslim, salat 271; Buhari, Sütre, 10, 14; Nesai, Kıble, VII/753, İ. Mace, salat, XL/ 956) geçtiği halde onu görmezlikten gelmiş, kitabında aktarmamıştır. Zaten aralarında Hz Ali, Osman, Ebu Hanife, eş-Şafi, Malik, servi gibi selef ve halef âlimlerinin çoğunluğunun bulunduğu görüşe göre, namaz kılanın önünden kadın, köpek eşek geçerse, kişinin namazı bozulmaz. Zaten Ebu Davud'ta geçen, "Namaz kılan kişinin önünden geçen bir şeyin, namazı bozmayacağına" dair hadisi de (Nevevi, Minhac, IV/217, Subki, el-Menhel, V/ 97) tabii ki Arsel görmemiştir! Ayrıca, "Kadın, eşek ve köpeğin namazı bozduğundan" bahseden hadisin tüm senedleri Humed b. Hilal b. Hubeyre'de kesişmektedir. Bu ravi için Yahya b. Said el-Kattan, 'İbn-i Şirin'in onu beğenmediğini' söylemiştir. Zehebi'de zayıf ravileri listelediği 'Mizanu'l-

İ'tidal' adlı eserde ona yer vermiştir. Yine hadisin ravilerinden Abdullah b. Es-Samit el-Gıfari'yi Buhari hüccet/delil olarak kabul etmemektedir. Ebu Hatim'de de benzer ifade de bulunur. (Mizanu'l-İ'tidal I/616, II/ 447, İ. Hacer, T. Tehzib, II/ 33, III/ 172) Urve b. Es-Zübeyr anlatıyor, "Hz Aişe bize, 'namazı ne bozar?' diye sordu. 'Kadınla eşek dedik. Bunun üzerine Aişe, "Size göre kadın gerçekten pek kötü bir hayvandır. Muhakkak ki ben kendimin, Rasulüllah namaz kılarken bir cenaze gibi Onun önünde uzandığımı görmüşümdür." (Müslim salat, 269) İşin ilginç yönü, Müslim'deki 265. hadisle İslam'a saldırmayı deneyen Arsel, 269. ve 271. hadislerle ithamlarının çürüdüğünü görmemiştir! Arsel aynı şeyleri Müslim, Nikah 9. ve 10. hadislerde de yapmıştır. Bu iki hadis kısaca, 'dışarıda beğenilen bir kadın görürseniz, eşinizle halvet yaparak, kötü yola düşmeyin' mesajı verirken, 9. hadiste "kadın şeytan gibi karşınıza çıkar" ifadesi olan rivayeti kitabına alan Arsel, bu ifadenin geçmediği hemen sonraki 10. hadisi görmezden gelmektedir. Arsel kendini "Aydın, Prof, Bilimsel" kabul etmektedir. İşin ilginç diğer yönü, kadını şeytan suretine benzeten hadisin ravilerinin (Yani hadisi rivayet eden, aktaran kişilerin) neredeyse tamamı hadis âlimlerince tenkit edilmesidir. İslam alimlerince daha güvenilir kabul edilen diğer rivayeti görmezden gelen Arsel, Gazali'nin İhya'sından alıntıladığı bir hadise de 'ekleme yapmaktan' geri kalmamıştır. "Kadın dışarı çıktığı zaman şeytan onu takip eder." cümlesi de efendimizden yaklaşık 1450 sene sonra 'hadis uydurmanın devam ettiğini' göstermesi açısından Arsel ilginç bir örnek olacaktır.

Şeriat ve Kadın

Yazarın bu kitabına aldığı hadisler ya mevzu (uydurma) ya da anlam ve hedefinden saptırılan, keyfi yorumlarla amacından uzaklaştırılan haberlerdir! ArselKur'an ayetlerini de subjektif yorumlarla, kendi istek ve arzularına göre yorumlanmakta, cımbızla ayetleri ortam ve içeriğinden koparılıp istenilen anlamlar kendilerine yüklenmeye çalışmaktadır. Arsel Kur'anı Hz. Muhammed'in yazdığı iddiasındadır ve hadis'in tanımını da bu mantık çerçevesinde yapmaktadır: "Muhammed'in 'Kur'an olmayarak' söylediği sözler. " (s. 9)

Arsel İslam'a saldırmak için mut'a nikahını bile savunabilmiştir: "Muta nikahı kadının İslam öncesi Arap kadınının özgürlüğünün örneğidir, fakat Muhammed bu sistemi kadının özgürlüğüne yer veren bir sistemdir diyerek kaldırmıştır." (s. 27) Kadının vücudunu belli bir süre için kullanıp sonra "hadi byy" demek midir kadının özgürlüğü acaba? Dikkat edilirse Arsel için özgürlük, kadının bedenine ulaşma ile sınırlıdır! "Kadınlara danışın aksini yapın" (s. 1, 270, 409) mealindeki uydurma hadis uydurmadır. (Aliyyul-Kari, E. Merfua, s. 257; Sehavi, M. Hasene, s. 225; Şevkani, F. Mecmua, s. 130) Bakara, 233. ayet zaten, anne baba aralarında istişare ederek yani danışarak bir sonuca varınca Allah'ın bu sonucu kabul ettiğini bize bildirir. Hz resul'de bir hadisinde:" "Kızlarınızı ilgilendiren hususlarda anneleri ile istişare edin." buyururlar. (Suyuti, C. Sağir, I/4) Bu konu ayrıca 'Kadın hakları' başlıklı yazıda ele alınmıştır. Hz resul Ümmü Seleme'ye danışmış, onun fikrini kabul etmiş, Hz Ömer de Şifa binti Abdillah'ın görüşünü tercih etmiştir. Yine Ömer başka bir konuda Kureyşli bir kadının itirazı üzerine onun görüşünü dinleyip kabul etmiştir. (İbni Kesir, Tefsiri'l-Kur'ani'l-Azım, I/467; Askalani, T. Tehzib, XII/428; Vakıdı, K. Meğazi, 613) İmam-ı Ebu İshak el-İsferayini ise kadınların rivayet ettikleri hükümler ve hadisler erkeklerin rivayet ettiklerine zıt düşerse kadınlarınkini erkeklerinkine tercih etmiştir. Kerime bint Ahmed el-Merveziyye, Buhari'den hadis rivayet edenler arasındadır. Bu hanımın hadis mecmuası güvenilir nüshalardandır. İbn Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari'de ondan övgüyle bahseder. Ayrıca; Hz. Aişe'nin ilmi sahada gösterdiği başarı ancak akli yeterliliğine sahip bir kişinin gösterebileceği bir başarıdır. Sahabeden en büyük fakihler bile, fıkhı meselelerde Hz. Aişe'ye danışıyordu. Urve'nin Hz. Aişe hakkında; "Hz.Aişe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. peygamber'in zevcesi idi.

Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." dediği (Abdulhayy Kettani, et-Teratıbu'I-Idariyye, XI/432 433) nakledilmektedir.

"Uğursuzluk üç şeydedir" (s. 9, 62, 105, 113) gibi uydurma hadisleri kitabına toplayıp, sanki Hz resul demiş gibi aktarmış, ayetleri ortadan kesip, genel konseptinden ayırıp, genel anlamından koparmış ve son olarak İslam'da kadın, miras vb (s. 12) konularla devam etmiştir. “Kadın nasıl geriye atılmışsa sizde onları geriye atın” sözünü hadis kabul eden yazara önce cevap verip asıl konuya geçelim: El-Ayni, El Bidaye adlı eserinde, “Bu söz mevkuf'tur.” Demektedir. Yani bu söz peygamberimizin sözü değil, bir sahabeye ait olma ihtimali olan bir sözdür. Kemalettın İbn-i Hümam'da aynı görüştedir, ‘Bu hadis değil, sahabelerden Mesud'un sözüdür’ der. İmam-ı Merginani'de ‘bu sözün kaynağı yoktur’ demektedir. "İslam öncesi Arap yaşamlarında kadını hor gören gelenekler hakim olmamıştır.i Ne İslam'ın özünde kadın hak ve özgürlükleri yatmaktadır ne Kur’an'da kadının insanlık haysiyetine saygı diye bır şey söz konusudur ve nihayet ne de Muhammed'in kadını yücelttiği iddialarında isabet vardır.” (s. 23) diye yazan Arsel’e göre ‘Kadının satılmasını engellenmes, kızları gömmenin yasaklanması, kadın vücudunun sömürülmesinin yasaklanması, ona mülkiyet, eğitim hakları vermesi önemsiz ayrıntılar demek ki! İşin ilginç yönü Arsel’in, reklamlardan medyadaki uygulamalarına dek kadın vücudunun istismarını, metres uygulamalarını, genelevlerde kadınların satılmasını eleştiren tek bir cümlesi yoktur. "Muhammed kız çocuklarını gömme yasaklamasının sebebi kadına değer vermesi değil, Müslüman sayısının azalmasına engel olmaktır." (s. 28) İslam'ın her kuralında eksiklik arama mantığı, Arsel’i eleştirilemeyecek konularda bile handikaplara sürüklemektedir. Yazara göre İslam'ın iyi yönleri kötü, kötü (!) yönleri ise zaten kötüdür!

Hz resul "Çarşıdan getirilen değişik yeni şeyleri çocuklar arasında taksim ederken önce kızlardan başlamalı çünkü onlar ruhen daha hassas ve incedir." (Yahya b. Yahya, Ş. İslam, s. 86); "Hanımlarınızla güzel geçinin" (Nisa, 19); kız çocuğu olmasını kötü görenleri azarlayan ayet (Nahl, 58-59); "Sizden kimin kızı veya kız kardeşi bulunur, onlara iyi muamele eder, onların hakkını yerine getirme konusunda Allah'tan korkarsa, o cennetliktir." (Tirmizi, IV/320) gibi birçok ayet ve hadise yazar hiç rastlamamış demekki.

Bilindiği gibi İslam'a göre meleklerin cinsiyeti yoktur. Ama bakın yazar bunu nasıl değerlendiriyor? "Nahl:57/62. ayetler ile dişilerden melek olamayacağını, çünkü tanrının dişileri melek yapmaya layık bulmamaktadır." Sanki meleklerin erkeği varmış gibi! (s. 28)

Türklerin kadınlara hak ve özgürlük verdiğini kanıtlamak için bir Müslüman olan Tuğrul Bey'i (s. 31) ve 4 eşi olan Muhammet Özbek Han'ı (s. 40) örnek vermesi de iddiaları ile tezat teşkil etmektedir. "Her toplum kadına verdiği değere oranla gelişir ya da ilkelleşir" (s. 40) diyen Arsel umarız birkaç senede Arap Müslümanların neden hem medeniyet hem kültürde ilerlediğini anlamıştır diyelim ve devam edelim: "Şeriatta insanın kul niteliğinden ötürü ezildiğini (Bu konuda ‘kulluk ile birey olma’nın birbirine zıt şeyler olmadığının altını çizdiğimiz yazımızı okuyabilirsiniz) bu ezikliğin acısını kendisinden aşağıda olan kadından çıkarma yoluna gidildiği" (s. 45) iddia eden Arsel, mesela dini bayramlarda tüm insanları aynı duygu etrafında dış zorlama olmadan aynı ruh etrafında birleştiren başka bir güce örnek verebilecek midir acaba? tarihte var olabilmiş midir? Efendimiz döneminde mescidi silip süpüren zenci bir kadın ölüp defnedilir. Hz. resul onu sorar ve durumu öğrenince "Bana vefatını haber vermeli değil mi idiniz? Haydi bana kabrini gösteriniz!" buyurur. Kabri başına gelince namaz kılar. Gelelim yazarın bu olayı değerlendirmesine "Bu Muhammed'in ırk ayırımı yapmadan kadınlara değer verdiğini değil, mescid gibi yerlerde hizmet görmeyi teşvik amacına dayanır.” (s. 49) Tarih kitaplarında hadis diye geçen sözler İslam literatüründe delil, kaynak kabul edilmezken, tarih kitaplarında söylenen ve hadis kitaplarında yer almayan, Kur’an'a,

İslam'ın ruhuna aykırı sözleri "Hadis" diye okura yutturmaya çalışan (s. 62) Arsel, Ayrıca ‘Hikâyeye göre’ diye başlayıp, masal türü şeyleri aktardıktan sonra bir anda bu rivayetleri kesin imiş gibi İslam'a saldırmada vesilesi olarak kullanmaktadır. (s. 85) İslam'ın cinselliğe karşı olumsuz bir tutumu olduğunu ispat için Arsel bakalım nasıl bir örnek veriyor. Hz Yusuf'un başından geçenleri anlatmadan direk Hz Yusuf'un zina'dan uzak olmak için söylediği sözü aktardıktan sonra Arsel bakın konuyu nerelere götürüyor: "Allah'ım! Bana zindan bunların benden istediğinden (zinadan) daha hayırlıdır.” (s. 67) Yazar zina bile olsa, kadın kocasını aldatmak istiyorsa fırsatı kaçırmamalı mesajı mı vermek istemektedir? Hz Yusuf olayı genelde bilindiği için detaylara girmiyoruz. Arsel’in ‘orijinal’ fikirlerinden biri de şudur: Müşrikler Hz resul'ü öldürmek için evini sarmayı planlayınca ne olmuş biliyor musunuz? "Şeytan Hz resul'e durumu haber vermiş!" İşte böyle gülünç mantık işletmiştir Arsel kitabı boyunca. (s. 82, 106, 137 152, 212, 355) Diğer orijinal iddiası da şudur: Muhammed kendisinden sonra halifeliğe damadı Ali'yi değil, Ebu Bekir'i uygun görmüştür. Onu aklen ve fikren Ali'ye üstün kabul etmiştir. (s. 165) Muhammed Ebu Bekir'i halife olarak vasiyet etmiştir. (s. 352) Hâlbuki Hz resul kimseyi vekil, halife tayin etmemiştir! Hz Ebu Bekir "Seçimle" halife olmuştur. Hz resul seçse- vasiyet etse, seçime lüzum kalır mı idi? "Kadın olmasa idi hakkı ile Allah'a ibadet edilirdi." sözü hadis değildir. İ. Şevkani, İbn-i Adıyy, İ. Suyuti, Acluni, İ. Cevzi, Mürre, Nesai, Ahmed b. Hanbel: "Hadisin aslı yok, merdut, reddedilir" derler. (Menavi, Merhu camius-sağir: V/343; Şevkani, el Favaid, 119; Suyuti, el-Leali, II/159; Aclunı, Keşfu’l- Hafa, II/165; Cevzi, K. Mevzuat, II/255) benzer anlamdaki "Kadın olmasa erkek cennete giderdi" sözü de yine uydurmadır. (Şevkani, Suyuti ‘Hadis metruk, yalan’ derler. (Şevkani, Fevaid, 119, el- Leali, II/159) Görüldüğü gibi kendi alanı dışında, önceden bir karar verilip ona delil oluşturacak, tamamen hata arama mantığı ile yazılan bu eserde (!) böyle basit, mantık dışı ve acemice birçok hatalar bulunmaktadır. Yazarın dini altyapısını göstermesi için bir cümlesini aktaralım: "Muhammed'e peygamber olarak tapanlar." (s. 80) Allah dışında başka bir varlığa (peygamberler dahil) tapanlar müşriktir ve kafirden de daha aşağı derecededirler. Zaten günümüze dek (Hz Ali için bile tanrı diyen çıkmıştır ama) efendimize tapan olduğu iddiasını batılı oryantalistler veya misyonerler bile iddia edememişlerdir!

"Kadına okuma yazma öğretmeyin" (s. 269, 417) mealindeki söz için ‘ uydurma’ olduğunda görüş birliği vardır. (Albanı, M. Müslime, 13; Zehebi, T. Mustedrek: II/396; İ. Kayyım el-Cevziyye, K. Mevzuat, II/268; Darekutni, Heysemi, M. Zevaıd: IV/93; Acluni, K. Hafa: II/316). Muhaddisler ravilerin isim isim yalancı/kezzap olduklarını belirlemişlerdir. Dikkat edilirse uzmanlarınca yalan olduğu birçok eserde açıkca ifade edilen mevzu hadisleri bir araya toplayıp İslam’a saldırı gayreti içine girmiştir Arsel. Bu rivayetlerin uydurma olduğunu bilmiyorsa cahildir, bilip aktarıyorsa sübjektif ve önyargılı bir karakter çizmektedir ki, her ikisi durumda kitabındaki fikirlerin değersizliğini ortaya çıkarmaktadır. Kısaca yukarıdaki rivayetler gibi bu söz de hadis değildir, İslam'ı, Müslümanları bağlamaz! Şifa binti Abdullah adında hanım sahabiye efendimiz: "Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi, nemle hastalığının çaresini de öğretsene." Buyurmuştur. (Ebu Davud: IV/11) Bu hadisten hareketle; İ.Teymiyye (Şevkani, N. Evtar, VIII/213), Hattabi (M. Sunne, IV/227), Sehanfüri el Hindi (B. Mechud, XVI/217), İ. Cevzi (Zadulmead, III/146), Azimabadi (A. Mabud, X/374) gibi âlimler, değil yasaklamayı, kadınların okuma yazmalarının İslam’a uygun olduğunu ifade etmişlerdir. Tarihte Hz Aişe, Ümmü Uleyye, Kerime b. Ahmedil Mervezi, Ümmü Varaka binti Nevfel, imamı malik'in kızı, Hz Zeynep, Fatma binti Kays, Hafsa binti Şirin gibi kendilerinden ilim öğrenilen birçok kadın alimler de bilinmektedir. 1990’lı yıllarda ülkemizde tesettürlü hanımların okuması yasaklanınca tesettürlü hanımların okuyabilmek için dünyanın dört bir tarafında dağılmaları da, bu sözü yalanlamaktadır zaten. Bu konuda ‘İslam kadınların okumasına karşı mıdır?’ adlı yazımıza bakılabilir.

Arsel, "Cinsi münasebetten sonra yıkanmak erkeğe emredilmiştir. Çünkü erkeğin tenasül uzvu bile kadınınkine nazaran daha temiz, kutsal, şerden korunmalıdır" (s. 101) derken insanın yazara sorası geliyor ‘Kadınlar gusül almıyor mu yani?’Arsel, "Kadınla sevişmese bile erkek sadece sarılsa bile yıkanmalıdır, çünkü kadın pistir, şerden ibarettir, ona dokunan yıkanmalıdır." (s. 102) diye de devam eder hayali senaryasuna. Halbuki sadece sarılmakla gusül gerekmez. Tanrı vahiy indirmekle görevlendirdiği melekleri dahi kadınlardan değil, erkeklerden seçmiştir." (s. 413) Tüm meleklerin cinsiyetsiz olduğunu Kur’an ve İslam alimleri defaatle vurgularken, Cebrail'in erkek olduğunu da 1450 sene sonra ilk farkeden Arsel olmuştur herhalde!

"Kur’an'da tanrı özellikle erkeklere hitap eder" (s. 123, 210) iddiasında da bulunur Arsel. Bilindiği gibi romantik bir dil olduğu iddia edilen Fransızcada bile kadın erkek karışık bir grup içinde erkek olduğu için o gruba hitap erkek (Masqulen) sıgası ile yapılır. Aynı şekilde Arapçada da eğer erkek ve kadınlardan oluşan topluma hitap edilirken yine erkek (Müzekker) sıgası kullanılır. Aynı durum İngilizce için de söylenebilir. İngilizce ‘man’ hem erkek hem insan anlamındadır. Ama ‘woman’ kelimesi sadece kadın anlamına gelir. Bu bir gramer kuralıdır ve dil kurallarının din ile alakası yoktur, bu kural İslam öncesi dile yerleşmiş bir kuralıdır ve Allah kitabını gönderdiği toplumun kurallarına uygun olarak göndermiştir. Ateist yazar Bertrand Russell tarafından yazılan 'Has Man a Future?' adlı eser neden Türkçeye, ‘insanlığın geleceği var mı?’ diye tercüme edilmiştir? Arsel’e göre Russell sadece erkeklerin mi geleceği olmadığını ima etmektedir?! İbni Hazm'da, ‘Hz resul tüm erkek ve kadınlara gönderildi. Allah ve resul'ün hitabı dolayısı ile hem erkek hem kadınlara yöneliktir. Bu hitapları açık bir nas olmadan erkeklere tashih edip kadınları dışarıda bırakmak caiz değildir" demektedir.’ (El İhkam, III/81) Amerika'lı akademisyen fizikçi Fritjof Capra bir eserinde kadın ve erkekleri temsil için 'his' kelimesini kullanmıştır: "Eril zamir olan ‘his’ hem erkekleri hem katılımları kapsayacak şekilde kitapta kullanılmıştır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 98) “Kur'an'da hitap genel itibarıyla Eril (maskulin) kalıpla kullanılır. Ateistlerin mantığıyla, inkarcı zalim kadınların cehenneme girmeyeceği bile söylenebilir.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 40) “Firavun'un eşine cennette köşk verilecektir. Hz Nuh'un, Hz Lut'un eşleri gibi olanların cehenneme atılacakları belirtilmektedir. Kur'an'da kişinin değeri, cinsiyetine göre değil, inancına ve yaptığı güzel işlere göredir.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 51) "Erkek olsun kadın olsun, kim bir mümin olarak güzel, faydalı ve dürüstçe işler yaparsa kesinlikle ona çok hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl, 97)

Eserin 152. sayfasında Arsel kız çocuklarına iyi davranma ile ilgili hadisleri verir ve sonra da kendine layık bir bakış açısı ile şu yorumları yapar: "Bu sözlerin altında çıkar vardır, kız çocuklarına iyi davranan sonuçta ondan yararlanır." (s. 152,155) "Cennet annelerin ayağı altındadır sözleri ile yaptırtmak istediği şey, kadınların kocalarına iyi bakmalarını ve bol çocuk yapmalarını sağlamaktır" (s. 259) yorumu da yine yazara aittir. Halbuki Anne kelimesi çocukla irtibatlıdır, koca kelimesi ile irtibatlı olan eş, hanım, karı kelimeleridir. Yazarın asıl söylemek istediği anlamında hadis söylense idi “Cennet eş, hanım, -T. Dursun’un kullandığı ifade ile- ‘karılarınızın’ ayağı altındadır.” denmesi gerekmez mi idi?

Yine yazar boşanma aşamasında kadın erkek her iki tarafı uzlaşmaya çağıran ayeti de; "Bu yol talakı insaf sınırlarına sokar görünmüş ise de aslında bunu bir uyutma ve kadını bu haksızlığa razı etme siyaseti olarak yapmıştır." (s. 387) diye yorum yaparak artık alıştığımız bakış açısını yinelemektedir.

"Ne hazindir ki her vesile ile ve her ihtiyacı için tanrı'dan vahiyler getirten Muhammed, anası ya da babası lehine ve onları şereflendirmek maksadıyla böyle bir yola gitmeyi düşünmemiştir."

(s. 457) demektedir Arsel. Başka bir yerlerde de ateistler, “Muhammed anne babasına torpil geçiyor.” şeklinde uydurma rivayetlerden hareketle Hz resulü eleştirmektedirler. O uydurma rivayetler gerçek olsa o ateistler saldırmakta, doğru olmasa Arsel saldırmaktadır. Amaç saldırmak olunca, ağzınızla uçan kuş tutsanız bir şey fark etmiyor kısaca. Ayrıca Arsel aslında bu sözleri ile Kur’an’ı Hz Muhammed’in yazmadığını da itiraf etmiyor mu, ne dersiniz?

Porf etiketli birisinin bu kadar önyargılı ve cahil olması üzücü tabii ki! Önyargı, subjektivizm ve taassup kokan yukarıdaki alıntılar pozitivist, rasyonalist ve realist olduğunu iddia eden bir akademisyenin yazdığı kitaptan küçük bir bölümdür.

Aynı yazarın ‘Müslümanlık Sınavı’ adlı, bilgiçlik tasladığı ama yine cehalet taşan diğer bir kitabının değerlendirilmesi:

Müslümanlık sınavı

Bölüm 1

Yazar diğer eserinde olduğu gibi yine uydurma hadislerden hareketle, birbiri ile bağlantısı olmayan konuları birbiri ardına ekleyerek okuyucuyu yanıltmaya, önceden karar verdiği sonuçlara uygun yorum ve değerlendirmeleri eserine toplamıştır.

"islam dini büyü ve sihre inanmaya ya da üfürükçülük gibi şeylere (ve üfürükçülüğün tükürüklü ya da tükürüksüz uygulamasına) izin verir mi?"

Bırakınız Hz. Muhammed'in tükürüğünü, artık bilim, idrarın iyileştirme özelliklerini inceliyor. 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımıza bakılabilir. Tükürükle ilgili hadisi ise, ‘Turan Dursun’a cevaplar’ adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Parapsikoloji ilmini 100 senedir Rusya'da, 50 senedir Avrupa'da üniversitelerde kürsüsü varken bizler hala bu bilim dalı için "Bu bilim dışıdır, olamaz! " diye önyargı ile yaklaşıyor ve bilimi materyalist dünya görüşleri ile sınırlandırmaya çalışanlar yüzünden de bilimde hep geri kalıyoruz. Göz ile çatal-bıçak eğmekten dünyanın öbür ucundaki insanın düşüncelerini sezebilmeye, kilometrelerce uzaktaki olayları hissetmekten dokunduğun eşya ile o eşyanın sahibi hakkından bilgi vermeye dek real fenomen olaylara artık önyargıdan uzak ama bilimsel yaklaşma zamanı çoktan gelmiştir. ‘Bilim değişmez mi?’ başlıklı yazımızı özellikle öneririz.

Sihir de cin de vardır, bu konuda ‘Cinlerin varlığı’ adlı yazımıza bakılabilir. Üfürükçülük, vücuttaki pozitif enerjinin yoğunlaştırılarak karşıya transferidir ve artık biyo-enerji ile alakalı bir bilimsel konudur. Materyalist bakış açısına sahip ateistlerin parapsikoloji, Quantum fiziği, izafiyet teorisi, Biyoenerji, Alternatif tıp, anti-psikiyatri, Post-modernizmden habersiz iken hala bilim adına kendilerini tek yetkili görmeleri de ayrı bir handikaptır.

Muhammed, her ne kadar batıl inançlara karşıymış gibi görünmüş ve örneğin Kur’an’a: "Hak geldi, batılsa yıkılıp gitti. Kuşkusuz batıl yıkılıp giden türdendir." (İsra suresi, ayet 81) ya da: "Tanrı batılı yok eder ve hak olanı sözleriyle yerleştirir." (Şura suresi, ayet 24; Sebe’ suresi, ayet 49; Enbiya suresi, ayet 18, Kehf suresi, ayet 56 vb.) şeklinde ayetler koymuşsa da, her hususda olduğu gibi bu hususta da söylediklerinin tersi olan şeyleri yapmaktan geri kalmamıştır.

Bir kere bu ayetlerdeki batıl, İslam dışındaki düşünce sistemleridir. Batıl inanç ise İslam'da zaten yasaktır. (DİA, XVIII/382-384)

Kabe'deki 'kara taş' ı (hacer-i esved) öpüp okşaması ve bu taşı ilah niteliğinde kılmasından ve müslümanlar için tapınak yapmasından ya da mina dağı'nı sağ tarafına alarak 'cemre' mahallinde yedi çakıl taşı atmak suretiyle şeytanları kaçırtmaya çalışmasından tutunuz da hastalıkları tükürüklü ve tükürüksüz üfürük usulleriyle tedavi yolunu seçmesi ve başkalarına da bu şekilde yapma iznini vermesi, Muhammed'in batıla olan bağlılığının nice örneklerinden bazılarıdır.

Şeytan taşlama sadece bir simgedir, orada şeytan yoktur. "Ey şeytan birinci taş ile artık haçtan dönünce yalan konuşmayacağım. İkinci taş ile artık gıybet yapmayacağım…" niyetleri ile temsili olarak şeytan taşlanır. Haceru'l-Esved ise, Hz. Ömer'in de dediği gibi, "Biliyorum ki sen bir taşsın, ne bir faydan ne de zararın vardır." (Buharî, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizî, Hacc 37; Ebu Dâvud, Menâsik) bir taştır ve tarihte hiçbir Müslüman Hz. Ömer'i bu sözünden dolayı eleştirmemiştir. İmam Nevevî'nin de belirttiği gibi Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır. Hz. Ömer Hacer-i Es'ad'i öperse, cahillerin bu işin eski hâl üzere devam ettiği zannına kapılmalarından korkmuş ve cahiliye döneminde Araplar, putların, insanı Allah'a yaklaştırdığına inanırlarken Hz. Ömer, bu itikada muhalif hareket etmek gerektiğine, ibadetin ancak, faydası ve zararı olmayan şeyleri yaratan Allah'a yapılacağına tembihte bulunmuştur." (Nevevî, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17; Kamil Miras, Sahih-i Buharî Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Bu konu ayrıca 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, '**Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar, Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?' başlığı altında ele alınmıştır.**

soru: "Oruçlu bir kimsenin, ölü insan vücudu, hayvan ya da uyumakta olan bir kadınla (onu uyandırmadan) cinsi münasebette bulunması konusunda İslam ne gibi buyruklar getirmiştir?" eğer bu soruyu yadırgar ve: 'bu nasıl iştir? hiç böyle bir din hükmü olabilir mi? İslamda böyle bir şey yoktur' şeklinde yanıt verecek olursanız, Müslümanlık sınavından sıfır alır, kafirler arasında yerinizi bulursunuz! Yok eğer: 'evet bunları Muhammed'in buyurukları olarak benimsiyorum, çünkü başta diyanet işleri başkanlığı'nın yayınları olmak üzere tüm İslam kaynaklarında bunun böyle olduğu bildirilmekte' derseniz, siz tam bir Müslüman sayılırsınız. Çünkü gerçekten de diyanet işleri başkanlığı'nın ve din adamlarımızın, Muhammed' in buyrukları olarak insanlarımıza bellettigi din verilerine göre oruçlu kişi, hayvanla ya da ölü insan vücuduyla cinsel ilişkide bulunacak olursa, orucu bozulmuş sayılır; bu gibi hallerde kişinin 'kaza orucu' tutması gerekmektedir.

"Kafirler arasında yer almak" için 'imanın temel ilkelerinden birini' reddetmek gerekir. Yukarıdaki görüş ise bir fetva yani insani yorumdur. İslam'da birçok farklı mezhep vardır ve bu mezhepler farklı yorum, fetvaları nedeni ile birbirini kafir ilan etmez! Gelelim konu olan fetvaya: Mesela ceza hukukunda adam öldürmenin cezasının olması, o hukuk sistemini savunanların bu fiili onayladığı anlamına gelir mi? Hukukta ve İslam fıkhında da -Özellikle Hanefi Mezhebinde- 'sadece olan olaylara değil, olabilecek olaylara da fetva' verilmiştir. Böyle bir yanlışı bir gün bir yapan çıkarsa, 'cezası şudur' diye. Fıkıh hayatın kendisidir, olanlara, yapılanlara ve yapılabileceklere karşı gerekenleri ifade edilir. İşin ironik yönü kendisi de bir hukukçu olan Arsel'in bu konulara yabancı olmaması gerektiğidir. Hukukta ictihad kavramını ya bilmeden ya bildiği halde gizleyerek bu konuya yaklaşmak sadece taassup ile açıklanabilir.

Size deseler: "Yemek yediğin çanağın ya da su içtiğin bardağın içine sinek düştüğü zaman sineğin her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğine ya da içmene devam et. Çünkü sineğin iki kanadının birinde hastalık, diğerinde de şifa vardır. Sinek idrak ve ilahi ilham sahibi olduğu için, önce zehirli olan kanadını sokar, deva olan kanadını dışarıda bırakır. Eğer sineğin, dışarıda kalan ‘ şifa ‘ kanadını yemeğin (ya da içeceğin) içine batıracak olursan, şifa hastalığı gidermiş olur."

Önce şunu belirtelim. Bu bilimsel olarak kanıtlanmıştır, bu bir. İki: Çölde su başta olmak üzere gıda maddeleri her istenildiği anda bulunamaz, o nedenle de çok değerlidirler. Hadis bize, zorunlu hallerde ne yapılabileceğini bize aktarır. Ama çöl dışında, zorunluluk yoksa temizlik dini olan İslam, gerekeni yapmamıza izin verir. I. Dünya Savaşında kimyasal gazlı saldırılarda askerler idrarlı bez ile kendilerini korurlardı, hatta II. Dünya savaşı sırasında ülkemizde sivil halka bile bu öğretilmiştir. Ama bu her zaman idrarlı bezle dolaşmayı veya gerek yoksa hala onu kullanmamız gerektiği anlamına gelmez. İşte hadisten de çıkarılacak hüküm budur! Gelelim konunun bilimsel yönüne.

Efendimizin hadisi şu şekildedir: "Sizden birinizin (yemek) kabına sinek düşecek olursa, onu iyice batırın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğerinde şifa vardır. O, içerisinde hastalık olan kanadıyla korunur." (Ebû Dâvud, Et'ime 49, Buhârî, Tıbb 58, Bed'ü'l-Halk 14; İbnu Mâce, Tıb 31, Nesâî, Fera' 11)

Hürriyet.com.tr GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VİDEO SEYAHAT

Gündem DIŞ HABERLER SERVİSİ | Haber Giriş: 01.10.2002 - 01:45 | Son Güncelleme: 01.10.2002 - 01:

Sineklerden antibiyotik

Çığır açacak ilk adım

Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie önderliğindeki ekip çok ilginç bir araştırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve her türlü haşerenin çürüyen et ve gübre dahil her pisliğe karşı dayanıklı olduğunu dikkate alan bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karşı süper direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz şimdilik başarılı sonuçlar verdi" dediler.

Sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlamış, 1930 ve 1947'de İngiliz ve İsveç ilim adamları "cafasin" ve "klotinizin" adlı antibiyotikleri bulmuşlardır. Günümüzde artık sinek vücudunun tamamen anti bakteriyel etkiye sahip güçlü antibiyotikler ile kaplı olduğu bilinmektedir.

Özellikle yukarıda ekran görüntülerini verdiğimiz araştırmaların ikincisinin başlığı hadis ile tıpatıp aynıdır. Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria: "Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir."

Macquarie Üniversitesi, Biyoloji Bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dahil olmak üzere her türlü pisliğe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyal özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaptılar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms Jonanne Clarke, "Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmedikleri bir yere odaklandıklarını" söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyal özelliklerin sinek bedeni üzerinde mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve "Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır." diye ekliyor. Biophysical Journal‘da, 19 Şubat 2013’te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları ‘Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces’ adlı makalede, sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (Psaltoda claripennis) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dahil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için model niteliğinde olduğunun belirtilmiştir. Kanada’daki McGill Üniversitesi‘nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline dayanarak üretilecek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. “Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak.” diye ekliyor ve “çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini” belirtiyor. (İnternational Weekly Journal of Science, www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530/#)

https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530/#

Biophys J. 2013 Feb 19; 104(4): 835–840. PMCID: PMC3576530
doi: 10.1016/j.bpj.2012.12.046

Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces

Sergey Pogodin, Jafar Hasan, Vladimir A. Baulin, Hayden K. Webb, Vi Khanh Truong, The Hong Phong Nguyen, Veselin Boshkovikj, Christopher J. Fluke, Gregory S. Watson, Jolanta A. Watson, Russell J. Crawford, and Elena P. Ivanova

This article has been cited by other articles in PMC.

Abstract

The nanopattern on the surface of Clanger cicada (*Psaltoda claripennis*) wings represents the first example of a new class of biomaterials that can kill bacteria on contact based solely on their physical surface structure. The wings provide a model for the development of novel functional surfaces that possess an increased resistance to bacterial contamination and infection. We propose a biophysical model of the interactions between bacterial cells and cicada wing surface structures, and show that mechanical properties, in particular cell rigidity, are key factors in determining bacterial resistance/sensitivity to the bactericidal nature of the wing surface. We confirmed this experimentally by decreasing the rigidity of surface-resistant strains through microwave irradiation of the cells, which renders them susceptible to the wing effects. Our findings demonstrate the potential benefits of incorporating cicada wing nanopatterns into the design of antibacterial nanomaterials.

Introduction

Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp karasineklerin (Musca domestica) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji’ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı

ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn'un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya, Cilt 7, Sayı 23, Yayınlanma: 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer)

FEBS Letters'ta 22 Eylül 1997'de Cilt 415, Sayı 1'de 64-66 sayfalar arası yayınlanan 'Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides, correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity' isimli makalede bilim insanlar, '34 amino asit tortusundan oluşan Sarcophaga peregrina'nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B'nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B'de bir α-sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17'den oluştuğunu, bu peptiti daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X'in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX'teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undecapeptitlerin potansiyel olarak bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını, bakterinin ATP'yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu' belirtmişlerdir.

Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney'deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences'ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003'te yayınladığı 'Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies' isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-kara sinek (Musca domestica), koyun sineği (Lucilia cuprina), meyve sineği (Drosophila melanogaster) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir.

İbnu'l-Cevzî der ki: "Bu kimsenin söylediğinde bir gariplik yok. Zira arı, baş kısmıyla bal toplar, aşağı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, XI/135-137) Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinin içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildiriyor. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin muhtevası ise, sineğin vücudunda taşıdığı patojenlere karşı olan bir antidottur; yâni zehire karşı panzehirdir. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hâle getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru Dergisi, Cit, 5) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale şu tespitlerini dile getirmektedir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlardan hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Tek bir hayvanda birbirine zıt olan iki şey gayet tabii olarak bulunabilmektedir. Karasineğin iki kanadından birinde zehir diğerinde ise panzehirin bulunması, yüce Rabbimizin yaratmış olduğu varlıklar içinde insana hayret verecek şeylerdendir. Bütün bunların Allah'ın kudretine birer delil olduğu bir gerçektir. İşte balansı, bir taraftan insanlara faydalı olan balı yaparken diğer taraftan iğnesinde taşıdığı zehirli maddeye bak! Balıyla faydalı olurken, zehiriylede öldürücü olabiliyor. Nitekim akrep de iğnesiyle zehir saçarken, vücudu (eti) ile de panzehir veriyor, zehrini nötr hâle getiriyor. Tıpta, yılanın kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilirler. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici mâhiyette olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedirler. Meselâ penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağından elde

edilmektedir... Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücud bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorlaortadan kaldırır. Hulasa vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobu yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece kara sineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. O halde bizim yapacağımız bir şey var, böyle bir durumda hastalığa yakalanmamak ve zehiri önlemek için Peygamber Aleyhis-Selam'ın tavsiyesine uymak sağlığınız için gayet faydalıdır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki tabib; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, İmposamosouy adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye mübtela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin lintomophteraly adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit su yosunu mantarı denen phycomclspristiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemiyerek patlar ve içteki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 Yılında Mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "Enzim" denilen tahallül kudreti yüksek bir salgı bulunduğunu açıkladı. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde buldular. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ettiler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi bir çok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 Yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde buldular. Bunu yine sinekte yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdi. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla mülevves yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva, er-Rasul, s. 36-41. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu badis

etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-lsabe fı'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca; Sadeddin Roston Tere, S. Ateş., Hakses, 966, s. 4, sayı 17)

Günümüzde sineklerde bulunan antibakteriyel özellikler, ilaç yapımında kullanılmaya çalışılmaktadır. (http://www.abc.net.au/science/articles/2002/10/01/689400.htm Ayrıca; http://www.islamdunktv.com/2011/01/hadith-of-fly-refuting-those-who-laugh.html)

Sinek Kanadındaki Mikrop Öldürücü Özellik Keşfedildi. Makale, Acta Biomaterialia adlı bilim dünyasında itibarı yüksek bir dergide yayınlanıyor. 1 Eylül 2017'de yeni basıma sunulacak olan makalede bazı sineklerin ve uçan böceklerin kanatlarındaki kimyasal yapılar incelenmiş ve çok ilginç bulgular elde edilmiş. Bazı sineklerin kanatlarının yapısı incelendiğinde bilim adamları çok etkili bir bakteri (mikrop) öldürücü bir yapıyla karşılaşmışlar. Palmitik ve stearik asitlerin kristalize olmuş bir türevinden oluşmuş kaplama taşıyan sinek kanatlarının, tıp dünyasının tedavi etmekte zorlandığı Pseudomonas aeruginosa ve Staphylococcus aureus gibi çok tehlikeli mikropları bile öldürebilecek bir nitelikte olduğu görülmüş. Üstelik bunu yaparken sineğin kendisine veya çevreye zarar veren herhangi bir yan etkiye yol açmadan bu etki gerçekleşmekte. Halbuki bilindiği gibi, antibiyotiklerin çok ciddi yan etkileri görülebiliyor. Bu iki yağ asidinin çok özel şekilde tasarlanmış mikro kristal yapısı bu çok etkili antimikrobik özelliği sağlamakta. Yazıda bu yapının ayrıntısı üzerine uzun değerlendirilmeler yapılıyor. (Elena P.Ivanova et al. Bactericidal activity of self-assembled palmitic and stearic fatty acid crystals on highly ordered pyrolytic graphite. Acta Biomaterialia. Volume 59 react-text: 70 , /react-text react-text: 71 1 September 2017 /react-text react-text: 72, Pages 148-157; Prof Dr Volkan Tuzcu, Zafer, Eylül 2017 489. Sayı)

"Balıkların insanları baştan çıkarmak üzere birtakım oyunlara başvurduğunu belleten dinsel kurallara inanırmısınız?" ... "kibirlenip de kendilerine yasak edilen şeylerden vazgeçmeyince onlara: 'aşağılık maymunlar olun' dedik..." (a'raf suresi, ayet 166; bakara suresi, ayet 65.)

Yahudi kavmini Allah (cc) -Rızklarının bir aracı olan - balık tutup tutmamakla imtihan edilmişlerdir: "Cumartesi (sebt, sabbat) yahudilerin kutsal günüdür. Yahudi şeriatında cumartesi haftalık tatil günü olup o gün çalışmak ve dolayısıyla avlanmak yasaklanmıştır. Cumartesi günleri balıklar avlanma yasağı dolayısıyla ürkütülmedikleri için diğer günlere göre daha rahat hareket eder, sahile yaklaşır, su yüzüne çıkarlardı; çalışma günlerinde ise derin sulara çekilirlerdi. Balıkların, insan davranışlarına ne kadar kolay alıştıkları bilinmektedir. Âyette bu sahil beldesinin sakinleri olan yahudiler, söz konusu geleneği ihlâl ederek cumartesi günleri de avlandıkları için eleştirilmektedir. Çünkü onlar bu suretle dinlerinde on emrin dördüncüsü olarak yer alan (Çıkış, 20/8-11) önemli bir kuralı ihlâl etmişlerdir. Balıkların avlanma yasağının bulunmadığı günlerde uzaklara çekilirken cumartesi gününde akın akın sahile doğru gelip görülmesi, nefislerine ve çıkarlarına düşkün kimselerin iştahını kabarttığı ve avlanma yasağını çiğnemelerine yol açtığı için âyette bu husus bir deneme, imtihan olarak değerlendirilmektedir. Nitekim müteakip âyetten anlaşıldığına göre bazı iyi kimseler yasağı delmedikleri için bu imtihanda başarılı olmuşlardır." (DİB, Kur'an Yolu Tefsiri, II/613) Örneğin -Ateistler bilmez ama- oruçlu bir insan için bir bardak su ne kadar değerlidir değil mi? O bir bardak su "İnsanı nasıl baştan çıkarır, ne hayallere daldırır!" Ama ateist zihniyetin bunu anlamasını bekleyemeyiz tabii! Öyle ya, bir kişi neden karşılıksız muhtaç birine para versin (sadaka, zekat), parası ile aldığı etin bir bölümünü fakirle paylaşsın (Kurban), toplumsal ortak bilinç oluşsun diye tüm inananlar aynı anda aç-susuz kalsın (Oruç) vb. Ateist- materyalist mantık ye- iç, fırsatını bulunca dünyadan ne götürsen kârdır mantığını ile hareket eder. Öyle ya ateiste göre kendisi, öncesi maymun, sonu toprak olan nedensiz- tesadüfen var olan bir parça et- yağ- sinir karışımı bir hayvan türü değil midir? Hayat güçlülerin ayakta kaldığı bir savaş alanı ise neden kendi güçsüz kalıp, tabiat ananın bu hediyesini kaybetmeyş göze alsın? Neden yolda bulduğu para dolu cüzdanın sahibini arasın? Arsel, kelime oyunları, önyargı, taassup dolu yazısı ile "İmtihanı kaybedip açgözlülüklerinin esiri olan Yahudilere Allah'ın hitabını" nasıl yorumluyor görüyorsunuz değil

mi? Gelelim maymun meselesine: Türkçede bile "Maymun iştahlı" diye bir deyim vardır. Doymak bilmez, açgözlü anlamında kullanılır. Kısaca bir mecaz kullanım söz konusudur ayette. Kur’an'da mecaz sanatının yoğun biçimde kullanıldığını önyargısız bakan her göz görür. Kur’an mecaz sanatı deryasıdır dersek mübalağa yapmış olmayız. Ama Arsel yine yaptı ateistliğini ve mecazı asıl anlam ile bilerek veya bilmeyerek karıştırmıştır. “Dinsiz ahlak olur mu?”, “İslami emirler ve hümanizm” ve “Kur’an ve mecaz” adlı yazılarımızı da konuya ilave bilgi için okumanızı tavsiye ederiz.

soru: "Ev farelerinin, yangın çıkarmak bakımından pek usta olduklarına ve onları bunu yapmaya şeytanların zorladıklarına ve bu nedenle mutlaka öldürülmeleri gerektiğine dair İslami buyruklara uyar mısınız?" , "siz uyumak istediğinizde kandilinizi söndürünüz. Çünkü şeytan bunun gibi hayvanları yangın cinayetine sevk eder."

Kur’an kadar hadislerde de edebi sanatsal ifadeler ve mecaz-teşbih bol miktarda kullanılmıştır. Kur’an’ın indiği dönemde Araplar arasında şiir ve söz sanatları çok ilerlemişti. Sözlü sanatın yazılı ilk metinlerinden olan Kur’an’da ve hadislerde bu tür sanatsal ifadeler bol miktarda kullanılmıştır. Kişiler içinde oldukları toplumdan ayrı değerlendirilemezler. Hz Resul'de hadislerinde bol bol teşbih sanatını kullanmıştır. ‘Şeytan, kötülüğün, negatif düşüncenin, olumsuzluğun simgesi‘ olarak hadislerde geçer. Kötülük yapan insanlar "Şeytana uydum" demezler mi?

"Horozların melek gördükleri zaman öttüklerine ve öttükleri zaman Müslümanlar için tanrı’nın 'keremi'nden dilekte bulunmak gerektiğine dair bir hükmü tanrı ve ‘ peygamber ‘ buyruğu olarak kabul ediyor musunuz?", "Eşeklerin şeytan gördükleri zaman anırdıklarını ve anırdıkları zaman ‘euzü bi’llahi mine’ş-şeytani’r-racim’ deyip tanrı’ya sığınmanın Müslüman kişi bakımından zorunluk olduğuna inanıyor musunuz?"

Hayvanların altıncı hissi biz insanlardan çok daha fazladır. Birçok deprem olayında bunu gördük. Onlar titreşimleri daha önce hissederler. Hatta henüz teknoloji o seviyeye ulaşmadığı ortada iken hayvanlara bu özelliği vereni anlamamak sadece nankörlükle açıklanabilir. Bazı hayvanlar biz insanlara göre daha çok görür, hisseder, duyarlar. Depremin sismik titreşimlerinden, melek, şeytanlara dek!

Size deseler: "öküz, kendi sırtına binilmesinden hoşlanmadığını ve çünkü gururlu bir hayvan olduğunu söyler. Çünkü o, sadece tarla sürmek için yaratılmış bir hayvan olduğunu kabul eder ve bunu kendi ağzıyla Yahudilere bildirmiştir, Muhammed de öküzün bu şekilde konuştuğuna inandığını söylemiştir." , (beni israil zamanında) bir kimse öküz üzerine binmişti. Bu sırada hayvan o kimseye yüzünü çevirip bakarak: ‘Ben bunun için yaratılmadım? ben tarla sürmek için halk olundum’ demiştir."

Arsel yine aynı hataya düşmektedir. Efendimizi edebi, sanatsal içerikli konuşacak biri olarak göremeyen ateist yazarın -O dönemin sözlü sanatında ileri seviyede olan Araplar içinde yaşayan, liderlik özelliği olan birinin bu tarz konuşmasının doğal olduğunu o dönemdeki müşrikler bile normal görür ve eleştirmezken, bu tarz eleştiri biraz zorlama veya edebisizlik olarak açıklanabilir. “Hayvanları yaratıldıkları amaç dışında kullanılmamasını” efendimiz bizlerden istemektedir, olay bu kadar basit. La Fontaine'in anlatımını, ders verici özellikli hikayelerini takdir edenler, İslami kaynaktan gelen bu rivayetlere önyargılı yaklaşırlarının nedeni aslında çok açıktır; Taassup, önyargı! Sonra da sanatlı anlatım dışında, halk arasında yaygın olan batıl inanç, hurafeleri İslam kabul etmeyince, "E, onu kabul ediyorsunuz da bunu neden etmiyorsunuz" diyenler çıkmıyor mu, işte orada insan kırılıyor, sabır taşının

çatlamasından mı yoksa katıla katıla gülmekten mi, tercih okuyucuya kalıyor. Efendimizden bir örnek verelim: "İlmini muhtaç olandan esirgeyene, gökteki kuşlar ve denizdeki balıklar lanet eder." Bu hadiste ilme verilen önem, paylaşmanın teşviki gibi mesajları geçip konumuzla alakalı boyutuna bakalım. Evet, Arsel bunu kitabına alsa idi, bu hadiste bilim-akıl dışı hadislere örneklerden biri olacak ve diyecekti ki: "Soru: siz kuşların hatta bırakın onu sudaki balığın bile konuştuğuna inanır mısınız? bırakın konuşmayı, beddua ettiğine... cevabınız "evet" ise iyi bir müminsiniz!" Acı acı gülümsediğinize eminim. Ama bizi acı acı gülümseten bir hurafeci değil bir akademisyen, önyargının gözlerini kör ettiği bir profesör! A'raf, 179: "Onların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler." Konumuza dönelim, ortada bir gerçek var, hadiste sanat kullanılmış ve ilmi gizlemenin İslam'daki kerih- kötü görülme boyutu mecazî olarak, "Yer ve gökteki her şey lanetler" anlamında hadisle bize aktarılmıştır.

"Aksırmanın tanrıdan gelme olduğuna ve çünkü tanrının aksırmaya muhabbet ettiğine, buna karşılık esnemenin şeytandan olduğuna ve esnemek üzere 'ha' diye ağzını ayıran kişiye şeytanın güldüğüne inanır mısınız?"

"Yine aynı" hatalar zincirinden biri. Son zamanlarda özellikle aksırmasını engellemeye çalışanların felç geçirdikleri ile ilgili haberler gazeteler bol miktarda yer alıyor. Hatta bir hamile kadının aksırmasını tutması sonucu başına gelenleri gazeteler günlerce yazmıştı. "Hapşırmaya engel olunması beyin kanaması, felç hatta kalbin durmasına neden olabilir." (NTV, 8.2.2017) Hz resul -İyi olanları Allah sizden ister, sizin iyiliğinizi ister- mealinde; "aksırın; vücudunuzu rahatlatın, tutmayın." demektedir. Esneme esnasında ağzın kapatılması gerektiğini de yine efendimiz şeytana izafe ederek, "Esnerken ağzınızı kapatmazsanız edebe aykırı davranır ve şeytanı memnun edersiniz" demektedir. "Hapşırma, yüz, göğüs ve karın kaslarının koordine bir şekilde çalıştığı, solunumun devamını sağlayarak vücudu koruyan bir reflekstir." (Price WM, Batsel HL. Respiratory neurons participating in sneeze and in response to resistance to expiration. Exp Neurol 1970; 29: 554–570) Refleks bilindiği gibi istemdışı, elde olmadan yapılan bir sinir etkinliğidir. 'Kaynağı kim?' diye hatırlatarak haşırmanın kısaca faydalarını sıralayalım: "Hapşırma esnasında hem kalbe hem de beyne gerekenden çok daha fazla kan pompalandığı için beyin ve kalbin rahatlaması sağlanır. Kan damarlarını genişletir. Gözyaşı ve sinüs kanallarını açar. Akciğerde bulunan zararlı maddeler vücuttan atılır. Akciğerde bulunan havayı boşaltarak, taze hava girmesini sağlar. Kalbimizi birkaç salise durdurarak dinlenmesini yardımcı olur." (Haberturk,06.12.2019) Hz Resul "Hapşıran, Elhamdülillah -Allah'ım sana teşekkür ederim, mikroplar vücudumu terk etti ve kalbim yeniden çalışmaya başladı- desin." buyurur. (Buhârî, Edeb 126; Tirmizî, Edeb 3; İbni Mâce, Edeb, 20) Benzer mealde bir hadiste: "Allahü teâlâ aksırmayı sever, esnemeyi sevmez." (Buhârî, Edeb 125, 128; Bed'ü'l–halk 11. Ayrıca bk. Tirmizî, Edeb 7) buyurur efendimiz. Yukarıdaki açıklamadan sonra edep kuralları çerçevesinde ele alınacak hadislerin biraz daha iyi anlaşılabildiği umut ediyoruz. Şimdi soralım, bu ilmi açıklamaya ne diyecek ateist yazarımız?

Hukuk ve ahlak anlayışıyla ilgili

Bölüm 2

Bazı sorular *"Hırsızlık, zina vb. gibi suçları işleyen kişilerin, ölmeden önce 'la ilahe illa'llah' (Allah'tan başka tapacak yoktur) demek suretiyle her türlü günahtan kurtulup doğruca cennete gideceklerini kabul edebilir misiniz?"*

Kul hakkını Allah asla affetmez! (Buhari, Mezalim, 10, Rikak, 48; Buhârî, Şehâdât, 27; Müslim, Akdiye, 4) Efendimiz, "Şüphesiz ki ümmetimin müflisi şu kimsedir: Kıyamet günü namaz, oruç ve zekât sevabıyla

gelir. Fakat şuna sövdüğü, buna zina isnâd ve iftirasında bulunduğu, şunun malını yediği, bunun kanını döktüğü ve şunu dövdüğü için iyiliklerinin sevabı şuna buna verilir. Üzerindeki kul hakları bitmeden sevapları biterse, hak sahiplerinin günahları kendisine yükletilir ve netîcede Cehenneme atılır." (Müslim, Birr 59; Tirmizî, Kıyâmet 2; Ahmed, II/303, 324, 372) buyurmuştur. Peygamber Efendimiz üzerinde borç olan bir kişinin cenazesini de kılmamıştır. (Buhari, Nefekât, 15; Müslim, Ferâiz, 14) Yine efendimiz borçlu ölenin cennete gidemeyeceğini (Nesâî, Büyû, 98/4681) bildirmiştir. Konuyu daha fazla uzatmadan asıl konumuza dönelim. Şirk ve kul hakkı İslam'da asla af edilmez günahlar olarak kabul edilir. İslam'da bir konu ile ilgili bir hükme varılacaksa o konu ile ilgili tüm ayet ve hadisler bir araya getirilmelidir. Yoksa ateistlerin durumuna düşmek, yanlı ve yanlış sonuçlara varmak kaçınılmaz olur. Hele öyle bir de ölmeden hemen önce yapılacak istiğfarı Allah zaten kabul etmez. Bunun bariz örneği Firavunun iman ettiği olaydır. -Bir de ateistler 'Kur'an'da kıssalar neden geçer?' derler!- Musa peygamber Kızıldeniz'i yarıp karşıya geçince, Firavun arkasından takip eder ama denizin ortasına geldiğinde sular iki taraftan kapanmaya başlayınca "Bende Musa'nın ilahına inandım" der ama Allah imanını kabul etmez. (Yûnus, 90- 91) Son andaki tevbe kabul edilmez, tıpkı kul hakkı ile gelen tüm diğer günahkarlar, af dilemeyen tüm ateistlerin af olunmayacağı gibi. Zina, hırsızlık zaten büyük günahlardandır. Sadece 'Lailaheillellah' demekle cennete gidilmez ama günahkar insan imanını bu işleri yaptıktan sonra da korur ve günahlarında tövbe edip sahiplerinden kul hakkının affını diler ve af edilirlerse, kıyamet günü ya direk ya da günahlarının cezasını çekip cennete girebilirler. Zaten İslam hırsızlık eden daimi cehennemde kalacak dese idi bu ateist bu kere "Bir günah yüzünden ebedi cehennemde kalınır mı?" diye itiraz edecektir. Dolayısı ile ne ateistin dediği gibi, istediğin günahı yapıp sonra tek cümle ile cenneti kazanabilir, ne de kul hakkı ve şirk hariç günahlar yüzünden -tövbe edildikten sonra- ebedi cehennemde kalır bir insan.

"*Namaz kılmakla her türlü günahtan kolaylıkla kurtulma olasılığına inanır mısınız?"*

Bilinçli olarak namaz kılan, her namazda ahiret, kul hakkı, cennet nimetleri ve cehennemin azabı ile ilgili ayet okuyup, bunları düşünen, namazın ruhunu ve amacını keşfedenlerin kıldığı her namaz tabii ki insanı günahtan alıkoyar. Kur'an'da "Gerçek anlamı ile kılınan namaz, aşırı davranış ve kötülüklerden insanı alıkoyar." (Ankebut, 45) buyurur. Yani Kötülük ile namaz bir arada bulunmaz. Namaz kılan kötülük yapmaz; yapanın namazı, namaz olmaz. Dolayısı ile

Müslümanlık sınavı

Bölüm 3

Tanrı kavramıyla ilgili bazı sorular

"Size deseler: ' Tanrı dilediğine hidayet verir, onu doğru yola sokar ya da dilediğinin gönlünü açar, onu Müslüman kılar, dilediğini de hidayetinden yoksun kılar, saptırır ya da gönlünü kapatıp kafir kılar. Dilediğini putlara taptırır, dilediğini puta tapmaktan uzak kılar doğru yola soktuklarını, yani Müslüman yaptıklarını cennete atar, kafir yaptıklarını ya da puta taptırdıklarını cehennem ateşinde yakar! Bu şekilde konuşanlara karşı ne dersiniz?"

Bu konuya cevap, "Allah kalpleri mühürler mi?" adlı yazıda verilmiştir.

"Allah ve resulüne karşı savaşanların ve yeryüzünde fesad çalışanların cezası ancak (acımadan) öldürülmeleri, ya asılmaları, yahut el ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut

da bulundukları yerden sürülmeleridir. bu onların dünyada rüsvaylığıdır. Onlar için ahirette de büyük azab vardır." (Maide suresi, ayet 34.)

Kimse kimseyi kandırmasın. "İslam barış dinidir." Hz resul amcasını öldürtüp ciğerini yiyeni af ederken, ilk Müslümanlara işkence edip öldürenleri Mekke'yi fethedince bağışlamış, Bedir'de esir edilenleri okuma yazma öğretmesi karşılığı serbest bırakmıştır. Peki, yukarıdaki ayetler neyi amaçlamaktadır? Ayetlerde Müslümanlarla anlaşma yapıp, anlaşmayı bozanlara uygulanacak cezalar ifade edilmektedir. Anlaşmayı kabul eden karşı taraf bunları göze alıp anlaşmayı ihlal edip, bu şartlara razı olurken -Çünkü göze alıp anlaşmayı bozmuştur!- İslam'a saldırmak için bu ayeti fırsat görüp kullanmak sadece önyargı, taassup göstergesi olabilir. Çünkü karşılıklı anlaşmaları bozma dışında "İslam daima barış ve hoşgörü dinidir." ve asla anlaşmaları bozan taraf Müslümanlar olmazlar. Bu konuda ayrıca, "Tevbe suresi 5. Ayet", "Savaş esnasında uyulması gereken kurallar." başlıklı yazılar okunabilir.

"Tanrı'nın yanlış ya da çelişkili kararlar verdiğine ya da insanlardan akıl alarak iş gördüğüne inanır mısın?"

" Kur'an'da çelişki yoktur." adlı yazımız bu konuyu ele almaktadır.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 4

Hoşgörü" ve "İnsan sevgisi" konularında birkaç soru! Yazarın ileri sürdüğü iddialara cevaplar ilgili başlıklar altında ele alıp işlenmiştir.

Müslümanlık sınavı

Bölüm 5

"İslam ve kadın" konusunda bazı sorular

"İslam'da kadın hakları" başlıklı yazımız iddiaları cevaplamaktadır. Ayrıca "İslami emirler ve hümanizm", "İslam barış dinidir", "Kul olmak gerçek vatandaş olmaktır", " Savaş hukuku", "İslam sevgi toplumu." Başlıklı yazılar da, bu bölümdeki iddiaları cevaplamaktadır.

İslam şeriatının tarihi Türk düşmanlığı konusunda birkaç soru. "İslam şeriatında 'ırklar' ve 'toplumlar' arası eşitlik diye bir şey yoktur, Arabın üstünlüğü ilkesi vardır. İslam'a göre tanrı Türkleri insanlığa felaket getirici ırk olarak tanımlamıştır!" "İslam'ın Türk'e düşman olduğunu ve bu düşmanlığı Muhammed'in başlattığını ve Arabın tarihi Türk düşmanlığının bundan kaynaklandığını biliyor musunuz?"

"Arabın Arap olmayana üstünlüğü yoktur." hadisi ve ırkçılığı yasaklayan yüzlerce ayet ve hadisi görmeyen Arsel, uydurma olduğu bilinen hadisleri peş peşe sıralayıp islam'ı ırkçı bir din olarak göstermeye çalışmaktadır. Ümmetçi olduğu, ırkçılığa yer vermediği için faşistlerce eleştirilen İslam, Arsel tarafından da ırkçı bir din olarak ilan edilmektedir. Halbuki ırkçı din Yahudiliktir ve Kur'an onu bu nedenle eleştirmektedir! Bu konu uydurma hadis kitaplarında öyle önemli yer kaplar ki, kimi uydurma hadisler Türkleri kötülerken, kimi uydurma hadislerde

Türkleri övmekte hatta Hz resul'ü Türk bile ilan edebilmektedir. Bu konuda "Türkleri hakkındaki uydurma hadisler." başlıklı yazımıza müracaat edilebilir.

Kur'an ve eleştirisi

İlhan Asel'in, "*Kur'an'ın eleştirilemez", "tartışma kabul etmez", "içeriği değiştirilemez ve hiçbir şekilde değişmez bir kitap olarak benimsenmesi ve bundan doğma sakıncalar.*" şeklinde özetlenebilecek iddialarda bulunur. İslam toplumu içinde yaşayan "Dehriyyunculardan İbni Ravendi'ye, Dımeşki'den Oryantalistlere nice kâfir Kur'an'ı eleştirmemiş midir? Allah bizzat Kur'an'da kendi varlığını tartışmaya açmamış mıdır? Hatta bir peygamber olan Hz İbrahim'in soru sormasını yine Kur'an bizlere haber vermekte ve bunu bizlere örnek göstermektedir. Bakara, 260: "Bir vakit de İbrâhim: 'Ya Rabbî, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?' demişti. Allah: 'Ne o, yoksa buna inanmadın mı?' dedi. İbrâhim şöyle cevap verdi: Elbette inandım, lâkin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim." (Dikkat, iman sorunu yok ama kalben yani duygusal yönden, manevi olarak daha yücelmek için görmek istiyor Hz İbrahim!) Kur'an bir peygamberin ' konuştuğu ve inandığı' Allah'a soru sormasını bizlere haber veriyorken böyle bir kitap soru sormayı yasaklayabilir mi? Bakın Kur'an'da Allah ne buyuruyor: "Ölen açık bir delille ölsün, yaşayan da açık bir delille yaşasın." (Enfal, 42) Yine Allah ehli kitaba (Kendilerine kitap indirilen Yahudi ve Hristiyanlara) şöyle seslenir: " De ki: "Eğer doğru söyleyenler iseniz, iddianızı ispat edecek delilinizi getirin." (Neml, 64) Kendi iddiasından emin olmayan muhataplarına böyle kesin bir üslup ile talepte bulunabilir mi? İslam'ın ortaya çıkışından 14 yıl sonra yapılan Bedir savaşında bile (Mekkeli) muhacirlerin 94 kişi olduğu düşünülürse, Mekke'deki müşriklere karşı nasıl sert çıkışlar yapabilirdi ki Müslümanlar? Ayrıca Arsel'in İslam tarihinden haberi olsa Hz. Muhammed'in (s.a.v) kendisine sorulan soruların hepsine cevap verdiğini de bilirdi. Kur'an'da bile yüce yaratıcı kendi varlığının ispatlarını sunarken, okuyanı araştırmaya yönlendirirken, Rasûlüllah (sav) kendisine soru sorulmasını neden yasaklasın ki? Eğer öyle olsaydı, "Kim ilim öğrenme arzusuyla bir yola girerse, Allah bu sebeple ona Cennet'e giden yolu kolaylaştırır." (Müslim, Zikir 11) demez, Müslümanları ilim öğrenmeye teşvik etmezdi. Soru sormadan ilim mi olur? Bırakın erkeklerin soru sormasını, kadınlarda Mescid-i Nebevî'ye gelirler, Hz. Peygamber'e soru sorarlardı. Talep üzerine Peygamberimiz kendilerine özel ders için Perşembe gününü tahsis etmişti. Hz. Âişe validemiz: "Şu Ensar hanımları ne güzel hanımlardır! Hayâ sahibi olmaları, ilimde derinleşmelerine engel olmamıştır" (Buhari, İlim 50; Müslim: Hayz 61; Ebu Davud: Taharet 120; İbn Mace: Taharet 124) demişti. Bu konuda " Kur'an ve bilim." başlıklı yazımıza bakılabilir. Rasûlüllah'ın (sav) sorulmasını istemediği soru yok mu idi, tabii ki vardı. Soran kişiyi yükümlülük altına sokacak veya kimseye faydası olmayacak soruların sorulmasını efendimiz gereksiz görmüştür.

"Yahudi'lerin vaktiyle kendi peygamberlerine (Örnegin Musa'ya) sorular sorduklarını hatırlatarak: "Hayır, siz, ona benzer, öyle boş, kâfirane, taleplerde bulunmazsınız." şeklinde konuşmuş ve bu konuda Tanrı'dan vahiy geldi diyerek Bakara sûresi'ne şu âyet'i koymuştur: "(Ey Müslümanlar!) Yoksa siz de, daha önce Musa'ya sorulduğu gibi peygamberinize sorular sormak mı istiyorsunuz? Kim imanı küfre değiştirirse, şüphesiz dosdoğru yoldan çıkmıştır" (Bakara sûresi, âyet 108)

Meselenin aslı şudur: "Bir vakit de Musa, kavmine demişti ki: "Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor." Onlar da: "Ay! Bizimle eğlenip alay mı ediyorsun?" dediler. O da: "O gibi cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım." dedi."Onlar: "Bizim için Rabbine dua et onun ne olduğunu bize açıklasın." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: "Bir sığır ki ne yaşlı, ne de genç, ikisi ortası bir dinç. Haydi emrolunduğunuz işi yapın!" dedi." Onlar: "Bizim için Rabbine dua et rengini bize açıklasın" dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: Rengi bakanlara

sürur veren sapsarı bir sığır." dedi. Onlar: "Bizim için Rabbine dua et, onu bize iyice açıklasın; çünkü o sığır bize karışık geldi. Bununla beraber Allah dilerse elbette onu buluruz." dediler. O da: "Rabbim şöyle buyuruyor: O, ne koşulup toprağı süren, ne de ekin sulayan, salma gezen ve hiç alacası olmayan bir sığırdır." dedi. Onlar da: "İşte tam şimdi gerçeği ortaya koydun." dediler. Bunun üzerine o sığırı (bulup) boğazladılar. Neredeyse yapmayacaklardı. (Bakara, 67-71) Yüce Allah, İsrail oğullarına bir sığır kesmelerini emretmişti. Ancak Yahudilerin içerisinde de özgür akla (!) ve eleştirel bakışa (!) önem veren insanlar vardı ki, soru üzerine soru sordular. Teferruat istediler, başlarını belaya soktular. Yahudiler daha başlangıçta herhangi bir sığır kesseler, Allah'ın emri yerine getirilmiş, maksat hasıl olmuş olacaktı. Rasulullah (sav) bu tür kişinin kendisine fayda sağlamayacak, kendi ve çevrelerini zora sokacak sorular sorulmasını istememiştir. Hz. Peygamber (s.a.v.) "Oraya yol bulabilen insana Allah için Ka'be'yi haccetmesi gereklidir." (Ali İmran, 97) ayetini okumuştu. Bir adam kalkarak: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sorar. Hz. Peygamber bu soruya cevap vermez. Adam sonra "Ya Rasulallah! Her sene mi? Diye sordu. Hz. Peygamber yine yüz çevirdi. Adam üçüncü kez yine: "Ya Rasulallah! Her sene mi?" diye sordu. Bunun üzerine Hz. Peygamber: "İrade ve kudretiyle yaşadığım Allah'a yemin ederim ki, eğer 'Evet!' deseydim o zaman mutlaka (her sene) vacib olurdu; eğer o şekilde vacib olsaydı siz de onu yerine getiremezdiniz; onu yerine getirmediğinizde de küfre girerdiniz. Ben sizi bıraktığım sürece siz de beni bırakınız, üstelemeyiniz." (Müslim Hac 141,412; Nesai hac 76, İbn mace menasik 41-44, Ahmet IV/175) Kur'an'daki, "Andolsun ki, biz bu Kur'an'da, insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insan olmuştur (İnsan'ın en çok yaptığı şey, tartışmasıdır)" (Kehf, 54); "Diğer insanları hak yoldan uzaklaştırmaya çalışır." (Zümer, 8) ayetleri acaba Arsel'e birilerini hiç anımsatmış mıdır? Bu konuda, 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızdaki, 'İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır ?' başlıklı sorunun cevabına da bakılabilir.

Dursun da kitabında, "Kur'an'a koyduğu hikâye ve masalların pek çoğu, soru sormanın kötülüğünü, ve peygamberlere soru sormadan baş eğmek gerektiğini dile getirir nitelikte şeylerdir." demekte idi. Kur'an ve hadisler birçok yerde yeryüzü ve gökler üzerinde araştırıp düşünmeyi (Ali İmran Suresi 191,Zâriyât suresi ayet-21, Ali İmran, 190, Furkan, 62, Sâd, 27 vd.; İ.Canan, Kütüb-i Sitte, XVI/147-151, Beyhakî, Şuabü'l-Îmân, nr. 118; Ebû Nuaym, Hilyetü'l-Evliyâ, I/209; Ah-med b. Hanbel, Kitâbü'z-Zühd, s. 139, el-Heysemi, Mecma'u'z-Zeva'id, I/81; eI-Beyhaki, Şu'abu'l-İman, I/136; es-Suyuti, el-Cami'u's-Sağir, 3347, 3349) tavsiye eder, ilim sahiplerini över. İlimle ilgili bir çok ayet ve hadis vardır. Sadece bir ayet örnek verelim: "Rabbim ilmimi artır" (Taha, 114) duası, Kur'an'ın öğrettiği duaların başında gelir.

Arsel, "Her ne kadar Muhammed, zaman zaman kendisine soru sorulmasını istermiş gibi görünerek: "Her kim bana bir sey sorarsa behemehâl haber verecegim. Babasının kim olduğunu sorsa bile" demekle beraber, din konularında (özellikle Kur'ân üzerinde) tartışma olasılığına fırsat bırakmamıştır. Örneğin "ceza günü"nün ne zaman geleceğini, "kıyamet'in" ne zaman kopacağını soranlara, bu soruları yüzünden ateşe atılacaklarını söylerdi"

Arsel'e sormak lazım din konularında soru sorulmasını izin vermeseydi acaba din bugüne kadar nasıl gelebilirdi? **"**Kıyametin ne zaman kopacağını sormalarına izin vermemiş"miş. Arsel eline bir hadis kitabı alsaydı, kıyamet alametlerinin neler olduğunu orada ayrıntılı olarak görürdü. Kıyametin ne zaman kopacağı konusunda ise cibril hadisi diye meşhur hadiste "Sorulan sorandan daha bilgili değil" (Buhârî, İman 1; Müslim, İman 1) diye kendisi de bunu bilmediğini efendimiz açıkça ifade etmiştir. Rasulullah (sav) bilse de kıyametin ne zaman kopacağını haber verseydi, Arsel ne yapacaktı acaba, namaza mı başlayacaktı?

Arsel, "Kur'ân konusunda akılcı" bir tartışmaya girişilmesine yanaşmazlar; Kur'ân üzerinde tartışma yapmayı, Tanrı'ya ve Muhammed'e hakâret sayarlar ve tartışmaya girişenleri dinsizlikle suçlarlar. Çünkü tartışma ve eleştiri yoluna girildiği an bu kitabın sarsıntıya

uğrayacağını ve muhtemelen temel'den yıkılacağını herkesten iyi bilirler." demektedir. Darwinizm mi akılcılık yoksa ateizm mi? Komünizm mi yoksa ABD'de yaşayıp emperyalizmin tek düşmanı İslam'a saldıran eserler vermek midir akılcılık? Kur'an üzerinde tartışılmayan hatta iftira edilmeyen tek ayet kalmamıştır yeryüzünde. Soru vardır öğrenmek için sorulur, soru vardır iyi niyet ama eksik bilgi içerir, soru da vardır muhatabı küçük düşürmek, onunla alay etmek için gündeme sokulur, verilen cevap ta önemli değildir, cevap dinlenmez ve diğer konuya atlanır. Kısaca ilmi tartışma değil, iftira- çamur atma yarışı vardır ortada, işte bu dinsizliktir. Yoksa yüzlerce yıldır tartışılan Kur'an hala insanlığı aydınlatırken tartışanlar fikirleri ile tarihin çöplüğüne gömülmüşlerdir. Arsel, Emeviler, Abbasiler, Selçuklular, Osmanlılar, Babürlüler, Harzemşahlar, Endülüs Emevileri gibi İslam devletlerini, Farabi, Kindi, İbn-i Sina gibi Allah'a, meleklere, ruh'a inanan, İslam şeriatı dışına çıkmamaya önem veren bu Kur'an âşıklarını tam anlayamamıştır. İslam tarihinde Kûfe ekolüne, 'Ehli Rey' denmiştir. Bunlara Ehli Rey denmesinin sebebi Allah'ın (c.c.) muradını, Rasulullah'ın (sav) kastını anlamada aklı kullanmalarıdır. Yoksa Arsel'in dediği gibi cezaları yumuşatmamışlar ya da hafifletmemişlerdir. Ebu Hanife'nin cezalar konusundaki ictihatları Hz. Muhammed'in (s.a.v.) "Şüpheli şeylerle hadleri (cezaları) kaldırın" (Kasânî, Bedaiu's Sana'i fi Tertibi'ş Şera, VII/67) kuralı gereğidir, Roma hukuku değildir. Bu konuda, 'İslam fıkhı' adlı yazımıza bakılabilir. Arsel aynen oryantalistlerin iddialarını tekrarlamıştır. Cevapları da sitemizde ilgili başlıklar altında verilmiştir.

Önce 'Kur'an'ın toplanıp yazıya geçirilmesini' sonra 'Kur'an'ı Muhammed yazmıştır' diyen Arsel daha sonra da salavat kelimesine takılmıştır. "Kur'an'ın kaynağı nedir?" ve "Kur'an'ın aslı yakıldı mı?" başlıklı yazılarımız ilk iddiasına cevap verirken, diğer iki iddiasına cevaba geçelim:

Arsel aşağıdaki ayeti vererek 'Kur'an-ı Kerimi Hz. Muhammed'in kendisi uyduruyor, o tanrı sözü değil' demeye getiriyor: "Bu Kur'an şerefli bir elçinin Allah'tan getirip okuduğu sözüdür." (Tekvir, 19) Arsel eğer biraz Arapça bilseydi haydi Arapça bilmesini bir yana bırakın biraz önyargılarından kurtulsaydı, "Andolsun ki, Kerîm (onurlu) olan bir elçinin sözüdür" ayetinde Muhammed isminin geçmediğini "Kerim elçi" denildiğini görürdü. Evet Hz. Muhammed (s.a.v.) bir 'elçi'dir. Elçi; kimin elçisiyse onun sözlerini nakleder, kendisi bir şey uydurmaz. Hz. Muhammed (s.a.v) Rabbin elçisidir ve ondan aldığı vahyi tebliğ etmiştir. Bu konu ayrıca, 'Ateistlere cevaplar' başlıklı yazıda, 'Kur'an insan sözü mü?' altbaşlığı ile açıklanmıştır.

Arsel, "*Fakat bütün bunlardan gayrı bir de Kur'ân'da, Tanrı'nın Muhammed'e "salevat" getirdiğine ve Müslümanların Muhammed'e teslimiyet göstermeleri gerektiğine dair şöyle bir âyet var: "Süphe yok ki Allah ve melekleri, salavat getirirler peygamber (Muhammed'e; ey inananlar siz de ona salavat getirin, tam teslim olarak da selâm verin" (Ahzab 56). Bu âyet'in bir başka şekli şöyle: "Bir hakikattir ki Allah ve melekleri, o Yüce Nebî Muhammed'e salat ederler. Ey müminler, siz de hep ona salavat ediniz ve hulûs ile selâm veriniz" (Ahzab 56) diyerek hata arama gayretine devam ederken aslında cahilliğini izhar etmektedir.* Arapça bilmediği halde İslami konularda yazılar yazmayı kendisine yol edinmiş olan Arsel bu iddiayı Dursun'dan nakletmiş. Peki, salavat nedir? "Salavat kelimesi Arapça'da Allah'a izafe edilirse Rahmet, Meleklere izafe edilirse İstiğfar, kullara isnat edilirse Dua anlamına gelir." Ateistler, "Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklerin nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz Peygamberin nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 42) Yani ayetteki salavat: "Rabbimizin rahmeti, meleklerinin istiğfarı ve bizim de duamız Efendimiz

Hazreti Muhammed'e olsun." demektir. Peyhamberimizin tavsiye ettiği salavatta bunu açıkça göstermektedir: "Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in ailesine, İbrahim ve ailesine bereket ihsan ettiğin gibi bereket ihsan eyle!" (Buhari, Enbiya,10; Da'avat, 31, 32; Müslim, Salat, 65, 66, 69) "Salat, yardım, destek anlamındadır. Allah sadece peygambere değil, kullarına da salat eder. Ahzab, 43. ayet: "Allah ve melekleri karanlıklardan aydınlığa çıkmanız için size salat eder." Yani, Allah bizimle mesajlaşır, varlığını hissettirir. Salat tek taraflı bir eylem olmadığı gibi, peygambere özel bir durum da değildir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 147) Thomas Carlyle: "Arabistan'ın ilk defadır ki onun sayesinde yaşayan bir memleket olmuştur. Muazzam bir inkılap gerçekleştirmiş bu kahramanımız, bir tanrı olarak değil, bir peygamber olarak görülüyor. Dünya tarihinde yeni bir insanın, bu insan ne kadar büyük olursa olsun, artık Tanrı olarak tanındığı görülmeyecektir. O, hakiki bir peygamberdir. Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 21)

Hz. Muhammed ve dünya hayatının nimetleri

Arsel, *Hz Muhammed'in dünyalık nimetlere düşkün olduğunu, para, iktidar için peygamberliğini ilan ettiğini* ileri sürer. Bu iddialar, " Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir" ve "Oryantalistler ve Hz Muhammed" adlı yazılarla cevaplanmıştır. Böyle bir durum olsa idi daha peygamberliğinin ilk yıllarında kendisine teklif edilen 'makam, mal ve güzel kadın' teklifini hemen kabul ederdi. (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Sîretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhakî, Delail'u'n-Nübüvve, II/63; Taberî, II/218-220) Efendimiz bu ve benzeri teklifleri reddeder ve birçok işkencelere maruz kalır, her şeyini kaybeder. Arkadaşlarından Rabia oğlu Amir'le beraber mescide gitmektedir. Ayakkabısının bağı çözülür. Amir hemen atılıp, bağlamak ister. Hz. Muhammed engel olur, kendi bağlar. Bir yandan da Amir'e hitap eder: "Bu, başkasına hizmet gördürmektir. Ben ise başkasına hizmet gördürmeyi sevmem." (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/154) Müslümanlar Bedir'e doğru giderken, deve azdır, ancak üç kişiye bir tane düşer ve sırayla binilir. Hz. Muhammed'le aynı deveyi paylaşan arkadaşları kendi haklarından gönüllü olarak vazgeçerler. Sürekli O'nun binmesini isterler. O ise kabul etmez: "Siz" der, "benden daha güçlü değilsiniz. Kaldı ki bende sizin kadar sevap kazanmaya muhtacım." (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/219) Hz. Muhammed'in vefatından sonra bir akrabası Hz. Ayşe'yi ziyaret eder. Ayşe onun için bir sofra kurdurtur. Ve sonra dayanamayıp ağlamaya başlar. Akrabası sebebini sorar. Hz. Ayşe: "Ben doyuncaya kadar her yemek yiyişim de ağlarım," der. Misafir sorar: "Niçin?" Hz. Ayşe:"Çünkü Allah'ın Elçisi bütün ömrü boyunca doyuncaya kadar hiç yemedi. Sıkıntı içerisindeydi. Bir günde iki öğün yemedi. Ekmek yediği zaman hurma yemedi, hurma yediği zaman ekmek yemedi. Sürekli başkalarını kendine tercih ettiği için hep böyle yaşadı. Şimdi ise insanlar yediklerini eritmek için ilaç kullanıyor." (M. Yusuf Kandehlevi, Hayatü's-Sahabe, I/381) Üç gün süren Hendek kazımının en zor tarafı aynı günlerde bütün şiddetiyle devam eden açlık ve kıtlıktır. Arkadaşları, çalışırken, açlıktan düşüp bayılmamak için orada adet olduğu şekliyle karınlarına taş bağlamışlardır. Bir ara karşısına dizilirler. Ahirette kendilerinin bu fedakârlıklarına şahitlik etmesini isterler. Ve elbiselerini sıyırıp, taşları gösterirler. O sadece tebessüm eder. Sonra da kendi elbisesini sıyırır. Hz. Muhammed'in karnında iki taş birden bağlıdır. (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.58, 236) Bir yolculuktadırlar. Yemek için mola verilir. Arkadaşlarının her biri bir görev üstlenir. Hz. Muhammed'de "Ben de ateş için odun toplayayım", der Arkadaşları mani olmak isterler. "Ey Allah'ın Elçisi! Siz dinlenin biz o işi de görürüz." Hz. Muhammed, "Gerçekten bunu isteyerek yapacağınızı biliyorum. Ancak ben bir topluluk içinde ayrıcalıklı bir durumda bulunmaktan hoşlanmam. Bunu Allah'ta sevmez". Ve odunları toplamaya koyulur. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/63) Medine'de Hicret'i takip eden ilk günlerdir. Medineli Müslümanlar bütün maddi varlıklarını Mekke'de bırakıp gelen kardeşleriyle muhacirle her şeylerini paylaşırlar. Her eve on tane misafir düşmüştür. Hz.

Muhammed'te (sav) bu evlerden birini başka muhacir arkadaşlarıyla paylaşır. Onlardan biri olan Mikdad bin Esved anlatmaktadır. "Evde, sütleri ile evin geçiminin sağlandığı bir kaç keçi vardır. Keçiler sağıldığında herkes kendi payına düşen sütü içer. Hz. Muhammed'in payı kasede kalırdı. Bir gece Hz. Muhammed eve geç geldi. Herkes kendi payını içerek, yatmıştı. O kaseyi boş buldu, bir başkası sütü içmişti ama sesini çıkarmadı. Sadece şöyle dua etti. "Ey bugün beni doyuran Allah'ım, onları da doyur!" Daha sonra Mikdad bin Esved peygamberin açlığını gidermek için keçilerden birini kesip, pişirmek ister. Hz. Muhammed izin vermez. Onun yerine ikinci kez sağılan "keçiden çıkan bir kaç damla sütü içer ve sessizce yatağına uzanır. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/188) Ebu Hüreyre ile birlikte, çarşıya alışverişe çıkmışlardır. Alış verişi bitirdikten sonra satıcıya tartması için para yerine kullanılan gümüş parçalarını uzatır ve "Dikkatli ol, ağırca tart", der. Şaşırarak hiç bir müşterisinden böyle bir teklif duymadığını söyleyen satıcıya Ebu Hüreyre karşısındakinin peygamber olduğunu bildirir. Satıcı derhal Hz. Muhammed'in ellerine kapanarak öpmek ister. O izin vermez. "Bunu İranlılar krallarına karşı yaparlar. Ben kral değilim, içinizden bir insanım." Eve dönüş sırasında Ebu Hüreyre yükünü taşımaya yardımcı olmak ister ona da izin vermez. "Kişi, eşyasını, taşıyabiliyorsa, sadece kendisi taşımalıdır." (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/156-157) Oturarak namaz kıldığını gören Ebu Hureyre sorar: *"Ey Allah'ın Elçisi! Hasta mısın?"* Cevap verir: "Hayır, açım!" Yeni Müslüman olmuş ve kendisini ilk kez gören bir göçebe Arap heyecanından, karşısında titremektedir. Hz. Muhammed "Arkadaş, sakin ol. Ben kral değilim. Kureyş kabilesinden kurutulmuş et yiyen bir kadının oğluyum." der ve onu sakinleştirir. (M. Yusuf Kandehlevi, III/153) Yeni Müslüman olmuş ve görgü, nezaket kurallarından habersiz göçebe Arapların kendisini rahatsız etmeleri, amcası Hz. Abbas için ciddi bir üzüntü konusu olmaktadır. Bir gün yine böyle bir grup tarafından çevrelenmiş, tozun toprağın üzerinde ve kızgın güneşin altında yeğenini gören amca dayanamayıp, der: *"Ey Allah'ın Elçisi! Bari sana bir çardak yapsak da hiç olmazsa güneşten korunsan! Müslümanların dertlerini orada dinlesen."* O cevap verir**:** "Hayır. Allah beni kendi katına alıncaya kadar, ben onların arasında bulunacağım. Ökçeme basmalarına, elbisemi çekiştirmelerine ses çıkarmayacağım. (İbrahim Refik, Güllerin Efendisi, s.109) Arkadaşları O yanlarına her girdiğinde hızla ayağa kalkmaktadırlar. En sonunda bir gün dayanamaz. "İranlıların birbirlerini büyük görerek ayağa kalktıkları gibi siz de bana ayağa kalkmayın. Çünkü ben bir kulun yemek yediği gibi yemek yiyen, bir kulun oturduğu gibi oturan bir kulum." Bunun benzeri başka bir olayda ise uyarısına şu eklemeyi de yapar: "Hiç kimse için kalkılmaz. Ancak Allah için ayakta durulur." Bundan sonra arkadaşları O içeri her girdiğinde kendilerini zorla tutarlar ayağa kalkmaz, oturmaya devam ederler. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, III/68; Kadı İyaz, Şifai Şerif, s. 129) Kızı Hz. Fatma'ya giderek evinde yiyecek bir şeyler olup olmadığını sorar: "Kızım! Sende yiyecek bir şey yok mudur? Ben çok açım." Hz. Fatma: "Canım sana feda olsun babacığım! Yemin ederim ki ben de de size yedirecek bir şey yoktur", diye cevaplar. Bu sırada peygamberliğinin yanı sıra İslam devletinin de başkanıdır. Başka bir gün kızı Hz. Fatma yeni pişirdiği arpa ekmeğinden bir parça da peygamber babasına götürür. Hz. Muhammed kızına: "Vallahi kızım" der "üç gündür baban bir şey yememiştir" Bu sırada da devlet başkanıdır. (Hayatüs-Sahabe, M. Yusuf Kandehlevi, IV/383) Mekke fethedilmiştir. Siyasi ve askeri mücadelesinin zaferle sonuçladığı bir gün yaşamaktadır. Öğle yemeğini ise arkadaşlarıyla birlikte, sokakta, toprağın üzerine oturarak yemektedir. Bu durumu garip sayan, bir kadın laf atar (belli ki o günün dinsizlerinden) "Şuna bakın! Yere oturmuş bir köle gibi yemek yiyor." Hz. Muhammed tebessüm ederek cevap verir: "Benden güzel köle mi olur! Çünkü ben de Allah'ın kölesiyim." Başka bir defasında eşi Hz. Ayşe rica eder: "Ne olur bağdaş kurarak, biraz daha rahat oturarak yemek ye." Bunun üzerine alnını yere değdirecek kadar öne eğilir. "Kölenin yediği gibi yerim, kölenin oturduğu gibi otururum, çünkü ben bir kuldan başka bir şey değilim." (Ebu Şeyh el-İsbehani, Hz. Muhammed'in Edeb ve Ahlakı, s.64) Habbab bin Eret Mekke'den hicret etmiş, ilk Müslümanlardan, azatlı bir köledir. Yani toplumun en alt kategorisinde kabul edilen insanlardan. Medine'de Hz. Muhammed tarafından uzun sürecek bir göreve gönderilir. Tekrar evine dönüp, günlük işlerinin başına dönünceye

kadar ise o işleri her gün Habbab bin Eret'in evinde bizzat Hz. Muhammed görür. Evin kadınları süt sağmasını bilmedikleri için sığır ve keçileri her gün Hz. Muhammed tarafından sağılır. Ailenin, erkeğin yokluğundan etkilenmesine izin vermez. (Afzalurrahman, Siret Ansiklopedisi, I/66) Kendisine en çok benzeyen ve kendinden geriye kalan tek çocuğu Hz. Fatmayı, amcası Ebu Talib'in oğlu Hz. Ali'yle evlendiririken, çeyiz olarak verebildikleri, yorgan yerine kullanılan kadife bir örtü, yaygı, elek, havlu, bir bardak, bir el değirmeni, bir tulum, iki su testisi, içi hurma lifi dolu bir deri minder, deriden yapılmış bir kab ve bir kırbadan, ibarettir. Yorgan yerine verilen kadife örtü kısa olduğu için başa çekilince ayak, ayağa çekilince de baş açıkta kalmaktadır. (İbn-Sad, et-Tabakâtül Kübra, VIII/23) O'nun vefatında İslam toprakları yaklaşık 1,5 milyon km ye ulaşmıştı. O hayatta iken Hicaz, Yemen ve bütün Arap Yarımada'sı, Irak ve Şam'ın yakın bölgeleri fethedilmişti. Oralardan elde edilen ganimetlerin beytülmal hissesi, cizye ve zekâtlardan krallara toplanamayacak kadar çok mal Rasulullah'a toplanıp getirilmişti. Fakat O, bunlardan en ufak bir şey kendine almamış bir dirhem dahi alıkoymaksızın hepsini uygun şekilde sarfetmiş ve onlarla başkalarının ihtiyaçlarını gidermiş ve Müslümanları güçlendirmiştir. Buyurmuştur ki; "Uhut dağı kadar altınım olsa da, ondan borç ödemek üzere alıkoyduğumun dışında bir dinarın yarımda birgece kalması beni memnun etmez." (Sahih-i Buharı, Kitabu'z-Zekât ve Kitabu'r-Rikak'da; Sahih-i Müslim Kitabu'z-Zekât, 9. Bap, Hadis No: XXXIII/94; Sünen-i Ibni Mâce, Kitabü'z-Zek'ât, 3. Bap, Hadis No: 1787) Hz. Peygamber'in maddi mirasını menkul mallar ve gayr-i menkul mallar şeklinde iki kısımda mütâlaa etmek mümkündür. Menkul olanlar, para, zâtî eşya, hayvan gibi mallardır. Hz. Peygamber son hastalığı esnasında yanında bulunan yedi dirhemin fakirlere dağıtılmasını istemiştir. (İbn Sa'd, II/237-239) Bu bakımdan o, nakit miras bırakmamıştır. Daha önce kölelerini de azat ettiğinden, vefat ettiği esnada kölesi ve cariyesi de yoktu. Bazı kaynaklar onun geriye develerinin, giyim eşyalarının, yüzüğünün, bazı aletlerin ve zırhının kaldığını kaydederler. Şüphesiz hanımlarının kullandığı ev eşyaları bunların dışındadır. Onun hayvanları ile bazı ev aletleri ve ayakkabılarının Ali ailesine verildiği kaydedilir. Hırkası, kılıcı ve yüzüğü ise devlete kalmıştır. Peygamberimiz kendisine getirilen sadakaları kesinlikle kabul etmemiş bunun kendisine ve ailesine haram olduğunu beyan etmiştir. "Bu sadakalar Muhammed'e ve O'nun âline helâl değildir!" (Sahihi Müslim, zekat 168) Bırakın zekât ve sadaka almayı, bir kişi kendisine bir şey hediye etse hemen o da ona bir şey hediye ederdi ve şöyle buyururdu: "Hediyeleşiniz ki birbirinize olan muhabbetiniz artsın!" (Münâvi, Camiu's-sağir şerhi, III/271) İbnu Abbâs (r.a) anlatıyor: "Resülullah (s.a.v.), Hz. Muâz'ı Yemen'e gönderdi. (Giderken) Ona dedi ki: "Sen Ehl-i Kitap bir kavme gidiyorsun. Onları davet edeceğin ilk şey Allah'a ibâdet olsun. Allah'ı tanıdılar mı, kendilerine Allah'ın zekâtı farz kılmış olduğunu, zenginlerinden alınıp fakirlerine dağıtılacağını onlara haber ver. Onlar buna da itaat ederlerse kendilerinden zekâtı al. Zekât alırken halkın (nazarlarında) kıymetli olan mallarından sakın. Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah'la bu beddua arasında perde mevcut değildir." (Buhâri, Zekât I/41, Sadaka I/63, Mezâlim 9, Megazi 60, Tevhid 1; Müslim, İmân 31, (19); Tirmizi, Zekât 6, (625); Ebü Dâvud, Zekât 4, (1584); Nesai, Zekât 46, 5, 55) Hz. Muâz'dan: "Resûlullah (s.av.) buyurdular ki: "Kim malının zekâtını sevab umarak verirse, ona sevap verilir. Kim de zekâtını vermezse biz zekâtı ve malın yarısını (zorla) alırız. Bu, Rabbimizin kesin kararlarından biridir. Al-i Muhammed'e ondan bir hak yoktur." (Ebü Dâvud, Zekât 4, (1575); Nesâi, Zekât 4, (5.15.16) Bilindiği gibi zekat muhtaçların hakkıdır, zekat parasıyla cami bile yapılması caiz değildir. Bir defasında Peygamberimize bir miktar para gelmişti. Onu taksim edip dağıttı da, altı dinar yanında kaldı. Onu da hanımlarından birine verdi. O gece gözüne uyku girmedi. Yatağından kalkıp bu parayı ihtiyaç sahiplerine dağıttı ve buyurdu ki, "İşte şimdi rahatladım." (İmam Süyûtî, Menahilü's-Safa, s.14) Peygamber vefat ettiğinde, ailesinin nafakası için zırhını rehin vermişti. O yiyecek, giyecek ve meskenden ihtiyacı kadarı ile yetinirdi. İhtiyaçtan fazlasını edinmezdi. Elbise gözetmez, bulduğunu giyerdi. Çoğunlukla da siyah çizgili sert bir elbise ve kalın bürde giyerdi. Ganimet ve hediye olarak kendisine gelen altın süslemeli kaftanları yanında bulunan ve bulunmayanlara paylaştırırdı. Çünkü elbiselerle övünmek, onlarla süslenmek bir şeref ve yücelik ölçüsü değildir. Zeyd b. Sa'ne müslüman olmadan önce, Rasulullah'a gelerek bir alacağının ödenmesini isteyip Peygamberin yakasını toplayıp çekti.

Ağır sözler söyledi ve "Ey Abdulmuttalip oğulları siz borcunuzun süresini uzatıyorsunuz" dedi. Hz. Ömer adama kızıp bağırdı. Rasulullah ise tebessüm ederek buyurdu ki, "Ya Ömer! Bana da, ona da senin bu tepkinden başkası gerekirdi. Bana güzel bir şekilde ödememi, ona da güzel bir şekilde istemesini söylemelisin." Sonra "borcumun süresinin bitmesine üç gün süre kaldı" buyurarak, sürenin daha dolmamış olmasına rağmen, Hz. Ömer'e adamın alacağını ödemesini ve onu korkuttuğu için yirmi ölçek de fazla vermesini emretti. Bu olay Zeyd'in Müslüman olmasına vesile olmuştur. Zeyd bu olaydan sonra diyor ki, "Ben Muhammed'de peygamberlik alâmetlerinin hepsini görmüştüm iki şey var ki, onları denememiştim: Yumuşaklığı öfkesine galip geliyor mu ve öfkesi şiddetlendikçe yumuşaklığı artıyor mu, bunları denedim ve onda mevcut olduğunu gördüm" (Süyûtî, Menahilu's-Safa s.17, İmam Beyhakî'nin, Ebu Naiym'in, Ibni Hibban'ın tahric ettiklerini kaydetmiştir. Ayrıca imam Taberani, Mu'cem'inde tahric etmiştir. Mecmau'z-Zevaîd, VIII/240.) İbnul-Munkedir diyor ki, Cabir b. Abdulah'ın şöyle dediğini işittim: Rasulullah'tan (s.a.v.) bir şey istenip te "hayır" dediği vaki değildir." (Sahih-i Müslim, Kitabu'l-Fedail, 14. Bap, Hadis No: 56/2311) İbn-i Abbas diyor ki, "Rasulullah (s.a.v.), hayır yapmada insanların en cömerti idi. En cömert olduğu zaman da ramazan ayı idi. Cebrail (a.s.) ile bir araya geldiklerinde ise esen rüzgârdan daha cömert olurdu" (Sahih-i Müslim, Kitabü'l-Fedail, 12. Bap, Hadis No: L/2308; Sünen-i Tirmizi, Ebvabu'l-Cihad, 14. Bap, Hadis No: 1687; Sünen-i fbni Mace, Kitabu'l-Cihad, 9. Bap, Hadis No: 2772) Rasulullah, Havazin kabilesinden alınan altı bin esiri onlara geri vermişti. Yine beni mustalık kabilesinin tüm esirleri sahabe tarafından serbest bırakılmıştır. Yine Abbas'a taşıyamayacağı kadar altın vermişti. Ona doksan bin dirhem gümüş getirilmiş bir hasırın üzerine konulmuştu. Kalkıp onu herkese dağıttı. Hepsini bitirinceye kadar isteyen hiçbir kimseyi geri çevirmedi sonra bir adam gelip istedi. Ona "Yanımda artık hiç kalmadı. Ama git. İhtiyacın olan şeyi benim adıma satın al! Bir şey gelince biz ona parasını öderiz." Bunun üzerine Hz. Ömer "Ya Rasulallâh Allah seni gücün yetmediği bir şeyle mükellef tutmadı ki, niye böyle yapıyorsun?" dedi. bu söz Peygamber'in hoşuna gitmedi. Ensardan bir sahabe de "Ver ey Allah'ın Rasulü. Arz'ın Sahibi'nin azaltacağından korkma!" dedi. Rasulullah tebessüm etti ve sevindiği yüzünden belli oldu. Buyurdu ki, "Ben bununla emrolundum" (Sünen-i Tirmizi, Şemail, s. 514-515) Bir adam Rasulullah'a gelerek ondan bir şeyler istedi. Rasulullah başkasından yarım ölçek borç alıp ona verdi. Alacaklı yarım vasak malını istemeye geldiğinde, ona bir vasak verdi ve "Yarısı borcum için yarısı da bağıştır" buyurdu. (Sünen-i Tirmizi, Ebvâbü'z-Zühd, 37. Bap. Hadis No: 2363) Geceleri; üzerinde uyudukları, gündüzleri de, biraz kestirip uykusuzluklarını giderdikleri döşekleri, koç postu idi. (Asım Köksal, İslam Tarihi, IX/258; Sa'd, Tabakat, VIII/ 8-25) Ehl-i beyt'in üç gün arka arkaya muntazam bir yemek yediği de vâki değildi. Ekseriya hurma ve su ile geçinirlerdi. (Sünnen-i İbn-i Mâce, II/536) Bazan ay geçer de bu mutavâzı hücrenin kandilinin ışıldadığı, bacasının tüttüğü görülmezdi. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/217) Rasûl-i Ekrem, Hazret-i Âişe'nin hücresinde bulunduğu zaman yiyecek bir şey bulunup bulunmadığını sorar, o da hiç bir şey bulunmadığını söylediği vakit o günü oruçlu geçirirler, yahut Medine'li müslümanlardan biri bir miktar süt gönderir ve bu sütle iktifa olunurdu. (İbn-i Hanbel, Müsned, VI/49- 244) Yukarıdaki rivayetlerden de anlaşılacağı üzere O mal-mülk peşinde değildi. 10 yıl İslam devleti başkanlığı yapan bir devlet başkanı olarak fakir bir hayat yaşadı. Günde bir öğün yiyen Hz. Peygamber haftanın her pazartesi ve perşembe günü oruç tutardı. Receb ve şaban aylarında çok fazla oruç tutar, her ayın 13-14-15 inde ve her Muharrem ayında da üç gün oruç tutardı. Günde ikinci öğün yemek yiyen eşi Hz Aişe'ye "Bir günde iki öğün yemek mi yiyorsun" diye sitem ettiğini, Bazı günler de açlıktan diğer sahabeler gibi karnına taş bağladığını, Hz. Aişe'nin "aylarca evimizde ocak yanmazdı." dediğini, Eşi Hz. Aişe'nin karanlık çökünce yatsıdan sonra hemen uyuduklarını söylediğinde, "kandilde (zeytin) yağınız yok muydu? diyen hanım sahabeye "yağımız olsaydı onu yakmaz, yerdik" dediğini kafirler nereden bilecek? Bu rivayetleri gören dinsizler, "Muhammed rüşvetle insanları Müslüman yaptı" diyecekler. Menfaat elde etmek için ortaya çıkmış bir peygamber niye para vererek insanları Müslüman yapsın? Zorla ellerindeki malları alır, istediği gibi ordu kurar, her istediğini de yapar, yaptırırdı. O'nun gayesi o kişilerin dünya ve ahiretini kurtarmaktı başka bir şey değildi.

Kur'an'daki yeminler, benzetmeler, argo iddiası

Arsel der ki: "*Kur'an'daki Tanrı, tıpkı Araplar gibi, her söylediğini yeminlerle kanıtlamak ister; tıpkı Araplar gibi, her vesileyle hakir kılıcı laflar eder, örneğin kullarına "yabani eşekler", "susamış develer", "dilini sarkıtıp soluyan köpekler" ya da "alçak zorbalar" şeklinde sözler sarf eder; tıpkı Araplar gibi kin ve intikam besler, kıskançlıklarını belli eder ve kendisinden beklenmeyen tutum ve davranışları seçer!"*

Kur'anı Kerimde, bu kelimelerin nerede geçtiğine bir bakalım. Yabani eşek: "Sizi Sekar'a sokan nedir?" (Onlar) derler: "Biz namaz kılanlardan değildik, fakirlere yemek yedirmezdik. Batakçılarla dalar giderdik ve hesap gününe yalan derdik, bize o ölüm gelinceye kadar! Fakat o zaman şefaatçilerin şefaati fayda vermez. O öğütten veren şeyden yüz çevirirlerken şimdi ne mazeretleri var? Sanki ürkmüş yaban eşekleri. Aslandan kaçmaktalar!" (Müddessir, 42-51) 51. ayet ile düşününce hakaret değil, benzetme sanatı yapıldığı hemen anlaşmaktadır. Susamış/susuz develer: "Ey Muhammed! Şu halde onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün! Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahman'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün!" (Meryem, 84-86) Yine benzetme, teşbih kullanılmıştır. Dilini sarkıtıp soluyan köpekler: "Kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılıp da şeytanın kendisini peşine taktığı, bu yüzden de azgınlardan olan kimsenin haberini onlara anlat. Dileseydik o ayetlerle onu elbette yüceltirdik. Fakat o dünyaya saplanıp kaldı da kendi heva ve hevesine uydu. Onun durumu köpeğin durumu gibidir: Üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur; kendi haline bıraksan da dilini sarkıtıp solur. İşte bu, ayetlerimizi yalanlayan toplumun durumudur. Şimdi onlara bu olayları anlat ki düşünsünler. Ayetlerimizi yalan sayan ve ancak kendilerine zulmeden bir kavmin durumu ne kötüdür!" (Araf, 175-177) Benzetme sanatı yine yapılmıştır. Alçak zorbalar: "O halde, yalanlayanlara itaat etme! İstediler ki sen, alttan alıp gevşek davranasın/yağcılık edesin de onlar da yağcılık etsinler/yumuşaklık göstersinler. Şunların hiçbirine eğilme, uyma: Çok yemin eden, bayağı-alçak. Alaycı/gammaz, koğuculuk için dolaşıp duran. Hayrı engelleyen, sınır tanımaz-saldırgan, günaha batmış. Kaba/obur, bütün bunlardan sonra da soyu bozuk, kötülükle damgalı. Mal ve oğullar sahibi olmuş da ne olmuş?" (Kalem, 8-14) Anlaşılacağı üzere ayetler; namaz kılmayan, fakirleri gözetmeyen, insanlara zülmeden, dünyada fitne çıkaran, kötülük yapan, boş şeylere dalıp giden, ahirete inanmayan, cehenneme sevk edilen, heva ve hevesine uyanlar hakkındadır. Teşbih sanatını bilmeyen; benzeyen, benzetilen; benzetme ve benzetme edatından haberi olmayanların kendilerini eşeğe, deveye, köpeğe benzetildiğini sanmalarında cehaletlerinin göstergesidir. İntikama gelince evet "Allah intikam sahibidir" Kâfirler bu dünyada yukarıda sayılanları yapıp, ahirette de mükâfat mı alacaklarını zannediyorlar? Hem inanmadıkları bir Tanrının intikam sahibi olması onları ne diye alakadar etmektedir? Yoksa ahiretin var olabileceği konusunda bilinçaltında bir dürtü onları rahatsız etmekte de, bunu içlerinde bulundukları ortam gereği dışa mı vuramıyorlar?

Arsel, "*Kur'an'ın hemen her satırı, Tanrının kendi kendini yüceltmesiyle, "kul" olarak yarattığı insanlara kendi büyüklüğünü ve güçlülüğünü kabul ettirmek istemesiyle, onları yerlere kapanarak kendisine taptırmağa çalışmasıyla ve fakat bu istek ve gayretlerine karsı dikilenlere küfür'ler ve hakâretler yağdırmasıyla doludur*." iddiasındadır. Örnek olarak Vakia suresi, âyet 50-56. ayetlerini verir. Önce ayet mealini verelim: "Belli bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır. Sonra siz, ey sapkın/yoldan sapmış yalanlayıcılar! Elbette bir ağaçtan, zakkum ağacından yiyeceksiniz. Karınlarınızı hep onunla dolduracaksınız. Üstüne de kaynar

su içeceksiniz. Susuzluk illetine tutulmuş develerin içişi gibi içeceksiniz. İşte ceza gününde onlara sunulacak ziyafet budur.” Zaten öldükten sonra dirilmeye inanmayan Arsel cehennem azabında bahseden ayetlerden neden şikayetçi olmaktadır? Yoksa Arsel vicdanını susturmaya mı çalışmaktadır?! Yoksa Kur’an’ın direk kendisine hitap ettiğini mi hissetti de itiraz etmektedir? Arsel yazdığı kitaplarla Müslümanlara, efendimize her türlü hakareti yapacak, insanların ve evrenin tesadüfen oluştuğunu iddia edecek, (Cevapla4 için “ Evrim teorisi ” ve “ Allah’ın varlığının ispatı” adlı yazılarımıza müracaat edilebilir)Allah inkar edecek yetmeyip, bir de İslam’ı karalama çabasına girecek ve dinsiz bir toplumu insanlara önerecek ve bunların karşılığında cezadan bahsedilince itiraz edecek! Bir suçlunun ceza kanununa itiraz etmesi kadar çelişkili bir durumdur bu itiraz. Halbuki Allah bizzat uyarıyor, “bak, olacaklar bunlar.” diye ikaz ediyor, inanıyorsan vicdanını dinle fıtratına dön, inanmıyorsan neyi eleştiriyorsun? Aslında Kur’an” Ey sapkın yalancı!” derken aslında ne kadar aktüel bir ilahi eser olduğunu da ispatlamakta değil midir? Evrim ile yüce yaratıcıyı inkar etmek yalancılık, Freud’un libido eksenli görüşlerinin temeli sapıklık değil midir? Nikahsız birlikteliği savunan Arsel’in dünya görüşünün sonlarının ne olduğuna, 1990’lı yıllarda sosyalist rejimlerin çökmesiyle dünya yaşayarak şahit olmadı mı? Allah’ın Rahman, Rahim, Vehhâb gibi birçok, “Seven, acıyan, bağışlayan” sıfatlarını ve Kur’an’daki cennet nimetlerini görmeyip, cehenneme girecek zalimlerle ilgili ayetler üzerinde yorumlar yapılması da aslında psikolojik tahlile muhtaç bir bakış açısına işaret etmekte değil midir?

Arsel Kalem suresinin 15. ayeti de kitabına alır: “Ayet’lerimiz ona okunduğu zaman: -Öncekilerin masalları!- der. Onun havada olan burnunu yakında yere sürteceğiz” (Kalem, 15) Ben bu ayetin direk Arsel’den bahsettiğini düşünüyorum. Yeni vefat eden (7 Şubat 2010, Florida, ABD) Arsel’in burnunun yerde sürtülüp sürtülmediğini ise zamanla göreceğiz!

Ateistler Kur’an’a hep aynı hatalı metotla yaklaşırlar; ayetleri bağlamından koparmak için cımbızla alırlar, biz ayeti biraz geriden alalım. Kalem suresi, 8. ile 15. ayetler: “O halde, yalanlayıcılara itaat etme. Yemin edip duran aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, hep lâf götürüp getiren, iyiliğe engel olan, saldırgan, günahkâr, Kaba ve haşin, sonra da kötülükle damgalı olup mal ve oğulları var diye böyle davrananlara sakın boyun eğme. Kendisine ayetlerimiz okunduğunda: “Eskilerin masalları” der.” İlginçtir, “Daima kusur arayıp kınayan.” ayetide bana nedense yine Arsel’i hatırlattı… Ayet hep kötü olanlardan bahsetmektedir; Allah kitap ve peygamber göndermiş, yanlış davranışları açıklamış, kötülerin cehenneme gideceğini bildirmiştir. Bizlere yararlı olanları Yüce Yaradan emretmiş, (İslami emirler ve hümanizm adlı yazımıza bakılabilir) cennet nimetlerini bildirmiş ve sonuçta da tercihi hür iradeli yarattığı insanlara bırakmıştır. İsteyen cennete isteyen cehenneme gider. Hadi cehenneme gider ateist, bari başkalarını da saptırmasa!

Arsel, Ali İmran 119. ayetten hareketle yine eleştirilerine devam eder: *“Kur’an’da (Imrân sûresi’nde) Tanrı’nın, inanmadan “inandık” deyip Müslüman imiş gibi görünenlere karsı “Kahrolun” (ölün) diye bedduâ’lar ettiği yazılı.”* der. Ayete bakalım: “Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, ‘size olan kin ve öfkelerinden dolayı’ parmak uçlarını ısırırlar. De ki: “Öfkenizden çatlayın!” Şüphesiz Allah insanların içlerinde gizlediklerini de en iyi bilendir.” Ayet ikiyüzlü, yalancı münafıklara, İslam’a kin duyanlara “Keskin sirke küpüne zarar.” atasözü mealinde, kinin ancak sana zarar verir’ demektedir. Arsel, kendi gibi olanları da ifşa eden “size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar.” ayetinden mi alınmıştır bilinmez ama ‘Öfkeden çatladığı’nı açıkça ve her defasında belli etmektedir!

Beyzavî ve Celâledin gibi en sağlam kaynaklara göre bu ayetler, Hz. Muhammed'e düşmanlık besleyen Velîd b. Muğire hakkında inmiştir. Cenâb-ı Hakk'ın büyük nimetler bahşettiği Velid, kibir ve gururuna yenik düşmekteydi. "Ben Kureyş kabilesinin büyüğü ve başı olarak bir kenarda kalayım da vahiy Muhammed'e gelsin? Ebu Mesud Amr bin Umeyr bile nasıl bir kenarda bırakılabilir? Biz ikimiz Taif'in reisleriyiz" diyerek Cenâb-ı Hakk'ın iradesine karşı durmaktaydı. Serveti ve sahip olduğu çocuklarıyla kibirlenmekte, kendisini herkesten üstün görmekteydi. Peygamberimize karşı yalan yanlış yere iftiralar atmakta, öldürmek istemekte, kıskanmakta, hasedi ve inadı ile en önde gitmekte idi. Kendisi iman etmediği gibi, kendi kavminden olanların da iman etmemesi için her türlü yola başvuruyordu. İslam'a ve Peygamberine karşı yaptığı hareketlerinden dolayı, hakkında en çok ayet nazil olan müşrik kişiler arasında yer aldı. (İbni Hişâm, Sîre, I/288-289; Kâdı İyaz, Şifâ, I/512-513) Çağdaş Muğire olan Arsel, İslam'a bu kadar düşmanlık yapan Muğire'nin avukatlığını dolaylı yoldan neden yapmakta, yaptığı kötülükleri -İslami kaynaklarda tek tek anlatılır - neden gizleme gereği duymaktadır, yorumu okuyucuya bırakıyoruz.

'Harun'un kız kardeşi'nin anlamı nedir?

Arsel, *Muhammed, "İsa'nın anası Meryem ile, Musa'nın ve Harun'un kız kardeşleri olan Meryem'i birbirleriyle karıştırmıştır."* iddiasındadır.

Dünyada Harun isminde bir kişi mi vardır? İlk adı geçen Harun, Hz. Meryem'in akrabaları arasında o zaman yaşamakta olan salih bir insandır. Hz. Meryem, onun yolunda gidiyor, o salih insana benzemeye çalışıyordu. Zühd, taat ve ibadette onu kendine örnek alıyordu. Efendimizde benzer soruya: "Ey Muğire! Meryem zamanındaki insanların, kendilerinden önce yaşamış olan peygamberlerin ve salih kimselerin adlarını takınıp kullandıklarını kendilerine haber verseydin ya." Resulullah'ın bu açıklamasında, yukarıdaki ayet-i kerimede geçen Harun ile Necran halkının zannettiği gibi Hz. Musa'nın kardeşi Harun'un kastedilmediği açıkça anlaşılmaktadır. Ayette geçen Harun ile, Hz. Meryem'in zamanında yaşamış olan bir şahıs kastedilmektedir. Çünkü Hz. Meryem'in kavmi, kendilerinden önce gelip geçmiş olan peygamberlerin ve salih insanların adlarını takınıp kullanırlardı. Günümüzde de milyonlarca Muhammed, Ali, Fatıma, vb isimleri yok mudur? Bu konu, 'Oryantalistlerin Kur'an, İslam ile ilgili eleştirilerine cevaplar' adlı sayfada detaylı olarak açıklanmıştır.

Kur'an, Tevrat ve kurban

Arsel, "Ademoğullarının hikayesi" başlıklı yazısında, Maide suresi 27. ayetin anlamını yazarak, bunun Tevrat'ta da geçtiğini, bu iki oğulun isimlerinin Habil ve Kabil olduğunu Tevrattan örnek vererek aktarmakta ve sonuç olarakta, Hz. *Muhammed bu kıssayı "Tevrattan almıştır."* iddiasında bulunmaktadır.

Allah ilk insandan itibaren Allah İslam dinini insanlığa göndermiştir. Arada tahrif edilen, bozulan kısımlar dışında kalan yerlerde - benzerlikler olması çok doğaldır. Hz. Adem'in oğullarının isimleri Kur'an-ı Kerim'de geçmez. Ayrıca Arsel'in iddia ettiği gibi Tevrat'ta Kabil değil Kayin adı geçer. Allah benzer içeriğe sahip emir ve yasakları insanlara iletmiştir. Hz Muhammed'in İslam'ı davetinde Allah tarafından gönderilen peygamberlerin sonuncusu olduğunu şu ayet bize haber verir; "Muhammed içinizden herhangi bir adamın babası değildir. Fakat O, Allah'ın Rasûlü ve peygamberlerin sonuncusudur." (Ahzâb, 40, Ayrıca bakınız: Buhari, Menakıb 18; Müslim, Fedail 20) Kur'an önceki peygamberlerin de Allah tarından gönderildiğini ve Hz Muhammed ile diğer peygamberlerin benzer mesajları bildirdiğini birçok ayetle bizlere bildirir. Bu konuda " İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımızı tavsiye ederiz.

Kurbandan hareketle Arsel :“*Eğer Tanrı kan akıtılmasından hoşlanmamış olsa ve kurban'dan maksadın yoksul'a yardım olduğunu düşünmüş olsa, bunu açıkca bildirirdi*.” der. Allah “Elbette onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşmaz. Ancak O'na sizin takvanız ulaşacaktır. Böylece onları sizin emrinize verdik ki, size yolunu gösterdiğinden dolayı, Allah'ı tekbir ile yüceltesiniz.” (Hac, 37) ayetini görmemiştir tabii Arsel. “*Siz de onların* (kesilen kurbanların) *etinden hem kendiniz yiyin, hem de yoksula ve fakire yedirin."* (Hacc, 28) ayeti yanında komşu-kul hakkı, oruç, hac, selamlaşma gibi ibadetlerle toplumsal ruh birliğini sağlayan İslam’dan başka hangi sistem-din-felsefe vardır? Yoksula yardıma kurban mı engel olmaktadır? Zekat, fitre, sadaka, fıtr gibi kurbanda fakire dönük bir ibadet değil midir? Bu konuda detaylı bilgi için “İslami emirler ve hümanizm” adlı yazıya bakılabilir. Yazar acaba bundan dolayı mı İslam'a saldırmaktadır? “*Belli ki insanların kendisine olan bağlılıklarını “Tanrı adına” kan akıtılmasına göre değerlendirmek istemistir! Bundan dolayıdır ki din adına cihad'a çıkılmasını, kâfirlere karşı savaşılmasını, kılıçla vuruşulmasını (Yâni kendi adına kan akıtılmasın) “kutsal” bir sey olarak görmüştür.”* diyen yazara cevap olarak “ İslam barış dinidir.” ve “İslam savaş kuralları.” başlıklı yazıları öneririz. Allah’ın cihadı emretmesi; Yeryüzüne adalet gelmesi, zulmün ortadan kalkması, toplumların msaddi ve manevi refah içinde yaşaması içindir. Günümüzde, Osmanlı devletinin yıkılmasından sonra toprakları üzerinde kurulan 47 devletin ve dünyadaki birçok müstaz’af ülkenin içler acısı durumu ortadadır. Yıllarca Kapitalist ve Komünist ülkeler tarafından toprakları ve halkları sömürülen müstazaf tüm ülkelerin çaresi İslam’dır. Bu konuda, ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’, ‘İslam barış dinidir’ adlı yazılarımıza bakılabilir.

İlhan Arsel ve eserleri hakkında diyanetin görüşü

-Arada cevap babında bazı eklemelerimizi ‘italik’ yazı ile ekledik-

Sn. Arsel, aslında başkanlığımızın bir yayınını değil bunu bahane ederek, başta Kur’an-ı kerim ve peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a) olmak üzere İslâm dinini karalamaya çalışmaktadır. Oysa bir dini ve o dinde kutsal sayılan şeyleri karalamak bir insanlık suçudur; çünkü o din mensuplarını rencide eder. Ancak sn. Arsel'e göre, sadece İslâm dini değil, tarih boyunca bütün dinler, hür düşünceyi ve insan aklının gelişmesini önlemişlerdir. İlim, teknik ve medeniyetin ilerlemesi, insanlığın fikrî tekâmülü, din denilen vâhim eden ve dinle ilgili her şeyden kurtulmakla mümkündür. Sn. Arsel bu kanaatini "Kadın ve Şeriat" adlı mezkûr kitabında defalarca ifade etmekten çekinmediği gibi, muhteva itibariyle ‘hepsi de birbirinin tekrarı’ olan "Arap milliyetçiliği ve Türkler" (Ankara, 1973, ikinci baskı, 1975), “Teokratik devlet anlayışından demokratik devlet anlayışına”, (Ankara, 1975), "Toplumsal geriliklerimizin sorumluları; Din adamları" (Ankara, 1977), " Biz profesörler" (Ankara, 1979) adlı kitaplarında ve çeşitli makalelerinde de ısrarla savunmaktadır. Adı geçenin kitaplarının rast gele sahifeleri çevrildiğinde bile görülmektedir ki, dinî hükümler ‘maksatlı şekilde yorumlanarak alay konusu’ yapılmakta, dünya çapında ün yapmış büyük ilim adamları, Allah'a inandıkları ve dine saygılı oldukları için ‘aşağılanmaktadır.’ bu konuda, kitaplarında gelişigüzel seçilmiş bir kaç örnek şunlardır: "islam'ın en büyük ve en geniş görüşlü sanılan bilim adamları, düşünürler ve yazarlar, örneğin al-Farabîler, ibn Sinâlâr, ibn Tufeyller, al-Gazâlîler ve saymakla bitmeyecek daha niceleri, bütün gayret ve dehalarını: "Ne yapalım da şu aklı, şu insan zekasını işlemez, düşünemez ve yaratamaz hâle sokalım. Ne yapalım da insanları yani halk yığınlarını, kendi akıl ve iradeleriyle değil ve fakat gökten inen kurallara göre yaşamağa alıştıralım, sorununa yönelmişlerdir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.3) *düşünebiliyor musunuz, Batı bile Farabi, Rüşt'ü ustat kabul etmişken Arsel bu kadar fütursuzca iddialarda bulunabilmektedir. ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’ adlı yazımız bile tek başına Arsel’e cevap için yeterlidir!* "Şinasilerin, Namık Kemallerin, Mustafa Fazıl Paşaların, Ali Suavîlerin,

Ziya paşaların ve diğerlerinin tutum ve davranışlarında özgürlüğün, halkçıların, millet iradesi üstünlüğünün, eşitlik düşüncesinin izlerini aramaz. Düpedüz bilgisizliktir. İstisnasız, tümü şeriatçı (dine bağlı) idi. önemli olan tek şey Kur'an idi, hadis idi, sünnet idi." (Biz profesörler, sh.86) *Yazara göre ne kadar eser, yazar, fikir ürünü ortaya koyarsan koy, Kur'an'a inanıyorsan cahilsin!* "Aydın olarak bizlerin hepimize düşen en büyük görev, insan aklını ve düşün tarzını şeriatın ve özellikle Kur'an'ın, ya da peygamber emirlerinin tutsaklığından kurtarıp, özgürlüğe kavuşturmak, akıl çağına ulaştırmaktır. Asıl önemlisi, Kur'an'ın yanılmaz bir kitap olmadığını, çelişkilerle dolu bulunduğunu, gerçekler kaynağı sayılamayacağım ortaya vurmanın. En büyük hizmet olduğunda karar kılmaktır." (Biz profesörler, sh. 147) *Bu ne kin, önyargı, taassup. 'Kur'an'da çelişki yoktur' ve 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımız ile uzantılarına bakılabilir.* "İster kur'an sûreleri ve âyetleri, ister peygamber hükümleri, ister icma-ı ümmet ve ister kıyas-ı fukaha hükümleri olsun, teker teker ele alıp eleştirmedikçe, yermedikçe, akıl süzgecinden geçirmedikçe, türk insanını uygar kerteye eriştirme yolu bulunamaz." (Biz profesörler, sh.81) *Şartlanmışlık psikolojisi ile hareket eden ve tüm doğruları sadece kendisinin bildiğini düşünmektedir Arsel, kendisi gibi düşünmeyenleri mutlaka eleştirecektir. Eleştirel düşünce tabii ki olmalıdır ama bu tarz düşünceye önyargı denir. Mesela neden "Darwinizmde eleştirilmelidir" demez yazar, bu 'Teori' çok mu bilimseldir?* "Evet, bütün sorun, din adamının cehaletinden ziyâde, onu câhil halde tutan, şeriatın (islâm dininin) kendisidir ve asıl savaşılmak gereken de bu temeldir. Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır ve onunla eğitilenler de, ister istemez câhil olmaktadırlar. Akla ve müsbet ilme ve ahlâka aykırı ne varsa, hepsi oradadır. Kur'an ve hadis (sünnet) hükümleri oradadır. Bunları, Arap peygamberi tanrı adına ve tanrının sözleridir diye yerleştirmiştir." (Toplumsal geriliklerimizin sorumluları, sh.210) *Hem şeriat düşmanı hem şeriatı bilmiyor, şeriatı Araplara özel peygamber olan Muhammed (sav) yazmış diye iddia ediyor. Cevap için, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'Kur'an'ın aslı yakıldı mı?' adlı yazılara bakılabilir.* İfade etmekte yarar var ki, İslâm dini; İlim, kültür ve medeniyetin yükselmesine engel değildir. Engel olsaydı, 8. asırdan 14. asra kadar bütün parlaklığı ile hüküm süren bir İslâm ilim, kültür ve medeniyeti doğmazdı. Dinî hükümlerin ilim ve akl-ı selim ölçülerine göre değerlendirilmesinden, Müslümanlar hiç bir endişe duymazlar. Ancak, ilk emri oku! (Alak, 1) olan ve " İki günü eşit olan kişi ziyandadır." (Keşfu'1-hafa, II/233, no: 2406) ilkesi ile daima ilerlemeyi ve yükselmeyi isteyen bir dinî, "Cehalet, şeriatın (dinin) kendisinde yatmaktadır." hükmü ile cehaletin kaynağı olarak ilan edilmesi, şüphesiz tarafsız ve ilmî ölçülerle yapılan bir değerlendirme değil; "Dinler, ruhanîler sınıfının, halkı sömürmek için uydurdukları efsanelerdir. İlim ilerleyip, tabiattaki sırlar çözüldükçe, insanların kafası aydınlanacak ve bu efsane de yok olup; gidecektir." diyen Voltaire (1694(1778), D'alembert (1717(1783), Diderot (1713(1784) gibi 18. asır filozoflarından bir kısmının, günümüzde artık hiç bir ilmî değeri kalmamış olan bâtıl iddialarının, körü körüne taklidine dayanan ön yargı ifadelerinin tekrarından başka bir şey değildir. Yukarıda verilen örneklerde de görüldüğü üzere, 'Sayın Arsel'in din ve özellikle İslâm dini konusundaki hükümleri, inceleme ve araştırma sonucu olmaktan çok, aşırı bağlı bulunduğu Voltaire ve benzeri filozofların, genellikle Hristiyanlık konusundaki düşüncelerinin sonucu olarak ileri sürdükleri fikirlerden oluşmaktadır. Bu ön yargı onda tarafsız bir inceleme ve araştırma imkânı bırakmamış; onu İslâm'a ve Müslüman bilginlere hınç duymağa ve savaş açmaya sevketmiştir.' Nitekim en büyük hukukçular arasında yer alan ve Müslümanlarca imam-ı azam unvanı ile büyük saygı ile anılan Ebû hanife'ye "Hanefî efendi" deyişini, şöyle açıklamaktadır: "Ebû hanife'ye "Hanefî efendi" derken, ben bu kullandığım efendi sözcüğü ile zihniyetini ve insanlık anlayışını beğenmediğim. 'Bu şeriatçıyı yermek istedim.' tıpkı Gazzalî'yi, ya da ibn Teymiye'i ya da ebu's-Suûd ve nice benzerlerini yermek istediğim gibi**.** "Bu kişilerin adlarının yanına efendi sözcüğünü koymak, her nedense bana hınç çıkarma duygusu verir." (Biz profesörler, sh.186) Bizzat kendi ifâde ve açıklamalarından da anlaşıldığı üzere Sayın 'Arsel dinî konularda yeter bilgisi ve yetkisi olmayışı bir yana, isabetli hüküm ve sonuçlara

ulaşabilecek nitelikte tarafsız bir ilim adamı da değildir.’ O'nun din kavramına ve özellikle İslâm dinine karşı kin ve hınç derecesine varan bu olumsuz tutumu, ‘onu akademik kariyere sahip bir bilim adamına yakışmayan davranışlara’ ve halen üniversitelerimizde görevde bulunan değerli ilim ve fikir adamlarım, (kendi de dahil), toptan "Ortaçağ üniversitelerinde hademelik bile yapamayacak kertede kimseler." (Biz profesörler, sh.134; cumhuriyet gazetesi, 28 Aralık 1976, sh.2; "fakülteden ayrılırken" başlıklı yazı) diye itham etmeğe ve hiçbir ciddî araştırma yapmadan, hatta ‘hiç düşünmeden, gelişigüzel yazılar yazmaya ve bazen gülünç durumlara düşmeye kadar sevketmiştir.’ Nitekim, Osmanlı imparatorluğumun yükselme döneminde (Kanunî, 2.selim ve 3.Murad'ın saltanatları esnasında) aralıksız 28 yıl şeyhülislamlık makamım hakkıyle dolduran; bilgisi, dirayeti, ahlâkı ve eserleriyle haklı bir üne kavuşan büyük Türk bilgini Ebu's-Suûd Efendi'nin bir fetvasında, "Erkeklikten kesilmiş yaşlı kişiye" anlamında olarak yer alan "cimâ'a kadir olmayan pîr'e" ifâdesindeki, ismin "e" hali ile kullanılmış "pir" (yaşlı kişi) kelimesini, bilinen asalak böcek (pire) sanmış; ‘anladığım sandığı bu fetva ile’ ilgili olarak varlık dergisi'nin Ağustos 1970 tarih ve 827. sayısında (sn.3) yayınlanan "değer ölçülerimizdeki zavallılık" başlıklı yazısında: "Ebu's-Suûd efendi, bugün hâlâ Türklerin haklı olarak iftihar edebilecekleri en mühim şahsiyetlerden ve Türklere ve Müslümanlara büyük hizmetleri dokunan bir âlim olarak baş tacı edilir. Oysa ki, 16. yüzyılın bu büyük ve en ünlü bilgim diye gösterilmek istenen kişi, insanlık sevgisi duygusundan yoksun ve kadının pire ile cima (cinsî ilişki) edip edemeyeceği sorunlarıyla meşgul olabilecek kadar, insan zekâsızı küçülten bir kimsedir. Hiç şüphesiz, kendisine cimâ’a kadir olmayan pire" konusunda soru sorabilecek kadar câhil ve ilkel bir toplumdan, Ebû's-Suûd efendiden daha iyisinin kolay kolay yetişmeyeceğini unutmak gerekir." sözleriyle, gerçekten ‘ortaçağ üniversitelerindeki hademelerin bile kolayca anlayabileceği Türkçe bir cümleyi anlayabilecek seviyede bulunmadığını, bizzat kendisi’ ispatlamıştır. Zira söz konusu fetvada "Cima kadir olmayan pir'e yahut on iki yaşında olan oğlancığa" ifadesinde yer alan "pîr" ve "oğlancık" kelimelerinin, gramerde (ismin "e" hâli) denilen durumdan başka bir şey olmadığını anlamak için, ‘değil profesörlük unvanına sahip olmak, okur-yazar bile olmaya gerek olmayıp, Türkçe bilmenin yeterli olduğu’ açıktır. Unutmamak gerekir ki, "Câhil ve ilkel bir toplum" olarak nitelediği toplum; ilim, sanat, kültür ve medeniyet itibariyle, asrının en ileri toplumudur. Ebu's-Suûd Efendi gibi ünlü bir kişinin şahsiyetinden ve yaşadığı asrın kültür ve medeniyetinden böylesine bihaber olan sayın prof. Arsel'in tek meziyeti, ‘hiç bilmediği konulan bile bildiğini iddia’ ederek, milletimizin saygı duyduğu her değere hakaret edecek kadar cesur olmasıdır." Yukarıda verilen örnek ve açıklamalardan anlaşılmaktadır ki, Sayın Arsel'in başkanlığımız yayınlan ve hizmetleriyle ilgili olarak, objektif değerlendirmeler yapması mümkün olmadığı gibi, ‘ilmî durumu ve ihtisası bakımından da böyle bir değerlendirme yapacak ehliyette değildir, îddialarının hemen hepsi mesnetsiz ve ön yargıdan ibarettir.’ Bilgi ve takdirlerine arz ederim. İrfan Yücel, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkan V.

Gelen bir soru: Muhammed'in, karıları için uydurduğu ayetler: "Muhammed'e Hafsa, her ne kadar söz vermiş olsa da, sözünü tutmayıp gördüklerini Ayşe'ye söyler; Ayşe'de duyduklarını Muhammed'in diğer eşlerine aktarır. Bu yüzden Muhammed'in eşleri mırıldanıp söylenmeye başlarlar. Muhammed, Hafsayı karşısına alarak neden dolayı sırrı başkalarına açıkladığını sorar. Hafsa şaşırıp, bunu nereden anladığını Muhammed'e sorunca, Muhammed, herşeyi tanrı'dan öğrendiği, çünkü tanrı'nın her gizli şeyi kendisine haber verdiğini söyler. Ve olan biteni böylece Kur’an'a geçirir, yani karılarına duyduğu utancı, tanrı'ya atfen Tahrim suresinin 3. ayetini uydurur ve karılarını uyarır! " Buna cevap verir misiniz?

Cevabımız: Oryantalistlerin temel ithamlarının başını "Kur’an'ı Muhammed yazdı." iddiası çeker. Tüm Kur’an'ı yüzlerce yıl taramışlar, "Daha önce karar verdikleri hükme" delil aramışlar ve sonunda Kur’an'da bu ayet ile aradıklarını bulduklarını iddia etmişlerdir. İşin ilginç

yanı -ve her zaman olduğu gibi- ateistlerde bu Hristiyan önyargısına balıklama dalmışlardır. ABD'de yaşayan ve orada ölen İlhan Arsel'de 'Kur'an eleştirisi' adı ile yazdığı eserinin tümünde ne hikmetse (!) "Aynen" oryantalist iddialarını alt alta sıralamıştır. Gelelim sorunuzun cevabına: Kur'an'ın hiç bir ayeti sadece efendimiz ve ailesi için özel inmemiştir. Benzer bir iddia efendimizin evine izinsiz girilmemesi hakkındaki ayet (Ahzab, 53) için de iddia edilir. (Ahzab 53: ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor iddiasına cevap için 'Kur'an'da celiski yoktur' adlı yazıya bakılabilir.) Efendimiz 'evine izinsiz girilmemesini sağlamak için ayet uydurmuştur' der oryantalistler. Halbuki efendimiz İslam'ın nasıl yaşanacağını bizlere uygulamalı olarak göstermekle görevlidir. (Ahzâb, 21, Haşr, 7) Yukarıdaki ayette yine Allah (cc) bizzat efendimizin hayatından örnekle bizlere mesajlarını iletir. Ayet önce olayı aktarır ve benzer durumlardaki hükmü bizlere bildirir. Hz. Peygamberin, eşlerinden birine sır olarak söylediği bir sözü o tamamen koruyamamış, yine Resulullah'ın eşleri içinden en çok samimi olduğu birine çıtlatmış, bundan haberdar olan Hz. Peygamber ona sitem etmiş, bunun üzerine ikisi birbirine arka çıkıp kendisinden bazı maddî taleplerde bulunarak diğer eşlerini de ilgilendirecek tarzda bir dayanışma içine girmişlerdi. Bu durum karşısında Resulullah, hem dünya hayatının kendi nazarındaki önemsizliğini anlatmak hem de ailesine karşı eğitici bir tedbir uygulayarak onların gerçek iradelerini yoklamak üzere mûtat aile hayatını terketti, dargın bir halde onların odalarında bulunmak yerine îlâ yemini yapıp kendine ait odasında bir ay uzlete çekildi. Hz. Peygamber uzlete çekilişinin 29. günün bitiminde eşlerine döndü; onun eşlerini boşamadığı haberini de sevinç içinde Hz. Ömer duyurdu. Sûrenin asıl nüzul sebebi bu 'îlâ yemini'dir, anlatılan diğer olaylar ise buna götüren sebep ve mukaddimeler olmalıdır. (Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VII/5084-5085,5094,5113, 5115) Bizzat Hz. Peygamber'in hayatından örnek gösterilmesi gereğine binaen belirli olaylara gönderme yapan somut anlatım üslûbunun seçildiği bu ayetlerle kuşkusuz o sırada yaşanan bir probleme çözüm getirilmiş ve ayetlerin nüzulü örnek neslin yetiştirilmesinde etkili olmuştur.

Bu ayetin bize gösterdiği diğer önemli bir gerçek ise efendimizin vahiy almadığı durumlarda bizler gibi bir insan olduğunun örnekliğini bizlere gösterilmesidir. Efendimiz birçok hadisinde (Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı aşırı yücelttikleri gibi siz de beni aşırı yüceltmeyin. Ben, sadece ve sadece bir kulum. O halde 'Allah'ın kulu ve elçisi deyin (Buhari, Enbiya 3484) Bir adam Peygamber'e dedi ki: "Ey Muhammed! Ey Efendimiz, ey efendimizin oğlu! Ey en hayırlımız, ey en hayırlımızın oğlu!" Rasulullah hemen müdahale etti: "Ey insanlar! Sözlerinize dikkat edin ki Şeytan sizi hükmü altına almasın! Ben Abdullah'ın oğlu Muhammed'im! Allah'ın kulu ve elçisiyim! Vallahi beni, Allah'ın beni yerleştirdiği konumumdan daha fazla yüceltmeye kalkmanız hoşuma gitmez." (İbn Hanbel, III/153) Yine efendimiz, Musa, Yunus ve İbrahim içinde tevazuda bulunup kendilerini onlardan üstün gören Müslümanları uyarmıştır. (İbn Hanbel, III/153; Buhari, Enbiya, 46 ve 38) ve Hristiyanların İsa efendimize yaptığını Müslümanların kendisine yapmamasını öğütlemiş, birçok Kur'an ayeti de "De ki: ben de sizin gibi bir beşerim." (Kehf, 110); " Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahy olunuyor." (Fussilet, 6) efendimizin peygamber olması yanında bir insan olduğunun da altını çizmiştir. Zaten İslam'a giriş cümlesi; kelime-i şehadette de bu aynen vurgulanır: Muhammed (sav) Allah'ın önce kulu sonra resulüdür! Detay için 'efendimizin aile hayatını irdelediğimiz' yazıya bakılabilir. Yine ayrıca Resulullah'ın davranışlarının - diğer alanlarda olduğu gibi- aile hayatında da sunîlikten, gösteriş ve yapaylıktan uzak olduğu ve iyi bir eş olma özelliğini öne çıkaran bir tavır sergilediği gözden kaçmamaktadır. Yine bu ayette atıfta bulunan olay vesilesiyle, sır verme konusunda titiz davranmak gerektiği, sır saklama konumunda bulunanların da ağır sorumluluk altında bulundukları dolaylı biçimde ifade edilmiş olmaktadır. Saklanmayan sırlar yüzünden nice kanlar döküldüğüne ve nice ümitlerin boşa gittiğine dikkat çeken Mâverdî, sır saklamanın insanın hayatındaki en önemli başarı ve esneklik sebeplerinden biri olduğunu belirtir ve Hz. Ali'nin şu özdeyişini aktarır: "Sırrın senin esirindir; sırrını açıkladığın takdirde sen onun esiri

olursun." (Mustafa Çağrıcı, İFAV Ans, IV/118-119) Kısaca oryantalist - ağızlı ateistlerin - iddialarının aksine bu ayette biz Müslümanların günlük hayatına ışık tutacak birçok hikmetleri bünyesinde barındırmaktadır.

Ateist yazarlar ve eserlerindeki iddialara cevaplar IV

Erdoğan Aydın'a cevaplar

Ateistler Müslüman âlimlerin yazdığı kitaplardan 'alıntılar' yaparak İslam'a saldırmaya çalışırken, bilimsel olduklarını iddia eden bu yazarların, aynı kitaplarda yeralan 'başka iddialarına cevapları' görmemezlikten gelmemeleri objektifle açıklanabilir?

Kendilerini entelektüel, okumuş, aydın, rasyonalist gören ateistlerden biri olan Erdoğan Aydın, her seferinde Allah (cc) adı geçince "*Allah'ın -varsa eğer- ve onun peygamberi olduğunu iddia eden muhammed'in."* diye yazındığını görünce, Turan Dursun ve İlhan Arsel'in eserlerini okurken hissettiğimiz 'hınç ve öfkeyi' aynen hissettirmekte ve okuyucuya hatırlatmaktadır. Biri nsan ateist olabilir, dinireddedebilir, hatta çamur atmayı bir meziyette sayabilir ama en azından azıcık saygılı olması gerekmez mi? Hadi kitapta bir kere yazdın, 'korkusuz ateist olduğunu da okuyucuya gösterdin' ama aynı sayfada defalarca, peşisıra bu tür tekrarlamalar açıkça, içlerinde biriktirdikleri İslam'a karşı var olan kini, hoşgörüsüzlüğü dışa yansıtmaktadır. Bir kadar önyargı ve düşmanca yazılan kitaplarda da yalan- iftira- okuyucuyu yönlendirme bol bol bulmak mümkün olmaktadır.

Peki ya bu cümlenin, mantık ve saygıdan vazgeçtik, seviyeli bir tarafı var mı? " *muhammed'in okur-yazar olması 'ihtimali' de var. muhammed, okur-yazar 'olmasa bile' kör ya da sağır da değildi*. " Okuryazar mı değil mi, "Ben her iki ihtimalle de saldırayım" mantığı ile yazılan bu kitap, seviyeli, objektif ve bilimsel bir çalışma kabul edilebilir mi?

Ya her an yeni yeni ilmi hakikatleri ortaya çıkan bir ilahi kitabı Hz. Muhammed'in yazdığı iftirasına ne demeli? Bu iddia direk oryantalist batılı Hristiyanlardan aşırma bir iddiadır ki sitemizde devamlı iddia ettiğimiz hususun altını bir kez daha çizmek gerekmektedir. 'Türk ateizmi oryantalist-misyoner Hristiyanlığın yerli sözcüsü olmaktan ileri gidememişlerdir. Yerli ateistler yabancı ajanların içimizdeki sözcüleridirler sadece.' Hele peygamberimizin "kölelerden" öğrendikleri ile Kur'an'ı yazdığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Bu iki iddiaya cevap için "Kur'an'ın kaynağı nedir?", " Kur'an ve bilim" adlı yazılarımıza müracaat edilebilir.

Aydın devamında, Kur'an'ın yazılması, Nuh tufanı ve Gılgamış destanı benzetmelerinin, Kur'an'ın Tevrat-İncil'den alıntı ile yazıldığı gibi klasik oryantalist iddialarını tekrarlamaktadır ki, aynı başlıklar altında bu iddialara cevaplar için de, "Kuran'ın kaynağı Sümerler mi?", "Tüm dinlerin özü İslam'dır.", "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazılarımıza bakılabilir.

Temel amacı insanların tevhit eksenli erdemli, ahlaklı, iyiliksever ve temiz bir hayat yaşatmak olan bir kitabın içeriği hakkında yazarın merak ettiği konulara bir bakalım: "*hangi tarihte, aralarında ne kadar yaş farkı , kıyafetleri nasıldı?, meyvenin adı neydi?, ne kadar yaşadılar? kaç yılında öldüler? eger siz allah-varsa eğer- olsa idiniz:....ya... yoksa ..."* İnsanlığın hem

dünya hem ahiret mutluluğunu sağlamak için gönderilen ve evrensel bir içeriğe sahip kitapta renk, tarih, elbise modeli arayan bir zihniyet ile karşı karşıyayız! Realistçe ve mantık sınırları içinde sayılabilecek soru ve sorunların cevabı Kur'an'da zaten var iken, mantık dışı ve hiçbir işe yaramayacak soruların cevabını, bir bakıma İslam'ın anayasa kitabı sayılacak kitapta arama gayreti hangi mantıkla açıklanabilir? Renk, isim, detay hadis kitaplarında bulunur, Kur'an ise ana hatları belirler ve anayolun sınır çizgilerini çizer. Kısacası, yanlış sorunun cevabı da yanlış yerde aranmaktadır. Üstelik ateistlerin bu tür gereksiz sorularına Kur'an'da cevap bulamayınca, 'Kur'an soru sormayı yasaklıyor' diye yaygara başlatmaları da ayrı bir garabettir. "İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır?" adlı soruya verilen cevabımıza da bakılabilir.

İslam'a düşmanlığı bakın yazarı ne hallere düşürüyor. İslam domuz etini yasakladı ya: *"kaldı ki, domuz besiciliği karlı bir istir. domuz, bir yılda 15-20 yavru doğurur bir senede. bir domuz, kesilme zamanına bir seneden kısa surede gelir.kesilme zamanında 150 kilo tartar....bugun, et fiyatlarının yukseklıgı karsısında yeterince et alamayan kisiler, domuzun pazara girmesi ile, daha ucuza daha cok et alabilirler*." Şimdi dikkat lütfen şu domuzun marifetlerine " *abd ve avrupa'nın onde gelen gelismis ulkelerinde, domuz eti bol miktarda, salam, sucuk, sosis, lop et olarak tuketilir. ve, bu ulkelerin insanları, daha gelismis daha yapılı vucuda sahiptirler, daha uzun boyludurlar. sporun her sahasında daha basarili olurlar, cunku daha saglam bir vucuda sahiptirler. beyinleri de daha iyi calısır, bilim-teknik, ekonomi alanında daha ileridedirler. ulkeleri daha gelismis, daha temizdir. yollar, evler, arabalar, evlerindeki esyalar, hersey.. daha gelismis ve daha moderndir. (bunlar, akıllı olduklarını gosteriyor). cunku, bu insanlar, cocukluklarından beri "yeterli hayvansal protein ve et" tüketiyorlar. bu da et verimi yuksek domuz sayesinde oluyor...."* Demek ki bizim kalkınamamamızın sebebi ilim, okuma, düşünme, araştırma eksikliği değilmiş. Sanki domuz eti yemediğimiz dönemlerde İslam alemi gerek ekonomik gerek siyasi olarak dünyaya hakim değildi? Bu konuda, "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazımıza bakılabilir. Peki domuz eti yediği halde ilerleyemeyen Hristiyan ülkeler hangi kategoriye sokulacak? Hadi bir genelleme yapalım, dünyada emperyalist faaliyette bulunmayıp domuz eti yediği halde ilerleyemeyen , Asya'dan Afrika; Avustralya'dan Amerika kıtasına kadar birçok ülke için ne diyecek acaba Sayın Aydın?

Çok yaşamanın sırrını da çözmüş yazar: Spor, yüksek yaşam standartları, bilgi vs değil *: "domuz eti yemeyen İslam ulkelerindeki insanlara gore cok daha fazla yasıyorlar. demek ki, daha saglıklılar. demek ki, yedikleri domuz etinin bir zararı yok.. bilakis, faydası bile olabiliyor..din yasaklamıs" diyerek, bilimsel gecerligi olmayan kısıtlamaların esiri olmamak lazımdır"* Aydın'ın bilimsel geçerliliğine bakar mısınız lütfen?! Bu arada bilimsel ispatlanan domuzun sağlığa zararlarına (Domuz eti çok yağlı olması, domuz yağı içerisinde "sutoksin" denilen zehirli maddelerin olması, vücuda giren bu maddelerin dışarı atılması için lenf bezlerini daha çok çalıştırması ve sonuç itibari ile lenf düğümlerinin (bademcik gibi) iltihaplanması ve şişmesine neden olması, domuz etinde bulunan anormal miktarda kükürtün kıkırdak kas ve sinirlere oturarak eklemlerde iltihaplanmalara yol açması, kireçlenme ve bel fıtığına yol açması, domuz eti ve yağı kullanan kişinin derisinde "imidazol" denilen maddelerin kaşıntıya yol açması, egzama dermati, nörodermatit gibi iltihabi deri hastalıklarına zemin hazırlaması, domuz etiyle insanlara geçen bu hastalıkların domuzlarda ağır bir hastalık yapmamasına rağmen insanlarda öldürücü etkiye sahip olması ve bu hastalığın tek kaynağının domuzlar olması, trişinellozise neden olması vd. Ottowa Üniversitesi araştırmacıları domuz eti tüketimi ile karaciğer iltihaplanması olan siroz arasında orantılı bir artışta tespit etmişlerdir. Araştırmayı yapan Dr. Amin Nanji ve Dr. Samuel French domuz eti ile alkol tüketildiği zaman riskin daha da arttığını belirtmektedirler. İsviçre, Norveç ve Finlandiya gibi ülkelerde kişi başı ortalama domuz eti tüketimi ile sirozdan ölenlerin oranları da doğru orantılıdır. Domuz eti ve yağı, cilt kanseri, mide kanseri, bağırsak kanseri, lenf kanseri gibi kanser çeşitlerine yakalanma riskini de arttırmaktadır. Ayrıca taşıdığı aşırı büyüme hormonu nedeniyle kanserin gelişmesine zemin hazırlamaktadır. Yapılan araştırmalarda vücudun metabolizmasının dengesizliği ile oluşan bir tür hastalık olan obeziteye yakalanma riskinin domuz eti kullanımı ile doğru orantılı olduğu belirtilmektedir. İşte bu nedenle de özellikle Hristiyan ülkelerde obezite çok yaygındır. Kısaca, domuz eti kanserojen maddeler taşımakta, pellegra hastalığına, siroza ve multiple sklerozis hastalığına yol açmakta, insanlara bulaşıcı olan hepatit virüsünü, Toksoplazma parazitini, Yersinia bakterisini barındırmaktadır.) fazla dalmadan (Bu yazıyı yazdığımız 2009 yılında) güncel olan örneklerle konumuza devam edelim: Domuz gribi!

Domuz gribi Avrupa'da hızla yayılıyor

Meksika'da yayılmaya başlayan ve şimdiye kadar 149 kişinin ölümüne yol açan domuz gribi Avrupa'ya sıçradı ve hızla yayılıyor.. 28 Nisan 2009

ABD'de Domuz Gribi Alarmı

Ölenlerin sayısı 1000'i geçti... Obama acil durum ilan etti. 24.10.2009

Meksika'da ölü sayısı 149'u geçti

ABD'de 20 yeni vaka daha ortaya çıktı, Kanada'da 6 kişide virüs belirlendi. Meksika'daki salgınıda ölenlerin sayısı 149'u buldu.

Ankara Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü'ne başvuran ve grip virüsü tespit edilen vakaların yüzde 99'unun domuz gribi olduğu belirlendi. Türkiye'de vaka sayısı 1095'e çıktı. Yurdun tamamında okullar domuz gribine karşı dezenfektasyon edilmesi için 30 Ekim'de tatil edildi. Mardin'de ise tatil 1 hafta. Sağlık Bakanlığı, hamileler için yan etkisi olmayan aşı getirme kararı aldı

Domuz gribi endişesi, hastalığın kendisinden daha hızlı yayılıyor. 30 Ekim Cuma günü tatil edilen Türkiye'deki tüm okullar dezenfekte edilecek. Sağlık Bakanı Akdağ, **"5 ay kimseyle öpüşmeyin"** dedi.

Domuz gribi ABD'de "acil durum"

Obama, ABD'deki domuz gribi hastalığının durumundan dolayı ülkede "acil durum" ilan etti.

Beyaz Saray, ABD Başkanı Barack Obama'nın, ülkede domuz gribi nedeniyle acil durum ilan edilen kararı imzaladığını duyurdu. Geçen hafta ABD'li yetkililer, domuz gribi virüsünün 46 eyalette yayıldığını açıklamışlardı. Sağlık

Domuz gribinin gizli tarihi...

Sahneye yeni çıkmış gibi algılanan domuz giribi virüsü aslında 20 milyon insanın katili durumunda...

Çok yaygın olan, ancak genellikle öldürücü olmayan grip 1918'de büyük bir salgın hâline gelerek 20 milyondan fazla insanın ölümüne sebep olmuştu. İspanyol gribi olarak isimlendirilen bu salgının korkutucu yanı günümüzdeki domuz gribi gibi o yıllarda da domuzdan insana bulaşmasıydı...

Almanya'da 24 saatte 637 domuz gribi vakası ortaya çıktı. ABD 120 milyon doz aşı sipariş etti. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre hastalığın ulaşmadığı hiçbir yer kalmayacak...

25 Temmuz 2009

İşte dünyadaki panikten yansımalar

DOMUZ gribinden ölümde ABD 263 vakayla ilk sırada. Arjantin'de 165, Meksika'da 128 ölüm vakası rapor edildi.

VİRÜSÜN mutasyon geçirip 1918 İspanyol ve 1958 Asya griplerinden daha ölümcül bir hal almasından korkuluyor.

A/H1N1 virüsünün yol açtığı salgının ilk safhada olduğunu kaydeden Dünya Sağlık Örgütü'ne göre hastalık kısa süre içinde dünyanın bütün ülkelerine ulaşacak.

ABD 120 milyon doz H1N1 aşısı sipariş etti. Avustralya 21 milyon doz aşı alıyor ve aşı denemeleri yapıyor.

SON 24 saatte 637 yeni vakanın ortaya çıktığı Almanya'da bazı siyasetçiler futbol liglerinin ertelenmesini istedi.

İNGİLTERE'DE kilise ayinlerinde artık aynı kadehten şarap yudumlanmıyor, parmaklar kutsal suya daldırılmıyor.

ARAP ülkelerinin sağlık bakanları hac ziyaretine kısıtlamalar getirilmesi konusunda fikir birliğine vardı.

YUNAN hükümeti, olası bir acil durum halinde büyük stadyumları toplu aşılama kampanyaları için kullanacak.

Domuz gribi Avrupa'da hızla yayılıyor

Meksika'da yayılmaya başlayan ve şimdiye kadar 149 kişinin ölümüne yol açan domuz gribi Avrupa'ya sıçradı ve hızla yayılıyor.. 28 Nisan 2009

ABD'de Domuz Gribi Alarmı

Ölenlerin sayısı 1000'i geçti... Obama acil durum ilan etti. 24.10.2009

Meksika'da ölü sayısı 149'u geçti

ABD'de 20 yeni vaka daha ortaya çıktı, Kanada'da 6 kişide virüs belirlendi. Meksika'daki salgınıda ölenlerin sayısı 149'u buldu.

Ankara Refik Saydam Hıfzısıhha Enstitüsü'ne başvuran ve grip virüsü tespit edilen vakaların yüzde 99'unun domuz gribi olduğu belirlendi. Türkiye'de vaka sayısı 1095'e çıktı. Yurdun tamamında okullar domuz gribine karşı dezenfektasyon edilmesi için 30 Ekim'de tatil edildi. Mardin'de ise tatil 1 hafta. Sağlık Bakanlığı, hamileler için yan etkisi olmayan aşı getirme kararı aldı

Domuz gribi endişesi, hastalığın kendisinden daha hızlı yayılıyor. 30 Ekim Cuma günü tatil edilen Türkiye'deki tüm okullar dezenfekte edilecek. Sağlık Bakanı Akdağ, **"5 ay kimseyle öpüşmeyin"** dedi.

POSTA com.tr

11 Ocak 2016

DOMUZ GRİBİNDEN KORUNMANIN 8 YOLU

Domuz gribi 3 can aldı

Milliyet

Adıyaman, Mardin ve İstanbul'da tedavi gören 3 kişi yaşamını yitirdi. Konuyla ilgili açıklama yapan Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu 'Panik yapmayın' çağrısında bulundu

İnternette dumuz etinin hamar olmadığı Hristiyanlık dininin papazlarının domuz etinin zararlarını anlattığı videolar da (Mesela, https://www.youtube.com/watch?v=RqZCvYGacMc) aslında çok yönlü olarak Sayın Aydın’a cevap vermektedir.

Bir yazısını da şöyle bitirir Sayın Aydın: "*değişmeyen tek şey, değişimdir*." İslam'a olan önyargısı, Sayın Aydın’ı, emperyalist Hristiyanların pisliğini yiyen domuzunu övmeye kadar götürmüş. Devam edelim, gerçeği ters yüz etmenin en basit örneği: Bizim iddiamız ‘hak dinlerin bozulması putperestlik ve çok tanrılı dinlere dönüştüğü’ şeklindedir. Yazarın olaya bakış açısı ise her seferinde olduğu gibi 180 derece terstir: *"tüm dinler bir masaldır. Günümüzdeki tek tanrılı dinler, çok tanrılı dinlerin değişimi sonucu meydana gelmişlerdir."* Bu iddiaya cevaba “Tüm dinlerin özü İslam’dır” adlı yazımızdan ulaşılabilir.

Aydın bir başka yerde "*demek ki hadislere yalan karışmış"* derken daha sonra o uydurma, yalan hadisleri delil gösterip İslam'a saldırabilmektedir : *"özellikle "Türkler" için "hadis"ler vardır. Türkler için hiç de iyi şeyler söylemeyen bu hadisler…*” yine yazardan bir itiraf: *"hadis uydurmacılarıyla savaşıyor görünenler, uydurma diye nitelediklerini toplamıslardır da. bugun elimizde uydurma hadislerin toplandığı kitaplar vardır*. içlerinde Türklerle ilgili uydurma hadislerde geçiyor o kitapların ama Sayın Aydın onları görmemiş- okumamış demek ki! Evet, İslam âlimleri efendimiz adına uydurulan birçok hadisleri ifşa etmiş, yalan olduklarını belgelemişlerdir. Bunlar arasında ırkçılık kokan birçok hadiste bulunmaktadır. Unutmayalım ki sadece Türkler, Araplar değil, birçok ırkla ilgili yalan yalan hadisler uydurulmuştur. Peki, bu hadisin neresinde ırkçılık vardır? *"şu da kıyamet alametlerinden: kıldan(keçe) ayakkabı giyen bir toplumla vuruşup öldüreşeceksiniz "* hazreti resul gelecekle ilgili bir haber veriyor ve bu aynen oluyor. Araplar Müslüman olmadan önce Türklerle savaşıyor, burada ırkçılık yoktur, aksine kıyamet kopmadan olacak olaydan haber veren bir mucize söz konusudur. Ama ateist yazar buradan hareketle Hz. resul’ü "Türk" düşmanı ilan edebilmektedir. Bu hadisin aksine bazı ırkçılar da, Hz. resul’ün ağzından hadis uydurup "Türkleri öven" birçok hadisler uydurmuşlardır. İşin ilginç yönü ateist mantalite sahipleri ile faşist mantaliteye sahip olanların uydurma hadislere sarılmaları, onlardan medet ummalarıdır! Bu konuda “Tefsirde israiliyyât, hadiste mevzuât” ve “Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması.” adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Ya şu mantığa, bakış açısına ne dersiniz?: *"biz her peygamberi, kendi toplumunun diliyle gönderdik. ille de böyle yaptık ki, o toplumdan olanlara anlatabilsin." (ibrahim suresi, ayet: 4.)*

demek ki, kur'an'a göre, "tanrı'nın elçisi"nin bir "toplum"u var. Şimdi soralım, yazara kalsa Allah (cc) Hz. resul'ü ilk muhatabı olan Arap toplumuna Çince konuşurken mi gönderecekti? İlk muhatap çevresi olan, kendi kabilesi idi ve onlar anlayıp değerlendirebilsin diye Allah Kur'an'ı Arapça olarak indirmiştir! Kur'an Hz. resul'e hitaben "Seni alemler -yani hem tüm insanlara hem cinlere- rahmet olarak gönderdik" (Enbiya, 107); "Biz seni tüm insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik." (Sebe, 28) ayetleri, oryantalist iddia olan HZ Muhammed'in sadece Araplara gönderildiği iddialarını tekrarlayan Aydın'ı çürütmektedir. Kur'an'da önce "Yakın çevreni" (Müddessir, 1-2) diye sonrada 'Mekke' ve 'çevresi'ne (En'am, 92) uyarıcı olarak Hz. resul'ün gönderildiğine dair ayetler vardır. Neden, çünkü ilk muhataplar o bölge halkıdır. Daha sonra İslam yayıldıkça tedrici olarak, kademe kademe hedef kitle genişletmiştir. Mekke'den tüm alemlere rahmet mesajları yayılmıştır. Ama yazar bu tedrici tebliğ metodunu kavrayamamakta ve bakın ne demektedir :*"muhammed'in "tüm insanların peygamberi", kur'an'ın da "tüm insanlara yönelik" olduğunun anlatıldığı ayetler de var. kur'an'daki nice çelişkilerden biridir bu"* Aydın önyargıdan veya cehaletten kaynaklanan bu iddiası yetmez gibi bir de üstüne İslam'a saldırabileceği bir konu bulduğunu zannedebilmektedir. Bu konu daha detaylı olark 'Kur'an'da çelişki yoktur' adlı yazımızda, "Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?" altbaşlığı ile ele alınıp cevaplanmıştır.

Yazar bazen doğru şeyleri de dile getirmekte ama ne yazık ki oradan da yanlış sonuçlara ulaşmaktadır: "*bu sorular elbette kendiliğinden oluşmuyor. belli ki bazı yobazlar, bazı kitaplar, bazı hocalar, bazı imamlar, bazıları bu soruları soran kişilerin kafasına bunları sokmuşlar ve insanlar kuşkuya kapılmış."* Ateist yazar bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor, üstüne bir de bilmediği alanda etrafına akıl vermeye kalkıyor. Kaynakları araştırmayan okuyucu da şüpheye düşürmeye çalışmaktadır.

"B*en de diyorum ki: Müslüman erkek, Müslüman olmayan kadınla evlenebiliyor ama, Müslüman kadın Müslüman olmayan erkekle evlenemiyor. bu da islamın kadın-erkek eşitliğine bakış açısını gösteren bir diger örnek!.. insan haklarından söz eden "türban"lılar.. ne dersiniz?* "

İslam, başka dinden görüşten olanların "zorla" İslam'a sokulmasını yasaklamıştır. 'La ikrahe fiddin': dinde zorlama yoktur, ayeti bunun en büyük delilidir. O nedenle Müslüman bir erkek Müslüman olmayan bir kadınla evlenebilir çünkü onu Müslüman olması için zorlama diye bir şey söz konusu olmaz, bu İslam'a aykırıdır. Ama diğer din, fikir sistemlerinde bu hoşgörü- insan hakkı yoktur. Kadın kendini zorlayan kocası karşısında zor durumda kalabileceği ihtimaline karşı İslam -çünkü Müslüman olmayan kocayı sınırlayacak, Kua'an ayeti gibi kesin bir kısıtlayıcı hüküm yoktur başka din ve fikir akımlarında- Müslüman kadınların, Müslüman olmayanlarla evlenmesine izin vermemiştir. Zaten aradaki dini farklılığı göz ardı edip evlenen kadınların daha sonra evlendiği yabancı erkek ile evliliklerinin yürümediği ile ilgili birçok gazete haberi ve araştırması sık sık basına aktadır. Boşanmalardaki ortak yön, 'Kültürel uyuşmazlık' şeklinde özetlenmektedir. (Abdulmuttalip Baycar, Türk-Alman Evliliklerinde Yaşanılan Problemler ve Başaçıkma Yöntemleri (Dini-Kültürel Farklılıklar Bağlamında), Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt: 21, Sayı: 40, Yıl: 2019, Aralık, s. 408) Bu kadın erkek eşitsizliği değil, tam aksine kadınların - Geleceğinin ve huzurunun - korunmasına yönelik bir hükümdür. Bu konuda " İslam barış dinidir.", "İslam kılıç zoru ile yayılmadı" ve " İslam'da kadın hakları." başlıklı yazılarımıza bakılabilir.

CADDE Astroloji Pazar Yaşam Yazarlar

Hande Ataizi ile Benjamin Harvey boşandı

06.03.2018 - 15:41 | Son Güncellenme: 06.03.2018 - 16:14

Oyuncu Hande Atazi, 8 Eylül 2012 tarihinde dünya evine girdiği Amerikalı gazeteci Benjamin Harvey'den boşandı.

Oğlunun velayetini isteyen Ataizi, boşanma dilekçesinde, "Evliliğimizin ilk yıllarındaki sevgi ve saygı zamanla sona erdi. Farklı kültürlerde yetişmemiz nedeniyle aramızda şiddetli geçimsizlik oldu, evliliğimiz çekilmez hale dönüşmüştür" ifadelerine yer vermişti.

'Kiliseye çok gidiyor boşanmak istiyorum'

Oyuncu Perihan G., Nijeryalı eşinin haftanın 4 günü kiliseye gittiğini ve kendisini de kiliseye gitmeye zorladığını ileri sürerek boşanma davası açtı.

Eklenme Tarihi : 07.02.2017 08:19 Düzenlenme Tarihi : 07.02.2017 13:30

Yazarın kıyas yeteneğinden yoksun biri olduğuna dair bir örnekle devam edelim. Soru (Diyanete sormuş bir vatandaş): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır mı? Cevap (diyanetten): Mahkeme kararı ile boşanmış eşler, dini açıdan da boşanmış sayılır. Devam ediyor yazar *" tam bir çelişki daha.. muhammed zamanında medeni kanun ve mahkeme mi vardı."* Sayın Arsel, ya medeni kanunlar İslam'ın kuralları ile örtüşmüş ise?!

Yazarın düşün sahibi biri olmamasına bir örnek daha*: "İslamiyet dinini benimseyenlerin arasında bu denli cogunlukta "kör cahil" insan olması neden? eger, ıslamiyet insanlara fayda saglayan bir din olsa idi, kendisini benimseyenlerin bu denli cahil kalmalarını onlerdi. "*

Günümüz Müslümanlarının içler acısı hali acaba kimin suçudur? İlk emri "Oku" olan, "Düşünmüyor musunuz, aklınızı ne de az kullanıyorsunuz" şeklinde yüzlerce ayeti bünyesinde bulunduran bir kitaba inandığını söyleyenler, o kitabın gereğini yerine getirmiyorlar, düşünüp, araştırmıyorlarsa suç kimindir? Bir insan doktordan reçeteyi alıp okusa ama uygulamasa ve ölse, suç kimindir? Yazara göre doktorun ve reçetenin! Binlerce yıldır sabun var ama hala pis insanlar da bulunmaktadır. Suç sabun da mı, sabuncuda mı yoksa alıp kullanmayan veya alıp sabunu kenara koyan insanlarda mı? İlaca sahip olmak yetmez ilacı içmekte lazımdır! Yoksa Osmanlı, ortaçağ döneminde durum böyle mi idi Müslümanların durumu? Bu konuda" Müslüman alimler", " Kur'an ve bilim", "İlam ve Rönesans" ve "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Buyurun bu konuda tarafsız bir yabancı araştırmacıya müracaat edelim. 'Batı medeniyeti'nin Doğu kökenleri/the eastern origins of western civilisation' adlı eserinde prof. dr. John M. Hobson, İslam medeniyeti'nin insanlığa katkısını da şöyle anlatıyor: "900'lü yıllarda Ortadoğu ile kuzey Afrika, o dönemde medeniyetin beşiğiydi. Buralar sadece dünyanın en ileri bölgeleri olmakla kalmamış, aynı zamanda müthiş bir ekonomik büyüme de göstermişlerdi. Müslüman ekonomisinin bu gelişiminin sebeplerini araştıracak olursak, şu cevaplara ulaşırız: Öncelikle buralar, şehirleri büyüyen ve iş adamlarının uzun mesafeli dünya ticaretine giriştikleri bir barış bölgesiydi. Dahası, Müslüman sermayedarlar sadece tüccar değil, aynı zamanda azamî kâr maksadıyla o çağın dünyası içinde ticaret, yatırım ve bir tür borsacılık yapan rasyonel yatırımcılardı. Üçüncü olarak, bir ölçüde güvene bağlı olsa da bankacılık, kredicilik gibi

esasları da içine alan rasyonel bir kurumlar sistemi de doğmuştu. Dördüncü olarak, İslam âleminde 800 yılından itibaren bilimsel düşünce hızlı bir şekilde gelişiyordu. beşinci olarak da İslam, dünya çapında ekonomik faaliyeti harekete geçirmek için son derece önemli bir rol oynuyordu. Onun için de Protestan ahlâkı ve kapitalizmin ruhu yerine, aslında Müslüman ahlâkı ve kapitalizmin ruhu'nun yazılması gerekirdi. Böylece de neden sadece İslam'ın önemli iktisadî gelişmelere refakat edebilecek bir nitelik taşıdığı ve neden Avrupa'nın savaşçı durgunluğunun esiri olarak kalacağı kesin bir şekilde ispatlanmış olurdu." Yabancı araştırmacılar kadar kendi topraklarına, kültürüne objektif bakamayan yerli (!) yabancılardan çektiği yetmedi mi bu toprakların?

Yazarın hala evrim teorisini savunmasına cevabımız için de 'Evrim teorisi' adlı yazımıza bakılabilir.

"Biz Kur'an'da son derece orjinal bir dindarlık, derin bir adanmışlık ve şairane bir dil görüyoruz. Hz Muhammed'in basit bir hilekar olarak değerlendirilmesi imkansızdır." (Hans Küng, Islam, s. 75); "Hz Muhammed'in dünyevi açıdan hiç bir başarı ihtimali görülmediği Mekke döneminde, eziyet ve işkencelere karşı bu kadar tahammüllü oluşu, ancak kendisine ve görevine duyduğu derin bir inançla açıklanabilir." (William Montgomery Watt, Prophet and Statesman, s. 232)

Garanik olayı veya Şeytan ayetleri

Giriş

Turan Dursun, Salman Rüşdü'nün ortaya attığı "Şeytan Ayetleri" meselesine "değinerek" bunların gerçek olduğunu iddia eder. İşin ilginç yanı bir taraftan 'Kur'an yakıldı, orjinali artık yok' derken diğer taraftan bir de kalkıp "Şeytan ayetleri" iddiasının gerçekleştiğini iddia etmek için hem ateist/oryantalist olmak hem de bilimden uzak öznel ve önyargılı olmak gerekir.

Garanik olayı/iddiası nedir?

İddia: Bir gün Kureyş'in kalabalık bir meclisinde oturmuştu. O gün Kureyş'in kendisinden uzaklaşmalarına sebeb olacak bir şeyin inmemesini istiyordu. Yüce Allah "Aşağı kayan yıldıza andolsun" sûresini indirdi. Allah'ın Elçisi (s.a.v.) sûreyi okuyup: "Gördünüz mü Lât ve Uzza'yı ve üçüncüsü olan Menat'ı?" âyetine gelince şeytân, onun diline "Şu yüce turnalardır ve onların şefaati umulur" sözlerini attı. Kureyşliler: "Muhammed bundan önce hiç tanrılarımızı hayır ile anmamıştı" dediler. Peygamber okumasına devam edip sûreyi bitirince secde etti, onlar da Müslümanlarla birlikte secde ettiler. Akşam olunca Cebrail Peygamber'e geldi: "Sen ne yaptın, benim Allah'tan sana getirmediğim, söylemediğim şeyi insanlara okudun" dedi. Yüce Allah: "Senden önce hiçbir resul ve nebi göndermemiştik ki o, temenni ettiği zaman şeytân onun ümniyyesine (bir düşünce) atmış olmasın." (Hacc, 52) ayetini indirdi. (Câmi'u'l-beyân: XVII/87; Mefîtihul-Ğayb,: XXIII/49-50; İbn Kesîr, Tefsir: III/230)

"Alfred Guillaume, Maxime Rodinson gibi bazı oryantalistler, Lat, Uzza ve Menat putlarını yücelten ve kıyamet günü bunları şefaatçi gösteren iki ayet olduğunu iddia ederler. Hikaye şu: Necm suresi nazil olmuştur. Peygamberimiz bunu okumaya başlar. 12. ayete gelince 'Bunlar yüksek rütbeli tanrıçalardır ve onların şefaati muhakkak beklenmelidir.' denmiş, sonra diğer ayetler normal okunmuş ve sure sonunda secde edilmiştir. Güya bunun üzerinde de İsra, 73-75. Ayetler inmiş ve 'Eğer biz sana sebat vermemiş olsa idik, gerçekten, nerede ise onlara azıcık meyledecektin' ayeti inmiş" (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 71)

Cevap: Öncelikle garanik uydurması ile alakalandırılmaya çalışılan Necm sûresi, Mekke'de inen ilk sûrelerden olup Hac Sûresinin ise Medîne devresinin sonlarına doğru indiğinin altını çizelim. Yani iki sure birbiri ile bir bağlantısı mevcut değildir.

Hac, 52. ayetin meali: "Ey muhammed! Biz senden önce hiçbir elçi ve hiçbir peygamber göndermedik ki o bir şey temenni ettiği (arzuladığı) zaman, şeytan onun arzusuna şüpheler karıştırmasın. Bunun üzerine Allah şeytanın karıştırdığı şüpheyi giderir. Sonra da Allah, ayetlerini tahkim eder. Allah alîm'dir (her şeyi bilir), hakîmdir (hikmet sahibidir)" Arzu, istek insani bir özelliktir ve şeytan insanlara vesvese verebilir. Hz. resul'de bir insandır ki, O bir melek olmadığı için bize örnek, idol olabilmiştir, melek olsa idi örnek alınamazdı. Kelime-i şehadette de önce "Abduhu" sözü yani Hz. Muhammed önce 'Allah'ın kulu', sonra "Resuluhu", 'O'nun peygamberi' olduğunu kabul ederiz. Vahıy dışındaki istek-arzularına şeytanın vesvese vermesi normaldir. Efendimizin de bunlardan uzak kalması bize yine örnek olmalıdır!

Ateist arkadaşlar madem Kur'an'dan delil getirmeye çalışıyorlar o halde Kur'an bu konuda ne demektedir, kısaca bakalım: Şuara, 210-212: "Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedi. Bu onlara hem yaraşmaz hem güçleri yetmez. Şüphesiz onlar vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır."; Tekvir, 25: "O Kur'an, kovulan bir şeytan'ın, sözü değildir." Dinleme imkânı dahi bulamadıkları vahye, şeytanın bir şeyler karıştırabilmeleri hiç mümkün olabilir mi? Zaten tüm tefsirlerin ittifakı üzeredir ki Kur'an direk kalbe vahyolunur: "Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla -Cebrail ile -hareket ettirip durma. Hiç şüphesiz, onu (kalbinden) toplamak ve onu (sana) okutmak bize ait bir iştir. Şu halde, biz onu okuduğumuz zaman, sen de onun okunuşunu izle " (Kıyamet, 16-19)

Taberi ve İbn Ishak'ın 'es-Sire' adlı eserlerinde bu olayın anlatıldığını yazan Dursun, olayın gerçek olduğunu iddia etmektedir. İbn-i İshak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği için eleştirilmiştir. (Bu konuda 'İslam alimlerinin objektifliği' adlı yazımızda bol miktarda yorum bulunmaktadır.) İbni Atiyy tefsirinde, bu rivayet için, "lafızları karışıktır" demiş, sahih dememiştir. Taberi ise, "denildi ki" diyerek olayı aktarmıştır ki onun bu üslubunun rivayeti sahih görmesi anlamına gelmediği ortadadır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140, 141) Garanik hadisesini oryantalistlerden Karen Armstrong, Leone Caetani, Maurice Gaudefroy-Demombynes, Louis Massignon "asılsız" olarak nitelendirirler. Bu rivayet Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai, İbni Mace, Darimi, Ahmet Bin Hanbel gibi hadis alimlerinin eserlerinin hiçbirisine girmemiştir. Olayın naklinin kendisine nispet edildiği tek sahabi ise olayın yaşandığı zamanda henüz doğmamıştır. (Meriç, s. 145, 146) Razi, Ebu Bekir İbni Arabi, Kadi İyaz, Kurtubi, Kırmani, Ayni, Şevkanî, Alûsî, İbni Kesir, Ebu Suud, Hatib Şirbini, Zeccac, Tahir bin Aşûr gibi alimler de bu rivayete uydurma demişlerdir. (Meriç, s. 153) "Necm Suresi Kureyşi ve düşmanlarını tehdit ediyor. Bu tehditleri işittikten sonra hiç onlar secde ederler miydi? Şayet övseydi, mal ve canlarını bu uğurda feda eden kimseler Müslümanlığı kabul ederek artık Muhammed'in peşinden giderler miydi?" (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 54) "İmam-ı Nevevi, "bu söylentinin sonu Muhammed Bin Ka'bül Kurezi'ye dayanıyor. Bu şahıs, katiyen güvenilir bir kimse değildir. Buna benzer birçok mevzu hadisler uydurmuşlar, bu hadis de mevzudur." der." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 56) "12 ciltlik bir İslam Tarihi yazmış bulunan Leona Kaytano, kitabın 2. cildinin 281. sayfasında diyor ki: "Sprenger ve Duzi, Kur'an-ı Kerim'e iftira ediyorlar ve yalancı oluyorlar. Bütün bu söylediklerini incelemesiz/araştırmadan kabul etmişlerdir. İslamiyet'i iyice tanıyamamışlardır." (Derman, Çürütme (reddiye), s. 55)

"Dursun'un öncelikli kaynağı olan İbn-i İshak için İslam alimleri ve ünlü hadisçilerin değerlendirmelerini aktaralım: Dârekutnî gibi büyük hadisçiler, bunun rivayetlerini vâhî, son derece sakat görmüşlerdir. Zehebî: "Sîresini, rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen

şeylerle, yalan şiirlerle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum" demektedir. Nesâi ve başkaları, İbn İshak için "Sağlam değildir"; Dârekutnî: "Sözleri kanıt olamaz"; Süleyman et-Teymî, Hişâm ibn Urve: "Yalancıdır"; imam Mâlik: "Deccâllerden biridir!" ; Hammâd ibn Seleme: "Zarurî olmadıkça İbn İshak'tan rivayet etmedim"; Yahya el-Kattân: "Muhammed ibn Ishâk'ın yalancı olduğuna tanıklık ederim." demişlerdir. İbn İshâk, Hişâm'ın karısı Münzir kızı Fâtıma'dan hadis rivayet etmiştir. Oysa Hişâm erken yaşta iken bu kızla evlenmiş olduğunu, o günden beri karısı Fâtıma'nın, hiçbir erkek yüzü görmediğini anlatmıştır. Böyle iken İbn İshâk, ondan rivayet naklediyor. Hatîb-i Bağdâdî'nin tespitine göre İbn İshâk, gaza (savaş) haberlerini vaktinin şâirlerine gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını istermiş ki o şiirleri, olaylara eklesin. (Mîzânu'l-İ'tidâl: III/468-471) İbn-i Hişam ünlü 'es-Siretu'n Nebeviyye' adlı eserini, İbn-i İshak'ın eserinden, bazen aynen alsa da, bazen de onun gerçeklere aykırı rivayetler yazdığını, bu yüzden bazı rivayetleri kendi eserine almadığını söylemiş ve onu eleştirmiştir. Evet kısaca İbn-i İshak, eserinden faydalanan kişiler tarafından dahi eleştiri alan, bir çok alimce yalancılıkla suçlanan bir kişidir. Yalancılığı ile ün yapmış böyle bir adamın kitabında bu olayın anlatılmış olması, doğruluğunu mu gösterir yoksa aksine yalan olduğunu mu? Kaldı ki İbn İshak'ın Sîre'sinde, şeytân âyetlerinden nasıl bahsedilmektedir görelim: Ebu Hayyan, Bu rivayet, Muhammed bin İshak'ın siretinde şöyle değerlendirilir. "Bu zındıkların uydurmasından ibarettir." Beyhaki de "bu kıssa, nakil yönünden sabit değildir, ravileri de yalancılıkla itham edilmiştir." demektedir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 41) Dursun, olayın bir bölümünün Buhâri'de de yer almış olduğunu söylüyor. Oysa Buhâri'de yer alan, şeytân âyetleri olayı değil, sadece ilk sûrelerden olan Necm Sûresini dinleyen müşriklerin, surenin cazibesine kapılıp Müslümanlarla birlikte secde etmiş olmalarıdır: "İçerisinde secde (ayeti) olup indirilen ilk sure Necm suresidir. Rasulullah (a.s) ve arkasında olan herkes secde etti. Ancak secde etmeyen bir kişi vardı o da yerden bir avuç toprak alıp ona secde etti. Daha sonra onu kâfir olduğu halde öldürüldüğünü gördüm." (Buhârî, Tefsîr, Necm Sûresi: LXV/54) Hadis olarak ele alındığında olay, Said ibn Cübeyr yoluyla İbn Abbâs'tan, Ebu Ma'şer ve Yezîd ibn Ziyâd yoluyla da Muhammed ibn Ka'b el-Kurazî'den rivayet edilir. Ama Hz. Peygamber'e kadar giden kopuksuz bir senedi yoktur. Bu rivayeti Kelbî de Ebû Salih yoluyla İbn Abbâs'tan rivayet etmiştir. Ama Kelbî itimâda şayan görülmez. (Güvenilir değildir.) Zaten yukarıda da belirttiğimiz gibi, sağlam hadis mecmuaları bu rivayeti almamışlardır.

Dursun, olayın, ibn Hacer Askalânî tarafından doğrulandığını iddia ediyor ki bu da yanlıştır/yalandır. İbn Hacer, bu konuda Kirmânî'nin şu sözünü nakleder: "Bu secde olayının, Peygamber'in okuması sırasında, şeytanın attığı sözler sebebiyle vuku bulduğu şeklinde söylenen söz, 'ne akıl ne de nakil bakımından doğru değil'dir." (Fethu'l-Bârî, VIII/439-614) Tabii ki kim bu eseri bulupta orjinalinden okuyabilecek, saha boş ateist/oryantalistler için…! Dursun çoğu zaman yaptığını yapmış ve ayetleri bağlamından koparıp istediği gibi birbirlerine eklemiş, İslami kaynaklardaki rivayetleri işine geldiği şekilde parça parça alıp birleştirmiş, uydurma rivayetleri sahih- doğru imiş gibi aktarıp okuyucuyu yanıltmaya çalışmıştır. Ara bir örnek verip sonra konuya geri dönelim: "Nerede bulursanız öldürün!..." Kur'an böyle diyor. (Bakara, ayet: 191)" Halbuki Dursun bir önceki ayetin ne olduğunu verse insanları aldatamayacaktı! "Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda siz de savaşın. Ancak aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190)

Bu kıssanın sahih bir senetle gelen tek bir rivayeti mevcut değildir. İbni Hacer, "Said bin Cübeyr'in rivayeti hariç, bu konudaki rivayetlerin tamamı zayıf ve munkatıdır." derken, Tek kalan diğer zincirindeki 'Said bin Cübeyr'in de, İ. Abbas ile görüştüğünden' de İbni Hacer emin değildir. 'Fima ahseb' (zannımca) diyerek, Cübeyr'in İ. Abbas ile görüştüğünden emin olmadığını ifade eder. Özetle, Mekkeli müşrikler putlarının ismi zikredilince, Müslümanlar Allah'a secde ederken onlar da kendi putları için secde etmişlerdir. Mekke'de Müslümanlar

Kabe'de namaz kılmaya başlayınca ve Habeşistan'da Necaşi'ye karşı, Müslümanlara müsamahakar davrandığı için isyanlar da başlayınca Habeşistan'daki Müslümanlar Mekke'ye geri dönmüşlerdir. (Profesör Sait Şimşek, Günümüz tefsir problemleri, s. 498-544) Olay, büyük ihtimal efendimiz Kur'an'dan ayetler okunurken araya girip yukarıdaki cümleyi söyleyen Mekke'li müşriklerin sözlerinin, dışarıdan duyanlarca, ayetlerle karıştırılmasından ibarettir. İbni Kesir, Beyhaki, Kadı Uyad, İbni Huzeyme, Kadı Ebu Bekir İbnülarabi, İmam Razi, Kurtubi, Bedruddin Ayni, Şevkani ve Alusi bu hikayenin tamamen uydurma ve asılsız olduğunu belirtirler. İşin ilginci ünlü İslam düşmanı Leone Caetani bile bu rivayeti kabul etmeyip reddetmiştir. (Jozeph Hubby, Manuel d'Histoire des Religion, s. 785)

Görüldüğü gibi ana kaynaklara okuyucunun ulaşmasının imkansızlığını düşünen Dursun, ayetleri, İslami eserlerdeki yorumları, uydurma hadisleri bir araya getirip İslam'a saldırma için bir zemin oluşturmaya çalışmıştır. Daha sonra Ebû Bekr ibn el-Arabînin ve Kadî Iyad'ın, anlatılan bu olayın düzme olduğu hakkındaki görüşlerini aktarır: İbnu'l-Arabi şöyle der: "Taberî, asılsız birçok rivayet aktarmıştır. Bunların aslı yoktur." Kadî lyâd'da: "Sağlam hadîsçilerin hiçbiri, bu olayı sağlam, kopuksuz bir zincirle nakletmemiştir. Bu rivayetin aktarıcıları zayıf, rivayetleri karmakarışık, senedi (rivayet zinciri) kopuktur. Bu rivayetin dayandırıldığı tabiînin ve müfessirlerin hiçbiri, rivayet zincirini vermemişler, bunu herhangi bir sahabiye dayandırmamışlardır. Bu konuda -Hz Muhammed'e değil- 'tabiîlere' varan rivayet yollarının çoğu zayıftır, çürüktür. Bezzâr, bunun anlatımı doğru olan hiçbir yolu yoktur. Bir tek Ebû Bişr'in, Saîd ibn Cübeyr'den rivayeti anılabilir ama o da 'sahabelere varmaz.' Kelbî ise, rivayeti caiz olmayan, çok zayıf (güvensiz) bir kişidir. Şayet bu rivayet doğru olsaydı, Müslüman olanların çoğunun dinden dönmeleri gerekirdi." demiştir. Öyle ya, yıllarca onların tanrılarını reddet sonra aniden onlarla aynı 'tanrı'lara secde et. Birçok Müslüman isyan ederdi. Zaten aynı teklifle Mekke müşrikleri peygamberimize gelmişler, "Bir yıl biz senin tanrına, bir yıl siz bizim tanrımıza ibadet edin." Teklifinde bulunmuşlar ama efendimiz bu teklifleri reddetmiştir. (İbni Hişâm, Sîre, I/388; Taberî, Tarih, II/225-226)

İddianın geçersizliğinin delilleri: Öncelikle Hz Muhammed putları yüceltmek gibi küfür ve kendisine nazil olmayan şeyi Allah'a isnad etmek gibi yalan ve iftiralardan korunmuştur. (Hakka, 44-47: 'O Bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, Elbette biz onu bundan dolayı kuvvetle yakalardık. Sonra da muhakkak O'nun kalb damarlarını keserdik, (boynunu vururduk). O vakit sizden hiçbiriniz ona siper de olamazdınız.' Ayrıca bakınız; Necm, 3-4; İsra, 74-75;Fussilat, 42) "İbni Kesir bu hususta şunlara yazmıştır: Bu hikaye hangi senetle rivayet olmuşsa hepsi mürsel (Sahabe ravi zincirinde yok) ve munkatı (Senetinde kopuk olan) rivayetlerdir. Ben bu hususta hiçbir muttasıl (senetti tam) rivayete rastlamadım. Muhammed bin Ishak bin Huzeyme, 'Bu kıssayı zındıklar uydurmuştur' derken Beyhaki de 'Nakil yönünden sabit değil ve raviler cerh edilmiş, eleştirilmiştir' demektedir. Kadı Iyad, 'Bu hikayenin zayıflığı, kütübi sitte müelliflerinin hiç birinden nakledilmemiş olmaları, seneti tam olan bir zincirle aktarılmamış olması ve güvenilir ravilerce nakil olunmamasından dolayı ortadadır' demektedir. Buhari'nin hadis kitabında Garanik hikayesi yoktur sadece Müslüman, ins ve cinlerin secde ettiği rivayeti vardır." (İ. F. Ertuğrul, İzale-i Şukuk, s. 36-38, 73) Ayrıca rivayetlerde ihtilaflar vardır: Leturteca, turteca, turteda şeklinde hikaye farklı kelimelerle nakledilir. (Ertuğrul, s. 38) Hikayede bu sözleri söylediği iddia edilenler de ihtilaflıdır: 'Peygamber söyledi, şeytan söyledi, orada bulunan müşriklerden biri söyledi.' gibi. (Mevdudi, II/481) "Müşriklerin düşmanlığı bu kadarcık bir söze aldanıp içeriğini öğrenmeden hareket etmeyecek kadar büyük bir düşmanlıktı. Onlar nasıl bir kanaat birliğine varıp birlikte secdeye vardılar?" (Ertuğrul, İzale-i Şukuk, s. 38) Bu söz nasıl doğru olabilir ki? İfade edilen ayetteki ahenk ve sözün düzeni eklenen cümle ile hiç uyum gösteriyor mu? 'Onlar yüce kuğulardır ve şefaatleri umulur.' sözünden sonra, 'Demek erkek size, dişi ona öyle mi? O zaman bu, insafsız bir taksim! Putlar sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka bir şey değildir.' Devamındaki ayetler de zaten tamamı ile putları yermekte, Allah katında bir değerleri olmadığı ifade edilmektedir. O toplantıda bulunan herkes deli mi idi ki, birbiri ile

çelişen ve Kur'an'la hem kendi içinde hem bütünlüğü içinde aykırı olan bu cümleleri herkes onaylayıp secde edebilsin?! Necm suresi tamamı ile Mekke'li müşriklerin eleştirileri ile doludur. Kureyş'in peygamberi yalanlamalarına ve onu sapıklık ve nefsine uymakla ithamlarına cevap vermektedir. Melekleri dişilikle nitelendirenler alaylı bir üslupla kınanmakta ve müşriklerden yüz çevirme emredilmektedir. En sonunda da azar ve tehdit dolu bir emir ile müşriklere seslenilir: "Haydi Allah'a secde edip ona kulluk edin!" (Necm, 62) Eğer bu olay doğru olsa idi, müşrikler bunu Müslümanlara karşı daha sonra da kullanırlardı. Razi, bu hikayeye uydurma, Beydavi, merdud -reddedilmiş-, Iyaz ise,' Buna ancak her garip olan şeye aç gözlü olup kitaplarında sahih ve zayıf her şeyi alıntı yapan tarihçi müfessirler düşkünlük gösterdi.' demektedir. (Ertuğrul, s. 40) İddiaya göre Hz Peygamberi uyarmak üzere İsra suresinin ilgili ayetleri inmiştir. Halbuki isra suresi miraçtan sonra inmiştir. Miraç nübüvvetin 11. veya 12. gecesi meydana gelmiştir. Yani -Haşa- Allah yalanlamayı 5 veya 6 yıl sonramı yapmıştır. Teselli için indiği söylenen Hacc 52. ayet ise, hicretten bir yıl sonra bütün sure ile birlikte inmiştir. Yani yalanlama-uyarıdan 2 veya 2,5 sene sonra mı gelmiştir! Bu kabul edilebilir mi? (Mevdudi, II/483) Bizzat Necm suresinde sözde iki cümlenin olduğu iddia edilen sözlerden sadece 5 ayet sonra meleklerin şefaatinden bahsedilir ama bir şartla, 'Allah izin verirse!' (Necm, 36) Hem 3 put hem de Allah'tan izinsiz şefaat edebileceği aynı surenin 5 ayet öncesinde geçebilmesi mümkün müdür? (İbrahim Avad, Masdarul-Kur'an, s. 28) Daha önce defalarca bizzat amcası Ebu Talip dahil, putlara karşı tavrını yumuşatmasını istediklerinde peygamberimizin verdiği cevap (Mal, makam ve kadın tekliflerini reddettiği) malumdur. (İbni Hişam, I/266) Üç yıl ambargo ve kuşatmaya katlandıktan sonra mı bu çirkin geri dönüş yapılacaktır? Hem de Ömer ve Hamza gibi iki güçlü kahraman ve civar kabilelerden İslam'a girişler başladıktan sonra? Utbe bin Rebi'a adeta altın bir tepsi içinde kendisine servet ve reislik sunmuş, o ise bunu reddetmişti. (İbni Hişam, I/293-294; İbrahim Avad, s. 28-30) Hz Muhammed hiçbir zaman tevhid konusunda tavizkar davranmamıştır. Sakif kabilesi putlara bir ay olsun müsaade edip ondan sonra dilediğini yapacaklarına ilişkin müracaatlarını bile kabul etmemiştir. (İbni Hişam, II/540) İlk Müslümanlardan olan Hz Ali'ye peygamberimiz İslam'a giriş şartı olarak, "Lat ve Uzza'yı inkar edeceksin" (İbni Hişam, Sire, I/331;Taberi, Tarih,III/71) demektedir. Eğer böyle bir şey yaşansa idi, Hz Ali demez mi idi ki, "İlk şartın bu idi, o kadar zorlukla karşılaştık, zülme uğradık, şimdi ne değişti?" Onun gibi yıllarca işkence gören ilk Müslümanlar da benzer itirazlarda bulunmazlar mı idi? Ama hiç bir tarihi belgede böyle bir itirazdan bahsedilmektedir. İbni Saib el-kalbi, 'el-Asnam' adlı eserinde, Kureyşlilerin kabe etrafında tavaf ederlerken, Lat, menat, uzza hakkı için, onlar turnalardır ve şefaatleri umulur, dediklerinde Allah şu ayetleri indirir: 'Gördünüz mü Uzza'yı, Lât'ı. Ve ötekini, üçüncüsü olan Menât'ı. Erkek size, dişi Allah'a mı? İşte bu, insafsız bir bölüştürme. Bunlar, sizin ve atalarınızın taktığı isimlerden başka şeyler değildir. Onlar hakkında Allah bir kanıt indirmemiştir. Onlar, sadece sanıya, bir de nefislerin hoşlandığı şeylere uyuyorlar. Yemin olsun, onlara hidayet Rablerinden gelmiştir.' Öyle görülüyor ki zındığın biri bu rivayeti alıp tahrif etmiştir. Kureyş'in putları hakkındaki sözlerini Hz Peygamber söylemiş gibi göstermiştir. (Avad, s. 31) Bu iki söz işitilince Müslümanları secdeye iten sebep ne idi? Bilindiği gibi Kur'an'da secde ayetleri vardır ve okunduğunda secde edilmesi gerekir. Halbuki burada secde ayeti de yoktur! Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesai, Müsned'de bu olay gerçek şekliyle anlatılmıştır. Bütün olay Hz Peygamberin Necm suresini okuması ve sonunda da secde edince o toplantıda hazır bulunanların da secde etmesinden ibarettir. Büyük ihtimal Kureyşliler bu bir anlık dalgınlıkları sonucu yaptıkları secdeden pişmanlık duyup buna bir gerekçe bulmaya çalışmış ve "biz bunu istemiyorduk ama Muhammed mabudlarımızı övdü, bizde bunun üzerine secde ettik." Yakut, 'Mucemul Büldan' adlı eserinde 'Uzza' kelimesini tarif ederken, Kureyşlilerin Kabe'yi tavaf ederken 'Ve'l-lat ve'l-uzz' dediklerini belirtmiştir. Bununla şu ihtimal ortaya çıkıyor; Rasulullah'ın ağzından (Putları eleştiren Necm, 19-20. ayetlerdeki) lat ve uzza'nın adını duyan bir müşrik bu sözleri yüksek sesle söylemiş ve toplantıda hazır bulunanlar bunların Hz Peygamberin sözleri sanmıştır. (Avad, s. 81)

Sonuç

Necm suresi 19-28. ayetler şirki reddetmiştir. "Şirke hakaret üstüne hakaret yağdırırken, araya öven bir cümle ne ifade eder ki? " (M. H. Heykel, s. 69; Fi Zılali'l-Kur'an, XXVII/73) Garanik olayını Beyhaki (Razi, Mefatihul Ğayb, VI/245), Kadı İyad (Eşşşifa, II/111), Essuheyli (er-Ravdul-unuf, I/229), Beydavi, Neysaburi, Ebu's-Suud, Maturidi, İbni Kesir, Nevevi, Bedruiddin Aynî, Hazin, Hatip Şirbini, Alusi, Ebu Bekr İbnul Arabi, ebu Hayan (Tefsiru İbni Kesir, Razi, Hatip Şirbini, Ebus-Suud, Alusi tefsirlerinin Hac 52. ayet tefsirleri) reddetmişlerdir. Ahmet Hamdi Aksekili, bu rivayetin 15 farklı şekilde rivayet edildiğini ve 11 çeşit anlatım tarzının olduğunu naklederek bu rivayetin uydurma olduğunu belirtmiştir. (Aksekili, Hatemu'l-Enbiya'ya İftiranın Reddiyesi, s. 22) Hikayeye göre Garanik olayından sonra peygamberimizi uyaran İsra 73-75. ayetler inmiştir. Halbuki bu Sure olayın olduğu iddia edilen zamandan 5-6 sene sonra, Miraç hadisesinden sonra inmiştir. Efendimizi bu olayla ilgili teselli etmek üzere indiği bildirilen Hac 52. ayet ise, Hicri I. Yılda inmiştir. Olayın üzerinden 9 yıl geçtikten sonra yani. Sadece bu iki sure ile ilgili rivayetler bile garanik olayının ne kadar mantıksız bir iddia olduğunu göstermeye yeterlidir. İbni Âşur, bu iddiayı "İbnu'z-Ziba'ra gibi cahil alaycıların uydurduğunu" ifade eder. (Tefsirur Tahrir, XVII/305) L. Caetani adlı ünlü İslam düşmanı oryantalist bile bu hikayenin uydurma olduğunu itiraf eder. (İslam tarihi, II/264-265): 'Garanik ayetleri gerçek olamaz. Olayın daha sonra kurgulandığını anlayabiliyoruz.' (Caetani, Annali dell'Islam, I/278) Garanik olayının, Mekkeli müşriklerce üretilen bir haber olduğu konusunda neredeyse ittifak sağlanmıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 42) Yusuf Ziya Yörükan, Garanik rivayetinin bizzat hadis tenkitçileri tarafında reddedildiğine, Müşriklerce peygamberimize teklif edilen birçok vaadleri reddetmiş iken, kendiliğinden peygamberimizin böyle bir sözü ifade etmiş olmasının imkânsız olduğuna, zaten bizzat Necm suresinin öncesi ve sonrasınında bu olaya müsait olmadığına işaret eder. (Y. Z. Yörükan'ın siyer metodolojisine katkıları, Tebliğ, Darulfünun İlahiyat sempozyumu, s. 435-441)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam savaş hukuku

-Savaş esnasında bile hukuk!-

'Çaba ve gayret sarf etmek' anlamına gelen 'cihad', İslam inancına göre 'nefs, şeytan ve düşman zulmüne karşı Allah yolunda mücadele etmek' anlamlarına gelir. 'Kıtal' sözcüğü ise Kur'an-ı Kerim'de "savaş" anlamında kullanılmıştır. Dolayısıyla cihad, kıtal anlamını da içine alan geniş kapsamlı bir kavramdır. Cihat kavramının kök fiili olan "cehd" ve "cühd", her türlü çabayı sarf etmek ve gayreti göstermek anlamlarına gelir. (Ezheri, Tehzibu'l-Luğa, I/458) Bir başka ifadeyle cihat; insanın iyi şeylere nail olması veya kötülükleri def etmesi için var gücüyle bütün takatini sarf etmesi manasına gelir. (İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, III/133-134) Cihat, Allah (c.c.) tarafından kullarına verilmiş olan bedenî, mali ve zihnî kuvvetleri Allah yolunda kullanmak, o yolda feda etmektir. İnanan kimselerin maddi-manevi bütün varlığını Allah yolunda ortaya koyarak görünen düşmana karşı, şeytana karşı ve nefse karşı yapılan mal, can, dil ve kalp ile yapılan her türlü mücadele 'cihat'tır. (İbn Kayyum, Zadu'l-Me'ad, III/9-11) "Cihat kelimesi kök itibariyle "ceht" kelimesine dayanır. Cihat bir amaç ve gaye uğruna her türlü gayret ve fedakârlığı yapmak demektir. Bu gayret ve fedakârlığı yapan kişiye "Cahit"; cihadı hayatının tarzı ve bir buudu haline getiren kişiye de "Mücahit" denir. Allah yolunda cihat ise kişinin Kur'ân'ın hakikatlerini yeryüzüne yayıp, bütün akılları ve kalpleri fethederek, insanların İslâm'ın nuruyla

nurlanmalarına vesile olmak için canıyla ve malıyla mücadele edip, elinden gelen bütün fedakârlığı ve gayreti göstermesidir. Ancak bu gayrette ikna vardır, zorlama ve icbar yoktur. Kalpleri ihya vardır, bunaltmak ve karartmak yoktur." (Bozkurt, M. İ., Mukaddime, s. 268-269) İlmi ve zihni 'gayret sonucu' içtihat yapan müctehid kelimeleri de 'c-h-d' kökünden türemiştir. Kur'an-ı Kerim, "Dinde zorlama yoktur. Doğru ile yanlış; hak ile batıl birbirinden kesin çizgilerle ayrılmıştır." (Bakara, 256); Hz. Peygamber'de, "Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin nefret ettirmeyin" (Müslim, 1732) buyurmuştur. Bu yazımızda cihad kelimesinin kıtal anlamı üzerinde duracağız.

"Bundan birkaç sene önce Twente Üniversitesinde bir konferansa katıldım. 600 kişiyi bulan dinleyiciler arasından birisi, Kur'an'ın şiddet içerdiğini ve insanları şiddete teşvik ettiğini iddia etti ve bana Kur'an'dan bir ayet okudu. Meali şöyleydi: 'Küfrün önderlerine karşı savaşın. Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır. (Onlara karşı savaşırsanız) umulur ki küfre son verirler.' Ben ise ayetin baş tarafını okumasını söyledim Okumak istemedi. Ben tamamladım. 'Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerini bozarlar, ve dininize saldırırlarsa!' (Kur'an, Tevbe, Ayet 12) Bildiğiniz gibi, her devletin savaş hukuku kuralları ayrıdır ve barış hukuku kuralları ayrıdır. İslam Hukukunun birinci kaynağı Kur'an-ı Kerimdir. Kur'an-ı Kerimde hem barış dönemine ve hem de savaş dönemine ait ayetler vardır. İşte Wilders ve benzerleri, Kur'an'ın savaş dönemine ait bazı ayetlerini alarak sanki genelmiş gibi göstermektedirler. Şavaş ayetlerini okur da barış zamanına uygularsanız, o zaman hata yapmış olursunuz. Maalesef mesela Washington Times'ın yazarlarından Cal Thomas tıpkı Wilders gibi davranmış ve bu ayetin sadece 'Onları yakaladığınız yerde öldürün' ayetini alarak İslam'ı ve Kur'anı suçlamıştır. Eğer siz ayetlerin niçin nazil olduğunu veya hangi münasebetle Peygambere indirildiğini bilmezseniz, manayı anlayamazsınız." (Prof. Ahmet Akgündüz, Yeni şafak, 06.04.2008)

"Kur'an'da savaş, karşı çıkılması gereken bir şeydir; tek adil savaş, savunma savaşıdır. Bazen değerleri savunmak için savaşmak zorunlu olur." (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 241) Savaş kaçınılmaz olduğunda bile, Emile Dermenghem'in dediği gibi, "İslam, insana savaştayken dahi bir merhamet duygusu, bir adalet duygusu vermektedir." (Temoignage de I'İslam, Les Cahires du Sus, 1947) İslam'a göre "cihad, 'Can, mal, namus, akıl ve dinin korunması için' yapılan mücadeleye verilen isimdir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 30) "Adalet, özgürlük ve düzenin korunması olarak meşru savaş; bir cihattır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 212) Unutulmamalıdır ki "Barış, 'Dinamik bir şeydir.' (R.G.Collingwood, The New Leviathan, s. 334) ve şuurlu, uyanık olmayı, hep farkında olma halini gerektirir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s.195) İslam hukukunda aşırı yorumcusu olduğu iddia edilen İbni Teymiyye bile, 'insanların İslam'a döndürmek için savaş başlatılmasını veya Müslüman olmamaları durumda öldürülmeleri gibi bir durumun İslam'a aykırı olduğunu' açıkça ifade eder. (İbni Teymiye, Kaide fi Kıtalı'l-Küffar, s. 59) Onun en meşhur öğrencisi İbni Kayyım el Cevziyye, 'İslam, öldürmeye, savaş sebebiyle izin vermiştir. İnançsızlık, küfür sebebiyle değil.' demektedir. (Cevziyye, Ahkamu ehli'z-Zimme, I/17) "Haçlı Seferleri sırasında, ünlü Hanbeli alemi İbni kayyım el Cevziyye, adalet ilkesinin gözetilmesini hatırlatır. Müslüman olmayanlara karşı savaşın ancak, karşı tarafın saldırısı durumunda meşru olacağını söyler." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 76)

Ganimet iddiası

"Hemen hemen her oryantalist askeri faaliyetleri 'ganimet' merkezli olarak değerlendirmekte ve İslam'ın kılıç ile yayıldığını iddia etmektedirler." (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 292) Hâlbuki "Arapların İslam'ı kabul etmeleri genel ve samimi bir hareket idi. Arapların din bilinçleri artık uyanmış, Allah'ın davasını yükseltmek ve Allah'ın birlik ve ebedi ve ezeli oluşunu tanıtmak uğrunda ölmek, her Müslüman'ın 'biricik samimi hedefi' olmuştu. Güç kazanmak, düşmandan ganimet elde etmek, şan kazanmak, hatta ahrette cenneti kazanmak

ancak bu hedefi kuvvetlendiriyordu." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 31) "Akabe'de peygamber, "Bana destek vererek bütün saldırılardan koruyacağınıza ve savunacağınıza dair biat ediniz." demiştir. Abbas bin Ubade Hazreclilere "bütün dünyaya karşı açtığı savaşları izleyeceğiniz anlamına gelmektedir." diye hatırlatıyordu. Hazrecliler dediler ki: buna karşı mükâfatımız ne olacak? Hz. Peygamber: 'Cennet' dedi. Bu insanlar samimi olmasalardı bu sayılan fedakârlıkları dünyevi olmayan bir karşılık için yüklenirler miydi? Müslümanların komutanlarının, İran komutanına; "Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geleceğim." demekteydi. Bi'ri maune olayında, şehit edilen Haram b. Milhan'ın "Kabe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım" diye haykırmasını, samimi inançtan başka ne ile açıklayabiliriz?" (Altay Cem Meriç, Peygamberliğin İspatı, Haber Delili, s. 99) "Thomas Walker Arnold: İmparator Heraklius, topraklarına giren İslam ordularını geri püskürtmek için bir ordu toplamıştı. Arap Kumandan Ebu Ubeyde, daha önce savaşın olacağı bölge halkından topladığı bütün cizyenin iadesini emretmişti. "Aramızda anlaşmaya göre, sizleri korumamız gerekiyor. Fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Geri veriyoruz. Eğer galip gelirsek anlaşmamızın şartları gereği kendimizi, sizi korumaya mecbur sayacağız." Süryani tarihçi Telmahreli Dionysios Armania, Suriye ve Roma ülkesinin merkez topraklarına 300 bin kişilik bir ordu topladı. Ebu Ubeyde, Said b. Kulsum'a, Damaskos halkından toplanmış verginin, aynı şekilde iade edilmesini emretti. "Şayet Muzaffer bir şekilde geri dönersek bunu geri alacağız, muktedir olamazsak verginiz burada, onu alın." Kendilerine saldıran büyük bir ordudan haberdar olmuş İslam ordusunun, elbette paraya ihtiyacı olacaktır. 'İslam fütuhatının kökenlerini, iktisadi olgularda ya da ganimet hırsında aramak abestir.' Fethedilen pek çok bölgede halka, Müslüman olsun diye kendilerine para verilmiştir." (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 339-341) "Mekke'nin Fethedildiği zaman yıllarca kendisine ve müminlere her türlü işkenceyi yapanlar ele geçirilmişti. Bazı komutanlar (Sa'd b. Ubade gibi) müşriklerin yıllarca yaptığı işkence karşısında ellerine intikam alma fırsatını geldiğini ifade etmek için "Bugün savaş günüdür." demişlerdi. Bu söz karşısında Efendimiz: "Hayır bugün 'merhamet ve bağışlanma' günüdür." diyerek onu uyarmış ve yerine Kays b. Sa'd'ı komutan tayin etmiştir. (İbn-i Seyyidinnas, II/232; Buhari, Meğazi, 48) "Halife Ömer bin Abdülaziz de bir defasında dünyevi şeylere meyleden bir valisine, "Yazıklar olsun sana! Hz Muhammed, servet yığmak için değil, hidayet önderi olarak gönderilmiştir." demişti. İslam hükümetinin temel meselesi ahlak eğitimidir. Bu hükümet siyasi ve iktisadi meselelere dini açıdan bakmakta ve ahlakı maddi menfaatlere tercih etmektir." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 273)

Hz Muhammed için 'hakaret dolu' sözler (İntikamcı, tiran, sahtekar; Müslümanlar için, ganimet avcısı, katil, fanatik, barbar) sarf eden oryantalistlerin bu üsluplarında, aslında yaşadıkları dönemdeki misyonerlik faaliyetleri ile irtibatlı olmalarının büyük önemi vardır. Muir'in deyimi ile 'Hristiyanlığın en büyük düşmanı' olarak İslam'ı görmeleri, üsluplarında Dımeşki'den beri aynı çizgiyi devam ettirmelerine neden olmuştur. Oryantalistler bazen tek bir olayı genelleştirip sonuç çıkarmaya çalışırken bazen de sonuçtan hareketle sebep belirlemeye çalışmaları nedeni ile 'keyfi bir tutum' içinde bulunmuşlardır. (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 293) Nahve gazvesi olayını değerlendirirken sonuçtan hareketle amacı belirlemişlerdir. Halbuki İ. Hişam, Vakidi, İ. Sa'd ve Taberi, komutana verdiği mektupta, 'Müşrik kervanlarını gözetleme ve haber getirme' görevinden bahsedilmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 294) Goldziher dışındaki oryantalistler Hz Muhammed'i 'milli bir lider', yerel bir komutana indirgemek isterler. Goldziher ise Hz Muhammed'in kendisini evrensel bir misyona sahip biri olarak gördüğünü ifade eder. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 295) Mekke'deki Muhammed ile Medine'deki Muhammed'i farklılaştırma gayreti de diğer bir oryantalist amaçtır. 'Medine döneminde askeri ve siyasi bir lider' ön plana çıkarken ahlak geriledi iddiasındadırlar. Watt ise, Medine döneminde de risalet görevini 'unutmadan hareket ettiğini' belirtirken (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 296) Boswort Smith'de benzer bir görüşü dile getirir: 'Muhammed'in Medine'de hızlı bir ahlaki çöküntüye geçtiği iddiası yaygın bir yanlış anlamadır. Eğer Mekke'nin fethine

dek hep maskeli dolaşsa idi, Mekke'ye girdiği an ihtiras ve şehvetperestliğini tatmin edecek, intikam hırsını dindirecek bir zamandı. Peki, bütün bunlardan bir eser var mı? Muhammed'in Mekke'ye girişini Marius veya Sulla'nın Roma'ya girişlerini yan yana getir ve oku! Güç kullanımını kıyasla! İşte o zaman biz Arabistan peygamberinin büyüklüğünü ve hoşgörüsünü daha iyi takdir mevkiinde olacağız. Ne yasak listeleri, ne yağma ne de ölçüsüz bir intikam vardı.' (Smith, Muhammed and Muhammedanism, s.121) Oryantalistler vahiy ile Hz Muhammed ilişkisinde Muhammed'in vahiylerinin insani kaynaklı olduğunu, bu kaynaklarında ittifak etmeseler de (Yahudi, Hristiyan kutsal metinleri, Arap geleneği, hanifler vb.) vahiy almadığı konusunda ittifak etmişlerdir. Sadece Watt, Hz Muhammed'inde Kitabı Mukaddes peygamberleri gibi vahiy aldığına kesin olarak inandığını söylese de, bazı ayetlerin açıklamalarında ayetlerin Hz Muhammed'in bilincinin birer mahsulü olarak gördüğünün intibaını vermektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir s. 297) Hz İsa'nın hiç savaşmadığını iddia eden oryantalistler, karşılaştırılan iki öznenin özelliklerindeki farklılıkları göz ardı etmektedirler. Biri "Tanrının oğlu" dolayısı ile ilah iken, diğeri kelimenin tam anlamı ile "insan"dır. Ayrıca kitabı mukaddes'teki peygamberler de savaşçıdırlar! Hz Musa, Yeşua, Süleyman, Davud (Sayılar, 31,1-19; Tesniye, 15-16;3-6; Yeşua, 8:24-28) Tevrat vahiy mahsulü olduğuna göre bunu nasıl izah edeceklerdir? Bu durum onlar için tam bir tezattır. Haçlı savaşları papanın onayı ve desteği ile olmamış mıdır? Daha 13. yüzyılda bile Ramon Lull, misyonerlik için bile kılıcın desteğine gerek duyarken, Saksonların, Güney Amerikalıların, Endülüs Müslümanlarının ve Filipinlerin Hristiyanlaştırılması askeri destekle olması bir tesadüf müdür? (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 299) 'İslam barış dinidir' adlı yazımız, bu konuları da ele almaktadır.

Hz. Muhammed kendisini hiç bir zaman sadece bir vaiz olarak tanıtmamıştır. O (sav) hem devlet yönetmiş, hem imamlık yapmış hem de peygamberlik görevini yürütmüştür. Hayatın bir gerçeği olarak savaşlarda komutanlıkta yapmıştır. Burada asıl üzerinden durulması gereken Hz Muhammed'in savaşları yönetmesinin doğru olup olmaması değil, nasıl ve hangi ölçülerle bu savaşları yaptığı, meşru ve adil olup olmadığıdır. Hz Muhammed savaşın temenni edilmemesi gerektiğini belirtmiştir. (Buhari, cihad, 112,156; Müslim, cihad, 10-20) Bir taraf haksız yere savaş başlattığında ise, ona karşı çıkmak ahlaki bir gerekliliktir. Mekke'de yaşanan baskı, zulüm, işkenceler neticesi yurtlarını terk etmek zorunda kalan Müslümanlar Medine'ye yerleşirler. Ama mektup ve askeri müfrezeler gönderilerek müşrikler baskılara devam ederler. Oryantalistler hep Medine'ye odaklandıkları için, Müslümanların içinde bulundukları mağduriyet, baskı, sürgün, fiziksel ve psikolojik eziyetler 'bilerek veya bilmeyerek' hep göz ardı edilmiş, bu nedenle de asıl amaca hizmet edecek daha önemsiz konular (ganimet, muhalif kişilere saldırı yapılması) asıl amaç gibi gösterilmiş, sunulmuştur. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 300) İslam meşru müdafaa savaşlarını savunur. Hz Muhammed'in savaştığı Kureyş dışındaki kabileler; Hevazin, Sakif, Mustalikoğulları gibi kabileler, Kureyş ile yakın ilişki içinde idiler ve sık sık Medine'ye baskın düzenlemeyi planlamışlar (Vakidi, I/194, 196, 7,341;İbni sad, II/I34-35) Müslüman kervanlarına saldırmışlar. (İbni sad, II/88-90) İslam'ı anlatmak için yola çıkanları katletmişler. (İbni Hişam, III/196,183; İbni sad, II/123) ve Medine yakınlarına baskın düzenleyerek hırsızlık yapmışlardır. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 301) Yahudilerde Medine sözleşmesine rağmen İslam aleyhine yoğun propagandaya girişmişler, münafık ve Mekke'li müşrikleri kışkırtmışlar, yaptıkları anlaşmaları ihlal etmişler, ilişkileri gerilimli hale sokmuşlardır. Hendek savaşında Mekke'lilerle anlaşma görüşmeleri yapan Mustalik oğullarına aralarındaki anlaşmayı hatırlatmak üzere elçiler gönderilir. Hz Muhammed hakkında çok ağır ifadelerle geri gönderilirler. (Vakıdı, II/49; İbni sad, II/77) Hâlbuki daha önce Hz Muhammed, Yahudi olan diğer iki grup olan Nadiroğulları ve Kaynukaoğulları kendilerini üstün görürlerken, Mustakiloğullarını onlarla eşit statüde tutmuştur. (M. Hamidullah, Hz peygamber'in savaşları, I/634) Müslümanların ölüm kalım savaşı verdiklerindeki yaptıkları gizli anlaşma sonlarını hazırlamış, Evs'li Sad'ın verdiği hüküm karşısında da sessiz kalmışlardır. Hakem olan Sad'ı kendileri seçmişler, ihanetleri hakkındaki hükümde Tevrat, tesniye, 20;10-14'e uygun olarak

verilmiştir. Watt'ın da altını çizdiği (Watt, Muhammad at Medina, s. 322) gibi bu karardan sonra Hz Muhammed'in ayıplanmaması da üzerinde durulması gereken önemli bir husustur. “Hz Muhammed, oryantalistlerin iddia ettiği gibi fırsatçı olsa idi, bir yıl sonra ele geçirdiği Hayber'deki Yahudilere de aynı muameleyi uygular, tüm Yahudi tehditlerinden ebediyen kurtulmuş olurdu. Hz Muhammed'in tek amacı İslam'ı yaymaktır ve O, dinin barış yoluyla yayılmasına izin verilmediğinde, bu durumu bir savaş nedeni olarak görmüştür.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 305) “Hz Muhammed müşrik çocuklarının öldürülmelerini yasaklamış, 'Bunlar müşriklerin çocuklarıdır.' diyen sahabiyi, 'Aralarınızdaki en seçkin Müslümanlarında babaları müşrik değiller miydi? Dikkat edin, çocukları öldürmeyin, bütün çocuklar İslam fıtratı üzere doğarlar.' diyerek uyarmıştır. (Vakıdi, III/905) O, Savaş esirlerine iyi muamele edilmesini emretmiş, işkenceyi, tecavüzü yasaklamıştır. (A. Özel, Esir, DİA, XI/385) Hz Muhammed (sav) savaş esiri yetişkin erkekleri köleleştirmezdi. Yaklaşık on esir dışında hiç bir esiri öldürmemiştir. Onlarda ya daha önce Müslüman öldürmüşler, ya işkence yapmışlar, ya sözlerini tutmamışlar (Mesela Ebu Azze adlı müşrik Bedir'de esir düşer, çocuğunu mazeret gösterince affedilir ama Mekke'ye dönünce 'Muhammed'i kandırdım' der ve Uhud savaşında yeniden esir düşüp yine af dileyince Hz peygamber, 'Mekke'ye dönüp ellerini oğuşturarak Muhammed'e ikinci kere de hile yaptığını anlatmana fırsat vermeyeceğim.' denilerek cezalandırılmıştır.) Hz Peygamber döneminde esir alınan kadın ve çocukların, çok azı hariç, serbest bırakıldığı gözükmektedir. Nitekim en çok esir alınan Mustalikoğulları ve Huneyn gazvesinden sonra tüm esriler serbest bırakılmışlardır. Sadece Kureyzaoğulları istisnadır ki, onda da İslam, kölelerin serbest kalmaları için ortamı uygun hale getirmiştir. Devlet hazinesinden bir pay bile bu iş için ayrılmıştır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 307) Bu konu, ‘kölelik’ adlı yazımızda ele alınmıştır. “Hz Muhammed savaşı en son çare olarak ele almıştır. Ancak zorunlu kalınca bir devlet başkanı olarak savaştan kaçınmamıştır. Anlaşmalı olduğu hiç bir kabileyi hayal kırıklığına uğratmamış, ilk bozan asla kendisi olmamıştır. Mekke'liler, Hudeybiye anlaşmasını bozana dekte Mekke'yi fethetmek için harekete geçmemiştir. Fetih sonrasında ise, bir kaç savaş suçlusu dışındakilerin tamamı serbest bırakılmışlardır.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 308) “Müslümanlar bir ülkeyi fethedince zorla İslamlaştırma faaliyetine asla geçmemişlerdir. Yüzlerce yıl geçse de bir çok Müslüman olmayan cemaat İslam topraklarında rahatlıkla yaşayabilmişlerdir” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, s. 310) “Cennet yolunu zorla kapamak isteyenlerle de savaşmak gerekir. Eğer birtakım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorlarsa bunlarla savaş etmek de cihattır. Bunda başarı sağlandıktan sonra kişi inancında serbest bırakılır. Dilerse İslâm’ı kabul eder, dilerse kendi dininde yaşamaya devam eder. İkinci yolu tercih ederse cizye verir. Bu vergi, savaşlara katılmamanın ve İslâm ülkesinde her türlü can ve mal güvenliği içinde yaşamanın bedelidir. Bu konuda İslam hukuka o kadar riayet eder ki, Müslüman bile olsa "Askerlik yapmayan bazı Müslüman gruplardan, zekat yerine cizye tahsil edildiği olmuştur.” (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s.92 -93)

Savaş esnasında uyulması gereken kurallar

İslam dini, savaşı bile belli kurallara bağlamış, savaş esnasında bu kuralları çiğnemeye izin vermemiştir. Bırakın savaş esnasında olmasını, normal zamanlarda hedefe ulaşmak için her şeyi mubah gören materyalist zihniyet sahibi makyevelistlerin bu disiplini anlamaları beklenemez. Ama biz Müslüman’ız, dinimizin kuralları çerçevesinde hareket etmek dinimizin görevidir. Bizi biz yapan değerler ve uymamız gereken kurallar vardır ve bizi ‘Zalim, acımasız, sömürgeci, vahşi’ olmaktan bu özelliklerimiz korur. Kur’an’daki bir ayeti açıklarken o konudaki tüm ayetler bir araya getirilmeli, ayetlerin iniş sebebi -Sebebi nüzul- bilinmelidir ki önyargı veya hata ile yanlış sonuçlara ulaşılmasın. Ayetlerdeki ifadeleri metnin ana akışından koparılarak farklı anlamlara çekmeye çalışmak ve ayetleri Kur’an’ın genel mantığından ayırarak değerlendirmek sadece hata arama gayretinin göstergesi olur.

Misyoner veya ateist zihniyet, özellikle savaş esnasında uygulanacak ayetleri barış zamanlarında gündeme getirip, İslam'ı savaş dini gibi göstermeye çalışırlar. Hâlbuki İslam barış dinidir. İslam'ın ruhu, barış ve hoşgörü ile yaşar. Temel bakış açısı barış, özgürlük, hoşgörüdür. Bu konularda 'İslam barış dinidir' ve 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazılara bakılabilir. Savaş insanlık tarihinin bir parçası olan bir realitedir. Ama İslam bu realiteyi bile kurallara bağlamış, sınırlar koymuştur. Atom bombası, napalm bombası, zehirli gaz gibi savaş araçlarının Müslümanlarca kullanılması yasaktır. Ama İslam'ı eleştiren zihniyet sahibi tüm ateist, Hristiyan ve Yahudiler bu araçları tarihte ve özellikle son yüzyıl içinde defalarca kullanmış ve katliamlar yapmışlardır.

"İkinci Dünya Savaşı'nın Pasifik muharebelerinde ABD'nin 6 Ağustos'ta Japonya'nın Hiroşima kentine, 9 Ağustos'ta ise Nagazaki'ye atom bombası atar. 255 bin kişinin yaşadığı Hiroşima'ya atom bombası atan ABD, "dünyada ilk kez atom bombası kullanan ülke" olarak tarihteki yerini aldı. ABD'nin, Hiroşima'dan 3 gün sonra Nagazaki'ye de "şişman adam" (fat man) adlı bombayı atması sonucu 195 bin nüfuslu Nagazaki'nin yarısı yok oldu. Kentte ilk olarak 39 bin olan ölü sayısı, yılsonuna kadar 75 bine yükseldi." (TRT Haber, 08.08.2023); ""İsrail, Gazze'de sivil halkın üzerine misket ve beyaz fosforlu bomba yağdırdı." (Takvim, 12 Ekim 2023)

İslam'a göre sulh esas, savaş arızidir. Savaşı başlatan taraf asla Müslümanlar olmaz ama savaş başlarsa, o zaman cihad hükümleri devreye girer: "Ey insanlar! Düşmanla karşılaşıp savaşmayı arzu etmeyin, Allah'tan âfiyet (rûh ve beden sağlığı, huzur) isteyin. Düşmanla karşılaşınca da sabır ve sebat gösterin ve bilin ki cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Müslim, el-Cihad, 5) hadisi gereğince savaşı istemese de başlatan olursa Müslümanlar üzerine düşen görevi yerine getirirler. Serahsi'nin 'el-Mebsut' adlı ünlü eserinde "İslam hukukçularının çoğuna göre savaşın illeti (meydana gelmesine sebep olan husus) karşı tarafın dinimize ve ülkemize saldırıda bulunmasıdır." demektedir. "Hz Muhammed Müslümanların maruz kaldığı sıkıntılar sebebiyle ya da İslam'a yönelik imha edici tavırlardan dolayı zaman zaman savaşlara girmek zorunda kalmıştır. Hz Peygamberin giriştiği savaşlarda mutlaka savaş hukukunun, savaş ahlakının ve savaş stratejisinin önemsendiğini, bunlar çerçevesinde adımlar atıldığını da unutmamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 214)

Savaş ile ilgili genel kurallar, "Kadınların, çocukların, yaşlıların ve din görevlilerinin öldürülmesini; mal, mülk, ürün vs. imha edilmesini yasaklamıştır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 47) "Hz Muhammed'in şahsında, ahlak yüksekliği ile cesaretin ve yiğitliğin birleşmesi, kazandığı başarılara yardım etmiştir. Savaşlarda kadın, çocuk, yaşlılara dokunmayı, direnmeyen halkın evlerine saldırmayı yasaklıyordu. Muhammed, İslam'a saldıranları bastırmış ama günahsız kadın, kız ve çocukları korumuş idi. İspanyollar Peru ve Meksika'da hiç merhamet göstermemişlerdir. Aynı İspanyollar 12 milyon Hintliyi yok ederken hareketlerinin Kitabı Mukaddese uygun olduğuna inanıyorlardı. Las Csasa diyor ki: Sen Dominik ve Jamaika adalarında köpeklerce parçalanmak üzere diri diri çocukların atıldığını gördüm." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 29, 95) İslam hukukçularına göre savaşların meşru yani hukuka uygun olması şu şartlarda olur: "Savaş savunma savaşı olursa, barış antlaşmasının düşman tarafından bozulması nedeniyle, haksızlığa uğrayan Müslümanlara yardım etmek amacıyla, İslam'ın insanlara tanıtılmasına ve din vicdan özgürlüğünü sağlanmasına yönelik bir saldırı olursa. Savaş halinde yasak olan fiiller ise şunlardır: Kadınlar, çocuklar, hastalar, yaşlılar, din adamları, çiftçi, işçi, iş adamlarının öldürülmeleri. Düşman askerlerini yakmak, cesetler üzerinde tahribat yapmak, düşman devletin kadın vatandaşlarına tecavüz ve onlarla gayrimeşru ilişkide bulunmak. Öyle ki, bu eylemler had cezasını gerektirir. Düşman rehinelerin öldürmek, dini görüşlerine saygısızlık yapmak. Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını Yahudilere iade etmiştir." (Şiddet karşısında İslam, Prof. Dr. Ahmet Yaman, DİB, s. 310-313, 325) Bilge ve izzet sahibi Aliya

İzzetbegoviç'in, Demokratik Eylem Partisi'nin 12 Ocak 1994 tarihli (Bosna Savaşının tam ortasında) yönetim kurulunda yaptığı konuşmada, "Görüyorsunuz, Allah bizi zor bir imtihandan geçiriyor. İnsanlarımız boğazlanıyor, kadınlarımız ve çocuklarımız öldürülüyor, camilerimiz yıkılıyor ve biz ne onların kadınlarını ve çocuklarınız öldürmek, ne de kiliselerini yıkmak istiyoruz. Bunu yapmak istemiyoruz, çünkü bazı istisnalar olsa da, ‘bu bizim tarzımız değil. Bu herkese ulaştırmamız gereken bir mesaj. Kazanacağız; çünkü öteki dine, öteki ulusa ve öteki siyasi duruşa saygılıyız.’ Çünkü aklı başında ve dürüst insanlarız. Aslında, ‘herhangi bir kutsal nesneyi tahrip etmemiz, bizlere, açık bir biçimde yasaklanmıştır.’ Ve buna saygı gösterdiğimizde, kiliselere ve diğer dinlere saygı gösterme iradesini ortaya koyduğumuzda, ‘Kutsal Kitabımız'a dosdoğru bir biçimde ve harfiyen uymuş oluyoruz. Bu bizim zaferimizin anahtarıdır. Allah'ın yardımıyla kazanacağız, çünkü (Kur’an'ın) belirlediği bu yasalara uyacağız.’ Sırbistan'a dört asır boyunca Türkler hükmetmiş olmasına rağmen, bu yasaklama sayesinde Deçani, Graçanica ve Sopoçani manastırları yerlerinde duruyorlar. Türkler buraları tahrip etmediler. Çünkü ‘inandığımız kitap, bu türden bir tahribatı reddediyor.’ İnsanlarımız bu kurala sadık kaldılar. ‘Çalışması ve savaşması gerektiğine, ancak olaylara hükmedemeyeceğine inanan bir topluluğa mensup değil miyiz? İnsanlar tarihe hükmedemezler. Tarihe Allah hükmeder’ ve O ne derse o olur." demektedir. (Aliya İzzetbegoviç, Bosna Mucizesi, s. 34-35) "Savaşla ilgisi olmayan kadınların, din adamlarının, çocukların öldürülmesi İslam tarafından yasaklanmıştır. İster Yahudi olsun ister Hristiyan, zulmetmemiş bir sivile el sürülemez. Mücahid sivil öldüremez. Afganistan’da Ruslara karşı savaşırken Ruslardan intikam almak, Rusları savaştan vazgeçirmek için gidip onların sivillerini öldürmüyorduk. Çünkü bunu herkes İslam’a aykırı görüyordu. Bundan dolayı da Rus sivillere karşı değil, sadece askerlere karşı savaşıyorduk. İslam için savaşanlar, mücahid kardeşlerimiz aşırılıklardan uzak durup nebevi metoda uymak zorundalar. Bunun için de ulemanın sözüne itibar edip, nasihatlerine kulak vermeliler. Cihad, İslam’ın önemli temellerinden biridir; fakat nasıl ki namaz kılmanın, abdest almanın kuralları varsa ‘cihadın da kendine göre kuralları vardır.’ Namazın farzlarını yerine getirmediğinizde namaz olmazsa, cihadın farzlarını yerine getirmediğinizde de cihad olmaz. Herkesi Kur’an ve Sünnet’in koyduğu kurallara, ‘Hududullah’a uymaya’ çağırıyoruz." (Adem Özköse'nin Libyalı, Afgan mücahid komutanlarından Abdulhakim Belhac ile yaptığı röportajdan, Hakan Albayrak, Star, 01 Mayıs 2013)

İslam’da savaş hukuku

Haklı savaş gerekçesi ilkesi: Kur’an-ı Kerimdeki savaşın sebebi, düşmanın saldırı ve zulmüdür. Düşman Müslümanların yurtlarını basar, hicrete zorlar, can, mal ve din ve namus güvenliğini tehdit ederse, bu durum; savaşı zorunlu ve mecbur kılar. Kur’an’a göre, düşman güçlere karşı verilecek savaşın gerekçesinin makul ve haklı olması gerekir. Esasen “istila”, “sömürü” ve “tecavüz” için yapılan savaşları tanımayan İslam dini (Bakara, 205; Nisa, 94; Kasas, 83; Şura, 41-42) savaşa ancak: Müslümanların can ve mal güvenliğini sağlamak, hak ve hürriyetlerini korumak, İslam’a ve İslam ülkelerine yönelik saldırıları önlemek amacıyla başvurulacağını hükme bağlamış ve meşru gördüğü bu savaşı da diğerlerinden ayırmak için ona cihat adını vermiştir.

Adil savaş ilkesi: Adil savaş ilkesi, cihat fiilen başladığı zaman uygulanacak olan hususları içerir. Bu ilkeye göre, savaş sadece savaşa iştirak eden tarafa yöneliktir. İslam’da düşmanı öldürmekten ziyada insanı kazanmak esastır. Bu amaçla, savaştan önce düşman İslam’ı kabul etmeye çağrılır, kabul etmezse itaat ve cizye (savaş tazminatı) teklif edilir. Bunlar yapılmadan cihada teşebbüs edilmez. Düşmana sunulan bu gerekçeler kabul edilmediğinde Allah’tan yardım dilenerek savaşa girilir. Savaşa girildiğinde, Müslümanlar, “adil savaş ilkesi”ne göre adım atmak zorundadırlar. Bu ilkeye göre, savaşta vurulacak hedef ‘sadece düşman askerleridir.’ Savaş sırasında çocuklar, kadınlar, yaşlılar, yatalak hastalar, mecnunlar, sakatlar öldürülemez. Savaşa iştirak etmeyen din adamlarına ve ihtiyarlara silah çekilmez, savaşa katılmayanlar (esnaf ve çiftçiler gibi sivil halk) katledilemez (Bakara, 191) Savfan İbnu Assal

anlatıyor: “Resulullah beni seriyyede savaşa gönderdi.Yola çıkarken şu talimatı verdiler: “Allah’ın adıyla, Allah yolunda yürüyün. Allah’ı inkar edenlerle savaşın, işkence yapmayın, anlaşmanızı bozmayın. Ganimeti çalmayın, çocukları öldürmeyiniz” (Müslim, Cihad 3,(1731), Tirmizi, siyer 48,(1617) Ebu Davut, Cihad 90, (2612, 2613) "Kadınlar, çocuklar, yaşlılar, savaşa katılmayan şahısların hakları koruma altına alınmıştır." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 213)

Savaşta aşırı gitmemek ilkesi: İslam savaş halinde bile, insani değerlere önem verir. Savaşta bile ölçüyü kaçırmamayı bir temel prensip olarak kabul eder. İslam, aşırı ve haddi aşan tavırlara karşı müeyyideler getirmiştir. Bu nedenle, İslam hukukunda saldırıya ancak misli ile mukabele edilir; aşırı gitmek suçtur. Kur’an-ı Kerim, düşmanla yapılan yüz yüze savaşta bile, aşırı gidilmesini yasaklar. Bu husus, şu ayet-i kerime ile beyan burulmuştur: “Size karşı savaş açanlara, siz de Allah yolunda savaş açın. Sakın aşırı gitmeyin, çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez” (Bakara, 190); “Kim size saldırırsa siz de ona misilleme olacak kadar saldırın. Allah’tan korkun ve bilin ki Allah muttakilerle beraberdir” (Bakara, 194) Peygamberimiz savaşa gönderdiği komutanlara şu talimatı veriyordu, “Allah’ın adıyla yola koyulun, Allah yolunda mücadele verin, savaştığınız insanlarla aranızda bir anlaşma var ise ona anlaşmaya uyun, ihlal etmeyin, haddi aşmayın, meşru savaş esnasında öldürdüğünüz insanlara müsle (cesetlerine saygısızlık edip burnunu kulağını kesme) yapmayın, çocukları, yaşlıları, kadınları, ibadethanelerdeki insanları öldürmeyin.” (Müsned, I/300; Ebu Davud, Cihad 82; Sünen-i Kübra, IX/90) Yine Efendimiz Müslüman’ın karşısına silahı (Kadın askerler) ile çıkmayan kadınların savaşta öldürülmesini yasaklamıştır. (Buhari, Cihad 147) Hz Ebu Bekir de Suriye’ye gönderdiği Hz Üsame’ye şu talimatı vermişti; “Ey Üsâme! İhanet etmeyin, haksızlık etmeyin, mal yağmalamayın, (meşru öldürmenin dışına çıkıp) müsle yapmayın (ölü cesedin azalarına dokunmayın); çocuk, yaşlanmış, ihtiyar, kadın öldürmeyin, hurmalıkları kesip yakmayın Meyveli bir ağacı da kesmeyin Yemek maksadı olmaksızın davar, sığır, deve öldürmeyin Yol boyu mâbedlere çekilmiş insanlara rastlayabilirsiniz, onlara dokunmayın, ibadetlerine karışmayın" (İbnü'l-Esir, 2/335)

Sulh ve barış ilkesi: İslam, düşman tarafından teklif edilen sulh ve barış anlaşmalarına karşı barış ve sulh ile mukabele etmeyi prensip olarak kabul eder. (Enfal, 61-63; Hucurat, 9) Kur’an “Sulh (daima) hayırlıdır” (Nisa, 128) mesajı ile bütün dünyaya bu hakikati 1400 seneden beri duyurmaktadır. “Eğer onlar (savaştan) vazgeçerlerse, (şunu iyi bilin ki) Allah gafur ve rahimdir.” (Bakara, 192) ayeti ile “Şayet vazgeçerlerse zalimlerden başkasına düşmanlık ve saldırı yoktur” (Bakara, 193) ayeti de barışın öncelenmesinin altını çizmektedir.

Esirlere iyi muamele etme ilkesi: İslam, esirlere iyi muamele edilmesini emredir. Müslümanlar esirleri yedirmekle, aç ve susuz bırakmamakla mükelleftirler. Bu görevi de Allah rızası içi yaparlar. (Bakara, 177; Enfal, 69-71; Muhammed, 4; İnsan, 8-12; Kaynak: sorularlaislamiyet.com)

Savaş Esnasında Yasak Olan Fiiller

İşkence: Öldürülecek olan kimseye dahi işkence edilemez; zulüm ve işkence bütün çeşitleriyle yasaktır.

Savaşçı olmayanların öldürülmesi: Savaşçı, fizik bakımından savaşabilecek kimselerdir. Bunların dışında kalanlar kasten ve doğrudan öldürülemez. Bu cümleden olarak kadınlar, çocuklar, savaşçı sahiplerine hizmet için gelmiş köleler, körler, dünyadan el etek çekmiş din adamları, akıl hastaları, yaşlılar, hastalar, kötürümler vb. öldürülmez.

Katliam yapmak: Hz. Peygamber ve raşid halifeler zamanlarında savaştan sonra esirler veya zapt olunan yerlerin ahalisi için katliam emri verildiğine dair bir tek örnek dahi yoktur. Mekke

fethini müteakip Rasulullah (s.a.v.) bazı harb suçluları ve hainler dışında kalan düşmanlarını affetmiştir.

İnsan ve hayvanların uzuvlarının kesilmesi, verilmiş söze ve yapılmış antlaşmaya aykırı hareket etmek, savaş zarureti bulunmadıkça zirai mahsullerin, orman ve ağaçların yakılması, namus ve şereflere tecavüz, zina ve gayr-i meşru münasebetler, düşmandan alınan rehineleri öldürmek, ölülerin başını veya uzuvlarını kesip teşhir etmek, kesin bir meşru müdafaa söz konusu olmadıkça akrabayı öldürmek, çiftçi, tacir, esnaf, işadamı gibi fiilen harbe iştirak etmemiş, savaş ile ilgili olmayan kimseleri öldürmek, harb esirlerini rehine almak, kalkan yapmak, onların arkasında düşmana doğru ilerlemek, bazı İslam hukukçularının açık ifadelerine göre zehirli ok bile kullanmak yasaktır. (Buhari, Cihad, 150; el-Benna, el-Fethu'r-Rabbânî (Tertibu-Müsnedi-Ahmed), XIV/61; Muhammed Hamidullah, İslam'da Devlet İdaresi, s. 166; Kaynak: /www.hayrettinkaraman.net/yazi/hayat/0113.htm)

"Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever." (Mümtehine, 8)

Tevbe 5. ayet, "o müşrikleri nerde bulursanız öldürün" ne demektir? Bu ayet, 'Tevbe suresi 5. ayet' başlığı altında açıklanmıştır.

Enfal, 39. ayet: "O müşriklerle hiçbir fitne kalmayıncaya ve din bütünüyle Allah'ın oluncaya kadar savaşın" ne demektir? İslam dininin Müslümanlarla anlaşma yapan gayri müslim ülkelere ve bir İslam ülkesinde yaşayıp cizyesini (vergisini) veren gayr-ı müslimlere hayat hakkı tanıması gösteriyor ki, söz konusu ayet-i kerimenin din özgürlüğünü sınırlamakla alakası yoktur. Bu konuda daha detaylı bir yazıya, 'İslam barış dinidir' adlı yazıdan ulaşabilirsiniz. İslâm'da, sözünü ettiğimiz bu iki gayr-i müslim grup ile sulh içinde yaşamak esastır. Onlarla savaşılmaz, onların hakkı muhafaza alındadır. "Yeryüzünde fitne ortadan kalkıp din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşınız." Buradaki fitnenin ne olduğunu anlamak için Enfâl sûresinin 36. ayetine bakmak gerekir, Mallarını, Allah yolundan insanları alıkoymak için harcamak, bu konuda insanları ayartma faaliyetidir. Allah bu dayatmanın, belanın, bozgunculuğun kaldırılması için savaşa izin vermekte, hatta onu emretmektedir. Dinin tamamen Allah'ın olmasının anlamı inanç ve din özgürlüğünün tam anlamı ile hayata geçmesidir. Enfâl sûresinin 30 ile 34. âyetlerinde geçen inanç ve ibadet özgürlüğüne mani olmak hem fitne hem de insanları Allah katından koparmak anlamına gelmektedir. "Din, sadece Allah'a ait oluncaya kadar" ifadesine Muhammed Esed, "Hiçbir cezalandırma korkusu duymadan Allah'a ibadet edilinceye ve hiç kimse başka bir insana korku ile boyun eğmek zorunda kalmayıncaya kadar" anlamını vermektedir. (Bakara, 193. âyete yaptığı 170. dipnot açıklaması) İnsanların inanç ve ibadet özgürlüğünü engellemek için yapılan bütün zorlamalar, dayatmalar insan ile Allah'ın arasındaki ilişkileri bozduğundan hem fitne hem de zulümdür. Bu zulüm ve fitneyi ortadan kaldırmayı Allah insanlara, yani müminlere hedef olarak tespit etmektedir. Özgürlükleri korumak, zulmün alanını daraltıp kaldırmak savaşa bir sebeptir. Müşriklerin, Hz. Peygamber'i hapsetme, öldürme veya ülkesinden çıkarma teşebbüsleri, müminleri ibadet yapmak için gittikleri Mescid-i Haram'dan geri çevirmeleri, Allah'ın yolundan insanları alıkoymak için teşkilâtlanmaları (Enfâl, 30, 34, 36) bütün bunlar inanç ve ibadet özgürlüğünü engellemek anlamına gelmektedir. Bu da savaş sebebi olmaktadır. Yani bu ayet-i kerime Müslümanlara iki büyük hedef göstermiştir: Fitnenin (her türlü kaos ve kargaşanın) kökünü kazımak ve Allah'ın dinini hakim kılmak. Bunlardan birincisi evrensel bir barışa işaret eder. Yani, bütün insanların huzur ve emniyet içinde yaşayabileceği bir ortam meydana getirmeyi amaçlar. Öyle ki, gayr-i müslim bir devlet, başkasına zulüm etse, bu fitneyi def için mazlum devlete yardım edilmelidir. Şu ayet, bu manayı teyit eder: "Size ne oluyor ki, 'ey Rabbimiz, bizi halkı zalim olan şu memleketten çıkar. Bize, tarafından bir sahip gönder. Bize

katından bir yardımcı gönder' diyen erkek-kadın ve çocuklar için Allah yolunda savaşmıyorsunuz?'' (Nisa, 75) Tarihin hemen her devrinde, dünyanın değişik yerlerinde ayette tasvir edilen manzarayı görmek mümkündür. Bir takım erkekler, kadınlar ve çocuklar zulme uğratılmakta, mağdur edilmektedir. Hayatı işkenceye çevrilen bu insanlar "Ey Rabbimiz, bizi bu zalimlerden kurtar!" diye yalvarmaktadır. İşte, bu insanların kurtarılması için mücadele verecek kimseler çok ulvi bir cihat yapmış olacaklardır. "Allah'ın dinini hakim kılmak." ayetini ise bir başka ayet açıklamaktadır: "Dinde zorlama yoktur." (Bakara, 256) Dinde tebliğ vardır. Peygamberimiz hiç bir insanı zorla İslam'a sokmamıştır. Zaten öyle bir şey insan tabiatına aykırıdır. Silah zoruyla din değiştiren birisi gerçekte asıl dinini devam ettirir. Hem peygamberimiz devrinde, hem de sonrasında Müslümanlar diğer dinlerin mensuplarına tam bir din ve inanç hürriyeti tanımışlardır. Osmanlı devletinin başkenti olan İstanbul'da kilise ve havraların günümüze kadar gelmesi, Balkanlarda 400 yıl süren Osmanlı idaresi zamanında Hristiyan halkın dinlerini rahatça yaşaması İslâm'daki din ve inanç hürriyetini açıkça ortaya koyarlar."Dinin bütünüyle Allah'ın olması", sadece Allah'a ibadet edilmesi manasını ifade eder. O halde, bütün insanların ancak Allah'a ibadet etmeleri bir Müslüman'ın en büyük gayesi olmalıdır. Bu ayette, buna engel olan müşriklerle cihat etmek ve tevhit inancı önündeki bütün engelleri kaldırmak Müslüman'a gaye olarak gösterilmiştir.

Tevbe, 2. ayet: "Haram aylar çıkınca müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz; onları yakalayınız; onları hapsediniz ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyiniz. Eğer tövbe eder, namazı dosdoğru kılar, zekâtı da verirlerse artık yollarını serbest bırakınız. Allah affeden ve merhamet edendir." Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürünüz ayetinden maksat 'her zaman, her yerde, her müşriğin öldürülür' demek değildir. Peki, müşrikler saldırmazlık paktı olan haram aylar çıktıktan sonra mı öldürülecektir? Bu sorunun cevabını aynı konuya açıklık getiren diğer ayetlerle cevap verebiliriz: Enfâl sûresinin 58. ayetinde belirtilen antlaşmayı bozarak Müslümanlara ihanet edenler, Tevbe sûresinin 4. ayetinde belirtilenlerin tersini yapanlar, yani Müslümanlarla antlaşma yaptıkları halde bunu ihlal edenler, Müslümanların aleyhinde başka toplumlara yardımda bulunanlarla savaşılır. Bu şekilde davranan müşriklere haram aylardan sonra savaşılır.

Tevbe 29. ayet: "Kitap verilenlerden, "Allah'a, ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın." Tevbe suresini baştan sona okuduğumuzda, Peygamberle anlaşma yapmış olan Yahudiler bu anlaşmalarını bozarak, müşriklerle beraber Müslümanlara karşı savaştığını görüyoruz. Yani ortada İslam devleti ile yapılan anlaşmayı bozup savaşan hain bir taraf vardır ve bunlar Müslümanlara zarar vermişlerdir. İşte Tevbe, 29. ayette emredilen, bu hainlerin verdiği zarara karşılık olarak hakir bir şekilde savaş tazminatı ödeyinceye onlarla savaşılmasıdır. Yoksa durup dururken herhangi bir toplum ile zoraki vergi verinceye kadar savaşmak amaçlanmamaktadır. "Allah sizi, ancak sizinle din hakkında savaşan, sizi yurtlarınızdan çıkaran ve çıkarılmanız için yardım eden kimselere dost olmaktan men eder. Kim onlarla dost olursa işte zalimler onlardır." (Mümtehine, 9) Allah Müslümanlarla savaşmayan kimselere iyilik yapmamızı ve onlara adil davranmamızı da emreder. Bakara, 256: "Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırt edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi işitir ve bilir." Dinde zorlama olmadığı halde, hangi gerekçe ile Müslümanlar başka kavimlere savaş açabilirler? Bakara 190: "Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. Fakat haksız saldırıda bulunmayın. Çünkü Allah, haksız saldırıda bulunanları sevmez." Bu ayetteki mesaj gayet açık ve nettir. Eğer Müslümanlar düşmanlar tarafından saldırıya uğrarlarsa savaşacaklardır. Enfal, 39: "Siz de ortalıkta bir fitne kalmayıp din, tamamıyla Allahın dini oluncaya kadar onlara cihad edin, eğer vaz geçerlerse her halde Allah amellerini görür." Ayetin sonu 'eğer

vazgeçerlerse' buyrulmaktadır. Eğer kıyamete kadar sürecek bir savaş söz konusu olsa idi neden 'vaz geçerlerse' şartı ayette geçsin?

12. yüzyıl fıkıhçılarından Ebû Bekir İbnu'l-Arabî'nin (Ahkâmu'l-Kur'an, II/875) ve 10. asrın büyük alimlerinden Cessâs'ın (Ahkâmu'l-Kur'an, III/68) açıklamaları şöyledir: Nerede bulunurlarsa öldürülecek olan müşrikler (Bakara, 191; Tevbe: 5), Arabistan kıtasında o zaman yaşayan ve Müslümanların kökünü kazımaya azmetmiş bulunan müşriklerdir. Âyetler birbirini neshetmemiş, duruma göre nasıl hareket edileceğini göstermiştir. Nitekim Peygamberimizde buna göre davranarak Medîne'ye geldiğinde bazı Yahudi ve müşrik guruplarla barış antlaşması yapmıştır. Aynı şekilde Mekke müşrikleri ile Hudeybiye sulhunu yapmış, karşı tarafın anlaşmayı bozarak -Müslümanlarla ortak savunma antlaşması yapmış bulunan- Huzâ'a kabilesine savaş açmalarına kadar barışa sadık kalınmıştır. Necran Hristiyanları ile barış antlaşması imzalamıştır. "Savaş ve barışın güç, fayda ve amaç esaslarına göre yürütülmesi, bu konuda Ehl-i kitap müşrik farkının gözetilmemesi" hükmü, anlayışı ve uygulaması ilk halifeler döneminde de devam edilmiştir.

İslam'ın, farklı din ve inanç sahibi topluluklara bakışını, onlarla kurulacak ilişkinin şeklini ve amacını ortaya koyması bakımından şu iki âyet önemli, aydınlatıcı ve belirleyicidir: "De ki: Ey Ehl-i Kitab! Sizinle bizim aramızda eşit olan bir inanca gelin: 'Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, Allah'ı bırakıp birbirimizi Rab edinmeyelim'. Eğer bu çağrıyı kabul etmezlerse onlara 'Şahit olun ki biz müslümanız; yani bir tek Allah'ın iradesine teslim olmuşuzdur' deyin" (Ali İmran, 69); "Allah, sizinle din yüzünden savaşmayan ve sizi yurdunuzdan çıkarmayanlarla iyilik ve adalet çerçevesinde ilişki kurmanızı size yasaklamıyor. Allah adalet ölçülerine göre davrananları sever" (Mümtehine, 8) Birinci âyet, aslı vahye dayanan din mensuplarını, bütün hak dinlerin temel inancı olan tevhide çağırmakta, İkinci âyet ise Müslümanları, bir dine inansın-inanmasın bütün insanlar ile iyilik ve adalet çerçevesinde ilişkiler ve işbirlikleri kurmaya yönlendirmektedir. Bu âyete göre barış içinde yaşamak ve bütün insanlığın hayrına olacak faaliyetlerde işbirliği yapmak için diğer toplulukların belli bir inanca sahip olmaları şartı yoktur; tek şart karşı tarafın barış istemesi, insanların hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi, âyetteki ifadeye göre dinine ve yurduna tecavüz etmemesidir. Başka çare kalmadığında meşru hale geldiği için başvurulan savaş, İslam'a göre bir katliam, bir körü körüne imha hareketi değildir; hedefi ve sınırları belli bir askeri harekettir. Bu hareketten sivillerin, masumların, çevrenin zarar görmemesi için sınırlamalar ve yasaklar getirilmiştir. Bu da İslam'da savaşın değil, barışın, intikamın değil, merhametin, imha ve tahrip etmenin değil, korumanın esas ve amaç olduğunun başka bir kanıtıdır. (Hayrettin Karaman, Türkiye ve İslamiyet, s. 69; www.hayrettinkaraman.net/yazi/turkiyeveislam/0055.htm)

Son söz

"İslam'da, en azından Hanefî yorumuna göre, savaşın sebebi küfür değil, savaştır. **İ**nsanlar Müslüman olmadıkları için onlarla savaşılmaz. Öyle olsaydı bizim fıkhımızda bunca zimmi/gayrimüslim vatandaş hukukumuz olmazdı. Tarih boyunca başka ülkelerin zulmünden kaçan gayrimüslimler İslam ülkesine sığınmazlardı. Savaşın sebebini (Mümtehine, 8-9) ayetler özetler: 'Onların' savaş açmaları ve Müslümanların yurduna tecavüz etmeleri. Savaş sebebi olarak bu iki sebebe bir de (Nisa, 75) ayetinde söylenenleri eklemek gerekir: Hangi dinden olurlarsa olsunlar, zulme uğrayanların Müslümanlardan imdat istemesi." (Faruk Beşer, Yenişafak, 07.02.2014) "İslam, savaşı da barışı da anlamlandırdı. Savaş, başkasının elindekini alıp onu ölüme yuvarlamanın aleti olmaktan kurtarılıp insanlara hayat ve gerçek diriliği götürmenin bir kanalı yapıldı. Savaş dünyalık için değil, insanları zulümden kurtarmak için yapıldı. Öldürücü değil kurtarıcı savaş geldi. Yeni ideolojiler, terör savaşçısı oldular. Onların savaşında kadında

öldürülür çocukta. Onların savaşının ürünü ölümdür, bizimkinin ise barış." (Sezai Karakoç, Dirilişin çevresinde, s. 109)

İslam en güçlü olduğu dönemlerde bile yukarıda verilen ayetleri oryantalistlerin iddia ettiği şekilde anlamamış ve uygulamamıştır. 1000 sene İslam hâkimiyetinde yaşayan Anadolu'da hala Hristiyan, Yezidi varsa, 300 sene Osmanlı hâkimiyetinde yaşayan balkanlarda hala her mezhepten Hristiyan yaşıyorsa, Endülüs, İstanbul, Kudüs fetihleri dâhil hep bunlar İslam'ın fikir özgürlüğüne delildir ve kılıç zoru ile yayılmadığının da ispatıdır. İçi kof iftiralar ile değil, bizzat yaşanan tarih iddiamızın kanıtları ile doludur. Konu ile alakalı "İslam barış dinidir." adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Amerikan cihadizmine serenat: "Cihadizm"e sövmeliyiz. Cihadı zinhar ağzımıza almamalıyız. Özgürlük adına, bağımsızlık adına, değerleri koruma adına savaşmak diye bir şey asla akla getirilmemeli. Böyle bir şey vuku bulursa, bunun Amerikan ya da Rus propagandası ile "terör" olarak damgalanmasını, ardından da yine Amerikan ve Rus savaşçılığı ile yok edilmesini alkışlamalıyız. Onların savaşı asla terör olamaz! Onlar hep insanlık adına savaşmışlardır! Rusların Afganistan işgali de, oraya insanlık ve erdem getirmek için yapılmıştı, Amerika'nın şimdiki işgali de... Amerika'nın Irak'ın işgali, orada bir milyonu aşkın insanın öldürülmesi de salt insani erdemler içindi! İslam adına cihat kötü, Amerikan çıkarları adına savaş iyi, kutsal! Aptalız ya! Medyamız bu aptallaşmaya çanak tutmaya teşnedir ya! Amerika artık sömürmeyecek Ortadoğu'yu... Pılısını pırtısını alıp gidecek ne de olsa terör bitti. İsrail artık Filistin'in yakasını bırakacak. Gazze'de çocuklar ölmeyecek artık. ? Ömer Muhtar kimdi sahi? Çanakkale neydi sahi? Milli Mücadele neydi sahi? Bin Ladin'den Amerika da kurtuldu, biz de kurtulduk. Bayram yapalım. Artık Batı dünyasında İslam'ın imajına kimse bir şey demeyecek. Amerika'daki rahip bilmem kim, Kur'an'a sövmeyecek? Avrupa'daki İslamofobikler asla ayrımcılık yapmayacaklar. Hatta AB'nin "Hristiyan kimlikçiler"i, 70 milyonluk Türkiye'yi bünyeye almaktaki rezervlerini kaldıracaklar. Bakarsınız AB'ye tam üye bile oluruz Usame Bin Ladin'in öldürülmesinden sonra... Aptalız ya... Aslında Amerika, İslam'ın yüzündeki terör lekesini silmek için yaptı bu operasyonu... Aslında Amerika, Geronimo'yu da, Kızılderililer'i terörist damgasından kurtarmak için öldürmüştü. Aslında Amerika'nın beyaz adamı, zencileri köle olarak kullanırken onları uygar vatandaşlar haline getirme çabası içindeydi. Milyonlarca köle hayatını kaybederken, basit bir uygarlaştırma bedeli ödediler. Aptalız ya... Emperyalizm falan hikâye idi... Aslında Batı dünyası bazen geri toplumların dirençlerini kırmak pahasına bir uygarlaştırma savaşı vermek zorunda kaldılar. Petrol metrol, savaş sanayii, bilmem ne, bunlar işin bahanesi. Amerika'nın, Rusya'nın ya da Avrupa sömürgecilerinin sömürgeciliklerine takılmamak lazım, bu sömürge statüsü içinde uygarlaşıyor muyuz, ona bakmak lazım. Yaa, aptalız ya... En kötüsü aptallığın içselleştirilmesi olmalı. Bizim her çevreden medyamızdaki gibi... Amerika bu kadar aptalca bir içselleştirmeyi bekliyor muydu, doğrusu tahmin etmek zor. Onlar erdi muradına, biz çıkalım mı kerevetine? Bu kadar mutluluk çok değil mi? Amerikan emperyalizmi diye bir şey yok artık. Öyle mi? Hegemonik çıkarlar bitti. Öyle mi? Amerika geldi ve İslam dünyasını bir teröristten kurtardı öyle mi? Amerika'ya bunun için Irak'ı ve Afganistan'ı ödül olarak verdik öyle mi? Acaba yeterli buldu mu Amerikamız bu ödülü? Filistin'i de İsrail'e versek nasıl olur ya da Hamas'ı? "Cihat" kelimesini lügatlerinden kovmaya çalışanlar, yarın ülkeleri işgal edilirse ne yaparlar acaba? "Gel bizi de kurtar ey düşman, hoş geldin, sefalar getirdin" diye serenatta mı bulunurlar? (Ahmet Taşgetiren, 05 Mayıs 2011; Vuslat, Haziran 2011, Sayı: 120)

Bin Ladin ve terör: Meşru bir savaşı, işgale karşı direnişi veya cihadı, terör fiilinden ayıran kriter, masum sivillerin öldürülmesidir. Terörün tanımı şudur: Şu veya bu öznenin (kişi, grup-örgüt veya devlet), şu veya bu amaçla (dinî, askerî, siyasî, ekonomik, intikam, şahsî, ailevî, mezhep, sınıf çıkarı vs.) herhangi bir sivil masumun (savaşçı konumunda olmayan erkek ve

kadınlar dışında kalan çocukların, yaşlıların, din adamlarının, kadınların, savaşa katılmayan erkeklerin) hedef alınıp öldürülmesi terör fiilidir. Bu açıdan bakıldığında El Kaide, terör eylemleri yapıyordu. Ancak bu tanımı temel aldığımızda ABD, İngiltere, Fransa, NATO kuvvetleri ve İsrail'in de masum sivilleri öldürmesi dolayısıyla "terörist" sayılmaları gerekir. Batı'nın El Kaide üzerinden İslam Dünyası'na karşı yürüttüğü yeni politik strateji, Müslümanların yaptığı eylemlerin "terör" sayılıp bundan "İslamî terörizm" kavramsallaştırmasının türemesine dayanır. Tabii ki El Kaide'nin referans aldığı "Onların terörüne biz de terörle mukabelede bulunuruz" fetvası İslam âleminde sayısız alim ve hoca tarafından kabul görmedi. Fetva sorunluydu, çünkü temel hüküm "Size saldırdıkları gibi siz de onlara saldırın, ama haddi aşmayın" (Bakara, 194) şeklindedir. Masum sivillerin öldürülmesi "kısas" ve "mukabele-i bilmisli" değil, "haddi aşmaktır." Bundan hareketle İslam dünyası ezici çoğunluğuyla "İslamî terör" suçlamasını reddetti. Ama zamirdeki niyetleri başka olan büyük oryantalistler "yeni bir fikir" öne sürüp aynı şeyi tekrar ettiler. Yahudi asıllı Bernard Lewis şöyle bir mütalaa yürüttü: "Belki 'İslamî terör' denemez, ama bütün teröristler Müslüman'dır." Bu aynı kapıya çıkıyordu. Lewis'in demek istediği şuydu: Müslümanların işgallere karşı yürüttüğü mücadele terörizm tanımına girer. Ama Batılı istihbarat örgütlerinin ve devletlerin Afganistan'da kayıtlara giren 9 bin, Irak'ta 1 milyonu aşkın kişiyi öldürmeleri terör tanımına girmez. BM İnsan Hakları Filistin Özel Raportörü Richard Falk, İsrail ordusunun 2000 yılından bu yana 1300'den fazla Filistinli çocuğu katlettiğini belirtiyor. Geçen hafta NATO uçakları Libya'da Kaddafi'nin oğlu Seyfülarap yanında karısını ve üç çocuğunu katlettiler. Elbette teröre terörle cevap verilmez, ama sadece bir tarafın terörü de kınanmaz. Teröre son vermenin yolu kaynaklarına inmekten geçer. Obama, "Savaşımız İslam'a karşı değil" diyor. Samimi ise Batılı güçler Afganistan ve Irak'tan çekilsin; İsrail durdurulsun; dikta rejimlerine destek verilmesin ve Batı, İslam'a ve Müslümanlara saygılı davransın. (Ali Bulaç, 05 Mayıs 2011)

Neden ateist olmadım?

Ateistlerin yanılgıları

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ (Maide, 54)

Gelen mesajlardan bazılarının genel içeriği şu şekilde olmaktadır: 'Bu kadar yıldır ateist vb eserler okursunuz, nasıl ateizme kaymadınız, kendinizi korudunuz?'

İlk ateist kitapları okuduğum 1990 yılında bir süre sarsıntı geçirdim çünkü o zamanlar ateist görüşlere cevap verebilecek bir alt yapım yoktu. Klasik muhafazakâr bir aile çocuğu olarak bende namaz, oruç, azıcık Kur’an’da bilim içeriği bilgisi vardı ki, zaten ateizme kaymama ramak kalmasına rağmen engel olan, bu bilgi kırıntıları idi. Sonra tek tek iddiaların cevaplarına ulaşıp kenara not etmelerim sonucu bu elinizdeki çalışma ortaya çıktır. Yani, el-hamdülillah, ateizme kayma değil ateizmden kayma ile bu çalışma günyüzüne çıktı!

Bunca yılın sonunda ateist ve oryantalist/misyonerlerle reelde tartışmalar, sanalda araştırmalar ve kitaplarda okuduklarımdan sonra kısaca onlarda gördüğüm hataları sıralamam gerekirse:

Ateist iddialarının birçoğu, verdikleri ayet mealinin öncesi veya sonrası ile okunduğunda veya o konudaki tüm ayetler veya hadisler bir araya toplandığında çözüme büyük oranda ulaşılabilmektedir. Buna en klasik örnek içkinin yasaklanması hakkındaki ayetleri verebiliriz. Bilindiği gibi toplum kademeli olarak bu yasağa hazırlanmış ve bu aşamalı eğitim dört ayetle

(Nahl, 67; Bakara, 219; Nisa, 43; Mâide, 90-91) gerçekleştirilmiştir. Yine aynı şekilde Kur'an'ın kullandığı bir diğer yöntem de ayetlerin diğer ayetlerle açıklanması ve tefsir edilmesi, istisnaların açıklanması, detayların belirtmesidir. Mesela Kur'an'da, meleklerin Hz Adem'e secde etmesinden bahsedilirken, şeytanın ise secde etmediği (İsra, 50; 61; Hicr, 31; Sâd, 74; Bakara, 34) ifade edilir. Buradan sanki şeytanın melek olduğu zannedilebilir. Ama başka bir ayet (Kehf, 50) şeytanın cin taifesinden olduğunu belirterek konuyu netleştirir. Yani, "Kur'an'a parçacı yaklaşmamalı, ayet ve sure bütünlüğünü gözetmeliyiz" (M. Hayri Kırbaşoğlu, Ahir zaman ilmihali, s. 141)

Arap dilinin zenginliğinden ve edebi derinliğinden habersiz olan bazı ateistler çevirilerden kaynaklanan eksiklikleri Kur'an'a izafe edebilmektedirler. "Kur'an-ı Kerim'i anlamak için Kur'an'daki müteşabih, mutlak mukayyet, mücmel mufassal, siyak sibak, aksam gibi ilimleri bilmek gerekir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 154) Mesela, Marife -zıttı nekre- (İngilizce'deki "the" kelimesi) kelimelerinin Türkçe'de karşılığı yoktur. Ayrıca Arapça edebi sanatları (Teşbih, mecaz, tefennün, iltifat) hakkındaki bilgi eksikliği de benzer hatalı sonuçlara ulaşılmasına neden olmaktadır! 'Çeviri hataları ateist iddialarına zemin teşkil edebilmektedir.' dedik ama bu konuda, 'hiçbir çeviri, aslın yerini tutamaz' (Abdülcelil Bilgin, Kur'an'da geçen bazı kalıplasmış ifadelerın meallerdeki karşılıkları ile ilgili eleştirel bir inceleme, NEÜİFD, Yıl 2010 Cilt: 29 Sayı: 29, s. 143; https://kurul.diyanet.gov.tr/Karar-Mutalaa-Cevap/2610/turkce-ibadet-meselesi; Mesut Cevher, Kalemname, Cilt: 8, Sayı: 15, s. 237) evrensel prensibini de göz ardı etmemeli ve sadece çeviri yapan alimler suçlanmamalıdır. Ateistler "Her tercümenin Kur'an'ın yorumu olduğunu bilmiyorlar, Tercüme eserler, akademik çalışmalarda bile ikinci el kaynak olarak görülür." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 24) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde/önsözünde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkânından mahrumdur." (Montet, Le Coran, s. 53) demektedir. Oryantalist Marmaduke Pickthall, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeye muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım. Bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit 'asıl Kur'an'ın yerini tutamaz' ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 218; Marmaduke Pickthall, Meaning of the Glorious Koran, I/3) derken, A. J. Arberry, "Asıl sorun Kur'an'ın nasıl okunacağının bilinmemesidir. Kur'an'ın eski Ahit'e benzediği zannından okuyucu kurtulmalıdır. Kur'an'ı anlamanın en iyi yolu, birçok yönlerden benzediği şiir şekli gibi, her zaman bir parçasını incelemektir. Kur'an Allah'ın Arapça indirdiği vahyidir. Orijinal metnin heyecan verici ve çekici özellikleri 'en mükemmel şekilde yapılmış tercümelerde bile' kaybolur." (The Holly Koran, s. 17) demekte ve Gai Eaton, "Hiçbir meal Kur'an olamaz." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) diyerek son noktayı koymaktadır. Samimi olan gayri Müslimlerin itiraflarını yerli ateistlerin de anlamasını umut ediyoruz. Kur'an-ı Kerim'in tamı tamına, harfiyen tercüme edilmesi, ne kadar çaba harcansa da imkânsızdır. Çünkü mukaddes kitapta açıklanmaya ihtiyaç duyan ayetler de bulunmaktadır ve bunları bizzat Hz. Muhammed (sav) açıklamıştır. Bu imkânsızlık hususunda Georges Sale'in itirafı da önemlidir: "Kur'anı her ne kadar tarafsız olarak tercüme etmeye çalıştıysam da, okuyucularım Kur'an metnine bağlı kalınmış bir ifadeye muvaffak olamadığımı göreceklerdir.'' (Sebilu'r-Reşat, 1954,VII/310) Unutulmamalıdır ki, Arap dili çok derin ve edebî bir dildir. Mesela, Türkçeye sadece yaratmak olarak çevrilen iki kavram, Kur'an'da iki farklı anlamda kullanılır. Bedi' kelimesi 'yoktan var etmek' anlamında iken, 'haleka' kelimesi 'yaratılana sonradan şekil vermek' anlamındadır. Ama bu iki kelime de aynı kelime ile Türkçeye çevrilince ateistler, 'Demek ki sadece Allah yaratan değil' diye kendilerince bir sonuca varabilmektedirler. Dolayısı ile Türkçeye parantez içi meal ile çevrilme zorunluluğu ortaya çıkmakta, bu defa da ateistler, 'Kur'an'a ekleme yapıldı' ithamını ortaya atmaktadırlar. Kur'an'ı anlamada diğer temek kural, aynı konudaki tüm ayet ve hadislerin bir araya getirilmesi, olduğunu ifade etmiştik. Mesela, 'Allah'ın kalpleri mühürlendiği' şeklinde yorumlanan bazı ayetler, aynı ayetleri açıklayan ve bu mühürlenmenin kötü amel işleyip, inat ile bu fiillerine

devam etmek sonucu oluştuğunu hatta daha da ileri gidip bazı kafirlerin, 'bizim kalplerimiz kilitlidir' şeklinde konuştukları için mühürlendiğini anlatan diğer ayetlerle okununca gerçek manada anlaşılabilmektedir. Ama önyargılı okuyucu cımbızla Kur'an'ın bütünlüğünden herhangi bir ayeti çekip onu yorumlamaya kalkınca doğal olarak ilahi vahyin amacını anlayamayacak ve hatta tam zıttı sonuçlara ulaşacaktır.

Her insanın müfessir yani Kur'an yorumcusu olamayacağı bir gerçektir. İstisna da olsa, ayetlerin arka planı, iniş nedeni (Sebeb'i-Nüzûl), kelimelerin Arapça kökenlerinin birden çok anlamı barındırması gibi konuları bilen 'uzman' kişilerin yorumlarına da müracaat etmek ateist ithamlarına cevaba ulaşmada yardımcı olmaktadır. Bu konuda özellikle 'Müslüman alimlerin objektifliği' adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Ayetlerin sebebi nüzulünü bilmek kadar bir konudaki hadislerin tüm rivayet/senetlerini ele alarak ve genel emir-yasaklar içindeki konumu/amacını/hikmetini bilinerek yorum yapılması da gerçeğe ulaşılmasına yardımcı olur.

Ateist ve oryantalistler iddialarında çelişki içindedirler. Metotsuzlukları, ön yargılı yaklaşımları ateist ve oryantalistlerin en büyük handikaplarını oluşturmaktadır. Birinin savunduğunu diğeri kabul etmemekte, Kur'an ve efendimiz Hz Muhammed'e bakış ve ithamlarında bir birlik içinde hareket edememektedirler. Tabii bu durumda, 'dışarıdan ve salt akıl ile' yaklaşıldığı halde ortak bir noktada buluşamamaları, iddialarını geçersiz kılmaktadır. Bu konuda, 'Kur'an'ın kaynağı nedir?', 'Oryantalizm yanılgısı' ve 'Oryantalistler ve Hz Muhammed', 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Bunun dışında iddia sahiplerinin samimiyetsizliği, kendilerine verilen bilimsel cevaplar karşısında hemen konu değiştirmeleri, bilimsel alt yapıları olmadan ve daha da kötüsü bilmediklerini bilmeden ve savundukları görüşlerle ilgili alt yapıları olmadan, kulaktan dolma, kopyala yapıştır tarzı, 'önceden verdikleri karara' ulaşmalarını sağlayacak, her ne kadar çelişkili her türlü iddiayı rahatlıkla ve umursamazca savunmaları bize amaçlarının hikmete, gerçeğe ulaşmak değil, eyyamcı bir hayat sürmek, rahat ve tek düze yaşamlarını devam ettirebilmek, kafa konforlarını bozmak istememek olduğunu göstermektedir. Bu konuda, 'dinsiz ahlak olur mu?' ve ' Bilim değişmez mi?' adlı yazılara bakılabilir.

İslam'a alternatif hayat görüşü sunanların içinde bulundukları yaşam tarzı ve tarihte uygulanamaz olduğu ispatlanmış fikirleride, ateizmin başka bir paradoksunu oluşturmaktadır. Ateist veya oryantalist görüşleri savunanların savundukları görüşlerin dünyayı ne hale getirdiği ortadadır. Bu konuda, 'İslam barış dinidir', 'Batı medeniyeti', 'Oryantalizm yanılgısı', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Bilim değişmez mi?' adlı yazıları özellikle tavsiye ederiz.

İslam bir bütündür. (Bakara, 85) İslam'ın iman, ahlak, ibadet, muamelat konularındaki emirler ve yasakları bir arada değerlendirilmelidir. Muamelat hakkındaki herhangi bir konu ele alınırken onun ahlak, ibadet, iman gibi konularla bağlantılırı da göz ardı edilmemelidir. Basketboldaki bir kuralın, futbol sahasında değerlendirilmesi ne kadar akıl dışı ise, İslam'ın bütünlüğü içinde gayet mantıkî ve insanî olan bir kuralın oradan çıkarılıp, başka bir sistem içinde değerlendirilmesi aynı derecede akıl dışı bir bakış açısını yansıtır. İslam'ın had cezaları veya kadın hakları gibi konularda bu nedenle yanlış sonuçlara varılmaktadır. "Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur. Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 38, 44) 'Modernite doğrudur, İslam ona uymuyorsa yanlıştır.' dogması da yanlış bir mantığın

göstergesidir. Bilim son noktasına varmış, akıl her sırrı çözmüş gibi ön kabul ile hareket edilmesi de aynı şekilde yanlış sonuçlara ulaştırır. ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Modernizm ve kadın’ adlı yazılarımız bu konuları işlemektedir. İdeolojik yaklaşımlar ve ezberlettirilen önkabuller de bu kategoride ele alınabilir. Mesela, 'İslam'da kadın hakları’, ‘cihad’, ‘İslam ve bilim' gibi.

Sonuç itibari ile İslam, ‘Tevhit, adalet, emanet’ eksenli bir dindir ve pratiğe de, ‘İlim, amel ve ihlas’ ile yansır. Kim hangi teoriyi savunursa savunsun tarih, İslam’ın tüm görüşlerden daha üstün olduğunun örnekleri ile doludur. Bu konuda ‘İslam barış dinidir’, ‘İslam’da kadın hakları’, ‘Modernizm ve kadın’, ‘Batı medeniyeti’, ‘Oryantalizm yanılgıları’ ve ‘İdealler ve tarihten pratik realiteler’ adlı yazılarımızı tavsiye ederiz.

Ateistlere Kur'an dersi

Konuyu tamamlayan, ‘Kur’an Ahkâmının Değişmesi’’, ‘Neden ateist olmadım?’, ‘Kur'an'da çelişki yoktur’ adlı yazıları da okumanızı tavsiye ederiz.

Kur'an'ın temel özellikleri

Kur’an Evrenseldir, Hz Muhammed hariç diğer tüm peygamberler bir 'bölgeye' gönderilmiştir. Kur'an ise tüm insanlığa hitap eder.

Kur’an, İslam'ın Hz Adem'den itibaren gelen din olduğunu ilan eder. Geldiği bölgede İslam'dan eksik olan ne ise, o konular insanlara vahyedilmiştir: Ahlak, tevhid, kul hakkı gibi. "Her peygamber hayatı boyunca yaşadıkları dönemlerdeki itikadî sapmalar ile mücadele etmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 18)

“Kur’an, bir insanın oturup yazdığı ya da içini doldurdu bir metin değildir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 16) Kur’an konular giriş, gelişme, sonuç şeklinde sıralanmaz! Konular Kur'an'nın değişik yerlerine dağınık halde bulunur. Bu nedenle de Kur’an’daki bir konu hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsak, “Kur'an'ın açık bir fikir edinmek için birçok surelere dağıtılmış haldeki ilgili ayetlerini bir araya toplamak gerekmektedir.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 217) Kur’an ‘daki herhangi bir konu araştırılırken tüm Kur'an gözden geçirilmelidir ki, bu sayede araştırılan konunun Kur'an bütünlüğü içindeki yeri net olarak anlaşılabilsin ve Kur'an bütünlüğü içinde o konu içselleştirilebilsin. Bunu, tabiatta dağınık gibi gözüken ama bir bütün halinde hayatın devamını sağlayan unsurlara benzetebiliriz. Her biri farklı, ayrı, özeldir ama, tümü ahenkli bir bütünü oluşturur. Kur’an’ın kendine has üslubu vardır. Önceden ateist iken İslam’a dönüş yapan Altay Cem Meriç, Kur’an incelemeleri sonucu vardığı sonucu şöyle özetlemektedir: “Kur'an üslubundan anladığım o ki, Kur'an'da bir sure içerisinde bir konuyu anlatırken özellikle farklı tekil örnekler verilir ve ardından bir kritik cümle ile çok geniş bir şekilde bütün olguları toplayıp eline alır. Eğer tekil örnekler arasındaki bağlantılara dikkat etmezseniz burayı ıskalamanız muhtemeldir.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 80) Ateistler gibi oryantalistlerde bu konuda hem önyargılı hem de cahildirler. Mesela “Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir ön sözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını

istemektedir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 205) Bu konu ayrıca 'Ateistlere Cevap' ve ' Neden ateist olmadım?’ başlığı altında ele alınmıştır.

Kur'an'daki tüm konular, birbirleri ile irtibatlıdır. İman, amel ile ayrılmaz bir bütünlük oluşturur. Önce iman, sonra ibadet ve ahlak, sonra muâmelât ve ukûbat gelir. "İman alanı temel alan olup ibadet ve ahlak bunun üzerine kurulur." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 8) Tümü, bir bütünün parçalarını oluşturur. "İslam kendi başına organik bir bütündür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 28) ve “Kur’an'ın bir kısmının anlaşılması için, diğer bir kısmına müracaat edilmelidir. Ayetlerin hepsine, birbirini tamamlayan bir bütün olarak bakılmalıdır. Onda, herhangi bir çelişki söz konusu değildir.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 353) Unutmayalım ki, "Bir olguyu bütünden koparıp değerlendirirseniz, piyon haline gelirsiniz." (Soner Yalçın, Samizdat, s. 430) Dolayısı ile "Kur’an'ın konularını, hedeflerini anlamak isteyenin; Kur’an'ın bölüm ve ayet toplulukları arasındaki öncelik ve sonralığı, uygunluğu, irtibat ve dokuyu mutlak göz önünde bulundurmaları gerekir." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 456)

Kur'an’ın yazılışı nesir/düz yazı gibi olsa da, mesajını şiirsel bir üslup ile verir.

Ayetlerin öncelikli hedefleri olduğu gibi, ikinci hatta üçüncü amaçları da bulunabilir. Kur’an bunu bazen bir kelime, bazen bir ara cümle ile gerçekleştirir.

Ayetler bazen bir kelime, bazen 100 kelimeden oluşabilir. Bir ayet bir konudan bahsedebilirken, bazen de bir kaç konuyu da içerebilir. “Kur’an'ın iki tüm içeriği vardır: Esaslar ve vasıtalar. Esaslar, Kur’an 'ın indiriliş hedeflerini, Allah'ın sıfatlarını ve ahiret gününü, ilahi kitaplar ve peygamberleri, hukuk, ahlak, sosyal, siyasi, ferdi ve toplumsal-ekonomik kuralları içeren bölümlerdir. Bunların dışında kalan kıssalar, uyarılar, teşvikler, deliler, ahiret olayların içeren hususlar, ilke ve hedeflere, esaslara destek sağlayan Kur’an 'ın bölümleridir. Bunlara vesileler denir.” (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 181)

Kur'an'ın üslubunu bilmeyen, metodunu kavrayamayan, dilini çözemeyen, ruhunu yakalayamayan onu anlayamaz!

Tekrar gibi gözüken ayetlerin mutlaka başka hedefleri vardır ve bağlantı kurduğu konular ile farklı mesajlar verir. “Kur’an’da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır.” (Doç Emin Işık, Kur’an’ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986 113. Sayı)

Temel kavramları, 'Tevhid, Âhiret, Nübüvvet, İbâdet, Sâlih Amel, Ahlak, Muâmelât, Adalet, Hak, Emanet, İstişare ve Takvâ'dır! Tüm Müslümanlardan, bu kavramların hayatlarına yansımasını istenir.

Kur'an'da, 'Allah, Kur'an, insan, hayat, tabiat, evren’ irtibatının nasıl olacağı anlatılır.

Kur'an'daki ayetlerin bir kısmı amaç, bir kısmı araçları ifade eder.

Kur'an'da bol miktarda sanatsal/edebî anlatım bulunur. “Arapça, üslup yönüyle zengin bir dil olduğu kadar edebî sanatlar açısından da oldukça zengin bir dildir ve bu, verilecek mesajın, değişik boyutlarda sunulması için büyük avantaj sağlamaktadır.” (Muhammet Vehbi Dereli, Arap dili ve edebiyatının islâm medeniyeti için önemi, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı: 49, Bahar 2020. s. 71) İslam’ı azıcık araştıran bir Yahudi bile Arap dilinin zenginliğini hemen fark eder. Üzeyir Garih: “Arapça çok zengin bir lisandır.” (Can Kıraç, Anılar olaylar, s. 303) “Arapça zengin bir etimolojiye ve morfolojiye (sarf) sahiptir. Oryantalist Louis Massignon’un ifadesi ile ‘Arapçada var olan her

bir sesin, bir niteliği, bir çıkışı, bir işareti, bir ifadesi, bir iç anlamı, bir parıltısı, bir yankısı ve bir vurgusu' vardır." (M. Halil Çiçek, Kur'an'da Anlam Zenginliği, s. 25)

Kur'an'ın içinde, her yüzyılda insanların dikkatini kendisine yöneltecek içerikleri barındırır. Bunlar bilimsel ayetler olabileceği gibi, muamelat veya ibadete dönükte olabilir.

Kur'an'daki tüm emir ve yasaklar, insanın hem dünya hem ahiret mutluluğunu amaçlar. Emirler insanların yararına; yasaklar insanın zararına olanların bütününü ifade eder.

Kur'an, alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ile başlar ve insan ile cinlere dikkat çeken ayet ile son bulur.

Kur'an anayasadır; kuralları koyar, sünnet nasıl yapılacağını gösterir. "Kur'an, okundukça değil yaşandıkça değerlenir, anlaşılır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 17)

İslam'ın ruhunu tam anlayabilmek için herhangi bir konuyu, İslam'ın genele içindeki konumuna göre değerlendirmek, diğer kavramlarla olan bağlantısını netleştirmek ve sonra alternatifi ile kıyaslamak gerekir. Şimdiye kadar yapmış olduğum tüm karşılaştırmalar ki, Hristiyanlık, liberalizm, sosyalizm, ateizm, deizm, nihilizm dahil, İslam dünya görüşünün hep üstün olduğunu görmüşümdür!

Not: Her kategorinin örnekleri sitemizde mevcuttur!

Agnostisizm Yanılgısı

Agnostiklere cevaplar

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, 'Bilim değişmez mi?', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'İslam alimlerinin objektifliği', 'Kur'an ve bilim', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'Evrim Teorisi', 'Ateizm Yanılgısı', 'Deizm Yanılgısı' başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Agnostisizm/bilinemezcilik: "Yunanca, bilgi ve marifet anlamına gelen gnostos sözcüğünün başına olumsuzluk eki olan "a" ekinin gelmesi ile oluşan bir kelime olup, bilinemezci anlamına gelir. Kuşkuculuğun bir uzantısı olarak görülebilir. Bu düşünce akımına göre, tanrının varlığını veya yokluğunu bilebilmek mümkün değildir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 41) Yunanca "bilinmeyen" anlamına gelen "agnostos" kelimesinden türetilmiştir. (Peter Saint-Andre, "Agnosticism", The Ism Book, http://www.ismbook.com) Agnostisizm, tanrının varlığının ya da yokluğunun bilinemeyeceğini ileri süren felsefi bir akımdır. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 29) "Agnostisizm tek yol bilimdir diyen, Pozitivizmin desteğiyle yeniden tedavüle sokulmak istenen bir akımdır. Agnostiklere göre, her şey deneysel bilimin tezgâhından geçmelidir. Onlara göre tek hakikat vardır, o da bilimdir. Agnostikler bugüne kadar Allah'ın yokluğu konusunda güçlü argümanlar ortaya koyamamışlardır. Big Bang evrenin sonradan var olduğu gerçeğini ispatlamıştır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 146)

Darwin agnostisizmi benimsemeyi tercih etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 41) Darwin gibi Yahudi kökenli bir agnostik olan David Berlinski, 'Evrim teorisinin yanlışlığını, gerekli fosillerin eksikliğini, matematiksel olarak imkansızlığını ve bu teorinin bir grup bilim adamının dayatmaları ile çıkarları için kullanıldığını birçok kitabında dile getirmiştir.' (B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 44-45, 52) O'na göre "Fosil mezarlığı boşluklarla doludur. Hiçbir paleontolog da bunu reddetmemektedir. Bu açık bir gerçektir. Darwin'in teorisi ile fosil kayıtları çelişkilidir." (David Berlinksi, Commentary, Sept. 1996 s. 28) "Meyer ve Berlinski ile birlikte gerçekleştirdi röportajında Yale Profesörü David Gelernter ise, 'Darwin teorisine artık inanmıyorum!' diye açıklama yapmıştır. (Risale Haber, 23 Ekim 2019) Antik Yunanlı düşünür Protogoras ilk agnostik düşünür olarak değerlendirilmek mümkündür. (W. K. C. Guthrie, The Sophists, Cambridge 1995, s. 50-51, 181-188, 234-235. Alfred E. Garvie, "Agnosticism", ERE, I, 224; Diogenes Laertius, Lives of Eminent Philosophers, English Translation and ed. by R. D. Hicks, London: w. Heineman- New York: G. P. Putnam's Sons, 1925, vol. II, Book IX, [51-53] s. 465) Agnostik, tanrının varlığı ya da yokluğu hakkında bir şey bilemediğini iddia eder. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 27) Agnostisizm terimini bir "izm" olarak felsefî literatüre sokan kişi on dokuzuncu yüzyıl İngiliz biyolog ve düşünürü Thomas Huxley olmuştur. (George W. Hallam, "Source of the Word 'Agnostic'", Modern Language Notes, Johns Hopkins University Press, 1955, vol. 70, no: 4, ss. 265-269) Kendilerinin agnostik olup olmadıkları ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber (Yaşar Türkben, "David Hume'un Agnostisizmi", EKEV Akademi Dergisi, Sayı: 47, Yıl: 15, 2011; Mustafa Çevik, David Hume ve Din Felsefesi) David Hume ve Kant agnostizme zemin hazırlamış iki düşünürdür. (William L. Rowe, "Agnosticism", The Shorter Routledge Encyclopedia Of Philosophy, edited by Edward Craig, Routledge Pub., London-New York 2005, s. 10) Agnostisizm zayıf , ılımlı ve güçlü agnostisizm diye üçe ayrılır. (William L. Rowe, "Agnosticism" Routledge Encyclopedia of Philosophy, www.rep.routledge.com/article/K001; Robin Le Poidevin, Agnosticism: A Very Short Introduction, s. 9-10; Plantinga, "Agnosticism" maddesi, s. 223; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 28) Ayrıca agnostisizmi; agnostik teizm, agnostik ateizm, kayıtsız agnostisizm, pragmatik agnostisizm gibi türlere ayıranlar da bulunmaktadır. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, c. 11, sayı: 21, s. 11) Russell'a göre agnostik, pratikte ateist gibi inanır ve davranır ama epistemolojik gerekçesi ve duruşu ateistinkinden farklıdır; bu da onları inkâra karşı daha çekingen ve şüpheci yapar. (Ferit Uslu, agnostisizm, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 2012/1, sayı: 21, XI/21) XX. yüzyılda artık agnostisizmin bütünlük, süreklilik ve canlılığa sahip bir gündem oluşturduğu söylenemez. (https://islamansiklopedisi.org.tr/laedriyye) İnsanın tanrı konusu gibi hayati bir konuda ömür boyu kararsız ve bilinemezci bir tutum içinde kalması onu hem rasyonel hem de psikolojik anlamda ciddi sorunlarla karşı karşıya bırakır. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 29)

Agnostiklere göre Tanrı'nın varlığı meselesi insan aklının ötesinde bir konudur. Agnostikler Tanrı inancı karşısında tarafsız kalmayı tercih etmişlerdir. Ancak bu kişilere yanlış da olsa genellikle ateist denmiştir. Mesela ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefî açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. Çünkü ona göre her şeye rağmen elimizde Tanrı'nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir. (Bertrand Russell, Am I Atheist or an Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85) Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de ateistlerden farklı olduklarını söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinemeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143) Günümüzde ateizmi ispat edememenin telaşı ama dini de kabul edememenin ağırlığı altında kendini agnostik ilan ettiği halde aslında ateizmi savunan bazı kişiler de mevcuttur. Aslında "Tanrı var dersek, sonra sıraya din konusu gelecek. Bu da ibadetlerin mükellifiyeti gibi haramlardan da kaçınmayı gerektirecektir. 'Nefsini ilah edinenlerin' (Furkan, 43) bir zümresini oluşturan agnostikler aslında gizli ateisttirler. Çünkü internet sitelerine girince ilk göze çarpan şey, sitelerinin ateist yazarların fikirleri ile dolu olmasıdır. Zaten "Ateizm ile agnostisizm arasındaki kelime oyunundan başka bir fark yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 143) "Agnostiklik, yakından incelendiğinde 'Tanrıya inanmayan'

anlamında olduğunu görürüz." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 25) "Agnostikler hayat tarzları itibariyle ateist bir görünüm arz etmektedirler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 59)

Agnostiklerin ıskaladıkları şeylerin başında ise, hayatın oluşumu ile ilgili savundukları evrim teorisinden daha çok Allah'ın varlığının bilimsel delilleri olduğunu görememeleri gelmektedir.

23 Aralık 2009 tarihinde Makaleler bölümüne eklendi.

Bilim Dini Yok Etmelidir

Ne yazık ki, ilahi bir kaynağa dayanıyormuş gibi görünen birçok kitap mevcut ve her birinin, nasıl yaşamamız gerektiği hakkında birbiriyle çelişen istemleri bulunmakta.

İyi niyetli birçok insanın ekümenik çabalarına rağmen, birbiriyle çelişen bu dinsel bağlılıklar, hâlâ inanılmaz boyutta fikir ayrılığına sebep olmaktadır.

Agnostiklerin Türkçe yayın yapan en büyük sitelerinde Kur'an ayetlerinden hareketle İslam'ı karalamaya çalışmışlardır (www.agnostik.org/2230-10-ayette-kuran.html) ki, tüm iddialarına cevapları şu şekilde sıralayabiliriz.

Birinci, üçüncü, dördüncü, sekizinci ve dokuzuncu ayetler, 'İslam'da kadın, evlilik, boşanma, şahitlik, miras' konularında iddialarda bulunmaktadır ki cevaplara, " Kadın" ana başlığı altındaki yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

İkinci ayet İslam'da had/ceza hükümleri ile alakalıdır. Bu konudaki cevaplara "İslam ve had cezaları" adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Beşinci ayet cariyeler hakkındadır ki, cevap için "Köle, cariye" başlıklı yazımıza bakılabilir.

Altıncı ve onuncu ayetler, agnostiklerin Kur'an'da teşbih-mecaz konusunu bilmediklerini göstermektedir ki, cevaplara "Kur'an ve mecaz" başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

Yedinci ayet Hz Muhammed'in evlilikleri ile alakalıdır. İddialara cevaplara "Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?" adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Onuncu ayetin ikinci yarısındaki iddialara, 'İslam savaş hukuku" ve "İslam barış dinidir" adlı yazılarımızdan ulaşılabilir.

Agnostiklerin İslam dini hakkında ilk bilmeleri gereken konuların başında, "İslami emirler ve hümanizm", "Allah'ın varlığının delilleri", "Kur'an'da çelişkşi yoktur." başlıklı yazılarımız gelmektedir.

Agnostik, "Kendi kendinize fikir yürütemiyor musunuz? Başka insanların inandığı şeylere siz de hemen inanır mısınız? Aynı şeyi tekrar tekrar ölene kadar okumaktan hoşlanır mısınız? O zaman ihtiyacınız olan şey, bir din. İstediğinizi seçebilirsiniz! Zaten hepsi birbirine benziyor." demektedir. Daha İslam ile diğer dinlerin farkına varamamış bu zihniyete sadece şunu söylemek istiyoruz: Ateist ve oryantalistlerin fikirlerini agnostikler de aynen ve devamlı tekrar etmiyorlar mı? Aslında agnostizm de tıpkı ateizm gibi, bir din değil midir? Din zaten 'yaşam şeklinin adı' değil midir?

Agnostik olma nedenlerini açıklarken, Hristiyan kökenli bir batılıyı (Robert G. Ingersoll) kendilerine delil gösteren bu site, şeriata karşı olma nedenlerini de yine bir batılıya (David Pollock) dayandırmaktadırlar. Peki, bu zat neden şeriata karşı imiş bir bakalım: "Çünkü dini kurallar rasyonel, demokratik ya da değişime açık değildir." "Şeriat hukuku, grup (topluluk, cemaat) hakları kavramına dayanır. Ve grup hakları doğası gereği insan haklarına düşmandır." İslam tek tek tüm fertlerin oluşturduğu bir cemaati savunur. Her kul, hak sahibidir. İslam cemaati ve sonra tüm insanlığın ortak hakları ve görevleri vardır. Sadece fertlere odaklanan bir sistem insanları egoizme götürür ve sonuçta o toplum haz ve hız bataklığında boğulur kalır. Cevap için 'İslami emirler ve hümanizm', 'İslam fıkhı' ve 'Bilim değişmez mi?' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Agnostik Diamond

Nas (Ayet-hadis) ile nesh (Tedricilik) ayırımını bilmeyen, "İncil-Tevrat'ı okuyan herkes aynı şeyi anlıyor" derken 30 yıl savaş yapan Hristiyan mezhepler tarihinden habersiz, Tercümenin aslın yerini tutacağını zanneden, Rum, 3. ayet mealini anlamayan, meal ile ayetin asıl anlamının farkını anlamayan, Kur'an'ın iki yüzyıl sonra yazıldığını iddia eden, "125 yıl tefsir yasaktı" diyen, Haberin senedini okuduktan sonra, "sened görüyor musunuz?" diye bilgiçlik taslayan, Bilimsel olarak kanıtlanan sinek hadisi ve deve idrarı hadisleri ile cahilliğinin farkına bile varamadan alay ettiğini zanneden, Agnostik geçinip, klasik ateist/oryantalist iddiaları tekrar eden (Kadın hakları, cihad vb.)

Körelmiş organlar

Evrimcilerin "körelmiş organlar" diye lanse ettiği yapıların her birisinin bir görevi olduğunu artık biliyoruz. Bu iddia aynı zamanda dolaylı olarak köreldiği iddia edilen organlardan çok daha fazla, kıyaslanamayacak sayıdaki "körelmemiş" organların da, kurulmuş dev bir mekanizmanın bir parçası olarak çalıştığının itirafı olmaktadır!

Tarihi Süreç

1893 yılında Alman anatomist Robert Wiedersheim, 86 maddeden oluşan bir körelmiş organlar listesi hazırlamıştır. Bu tarihten önce de insan vücudunda işlevsiz organlar olduğu düşünülüyordu. Charles Darwin de söz konusu organların evrimsel gelişim süreci içerisinde işlevsiz kalarak köreldiğini söylemiş ve bu organları, ortaya attığı Evrim Teorisi'nin kanıtlarından biri olarak ileri sürmüştür. Günümüzde bu listelerde yer alan organlar tartışma konusu olmaktan çıkmıştır. Mesela hipofiz, tiroid ve timus bezlerinin görevleri kesin olarak anlaşılmış durumdadır. Listede yer alan diğer organlar hakkında da artık 100 yıl öncesine göre çok daha fazla bilgiye sahibiz. Ancak bazı insanlar, 100 yıldır süregelen tüm bilimsel çalışmaları görmezden gelerek, 100 yıl öncesinin iddialarını hiç değiştirmeksizin günümüze taşımaya çalışmaktadır. Tartışma konusu yapılan organları sırasıyla inceleyelim.

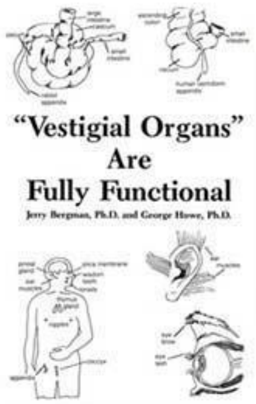

Apandis

Histolojik yapısı incelendiğinde ihtiva ettiği bol miktardaki lenf nodülleri hemen dikkati çekmektedir. Son derece zengin bir kanlanmaya da sahip olan bu organın, "barsak-ilişkili lenfoid doku sistemi (GALT)"nin bir elemanı olarak işlev gördüğü anlaşılmıştır. Son çalışmalar apandisin aynı zamanda hormonal bir merkez olduğunu ve barsak homeostazinin sağlanmasına da katkı sağladığını ortaya koymuştur. Apandisin ameliyatla çıkarıldığı durumlarda bazı hastalıkların görülme riskinin arttığı konusunda da son 40 yıla ait pek çok yayımlanmış bilimsel makale mevcuttur.

Kuyruk Sokumu Kemiği

Pelvis tabanının sağlam bir şekilde döşenebilmesi için ilgili kasların orta hatta tutunabileceği bir kemiğe ihtiyaç olduğu açıktır. Ayrıca bu kemik sabit bir destek noktası teşkil ederek fekal kontinansın sağlanmasına da katkıda bulunmaktadır. Sıkça iddia edildiği gibi bazı insanların kuyruklu doğduğu da doğru değildir. Kemik ve kıkırdak gibi temel kuyruk elemanlarından yoksun olan söz konusu yapı, çok nadir görülen bir doğumsal anomalidir. Kuyruk sokumunun görevlerini ise, "tendonlar, bağlar ve kaslar için bir bağlanma yeri oluşturmak. bazı pelvik taban kaslarının eklenme noktası olmak. oturma pozisyonundayken kişiyi desteklemek ve dengelemek." Şeklinde sıralayabiliriz.

Vücut Kılları

Başımızı soğuktan ve güneş ışınlarından koruyan saçlar, terin göze inmesini engelleyen kaşlar, göze gelen bir travmayı önceden fark ederek göz kapaklarını kapatan refleks mekanizmayı başlatan kirpikler, yabancı partiküller için bir filtre görevi gören burun ve kulak kılları vücudumuzdaki özelleşmiş kıllardır. Cinsel kimliğin kazanılmasında ve kişiliğin gelişiminde

önemli rol oynayan seksüel kıllar da vardır. Ayrıca tüm vücuda yayılmış vücut kılları, köklerini saran zengin sinir ağı sayesinde bir dokunma reseptörü olarak görev yapmakta ve cisimlerin vücutla ilk temasını ve hareketini saptamaktadır.

Köpek Dişleri

Ağzımızdaki dişlerin şekilleri ve yüzey özellikleri yapacakları göreve en uygun bir biçimde tasarlanmıştır. Kesici dişer, düz ve keskin yüzeyleriyle adeta makasın iki ağzı gibi davranarak besinleri keser. Sivri yüzeyli olan köpek dişeri, sert gıdaların parçalanmasında görev alır. Girintili-çıkıntılı geniş yüzeyleriyle azı dişleri de besinleri öğütür.

Kulak Kası

Sesin hangi yönden geldiğinin belirlenmesinde kulak kepçesinin özel şeklinin de rolü vardır. Bu şeklin oluşmasında ve korunmasında kulağın iç ve dış kasları rol almaktadır.

Yirmi Yaş Dişleri

Erişkin insanların pek çoğunda çeneler yeterli büyüklüğe ulaşamadığından, yirmilik dişlerin çıkmasında problemler yaşanmaktadır. Çenelerin yeterli büyüklüğe ulaşamamasının nedeni, yumuşatılmış besinlerin beslenmedeki oranının artması ve bu nedenle çenelerin daha az kullanıldığı bir beslenme alışkanlığının benimsenmiş olmasıdır. Bu çevresel bir etkidir ve genetik bir farklılaşma olmadığına göre evrimle bir ilişkisi de yoktur.

Gözdeki Yarımay Çıkıntısı

Konjonktivanın katlanmasıyla oluşan bu yapının, ihtiva ettiği lenfoid doku ve sekretuar (salgı yapıcı) elemanlar sayesinde gözün korunmasında özel bir öneme sahip olduğu anlaşılmıştır. Gözün mediyalinde yerleşmiş olması da bu açıdan bakıldığında amaca uygundur.

Köprücük Kası

Bu kas, köprücük kemiği ve ilk kaburga arasında yerleşmiş olup, buradan geçen damar-sinir paketini korumaktadır.

Dizkapağı Kemiği

Bu kemik dört başlı uyluk kasının kaval kemiğine yapıştığı yerdeki açıyı artırarak, ilgili kasın döndürücü etkisini artırmakta ve kirişin ekleme sürtünmesini de önlemektedir.

Plantaris Kası

Uzun tendonu ve kas iğciklerinden zengin gövdesiyle proprioseptif duyunun sağlanmasında görev almakta ve gastrokinemus kasıyla koordineli çalışarak bacak hareketlerinin düzenli ve amaca uygun bir biçimde gerçekleştirilebilmesine yardımcı olmaktadır.

Paranazal Sinüsler

Temel görevleri, sürekli ve belli bir yönde hareket eden mukozal salgılar üreterek solunum havasını temizlemek, nemlendirmek ve ısıtmaktır. Ayrıca bu boşluklar organizmaya başka avantajlar da sağlamaktadır.

Avuçiçi Kası

Bu kas, deri altı yağ dokusunu derin fasya ile birbirine bağlayarak avuçiçinde güçlü bir aponevroz teşkil eder.

Palmaris Brevis Kası

El hareketlerinde herhangi bir işlevi yoktur ama hipotenar kabartıyı belirginleştirerek ve bu bölgedeki deriyi de kırıştırarak elin kavrama yeteneğini artırır.

Beşinci Ayak Parmağı

Ayaklarımız üzerinde durduğumuzda yükün önemli bir kısmı başparmaklarımızca karşılanır ve diğer parmakların fazlaca bir önemi yoktur. Ancak yürümeye başladığımızda, bir ayağımızı yerden kaldırmamızla birlikte yükün tamamı yerdeki diğer ayağın üzerine biner. Bu sırada vücut ilave yükü karşılamak için bazı pozisyon değişikliklerine gider. Bunlardan biri de yerdeki ayağı inversiyona getirerek yükü dış kısımlara doğru yaymaktır. İşte serçe parmaklarımız, hareketler sırasında ayağın dış kısmına binen ilave yükleri karşılayabilecek bir tasarıma sahiptir.

Vomeronazal Organ

Yakın zamana değin, fetusta belirdiği fakat daha sonra ortadan kalktığı zannediliyordu. Ancak son yıllardaki bilimsel çalışmalar erişkin insanlarda da bu yapının varlığını ve işler halde olduğunu ortaya çıkarmıştır. Bu organın anne ve bebek arasındaki duygusal bağlantıdan cinsel tercihlere kadar pek çok olayı bilincimiz dışında fakat çok kuvvetli bir biçimde yönlendirdiği tahmin edilmektedir.

Sünnet Derisi

Sünnet derisi buraya kadar saydığımız yapılardan daha farklı bir konumdadır. Çünkü bu yapının varlığı erkekte üriner enfeksiyonların, cinsel yolla bulaşan hastalıkların ve penis kanserinin görülme riskini önemli ölçüde artırmakta ve bu yapıyı taşıyan erkeklerin eşlerinde de serviks kanseri daha sık görülmektedir. Hayata sünnet derisiyle devam etmenin sakıncalı olduğu açıktır ancak yine de hayata sünnet derisiyle gelmenin bazı faydaları olabilir. Mesela bu yapı ürettiği yağdan zengin bir madde sayesinde penis başını anne rahmindeki sıvı ortama karşı kimyasal olarak koruyor ve mekanik olarak da bir ambalaj teşkil ediyor olabilir. Bu mekanik koruyuculuk belki de erken bebeklik döneminde de devam ettiği söylenmektedir. Sünnet olmak, tırnak kesmek ve traş olmak gibi dış müdahaleye ihtiyaç duyan nadir bedensel özelliklerimizden biridir.

Transvers Torasik Kaslar

Ekspiratuar fonksiyonlarının yanı sıra, sternumun stabilitesinin sağlanmasında da işlev görmektedirler.

Sonuç

Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding Evolutionary Theory (Evrimsel Teori) dergisinde yazdığı "Körelmiş Organlar Evrime Delil Oluşturur mu?" başlıklı makalesinde şu gerçeği itiraf etmektedir: "Biyoloji hakkındaki bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü. Bir organın işlevsiz olduğunu tespit etmek mümkün olmadığına ve zaten körelmiş organlar iddiası bilimsel bir özellik taşımadığına göre, "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum." (S. R. Scadding, "Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?", Evolutionary Theory, cilt 5, Mayıs 1981, s. 173); "Körelmiş organ" sayılan appendiksin, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi. Bu gerçek, 1997 tarihli bir tıp kaynağında şöyle belirtilir: Vücuttaki timus, karaciğer, dalak, appendiks, kemik iliği gibi başka organlar lenfatik sistemin parçalarıdır. Bunlar da vücudun enfeksiyonla mücadelesine yardım ederler. (The Merck Manual of Medical Information, Home edition, New Jersey: Merck & Co., Inc. The Merck Publishing Group, Rahway, 1997) Evrimciler tarafından insanın atası olduğu söylenen bazı maymunlarda appendiks bulunmaz. Körelmiş organlar tezine karşı çıkan biyolog H. Enoch bu mantık hatasını şöyle dile getirir: "İnsanların appendiksi vardır. Ancak daha eski ataları olan alt maymunlarda appendiks bulunmaz. Sürpriz bir biçimde appendiks, daha alt yapılı memelilerde, örneğin opossumlarda tekrar belirir. Öyleyse evrim teorisi bunu nasıl açıklayabilir?" (H. Enoch, Creation and Evolution, New York: 1966, s. 18-19)

New York Sina Dağı Tıp Fakültesi Anatomi ve Fonksiyonel morpholoji direktörü ve Amerika Anatomisyenler derneği'nin seçilmiş başkanı Jeffrey Laitman: "İnsanlar, 'gereksiz organı aldırabilir ve hala yaşayabilirsiniz' derler ama bu mantığa dikkat etmek gerek. Sol bacağını da aldırıp hala yaşayabilirsin. Ama vücuttaki bir organı ne zaman aldırsan ya da değiştirsen, ödenmesi gereken bir bedel vardır."

"Araştırmalar, körelmiş organların hiç de işlevsiz olmadığını buldu." (Evrimci National Geographic dergisi, 30 Temmuz 2009) Kısaca biz Müslümanlar evrime değil de aksine, "Tasarımın var olduğu sonucuna bilmediklerimizden değil, son 50 yıl boyunca öğrenmiş olduklarımızdan varıyoruz". (Behe's Seminar in Princeton, 1997)

Evrimci Çağrı Mert Bakırcı'da tüm bu gelişmelerden sonra şu şekilde bir açıklama yapmak zorunda kalmıştır: "Körelmiş organlar işlevsiz olmak zorunda değiller, işlevsel olabilirler, evrimsel süreçte başka görevler üstlenmiş olabilirler, evrimsel sürecin bir öngörüsü yok." (evrimagaci.com, 10.2.2023 ve youtube kanalı) Öngörüsüz evrime konuyu bağlasa da bu bile evrimci biri için bir ilerlemedir!

Kısacası, biz Müslümanlara karşı 'boşlukların tanrısı' iddiasında bulunan evrimci ateistlerin aslında kendileri, 'işlevini bilmedikleri organları' evrim iddialarına delil olarak kullanıp kulakları üzerine yatıp ters köşe olmaktadırlar.

NATIONAL GEOGRAPHIC NEWS

REPORTING YOUR WORLD DAILY

Thursday, October 28, 2010

MAIN ANIMAL NEWS ANCIENT WORLD ENVIRONMENT NEWS CULTURES NEWS SPACE/TECH NEWS WEIRD PHOTOS VIDEO

Vestigial Organs Not So Useless After All, Studies Find

<< Back to Page 1 Page 2 of 2

"And in studies where we removed the spleen and then induced a heart attack, we saw a vastly fewer number of monocytes accumulate."

Simply put, mice without spleens weren't able to recover as well.

Enlarge Photo

Printer Friendly

Email to a Friend

SHARE What's This?

Neither, it seems, can humans without spleens.

A 1977 study, published in the medical journal *The Lancet*, followed the health of World War II veterans over 20 years—some with spleens and some who'd lost theirs to war injuries.

The spleen-less men were twice as likely to die from heart disease and pneumonia.

"They knew the spleen played an important role, but they didn't know how," Swirski said.

(Also see "Gene Doctors Milk Mice; Yield Human Breast Milk Protein.")

LATEST PHOTO NEWS

SPACE PHOTOS THIS WEEK: Tiny Galaxy, Sun's Iron, More

LATEST VIDEO NEWS

Stuck Mars Rover About to Die?

Most Viewed News

ADVERTISEMENT

LATEST PHOTOS IN THE NEWS

SPACE PHOTOS THIS WEEK: Tiny Galaxy, Sun's Iron, More

SPACE PHOTOS THIS WEEK: Tiny Galaxy, Sun's Iron, More

SPACE PHOTOS THIS WEEK: Star Birth, Active Sun, More

More Photos in the News

En son olarak ileri sürülen iddia ve cevabı:

Evrimci new ateistlerin önde gelenlerinden Dawkins, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal sinirinin beyinden çıktığını ve gereksiz bir şekilde aşağıya doğru indiğini ve geri döndüğünü, aklı başında 'hiç bir mühendisin' böyle bir hata yapmayacağını ileri sürer. Dawkins ve benzeri evrimciler, görevi hakkında bilgi sahibi olmadıkları organları evrime delil olarak kullanmaktadırlar. Peki bı sinirin kısa yoldan beyne dönmek varken kalbe kadar inip dönmesi tasarım değil hata olduğunun göstergesi midir acaba?

"(Vagus) Recurrent Laryngeal, beyinden çıkıp yutak gırtlak ve aşağı inerek yemek borusu ve soluk borusunun etrafında, diyaframa kadar pek çok organın parasempatik aktivasyonun uyaran ve bu kısımlara dallar veren bir sinirdir. Vagus siniri kollarından olan bu sinirin kalp hizasına inme nedeni de kalp sinir ağına bir dal vermesi ve kalp atımını dahil kas dokusunu kontrol etmesidir. Bir başka özellik ise baştan kalbe kadar giden bölümde; yukarı çıkan ve aşağı inen damarların ve sinirlerin oluşturduğu bu U sistemi, ters yönde akan kan damarları toplam basıncı sıfırlar, böylece hayvan ani kanamalara neden olacak iç basınçtan kurtulmuş olur. Çünkü bu işlev zürafa gibi uzun boyunlu canlılar da çok daha güçlü ve etkili olur. Bu sistemin çalışmaması yada olmaması canlı için basınç kaynaklı beyin kanaması demektir. Kısacası, beyinden atardamara kadar uzanan ve geri dönen, anlamsız bir yol kat ettiği iddia edilen bu sinir beyne gelen kanın basıncını ve miktarını ayarlamaktadır." (Wood, W. F. & Weldon, P. J. The scent of the reticulated giraffe Giraffa camelopardalis reticulata. Biochemical Systematics and Ecology, 30, 913 - 917, 2002)

Ek; Junk DNA ; Hurda DNA iddiasına cevap için 'evrim' adlı yazımıza bakılabilir.

İfk Olayı

Resûl-i Ekrem Mustalik (Müreysî) Gazvesi'nden dönerken onunla beraber olan eşi Hz. Aişe, konakladıkları bir yerde sabaha karşı hareket emri verildiğinde özel ihtiyacını gidermek üzere ordugâhtan uzaklaşmıştı. Geri gelirken boynundaki Yemen (Zafâr) akiği gerdanlığın düşmüş olduğunu fark etmiş ve kendisini bekleyecekleri düşüncesiyle dönüp aramaya koyulmuştu;

ancak karanlıkta onu bulup el yordamıyla tanelerini toplayıncaya kadar çok vakit kaybedince kervana hareket emri verilmiş, kadınlar deve üzerine konan kapalı odacıklarda seyahat ettikleri ve Hz. Peygamber'in eşlerinin artık perde arkasından konuşup görüşmeleri emri de gelmiş (Ahzab, 53) bulunduğu için onun devesini çekenler, kendisini mahfede zannederek yola çıkmışlardı. Hz. Aişe Konak yerine geldiğinde diğerlerinin hareket ettiğini görünce, yokluğunu anlaşılıp aramaya çıkacaklarını düşünerek orada beklemeye başlar. Bu arada da uyuyakalır. Ordunun artçılarından Safvân b. Muattal es-Sülemî, görevi gereği kamp yerini kontrol ederken onu bulur ve devesini yere çökertip, kendisi de uzaklaştıktan sonra Hz Aişe'yi devesine bindirip hayvanın yelesinden tutar ve kendisi de yaya olarak yola çıkarlar ve bir süre sonrada orduya yetişirler. Fakat hızlı yürümekle birlikte kendisi yaya olduğu için kafileye ancak kuşluk sıcağında mola verdikleri yerde ulaşabilirler. Hz Aişe olayı şöyle anlatır: "Safvan, devesini ıhdırdı. Beni, binsin diye ayağını devesinin ön ayağına bastı. `Bin` dedi ve kendisi geri çekildi. Ben de hemen kalkıp deveye bindim. Kendisi de devenin başını, yularını çekerek askerlere yetişmek için süratle ilerlemeye başladı. Sabaha kadar askerin arkasından yetişemedik. Nihayet asker, konak yerine inip yerleştiği sırada idi ki Safvan`ın, devemin yularını çekerek konak yerine getirdiği görüldü." (İbn Hişam, es-Sîre, III/310-311; Müslim, 8:113-114)

Söz konusu gecikme başlangıçta kötüye yorumlanmamış, hatta kimsenin dikkatini bile çekmemişken, hicretten önce Hazrec kabilesinin reisi olan ve Medine'nin yönetimi kendisine verilmek üzere iken Hz. Peygamber'in gelmesiyle bundan 'mahrum kalan' Abdullah b. Übey b. Selûl'ün başlattığı dedikoduyla birlikte iç huzursuzluklara yol açan önemli bir olay halini alır. İslâmiyet'i istemeyerek kabul ettiği için 'münafıkların reisi diye bilinen Abdullah b. Übey ile adamlarının' Resûl-i Ekrem'i ve kayınpederi Hz. Ebû Bekir'i küçük düşürmeye ve aralarını açmaya yönelik sözleri, bazı müminlerin de katılmasıyla (Kaynaklar bunlardan Hassan b. Sabit, Mistah b. Üsâse ve Hamne bint Cahş'ın adını vermektedir) kısa zamanda yayılma istidadı göstermişti. Sefer dönüşü rahatsızlanarak bir ay kadar yatan Hz. Aişe ise söylentileri duymamış, sadece bu süre içerisinde daha önceki rahatsızlıklarında gösterdiği ilgiyi göstermeyen Resûlullah'ın odasına seyrek uğramasından bir şeyler olduğunu sezmişti. Hz. Aişe, hastalığının nekahet döneminde babasının teyze kızı Ümmü Mistah'tan oğlunun bu dedikoduyu anlattığını duymuş ve üzüntüsünden tekrar hastalanmış, (Müslim, Tevbe, 56) arkasından da Hz. Peygamber'den izin alıp babasının evine gitmişti." (TDVİA, 21/507–509)

Hz. Ömer, "Yâ Resûlallah! Hâşâ! Bu büyük bir bühtan ve iftirâdır. Kesinlikle biliyorum ki, bu, münâfıkların yalanlarından birisidir." Derken Hz. Ali de "Yâ Resûlallah! Bir gün bize namaz kıldırıyordun. Namaz içinde iken, ayakkabılarını çıkartmıştınız. Size uyarak biz de çıkartmıştık. "Namaz bitince, ayakkabılarımızı çıkarmanın sebebini bize sormuştunuz. Biz de sana uymuş olmak için çıkardığımızı söylemiştik. Bunun üzerine siz; 'Temiz olmadıkları için, onları çıkarmamı bana Cebrâil emretti' demiştiniz. "Böyle ayakkabılarına bulaşan pislik, size bildirildiği ve onları pislik bulaşığından dolayı çıkarmanız size emredildiği halde, ailenize, namus kirletecek kötülüklerden bir şey bulaşsın da, onu çıkarmanız için size emredilmesin, olur mu hiç?" (Nûreddin Halebi, İnsanü`l-Uyûn, II/624-625) Yine Hz Ali, gerçeği öğrenmek için Aişe'nin cariyesi Berire'nin tanıklığına da başvurulabileceğini söyler. Berire, "hanımı için iyilikten başka bir şey bilmediğini" söyler. Berire, Hz. Aişe'yle sürekli beraberdi, belki de Hz. Peygamberden daha fazla yanında oluyordu. (Hişam, Sire, III/313-314; Müslim, 8:115) Zaten Safvan erkeklik gücü olmayan (Hasûr: Mânevi mücahededen dolayı kadınlara yaklaşmaya rağbet etmeyen) birisi idi. Bunu kendisi de açıkça ifade etmişti. (İbn Hisam, Sire, s. 306, Müslim, Tevbe, 57) Hz. Peygamber'in hanımlarından hiçbiri iftirada en ufak bir rol almadıkları gibi, onu tasvip edici en ufak bir söz bile söylememişlerdir. O kadar ki, uğruna kız kardeşi Hamne bint-i Cahş'ın iftirada rol oynadığı Hz. Zeyneb bile, Hz. Aişe hakkında sadece iyi sözler sarfetmiştir. Bizzat Hz. Aişe (r.a) bunu şöyle açıklar: "Hz. Peygamber'in hanımları içinde Zeynep benim en güçlü rakibimdi. Fakat iftira olayıyla ilgili olarak Hz. Peygamber kendisine görüşünü sorduğunda, o şöyle cevap

vermişti: "Ey Allah'ın Rasûlü, Allah'a yemin ederim ki, onda takvadan başka bir şey görmüş değilim." (Müslim, VIII/118; Mevdudi, Tefhimü'l-Kur'an, III/502)

Eğer Hz. Peygamber, Hz. Aişe'nin zina yaptığına inansa ve boşasaydı kim ne diyebilir di ki? Kaldı ki Hz. Ali boşamasını söylemiştir, ama Hz. Peygamber vahyi beklemiştir. Yüce Allah'ta onun masum olduğunu ve münafıkların dedikodularıyla hareket edilemeyeceğini bildirmiştir. (Nûr, 11-20; Müslim, 8:117; Müsned, 6:197) O gün ordunun artçısı olan Safvân b. Muattal es-Sülemî'dir. Bir Müslüman'ın, Peygamberin eşine karşı anormal bir duygu taşıdığını hangi akıl kabul edebilir ki? İstanbul Eyyüb semtinde mezarı bulunan Eba eyyub el-Ensari'nin karısı iftira söylentilerinden söz ettiğinde, bu büyük sahabi şöyle demiştir: "Ey Eyyub'un annesi, Aişe'nin yerinde orada sen olsaydın böyle bir şey yapar mıydın?" Karısının "Allah'a yemin olsun ki asla yapmazdım." demesi üzerine o şunu söylemiştir: "O halde Aişe senden daha iyi bir kadındır. Bana gelince, Safvan'ın yerinde ben olsaydım, böylesine kötü bir düşünceyi aklımdan bile geçirmezdim. Safvan ise benden daha iyi bir Müslüman'dır." (Mevdudi,Tefhimü'l-Kur'an III/503) Hz Aişe inen ayet üzerine "Ben, Allah'tan başka kimseye hamd ve teşekkür etmem. Benim beraatımı bildiren Allah'tır!" diyerek biraz da naz ile kırgınlığını ifade eder. (Buhârî, Şehâdât 15, 30, Cihâd 64, Meğâzî 11, 34; Müslim, Tevbe 56; Ahmed, VI/60, 195, Zemahşerî, IV/121)

Nûr suresinin 11. ve müteakip on ayet 'hem iftira edenlerin maskelerini indirmiş hem de iftira ile ilgili önemli hükümler getirmiştir.' Bu olay ile aslında efendimizin hayatı üzerinden tüm Müslümanlara mesajlar verilmiştir. Efendimiz hayatın her alanında Müslümanlara örnek olmuştur; Fakir de zenginde olmuş, yerine göre sabretmiş, şükretmiş, infak etmiştir. Kadınlara miras verilmesinden evlatlık müessesinin gerçek hüviyetine kavuşturulmasına dek bir çok konuda efendimiz üzerinden Allah (cc) kullarına, uygulamaları gereken davranışları göstermiştir.

Dursun, "Gecenin önemli bir bölümünde birlikte kalan Aişe ile Safvân, bu birlikteliği daha önce planlamış olamazlar mıydı? Çünkü Safvân'ın arkadan geldiğini herkes gibi Aişe de biliyordu. Aişe isteseydi kolyeyi aramaya giderken haber verebilirdi." diyerek okuyucuyu yönlendirmektedir. Gerek Müslim (Müslim, Tevbe, 56) ve gerekse Buhari (Buhârî, Tefsîru sureti'n-Nûr, 6) sahihlerinde olayı bütün detayları ile anlatmışlardır. Haşa, kötü niyetleri olanlar bunu herkesin birbirini yanyana göreceği şekilde mi yaparlar? Hz Aişe orduda asker mi ki, kim öncü kim artçı bilebilsin?! Hz. Aişe'nin gerdanlığı aramak üzere gitmesi ve bulması da ortalığın ağarmakta olduğunu göstermektedir. Buhârî'de Safvân'ın tan yeri ağardıktan sonra oraya geldiği açıkça ifade edilmiştir. İkinci konaklama yerinde hemen arkalarından yetiştikleri de yine bütün rivâyetlerde kaydedilmektedir. Bütün bunlar güvenilir kaynaklarda yer aldığına göre "gecenin önemli bir bölümünü birlikte geçirdiler" sözü, baş münafıkın baş iftirasına benzemiyor mu? Hz. Aişe'nin kolyeyi aramak üzere gittiğini haber vermemesinin de makul sebepleri vardır: Hemen gidip dönecektir, Peygamber (sav) hanımlarının perde arkasından olmaksızın başkalarıyla konuşmaları yasaktır, insanlar bir şeylerini kaybedince hemen söylemez, önce arayıp bulmaya çalışırlar!

İslam düşmanları her daim bu olayı İslam'a saldırmak için bir malzeme olarak kullanmaya çalışmışlardır. 1013 yılında Bizans sarayına elçi olarak giden Bakıllani'ye papazlar kralın huzurunda, "Peygamberinizin iftiraya uğrayan eşi Hz Aişe'ye ne olmuştu?" diye alaycı üslupla sordukları soruya Bakıllani şu cevabı verir: 'Aişe ile Meryem iftiraya uğradılar. Aziz ve celil olan Allah onların suçsuzluklarını açıkladı. Aişe eşi olan ama çocuk doğurmayan bir kadındı. Meryem ise kocasız olduğu halde bir çocuk doğurdu. Şu halde Aişe'nin Meryem'e nispetle daha suçsuz olması gerekir. Ama her ikisi de kendilerine yapılan iftiralardan uzak ve suçsuz kadınlardır. Allah'ın selamı ikisinin de üzerine olsun ' (İbni Asakir, Tebyinu Kezibil Müfteri, s. 219; İbni Kesir, el-Bidaye, XV/549)

“Peygamberin eşleri de Müminlerin analarıdır.” (Ahzab, 6)

Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar

Bu konuya ek olarak, "Dinsiz ahlak olur mu?, Deizm 2, Naturalizm, Ateist akıl" adlı yazılarımızı öneririz.

Muhatabımızın kafa yapısını gösteren bir örnek ile konumuza başlayalım: "Eğer bir Meryem Ana heykelinin sizlere el salladığını görseniz dahi, bir mucize ile karşı karşıya olduğunuzu sanmayın... Çok küçük bir olasılıktır, ama belki de heykelin sağ kolundaki atomların hepsi, tesadüfen, bir anda aynı yönde hareket etme eğilimi içine girmiş olabilirler." (R. Dawkins, The Blind Watchmaker, s. 159) Bu önyargılı bakış açısını ateist Celal Şengör’de de görürüz. “Prof. Dr. Celal Şengör Fikir Stalk” adlı youtube videosunda ‘Mucize görse de inanmayacağını’ itiraf etmektedir. Ve mucize Kur’an cevap 1450 sene öncesinden cevap veriyor: Kendilerine bir mûcize gelirse ona mutlaka inanacaklarına dair Allah adına kuvvetle yemin ettiler. De ki: “Mûcizeler ancak Allah’a aittir.” Ama mûcize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?” (Enam, 109); “Bilmeyenler, “Allah bizimle konuşsa, ya da bize bir mucize gelse ya!” derler. Bunlardan öncekiler de tıpkı böyle, bunların dedikleri gibi demişti. Onların kalpleri (anlayışları) birbirine benziyor. Biz âyetleri, kesin olarak inanacak bir toplum için açıkladık.” (Bakara, 118) Ayrıca bilimin yanılmazlığına inanan ve bu anlayışı din edinen ateistlere cevap için 'Bilim değişmez mi? adlı yazımızı öneririz.

Dawkins’in bilgi seviyesi ve görüşleri

Ateist felsefeci Michael Ruse, Dawkins'in ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı eserinin 'felsefeye ve dine giriş' derslerinden bile geçemeyecek kadar yüzeysel ve hatalı olduğunu belirtir. (M. Ruse, Why I am an Accommodationist and Proud of it, Zygon, 50, 2, 2015,s. 362-363) "Gerek Michael Ruse, gerekse T. Eagleton gibi ateist yazarlar da, Tanrı Yanılgısı kitabını Yüzeysel olarak nitelendirir ve eleştiriler." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Dr Alper Bilgili, s. 92) 20. yüzyılın Darwin'i olarak nitelenen evrimci biyologlardan Ernst Mayr, "Dawkins'in seçilimin hedefi olarak geni düşünmesi açıkça hatadır. Bireyin bütün genotipinin genlerden oluşmadığını biliyoruz." demekte ve Dawkins'in, seçilimin hedefi olan temel gen teorisinin bütünüyle gayri-Darwinci olduğunu ileri sürmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 142) "Davkins'i, Prospect Dergisi ‘dogmatik’; akademisyen Terry Eagleton ise ‘donanımsız, yanlışlarla dolu kitapların sahibi, çarpıtmacı’ olarak nitelemiştir." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 26) Eğitimci yazar Sonnur Günaydın Asan da, ‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitaptaki mantık hatalarını, “Sahte İkilem, Çifte Standart, Aşırı Genelleştirme veya Aşırı Basitleştirme, Nedensel İlişki, Tertip ve Taksim, Kanıtı Varsayma, İsim Seçme, Etiketleme, Korkuluk Adam, Gerçeğin Yeniden Tanımlanması” şeklinde sıralamaktadır. (Sonnur Günaydın Asan, Richard Dawkins’in “Tanrı Yanılgısı” Kitabındaki Mantık Yanlışları, İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Sayı / No. 13, Haziran, 2020, s. 153-181)

Dawkins'e göre, ‘insan hakları, insanın asaleti ve insan yaşamının kutsallığı’ gibi varsayımların gerçekte karşılığı yoktur. (Kör Saatçi, s. 335) "Dawkins'e göre hayatın tek amacı ‘üremektir.’ Ona göre ‘insan’lar, gen aktarımında bir ‘araç’tan ibarettir. Bu bakış açısına göre ‘hayatın amacı, fayda ve zevk’ unsurlarına indirgenmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) Bu nedenle de Dawkins,

“Kısır bir kadına ‘âşık olmamız’ evrim için ‘anlamsız’, hatta ‘saçmadır.’ Çünkü sevgi ve aşk da evrimsel sürece hizmet ettikleri sürece anlamlıdır, gereklidir. Oysa kısır bir kadın üreyemediği için evrimsel açıdan bir kayıp demektir. Bize verimli nesiller verme işlevi olan aşk, eğer bize nesil veremeyecek bir kadına duyuluyorsa anlamsızdır.” (R. Dawkins, The God Delusion) demektedir. Richard Dawkins (The Selfish Gene) "Başarılı bir genden beklenen baskın özellik, acımasız bir bencilliktir." derken, Mary Clark ise (In Search of Human Natürel) "Başka insanlara yardım etmeye genetik olarak yatkın ve programlıyız." demektedir. (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 125) Richard Dawkins; insanların içinde bulunduğu toplumun dinine iman ettiğini iddia eder. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 111) Halbuki İslam ise tam zıttını savunur. "Allah'ın indirdiğine uyun dense, hayır biz, atalarımızı hangi yolda yolda bulmuşsak, ona uyarız, derler." (Bakara, 170); "Atalarımız da gördüğümüz bize yeter derler." (Maide, 104) Kur'an'a göre insan inancını sorgulayıcı bir anlayışa sahip olmalıdır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 114)

Evrimci Dawkins bakın ne diyor: "Darwinist prensipler üzerine kurulmuş bir toplum tam olarak benim içinde olmak istemeyeceğim türden bir toplum. Bu berbat bir toplum olurdu. Ben Darwinist prensiplerle kurulmuş bir toplumda yaşamak istemem. Bu berbat bir toplum olurdu. Darwinist bir dünyada yaşamak istemem. O halde gelin yaşamak isteyeceğimiz bir toplum inşa edelim. Ki bu kesinlikle Darwinist-evrimci olmayan bir toplum olacaktır." (R. Dawkins. Richard Dawkins Interviews Creationist Wendy Wright; https://www.youtube.com/watch?v=ZWB6Yhxqy5k) İçinde yaşamak istemeyeceğin toplumu savunmanın adı darwinizmdir!

Evrimi savunan Dawkins’in kitabını okuyan “Bir tıp doktoru, Dawkins’e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: Neden hepimiz intihar etmiyoruz?” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 103) “Yaşamı tesadüf olarak görürsek, bu durum insanı bunalımların içinde bırakmak anlamına gelir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 84)

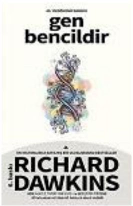

Ateist Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabındaki çelişkiler: Richard Dawkins'in 'Gen Bencildir' adlı kitabından alıntıları okurken, akılsız varlıklara nasıl 'düşünme, irade, plan, program, bilgi' gibi özellikler yüklenmeye çalışıldığını göreceksiniz. Hele 'akılsız' atom yığınlarının ‘rastgele’ olarak bir araya gelip akıllı ve iradeli canlılara dönüştüğünü anlatmaya çalışırken Dawkins'in örnek verdiği ‘toto’ ve ‘Şikago gangsterleri’ örneklerinin aslında, amacının tam zıttını ispatladığını, biraz kıyas ve zekaya sahip herkes hemen fark edecek ve Turan Dursun’un bir kova, su ve süpürge ile yaptığı ‘deney’ sonucu ateist olması ile aradaki mantık-sızlık-sal benzerlik hemen dikkat çekecektir! ‘Hem Ganster, hem toto ve bu ortamı kim sağladı’ diye başlayan sorular zinciri her aklı başında insanı aynı sonuca ulaştıracaktır: Verilen tüm örnekler tam aksini ispat etmekte ve akıllı ve irade sahibi bir yöneticiyi işaret etmektedir! Tırnak (‘ ’) işareti ile vurgulanan kelimelere özellikle dikkatinizi çekmek istiyoruz: "Bizi doğal seçilim ‘inşa etmiştir.’ Eski gen-seçmeli evrim, beyinleri ‘yaparak’ ilk memlerin doğacağı çorbayı ‘sağladı.’ Bir yerlerde, ‘rastlantısal’ olarak, ‘dikkate değer özellikleri’ olan bir molekül oluştu. Bunun ortalıktaki moleküllerin en büyüğü ya da en karmaşığı olması ‘gerekmiyordu’, ama kendi kopyalarını ‘yaratabilmek’ gibi ‘olağandışı’ bir özelliği vardı. Bu ‘rastlantının’ oluşma olasılığı ‘pek fazla gibi görünmeyebilir’; ‘öyleydi de.’ Eğer yüzlerce milyon sene boyunca her hafta ‘Toto kuponu’ doldurursanız, birçok kez büyük ödül kazanabilirsiniz. Evrim, bir anlamda, iyi bir şey gibi görünüyorsa da gerçekte hiçbir şey evrimleşmek ‘istemez’. Evrim

‘ister istemez’ oluşan ‘bir şeydir’, genlerin bunu ‘engellemek için harcadıkları tüm çabaya’ karşın. Başarılı Şikago gangsterleri ‘gibi’, bizim genlerimiz de, epey ‘rekabetçi’ bir dünyada milyonlarca sene boyunca, hayatta kalmayı başarabilmişlerdir. Buna dayanarak, genlerimizde ‘belirli nitelikler’ olduğunu ileri sürebiliriz. Ben başarılı bir gende, baskın özelliğin ‘acımasız bir bencillik’ olduğunu savunacağım. Genlerde ‘uzak görüşlülük yok’; geleceği ‘planlamıyorlar.’ Genler ‘yalnızca varlar’, bazı genler diğerlerinden daha ‘becerikli’ ya da değil ve ‘işte hepsi bu.’ Gen düzeyinde, ‘özverili olma kötü, bencillik ise iyi olmalıdır.’ Hücre, genlerin kimya ‘endüstrileri’ için ‘uygun bir çalışma birimidir.’ Gen ‘makineleri’ olarak ‘yapılmış’ ve mem ‘makineleri’ ile ‘yetiştirildik.’ Genler de yaşam kalım makinelerinin davranışlarını ‘denetlerler’; doğrudan kuklaları oynatan ipleri kullanarak değil, ‘bilgisayar programcısı gibi’ dolaylı yollarla. Genler ‘usta programcılar’ ve kendi canlarını kurtarmak için ‘programlıyorlar.’ İnsanoğlunun bir başka özelliği de –‘büyük olasılıkla’- has, çıkarsız, gerçek özverisi. Böyle olduğunu ‘umuyorum’ ama ‘bunu tartışmayacağım’ ve ‘olası’ memsel evrimi üzerine ‘spekülasyonlar yapmayacağım.’ Her ne kadar aksine inanmak istesek de, ‘sevgi’ ve türün -bir bütün olarak- ‘iyiliği’ hiç de ‘evrimsel anlamı olmayan’ kavramlardır." Görüldüğü gibi “Dawkins, yaratıcılık özelliğini zamana vermiştir. 'Zaman ile her şey tesadüfen oluşabilir' görüşündedir.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 90) Dawkins’e cevaplar için özellikle ‘evrim’ adlı yazımızın okunmasını tavsiye ederiz.

‘Tanrı Yanılgısı’ adlı kitap içerik olarak bilimsel olmaktan çok demagojik, felsefik ve ideolojiktir. Yazar evrimsel bir ‘psikolojiye’ sahiptir yani önceden verilmiş bir karara göre kitap yazılmıştır. Kitap mantık dışı ve duygusal hükümlerle doludur!

Şu önkabul her evrimci materyalistte bulunur: "Evrim bir gerçek değil, bir felsefedir. Öncelikli olarak materyalizm gelir (a priori) ve delil, bu değişmez felsefi bağlılığın ışığında tercüme edilir." (Phillip E. Johnson, Defeating Darwinism By Opening Minds, InterVarsity Press, Illionis, 1997, s. 81)

“Dawkins, Tanrı Yanılgısı'nda, 'yaşamın kaynağını hayati önem taşıyan koşulların ortaya çıkmasını sağlayan kimyasal olay veya olaylar dizisine bağlar.' Bu kimyasal olayların nasıl ve niçin başladığına dair açıklama yapmaz ve okuyucusunu zeka özürlü yerine koyar. Eğer bu tarz bir metotla düşünmeye başlarsak, tek boynuzlu atlar veya gençlik iksiri gibi şeylerin şaşırtıcı ölçüde imkansız olsa da meydana gelebileceğini kabul etmemiz gerekir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 37)

Dawkins önyargı ve sübjektif bir yaklaşıma sahiptir. Kitaplarının içinde hakaret, alay, hınç ve acımasız eleştirisinin sınırı sonsuzdur. Ama bakın yazar kendini nasıl da farklı pazarlamaktadır. Sonradan Müslüman olan bir Yahudi ile yaptığı konuşmada Dawkins bakın kendisini nasıl tanımlıyor:

Kibar kişilikten bir hümanist paylaşım:

Ateizme gerekçe olarak Dawkins'in 'Tanrı Yanılgısı'ında öne sürdüğü gerekçe, 'Tanrı'nın muazzam biçimde karmaşık ve dolayısıyla muazzam biçimde ihtimal dışı olacağı' şeklindedir. Bu iddialaraya cevaplar 'Evrim teorisi', 'Allah'ın varlığının delilleri', 'Ateist akıl' ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazılarımızda bulunmaktadır!

Dawkins ve evrim

"Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaşır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkin." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 173) Dawkins her materyalist gibi evrimi savunmaktadır. 'Kör Saatçi' adlı kitabında, canlıların evrimini, Stuart Kaufmann'ın yazmış olduğu bir bilgisayar programı aracılığıyla "kanıtladığını" iddia eder. Bu program çubuk, dikdörtgen ve üçgen gibi şekillerin rastgele değişimlerle daha karmaşık hale gelmelerini sağlayan bir programıdır. Program tarafından rastgele düzenlenen bu çubuklar, birçok ara formdan sonra zamanla hayvan, bitki ve insan figürlerini andırır hale gelmeye başlamaktadır. Dawkins, bu basit şekillerin bilgisayar programıyla zaman içinde insan veya hayvan figürlerine benzer hale gelmesinin, canlıların sözde evrimleşme sürecine benzediğini iddia eder. Bu örnekten yola çıkan Dawkins, canlıların da uzun bir süre boyunca meydana gelen mutasyonlarla bugünkü karmaşık hallerine dönüştüğünü savunur. Stuart Kaufmann'ın kullandığı programın, bizzat kodlayıcısı vardır. O çizgileri bir yapan, bir araya gelmeleri için kodlayan bir bilgisayar ve daha da önemlisi bunları

yapan bir zeka vardır! Ayrıca Dawkins'in bu iddiası komiktir aslında! Kodlardan oluşan bir bilgisayar oyunu sadece çizgilerden mi meydana gelir? Kodlamayı azıcık bilen 'tek bir eksik veya fazla harf-rakamın' oyunu nasıl da çalışamaz hale getirdiğini bilir. Dawkins hala Darwin'in eski mikroskoplar ile yaptığı araştırmalar seviyesinde kalmıştır. Artık DNA ve şifreler, kodlamalar çağındayız ve asla hayat ta asla basit çizgilerle ifade edilemeyecek kadar mükemmel ve uyumlu bir sistemler bütünüdür. Bu konuda 'Evrim ve Allah'ın varlığı' adlı yazılara bakılabilir.

1870 ve 1880'lerde bilim adamları hayatın kökeni için bir açıklama bulmanın oldukça kolay olduğunu düşünüyorlardı. Hayatın karbondioksit, oksijen ve nitrojen gibi basit kimyasalların bileşimiyle kolaylıkla oluşan protoplazma denilen bir maddeden meydana geldiğini zannediyorlardı." (William A. Dembski, James M. Kushiner, Signs of Intelligence, Brazoss Press, ABD, 2001, ss. 103-104; [Bölüm 8: Stephen C. Meyer, Word Games: DNA, Design and Intelligence) Bilim yazarı Howard Peth: "Eskiden hücrenin bir çekirdek ve sitoplazma 'denizi' içindeki diğer parçalardan meydana geldiği düşünülmekteydi. Fakat hücre içinde büyük alanlar boştu. Şimdi ise bir hücrenin gerçekten 'kovan gibi olduğu' yani hücrenin ve onu barındıran bedenin hayatı için gerekli olan önemli işlevsel birimlerle dolu olduğu bilinmektedir. Evrim teorisi hayatın 'basit' bir hücreden geliştiğini varsayar, fakat günümüzde bilim basit hücre diye bir şey olmadığını göstermektedir." (Howard Peth, Blind Faith: Evolution Exposed, Amazing Facts Inc., ABD, 1990, s. 77)

Darwin'nin mikroskobu ve gördüğü hücre ve günümüz elektronik mikroskobu ve hücre

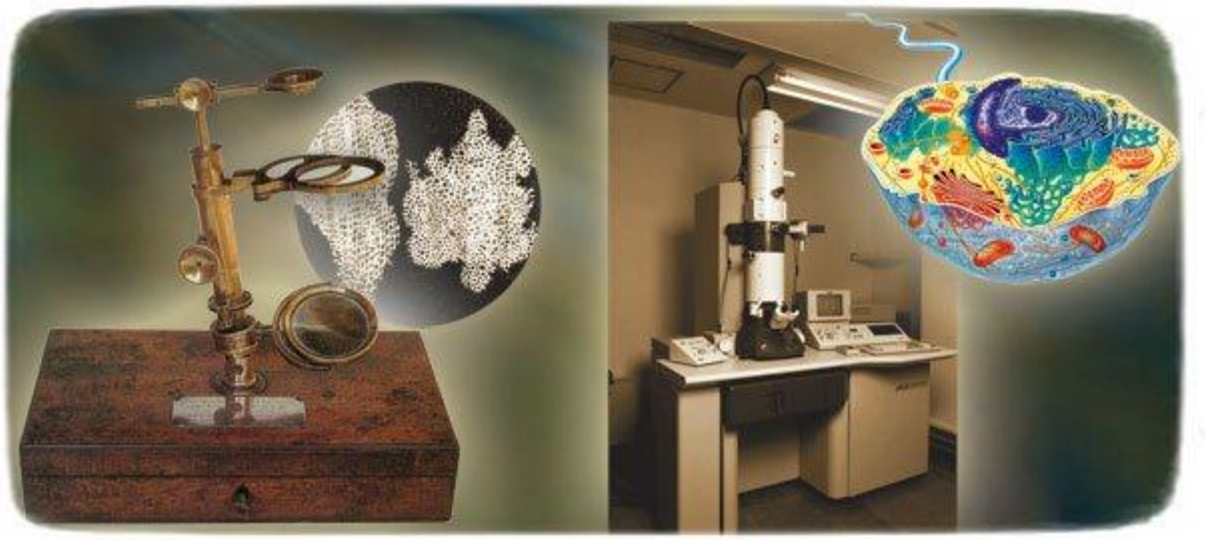

İnsanın tek bir hücresinin DNA'sında tam 1 milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilecek miktarda bilgi bulunur. İnsan kendi bilgisini okumaya kalkışsa buna ömrü yetmez. Bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı şifreye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktır. Ve bu sadece tek bir hücredir! 100 trilyon hücreden oluşan bir insanda ise bu, 100 trilyon kere 1000 kitap anlamına gelir. Bu günümüz bilgisayar teknolojisi ile bile mümkün olmayan bir gelişmiş sistemi ifade eder. İnsan Genomu Projesini yürüten Celera Genomics şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene Myers, "Beni asıl şaşırtan şey hayatın mimarisidir. Sistem olağanüstü derecede komplekstir. 'Sanki tasarlanmış' gibidir. Burada (DNA'da) büyük bir akıl yer almaktadır." (Article by Tom Abate, San Francisco Chronicle, Şubat 19, 2001) demektedir.

Eğer materyalistlerin iddia ettikleri gibi maddenin doğada kendi kendine canlılığı oluşturma gibi bir özelliği olsaydı, bunun, laboratuarların kontrollü ortamında çok daha kolay gerçekleştirilebilmesi gerekirdi. Oysa bugün değil canlı hücresi, onun herhangi bir organeli bile laboratuarlarda suni olarak üretilememiştir.

İlkel çorba denilen ortamda canlı bir organizmanın oluşumunun mümkün olmadığı bilim literatürüne geçmiştir

BBC NEWS

Watch One-Minute World News

News Front Page
Africa
Americas
Asia-Pacific
Europe
Middle East
South Asia
UK
Business
Health
Science & Environment
Technology
Entertainment
Also in the news
Video and Audio
Programmes
Have Your Say
In Pictures
Country Profiles
Special Reports
RELATED BBC SITES

Last Updated: Monday, 13 February 2006, 12:08 GMT

E-mail this to a friend — Printable version

Darwin's warm pond idea is tested

By Rebecca Morelle
BBC News science reporter

Life on Earth was unlikely to have emerged from volcanic springs or hydrothermal vents, according to a leading US researcher.

Experiments carried out in volcanic pools suggest they do not provide the right conditions to spawn life.

The organic compounds cling too tightly to the clay

The findings are being discussed at an international two-day meeting to explore the latest thinking on the origin of life on Earth.

It is taking place at the Royal Society in London.

Darwin's theory

David Deamer, emeritus professor of chemistry at the University of California at Santa Cruz, said ahead of his presentation: "It is about 140 years since Charles Darwin suggested that life may have begun in a 'warm little pond'.

Fransız doğa bilimci Jean Baptiste Lamarck, evrimin mekanizmasını "kazanılan özelliklerin nesilden nesile aktarılması" şeklinde açıklar. Canlıların yaşamları sırasında uğradıkları değişiklikler kalıcıydı ve yeni nesillere kalıtsal olarak aktarılabiliyordu. Ona göre zürafalar bir zamanlar ceylan benzeri birer hayvandılar; ama yüksek dallara erişmek için harcadıkları çaba yavaş yavaş boyunlarını uzatmıştı. Lamarck, oldukça iddialı konuşmaktan çekinmiyordu: Bir sülalenin sağ kollarının nesiller boyunca kesilmesi sonucunda yeni doğan bireylerin tek kollu doğacaktır. Önce günümüz keçilerinin hala yüksek dallara uzanmaya çalıştıklarını ama boyunlarının uzamadığını ve ayrıca bilinenin tersine zürafaların da küçük boylu ağaçları tercih ettiklerini belirtelim. Uppsala Üniversitesi zooloğlarından Robert Simmon, American Naturalist dergisinde 1996 yılında yayınladığı bir makalesinde "Besin için rekabetin en fazla olması gereken kurak mevsimde, zürafalar genellikle yüksek dallarda değil, fazla büyümeyen çalılarda otlanır." diye yazmıştır. (BBC, 30 Haziran 2016) Bu konuda detay için 'evrim' adlı yazımıza bakılabilir!

Bu keçilerin suçu ne ey evrim/ kozmik enerji!?

Çin'de tahmini olarak onuncu yüzyıldaki Beş Hanedan On Krallık döneminde başlayan, yirminci yüzyıla kadar süre gelen bir gelenek vardır. Ayak bağlama ya da 'lotus ayak geleneği.' Küçük yaşta kız çocuklarının ayak kemiklerini kırarak çok ufak boyutta ayakkabılara sokmak ve ayak büyümesini engellemek amacıyla yapılan bir uygulamaya dayanıyordu. Yüzlerce yıl sonunda hala bu geleneği devam ettiren insanların çocuklarının ayakları 'normal' doğmaktadır! Lamarck bunu duysa kahrından ölürdü herhalde…

Benzer mantığı Dawkinks'te ileri sürmüştür. "Başlangıçta günümüz sincabına benzer, ağaçlarda yaşayan ve herhangi bir şekilde uçmak için özel bir perdeli organı olmayan bir canlı, kısa mesafeleri sıçramaya başladı. (Eğer düşmesini yavaşlatacak birşey olsaydı daha uzağa sıçrayabilirdi.) Böylece doğal seleksiyon, kollar veya bacak eklemlerine yakın bir bölgede daha keseli bir yapıya sahip olan bireyleri seçti. Şimdi gittikçe daha geniş deri alanına sahip bireyler daha uzağa sıçrayabiliyorlardı. Sonraki nesillerde derinin genişlemesi bir kural oldu ve bu durum böylece devam etti... Gerçek kanat çırparak yapılan kuş uçuşunun bu basit süzülüş hareketinden evrimleşmesini hayal etmek artık çok daha kolay; böylece bu canlılar uçmaya başladılar." (Phillip E. Johnson Climbing Mount Improbable & Darwin's Black Box;http://www.origins.org/articles/johnson_climbingmount.html)

Dawkins, uçuş, kanatların simetriği, bu olayın biyokimyasını veya genetik gelişimini anlatan bilimsel kanıt sunmak yerine masal anlatmaktadır. Çünkü olaya bilimsel değil evrimsel/ideolojik bakmaktadır! Dawkins, kuş akciğerleri ve sürüngen akciğerleri arasındaki derin anatomik farka hiç değinmez. Sürüngenlerin akciğerleri memelilerinki gibi, havanın içeri girip aynı yolu izleyerek geri çıktığı bir yapıya sahiptir. Kuşlarınki ise jet motorlarına hava sağlayan mekanizmaya benzer şekilde dizayn edilmiştir. Yani hava hareketi tek yönde gerçekleşmektedir. Hava akciğere bir kanaldan girer, bir başka kanaldan çıkar. Başka hiçbir canlı grubunda rastlanmayan bu mükemmel mekanizma sayesinde, kuşun uçması için gerekli olan yüksek oksijen ihtiyacı karşılanır. Kanatlar özel yapıları sayesinde su ve havayı geçirmeyecek şekilde, göğüs kemikleri de uzun mesafe uçuşlarında oldukça büyük miktarda enerji ve kas gücü gerektirdiği için geniş yaratılmıştır. "Aeorodinamik bir harika olan kuşla kıyaslandığı zaman en gelişmiş hava aracı bile sadece kabataslak bir kopyadan öteye geçmez." (Kusursuz Uçuş Makineleri, Reader's Digeest, çev: Ruhsar Kansu, Bilim ve Teknik, Sayı: 136, Mart 1979, s. 21) Kuşlardaki kusursuz

tasarımların havacılığın gelişmesinde debüyük önemi vardır. Nitekim uçağın mucidi olarak kabul edilen Wright kardeşler, Kittyhawk adındaki uçaklarının kanatlarını yaparken akbaba kanatlarının tasarımını örnek almışlardır. (http://www.yourplanetearth.org/terms/details.php3?term=Biomimicry) "Askeri tasarımcılar baykuş kanatlarını taklit ederek hayalet uçakları olduklarından daha da gizli hale getirebilmeyi umuyorlar. Baykuşlardaki tasarım sayesinde radarlar tarafından görülmeyen uçakların hiç duyulamayacak kadar sessiz olması hedefleniyor." (http://www. fonz. org/zoogoer/zg1999/28(4)biomimetics. htm : "Designs from Life", Robin Meadows, Zooger, July/August 1999) Airbus, uçağın kanatlarına tıpkı kuşlarınki gibi uçuş koşullarına göre şekil alabilme özelliği kazandıracak uyarlanabilen kanatlar (adaptive wings) yapmaya çalışmaktadır. Amaçları ise yakıt sarfiyatını en aza indirmek. (http://www.biltek.tubitak.gov.tr/dergi/98/ocak/yakitsiz.html) İlk çalışmalar, Amerikan avcı uçağı olan F-111 ile başlamıştır. (Biyonik, Doğayı Kopya Etmektir, Science et Vie'den Çev. : Dr.Hanaslı Gür, Bilim ve Teknik Temmuz 1985, s. 1) Kuş kemiklerinin içleri boştur, bu nedenle de son derece hafiftir. Modern uçakların kanatları da kuş kemiklerinden ilham alınarak içleri boş olarak tasarlanmaktadır. Kuşun karnındaki tüylerle kanatlarındaki tüyler birbirinden farklı özelliklere sahiptirler. Büyük tüylerden oluşan kuyruk tüyleri dümen ve fren görevi görürler. Kanat tüyleri ise, kanat çırpma esnasında açılarak yüzeyi genişletip kaldırma kuvvetini arttırma özelliğine sahiptir. Konuyu daha fazla uzatmadan Dawkins'in iddiasına dönelim ve mantıksal olarak son cevapları sıralayalım: Ön ayağını kaybedip, onun yerine yarım kanata sahibi olan bir canlı, nasıl bir avantaja sahip olacaktır? Dört ayağa sahip bir sürüngen hızlı hareketi sayesinde hem düşmanlarından kaçabilecek, hem de avlanabilecektir. Yarım kanata sahip bir sürüngen ağaçtan düşüp, zarar görmesi engellenirken bir fayda sağlasa da, ön ayaklarını kaybettiği için hızlı hareket edemeyecektir. Böylece ne düşmanlarından kaçabilecek ne de avlarını eskisi gibi yakalayabilecektir. Bu onun için yarım kanatın getirdiği avantaja göre çok büyük bir dezavantajdır. Zaman içinde büyüyen kanatlar düşerken onu yavaşlatacak, fakat düşmanlarından kaçarken yada avını kovalarken engel olacaktır. Evrimci mantığın sorun listesi bu şekilde uzayıp gitmektedir. "Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır." (Müminun, 21)

Tanrı Yanılgısı (The God Delusion) adlı kitabın girişinde Dawkins "Hümanist" düşüncenin "milli marşı" olarak kabul edilen İmagine (Hayal edin) isimli şarkıdan esinlenerek, bir hayal kurmaktadır. Bu hayalini Dawkins şöyle ifade eder: "Dinin olmadığı bir dünya hayal edin." Savaşların nedenini dine bağlayan ve dinler olmaz ise savaş ve yıkımların olmayacağını ileri süren Dawkins'e cevap olarak, 'İslam barış dinidir' ve 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımızı önerebiliriz.

Dawkins ayrıca ateistlerin (Mesela Stalin'in) yapmış olduğu yanlışların bütün ateistlere mal edilemeyeceğini ileri sürerken (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 256) konu inançlı kişilere gelince tamamen farklı bir tavır sergilemekte, dindar olduğu iddia edilen kişilerce yapılan yanlışları genelleştirip, tüm inanç sahiplerini ağır itham altında tutmaktadır. Ateist olan Stalin'in 30 yıl süren iktidarı boyunca 20 milyondan fazla insan hayatını kaybeder. Evrimci ideolojiyi savunan nazi lideri Hitler ile de Avrupa'yı paylaşır. (Alman-Sovyet Saldırmazlık Paktı) Hitler daha sonra anlaşmayı bozunca ayrı düşerler! Ateist Mao zamanında da Çin'de milyonlarca insan ölür ve şu an komünist partinin yönetimindeki Çin'de de tüm 'işçiler' az ücret ile sendikasız olarak batılı sermaye grupları için acımasızca çalıştırılmaktadır. Kızıl Kmerlerin lideri Pol Pot'un (Saloth Sar) Kamboçya'da sadece 3 yıl 8 ay içinde, 7 milyonluk ülke nüfusunun nerde ise yarısını -3 milyon kişiyi- katletmesi, Terörü sistemli olarak kullanılmasının gerekliliği konusunda Lenin'in ifadeler (V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, IX/346; V. İ. Lenin, Collected Works, Moscow, xxxv/238; Pravda Gazetesi, 26 Ekim 1918; V.İ. Lenin, Polnoye sobraniye soçineniy, Moskova, 1958-1966, XXXV/311 (Stéphane Courtois, Nicolas Werth, Jean-Louis Panné, Andrzej Paczkowski, Karel Bartosek, Jean-Louis Margolin, Komünizmin Kara Kitabı, s. 82) Komünizmin kanlı bilançosu: SSCB 20 milyon, Çin 65 milyon, Kuzey Kore 2 milyon, Kamboçya 2 milyon, Doğu Avrupa, 1 milyon, Latin Amerika 150 bin, Afrika, 1,7 milyon, Afganistan 1,5 milyon, Uluslararası

komünist hareket ve iktidarda olmayan komünist partilerin eylemleri sonucu da 10.000 civarında ölüm meydana gelmiştir. (Komünizmin Kara Kitabı, s. 17) Tüm bu katliamların merkezinde materyalizm ve evrim teorisi bulunmaktadır. Evrimci P. J. Darlington, (Natüralistler İçin Evrim) isimli kitabında evrim ve vahşet ilişkisini şöyle tarif eder: “Birinci nokta, bencillik ve vahşet içimizdeki doğal bir şeydir, en uzak atamızdan bize miras kalmıştır. O zaman vahşilik insanlar için normaldir; evrimin bir ürünüdür.” (P.J. Darlington, Evolution for Naturalists, 1980, s. 243-244) 1970 Nobel Edebiyat ödülünü kazanan Rus yazar Alexander I. Solzhenitsyn, 1983'de Londra'da yaptığı bir konuşmada, Rus halkının başına gelenleri şöyle özetlemektedir: "Yarım yüzyıl önce henüz bir çocukken, yaşlıların Rusya'nın başına gelen felaketlerin nedeni için şöyle dediklerini hatırlıyorum: "İnsanlar Allah'ı unuttular, tüm bu felaketlerin nedeni bu." O zamandan beri, 50 yıldır devrimimizin tarihi üzerinde çalıştım, yüzlerce kitap okudum, yüzlerce şahit dinledim, sekiz cilt kitap yazdım. Ama 60 miyon insanı yok eden devrimin ana sebebini formüle etmemi isterseniz şunu tekrarlamaktan başka bir şey yapamam: İnsanlar Allah'ı unuttular; tüm bu felaketlerin nedeni bu." (Edward E. Ericson, Jr., "Solzhenitsyn - Voice from the Gulag", Eternity, October 1985, s. 23, 24) Amerikan Ateizmi Geliştirme Birliği başkanı Charles Smith, "Evrim, ateizmdir." (H.Epoch, Evolution or Creation, (1988), s. 148-149) derken zaten bilinen bir gerçeği de itiraf etmektedir. Materyalizm, ateizm ve evrim bir bütünün farklı yüzleri ve parçalarıdır!

Cansız ve şuursuz atomların kendi kararlarıyla biraraya gelip, canlı ve şuurlu insanı oluşturduğunu iddia eden, pagan (Putperest) kabilelerde olduğu gibi "doğa"yı ilahlaştıran (Naturalizm), DNA üzerindeki bozulma ve oynamaların -Mutasyonların- yeni türler oluşturabileceğini iddia eden, hayatın yapıtaşı olan proteinlerin kör tesadüfler sonucunda oluştuklarına inanan, birbiri ardına gelen başıboş tesadüflerin DNA gibi kompleks bir bilgi bankasını oluşturabileceğini zanneden, hücre gibi kompleks bir organizmanın tesadüfen oluşabildiğini ileri süren, fosiller evrim sürecini devamlı olarak yalanlarken hala evrimi savunanların görüşü olan Darwinizm'in "doğanın bir mücadele ve çatışma yeri olduğu" iddiası toplumlara uygulandığında, Hitler'in ‘üstün ırk’ı oluşturma saplantısı, Marx'ın ’İnsanlık tarihi sınıf çatışmalarının tarihidir.’ yanılgısı, Mao'nun milyonlarca insana sözde bir tür hayvan gibi görüp akıl almaz vahşetler uygulaması, Mussolini'nin "Savaşın tüm insan enerjisini en yüksek noktaya taşıdığı" iddiası, Kapitalizmin "güçlülerin zayıfların üzerine basarak daha da güçlenmelerini" görüşü, Stalin'in zalim çalışma kampları, Üçüncü dünya ülkelerinin emperyalist ülkeler tarafından acımasızca sömürülmeleri, PKK gibi evrimci ateist örgütlerin katliamları, sözde bilimsel bir kılıf kazanmaktadır. Unutmayalım ki birinci ve ikinci dünya savaşını dindarlar çıkarmamıştır! Bu konuda, 'İslam barış dinidir' adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins’in itiraf tadındaki bu cümleleri de, Evrim Teorisinin içinde bulunduğu önemli bir açmazı ifade etmektedir: "Yaşamın başlangıcı, şüphe duyanlar için söylemek isterim ki, araştırma konusu olarak gelişmekte olan bir konudur. Bu araştırmanın ilgili uzmanlık alanı kimyadır ve bu benim alanım değildir. Gelişmeleri çok büyük bir merakla kenardan izlerim ve önümüzdeki birkaç yıl içinde eğer kimyacılar laboratuarlarında yeni bir yaşam başlangıcını başarılı bir şekilde yeniden gerçekleştirdiklerini bildirirlerse hiç şaşırmam. Ancak yine de bu henüz gerçekleşmedi ve bu gelişmenin olasılığı oldukça düşük olduğunu söylemek mümkündür ve bu her zaman böyledir; gerçi bu bir kez gerçekleşti." (Tanrı Yanılgısı, s. 133) Bilim ve Ütopya dergisinin Kasım 1998 tarihli nüshasında, "Uçtu Uçtu Dinozor Uçtu" adlı makalesinde Ümit Sayın: “Diyelim ki tüm fosiller fos çıktı! Bu bile evrim kuramını çökertmez. Değişimin nedenlerinin ve mekanizmalarının belirlenmesi bugünkü bilgilerle mümkün değildir, ama 100 yıla kadar bu konuda dev adımlar atılacağına kesin gözüyle bakılmaktadır! diyerek Dawkins’le benzer şekilde ‘gayba’ inandıklarını, gözle görülemeyene iman ettiklerini göstermektedir. Halbuki, “Doğabilimciler unutmamalıdırlar ki, evrim süreci sadece fosil kayıtları aracılığıyla açığa çıkar. Sadece paleontoloji (fosil bilimi) evrim konusunda delil oluşturabilir ve evrimin

gelişimini ve mekanizmalarını gösterebilir." (Pierre Grassé. Evolution of Living Organisms. New York, Academic Press, 1977, s. 82) Ünlü İngiliz paleontolog Derek W. Ager bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder: "Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz." (Derek A. Ager, The Nature of the Fossil Record, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, s. 133)

Dawkins duanın bir anlamı olmadığı dolayısıyla bir Tanrı'nın olmadığını ileri sürer (Tanrı Yanılgısı, s. 34) ki, bu iddiaya 'İslamın emirleri ve hümanizm' adlı yazımızda cevap verilmiştir!

Kur'an ve İslam üzerine Dawkins çok sınırlı ve yüzeyler bilgilere sahip olduğu (Twitinden de anlaşılacağı gibi ayrıca) yorumlarında da anlaşılıyor. Kitabında Kur'an hakkında şöyle bir yorum yapmaktadır: "Ne yazık ki Kur'an'daki barış yanlısı pasajlar, genelde sadece ilk bölümdedir, yani Muhammed'in Mekke'de olduğu zamanlar. Daha kavgacı satırlar kitabın sonraki bölümlerindedir. Medine'ye kaçması ile başlar." (s. 291) Bu konuyu da 'İslam barış dinidir', 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' ve 'İslam savaş hukuku' adlı yazılarımıza bakılabilir!

"Hindistan'da bölünme zamanında, bir milyondan fazla kişi Hindu ve Müslümanlar arasındaki dinsel çatışmalar sırasında katledildi. Öldürülecek toplulukların etiketlenmesinde yalnızca dinsel göstergeler etkendir. Bir bakıma Hindistan halkını dinden başka bir şey bölemezdi." (s. 245) Bu da Dawkins'in son derece yanlış bir yorumudur. İlk önce kendisine şunu sorması gerekir. Nasıl oldu da bu insanlar yüzlerce yıl, farklı dinden olmalarına rağmen bir arada yaşayabilmişlerdir? Neden 20. yüzyıla gelindiğinde böyle bir bölünme yaşamak zorunda kalmışlardır. Bu konuda acaba asıl sebep o bölgeyi işgal etmiş olan sömürgeci güçler olabilir mi? Acaba Dawkins, pasaportunu taşıdığı İngiliz devletinin bu bölünmedeki katkıları hiç düşünmüş müdür?! Aslında asıl sorulması gerekn soru, dinler kadar emperyalizme hiç karşı çıkmış mıdır Dawkins? Yoksa ona verilen görev zaten emperyalizmin önündeki tek engel olan İslam'ı karalamak mıdır? Savaşların nedeni din midir? Sorusunun cevabına, 'İslam barış dinidir' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Dawkins, dinlere ihtiyaç olamadan bir ahlakın nasıl açıklanabileceği üzerinde uzun uzun açıklamalarda bulunur: "İyi ya da kötü birisi olmak için Tanrıya ihtiyaç yoktur." (s. 214) iddiasında bulunur. Bu konuya ise 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda cevap verilmiştir!

Richard Dawkins'in temel argümanlarından birisi de 'tanrıyı kim yarattı?' sorusudur. Halbuki böyle bir iddia kendi içinde mantıksızdır. Eğer bir varlık yaratılmış ise o zaten Tanrı olamaz ki? "Allah, tanıma itibarıyla yaratılmamıştır. Allah'ın tanımı yaratılmamış olmasıdır. Her yaratılanın yaratıcısı vardır." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 14) Yaratan ama yaratılmayana biz Tanrı diyoruz. Dolayısı ile Dawkins kitabının adını tanrı yanılgısı olarak koymakla doğru bir tercih yapmış olmaktadır çünkü böyle bir tanrıyı hiç kimse kabul etmemektedir. Dawkins tarafından reddedilen tanrı anlayışı, zaten bir yanılgıdan ibarettir! Ayrıca, 'tanrı kavramını kabul etmek bilimin çökmesi demektir' diye bir ön kabulden hareketle tanrı fikrine karşı çıkan Dawkins, ön kabul ile bilimsel bir açıklama yapılabileceğini nasıl düşünebilmektedir? Aslında işleyiş tarzı bulunan kanunları bilim adamlarınca ancak bulunabilen kurallar zincirini koyan birisinin olması akla ve bilime neden aykırı olsun ki?! Bu konuda 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir.

Dawkins'e, inanmadığı için mi Darvincilik çok akıllıca geliyor yoksa Darwinizmin bir sonucu olarak mı inançsız biri olmuştur? Dawkins'in hararetli tartışmaları, onun 19. Yüzyıl başlarında

yaşıyor olduğu izlenimini vermektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42, 43) İnsanın dünyaya nasıl geldiğini Dawkins tek cinsiyete kadar dayamaya temayülündedir. Cinsiyetin kadın olma olasılığı üstünde duran Dawkins kendi tezini, İsa'nın mucizevi doğumunda inkar etmiş olur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Biyolojik açıdan erkek üstünlüğünü açıkça savunan Dawkins şöyle söylemektedir: "Kadın, doğada üreme açısından silik varlıktır." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 296) Dawkins, "doğal eleme sayesinde, üstün türlerin devamı ilkesi evrenin başlangıcında tasarlanmıştır." demektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 164) Dawkins'e göre doğal eleme, doğanın kör saatçisidir. Görünen bir amaçta yoktur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 136) Richard Dawkins, Kör Saatçi (Blind Watcmaker) adlı kitabını yazar. Doğal seleksiyonla işleyen bu evrimsel düzeni, kusursuz işleyen bir saatin dişlerine benzetir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 191) Bir saatçi için saat neyse, doğa için de tanrı odur. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 116) Materyalist bilimde insanlık, nesnelerin kör dünyasına tabii kılınır. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 172) Darwin, evrenin bir tasarımcı tarafından tasarlanması fikrine şiddetle karşı çıkar. Ona göre en büyük tasarım, doğal seleksiyondur. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 236) Dawkins, insanın bir tür ruhsal boyut kazanma hamlesi olan aşk olayını, patolojik (hastalıklı) bir bağımlılık olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 170) Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 281) Dawkins, iyilik yapma dürtüsünün kaynağını, bencil gen teorisiyle açıklamaya çalışır. Ona göre gen bencildir. Aslında gen Bir DNA zinciridir. Ancak bilinçli değildir! Bencil gen teorisi açısından bakınca insanı, kemiğini asla vermeyen ve bunun için mücadele eden köpekten ayırt etmek zor olacaktır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 297) Dawkins, Aşk duygusunu patolojik yani hastalıklı bir bulgu olarak değerlendirir. Dawkins, bencilce almayı, normallik olarak görür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 299, 300) Hakbuki teizmde, "Tanrının bir üst değer oluşu, bencillik prangalarından özgürleşmenin de garantisidir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 başlıkta açıklar: Birincisi karşılıklı çıkar, ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü şöhret kazanma, dördüncüsü toplum içinde onaylanmak, kabul görmek. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 305)

Not; Dawkins'in, zürafalarda bulunan (Vagus) Recurrent Laryngeal siniri hakkındaki iddiası; cevabı, ' Körelmiş organlar' adlı yazımızdadır!

Prof. Dr. Sinan Canan, "Dawkins'in tanrı yanılgısı adlı kitabını çok seviyorum, kütüphanemin başköşesinde duruyor, ne zaman okusam valla ne doğru din seçmişiz diyorum" derken (20.10.13)

'Büyük tasarım' adlı eserinde ise Hawking, 'Felsefe öldü' derken, eserinin tamamı bilim yerine felsefi içeriklerle doludur. Hawking, bilim adına felsefe yapar ve yaptığının ölü olduğunu da kendisi itiraf eder. Kitabındaki şu cümle de çok ilginçtir: "Yerçekimi kanunu olduğu için kainat 'kendisini yoktan var' edebilir." Önce 'yoktan' kelimesi ile neyi kastettiğini ele almak gerekin. Eğer yerçekimi varsa, ortada yok diye bir kavram kullanmamızın imkanı yoktur. Demek ki yoktan değil, var olandan kainat oluşmuştur! Yani Hawking'in aslında 'yok' dediği 'var'dır ve

kendisi var'ı yok etmektedir. Hawking bunu tanrı kavramında da aynen yapmaktadır! Evet Hawking yok olan bir şey hakkında bir kitap dolusu yazı yazmıştır, kutlarız!

Tamam kendinden yaratıldığı iddia edilen ve aslında sadece yaratılma süreçlerden biri olan bir kanun -yerçekimi- ile neden bu yaratılma sürecini başlatıyor? Hawking acaba daha öncesini neden görmek istemiyor?! O yerçekiminin yaratılmasını neden ele almıyor, neden var olmaya yani aslında yaratılışa aradan dalıyor?

“Isaac Newton, bir seferinde "Yerçekimi gezegenlerin nasıl hareket ettikleriniaçıklıyor, gezegenleri neyin yörüngeye soktuğunu değil... Her şeyi Tanrı yönetir" demişti. İngiliz fizikçi Hawking ise "Yerçekimi diye bir yasa olduğu için, Evren kendi kendisini hiçten yaratabilir ve yaratmaya devam edecektir" diyerek bizim varlığımızın, evrenin varlığının ve hiçbir yerine, birşey olmasının sebebinin kendiliğinden yaratılış olduğunu savunuyor.” (BBC, 2 Eylül 2010) Hawking, Kasım 2016'da da, “kütle çekimi ve kuantum teorilerinin, evreni, ilahi bir güce ihtiyaç olmadan yarattığını” (DW, 08.01.2017) ileri sürerek hatalar zincirini devam ettirir.

Kuantum fizikçisi Hans Peter Dürr ise gerçeği görüp itiraf etmekten çekinmemektedir: "Kuantumla öğrendik ki, ekonomik gerekliliklere ve doğa kanunlarına değişmez tek boyutlu baktığımızdan -ipek böceği gibi- kendi ördüğümüz mecburiyetler kozası içinde hapsolup kalıyoruz. Maddeci anlayışın doğurduğu inançsızlık ve bencillik, bereket ve bolluğu fark etmemizi önlüyor. Tevekkülle istemeyi bilmediğimizden - hırsla hayata saldırdığımızdan- sadece istediklerimizden mahrum kalmıyoruz; özlediğimiz mutluluk ve huzuru da elde edemiyoruz." (Hans Peter Dürr, P.M. Magazin 05, 2007) Yunus Emre’nin dediği gibi: “İlim ilim bilmektir İlim kendin bilmektir. Sen kendini bilmezsen Ya nice okumaktır. Okumaktan mana ne, Kişi Hakk’ı bilmektir Çün okudun bilmezsin Ha bir kuru emektir.” (Yunus Emre Divanı, s. 184)

Hawking bilim adına felsefe yaparak, yaratılan kanunu yaratıcı ilan etmekte ve buna bilim adını vermektedir. Halbuki kanun adını alan şeyin, deney ve tecrübe ile kendisini kanıtlatabilecek kadar kesin olan bir düzeye gelen şeylere verdiği ad olduğunu herkes bilir ki bu da, belli bir kurallar zinciri ve uyumu gerektirir. Bu kanunları koyan, uygulatan ve düzenleyen (Bedi', Halık ve Rab) Vahid'l-Ehad olan Allah'a! “Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden Yücedir.” (Nahl, 3); “Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.” (Duhan, 39)

Stephen Hawking ve Dawkins, ikisi de okuyucuyu yönlendirme hatasına düşmektedirler. Okuyucularını, Yaratıcı ile bilim arasında bir tercih yapmak zorunda bırakmaktadırlar. Hawking ve Dawkins, tabiat kurallarının yaratıcı bir güce sahip olduğunu ileri sürmektedirler. Yani gözümüz önünde işlevsel görevi olan, kendilerine kodlanan görevleri yapan vasıtaları yaratıcı ilan edip, asıl yaratıcıyı reddetmemizi istemektedirler. Bu tıpkı otomatik pilota bağlı uçağa bakarak, 'Kendi kendine gidiyor; uçak mühendisini, pilotu zaten görünmüyor' demek kadar bilimseldir! Belki uçaktan bahsederken, o uçağı yapandan bahsetmeye gerek yoktur ama sonuçta konuşulan konu teknik/bilimsel bir konudur ve o uçağı yapan ve yürüten mutlaka vardır ve yaptığı uçağın kalitesinde onu yapanın ilmi ve gücü hakkında epey bilgi verir. Yaradan’da o nedenle evrene bakmamızı, evren kitabını okumamızı ve onu inceleyip kendisine ulaşmamızı (Mülk, 4-5; Yunus, 5; Enbiya, 30; Ankebut, 44; Zümer, 5 vd.) istemektedir. Bu konuda Prof. Dr. Adem Tatlı'nın ‘Bilimlerin Işığında Yaratılış’ adlı eserini özellikle tavsiye ederiz. Kısaca, yaratıcı/din ve bilimsel kurallar birbiri ile çelişmez, aksine birbirini tamamlayan ifadelerdir. Bir yaratan vardır, yaratır sonra düzenler; görevi yükler. Bu birinci aşamadır. Sonrada işini/görevini yerine getiren ve yüklendiği kodlamaya göre hareket eden (Tabiat kuralları başta) yaratılanlar vardır. Bunlar zıt değil, çelişki hiç değildir! Hawking, yaratıcı fikrinin eski bir fikir olduğunu ileri sürer. Ama şunu unutur, her eski fikir illa yanlış olmak zorunda değildir!

Mesela Newton yerçekimi kanununu -yaratınca değil- işlevini bulunca, 'kâinatı, her şeye gücü yeten bir Yaratıcının vücut verdiği bir kriptogram (Şifreli yazı) olarak görmüştür.' (John Maynard Keynes, Newton, the Man, London, 1946) 'Güneş ve gezegenler, aralarında hiç bir şey yokken birbirlerini nasıl ve neye göre çekiyorlar? Nasıl oluyor da tabiatta hiçbir şey abes olmuyor ve dünyada şahit olduğumuz düzen ve güzellik vücut buluyor? Bütün bu olan bitenden, bilinen mânâda hâricî bir vücudu bulunmayan, canlı, akıl sahibi, muktedir bir Zat'ın var olduğu, sonsuzluk içinde kendine has nitelikte her şeyi çok yakînen bildiği ve idrak ettiği açık bir şekilde ortaya çıkmaz mı?' (Newton, Opticks, 2nd edition (1718), Book 3, Query 28, 343-5) diyen Newton ayrıca, 'Kainattaki her şeyin son derece kolay bir şekilde, akarcasına olup bitiyor olmasını Yaratıcı'nın mükemmelliğiyle' irtibatlandırıyor, 'Yaratıcı'nın hikmetle iş yaptığını ve asla hiçbir şeyi başka bir şeye karıştırmadan işleri yürüttüğünü' söylüyordu. (Newton, Yahuda MS 1.1a, fo. 14r) Ayrıca onun, "God is known from his works: Tanrı yaptıkları/eserleri ile bilinir." (Isaac Newton, Cambridge University Library, MS Add. 3965, section 13, cited in J .E. McGuire, 'Newton on Place, Time, and God: An Unpublished Source', The British Journal for the History of Science, 11 (1978), 118-9; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 27) tespitini ve teslisi reddedip, İsa'nın tanrı olmadığı fikrine sahip olduğunu da (Snobelen, D. Stephen, "The true frame of Nature": Isaac Newton, Heresy, and the Reformation of Natural Philosophy, in Heterodoxy in Early Modern Science and Religion, Brooke and Maclean, s. 232-233) ifade edelim. Kuasarları keşfeden, modern astronominin babası olarak anılan ve astronomide Nobel ödülüne eşdeğer olan Crafoord Ödülü'nü kazanan Allan Sandage: 'Böylesine bir düzenin kaostan meydana gelmesi olanaksızdır. Bunu düzenleyen bir unsur var olmalıdır. Yaratıcı benim için bir gizemdir, ancak var oluş mucizesinin açıklaması O'dur.' (Ediz Sözüer, Olağanüstü Bir Hazinenin Keşif Yolculuğu, s. 514)

Ateist Hawking, evrim teorisinin yeterli olmadığını görünce yeni bir teori ortaya atar: 'M teorisi.' Mantığını yukarıda açıkladığımız bu teoriye göre, 'kainatı tabiat kuralları yaratmıştır!' Yani, yerçekimi 'kanununu' bile bir teoriye bağlarlar ve buna bilim adını verirler. Halbuki teori ve kanunlar belli şartlar altında gerçekleşen şeylerin bilimsel/matematiksel açıklamalarıdır. Mesela güneşin doğudan doğması bilimsel bir kanundur ama ne güneşi ne dünyayı ne de yönleri yaratan bu kanun değildir. Bu kanun sadece 'var olanı, yaratılanı tanımlar, açıklar!' Aslında kainatı ne bilim adamları ne teoriler ne de tabiat kuralları yaratmıştır. Hawking'in kitabında, tabiat kanunları, aynen ilahî kitaplardaki mucizeler gibi anlatılır. M teorisi 'farklı bir şeyden', hem her yerde olan, hem görünmeyen bir ana kuvvetten, vücuda getirenden, yaratıcı bir kuvvetten bahseder. Bu kuvvet cihazlar ile algılanamaz ve anlaşılabilir matematiksel tahminlerle incelenemez, ancak tüm olasılıkları içerir. Her yerde bulunma, her şeyi yapabilme özelliğine sahiptir ve aynı zamanda da çok gizemlidir. Bu özellikler okuyucuya birini çağrıştırıyor mu? Unutulmamalıdır ki yaratıcı, bilimin önündeki engel değil, bilimin var oluşunun sebebidir. O (cc) yaratmasa, kodlayıp uygulama alanına sokmasa bilim adamları neyi -yaratmak değil- keşfedebilecekti?

Ateistler insanların sadece doğanın temel parçacıklarının bir araya toplanmasından oluşmuş şeyler olduğuna inanmamızı istiyorlar. Bu, indirgemeciliktir. Bu ateist görüş biyolojiyi, fizik ve kimyaya indirger ve şöyle der: 'Eğer davranışlarımız bilim kanunları tarafından belirleniyorsa, o zaman özgür iradenin nasıl kullanıldığını anlamak zordur. Demek ki bizler biyolojik makinelerden başka bir şey değiliz ve özgür irade ise sadece bir hayaldir.' Hâlbuki böyle bir şey gerçek olsaydı, konuştuklarımız ve yazdıklarımız bir robotun otomatik eylemlerinden ibaret olmaz mıydı? Robotta his, duygu, tercih hakkı bulunur mu? Görüldüğü gibi ateist bakış açısı insanı sonuçta ehli sünnetin reddettiği ve ateistlerin de biz ehli sünneti suçladığı 'kaderci' anlayışa götürmektedir.

Bu bilim (!) adamlarının yaratıcıyı inkar etmeleri bilimsel çalışmaları sonucu vardıkları sonuçlar değil, başta kabul ettikleri ateist dünya görüşü ve ideolojilerinin bir tezahürüdür. Buna birçok örnek verilebilir ama Paul Davis adlı ateistin şu sözleri pek çok şeyi açıklar mahiyettedir:

"Kainatı bir takım matematiksel kanunların var edebilecek kadar zeki olduğuna inanmak bana çok daha ilham verici gözüküyor." Evet ortada bilim değil, 'İnanmak' var ve ayrıca yaratıcı fikri yerine yaratılana zeka ve yaratma özellikleri yüklemek var ve bu çok daha fazla 'ilham verici' de imiş! Ve bu da bilimsel bir görüş olmaktadır! 1+1=2'dir. Peki bu matematiksel gerçek hiç birimizin cebindeki bir parayı iki para yapmış mıdır? Kanunların bir şey yaratabileceğini düşünmek, sabahtan akşama toplama işlemi yaparak para kazanabileceğini düşünmek kadar mantıklı ve bilimseldir!

Ateist Dawkins, evrenin kendiliğinden oluştuğunu ispatlamak için bir bilgisayar programı kullanılmasını tavsiye eder ve der ki: "Eğer doğanın kör güçleri tarafından kurulmuş olabilecek kümülatif bir seçilim için gerekli koşullar oluşturulmuş olsaydı, tuhaf ve mükemmel sonuçlar alınabilirdi." (Richard Dawkins, The Blind Watchmaker, Norton, 1987, s.49) İyi de, "cümledeki karakterlerin sayısı, geçiş orantıları, bilgisayar programcısı, karakterleri seçen program, işi gerçekleştiren enerji, enerjinin üretimi ve dağıtımı, karakterlerin varlığı, zaman ve mekan, varoluşun ve yasaların sürekliliği ve devamını 'kim' ayarlayacak? Devamı da ilginç: "Evrimin uzun dönemli amacı yoktur. Her ne kadar insanlar, amaçlı olan bir evrimin ürünü olduğumuz biçimindeki saçma sanı ile avunuyorlarsa da, uzun vadeli bir hedef, bir seçilim için kriter olarak hizmet edecek mükemmel bir model yoktur." (s. 50) Yani, amaçsız, hedefsiz, şans eseri var olan insan dünyada bir süre yaşayacak ve sonra yok olacaktır! İyi de, ateist bi insana kafa yedirme için daha neye gerek kalıyor ki? İradesiz olarak ve şans eseri varsın (Ateistler "bizi tanrı neden sormadan yarattı" diye bi daha sormasınlar, bizim cevabımız var da, evrimci materyalist görüşün buna hiç cevabı yok!) yaşayacağın acı-sevinç türü her şey sadece atomların tesadüfen bir araya gelmesi ile meydana gelen şeylerdir, zaten ölüm sonrası da yok! E, peki "ne yapıcam, neye göre yaşıyacağım, iyilik neden yapayım, kötülük denen şey gerçek te var mı?" türü kafamızda bin türlü sorular!!!

Evet, ateist olmak demek 'karamsarlık, bunalım, idealsizlik ve intihar' demektir! Bu konuda 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza bakılabilir.

Uzaylıları kabul, Yaradanı inkar et! Peki o uzaylıları kim yaratmıştır?!

Hürriyet GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VİDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA YAZARLAR

Dünya 26.07.2017 - 14:24, Son Güncelleme: 04.08.2017 - 11:49

'Uzaylılar mesaj gönderirse cevap vermeyin'

"Stephen Hawking'in Favori Yerleri" (Stephen Hawking's Favorite Places) isimli yeni bir belgeselden alınan açıklamalarında dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking, uzaydaki Dünya dışı yaşamla ilgili korkutan ifadeler kullandı. Hawking, uzaylıların dünyaya mesaj göndermesi durumunda buna cevap verilmemesi gerektiğini söyledi.

Ünlü ateist ve Pedofili: "ABD mahkemeleri tarafından 3 Ocak'ta basına ifşa edilen 949 sayfalık bir rapor, eski finansçı ve pedofil seks suçlusu Jeffrey Epstein'ın, "Dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking'in, reşit olmayan kızlarla yaşanan bir toplu seks etkinliğine katıldığına" dair iddiaları yalanlamaları için kurbanlara para teklif ettiğini ortaya çıkardı. Resmi kayıtlara göre, dünyaca

ünlü fizikçi de Epstein'ın kötü şöhretli fuhuş adasını ziyaret eden kişiler arasında yer aldı." (Cumhuriyet, 05.01.2024)

Ateistlere cevap

Peygamber Mekke' de içlerinde putlar olduğu halde Allah' ın evi Kâbe'yi tavaf edip ona dönüp namaz kıldıktan sonra ne oldu da Medine' de Kudüs' e dönmeye karar verdi? Sonra ne oldu da 18 ay geçince tekrar Kâbe'ye döndü?

Öncelikle İslam'da 3 mescidin kutsal olduğunu (Müslim, Hac, 511) hatırlatalım. Kıblenin yönünün değişmesi veya başka etkenler bu durumu asla değiştirmemiştir. Ayrıca bu sorunuz, Kur'an'ı Hz Muhammed'in yazmadığının da delili değil midir? Kıble'nin Kâbe olmasını efendimiz istediği halde, kendi istediği zaman değil, Allah'ın dilediği zamanda kıble değişimi (Bakara, 144) gerçekleşmiştir. Hicretten önce iki veya üç yıl süreyle efendimiz Kâbe'yi de önüne almak suretiyle Kudüs'e yönelerek namaz kılardı. (İbni Kesir, I/226; İbn Sa'd, I/243; Kurtubî, II/150; Fahreddin er-Râzî, IV/110) Hicretten sonra da on altı veya on yedi ay bu uygulama devam etmiştir. (Buhârî, "Şalât", 31, "Tefsîr", 18; Müslim, "Mesâcid", 11-12) Taki, yukarıda belirttiğimiz ayet inene kadar. Peki, neden kıblenin Kâbe olması bir sürece yayılmıştır? Aslında, tıpkı içkinin haram olması gibi bu konuda da toplumsal zihniyetin olgunlaşması beklenmiştir! Kâbe'nin aslı zaten, putlara savaş açan bir dinin kıblesi olarak inşa edilmişti. (Ali İmran, 96) Putlar oraya ait değildi ve efendimiz Mekke'den ayrılıp Medine'ye hicret ettikten sonra Müslümanların Kâbe'ye doğru namaz kılmalarını ayet ile farz kılınmıştır. Mekke'de farz olmamıştır çünkü kabe putlarla doludur, direk o dönemde farz kılınsa Müslümanların da putlara secde ettiği iddia edilebilirdi. Zaten 'garanik' hadisesi -ki cevabı sitemizde mevcuttur- bile, bize bu konunun ne kadar hassas olduğunu göstermektedir! İslam'a yeni girenlerin putlardan uzak tutulması gerekirdi dolayısıyla mevcut şekliyle Mekke'de bulunan Kâbe'nin kıble olması uygun olmazdı. Hicret'ten sonra, Medine'deki Müslümanların putlara secde etmediğini anlayacakları bir zaman ve mekânda kıble'nin yönü Kâbe'ye çevrilmiştir. Kur'an Müslümanları "Orta Ümmet" (Bakara 143) kavramı ile nitelendirir. Asla aşırı gitmeyen, dengeli ve hayırlı topluluk demektir. Kıble tayininde de aynısı olmuş, Kıblenin yönü, ümmet için hayatlarında bir denge unsuru ve aynı zamanda imtihan vesilesi olmuştur. Kudüs'e secde aynı zamanda Müslümanlar içinde bir imtihan vesilesi olmuştur. Zaten Mekke'de yaşayan efendimiz ve ilk Müslümanlar Kâbe'nin öneminden haberdar idiler. Ama 10 sene boyunca Müslümanlar sınandır ve sonunda kazandılar. Yahudi iken Müslüman olanlarda, Kudüs'e secde edilirken memnun idiler, 10. sene sonunda kıble olarak Kâbe'ye dönülünce, yeni Müslüman olanlar da sınanmaya başladılar. Atalarının kıblesinden başka bir kıble kabul etmek ilk Müslümanlar için de ilk Yahudi ve Hırisityanlar için de çok zordu. Bu şekilde Allah'ın gerçek kulları ortaya çıkmıştır. (Mevdudi, I/107) İlk Müslümanlar sabır, sonradan Müslüman olanlar ise sebat ile imtihandan geçirildiler ve kazandılar. Peygamberimiz Yahudilerden ümidini kestiği için kıbleyi değiştirmiş olabilir mi? Kıblenin Kâbe'ye çevrildiğine ilişkin ayet indiği zaman Yahudiler, kıblelerine yeniden dönmesini, bunun karşılığında onun dinine gireceklerini Peygamberimize teklif ederler. Peygamberimiz bu öneriyi reddeder. (İbni Hişam, Siyer, II/550) Dolayısı ile Yahudilerin Müslümanlığı kabul etmesinden ümidi kestiği için kıbleyi değiştirdi şeklindeki iddia tamamen geçersizdir. Üstelik Kıble değişimi esnasında, Kâbe'ye doğru namaz kılmaya başladığında Müslümanlar, Mekke müşriklerinin yakında iman edeceklerini gösterecek bir belirti bulunmuyordu. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 182) Ayrıca Peygamberimiz daima Yahudi ve

Hristiyanlara muhalif olmuştur! Onlara Şirin görünmek için, mesela, namaza Yahudiler gibi boru ile çağırın teklifini reddetmiştir. (Hatip, s. 183) Ayrıca amaç kalpleri çelme olsa idi, içinde yaşadığı Arapların birleştirici gücü olan Kâbe'yi kullanırdı. Hem Mekke'de kaç Yahudi vardı ki?! Biz söyleyelim, 'Mekke'de Yahudi cemaati yoktu' (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) "Hz Peygamberin kıble seçmesi, Medine'de değil uzun yıllar önce Mekke'de olmuştur. Yahudilerle olan kötü ilişkilerin kıble meselesini etkilemesi iddiası mantık dışıdır. Çünkü Yahudiler reddedilse bile Kudüs yine de kıble olarak kalabilirdi. Nasıl Tevrat'ta adı geçen peygamberler zinciri ile olan bağlantı kesilmediği halde, bu zincirin hakiki temsilcilerinin Yahudiler olduğu reddedilmişse, aynı bakış açısı, kıbleye konusunda da sürdürülebilirdi." (Fazlur Rahman, Kur'an, s. 270, 271)

Evrende kaos mu var düzen mi?

Ateistler önceleri, Newton'un mekanik evren temelli görüşünden hareketle tanrı-ya ihtiyaç-yok" fikrini savunurlarken şimndi de evrende kaos olduğu iddiasından hareketle yine tanrıyı reddetmeye çalışmaktadırlar. Birbirinden ayrı milyarlarca atom, proton, foton... neden ve nasıl düzeni oluşturacak şekilde hareket edebilmektedirler? Bilim, kuralların genel olarak tüm evrende işlediğini kabul ederek yapılır. Evren, elektronik, biyolojik, fiziksel, kimyasal hatta toplumsal kurallarla işlemektedir. Kaos evrene hakim olsa idi olaylar formüle edilemez ve teknolojik ürünler elde edilemezdi.

Soruya dönelim. 'Her yerde' ve her zaman 'işleyen' kurallar var mı, var! Yani hem kural var, hem kurallara uyuluyor, hem de bu kuralları uygulama gücü/enerjisi de o varlıklarda mevcut! O halde, mikro ve makro âlemde işleyen kurallar bütünü bize düzeni işaret etmez mi? En basiti, trafik kuralları varken bile, akıllı insanlarca uygulamadaki eksiklikler sonucu her gün birçok kazalar olmaktadır! Peki, evrende kuralları var eden, bunu 'akılsız, irade sahibi olmayan (dilek ve isteksiz gibi özelliklerden yoksun) cansız' varlıklara bile uygulatabilen kimdir? Her insan, yaptığı ürünün 'dışındadır!' Evde yapılan yemekten program/kodlamacılığa, sanattan robot teknolojisine dek. Mesela, bir sanatçı düşünelim. Kendisi ürettiği eserin dışındadır ama sanatı ile kendisindeki kalite, bilgi, irade ve gücü çevresine gösterir! Unutmayalım ki, "Tabiat kanunları doğayı yaşatmaz, bu kanunlarla doğa yaşamını devam ettirir; Yazım kuralları yazı yazamaz, yazım kuralları ile yazı yazılır!" Kurallar eser ortaya çıkaramaz, kurallarla eser ortaya çıkartılır! Devamı için, 'Allah'ın varlığının ispatı' adlı yazımıza bakılabilir.

Fizikteki kaos teorisi nedir? Bu kavramın, mutlak düzenin zıttı olan kaosla bir alakası yoktur. Kaotik olarak hareket eden bir sarkaç düşünelim. Periyodik yani peşi sıra gelen hareketler yapmayan bir sarkaçtır bu. Veya odada içilen bir sigaranın dumanının hareketini düşünelim. Bu duman düzensiz olarak hareket eder. Ama sonuç itibari ile birçok etken harekete neden olsa da, bu yasalara, kurallara göre hareket edilmediği anlamına gelmez. Buna neden kaotik adı verilmiştir? Çünkü belli bir süre sonra bu cisimlerin nasıl hareket edeceği hesaplayamamaktayız. Yoksa kurallara aykırı bir hareket söz konusu değildir. Hava tahmin raporları neden sınırlı günler için kestirilebilmektedir, çünkü havanın durumunu etkileyen girdiler fazla sayıda vardır ve karmaşıktır. Ne sarkaç, ne duman kuralsız hareket etmez. Moleküller yine belli fizik kurallarına göre hareket eder, sarkacı etkileyen momentum, kütle çekimi, eylemsizlik kuralları bellidir, sadece ihtimaller oranı fazladır! Tahmin edememek, kuralsızlığa işaret etmez, sadece insanın acziyeti, zayıflığı ve sınırlarına işaret eder. İşte insanın tahmin edemeyeceği tüm ihtimaller içinde en uygun olanı seçip hayatı devam ettirene Yaradan, Hâkim, Mâlik, Kadîr denir! Bu konu, Kur'an'da geçen 'mucizeler' konusu ile de alakalıdır. Bilim adamları, ihtimallerin sonucunu kavrayamadıkları bu tür olayları, bilim dışı ilan edip, reddedebilmektedirler. Aslında ateistler, tahmin sınırlarını aşan olayları reddederek, kendi bilgi dağarcıklarını ilahlaştırmaktadırlar. Bu konu ileride deizm başlığı altında tekrar ele alınacaktır.

“Ateistler evrenin düzensiz, kaotik olduğunu iddia etmektedir. Ortaya koydukları deliller; hastalıklar, açlıkların neden olduğu ölümler, hayvanların birbirini yemesi gibi olgulardır. Aç kalan insanlar anlayamadığımız bir şekilde kaotik olarak ölmüyorlar. Pek çok faktörü mantıklı bilebiliyor ve mantıklı tahminler yürütebiliyoruz. Kaotik bir evrende bilim yapılamaz. Kaos, sistemlerin kendisinde değil biz insanların algısındaki sınırlılıklardan dolayı vardır. İnsanoğlu çok sayıdaki değişkenleri kapsayacak kadar bir analiz metoduna sahip olmadığı için sistemler hakkında öngörüde bulunamaz ve hatalı sonuca ulaşarak kaos iddiasını bu noktada ortaya atar. İnsan vücudundaki ayrı ayrı pek çok sistemin çok kompleks yapı içerisindeki harikuladeliği, baş döndürücü bir mahiyet arz eder. Sistemlerin hepsi ayrı ayrı, çok büyük ve inanılmaz düzen örüntüleridir. Hastalıklar bir düzen içerisinde olmaktadır. Bilgisizlik, düzensiz zannetme sebebidir. Zira konunun cahili olan için örüntüler bilinmemektedir. Tümüne vakıf olamayan cahil, her şeyi rastgele zannetmeye meyillidir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 110-120)

Özetle, “Kaos düzenin tersidir, kaosta bir adım ötesini tahmin edebilmeniz mümkün değildir. Yıkım, yeni yapımlar için bir ilk adımdır. Yıkım düzenin bir parçasıdır. Her şeyi defalarca denememiz neticesinde aynı sonucu alıyorsak, burada bir kaosta nasıl bahsedebiliriz. Matematiksel formüllerin var olduğu, bilim yapabildiğimiz bu evrende nasıl kaostan söz edebiliriz**?** Şunu unutmayalım kaosta kanun olmaz, kaosta olaylar formüle edilemez. Psikoloji, matematik, tıpta... tüm ilimlerde bir düzen mevcuttur. En büyük çelişkilerden biri de evrimi savunanların evrende düzenin olmadığını savunanlarla aynı kişiler olmalarıdır. Kaos teorisi, bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan ‘farklı faktörlerin bulunması’ ve ‘bizim bunları tespit etmeye gücümüzün olmamasıdır.’ Bir misal, depremi oluşturan fay hatlarındaki harekettir. Bu hareketi sağlayan farklı faktörler olduğu için bugünkü bilim bunları birleştirip çözümleyebilecek bir mekanizma oluşturamamıştır. Burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olmamamızdan kaynaklanan bir kaos vardır. Deprem, evrende mevcut olan düzen sayesinde olmaktadır. Ortada bize nispetle bir kaos vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, **s. 207-212)** Kuantum dünyasında olasılıkların geçerli olması ve bu olasılıklardan birinin seçilmesi, bunu seçen bir varlığı zorunlu kılmaktadır. Çünkü olasılıkların tüm karmaşıklığına rağmen düzen devam etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 68, 81)

Evren tesadüfen mi oluştu?

Proton'un kütlesinin elektronik kütlesine oranı 1836/1 oranında olmamış olsaydı, bu evrende canlılığı mümkün kılan uzun moleküllerin oluşması mümkün olmazdı. Karbon oksijen hayatın devamı için en önemli atomlardır. Karbonun oksijen atomunun rezonansına oranı yüksek olsaydı oksijen olamayacaktı, düşük olsaydı karbon yetersiz olacaktı. Böyle hassas bir ayar tesadüfen oluşacak öyle mi? Jüpiter'in dünya'ya olan uzaklığı, atmosferdeki ozon düzeyi, yer kabuğunun kalınlığı, toprak kükürtünün miktarı, galaksiler arasındaki uzaklık vesaire hepsine baktığınızda, en hassas şekilde tam kıvamında olan bir denge göreceksiniz**.** "Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsiniz." (Mülk, 3-4) Madde entropiye meyillidir. Yani sonu kaosa, düzensizliğe gider. Her şey bir yöneticinin kendisini düzene sokmasına muhtaç bu alemde. Bu dengeler tesadüfen devam etmiyor. Bilakis bu dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 200-202)

Kur’an insan sözü mü?

Hakka, 40: "Kur’an elbette değerli bir elçinin sözüdür." Ayette geçen 'Resul' kelimesi, Kur'an'ın insan sözü olmayıp, onun sadece Allah tarafından görevlendirilen bir haberci olduğunu açıkça göstermektedir. Aynı surenin takip eden 43. ayette Kur'an, "O, âlemlerin rabbi tarafından indirilmiştir." denmekte ve devamındaki 44 ve 45. Ayetlerde de: "O, bizim adımıza bazı laflar uydurmaya kalkışsaydı, elbette biz onu kudretimizle yakalardık." buyrularak, asırlar öncesinden ayetlerden yanlış anlam çıkartmaya çalışan İslam düşmanlarına cevap verilmiştir. Kur'an'ın 300 küsur yerinde, 'Ey Muhammed de ki' emrinin kullanılır. Bu da, Kur'an'ın, hem söz hem mana olarak Allah sözü olduğunu kanıtlar. Kur'an sadece mana olarak peygamberimize bildirilse, söz ile ifadesi peygamberimize bırakılsa, 'de' emirlerine de gerek kalmazdı. Kısaca, 'de' emirleri, inen ayetlerin peygambere ait olmayıp Allah'tan geldiğini göstermektedir. Ayrıca ateistler, Kur'an'da bazı tekrarları dillerine dolayıp gereksiz olduğunu ileri sürüp Kur'an'da hata ararken bu kadar tekrarı görmeyipte, 'de' sözüne gerek bırakmayan bu ayetten Kur'an'da hata aramaya çalışmaları da paradokslarını, samimiyetsizliklerini gün yüzüne çıkarmaktadır. Kur’an'ı -haşa- Muhammed yazdı ise, kendisini zora, sıkıntıya sokan birçok ayet-sünneti (Musa ismi Kur’an'da 136 kere, İbrahim 69, Nuh 43 kere geçerken Muhammed ismi sadece 4 kere geçer! Neden kendi adını, ‘kendi yazdığı’ (!) kitapta daha fazla geçirmez ki? Bakara, 285. ayette, 'Peygamberler arasında ayırım yapılamayacağı' ifade edilir. Bir ayırımcılık yapamaz mı idi Hz. Muhammed kendine? Kur’an'da kendisinden mucize istendiği halde bunun gerçekleşmeyeceği ‘defalarca’ anlatılır? Neden kendi yazdığı (!) kitapta bir insan kendi açığını (!) böyle ulu orta ilan etsin? Kehf, 110. ayette Hz. Muhammed’in, "Ben de sizin gibi bir insanım." denmesi istenir! O halde bu kitabı neden yazdı, sonuç itibari ile diğerleri gibi sıradan biri olduğunu ilan edecekse, ne gerek vardı bu kadar zaman, emek ve mücadeleğe? Kur’an'da kaç ayette Muhammed hata -zelle- nedeni ile eleştirilir. Kıyametin saatinin Muhammed tarafından bilinemeyeceği ayetlerde ifade edilir? “Bin yıl sonra" dese idi, kim onu eleştirebilirdi ki? Beş vakit namaz dışında gece namazından (İsra, 79) sadece Muhammed'e yani kendine özel bir namazı hem de gece vakti neden farz kılsın? Pazartesi perşembe farz olmadığı halde neden oruç tutup aç kalsın?) Muhammed neden kitabına (!) yazmış, hayatında uygulamıştır? Bu konunun devamı ‘Oryantalistler ve Muhammed’ ve ‘Kur’an'ı Muhammed mi yazdı?’ adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Hud, 2'de, 'Allah’tan başkasına ibadet etmeyin. Kuşkusuz ben de O’nun tarafından size gönderilmiş bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim.' denmektedir. Konuşan kimdir? Muhammed mi yoksa Allah mı?

Hud suresi birinci ayette: "Bu, hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, sonra da şu şekilde açıklanmış bir kitaptır." buyrulmaktadır. Yani daha birinci ayette 'kitabın sahibi, göndereni' açıklanmaktadır. Gelelim ikinci ayete. İkinci ayette, 'Hz peygamberin, Allah tarafından görevlendirildiğinin bildirilmesi, duyurulması' söz konusudur. O bir peygamberdir, herhangi bir insan olarak değil, Allah tarafından gönderilmiş 'uyarıcı ve müjdeleyici' bir elçidir! Mesela, Kur’an'ın ilk suresi Fatiha Suresinde, besmeleden hemen sonra, 'Hamd, âlemlerin rabbi Allah içindir.' denmektedir. Ayet, 'De ki' ey Muhammed!’ şeklinde bir başlamamıştır. Ama Arap dilinde 'iltifat sanatı' denen ve 'sözü söyleyenin kim olduğunun anlaşıldığı' edebi bir söz sanatı vardır ve bu Arapçada çok kullanılan bir sanat* türüdür. Bu Arap dili ve edebiyatında meşhur bir sanattır ve ateistleri kandırmak için (!) sonradan (!) uydurulmuşta değildir! Bir başka dil ve o dilin edebî sanatı hakkında konuşurken, o dilin özelliklerini bilmek ve ona göre yorum yapmak gerekir. Kendi dilimizin kuralları ile başka bir dilin, hele bir de sanatsal-edebi örnekleri hakkında yorum yapma iddiası, sadece cehalet veya sınırı aşmakla açıklanabilir. Konumuza dönersek, ayetleri bizzat kendi önce ezberleyen ve sonra da vahiy kâtiplerine yazdıran (Kur’an'ın aslı yakıldı mı? adlı yazımızda konu detaylı ele alınmıştır) Hz Muhammed, Allah'ın peygamberi iddiasında olduğuna göre

neden bu 'gaflarını' yazdırma esnasında düzelttirmedi? Bu sanatla ilgili Kur'an'da o kadar örnek (Kur’an'da 'Ben, Biz, O' ifadeleri’ adlı yazımıza bakılabilir) var ki? O dönemin şiddetli İslam düşmanı olan müşrikler, neden bu sözlere itiraz etmedi, bu konudan dalıp peygamberimize saldırmadı? Yoksa onlar bu sanata vakıf idiler ve onlar açısından gayet normal bir hitap tarzı mı vardı ortada? Ayrıca, hadisleri (Yani kendi sözlerini) ayetler ile hiç birbirine karıştırmayan, Kur’an yazılırken hadislerin yazılımına uzun süre, ayet ve hadislerin birbirine karıştırılma ihtimaline karşı, izin vermeyen bir insan nasıl olur da bu kadar "gafı" yazılı hale getirtip ölümsüzleştirir? Aynı durum En’am suresi, 114. ayet için de geçerlidir. 111. ve 112. ayetlerde rabbimiz kendi adına konuşurken hemen sonraki ayette, 'de ki' lafzı olmadan, aynı sanatsal dil kullanılarak ayete devam edilmektedir. Zaten 115. ayette yeniden rab olan 'Allah'ın sözü'nden bahsedilmektedir. *İltifat sanatın incelikleri hakkında, “Ahmet Yüksel tarafından yazılan, 'Arap dilinde iltifat sanatının tarihi seyri ' adlı makale ile Muhammed Mahcûb el-Hasen'in, 'Kurân'ı Kerim'de İltifat Sanatı: Faydaları ve Amaçları' adlı makaleleri; İsmail Durmuş, İltifat, DİA, İstanbul, 2000, cilt: XXII, s. 152-153; Süleyman Mollaİbrahimoğlu, Kur’an-ı Kerîm’de İltifat Sanatı, Diyanet İlmi Dergi, cilt 33, sayı: 1, 1997, ss. 15-35; Abdurrahman Özdemir, Kadîm Bir Söz Sanatı: İltifat ve Kur’ân’da İltifat Örnekleri, İslâmî İlimler Dergisi, yıl: 1, sayı: 2, 2006; Kadir Kınar, Belağatta İltifat, Bilimnâme (Düşünce Platformu), Kayseri, 2006, VII/2, s.75-106; Mehmet Dağ,Kur’ân’da Üslûp Diyalektiği: İltifat (Zamanlar ve Şahıslar Arası Geçiş) Salkımsöğüt Yay. 1. Bas. Ankara, 2008” adlı çalışmaları da tavsiye edebiliriz.

Her canlı ölümü tadacaktır deniyor, ama 'Turritopsis Dohrni' adlı deniz anası, yaşlanmadan dolayı ölmüyor, olgunluk dönemine ulaşınca hücrelerini yenileyebilir. Ayrıca bölünerek çoğalan bakteriler de ölmüyor.

"Her canlı ölümü tadacaktır." (Ali İmran, 185; Enbiya: 35; Ankebut, 57) Bu değişmez evrensel bir gerçektir. Verilen her iki örnek, sadece 'ideal koşullar' olduğu müddetçe devam eden bir durum için söz konusudur. Ama sinir sisteminde oluşacak bir zarar, dış müdahale veya başka canlı tarafından yenme durumunda, ölüm olayı gerçekleşmektedir. Ateist, 'Bakteriler ölümsüz' dese de bilimsel gelişmeler, bölünerek çoğalan bu canlıların simetrik değil asimetrik çoğaldığını ispat etmektedir. Yani bölünme ile çoğalan yeni canlı, ‘farklı bir tür’ olarak çoğalmaktadır. "Eğer bakteriler simetrik olarak çoğalsa, yaşlanma olmazdı. Ama ortada asimetrik bir çoğalma olduğu için, daha fazla zarara sahip yeni hücre yaşlanmaktadır." (Camilla U. Rang, Annie Y. Peng, Lin Chao.Temporal Dynamics of Bacterial Aging and Rejuvenation. Current Biology, 27 October 2011) Ayrıca bakterilerin de yaşlandığına dair araştırma için tıklayınız: https://journals.plos.org/plosbiology/article?id=10.1371%2Fjournal.pbio.0030045&fbclid=IwAR0uPAgjPNA2-diI-w2l47d0w2O026eDCSgokuSpLIo_jEi_mYk5BTNo20U: Aging and Death in an Organism That Reproduces by Morphologically Symmetric Division: Morfolojik simetrik bölünmeyle çoğalan bir organizmada yaşlanma ve ölüm: Tarih: 1 February 2005) Zaten uygun ortamın her zaman bu dünyada devamlı olması imkânsız bir durumdur. Her canlı; bakteriler ve denizanasının her türü dâhil, belli ısının üzerindeki bir sıcaklığa maruz kaldığında ölmektedir. Basınç, düşmanı tarafından yenme veya doğal ortamların bozulması gibi etkenler sonucu her canlının yaşamı son bulur. Prof Thomas Bosch: 'Ölümsüzlük diye bir şey yoktur. Yaşlanmadan dolayı değilse de, başka canlıların verdiği zarardan, hastalık veya volkanik patlama gibi çevre koşulları nedeni ile ölüyorlar.' (BBC Earth, Big Questions, 15 Jun 2015) demektedir. Zaten 'metal yorgunluğunun' bile olduğu evrende, dünyanın ve içindekilerinin bir sonunun (Termodinamiğin ikinci yasası) olduğu da (Kıyamet) bilimsel bir gerçektir. Kısaca ölümsüzlük sadece bir iddia ve bir hayaldir. Bu teori de, ateistlerin yine haksız ve bilimsellikten uzak bir başka görüşü olarak anılmaya devam edecektir. (Kaynak: https://www.youtube.com/watch?v=V-I_AB0UEi4) Bizim temel problemimiz, zamanlar üstü Kur’an'ı; zaman, bilim, akıl gibi sınırlı vasıtalarla anlama çabalamamızdır. Hâlbuki –ve şahsen benim defalarca tecrübe ettiğim gibi -zaman geçip bilim ilerledikçe Kur’an'ın söylemlerinin haklılığı ortaya çıkmakta, belgelenmektedir. Örneklerine bu sayfadan veya ' İslami emirler ve hümanizm' adlı sayfadan ulaşabilirsiniz.

Kur’an'ın yazılması mümkün değildir, yazım ve dil bilgisi kuralları daha sonra ortaya çıkmıştır ve Kur’an'da bu dil bilgisi kurallarına göre hataları bulunmaktadır.

“Gramerin (Dilbilgisinin) derlenmesinin, dilin gelişiminde bir aşama olduğu genellikle bilinen ve kabul edilen bir gerçektir. Dilin tarihinin iki farklı safhaya ayrılır. Biri “gramer öncesi”, diğeri de “gramer sonrası” aşamadır. Bir dilin grameri insanlar tarafından ortaya çıkarılır ama bu, o dilin ilk sahipleri tarafından konuşulması ve anlaşılmasından sonra olur. Gramer kuralları dilin ilk sahiplerinin kullanımlarından derlenmiştir. Yani biri çıkıp bir dilin kurallarını ortaya koyana dek uzun bir süre o dil konuşulur. Arap gramercilerin çalışmalarına kaynaklık yapanlar; şairler, yazarlar, hatipler ve o dili konuşanlardı. Gramer sonrası aşamada ise, gramer kaideleri; yazarlar, şairler, hatipler ve diğer dili kullananlar tarafından, kendi yazdıkları ve konuştuklarının doğruluğu için bir ölçü olarak kabul edilmiştir. Arap edebiyatının ittifakla kabul edilmiş başlıca iki kaynağı Kur’ân ile İslam öncesi ve İslam dönemi şiirleridir. Nahiv (Arapça dilbilgisi, Arap dilinin yapısı) kuralları Arap dilinin en temel kaynaklarından biri kabul edilen Kur'an’dan alındığı halde Kur’an’da nasıl hatalı olabilir? Aslında Kur'an’da hata aramak, “tamamen, astronomlar tarafından yazılan eserlere dayanarak kâinatta hata bulmaya çalışmak gibidir.” Nahivciler ile Arap dilinin diğer bütün dilbilimcileri, istisnasız bir şekilde Kur’an-ı Kerim’i, nahvin ve Arap dilinin diğer bilimlerinin kaynağı olarak kabul etmişlerdir. Bu sebeple Arap gramerinin kurucuları olan Sîbeveyh, ez-Zemahşerî, İbn Hişâm, İbn Mâlik, el-Ahfeş, el-Kisâ’î, el-Ferazdak, el-Ferrâ’, Halîl b. Ahmed el-Ferâhidî ve diğer pek çok meşhur nahivci ve dilbilimci, nahve veya dile ait herhangi bir kuralı tespit ederken, mümkün olan her yerde, iddialarını desteklemek için delil olarak sadece şiir beyitlerini değil aynı zamanda Kur’ân ayetlerini de zikretmişlerdir. Ferâhidî, “Kitâbu’l-Cumel fi’n-Nahv”adlı eserinin mukaddimesinde şunları ifade etmektedir: “Her manayı kendi babında, Kur’ân’dan ve şiirden delil getirerek açıkladık.” Aynı şekilde Howell, “A Grammar of the Classical Arabic Language” adlı eserinin önsözünde şunları ifade etmektedir: “Gramercilerin hedefi klâsik kullanımları izah etmektir. Onların kurallarında kullandıkları şahitler; Kur’ân metinleri, hadis pasajları, meseller, çöl Araplarından işitilerek nakledilen ibareler ile şiirdir.” Şurasıda bir gerçektir ki, beliğ ve dilleriyle gurur duyan Araplar, Kur’an vesilesiyle İslam’a girmeye başladılar. Hz Peygamber nübüvvetinin ilk on üç yılı boyunca, sadece, Kur’ân’ı insanlara sunmuştur. Ne tuhaftır hiç kimse Kur’ân’ın diline veya üslubuna itiraz etmemiştir. Aksine, Müslüman olmayı reddeden Araplar bile Kur’ân’ın dili ve üslubu hususunda hiç bir şey söylememişlerdir.” (M. Vecih Uzunoğlu, Nüsha, Yıl: V, Sayı: 18, Yaz 2005, 7-32)

Kur’an'ı, kendisinin kaynaklık ettiği bir disiplinin altında değerlendirmek veya ona uygun olup olmadığını ölçmek mantıklı bir bakış açısı olmaz. Kur’an'dan önce Arap dili ve grameri üzerine bir kitap yazılsa, ateist ve oryantalist ithamların, en azından, bir haklı dayanakları olabilirdi ama yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Arap dil bilgisi kuralları üzerine araştırmalar ve eserler, Kur’an ortaya çıktıktan sonra (III. yüzyıl başlarından itibaren) yazılmaya başlanmıştır. Bugün bize farklı gelen ve Arap dil bilgisi kurallarına muhalifmiş gibi algıladığımız bazı dil kullanımları Ebu Ubeyde, Ferrâ, Hamidullah ve benzeri ilim ehlinin de işaret ettiği üzere aslında o günün insanının kullanımıyla uyumludur. Zira bu ‘kural dışı kullanımlar, gerek Kur’an’ın muhataplarının kullandığı günlük konuşma dilinde gerekse de Arap’ın divanı olarak tabir edilen Cahiliye şiirinde kendisine sıkça yer bulmaktadır.’ Çok geniş bir coğrafyada konuşulan Arapçanın çeşitli lehçelerine ait özelliklerle dolu olan Kur’an'ın, bu dil zenginliğine bağlı olarak gramere aykırı bazı yapıları kullandığı görülür. Zira Arap gramerinin oluşturulmasında edebi lehçe diye anılan daha dar bir dil çerçevesi esas alınmıştır. (Soner Gündüzöz, Kur'an’da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları, Nüsha, yıl: II, sayı: 6, yaz 2002) Kur’an, indiği dönemin ortak edebî dili olan Kureyş lehçesiyle inmiştir. Ancak bünyesinde başka lehçelere de yer vermiştir. Bu sayede Kur’an, Kureyş lehçesi kadar gelişememiş diğer lehçelerin de gelişmesine zemin hazırlamış, farklı lehçeleri birbirine yaklaştırmıştır. Aynı şekilde Kureyş lehçesini konuşanlar da diğer

lehçelerdeki kelimeleri öğrenme fırsatı bulmuşlar, dillerinde meydana gelen zenginliğin nimetlerinden yararlanmışlardır. Yani ‘Kur’an, kendi dilini yine kendisi oluşturmuştur.’ Kur’an, ne kelime ne de gramer noktasında kendini tek bir üslup ya da lehçeyle sınırlamamış, Kureyş ortak edebî dil olmak üzere diğer lehçelerden de kelime ve gramer almakla kendi dilini oluşturmuştur. Arapçanın, yazı dili haline gelmesi de Kur’an sayesinde olmuştur. Özetle, “Arapların Kur'an'dan önce herhangi bir gramer kitabı yoktu. Arapçada kullanılan gramer zaten Kur'an'dan sonra bizatihi Kur'an metinlerinden çıkarılmıştır. Yani Kur'an, gramerin kendisinden türetilen kitaptır. Gramerin kaynağı Kur'an, o gramer kurallarını yazanlar Müslüman ama o yazılan gramerden Kur'an'da hata bulan 21. yüzyıl insanı! Ne denilebilir ki? Cahiliye şiirleri Kur'an kadar eskiye nispet edilmiş değildir. Şiirler Kur'an gibi kelime kelime korulmuş, tamamı derlenebilmiş değildir.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 45, 48, 51)

Biz bir gerçeklik varki varız. 1)Evren nihai sonsuz bir varlık olsaydı(Mutlak varlık) Bizler var olamıyacaktık. 2)Tanrıda nihai sonsuz bir varlık olursa(mutlak varlık)bizler var olamayız. Çünkü Mutlak olarak var olan bir varlığın yanında başka bir varlık daha olamaz. Çünkü varlıkta ikilik olmaz.Varlıkta teklik olur. Yani ya sadece o gerçeklik(Tanrı,vb...) vardır. Yada sadece canlı-cansız tüm varlıklar vardır. Soru:Bu durumda bir paradoks ortaya çıkar. Peki bu paradokstan nasıl kurtulabiliriz??

Temel sorun sonsuzluk kavramı çerçevesinde oluşmaktadır. Bilim evrenin devamlı genişlediğini (Big bang) ispat etti. Ama sonuçta evreninde bir sınırı/sonu vardır ama bir insan şu an dünyadan hareketle evrenin sınırına ulaşmaya çalışsa bunu başaramaz. Çünkü yol aldıkça evrende genişlemeye devam ettiği için bir türlü o sınıra ulaşamayacaktır! Bir sınırı olsa da, insanın bu sınırlı imkân ve yetenekleri ile (Işık hızına ulaşamama, uykuda yolculuğun zorlukları, kara delik, gök taşları vs.) o sınırlara ulaşılmasını imkânsız kılacaktır. Sorunun cevabı bence burada; insana göre sınırsız gibi olan ama aslında sonsuz olmayan gerçeklik söz konusu. Bir inek çamura basmış, daha sonra yağmur sonucu orada bir su birikintisi oluşmuş, üzerine de bir yaprak düşmüş. Bir karınca o yaprağın üzerine çıkmış ve demiş ki: "bu deniz'in sahibi benim!" Sonsuz bilgi, güç, merhamet sahibi rabbimize hamdolsun, O'nun varlığı ve bildirdikleri sayesinde sınırlı zekâmız ve imkânlarımızla cevabına ulaşamayacağımız birçok soru ve konuya cevap bulabilmekteyiz.

Ölene kadar rakam veremeyeceğim birçok faktörün etkisi altında kalarak bi haber olduğumuz gerçekle alakalı 5 duyu organıyla belli bir frekans aralığında çok az düzeyde bir şeyleri algılıyor ve bu algıladığımız belli bir frekans aralığındaki sinyallerde birçok faktörün etkisi altında kalarak çarpık bir şekilde beyne geliyor....Bilim, Felsefe, Dinler, Ezoterik öğretiler, İdeolojiler, vb.. şeylerde insanların hakikati anlama çabasıyla bazı gerekçelere baş vurarak bir şeylere anlam yükleme çabası sonucu ortaya çıkan alanlar olduğu aşikar.

O zaman Eflatun'un mağara benzetmesinde olduğu veya günümüzde matrix diye özetleyebileceğimiz, aslında sadece ‘hayaller dünyasında yaşadığımız’ iddiasını mı kabul edeceğiz?! Akıl ile insan sadece belli bir çerçeveyi idrak edebilir! İşte burada hayata 'vahiy' müdahele eder! Aklın (Tıpkı görme, duyma vb.) sınırı vardır, sınırları zorlayınca insan yaratılış amacının dışına çıkar, vardığı yeri amacı olarak kabul eder! Tekrar iddiamıza dönelim: İnsan vahiy iddialı dine odaklanılmalıdır. Yoksa ateizmden komünizme, deizmden uzaylılar tarikatına... Ateizm kokan tüm insan ürünü yorumlar arasında insan kaybolur gider! Değil hak olmayan din; dini reddedenler bile aslında bir dine, ideolojiye, sapık tarikata vb. inanır; İMAN EDER! Hayatını ona adar. İnsan böyle yaratılmıştır mutlaka bir şeye inanmalı; iman etmelidir! Bu konudaki örneklere 'Ateist akıl' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz. Temel mesele; gerçek inanılması gerekeni bulup onda sebat edebilmektedir.

Ben Kur'ani iki kapak arasi 60-70 kez okumuşumdur belki . Ama ben Kur'anda hikmetli, mucizeli şeyler bulmak istiyorum. Yani Kur'andaki hikmetleri bulmak , keşfetmek istiyorum. Bunun için napiyim?

Yaşa! O zaman hem hayatın hem ruhun anlam bulacak! Geleceğe de umutla bakacaksın ve seni dünyada yenebilecek, zorlayacak, baş eğdirecek şeylerin epey azaldığını göreceksiniz! Kur'an dışındaki TÜM fikirlerin, hatta bilimsel iddialar dâhil 50-100 yıl içinde eskidiğine şahit oluyoruz! Kur'an ise hala dünyaya umut ekiyor! 1440 sene önce çölün ortasında okuması olmayan birisinin insanlara tebliğ ettiği kitapta güncel birçok bilimsel gerçekler var. 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızda bakılabilir! Bilim ve insan tecrübesi ilerledikçe Kur'an'a yaklaşıyor. 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir! 1400 senedir, Mekke'li müşriklerden günümüz yaşayan ateist ve oryantalistlerine dek, kendisine bu kadar iftira atıldığı halde ayakta kalıp hala insanlara ışık saçan mucize değil de nedir? İçinde, insanlığa kurtuluş reçetesi olarak sunulan tekliflere muhalif olan diğer sistemler insanlara ne kadar mutluluk sağlayabilmiştir? 'İdealler ve tarihten pratik realiteler' adlı yazımıza bakılabilir! 'Kur'an'daki bilim, hümanizm ve pratikler' yazılarımız teorik ve pratik hikmet/mucizeleri size sunacaktır. Hayatımızda onları tatmak için ise bilmek değil uygulamak; yaşamak; hissetmek gerekmektedir.İşte o zaman kalp mutmain olur, gönül huzur bulur, insanlık dünya ve ahiret saadetine kavuşur!

Allah (cc) neden diğer kutsal kitapları korumadı da sadece Kur'an'ı korudu?

"Özellikle deistler, 'Allah tek ise, neden bir kaç din var' şeklinde bir soru sorabilmektedirler. Allah tek din göndermiştir. Tüm ilahi kitaplar, Allah katından indirilmiştir yani, Müslümanlığın kitaplarıdır." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 65) Burada asıl ihmal edilmemesi gereken konunun yüce yaratıcının insanları hiç bir zaman vahyinden uzak bırakmaması, her zaman ve mekânda onlara emir ve yasaklarını bildirmiş olmasıdır! Rabbimiz her yere mutlaka peygamber göndererek onları vahyine muhatap kılmıştır! Yapmaları ve uzak durmaları gereken konular hakkında insanları bilgilendirmiştir. Kitaplar insanlar tarafından bozulsa da rabbimiz insanların iyiliğine olan emirleri ve insanlara zararlı olan yasakları her zaman onlara bildirmiş, onları kılavuzsuz bırakmamıştır. Bu konu 'Tüm dinlerin özü İslam'dır' adlı yazımızda ele alınmıştır. Kısaca Kitapların bozulması vahyin kesintiye uğraması anlamına gelmemektedir. Ayrıca, mesela İncil korunmaya alınsa bu defa neden Tevrat korunmamıştı sorusu gündeme gelecektir? Tevrat korunsa neden suhuf/sayfalar korunmamıştı sorusu sorulacaktır. Yani amaç kulluğun nasıl yapılacağını sorgulamak değil, nasıl kaçılacağını aramak olunca, amaçtan uzaklaştıran sorular asla son bulmamaktadır! Cevaba geçmeden önce bilinmesi gereken diğer hususun, peygamberimizden önceki tüm peygamberlerin bir bölgeye, şehre gönderilmiş iken, Hz Muhammed'in tüm dünyaya gönderilmiş bir peygamber olduğu (Enbiya, 107) gerçeğidir. "Peygamberlerin hepsi, Hz Muhammed hariç, sadece kendi toplumları ile sorumlu tutulmuştur." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 73) **"**Önceki kitaplar sadece belli kavimlere özel olarak indirilmiştir. Evrensel tarafları yoktu. Çünkü bir peygamberden sonra başka bir peygamber gönderilerek insanlar ardı sıra uyarılıyorlardı. Kur'an ise tüm insanlara gönderilmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 183) Bu konu 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' başlıklı soruya verilen cevapta ele alınmış ve açıklanmıştır. Diğer bir hususta kıyametin yaklaştığı (Müslim, Cum'a, 43; İbn-i Mâce, Mukaddime, 7) gerçeğidir! Rabbimiz Kur'an'ı bölgesel değil evrensel mesajla, ilk insandan itibaren gelen din olan İslam'ın son ilahi kitabı olarak insanlığa göndermiş ve onu koruma altına alınmıştır. Bu konu da, 'İslam tüm dinlerin özüdür' başlıklı yazıda açıklanmıştır. Geçelim detaya; Tevrat'ın içinde 'iman, ibadet ve toplumsal hayat' ile ilgili kurallar vardı. Zebur daha çok 'dua' içerikli iken İncil'de ise 'ahlak' ağırlıklı emir ve yasaklar bulunmakta idi. Kur'an'da ise tüm bu içerikler, ' bozulmayan ve güncellenen asıl halleri' ile toplu olarak gönderilmiştir! Yani, Tevrat korunmuş olsa, Kur'an'da var olan ama

Tevratta olmayan ahlak ve dua örnekleri eksik kalacak, gelecekteki insanlık bunlardan mahrum kalacaktı ki, diğer kitaplar içinde aynı şey söz konusudur! Suhuflar ise koruma altına alınmamıştır çünkü insanlık daha sonra birçok yeni meselelerle karşılaşmış ve o konularla ilgili hükümler o sayfalara konmamıştı. Mesela Adem aleyhisselam zamanındaki sayfalarda faiz, rüşvet vb. gibi haramların bulunmadığı muhakkaktır. Çünkü ortada ne faiz ne de rüşvet söz konusudur. Allah (cc) son peygamberi gönderdiği ve artık peygamber gelmeyeceği için, son ilahi kitabı koruma altına almıştır. Kur'an içeriği itibari ile kıyamete dek tüm insanların ihtiyaç duyacağı emir ve yasakları bünyesinde barındırmaktadır. Kıyamete dek başka kitaba da ihtiyaç yoktur, o nedenle de son ilahi ve korunan kitap Kur'an'dır.

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Konu, Kur'an'da çelişki yoktur başlıklı yazımızdaki 'Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?' sorusunda ele alınıp cevaplanmıştır.

Şeytan cennete girip Adem'i nasıl kandırdı?

"Hz. Âdem ve Hz. Havva'nın çıkarıldıkları yer, her türlü dünya nimetlerinin bulunduğu bir mevki olabilir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 111; M. Şa'râvî, Fetava, III/436) Hz Adem bildiğimiz anlamdaki bir cennette değil, yeryüzünde yaratılan cennet gibi bir yerde yaratılmış ve eşi ile yasak meyveyi yiyince yeryüzünün daha alçak yerlerine sürülmüştür. İbni Abbas, Ebu Hanife, Maturidi'de bu görüştedir. (Kayyım, Hadi'l-Ervah, s. 25, Maturidi, T. Ehli Sünne, I/425, Razi, M. Gayb, III/4) Ayrıca ahiret cennetinde emir, sorumluluk, yasak yoktur. O cennete giren çıkmaz, orada günah olmaz, şeytanda oraya giremez. Zaten Cenabı Allah (cc) Bakara 30. ayette, "Yeryüzünde halife yaratacağım." buyurmaktadır. Bakara 36. ayette, cennetten inin ayetinde geçen kelime "Hebata" fiilinden türeyen, "İhbitu" fiilidir ki, Ragıb bu kelimeyi , "İnin, gözden düşün" (Ragıb, 781) şeklinde açıklamıştır. Allah yeryüzündeki cennet gibi bir bahçeden yeryüzünün diğer yerlerine gönderdiği iki kulunun gönderdiği ilahi kurallara uyup daha güzel bir bahçeye (cennete) gidebilmeleri için de her türlü şartı ayarlamıştır! Ayet ve hadisler sınır taşları, peygamberler yol gösterici, vicdan doğrudan yana tavır almamızı sağlayacak içgüdüdür. Gerisi insanın tercihine kalmıştır. Detay için 'Kaza kader' konusuna bakılabilir.

İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?

Ali İmran suresi 85. ayet:" Kim İslâm'dan başka bir din ararsa ondan asla kabul edilmeyecek ve o ahirette de zarar edenlerden olacaktır." diyerek genel bir hükmü bize bildirirken, yine aynı surenin 113-115. ayetleri ise özel bir hükmü bizlere haber verir: Allah'a inanıp, ahireti inkar etmeyen ve iyi işler işleyenlerin amelleri boşa gitmeyecek:" Hepsi bir değildirler. Kitap ehli içinde doğruluk üzere bulunan bir ümmet (topluluk) vardır ki, gecenin saatlerinde onlar secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar. Allah'a ve ahiret gününe inanırlar, iyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirmeye çalışırlar, hayır işlerinde de birbirleriyle yarışırlar. İşte onlar iyi insanlardandır. Onlar ne hayır işlerlerse karşılıksız bırakılmayacaklardır. Allah kendisinden gereği gibi sakınanları bilir." Ama altını çizerek belirtelim bu hükümler günümüz 'İslam'dan haberi olan' Yahudi-Hristiyanları kapsamaz; Onlar için 85. ayet geçerlidir.

Kur'an'da Hz. Muhammed'e özel ayet var mıdır?

'Yunus Suresi, 94. ayet: "Ey Resulüm, eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen senden önce kitabı Tevrat'ı okuyanlara sor." Kur'an'ın yöntemlerinden birisi, insanlara yapacağı hitabı Resulullah'ın şahsına yöneltmesidir.' (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s.

250) Kur'an Hz Muhammed'in Müslümanlar için örnek-rol-model bir şahsiyet (Ahzab, 21) olduğunu ifade eder. Efendimiz Kur'an'ı hem açıklayıcı (Nahl, 44) hem yaptıkları ile İslam'ın emirlerinin pratiğe geçirilmesiyle görevli (Tirmizi, tefsir, 2, Buhari, ezan,18, Nesai, menasik, 27) hem Kur'an'ı hayatına aktaran bir "Yaşayan Kur'an"; ahlakı da Kur'an ahlakı (Müslim, Müsafirin, 139) olan biri idi. Dolayısı ile efendimize yönelik ayetler aslında, insanlara örnek olması istenen kuralların aktarıldığı ayetlerdir. Bakara 204: "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri 'senin' hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır." Bu ayet aynı zamanda ve aslında bize hitap etmekte değil midir? Enam, 68: "Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar bir başka söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Artık zulmeden toplulukla beraber oturma." Bu sadece efendimize verilen bir emir midir? Taha, 2: "Ey Muhammed! Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye değil, ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik." Bu ayet sadece efendimize değil tüm İslam tebliğcilerine hitap etmiyor mu? Veya Ahzab 32: "(erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın" derken bu uyarı sadece efendimizin hanımları olan bizim manevi annelerimize yönelik özel bir ayet midir? "Peygamberimizin özel hayatı ile ilgili görünen ayetler aslında hukuki hükümlerin konulmasını amaçlar. Mesela ifk hadisesi ile inen ayetler zina iftirasının cezasını; Tahrim suresi yemini bozarak kefaretin ödenmesi gerektiğini; Zeynep validemizle ilgili ayetler evlatlık müessesesi ile ilgili konuları açıklar." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 100) Tahrim 1. ayet ile helal bir şeyi insanların kendilerine haram kılmalarının yanlışlığı aktarılmış, Ahzab 53. ayette ev sahibinin izni ile evlere girilmesi konusunda efendimizden hareketle âdâp-edep kuralı öğretilmiş, 36. ayette Müslüman olduğunu iddia edenlerin hayat standartlarını ve yaşayışlarındaki kuralları Kur'an ve sünnet çerçevesinde çizmeleri istenmiş, Sad 86. ayette İslam tebliği yapanların bunları dünyalık menfaat için yapmamaları hatırlatılmış, Enfal 41. ayetle ise devletin vergilerinin paylaştırılması konusuna açıklık getirilmektedir. Örnekler uzatılabilir.

Ahzab, 28: "Ey peygamber! Eşlerine şöyle de: "Dünya hayatını ve güzelliklerini istiyorsanız gelin size bir şeyler vereyim sonra da güzellikle sizi serbest bırakayım."; Ahzab, 30: "Ey peygamber hanımları! Sizden kim açık bir hayasızlık yaparsa onun cezası ikiye katlanır, bu Allah için kolay bir şeydir." ayetlerini nasıl anlamalıyız?

Ahzab 28. ayette Allah, peygamber özelinde, 'Allah'ı hiç kimse için ikinci planda bırakmayın' uyarısı yapılmaktadır. 29. ayette, 'Allah yolunda yaşamı peygamberle beraber ahiret odaklı yaşarsanız, büyük ödül asıl buradadır' denmek, 30. ayette ise topluma yön veren düşünürlerin, liderlerin savundukları davaya zarar vermemek için yaşantılarına, davranışlarına, sözlerine, aile hayatına diğer insanlardan iki kat daha özen göstermeleri gerektiği mesajı verilmektedir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 76)

Ahzab, 50. Ayette peygamberin evlenebileceği kişilerin adları yazar. Bu, ona bir ayrıcalık mı ve O'na özel ayetlerin Kur'an'da ne işi vardır?

Öncelikle ayette sayılanlar tüm müminlere helaldir, bir özel durum söz konusu değildir. Aradaki tek fark, mehirsiz peygamberle evlenme ruhsatıdır. Peki, bu bile O'na özel ayet olduğu iddiasını geçerli kılmaz mı, hayır! Buradan çıkarılacak genel kural şudur: Mehirsizliği yalnız Allah'ın resulu suistimal etmez. Mehirsiz evlenme sadece peygambere özel bir durum idi, nebilik bitti, bu nedenle mehirsiz nikâh kıyılamaz, kıymayın! (Gürger, s. 78) Ahzab, 50. ayette yüce Allah, "mümin bir kadın kendini peygambere hibe ederse, onu başka müminlere değil de sadece sana mahsus olmak üzere helâl kıldık" buyrulmaktadır. Yani ayete göre bir mümine kadın, mehir istemeden peygamberimizle evlenebilir. Ayette, bu durumun sadece peygamberimize 'özel' bir durum olduğu bildirilmektedir. O zaman bu ayet, peygambere özel bir ayet değil midir? Hayır! Ayetten tüm müminleri ilgilendiren bir hüküm çıkmaktadır: Hiç bir erkek

evlenmek istediği kadına mehir vermeden evlenemez! 'O'na mahsus' ayet bile, genele hitap ediyor!

Mücadele Suresi 12 ayet de peygamberle görüşmeden önce sadaka verilmesi istenmektedir. 13. ayette ise 'sadaka sunmaktan korktunuz mu?' denilerek sadaka sunma şartı kaldırılmaktadır. Bunun anlamı nedir, günümüzdeki yansıması nasıldır?

Sadaka kelimesi sadakât, sadakatten gelir. Davaya sadık olanların göze aldığı bir bedeldir sadaka. Bazı insanlar paraya sahip olduğu halde, onun kölesidir. Malın kölesi, efendisini veremez! Zaten bu sadakalar Allah'ın resulünün şahsına verilmemek, 'Beytül mal' denen devlet hazinesine aktarılmaktadır. Zengin bazı münafıklar, peygamberin vaktini boşa aldıkları için bu ayet inmiştir. Varlıklı münafıklar da, sadaka verdikleri zaman bu paranın devlet hazinesine girmesini istemedikleri için, özel görüşme isteklerinden vazgeçmişlerdir fakat gerçek ihtiyaç sahibi olup fakir olanlara da, ayetin devamı hitap etmektedirler. Onlar, Peygamber ile görüşmek için sadaka vermek zorunda değildirler. Yani, zengin münafık 'bulamadım' diyemeyeceği fakat hazineye yardımda etmek istemeyeceği için peygamberlerle görüşmekten vazgeçmişlerdir. Günümüze bakan yönü ise, insanlar bulundukları mevkiye ulaşınca, etraflarında münafıklar türeyebilir. Diğer sonuçta, toplumun menfaatini önceleyen kişiler, belirli makamlara öncelikli atılmalıdır. (Gürger, s. 234) Devlet erkânı ile yapılacak bazı özel görüşmeler, geliri devlete vermek kaydıyla, makbuza da bağlanabilir. (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 449) Kur'an'da çok istisna olarak, İslam'ın çekirdek kadrosunun merkezinde bulunan efendimize hitap eden ayetler Kur'an'da bulunabilir mi? Mümkündür. Ama bu temel-merkezin sağlamlığı ve örnek olması açısından gerekli ayetlerdir fakat bunların mutlaka günümüze ait bir mesajı da bulunmaktadır. Yoksa "Ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 31) Konuyu son bir örnekle bitirelim, Müddessir suresi ki, inen ikinci vahiydir, Allah (cc) efendimize şöyle seslenir: "Ey bürünüp sarınan, Elbiseni tertemiz tut, kötü şeyleri terket, yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma." (Müddessir, 1,4,5,6) Şimdi efendimiz (Haşa) çok mu kirli-kötü idi, çok mu iyiliği başa kalkardı, tabii ki hayır! Aksine "Muhammedu'l-emin" idi O! Asıl mesaj bu ayet ile bizedir. Hitap, efendimize ama asıl muhatap tüm İslam tebliğcileri ve İslam âlimleridir.

Ahzab 50,51,52 Bu ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed'e mi helal kılınıyor?

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz, hayır! Demek ki ateistlerin ayetten anladığı ile gerçek aynı değil, peki gerçek ne? Ayetin ilk kısmı sadece efendimize değil, tüm inananlara hitap eder, yani ilk bölüm özel değil genel hüküm bildirir. Ayetin ikinci bölümde efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul eden bir kadından (wemraeten: Bir kadın) bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu karşılıklı rıza iledir. Ama burada kesin "evlen" diye bir emir söz konusu değildir! 52. ayette de, ateist iddianın aksine "Bundan sonra artık başka kadınlar sana helâl olmaz." denilerek efendimizin evliliğine bir sınırlama getirilmektedir. Benzer bir soru ve cevap: "Nisan 23'te yasak, Ahzap 50'de serbest": "Nisan 23'te, evlenilmesi Helal olan kadınlar sayılır. Ahzap 50'de, Peygamber Efendimizin evlenebileceği hanımlar sayılar. Burada her iki ayette yasaklanan kişilerle Peygamberimizin evlendiği durumu olmuş mudur? Metin ister tarihi açısından baktığımız zaman bunun cevabı, 'hayır'dır. O halde?" (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 185) Bu konu aynı zamanda "Kur'an'da çelişki yoktur" adlı yazımızda da ele alınmıştır!

Hz İbrahim şüphe mi etti? Bakara 260. ayette, ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?" derken kalbinde bir şüphe mi vardı?

Önce ayetin mealine bakalım: "Bir vakit de İbrâhim: “Ya Rabbî, ölüleri nasıl dirilteceğini bana gösterir misin?” demişti. Allah: “Ne o, yoksa buna inanmadın mı?” dedi. İbrâhim şöyle cevap verdi: “Elbette inandım, lâkin sırf kalbim tatmin olsun diye bunu istedim.” Allah ona: “Bir kuş tut, kendine alıştır. Sonra kesip her dağın başına onun birer parçasını koy. Sonra da onları çağır! Koşa koşa sana geleceklerdir. İyi bil ki Allah azizdir, hakîmdir/üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibidir."

Hz İbrahim'in bilgi anlamında bir şüphesi yoktur. Kesin bilgi ‘yakîn’ kelimesi ile ifade edilir. Yakîn üç aşamadan oluşur: İlme’l-yakîn, ayne’l-yakîn, hakka’l-yakîn. Bunlardan hiçbiri bir şüphe/vesvese ifade etmez. “Öğrenerek ve düşünerek kesin bilgiye ulaşmak “ilme’l-yakîn”dir, Hz. İbrâhim’le Nemrud arasındaki tartışma (Bakara, 258) İlme’l-yakîne örnektir. Görerek ve duyu organlarıyla hissederek kesin bilgiye ulaşmak “ayne’l-yakîn”dir. Hezekiel ve Üzeyir arasındaki olayda (Bakara, 258) buna örnektir. Yaparak, yaşayarak, deneyerek, olgunlaşarak kesin bilgiye ulaşmak “hakka’l-yakîn”dir. Hz. İbrâhim’in yaşadıkları da bu aşamaya yani en üst bilgi seviyesine örnektir. (Kur'an Yolu Tefsiri, I/413) Hz İbrahim bilgi olarak Allah'ın yaratıcılığını biliyor (İlmen yakîn), gözleri ile de tabiattan örneklerle (Ay, güneşin hareketleri, kışın tabiatın ölüp yazın canlanması gibi) bunu gözlemliyordu (Aynel yakîn) ama bilgide son aşamaya gelmek istiyor, ‘hakkel yakîn’e şahit olmak istiyordu. Bu bilgi aşamalarının bir benzeri yine Kur'an'da Hz Musa hakkında geçer: Hz Musa Tur dağında Allah'tan vahiy alırken kendisine Yahudilerin buzağıya taptığı bilgisi verilir. İlmel yakîn olarak bu bilgi Musa'ya verildiği halde aynel yakîn yani göz ile görene dek Hz Musa sakin olmayı başarır ama gözleri ile bu bilgiyi doğrulayınca sinirlerine hâkim olamaz ve elindeki levhaları yere atar. (A’raf, 150) Musa (as) ilmel yakîn bildiği halde bu bilgi aynel yakîne; göz ile görene dek onun tepki vermesine neden olmamıştır. Hâlbuki her iki bilgi türü de birer bilgidir ama aşamaları ve etkileri farklıdır. Efendimiz Hz Muhammed (sav)'de bu ilim derecelerinin farklılığını şöyle açıklamıştır: “Duymak (İlmel yakîn), görmek (Aynel yakîn) gibi değildir.” (İbn Hanbel, Müsned, I/271) Hz İbrahim bilgide son aşamaya ulaşmış, yaratılışa aynel yakînden fazla şahit olmuş, yaratılışın aşamalarından görev almış, yaratıcının yaratışına şahit olmuştur. Sonuçta bu bizzat Kur’an'da anlatılan bir olaydır, saklanacak-gizlenecek, eksiklik izafe edilebilinecek bir durum söz konusu değildir.

Bakara 106’da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fatır 43’de ise Allah’ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

Konu, Kur’an’da çelişki yoktur başlıklı yazımızdaki ‘Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-’ başlığı altında ele alınıp cevaplanmıştır.

Kur’an'daki müteşabih ayetler konusu. "Kur’an açık bir kitap" , " Anlaşılsın diye " indirilmedi mi?

Müteşabih kelimesi aslında Türkçe 'de de kullanılan bir kelimedir. 'Teşbih, benzetme sanatı' kavramı edebiyatımızda sık kullanılan bir kavramdır. Allah'u Teâlâ, kullarının anlayabilsin ve kavrayabilmesi için, hayatlarında daha önce karşılaşmadıkları, ancak ileride karşılaşacakları ortam ve durumları anlatan ayetleri ve konuları, insanların bildikleri kavramlar ile dile getirmiş, kullarının anlayış seviyesine göre kavramlar seçmiştir. Nedir peki, kulların anlayamayacağı ve teşbih kullanılan bu konular? Allah'ın sıfatları, ahiret hayatı, cennet-cehennem gibi konular. Allah kullarının vakıf olamayacağı bu gibi konuları "bilebilsin-anlayabilsin" diye, benzetme

yolu ile kullarına bu kavramları "açıklamıştır" ve bunun da zaten başka bir metot; kulların bu konuları anlayabileceği başka yol yoktur! Özetle yaratıcının sıfatlarını, sınırlı olan akıl ve duyu organlarına sahip insanın anlaması veya ileride dünya hayatı ile kıyaslanamayacak özelliklere sahip öteki alemin insan zihninde anlaşılabilir olması için kullanılan metodun adı, teşbih ve bu ayetlere verilen ad ise 'müteşabih'tir. Ali İmran suresi 7. ayette Allah (cc) şöyle buyurur: "Sana kitabı indiren O'dur. Onun (Kur'an) bir kısım âyetleri muhkemdir ki bunlar kitabın esasıdır (Ümmu'l-kitap), diğerleri ise müteşâbihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşâbihlerin peşine düşerler. Hâlbuki onun te'vilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek pâyeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız aklıselim sahipleri düşünüp anlar." derler. (Bu inceliği) ancak akıl sahipleri düşünüp anlar." Şimdi ayeti tek tek inceleyelim. Ümmü'l-kitap: Kitabın anası-esası olan konular zaten muhkemdir, açıktır, yani okununca hemen anlaşılabilir. Bazı konular ise müteşabihtir yani teşbih sanatı kullanılarak aktarılmıştır. Öyle konular vardır ki insan onunla daha önce karşılaşmamıştır ve zihin onu ancak benzetme ile kavrayabilir. Peki, nedir bu konular? Allah'ın zatı ile ilgili konular: Mesela Allah'ın Melik (Türkçesi, yönetici, hükümran) sıfatı veya Kürsî (Türkçesi; taht) gibi ifadeler teşbihtir. Bunu nereden anlıyoruz, Allah hakkında genel bilgi veren Şura, 11. ayetten: "Allah'ın benzeri, ona benzer hiç bir şey yoktur." Bu da bu Melik veya Kürsî kelimelerinin bildiğimiz anlamlarda 'yönetici ve taht' anlamında kullanılmadığını bizlere göstermektedir. Zaten insanı yaratan ve görünmez olan ama her şeye hükmeden ve her şeyin sahibi olan Allah'ı da bizim anlayabileceğimiz başka kelimelerle anlatmak mümkün değildir. O, her şeyin yoktan yaratıcısı, her şeyin 'asıl sahibi'dir ve her şey sonlu iken O sonsuzdur ve her şey sonunda O'na dönecektir. Yüce yaratıcı kendini ve sıfatlarını insanlara, anlayabileceği müteşabih ayetlerle anlatmıştır! Ali İmran 7. ayet zaten teşbihin var olduğunu ve bizzat Kur'an'da kullanıldığını açıkça bize ifade etmektedir. Ayrıca; Cennet cehennem ile ilgili ayetler de müteşabihtir. İnsanlar cennet veya cehenneme öldükten sonra gidebileceklerdir. Orası hakkında aynel veya hakkel yakîn bilgileri yoktur. İşte Allah'u Teala kullarına benzetme ile bildiklerinden hareketle, 'anlayabilmeleri için' ahiret, cennet, cehennem gibi kavrayamayacağı âlemleri teşbih ile anlatmıştır. Bir de klasik anlamda teşbih içeren ayetlerde Kur'an'da bulunur. Bu konuda, 'Kur'an'da mecaz' adlı yazımıza da bakılabilir. Görüldüğü gibi Kur'an'daki müteşabih ayetler ve konuları bellidir ve bunlar Kur'an'ın bizzat anlaşılası için de zorunludur. Bunlar Kur'an anlaşılmasın diye değil aksine anlaşılabilsin diye vardır ve insan aklının sınırları dışındaki bu konuların da teşbih olmadan anlaşılabilir kılınması mümkün değildir. Peki, müteşabih ayetleri ne şekilde anlamalıyız, onları nasıl insan zihninin anlayabileceği kalıplara sokabiliriz? Müteşabih ayetler ancak Kur'an'ın "anası olan" muhkem ayetlerin ışığında anlaşılabilirler. Mesela yukarıda örneğini verdik, Melik- hükümran kavramı bildiğimiz anlamda kral-efendi tanrı demek değildir. Bunu nereden anlıyoruz, Şura, 11. ayet bize ışık tutmaktadır, " O'na benzer hiç bir şey yoktur." Yani O (cc) bildiğimiz kral değildir, ama O Allah (cc) en yüce olandır. Peki, ama bunun mahiyeti, içeriği nasıldır diye sorarsak bazı yorumlar getirebilsek te sonuçta tam anlamı ile aşkın bir varlık olan yaratıcının, sınırlı bilgi edinme yollarına sahip bizlerce tam anlamı ile kavranması, her yönü ile anlaşılabilmesi mümkün olmadığı için, Ali İmran, 7. ayetin devamındaki cümlelere dikkatinizi çekmek istiyorum: "İlimde derinleşmiş olanlar, "Ey Allah'ım! Senin mahiyetini biz tam kavrayamayız, her şeyin en doğrusunu sen bilirsin." derler. Biz bu kadar anlayabildik, en doğrusunu, hakikati aynel yakîn olarak zamanı gelince öğreneceğiz! Ali İmran suresi, Necran Hristiyanları hakkında inmiş bir ayettir. Hristiyanların düştüğü en büyük hata, kendi kutsal kitaplarında olan müteşabihleri, muhkem şeklinde yorumlamalarıdır! Allah'ı zamanla; baba, İsa peygamber; oğul şeklinde anlamalarındaki temel sorun, teşbihe gerçek anlamı vermeleridir. Ayetin içerisindeki bir cümle de çok dikkat çekmektedir; "Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler bulunur." Tarihte bu ayetlerin içeriğini anlamayan Hristiyanlar günümüzde de Kur'an'ki bu ayetler üzerinden İslam'a

saldırmakta, oryantalist bakış açılarını bu ayetler üzerine yoğunlaştırmakta ve Kur'an'ın deyimi ile "kalplerindeki hastalığı" etrafa yaymaya çalışmaktadırlar. Bu yayılmadan da en çok etkilenenler ateistler olmaktadır!

Selefilikten sufiliğe, Şiilikten mealciliğe neden Kur'an'ın birçok, çeşitli yorumu var?

Bir taraftan İslam'ı dogmadist, donuk din olarak suçlarken diğer taraftan fikri özgürlüğe alan açan tutumunu da yine eleştirmek için kullanmak ateistlerin ne kadar objektiflikten uzak olduklarını göstermesi açısından çarpıcıdır! Tabii ki dinin yorum-anlayış tarzını ifade eden mezhep konusunu burada detaylı ele alamayacağız. Ama önce muhataplarımıza ufuk açıcı bir soru yöneltelim: İslam'a, dine en uzak görüş olan materlalist felsefenin son ideolojisi olan Marxist teoriyi kendine önder kabul edenler, dinin afyon edici özelliğinden en uzak olup bilimsel materyalizm ile hareket eden bu kesim neden 'Leninist, Maoist, Troçkist, Enverizm, Sosyal demokrat, sosyalist demokrat, demokratik sol, demokratik sosyalist vd.' gibi sayılamayacak kadar çok kliklere ayrılmıştır. Hepside birbirini kafir, pardon 'hain, revizyonist, oportünist, goşist, sekter, komprador, lümpen, konformist, karşı devrimci, işbirlikçi, lümpen' ilan edip birbirleri ile ölümüne mücadele etmektedirler? Demek ki, insan olan her yerde fikri ayrılık kaçınılmazdır. "Dine karşı farklı akımların var olmasın nasıl doğal ise, farklı dinlerin varlığı da insanı dinin varlığına inkarı götürmemelidir." **(Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 121)** Bu farklılaşmayı en katı ateist ideologlarda bile görmekteyiz ki ileride bu konuya değineceğiz! Evet, insan olan yerde farklılık kaçınılmazdır ama bu farklı yorumların İslami kabul edilebilmelerinin bazı şartları vardır: "Ameller niyetlere göredir." (Buhârî, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) İslam düşünce tarihinde, özellikle son bir asırdır görülen, İslam sosyalizmi, Baasçılık, modernizm, mealcilik gibi akımlar, batının teknik anlamdaki ilerlemesine karşı duyulan ezikliğin sonucu olarak ortaya çıkan alternatif tekliflerdir. Kendini batıya şirin göstermek, başka düşünce sistemleri ile İslam'ı kaynaştırmaya çalışmak, hep bu ezikliğin sonucudur. Allah herkesin niyetini, ön kabulünü, hatta art niyetini ortaya, gün yüzüne çıkartmak için ayetleri bu şekilde göndermiştir! Herkes, içinde sakladığını ayetlere 'söyletmeye' çalışırken aslında kendi kişilik, kimlik ve gizli amaç ve niyetleri yani, Allah dışındaki putlarını gün yüzüne çıkartmaktadır. Allah (cc) gönderdiği ayetler ile bizlere ayna tutmakta; bizi bize göstermektedir! Ali-İmran, 7. ayette Yüce Allah, Kur'an'da müteşabih ayetler bulunduğunu belirtmektedir. Ayetin ifadesi ile "kalbinde eğrilik" bulunmadan, önyargısız, Kur'an ve Sünnet bütünlüğü içinde, İslam'ın 1400 senelik çizgisinden, ana yolundan sapmadan yapılan yorumlar, İslam'ın ruhunu temsil iddiasında bulunabilir. Ayrıca İslam'da Yoruma izin verilen alanlar vardır ki, İslam zaten buna teşvik etmektedir: 'Bilmiyorsanız bilene sorun' (Enbiya, 7; Nahl, 43) ayetinden, Akletmeyi/düşünmeyi emreden yüzlerce ayete dek; 'Bir müçtehit, içtihat eder ve içtihadında isabet ederse iki sevap; hata ederse bir sevap kazanır.' (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdıye, 15) hadisinden; Hz. Muhammed (asm), Muâz'a Yemen'de ne ile hükmedeceğini sorduğunda; Muaz'ın, "Allah'ın Kitabı ile" cevabını üzerine Hz. Peygamberin "Allah'ın Kitabında bir hüküm bulamazsan?" sorusuna; "Rasulünün sünnetiyle", "Onda da bulamazsan?" sorusuna ise Muaz'ın, "Reyimle ictihad ederim!" cevabını üzerine Hz Muhammed'in, "Rasulünün elçisini, Peygamberinin razı olduğu şekilde muvaffak kılan Allah'a hamd olsun." (Tirmizi, Ahkâm, 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 230, 236, 242; Şafii, el-Ümm, VII, 273) buyurup bunu onaylamasına kadar birçok nas buna işaret etmekte ve teşvik etmektedir. İslam alimleride ictihadı teşvik emişlerdir ki bazıları; Cessas,Fuṣûl fi'l-uṣûl, IV/23; Şafii, el-Ümm, VII/298; er-Risâle, s. 19-20; İbn-i Hazm, İḥkâm, VI/16-59; VII/113-114, 118, 177; VIII/25-26, 36, 38; İbn Rüşd el-Ced, I/14-15, 18-19; Tûfî, Şerḥu Muḫtaṣari'r-Ravża, III/357; Karâfî, el-Furûḳ, II/103;Gazzâlî, Müstaṣfâ, II/229; Şâtıbî,el-Muvâfaḳāt, IV/96,112-113,162-163; İbn Kayyim el-Cevziyye, İʿlâmü'l-muvaḳḳı,I/4; Beyzâvî, Minhâcü'l-vüṣûl, III/272; Zerkeşî,Baḥrü'l-muḥîṭ, VI/201-202, 212; Molla Fenârî, Fuṣûlü'l-bedâyi, II/416; İbnü'n-Neccâr, Şerḥu'l-Kevkebi'l-münîr, IV/467, 468-471; İbnü's-

Salâh,Fetâvâ ve mesâʾilü İbni'ṣ-Ṣalâh, I/29-38; İbnü'l-Hümâm, et-Taḥrîr, İbn Emîrü'l-Hâc, III/348 vs. Önemli bir konuda, İslam'da üzerinde icma edilen, muhkem konularda yoruma, ictihada izin olmamasıdır. Namaz farzdır, zina haramdır gibi. "Bir yerde İçtihat varsa, orada küfür yoktur; bir yerde icma (dinin kesin bilgileri; zaruratı diniyye) varsa orada da ictihad yoktur." Son babında: Neden birden çok yorum vardır? Allah bunu istemiş ve bazı hadisleri ve ayetleri bu özellikler ile göndermiştir. Mesela, Kevser suresindeki 'Ve'n-Har' kelimesinin iki anlamı vardır. Allah istese, 'Kat'un' kökünden gelen bir fiil kullanır ve ictihat alanını kullarına kapatırdı! Ayrıca müteşabih ayetlerde de yüce Yaradan insan faktörü (Akıl, çevre, sosyo-kültürel ortam vb.) durumlara göre farklı yorumlar yapılmasına Yüce Allah izin vermiştir ki, mezhepler de buradan doğmuştur! Ayrıca insan kaynaklı; hadise bakış açısına göre farklılıklar, usul-metot farklılığı ki, bu tür farklı yorumlar dinden uzak, en pozitivist-rasyonelist-materyalist akımlarda dahi, farklı görüşlerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Dini yorumlayanlar da insnalar olduğu için bu yorum farklılığı Müslümanlarda da gözükmektedir. Sonuç: İslam tarihinde bir çok farklı görüşler ortaya çıksa da ümmetin büyük çoğunluğunun etrafında kenetlendiği, toplandığı akım, yüzlerce yıllık akıl yürütme ve binlerce alimin ictihadından oluşan ehli sünnet mezhebidir! Allah, 1400 yıldır, ümmetin ortak buluştuğu payda olan ehli sünnet çizgisinden bizleri ayırmasın! Allah önce niyetlerimizi, sonra amellerimizi makbul olan kullarından eylesin. AMİN! Konuyu tamamlayan, 'Modernistler', 'Mezhepler' ve 'Ehli sünnet' adlı yazıları da tavsiye ederiz! 'Sufilik ve şiilik' daha sonra ayrıca detaylı olarak ele alınacaktır, bi-iznillah!

Hz. Muhammed Yunanlılardan mı bilimsel ayetleri kopyaladı?

Öncelikle efendimizin okuma yazma bile bilmediğini 'Ümmi peygamber' başlıklı yazımızda, yerli yabancı yazarlardan alıntı yaparak kanıtladığımızı belirtelim. Peki, Oryantalistlerin; Hristiyan, Yahudi, Hindu, Sümer ilimleri yetmedi bir de, Yunan ilimlerine bile aşina olan biri olduğu profili çizmelerinin amacı nedir? Temel amaç, bu bilgilerin toplamı ile Hz Muhammed'in Kur'an'ı bizzat kendisinin yazdığını, Kur'an'ın ilahi bir kitap olmadığını iddia edebilmektir.

Bir kere Hz Muhammed Kur'an'daki bilgileri Yunanlılardan kopyalasa, Hipokrat'ın birçok hatalarını da kitabına (!) alması gerekmez mi idi? Eğer hataları ayıklayıp doğruları sadece almışsa, yanlışlarını nasıl keşfetti? O zaman zaten ondan kopyalamadığı gerçeği kendiliğinden ortaya çıkmaz mı? Ayrıca, Hipokrat ve Galen'in insan gelişimi aşamaları da Kur'an'da aynen yer almaz! Bu iki Yunanlı embriyonun sülüğe benzemesinden veya mudğa'dan (et parçasından) bahsetmez. Ayrıca bu ikisi kadınlarda da meni olduğunu söylemişlerdi. İncil'de bu aynen vardır (12. bölüm, 1-2 Ayrıca 10. bölüm, 9-10. ayetler aynen Hipokrat'ın birebir kopyasıdır: 'Süt gibi dökülüp peynir gibi katılaşma') Bunlar Kur'an'da geçmez. Toronto Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Profesörü olan ve Anatomi ve embriyoloji alanlarında Kanada'da anatomi ve embriyoloji dalında nobel ödülü alan Keith Leon Moore: "Hipokrat, Galen, Aristo embiryoloji hakkında çok sayıda yanlış bilgi vermişlerdir. Kur'an o çağlarda var olmayan ek bilgiler bulunur. Bu gerçekleri sadece Muhammed ortaya koymuştur. Son 4 yıl içinde, Kur'an hakkında çok kapsamlı bir çalışma yaptım. Bir embriyonun sınıflandırma sistemini olağan üstü bir şekilde ortaya koyuyor. Hz. Muhammed insan gelişimi ile alakalı gerçekleri 7. yüz yılda bilemezdi. Çünkü bu bilgiler ancak 21. yüz yılda keşfedildi." (Prof. Dr. Keith L, Moore, Discover Islam) "Anne karnındaki çocuk fetus halindeyken, hamileliğin yirmi ikinci günü gibi erken bir dönemde kulaklar gelişir ve yeni doğan bir bebek için işitme duyusu, diğer yaşamsal fonksiyonlardan önce oluşur. Kur'an ayetlerindeki öncelik sırası (Nahl, 78; Mü'minun Suresi, 78; Enam, 46; İnsan, 2) bu bakımdan dikkat çekicidir." (Prof. Dr. Keith L. Moore, Journal of Islamic Medical Association) Ayın ışığı hakkındaki bilgi ve dünyanın küre biçiminde oluşu ile ilgili bilgilerinde Yunanlılardan alındığı iddia edilir. Pythagoras'un dünyanın döndüğünü

söylediği doğrudur ama aynı kişi güneşin sabit olduğunu da ve güneşin 'kâinatın merkezi' olduğunu da söyler. Ama bunlar ne ilginçtir, bunlarda Kur'an'da yer almaz! Efendimiz neden doğru olanları kopyaladı (!) da yanlış olanları almadı? Tüm bunlar kopyalama olmadığının delili değil midir? Hatalar Kur'an'da yok, sadece doğrular var ve hatta Yunan ilminde olmayan, günümüz ilminin ancak yeni keşfettiği doğrular bir arada bulunuyorsa bir kitapta, artık çamur atma veya hata arama güdüsünden vazgeçip iman etme zamanı gelmedi mi?

Allah'ın kendisine ibadet etmemizi istemesi kibir-ego göstergesi değil midir?

Yaratanın tüm emir ve yasakları insanların iyi-fayda-yararınadır ve insanların iyiliği ve faydası içindir. Emir kıldıklarının tümü insanların faydasına, yasakladıklarının tümü de insanların zararına olanların toplamıdır. Allah'ın farz kıldığı namaz başta tüm ibadetler de, yine insanların hem dünya hem ahiret saadetine, huzuruna, iyiliğine yönelik kurallar bütünüdür. (Bu konuda 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.) Kısaca Allah (cc) insanı yaratırken onun ihtiyaç duyacağı ve kuluna faydalı olan şeyleri emir, kuluna zararlı olan şeyleri de yasak adı altında ilahi kitaplarla insanlara bildirmiştir. Allah yer ve gökleri yoktan var eden Bedi', her şeye gücü yeten Kadîr, her şeyin tek gerçek sahibi Mâlik, kafir- ateist bile olsa Rahman sıfatı gereği her kuluna rızık veren Rezzâk, her şeyi bilen, işiten, gören; Alîm, Basîr, Semi' olandır. Başlangıcı ve sonu olmayan Ezelî ve Ebedî olandır. Böyle bir yaratıcının kullarının ibadetine ihtiyaç duyması asla söz konusu değildir. Tüm insanlar Allah'ı inkar etse, yaratıcıdan –haşa- bir şey eksilmez ama tek bir ibadeti bile yapmamak insana büyük zararlar verebilir: Temiz, ahlaklı, OKU'yan, iki günü eşit olmayan, adalete ve danışmaya önem veren, işi ehline verip kul hakkı yemeyen bir insan hem dünya hem ahiret mutluluğunu kazanır. Dikkat lütfen, ibadetler insana dönüktür, insanların ihtiyacı olan şeylerdir! Ayrıca ibadet insanlara, her şeyin en üstünde olan tek varlığın yüce Allah (cc) olduğunu hatırlatır. İbadet ile amir ile memur; komutan ile er; patron ile işçi aynı amaca odaklanır, aynı safta yanyana namaz kılar. Oruç açma anında, cuma namazında her kul aynı duyguları paylaşır, efendimizin deyimi ile "Bir tarağın dişleri gibi eşit" (Aclûnî, Keşfu'l-Hafâ, II/433; Firdevs, IV/301) olduklarını hatırlarlar. Kısaca Allah'ın yarattığı kulunun ibadetine ihtiyacı yoktur ama kulun yaratanına ibadet etmeye ihtiyacı vardır. İbadet, yaratan ve yaratılanlaın makamlarını ortaya koyar. Mahlûk, Hâlik'ine kulluk etmezse, yaratıcının içine koyduğu o kulluk ihtiyacını bu kere kul ya başka kula veya insan ürünü ideoloji veya nesneye taparak gösterir. Unutmayalım ki, dinsiz hiçbir toplum yoktur, ateistler de dahil. Bu konuda, 'Ateist akıl' adlı yazımıza bakılabilir. İbadetler –haşa- Allah'ın kibrinin neticesi değildir aksine insanların birbirlerine kibirlenmelerine engel olacak tek etkendir. Herkesin insan olmakta birleştiği dünyamızda, tek olan yaratıcıya ibadet ile insanlar makam-mevki, para ile değil kul olmak ile ancak birbirlerine üstün olabileceği inancını İslam insanlar arasında yerleştirmeyi amaçlar. Kullukta yarışın bir ölçüsü de "kibirlenmemektir." ve kibirlenmemekte övülen bir özelliktir; erdemdir. Zaten en büyük bir varlığın kendisini büyükletmeye de ihtiyacı yoktur; zaten O en büyüktür. O yaratıcının övülmesi, ona ibadet; onun sıfatlarının gereğidir. İbadete layık olmak, tespih edilmek onun için bir ödül değil, olması gerekendir. Bu yüzden bu tür ibadetlere ihtiyacı olması söz konusu olmayıp, bu tür ibadetler aslında bir durum tespitidir. Bir yaranma çabası değil hakikati ifade, hakikati bilmenin göstergesidir. Olayın diğer boyutu ise, her şeyi olduğu gibi insanı da yaratan ve rızık veren Allah'a ibadet etmemek yaratıcı için değil, yaratılan insan için bir eksikliktir. Yapılan iyiliklerin değerinin bilinmemesi iyiliğe ve o iyiliği yapana eksiklik getirmez, iyilik yapılanın eksikliğini gösterir. Ateist zihniyetin kibiri ortadan kaldıracak tek bir teklifi veya kaldırmak gibi bir amacı bile yokken, kibir gibi toplumu bölen bir manevi hastalığı ortadan kaldıracak tek alternatife savaş açmaları hayli ilginçtir. Aslında onlara kızmıyoruz çünkü ateistler ümmetin kaybolmuş evlatlarıdır. "Şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir." (Ali İmran, 97)

Kur'an'da neden sadece Arabistan'da yetişen meyve adları geçer. Diğer meyve adları geçmez, Kur'an'ı Muhammed yazdı da diğer meyve adlarını bilmiyor mu idi? Kur'an evrensel ise diğer meyve adları da geçmeli değil mi idi?

Kur'an'ı efendimiz Hz Muhammed (sav)'in yazmadığının delilleri sitemizde mevcuttur: 'Kur'an'ın yazılışı', Kur'an'ın aslı yakıldı mı?', 'Ümmi peygamber', 'Kur'an ve bilim' başlıklı yazılara bakılabilir. Gelelim Kur'an'da adı geçen ve geçmeyen meyveler konusuna. Kur'an'da hurma, incir, zeytin, üzüm, nar, muz, kiraz gibi meyvelerin adları geçer. Peki, neden başka bitkilerin adları geçmez? Kur'an'da mesela Nahl suresi 8. ayette vasıta araçları olarak bazı hayvanların adı geçer ve sonra ' Allah binesiniz diye daha nicelerini yarattı' diye buyurur. Veya aynı sureni 11. ayetinde, bazı meyve adları sayılır ve sonra ve 'daha başka birçok meyveler' diye ayet devam eder. Evet tabii ki başka adını sayılmayan bir çok nimetler de yaratılmıştır ve bunların hepsini yaratan da O'dur. Kur'an'daki meyveler sadece birer örnektir, araçtır amaç değildir. Aslında araçla amacın karıştırılmasından doğan bir zihin karışıklığının sonucu ortaya çıkmış bir soru ile karşı karşıyayız. Kur'an bir botanik kitabı değildir, Kur'an'da evrensel olan, içinde geçen meyve adları değil mesajıdır! Kur'an'ın asıl amacı, dünyada adalet ve tevhit odaklı, iman ve ahlak etrafında kenetlenmiş bir toplum oluşturmaktır. Bunun için de Kur'an Allah'ın büyüklüğünü veya Allah'ın verdiği bazı nimetleri aktarırken bazı meyvelerden de bahseder. Amaç verilen nimetlerden hareketle Allah'a ve O'nun mesajına ulaşmaktır. Peki diyelim Kur'an'da Arabistan'da yetişmeyen, avakado veya ananas'tan bahsedilemez mi idi? Bir kere amaçları Kur'an'da hata aramak olan ve devamlı Müslümanları karalamakta olan müşrikler ve Müslüman olmayan insanlar "Biz böyle meyve bilmiyoruz, biz büyülenmiş diyorduk Muhammed'e bakın artık gerçekte hiç var olmayan meyvelerden bahsetmeye başlamış" demezler mi idi? Bu durumda daha başta ilahi mesajın kitlelere ulaşması yanlış örneklerle engellenmez mi idi? Ananas geçse karpuz neden geçmedi diye itiraz etmeyecekler mi idi ateistler?! Kur'an'da bu ve benzeri hatta tüm meyve adları geçse bu seferde ateistler "Yahu Kur'an'ı da ne gereksiz şeylerle doldurmuş Muhammed!" demeyecek mi idi? Yine Kur'an'ın hacmi gereksiz yere artmaz mı idi? 'Kur'an botanik kitabı mı?' diye aynı kişiler alay etmez mi idi? Veya, 'Bakın Muhammed bazı bilgileri nasıl Yunan veya Sümerlerden aldı ise, ticaret kervanları sayesinde bu meyvelerin adlarını da öğrendi' demeyecekler mi idi? Demediler mi?!! "Gerçekten sen ölülere (Gerçeğe kulaklarını tıkayanlara) işittiremezsin; arkasını çevirip giden sağırlara da daveti duyuramazsın." (Rum, 52) İnadi küfür denen bir kavram vardır. Bazıları gerçeği, hakkı, hikmeti aramazlar. Amaçları Kur'an'ı ve mesajını karalayıp hayatlarına kendi ego-nefislerine göre yönlendirebilmek, 'egolarını tanrılaştırmak'tır. (Furkan, 43) O zamanlar ateist olan Ahmet Altan, yıllar önce bir televizyonda programında karşısındaki Müslümanlara "Yahu beni bırakın, ben içki içmek istiyorum, cehenneme gitmek istiyorum, bana tebliğde bulunmayın." mealinde sözler sarf etmişti. Biz tebliğimizi yapalım, sorulara cevaplarımızı verelim, gerisi muhatabımız ile yaratıcı arasındadır. Allah doğru yolda olanlara hidayet nasip eder. "Sen ancak bir uyarıcısın." (Fatır, 23) Tabii bu bakış açısına sahip olanların sorularının (!) devamı da vardır: "Kur'an'da neden kar yok, dinozor yok" vb. Sanki olunca, sözlükten başka kelime bulunup, 'Neden şu da yok!' diye sorulmayacak gibi! Neyse, kısaca onlara da cevap verelim. Metot olarak, Kur'an genel kuralları getirir; hadis/sünnet ayetleri açıklar ve uygulamasını gösterir. Yani Kur'an ve sünnet/hadis ile bir bütünlük ifade eder. Her şeyin Kur'an'da olmasını beklersek, ortada tek cilt değil, onlarca ciltlik bir kitabın olması gerekirdi. O zaman hadislere bakalım, hadislerde 'kar' ifadesi geçer mi? Hz Muhammed'in kardan haberi var mı idi? Kar kelimesi geçen bazı hadisler: Buhari, Ezan, 89; Daavat, 39, 44,46; Müslim, 304, Mesacid, 147, Zikr, 48; Ebu Davud, Salat, 131; Tirmizi, Daavat, 76; Nesai, Taharet, 47-49; İbn Mace, İkamet, 1; Dua, 2; Darimi, Salat, 27; Müslim, Cenaiz, 85, 86; Nesaî, Cenaiz, 77; İbn Mace, Cenaiz, 23; Buhari, Menakıb, 23; Müslim, Taharet, 26; Tirmizi, Tefsir, 108; İbn Mace, Zuhd, 39; Darimi, Rikak, 113. Peki dinozor kelimesi Kur'an'da (ve hadislerde) neden geçmez? '1400 sene boyunca Kur'an ve İslam ile dalga geçilmesin diye' olabilir mi acaba?! 1400 sene boyunca kimsenin haberinin olmadığı bir canlıdan Kur'an neden

bahsetsinki? Bu ifade geçse bile, Arapça kelimesini karşılığının dinozor olduğunu kaç ateist kabul edecekti acaba?! Sanki Kur'an'daki bilimsel ayetleri ateistler çok kabul ediyorlar da! Neden Arabistan çevresindeki peygamberlerden Kur'an'da bahsedilmektedir? Yeryüzünde peygamber gönderilmeyen hiçbir topluluk yoktur. (Fatır, 24; Rad, 7) Ayrıca "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı olmayacaktı." (Prof. Doktor Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) Kısaca ateistler bir taraftan Kur2'an'daki bilimsel gerçekleri Hz Muhammed'in birçok dil bildiğini gizleyerek etrafından topladığını iddia ederlerken diğer taraftan da O'nu, Arabistan dışından haberi olmadığı için yazdığı kşitapta başka meyve, sebze, hayvan, peygamber adı geçmediğini iddia ederler. Ey ateist zümre, önce bir karar verin, Hz Muhammed ümmi mi idi, gizlice birçok dil öğrenip birçok kitabı okuyan biri mi idi? Önce siz bir metodunuzu oturdun sonra iddialarınıza geçin. Birbirini yalanlaya iddialarınıza cevap vermesek bile, kullandığınız metot-suzluk- zaten sizi yalanlamaktadır!

Hz. İsa'nın doğumu ile Horus ve Hz. Musa peygamberin bebek iken nehre bırakılması ile Sargon'un efsanesi arasında benzerlikler var mı?

Bir kere bu iki peygamber hakkındaki iddialara bir Müslüman olarak muhatap olup, "Musa Yahudilerin, İsa Hristiyanların peygamberi, bizi ilgilendirmez" şeklindeki bir yaklaşıma sahip olmamamız, aslında oryantalistlerin birçok iddiasını da otomatikman devre dışı bırakmaktadır: "İslam, tüm insanlığa, Hz Adem'den itibaren gönderilen dinin adıdır ve biz tüm peygamberlerin 'bozulmamış' mesajlarını aynen kendi ilahi kitabımız gibi kabul eder, onlarında bizim peygamberimiz olduğuna iman ederiz." Bu konuyu 'İslam tüm dinlerim özüdür' başlıklı yazımızda ele aldık. Gelelim soruların cevaplarına:

Hz. İsa ve Horus.

Bir kere Hz İsa'nın hayatının Hristiyan kaynaklarda anlatılan ve İslam'ın anlattığı Hz İsa ile ilgisi olmayan iddiaları, mesela 'Hz.İsa'nın çarmıha gerilişi, yeniden dirilişi, tanrının oğlu olduğu' gibi hususları direk konumuzun dışında bırakıyoruz çünkü bu iddiaları zaten Müslümanlar kabul etmemektedir. Üzerinde asıl duracağımız konu, İsa peygamber'in bakire olan Meryem annemizde doğumu ile Horus'un doğumunun arasında bir benzerlik olup olmadığı konusudur. Bir kere Horus'un Annesi İsis 'bakire değil evli' bir kadın idi ve doğumu ile İsa peygamberin doğumu arasında bir benzerlikte yoktur. Anlatılan efsanede: "Geb ve Nut'tan 4 çocuk dünyaya gelmiştir: Osiris, İsis, Set ve Nepthys. Osiris içlerinde en büyük olanıydı. Bu nedenle, Mısır kralı oldu. 'Kız kardeşi İsis ile evlendi.' Kardeşi Set, Osiris'i kıskanıyordu ve bir gün onu öldürdü ve parçalara ayırdı. Bu sayede, onun yerine Mısır kralı oldu. Kız kardeşi Nepthys ile evlendi. İsis ise ülkeyi gezip, kocasının vücudunun parçalarını buldu ve onları tekrar bir araya getirip, ondan bir çocuk sahibi oldu. İşte bu çocuk, Horus'tur!" (Teksas Üniversitesi, Orta Doğu Araştırmaları Merkezi. {slide=http://menic.utexas.edu/cairo/teachers/osiris.pdf} The Story of Osiris, Isis and Horus: The Egyptian Myth of Creation) Horus, çarmıha gerilmiş ve sonra dirilmiştir ama İslam'a göre Hz İsa ne çarmıha gerilmiş, ne mezara gömülmüş ne de sonra dirilmiştir. Hz İsa'nın doğum tarihi 25 Aralık değildir. Bu sonradan ortaya atılan bir tarihtir. (İmparator Constantinus, bu tarihi kaydettirmiş, sonra tarih iki kere değiştirilmiştir.) Hz. İsa İslam'a göre tanrının oğlu değildir. Osiris-İsis-Horus üçlemesi Hristiyanlıkta Tanrı-Meryem-İsa üçlemesine dönüşmüştür. Bilindiği gibi -İncil, İsa adlı yazımızda ve mevcut kaynaklara göre Hristiyanlık adlı yazılarımızda da ele aldık- günümüzdeki 'muharref' Hristiyanlık, Yahudi inanışlarının yeni yorum ve putperest Yunan inancının karışımı ve doğuya ait dini efsanelerin bir karışımı ile oluşmuştur. Bu nedenle, eski efsanelerin, İncil merkezli din yorumlarında olması doğaldır. Çünkü Pavlus bunların birleşimi ile Hırisityanlığı oluşturmuştur. Ama İslam farklı bir İsa profili çizer. Horus, İsa benzerlikleri, değiştirilmiş Hristiyanlıkla alakalı bir doğal meseledir.

Hz. Musa ve Sargon.

Sargon, Hz. Musa'dan önce yaşayan bir kraldır. Acaba Musa peygamberle ilgili anlatılanlar Sargon'un hayatından alıntı olabilir mi? Bakalım: Sözü edilen Sargon, Akad kralı Sargon'dur ve M.Ö. 2334-2279 arasında hükümdarlık yapmıştır. Zaten Sargon'dan sonra Akad krallığı yaklaşık 125 sene daha hüküm sürmüş ve tarih sahnesinden silinmiştir. (Brown Üniversitesi, Joukowsky Arkeoloji ve Eski Dünya Enstitüsü. http://proteus.brown.edu/mesopotamianarchaeology/1008) Sargon’un doğumu: "Sargon, güçlü kral, Agade’nin kralı, benim! Annem (yüksek rahibedir) bana gebe kaldı, gizlice beni doğurdu. Beni kamıştan bir sepetin içine koydu. Ziftle kapağımı kapladı. Üzerime yükselmeyen nehire beni attı. Nehir bana yardım etti ve beni Akki’ye taşıdı." (Drews R. Sargon, Cyrus and Mesopotamian Folk History. J Near Eastern Stud, 33 (1974) 387-93) Gelelim iddiayı çürütecek asıl konuya: Sargon, Hz. Musa'dan önce yaşamıştır ama onun doğumunu anlatan efsane, "Musa peygamberden çok daha sonra, Neo-Asur ve Neo-Babil dönemlerinde (M.Ö. 704-539) yazılmıştır." (Konstan D, Raaflaub KA. Epic and History. Wiley-Blackwell, (2009), 27. http://books.google.com.tr/books?id=AnXbhhN_kpIC&printsec=frontcover&source=gbs_v2_summary_r&cad=0#v=onepage&q=&f=false) Yani bir etkilenme varsa bu Musa peygamberden önce yaşayan Sargon'un hayatının anlatıldığı efsanenin, yazılış tarihi göz önüne alındığında, Musa peygamberin hayatından etkilenerek yazılmış olma ihtimalidir, tersi değil!

Hz Musa ile Gılgamış destanı arasında bağlantı var mı?

Her topluma mutlaka bir peygamber (‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakılabilir) geldiğini (Fatır, 24; İsra, 15) hatırlatıp soruya geçelim: Nuh aleyhisselam milattan önce 3480 ile 6950 tarihleri arasında, Hz Musa'nın ise M.Ö. 1550'lü yıllarda yaşadığı tahmin edilmektedir. Bazı kaynaklar Hz Musa için M.Ö 1700 veya M.Ö. 1300'lü yıllarını da verir. Ama önemli olan şudur: Hz Nuh ve Musa aleyhiselam ‘yaşadıktan sonra Gılgamış destanı yazılmıştır!’ Gılgamış destanı üç ayrı zamanda yazılmıştır. M.Ö. 2000 yıllarında Sümerce yazma, M.Ö. 1800 yıllarında yazılmış olan Babil nüshası ve M.Ö. 1250 yıllarında Kassitler çağında yaşamış Sin-Lekke-Unnini adında bir şâir tarafından yazılan nüsha. Dinin hayatlarında önemli bir yer tutan Sümer halkı, gerçek olayları destansı bir söylemle yeniden yorumlamış ve Gılgamış destanını yazmışlardır. Gılgamış destanı hakkındaki daha detaylı yazımıza ‘Kur’an’ın kaynağı Sümerler mi?’ başlıklı yazımızdan ulaşılabilir.

.Hz Musa ve Karun'un hiç bir mısır kaynaklarında geçmediği söyleniyor.

Öncelikle tarihi belgelerin tümünün günümüze ulaşıp, onların tek tek tercüme edildikten sonra böyle bir iddianın ortaya atılması daha mantıklı olur kanaatindeyiz. Hâlbuki işgaller, felaketler (Mesela İskenderiye kütüphanesinin yakılmasından Moğol istilasına dek) birçok kaynağın günümüze ulaşmasına engel olmuştur. Musa’nın (as) yaşamadığını iddia edenler, iki bin sene boyunca hiç yaşamamış birini bu kadar insanın hala nasıl takip ettiğini açıklayabilecekler midir? Tarihte yaşamış önder şahsiyetlerin zamanla aslî özelliklerinin dışında farklı şekilde anlatıldıkları, efsaneleştikleri sıkça rastlanan bir olaydır fakat binlerce insanla beraber yaşamış, özellikle de bir kavme liderlik etmiş, hayatlarına, tarihlerine, dünya görüşlerine bu kadar etki etmiş, mesajları dilden dile veya yazılı olarak aktarılmış bir kişinin, 'Mısır kaynaklarında' adına rastlanmadığı iddiası ile inkârı ne kadar akla yatkındır acaba? Peki Mısır kaynaklarında Musa (as) dönemine işaret eden kaynak hiç mi yoktur? Musa (as) hakkında Kur'an'da bahsedilen bilgilerle paralellik arz eden bilgilere, 'İpuwer Papirüsü' adlı kaynakta rastlanmaktadır. Analizler, papirüsün M.Ö. 13. yüzyıla ait olduğunu göstermektedir. Fakat bu papirüs orijinal bir ağıtın kopyasıdır ve metin analizinde bulunan uzmanlar ağıtın ilk yazılış tarihinin, M.Ö. 1850-1600 yılları arasında gerçekleşmiş olabileceğini düşünmektedirler. Ağıt Mısır’da gerçekleşen bir seri doğal ve siyasi felaketi tasvir etmektedir ki, bunların tümü Kur'an'da geçen

Musa (as) kıssası ile uyuşmaktadır: İpuwer Papirüsü'nden: "Mısır'ın aşağısı mahvoldu. Tüm saray işsiz kaldı. Sahip olunan her şey: buğday ve arpa, kazlar ve balıklar. Böylece ekin her yerde mahvoldu. Dün gördüğüm her şey bugün helak oldu. Biçilmiş gibi her toprak çırılçıplak." A'raf suresi, 130. ayette ise Musa (as) zamanında geçen bir olay şöyle anlatılır: "Andolsun ki biz de Firavun'a uyanları, ders alsınlar diye kuraklık yılları ve ürün kıtlığı ile cezalandırdık." İpuwer Papirüsü'nden devam: "Felaketler her yeri sardı, her yer kana bulandı. Nehir kan doldu, insanlar sudan korkar oldu, su içtikten sonra bile susadılar. Yapabileceğimiz ne var? Her şey talan." A'raf, 133. ayette ise olay şöyle anlatılır: "Biz de açık seçik mûcizeler olmak üzere onların üzerine tufan, çekirge, haşarat, kurbağalar ve kan gönderdik. Yine de büyüklük tasladılar ve günahkâr bir kavim olmakta direndiler." İpuwer Papirüsü'nden: "Altın ve lapis lazuli, gümüş ve malachite, carnelian ve bronz, hepsi kölelerin boynunda." Şuara, 57-59. ayetlerin meali:" Daha sonra onları (Firavun ve topluluğunu) bahçelerden, pınarlardan, hazinelerden ve değerli bir konumdan mahrum ettik. İşte böyle. Bu nimetleri onların yerine İsrâiloğulları'na verdik." İsrailoğulları o dönem, Mısır'ın köleleri idiler! Görüldüğü gibi Papirus belgesi Kur'an'ı tastik etmektedir. Araştırmacı İmmanuel Velikovsky, uzun yıllar bu papirüs ve içeriğini araştırır. Çalışmalarını şöyle özetler: İsrailliler Mısır'ı Hiksos'un işgalinden önce terk ederler. Hz Musa Mısır'dan ayrılmak ister. Firavun izin vermez. Nil nehrinin kan olması da dahil felaketler peş peşe gelir. En son olarak Firavunun ilk doğan çocuğu da ölünce Firavun Musa'nın Mısır'ı terk etmesine izin verir. Hz Musa halkı ile Mısır'dan ayrılır. Daha sonra fikir değiştiren Firavun askerleri ile Musa'yı Pi-hahiroth'a kadar takip eder. Kızıldeniz'in yarılması ile Musa ve halkı karşıya geçer. Firavun ve 13. hanedanlığın tüm askerleri ise suda boğulurlar. Sonra İsrailoğulları çölde Hyksoslar ile karşılaşır. İsrailliler, Rephidim'deki Hiksos/Amelekitler ile savaşırlar ve daha sonra her iki grupta ayrı ayrı yollara giderler. (http://www.henryzecher.com/papyrus_ipuwer.htm)

Özetle, "Kadim Mısır kaynaklarında düşmanlar ve sevilmeyen kişiler isimleriyle kaydedilmezler. Krallar ise daima muzaffer olarak kaynaklarda geçer. Haman Tevrat'ta İran kralının veziri olarak geçer. Hz Muhammed Kur'an'ı Tevrat'tan alsaydı Haman'ı Pers kralının veziri olarak takdim ederdi ama Kur'an Haman'ı Mısır kralının veziri olarak nakleder. Hof müzesindeki anıtta Haman, Mısır'da yüksek bir mevkide sorumlu bir kişi olarak takdim edilir. Hollanda ulusal müzesinde bulunan İpuwer papirüsünde, Araf, 133. ayette belirtilen kan ve musibetlerden bahsedilir: "Nehirler kan olmuştu, her yer telaf oldu. Yine aynı papirüste, Kasas, 4. ayetle uygun olarak, II. Ramses'in çocukları katlettiğinden bahsedilir. (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 82-87)

Kur'andaki bazı hükümlerin(ceza hukukunda) Kur'andan 60-65 yıl önce yazılmış olan Jüstinyen Yasalarına benzemesi nasıl açıklanabilir?

Klasik, Hz Muhammed'in Kur'an'ı yazdığı iddiasının farklı bir versiyonla tekrarıdır bu iddia. Nedense 'ümmi' ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) olan Hz Muhammed, iddialara göre Yunan'dan Hindistan'a, Mısır'dan Maya'lara dek araştırıp Kur'an'ı yazdığı iddia edilebilmektedir. Roma hukukunu güncelleyen Jüstinyen kanunları, kölelik ve kadın hakları çerçevesinde yoğunlaşır. Bir taraftan 'İslam köleliği yasallaştırdı, İslam'da kadın hakları yok' denirken (Cevaplar için, 'Kölelik' ve 'İslam'da kadın hakları' adlı yazılarımıza bakılabilir) diğer taraftan köleliğe karşı olduğu iddia edilen kanunları çıkaran birisinin kurallarının kopyalandığı iddiası çelişkili değil midir? Jüstinyen 533 yılında bir emirle ile 'Roma, İstanbul ve Beyrut' dışındaki medreseleri kapatmıştır. Medresesi açık kalan yerlerden olan Roma Müslümanların eline hiç geçmemiş, İstanbul ise ancak 1453'te fethedilmiştir. Beyrut medresesi İslâm fethinden çok önce tarihe karışmıştır. Roma Hristiyan hukuku, İslam hukuku dışındaki bir hukuktur! İslam hukuku ilahi kaynaklı, Roma hukuku insan kaynaklıdır. Hem İslam Hz Adem'den itibaren gelen dinin adıdır ('Tüm dinlerin özü İslam'dır' adlı yazıya bakılabilir) ve her iyi güzel şeyin

kaynağı zaten din/İslam'dır. Yani kopyalama varsa, aşırma yapan kral Jüstinyen'dir. C.A. Nallino, C.H.Bousquet, Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, G. H. Bousquet (Savaş Kocabaş, İslam hukukunun roma hukukundan etkilendiği tezi karşıtı iki oryantalist, Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 2021/2, CİLT: 8, SAYI: 2, s. 485-516; S.V. Fitzgerald, Sava Paşa ve Rene David, "İslam Hukukunun Roma Hukukundan İktibasta Bulunduğu İddiası", Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası, 29/4 (1963): 1128- 1154; Rum asıllı Sava Paşa, İslam Hukuku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd, (Ankara: Diyanet İşleri Reisliği Yayınları,1956), 12 vd; Yaman-Çalış, İslam Hukukuna Giriş, s. 36; David Rene, Çağdaş Hukuk Sistemleri, s.418, 424'ten naklen; C.H.Bousquet'in 1947'de yayımlanan "Le Mystere de la formation et des origines du Fiqh" (Fıkh'ın oluşumu ve kaynakları meselesi çözülmemiş bir sırdır) isimli makale) gibi oryantalistlerin bile kabul ettiği ve İslam Hukukunu kendine özel ve orijinal olduğu, doğumunu ve gelişmesini hiçbir yabancı sisteme borçlu olmadığını kabul ettiklerini belirtip, etkilenmenin aksi yönde olduğunu söyleyen Müslüman müelliflerin, "İslâm hukukunun başka bir hukuktan etkilenmediği, aksine daha sonraki devirlerde diğer hukukları; İspanya yoluyla Roma hukukunu (Abdulkerim Zeydan, el-Medḫal, s. 89); Batı devletler umumi hukukunu (Muhammed Hamîdullah, İslâmda Devlet İdaresi, s. 55.); Fransız (Hacvî, el-Fikrü's-sâmî, I/14); İngiliz (M. Abdülhâdî Sirâc, Teˀs̱îrü'l-fıḳhi'l-İslâmî fi'l-ḳānûni'l-İncilîzî, III/7-22; John Makdisi, Islamic Law Bibliography, s. 135-146) ve en son İsrail hukukunu (Yaakov Meron, Points de contact des droits juifs et musulman, LX/83-117) etkilediği iddiasını hatırlatıp konuyu bitirelim.

Maide 51. ayetteki " Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeme " ayetini nasıl anlamalıyız?

Ali İmran 113. ayet, " Ehl-i Kitabın hepsi bir değildir" der. Maide 5. ayet ile de ehli kitaptan kadınlarla evliliğe izin verilmiştir. Maide, 51. Ayetten kastın, "Âyetin mealinde geçen "müminleri bırakıp da." kaydından hareketle, burada müslüman olmayanlarla kurulması yasaklanan ilişkinin, müminlere cephe alma niteliği taşıyan ve onlara zarar veren dostluklar olduğu, yine müminleri bırakıp sırf gayri müslimleri dost edinme olduğu" anlaşılmaktadır. Aynı konudaki tüm ayetleri bir araya getirdiğimizde şunu anlarız: Kâfire askeri, malî, siyasi sırlar verilemez. Onlarla askeri, siyasi ve ahlaki paylaşımlarda dikkatli olmak gerekir. 'Son tahlilde ehli kitap yine kendi dindaşının yanında yer alır, buna dikkat edin' demektedir ayet. Bu konudaki örneklere oryantalizm ve oksidentalizm başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz. Zaten 'Dost' değil 'çıkar ilişkisi' içinde olduklarını bizzat kendileri deklare etmekted hatta tarihte birçok örnekleri ile biz göstermektedirler! Benzer mealdeki ayetler için: Bakara, 257; Âl-i İmrân, 28, 118; Nisâ, 138-140, 144. Ayetlere bakılabilir. Burada dikkat edilmesi gereken ince bir ayrıntı da bulunmaktadır. Tüm bu ayetlerde, 'dost edinilmemesi' istenenler, Arapça dil kuralı ifadesi ile 'marife' yani elif lam (İngilizce the) takısı ile gelmişlerdir. Yani, 'bilinen, malum, tanınan' bir gruptan bahsedilir. Bunlar, 'İslam düşmanlığında önde giden, bu özellikleri tescil edilmiş' gruplardır! "Büyük devletlerin ajandası olur. Dostluk kardeşlik ortaklık gibi motivasyonlara bakmaz. Çıkarla yürürler." (Ergün Diler, Takvim, 31.08.2018); "İngilizlerin, "Lord Palmerston" olarak bilinen, asıl adı Henry John Temple, dünya diplomasisini de derinden etkilemiştir. Politikasını sonraları çok meşhur olan bir cümleyle şöyle özetlemiştir: "İngiltere"nin ebedi dost ve düşmanları yoktur, değişmez çıkarları vardır." (Ali Nur Kutlu, Yeni Şafak, 27/10/2013); "ABD için Türkiye'nin dost ve müttefikliği önemli değil." (Abdülkadir Özkan, Milli Gazete, 7.4.2019); Türkiye-Fransa dostluk grubu bitti. (Milliyet, 23.12.2011); ABD Dışişleri eski bakanı Hennr Alfred Kissinger: "Amerikanın düşmanı olmak tehlikeli olabilir, fakat Amerikanın dostu olmak ölümcüldür." (Muhammed Enes Öztürk, Mepanews 23.12.2021) Bu sözün 1968'de Nixon'un başkan seçilmesinin ardından söylediği de iddia edilir. (Birgün, 2 Nisan 2022; Yeni Çağ, 11 Ocak 2023) "Türkiye müttefik ama 'dost' değil. Alman hükümet kaynakları, NATO üyesi Türkiye'nin ABD, Fransa ve İngiltere gibi 'dost ülke' olmadığı, bu nedenle dinlemenin 'makul' görüldüğünü söyledi." (Sözcü, 18.08.2014) ABD Birleşmiş Milletler DaimiTemsilcisi Nikki Haley: "Türkiye dost değil." (Nikki Haley, Twitter, 7.10.2019) Yahudi, Hristiyan olan dostuna bile güvenmiyor: İsrail eğitim eski bakanı Naftali Bennett: "Yahudi devleti, büyük dostumuz ABD'de dâhil olmak üzere kaderini asla başkalarının eline bırakmayacak." (Twitter, 7.10.2019); ABD-AB dost değil. Kamuoyu araştırma sonucu: %83 ABD müttefik değil, %61.1 AB dost değil. (Milliyet, 11.12.2016) Türk özel timine amerikan baskını. (Hürriyet, 5.7.2003); "Aslında Çuval hadisesiyle ipler koptu! Ancak bunu zamana

yayan Ankara günü geldiğinde kendi rotasına oturdu. Dost ülke, Dost bildiği ülkenin askerine çuval geçirmezdi. Ama yaptılar!" (Ergün Diler, Takvim, 13 Haziran 2017); ABD'nin eski Pentagon yetkilisi Michael Rubin: Türkiye dost değil potansiyel düşmanımız. (Mynet, 13 Nisan 2018); Terörist Duran Kalkan'dan, terör örgütünün arkasında Avrupa'nın olduğunu itiraf etti! Avrupa'dan PKK'ya: Savaşı sürdüreceksiniz (Milliyet, 1.11.2021); Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar: Dost bildiğimiz bazı ülkeler PKK'ya füze verdi. (AA, 3.5.2021); 'Zeytin dalı harekâtı', devletlerarası ilişkilerde kullanılan 'dost', 'müttefik' ve 'stratejik ortaklık' gibi tanımlamaların ne kadar anlamsız olduğunu ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 25.01.2018); Bu 'dostluk'u not ettik. PKK 13 sivili terör saldırısı ile katleder. AB, Türkiye'nin tepkisi üzerine 26.5 saat, ABD ise 12 saat sonra 'PKK terörünü' kınar. ABD kınamasında, 'PKK yapmış ise' kaydını da düşer! (Güneş, 16 Şubat 2021); ABD Merkez Kuvvetler Komutanlığı, TSK operasyonuyla etkisiz hale getirilen YPG'li terörist için resmi hesabından taziye mesajı yayınladı. (Akşam, 25 Tem 2022); Türk makamları, Vaşington'un son yıllarda YPG'ye silah nakliyatı için 5.000 kamyon ve 2.000 kargo uçağı kullandığını tahmin etmektedir. (https://www.mfa.gov.tr/disisleri-bakani-sayin-mevlut-cavusoglu_nun-wp-makalesi.tr.mfa); Batı'dan dost olmaz. Terör örgütü PYD'nin sözde lideri Salih Müslim'in Avrupa Parlamentosu'nda (AP) ağırlanması ve AP Başkanı Martin Schulz'un Türkiye ziyaretindeki çelişkili açıklamaları, Batı'dan Türkiye'ye dost olmayacağını bir defa daha gözler önüne serdi. (Yeni Akit, 3.9.2016); Almanya: Dost mu Düşman mı? (Faruk Aydın, stratejikortak.com, 16 Ağustos 2016) Onların dostluğu değil de insanlığı ne kadar olabilir? Türkiye'de 11 ilde birden deprem olur, dünyanın en fakir ülkelerinden Somali 5 milyon dolar yardım gönderir. Dünyanın en zengin 12 devletinin üyesi olduğu AB ise sadece 5.5 milyon avro! (AA, 17 Şubat 2023) Peki, birbirlerine ne kadar dostlar? ABD Ukrayna sınırına askeri destek kaydırır. (DW, 23.02.2022) Rusya askeri hareket başlattıktan bir gün sonra NATO ve ABD açıklama yapar: Asker gönderme planımız yok. (AA, 24.02.2022) Batı'dan dost olmaz. Batı'nın cılız yaptırım tehditlerine karşı geri adım atmayan Putin, dün sabaha karşı 'saldırı' emri verdi. Rus ordusu, Donetsk, Luhansk, Kırım ve Belarus üzerinden Ukrayna'ya girerken, başkent Kiev, Harkov, Kramatorsk, Mariupol, Mykolaiv, Odessa'da bombalar patladı. Ukrayna ise eli silah tutan herkese, "Ülkeyi savunun" çağrısı yaptı. (Diriliş Postası, 25 Şubat 2022); Almanya ile ABD artık 'dost' değil. (Ednews, 04.07.2017) Rusya 'dost olmayan' ülkeler listesini açıkladı. (NTV, 7.3.2022); Zelenskiy, Ukrayna'ya yeterli destek vermeyen batı'yı eleştirdi. (AA, 8 Mart 2022) Konuyu, İslamî bir dünya görüşüne bağlı olmadığı bilinen, zamanının en örgütlü TİP gençlik teşkilatı sayılabilecek olan bir federasyonun açıklamadan bir alıntı ile bitirelim: "Türk halkı, yurdunun dört bir tarafı dost maskesi altındaki Amerikalılar tarafından sarılmıştır." (Sosyalist FKF'nin 18 Temmuz 1968 tarihli bildirisinden, Turhan Feyizoğlu, FKF, s. 553); Kısaca Tüm Batı dahil, "İngiliz ve Fransız diplomasisinde 'iğfal ve aldatma' zihniyeti hakimdir." (Naciye Babalık, Türkiye Komünist Partisi'nin sönümlenmesi, s. 35) "Biz Müslümanlara düşen görev, oryantalizme hak ettiği gözle bakıp değerlendirmektir. Bizim onları, değerleri ölçüsünde bilmemiz gerekir. Onlar dostluktan ziyade düşmanlığa yakındırlar." (Pr. Adnan Muhammed Vezzan, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 127)

Allah eskiden kavimleri (Nuh, Lut, Ad gibi) topluca helak ederken günümüzde neden bunu yapmıyor, sebebi nedir?

Enfal, 33: "Sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiret-istiğfar dilerlerken de Allah onlara azap edici değildir." Âlemlere rahmet (Enbiya, 107) olarak gönderilen efendimiz ve tövbe edenler olduğu müddetçe, Yüce Yaradan helakı ahirzaman toplumundan kaldırmıştır. Fakat asıl gözardı edilen daha önemli bir husus vardır. İnsanlık kıyametini, bizzat kendileri hazırlamaktadır! A'raf, 182: "Âyetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helâke götüreceğiz." İnsanlar yaptıkları kötülükler ile dünyanın dengesini bozup sonlarını hazırlamaktadırlar. Ozon tabakasının delinmesinden fosil yakıtların kullanılmasına, bitkilerden hayvan türlerine dek doğaya verilen zararlar kelebek etkisi ile 'bizzat elleri ile işledikleri sonucu' (Şura, 30) tek tek kavimler değil, insan topluluklarının tümü hızla sona

yaklaşmaktadır. “Bir kavim kendini bozmadıkça Allah onları bozmaz.” (Rad, 11) Ama insanlık yaptıkları ile kıyametlerine-helak olmalarına hızla koşmakta ve kendi kıyametini hazırlamaktadırlar.

Enfal 67. ayetteki 'peygamber esir almaz' ayetini ne demektir?

Ayet meali: "Yeryüzünde ağır basıncaya (küfrün belini kırıncaya) kadar, hiçbir peygambere esirleri bulunması yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, hâlbuki Allah (sizin için) ahireti istiyor. Allah güçlüdür, hikmet sahibidir." Her ayetin mutlaka bir iniş sebebi, bir altyapısı ve bir amacı vardır. Bunları bilmeden ayetlerin amacına vakıf olmamız mümkün değildir! Bedir savaşında Müslümanlar az bir sayıya sahip iken daha kalabalık ve donanımlı müşriklere karşı savaşlarında zafer elde etmişlerdi. Zafer sonrası esirlerden bir kısmı fidye karşılığı serbest bırakılmışlardı. İşte bu ayet, savaş sonunda esir elde edip sonra fidye karşılığı serbest bırakarak dünyevi menfaat elde etmek için savaşmayın, bu Allah rızası için cihad olmaz aksine dünya hayatı için bir çalışma anlamına gelir; dünyalık değil ahiret -Allah rızası için- mücadele edin anlamındadır. Esir alıp sonra fidye ile serbest bırakmak için uğraşmayın, bu hem zaferi olumsuz etkiler hem de Allah rızasına uygun bir amel değildir. Ayetin devamı zaten bunu açıkça ifade etmektedir: "Siz geçici dünya malını istiyorsunuz" Kısaca buradaki esir =fidye=dünya malı sevdası demektir. Bu da bu ayetle eleştirilmektedir, “siz ahireti=Allah rızasını isteyin.” denmektedir. Ayet Müslümanları incitmeden uyarmakta ve "Ey Muhammed sana esir almak yaraşmaz" mealindeki cümle ile başlarken sonra hitap Müslümanlara dönmekte ve "siz istiyorsunuz" diye devam etmektedir. “Esir almama hükmü İslâm’ı koruma amacından kaynaklanıyordu, yoksa Allah’ın devamlı hükmü bu değildir. Savaşta gerekirse esir de alınacaktı, sonra bunlara adalete uygun şekilde işlem yapılacaktı. (Muhammed, 4) Görüldüğü gibi, anı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilince ortada herhangi bir soru(n) kalmamaktadır.

Bazı ayetler arasında konu ile direk alakası olmayan, farklı bir konudan bahseden ayet gelmektedir. Bazı kıssalar ise birden çok Kur’an'da yer almakta. Bunlar Kur’an ayetlerinin yazılırken karıştırıldığına delalet etmez mi?

Birer örnekle soruyu cevaplayalım. Mesela, Ali İmran suresi 121. ayetten itibaren Uhud savaşından bahsedilir. Ama 130. ayete gelince aniden konu faize döner. Bu ara cümleden sonra yeniden konu ana düzlemine oturur ve sure normal konusuna devam eder. Peki, 130. ayette (Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.) geçen faiz konusu neden araya sözkonusu edilmiştir? Çünkü Uhud savaşına neden olan müşrikler, ordularını faiz parası ile techiz etmişler. (Ümit Şimşek, ayet meali) donatmışlardır. Yani Ayetin içerik ve mesajını anlamak için bazen İslam tarihini de bilmek gerekmektedir. Bu küçük tarihi bilgi, 130. ayetin Uhud savaşından bahseden ayetler içindeki konumunu daha iyi anlamamıza neden olmaktadır! Diğer bir örnek, Ali İmran Suresi, 83. ayet: “Göklerde ve yerdekiler ister istemez O’na teslim oldukları halde inkârcılar, Allah'ın indirdiğinden başkasına mı arıyorlar?” İnkârcılar istemediği halde kevni (Yaratılanlar, tabiat) yasalara göre hayatını devam ettirmektedirler. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 162, 163) Bazı kıssa (Tarihte yaşanmış gerçek hayat hikâyeleri) neden Kur’an'da sık sık tekrar edilmiştir? Kur’an'daki tekrarların iki boyutu vardır. Birincisi konuyu te’kit etmek ve tesis etmek amacını güder yani, pekiştirmek, kuvvetlendirmek ve anlatılan konular hakkında insan zihnini yeniden inşa etmek, insan zihnini yeniden yapılandırmak için tekrarlar yapılır! Diğer boyutu ise, tekrar gibi gözüken ayetler aslında, ele alınan konuların farklı boyutlarını vurgular, aralarında bağlam farklılığı bulunur. Yani aynı gibi gözüken ayetler; kopyala yapıştır tekniği ile elde edilen tekrarlar değildir. "Kur'an'da kıssalar tekrar eder gibi görünse de amaç tarihi bilgi vermek değil, 'ibret dersi' vermektir. Tekrar gibi görünen her olay insana farklı mesajlar iletir. Mesela Hz

Adem'in kıssası Kur'an'da 6 yerde geçer, bunların her birinde başka bir mesaj ve ibret dersi verilir insanlara." (Profesör doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 120, 126) Kafirun suresindeki, 'Velâ entüm abidûne ma e'bud' ayeti iki kere tekrar edilir. Birincisinde ' Şu an ibadet ettiklerinize ben tapmam.' anlamı varken ikinci tekrarda, 'Bundan sonrada sizin taptıklarınıza tapmam.' mesajı vardır. Ayette, 'Putlarınıza önceden tapmadım, sizde benim taptığıma tapmayın, bundan sonrada tapmayacağım, siz de benim ilahıma tapmayın' denilerek, pekiştirici bir tekrar ve yeni bir dünya inşasına işaret vardır. Kısaca, Kur'an'da bütünüyle bildiğimiz anlamda bir tekrar yoktur. Rahman suresindeki tekrar gibi gözüken ayetlerde de aynı durum söz konusudur. Tüm bu tekrar gibi gözüken ayetlerin siyak sibakına yani, öncesine sonrasına bakınca, o tekrar gibi gözüken ayetler, yeni bir anlam kazanmakta ve mesajını farklı açılardan okuyucuya iletmektedir. Yine bir örnek üzerinden gidelim. Mesela Lut kıssası Kur'an'da toplam 10 farklı yerde anlatılır. Bu kadar tekrara ne gerek vardır? Dokuzu Mekki, biri Medeni surede geçen bu kıssalar, her geçtiği yerde, olayı farklı açılardan ele alır. Birinde olay peygamberlik görevi, diğerinde kıyamet, farklı yerlerde de, teselli, şahsiyet, yardım, cezalandırma, helak, hayatın doğal süreci... gibi farklı mesajları okuyucuya aktarır. Olay aynı olsa da mesajlar ve hedeflenen amaçlar farklıdır! "Tekrar, edebi açıdan pekiştirme amacıyla getirilen bir sanattır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 312) Kur'an'daki tekrarlar için oryantalist Arthur John Arberry, The Holly Koran adlı çevirisinde şunu söyler: "Hakikat, tekrarlamakla bulanmaz, aksine açıklık, aydınlık ikna gücü kazanır." (Oryantalistlerin yanılgıları, s. 31) Fransız oryantalist Henri Masse, Kur'an'daki "tekrarların gerekli ve mantıklı olduğunu" ifade etmiştir. (Masse, L'İslam, s. 72; Profesör Doktor Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 118) "İnsan elinden çıkmış hiçbir kitap 'herkes için' olamaz. Fakat 'herkes için' olma, vahyedilmiş bir kitabın temel işlevidir. Bu nedenledir ki Kur'an, insanlar tarafından yazılmış eserlerin okunduğu tarzda okunamaz. Güneş ve ay -yağmurda öyledir- herkes içindir, fakat onların faaliyetleri her insana göre farklılık arz eder ve eninde sonunda bazılarınıa hayat vermek de bazılarına da ölüm getirmektedir. Kur'an tekrar tekrar aynı hikâyelere dönmekte, fakat her seferinde, Kur'anî vahyi bir bütün kılan temel hakikatlerin şu ya da bu cephesine küçük bir vurgu farkı getirmektedir. Kur'an kendisine yaklaşanlara bir ayna tutar, yanlış nedenlerle ya da kötü niyetle yaklaşanlar ise onda hiçbir şey bulamayacaklardır. Sığ bir tabiata sahip iseler sığlıkları ölçüsünde yüzeysellikler, eğer derin bir tabiata sahip iseler, enginlikleri ölçüsünde derinlikler bulurlar." (Gai Eaton, İslam Ve İnsanlığın Kaderi, s. 145, 150, 159); "Oryantalistler Kur'an'daki kıssaların tekrarlandığını ve bunun bıktırıcı bir şey olduğunu söylerler. Kur'an konuya uygun olarak bir kıssanın belirli bir halkasını zikreder. Kıssanın tamamı tekrarlanmaz." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 494) "Kıssa tekrar edilmişse, o tekrarında muhakkak yeni bir şey getirilmiştir." (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 501); "Kur'an'da aynı konuya birçok yerlerde temas edilmiş, fakat her defasında meselenin bir başka yönü ele alınmıştır." (Doç Emin Işık, Kur'an'ın Dil Üstünlüğü, Zafer Dergisi, Mayıs 1986, 113. Sayı) Mesela "İblisin şeytanlaşma sürecine 7 farklı surede temas edilir, her birinde diğerinde yer verilmeyen bir bilgiye yer verilir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 104) Blachère, Kur'an'da peygamber kıssalarının tekrarlanmasının sıkıntı ve usanç verdiğini öne süren Batılılar'a karşı bu kıssaların her birinin bir delile dönüştürüldüğünü, meselâ tekrarlanan kıssalarla, "İstikbali belirleyen mâzidir" gerçeğini hatırlatarak, eziyetlere mâruz kalan müminlerin sonunda Allah'ın yardımıyla kurtulacağı, inkârcıların ise helâk edileceği şeklindeki tarihî kanunu ima ettiğini, böylece bu tekrarların muhatapları ikna vasıtası olduğunu belirtmiştir. (Introduction au Coran, s. 180-181; krş. Esed, Önsöz, I/XXII); "R. L. Blachere, 'peygamberin surelerde tekrarladığı ayetlerin bir dinamizmi, parlaklığı ve yüceliği vardır. Kur'an her şeyden önce insanların yücelttiği bütün metinlerin üstünde muhteşem edebi ve zarif bir metindir.' L. E. Cobold, 'Gerçek şu ki, Kur'an'ın cümleleri ve güzel üslubu kalemin anlatamayacağı ve tarif edemeyeceği bir şeydir. Kur'an şiir, tarih değildir. Budistlerin kitabına benzemez. Felsefi hutbeler de değildir. Belki o yüce kalplerde yankılanan nübüvvet sesidir. Kur'an kıssalarının uyumu, temsillerinin ilginçliği en üst mertebesine çıkmıştır. Okuyucusu asla bıkmıyor ve o da tekrarla yıpranmıyor.' Kur'an Arap

kelamında kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. Kur'an, Arap dilinde birer te'kid/pekiştirme edatı olan kasem/yemin, tekrar türlerini sıkça kullanmıştır. Tekrar Arapların mesaj vermek veya bildikleri mesajı iyi pekiştirmek için öteden beri kullandıkları belagatli kelami bir üsluptur. Razi: "Tekrar pekiştirmeyi ifade eder." der. Modern zamanlarda yazılı ve görsel medyada günlük reklamların tekrarı bu metodun çağlar boyunca kullanıldığını göstermektedir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 46-47, 59) A. John Arberry; "Kur'an'ı anlayabilmek için iyi Arapça bilmek yanında, onu bir Müslüman gibi okumak gerektiğine" işaret eder ve "Değerlendirme bu esaslara dayanınca, bıktırıcı tekrarlar gibi ithamlar manasızlaşır." (The Holy Koran, London 1953, s. 26-27) der. Filozof John William Draper ise, "Kur'an çok sayıda mükemmel ahlaki tavsiyeler içerir ve içeriği küçük bağlantısız parçalardan oluşur, öyle ki tüm insanların onaylaması gereken özdeyişler bulmadan tek bir sayfasını bile geçemeyiz. Kur'an'ın bölümler halindeki bu yapısı hayattaki herhangi bir olayda sıradan insanlara uygun olan, kendi içinde bir bütün olan metinler, özdeyişler ve kurallar meydana getirir." (A History of the Intellectual Development of Europe, s. 172) demektedir. "Kur'an'ın kelimeleri ve cümleleri birbirine bakar. Kur'an'ın bazen bir kelimesi on yere bakar. Kur'an'ı anlamak için Kur'an'ın kelimeleri arasındaki irtibatı, kelimelerin diğer ayet ve cümlelere bakan yönünü bilmek gerekir. Kur'an'da kelimeler birbiri ile münasebetli ve tamamı gözetilerek anlamlandırılabilecek şekilde yerleştirilmiştir." (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 109) "Kur'an kıssalarının bazı manzaralarında yapılan tekrarlar, manzaranın yepyeni başka bir müşahhas parçasını ortaya koymaktadır. Bu, Kur'an'ın kıssaları anlatmadaki önemli bir üslubudur." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 153, 165) Tekrar etmek, önemli konuları pekiştirmek için Arap dilinin özelliklerindendir. Günümüzde siyasi ve ticari şirketler, tekrarı propaganda ve reklamlarda çok kullanırlar. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s.434, 436) "Bazen Kur'an'ın şaşırtıcı düzeninin (ya da düzensizliğinin) Muhammed'in ifade sanatını güçlendirdiğini; bağlamın, hikâyenin ve biçimsel birliğin yıkılmasının, okuyucuyu sesin yakın ve ezici otoritesine konsantre olmaya zorladığını düşünüyorum. Elçinin dudaklarından çıkmasına rağmen, yüce ve ikna edici bir otoriteye sahip olan bu ses, İncil'deki Tanrı'nın doğrudan konuşmalarını hatırlatır ama onu genişletir" (Harold Bloom, Dahi, Yüz Örnek Yaratıcı Zihinden Bir Mozaik, s. 146); "Edebi bakış açısıyla değerlendirildiğinde, Kur'an yarı şiirsel yarı düz yazı olarak yazılmış en saf Arapçaya örnektir. Dilbilimcilerin bazı durumlarda Kur'an'da kullanılan belirli kalıp ve ifadelerle uyuşacak kurallar kullandıkları ve Kur'an'a eş bir çalışma üretmek için birçok denemede bulunmalarına rağmen, henüz hiçbirinin bu konuda başarılı olmadıkları bildirilmiştir." (F. F. Arbuthnot, The Construction of the Bible and the Koran, s. 5) Kısaca, "Kur'an'ın iç düzeni kitapların değil hayatın iç düzenine benzer. İnsan hayatında olduğu gibi Kur'an'da da iman, ibadet ve ahlakî yaşantılar bütün oluşturacak şekilde baştan sona serpilmiştir. Kur'an edebiyat değil hayattır, hayat tarzıdır. Kur'an insanı hayatın içinde eğitmeyi amaçlar." (Prof. Muhammet Altaytaş, Hangi Din?, s. 149)

Musa kıssası neden çok tekrarlanır?

Kıssalarda, Hazret-i Musa'nın doğumu, gençliği ve evliliği tekrarlanmaz. Ama her zaman Müslümanların karşılaşacağı durum, şart ve kişi/kimlikler kıssalarda ibret amaçlı anlatılır. Kur'an'daki kıssalar geçmişte olmuş bitmiş birer olay olduğu için değil, aynı olaylar tarihin her döneminde farklı adlarla olsa da her zaman tekrar ettiği, edeceği için tekrar edilmiştir. Yahudilerden neden bahseder çünkü faiz, karaborsa, kapitalizm, materyalizm, üstün ırk iddiası, gizli kuruluşlar, liberalizm gibi zalim sistem ve fikirlerin fikir babası ve koruyucuları onlardır. Evangelizmden illuminateye, siyonizmden pagan putperestliğine dek hala aynı bakış açısı ve sonu, 'ekin ve nesli yok etmek' (Bakara, 205) üzere kurulu düzenleri ile aramızda yaşamaya devam etmektedirler. Şu an pratik hayatta hala, Rab olma iddiasında bulunan insanlar bulunmaktadır. Bir Bedir savaşı veya Talut ile birlikte olanların yaşadıkları günümüzden ne kadar farklıdır? Kıssada yaşananlar, geçmişte yaşanmış birer hatıra değil, içimizde yaşayan, şu

an canlı şahit olduğumuz tekrarlanan olaylardır! Ümmetin, kıssalarda anlatılan durumlara düşmemesi için uyarılarda bulunulmaktadır. Şu an içinde yaşadığımız sürecin tarihi köklerini bu kıssalarda görebilmekteyiz: Dünyevileşme, Allah'a isyan, paganizm vb. Ayrıca bu kıssalar ile "Peygamberimizi teskin ve teselli etmek, kâfirleri tehdit, münafıkları ayıplama, Yahudileri kınama, şirk/putlara karşı uyarı, sabrın ve mücadelenin, tevekkülün önemi, Münafıklara karşı dikkatli olunması gerektiği, Allah'ın takdirinin önüne geçilemeyeceği, ümitsizliğin Müslüman'ın hayatında yerinin olamayacağının" mesajları da okuyucuya verilmektedir. Son olarak şunun da altını çizmek gerekir ki insan, kendisinin içselleştirilmesi istenen mesajın çeşitli şekil, üslup ve ifadelerle tekrarı ile verilmek isteneni daha iyi hazmeder. Hayatın meşguliyetleri içinde arka plana atılan mesajlar tekrar hatırlanır, hayatın içine sokulur. Bunların kıssalarla anlatılması da Kur'an'ın bir metodudur. Ayrıca bu üslup, değişik seviye ve zihniyetlere hitap etmekte de bir usuldür.

İnsanlığın yaşı ile ilgili hadisler

Dünyadaki insanlığın yaşı konusu ile alakalı 2 hadis vardır: "Benim ümmetimin ömrü 1.500 seneyi pek geçmeyecek." (Havi li'l-Fetavi, Suyuti, 2/248; Ruhul Beyan, Bursevi, 4/262, Ahmed bin Hanbel, İlel, s, 89); "Adem'den kıyamete kadar insanlığın ömrü yedi bin senedir." (Kenzu'l-Ummal, h.no: 16459; Munavî, Feyzu'l-Kadir, III/547; h.no: 4278) Her iki hadisinde kaynağı genelde Suyuti'nin kitaplarıdır. Hadisin merfu senedi bir tanedir, diğerleri kopuk senetle -ravi zinciri ile- gelmiş, dolayısı ile hadis değildirler. Bu tek merfu rivayet için İbni Cevzi, 'mevzu; uydurmadır.' derken İmam Nevevi'de "Batıldır; aslı yoktur." demektedir. (Şevkânî, Fevâidu'l-Mecmû'a, 509) Reşid Rıza, 'Haberler, İsrailiyattan başka bir şey değildir; israiloğullarının bu kabil haber ve kıssalarına itimat edilemez, güvenilmez.' der. (Rızâ, Muslih ve Mukallid, 58) Suyuti hadis ilminde, 'mütesahil' olarak tanınır, yani efendimize isnad edilen rivayetleri genellikle yumuşak bir yaklaşımla reddetmeme eğiliminde olan bir âlimdir! Bazı âlimlerin uydurma kabul ettiği hadisleri en çok 'zayıf' diyerek rivayet eder. Bu iyi niyeti zamanla, bazı rivayetlerin içeriğinin sağlam olmaması nedeni ile sorunlara yol açabilmiştir. Kur'an'a baktığımız zaman, kıyametin zamanını sadece Allah bilir, bilgisine ulaşırız. Bu bilgi peygamberimize bile verilmemiştir: 'Sana kıyametin ne zaman gerçekleşeceğini soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır.' (A'raf, 187); "Kıyametin ne zaman geleceğini bilmek Allah'a mahsustur." (Lokman, 34) Peygamberimiz, bu bilgiden muaftı: "Ben gaybı bilmem" (En'âm, 50); Peygamberimiz 'Kıyametin vaktini bilmezdi.' (Buhârî, İman 1; Muslim, İman 1) Uydurma hadisler konusunda uzman olan Prof. Yaşar Kandemir, hadisi uydurma olarak kabul eder. (Kandemir, Mevzû Hadisler, 181-182) Bu gibi konular, yani Kur'an'ın bildirmediği, efendimizin de bilmediğini açıkça ifade ettiği konulardaki detaylar, israiliyyat denen, Yahudi kaynaklarından gelen bilgilerle doldurulmaya çalışılmıştır. Üstat Nureddin Yıldız'da, araştırmalarında bu hadi için, 'Böyle bir hadisin varlığını bilmiyorum' değerlendirmesinde bulunmuştur. (http://www.fetvameclisi.com/fetva-benim-ummetimin-omru-1500-seneyi-pek-gecmeyecek-hadisi-sahih-midir-6815.html)

Dünyanın ömrü 7000 sene midir?

Kaynaklarda yer alan her rivayet, sıhhat durumu incelemeksizin İslam'a mal edilemez. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 196) İbni Kesir, Hz Peygamberin kıyametin vaktini belirttiği hiçbir rivayetin sabit olmadığını, sadece alametlerinden bahsettiğini söylemektedir. (İbni Kesir, en-Nihayet,1/26) Sehavi'de, ahiretin vaktinin beyan edildiği her rivayetin ya aslının olmadığı ya da sabit olmadığını (kesin olmadığını) beyan etmektedir. (Sehavi, el Makasidül Hasene, I/693) Şevkânî, "Nebi'nin vefatından sonra kıyamet gününe kadar bin sene geçmeyeceği" hadisi hakkında İmam Nevevî'nin, "Bâtıldır, aslı yoktur." dediğini zikreder. (Şevkânî, Fevâidu'l-Mecmû'a, s. 509) Reşid Rıza da "Bu ummetin ömrü de 1500 senedir" haberlerinin İsrailiyat olduğunu söyler. (Rızâ, Muslih ve Mukallid, s. 58) Cibril Hadisi'nde de Hz. Peygamber, kıyametten bahisle: "bu meselede kendisine sorulan, sorandan daha fazla bir bilgiye sahib değildir" (Buhârî, İman 1; Muslim, İman 1) buyurur. Hadisçiler,

dünyanın ömrünün 7000 sene olup Hz. Peygamber döneminin son bin seneyi içine aldığı şeklindeki rivayetleri asılsız kabul etmişlerdir. (Ali el-Kārî, el-Esrârü'l-merfûʿa fi'l-aẖbâri'l-mevżûʿa, s. 452-454) Bu hadis doğru olsa idi, kıyametin saati de bilinmiş olacaktı. Ama bu Kur'an'a aykırıdır! Kur'an-ı Kerim, birçok ayeti size Kıyamet saatinin Allah'tan başka kimse tarafından bilinmeyeceğini beyan etmektedir. Araf 187: "Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır."

Peygamber deve sütünü ve sidiğini içmeyi mi tavsiye etti?

Ehli sünnet çizgisinde ve hadisleri Kur'an'dan sonra ikinci kaynak kabul eden biri olarak, 'Hadisleri reddeden' ve nas olarak kabul etmeyen modernist kardeşlerimizden farklı olarak, hiçbir hadisi araştırmadan, kaynağı ve içeriğini sorgulamadan direk reddetmemekteyiz. Özellikle, 'Sinek, sidik, tükürük' içerikli hadisleri hem ateist hem modernist kesimden epey eleştiri almaktadır. Biz bu konuda yaptığımız araştırmalar sonucu her üçünün de sahih olduğu ve bilim ile çelişmediği sonucuna vardır. Detaylara geçersek: Hz. Enes anlatıyor: Ukl veya Ureyne kabilesi halkından sekiz kişilik bir grup Medine'ye gelip Hz. Peygamber (a.s.m)'e biat ederek Müslüman oldular. Bir müddet sonra Medine'nin havası onlara dokundu ve hasta oldular. Şikâyetleri üzerine Hz. Peygamber, çobanlarıyla birlikte Medine'nin dışına çıkıp, develerin sütlerinden ve sidiklerinden içmelerini öğütledi. Adamlar bir müddet devlerin süt ve sidiklerinden içtiler ve sağlıklarına kavuştular." (Buharî, Vudu, 66; Tıp, 5-6; Diyat, 22; Müslim, Kasame, 9-11; Ahmed b. Hanbel III/107,163; Ebu Davud, Hudud, 3; Tirmizi, Taharet, 55, Nesaî, Tahrimu'd-dem, 8-9) Hadisin sadece deve 'sütü' içmeyi tavsiye eden rivayetleri de mevcutsa da (Ebu Davud, Taharet, 125; İbn Hanbel; III/107; Nesaî, Tahrimu'd-dem, 8) bu hadisin Buhari, Müslim gibi kaynaklarda geçmesi nedeni ile özellikle reddedilmeden önce iyice araştırılması gerektiğinin önemini tekrar hatırlatıp detaylara geçelim: Öncelikle hadiste, "herkes deve idrarı içsin" şeklinde bir emir olmadığının altını çizelim. Olay, çölün ortasında var olan imkânlarla doğal tedavi metodu kullanılmasından ibarettir ve sonuçta hastalar iyileşmiştir. Peki, bu tıbben mümkün müdür, idrar tıpta ilaç olarak kullanılabilir mi? Bu durum bilim ile uyuşur mu? NASA'nın laboratuvar verilerine dayanan bir rapor, idrarda faydalı maddelerin bulunduğu ortaya konmuştur. (David F. Putnam, Composition and Concentrative Properties of Human Urine, NASA Contractor Report, Temmuz 1971. Rapor için bakınız; https://ntrs.nasa.gov/archive/nasa/casi.ntrs.nasa.gov/19710023044.pdf) Sağlık alanıyla alakalı kaleme aldığı kitaplarla tanınan Harald W. Tietze'nin ilk baskısı 1996'da yapılan ve "International Bestseller" olan yani Dünya çapında en çok satan kitaplar arasına giren "Urine The Holy Water" yani "Kutsal Su İdrar" başlıklı kitabında, idrar tedavisinin faydalarından bahsedilir ve tedavinin en sık uygulandığı ülkenin Almanya olduğu yazar. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition, P/L, Australia, s. 15) 44. sayfasında "Deve idrarı"nın kalp ve dolaşım sistemi hastalıklarına iyi geldiğinin yazması da konumuz açısından önemlidir. (Harald W. Tietze, Urine The Holy Water, Harald W. Tietze Publishing: 2003, 3rd edition (3. baskı. 1. baskı: 1996), P/L, Australia, s. 44) Birçok makalenin yer aldığı "Holistic Health Healing & Astrosciences" adlı kitabın ikinci cildinde "İdrar Terapisinin Mucizeleri" başlıklı makalede, İdrar terapisinin soğuk algınlığından kansere ve eklem iltihabından AIDS'e kadar birçok hastalığı tedavi etme potansiyeline sahip olduğu yazmaktadır. (Dr. B.D. Sharma, Holistic Health Healing & Astrosciences (An International Sourcebook), Holistic Health & Healing in 21st Century, cild 2, B. Jain Publishers: 2003, s. 279) Almanya'da faaliyet gösteren "Sağlık Merkezi" isimli kuruluşun internet sitesinde, idrar terapisinin bağışıklık sistemini aktive ettiği ve özellikle de alerji, astım, gut, romatizma, kronik ürogenital enfeksiyon ve cilt hastalıklarının tedavisinde çok iyi neticeler verdiği belirtilmektedir. (Almanya'da faaliyet gösteren "Sağlık Merkezi" isimli kuruluşun internet sitesi için bakınız; https://www.zentrum-der-gesundheit.de/eigenurintherapie.html) (Kaynak: http://belgelerlegercektarih.net/deve-idrari-hadisi-uydurma-degil-adeta-bir-mucizedir) Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi (Ulakbim) indeksine göre bilimsel kudreti en ileri seviye kategorisi yani A kategorisinde olan bir derginin, Journal of Ethnopharmacology, 2011 yılına ait nüshasında "Deve idrarının Hepa-c1c7 türü kanserlerini kaynak organizma dışı kullanımda tedavi edici etki gösterdiği ve sitokrom – p450-1a1 enziminin sentezini yok ettiğini yazmaktadır. Bu sitokrom

p450-1a1 enzimi kanser oluşturucu etkisiyle biliniyor. Deve idrarı, kanser oluşturucu molekülü diskalifiye ediyor ve kanser tahribatını da restore ediyor." Hadis desek kabul etmeyecek pozitivist rasyonal arkadaşlar umarım bu konuya biraz daha tarafsız yaklaşabilirler! İdrar konusundaki diğer bazı çalışmalar: Dr. Johann Abele, 1995 yılında yayınlanan kitabında 5 milyon Almanın şifa bulmak için idrar kullandığını ifade eder. (Dr. Johann Abele, Die Eigenharnbehandlung-Erfahrungen und Beobachtungen, (Idrar Terapisi-Deneyler ve Gözlemler), Haug-Verlag, 1995) Japon bilim adamı Dr. Nakao idrarın faydalarını anlattığı video adresi: https://www.youtube.com/watch?v=IEPrB6x02CI&t=1s; https://en.wikipedia.org/wiki/Urine_therapy; Carmen Thomas, Ein ganz besonderer Saft, Urin, (Çok Özel bir Su, Idrar), VGS Verlagsgesellschaft, Köln 1993. Bu kitap "Çişteki mucize" başlığıyla türkçeye de çevrildi. Leman Çalışkan'ın tercüme ettiği bu kitap, 1995 yılında "Doğan Kitap" tarafından basıldı; Flora Peschek-Böhmer, Urin-Therapie – ein Tabu wird gebrochen, Heilerfolge bei vielen Krankheiten und Beschwerden, (İdrar Terapisi-Bir tabu yıkılıyor, Birçok Hastalık ve Rahatsızlıklarda Şifa Başarıları), Heyne Verlag, 1995; Angela Martens, Heilsaft Urin – Ein altes Mittel neu entdeckt, (Şifa Suyu Idrar – Yeni keşfedilmiş eski bir ilaç), Weltbild Buchverlag, 1999; Gennadi Malachow: Urin-Therapie, (Idrar Terapisi), Verlag Phönix, 1999; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: Idrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948; John W. Armstrong, The Water Of Life: A Treatise on Urine Therapy (Hayat Suyu: Idrar Terapisi üzerine bir Araştırma), Published by True Health Publishing Co. By Health Science Press, Rustington, Sussex, 1948. (https://ateistlerecevap.org/deve-idrari-hadisi-hakkinda-detayli-aciklama/; Yeni Akir, 25.7.2017) "Rusya'da Leningrad'daki 12 katlı hastanede sidikle tedavi yapılır." (Prof Ahmet Maranki, Hürriyet, 5.2.2010); "Çişteki mucize. Saç dökülmesine karşı, Kulak iltihabında, Boğaz iltihabına karşı, Ellerin ve dizlerin titremesinde insanın idrarını yapar yapmaz el ve dizlerini bununla ovması ve yıkaması ile, Vücutta su toplanmaya başlarsa, insan uzunca bir zaman sabah aç karnına kendi ilk idrarından biraz içmelidir. Bunun sarılıkta da yararı olur. Kadınların cinsel organlarındaki yanma ve kaşıntıları sıcak idrar ile yıkamak faydalıdır. Arı sokmasına karşı hemen idrarla ıslatmak birebir gelir. Tecrübeyle sabit… Son olarak şunu söylemek isterim, bu kitap elime geçtikten sonra sifonu çekerken vicdan azabına benzer bir şey duyuyorum. Hani değerbilmez biri olduğuma dair bir his. Klozet yerine kavanoz mı kullanmalı ne..." (Pakize Suda, Hürriyet, 29.7.2006) Ateistler İslam'a kâfirler kadar, sadece bilimsel yaklaşsalar birçok iddialarını terkedecekler aslında ama önyargı ve nefsin arzularını aşamamak onları bir cendere içinde tutuyor, girdaptan çıkamıyorlar!

Ateist yazar aklınca alay ediyor: "Size deseler: "Yemek yediğin çanağın ya da su içtiğin bardağın içine sinek düştüğü zaman sineğin her tarafını batır, sonra çıkar at ve yemeğine ya da içmene devam et. Çünkü sineğin iki kanadının birinde hastalık, diğerinde de şifa vardır. Sinek idrak ve ilahi ilham sahibi olduğu için, önce zehirli olan kanadını sokar, deva olan kanadını dışarıda bırakır. Eğer sineğin, dışarıda kalan ' şifa ' kanadını yemeğin (ya da içeceğin) içine batıracak olursan, şifa hastalığı gidermiş olur."

"Sizden birinizin (yemek) kabına sinek düşecek olursa, onu iyice batırın. Zira onun bir kanadında hastalık, diğerinde şifa vardır. O, içerisinde hastalık olan kanadıyla korunur." (Ebû Dâvud, Et'ime 49, Buhârî, Tıbb 58, Bed'ü'l-Halk 14; İbnu Mâce, Tıb 31, Nesâî, Fera' 11; Ramuz el-Ehadis:66/4)

Önce şunu belirtelim. Bu bilimsel olarak kanıtlanmıştır, bu bir. İki: Çölde su başta olmak üzere gıda maddeleri çok değerlidir. Eksik bilgiden kaynaklı, çok önemli bu tür gıdaların atılmaları yerine yerine, kullanılma usulleri belirlenip kullanışa elverişli hale getirme yolu ifade edilmiştir hadiste. Ama çöl dışında, zorunluluk yoksa tabii ki böyle bir 'zorunluluk' yoktur. İslam temizlik dinidir. Öyle değil mi? Askerde kimyasal saldırılara idrarlı bez ile korunma önerilirdi hatta II. Dünya savaşı sırasında ülkemizde sivil halka bile bu öğretilmişti. Ama bu her zaman idrarlı bezle dolaşmalı veya gerek yoksa hala onu kullan anlamına gelmez öyle değil mi? Kısaca zaruret, istisna haller için söz konusu olan hadisi genelleme yapmak sadece önyargı olmakla açıklanabilecek bir özelliktir. İbnu'l-Cevzî der ki: "Bu kimsenin söylediğinde bir gariplik yok. Zira arı, baş kısmıyla bal toplar, aşağı kısmıyla da zehir alır. Zehiri öldüren yılanın eti, zehrin tedavisinde kullanılan ilaca katılmaktadır." (İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 11/135-137) Görüldüğü gibi hadisi duyan Cevzi hadisi reddetmemiş ve akli bir kıyas ile konuyu temellendirmeye çalışmıştır. Peki, bu konu ne kadar bilimseldir?

Sineklerden antibiyotik elde ettiler. "Avustralyalı bilim adamları, her koşulda var olabilen sinek ve benzerlerinden antibiyotik elde ettiklerini açıkladılar." Sydney'deki Macquarie Üniversitesi'nden Prof. Andy Beattie önderliğindeki ekip çok ilginç bir araştırmaya imza attı. Sinekler, böcekler ve her türlü haşerenin çürüyen et ve gübre dahil her pisliğe karşı dayanıklı olduğunu dikkate alan bilim adamları, "Bu yaratıkların enfeksiyonlara karşı süper direnci olması gerekli, aksi halde sağ kalamazlardı. Onlardan antibiyotik yapma deneyimlerimiz şimdilik başarılı sonuçlar verdi" dediler. (Hürriyet, 11 Ağustos 2008)

Çağın antibiyotikleri kurtçuklardan geliştirilebilir. Bilim adamları, yeşil sinek larvalarının salgılarından elde edilen yeni bir antibiyotik türü keşfetti. Galler'deki Swansea Üniversitesi'nden Norman Ratcliffe ve ekibi, lucilia sericata (şişe camı yeşili sinek) larvalarının salgılarında bulunan, hastane bakterilerinin 12 türünün yanı sıra E coli ve clostridium difficile bakterilerinde de etkili olabilen maddeye "seratisin" adını verdi. Seratisini saf hale getiren bilim adamları şimdi iğne, hap ya da merhem olarak kullanılabilecek antibiyotiğin içeriğini tam olarak tanımlamaya ve bunu sentez etme yolunu bulmaya çalışıyor. Bu çalışma da başarılı olursa seratisin insan hücrelerinde ve sonucunda da klinik deneylerde test edilecek. Araştırmaya maddi destek veren yardım derneği "Action Medical Research"den Doktor Yolande Harley, muhtemel yeni antibiyotiğin keşfinin heyecan verici bir ilerleme olduğunu belirterek, bunun hastane enfeksiyonlarına ya da başka bakterilerin yol açtığı hastalıklara yakalananlar için yeni bir tedavi imkanı sağlayabileceğini söyledi. (Mynet.com, 06.08.2008; Yeni Şafak, 07.08.2008) "Aslında sinekten antibiyotik elde etme çalışmaları geçtiğimiz yüzyılda başlamış, 1930 ve 1947'de İngiliz ve İsveç ilim adamları "cafasin" ve "klotinizin" adlı antibiyotikleri bulmuşlardı." (Yeni Asya, 19 Mayıs 2020) E peki şimdi ateistler utanır mı? Hadis değil de bilim söyleyince ithamlarından vazgeçerler mi? Şimdiye kadar görmedim! Devam edelim. Bı konuyla ilgili üç araştırmanın görüntüleri aşağıdadır.

Özellikle ortadaki araştırmanın başlığı hadis ile tıpatıp aynıdır. "Antibiotic on the the left wing of the the house fly can kill its own bacteria.": Ev sineğinin sol kanadında bulunan antibiyotik kendi bakterisini yok edebilmektedir. Macquarie Üniversitesi, Biyoloji Bilimleri bölümünde bir grup araştırmacı, sineklerin çürük et, meyve ve gübre dahil olmak üzere her türlü pisliğe karşı dayanıklı olduğu teorisinden yola çıkarak sineklerin sahip oldukları bu antibakteriyal özellikleri farklı gelişim evrelerinde ortaya çıkarmak üzere çalışmalar yaptılar. Grubunun yeni keşfini Melbourne Mikrobiyoloji Konferansında tanıtan Ms J. Clarke, "Çalışmalarının, yeni antibiyotiklerin bulunması için yapılan küresel araştırmaların ufak bir parçası olduğunu fakat kimsenin daha önce bakmayı akıllarına getirmedikleri bir yere odaklandıklarını" söylüyor. Ms Clarke, mide içersinde de meydana gelen antibakteriyal özelliklerin sinek bedeni üzerinde

mevcut olduğunu söylüyor ve her iki yerde de bu aktiviteleri görebileceğimizi belirtiyor ve “Sinek bedeni üstüne yoğunlaşmamızın sebebi daha kolay ayrışılabilir yapıda olmasıdır.” diye ekliyor. Biophysical Journal‘da 19 Şubat 2013’te yayınlanan, Avustralyalı ve İspanyalı 14 bilim adamının deneyleriyle kaleme aldıkları Biophysical Model of Bacterial Cell Interactions with Nanopatterned Cicada Wing Surfaces adlı makalede sinek kanatlarının yüzeyindeki nanopatternlarının, temas halinde bakterileri yalnızca fiziksel yüzey yapısına bağlı olarak öldürdüğü kanıtlanmıştır. Makale, Clanger cicada (Psaltoda claripennis) kanadı nanopatternlarını antibakteriyel nanomalzemelerin tasarımına dâhil etmenin faydalarından bahsederek, nanoteknolojinin sinek kanadını model alması önerisini sunmaktadır. Sinek kanatlarının, bakteri kirliliği ve enfeksiyonlara karşı artan dirence sahip yeni işlevsel yüzeylerin geliştirilmesi için model niteliğinde olduğunun belirtilmiştir. Kanada’daki McGill Üniversitesi‘nden kimya mühendisi Anne-Marie Kietzig sinek kanadı nanopatternları modeline dayanarak üretilecek materyallerin, otobüs korkulukları gibi yaygın olarak hastalığı barındıran halka açık yüzeylere uygulanabileceğini öne sürüyor. “Bu, (sinek kanadı nanopattern modelleri) pasif bir bakteri öldürme yüzeyi sağlayacak.” diye ekliyor ve “çevreye zararlı deterjanlar gibi aktif maddeler gerektirmediğini” belirtiyor. (İnternational Weekly Journal of Science; https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3576530/#) Auburn Üniversitesi Alabama Tarımsal Deney İstasyonu araştırma entomologları Ed ve Mary Cupp karasineklerin (Musca domestica) ağız sıvısında bulunan protein kesilerinin yaraları iyileştirici etkisini tesbit ettiler. Ayrıca araştırmalarına göre, protein cilt ülserleri ve diyabetik ayak lezyonları gibi kronik yaraların iyileştirilmesi için benzer bir şekilde çalışacak. AU Veteriner Hekim Koleji’ndeki küçük hayvan cerrahisi profesörü olan Mary Cupp ve Steven Swaim, antibiyotikleri ve protein iyileştirmeyi birleştiren çözümlerle tedavi edilen cerrahi insizyonların (kesik, yarık) tek başına antibiyotiklerle tedavi edilen insizyonlara göre daha hızlı ve daha güçlü olduğunu belirleyen bir araştırma yaptı. Auburn’un Teknoloji Transfer Ofisi (OTT), teknolojiyi mevcut şirketlere ve bu teknolojinin çevresinde bir girişimde bulunmayı düşünen girişimcilere pazarlamaktadır. (Today in Viddya Cilt 7 Sayı 23, 23 Ocak 2005, Editör: Susan K. Boyer) FEBS Letters’ta 22 Eylül 1997’de Cilt 415, Sayı 1’de 64-66 sayfalar arası yayınlanan ‘Chemotherapeutic activity of synthetic antimicrobial peptides: correlation between chemotherapeutic activity and neutrophil-activating activity‘ isimli makalede bilim insanları; 34 amino asit tortusundan oluşan Sarcophaga peregrina’nın (et sineği) güçlü bir antibakteriyel proteini olan sapecin B’nin aktif çekirdeğini saptadıklarını, bu çekirdeğin, sapecin B’de bir α-sarmal oluşturan 11 amino asit kalıntısı, artıklarının 7-17’den oluştuğunu, bu peptiti daha da modifiye ettiklerini ve hem antibakteriyel hem de antifungal (mantar öldürücü) aktivite sergileyen birkaç antimikrobiyal peptid sentezlediklerini; genellikle, X ve X’in bir hidrofobik kalıntı olduğu her iki uçta ve XXXXX’teki [K veya R] X [K veya R] motiflerine sahip olan undecapeptitlerin potansiyel olarak “bakteri ve mantarların öldürülmesinde aktif olduklarını”, bakterinin ATP’yi sentezleme ve amino asitler taşıma kabiliyetini de kaybettiğinin bulunduğunu belirtmişlerdir. Yukarıda da kısaca değindiğimiz, Avustralya Sidney’deki Macquarie Araştırma Üniversitesi Division of Environmental & Life Sciences, Department of Biological Sciences’ta çalışmalar yapan J. Clarke ve ekibi, 2003’te yayınladığı ‘Hypothesis driven drug discovery: antimicrobials in flies‘ isimli makalesi ve diğer çalışmalarını sunduğu Australian Society for Microbiology Konferansında üç türün de yüzeylerinin antibakteriyel özellik gösterdiğini kanıtlamışlardır. Ev sineği-karasinek (Musca domestica), koyun sineği (Lucilia cuprina), meyve sineği (Drosophila melanogaster) yüzeylerindeki antibakteriyel aktivitenin daha etkili terapötik ömrünün olduğu belirtilmiştir. Bu konuda bir makale yayınlayan Dr. Samahı, mikrobiyologların sineğin midesinin içinde parazit olarak yaşayan uzun hücrelerinin bulunduğunu keşfettiklerini bildiriyor. Bu mantarsı hücreler, kendi üreme döngülerinin bir bölümü olarak, sineğin solunum kanallarına doğru çıkıntı yaparlar. Sinek, sıvının içine tamamen batırılırsa, osmotik basınçta meydana gelen değişiklik hücrelerin çatlamasına yol açmaktadır. Bu hücrelerin muhtevası ise, sineğin vücudunda taşıdığı

patojenlere karşı olan bir antidottur; yâni zehire karşı panzehirdir. Yemeğe bulaşan sinekten çıkan zararlı mikropları, sinek batırılınca çatlayarak ortaya çıkan antidot tesirsiz hâle getirmektedir. (Dr. Mustafa Reyhanlı, Gerçeğe Doğru, Zafer Yayınları, 5. Cilt) Bu konuda araştırma yapan Dr. İzzeddin Cevvale şu tespitlerini dile getirmektedir: Eskiden beri bilinen bir gerçek vardır ki, zararlı hayvanların zehirinde hem fayda hem de zarar vardır. Yani bunlardan hem zehir ve hem de panzehir bulunmaktadır. Tek bir hayvanda birbirine zıt olan iki şey gayet tabii olarak bulunabilmektedir. Karasineğin iki kanadından birinde zehir diğerinde ise panzehirin bulunması, yüce Rabbimizin yaratmış olduğu varlıklar içinde insana hayret verecek şeylerdendir. Bütün bunların Allah'ın kudretine birer delil olduğu bir gerçektir. İşte balansı, bir taraftan insanlara faydalı olan balı yaparken diğer taraftan iğnesinde taşıdığı zehirli maddeye bak! Balıyla faydalı olurken, zehiriylede öldürücü olabiliyor. Nitekim akrep de iğnesiyle zehir saçarken, vücudu (eti) ile de panzehir veriyor, zehrini nötr hâle getiriyor. Tıpta, yılanın kuyruğundan ve zehirli haşerelerden serum elde edilir. Elde olunan bu serumla akrebin veya yılanın soktuğu kimseler tedavi edilirler. Hatta daha da ötesi, kanser acılarının dinmesi için yine bu hayvanlardan elde edilen serumlardan yararlanılır. Yine günümüz tıbbı, insana tiksinti verici mâhiyette olan maddelerden hayat verici ilaçlar elde etmektedirler. Meselâ penisilin küften elde edildiği gibi, streptomisin ise kabir toprağndan elde edilmektedir... Bilindiği gibi Bakteri İlmi'nde her bir mikrop için onu öldüren bir panzehir vardır. Mikrop bir canlının vücuduna girdiği zaman, vücud bu mikroba karşı harekete geçer, böylece vücuda giren mikroba karşı onları yok edici karşı bir antikorlaortadan kaldırır. Hulasa vücutta oluşan antikor ve antitoksin, mikrobu yok eder. Nitekim bu kural karasinek için de aynen geçerlidir. Karasineğin vücudunda da birbirine karşı savaş veren iki tür zehirin bulunması gayet normaldir. Böylece karasineğin taşıdığı hastalık yapıcı mikroplar, sineğin yemeğe veya suya düşmesiyle bulaşacağından onun diğer kanadında da bu zehiri önleyecek panzehir vardır. O halde bizim yapacağımız bir şey var, böyle bir durumda hastalığa yakalanmamak ve zehiri önlemek için Peygamber Aleyhis-Selam'ın tavsiyesine uymak sağlığınız için gayet faydalıdır. Hastalığı yapan, mikropların kendisi değil, onların salgıladıkları toksinlerdir. Vücut bu toksinlere karşı antitoksin meydana getirmek suretiyle kendisini korur. Acaba sineğin vücudunda bu toksinlere karşı antitoksin meydana gelmez mi? Mahmud Kemal ve M. Abdülmümin Hüseyin adında Mısırlı iki tabib; karasinek hadisindeki durumu tesbit etmek için yaptıkları araştırmalarında diyorlar ki: 1871 yılında Alman Prof. Brifeild, Almanya halkı karasineğin, İmposamosouy adını verdiği Mantar cinsinden bir tufeyliye mübtela olduğunu keşfetti. Bu tufeyli devamlı olarak sineğin vücudunda yaşayıp geçinmektedir. Profesör yaptığı incelemede bu tufeylinin lintomophteraly adında bağlı yahut birleşik yosun mantarları Sygmomysis denilen bir yosun mantarı türüne mensup olduğunu gördü. Bu parazit su yosunu mantarı denen phycomclspristiti'nin ikinci çeşidindendir. Bu asalak hayatını, sineğin vücudunda mevcut, içinde özel bir salgı olan yuvarlak hücreler şeklindeki yağ tabakasında geçirir. Sonra bu yuvarlak hücreler uzar, meydana gelen açıklıklardan yahut sineğin karın halkaları mafsallarından dışarıya çıkar ve sineğin vücudunun dışına çıkmış olur. Bu çıkış devri, bu mantarın üreme devresidir. Bu devrede mantarın tohumları hücrenin içinde toplanır. Hücrenin iç basıncı artar, nihayet bu basınç o dereceye ulaşır ki, hücre cidarları buna tahammül edemiyerek patlar ve içteki tohumlar itme kuvvetiyle hücrenin 2 cm. dışına fırlar. Öte yandan modern çağın bilim adamlarının buluşları da, Alman bilgini Brifeild'in teorisini desteklemektedir. 1945 Yılında Mantar bilgisinde en büyük üstad olan Prof. Langiron, devamlı olarak sineğin karnında yuvarlak hücreler şeklinde yaşayan bir mantarda "Enzim" denilen tahallül kudreti yüksek bir salgı bulunduğunu açıkladı. 1947-1950 Yılları arasındaki iki Alman bilgini Arnstaine, Cook ve İsviçreli bilgin Rolius araştırmalarında, "Javaein" dedikleri bir madde buldular. Bu maddeyi sinekte yaşayan Mantar türünden elde ettiler. Bu maddenin hayatiyete zıt olduğunu, tifo ve dizanteri gibi bir çok mikropları öldürdüğünü tespit ettiler. 1948 Yılında İngiliz bilim adamlarından Briyan Courtes; Heming; Geferies ve Mackjohan araştırmalarında "Cotin-sine" dedikleri hayatiyete zıt bir madde buldular. Bunu yine sinekte

yaşayan aynı tür mantardan elde etmişlerdi. Tifo, dizanteri vs. gibi mikroplara karşı tesirli idi. 1949 Yılında iki Alman bilgini Omcyve Farmer ve İsviçre'den German, Roth, Athlenger ve Blathner de araştırmalarında "İniatin" adını verdikleri tek hücrelilerin yaşamasına zıt bir madde elde ettiler. Bunu da sinekte yaşayan Mantar türüne mensup bir mantardan elde etmişlerdi. Bu maddenin tifo, dizanteri ve kolera gibi hastalık mikroplarına karşı tesirli olduğunu gördüler. 1947 Yılında ise ilim adamlarından Moftiş tarafından, sinek vücudunda yaşayan mantarlara mahsus bir kültürden tek hücreli canlılara zıt maddeler elde edildi. Bunların tifo, dizanteri ve benzeri mikroplara karşı kuvvetle müessir olduğunu gördü. Keza bunlar, hummalı hastalıklara sebep olan mikroplara karşı da tesirleri kuvvetli idi. Bu maddenin bir gramı, mezkur mikroplarla mülevves yüz litre sütü koruyacak güçte idi. Yiyecek veya içeceğin içine düşen sinek, yiyeceğe veya içeceğe iyice batırılmaksızın alınıp atılacak olursa; çıkarıldığı yerde sineğin taşıdığı zararlı mikroplar kalmış veya oraya bulaşmış olabilir. Eğer sineğin tamamı birden yiyecek veya içeceğin içine batırılıp daldırılmış olursa durum ne olur? Sinek yiyecek ve içeceğin içine tamamen batırılmış olunca, sineğin vücudunda bulunan panzehir harekete geçer. Bu batırma sırasında panzehir taşıyan zar patlar ve parçalanır. Panzehir hemen harekete geçmekle, sineğin taşıdığı mikropların üzerine atılır ve onları etkisiz hale getirip, imha eder. (Said Havva. er-Rasuls 36-41, 3 baskı 1394-1974 Beyrut. Not: Said Havva 'nın er-Rasul isimli eseri içinde bir bölüm olarak yayınlanan Karasinek hadisi ve bu badis etrafında söylenen sözler, daha sonra "el-lsabe fı'r-Reddi ata men taane fi hadisi'z-Zübabe" adı altında, müellif Elbani ile birlikte müstakil bir risale olarak yayınlanmıştır. Ayrıca bak. Sadeddin Roston Tere. S.Ateş. Hakses (966 Sayfa 4, sayı 17)

Ateist başka bir yazar da "peygamberimizi" tükürüklü ve tükürüksüz" biçimleriyle tedavi ettiğini" yazmış ve bununla alay etmiştir.

Ateist yazarın, "İslam dünyasında en sağlam kabul edilen kaynaklardan aldığını" söylediği sağlam hadislerin sağlamlıktan öte sahih bile olmadıklarının altını çizmeliyiz. Hele peygamberimizin iyileştirdiği insanlardan ücret aldığıyla ilgili bırakın sahih hadisi, zayıf rivayet bile bulunmaz. Sadece iyileşen hastaların gönüllü olarak getirdikleri hediyeler vardır ki peygamberimiz bunlarında önemli bir kısmını efendimiz iade etmiş (Darimi Sünen, I/10, Hanbel, Müsned, 4/170) veya hediye ile mukabelede bulunmuş (Tirmizî, "Birr", 34) geri kalanı ise dağıtmıştır. (İbn Sa'd, et-Tabakât, I/384; Camiu's-sağir, 8296) "Biz sizden herhangi bir ücret istemiyoruz bizim ecrimiz âlemlerin rabbi olan Allaha aittir" (Şuara,127, 145, 164, 180) Ayrıca bu ateist yazar Peygamberimiz zamanında tedavisi yapılan hastalıkların "Biyolojik ve fizyolojik" olduklarını vurgulamakta ve "Bunların psikolojik tedavi ile ne ilgisi var?" diye sormaktadır. Hâlbuki günümüzde stres ve sıkıntının başta ülser, gastrit, migren, şeker, kanser gibi hastalıklara neden olduğu bilinmektedir. (Haber Türk, 09.02.2017; https://www.deryauluduz.com/stres-temelli-hastaliklar-nelerdir; https://www.beyinder.org/stres-ve-beyin-sagligi; https://www.medikalakademi.com.tr/stres-nedir-stresin-neden-oldugu-hastaliklar-stresle-bas-etme; https://www.e-psikiyatri.com/stres-nasil-hastalik-yapiyor) Psikolojik olarak huzurlu olan insanların hastalıklardan daha kolay iyileştiği günümüzde tıbbi bir gerçekliktir. Ayrıca ruhsal bir takım rahatsızlıkların da tıp ilminin meşgul olduğu sahaya girdiği bilinmektedir. Bu ateist yazar, Efendimizin maddi hastalıkları üfürük yoluyla tedavi ediyor iddiası çok hatalı bir görüştür. "Ey Allahın kulları tedavi olunuz." (Ebu Davut, Tıb,1/11, Tırmizi, Tıb,2, İbn-i Mace Tıb,1, Hanbel, Müsned, 3/156, 4/278) diyen peygamberimiz, insanın maddi ve manevi iki yönü olduğunu bildiği için tedavilerinde de biyolojik ve psikolojik her iki yönü kullanmış, birisi için diğerini feda etmemiştir. Zamanın şartlarına göre ilaç, pansuman, dağlama vs. gibi bir takım tıbbi yöntemlere başvurarak hastalıkları tedavi ederken aynı zamanda hastanın ruhsal yapısını güçlendirici, iç dünyasını teskin edici mahiyette dua maksatlı okuma-üfleme metotlarını da kullanmıştır. Bu yazar tüm oryantalist ve ateistler gibi, özellikle belli rivayetleri ele almış ve bütünlüğünden kopardığı parça rivayetlerle İslam'a saldırmaya çalışmıştır. Yine bir örnek olarak yazar, Peygamberimizin göz değmesi, zehirli hayvan sokması ve nemle hastalığını üfürükle tedavi ettiğini ileri sürmüştür. Bu konuda kaynak olarak ileri sürdüğü hadis şudur "Şifa binti Abdillah: "Ben, Hafza'nın yanında bulunduğum bir sırada Hz. Peygamber yanıma geldi ve bana, 'Hafsa'ya yazı yazmayı öğrettiğin gibi nemle hastalığının rukyesini de öğretmez misin?' diye sormuştur." (Ebu davud, Tıb,18/3887, Hanbel, Müsned, VI/286) Eğer nemle hastalığının

tedavisi için uygulanan rukye okuma-üflemeden ibaret olsaydı bunu Peygamberimizden daha iyi yapacak kim vardı? Bunu da Hz. Hafza'ya bizzat kendisi öğretebilirdi. Peki, nemle (bir bakıma egzama) hastalığını Şifa binti Abdillah nasıl tedavi etmekteydi: "Şifa, za'ferân ağacına alır, buna yedi defa rukye yapar, sonra temiz bir taşa koyup ufalar, üzüm sirkesiyle karıştırdıktan sonra nemle yaralarının üzerine sürerdi" (İbni Esir, Üsdü'l Gabe, 7/163, İbni Hacer, el İsabe,8/121) İşte Peygamberimizin Hafsa'dan öğrenmesini istediği şifa yöntemi bu idi tabii ateist yazarın da anlamadığı! Hâlbuki aynı konudaki tüm rivayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacaktır ama ateist ve oryantalistler okuyucuyu bilgilendirmek değil, yönlendirmek hatta yanıltmayı amaçlamaktadırlar! Devam edelim:

Ateist yazar, Hayber savaşında yaralanan Ekva oğlu Seleme'nin Peygamberimizce üç kere okuyup üflenmesi ve Seleme'nin "Artık şikâyetinin kalmamasını" anlatırken, "yaralanmış, gelmiş, nefes etmiş, kalmamış" gibi -mış'lı kelimelerle hafife anlattığı bu olay hadis kaynaklarımızda (Buhari, Meğazi, 38; Ebu Davud, Tıb, XIX/3894) geçer. Seleme'nin yarasının sarılıp akan kanının durdurulup ve daha çabuk iyileşmesi açısından Hz. Peygamber efendimiz tarafından kendisine dua edilerek üflendiğini anlamayan yazar, yine olayı eksik ve tarafgir bir şekilde okuyucuya aktarmaıştır. Bunu nereden anlıyoruz, Hendek savaşında yaralanan Sâd bin Muaz'ın yarasını bizzat Hz. Peygamber, kanını durdurmak için dağlamıştır ve aynı savaşta kolundan yaralanan Ubey bin Ka'b'ı da dağlayarak tedavi etmiştir. (Müslim, Selam,74) Peygamberimiz kılıç yarasını okumakla tedavi etseydi, Sâd ve Ubey'i niçin okuyup üfleyerek tedavi etmemiştir? Peygamberimiz biyolojik yaraları önce maddi yöntemlerle tedavi etmiş, manevi olarakta hastanın rahatlaması için okuyup üflemiştir. Sadece maddi tedavi veya sadece manevi tedavi (okuma-üfleme dahil) İslam'da yoktur, İslam her ikisinin birlikteliğini öngörür. Ateist yazar, Hz. Ali'nin göz ağrısını tükürüğü ile tedavi etmesini diline de dolar. Önce bu olayın savaş başlamadan hemen önce, anormal şartlar hakim olduğu bir anda, hızlı tedavinin gerektiği bir ortamda geçtiğini unutmayalım. (Buhari, Cihat,102; Müslim, F. Sahabe, XXXIV/2406) Tükürük içindeki enzimlere baktığımız zaman (Meydan Larousse, 12-33) tükürükteki Pityalin adlı enzimle, dezenfektan etkisi gösteren, dolayısıyla ağzı enfeksiyonlardan koruyan Lizozim adlı kimyasal madde tükürüğün hafif bir antiseptik etkisi göstermesine neden olur (Doktorumuz, Tıp Ansiklopedisi,7-2350) Dr. Masaru Emoto, donmuş suda oluşan kristallerin kendilerine belirli düşünceler yoğun olarak yönlendirildiğinde değişiklik gösterdiğini ilan ederek okuma üflemenin aslında bilime o kadar da aykırı olmadığını gösterirken, "Tükürüğün bilinmeyen faydaları!" da artık gazetelerde haber olarak yayınlanmaktadır. "Yapılan araştırmada, insan ve fare tükürüğünde doğal olarak bulunan, morfin kadar etkili ağrı kesici özelliğe sahip "opiorfin" adlı molekülün depresyona karşı da etkili olabileceği ortaya kondu. Opiorfin molekülünü 2006'da keşfeden Fransa'daki Pasteur Enstitüsü'nden Catherine Rougeot ve ekibi, genetiği insana yüzde 99 benzeyen fareler üzerinde deney yaparken buldukları molekülün bazı antidepresanlar kadar etkili olduğunu belirledi. Molekül üzerinde sürdürülen araştırmalarda, "Opiorfin"in depresyona karşı etkili olabileceği de tespit edildi. "Journal of Physiology and Pharmacology" adlı dergide iki makale yayımlanan bilim adamları, opiorfinin morfin kadar etkili olmasının yanı sıra, yan etkilerinin çok daha az olduğunu belirtti. Araştırmacılar ayrıca bu molekülün "İmipramin" adlı antidepresan kadar etkili olduğuna ve yan etkisinin bulunmadığına dikkati çekti." (Milliyet, 3.9.2010)

İşin ilginci bilimsel temeli olan konularda İslam'a saldırna kesimin sözcülerinin 'Dışkı yemek' konusundaki iddialarına hiç itiraz etmemeleri, duymazdan gelmeleri ve hala önder olarak bu kişileri kabul etmeleridir: 12 Eylül'ün mimarı Kenan Evren'in cenazesine çelenk yollayan jeoloji profesörü evrimci ateist Celal Şengör yaptığı açıklamada, "İnsanlara dışkı yedirmek işkence değil" ifadelerini kullandı. "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun? Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. Onlar da bizim gibi primatlar.

Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Meselâ jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: Dışkı ve sidikler dâhil. Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidiğini içmez misin?” (Radikal, 22.11.2015) Ateist ve evrimci profesörümüz bununla yetinmeyip bazı hayvanların ve bu arada kendi dışkısını da yediğini ilan etmektedir: “İsviçre’de doktora yaptığı yerde otlayan ineklerin ve dağ keçilerinin de dışkılarının tadına baktığını söyleyen Şengör, “Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden her şeyi dener” (Cumhuriyet, 10.10.2018) Daha neleri merak ettiğini merak etmeye niyetimizin olmadığını ifade edip daha fazla midemiz bulanmadan konumuza dönüyoruz!

Peygamberler eşit mi? Bakara, 253. ayete göre hayır; Bakara, 285, evet

Bakara 253’de Allah'ın peygamberlerin bazılarını bazılarından üstün kıldığı ifade ediliyor. Bakara 285’te ise biz ‘Müminlerin’ tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiği, aralarında ayırım yapmamamız gerektiği anlatılıyor. Birinci ayet, Yüce yaratıcının peygamberlere özel verdiği yetkilerle aralarındaki farkların ifadesi, ikinci ayet ise, 'tüm dinlerin kökeninin İslam' olmasından dolayı, biz Müslümanların tüm peygamberlere iman etmemiz gerektiğinin hatırlatılmasından ibarettir. Bizler, peygamberlerin derecelerinin olduğunu biliriz ama hepsine de iman ederiz. “Kur'an bütün peygamberlerin peygamberlikte eşit olduğunu ama kendilerine verilen bazı özellikler bakımından aralarında farklılıkların bulunduğunu bildirir.” (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 43)

Tur, 24. ayet: "Sedeflerinde saklı incilere benzeyen genç hizmetçileri etraflarında dönüp dururlar." Cennette eşcinsellik mi var?

Hangi metin olursa olsun, o metne önyargılı yaklaşanlar her zaman subjektif sonuçlara ulaşırlar. Bir önceki ayette (Tur, 23) kadeh kelimesi geçer ama ayet, içilenin sarhoş etmediğini de hemen ifade eder: "Orada karşılıklı kadeh alıp verirler, ama o içecek ne saçmalamaya yol açar ne de günah işlemeye." (Ayrıca benzer anlamdaki diğer ayet için bakınız, Saffat, 47) Eğer bir kişi bu ayeti sarhoşluk veren içki anlamında anlama gayretine girerse, hizmetçi anlamındaki gulam kelimesine de tahayyül ettiği her anlamı verebilir. Hâlbuki ayette bahsedilen konu çok farklıdır. Bir kere gulam kelimesinin lügatteki karşılığı, "doğumdan gençlik çağına kadar geçen süre içindeki erkek çocuk" demektir. Yani kelimenin lügatte eşcinselliği çağrıştıran bir karşılığı bulunmamaktadır. (İbn Manzûr, Lisanu’l-Arab, XII/440; Emrullah Fatiş, Huri, Gılman ve Vildanların kimliği problemi, Kelam Araştırmaları 13:1(2015), s.121-139) Gılman, Gulam kelimesinin çoğuludur. Gılman hakkında müfessirlerce ileri sürülen görüşleri üç noktada toplamak mümkündür: “Müminlerin ölen çocukları, kâfirlerin ölen çocukları, Müminler için cennette yaratılan hizmetçiler.” Görüldüğü gibi hiçbir İslam âlimi bu ayeti, dünyada eşcinselliği doğal karşılayanların yorumladığı şekilde anlamamışlardır. Zaten Kur’an'da da gulam kelimesi birçok yerde geçer ve hiç birinde cinsel çağrışım yoktur. "Melekler Hz. İbrahim'e bir gulam (oğul olarak Hz. İshak’ı) müjdeler." (Hicr 53; Saffat 101) Allah Hz. Zekeriyya’ya bir gulam (oğul olarak Hz. Yahya’yı) müjdeler. (Ali İmran, 40) Yusuf suresi 19. ayette, kervancı kuyu dibindeki Hz. Yusuf’u görünce “burada bir gulam var” diye bağırır. Gulam kelimesinin cinsellikle veya eşcinsellikle alakası olsa, Peygamberlerin çocukluk halleri için Kur’an bu kelimeyi kullanır mıydı? Kur’an, halkın anladığı şekliyle kelimeleri kullandığı için ‘hiçbir şehvet anlamı içermeyen’ gulam kelimesini üç peygamberin çocuklukları için de kullanılmıştır. Kısaca, bilinçaltlarındaki sapıkça fantezilerini Kur’an'a söyletmeye çalışanlara cevap olarak, bu dünyada içkinin de eşcinselliğinde yasak olması gibi cennette de hiç bir kötülüğün olamayacağını bilinmesi şeklinde verebiliriz. Zaten bu bakış açısına sahip olanlarda cenneti hiç bir zaman kazanamayacaklardır.

Soru ve cevaplar:

"Mucizelere inanmakta zorlanıyorum. Bilime aykırıymış gibi geliyor. Mesela Hz. Yunus balığın karnında nasıl yaşadı? Ashabı Kehf nasıl 300 yıl uyuyabildi? Hz. İsa nasıl ölüyü diriltti? Hz. Peygamber parmaklarından nasıl sular çıkarttı? İşte bu mucizeleri anlamakta zorlanıyorum ve zihnim bunların bilime aykırı olduğunu söylüyor."

Cevaben: Bence, siz akla ve bilime taşıyamayacağı yük yüklüyorsunuz! Bilim, zamanla kendini inkar üzerine kurulmuş teoriler silsilesidir. Bu konuda, " Bilim yanılmaz mı?" adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz. Mucizeler, bilimin -eğer mümkünse- varacağı son noktanın adıdır. Şahsi kanaatim, Rabbimiz mucizeleri de, tabiat kuralları dediğimiz kurallara bağlı olarak gerçekleştirdiği yönündedir. Temel sorun, şu anki az bilgimiz ile mucizenin vardığı son noktayı kavrayamamızdır! Bazı mucizelerin 'kıyas yolu ile' anlaşılabilmesi için, 'Parapsikoloji' adlı bilim dalını özellikle tavsiye ederim. Eminim ki birçok konuda ufkunuzu açacaktır. Yunus peygamber konusunda, yıllar önce, yanlış hatırlamıyorsam, zafer yayınlarında çıkan 'gerçeğe doğru' serisinde okuduğum bir gerçekleşmiş olayı size örnek verebilirim. Adı, yılı vardı olayın. Balina avcı gemileri bir balinayı yakalıyor, kesiyorlar, içindeki insan canlı yaşıyordu. Ashabı Kehf olayını, ben solucan delikleri ile veya izafiyet ile anlamaya çalışıyorum. Hz İsa'nın ölüyü diriltmesi konusunda açıklama yapamam, zamanla; ruh çıkmayınca, elektroşok ile yaşama dönme ile belki, açıklanabilir. Mesela, Hz Musa'nın elinden attığı sopanın yılana dönüşmesi veya Hz Meryem'in hamile kalması konularına gelince; 'Bence', Yılan da, sperm de toprağın şekil değiştirmiş halidir. Nasıl ki tohum çamuru, meyve ve sebzeye çevirir, otu yiyen inekten et/süt elde edilir, arı çiçekten bal yapar... Hayvansal veya bitkisel olsun tüm gıdaların özü/aslı topraktır. İşte sopa da, toprağın bitki; yılan ise hayvan olmuş halidir. Allah aradaki aracıları ortadan kaldırıp, alıştığımız kademeli değişim süreçlerini aradan çıkararak direk değişimi gerçekleştirmiş olabilir, çünkü hepsinin özü aynıdır. Bunun gibi Hz Meryem'in de yediği gıdalar sperm'e dönüşüp, rahmine, vasıtasız ulaştırılmış 'olabilir!' Hz resul'ün parmaklarından çıkan su meselesi, parapsikoloji ilmi ile rahatlıkla açıklanabiliyor. Bu konuda bir sürü örnekler var. Ama burada mucize ile keramet veya istidrac kavramlarının içeriklerinin iyice anlaşılması bilinmesi gerekmektedir! Tabii ki, en doğrusunu Allah bilir! Ama her halükarda, adı üzerinde, insanı aciz bırakan şeye mucize denir! Bilim zamanla dini daha iyi anlayıp, kavramamıza yardımcı olacaktır kanaatindeyim. Ama onunda kapasitesi, sınırı var. "İslami emirler ve hümanizm" adlı yazımızdaki bilgilerde konuyu anlamlandırmada yardımcı olabilir. Bazı şeyleri de ahirete bırakmalı ki, İMAN olsun, yoksa bilim olsa imtihanın sırrı ortadan kalkar! En azından evrimden daha bilimseldir, mucizeler!

Abi sana bazı sorularım olacak cevaplandırırsan sevinirim. ...'e soru gönderiyorum fakat kitap ismi veriyor. Soruyu cevaplamıyor bile. Tek sorabileceğim sensin. Sorular: İbn-i Sina, Biruni ve Ebu Razi 'nin deist olduğu ve İslam'ı eleştirdiği söyleniyor? Sürekli dillendiren bir olay çünkü.

Onlar Müslüman filozoflarıdır, tüm görüşlerini Kur'an ve hadisle çerçeve içinde belirlemişlerdir. Mesela, İbni Sina örneğinden hareket edelim, ahirette yeniden dirilişi (İbn Sîna, Risale Edhaviyye fi Amr al-Maad, s.36-44); vahyi (Fî aksami'l-ulûmi'l-aklîyye, Tis'u resâil fî'l-hikme ve'ttabiîyyât içinde, Dârû'l-kabes, s. 85-86, 91; Kitâbu'ş-şifâ, Metafizik II/180-194) kabul eder. İçerik olarak farklı yorumlamak insanı dinden çıkarmaz. Yani ahirette diriliş var ama şöyle olacak veya Kur'an'daki şu ayet veya Allah'ın şu sıfatını ben şu şekilde anlıyorum demek küfür değildir aksine iman edildiğinin ispatıdır; farklı anlayış zaten İslam tarihinde mezhepler şeklinde ortaya çıkmıştır ve bu farklılıklar da birer zenginliktir! İslam tarihinde nasıl ki, imamı Buhari ile Ebu Hanife veya tasavvufçular ile kelamcılar tarihin belli dönemlerinde birbirleri ile 'fikri' mücadeleye girmişler, o hengâme

içinde birbirlerine abartılı gözüken yorumlarda bulunmuş iselerde günümüzde hepsi ehli sünnet tarafından özümsenmiş ve içselleştirilip benimsenmiş ve kabul edilmişlerse aynı durum bu filozoflar için de geçerlidir! Bizzat günümüzde de aynı şeyler yaşanmamakta mıdır? Bazı İslam âlimleri, evrimin İslam'da olduğunu günümüzde iddia etmektedir. Bu durum onların kâfir olduğunu değil, ayetleri farklı yorumladığını gösterir. Bazı Müslümanlar onları İslam dışında gösterse de şahsen ben, evrimi kesinlikle karşı biri olarak bu tür yorum yapanları eleştirir ama asla tekfir etmem! Bu konuda, 'Modernistler' ve 'Müslümanların iç sorunları' adlı yazılarımıza bakılabilir. Özetle, tüm İslam filozofları akıllarını Kur'an ve sünnet sınırları içinde, özgürce kullanmış mü'min insanlardır! Bu arada da, eskiden olduğu gibi günümüzde de, her kesimin İslamî sınırlar içinde hareket eden farklı yorumları arasındaki ilmi münakaşadan faydalanmak isteyecek ateistler mutlaka çıkacak ve o İslam âlimlerini, kendileri gibi dinsiz; Hristiyanlar ise onları gizli Hristiyan olarak göstermeye çalışacaktır. Bunu daha önce de yaptılar şimdi de yapıyorlar ileride de yapacaklar! Özetle, Gazali de Müslüman ve bizimdir, felsefeciler de! Bu konuda, 'Gazali ve İbni Sina' konusunu ele aldığımız yazıyı tavsiye ederiz. Not: Ebu Razi hakkındaki yorumumuzu da 'ateizm yanılgısı' adlı yazımızda bulabilirsiniz.

Nebe 33 ayetinin açıklamasını bulamadım.

Nebe, 33. ayette, 'Gencecik yaşıt kızlar' şeklinde de tercüme edilen "Ve kevâ'ibe etrâban" cümlesi iki şekilde yorumlanmaktadır. Birincisi, 'cennette' muttaki Müslümanlar için özel yaratılacak olan bu kadınlar, dünyadaki kadınlardan çok farklı olacaklardır. Onlar, 'cennette yaratılmış' özel kadınlaerdır. 'Dünyadaki gibi bir annenin rahminden doğan ve zamanla büyüyen canlılar değillerdir.' Tıpkı Hz Adem ve Havva gibi, anne ve babasız yaratılacaklardır. Cennet, dünya ile kıyaslanamayacak bir mahiyette yaratılan, huri, gılman, etrâb, nimetler ve özel mekanlarla dolu bir yerdir. Ahiret hayatı dünyadan farklıdır; orada ölüm yoktur. (Tevbe, 72; Taha, 75; Zuhruf, 71; Enbiya, 102); İnsanların canların isteyeceği ve gözlerin hoşlanacağı ne varsa, hepsi oradadır. (Zuhruf, 71); Cennette kin yoktur (Hicr, 47); Yorgunluk yoktur (Hicr, 48); Salih kullar için, Cennet`te hiç bir gözün görmediği hiç bir kulağın işitmediği ve hiç bir insan gönlünün hatırlamadığı bir takım nimetler vardır. (Tâc, el-Câmiu li`l-Usül, fî ahâdisi`r-Rasul, V/402) İnsan gözünün her hoşlandığı şey orada bulunacaktır. (Kütüb-i Sitte, XIV/431); Boş ve anlamsız söz, yalan işitilmeyecektir. (Nebe, 35; Vakıa, 25); Cennette Allah (cc), "Salih kullar için gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve insanın hayal ve hatırından hiç geçmeyen nimetler hazırlamıştır. (Tâc, el-Câmiu li'l-Usül, fî ahâdisi'r-Rasul, V/402; Kütüb-i Sitte, 14, s. 4419/1) Bunlar gibi, Kevakib şeklinde ifade edilen kızlar da, dünyadakinden çok farklı özelliklere sahip olacaktır: 'Yetmiş hulle giydikleri halde, birbirlerini örtüp gizlemezler, öyle ki bacaklarındaki ilikleri görünür.' (Buharî, Bed'u'l-halk,8; Müslim, Cennet, 14; Tirmizî, Kıyame, 60) Kıyamet günü insanlar bile, "Yeni bir şekilde yaratılacaktır." (Vakıa, 61) "Cennet denilen yer, yaşadığımız şartlardan ayrı bir yerdedir. Elbiseler, yiyecekler, giyecekler hep farklıdır." (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 223) En önemlisi de dünyada görmemizin imkanı olmayan Yüce rabbimiz ile cennetlikler arasındaki perde kalkacaktır. (Müslim, et-Tâc, V/423) Kısaca dünyadaki kadınlar, erkekler ve dünya ortamı ile kıyaslamak bizi yanlış yerlere götürür. Ortam, şartlar ve dolayısı ile muhataplar da farklı, olacaktır! Beyhekî'de şöyle denmektedir:" Cennet nimetleri ile dünyadakiler arasında yalnız isim benzerliği vardır." Diğer yorum ise, 33. ayetin önceki 32. ayet ve sonraki 34. ayetle bakınca açıklanmasıdır: 32. ayet 'Bahçeler, üzüm bağları'ndan; 34. ayet ise 'Dolu kadehler'den bahseder. Cennette şarap konusunu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazıda ele aldık. Aradaki 33. ayetin kelimelerini tek tek ele alacak olursak; İlk kelime, Kevaib: 'Ke'be' kelimesinin çoğuludur. Ke'be, "yuvarlak-tümsek" manasına gelir. Buna göre, bu kelime bir önceki ayette geçen, İneb'in sıfatı olup, 'birbirlerine benzeyen, denk üzüm tanesi' manasına da gelebilmektedir. Zaten 33. ayetin ikinci kelimesi olan 'Etrab' kelimesinin bir diğer anlamı da, 'denk' demektir. Şimdi, Nebe suresinin 32, 33 ve 34. ayetlerini bir arada okuyacak olursak: 32.

ayette “Onlara bahçeler, üzüm bağları var.” denilmekte, 33. ayette bu üzüm bağlarında bulunan üzümlerin birbirine denk olan büyüklükte üzüm taneleri olduğu sıralanmakta ve 34. ayette ise, “Bu üzümlerle dolu kadehlerden” bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi 32,33 ve 34. Ayetler birbirini tamamlamaktadır. Olayın diğer ilginç boyutu ise, Dünya yaşamlarında alkol, zina, fuhuş, eşcinsellik hatta pedofili ('Dinsiz ahlak olur mu?' ve ‘Batı medeniyeti’ adlı yazılarımıza bakılabilir) gibi aşırılıkları hiç eleştirmeyen hatta savunan ve yaşamlarının bir parçası haline getirenlerin, inanmadıkları ahirette hayatında dünyada iken ahlak temelli bir hayat yaşayan Müslümanlara verilmesi vaad edilen nimetler (Ahiretteki şarap iddiası ve cevabımızı hatırlatalım) üzerinden İslam'a ve Müslümanlara saldırma cesaretini (!) kendilerinde bulabilmeleridir!

Bir de nesh konusu var. Şu an ki Kur’an metninde nesh olunmuş ayet var mı? Eğer varsa bu çelişki olmaz mı?

Nesh, kademeli, aşamalı geçiştir. Bunu en güzel, içkinin yasak olması hakkındaki ayetlerde görebiliriz. 'Kur’an'da çelişki yoktur' başlıklı yazımızda bu konu ele alınıp açıklanmıştır.

Peygamber efendimizin 40 yaşına kadar adının aslında Abu'l Qasım (Kasım) olduğunu, diğer dinlerde kutsal sayılan Muhammed ismini kendine verdiğini ve İslam tarihinin geriye dönük yazıldığını söylüyorlar.

Bu iddia, klasik oryantalist iddianın tekrarıdır. Bu konuda, 'Oryantalist Leone Caetani'nin İslam Tarihi'ne reddiye' adlı yazıya bakılabilir.

Bir de peygamber efendimizin cenazesinin 3 gün ortada kaldığını ve cenazeye sadece 17 kişinin katıldığını söyleyenler var.

Öncelikle asla 'ortada kalma' gibi bir durum söz konusu değil. İkincisi 3 gün değil, bir gün! (İbn İshak, VI/306-309; İbn Sa'd, II/269; Belâzurî, I/257) Cenazesini ise, önce erkekler, sonra kadınlar, daha sonra da çocuklar kılmışlardır. Çevre kabilelerden de insanlar gelerek Resulullah'ın cenaze namazını kılmışlardır. (İbn Sa'd, II/292) Cenazeyi önce Haşimoğulları, sonra muhacirler ve Ensar kılmıştır. Daha sonra kadınlar, köleler gelip cenaze namazını kılmışlardır. (el-İstiab, I/47) O anları bir hayal edelim. Sahabenin hayatlarını adadıkları, uğruna can ve mallarını feda ettikleri önder şahsiyet vefat etmiştir. Sahabe şoktadır ve bununla ilgili birçok rivayet mevcuttur. Hz Ömer, "Resulüllah ölmemiştir ve sağdır. Ona sadece Hz. Musa'ya ârız olan saika gibi bir saika arız olmuştur. Kim Muhammed öldü derse onu kılıcımla iki parça ederim." (Tabakât, II/266) dmektedir. Sonunda Hz Ebu Bekir, "Kim ki Muhammed'e tapıyorsa, bilsin ki, Muhammed ölmüştür. Kim ki Allah'a ibadet ve kulluk ediyorsa bilsin ki, Allah Hayy'dır, ölümsüzdür." (Tabakât, II/268; Buharî, III/95) diyerek ve Âli imran Sûresi, 144. ayeti okuyarak onu ve sahabeyi sakinleştirmeyi başarmıştır. Bu şok ortada iken, ümmet içinde yeni Müslüman olanların karışık zihnî sorunları ve münafıkların Müslümanları bölme gayretleri de ortaya çıkınca, sahabe bunlarla uğraşırken, efendimizin cenazesine çok az kişi katılabilmiştir. Unutmayalım ki efendimizin etrafındaki bu kişiler, sadece can, mal değil tüm akrabaları, geçmişleri, inançları dâhil her şeylerini efendimize güvenerek feda etmiş insanlardır. O karışık ortamda bazı sorunlar oluşmuştur ama bu durum asla sahabenin efendimize olan sevgisi veya itaatini sorgulamamıza neden olmamalıdır. Çünkü o sahabe efendimizden sonra, O'nun yolundan ayrılmayıp, çizgisini devam ettirmiş ve davetini tüm kıtalara yaymış insanlardır. Unutmayalım ki tüm bu bilgiler, gizli saklı şeyler değildir, hatta bizzat sahabe ve sonraki nesil olan tabiin tarafından bize kadar ulaştırılmış bilgilerdir. Tarih ise, ibret ders alma yeridir, hataları tekrar etme nedeni değil! Konuyu Prof. Adnan Demircan tarafından yazılan, 'Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru' adlı eserden bir alıntı ile

bitirelim: Hz Peygamber, Pazartesi günü öğle vakitlerinde vefat etmiş ve defni salıyı çarşambaya bağlayan gece gerçekleştirilmiştir. Allah resulü için herkesin birlikte cenaze namazını cemaatle kıldırdıkları bir tören düzenlenmemiştir. Bunun yerine vefat ettiği yerde insanların onu ziyaret etmesi sağlanmıştır. Bu da defin işleminin kısa bir süre gecikmesine sebep olmuştur. Allah elçisinin cenazesinin bir gün gecikmesinin sebepleri arasında, Hz Peygamberin defni ile ilgili sürecin nasıl yürütüleceği hususunda Müslümanlar arasında görüş farklılıklarının olması ve Hazreti peygamberin nereye defnedileceğinin netleşmemiş olması gibi etkenlerde söz konusudur. (s. 275, 277)

Alak kelimesi ve Mü'minûn suresi 14. ayet

Alak/alaka kelimesi, Kan emen sülük, kan pıhtısı, bir şeyin bir şeye tutunması/yapışması, bir kimsenin biriyle alaka kurması, bir şeyin bir şeye asılması, sevgi, bir şeyin sevgisinin bir kalbe çelme takması anlamlarına gelir, (el-Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemul-'Lüğa; İbn Manzûr, Lisanu'l-Arab; el-Firûzâbâdi,el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi,Tacu'l-Arûs, "Alak" maddesi) Alak/alaka kelimesinin en önemli etimolojik ve sözlük anlamı, yapışmak, asılmak, bağlanmak, takılmaktır. "Alika el-saydu bil hibaleti" cümlesi, "av, ağa takıldı" anlamına gelir. (Sihah, Lisasnu'l-Arab, Tacu'l-Arus, "A-L-K" maddesi)

"Modern tıbbın kabul ettiği gerçek şudur ki, rahimdeki embriyo alak/alaka konumuna geldiği zaman, rahmin duvarına asılır ve rahmin damarlarından -bir sülük gibi- kan emmeye başlar ve gıdasını alır." (İbn Aşur, Alak, 2) "Sonra onu, sağlam bir yerde nutfe (döllenmiş hücre: zigot) yaptık. Sonra o nutfeyi alaka yaptık. Peşinden alakayı bir şekilsiz etimsi bir parça haline soktuk, bunu kemiklere çevirdik. Bu kemikleri etle kapladık." (Müminûn, 13-14)

" Henüz döllenmenin ikinci günü tek hücre olan zigot, art arda bölünmelerle 2, 4, 8, 16, 32... şeklinde çoğalır. Altıncı gün tüpteki yolculuğunu bitirip, dokuz ay kalacağı anne rahmine gelir ve bir tohumun toprağa ekilmesine benzer tarzda anne rahmine tutunur." (implantasyon) (Dr. Arslan Mayda, Bir Hücreden İnsana, Şubat, 2010) "İki ayda iki santimetre olan ceninde nasıl damarlar oluşup kan dolaşımı meydana geliyorsa, öylece kıkırdak şeklinde kemikler de oluşmaya başlar ve yavaş yavaş Kur'an'ın tabiriyle oluşan kemiklere et giydirilir, yani etle kemik birlikte gelişerek düzen ve ölçüsü doğrultusunda bütünleşir. Derken ilk oluşmasına nisbetle bambaşka bir yaratık meydana gelir." (Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur'an Tefsiri, 8/4086) Bazı ateistler bu ayetin bilimsel gelişmelere aykırı olduğunu iddia ederler. Güya "anne karnındaki bebek gelişiminde et kemikgelişimi sırası Kur'an'da belirtildiği şekilde değildir" iddiasında bulunurlar. Halbuki Kur'an'da " et sonra kemik sonra et" şeklinde sıra geçmez, yani ayette 'mudğafe ve izamen': 'Etimsi ve kemik' kelimeleri arasında " Sümme" yani " Sonra" anlamına gelen kelime kullanılmamış yani önce etimsi sonra kemik sıralaması yapılmamış, et ve kemik kelimeleri aralarında "Fe" yani "Bir şeyden hemen sonra yapılan diğer iş" anlamına gelen bu bağlaç kullanılmış ve et ile kemik kelimeleri arasındaki bu "fe" bağlacı ile, "Et ve kemik devamlı birbirine giydirilir." anlamı verilmiştir. Zaten önce et sonra kemik iddiası ayette yer almaz, arapça'da et, "lahmun" kelimesi ile ifade edilir. Bu kelime ayetin sonunda, kemikleri bürüyen et anlatılırken kullanılır. Yani ateistlerin iddiasının aksine, kemiklerin oluşmasında öncesi için, 'mudğafe' kelimesi kullanılmış, lahmun kelimesi kullanılmamıştır!

Ayette geçen "şekilsiz etimsi bir parça", bilimsel makalede kıkırdak olarak geçer: "6. haftada kıkırdaklaşmanın devamı olarak ilk kemikleşme köprücük kemiğinde ortaya çıkar. 7. hafta sonunda uzun kemiklerde de kemikleşme başlamıştır. Kemikler oluşmaya devam ederken kas hücreleri kemiği çevreleyen dokudan seçilerek kas kitlesini meydana getirirler. Kas dokusu bu şekilde kemiğin etrafında ön ve arka kas gruplarına ayrışır." (Keith L. Moore, Developing Human, 6. baskı, 1998)

Kâbe Hz İbrahim' den beri kutsal bir yer. Ali İmran 97. ve Hac 27.ayetlere göre ise hac yapmak Hz İbrahim' den beri yapılması gereken bir emir. Hz İsa, Hz Musa gibi peygamberlerin de hac yaptığı kabe'yi ziyaret ettiği gibi bir bilgi yok. Tevratta yâda başka kaynaklarda Kabe' den bahsedilmemesi buna eklenebilir.

Cevap: Tevrat ve İncil'in bozulduğunun bir delili de aslında, bu sorduğun soru içinde saklı değil mi? Evet, değil hac ibadeti, daha önemli olan 'Tevhid akidesi bile' bu kitaplarda tam anlamı ile bulunmaz! İncil'de şirk; Tevrat'ta ırkçılık ile karışık bir tanrı inancı mevcuttur. Yani, keşke sorun sadece ibadet boyutlarında kalsa idi!

Kur'an'da çeşitli ayetlerde Allah'ın savaşmakta olan müminlere melekleri yardım amacıyla gönderdiğinden bahsedilir. Bu ayetlerden maksat nedir, melekler bizzat fiili olarak ta savaşlara katılmışlar mıdır?

Meleklerin yardımı: Sayıca kafirlere Müslümanları çok göstermek. Kafire korku müminlerin gönlüne güç-kuvvet vermek, müminlerin kalbindeki azlık veya kısıtlı teçhizattan, imkanlardan oluşan endişeyi gidermek, kalbi yatıştırmak. Müslümanların savaş esnasında her ataklarında hedeflerine isabet kaydetmelerini sağlamak. "Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı." (Enfal, 17) Melekler vasıtası ile Müslümanların kılıç darbelerini tam hedefe kilitlemek. Kılıç sallayan Müslüman ama hedefe vardıran meleklerdir. Özellikle meleklerin fiili savaşa katıldığı yorumlarını da (Enfal, 12) bu şekilde anlamamız gerektiği kanaatindeyim. İmam el-Maturidi gibi bazı müfessirler de 'ayetteki hitabın melekler vasıtasıyla müminler olması da pekâlâ mümkün ve muhtemeldir.' (Maturidi, Te'vilatü'l Ehlis-'sunne, V/164) demek suretiyle buna işaret etmişlerdir. Enfal, 9-12. ayetlere dikkatlice bakıldığında meleklerin doğrudan savaştığı değil, melekler vasıtasıyla yardım edileceği müjdesi verilmektedir. Fakat bu müjde genellikle fiili olarak meleklerin savaştığı şeklinde de yorumlanmıştır: "Hatırlayın ki, siz Rabbinizden yardım istiyordunuz. O da, ben peşpeşe gelen bin melek ile size yardım edeceğim, diyerek duanızı kabul buyurdu. Allah bunu (meleklerle yardımı) sadece müjde olsun ve onunla 'kalbiniz yatışsın diye' yapmıştı. Zaten yardım yalnız Allah tarafındandır. Çünkü Allah mutlak galiptir, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir. O zaman katından 'bir güven olmak üzere' sizi hafif bir uykuya daldırıyordu; sizi temizlemek, şeytanın pisliğini (verdiği vesveseyi) sizden gidermek, 'cesaretinizi arttırmak ve o sayede ayaklarınızı yere sağlam bastırmak için' gökten üzerinize su indiriyordu Hani Rabbin meleklere: «Muhakkak ben sizinle beraberim; haydi iman edenlere destek olun; Ben 'kâfirlerin yüreğine korku' salacağım." Ancak unutmamak gerekir ki Allah resulü savaş öncesi bütün gerekli hazırlıkları yapmış ve bütün tedbirleri almıştır. İlahi yardımın ilk şartı üzerine düşeni yapmamızdır! Dünyevi çıkarlar uğruna hareket edersiniz asıl gaye olan Allah rızasından da uzaklaşmış olursunuz. O zaman da Allah'ın yardımı gelmez ve kendi yaptığımızla baş başa kalırsınız. Bedir savaş kazanılınca müminler arasında baş göstermeye başlayan enaniyet-gurur hastalığına kapılmaları ayetlerle engellenmiştir. İslam kültüründe meleklerin Bedirde fiili olarak savaştıkları, Uhutta ise sadece sayısal çoğunluk olarak bulundukları algısı vardır. Razi tefsirinde (XV/130) Bedir'de sadece Müslümanların saflarında durarak meleklerin Müslümanları sayıca kalabalık gösterdiği ve böylece Müslümanların morallerinin yükseldiğini söyler. Huneyn savaşında yaşanan bozgun, Kur'an'ın üzerinde durduğu 'Allah rızası ve samimiyet ilkesi ihlal edildiği' zaman sayıcı azlık veya çokluğun bir yararının olmadığının açık bir şekilde ifadesidir. Müslümanlar Uhud ve Huneyn savaşında bu ilkeyi ihlal ettiklerinden bozgun yaşamışlardır. Bedir ve hendek savaşlarında ise bu ilkeye (Allah rızası ve samimiyet) uyduklarından, Allahın yardımıyla galip gelmişlerdir. Bu konuyla ilgili, azlık-çokluk; Bakara suresinin 249. ayetinde açıklık getirilir ve nice az toplulukların sayıca çok topluluklara karşı başarı sağladığını haber verir. Ali İmran 126. ayet: "Allah bunu, sırf size 'bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye' yapmıştır. Zafer,

yalnız güçlü ve hikmet sahibi Allah katından gelir.” Bedir savaşında kazanılan başarının arkasındaki Allah’ın yardımı olduğu kesindir, sorun yardımın mahiyetin hakkındadır. Ayetler incelendiğinde yardımının Müslümanların manevi yandan güçlendirmeye yönelik olduğu görülür. (Taberi Tefsiri, IV/192; Menâr IX/612; Tefsiru'-Mesaj ilgili ayet meali; İlmin Işığında Asrın Kur’an Tefsiri, V/2333-2334; Tefhimu'l-Kur'an: "Muhtemelen Müslümanların darbelerinin etkili ve isabetli olmasına yardım ettikleri görüşündeyiz."; Besâiru'l Kur'an: "Darbelerin tam İsâbet edip yerlerine gelmeleri anlamında bir yardımlar" dan bahsedilir.) Ahzap suresi 9. ayette “görünmeyen ordular” hendek savaşı, yine hüneyn savaşı içinde Tevbe 26. ayette de benzer kavram geçmektedir ki bunlar ilahi yardımın manevi boyutuna işaret etmektedir. İlahi yardımlarla ilgili ayetler incelendiğinde bütünüyle manevi yardımdan bahsetmekte olduğu görülür. Kur’an, Müslümanlar samimi bir şekilde Allah yolunda mücadele ettiklerinde, Allahın lütfüyle zafer kazandıklarını, ancak dünyevi menfaatler uğruna düştüklerinde yardımdan yoksun kaldıklarını belirtir. Allah’ın yardımın şartı, Allah rızası için işin yapılması ve samimiyettir. Bu hedeften uzaklaştığında Müslümanlar acı tecrübeler yaşamıştır.

Hocam merhaba. Geçen şöyle bir şey gördüm: “Kadın peygamber yok. Kadın müezzin yok.Kadın müftü yok.Kadın imam yok.Neden İmam Hatip Kız Lisesi var acaba?” Bu konu hakkındaki düşünceniz nedir?

Selam Kubilay. İmam hatipler değil ilahiyatlar bile değil kadın, erkek “peygamber” bile yetiştiremez. Bu zekaları (!) muhatap alıp seviyeni düşürme!Kadın müftü yardımcısı her ilde var, vaize var ve kadınlar kadınlara imam olur ama kadınlara özel cami olmadığı için özellikle kadın imam atanmaz!Ben de ihl ve ilahiyat mezunuyum…! Okumakla peygamber olunmuyor! Gördüğün gibi, olsa olsa ve hatta bu okulları okumasan bile, ancak o ulvi ve yüce insanların izinden gitme görevi bizlere verilmiştir. Kuruluş amacı imam yetiştirmek olsa da halkımız oraya “dinlerini öğrenip yaşasın” diye çocuklarını gönderiyor!Bu gezi zekalıların amacı ihl kapansın istiyorlar.Daha önce de yazdım, bunları muhatap alma, amaçları hakikati aramak değil ortamı bulandırmak!

Not: Kadınlardan peygamber yoktur çünkü peygamberlik çok zorlu bir görevdir. Mal, can, zaman, emek fedakarlığı ister. Düşmanlarla çevrili ve her zaman mücadele içinde olman gerekir. Münafıklar devamlı eleştirir, müminler her daim eziyet ve meşakkat içinde olur. Saldırırlar, öldürmek isterler, küfür eder, taşlar, laf eder, dedikodunu yapıp evinden yurdundan sürerler. Zorda kalırsan savaşman, gerektiğinde komutanlık yapman, siyasi faaliyetlerin merkezinde kalman, her türden insan ile muhatap olup onlara dini ama hem dünya hem ahirete dönük bilgi vermen gerekir. Öldürülen, işkence gören, uzun yıllar sadece bir kaç kişiyi imana döndürüp ömrünün sonuna kadar aynı şehirde tüm halkın düşmanlığı ile muhatap olan peygamberler vardır. Ailen, çocukların ve akrabaların dahil “herkes” ile ve her saniye imtihan olman demek! Kadınlara özel haller, gebelik gibi durumlar, onların ince ve nazik dünyaları bu ağır yük, güç görev ile paralellik arz etmez. Allah azze ve celle bu zor görevle kadınları muhatap etmeyip bu zorluğu erkeklere yüklemiştir! Malum zihniyet bu “pozitif ayırımcılığı” bile anlamak istemez!

Not 2: Yıllarca devrimci solcularla yemek yedim, tartıştım, kavga ettim… Onları dahi iyi bilirim. Eski tüfekler hariç, gençlerin amaçları başka…neyse. Kubilay kardeşim, acizane tekrar ediyorum, sağdan soldan laf atanlarla değerli zamanını harcama; islam’ı yaşa, bana da dua et. selam ile.

İyi de hocam günümüzde erkeklerden daha cesur kadınlar yok mu? Günümüzde mal, can, zaman, emek, fedakarlık yapan kadın yok mu? Onlardan daha ağır iş yapan kadın yok mu? Ve çoğu da isteyerek yapıyor. Mesela diyelim ki bu fedakarlıkları yapan kadın erkekten boşandığı zaman neden erkekten daha az alıyor? Miras aldığında neden daha az alıyor erkekten?

Kaç Tane maden işçisi kadın var Kubilay kardeşim? Peygamberlik kurumu bir iş değil, hayatın her anı ve her yerde direnç, güç, savaş, psikolojik harp gerektiren bir görevdir. Ayrıca bu konuyu günümüz şartlarında düşünme ki, iş hayatında kadınlara uygulanan mobbing hala gündemdedir! Peygamber zaten ahlaksız, zalim, kötü alışkanlıklara olan topluma gelmektedir! Ayrıca, erkeklere göre daha zor olan hangi görevi kadınlar isteyerek yapmaktadır? Ben bir memurum ve sadece bu meslekte bile ne isyan edenlerle karşılaşıyorum. Müdürü tarafından eleştirildiği için ağlayan vd. birçok örneklere şahidim…Miras ve mihir konuları 'İslam'da kadın hakları' adlı yazımızda ele alınmıştır! Ayrıca 'Modernizm ve kadın' adlı yazımızı da öneririz. Selamlar.

Ateizm yanılgısı

Bu yazımızdan önce "Bilim değişmez mi?", "Dinsiz ahlak olur mu?", "Ateist akıl", "Evrim", "Dawkins ve Hawking'e cevaplar", "Deizm Yanılgısı", "Agnostisizm Yanılgısı", "İslami emirler ve hümanizm", "Kader (Kötülük Problemi)", "Kur'an ve bilim" adlı yazılarımızın okunması konunun daha iyi anlaşılmasına neden olacaktır!

Tanımı

Ateizm, Allah'ın varlığını inkar eden felsefi görüştür. (Sosyal Bilimler Ansiklopedisi, I/110; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 15) Ateizm, 'Theisme'nin zıttıdır. Teizm, Grekçe Tanrı demek olan, 'Theos' kelimesinden türetilmiştir. (Y. Aytu, Hilâl, Ocak 1975, 13. Cilt, Sayı: 146, s. 18) Yunanca 'theos', Latince 'deus' sözcüklerinden türetilen ve 'tanrıcılık' anlamındaki teizm önüne olumsuzluk 'a' eki getirilerek 'ateizm' sözcüğü türetilmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 24) Yunanca "theos" ya da Latince "deus" kavramına bağlı olarak ortaya çıkan "ateizm"in (S. Hayri Bolay, Felsefi Doktrinler Sözlüğü, s. 433-434; Ahmet Cevizci, Paradigma Sözlüğü, s. 82-83) biri geniş, diğeri de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmaktadır. Geniş anlamda ateist; "teist olamayan" başka bir deyişle "Tanrı'yı hayatına sokma gereği duymayan kişi", dar anlamda ise ateist; "düşünerek ve tartışarak Tanrı'nın var olmadığını öne süren kişidir." (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 164-165) Ateizm kavramı; yunanca 'ilahi dinlerin bahsettiği anlamda bir ilahın varlığına inanmak' anlamına gelen 'Theizme' sözcüğünden doğmaktadır. İngilizcede (a) olumsuzluk edatıyla birleştiğinde ise 'Allah'ın varlığını inkar eden felsefi görüş' manası taşıyan ateizm düşüncesi meydana gelmiştir. Ateizmi anlayabilmek için ateizmin reddettiği din düzenini ve dindarlığı bilmek şarttır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 13-16) Kısaca Ateizm, "Theos"tan türemiştir ve "Tanrıtanımazlık" anlamına gelmektedir. Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini dile getirmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 1-2) Halbuki zaten "Din yaşam tarzıdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28)

Ateizm, deizm ve şirk: "Nisa 136. ayet, kendisine, meleklere, kitaplara, elçilere, ahiret gününe inanmayanları Allah, kafir olarak nitelendirmektedir. Yani Kur'an'a göre deist aslında ateisttir." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 22) "Kur'an'a göre Ateizm ve deizm birbiri ile aynı anlamdadır." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 9, 16) "Ateizm, deizm gibi anlayışların karşılığını cahiliye toplumunda gördüğümüz gibi şimdilerde de görmekteyiz." (Ahmet Günhan, Özgün İrade Bilgi, Temmuz 2016, 147. Sayı, s. 86) "İslam nazarından bakıldığında ateistler müşrik olarak tarif edilebilir." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) "Eski müşriklerin yeni versiyonu ateistlerdir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 72) İnsanoğlu farklı dekorlar da aynı oyunu oynamaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 87) "Yanlış bir tanrı algısına dayanan deizme uyan en iyi karşılık müşrikliktir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) "Deizm de, yaratıcıyı kabul edip sosyal hayata karışmasını reddeden bir öğreti olduğu için 'şirk' olarak adlandırılabilir." (Mehmet Durmuş, İslam Ateizmi, İktibas, Temmuz 1998, 16. Cilt, 235. Sayı, s. 17) "Mekkeli müşrikleri günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, s. 71) Zaten "Deistlerin dinlere karşı ithamlarında ateistlerinkinden hiçbir fark yoktur." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 28) Deizm, çoğu zaman ateizmin el altından bir biçimi, maddecilerin dini saf dışı bırakmalarına uygun düşen bir yolu olmuştur. (Ivan Frolov, Felsefe Sözlüğü, s. 100) Bazı araştırmacılara göre deizm, ateizm veya hiç değilse agnostisizme giden duraklardan biriydi. (AnaBritanica, Ana Yay., XII/300) "Türkiye'deki deist veya agnostiklerin çoğu aslında anti-teisttir. Yani din düşmanlığı, özellikle de İslam düşmanlığı yapmaktadırlar." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 6) "Mekkeli müşrikler, Allah'u Teala'nın varlığı konusunda herhangi bir şüphe içerisinde değillerdi. Fakat onu, dünyaya karıştırmayıp hayatın dışına itmekteydiler. Menfaatlerine uygun yaşam biçimlerini ile çelişmeyen, hayata müdahale etmeyen, sosyal hayatı ve hukuki sahayı düzenlemeyen bir tanrı inancına sahip idiler. Evreni yaratan, sonra aşkınlığından dolayı evrenle ve insanla ilişkileri daha alt düzeydeki aracı varlıklara devreden bir güce inanıyorlardı.(Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 33) Putlar yıkıldığında, idari ve siyasi düzenleri de bozulacaktı. Tebliğe karşı çıkmalarının bir başka sebebi de, ticaret yollarının ellerinden çıkacağı yönündeki endişeleriydi. Günümüzde bazı kesimin, İslam ile olan problemleri de hemen hemen aynı noktalara, tesis etmiş oldukları statükonun devamına mani olacağına yönelik düşüncelere dayanmaktadır. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 53) 'İlhad' kelimesi kelam ilminde; "Allah'ın varlığını veya birliğini, dinin temel hükümlerini inkar etmek, bunlar hakkında kuşku beslemek veya uyandırmak" (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2), Kur'an'ı Kerim'de ise, "Allah'ın isimlerini bozmak veya küçümseyerek O'nu inkara kalkışmak, Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğine inanmamak ve onu başka birine nispet etmek, haktan sapmak, ayetleri yalanlamak, sapıkça yorumlamak veya bozmak" (Hac, 25) anlamında kullanılmıştır.

Ateizm bazen diğer ekollerle de karıştırılmıştır. Mesela ateizmin sınırlarının geniş tutulması sonucu panteist düşünürlerin yanında, bazen agnostik (bilinemezci) ve deist (Tanrı'ya inanan ancak vahyi reddeden) düşünürler de ateist olarak değerlendirilmiştir. Meselâ ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefî açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 19-21) Çünkü ona göre 'her şeye rağmen elimizde Tanrı'nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir.' (Bertrand Russell, Am I Atheist or an Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85) Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de 'ateistlerden farklı olduklarını' söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinemeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143) Bu kavramları kısaca tanımlamak gerekirse: Agnostisizm (Bilinmezcilik): Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. Deizm (İlahçılık): Varlığı

akılla bilinen bir tanrı anlayışını savunanların benimsediği yarı dini yarı felsefi anlayış. Tanrıyı kabul eder peygamberliği reddederler. Tanrıya inanmakla birlikte onun yaşama karışmaması gerektiğini savunurlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 28-30) Panteizm (Tümtanrıcılık): Tanrının 'zati' varlığını reddederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 32) Sekülerizm de, genellikle ateizmin siyasi tezahürü anlamındadır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 48)

Tarihi

Ateizmi ana hatlarıyla İlkçağ (Antik dönem), Yeniçağ ve modern dönem olmak üzere üç safhada ele almak mümkündür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, **s**. 22)

"Düşünce tarihinin başlarından itibaren bir inançsızlık düşüncesi olmasının ardından ateist düşünce Rönesans'tan sonra ortaya çıkmıştır. Buna göre gelişen ateist düşünce yapısında maddeyi bütün varlığın kaynağı olarak gören maddeci ateizmin ilk temsilcisi Democritos, şüpheci ateizmin ilk temsilcileri Sofistler, ampirik ateizmin ise ilk temsilcisi Theodores'tir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 47-50) "İlkçağ'da Epikuroscular, şüpheciler ve Atinalı sofistler ilk göze çarpanlar olmuştur. Yine bu dönemde Epikuros, Lucretius ve Democritus'un fikirleriyle oluşan Yunan atomculuğu ya da klasik materyalizm de inançsızlıkta önemli bir rol oynamıştır. Ortaçağ'da, Vanini ve Bruno gibi kiliseye aykırı konuşan kişiler de bu dönemde yargılanmışlardır. Zaten Aydınlanma dönemiyle birlikte ortaya çıkan ve modern dönemde iyice belirginleşen din düşmanlığının temelinde de Ortaçağ'da kilisenin Tanrı adına yapmış olduğu insanlık dışı uygulamaların büyük rolü olmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) "Din görevlileri dine katı kurallar koymuş ve bilimle din arasında ciddi çizgiler belirlemiştir." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s.168-169) "Kilisenin tutarsız bir takım esaslarına ateistler bilim yönünde gelişerek ilmi yönden cevaplar aramışlardır." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 51) "Modern dönemde ateizmin taraftar bulmasının nedenlerinden en önemlileri, Hristiyan teolojisindeki dengesizlikler, bilgi felsefesindeki köklü değişimler ve kilisenin fikirlere karşı koyamadığı ilmi kesime kaba kuvvetle baskı uygulaması sayılabilir. Hristiyan teolojisi gerçekten uzaklaştıkça mucizelerle dine taraftar toplama çabasında bulunmuş ve bu uydurmalarda aşırı giderek dini asıl ritüellerinden uzaklaştırmıştır. Bu inançlar iradi imanın şartı olarak sunuldu ve inanmayanlar aforoz edilerek ateizme yakınlaşmalarına neden olundu**.** Papazların cennet topraklarını bile insanlara para karşılığında satıyor olmaları insanları şüpheye düşürdü." (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 113- 167) "Avrupa'da 18. yüzyılla birlikte Aydınlanma dönemi başlamış bu çerçevede metafiziğe karşı sistemli bir şüphecilik oluşmuştur. Modern dönemde bazı çevreler geçmişte görülen kilisenin keyfi yorum ve uygulamalarını ateizme ve materyalizme basamak olarak kullanmıştır**.** Ateizmin modern dönemde politikaya alet edilmiş, başta Lenin, Stalin, Mao, Pol pot olmak üzere materyalist ateistlerin katliamları, evrimci temelde hareket eden Mussolini ve Hitler'in ırkçı yaklaşımları dünya genelinde on milyonlarca insanın öldürülmesine neden olmuştur. Modern dönemde Batı'da insan özgürlüğü ile Tanrı iradesi (Kilise doktrinleri) arasında derin bir uçurum oluşmuş ve insanlar kendilerini bu ikilem içerisinde bulmuşlardır. Auguste Comte, Marx, Nietzsche, Freud, Sartre gibi filozoflar modern dönemde ateizmin öncüleri olmuştur. Materyalizmin iddiaları özellikle Marxist çevrelerde yenilenmiş ve bilimsel ateizm adı altında savunulmuştur. Bu akımların en etkili silahı da pozitif bilimler sayılan varsayımlar olmuştur. Bu iddialar, birer ideoloji dogması haline getirilmiş, tartışılmasına ve eleştirilmesine dahi fırsat verilmemiştir. Dinin pozitif bilime karşı çıktığını söyleyenler, vahyin savunulmasını, bilim çevrelerinde tartışılmasını dahi yasaklamışlardır. Modern dönemde Auguste Comte evrimci bir yaklaşımla "üç hal yasası" denilen bir yönteminin de, bugün artık geçerliliği olmadığı tespit edilmiştir. Tanrı inancının bütün gücüyle ayakta olması ve her şeye rağmen dünyanın pek çok yerinde dinî inançların yaşamlarını devam ettirmeleri Comte'un fikirlerinin yanlış olduğunu açıkça ortaya koymuştur. Baştan beri düşünme, evreni var kılan bir

yaratıcıyı arama, ona hayranlık duyma ve şükretme içinde olmuştur. Bu inanç ve hayranlık bütün karşıt düşüncelere rağmen bugün de devam etmektedir. Gelecekte de böyle olacaktır. Aslında önemle üzerinde durulması gereken şey, zamanla değişen (gelişen) şeylerin insanın doğası ve inancı olmayıp, dünya ile ilgili olan tecrübe ve bilgilerin olduğu gerçeğidir. Ancak değişen şeylerin yanında kalıcı olan değerler de vardır. Bunların arasında da ahlak, estetik ve dini değerler bulunmaktadır. Ayrıca bunlar insan doğasının ayrılmaz vasıflarıdır. Batılı düşünürler Hristiyan dünyasının krizleriyle ortaya çıkan ve 'Batı kültürü için' çözüm olabilecek iddialarda bulunmuşlardır. Üzücü olan şey Batı için önemli ve anlamlı olan bu düşüncelerin diğer kültürlere de aynen yansıtılması ve kabul ettirilmeye çalışılmasıdır. Halbuki her kültürün kendine has özelliklerinin yanı sıra, kendine özgü hayat anlayışı ve kendini diğer kültürlerden ayıran iç dinamikleri vardır. Artık günümüzde inkârcı ve yıkıcı ideolojilerin de neye mal olduğunu yakinen tecrübe etmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 29-34) Ülkemizde ise "Ateizm Avrupalılar tarafından içimizdeki batıcılar vasıtası ile yayılmıştır." (Ahmed Selami, Sebil, 14-01-1977, 2. Cilt, 55. Sayı, s. 5)

Ateizmin çeşitleri

"Ateistlerin homojen bir grup olduğunu söyleyemeyiz." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 49) "Ateizmin pek çok çeşidi olduğu gözlenmektedir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) "Ateislerde pek çok gruba ayrılırlar." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 18) "Ateizmde şekil, yöntem, gerekçe ve amaç itibariyle birbirinden farklılık arz etmektedir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 2) "Ateizmin farklı türleri vardır. Ateizm 5 gruba ayrılabilir: Mutlak, teorik, pratik, ilgisizler ve ideolojik ateizm. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25)

Mutlak Ateizm: Her insan, Allah'ın varlığına iman edebilecek bir potansiyel ve temayül içinde dünyaya gelir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17) İnsan fıtratında hiçbir şekilde tanrı inancı olmadığını iddia ederler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 18-21) İnsan doğuştan Tanrı kavramına sahip olmadığı için reddedecek bir şeyi de bulunmadığını ileri süren görüştür. Mutlu ve sağlıklı günlerinde Tanrı'yı inkâr eden ateistlerin sıkıntılı zamanlarında ona sığınması mutlak ateizmin imkânsızlığına dair bir örnek olarak ileri sürülmüştür. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 7) Teorik Ateizm: Tanrıyı düşünerek, tartışarak, ilmi bir çabayla reddetmek ve ilgili iddiaları çürütmek fiillerine dayanır. Panteizm ve Deizm de reddedilir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 23, 25) Tanrı'nın varlığını yanında "mucize, vahiy, peygamberlik, kutsal kitap, ölümsüzlük ve âhiret hayatı gibi inançlar reddetmektir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9) Pratik/fiili Ateizm: Tanrı yokmuş gibi yaşamak ve tanrıyı günlük hayata dahil etmemek şeklinde tanımlanır. Pasif ve Aktif olmak üzere ikiye ayrılır. Pasif olanlar ateizmi sessiz, sakin kendi içlerinde yaşarken aktif olanlar ise hem ateizmi yaşarken aynı zamanda çevresindeki tanrı figürlerine savaş açarlar. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 25) Tanrı'yı hatırlatan her türlü fikir, sembol ve davranışa karşı savaş açan kişilerdir. İnsanları dinsizleştirmeyi kendilerine amaç edinmişlerdir. Pratik olarak inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır. Bu yüzden bu kişilere bazen militan ya da eylemci ateistler de denmektedir. Temsilcileri arasında L. A. Feuerbach, F. Nietzsche, S. Freud ve K. Marx gelmektedir. İlgisizlerin Ateizmi: Tanrı'nın varlığını veya yokluğunu tartışma konusu yapmadan bu konulara uzak durmayı yeğlemişlerdir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 11) Tanrıya inanmanın veya inanmamanın eşit derecede anlamsız olduğunu savunurlar. Bu konudaki tartışmadan uzak durmak prensipleridir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 26) İdeolojik (Materyalist) Ateizm: Karl Max, F.Engels gibi düşünceler ateizmin bilimsel bir gerçek, dinin ise toplumun uydurduğu bir problem olduğunu benimsemişlerdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 27) Ateizm materyalist ve sosyalist politikada kullanılmaktadır. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 25) Özellikle Karl Marx, F. Engels ve V. I. Lenin'in görüşlerinden hareketle kurulan sosyalist yönetimlerde ateizm komünist partilerin propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Ateizm, Marxist ve Leninist dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası olarak görülmüş ve "ilmi ateizm"

adıyla takdim edilmiş ve ibadetler, törenler, alışkanlıklar, âdet ve gelenekler şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmıştır. Görüldüğü gibi ateizm kendini temellendirme ve herkesin kabul edebileceği ikna edici açıklamalar getirme konusunda farklılıklar göstermektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 14)

Ateizmle ilgili bazı kavramlar

Materyalizm (Maddecilik): "Maddeyi ezeli kabul edip onu varlığın ve düşüncenin merkezine yerleştiren eğilimin genel adıdır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 34)Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, düşünceden önce geldiğini ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığını iddia etmiştir. Bunun yanında doğaüstü bir gücün (Tanrı) varlığını da reddetmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 24) "Ateizm, materyalist bir ideolojidir." (Doğan Uysal, Panel, Nisan 1991, 28. Sayı, s. 59) Varolan her şeyin madde ve boşluktan oluştuğu, hayat ve bilinç dahil olmak üzere evrendeki bütün varlıkların maddeden meydana geldiğini iddia eder. Ayrıca materyalizm, madde ve kainatı konu alan diyalektik materyalizm ve sosyal olayları konu alan tarihi materyalizm olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Dünyanın, büyük patlama sonucunda materyalistlerde inanmaktadır. Materyalizmin maddede varolduğunu iddia ettikleri pek çok niteliğin, teizmin bildirdiği tanrının sıfatlarıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 57) "Ezeli bir maddenin varlığı tezi, hiçbir bilimsel araştırma tarafından doğrulanabilmiş değildir. Varoluşun, canlılığın meydana gelebileceği tarzda gelişmesi kasıt ve iradeyi gösterir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 36) Zaten "Geleceğe doğru ebedi olmayan bir şeyin geçmişe doğru sonsuz ve ezeli olması mümkün değildir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 22)

Pozitivizm: "Bilginin kaynağını yalnızca deney ve tecrübe ile sınırlayan felsefi akımdır. Bilgiyi matematiksel ve ampirik olanla sınırlayan felsefedir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 43) Halbuki "Sevgi, saygı ve içtenlik gibi duygu ve durumları gözlemlemesek bile onlardan sayısal bir değer üretmemiz imkansızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 95) Auguste Comte'un başını çektiği, doğru bilginin yalnızca bilimsel bilgi olduğu, doğru bilgiye ise yalnızca ampirizm (deneycilik) ile ulaşılabileceğini savunan düşünce akımıdır. Fakat hangi yönüyle ele alınırsa alınsın kuşatıcı vahiy bilgisinin rehberliği olmadığı müddetçe ister akla ister deneye ister duygulara dayandırılsın zan olmaktan öteye gidememektedir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 79) "Comte Pozitivizmi sistematik hale getirmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) Modern insan ürettiği bilimden din çıkartmaya kalkışmıştır. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 14) Auguste Comte, pozitivist dinin mimarıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 254)

Ateist Varoluşçuluk: Tanrı insanı bir obje gibi görür. O gözü her yerde olan bir takipçi gibidir. İnsan ise zamanla kazandığı tecrübeden ibarettir. Ateist varoluşçular 'tanrı yoktur' prensibinden çok tanrı olmamalıdır prensibini baz alırlar. İnsanı üstün kılma çabaları olan varoluşçular insanı hiçliğe sürükler. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 90)

Tabiatçı Ateizm: İnsanın tanrı inancının kaynağı olarak kişinin zihinsel, ruhsal, toplumsal tabiatlarında ve eğilimlerinde aranması gerektiği düşüncesidir. Bu yaklaşımın hedefi, dinin inancın bir tür gerekliliğe karşılık gelmeyen bu tür zihinsel tasarımın sosyolojik veya psikolojik bir yanılsamanın ürünü olduğu iddiasıdır. Tabiatçı Ateistler tanrı inancının kaynağını tabiatta aramışlar ve bu sayede kendi psikolojik durumlarını, iç ve dış alemde yığılı olan ruhi amillerini tanrının emir ve yasakları olarak algılamışlardır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 98) Tabiatı tek gerçeklik, bilgi ve değer kaynağı olarak kabul eden 'natüralizm' daha detaylı olarak aşağıda ele alınacaktır.

İddiaları

“Ateizmde temel sorun, kötülük problemidir.” (TDVİA, ‘İlhad’ maddesi, Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 36) “Tanrı'nın varlığının aleyhinde öne sürülen klasik tartışmaların başında "kötülük problemi", maddenin ezeliliği, teistik kanıtların yetersizliği gibi konular gelmektedir.” (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sy. 1-2 (Haziran 1981)s. 192) "Kader, kötülük problemi gibi konular ateizmin doğmasına zemin teşkil etmiştir." (Ahmet Şefik Hatipoğlu, Bisav Bülten, Ocak-Nisan 2011, 75. Sayı, s. 26) “Başta felsefe olmak üzere hem sosyal hem de deneysel bilimlerde, sonucu ateizme varan pek çok ‘teori’ geliştirilmiştir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 56) “Ateizm, insanı evrim ağacının bir üyesi olarak görür.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 10) Dawkins kendini haklı çıkarmak için Darwinciliğe sarılır. Darwincilikte ısrarla ateizmi dayanır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 111) “Evrimi savunurlar. Tanrıya inanmazlar, kötülük problemini ön plana çıkarırlar.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 87) “Ateizmin bugün sığındığı tek kale Darwinizm.” (Genç Yaklaşım, Mayıs 2009, 57. Sayı, s. 28) “Dünyaca ünlü ateist Antony Flew, son bilimsel gelişmelerin bir yaratıcıya işaret ettiğini belirtip artık Tanrı'ya inandığını ilan etti ve evrim teorisinin kendisini tatmin etmediğini belirtti.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179; Sur Dergisi, Ağustos 2007, 377. Sayı, s. 45; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 175, 176) Darwin düşüncesinin inançsızlığa götürmekten ziyade, inanmama durumuna evrimcilikle temellendirmeye çalışılmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 308) “Dini değerlerin yanı sıra siyaset, iktidar, zenginlik, insan hakları, kadın, demokrasi, bilim gibi pek çok kavramın çeşitli şekillerde istismar ettiği edildiği görülmektedir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) Ateistler de istismar edilen bu konuları çok iyi kullanırlar. Tabii kendileri de “bilim, kadın” başta birçok kavramı sonuna dek kendi ideolojileri için istismar etmektedirler!

Kimi ateistlere göre “Tanrı fikri toplumun güç ve işlevini gösteren bir simgeden başka bir şey değildir.” Hâlbuki bir bütün olarak insanlığın "toplum" olduğu söylenemez; çünkü sosyolojik teori, toplum terimini bu anlamda kullanmamaktadır. Bu iddia dini şuurun evrenselliğini de açıklayamamaktadır. Söz konusu bu şuur, bireyin içinde yaşadığı toplumun çok daha ötesine gitmekte, evrensel nitelikte bağlar ve toplumsal birliktelikler oluşturmaktadır. Freud'a göre de Tanrı fikri çocuktaki baba imajının bir yansımasıdır. Tanrı fikrinin kaynağı, insan soyunun, çocukluk döneminde karşı karşıya kaldığı zorluklar karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma mekanizmasıdır. Bundan dolayı din, Freud'un nazarında "nürotik bir kalıntı"dan ibarettir. Freud'e göre, insanlık büyüyüp olgunlaştıkça hayali varlıkların yardımına ihtiyaç duymayacak, yavaş yavaş Tanrı fikrinden kurtulacaktır. Freud'un görüşü teizmin aleyhine kullanılabildiği kadar ateizmin de aleyhine kullanılabilir. Her şeyden önce ateizm, bir olgunluk işareti değildir. Onda da çocukluk döneminde yer alan bir ruh halinin tekrarı söz konusudur. Babasını kıskanan, ondan korkan, onun buyruklarından memnun olmayan ve hatta onun salt varlığından rahatsız olan çocuk, babasından kurtulmak istemekte, onun var olmamasını arzu etmektedir. Buna dayanarak denebilir ki, ateizm, babanın var olmaması arzusunun bir yansıması, bir projeksiyonudur.” (Pr. Mehmet Aydın, Ateizm ve çıkmazları, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 24, sayı 1-2, Haziran 1981, s. 194; Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56,

Ateist sol söylemin eleştirileri ise özetle şöyle sıralanabilir: “Sosyalizm kurulup, toplumsal bütünün rahatsızlıkları tedavi edildiğinde din kendiliğinden ortadan kalkacaktı.” (Marxist Düşünce Sözlüğü, “Din” md., s. 138); “Din insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğa üstü gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmeleri ile ortaya çıkan toplumsal ve tarihsel bir olgudur.” (Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din, s.10); “İnsanların çaresizlik ve bilgisizliklerinden yararlanılarak üretilmiş olan dinler, insanın ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır.” (Turan Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 15); “Din sayesinde

inanmaya elverişli yoksul insanlar, tanrının kendilerini denediği sanısıyla içinde bulundukları duruma katlanmaları sağlanarak zenginler yararına uyutulmaktadır.” (Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, s. 47); “Dinler çok tanrıcılıktan tektanrıcılığa doğru evrilmiş olup insanlık tarihine göre oldukça yeni sayılırlar. Gelecek zorunlu olarak dinsiz olacaktır.” (Server Tanilli, İslâm Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 14); “İncil, Tevrat ve şerhleri Kur’an’ın ve İslâm’ın en önemli kaynaklarıdır. Bazı ateistlere göre de Sümerler dinlerin asıl kaynağıdır.” (Turan Dursun, Din Bu 2; Muazzez İlmiye Çığ, Kur’an İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni); “İslâm Şeriattır, Şeriat ise çağdışı bir devlet modelidir. Şeriat kuralları değişmez; dinamik değildir ve evrensel olamazlar. Aydınlanma, aklın inançtan bilimin dinden bağımsızlaşması, aklın ve bilimin öncülüğüne, insan haklarına ve demokrasiye yöneliştir.” (Turan Dursun, Din Bu 1, s. 259; Tanilli, İslâm Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 9); “Din, bilim ve felsefe ile uzlaşmaz.” (Tanilli, İslâm Çağımıza Yanıt Verebilir mi? s. 19); “İslam İnançları adalete, bilime ve akla aykırıdır. Ruh diye bir varlık yoktur, her şey yüksek düzeyde maddi varlık olan beynimizde başlayıp beynimizde biter. Kader inancı da daha çok insanın özgürlüğü ve rızık konuları bağlamında tartışılır. (Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din s. 121, 122, 81; Erdoğan Aydın, İslâmiyet ve Bilim, s.1-3; E. Aydın Kur’an ve Din, s. 37, 38) Ateistlere göre evrim de bilimsel anlamda ‘mutlak bir inanç’ haline gelmiştir. (Örneğin, Erdoğan Aydın, Kur’an ve Din, s. 10) Özetle, ateistler İslam’ı pozitivist ‘bilim ve akıl’, ‘çağdaş insanlık değerleri’ ve Marksist teoriler ölçütünde değerlendirir. İslami değerlerin bu ölçülere ters düştüğü, çağın gerisinde kaldığı, modernleşme imkânı olmadığı gibi modernleşmemizi de engellediği, dolayısıyla reddedilmesinin gerektiği sonucuna varırlar. Ayrıca dinin sömürü ilişkilerinin devamını sağladığı, dogmatik bir yapıda olduğu, özgür ve yaratıcı düşünceyi engellediği de sıkça vurgularlar.” (Muhammet Altaytaş, İslamiyat Dergisi, IV (2001), Sayı: 4, s. 193-206) ‘Tüm bu iddialara cevaplar, ilgili başlıklar altında verildiğini’ hatırlatıp konumuza devam edelim!

Teorik ateizmin tutarsızlığı

Ateizmin İddiaları: “Ateistler, dini, içeriden ve dışarıdan olmak üzere genelde iki şekilde eleştirmeye çalışmışlardır. Bunu da ‘din sonradan ortaya çıkmıştır’ diyerek veya birtakım ‘çelişki ya da tutarsızlıklarla karşılaştığını’ iddia ederek kanıtlamaya çalışmışlardır. Aktif olan, elinde tezi, iddiası ve kanıtı bulunan ise teisttir (Tanrıya inanan)**.** Günümüz ateistlerinin büyük bir kısmı günlük ideolojilerin yapay ilkeleriyle dinden kopan kişiler olmuşlardır. Hz. Peygamber'e inanan ve İslam'a ilk giren kişilerin arasında ayrımcılığa uğrayarak ezilen ve haksız muamele gören zayıfların, kölelerin, kadınların ve yoksul insanların çoğunlukta olması ilginçtir. Buna karşın peygambere ilk karşı çıkanların ise zenginlerin, kabile reislerinin, putlardan, hurafelerden ve büyücülükten kazanç elde edenlerin bulunması da dikkat çekicidir. Yaşamın sadece bu dünyada olduğunu zanneden ve ileride yaptıkları kötü işlerin hesabını vermek istemeyen insanlar ahirete de inanmamış ve bedenlerin ölmesiyle birlikte her şeyin biteceğine kanaat getirmişlerdir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 45-52)

Bilimsellik ve Tanrı İnancı: “Tanrı, mahiyeti itibariyle aşkın olup dünyevi bir varlık değildir. Tanrı, evrende bizzat kendisi değil, kurmuş olduğu düzenle, belirlemiş olduğu yasalarla, gücüyle, yaratıcılığıyla bulunmaktadır. Din "Tanrı vardır" derken onun dünyamızın bir köşesindeki, herhangi bir varlık gibi var olduğunu iddia etmemiştir. Bu nedenle bizzat Tanrı'nın varlığının pozitif bilimlerle çürütülmesi imkansızdır. Çünkü pozitif bilimin sınırları bellidir. Bilim sonuç itibariyle evrenin yasalarını ve işleyiş biçimini ortaya koyacağına göre, yani kaostan ziyade, bir düzeni keşfedeceğine göre dinin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Dolayısıyla ‘bütün ilmi çalışmalar insanı Tanrı'ya götürecek’ ve daima O'nu hatırlatacaktır.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 53-59) Unutmamalıdır ki ateistler kadar teistler de

evrendeki kuralların işleyişi hakkında bilgi sahibidir. Dolayısıyla ‘aralarında inanç, duygu ve yorum farkı bulunan kişilerin birbirlerini bilim konusunda yargılamaları hiç de doğru olmayacaktır.’ (John Wisdom, Gods, s.139)

Uzay uçuşu sırasında Dünya bazlı istasyonlar ile yaptığı konuşmaların verbatim kayıtlarında (http://www.cosmoworld.ru/spaceencyclopedia/gagarin/index.shtml?doc10.html) bir delile rastlanmasa ve Gagarin ‘kızını taftiz ettirip evinde ikonlar bulundursa’ da (Zvyozdny Gorodok'taki (Yıldız Şehri) Başkalaşım Kilisesi'nin ataerkil metochion rektörü Hegumen Iov (Talats) ‘ne Yury Gagarin'in ne de Sergey Korolev'in ateist olmadığına’ dair kanıt verdi. Peder Iov, Foma dergisinin Nisan sayısına verdiği röportajda, "Yury Gagarin, büyük kızı Yelena'yı uzay uçuşundan kısa süre önce vaftiz etti; ailesi Noel'i ve Paskalya'yı kutlar ve evde ikonalar bulundururdu." dedi: https://archive.md/20130521231326/http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=8361#selection-473.31-493.2; interfax, 11 Nisan 2011) bazı kaynaklar Gagarin'in uçuş sırasında "herhangi bir Tanrı'yı burada görmüyorum" şeklinde konuştuğunu iddia eder. Bu iddiayı gerçek kabul etsek bile, aslında bakış açısının kökenlerinin Firavunlara dek uzandığı görülür: “Firavun: Haman! Benim için bir kule inşa et, dedi, Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Musa’nın Tanrısına ulaşırım.” (Mümin, 36) Her iki bakış açısı da teknolojik imkanları kullanarak ulaştıkları seviyede bir ‘maddi Tanrı’ aramış ve O’na mekan izafe etmek istemişlerdir! Halbuki O (cc) zaman ve mekandan münezzehtir. (Şura, 11; İhlas, 2; Enam, 102; Fatır, 1; Buhârî, Megâzî, 67, 74, Bed'u'l-Halk 1, Tevhid 22) Bu konu ‘Ateist akıl’ adlı yazımızda ele alınmıştır.

Rasyonellik (Akılcılık) ve Tanrı İnancı: “Ateistler sanki makul (rasyonel) ve mantıklı olmanın temel şartı inançsız olmak veya dini reddetmekmiş gibi bu kavramları kendi lehlerine kullanmışlardır. Bilimin ve aklın, insanı inançsızlıktan ziyade Tanrı'nın varlığına götürdüğü gerçeğini bir gerçektir.” (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 60-63) Felsefi bir ekol olarak akılcılığın önde gelen düşünürleri Descartes, Spinoza ve Leibnitz gibi filozoflar bırakınız reddetmeyi, bir şekilde Tanrı'nın varlığını kanıtlamak için çaba sarfetmişlerdir. (John Cottingham, The Rationalists, s. 175-185)

Mantıksallık ve Tanrı İnancı: “Ateistler Tanrı kavramının temelinde insanın sebebini bilemediği olaylar karşısındaki ümit ve korkularının yattığını belirtmişlerdir. Hristiyanların çoğunluğu teslis, vaftiz, enkarnasyon (Hz. İsa nın insan biçimi almış tanrı olarak kabul edilmesi), asli suç ve çarmıh gibi konularda mantıklı bir açıklama getirmenin zorluğunun farkındadırlar. Bu nedenle Hristiyan dünyasında mantık ile inanç arasında bir çatışmanın ortaya çıkması kaçınılmaz olmuştur. Ancak bu çatışmanın İslam'da da olduğunu söylemek onu tanımamak ve bilmemekle eşdeğerde olacaktır. Unutmamalıdır ki hurafeler, Pagan, totem, kutsallaştırılmış varlıklar bizzat İslam’ın reddettiği kavramlardır. Şayet insan birtakım ümit ve korkulardan dolayı Tanrı fikrini üretmişse, yine aynı insanın benzeri gerekçelerle inançsızlığı ürettiğini söylemek da mümkündür. Sıradan bir insan içindeki doğal eğilime karşı çıkmaya zorlamaz ve reddetmek için özel bir gayret sarf etmez ise, o kişi Tanrı'ya olan sevgi ve hayranlığını da gizleyemeyecektir. Her şey bir tarafa, insan niçin pozitivistlerin iddia ettiği gibi gerçekte var olmayan bir şeyi kanıtlamaya ve ona inanmaya çalışsın? Kaldı ki gerçek olmayan

bir şeyin binlerce yıldan beri milyonlarca insan tarafından benimsenmesi, zihin ve kalplerde yer alması, biraz şaşırtıcı olmayacak mıdır?" (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 64-72)

Ahlaki Özgürlük ve Tanrı İnancı: "Ateistler ahlakın dinden bağımsız olduğunu iddia etmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 73-74) "Dinsizliği önemseyen toplumlarda ya da vicdanında inancı bir kenara bırakan kişilerin yaşamında niçin intihar, sapıklık, cinnet gibi bozuklukların, ya da trajik ve dramatik durumların daha çok ortaya çıktığı izah edilememektedir. Gaskin'e göre 'seküler ahlaka sahip olan ve pek çok ahlaki yükümlülüğü kaldırarak yerine yeni bir şey koymayan modern toplumlar tutarsızlık içinde' bulunmaktadırlar. Ona göre 'ahlak sahasında Tanrı otoritesini reddedenler, Tanrı yerine metafiziksel görünümlü olan yeni otoriteler koymuşlardır. Mesela Marxistler proletaryayı emredici ve varlığı kaçınılmaz kutsal bir otorite gibi görmüşlerdir. Yine XX. yüzyıl toplumlarındaki tek partili yönetimlerde parti egemenliği sadece insan davranışlarını etkileyen kaba bir güç olarak kullanılmamış, ayrıca emredilen şeylerin etkili olmasını sağlamak için de bu partinin ilkeleri bir tür metafiziksel güç olarak ileri sürülmüştür.' (Gaskin, The Quest for Eternity, s. 163) Gaskin'e göre ateizm adı altında "iyi ve kötü" gibi kavramlar kaybolmuş, ahlak adı altında sadece toplumdaki sosyal haklar, proleter istekler, kişisel ilişkiler ve günlük ihtiyaçlar konuşulmaya başlanmıştır. Batı'daki ahlaki sorumsuzluk ve vurdumduymazlıkları yüzünden dünyanın değişik bölgelerindeki binlerce masum insan, hayvan ve doğal kaynakların göz göre göre yok olup gittiği ortadadır. Ferdiyetçilik, özgürlük, ilericilik ve çağdaşlık adına kişilerin beyni yıkanmış, bu uğurda pek çok insanın zihni bulandırılmış, dini ve ahlaki değerler karalanmış ve kasıtlı olarak kötü gösterilmiştir. Bireyler kendilerini sadece yiyip içen, robot gibi çalışan, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçları için yaşayan sorumsuz birer canlı durumunda görmüştür. Çevresinden ve dininden koptuktan sonra üzerinde ahlaki bir otorite görmeyen pek çok genç insan bir anda kendini kötü alışkanlıkların içerisinde bulmuş, içerisinden çıkamadığı ve bir türlü terk edemediği sapkınlıkların ve tutkuların esiri olmuştur." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s.75-79) Bu konuda, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımıza bakılabilir.

Eleştiri

"Kendini sonlu bir dünyaya sıkıştıran, fakat dinin -sözüm ona- dar kalıplarına sıkıştırmayan (!) ve 'neden inanmamalıyız'ın cevabını arayan ateistler inanca karşı çeşitli argümanlar oluşturmuşlar, fakat buldukları cevaplar onlar için farklı soru ve sorunların ortaya çıkmasına neden olmuştur." (Hamide Coşkun, Yedi İklim, Temmuz 2014, 26. Cilt, 292. Sayı, s. 73)

Salt ateizmin çok zor, hatta imkânsız olduğu görüşü yüzyılımızda birçok kişi tarafından savunulmaktadır. Tanınmış İngiliz düşünürü John Baillie, Solipsist'in içinde bulunduğu durumundan söz ederken şöyle demektedir: "Demeliyiz ki, solipsistler zihinlerinin ucuyla komşularının ve çevrelerindeki dünyanın gerçek varlıklarını inkar ettikleri halde kalplerinin derinliklerinde onların var olduklarından asla şüphe etmemektedirler. O halde ateistler için niçin aynı şeyi düşünmeyelim ?" (Baille, The Sense of the Presence of God, s. 4) Günümüz düşünürlerinden J.A.T. Robinson, 'Tam anlamıyla çağdaş olan bir insan ateist olmayabilir mi ?' başlığını taşıyan bir yazısında, düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını ifade etmektedir. Ona göre, 'insan ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duymaktadır. Bu duyuş, tabiatın aracılığı ile artistik ve bilimsel bir kanalla, toplumsal ilişkiler yoluyla ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda olan insan kendisini çepeçevre saran bir varlığa ne ad verebileceğini ve onu nasıl tasavvur edebileceğini bilemeyebilir, hatta onun duygu ve düşünce dünyası tam bir karışıklık içine gömülebilir. Buna rağmen o, kendi yolunu açmak ve ilahi sese doğru gitmek gereğini ergeç idrak eder.' (J.A. T. Robinson, The New Reformation. London, 1965, s. 117-8)

“Allah yoktur diyen bir ateist bilgiyi değil inancı dile getirmektedir. Zira ateistin elinde Allah'ın yokluğuna dair bir kanıt da yoktur.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 147) “Ateist yaklaşım, kendi tavrının doğruluğunu ispatlamak yerine teizmin iddiaları üzerinden hareket ederek, bu teistik delillerin eksik veya yanlış olduğunu ileri sürme yolunu tercih etmekte ve kendini haklılaştırmaya çalışmaktadır.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 97) "Ateistlerin yaptığı şey, genellikle Tanrı’nın yokluğunu kanıtlamak değil Tanrı’nın varlığı hakkında ileri sürülen delillerin yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktır." (https://islamansiklopedisi.org.tr/ilhad) **“**Ateizm, delillerini Tanrı üzerinden temellendirmeye çalışmaktadır.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 164) “Tanrı yoksa neden tartışma konusu olmaktadır?” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) “Allah'ın olmadığı, ispatlanmış bilimsel bir bilgi değildir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 27) “Ateistler, ateizmi akıllarını kullanarak ve akli göstergeleri, delilleri izleyerek kabul ettiklerini söylerler ve ateizmin aklı temsil ettiğini, inancın aklın önünde bir engel olduğunu savunurlar. Evreni bir tanrının yaratmış olması fikri her yönüyle, onu tesadüflerin ya da bilmezlerin var ettiği fikrinden veya kendiliğinden olması ihtimalinden çok daha akla yatkın olduğu unutulmamalıdır. Evreni Allah'ın yaratmadığına dair hiçbir delil yokken, onu var eden zeka sahibi bir tasarımcının var olabileceğine dair sayısız delil, işaret, gösterge vardır. Tıpkı, sanat eseri ya da mimari bir yapının ya da karmaşık bir makinenin, onu yapana işaret etmesi gibi.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 29) Ateistlerin en büyük hatalarından biri de din anlayışı (mezhep/müçtehidin görüşü/fetva) ile dinin kendisini birbirleri ile karıştırmalarıdır. Halbuki, “Din anlayışları ile dini birbirinden karıştırmamak gerekir.” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 12) Din anlayışı, bir alimin İslamî naslardan (Ayet ve hadislerden) anladığıdır. Din ise bu anlayış ile sınırlandırılamayacak kadar geniş bir içeriğe sahiptir. “Ateizme kayanlar, anlatılan hurafelerin İslam olduğunu zannederek de dini reddetme yoluna gitmektedirler.” (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11)

Eski ateist Antony Flew, “Argümanlar beni, var olan; her yerde hazır olan ve Kadir olan bir varlığın olduğunu kabul etmeye götürdü.” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 25; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 19, 180) ve **“**Evreni araştıran, evrendeki düzenin ardındaki sırrı merak eden kimse tanrıyı muhakkak bulurdu.**”** (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 97) demektedir.

Antony Flew gibi “Francis Collins ve Alister Megrath gibi ateist düşünürler de tek ilah düşüncesine ulaşmışlardır.” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 107) “Ateist olan Patrick Glynn, ruhun varlığını idrak etmeye başlayınca, inanmaya adım attığını söyler**.”** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 100) Kanal D Londra temsilcisi Ayşegül Ekinci ile yaptığı son röportajda Hawking de, 'Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı olmadığı anlamına gelmez.' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 51) demektedir. Ateist bir varoluşçu olan Jean-Paul Sartre de, Simone de Beauvoir ile olan konuşmalarında şöyle demektedir: “Dünyada yaratıcıdan ortaya çıkabilecek bir varlık gibi olduğumu hissediyorum.” (Simone de Beauvoir, La Ceremonie des Adieux, s. 551) “Dawkins gibi Ateizm misyonerleri ise, önceden ateist iken teist olan Flew'e kızgınlığını saklamıyor, onu ‘döneklikle’ suçluyor. Flew, kendi ifadesiyle 'kanıtın götürdüğü yere' gitmiştir. Patrick Glynn'da ateizmin bir yanılgı olduğunu itiraf etmektedir. Big Bang, alemin bir başlangıcının olduğunu, antropik prensip ise, kainatın insan için hazırlanmış olduğunu kanıtlamıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 32) "Delilerin götürdüğü yere gitmek istemeyenin amacı, kendi istediği yere gitmektir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 67) “Arkeologlar yaptıkları kazı çalışmaları neticesinde birkaç kırık testi, tabak ve süs eşyası bulduklarında o belgede bir medeniyetin var olduğu çıkarımını yaparlar. Böyle bir durumda hiç bir ateistin, bulunan eşyaların toprak altında tesadüfen oluştuğunu ileri sürdüğü görülmemiştir. Halbuki aynı ateistler, evrende gördükleri sayısız tasarım deliline rağmen, bunların bilinçli bir varlık (tanrı) tarafından yapılmış olabileceğini kabul etmezler ve bunu bilim dışı olarak değerlendirirler.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 204) “Ateistler bilimsel verilerin ve delillerin götürdüğü yere gitmek yerine, kendi gitmek istedikleri tarafa yönelmeyi seçmişlerdir. Tanrı

inancının göz ardı edilmesini sağlamak için bilimsel önermeler 'öznesiz/bir yapanı olmayan' yapı şeklinde sunulmakta, muhatapların zihninde 'kendiliğindenlik' izlenimi uyandırılmaya çalışılmakta, hatta dayatılmaktadır. Tabii ki kişisel bir tercih olarak herhangi bir şahsın ateizmi seçme hakkı vardır. Ancak bu tercihini bilimsellik kılıfı altında sunarak insanları yanıltma hakkı yoktur.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 15) “Materyalist algılayış biçimi en büyük darbeyi en çok güvendiği yerden, yani bilimden almıştır. Kuantum teorisi ve evrenin zannedildiğinden çok daha kompleks olduğunun fark edilmesi gibi yeni bilgiler varoluşu açıklamada maddeyi referans almanın yeterli olmayacağını göstermiştir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 19, 53) “Önyargısız ve saf bir bilim anlayışından ve objektif net verilerden hareket ederek insanı her anlamda tatmin edecek şekilde ateizme ulaşmanın imkanı yoktur. Buna rağmen ateizmde karar kılmanın tek sebebi, daha düşünmeye başlamadım evvel 'tanrının yokluğunu' bir veri olarak kabul etmeleri ve bunu takiben bilime kendi inançlarını doğrultmaya çalışmalarıdır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 20) “Ateistlerin teistlere yönelttiği diğer bir eleştiri, inanç sahibi olmak bilgiye ve akla dayalı bir mesele olmadığı şeklindedir. ‘Kuran'daki akletme, tedebbür, düşünme ve tabiatı incelemeye yönelik ayetlerinden’ bu yaklaşımın yanlışlığı kolaylıkla anlaşılabilmektedir. Ateistlik argümanların bilimsellikten son derece uzak olduğu açıktır. Evrenin Yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu yani ‘ezeli olmadığı’ bilinmektedir. Acaba ateizmin iddiaları ne derece akla, mantığa ve bilimsel verilere uygunluk göstermektedir?” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Teist inanca göre tanrı yasalar sayesinde insanların varlıklarını devam ettirmelerine imkan sağlamaktadır. (H.P. Owen, Theism, The Encyclopedia of Philosophy, I/97) Bilim evrende zaten var olan, var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, **s. 205)** Bilim netice itibari ile evrenin kanunlarını ve işleyiş biçimini ortaya koyma çabası olduğuna göre, yani kaostan ve tesadüflerden ziyade, verili düzeni keşfedeceğine göre teistin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79; Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 58) Bilimin, evrenin işleyişi ile ilgili birtakım kurallar bulması asla Allah inancını zayıflatmağı ve ortadan kaldırmadığı gibi aksine, daha da güçlendirir. Zira bilim tarafından keşfedilen mükemmel tasarımın, ince hassas ayarların, hayatın bilinçli bir var ediciye işaret ettiği rahatlıkla görülebilecektir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 67) Ateistler, bir yandan evrende bir düzen olmadığını ve kaotik bir evrende yaşadığımız iddia ederken diğer taraftan, evrende hayatı var edebilecek kadar tutarlı ve bilgi dolu yasaların var olduğunu kabul ederler. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 33) Tanrının varlığını kabul etmek, bilimsel metodolojiyi reddetmeyi zorunlu kılan bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 86) Zaten “Tüm belirsizlikleri belirleyen tanrının bizzat kendisidir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 303) Hawking, "Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin 'mantıklı kanunlarca' yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz." (Hawking, Zamanın kısa tarihi, s. 175) derken, Paul Dirac ise "Tanrı üst düzey bir matematikçidir ve evreni yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." (The Evolutian, Scientific American 208, sayı: 5) görüşü ile bir gerçeği dile getirmektedir. "Kur'an'da tabiata sıklıkla atıfta bulunulur. Bu ayetler, kainatın bir hikmet ve gaye üzere yaratıldığını anlatmak amacıyla kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 40) “Doğayı araştırmayı öğütleyen onlarca ayete rağmen, insanları doğayı araştırmaktan ve bilim yapmaktan alıkoyacak tek bir ayet bulunmamaktadır ve tüm bu ayetlerin yarattığı zihinsel devrimin doğal bir sonucu olarak Müslümanlar birkaç yüzyıl içinde trigonometriden analitik-geometrye, optik'ten astronomiye, biyolojiden ve coğrafyadan antropolojiye kadar bilimin hemen her dalında dünyayı değiştirecek buluşlara imza atmışlardır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 97) Teist, hiçbir şekilde bilinen fiziksel kanunlara itiraz etmemektedir. Maddenin, kendi kendini idare edecek kanunları belirlemesi iddiası, maddeye 'hâkim' sıfatının yakıştırılmasını gerektirir ki, bu bir tür batıl ve ilkel inanç olur. Kanunların maddeyi belirli bir şekilde davranmaya zorlaması beklenemez. Matematik formülleri, bir matematik sorusunu çözemez, ancak bir uygulayıcı kişi çözebilir. Tanrı, ressam konumundadır, resme dahil değildir. Bir ressamın, kendi tablosunun içinde görülmemesi o resmin kendiliğinden var olduğu anlamına gelmez. Ateistin anlamakta zorluk çektiği diğer bir

mesele, bilime konu edilebilecek olan şeyin tanrının bizzat kendisi değil, yarattığı şeyler olmasıdır. Bir motorun şans eseri ortaya çıktığını savunmak bilimsel olurken bir mühendisin eseri olduğunu söylemek neden bilim dışı olsun? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 81-83) Robot, kendi yapılış nedeni ve programına bağlı olacak şekilde hareket etmektedir. Robotun kendisi bilinç sahibi olmasa bile, onu yapan ve programlayan bir bilincin çevresinde hareket etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 136) Ateistin varlığı/maddeyi yine maddeye dayanarak açıklamaya çalışması bir manzara resminin, ressamdan bağımsız olarak sadece boya ve kağıtla izah edilme girişimine benzer. Kağıt ve boyanın kaynağı nedir? Manzara resmi nasıl ortaya çıkmıştır? Manzara resminin var olma sebebi nedir? Bir ressamın varlığı anlaşıldığı zaman tüm bu sorulara makul, akla uygun cevaplar verilmesi mümkündür. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 232) Ateiste göre varlık ve madde hep var olduğu için nasıl ortaya çıktığı sorusu anlamsızdır. Her şeyden önce maddenin ezeli olduğunu gösteren herhangi bir bilimsel delil ortada yoktur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) “Maddenin son derece karmaşık bir takım yasalar ürettiğini iddia etmek pek akıllıca görünmüyor. Maddenin bizzat kendisinin de uymak zorunda kalacağı son derece kompleks ve bilmeceler ile dolu bir evren tasarladığını varsaymak aklen ve ilmen makbul görünmüyor. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 240) Maddenin var olma sebebi olarak yine kendisi gösterilirse kısır bir döngüye girilir. Kendisi zaten başka bir şeyin neticesi olan bir şey, başka bir şeyin hakiki sebebi (faili) olamaz. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir. Mesela resmin kendisi resim yapamaz, resmi yapan fırça da değildir, çünkü fırça, boya, kâğıt gibi şeyler aynı cinsten (fail olamayan) faktörlerdir. Resmin ortaya çıkabilmesi için şuurlu, sanattan anlayan ve belirli bir maksada yönelik fiilde bulunan bir failin (ressamın) var olması gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 263) Çöle gittiğimizi varsayalım. Çölün ortasında beş yıldızlı bir otel ayarında bir yapı bulduk. Odalar klimalı, su, banyo ihtiyacı, tüm ihtiyaçlarımız önceden düşünülerek hazır edilmiş bir yapı. Ateizm mantığı, bu durumun çöl şartlarının gerektirdiği bir zorunluluk olduğunu, onu buraya birinin yapmadığını öne sürecektir.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 47) Ateist tanrıya ulaşmamak ve fiziksel dünyanın dışına çıkmamak için nedensellik zincirini sonsuza kadar uzatmak niyetindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 264) Halbuki “Tanrı tüm nedenleri nedenidir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 262) Hep var olan bu yüce varlık madde değil, zorunlu varlıktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 239) Maddenin bizzat kendisini nihai sebep ve nihai fail olarak görmek ne pratik ne de teorik anlamda kabul edilemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 265) Basit tasarımların bile nedensiz ve failsiz olamayacağını hemen kavrayabiliriz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 272) Allah'ın varlığı/zatı bilimsel metodoloji olan deney ve gözlem alanına girmemektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 11) Tıpkı, sosyal bilimler alanına giren sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimlerinin girmediği gibi. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 12) Bu gibi ilimlerde gözlemlenen olgu/varlık üzerindeki etkilerden yola çıkarak, akli, mantıki, rasyonel, kabul edilebilir sonuçlara ulaşılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 13) Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran ‘sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması’ gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) “Yaratıcının, evrenin içinde farz edilmesi, onun da aynı dönüşüm ve değişim kanununa tabi olmasını gerektirir. Yaratıcının bu şekilde değişim ve dönüşümü uğraması ise, başka bir yaratıcıya gerek duyulması demektir. Öyleyse Tanrı evrenin dışında olmalı, aynı zamanda oluş ve bozuluş kanuna tabi olmamalıdır. Tanrı oluş ve bozuluş kanuna tabi olmadığına göre, bir başlangıcın ve sonunun da olması gerekmez.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 35) Büyük patlamanın ayarlarını kim belirledi? (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 70) Evren'i O (cc) yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O’dur. O’nun için, zaman kavramı yoktur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 32) Tanrı, zaman ve mekandan bağımsız olması nedeniyle fiillerini zaman içinde yapmaz. Herhangi bir eserin nasıl ortaya çıktığı bilinmese dahi, buradan 'o eserin failinin olmadığı' gibi bir netice çıkarılamaz. Mesela, Mısır piramitlerinin o günkü şartlar altında nasıl yapıldığı hala bilinmemektedir. Fakat hiç kimse bu piramitlerin failsiz

meydana geldiğini ileri süremez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 273) Krishna, "Bir milyon tane madeni paranın aynı anda atıldığında, hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansızda değildir." der. Görüleceği üzere ateistik yaklaşım, pratik olarak imkansız bir durumun gerçekleşmesinin olanaksız olmadığı düşüncesinden hareketle, kendi iddiasının doğruluğunu temellendirmeye çalışmaktadır. Krishna, 'şans ve rastlantı' kabulüne dayalı bir yapıyı belirleyici olarak sunmaktadır. Milyonlarca paranın defalarca atılması ve her defasında hepsinin tura gelmesi durumunun da ateist tarafından ayrıca açıklanması gerekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 129) Nigel, "Bir milli piyango bileti aldığınızı düşünün. Muhtemelen milyonlarca bilet satılmıştır ve bütün bu biletler içinden sadece biri büyük ikramiyeyi kazanacaktır. Sizin kazanan biletinizin seçilmiş olması olgusundan, bunun rastgele bir seçimden daha fazla bir şeyin eseri olması gerektiği sonucunu doğurmaz." (Nigel Warburton, Felsefeye Giriş, s. 17) derken acaba kendisi, piyango çekilişinin bir organizasyonu gerektirdiği ve buna göre söz konusu çekilişin kim ya da ne tarafından düzenlendiğini de açıklaması gerekmez mi idi? "Bu çekiliş sürekli olarak tekrarlamakta mıdır? Her çekilişte büyük ikramiyenin sürekli olarak aynı kişiye çıkması durumu ise, herhalde şans faktörü ile açıklanacak bir durum değildir!" (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 130) İlginç olanda, bu düşünce tarzının tüm ateistlerde geçerli olmasıdır. Mesela Dawkins de 'Gen bencildir' adlı eserinde 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örneklerini vermektedir ki, Nigel Warburton tarafından verilen örneklerle arasında mantıksal-sızlık- acısından hiçbir fark yoktur! Ateist Poidevin, rastgele süreçlerin fazla önemsendiğinin farkındadır: "Evrende ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir. Şans faktörü ateizm açısından umut verici değildir." (Robin Le Poidevin, Ateizm, s. 97, 101) Niçin sorusu, amaçlılığın olmasına işaret etmesi sebebiyle çok anlamlı ve akla uygundur. Diğer taraftan, teistik açıdan nasıl sorusu evrenin işleyişi ne ışık tutması itibarıyla tanrının sanatını ifade etme açısından son derece önemlidir. Niçin sorusunun cevaplanmaması, nasılın anlamını ve önemini göz ardı etmeye yönelik bir girişimdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 46) "Din daha ziyade 'niçin' sorusu üzerinde dururken, bilimsel düşünce 'nasıl' sorusunu ağırlık verir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 101) Nobel ödüllü Christian Duve, "Bugün bilebildiğimiz, bir hücrede neler olduğunun tanımlamasıdır. Nasıl olduğunu bilemiyoruz." der. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Yaratılışından bu yana Samanyolu'nda ne bir kaos ne de karışıklık görülmüş ve yaşanmıştır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 246) 'Neden' ve 'niçin'ler bilimin değil dinin sahasına girer. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 297) Hawking, "Bilim evrenin nasıl başladığı problemini çözebilirse de, neden var sorusunu cevaplayamaz." (Hawking, Kara delikler ve bebek evrenler, s. 99) demektedir. Bilim bunların cevabını veremez diye; hayatın, evrenin ve insanı varoluşunun nedeni ve gayesi yoktur denilebilir mi? Evrimciler gibi, meseleyi tesadüflere bağlamak ne kadar hatalı ise, pozitivistler gibi, deneylerin dışında başka bir hakikati tanımamakta aynı şekilde hatalıdır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 298) Barrow, "fiziksel kanunların 'niçin' bizim gözlemlediğimiz değer ve özelliklere sahip oldukları sorusu devam edecektir." derken (John D. Barrow, The Anthropic Cosmological Principle, s. 523) Ateist Poidevin, "Görülen o ki, ateistin evren yasalarının 'niçin' hayattan yana olduklarını açıklama sevdasından vazgeçmesi daha iyi olacaktır. Öyle görünüyor ki, teist bu tikel muharebeyi kazanmıştır." (Poidevin, Ateizm, s. 115) demektedir. Teist şu dört sorunun cevabını istemektedir: Fizik kanunlarının kaynağı nedir? Neden başka bir kanun kümeleri yoktur da sadece gözlemlediklerimiz vardır? Nasıl oluyor da elimizde hiçbir özelliği olmayan elementlere hayat veren, bilinci ve zekayı yönlendiren bir kanunlar kümesi vardır? Neden hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, böyle bir evren vardır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 85) Zeka nasıl ortaya çıkmıştır? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 38) Üzerinde düşünülmesi gereken asıl konu, hiçbir eğilimi bulunmayan maddenin nasıl olup da böyle bir evreni ortaya çıkarabilecek şekilde organize olduğu sorusudur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 133) Bu kadar akılsız bir evren nasıl olur da düzgün amaçları, üreme kabiliyetleri ve "kodlanmış kimyaları" olan varlıklar yaratabilir? Hayatın ve bilincin maddeden hareket ile açıklanmaya çalışılması üzeri örtük bir inancı içermektedir: Canlılık ve bilinç maddede içkin olarak mevcuttur! Aslında bu inanış soyut bir tanrı anlayışını çok gerilerde bırakmaktadır. (Selçuk Kütük,

Ateizm Yanılgısı, s. 41) "Tabiatı algılarken ve incelerken tüm olup bitenin arkasındaki ilahi gücün farkında olmak esastır. Modern akıl ise, eşyayı kaba bir maddeciliğe yani fiziksel sebeplere indirgenmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 88) "Dinin amacı, varlık aleminin arkasındaki birliği fark ettirmektir. Doğada neden matematiğe ve fiziğe uygunluk var? Neden aklın işleyiş tarzı ile tabiat kuralları anlaşılır? Demek ki varlık aleminde bir rasyonellik ve akla uygunluk söz konusudur. Fakat rasyonellik doğanın kendinden kaynaklanan bir özellik değildir. Evrenin arkasında söz konusu akla uygunluğu sağlayacak bir etkenin olması gerekir. Başlangıçta tek tanrı esasına göre bina edilmiş olup zaman içindeki bozulma ve sapmalarla çok tanrılı dinler ortaya çıkmıştır. Peygamberler, varlık aleminin bir tasarıma dayandığının altını çizmeye çalışırlar. Tabiat olayları ismi verilen sistematik düzenlilik, tanrının kanunlarından başka bir şey değildir. İnsanlara Tanrı tarafından evrendeki düzenlediği kavrayabilecek bir donanım ve üstün özellikler verilmiştir. Tabiat kanunları, 'tanrının kudretinin', kutsal kitaplar ise, 'Tanrı'nın kelamının' görünür hale gelmesidir. Her ikisi de aynı kalemin eseridir. Dolayısıyla aralarında herhangi bir çelişki olması mümkün değildir." (Selçuk Kütük, Deizm,s. 105,109, 114, 116, 123) "Deliller ve bilimsel ispatlar teistin tanrıya olan inancının destekçisidir fakat kaynağı ve sebebi değildir, olamazda." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 95) İmamı Azam: 'Kainat, tabiatın değil, Allah'ın eseridir.' (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 98)

Ateist düşüncenin aydınlatamadığı pek çok konu vardır. Mesela varoluşun nasıl meydana geldiği, tabiatın kendi kendine şekilsiz maddeden nasıl oluştuğu, insan inançları, düşünce gücü ve ahlaki değerlerin nasıl şekillendiği gibi. **(Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81)** Bilimin de birçok sınırı ve cevap veremeyeceği birçok soru vardır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 277) Bilim, bütün sorulara cevap veremez, çünkü gözlemlerle sınırlıdır, olayların neden meydana geldiği açıklayamaz, bazı metafizik soruların cevabını veremez, ahlaki olarak belirsizdir, nötrdür, şahsi olan ile alakadar olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 281) Bilim, bize bir şeyin ne olduğunu söyler, ne olması gerektiğini değil. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 283) Bilimin, ne-nasıl sorularına cevap verebildiğini, fakat neden-niçin sorularına cevap vermekte başarısız olduğunu görmeliyiz. Neden sorusundan kastettiğimiz, olayların gerçekleşme gayesidir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 287) Ateizm, Tanrıya inanmama şeklinde yorumlanabileceği gibi, olan biteni tanrının kudretine referans vermeden, onları matematik kuralları çerçevesinde açıklayan bir akımında adıdır. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 196) Bilim sadece hassas ayarların nasıl meydana geldiğini, nasıl devam ettiğini ortaya koyabilir. Kim tarafından konduğunu açıklayamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Bilimi mümkün kılan şey bu kanunların varlığı olduğuna göre, sözü edilen düzenin kökeni üzerinde düşünmekten kaçınılmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 88) Bilimsel gelişmeler hayatı kolaylaştırır. Bilimin verileri, maddenin sırlarını çözmemize yardımcı olmaktadır. Peki, bu sırların asıl sahibi kimdir? (Hacı Ali Şentürk, **Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 226)** Bilim 'nasıl' olduğunu ortaya koyar. Din 'niçin ve hayatın gayesi nedir' sorularına cevap verir. **(Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 227)** Ateizm, nasıllığının ortaya çıkmasıyla dinin de ortadan kalktığını iddia ederek, insanları dinin hakikatinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Halbuki 'din nasıllığın kim tarafından ortaya konulduğunu da' ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 228) Bilim her gün farklı yasalar keşfediyorsa, bu yasaların kim tarafından konduğunu neden hiç sorgulanmaz? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 202) Hiçbir ateist yeryüzünde varoluşunun sebebini ve anlamını açıklayabilecek durumda değildir. Ateist anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde ne hayatın ne de ölümün (ve sonrasının) manası üzerine tatmin edici şeyler söyleyemez. Ateistin ileri sürdüğünün tam aksine akıl, bilinç ve anlama yeteneği insana tanrının varlığını kavrayabilmesi için özel olarak verilmiş şeylerdir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 100) "Ateistler tartışmalarda kendilerine özgü güçlü tezler ileri sürememişlerdir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 9)

Ateizm ve evrim, ırkçılığın ve faşizmin merdiveni veya payandasıdır. Seküler yöneticilerin hakim olduğu bugünün dünyasında neden ölümcül hastalıklarla baş etmek için harcanan para,

silah teknoloji geliştirmek için harcanan paradan çok daha azdır? İnsan kaçakçılığı ve organ mafyası organizasyonlarını dindarlar mı yoksa dinden uzak olanlar mı kurup yönetiyor? Organ mafyasının işgücünü üstlenen doktorları, neden yaptıkları profan yemin ve bilim engelleyemiyor? Ateist yönetimler neden hep baskıcı, dayatmacı ve mağdur edici oldu? Ateist komünist Çin'de işçi ücretleri ne kadardır? Neden batılı büyük teknoloji firmaları bütün ürünlerini orada üretiyor? Neden bilim insanı rahatlatmıyor, aksine strese sokuyor? Bilim bizim sömürülmemiz için bir araç olarak mı kullanılıyor? İnsan hakları beyannamesinin yayınlandığı günden bugüne dünyada insan hakları alanında ne kadar iyileşme oldu? (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 129-132)

'Niçin yokluk değil de varlık durumunun söz konusu olduğu' sorusuna ancak tanrının varlığı üzerinden bir cevap geliştirilebileceğinin altını çizmek gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 153) Ateist kendisinin bilimsel olarak açıklayamadığı (hayatın nasıl başladığı, evrenin niçin var olduğu, fizik kanunlarının niçin başka şekilde değil de böyle işlediği gibi) meseleler önüne konulduğunda, 'bilimin gelecekte bu soruları cevaplayacağı' düşüncesini ileri sürer. Ümit ve beklenti kişisel bir olay olup, inanca dayalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 103) Ayrıca böyle bir durumda teistte, 'öldüğün zaman çok net olarak göreceksin.' diyebilme hakkına sahip olmaz mı? Ateistin bu temelsiz delillere dayanmasının sebebi, henüz düşünmeye başlamadan önce, tanrının var olabileceği ihtimalini devre dışı bırakmasıdır. Bu seçenek göz ardı edilince de geriye sadece elde kalanlar üzerinde ısrar etmekten başka yapılacak bir şey kalmamaktadır. İnsan zihni her tür düzenin arkasında bir neden ve fail aramaz mı? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 104) Paul Davies, "Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız. Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzemektedir. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?" (Davies, Change or Choice, s. 506) diye sormaktadır. Evrenin ve dünyanın her yerinde aynı şekilde geçerli olan, uzun zaman diliminde gözüken bu düzenliliğin bir açıklaması olması gerekir. Bir düzenin arkasında bir plan ve tasarımın olması kaçınılmazdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Evren, akıllı bir tasarımın ürünüdür. Fakat evren çok karmaşık ve insan yapımlarından daha büyüktür. Öyleyse evreni tasarlayan sonsuz güç ve akıl sahibi bir tasarımcı vardır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 120)

“Dawkins, ateizmi bir inanç biçimi olarak yaymayı kendine misyon edinmiştir.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 26) Dawkins, Darwinci düşüncelerini iman alanına kaydırmıştır. Dawkins, kendi ifadesiyle, Darwincilikten beslenen iyi bir 'ateizm savaşçısı'dır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 39) Dawkins, kendi tezine iman edilmesini ısrarla savunmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 41) İnançsızlığın ilmihali, ‘Tanrı Yanılgısı’ kitabıdır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 42) Dawkins, Darwinizm bir havari gibi yaymayı tercih etmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44) Pozitivizm ve sekülerizm bir tür inanç ve dolayısıyla dogmatizm üretir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralistler, evrenin işleyişini bizzat kendisine verirler. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 176) “Ateizm, anlam ve değerden yoksun bir inançtır.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 27) Bir kişinin ateist olabilmesi için darwinizme ‘iman etmesi’ zorunludur. Ateizm teorik sınanmaya bile uygun değil ki pratik de masaya yatırılabilsin. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) Ateizm bir inançtır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 188) “Ateizm bir inanç sistemidir.” (Süleyman Akdemir, Gençlik, 15 Şubat-15 Mart 1994, 24. Sayı, s. 9) “Ateizmin, tanrının var olmadığına inanmak şeklindeki yaklaşımının da bir inanç olduğu göz önünde alınmalıdır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 31) Bir şeyin nihai nedeninin, o şeyin kendisi olduğunu ileri sürmek sadece bir inançtır. Kanunların tatbik edicisinin (uygulayıcısının) var olması gerekir. Düzen, hesap ve sistem bir zekayı işaret etmeyecekse neyi ima edecektir? Düzen bir tasarım neticesi değilse neyin sonucu olarak ortaya çıkar? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 109-110) İnsan, sadece irade gösteren değil, hisseden bir varlıktır. İnsanın ruhunda bir şeyi tabulaştırma özelliği her zaman var olagelmiştir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 199) “Ateizm, bugün bir inanca dönüşmüştür. Bu akım, artık içinde inanç unsurlarını

barındırmakta ve tıpkı diğer dinler gibi üyelerine kurtuluş vaat etmektedir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak) Dennett, "Herhangi bir şey kutsal mıdır? Bu dünya kutsaldır." (Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 520) demektedir. Peki, "Neden Tanrı değil de evren kutsaldır?" (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 60) Darwinizm, sekülerlerin 'yaratılış hikayesi'dir ve onlar evrim teorisine 'koyu bir inançla' bağlıdırlar. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 34) Darwinist ve Marksist Richard Lewontin, "bizim materyalizme bir 'inancımız' var, baştan kabul edilmiş bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, 'bilimin yöntemleri ve kuralları değil' Materyalizm 'mutlak' doğrudur." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 185) Profesör Celal Şengör, "yaşam, Darwin'in sandığından daha karmaşıktır. Ama bu karmaşıklığın tesadüfi evrimle açıklanamayacağı anlamına gelmez." demektedir. (Radikal, 6 Mart 2006) Peki bu karmaşıklık tesadüfi evrimle açıklanabilmiş midir, hayır! (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 165)

"Pek çok yazar, filozof, sosyolog ve ekonomistin yokluğunu ispatlamaya çalıştığı tek varlık tanrıdır." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 50) "Ateistler aynı zamanda tepki gösterdikleri şeye de bağımlıdırlar da. Yani, her ne kadar Allah'ı inkar ettiklerini iddia etseler de, her konuşmalarında Allah'tan bahsetmek zorunda kalırlar. Ateizm psikolojiktir." (Ömer Baldık, Genç Yorum, Ocak 2014, 113. Sayı, s. 13-14) "Ateistlerin tanrıyı reddetme gerekçeleri çoğunlukla duygusaldır." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13) Ateizm, psikoloji ile derinden irtibatlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 35) "Ateistler Tanrı hakkındaki görüşlerini teistlerin kullandıkları deliller üzerinden yürütmektedirler. Bir bakıma orijinal bir tez üzerinden düşüncelerini üretmek yerine antitezci bir tutum ortaya koymaktadırlar." (Saliha Vidinlioğlu, Hülya Terzioğlu, Ateizm Savunucusu Sitelerde Din Karşıtı Bazı Argümanların Analizi, Kader, Cilt: 19, Sayı: 1, 2021, s. 75) Ateistler, dinin esaslarının tersini yapmayı özgürlük gibi sunuyorlar. Oysaki yaptıkları yeni bir inanç oluşturmaktan öteye gitmiyor. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) "Kainatın kendi kendine oluştuğunu savunmak gerçekten büyük bir iman gerektirir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 98) Ateizm, bilimden ziyade bir inanca dönüşmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 215) Ateist bir iddia olan "Maddenin ezeli olduğu iddiası, bilimden uzak tamamen inanca dayalı bir düşüncedir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 238) Evreni idare eden (!) kanunların bir anda var olduklarını kabul edilse, bu sefer söz konusu kanunların neden hiç değişmeden, bozulmadan ve ısrarla bu şekilde işlemeye devam ettiklerinin açıklanması gerekir. Bu, kanunlara 'metafizik bir amaçlılık' yüklemekten başka bir şey değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 127)

Ateistler, perdelenmiş bir 'ben merkeziyetçilik' ile karşı karşıyalar. Tanrıyı insan biçimine sokarlar. Ateistlere göre Tanrı da, bizim dünyayı gördüğümüz gibi görmelidir diye düşünürler. (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 37)

Fıtrat, insanların sahip olduğu yaratılış özellikleridir, bu yaratılış din açısından önemli delillerden biridir. "Fıtrat, Allah'ın tanıma eğilimi, ruh temizliği, hakikati kabule meyilli yaratılma demektir." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 27) "Her insan, ilahi yazılım/fıtrat gereği hakkı ve hakikati idrak edebilecek düzeyde yaratılmıştır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 63) "O halde sen hanîf olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel!" (Rum, 30) Suya karşı arzumuz suyun varlığını gösterir, yapılan çalışmalar sağlıklı bütün insanların ahlaki bir sistemi öğrenecek ve uygulayacak zihinsel donanıma doğuştan sahip olduklarını göstermektedir. Paul Bloom, 'bebeklerin yaşamlarını daha ilk yılında ahlakla ilgili doğuştan özelliklerinin gözlendiğini' ortaya koyan bir psikologdur. Allah, insanları kendisinin buyruklarına uyacak şekilde yaratmıştır. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 216-221) "Hiçbir tecrübî-deneysel karşılığı bulunmayan bir kavramın, ruhta-insan benliğinde mevcut bulunması esrarengiz bir şeydir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 59) Descartes, "Tanrı var oluşu, onu böyle düşünmemi tayin eder." (Metafizik Düşünceler, 5. düşünce) demekte ve; "Hayatta, bir varlığı zorun sonsuz olarak kavramaya bizi zorlayan hiçbir şey yoktur. O

halde, bizdeki tanrı fikrinin doğuştan olması gerekir ve bu fikrin bir sebebi olması gerektiğine göre de, bizatihi sonsuz olan bir öz ile ben'de ya da benliğimde yerleşmiş olması gerekir." (Descartes, aynı eser, 3 düşünce) diye devam etmektedir. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 67) Var olmayan bir şey karşısında bu direnç neden? Çünkü Tanrının gidişi, hiçbir şeyin gelişiyle telafi edilememekte, onun tuttuğu yeri sonsuz bir boşluk doldurmaktadır. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 74) Çölün ortasında hiç eğitim almamış biri neden kainatın yaratılışını merak eder? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 222) İnsanda tanrı anlayışı bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın bir şekilde doyurulması gerekir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 142) Peygamberimiz, bütün insanların tanrının varlığını tasdik eden, ahlaken beyaz bir sayfa gibi bir fıtratla doğduğunu (Buhârî, Cenâiz 92; Ebû Dâvut, Sünne 17; Tirmizî, Kader 5) söyler. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 39) Bu fıtratta herhangi bir yanlış, kötü bir haslet bulunmamaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 143) ki, Profesör Paul Bloom, New York Times gazetesinde 3 Mayıs 2010 tarihinde 'bebeklerin ahlaki hayatı' isimli uzun bir makale yayınlar ve yaptığı araştırmalar sonunda bebeklerin bir 'adalet duygusuna sahip olduğunu' açıklar ki bu da, Peygamberimizin hadisi ile uyum içindedir. "İlk insana ruhundan üflendiğinde, Allah bilinci de oluşmuş olmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 107) "Yaratıcının var olduğu inancı insanın fıtratına yerleştirilmiş bir duygudur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 16; N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 193) "Çünkü dünyada insanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Ayetler insanı fıtratı ile baş başa bırakmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) İnsan, kendi varlığını sürdürme içgüdüsünü de beslediği için Allah'ı arar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19)

"İnsanın fıtratında, özünde Allah'ın varlığını ve birliğini tanıma eğilimi vardır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 11) "Yaratılış fıtratını bozmayan her insan, Allah'ın eseri olan kainata bakarak O'nun varlığını anlayabilecek özellikte yaratılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 14) Tanrı anlayışı insan fıtratında zaten mevcuttur. Bu fıtrat, hayatî durumlarda ortaya çıkmaktadır. Bir hastalık durumunda dua etme isteği oluşur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 34) Bir tehlike anında yaşamı bize veren varlığın kim olduğu, fıtrat gereği devreye girer. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 35) "İnsan, güzel olanı doğal bir şekilde sever. Bütün güzelliklerin kaynağı ve yaratıcısı Tanrı olduğundan, insanın sevgisini tanrıya yöneltmesi kendisinden beklenen doğal bir şeydir. Tanrıya güvenerek yaşayan, emin ve mutlu olur." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 189- 190)

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"
2 Ocak 2012 Pazartesi

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"
Kuran okudum ve ben artık ateist değilim
Geçirdiği beyin kanamasına kadar ateist (Tanrı tanımaz) olduğunu belirten Akşam gazetesi Genel Yayın Müdürü Serdar Turgut, Almanya'daki hasta yatağında Kuran okuduğunu belirtti ve ekledi: Dindarlığımı destekleyen bilgi istiyorum. Duanın gücünü keşfettim.

Ateist olan İtalya'nın ünlü yönetmeni fellini ağır bir kriz geçirir ve hastanede bitkisel hayata girer. Bir süre sonra iyileşir ve şu açıklamayı yapar: "Bitkisel hayata girdiğim o korkunç anda,

hayatımda ilk defa Tanrı'nın varlığını duyumsadım… İtiraf edeyim ki artık şimdiye kadar ki düşüncelerimi sorgulayacağım'" (Akev Bülten, Bahar 1994, 6. Sayı, s. 29)

İnsanoğlunun asli amacı dünyevi kaygılardan ziyade bu dünyaya imtihan için geldiğini bilip ona göre yaşamaktır. Allah, herhangi bir sıkıntı veya hastalık vererek insanlara kendini hatırlatır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 116) Hastalıklar bize sahip olduğumuz nimetlerin vazgeçilmez olduğunu öğretiyor. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven s. 119) "İnsanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, nankörce davranmaya devam eder." (Yunus, 12) Tanrının varlığına iman bir kültürün ürünü değildir. Bu inanç evrenseldir. "Sosyologlar ve antropologlar, ateist bir çocuğun bir adaya terk edildiği takdirde, adanın bir yaratıcısı tarafından yaratıldığına inanmaya başladığını iddia etmektedirler." (news.bbc.co.UK/today/hi/today/newsid_7745000/7745514.stm)

Ontolojik sorgulamanın birinci basamağı: " Ben kimim?" sorusudur. İnsan için öncelikli bilgi, kendini bilme bilgisidir. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 33) "Okumanın manası kişi kendin bilmektir. Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir. Okudum bildim deme. Çok taat kıldım deme. Eğer Hak bilmez isen. Abes yere gelmektir." Yunus Emre. İkinci basamak: "Nereden geldim?" sorusudur. Buna ateistlerin cevabı evrim teorisidir. Sokrates: "Evrende tesadüfe tesadüf edilmez." der. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 27) Ateistler de, tesadüf denilen tanrının kullarıdır. Tesadüf tanrısında her hesap, hesap dışı, her kural, kural dışı ve her uyum, bir rast geleliğin sonucudur. Tesadüf tanrısı kullarından hiç bir yükümlülük istemez, çünkü kendi varlığı da aynı rastlantıların sonucudur. Bilim adamları, mucitler bu tesadüf tanrısının elçileri ve yalvaçlarıdır. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 31) Üçüncü basamak: "Nereye gidiyorum?" sorusudur. Doğan güne hükmümüz geçmiyor. Kafile kafile, katar katar kervanlar halinde insanlar bir kapıdan çıkıp başka bir kapıya doğru yürüyorlar. Bir yüzyıla kalmadan dünyanın şu anki sakinleri olan bizlerinde yerinde yeller esecek! (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 36) Bu hareketliliğin mantıklı açıklaması ne? Nereye gittiğini, gittiği yolun nerede bittiği bilen insan için, her şey açık ve anlaşılır bir niteliktedir. Ateistler ontolojik bir tanrı tanımazlıktan çok, inanan insanların inandıklarına inanmamakla kendilerini ifade ederler. Karşısındakini kendi anlamak istediği gibi anlamak ister, hatta durum niyet okumaya dek gidebilir. Problem; karşı çıkmanın kendisi değil, ön yargısal ve mesnetsiz, tek taraflı okumalara dayanan tutumlarıdır. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 13)

Ateizme göre, yaşadığımız acılar, duyduğumuz haz kadar anlamsızdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 54) Natüralistlere göre var olan her şey aslında, maddenin yeniden düzenlenmesinden ibarettir veya kör fiziksel faaliyetler ve sebeplere bağlıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 57) Natüralizmi kabul eden ateistler için duygular dahil her şeyin temelinde, soğuk fiziksel faaliyetler yer alır. Her şey sadece, soğuk rastgele ve bilinçsiz fiziki faaliyetlerin ve sebepleri sonucudur. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 58, 63-64) Dawkins, 'Gen bencildir' isimli kitabında,

bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürer. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 64) "Neden buradayız bilmiyorum fakat eminim ki gayemiz bu dünyada sefa sürmek değildir." Bu söz ise filozof Ludwig wittgenstein'a aittir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 62) Natüralizmde, 'neden buradayız' sorusunun cevabı yoktur. 'Nereye gidiyoruz' sorusunun da. Natüralizme göre, fiziki şeylerin hiçbir amacı yoktur. Hiçbir şey, atom, molekülleri bir maksat üzere hareket ettirmemektedir. Eğer durum böyleyse, zihnimizin kavrama kabiliyeti, akıl yürütme nasıl açıklanabilir ve zihin neden vardır? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 81, 94) Her şey insan için yaratıldı. Acaba İnsan niçin yaratıldı? (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) "İnsanın ahlak ve kültür varlığı oluşunu ölümü ile fark ederiz. Zira hayvanlar aleminden bir canlının ölmesiyle, leş olurken; insan varlığı için cenaze törenleri ve hatıratlar oluşur. İnsanca oluş, özgürlüğü, sorumluluğu ve hesap vermeyi icap ettirir. Bu yetileri sadece akla bağlamak mümkün değildir. Kendi kalbine bakamayanın yaşamı bulanıktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 97)

"Moğolistanlı ateist iken Müslüman olan Möngönami Gambat." (Şebnem Dergisi, Mayıs 2010, 63. Sayı, s. 14); "Galatasaray Üniversitesi öğretim üyesi Cuny Nicolas, 4 yıl önce ateist Müslüman olup İslam'ı daha iyi öğrenmek için Türkiye'ye gelir." (Genç, Mart 2016, 114. Sayı, s. 57) İsveç'li bir bilgisayar mühendisi olan Monjia, ateist iken Müslüman olduktan sonra Munciye adını alır ve niçin Müslüman olduğunu şöyle açıklar: "İslam'ın dışında hiçbir dünya görüşü insanın niçin dünyaya geldiğini cevaplandıramıyor." (Kadın ve Aile, Haziran 1986, 15. Sayı, s. 24)

Ateizme göre bir insan, bütün hayatı boyunca ıstırap çekip sonrasında kendini birdenbire, mezarda bulabilir. Çektiği bütün acılar, sıkıntıların ve yapmış olduğu fedakarlıkların hiçbir anlamı kalmaz. Ateizm mantığı insanı umutsuz bir hale sokar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 274) George Gaylord Simpson 'evrimin anlamı' isimli kitabında, "insan, kendisini hiç de hedeflememiş olan 'amaçsız' ve doğal bir 'sürecin' ürünüdür." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 164) Eğer Bizler hayli düzensiz cansız parçacıklardan başka bir şey değilsek, insan hakları iddialarının temeli nedir? Evrime göre, 'hayatta kalmak ve üremek için' varız. Böyle bir insanın mutlu olması mümkün müdür? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 65) John R. Searle, "Şaşırtan varsayım şu: "Siz" neşeleriniz, üzüntüleriniz, anılarınız, ihtiraslarınız, benlik ve özgür irade duygularınız ile aslında çok sayıda nöron ve bunlarla ilişkili moleküllerin bir arada davranışından ibaretsiniz. Bir nöron destesinden başka bir şey değilsin." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. 3) Aslında Searle ve Crick gibi bilim adamlarının yanıldığı nokta şudur: "Bilim benliği keşfedemez; benlik bilimi keşfeder." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 268) Dürbünün tersinden bakınca varılacak sonuçta böyle tersine olmaktadır! Bu nedenle de "Dawkins'in bilinci açıklayamaması gibi, şahsiyet konusunda da sessiz kalması ilginçtir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 269) ama şaşırtıcı değildir!

Natüralizm

Naturalizm "Her şeyin doğal varlıklardan, doğal nedenlerle oluştuğunu, doğaüstü varlıklara ve açıklamalara itibar edilmemesi gerektiğini savunan düşüncedir." (Naturalism, Oxford Dictionary of English) Naturalizmde fiziksel dünyanın dışında bir gerçekliğin yoktur, metafizik reddedilir. Materyalizm ile yakından ilişkilidir. "Ateizm, deizm gibi "Natüralizmin de türleri vardır." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 41-57)

Naturalizm, var olan her şeyin sonuçta fiziksel bileşkelerden oluştuğu görüşüdür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 32) "Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı naturalist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkanı yoktur. Bu iddia bir felsefeyi, metafiziği içerir. Dawkins ve Dennett gibi natüralistlerin yaptığı bilim değil bilimciliktir. Bu bilimci naturalizm

onları, kötü bir felsefeci ve teoloji okumamış kötü bir teolog yapmaktadır. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 175) Bugün bilimcilerin dilindeki bilim ile teknolojiyi üretiminin yanı sıra bir ahlakı ve metafizik telakiyi içinde barındıran felsefesi de kastedilmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 95) Naturalizm bugün akademide egemen olan "bilimsel kılıklı" yarı-dinsel dogmadır ve felsefi gücü gittikçe daha fazla sorgulanmaktadır. Teizm ve natüralizm iki rakip ve karşıt 'metafizik' teoridir. Naturalizm, çözüyor göründüğünden çok daha fazla problemlere neden olmaktadır. Naturalizm bugün için, problem çözen değil tutarsızlıklara düşerek problem üreten bir felsefi anlayıştır. Naturalizm, birbiriyle çelişen, bilimi aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 178) "Tıpkı teizm gibi ateizmde, bir kanaatler malzemesi üzerine yükselir. Jaspers'in ifadesi ile insanlık 'tanrının otoritesinden kurtulacağım' derken, kendi tahakkümüne tutsak olmuştur. Otorite baskı değildir. Sadece dağılma ve parçalanma ihtimaline karşı bir önlemdir. İnsan aklı, Tanrı olarak ikame edilmiştir. Akıl eksenindeki yapıp etmeler, birer ritüele dönüşmüştür. Modern ve kapitalist değerler ekseninde bir narsisizm kültürü geliştirilmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 51-53) Parola şu: İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça modern çark daha kolay dönmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 130)

Natüralizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açıdan evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul bir sebep yoktur. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 317) Hangi bilimsel deney, Tanrının evreni yaratmadığı gibi bir sonuca bizi götürebilir? Herhangi bir bilim, bir Tanrının, zihnin, bilincin olmadığını bize söylüyorsa, onu bu iddiayı ampirik bilimlere dayanarak dile getirilmesine imkan olmadığına göre ontolojik, metafizik natüralizme dayanarak dile getirdiğine hükmetmeliyiz. Natüralizm ile din arasında da tartışmadan söz edebiliriz ama bilim ile din arasında değil. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 179) "Birçok ateist, felsefi natüralistlerdir." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 53) "Dawkins'e göre de ateistler, felsefi natüralisttirler." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 38) Katı naturalist Crick, "Bilinç öyle bir konu ki, yola birkaç önyargıyla çıkılmaksızın bir yere varılamıyor." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. IV) diyerek bilincin gizemini açıkça çözemediğini itiraf eder. "Bir dizi sinir hücresinin ayrıntıdaki davranışı olduğumuza inanmak kolay yutulur lokma değildir." (Crick, Şaşırtan varsayım, s, 8) Bilinç ve düşüncenin "niyetliliği", natüralist felsefe için büyük sorun teşkil etmektedir. Searle, makinenin bilinçli olabileceğini ileri sürer: Beyin bir makinedir. O, bilinçli bir makinedir. Makineler düşünebilir ve bilinçli olabilir. (Searle, The Mystery of Consciousness, 202) Richard Rorty, "Acı içindeyim" yerine, belli beyin süreçlerine işaret eden, "C liflerim ateşliyor." (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Veya Dawkins'te: Bencil Gen, s. 5, 12) demenin daha doğru olacağını savunur. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 112) Francis Crick, bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını iddia eder. Searle, "Fiziksel hadiseler, sadece fiziksel açıklamalara sahiptir. Gelecekteki eşinize âşık olduğunuz için evlendiğinizi düşünüyorsanız, her halükarda yanılıyorsunuz. Her bir durumda sonuç/etki, fiziksel bir hadisedir." diye yorum yapar. (John Searle, The Mystery of Consciousness, s. 154) Ateizmde hiç bir duygu ve hatta akıl kaynaklı sonuçlara güvenilmez: Ateist filozof Bernard Russell, "insan, kör atış yapan nedenlerin ürünüdür. Kökeni, gelişimi, ümitleri, korkuları, sevgileri, inançları vs. bütün her şeyi 'atomların tesadüfi suç ortaklığı neticesinde meydana gelmektedir. İnsanın başarıları, bir hiç olacaktır." Kısaca varoluş ancak Tanrı'nın varlığı ile bir anlam kazanabilir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 23) "İnsan, kör atış yapan sebeplerin ürünüdür. Ümitleri, korkuları, sevgisi, her şeyi atomların tesadüfi suç ortaklığı neticesinde meydana gelmektedir." (Bertrand Russell, Mysticism and Logic s. 45) John Messerly. "amaçsızca yaşıyoruz." (Messerly, The Meaning of Life, s. 335) Francis Crick, "Sen, sevinçlerin, üzüntülerin, Aslında büyük bir nöron grubu hareketlerinden başka bir şey değildir." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 84) Ateist

Kimyager Peter Atkins; “Biz kaosun çocuklarıyız, kabullenmemiz gereken kasvet budur.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 104) Yeni ateizmin Peygamberi Dawkins, “Evren kör, acımasızca bir kayıtsızlıktan başka bir şey değildir.” (Richard Dawkins, River out of Eden, s. 133) Onlara göre insan, hayvani bir dünyadadır. Acı nedir ki sinir uyarısının, madde aleminde bir değeri olabilir mi. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 41) Avustralya ile ateist filozof Peter Singer 1983'te bir makale yayınladı. Zihinsel engel veya Down sendromu gibi farklı gelişim sonuçları bulunan bebeklerden kurtulmanın ahlaki bir sorun teşkil etmediğine vurgu yaptı. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 44) Steve Williams: “Anensefali hastalığına sahip bir çocuğun bilimsel deneylerde kolay olarak kullanılması, zeki bir maymunun kullanılmasından insanlık açısından daha iyidir.” derken, Ateist filozof James Rachels ise: “Bazı şanssız insanlar akıllı varlıklar değildir. Onlar yalnızca hayvanlardır. Laboratuvarda yahut da besin olarak kullanılabilecekleri sonucuna varmalıyız.” (James Rachels, Created from Animals, s. 183) demektedir. Ateist felsefeci Peter Singer, “doğan bebek eğer engelli ise ebeveynlerin, doğumdan sonraki ilk hafta veya 1 ay boyunca çocuklarının yaşamına karar verebilme yetkilerinin olması gerektiğini” savunmaktadır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 46) Peter Singer, “bebeklerin öldürülmesini, normal insanların yahut da farklı bir canlı varlığın hayatına son verilmesi gibi değerlendirmek doğru değildir.” (Peter Singer, Practical Ethics s. 182) görüşündedir. Evrimci ekolojist Dr. Eric Pianka, “insanlığın %90'ının yok edilmesi gerektiğini, bunun içinde Ebola virüsünün atmosfere yayılmasını önerir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 49) Dawkins attığı bir twitte şöyle der: “ojeniyi pratikte elbette işe yarıyor insanlar için neden işe yaramasın ki?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 50) Sosyal darwinizmin en ünlü şahsiyetlerinden filozof Herbert Spencer: “Bireysel fedakarlık iyiydi ancak organize hayırseverlik tahammül edilemez.” (Spencer, The Study of Sociolog, s. 345) Meşhur ateist John Leslie Mackie: “Estetiğin durumu da tıpkı ahlaki değerler gibidir, hepsi bireysel hazlardan ibarettir.” (Mackie, Ethics, s. 15) Ateizm dünyasında hakiki estetikten bahsedilemez. Bilakis onlar, sizin hayal gücünüzle oynayan estetik yanılgısıdır. Ateizm dünyasında kelebeklerin manzaraları çöp yığınlarından daha güzel değildir. Zira estetik, bakanın zihniyetindeki bir yanılsamadır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 154) Agnostik filozof Anthony O'Hear; “Darvinci bir bakış açısıyla doğruyu, iyi, estetiği ve bunlara olan ilgimizi açıklamak gerçekten çok zordur.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 155) demektedir. Dawkins: “Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür.” işte ateistimizin dünyasında kalp. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 162) Ateizm bir trajedidir. Ateizm dünyası dehşetlidir. Her şeyin bir yanılgıdan ibaret olduğu bir alemdir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 163) “Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak.” (Taha, 124) George Gaylord Simpson: “İnsanın varoluşu, hedefsiz bir sürecin sonucudur.” (Simpson, The Meaning of Evolution, s. 345) Müteassıp ateist Francis Crick, “beyinlerimiz, zeki olmamızı sağlamak için evrimleşmiştir.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 65) derken meşhur ateist filozof Thomas Nagel ise “matematik ve bilimin sonuçlarına güvenmek için hiçbir neden yoktur.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 66) demektedir. Bu konuda Darwin’de şunları söyler: “insan aklının bir kıymeti olduğuna dair ciddi şüphelerim var. Bizden kim maymun aklının kanaatlerine inanabilir ki? Tabii Böylesi bir akılda kanaatten söz edilebilirse.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 67) Yine Darwin şöyle demektedir: “İnsan aklına güvenmek mümkün mü ki, bu akıl en aşağı bir akıldan evrimleşmiştir.” (Darwin, The Origin. s. 433) Ama bu akıl nedense Allah'ın varlığı konusunda şüphe etmek için yeterli geliyor! “Ateistlere şu soruları sormamızı icap eder: kendi görüşlerinin hakikat olduğunu nereden biliyorsun? Hasımlarının yanlış bir düşünceye inandığını nereden çıkardın?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 69) Öyle ya, C. S. Lewis, “Eğer akıl, atomların anlamsız bir şekilde fışkırmasına bağlı ise; bu akılların ürettiği düşüncelerin ağaçlar arasında esen rüzgarın sesinden nasıl daha önemli olduğunu anlayamıyorum.” (Lewis, The Weight of Glory s. 139) diye bu konudaki çelişkiye dikkat çekmektedir. Evrimsel biyoloji uzmanı ateist J.B.S. Haldane, “zihinsel faaliyetlerin tamamen beyindeki

atomların hareketleri ile belirleniyorsa, inançlarımın doğru olduğunu varsaymak için hiçbir sebebim yok. Bu durumda aklımın atomlardan müteşekkil olduğunu varsaymam için de bir neden kalmıyor.” (Haldane, Possible Worlds, s. 209) “Ateist paradigmada beyin, atomları hikmetsiz bir şekilde bir araya gelmiş makineden ibarettir.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 75) O halde “Bir ateist, herkes gibi kendi beyni de kör fiziğin tutsağı olduğuna göre nasıl diğer insanlardan daha rasyonel oluyor? Ateist biri neden teistten daha rasyonel olduğuna inanmak zorundadır?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 74)

Natüralist, insanı özgür iradesi olmayan 'bilinçsiz' bir makine ve ‘robot’ olarak görür. Onlara göre insan, nöron destesinden başka bir şey değildir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 143) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Özgür irade var mıdır? Elbette hayır!” (Rosenberg, The Atheist’s Guide to Reality. s. 3) Stephan Hawking, “özgür irade yanılsamadır.” (Hawking, The Grand Design, s. 32) Ateizm irade ile seçilebilecek bir tercih değilse, niçin bizi ateizme çağırıyorlar? Sam Harris, “Özgür iradenin esasında basit bir yanılsama olduğunu” söyler. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 86) Müteahhasip bir ateist olan Jerry Coyne; “davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir.” Burada ona şunu sorabilirsiniz: “Tanrı'ya ve dine olan itirazı akla dayalı bir tavır mıdır?” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 87) Daniel Wegner, “özgür iradenin yanılgı olduğunu” ifade eder. Ona göre “Eylemlerimiz mekanik tepkilerdir.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 89) Dawkins’i tenkite tabi tutmamız hatta kınamamız gerekir. Çünkü eserleri Darwin’sin en ufak bir iradesinin olmadığı yazılardır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 92) Özgür iradeyi inkar, suçluluk duygusundan tamamıyla kurtulmak ve bencilliğin, eş, aile ve toplum tarafından kınanamayacağı bir düzleme taşınmasından başka bir şey değildir. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 93) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Ben neden buradayım? Şans eseri. Özgür irade var mı? Hayır, elbette yok! Doğru ile yanlış, iyi ile kötü arasındaki fark nedir? Aralarında ahlaki bir fark yoktur. Kürtaj, intihar her şey serbest.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 168) Kötümser filozof olarak ünlenen Alman filozof Arthur Schopenhauer için “Hayat aşağılık ve anlamsızdır.” (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 113) Ateizm hiçbir şeyin değeri bulunmadığını söyler. İster yap ister yapma, eylemlerin anlamsızdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 132) İşte ateist budur! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 94) “Gerçek, rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin dileyen inkâr etsin.” (Kehf, 29); “Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz ancak kalpler kör olur.” (Hac, 46)

Natüralizm bilim aşan iddialara sahiptir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) Halbuki “İnsanoğlunu değerli kılan yasaların bilgisine sahip olacak yapıya sahip olmasıdır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 73) İnsan, kendisini diğer tüm canlılardan ayıran akıl ve vicdan gibi üstün özelliklere sahip olmasıdır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 25) Bizlere verilen bu kadar duygu ve özellikler nedendir? (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) Vicdanımız haksızlıklar karşısında acı çekiyor ve adalet talep ediyor. Halbuki İnsanın hayatta kalabilmesi için merhamet, adalet veya vicdan gibi duygulara hiç ihtiyaç yoktur. O halde insanlarda neden bu özellikler vardır? İnsanın anlam arayışı sadece tanrının varlığı ile temellendirilebilir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 144) Allah'ın kudretini anlamak açısından, her şeyin aklımıza hitap edecek şekilde yaratılmış olması bizler için çok önemlidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 76) “Allah bizi, anlamı isteyecek şekilde yaratmıştır. İslam, anlam arayışına tatmin edici cevap vermektedir. Ne yaparsan hayatım anlamlı olur, neden buradayım? Tüm bunların ve benzeri soruların cevapları ancak yaratılış gayemize uygun yaşarsak anlamlı olur. İnsanlığı ‘anlamı arayan canlı’ olarak yaratan Allah'tır. Allah'la ilişkide olmaktan kul olmaktan daha önemli bir şey olamaz. Ölüme doğru, hayat aracında çok hızla yol alıyoruz. İslam, nereye gidiyorum sorusuna detaylı bir şekilde cevap vermektedir. Birçok kişi için yıllarca süren eğitimin amacı, karizma ve para elde etmek olmuştur, kişinin bu planlarını bozan iki tane unsur vardır, birincisi ölüm ve ikincisi anlam arayışıdır. Modern dönemde imamların yerine geçirilmeye çalışılan psikiyatlar ve psikologlar da ölümün karşısında çaresizlik içindedirler. Modern insan neden buradayım,

nereye gidiyorum gibi hayatla ilgili en temel sorularla yüzleşmekten kaçar. Bu kısa hayatımızı nasıl yaşarsak hayatımızı anlamlı kılabiliriz? Tükenip de yok olanların, anlamlı olduğu düşünülemez. İnsanların en önemli isteklerinden birisi beğenilmektir, bu isteğimizin Allah tarafından beğenilmek için verildiğini idrak edemeyen kişi, içindeki bu hissi insanların gözünde karizmatik olarak beğenilerek gidermeye çalışır. Uçsuz bucaksız evrende terk edilmediğimizi bildiren İslam, içimizdeki anlam arayışının karşılığını içinde barındırmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 251-266) "İnsan neden akıllı, irade sahibi bir varlıktır? Neden hayatta ahlak kurallarının hakim olmasının gerektiğine inanıyoruz? Kötülük yapınca vicdanımız ne için bizi rahatsız eder? İyilikler neden mutlu eder?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 95) "İnsan dışındaki tüm varlıklar içgüdü ile hayatlarını yaşarlar. Evrendeki yasaların varlığı, bizi yasa koyucu bir tanrıya götürür**.** Akılla kavranabilen yasaların olması, bunun arkasında akılla bir bilincin olduğunu gösterir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 103) "Doğa niçin akıllı anlaşılabilir? Evrenin akıl tarafından anlaşılabilirliğinin doğal açıklaması nedir? Natüralizm için evrenin anlaşılabilirliği sadece (tesadüfen) olan bir şeydir. Bu tür bir cevap, natüralistin evreninin, aslında, akıl tarafından anlaşılamaz olduğunu göstermez mi? İnsanın evrendeki yeri ile ilgili natüralist öğreti, anti-hümanisttir. Natüralizm insanın önemsizliğini, değersizliğini, çabalarının anlamsızlığını ima eder." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 164) "Natüralizm, açıktır ki felsefi bir duruştur, bilimsel bir teori değildir." (Layman Lettres to Doubting Thomas, s. 19) Sonuç itibari ile "ateizm, bir tür nihilizm olarak da adlandırılabilir." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 49) Ateizm insanları amaçsızlığa, yokluğa ve hiçliğe mahkum etmektedir. Sadece yok olmak üzere hayat bulmuş olmak, cevapsız kalan pek çok soru yumağıyla birlikte yok olup gitmek büyük bir yıkım anlamına gelmektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 215) Darwinizmde amaçsız ve gayesiz bir hayat anlayışının kabul edilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 108) Ateizm, taraftarlarına, bireyler arasında koca bir 'hiç'i vaat etmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) Halbuki "Yaratılışa anlam katan şey, yaratılışın bir amaç taşımasıdır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 96) Allah'ın olmadığı evren tasavvuru, ürkütücü, insanı derin bir yalnızlığa iten, hiçlikle her şeyi anlamsızlaştıran, cehennemî bir ortamdır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 96) Dawkins, 'Gökkuşağını çözmek' isimli kitabının önsözünde şunları yazar: 'İlk kitabımın yayıncısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını itiraf etti. Bazıları da bana, 'Sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise, kitabı okuyan bir öğrencinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve anlamsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Meslektaşım Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "Biz kaosun çocuklarıyız, temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) Ateist düşünce, evreni hiçliğe ve amaçsızlığa ve insanı da sadece hayatta kalma mücadelesi veren menfaatperest, aciz bir hayvana indirger. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 98) "Ateistler dünyada, zamanını zevk almakla geçirmeyi kurar ölümü bekleyerek. Ateistler ateizmle politeizm arasında salınır durur." (Hüseyin Karatay, Bu Meydan, Kültürlerin Kökeni Üzerine Bir Tahlil, Ağustos 1989, 6. Sayı, s. 26) "Her ne olursanız olun öleceksiniz. Bu dünyada yaptıklarımızın hiç bir anlamı olmayacak. Sadece size yaşattığı kısa zevklerin, hazların dışında hayatın bir anlamı yok. Öldükten sonra yok alacaksınız. En temel yasa, 'güçlü olanın hayatta kalması' yasasıdır. Dünya bir savaş meydanıdır. Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların haklı da olsalar yok olmaya mahkum oldukları bir savaştır bu." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 102) Eğer bu kısa hayatta ölüm son duraksa, hayattaki her şeyi anlamsız gözükmektedir. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 428) "İkinci dünya savaşı materyalist, tamamen din dışı, hak ve mana dışı hedef ve yollarla gelişme ve mutluluk vaat eden ateist-emperyalist bir savaştır." (Ö. Vehbi Hatipoğlu, Panel, 15 Ağustos-15 Eylül 1989, 8. Sayı, s. 38) İşte materyalist felsefenin bizlere tasvir ettiği dünya, hayat ve insan. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 103)

Yaratıcının varlığını inkar ederken, ellerindeki delil nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 113) Önümüzde iki seçenek vardır: Tanrı mı daimi olarak var, yoksa kainat mı? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 138) Ey ateistler, "Seçiminizi yapın. Tanrı veya Evren. Biri en başından beri daima vardı." (Anthony Flew, There is a God, sayfa 137) Madde, soğuk, kör ve bilinçten yoksundur. Madde, kendinde olmayan ve potansiyel olarak ortaya koyamayacağı bilince sebep olamaz. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 171) Evrenin Tanrı olma ihtimali, öncesiz ve sonsuz olma ihtimali Big Bang ile ortadan kalkmıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 104) Her varlıktaki yasaların farklı olması ama çevreyle uyum içinde oluşu da buna önemli bir kanıttır. Her tür canlının kendi içinde de aynı yasalara sahip olması, kör bir tesadüf ile açıklanamaz. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 106) Profesör Christof Koch, "Sinir sistemi ile bilinç arasındaki irtibatın nasıl gerçekleştiği hala tanımlanabilmiş değil." (C. Koch, Consciousness, MIT Press, s. 23) demektedir. Profesör Torin Alter, fiziki bir nesne olan beynin nasıl bilinçli bir tecrübe meydana getirebileceğine cevap bulunamadığını belirtir: "Beynimdeki faaliyetler nasıl oluyor da tecrübeleri üretiyor? Neden her fiziki olay bilinçli bir tecrübe ile beraber meydana geliyor? (T. Alter, Hard problem of consciousness, s. 5) Bilincin kaynağı nedir? (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 196) Ateistler Hz Adem ve Havva'nın yaratılışını açıklanamaz buluyorlar. **Canlı varlıkların cansız varlıklardan nasıl oluştuğunu açıklayamıyorlar**. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 22) Bir bilgisayar kendisini tasarlayanların aklının uzantısıdır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 99) Kendinde akıl olmayan bir şey, nasıl olurda aklı olan başka bir şeyin meydana gelmesine sebep olabilir? **Ancak akıldan akıl doğar**. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 75-76) **Zihni bir kavrayışa ulaşmak, varlığımızı devam ettirmek için bir şart değildir. Ayrıca keşfetme gibi özelliklerimiz genellikle, hayatta kalmamızı zorlaştırır**. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 84) Zihnimizin, kainatı anlama kabiliyetine sahip olacak şekilde evrilmesi hiç mantıklı değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 86) **Dawkins, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürer.** (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 64) Halbuki s**anatla uğraşmak, maneviyat ile ilgilenmek, felsefe yapmak varlığımızı devam ettirmemize, ürememize fayda sağlayan şeyler değildir. Doğal, tabii seleksiyon, bütün bunları ortadan kaldırmış olmalıydı. Çünkü bu davranışların bir faydası yoktur**. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 87) **Crick gibi bilimci natüralist bilim insanlarına, ruhunu olmadığını, ölümden sonra kişisel yaşam olmadığını, Tanrı'nın var olmadığını söyleten empirik bilimsel bulgu nedir?** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 173) **Bilim, en çok bilmeyi istediğimiz dört konuda, kendi kaynaklarına dayalı olarak bize bir şey söyleyememektedir: "Tabiata nasıl değer verileceği, insan tabiatı ve kültürüne nasıl rehberlik edileceği, tarihin nasıl yorumlanacağını ve nasıl bir tarih yapılacağı, neye inanacağımızı ve nasıl davranacağımız.**" (Holmos Rolston, Bilim ve değer, s. 157) Bilim, ideolojiler için araçsallaştırılmıştır. Gelinen durumun dini bağnazlıktan bilimsel bir bağnazlığa geçiş serüveni olduğu açıkça görülmektedir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 111) **Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir.** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) **ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir**. (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40) Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 145) Evreni tesadüfle açıklayan bu akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sisteme sahiptir. Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için 'önce kendisinin var olması' gerekir. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 163, 165) "Muhteşem bir yapı iki soruyu akla getirir: Bu yapı neden vardır ve var olmasındaki amaç nedir? Hayatın cansız materyalden, kendiliğinden oluşunu savunmak sadece bir ön kabuldür. Burada bir şeyin canlı olmasının ne anlama geldiği önem kazanmaktadır. Bir kum yığını ile bir dahinin beynindeki kimyasal yapısının aynı olduğunu söylemek, sadece maddeye duyulan kör ve temelsiz inancın göstergesidir." (Aliye Çınar,

Deizm ve ateizm üzerine, s. 115-116) "Evreni, Darwinin türler ve canlılar hakkındaki varsayımlarından hareketle açıklamak, bir ön kabul ve tahminde başka bir şey değildir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 153)

Rus Kozmonot Titov'da, göremediğini iddia ettiği varlıklara inanmadığını söylemişti. Halbuki göremediğimiz varlıkların uydurma olduğunu bilim iddia etmez. Bilim sadece doğanın nasıl çalıştığını inceler. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 31) Bilimin çalışma sahası 'bağımlı nesnelerin dünyası' ile sınırlıdır. Dolayısıyla bilim sadece, bir bağımlı nesnenin başka bir bağımlı nesne ile olan irtibatını açıklayabilir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 164) Tanrı tanımı gereği fiziki alemden bağımsız bir varlıktır. Dolayısıyla onun doğrudan gözlenebilmesi mümkün değildir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 275) İslam düşüncesinde alem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır alem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 172) **Tanrı, tecrübe ettiğimiz fenomenler dünyasının sınırları ile kısıtlanamaz.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 84) Allah'ın beş duyu organıyla algılanması demek, maddesel bir varlık olduğu anlamına gelir. Bu da mümkün değildir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 72) Teist, tanrının mahlukattan yani yaratılandan herhangi bir şeye benzemediğini ve yaratılandan ayrı olduğunun altını çizer. Sanat, edebiyat, müzik, resim, tarih gibi alanlarda bilimsel bilginin onayına başvurulmaz. Benzer şekilde, tanrının da deney veya gözlem gibi bilimsel incelemeye konu olması beklenemez. Madde cinsinden olan ve deneye maruz bırakılabilir bir varlığın tanrı olarak kabul edilebilmesi gerçekten çelişik görünür. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 56) "**Teistler tanrının mahiyeti itibariyle alemden farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, alemde sürekli olarak etkin olan tanrı'ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır.**" (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21) Tanrı evrenin bir 'parçası' değildir. Ateistler Tanrıyı herhangi bir nesneyi inceler gibi ele almak ve masaya yatırmak konusunda ısrar etmektedirler. Tanrı test edilebilecek bir nesne değildir. Aslında zamanla, mekanla sınırlı, görülen, tutulan ve ölçülebilen bir varlık nasıl tanrı olabilir? (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 99) Hâlbuki tam tersine "**İnsan zaman, mekan, zeka, hata ile sınırlıdır.**" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 78)

"Kainattaki varlıkların yaptıklarını bir düzen çerçevesinde yapmaları, yaratılış bilgilerinin kodlanması çerçevesinde hareket ettiklerini göstermektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 97) "Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. Bir resmin kendinizi ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144, 148) Eser sadece eseri yapan hakkında bilgi verir ve bize düşende eserden eseri yapana ulaşmak olmalıdır. Yoksa "Sanattan sanatkâra varamamak aklın cinneti değil de nedir?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) Tanrı, bilimin konusu değildir. Çünkü bilim görünen ile ilgilenir. Ama **eserlerinden eseri yapana ulaşmakta, gayet mantıklı bir metottur.** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 43) "Bir eserle ilgili, kullanılış alanlarını yapılacak bilimsel incelemeler, eserin yaşını, hangi maddeler kullanılarak yapıldığını, tasarımsal özelliklerini ortaya koyar. Eserin sahibi olan zat, bizim eser üzerinde yaptığımız bilimsel metotlar ve incelemelerin alanına girmez. Eseri inceleyerek onu yapan kişi hakkında pek çok bilgiye ulaşabiliriz. Eserin mükemmelliği, tasarımın harikalığı bize onu yapan eser sahibi hakkında zengin bilgiler verir. Ama eser sahibinin kendisi bizim bilimsel metotlarımızın inceleme alanına girmemektedir. Biz eserinden yola çıkarak onun yapan hakkında bilgiye ulaşırız. Ateizmde, eser sahibi bilimsel inceleme alanına girmediğinden yok kabul edilmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 58) "Ateist, tablonun gerisindeki ressamı fark etmelidir. Görülene hapsolunmayıp ötesine geçmelidir. Kehanetteki uyum ve ritmi, düzeni, sistemi görmelidir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) "Yazılım ile onu üreten kişiler arasında neredeyse hiçbir benzerlik yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 95) **Yazı yazana, kod**

kodlayana, kitap ise yazarına işaret eder. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 15) "Bu kainat kitabının hikmet yüklü satırlarını hakkıyla okuyanlara ne mutlu." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 19) "Evrenin bir yaratıcısı yoksa her bir noktada var olan bu yasaların kimin tarafından konulduğu sorusu cevapsız kalmaktadır. Bu yasalardaki en ufak bir sapma evrenin yok olması sonucu doğurabilecek bir süreci başlatır. Dünya üzerinde binlerce yasanın bir arada ve uyum içinde bulunması da, bütün bunların ilim, irade, kudret sahibi bir yaratıcı tarafından konulduğunu ve sürdürdüğünü gösterir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 25) S. Clarke, "doğa yasaları tanrının ilahi kudretinin işleme tarzlarını gösterir." demektedir. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) İslam, evrenin işleyişinde rol oynayan -bizim tabiat kanunları diye isimlendirdiğimiz bilimsel yasaları- Sünnetullah/Allah'ın sünneti olarak adlandırılır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25; Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 96) Sosyal, psikolojik, fiziki yasaları koyan bizzat Allah'ın kendisidir. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kâinatta geçerli kanunlar (Sünnetullah, Âdetullah) vardır. Bilim, düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçlarının dine muhalif olması söz konusu olamaz." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, **s. 79)** **Tabiat kuralları adı verilen kanunlar, kendi başlarına bir şey var etmeye muktedir olgular değillerdir. Bu yasalar, herhangi bir şeyi var edebilecek bilgiye, bilince, güce sahip olamayan bilinçsiz birtakım atomların hareketlerinden oluşmuşlardır**. Buna göre Allah evrendeki hemen her şeyi kanunlara, yasalara bağlamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 71) Bilim, Allah'ın büyük eseri olan Kainat kitabının bir tür açıklayıcısı ve tarif edicisi rolünü üstlenir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 26) Kâinat kitabının sayfalarından biri olan uzayı ele alalım. Galaksiler bu uzay sayfasının paragrafları, güneşler yıldızlar cümleleri, güneş sistemleri kelimeleri, her bir gezegen bir harfi suretinde okunabilir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Evrende "Dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz?" (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 202) "**Kainatın bilgi yüklü olması, onun çok bilgili biri tarafından yaratıldığını ortaya koymaktadır**." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 71) "Her nimetin arkasında o nimeti veren vardır, insana verilen ikramlar ve nimetler sayılamayacak kadar çoktur." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 109) Hikmet, bir şeyi 'yerli yerine koymaktır.' (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 107) Gerçek felsefe, hikmet arayışı bu gerçeği görmekle başlar. Bilim kitaplarında yer çekimi kanunları bulan Newton, suyun kaldırma kuvvetini bulan Arşimet'in isimleri geçer ama bu kanunları koyan, uygulatan Allah'ın adına hiç rastlanmaz! "Allah yok, tabiat kuralları var" diyen ateistler şunu anlamamakta ısrar etmektedirler: Kanun iş yapmaz. Kanunların şuuru, gücü, iradesi, şefkati yoktur. Kanunları arkada uygulatan biri vardır! Ortada bir resim varsa o resmi kalem değil kalemi kullanan çizmiştir. Ama materyalistler resmi çizenin kalem olduğunda ısrarcıdırlar ve buna pozitivizm, rasyonalizm, bilim adını verirler! Bir insan parmakları ile klavyede yazı yazınca, natüralistlere göre yazıyı yazan parmaklardır ama teistlere göre, irade sahibi bir insan. "Bu üründeki meyve suyu, doğal meyve ağaçlarının, o ağaçlara 'kucak açan' toprağın, 'su veren' yağmurun ve onlara 'yaşam veren' güneşin sayesinde üretildi. Doğa, ona 'hak ettiği saygıyı' göstermenin, 'emek harcamanın' ve onu 'sabırla beklemenin' karşılığını bize birbirinden güzel, birbirinden olgun, birbirinden tatlı meyvelerini 'sunarak' verdi. ...'nin lezzetinin kaynağı olan 'doğaya sonsuz teşekkür'lerimizle" (Bir meyve suyunun üzerinde yer alan tanıtım yazısından) Doğa; 'kucak açıp su ve yaşam veriyor, saygıyı hak ediyor, emek ve sabır istiyor, bize meyveler sunuyor. Doğa teşekkürü hak ediyor!' En basit anlatımı ile tarladaki meyve ağaçlarına teşekkür eden ama çiftçiyi reddeden bir anlayıştır bu! Ateistler "geçmiş olanın demode olduğunu iddia ediyorlar fakat eski putperestlerin adetlerini ve alışkanlıklarını sahipleniyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 30) Ruhun varlığına ve ölümden sonraya hayata inanmayan Mina Urgan, 'Bir Dinozorun Gezileri' isimli kitabında, tabiata bakışını ifade eden şu kelimeleri kullanır: 'Kusursuz', 'ruhuma şifa verdiği kesin', 'doğanın bu mucizesi karşısında içim açılıyor.'

(Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 77) Gökyüzünden yeryüzüne sular düşmesini her zaman bir çeşit mucize sayarım." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 160) Darwincilik, bilgiyi putlaştırmaktadır. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 263) Materyalist politeizm tarikatı 'Neo-paganizm, tabiat, bilim, bir ideoloji veya putlaştırılan bir lider ile varlığını sürdürür ve Comte, Darwin, new-ateist yazarlar vb. peygamber ve azizlerini; Das kapital, Türlerin kökeni, Tanrı yanılgısı vb. kitaplarda kutsal metinlerini oluşturur. "Materyalizm evrendeki düzeni reddetmekte ve evreni tesadüflerle açıklamaya çalışmaktadır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Materyalizm ve pozitivizm temel noktalarda örtüşen tezlerdir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 67) "Birçok materyalist kör determinizmi Tanrı yerine koymaktadırlar." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 85) "Duyularla algılamayan yoktur" mantığı tutarsız bir yaklaşımdır. Bu mantık sahipleri kendi hayatlarında birçok şeyin varlığını kabul ettikleri halde duyularıyla algılamamaktadırlar. Yerçekiminden akla kadar birçok varlığın bizzat kendisi duyularıyla algılanamadıkları halde bunların eserlerine ve sonuçlarına bakarak varlıkların kabul etmektedirler. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 68-69) "Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir." der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144) Bir olayın arkasında bilginin var olması, bunun şans eseri olmadığını gösterir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 95) **Tesadüfen oluşan bir şeyde aklîlik mevcut değildir**. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 80) Madem her şey tesadüf, neden kâinattaki her bir varlığın özelliklerini öğrendiğimizde hayretimiz durmadan artmaktadır? (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 83) Düzen, devamlılığın göstergesidir. Devamlılık varsa yasa, kuralda vardır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 89) **Fizik kanunlarının ve birtakım fiziki süreçlerin kainatları oluşturmasına inanmak, Tanrıya inanmaktan çok daha zor ve akıl dışı bir iddiadır**. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 216) "Evrenin harikuladeliğini, karmakarışık doğa olarak insanlara sunan." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 174) ve "**Tanrı mutlaka kainattan daha karmaşık, anlaşılması zor bir varlık olmalı" diyen Dawkins'e, eski ateist A. Flew şöyle cevap verir: "Tanrı fikri o kadar basit ve anlaşılabilir bir fikirdir ki, bütün semavi dinlerin bağlıları tarafından anlaşılmıştır**." (Flew, There is a God, s. 111) İnsanların, arabalardan daha karmaşık yapıya sahip olması, arabaları tasarlamadıkları anlamına gelmez. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 219) Kainat, bir gayeye yönelik tasarlandığını işaret eden muntazam, hassas, engin bir mimariye sahiptir. Kainat hayatın devam edebilmesi için en doğru kanunlar ile donatılmıştır. Eğer bu kanunlar farklı olsaydı bu kitabı okuyor olmazdınız. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 201) İnce ayar, dünyadaki hayatı mümkün kılar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 205) Yer çekimi kanunu, Elektromanyetik kuvvet, Güçlü nükleer kuvvet, Zayıf nükleer kuvvet sayesinde evrende düzen devam etmektedir. "Bu kanunlar nasıl oluyor da, bilinçsiz, akılsız, kör ve gelişigüzel haldeki fiziki süreçleri insan hayatını sürdürebilecek şekilde yönetebilmektedir?" (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 207) "Eğer yer çekimi biraz daha kuvvetli olsaydı veya zayıf olsaydı veya, zayıf ve kuvvetli nükleer güç birazcık daha farklı olsaydı, hayat ortaya çıkmazdı." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 161) Big Bang hem patlama, hem madde oranları, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarım ürünüdür. Yıldızların birbirine olan mesafesi, süpernova patlamalarının uzak, yakın ve sıklığı, dünyanın manyetik alanının gücü, oksijen ve karbondioksitin oranı, atmosferin basıncı vb. hep bir denge, düzen ve ayarı işaret eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 137) "Tanrı Evren'i yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." Paul Dirac (Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, s. 103) Astronomi uzmanı James Jeans, "Dikkatle baktığımda bütün kainatın büyük mimarı bana, saf matematikçi olarak görünüyor." (J.C.Monsma, Niçin Allah'a inanıyoruz, I/173) Kangurular bazen yavrularını emzirirken ikinci bir yavru daha doğurur. İkinci yavrunun doğumu ile bir memeden yeni yavru için berrak, renksiz bir süt gelirken diğer memelilerden ise, büyük yavru için koyu ve yağlı süt gelmeye devam eder. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 191) Damarların uzunluğu uçucu eklenince, 100.000 kilometreyi bulur. Yani, dünyanın çevresini 2 defa dolaşır. Bir tek hücrede 4 terabayt karşılığı

görüntü bilgisi bulunur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 205-206) Her bir hücrede DNA açılıp ip gibi uzatırsa, uzunluğu yaklaşık 2 metreyi bulur. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) Tanrıya inanmak fıtrata/yaratılışı ait bir özellik olduğu için, kasıtlı bir tahribat yapılmadıkça insanın imanlı olması onun doğal halidir. Materyalist bir kişi bir tanrının varlığının itiraf etmemekle beraber onun yerine koyduğu 'tabiat', 'madde', 'zaman', 'evrim', 'tesadüf' gibi tanrı fonksiyonunu icra edecek başka şeylere yer vermek zorunda kalmaktadır. İnançlıların tanrıya affettikleri özelliklerin birçoğunun ateistler tarafından maddeye havale edildiği görülmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 55) Prof. Muhammed Kutup bir natüralist ile olan diyaloğunu şöyle aktarır: "Hayatı ve bu kainatı yaratan kimdir?' diye sorum. 'Tabiat' dedi. 'Tabiat nedir?' dedim. 'Sınırı olmayan gizli bir kuvvettir' diye cevap verdi. Kısaca olay, gizli bir kuvvetin (Allah) yine diğer gizli bir kuvvetle (tabiat) tebdilidir." (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 256)

Einstein, 'Ben bir ateist değilim. Bizler farklı dillerde kitaplarla dolu büyük bir kütüphaneye giren küçük bir çocuk konumundayız. Çocuk kitapların yazılmış olduğu dilleri anlamıyor. Kitapların yerleştirilmesinde gizemli bir nizam olduğunu düşünüyor." demektedir. (M. Jammer, Einstein and Religion, s. 150) Halbuki "Dawkins, Einstein'ı ateist olarak lanse etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) "Kainat bir iman laboratuvarıdır, inanmamak için kör olmak lazımdır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79) "Rabbimiz zahirdir, bu zuhur sıfatları itibariyle aşikârdır." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 79)

Ateistler "Büyük patlamanın öncesine dair hiçbir açıklama yapamıyorlar. Fizik kurallarının nasıl oluştuğunu ve nasıl işlerlik kazandığını açıklayamıyorlar. Big Bang teorisinin ve entropi yasasının evrenin ezeli olduğu düşüncesini çürüttüğünü göremiyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 20-21) Big Bang, evrenin bundan yaklaşık 14 milyar yıl önce aniden var olmaya başladığını ortaya koymuştur. Termodinamik yasaları, evrenin bir başlangıcı olduğunun yanında, bir sonunun olduğunu da kesin olarak ortaya koymuştur. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 48, 64) Marksizmin ünlü savunucusu olan G. Politzer, "Evren, yaratılmış bir şey değildir, yaratılmış olsaydı yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Bu ise bilimin kabul edebileceği bir şeyi şey değildir." görüşünü, 'Felsefenin Başlangıç İlkeleri' adlı kitabında iddia etmektedir. Politzer yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 140) Politzer, 'durağan evren modeli'ne dayanıyor ve dolayısı ile bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 46) Yirminci yüzyılın ilk çeyreğine kadar olan süreçte evrenin/maddenin ezelden beri var olduğu düşüncesi, herhangi bir bilimsel desteğe sahip olmamasına rağmen, 'sanki ispatlanmış bir gerçek gibi' kabul gördü. Big Bang teorisiden, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu sonucuna varılmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 146) Evrenin bir başlangıcı olduğunun kabul görmesi, neredeyse temelini evrenin ezeli ve ebedi olma fikrine göre şekillendirmiş olan materyalizmin de geçerliliğini büyük ölçüde yitirmesine neden olmuştur. Evrenin her yanında aynı işleyen bir düzen ve sistem vardır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 30) Büyük patlama ile; Bir- Evren/madde ezeli değildir. İki- Patlamanın öncesinin olmaması, evrenin ve maddenin daha evvel var olan bir şeyden türemediğini göstermektedir. Daha öncesinin olmaması, evrene madde ötesinden bir müdahalenin yapıldığını göstermektedir. Üç- Söz konusu patlama, sıradan ve rastgele bir patlama değildir. Çünkü herhangi bir patlama ve kontrolsüz enerji dağılımı, bir düzenden ziyade kaos ve karmaşaya yol açar. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 148) Ateizm bizleri, enerjinin ezeli olması gerektiğine inandırmaya çalışmaktadır. Bize, 'tanrıyı kim yarattı?' diye soran ateizme, şu soruyu sorma hakkımız yok mu? 'Peki, enerji kim yarattı?' (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 298) Madde için geçerli olan tüm problemler enerji için de söz konusudur. Ayrıca, patlama şeklinde tezahür eden enerjinin herhangi bir bilinç ya da plan söz konusu olmadan nasıl böyle bir evreni ortaya çıkardığı sorunu hala cevaplanmamıştır. Çünkü Salt ve kontrolsüz enerji, bilinç olmaksızın kendi başına düzenli fiil yapamaz. Enerjinin nasıl ve niçin maddeye dönüştüğünün açıklaması da gerekir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 163) Antropik prensip (İnsancı İlke): Evrenin belirli bir amaca

yönelik olarak tasarlandığını, evrende gözlemlediğimiz hassas, dengeli ve inanılmaz kompleks yapının tesadüfe veya şansa dayalı olarak açıklanamayacağını, bir tasarımcının varlığının kabul edilmesi gerektiğini savunur. Evrenin mevcut halini alabilmesi için son derece özel şartların yerine gelmesi gerekmektedir. Bu şartlar, öylesine özeldir ki, sonsuz ihtimal arasından istenilen durumunu elde edilmesi pratik olarak sıfırdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 169) Tüm evren insanın varlığını mümkün kılacak şekilde kurulmuştur. İnsanın hayatı esasen arzu edilir olmalıdır ki, bu evrenin varlığına neden oluştursun. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 170) Evrenin planlı, maksatlı ve son derece kritik bir denge üzerinde var olması, söz konusu yapının tesadüfi veya rastgele oluşu biçimindeki yorumları açıkça bertaraf etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188) İlahi tasarım delilini bir soru ile özetleyebiliriz: Evren, bizim geleceğimizi biliyor muydu? Fizikçi F. Dyson şöyle der: Doğanın kanunları sanki evreni, yaşamın ortaya çıkmasına ve devam etmesine hazırlamak üzere tasarlanmıştır**."** Bu, insancıl ilkedir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 179) Tutucu bir ateist olan fizikçi Steven Weinberg der ki: "İtiraf etmeliyim ki, doğa bazen 'gereğinden fazla' güzel görünüyor." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 159) Profesör Michael J. Behe, 'Darwinin Kara Kutusu' isimli kitabında, "Bugün yaşamın tasarlanmış olduğu gerçeği ile yüz yüzeyiz ve bu, bilmediklerimizden değil, son 40 yıl içinde öğrendiklerimizden kaynaklanıyor." derken (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 47) Bilim yazarları Augros ve Stancui, "Kopernik'in gösterdiği gibi evrenin fiziksel merkezinde değiliz ama galiba evrenin 'amacının' merkezindeyiz." demektedir. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 99) 'İmtiyazlı gezegen dünya' isimli kitabında astronomi profesörü G. Gonzalez, "Dünyanın evrende belki de başka hiçbir örneği bulunamayacak kadar 'özel tasarlanmış' bir gezegen olduğunu" diye yazmaktadır. (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 101) Ünlü fizikçi Paul Davies, "Doğanın en temel dengelerindeki hassas sayısal dengeler, kozmik bir tasarımın varlığını kabul etmek için oldukça güçlü bir delildir." demektedir. (Davies, God, The New Physics, s. 189) Ateizmden dönen batılı düşünür Patrick Glynn, 'God:The Evidence' isimli kitabında 'yaşam, bir kör kaza olmak şöyle dursun, tüm evrenin ilk andan itibaren kendisine yöneldiği, kendisi için ayarlandığı ve düzenlendiği bir hedef gibi duruyor, bilim ve inanç arasında var olduğu kabul edilen gerilim, çoktan ortadan kalkmış durumda, tüm bunlar bizi Tanrı fikrinden uzaklaştıran değil aksine ona yaklaştıran keşiflerdir." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 110) Bilim adamı Gene Myers, "Beni şaşırtan yaşamın mimarisi, olağanüstü derecede kompleks tasarlanmış gibi" demektedir. (San Francisco Chronicle, 19 Şubat 2001)

Ateizm gerçekte beynin mümini, aklın kâfiridir. Ateizm insanı da hayvanlaştırır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 170) Evrendeki düzenin tesadüfe yer bırakmadığını gösteren örnekler: Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleri ile birbirlerini dengeler. Eğer bu denge sağlanamasaydı canlılık için gerekli atomlar var olmayacaktı. Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Karbonun var olabilmesi için evrenin yeteri kadar yaşlı olması gerekir. Hayatın ortaya çıkabilmesi için en temel şartlardan biri de, evrenin şu andaki mevcut yaşında olması gerekliliğidir. Dünyada yüzü aşkın kimyasal madde, dünyadaki kompleks yaşamı oluşturacak şekilde ayarlanmıştır. Evrendeki madde miktarı az olsaydı, maddenin evrende dağılımı da az olur, galaksiler oluşmazdı. Daha fazla olması halinde ise, kara delikleri oluşturur, evren kendi içine çökerdi. Şu andaki kütle yoğunluğu, olması gereken yerdedir. Başlangıçta bir ateist olan Fred Hoyle şöyle der: "Evren 'süper hesaplama yapan bir entelektüel güç' tarafından yaratılmıştır. Aksi takdirde, 'bu kadar çok ilgisiz ve imkansız tesadüfün muhteşem bir şekilde bir arada işleyip yaşamı mümkün kılan bir evreni meydana getirmesi' beklenemezdi." Dünyanın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer dünyanın çekimi daha az olsaydı, atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı. Kütle çekim kuvveti mevcut değerinden daha küçük olsaydı, her şey sadece gaz ve toz bulutu halinde kalacaktı.

Daha büyük olsaydı, güneş daha kısa zamanda söner ve hayat için gerekli maddelerin oluşmasına yetecek zaman kalmazdı. Güneşin dış yüzey sıcaklığının 6000 derece olması, fotosentez olayının gerçekleşmesi açısından zorunludur. Güneş ışığının özellikleri ile bitkisel yaşam arasında tam bir uyum vardır. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, oksijen dengesi bozulurdu. Daha ince olsaydı, her yerden sürekli volkanlar fışkırırdı. Dünyanın çevresindeki manyetik alanın büyüklüğü daha küçük olsaydı, güneşten gelen zararlı ışınlar hayatın oluşmasını engellerdi. Daha büyük olsaydı, canlılık için gerekli ışınlarının dünyaya ulaşması önlenirdi. Yeryüzüne ulaşan ışık ile yansıyan ışığın oranı daha büyük olsaydı, sera etkisi sebebiyle aşırı ısınma olurdu. Daha küçük olsaydı, yeryüzünü buzullar kaplardı. Atmosferdeki oksijen miktarı kritik bir değere sahiptir, daha yüksek olsaydı, sürekli yangın çıkardı. Daha küçük olsaydı, solunum yapmak mümkün olmazdı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 188-192) Termodinamiğin birinci kanunundan çıkarılacak en basit sonuç, canlı veya cansız her şeyin zaman içinde aşınıp bozulacağı ve dağılacağıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 207) Evrenin sonlu oluşu, semavi dinlerin kaynaklarından gelen bilgiler ile uyum içindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 208) Evrenin toplam enerjisi muhtevası sabittir ve entropi (düzensizlik) sürekli artmakta ya da başka bir ifade ile kullanılabilir enerji miktarı sürekli azalmaktadır. Evreni, ezeli ve ebedi olarak düşünen maddeci felsefe her şeyin fiziksel dönüşümler yoluyla sonsuza kadar devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat evrenin ve hayatının belirli bir sona doğru ilerliyor olması, ateizm açısından varoluşsal bir krize yol açmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 214) Evren sonsuzdan beri var olsaydı, aradan geçen zamanda evren çoktan termodinamik dengeye gelip, 'ısı ölümünü' yaşıyor olması gerekirdi. Evren sonsuzdan beri var olamıyorsa, evrenin bir başlangıcı var demektir. Evren düşük entropili bir halden yüksek entropili duruma doğru gitmektedir. Evrenin genişleme hızında şansa yer bırakmayacak derecede bir hassas ayar bulunduğu görülmektedir. Biraz daha yavaş olsaydı, evren ilk patlamada sonra tekrar geriye çökmüş olurdu. Daha hızlı olsaydı, hiçbir galaksi genel genişleme sürecinde yoğunlaşamayacaktı. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 195) Stephen Hawking, "Evren, on milyar yıl sonra bile, hala kritik hıza yakın bir hızla genişlemektedir. Büyük patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." demektedir. (Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 122) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması gerekir. Ufak bir değişiklik, nefes almamızın imkansız olmasına neden olurdu. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 196) Antropik Yanılgı: Antropik ilkeye göre zeki canlı üretebilecek koşullara sahip olmayan bir evrende zaten gözlemci oluşamayacak ve bu durumu sorgulayamayacaktır. Bu nedenle gözlemci, kendini sadece zeki hayata izin veren evrenlerde bulacaktır. Antropik ilke geçerli olabilmek için çoklu evrenler sistemine veya fizik kuralları bölgeden bölgeye değişebilen sonsuz bir evrene ihtiyaç duyar. Ayrıca antropik ilke evrenimizin ince ayar sorununa karşılık vermek iddiasındadır. Her şeyden evvel, şahit olduğumuz düzen ve ince ayar, zihnimizin uydurduğu subjektif bir yargı değildir. Evrendeki düzeni açıklarken teistler kendi kişisel ve sübjektif gözlemlerine değil, bilimsel verilere dayanarak hareket etmektedirler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 200) Ama ateistler her fikri sübjektifleştirmektedirler! Evrende görülen düzen, insan zihni tarafından uydurulan bir yapı değildir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 201) Ateistin evrene bakarak yaptığı çıkarım da, neticede kendi bilincinin bir ürünüdür. O halde, kendisi de düzenin ve tanrının olmadığı konusunda aynı antropik yanılgıya maruz kalmaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 202)

İslami savaşçı bir din gibi göstermeye çalışanlar, terör eylemlerini özgürlük savaşı gibi lanse ediyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 46) Ateistler hayatın sadece bu dünyayla sınırlı olmasını arzu ediyorlar. **Ahireti inkarın, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu göremiyorlar.** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 48-49) Semavi dinlere karşı olanların modern tapınma türleri icat etmeleri, bazılarının meditasyon ve benzeri yollarla ruhlarındaki açlığı giderme çalışmaları metafiziğin insan hayatından soyutlanamayacağını

göstermektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 25) **Modern ruhçuların kuvvet bulması biraz da ateistlerin, insanların manevi ve ruhi taraflarını hırpalamaları yüzündendir. İnsandaki ebediyet duygusunu görmezden geliyorlar. Hep kötülükten şikayet ediyorlar ama kötülüğün nasıl ortadan kaldırılacağına dair uygulanabilir bir çözüm sunamıyorlar. Din ile dindar arasındaki farkı kavrayamıyorlar. Dine girmekle bütün hata ve kusurlardan sıyrılmış olunsa, dinlerin haram ve yasaklarının olmaması gerekirdi. Haramlar ve yasaklar işte bu hataları ve günahları önlemeye ve düzeltmeye yöneliktir, kişiler akıllarıyla ve iradeleriyle dinin emir ve yasaklarına uydukları takdirde, dürüst ve iyi kişiler olabilirler. Din yol gösterir, yolda gitmek kişilerin kendi ellerindedir**. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, **s. 53-56)** Allah'ın yol göstermesi, rahmetinin sonucudur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 119) Tabiata hükmedeceklerini zannediyorlar. Basit virüslerle baş etmekten aciz kaldıklarını gerçeğini görmeye bir türlü yanaşmıyorlar. **Hak ile görev ve özgürlük ile sorumluluk dengesini bir türlü tutturamıyorlar, her aykırılığı özgünlük ve özgürlük sanıyorlar.** Bütün hakların kendilerine, sorumluluklarınsa başkalarına ait olduğunu zannediyorlar. Çıplaklığı ilericilik, giyinmeyi gericilik sayıyorlar, **kendi kıyafetlerine saygı beklerken başkalarının kıyafetlerine saygısızlık ediyorlar. Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uyduruyorlar.** Evrendeki kanunları işleyişlerini keşfetmek ile o kanunları ve işleyişleri yaratıp ortaya koymanın farkını bir türlü kavrayamıyorlar. Saplantılı dogmatikliğe doğru evirildiklerini bir türlü fark edemiyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 61-64)

Din, bilim: Ateistler din ile bilimin birbirine alternatif olduklarını ve bir arada olamayacaklarını iddia ederler. "**Yeni ateistlere göre bilim dinin zıttı olduğu için bu ikisi bir arada olamaz."** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 49) "**Eğer toplumların bilimden uzaklaşma nedenleri din-İslam olsa idi, İslam ile 7. yüzyılda tanışana dek, bilim sahnesinde yer almayan Arap toplumlarının, ondan sonraki 7 asır boyunca bilime ve felsefeye yaptıkları büyük katkı nasıl açıklanabilecektir?"** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 103) "Medeniyetin ürünlerinin ortaya çıkışı, hep dinlerin insanı hayrete bırakan tesirleri sonucudur." (Ferit Kam, Dini ve felsefi sohbetler, s. 33) John Henry'nin tespiti ile 'Din modern bilimin gelişiminde önemli rol oynamıştır.' (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 17) G. Mendel, G. Lemaitre, W. Buckland, J. S. Henslow, N. Steno, G. Mercalli vb. bilim adamlarının aynı zamanda bir din adamıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 12) Sosyolog Rodney Stark'ın, üniversitelerin dinlerin ürünü olduğu görüşü de, bu iddiayı yalanlamaktadır. Bugün bilim insanından beklenen, tanrı yokmuş gibi davranmasıdır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 100-101) Ateistler "**Kur'an'ın evrendeki her şeyi ayet saydığını, insanları evreni araştırmaya çağırdığını görmezden geliyorlar**." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 33) **Cebirin öncülerinden olan matematik alimi Harezmi, bilimle uğraşma nedenlerini sayarken en başa, 'Tanrının bilenlere gösterdiği iltifat ve lütufu.' koyar.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 126) **Bilim, tanrının yarattığı doğa ve dolayısıyla Tanrı hakkında bilgi sunma potansiyeline sahiptir**. (John Hedley Brooke, Science and Religion, s. 767) Tanrı tarafından yaratılan fiziksel evren, tanrı nedeniyle, doğa yasaları yoluyla formüle edildiği biçimde işlemektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 72) Bilim var olan bir gerçeği açıklar, din ise var olan şeylerin yaratıcısını haber verir. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 25) "Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73) Kısaca, "**Din ile bilimi birbirlerini tamamlamaktadır**." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 18) Din, bilimin yoldaşıdır, eksik bıraktığı alanları tamamlar ve ona derinlik katar. (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 47) Bilim insanın dünyevi refahına hizmet eder, din ise insanın toplumsal düzeni, ahlakı ve manevi yönüne hizmet eder. (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 15) Ateistler dini dogma ilan ederler ama bilimsel olarak artık ispat edilmediği halde evrenin başlangıcı olmadığını ve evrimi hala dogmatik olarak savunurlar. "Newton'un da vurguladığı gibi doğa Tanrı'nın ikinci kitabıdır ve detaylı bir biçimde "okunup" anlaşılmalıdır." (Enis Doko,

Dahi ve Dindar Isaac Newton, s. 103) **Dawkins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, **s. 123)** Prof Celal Şengör, **Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddetebilmektedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 13) **Tanrı fikri ile uyumlu olduğu için Big Bang teorisine mesafeli yaklaşan Şengör'den hareketle, ateizmin bilimle çatıştığı da iddia edilebilir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 185) Şengör'de birçok zaman olduğu gibi natüralizm ile bilimi karıştırmaktadır. Natüralizm, doğa dışında gerçeklik olmadığını iddia eden felsefi bir akımdır. Halbuki bilimle uğraşan, Newton, Boyle, Faraday, Kopernik, Kepler, Galileo, Bacon, Descartes vb. bilim adamları inançlı kişilerdir. **Şengör, bilimsel devrimin mimarlarının dindar bilim insanları olduğunu ve daha önemlisi de, bu kişilerin dini motivasyonlarla bilimsel araştırmalar yaptıklarını unutmaktadır.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 122; Selçuk Kütük, Deizm, **s.** 30) Ateistlerin iddiasının aksine "natüralizmde şans eseri oluşan bir madde yığını olan insan beynine güvenmek için en ufak bir neden bile yoktur." (Enis Doko, Ateistlerin Din ile Bilim çatışır iddialarının değerlendirilmesi, Uluslararası İslam geleneğinde din-bilim ilişkisi sempozyumu- Kilis 7 Aralık Üniversitesi 20-21 Eylül 2019) Artık 'bilim ateizmin değil inancın en büyük müttefiki, savunucusu haline gelmiş durumdadır.' (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 389)

Ateizm ve bilim: Eski ateist Anthony Flew, "Hayatın kökeni konusunda son dönemde ortaya konulan çalışmalar, DNA incelemeleri, yaratıcı bir aklın fiiline işaret eder." (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 58) demektedir. İnsanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfası miktarda bilgi bulunur. Her insanın DNA sayılarını ve her birinin DNA'sının birbirinden farklı olduğunu düşünün. Bunun yanında, tüm hayvanların, ağaçların, tohumların içerdiği bilgi miktarını buna ekleyin. Eğer bu muazzam bilgi yığınındaki müthiş işareti göremiyorsanız, zaten size söylenecek bir şey kalmamıştır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 38) **Yeni Ateistler, İslam algısına zarar veren söylemlerini bilimsel renge boyayarak sunarlar**. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 7) Hugh Gauch, "Bilimin ateizmi desteklediğini iddia etmek, yüksek miktarda heyecan, hissiyat ve düşük miktarda mantık ile hareket etmek demektir." (Gauch, Scientific method in brief, s. 98) demektedir. Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, hep var olduğunu iddia etmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 53) Big Bang, kainatın sonsuz olduğu anlayışını ortadan kaldırmıştır. Ayrıca 'hassas ayar', hücrelerin DNA'sının keşfedilmesi gibi gelişmeler ateizme cevapların bilimsel temellerinden bazılarını oluştururlar. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 47) Teizme karşı sürekli olarak bilimsel düşünme metodunu ortaya koyan ateistler, yirminci yüzyılın bilimsel verilerinin kendi aleyhine yönelik bir gelişim içinde olduğunu görerek ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını fark ettiler. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 275) **Yeni-ateist yazarlar sadece bilim tarihinin çarpıtmakla kalmaz, dünya görüşlerini doğrulamak adına, felsefi açıdan tutarsız ve hatalı birçok iddiada bulunurlar.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 43) **Yeni-ateist yazarlar gibi Şengör de, bilimi tartışılmaz teorilerden oluşan, tüm bilim insanlarının uzlaşı içinde olduğu bir uğraşı olarak resmetmektedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? **s. 59)** **Freud, insanların evrenin merkezinde olmadığını ileri sürer. Hâlbuki bu görüş, bilimsel son gelişmeler ile çelişmektedir; Evrenin insanın yaşamına izin verecek biçimde şekillendiği artık bilinmektedir**. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 86) **Darwin, insanların bir tür hayvan olduğunu iddiası ile ilk, Freud ise, insanın zihinsel olarak hasta olduğunu ileri sürerek insanlığa son darbeyi vurmuştur.** (See D. Brett King, William Douglas Woody ve Wayne Viney, A History of Psychology, s. 402) **Darwin biyolojide, A. Comte sosyolojide, Freud psikolojide ve Marx ekonomide her şeyin evrimsel sürece bağlı olarak cereyan ettiğini ileri sürer.** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 128) Şengör, 'kainatın ve zamanın ne başı ne de sonu vardır; sınırsızdır.' (T24com.tr, 'Ateizm, tanrı fikrinden tutarlıdır' adlı video, 6.1.2016) demektedir. **Bilimsel veriler, evrenin sonsuzdan beri var olmadığını gösterirken Şengör, hem de bir bilim insanı olarak, metafizik ve ideolojik nedenlerle bu bilimsel verileri reddetmektedir**. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 106) Evrimsel Bilim Profesörü Alex Wilenkin ise, 'kanıtlar ortadayken, kozmologlar sonsuz bir evren olasılığının arkasına daha fazla sığınamazlar.' (Vilenkin, Many World in One, s. 176) diyerek bir gerçeği dile getirmektedir. **Almanya'da**

biyolog olan Ernst Haeckel, "Darwinistlere göre, evrime inanmak ilerici olmanın sadece bir göstergesi değil, aynı zamanda bir gereğidir." demektedir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 118) derken aslında ateistlerin şu dogmasına da dikkatleri çekmektedir: "Darwin'in evrim teorisi bilimin amentüsü kabul edilmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 12) **Evrim teorisi, canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişim geçirdiğini söyler. Oysa termodinamiğin ikinci kanunu, böyle bir sürecin olamayacağını, evrende var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır**. Evrimci bilim adamı Roger Lewin, 'Problem, termodinamiğin ikinci kanunu ile olan çelişkidir.' diyerek bunu itiraf etmiştir. (Lewin, Science, 24.9.1982, 217/1239) **Ateist yazar Thomas Nagel, 'Ateizmin doğru olmasını umuyorum. Tanıdığım en zeki, en bilgili insanların bazılarının dindar kişiler olması beni huzursuz ediyor. Tanrının var olmamasını ümit ediyorum, tanrının var olmasını istemiyorum**.' (Nagel, The Last Word, s. 130) derken, bu zihniyetteki insanların ne kadar objektif olabilecekleri, bilhassa argümanları ne denli sağlıklı şekilde değerlendirebilecekleri sorgulamaya açıktır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 130) Natüralizmin ampirik bilimsel değil, felsefi bir görüş olduğu görülmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 55) **Herhangi bir teolojik 'görüşün' din ile özdeşleştirilmesi ne kadar yanlışsa, felsefî natüralizmin de bilim ile özdeşleştirilmesi o kadar yanlıştır.** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 169) Zaten, Fransız bir filozof ve felsefe tarihçisi Etienne Gilson konuyu net şekilde ifade etmektedir: "Bilimsel ateizm yoktur. Şahsi bir tutum söz konusudur." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 9) **Bilimsel bilgi, varlığın fotoğrafını çeker fakat yorumu yapan insan veya bilim adamıdır.** Aynı bilgilere dayanarak çok farklı anlamlar üretmek mümkündür. O halde bilimsel bilgi ile yorumları birbirine karıştırmamak gerekir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 142) "Akla sınırsız kredi verenler sanırsınız ki tartışmasız zorunlu ilkelerden bahsediyorlar. Oysaki bahsettikleri kendi gözlemleri, çıkarımlarıdır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 67) Sorun, bilimsel açıklama perdesi altında ateistik yorumlara ve sonuçlara ulaşılmaya çalışması ve bunun bir dayatmaya dönüşmesidir. Evrenin işleyişini sağlayan kuralları koyan tanrıdır. İlahi dinleri gönderen de tanrının kendisidir. Her ikisi de aynı elden çıktığına göre, aralarında bir çatışma ve çelişki olması mümkün değildir. Aynı kaynaktan gelen bilgilerin birbiriyle zıt konumda olması beklenemez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 57) Tanrı tarafından belirlenmiş kuralların (bilimin) tanrının varoluşunu yanlışlayacak bir sonuç vermesi (suistimal edilmedikçe) elbette beklenemez. "Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Ateistler hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) "**19. yüzyılda ilmin bütün problemlerinizi çözebileceği iddia ediliyordu. Bu düşünceler materyalist, pozitivist bir dünya görüşünün yansımalarına yol açtı. Comte, pozitif ilme dayanan bir insanlık dini bile kurmuştu. Oysa 20. yüzyılda bütün bu teoriler ve felsefeler iflas etmiştir**." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 61) **Dinlerin ortadan kalkacağını iddia eden Comte ilginçtir ki, daha sonra bir din kurma gayreti içine girmiştir. İnsanlık dini! Evet bu yeni dinin tanrısı insanlık, mucizeleri ise ilmi buluşlardı. Comte ise, bir nevi peygamberlik iddiasında bulunmuştur.** (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 296) "**En pozitif denilen fizikte bile, maddenin en ufak parçacıklarının doğrudan doğruya bilinemediği ortaya çıkmıştır. Max Planck gibi büyük bir fizik alimi bile, 'fiziğin ilimden daha çok sanat' olduğunu söylüyordu**." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 62) **Einstein, 'pozitivistler, kainatı her türlü Tanrı anlayışından ve mucizeden kurtardıklarını sanıyorlar. Onların en zayıf yanları esasında budur**.' demektedir. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 38) **Ateistler felsefi olan bir iddiayı öne sürmüş, bilim kisvesi altında kendi ideolojik fikirlerini savunmuşlardır. Bilim tarihini çarpıtırlar.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 23) **Bu yazarlardan hiçbirisi hayatı destekleyen bir dünya görüşü sunmamıştır.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 24) **Yeni ateizm bir ideoloji olarak değerlendirilmeye daha müsaittir.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Ateist, herhangi bir manevi değere sahip olmadığından her şeyini maddeye ve dünyaya bağlamak zorundadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 34) Ateistler, teistlerin tanrı için geçerli gördükleri bazı şeyleri madde için geçerli görmektedirler. Ateist, bir yandan her şeyi maddenin

dışına çıkmadan açıklamak girişiminde bulunurken diğer taraftan da maddeye ezeli/ebedi olmak, varlığı kendinden olmak gibi metafizik özellikler yüklemektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 106) Natüralizm kavramına hem yaratıcı hem de yaratılmışlık atfedilmektedir. Fiille fail karıştırılmasının sonucunda böyle bir çelişkili durum ortaya çıkmaktadır. Bütün varlıkların mikro ve makro planda her hallerinden haberdar bir tabiat profili çizilmektedir. Tabiata ilim, kudret, irade verilmektedir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 58-60) Maddenin bilinçli bir tasarımcı gibi davranmış olduğunu ileri sürmenin bilimle ve akılla bir alakası olamayacağı bellidir. Böyle bir evrenin ortaya çıkması bilgi, irade ve amaçlılık ister. Bu özellikleri ise maddede mevcut değildir. Maddenin kanunları ürettiğini söylemek hiç mantıklı görünmüyor. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 87) Madde insanı yaratıp, kendisinde bile bulunmayan canlılık, akıl, görme, duyma, çeşitli duygular ve bilinç gibi özellikleri insana vermiştir. Madde, insanı üreterek kendi davranışlarından ibaret olan tabiat kanunlarının sırlarının çözülmesini sağlamaktadır. Bu anlayışla, ezeli ve ebedi olan mutlak ilim ve hikmet sahibi bir tanrı yerine maddeyi koymaktan başka bir şey yapılmamaktadır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 83) "Cansız bir varlığın bütün kainatı yarattığını söylemek insan için kabul edilebilir bir şey değildir." Ayrıca "bu cansız varlığın yasaların bilincinde olması gerekirdi." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 69) Ayrıca "**Parçalar, bütünden habersizdirler**." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 15) Süreklilik gerektiren bir bütünü bilinçsiz parçalar bir araya gelerek sağlayamazlar! "Bu dünyada ise sadece insana bir bilinç verilmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 18) İnananın Allah'a yüklediği sıfatları, inkârcılar tabiata yükler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 71) "Kendi kendine kurallar olmadığına göre bu kuralları ortaya koyan bir varlığın olması bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 33) Madde sadece bir varlığın otoritesine itaat etmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 229) Her şeyin bilgi ile hareket ettiği bir yerde, sıradanlık hakim olamaz. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) Maddenin belirli yasalar çerçevesinde hareket etmesi, maddenin yaratıcı 'olmadığının' göstergesidir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 147) **Tanrı, yasaların üstünde, yasaları var edendir**. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 148) **Maddenin yaratılmışlık ve sonluluk özelliği taşıması, belirli yasalara tabi olması, kainatın yaratıcı değil de yaratılmış olduğunu gösterir.** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 207) Bizim insan vücudunu öğrenmemiz için ilim öğrenmemiz, zaten bu işin ilimle meydana geldiğini ortaya koymaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 231) Evrenin yaratılış sırlarına vakıf olmak bizleri Allah'a yaklaştırır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 238) "Gücün olmadığı yerde düzenden söz edilemez." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 17) O güç sahibi olan da, yaratılan değil yaratan sıfatına sahip olan Allah'tır! **"Allah'u Teala iradesiz varlıklara yol ve yöntem tayin etmiştir**." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 29) "Maddenin işleyişinde herhangi bir düzensizliğin ortaya çıkmaması, Tanrı tarafından delil gösterilerek, asıl yönetme yetkisinin kendisine ait olması gerektiği sık sık vurgulanır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 177)

İslam felsefesinde çağdaş natüralizmin izlerini ise sadece Zekeriya er-Râzi ve İbni Ravendi'de görmekteyiz. Râzi, Tanrı, nefs, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. İbn-i Nedim'in beyanına göre er-Râzi, peygamberliği inkar edenlere reddiye de yazmıştır. Onun 'et-tıbbu'r-Ruhani' adlı eseri de, Razi'ye yapılan ithamlarla çelişmektedir. Ravendi'nin ise aslında, mümin bir kelamcı olduğu görülmektedir. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 36) Ebubekir er-Râzi tanrıya verdiği yer verdiği için ateist olarak nitelendirilmesi uygun değildir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 48) Ateist olarak meşhur olan ibn Zekeriyya Râzi ise felsefî sisteminde Tanrı'ya yer verdiği ve onu beş ezeli ilkeden biri olarak gördüğü bilinmektedir. **Razi, Tanrı, nefs, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir.** (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 26) **Razi, ahiret inancını aklın ve adalet duygusunun bir gereği saymıştır.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 43) Ravendi'nin ateist olmadığı ifade edilmiştir. (Abdurrahman Bedevi, Min tarihi ilhad fil İslam, s. 27-28, Necip Taylan, İslam düşüncesinde din felsefeleri, s. 57-63) "Bazı araştırmacılar, Razi'yi mülhit olarak değerlendirenlerin genelde Şia mezhebine mensup

olduklarını, Râzî'nin onlara karşı reddiyeler yazdığını, ayrıca konu ile ilgili verdikleri bilgilerden bazı tutarsızlıklarının olduğunu belirterek, verilen bu bilgilerin objektif olmadığını söylemişlerdir." (T. Akyüz, Ebû Bekir Zekeriyyâ er-Râzî'nin felsefî görüşleri, s. 21-22)

Ateizm, din ve bilim:

Comte başta, maddeci düşüncenin din algılamasını şöyle ifade edebiliriz: Din insan zihninin ürünüdür. İnsan, tabiat karşısındaki acizliği ve korkaklığı sebebiyle doğaüstü bir varlığa dayanma mecburiyetinde kalmıştır. Teknolojinin ilerlemesiyle insan tabiat üzerinde hakimiyet kurdukça tanrı algısı ortadan kalkacaktır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) Pozitivizm kurucusu Comte'a göre deneyle sağlanamayan her türlü bilgi, metafiziktir, hayal ürünüdür. Pozitivizm, ampirizm ile sosyalizmin birleşmesi ile ortaya çıkan bir akımdır. Freud, bilginin artmasıyla, dini inançlardan kopuşta artacaktır görüşünü ileri sürer. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31) Yeni Ateistler, bilimin insanlık için tek rehber olduğunu iddia etmekte ve bilimden ahlaki konular da dahil olmak üzere pek çok konuda yol göstermesini beklemektedirler. Onlara göre din, felsefe ve sosyal bilimler gibi diğer bilgi kaynakları gayri meşrudur. Onlar hem dini hem de bilimi, hatalı bir şekilde tasvir ve tarif ederler. Dinle bilim arasındaki ilişkiyi kendi ideolojileri uygun olacak şekilde çarpıtırlar. Yeni ateistler, bilime bilimin alanının dışında rol biçmeye çalışırlar. Onlara göre, dinleri insanlar yaratmıştır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 93; C. Şengör, Newton niçin Türk değildi, s. 125) 'Boşlukların Tanrısı' fikrine göre; tanrı fikri bizlerin bilgi eksikliğimizin bir sonucudur ve bilimin, dini yerinden edeceğinden bahseder. (Marx, Din üzerine, s. 189) Yani ateistler, bilimin keşfedemediği alanları Müslümanların 'Allah yaptı' diyerek geçiştirdiğini iddia eder ve buna 'boşluklar tanrısı' adını verirler. Hâlbuki bilim ilerleyip o boşlukları doldurduğu zaman ateizme değil, bilinçli bir yaratılmaya işaretler bulmakta, dolayısıyla Müslümanların görüşünü destekler sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Kısaca, boşluklar tanrısını Müslümanların teizme değil, ateistlerin, iddialarının aksine ateizme delil olarak kullandıkları görülmektedir. Ayrıca, "Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin, atom-elektronu ancak belli bir durumda tespit edebilmekteyiz. Halbuki o zaman da, onun hareketini takip imkânsızlaşacaktır. Hareketi gözlemleyene kalkarsak, o zaman da maddeyi tespit mümkün olmayacaktır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 167) "Boşlukların tanrısı iddiası bilimsel değil bilimden bağımsız dogma bir iddiadır. Çünkü, canlılar hakkındaki bilgimiz arttıkça onun daha önceden hayal bile edilemeyeceği kadar kompleks olduğunu ve bunun 'doğal süreçler ve rastlantılar ile üretilmiş olamayacağını' görmekteyiz." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 22)

Hariri, "Eski avcı toplayıcılarının inançları üzerine son derece belirsiz bir kavrayışımız olduğunu itiraf etmek gerekir." (Harari, Sapiens, s. 67) demektedir. Burada sorulması gereken şudur. "Eğer Dinlerin ortaya çıktığı dönem ile ilgili bilgimiz çok kısıtlı ise, dinlerin insanlar tarafından yaratıldığından nasıl bu kadar emin olunabilmektedir. Bu iddialar, yazarların önyargıları ile şekillenmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 95) "Comte, insanın olgunlaşmasını dinden uzaklaşmasına bağlamıştı. Son yüzyılda dinden uzaklaşan, onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne hale getirdikleri ortadadır. Pozitif (Nietzsche, Freud, Marx gibi) ateistler tanrı inancını çürütmeye çalışmakla kalmamış, inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 52-54) Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır. Madem çok matah biliminiz vardı, o zaman hadi şu tüketim çılgınlığına bir çare bulun. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 179) **Bilimsel noktada hayli mesafe kat eden ülkeler, fakir ülkeleri sömürmek ve fiilen işgal etmek teşebbüsünden neden geri durmamışlardır?** (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 42) "Bilimsel çalışmalar son derece ilerlemiş olmasına rağmen türlerin tükenişinin ve dünyadaki ekolojik dengelerin bozulmasının önüne geçilebilmiş değildir." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 36) "Dünya seyahat edenler için oldukça

küçülmüş ama komşularımızla tanışıp konuşmamıza imkan vermemiştir. Uçaklar, bombalar yağdırmaktadır. Altın ve madenler, Güney Afrika topraklarından Avrupa bankalarına akmaktadır. Bilim ve sanatla ahlak arasında tezat olduğundan, insanlık ıstırap içinde yaşamaktadır.” (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 287) ‘Uygarlığın gayesi ilmin ve makinelerin ilerlemesi değil, insanın ilerlemesi olmalıdır.' der Alexis Carrel. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 70) Sonuçta ise gelinen noktada, “Sekülerizm ve pozitivist dünyada değerin yerini fayda almaya başlamıştır.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 106) “21. Yüzyıl'da bile dinin hem kişisel hem de toplumsal bağlamda son derece etkin bir rol oynadığı görülmektedir. Comte'un hayatının son zamanlarında kendi pozitivist anlayışı ile çelişen bir insanlık dini peşinde koşması bu düşüncenin gerçekle örtüşmediği ortaya koymaktadır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 24) “Ateist zihne sahip kimselerin, toptan dini yok etme çabalarının sonuçsuz kalması, dininde en az bilim kadar insan ruhunun temel fenomenlerinden biri olduğunu göstermektedir.” (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 55) Sonuçta "Marksizm öldü, geriye kaldı ateizm. Türkiye'de aydınlar arasında ve eğitim kurumlarında ittihat ve terakki pozitivizm hala geçerliliğini sürdürmektedir." (Ömer Balkan, İslam Dergisi, Temmuz 1988, 59. Sayı, s. 23) Artık "Dikkatimizi makinelerden ve fizik âleminden, insanın fizyolojik ve manevi cephesine çevirmemiz gerekmektedir." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 11)

Materyalist ve seküler eğitim sürecinden geçirilen zihinler, bilimsel bilginin artmasıyla tanrıya olan inancın ve ihtiyacın ortadan kalkacağını düşünmüşler ama görünen o ki, bu beklentileri pek de gerçekleşeceği benzememektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 10) Ateistin temel argümanı, bilimsel gelişmenin dini inanışları zayıflatarak ortadan kaldıracağı yönündedir. Halbuki tarih ve bilimin sunduğu imkanların tanrı inancını kuvvetlendirici bir etki yaptığını ortaya koymuştur. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 79) **Yeni-ateistlere göre bilim, dinin yerini alması gereken bir rehberdir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 15) “Akla gereğinden fazla anlam yükleyenler için bilimsel ve teknolojik gelişmeler tartışılmaz kaynak konumuna gelmiştir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 10) Ufuk Uras dinden uzaklaşma sürecini şöyle anlatır: 1968 yılında 'laboratuar ortamında' amino asitlerden proteinler yapıldığını öğrenince bende bazı ampuller yandı. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 30) Halbuki, “Laboratuar şartlarında dahi basit bir hücrenin elde edilmesi halen başarılamamıştır. Bu nedenle ateistin, çamurlu sudaki hayatın nasıl ortaya çıktığını da açıklaması gerekmektedir.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 203)

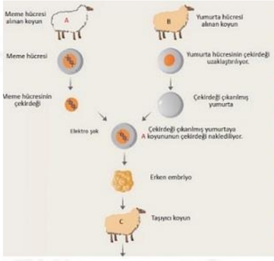

Dolly: "Dolly üç annenin kullanılması sonucu 5 Temmuz 1996'da, Edinburgh Roslin Enstitüsü'nde dünyaya geldi. Bu annelerin üçünün de farklı görevleri vardı. Birinden yumurta hücresi, ikincisinden hücre çekirdeği elde edildi. Diğeri ise klonu doğuma kadar rahminde taşıdı. Diğer klonlama girişimleri canlı embriyo vermedi. Canlı olan bazılarının gelişiminde ise anormallik gözlendi. Dolly’i klonlayan ekibin lideri olan Ian Wilmut, 2007 yılında, nükleer transfer tekniğinin insanlarda kullanılmasının iyi sonuç vermeyeceğini söyledi." (www.herkesebilimteknoloji.com/haberler/saglik/3-annesi-olan-ilk-hayvan-dolly, 22 Şubat 2018) 25 yıl önce büyük heyecan yaratan ilk klon koyun. Bazı bilim insanları bir sonraki adımda insanın klonlanmasından endişe etmişlerdi. Fakat bu yöntem günümüzde sadece belli alanlarda kabul gördü. Nitekim klonlanmış hayvanlar sorun yaşıyorlar. Birçok klon hayvan doğumdan itibaren sağlık sorunları

yaşıyor ve yoğun bakım tedavisine ihtiyaç duyuyorlar. (www.herkesebilimteknoloji.com/haberler/yasam/dolly-25-yil-once-buyuk-heyecan-yaratan-ilk-klon-koyun, 2 Ağustos 2021) "Dolly'nin klonlanması: Bir koyunun vücudundaki bir meme hücresinden alınan DNA, annenin yumurtalığındaki döllenmeye hazır bir yumurtanın içine konmuştur. Yani, annenin kendi yumurtası, yine var olan başka bir hazır hücreden alınan DNA ile döllenmiş ve bu yumurta anneni rahmine yerleştirilmiş, böylece gebelik süreci başlamış ve sonunda da, Dolly dünyaya gelmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 117) Yani sahne hazırdır, dekorasyonların sadece yeri değiştirilmiştir.

Rodney Stark'a göre, sadece Robin Hood hikayeleri okuyan bir kişi ortaçağ hakkında ne kadar bilgi edinebilirse, yeni ateist literatürden beslenen bir kişide teoloji hakkında o kadar bilgi edinebilir. (Stark, What Americans Really Believe, s. 120) Şengör, 'sürekli akraba evliliklerinin' zararlarından bahsettiği (Newton neden Türk değildi, s.158) kitabında mantık hatasına düşmektedir: Yahudilikte olan ve sadece belli bir ırk içinde evliliği ifade eden bu görüş ile İslam ümmetinin, ırklar arası kardeşliği savunduğu dünya görüşü asla birbirine karıştırılamaz. "Şengör, bilimsel bilgiyi inancın tam karşısına yerleştirir. Sadece dini bilgiye değil, sosyal bilimlere de antipati ile yaklaşır. Ona göre doğa bilimleri, bilginin tek meşru kaynağıdır." (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 73) Engels 'Doğanın diyalektiği' adlı çalışmasında, 'bilimin ilerlemesi ile doğanın tüm sonsuz alanı fethedilir ve onda yaratıcı için artık bir tek yer kalmaz.' (Marx ve Engels, Din üzerine, s. 189; Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 64) derken e**ski ateist felsefeci Antony Flew, astronomik, fiziksel ve biyolojik verilerin etkisiyle tanrının varlığına inandığını belirtmiştir.** (Flew, There is a God, s. 1, 83-158) **Lütz'e göre de, "Ateistler, öte dünyada hataları ile ilgili hesap verme hissinin verdiği rahatsızlık ve bu dünyada diledikleri gibi yaşayabilme arzusu nedeniyle tanrının varlığını reddetmektedirler."** (J. C. Lennox, Gunning for God, s. 47) Hüseyin Akın'da "Ateizmin hazırlık aşaması hedonizmdir. Yani hazcılık. Ateizm; terbiye ve öğrenim noksanlığı ile etkileşimli olarak yayılıyor." (Gerçek Hayat, 30 Eylül 2005, 258. Sayı, s. 24) demektedir. Ayrıca **ateistler, "dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyor"** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 60) ve "**Dinlerin son bulacağı kehanetinin hiç gerçekleşemeyeceğinden korkuyorlar."** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 62) Şengör, Osmanlı'da mühendislerin üçgenin iç açılarını hesaplayamadıklarını söyleyip bunu aldıkları dini eğitime bağlamıştır. Bu durumda, Harezmi ve et-Tusi gibi matematikçilerin aynı dini eğitimi almalarına rağmen, üçgenin iç açılarını doğru hesaplamakla kalmayıp, matematikte çığır açmalarını nasıl açıklayacaktır? (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 139)

Peki, din afyon mudur? **İslam, mazlumun hep ezildiği bir ortamda, zalimin elinden gücü teslim almayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır. Müslümanların o günün burjuvazisine boyun eğmemişlerdir**. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 67) **Adına 'gönüllü kölelik' dediğimiz bu sistemde, her biri birer afyon olan futbol, alışveriş, eğlence ve kadının modernlik, özgürlük, meşhurluk, cinsel objeye indirgendiği bu ortamda gidişata dur diyebilecek tek unsur olan dine 'afyon yakıştırması' yapılması ancak, 'akıl tutulması' ile ifade edilebilir.** Din, komünizm ve Kapitalizm ile mücadeleyi esas edinmiş kendine özgü ekonomik sistemi olan bir müessesedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 69-70) **İslam astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir. (**Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, **s. 78) Müslümanlar tarihte nice icatlara imza atmışlardır: Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Ğaşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayet. Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekarlığını bilime mal edebilir miyiz? (**Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, **s. 80)**

Harris, Yahudi ve Hristiyanlığı İslam'dan 'daha mantıklı' bir din olarak görür. O, "Biz İslam ile savaş halindeyiz. İslam'ın temelleri bizim için bir tehdittir. İslam'ın barışçıl bir din olduğu fikri tehlikeli bir fantazidir." görüşündedir. Irak Savaşı'nı, "Medeni Batı

toplumu tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir haçlı seferi" olarak değerlendirir; "işkencenin ahlaki olduğunu" öne sürer. Yeni ateistlerden C. Hitchens ise, 'dinlerin insanları ırkçılığa teşvik ettiğini' savunur. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, **s. 28)** İslamofobinin yayılmasında Ateistler öncü rol oynamışlardır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 29) Bunun karşılığında da, "**Ateist öğretiler sahipleri ödüllerle desteklenmektedir**." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 34) **Harris Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının meşru olduğunu ifade eder.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 113) **Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. Bir ateist tecrübe olan Sovyetler Birliği'nin geride büyük bir insanlık sefaleti bırakarak çöküp gitmiştir.** (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 57-58) Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini söyler. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 96) Görüldüğü gibi "Başka konularda aranan tarafsızlık, her nedense özellikle İslam ve Müslümanlar olduğunda rahatlıkla göz ardı edilebilmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 295) **Dawkins,** dinlerin insanların ölümüne neden olduğunu ileri sürmektedir ve 'hiçbir ateist, onlar kadar acımasız olabilir mi?' demektedir. Mao ve Lenin'in ateist olduğunu unutuyor tabiî ki. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 44)

Russell, Freud, Hume, Demea, din duygusunun kaynağında insanlardaki çaresizlik ve sıkıntı işleri vardır görüşündedirler. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, **s. 149) Aslında tam aksine korkunun imdadına yetişen şey Allah'a inancıdır. "Allah'tan ancak alim olanlar korkar." (Fâtır, 28) ayeti bize korkunun Allah'a inanmanın 'sebebi değil sonucu' olduğunu gösterir. İnsan neden gerçekte mevcut olmayan bir üstün güce yönelme duygusuyla mevcudiyet kazanmıştır? İnsanın korkularının onu inkâra götürmediğinden nasıl emin olunacaktır?** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 151) Allah'ın Esmaü'l-Hüsna'sının içerisinde çok azının gazap yahut azap ifade ettiğini görürüz. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 152) Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 154) "Ateistler kendi psikolojilerini yansıtma metodu ile muhataplarına hamlederler. Allah'a inananların, bu inançlarının temelinde korku ve tedirginlik olduğunu söyleyip dururlar. "Takva'nın Allah'tan korkmak ama O'nun sevgisini ve rızasını kaybetmekten duyulan korku olduğunu bilmezler, bilmek, istemezler!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 18) O Allah (cc) ki, Rahman'dır, Rahim'dir, Tevvâb'tır, Gafur'dur, Rezzak'tır, Halik'tır. Raûf'tur, Vahhâb olandır.

"Yeni Ateistler, dinin insanları uyuşturup sürü haline getirdiğini söyler." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 61) Unutulmamalıdır ki, "**Din gibi, bilim sanat gibi unsurlar da kötüye kullanılabilmektedir."** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 155) Ve bizler ateist rejimlerde ateizmin nasıl bir sömürü ve katliam aracına dönüştüğünü defalarca gördük! Ayrıca bu iddianın aksine "İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamıştır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 63) **Sürü psikolojisi de dinimiz tarafından eleştirilmiştir. Kur'an, "Ataların fikirlerinin eleştirilmeden kabul edilmesi reddetmiştir**. (Bakara, 170) Gustave le Bone, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37) Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dâhil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 87) Henry Stubbe, 'İslam dininin insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu' söylemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 54) "İslam daveti, tevhid inancı, ahiret merkezli yaşam anlayışı, insan tasavvurundaki ıslah, ferdi sorumluluk, adalet, hakperest şahsiyetler yetiştirmesi ile toplumda insanlığın önünü açmıştır."

(İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 222 242) **Din varoluşsal sorulara ve kimlik inşasına katkı sağlar.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 198) "Din yaratılış gayesini idrak etmemizi sağlar, kundak ile kefen arasını tanzim eder." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 157) "İlim aklın, din ise gönlün ışığıdır." (A.F. Başgil, Din ve laiklik, s. 37) Kur'an'da "Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Zeki insanlara mantıklarını kullanırlar. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister, bazıları da mükafat ister." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 19) **Din, bilim, felsefe birbirlerini tamamlayan alanlardır.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Bilim hayatı kolaylaştırır; din düzene koyar! Bilim nasıl, din kim olduğu sorusuna cevap verir. Din bu dünyanın mükafat yeri değil imtihan yeri olduğunu vurgular. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 109) Hayata müdahale eden tanrının önüne insan devamlı aracı Tanrılar koymuştur. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 116) Bütün toplumlarda dinin mevcut olması, mantık açısından dinin bir olgu olarak var olduğunu göstermektedir. Sadece bir toplumda dini değerler var olsaydı o zaman belki dinin insan eseri olduğunu söyleyebilirdik. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 123) Dinsiz toplum yoktur. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 38) ve "Bütün insan topluluklarında tanrı inancı vardır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 26) **Filozof Henri-louis Bergson, "ilimsiz, sanatsız, felsefesiz toplumlar bulmak mümkün olacaktır ancak dinsiz bir toplum asla"** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 189)**; Mestrius Plutarchus, "dünyayı dolaşınız. Edebiyatsız, kanunsuz, servetsiz şehirler bulacaksınız fakat mabetsiz ve mabutsuz bir şehir bulamayacaksınız."** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 190) **demektedir.** İşte o nedenle de yeryüzünde "İçinde bir tapınak bulunmayan hiçbir antik şehir yoktur." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.29)

Çoklu Evren Teorisi

"Çoklu evren tezi, bilimsel verilerden hareket etmekten ziyade, evrenin bir başlangıcı olamayacağı düşüncesine bir imkan sağlamak amacıyla geliştirilmiştir." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 279) Çoklu evrenler tezi ile biyolojik evrim teorisi arasında ilk göze çarpan benzerlik, her ikisinin de temelinde tesadüf ve şans faktörlerin yer almasıdır. Diğer bir benzerlikse, her iki yaklaşımında başlangıç sorununu çözememiş olmasıdır. Ayrıca her iki teoride ortaya koydukları argümanlar açısından deney ve gözleme açık olmaması itibarıyla kabul edilebilir olmaktan uzaktırlar. 'Sonsuz evrenler' projesindeki temel yaklaşım, son derece düşük olasılığa sahip durumları gerçekleşebilir ve makul kılmak için evren sayısını sonsuza çıkarma yoluna gitmektir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 280) Ateistler, sonsuz evrenlerin nasıl ortaya çıktığı ve niçin bu evrenlerin var olduğu sorularına makul bir açıklama getiremiyorlar. Ateist açısından sunulan çözüm, ancak bir evrenden diğerine kaçış şeklindedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 282) Sonsuz büyüklükteki bu evrenin zaman açısından bir başlangıcının olması gerekecektir. İçinde bulunduğumuz evrenin ötesinde ve hiçbir zaman ulaşılamayacak bölgelerinde sonsuz sayıda başka evrenlerin var olduğunu iddiası gözlem ya da diğer bilimsel veri toplama yöntemlerine uygun düşmez. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 283) Ateistler metafizik yorumlara yönelmek zorunda kalmaktadır. Metafizik senaryolara sığınılması ateist açısından ironik bir tablo oluşturmaktadır. Bilimsel metot, bilinen şeylerden hareket ederek bilinmeyene ulaşmak prensibine uygun olacak şekilde işler. Burada bilinen şey, içinde bulunduğumuz evrenin kendisidir. Halbuki ateistler, varlığı ve mahiyeti bilinmeyen evrenlere dayanarak içinde bulunduğumuz evreni açıklamaya kalkışmaktadırlar. Ateist meseleyi daima sonsuzluğa havale etme girişiminde bulunmaktadır. İçinde bulunduğumuz tek bir evrene bile bir açıklama getiremezken, çözüm olarak sonsuz sayıda evrenin varlığının ileri sürülmesi hiçte mantıklı görünmemekte ve sorunu kendileri açısından daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 284) Hawking'in çalışma arkadaşlarından birisi olan Martin Rees şöyle söylemektedir: "Gözlemlenemeyen ve muhtemelen de asla gözlemlenemeyecek olan bölgelere başvurmak pek de 'bilimsel' olmasa gerek." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 285) Hawking, "evrendeki her bir parçacığın bütün muhtemel yolları alacağını ileri sürerek ve çok uzun bir zamanın geçmesine müsaade

edilirse şu andaki evrene ulaşılabileceğini" söyler. (The Universe in a Nutshell, s. 83-87) Ayrıca, birden fazla evren olması durumu, ilahi kaynak sorununu ortadan kaldırmaz. Evrenlerin yine tanrı tarafından yaratılmış olduğu görüşü geçerliliğini korumaya devam edecektir. Diğer evrenlerin düzensizliği iddiası bilimsel açıdan ne doğrulanabilir ne de yanlışlanabilir bir yapı taşımaz. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 288)

Salınımlı Evren Teorisi

"Wheeler, tarafından ortaya atılan, 'Salınımlı evrenler' kuramına göre, bizim evrenimizin başlangıç noktasından önce başka bir evren vardı. Bu evren çöküş sürecine girerek bizim evrenimizin başlamış noktasındaki tekilliğe gelmiştir. Bu görüşe göre, söz konusu süreç sonsuz bir şekilde devam etmektedir. Bu varsayım test edilebilmekten uzak ve spekülatif bir yapı sunulmaktadır." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 293) Her açılıp kapanma döngüsünde gittikçe artan miktarda zamana ihtiyaç duyulacak olması ve dolayısıyla da entropinin artması, bu bu modeli yine ısıl denge sorunu ile karşı karşıya getirmektedir. Acaba içinde bulunduğumuz bu evren, baştan kaçıncı döngü sonucunda ortaya çıkmıştır? Ayrıca bu iddiaya göre, döngünün sayısı ne kadar olursa olsun döngülerin bir başlangıcı olduğu anlamı da kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ateist ise buna asla kabul etmeyecektir. Çünkü ateistin bu modelleri ileri sürmesinin gerçek nedeni, zaten bu başlangıç sorunundan kaçabilmektir. Bilimsel olarak başlangıç anından daha önce evrenin var olduğunu bilimsel olarak göstermenin de imkanı yoktur. Ateist bu düşüncesini, saf bir inanç bağlamında ifade ediyor olabilir ve buna inanmak kendi tercihidir ama bunu bilimsel ve ispatlanmış bir bilgi olarak sunmaya kimsenin hakkı yoktur! Vheeler'e göre kozmosu harekete geçiren 'rastlantısal' olarak işleyen patlama ve çatırtılardır. Bu, başa dönüş ve rastlantıya ilahi bir anlam yüklemektir! Büyük bir çöküşün ardından tekrar bir patlama neticesinde yeni evrenin nasıl oluştuğu bilimsel olarak açıklanmalıdır! Evrenin patlamasına ve açılmasına sebep olan şey nedir? Bilimsel olarak şu an böyle bir kuvvetin varlığı bilinmemektedir. Ayrıca bu iddiaya göre evrenin entropi değerinin sonsuz olması gerekir. Ama bunun böyle olmadığı da açıktır! (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 295-300) **İşin özeti; Çoklu Evren teorisi, salınan Evren teorisi gibi ateistlerce ileri sürülen birçok teori, 'bu evrende ispatlayamadıkları' Evrim teorilerini, "ne deneysel ne bilimsel olarak ispatlanması mümkün olmayan", sadece teoride kalan ve topu taca atmak anlamına gelecek olan bilim dışı iddialar ile savunma gayretlerinden ibarettir.** (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 302)

New ateistler

Nietzsche'nin 'Tanrı öldü' (Friedrich Nietzsche, Böyle Buyurdu Zertüşt, s. 11; Die fröhliche Wissenschaft, s. 108, 125, 343; ; Şen bilim, s. 130; Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 10; Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) derken, kilisenin 'insan-tanrı' olarak takdim ettiği şeyi (Celal Büyük, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2013 17 (3): s. 10; William Barrett, İrrasyonel İnsan, s. 206) kast ettiği unutulmamalıdır. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 21; Mehmet Türkan, Sevgi dolu bir tanrı arayışı, İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2, (2022), s. 531) Ölüler çok çabuk unutulur. (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 21) "Marx, tanrının varlığını inkar etmekte yetinmemiş, insanların ruhlarındaki mevcut olan, tanrının varlığına inancı fiilen silip atmak istemiştir." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 43) Hâlbuki "Var olmayan bir şeye karşı isyan edilemez." (Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı, s. 17)

Yeni Ateizm öncüleri olarak, S. Harris, D. Dennett, R. Dawkings, L. Krauss, L. Moran, tanrıyı inkar ederler, bilime iman derecesinde güvenirler, dini sert ve amansız biçimde eleştiriler. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 85) Halbuki "Tanrı kavramına inanmayan bir kişinin reddedecek bir şeyinin de olmaması gerekir, **olmayan şey reddedilemez**." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 156) Ama aksine "**Richard Dawkins, Daniel Dennett, Sam Harris, Christopher**

Hitchens bilim adına dinlere büyük bir saldırı başlatmışlardır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 17) **Yeni ateistler, teistlere kaba ve saldırgan davranış göstermekte, dine alternatif yaşam biçimi inşa etmede bilimi bir başvuru rehberi olarak takdim etmektedirler**. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 18) Özünde materyalist ve sosyalist olan politik yapılanmalarda ateizmi insanlara kabul edilmesi gereken bir yaşam biçimi olarak sunmaktadır. **(Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 4)** Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) **Her olaya negatif ve ön yargılı yaklaşıyor, doğruyu aramak yerine sürekli yanlış bulma peşinde koşuyor, bir takıntı içinde görünüyorlar**. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 14) Sam Harris 'ister ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız' demektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 21) Fern Elsdon-Baker, yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından 'yobazlıkla' suçlanır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 22) Yeni ateist natüralistler, teizme eleştiriden çok saldırılar gerçekleştirmektedirler. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e **yeni ateizm**in felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 9) Dawkins, dogmatik bir ateisttir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 172) **Dawkins ateizmden deizme yönelen A. Flew'e 'dönek'** (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 81) **demektedir.** Dawkins, dinin saldırgan bir düşmanı olmuştur. Kendisine güvenebileceğimiz tek doğru bilgiyi bilimsel bilgi olarak görür. (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 16) Dawkins, Darwincilikle ateizmi temellendirmeye çalışır ve dahası, dinlerin inanç sistemlere savaş açar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 149) Marxist devletlerde resmi kurumları ile dine savaş açmışlardı. "Kırım'da Mimar Sinan'ın ünlü eserlerinden olan Gözleve Han Camii ateizm müzesi olarak kullanılıyor." (Yörünge Dergisi, 17-24 Şubat 1991, 16. Sayı, s. 8) "İnsanlar dini dogmaları ve Allah'ı yok edeceklerdir." (Pravda Vostoka, 1 Ekim 1970, s. 3) diye resmi gazetelerinde yazıyor, "Tanrı düşüncesi sosyal duyguları uyutmuştur." (Lenin'in 1913'te Gorki'ye yazdığı mektuptan, alıntı: Y. Aytu Hilâl, Temmuz 1975, 13. Cilt, 151 Sayı, s. 11) diye ateist devlet kurucuları tarafından ilan ediliyordu. Ülkemizde de birçok akademisyen benzer görüşlere sahiptir. Mesela "fizyoloji profesörü olan Mehmet Akçay, 'Din ve Tanrı' konusunda bir anket yapmış ve anket sonunda şöyle bir yorumda bulunmuştu: 'Din cahiller için lüzumludur.' Yani din alimler (!) için lüzumsuzdur!" (Yasin Hatipoğlu, Serdengeçti, Şubat 1962, 15. Cilt, 33. Sayı, s. 13) Ateistler "**Toplumun kutsallarını, değerlerini aşağılamayı marifet sayıyorlar,** halka tepeden bakıyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 34) Lawrence Krauss'un kendini tarif ederken kullandığı kelime 'militan ateist'tir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 36) Oxford üniversitesinde matematik profesörü olan John Lennox'un da dikkat çektiği gibi, yeni-ateistler 'gürültücü ve kavgacı'dırlar. Dennett'e göre, evrim teorisine şüpheyle yaklaşanlar "cahil ve kötüdür." Dawkins ise evrimi reddedenlere birkaç seçenek sunar. Onlar, Dawkins'e göre; 'cahil, aptal, deli ya da kötüdür.' Bilimin verilerine atıfta bulunarak tanrının varlığına ikna olduğunu belirten 20. yüzyılın en önemli ateist felsefecisi Anthony Flaw da, 'satılmış veya delirmiş' olmakla suçlanmaktadır. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 46) Dennett, ateistleri 'parlak zekalı' olarak tanımlarken dindarları 'kalın kafalılar' olarak etiketlemiştir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 50) Şengör, kendi dünya görüşünü bilimin görüşü olarak sunmaktadır. Şengör'ün kavgacı üslubu, diğer görüşlere karşı tahammülsüzlüğü, tarihsel verileri çarpıtması, bazı tarihsel verileri görmezden gelmesi, işlediği mantık hataları ve argümanlarındaki tutarsızlıklar, 'yeni-ateist literatüre aşina olanlara' tanıdık gelecektir. (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 47, 148) Şengör, tesettürün yasaklanmasının demokrasiye aykırı olmadığını ileri sürmüştür. (Bir toplum nasıl intihar eder, s. 131) Darwinizm, materyalizm ve pozitivizm dine tahammülsüzdür. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 33) Richard Dawkins başta olmak üzere, ateistlerin bilimsel içeriğe sahip olmadığı gibi kitaplarının hemen her yerlerinde yayılmış olan hakaret edici ve kural dışı vuruşlar içeren üslup dikkat çekmektedir. (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 9) **Şengör de, dinlere ve dindarlara saygı duyulmaması gerektiğini görüşündedir.** (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 145) "Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. Öyle ki bu çerçevede fikirler dile getirilirken, **özellikle üslup açısından, inanan insanları incitici ve onlara hakaret edici öğelere sıkça rastlanmaktadır**." **(Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 175-176)

"1400 yıl öncesinin kanunları" diye akılları sıra İslam'ı küçümsüyorlar. Ama kendileri Sodom ve Gomora fuhuşunu, 'cinsel 'özgürlük' adı altında savunuyorlar. (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, **s. 35)** **Ateistler alternatif görüşlere hakaret edip, kendi ideolojilerini hakikat diye insanlara zorla kabul ettirmeye çalışırlar.** Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insanı bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 223) Kısaca, "**Dinin dogmatik olduğu söyleyen yeni ateistlerin öfkeli, hoşgörüsüz, fanatik, radikal söylemlere sahip oldukları ve bu nedenle dogmatik olma vasfının aslında en çok onlara yakıştığı ifade edilmiştir**." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 106) Aslında Yeni ateizmi, ateistlerin haçlı seferi olarak ta kabul edebiliriz!

Fikre, düşünceye, eleştiriye evet, hakarete, küfre, saygısızlığa hayır! (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 21) Ateistler, en az diğer dinler kadar saygıyı ve en az kendilerinin diğer dinlere gösterdiği kadar tahammülsüzlük ve saygısızlığı hak ediyorlar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, Arka kapak)

Şu sözler de Şengöre'e aittir: "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. **Kendi dışkımı yedim**. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden 'her şeyi' dener. Ben **pornoyu cinsel eğitimin bir parçası olarak gördüm her zaman**. Artık çok sık seyredemiyorum. Neden? Geçti de ondan! E vallahi, bir oligarşi yönetmeli bu toplumu. **Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Okuma yazma bilmiyorsanız** oy vermeyeceksiniz**. 35 yıldır, Amerika'dan geldiğimden beri halkın arasına karışmıyorum.** 1981'den beri ben ne otobüse bindim, ne alışveriş yaptım. Hiç ekmek bile almadım hayatımda. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum. **"İnsan sevmiyor" lafı doğru bir laf değil. Nötrüm. Ne seviyorum, ne sevmiyorum.** Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. (30.000 kişinin öldüğü) **1999 depremi hakikaten 'çok yakışıklı' bir depremdi.** Kenan Evren demokrasi düşmanı değildi. Kenan Evren ve arkadaşlarının yaptığı demokrasiyi kurtarmak için yapılan bir müdahaleydi. Evren'in cenazesine çelengi büyük bir mutlulukla gönderdim. Hatta üzüldüm 'gidemediğim için.' **Darbeyi Amerika fişekledi diyecekler, o da doğru değil**. Bu konuda iki şahit göstereyim; bir tanesi (28 Şubat darbe liderlerinden) Çevik Bir general. Orgeneral. Diğeri (12 Eylül darbe liderlerinden) Orgeneral T. Şahinkaya." (Ekşi sözlük (https://eksisozluk.com/entry/82134818);

Armağan Çağlayan'la Radikal'de (22/11/2015) ve Neşe Tüzel ile Radikal gazetesinde (20.10.1999) yapılan röportajlar) Ekşi Sözlük'ten iki yorumu da aktaralım: "Celal bey'in 'dalga geçtiğini' anlamayanları görünce şaşırdım."; "Şengör 'belki' bilimsel bir bulgu, bir panzehir, bir fayda aramak için yapmış (.ok yemiş) olabilir." Her eylem veya söylemde keramet arama mantığı ateistlerde de var yani!

"Mühendisten ameliyat yapması beklenemez. **Yorum yapılmaya başlandığı zaman, artık bilimin sahasından çıkıldığının ve felsefe alanına girildiğinin unutulmaması gerekir. Bilim adamı sadece kendi uzmanlık alanında bilgi sahibidir ve kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün bir hakikatin küçük bir parçasını yakalamış durumdadır.** Bilimsel bilgi dışında tarih, edebiyat, sanat ve tecrübeye dayalı pek çok bilgi türü de mevcuttur. Bir şiir, bir sanat eseri bilimsel kriterlere göre eleştirilemez, çünkü alanlar farklıdır. Söz konusu eserler bilimsel bilginin ilgi alanı dışında kaldığı için önemsiz ve değersiz de sayılmazlar. Pozitivistler, 'bilimcilik' olarak nitelendirilen bir ideoloji-dünya görüşü üretmişlerdir. **Esas mesele, bilimin 'nasıl' sorusuna bir şekilde cevap verdikten sonra durup "hepsi bu kadar" dediğinde, din 'niçin' diye sormaya ve kendi cevabını vermeye devam etmesindedir. Bilim adamının din hususlarda söyleyeceği olumlu ya da olumsuz her şey onun bilimsel kimliğinden bağımsız olup vicdanı kanaatidir**." (Selçuk Kütük, Deizm,s. 101, 104, 117-119) Modern bilim tabiatın işleyişini, ardında yatan ilahi sırrı, hikmet ve hakikatleri görmezlikten gelir. Modern bilim bir ideolojiye dönüşür. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 169) Materyalist ideolojide bilim bir kılıfa yani bilimciliğe yem edilmiştir. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 286) "İnsan sadece maddi boyutuyla ele alırsak, onun insan özelliğini iptal ederek sıradan bir canlı hürriyetine mahkum ederiz. Notalar maddi olsa da, ses ve perdeler mânâdır. Dawkins şunu itiraf etmektedir ki, bilinç, ahlak ve ölümlülük konularını Darwincilik ile izah etmek, oldukça zordur." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 98)

Din denilince, hep mistiklik, miskinlik, uyuşukluk, meditasyon ve cezbe gibi haller anlaşılmış, anlatılmıştır. Unutulan şu ki bu eylemler, haller dine değil 'dinin batini yorumcularına' aittir. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) Nasipsiz kısmı görmezden gelirsek, benimle İslam'ı tartışanların tamamı ateizm bahanesiyle İslam'ı aramakta idi. (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 12) "Türk ateisti tevhidi ters yüz etmiştir: Allah'tan başka tanrılara evet!" (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 17) "Aslında, "Sahte ilahları reddetmek, Allah'ı kabul etmenin ön şartıdır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 11) 'La ilahe illallah' bir yaşantı modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, 153) "Allah'ın dinine girmek için önce bütün ilahları reddeden irade, ateizmde vücut buluyor. Bu manada ateizm, İslam'a girişin ilk aşamasıdır, diyebiliriz. Allah'ı diğer tanrılardan istisna tutmak ise, 'biraz daha yüksek bir düşünce ve akıl' gerektiriyor. Ateistler, İslam ve Müslümanlarla dalga geçerek kendilerini çok zeki olduklarını ispatlayabileceklerini düşünüyorlar." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 198) "İlâhi olmayan herhangi bir inancı (putperestliği, totemizmi, paganizmi vb.) ya da dinî (Budizmi, Şintoizmi, Afrika'daki kabile inançlarını vb.) reddetmek ateizm anlamına gelmemektedir. Aksine bu durum kelime-i tevhit inancının temelini oluşturur. Ayrıca **Yahudilere ait milli bir tanrı inancı veya Hristiyanlardaki üçlü tanrı inancı gibi inançların büyük bir kısmı Müslümanlar tarafından da zaten reddedilmiştir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 6) "**İlk Müslümanlar mevcut toplumun kutsal varlıklarını (put) reddetmelerinden dolayı ateist olarak suçlanmışlardır. Bu kişiler atalarının dininden (Bakara, 170; Maide, 104; Araf, 70, 173; Yunus, 78; Hud, 87; Enbiya, 53; Şuara, 74) ayrılmakla ve inançsız olmakla itham edilmişler ve şiddetli bir şekilde toplumun sahip olduğu eski alışkanlıkları kabullenmeye zorlanmışlardır." (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 16- 17) "Dünya'daki kahır, çile, ıstırap bu dünyanın sahici mutluluk mekanı olmayıp, belli koşullarla sınanma yeri olduğunun en büyük göstergesidir ve ateistlerinde anlamak istemedikleri budur. Ateist 'firari'dir ve hiç bir zaman yakalanmayacağına inanır. Ateist Allah'tan başka tanrılara evet der ama Allah'a ise hayır! Para, makam, ün veya ideoloji, birer dine dönüşür, ideolog ve idollerde peygamber ve evliyalar; kişiler mit olur, dini hikayelerin

yerine geçerler. İnanmadıklarından kendilerine bir inanç manzumesi yapmışlardır. 'İnanmayan kişi inanmadıklarının derin bir müminidir.' Auguste Comte'un 1852 yılında kaleme aldığı pozitivizme dair eserinin adı da ilgi çekicidir: Pozitivizmin İlmihali/Le Catechisme Positiviste." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 19, 21) İşte "Hz Muhammed tek başına milyarları bu sahte ilahlardan kurtarmıştır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 141) Ateistim diyene şu soruyu sormak gerekir: "Hangi tanrının ateistisin?" Birçok ateist inkar edilmesi gereken sahte tanrıları inkar ederek önemli bir mesafeyi kat ettikleri halde gerçek tanrıya bir türlü ulaşamazlar. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 29) Yaşayan ölü tanrılar: Mülkiyet tanrısı: Para; Aydınlanma tanrısı: Bilim, arzular, makam, hırs, şehvet. Bu tanrılara bağlanıp secde edenlerin gerçek tanrıyı (Allah'ı) araması, arasa bile bulması, bulsa bile bağlanması mümkün değildir. Halbuki bilgi, mutlak sevginin kıvılcımıdır, O'ndan bahşedilendir. Gerçek bilgi O'ndandır ve O'na götürür. Eksik ve yanlış bilgi ise uzaklaştırır. Tanrı: Ra. Her firavun ile yeniden vücutlaşan "ilahi hükümdar". Kısaca, yöneticilerin yönettikleri halkı sömürmede araç olarak kullandıkları vasıta. Zeus, Kutsal ateşi insanlardan gizler. Acımasız, cimri, insan düşmanı, devamlı kendisi ile savaşılması gereken bir varlık. Taraf tutan milli tanrı: Yehova. Tevrattaki tanrı gezer, dolaşır, güreşir, yorulur, dinlenir. Ateist doğal olarak, "kendim gibi birine tapacaksam neden bunu kutsal kitaplarda arayayım, sokaklarda bir sürü var" der. Gökyüzündeki 'baba tanrı.' Hristiyanlık inancına göre günahlar ve suçlar genetiktir. Sapsarı ve çivilerle delinmiş oğlu kolları arasında, bir tanrı. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 41-50) Plastik- metalik tanrı…Dev alışveriş merkezleri, plazalar ekonomi dininin mabetleridir. Kur'an yerini beşeri kanunlar, peygamber yerini patron almış ve şehevi arzular Put; para tanrı olmuştur. (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 55) "Kimi zaman bir "Hizmetçi Tanrı" düşlemiş insanlar. Alaaddin'in sihirli lambasına elini sürer sürmez ortaya çıkan ve "baş üstüne" deyip istenen her şeyi hemen yerine getiren cin örneği, zor zamanlarda insanı rahatlatan, yardıma koşan, "gel" deyince gelen, "git" deyince giden bir "hizmetçi tanrı." Düşledikleri bu "hizmetçi tanrı", istediklerini yapmayınca küsmüşler ya da kafaları kızıp ateist olmuşlar. Türkiye'de aydınlar da, "göklerde oturan büyükbaba" şeklinde hayal ettikleri Tanrıyı çok fazla bir inanç krizi yaşamadan inkar edebilmişlerdir. Kimi ateistler de ortam ve materyalist eğitim süreci sonucu ateist olmuşlardır. Oruç Aruoba: "Bir tanrıya inanmıyorum. Ailem Kemalist, ama dindar bir aileydi. Bir cumhuriyet ailesi çocuğu olarak, gerekli ölçüde dinsel terbiye de gördüm. 'Kulhuvallahu ehad"i ezbere bilirdim. Belli bir yaşa kadar bayram namazlarına gittim. Daha sonra koleje devam ettim. Ortalarda bir yerde din bitti ve tanrıya inanmamaya başladım. Gördüğüm eğitim 'Batı eğitimiydi.' Ankara Kolejini bitirdim. Müspet ilim denilen öteberiden okuduk. Bir noktada belki tanrının varlığının gereği kalmadı." (Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993) derken bu sürecin klasik bir örneğini oluşturmaktadır. Bir dönem de Türk aydınları özel olarak materyalist bir bakış açısı ile yetiştirilmişlerdir: "Can Yücel: 'Ben baştan beri ateistim. Nedeni de 'yetiştiğim dönemin' özelliğinden kaynaklanıyor. Bir bakıma da 'ateist genel politikasının en ateşli olduğu zamanlarda' geçti çocukluğum ve gençliğim.' derken, Çetin Altan'da: 'Benim kuşağımdaki insanlar inançsız olarak yetiştirildi. Yani kendi tercihleri ile inançsız olmadılar.' demektedirler." (İzlenim Dergisi, Aralık 1992) "Hürriyet şairi olarak tanıtılan Tevfik Fikret bugünün dinsiz neslinin o günkü şartlarda babalığını yapan bir ateist ruha sahip kişi idi. Tesirleri uzun süre ülkemizde hissedildi." (Abdülhalim Polatoğlu, Sebil, 29-10-1979, 4. Cilt, sayı: 199, s 11) Öğretmen Mehmet Mustuk'un Adana Düziçi Köy enstitüsünde okurken şahit olduğu ahlaksızlık, dinsizlik ile ilgili anıları da (Yeniden Milli Mücadele, Röportaj, 4 Mayıs 1971, 2. Cilt, 66. Sayı, s. 12) bu görüşü doğrulamaktadır. "Kıblesi olmayan bir toplumun evlatlarının kıblesi artık Batı olmuştur. Ama sorun şuradaki, batının kıblesi yoktur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 43) Nokta dergisi 22 Mart 1987 tarihli sayısında 'Tanrısızlar artık özgürlük istiyorlar' derken, bir zamanların ünlü sosyalistlerinden Çetin Altan, "Türkiye'de ateizm yoktur, paganlar (put, doğa, zamana tapan) vardır." demektedir. Ali Bulaç ise, 'Ateistler, ateizm denen bir dine inanıyorlar. Bizde ateizm, daha çok 'dehri'liğe karşılık gelir. Bence ateistler ciddiye alınmaz." Şeklinde görüşlerini ifade etmektedir.

(İktibas Dergisi, 1 Haziran 1984, 4. Cilt, 83. Sayı, s. 38-39) Ateistlerin İslam'a karşı olan marjinal ve düşmanca yaklaşım için Strateji uzmanı Ferruh Sezgin, 'Türkiye'de Ateist İrtica Var' şeklinde değerlendirmektedir. (Anadolu Gençlik, Haziran 2005, 65. Sayı, s. 15-18) D. Mehmet Doğan, bir dönem Türkiye'de 'totaliter komünist yönetimlere benzer din aleyhtarı bir 'ateizm propagandası' yapıldığını." (Yörünge, 13-20 Ocak 1991, 11. Sayı, s. 5) söylerken, Süleyman Arif Emre ise ülkemizde "laiklik adı altında ateistliğin zorla uygulanmaya koyulmak istendiğini" ifade etmektedir." (Yörünge, 19-26 Haziran 1994, 181. Sayı, s. 7; Benzer yorum için: Süleyman Arif Emre, Yörünge, 10-17 Temmuz 1994, 184. Sayı, s. 15) Sonradan Müslüman olan ressam Jean-Pierre Quenson, "Fransa'da laisizm, ateizmle pratikte eşitlenmiş bir yaşam biçimi öngörmekte." (Gerçek Hayat, 5 Kasım 2004, 211. Sayı, s. 31) derken Abdullah Altay'da "Türkiye'de laiklik anlayışı, inananları hançerleyen Stalinist bir renge bürünerek ateizm oluyor." (Abdullah Altay, Cuma, 16-22 Kasım 1990, 1. Cilt, 21. Sayı, s. 31) demektedir.

Ateist kilisesi açıldı: Ayin var, tanrı yok. Hristiyan kiliselerine çok benzer yapıda olan ateist kiliselerde şarkılar söyleniyor, alkış tutuluyor ve topluma faydalı işlere methiyeler düzülüyor. Bu oluşumun ggeleneksel kiliselerden tek eksiği ise 'tanrı' Ancak 'ateizmin bir din olmadığı' görüşünde olan ateistlerin bu oluşuma onay vermedikleri de ifade ediliyor. Toplantıya katılanların ise şarkılar söyledikleri, bağış toplandığı, kahve ve kekleri paylaştıkları anlatılıyor." (Sözcü, 12 Kasım 2013) "Bu ateist çevre 'ateistliği yozlaştırmakla' ateist kilise taraftarlarını suçluyor." (Genç Dergisi, Nisan 2013, 79. Sayı, s. 7) Aslında bozulma (!) tahmin edilenin de ötesinde: "BBC'de yayınlanan "Dünya Allah hakkında ne düşünüyor?" adlı programda, 10 ayrı ülkede, 10 bin kişi ile görüşülerek gerçekleştirilen araştırma, ateistlerin % 30'unun dua ettiğini ortaya çıkardı." (Genç Yaklaşım, Eylül 2004, 1. Sayı, s. 5) "Dini bütün ateistler!" (Milliyet, 30.11.2013): "Ateist' gençlerin yüzde 61'i Allah'a inandığını belirtti. Kendini 'ateist' olarak tanımlayanların yüzde 59'u düzenli oruç tutuyor, yüzde 13'ü düzenli beş vakit namaz kılıyor, yüzde 43'ü cuma namazına gidiyor." (SEKAM, Türkiye Gençlik Raporu, 29 Kasım 2013)

"Din insanlar için bir ihtiyaçtır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 51) Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) "İnanmak ise sorumluluğu kabullenmektir." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 26) Bu sorumluluklardan kaçınmak isteyenler ateist olduklarını ilan etseler de aslında gerçekte "Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415) Ayrıca "Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırkî, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkmaktadır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 92) "Allah'a ait sevgi boşluğumuz doğru şekilde doldurulmaz ise, bu sevgi zamanla insanı sevdiği aciz varlığa karşı kul köle yapacaktır insanı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 65) "İzm'ler tanrıdır." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 34) İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır. İnsana baktığımızda 3 türlü otorite kabul eder: Kendi nefsini ilah edinir, siyasi otoriteyi ilah edinir veya kabul ettikleri 'dini otoriteleri' ilahlaştırırlar. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 160) Nietzsche "kendine göre bir 'insan üstü'den bahseder." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 30) Comte ise "hayatının sonlarına doğru bir çeşit insanlık dini kurmuştur." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 40) "Sen önce tapmak için kendine tanrılar icat et, ondan sonra kendini Tanrı ilan et." (Mehmet Akbulut, Tanrı Dersem Çık Allah Dersem Çıkma, s. 21) Halbuki "Dinin gönderiliş amacı, iradeler savaşına son vermek". (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 179) ve insanı fıtratına döndürmektir. Kur'an'da geçen (Bakara, 138) 'sıbgatullah' terkibi için Taberi, "Allah'ın insan fıtratına yerleştirdiği hak din" şeklinde yorum

yapmaktadır. (Câmiˈu'l-beyân, I/570-572. Ayrıca; Zemahşerî, I/97; Râzî, IV/86-87; Reşîd Rızâ, Tefsîrü'l-Menâr, I/486; Elmalılı, Hak Dini, I/515-516)

Mutlak ateizmin imkânsızlığı

Bütün insanların zihninde Tanrı kavramı vardır. Değişik kültür ve dinlerde böyle bir fikrin bulunması daha işin başında mutlak ateizm iddialarını boşa çıkartmaktadır**.** Tanrı'ya inanmadığını söyleyen insanlar zihinlerindeki bu kavrama Tanrı ismini vermek istememektedirler. Onlar da evrende hâkim olan (ya da görünen düzenin arkasında yer alan) gizli bir gücün, sebebin, enerjinin, kozmik bilincin bulunduğunu belirtmişler, Tanrılık işlevi gören bir ilkenin, gücün veya açıklamanın arayışı içerisinde bulunmuşlardır. Özellikle materyalistler, doğanın (kâinatın) kendini Tanrı olarak görmüşlerdir. Doğaya sonsuzluk, sınırsızlık, yaratıcılık, ezelîlik ve ebedîlik gibi nitelikler atfetmekle bir şekilde onu kutsallaştırmakta, aşkın olmayan (maddi olan) bir varlığa Tanrı gözüyle bakmaktadırlar. Hasta insanların ölümüyle Tanrı'yı suçlayan ateist bir ideolojinin üyesi, kendi ilkeleri uğruna, çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden milyonlarca insanın acımasızca öldürülmesi ve sıkıntı çekmesine karşı sessiz kalmıştır. David Hume: "Evrendeki gaye ve düzen bizi farkına varmadan ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir." (D. Hume, Dialogues Concerning Natural Religion, s. 77) Voltaire insan zihninde yaratıcı bir üstün varlık fikrinin daima yer aldığını belirtmiştir. Cemil Sena'da ateizmi kabul etmemiş, Tanrı'sız bir ruh tüm yaşam dayanaklarını ve tinsel varlığının bilincini yitirmiş bir robottur. (Tanrı anlayışı, s. 586-609) demiştir. Issız bir adada yalnız başına kalmış bir insanın dahi, şayet sağlıklı bir yapıya sahipse, en azından zihninde yüce bir yaratıcıyı düşüneceği kesindir. Binlerce yıldır milyarlarca insanın birbirinden farklı zaman ve mekânlarda dahi olsa Tanrı'ya inanmaları bizlere bir mesaj vermektedir**.** Bütün insanlar gerek içgüdüsel ve gerekse zihinsel açıdan Tanrı inancına doğuştan yatkındırlar**.** (Paul Edwards, Common consent arguments for the existence of God, I/154) Hz Muhammed bu düşünürlerden çok önce bu gerçeğiifade etmiştir: "Her doğan fıtrat üzere doğar." (Buhârî, "Cenâiz", 80, 93; Müslim, "Kader", 22-25) Biz bu dünyada hiçbir şeyi karşılık vererek almadık, her şey Rabbimizin bizlere olan merhametinden, cömertliğinden kaynaklanmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 255) Allah bizlere O'nun rehberliğinden uzaklaştıkça, kalbi sıkıntılar vermektedir. Allah bizim cehenneme gitmemizi istememektedir. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 257) "Ateistlerin sıkıntılı ve acılı günlerinde Tanrı'nın gücünü itiraf ettikleri bilinmektedir. İnsanın zihnî bir şartlanmışlık içine girmeden tabii olarak Tanrı'yı inkâr etmesi mümkün değildir." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 35-44) "Tanrı inancı fıtridir. Mutlu ve sağlıklı günlerinde tanrıyı inkar eden bir ateistin, sıkıntılı zamanlarında tanrıya sığınması da bunun bir delilidir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 30) "Serdar Turgut Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni. Ateist biriydi. Beyin kanaması geçirdi. Ölümle pençeleşti. Nuriye Akman'la ağlayarak söyleşti, bu kez farklı konuştu. 'Ateistim zannediyordum. Bunun nedeni de hastalığımdır. Çünkü çok korktum. Bir anda bir baktım, ne yürüyebiliyorum, ne kolumu kullanabiliyorum. Dehşet verici bir şey. Sonra aştık onları; ama bayağı güç bir süreçten geçtik. Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Tekrar düşündüm olayları. İçimde güç alacağım yerler aradım. Ve duanın gücünü keşfettim. Allah'tan yardım istedim. Şimdi her şeyi istiyorum O'ndan. Gazete yaparken de, adımımı atarken de. Kurban kestim hayatımda ilk kez.' diye konuştu" (Haber 7, 02.01.2005) "Tanrı yokmuş gibi yaşamakla ateist, kendini özgürleştirdiğini düşünmektedir. Ateizmin bu türünde insanın kendine karşı dürüst olmaması ve kendi kendini kandırması söz konusudur. Çünkü inanma, insanın özünde mevcut yaradılıştan gelen bir duygudur. Ateistlerin tanrının var olmadığına ilişkin delil getirmeye duydukları ihtiyaç bile, tanrının var olduğunun güçlü bir delili olarak görülebilir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 31, 33)

Ateizmin çürütülmesi

Kanıt Problemi: Ateistler kötülüklerin varlığı gibi bir iki konu hariç kendi iddiaları lehinde orijinal bir fikir ileri sürmemişlerdir. Lehlerinde birçok kanıt olmasına rağmen inananlar eleştirilebiliyorsa, ellerinde somut hiçbir kanıt bulunmayan ateistleri tenkit etmek daha kolay ve sıradan bir iş olacaktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 81-85) Müminler Tanrı inancını rasyonel yönü bulunan bir inanç olarak ortaya koymaktadırlar. (Mehmet Aydın, Allah'ın varlığına inanmanın akliliği, İslami araştırmalar dergisi, sayı, 2, s. 12-21)

Tanrı'nın Varlığının Delilleri

Bir insanın bu kanıtları öğrendikten sonra ateist olması mümkün değildir. Her şeye rağmen o kişi hâlâ ateizmine devam ediyorsa onda fikirden ziyade ideolojinin ağır bastığı görülecektir. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 88)

Allah'ın varlığının delilleri-Kelamın Kozmolojik delili: Bu delil hem Kindi ve Gazali, hem de entropi yasası ve Bing Bang teorisi verilerinden hareketle savunulmaktadır. Yasaların varlığı delili: Farklı alanlarda aynı yasaların geçerli oluşunu ifade eder. Evrenin keşfedildiği delili: Evrenin insan tarafından keşfedilmesinin ancak Allah tarafından evrenin böylesine keşfedilebilir bir yapıda oluşturulması ile açıklanabileceğini ifade eden delildir. Evrenin potansiyeli delili: Evrende var olan her şey, evrene konan potansiyelin bir neticesidir. Yasaların ve sabitlerin hassas ayarı delili: Yasalar çok hassas ölçülerle canlılığı ortaya çıkaracak şekilde yaratılmıştır. Bu delil, evrenin her yerinde aynı iradenin geçerli olduğunu gösterir. Fiziki olguların hassas ayarı delili: Evrenin, başlangıçtan milyonlarca yıl sonra ortaya çıkacak canlılığa göre hassas ayarlarla düzenlenmesi kastedilir. Canlıların tasarımı delili: Bu delille milyonlarca canlı türü, Allah'ın varlığını gösteren bir delilin parçası olarak sunulur. Allah, canlıların korunmasından beslenmesine kadar, ihtiyaçlarını tüm ayrıntılarıyla karşılamıştır. Doğal Arzular delili: Arzularımızın bir yaratıcıya yöneltecek şekilde oluşturulduğunu ortaya koyan bir delildir. Doğuştan ahlak delili: Ahlakiliğin doğuştan bir özelliğimiz olmasını, bu özelliğimizin Allah tarafından bize yerleştirilmiş olduğunu ortaya koyan bir delildir. Akıl Delili: İnsanlardaki akıl yürütme özelliğinin var olmasının Allah'ın bu özelliği vermesi olduğunu ifade eden bir delildir. İrade Delili: İradenin, irade sahibi olan Allah tarafından verilmiş olduğunu dile getiren bir delildir. Bilinç ve Benlik delili: Bilinçsiz maddeden bilinç sahibi insanın çıkarıldığını görmekteyiz. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 24-31)

Varlık Delili (Ontolojik Kanıt): İnsanlık tarihi boyunca genel bir tanrı kavramı evrensel olarak daima vardır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 28, 34) Çiçero şöyle söylemektedir: "Allah fikrini doğuştan insan ruhuna yerleştiren, yine Allah'tır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 47) Descartes, 'Ben tanrıyı düşündüğüm için o var değildir. O var olduğu için, ben onu düşünüyorum.' diyerek ontolojik delili özetlerler. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 50) Descartes'a göre Tanrı'nın yokluğunu düşünmek mümkün değildir. (Descartes, A Discourse on Method, s. 120-126) Descartes'e göre zihnimizdeki en mükemmel varlık fikrinin bulunması Tanrı'nın varlığının bir ispatıdır. Var olmayan bir şeyin içimizde doğması ve bizlerin de onu düşünmesi imkânsızdır. İnsanın iç dünyasının sesine kulak vermeden ve doğadan da ders almadan Tanrı'nın var olmadığını iddia etmesi mantıksız ve sağlıksız bir karar olacaktır. Böyle bir kavram gerçekten temelsiz ve asılsız olsaydı insanlık tarafından asırlar öncesinden itibaren terkedilmesi, unutulması gerekecekti. Ontolojik kanıt bir anlamda mutlak ateizmin de olamayacağını kanıtlamaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 89-93)

Alem Delili (Kozmolojik Kanıt): Evrenden hareketle, onun bir yaratıcısı olduğu fikrine ulaşmaya en genel ifade ile doğal teoloji diyebiliriz. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 135) Doğadan hareketle var olan bir yaratıcı fikrine ulaşmaya teizm (doğal teoloji) denir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 189) Kozmolojik kanıt evrenin varlığından yola çıkarak yaratıcının varlığına gitmekte ve

bizlere olup biten her şeyin arkasında bir Tanrı'nın bulunması gerektiğini söylemektedir. Evren kendi başına var olamaz bir nesneler yığınıdır. Sonradan var olmuştur. Evreni var kılan ve ona hayat veren bir üstün yaratıcı olmalıdır ki O da Tanrı'dır. Evren dahil bütün sonlu varlıklar var olmalarını kendileri dışındaki bir varlığa (Tanrı'ya) borçludurlar. Evrenin var olması da, zorunlu varlığın yani Tanrı'nın varlığının kanıtıdır. Kozmolojik kanıt ikinci olarak evrendeki hareket ve değişmenin nedenini araştırarak Tanrı'ya varmaktadır. Nesnelerin hareketliliği ve değişik biçimler almaları kendiliğinden oluşamaz. Dolayısıyla evrendeki hareketin ve değişmenin arkasında, onlara bu gücü veren bir Tanrı'dır. Yaşamı var kılan Tanrı bizlere en uygun şartlarda ve ortamda hayat imkânını sunmuş, gerek kendi vücudumuzu ve gerekse çevremizi bu yaşama hizmet için mükemmel bir şekilde düzenlemiştir. Kozmolojik kanıt üçüncü olarak evrenin sonlu olmasından hareketle sonsuz olan bir varlığa işaret etmektedir. Herhangi bir zaman dilimi içerisinde var olan ve bir süre sonra yokluğa mahkum olan nesneler gerçek varlıklarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludurlar. Dolayısıyla nesneler dünyası içerisinde bulunmayan, onlar gibi belli bir zaman diliminde var olup-yok olmayacak aşkın ve sonsuz bir varlığa gereksinim vardır. Bu varlık ta Tanrı'dır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 93-97) Ateistlere göre ilk çağlarda çok tanrıcı olan ve putlara tapan insan daha sonra tek Tanrı inancına yönelmiştir. Halbuki İbrâhim Peygamber'in de gösterdiği gibi aşkın bir Tanrı inancı insanlığın ilk gününden beri vardır. Tanrı, evreni yaratmakla kalmamış işleyiş ve kanunlarını da belirlemiştir. Yaratılan o kadar mükemmeldir ki bazı ateistler yaratılana tanrı özelliği atfetmişler, tabiatı yaratıcı ilan etmişlerdir. “Tabiat ana verdi, tabiat bahşetti” gibi kavramları gündelik hayatta normalmiş gibi kullanabilmektedirler! İnsan böyle muazzam bir manzara karşısında "şans" ve "raslantı" gibi kavramları tekrar gözden geçirme ihtiyacını hissetmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 98-101) Mesela Hıfzı Veldet Velidedeoğlu yazdığı anılarında doğa için 'yetenekli, cömert, sanatçı' derken su için de 'mimar, yaşatan ve sanatçı' ifadelerini kullanmaktadır. (Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 27-28, 35, 37)

Nizam ve Gaye Delili (Teleolojik Kanıt): Nizam delili, gök cisimlerinin düzenli hareketlerinden, onu düzenleyene ulaşma şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 45) Aristo şöyle der, 'her ne ki sanat ve zeka eseridir, bilinmelidir ki o bir yaratıcının ürünüdür.' (Ali Fuat Başgil, Din ve laiklik, s. 30 Alemde bir düzen vardır ve herkes bu düzenin farkındadır. Bu düzen bizlere her şeyin arkasındaki bir düzenleyicinin varlığını haber vermektedir. Bir şairin şiiriyle, ressamın resmiyle ya da mimarın eseriyle duygulanan İnsan, Tanrı'nın sanatı karşısında da heyecanını gizlememiş ve daima hayranlığını ifade etmiştir. Bütün varlıkların insan için uygun tarzda düzenlenmesi de evrenin kendi başına ve tesadüfen oluşamayacağına işaret etmektedir. Düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, hayal gücü olan, sevebilen, hisseden ve duygulanabilen yapısıyla insan yaratıcının en büyük eseridir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 102-109)

Kötülük problemi ve ateizm: Karşılaşılan kötülüklerin çoğunluğunun insan unsurundan kaynaklandığı görülmektedir. En büyük kötülüğü yapan yine insanın kendisi olmuştur. Hemcinsini öldüren, ona zulmeden, malını çalan, çocuklarını aç bırakan, bir diğerinin kalbini yaralayan insandan başkası değildir. Sonuç itibariyle kötülükler karşısında sorgulanması gereken öncelikle insanın kendisidir. Bazı ateistlerin yaptığı gibi olup bitenden Tanrı’yı sorumlu tutmak insanın kendi sorumsuzluğunun bir örneğidir. “Dünyaya gelen her insan fıtrat üzere doğar.” (Buhârî, “Cenâʾiz”, 79, 92; Müslim, “Ḳader”, 22-25) Bir çocuğun çevresinden etkilenmeden önce yalan söylememesi, hırsızlık yapmaması, doğruyu konuşması, kötü söz söylememesi gibi hususlar, bunun en güzel kanıtıdır. Başlangıçta tertemiz olan denizleri ve atmosferi kirleten insanın kendisi olmuştur. İnsana özgür irade verilirken ona iyiliği ve güzelliği araması tavsiye edilmiş buna karşın kötülükten iradesiyle kaçınması tavsiye edilmiştir. Tanrı, daima iyiliği istemektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 110-116)

Hudûs delili: Hudus delili, "Her sonradan yaratılan şeyin mutlaka bir yaratıcısının bulunduğu" şeklinde özetlenebilir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 94) Evren sürekli değişiklik gösteriyor, her değişiklik gösteren şey de sonradan var edilmiştir. O halde, alemde sonradan var edilmiştir. Alemin sürekli değişikliğe maruz kalır, çocukluk, gençlik ve yaşlılık gibi. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 21)

Psikolojik delil (Dini Tecrübe Kanıtı): Aşk ve sevgin, sadakat ve vefa duygusu gibi özellikleri Tanrı insanın karakterine işlemiştir. **İnsanın bunları başka yerden (doğadan) alması mümkün değildir.** İçimizdeki ulvî ve ahlakî duyguların da **bir kaynağı olmalıdır.** Bu kaynak da Tanrı'nın bizzat kendisidir. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 117-120)

Ahlak Delili: İçimizdeki vicdan, merhamet, sadakat, şefkat, vefa ve acıma duygusu da diğerleriyle birlikte Tanrı'nın kalbimize yerleştirdiği ve doğamıza nakşettiği işaretler olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde bu değerler uğruna insanların varlığını, canını ve malını dahi tehlikeye atması, pek çok şeyden vazgeçmesi ondaki Tanrı inancının göstergesidir. **İnsan sadece biyolojik ihtiyaçları için yaşamaz.** (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 122-123) Dawkins'in dindarların arasında yaşamak istemesi gibi, İslam düşmanlığı ile ünlü Ernest Renan'ın şu sözleri de vicdanında kalan kırıntıların ifadesidir: "İslamiyet'in, din olmak itibariyle güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir vicdan heyecanından, onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum." (Renan, L'ıslamisme et la Science, s. 19; Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 53; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 112)

Çağımızdaki ateist görüşlerin çıkmazları

Modern Ön Yargılar: XX. yüzyılın başında rüzgâr gibi esen ve ortalığı kasıp kavuran pozitivist hareket asrımızın ikinci yarısında hızını kaybetmiştir. Çağımızda oldukça etkili olan ateist düşünürler **Comte, Feuerbach, Marx, Freud, Nietzche ve Sartre**'dır. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 125-129)

Comte'un Pozitivizmi: Pozivitizm, Bilimi tek geçerli bir bilgi türü olarak gören bir anlayışın ismidir. Sonuçta pozitivizmin dinle ilgili iddialarının yanlışlığı görülmüş, inançsızlıkla ilgili beklentileri de boşa çıkmıştır. Fransız filozofu **Auguste Comte**, Tanrı inancının ortadan kalkacağı bir dönem olacağını iddia etmişti. (Şafak Ural, Pozitivist Felsefe, s. 19-20) Dinlerin tarih sahnesinden silineceği şeklinde ki kehaneti ise tutmamıştır. (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 45) G**ünümüzde din olgusu ve Tanrı inancı devam etmektedir.** Dolayısıyla günümüze kadar yaşamış olsaydı gördüğü manzara karşısında Comte'un dahi hayal kırıklığına uğrayacağı muhakkak idi. Nitekim yüzyılımızda dinden uzaklaşan ya da bir şekilde onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne şekilde cehenneme çevirdikleri gayet iyi bilinmektedir. Comte teolojik/ Mitolojik, metafizik ve pozitivist evreler dediği (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 44) şeylerin insanlığın ortak tecrübesi olduğunu görememiştir. Çok eski yıllarda dahi yüksek medeniyetler kurulmuş, bilimsel çalışmalar, felsefî eserler ortaya konmuştur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 130-134) Alain de Botton: "Modern ateizmin başlıca yanılgısı; dinlerin pek çok yönünün geçerliliğini korumasını görmezden gelmesidir." (H.Kübra Ergin, Yüzakı, Aralık 2013, 106. Sayı, s. 16)

Feuerbach'ın Antropolojik Ateizmi: Feuerbach**,** Hristiyanlığın Tanrı imajının etkisinde kalarak Tanrı kavramıyla insan doğası arasında bir ilişki kurmuştur. Feuerbach'a göre Tanrı kavramı insanın kendi doğasını dışarıya yansıtması sonucu oluşmuştur. Feuerbach'a göre esas olan insanın kendisi ve kendi varlığıdır. (Ludwig Feuerbach, The Esence of Chritianity, s. 5-30) Feuerbach'ın aksine pek çok filozof Tanrı inancının insanın doğasında bulunduğunu ve bunu doğuştan

getirdiğini iddia etmiştir. İslam dinine baktığımızda zaten Tanrı'nın nitelikleriyle, insanın özellikleri arasında bir uçurum bulunmaktadır. Başka dinlerde olduğu gibi yarı ilâhî bir kişiden söz edilmez. İslam dininde ne Tanrılaştırılmış varlıklar, ne günahsız azizler, ne ruhban sınıfı ve ne de kilise gibi tanrısal kurumlar mevcuttur. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, **s.** 135-138)

Karl Marx'ın Sosyopolitik Ateizmi: Marx'ın din eleştirisi O'nun dünya görüşünün bir parçası olarak önem kazanmaktadır. Bir anlamda ateist olmak Marxist olmanın getirdiği ve gerektirdiği bir durum haline gelmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 139) Marxizm Batı'nın kendi bünyesinde oluşturduğu kapitalist sisteme karşı bir reaksiyondur. O, gördüğü problemler karşısında siyasî ve ekonomik yapıyı yeniden düzenlemek istemiştir. Marx, insanlık tecrübesini bir tek teoriyle izah etmeye kalkışmış insanın bütün ideallerini, karakterini onun maddî yapısına indirgemiştir. Marxizme göre Tanrı'nın yok olduğunu söylemek ise Proletarya tarafında yer almak ve onların lehinde çalışmak olacaktır. Marx sonuçta pek çok unutulmaz acıların yaşanmasına neden olmuştur. İdeal bir İslam toplumunun kapitalist bir toplum olmayacağı herkesin mâlumudur. Marxizm yok iken ezilen, mağdur olan ve bir şekilde ıstırap çeken insanların yardımına en başta din koşmuş burjuvaya, zalimlere karşı onların haklarını savunmuş acılarını dindirmiştir. Günümüzün olağan üstü zor şartlarında dahi pek çok insan için din bir moral ve motivasyon kaynağı olmaya devam etmektedir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 143) Batı ve Batı kültürü insanlık için genel geçer bir örnek değildir. Marxist tarih anlayışıyla hareket edenler İslamiyet'in evrenselliği, aşkınlığı (vahiy boyutu) ve ahlak anlayışı gölgelemiş, putperestliğe ve zulme karşıtlığını ve adaletin yanında yer alışını görmezlikten gelmişlerdir. Evrim teorisi ile ırkçılık ve faşizm ilerlemiş, Marx'ın görüşleri arkasında yılgınlık, hayal kırıklığı, üzüntü, hatta gözyaşı bırakarak kendi kabuğuna çekilmiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 144-146) İnsanlığa kurtuluş reçetesi gibi sunulan Marksist felsefe iflas etmiştir. **(Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 166)**

Freud'ün Psikanalitik Ateizmi: "Freud'un ruh teorisi, Newton mekaniğinin ilkelerini rehber almıştı. Jung'un yaşadığı pek çok kişisel dini tecrübe onu hayattaki manevi boyutun gerekliliğine inandırdı. Gerçek maneviyatı, insan ruhunu bütünleyici bir parçası olarak gördü. Freud'un gözde öğrencilerden biri ve psikanalizin veliahtı olarak düşünülen Carl Gustav Jung, hocasını terk edip gider." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası s.208, 410, 412) **Freud sahasının dışına çıkarak dinî konularda birtakım yanlış hükümlere varmıştır. Freud'a göre Tanrı fikri insanın, çocukluk döneminde karşı karşıya kalmış olduğu zorluk ve felâketler karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma sisteminden kaynaklanmıştır. (S. Freud, Totem and Taboo, s. 147-151) Bir insan olarak Freud'ün kokain bağımlısı olmanın yanında, duygusal ve bunalımlı bir kişiliğe sahip olması (Pierre Debray, Freud Skolastiği, s. IX-XI) fikirlerinin doğruluğu hakkında da çevresindekileri ciddi tereddütlere sevk etmiştir. Freud'ün Tanrı'ya inanma ile çocukluk devresi arasında kurmuş olduğu ilişkinin tersine çevrilmesi ve ateizmin aleyhinde kullanılması da mümkündür. Ayrıca milyarlarca zeki ve sağlıklı insanın hâlâ Tanrı'nın varlığına inanması ve inanmaya da devam etmesi konunun o kadar basit olmadığını göstermektedir. Freud dinle ilgili değerlendirmelerinde totem, tabu ve fetiş gibi kavramları gündeme getirmiştir. Halbuki İslamiyet daha ilk günlerinde kendine en büyük hedef olarak putperestliği, ilkel inançları, hurafeciliği ve büyücülüğü seçmiş ve olanca gücüyle bunların hakim olduğu Arap geleneğini yıkmaya çalışmıştır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 147-150) Tanrı inancı, yaşamının sevinçli ve kederli bütün dönemlerinde insanı ayakta tutmakta ve insanın dengesini kaybetmesine engel olmaktadır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 151)** Ayrıca, "Freud'çu psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden cinsellik ve korku duygusudur." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55) "Psikanaliz yöntemine göre, insanın davranışlarına yön veren onun bilinçaltındaki cinsellik ve korku duygusudur. Tanrı inancı, hakikatte var olmayan, hastalıklı bir durumdur." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Yüce değerleri cinselliği indirgemek,

hastalıklı bir zihnin ürünüdür. Bilim geliştikçe dini ihtiyaç da kalmayacaktır. Freud, hastalıklı bireyleri incelemiş ve ulaştığı sonuçları yanlış biçimde sağlıklı insanla tatbik etmiştir." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 56, 57)

Nietzche ve Sartre'ın Varoluşçu Ateizmi: "Tanrı öldü O'nu biz öldürdük" diyen Nietzsche, bunun sonunda insanın özgürlüğünü ve onurunu yeniden kazanacağını ve kendi özünü yine kendisinin belirleyeceğini ifade etmiştir. Nietzche'den büyük çapta etkilenen Sartre da insanın özgürlüğü için Tanrı'nın yok olması gerektiğini öne sürmüştür. Her iki düşünürün iddiaları Tanrı'nın varlığını çürütmekten ziyade onun ahlaki açıdan var olmaması gerektiği gibi bir ön kabulle yola çıktıkları görülmektedir. Her iki düşünürün de reddettiği Tanrı İslamiyet'in Tanrı'sı değildir. Görünen o ki bu düşünürler daha ziyade Hristiyanlık'la hesaplaşmaktadırlar. Bu kişiler Tanrı'nın (İsa) trajik bir biçimde çarmıha gerildiği, insanların günahkâr doğduğu ve kiliseye gidip vaftiz olmadıkça aklanamadığı, insanların günah işlediğinde (Ortaçağ'da görüldüğü gibi) acımasızca ateşe atıldığı bir kültürde yetişmişlerdir. Projelerini ve ideallerini de evrensel bir norm olarak düşünmemek gerekmektedir. Ateistlerin iddiasının aksine dinin (İslamiyet) ahlak konusunda olumsuz bir rolü bulunmamaktadır. Ateistlerin ileri sürdüğü özgürlük ideali de sorumsuzluk, kuralsızlık, dağınıklık ve kaos istemiyle eş anlamlıdır. İslam peygamberi görevinin birinci derecede ahlakı kemale erdirmek olduğunu belirtmiştir. (Muvatta, I-II, Hüsnul Hulk, 8) Elbetteki insanların kişisel zaaflarından kaynaklanan olumsuzlukların Tanrı'dan kaynaklandığını düşünmek ve dini eleştirmek büyük bir haksızlıktır. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi, s. 152-156)

İdeolojik ateizm

Bilimsel (Materyalist) Ateizm Dayatması: Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşünü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir. Dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır. Diyalektik materyalizm, evrenin kendi başına var olduğunu, şuurun da maddeden sonra geldiğini ileri sürmüştür. M**ateryalizm şekilsiz bir maddeden bugünkü evrenin nasıl meydana geldiğini izah edememiş, insanın yaşamıyla, psikolojisiyle, inançlarıyla, etik değerleriyle, düşünce gücü ve arzularıyla ilgili olarak sistemli bir felsefe üretememiştir. (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi**, s. 157-160) **Bilimsel Ateizm Çarpıtması ve İslam'ın Evrenselliği:** Bilimsel (materyalist) ateizm **İslamiyet'in yıkmaya çalıştığı eski putperest toplumun sömürü, kölelik, mal hırsı, kabilecilik, büyücülük, kan davası, fetişizm gibi alışkanlıkları İslam'a mal etmeye çalışmıştır.** Ateistler tarihte cereyan eden ve hiçbir zaman Peygamber'in onaylamayacağı siyasi, coğrafi ve ticari kavgaları İslam'ın kendisi olarak takdim etmeye çalışmaktadırlar. Marxist ateistler ayrıca **Hz. Muhammed'in çevresinden ve eski dinlerden etkilendiğini iddia etmişlerdir.** Bununla da kalmamışlar İslamiyet'in gelişmeye, düşünceye ve tartışmaya karşı olduğu yalanını yaymışlardır. İslamiyet'in ilâhî kaynaklı olamayacağını **ve Mekke toplumunun bu dini ortaya çıkardığını dile getirmişlerdir.** Halbuki Hz. Peygamber'e baktığımızda O'nun gerek şahsiyetinin gerekse getirdiği mesajın, Mekke toplumunun ve o toplumda yaşayan sıradan bir insanın önceliklerinin belirleyici olmayan **aksine onların mevcut değerlerini alt üst eden ve kökünden kazıyan inançlar olduğu** rahatlıkla gözükebilecektir. Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve enkarnasyonla ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. **Halbuki ateistlere göre Peygamber'in onlardan etkilenmesi gerekirdi. Hz. Mûsâ, Hz. İsa veya Hz. Muhammed başta olma üzere tarihteki hiçbir peygamber kendi başına yeni bir din getirmemiş, hepsi de tek Tanrı'nın varlığını**

insanlara haber veren ve ondan başka tapılacak, kutsanacak ya da ilâhlaştırılacak herhangi bir varlığın bulunmadığını öğreten dinin elçileri olmuşlardır. Yine bu peygamberlerin hiçbirisi de insanlardan kendilerini kutsamalarını veya kendilerine tapınmalarını istememiş gerçek Tanrı'nın sadece yaratıcı Allah olduğunu öğretmişlerdir. Özünde bir olan fakat günümüzde bozulduğu için inanç esasları farklı yorumlanan bütün ilâhî dinler kaynak itibariyle bir olup aynı Tanrı'nın göndermiş olduğu dinlerdir. Peygamberler kendilerini aynı halkanın devamı olarak görmüş ve birbirlerini destekleyici şeyler söylemişlerdir. **Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir**. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi** s. 161-166) Materyalist ya da Marxist bir ateizm anlayışında insanlar sadece materyalist bir ateist olma özgürlüğüne (ya da zorunluluğuna) sahiptir**. Materyalist bir ateizmin hâkim olduğu yerlerde insanların bırakınız dinsizliği reddetmeyi, ateizmi eleştirme özgürlükleri dahi bulunmamaktadır.** (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s.167-170)

Ateizm ve İslam gerçeği

İslamiyet'in Ateizme Bakışı: İslam dininde inanç özgürlüğünün çok geniş bir biçimde görüleceği kesindir. Ancak bununla birlikte **İslamiyet'in taviz vermediği ve kesinlikle rıza göstermediği konular** da bulunmaktadır. Bunlardan **biri putperestliktir**. Bir diğeri de **insanlar arasında görülen zulüm, katliam, soykırım, tecavüz, işkence, haksızlık, ayrımcılık ve sömürü gibi insanlık dışı fiillerdir.** Kur'an, adaletin, eşitliğin, erdemin ve sevginin yaygınlaşmasını talep etmiştir. Zaten onu anlamlı kılan, farklı dilde, dinde, renkte ve coğrafyadaki binlerce insanın, özellikle ezilmiş, sömürülmüş, yurtlarından sürülmüş, hor görülmüş ve haksızlığa uğramış kişilerin gönlünde yer almasını sağlayan şey de İslam'ın bu evrensel değerleri olmuştur. İslam bizzat anlamı ve içeriği ile de bir barış dinidir. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s.173-174) Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 175-176)

Ateizm Karşısında İslam: İnsanlığa hitap eden din (İslamiyet) ateistlerin düşündüğünün aksine ne bir ideoloji, ne sadece ekonomik ve politik bir yapı, ne de felsefî bir dünya görüşüdür. O evreni ve canlıları kucaklayan, bütün insanları insan olmak bakımından hoşgörüyle karşılayan, onları dili, rengi, kültürü, sosyal statüsü, ekonomik durumu, cinsiyeti, nesebi ya da geçmişiyle yargılamayan tek Tanrı inancını savunan, putperestliği yıkan ve yeryüzünde adaleti amaçlayan engin bir inanç sistemi ve hayat düzenidir. Bu anlamda İslamiyet herhangi bir teorisyenin zihnine sığacak kadar dar olmadığı gibi, bütün varlığa, tarihe, toplumsal yapıya ve insanlığa idelojilerin yaptığı gibi tek bir ilkeyle yaklaşacak kadar da sığ bir bakış değildir. Sosyal alanda toplum ve fert dengesini gözeten İslamiyet, adaleti, çalışmayı, ticareti, dürüst yollarla para kazanmayı teşvik etmiş, aldatmayı, yalanı, sömürüyü ve borçluyu ezmeyi ise şiddetle yasaklamıştır. İslamiyet her türlü egoizmi ve ırkçılığı reddetmiş, bu amaçla öldürmeyi ve zulmetmeyi reddetmiş, bir başkasının canına, malına, ailesine, inancına ve özel yaşamına müdahale edilmesini de yasaklamıştır. Hristiyanlıkta görüldüğü gibi ruhban sınıfına da (Klerikal yapılanma) imkân tanımamıştır. İslamiyet gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse evrensel açılardan mutluluğun temini yönünde ilkeler ortaya koymuş, niçin var olunduğu ve nereye gidileceğine dair getirmiş olduğu açıklamalarla insanlara bir vizyon sunmuştur. (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 177-178) **Ateizmin ise insanlara bir vizyon sunması ve varlık alemiyle ilgili tatmin edici açıklamalar getirmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır. Sistemli ve ahenkli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmiştir.** Ortaya yeni bir şey koyamadığı gibi insanların ufkunu açacak, onlara ümit verecek ve geleceği aydınlatacak bir sistem de sunmamıştır. Her şeye rağmen İslamiyet bütün sadeliği ve çekiciliği ile insanlığın önünde

durmaktadır. **Geleneğin bizlere sunduğu İslam'la kaynakların bizlere anlattığı İslam arasındaki farkı hissedip kaynaklardaki İslam'a ulaşınca birçok sorun zaten kendiliğinden hallolacaktır.** (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 179-180) İnsanı inançsızlığa götüren yolların temelinde bizâtihî ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen bilgisizlik, tutarsızlık, iki yüzlülük ve gayri insani tavırlar yatmaktadır. XX. yüzyılda ateizm adına ortaya pek çok şey konmuş ama içeriğinin daha çok ideolojik bilim, ideolojik felsefe ve ideolojik ateizm olduğu görülmüştür. Bu söylemlerin temelinde de pozitivist ya da materyalist esintiler bulunmaktadır**. M**utlak bir ateizmden söz etmek imkânsızdır. Bilimsel, rasyonel ya da mantıksal gibi kavramların ateizm adına kullanılması tamamıyla yanıltıcı ve çarpıtıcı bir durumdur. Ateistler, teizmin kanıtlarını eleştirmekten başka bir seçenekleri olmamıştır. Bunun yanında kendi bakış açılarını destekler ikna edici görüşler de ortaya koyamamışlardır. **Henüz kanıtlanamayan ve kanıtlanması da mümkün olmayan teorilerinin etkisi ve gücü ise günümüzde oldukça zayıflamış, yaygınlığı da sona ermiştir. Bunların arasında Comte'un pozitivist; Feuerbach'ın antropolojik; Marx'ın sosyopolitik; Freud'ün psikanalitik ve Nietzche ile Sartre'ın varoluşçu ateizmi bulunmaktadır.** İddialarını yanlışlayan sayısız örnekler bulunduğu halde fikirlerinden vazgeçmemişler ve ideolojik kaygılardan ötürü bunları kutsallaştırmışlardır. **Ateizmi ilke edinen ideolojiler kiliseyi aratmayacak derecede doğmatik, statik ve dayatmacı tavır sergilemişlerdir. Kendilerini ilmî, felsefî ve özgür düşünceli diye tanımlayan ideolojiler insanlık tarihinin en doğma, en katı ve en yasakçı ekolleri haline gelmişlerdir.** Bireylerin yaşamlarına, düşüncelerine, inançlarına, kısacası özgürlüklerine dahi ipotek koymuşlar, **ideolojilerini XX. yüzyılın çağdaş dinleri haline getirilmişlerdir. Ancak kesin olan bir şey varsa o da artık ateizmin bilimsellik, rasyonellik ya da özgürlük kılıfına bürünemeyeceğidir.** (**Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi,** s. 184-189)

"Yaptığım araştırmalar, edindiğim izlenimler sonucu, ülkemizde kanıtsız ve kaynaksız konuşulan tek alan "din" ve "din'in kutsalları" konusudur. Potlar ve devrilen çamların verdiği zayiattan kimse kendini sorumlu hissetmemektedir. "Ah, şimdiki aklım olsaydı!" diye iç geçirip dövündüğümüz, dünkü aklımızla bugünkü aklımızın birbirini tutmadığı bir hayatta 'aklı kullanma kılavuzuna' şiddetle ihtiyaç vardır. Dinsel konuların artan bir hızla magazinleştirildiği bir ortamda bilgi kirlenmesinin olması da vazgeçilmezdir. Dünyada her şey zıddıyla kaimdir. Hiç kimse başkası gibi düşünmek, inanmak ya da yaşamak zorunda değildir. Herkes hayatını kendi özgür iradesiyle yaşar ve sonucuna da katlanır. Din bir kültür değildir, ahlak ise bilgi. Din; yaşamın bizzat kendisidir. Din, ait olduğu kültürünün yardımcı unsuru, ayrıntı öğesi değil özü ve omurgasıdır." (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 7-12) Aklı başında insanlar, ihtiyaç duydukları konu ne ise o konuda bir uzmana başvurur ve onun tavsiyelerine kulak verir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 165) "Resulüllah'ı gören ve tanıyan yüz binlerce insan onun söylediklerinin doğruluğuna ikna olmuş, onun Allah'ın Resulü olduğuna inanmış ve alışageldikleri hayatı değiştirerek artık onun söylediği gibi yaşamaya başlamışlar, onları izleyenler de aynı yolda yürümüşler. Biz salt aklımızla dünyayı da tam anlamıyor, varlık arasında bütüncül bir ilişki kuramıyor ve hep birbirimizden farklı şeyler söylüyoruz. İnsanların en zekilerinden olduğu iddia edilen filozoflar, bilinen tarihleri boyunca hep birbirlerini yanlışlayarak gelmiş, hakikat adına taş üstüne taş koyarak ilerlememişlerdir. Onların bu birbirlerini yalanlamaları dünyanın sonuna kadar da devam edecektir. Buna karşılık getirdikleri bilgilerle peygamberler, birbirlerini hep tamamlayarak gelmişlerdir. Hepsi öncekini, kendisinin selefi ve kardeşi olarak tanıtmıştır. Allah insan gibi karmaşık bir makine, dünya gibi akıl almaz bir sistem yaratmış olsun ve bunların nasıl en verimli şekilde çalıştırılacağını öğretecek bir kitapçık ve bir teknisyen göndermesin, bu olacak şey değildir. Sonra ahlak ve erdem denen şeyi gerekli ve güzel bulmayan insan yoktur. O halde ahlakın ve erdemin nasıl olacak?" (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 17.1.2016)

Din özellikle belli sanat dallarının inkişafında/gelişmesinde başat bir role sahiptir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 206) **Din toplumu aynı düşünce ve davranışları benimseyerek ortak değerler etrafında toplanmasını sağlar.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 207) **İslam dini insanları kabile, ırk, cinsiyet şeklinde bir takım ayrımlara tabi tutmaksızın üst bir ilke etrafında birleştirerek Hz peygamberin önderliğinde bir araya getirmeyi amaç edinmiştir.** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 209) "Ey ölümden korkup kaçan. İşin aslı sen kendi günahlarından korkuyorsun." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 120) Oysaki, "Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. **Ahiret inancı insandaki adalet duygusunu tatmin eden en güçlü inançtır."** (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 213-214) **Ahiret inancı acı ve zorluklarla başa çıkmada önemli bir teselli kaynağı olarak işler görmektedir**. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 216) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219) İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. **Kur'an'da dikkat çekilen özellikler aslında günümüz insanlarının en fazla ihtiyaç duyduğu niteliklerdir**. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 225) Bütün insanlar ölüyorsa, hayatın 'gayesinin' zevk olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 200) "Dindar biriysen hayatın tadını çıkarabilirsin. Ama yaratıcının izin verdiği sınırlar dâhilinde. İnsanlar, "hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın" diye düşünüyorlar." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 130) Dinin toplumsal yapıyı ayakta tuttuğu vurgulansa, dinin değeri daha iyi anlaşılır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 186) İslam komünizmin toplum anlayışındaki eşitlikten daha onurlu bir davranış modeli sunmaktadır. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 192) **İslam insanları sosyal sınıflardan ziyade kardeş olarak görerek, bütün insanlığın tek bir atadan var olduğu üzerinde durur**. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 193) Komünizm de kapitalizmde insan fıtratına aykırı olan bir durumdur. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 197) "Komünizm ve sosyalizm, partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 25) Önce deizm ile başlayan Tanrı tasavvuru, daha sonraları ateizmle başka bir boyuta taşınmıştır. Ateist dünya görüşü hazcı ve hedonist bir dünya görüşünün güç kazanmasına neden olmuştur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 114) Kapitalizm ve komünizm insanı bir makine haline getirmektedir. (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 198) **Ateistin tabusu, Das Kapital, Türlerin kökeni, Materyalizmdir. Kapitalist ruhun mihrabı ise, paradır.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 200) **Günümüz modernizminin, Tanrı iptal edişinin sonucu olarak, çağımız insanın için para, tüketim ve haz neredeyse çok tanrıcılığın değişik versiyonları olarak görülmektedir.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 206) Tanrıya inanç ortadan kaldırıldığında, insandaki kontrolsüz hırs ve haz duygusu ortaya çıkar ve her istediğini helal haram demeden gerçekleştirmeye çalışır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 87) Modernizm, emperyal bir anlayıştır. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 73) "Dinin en önemli fonksiyonlarından biri, deruni boyut sayesinde şahsiyet gelişimidir. **Modernizm, insanlara bireyciliği verdi ancak şahsiyet kazandırma yollarını da birer birer ellerinden aldı. Çünkü şahsiyet gelişiminde ahlaki boyut, dahası insanlarla ilişki ve bu ilişkilerdeki fedakarlık oldukça önemli yer tutmaktadır**." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 185) İslam'ın mücadele ettiği "Mekkeliler, 600 yılında tarihin şahit olduğu ilk vahşi kapitalizm sistemini kurmuşlar ve sistematik hale getirmişlerdi. Sistemin özü; borçlandır, faizlendir, borçluyu çaresiz bırak sonra da haczet idi. **İslam, insanlar başka şeylere inanıp kendilerini kullandırmasınlar diye inen bir dindir**. Allah'ın dinin kaynağı vahiy, muhatabı akıldır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 22) İslam, birikimi üretime dönüştürür ya da zekat vermek ve infakla, servetin toplumsal hayatta ihtiyaç sahiplerinin ekonomik anlamda güçlendirilmelerinde kullanımına yönelik teşvikte bulunur. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 47) "Kur'an, iyiyi tavsiye edip kötülükten kaçındıran, canlı bir Allah bilincine sahip fertlerden oluşmuş, iyi ve adil bir toplum oluşturmayı hedefleyen dini ve ahlaki bir metindir." (Adil Çiftçi, *Fazlur Rahman ile İslâm'ı Yeniden Düşünmek,* s.

231) Yaratılış gayemizi, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi söyler din. Varlığı ve hayatı anlamlandırır. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 38) İnsanın varoluş gayesi, kendini ve âlemdeki yerini bilmesidir. Eşyanın hikmetini ve hakikatini kavramasıdır. İnsandan beklenen şey, insanın niteliklerini geliştirmesi, sevgi ile yaratıcıya muhabbet ve ibadet etmesidir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 34) Allah, peygamberler vesilesi ile insanlara tercih yolu göstermiş, bu şekilde iyi ve kötüyü birbirinden ayırt etme imkanı vermiştir. (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 7) Dinden daha iyi bir psikoloğumuz yoktur. Hayat ancak ölümle barışık olanlar için anlam kazanır. XX. yüzyılın o büyük icatlarından, nimetlerinden hangisi, bir yakınını kaybetmiş insanı teselli edebilir ki? Nereye gittiğimizi söyler din. Yüce Allah'ın, 'ruhuna üfledim' dediği kullarının, yaratıcı tarafından sevildiğini hissetmesinden daha güzel bir psikoterapi olur mu? (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 39-43)

Evrendeki maddeler; cansız, somut, akılsız, şuursuz, bilgi sahibi olmayan birtakım madenler, taş, ateş, zehirli gazlar gibi maddelerdir. Neden ve nasıl olup da akıllı zeki düşünen ete kemiğe bürünmüş hayat sahibi canlıları oluşturdukları asla izah edilememektedir. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 31) **Hayatta tüm patlamalar yıkımlara, kaoslara sebep olurken bu nasıl bir patlamaymış ki, muhteşem evrenin oluşumuna sebep olmuş,** bin yıllardır hassas dengeleri kurgulayabilmiş? Patlama denen şey, belli bir zekaya sahip midir ki? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 18) Evrenin oluşum aşaması yanında, mevcut düzen yüzyıllardır nasıl sağlanıyor? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 15) Evrendeki maddelerin doğası entropiye meyilli iken, bu nizamı takip eden bir varlık olmalıdır ki evren mükemmel işlesin, O da Allah'tır. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 24) "İnsanoğlu her gün çevresindeki varlıkların 'düzen içinde' hareket etmelerinden habersizce yaşamayı sürdürmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 118) "İnsanoğlu çerçevesinde gördüğüm muhteşemliği alışkanlık perdesinden dolayı sıradan görür. Tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak miktarda bilgi bulunur." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 40) "İnsan, hiçbir hayvandan olmayan düşünce gücü sayesinde kâinattaki sırların ifşa edilmesine vesile olmaktadır. İnsana şeref kazandıran, insanın ruhsal boyutudur. İnsanın hayvandan farklılığı, bedensel özelliğinden değildir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 48) "Bilim, evrenin 'neden bu şekilde' olduğunu ve varsa bir 'amacını' ortaya koyma hususunda sessizdir." (Hawking, Kara Delikler ve Bebek Evrenler, s. 99) Oysa ki, "Uygun suretler verip program yüklemek, bunlara aynı sistemin birer parçası haline getirmek hatta hepsini birbirine muhtaç haline getirmek gerçekten büyük bir sanatçıyı gerekli kılmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, **s.** 99) "Senin diğer canlılardan farklılığını hissedebiliyor musun, her şey öylesine de rastgele mi, sayısız varlığın birbirinden farklı katrilyonlarca rızkını kim tedarik ediyor? Bir sahnede iki farklı piyes oynasa birbirine karışıyor; Bak bu alem sahnesine milyarlarca piyes aynı yerde oynanıyor. Yazın sulu karpuz, kışın C vitaminli portakalı kim yaratıyor? Kar kalktığında cesetler manzarasıyla karşılaşmıyoruz, bunu ayarlayan kimdir? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 182-183) "Hak din olmadan ahlak olur mu? Akla dayalı ahlakta insanlığın ittifak etmesi mümkün müdür? Hani kapitalistlerin vaad ettiği bolluk, huzur? Kapitalizm ve komünizmden insanların en ufak bir umudu kaldı mı? Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? İnsanın taklidinden de aciz olduğu (Biyomimetri) nice ilahi sanatlar var değil midir? Üç günlük dünya keyfi, ebedi bir ahireti yakmaya değer mi? Karalayıcı ifadeler gerçek bir bilgi sağlar mı? Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun? Ebedi hayat ile alakalı karar ve tercihlerinde yeterince düşündüğüne emin misin? Yoksa kalabalığa mı uyuyorsun? Hiçbir varlığın başıboş olmadığı bu alemde

insanın başı boş bırakılacağını aklın ihtimal veriyor mu? Fizik kanunlarını kim koydu? Bir gün Rabbinin huzuruna getirildiğinde, onu inkar etmiş olmanın bir mazeretini bulabilecek misin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 186-191) **Bilimin yaptığı şey, merhalelerin nasıl oluştuğunu izah etmektir.** Peki, bu düzenekleri kim ayarlamış ve böyle işlemesini sağlamıştır? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 143) Bilim, insanın bu dünyada konforlu yaşamasını hedeflerken din ise insanın huzurlu olmasını merkeze koyar. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 127) Freud hayatın bütününden sadece bir yanına alıp, tamamı ondan ibaretmiş gibi yorum yapmıştır. İslam düşüncesi asla meseleleri tek taraftan ele almamıştır. İslam, hayatın her safhasını kuşatmıştır. (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 197) Ateist ve deistler sanatı sanatkâr kabul etmelerindeki çelişkiyi fark edememektedirler? Niçin yaratıldık, nereden geldik, nereye gidiyoruz, niçin? (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 201)

"Kur'an'a genel bir bakış açısıyla baktığımızda akla hitap ettiğini görürüz. Onun akla ve aklın kullanılmasına verdiği önem asla göz ardı edilemez. Kur'an'ın akla olan bu yönelişi katiyen başka kutsal kitaplarda yoktur. **Aklın ileri seviyesi ilim ve irfanı ortaya çıkarır ki, ilim ve irfana Kur'an-ı Kerim dokuz yüzden fazla ayetle verdiği önemi ortaya koyar.** Dinin en temel şartları akıl sahibi olmaya bağlandığına göre akılla hareketin ehemmiyeti şüphe götürmez. Akıl, muhtelif fikirleri belirli kategorilere ayırma yetisine sahip olan, analiz edince bütünleyici ve birleştirici bir özellik taşır. İşte Kur'an'a göre aklın en önemli yanı burasıdır. Bu sebeple Kur'an'da aklını doğru şekilde kullanamayanlar kınanmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 173-203) İslam'ın bilgiye verdiği değer, bilgi edinmede kadın erkek ayırmayan, ilmin hangi bölgede kimin elinde bulunursa bulunsun tahsil edilmesi gerektiğini savunan, bilgi kaynaklarını kati delillerle sağlamlaştırmayı prensip edinen İslam dini, bu kurallarda da öncüdür. Peygambere inen ilk vahiy olan 'Oku!' bile, İslam'ın ilime verdiği önemi belirtmeye kafidir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 205) Ümmi sayılabilecek bir cemaate bildirilen İslamiyet, o dönemin şartlarıyla ilmi en ileri dereceye yükseltmiş olan İslam, o yıllarda koyduğu kuralların evrenselliğini günümüzde de canlılığını koruyarak ispatlamaktadır. İslamiyet aynı zamanda alem ve Allah arasındaki ilişkiye de açıklık getirmiş, insanlar inanmaya yönelebilecekleri bir yaratıcıyla tanıştırmıştır. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 206-210) "İslam dininde İmanın bilinçli olarak inanılmışsa bir değeri ve anlamı olacağı için iman; sorgulama, eleştirme, akletme ve tahkik sürecinden geçmek zorundadır. **Bilimde akıl hakim olup, sanatta duygu ön plandayken din; İnsanın hem akıl, hem duygu, hem de sezgi yönüne hitap eder**. Onu, bütün boyutlarıyla bir bütün içinde kavrar ve şahsiyetine şekil verir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 97-98) **İslam'ın yolu, aşırılıklardan uzak, denge ve itidal üzerine kurulan bir yoldur**. (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler,s. 100) Kainat insanlığın devamını sağlayacak materyalleri insana susmakla görevlidir. Bilgi seviyesi konusunda dahi insan kainatının merkezindedir. Böylelikle yeryüzünü şekillendirme, imar etme yetkisi de kendisine verilmiştir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 211-214) İnsan, yaşadığı çevresini imar etmekle sorumludur. (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 232)

Allah Teala yaratılmış olduğu insanların değerlerinin ortaya çıkması amacıyla onları **sınamak için kainatı yaratmıştır**. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 215-216) Dünya hayatı Kur'an'da genelde ahiret hayatıyla birlikte alınmış, bazen ikisi arasında karşılaştırma yapılırken ahiret hayatı üstün kılınmıştır. Dünya üzerinde yaşanmış olan hayat, ahiretteki saygınlığı ve muameledeki üstünlüğü belirleyecektir. Yani kısa dünya hayatını İslam'ın maneviyat şemsiyesi altında geçiren insan ahirette ebedi mutlu olacaktır. Dünya ahiretin bir nevi ön hazırlığıdır. Geçici olan kalıcı olandan değersizdir. (İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam, s. 217-219)

"Ateizmin büyük belirtileri, nankörlük ve gösteriştir." (Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm, s. 11) "Bizim huzurumuza çıkarılacaklarını hiç beklemeyenler, "Bize melekler gönderilmesi veya rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" diyorlar. Gerçek şu ki onlar içlerinde derin bir kibir

duygusu besliyor, azgınlıkta sınır tanımıyorlar." (Furkan, 21); “Şüphesiz biz insana doğru yolu gösterdik. O bu yolu ya şükrederek ya da nankörlük ederek kat eder.” (İnsan, 3)

De ki: “Hak geldi batıl yıkılıp gitti! Zaten batıl yıkılmaya mahkumdur.” (İsra, 81) “İsterler ki Allah’ın nurunu ağızlarıyla söndürüversinler; ama inkârcılar hoşlanmasalar da Allah nurunu muhakkak tamamlayacak!” (Saf, 8; Tevbe, 32)

Ateizm ve Deizmle İlgili 34 Kitap Özeti

-Sorulara verilen cevaplara kaynaklık edecek alıntılar, ilgili konu başlıklarının altına eklenmiş olup, tekrara düşmemek adına çoğunlukla aşağıdaki kitap özetlerine bu alıntılar eklenmemiştir.-

Din, Bilim, Ateizm: Bilim ne değildir?

Önsöz

Bilim, Jön Türkler ve sonrasında Cumhuriyet elitiyle birlikte doğayı tanımamızı sağlayan bir araç olmanın ötesine geçmiş, toplumsal meselelerde dahil olmak üzere her türlü sorunun çözümü olarak görülmeye başlanmıştır. (s. 8)

Bu kitapta, bilimin doğasını, amaçlarını ve meşru sınırlarını tartışmayı hedefliyorum. Bilimin ideolojiler tarafından nasıl araçsallaştırıldığını, hatta zaman zaman çarpıtıldığını, **(s. 9)** Celal Şengör ve yeni-ateistler üzerinden tartışılacaktır. **(s. 13)** Bu kitabı yazmaya ikna olmamın önemli bir nedeni, Şengör’ün toplumdaki saygın bilim insanı kimliğini kullanarak, metafizik ve ideolojik görüşlerini bilimsellik kılıfı altında sunmasıdır. **(s. 24)**

Giriş

Şengör, Hristiyan din adamı olan bir jeoloğa, bilim ile dinin çatıştığını 'öğrettikten' sonra, iki meslekten birisini seçmesini öğütlemiştir. Tabii Şengör, örneğin, G. Mendel, G. Lemaitre, W. Buckland, J. S. Henslow, N. Steno, G. Mercalli vb. bilim adamlarının aynı zamanda bir din adamı olduklarından haberdar olmalıydı. (s. 12) Şengör, bilime hayalindeki seküler toplumu yaratmada başrolü uygun gören bir yazara dönüşmüştür. Şengör, Big Bang gibi genel kabul gören bilimsel bir teoriyi, ateizmle uyumlu olmadığı gerekçesi ile reddetebilmektedir. (s. 13) Yeni-ateistlere göre bilim, dinin yerini alması gereken bir rehberdir. (s. 15) Che Guevara’yı eşkıya olarak nitelendiren TBMM Başkanı İsmail Kahraman yoğun eleştiriye uğrarken, Guevara’yı Amerikan çete lideri Al Capone’a benzeten Şengör hiç tepki toplamamıştır. (s. 17) Toplumdaki birçok kişi, Şengör gibi doğa bilimcilerin disiplinlerindeki çalışmaları ile elde ettikleri prestijin, onlara hayatın her alanında dilediğince konuşma hakkı tanıdığına inanmaktadır. (s. 18)

Sosyolojinin kurucularından Saint-Simon, bilimin ona yüklenen öncülük vazifesini yerine getiremeyip, ordunun ihtiyaçlarına uygun bilgi üreterek yıkıcı bir araca dönüştüğünden yakınır. Bilim, tarif eder, açıklar, öngörür; onun hayatlara yön verme gibi normatif bir yönü yoktur. Şengör, sosyoloji, felsefe ve özellikle de bilim sosyolojisi ve bilim felsefesi ile bilim tarihi alanlarında ya bilgisiz ya da manipülatiftir/yönlendirmecidir. (s. 22) Hiçbir insanın otoritesi, gerçeğin üstünde değildir. (s. 23)

Sosyolog Stephan Fuchs, bilimsel sürecin icrasında "inanç ve güven" e ihtiyaç duyulduğunu, yani bu anlamda bilimin de dine benzer öğeler içerdiğini belirtir. (s. 26)

Şengör ve yeni-ateist düşünürler, modern ve rasyonel toplumlarda dinin yerinin olmaması gerektiğini, gerekirse bunun sosyal politikalarla sağlanması gerektiğini savunmaktadırlar. (s. 28) Ufuk Uras dinden uzaklaşma sürecini şöyle anlatır: 1968 yılında 'laboratuar ortamında' amino asitlerden proteinler yapıldığını öğrenince bende bazı ampuller yandı. (s. 30) Halbuki, onu ateizme götüren bu ilk adımın, 'özel laboratuar ortamında' ancak sağlanabildiğinin farkında olması ve ateizme değil taizme yönelmesi gerekirdi!

Gherman Titov, 1962 yılında düzenlenen bir toplantıda şöyle der: "Uzaya gittim ve tanrı'yı görmedim."

Gherman Titov

Şengör'de, "Küçücük çocukluğumdan beri ateistim. Cehennemdi, melekti falan, bunlar nerede? diyordum, cevap yok." diyerek, ateist olma serüvenini anlatır. (s. 120) Rus Kozmonot Titov'da, göremediğini iddia ettiği varlıklara inanmadığını söylemişti. Halbuki göremediğimiz varlıkların uydurma olduğunu bilim iddia etmez. Bilim sadece doğanın nasıl çalıştığını inceler. (s. 31) Din, bu görüşe göre, akılsız insanların sığındığı, akılcı insanlara hitap edemeyen bir öğretiler bütünüdür. (s. 32) Titov, bunu yaparken dinlerin tanrı tasavvuru reddederek kendisinin tanrı anlayışına dinlere dayatmaktadır. (s. 35) Yeni-ateistler, tanrının var olmadığından emindirler ve dini, kendisine karşı mücadele edilmesi gereken bir şey olarak görürler. Lawrence Krauss, kendisini 'militan ateist' olarak tanımlar. (s. 36) Yeni-ateistlere göre dinler, bilimi baltalayan kurumlardır. (s. 37) Avrupa ve Amerika'da İslam'ın ve İslami hayat tarzının daha fazla görünür olması, islamofobik çevrelerle yeni-ateistleri birbirine yaklaştırmıştır. Örneğin Dawkins, Hollandalı ırkçı politikacı G. Wilders'ı, İslam karşıtı 'fitne' adlı filmi nedeniyle kutlanmıştır. Amerikalı siyasetçiler Ben Carson ve Ted Cruz'un işkencenin gerekli olduğunu iddia etmesi de bu minvalde değerlendirilmelidir. Yeni-ateistlere göre bilim, dinin Panzehiridir. (s. 41) Yeni-ateist yazarlar sadece bilim tarihinin çarpıtmakla kalmaz, dünya görüşlerini doğrulamak adına, felsefi açıdan tutarsız ve hatalı birçok iddiada bulunurlar. (s. 43) Rodney Stark'a göre, sadece Robin Hood hikayeleri okuyan bir kişi ortaçağ hakkında ne kadar bilgi edinebilirse, yeni ateist literatürden beslenen bir kişide teoloji hakkında o kadar bilgi edinebilir. (Stark, What Americans Really Believe, s. 120)

Oxford üniversitesinde matematik profesörü olan John Lennox'un da dikkat çektiği gibi, yeni-ateistler 'gürültücü ve kavgacı'dırlar. Dennett'e göre, evrim teorisine şüpheyle yaklaşanlar "cahil ve kötüdür." Dawkins ise evrimi reddedenlere birkaç seçenek sunar. Onlar, Dawkins'e göre; 'cahil, aptal, deli ya da kötüdür.' Bilimin verilerine atıfta bulunarak tanrının varlığına ikna olduğunu belirten 20. yüzyılın en önemli ateist felsefecisi Anthony Flaw da, 'satılmış veya delirmiş' olmakla suçlanmaktadır. (s. 46)

İnsanoğlu, Şengör'e göre, bilimden sapıp dine yaklaştıkça başını belaya sokmuştur. -Bu ithama cevap için sitemizdeki, 'İslamî emirler ve hümanizm' adlı yazıya bakılabilir- Şengör, kendi dünya görüşünü bilimin görüşü olarak sunmaktadır. Şengör'ün kavgacı üslubu, diğer görüşlere karşı tahammülsüzlüğü, tarihsel verileri çarpıtması, bazı tarihsel verileri görmezden gelmesi, işlediği mantık hataları ve argümanlarındaki tutarsızlıklar, yeni-ateist literatüre aşina olanlara tanıdık gelecektir. (s. 47, 148) Şengör de, şiddetli bir demokrasi eleştirisine rastlanmaktadır. Şengör, seküler elitlerin yönetiminde olduğu, oligarşik bir sistemi savunmaktadır. (s. 48)

Şengör, dine karşı öfkesi nedeni ile mi bilime yaklaşmaktadır yoksa bilime olan sevgisi nedeniyle mi dine karşıdır? Bu kitapta, şengör'ün dine karşı hissettiklerinin onun yazılarındaki temel motive edici unsur olduğunu iddia edeceğim. (s. 49) Bilimin, ahlaki ve siyasi problemleri nasıl çözeceği konusunda Şengör'den, derin ve detaylı bir analiz bekleyen okurlar sadece hayal kırıklığına uğrayacaktır. (s. 51) Şengör, 'sürekli akraba evliliklerinin' zararlarından bahsettiği (Newton neden Türk değildi, s.158) kitabında mantık hatasına düşmektedir: Yahudilikte olan ve sadece belli bir ırk içinde evliliği ifade eden bu görüş ile İslam ümmetinin, ırklar arası kardeşliği savunduğu dünya görüşü asla birbirine karıştırılamaz. -Bu konuda akraba evliliği başlıklı yazımıza bakılabilir.-

Üstünlüğü belirleyen temel kriter eğer zeka ise, zihinsel engelli kişileri ontolojik merdivende nereye yerleştireceğiz? İnsanların diğer canlılardan farklı ve üstün olduğu yönündeki görüşün bilimsel bir desteği yoktur. Bu ontolojik statü farkını bilimle değil insanı eşrefi mahlukat olarak gören dinle temellendirmek ancak mümkündür. (s. 54)

Şengör, tesettürün yasaklanmasının demokrasiye aykırı olmadığını ileri sürer. (Bir toplum nasıl intihar eder, s. 131) O, Demokrasiler sağlığa zararlı her eylemi yasaklanmalıdır. (s. 57) görüşündedir. -Bu konuda, 'tesettür kemik erimesine neden olur mu?' adlı yazıya bakılabilir.- Şengör, bilimin ne dediği ile ilgilenmekten ziyade, kendi ideolojisine bilimsel destek aramaktadır. Şengör'ün İslam karşıtlığının temeli, geleneğe duyduğu tepki oluşturmaktadır. (s. 58) Yeni-ateist yazarlar gibi Şengör de, bilimi tartışılmaz teorilerden oluşan, tüm bilim insanlarının uzlaşı içinde olduğu bir uğraşı olarak resmetmektedir. (s. 59) ki bu tamamen gerçek dışı bir görüştür. -Bu konuda, 'Bilim değişmez mi?' adlı yazımıza da bakılabilir- Halbuki Şengör, doğa bilimlerinde bilim insanlarının arasında ciddi görüş farklılıkları olduğunu bilmektedir. Evrim teorisini savunanların arasında, üzerinde ulaşılmayan önemli noktaların bulunduğunu da duymuş olmalıdır. (s. 63) Bilim ne kadar bağımsızdır? Paul Feyerabend, 'bilim insanı araştırmasını destekleyen kurumun dünya görüşüne uygun davranmak, onu desteklemek zorundadır.' demektedir. (Feyerabend, Akla veda, s. 292)

Nobel ödüllü fizikçi Max Born, 20. yılın başında dahi, fizikçilerin Newton fiziğinin doğruluğundan şüphe etmeyecek şekilde eğitim aldıklarını hatırlatır. (s. 66) M. Planck: Yeni bir bilimsel gerçeklik, ona karşı çıkanları ikna ederek ve onların ışığı görmelerini sağlayarak değil, ona karşı çıkanlar en sonunda öldükleri ve ona aşina yeni bir nesil büyüdüğü zaman galip gelir." der. (s. 66) Richard Lewontin, "bilimin sosyal etkilere açık olduğunu, hakim ideolojilerden az ya da çok etkilendiğini söyler." (Richard C. Lewontin, Biology as Ideology, s. 9) Doğa bilimleri de sosyal etkenlerden tamamen korunmuş değildir. (s. 67)

Şengör, Kark Popper'ın bilim anlayışının çok daha isabetli olduğunu belirtmiştir. Halbuki Popper'a göre, bir iddianın bilimsel olması için onun yanlışlanma potansiyelini içinde barındırması gerekmektedir. (s. 70) Popper, ‘bilimsellik ile doğruluk eş anlamlı değildir’ derken, bilimsellik kavramını bir övgü sözcüğü, bir doğruluk ifadesi olarak kullanmaz. Şengör ise onun bilimsellik ile kastettiğini yanlış anlamış, ‘bilimsel olmayanın ciddiye alınmaz

olduğunu' iddia etmiştir. (s. 71) Popper, militan ve dogmatik ateistlerin aksine bir iddianın bilimsel olmamasının, o iddiayı anlamsız kılmaya yetmeyeceğini düşünür. (M. H. Hacohen, Karl Popper, s. 69) Kısaca Şengör, Popper'i yanlış anlamıştır. (s. 70) Şengör, bilimsel bilgiyi inancın tam karşısına yerleştirir. Sadece dini bilgiye değil, sosyal bilimlere de antipati ile yaklaşır. Ona göre doğa bilimleri, bilginin tek meşru kaynağıdır. (s. 73)

Freud, insanların evrenin merkezinde olmadığını ileri sürer. Hâlbuki bu görüş, bilimsel son gelişmeler ile çelişmektedir; Evrenin insanın yaşamına izin verecek biçimde şekillendiği artık bilinmektedir. (s. 86) Darwin, insanların bir tür hayvan olduğunu iddiası ile ilk, Freud ise, insanın zihinsel olarak hasta olduğunu ileri sürerek insanlığa son darbeyi vurmuştur. (See D. Brett King, William Douglas Woody ve Wayne Viney, A History of Psychology, s. 402)

Şengör, Comte'un çok tanrılı dinlerden tek tanrılı semavi dinlere doğru evrilen ve dolayısıyla 'insanlar tarafından yaratılan din' görüşünü benimsemiştir. Bu görüşe göre tanrı fikri, bilgi eksikliğinin bir sonucudur. Bilimsel bilginin artması ile tanrıya olan ihtiyaçta yok olacaktır. (s. 90) Engels 'Doğanın diyalektiği' adlı çalışmasında, 'bilimin ilerlemesi ile doğanın tüm sonsuz alanı fethedilir ve onda yaratıcı için artık bir tek yer kalmaz.' (Marx ve Engels, Din üzerine, s. 189) demektedir. (s. 91) Bilim adamlarının arkeolojik ve bilimsel yoldan elde ettikleri bilgilerle vardıkları sonuç hakkında evrimci yazar Harari, "Elimizde neredeyse hiçbir kanıt yok ve olanlarda binlerce değişik şekilde yorumlanabilir. Yapılan her tasvir spekülatif-kurgusal olacaktır. Akademisyenlerin teorileri aslında kendi ön yargılarına ışık tutar." (Harari, Sapiens, s. 67) derken, aslında ateist ve evrimcilerin, önyargı ve sübjektif bir bakış açısı ile dinlerin insanlar tarafından yaratıkları iddia ettiklerini de itiraf etmiş olmaktadır. (s. 93)

Şengör ve yeni-ateistlerin dinlerin, bilimin gelişimini engellediği terzide yüzeysel ve tarihsel açıdan problemli bir iddiadır. (s. 99) ve sosyolog Rodney Stark'ın, üniversitelerin dinlerin ürünü olduğu görüşü de bu iddiayı yalanlamaktadır. (s. 100) Bugün bilim insanından beklenen, tanrı yokmuş gibi davranmasıdır. (s. 101) Şengör, İslam ülkelerinin 14. yüzyıldan itibaren bilime sırtları döndüğünü ifade etmektedir. Eğer toplumların bilimden uzaklaşma nedenleri din-İslam olsa idi, İslam ile 7. yüzyılda tanışana dek, bilim sahnesinde yer almayan Arap toplumlarının, ondan sonraki 7 asır boyunca bilime ve felsefeye yaptıkları büyük katkı nasıl açıklanabilecektir? -Bu konuda, 'Müslüman bilim öncüleri ve İslam biliminin Rönesansa etkileri' adlı yazıları tavsiye ederiz.- Şengör, Bir toplum nasıl intihar eder? adlı eserinin 103. sayfasında, bilim adamlarının ölümleri için 'hayatlarını vermiştir' derken, din adamları için seçtiği kelime ise, 'telef olmak' olmuştur. (s. 103) İnsanın çoğu zaman doğrunun değil, kendisini mutlu edecek sonuçların peşinde olduğunu iddia eden Nietzsche'nin iddiasına, Şengör ve yeni-ateistler iyi birer örnek teşkil etmektedirler. (s. 105)

Şengör, öncelikle ateizmin doğru, dinlerin yanlış olmasını temenni etmekte, sonra bu temennisini tarihi, bilimsel ve felsefi 'kanıtlar' ile desteklemeye çalışmaktadır. (s. 105) Şengör, 'kainatın ve zamanın ne başı ne de sonu vardır; sınırsızdır.' (T24com.tr, 'Ateizm, tanrı fikrinden tutarlıdır' adlı video, 6.1.2016) demektedir. Bilimsel veriler, evrenin sonsuzdan beri var olmadığını gösterirken Şengör, hem de bir bilim insanı olarak, metafizik ve ideolojik nedenlerle bu bilimsel verileri reddetmektedir. (s. 106) Alex Wilenkin de, 'kanıtlar ortadayken, kozmologlar sonsuz bir evren olasılığının arkasına daha fazla sığınamazlar.' (Vilenkin, Many World in One, s. 176) demektedir. Akla, bilime, tarihe aykırı da olsa her argüman Şengör'ün kabulüdür. Yeter ki o argümanın dine karşı kullanılabileceğini düşünsün. Eğer Şengör gerçekten de açık görüşlü bir bilim adamı olup, kanıtın sürüklediği yere gitmeyi göze alsaydı, metafizik inançlarını bu kanıtlara göre yeniden değerlendirirdi. Ama o, bağnaz bir şekilde pozisyonunu korumak için bilimi verilerini görmezden gelmeyi tercih etmiştir. (s. 106)

Almanya ve İtalya gibi ülkelerde eğitimin sekülerleşmesi, yeni nesillere seküler dünya görüşü kazandırmanın en kolay yolu olarak görülmektedir. Almanya'da biyolog olan Ernst Haeckel, "Darwinistlere göre, evrime inanmak ilerici olmanın sadece bir göstergesi değil, aynı zamanda bir gereğidir." demektedir. (s. 118) Max Weber'in, 'Protestan ahlakı ve kapitalizmin ruhu' adlı eserinde şöyle der: Kapitalist ruhun kökeninde çok çalışma, israf etmeme, parayı biriktirme gibi Protestan öğretilerin var olduğu tarihsel olarak gerçektir. Zamanla bu eğilimlerin dini kökenleri unutulmuş olmakla beraber, Protestan inancın seküler kapitalist toplumların oluşmasındaki rolü yadsınamaz." (s. 119) Şengör, birçok zaman olduğu gibi natüralizm ile bilimi karıştırmaktadır. Natüralizm, doğa dışında gerçeklik olmadığını iddia eden felsefi bir akımdır. Halbuki bilimle uğraşan, Newton, Boyle, Faraday, Kopernik, Kepler, Galileo, Bacon, Descartes vb. bilim adamları inançlı kişilerdir. Şengör, bilimsel devrimin mimarlarının dindar bilim insanları olduğunu ve daha önemlisi de, bu kişilerin dini motivasyonlarla bilimsel araştırmalar yaptıklarını unutmaktadır. (s. 122) Din, bilimin insanlık zararına kullanılmasına da engel olur: Silah Sanayi, GDO gibi konular buna örnek verilebilir. Bilim, tanrının yarattığı doğa ve dolayısıyla Tanrı hakkında bilgi sunma potansiyeline sahiptir. (John Hedley Brooke, Science and Religion, s. 767)

Cebirin öncülerinden olan matematik alimi Harezmi, bilimle uğraşma nedenlerini sayarken en başa, 'Tanrının bilenlere gösterdiği iltifat ve lütufu.' koyar. (s. 126) Şengör, dinin dogmatik bir inancı telkin ettiğini ve inancın olduğu yerde aklın olamayacağını iddia eder. Halbuki, örneğin bir Müslüman, cennet hakkında Kur'an'da yazılanları kabul eder. Bununla beraber dinin tamamının dogmatik olduğunu düşünmek hatalıdır. Bir kişi, tanrının varlığının yokluğundan daha mantıklı olduğuna, tanrının insanları yaratıp onlarla iletişime girmemesinin makul olmadığına ve Kur'an'ın Tanrı sözü olma ihtimalinin, diğer kutsal kitaplardan daha ikna edici olduğuna rasyonel süreçlerle ulaşmış olabilir. (s. 127) Ateist felsefeci Antony Flew, astronomik, fiziksel ve biyolojik verilerin etkisiyle tanrının varlığına inandığını belirtmiştir. (Flew, There is a God, s. 1, 83-158) Ateizmin rasyonel sorgulama neticesinde ulaşılan bir pozisyon olduğu iddiası da çok tartışma götürür. (s. 128) Şengör'de, bilimsel verilerle ateist olmamıştır. (s. 121)

The Atlantic dergisinde yayınlanan bir değerlendirme yazısında, insanların ateizme yönelme yaşı 14 ile 16 olarak verilmektedir. Bu yaştaki çocukların, ne kadar sağlıklı ve rasyonel bir sorgulamada bulunacakları tartışmaya açıktır. (s. 129) Ateist yazar Thomas Nagel, 'Ateizmin doğru olmasını umuyorum. Tanıdığım en zeki, en bilgili insanların bazılarının dindar kişiler olması beni huzursuz ediyor. Tanrının var olmamasını ümit ediyorum, tanrının var olmasını istemiyorum.' (Nagel, The Last Word, s. 130) derken, bu zihniyetteki insanların ne kadar objektif olabilecekleri, bilhassa argümanları ne denli sağlıklı şekilde değerlendirebilecekleri sorgulamaya açıktır. (s. 130)

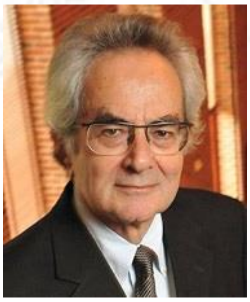
Thomas Nagel

Freud, var olmanın beraberinde getirdiği zorluklarla mücadele etmekte zorlanan insanların, dinleri yarattığını iddia ederken **Lütz'e göre ise, "Ateistler, öte dünyada hataları ile ilgili**

hesap verme hissinin verdiği rahatsızlık ve bu dünyada diledikleri gibi yaşayabilme arzusu nedeniyle tanrının varlığını reddetmektedirler." (J. C. Lennox, Gunning for God, s. 47) demektedir.

Hollanda'da ve İngiltere'de tanıdığım birçok kişi, sorguladığı için değil tam tersine ailesinden gördükleri için sorgulamadan ateist olmuştur. **Şengör'ün ve yeni-ateistlerin iddiaları aksine, rasyonel nedenlerle dine yönelmek veya duygusal nedenlerle dinden uzaklaşmak mümkündür.** Akılcı metotların önünü kapatmakla suçlanan Gazali, dini metinlerin yeniden sorgulanması gerektiği görüşündedir. (s. 132) **Dini, sorgulamaya ve yeniden yorumlamaya kapalı bir olgu olarak görmek ve yüzeysel bir yaklaşımın sonucudur.** (s. 133) Şengör, Osmanlı ile Cumhuriyet arasında süreklilik taşıyan kurumları görmezden gelir. (s. 137) **İsrailli bilim tarihçisi Miri Shefer-Mossensohn, İslam'ın altın çağından sonra, Müslümanların bilime ve yeni şeyler öğrenmeye duydukları ilginin yitirildiği tezini tarihsel örnekler vererek reddetmektedir.** (s. 138) Şengör, Osmanlı'da mühendislerin üçgenin iç açılarını hesaplayamadıklarını söyleyip bunu aldıkları dini eğitime bağlamıştır. Bu durumda, Harezmi ve et-Tusi gibi matematikçilerin aynı dini eğitimi almalarına rağmen, üçgenin iç açılarını doğru hesaplamakla kalmayıp, matematikte çığır açmalarını nasıl açıklayacaktır? (s. 139) **Şengör, dinlere ve dindarlara saygı duyulmaması gerektiğini görüşündedir.** (s. 145)

Galileo, dindar bir Katolik olmasına rağmen kiliseden ağır bir tepki görmüştür. Çünkü 'kutsal metinleri okurken hatalardan kaçınmak isteniyorsa, tanrının eseri olan doğayı, tanrının bahşettiği akıl ve duyu organları ile incelemek ve metinleri bu incelemeden elde edilenlerle yorumlamak gerektiğini' söylemiştir. (M. A. Finocchiaro, Defending Copernicus and Galileo, s. 83) Katolik kilisesi ise, sadece dini otorite değil, aynı zamanda siyasi ve sosyal bir güç odağı olduğu için, onun bu bakış açısı ile kilisenin dini metinleri yorumlama otoritesini sorgulaması, sonucunda diğer alanlardaki etkilerini de sorgulamayı getireceğinden, bu söylemi kilise tarafından büyük bir tepki ile karşılaşmıştır. (s. 162) Yoksa ondan önce benzer görüşleri (Mesela, Nicola d'Oresme, dünyanın döndüğünü ileri sürmüştür) ileri sürenlere karşı kilise bu kadar tepki göstermemiştir. (s. 162)

Tanrı fikri ile uyumlu olduğu için Big Bang teorisine mesafeli yaklaşan Şengör'den hareketle, ateizmin bilimle çatıştığı da iddia edilebilir. (s. 185) Şengör, seküler dünya görüşünü desteklediği sürece bilimi savunmakta, dünya görüşü ile çelişen bilimsel verileri, örneğin tanrının varlığı ile uyumlu gördüğü Big Bang teorisini ise kolayca reddetmektedir. Oysa **her fırsatta akıldan, eleştirel düşünceden, açık fikirli olmaktan övgüyle bahseden bir bilim insanından beklenen, bu tür bir bağnaz tutum takınması değil, A. Flew'nun yaptığı gibi, kanıtların götürdüğü yere gitmesidir.** (s. 189) **Bilimi otoritesini aşan alanlarda rehber ilan etmek, bu alanlardaki başarısızlıkları da bilime fatura etmeyi beraberinde getirecektir. Hayatın anlamını sorgulayan bir kişi, "Dawkins'in, hayatın anlamını sorgulayan kişiye, 'bilime göre tek amacımız, DNA'ları sonraki nesillere taşımaktır' diye cevapladığını görünce" bilimin rehberliğinden de şüphe duyacaktır.** (s. 191)

Radikal
TÜRKİYE EKONOMİ DÜNYA SPOR HAYAT YAZARLAR RADİKALİST OTOMOTİV KÜLTÜR SANAT
Radikal.com.tr > Yazarlar > Radikal Hayat > Dışkı yedirmek işkence değildir

Dışkı yedirmek işkence değildir

22/11/2015

"Kenan Evren'in 12 Eylül'de yaptığı her şeyi onaylıyorum", "Bu toplumu bir oligarşi yönetmeli", "Hayatımda hiç ekmek almadım", "İstanbullular aptallıklarından dolayı depremden korkmuyor"... Çarpıcı sözler jeoloji profesörü Celal Şengör'den. Armağan Çağlayan, Şengör ile son kitabı "Newton neden Türk değildi?" vesilesiyle buluştu...

Yahu! Kardeşim...

DIŞKI YEDİRMEK İŞKENCE DEĞİL
İnsanlara dışkısını yedirmek gibi..
Hayır, hayır bir dakika. Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil.

Nasıl değil?
Ben bal gibi yerim. Niye biliyor musun?

Yapmayın hocam.
Ben bunların yendiğini gördüm. Bir gün San Diego Hayvanat Bahçesi'nde goriller birbirlerine dışkılarını ikram ediyorlardı. Onlar da bizim gibi primatlar. Gayet güzel, hiçbir şey de olmaz. Meselâ jeolojinin kurucularından olan William Buckland'ın hayvanlar âlemindeki her şeyi tatmak gibi bir merakı vardı: Dışkı ve sidikler dâhil. Bu bilgisi sayesinde Napoli'de San Gennaro'nun kanı zannedilerek kutsal bir mucizenin olduğu sanılan bir yerde akan şeyin kan değil, yarasa sidiği olduğunu teşhis ederek, kutsal mucizenin de palavra olduğunu ispat etmişti! Yani dışkı pis bir şey değil ki. Sen sidiğini içmez misin?

Hayır hocam, niye içeyim?
Ama içen var. Yaşayabilmek için. Hattâ 'House MD' dizisini seyrettiysen, orada sevgilisinin hastalığını teşhis

Celal Şengör organ bağışına karşı: Elin dangalağını yaşatmanın anlamı yok

21 Ocak 2019, 18:06

Prof. Dr. Celal Şengör, organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşatmanın anlamı yok" ifadesini kullandı. Açıklamalarıyla sık sık gündeme gelen Şengör, daha önce de dışkısını yediğini söylemişti.

Prof. Celal Şengör: Kendi dışkımı yedim

Bilim insanı Celal Şengör, hem insan dışkısı hem de hayvan dışkısı yediğini, insanınkinin ta…

"İNSAN DIŞKISI ACIYDI"

10.10.2018 - 09:05

Celal Şengör ise şu yanıtı verdi: ***"Yedim. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden her şeyi dener."***

Allah'a inanmayıp tesadüflere inanan Şengör Tv'de "Her şey tesadüf" derken

Şu sözler Şengöre'e aittir: "Bir kere dışkısını yedirmek işkence değil. Ben bal gibi yerim. **Kendi dışkımı yedim**. Hatta onun dışında İsviçre'de benim doktora alanımda otlayan ineklerinkini de tattım. Dağ keçilerinin de tattım. Özellikle insan dışkısı acıydı. Ötekiler de tatlıydı ama insanınki kadar acı değildi. Bu bir merak meselesidir, merak eden 'her şeyi' dener. Ben **pornoyu cinsel eğitimin bir parçası olarak gördüm her zaman**. Artık çok sık seyredemiyorum. Neden? Geçti de ondan! E vallahi, bir oligarşi yönetmeli bu toplumu. **Türkiye gibi toplumlar oligarşi ile yönetilmeli. Okuma yazma bilmiyorsanız** oy vermeyeceksiniz**. 35 yıldır, Amerika'dan geldiğimden beri halkın arasına karışmıyorum.** 1981'den beri ben ne otobüse bindim, ne alışveriş yaptım. Hiç ekmek bile almadım hayatımda. Halkla ilgi bir şeyler yapmayı ya da içine karışmayı da sevmiyorum. **"İnsan sevmiyor" lafı doğru bir laf değil. Nötrüm. Ne seviyorum, ne sevmiyorum.** Müzik dinlemek istediğim zaman Viyana'ya gidiyorum. (30.000 kişinin öldüğü) **1999 depremi hakikaten çok yakışıklı bir depremdi.** Kenan Evren demokrasi düşmanı değildi. Kenan Evren ve arkadaşlarının yaptığı demokrasiyi kurtarmak için yapılan bir müdahaleydi. Evren'in cenazesine çelengi büyük bir mutlulukla gönderdim. Hatta üzüldüm gidemediğim için. **Darbeyi Amerika fişekledi diyecekler, o da doğru değil**. Bu konuda iki şahit göstereyim; bir tanesi (28 Şubat darbe liderlerinden) Çevik Bir general. Orgeneral. Diğeri (12 Eylül darbe liderlerinden) Orgeneral T. Şahinkaya." (Ekşi sözlük (https://eksisozluk.com/entry/82134818), Armağan Çağlayan'la Radikal'de (22/11/2015) ve Neşe Tüzel ile Radikal gazetesinde (20.10.1999) yapılan röportajlar) Ekşi sözlükten iki yorum aktaralım: "Celal bey'in 'dalga geçtiğini' anlamayanları görünce şaşırdım."; "Şengör 'belki' bilimsel bir bulgu, bir panzehir, bir fayda aramak için yapmış (.ok yemiş) olabilir." Her yapılanda keramet arama mantığı ateistlerde de var yani!

Alper Bilgili, Bilim ne değildir?

*

Din bilim Ateizm 2

‘Bilim tarafsızdır’ iddiası hatalıdır. Çoğu araştırmanın neye yöneleceği ona para yatıranlarca belirlenmektedir. Ayrıca bilim adamları da yaşadıkları zamanın dünya görüşleri ve ideolojilerinin etkisi altında kalırlar. (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 198)

Yazar geçmişte bazı üslup hataları yaptığını belirtir: "Birçok şeyi zor yoldan öğrendim. Birçok kusur ve hata işledim ve bu kitabın büyük kısmı, bunlardan çıkardığım derslerden oluşur." (s. 19, 28, 421) Müslümanlar tevazu ile kendilerini Allah'ın yanında bir hiç olarak bilirler. (s. 18) 5 Kasım 2000 tarihinde Londra'da Müslüman oldum. (s. 19) Hz Muhammed'in prensipleri üzerinden anladım ki, merhamet her şeyi güzelleştiriyor. (s. 20)

Ölüm üzerine düşünmenin ciddi faydaları vardır. Ölüm bize hayatın ne kadar kısa olduğunu hatırlatır. Ölüm üzerine düşünmek, düşünceyi tetikler. Bir gün, son nefesimi vereceğimi fark ettiğim anda, her şey anlam kazanmaya başlamıştı. (s. 27) Teist, ateist olmayan anlamına gelen ve Yunanca asıllı olan bir kelimedir. (s. 33) Ateistlerin ateist olmasının asıl sebebi, tanrının varlığına dair ortaya atılan delillerden ikna olmamalarıdır. Bu da aslında, birçok ateistin aslında ateist olmadığı fakat gizli birer agnostik olduğu anlamına gelir. Yapılması gereken, onlara sağlam argümanlar sunmaktır. **Ateizm, psikoloji ile derinden irtibatlıdır**. (s. 35) Ateizmde temel sorun, kötülük problemidir. (s. 36) Ateistlerin azımsanamayacak kadar çoğunluğu, gizli mizoteisttir. Ateistler, perdelenmiş bir ben merkeziyetçilik ile karşı karşıyalar. Bu, dünyayı kendi bakış açıları dışında görmemek için özel gayret gösterdikleri anlamına gelir. Tanrıyı insan biçimine sokarlar. Ateistlere göre Tanrı da, bizim dünyayı gördüğümüz gibi görmelidir diye düşünürler. (s. 37) **Tanrı kötülükten memnun olduğu için değil, bizim görmediklerimizi gördüğü için bütün bu olayların gerçekleşmesine izin vermektedir. Tanrı, fotoğrafın tamamını görmektedir. Dünyada gerçekleşen her şey, üstün ilahi bir hikmetin dahilinde cereyan etmektedir.**

Natüralizm, tanrıyı ve tabiatüstü gerçekliği reddeder. Ateistlerin felsefi natüralizmi kabul etmeleri şaşırtıcı değildir. **Dawkins'e göre ateistler, felsefi natüralisttirler**. (s. 38) Peygamberimiz, bütün insanların tanrının varlığını tasdik eden bir fıtrat üzere doğduğunu söyler. (s. 39) İslam nazarından bakıldığında ateistler müşrik olarak tarif edilir. (s. 40) İslam tarihinde dehriyyun denen akım sekizinci asırda ortaya çıkar. Onları kainatın ebedi olduğuna inanırlar ve her şeyin ezelden beri var olduğunu ileri sürerlerdi. (s. 41)

1689'da Polonyalı düşünür Kazimierz Lyszczynski, insanların Tanrı kavramını, başkalarına tahakküm aracı olarak üretildiğini ileri sürer. (s. 44) Pozitivistler, fiziki alemden başka bir varlığın olmadığını ileri sürerler. (s. 46) Big Bang, kainatın sonsuz olduğu anlayışını ortadan kaldırmıştır. Ayrıca 'hassas ayar', hücrelerin DNA'sının keşfedilmesi gibi gelişmeler ateizme cevapların bilimsel temellerinden bazılarını oluştururlar. (s. 47) Sekülerizm, genellikle ateizmin siyasi tezahürü anlamındadır. (s. 48) Ateistlerin homojen bir grup olduğunu söyleyemeyiz. (s. 49) Avrupa'da insanların %46'sı, Çinlilerin yarısı kendisini ateist olarak tanımlar. (s. 50)

Ateizmin bakış açısına göre hayat, saçma ve gülünç bir şeydir. **Birçok ateist, kâinattaki bütün olayların fiziki faaliyetler üzerinden açıklanabileceğine inanan felsefi natüralistlerdir**. **'Tanrı yoktur' fikri, bir ümit, değer ve gayeden yoksullukla sonuçlanır**. (s. 53) Ateizme göre, yaşadığımız acılar, duyduğumuz haz kadar anlamsızdır. Erdemler, fedakârlıklar, sıkıntılar yüksek bir gaye için meydana gelmemektedir. (s. 54) Natüralistlere göre var olan her şey aslında, maddenin yeniden düzenlenmesinden ibarettir veya kör fiziksel faaliyetler ve sebeplere bağlıdır. (s. 57) **Natüralizmi kabul eden ateistler için duygular dahil her şeyin temelinde, soğuk fiziksel faaliyetler yer alır.** Ateizme göre hiç bir şey bir gaye üzerine yaratılmamış ve tasarlanmamıştır. **Her şey sadece, soğuk rastgele ve bilinçsiz fiziki faaliyetlerin ve sebepleri sonucudur.** (s. 58, 63-64) **Natüralizme göre bir katil ile masum bir kişi aynı son ile ödüllendirilir: ölüm.** (s. 59)**Tanrının bakış açısı, sonsuz ilim ve hikmet üzeredir**. (s. 60) Eğer Bizler hayli düzensiz cansız parçacıklardan başka bir şey değilsek, insan hakları iddialarının temeli nedir? İslami açıdan baktığımızda dünya Tanrıya yakınlaşmamıza aracı olduğu için değerlidir. Yani batan bir gemi üzerinde değiliz. **Eğer doğru şeyleri yaparsak, tanrının merhametini ve rızasını kazanabiliriz.** (s. 61) "Neden buradayız bilmiyorum fakat eminim ki gayemiz bu dünyada sefa sürmek değildir." Bu söz filozof Ludwig wittgenstein'a aittir. (s. 62) **Natüralizmin bakış açısı şöyledir: Bizler evvelden gelen birtakım fiziki hadiselerden meydana gelmişsizdir. Bunlar kör, tesadüfi ve mantıklı bir süreci takip etmeyen bir hadiseler bütünüdür.** (s. 63) **Bizler, anlam arayışından kaçamayız. Dawkins, 'Gen bencildir' isimli kitabında, bedenlerimizin sadece üremek ve çoğalmak için geliştiğini ileri sürer.** (s. 64) **Bu görüşün temel problemi, bizim varlığımızı uzun süreli bir biyolojik sürecin tesadüfi bir sonucuna indirgemesidir**. **Ateizmde insan, parçacıkların rastgele çarpışmaları ve moleküllerin rastgele düzenlenmesine meydana gelen bir yan ürün, bir tesadüf varlık olarak görülür**. (s. 64) **Ateizm, sonsuz ve anlamlı bir mutluluktan yoksulluktur. Zaman hızla tükenmekte ve ölüm vardır. Bir insan böyle bir bakış açısı ile mutlu olabilir mi?** Evrime göre, 'hayatta kalmak ve üremek için' varız. **Evrimin bakış açısına sahip bir insan yaşamı sadece, 'hayatta kalma ve üreme' içgüdülerine indirgenmiş bir hayat olarak görür. Böyle bir insanın mutlu olması mümkün müdür?** (s. 65) Anlamlı bir mutluluğa gerçekten kim olduğumuzu anlamadan ve hayatın ciddi sorunları ile yüzleşmeden ulaşamayız. Natüralizmde, 'neden buradayız' sorusunun cevabı yoktur. 'Nereye gidiyoruz' sorusunun da....

İslam'a göre, her yaptığımız iş bir ibadet olabilir. (s. 67) Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister. (s. 68) Eğer ibadet etmezsek, bizi insan yapan şeyleri de unuturuz. (s. 70) Kendinde akıl olmayan bir şey, nasıl olurda aklı olan başka bir şeyin meydana gelmesine sebep olabilir? (s. 75) **Ancak akıldan akıl doğar**. (s. 76) Natüralizme göre, fiziki şeylerin hiçbir amacı yoktur. Hiçbir şey, atom, molekülleri bir maksat üzere hareket ettirmemektedir. Eğer durum böyleyse, zihnimizin kavrama kabiliyeti, akıl yürütme nasıl açıklanabilir ve **zihin neden vardır**? (s. 81, 94) Fiziki süreçler akıldan mahrum ise, nasıl olurda akla sebep olabiliyor, onu nasıl ortaya çıkarabiliyor? **Fiziki süreçler tanımları gereği akıl sahibi değildirler.** (s. 82) Natüralizm, akıl yürütme kabiliyetimizi açıklayamaz. (s. 83)

Natüralizme göre hayatta kalabilmemiz için bir muhakeme kabiliyetine sahip olmamız gerekir. Bu nedenle evrim, bu özelliği bizlere vermiştir. **Zihni bir kavrayışa ulaşmak, varlığımızı devam ettirmek için bir şart değildir. Ayrıca keşfetme gibi özelliklerimiz genellikle, hayatta kalmamızı zorlaştırır**. (s. 84) Zihnimizin, kainatı anlama kabiliyetine sahip olacak şekilde evrilmesi hiç mantıklı değildir. (s. 86) **Sanatla uğraşmak, maneviyat ile ilgilenmek, felsefe yapmak varlığımızı devam ettirmemize,ürememize fayda sağlayan şeyler değildir. Doğal, tabii seleksiyon, bütün bunları ortadan kaldırmış olmalıydı. Çünkü bu davranışların bir faydası yoktur**. (s. 87)

Sözde kör, rastgele, fiziki süreçlerden meydana gelen zihnimizle nasıl oluyor da, akıl yürütme kabiliyetimizi kullanarak bir sonuca ulaşabiliyoruz? (s. 94) İnsanlar sadece kavrayış kabiliyetine değil aynı zamanda bu kavrayışlara anlam verme kabiliyetine de sahiptir. (s. 96) Bir bilgisayar kendisini tasarlayanların aklının uzantısıdır. (s. 99) Tanrının varlığı bir kültürün ürünü değildir. Bu inanç evrenseldir. Sosyologlar ve antropologlar, ateist bir çocuğun bir adaya terk edildiği takdirde, adanın bir yaratıcısı tarafından yaratıldığına inanmaya başladığını iddia etmektedirler. (news.bbc.co.UK/today/hi/today/newsid_7745000/7745514.stm)

Ateistler, kainatın bir sebebi veya yaratıcısı olduğunu inkar etmelerini doğrulamak, delillendirmek zorundadır. (s. 112) Bir yaratıcının varlığını inkar ederken, ellerindeki delil nedir? (s. 113) Tanrının var olduğunun delilleri fıtratı uyandırır, Allah'ın varlığını kabul etmekle insan aslına döner. (s. 115) Akli deliller, fıtratı uyandırmak veya aydınlığa çıkarma aracı olarak hizmet eder. (s. 116) Ateistler, tanrının var olmaması üzerine bir pozitif bir delil getirmek zorundadırlar. (s. 117)

"Acaba onlar bir yaratıcı bulunmadan mı yaratıldılar, yoksa yaratıcı kendileri midir? Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yaratmışlar? Hayır hayır! Onlar bir türlü idrak edip inanmıyorlar." (Tur, 35-36) Kur'an, bir şeyi yaratılışını veya varoluşunu açıklamak için 4 ihtimal olduğundan bahseder: Yokluktan gelme, kendi kendini yaratma, yaratılmış bir mahluk tarafından yaratılma, yaratılmamış mahluk olmayan bir şey tarafından yaratılma. (s. 121) Kainat kendi kendine yaratılmış olabilir mi? Annemizin kendi kendini doğurması mümkün müdür? (s. 134) Önümüzde iki seçenek vardır: Tanrı mı daimi olarak var, yoksa kainat mı? (s. 138) Ey ateistler, "Seçiminizi yapın. Tanrı veya Evren. Biri en başından beri daima vardı." (Anthony Flew, There is a God, sayfa 137) Mutlaka yaratılmamış bir yaratıcı olması gerekir. Kainatı Tanrı yaratmıştır ve yarattığı kainatın kanunlarından bağımsızdır. Başlangıcı olmayan bir şey, yaratılmış olamaz. **Kâinatı, kanunları ile birlikte var eden Allah'tır**! (s. 141) Yaratılmamış olan yaratıcı ilim sahibi olmalıdır çünkü yaratmış olduğu kainata kanunlar koymuştur. Yerçekimi, zayıf ve kuvvetli nükleer enerji, elektromanyetik güç gibi. Yaratıcı, kudret sahibi olmalıdır. Çünkü kainatta muazzam bir enerji vardır. (s. 142) Boşluklar Tanrısı safsatadan ibarettir. Bilimin bazı meseleleri henüz açıklayamamış olmasının tanrının varlığına delil oluşturmadığını, çünkü

bilimin ileride her şeye bir açıklama sağlayacağını savunur. (s. 163) Halbuki, bilimin çalışma sahası 'bağımlı nesnelerin dünyası' ile sınırlıdır. Dolayısıyla bilim sadece, bir bağımlı nesnenin başka bir bağımlı nesne ile olan irtibatını açıklayabilir. (s. 164)

Daniel Bor: "Nasıl oluyor da 1300 gram kadar sinir hücreleri, her uyanık halimizi kuşatan kusursuz bir hisler, düşünceler, hatıralar ve algılar kaleydoskopunu meydana getiriyor." Zor problem hala çözülmüş değil. Madde, soğuk, kör ve bilinçten yoksundur. Madde, kendinde olmayan ve potansiyel olarak ortaya koyamayacağı bilince sebep olamaz. (s. 171) Profesör Christof Koch, "Sinir sistemi ile bilinç arasındaki irtibatın nasıl gerçekleştiği hala tanımlanabilmiş değil." (C. Koch, Consciousness, MIT Press, s. 23) demektedir. Profesör Torin Alter, fiziki bir nesne olan beynin nasıl bilinçli bir tecrübe meydana getirebileceğine cevap bulunamadığına değinir: "Beynimdeki faaliyetler nasıl oluyorda tecrübeleri üretiyor? Neden her fiziki olay bilinçli bir tecrübe ile beraber meydana geliyor? (T. Alter, Hard problem of consciousness, s. 5) Bütün gerçeklik, fiziksel gerçeklerden ibaret değildir. (s. 179) Öznel bilinçli haller, işlevsel açıdan anlaşılamaz. (s. 188) Ben, başka bir kişinin saldırgan bir hayvan tarafından tehdit edilmesinin, o kişi için nasıl bir his olduğunu bilemem. (s. 189) Bilincin kaynağı nedir? (s. 196)

Kainat, bir gayeye yönelik tasarlandığını işaret eden muntazam, hassas, engin bir mimariye sahiptir. Kainat hayatın devam edebilmesi için en doğru kanunlar ile donatılmıştır. Eğer bu kanunlar farklı olsaydı bu kitabı okuyor olmazdınız. (s. 201) Güneş ve ay bir hesaba göre hareket eder. Göğü Allah yükseltti ve dengeyi o koydu." (Rahman, 5-7) "Göklerin ve yerin yaratılışında, akıl sahipleri için elbette ibretler vardır." (Ali İmran, 190) İnce ayar, dünyadaki hayatı mümkün kılar. (s. 205) Yer çekimi kanunu: İki kütle arasındaki çekim kuvvetidir. Yerçekimi olmasaydı yıldızlar ve gezegenler olmazdı. Elektromanyetik kuvvet: Elektronları yörüngelerinde tutar. Güçlü nükleer kuvvet: Çekirdek artı yüklü protonlardan meydana gelir. Normalde dağılması gerekir fakat güçlü nükleer kuvvet sayesinde çekirdek tek parça halinde kalır. Zayıf nükleer kuvvet: Yıldızlara yakıt sağlamaktan radyoaktif bozunmalara dek sorumludur. Neden farklı kanunlar yerine bu kanunlar gözlemleniyor? Bu kanunlar nasıl oluyor da, bilinçsiz, akılsız, kör ve gelişigüzel haldeki fiziki süreçleri insan hayatını sürdürebilecek şekilde yönetebilmektedir? (s. 207) **Einstein, 'Ben bir ateist değilim**. Bizler farklı dillerde kitaplarla dolu büyük bir kütüphaneye giren küçük bir çocuk konumundayız. Çocuk kitapların yazılmış olduğu dilleri anlamıyor. Kitapların yerleştirilmesinde gizemli bir nizam olduğunu düşünüyor." der (M. Jammer, Einstein and Religion, s. 150) Yine o, "Bilimle ciddi biçimde uğraşan herkes, doğanın kanunlarının insanoğlundan üstün ve karşısında tüm alçak gönüllüğümüzle saygı duymamız gereken bir yaratıcının varlığının tezahürü olduğuna inanır." (Max Jammer, Einstein ve Din, 93) demektedir. Jüpiter dünyamız için kozmik bir kalkan görevini üstlenmektedir. (s. 209) **Fizik kanunlarının ve birtakım fiziki süreçlerin kainatları oluşturmasına inanmak, Tanrıya inanmaktan çok daha zor ve akıl dışı bir iddiadır**. (s. 216) "**Tanrı mutlaka kainattan daha karmaşık, anlaşılması zor bir varlık olmalı" diyen Dawkins'e, eski ateist A. Flew şöyle cevap verir: "Tanrı fikri o kadar basit ve anlaşılabilir bir fikirdir ki, bütün semavi dinlerin bağlıları tarafından anlaşılmıştır**." (Flew, There is a God, s. 111) İnsanların, arabalardan daha karmaşık yapıya sahip olması, arabaları tasarlamadıkları anlamına gelmez. (s. 219)

Dünyada kötülükler neden var? - Bu konu, 'Kader' adlı yazımızda da ele alınmıştır- Biz, birer insan olarak empati kurmalı ve diğer insanların yaşadıkları zorlukları azaltmak için yollar aramalıyız. (s. 257) İlahi hikmete erişilememesi, onun var olmadığı anlamına gelmez. (s. 259) Tanrının hikmetini tam anlamıyla kavrayabileceğimizi iddia etmek, aslında Tanrı gibi olduğumuzu söylemektir. (s. 260) Tanrı insanlara aşkındır ve hikmet ve ilmin tamamına

sahiptir. O, el-Hakim olduğuna göre ve isimleri ve sıfatları mükemmel olduğuna göre, her fiilinin arkasında bir hikmet vardır. (s. 261) Tanrının hikmeti sınırsız ve eksiksizdir, fakat biz sınırlı bir ilme sahibiz. Aksi iddia, elinde tek parça varken, bütün bulmacayı çözdüğünü inanmaya benzer. (s. 264) İnsanın başlıca gayesi, geçici bir mutluluk yaşamak değildir. Bilakis asıl gaye, tanrıyı tanıyıp ona ibadet etmektir. (s. 266) Ahlaki ve manevi gelişmemizi sağlamak için zorluklarla karşı karşıya olmamız zorunludur. Eğer karşımıza hiçbir tehlike çıkmıyorsa, nasıl cesaret gösterebiliriz? **Hayat, aramızdan kimlerin sonsuz saadeti, mutluluğu hak ettiğini göstermeye yarayan bir mekanizmadır.** (s. 267) İmtihan, kullar için sonsuz mutluluk yurdu olan cennet için bir kapıdır. Bizden daha iyi bilen Tanrı, bizleri cesaretlendirerek, bu imtihanları aşmamız için ihtiyacımız olan kuvvete sahip olduğumuzu bize bildirir. (Bakara, 286) **Çektiğimiz zorluklar ve çileler, Allah'ın el Hafiz , el-Şafi gibi isim ve sıfatlarını tanımamıza vesile olur**. Hayat imtihanında insanlar dilediklerini yapmak için yeterli özgürlüğe sahip olmalıdır. (s. 269) Çektiğimiz acılar, dünyanın ne kadar düşük bir yer olduğunu gösteriyor ve bizi onun geçici tabiatından koparıyor. Böylelikle Tanrıya yaklaşma imkanı buluyoruz. (s. 270) Ateizme göre bir insan, bütün hayatı boyunca ıstırap çekip sonrasında kendini birdenbire, mezarda bulabilir. Çektiği bütün acılar, sıkıntıların ve yapmış olduğu fedakarlıkların hiçbir anlamı kalmaz. İslam geleneğinde ise, müminin hayat yolculuğuna yardım eden çokça kavram, ilke ve fikir bulunur. (s. 272) Hz Muhammed, "Aç olanları doyururuz, hastaları ziyaret ediniz." buyurmaktadır. (Buhari, Tecrid, VII/404) Ateizm mantığı insanı umutsuz bir hale sokar. (s. 274)

Bilim sadece gözlemler üzerinden çözülebilecek meselelere odaklanır. Tanrı tanımı gereği fiziki alemden bağımsız bir varlıktır. Dolayısıyla onun doğrudan gözlenebilmesi mümkün değildir. (s. 275) Hugh Gauch, "Bilimin ateizmi desteklediğini iddia etmek, yüksek miktarda heyecan, hissiyat ve düşük miktarda mantık ile hareket etmek demektir." (Gauch, Scientific method in brief, s. 98) demektedir. Gözlem üzerine geliştirilmiş bir düşünce metodu, gözlemlenemeyen bir şeyin varlığını reddedemez. Bilimin burada yapabileceği şey, tanrının varlığına delalet edecek deliller ortaya koymaktır. (s. 276) Bilimin birçok sınırı ve cevap veremeyeceği birçok soru vardır. (s. 277) Bilim, bütün sorulara cevap veremez, çünkü gözlemlerle sınırlıdır, olayların neden meydana geldiği açıklayamaz, bazı metafizik soruların cevabını veremez, ahlaki olarak belirsizdir, nötrdür, şahsi olan ile alakadar olamaz. (s. 281) **Bilim, bize bir şeyin ne olduğunu söyler, ne olması gerektiğini değil**. (s. 283) Bilimin, ne-nasıl sorularına cevap verebildiğini, fakat neden-niçin sorularına cevap vermekte başarısız olduğunu görmeliyiz. Neden sorusundan kastettiğimiz, olayların gerçekleşme gayesidir. (s. 287) **Newton mekaniği uzay ve zamanın sabit unsurlar olduklarını var sayıyordu, fakat Einstein bu iki unsurun izafi ve dinamik olduklarını gösterdi**. Einstein modeli Newton modelini yerini aldı. (s. 298) Bilim hiçbir zaman sonsuz gerçeklerin bir derlemesi olmamıştır. Kainatın bir başlangıcının olduğu Kur'an'da açıkça ifade edilir. Kur'an'da güneşin bir yörünge üzerinde olduğu da belirtilir. (s. 299) Bilimsel sonuçlar, değişken ve mutlak olmayan işler olarak kabul edilmelidir. Bilim değişebilir. (s. 300) "Gerçi bilim vardığı sonucu değiştirip yerine yenisini koyuyarsa da, uzun vadede tabiatın hakikatine biraz daha yaklaşarak ilerlemektedir." (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 161) Bilimsel bilgi ve ilahi vahyin iki farklı bilgi kaynağı olduğunu belirtmemiz gerekir. Bir tanesi sınırlı niteliklere sahip olan insan zihninden, diğeri ise tanrıdandır. Bizler hakikatin ancak küçük bir parçasını idrak edebiliriz. Bizim bilgimiz sınırlıdır, tanrının bilgisi ise sınırsızdır. (s. 301) Bilimin vardığı sonuçlar değişmez sonuçlar değildir, bütün sorulara cevap veremez. (s. 304) Kur'an, hiç kimse tarafından taklit edilememesi, İslam ilim geleneğinde 'i'cazu'l-Kur'an' olarak ifade edilmiştir. Acizlik, insanı aciz bırakan anlamına gelir. (s. 321) Profesör Neal Robinson, Discovery the Quran (s. 254) isimli kitabında, 'Kur'an'da bulunan sanatların, oldukça tesirli belagat ve hitabet araçları olduklarını' belirtir.

Hz Muhammed peygamberliği boyunca çokça sıkıntılar ve imtihanlar geçirmiştir. Çocukları, hanımı vefat etmiş, boykota uğramış, en yakınları işkencelere uğramış, ve öldürülmüş, çocuklar tarafından taşa tutulmuş, savaşlara katılmış, sürülmüş, çileler çekmiş aç kalmış vb bir çok zulme uğramış ve kendisine teklif edilen zenginlik ve gücü reddetmiştir, tebliğinde hiç bir tavizi vermemiştir. (s. 342, 355) Bir yalancı, genellikle dünyevi menfaatler için yalan söyler. (s. 355) Oğlu vefat ettiği gün vuku bulan güneş tutulmasını Hz Muhammed kendi lehine kullanmamıştır. (s. 356) Hz Muhammed uzaktan bakınca insanların en heybetlisi, yanına gelince tatlı ve çekici idi. Kimseyi kınamaz, ayıplamazdı. (İbni Kayyım, Zadul Mead, s. 50)

İbadet, bizi biz yapan şeydir. Allah'a kulluk etmeyen, başka şeye kulluk eder. İslami açıdan sizin en çok sevip hürmet ettiğiniz şey, sizin tapındığınız şeydir. Bu bir ideoloji, lider, aileden bir fert hatta kendiniz olabilir. Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara. (s. 409, 415) Bizim ibadetlerimiz O'na bir şey kazandırmaz, etmememiz O'na bir şey kaybettirmez. (s. 412) Kur’an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere gösterir. (s. 416)

"İyilikle kötülük bir olmaz. Sen kötülüğü en güzel bir şekilde önle." (Fussilat, 34) Gelin, fazilet ve güzellik ehli insanlar olalım. (s. 424)

Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm

*

Ateistlerin dini: Naturalizm

"Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. Bir resmin kendinizi ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 144, 148)

"Birçok materyalist kör determinizmi, Tanrı yerine koymaktadırlar." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 85); Ruhun varlığına ve ölümden sonraya hayata inanmayan Mina Urgan, 'Bir Dinozorun Gezileri' isimli kitabında, tabiata bakışını ifade eden şu kelimeleri kullanır: 'Kusursuz', 'ruhuma şifa verdiği kesin', 'doğanın bu mucizesi karşısında içim açılıyor.' (s. 77) "Gökyüzünden yeryüzüne sular düşmesini her zaman bir çeşit mucize sayarım." (s. 160)

Dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz? (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 202)

Bilim kitaplarında yer çekimi kanunları bulan Newton, suyun kaldırma kuvvetini bulan Arşimet'in isimleri geçer ama, bu kanunları koyan, uygulatan Allah'ın adına hiç rastlanmaz!

“Allah yok, tabiat kuralları var” diyen ateistler şunu anlamamakta ısrar etmektedirler: Kanun iş yapmaz. Kanunların şuuru, gücü, iradesi, şefkati yoktur. Kanunları arkada uygulatan biri vardır! Ortada bir resim varsa o resmi kalem değil kalemi kullanan çizmiştir. Ama materyalistler resmi çizenin kalem olduğunda ısrarcıdırlar ve buna pozitivizm, rasyonalizm, bilim adını verirler! Bir insan parmakları ile klavyede yazı yazınca, naturelistlere göre yazıyı yazan parmaklardır ama teistlere göre, irade sahibi bir insan.

"Bu üründeki meyve suyu, doğal meyve ağaçlarının, o ağaçlara 'kucak açan' toprağın, 'su veren' yağmurun ve onlara 'yaşam veren' güneşin sayesinde üretildi. Doğa, ona 'hak ettiği saygıyı' göstermenin, 'emek harcamanın' ve onu 'sabırla beklemenin' karşılığını bize birbirinden güzel, birbirinden olgun, birbirinden tatlı meyvelerini 'sunarak' verdi. ...'nin lezzetinin kaynağı olan 'doğaya sonsuz teşekkür'lerimizle" (Bir meyve suyunun üzerinde yer alan tanıtım yazısından) Doğa; 'kucak açıp su ve yaşam veriyor, saygıyı hak ediyor, emek ve sabır istiyor, bize meyveler sunuyor. Doğa teşekkürü hak ediyor!' En basit anlatımı ile tarladaki meyve ağaçlarına teşekkür eden ama çiftçiyi reddeden anlayış!

“Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir.” der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Naturalizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açıdan evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul bir sebep yoktur. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 317)

Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 145) Evreni tesadüfle açıklayan bu akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sisteme sahiptir. Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için önce kendisinin var olması gerekir.(Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 163, 165)

Materyalist politeizm tarikatı: Neo-paganizm, tabiat, bilim, bir ideoloji veya putlaştırılan bir lider tarikatın adı; Comte, Darwin, new-ateist yazarlar vb. peygamber ve azizleri; Das kapital, Türlerin kökeni, Tanrı yanılgısı vb. kitaplarda kutsal metinleridir.

Naturalizm Çıkmazı

Naturalizm, özellikle 1969'dan itibaren daha fazla tartışılmaya başlanmıştır. Yeni ateist natüralistler, teizme eleştiriden çok saldırılar gerçekleştirmektedirler. (s. 9) Bu çalışmada biz felsefi natüralizmin, kendisini çürüten bir hipotez olduğunu savunuyoruz. Çünkü bugün çağdaş felsefe ve bilim yapma biçimi, ağırlıklı olarak, naturalizm aracı ile yapılır. (s. 10) Dawkins defalarca cevabı verilen şu soruyu sormaktadır, 'tasarımcıyı kim tasarladı?' (s. 14) Dawkins'e göre, zeka ve eğitim seviyesi yüksek olanların dindar olması mümkün değildir. **Dawkins, ateistlere budala dediğini iddia ettiği Anselm'in küstah olduğunu savunurken, ateizmden deizme yönelen A. Flew'e ise 'dönek'** (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 81) **demektedir.** (s. 15)

Dawkins, dinin saldırgan bir düşmanı olmuştur. Tanrı inancını doğrudan doğruya tehlikeli bulan yeni ateist zümre, kendisine güvenebileceğimiz tek doğru bilgiyi bilimsel bilgi olarak görür. (s. 16) Pek çok filozof, tam gelişmiş bilimci natüralizmin teorik bir alternatifinin olmadığına inanmaktadır. (s. 21) Anglo-Amerikan felsefesinde teizm yükselişte, ateizm

inіştedir. (s. 22) **Auguste Comte'un, "Yıldızların hangi maddeden yapıldığını asla bilemeyeceğiz." sözü, bilimin sınırlarını devamlı değiştiğini göstergesidir.** (s. 25) Doğa (nature) Latince Natura (doğmak)'tan türetilmiştir. (s. 30)

Naturalizm, doğal olayları açıklamak için, doğaüstü nedenlere referansta bulunmadan, empirik bilimlerin metotlarına başvurmaktır. Naturalizm, var olan her şeyin sonuçta fiziksel bileşkelerden oluştuğu görüşüdür. (s. 32) Naturalizm, doğanın dışında hiçbir olgu ve olay kabul etmediği için varlığı açıklamada aşkın bir ilkeye başvurmaz. (s. 33) Çağdaş naturistler arasında ağır basan eğilme göre teizm yanlış veya tutarsızdır. Naturalist felsefeci Roy Woods Sellars, 'Biz, doğaüstücülüğün natüralizmin antitezi olduğunu öne sürüyoruz." der. Armstrong'a göre naturalizmi kabul etmek demek, tanrıyı reddetmektir. (s. 34) **İslam felsefesinde çağdaş natüralizmin izlerini, Zekeriya er-Râzi ve İbni Ravendi'de görmekteyiz. Râzi, Tanrı, nefs, ruh gibi doğaüstü varlıkları kabul etmektedir. İbn Nedim'in beyanına göre er-Razi, peygamberliği inkar edenlere reddiye yazmıştır. Onun 'et-tıbbu'r-Ruhani' adlı eseri de, Razi'ye yapılan ithamlarla çelişmektedir. Ravendi'nin ise aslında, mümin bir kelamcı olduğu görülmektedir**. (s. 36)

Natüralizmin de türleri vardır. (s. 41-57)

Metodolojik (epistemolojik) naturalizm: Bilimin, ateizm varsayılarak yürütülmesi gerektiğini ileri süren görüştür. Bilimi 'koruyan', 'denetleyen' bir üst yapı yapıdır yani, felsefedir. (s. 41) **Pek çok bilim insanı metodolojik ve felsefi natüralizmi varsaymadan bilim yapmışlardır.** (s. 42)

Felsefî (metafizik, ontolojik) naturalizm: 'Her şey doğal varlıklardan oluşmuştur', görüşüdür. (s. 43) 'Doğa bilimleri bize sadece doğru resmin doğru resmini vermez; aynı zamanda 'tek doğru' resmini verir' görüşündedirler.. (s. 44)

Fizikalizm: "Her şeyi fizikseldir." görüşüdür. (s. 45) Armstrong, fizikalizm ve materyalizmi natüralizmin bir türü olarak görür. (s. 47) Fizikalizm, materyalizmin popüler çağdaş bir versiyonudur. (s. 48) Ateizm, bir tür nihilizm olarak da adlandırılır. (s. 49) **Naturalizm ateizmi gerektirir** (s. 53, 56) **fakat Ateizm natüralizmi gerektirmez**. (s. 53) Natüralizmin ampirik bilimsel değil, felsefi bir görüş olduğu görülmektedir. (s. 55) Dawkins, 'doğaüstü bütün ilahlara saldırdığını' söyler. (s. 56) Natüralizmin en temel prensibi, teizmin yanlış olduğu iddiasıdır. (s. 57)

Anthony Flew, artık tanrıya inandığını deist olduğunu 2004 yılında ilan etmişti. "Hayatın kökeni konusunda son dönemde ortaya konulan çalışmalar, DNA incelemeleri, yaratıcı bir aklın fiiline işaret eder." (s. 58) "Çok sayıda elementin muazzam karmaşıklığı ve bu elementlerin birlikte çalışma tarzlarının muazzam inceliği" bu sonuca ulaşmasına neden olur. DNA hakkında sonradan yapılan araştırmalar, Flew'u tanrının var olması gerektiği, DNA karmaşıklığının ancak bu tarz yüksek bir düzey bir akıl tarafından açıklanabilir hale geldiği sonucunu kabul etmeyen zorladığı görürür. **Naturalizm, bize, evrenin varlığı için, tatmin edici bir neden sunmaz**. (s. 59) "Herhangi bir şey kutsal mıdır? Bu dünya kutsaldır." Daniel C. Dennett, Darwin's Dangerous Idea, s. 520) Neden Tanrı değilde evren kutsaldır? (s. 60)

Evrenin karmaşık yapısının bir açıklamaya ihtiyaç duyduğunu söylemek akla uygun bir iddiadır. Evrenin nasıl ortaya çıktığı, hayatın ve tarihin anlamı gibi pek çok konu, teiste göre ancak tanrının varlığı ile tam olarak aydınlatılabilir. (s. 62) **Thomas Nagel, "ateizmin doğru olmasını arzu ediyorum ve tanıdığım bazı çok zeki ve bilgili insanların dindar inananlar**

olduğu gerçeği nedeniyle tedirgin oluyorum. Mesele şu ki tanrının olmamasını umut ediyorum." (Nagel, The Last Word, s. 130)

Tanrı tarafından yaratılan fiziksel evren, tanrı nedeniyle, doğa yasaları yoluyla formüle edildiği biçimde işlemektedir. (s. 72) Bazı katı ateistler, örneğin parmaklarımın klavye üzerinde gerçekleşen hareketlerinin, katı bir biçimde, teleolojik (amaçlı, maksatlı) olmayan nedensel terimlerle tamamen açıklanabileceğini düşünürler. Oysa **parmaklarımın hareketi bu çalışmanın ortaya çıkmasını sağlasa da, "amaç" çerçevesi içinde, parmaklarımın hareketinin indirgenemez teleolojik açıklamalara sahip "zihinsel nedenlere", sonuç olarak dayandığını söylemek doğrudur. Öyle ise "seçim"in teleolojik bir savunması, bizi, naturalist iddianın dışına götürmektedir.** (s. 74) **Görme "amacını" yerine getirmek için bir mum yaptığınızı düşünün. Görme amacınız, elinizin hareketini üretmek için bir etkiye neden olmuştur ki, amaç gibi zihinsel, gayrimaddi, doğaüstü bir olay gerçek maddi dünyada bazı etkileri de bulunuyorsa, tanrı gibi gayrimaddi, doğaüstü bir varlığın amaç ya da niyeti doğada bazı etkilerin ortaya çıkmasını sağladığını ileri sürmek gayet akla uygun görüşlerdir.** (s. 78) Naturalizme göre, kişinin beden yanında gayrimaddî bir zihne sahip olduğu görüşü olan dualizm yanlıştır. (s. 78) Descartes, maddi dünyayı bilim adamlarına, zihinsel dünyayı teologlara vermiştir. (s. 79)

Naturalist oldukça zorlu bir görev ile karşı karşıyadır. Tam olarak anlaşılmayan, gizemli bir "sözde varlığı" insanlardan arındırmak. (s. 83) John R. Searle, "Şaşırtan varsayım şu: "Siz" neşeleriniz, üzüntüleriniz, anılarınız, ihtiraslarınız, benlik ve özgür irade duygularınız ile aslında çok sayıda nöron ve bunlarla ilişkili moleküllerin bir arada davranışından ibaretsiniz. Alice bunu şöyle ifade edebilirdi: "**Bir nöron destesinden başka bir şey değilsin.**" (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. 3) Naturalizm, insanı 'doğanın' en üstün ürünü olarak gören, insanı yalnızca maddeci ve biyolojik bir çerçevede doğanın parçası olarak değerlendiren antropolojizmle de ilgilidir. (s. 87) **Doğal bilimler, pek çok şeyin maddi terimlerle anlaşılabileceğini göstermiştir. Ancak zihin, bu çerçevede bize en azından iki problem verir: İlki bilinç, ikincisi düşüncenin "niyetliliği"** (s. 88) Bilim naturalist felsefe için zihin durumları ile beyin durumları özdeştir. Oysa **katı naturalist felsefecilerden Papineau'nun söylediği gibi," fiziğin eksiksizliği olmaksızın zihin ile beyni özdeşleştirmek için zorlayıcı bir neden yoktur.**" (David Papineau, The Rise of Physicalism, s. 32)

Katı naturalist Crick, "Bilinç öyle bir konu ki, yola birkaç önyargıyla çıkılmaksızın bir yere varılamıyor." (F. Crick, Şaşırtan varsayım, s. IV) diyerek bilincin gizemini açıkça çözemediğini itiraf eder. Naturalist strateji insanı bir nöron demeti olarak görür ve zihni bu fizik temele dayandırarak açıklamaya çalışır. "**Bir dizi sinir hücresinin ayrıntıdaki davranışı olduğumuza inanmak** kolay yutulur lokma değildir." (Crick, Şaşırtan varsayım, s, 8) B**ilinç ve düşüncenin "niyetliliği"**, naturalist felsefe için büyük sorun teşkil etmektedir.

Crick, kırmızıyı görmenin sinirsel karşılığının 'ileride' bulunacağından umutludur. Ona göre kırmızının kırmızılığının açıklanamayacağı ortaya çıksa bile, bundan sizin kırmızıyı benim gördüğüm gibi gördüğünüzden emin olamayacağımız sonucu çıkmaz. (s. 95) "En basit soruları yanıtlayabilecek ne yeterince ayrıntılı bilgimiz ne de düşüncemiz var. Renkleri nasıl görüyoruz, tanıdık bir yüzü anımsayınca neler oluyor beynimizde?" (Crick, Şaşırtan varsayım, s. 28) **Crick, naturalistlerin sıklıkla yaptığı hatayı tekrar eder: Bir varsayımın, kendisine itiraz edilemez kesin bir 'bilimsel' gerçekmiş gibi savunulması**. Searle, "Fiziksel hadiseler, sadece fiziksel açıklamalara sahiptir. Gelecekteki eşinize âşık olduğunuz için evlendiğinizi düşünüyorsanız, her halükarda yanılıyorsunuz. Her bir durumda sonuç/etki, fiziksel bir hadisedir." diye yorum yapar. (John Searle, The Mystery of Consciousness, s. 154)

Ben dediğim şey, benimle aynı şey olarak görünmüyor. Basit bir varlık olarak ben, çok daha karmaşık bir varlık olan beynimi kontrol ederim ve pek çok uzumun hareketine neden olurum. (s. 100) Materyalizm ve fizikalizm naturalist doktrinin bir parçasıdır. (s. 101) Searle, makinenin bilinçli olabileceğini ileri sürer: Beyin bir makinedir. O, bilinçli bir makinedir. Makineler düşünebilir ve bilinçli olabilir. (Searle, The Mystery of Consciousness, 202) Ilımlı naturalizm, 'ruh'suz ve 'tanrı'sız bir bilinçten söz eder. (s. 109) Richard Rorty, "Acı içindeyim" yerine, belli beyin süreçlerine işaret eden, "C liflerim ateşliyor." (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Veya Dawkins'te: Bencil Gen, s. 5, 12) demenin daha doğru olacağını savunur. (s. 112) F**rancis Crick, bir neron destesinden başka bir şey olmadığımızı, benlik, özgür irade, bilinçli anılarımız, üzüntülerimiz, neşelerimiz gibi pek çok zihinsel niteliğin aslında var olmadığını iddia eder** ve 'Şaşırtan varsayım' isimli eserinde Crick şöyle der: 'Eninde sonunda' beyni nasıl çalıştığını gerçek anlamda öğrendiğimizde, algılarımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımızın üst düzeyde yaklaşık bir açıklamasını 'yapabileceğiz' (F**rancis Crick**, Şaşırtan varsayım, s. 284) Ilımlı natüralistler, özgür iradenin dualizmi içerdiğini düşünürler. (s. 125) **İnsanın fiilleri, tek başına nöronların ateşlenmesine ya da Crick'te görüldüğü** (Crick, şaşırtan varsayım, s. 287; Veya Dawkins'te: Bencil Gen, s. 5, 12) **gibi, beynimizin bir parçasında bulunan ve gelecek için hesaplamalar yapan, bilincinde olmadığımız yere dayandırılan naturalist tez yerine, fiillerimizin neredeyse bütününün bilinçli karar ya da seçimlere ve ardından ortaya çıkan niyetli nedene dayandığını söyleyen teist tez daha akla uygun görünmektedir.** (s. 126) **Dawkins'in 'Bencil Gen' adlı eseri, gen merkezli bir evrim görüşüne dayanır**. (s. 130)

Bilim, en çok bilmeyi istediğimiz dört konuda, kendi kaynaklarına dayalı olarak bize bir şey söyleyememektedir: "Tabiata nasıl değer verileceği, insan tabiatı ve kültürüne nasıl rehberlik edileceği, tarihin nasıl yorumlanacağını ve nasıl bir tarih yapılacağı, neye inanacağımızı ve nasıl davranacağımız." (Holmos Rolston, Bilim ve değer, s. 157)

Naturalist ateistin değerleri olabilir mi? Modern bilimin gelişimi ile değer yüklü doğa anlayışı yerini mekanik doğa anlayışına bırakmıştı. (s. 142) Naturalist, insanı özgür iradesi olmayan 'bilinçsiz' bir makine ve 'robot' olarak görür. Onlara göre **insan, nöron destesinden başka bir şey değildir**. (s. 143) **Dawkins gibi natüralistler, insanın seçilmenin sonuç olarak deterministik bir şekilde ya da kör evrimsel süreçle açıklanabileceğini iddia eder.** (s. 150)

Bilimin ulaştığı alanı dışında herhangi bir gerçeklik olduğunu reddeden ontolojik naturalizm, bilimsel metot yoluyla incelenebilecek olanın dışında hiçbir varlık olmadığını savunarak -bilimsel değil- felsefik bir iddia ileri sürer. Eğer bilimin ne olduğunu ve onun ulaşabileceği sınırları belirliyorsanız, kendinizi "bilimin dışında" konumlandırarak felsefi bir perspektife dayandırıyorsunuz demektir. (s. 159) **Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir.** (s. 160) **ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir**. (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40)

Doğa niçin akıllı anlaşılabilir? Evrenin akıl tarafından anlaşılabilirliğinin doğal açıklaması nedir? Naturalizm için evrenin anlaşılabilirliği sadece (tesadüfen) olan bir şeydir. Bu tür bir cevap, naturalistin evreninin, aslında, akıl tarafından anlaşılamaz olduğunu göstermez mi? Naturalizm, bütünüyle hümanist ve insan merkezinde bir görüştür ancak, insanın evrendeki yeri ile ilgili naturalist öğreti, anti-hümanisttir. Naturalizm insanın önemsizliğini, değersizliğini, çabalarının anlamsızlığını ima eder. (s. 164) **"Naturalizm, açıktır ki felsefî bir duruştur, bilimsel bir teori değildir."** (Layman

Lettres to Doubting Thomas, s. 19) **"İki fiziksel nesnenin etkileşimini incelerken bilim ve uğraşırız. Ancak, bu atom altı parçacıkları nasıl ve neden var olabileceğini sorduğumuz zaman, felsefe ile uğraşıyoruz, demektir."** (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, s. 90) **Herhangi bir teolojik 'görüşün' din ile özdeşleştirilmesi ne kadar yanlışsa, felsefî natüralizmin de bilim ile özdeşleştirilmesi o kadar yanlıştır.** (s. 169)

Crick gibi bilimci naturalist bilim insanlarına, ruhunu olmadığını, ölümden sonra kişisel yaşam olmadığını, Tanrı'nın var olmadığını söyleten empirik bilimsel bulgu nedir? (s. 173) Naturalizm bilim aşan iddialara sahiptir. (s. 174)

"Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı naturalist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkânı yoktur. Bu iddia fiziksel gerçeklerin terkibinden daha fazlasını, bir felsefeyi, metafiziği içerir. Dawkins ve Dennett gibi natüralistlerin yaptığı bilim değil bilimciliktir. Bu bilimci naturalizm onları, kötü bir felsefeci ve teoloji okumamış kötü bir teolog yapmaktadır. (s. 175)

Sonuç

Naturalizm bugün akademide egemen olan "bilimsel kılıklı" yarı-dinsel dogmadır ve felsefi gücü gittikçe daha fazla sorgulanmaktadır. Teizm ve naturalizm iki rakip ve karşıt 'metafizik' teoridir. Naturalizm, çözüyor göründüğünden çok daha fazla problemlere neden olmaktadır. Naturalizmi benimsemek için zorlayıcı bir neden yoktur. Naturalizm, insanın nasıl ve neden bilinçli bir varlık olduğunu açıklayamamakta, insana bir robot veya makine bir varlık olarak bakmaktadır. Naturalizm, bir robotun, neden ahlaki olan ya da olmayan değerlere sahip olması gerektiğini açıklayamamaktadır. Naturalizm bugün için, problem çözen değil tutarsızlıklara düşerek problem üreten bir felsefi anlayıştır. Naturalizm, birbiriyle çelişen, bilimi aşan iddialara sahiptir. (s. 178) Teizm, daha rasyonel ve kabul edilebilir bir felsefedir. Hangi bilimsel deney, Tanrının evreni yaratmadığı gibi bir sonuca bizi götürebilir? Teizm, evreni, naturalizme göre daha büyük bir güçle açıklamaktadır. Herhangi bir bilim, bir Tanrının, zihnin, bilincin olmadığını bize söylüyorsa, onu bu iddiayı ampirik bilimlere dayanarak dile getirilmesine imkan olmadığına göre ontolojik, metafizik naturalizme dayanarak dile getirdiğine hükmetmeliyiz. Bilim ve bilimcilik arasında bir tartışma vardır. Naturalizm ile din arasında da tartışmadan söz edebiliriz ama bilim ile din arasında değil. (s. 179)

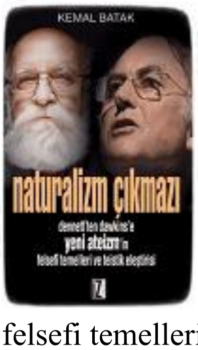

Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e **yeni ateizm**in felsefi temelleri ve teistik eleştirisi

*

Yeni ateistlerin yanılgıları

Yeni Ateistler, İslam algısına zarar veren söylemlerini bilimsel renge boyayarak sunarlar. (s. 7) Günümüzde İslami gerçek yüzü ile tanıtmaya her zamankinden çok daha fazla ihtiyaç vardır. (s. 8)

İslam farklı kültürlerde çeşitli renklerde hayat bulmuştur. **Geleneksel din anlayışını esas kabul eden, mezhebî taassubu öne çıkarılan, batini yorumların esas alındığı din anlayışları ile dini birbirinden karıştırmamak gerekir.** (s. 12) Batı kaynaklarında İslam aleyhinde gerçekte bağdaşmayan tahfif edici ifadelerin varlığı dikkat çekmektedir. (s. 14) **Yunanca 'theos', Latince 'deus' sözcüklerinden türetilen ve 'tanrıcılık' anlamındaki teizm önüne olumsuzluk 'a' eki getirilerek 'ateizm' sözcüğü türetilmiştir.** Ateizm Tanrı inancına karşı açık bir savaş olarak kendini gösterir. (s. 15) **Richard Dawkins, Daniel Dennett, Sam Harris, Christopher Hitchens bilim adına dinlere büyük bir saldırı başlatmışlardır**. (s. 17) **Yeni ateistler teistlere kaba ve saldırgan davranış göstermekte, dine alternatif yaşam biçimi inşa etmede bilimi bir başvuru rehberi olarak takdim etmektedirler**. (s. 18) Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (s. 19) Dawkins, Einstein'ı ateist olarak lanse eder. Sam Harris 'ister ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız' der. (s. 21) Fern Elsdon-Baker, yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından 'yobazlıkla' suçlanır. (s. 22) **Ateistler felsefi olan bir iddiayı öne sürmüş, bilim kisvesi altında kendi ideolojik fikirlerini savunmuşlardır. Bilim tarihini çarpıtırlar.** (s. 23) Onların dünyasında şüpheye yer yoktur, her şey siyah beyazdır. **Bu yazarlardan hiçbirisi hayatı destekleyen bir dünya görüşü sunmamıştır.** (s. 24) **Eski ateist Antony Flew, "Argümanlar beni, var olan; her yerde hazır olan ve Kadir olan bir varlığın olduğunu kabul etmeye götürdü." der**. (s. 25) Davkins'i, Prospect Dergisi 'dogmatik'; akademisyen Terry Eagleton 'donanımsız, yanlışlarla dolu kitapların sahibi, çarpıtmacı' olarak nitelemiştir. (s. 26)

Harris, Yahudi ve Hristiyanlığı İslam'dan daha mantıklı bir din olarak görür. O, "Biz İslam ile savaş halindeyiz. İslam'ın temelleri bizim için bir tehdittir. İslam'ın barışçıl bir din olduğu fikri tehlikeli bir fantazidir." görüşündedir. Irak Savaşı'nı, "Medeni Batı toplumu tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir haçlı seferi" olarak değerlendirir; "işkencenin ahlaki olduğunu" öne sürer. Yeni ateistlerden C. Hitchens ise, 'dinlerin insanları ırkçılığa teşvik ettiğini' savunur. (s. 28) İslamofobinin yayılmasında Ateistler öncü rol oynamışlardır. (s. 29) Cihad, 'Can, mal, namus, akıl ve dinin korunması için' yapılan mücadeleye verilen isimdir. (s. 30) Din kaynaklı bilinen savaşlar dine değil başka çıkar ve menfaatlere dayalı olarak ortaya çıkmıştır. (s. 31) Savaşlar daha ziyade çıkar güç devşirme gibi niyetlere niyetlerle ortaya çıkar. (s. 116) Yuhanna ed-Dımeşki ve Bizans kaynaklı söylenti ve hikâyeler Avrupa'nın İslam algısını belirlemiştir. Batıda Müslümanlar toplumlar dışlanmakta ve hor görülmektedir. **Ateist öğretiler sahipleri ödüllerle desteklenmektedir**. (s. 34) **Harris Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının meşru olduğunu ifade eder.** (s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (s. 113) İslamfobi batının tek düze ve homojenize bir İslam algısının sonucudur. (s. 38) Darwin agnostisizmi benimsemeyi tercih etmiştir. (s. 41) Hristiyan mezhepleri birer din haline gelmiştir. (s. 44) Hristiyanlar Hz peygamberi şiddet yanlısı olarak nitelerken, İslam hazreti İsa'yı bir peygamber olarak kabul eder. (s. 45) Ebubekir er-Razi tanrıya verdiği yer verdiği için ateist olarak nitelendirilmesi uygun değildir. (s. 48) **Yeni ateistlere göre bilim dinin zıttı olduğu için bu ikisi bir arada olamaz.** (s. 49) Dennett, ateistleri 'parlak zekalı' olarak tanımlarken dindarları 'kalın kafalılar' olarak etiketlemiştir. (s. 50) **Tanrı inancına sahip olmak tabiattaki oluş ve durumların nasıllığını açıklamaya engel bir durum değildir**. (s. 53) Henry Stubbe, 'İslam dininin insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu' söylemiştir. (s. 54) Yeni Ateistler, dinin insanları uyuşturup sürü haline getirdiğini

söyler. (s. 61) Halbuki Kur'an-ı Kerim 'düşünsünler diye bu kitabı sana indirdik' buyurmaktadır. (Sad, 29) Yine Kur'an isra 36. ayette 'bilmediğin şeyin ardına düşme' der. Bakara 44. ayette 'aklınızı kullanmıyor musunuz?' diye sorar. Devamı için, 'Kur'an ve bilim' adlı yazımıza bakılabilir.

İslam, düşünme yetilerini kaybettiren içki ve uyuşturucuyu kökten yasaklamıştır. (s. 63) **Sürü psikolojisi de dinimiz tarafından eleştirilmiştir. Kur'an, "Ataların fikirlerinin eleştirilmeden kabul edilmesi reddetmiştir**. (Bakara, 170) Gustave le Bone, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiştir. (s. 37) Franz Rosenthal, "Şimdiki Batı uygarlığı da dâhil, bilgi kavramının toplum hayatında klasik dönem İslam'daki kadar büyük bir önem taşıdığı başka bir uygarlık mevcut olmamıştır." demektedir. (s. 87)

Engels, 'Doğanın diyalektiği' adlı çalışmasında dinin bilim karşısında güç kaybedeceğini söyler. (s. 64) **"Tanrının yok olduğunu konusunda mutlak bir bilgiye sahip olunamayacağını" kabul eden ve "fizik kanunlarının olduğundan çok az bile farklı olması halinde yeryüzünde yaşamını imkansız hale geleceğini" itiraf eden Dawkins, genlerin yüzlerce başka genlerle işbirliğini 'rastgele bir sürüklenme' ve 'doğal seçilim sonucu' olarak açıklamaktadır.** (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 81, 189, 254) İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kâinatta geçerli kanunlar (Sünnetullah, Âdetullah) vardır. Bilim, düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçlarının dine muhalif olması söz konusu olamaz. **(s. 79) Ateist düşüncenin aydınlatamadığı pek çok konu vardır. Mesela varoluşun nasıl meydana geldiği, tabiatın kendi kendine şekilsiz maddeden nasıl oluştuğu, insan inançları, düşünce gücü ve ahlaki değerlerin nasıl şekillendiği gibi**. Ateist Harris bile bilimsel kuramların hatalı olabileceğini itiraf etmek zorunda kalmıştır. (s. 81) **Tanrı, tecrübe ettiğimiz fenomenler dünyasının sınırları ile kısıtlanamaz.** (s. 84) Kur'an "Onlar Allah'ın yarattığı şeyler üzerine düşünmediler mi?" (Araf, 185) buyurur. Müslümanlar kendilerine özgü farklı yöntem ve sistemler geliştirmişlerdir. (s. 88) Kopernik ve Galileo gibi fizikçilerden daha önce Müslümanların güneş merkezli sistemi keşfettiklerini ve dünyanın yuvarlak olduğunu ortaya koyan çeşitli çalışmalar yaptıklarını bilmekteyiz. (s. 90) Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırkî, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkar. (s. 92) Amerikalı felsefeci William Lane Craig, Harris'in "insanın mutluluğuna sebep olan fiillerin neden ahlaki olması gerektiği" görüşünü temellendiremediğini söylemektedir. Ateist olduğunu iddia eden topluluklarda daha güzel bir ahlaki hayat mevcut değildir. Zencilere yönelik ayrımcılığın nedeni bir din olabilir mi? Güçlü devletler tarafından sömürülen ülkelerde yaşayan insanların açlığa mahkûm edilmelerini hangi dini öğreti emretmiştir? (s. 95) Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini söyler. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. Ahlak kuralları tamamen insanların inisiyatifine bırakıldığında ahlaki öğretilerde birlik sağlamak zorlaşacak, hatta imkânsız hale gelecektir. (s. 96) Mesela Dawkins kürtaj, eşcinsellik ve hayvanlarla ilişkide bulunmak gibi ahlak açısından sakıncalı görülen bazı uygulamaların meşruiyetinden bahsetmektedir. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 262-265)

Tolstoy ve Dostoyevski gibi birçok düşünür tanrısız ahlakın mümkün olmadığını dile getirmek ihtiyacı hissetmiştir. (s. 97) Din açık olarak kötülükleri reddeder. İyilikte bulunma, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma tutumları hakkında yapılan araştırmalar dindar insanların ateistlere kıyasla önde olduğunu göstermektedir. (s. 99) **Dinin dogmatik olduğu söyleyen yeni ateistlerin öfkeli, hoşgörüsüz, fanatik, radikal söylemlere sahip oldukları ve bu nedenle dogmatik olma vasfının aslında en çok onlara yakıştığı ifade edilmiştir.** (s.

106) **Antony Flew, ömrünü ateizme adamış ve onu müdafaa etmek için pek çok kitap yazmış olmasına rağmen sonradan fikrini değiştirmiş ve 'Yanılmışım Tanrı varmış' adıyla yeni bir kitap yazmıştır**. Kanada'nın matematikçiye Gary Miller Müslüman olmuştur. **Francis Collins ve Alister Megrath gibi ateist düşünürler de tek ilah düşüncesine ulaşmışlardır.** (s. 107) Yeni ateistler şiddetin en büyük kaynağının din olduğunu söyleyebilmişlerdir. (s. 111) Sosyal adaletin yok sayıldığı dünyada şiddetin öfkenin olması değil olmaması sürpriz olur. (s. 117) İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir. (s. 118) Dünyanın süper güçleri, Orta Doğu petrolünü ele geçirmek için bu ülkeler üzerinde türlü oyunlara başvurmaları, sebep oldukları yıkım ve sömürülerden kaynaklanan çatışmaların sorumluluğunu, sömürdükleri ülke insanlarının omuzlarına yüklemektedir. Terörist nitelemesi, gücü elinde bulunduran devletlerin kendi ideolojik amaçlarına karşı çıkan muhaliflerine yaptıkları bir yakıştırma olarak kabul edilmiştir. (s. 119)

Kur'an öfkenin kontrol altında tutulmasını ve affetmeyi tavsiye etmekte, şefkat ve merhameti insanlara tavsiye etmektedir. (s. 124) "Sizin en hayırlınız ahlaken en üstün olanınızdır." (Buhari, Menakıb, 23) buyrulur. İslam'a göre insanlar arasında tek üstünlük vesilesi takva sahibi olmaktır. (Hucurat,13; İbn Hanbel, V/236) Takva sahiplerinin özellikleri; iman eden, namazlarını kılan, zekat veren, yoksullara ve yetimlere yardım eden, öfkelerine sahip çıkan, bağışlayan, hanımlarına karşı hoşgörülü davranan, günahlardan af dileyen, sözlerini tutan, sabreden kimseler olarak Kur'an'da vasıflandırılmıştır. (s. 129) **Dawkins, inançların insanlara zarar verdiğini iddia eder. (s. 135) Eğer din ateistlerin iddia ettiği gibi bir virüs ise, insanların bunu fark edip ondan kurtulmaya çalışması gerekir. Oysa tarih boyunca insanların çoğunun bir ilah ve din fikrine sahip olduğu görülmektedir.** İslam dini tutuculuğu emretmez. (s. 136) Duyguları, enerjiyi görmek mümkün değildir. (s. 137) Evrende sadece bir düzenin varlığı değil, bu düzenin matematik verilere dayalı olarak kesin ispatları söz konusudur. Doğanın bu şekilde sistematik işleyen bir düzene kendi kendine kavuşması mümkün değildir. (s. 144) Bir resmin kendinizi ressam olarak görmesi komik olur. Resim yapıcısından izler taşıyabilir, becerisi hakkında tanımaya yardımcı ipuçları verebilir. Ama bu eserin müessir olduğu anlamına gelmez. (s. 148) **Russell, Freud, Hume, Demea, din duygusunun kaynağında insanlardaki çaresizlik ve sıkıntı işleri vardır görüşünderler. (s. 149) Aslında tam aksine korkunun imdadına yetişen şey Allah'a inancıdır. "Allah'tan ancak alim olanlar korkar." (Fâtır, 28) ayeti bize korkunun Allah'a inanmanın sebebi değil sonucu olduğunu gösterir**. **İnsan neden gerçekte mevcut olmayan bir üstün güce yönelme duygusuyla mevcudiyet kazanmıştır? İnsanın korkularının onu inkâra götürmediğinden nasıl emin olunacaktır?** (s. 151) Allah'ın Esmaü'l-Hüsna'sının içerisinde çok azının gazap yahut azap ifade ettiğini görürüz. (s. 152) Teistler, yeryüzüne kötülük getiren bir tanrıya mı inanırlar? Böyle olsaydı o zaman herkesin ondan uzaklaşması beklenirdi. (s. 154) Allah'a inanç insanın huzurlu ve erdemli bir hayat sürmesine vesile olur. (s. 153) **Dinin emir, yasak ve tavsiyelerini, kendi şahsi menfaatleri ile çatıştığı durumda göz ardı edip geri plana itenler olabilmektedir.** (s. 122) **Din gibi, bilim sanat gibi unsurlar da kötüye kullanılabilmektedir.** (s. 155) Tanrı kavramına inanmayan bir kişinin reddedecek bir şeyinin de olmaması gerekir, **olmayan şey reddedilemez**. (s. 156) Kötü olarak nitelenen bir şey başka kimseler için iyi olarak ifade edilebilmektedir. (s. 164) Zararlı, çirkin ve kötü olarak değerlendirilen bazı varlıklar tabiatta çok önemli işlevleri yerine getirebilmektedir. (s. 165) Zararlı şeylerin ibret vesilesi olma, iyiliğe vesile olma gibi önemli faydaları da bulunmaktadır. (s. 171) İslam düşüncesinde alem, Allah'ın dışındaki varlıklar şeklinde tanımlanır alem yaratılmıştır ve Allah'ın varlığına alametler teşkil etmektedir. (s. 172) Allah, insanı iyi ve kötü arasında ayrım yapabilecek donanıma sahip kılmıştır. Kötülük olmadan iyinin, çirkinlik olmadan da güzelin kıymetini bilmek mümkün değildir. (s. 180) **Filozof Henri-louis Bergson, "ilimsiz, sanatsız, felsefesiz toplumlar**

bulmak mümkün olacaktır ancak dinsiz bir toplum asla” (s. 189); **Mestrius Plutarchus, “dünyayı dolaşınız. Edebiyatsız, kanunsuz, servetsiz şehirler bulacaksınız fakat mabetsiz ve mabutsuz bir şehir bulamayacaksınız.” demektedir.** (s. 190) **İnsanı inanan bir varlık yapan yaratılış kodlarıdır**. (s. 191) **İnsanın korkularına, endişe ve kendini güvende hissetme ihtiyacına en güzel karşılığı din vermektedir. (s. 194) Din varoluşsal sorulara ve kimlik inşasına katkı sağlar.** (s. 198) Dinin önerdiği ahla,k akla ve vicdanı hapsedilen ve bu nedenle de herkeste farklı olan teorik ahlak değil tutarlı ve ihlaslı olmayı gerektiren pratik ahlaktır. (s. 202) İnanç, ahlaki yaşayış için bir motivasyon sebebidir. (s. 203) Mesela hırsızlık yapmak ahlaki açıdan kötü bir davranıştır. Ancak bu dini açıdan kötü olmanın da ötesinde günah bir fiildir ve bu ayrı bir motivasyon kaynağıdır. (s. 204) **Din özellikle belli sanat dallarının inkişafına başat bir role sahiptir. (**s. 206) **Din toplumu aynı düşünce ve davranışları benimseyerek ortak değerler etrafında toplanmasını sağlar. (**s. 207) **İslam dini insanları kabile, ırk, cinsiyet şeklinde bir takım ayrımlara tabi tutmaksızın üst bir ilke etrafında birleştirerek Hz peygamberin önderliğinde bir araya getirmeyi amaç edinmiştir. (**s. 209) Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. (s. 213) **Ahiret inancı insandaki adalet duygusunu tatmin eden en güçlü inançtır.** (s. 214) **Ahiret inancı acı ve zorluklarla başa çıkmada önemli bir teselli kaynağı olarak işler görmektedir**. (s. 216) İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır. (s. 219) **Ateizm insanları amaçsızlığa, yokluğa ve hiçliğe mahkum etmektedir. Sadece yok olmak üzere hayat bulmuş olmak, cevapsız kalan pek çok soru yumağıyla birlikte yok olup gitmek büyük bir yıkım anlamına gelmektedir.** (s. 215) Yeni ateistler tarafından ileri sürülen iddiaların muhatabı büyük oranda Hristiyan dininin öğretileridir. (s. 222) **Yeni ateizm bir ideoloji olarak değerlendirilmeye daha müsaittir. Ateistler alternatif görüşlere hakaret edip, kendi ideolojilerini hakikat diye insanlara zorla kabul ettirmeye çalışırlar.** Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insanı bir problem olarak da değerlendirmek gerekir. **Din, bilim, felsefe birbirlerini tamamlayan alanlardır.** (s. 223) İnsan ve kâinat yaratıcıya işaret eden ayetlerle doludur. **Kur'an'da dikkat çekilen özellikler aslında günümüz insanlarının en fazla ihtiyaç duyduğu niteliklerdir**. (s. 225)

Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları

*

Ateist ve deistlere cevap, Ateist ve deistlere güvenmemenin 100 nedeni

Çalışmaya küçük çaplı bir ateizm, deizm eleştirisi demek bile mümkün. Çalışma bizden, Hidayet yüce Allah'tan. (s. 11) **Ateistler, dinin esaslarının tersini yapmayı özgürlük gibi sunuyorlar. Oysa ki, yaptıkları yeni bir inanç oluşturmaktan öteye gitmiyor. Her olaya negatif ve ön yargılı yaklaşıyorlar, doğruyu aramak yerine sürekli yanlış bulma peşinde koşuyorlar, bir takıntı içinde görünüyorlar**. (s. 14) **Ateistlerin Müslümanlara sordukları sorularla, Hristiyan misyonerlerinin soruları arasındaki çarpıcı benzerlik, bu kimselerin**

nereden beslendikleri konusunda ciddi kuşkulara neden oluyor. (s. 15) Dogma haline getirdikleri birtakım bilimsel sonuçların her şeyi açıklayabileceğine inanıyorlar. (s. 16) Müminler güneş ve ay tutulmasında İki rekat namaz kılarlar, bu namaz, tutulmanın giderilmesi için değil sadece Allah'ın rızasını kazanmak için kılınır. (s. 17) **Din ile bilimi birbirlerini tamamlar**. (s. 18)

Büyük patlamanın öncesine dair hiçbir açıklama yapamıyorlar. Bilim adına her şeyi sebep sonuç ilişkisi içerisinde açıklamaya çalışırken, diğer taraftan evrenin yoktan sebepsiz yere var olduğuna inanmamızı istiyorlar, fizik kurallarının nasıl oluştuğunu ve nasıl işlerlik kazandığını açıklayamıyorlar. (s. 20)

Big Bang teorisinin ve entropi yasasının evrenin ezeli olduğu düşüncesini çürüttüğünü göremiyorlar. (s. 21) Hz Adem ve Havva'nın yaratılışını açıklanamaz buluyorlar. **Canlı varlıkların cansız varlıklardan nasıl oluştuğunu açıklayamıyorlar**, henüz DNA molekülünün nasıl oluştuğunu da bilmiyorlar. (s. 22) Evrim teorisini dogmalaştırıyorlar. (s. 23) **Her tercümenin Kur'an'ın yorumu olduğunu bilmiyorlar, Tercüme eserler, akademik çalışmalarda bile ikinci el kaynak olarak görülür**. (s. 24) Bilim var olan bir gerçeği açıklar, din ise var olan şeylerin yaratıcısını haber verir. (s. 25) Bilim rutin gerçekleşen yani süreklilik arz eden olaylarla ilgilenir. (s. 29) Evrendeki hakikatleri kavraması için Yüce Allah insanlara akıl ve düşünme melekesi vermiştir. Onlar geçmiş olanın demode olduğunu iddia ediyorlar fakat eski putperestlerin adetlerini ve alışkanlıklarını sahipleniyorlar. (s. 30)

"Kur'an kutuplarda namazdan bahsetmiyor" diyorlar, farklı kıtalardaki ve bölgelerdeki namazlardan da bahsetmez Kur'an, bahsetmesi de gerekmez. Yüce Allah insanı akıl vermiş kutuplarda yemek öğünlerini ve uyku saatlerini ayarlayan insan, namaz vakitlerini de en yakın bölgeye göre ayarlayabilirler. (s. 31) **Kur'an'ın evrendeki her şeyi ayet saydığını, insanları evreni araştırmaya çağırdığını görmezden geliyorlar**. (s. 33)

Dünyada kurallara uymayanlar nasıl karşılık buluyorsa öte dünyada da, ilahi kurallara uymayanlar bunun karşılığını göreceklerdir. **Toplumun kutsallarını, değerlerini aşağılamayı marifet sayıyorlar**, halka tepeden bakıyorlar. (s. 34)

"1400 yıl öncesinin kanunları" diye akılları sıra İslam'ı küçümsüyorlar. Ama kendileri Sodom ve Gomora fuhuşunu, 'cinsel 'özgürlük' adı altında savunuyorlar. (s. 35) Ahlakı sadece taciz ve tecavüze indirgiyorlar. Halbuki, zina ve homoseksüellik en uç ahlaksızlık olması dolayısıyla İslam'da yasaklanmıştır. Onlar, ahlaksızlığa götüren diğer fiilleri sakıncalı görmedikleri için taciz ve tecavüzün arttığını göremiyorlar. Nisa, 23. ayetinde yasaklanan evlilikler çerçevesinde sadece halalar ve teyzelerden bahsedildiğini, Ahzap, 50'de ise, evlenilmesi helal olan hala, 'kızı' ve teyze 'kızından' bahsedildiği ve arada bir çelişki olmadığını göremiyorlar. (s. 36) **Bu tür evliliklerin 'çağdaş hukukta da meşru olduğunu' bilmiyorlar.** Kur'an'ın kadına tarlaya benzetmesini anlayamıyorlar, benzetmede, kadının doğurganlık ve annelik yönüne dikkat çekilmektedir, kadın insanlığın devamının, toprak ise hayatın sürmesini sağlar. 'Toprak ana' deyiminin birçok kültürde olduğunu bilmiyorlar. (s. 37)

Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur. (s. 38) **Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyorlar.** (s. 44)

Örtüyü özgürlük karşıtı bir giyim tarzı olarak lanse ediyorlar. Halbuki belki de asıl örtünmek özgürlüktür. Nitekim pencerelere perde takılması, evde özgürce hareket etmek içindir. Modernite tek tipçi dayatmayla kültürü yozlaştırdı. (s. 39)

Kur'an'da hitap genel itibarıyla Eril (maskulin) kalıpla kullanılır. Onların mantığıyla, inkarcı zalim kadınların cehenneme girmeyeceği bile söylenebilir. (s. 40)

"Ahzab, 56. ayette, Allah Muhammed'e salat ediyor." diyorlar. Salat kelimesinin her yerde namaz olduğunu zannediyorlar. Kur'an'da salat kavramının Allah'a nispetle kullanıldığında 'rahmet ve bağışlama'; meleklerin nispetle kullanıldığında 'dua'; Hz Peygamberin nispetle kullanıldığında da 'dua ve bağışlama talebi'; müminlerin nispetle kullanıldığında da 'dua ve namaz kılmak' anlamında olduğunu bilmiyorlar. Alak suresinde, Ebu Cehil kafirliğinden vazgeçmezse cehennemde nasıl bir cezaya çarptırılacağının anlatıldığını kavrayamıyorlar. (s. 42) "Salat, yardım, destek anlamındadır. Allah sadece peygambere değil, kullarına da salat eder. Ahzab, 43. ayet: " Allah ve melekleri karanlıklardan aydınlığa çıkmanız için size salat eder." Yani, Allah bizimle mesajlaşır, varlığını hissettirir. Salat tek taraflı bir eylem olmadığı gibi, peygambere özel bir durum da değildir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 147)

Kur'an bütün peygamberlerin peygamberlikte eşit olduğunu ama kendilerine verilen bazı özellikler bakımından aralarında farklılıkların bulunduğunu bildirir. (s. 43)

Peygamberin görevi Kur'an'da yer almayan ayrıntıları bildirmek ve uygulamaktır. Yani yüce Allah kitabı bir öğretmenle birlikte gönderir. Lat, Menat ve Uzza putlarının gerçek tanrı olmadığını ifade eden ayetleri, Necm 19-20, 'Kur'an putları övüyor' şeklinde çarpıtmaya uğraşıyorlar. (s. 44)

"Kur'an savaşa teşvik ediyor." diyorlar. Hz Peygamberin "Savaş istemeyin ama, şayet kaçınılmaz olduysa sakın savaştan kaçmayın." sözünü bilmiyorlar. İslam'da barış asıldır. Savaş geçici bir çözümdür. Bu bir insanın hastalığında tedavi olması veya ameliyat olması gibidir. (s. 45) **Dünya vatandaşlığı adı altında, emperyalizmin, kapitalizmin iktidarına teslimiyeti özendiriyorlar. İslami savaşçı bir din gibi göstermeye çalışanlar, terör eylemlerini özgürlük savaşı gibi lanse ediyorlar.** (s. 46)

Evrende iyi veya kötü ne varsa her şeyi Allah'ın yarattığını; ama insan bakımından kötü olan işlerin ‘insanın iradesiyle’ kazanıldığını bilmiyorlar. Allah insanı yaratmış ve ona özgür bir alan tanımıştır, ona yol göstermiş, belli ilkeler koymuştur. (s. 47) 'Allah'ın hidayeti' kulun istemesine bağlıdır. 'Biz gidilecek yolu gösterdik, artık dileyen inanır dileyen inkar eder." (İnsan, 3)

Ateistler hayatın sadece bu dünyayla sınırlı olmasını arzu ediyorlar. (s. 48) **Ahiret, mağdur ve mazlumların uğradıkları haksızlıkların gidereceği yerdir. Ahireti inkarın, dünyadaki kötülükleri teşvik edici olduğunu göremiyorlar.** (s. 49) Cinsel özgürlük ve feminizm adı altında toplumun bozulduğunu ve fuhşun, cinsel sapıklıkların ve bulaşıcı hastalıkların artığını göremiyorlar. (s. 50)

"Erkek olsun kadın olsun, kim bir mümin olarak güzel, faydalı ve dürüstçe işler yaparsa kesinlikle ona çok hoş bir hayat yaşatacağız." (Nahl suresi, 97) Firavun'un eşine cennette köşk verilecektir. Hz Nuh'un, Hz Lut'un eşleri gibi olanların cehenneme atılacakları belirtilmektedir. Kur'an'da kişinin değeri, cinsiyetine göre değil, inancına ve yaptığı güzel işlere göredir.(s. 51)

Çağdaş dünyadaki kadınları ve hatta çocukları bir ticaret ve eğlence malzemesi olarak kullanan kölelik düzeni konusunda çözüm getirici bir fikir üretemiyorlar. Çağdaş dünyada hala renge ve etnik kökene göre ayrımcılık ve yabancı düşmanlığı son hızıyla devam etmektedir. (s. 52)

Modern ruhçuların kuvvet bulması biraz da ateistlerin, insanların manevi ve ruhi taraflarını hırpalamaları yüzündendir. (s. 53) **İnsandaki ebediyet duygusunu görmezden geliyorlar. (s. 54)**

Hep kötülükten şikayet ediyorlar ama kötülüğün nasıl ortadan kaldırılacağına dair uygulanabilir bir çözüm sunamıyorlar. (s. 55)

Din ile dindar arasındaki farkı kavrayamıyorlar, kötülük yapanlara yönelik sesleri cılız ama dindarların en küçük hatalarında vaveyla'ya başlıyorlar. Dine girmekle bütün hata ve kusurlardan sıyrılmış olunsa, dinlerin haram ve yasaklarının olmaması gerekirdi. Haramlar ve yasaklar işte bu hataları ve günahları önlemeye ve düzeltmeye yöneliktir, kişiler akıllarıyla ve iradeleriyle dinin emir ve yasaklarına uydukları takdirde, dürüst ve iyi kişiler olabilirler. Din yol gösterir, yolda gitmek kişilerin kendi ellerindedir. (s. 56)

Stalin ve Mussolin, Hitler gibi din düşmanı kişiler yüzünden 70 milyondan fazla insanın katledilmesini ve doğanın tahrip edilmesini hiç konuşmuyorlar. Ateistler, komünist ülkelerin neredeyse tamamının neden baskıcı birer diktatörlüğe dönüştüğünü izah edemiyorlar. (s. 57) İlk 4 halife, seçimle iş başına gelmişlerdir. **Bir ateist tecrübe olan Sovyetler Birliği'nin geride büyük bir insanlık sefaleti bırakarak çöküp gitmiştir.** Bir köpek öldüğünde dünyayı ayağa kaldırıyorlar, öte yandan 'bir köpeğe su vererek yaşatan kişinin cennete gireceğini' müjdeleyen İslam peygamberine dil uzatmaktan da çekinmiyorlar. (s. 58)

Dünyanın en kanlı savaşı olan II. Dünya Savaşı'nın aktörleri ya ateist ya da dindar olmayan kişilerdi. Demek ki dinler devre dışı bırakıldığında insanlık daha iyiye gitmiyor, kurdukları bütün ideolojiler başarısız oldukça hırçınlaşıyorlar. (s. 59)

Doğadaki dengenin bozulmasının en büyük sebebinin, tanrıyı hayatından çıkaran insanın haz tutkusunun ve doyumsuzluğunun olduğunu göremiyorlar. **Göremedikleri için Tanrı'ya inanmıyorlar ama dinlerin bir gün sonu gelecek türü asla göremeyecekleri ütopyaya inanıyorlar.** (s. 60)

Tabiata hükmedeceklerini zannediyorlar. Basit virüslerle baş etmekten aciz kaldıklarını gerçeğini görmeye bir türlü yanaşmıyorlar. (s. 61) **Dinlerin son bulacağı kehanetinin hiç gerçekleşemeyeceğinden korkuyorlar. Hak ile görev ve özgürlük ile sorumluluk dengesini bir türlü tutturamıyorlar, her aykırılığı özgünlük ve özgürlük sanıyorlar.** Bütün hakların kendilerine, sorumluluklarınsa başkalarına ait olduğunu zannediyorlar. (s. 62) Çıplaklığı ilericilik, giyinmeyi gericilik sayıyorlar, **kendi kıyafetlerine saygı beklerken başkalarının kıyafetlerine saygısızlık ediyorlar**. **Dindeki ibadetleri anlamsız görüyorlar ama çağdaşlık adı altında bir sürü ritüel (ruhçuluk vb.) uyduruyorlar.** (s. 63) Evrendeki kanunları işleyişlerini keşfetmek ile o kanunları ve işleyişleri yaratıp ortaya koymanın farkını bir türlü kavrayamıyorlar. Saplantılı dogmatikliğe doğru evirildiklerini bir türlü fark edemiyorlar. (s. 64)

Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap,

*

Aklın cinneti Deizm

Arif gönüller her saniye değişen muazzam tablolara hayranlığını hiç kaybetmeden nazar ederler. Bir hak dostu der ki, "Cenabı Allah, zuhurunun şiddetinden gaibdir." (s. 9)

Ateizm nedir? İnsanın tefekkür dünyasını nefsin heva ve heveslerine ipotek etmesidir, dümeni bozuk bir gemi gibi yaşamaktır, nefsinin uzaktan kumandalı bir robotu olmaktır, ömrünü markaların ve gelgeç sevdaların peşinde tüketmektir. (s. 14) Hayvanlar bile bir gaye ile yaratıldığına göre, insan başıboş gayesiz ve gayretsiz bir yaşayış için mi halk edilmiştir? (s. 17, 58, 190) Sanattan sanatkâra varamamak aklın cinneti değil de nedir? İnsanlar sömürmediği takdirde yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artar bile. (s. 18) Bu kâinat kitabının hikmet yüklü satırlarını hakkıyla okuyanlara ne mutlu. (s. 19) Papa Francisco: "Bizim Mukaddes metinlere yaptığımız gibi Müslümanların da Kur'an üzerinde eleştirili bir şekilde çalışmaları onlar hakkında iyi olur, tarihi ve tenkiti yorum yöntemi onların gelişmelerine yardımcı olacaktır." diyerek kendi düştükleri duruma bizim de düşmemizi istemektedir. (s. 22) Komünizm ve sosyalizm, partili bir azınlığa hizmet etti; kapitalizm ve liberalizm ise tröstler ve kartellere. (s. 25) Deistlerin dinlere karşı ithamlarında ateistlerinkinden hiçbir fark yoktur. (s. 28)

İslam akıl dışı değil, akıl üstüdür. (s. 35) İmansızlık hayat sermayesini fani arzular karşılığında tüketen ebedi bir iflastadır. (s. 36) "Hayat felsefem bu", "istediğim şekilde inanırım" gibi kelimeler, "Bu da bizim dinimiz" anlamına gelmektedir. (s. 37) Batıda birçok ilim adamı Hristiyanlığın akıl dışlılığı karşısında dinden soğudu ve bu da deizme neden oldu. (s. 38) Hz. Adem'in de, Musa'nın da, İsa'nın da tebliğ ettiği din İslam'dır. (s. 39) Trilyonlarca varlığın rızkını kim tedarik ediyor? (s. 40) Tarih incelendiğinde bilim ve icatlar sahasında Müslümanların büyük hizmetleri görülecektir. Maalesef batıya karşı aşağılık kompleksiyle kaleme alınan ilme dair eserlerde bunlardan hiçbir şekilde bahsedilmez. Bu inkar batının nankörlüğünün tezahürüdür. Doğu için ise aşağılık kompleksinin neticesidir. (s. 44) Batı ulaştığı ilerlemeyi Müslümanlara borçludur. (Fuat Sezgin, İslam'da bilim ve teknik I/163-166)

Oryantalizm gibi deizmin de izlerini cahiliye Müşrik Araplarında görmek mümkündür. Cahiliye Arapları, "Allah var fakat o peygamber göndermemiştir." diyorlardı. (s. 46)

Deizm yaratıcıyı kabul ediyormuş gibi yapıyor fakat hiç mevcut değilmiş gibi yaşamaktır. Bu adeta ölü bir put ve hayali bir tanrı tasavvurudur. (s. 48) Hak ve hukuk anlayışı olmayan bir put. (s. 49) Ateizm, deizm ve sekülerizm de acımasızlık, vahşet vardır. Endülüs'te, kafkasya'da, Bosna'da, Irak'ta, Suriye'de, Yemen'de, Myanmar'da bunları gördük ve hala görüyoruz. (s. 51)

Siz, “Yarın ya oksijen azalırsa, oksijensiz kalırsam!” diye yanında oksijen tüpü ile gezen birini gördünüz mü? Bu güven ilahi kudrete itimat değil midir? (s. 52) Deizm çeşitleri olmakla birlikte hepsinin özeti, ‘benim hiçbir arzuma din karışmasın’ şeklinde özetlenebilir. Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı. (s. 54) Kapitalist dünyada merhamet kazınmış, hodgam bir vahşet devreye girmiştir. (s. 55)

Din akla göre olsaydı, her akla göre bir din zuhur ederdi. Bütün filozofların birbirini tekzip etmesi bunun göstergesidir. (s. 57) Bugün bir kültür istilası vardır, nefisler şehevi arzuların kölesi haline geliyor, ruhlardaki tatminsizlik insanlığı buhranlara sürüklüyor, insanlara ahiretsiz bir dünya anlayışı telkin ediliyor. Hayvanların bile bir yaratılış gayesi vardır. (s. 58) “İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?” (Kıyamet, 36) Roger Garaudy, “Maalesef İslam dünyasına Ebu Hanife’nin hukuk mantalitesini ben öğretiyorum, hâlbuki ben yeni Müslümanım, siz hasta olan batıyı taklit ediyorsunuz. Hiç sağlam insan hastayı taklit eder mi?” demektedir. (s. 60) Pavlos, “siz teslise inanın gerisini bırakın. Ahkam/kanun çıkarma işi Sezar’a aittir.” dedi. (s. 61) 431'de yapılan Efes konsilinde hazreti Meryem’e, ‘Tanrı doğuran’ sıfatı verildi. 787'de yapılan ikinci İznik konsilinde ikonlara tapmanın günah olmadığı kararı verildi. (s. 62) Ortodoks Hristiyanlar ilk 7 konsili, Katolik Hristiyanlar toplam 21 konsili kabul ederler. (s. 63) Hadisi şeriflere güvenmeyeceksek, Kur'an'ın bugünü bağladığını kabul edeceksek geriye ne kalır? Tabii ki deizm! (s. 65) İnandığı gibi yaşamayanlar yaşadığı gibi inanmaya başlarlar. (s. 66) İmam-ı Gazali, “Fasıklarla beraberlik zamanla zihni beraberliğe, bir müddet sonra kalbi beraberliğe götürür.” der. (s. 67) “Rabbimiz zahirdir, bu zuhur sıfatları itibariyle aşikârdır.” (s. 79)

Kainat bir iman laboratuvarıdır, inanmamak için kör olmak lazımdır. (s. 579) Descartes, “İnsanın zihnindeki en mükemmel varlık fikrinin yokluğu düşünülemez. Bu da başka bir delil olmasa dahi Allah'ın varlığını ispat eder.” der. (s. 81) Cenabı Hak, nice isyanlarına rağmen inkarcıların bile rızkını kesmez. (s. 106) “Allah insanlara hiçbir şekilde zulmetmez fakat insanlar kendilerine zulmederler.” (Yunus, 44; Ali İmran, 117; Nahl, 33) “İnsan olmak benim tercihim değil” diyen bir kişiye sormalı, “varlığını, o aklını, haysiyetini” bir solucanla, bir fareyle değişir misin? Tercihin miymiş değil miymiş? (s. 111) İnsan ‘sıfır sermaye’ ile yoktan var edilip dünyaya gönderiliyor, sahip olduğu her şeyi tamamen bir lütf-i ilahi. (s. 112) Cenabı Hak, “sen bir hiçtin, seni ben yarattım” buyuruyor. Bir hiç, sonsuz kudret karşısında ne ifade eder? (s. 114) Unutma, Allah'ın sana ihtiyacı yok, seni faziletli bir kul haline getirerek cennetlerinde ağırlamak istiyor. (s. 116) Ey insan! Yokluğu mu cenneti mi tercih edersin? (s. 117) Kul mühürlemedikçe yüce Allah kulunun kalbini mühürler mi? Nankörlük, zulüm, günah, yalancılık gibi kötü özelliklere ısrarla devam edenlerin kalpleri mühürlenmektedir. (s. 118) Ey ölümden korkup kaçan. İşin aslı sen kendi günahlarından korkuyorsun. (s. 120) Ölüm aynasında görüp ürktüğün kendi çirkin yüzündür. Yaşlanmak, kuvvetin azalmaya başlaması, ölmek. Esas hayatın ahiret olduğunu anlatan birer ipucudur. (s. 121) Eşitlik her zaman adalet değildir. Cenab-ı Hakk'ın muhakemesi ve hesabı her bir ferde özeldir. “Allah her şahsı ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar.” (Bakara, 286) Herkes kendi bulunduğu şartlara göre imtihan olmaktadır. (s. 123) Kabe bir istikamet noktasıdır. (s. 131) Hz Adem’e secde, Allah'a ifa edilecek secdenin bir işareti, bir merkezî noktası olması durumudur. Kâbe içinde vaziyet aynıdır, Allah'a gerçekleştirilen secdenin istikamet noktasıdır. Kâbe birliği sembolize eder. (s. 132) Zekât, infak, sadaka, filtre, vakıf, kefaret ve benzeri ibadetlerle zenginden fakire doğru maddi akış sağlayan ve bunu ibadet niyeti ile gerçekleştiren İslam'dan başka bir nizam var mıdır? (s. 134) Bazı âlimler mucizelerin insan için ilim ve teknik bahsinde bir ufuk çizdiğini söylemişlerdir. (s. 136) İslamiyet’te erkek ve kadın eşit değil, adalet dengesi içindedir. (s. 139) Kadın ve erkek yaratılışta ve fıtratta eşit değildir. Birbirlerini tamamlar vaziyettedir. (s. 140) İslam yaratılışta var olan farklılığı kadın ve erkeğin hak ve vazifelerine yansıtmıştır. (s. 141)

Hz Ayşe validemizin 300 kadar talebesi olmuştur. Osmanlı'da kadınlar tarafından kurulan binlerce vakıf vardır. (s. 142) Endülüs Müslümanlarına ağır zulüm ve işkenceleriyle bilinen Kastilya kraliçesi İsabella, tarihe 'Kirli İzabella' diye geçmiştir. Çünkü yıkanmak ve temizlenmek dünyaya değer vermektir onun nazarında. Ömrü boyunca sadece iki kez yıkanmıştır. (s. 149) Hollanda gibi bazı ülkelerde kilise iki erkeğin nikahını kıyıyor. (s. 150) Kaparot ayininde Yahudi kişi bir tavuğu başının üzerinde üç kere döndürür, böylece günahları o hayvana geçer, sonra o hayvanı keserek günahlarını yok etmiş olur. (s. 151) Hristiyanlıkta da, ruhban sınıfı günahları çıkartmaktadır. (s. 152) İslam'da günahları affeden sadece Allah'u Teâlâ'dır. Son nefese kadar Allah'a istiğfar ve ilticaya devam edilir. (s. 153) Din yaratılış gayesini idrak etmemizi sağlar, kundak ile kefen arasını tanzim eder. (s. 157) İslam, barışı esası almıştır. Ancak fitne ve zulümlere mani olmak için savaşı da onaylamıştır. Fakat ona da hak ve hukuk kuralları getirmiştir. (s. 164) İnsaf ile tarihi gözden geçirenler, Müslümanların savaş hukukuna uyduğunu, fethedilen bölgelerdeki halkın sevincini, din ve vicdan hürriyetini, yaşanan huzur ve saadeti inkar edemez. (s. 165) Kapitalist, sosyalist, faşist ve Siyonistler dünyayı kan gölüne dönüştürmüşlerdir. Dünya Savaşının en ufak bir dini sebebi var mıdır? Hitler'in, Missolini'nin herhangi bir dini gayesi var mıydı? Stalin'in bir dini var mıydı? Atom bombasını dindarlar değil, demokrasi, insan hakları gibi mefhumları dava eden ülkeler kullanmışlardır. (s. 168) Kişilerin şahsiyetlerini aşağılamak doğru değildir, nefisleri tahrik ile hakikatin nuru gönle doğmaz. (s. 179) Peygamberimiz panayırlarda, Hac zamanlarında, Taif'in çileli yollarında daima müşriklerle muhatap oldu ve onlara İslam'a anlattı. Haliyle, söylemleri ve her şeyiyle daima tebliğde bulundu. (s. 181)

Cevap bekleyen sorular: Senin diğer canlılardan farklılığını hissedebiliyor musun, her şey öylesine de rastgele mi, sayısız varlığın birbirinden farklı katrilyonlarca rızkını kim tedarik ediyor? Bir sahnede iki farklı piyes oynasa birbirine karışıyor; Bak bu alem sahnesine milyarlarca piyes aynı yerde oynanıyor. Yazın sulu karpuz, kışın C vitaminli portakalı kim yaratıyor? Kar kalktığında cesetler manzarasıyla karşılaşmıyoruz, bunu ayarlayan kimdir? 'Antropik prensip' kimin eseridir? (s. 182-183) Varlığın mana ve gayesini bildirmeyen bir eğitimden tatmin olabiliyor musun? (s. 184) Deizm ölüm için, ölümden sonrası için ne söyleyebilir? Adaletin yerini bulmadığı haksızlıklar öylece kalmalı mı, yoksa bir gün hak yerini bulmalı mı? (s. 185) Hak din olmadan ahlak olur mu? Akla dayalı ahlakta insanlığın ittifak etmesi mümkün müdür? Hani kapitalistlerin vaad ettiği bolluk, huzur? Kapitalizm ve komünizmden insanların en ufak bir umudu kaldı mı? (s. 186) Kürtaj kimilerine göre hak ve hürriyettir. Cinayeti haklı olarak gören bir ahlak kabul edilebilir mi? Cinsi sapkınlıklara hürriyet namına yol veren hatta teşvik eden akıl savunulabilir mi? Birleşmiş Milletler'de 5 vetocu ülke, kayırmak istediği ülkelerin zulmüne koruyucu oluyor. Bu idarecilerin hepsi materyalist, hümanist, kapitalist veya sosyalist zihniyet sahibidir. Çevre tahribatı, nesli tükenen canlılar, kitle imha silahları, sömürgeler; Bütün bunlar akıl ve bilim temelli dünyanın eseri değil midir? (s. 187) İnsanın taklidinden de aciz olduğu (Biyomimetri) nice ilahi sanatlar var değil midir? Üç günlük dünya keyfi, ebedi bir ahireti yakmaya değer mi? (s. 188) Karalayıcı ifadeler gerçek bir bilgi sağlar mı? Allah'ın bizden istediği ibadet ve kaidelerin tamamının bizim lehimize, bizim faydamıza olduğunu biliyor musun? Ebedi hayat ile alakalı karar ve tercihlerinde yeterince düşündüğüne emin misin? Yoksa kalabalığa mı uyuyorsun? (s. 189) Hiçbir varlığın başıboş olmadığı bu alemde insanın başı boş bırakılacağını aklın ihtimal veriyor mu? Fizik kanunlarını kim koydu? (s. 190) Bir gün Rabbinin huzuruna getirildiğinde, onu inkar etmiş olmanın bir mazeretini bulabilecek misin? (s. 191) Freud hayatın bütününden sadece bir yanına alıp, tamamı ondan ibaretmiş gibi yorum yapmıştır. İslam düşüncesi asla meseleleri tek taraftan ele almamıştır. İslam, hayatın her safhasını kuşatmıştır. (s. 197) Ateist ve deistler sanatı sanatkâr kabul etmelerindeki çelişkiyi fark edememektedirler? Niçin yaratıldık, nereden geldik, nereye gidiyoruz, niçin? (s. 201)

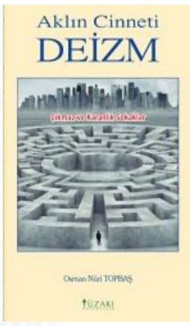

Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm

*

Sorun kalmasın

Kitabımız teknik bir kitap değil, gençler uzun uzun izahları, teknik dili sevmedikleri için cevapları tutabildiğimiz kadar kısa tutmaya ve sade bir dille ele almaya çalıştık. (s. 13) Evrenin oluşum aşaması yanında, mevcut düzen yüzyıllardır nasıl sağlanıyor? (s. 15) Bir kitap yazarları, tasarımcıları, matbaacıları olmaksızın kendiliğinden var olabiliyor mu? **Yaratıcının var olduğu inancı insanın fıtratına yerleştirilmiş bir duygudur**. (s. 16) Çünkü burada **insanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yok**. Uzay boşluğunda bulunup, devasa bir kütleye ve enerji çekirdeğine dönüşen şey nereden geldi? Bilim, yokluktan varlık elde edemeyeceğini kabul etmektedir. (s. 17) **Hayatta tüm patlamalar yıkımlara, kaoslara sebep olurken bu nasıl bir patlamaymış ki, muhteşem evrenin oluşumuna sebep olmuş,** bin yıllardır hassas dengeleri kurgulayabilmiş? Patlama denen şey, belli bir zekaya sahip midir ki? (s. 18)

Kelami deliller

Hudûs delili: Evren sürekli değişiklik gösteriyor, her değişiklik gösteren şey de sonradan var edilmiştir. O halde, alemde sonradan var edilmiştir. Alemin sürekli değişikliğe maruz kalır, çocukluk, gençlik ve yaşlılık gibi. (s. 21) İmkan delili: Yaşadığımız alemin var olması zorunlu olan bir şey değildir. Bu alemin varlığını yokluğuna tercih edecek bir zat gereklidir. Gaye ve nizam delili: Bunca muhteşem dengelerle ve düzenlerle donatılmış evrenin bir gayesi yok mudur? Niçin bu hayattayız, evrendeki maddelerin doğası entropiye meyilli iken, bu nizamı takip eden bir varlık olmalıdır ki evren mükemmel işlesin, O da Allah'tır. (s. 24) İlk muharrik delili: Bir nesne durağan ise bir etki olmadığı sürece harekete geçmez. (s. 25) Hareketi ilk olarak kim vermiştir. Antropolojik deliller: insanların çeşitli yönlerini inceleyen bilim dalıdır. Atomik ve çeşitli hücrelerin sayısı sayılamayacağı kadar çok ve hareketleri kavramayacak kadar fazladır. (s. 26) Kozmolojik deliller: Evren bilimini ifade eder. Galaksiler müthiş bir ahenk içinde, hassas dengede devam ediyor. (s. 29) Zoolojik deliller: Hayvanları inceleyen bilim dalıdır. (s. 30) Bal arıları, yarasalar, kangurular, yaratmadaki kudret ve nizam'ı gösterirler. İnsanın hayatını zor anlarında ortaya çıkıveren sığınma içgüdüsü de bir ispattır. (s. 32)

Dinsiz toplum yoktur, dinin düsturları insanın vicdani hislerini de olgunlaştıran düsturlardır. (s. 38) İntihar vakalarının en fazla olduğu ülkeler, bilim ve teknik açısından en gelişmiş ülkeler olabilmektedir. (s. 41) Ateizm, taraftarlarına, bireyler arasında koca bir 'hiç'i vaat etmektedir. İslam Müslümanlara bu hayatta bulunmasının amacını öğretir. **Bilimsel noktada hayli mesafe kat eden ülkeler, fakir ülkeleri sömürmek ve fiilen işgal etmek teşebbüsünden geri durmuşlar mıdır?** (s. 42) **ABD ve Avrupa ülkelerinde mevcut düzen sömürü sistemi ile**

ayakta durmaktadır. (s. 44) **Akıl dediğimiz şey de Göreceli bir kavramdır. Herkesin aklı, kendine göre doğruyu göstermektedir**. (s. 44)

Akıl sağlam bir zemine oturtulduktan sonra insanı selamete çıkarabilir. Dinsizlik, bedenin ihtiyaçlarının normal çizgide neler olduğunu bilmediği için sağlığına da zarar verir ve de ruhu inkar ettiği için insanı yaşarken ölü hale getirir. (s. 45) Seküler kesimin ruh açlığına örnek olarak yoga yönelimi misal verebiliriz. (s. 46) A. Comte, insanlığın tarihini üç devire ayırır: Fetişizm, çok tanrıcılık ve tek tanrıcılık. Kendisi de bir din kurgular ve formüle ettiği din, ilahsız, seküler hümanist bilim dini, kısaca, 'insanlık dini'dir ama o da başarısız olmuştur. (s. 52) Dinin insanlar tarafından icat edilmiş bir şey olduğu iddiası tamamen bir varsayımdır. Öncesinde hocası Tylor'un monoteizm görüşünü benimseyen Andrew Lang, daha sonra ilkel halklarda atalar kültürüne de doğa kültürüne de rastlamadığını söylemiştir. (s. 53) Dinin kaynağının korku, tabiatta karşılaştıkları bazı olayları anlamlandırabilmek için dini icat ettikleri iddiasına cevaplar: Bu tezin belgelendirilmesi kesinlikle mümkün değildir, ümit ve korku dinin kaynağı değil, fıtratta var olan din duygusunun gelişme sebebidir, **din olmasaydı insanoğlu ibadet etme yolunu aramazdı, toplumu ayakta tutan dinin ta kendisidir**. (s. 54) Dinin kaynağı korku olsa idi, ilerleyen zamanla olayların mahiyeti anlaşıldıkça insanların dinsiz kalmaları gerekirdi. (s. 55) "Kendilerine kitap verilenler aralarındaki kıskançlıktan ötürü anlaşmazlığa düştüler." (Bakara Suresi, 213)

Din afyon mudur? **Marks'ın düşüncesinde din bir sebep değil sonuçtur**. (s. 64) Kastımız, Marks'ın bu sözünü dinin tüm kötülüklerin kaynağı olduğu şeklinde anlayan yeni ateist kesimin anlayış sığlığını ortaya koymaktır. (s. 65) **İslam, mazlumun hep ezildiği bir ortamda, zalimin elinden gücü teslim almayı hedeflemiş ve bunu başarmıştır. Müslümanların o günün burjuvazisine boyun eğmemişlerdir**. (s. 67)

İslam, insanların malını haksız yolla ele geçirmeyi yasaklar. (Bakara suresi, 188); 'Adaletli olun' der. (Maide Suresi 8); Tabiata karşı bizleri duyarlı olmaya çağırır. (Ahmet bin Hanbel, Müsned, XX/251, no:12902); 'Hayvanlara güzel davranmayı şiddetle emreder.' (Buhari, Kitab-ül Musakat, No: 22 36, Müslim kitabı Selam No 22 42)

Adına 'gönüllü kölelik' dediğimiz bu sistemde, her biri birer afyon olan futbol, alışveriş, eğlence ve kadının modernlik, özgürlük, meşhurluk, cinsel objeye indirgendiği bu ortamda gidişata dur diyebilecek tek unsur olan dine 'afyon yakıştırması' yapılması ancak, 'akıl tutulması' ile ifade edilebilir. (s. 69) Din komünizm ve Kapitalizm ile mücadeleyi esas edinmiş kendine özgü ekonomik sistemi olan bir müessesedir. (s. 70) **Günümüz dünyasında bir afyondan bahsedilecekse o da bu sömürü düzenini süsleyen insanları modern köleler haline getiren medya kuruluşlarıdır**. (s. 71)

Savaşların sebebi faşizm, sömürü, petrol gibi nedenlerdir. Dinin demode olduğunu savunan ülkelerin birbirlerine savaş açtıklarını görmüyor muyuz? (s. 74) **İslam astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir. (s. 78) Müslümanlar tarihte nice icatlara imza atmışlardır: Kaf Suresi 6. ayet; Ankebut Suresi 20. ayet; Ğaşiye Suresi 20. ayet; Nahl suresi 66. ayet; Rum Suresi 9. ayet.**

Hiç bir inanç sistemi, mensuplarının zaafları üzerinden sorgulanamaz. Bilim adına yalan söylenen bilim adamlarının sahtekarlığını bilime mal edebilir miyiz? (s. 80) Mekke müşriklerinin ileri gelenleri İslam'a karşı takındıkları olumsuz tavrın benzerini bugün hayli fazlasıyla görmekteyiz. Zira o günde İslam menfaatleri için ciddi anlamda bir tehdit idi bugün de. (s. 84) İslamofobinin önündeki en büyük engel dün de bugün de 'güzel temsil'

olmuştur ve olacaktır. (s. 85) Avrupa, Osmanlı'nın Avrupa'da Hristiyanlara yapmadığı zulüm ve asimilasyonları Müslümanlara reva görmeyi vazife saymaktadır. (s. 86) Batı, Hristiyanlığı benimsediğimden dolayı İslam'a sonsuz bir kin beslemektedir. (s. 88) Korkular önyargılarla doğrudan ilişkilidir. (s. 89) İslamofobi, Müslümanların siyasi alanda düşmüş oldukları zayıflıktan kaynaklanmaktadır. Dağılmışlık kendimizi ifade edememe, başkalarının karalamalarının önünü açmıştır. (s. 90) Islamofobi, Batı'nın İslam'ı kendi istediği şekilde insanlığa tanımlama çabasıdır. (s. 91)

Allah'ı kim yarattı? Güneş ışığını kimden, nereden almaktadır? Peki su ıslaklığını neyden/kimden almaktadır? (s. 94) Yazılım ile onu üreten kişiler arasında neredeyse hiçbir benzerlik yoktur. (s. 95) İhlas Suresi, 1-4: "O Allah doğurmamış ve doğurulmamıştır, O'nun hiçbir dengi yoktur."

Allah varsa neden onu göremiyoruz? İnsan gözü, ışınların sadece % 2.5 kadarını görebildiği belirtilmektedir. Allah'ın görülmemesi, var oluş amacımıza da uygundur. İmtihan edilmek için gönderilmişiz, görülen bir şeye imtihanda olmaz. (s. 99)

Allah kaldıramayacağı bir taş yaratabilir mi? Kaldıramayacağı bir taş olan zatın Allah olması mümkün olabilir mi ? (s. 101)

Bizle alakalı işler iki kısma ayrılıyor. Kendi elimizle olmayarak gerçekleşen işler. Tırnaklarımızın büyümesi gibi. İkincisi ise, bizzat kendi tercihimizde yaptığımız işler. (s. 104) **Bize bir irade vermiş olduğuna göre Allah'ın bizi bu irade üzerinden imtihan etmesinde şaşılacak ne var?** İmtihana tabi tutmak için gerekli olan şey bu irade değil midir? (s. 105)

"Allah bana sormadan beni niçin yarattı, bu zülüm değil midir?" Her **türlü güzelliğinden istifade ettiğiniz, asla ölmek istemediğiniz bu hayatta sıra bazı sorumluluklara gelince mi 'Ben dünyaya kendi tercihimde gönderilmedim' diyorsunuz**? Neydik? Bir hiç! **Varlığımız bir nimettir**, **asıl bu hayata ne için gönderildiğimizi, burada bulunma gayemizin ne olduğunu araştırmalıyız.** (s. 110) "Ben isteğimle gelmedim!" Bir şeyin sorulabilmesi için önce var edilmesi gerekir. Ben var olmak istemiyor olsaydım bile 'var' olmam gerekirdi. Var olmadan tercih etmem söz konusu olamaz ki? Soru tutarsızdır. (s. 111) **Şunu sormalı insan kendine, "ben bu varlığı hak edecek ne yaptım ki, Allah bana bu nimeti verdi?" İnsanoğlu 'Ben' diyebilmesini borçlu olduğu varlığını sorgulamaktadır. Varlığını sorgulamak yerine varlığını anlamlandıracak şeylerin peşinde koşmalıdır insan.** (s. 112) **İnsan neden hayatını zayi ettirecek taraflara yönelir, niçin sadece bu hayatta cehenneme atılmak için göndermişiz ve iradelerimiz elimizden alınmış gibi bir tablo çizmeye gayret eder? İnsan hayatını ebedi mutluluğa çevirmeye çalışmalıdır.** Zulüm, başkasına ait olan bir şey de tasarruf yapmaktır. (s. 113) **Cenabı Hak, insanın varlığını yokluğuna tercih ederek onu yaratmıştır**. Allah için başkasına ait bir şey olmayacağı için, insanı var etmesi asla zulüm olmayacaktır. **Ateist var olmadığına inandığı bir yaratıcının onu var etmeden önce kendisine sormasını beklemesi mantıksızdır**. (s. 114)

Allah neden günah işlememize engel olmuyor? Cenab-ı Hak iyiyi de kötüyü de yaratmıştır ve **bizleri her ikisini de tercih edebilme iradesi vermiştir. İmtihan edilen insanın kaybetmiş olmasının sebebi kötünün varlığı değil, kötüyü 'tercih etmiş' olmasıdır.** (s. 118)

Allah'ın ibadet etmemize ihtiyacı var mı? Bir **hoca talebesinden iyi ders çalışmasını isterken, kendisi ihtiyaç duyduğu için değil talebesi muhtaç olduğu için bunu ondan ister**.

(s. 121) İbadet etmemiz, menfaati yine bize dönen bir iyiliktir. Bugün insanların dünyevi imkanlara sahip olsalar bile, **ruhi bunalım** yaşadıkları bizzat gördüğümüz bir durum değil midir? **Esasen bunun sebebi bedenin ve ruhun kullanım kılavuzuna göre kullanılmamasından kaynaklanmaktadır.** (s. 123) "**Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Sizi tertemiz kılmak, size nimetini tamamlamak ister**. Umulur ki şükredersiniz." (Maide Suresi, 6. ayet) Unutmayalım ki, "Bir şeyi üreten kişi, onun nasıl kullanılması gerektiğini en iyi bilen kişidir." (s. 124)

Yaratıcı kötülüklere neden müsaade ediyor? Bu problem yeni bir problem değildir. (s. 126) "...Tanrı hem güçlü hem iyi ise neden kötülük var?" der. (David Hume, Din Üstüne,(Trc. Mete Tuncay) İmge Yayınları, Ankara, s. 209) **Naturalist ve modernistler, kötü olan bir olaya sadece atomların yer değiştirmesi açısından bakabilirler**. (s. 127) Hani siz fizikten öte bir gerçek tanımıyordunuz? Size göre bir depremin, fay hatlarının kırılmasından başka ne gibi bir izahı olabilir? **Kötülük göreceli bir şeydir.** Zira size göre kötü olan bir şey başkasına göre pekala iyi, hatta bir fırsat bile olabilir. Hasta olan bir kişi için bu durum kötü, doktor için bir iş fırsatıdır. Hastalık ahirette inanan bir kişi için günahların affedilmesi için bir fırsattır. (s. 128) Bir şeyin kusurlu olması amacına uygun kullanılmasıyla anlaşılabilecek bir şeydir. (s. 129) **Ateistler, bugün kusurlu olarak niteledikleri şeylerin ne kadar var oluş amaçlarına vakıf olduklarını test ettiler mi?** Ateistlerin kusur olarak gördüğü şey, tam da onun var edilmiş amacı olabilir. Aynanın arkasının karanlık olması misali. Karanlık, aynanın varlık amacıdır. Siyahlık kusur değil, lüzumludur. (s. 131) Bakara, 155: "Andolsun ki sizi biraz korku ve açlık, mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma, fakirlik ile deneriz. Ey peygamber sabredenleri müjdele." **Bu dünyada imtihan olunmak için varız, imtihanlardaki yanlış şıklar doğruyu bulabilmemiz için bir fırsattır**. (s. 132) **Bir şey eğer amacına hizmet etmiyorsa, kusurlu ve kötü sayılabilir.** Nimetlere ulaşabilmek için belli bedellerin ödenmesi gerekiyor. (s. 133) **'Eşya zıttı ile bilinir'** diye bir kural vardır, kusur olmasa kusursuzluğum bilemeyiz, hastalık olmasa sıhhatin, ölüm olmasa hayatın kıymeti bilemeyiz. Tekdüze devam eden halin insan tarafından kıymeti bilinmez. **Hastalık insana, bedenlerinin kendilerine ait olmadığını, Allah'a muhtaç olduklarını öğretir.** Ölüm ise, lezzetin fani olduğunu öğretir. Hiçbir şey boş, anlamsız değildir. (s. 134) Sıkıntı olmasa, cennetin rahatlığını cehennemin çetinliğini anlayabilmemiz mümkün olmaz. (s. 135) **Allah, imtihan gereği verdiği nimete göre de insana külfet yüklemiştir.** (s. 138) Dünyada her kulun farklı imkanları vardır. **Dünyada sadece keyif yapmaya gelmişiz gibi bir havaya bürünmek, kendimizi kandırmak olur. Dünya bu maksatla yaratılmış olsaydı hastalık, fakirlik bu dünyada olmazdı.** (s. 139) Allah vermediği mal üzerinden fakiri zekatla mükellef kılsaydı, adaletsizlikten bahsetmek mümkün olabilirdi. (s. 140)

Ahiretin sonsuz olmasını aklım almıyor. İnsanın hiç alışkın olmadığı 'sonsuzluk' kavramını yüzde yüz anlayabilmesi mümkün olmayabilir. (s. 141) İnsan bu alemdeki her şeyi anlamış mıdır? **Bilimin yaptığı şey, merhalelerin nasıl oluştuğunu izah etmektir.** Peki, bu düzenekleri kim ayarlamış ve böyle işlemesini sağlamıştır? (s. 143) Anne karnındaki bir bebeği düşünelim. Onunla konuşup şöyle diyebilsek, 'Burası senin asıl hayatın değil, öyle bir aleme gideceksin ki o alemin ömrü burası gibi kısa değil, gideceğin alemde görkemli bir gök kubbe, çeşitli yiyecekler içecekler var. Bebeğin yaşadığı alemin şartlarına göre, bu dünya hayatının anlayabilmesi mümkün olur mu? Elbette ki olmaz ve bu doğal bir şeydir. Şu an içerisinde bulunduğumuz hayata nispetle, Ahiret hayatı ile ilgili anlatılan şeyler de bizim için böyledir. (s. 144)

Kafirlere sonsuz cehennem cezası adalet mi? Ceza'nın büyüklüğü, nimetin büyüklüğüne göredir. Bakara suresi, 29. ayet: "O, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı."; Nahl suresi, 12.

ayet: "Güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi." (s. 148) Güneş nimetine karşılık gelebilecek bir para henüz hayal hazinemizde bile yoktur. (s. 150) Bugün toplu katliam yapılması belki birkaç saniye olacak kadar kısa süreli bir eylemdir. **Bugün bir insanı öldürmenin cezası birçok hukuk sisteminde ömür boyu hapistir. Müebbedin manası, 'ebedi kılınmış' demektir. Yani varsayalım ki bu cinayet işleyen kişinin ebedi yaşam durumu olsa, bir daha hapisten çıkması mümkün değildir.** Birkaç saniyelik bir fiile ebedi ceza vermek neden? Nedeni açık: Suçun büyüklüğünden. Allah ebedi yaşayacak olsalar bile kafirlerin iradelerini imandan yana kullanmayacaklarını bildiği için onlara ebedi cezayı müstahak görmüştür. (s. 151)

Diriliş olacaksa neden ölüyoruz? Haramlara, kötülüklere karşı elimizde mühim bir siperdir ölüm. **Burada yaptıklarımızın karşılığını göreceğimiz, uhrevi hayatta geçiş için önemli bir merhaledir. Yaptıklarımızın hesabını vereceğimiz ölüm dışında başka bir sebep olsaydı, bu durumda da insanın aynı soruyu o sebebe dair de sormayacak mıydı?** (s. 154) Mesela, 60 yaşına geldiğinde kesin öleceğini bilen 10 yaşındaki bir çocuk bile rahat olamaz, 50 yıllık bir ömrünün olması bile onu teskin edemezdi. En güzel düzen Allah'ın kurduğu düzendir, ölüm bitiş değildir. Bir siper, bir vaizdir. Hakiki diri olmak, bu hayatı imanla yaşamaktır. Bu yüzden Kur'an-ı Kerim (Enam Suresi, 122. ayet) kafirleri diri olarak saymaz. (s. 155)

Allah Kur'an'da niçin 'Biz' diyor? Türkçede 'siz' ifadesi bir saygı manası içeriyorsa, Allah'ın 'Biz' ifadesinde de azametine vurgu vardır. Bu iki ifade arasında çelişki bulunduğunu iddia etmek, edebi zevkten mahrum kalmaktır. (s. 158) Cenabı Hak, melek gibi vazifelileri de dahil ederek 'Biz' buyurmaktadır. Bunun dışında, **zatından bahsettiği ayetlerde ise 'ben' buyurmaktadı**r. (s. 159)

Allah niçin mahlukatı 6 günde yaratmıştır? 'Gün' diye tercüme ettiğimiz kelimenin aslı 'yevm' Arapça'da 'güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman dilimi' manasına geldiği gibi, '**ne kadar zaman olursa olsun herhangi bir vakit dilimi**' anlamında da kullanılmaktadır. (Rağib el- Isfehani, el-Mufredat fi Garibil Kur'an, Darul Kalem, Dımeşk, Beyrut, 1412, Baskı: I, s. 894) Allah'ü Teala insan neslinin çoğalmasını da doğal olarak bir sebebe bağlamıştır. Adem ve İsa Aleyhisselam dışında. (s. 166)

Hz. Adem'in çocukları konusu Adem, bir batındaki kızla diğer batındaki erkeği evlendirirdi. Kabil kız kardeşiyle evlenmek istedi. (s. 174) Allah insanlığın çoğalmasını -onları yoktan var ettiği gibi- topraktan yaratmakla da devam ettirebilirdi. Sadece akıl zaviyesinden olaya bakacak olursak, nikah yoluyla meydana gelen ilişki ile zina yolu ile yapılan cinsel ilişkinin farkını ne ile ortaya koyabiliriz? (s. 177)

Allah önceki kitapların tahrif edilmesine niçin müsaade etti? Önceki kitaplar sadece belli kavimlere özel olarak indirilmiştir. Evrensel tarafları yoktu. Çünkü **bir peygamberden sonra başka bir peygamber gönderilerek insanlar ardı sıra uyarılıyorlardı.** Kur'an ise tüm insanlara gönderilmiştir. (s. 183) Dünya dışında hayatın imkanından bahseden ayetler (Şura suresi, 29. ayet İsra suresi, 44. ayet) mevcuttur. (s. 186)

İslam'a göre dünya düz müdür? "O Rab ki, yeri sizin için bir döşek yaptım." (Bakara suresi, 22. ayet) Bizzat bu ayetin kendisi **Fahruddin Razi (Razi, Mefatihul Gayb III, IV/164) ve Beyzavi (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55) gibi müfessirler tarafından dünyanın yuvarlak olduğuna delil getirilmiştir**. "Ve ardından yeryüzünü düzenleyip yaymıştır." (Naziat, 30) ayeti kelimesindeki 'dehâhâ' kelimesi Fahruddin Razı tarafından şöyle izah edilmiştir: Bu kelime köken olarak dünyanın yuvarlak olduğunu göstermektedir. (Razi, Mefatihul Gayb, XXXI/46) Zümer, 5.ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine

sarar; gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde geçen 'yükevviru' kelimesi ile türkçede kullanılan küre kelimesi aynı kökten gelmektedir. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (s. 192)

Dünyanın ömrü 7000 sene midir? Kaynaklarda yer alan her rivayet, sıhhat durumu incelemeksizin İslam'a mal edilemez. (s. 196) İbni Kesir, Hz Peygamberin kıyametin vaktini belirttiği hiçbir rivayetin sabit olmadığını, sadece alametlerinden bahsettiğini söylemektedir. (İbni Kesir, en-Nihayet,1/26) Sehavi'de, ahiretin vaktinin beyan edildiği her rivayetin ya aslının olmadığı ya da sabit olmadığını (kesin olmadığını) beyan etmektedir. (Sehavi, el Makasidül Hasene, I/693) Şevkânî, "Nebi'nin vefatından sonra kıyamet gününe kadar bin sene geçmeyeceği" hadisi hakkında İmam Nevevî'nin, "Bâtıldır, aslı yoktur." dediğini zikreder. (Şevkânî, Fevâidu'l-Mecmû'a, s. 509) Reşid Rıza da "Bu ummetin ömrü de 1500 senedir" haberlerinin İsrailiyat olduğunu söyler. (Rızâ, Muslih ve Mukallid, s. 58) Cibril Hadisi'nde de Hz. Peygamber, kıyametten bahisle: "bu meselede kendisine sorulan, sorandan daha fazla bir bilgiye sahib değildir" (Buhârî, İman 1; Muslim, İman 1) buyurur. Hadisçiler, dünyanın ömrünün 7000 sene olup Hz. Peygamber döneminin son bin seneyi içine aldığı şeklindeki rivayetleri asılsız kabul etmişlerdir. (Ali el-Kārî, el-Esrârü'l-merfûʿa fi'l-aḫbâri'l-mevżûʿa, s. 452-454) Bu hadis doğru olsa idi, kıyametin saati de bilinmiş olacaktı. Ama bu Kur'an'a aykırıdır! Kur'an-ı Kerim, birçok ayeti size Kıyamet saatinin Allah'tan başka kimse tarafından bilinmeyeceğini beyan etmektedir. Araf 187: "Sana kıyameti, ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. De ki: Onun ilmi ancak Rabbimin katındadır."

Evren tesadüfen mi oluştu? Proton'un kütlesinin elektronik kütlesine oranı 1836/1 oranında olmamış olsaydı, bu evrende canlılığı mümkün kılan uzun moleküllerin oluşması mümkün olmazdı. Karbon oksijen hayatın devamı için en önemli atomlardır. Karbonun oksijen atomunun rezonansına oranı yüksek olsaydı oksijen olamayacaktı, düşük olsaydı karbon yetersiz olacaktı. Böyle hassas bir ayar tesadüfen oluşacak öyle mi? (s. 200) **Jüpiter'in dünya'ya olan uzaklığı, atmosferdeki ozon düzeyi, yer kabuğunun kalınlığı, toprak kükürtünün miktarı, galaksiler arasındaki uzaklık vesaire hepsine baktığınızda, en hassas şekilde tam kıvamında olan bir denge göreceksiniz**. (s. 201) "Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsiniz." (Mülk suresi, 3-4) Madde entropiye meyillidir. Yani sonu kaosa, düzensizliğe gider. Her şey bir yöneticinin kendisini düzene sokmasına muhtaç bu alemde. Bu dengeler tesadüfen devam etmiyor. Bilakis bu **dengeleri devam ettiren yasalar var, yasalar bir düzenin devam etmesinde ancak sebep olabilir**, düzeni oluşturamazlar. Bir tasarımcıya ihtiyaç vardır, cümlelerin oluşabilmesi için belli kurallar var. **Birisi sorsa cümleleri kim yazdı, dil kuralları diyebilir misiniz?** (s. 202)

Evrende Kaos mu var düzen mi? Ateistler evrenin belli bir düzeninin olmadığını, olayların karmakarışık olduğunu, böyle bir evrenin yaratılmış olamayacağını ispatlamak istemektedirler. Yırtıcı hayvanların avlanmasının, güçlünün zayıfı ezmesinin var olmasını, yıldızların patlamasını örnek göstermektedirler. (s. 205) **Biz farkında olmasak bile, hemen her şeyi evrendeki düzen sayesinde yapabiliyoruz.** (s. 206) **Kaos düzenin tersidir, kaosta bir adım ötesini tahmin edebilmeniz mümkün değildir.** Yıkım, yeni yapımlar için bir ilk adımdır. Yıkım düzenin bir parçasıdır. Her şeyi defalarca denememiz neticesinde aynı sonucu alıyorsak, burada bir kaosta nasıl bahsedebiliriz. (s. 207) **Matematiksel formüllerin var olduğu, bilim yapabildiğimiz bu evrende nasıl kaostan söz edebiliriz**? Şunu unutmayalım kaosta kanun olmaz, kaosta olaylar formüle edilemez. (s. 208) Astronomların güneşin yıllar sonra ayın hangi günde tutulacağını hesaplayabilmeleri, evrendeki düzen sayesinde mümkün olmaktadır. Biyoloji baştan sona bir düzendir. Üç milyar baz içeren DNA'nın kendini kopyalayabilmesi ve düzenli şekilde protein üretmesi, kaosla yan yana getirilebilir mi? (s. 209) Dünyanın dönme

yörüngesinden endişe duyuyor muyuz? **Bilim, maddenin belli bir düzen içinde hareket ettiği ön kabulüne dayanmaktadır. Bir yandan bilime sürekli atıfta bulunup diğer yandan evrende düzenin olmadığını iddia etmek komiktir, teknolojiye hakarettir**. (s. 210) Psikoloji, matematik, tıpta... tüm ilimlerde bir düzen mevcuttur. **En büyük çelişkilerden biri de evrimi savunanların evrende düzenin olmadığını savunanlarla aynı kişiler olmalarıdır.** (s. 211) **Kaos teorisi, bilimsel bir verinin ölçülmesinin önünde engel olan 'farklı faktörlerin bulunması' ve 'bizim bunları tespit etmeye gücümüzün olmamasıdır.' Bir misal, depremi oluşturan fay hatlarındaki harekettir. Bu hareketi sağlayan farklı faktörler olduğu için bugünkü bilim bunları birleştirip çözümleyebilecek bir mekanizma oluşturamamıştır.** Burada ölçümü engelleyen farklı faktörleri bizim ölçebilme imkanına sahip olmamamızdan kaynaklanan bir kaos vardır. Deprem, evrende mevcut olan düzen sayesinde olmaktadır. Ortada bize nispetle bir kaos vardır. (s. 212)

Hz Muhammed'in peygamberliğine niçin inanmalıyım? On beş asır öncesine gidelim, putlara tapılıyor, içki su gibi içiliyor, kadınlar satılıyor, zina son derece yaygın, güçlü zayıfı eziyor ve **insanlar ölçüsüz, azgınca bir hayat yaşıyorlar. Böyle bir toplum içinde bir kişi çıkıyor ve insanları tek olan Allah'a ibadet etmeye çağırarak, yukarıda saydığımız tüm kötü alışkanlıkları bırakmaya davet ediyor. Bunu yaparken nasıl karşılık göreceğini de gayet iyi biliyor.**(s. 215) Öldürülme tehlikesi ile karşı karşıya geleceğinin de farkında. Fakat o, Rabb'inden aldığı emir ile tüm bunlara bakmaksızın vazifesini yapıyor. İşin dikkat çeken yanı, **bu zatın davet etmiş olduğu şeyler insan nefsinin arzuladığı şeyler de değil**. Aksine nefsin zorlanacağı şeylere davet ediyor çevresini. Oruç var, zina yasak vd. **İnsanların hem nefislerinin hoşuna gitmeyen hem de canlarını kaybetmesiyle sonuçlanabilecek olan bu olumlu tepkiye onları iten şey neydi?** (s. 216) Öyle bir cazibe gücüydü ki, mali imkânları ile askeri gücüyle elde edilemezdi. Bu bambaşka bir şeydi, o kadar başka bir şeydi ki, savaşlarda onun ashabı ona bir zarar gelmesin diye başlarını ona yönelen okların önüne atıyorlardı. Bu o kadar başka bir cazibeydi ki, asırlardır ve bugün milyarlarca Müslüman, hep aynı aşkla bağlanmıştı ona. Müslümanlar sırf o yapmış diye, binlerce sünneti bir askeri disiplin edasıyla yerine getiriyorlar. (s. 217) **On beş asırdır Müslümanlar ağızlarını içkiyi sürmüyorlar.** İçki bulunan sofraya oturmuyorlar bile. Milyarlarca insan üzerinde oluşturulmuş olan bu etkinin Nübüvvet gücünden başka bir izahı olabilir mi? **Bugün sigara kutularının üzerinde bile sigara içmek sizi öldürür yazıyorken pek de etkili olmuyor**. (s. 218) Dünyada hiç kimse onun kadar sevilmediği ve sevilmeyecek. **Hiç kimse onun kadar takip ve taklit edilmedi, edilmiyor**. Bir insan eğer bu durumu kendi gayreti, kabiliyeti, imkanı ile elde edebiliyorsa neden bunlara sahip ve talip olan birçok insan için böyle bir şey söz konusu olmadı. (s. 219)

Niçin tüm peygamberler Ortadoğu'dan gönderilmiş? 124.000 peygamber gönderildiğini biliyoruz. (Hakim, el Müstedrek, No: 2/288, No: 3039) "Her millet için mutlaka bir uyarıcı peygamber bulunmuştur." (Fatır suresi, 24. ayet) "Senden önce de peygamberler gönderdik, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var."(Mümin, 78) Araplar yazın Şam'a ve kışın da Yemen tarafına yolculuk yapmaktaydılar, Yahudi ve Hristiyanlardan bu peygamberlerin haberlerini dinlemekteydiler. **Kur'an onlarla ilgili doğru haberleri iletmiştir.** (s. 223)

Niçin kadın peygamber yok? Eşitlikte her zaman adalet yoktur. Bilakis adalette eşitlik vardır. **İslam kadın ve erkeği fıtratlarına, yaratılış biçimlerine uygun vazifeler yüklemiştir. (s. 225)** Peygamberlik vazifesi belli tehlikeleri de peşi sıra getiren bir vazifedir. Peygamberler taşlanmakla, sürgüne gönderilmekle, öldürülmekle tehdit edilmişlerdir. **Tarihte birçok peygamber dövülmüş bazen de öldürülerek şehit edilmiştir.** Kadınların duygusal tarafı daha ağırdır. Bugün bizler taş ocaklarında, ağır işlerde çalıştırılmakta olan erkeklere nispet yaparak 'kadınlar niçin bu işlerde çalıştırılmıyor, bu erkeklere haksızlıktır' diyebilir

miyiz. (s. 226) Ağır bir yük olan ve zahiri açıdan tehditler barındıran peygamberliğin kadınlara verilmesini nasıl talep edebiliriz? (s. 227)

İslam'da çok eşlilik. "Kimin iki hanımı olursa aralarında adaleti sağlamazsa kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak huzura getirilecektir."(Tirmizi, Kitab-ı Nikah, No: 1141; Hakim, El Müstedrek, No: 27 59) B**ir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır.** Mihri verilecek. Allah'ın bir emaneti olarak bilinecek, nafakası temin edilecektir. Ömürlerinde onlarca, yüzlerce kadınla gayrimeşru beraber olabilmeyi normal sayıp savunanlar, aile hayatının bir modeli olan çok eşli nikahlılığı eleştirmektedirler. **Onlar birlikte oldukları kadını bir şehvet objesi gibi kullanmakta ve bunun karşılığında kadın için hiçbir hak söz konusu olmamaktadır**. Bu normal, her şeyi ile sorumluluklarını üstlendiği birden fazla nikahlı eşinin olması anormal öyle mi? (s. 231) Öteden beri Müslüman toplumunda tek eşlilik hep yaygın olan nikah türü olarak gelmiştir. (s. 232) Savaşta nedeniyle erkek nüfusu kimi zaman azalmakta ve kadınlar fazla olabilmektedirler. (s. 233)

Hz Peygamber niçin çok kadınla evlilik yapmıştır? Toplum nezdindeki itibarını hepimiz biliyoruz, bu konumdaki biri şayet zevkini düşünecek olsa en genç kızlarla bile evlenme imkanına zaten sahiptir. Allah resulünü yaptığı evliliklere baktığımızda, Hz Aişe Radıyallahu dışında evlendiği hanımların tamamının dul olduklarını görüyoruz. (Muhammed Ali es-Sabuni, Şubuhât, s. 10) Tek evde olarak geçirip 50 yaşına geldikten sonra bir insan zevk için çok evlilik yapar mı? (s. 239) Hz Cüveyriye, Efendimiz onu serbest bırakınca o Efendimiz ile evlendi. Bunu duyan herkes "bunlar artık Resulullah'ın hısımlarıdır" diyerek esir alınmış herkesi serbest bıraktılar. (Taberi, es-Simtu's-Semîn, s.198) Hz. Sevde yaşlı birisidir. Zevk için evlenen biri, ilk hanımından sonra yaptığı evlilikte bu denli yaşlı birini tercih eder mi. (s. 240)

Hazreti Aişe ile evliliği on sekiz yaş yaş altı evliliğe kıyameti koparanlar, bunu pedofili suçlu sayanlar hangi hak ve hadle ninelerimizi ve dedelerimizi böyle çirkefçe karalayabilmektedirler. Toplumda sağlıklı aile yapısını tehdit eden tüm unsurları oluşturup desteklemelerine rağmen, 18 yaş altı evliliğin psikolojik sonuçlarından bahsetmektedirler. Bugün 18 yaş üstü evlenip de 2-3 ayda boşuna binlerce çifte de mi yaş problemine takılmaktadır. (s. 246) Nikahlanmak ayrı bir şey, evlenmek ayrı bir şeydir. (s. 247) Hz Ayşe, Hz peygamberden önce Cübeyr b.Mut'im ile nişanlıydı. (İbni Hacer, el İsabe, VIII/232) Sıcak bölgelerinde insanların fiziksel açıdan daha çabuk geliştikleri de unutulmamalıdır. (s. 248) En büyük hikmetlerinden biri, Hz Aişe'nin Allah resulü ile geçirdiği birebir hayatı çok daha iyi nakletmiş olmasıdır. (s. 250) Amerika'daki Rutgers Üniversitesi Sosyoloji profesörlerinden David Popenoe; Bizim çocuklarımızın bugünkü kuşağı şiddet, intihar, uyuşturucu madde kullanımı, evlilik dışı doğumlar, psikolojik baskılar depresyon ve anksiyete alarm düzeyine ulaşmıştır." (s. 251) demektedir.

Zeynep bintü Cahş ile evlilik meselesi Zeyd, Allah'ın resulünün evlatlığı idi. Sonraları gelen bir ayet, evlatlık uygulamasını kaldırarak herkesin nesep bakımından babası kimse ona nispet edilmesini emretti. Böylece Zeyd'in peygambere nispet edilmesine son verildi. (s. 254) Zeyd, Zeynep'ten boşanmak istediğinde Hz Muhammed, "eşini yanında tut Allah'tan kork" demiştir. Cenabı Hak Hazreti Peygambere kendisinin onunla evleneceğini vahiy yoluyla haber vermiştir. (s. 255) "Allah'ım açığa vuracağı şeyi insanlardan çekinerek içinde gizliyordun" (Ahzap suresi, 37) Bazı İslam düşmanları Hz Peygamberin içinde gizlediği şeyin Zeynep'e aşık olması olduğunu iddia etmektedirler. Bunu aktaran Abdurrahman bin Zeyd bin Eslem yalancılıkla nitelenen bir kişidir. (Ebu Şehbe, el- israiliyat, IV/323) Ayet bize şunu bildirir: **Allah'ın açığa vuracağı şeyi, Allah açığa vurmuştur. Allah'ın bu aşkı açığa vuran bir beyanı var mı? Yok. Zeynep, efendimizin halasının kızıdır. Azatlı köle ile hür ve Kureyşli olan bir hanımın evliliğini ile efendimiz sınıf ayırımını ortadan kaldırmıştır**. Evlenme niyeti olsaydı

onu niçin ısrarla Zeyd ile evlendirmeye çalışsın ki? Evlenme niyeti olsaydı, 'eşini yanında tut' der miydi? (s. 258) Hz Aişe, "Eğer peygamber kendisine vahyedilen şeylerden birisini gizleseydi, bu ayeti gizlerdi" demiştir. (İbni Kesir, II, 3/ 150)

Batı, kadını getirdiği konuma hiç bakmaksızın, İslam'ın kadını aşağıladığı ezberini bugün dahi dillendirmektedir. (s. 261) **"Kadını modernleştirmek rahat ettirecek" diye vaat etmiştiniz, feminist zihniyetin kadına verdiği zararı ve kapitalist sistemin kadını nasıl objeleştirdiğine** bakalım. (s. 262) **Modern dünya toplumlara bütün kötülükleri algı yöntemi ile kabul ettirmektedir. İslam, kadını,** küçükken diri diri gömülen, alınıp satılan, köle muamelesi gören, zorla varis olunan, sapkınlıklarda aracı olarak kullanılan (İbni el Hatim, Tefsiru'l Kur'an'ül Azim, III/902; İbni Kesir, Tefsir, II/239) bir ortamdan çekip almış ve **ona yaratılış amacına uygun bir misyon yüklemiştir.** (s. 263) Kadın serkeşlerin sataşmalarına maruz kalmaması için cilbap giymeliydi. Medyanın özgürlükten anladığı şey kendi havuzuna para akıtma projesine hizmet edecek her şeydi. İslam'ın getirdiği kadına ulaşılmazlık hükümlerini kaldırmak istediler. (s. 264) **Anneliği kölelik olarak niteleyenler, kendi çocuklarını ihmal ederek, kreşte başkalarının çocuklarına ders vermesini yere göğe sığdıramadılar.** Kocasına hizmet esirlik, patronunun bin türlü nazına katlanmak hürriyet idi. (s. 265) Kadınlara özgürlük dendikçe aileler tarumar oldu. Mahkemeler boşanma davalarına yetişemez oldu. Zina yaygınlık kazandı. Medya organları toplum fertlerine yatak sahnelerini izletip buna teşvik ettiler. (s. 268) **İslamî hükümlerin tamamı insanın dünya ve ahiretini düzenlemeye yöneliktir. Günümüz modern kadını, giysisinden yaşam tarzına, bütünüyle İslam dışı mihrakların yönlendirmesi altındadır. Fakat o, bu yönlendirmeyi medyanın süslü göstermesiyle çağa ayak uydurmak olarak benimsemiştir**. (s. 269) **Kapitalist anlayışın hedeflerinin temelinde para kazanmak vardır. Bu zihniyet, bütün kainatı paraya ulaşabilme aracı olarak görür. Basın kadını tüketime teşvik etmek ve erkekleri de onlara meylettirmek amaçlarını güder**. (s. 272) Kapitalist zihniyet, kadını sürekli olarak kendini beğendirme hissiyatına yönlendirmektedir. **Moda aracılığı ile gönüllü ve zorunlu bir köle haline getirilen kadını, kendine rol model olarak gösterilen güzellik seviyesini yakalayabilmek için ihtiyacı olmayan şeyleri tüketmeye de adeta zorlanmaktadır. Kapitalist anlayışın dişilikle ilgili söylemi, moda, kozmetik, giyim ve beden endüstrisinin üzerine yoğunlaştı görülmektedir.** (s. 273) İlgili ilgisiz her şeyin reklamında kadın figürünü görmek mümkündür, buna erkek ürünleri de dahildir. Cinsellik üzerine kurulmuş reklamların sonucu taciz vakaları artmaktadır. Reklamlarda aşırı kadın sömürüsüne dönüşen cinsellik katkılı gösteriler, kadını bir cinsel objeye indirgemektedir. (s. 274) **Günümüz dünyasında kadın teşhir aracı olarak görülmektedir, bunu gizleyebilmek adına içinde 'özgürlüğüne' sıkça vurgu yapılmaktadır**. Kadını İslam'ın istediği çizgiye getirdiğimizde, ortada ne kadın ticareti, ne reklam sektörü, ne bar-kafe kazancı, ne de medya kanallarının reyting çıkarcılığı kalmaktadır. (s. 275)

Kadın erkek eşit midir? Fiziksel yapısından ses tonuna, Duygu dünyasından düşünce alemine, sahip olduğu fiziksel gücünden suret ve şekline kadar birçok noktada erkeklerden farklı olan kadının, sosyal hayatta kendisine yüklenen misyon açısından erkeklerle eşit olması hangi mantığa sığar? **Allah'ın her birine ayrı meziyet ve sorumluluk vermiştir. Allah onlar için fıtratlarına uygun olan şeylerle onları mesul tutmuştur**. (s. 276) Kadın ve erkeğin birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Eşitlikte adalet yoktur fakat adalet de eşitlik vardır. (s. 277)

Kur'an kadınlar için tarla diyerek onlara hakaret mi ediyor? Ayette kadınların tarla olması değil, kocalara hitaben 'kadınlarınızın tarla olması' mevzusu bahsedilmektedir. Bu iki durum arasında fark vardır. **Ayet, Yahudilerin kadınlar hakkındaki (sapıkça cinsel ilişki ile alakalı) yanlış bir inancını düzeltmek maksadıyla inmiştir. Kocaların hanımlarının ön yoldan olmak**

şartı ile yapılan cinsi münasebetin her türlü serbest olduğunu ortaya koymuştur. Kur'an bu noktada bir teşbih benzetme yapmıştır. Kur'an, hangi nedenle amaçla teşbihi kullanmıştır, Kur'an hangi maksatla kocaların eşleri olan hanımları tarlaya benzetmektedir? (s. 280) **Cinsi münasebet gibi mahrem bir hükmü açık ifadelerle değil de, teşbih içeren üstü kapalı anlatımlarla açıklamaktadır. Burada kadının tarlaya değil "kadının çocuğu dünyaya getirmeye vesile olma durumu tarlaya benzetilmektedir."** Başka bir teşbihte de Kur'an, karı kocanın birbirlerine elbise olduğunu (Bakara, 187) ifade etmektedir. (s. 281) Kur'an-ı Kerim eşlerin cinsel anlamdaki birlikteliklerini 'dokunmak' olarak ifade etmesi de bu üslubun bir diğer misalidir. (s. 282)

Kur'an hak kitap mıdır? Müşrikler, Kur'an'ın bir şair sözü olduğunu, Hz Peygamber uydurduğunu, onu bir beşerden öğrendiği iddia etmişlerdir. (s. 284) Sahabe, Kur'an ın cem edilme sürecinde sadece hafızalarına ve kendi Mushaflarına İtimat etmemiş, bilakis toplu bir çalışma ile bunu gerçekleştirmişlerdir. (s. 286) Ayetler Peygamber Efendimiz tarafından namazlarda okunuyordu. Kur’an'ın gelecekten haber vermesi Bizans'ın galip geleceğini, Bedir'de müşriklerinin yenileceğini, Mekke'nin fethedileceğini haber vermesi, Allah'ın katından geldiğini göstermektedir. (s. 288) Yasin suresi, 38. ayet: "Güneş kendi içini belirlenen yerde akar döner. İşte bu aziz ve Alim ona Allah'ın takdiridir." Güneşin sabit durmadığı, bilakis hareket halinde olduğu açıkça söylenmektedir. (s. 290) Hicr suresi, 22. ayet: "Biz Rüzgarı aşılayıcı olarak gönderdik." Rüzgarlar bitki tozlarını taşımaktadır, bulutların oluşması rüzgarların aşılamasına bağlıdır. (s. 292) Kur'an-ı Kerim 49 yerde akıldan bahsetmekte ve bunların sadece biri müstesna tamamında muzari sıgasıyla kullanılmaktadır; aklı işlevleştirmeye çağırmaktadır. (s. 296)

Mesela Bir ordu ile birlikte kafirlerle Cihad ediyorsunuz, namaz diye de bir ibadet var, beşerin aklına soracak olsak namaz sorumluluğunun düşeceğini, zaten ibadet yapıldığını, İslam'da canı tehlikeye atmanın yasak olduğunu söyleyecektir. Ancak vahye baktığımızda, ordu ikiye bölünecek ve namaz hem de cemaatle ifa edilecektir. **Deizm adı altında çalışmalar, faaliyetleri yürütenler, bizi herkesin kendi aklına göre hareket ettiği bir din anlayışına davet ediyorlar. Bugün kim tuttuğu yolun ve yaptığı işlerin yanlış olduğu kanaatini taşıyor ki? (s. 301) Hatta insanlar yaptıkları çirkin işleri kendi akıllarınca makul bir zemine de oturtmuş olabilmektedirler.** Makuliyetin ölçüsünü kim belirleyecek? Aklın sahih ve salim bir akıl olabilmesi vahyin çizdiği çerçeve içinde kalması ve ona gösterdiği istikamet çizgisini aşmamasına bağlıdır. Vahiy destekli olmayan akıl Şeytan, nefis ve hevanın kontrolüne girip bütün ölçüleri birbirine karıştıracaktır. (s. 302) Salt akıl, hakikati bulmada yetersizdir ve asla tek merci olamaz. (s. 297) **Akıl ile kalp beraber hareket ettiğinde hakikate ulaşmak mümkün olacaktır.** Kur'an'ın kastettiği şey akıl nakil dengesinin gerektiği şekilde kurulmasıdır. (s. 298) Kur'an 'lüb' akıldan bahseder, ‘tertemiz akıl.’ Akıl, hak ile batılın arasını ayırma aracıdır. (s. 299)

Kur'an'da bilim var mı? Kur'an bir bilim kitabı değildir. Kur'an-ı Kerim insanlara, dünya ve ahiretini kurtaracak hakikatleri, yaşama gayelerini öğretmek için nazil olmuş bir kitaptır.(s. 303) Batı bugün teknoloji noktasında ilerlemesini, ateizm propagandasına çevirmiştir. Bilimsel tefsir, vahyi bilimin kriterlerine uyarlama çabası olarak karşımıza çıkmaktadır. Bilim sürekli kendini yalanlayıp yenileyen bir alandır. (s. 306)

Güneş balçıkta mı batmaktadır? İslam alimleri, ayette geçen ifadenin gerçek anlamda kullanılmadığını zaten ifade etmişlerdir. Ayette, 'Güneşin yanında bir kavim buldu' denilmektedir. Güneşin yanında bir topluluk olmadığı zaten bilinen bir husustur. Bu durum tıpkı, denizde yolculuk eden kişinin güneşi, sanki denize batıyormuş gibi görmesine benzer.

(Fahrettin Razi, Mefatih'ül-Gayb, XXI/495) Alimler Kur'an'da yer alan bazı ifadelerin mecazi mana taşıdığını, gerçek anlamanın kastedilmediğini beyan etmişlerdir. Ayette de, "Güneş Kara balçıkta batıyordu denmemiş, bilakis "Zülkarneyn güneşi kara balçık'ta batarken gördü" denmiştir. (Ebu Said Abdullah Kadı el- Beyzavi, Envaru't-Tenzil, III/291)

Kur'an'daki tekrarların sebebi nedir? Kur'an-ı Kerim'de bazı kıssaların cümle veya kelimelerin tekrar edildiği hepimizin bildiği bir husustur. İnsanın bilmediği şeye düşman olduğu inkar edilemez bir gerçektir. (s. 311) Tekrar, edebi açıdan pekiştirme amacıyla getirilen bir sanattır. (s. 312)

Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün ayeti ne anlama gelmektedir? Ayetin niçin indiğini, kimlerden bahsettiğini anlam çerçevesinin ne olduğunu bilmeyen bir kişinin bu ayetten müşrik avına çıkılması gerektiğini anlamaması için hiçbir sebep yoktur. Ayet Resulullah ile anlaşma yapıp da bu anlaşmaya uymayan Müşrikler hakkında inmiştir. (İbnül Cevzi, Zâdü'l-Mesir, II/230) Ayette kastedilen Müşrikler, sözlerini bozan ve anlaşmaya rivayet etmemiş olan müşriklerdir. (Ebu Suud, İrşadü'l-Akli's-Selim, IV/43) İslam tarihi boyunca hiçbir halifenin böyle bir uygulamasının olmaması bir yana şayet ayet böyle anlaşılsaydı tarihte İslam ile yönetilmiş devletlerde sokaklarda müşrik aranmış olması lazım gelirdi. (s. 317)

Gayrimüslim ülkelerde doğanların suçu ne, haksızlık değil mi? Soran kişi, insanı Allah katında mesul tutan şeyin "kafir beldesinin doğmak" olduğunu düşünmektedirler. (s. 319) "Ümmette uyanıncaya kadar uyuyan, akıllanıncaya kadar deli ve buluğa erinceye kadar çocuk mesul tutulmamaktadır." (Hakim, el Müstedrek, No: 8170) "Biz, bir peygamber göndermedikçe kimseye azap edecek değiliz" (İsra Suresi, 15. ayet) İnsan hidayetini de sapkınlığını da kendisi tercih etmiş oluyor. (s. 322) Allah her iki kulunu da hakkı kabul edebilecek fıtratta yaratmış, her iki kuluna akıl vermiş ve her iki kuluna da peygamber göndermiştir. Her iki coğrafyada doğmuş olan kul da bu hususlarda eşittirler. (s. 323) "Allah her şahsi, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar." (Bakara suresi, 286.ayet)

Ya Ateistler doğruysa? Ne kaybetmiş olacağız? İnancı sayesinde sağlığını elinden alacak azgın istekleri ile mücadele ediyor, mazluma el uzatıp zalimin karşısında yer alıyor. Kader itikadı sayesinde manevi dünyası daha sağlam oluyor. Daha sağlam bir psikoloji ile bu hayatın zorlukları ile mücadele edebiliyor. Yani bu esaslara inanmayan bir insana nispetle çok daha iç huzuru olan bir şekilde hayat sürüyor. Ateist teori açısından bakınca, yok olup gideceğimiz bir hayat niçin alabildiğince pervasızca yaşamayacaksınız ki? (s. 328) Dirileceğine inanarak hayatını nezih şekilde yaşamayan hiçbir Müslüman öldükten sonra diriltilmemiş olsa ne kaybedecek? Ancak, ya Müslümanların dillendirdikleri gerçek doğruysa? Dehşet bir azap? Hem de ebedi... Yani sonu yok. Tek başınasınız ve yapayal mısınız? (s. 329).

Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın

.*

Ateizm ve Deizm Eleştirisi

Ateizm ve deizm eleştirisi birçok disiplini birlikte ele almayı gerektirmektedir. (s. 12) İnsanlar farklı delillerden farklı derecede etkilenebilir. (s. 13) Ateizm, teizm önüne, 'olmayan veya değil' anlamındaki 'a' ekiyle ile oluşturulur. (s. 24) Ateizm, panteizm ve deizmi reddetmektedir. Farklı türleri vardır. Materyalist ve sosyalist politikada kullanılmaktadır. Ateizm 5 gruba ayrılabilir: Mutlak, teorik, pratik, ilgisizler ve ideolojik ateizm. (s. 25) Deizm Latince'deki 'deus' kelimesinden türetilmektedir. Evrene müdahale eden tanrıyı kabul etmezler. Dünya kendi yasalarıyla işlemek üzere bırakılmıştır. Deizm; mono, poli, pan, ruhsal, Hristiyan, bilimsel, hümanistik gibi kategorilere ayrılabilir. (s. 27) Deizmin ana vatanı İngiltere'dir. Amerika'da yayılmıştır. 'Klasik deistler' kilise karşıtıdır ama kendisini Hristiyanlığın bir parçası olarak görürler. Modern deizmde inanılan Tanrı, 'doğanın tanrı'sıdır. Modern deistler tek bir yapı halinde bulunmamaktadır. (s. 28) Vahyi, mucizeyi, dini inkâr ederler. (s. 29)

Kötülük problemi: Allah'ın bilmesi insanın iradesini ortadan kaldırmaz. İnsana kötü yol ve iyi yol seçme iradesi verilmiştir. (s. 47) Allah insanları akıl, vicdan, irade gibi kabiliyetlerle donatmıştır. Kitaplar, peygamberler göndermiştir. (s. 48) Evren insanın imtihanına uygun şekilde takdir edilmiştir. (s. 49) Kötülük probleminin çözümünde temel ilke ahirete imandır. (s. 50) İnsanın özgür bırakılması, iyiyi de kötüyü de seçmesine imkân tanınması söz konusudur. (s. 51) Allah'ın insanların iman etmesine ihtiyacı yoktur, mahlûkat Allah'a muhtaçtır. İnsanlar iman etmekle yahut salih ameller işlemekle kendileri fayda görmektedir. Fayda da zarar gören kullardır. (s. 56) Bu konular 'Kader' ve 'İslami emirler ve hümanizm'adlı yazılarımızda detaylı olarak ele alınmıştır.

Natüralizm: Bu kavrama hem yaratıcı hem de yaratılmışlık atfedilmektedir. Fiille fail karıştırılmasının sonucunda böyle bir çelişkili durum ortaya çıkmaktadır. Bütün varlıkların mikro ve makro planda her hallerinden haberdar bir tabiat profili çizilmektedir. Tabiata ilim, kudret, irade verilmektedir. (s. 58) Materyalizm evrendeki düzeni reddetmekte ve evreni tesadüflerle açıklamaya çalışmaktadır. (s. 59) Ateist, tablonun gerisindeki ressamı fark etmelidir. Görülene hapsolunmayıp ötesine geçmelidir. Kehanetteki uyum ve ritmi, düzeni, sistemi görmelidir. (s. 60)

Materyalizm ve pozitivizm temel noktalarda örtüşen tezlerdir. (s. 67) Günümüz dünyasında zanni bilgilerin bile bilimsellik adı altında kesin bilgiler olarak kabul edilmesi dayatmasıyla karşı karşıyayız. "Duyularla algılamayan yoktur" mantığı tutarsız bir yaklaşımdır. Bu mantık sahipleri kendi hayatlarında birçok şeyin varlığını kabul ettikleri halde duyularıyla algılamamaktadırlar. (s. 68) Yerçekiminden akla kadar birçok varlığın bizzat kendisi duyularıyla algılanamadıkları halde bunların eserlerine ve sonuçlarına bakarak varlıkların kabul etmektedirler. (s. 69) Kur'an üzerinde biraz düşünen kimse, akla, ilme ve fikre ne derece önem verdiğini hemen fark eder. İslam Müslüman'a tefekkürü ve eğitimi farz kılmaktadır. Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez. (s. 73) Batıdaki bilimsel gelişmelerde İslam medeniyetindeki çalışmaların etkisi bulunmaktadır. (s. 74)

Zulüm kavramı, alimlerin çoğuna göre 'bir şeyi kendi yerine koymamaktır.' (s. 82) Sait Havva evrim teorisini reddeder; ara canlıların bulunamaması, türler arası değişimin hiç gözlenememesini delil olarak getirir. Hayatın başka gezegenlerde oluştuğu iddiası da oldukça kaçamak bir cevaptır. İnsan farkında olmasa da vücudunda birçok fizyolojik organizasyonlar anbean devam etmektedir. (s. 97) "O her an yaratma halindedir." (Rahman, 29) Hikmet, bir şeyi

‘yerli yerine koymaktır.’ (s. 107) Her nimetin arkasında o nimeti veren vardır, insana verilen ikramlar ve nimetler sayılamayacak kadar çoktur. (s. 109)

Deizmde yaratıcı evreni kendisinin müdahale etmeyeceği tarzda, yani saat saatçi ilişkisi şeklinde kurgulanmıştır. (s. 115) Hz peygamberin Allah'ın elçisi olduğunu ispatta O’nun mucizeleri ile insani özellikleri birlikte kullanılmalıdır. Hz peygamber de bulunan güvenilirlik, akli yetkinlik, davetinin sonuçları ve inen Kur’an-ı Kerim’deki insanı aşan bilgilerin bulunması gibi konular üzerinde tefekkür edilmesi gerekmektedir. (s. 123)

Hz Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğunun delilleri

Hz peygamberin özellikleri ve örnekliği üzerinden delillendirme: Hz Muhammed insanların güvenini kazanması, onu inkar edenlerin sonradan ona iman etmesi, büyük bir samimiyetle İslam'a girmeleri peygamberin doğruluğuna delildir. Müşrikler iman etmedikleri halde kendi kıymetli mallarını, eşyalarını peygambere emanet etmekteydiler. (s. 128) Peygamber sahabelerle iç içe bir yaşam yaşamaktaydı, yemesinden içmesine, yolculuklarına kadar sahabe ile birlikteydi. Hayatı gizlilikler üzerine değil, açıklık üzerine kuruluydu. Peygamber olmadan önce de toplum içinde açık bir yaşantı sahibiydi. Müslümanlar İslam'ı, mal, evlat, eş ve vatandan öte görüp çok fazla sevmişlerdir. Bütün bunlar, imandaki kuvvet ve yüksek güvenilen ileri gelmektedir. (s. 129) Peygamberimiz mizahlarında dahi yalan söylememiş, doğruluğa sadık kalmıştır. (s. 131)

Gerek teori ile gerek pratiği ile kamil manada uyum sergileyenler peygamberlerdir. (s. 138) Hz peygamber dünyalıklara ulaşabilecek imkana sahip olduğu halde zühtü ve infakı tercih etmiştir. (s. 141) Mekke fethinde yaptığı birçok insanı affetme politikası ve Bedir’deki esirlere yapılan muamelesi de onun şefkat ve merhametini yansıtan olaylardır. (s. 143) Hayatındaki bütün yoğunluğa rağmen, amel ve ahlakıyla tebliğ ettiği din arasında uyum gerçekten çok etkileyicidir. Bu derece ibadete, duaya vakit ayırması ise ayrıca üzerinde düşünülmesi gereken bir durumdur. (s. 144) Peygamberler için tebliğleri öncelikli davalarıdır. (s. 145)

Resulullah'ın davet yolunda uğradığı eziyet ve işkenceler çok fazladır. Yüzüne tükürenler, toprak atanlar, küfür edenler, üstüne pislik savuranlar, onunla alay edenler, taşa tutanlar, öldürmek isteyenler. Bütün bunların yanında eziyetlerin sadece kendisine değil sevdiklerine, dostlarına da yapılması ayrıca zor bir durumdur. Bütün bu eziyetlere davasına inanmayan ve samimi olmayan birisinin katlanamayacağı açıktır. (s. 147) Toplumda yerleşmiş adet ve örflerin değiştirilmesi ve bunlara karşı gelinmesi gerçekten davanın yayılmasını zorlaştıran unsurlardandır. (s. 148) İslam davetine karşı uygulanan çeşitli baskı metotları bulunmaktadır. Alay etmek, yalan propagandalar yaymak, pazarlık teklifinde bulunmak gibi. (s. 149) Müşrikler boykot uygulamış ve boykota 3 sene devam etmişlerdir. Tüm bunlara rağmen Resulullah dininden taviz vermemiş, tebliğ vazifesini açıkça yapmaya devam etmiştir. (s. 150) Resulullah ne savaşta ne de barışta tebliğ görevini gerçekleştirmekten vazgeçmemiştir. (s. 152) Batıda peygamberin imajı negatif yansıtılmaktadır. (s. 157) Peygamberimiz Uhud Savaşı'nda mağlubiyet esnasında sebat etmiş, Hendek Savaşı’ndaki ablukaya karşı ümitsizliğe kapılmamıştır. (s. 158) Ganimetlerden mal biriktirmeye kalksa Hz peygamber çok zengin olurdu. (s. 162) Hz. safiye deveye binerken hazreti peygamberin dizlerine basarak binmekteydi. (s. 168) Nimetler içinde yaşayabileceği halde eşleri ve kendisi kanaatkar bir şekilde yaşamıştır. (s. 171) Hz peygamber okuma yazma bilmemektedir. (s. 177)

Mucizeler üzerinden delillendirme: Fussilat 53. ayette göğe çıkılmasının kalbi daraltacağı ifade edilmektedir: Feza yolculuğu yapan kimsede nefes almakta sıkıntı darlık hissedilmektedir. (s.

201) Müminun suresi 14. ayette ceninin aşamaları anlatılmakta, hicr 22. ayette rüzgarın aşılayıcı özelliği dikkat çekilmekte, Nebe 6-7. ayetlerde dağların yer altında bulunan köklerine işaret edilmekte, Yasin 38. ayette güneşin yörüngesinin haber verilmektedir. (s. 203) Devamına 'Kur'an ve bilim' adlı yazımızdan ulaşabilirsiniz.

Me'rib seti üzerinde Ebrehe'nin ismi ve sıfatları yazılı olarak bulunmuştur. (s. 205) Maide 67. ayeti kerimede Allah'ın peygamberi koruyacağı ifade edilmektedir ve bu hayatının sonuna kadar bu koruma devam etmiştir. Rum suresinin ilk 6 ayeti Bizans İranlılar savaşı hakkında gelecekle ilgili bilgi vermekte, Müddessir suresi ve Tebbet surelerinde bildirilen 3 kişinin inkarcı olarak ölecekleri ifade edilmektedir. Bu üç kişi de (Velid b. Muğire, Ebu Leheb ve eşi) İslam'a girmeden dünya yaşamlarını sonlandırmışlardır. (s. 207) Hristiyanlar peygamber olmayan bazı kimselere İsmet sıfatını vermişlerdir. (s. 209) Nisa 39-40. ayetler denizaltı dalgaları hakkında bilgiler vermektedir. (s. 212) Karl Marx komünist ihtilali'nin sanayi gelişiminden dolayı İngiltere veya Almanya'da olacağını düşünmüştü. Lakin bu ihtilal Rusya'da meydana gelmiştir. (s. 221) İslam daveti, tevhid inancı, ahiret merkezli yaşam anlayışı, insan tasavvurundaki ıslah, ferdi sorumluluk, adalet, hakperest şahsiyetler yetiştirmesi ile toplumda insanlığın önünü açmıştır. (s. 222 242) Günümüzde Ehl-i sünnetin temel sabitelerini tartışmaya açanlar doğrudan yahut dolaylı şekilde ateizm ve deizmin önünü açmaktadırlar. Modernistler sistemli bütüncül din anlayışından uzak algılarıyla, denetimsiz birçok mezhepler kurmaktadırlar. Dindeki en temel konuları bile ilmi düzlemden çıkararak tartışmak, kişilere ilim ve kapasitelerinin üzerinde bir yol göstererek dini amelî düzlemden çıkarmaya sebep olmakta değil midir? (s. 258)

İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi

*

Muhtelif-1

Burada okuyacaklarınız beni tatmin eden ve bana yeterli gelen cevaplardır. (s. 13) Yazı yazan şahsın bazen anlam dünyasına saldırıldığını hissettiğinde bilmen gereken, seni tahrik etmek değil anlam dünyasının saygınlığını korumaktır. (s. 14) Bu kitabın yazarı kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır. (s. 17)

İslam ülkeleri neden geri? Mağlup bir medeniyet ekonomisi ve sosyal koşulları ile kınanamaz. Mağlubun halinin çok kötü olması galibin ahlaksızlığını gösterir. Bunun için Endülüs'ün Müslümanlar fethedildikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakmak yeterlidir. Yahut Kudüs'ün Müslümanlar fethettikten sonraki haliyle Hristiyanlardan sonraki haline bakabiliriz. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 43)

Kur'an'da gramer hataları iddiası: Arapların Kur'an'dan önce herhangi bir gramer kitabı yoktu. Arapçada kullanılan gramer zaten Kur'an'dan sonra bizatihi Kur'an metinlerinden çıkarılmıştır.

Yani Kur'an, gramerin kendisinden türetilen kitaptır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 45) Gramerin kaynağı Kur'an, o gramer kurallarını yazanlar Müslüman ama o yazılan gramerden Kur'an'da hata bulan 21. yüzyıl insanı! Ne denilebilir ki? (Meriç, s. 48) Cahiliye şiirleri Kur'an kadar eskiye nispet edilmiş değildir. Şiirler Kur'an gibi kelime kelime korunmuş, tamamı derlenebilmiş değildir. (Meriç s. 51)

Evlatlıkla evlenme: Ahzab, 37. ayetin anlattığı şey farklıdır ateist ve misyonerlerin iddia edip ortaya attığı şey farklıdır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 54) "Muhammed bir gün Zeynep'i görmüş, ondan etkilenmiş" Bu tümüyle uydurma bir rivayettir. (Meriç, s. 57) Biz bazı mucize iddialarına, Kur'an'ı öven bazı rivayetlere de uydurma diyoruz. (s. 59) Evlatlığın öz oğul olması algısını kıran şey bu evliliktir. (Meriç, s. 65) Katade, İbni Abbas ve Mücahit'ten nakledildiğine göre, Zeynep'in ailesi ilk başta Hz Muhammed'in Zeynep'e talip olduğunu zannetmişlerdir. Hz Muhammed isteseydi o zaman Zeynep'le kendisi rahatça evlenebilirdi. Hz Muhammed'in böyle bir isteği yoktu. O'nun istediği şey, soy üstünlüğü kavramını yok etmekti. (Meriç, s. 70) William Montgomery Watt, "Bu suçlama haksız bir çıkarımdır" der. (Watt, Muhammed Medine'de, s. 336) Hz Muhammed böyle bir evliliği istememiştir. Bu durumdan dolayı kendisi ayetlerle ikaz edilmiştir. (Meriç, s. 81)

Hz Ömer halifeliği döneminde Zeyd'in oğlu Usame'ye kendi oğlundan daha fazla maaş bağlar. Oğlu "neden böyle yaptığını" sorunca, Hz Ömer oğluna: "Üsame Resulullah'a senden ve babası Zeyd'de senin babandan daha sevgilidir." Diye cevap verir. Hamd, böyle insanlar yaratan yüce Allah'a, salat ve selam bu insanlara hidayet öğreten Hz. Muhammed'dedir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 68)

Kur'an'ın kendine has üslubu vardır. Eskiden ateist iken İslam'a dönen Altay Cem Meriç Kur'an incelemeleri sonucu vardığı sonucu şöyle özetler: "Kur'an üslubundan anladığım o ki, Kur'an'da bir sure içerisinde bir konuyu anlatırken özellikle farklı tekil örnekler verilir ve ardından bir kritik cümle ile çok geniş bir şekilde bütün olguları toplayıp eline alır. Eğer tekil örnekler arasındaki bağlantılara dikkat etmezseniz burayı ıskalamanız muhtemeldir." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 80)

İslam deyince coğrafyasının başlangıcından bugüne "en zayıf olduğu dönemde" ama yine de en hızlı yayılan din İslam'dır. Bu da "İslam'ın kılıç zoruyla yayıldığı" söylemini çürütmeye yetecek bir delildir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 86) Doğum oranı denklemden çıksa dahi İslam hızla büyümeye devam ediyor. (Meriç, s. 98) 2010-2050 arasında yüzde olarak en hızlı Müslüman nüfus artışının Kuzey Amerika'da gerçekleşeceği tahmin ediliyor. Bu, bölgenin genel nüfusunda beklenen artışın 7 katından fazladır! (Meriç, s. 103)

Evren kaotik midir, düzenli midir? Ateistler evrenin düzensiz, kaotik olduğunu iddia etmektedir. Ortaya koydukları deliller; hastalıklar, açlıkların neden olduğu ölümler, hayvanların birbirini yemesi gibi olgulardır. Aç kalan insanlar anlayamadığımız bir şekilde kaotik olarak ölmüyorlar. Pek çok faktörü mantıklı bilebiliyor ve mantıklı tahminler yürütebiliyoruz. Kaotik bir evrende bilim yapılamaz. Kaos, sistemlerin kendisinde değil biz insanların algısındaki sınırlılıklardan dolayı vardır. İnsanoğlu çok sayıdaki değişkenleri kapsayacak kadar bir analiz metoduna sahip olmadığı için sistemler hakkında öngörüde bulunamaz ve hatalı sonuca ulaşarak kaos iddiasını bu noktada ortaya atar. İnsan vücudundaki ayrı ayrı pek çok sistemin çok kompleks yapı içerisindeki harikuladeliği, baş döndürücü bir mahiyet arz eder. Sistemlerin hepsi ayrı ayrı, çok büyük ve inanılmaz düzen örüntüleridir. Hastalıklar bir düzen içerisinde olmaktadır. Bilgisizlik, düzensiz zannetme sebebidir. Zira

konunun cahili olan için örüntüler bilinmemektedir. Tümüne vakıf olamayan cahil, her şeyi rastgele zannetmeye meyillidir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 110-120)

Peygamberler Ortadoğu mı? Nisa 164. ve Mümin 78. ayetlerde "Bir kısım peygamberleri sana anlatmadık; Sana kıssalarını, durumlarını bildirmediğimiz peygamberler de vardır" buyrulur. Ayetlerde görüldüğü gibi, Kur'an adı geçen dışında peygamberler olduğunu anlatılmaktadır. Nahl 36. ve Fatır 24. ayetlerde "Allah her topluluğa mutlaka bir peygamber gönderdiğini" bildirmektedir. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 125, 126) Kıssaların amacı peygamber listesi vermek değildir. Ana hedef, eğitimin unsuru olan mesajlardır. Amaç eğitimse muhatapların tanıdığı ve bildiği coğrafyalardan örnekler getirmek daha doğal değil midir? (Meriç, s. 129) Nuh tufanı benzeri anlatılar ABD'de, Norveç ve Türk efsanelerinde bulunmaktadır. Bu da Hz Adem'den itibaren İslam'ın gönderildiğinin delilidir. (Meriç, s. 133-135)

Garanik olayı: İbn-i ishak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği olmuştur. (s. 140) İbni Atiyy tefsirinde bu rivayet için, "lafızları karışıktır" demiş, sahih dememiştir. Taberi ise, "denildi ki" diyerek olayı aktarmıştır ki onun bu üslubunun rivayeti sahih görmesi anlamına gelmediği ortadadır. (s. 141) Garanik hadisesini oryantalistlerden Karen Armstrong, Leone Caetani, Maurice Gaudefroy-Demombynes, Louis Massignon "asılsız" olarak nitelendirirler. Bu rivayet Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi, Ebu Davud, Nesai, İbni Mace, Darimi, Ahmet Bin Hanbel gibi hadis alimlerinin eserlerinin hiçbirisine girmemiştir. (s. 145) Olayın naklinin kendisine nispet edildiği Tek Sahibi olayın yaşandığı zamanda henüz doğmamıştır. (s. 146) Razi, Ebu Bekir İbni Arabi, Kadi İyaz, Kurtubi, Kırmani, Ayni, Şevkanî, Alûsî, İbni Kesir, Ebu Suud, Hatib Şirbini, Zeccac, Tahir bin Aşûr gibi alimler de bu rivayete uydurma demişlerdir. (s. 153)

İrtidat cezası: İslam'da dinden dönen değil, dinden döndükten sonra İslam devletine karşı 'Siyasi, sosyal ve ekonomik' faaliyetler içinde bulunup terör eylemleri gerçekleştirenlere ceza uygulanır. Bunun birçok delili vardır: Bernard Lewis, "Din alimlerinden kafirlik suçlaması yüzünden yargılanıp suçlanan ve hüküm giymiş yok gibi görünmektedir." (s. 154) demektedir. Riddet; toplumsal, siyasal başkaldırı ve terör anlamına haiz bir kavramdır. (s. 157) Bernard Lewis, "Mürtetler, siyasal bir anlamlılık kazanmış olmaktadır." (s. 164); Montogomery Watt, "Ridde hareketlerinde dini ve siyasi faktörler birbirinden ayrılmayacak şekilde iç içe girmişlerdi. İslam'ın dini, siyasi ve sosyal, ekonomik sisteminden uzaklaşma hareketiydi ve bu yüzden de İslam karşıtı bir hareketti." (s. 166) demektedir.

Ureyne kabilesine yönelik uygulanan cezanın kısas olduğu ve onların çobanlara yaptıkları eziyetin aynı ile cezalandırıldıkları görülmektedir. Bu kişiler hasta idiler, efendimize gelirler, efendimiz onların yanlarına bir deve çobanı vererek iyileşene dek onları Zü'l-Hader denen bölgede misafir eder. Bu kişiler iyileşince çobana işkence ederek öldürür ve kaçarlar. Bu kişilerin bir terör faaliyeti, eşkıyalık uygulamasında bulundukları açıktır. (s. 167) O nedenle dinden döndükleri için değil, kısas gereği işledikleri suça ceza uygulanmıştır.

Buhari'de geçen "dinini değiştireni öldürün" (Buhârî, Cihâd, 149) hadisine gelince. Rivayet haberi vahittir ve ravi İkrime rivayetlerinde cehr edilmiş; reddedilmiştir. (s. 172) Biz, "Böyle bir hadis yoktur, hadis delil değildir" diyerek kolayca işin içinden çıkabiliriz. Ama biz ehli sünnet olarak hadisleri delil kabul etmekteyiz. O halde bu hadisi nasıl anlamalıyız? Bir kere "Hz Muhammed'in siyasi terör faaliyetine bulaşmamış bir mürtedi öldürdüğüne dair örnek yoktur. Bu rivayetin en çok gündeme geldiği konu, Hz Ebubekir döneminde yaşanan kitlesel irtibat savaşları dönemidir. Burada durumun silahlı bir isyan, siyasi bir başkaldırı olduğu açıktır. Hz Ebubekir ortaya çıkan isyanı bastırma çabasıyla kılıç çekmiştir. Terör faaliyetini bırakıp tekrar eski haline döndüklerinde ise onlar affedilmiştir." (s. 168- 169) Efendimiz diğer

bir hadisinde, “Müslümanı öldürmek, şu üç sebep hariç helal değildir… İslam'dan çıkarak ‘Allah ve Resulü ile harbe tutuşan’ kişi ya öldürülür ya asılır ya da sürgün edilir.” (Ebu Davud, Hudut, 1; Nesai, Kasame, 14) Hadisin mesajı açıktır: Dinden dönen savaş açarsa öldürülür! Ayrıca kadınlara mürted cezasının uygulanmaması meselesi de önemlidir! Kadınların “savaş gücü oluşturmadıkları için” onların dinden dönmesinde ceza uygulanmayacağı söylenmiştir İbn Abbas'ın irtidat eden kadının öldürülmeyeceği yönündeki ifadesini, Ömer Bin Abdülaziz'in irtidat eden bir kadına ölüm cezası vermediği rivayeti destekler. Piri fani (hayli yaşlı) irtidat etse de öldürülmez. (Haskefi, ed-Dürrü'l-Muhtar, III, 224) fetvası da bu görüşü destekler! . (s. 172)

Özetle, mürtetle ilgili ceza bireysel bir inanç değişikliğinden ziyade kılıçla bir başkaldırı anlamı taşıyan ve modern hukukta terör suçlarına denk gelen suçlar için öngörülmüş bir cezadır. Bu yüzden irtidat konusu, Serahsi'nin Mebsut'u gibi önemli bir eserde “devlet hukukuna dair” Kitabüs- Siyer bölümü içinde ele alınır. (s. 174) Yani riddet kelimesi ile “siyasi içerikli silahlı bir terör faaliyeti” kastedildiği açıktır. (s.176)

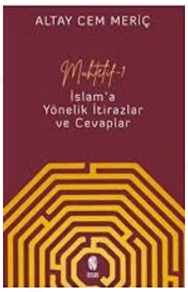

Altay Cem Meriç, Muhtelif-1

.*

Gençlerin inanç sorunları

Kur'an'da 1000'den fazla ayet bilimden bahseder (s. 12) Allah, tanıma itibarıyla yaratılmamıştır. Allah'ın tanımı yaratılmamış olmasıdır. Her yaratılanın yaratıcısı vardır. (s. 14)

O’na ibadet etmesem dahi bir problem olmamalı, beni cehenneme koymamalı. (s. 15) Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, onun faydasına değil, bizim faydamızadır. Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Zeki insanlara mantıklarını kullanırlar. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister, bazıları da mükafat ister. (s. 19) Öğretmen her halükarda seni geçirseydi çalışacak mıydın dersine?

Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, onun faydasına değil, bizim faydamızadır. (s. 19) Allah biliyor ki; eğer başka bir şeye ibadet edersen ve onu takip edersen, sana zarar verecektir. Allah yarattıklarının zarar görmesini istemiyor. (s. 22) Eğer Allah'a teslim olmazsanız, asla huzuru yakalayamayacaksınız. (s. 167) Ego – Haşa- Allah'ta değildir, ego insandadır, inancındadır. (s. 24) Emirleri yaratıcının ihtiyacı olduğu için yapmıyoruz. Müslümanlar olarak biz kendi ihtiyacımız için ibadet ederiz. (s. 26) Sınavlardaki amaç, seni sınıfta bırakmak değil, yeterli donanıma sahip olup olmadığını ortaya konulmasıdır. (s. 31) Allah bizim yaratıcımız olarak insan psikolojisini en iyi bilendir. Bazen mantık, bazen uyarı, bazen ödül, bazen de ceza metotlarını kullanır. (s. 20)

Bilim, insan vücudundaki tüm elementlerin aynı zamanda toprakta da olduğunu belirtir. Kur'an’da insanoğlunun spermden, topraktan, sudan yaratıldığı ifade edilir. (s. 28)

O’na ibadet etmekle, ona uymuş oluruz. (s. 32)

Birisini soyup bin rupisini alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın. (s. 34) Başkalarının haksızlığa uğramaları umurlarında değildir. Herkes kendisine adil davranmasını ister. (s. 37)

Allah niçin yarattı? Çünkü meleklerden üstün bir yaratılış olduğundan dolayı. (s. 47) Allah çok farklı ve mükemmel olan bir durumda yaratabilirdi. Böylece hata yapmazdık. Allah bunu melekleri yaratarak yaptı zaten. İnsanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışa sahipler. (s. 43) Allah Özgür iradeleri olan varlıklar olarak insanları yarattı. Hatalar insanlara aittir. Allah'a değil. (s. 44) Allah bize ne olmak istersin diye seçenek sundu, biz insan olmayı tercih ettik; Bu yüzden biz sorumluyuz, Allah değil. (s. 50) Yüce Allah Kur'an'da insanlara sorulduğunu bize haber verir ve bizler imtihanı seçtik, insan olmak için. (s. 47) Sınav devam ediyor öğretmene, ‘Hocam ben kitaba bakmak istiyorum, çünkü hatırlamıyorum’ diyebilir misin, Hayır! (s. 48) irade Sınavdan kalan öğrenci, kalması sebebiyle öğretmeni suçlayabilir mi? (s. 82)

Kıyamet gününde Hiç kimse Allah'ın adaletini sorgulamayacaktır. Onlar sadece Allah'tan bir fırsat, şans daha talep edecekler. Allahu Teala bize bu dünyada bir fırsat vermiştir; tövbe fırsatı veriyor. (s. 47)

Franciz Bacon'un bir sözü vardır: “Derinlemesine bilim yapmak Allah'a inanmanı sağlar.”

Ölen insanların sınav süresinin bitmiş olması herkesin sınavda başarısız olduğu anlamına gelmez. (s. 58)

Neden bir dine ihtiyacımız var? İnsan makinesinin açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu? (s. 65)

Allah elçilerini tek bir dini tebliğ etmeleri için göndermiştir. O’na İslam diyoruz. (s. 70)

Doktor sana, “kesinlikle şeker yok” diyor. Eğer doktora inanıyorsan onu dinlersin, yoksa dinlemezsin. (s. 78) İslam, iyi şeylere ulaşmak için izlenilmesi gereken yolu da gösterir. Zekat, tesettür gibi (s. 100)

Kader Mesela, önümüzde dörtyol olduğunu düşünün. Allah önceden biliyor ki, siz o 4 yola geldiğinizde C yolunu seçeceksiniz. Allah, o yolu seçmen için değil, sen o yolu seçeceğin için yazıyor. (s. 82, 83)

Bugün bazı bilim adamları eşcinselliğin genetik olduğunu söylüyor. Bu iddiayı ortaya atan kişinin kendisi homoseksüeldi. (s. 86) Pornografik filmler, anne babaların çocuklarını yetiştirme şekli sonunda çocuklar filmlere ve yetişme tarzlarına göre kişilik kazanıyor. Kopma noktası burada. (s. 87)

Dini anlamak istiyorsan onu takip edenlere bakma, metinlere bak. (s. 92)

Bakara suresinin 106; Nahl suresinin 101.ayetler Tevrat ve İncil gibi, Kur'an'dan önce indirilen kitaplardan bahsetmektedir. (s. 95) Nasih ve mensuhta olan şudur: Allah bazı yasakları aşamalar halinde indirmiştir. (s. 96)

Fars Kitabeleri, Hindu kutsal metinleri. Bu dinlerin kitapların hepsi insanlara tek tanrı inancını; Tevhid inancını vaaz eder. (s. 99)

Kur'an'da örtünmeyi önce erkeklere, sonra kadınlara emretmiştir. (s. 102) Kur'an hicabı ilk önce erkekler için belirtir. Daha sonra da kadınlar için. (s. 134) Kur'an'da bir kadına baktığımda ki o kadın benim eşim, annem veya kızım olmadığı sürece bakışlarımı indirmemi söylüyor. (s. 126)

Kur'an'daki hükme, şeriate göre, bir kadına kıza tecavüz eden erkeğe ölüm cezası verilir. (s. 104)

Tevbe suresinin 5. ayetinde, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müşriklerin arasındaki barıştan söz eder. Bu barış Mekkeli müşrikler tarafından bozulmuştur. 5. ayetle müşriklere barışı sağlamalar için 4 ay müddet verilir. Aksi takdirde bir savaş olacağı bildirilir. (s. 106) Yani Tevbe 5. ayet, savaş ortamında inmiş bir ayettir. 6. ayet diyor ki; "Barış isterse öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün." Rabbimizin bırakın gitsinler demiyor, güvenli bir yere kadar eşlik edilmesini istiyor. (s. 107)

Bir Hristiyan'a İncil'den, bir Hindu'ya da kendi kaynaklarından örneklerle cevap verilmelidir. İslam şeriatının mükemmel olduğunun farkına varmalıyız. (s. 108)

Peygamber Efendimiz, karınca yuvası yakınında ateş yakmaya çalışan bir sahabeyi uyararak bir başka yerde yakmasını istemiştir. (s. 108)

Vejetaryen olmayan otçul hayvanların dişleri düz olur. Etçil olan hayvanların dişleri sivri olur. İnsanların dişleri incelerseniz, hem düz hem de kesici dişleri vardır. İnek eti sindiremez Aslan sebzeleri sindiremez. İnsanoğlunun sindirim sistemi ikisinin de sindirebiliyor. (s. 111) Bugün biliyoruz ki bitkiler de can sahibidirler. (s. 113)

Kıble, Arapçada 'yön' anlamına gelir. (s. 115)

Dindar biriysen hayatın tadını çıkarabilirsin. Ama yaratıcının izin verdiği sınırlar dahilinde. İnsanlar, "hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın" diye düşünüyorlar. Başkalarına gülmek ve onlarla alay etmek haramdır, yasaklanmıştır. (s. 130)

Hindistan'da doğan her 10 dişi bebeğin 4'ü ölüme terk edilmektedir. (s. 141)

ABD'de erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere'de 4 milyondur. Almanya'da ise fark 5 milyondur. Rusya'da erkeklere oranla 9 milyon kadın vardır. (s. 141)

Evlenmeden önce 8 cinsel partnere sorun yok diyenler, birden fazla eşe gelince 'sorunlu' diyebiliyorlar. Metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır, hiçbir hakkı yoktur. (s. 142)

Hz Peygamberin bütün evlilikleri ya bir sosyal düzenleme ya da siyasi bir sebepten dolayı olmuştur. (s. 147)

Tövbe ettikçe Allah bütün günahlarını bağışlamaya hazırdır. (s. 163) Tövbe ederse bir gün inşallah Allah onun bu günahını affedecektir. (s. 164) Kur'an, aşırı dürüst, aşırı adil olmanı ister. Doğru yönde aşırı olmalıyız, yanlış yönde değil. Medya İslam'a saldırıyor; Biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz; Peki neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz? Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır. (s. 172)

Arapça ezan İslam dünyasının milletlerarası simgesidir. (s. 175)

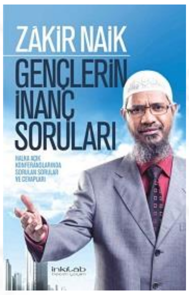

Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları

*

Ateizm Sonuçsuz Serüven

Ateizm, insanı evrim ağacının bir üyesi olarak görür. (s. 10) Allah problemleri var eden değil, o var olan problemlerin çözümü için yol ve yöntem belirleyendir. (s. 14) Düzen belli gayelere hizmet etmekte hayatın devamını sağlamaktadır. **Parçalar, bütünden habersizdirler**. (s. 15) Gücün olmadığı yerde düzenden söz edilemez. (s. 17) Kainatın her yeri insanoğlunun yaşaması için uygun olsaydı, o zaman bir tesadüften bahsedebilirdik. Bu dünyada sadece insana bir bilinç verilmiştir. (s. 18) Her şeyin bilgi ile hareket ettiği bir yerde, sıradanlık hakim olamaz. Bütün insan topluluklarında tanrı inancı vardır. (s. 26) **Allah'u Teala iradesiz varlıklara yol ve yöntem tayin etmiştir**. Yıldızlardan bitkilere kadar, Allah dünyayı yönetme yetkisini insana vermiştir. (s. 29) Ayetler insanı fıtratı ile baş başa bırakmaktadır. Kendi kendine kurallar olmadığına göre bu kuralları ortaya koyan bir varlığın olması bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır. (s. 33) Tanrı anlayışı insan fıtratında zaten mevcuttur. Bu fıtrat, hayatî durumlarda ortaya çıkmaktadır. Bir hastalık durumunda dua etme isteği oluşur. (s. 34) Bir tehlike anında yaşamı bize veren varlığın kim olduğu, fıtrat gereği devreye girer. (s. 35)

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"
2 Ocak 2012 Pazartesi

GAZETECİ SERDAR TURGUT:"ARTIK ATEİST DEĞİLİM"

Kuran okudum ve ben artık ateist değilim

Geçirdiği beyin kanamasına kadar ateist (Tanrı tanımaz) olduğunu belirten Akşam gazetesi Genel Yayın Müdürü Serdar Turgut, Almanya'daki hasta yatağında Kuran okuduğunu belirtti ve ekledi: Dindarlığımı destekleyen bilgi istiyorum. Duanın gücünü keşfettim.

Evrim Kendinden daha güçsüz olan varlıklara gösterilen merhamet duygusunu asla açıklayamaz. (s. 38) **İnsanoğlu çerçevesinde gördüğüm muhteşemliği alışkanlık perdesinden dolayı sıradan görür. Tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfasını dolduracak miktarda bilgi bulunur.** (s. 40) **Türler arası geçiş günümüz biyolojisinde imkansız olarak görülmektedir.** (s. 44) İnsan, hiçbir hayvandan olmayan düşünce gücü sayesinde kâinattaki sırların ifşa edilmesine vesile olmaktadır. İnsana şeref kazandıran, insanın ruhsal boyutudur. İnsanın hayvandan farklılığı, bedensel özelliğinden

değildir. (s. 48) İnsanın manevi anlamda ilerlemesi gereklidir. Bedensel anlamda ilerlemesi gibi bir özelliğe sahip değildir. (s. 57) **Dünya alanında insanın sahip olduğu yetenekleri geliştirmek için eksik olan hiçbir şey yoktur.** (s. 58) Madde, potansiyelini ortaya koyarak geliştirmektedir. İnsanın cehenneme atılmasını nedeni, potansiyelini geliştirmemesinden kaynaklanmaktadır. (s. 63) Varlık sahasında olan her şey bir yaratıcıya muhtaçtır. (s. 67) Cansız bir varlığın bütün kainatı yarattığını söylemek insan için kabul edilebilir bir şey değildir. Bu cansız varlık yasaların bilincinde olması gerekir. …Tanrı yoksa neden tartışma konusu olmuştur. (s. 69) Maddenin yaratıcılığını kabul etmek doğru bir düşünce olmamaktadır. (s. 70) **Kainatın bilgi yüklü olması, onun çok bilgili biri tarafından yaratıldığını ortaya koymaktadır**. (s. 71) Allah, Hz Adem'e tüm isimleri öğretmiştir. (Bakara, 30) İnsanoğlunu değerli kılan yasaların bilgisine sahip olacak yapıya sahip olmasıdır. (s. 73) **Allah'ın kudretini anlamak açısından, her şeyin aklımıza hitap edecek şekilde yaratılmış olması bizler için çok önemlidir**. (s. 76) **Tesadüfen oluşan bir şeyde aklîlik mevcut değildir.** (s. 80) Madem her şey tesadüf, neden kâinattaki her bir varlığın özelliklerini öğrendiğimizde hayretimiz durmadan artmaktadır? (s. 83) Yağmurun bir kere yağması, bir tohumun bir ağacın bir defalığına çıkması tesadüf olarak değerlendirilebilir. (s. 86) Düzen, devamlılığın göstergesidir. Devamlılık varsa yasa, kuralda vardır. (s. 89) **Dawkins, yaratıcılık özelliğini zamana vermiştir. 'Zaman ile her şey tesadüfen oluşabilir' görüşündedir.** (s. 90) Bir olayın arkasında bilginin var olması, bunun şans eseri olmadığını gösterir. Karmaşıklık arttıkça ihtimal azalır, amaç da artar. (s. 95)

Yaratılışa anlam katan şey, yaratılışın bir amaç taşımasıdır. (s. 96) Kainattaki varlıkların yaptıklarını bir düzen çerçevesinde yapmaları, yaratılış bilgilerinin kodlanması çerçevesinde hareket ettiklerini göstermektedir. (s. 97) Kainatın kendi kendine oluştuğunu savunmak gerçekten büyük bir iman gerektirir. (s. 98) Uygun suretler verip program yüklemek, bunlara aynı sistemin birer parçası haline getirmek hatta hepsini birbirine muhtaç haline getirmek gerçekten büyük bir sanatçıyı gerekli kılmaktadır. (s. 99) Her varlık müthiş yeteneklerle donatılmıştır ve bu yetenekler sayesinde varlığını devam ettirmektedir. Hayvanların bu yetenekleri kendilerinin ortaya çıkarmadığı gün gibi ortadadır. (s. 101) Yaratılış birbirine o kadar iç içe girmiştir ki, varlıklar için yaşam alanı ortaya koymak, bilinçli bir irade tarafından oluşturulduğunu ispat etmektedir. (s.102) Tanrı korkusu, sevgi temelli bir korkudur. (s. 103) Allah korkusunda, sevgisini kaybetme korkusu vardır. (s. 105) İlk insana ruhundan üflendiğinde, Allah bilinci de oluşmuş olmaktadır. (s. 107) İnsanoğlunun aslî amacı dünyevî kaygılardan ziyade bu dünyaya imtihan için geldiğini bilip ona göre yaşamaktır. Allah, herhangi bir sıkıntı veya hastalık vererek insanlara kendini hatırlatır. (s. 116) "İnsanın başına bir sıkıntı gelince yan yatarken de, oturup kalkarken de bize yalvarıp yakarır; ama ne zaman ki sıkıntısını gideririz, nankörce davranmaya devam eder." (Yunus, 12) İnsanoğlu her gün çevresindeki varlıkların 'düzen içinde' hareket etmelerinden habersizce yaşamayı sürdürmektedir. (s. 118) Hastalıklar bize sahip olduğumuz nimetlerin vazgeçilmez olduğunu öğretiyor. Allah'ın yol göstermesi, rahmetinin sonucudur. (s. 119)

Allah kainatta bulunan bütün varlıklarla iletişim (Nahl, 68-69) kurmaktadır. (s. 122) Dua ile insan Allah'a olan bağlılığını daha çok hisseder. (s. 127) "Zekeriyya, eşi ve Yahya bize bollukta da darlıkta da yalvarıp yakarırlardı." (Enbiya, 89-90) Atalarından gelme değerlere sarılmak insanda mevcut olan en büyük hastalıklardan biridir. **Kainatta var olan bu düzene sıradan bir bakış var olduğu sürece, yerini alışkanlığa götürür**. Vahiy, akıl melekesinin harekete geçmesi için Allah'ın bir uyarısı olmaktadır. (s. 130) **İnsanda tanrı anlayışı bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyacın bir şekilde doyurulması gerekir**. (s. 142) "O, karada ve denizde olan biten her şeyi bilir; hiçbir yaprak düşmez ki o bunu bilmesin." (Enam, 59) Öncelikten yoksun varlık acizdir. Zamanın esiri olmuştur. Maddenin belirli yasalar çerçevesinde hareket etmesi, maddenin

yaratıcı ‘olmadığının’ göstergesidir. (s. 147) **Tanrı yasaların üstünde, yasaları var edendir**. (s. 148) Entropi yasasının 2. maddesi, "evrende ısı ölümü" yaşanacak demektedir. (s. 152) İnsan sevdiği şeyi ilah edinecek kadar kendine yakın hissetmektedir. **Sevginin ilerlemiş boyutudur ilahlık**. (s. 157) İnsanlar siyasi otoriteleri ilahlaştırmaktadır. **İnsana baktığımızda 3 türlü otorite kabul eder: Kendi nefsini ilah edinir, siyasi otoriteyi ilah edinir veya kabul ettikleri ‘dini otoriteleri’ ilahlaştırırlar.** (s. 160) **Ateizm, delillerini Tanrı üzerinden temellendirmeye çalışmaktadır.** (s. 164) Yüce yaratıcı yeryüzünü insan için hazırlamıştır. (s. 166) Ahiret olmasaydı, insanlara Allah istedikleri gibi yaşamalarına izin verirdi. Bunca güzel nimeti ve imkanı bana veren varlık, övülmeyi hak ediyor. (s. 172) Kainat, kurallar bütünüdür. (s. 174) Maddenin işleyişinde herhangi bir düzensizliğin ortaya çıkmaması, Tanrı tarafından delil gösterilerek, asıl yönetme yetkisinin kendisine ait olması gerektiği sık sık vurgulanır. (s. 177) Allah insanın onurunu korumak için de, vahiy gönderip insanları yönetmek istiyor. (s. 178) Dinin gönderiliş amacı, iradeler savaşına son vermektir. (s. 179) Yaratıcılık sıfatı ile bizlere sevgisini gösteren Allah (cc) bize yaşantı modeli sunmaktadır. (s. 180) Allah, gelecek hayat aşaması için bizlere uyarılarda bulunuyor.(s. 181) **Din, yaşam şekli anlamına gelmektedir**. (s. 185)

Dinin toplumsal yapıyı ayakta tuttuğu vurgulansa, dinin değeri daha iyi anlaşılır. (s. 186) İslam komünizmin toplum anlayışındaki eşitlikten daha onurlu bir davranış modeli sunmaktadır. (s. 192) **İslam insanları sosyal sınıflardan ziyade kardeş olarak görerek, bütün insanlığın tek bir atadan var olduğu üzerinde durur**. (s. 193) Komünizm de kapitalizmde insan fıtratına aykırı olan bir durumdur. (s. 197) Kapitalizm ve komünizm insanı bir makine haline getirmektedir. (s. 198) İnsan maddenin esiri haline getirilmiştir. (s. 199) Bütün insanlar ölüyorsa, hayatın gayesinin zevk olmadığı ortaya çıkmaktadır. (s. 200) **Bilim sadece hassas ayarların nasıl meydana geldiğini, nasıl devam ettiğini ortaya koyabilir. Kim tarafından konduğunu açıklayamaz**. (s. 202) **Bilim her gün farklı yasalar keşfediyorsa, bu yasaların kim tarafından konduğunu neden hiç sorgulanmaz?** (s. 202) İnsanoğlu, maddeye bir şekilde kendi kendini yaratma yetkisi vermiştir. (s. 205) Sonradan yaratılan kainat bir iradenin hâkimiyetinde olduğunu göstermektedir. (s. 206) **Maddenin yaratılmışlık ve sonluluk özelliği taşıması, berili yasalara tabi olması, kainatın yaratıcı değil de yaratılmış olduğunu gösterir.** (s. 207) Tanrıyı görmenin bir ihtiyaç olmadığı ortadadır. (s. 207) Dünyada güzelliklerin var olduğu ortadadır. Dünya o kadar güzel ki dünyevi nimetlere ulaşmak için habire çalışıyoruz. Güneş, yağmur, yeşillikler, kuş cıvıltısı, meyveler güzellik değil de nedir? **İnsan bedeni dünyaya uyumlu bir şekilde yaratılmıştır**. Kötülük olan yerde, her şeyin emrine verilmesi tesadüf öyle mi?! (s. 211) Kötülük olmadan iyiliğin tanımını yapamayız. (s. 212) Bir Hayvan olarak da yaratılabilirdik. (s. 216) Nasıl ki, bir kasap tarafından kesilen bir hayvana karşı "neden onu kesiyorsun?" demiyorsak, hayvanlarda da bunu normal görmeliyiz. (s. 217) Unutmayalım ki antiloplar, geyikler aslanlar sayesinde yaşar. Aslanlar yaşlı ve hasta olanları yakalar, genç ve sağlıklı olanlara daha çok yiyecek kalır! Din ve bilimin verileri birbirini destekleyecek mahiyette olma ihtimali yok mu? Görülen bir şeye iman edilmez. (s. 219) Çölün ortasında hiç eğitim almamış biri neden kainatın yaratılışını merak etsin? (s. 222) Bilimin doğrularının, sabitlerinin olması gerekir. Bunu, ancak din yapabilir. (s. 223) Din ve bilimin alanları farklıdır. Bilimsel gelişmeler hayatı kolaylaştırır. Bilimin verileri, maddenin sırlarını çözmemize yardımcı olmaktadır. Peki bu sırların asıl sahibi kimdir? (s. 226) **Bilim ‘nasıl’ olduğunu ortaya koyar. Din niçin ve hayatın gayesi nedir’ sorularına cevap verir**. (s. 227) Ateizm, nasıllığının ortaya çıkmasıyla dinin de ortadan kalktığını iddia ederek, insanları dinin hakikatinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. Halbuki ‘din nasıllığın kim tarafından ortaya konulduğunu da’ ortaya koymaktadır. (s. 228) "O'dur gökten yağmuru indiren." (Enam, 99) Madde sadece bir varlığın otoritesine itaat etmektedir. (s. 229) Bizim insan vücudunu öğrenmemiz için ilim öğrenmemiz, zaten bu işin ilimle meydana geldiğini ortaya

koymaktadır. Müdahale edilmeden devamlılık olmaz. (s. 231) Allah yaratıyor ve yönetmeye devam ediyor. (s. 232) Big Bang öncesi yer, uzay ve zaman diye bir şeyin olmadığı ortadadır. Evren, 10-43 saniyede bitişiktir. Bu, bir Saniye'nin milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, milyonda birinin, onda biri demektir! Kâinat bu zaman aralığında yaratılmaya başlanmıştır. (s. 233) Muhammed peygamberin kainatı gözleyecek hiçbir teleskopu yokken, nasıl olur da bu gerçekleri bilebilir?

Bilimsel yasalar evrenin varoluş şartlarını açıklamaktadır. Evrenin yaratılış sırlarına vakıf olmak bizleri Allah'a yaklaştırır. (s. 238) Kuantum teorisi ile, ışığın olduğu gibi diğer mikro parçacıkların da, hem parçacık hem de dalga gibi davrandıkları ortaya konulmuştur. (s. 241) 'Üçüncü halin imkansızlığı' ilkesinin değiştirilmesi gerektiği ortadadır. (s. 242) Ölümün bir son olmadığını, aslında ölümün atomların dağılma sürecine girmesi anlamına gelmektedir. Yeniden diriliş ise, dağılan atomların tekrardan birleşmesi anlamına gelmektedir. (s. 245) "Gökleri ve yeri yoktan, eşsiz ve benzersiz yaratan O'dur." (Bakara, 117) Atomlar birbirleri ile sayılamayacak kadar türde birleşip ayrılma gerçekleştirir, sonra tekrar birbirleriyle kenetlenerek çevremizde gördüğümüz sonsuz sayıdaki maddeyi oluştururlar. Ama asla ve asla yaşlanıp ölmezler. (s. 248) Evren, dinamik bir yapıya sahip olduğuna göre tanrının müdahalesi de devamlılık arz etmektedir. **Newton fiziğinde kainat mekanik bir şekilde algılanmıştı.** (s. 250) Kuantum teorisi, kainatta mevcut şartlar dışında, farklı alternatiflerin de olabileceğini ortaya koymuştur. (s. 251) **Evrende neden sonuç ilişkisi hep geçerli değilse, bu bir şekilde bilinçli müdahaleyi de gerekli kılmaktadır. Kuantum teorisi şu anlama gelmektedir ki, Tanrı var olan olasılıklar içinde istediğini seçerek evrene müdahale etmektedir**. (s. 252)

Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven

*

İnanç Sorunları

Allah, peygamberler vesilesi ile insanlara tercih yolu göstermiş, bu şekilde iyi ve kötüyü birbirinden ayırt etme imkanı vermiştir. İlahi kuralları öncelikle ve tüm içtenlikleriyle peygamberler uygulamış ve örnek oluşturmuşlardır. (s. 7) Kelam, İslam dininin ilkelerini naslardan hareketle belirleyen ve akılcı yöntemlerle temellendirip destekleyen bir ilimdir. Kelam ilminin en özgün yanı, onun nasları merkeze alan bir disiplin olmasıdır. (s. 9) Günümüzde dini-İslami değerlere yönelik eleştiriler, dönemine göre daha güçlü olarak şekillenmektedir. Zira akla gereğinden fazla anlam yükleyen yeni nesil için bilimsel ve teknolojik gelişmeler tartışılmaz kaynak konumuna gelmiştir. (s. 10) Yeni olarak çıktığı düşünülen akımların geçmişte izlerini araştırmak gerekmektedir. (s. 11) Darwin bilimin amentüsü kabul edilmektedir. (s. 12) Dr. Fatih Kurt

Sahabenin soru sormaktan amacı tartışmak değil, bilgilenmekti. Onlar dini yaşamayı gaye edinen bir anlayışa sahiptiler. (s. 15) İslam'ın ilk yıllarında sorular; başta Müslümanlar olmak üzere müşrik ve gayrimüslimlerden gelmiştir. Sorular daha çok uluhiyet, peygamberlik, kaza ve kader, Kıyamet, ruhun mahiyeti gibi inanç konularında olmuştur. (s. 16) Sahabe Peygamberimize gelip: "İçimizden öyle şeyler hissediyoruz ki, herhangi birimiz onları

söylemeyi bile büyük günah sayar." dediğinde, Peygamberimiz: "Bu imanın ta kendisidir."(Müslim, İman, 209) Vesvese içinde, "Bu, imanın halis olanıdır. (Müslim, İman, 211) buyurmuşlardır. (s. 17) Tarihte kalmış (Şiilik, sunilik gibi) sorunlar şayet günümüze taşınırsa, Müslümanların birliği ve kardeşliği bundan büyük zarar görecektir. Bizi birleştirecek sadece asgari müştereklerimiz değil, aksine azami müştereklerimiz vardır. (s. 21) Profesör Ramazan Altıntaş

İnançsızlık, insanın kendisini her şeyin ölçüsü olarak görmesi ile başlayan bir tutumdur. Sonuçta da, hayatındaki yegane hakim unsurun kendi aklı ve iradesi olduğuna inanmaya başlar. Hayatına hükmeden tek harici unsur zamandır. Bu tür insanların ilahları ve rableri artık kendi ölçüsüz ve sapkın arzuları olmuştur. (s. 23) İnsan iradesini, aklın yanında, nefis, ölçüsüz arzu ve istekler gibi daha pek çok unsur yönlendirmektedir. (s. 24) İnsan için bir değerler manzumesine ihtiyaç vardır. Bu değerleri, ilahi öğretiler ve peygamber yöntemleri oluşturur. (s. 22) İnsan, kendisini diğer tüm canlılardan ayıran akıl ve vicdan gibi üstün özelliklere sahiptir. (s. 25) Profesör Metin Özdemir

Bireyselleşme sürecinde insan, dini değerlerden uzaklaşmakta ve egosunun kucağına düşmektedir. Günümüz insanının içinde bulunduğu bunalımların temelinde, pozitivist eğitim, maddeci hayat anlayışı, alemin mekanist açıdan izahı bulunmaktadır. Bu zihniyet yerleşince, diğer problemler kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. (s. 29) Bunalımlara neden olan felsefe akımları; Materyalizm, pozitivizm, varoluşçuluk, satanizm, evrimcilik, freudizm, sekülerizm, nihilizm, varoluşçuluk gibi, genellikle batı kaynaklı ideoloji ve felsefi akımlardır. Materyalizm kökeninde maddecilik vardır, manevi cevherlerin, bu maddenin bir tezahürü olduğunu ileri sürer. Pozitivizm kurucusu Comte, gerçekliği beş duyu organının verilerine indirgemiştir. Ona göre deneyle sağlanamayan her türlü bilgi, metafiziktir, hayal ürünüdür. Ampirizm ile sosyalizmin birleşmesi ile ortaya çıkan bir akımdır. Freudizm, ruhsal sorunların kaynağını bastırılmış ve bilinçaltına itilmiş sorunlarda arar. Bilginin artmasıyla, dini inançlardan kopuşta artacaktır görüşünü ileri sürer. Deizm, vahiy inkar ederek, İnsanın aklı ile gerçeğin bulunabileceğini ileri süren felsefedir. Sekülerizm, hayatın vahiy ile ilişkisini koparmayı hedefleyen öğretidir. Nihilizm, her şeyi inkar eden felsefi öğretidir. (s. 31) Gayesizlik, kötümserlik ve olumsuzluk ifade eder. Varoluşçuluk, insanın kendi kendisini var ettiğini ileri süren bilim dışı burjuva öğretisidir. Hippiler tarafından yaygınlaştırılmıştır. Kullandıkları uyuşturucu maddeler de, onların bu anlayışlarının başyardımcısı olmuştur. (s. 32) Yalnızca dünyaya yönelik zevk türleri, soyuttan uzaklaşarak sırf somutlara bel bağlamak insanların sorunları için çözüm olamaz. İnsanın İslam dininde kendine özgü üstün bir yeri ve mevkisi vardır. (s. 33) Ölüm dahil hiçbir şey, tevhit inancına sahip bireyi yıldırmayacak, karışıklık ve yalnızlığa sevk etmeyecektir. Çünkü o birey bilmektedir ki, varlığı imanla birlikte güven ve emniyet içerisine alınmıştır. İnsanın varoluş gayesi, kendini ve âlemdeki yerini bilmesidir. Eşyanın hikmetini ve hakikatini kavramasıdır. İnsandan beklenen şey, insanın niteliklerini geliştirmesi, sevgi ile yaratıcıya muhabbet ve ibadet etmesidir.(s. 34) Tevhid inancı, insanın akıl ve his, ruh ve ceset, ibadet ve muamelat bakımından Allah'a tam teslim oluşunu ifade eder. (s. 37) Profesör selim Özarslan

Neden ve niçin sorusuna karşılık verecek bir başka anlam sistemi yoktur yeryüzünde. Yaratılış gayemizi, nereden geldiğimizi, nereye gittiğimizi söyler din. Varlığı ve hayatı anlamlandırır, materyalist düşüncenin kaybettiği nokta, işte tam da burasıdır. Çünkü varoluşu yokluk üzerinden açıklamaktadır. (s. 38) Bir felaketle karşılaştığımızda, dine yöneliriz. İsyanlarımızı dindirecek, hayatın cilvelerini kabullendirecek dinden daha iyi bir psikologumuz yoktur. (s. 39) Ölüme çare bulunmadıkça, din yok olmaz. Hayat ancak ölümle barışık olanlar için anlam kazanır. (s. 40) Ölümü hatırlamak değil midir insanı insan yapan, onu kötülüklerden alıkoyan,

yanlış davranışlardan pişmanlık duymaya sevk eden. Son nefese kadar, kesin olarak kazanılmış ya da kaybedilmiş hiçbir şey yoktur bu alemde. XX. yüzyılın o büyük icatlarından, nimetlerinden hangisi, bir yakınını kaybetmiş insanı teselli edebilir ki? Bu soruya ancak din cevap verebilir. Nereye gittiğimizi söyler din. (s. 41) Önemli olan yolun nasıl bittiğidir; yoldan çıkmalarımızdan pişmanlık duyabilmektir yolun kalan kısmında. (s. 42) Yüce Allah'ın, 'ruhuna üfledim' dediği kullarının, yaratıcı tarafından sevildiğini hissetmesinden daha güzel bir psikoterapi olur mu? (s. 43) Profesör Doktor Ali Köse

Dünyevileşme, sonsuzluğu şimdide aramaktır. (s. 45) Kur'an'da uyarı, sadece dünya hayatının, ahiret hayatı göz ardı edildiği takdirde Allah'la olan ilişkiyi saptırıcı mahiyetine yöneliktir. (s. 44) Güçlü ahiret inancıyla donanmayan insanlarda servet, seküler bir zihniyet oluşumuna yol açabilir. "O kimsenin vay haline, malının kendisini ölümsüz kılacağını zanneder." (Hümeze, 3) Ahiret yurdundaki beklentilerin kaynağı ve meşru zemini dünyadır. İslami literatürde, dünya insanın ilgi yönünü temsil eder. Kur'an'da hayat kelimesi ile birlikte kullanılır ve ahiret kavramının mukabil olarak zikredilir.(s. 46) Dünya, Allah'a giden yolda yol gösterici olmak bakımından bir araç olarak çok değerlidir. İslam'da çalışmayı emreder, ama İslam servetin belirli ellerde tekelleşmesine karşıdır. (Haşr, 7) İslam, birikimi üretime dönüştürür ya da zekat vermek ve infakla, servetin toplumsal hayatta ihtiyaç sahiplerinin ekonomik anlamda güçlendirilmelerinde kullanımına yönelik teşvikte bulunur. (s. 47) Dinle ilişkisi sınırlandırılan bir dünya anlayışında hırs ve açgözlülük ön plana çıkar, insanda doyumsuzluk derinleşir. Dünyevileşme, açgözlülük, anlık doyumlara dayalı yaşam biçimini beraberinde getirir. Maddi hazlarını yaşama uğruna her şeyi mübah olarak görür. (s. 48) Öyle bir kimse, dünya hayatını ahirete tercih eder. İnsanın dinle ilgisi zayıfladığı için: insafsızlık, hırs, israf, fuhuş, hıyanet, gıybet gibi rezaletler ortaya çıkar. Kur'an'da sürekli ahiret bilincini diri tutma vurgulanır. Çünkü bu kötülüklere engel olur. (s. 49) Profesör Doktor Ramazan Altıntaş

Ateizm, deizm ve nihilizm, Rönesans sonrasında hızla bir yaşam biçimi haline gelmiştir. (s. 50) Teizm, bir ilahın varlığına inanmaktır. Ateizm ise, Allah'ın varlığını inkar eden felsefi görüştür. Âlemin tesadüfen meydana geldiğini kabul eder. Deizm/ilahçılık Latince'de deus kelimesinin türetilmiş ateizm karşıtı bir dünya görüşüdür. Allah'ın alemi harekete geçirdiğini fakat artık aleme karışmadığını tasavvur eden bir anlayıştır. (s. 52) Nihilizm, hiçbir şeyin hakikatini kabul etmeyen görüştür. Bu bakımdan insan eylemlerini belirleyen ahlaki değerlerden bahsedilemez. Ateizm, deizm, nihilizm hepsi tepkisel hareketlerdir. Rönesans sonrası geniş kitlelerin yaşam biçimi haline gelmiştir. Kiliselerin, tanrının bedeni olduğuna inanılması gibi inançlar, ekonomik anlamda halkın sömürülmesine alet edilmiştir. (s. 53) Peygamberlik makamı, ruhban sınıfına terk edilmiştir. Sonuçta batı, helal haram diye bir sınır koymayan Allah inancına yönelmiştir. (s. 54) Ülkemizde din karşıtı akımlara yönelimlerin başlıca nedenleri: İslam'ın bilim ile çatıştığını, insana özgürlük tanınmadığı iddiası vardır ki, sanattan eğlenceye genel olarak popüler kültürün de bu yapıyı beslediği bilinen bir gerçektir. İslam dünyasının bilim ve teknolojideki geriliği, Müslümanların bir eksikliğidir. Bu durum telafi edilmez bir durum değildir. Günümüzde deizmi bir dünya dini haline getirmek isteyen küresel güçler vardır. (s. 55) Marjinal grupların aşırı yorumlarını hariç tutarsak, İslam mezhepleri arasında temel konularda derin görüş ayrılıkları yoktur. Din istismarı da, inkarcılığa yol açabilmektedir. (s. 57) Mistik çevreleri hariç tutarsak, İslam'da dünya ahiret dengesi kurulabilmiştir. (s. 58) Profesör Doktor İbrahim Coşkun

İbadetin terkinin, zaman içinde ibadetsiz bir din anlayışına götürmesi kaçınılmazdır. (s. 60) İbadet, kulun Allah'a karşı samimiyetinin testten geçirilmesidir. Bir kısım insan, hayatlarına inançlarını yansıtmazlar. (s. 62) İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince, umursamazlığa dönüşür. Sonunda inancı hatırlatacak

kişilerden uzak durma psikolojisi insanı kaplar. Samimiyet eksikliği zaman içinde inançlarda aşınmaya yol açar. Kur'an'da, inancı ifade eden iman kelimesi ile dinin pratik tarafını ifade eden amel kavramının ayrı ayrı zikredildiği bir gerçektir. Ancak vahyin bütünlüğü çerçevesinde bakıldığında, iman ile amelin ayrılmaz bir bütünü ifade ettiği de bir gerçektir. Çünkü amel imanın tezahürü, imanda amelini dayanağıdır. İbadetten uzak duran insan, Allah ile irtibatını zayıflatmış demektir. (s. 63) Bazı insanların inandığı halde, inanmamış gibi yaşamayı arzuladıkları bir gerçektir. Bu arzu bilinçli bir tercihin ürünüdür. Bugünün insanına göre ibadetler hayatı kısıtlamakta, gündüz çalışmayı ve gece eğlenceyi bölmektedir. Onlara göre ibadet, özgürlük için bir tehlike ve bir tehdit unsuru olmaktadır. (s. 64) Abdullah Cevdet gibileri, içtihadı bir reform aracı gibi kullanmaya kalmışlardır. Namaz kılmayı iş kaybı veya iş akışını aksatıcı bulurken oruç tutmanın, verimliliği azalttığını düşünürler. (s. 65) Profesör Dr. Cağfer Karadaş

Deizmin birçok çeşidi bulunmaktadır. (s. 69) Metafiziksel kötülüklere depremler, salgın hastalıklar gibi örnekler verilebilir. Ahlaki kötülük, her türlü zararlı ve çirkin fiillerdir. (s. 70) İnsan adaleti herkese ait olanı vermekten, Tanrı adaleti ise herkese vermiş olduğunun hesabını sormaktan ibarettir. (J. J. Rousseau, Terbiyeye dair, s. 313) İnananın Allah'a yüklediği sıfatları, inkârcılar tabiata yükler. Ateistler, maddi öze tanrısal nitelikler yükler. (s. 71) Elektriğin varlığını eserlerinden ve fiillerinden hareketle bilebiliriz. Allah'ın beş duyu organıyla algılanması demek, maddesel bir varlık olduğu anlamına gelir. Bu da mümkün değildir. (s. 72) Özgürlük gerçek anlamda iyilikler ve kötülükler gibi zıtlar arasında tercihte bulunmak suretiyle gerçekleşebilir. Özgürlüğün dünyada ödenen bedelleri ahirette fazlası ile telafi edilecektir. Özgürlüğün istismarından kaynaklanan suçlar ve kötülüklerin ahirette hesabı sorulacaktır. (s. 75) Kötülüklerin varlığı sadece özgür irade ve manevi yükseliş açısından bakıldığında anlamlı görülebilir. Bu arada ödenen bedeller ahiret yurdunda telafi edilecek, iyilikler karşılık bulacak, kötülüklerin ise hesabı sorulacaktır. (s. 76) Deneme, özgürlüğün kaçınılmaz bir sonucudur. (Kehf, 29; Müzzemmil, 19; Müddessir, 55) Allah, azap etmekte acele etmez. İnsana aklını başına alabileceği bir süre ve fırsat (Fatır, 37) verir. (s.78) “Eğer kulak vermiş ve aklımızı kullanmış olsaydık bugün çılgın alevli cehennemlikler içinde olmazdık.” (Mülk, 10) (s. 79) Profesör Doktor Metin Özdemir

İnternetin yerli seyyar ateistlerine el uzatmalıyız. Bunu, kalpleri taşlaşmadan, mühürlemeden yapalım. (s. 80) İngiliz ateist yazar Christopher Hitchen, seyyar ateist kavramını internette gezinen bilinçli ve aktif Ateistler için kullanır. Bu kişiler, sürekli sorular sorarak ve cevapları dinlemeyerek, dinlerin korkulardan türediğini, hurafelerden oluştuğunu ileri sürer. Cımbızlayarak, alay ederek, hakaretlerle insanlarla konuşurlar. (s. 83) İnternet ateistler için, inançsızlık halini açıkça ilan etme hususunda bulunmaz bir fırsat sunmuştur. Birbirlerine destek vermeleri, moral motivasyon aşılamalarını temin eder. (s. 84) Yeni Ateizm öncüleri olarak, S. Harris, D. Dennett, R. Dawkings, L. Krauss, L. Moran gibi isimleri sayabiliriz. Dini ve dini inançları eleştirirken sıklıkla müracaat ettikleri alan tabii bilimlerdir. Onlar için deneysel bilimler, gerçek bilgisine ulaşmada yegane kaynaktır. Özetle, tanrıyı inkar ederler, bilime iman derecesinde güvenirler, dinin sert ve amansız biçimde eleştiriler. (s. 85) Evrimi savunurlar. Tanrıya inanmazlar, kötülük problemini ön plana çıkarırlar. (s. 87) Profesör Dr. Adnan Bülent Baloğlu

Yeni Ateistler, bilimin insanlık için tek rehber olduğunu iddia etmekte ve bilimden ahlaki konular da dahil olmak üzere pek çok konuda yol göstermesini beklemektedirler. Onlara göre din, felsefe ve sosyal bilimler gibi diğer bilgi kaynakları gayri meşrudur. Onlar hem dini hem de bilimi, hatalı bir şekilde tasvir ve tarif ederler. Dinle bilim arasındaki ilişkiyi kendi ideolojileri uygun olacak şekilde çarpıtırlar. Yeni ateistler, bilime bilimin alanının dışında rol

biçmeye çalışırlar. Onlara göre, dinleri insanlar yaratmıştır. (s. 93) Doğa olaylarından korkan ilkel insanı hayal etmek yeterlidir. Bu insan, sözgelimi, bir yıldırım'ın düştüğünü görür ve bunu doğaüstü bir gücün öfkesine bağlar, böylece Tanrı fikri ortaya çıkar. (C. Şengör, Newton niçin Türk değildi, s. 125) Boşlukların Tanrısı fikrine göre; tanrı fikri bizlerin bilgi eksikliğimizin bir sonucudur ve bilimin, dini yerinden edeceğinden bahseder. (Marx, Din üzerine, s. 189) Harari, dinlerin insanlar tarafından uydurulduğunu iddia eder. Avcı toplayıcıların nasıl hissettiklerini bildiğini iddia eden akademisyenlerin teorileri, Taş Devri dinlerinden ziyade bu kişilerin kendi önyargılarına ışık tutar. Küçük bir tepe sayılabilecek mezar kalıntılarının, mağara resimlerinin ve kemik heykelciklerinin üzerine koca teoriler inşa etmek yerine, samimi olup eski avcı toplayıcılarının inançları üzerine son derece belirsiz bir kavrayışımız olduğunu itiraf etmek gerekir. (Harari, Sapiens, s. 67) Burada sorulması gereken şudur. Eğer Dinlerin ortaya çıktığı dönem ile ilgili bilgimiz çok kısıtlı ise, dinlerin insanlar tarafından yaratıldığından nasıl bu kadar emin olunabilmektedir. Bu iddialar, yazarların önyargıları ile şekillenmektedir. (s. 95) Doğayı araştırmayı öğütleyen onlarca ayete rağmen, insanları doğayı araştırmaktan ve bilim yapmaktan alıkoyacak tek bir ayet bulunmamaktadır ve tüm bu ayetlerin yarattığı zihinsel devrimin doğal bir sonucu olarak Müslümanlar birkaç yüzyıl içinde trigonometriden analitik-geometrye, optik'ten astronomiye, biyolojiden ve coğrafyadan antropolojiye kadar bilimin hemen her dalında dünyayı değiştirecek buluşlara imza atmışlardır. (s. 97) Yeni Ateistler sadece bilimsel bilgiyi geçerli gördüklerini öne sürerler. Ahlaki öğretilerimizi bilimsel bir yöntemle elde etmeyi savunurlar. Şu an rüyada olmadığımızın bilimsel bir kanıtını sunamaz veya algılarımızı bizi yanıltmadığını doğa bilimleri ile ispatlamak mümkün değildir. (s. 100) Dr. Alper Bilgili

Sekülerizm ve pozitivist dünyada, değerin yerini fayda almaya başlamıştır. Cafeler, restaurantlar ve AVM'ler insanlara var olma hissiyatı aşılayan imaj ticarethaneler olup çıkmıştır. (s. 106) Profesör Dr. Kasım Küçükalp

Pozitivizm, bilimsel keşiflerin kendisine verdiği imkanla kainatı en küçük parçasından en büyük sistemlerine kadar tanıyabileceğini iddia ediyordu. Böylece maddede cereyan eden sebep-sonuç ilişkisi tespit edilebilir ve ilkel insanlarda olduğu gibi, meydana gelen hadiseleri olağanüstü bir irade ve kudrete nispet etme acziyetine düşülmezdi. Bilim, ideolojiler için araçsallaştırılmıştır. Gelinen durumun dini bağnazlıktan bilimsel bir bağnazlığa geçiş serüveni olduğu açıkça görülmektedir. (s. 111) Nihilizm, hiçbir değer tanımamayı ifade eden bir kavramdır. Ahlaki nihilizm, aslında pratik alanda nihilizmin insanlığa ne vaat ettiğinin görülmesi bakımından önemli veriler sunmaktadır. (s. 112) İnsan, başta tanrı ve ahlak olmak üzere tutsağı olduğu değerleri kendisini dizginlemek için bizzat kendisi yaratmıştır, iddiasındadırlar. Nihilizm, batı medeniyetinin geldiği noktanın bir tezahüründen ibarettir. (s. 113) Nihilizm, bir bakıma boş vermişlik şeklinde kendisini ifşa eden edilgen bir tutumdur. Bütün değer yargılarını yok eden, bunun karşılığında yeni bir şey ortaya koymayı başaramayan batı medeniyetinin nihilizme savrulması kaçınılmaz bir son olarak görülebilir. Önce deizm ile başlayan Tanrı tasavvuru, daha sonraları ateizmle başka bir boyuta taşınmıştır. Her türlü ahlaki ilkenin kendisine dayandığı güçlü dayanak, ateist dünya görüşünün de revaç bulması ile birlikte otoritesini tamamen yitirmiştir. Böylelikle doymak bilmeyen arzu ve hırslarını tatmin etmeyi yegane hedef haline getiren hazcı ve hedonist bir dünya görüşü daha da güç kazanmasına imkanı bulmuştur. (s. 114) Batı medeniyeti, bilimsel manada elde ettiği her birikimi Tanrıya rağmen elde edilmiş bir kazanç olarak görmüştür. Bu durum bir noktadan sonra kendilerini Tanrıdan bağımsız görmek gibi bir sonucu doğurmuştur. Sorunların halledilemediği anda, ateist zihniyetin nihilizme savrulması gayet tabiidir. Batı medeniyetinin dünyada cari olan zulüm, işgal, zorbalıklara karşı gösterdiği duyarsızlığı anlamak için söz konusu tutumun ardında, böyle bir zihinsel arka planın bulunduğunu unutmamak

gerekmektedir. (s. 115) Nietzsche gibi nihilizmin en önemli temsilcileri bile batı uygarlığının son dört asırlık serüveninin mantıksal sonucunun, nihilizm olduğunu söyler. (s. 116) Doçent Doktor Faruk Sancar

Din savaşları, Avrupa toplumlarının zihin yapısında ve toplumsal hayatında derin yaralar açmıştı. Toplumsal huzuru tehdit ettiğine inanılan din, toplumun kıyısına konuşlandırılmıştı. Aydınlanma sürecinde, dini olan ile dini olmayan arasına kalın bir ayrım çizgisi çekilirken; gerekçe din ve devlet ittifakının toplumsal huzuru bozabilecek potansiyel bir tehlike olduğu endişesiydi.(s. 119) Şiddeti ideolojik hedefleri için bir vasıta kabul eden gruplar, yaptıkları eylemlerle, İslam'ı ve Müslümanları karalamayı bir kazanç sektörüne dönüştüren uluslararası güç odaklarının değirmenine su taşımaktadırlar. (s. 120) Neoselefilere göre, bozulma ve dini gevşemenin sebebi, tasavvuf yoluyla giren hurafe ve bidatler, bir diğer sebep ise, Batı eliyle sokulan modern devlet kurumları ve seküler normlardır. İslam Devleti kuruluncaya kadar mücadele devam edecektir. Cihat, dinsel bir vecibedir. Dinsel metinlerin yalnızca lafzi manaları, ilk anlamları geçerlidir. Her türlü tevil, yorum yasaktır. Reddeden, kâfirdir. Şiilik ile mücadelede esastır. Selefi gruplar yekpare değildirler. Müslümanlara şiddet, demokrasi gibi konularda aralarında ihtilaf vardır. (s. 121) Ülkelerin fakirlik, yolsuzluk, kaynakların israfı ve yabancılara peşkeş çekilmesi, adaletsizlik, ülkelerinin işgal altında olması gibi sebepler isyan etmelerine neden olmaktadır. Din, onlar için bir kutsal şemsiyedir. Rusların Afganistan'daki yenilgileri, binlerce Müslüman gencin ülkelerine dönmelerine sebep olmuş, mücadele kıvılcımlarını kendi ülkelerinde çakmaya başlamışlardır. (s. 122) Ahmet Bin Hanbel'i, selefiyyenin temellerine harcı ilk koyan kişi olarak kabul ederler. İbn-i Teymiye ile İbni Kayyım el-Cevziyye, İbni Kesir, Hacer el-Askalani onların üstatlarıdır. Yirminci asırda, Hasan el-Benna, Seyyid Kutup'un fikirlerinden ilham almışlardır. Tabii, Muhammed bin Abdülvehhab, önemli bir yere sahiptir. Onunla beraber selefilik, aşırı ve tavizsiz bir karaktere bürünmüş, onun bu çizgiyi devam ettiren Elbani, ibni Bâz, İbn'ul-Useymin gibi takipçileri de vardır. (s. 123) Neoselefi grupları salt dini oluşumlar olarak değerlendirmek yanıltıcı olur. Bunların hepsi tepkisel hareketlerdir. Mevcut radikal selefilik, tarihteki selefiliğin genleriyle oynanmış, başkalaşıma uğramış halidir. Ufku dardır, gelecek vizyonu yoktur, derinlikten yoksundur. (s. 124) Selefilik, dini hayatta bir daralmayı, katılığı ve statikliği ifade eder. Neoselefilik şiddet ve hiddetiyle nefret ve düşmanlık tohumları ekmektedir. (s. 125) Profesör Dr Adnan Bülent Baloğlu

Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet

*

Ateizm Yanılgısı 2

"Delilerin götürdüğü yere gitmek istemeyen maksadı, kendi istediği yere gitmektir." (s. 67)

Richard Dawkins başta olmak üzere, ateistlerin bilimsel içeriğe sahip olmadığı gibi kitaplarının hemen her yerlerinde yayılmış olan hakaret edici ve kural dışı vuruşlar içeren üslup dikkat çekmektedir. (s. 9) Materyalist ve seküler eğitim sürecinden geçirilen zihinler, bilimsel bilginin

artmasıyla tanrıya olan inancın ve ihtiyacın ortadan kalkacağını düşünmüşler ama görünen o ki, bu beklentileri pek de gerçekleşeceği benzememektedir. (s. 10) İnsanlık tarihinde asıl problemin şirk ve tevhitten sapma noktasında düğümlendiği görülecektir. Ateiste hitap edebilmek için problemi salt bilim ve felsefe düzlemi içinde ele alma zorunluluğu doğmaktadır. (s. 11) Bilimsel gelişmeler ateizmin değil teizmin lehine işlenmeye başlamıştır. Ateistler bilimsel verilerin ve delillerin götürdüğü yere gitmek yerine, kendi gitmek istedikleri tarafa yönelmeyi seçmişlerdir. Tanrı inancının göz ardı edilmesini sağlamak için bilimsel önermelerin 'öznesiz/bir yapanı olmayan' yapı içinde sunulmakta, muhatapların zihninde 'kendiliğindenlik' izlenimi uyandırılmakta ve hatta dayatılmaktadır. Tabii ki kişisel bir tercih olarak herhangi bir şahsın ateizmi seçme hakkı vardır. Ancak bu tercihini bilimsellik kılıfı altında sunarak insanları yanıltma hakkı yoktur. (s. 15)

Giriş

Allah'ın var olup olmamasından insanın dünya görüşü kökünden etkilenmekte, hukuk, iktisat, bilim ve günlük faaliyetler gibi hayatın tüm alanlarında kendisini göstermektedir. İnsanın bu evrendeki yeri ve değeri nedir? Rastlantı sonucu mu insan ortaya çıkmış anlamsız bir varlık mıdır? (s. 19) Ateislerde pek çok gruba ayrılırlar. (s. 18) Yalnız teistler değil ateistlerin çoğu (Marx-Engels başlamak üzere) agnostizmi tutarlı ve geçerli bulmamaktadırlar. Pozitivist felsefe sürecinde ateizmin atak yaparak ön plana çıktığı görülür. Materyalist algılayış biçimi en büyük darbeyi en çok güvendiği yerden, yani bilimden almıştır. Kuantum teorisi ve evrenin zannedildiğinden çok daha kompleks olduğunun fark edilmesi gibi yeni bilgiler varoluşu açıklamada maddeyi referans almanın yeterli olmayacağını göstermiştir. (s. 19, 53) Önyargısız ve saf bir bilim anlayışından ve objektif net verilerden hareket ederek insanı her anlamda tatmin edecek şekilde ateizme ulaşmanın imkanı yoktur. Buna rağmen ateizmde karar kılmanın tek sebebi, daha düşünmeye başlamadım evvel 'tanrının yokluğunu' bir veri olarak kabul etmeleri ve bunu takiben bilime kendi inançlarını doğrultmaya çalışmalarıdır. (s. 20)

Nietzsche'nin 'Tanrı öldü' derken, kilisenin 'insan-tanrı' olarak takdim ettiği şeyi kast ettiği unutulmamalıdır. Tevhid inancına göre ‘insan tanrı’ zaten hiçbir zaman var olmamıştır. Bu tanrı kilisenin ürettiği tanrıdır ve böyle bir tanrı anlayışının ölmesi zaten gerekmektedir. (s. 21) Comte başta, maddeci düşüncenin din algılamasını şöyle ifade edebiliriz: Din insan zihninin ürünüdür. İnsan, tabiat karşısındaki acizliği ve korkaklığı sebebiyle doğaüstü bir varlığa dayanma mecburiyetinde kalmıştır. Teknolojinin ilerlemesiyle insan tabiat üzerinde hakimiyet kurdukça tanrı algısı ortadan kalkacaktır. Dinin toplum hayatında görünür hale gelmesi, dinin halkı istismar etmesi anlamına gelir. Bu zihniyetin, dini psikolojik bir sorun, yanılgı olarak tanımlamaya çalışması tarihsel olarak yanlışlanmış bir düşünce tarzıdır. A. Comte bunu üç hal kanunu ile açıklamaya çalışmıştır. Ona göre insanlık son dönemiyle birlikte dini değerlerden tamamen ayrışarak yetkinliğine ulaşacaktır. Ancak 21. Yüzyıl'da bile dinin hem kişisel hem de toplumsal bağlamda son derece etkin bir rol oynadığı görülmektedir. Comte'un hayatının son zamanlarında kendi pozitivist anlayışı ile çelişen bir insanlık dini peşinde koşması bu düşüncenin gerçekle örtüşmediği ortaya koymaktadır. (s. 24) Semavi dinlere karşı olanların modern tapınma türleri icat etmeleri, bazılarının meditasyon ve benzeri yollarla ruhlarındaki açlığı giderme çalışmaları metafiziğin insan hayatından soyutlanamayacağını göstermektedir. Dini değerlerin yanı sıra siyaset, iktidar, zenginlik, insan hakları, kadın, demokrasi, bilim gibi pek çok kavramın çeşitli şekillerde istismar ettiği edildiği görülmektedir. Peki, bu değerlerin toplum hayatından tecrit edilmesi ve sadece vicdanlarda yaşatılması neden teklif edilmemektedir. (s. 25) Hawking, "Evren hakkında daha fazla şey keşfettikçe evrenin 'mantıklı kanunlarca' yönetilmekte olduğuna dair daha fazla şey keşfederiz." (Hawking, Zamanın kısa tarihi, s. 175) derken, Paul Dirac, "Tanrı üst düzey bir matematikçidir

ve evreni yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır." (The Evolutian, Scientific American 208, sayı: 5) görüşünü dile getirmektedir. Gazali, bugünkü anlamda filozofları değil eski Yunan'ı ve onun taklitçilerini eleştirmektedir. Gazali'nin bunun için felsefe yöntemini kullanılması da ayrı bir dikkat çekici husustur. Karşı çıkılan felsefe diye sunulan Aristo metafiziğinin, dinin ontoloji ve kozmolojisinin yerine ikame edilme çabasıdır. (s. 30) Ateistlerin teistlere yönelttiği diğer bir eleştiri, inanç sahibi olmak bilgiye ve akla dayalı bir mesele olmayıp, sadece bir tercih sorunudur, yaklaşımıdır. Kelam ilmi mahiyeti ve dini anlayışın araştırmaya teşvik eden Kur'an'daki akletme, tedebbür, düşünme ve tabiatı incelemeye yönelik ayetlerinden bu yaklaşımın yanlışlığı kolaylıkla anlaşılabilmektedir. Ateistlik argümanların bilimsellikten son derece uzak olduğu açıktır. Evrenin Yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu yani ezeli olmadığı bilinmektedir. Ateizmin, tanrının var olmadığına inanmak şeklindeki yaklaşımının da bir inanç olduğu göz önünde alınmalıdır. Acaba ateizmin iddiaları ne derece akla, mantığa ve bilimsel verilere uygunluk göstermektedir? (s. 31) İslam'da esas maksat araştırarak imana ulaşmaktır. Tahkiki iman; akıl ve ilim kullanarak bilme halidir. Ateistler insanlara neye inanıp nelere inanmamaları gerektiğini söylemek konusunda kendilerini yetkili görmektedirler. (s. 33) Ateist, herhangi bir manevi değere sahip olmadığından her şeyini maddeye ve dünyaya bağlamak zorundadır. (s. 34) Dawkins, Tanrı Yanılgısı'nda, 'yaşamın kaynağını hayati önem taşıyan koşulların ortaya çıkmasını sağlayan kimyasal olay veya olaylar dizisine bağlar.' Bu kimyasal olayların nasıl ve niçin başladığına dair açıklama yapmaz ve okuyucusunu zeka özürlü yerine koyar. Eğer bu tarz bir metotla düşünmeye başlarsak, tek boynuzlu atlar veya gençlik iksiri gibi şeylerin şaşırtıcı ölçüde imkansız olsa da meydana gelebileceğini kabul etmemiz gerekir. (s. 37) David Ruelle, 'Rastlantı ve Kaos' isimli kitabında şöyle der: "Evrende oldukça büyük bir rastlantısallık vardır. Günün birinde evrende yaşam ortaya çıkmıştır. Nasıl olduğunu tam olarak bilmiyoruz. 'Küçük genetik iletiler' kendilerini gelişigüzelliğe uydurmayı başardılar. Daha sonra bir araya gelip yeniden düzenlenmiş iletiler oluşturmayı 'öğrendiler.' Bunun sonucu olarak da genetik iletiler evrendeki düzenin bir bölümünü 'kendi amaçları' için kullanma olanağına kavuştular. Bir süre sonra yaşamın zeki adını verdiğimiz yeni bir öğesi ortaya çıktı." (Ruelle, Rastlantı ve Kaos, s.151-158) Yaşamın özünü oluşturan genetik ileti ne demektir? Bu iletiler hangi bilgi bilinç ile hangi amaç için deneyip durmaktadırlar? Zeka nasıl ortaya çıkmıştır? (s. 38) Bu kadar akılsız bir evren nasıl olur da düzgün amaçları, üreme kabiliyetleri ve "kodlanmış kimyaları" olan varlıklar yaratabilir? Hayatın ve bilincin maddeden hareket ile açıklanmaya çalışılması üzeri örtük bir inancı içermektedir: Canlılık ve bilinç maddede içkin olarak mevcuttur! Aslında bu inanış soyut bir tanrı anlayışını çok gerilerde bırakmaktadır. Ben varım. Bu "Ben kimdir?" , "Nerededir?" Varlığınız (siz) belirli bir beyin hücresinde veya vücudumuzun herhangi bir bölgesinde yer almaz. Vücudunuzdaki hücreler sürekli değişir ve "siz" yine de aynı kalırsınız. (s. 41) "Var olduğumu nasıl bile bilebiliyorum?" sorusuna bir profesörün verdiği ünlü cevap, " Peki bu soruyu kim soruyor?" olmuştu. Benlik, bizim olduğumuz şeydir, sahip olduğumuz değil. (s. 42) "Bilgisayarın yaptığı şeyi 'anladığını' söylemek, bir akım kablosunun hür irade sahibi olduğunu ya da bir DVD çalarım çaldığı müziği anladığını ve ondan keyif aldığını söylemek gibi bir şeydir." (Anthony Flew, Yanılmışım Tanrı Varmış, s. 168) Düşüncenin belirli bir sinirsel etkileşim olduğunu söylemek, adalet fikrinin kağıt üzerine yazılmış birkaç şeyden başka bir şey olmadığını iddia etmek kadar anlamsızdır. (s. 44)

Varlık hakkında cevaplanması gereken belki de en önemli ve en derin sorunun "Hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, için bir şeyler var?" olduğunu söyleyebiliriz. Ateist bilim adamları, "bilim niçin değil nasıl sorusu ile ilgilenir" derler. Teist açısından bakıldığında niçin sorusu, amaçlılığın olmasına işaret etmesi sebebiyle çok anlamlı ve akla uygundur. Diğer taraftan, teistik açıdan nasıl sorusu evrenin işleyişi ne ışık tutması itibarıyla tanrının sanatını ifade etme açısından son derece önemlidir. Niçin sorusunun cevaplanmaması, nasılın anlamını

ve önemini göz ardı etmeye yönelik bir girişimdir. (s. 46) Barrow, "fiziksel kanunların niçin bizim gözlemlediğimiz değer ve özelliklere sahip oldukları sorusu devam edecektir." demektedir. (John D. Barrow, The Anthropic Cosmological Principle, s. 523)

Comte'a göre üç döneme ayırdığı insanlık tarihinin birinci evresi olan teolojik evrede, insanlık doğada cereyan eden olayları tanrı ve ruh gibi doğaüstü nedenlerle açıklamıştır. İkinci dönem olan metafizik evrede ise olaylarının nedenlerini soyut bir biçimde de olsa yine doğada aramıştır. Hayal yerine aklını kullanmaya başlamıştır. Üçüncü dönem olan pozitif evrede ise insanlık deneyle doğayı anlamaya çalışmıştır. Comte, insanın olgunlaşmasını dinden uzaklaşmasına bağlamıştır. Son yüzyılda dinden uzaklaşan, onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne hale getirdikleri ortadadır. (s. 52) Materyalizme göre evrendeki tüm denge ve düzen bir tesadüfün ürünüdür. Astronomi ve biyolojideki yaşanan gelişmeler, ateist dünya görüşünü temelinden çökertmiş durumdadır. Bilim evrende son derece açık bir tasarımın ve hassas bir düzenin var olduğunu keşfetmiştir. Materyalizm, maddenin yaratılmadığını, hep var olduğunu iddia etmektedir. (s. 53) Pozitif (Nietzsche, Freud, Marx gibi) ateistler tanrı inancını çürütmeye çalışmakla kalmamış, inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır. (s. 54) Tanrıya inanmak fıtrata/yaratılışı ait bir özellik olduğu için, kasıtlı bir tahribat yapılmadıkça insanın imanlı olması onun doğal halidir. Materyalist bir kişi bir tanrının varlığının itiraf etmemekle beraber onun yerine koyduğu 'tabiat', 'madde', 'zaman', 'evrim', 'tesadüf' gibi tanrı fonksiyonunu icra edecek başka şeylere yer vermek zorunda kalmaktadır. İnançlıların tanrıya affettikleri özelliklerin birçoğunun ateistler tarafından maddeye havale edildiği görülmektedir. (s. 55)

Ateistlerin bazı yanılgıları şunlardır: Teistin, tanrının bilimsel anlamda incelenebilir ve gösterilebilir olduğuna dair bir iddiası yoktur, tam tersine teist, tanrının mahlukattan yani yaratılandan herhangi bir şeye benzemediğini ve yaratılandan ayrı olduğunun altını çizer. Sanat, edebiyat, müzik, resim, tarih gibi alanlarda bilimsel bilginin onayına başvurulmaz. Benzer şekilde, tanrının da deney veya gözlem gibi bilimsel incelemeye konu olması beklenemez. Madde cinsinden olan ve deneye maruz bırakılabilir bir varlığın tanrı olarak kabul edilebilmesi gerçekten çelişik görünür. Tanrının varlığına dair pek çok bilimsel destek söz konusudur ancak, tanrının özellikleri, nitelikleri, maksadı, insan ve evrenle olan ilişkileri gibi meseleler bilimin faaliyet alanının dışında kalır. (s. 56) Sorun, bilimsel açıklama perdesi altında ateistik yorumlara ve sonuçlara ulaşılmaya çalışması ve bunun bir dayatmaya dönüşmesidir. Evrenin işleyişini sağlayan kuralları koyan tanrıdır. İlahi dinleri gönderen de tanrının kendisidir. Her ikisi de aynı elden çıktığına göre, aralarında bir çatışma ve çelişki olması mümkün değildir. Aynı kaynaktan gelen bilgilerin birbiriyle zıt konumda olması beklenemez. (s. 57)

Agnostikler, "Metafizik argümanların doğruluğunu ya da yanlışlığını tespit etmek mümkün değildir. Bilgimiz başlangıç problemini çözmeye yetmez." demektedirler. (s. 59) Ateistten beklenen şey, tanrının yokluğunu göstermesi değil var olduğunu bildiğimiz şeyin (evren ve içindekiler) var olma sebebini ve nasıl ortaya çıktığını akla uygun bir şekilde açıklamasıdır. (s. 62) Ateiste düşen görev, tanrı inancına sahip olanların ileri sürdükleri delilerin yetersizliğinden veya başarısızlığından fayda beklemek değil, kendi ateistlik delillerini ortaya koymak olmalıdır. Ateistlerin, evrenin ezeli olduğu şeklindeki iddiaları, Russell'in kutsal demlik örneğine daha uygun düşmektedir. (s. 63)

Din ve bilim ilişkileri

"Bilgi ve bilimin yanı sıra, din, modern çağda da, önemli bir güç olmaya devam etmektedir." (P. Davies, Tanrı ve Fizik, s. 1-8) Evrim teorisi, 'yaşam zamanla bilinçsiz maddeden türemiştir.'

iddiasındadır. Newton, evrenin işleyişini mekanik bir yapı ile açıklamaktadır. Bu tür, maddenin kendisine dayalı açıklamalar, dinlerin sunduğu tanrının varlığı ve evrene müdahale ettiği düşüncesine alternatif olarak kullanılmıştır. (s. 70) Pozitivist ve materyalistlere göre bilim; aklı, özgür düşünceyi, aydınlığı, bilgiyi, deney ve gözlemi olgusal olaylara dayanmayı kısaca, 'gerçeği' araştırır. Halbuki metafizik; dogmaları, batıl inançları temsil eder ve benimser. Dolayısıyla insanlığın ilerlemesi ve kurtuluşu için bilimden başka sarılacak bir şey yoktur. (s. 72)

Descartes, din ile ilmin birbirinden bağımsız olduklarını ileri sürer. İlmin kendine mahsus bir alanı vardır: Tabiat. Kendine ait aletleri vardır: Matematik ve deney. Din ise, birtakım inanç esaslarına dayanır, iddiasındadır. (s. 75) Bilimi tek yol gösterici kabul edenler, kendi bakış açılarının oldukça mantıklı ve tutarlı olduğundan emindirler. (s. 76) Einstein'ın görecelik teorileri mekanik nedenselliğin yetersiz kalmasına yol açmıştır. (s. 77) Ateistin temel argümanı, bilimsel gelişmenin dini inanışları zayıflatarak ortadan kaldıracağı yönündedir. Halbuki tarih ve bilimin sunduğu imkanların tanrı inancını kuvvetlendirici bir etki yaptığını ortaya koymuştur. Bunun en bariz örneği August Comte'un üç hal kanunudur. Bilim netice itibari ile evrenin kanunlarını ve işleyiş biçimini ortaya koyma çabası olduğuna göre, yani kaostan ve tesadüflerden ziyade, verili düzeni keşfedeceğine göre teistin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Tanrının özelliklerinin bilimsel incelemeye konu olmadığı ortadadır. Çünkü tanrı evrenin bir 'parçası' değildir. Ateistler Tanrıyı herhangi bir nesneyi inceler gibi ele almak ve masaya yatırmak konusunda ısrar etmektedirler. Tanrı test edilebilecek bir nesne değildir. Aslında zamanla, mekanla sınırlı, görülen, tutulan ve ölçülebilen bir varlık nasıl tanrı olabilir? (s. 79, 99)

Bilimsel bilginin elde edilmesi başka bir şey, bu bilginin ortaya çıkmasını sağlayan düzenin niçin ve nasıl var olduğunu sorgulamak başka bir şeydir. Teist, hiçbir şekilde bilinen fiziksel kanunlara itiraz etmemektedir. Burada tartışma konusu olan şey tabiatın işleyişi değil, kökeninin ne olduğudur. Maddenin, kendi kendini idare edecek kanunları belirlemesi iddiası, maddeye 'hâkim' sıfatının yakıştırılmasını gerektirir ki bu bir tür bâtıl ve ilkel inanç olur. Kanunların maddeyi belirli bir şekilde davranmaya zorlaması beklenemez. Matematik formülleri, bir matematik sorusunu çözemez, ancak bir uygulayıcı kişi çözebilir. (s. 81) Mahkemede davalar kanunlara uyularak çözülür, hakim bunu neresindedir denilemez. Tanrı, ressam konumundadır, resme dahil değildir. Bir ressamın, kendi tablosunun içinde görülmemesi o resmin kendiliğinden var olduğu anlamına gelmez. (s. 82) Ateistin anlamakta zorluk çektiği diğer bir mesele, bilime konu edilebilecek olan şeyin tanrının bizzat kendisi değil, yarattığı şeyler olmasıdır. Bir motorun şans eseri ortaya çıktığını savunmak bilimsel olurken bir mühendisin eseri olduğunu söylemek neden bilim dışı olsun? (s. 83) Teistin dikkat çekmek istediği husus tabiat kanunları adı verilen düzenin kaynağına yöneliktir. Mekanik, dinamik, termodinamik vs. gibi fizik kanunlarını teist elbette bilmekte ve bunlara herhangi bir itirazı bulunmamaktadır. Teist şu dört sorunun cevabını istemektedir: Fizik kanunlarının kaynağı nedir? Neden başka bir kanun kümeleri yoktur da sadece gözlemlediklerimiz vardır? Nasıl oluyor da elimizde hiçbir özelliği olmayan elementlere hayat veren, bilinci ve zekayı yönlendiren bir kanunlar kümesi vardır? Neden hiçbir şeyin var olmaması mümkün iken, böyle bir evren vardır? (s. 85)

Tanrının varlığını kabul etmek, bilimsel metodolojiyi reddetmeyi zorunlu kılan bir şey değildir. (s. 86) Maddenin bilinci olmadığına göre, tabiat kanunlarını kendisinin tesis etmiş olamayacağı çok açıktır. En azından maddenin bilinçli bir tasarımcı gibi davranmış olduğunu ileri sürmenin bilimle ve akılla bir alakası olamayacağı bellidir. Böyle bir evrenin ortaya çıkması bilgi, irade ve amaçlılık ister. Bu özellikleri ise maddede mevcut değildir. Maddenin kanunları ürettiğini

söylemek hiç mantıklı görünmüyor. Madde ve kanunların ikisi arasında görülen uyumun kaynağı nedir? Fizik kanunlarının kökeninin ne olduğu sorusuna ateistin verdiğini nihai cevap 'maddenin davranışı böyledir' demekten ibarettir. (s. 87) Garip olan iddialar silsilesi şöyledir: Tüm canlıları olduğu gibi insanı da yaratan maddedir. Madde insanı yaratıp, kendisinde bile bulunmayan canlılık, akıl, görme, duyma, çeşitli duygular ve bilinç gibi özellikleri insana vermiştir. Madde, insanı üreterek kendi davranışlarından ibaret olan tabiat kanunlarının sırlarının çözülmesini sağlamaktadır. Bu anlayışla, ezeli ve ebedi olan mutlak ilim ve hikmet sahibi bir tanrı yerine maddeyi koymaktan başka bir şey yapılmamaktadır. Neden kaos ve karmaşa yerine düzen ve bilimsel kanunlar var? Bilimsel kanunların var olması ve evrenin bilinen her yerinde aynı şekilde işlemesi bir açıklama yapılmasını zorunlu kılar. Bilimi mümkün kılan şey bu kanunların varlığı olduğuna göre, sözü edilen düzenin kökeni üzerinde düşünmekten kaçınılmamalıdır. (s. 88)

Tanrının hangi özelliklere sahip olduğu ancak kendisinin insanlara verdiği bilgiler bilinebilir. (s. 98) İnsan bilgisinin tanrıya bir nesne gibi masaya yatırmaya çalışması anlamsız bir çabadır. Tanrının anlaşılması doğrudan değil ancak dolaylı yollardan mümkün olabilir. (s. 99) Hiçbir ateist yeryüzünde varoluşunun sebebini ve anlamını açıklayabilecek durumda değildir. Ateist anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde ne hayatın ne de ölümün (ve sonrasının) manası üzerine tatmin edici şeyler söyleyemez. Ateistin ileri sürdüğünün tam aksine akıl, bilinç ve anlama yeteneği insana tanrının varlığını kavrayabilmesi için özel olarak verilmiş şeylerdir. (s. 100) Ateist kendisinin bilimsel olarak açıklayamadığı (hayatın nasıl başladığı, evrenin niçin var olduğu, fizik kanunlarının niçin başka şekilde değil de böyle işlediği gibi) meseleler önüne konulduğunda, 'bilimin gelecekte bu soruları cevaplayacağı' düşüncesini ileri sürer. Ümit ve beklenti kişisel bir olay olup, inanca dayalıdır. (s. 103) Ayrıca böyle bir durumda teistte, 'öldüğün zaman çok net olarak göreceksin.' diyebilme hakkına sahip olmaz mı? Ateistin bu temelsiz delillere da yanmasının sebebi, henüz düşünmeye başlamadan önce, tanrının var olabileceği ihtimalini devre dışı bırakmasıdır. Bu seçenek göz ardı edilince de geriye sadece elde kalanlar üzerinde ısrar etmekten başka yapılacak bir şey kalmamaktadır. İnsan zihni her tür düzenin arkasında bir neden ve fail aramaz mı? (s. 104) Ateistlerin cevabı şöyledir: "Belki de evren kendisinin nedensiz var olmasını sağlayacak ve bizim henüz bilmediğimiz bazı çok özel niteliklere sahiptir." (s. 105) Ateistler, teistlerin tanrı için geçerli gördükleri bazı şeyleri madde için geçerli görmektedirler. Ateist, bir yandan her şeyi maddenin dışına çıkmadan açıklamak girişiminde bulunurken diğer taraftan da maddeye ezeli/ebedi olmak, varlığı kendinden olmak gibi metafizik özellikler yüklemektedir. (s. 106) Sorun, ilk nedenin varlığından ziyade ne olduğu noktasına taşınmaktadır. Bu konuda nedensellik halkası tatmin edici bir noktada sona erdirilmelidir. Mesela son derece dağınık halde bıraktığınız evinize akşam geldiğinizde her yerin düzenlendiğini, temizlendiğini, bulaşıkları yıkandığını gördüğünüz zaman ilk olarak akla, yerlerin elektrik süpürgesi tarafından temizlendiği, bulaşıkların mutfaktaki makine ile yıkandığı gelebilir mi? Nedensellik zincirinin daha geri götürülmesi gerekmez mi? (s. 107) Nedensellik zinciri bilinçli bir faile ulaştığı zaman sona erdirilebilir. (s. 108) Bir şeyin nihai nedeninin, o şeyin kendisi olduğunu ileri sürmek sadece bir inançtır. (s. 109) Kanunların tatbik edicisinin (uygulayıcısının) var olması gerekir. Düzen, hesap ve sistem bir zekayı işaret etmeyecekse neyi ima edecektir? Düzen bir tasarım neticesi değilse neyin sonucu olarak ortaya çıkar? (s. 110)

Evrenin ve dünyanın her yerinde aynı şekilde geçerli olan, uzun zaman diliminde gözüken bu düzenliliğin bir açıklaması olması gerekir. Bir düzenin arkasında bir plan ve tasarımın olması kaçınılmazdır. (s. 114) Evren, akıllı bir tasarımın ürünüdür. Fakat evren çok karmaşık ve insan yapımlarından daha büyüktür. Öyleyse evreni tasarlayan sonsuz güç ve akıl sahibi bir tasarımcı vardır. (s. 120) Nükleer zayıf kuvvet, yerçekimi gücünün 10^{28} katı bir değere sahiptir. Daha

zayıf olsaydı suyun oluşması mümkün olmayacaktı, daha güçlü olsaydı protonların şekillenmesine izin vermeyecektir ve atomlar oluşmayacaktı. (s. 122) Evreni idare eden (!) kanunların bir anda var olduklarını kabul edilse, bu sefer söz konusu kanunların neden hiç değişmeden, bozulmadan ve ısrarla bu şekilde işlemeye devam ettiklerinin açıklanması gerekir. Bu, kanunlara metafizik bir amaçlılık yüklemekten başka bir şey değildir. Olasılık argümanına göre evrenin şu andaki halini var olması tesadüfi açıdan ele alınacak olursa imkansız mertebesindedir. (s. 127) Krishna, "Bir milyon tane madeni paranın aynı anda atıldığında, hepsinin tura gelmesi çok olası olmamakla beraber imkansızda değildir." der. Görüleceği üzere ateistik yaklaşım pratik olarak imkansız bir durumun gerçekleşmesinin olanaksız olmadığı düşüncesinden hareketle, kendi iddiasının doğruluğunu temellendirmeye çalışmaktadır. Krishna, şans ve rastlantı kabulüne dayalı bir yapıyı belirleyici olarak sunmaktadır. Bir milyon tane madeni paranın tura gelme olasılığı ile böyle bir evrenin şans eseri meydana gelme olasılığı kıyaslanabilir şeyler değildir. Milyonlarca paranın defalarca atılması ve her defasında hepsinin tura gelmesi durumunun da ateist tarafından açıklanması gerekir. (s. 129) "Bir milli piyango bileti aldığınızı düşünün. Muhtemelen milyonlarca bilet satılmıştır ve bütün bu biletler içinden sadece biri büyük ikramiyeyi kazanacaktır. Sizin kazanan biletinizin seçilmiş olması olgusundan, bunun rastgele bir seçimden daha fazla bir şeyin eseri olması gerektiği sonucunu doğurmaz." (Nigel Warburton, Felsefeye Giriş, s. 17) Piyango çekilişi bir organizasyon gerektirdiğine göre söz konusu çekiliş kim ya da ne tarafından düzenlenmiştir? Bu çekiliş sürekli olarak tekrarlamakta mıdır? Her çekilişte büyük ikramiyenin sürekli olarak aynı kişiye çıkması durumu ise, herhalde şans faktörü ile açıklanamaz! (s. 130) İlginç olanda, bu düşünce tarzının tüm ateistlerde geçerli olmasıdır. Mesela Dawkins'te 'Gen bencildir' adlı eserinde 'toto' ve 'Şikago gangsterleri' örnekleri ile Nigel Warburton tarafından verilen örneklerde mantık olarak hiçbir fark yoktur! 'Ateist Poidevin, evrendeki ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir itirafında bulunmaktadır: "Evrende ortaya çıkan değişimler birtakım rastgele süreçlerin sonucu değildir. Şans faktörü ateizm açısından umut verici değildir." (Poidevin, Ateizm, s. 97, 101) Roger Penrose'a göre evrenin şimdiki durumunda olabilmesi olasılığı, 10^{123}'tür. (Kralın Yeni Usu, s. 344) Üzerinde düşünülmesi gereken asıl konu, hiçbir eğilimi bulunmayan maddenin nasıl olup da böyle bir evreni ortaya çıkarabilecek şekilde organize olduğu sorusudur. Olasılık argümanına göre, olguların gerçekleşme ihtimalleri hesaplanıp elde edilen neticelere baktığımızda en iyi açıklamanın tanrı varlığı olduğu çıkarımına ulaşılmaktadır. (s. 133) Tanrı tarafından belirlenmiş kuralların (bilimin) tanrının varoluşunu yanlışlayacak bir sonuç vermesi (suistimal edilmedikçe) elbette beklenemez. "Bilim, evrenin 'neden bu şekilde' olduğunu ve varsa bir 'amacını' ortaya koyma hususunda sessizdir." (Hawking, Kara Delikler ve Bebek Evrenler, s. 99) Robot, kendi yapılış nedeni ve programına bağlı olacak şekilde hareket etmektedir. Robotun kendisi bilinç sahibi olmasa bile, onu yapan ve programlayan bir bilincin çevresinde hareket etmektedir. (s. 136) Ateist Poidevin, "Görülen o ki, ateistin evren yasalarının niçin hayattan yana olduklarını açıklama sevdasından vazgeçmesi daha iyi olacaktır. Öyle görünüyor ki, teist bu tikel muharebeyi kazanmıştır." (Poidevin, Ateizm, s. 115)

Marksizmin ünlü savunucusu olan G. Politzer, "Evren, yaratılmış bir şey değildir, yaratılmış olsaydı yoktan var edilmiş olması gerekirdi. Bu ise bilimin kabul edebileceği bir şeyi şey değildir." görüşünü, 'Felsefenin Başlangıç İlkeleri' adlı kitabında iddia etmektedir. Politzer yaratılışa karşı sonsuz evren fikrini savunurken, bilimin kendi tarafında olduğunu sanıyordu. (s. 140) Yirminci yüzyılın ilk çeyreğine kadar olan süreçte evrenin/maddenin ezelden beri var olduğu düşüncesi, herhangi bir bilimsel desteğe sahip olmamasına rağmen, sanki ispatlanmış bir gerçek gibi kabul gördü. Bilim dünyasının, sözü edilen dönemde materyalist ve pozitivist zihniyetin tesiri altında olduğu görülmektedir. (s. 143) Big Bang teorisi, evrenin zaman açısından bir başlangıcı olduğunu, başlangıç durumunda maddenin çok yoğun ve sıcaklığın son

derece yüksek seviyede bulunduğunu, evrenin genişlemesi ile sıcaklığın ve yoğunluğun düşmesi ile atom-altı parçacıkların ve galaksilerin meydana geldiğini ileri sürer. İlerleyen süreçte, gözleme dair veriler elde edilir. Uzay ve zamanın birbiriyle bağlantılı olması, klasik fizikteki mutlak zaman ve mekan anlayışı ortadan kaldırarak izafiliği ortaya çıkarır. Genişleyen evren, geriye doğru kapandığında her şeyin birleştiği ve uzayın yok olduğu an, zamanında olmadığı sonucuna ulaşılır. Big Bang teorisiden, maddenin yanı sıra uzay ve zamanında bir başlangıcı olduğu sonucuna varılmaktadır. (s. 146) Büyük patlama ile; Bir- Evren/madde ezeli değildir. İki- Patlamanın öncesinin olmaması, evrenin ve maddenin daha evvel var olan bir şeyden türemediğini göstermektedir. Daha öncesinin olmaması, evrene madde ötesinden bir müdahalenin yapıldığını göstermektedir. Üç- Söz konusu patlama, sıradan ve rastgele bir patlama değildir. Çünkü herhangi bir patlama ve kontrolsüz enerji dağılımı, bir düzenden ziyade kaos ve karmaşaya yol açar. (s. 148) Ateist, hep var olan şeyin madde değil enerji olduğunu ileri sürebilir. Yukarıda, madde için geçerli olan tüm problemler enerji için de söz konusudur. Ayrıca, patlama şeklinde tezahür eden enerjinin herhangi bir bilinç ya da plan söz konusu olmadan nasıl böyle bir evreni ortaya çıkardığı sorunu hala cevaplanmamıştır. Çünkü Salt ve kontrolsüz enerji, bilinç olmaksızın kendi başına düzenli fiil yapamaz. Ezeli olan şeyin maddi değil enerji olduğu kabul edilirse bile, enerjinin nasıl ve niçin maddeye dönüştüğünün açıklaması da gerekir. (s. 163)

Antropik prensip (İnsancı İlke): Evrenin belirli bir amaca yönelik olarak tasarlandığını, evrende gözlemlediğimiz hassas, dengeli ve inanılmaz kompleks yapının tesadüfe veya şansa dayalı olarak açıklanamayacağını, bir tasarımcının varlığının kabul edilmesi gerektiğini savunur. Evrenin mevcut halini alabilmesi için son derece özel şartların yerine gelmesi gerekmektedir. Bu şartlar, öylesine özeldir ki, sonsuz ihtimal arasından istenilen durumunu elde edilmesi pratik olarak sıfırdır. (s. 169) Tüm evren insanın varlığını mümkün kılacak şekilde kurulmuştur. İnsanın hayatı esasen arzu edilir olmalıdır ki, bu evrenin varlığına neden oluştursun. (s. 170) Evrendeki düzen ve amaçlılığın her türlü tesadüfi açıklamayı aşacak mahiyette olduğunu gösteren pek çok fiziksel özelliklerden bahsedilir. (s. 187) Evrenin planlı, maksatlı ve son derece kritik bir denge üzerinde var olması, söz konusu yapının tesadüfi veya rastgele oluşu biçimindeki yorumları açıkça bertaraf etmektedir. (s. 188)

Evrendeki düzenin tesadüfe yer bırakmadığını gösteren örnekler: Protonlar ve elektronlar çok farklı kütlelerine karşın elektrik yükleri ile birbirlerini dengeler. Eğer bu denge sağlanamasaydı canlılık için gerekli atomlar var olmayacaktı. Süpernova patlamalarının uzaklığı, yakınlığı ve sıklık derecesi de canlılık için çok önemlidir. Karbonun var olabilmesi için evrenin yeteri kadar yaşlı olması gerekir. Hayatın ortaya çıkabilmesi için en temel şartlardan biri de, evrenin şu andaki mevcut yaşında olması gerekliliğidir. Dünyada yüzü aşkın kimyasal madde, dünyadaki kompleks yaşamı oluşturacak şekilde ayarlanmıştır. Evrendeki madde miktarı az olsaydı, maddenin evrende dağılımı da az olur, galaksiler oluşmazdı. Daha fazla olması halinde ise, kara delikleri oluşturur, evren kendi içine çökerdi. Şu andaki kütle yoğunluğu, olması gereken yerdedir. Başlangıçta bir ateist olan Fred Hoyle şöyle der: "Evren süper hesaplama yapan bir entelektüel güç tarafından yaratılmıştır. Aksi takdirde, bu kadar çok ilgisiz ve imkansız tesadüfün muhteşem bir şekilde bir arada işleyip yaşamı mümkün kılan bir evreni meydana getirmesi beklenemezdi." Dünyanın çekimi daha fazla olsaydı, amonyak ve metan oranının artması gibi durumlar yeryüzünün canlılığa elverişli bir ortam olmasını engellerdi. Eğer dünyanın çekimi daha az olsaydı, atmosfer çok su kaybeder ve canlılık için elverişli ortam kalmazdı. Kütle çekim kuvveti mevcut değerinden daha küçük olsaydı, her şey sadece gaz ve toz bulutu halinde kalacaktı. Daha büyük olsaydı, güneş daha kısa zamanda söner ve hayat için gerekli maddelerin oluşmasına yetecek zaman kalmazdı. Güneşin dış yüzey sıcaklığının 6000 derece olması, fotosentez olayının gerçekleşmesi açısından zorunludur. Güneş ışığının

özellikleri ile bitkisel yaşam arasında tam bir uyum vardır. Yer kabuğu daha kalın olsaydı, oksijen dengesi bozulurdu. Daha ince olsaydı, her yerden sürekli volkanlar fışkırırdı. Dünyanın çevresindeki manyetik alanın büyüklüğü daha küçük olsaydı, güneşten gelen zararlı ışınlar hayatın oluşmasını engellerdi. Daha büyük olsaydı, canlılık için gerekli ışınlarının dünyaya ulaşması önlenirdi. Yeryüzüne ulaşan ışık ile yansıyan ışığın oranı daha büyük olsaydı, sera etkisi sebebiyle aşırı ısınma olurdu. Daha küçük olsaydı, yeryüzünü buzullar kaplardı. Atmosferdeki oksijen miktarı kritik bir değere sahiptir, daha yüksek olsaydı, sürekli yangın çıkardı. Daha küçük olsaydı, solunum yapmak mümkün olmazdı... (s. 188-192)

Big Bang, 'evren çok küçük bir entropi düzeyinde oluşmuştur' görüşünü savunur. Buna göre evren ebedi değildir ve evrenin bir sonu vardır. Evren sonsuzdan beri var olsaydı, aradan geçen zamanda evren çoktan termodinamik dengeye gelip, 'ısı ölümünü' yaşıyor olması gerekirdi. Evren sonsuzdan beri var olamıyorsa, evrenin bir başlangıcı var demektir. Evren düşük entropili bir halden yüksek entropili duruma doğru gitmektedir. Evrenin genişleme hızında şansa yer bırakmayacak derecede bir hassas ayar bulunduğu görülmektedir. Biraz daha yavaş olsaydı, evren ilk patlamada sonra tekrar geriye çökmüş olurdu. Daha hızlı olsaydı, hiçbir galaksi genel genişleme sürecinde yoğunlaşamayacaktı. (s. 195) Stephen Hawking, "Evren, on milyar yıl sonra bile, hala kritik hıza yakın bir hızla genişlemektedir. Büyük patlamadan bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu." demektedir. (Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 122) Atmosferdeki havanın solunabilmesi için havanın belli bir basınçta, akışkanlıkta ve yoğunlukta olması gerekir. Ufak bir değişiklik, nefes almamızın imkansız olmasına neden olurdu. (s. 196)

Antropik Yanılgı: Antropik ilkeye göre zeki canlı üretebilecek koşullara sahip olmayan bir evrende zaten gözlemci oluşamayacak ve bu durumu sorgulayamayacaktır. Bu nedenle gözlemci, kendini sadece zeki hayata izin veren evrenlerde bulacaktır. Antropik ilke geçerli olabilmek için çoklu evrenler sistemine veya fizik kuralları bölgeden bölgeye değişebilen sonsuz bir evrene ihtiyaç duyar. Ayrıca antropik ilke evrenimizin ince ayar sorununa karşılık verme iddiasındadır. Bizlerin evrende gördüğü düzen ve hassas denge, insan olmamızın ve bilincimizin bir ürünüdür. Ortada Tanrı'nın varlığına işaret edecek ve şaşıracak bir şey yoktur, iddiasında bulunulur. Her şeyden evvel, şahit olduğumuz düzen ve ince ayar, zihnimizin uydurduğu subjektif bir yargı değildir. Evrendeki düzeni açıklarken teistler kendi kişisel ve sübjektif gözlemlerine değil, bilimsel verilere dayanarak hareket etmektedirler. (s. 200) Ama ateistler her fikri sübjektifleştirmektedirler! Ateizm, antropik yanılgı argümanı ile tanrının varlığına çok kuvvetli işaret eden kozmolojik ve mantıksal delilerin tümünden sıyrılmayı denemektedir. Ancak bu yaklaşım birçok açıdan tutarsızlık içermektedir. Hepimiz evreni bilincimiz sayesinde algılamakta ve çözümlemeye çalışmaktayız. Diğer taraftan evrende görülen düzen, insan zihni tarafından uydurulan bir yapı değildir. Dış dünyada düzensizlik ve anlamsızlık söz konusu olsaydı, tüm insanlık birleşse bile bunu anlamlı hale getirecek bilgi bütününü (bilimsel bilgiyi) kuramazdı. (s. 201) Ateistin, tanrının varlığı hususunda bilinçten bağımsız bir delil istemesi gerçekten de iyi niyet ve tutarlı bir beklenti değildir. Ateistin evrene bakarak yaptığı çıkarım da, neticede kendi bilincinin bir ürünüdür. O halde, kendisi de düzenin ve tanrının olmadığı konusunda aynı antropik yanılgıya maruz kalmaktadır. (s. 202) Laboratuar şartlarında dahi basit bir hücrenin elde edilmesi halen başarılamamıştır. Bu nedenle ateistin, çamurlu sudaki hayatın nasıl ortaya çıktığını açıklaması gerekir. (s. 203) Arkeologlar yaptıkları kazı çalışmaları neticesinde birkaç kırık testi, tabak ve süs eşyası bulduklarında o belgede bir medeniyetin var olduğu çıkarımını yaparlar. Böyle bir durumda hiç bir ateistin, bulunan eşyaların toprak altında tesadüfen oluştuğunu ileri sürdüğü görülmemiştir. Halbuki aynı ateistler, evrende gördükleri sayısız tasarım deliline rağmen, bunların bilinçli bir varlık (tanrı)

tarafından yapılmış olabileceğini kabul etmezler ve bunu bilim dışı olarak değerlendirirler. (s. 204)

Termodinamiğin birinci kanunu, kapalı bir sistemdeki toplam enerjinin sabit olduğunu ifade etmektedir. Evrendeki her tür hareket, bir enerji dönüşümü sonucunda meydana gelir. Her dönüşüm, kullanabilir enerjide bir kaybın ortaya çıkmasına yol açar. Buradan çıkarılacak en basit sonuç, canlı veya cansız her şeyin zaman içinde aşınıp bozulacağı ve dağılacağıdır. (s. 207) Entropi (termodinamiğin ikinci kanunu) enerjinin daha az kullanılabilir bir yapıya doğru değişim gösterdiğini ifade eder. Evrenin sonlu oluşu, semavi dinlerin kaynaklarından gelen bilgiler ile uyum içindedir. (s. 208) Semavi kaynakların itibar görmediği ve bilimi kendisine destek alan maddeci anlayışa en büyük darbe yine bilimden gelmiştir. (s. 209) Termodinamiğin ikinci kanunu, enerji sabit kalmakla beraber kullanılabilir enerjinin gittikçe azalmakta olduğunu ortaya koymuştur. (s. 210) Evrenin toplam enerjisi muhtevası sabittir ve entropi (düzensizlik) sürekli artmakta ya da başka bir ifade ile kullanılabilir enerji miktarı sürekli azalmaktadır. Evrenin başlangıç şartlarında çok düşük bir entropi seviyesine sahip olduğu anlaşılmaktadır. Evrenin, tıpkı insanlarda olduğu gibi, asla geri dönüşü olmayan bir yaşlanma sürecine sahip olduğu görülmektedir. Güneş ve diğer yıldızlar soğuk uzaya ısı yayarak entropiyi sürekli arttırmaktadır. Fakat yayılan bu enerji miktarı değişmemesine rağmen, kullanılabilir enerji kapasitesi sürekli azalmaktadır. Evreni, ezeli ve ebedi olarak düşünen maddeci felsefe her şeyin fiziksel dönüşümler yoluyla sonsuza kadar devam edeceğini ileri sürmektedir. Fakat evrenin ve hayatının belirli bir sona doğru ilerliyor olması, ateizm açısından varoluşsal bir krize yol açmaktadır. (s. 214) Ateizm, tanrının varlığını reddedebilmek için, evrenin ezeli olduğunu kabul etmek ve maddeye tanrısal vasıflar yüklemek zorundadır. Evrenin yaklaşık 15 milyar yaşında olduğu bilindiğine göre, ateistlerin bu evrenin ezelden beri var olduğunu söylemelerinin bir anlamı yoktur. Kısaca ateizm, bilimden ziyade bir inanca dönüşmektedir. (s. 215) Evrenin, hiçbir doğaüstü etki ve kontrol olmaksızın kendiliğinden şekillendiği iddiası da geçersizdir. Çünkü büyük patlama sonucunda ortaya çıkan evrende düzensizliğin hakim beklenirken, neticede son derece ince ayara sahip bir yapı var olmuştur. Bir otomobilin en küçük parçalarına kadar sökülüp bir yığın haline getirildiğini ve bu onun içine bir bomba yerleştirildiğini düşünün. Bomba patladığında, otomobilin yeniden ortaya çıkması beklenebilir mi? (s. 217) Paul Davies, "Evrende nereye bakarsak bakalım, en uzaktaki galaksilerden atomun derinliklerine kadar, bir düzenle karşılaşırız. Evren, zembereği yavaş yavaş boşalan bir saate benzemektedir. Öyleyse ilk başta nasıl kurulmuştur?" (Davies, Change or Choice, s. 506) diye sormaktadır.

Big Bang teorisi ile yüksek entropi miktarının uyumlu olması önemli bir göstergedir. Canlılar dünyasında görülen düzenlilik artışının, dünyanın başka yerlerinde daha fazla düzensizlik üretmesine yol açtığını fark edilmemektedir. Canlılar, düşük entropiyi (düzeni) alarak, artan entropiye rağmen hayatta kalmayı sürdürürler. (s. 221) Kant, Newton fiziğine dayanarak ancak bilimsel bilginin mümkün olabileceğini ileri sürmüş ve varlığın genel ilkeleri, tanrının varlığı, ruhun ölümsüzlüğü gibi konuları ele alan geleneksel metafiziği bilgi dışına itmiştir. (s. 227) Ateistin varlığı/maddeyi yine maddeye dayanarak açıklamaya çalışması bir manzara resminin, ressamdan bağımsız olarak sadece boya ve kağıtla izah edilme girişimine benzer. Kağıt ve boyanın kaynağı nedir? Manzara resmi nasıl ortaya çıkmıştır? Manzara resminin var olma sebebi nedir? Bir ressamın varlığı anlaşıldığı zaman tüm bu sorulara makul, akla uygun cevaplar verilmesi mümkündür. (s. 232) Ateiste göre varlık ve madde hep var olduğu için nasıl ortaya çıktığı sorusu anlamsızdır. Her şeyden önce maddenin ezeli olduğunu gösteren herhangi bir bilimsel delil ortada yoktur. Maddenin ezeli olduğu iddiası, bilimden uzak tamamen inanca dayalı bir düşüncedir. (s. 238) Haklı olduğunu varsaysak bile, ateistin dağınık halde bulunan maddenin böyle bir netice verecek şekilde nasıl ve niçin organize olduğu sorusuna cevap

vermesi gerekecektir. Ateist, varlığın nasıl ve neden var olduğu sorusunu gereksiz bulmaktadır. Başlangıç mutlak yokluk değil, varlık hali olmalıdır. Ancak hep var olan bu varlık madde değil, zorunlu varlık olmalıdır. (s. 239) Tabiat kanunlarının vücudu olmadığına göre, maddi varlığı olmayan şeylere hangi anlamda var denilebilir? Tabiat kanunları madde var olmadan evvel mi vardı yoksa maddenin ortaya çıkışından sonra mı kendini gösterdi? Maddenin son derece karmaşık bir takım yasalar ürettiğini iddia etmek pek akıllıca görünmüyor. Maddenin bizzat kendisinin de uymak zorunda kalacağı son derece kompleks ve bilmeceler ile dolu bir evren tasarladığını varsaymak aklen ve ilmen makbul görünmüyor. (s. 240)

Ateist ya evrenin ezeli olduğunu ispatlamalı ya da maddenin sebebi bilinmeyen bir şekilde (nedenselliğe bağlı olmayarak) ortaya çıktığını kabul etmelidir. Evrenin eğer bir nedeni varsa bunun madde cinsinden olmaması beklenen bir şeydir. Yokluktan varlığa geçişte ne fiziksel bir nedensellik ne de tanrıyı yaratmaya zorlayacak başka harici bir neden yoktur. Ateistin, nedenselliğin fiziksel evrende sona ermesi yüzünden vereceği cevapta yoktur. Tanrı zaten tüm nedenleri nedenidir. (s. 262) Tabiatta gözlenen kanunlar zaten tanrı tarafından belirlenen şeylerdir ve olaylar bu şekilde cereyan eder. Maddenin var olma nedeni ya kendisi ya da kendisi dışında bir şey olmalıdır. Maddenin var olma sebebi olarak yine kendisi gösterilirse kısır bir döngüye girilir. Sebepler dizisinin fiziksel dünya yerine tanrıda nihayet bulunmasının nedeni açıktır: Kendisi zaten başka bir şeyin neticesi olan bir şey, başka bir şeyin hakiki sebebi (faili) olamaz. Sebepler dizisi, ancak sebeple sonucun aynı cinsten olmadığı bir noktada sona erdirilebilir. Mesela resmin kendisi resim yapamaz, resmi yapan fırça da değildir, çünkü fırça, boya, kâğıt gibi şeyler aynı cinsten (fail olamayan) faktörlerdir. Resmin ortaya çıkabilmesi için şuurlu, sanattan anlayan ve belirli bir maksada yönelik fiilde bulunan bir failin (ressamın) var olması gerekir. (s. 263)

Ateist tanrıya ulaşmamak ve fiziksel dünyanın dışına çıkmamak için nedensellik zincirini sonsuza kadar uzatmak niyetindedir. (s. 264) Zinciri ne kadar uzatırsa uzatır neticede bir yere bağlamadıkça sadece problemin cevabının ötelenmesini sağlanır. Evrenin belirli bir yaşı vardır ve sonsuz değildir. O halde nedensellik ilkesine dayanarak fiziksel süreçlerin sonsuz miktarda olması beklenemeyeceğinden son noktada kesilmesi gerekmektedir. Maddenin bizzat kendisini nihai sebep ve nihai fail olarak görmek ne pratik ne de teorik anlamda kabul edilemez. (s. 265) Evrende gözlemlediğimiz ve belirli bir anlam taşıyan tüm olguların arkasında ilim, irade ve kuvvet gerektiren bir özneye bağlı olduğu çıkarımı yapmakta zorluk çekmeyiz. Basit tasarımların bile nedensiz ve failsiz olamayacağını hemen kavrayabiliriz. İnsan fiilleri ile tanrı tarafından yapılan işlerin zaman, mekan ve ölçek açısından birebir aynılığını söylemek tanrıyı fiziksel faktörler ile sınırlamak ve eksiklik atfetmek anlamına gelecektir. (s. 272) Tanrı, zaman ve mekandan bağımsız olması nedeniyle fiillerini zaman içinde yapmaz ve herhangi bir araç kullanmaz. Herhangi bir eserin nasıl ortaya çıktığı bilinmese dahi, buradan 'o eserin failinin olmadığı' gibi bir netice çıkarılamaz. Mesela, Mısır piramitlerinin o günkü şartlar altında nasıl yapıldığı hala bilinmemektedir. Fakat hiç kimse bu piramitlerin failsiz meydana geldiğini ileri süremez. (s. 273)

Teizme karşı sürekli olarak bilimsel düşünme metodunu ortaya koyan ateistler, yirminci yüzyılın bilimsel verilerinin kendi aleyhine yönelik bir gelişim içinde olduğunu görerek ciddi bir problemle karşı karşıya olduklarını fark ettiler. Bilimsel alandaki gelişmeler zannedildiğinin aksine teistik argümanları destekler nitelikte idi.

Çoklu evren tezi, bilimsel verilerden hareket etmekten ziyade, evrenin bir başlangıcı olamayacağı düşüncesine bir imkan sağlamak amacıyla geliştirilmiştir. (s. 279) Çoklu evrenler tezi ile biyolojik evrim teorisi arasında ilk göze çarpan benzerlik, her ikisinin de temelinde

tesadüf ve şans faktörlerin yer almasıdır. Diğer bir benzerlikse, her iki yaklaşımında başlangıç sorununu çözememiş olmasıdır. Ayrıca her iki teoride ortaya koydukları argümanlar açısından deney ve gözleme açık olmaması itibarıyla kabul edilebilir olmaktan uzaktırlar. 'Sonsuz evrenler' projesindeki temel yaklaşım, son derece düşük olasılığa sahip durumları gerçekleşebilir ve makul kılmak için evren sayısını sonsuza çıkarma yoluna gitmektir. “Eğer sonsuz sayıda evren varsa, bu evrenlerden biri olan bu evrendeki hassas ayarların varlığına şaşırmamak gerekir. Çünkü sonsuz sayıda evrenlerden birinde bu olasılığın gerçekleşmesi muhtemeldir.” Bu iddiaya göre, evren sonlu olmadığı için entropi artışı sonsuza kadar devam edebilir. Çünkü açık sistemlerde dışarıdan enerji akışı sürekli olarak devam edecek ve sistemdeki kullanılabilir enerjinin sona ermesine imkan vermeyecektir. (s. 280) Ateistler, sonsuz evrenlerin nasıl ortaya çıktığı ve niçin bu evrenlerin var olduğu sorularına makul bir açıklama getiremiyorlar. Ateist açısından sunulan çözüm, ancak bir evrenden diğerine kaçış şeklindedir. Sonsuz, çok büyük bir sayıyı demek değildir. Sonsuz, fiziksel bir büyüklüğe karşılık gelmediğine göre, fiziksel bir büyüklük olarak evrenin ve maddenin sonsuz olması mümkün değildir. Herhangi bir modelin metafizik bir inancın ötesine geçebilmesi için, bilimsel verilerle teyit edilmesi gerekir. Şu anda eldeki bilimsel veriler, parçacık sayısının 10^{79} mertebesinde olduğunu göstermektedir. (s. 282) Sonsuz büyüklükteki bu evrenin zaman açısından bir başlangıcının olması gerekecektir. İçinde bulunduğumuz evrenin ötesinde ve hiçbir zaman ulaşılamayacak bölgelerinde sonsuz sayıda başka evrenlerin var olduğunu iddiası gözlem ya da diğer bilimsel veri toplama yöntemlerine uygun düşmez. (s. 283) Ateistler metafizik yorumlara yönelmek zorunda kalmaktadır. Metafizik senaryolara sığınılması ateist açısından ironik bir tablo oluşturmaktadır. Bilimsel metot, bilinen şeylerden hareket ederek bilinmeyene ulaşmak prensibine uygun olacak şekilde işler. Burada bilinen şey, içinde bulunduğumuz evrenin kendisidir. Halbuki ateistler, varlığı ve mahiyeti bilinmeyen evrenlere dayanarak içinde bulunduğumuz evreni açıklamaya kalkışmaktadırlar. Ateist meseleyi daima sonsuzluğa havale etme girişiminde bulunmaktadır. İçinde bulunduğumuz tek bir evrene bile bir açıklama getiremezken, çözüm olarak sonsuz sayıda evrenin varlığının ileri sürülmesi hiçte mantıklı görünmemekte ve sorunu kendileri açısından daha da içinden çıkılmaz bir hale getirmektedir. (s. 284) Ateist, tanrıyı devre dışı bırakabilmek için bilimsel bilginin tam tersine, yani bilinemeyen ve daha ötesi bilimsel olarak bilinmesi mümkün olmayan şeylerden hareket ederek açıklama üretmeye çalışmaktadır. Evrenimizin düzenlediğini açıklamak için, bir tanrı yerine trilyonlarca evren varsaymak, mantıksızlığı en üst yüzeyi gibi görünüyor. Hawking'in çalışma arkadaşlarından birisi olan Martin Rees şöyle söylemektedir: "Gözlemlenemeyen ve muhtemelen de asla gözlemlenemeyecek olan bölgelere başvurmak pek de 'bilimsel' olmasa gerek." (s. 285) Hawking, "evrendeki her bir parçacığın bütün muhtemel yolları alacağını ileri sürerek ve çok uzun bir zamanın geçmesine müsaade edilirse şu andaki evrene ulaşılabileceğini” söyler. (The Universe in A Nutshell, s. 83-87) Ayrıca, birden fazla evren olması durumu, ilahi kaynak sorununu ortadan kaldırmaz. Evrenlerin yine tanrı tarafından yaratılmış olduğu görüşü geçerliliğini korumaya devam edecektir. Diğer evrenlerin düzensizliği iddiası bilimsel açıdan ne doğrulanabilir ne de yanlışlanabilir bir yapı taşımaz. (s. 288) Eğer diğer evrenler düzenli ise, ateist bir yaratıcının var olduğu gerçeğinden nasıl kaçmayı planlamaktadır? (s. 289)

Wheeler, tarafından ortaya atılan, 'Salınımlı evrenler' kuramına göre, bizim evrenimizin başlangıç noktasından önce başka bir evren vardı. Bu evren çöküş sürecine girerek bizim evrenimizin başlamış noktasındaki tekilliğe gelmiştir. Bu görüşe göre, söz konusu süreç sonsuz bir şekilde devam etmektedir. Bu varsayım test edilebilmekten uzak ve spekülatif bir yapı sunulmaktadır. (s. 293)

Bu teoriye göre, maddenin aşamalı olarak ışınıma dönüşmesi suretiyle kütle çekimine karşı gelen basınç artacak ve sonuçta genişleme işlemi birbirini takip eden her çevrimde daha uzun sürecektir. Dolayısı ile her evrenin genişleme ve kapanma süresi bir öncekinden daha fazla bir zaman alacaktır. Her açılıp kapanma döngüsünde gittikçe artan miktarda zamana ihtiyaç duyulacak olması ve dolayısıyla da entropinin artması, bu bu modeli yine ısıl denge sorunu ile karşı karşıya getirmektedir.

Acaba içinde bulunduğumuz bu evren, baştan kaçıncı döngü sonucunda ortaya çıkmıştır? Ayrıca bu iddiaya göre, döngünün sayısı ne kadar olursa olsun döngülerin bir başlangıcı olduğu anlamı da kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Ateist ise buna asla kabul etmeyecektir. Çünkü ateistin bu modelleri ileri sürmesinin gerçek nedeni, zaten bu başlangıç sorunundan kaçabilmektir.

Döngüden evvel sonsuz uzunlukta bir zaman olmalıdır. Bu da entropinin maksimum değere yükselmiş olmasını zorunlu kılar. Ama hayatın var olması ise, böyle bir durumda mümkün değildir. Ayrıca, bizim burada olmamız, yaşamamız, bunun doğru olmadığını açıkça göstermektedir. Bilimsel olarak başlangıç anından daha önce evrenin var olduğunu bilimsel olarak göstermenin de imkanı yoktur. Ateist bu düşüncesini, saf bir inanç bağlamında ifade ediyor olabilir ve buna inanmak kendi tercihidir ama bunu bilimsel ve ispatlanmış bir bilgi olarak sunmaya kimsenin hakkı yoktur! Vheeler'e göre kozmosu harekete geçiren 'rastlantısal' olarak işleyen patlama ve çatırtılardır. Bu, başa dönüş ve rastlantıya ilahi bir anlam yüklemektir! Büyük bir çöküşün ardından tekrar bir patlama neticesinde yeni evrenin nasıl oluştuğu bilimsel olarak açıklanmalıdır!

Evrenin çöküşü sırasında son derece büyük bir çekim kuvvetinin hakim olacağı bellidir, tam tersi yönde evrenin patlamasına ve açılmasına sebep olan şey nedir? Bilimsel olarak şu an böyle bir kuvvetin varlığı bilinmemektedir. Ayrıca bu iddiaya göre evrenin entropi değerinin sonsuz olması gerekir. Ama bunun böyle olmadığı da açıktır! Entropinin artması kozmik radyosyonun döngü ile birlikte artması anlamına gelir ki, şu anda kozmik radyasyon oldukça zayıf olduğu bilinmektedir! Dolayısıyla geçmişte sonsuz sayıda çevrimin meydana gelmiş olması mümkün değildir! (s. 295-300)

İşin özeti: Çoklu Evren teorisi, salınan Evren teorisi gibi ateistlerce ileri sürülen birçok teori, 'bu evrende ispatlayamadıkları' Evrim teorilerini, "ne deneysel ne bilimsel olarak ispatlanması mümkün olmayan", sadece teoride kalan ve topu taca atmak anlamına gelecek olan bilim dışı iddialar ile savunma gayretlerinden ibarettir. Ateist, nedensellik sorunundan kaçabilmek için kuantum mekaniğinin bilinen bazı yorumlarına başvurur. Fiziksel herhangi iki olay arasında nedensellik ilişkisi yoktur. Belirsizlik maddenin ya da enerjini kendi tabiatında var olan bir şeydir. Buna göre, evrenin bir nedeninin olmasına gerek yoktur. Tüm belirsizlikleri belirleyen tanrının bizzat kendisidir. Ateistin belirsizliğe dayalı nedensizlik çıkarımına daha yakından bakarsak şu cevabı ulaşırız: A olayının ardından herhangi bir olayın gerçekleşeceği kesin olarak bilinemez. Fakat bu, A olayının bir 'neden' olmaz statüsünü kaybettiği anlamına gelmez. Kaybolan şey kesinliktir, nedensellik değildir. Her şeyin bir nedeni vardı, ama bu nedensellik bir olasılık dağılımı şeklinde kendini gösterir. Nedensellik fiziksel dünyada hep işler, zorunlu olmayan şey determinizmdir. (s. 303)

Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı

*

Ateizm Yanılgısı

Astrofizikçi Hugh Ross; "Zaman, olayların meydana geldiği boyut olduğuna göre, eğer madde, Big Bang ile ortaya çıkmışsa, o halde evreni ortaya çıkaran 'sebebin, evrendeki zaman ve mekandan tümüyle bağımsız olması' gerekir. Bu da bize, yaratıcının evrendeki tüm boyutların üzerinde olduğunu göstermektedir." demektedir. (Ross, The Creator and the Cosmos, s. 76) Evren'i O yaratmıştır. Zaman ve mekanı da var eden O'dur. O'nun için, zaman kavramı yoktur. (s. 32)

Allah'ın varlığı/zatı bilimsel metodoloji olan deney ve gözlem alanına girmemektedir. (s. 11) Tıpkı, sosyal bilimler alanına giren sosyoloji, psikoloji, eğitim bilimlerinin girmediği gibi. (s. 12) **Bu gibi ilimlerde gözlemlenen olgu/varlık üzerindeki etkilerden yola çıkarak, akli, mantıki, rasyonel, kabul edilebilir sonuçlara ulaşılır**. Bilgi üretebilecek potansiyelleri olmayan ve hepsi uyumlu bir şekilde tek bir amaca hizmet eden (tabiat kanunları gibi) tüm etkenleri, bilinçlice var eden bir güçten söz edebilirsiniz ki, o güç Allah'tır. (s. 13) **Yazı yazana, kod kodlayana, kitap ise yazarına işaret eder.** (s. 15) İman, akıl ve kalbin ittifakla kabul ettiği inanıştır. Allah, insanları inanç konusunda serbest bırakmış, kararı onların vermesi gerektiğini vurgulamıştır. (s. 17) "Hak rabbinizdendir artık dileyen inansın dileyen inkar etsin." (Kehf, 29) Fikre, düşünceye, eleştiriye evet, hakarete, küfre, saygısızlığa hayır! (s. 21) İslam, evrenin işleyişinde rol oynayan -bizim tabiat kanunları diye isimlendirdiğimiz bilimsel yasaları- Sünnetullah/Allah'ın sünneti olarak adlandırılır. (s. 25) Bilim, Allah'ın büyük eseri olan Kainat kitabının bir tür açıklayıcısı ve tarif edicisi rolünü üstlenir. (s. 26) Allah'ın olmadığı, ispatlanmış bilimsel bir bilgi değildir. (s. 27) Ateistler, ateizmi akıllarını kullanarak ve akli göstergeleri, delilleri izleyerek kabul ettiklerini söylerler ve ateizmin aklı temsil ettiğini, inancın aklın önünde bir engel olduğunu savunurlar. Evreni bir tanrının yaratmış olması fikri her yönüyle, onu tesadüflerin ya da bilmezlerin var ettiği fikrinden veya kendiliğinden olması ihtimalinden çok daha akla yatkın olduğu unutulmamalıdır. **Evreni Allah'ın yaratmadığına dair hiçbir delil yokken, onu var eden zeka sahibi bir tasarımcının var olabileceğine dair sayısız delil, işaret, gösterge vardır. Tıpkı, sanat eseri ya da mimari bir yapının ya da karmaşık bir makinenin, onu yapana işaret etmesi gibi.** (s. 29) Evrenin bir başlangıcı olduğunun kabul görmesi, neredeyse temelini evrenin ezeli ve ebedi olma fikrine göre şekillendirmiş olan materyalizmin de geçerliliğini büyük ölçüde yitirmesine neden olmuştur. Evrenin her yanında aynı işleyen bir düzen ve sistem vardır. (s. 30) Evrendeki maddeler; cansız, somut, akılsız, şuursuz, bilgi sahibi olmayan birtakım madenler, taş, ateş, zehirli gazlar gibi maddelerdir. Neden ve nasıl olup da akıllı zeki düşünen ete kemiğe bürünmüş hayat sahibi canlıları oluşturdukları asla izah edilememektedir. (s. 31) Evren genişlediğini göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktada başladığı ortaya çıkmaktadır. Bu da bizi, tek noktanın, 'sıfır hacme ve sonsuz yoğunluğa sahip' olması zorunluluğuna getirir. Bilim, yokluk kavramını ancak sıfır hacimdeki nokta ifadesi ile tarif eder. Bu İslami literatürde, 'yaratma' demektir. **Ateistler, bir yandan evrende bir düzen olmadığını ve kaotik bir evrende**

yaşadığımız iddia ederken diğer taraftan, evrende hayatı var edebilecek kadar tutarlı ve bilgi dolu yasaların var olduğunu kabul ederler. (s. 33) Evrende yaşamın kendiliğinden oluşmasının olasılık ihtimali 1010123'de bir ihtimaldir. Bu, evrendeki tüm atomların sayısının toplamından yani, 1078'den bile büyük astronomik bir sayıdır. (s. 37) İnsanın tek bir DNA molekülünde tam bir milyon ansiklopedi sayfası miktarda bilgi bulunur. Her insanın DNA sayılarını ve her birinin DNA'sının birbirinden farklı olduğunu düşünün. Bunun yanında, tüm hayvanların, ağaçların, tohumların içerdiği bilgi miktarını buna ekleyin. Eğer bu muazzam bilgi yığınındaki müthiş işareti göremiyorsanız, zaten size söylenecek bir şey kalmamıştır. (s. 38) **Çöle gittiğimizi varsayalım. Çölün ortasında beş yıldızlı bir otel ayarında bir yapı bulduk. Odalar klimalı, su, banyo ihtiyacı, tüm ihtiyaçlarımız önceden düşünülerek hazır edilmiş bir yapı. Ateizm mantığı, bu durumun çöl şartlarının gerektirdiği bir zorunluluk olduğunu, onu buraya birinin yapmadığını öne sürecektir**. (s. 47) Termodinamiğin ikinci kanununa yani, antropi Kanunu'na göre, evrenin bir başlangıcı ve sonu olduğu, dolayısıyla materyalistleri iddia ettikleri gibi sonsuz bir evrende yaşamadığımız görülmektedir. Tüm sistem zamanla bozulmaya doğru gitmektedir. (s. 48) **Evrim teorisi, canlılıkta basitten komplekse doğru bir değişim geçirdiğini söyler. Oysa termodinamiğin ikinci kanunu, böyle bir sürecin olamayacağını, evrende var olan tüm sistemlerin bozulmaya doğru gittiğini ortaya koymaktadır**. Evrimci bilim adamı Roger Lewin, 'Problem, termodinamiğin ikinci kanunu ile olan çelişkidir.' diyerek bunu İtiraf etmiştir. (Lewin, Science, 24.9.1982, 217/1239) Kanal D Londra temsilcisi Ayşegül Ekinci ile yaptığı son röportajda Hawking, 'Evrenin oluşumu, bilimin gerçekliğine dayanır ama bu hiçbir şekilde bilim kanunlarını koyan ve onları da yaratan bir tanrı olmadığı anlamına gelmez.' demektedir. (s. 51) Ateist düşünce, hiç bir bilim alanı ile ya da bilimsel gerçeklikle desteklenmemektedir. (s. 52) Kâinat kitabının sayfalarından biri olan uzayı ele alalım. Galaksiler bu uzay sayfasının paragrafları, güneşler yıldızlar cümleleri, güneş sistemleri kelimeleri, her bir gezegen bir harfi suretinde okunabilir. (s. 53) Bilim, görünenlerin dışında olağanüstü süreçlerin olmadığını baştan kabul ederek, dogmatik bir yapıya bürünür. O zaman, bu yasaların ardında yatan gerçekleri hiçbir zaman göremeyecektir. (s. 56) Big Bang, evrenin bundan yaklaşık 14 milyar yıl önce aniden var olmaya başladığını ortaya koymuştur. Termodinamik yasaları, evrenin bir başlangıcı olduğunun yanında, bir sonunun olduğunu da kesin olarak ortaya koymuştur. (s. 48, 64) Ateistler, 'God of the Gaps' (Boşlukların tanrısı) argümanını çok sık kullanırlar. Yani insanlar bilim yolu ile açıklayamadıkları boşlukta kalan doğa olayları için, 'Allah'ın işi' demektedirler. Ancak 'bilim ilerledikçe boşluklar dolmaktadır, birçok olayın hangi sebep ve sonuç ilişkileri içinde gerçekleştiği artık bilinebilmektedir. Bu da sonuçta, tanrı inancına ortadan kaldıracaktır.' İddiasındadırlar. (s. 65) Bilimin, evrenin işleyişi ile ilgili birtakım kurallar bulması asla Allah inancını zayıflatmağı ve ortadan kaldırmadığı gibi aksine, daha da güçlendirir. Zira, **bilim tarafından keşfedilen mükemmel tasarımın, ince hassas ayarların, hayatın bilinçli bir var ediciye işaret ettiği rahatlıkla görülebilecektir.** (s. 67) **Tabiat kuralları adı verilen kanunlar, kendi başlarına bir şey var etmeye muktedir olgular değillerdir. Bu yasalar, herhangi bir şeyi var edebilecek bilgiye, bilince, güce sahip olamayan bilinçsiz birtakım atomların hareketlerinden oluşmuşlardır**. Buna göre Allah evrendeki hemen her şeyi kanunlara, yasalara bağlamıştır. (s. 71) **Her yönüyle sınırlı olan insanın, her yönüyle sınırsız olan Allah'ın sınırsız amaca yönelik var ettiği evrenin ve hayatın bütün amaçlarını ve evrendeki gizemin tamamını eksiksiz olarak, aklıyla kavrayamayacağını asla unutmamalıyız. Çünkü insan zaman, mekan, zeka, hata ile sınırlıdır.** (s. 78) **İnsan, sınırlandırıldığı şartlarla akıl yürütebilir.** (s. 81)

Evrendeki görülen kötülüklerin Allah'ın mutlak iyiliği ile nasıl bağdaşlaştığını konusuna gelince: Örneğin, tüm evrendeki sıcaklığın 37 derece olduğunu düşünelim, ne eksik, ne fazla. Böyle bir durumda, sıcaklık diye bir şey hissedilir ve bilinebilir mi? Soğuk ve sıcak kavramları ortaya çıkar mı? Isının anlaşılması için derecelerinin olması gerekir. (s. 83) Evrende karanlık

yaratılmamış olsaydı, ışığı ne olduğu ve önemi anlaşılabilir miydi? Dünyada hastalık olmadığı zaman insanlar, sağlıklı olmanın ne demek olduğunu idrak edebilir miydi? Sağlıklı olmak bir değer ifade eder miydi? **Evrende kötülüğün bulunmasının temelinde, iyiliğin anlaşılması, var olması, değer ve anlam kazanması olduğunu unutmamalıyız.** Kötülüğe ise, iyiliğe hizmet etmek amaçlı izin verildiğini anlamamız gerekir. (s. 84) **Evrende zıtlar iç içe geçmiş ve bu sayede neredeyse sınırsız mertebede göreceli hakikatler ortaya çıkmıştır. Evrende kötülük bizzat kötülüğü hedefleyerek değil, aksine iyiliğin anlaşılmasına, değer kazanmasına, bilinmesini hizmet etmeleri için müsaade edilmiştir.** (s. 85) **Kötülük olmasaydı, güzelliğin, iyiliğin, sevginin, sağlığın ne olduğunu bilmeyen birer mekanik bir robottan farkımız kalmazdı**. (s. 87) Allah kötülükleri arzulayarak izin vermemiştir. İzin vermesi, iyiliğin değerinin anlaşılmasını sağlamayı amaçlamaktadır. (s. 88) Unutmamalıyız ki, tarihte en çok sıkıntıları peygamberler çekmişlerdir. **Bazı acılar nedeniyle inanç temellerimizi sarsmamızın sebepleri şöyle sıralayabiliriz: İnancımızın güçlü olmayışı, insanın sırf bu dünya için yaratılmış olduğunu zannetmesi, hayatı gerektiğinden fazla sahiplenmesi**. (s. 93)

Allah'ın olmadığı evren tasavvuru, ürkütücü, insanı derin bir yalnızlığa iten, hiçlikle her şeyi anlamsızlaştıran, cehennemî bir ortamdır. (s. 96) Dawkins, 'Gökkuşağını çözmek' isimli kitabının önsözünde şunları yazar: 'İlk kitabımın yayıncısı, kitabı okuduktan sonra, verdiği soğuk ve kasvetli mesajdan çok bunaldığını ve üç gece boyunca uyuyamadığını itiraf etti. Bazıları da bana, 'Sabahları uyanmaya nasıl katlanabildiğimi soruyor. Uzak bir ülkeden bir öğretmen ise, kitabı okuyan bir öğrencinin kendisine gözyaşları içinde geldiğini ve hayatın boş ve anlamsız olduğu düşüncesinin onu olumsuz yönde etkilediğini yazıyordu. Meslektaşım Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "**Biz kaosun çocuklarıyız, temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır**. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz **kasvet ile karşılaşırız."** (s. 98) **Ateist düşünce, evreni hiçliğe ve amaçsızlığa ve insanı da sadece hayatta kalma mücadelesi veren menfaatperest, aciz bir hayvana indirger.** (s. 98) Materyalist felsefe anlayışına göre evren yaratılmamış, kendiliğinden ezeli olarak var olagelmiştir. Yaşamın herhangi bir amacı yoktur. (s. 101) Her ne olursanız olun öleceksiniz. Bu dünyada yaptıklarımızın hiç bir anlamı olmayacak. Sadece size yaşattığı kısa zevklerin, hazların dışında hayatın bir anlamı yok. Öldükten sonra yok alacaksınız. En temel yasa, 'güçlü olanın hayatta kalması' yasasıdır. **Dünya bir savaş meydanıdır. Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların haklı da olsalar yok olmaya mahkum oldukları bir savaştır bu.** (s. 102) **İşte materyalist felsefenin bizlere tasvir ettiği dünya, hayat ve insan.** (s. 103) **Bilim evrene bakar, evreni bilimsel metotlarla inceler. Hassas ayarlara ve işleyiş süreçlerine bakarak evrendeki işleyişin yasalarını keşfeder. Yani olmayan bir şey, değil, evrende zaten var olan, var edilmiş, evrene yerleştirilmiş olan yasaları, kanunları, kuralları bulur. (s. 205)**

Düşünmeye Kur'an kadar vurgu yapan başkan hiçbir dini kitap yoktur. (s. 185) **Ateizmin önemli bir yanılgısı, insanlığın çağımızdaki sosyal, siyasal, hukuksal, teknolojik ve bilimsel gelişimin salt akıl yoluyla ya da dini red ederek elde ettiğini düşünmesidir.** (s. 185) Kur'an, kötülüklerin aklın kullanılmaması sonucu olduğunu söyler. İnsanları, aklı kullanmayı teşvik eder. (s. 199) **Ateizm bizleri, enerjinin ezeli olması gerektiğine inandırmaya çalışmaktadır. Bize, 'tanrıyı kim yarattı?' diye soran ateizme, şu soruyu sorma hakkımız yok mu? 'Peki, enerji kim yarattı?'** (s. 298)

Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı

*

Ateizmin Çıkmazı

"Bir eserle ilgili yapılacak bilimsel incelemeler, eserin yaşını, hangi maddeler kullanılarak yapıldığını, tasarımsal özelliklerini, kullanılış alanlarını ortaya koyar. Eserin sahibi olan zat, bizim eser üzerinde yaptığımız bilimsel metotlar ve incelemelerin alanına girmez. Eseri inceleyerek onu yapan kişi hakkında pek çok bilgiye ulaşabiliriz. Eserin mükemmelliği, tasarımın harikalığı bize onu yapan eser sahibi hakkında zengin bilgiler verir. Ama eser sahibinin kendisi bizim bilimsel metotlarımızın inceleme alanına girmemektedir. Biz eserinden yola çıkarak onun yapan hakkında bilgiye ulaşırız. Ateizmde, eser sahibi bilimsel inceleme alanına girmediğinden yok kabul edilmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 58)

Yazar, tanrı tanımazlık ile ilgili görüşlerin, ileri sürülen delillerin, iddia edilenin aksine yetersiz, hatta kendi içerisinde tutarsız olduğunu felsefi açıdan eleştirmektedir. Yazar, L'esprit de la Philosophie Medievale (Ortaçağ felsefesinin ruhu) isimli eserinde, "Yahudi ve İslam felsefelerinden soyutlanmış bir Hristiyan felsefesi düşünülemeyeceği." (s. 20) belirtir. Avicenne et le Point de Depart de Duns Scot (İbni Sina ve Duns Scot'un hareket noktası) adlı makalesinde, "Bizim için Arap felsefesi tarihi ile Hristiyan felsefesi tarihinin birbirinden ayrılmaz olduğunu düşünmemiz gerekecektir." (s. 20) diye yazmakta, Archive d'Histoire Doctrinale (Doktrinel Tarih Arşivi) ismini makalesinde de, "Arap felsefesi çok yüksek bir kültür birleşiminin örneğini veriyordu. İbni Sina ve İbni Rüşd'ü hesaba katmadan, bir Hristiyan ilahiyatı tarihinin mümkün olabileceği kabul edilemez." (XLIV/120) demektedir. Yazar Gilson, asıl problemin tanrının varoluşu olmayıp, tanrının var olmayışının ispatı olduğunu söylemektedir. Bilimin tanrı kavramını değerlendirme yetkisinin bulunmadığını belirtmekte, samimi bir Katolik olarak Hristiyanî tanrı inancını savunmaya çalışmaktadır. (s. XVIII)

Ateizmin Çıkmazı

Başkalarının, tanrının var olmadığını söyleyebilmelerine sebep olan delileri merak ediyorum. (s. 7) Ateizmin pek çok çeşidi olduğu gözlenmektedir. Bilimsel ateizm yoktur. Çünkü ilim tanrı kavramını değerlendirme yetkisine haiz değildir. Ancak salt bazı ilmi metotlarla ele alınan, birtakım problemlerle dopdolu bazı zihinlere has bir ateizm vardır. (s. 9) Nietzsche'nin, "Tanrı öldü, size üstün insanı ilan ediyorum." sözü ile ifade edilen şey; üstün insanın doğuşu, tanrı'nın ölmesinin nedeni olduğu savıdır. (s. 10) Bu söz, bir ölümsüzün ölmüş (!) olmasından başka bir anlama gelmez. (s. 13) Gerçekte ölmüş olan şey, geleneksel ve Hristiyan ahlakının tanrısıdır. (s. 14, 18) Var olmayan bir şeye karşı isyan edilemez. (s. 17) Bundan böyle tanrı yoksa kendilerini tanrılaştırma görevi yine kendilerine düşmektedir. (s. 18) Ölüler çok çabuk unutulur. (s. 21) Napolyon'un öldüğü biliniyor. Tanrının ölümü ise pek kesin değil. İnsan inançsızlıklarını delillerle -sözgelimi kötülüğün varlığı gibi- haklı çıkarmaya çalışıyorsa, bu biricik gerçeklik bile problemin (Tanrının olmadığı iddiasının) hala

oldukça canlı olduğunu gösterir. Tanrının varlığını inkar etmeyi düşünen bir tek kişi bile bulunduğu sürece, tanrı asla zihinlerde ölmüş olmayacaktır. (s. 22)

Marx, tanrının varlığını inkar etmekte yetinmemiş, insanların ruhlarındaki mevcut olan, tanrının varlığına inancı fiilen silip atmak istemiştir. Kim olursa olsun, öldürmek bir felsefi eylem değildir. Dolayısı ile Marximde bir felsefe değildir. Zira felsefe tanımak-bilmek çizgisinde kuruludur. (s. 43) Devrimci teori ile donanmış işçi sınıfı, ideallerin gerçekleşmesi için gözü pek bir savaşçı olmaktadır. (s. 45) Alemin başlangıcının olmadığını kabul eden Marksizm ve materyalizme göre, "maddenin ve tabiatın daima var olduğunu" kabul edilmektedir. Şayet maddeyi kimse yaratmadıysa: dünyanın oluşumu, ilahi yüce bir güce hiçbir yer bırakmamaktadır. Materyalist bir kimse, aynı zamanda bir Tanrı tanımazdır. (s. 47) Marksizm bizi basit bir ateizm ile karşı karşıya bırakıyor: Bir tanrının var olduğunu söylemek, burjuvazi için çalışmak, tanrının yok olduğunu söylemek ise, proletarya için çalışmak demektir. (s. 49) Ruhlardan tanrı kavramını çıkarıp atmak için Marksist tutumun çabaları ve uğradığı başarısızlık iki kat daha manidardır. Nitekim pek çok yazar, filozof, sosyolog ve ekonomistin yokluğunu ispatlamaya çalıştığı tek varlık tanrıdır. İlke olarak, eğer tanrı olmadığından emin olunsaydı bunu ispatlamak için bunca zaman ve para harcanmazdı. (s. 50) İnsanın, bir tanrının var olduğu şeklindeki kendiliğinden inancına aklî bir ispat araması meşrudur. Fakat bu inanç önceden orada bulunduğuna göre, o, bu doğrulamalardan bağımsızdır. Bu inanç, bu ispatların sonucu olmaktan daha çok, onların sebebi gibi görünüyor. (s. 56) Hiçbir tecrübî- deneysel karşılığı bulunmayan bir kavramın, ruhta-insan benliğinde mevcut bulunması esrarengiz bir şeydir. (s. 59)

Şayet, tanrının varlığına dair birtakım felsefi itirazlar varsa, bunlar onun varlığının onaylanmasından sonra gelir. Dünya ilahi bir yaratıcının eseri olamayacak kadar kötüymüş gibi geliyor insana. Oysa insanlar, sadece kötülüğün varlığına rağmen tanrıyı düşünmezler; aynı zamanda kötülüğün varlığı sebebiyle de düşünürler. İnsanlar acı çektikleri, korktukları ve özellikle de ölüm korkusu onları tedirgin ettiği zaman tanrıyı düşünürler. Korkunun Tanrıya inancın ilk sebebi olduğu şeklindeki, Lucretus'tan beri süregelen düşünce vardır. Kötülük korkusunun tanrıya inancın temel kaynağını teşkil ettiğini ve onun varlığına karşı en kuvvetli delil olduğunu iddia etmek çelişkili gibi görünmektedir. (s. 63) Tanrı fikrinin esası: Felsefe tarihi boyunca kendisinin mevcut olmadığını düşünmenin bile imkansız oluşu onun değişmez karakteri kaldıkça, bu kavram dikkatleri üzerine çekecektir. (s. 64) Descartes, "Tanrı var oluşu, onu böyle düşünmemi tayin eder." (Metafizik Düşünceler, 5. düşünce) demekte ve ; "Hayatta, bir varlığı zorun sonsuz olarak kavramaya bizi zorlayan hiçbir şey yoktur. O halde, bizdeki tanrı fikrinin doğuştan olması gerekir ve bu fikrin bir sebebi olması gerektiğine göre de, bizatihi sonsuz olan bir öz ile ben'de ya da benliğimde yerleşmiş olması gerekir." (Descartes, aynı eser, 3 düşünce) diye devam etmektedir. (s. 67) Tanrının varlığı hakkında ilmî gerçeklikten daha kesin bir aklî gerçeklik vardır. Tanrı varsa, bu durum, onun kavramının daha önceden ruhta var olduğunu da zorunlu kılar. (s. 72)

İnsanların, "imanını kaybetmek" diye isimlendirdikleri şey, onlara asla mutlu bir olay olarak görünmemektedir. Niçinini bilmeksizin, bu durum onlar için büyük bir kayıptır. Bunun böyle olması için hiçbir sebep yoktur. Bunun bir hata veya en azından bir peşin hüküm olduğunu sanacak noktaya varmak durumundan kurtulunca, bu durum daha çok bir sevinç sebebi olmalıydı. (s. 73) Tanrının var olmadığını ispatlamak için, onun yerine dengi bir şey koymak gerekirdi. Bu öyle bir şey olmalı ki, hem onun açıkladığı bütün her şeyi açıklayabilsin, hem de varlığı ispatlanmış olsun. Var olmayan bir şey karşısında bu direnç neden? Çünkü Tanrının gidişi, hiçbir şeyin gelişiyle telafi edilememekte, onun tuttuğu yeri sonsuz bir boşluk doldurmaktadır. (s. 74) Gerçek bir ateizm, yani bir ruhta tanrı kavramının tam ve sonsuz bir

yok oluşu, aslında sadece var olmayan bir gerçek değil, aynı zamanda da imkansızdır. (s. 80) Tanrı kavramının bize toplumdan geldiği kabul edilse bile, bu kavram toplumun kendisine nereden gelmektedir? (s. 105)

Etienne Gilson, Ateizmin Çıkmazı

*

Ateizmus 1

Arka kapak: **Ateizm, bugün bir inanca dönüşmüştür**. Bu akım, artık içinde inanç unsurlarını barındırmakta ve tıpkı diğer dinler gibi üyelerine kurtuluş vaat etmektedir. Ateistler, en az diğer dinler kadar saygıyı ve en az kendilerinin diğer dinlere gösterdiği kadar tahammülsüzlük ve saygı saygısızlığı hak ediyorlar.

Önsöz

Ateizmus, ateizmi kesin doğru kabul eden ve ona kendini adayan kişiyi tarifeden ironik bir isimdir. Ateistler, sosyal medyayı kendilerini ifadeden çok başkasına saldırı için kullanmaktadırlar. Tek amaçları saldırmaktır. Bu eserin ikincisi, ateistlere sorulardan oluşacak ve düştükleri çelişkiler göz önüne serilecektir. (s. 10) Müslümanlar, hayatının bir dönemini ateist olarak geçirebilse, inanmanın güzelliklerini çok daha fazla derinden yaşayabileceklerini düşünüyorum. Sahte ilahları reddetmek, Allah'ı kabul etmenin ön şartıdır. (s. 11)

Ateizmus

Türkiye ateizminin bir kısmı, zannedildiğinden çok daha fazla İslam'a yakın bir olgudur. Nasipsiz kısmı görmezden gelirsek, benimle İslam'ı tartışanların tamamı ateizm bahanesiyle İslam'ı aramakta idi. (s. 12) Türkiye'deki ateistlerin önemli bir kısmı 'Hanif'tir yani, din adına sunulan çelişkileri görüp, onlarla yaşamaktansa kendi ilkeleri ile yaşamayı çaba edilen hakikat arayıcısıdırlar. Onlar Allah'ı, piyasada hoca namıyla dolaşan insanların anlattığı gibi zannediyorlar. Bu kitapta anlatılan başlıklar, ateistlerle savaşma amaçlı değil, izah ve sohbet amaçlıdır. İslam adına piyasayı baskılayan zevat olduğu gibi, ateizm namına piyasada dolaşan, her şeyi eleştiren piyasa ateistleri de ortalıkta fink atmaktadır. Her ikisi de bizim dostumuz ya da düşmanımız olamaz. Aklını, kalbini çalıştırmayanlarla yolumuz hiçbir yerde kesişmez. Bazıları da, "aman ateistler sinirlenmesin" mantığıyla hareket etmektedir. (s. 13) Bu satırların yazarı, ben, hayatımın önemli bir kısmını arayışla geçirdim. Bu soruları, başkası sorduğu için değil, bir zamanlar daha ağırlarını ben sorduğum ve kendime cevapladığım için burada paylaşıyorum. Dipnot olmaması ise, tamamen dikkati dağıtmama ve hitap edilen kitlenin bunu talep etmemesi ile alakalıdır. (s. 14)

Bu kitabın yazarı kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır. (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17)

Kur'an nedir?

Ateizmus kardeşler, ilmin özü diyebileceğimiz irfandan habersizler. Kur'an içerisinde bilimsel diyebileceğimiz hakikatler barındırır. Kur'an, bir insanın oturup yazdığı ya da içini doldurdu bir metin değildir. (s. 16) Bunu anlayamayan birisi, "Ya bu ne biçim kitap, tekrar var bunda, ben okuyup anlamıyorum, hani apaçıktı?" türünden hezeyanlarla kendini rezil etmekten başka bir marifet işlemez. Kur'an, peygamberin hayatı bilinmeden, ayetlerin sebebi nüzulü anlaşılmadan, Arapça sözlükle anlaşılabilecek bir kitap değildir. Öyle olsaydı, bütün Araplar alim olurdu. Şöyle de diyebiliriz, Türkçe bilen herkes edebiyat üstadı olamıyor. **Kur'an, okundukça değil yaşandıkça değerlenir, anlaşılır.** Kur'an, oku üfle, kapat bir kitap değildir. (s. 17) **Türkiye ateizmi, diğerlerinden farklı olarak akıl ve bilimden çok, kin ve düşmanlık üzerine kuruludur**. Bunun sebebi de, diğer ülkelerdeki ateizmin Hristiyan karşıtlığını merkeze almasından dolayı, orada üretilen bilginin aynısının İslam'a uyarlanmaya çalışılmasıdır. İlk günah, teslis, tanrının bedenleşmesi gibi gibi efsane ön kabuller, Galilei'nin güneş merkezli evren teorisinin İncil'e uyumuyor diye reddi gibi nedenler, Kiliseyi yaşanan dünyamızın dışına itmiştir. (s. 18) Hadislerin senet ve metin olarak eleştiriye ihtiyaç olduğu, Hz Ayşe başta olmak üzere çoğu sahabe ve Tabiin'in anlaştığı bir noktadır. Buhari'nin sahibi bile, yüz binlerce hadisi eleyerek kitabını yazılmıştır. (s. 19) **Hz Aişe, Hz Ömer gibi seçkin sahabelerin metodu olan, duyulan sözü akıl, sünnet ve tecrübe ile tartıp durumun gereğince değerlendirme refleksi, tarih içinde unutulmaya yüz tutmuş, her senetli sözü dinleyen, savunan aşırıcılar karşısına bu seferde, senetli hiçbir sözü kabul etmeyenler çıkmıştır. Din alimleri arasında hiç bitmeyen bu tartışma ve sürtüşmeler, ateizmusların beslendiği damarlardan biri olmuştur. Çocuklar, büyüklerinden dini neden benimsediklerine dair hiçbir şey duymadıklarından, kendi davalarını sosyal medyada yiğitler gibi savunan ateistlere karşı muhabbet besleyip, 'ben de onlardan alacağım' diyerek homo ateizmus olabilmektedir**. (s. 20)

Din nedir

Birileri din deyince namaz, cami anlıyor. Bazısı, sakal, cüppe. Kimi, cemaat, tarikat. Hangisi doğru ya da yanlış, neye göre? Şöyle mi desek? Ateizm, hangi dine karşı? Vahiyler, toplumların dinlerini değiştirmeye ikna için inmiştir. Putperestler dinsiz değil, yanlış dinli insanlardır. Müşrikler, aşırı dindar bir toplumdu. Din denilince, hep mistiklik, miskinlik, uyuşukluk, meditasyon ve cezbe gibi haller anlaşılmış, anlatılmıştır. Unutulan şu ki bu eylemler, haller dine değil sufiliğe aittir. (s. 21) Mekkeliler, 600 yılında tarihin şahit olduğu ilk vahşi kapitalizm sistemini kurmuşlar ve sistematik hale getirmişlerdi. Sistemin özü; borçlandır, faizlendir, borçluyu çaresiz bırak sonra da haczet idi. **İslam, insanlar başka şeylere inanıp kendilerini kullandırmasınlar diye inen bir dindir**. Allah'ın dinin kaynağı vahiy, muhatabı akıldır. (s. 22)

Kutuplarda oruç nasıl tutulacak?

Kur'an ne desin, 1300 sene sonra bir yer keşfedeceksiniz, orada şöyle oruç tutun mu diyecekti? 'Allah kimseye gücünün üstünde yük yüklemez' ayeti ile amel edip, normal en yakın şehir veya Kabe'ye göre oruç tutar kişi, yeter ki amaç, Allah'a kulluk olsun, çözüm her daim var. (s. 35)

Mirasta adaletsizlik

Her fırsatta adaleti emreden bir kitabın mirasta adaletsiz olduğunu iddia etmek mantıksızlıktır. (s. 45) **Kur'an, eşit değil ama adil bir paylaşım sunar. Zaten eşitliğin de amacı adalettir.** Aslında bu iddiayı duyanda, cahiliye dönemi Araplarında kadınlar mirastan pay alıyordu da, Kur'an geldi paylarını azalttı zanneder. Elbette hayır. İslam erkeğe çalışma, evin ekonomik yükünü üstlenme görevi vermiştir. Ama günümüzde bazı evlerde kadın da erkekte çalışmaktadır. Yeni bir içtihatla kadın-erkek mirasın eşit paylaşımına karar verilebilir mi, buna müçtehitler karar verebilir. (s. 47)

İlk Müslüman Muhammed, Musa ve İbrahim olduğunu ileri süren ayetler var.

Her peygamber, kendi çağının ilk iman edeni olmak zorundadır elbette. Kendisi, inanmadığı bir dine mi insanları çağıracak? (s. 57) İslam, Hz Adem ile başlamıştır. Dolayısı ile ilk Müslüman da Hz. Adem'dir. Her peygamber çağının ilk iman edeni, aynı zamanda Hz Adem'in mirasçısıdır.

Peygamberin amcasına beddua var

Peygamberimizin amcasının adı Abdu'l-uzza'dır. Ebu Leheb bir kişi ismi değil, bir kişilik sıfatıdır. **Allah onu ismen kötülememiştir.** Tebbet suresinde eleştirilen sadece o kişi, şahıs, beden değil; hakikate karşı mutlak düşmanlık tavrı yapan ve ona yardımcı olan herkestir. (s. 75)

Kur'an'da galaksiler yok

"Onlar, göklerle yeryüzünün yaratılışını düşünürler de Rabbimiz derler, bunları boş yere yaratmadın. Sen eksikliklerden uzaksın." (Ali İmran, 191)

Kur'an'da kadınlara hiç hitap yok

Türkçemizde kadın hastalıkları tabiri bulunur. Bu hastalık, kadınlara özeldir anlamına mı gelir? Diğer hastalıklar erkek hastalığıdır, kadınlar yakalanmaz demek değildir bu. Kur'an, bireyin irade, akıl gibi cinsiyetten bağımsız özellikleri söz konusu olduğunda, karışık hitap formu olan erkek formunu kullanır. (s. 121)

Ay'a nur kaynağı diyor

Allah, ayetlerde (Yunus, 5. Ayrıca; Nahl, 16) 'nur kaynağı' demiyor, 'nur' diyor sadece. Işıldayan, parıldayan şey anlamında. (s. 137)

Allah bazı ayetlerde pazarlık yapıyor

Allah bazı ayetlerde değil, bütün ayetlerinde bir pazarlık gözetir. O da, insanların mal ve canlarına karşılık cennettir. Bir tarihi gerçek olarak, 600'lü yıllarda putperest Arap toplumları bütün Dünya'yı peşinden koşturacak dev bir hamle yapıyor mu? Yapıyor. Bedevi Araplar, 700 senesini geçmeden üç kıtaya siyas, dini, askeri bir genişlemeye imza atıyor mu? Evet. Haydi, hodri meydan, sizde insanlarla bir pazarlık yapmaya kalkışın. Arap bedeviler kadar da mı olamıyorsunuz? (s. 183)

Hırsızlık haram ama ganimet helal

Hırsızlık, kişinin helal yolla kazandığı ve sakladığı bir malı sahibinin izni olmaksızın almasıdır. Ganimet, savaş halindeki gruplardan yenenin, yenilenin mallarına el koymasıdır. Mesela, teröristlerle savaşmışız, onların hakkından gelmişiz. Ama onların bizi öldürmek için kullandıkları aletleri, ceplerindeki paraları, sakladıkları silahları almayacakmışız ki, biz oradan gittikten sonra arkadaşları onlara alsın, bizi öldürmeye, öldürmek için finansman arayışlarına devam etsin. Mantık bu yani. (s.184) "Che, kamyona, ölülerin yanına mümkün olduğunca çok ganimet yüklüyor." (Jean Cormier, Che Guevara, s. 158)

Nisan 23'te yasak, Ahzap 50'de serbest

Nisan 23'te, evlenilmesi Helal olan kadınlar sayılır. Ahzap 50'de, Peygamber Efendimizin evlenebileceği hanımlar sayılar. Burada her iki ayette yasaklanan kişilerle Peygamberimizin evlendiği durumu olmuş mudur? Metin ister tarihi açısından baktığımız zaman bunun cevabı, ‘hayır’dır. O halde? (s. 185)

Allah egoist mi?

İddia şu, ‘Allah egoist, bana tapın’ diyor. 93,5 milyar ışık yılı çapında olduğu tahmin edilen evrenin aratıcısının, içerisinde nokta kadar dahi hükmü olmayan bir canlı ırkının neye tapıp tapmadığı, neye inanıp inanıp inanmadığı ile alakalı hırs yapacağını düşünmenin, akla mantığa sığar bir yanı var mıdır? Yoktur. Allah, insanlar azgınlaşıp, birbirlerinin haklarını, mutluluklarını, geleceklerini gasp etmeye başladığında tarihe müdahale etmiştir. Allah'tan başka edinilen ya da sunulan tanrılar toplumun dengesini bozmuş, birilerini zenginleştirirken, diğerlerini fakirleştirmiş, bir grubu semirtirken diğerlerini sömürmüştür. İşte Allah burada devreye girmiş, doğru, insanları mutlu edecek, dünya ve ahiret saadetini sağlayacak hükümleri toplumlara peygamberleri aracılığıyla bildirmiştir. (s. 192)

Allah, ahlaksız ve zalim bir toplumun normalleşmesi için peygamber göndermiştir. Peygamber, insanların dikkatini paradan, kadından, savaştan çekip biraz da etraflarında olup biten gece-gündüz, yıldızlar, bulutlar, dağlar, develer gibi Allah'ın varlığını hatırlatan olaylara, nesnelere çekmeye çalışmıştır. (s. 158) Hollywood yapımlarında karşımıza çıkan kanatlı varlıkların bilinçaltımızda melek olarak tanımlanması, bizim kaybettiğimiz bir kültür savaşından kalan enkaz emaresidir. (s. 168) Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Ateistler hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar. Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır. Madem çok matah biliminiz vardı, o zaman hadi şu tüketim çılgınlığına bir çare bulun. Birileri bilime tapıyor olabilir, ben takmıyorum. Bilim ile din birbirleriyle çatışmaz. Beyin ile kalp, kalp ile böbrek farklıdır fakat birbirleri ile çatışmazlar; beraber çalışırlar. (s. 179) Herhangi bir durumu, meseleyi o zamanki hali ile kavramadan, ayetin o zamana ne dediğini de bu zamana ne dediğini de anlamamız mümkün değildir. (s. 195)

Ateizm, Tanrıya inanmama şeklinde yorumlanabileceği gibi, olan biteni tanrının kudretine referans vermeden, onları matematik kuralları çerçevesinde açıklayan bir akımında adıdır. Bazı bilim adamları, Allah'ın varlığından bağımsız teoriler üretmektedirler. (s. 196) Allah'ın dinine girmek için önce bütün ilahları reddeden irade, ateizmde vücut buluyor. Bu manada ateizm, İslam'a girişin ilk aşamasıdır, diyebiliriz. Allah'ı diğer tanrılardan istisna tutmak ise, biraz daha yüksek bir düşünce ve akıl gerektiriyor. Ateistler müthiş zeki insanlar değillerdir, tıpkı Müslümanlar gibi. Fikirler, ideolojiler ve dinler içlerinde en zekisinden en aptalına her türlü insanı barındırır. Ateistler, İslam ve Müslümanlarla dalga geçerek kendilerini çok zeki olduklarını ispatlayabileceklerini düşünüyorlar. (s. 198) Bilimsellik diye bir tarafını yırtan bu

güruhun düşman oldukları dine karşı tamamen kör, sağır, dilsiz, delilsiz, zombi gibi saldırdıkları ispat edilmiştir. Müşrik dediğimiz insanlar Allah'a, kadere inanıyor, namaz, hacc, zekat ifa ediyorlardı. Ama onlar, iman etmeleri durumunda bütün bir ekonominin, zenginliğin, idarenin değişeceğini bildiklerinden buna yanaşmamışlardır. **Medine'ye göç ile beraber uygulama sahasına kavuşan İslam, inananlarını adalet, ahlak, iyilik gibi evrensel değerlere çağırarak, inancın düşmanlık değil dostluk üreten bir değer olduğunu herkese ilan göstermiştir**. (s. 199)

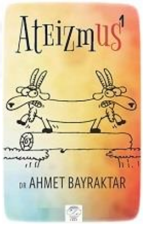

Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1

*

Ateistlere din dersi

Hayatı anlamlı kılan çeşitlilikler ve farklılıklardır. Önemli olan zıtların buluşma noktalarını araştırmak; saldırıya geçmek değil, anlamaya çalışmaktır. Tanımak, kendini tanımlayanın tanımına saygı duyup, onu kendini tanımladığı şekliyle, o halde kabul etmektir. Tanımak ve tanımlamak doğru bir hat üzerinde ilerlerse bundan "tanışmak" denilen şey doğar. Hiç kimse benim gibi inanmak, düşünmek ya da yaşamak zorunda değildir. Bu serbesti, hakikatin kendisinden neşet ettiği yaratıcının insanoğluna bir armağanıdır. Elbette isteseydi o sınırsız kudret herkesi bir millet, bir ümmet, tek bir cinsiyet kılabileceği gibi tek renk ve tek düşünce de kılabilirdi. Hayatın anlam ve esprisi, işte bu hiçbir cebri müdahale olmaksızın herkesin kendi özgür iradesiyle kendi kendisini gerçekleştirebilmesinde saklıdır. İçinde yaşadığımız iklimin ve dünyanın belki de en büyük meselesi birbirini deforme etmeden tanıyabilme sorunudur.İşte bu kitap, uzun süredir ayaküstü konuşulsa da, bir türlü yazı diline geçmemiş böyle bir sıkıntı ve sancıdan doğdu.Maksadım gerçekliğin abartılmış katı somurtkan yüzünü okuyucunun görüntü duvarına kara bir talih gibi asmak değil, aynaya bakma cesareti olanları hakikatin gülümsetip serinleten yüzüyle tanıştırmaktır.Ne kadar ayrı bir heyecan ve çabayla kurulmuş olsa da, ilk satırdan son satıra kadar her cümlenin belleklerde bırakmak istediği iz şudur: Aynı dilden aynı şarkıyı söylüyor olmasak da çamaşırlarımız aynı rüzgârlarla kurumaktadır! Dünyanın daha yaşanılır bir yer olması için bunun ayırtına varmak şarttır. Ateist, agnostik, teist, deist, pantesit, nihilist, hedonist… Hangi içsel coğrafyada yaşarsa yaşasın herkes ait olduğu kültürün insanıdır. Müslüman bir coğrafyada doğup büyüyen bir zat, inanç bağlamında her şeyi reddetse bile kültürel anlamda o Müslüman coğrafyanın bir parçasıdır. İnanmak; ihtiyari, zorlamaya dayanmayan bir bağlanıştır. Dileyen inanır dileyen de inkâr eder. Fakat bilmek ve tanımak, konuşup söz söylemek için mutlak bir zorunluluk ve olmazsa olmaz bir şarttır. Bilmeden inanmak bağnazlık ve taassubu doğururken, inanmadan bilmek başkalarına karşı insaflı ve izanlı davranmayı sağlar. Aynı şekilde, hiç kimse dinin hakikatlerine inanmak zorunda değildir, ama böyle bir gerçekliği yok sayma gibi bir lüksü olamaz; bilmeli ve öğrenmelidir. Yaptığım araştırmalar, edindiğim izlenimler sonucu, ülkemizde kanıtsız ve kaynaksız konuşulan tek alan "din" ve "din'in kutsalları" konusudur. Kutsallar alanı anlamadan, bilmeden ve dinlemeden vurma alanı olmuştur adeta. Konu din olunca "bilmeden muhalefet etmek" garip bir şekilde normal karşılanırken, kırılan potlar ve devrilen çamların verdiği zayiattan kimse kendini sorumlu hissetmemektedir. Tanrının varlığına inananla, buna ihtimal vermeyen kişiler arasındaki tek ortak enstrüman akıldır. Fakat akıl dediğimiz şeyin de onu nasıl kullandığımıza

bağlı olarak şekil alan bir cevher olduğunu unutmamak gerekir. Bir şeyi kabul etmek gibi reddetmek de aklı başka türlü kullanma biçimidir. “Ah, şimdiki aklım olsaydı!” diye iç geçirip dövündüğümüz, dünkü aklımızla bugünkü aklımızın birbirini tutmadığı bir hayatta ‘aklı kullanma kılavuzuna’ şiddetle ihtiyaç vardır. Bu kılavuzu kullanmadığımız zaman her şey bir anda izafileşip, mutlaklığını yitirmekte ve hızlı bir şekilde tartışma alanına doğru sürüklenmektedir. Dinsel konuların artan bir hızla magazinleştirildiği bir ortamda bilgi kirlenmesinin olması da vazgeçilmezdir. Manzaranın bir tarafı ne kadar trajikse diğer tarafı o denli komiktir.

Dünyada her şey zıddıyla kaimdir. Hiç kimse başkası gibi düşünmek, inanmak ya da yaşamak zorunda değildir. Herkes hayatını kendi özgür iradesiyle yaşar ve sonucuna da katlanır. İnanmak seçme ile zorlamaya dayanmayan bir bağlanıştır. Din bir kültür değildir, ahlak ise bilgi. Din; yaşamın bizzat kendisidir. Din, ait olduğu kültürünün yardımcı unsuru, ayrıntı öğesi değil özü ve omurgasıdır. Bir Müslüman için "Müslüman olmak" bilgi olmaktan çıkıp bir bilinç durumunu yansıtırken, İslam'ın dışındaki bütün dinler sadece "bilgi" olmak durumundadır. Din, ateist biri için gerçek anlamda bir kültür, ahlakta sadece bir bilgidir. (s. 7-12)

Ontolojık sorgulama

Ontolojik sorgulamanın birinci basamağı: " Ben kimim?" sorusudur. İnsan için öncelikli bilgi, kendini bilme bilgisidir. "Okumanın manası kişi kendin bilmektir. Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir. Okudum bildim deme. (s. 33) Çok taat kıldım deme. Eğer Hak bilmez isen. Abes yere gelmektir." Yunus Emre. İkinci basamak: "Nereden geldim?" sorusudur. Buna ateistlerin cevabı evrim teorisidir. Sokrates: "Evrende tesadüfe tesadüf edilmez." der. (s. 27) Ateistler de, tesadüf denilen tanrının kullarıdır. Tesadüf tanrısında her hesap, hesap dışı, her kural, kural dışı ve her uyum, bir rast geleliğin sonucudur. Tesadüf tanrısı kullarından hiç bir yükümlülük istemez, çünkü kendi varlığı da aynı rastlantıların sonucudur. Bilim adamları, mucitler bu tesadüf tanrısının elçileri ve yalvaçlarıdır. (s. 31) Üçüncü basamak: "Nereye gidiyorum?" sorusudur. Doğan güne hükmümüz geçmiyor. Kafile kafile, katar katar kervanlar halinde insanlar bir kapıdan çıkıp başka bir kapıya doğru yürüyorlar. Bir yüzyıla kalmadan dünyanın şu anki sakinleri olan bizlerinde yerinde yeller esecek! (s. 36) Bu hareketliliğin mantıklı açıklaması ne? Nereye gittiğini, gittiği yolun nerede bittiği bilen insan için, her şey açık ve anlaşılır bir niteliktedir. Ateistler ontolojik bir tanrı tanımazlıktan çok, inanan insanların inandıklarına inanmamakla kendilerini ifade ederler. Karşısındakini kendi anlamak istediği gibi anlamak ister, hatta durum niyet okumaya dek gidebilir. Problem; karşı çıkmanın kendisi değil, önyargısal ve mesnetsiz, tek taraflı okumalara dayanan tutumlarıdır. Ateistler okumaktan da kaçınır. Çünkü okuduklarının etkisi ile kendileri ile yüzleşmekten kaçınırlar. Karşı çıktıkları fikrin ağırlığı, değerini hiç tartmadan üstünkörü onu ıskartaya çıkartmaya çalışırlar. Ateistlerin tanrıyı reddetme gerekçeleri çoğunlukla duygusaldır. (s. 13) Kendi psikolojilerini yansıtma metodu ile muhataplarına hamlederler. Allah'a inananların, bu inançlarının temelinde korku ve tedirginlik olduğunu söyleyip dururlar. (Takva'nın Allah'tan korkmak ama O'nun sevgisini ve rızasını kaybetmekten duyulan korku olduğunu bilmezler, bilmek, istemezler!) Oysa Allah'u Teala Rahman'dır, Rahim'dir, Tevvâb'tır, Gafur'dur, Rezzak'tır, Halik'tır. Raûf’tur. Vahhâb olandır. (s. 18)

Dünya'daki kahır, çile, ıstırap bu dünyanın sahici mutluluk mekanı olmayıp, belli koşullarla sınanma yeri olduğunun en büyük göstergesidir ve ateistlerinde anlamak istemedikleri budur. Ateist firaridir ve hiç bir zaman yakalanmayacağına inanır. Ateist Allah'tan başka tanrılara evet der ama Allah'a ise hayır! Para, makam, ün veya ideoloji, birer dine dönüşür, ideolog ve idollerde peygamber ve evliyalar; kişiler mit olur, dini hikayelerin yerine geçerler.

İnanmadıklarından kendilerine bir inanç manzumesi yapmışlardır. İnanmayan kişi inanmadıklarının derin bir müminidir. Auguste Comte'un 1852 yılında kaleme aldığı pozitivizme dair eserinin adı da ilgi çekicidir: Pozitivizmin İlmihali/Le Catechisme Positiviste. (s. 19, 21)

Tanrılar, tanrılar

Türk ateisti tevhidi ters yüz etmiştir: Allah'tan başka tanrılara evet! (s. 17)

Ateistim diyene şu soruyu sormak gerekir: "Hangi tanrının ateistisin?" Birçok ateist inkar edilmesi gereken sahte tanrıları inkar ederek önemli bir mesafeyi kat ettikleri halde gerçek tanrıya bir türlü ulaşamazlar. (s. 29) Kısaca "La ilahe ": Hiç bir tanrı yoktur, bölümünü geçenler, "İllallah": sadece Allah vardır, bölümüne geçememektedirler. Yaşayan ölü tanrılar: Mülkiyet tanrısı: Para; Aydınlanma tanrısı: Bilim, arzular, makam, hırs, şehvet. Bu tanrılara bağlanıp secde edenlerin gerçek tanrıyı (Allah'ı) araması, arasa bile bulması, bulsa bile bağlanması mümkün değildir. Halbuki bilgi, mutlak sevginin kıvılcımıdır, O'ndan bahşedilendir. Gerçek bilgi O'ndandır ve O'na götürür. Eksik ve yanlış bilgi ise uzaklaştırır. Tanrı: Ra. Her firavun ile yeniden vücutlaşan "ilahi hükümdar". Kısaca, yöneticilerin yönettikleri halkı sömürmede araç olarak kullandıkları vasıta. Çapkın, cimri tanrı: Zeus. Olympos'ta -olimpiyat kelimesinin kaynağı- oturan ve Fenike'li güzel kız Avrupa'yı boğa kılığına girerek Girit'e kaçırıp onunla sevişen tanrı Zeus aynı zaman cimri bir tanrıdır. Kutsal ateşi insanlardan gizler. İnsanlar karanlıkta gecelerken, o olympos'ta ateşin başındadır. Prometheus dayanamaz ateşi insanlara verir ve ceza olarak Zeus tarafından kayalara bağlanır ve ciğerlerini kargalar yer. İşte inkar edilmesi gereken diğer tanrı bu tanrıdır. Acımasız, cimri, insan düşmanı, devamlı kendisi ile savaşılması gereken bir varlık. Taraf tutan milli tanrı: Yehova. Tevrat'tan: "Rab Yehova sadece İsrail Oğullarının tanrısıdır." Aynı tanrı Yahudileri özel ve seçkin bir ırk olarak yaratmıştır. Tevrattaki tanrı gezer, dolaşır, güreşir, yorulur, dinlenir. Ateist doğal olarak, "kendim gibi birine tapacaksam neden bunu kutsal kitaplarda arayayım, sokaklarda bir sürü var" der. Gökyüzündeki 'baba tanrı.' Hristiyanlık inancına göre günahlar ve suçlar genetiktir. Dededen babaya, babadan oğula geçer. "Eğer tanrı bir nevi papa ve imparator, bulutlar içinde başının üstünde bir kuş, sağında bir melek, solunda bir peygamber, sapsarı ve çivilerle delinmiş oğlu kolları arasında, ilahiler dinleyen kıskanç bir varlık, haydutları inlerinde kutsayan, babalarının hatasında çocuklarını sorumlu tutan, elinde büyük bir kılıç tutan tanrı ise, evet, ey papaz, ben o tanrıya karşı münkirim." Victor Hugo (s. 41-50)

Köşesine çekilen tanrı. Aristo'ya göre tanrı evreni yaratmış ve köşesine çekilmiştir. Tanrının işini kulları tayin eder bu dünya görüşünde. İnsanlar kafalarına göre yaşar. Tanrı yukarıda varlığından emin ve hoşnut olacağımız şekilde durur. (s. 53) Plastik- metalik tanrı. Dev alışveriş merkezleri, plazalar ekonomi dininin mabetleridir. Kur'an yerini beşeri kanunlar, peygamber yerini patron almış ve şehevi arzular Put; para tanrı olmuştur. (s. 55)

Ahlak

"Şayet Allah yoksa ahlakta yoktur." (Dostoyevski, Karamozof kardeşler) Allah'ı hayattan çekince nasıl ve ne şekilde yaşayacağımıza sadece kendimiz karar vereceğimiz bir dünya ile karşı karşıya kalırız. Allah'a inanmıyorsanız dürüst ve adil olmanın gereklerini anlatmakta zorlanırsınız. Din kökenli ahlakı devre dışı bırakınca geriye dünyevi ahlak kalır. Yani görev ahlakı ve pragmatik ahlak. Karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan, erdem temelinden yoksun ve yaygın popüler bir ahlaktır bu ahlak. Bu tür ahlakta vicdanın yerini rasyonel gerekçeler, akli çıkarımlar alır. Kısaca menfaatine kadar ahlaktan bahsedilebilir. Menfaat başlayınca ahlak sona erer. Kutsal olanı çekince, evren bir anda çok bilinmezli bir denkleme dönüşür. Kim belirsizliğe

doğru tam gazla giden bir otobüsün içinde olmak ister ki? Huzur, ahlak, erdem, mutluluk Tanrı inancı ile başlar. Devamı da tevhit akidesine sıkı sıkı bağlılıkta aramak gerekir! (s. 57)

SEÇKİN (!) BASINIMIZDAN

Bazen kitleler bilgisizlikle cahilleştirilirken, bazen de bilgi ve enformasyonla cahilleştirilir. İşte ateist gazetecilerden inciler:Riya olmasın diye cuma namazını evinde kılanlar. Bu sene Hac ile kurban birleşti, diyenler. Orada kulelere çıkıp şarkı söyleyen adamlar gördüm, diye ezan okuyanları anlatan yabancı bir yazarın eserini tercüme ederken, kendi değerlerinden habersiz çevirmenlik yapanlar. "Pir-i fani izdivaç eyleyince" cümlesindeki Pir kelimesinin yaşlı anlamına geldiğini bilmeden, İslam hukukçuları pirenin evliliğinden bahsediyor diyebilen profesörler. 'Ayetlerin surelerini hatırlatmaktan' bahseden yazarlar.'Namazı tutan, orucu kılanlar' diye yazan yazarlar! Toplu namaz kılmaktan bahsedip, cemaatle namazdan haberdar olmayanlar. İftar yemeği için davetiyede ikindi vaktini iftar saati olarak duyuranlar. İşte ülkemin aydınlarından (!) seçmeler.

Son söz

Allah nasıl ki güneşi, yağmuru, gölgeyi, inançlı inançsız herkese dağıtıp bahşetmişse, bizlerde insan olarak insanlığımızı teist veya ateist herkese dağıtmalıyız. Önemli olan öfkeye dönüşmeyen anlayış sergileyebilmektir. Kimse kimsenin aklının dümenini eline geçirme gayreti içinde olmamalıdır. Başkasının aklına kumanda etme gerekliliği gibi bir şey olsa idi, Allah bu işi, birçok akıl zafiyeti olan bizlere vermez, kendisi her yarattığı kulu hizaya girmiş bir akılla var ederdi. Birçok ateistin anlamadığı da budur: "Madem Tanrı varsa o zaman niye..." diye başlayan cümlelerin özünde yatan şey, işte bu "özgürlük " durumunu hesaba katamama olayıdır. (s. 172)

Biraz da tebessüm

Ateist berbere gider. Berber durmadan ölüm ve ahiretten bahseder. Ateist konuyu kapatmak istedikçe berber yeniden konuyu açar. Ateist dayanamaz, kızar. Berber açıklama yapar: "Ben ne zaman ölüm ve ahiretten bahsetsem senin tüylerin diken diken oluyor, bende zorlanmadan saçlarını daha rahat kesiyorum." der. Yaşlı kadın oldukça dindar biri imiş: Her sabah kapısının önüne çıkar ve: "Allah'ım bana verdiklerin için sana şükürler olsun" dermiş. Ateist komşusu da: Tanrı yok kadın, yook! diye bağırırmış. Bir akşam komşusu kadına oyun oynamaya karar vermiş. Marketten bir sürü meyve sebze alıp kapısının önüne koymuş. Kadın sabah kalkıp yiyecekleri görünce:" Sana şükürler olsun ey Allah'ım, gönderdiğin yiyecekler için" demiş. Adam ortaya çıkıp, tanrı yok, onları ben aldım deyince, kadın devam etmiş: "Yüce Allah'ım, sana ne kadar şükretsem azdır. Hem bu yiyecekleri göndermişsin hem de parasını bu şeytan adama ödettirmişsin" demiş. Cenaze namazında imam efendi, "Er kişi niyetine!" diye seslenince, arkadan mevtanın oğlu dayanamaz bağırır:" Na'pıyorsun hocam, babam er değil, rütbeli bir askerdi." (s. 71-92)

Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi

*

Ateizm ve eleştirisi

Ateizm, "Theos"tan türemiştir ve "Tanrıtanımazlık" anlamına gelmektedir. **Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini dile getirmektedir. (s. 1-2)** İlâhi olmayan herhangi bir inancı (putperestliği, totemizmi, paganizmi vb.) ya da dinî (Budizmi, Şintoizmi, Afrika'daki kabile inançlarını vb.) reddetmek ateizm anlamına gelmemektedir. Aksine bu durum kelime-i tevhid inancının temelini oluşturur. Ayrıca **Yahudilere ait milli bir tanrı inancı veya Hristiyanlardaki üçlü tanrı inancı gibi inançların büyük bir kısmı Müslümanlar tarafından da zaten reddedilmiştir. (s. 6)**

Ateizm günümüzde belli bir yaşam tarzını ve davranış biçimini dile getirmektedir. (s. 2) Özünde materyalist ve sosyalist olan politik yapılanmalarda ateizmi insanlara kabul edilmesi gereken bir yaşam biçimi olarak sunmaktadır. **(s. 4)**

Teist inanca göre tanrı yasalar sayesinde insanların varlıklarını devam ettirmelerine imkân sağlamaktadır. (H.P. Owen, Theism, The Encyclopedia of Philosophy, I/97)

Ateizmde şekil, yöntem, gerekçe ve amaç itibariyle birbirinden farklılık arz etmektedir. (s. 2) Ateizmin Çeşitleri: Mutlak Ateizm: İnsan doğuştan Tanrı kavramına sahip olmadığı için reddedecek bir şeyi de bulunmadığını ileri süren görüştür. Mutlu ve sağlıklı günlerinde Tanrı'yı inkâr eden ateistlerin sıkıntılı zamanlarında ona sığınması mutlak ateizmin imkânsızlığına dair bir örnek olarak ileri sürülmüştür. (s. 7) Teorik Ateizm: Zihni bir çabayla Tanrı'nın varlığını ve gelen mucize, vahiy, peygamberlik, kutsal kitap, ölümsüzlük ve âhiret hayatı gibi inançlar reddetmektir. Ateistler tartışmalarda kendilerine özgü güçlü tezler ileri sürememişlerdir. (s. 9) Pratik Ateizm: Tanrı'yı hatırlatan her türlü fikir, sembol ve davranışa karşı savaş açan kişilerdir. İnsanları dinsizleştirmeyi kendilerine amaç edinmişlerdir. Pratik olarak inançsız bir toplumun hayalini de kurmuşlardır. Bu yüzden bu kişilere bazen militan ya da eylemci ateistler de denmektedir. Temsilcileri arasında L. A. Feuerbach, F. Nietzsche, S. Freud ve K. Marx gelmektedir. İlgisizlerin Ateizmi: Tanrı'nın varlığını veya yokluğunu tartışma konusu yapmadan bu konulara uzak durmayı yeğlemişlerdir. (s. 11) İdeolojik (Materyalist) Ateizm: Özellikle Karl Marx, F. Engels ve V. I. Lenin'in görüşlerinden hareketle kurulan sosyalist yönetimlerde ateizm komünist partilerin propaganda aracı olarak kullanılmıştır. Ateizm, Marxist ve Leninist dünya görüşünün ayrılmaz bir parçası olarak görülmüş ve "ilmi ateizm" adıyla takdim edilmiş ve ibadetler, törenler, alışkanlıklar, âdet ve gelenekler şiddetle reddedilmiş ve yasaklanmıştır. Görüldüğü gibi ateizm kendini temellendirme ve herkesin kabul edebileceği ikna edici açıklamalar getirme konusunda farklılıklar göstermektedir. (s. 14)

İlk Müslümanlar mevcut toplumun kutsal varlıklarını (put) reddetmelerinden dolayı ateist olarak suçlanmışlardır. Bu kişiler atalarının dininden (Bakara, 170; Maide, 104; Araf, 70, 173; Yunus, 78; Hud, 87; Enbiya, 53; Şuara, 74) ayrılmakla ve inançsız olmakla itham edilmişler ve şiddetli bir şekilde toplumun sahip olduğu eski alışkanlıkları kabullenmeye zorlanmışlardır. (s. 16- 17)

Ateizm bazen de diğer ekollerle de karıştırılmıştır. Meselâ ateizmin sınırlarının geniş tutulması sonucu panteist düşünürlerin yanında, bazen agnostik (bilinemezci) ve deist (Tanrı'ya inanan ancak vahyi reddeden) düşünürler de ateist olarak değerlendirilmiştir. Meselâ ateist olarak bilinen ünlü düşünürlerden Bertrand Russell felsefî açıdan kendini agnostik olarak tanımlamıştır. (s. 19-21) Çünkü ona göre 'her şeye rağmen elimizde Tanrı'nın yokluğunu kanıtlayacak yeterli bir delil mevcut değildir.' (Bertrand Russell, Am I Atheist or an Agnostic, Bertrand Russell On God and Religion, ed. Seckel Al, s. 85) Agnostikler Tanrı inancını reddetmenin yanında ateizmi de eşit derecede reddetmiştir. Zaten kendileri de 'ateistlerden farklı olduklarını' söylemişlerdir. (Lightman Bernard, The Origins of Agnosticism, The Johns, s.17) Bir insan inandığı halde tanrıyı bilemeyebilir veya O'nun bilinemeyeceğine inanabilir. Ancak O'nun varlığına inanır. Bu durumda inancında da bir eksiklik görmez. (Thomas McPherson, Religion as The Inexpressible, New Essays in P. Theology, ed. Antony Flew- Alasdair Macintyre, s. 131-143)

Ateizmin Tarihçesi

Ateizmi ana hatlarıyla İlkçağ (Antik dönem), Yeniçağ ve modern dönem olmak üzere üç safhada ele almak mümkündür. (s. 22)

İlkçağ'da Epikuroscular, şüpheciler ve Atinalı sofistler ilk göze çarpanlar olmuştur. Yine bu dönemde Epikuros, Lucretius ve Democritus'un fikirleriyle oluşan Yunan atomculuğu ya da klasik materyalizm de inançsızlıkta önemli bir rol oynamıştır. M**ateryalizm, maddenin yaratılmadığını, düşünceden önce geldiğini ve hiçbir şeyin yoktan var olmadığını iddia etmiştir**. Bunun yanında doğaüstü bir gücün (Tanrı) varlığını da reddetmiştir. Materyalizm günümüze kadar çeşitli biçimlerde de olsa devam etmiş ve etkisini sürdürmüştür. Ortaçağ'da, Vanini ve Bruno gibi kiliseye aykırı konuşan kişiler de bu dönemde yargılanmışlardır. Zaten **Aydınlanma dönemiyle birlikte ortaya çıkan ve modern dönemde iyice belirginleşen din düşmanlığının temelinde de Ortaçağ'da kilisenin Tanrı adına yapmış olduğu insanlık dışı uygulamaların büyük rolü olmuştur.** (s. 24)

Avrupa'da ise XVIII. yüzyılla birlikte Aydınlanma dönemi başlamış bu çerçevede metafiziğe karşı sistemli bir şüphecilik oluşmuştur. **Modern dönemde bazı çevreler geçmişte görülen kilisenin keyfî yorum ve uygulamalarını ateizme ve materyalizme basamak olarak kullanmıştır**. Ateizmin modern dönemde politikaya âlet edilmiş, b**aşta Lenin, Stalin, Mao, Pol pot olmak üzere materyalist ateistlerin katliamları, evrimci temelde hareket eden Mussolini ve Hitler'in ırkçı yaklaşımları dünya genelinde on milyonlarca insanın öldürülmesine neden olmuştur.** Modern dönemde ise Batı'da insan özgürlüğü ile Tanrı iradesi (Kilise doktrinleri) arasında derin bir uçurum oluşmuş ve insanlar kendilerini bu ikilem içerisinde bulmuşlardır. **Auguste Comte, Marx, Nietzsche, Freud, Sartre** gibi filozoflar modern dönemde ateizmin öncüleri olmuştur. Materyalizmin iddiaları özellikle Marxist çevrelerde yenilenmiş ve bilimsel ateizm adı altında savunulmuştur. Bu akımların en etkili silahı da pozitif bilimler sayılan varsayımlar olmuştur. **Bu iddialar, birer ideoloji dogması haline getirilmiş, tartışılmasına ve eleştirilmesine dahi fırsat verilmemiştir.** Dinin pozitif

bilime karşı çıktığını söyleyenler, vahyin savunulmasını, bilim çevrelerinde tartışılmasını dahi yasaklamışlardır. Modern dönemde Auguste Comte evrimci bir yaklaşımla "üç hal yasası" denilen bir yönteminin de bugün artık geçerliliği olmadığı tesbit edilmiştir. Tanrı inancının bütün gücüyle ayakta olması ve her şeye rağmen dünyanın pek çok yerinde dinî inançların yaşamlarını devam ettirmeleri **Comte'un fikirlerinin yanlış olduğunu açıkça ortaya koym**uştur. Baştan beri düşünme, evreni var kılan bir yaratıcıyı arama, ona hayranlık duyma ve şükretme içinde olmuştur. Bu inanç ve hayranlık bütün karşıt düşüncelere rağmen bugün de devam etmektedir. Gelecekte de böyle olacaktır. Aslında asıl üzerinde durulması gereken şeyin zamanla değişen (gelişen) şeylerin insanın doğası ve inancı olmayıp, dünya ile ilgili olan tecrübe ve bilgilerin olduğu gerçeğidir. Ancak değişen şeylerin yanında kalıcı olan değerler de vardır. Bunların arasında da ahlak, estetik ve dinî değerler bulunmaktadır. Ayrıca bunlar insan doğasının ayrılmaz vasıflarıdır da.

Batılı düşünürler Hristiyan dünyasının krizleriyle ortaya çıkan ve 'Batı kültürü için' çözüm olabilecek iddialarda bulunmuşlardır. Üzücü olan şey Batı için önemli ve anlamlı olan bu düşüncelerin diğer kültürlere de aynen yansıtılması ve kabul ettirilmeye çalışılmasıdır. Halbuki her kültürün kendine has özelliklerinin yanı sıra, kendine özgü hayat anlayışı ve kendini diğer kültürlerden ayıran iç dinamikleri vardır. Artık günümüzde inkârcı ve yıkıcı ideolojilerin de neye mal olduğunu yakinen tecrübe etmiştir. (s. 29-34)

Mutlak ateizmin imkânsızlığı

Bütün insanların zihninde Tanrı kavramı vardır. **Değişik kültür ve dinlerde böyle bir fikrin bulunması daha işin başında mutlak ateizm iddialarını boşa çıkartmaktadır.** Tanrı'ya inanmadığını söyleyen insanlar zihinlerindeki bu kavrama Tanrı ismini vermek istememektedirler. Onlar da evrende hâkim olan (ya da görünen düzenin arkasında yer alan) gizli bir gücün, sebebin, enerjinin, kozmik bilincin bulunduğunu belirtmişler, **Tanrılık işlevi gören bir ilkenin, gücün veya açıklamanın arayışı içerisinde bulunmuşlardır. Özellikle materyalistler, doğanın (kâinatın) kendini Tanrı olarak görmüşlerdir.** Doğaya sonsuzluk, sınırsızlık, yaratıcılık, ezelîlik ve ebedîlik gibi nitelikler atfetmekle bir şekilde onu kutsallaştırmakta, aşkın olmayan (maddi olan) bir varlığa Tanrı gözüyle bakmaktadırlar. **Hasta insanların ölümüyle Tanrı'yı suçlayan ateist bir ideolojinin üyesi, kendi ilkeleri uğruna, çoluk-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden milyonlarca insanın acımasızca öldürülmesi ve sıkıntı çekmesine karşı sessiz kalmıştır.**

David Hume: "Evrendeki gaye ve düzen bizi farkına varmadan ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir." (D. Hume, Dialogues Concerning Natural Religion, s. 77) Voltaire insan zihninde yaratıcı bir üstün varlık fikrinin daima yer aldığını belirtmiştir. Cemil Sena'da ateizmi kabul etmemiş, Tanrı'sız bir ruh tüm yaşam dayanaklarını ve tinsel varlığının bilincini yitirmiş bir robottur. (Tanrı anlayışı, s. 586-609) demiştir. Issız bir adada yalnız başına kalmış bir insanın dahi, şayet sağlıklı bir yapıya sahipse, en azından zihninde yüce bir yaratıcıyı düşüneceği kesindir. Binlerce yıldır milyarlarca insanın birbirinden farklı zaman ve mekânlarda dahi olsa Tanrı'ya inanmaları bizlere bir mesaj vermektedir**. Bütün insanlar gerek içgüdüsel ve gerekse zihinsel açıdan Tanrı inancına doğuştan yatkındırlar.** (Paul Edwards, Common consent arguments for the existence of God, I/154) Hz Muhammed bu düşünürlerden çok önce bu gerçeğiifade etmiştir: "Her doğan fıtrat üzere doğar." (Buhârî, "Cenâiz", 80, 93; Müslim, "Kader", 22-25) Ayrıca ateistlerin sıkıntılı ve acılı günlerinde Tanrı'nın gücünü itiraf ettikleri bilinmektedir. İnsanın zihnî bir şartlanmışlık içine girmeden tabii olarak Tanrı'yı inkâr etmesi mümkün değildir. (s. 35-44)

Teorik ateizmin tutarsızlığı

Ateizmin İddiaları: Ateistler, dini içeriden ve dışarıdan olmak üzere genelde iki şekilde eleştirmeye çalışmışlardır. Bunu da d**in sonradan ortaya çıkmıştır** veya birtakım çelişki ya da tutarsızlıklarla karşılaştığını iddia ederek kanıtlamaya çalışmışlardır. **Aktif olan, elinde tezi, iddiası ve kanıtı bulunan teisttir**. Günümüz ateistlerinin büyük bir kısmı günlük ideolojilerin yapay ilkeleriyle dinden kopan kişiler olmuştur. **Hz. Peygamber'e inanan ve İslam'a ilk giren kişilerin arasında ayrımcılığa uğrayarak ezilen ve haksız muamele gören zayıfların, kölelerin, kadınların ve yoksul insanların çoğunlukta olması ilginçtir. Buna karşın peygambere ilk karşı çıkanların ise zenginlerin, kabile reislerinin, putlardan, hurafelerden ve büyücülükten kazanç elde edenlerin bulunması da dikkat çekicidir.** Yaşamın sadece bu dünyada olduğunu zanneden ve ileride yaptıkları kötü işlerin hesabını vermek istemeyen insanlar ahirete de inanmamış ve bedenlerin ölmesiyle birlikte her şeyin biteceğine kanaat getirmişlerdir. (s. 45-52)

Bilimsellik ve Tanrı İnancı: Tanrı, mahiyeti itibariyle aşkın olup dünyevi bir varlık değildir. Tanrı, evrende mahiyetiyle değil, kurmuş olduğu düzenle, belirlemiş olduğu yasalarla, gücüyle, yaratıcılığıyla bulunmaktadır. Din "Tanrı vardır" derken onun dünyamızın bir köşesindeki, herhangi bir varlık gibi var olduğunu iddia etmemiştir. Bu nedenle bizzat Tanrı'nın varlığının pozitif bilimlerle çürütülmesi hayal olmaktadır. Çünkü pozitif bilimin sınırları bellidir. Bilim sonuç itibariyle evrenin yasalarını ve işleyiş biçimini ortaya koyacağına göre, yani kaostan ziyade, bir düzeni keşfedeceğine göre dinin bu sonuçtan rahatsız olacağını düşünmek yanlış olacaktır. Dolayısıyla bütün ilmî çalışmalar insanı Tanrı'ya götürecek ve daima O'nu hatırlatacaktır. (s. 53-59) Unutmamalıdır ki **ateistler kadar teistler de evrendeki kuralların işleyişi hakkında bilgi sahibidir.** Dolayısıyla 'aralarında inanç, duygu ve yorum farkı bulunan kişilerin birbirlerini bilim konusunda yargılamaları hiç de doğru olmayacaktır.' (John Wisdom, Gods, s.139)

Uzay uçuşu sırasında Dünya bazlı istasyonlar ile yaptığı konuşmaların verbatim kayıtlarında (http://www.cosmoworld.ru/spaceencyclopedia/gagarin/index.shtml?doc10.html) bir delile rastlanmasa ve Gagarin kızını taftiz ettirip evinde ikonlar bulundursa da (Zvyozdny Gorodok'taki (Yıldız Şehri) Başkalaşım Kilisesi'nin ataerkil metochion rektörü Hegumen Iov (Talats) ne Yury Gagarin'in ne de Sergey Korolev'in ateist olmadığına dair kanıt verdi. Peder Iov, Foma dergisinin Nisan sayısına verdiği röportajda, "Yury Gagarin, büyük kızı Yelena'yı uzay uçuşundan kısa süre önce vaftiz etti; ailesi Noel'i ve Paskalya'yı kutlar ve evde ikonalar bulundururdu." dedi: https://archive.md/20130521231326/http://www.interfax-religion.com/?act=news&div=8361#selection-473.31-493.2; interfax, 11 Nisan 2011) bazı kaynaklar Gagarin'in uçuş sırasında "herhangi bir Tanrı'yı burada görmüyorum" şeklinde konuştuğunu iddia eder. Bu iddiayı gerçek kabul etsek bile aslında kökenlerini Faravunlara dek uzandığı görülür. "Firavun: Haman! Benim için bir kule inşa et, dedi, Umarım ki böylece yükselebilir, göklere yol bulur da Musa'nın Tanrısına ulaşırım." (Mümin, 36) Her iki bakış açısı da teknolojik imkanları

kullanarak ulaştıkları seviyede bir ‘maddi Tanrı’ aramış ve O’na mekan izafe etmek istemişlerdir!

Rasyonellik ve Tanrı İnancı: Ateistler sanki makul (rasyonel) ve mantıklı olmanın temel şartı inançsız olmak veya dini reddetmekmiş gibi bu kavramları kendi lehlerine kullanmışlardır. **Bilimin ve aklın, insanı inançsızlıktan ziyade Tanrı'nın varlığına götürdüğü gerçeğini bir gerçektir.** (s. 60-63) Felsefî bir ekol olarak akılcılığın önde gelen düşünürleri **Descartes, Spinoza ve Leibnitz gibi filozoflar bırakınız reddetmeyi, bir şekilde Tanrı'nın varlığını kanıtlamak için çaba sarfetmişlerdir**. (John Cottingham, The Rationalists, s. 175-185)

Mantıksallık ve Tanrı İnancı: Ateistler Tanrı kavramının temelinde insanın sebebini bilemediği olaylar karşısındaki ümit ve korkularının yattığını belirtmişlerdir. Hristiyanların çoğunluğu teslîs, vaftiz, enkarnasyon (Hz. İsa nın insan biçimi almış tanrı olarak kabul edilmesi), aslî suç ve çarmıh gibi konularda mantıklı bir açıklama getirmenin zorluğunun farkındadırlar. Bu nedenle Hristiyan dünyasında mantık ile inanç arasında bir çatışmanın ortaya çıkması kaçınılmaz olmuştur. Ancak bu çatışmanın İslam'da da olduğunu söylemek onu tanımamak ve bilmemekle eşdeğerde olacaktır. Unutmamalıdır ki hurafeler, Pagan, totem, kutsallaştırılmış varlıklar bizzat İslam’ın reddettiği kavramlardır. Şayet **insan birtakım ümit ve korkulardan dolayı Tanrı fikrini üretmişse, yine aynı insanın benzeri gerekçelerle inançsızlığı ürettiğini söylemek da mümkündür**. Sıradan bir insan içindeki doğal eğilime karşı çıkmaya zorlamaz ve reddetmek için özel bir gayret sarfetmez ise o kişi Tanrı'ya olan sevgi ve hayranlığını da gizleyemeyecektir. **Her şey bir tarafa, insan niçin pozitivistlerin iddia ettiği gibi gerçekte var olmayan bir şeyi kanıtlamaya ve ona inanmaya çalışsın? Kaldı ki gerçek olmayan bir şeyin binlerce yıldan beri milyonlarca insan tarafından benimsenmesi, zihin ve kalplerde yer alması, biraz şaşırtıcı olmayacak mıdır?** (s. 64-72)

Ahlaki Özgürlük ve Tanrı İnancı: Ateistler ahlakın dinden bağımsız olduğunu iddia etmiştir. (s. 73-74) D**insizliği önemseyen toplumlarda ya da vicdanında inancı bir kenara bırakan kişilerin yaşamında niçin intihar, sapıklık, cinnet gibi bozuklukların, ya da trajik ve dramatik durumların daha çok ortaya çıktığı izah edilememiştir.** Gaskin’e göre seküler ahlaka sahip olan ve pek çok ahlakî yükümlülüğü kaldırarak yerine yeni bir şey koymayan modern toplumlar tutarsızlık içinde bulunmuşlardır. Ona göre **ahlak sahasında Tanrı otoritesini reddedenler, Tanrı yerine metafiziksel görünümlü olan yeni otoriteler koymuşlardır.** Mesela **Marxistler proletaryayı emredici** ve varlığı kaçınılmaz kutsal bir otorite gibi görmüşlerdir. Yine XX. yüzyıl toplumlarındaki **tek partili yönetimlerde parti egemenliği** sadece insan davranışlarını etkileyen kaba bir güç olarak kullanılmamış, ayrıca emredilen şeylerin etkili olmasını sağlamak için de **bu partinin ilkeleri bir tür metafiziksel güç olarak ileri sürülmüş**tür. (Gaskin, The Quest for Eternity, s. 163) Gaskin'e **göre ateizm adı altında "iyi ve kötü" gibi kavramlar kaybolmuş**, ahlak adı altında sadece toplumdaki sosyal haklar, proleter istekler, kişisel ilişkiler ve günlük ihtiyaçlar konuşulmaya başlanmıştır. Batı'daki ahlaki sorumsuzluk ve vurdumduymazlıkları yüzünden dünyanın değişik bölgelerindeki binlerce masum insan, hayvan ve doğal kaynakların göz göre göre yok olup gittiği ortadadır. Ferdiyetçilik, özgürlük, ilericilik ve çağdaşlık adına kişilerin beyni yıkanmış, bu uğurda pek çok insanın zihni bulandırılmış, dini ve ahlaki değerler karalanmış ve kasıtlı olarak kötü gösterilmiştir**. Bireyler kendilerini sadece yiyip içen, robot gibi çalışan, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçları için yaşayan sorumsuz birer canlı durumunda görmüştür**. Çevresinden ve dininden koptuktan sonra üzerinde ahlaki bir otorite görmeyen pek çok genç insan bir anda kendini kötü alışkanlıkların içerisinde bulmuş, içerisinden çıkamadığı ve bir türlü terkedemediği sapkınlıkların ve tutkuların esiri olmuştur. (s.75-79)

Ateizmin çürütülmesi

Kanıt Problemi: Ateistler kötülüklerin varlığı gibi bir iki konu hariç kendi iddiaları lehinde orijinal bir fikir ileri sürmemişlerdir. Lehlerinde birçok kanıt olmasına rağmen inananlar eleştirilebiliyorsa, ellerinde somut hiçbir kanıt bulunmayan ateistleri tenkit etmek daha kolay ve sıradan bir iş olacaktır. (s. 81-85)Müminler Tanrı inancını rasyonel yönü bulunan bir inanç olarak ortaya koymaktadırlar. (Mehmet Aydın, Allah'ın varlığına inanmanın akliliği, İslami araştırmalar dergisi, sayı, 2, s. 12-21)

Tanrı'nın Varlığının Delilleri

Bir insanın bu kanıtları öğrendikten sonra ateist olması mümkün değildir. Her şeye rağmen o kişi hâlâ ateizmine devam ediyorsa onda fikirden ziyade ideolojinin ağır bastığı görülecektir. (s. 88)

Varlık Delili (Ontolojik Kanıt): Descartes, Tanrı fikrinin de zihnimizde doğuştan mevcut olduğunu (Ontolojik delil) söyler. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 239) **Descartes'a göre Tanrı'nın yokluğunu düşünmek mümkün değildir. (Descartes, A Discourse on Method, s. 120-126)** Descartes'a göre zihnimizdeki en mükemmel varlık fikrinin bulunması Tanrı'nın varlığının bir ispatıdır. **Var olmayan bir şeyin içimizde doğması ve bizlerin de onu düşünmesi imkânsızdır. İnsanın iç dünyasının sesine kulak vermeden ve doğadan da ders almadan Tanrı'nın var olmadığını iddia etmesi mantıksız ve sağlıksız bir karar olacaktır. Böyle bir kavram gerçekten temelsiz ve asılsız olsaydı insanlık tarafından asırlar öncesinden itibaren terkedilmesi, unutulması gerekecekti**. Ontolojik kanıt bir anlamda mutlak ateizmin de olamayacağını kanıtlamaktadır. (s. 89-93)

Alem Delili (Kozmolojik Kanıt): Kozmolojik kanıt **evrenin varlığından yola çıkarak yaratıcının varlığına gitmekte** ve bizlere olup biten her şeyin arkasında bir Tanrı'nın bulunması gerektiğini söylemektedir. E**vren kendi başına var olamaz bir nesneler yığınıdır. Sonradan var olmuştur. Evreni var kılan ve ona hayat veren bir üstün yaratıcı olmalıdır ki O da Tanrı'dır.** E**vren dahil bütün sonlu varlıklar varolmalarını kendileri dışındaki bir varlığa (Tanrı'ya) borçludurlar**. Evrenin var olması da, zorunlu varlığın yani Tanrı'nın varlığının kanıtıdır. Kozmolojik kanıt ikinci olarak **evrendeki hareket ve değişmenin nedenini araştırarak Tanrı'ya varmaktadır**. Nesnelerin hareketliliği ve değişik biçimler almaları kendiliğinden oluşamaz. Dolayısıyla evrendeki hareketin ve değişmenin arkasında, onlara bu gücü veren bir Tanrı'dır. **Yaşamı var kılan Tanrı bizlere en uygun şartlarda ve ortamda hayat imkânını sunmuş, gerek kendi vücudumuzu ve gerekse çevremizi bu yaşama hizmet için mükemmel bir şekilde düzenlemiştir**. Kozmolojik kanıt üçüncü olarak evrenin sonlu olmasından hareketle sonsuz olan bir varlığa işaret etmektedir. **Herhangi bir zaman dilimi içerisinde var olan ve bir süre sonra yokluğa mahkum olan nesneler gerçek varlıklarını kendileri dışındaki bir varlığa borçludurlar**. Dolayısıyla **nesneler dünyası içerisinde bulunmayan, onlar gibi belli bir zaman diliminde var olup-yok olmayacak aşkın ve sonsuz bir varlığa gereksinim vardır**. Bu varlık ta Tanrı'dır. (s. 93-97) Ateistlere göre ilk çağlarda çok tanrıcı olan ve putlara tapan insan daha sonra tek Tanrı inancına yönelmiştir. Halbuki İbrâhim Peygamber'in de gösterdiği gibi aşkın bir Tanrı inancı insanlığın ilk gününden beri vardır. Tanrı, evreni yaratmakla kalmamış işleyiş ve kanunlarını da belirlemiştir. **Yaratılan o kadar mükemmeldir ki bazı ateistler yaratılana tanrı özelliği atfetmişler, tabiatı yaratıcı ilan etmişlerdir. "Tabiat ana verdi, tabiat bahşetti" gibi kavramları gündelik hayatta normalmiş gibi kullanabilmektedirler!** İnsan böyle muazzam

bir manzara karşısında "şans" ve "raslantı" gibi kavramları tekrar gözden geçirme ihtiyacını hissetmiştir. (s. 98-101)

Nizam ve Gaye Delili (Teleolojik Kanıt): Alemde bir düzen vardır ve herkes bu düzenin farkındadır. Bu düzen bizlere her şeyin arkasındaki bir düzenleyicinin varlığını haber vermektedir**. Bir şairin şiiriyle, ressamın resmiyle ya da mimarın eseriyle duygulanan İnsan, Tanrı'nın sanatı karşısında da heyecanını gizlememiş ve daima hayranlığını ifade etmiştir.** Bütün varlıkların insan için uygun tarzda düzenlenmesi de evrenin kendi başına ve tesadüfen oluşamayacağına işaret etmektedir. Düşünebilen, konuşabilen, akledebilen, hayal gücü olan, sevebilen, hisseden ve duygulanabilen yapısıyla insan yaratıcının en büyük eseridir. (s. 102-109)

Kötülük problemi ve ateizm: Karşılaşılan kötülüklerin çoğunluğunun insan unsurundan kaynaklandığı görülmektedir. En büyük kötülüğü yapan yine insanın kendisi olmuştur. Hemcinsini öldüren, ona zulmeden, malını çalan, çocuklarını aç bırakan, bir diğerinin kalbini yaralayan insandan başkası değildir. Sonuç **itibariyle kötülükler karşısında sorgulanması gereken öncelikle insanın kendisidir. Bazı ateistlerin yaptığı gibi olup bitenden Tanrı'yı sorumlu tutmak insanın kendi sorumsuzluğunun bir örneğidir. "Dünyaya gelen her insan fıtrat üzere doğar." (Buhârî, "Cenẩiz", 79, 92; Müslim, "Ḳader", 22-25) Bir çocuğun çevresinden etkilenmeden önce yalan söylememesi, hırsızlık yapmaması, doğruyu konuşması, kötü söz söylememesi gibi hususlar, bunun en güzel kanıtıdır. Başlangıçta tertemiz olan denizleri ve atmosferi kirleten insanın kendisi olmuştur.** İnsana özgür irade verilirken ona iyiliği ve güzelliği araması tavsiye edilmiş buna karşın kötülükten iradesiyle kaçınması tavsiye edilmiştir. Tanrı, daima iyiliği istemektedir**.** (s. 110-116)

Psikolojik delil (Dini Tecrübe Kanıtı): Aşk ve sevgin, sadakat ve vefa duygusu gibi özellikleri Tanrı insanın karakterine işlemiştir. **İnsanın bunları başka yerden (doğadan) alması mümkün değildir.** İçimizdeki ulvî ve ahlakî duyguların da **bir kaynağı olmalıdır.** Bu kaynak da Tanrı'nın bizzat kendisidir. (s. 117-120)

Ahlak Delili: İçimizdeki vicdan, merhamet, sadakat, şefkat, vefa ve acıma duygusu da diğerleriyle birlikte Tanrı'nın kalbimize yerleştirdiği ve doğamıza nakşettiği işaretler olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde bu değerler uğruna insanların varlığını, canını ve malını dahi tehlikeye atması, pek çok şeyden vazgeçmesi ondaki Tanrı inancının göstergesidir. **İnsan sadece biyolojik ihtiyaçları için yaşamaz.** (s. 122-123)

Çağımızdaki ateist görüşlerin çıkmazları

Modern Ön Yargılar: XX. yüzyılın başında rüzgâr gibi esen ve ortalığı kasıp kavuran pozitivist hareket asrımızın ikinci yarısında hızını kaybetmiştir. Çağımızda oldukça etkili olan ateist düşünürler **Comte, Feuerbach, Marx, Freud, Nietzche ve Sartre**'dır. (s. 125-129)

Comte'un Pozitivizmi: Pozivitizm, Bilimi tek geçerli bir bilgi türü olarak gören bir anlayışın ismidir. Sonuçta pozitivizmin dinle ilgili iddialarının yanlışlığı görülmüş, inançsızlıkla ilgili beklentileri de boşa çıkmıştır. Fransız filozofu **Auguste Comte**, Tanrı inancının ortadan kalkacağı bir dönem olacağını iddia etmişti. (Şafak Ural, Pozitivist Felsefe, s.19-20) G**ünümüzde din olgusu ve Tanrı inancı devam etmektedir.** Dolayısıyla günümüze kadar yaşamış olsaydı gördüğü manzara karşısında Comte'un dahi hayal kırıklığına uğrayacağı muhakkak idi. Nitekim yüzyılımızda dinden uzaklaşan ya da bir şekilde onunla savaşan toplulukların ne duruma geldikleri ve neler yapabildikleri, dünyamızı ne şekilde cehenneme

çevirdikleri gayet iyi bilinmektedir. Comte teolojik, metafizik ve pozitivist evreler dediği şeylerin insanlığın ortak tecrübesi olduğunu görememiştir. **Çok eski yıllarda dahi yüksek medeniyetler kurulmuş, bilimsel çalışmalar, felsefî eserler ortaya konmuştur**. (s. 130-134)

Feuerbach'ın Antropolojik Ateizmi: Feuerbach**,** Hristiyanlığın Tanrı imajının etkisinde kalarak Tanrı kavramıyla insan doğası arasında bir ilişki kurmuştur. Feuerbach'a göre Tanrı kavramı insanın kendi doğasını dışarıya yansıtması sonucu oluşmuştur. Feuerbach'a göre esas olan insanın kendisi ve kendi varlığıdır. (Ludwig Feuerbach, The Esence of Chritianity, s. 5-30) Feuerbach'ın aksine pek çok filozof Tanrı inancının insanın doğasında bulunduğunu ve bunu doğuştan getirdiğini iddia etmiştir. İslam dinine baktığımızda zaten Tanrı'nın nitelikleriyle, insanın özellikleri arasında bir uçurum bulunmaktadır. Başka dinlerde olduğu gibi yarı ilâhî bir kişiden söz edilmez. İslam dininde ne Tanrılaştırılmış varlıklar, ne günahsız azizler, ne ruhban sınıfı ve ne de kilise gibi tanrısal kurumlar mevcuttur. (s. 135-138)

Karl Marx'ın Sosyopolitik Ateizmi: Marx'ın din eleştirisi O'nun dünya görüşünün bir parçası olarak önem kazanmaktadır. Bir anlamda ateist olmak Marxist olmanın getirdiği ve gerektirdiği bir durum haline gelmiştir. (s. 139) Marxizm Batı'nın kendi bünyesinde oluşturduğu kapitalist sisteme karşı bir reaksiyondur. O, gördüğü problemler karşısında siyasî ve ekonomik yapıyı yeniden düzenlemek istemiştir. **Marx, insanlık tecrübesini bir tek teoriyle izah etmeye kalkışmış insanın bütün ideallerini, karakterini onun maddî yapısına indirgemiştir.** Marxizme göre Tanrı'nın yok olduğunu söylemek ise Proletarya tarafında yer almak ve onların lehinde çalışmak olacaktır. **Marx sonuçta pek çok unutulmaz acıların yaşanmasına neden olmuştur. İdeal bir İslam toplumunun kapitalist bir toplum olmayacağı herkesin mâlumudur.** Marxizm yok iken ezilen, mağdur olan ve bir şekilde ıstırap çeken insanların yardımına en başta din koşmuş burjuvaya, zalimlere karşı onların haklarını savunmuş acılarını dindirmiştir. Günümüzün olağan üstü zor şartlarında dahi pek çok insan için din bir moral ve motivasyon kaynağı olmaya devam etmektedir. (s. 143) **Batı ve Batı kültürü insanlık için genel geçer bir örnek değildir**. Marxist tarih anlayışıyla hareket edenler İslamiyet'in evrenselliği, aşkınlığı (vahiy boyutu) ve ahlak anlayışı gölgelemiş, putperestliğe ve zulme karşıtlığını ve adaletin yanında yer alışını görmezlikten gelmişlerdir. **Evrim teorisi ile ırkçılık ve faşizm ilerlemiş, Marx'ın görüşleri arkasında yılgınlık, hayal kırıklığı, üzüntü, hatta gözyaşı bırakarak kendi kabuğuna çekilmiştir.** (s. 144-146)

Freud'ün Psikanalitik Ateizmi: Freud **sahasının dışına çıkarak dinî konularda birtakım yanlış hükümlere varmıştır. Freud'a göre** Tanrı fikri insanın, çocukluk döneminde karşı karşıya kalmış olduğu zorluk ve felâketler karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma sisteminden kaynaklanmıştır. (S. Freud, Totem and Taboo, s. 147-151**) Bir insan olarak Freud'ün kokain bağımlısı olmanın yanında, duygusal ve bunalımlı bir kişiliğe sahip olması (Pierre Debray, Freud Skolastiği, s. IX-XI) fikirlerinin doğruluğu hakkında da çevresindekileri ciddi tereddütlere sevketmiştir. Freud'ün Tanrı'ya inanma ile çocukluk devresi arasında kurmuş olduğu ilişkinin tersine çevrilmesi ve ateizmin aleyhinde kullanılması da mümkündür.** Ayrıca m**ilyarlarca zeki ve sağlıklı insanın hâlâ Tanrı'nın varlığına inanması ve inanmaya da devam etmesi** konunun o kadar basit olmadığını göstermektedir. **Freud dinle ilgili değerlendirmelerinde totem, tabu ve fetiş gibi kavramları gündeme getirmiştir. Halbuki İslamiyet daha ilk günlerinde kendine en büyük hedef olarak putperestliği, ilkel inançları, hurafeciliği ve büyücülüğü seçmiş** ve olanca gücüyle bunların hakim olduğu Arap geleneğini yıkmaya çalışmıştır. (s. 147-150) Tanrı inancı, yaşamının sevinçli ve kederli bütün dönemlerinde insanı ayakta tutmakta ve insanın dengesini kaybetmesine engel olmaktadır. (s. 151)

Nietzche ve Sartre'ın Varoluşçu Ateizmi: "Tanrı öldü O'nu biz öldürdük" diyen Nietzsche, bunun sonunda insanın özgürlüğünü ve onurunu yeniden kazanacağını ve kendi özünü yine kendisinin belirleyeceğini ifade etmiştir. Nietzche'den büyük çapta etkilenen Sartre da insanın özgürlüğü için Tanrı'nın yok olması gerektiğini öne sürmüştür. H**er iki düşünürün iddiaları Tanrı'nın varlığını çürütmekten ziyade onun ahlaki açıdan var olmaması gerektiği gibi bir ön kabulle yola çıktıkları görülmektedir. Her iki düşünürün de reddettiği Tanrı İslamiyet'in Tanrı'sı değildir**. Görünen o ki bu düşünürler daha ziyade **Hristiyanlık'la hesaplaşmaktadırlar**. **Bu kişiler Tanrı'nın (İsa) trajik bir biçimde çarmıha gerildiği, insanların günahkâr doğduğu ve kiliseye gidip vaftiz olmadıkça aklanamadığı, insanların günah işlediğinde (Ortaçağ'da görüldüğü gibi) acımasızca ateşe atıldığı bir kültürde yetişmişlerdir**. **Projelerini ve ideallerini de evrensel bir norm olarak düşünmemek gerekmektedir.** Ateistlerin iddiasının aksine dinin (İslamiyet) ahlak konusunda olumsuz bir rolü bulunmamaktadır. **Ateistlerin ileri sürdüğü özgürlük ideali de sorumsuzluk, kuralsızlık, dağınıklık ve kaos istemiyle eş anlamlıdır.** İslam peygamberi görevinin birinci derecede ahlakı kemale erdirmek olduğunu belirtmiştir. (Muvatta, I-II, Hüsnul Hulk, 8) Elbetteki insanların kişisel zaaflarından kaynaklanan olumsuzlukların Tanrı'dan kaynaklandığını düşünmek ve dini eleştirmek büyük bir haksızlıktır. (s. 152-156)

İdeolojik ateizm

Bilimsel (Materyalist) Ateizm Dayatması: Bilimsel ateizm yoktur. Çünkü ilim, Tanrı kavramını değerlendirme yetkisine sahip değildir. Söz konusu olan pozitivistler ve bilimci ateizm değil, bunalımlardan kaynaklanan özel bir ateizmdir. **Zaten ateizmin insanlara bir vizyon sunması bugüne kadar mümkün olmamıştır**. Ateist sistem, tamamen bir bunalım felsefesidir. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 300) ve aynı zamanda "Ateist hareket emperyalist bir projedir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 29) İnsanların hem dünya hem ahiretini sömürür! Sovyetler birliği, 26 Aralık 1991'de dağıldı. Bu tarih aynı zamanda, Marksizm, materyalizm ve ateizmin çöküşü olarak hatırlanacaktır. (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s.304) **Modern bilimin verileri ateizmi değil, ilahi dinleri haklı çıkarmıştır.** (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 307) **İnsanın sahip olduğu maddi elementlerden ve taşıdığı proteinden çok, manevi ve ruhi diğerleri önemlidir. Onun bu yönleri inkar ve ihmal edilirse, geriye sadece insanın posası kalır.** Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 216) **Sovyetler Birliği döneminde Marxist ve Leninist dünya görüşünü "bilimsel ateizm" adıyla eğitim ve öğretimde zorunlu bir ders olarak okutulmuş ve dinin ortadan kalkması için yoğun mücadele verilmiştir.** Dini inançlar, kurumlar, ibadetler, törenler yasaklanmıştır. Diyalektik materyalizm, evrenin kendi başına var olduğunu, şuurun da maddeden sonra geldiğini ileri sürmüştür. M**ateryalizm şekilsiz bir maddeden bugünkü evrenin nasıl meydana geldiğini izah edememiş, insanın yaşamıyla, psikolojisiyle, inançlarıyla, etik değerleriyle, düşünce gücü ve arzularıyla ilgili olarak sistemli bir felsefe üretememiştir.** (s. 157-160) **Bilimsel Ateizm Çarpıtması ve İslam'ın Evrenselliği:** Bilimsel (materyalist) ateizm **İslamiyet'in yıkmaya çalıştığı eski putperest toplumun sömürü, kölelik, mal hırsı, kabilecilik, büyücülük, kan davası, fetişizm gibi alışkanlıkları İslam'a mal etmeye çalışmıştır.** Ateistler tarihte cereyan eden ve hiçbir zaman Peygamber'in onaylamayacağı siyasi, coğrafi ve ticari kavgaları İslam'ın kendisi olarak takdim etmeye çalışmaktadırlar. Marxist ateistler ayrıca **Hz. Muhammed'in çevresinden ve eski dinlerden etkilendiğini iddia etmişlerdir.** Bununla da kalmamışlar İslamiyet'in gelişmeye, düşünceye ve tartışmaya karşı olduğu yalanını yaymışlardır. İslamiyet'in ilâhî kaynaklı olamayacağını **ve Mekke toplumunun bu dini ortaya çıkardığını dile getirmişlerdir.** Halbuki Hz. Peygamber'e baktığımızda O'nun gerek şahsiyetinin gerekse getirdiği mesajın, Mekke toplumunun ve o toplumda yaşayan sıradan bir insanın önceliklerinin belirleyici olmayan **aksine onların mevcut değerlerini alt üst eden ve kökünden kazıyan inançlar**

olduğu rahatlıkla gözükebilecektir. Hz. Peygamber'in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hâkim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestliğe, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa'yı Tanrı'nın oğlu olarak görmeleriyle ve enkarnasyonla ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. **Halbuki ateistlere göre Peygamber'in onlardan etkilenmesi gerekirdi. Hz. Mûsâ, Hz. İsa veya Hz. Muhammed başta olma üzere tarihteki hiçbir peygamber kendi başına yeni bir din getirmemiş, hepsi de tek Tanrı'nın varlığını insanlara haber veren ve ondan başka tapılacak, kutsanacak ya da ilâhlaştırılacak herhangi bir varlığın bulunmadığını öğreten dinin elçileri olmuşlardır. Yine bu peygamberlerin hiçbirisi de insanlardan kendilerini kutsamalarını veya kendilerine tapınmalarını istememiş gerçek Tanrı'nın sadece yaratıcı Allah olduğunu öğretmişlerdir. Özünde bir olan fakat günümüzde bozulduğu için inanç esasları farklı yorumlanan bütün ilâhî dinler kaynak itibariyle bir olup aynı Tanrı'nın göndermiş olduğu dinlerdir**. Peygamberler kendilerini aynı halkanın devamı olarak görmüş ve birbirlerini destekleyici şeyler söylemişlerdir. **Mevcut sosyal yapının peygamberleri ortaya çıkarması ve onları etkilemesi bir tarafa, peygamberler o toplumu yeniden yapılandırmak ve değiştirmek için gelmişlerdir.** (s. 161-166) Materyalist ya da Marxist bir ateizm anlayışında insanlar sadece materyalist bir ateist olma özgürlüğüne (ya da zorunluluğuna) sahiptir**. Materyalist bir ateizmin hâkim olduğu yerlerde insanların bırakınız dinsizliği reddetmeyi, ateizmi eleştirme özgürlükleri dahi bulunmamaktadır.** (s.167-170)

Ateizm ve İslam gerçeği

İslamiyet'in Ateizme Bakışı: İslam dininde inanç özgürlüğünün çok geniş bir biçimde görüleceği kesindir. Ancak bununla birlikte **İslamiyet'in tâviz vermediği ve kesinlikle rızâ göstermediği konular** da bulunmaktadır. Bunlardan **biri putperestliktir**. Bir diğeri de **insanlar arasında görülen zulüm, katliam, soykırım, tecavüz, işkence, haksızlık, ayrımcılık ve sömürü gibi insanlık dışı fiillerdir.** Kur'an, adaletin, eşitliğin, erdemin ve sevginin yaygınlaşmasını talep etmiştir. Zaten onu anlamlı kılan, farklı dilde, dinde, renkte ve coğrafyadaki binlerce insanın, özellikle ezilmiş, sömürülmüş, yurtlarından sürülmüş, hor görülmüş ve haksızlığa uğramış kişilerin gönlünde yer almasını sağlayan şey de İslam'ın bu evrensel değerleri olmuştur. İslam bizzat anlamı ve içeriği ile de bir barış dinidir. (s.173-174)

Ateizmin İslam'a Yaklaşımı: Ateizmin eleştirilerinin temelinde teorik kaygılardan ziyade ideolojik ön yargılar ve saplantılar görülmektedir. (s. 175-176)

Ateizm Karşısında İslam: İnsanlığa hitap eden din (İslamiyet) ateistlerin düşündüğünün aksine ne bir ideoloji, ne sadece ekonomik ve politik bir yapı, ne de felsefî bir dünya görüşüdür. O evreni ve canlıları kucaklayan, bütün insanları insan olmak bakımından hoşgörüyle karşılayan, onları dili, rengi, kültürü, sosyal statüsü, ekonomik durumu, cinsiyeti, nesebi ya da geçmişiyle yargılamayan tek Tanrı inancını savunan, putperestliği yıkan ve yeryüzünde adaleti amaçlayan engin bir inanç sistemi ve hayat düzenidir. Bu anlamda İslamiyet herhangi bir teorisyenin zihnine sığacak kadar dar olmadığı gibi, bütün varlığa, tarihe, toplumsal yapıya ve insanlığa idelojilerin yaptığı gibi tek bir ilkeyle yaklaşacak kadar da sığ bir bakış değildir. Sosyal alanda toplum ve fert dengesini gözeten İslamiyet, adaleti, çalışmayı, ticareti, dürüst yollarla para kazanmayı teşvik etmiş, aldatmayı, yalanı, sömürüyü ve borçluyu ezmeyi ise şiddetle yasaklamıştır. İslamiyet her türlü egoizmi ve ırkçılığı reddetmiş, bu amaçla öldürmeyi ve zulmetmeyi reddetmiş, bir başkasının canına, malına, ailesine, inancına ve özel yaşamına müdahale edilmesini de yasaklamıştır. Hristiyanlıkta görüldüğü gibi ruhban sınıfına da (Klerikal yapılanma) imkân tanımamıştır. İslamiyet gerek bireysel, gerek toplumsal ve gerekse evrensel açılardan mutluluğun temini yönünde ilkeler ortaya koymuş, niçin var

olunduğu ve nereye gidileceğine dair getirmiş olduğu açıklamalarla insanlara bir vizyon sunmuştur. (s. 177-178)

Ateizmin ise insanlara bir vizyon sunması ve varlık alemiyle ilgili tatmin edici açıklamalar getirmesi bugüne kadar mümkün olmamıştır. **Sistemli ve ahenkli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmiştir.** Ortaya yeni bir şey koyamadığı gibi insanların ufkunu açacak, onlara ümit verecek ve geleceği aydınlatacak bir sistem de sunmamıştır. Her şeye rağmen İslamiyet bütün sadeliği ve çekiciliği ile insanlığın önünde durmaktadır. **Geleneğin bizlere sunduğu İslam'la kaynakların bizlere anlattığı İslam arasındaki farkı hissedip kaynaklardaki İslam'a ulaşınca birçok sorun zaten kendiliğinden hallolacaktır.** (s. 179-180)

Sonsöz

İnsanı inançsızlığa götüren yolların temelinde bizâtihî ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen bilgisizlik, tutarsızlık, iki yüzlülük ve gayri insani tavırlar yatmaktadır. XX. yüzyılda ateizm adına ortaya pek çok şey konmuş ama içeriğinin daha çok ideolojik bilim, ideolojik felsefe ve ideolojik ateizm olduğu görülmüştür. Bu söylemlerin temelinde de pozitivist ya da materyalist esintiler bulunmaktadır**. M**utlak bir ateizmden söz etmek imkânsızdır. Bilimsel, rasyonel ya da mantıksal gibi kavramların ateizm adına kullanılması tamamıyla yanıltıcı ve çarpıtıcı bir durumdur. Ateistler, teizmin kanıtlarını eleştirmekten başka bir seçenekleri olmamıştır. Bunun yanında kendi bakış açılarını destekler ikna edici görüşler de ortaya koyamamışlardır. **Henüz kanıtlanamayan ve kanıtlanması da mümkün olmayan teorilerinin etkisi ve gücü ise günümüzde oldukça zayıflamış, yaygınlığı da sona ermiştir. Bunların arasında Comte'un pozitivist; Feuerbach'ın antropolojik; Marx'ın sosyopolitik; Freud'ün psikanalitik ve Nietzche ile Sartre'ın varoluşçu ateizmi bulunmaktadır.** İddialarını yanlışlayan sayısız örnekler bulunduğu halde fikirlerinden vazgeçmemişler ve ideolojik kaygılardan ötürü bunları kutsallaştırmışlardır. **Ateizmi ilke edinen ideolojiler kiliseyi aratmayacak derecede doğmatik, statik ve dayatmacı tavır sergilemişlerdir**. **Kendilerini ilmî, felsefî ve özgür düşünceli diye tanımlayan ideolojiler insanlık tarihinin en doğma, en katı ve en yasakçı ekolleri haline gelmişlerdir.** Bireylerin yaşamlarına, düşüncelerine, inançlarına, kısacası özgürlüklerine dahi ipotek koymuşlar, **ideolojilerini XX. yüzyılın çağdaş dinleri haline getirilmişlerdir. Ancak kesin olan bir şey varsa o da artık ateizmin bilimsellik, rasyonellik ya da özgürlük kılıfına bürünemeyeceğidir.** (s. 184-189)

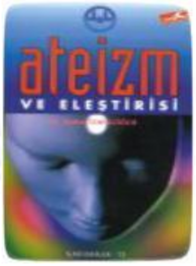

Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi

*

Ateizm ve İslam

"İslam dinine göre evren tanrının yaratması sonucu meydana gelmiştir ve kâinatta geçerli kanunlar (Sünnetullah, Âdetullah) vardır. Bilim, düzen ve yasalardan hareketle sonuçlara

ulaşmaktadır. Bilimsel sonuçlarının dine muhalif olması söz konusu olamaz.” (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, **s. 79)**

Ateizmin Kelime ve Terim Anlamları Ateizm kavramı; yunanca, ilahi dinlerin söylediği bahsettiği anlamda bir ilahın varlığına inanmak anlamına gelen ‘Theizme’ sözcüğünden doğmaktadır. İngilizcede (A) olumsuzluk edatıyla birleştiğinde ise ‘Allah’ın varlığını inkar eden felsefi görüş’ manası taşıyan Ateizm düşüncesi meydana gelmiştir. Ateizmi anlayabilmek için ateizmin reddettiği din düzenini ve dindarlığı bilmek şarttır. (s. 13-16)

Çeşitleri: Mutlak Ateizm: İnsan fıtratında hiçbir şekilde tanrı inancı olmadığını iddia ederler. (s. 18-21) Teorik Ateizm: Ateizmin genel tanımı olarak da kullanılan bu tanım; tanrıyı düşünerek, tartışarak, ilmi bir çabayla reddetmek ve ilgili iddiaları çürütmek fiillerine dayanır. Panteizm ve Deizm de reddedilir. (s. 23) Fiili Ateizm: Pratik Ateizm olarak ta adlandırılan bu ekol tanrı yokmuş gibi yaşamak ve tanrıyı günlük hayata dahil etmemek şeklinde tanımlanır. Pasif ve Aktif olmak üzere ikiye ayrılır. Pasif olanlar ateizmi sessiz, sakin kendi içlerinde yaşarken aktif olanlar ise hem ateizmi yaşarken aynı zamanda çevresindeki tanrı figürlerine savaş açarlar. (s. 25) İlgisizlerin Ateizmi: Tanrıya inanmanın veya inanmamanın eşit derecede anlamsız olduğunu savunurlar. Bu konudaki tartışmadan uzak durmak prensipleridir. (s. 26) İdeolojik/Bilimsel Ateizm: Karl Max, F.Engels gibi düşünceler ateizmin bilimsel bir gerçek, dinin ise toplumun uydurduğu bir problem olduğunu benimsemişlerdir. (s. 27)

Ateizm kavramı, içerik ve şekil bakımından bazen başka birçok terimle karıştırılmıştır. (s. 28) Agnostisizm (Bilinmezcilik): Agnostiklere göre tanrıyı inkar etmek için tüm mevcudatıyla bilmek, tanımak gerekir. Bilinmeyen bir varlığın reddi mantıksızdır. (s. 29) Deizm (İlahçılık): Varlığı akılla bilinen bir tanrı anlayışını savunanların benimsediği yarı dini yarı felsefi anlayış. Tanrıyı kabul eder peygamberliği reddederler. Tanrıya inanmakla birlikte onun yaşama karışmaması gerektiğini savunurlar. (s. 30) Panteizm (Tümtanrıcılık): Tanrının ‘zati’ varlığını reddederler. (s. 32)

Düşünce tarihinin başlarından itibaren bir inançsızlık düşüncesi olmasının ardından ateist düşünce rönesanstan sonra ortaya çıkmıştır. Buna göre gelişen ateist düşünce yapısında maddeyi bütün varlığın kaynağı olarak gören maddeci ateizmin ilk temsilcisi Democritos, şüpheci ateizmin ilk temsilcileri Sofistler, ampirik ateizmin ise ilk temsilcisi Theodores’tir. (s. 47-50) Kilisenin tutarsız bir takım esaslarına ateistler bilim yönünde gelişerek ilmi yönden cevaplar aramışlardır. Ateist zihne sahip kimselerin, toptan dini yok etme çabalarının sonuçsuz kalması, dininde en az bilim kadar insan ruhunun temel fenomenlerinden biri olduğunu göstermektedir. (s. 51-55) Başta felsefe olmak üzere hem sosyal hemde deneysel bilimlerde, sonucu ateizme varan pek çok ‘teori’ geliştirilmiştir. (s. 56)

Materyalizm (Maddecilik): Varolan her şeyin madde ve boşluktan oluştuğu, hayat ve bilinç dahil olmak üzere evrendeki bütün varlıkların maddeden meydana geldiğini iddia eder. Ayrıca materyalizm, madde ve kainatı konu alan diyalektik materyalizm ve sosyal olayları konu alan tarihi materyalizm olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Dünyanın, büyük patlama sonucunda materyalistlerde inanmaktadır. Materyalizmin maddede varolduğunu iddia ettikleri pek çok niteliğin, teizmin bildirdiği tanrının sıfatlarıyla örtüştüğünü söyleyebiliriz. (s. 57)

Pozitivizm: **A. Comte, pozitivist dinin mimarıdır.** (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 254) Auguste Comte'un başını çektiği, doğru bilginin yalnızca bilimsel bilgi olduğu, doğru bilgiye ise yalnızca ampirizm (deneycilik) ile ulaşılabileceğini savunan düşünce akımıdır. Fakat hangi

yönüyle ele alınırsa alınsın kuşatıcı vahiy bilgisinin rehberliği olmadığı müddetçe ister akla ister deneye ister duygulara dayandırılsın zan olmaktan öteye gidememektedir. (s. 79)

Ateist Varoluşçuluk: Tanrı insanı bir obje gibi görür. O gözü her yerde olan bir takipçi gibidir. İnsan ise zamanla kazandığı tecrübeden ibarettir. Ateist varoluşçular 'tanrı yoktur' prensibinden çok tanrı olmamalıdır prensibini baz alırlar. İnsanı üstün kılma çabaları olan varoluşçular insanı hiçliğe sürükler. (s. 90)

Tabiatçı Ateizm: İnsanın tanrı inancının kaynağı olarak kişinin zihinsel, ruhsal, toplumsal tabiatlarında ve eğilimlerinde aranması gerektiği düşüncesidir. Bu yaklaşımın hedefi, dinin inancın bir tür gerekliliğe karşılık gelmeyen bu tür zihinsel tasarımın sosyolojik veya psikolojik bir yanılsamanın ürünü olduğu iddiasıdır. Tabiatçı Ateistler tanrı inancının kaynağını tabiatta aramışlar ve bu sayede kendi psikolojik durumlarını, iç ve dış alemde yığılı olan ruhi amillerini tanrının emir ve yasakları olarak algılamışlardır. (s. 98)

Modern dönemde ateizmin taraftar bulmasının nedenlerinden en önemlileri, Hristiyan teolojisindeki dengesizlikler, bilgi felsefesindeki köklü değişimler ve kilisenin fikirlere karşı koyamadığı ilmi kesime kaba kuvvetle baskı uygulaması sayılabilir. **Hristiyan teolojisi gerçekten uzaklaştıkça mucizelerle dine taraftar toplama çabasında bulunmuş ve bu uydurmalarda aşırı giderek dini asıl ritüellerinden uzaklaştırmıştır. Bu inançlar iradi imanın şartı olarak sunuldu ve inanmayanlar aforoz edilerek ateizme yakınlaşmalarına neden olundu.** Papazların cennet topraklarını bile insanlara para karşılığında satıyor olmaları insanları şüpheye düşürdü. (s. 113- 167) Din görevlileri dine katı kurallar koymuş ve bilimle din arasında ciddi çizgiler belirlemiştir. (s.168-169)

İslam, akıl ve iman: Kur'ana genel bir bakış açısıyla baktığımızda akla hitap ettiğini görürüz. Onun akla ve aklın kullanılmasına verdiği önem asla göz ardı edilemez. Kur'anın akla olan bu yönelişi katiyen başka kutsal kitaplarda yoktur. **Aklın ileri seviyesi ilim ve irfanı ortaya çıkarır ki, ilim ve irfana Kur'an-ı Kerim dokuz yüzden fazla ayetle verdiği önemi ortaya koyar.** Dinin en temel şartları akıl sahibi olmaya bağlandığına göre akılla hareketin ehemmiyeti şüphe götürmez. Akıl, muhtelif fikirleri belirli kategorilere ayırma yetisine sahip olan, analiz edince bütünleyici ve birleştirici bir özellik taşır. İşte Kur'an'a göre aklın en önemli yanı burasıdır. Bu sebeple Kur'an'da aklını doğru şekilde kullanamayanlar kınanmıştır. (s. 173-203)

İslam ve bilim: İslam'ın bilgiye verdiği değer, bilgi edinmede kadın erkek ayırmayan, ilmin hangi bölgede kimin elinde bulunursa bulunsun tahsil edilmesi gerektiğini savunan, bilgi kaynaklarını kati delillerle sağlamlaştırmayı prensip edinen İslam dini, bu kurallarda da öncüdür. Peygambere inen ilk vahiy olan 'Oku!' bile, İslamın ilime verdiği önemi belirtmeye kafidir. (s. 205)

İslam düşünce tarihinde din bilim ilişkisi: Ümmi sayılabilecek bir cemaate bildirilen İslamiyet, o dönemin şartlarıyla ilmi en ileri dereceye yükseltmiş olan İslam, o yıllarda koyduğu kuralların evrenselliğini günümüzde de canlılığını koruyarak ispatlamaktadır. İslamiyet aynı zamanda alem ve Allah arasındaki ilişkiye de açıklık getirmiş, insanlar inanmaya yönelebilecekleri bir yaratıcıyla tanıştırmıştır. (s. 206-210)

İslam'da Dünya Ahiret Dengesi: İnsan-Kainat İlişkisi: Kainat insanlığın devamını sağlayacak materyalleri insana susmakla görevlidir. Bilgi seviyesi konusunda dahi insan kainatının merkezindedir. Böylelikle yeryüzünü şekillendirme, imar etme yetkisi de kendisine verilmiştir. (s. 211-214) Allah Teala yaratılmış olduğu insanların değerlerinin ortaya çıkması amacıyla

onları **sınamak için kainatı yaratmıştır**. (s. 215-216) Dünya hayatı Kur'an'da genelde ahiret hayatıyla birlikte alınmış, bazen ikisi arasında karşılaştırma yapılırken ahiret hayatı üstün kılınmıştır. Dünya üzerinde yaşanmış olan hayat, ahiretteki saygınlığı ve muameledeki üstünlüğü belirleyecektir. Yani kısa dünya hayatını İslamın maneviyat şemsiyesi altında geçiren insan ahirette ebedi mutlu olacaktır. Dünya ahiretin bir nevi ön hazırlığıdır. Geçici olan kalıcı olandan değersizdir. (s. 217-219)

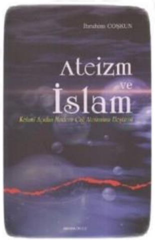

İbrahim Coşkun, Ateizm ve İslam

*

Deizm

Zaten dindar olmayan bir kişinin deizme yöneldiğinden bahsetmek son derece yanıltıcıdır. Tanrının varlığına inandığı halde, günlük hayatı sırasında dinin gereklerine uygun hareket etmeyen kişiler aslında üzeri örtük bir deizm içinde sayılırlar. Bu durumda olan kişilerin bir kısmı, deizm gibi bir tanımla karşılaşınca durumun kendilerine uyduğunu görmüş ve deist oldukları sonucuna varmış olabilirler. (s. 8) Deizmin arkasında tepki kaynaklı bir dinden kaçış hareketi ve tanrı ile bağlantının kesilmesi sebebiyle bir dünyevileşme eğilimi olduğu açıktır. (s. 9) İnsanların aklına, kalbine ve sağduyusuna hitap etmeyen hiçbir düşüncenin kalıcı anlamda kabul görmesi beklenemez. Yaygınlık kazanan şey deizm ya da ateizm değil, dünyevileşme eğilimi ve ayak uydurmakta güçlük çekilen hızlı kültürel değişimlerdir. Allah-din-kitap söylemlerini hep ön planda tutanların uygulamadaki çirkinlikleri ile baskı ve dini yükleme operasyonları dinden uzaklaşma eğilimini hızlandırmaktadır. (s. 10) Her sistemli düşüncenin arkasında mutlaka inançlar yerleşik olarak bulunmaktadır Marksizm, deizm içinde bu geçerlidir. Belirli varsayımlar ve kabuller yapmadan ileri gitmenin imkanı yoktur. (s. 14) Hayat ile inançlar arasındaki gerek pratik gerekse zihinsel çelişkiler artık taşınamaz hale geldiğinde insanlar ya deizme ya da ateizme yönelmektedir. (s. 15) Dinin "kötü temsil edilmesi" insanlarda deizm görüntüsü altında bir tür nihilizme yol açmaktadır. Sorun vahyin algılanış şeklindedir. (s. 16) **Dinin asıl maksadı insanlığa adaleti, merhameti, vicdanı, paylaşımı, kardeşliği getirmek ve hayatı anlamlı kılmaktır**. (s. 17) Deizm, aklı temel alan, bilgiyi vahye dayalı bilginin yerine koyarak felsefi görüşü dinileştirmiştir. (s. 19) 16. Yüzyılda tanrıtanımazlığın karşıtı olarak ortaya çıkan deizm, tanrının belirli kurallara göre işleyecek şekilde evreni yarattığını ileri süren ve sonra her şeyden elini çektiğini kabul eden, akla ve bilime ileri derecede güven duyan felsefi bir harekettir. (s. 20) İnançlarını, özellikle Newton tarafından ortaya konulan mekanik evren modelini temel alarak savunmaya çalışır. En temel iddiası, aklın gerçeği ve hakikati keşfetme yeteneğine sahip olduğudur. Onlara göre kuralları Tanrı değil, insan koyar. (s. 21) 17. Yüzyılda İngiltere'de deizm yaymaya başladı. İlk başlarda Tanrıya ve ahiret hayatına inanmakta idiler. (s. 23) Aklın ahlak kurallarını koyabileceği iddia ederler. İlk kez, İngiliz düşünür Edward Herbert, sonra Voltaire, Rousseau, T. Paine gibi isimler ile temsil edilir. Doğal din anlayışını savunurlar. (s. 24)

Kant, tanrının varlığının teorik akıl ile ispatlanamayacağını savunur. (s. 25) **Protestanlığın temel argümanı, 'herkes İncili kendisi okuyup anlayabilir' şeklinde özetlenebilir. Liberal**

düşünce ile deizm arasında bir bağlantı söz konusudur. (s. 27) Kilisenin, Aristoteles kozmolojisini, Batlamyus astronomisini Kitab-ı Mukaddes'in yorumları olarak takdim etmesi sonucunda, dönemin bilimsel verileri ile kilisenin arasında gerginlik meydana gelir. Fideizm, inanca dair hakikatlerin aklın ötesinde olduğu ve hatta bazı durumlarda akılla imanın çatışabileceğini iddia eder. 'İnanca yol açmak için bilgiyi inkar etmek zorunda kaldım' diyen Kant, 'Saf aklın eleştirisi' (s. 31) adlı eserinde, inançla aklın çatışabileceğini ileri sürer. (s. 29) Galileo'nin, dünyanın döndüğünü ileri sürmesi Vatikan'ın son derece rahatsız etmiştir. Bir makine veya eser ne kadar mükemmel ise, onun yaratıcısı da o kadar mükemmel olduğu sonucuna varmak gerekir. 'Tanrı akıl ile bulunabileceğinden dolayı, bilime engel olan kilise kurumuna gerek yoktur' düşüncesi yaygınlaşır. Newton, Galileo, Kepler, Leibniz dindar insanlardı. (s. 30) Kant, aklın sınırları içindeki bir tabii din anlayışına savunur, doğal ya da rasyonel bir dine inanır. Evrenin açıklanabileceği düşüncesi ve kendi kendine yeterli tabiat anlayışının yerleşmesi aydınlanma düşünürlerinin çoğunlukla deist olmasına yol açmıştır. (s. 31) Descartes, din ile bilimin birbirinden bağımsız iki ayrı alan olduğu prensibini ortaya koymuştur. Pozitivist bilim anlayışı, metafiziğin tamamen devre dışı bırakılmasına yol açmıştır. Pozitivizmin kurucusu olan Comte, dini, insan düşüncesinin evrimi sürecinde ilkel, olgunlaşmamış bir aşama olarak tanımlar. (s. 32)

Bazı kişilerin günlük hayatlarında zaten tanrıyı göz ardı etmelerinden kaynaklanan bir tür adı konulmamış deizm söz konusudur. Gerçekte ise söz konusu olan şey, doğrudan sekülerizmdir. İnsanların kendi bildikleri şekilde hayatlarını devam ettirmeleri, zaten deizmin işaretidir. Dolayısıyla burada sorun, geleneksel bir toplumda sekülerleşme sonucunda ortaya çıkan şaşkınlık halidir. (s. 35) Dine eğilimin tüm dünyada pozitif bir ivme halinde olduğu bilinmektedir. Bireyselleşme neticesinde yalnız kalan ve gittikçe kendisine yabancılaştığını hisseden insan bir şekilde Tanrıya sığınma zorunda kalmaktadır. **Deizmin asıl nedenleri, bireyselciliğin yükselmesi, tüketim hastalığının hayatı sarması, hızlı zihinsel savrulmalar ve bilimciliğin sahte bir dine dönüşmesi sayılabilir.** (s. 36) İşler yolunda giderken kapı dışında bekletilen fakat sıkıntılı hallerde panik butonuna basılarak çağrılan bir tanrı algısı, bireyselleşmiş ve bencil insan tipolojisi için idealdir. (s. 37)

Deizm konusunu sosyolojik ve teolojik olmak üzere iki açıdan ele almak en uygun yaklaşım olacaktır.

Sosyolojik etkenler

Medya etkisi: Aklı başında hiç kimse, bir yakınını ameliyat etmek için internet bilgilerine başvurarak operasyona kalkışmaz. Ekonomi, siyaset, spor gibi alanlarda medyada görülen bilgi kirliliği özel olarak inanç sahasına kaydığında, tam bir körleşmeye yol açmaktadır. (s. 38) Hızla yayılan bilgi, bir şekilde doğruluğun ölçüsü olarak algılanmaktadır. Emek ürünü değerli bilgiler kolayca harcanabilmektedir. (s. 39)

Ailenin fonksiyon kaybına uğraması: Teknolojinin hayat tarzlarını belirleyen bir faktör haline geldiği ortadadır. Gençler doğru veya yanlış son derece farklı fikirlerin bombardımana uğramaktadır. (s. 40) **Günümüzde çocuğa, gerçek bir temele dayanmayan özgüven telkini yapılmaktadır**. Danışmaya değer herhangi bir otorite tanımadıkları için, uçlara kaymalar söz konusu olmaktadır. (s. 41)

Açıklama kolaylığı: Deist bir kişi, ateist düşüncenin felsefi ve bilimsel açmazlarından, kutsal kitabı kabul etmeyerek ise dini tartışmalardan kolayca sıyırmış olmaktadır.

Gençlik sendromu: Deizme kaymanın diğer bir sebebi de gençlik döneminin, reaksiyon gösterme eğiliminin fazla olduğu bir dönem olmasıdır. Deizm, düşünce üretmekten ziyade var olana karşı koyma özelliği taşır ve içerikten mahrumdur. Sosyal ve manevi baskıdan kurtulup özgürleşmenin bir aracı olarak algılanır. Kayıtsızlık ve ilgisizliğin diğer adıdır deizm. (s. 42)

Şehirleşme: Çocuklar bir saat içinde, son derece farklı hayat anlayışına sahip bir semte ulaşabilmektedir. Artık kapalı toplumdan kozmopolit bir ortama çocuklar geçiş yapmaktadır. (s. 43)

Kapitalizm: Gençler, reklam, sinema, müzik ve sanat yolu ile gençler belirli tüketim modlarına şartlandırmaktadır. Modern hayatında dayattığı zorunluluklar zaman içinde dini hassasiyetleri eritmektedir. (s. 44)

Dini etkenler

Dinin gerçek amacından uzaklaştırılması, teslis inancı, aslı günah kavramı, gerçek dışı İsa peygamber algısına yönelik gerçek dışı yaklaşımlar.

Gerçek bir örnek göstermeme: Kendini dindar olarak tanımlayan bazı kesimin, söylemleri ile pratik arasındaki uyumsuzluk dine uzak durmanın en önemli sebeplerinden birisi olarak görülmektedir. (s. 45)

Kızgın Tanrı algısı: Tehdit içeren ifadeler ile bazı kişi ve gruplar cezalandırıcı bir tanrı tanımı yaparak insanları korkutmaya hedeflemektedir. Halbuki tehdit ifadeleri küçük hata yapan inananlara değil, adaletsizlik yapan ve Tanrı'yı dışlayan kişilere yöneliktir. Doğruluktan ayrılmayan insanların tanrının şiddetini değil merhametine muhatap olacağı beklenmelidir. (s. 46) Tanrının zararlı kişilere karşı herhangi bir yaptırımda bulunmaması, tanrılık özelliğine aykırı bir durum olurdu. (s. 47)

Din bilim karşıtlığı sorunu: Din alanında Martin Luther ile başlayan Reform hareketi, bilim alanında Newton ile özdeşleşen Doğanın kanunlarının keşfedilmesi ve felsefede de Descartes'in yarattığı aklın nihai kaynak olma iddiası bu kırılmaların en belirleyici olanlarıdır. (s. 48)

Yabancılaşma: Kişinin gerçek beniyle olan içsel temasını kaybetmesi, kendinden kopma halini ifade eder. Freud'a göre insan sadece dürtüleri ile hareket eden bir varlık (hayvan) iken birtakım sosyal değerler ile sınırlandırılmakta ve böylelikle kendi özünden (serbest hayvan olmaktan) uzaklaşmakta yani yabancılaşmaktadır. (s. 52) İnsan "özü itibariyle anlam arayışında olan bir varlık" olarak değerlendirilirse yabancılaşma "insanın kendini bulma çabasında vazgeçmesi" şeklinde tarif edilebilir. (s. 53) Kuşaklar arası çatışma, bir anlamda gençliğin toplumla bütünleşememesi, yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır. (s. 54) Yabancılaşma sürecinde kişi artık kendini hiçbir kuruma ve değer sistemine ait hissetmez, topluma karşı sorumluluk düşüncesi kalmaz. (s. 55)

Diğer genel sebepler

Küresel ölçekte emperyalist güçlerin kontrol altına girmiş bazı militan örgütlerin güya İslam adına bir takım terör faaliyetlerine girişmesi insanları dinden uzaklaştıran ciddi bir faktördür. (s. 56) **Para, aşk, arkadaşlık, dostluk, özgürlük, demokrasi gibi şeyler her zaman suiistimal edilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı ancak, buradan hareketle kimse bunların terk edilmesi gerektiği sonucuna varmamaktadır. Dini anlatma konusunda**

kendini görevli sayan bazı kesimler, kullandıkları ifadelerle sanki bu çağda değil de asırlar öncesinde yaşıyormuş izlenimi doğurmakta ve bu durum son derece itici olmaktadır. Pek çok kişinin algı alanına girmeyen konular üzerinde durulması, dinin artık zamanı geçmiş bir şey olarak algılanması gibi bir bazı sorunlar doğurmaktadır. (s. 57) Özgürlük alanını kısıtlayacak otoriter bir dil kullanımı sorunların sağlıklı bir şekilde aşılmasına engel olmakta, insanların dinden uzaklaşmasına neden olmaktadır. (s. 57)

Deistlerin eleştirileri daha ziyade kişisel ve geleneksel anlayışlara dayanan ve evrensel içerik taşımayan konulara yönelik olduğu görülür. (s. 50) Deistlerin genel itirazlar ve eleştirileri: Dinler savaşa neden olmaktadır, dinler hakim olduğu yerlerde sorgulama ve gelişme olmamakta, salt inanca dayalı insan tipleri üretilmektedir. Tevrat'a göre Peygamberler büyük günah işleyen, zina, cinayet işleyen kimselerdir. (s. 61) Deistlere göre insanlara yol gösterecek şey bilimsel bilgidir. Peygamberlerin getirdiği dinler tanrı kökenli değildir. (s. 62)

Deizme yönelik eleştiriler

A. Comte tarafından üç hal kanunu ileri sürülmüştür. İnsanlık tarihini üçe ayırır: Teolojik, metafizik ve pozitivist dönem. Son dönemde dinler ortadan kalkacaktır. Lakin aradan geçen 200 yıla rağmen kehanet gerçekleşmemiştir. (s. 63) Durumun böyle olması tanrı inancının insanda doğal bir özellik olduğunu göstermektedir. **Din gibi akıl da, tanrının insana verdiği büyük bir nimettir ve her ikisinin de kaynağı aynıdır.** Deizm, dinlerin yerine aklı koyarak sadece akıl ve doğadan hareketle her şeyin kavranabileceğini iddiasındadırlar. Lakin **akıl bir referans noktasına sahip olmadığı zaman, kişi sayısı kadar farklı düşüncenin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Öyle olduğunda ise, herkes doğruyu belirleme hakkını kendinde bulur.** (s. 64) **Akıl, insanları herkesin kabul edeceği ortak fikirler etrafında toplama özelliğine sahip değildir. Felsefe tarihine bakıldığında, filozoflar sürekli olarak birbirlerinin yanlışlamaya çalışmışlardır**. Herkes kendi aklını beğenir. Mahkemelerde hem davalı hem de davacı kendisini kesin olarak haklı görür. Sorunu ise kişilerin adlı değil, kanun ve hakim çözer. Akıl, bir tanrı varsa peygamber ve kitapların var olmasını makul hatta zorunlu görür. (s. 65) İnsan, salt rasyonel bir varlık değildir. (s. 66) **Deistler açısından en büyük sorun, temel sorulara varlığını kabul ettikleri tanrıya referansta bulunarak cevap üretme imkânlarının olmayışıdır.**

Sadece yaratıp bırakan ve zihni zorlu sorunlarla boğuşan insanlara bir açıklamada bulunmayan bir tanrı anlayışının sorunlu olduğu açıktır. Varlığıyla yokluğu arasında bir fark olmayan bir tanrının fonksiyonel olması beklenemez. Ölüm sonrası hayat var mıdır, yaratılış amacımız nedir, yeryüzünde inanılmaz kötülüklere imza atanların yaptıkları yanlarına kar mı kalacaktır? (s. 67) Deistin tanrı inancının temeli ve anlamı yoktur. Deistin inandığı tanrının var ya da yok olmasının kendi hayatında ne gibi fark oluşturduğunu izah etmesi gerekir. Tanrı, neden insanlarla ilişki kurma özelliğinden mahrum görünüyor? Dürüstlük, fedakarlık yapan insanlara ödüllendirmesi gerekmez mi? (s. 68) Haklıya hakkını teslim etmeyen bir tanrı kendi tanımı ile çelişiktir. **Eğer Tanrı insanları hiçbir sebep gözetmeksizin yarattığı ise, böyle bir tanrı anlamsız işler yapıyor demektir. Böyle bir tanrı algısının arkasında, hayatı dilediği gibi yaşama arzusundan kaynaklanan bir ego olduğu açıktır. Deizm, üzerinde tüm deistlerin ortak bir düşüncede birleştikleri bir tutarlılığa ve iç bütünlüğe sahip değildir**. (s. 69)

Akıl yoluyla tanrının tek olması gerektiği neticesine ulaşılması mümkündür fakat bu tek tanrının ne olduğu konusunda bir adım bile yol almak mümkün değildir. (s. 72) Peygambersiz bir tanrı inancı içerik açısından tamamen boştur. **Hiçbir Baba, "aklı başına geldiğinde doğru ve yanlışı kendisi ayırt edebilir, aklını kullansın!" diyerek çocuğunu kendi haline**

bırakmaz. Tanrının insanları yeryüzünden yalnız bırakması ve bir şekilde yol göstermemesi düşünülemez. (s. 73) Kant, ahiret inancını ahlakın gerçekleşmesi adına postulat olarak koymuştur. Deistlerin, bu dünya bir imtihan alanı değilse, tanrının neden insanların kötülük yapmasına müsaade ettiği ile ilgili tatmin edici açıklamalar yapmaları mümkün olmayacaktır. Deizm dinlerin insanlar üzerine yüklediği bazı sorumluluklardan kurtulmak bağlamında bir kolaylık sağlamakta, hayatlarını diledikleri şekilde yaşamak konforuna ulaşmış olmaktadırlar. (s. 75) Deistin, belirli bir süre sonra ya belirli bir dine dönüş yapmaya da ateizme geçme ihtimali yüksektir. (s. 76) İslam dininde kişinin sorumlu tutulma ve muhatap alınma şartı akıldır. **İslam'da aklın kullanımında temel vurgu, aklın arzuları gerçekleştirme aracına dönüştürülmesinin yanlışlığına işaret etmektir.** İslam alimlerinin tamamına yakını aklı, dini hakikatleri tespiti ve anlaşılması hususunda birincil prensip olarak kullanmışlardır. Diğer taraftan akıl ile kutsal metinler arasında herhangi bir çatışma söz konusu olduğunda, yorumlama yoluna gidilmiş yani, akıl ön plana alınmıştır. (s. 79)

Kur'an'da övülen ve üstün bir vasıf olarak gösterilen akletme fiili ile akılcılık birbirine zıt iki yaklaşımdır. Rasyonalizm ciddi problemler taşımaktadır. (s. 83) **Akla, akıl üstü bir pozisyon tayin etmek akıldan faydalanmaktan ziyade onu kötüye kullanmaya dönüştürmektir**. Kişisel akıl, genel bir akla bağlanmadıkça sosyal düzenin sağlanmasından bahsetmek anlamsız olacaktır. **Herkesin kendi aklını hayatın merkezine koyduğu bir yerde, nihilizmden anarşizme kadar uzanan sayısız düşünce boy gösterecektir**. Freud, Marx ve Nietzsche, sosyal düzenin arkasındaki temel motive edici gücü açıklarken, Libido, iktisat ve iktidar iradesi kavramlarına dayanmaktadırlar. (s. 85) Akılcılığa yönelen en küçük eleştiri bile, bilim ve felsefe dünyasında dışlanma riskini doğurmaktadır. Her şeyi akla indirgeme çabası, gerçek inancın altını yavaş yavaş oyarak gizli bir pozitivizme yol açmaktadır. Burada sorun, tekelleşen güçlerin kendi anlayışlarını evrensel değerler olarak tanıtmalarıdır. Böyle bir aklın yapacağı şey, hakikati belirlemek değil, amaca götüren araçlara meşruiyet sağlamak ve yanlış-batıl düşünceleri aklamaktır. (s. 87) Semavi dinler aklın, vahyin ışığı altında işletilmesi gerektiğini söyler. Tabiatı algılarken ve incelerken tüm olup bitenin arkasındaki ilahi gücün farkında olmak esastır. Modern akıl ise, eşyayı kaba bir maddeciliğe yani fiziksel sebeplere indirgenmiştir. Modern akıl, kendini son sözü söyleme makamına oturtmuştur. Akla tahsis edilen bu yüce konum, tüm insanî çabaları yalnızca maddi ihtiyaçların tatmin edilmesine doğru yönlendirmektedir. **Modern akıl, kendisine tabi olanları bilgi alanında derinleştirmeyi, mutluluğu ve özgürlüğü vaat etmektedir.** (s. 88)

Aklı yanılabilir mi? Bir ya da 200 yıl sonra, şu anda elde bulunan bilgi ve algılama tarzımızın geçersizliğinin ortaya çıkmayacağının hiçbir teminatı yoktur ve bu durum 'ilerleme' inancının bir paradoksudur. **İlerleme, 'geçici hakikatler ile' günü kurtarmaktan başka bir şey değildir.** (s. 90) Matematik ve mantık, aklı; tabiat bilimleri, gözlem ve deneyi (tecrübeyi); tarih, haberi (nakli) kullanır. Din ise, akıl, nakil ve tecrübeyi, her birinin sınırlarını belirlemek şartıyla, hepsinden faydalanır. (s. 92) İnsan aklı belirli bir kaynaktan yanılmaz birtakım bilgilerle beslenmediği müddetçe hakikati bulamayacaktır. Akıl ancak mevcut bilgiler çerçevesinde değerlendirmek yapabilir. (s. 93) Bilimsel bilginin aklı kısmen tatmin edecek bir yapısından söz edilebilir, fakat insanın varoluşla ilgili sorunlarına, ölüm ve anlam arayışı gibi sorularına aydınlatıcı ve tatmin edici cevaplar sunma imkanı yoktur. David Hume, 'evrendeki gaye ve düzen bizi ilk yaratıcının varlığını kabule götürmektedir' demektedir. "Deliler ve bilimsel ispatlar teistin tanrıya olan inancının destekçisidir fakat kaynağı ve sebebi değildir, olamaz. (s. 95) Ateist yaklaşım, kendi tavrının doğruluğunu ispatlamak yerine teizmin iddiaları üzerinden hareket ederek, bu teistik delillerin eksik veya yanlış olduğunu ileri sürme yolunu tercih etmekte ve kendini haklılaştırmaya çalışmaktadır. (s. 97) 'Gözüm var, o halde her şeyi görebilirim' demek yanlıştır. Görebilmek için yeterli ışığa ihtiyaç olduğu gibi, neye bakmamız

gerektiği konusunda bir ön bilgiye ihtiyaç vardır. (s. 98) Bilim adamlarının bilimin bir kısmında derinleşmeleri, onları resmin tümünü görmekten alıp koymaktadır. (s. 99) Varlığın, salt fiziğe indirgenemeyeceği gerçeği fark edilmeye başlanmıştır. (s. 100) **Din daha ziyade 'niçin' sorusu üzerinde dururken, bilimsel düşünce 'nasıl' sorusunu ağırlık verir**. (s. 101) Mühendisten ameliyat yapması beklenemez. **Yorum yapılmaya başlandığı zaman, artık bilimin sahasından çıkıldığının ve felsefe alanına girildiğinin unutulmaması gerekir.** (s. 101) **Bilim adamı sadece kendi uzmanlık alanında bilgi sahibidir ve kendisi farkında olsun ya da olmasın bütün bir hakikatin küçük bir parçasını yakalamış durumdadır.** Dolayısıyla, noktasal bir bilgiye dayanarak bilimin anlamı veya amacı hakkında genelleyici neticeler çıkarması bağlayıcı değildir, özneldir. (s. 104) Dinin amacı, varlık aleminin arkasındaki birliği fark ettirmektir. Bilimin varlık dünyasına anlam kazandırmayı sağlayacak bir yönteme sahip değildir. (s. 105) Bilim, hiçbir şekilde ahlaki bir öğreti ortaya koyamaz ve doğada 'ahlaki değerler' diye bir nesne yoktur. Saf maddeden zorunlu bir ahlaki değerler bütününün çıkarılması söz konusu değildir. **Bilgi tabiatta olması gerekeni değil olmakta olan anlatır**. (s. 106) Doğada neden matematiğe ve fiziğe uygunluk var? **Neden aklın işleyiş tarzı ile tabiat kuralları anlaşılır** ve makul hale getirilebiliyor? Demek ki varlık aleminde bir rasyonellik ve akla uygunluk söz konusudur. Fakat rasyonellik doğanın kendinden kaynaklanan bir özellik değildir. Evrenin arkasında söz konusu akla uygunluğu sağlayacak bir etkenin olması gerekir. (s. 109) İnsan-tabiat bütünlüğünün arkasında, bu tutarlılığı sağlayan bir tanrının bulunması akla en uygun açıklamadır. (s. 110)

Kutsal kitaplarda modern fizik teorilerine açıkça yer verilseydi, insanlar bu tür ayetleri akıllarına sığdıramayacakları için haklı sebeplerle inkar yoluna gidebilirlerdi. (s. 111) Nasıl ki bilim adamlarının tarih boyunca ileri sürdükleri bazı teorilerin yanlışlığından hareketle bilimsel düşünceyi terk etmek gibi bir sonuca varılmıyorsa, aynı şekilde din alanında benzer sebeplerle yapılan hatalar bahane edilerek dinin gereksizliği gibi bir sonuca ulaşılamaz. Sağlıklı bir görme olayının gerçekleşebilmesi, iki gözün birlikte var olmasına bağlıdır. İki tane gözün var olması, ortada bir ikiliğin olduğunu göstermez, Bunlar aynı hakikatin farklı açılar altında görülmesinden başka bir şey değildir. (s. 112)

Başlangıçta tek tanrı esasına göre bina edilmiş olup zaman içindeki bozulma ve sapmalarla çok tanrılı dinler ortaya çıkmıştır. Peygamberler, varlık aleminin bir tasarıma dayandığının altını çizmeye çalışırlar. (s. 114) Tabiat olayları ismi verilen sistematik düzenlilik, tanrının kanunlarından başka bir şey değildir. İnsanlara Tanrı tarafından evrendeki düzenlediği kavrayabilecek bir donanım ve üstün özellikler verilmiştir. (s. 116) İnsan bilgisinin tamamı, bilimsel bilgiden ibaret değildir. Bilimsel bilgi dışında tarih, edebiyat, sanat ve tecrübeye dayalı pek çok bilgi türü de mevcuttur. Bir şiir, bir sanat eseri bilimsel kriterlere göre eleştirilemez, çünkü alanlar farklıdır. Söz konusu eserler bilimsel bilginin ilgi alanı dışında kaldığı için önemsiz ve değersiz de sayılmazlar. Pozitivistler, bilimcilik olarak nitelendirilen bir ideoloji-dünya görüşü üretmişlerdir. (s. 117) 'Bilimci', elinde tuttuğu küçük bir parça boyalı kağıda dayanarak büyük bir tablonun tamamını ümitsizce anlatma çabası içindedir. **Esas mesele, bilimin 'nasıl' sorusuna bir şekilde cevap verdikten sonra durup "hepsi bu kadar" dediğinde, din 'niçin' diye sormaya ve kendi cevabını vermeye devam etmesindedir.** (s. 118) **Bilim adamının din hususlarda söyleyeceği olumlu ya da olumsuz her şey onun bilimsel kimliğinden bağımsız olup vicdanı kanaatidir**. (s. 119)

Bilim ve din, her ikisi de tanrının kanunlarını temsil eder. Tabiat kanunları, 'tanrının kudretinin', kutsal kitaplar ise, 'Tanrı'nın kelamının' görünür hale gelmesidir. Her ikisi de aynı kalemin eseridir. Dolayısıyla aralarında herhangi bir çelişki olması mümkün değildir. Bu alemin kanunları, bizim isteklerimizden bağımsız olarak işlemektedir. (s. 123)

Darwin biyolojide, A. Comte sosyolojide, Freud psikolojide ve Marx ekonomide her şeyin evrimsel sürece bağlı olarak cereyan ettiğini ileri sürer. (s. 128) Burada en önemli husus, inancın aslında sadece bir gelişim süreci olduğu varsayımının kabul edilmiş olmasıdır. Çok tanrı inancı aslında her şeye gücü yeten bir tanrı anlayışını kavrayamayan zihinlerin tanrının gücünü bazı alt tanrılara dağıtmasından ibarettir. (s. 129)

Tarihsel bulgular, dinlerin evrimi denilebilecek bir sürecin değil, dinlerin dejenerasyonu denilecek bir sürecin gerçekte var olduğunu ortaya koymuşlardır. 'Gerçek din', zamanla dejenere edilmiş, bozulmuş ve çok ilahlı putperest dinlere dönüşmüştür. (s. 130)

Din, insanın lehine ve aleyhine olan şeyleri bilmesi ve ona uygun şekilde davranmasıdır. Dolayısıyla din, insan için vardır. Aristo felsefesinde, madde veya evren tanrı gibi hep vardır. Tanrı maddeye şekil vermiştir ve varlığı harekete geçirmiştir. (s. 133)

İslam düşüncesinde deizme en iyi karşılık olarak müşriklik ifadesi gösterilebilir. Müşriklerin temelde kabul etmek istemedikleri şey, tanrının kendi hayatlarına müdahale etmesi idi. (s. 134)

Hayatına dini değerlerin ve tanrının karışmasına müsaade etmemek, dünyevileşmek teizm içinde gizli bir deizmdir. (s. 135)

Protestanlık, zaman içinde bireysellik, sekülerleşme ve nihayet deizme uzanan tarihi bir süreç izlemiştir. (s. 136)

Bilimsel bilgi, varlığın fotoğrafını çeker fakat yorumu yapan insan veya bilim adamıdır. Aynı bilgilere dayanarak çok farklı anlamlar üretmek mümkündür. O halde bilimsel bilgi ile yorumları birbirine karıştırmamak gerekir. (s. 142)

Deist açısından bakılırsa, Tanrı insanı ebedi bir yokluğa mahkum etmek için yaratmış olamaz. Böyle anlamsız şeyler yapmak tanrıya yakışmayacağına göre, var oluşun mutlaka bir gayesi olmalıdır. İnsanları cansızlardan, hayvanlardan ayıran en önemli özellik düşünebilmesidir. Bu sebeple, varoluş sebebini merak etmesi, araştırması gayet doğaldır. (s. 143)

Kalp, 'neden sevgi ve merhamet hissi duyuyorum.' diye soracaktır. Tabiatta ihtiyaç olan her şey, insan için hazırlanmış gibi! Vicdanımız haksızlıklar karşısında acı çekiyor ve adalet talep ediyor. Halbuki İnsanın hayatta kalabilmesi için merhamet, adalet veya vicdan gibi duygulara hiç ihtiyaç yoktur. O halde insanlarda neden bu özellikler vardır? İnsanın anlam arayışı sadece tanrının varlığı ile temellendirilebilir. (s. 144)

Ahlakın temeli Allah inancıdır. **Her varlık, kendi özünde var olanı açığa çıkarmak için yaratılmıştır.** (s. 146) İnsan tercihini dilediği yönde kullanabilir. Yapacağı tercihler ona hayvandan aşağı veya hakiki insan arasındaki bir konuma yerleştirecektir. İnsan, iman ve ahlak gibi değerleri kasıtlı reddederse, insan olmak fırsatını ebedi olarak elinden kaçırmış olacaktır. İnsan, tercihleri ile kendisini inşa eder. (s. 147) İnsanın yaratılış amacı, kendisine sunulan insan olma imkanı doğru kullanma serüvenidir. (s. 148) Kendini tamamlayamama ya da gerçekleştirememe durumu kişiye şu da bu derecede 'bunalım, stres, kaygı, psikolojik bozukluk' olarak döner. (s. 149)

'Niçin yokluk değil de varlık durumunun söz konusu olduğu' sorusuna ancak tanrının varlığı üzerinden bir cevap geliştirilebileceğinin altını çizmek gerekir. (s. 153)

Sahip olunan güzel bir özelliği ortaya çıkarmayı dinlemek ve 'güzellikten anlayanların algısına sunmak' bir eksiklik olarak değerlendirilemez. (s. 155) Güneşin aydınlatması, müzisyenin beste yapması nasıl beklenen bir şey ise, tanrının yaratması da yaratıcı olmasının bir neticesidir. (s. 156) Isı ve ışığa ihtiyaç duyan güneş değil, etrafındaki karanlık ve soğuk cisimlerdir. Yaratıcı olduğu halde yaratmasaydı, o zaman neden yaratmadığı sorulabilirdi. İnsan inanılmaz bir öğrenme ve bilgi üretme kapasitesine sahiptir. Mademki insana bu kapasite verilmiştir, o halde gelişme ve öğrenme sürekli olmalıdır. (s. 157) **Sınava tabi tutulmak başarılı olmanın ve ilerleme sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır. Dünya, bir imtihan salonudur. Sınav süresi bize verilen ömür kadardır.** (s. 158) **Her İnsan kendisine verilenlere göre sınav edilecektir**. Yani zengin kişi, servetini nasıl kullandığı konusunda zorlu bir sorgulamaya tabi tutulacaktır. (s. 159) **İnsana ne verilmişse, onun hesabı sorulacaktır. Sınav, ilerlemenin zorunlu bir şartıdır.** Örneğin, dürüst olduğunu söyleyen birinin gerçekten dürüst olup olmadığının anlaşılabilmesi için test edilmesi gerekir. Sınav olmazsa, okul olmasa demek gibidir. (s. 160) Okul olmazsa sınıfta kalma ya da ders çalışma sorunu olmazdı fakat o zaman da herkes cahil kalırdı. Toplumun ihtiyacı olan doktor, mühendis, mimar nasıl yetişecek? 'Her insan var olmanın sevincini iç dünyasında yaşar.' İnsan yokluğun ne olduğunu idrak edemediği için varlığın değerini de kavrayamıyor. Hayat, bir ikramdır. Nankörlük etmemek gerekir. Tanrı insanı 'var olma güzelliğinin' açığa çıkması için yaratmıştır. (s. 161)

Tanrının insanların ibadet etmesini istemesinin sebebi nedir? Bir beklentinin içinde olmaksızın yapılan her güzel şey, ibadet olarak görülebilir. İbadetin faydası birinci derecede kendisine, ikinci derecede ise diğer insanlara ve tüm varlıklara yöneliktir. Doktor reçeteyi kendi faydası için değil, hastanın yararı için yazmıştır. (s. 164)

Aklı başında insanlar, ihtiyaç duydukları konu ne ise o konuda bir uzmana başvurur ve onun tavsiyelerine kulak verir. (s. 165)

Tanrı bize yokluktan çıkarıp insan olma fırsatını ikram etmiştir. O halde tanrıya şükran hislerimizi ifade etmemiz gerekir. İbadetlerin tanrıya değil, insana faydası vardır. **İç tatmin salt akıl vasıtasıyla başarılamaz. Öyle olsaydı, bilgili ve akıllı kişilerin tam bir huzur ve mutluluk içinde yaşamaları gerekirdi.** (s. 166) İbadetler kişiyi zinde tutmaya yarar. Bir tür formda kalmak için sürekli antrenman yapmak gibidir ibadet. İbadet amaç değil, araçtır. Hedefe taşımayan ibadetler hareket etmeyen araç gibidir. (s. 167) Tanrının, insanlardan ibadet etmelerini istemesi onları kötü bir gelecekten ve düşük seviyeli bir varlık anlayışından uzaklaştırmak içindir. (s. 169) İbadet, aslında insanın kendisine ulaşma çabasıdır. İbadet hayatın karmaşası, stres ve zorluklarından uzaklaşma ve nefes alma imkanı sağlar. (s. 170) **Her ferdin kendisine sunulan imkanlar ölçüsünde sorgulamaya tabi tutulacağı gözden kaçırılmamalıdır.** (s. 172) **İnsanın sınavı kaybetmesi ancak fıtratını yani insan olma özelliğini kaybetmesi ile mümkündür.** (s. 173) **Evrensel ahlaki değerlerden herkes sorumludur**. (s. 174) Sınırsız merhamet sahibi ve affedici bir tanrının gazabına uğramanın yolu, tanrının mesajını 'kasıtlı olarak' inkar etmektir. (s. 177)

'Tanrı beni yaratırken bana sormadı ki, kendi isteğimle gelmedim ki?' sorusunun sahibi ezelden beri var olmadığına göre, 'ben' diyebilmesi için, kendisine bu soru sorulmadan önce yaratılmış olması gerekir. Var edilmeden önce kişiye var olmak isteyip istemediği sorulamaz. **Kişinin var oluşuna itiraz edebilmesi için bile öncelikle var olması gerekir**. **Hiç kimse var olmayı hak edecek bir marifette bulunmamıştır.** Var olmak, karşılıksız verilmiş sonsuz bir hazine

gibidir. Eğer kişiyi ebedi bir hayatın beklediği gerçeği kavranırsa, insana sonsuz bir ikramda bulunulduğu kolayca anlaşılır. (s. 180) Soru sahibi, kendini her şeyin merkezine koymaktadır. Esas meselenin, kişinin kendisine Allah'tan bağımsız bir varlık biçme çabası ve iddiası olduğu görülecektir. **Diğer taraftan, insanın uygun hareket ederse ebedi bir mükafat ve ikrama mazhar olacağı seçeneği neden göz ardı edilmektedir? Kazanma ihtimali yüzde bir olan kumar oyunlarında bile bir beklenti olurken, gerekenler yapıldığında yüzde yüz kazanılacağı binilen ve sonsuz mutluluk getirecek bir seçenek niçin göz ardı edilmektedir?** (s. 181) Problemi yokuşa sürmenin sebebi aslında yeteri kadar açıktır: Tanrıyı kendi hayatından çıkarmayı azmetmiş olmak. (s. 182) **Söz konusu argüman, varoluşun sorumluluklarından kaçırmak için yapılmaktadır.** Aslında kişi, imkan olsa yüzlerce yıl yaşamak ister. **Asıl problem, hesap verilmesi gereken bir tanrının var olması ve bu Tanrının kişinin hayatına bazı müdahaleler de bulunmasıdır.** (s. 183) **Seni sana verene, sana verdiği şeyle (kendinle) itirazda bulunulmasının nankörlüğün en ileri aşaması olacağına dikkat edilmelidir.** Kişi eğer inanmıyorsa var olmadığını kabul ettiği bir tanrının kendisine "yaratılmak istiyor musun?" diye sormasını beklemesi anlamsız olacaktır. (s. 184)

İyilikler cenneti kazanmak için mi yoksa cehennemden korkudan mı? Cennet için yapılan ibadette, devreye menfaat girmiş olacaktır. Cezalandırmadan korkma nedeni ile ibadet yapılırsa dürüstlük söz konusu olmayacaktır. (s. 185) **Menfaat temeline dayalı bir yaklaşımı tanrının onaylaması zaten düşünülemez.** İkiyüzlü bir davranışın tanrıdan gizlenmesi mümkün olamayacağı da açıktır. Davranışın arka planında yatan niyetinde, geçerli ve güzel olması gerekir. Dolayısıyla tanrıyı göz ardı ederek yapılacak fiiller zaten, onun tarafından kabul görmeyecektir. İbadet tanrı ile doğru bir ilişki kurmaktır. (s. 186) Tanrıya inanan bir kişinin bütün davranışlarının temelinde, Tanrı'nın rızasını kazanmak olmalıdır. Hepimiz anne, baba, arkadaş ve sevdiklerinin isteklerini, elinden geldiği kadar yerine getirmeye çalışır. (s. 187) Kutsal kitaplarda yer alan cezalandırmaya yönelik ifadeler, tanrıyı sevenler için değil, ona meydan okuyan ve savaş açanlara yöneliktir. İnsan, güzel olanı doğal bir şekilde sever. Bütün güzelliklerin kaynağı ve yaratıcısı Tanrı olduğundan, insanın sevgisini tanrıya **yöneltmesi** kendisinden beklenen doğal bir şeydir. (s. 189) Tanrıya güvenerek yaşayan, emin ve mutlu olur. (s. 190)

Tanrı ne yapacağımızı zaten biliyor, yaptıklarımızdan niçin sorumlu tutuyoruz? Çelişki, insan aklı ile kendi tanımladığı tanrı arasında gündeme gelmektedir. Eğer tanrıyı tanımlama işlemi, tanrının kendisine bırakılırsa herhangi bir sorun çıkmayacaktır. (s. 227) Bilmemek, yani cehalet ciddi bir eksikliktir ve Tanrıya böyle bir isnatta bulunmak O'nu yanlış tanımak anlamına gelecektir. Tanrı, bir insanın hırsız olmasını dileseydi işte o zaman o kişinin tanrıya 'bütün bu sınavlar neden?' türünden sorular ve itirazlar yönetmesi haklı olurdu. (s. 228) Tanrı insanların özgür iradelerine hiç müdahale etmeksizin onların ne yapacağını bilir. Tanrı açısından zaman bağlayıcı bir faktör olmadığından kendisi için 'önce ve sonra' kavramları geçerli değildir. (s. 229) Tanrı'nın mekanla sınırlı olamayacağı az veya çok anlaşılmaktadır. **Mekanı yaratanın Tanrı olduğu düşünüldüğünde, tanrının kendisini bu mekanla sınırlamasının anlamsız olacağını fark etmek mümkündür.** (s. 230) **Tanrının yarattığı bir şey ile kendini bağlaması veya sınırlandırması düşünülemez**. (s. 231) 'İmtihana ne gerek var?' sorusunda önemli olan, tanrının her şeyi bilmesi değil, insanın kendi sonunu bilmiyor olmasıdır. Önemli olan insanın kendisine tanınan 'var olma' imkanı ve şansını bu tür itirazlarla heba etmesi, pek akla uygun bir yaklaşım değildir. (s. 233) Hiç kimse bilerek yaptıkları yanlışlıkları, 'ne yapalım tanrı kaderime böyle yazmış!' diyerek kendini aklayamaz. Çünkü **bu tür insanlar, elde ettikleri başarıları kendi üzerlerine almasını gayet iyi bilmektedirler**. **Tanrı insanları anlamsız bir şekilde cezalandırmak istemiş olsaydı, yeryüzüne sayısız elçi ve kitap göndermez, onlara doğru yolu göstermezdi.** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 236)

Tanrı inancı olmadığı halde insanlığa önemli katkıları olmuş insanların durumu ne olacaktır? Eğer kişinin maksadı para kazanmak, makam mevki sahibi olmak, şöhret veya siyasi bir menfaat elde etmek ise, tanrı açısından bu iyilikleri hiçbir anlamı yoktur. Kişiler, menfaati elde edecekleri için yaptıkları şeylerin karşılığını zaten peşinden almış olacaklardır. Bu durum, ahlaka uygun bir davranış olmadığından bir ödülü de hak etmiş olmazlar. Tanrıya inanmadığını ısrarla belirten bir kişinin, faydalı davranışlardan dolayı Tanrıdan beklenti içine girmesi son derece çelişkili bir tavırdır. Yapılan faydalı fiiller hangi amaca ve kaynağı yönelik ise, beklentinin de o kaynağı yönelik olması gerekir. Kısaca tanrıyı devre dışı bırakarak yapılan hiçbir fiilin karşılığı Tanrıdan talep edilemez. (s. 239)

Tanrı şeytanı neden yaratmıştır? Şeytanın insanları kötülüğe zorlama gibi bir gücü yoktur. Şeytan kötülüğü teklif eder fakat o yanlış fiili gerçekleştirme ya da karşı koyma kararı insanın iradesine bağlıdır. Yani, karar veren dolayısıyla sorumluluk altına giren insanın kendisidir. (s. 245) Şeytan, 'iyi ve kötü insanı ayırt edici' özelliği olan fakat zorlama yetkisi bulunmayan bir görevli gibi düşünülebilir. **Hiç kimse test edilmediği bir konuda kendisinin başarılı olduğunu iddia edemez.** (s. 246) **"Tanrı bizi sevmiyor. Eğer sevseydi bizi sınava sokmadı" şeklindeki ifadeler insan gelişimini engelleyen ve yaratılışın anlamını kavramış olmamaktan kaynaklanan itirazlardır**. **İnsanı üstün kılan şey, bilinçli ve iradeli olarak 'yanlıştan kaçınmayı' seçmeyi isteyebilmesidir**. **Bir insan şeytana karşı gösterdiği direnç ve mücadele sayesinde yükselir, kendisini keşfeder.** Bu durum aslında çocuklar zorlanmasın diye okulları kapatmayı teklif etmek gibi bir şeydir ve sonucu cehalettir. (s. 247) Tanrı insanlardan yaptıkları kötü fiillerin yanlış olduğunu kabul etmelerini ve bu yanlışlıktan dolayı pişman olduklarını ifade etmelerinin ister. Y**anlışlara düşmemek için gayret gösteren bir kişi artık eskisine göre daha ileri bir seviyeye yükselmiş demektir**. Hayvanlar ve melekler için makamlarında herhangi bir ilerleme veya gerileme söz konusu değildir. Test yapılmadığı zaman kömür ile elmas arasındaki fark anlaşılmayacaktır. (s. 248) Kişinin cezaya maruz kalmasının tek sebebi, yine kendisidir. Kişi kendini sorgulamalıdır. Tanrı insanları cezalandırmak için değil, kendisine verilen potansiyeli özgürce kullanıp ilerlemesi için yaratmıştır. (s. 249)

Tanrıyı inkâr edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Bu adalete uygun mudur? Müebbet hapis, 'sonu olmayan' hapis cezası demektir. Müebbet zaten 'ebedi' yani 'sonsuz' kelimesinden türemiştir. Müebbet hapis, cezası kasten öldürme, terör örgütü kurmak, yönetmek ve üye olmak ve bazı anayasal düzene karşı suçlara verilen hapis cezası türüdür. Tüm Batı ve ABD gibi ülkelerinde uygulanır. Bu cezayı alan bir kişi eğer yaşayabilse idi sonsuza dek hapiste kalacaktı! Görüldüğü gibi insanlar bu dünyada bile imkan olsa ebedi ceza ile suçları cezalandırmaktadır. Allah'ı inkar suçunda da "önemli olan suçun ne kadar zamanda işlendiği değil, yapılan fiilin ne derece korkunç olduğudur. Tanrıya karşı savaşmanın faturası elbette ağır olacaktır. Müdür olmak için rakibini devirmeye çalışmak ile devlet başkanını devirmeye teşebbüs etmenin cezası aynı değildir. Aslında böylesine büyük bir cezayı almanın sebebi, gerçeği bilerek inkar etmektir. Bu inkarın arkasında ise, kendini beğenmişlik vardır. Ateist, aklını kasıtlı olarak ifsat ve iptal etmiştir. Ayrıca bir ateistin, var olmadığını iddia ettiği bir Tanrıdan kendisini affetmesini beklemesi tamamen tutarsız ve çelişik bir davranıştır." (s. 252-254)

Peygamberlere ve kutsal kitaplarda ne ihtiyaç var? Hiçbir peygamberde fakirleri ezme, lüks hayat sürme, zenginlik sevdası, yalancılık gibi olumsuz davranışlara rastlanmamıştır. (s. 260) Büyük başarılar kazanmış kral, komutan gibi kişilerin bugün itibarıyla herhangi bir etkisinin olmadığını görüyoruz. (s. 261) Hz Muhammed'in en büyük düşmanları bile onu hırsızlık, ahlaksızlık veya yalancılık gibi yüz kızartıcı şeylerle suçlamamışlardır. Böyle bir kişinin, tüm insanları kandıran büyük bir yalancı olduğunu iddia etmenin mantıksal açıdan hiçbir dayanağı

yoktur. (s. 262) Hiçbir anne ve baba çocuğuna, 'Aklım var, doğruyu yanlışı kendin bul' diyerek başıboş bırakmaz. Defalarca uyarır, tavsiye eder, yol gösterir. (s. 264) Referans noktası olmayan salt akıl yolu ile, son derece çirkin ve yanlış davranışlar bile rasyonalize edilip deist inancın içine dahil edilebilir. **Evreni neden yarattığını ve insanlardan ne istediğini bildirmeyen amaçsız bir tanrının varlığıyla yokluğu arasında hiçbir fark yoktur**. (s. 265) **Deist** açısından var olduğunu ileri sürdüğü Tanrıyı 'inkar etmenin' ne gibi bir mahsuru vardır acaba? Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğunu kabul edilse bile, insanların doğal dinden uzaklaştıklarında Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağrılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin açıklanması gerekir. (s. 266)

Tüm dinlerin inanışları birbirinden kopya ediliyor mu? Bütün peygamberler tüm toplumlara aynı mesajı ilettikleri için, dünyanın çok farklı yerlerinde bile benzer mesajlara ve anlatılara rastlanması son derece normaldir. (s. 271) **Çok tanrılı dinlerdeki Tanrıların her biri aslında, birer meleğe karşılık gelmektedir**. (s. 272)

Değerlendirme

Dini değerlerin doğru bir şekilde temsil edilmemesi, güzel örneklerin yerine sadece söylemlerin alması dinin inandırıcılığını aşındırmaktadır. (s. 276)

Deizmin temelinde aklı merkeze koyma ve her şeyin bilimsel bilginin açıklayabileceği şeklinde inanca dönüşmüş bazı varsayımlar yatmaktadır. Deizm ruhsuz post modern kültürden beslendiği ortadadır. **Film ve müzik endüstrileri ile medya sektörü, dünyaya nihilist ve deist bir kültürü aşılamak için gereken her şeyi yapmaktadır. Özgürlük adı altında sorumluluğu yok eden bir bireyselciliğe yönlendirme, medya yoluyla haz kültürünün yayılması, toplumda yerleşmiş değerleri tanımamayı entellektüellik gibi gösterme türünden faaliyetler, doğru ile yanlışın karıştığı bir ortamın doğmasına yol açmaktadır**. (s. 277) **Tanrının tabiat kanunlarının yaratıp uygulamaya koyması fakat ölüm, hayat, sosyal ve ahlaki değerler hakkında herhangi bir şey söylememesi akla uygun değildir**. (s. 278) **Deistler insanları tek tanrının var olduğuna nasıl ikna edeceklerdir? Tanrının insanları yarattığını ve sonra hiçbir şey söylemeden onları yokluğa gönderdiğini ileri sürmek, tanrının absürt işler yaptığına işaret eder ve bu kabul edilebilir bir argüman değildir. Ölümden sonra bir hayat yoksa iyiliklerin bir anlam olmadığı gibi bütün kötülükler ve haksızlıklar da yapanın yanına kar kalacak demektir.** (s. 281) **Deizmde, aklın sınırları dışına taşayamayan ve doğa kanunları ile uyumlu hareket etmek zorunda olan bir tanrıdan söz edilmektedir.** (s. 284)

Selçuk Kütük, Deizm

*

Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar

Ateist: Tanrıya varlığına inanmayan; agnostik: tanrının varlığı veya yokluğu bilinemez; deist: Tanrıya inanan ama insanlarla iletişim yolu olan dine inanmayan demektir.

Önsöz

Kur’an'da Allah'ın varlığının ispatı değil, var olanın tekliği üzerinden bir anlatım söz konusudur. (s. 5) Türkiye’deki deist veya agnostiklerin çoğu aslında anti-teisttir. Yani din düşmanlığı, özellikle de İslam düşmanlığı yapmaktadırlar. (s. 6) İddialardaki edebe aykırı yerler çıkarılmıştır. İddialardaki tutarsızlıklar Kur’an’dan değil onun yorumlanma metodundan kaynaklandığını anlatmaya çalıştık. (s. 8)

İddia:

“Allah cezalandırmada acele etmese de ihmal etmeyendir.” (Nisa, 12)” Rabbin çabuk cezalandıran ve şüphesiz, O tek bağışlayandır.” (Enam, 165)

İzah: Cezalandırma da mühlet vermesi dünyada geçerlidir. Allah, imtihan süresince cezalandırmada aceleci davranmaz. Nur, 39. Ayette belirttiği gibi, ahrette ise hesabı seri, (çabuk) görendir. İlahi ceza; ancak telafi imkanının kalmadığı zaman seri bir biçimde verilir. Kısaca Enam, 165. Ayet, Nisa, 39 ile beraber anlaşılmalıdır. (s. 14)

İddia:

“Biz Allah’ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih’i öldürdük” demelerinden dolayı kalplerini mühürledik.” (Nisa, 157) İsa’ya inanmayan Yahudiler O’na Allah peygamberi der mi?

İzah: Efendimiz döneminde yaşayan Yahudiler, peygamberimiz ile konuşurken, Hz Muhammed onlara, İsa peygamberin hayatını anlatır. Onlarda bu ifade (Allah’ın peygamberi) ile ima yollu olarak peygamberimize, ‘senin peygamber dediğin kişiyi biz öldürdük, senin de sonun aynı olabilir.’ anlamında tehditte bulunmuşlardır. Ayet bunun üzerine inmiştir. (s. 18) Ayrıca ayet, tek cümle ile 3 din mensubuna mesajda verir: ‘Allah’ın resulü’: İslam inancının tebliği, ‘Meryem’in oğlu’ (İnsan oğlu insan) İsa: Hristiyanlara mesaj, ‘İsa Mesih’ (Mesih: El ile sıvazlayan, iyileştiren): Lakabı ve Yahudilere mesaj

İddia: “(Ey Muhammed!) De ki: “Gelin, Rabbinizin size haram kıldığı şeyleri okuyayım: O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anaya babaya iyi davranın. Fakirlik endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizi de onları da biz rızıklandırırız.” (En’am, 151) Haramlar listesine anne babaya iyilik edin, neden yazılıyor?

İzah: Haram kelimesinin iki anlamı vardır: ‘Yasak kılınan’ ile ‘dokunulmaz, hürmete layık olan.’ Hac esnasında giyilen ihram’da haram kökünden türemiştir. Mahrem, yani anne baba gibi yakın akraba kelimesi de haramdan türemiştir. Aslında her yasak içinde bir dokunulmazlığı barındırır. Ayetteki maddeler birbiri ile bağlantılıdır. Çocuklarınızı öldürmeyin emrinin gerekçesi aynı ayettedir, çünkü anne ve babanız zamanında sizi yetiştirirmiş, size iyilikte bulunmuştur. Ayet kendi içinde sebep-sonuç ilişkisine sahiptir. (s. 19)

İddia: Kur’an’da domuz eti, içki yasaktır (Maide, 90) ama uyuşturucu gibi maddelerden Kur’an’da hiç bahsedilmez.

İzah: Bizzat Maide 90. Ayette, ‘Hamr’ kelimesi geçer. Hamr: Aklı örten şey anlamındadır. Başı örten başörtüsü de (Arapçası ‘hımar’) Kur’an’da aynı kökten olan Nur, 31. Ayette, ‘Bi-Humurihinne’ şeklinde geçer. Başı da aklıda örten şeye hamr, denir. Ateist kişi, bilgi eksikliğinden ötürü meali, Allah’ın kelamı ile aynı zannetmiştir. Kısaca Kur’an, aklı örten her

şeyi ateistin delil diye verdiği ayet ile zaten yasaklamış, cevap sorunun içinde bulunmaktadır. (s. 21)

İddia: Cehennemliklerin yiyeceği Hud, 16. Ayette, ateş, Gaşiye, 6. Ayette darı dikeni, Duhan, 43. Ayette zakkum olarak geçer. Hangisi cehennem yiyeceğidir.

İzah: Her kapı için cehennemliklerden bir grup taksim edilmiştir. (Hicr, 44) İlahi adalet gereği her suçlunun cezası aynı değildir. (s. 36)

İddia: Genişliği göklerle yer arası kadar olan cennet mi (Ali İmran, 133); genişliği gökle yer kadar olan cennet mi? (Hadid, 21)

İzah: Ali İmran 133. Ayet, mealinden de anlaşılacağı gibi 'muttaki' kullar için olan cennettir. Onlar, infak eder, öfkelerini kontrol eder ve affedicidirler. (Ali İmran, 134) Buradaki kullar iman edip bunu pratiğe döken insanlardır. Hadid 21. Ayetteki kullar ise, sadece iman eden kimselerden bahseder. Bunlar amel yönünden muttaki kullar seviyesine ulaşamamış kişilerdir. Kur'an'da cennet değil, 'Cennât' yani cennetler kelimesi geçer. Rivayetlerde cennet 8 tabaka olarak bizlere haber verilir. (Fatır, 35; Secde, 19; Şuara, 85; Kehf,107; Yunus, 25-26; Beyyine, 7-8; Buhari, 2790; İ. Hacer, 6/12, 7/28; Ebu Davud, Vitr, 20; Müsned, II/449) Ceza gibi mükafatta amellere göre değişir. (s. 41)

İddia: "Yahudilere tırnaklı hayvanların hepsini haram kıldık." Enam, 146. Ayette, Yahudi kelimesi geçerek tüm Museviler kastedilir. Musevilik bir din, Yahudilik ırk adı değil midir?

İzah: Kur'an, bir zihniyet ve tutumdan bahsettiğinde İsrailoğullarını Yahudi diye isimlendirir. Zira Musevi ve İsevilerin Kur'an'daki adı Müslümanlardır. Kur'an'da azgınlaşmış İsrailoğullarına Yahudi denir. (s. 43) Kur'an'da Yahudi bir ırk adı değildir. İslam'da zaten ırkçılık yoktur. (Müslümanların iç meseleleri adlı yazımıza bakılabilir.) Yahudilik ile bir ırk değil, kötü fiiller kastedilir. Ayrıca bu konuda, T. Dursun'a cevap verdiğimiz yazımızdaki, 'Yahudiler üstün ırk mı?' adlı bölüme bakılabilir.

İddia: Allah'ın velisi var mı yok mu? İsra, 111. ayette velisi yoktur. Yunus, 62. ayette ise, Allah'ın velilerine korku yoktur, denmektedir. (s. 49)

İzah: İsra, 111. ayette Allah'ın çocuk edinmeyeceği vurgulanır. O, ne doğan ne doğurtandır. (İhlas, 3-4) O'nun anne babası yoktur. Allah herkese veli olur ama kimse Allah'a veli olamaz. Aksine herkes Allah'ın velayetine muhtaçtır. (Yunus, 62)

İddia: Allah, samed (Kimseye muhtaç olmayan, herkesin muhtaç olduğu) midir? (İhlas, 2), yoksa Muhammed, 7. ayette yazıldığı gibi, 'Siz Allah'a yardım ederseniz' mealindeki gibi, Samed değil midir? (s. 50)

İzah: Muhammed 4: "Ayetlerin mealine bakalım: "Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." Allah kendi davası olan hakikat, adalet ve özgürlüğün kullarının eliyle yükselmesini murat etmektedir. Eğer her zorluğu Allah giderseydi, mücadele ve mükafatın bir değeri olmazdı. Emeğin olmadığı yerde imtihandan söz edilemez. Allah'a yardım edin denilen ayetin öncesinde, Allah'a yardımın; onun yoluna, davasına yardım olarak anlatıldığı açıktır. Bakara 245. ayetteki, 'Kim Allah'a güzel borç verirse' şeklindeki ayette bu şekilde anlaşılmalıdır. "Onlarla savaşın, Allah onlara sizin ellerinizle azap edip onları rezil eder ve

onlara karşı size yardım edip inananların gönlüne ferahlık verir.” (Tevbe, 14) Benzer mealde hadis: Allah Teâlâ kıyamet günü buyurur: “Ey Âdemoğlu! Senden yiyecek istedim ama beni doyurmadın.' buyuracak. Âdemoğlu ise 'Ya rabbi! Seni nasıl doyurabilirdim ki? Sen âlemlerin rabbisin?' diyecek. Allah şöyle buyuracak: 'Bilmiyor musun, falan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Bilmiyor muydun ki, onu doyurmuş olsaydın, onu benim nezdimde bulacaktın..." (Muslim, Birr, 43)

İddia: Bakara 253. Ayette, “peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından “bahsedilir ama Bakara, 285. Ayette ise, “peygamberler arasında ayırım yapılmadığı” bildirilir. Hangisi doğru? (s. 52)

İzah: Allah’u Teala her peygambere farklı yetenek ve mucizeler vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara 285. Ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna imandan bahsedilir ki bu zaten İslam’ın temel inanç esaslarındandır. (Tüm dinlerin özü İslam’dır adlı yazıya bakılabilir.)

İddia: Tanrı bu kadar küçük bir dünya için bu kadar büyük bir evren neden yaratmış? Hac, 65: “Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.” Ay’ı ve Güneş’i Allah tutmasa yere düşecek.

İzah: Ayette her şeyin insana hizmet için yaratıldığını anlatır ve iki örnek verir. (s. 127)

İddia: Evren neden bu kadar büyük? Tanrı bu kadar küçük bir dünya için neden bu kadar büyük bir evren yarattı? Hac, 65. Ayette, “Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur.” deniyor, Allah tutmasa yere mi düşecek? Milyarlarca galaksi, bir nokta kadar küçük dünyaya düşebilir mi?

İzah: Öncelikle bu soru bilimden uzak bir zihniyetin sorusudur, çünkü Big Bang teorisine göre dünyamızın yaşamsan özelliklerini koruması ve hayatın devamı için, genişleyen evrenin bu aşaması ve devamı zorunludur. Evrensel dengede bu büyüklük ve devamı şarttır. Hac, 65. Ayette ise altı çizilen tabiat kuralları denen evrensel yasalardır. Kur’an’da Allah’ın emri ifadesi, evrensel, biyolojik ve fiziksel yasalara işaret eder. Öyle ya, yasaları bulan insanlar büyük ilim adamı ilan ediliyorsa o yasaları koyup akılsız canlılara uygulatan, bu bilinme ve tazime daha çok layık değil midir? Su kendinden daha az yoğunluğa sahip cisimleri yüzeye iter. Atmosfer ise tam tersi bir durumla, yerçekimi kuvveti, dünya dışındaki kütle çekim ve merkez kaç kuvvetlerinin etkisi ile atmosfer yere düşmez. Etkisi ile gökyüzü yeryüzüne yakın, dengede tutulur. (s. 127)

İddia: Araf, 80-84. Ayetler eşcinselliği aşağılamaktadır ki, eşcinsellik psikolojik bir rahatsızlıktır ve günümüzde bu yaklaşım bilimle hareket eden ülkelerde ağır bir suçtur. Araf, 80: “Lût´u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?” Eşcinsellik daha önce başka alemde işlenmemiş mi?

İzah: Ali İmran, 33:” Allah birbirinden gelme bir nesil olarak Âdem´i, Nuh´u, İbrahim ailesi ile İmrân ailesini seçip âlemlere üstün kıldı. Allah işiten ve bilendir.” Ayetin de gösterdiği gibi alem demek, bu kişilerin yaşadığı insanlar ve toplumlardır. Ayette geçen peygamberler de içinde bulundukları zaman dilimi içinde ve bölgede üstün tutulmuşlardır. Sodom ve Gomora

denen şehirlerindekiler bu suçu saldırgan bir şekilde geçen kervanlara gruplar halinde saldırarak (Ankebut, 29) yapıyorlardı. Kur'an bunu toplu olarak yapan bu insanların yapmayanları evlerinden uzaklaştırma ile tehdidini (Neml, 56) de bizlere bildirir. Hayvani güdüleri kontrol ettiğimiz oranda insanızdır. Bu tarz sapık ilişkilerle neslin devamı da mümkün değildir. (s. 133)

İddia: Alak 14. Ayette, Ebu Cehil hakkında, "O, Allah'ın gördüğünü bilmiyor mu?" yazmaktadır. Allah'ın Ebu Cehil'in yaptıklarını gördüğünü bu kişi nereden bilebilir?

İzah: Mekkeliler her şeye gücü yeten bir Allah'a zaten inanıyorlardı. Bu gerçeğin üzeri menfaat e çıkarları ile örtülmüştü. Zaten kâfirin kelime anlamı, gerçeği inkar eden değil, gerçeğin üstünü örten demektir. Bu nedenle Kur'an bir hatırlatmadır: " Onlara, gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan mutlaka, Allah derler. (Ankebut, 61; Zümer, 38) Kısaca müşrikler Allah'ın varlığının farkında idiler ama bu bilgi işlerine gelmiyor, çıkarlarına ters düşüyordu. (s. 175)

İddia: Şakk-ı sadr yani göğsün açılması olayı nasıl anlaşılmalıdır?

İzah: İnşirah, 1-4. ayet: "Senin kalbini açıp genişletmedik mi? Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? Ve senin şanını yüceltmedik mi?" Ayetteki göğsün açılması, ferahlama, genişleme ve sükûna ermedir. Sırttaki yük manevi sorumluluktur. İsmin yücelmesi, namın duyulmasıdır. (s. 180) Zaten 'göğsün açılması veya yarılması' iki ayette de mecazen kullanılmaktadır: Zümer, 22: "Allah kimin gönlünü İslâm'a açmışsa o, rabbinden gelen bir aydınlık içinde olmaz mı?" Enam, 125: "Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslâm'a açar; kimi de saptırmak isterse, göğe çıkıyormuş gibi kalbine darlık ve sıkıntı verir."

İddia: Kamer suresi, 1. ayet: " Kıyamet saati yaklaştı, ay yarıldı." Şakk-ı kamer, ayın yarılması konusu. Bu mucize sadece Araplarca mı görüldü? Çin'de neden görülmedi? Neden dünya üzerindeki hiçbir medeniyet bunu kaydetmemiştir?

İzah: Öncelikle şunun altını çizelim. Ateistler mutlaka itiraz edeceklerdir, bunu yaparlarken de metot, kural dinlemezler! Dünyanın her tarafında, tufan hakkında rivayetler mevcuttur. Buna da itiraz ederler ve çalıntı, efsaneden alıntı diye iddiada bulunurlar. Dünyada yaygın olmasa, bu defa neden rivayetler yok; olmalı! demektedirler. Bu bir paradokstur. Ayetteki ayın yarılması kıyamet anından bahsetmektedir. İkinci ayetteki sihirden kasıtta, ayetlerdir. (s. 182)

İddia: Kamer suresi, 17, 22, 32 ve 40. Ayette, "Biz düşünüp öğüt alınsın diye Kur'an'ı kolaylaştırdık." denmektedir. O halde Kur'an'ın bir alim tarafından açıklanmasına gerek yoktur mudur?

İzah: Kamer suresinde Hz Nuh'un davetinden bahsedilir. Dolayısı ile bu ayetlerden ilk anlamamız gereken, Nuh kıssası gibi olayların ibret için anlaşılır bir tarzda basitçe anlatıldığıdır. Bu ayeti genelleştirirsek varacağımız sonuç şudur: Kur'an'a verilen emek oranında bu kitap kendini muhataplarına açar. Kur'an'dan köylü cahil de kendine yeterli olacak alacağını alacaktır, bir astronomi profesörü de alacağını alacaktır. İnsanlar Kur'an okurken, bahsedilen konu hakkında ne kadar fazla ön bilgi ve alt yapıya sahipse, Kur'an'dan o kadar fazla şey alacaktır. Arapça bilmek farz değildir, Kur'an'ı anlamak farzdır. Herkes kendi emeği ölçüsünde anladığından sorumludur. Meal manaya en yakın anlatım demektir. Mealler karşılaştırılmalı olarak okunmalı ve hatalar en aza indirilmelidir. (s. 193)

İddia: Nahl, 67: "Hurma ağaçlarının ve üzüm asmalarının ürünlerinden hem içki hem de güzel besinler elde edersiniz. Bunda da aklını kullanan bir topluluk için açık delil vardır." Nahl, 115:

"Allah size sadece leş, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı haram kıldı." Eşek, köpek eti haram değil mi?

İzah: Kur'an'da olumsuz, günah, yapılmaması gereken fiiller sadece haram sözcüğü ile ifade edilmez. Ayrıca, " İsm, seyyie, münker, fahşa, isyan, fısk, cürm, vizr, şekavet, zulm, cünah, lemen gibi fiillerle de Allah'ın razı olmadığı işler Kur'an'da anlatılır. Bunun gibi birçok kelimeyle Allah, yapmamızı istemediği davranış ve sözleri ifade etmiştir. Kur'an'a göre en büyük günah şirk'tir ve bu günah Kur'an'da rics olarak isimlendirilir. Kur'an haramlarda, günahlardan örnekler vererek kişide bir bakış açısı oluşturmaya çalışır. Yoksa Kur'an, temiz ve iyi olanı helal (Maide, 4; Bakara, 168) kılmıştır. (s. 220)

İddia: Araf, 136:" … Kendilerinden intikam aldık." denmektedir. Allah intikam alır mı?

İzah: Bu ayet, zalim firavunun sonunu anlatan bir cümledir. Bu intikam Allah'ın kendine yapılan saygısızlığın intikamı değildir, çünkü Allah mühlet verir. (Rad, 32; Yusuf, 110) Yoksa hiçbir günahkar Allah'a kötülük yapıp ona zarar veremez. Bu ayetteki intikam, masum ve zulme uğrayanların haklarının zalim suçlulardan alınmasıdır. Allah'ın el-Muntakim sıfatı aynı zaman da bir uyarıdır.

İddia: Bakara, 191-193. ayetler: "Onları yakaladığınız yerde öldürün; sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Harâm civarında onlar sizinle savaşmadıkça siz de orada onlarla savaşmayın. Şayet sizinle savaşmaya kalkışırlarsa o zaman onları öldürün. İşte kâfirlerin cezası böyledir! Eğer onlar vazgeçerlerse, artık Allah bağışlayıcıdır, merhametlidir. Fitne ortadan kalkıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın; fakat vazgeçerlerse, artık zalimlerden başkasına saldırmak yoktur." Günümüzde, nerede kafir görülürse öldürülmeli midir?

İzah: İslam' barış dinidir ve savaş bile kurallara bağlanmıştır. "İslam barış dinidir" ve " İslam savaş esnasında uyulması gereken kurallar" adlı yazılara bakılabilir. Ayette fitne çıkararak kaos ortamı oluşturmak isteyen ve daha fazla kişinin ölmesine sebep olan elebaşları kastedilerek öldürülmeleri emredilir. Mekke'nin fethi günü bu ayetten haberdar olan elebaşları korkup Mekke'yi terk ettikleri için öldürülmemiş, düşman üzerindeki istenen etki böylece gerçekleşmiştir. Kaçmayanlar da, ayet gereği düşmanlıklarından vazgeçerlerse, Allah'ın merhameti gereği, pişmanlık hakkı her an saklı kalmaktadır. (s. 225)

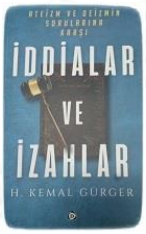

H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar

*

Modern Bir Akıl Sapması, Deizm

Özetini verdiğimiz bu kitap, deizme cevap vermekten çok, evrime, 'insanın tekamülü' anlamı veren ve 'yaratıcının gözetiminde' evrim sürecinin gerçekleştiğini savunan Müslümanlara (Caner Taslaman, Mustafa İslamoğlu gibi) ve deizmi, 'dinciler yüzünden dinden soğuyanların sığınağı' ilan edenlere (Yaşar Nuri Öztürk gibilere) cevap vermek amacıyla yazılmıştır.

Deizm Latince bir kelime olan ve 'deus'tan türemiştir ve 'Tanrıya inananlar' anlamına gelmektedir. (s. 9) Deizm sözcüğünü ilk kullanan Pierre Viret'tir ve bu sözü 'Türkler ve Yahudiler' için kullanılmıştır. Deistler salt akıllı inşa edilen bir ahlak sistemine inanırlar. Vahyi, peygamberi, ruhu inkar ederler. (s. 10, 12, 107) Tanrı ile kainatı bir gören panteizmin aksine deizm, tanrıyı kainattan tamamen ayrı ve farklı bir varlık kabul eder. (s.11) Deizm İngiltere'de doğmuş, Fransa Almanya'da gelişmiştir. (s. 12, 18) Brahmanizm, peygamberi gereksiz gören Hint kökenli bir akımdır. (s. 13) İngiliz deizminin kurucusu Lord Herbert of Cherbury'dir. Deizmin içgüdüsel olarak var olduğunu savunur. John Locke ise, içgüdüsel deizm yerine gözleme dayalı rasyonalist bir çizgiyi savunur. David Hume ise, bilim ve mantığı deizmin belirleyici unsuru haline getirmiştir. (s. 18) Deizm, Fransa'da İngiltere'nin aksine dinsel bütün öğelerden soyutlanarak sadece materyalist ve devrimci bir ruh halini alır. Voltaire, Montaigne, Rousseau bu akımın öncülerindendir. (s. 18) Almanya'da Kant, deizme farklı bir ivme kazandırmıştır. Amerika'da Thomas Jefferson, Benjamin Franklin deizm felsefesinden etkilenmişlerdir. Günümüzde deizmin birçok alt akımları doğmuştur: Monodeizm, Polideizm, pandeizm, ruhsal deizm, Hristiyan deizm, bilimsel deizm, hümanist deizm gibi... Hepsi de kendilerine özgü bir din yapısı inşa etmişlerdir. (s. 19-20) Ne bundan önce ne de bundan sonra, deizme belli sınırlar çizilebilmiş değildir. İnsan kaynaklı akımlar sürekli değişime maruz kalacaklardır. Yaratıcının insanlara yönelik emirlerini yerine getirmekten kaçındıkları için, yaratıcının böyle emirlerinin olmadığını her ne olursa olsun ispatlamak için uğraşmaktadırlar. Halbuki Yüce olarak gördükleri o yaratıcının kendilerini başıboş yarattığını iddia etmenin onun yüceliğini yakışıp yakışmayacağını yönünde birazcık akıl yürütmüş olsalardı, bu kadar zahmete gerek kalmadığını anlamış olacaklardı. (s. 21) Sözde Evrensel ahlaki esaslar çerçevesinde bir inanç oluşturma iddiasında olanlar, dini hedeflerine almışlardır. (s. 24) Dünyada kötülük varsa, tanrının insan yaşamı ile hiçbir şekilde ilgisi olmadığındandır, iddiasını ileri sürerler. (s. 26)

Kilise, bilim adamlarına ciddi yatırımlar uygulamıştır. Hatta bazılarını yakmıştır. Kilisenin baskıcı otoritesi, teslis akidesi, evren'i ve insana müdahale etmeyen bir tanrı fikrinin doğmasına sebep olmuştur. (s. 27) Deistlerin bir kısmı, aklın testinden geçerek onaylanan dine evet demektedirler. (s. 28) Mekkeli müşrikler, Allah'u Teala'nın varlığı konusunda herhangi bir şüphe içerisinde değillerdi. Fakat onu, dünyaya karıştırmayıp hayatın dışına itmekteydiler. Menfaatlerine uygun yaşam biçimlerini ile çelişmeyen, hayata müdahale etmeyen, sosyal hayatı ve hukuki sahayı düzenlemeyen bir tanrı inancına sahip idiler. Evreni yaratan, sonra aşkınlığından dolayı evrenle ve insanla ilişkileri daha alt düzeydeki aracı varlıklara devreden bir güce inanıyorlardı. (s. 33)

Deizmin asıl ortaya çıkış noktasını, insanın üzerinde bir otorite olamayacağı şeklindeki düşünce oluşturur. (s. 47) Vahyin bulunduğu yere aklı yerleştirip görüşlerini açıkça ifade eden John Toland ve aklı esas almak suretiyle ortak bir din inşa etmek gerektiğini savunan Rousseau, deizmin önemli sözcüleri olarak dikkat çekerler. (s. 48) Cahiliye Araplarının, peygamber efendimize karşı çıkma sebeplerinin başında tevhid vurgusu geliyordu. Putlar yıkıldığında, idari ve siyasi düzenleri de bozulacaktı. Tebliğe karşı çıkmalarının bir başka sebebi de, ticaret yollarının ellerinden çıkacağı yönündeki endişeleriydi. Günümüzde bazı kesimin, İslam ile olan problemleri de hemen hemen aynı noktalara, tesis etmiş oldukları statükonun devamına mani olacağına yönelik düşüncelere dayanmaktadır. (s. 53)

Ülkemizde mealcilik ve tarihselcilik gibi akımlar, İslam'ın ibadet alanı dışında kalan bölümünü rafa kaldırıp, kendi liberal anlayışlarının hakim olacağı bir alan açmayı amaçlamaktadırlar. Tarihçi zihniyetlerin varacağı nokta deizmdir: Ver kurtulculuğun, yani batılı zihinle çatışma halindeki inanç esaslarından, ahkama kadar her hükümden vazgeçilebileceği yönündeki

kanaatlerin neticesi; yönetim, sosyal hayat ve pratik dini hayat açısından deizmden farklı olmayacaktır. (s. 54) Deist düşünceye göre, bir yaratıcıya inanmak vardır fakat dini sistemler ortadan kalkmalıdır. Yahudilik, Hristiyanlık içerisinde gerçekleştirdikleri reform'u İslam'a da tatbik etmek için, doğuya saldıkları oryantalistler gibi, içeriden bazı şahısların çalışmaları da ön plana çıkarılmaktadır. (s. 55)

Tarihselcilik gibi, mealci düşünme biçiminin de belli bir usulü bulunmadığından, kendi içerisinde bir tutarsızlık yumağından ibarettir. Deizmle mücadele dini öğrenmekle olur: Mescitlere ve mabetlere sıkıştırılan dinin, yaşayan hayat içerisindeki etkisi yeniden sağlanmadıkça köklü bir çözüm beklentisi içerisinde olmak nafile bir beklenti olacaktır. (s. 57) Kur'an'ı Kerim veya sünnet kaynaklı gelişen tartışmaların tamamı, esasında aklın konumu ve bilgi edinme aracı olarak ne ifade ettiği ile ilgilidir. Dini, yaşayan hayatın dışına iten ateizm olsun, deizm olsun aklı yegane otorite kabul eden sistemlerdir. (s. 58) Bu gibi akımlarla mücadele etmek, temel ihtiyaçlarımız kadar gerekli bir konudur. Dolayısıyla Müslümanlar bu mücadeleyi yürütebilecek kurumlarını hiç vakit kaybetmeden kurup yola koyulmalıdırlar. (s. 60) Kelamcıların bahsettiği akıl, vahiy ile sınırlandırılmış bir akıldır. (s. 65) Akla sınırsız kredi verenler sanırsınız ki tartışmasız zorunlu ilkelerden bahsediyorlar. Oysaki bahsettikleri kendi gözlemleri, çıkarımlarıdır. (s. 67) Tarih içinde çeşitli yüzleri ile karşımıza çıkan akılcılık, bugün bilimsel etiketi ile, en çirkin yüzü ile karşımıza çıkmıştır. (s. 70)

Bilim, deneyler ve deneylerden ulaşılan kanunlar ya da matematik ve geometri ile formüle edilen şeylerin 'gerçek kabul edilmesi' neticesinde, doğru bilginin 'kıstaslarını değişmesi' ile oluşur. (Bertrand Russel, Bilimden beklediğimiz, s.14; Alekandre Koyre, Bilim tarihi yazıları I/66; John Henry, Bilim devrimi, s.15; Kostas Gavroğlu, Bilimlerin geçmişinden tarih üretmek, s. 60)

Bilimsel akla karşı batıda yükselen sesler: "Bilimin zihniyeti olan 'Faust kültürü', kainatın sırlarını keşfetmek değil onları belirli gayeler yoluna faydalı hale getirmektir. Bilim adamları sözde, Tanrı'ya kavuşmak istediklerini belirtseler de aslında elde etmeye çalıştıkları şey, tabiatta gizli olan kuvvet ve enerjidir." (Oswald Spengler, İnsan ve teknik, s. 84) "Fizikçiler, yaptıkları keşif ya da ürettikleri aletlerin kendi deha ve güçlerinden kaynaklandığına inanarak -Tıpkı Tanrı gibi- güçlü olduklarına inanmaktadırlar. Bu tarz çabalarla aslında, inanmadıkları tanrının yerini almaya çalışırlar." (John Horgan, Bilimin sonu, s. 255) "Bilimsel emperyalizmden" (E. F. Schumacher, Aklı karışıklar için kılavuz, s. 19, 68) bahsedenler kadar, "Bilimsel teknolojik zaferin, insanı çöküşe sevk ettiğini." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 333) ileri sürenler de vardır. "Akılcılık, artık bilimci uzmanların dediğine' teslim olmak' manasına gelmektedir. Akılcılık artık bir iktidar odağı haline getirilmiştir." (Paul Feyerabend, Akla veda, s. 21-22) "Bilim/akıl en militan din kadar dar kafalı olabilir, var olan bütün güçler gibi en şeytani güçlerin hizmetine koşabilir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 110)

Tüm akılcılar, 'bildikleri yöntem' ile ispatlanamayanı reddeder, iman edilmeye layık görmezler. (s. 86) Akılcıların kesin olarak takdim ettikleri pek çok şey, kesin olmayıp iman edilen birer ilkedir. (s. 87) "Aklın sınırlı olduğunu itiraf ettikleri halde ona her türlü şeyin üstüne koyma çelişkisine imza atarlar." (Rene Guenon, Doğu ve batı, s. 44) Batıda asıl tartışmanın nihai hakikati, doğruyu belirleyecek ve ortaya koyacak vahiy mi yoksa akıl mı olduğu noktasında kilitleniyor. (s. 92) "Dinin yerine en yüksek zihinsel otorite olarak akıl geçirilmiştir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 66) "Batı aklı, yalnız dünya işlerinden faydalanmaya dönük ve hayırlı insanlardan çok kötü insanların yararlandığı din dışı bir akıldır." (Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l Akl, I/12) Bugün bilimcilerin dilindeki bilim ile, teknolojiyi üretiminin yanı sıra bir ahlakı ve metafizik telakiyi içinde barındıran felsefesi de

kastedilmektedir. Bilim dediğimiz şeyin, hayatı kolaylaştırıcı bir takım aletler üretmekten ibaret olmadığı, kendini varlığa ve hakikate dair belirleyici olarak gören hatta içinde ilahi bir kimlik peşinde olan bir faaliyet barındırdığını iddia edenler vardır. (s. 95) İslam'ın, ilahlaşma ve tabiata hükümran olma hayalleriyle, bilimi bir paradigma olarak görenlerin karşısında olduğu açıktır. (s. 96) "Modern bilim ile üstün hakikatlere ulaşılabileceğini zanneden insanlar vardır. (s. 98) Bilim pek çokları için, dinin üstünde bir hakikat terazisi olarak konumlandırılmıştır. (s. 99) "Bir yaratıcıya inanıyorum. Ölüm sonrası, mutluluk olmasını umuyorum, benim dinim aklımdır." (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) "Hristiyanlıktaki deizm, Hristiyanlığı bilmekten; İslam'daki deizm ise, İslam'ı bilmemekten kaynaklanır. Batıda akıllı bir adamın yapacağı deist olmaktır." (Meryem Güneri, Bir İnanç Problemi/Krizi Olarak Deizm ve Temelleri Üzerine Psiko-Kelam Analizleri, İTOBİAD Kongre/19, II. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Kongresi, s. 843 ; Deizm Sempozyumu, Ensar, 2017, s. 12, 235) Dine lakaytlaşan ya da yeni çevresine dinini uyumlu hale getirmeye çalışan deizmin çeşitli yorumlarına savrulan her kimi gördüysek ya gözlerini kör eden bir bencillik-ego ya da dünyaya olan dinginlenemez hırslarından ötürü böyle olduklarını gördük. (s.114) Yeni yorumu ile evrim teorisi, bitmemiş bir evrimi, 'sürekli evrimleşen insan' modelini var sayar. Artık Ateistler hala tesadüfen başlangıca, deistler ise mekanik bir yaratma ile başladığına inanmakta; ancak her iki grup da ileriye doğru ucu açık bir evrimi savunmaktadırlar. İşte bugün Müslümanlara kabul ettirilmek istenen bu yeni evrim teorisi modelidir. "Evrim teorisi artık 'sürekli gelişme'yi ifade eden anlamında anlaşılmaya başlandığını" iddia eden kadar, "Akıllı tasarımcı evrim yoluyla insanları yaratmış ve insanların ruhsal evrimini hedeflemiştir." diyen Müslümanlara da rastlayabilmekteyiz günümüzde. (s. 116)

Meşhur bir ateist bilimci (Celal Şengör), "Günün birinde insanların beynini bilgisayar programlarına download ederek ölümsüz olacağını ve bütün evrene yayılıp nüfuz edeceğini." iddia etmiştir ekranlarda. Tabiatı kontrol etme ve ilahi güce ulaşma hedefleri (s. 117) hep bilim adı altında gizlenmektedir. Dün metafiziği reddederek ilahlık davası güdenler, bugün elde ettiklerine metafizik bir hüviyet yükleyerek aynı davaya gitmektedirler. Yalnızca dil biraz değişmiştir. (s. 119) "Dikkatimizi makinelerden ve fizik âleminden, insanın fizyolojik ve manevi cephesine çevirmemiz gerekmektedir." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 11) Peygamber Efendimizi ilahlaştırdığımızdan dem vuranlar, bilimin ve bilim adamlarının ilahlık iddialarını görmemezlikten gelmektedirler. (s. 121)

Kur’an'da, kırk dokuz yerde akıldan bahsedilir ve biri hariç hepsi muzari sıgasıyla kullanılmıştır, yani aklın 'kullanılmasına dönük' çağrı vardır. Aklın bilgi alanı varlık dünyasıyla sınırlı olduğundan (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 47) mutlak gerçeği bütün boyut ve sınırlarıyla kuşatabilecek bir özellik ve mükemmelliğe sahip değildir. (Maturidi, Kitabu't-Tevhid, s. 183) Ayrıca Maturidi, çevre, zaman ve zeminin aklın doğruyu bulabilmesinin önünde birer engel olabileceğini de söylemektedir. (Maturidi, s. 182) Akıl vahyin düzgün anlaşılabilmesi ve uygulama sahasına dökülebilmesi için Allah'ın bir nimetidir. (s. 143) Hasan-ı Basrî, 'Bir adamın aklı tam olmadıkça dini tam olmaz.' (İbn-i Ebi'd-Dünyâ, Kitabü'l-Akl, I/17) demektedir. İslam'a göre yapılan işlerin iyi ve güzel olması Allah'ın tayin ettiği ölçüye uygun olmasıyla belirlenebilecek bir şeydir. (s. 149) Babanın vakarını sıfıra indiren, çocuğu sürekli şımartmayı "sevdirerek öğretmek" olarak takdim eden yeni terbiye usulü, sokaklarda dolaşan gençlerin içler acısı halini hazırlayan sebeplerin başında gelmektedir. Bu nesil istediği her şeyi yapmaya daha çocukluktan alışmış ve artık şehvetinin önündeki hiçbir maniyi tanımaz hale gelmiştir. Bu saatten sonra, dinsiz fikirlere kayması, yaptıklarına karışan bir iradeyi reddetme, şehevi ve her türlü arzularını tatmin etme yolundaki engelleri ortadan kaldırma çabası doğaldır. Okuyarak öğrenecek kadar gayretleri yoktur. Meseleyi şımarıklığa veya inada vurmuş olanların biraz hayat tecrübesi edinmesi ve ahlaken olgunlaşmasını beklemek icap etmektedir. Tabi, nasihate devam ederek. (s. 168) " Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır! O inkarcılarla, en güzel şekilde mücadele et." (Nahl, 125) Bize düşen şu anda bu şefkat ve sabırla, güzellikle

nasihat etmeye devam etmektir. Bir kişi hem Müslüman hem de deist olamaz. (s. 172) Ehl-i Sünnet, hep Katolik mezhebi ile aynı ruhmuş gibi gösterilmeye çalışılmıştır. (s. 173) Dini ve dünyevi maslahatların çoğunun akılla bilinebileceğini bir çok İslam alimi ifade etmiştir. (s. 176) "Dünyevi menfaatlerin ve kötülüklerin çoğu akıl ile bilinir." (İzzuddin b. Abdisselam, Kavaidü'l-Ahkam) Ragıp el-İsfehahani, 'Dini anlamak için akla ihtiyaç duyulduğundan, aklî ilimlerin ve mukaddimelerin zayıflığı durumunda dinin yanlış anlaşılacağından' bahseder. (s. 179) Yaşar Nuri Öztürk kitabında, akla önem veren her fikrin deizme 'kapı araladığını' düşünmektedir. (s. 180) Kitabın özellikle 123-189 sayfaları, Yaşar Nuri Öztürk'ün 'Deizm' adlı kitabına cevaplardan oluşur.

H.Yaşar, Ö. Faruk Korkmaz, Y. Karakoç, **Modern Bir Akıl Sapması, Deizm**

*

Deizm ve ateizm üzerine

Türkiye'de kendisine inananları tatmin etmeyen, dine mesafeli olanları iyice uzaklaştıran sahte dindar kimlikler çoğaldı. İslamcılık, muhafazakârlık söylemine dönüştü. (s. 9) Sekülerizmle geleneksel yapının melez bir kültürü oluşturulmaya çalışılmaktadır. (s. 10) Üst sınıfın resmi dini, alt sınıfa da yayılmıştır. (s. 17) Yeni nesil, modern dünyanın meydan okumasına alternatif üretememenin ezikliğini yaşamaktadır. Asım'ın neslinin hayaleti Doğu, atmosferi Batıdır. (s. 11) **Gerçek din bağı zayıfladıkça, geleneğin bütün anlatıları çoğu zaman kutsanmış, din zannedilmiştir**. (s. 12) Toplumsal dokudan kopuk düşünceler idealleştirilmiştir. (s. 13) Genç nesil ve metropol nüfusu için modernleşme silindirinin etkin olduğunu söyleyebiliriz. (s. 14) Din bugün Batıda Hümanizm değilse de, deizmdir. (s. 18) Modernleşmenin kalesi askeriyeden başlayacaktır. Gösterimi de kadın bedeni üzerinden daha kolay olacaktır. (s. 19) **Dawkins, ateizmi bir inanç biçimi olarak yaymayı kendine misyon edinmiştir.** (s. 26) Korkusu tanrının bir gün hiç habersiz çıka gelmesidir. (s. 27) Bir ateistin, bütün enerjisini ateizme adamasını neye yoracağız? (s. 28)

Hakiki iman, dogmatizme yegane alternatiftir. (s. 30) Dawkins gibi Ateizm misyonerleri, önceden ateist iken teist olan Flew'e kızgınlığını saklamıyor, onu 'döneklikle' suçluyor. Flew, kendi ifadesiyle 'kanıtın götürdüğü yere' gitmiştir. Patrick Glynn'da ateizmin bir yanılgı olduğunu itiraf etmektedir. Big Bang, alemin bir başlangıcının olduğunu, antropik prensip ise, kainatın insan için hazırlanmış olduğunu kanıtlamıştır. (s. 32) Her şey insan için yaratıldı. Acaba İnsan niçin yaratıldı? Darwinizm, materyalizm ve pozitivizm dine tahammülsüzdür. (s. 33)

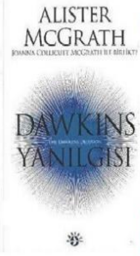

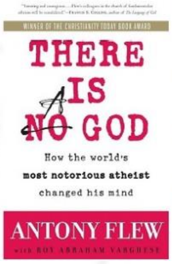

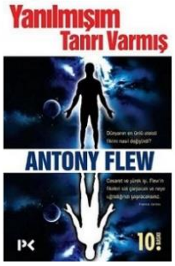

Deizm, tanrının insan yaşamına müdahale eden bir tasavvurunu kabul etmez. (s. 38) Dawkins, Darwinci düşüncelerini iman alanına kaydırmıştır. Dawkins, kendi ifadesiyle, Darwincilikten beslenen iyi bir 'ateizm savaşçısı'dır. (s. 39) **Dawkins, kendi tezine iman edilmesini ısrarla savunmaktadır.** (s. 41) **İnançsızlığın ilmihali, 'Tanrı Yanılgısı' kitabıdır.** Dawkins'e, inanmadığı için mi Darvincilik çok akıllıca geliyor yoksa Darwinizmin bir sonucu olarak mı inançsız biri olmuştur? (s. 42) **Dawkins'in hararetli tartışmaları, onun 19. Yüzyıl başlarında yaşıyor olduğu izlenimini vermektedir.** (s. 43) **Dawkins, aydınlanma çağının tipik bir takipçisi olduğunu teyit etmektedir. Ne var ki deyim yerindeyse, bu köprünün altından çok sular akmıştır**. (s. 287) Darwin düşüncesinin inançsızlığa götürmekten ziyade, inanmama durumuna evrimcilikle temellendirmeye çalışılmaktadır. (s. 308) Aynı mantığı Celal Şengör'de de görürüz! **Dawkins, Darwinizm bir havari gibi yaymayı tercih etmektedir**. Dawkins, dinlerin insanların ölümüne neden olduğunu ileri sürmektedir ve 'hiçbir ateist, onlar kadar acımasız olabilir mi?' demektedir. Hitler ve Lenin'in ateist olduğunu unutuyor tabiî ki. (s. 44) **Tıpkı teizm gibi ateizmde, bir kanaatler malzemesi üzerine yükselir**. İman var olanın açığa çıkarılması, küfürde gizlenmesi demektir. Jaspers'in ifadesi ile insanlık 'tanrının otoritesinden kurtulacağım' derken, kendi tahakkümüne tutsak olmuştur. Otorite baskı değildir. Sadece dağılma ve parçalanma ihtimaline karşı bir önlemdir. (s. 51) **İnsan aklı, Tanrı olarak ikame edilmiştir. Akıl eksenindeki yapıp etmeler, birer ritüele dönüşmüştür. Modern ve kapitalist değerler ekseninde bir narsisizm kültürü geliştirilmiştir**. (s. 53) **Yunan düşüncesinin vardığı ya da çıktığı nokta deizmdir.** Doğal din kavramı, hiçbir aracı olmaksızın sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını belirtir. Bu inancı benimseyen kişiye deist denir. (s. 71) İnsanoğlu farklı dekorlar da aynı oyunu oynamaktadır. (s. 87) İnsanın ahlak ve kültür varlığı oluşunu ölümü ile fark ederiz. Zira hayvanlar aleminden bir canlının ölmesiyle, leş olurken; insan varlığı için cenaze törenleri ve hatıratlar oluşur. İnsanca oluş, özgürlüğü, sorumluluğu ve hesap vermeyi icap ettirir. Bu yetileri sadece akla bağlamak mümkün değildir. Kendi kalbine bakamayanın yaşamı bulanıktır. (s. 97)

Dawkins gibi ateistin dünyasında kalp, olsa olsa kanı pompalayan bir kastır. Oysa gönül bir deryadır. İnsan sadece maddi boyutuyla ele alırsak, onun insan özelliğini iptal ederek sıradan bir canlı hürriyetine mahkum ederiz. Notalar maddi olsa da, ses ve perdeler mânâdır. Dawkins şunu itiraf etmektedir ki, bilinç, ahlak ve ölümlülük konularını Darwincilik ile izah etmek, oldukça zordur. (s. 98) **Ahlaklı olmayı Darwincilik de izah etmeye çalışanlar bunu, faydacılık/pragmatizm ile açıklamaya çalışmaktadırlar**. Halbuki ahlak bambaşka bir şeydir. **Tanrı inancı iptal edilince bencillik kaçınılmaz olur**. Ancak karşılıklı menfaat beklentisinden âzad olan iyilik, tam anlamıyla iyilik olabilir. (s. 99) **Bilinç, ruhun varlığını kabul etmeyi gerektirir**. **Önceden ateist olan Patrick Glynn, ruhun varlığını idrak etmeye başlayınca, inanmaya adım attığını söyler**. (s. 100) Ölümün kıyısına gelen insanların tecrübeleri hakkındaki raporları incelemiş, 'hemen hepsi ruhlarının vücutlarından ayrıldığını, kendilerini dışarıdan gördüklerini belirtiyorlar.' demektedir Glynn. (s. 101) **Bir tıp doktoru, Dawkins'e yazdığı bir mektupta şöyle demektedir: "Neden hepimiz intihar etmiyoruz? Dünya görüşünüz öğrencilere ve pek çok insana sahiden bu izlenimi veriyor. Size göre hepimiz bir hiç sayesinde, tesadüfen birleştik ve yine bir hiçe döneceğiz. Bir efsaneye inanmak, size inanmaktan iyidir, çok daha iyidir. Ayrıca, sizin dünya görüşünüz insanları endişeye, uyuşturucu bağımlılığına, şiddete, nihilizme, hedonizme, Frankenstein bilimine ve 3. Dünya Savaşı'na sürükler, dünyada cehennemi yaşatır**." (s. 103) Çıkar eksenli ahlak görüşü, ahlak olayını izah edememektedir. (s. 104) Sınırsız cinsellik, alkol tüketimi, uyuşturucu ve diğer alışkanlıklarla birlikte insanlar bazen varoluşta bir tiksinti ve bulantı yaşayarak anlam arayışına girebilir. Nitekim batının pek çok metropolünde insanların ruhsal arınmalara yöneldiği bilinmektedir. **İslam dininin ümmet algısı dikkate alındığında, dindarlık için sınırların toprakla değil, iman ve inkar çizgisi ile ayrıştığı dikkat çeker.** (s. 106) Ümmet

düşüncesi bir tür ufuktur. (s. 108) Dawkins kendini haklı çıkarmak için Darwinciliğe sarılır. Darwincilik te ısrarla ateizmi dayanır. Tanrı sadece soyut düşüncenin değil, iyi eylemin de o arka planında bulunur. Her daim en büyük iyiliğin kaynağı tanrıdır. Tanrının bir üst değer oluşu, bencillik prangalarından özgürleşmenin de garantisidir. (s. 111) Tarih, inançsızların inananlara direnci olarak karşımıza çıkmaktadır. (s. 112)

Dünyadaki canlı türlerinden henüz sadece 2 milyondan biraz fazlası tanımlanabilmiştir. Henüz tanımlanmamış 10 veya 30 milyon canlı türü vardır. Bakterilerden, yüksekliği 100 metreyi ulaşan ağaçlara, sıcak su kaynaklarında ki canlılardan, Antarktika'daki mantarlara, okyanus tabanlarında ki kurtçuklardan, Everest Dağı'nın yamaçlarındaki çiçeklere, örümceklere kadar. (s. 114)

Muhteşem bir yapı iki soruyu akla getirir: Bu yapı neden vardır ve var olmasındaki amaç nedir? Hayatın cansız materyalden, kendiliğinden oluşunu savunmak sadece bir ön kabuldür. Burada bir şeyin canlı olmasının ne anlama geldiği önem kazanmaktadır. (s. 115) Bir kum yığını ile bir dahinin beynindeki kimyasal yapısının aynı olduğunu söylemek, sadece maddeye duyulan kör ve temelsiz inancın göstergesidir. (s. 1176)

İnsanın dünyaya nasıl geldiğini Dawkins tek cinsiyete kadar dayamaya temayülündedir. Cinsiyetin kadın olma olasılığı üstünde duran Dawkins kendi tezini, İsa'nın mucizevi doğumunda inkar etmiş olur. (s. 117)

Dolly üzerinde klonlama mı yoksa sadece transfer, yer değiştirme mi? Dolly'nin klonlanması: Bir koyunun vücudundaki bir meme hücresinden alınan DNA, annenin yumurtalığındaki döllenmeye hazır bir yumurtanın içine konmuştur. Yani, annenin kendi yumurtası, yine var olan başka bir hazır hücreden alınan DNA ile döllenmiş ve bu yumurta anneni rahmine yerleştirilmiş, böylece gebelik süreci başlamış ve sonunda da, Dolly dünyaya gelmiştir. (s. 117) Yani sahne hazırdır, dekorasyonların sadece yeri değiştirilmiştir.

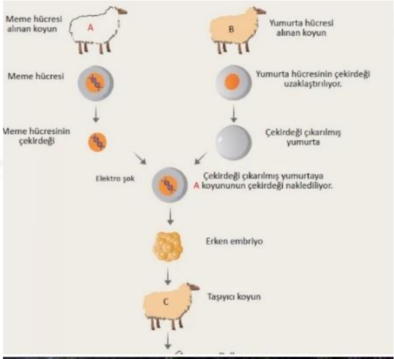

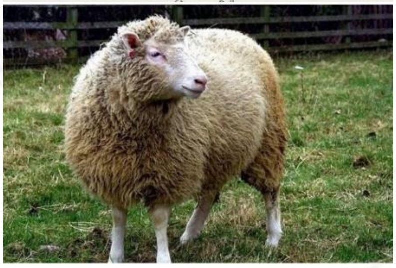

Pornografi, magazin ve reklamcılık alanlarında, kadınların ne kadar istismar edildiğini kanıtlamak için çok çaba sarf etmeye gerek yoktur. **Biyolojik açıdan erkek üstünlüğünü**

açıkça savunan Dawkins şöyle söylemektedir: "Kadın, doğada üreme açısından silik varlıktır." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 296)

Newtoncu fiziğin kesinlik ve nedenselci, dolayısıyla determinist tavrının aksine, Einstein teorisi ile, belirsizlik düşüncesini öne çıkarır. (s. 122) **Dakwins'in kuantum fiziği ile başı hoş değildir. (s. 123)**

Bilim, insanın bu dünyada konforlu yaşamasını hedeflerken din ise insanın huzurlu olmasını merkeze koyar. (s. 127) Pozitivizm ve sekülerizm bir tür inanç ve dolayısıyla dogmatizm üretir. Parola şu: İnsanlar kendilerinden uzaklaştıkça modern çark daha kolay dönmektedir. (s. 130) Doğal teoloji veya naturel ilahiyat, deizmin temel dayanağı iken, ateizm, onu da reddeder. (s. 133) Dawkins, 'eğer Tanrı diye bir şahıs olsaydı, o muazzam biçimde karmaşık olurdu' der ve bu mantıkla tanrı inancına karşı çıkar. (s. 134) **Öncelikle, tanrının karmaşık olduğu aşikar değildir. İkincisi, Tanrı bir şeyi bildiği için oldukça karmaşık olacaktır. Belki de öyledir ancak yine de Dawkins, bunun neden tanrının ihtimal dışı olacağı sonucunu doğurduğunu açıklayamamaktadır. (s. 159) Dawkins, tanrının varoluşunun ihtimal dışı olduğunu ileri sürmektedir. Bunu destekleyen bir delili sunmak onun borcudur. Ne o ne de başkası geçerli bir delil ortaya koydular.** (s. 160) Evrenden hareketle, onun bir yaratıcısı olduğu fikrine ulaşmaya en genel ifade ile doğal teoloji diyebiliriz. (s. 135) **Dawkins'e göre doğal eleme, doğanın kör saatçisidir. Görünen bir amaçta yoktur.** (s. 136) **Yine ona göre, doğal seçilimin aklı ve düş gücünün olmadığını söyler**. (s. 147) **Kör Saatçi iddiasına rağmen evrendeki düzen şaşmadan işlemektedir. (s.164) Yani saatçi kördür ama, 'düzlen' koyabilecek özelliğe de sahiptir!** Onun paradoks listesi hayli uzundur. **Panteizmi ateizme en yakın düşünce olarak görüp ona prim veren Dawkins esasında bir ikilem içerisindedir.** (s. 195) **Dawkins, "doğal eleme sayesinde, üstün türlerin devamı ilkesi evrenin başlangıcında tasarlanmıştır." demektedir. (s. 164) Darwin, evrenin bir tasarımcı tarafından tasarlanması fikrine şiddetle karşı çıkar. Ona göre en büyük tasarım, doğal seleksiyondur**. (s. 236)

Eğer yer çekimi biraz daha kuvvetli olsaydı veya zayıf olsaydı veya, zayıf ve kuvvetli nükleer güç birazcık daha farklı olsaydı, hayat ortaya çıkmazdı. (s. 161) Dawkins, Darwincilikle ateizmi temellendirmeye çalışır ve dahası, dinlerin inanç sistemlere savaş açar. (s. 149) Evreni, Darwinin türler ve canlılar hakkındaki varsayımlarından hareketle açıklamak, bir ön kabul ve tahminde başka bir şey değildir. (s. 153) Yunan düşüncesinde maddesellik ön plandadır. (s. 167) Ruh, düşünür, sezer, hisseder, iradeye vb. sahiptir. (s. 168) **Dawkins, insanın bir tür ruhsal boyut kazanma hamlesi olan aşk olayını, patolojik (hastalıklı) bir bağımlılık olarak görür. (s.** 170) **Dawkins, dogmatik bir ateisttir**. (s. 172) **Dawkins, evrenin harikuladeliğini, karmakarışık doğa olarak insanlara sunar**. (s. 174) Darwin, evrenin bir tasarımdan ziyade, yüksek türlerin bir çeşit evrim geçirme sahnesi olduğunu ileri sürer. Dolayısıyla Darwin'in naturalist olduğunu pekala söyleyebiliriz. Natüralistler, evrenin işleyişini bizzat kendisine verirler. (s. 176) Teizmin deizmden farkı, Tanrının evreni yarattıktan sonra etkinliğinin devam ettiğini iddia etmesidir. **Ateizm bir inançtır**. (s. 188) İnsan, sadece irade gösteren değil, hisseden bir varlıktır. Doğadan hareketle var olan bir yaratıcı fikrine ulaşmaya teizm (doğal teoloji) denir. İnsan aklının doğaya müracaat etmeksizin bizzat düşünerek Tanrı tasavvurları ulaşmasını ise deizm diye ifade etmek mümkündür. (s. 189) **İnsanın ruhunda bir şeyi tabulaştırma özelliği her zaman var olagelmiştir. (s. 199) Antropolog Mary Douglas, 'Saflık ve tehlike' isimli kitabında, her kültürde tabunun vazgeçilmez olduğunu ileri sürer. Ona göre her kültürde bir şeyler dokunulmaz ve yasaktır. (s. 198) Ateistin tabusu, Das Kapital, Türlerin kökeni, Materyalizmdir. Kapitalist ruhun mihrabı ise, paradır.** (s. 200) Mesela Japonlar pek çok bakımdan teknolojide söz sahibi olsalar da, tabularını sürdürme

konusunda oldukça isteklidirler. Zira kültürlerinin iflas etmesini kesinlikle göze alamazlar. (s. 198) **Evrim düşüncesine göre, en yüksek zekaya sahip ve en yüksek tür, evrene en son katılan insanlardır. Halbuki, dünyamızın sorunları, problemler yumağı şeklinde devamlı büyümektedir.** (s. 205) **Günümüz modernizminin, Tanrı iptal edişinin sonucu olarak, çağımız insanın için para, tüketim ve haz neredeyse çok tanrıcılığın değişik versiyonları olarak görülmektedir.** (s. 206) Kişinin, tanrıyı kabul etmemesi durumunda tek ölçüt kendi benliği olacaktır. (s. 223) Geçmişte de günümüzde de din bir boyut olarak gerçekliğini muhafaza etmektedir. Bu da gösteriyor ki, insan dini (Homo Religious) bir varlıktır. (s. 225) Agnostikliği en iyi ve sistematik olarak ifade eden düşünürler Hume ve Kant dır. Onlara göre evrendeki küçük kesitlerden, evrenin tamam hakkında bir sonuç çıkarmak mantıklı değildir. (s. 226) Kant, evrenin bir mimarı olduğu fikrine ulaşırsa bile, bunun 'nasıl bir varlık olduğu evrenden hareketle bulunamaz' görüşündedir. Ancak onlar, tanrının yokluğu hakkında da bir beyanda bulunmamışlardır. (s. 228) **Descartes, Tanrı fikrinin de zihnimizde doğuştan mevcut olduğunu (Ontolojik delil) söyler**. (s. 239) İnsanın içindeki ahlak duygusu ve yıldızlı semaların uyandırdığı his, Tanrıyı inkar etmesine izin vermez. (s. 251) Din, Dede Efendi veya Itri'nin sanatında insanın ulviliğini çok iyi bir düzeyde ortaya çıkarmıştır. (s. 251) **Dawkins'in imana açtığı saldırganca savaşı anlamak mümkün değildir. Kitapları ve fikirleri üzerinden kazandığı para ayrı tutulacak olursa, bu kadar ajitasyonu anlamak kolay değildir**. (s. 253) **A. Comte, pozitivist dinin mimarıdır.** (s. 254) İnsanlar daha önce, ruhsal sorunlarla baş edemezken, gelişmiş ve zamanımız içindeki insan ruhsal sorunların üstesinden gelebilmekte midir? Gelişen teknoloji, beraberinde pek çok vebayı da getirmiştir. Eskiden AIDS ve kanserden bu kadar bahsedilmiyordu. Bu, gelişmişliğin aksine bir tür gerilemedir. (s. 262) **İman, bilgiyi aşan bir durumdur. Darwincilik, bilgiyi putlaştırmaktadır. (s. 263) Bilim benliği keşfedemez; benlik bilimi keşfeder.** (s. 268) Dawkins'in bilinci açıklayamaması gibi, şahsiyet konusunda da sessiz kalması ilginçtir. İnsanın şahsiyetinin gelişmesinde deruni yön, vazgeçilmez bir öneme sahiptir. (s. 269) Kişilik, insanın kendisinin hayatından daha fazla bir şey olduğunun bilincine varması ile başlar. (s. 270) **Dawkins, dinin kadını aşağıladığını söylemektedir. Ancak günümüzde, en medeni toplumlarda bile kadın sömürüsü bilinen bir gerçektir.** (s. 274) **Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır.** (s. 281)

Dinin en önemli fonksiyonlarından biri, deruni boyut sayesinde şahsiyet gelişimidir. **Modernizm, insanlara bireyciliği verdi ancak şahsiyet kazandırma yollarını da birer birer ellerinden aldı. Çünkü şahsiyet gelişiminde ahlaki boyut, dahası insanlarla ilişki ve bu ilişkilerdeki fedakarlık oldukça önemli yer tutmaktadır**. (s. 185)

E. Durkheim, 'Dini hayatın iptidai şekilleri' isimli eserinde, din, ahlak ve hukukun başlangıçta bir bütün olduğunu söyler. Ama İslam'da şeriat kelimesi, din, ahlak ve hukuku aynı anda ima eden bir terimdir. (s. 291) Dawkins, iyilik yapma dürtüsünün kaynağını, bencil gen teorisiyle açıklamaya çalışır. Ona göre gen bencildir. Aslında gen Bir DNA zinciridir. Ancak bilinçli değildir! Bencil gen teorisi açısından bakınca insanı, kemiğini asla vermeyen ve bunun için mücadele eden köpekten ayırt etmek zor olacaktır. (s. 297) İnsan şahsiyetinin gelişebilmesi bir ölçüde bencil ve egoizmden vazgeçmesi ile mümkündür. (s. 298) Salt bencillik, daima çocuk kalmaktır! **Dawkins, Aşk duygusunu patolojik yani hastalıklı bir bulgu olarak değerlendirir**. (s. 299) **Dawkins, bencilce almayı, normallik olarak görür.** (s. 300)

Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 başlıkta açıklar: Birincisi karşılıklı çıkar, ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü şöhret kazanma, dördüncüsü toplum içinde onaylanmak, kabul görmek. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) **Aslında bunların**

tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (s. 305)

Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine

*

Deizm ve ateizm çıkmazı 2

Her insan, Allah'ın varlığına iman edebilecek bir potansiyel ve temayül içinde dünyaya gelir. (s. 17) Ünlü İngiliz felsefeci Anthony Flew, bilimsel gelişmelerin ışığı altında 2004 yılında görüşlerini değiştirerek, 'DNA üzerinde yürütülen çalışmalar bize, yaratıcı büyük bir gücün, tanrının varlığını göstermektedir.' diyerek ateizmden dönmüştür. (s. 19) Deizm, Hristiyanlığa karşı bir protesto hareketi olarak ilk kez 17. yüzyılda İngiltere'de ortaya çıkan bir akımdır. Dini kötü temsil eden insanların eylemlerinden dolayı bazı kişilerin de deizme yöneldikleri bilinmektedir. **Farabi, 'önce doğruyu bilmek gerekir, doğru bilinirse yanlış da bilinir. Ama önce yanlış bilinirse, doğruya ulaşılamaz.'** der. (s. 20)

İnsanlar, ' ben niçin yaratıldım, varoluşumun sebebi nedir, içimde duyduğum iyi ve kötü içerikli seslerin anlamı ve amacı nedir, yaşamdaki amacın ne olmalıdır?' gibi soruları tarih boyunca sormuş ve cevabını aramıştır. (s. 26) İnsanda her zaman, daha mükemmele yönelme arzusu vardır. **Newton, 'Tanrı, eserleri aracılığı ile bilinir**.' der. (s. 27) Din, tarihsel süreç içerisinde insanoğlu ile birlikte varlığını sürdürmüştür. **Din yaşam tarzıdır.** (s. 28) Gazali, David Hume ve Kant'tan daha geri değildir. İslam filozoflarının, ' Hudus, İmkan, Gaye ve nizam, İnayet' gibi Allah'ın varlığını ispat eden delileri, Kur'an ayetlerine dayalı dini delilerdir. (s. 31) **İnsanlık tarihi boyunca genel bir tanrı kavramı evrensel olarak daima vardır.** (s. 28, 34) Sokrat'ın en meşhur öğrencisi Eflatun'dur. Eflatun, Aristo'ya da hocalık yapmıştır. (s. 43) A**risto şöyle der, 'her ne ki sanat ve zeka eseridir, bilinmelidir ki o bir yaratıcının ürünüdür**.' (Ali Fuat Başgil, Din ve laiklik, s. 30)

Nizam delili gök cisimlerinin düzenli hareketlerinden, onu düzenleyene ulaşma şeklinde özetlenebilir. (s. 45) Hudus delili, "Her sonradan yaratılan şeyin mutlaka bir yaratıcısının bulunduğu" şeklinde özetlenebilir. (s. 94) **Çiçero şöyle söylemektedir: "Allah fikrini doğuştan insan ruhuna yerleştiren, yine Allah'tır." (s. 47) Descartes, 'Ben tanrıyı düşündüğüm için o var değildir. O var olduğu için, ben onu düşünüyorum.' diyerek ontolojik delili özetlerler**. (s. 50) Goethe, 'Allah'ın varlığının ve birliğinin delillerini tabiattaki tecellilerden müşahede edilebileceğine' vurgu yapar. (s. 56) 'Kur'an, kitaplarının kitabıdır. Buna bir Müslüman gibi inanıyorum.' der. (s. 57) **19. yüzyılda ilmin bütün problemlerinizi çözebileceği iddia ediliyordu**. **Bu düşünceler materyalist, pozitivist bir dünya görüşünün yansımalarına yol açtı. Comte, pozitif ilme dayanan bir insanlık dini bile kurmuştu. Avrupa'nın sosyal Darwinci materyalist düşüncesi içeride büyük sınıf çatışmalarının, dışarıda ise sömürgecilik politikalarının başlıca itici gücünü oluşturuyordu. Oysa 20. yüzyılda bütün bu teoriler ve felsefeler iflas etmiştir**. (s. 61) **En pozitif denilen fizikte bile, maddenin en ufak parçacıklarının doğrudan doğruya bilinemediği ortaya çıkmıştır. Max Planck gibi büyük bir fizik alimi bile, 'fiziğin ilimden daha çok sanat' olduğunu**

söylüyordu. İnsan dinin önemini son yüzyılda daha derinden anlamış, dinin en temel dayanağı olan Allah inancına yönelmiştir. (s. 62) **Einstein**, kütle ile enerjinin eş değerli olduğunu kanıtlamıştır. Maurice Solovin'e yazdığı mektupta, '**pozitivistler, kainatı her türlü Tanrı anlayışından ve mucizeden kurtardıklarını sanıyorlar. Onların en zayıf yanları esasında budur**.' demektedir. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 38) Uygarlığın gayesi ilmin ve makinelerin ilerlemesi değil, insanın ilerlemesi olmalıdır.' der Alexis Carrel. (s. 70) "Hayatın mümkün olan tek izahı, Allah'ın olduğunu kabul eden görüştür." (Carell, Yarınlara doğru, s. 24) Fransız filozof Henri Bergson, 'varlığa dair mutlak bilginin akılla değil sezgi ile elde edilebileceğini' söyler. (s. 72) Mühendis Profesör Claude Hatavai, 'her proje mutlaka projeyi yapan bir mühendisin bulunmasını gerektirir.' der. (s. 77)

Ehli sünnet, aklı nakle tabi kılar. Dinde ana prensip, vahye uymaktır. Naklin akla tabi olması halinde, vahye ihtiyaç kalmaz. Ehli sünnet, Selefiyye, Maturidiyye ve Eşariyye olmak üzere üçe ayrılır. (s. 86) Eşarilik ve Maturidilik ortaya çıkıncaya kadar Sünni Müslüman çevrede hakim olan inanç 'selef' inancıdır. '**Hanefiyye' ise, aklı yegane dayanak değil, naklin anlaşılması için bir hakem olarak görür.** Eş'ari Maturidi bu yolun iki büyük ismidir. (s. 87) Eş'ari, 40 yaşına kadar Mutezile mezhebini benimsemişti. Şafii, Maliki, Hanbelilerin çoğunluğu, Eş'ari mezhebine mensuptur. (s. 88) **Maturidilerin metodunda aklın, herhangi bir aşırılığa sapmaksızın ve sınırlarını aşmaksızın büyük bir yeri ve değeri vardır.** Maturidiler şöyle der: "Akıl, Allah'a imanın kaynağı değil, fakat aleti, vasıtasıdır." (s 92) **İmamı Azam, 'Kainat, tabiatın değil, Allah'ın eseridir.**' derken (s. 98) **Gazali, 'Allah'ı tanımak başka, varlığını bilmek başkadır.' der**. (s. 102)

Kindi: Avrupa 'da Alkindus adı ile tanınır. Meşşailik (Aristo felsefesinin hakim olduğu) ekolünü başlatan Kindi'ye göre felsefenin amacı, Allah'a ulaşmaktır. (s. 108) Farabi: 'Toplum sevgi ile kaynaşır, adaletle yaşar.' der. Batı felsefesini etkilemiştir. Aristo'dan sonra, ' ikinci muallim' olarak kabul edilir. İllet/ilk sebep ve hareket delilleri ile Allah'ın varlığını ispat eder. (s. 112) İbn-i Sina: Batıda Avicenna adı ile tanınır. İslam felsefesi onunla zirveye ulaşmıştır. Garrison ona, 'jeolojinin babası.' der. İmkan delili ile Allah'ın varlığını ispat eder. (s. 117) İbni Rüşt, inayet ve ihtira delilleri ile Allah'ın varlığını ispat eder. (s. 120) "Hikmet, ilim ve sanatın birleşmesidir." diyen Elmalılı Hamdi Yazır, nizam delili ile Allah'ın varlığını ispat eder. (s. 128) Caner Taslaman, Tasarım ve ahlak delillerini kullanır. **Big Bang hem patlama, hem madde oranları, hem de bunların birbirine göre düzenlenmesiyle bilinçli bir tasarım ürünüdür. Yıldızların birbirine olan mesafesi, süpernova patlamalarının uzak, yakın ve sıklığı, dünyanın manyetik alanının gücü, oksijen ve karbondioksitin oranı, atmosferin basıncı vb. hep bir denge, düzen ve ayarı işaret eder**. (s. 137) "İlim aklın, din ise gönlün ışığıdır." (A.F. Başgil, Din ve laiklik, s. 37)

Deizm, İngiltere ve Fransa'da 17. yüzyılda ortaya çıkmıştır. Voltaire ve Rousseau en tanınmış isimleridir. (s. 160) "Medeniyetin ürünlerinin ortaya çıkışı, hep dinlerin insanı hayrete bırakan tesirleri sonucudur." (Ferit Kam, Dini ve felsefi sohbetler, s. 33) **19. yüzyılda endüstri devrimi, 20. yüzyılda ise teknoloji devrimi gerçekleşmiş, insanlığa kurtuluş reçetesi gibi sunulan Marksist felsefe iflas etmiştir. Bunca gelişmeye rağmen kainat hala insan için bir muammadır ve sırlarla doludur**. (s. 166) **Teknoloji ne kadar ilerlerse ilerlesin, atom-elektronu ancak belli bir durumda tespit edebilmekteyiz. Halbuki o zaman da, onun hareketini takip imkânsızlaşacaktır. Hareketi gözlemleyene kalkarsak, o zaman da maddeyi tespit mümkün olmayacaktır.** (s. 167) Dünya kendi etrafında saatte bin mil yapar. (s. 170) **DNA'nın şifresi, Big bang ve ince ayar gibi konular Flew'in ateist düşüncelerden vazgeçmesine neden olmuştur**. Flew, 'kanıtın götürdüğü yere gitmelisin.' prensibini uygular ve yaratıcıya inanmaya başlar. **İlahi tasarım delilini bir soru ile özetleyebiliriz: Evren, bizim**

geleceğimizi biliyor muydu? Fizikçi F. Dyson şöyle der: "E**vreni ne kadar incelersem, bizim geleceğimize dair daha fazla kanıt buluyorum. Doğanın kanunları sanki evreni, yaşamın ortaya çıkmasına ve devam etmesine hazırlamak üzere tasarlanmıştır**." Bu, insancıl ilkedir. (s. 179) A. Flew şöyle der: 'Tanrıyı keşfedişim araştırmanın bir sonucudur.' (s. 180) "**Tanrı Evren'i yaratırken ileri düzeyde matematik kullanmıştır**." Paul Dirac (Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, s. 103) Astronomi uzmanı James Jeans, "**Dikkatle baktığımda bütün kainatın büyük mimarı bana, saf matematikçi olarak görünüyor.**" (J.C.Monsma, Niçin Allah'a inanıyoruz, I/173) Elinize 10 tane marka alın, markaları 1'den 10'a kadar ardarda çekebilme şansının, 10 milyarda bir olacağını göreceksiniz. (s. 184) Kangurular bazen yavrularını emzirirken ikinci bir yavru daha doğurur. İkinci yavrunun doğumu ile bir memeden yeni yavru için berrak, renksiz bir süt gelirken diğer memelilerden ise, büyük yavru için koyu ve yağlı süt gelmeye devam eder. (s. 191) Kalp yumruk büyüklüğündedir. 300 gram ağırlığındadır ve bir yılda 30.000.000 kereden fazla çarpar. Dakikada, 6 litre kan pompalar. **Damarların uzunluğu uçucu eklenince, 100.000 kilometreyi bulur. Yani, dünyanın çevresini 2 defa dolaşır**. (s. 205) Bir tek hücrede 4 terabayt karşılığı görüntü bilgisi bulunur. (s. 206) **İnsanın sahip olduğu maddi elementlerden ve taşıdığı proteinden çok, manevi ve ruhi diğerleri önemlidir. Onun bu yönleri inkar ve ihmal edilirse, geriye sadece insanın posası kalır. Özellikle batılı toplumlar bugün, insanı yeterince tanıyamamanın ve eksik algılamanın sıkıntısını yaşıyor.** (s. 208) Nobel ödüllü Christian Duve, "**Bugün bilebildiğimiz, bir hücrede neler olduğunun tanımlamasıdır. Nasıl olduğunu bilemiyoruz**." der. **Her bir hücrede DNA açılıp ip gibi uzatırsa, uzunluğu yaklaşık 2 metreyi bulur.** (s. 216) **Galaksiler, birbirine kütle çekimi ile bağlı yüz milyarlarca yıldız, gaz ve tozun karanlık madde denizi içerisinde yüzen sistemlerdir**. (s. 245) Bir ışık yılı, 10 trilyon kilometredir. Işık, dünyanın bir ucundan diğer ucuna saniyenin 20'de birinden az zamanda ulaşır. Yaratılışından bu yana Samanyolu'nda ne bir kaos ne de karışıklık görülmüş ve yaşanmıştır. Galaksimizin merkezinde, yaklaşık 4 milyon güneş kütleli dev bir karadelik vardır. (s. 246) Evrende her cisim, hareket halindedir. Samanyolu, saatte tam 2.2 milyon kilometre hızla uzayda hareket etmektedir. (s. 247)

Big Bang: Evrenin yaşı, 13.7 milyar yıldır. (s. 248) İlk patlamadaki zerreler, bir top sarmalı gibi giderek hızla ama muazzam bir ahenk içinde büyüyüp genişlemiştir. Güneş sistemimizin oluşumunun bundan 4.5 milyar yıl önce başladığı düşünülmektedir. (s. 249) Başlangıçta Newton fiziğini benimseyen Einstein, ilerleyen zamanlarda evrenin durağan değil dinamik olduğunu kabul edecektir. (s. 251) **İzafiyet teorisi, zamanın mutlak olmadığını, hıza ve çekim gücüne bağlı olarak değiştiğini göstererek büyük bir zihinsel devrime sebep olmuştur**. Newton fiziğindeki mutlak zaman kavramı, Einstein devrimi ile değerini yitirmiştir. **Maddenin, uzayın ve zamanın başlangıcı aynı andı**. (s. 252) Evrenin sabit, durağan ve sonsuz olduğu anlayışı yerle bir olmuştur. (s. 253) Evrenin başlangıcında, evren sıcak elektron ve protonlar ile yüksek enerjili fotonlarla doluydu. Evren genişledikçe bu ışınım/radyasyon soğudu. (s. 256) Big Bang, evrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını ortaya koymuştur. (s. 260) Sioux Kızılderilisi Cesur Bufalo, "çiçeklere, sizi kim yarattı diye sormak istiyordum." (s. 267) İnsan, beş duyu ile bildiği şeye 'iman' demez. İnsan ancak 'gaybi bilgilere' iman eder. (s. 280) "O, her an yaratma halindedir. (Rahman, 29) Kainat var kılındığından bu yana oluşum ve değişim içindedir. (s. 285)

Materyalist felsefenin en temel tezine göre madde ezelidir, yalnız madde gerçektir ve onun dışında hiçbir şey yoktur. (s. 289) **Quantum teorisi, izafiyet Tteorisi, kesinsizlik teorisi, ışığın dalgaları teorisi, entropi teorisi madde evreni ile ilgili görüşlerimizi tamamen değiştirmiştir.** (s. 291) **Pozitivizmin ilkelerine göre zihin ancak, tecrübe ve deneye dayalı hakikatleri elde edebilir. Pozitivizme göre insanların bilimden başka kurtuluşu yoktur.**

Comte, 'bütün cemiyetler metafizik safhadan geçtikten sonra pozitivist bir zihniyete ulaşacaktır.' der. 'İnsanlara müspet ilim aşılanmalı, onların kafalarından din ve metafizik düşünce çıkarılmalıdır.' Ona göre bu, tarihi bir kaderdir. Durkheim, toplumun rasyonalist/akılcı düşünce safhasına gelmiş olduğunu söylüyordu. (s. 294)

Sanıldı ki, bir toplum, bir hafıza kaybına uğratılarak topyekun başka bir uygarlığın içine sokulabilir. Bu yöndeki çabalar, bugün çekilen pek çok sıkıntının nedenidir. Dinlerin ortadan kalkacağını iddia eden Comte ilginçtir ki, daha sonra bir din kurma gayreti içine girmiştir. İnsanlık dini! Evet bu yeni dinin tanrısı insanlık, mucizeleri ise ilmi buluşlardı. Comte ise, bir nevi peygamberlik iddiasında bulunmuştur. Onun bu görüşleri ilmi teori olmaktan ziyade, birer tarihi kehanet doktrininden başka bir şey değildir. Filozof da olsa sosyolog da olsa hiçbir insan bir din ortaya koymak konumunda olamaz. Bunu deneyenler olmuş ama başarılı olamamıştır. (s. 296) **Hem dinin hem ilmin sahaları ayrıdır, farklıdır. 'Neden' ve 'niçin'ler bilimin değil dinin sahasına girer. (s. 297) Hawking, "Bilim evrenin nasıl başladığı problemini çözebilirse de, neden var sorusunu cevaplayamaz."** (Hawking, Kara delikler ve bebek evrenler, s. 99) demektedir. Bilim bunların cevabını veremez diye; hayatın, evrenin ve insanı varoluşunun nedeni ve gayesi yoktur denilebilir mi? **Evrimciler gibi, meseleyi tesadüflere bağlamak ne kadar hatalı ise, pozitivistler gibi, deneylerin dışında başka bir hakikati tanımamakta aynı şekilde hatalıdır**. (s. 298) Bilimsel ateizm yoktur. Çünkü ilim, Tanrı kavramını değerlendirme yetkisine sahip değildir. Söz konusu olan pozitivistler ve bilimci ateizm değil, bunalımlardan kaynaklanan özel bir ateizmdir. **Zaten ateizmin insanlara bir vizyon sunması bugüne kadar mümkün olmamıştır**. Sistemli bir dünya görüşü ortaya koymak yerine, dine ve Tanrı inancına karşı eleştirel bir tutum takınmakla yetinmişlerdir. Ateist sistem, tamamen bir bunalım felsefesidir. (s. 300) Tanrı yoktur demekten çok, 'Tanrı var olmamalıdır.' demektedirler. Bunun için gösterdiği gerekçeler ve bahaneler aşırılıklar ile doludur. (Mehmet Aydın, Din Felsefesi, s. 218) Sovyetler birliği, 26 Aralık 1991'de dağıldı. Bu tarih aynı zamanda, Marksizm, materyalizm ve ateizmin çöküşü olarak hatırlanacaktır. (s.304) **Modern bilimin verileri ateizmi değil, ilahi dinleri haklı çıkarmıştır.** (s. 307)

Deizm: 'Tanrı insanların yaptıkları ile ilgilenmez, insanlara emir vermez, yasak koymaz:' derler. (s. 308) **Deizme yönelişin bazı sebepleri: Din diye toplumda hurafelerin yaygınlaşması. Dini emirlerin, hikmetlerinin açıklanmadan dikte edilmesi. Dinin sadece şekil ve ibadetler ibaretmiş gibi anlatımı, ahlak ve sosyal yönünün ihmal edilmesi. Yanlış dini bilgilerin gerçek sanılması. Kur'an'ın söyledikleri ile Müslümanların yapıp ettiklerinin arasındaki farklılık, tutarsızlık, ikiyüzlülükler. Bilgi kirliliği.** (s. 311) İslam'da din ve ilim çatışmasının olmadığı, gençlerimize iyi bir şekilde anlatılmalıdır. Akıllar kiraya verilmemeli, gençlere değer verilmeli, her biri adam yerine konulmalıdır. (s. 313) İnsanı inançsızlığa götüren ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen yanlışlar, bilgisizlikler, tutarsızlıklar ikiyüzlülüklerdir. (s. 315) **Reuters Ajansı, 'eğitim kalitesindeki artışın insanların inanma ihtiyacını ortadan kaldırmadığını' haber olarak bütün dünyaya geçmiştir.** (Radikal Gazetesi, 05. 04.1997)

Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı

*

Ateizm ve deizm 3

Kur’an'a göre deizm ile ateizm arasında hiçbir fark yoktur. (s. 9) Ateizmin büyük belirtileri, nankörlük ve gösteriştir. (Furkan, 21) **Ateizme kayanlar, anlatılan hurafelerin İslam olduğunu zannederek dini reddetme yoluna gitmektedirler**. (s. 11) Deizme göre Allah, insanları ve evreni yaratmış ancak, ondan sonra evrenin işleyişine ve insanlara karışmamıştır. Rahman 29. ayet, Allah'ın her gün bir iş içinde olduğunu beyan etmektedir. Nisa 136. ayet, kendisine, meleklere, kitaplara, elçilere, ahiret gününe inanmayanları Allah, kafir olarak nitelendirmektedir. Yani **Kur’an'a göre deist aslında ateisttir.** (s. 22) Yasin 60 ve Meryem 44. ayetler, ateizm ile deizmi satanizm ile eşdeğer görmektedir. (s. 14) "Kur’an'dan kalpleri katılaştı, onlar apaçık bir sapıklık içindedirler." (Zümer, 22) Kur’an'a göre Ateizm ve deizm birbiri ile aynı anlamdadır. Yunus, 100: "Allah, pisliği aklını işletmeyenlerin üzerine salar." ayeti, din ile akıl çelişir iddiasına çok edebi bir üslupla cevap vermektedir. (s. 16) Ateistleri hidayeti erdirme konusunda iman edenlerin üzerine düşen sadece, apaçık bir tebliğdir. (s. 18) Tebliğ ve öğüdün fayda sağlamadığı durumlarda inkarcılara söylenmesi gereken tek cümle, ' Sizin dininiz size, benim dinim banadır.' ifadesidir. (s. 29)

Ateistler iman edenleri aptal yerine koymaktadırlar. Bakara 13. ayette, '**Beyinsizlerin iman ettiği gibi iman mı edelim**? derler. Halbuki asıl beyinsizler ta kendileridir ama bilmezler.' denmektedir. Mümin, 35 ayette ise, Allah'ın ayetleri hakkında mücadele edenler kibirli olarak nitelendirilir. (s. 33) 'İnkâr edenler, bu Kur’an'a da, ondan öncekine de inanmayacağınız, derler. Bir görsen o zalimlerin Rabbi huzurunda durduklarını.' (Sebe, 31) Zariyat 56. ayette, Allah 'cinleri ve insanları kendisine ibadet etsinler diye yarattım' buyrulur. İbadet etmek fiilinin anlamlarından biri de, 'değer üretmek'tir. (s. 54)

Cennet ve cehennemde, dünyada var olan sistemden farklı değildir. Bilim ve buluş yapan insanların Nobel gibi ödüllerle mükafatlandırırken, suç işleyen insanlar da cezaevi ile cezalandırılmaktadırlar. (s. 57)

Semavi dinler tabiri yanlıştır. Dinler değil, tek din vardır. Özellikle deistler, 'Allah tek ise, neden bir kaç din var' şeklinde bir soru sorabilmektedirler. Allah tek din göndermiştir. Ali İmran 67. ayette Allah, Hz İbrahim'in Yahudi de Hristiyan da olmadığını beyan etmektedir. Hz İbrahim bir Müslüman'dır. Hz Nuh da Müslüman'dır. (Yunus, 72) Hz Musa'da bir Müslüman'dır. (Yunus, 84) Hazreti İsa'da Müslüman'dır. (Ali İmran, 52) Tüm ilahi kitaplar, Allah katından indirilmiştir yani, Müslümanlığın kitaplarıdır. (s. 65) (Bu konu, 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazıda ele alınmıştır.) İnkârcıların sürekli eleştirdiği konulardan birisi, de 'Allah varsa, fakirlik neden vardır' sorusudur. Rum, 41. ayette, 'insanların ellerinin kazandıklarından ötürü karada ve denizde fesat ortaya çıktığı' buyrulmaktadır. Ayetten de anlaşılacağı üzere, yeryüzünde kötülüklerin sorumlusu Allah değil, insanlardır. (Bu konuda, "Kader" ve "İslam ülkeleri neden geri?" adlı yazımıza bakılabilir.)

"De ki, göklerde ve yerde neler var, bir bakın. Ama ayetler ve uyarılar iman etmeyen bir kavme yarar sağlamıyor." (Yunus, 101) **Gökler tabiri ile astronomi; yer kelimesi ile de, jeoloji ilmine yönlendirme vardır. Aynı durum, Bakara 164 ayette de görülür. Rum, 22. ayette ise, 'diller ve renklerin farklılığına işaret vardır ki o da, dil bilimi ve antropolojiye işaret eder**. (s. 87) Sünnetullah, hem insanların hem de doğanın kanunlarını ifade eder. Kur’an, Müslümanların dürüst olmasını da sünnetullah ile izah eder. Sünnetullah fizik kurallarını da kapsar. (s. 96)

Yunus 5. ayette, **güneş için 'ziya', ay için 'nur'** kelimesi kullanılır. Ayrıca Güneş'in ışığından bahsederken, 'Işıklar' şeklinde çoğul, ayın ışığından bahsederken 'Işık' şeklinde tekil kelime kullanılmıştır. Bu da farklılıklarına işaret eder. Yunus, 5: "O Allah ki, güneşi ışıklar, ayı da bir ışık yapmıştır." (s. 99)

Yüce Allah (cc) Şura 49'da, 'dilediğine dişiler bahşeder, dilediğine erkekler bahşeder.' buyurur. Bugün **bebeğin cinsiyeti** belirlendiği iddia edilmektedir. Bebeğin cinsiyetinin belirlendiği hücre bölünmesi, tamamen Allah tarafından gerçekleştirilmektedir. (s. 103)

Allah iyiliği herkese vermekte, kötülüğü ise kul azınca ona isabet ettirmektedir. (s. 108) Nahl, 35: "Müşrikler dediler ki: "**Allah isteseydi** ne biz ne de atalarımız O'ndan başkasına tapardık. Hiçbir şeyi O'na rağmen, haram da saymazdık." Müşrikler, kendilerinin sapıklığa düşmelerini Allah'ın öyle dilemiş olmasından kaynaklandığını söylemektedirler. Allah ise bu yaklaşım tarzını eleştirmek de ve reddetmektedir. (s. 111) Enam. 148: "Putperestler diyecekler ki: "**Allah dileseydi** ne biz ortak koşardık ne de atalarımız. Hiçbir şeyi de haram saymazdık. Onlardan öncekiler de aynı şekilde yalanladılar ve sonunda azabımızı tattılar. De ki: "Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi mi var? Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve siz sadece temelsiz bir tahminde bulunuyorsunuz."

Ateistler, **namaz**ın çok daha önce ateşperestler ve güneş ve aya tapanlar tarafından da yapılan bir ibadet olduğunu ileri sürmektedirler. (s. 115) Halbuki Allah, Fussilat, 37. ayette, Güneşe, aya secde etmeyi yasaklarken, Enam, 162. ayette ise, "namazım sadece Allah içindir." buyurarak, sadece O'na ibadet etmemizi emretmektedir. **Kur'an, sadece Araplara gönderilmemiştir.** (Bu konu, 'Kur'an'da çelişki yoktur' başlıklı yazıda ele alınmıştır.) Kur'an, aynı zamanda tüm insanlığa gönderilmiş bir kitaptır. (Tekvir, 27; Ali İmran, 138; Yusuf, 2) Kur'an'ın sadece Araplara indirildiği zannedilir. Halbuki İbrahim 4'te: "Bir elçiyi, ancak kavminin diliyle gönderdik ki onlara açıklasın." buyrulmaktadır. (s. 120) İyiliği de kötülüğü de yaratan Allah'tır. Ancak Allah, insanlara iyiliği sürekli isabet ettirmekte, kötülüğü ise, onların yaptıkları hatalardan ötürü isabet ettirmektedir. (s. 128) **Allah'ın bir Peygamberin kıssası ile ilgili, her bir surede bir başka detay verdiği gerçektir.** Belirli bir kıssa ile ilgili çeşitli surelerde farklı bilgiler verilerek kıssa tamamlanır. Bu Kur'an'ın edebi üsluplarından birisidir. (s. 130) Meryem 10. ayette Hz. Zekeriya, 3 gece insanlarla konuşmama, Ali İmran 41'de ise 3 gün konuşmama ifadesi kullanılır. Meryem 10'da 3 gece konuşmama yasağı belirtilirken, Ali İmran 41. ayette 3 gün işaret hariç konuşma yasak denmektedir. Yani konuşmayacağı süreye, gece de gündüz de dahildir. (s. 130)

Nisa 17. ayette, cehaletle bir kötülük yapıp yakın zamanda **tövbe edenler**in tövbesinin kabul edileceği belirtilirken, 18. ayette ise inkârcılar olarak ölenlerin tövbesinin kabul edilmeyeceği bildirilmektedir. Nisa 168. ayette Allah, inkar edenleri asla bağışlamayacağını ifade etmektedir. Zümer suresinin 53. ayetinde ise, imanlı olan ama günah işlemiş insanların Allah'tan ümit kesmemeleri gerektiği ifade edilmektedir. Kafir veya müşrik, tövbe etmeden öldüğü takdirde af edilmeyecektir. Araf 153. ayette, son nefesten önce tövbeyi tövbeyle iman edildiği takdirde Allah'ın mağfiret edeceğini belirtiyor. (s. 133) Zümer 10: Kur'an'ın tümü Allah kelamıdır. **Hitap şekillerinde değişiklik olması, Kur'an'ın üslubundan kaynaklanır.** (s. 137) **Allah peygamberlerle bile doğrudan asla konuşmamaktadır**. (s. 144) Nisa 15. ayetteki fenalık sözcüğünün, lezbiyenliği de kapsadığı söylenebilir. (s. 155) Nisa, 34. ayetteki 'darabe' fiili, 'uzaklaştırma' biçimde çevrilmelidir. Zira fiilin sözlük anlamlarında bu manada mevcuttur. (s. 157)

Bakara 227. ayette **boşanma**da kararlı olmak anlamında kullanılan fiil çoğuldur. İkiden fazla kişiyi ifade eder. Bu Bilgiden de anlaşılmaktadır ki, tarafların aileleri de çiftin boşanmaları konusunda fikir beyan edebilecektir. Sadece kadın veya sadece erkek değil. (s. 166) Dünyadaki en hızlı savaş uçağı ile bize en yakın olan Sirius yıldızına varmak, yaklaşık 2,5 milyon yıl sürecektir. (s. 185)

* Kitap farklı evrime, reenkarnasyona, hadise bir yaklaşım içermektedir. Bu nedenle sadece ateist/deistlere cevap bölümleri özetlenmiştir!

Hüseyin Selim Kocabıyık, Ateizm ve Deizm

*

Deizm eleştirisi

Deizmin aleme müdahale etmeyen ilah anlayışı, insanları, hayata yansıması olmayan kuru bir inanca mahkum etmekte ve insanlar bu mahkumiyeti ironik bir şekilde özgürlük olarak değerlendirmektedir. (s. 7, 17) **Modern dönemde sekülerleşme, bilimcilik, insan merkezcilik, dünyevileşme, naturalizm gibi anlayışların artması ile birlikte din hakkında felsefe yapma ihtiyacı daha yaygın hale gelmiştir**. Dini düşüncede eleştiriye kapıyı kapatarak dokunulmazlığı çoğaltmak, dine zarar vermektedir. Dini alan yanlış anlamaya ve istismara en açık alandır. İnsan hangi şekil altında olursa olsun, kendi varoluşunu açıklamak zorundadır. İnsanın amaçsız ve anlamsız bir yaşam sürmesi pek mümkün görünmemektedir. (s. 11) Deizm, öne sürdüğü şekli ile tamamen aşkın olan ve aleme hiçbir şekilde müdahale etmeyen bir tanrı anlayışından hareketle, inananların dini duygu ve düşüncelerini tatmin edebilmeleri neredeyse imkansız hale gelmektedir. **Deizmin, ateizm olduğunu iddia edenler dahi olmuştur**. (s. 12) **İnsanın, pişman olmasına, hüznüne, ve neşesine tamamen duyarsız bir kalan bir tanrıya inanması ya da inanmaması arasında herhangi bir fark olup olmadığı ciddi bir tartışma konusu olduğunu söylemek mümkündür**. **Bazı insanların dilediği gibi hareket etme, akıl ve bilime aşırı derecede güvenme gibi nedenlerden dolayı, hayatlarında ilahi bir gücün etkin olmamasını isteyen bir tutum sergilediklerini söylemek mümkündür**. (s. 13) Tanrının ilk fiili, genellikle yaratması olarak anlaşılır. (s. 15) **Evrenin tüm aşamalarının bilinçli bir şekilde yaratıldığı görülmektedir**. **Evrenin her aşaması özel olarak tasarlanmıştır ve bu da, tanrının evrenin her aşamasında aktif olduğunu açıkça göstermektedir**. (s. 16) Deizm ile teizm arasındaki en temel farklılık, tanrının alemi yarattıktan sonra müdahale edip etmediği ve buna bağlı olarak da vahyin kabul edilip edilmemesi hususunda ortaya çıkmaktadır. (s. 17)

Her Tanrı inancının, tanrının evrene bir şekilde müdahale ettiğini veya en azından edebileceğini kabul etmesi gerekir. Aksi takdirde Tanrı'ya karşı hissedilen sevginin ve korkunun bir anlamı olmaz. (s. 18)

Teizm: Tanrı anlamına gelen Yunanca "theos" kelimesinden türetilmiştir. Monoteizm ile eş anlamlı olarak kullanılır. Tanrı alemden tamamen farklı ve ondan yüce olan aşkın bir varlıktır. Bu inanışa göre tanrı doğrudan doğruya karşılaşılabilir empirik bir nesne olarak düşünülemez. O, gayri maddi, eşşiz ve biriciktir. (s. 19) **Teistler tanrının mahiyeti itibariyle alemden farklı**

olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, alemde sürekli olarak etkin olan tanrı'ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır. (s. 21) **Panteizm**: Yunanca"pan" (bütün, her şey) ve "theos" (tanrı) kelimelerinin birleşiminden meydana gelir. Panteizm, ilahi içkinliği benimserken ilahi aşkınlığı reddeder. Tüm varlık, tanrının çeşitli biçimlerdeki tezahürleri olarak anlaşılır. Tanrı evrenin bizatihi kendisidir, tanrı her şeydedir. Panteizmi, "her şey O'dur." ilkesi ile özetlemek mümkündür. (s. 23) Panteizm de tanrıya ibadet etme ve dua etmenin anlamı kalmamaktadır. Tanrının aşkınlığı reddedildiği için ateizme zemin hazırlar. İyi-kötü, günah-sevap gibi kavramların yanı sıra ahlaki ve dini değer yargıları da ortadan kalkar. İnsanın özgürlüğü de tartışmalı hale gelir. İnsanları materyalist bir anlayışa götürür. Tanrı maddi ve somut bir varlık olarak sunulur. (s. 24)

Deizm: Deizm kelimesi Latince "Tanrı" anlamına gelen "deus"tan gelir. Hem deizm hem de tezim kelimeleri, bir tanrının varlığına olan inanca işaret eder. Deizm, tanrının akılla bilinebileceğini, tanrının aleme müdahalesinin olmadığını, dolayısıyla da peygamberliğe ve vahye ihtiyaç olmadığını ileri süren felsefi düşüncedir. Vahye dayalı bir din yerine doğal ya da rasyonel bir dine inanırlar. **Onlara göre, insan aklı, dini ve ahlaki doğruya dair bilmemiz gereken her şeyin cevabını bize verebilir**. (s. 31) Newton'a göre tanrı o kadar mükemmel bir şekilde evreni yaratmıştır ki, yarattıklarına bir daha müdahale etme gereği duymaz. O, alemi kıyamete kadar işleyecek bir sistem olarak planlamıştır. Deizm, mutlak determinist bir sistem öngörmektedir. Tanrı ilk hareket ettiricidir. (s. 32) Deizm, otorite üzerine dayanmayan ve akıllı temellendiren bir dindir. **Kapalı, belirsiz, uzak bir tanrı artık kimseyi sıkmıyor, günah duygusu, kurtuluştan emin olmamak gibi yüzyıllardır birçok insanın kalbine ağırlık vermiş olan şeyler artık insanoğluna dert olmaktan çıkmıştır.** (s. 34) **Halbuki, yüce Allah'ın, dünya üzerinde sorumluluk, akıl, yönetim vermiş olduğu insana bazı önerilerde bulunup onu kontrol edip hesaba çekmesi, ödül ya da ceza vermesi yaratıcının adalet ilkesi gereğidir.** Deizm, vahyin bildirdiği Allah'ı dini inkar eder. (s. 35) Deistlere göre nedensel olarak işleyen alemde yasaların ihlal edilmesi mümkün değildir. Tanrı, saati yaratan bir saatçidir. (s. 36) Deist algının, her an bir işte olan İslam'ın Tanrısı için uygun bir tespit olmadığı aşikardır. Deistlere göre dinin temellendirilmesi vahiy ile değil ancak akıllı olmalıdır. Deistlere göre aklın gerçek anlamı ile yüceltilmesi ancak deizm içerisinde mümkün olabilir. **Bu mantığa göre tanrı bir bakıma ebedi istirahate çekilmiştir.** (s. 38)

Aristo'nun tanrısı, alemin yaratıcısı olmayıp sadece ilk hareket verendir. Deizmin kökenlerinin Grek metafiziğinin "varlık"ına dayandığını söylemek mümkündür. (s. 39) Aristo'nun tanrısı evet vardı ancak, o sadece yaratılışın kendisine isnat edilmesi gerekli bir ilk varlığa ihtiyaç olduğundan dolayı vardı. Bu manada modern insan içinde Tanrı hala var fakat sadece kendi istediği isim ve sıfatlara haiz olarak. Yunanlılar her ne kadar Aristo sayesinde açıkça rasyonel olan bir teolojiye kavuşmuşlarsa da, bu süreçte dinlerini yitirmişlerdir. Aristo'nun Tanrısı kendisi ile birlikte ezeli olan aleme ilk hareketi vermiştir. (s. 40) O'nu fiziksel hareket ettiricilerden farklı kılan şey, kendisinin hareket etmemesidir. **Zekeriya er-Râzi öne sürdüğü görüşlerin deizmin temel iddiaları ile ciddi anlamda benzerlik gösterdiği göz ardı edilmemelidir**. O, her şeyde akla güvenilmesi gerektiğini ifade eder. İslam dünyasında hiç kimse Zekeriya er-Râzi kadar aklı yüceltmemiştir. O, nübüvvet, vahiy gibi ölçülere tamamen karşıdır. (s. 41) Razi, felsefi ve metafizik meselelere empirik ve tümevarım metotları ile yaklaşmıştır. Razi'ye göre iyi ve kötüyü ayırt etmek için dinlere ihtiyaç yoktur, akıl yeterlidir. (s. 42) Razi'ye göre yüce Allah'a en yakın olan kul, en bilgili olandır. **Razi, ahiret inancını aklın ve adalet duygusunun bir gereği saymıştır.** (s. 43) Thomas Paine, deizmi savunduğu 'akıl çağı' adlı eserinde, öncelikle Hristiyanlığı eleştirir. (s. 44) O, sade, saf, bozulmamış tanrı inancı olarak tanımladığı deizmin, Hristiyanlıktan daha güvenli olduğunu vurgular. İnsanın inanacağı son dinin, deizm olduğunu iddia eder. Deizmin temelinde, 17. Yüzyılda doğa

bilimlerinin gösterdiği muazzam gelişme olgusunun yattığı görülür. Descartes, Tanrı merkezli din ve dünya görüşü yerine insan merkezli bir dünya görüşünün geçmesine neden olmuştur. Descartes'a göre, Tanrı yaratır, ruh düşünür, cisim ise uzamsaldır, der. (s. 45) **Descartes felsefesi deizm ile sonuçlanmıştır.** (s. 46) Dönemindeki kilise öğretilerini eleştirerek, akıl dinini savunmuştur. (s. 47) Descartes, Leibniz, Newton gibi düşünürlerle birlikte, evrenin doğaüstü ve mistik inançlara ihtiyaç duymadan tamamen akıl ile izah edilebileceği düşünülmüştür. Deistik düşüncelerin gelişiminde, akla ve bilime duyulan güvene ek olarak, dini çatışmalar, akılla imanı uzlaştırma çabalarında karşılaşılan ve aşılması çok zor görülen güçlükler de etkili olmuştur. (s. 48)

Deistlerin, tanrının müdahale etmediği bir evren tasavvuru geliştirmelerinin tarihsel olarak açıklanabilecek nedenleri vardır. Tanrının müdahalesi felsefi olarak kabul edildiği zaman, bu müdahale pratik olarak ancak kilise aracılığıyla mümkün olabiliyordu. Deistlerin böyle bir durumu kabul etmeleri mümkün değildi. Deist düşünürlerin ahlaki ve faziletli bir yaşamın, vahiy ve peygamber olmadan akıl ile elde edilebileceğini kabul ettikleri görülür. **Onlara göre ahlaki doğrular aklen keşfedilebilir.** (s. 50) D**eizmde genellikle vahyin imkanından ziyade gerekliliği reddedilmiştir.** (s. 51) Hristiyanlık insan merkezli bir doktrine sahip olup, Hristiyanlıkta insanın merkezi bir rolü vardır. Dünya'nın Güneş'in etrafında dönmesinin keşfedilmesi, insanın kozmik düzendeki yerinin farklı bir biçimde değerlendirilmesine neden olmuştur. (s. 53) **Farklı dini yaklaşımlar, geleneksel dine bakış açısını zayıflatmış, böylelikle bireysel dindarlık ortaya çıkmıştır. Bu da akıl vasıtasıyla hakikate ulaşılabileceği anlayışına zemin hazırlamıştır.** (s. 54) **Deizmi besleyen en temel sorunun, dindarların ortaya koyduğu tutarsız itikatlar ve fasit ameller olduğu rahatlıkla söylenebilir. (s. 56) Deist gençlerin tamamına yakını, geleneksel din anlayışına ve bu anlayışın İnsan aklı ve yaratılışına uyumlu olmayan iddialarına tepki olarak deist olmuşlardır.** (s. 57) Bu eğilimin önü alınmadığı takdirde, belli bir zaman sonra batıda olduğu gibi dinlerinin cevaplarını umursamayan bir neslin ortaya çıkacağı söylenebilir. **Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda umursamaz, hodbin ve zevperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalma riskimiz artacaktır**. (s. 58)

Deizmin etkin hale gelmesine neden olan faktörler: **Dünyevileşme**: Modern insanın giderek yalnızlaştığı, modern şartlar altında insanın değersizleştiği bir ortamda teknoloji, şehirleşme, değerlerin dejenerasyonu, tüketim, aşırı bireyselcilik, adaletsiz yönetim, bütün ilişkilerin pragmatist anlayışla belirleniyor olması gibi olumsuz durumlar insanların yaşam tarzlarını derinden etkilemiş ve değiştirmiştir. (s. 59) "Dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlenceden ibarettir. Elbetteki ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Hala akıllanmayacak mısınız." (Enam, 32) **Doğaüstü vahye karşı olma**: Doğal din anlayışı belli seviyede ki zihinlere hitap edebilmekte, belki de bir filozofları grubunun sadece metafizik yorumu olarak kalabilmektedir. Kur'an'da tanrının insana şah damarından daha yakın olduğu bildirilmektedir. (s. 60) **Kendisine iman edilen varlık, yalnız var olan değil, aynı zamanda sonsuzca güce sahip, her şeyi görüp gözeten, aldanmayan ve aldatmayan, sonsuzca adaletli bir varlıktır.** (s. 61) **Din bilim ilişkisindeki problemler:** Hristiyanlığın teslis, enkarnasyon, aslı günah gibi temel mefhum ve doktrinlerinin çoğu zaman birimin hücumuna uğradı görülmektedir. Ortaçağ dünyasında engizisyonlar, papalık, masumluk gibi konular çok ciddi biçimde akıl ve inanç çatışmasını ortaya çıkarmıştır. (s. 62) Hristiyanlık büyük oranda mucizeler dinidir. Batı düşünce tarihindeki din bilim ilişkisi deizmle bir çözüme kavuşmuş gibi görünse de bu geçici bir çözümdür. (s. 63) **Bilimin kaynağını sadece akıl, deney ve duyu organlarından ibaret sayanlar, insanın ruh dünyasını tanıyamamışlardır.** İnsan için aklın sahası dışında kalan konularda ilahi mesajlar yönelmekten başka çıkar yol görünmemektedir. Aklın sınırları bulunduğu unutulmamalıdır. **Bir konunun aklı aşması ile akıldışı olmasının**

aynı şey olmadığını unutmamak gerekir. (s. 64) **Hakikati bilimle sınırlandırmanın, bilimin emrettiği bir netice olmadığını, böyle bir yaklaşımın bir ideoloji olduğunu unutmamak gerekir. Bilim adamı, kendi metotları ile yakalayamadığı hakikatleri yok saymaktadır**. (s. 65) Kur'an ayetlerinin evreni incelemeye yoğun bir şekilde yöneltmesi, Müslümanların bilimle sıcak bir ilişki kurması için yeterli sebeptir. Evreni tanıma faaliyeti, yaratıcıyı tanımaya vesile olduğu için de, teist inanca sahip olanlar için bir motivasyon kaynağı olabilmektedir. **Din ile bilim konusunda çatışma olarak görülen şeylerin kaynağında din ve bilim insanlarının kendi doğrularını dayatmaları ve karşı tarafın tezlerini dinlememeleri vardır**. (s. 66) **Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kalması**: **Modern çağın insanına dini hususları izah eden kişilerin verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri, bu çağın insanlarından ziyade yüzyıllar öncesinin itaatkar insanlara hitap eder niteliktedir**. (s. 67) **Akıl faktörünün dikkate alınmaması**: Akletme, tefekkür, tedebbür, tezekkür, teemmül, Kur'an'da en sık kullanılan kavramlardır. **İnanılmaya layık din, akla aşanları ihtiva ederken akılla çelişmemelidir.** (s. 68) Fideizm, akıl ya da kanıttan ziyade imana dayandığını iddia eden görüştür. Asıl soru, aklın dinde nasıl bir yerinin olduğu veya olması gerektiği sorusudur. (s. 69) **Kur'an, aklı ilahlaştırmaz ama aklı kullanmanın dine hizmet edeceğinin dersini, birçok ayet ile verir. Özgürlükten yoksun olma endişesi**: İslam dininde, insanın özgürlüğüne ve hür iradesine verilen değer göz ardı edilmemelidir. (s. 70) **İletişim araçlarının etkisi**: İnanç dünyasındaki tahribatın ve tahrifatın etkileri, özellikle kimlik bunalımı yaşayan bazı gençler üzerinde çok daha ağır olmaktadır. (s. 71) **Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi:** Din, yaşam içi bir konu olup toplumsal gerçekliklerin düzenlemesi ve hayatın daha kolay ve huzurlu bir şekilde yaşaması için ortaya konmuştur. (s. 72)

Deizme yönetilen başlıca eleştiriler: Deizmin en belirgin özelliği, akla ve bilime duyulan aşırı güven ile birlikte tanrıyı aleme müdahale ettirmeyen bir ilah anlayışına sahip olmalarıdır. Halbuki akli yaklaşımın dini konulardaki yetersizliği ortaya çıktıkça, deizm daha çok problemlerle karşı karşıya kalmaktadır. **Deizmde akıldan kastın tam olarak ne olduğu da yeterince açık değildir.** Aklın en temel ilkeleri hususunda bile tam bir olarak fikir birliği oluşturulmamışlardır. Rönesans ile din, önce öneri sunan öğreti boyutuna indirgenmiş, sonra ise öğretinin rasyonal olana indirgenmesi yoluna gidilmiştir. Dinin doğaüstü, mistik boyutları, duygu, his, kalp, tutku gibi rasyonel boyutun dışında kalan yanları yok sayılmış önemsiz kabul edilmiştir. (s. 73) Akıl, insanın önemli olmakla birlikte sadece bir yönüdür. Akıl melekesi bireyden bireye farklılaşmaktadır. (s. 74) Pozitivist, materyalist akım ve 18. ve 19. Yüzyıl felsefesinin etkisi ile deneysel olarak doğrulanamayan metafiziksel, estetik ve teolojik önermeler anlamsız sayılmıştır. **İnsanın akıldan başka, duygu, irade ve dış şuur gibi güçleri vardır. Hayranlık, takdir vb. akla ait değildir.** (s. 76) İlim, hiç bir hadiseyi ebedi ve mutlak olarak açıklayamıyor. İnsanın aklı sınırlıdır. Evreni ve bizzat insanı ele alıp işlerken o, sınırlı ilişkiler içerisinde hareket eder. (s. 78) **Rasyonalizm, pozitivizm ve modernite, dünyayı kutsallıktan arındırırken, hem insanın hayatına anlam veren dayanakları eritmiş, hem de onu geleceğe yönelik kaygı ve umutsuzluğun girdabına çeki vermiştir.** Deizmin, insanın bütünlüğünü parçalayarak onu sadece akleden bir varlık olarak değerlendirmesi de, sağlıklı bir tutum değildir. Dini inançta, sığınma, yaşama anlam verme, bağlanma, teslimiyet, huzur gibi yaşantılar tek tek veya birlikte bulunabilir. **Deizmde, insanların his, irade, duygu boyutu göz ardı edilmiştir. İnsan hem düşünen hem inanan ve hisseden bir varlıktır. Hissetmede kişinin iç dünyası esastır. İç dünyada özlemler, arzular, sevgiler ve diğer duygular ön plandadır**. (s. 83)

Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır. (s. 77) Günümüzde insanların bilime olan inançlarının ardında, bilimsel bilginin doğru ve güvenilir olduğu düşüncesi

yatmaktadır. (s. 83) Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da belli bir süre sonra yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir. (s. 84) Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir. (s. 86) Bilimsel bilgi, tabiatı gereği yanlışlanabilir olmayı içerisinde barındırır. (s. 84)

Tanrının insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanın aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini dikkate almayıp, insan aklını, ilahi akla tercih etme hatasına düşmüşlerdir. Deistin, tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti, adaleti hakkında bir şey söyleme imkanı yoktur. (s. 87) İslam vahyi gerçek anlamda iman etmenin en önemli gereklerinden birinin akletme olduğunu vurgulamaktadır. Kur'an'da gözlem yapmaya, araştırmaya teşvik eden yüzlerce ayet bulunmaktadır. Tüm bunlar İslam'da dinin temel akideleri ile aklın birbirini tamamladığının ve desteklediğinin en önemli göstergeleridir.

Deizmin, zaman içinde Tanrı insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir. Deizmin bu noktada insana ve topluma verdiği zarar tahmin edilenden çok daha fazla olmuştur. Tanrı ile olan bağı zayıflayan bir kişi, öngörülmesi mümkün olmayan kötülükler yapabilmektedir. "Din, kişi ile Tanrısı arasında olan bir meseledir." sözü, bugün artık dini bireysel alana indirgemekle sonuçlanmıştır ve hatta orayı bile çok görerek, dini kalbe hapsetmek için kullanılan bir ifade şeklini almıştır. (s. 88) **Tanrıyı aleme müdahale ettirmeyen bir din anlayışının ateizme giden yolun yarıdan fazlasını kat ettiği rahatlıkla söylenebilir. Sanki tanrı yokmuş gibi yaşamanın pratik ateizmden pek farkı olmadığı ortadadır.** Deistler, Tanrı ile yaratmış olduğu canlılar ve insanlar arasında ne şekilde bir ilişki bulunduğunu net bir şekilde ortaya koyma konusunda başarılı olamamışlardır. (s. 89)

Çeşitli açılardan aciz olarak yaratılmış insanın, her türlü acizlikten münezzeh olan yaratıcısı ile ilişki içinde olmadığını düşünmek ve insan aklının mutlak bir değer için yegane merci olması imkânsızdır. **Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz.**

Deistler, dini bireyselleştirmek suretiyle onu, sosyal yönü zayıf bir forma dönüştürmüşlerdir. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkânsızdır. (s. 90) Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir.

Din, ahlaki boyutunun yanında metafizik boyutu da sahiptir. Emekliye ayrılmış bir tanrı anlayışının dini duyguyu ve düşünceyi tatmin etmesi mümkün değildir. Deizmin, tam ve doyurucu bir tanrı tasavvuruna sahip olmadığı söylenebilir. **Deizmin Tanrısı'nın insanların gönüllerine hitap etme şansı yoktur.** (s. 91) **Deizmde, tanrısının öncelikle otoritesi, bir sonraki adımda varlığı sorgulanır hale gelmektedir.** Böyle bir algının, her an bir iş üzerinde olan, bilen, gören, takdir ve müdahale eden bir anlayışı kavrayamayacağı ortadadır. **Deizmin, aklı ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir**. Deistlere göre insanın doğal sebeplere sarılması yeterli görülmektedir. (s. 92) **Deizmin, doğa yasalarının ihlal edilemeyeceği anlayışı, bilimsel bir iddia değildir. Çünkü bugün Newton fiziğinin aksine kuantum fiziği, tabiat kanunlarının zorunlu yapıda olmaktan ziyade 'belirsiz yapıda' olduklarını ortaya koymuştur. Deizmde, dayanma, bağlanma, teslim olma, dua, tövbe gibi**

dini hayatın merkezinde yer alan olgulara yer bulmak imkansızdır. Tanrı insan ilişkisi, insana yalnız olmadığını hissini vermekte, insana güven duygusu aşılamaktadır. (s. 93) **Deizmde, dini ve ahlaki kuralları koymaktan aciz tamamen pasif bir tanrı algısı mevcuttur. Tanrı insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır. Deizm, insanların hem inanç noktasında hem de ruhi açıdan ciddi savrulmalar yaşamasına neden olmaktadır**. Bazı deistler fiillerimizin bir karşılığı ve yaptırımı olması gerektiğini savunurken, bazıları ise ahiret inancını reddetmektedirler. (s. 94) Tanrının mutlak gücünü, tanrının temel özellikleri ile uyumlu olan bir güç olarak anlamak gerekir. (s. 95)

İslam dininde aklın ve Tanrı-Alem-insan ilişkisinin önemi: **İslam dini, eleştirel bakışı talep eder**. İmanın bilinçli olarak inanılmışsa bir değeri ve anlamı olacağı için iman; sorgulama, eleştirme, akletme ve tahkik sürecinden geçmek zorundadır. İman yapısı itibariyle böyle bir sorgulama sonrası gerçekleşen zihinsel bir faaliyettir. (s. 97) **İlmi, hikmeti ve lütfü ile Allah, aleme her an müdahale eden yüce bir varlıktır. Bilimde; akıl hakim olup, sanatta; duygu ön plandayken din; İnsanın hem akıl, hem duygu, hem de sezgi yönüne hitap eder**. Onu, bütün boyutlarıyla bir bütün içinde kavrar ve şahsiyetine şekil verir. (s. 98)

Rasyonel bir temele dayanmayan din ve dindarlık, duygusal açıdan yanıltıcı olabilir. (s. 99) **İslamiyet'in rasyonellik anlayışında nakil, akıl ve keşfin birlikte hareket ettiği görülür**. **İslam, insanların meta haline getirilmesini, ölçüsüz davranışlar sergileyerek zevklerin kölesi haline gelmesini önlemek istemiştir. Kur'an, insanları fıtri olan asli yapılarına ve yaratılış gayelerine uygun bir hayat tarzına davet etmektedir. İslam'ın yolu, aşırılıklardan uzak, denge ve itidal üzerine kurulan bir yoldur**. (s. 100)

İnsan, Allah'a biyolojik, fiziksel, sosyal, psikolojik her açıdan muhtaçtır. O'na dua etmek, çeşitli söz ve fiiller ile kulluğunu göstermek ister. Kul açısından dua etmek çok önemli bir ibadettir. (s. 101) "Andolsun biz, insana şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16); "**Hastalandığımda, O bana şifa verir.**" (Şuara, 80); "Üç kişi gizlice konuşmaz ki, dördüncüsü O Allah olmasın. Allah her şeyi hakkıyla bilir." (Mücadele, 7); "O, en gizli şeyleri bilendir." (Enam, 103); "Gerçekten ben kullarıma çok yakınım." (Bakara, 186); "Ey Muhammed! De ki; **Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?**"(Furkan, 77) Dua, insanı özüne götürür. (s. 104) Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette iman etme ve salih amel işleme ayrılmaz bir bütün olarak sunulmuştur. (s. 104) Modern hayat insanı, insani değerleri ciddi anlamda tahrip etmiştir. "Biliniz ki kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28); "O, geceyi gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi." (Nahl,12) **İslam dininde Tanrı -alem-insan ilişkisi dinamik ve canlıdır**. (s. 107) İslam'da, kilise gibi bir kurum yoktur, papalık, ruhbanlık sınıfı İslam'da yoktur. İslam, inceleme ve araştırmaya teşvik eder. **İslam, düşünce ve inanç özgürlüğü ile barış içinde yaşamaya dayalı bir dindir.** (s. 108) Gençlerimizi deizmden uzak tutmak için yapılması gerekenler: **İnsanlar arası ilişkilerde çıkarcılık egemen olmuştur. Dinlerin en önemli iddialarının ve işlerinin başında insanlara ahlaki açıdan rehberlik etmelerinin geldiği söylenebilir. (s. 112) Gençlerimizin sağlam bir inanca ve dine yönelik sağlıklı bir bakış açısına sahip olmaları çok önemlidir. Bu yüzden gençlere aklen, kalben ve ruhen tatmin olabilecekleri bir din eğitiminin sunulması gereklidir.** (s. 113)

Gençlerimizin ilgi ve dikkatini çekebilecek bir dil ve üslup kullanılmalıdır. Din eğitimi ile uğraşan herkesin, çok güçlü bir empati kurma yeteneğine sahip olması gerekir. Din adamı, herkesten ziyade merhametli olmalıdır. Öğretmen, ruhlar sanatkarı, dünyanın en büyük mesuliyetine sahip insan olduğunu asla unutmadan gençlerin karakter inşaatından etkin bir rol üstlenmelidir. Öğretmen, hayatımızın sahibi olmaktan ziyade, sanatkârdır. Öğretmen en doğru,

en güzel hayat örnekliği yapar, hazırlar, bize sunar; biz yaşarız. (s. 115) **Gençlerin bilime ve felsefeye olan ilgilerin görmezden gelinmeyerek onlara dini inancın bunları teşvik ettiği gerçeği güçlü şekilde ifade edilmelidir.** Aklın önemine Kur'an kadar vurgu yapan başka bir dini metin yoktur. İslam inancını en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza güzel örnek olmamız, hayati öneme sahiptir. **Peygamberimizin örnekliğinde doğru bir din anlayışına sahip olmamız şarttır.** Dini inancın sağlam bir temel üzerine inşa edilmesiyle birlikte gençlerimizin dine bakış açıları da çok sağlıklı olacaktır. Gençlerimizin Nurettin Topçu, Sezai Karakoç... gibi düşünürlerden haberdar olmaları sağlanmalıdır. (s. 117) **Din adamları, gençlerimize inancın insan hayatına anlam kattığını öğretmek gibi bir sorumluluğa sahip olduklarını asla unutmamalıdır.** (s. 118) **Dinin en belirgin özelliklerinden birisi, insanın hayatı ve varoluşsal sorularına cevap verme amacında olmasıdır. İnsan hem kökenine ve varlık içindeki yerine dair bir açıklama arar, hem de geleceği ve ölümden sonrası hakkında kendini güvende hissetmek ister.** Evrende görülen düzen sıradan/bayağı bir yaratılış olmadığının en açık göstergesidir. **Akıl, şuur ve idrak sahibi insanın yaşamının ölümle sonuçlanacak bir dünya hayatına indirgenmesi, amaçsız ve gayesiz olması, hikmetle bağdaşmayacağı gibi, bu iddianın akıl ve mantıkla izah edilmesi de mümkün değildir.** (s. 119) **Yüksek değerler, insanın varoluş sebebi, amacı, anlamı ve gayesine bir cevap verir. Sonsuz yaşam inancı sayesinde ölümün yol açtığı yokluk şoku gibi sorunlar bertaraf edilir. Dine göre hayatın her anı anlamlıdır. Hayat anlamlıdır çünkü Yaradanın hediyesidir. Ahlaki ve manevi gelişimine imkan sağlamaktadır. Yaşadığımız çağda ahlak merkezli Müslümanlığa ciddi anlamda ihtiyaç duyulduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız**. (s. 120)

Sonuç

İçinde yaşadığımız çağda küçük şeylerden mutlu olmak, kanaatkar olmak, sabırlı olmak, empati yapmak, vicdan sahibi olmak, merhametli olmak gibi insani erdemler göz ardı edilmenin ötesinde, neredeyse yok sayılmaktadır. **İnsanların bu kadar çok alternatife sahip olmakla birlikte, daha önce hiç olmadığı kadar yaşamaktan bu denli sıkılmış olmaları gerçekten de izahı zor bir durumdur. Modern İnsan, dinin ve tanrının sunduğu dünya yerine kendi kurduğu dünyada yaşamak istemektedir. Batıda sorun bizzat dindeyken (Teslis, kilise, papa, afaroz vb), bizde din anlayışındadır.** (s. 121) **Genç nesli deist bir tutum benimsemeye götüren süreç, dinden değil dini ve dini değerleri temsil iddiasında olan kişilerin şahsi yanlışlarına verilen tepkiden kaynaklıdır. İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir**. **İnsanın sadece akılla, maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması imkânsızdır**. **Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bunun için aklın üstünde, her kişinin saygı göstereceği bir makamın olması gerekir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir. Tanrı inancı ile beraber vahiy ve peygamber olmaksızın bütün insanların kabulleneceği bir değer oluşturmak mümkün değildir.** (s. 122) **Kendi içimizde olan bozulmaları düzeltip iyileştirmeye gayret etmediğimiz sürece, özellikle gençlerin dinden uzaklaşması kaçınılmaz bir son olacaktır**. **Deist anlayış, insanı dünyanın katı gerçekleri ile baş başa bırakır.** Böyle bir durum çoğu zaman çaresizlik ve ümitsizlik doğuracağından, insanın yaşaması için yeterli gelmez. İnsan geleceğe dönük cephesiyle, bir şeyler umma ve bekleme arzuları ile doludur ki, ancak bu sayede realitenin yıkıcılığına karşı koyabilir. Ancak bu arzu ve ümit kendi başına var olarak devam edebilen bir durum olmayıp, onun sağlam bir temele yani geleceği çerçeveleyen kuvvetli bir inanca dayanması gerekir. Deizmin mahiyeti gereği böyle bir inancı sağlayamayacağı ortadadır. Sonuç olarak **deizm, insanı Tanrıya, Tanrıyı evrene yabancılaştıran bir doktrin olarak görülmelidir.** (s. 123) Metafizik bunalım içindeki insanlığın kurtuluşu, deizmde değil İslam dininin esaslarını uygulanmasındadır. **Müslüman**

toplumların fert ve aile ekseninde şekilciliği reddederek, İslam'ın özü ve evrensel ilkesi olan güzel ahlak prensibini, hayatın tüm alanlarına şamil kılması ve etrafına sevgi ve saygı yansıtan bir dindarlık modelini geliştirmesi gerekmektedir. Son derece zengin ve çeşitli dini fikirlerin doğup geliştiği İslam aleminde, deizm diye adlandırabileceğimiz bir tasavvur pek olmamıştır. İlim, kudret, irade sahibi olan, evreni yaratmış olan ve **yürürlükte tutan, insanın ibadet ve itaatine layık olan**, ezeli, ebedi, zorunlu ve hür bir zat olan tanrının varlığına inanç, rasyonel ve tutarlı bir inançtır. **İslam dini, inanç boyutunda sağlam bir zemine sahip olduğu gibi, bu inancın Hz Muhammed'in örnekliğinde de net bir şekilde görüldüğü üzere hayata yansıması noktasında da çok güçlü bir yapıya sahiptir**. (s. 124)

Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler

*

Deizm üzerine

Tevhid üç adımdan oluşur. Bir: Tasarlama, yaratma, kodlama. İki: Kollama, gözetleme, denetleme. Üç: Hesaba çekme, ödül ve ceza verme. Öteden beri küçük bir azınlık istisna edilecek olursa, tanrı fikri insanlara oldukça sıcak gelmiştir. Bu durum, tanrı fikrinin fıtratla ilişkisi olduğunu göstermektedir. (s. 193) Başlangıçtan itibaren, 'insanlar arasında var olan' Tanrı fikrine Kur'an'ın doğrudan onay vermediğini söyleyebiliriz. Bizden istenen, herhangi bir tanrı fikrinin olması değil, Tanrı olgusunun vahiy ile çerçevelenmiş bir yapıda olmasıdır. Tanrı düşüncesinin tarihi seyri incelendiğinde, mücessimeden müşebbiheye, şirkten küfüre, deizmden tevhide geniş bir yelpaze ile karşılaşırız. (s. 194) Sıradan insani bir kurumda bile, işe karışmayan patron imajı oldukça sakat bir algı iken, koca evreni yaratıp sonra denetim ve gözetim görevlerini tanrının yapmadığını iddia etmek, mantıklı bir teori değildir. (s. 195)

Deizm, gerçekliğin küçük bir fotoğrafı gibi durmaktadır. Diyebiliriz ki asıl gerçeklik, insan yaşamının hem bu dünya hem de öbür dünya için kurgulanmış sistematiğini kabul etmektir. Deizm, tanrıyı öncelemez aksine, onu hayatın dışına taşır, uzak bir ülkeye sürgüne gönderir. (s. 201) Deizmin, bire karşı onlarca eğrisi bulunmaktadır. (s. 202) Deizmin sunduğu şekli ile, hesap bilinci gelişmemiş her kişi için, aleme müdahalesi olmayan bir tanrı fikri, gününü gün edenlerin işini daha bir kolaylaştırmaktadır. Deizmin temelinde Tanrı algısı değil, insanın gelişmiş ve haddinden fazla şişkinleşmiş egosu yatmaktadır. Eskinin söylemleri ile bu çağın insanına ulaşabilmenin imkanı bulunmamaktadır. (s. 203) Deizm, dinlerin gereksiz oluşundan tutunda ateist eğilimlerin kamufle edildiği zihniyetlere dek oldukça geniş bir yelpazede yol almaktadır. (s. 205) Deizm bir dinsizlik hareketi olarak doğmamıştır. Yanlış ve akıl dışı din sunumuna karşı akli, bilimsel hatta belli oranda da vicdani bir reddiye olarak görülmelidir. Ortaya çıktığı pagan, putperest ve engizisyon ortamlarında, belli bir haklılık payı da bulunmaktadır. Deizmin önü alınmazsa, dinlerin cevaplarını umursamayan, zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalabiliriz. (s. 206) Deizmi, tanrının sıfatlarının yok sayılması şeklinde algılamak mümkündür. (s. 207) Deizmde evren mekaniği hakimdir. (s. 208) İslam'da tanrının kainatı yarattığını kabul edilir ve sünnetullah adı verilen kurallarla da kainatın işleyişini ayarladığını kabul edilir. Fakat deizmden farkı, tanrının sürekli müdahalesini kabul etmesi ve tabiat yasalarının yaratıcısının da, tabiatın kendisi veya mekaniğinin değil, doğrudan Yüce Allah olduğu inancıdır. İslam'a

göre Allah kainatı yaratıp emekliye ayrılmamıştır ve kurduğu düzenin işleyişini de takip etmektedir. ‘O (cc) her an bir iş ve oluştadır. O, hesap gününün sahibidir.’ İslam'da, tevhit dininden sonra, en önemli esaslardan birisi de ahirete inancıdır. İnsanların yaptıklarından hesap vereceği inancı, insanların bilinçaltında suçluluk psikolojisi oluşturmakta, bu da onlara deizme yakınlık duymasına neden olmaktadır. Allah'ın kainata müdahalesi, insanların iradelerini, eylemlerini devre dışı bırakmaz. Sosyal, psikolojik, fiziki yasaları koyan bizzat Allah'ın kendisidir. (s. 209) Allah, adalet sıfatı gereği ahireti yaratmıştır. Allah'ın Peygamber göndermesi, kurulu ve mükemmel olan düzenin işleyişinde bir sakınca doğurmaz aksine, o düzenle uyum içinde İnsanların yürümesine, yaşamasına neden olur. (s. 210) Allah dualara karşılık verendir, bu konuda, 'İslam'ın emirleri ve Hümanizm' adlı yazıya bakılabilir. Daha işin başındayken insanın, neleri yapıp ödül, neleri yapınca ceza geldiğini bile bilmesi, insanı rabbine karşı daha duyarlı ve müteşekkir kılar. İmtihan dünyasında yaşadığımızı bilmek, bizlerin son derece lehine olan bir durumdur. Bu sayede belirsizlikten kurtulan insanoğlu, hem insan-Allah, hem insan-insan hem de insan-tabiat ilişkisinde karakterli ve kişilikli bir ilişki ağına sahip olabilmektedir. (s. 212) İslam ile deizm arasındaki en belirgin fark, kuralları Allah'ın koyduğunu kabul etmenin yanında insanın her an belli kuralların işleyişinden sorumlu olduğu gerçeğidir. Deizmin çeşitli ekolleri bulunmaktadır. (s. 214) Deizmi besleyen; yanlış din algısı ile birlikte bunu kurumsallaştıran din adamlarının tutumu olmaktadır. (s. 215) "Deizm, laikliğin bir tür felsefesidir." (Yaşar Nuri Öztürk, Deizm, s. 15) Kur'an, aklın olgu olarak faziletinden bahsetse de, daha ziyade aklın 'işletilen versiyonu' üzerinde durmaktadır. Bu yüzdendir ki İslam'a, 'işletilen aklın kurumsal şekli' ya da 'akletme dini' olarak bakabiliriz. (s. 217) Yaşar Nuri Öztürk, Kur’an'dan deizme kapı aralayan ayetler olarak fussilat 30-32. ayetleri verse de, yazar 218-219. sayfalarda bu yaklaşıma eleştirmektedir. Deistik gruptaki kişiler, dinin ibadet mecburiyeti, emir-yasak ve yaptırım boyutundan hoşlanmamaktadırlar. (s. 220)

Deistik eğilimlerin ortaya çıkış nedenleri: Din ile bilim ilişkisindeki sakatlıktan doğan nedenler: Her daim mucizelerin öncelenip Allah'ın, insan ve tabiata yerleştirmiş olduğu yasaların yani sünnetullahın, gözardı edilmesi. Mevcut din dilinin arkaik değerler taşıması: İletişim araçlarını kullanan ve şu an insanına din sunumunu yapan bazı kişiler, değindikleri konular, verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri ile bu çağın insanlığına değil, yüzyıllar öncesinin insanına hitap eder gibidir. Dine karşı her daim reaksiyoner tavır ve reaksiyonist karakterlerin bulunması: Emir almaktan hoşlanmayan tiplerdir. (s. 221) Din karşıtı düşüncelerin beslendiği ortamlar: Tanrı tasavvuru: Akıl değerinin kabul etmeyeceği her tanrı fikri, insanoğlu tarafından kabul edilemez bulunmaktadır. Kültürel altyapı: Geleneğin din diye algılandığı her ortamda, geleneği eleştirenler aynı zamanda dinleri de eleştirmiş olmaktadırlar. Bunun yanında, 'din dilinin otoriter sunumu, özgürlük yoksunluğu, insanın tabiatı, propagandanın gücü'de etkindir. (s. 222-224) Deizm, haz neslinin direksiyonuna geçmiş olan hız çağında, özellikle gençliğin açık iletişime maruz kalmış olduğu okullarda ve sokakta kabul görmektedir. Hala yüzyıllar öncesinin geçersiz argümanları kullanarak arkeolojik bir din dili kullanılıyor. Neredeyse yaşayan insanlara ölmüş bir din dili tercih edilmektedir. (s. 225) Yapılması gereken şey, akıl ile vahiy arasındaki engellerin kaldırılmasıdır. (s. 22) Birbiriyle çelişik fikir ve tavırların, dinin içerisine sokularak anlatıldığı bir tebliğ sürecindeyiz. (s. 227) Bu dinin elçisine, mürşid değil, örnek şahsiyet ve tebliğci konumu verilmiştir. Bu nedenle, onu takip edenlere de sorgulayan ve akleden irade ve kalp gerekir. Dinsel sorgulamayı yasaklayan temel bir iman, deizmin ortaya çıkış nedenlerindendir. İslam'da, taklidi iman değil tahkiki iman önemlidir. (s. 228) Her varlık bağlı olduğu kurallar çerçevesinde sorumlu tutulacaktır, insanın sorumlu tutulacağı alanda, kendi iradesiyle fiilleri işlemiş olduğu ortamlardır. (s. 230) Sonuç olarak denilebilir ki, insan yaptıklarından sorumludur. İnsanlara iyi ve kötü olan şeyler ve sonuçları bildirilmiştir. İnsanın içine fıtrat yerleştirilmiş, vicdan konulmuş, ahiret inancı ile hesap bilinci vahiyle inşa edilmiştir. İnsan, yaşadığı çevresini imar etmekle sorumludur. (s. 232) Tanrıyı gökleri hapsedip, insan için

bütün kapıları ardına kadar açmak şeklinde anlaşılabilecek olan deizme mukabil, tanrıyı göklerden yere indirmek projesinin tam adı olan tevhid dini İslam, deizmin büsbütün karşısında durmakta gibidir. Mevcut din ve Tanrı anlayışındaki sakatlıklar, insanların deist olmasına neden olmaktadır. Bunun yanında, ibadetler konusunda üşengeçlik gösteren ve modern çağda görülen yeni sorunlarda (ferdiyetçilik, menfaatçilik, haz-hız çağı) insanların deizme kaymasına neden olmaktadır. (s. 236) Deistler tanrıyı inkar etmeseler de, onun getirmiş olduğu düzeni inkar ettiğini rahatlıkta görmekteyiz. Sonuç olarak, deistlerin eleştirmeleri gereken şeyin, insanların din anlayışı olacağına yüce Allah'ın dini olduğunun farkına varmaları gerekmektedir. (s. 237) Deizmin kaybettiği nokta, aklın konumu, işlevidir. (Bu konuda, ' bilim değişmez mi, Kur'an ve bilim, İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri' başlıklı yazılarımıza bakılabilir.) Bize düşen, sahih dindarlığın önceleyip, aklın konumunu sınırlarını doğru olarak çizmektir!

N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine

*

Deizm 3

Bu çalışmamızda, dinsizliği din edinen, alternatif bir din oluşturan deizme yönelik araştırmalarımız yer alacaktır. Akılcı olduklarını ileri sürseler de, baştan aşağı tezat dolu olan bu inanç sistemi, günümüzde popülerleşmiştir. (s. 9) Bazı insanlar din adamı izlenimi veren kişilerin cahilliklerinden kaynaklanan bir travma yaşaması neticesinde bu düşüncelere kapılıyorlar. (s. 11) İslam'ın hükümlerine aykırı davranan aile büyükleri olduğunu da es geçmemek gerekiyor. Çocuklarımızın sorgulamalarına müsaade edebilmesi ve zihinlerini meşgul eden sorularının cevaplandırılması da son derece önemlidir. (s. 12) Ateizm Tanrıyı ve ruhsal varlıkları reddeden akımıdır. Agnostisizm, tanrının varlığının ya da yokluğunun bilinemeyeceğini ileri süren felsefi bir akımdır. (s. 15) Teizm; İslam, Yahudilik, Hristiyanlık gibi ilahi dinlerin tanrı anlayışı olarak kabul edilmektedir. Deizm tanrının varlığını kabul etmesine rağmen evrene müdahalesini reddeden akımdır. Başlarda deizmde genel olarak ahiret inancı varsa da, şu anda ahiretin olmadığını öne sürmektedirler. (s. 16) 17-18. yüzyıllarda ortaya çıkan bu inanç sisteminde kişi; kitap peygamber ve din olmaksızın, işlerin iyi veya kötü olmasını akla ve doğaya göre belirlenebileceğini ileri sürer. **İlaha has vasıfları, akla ve doğaya verirler.** (s. 19) Kurucusu John Roland olan **deizmin, kendi içerisinde de birtakım farklılıklar vardır. Her Müslüman İslam'ın bir temsilcisidir. Yapılacak yanlış bir hareketin faturası İslam'a kesilebilir ve karşımızdaki kişi İslam'dan soğuyabilir**. (s. 20) Deizm mensupları, kendi içerisinde çelişen birçok inanç şekillerine girmişlerdir. (s. 105)

Kainatı yaratıp kenara çekilmek mantıklı bir iş midir? İyilik kötülük veya doğru yanlış kavramları kime veya neye göre belirlenir? Deizmin manası teoride 'yaradancılık' olsa da pratikte bunun böyle olmadığını görüyoruz. (s. 21) İlah, boş işlerle uğraşan bir zat mıdır? Deizme göre Tanrı; dünyayı varlığını devam ettirebilecek bir şekilde yaratmıştır. Doğa yasaları ise, Tanrı tarafından ortaya konulmuştur (s. 23) Bir zatın bizden bir şey istemediğini bildirmesi için bile bizde konuşması (Kelam; vahiy) gerekir. (s. 24) Bu zat konuşmuyorsa, yaratıcının bir şey istemediği bilgisini size kim nasıl ulaştırmıştır? Bir kimse bir villa yapsa ama yıllarca bir kere bile oraya gitmezse, "madem bir kere bile gitmeyecektin burayı boşu boşuna neden yaptın?" denilmez mi? (s. 25) Bu iş, ne kadar akıllıca bir iş olur (s. 26) 1958 yılında Çin'de başa

geçen Komünist lider bütün serçeleri katlettiriyor. 2 yıl sonra, 1960 ülkede haşere istilası baş gösteriyor. 3 yıl süren, 20 milyon insanın telef olmasını sağlayan bir kıtlık yaşanıyor. (s. 27) Deizmin anlayışına göre ilah sadist midir? Allah insanları yarattı. Doğun, büyüyün, eğitim görün, yiyin, için, eğlenin, aşk acısı yaşayın, sevdiklerinizin ölüsünü izleyin, sonra kendi ölümünüzü bekleyin ve yok olun gidin. (s. 28)

Allah seni neden insan olarak yarattı? Neden sayısız, bedensel ve zihinsel nimetleri sana verdi? Hakiki yaratıcı seni boşu boşuna yaratmadı. Şayet öyle olsaydı, bu muntazam kainatı ve içindekileri sana hizmet etsinler diye yaratır mıydı? (s. 30) **Akıl, IQ seviyesine göre aldığı eğitimlerine göre ve yaşadığı coğrafyaya göre değişiklik arz eder. Böyle bir akıl nasıl kanun koyucu ve yegane kaynak olabilir?** Ayrıca akıl eğitimi ihtiyaç duyar (s. 32) Bilimler akademisi başkanı ve The Earth (yeryüzü) yazarı Frank PresS, dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye benzetir. Alaska körfezi'nde tatlı ve tuzlu su birbirine karışmıyor. (s. 34) Madde değişkendir. Değişken olan bir maddeden kanun beklemek, yegane kaynak kabul etmek doğru değildir**. Deizme göre, insanın iyi bir fert olması için gereken şey nedir?** (s. 36) **Bir kişinin iyi olduğuna nasıl karar veririz? (s. 38) İlah, sizinle konuşmuyor; peki siz onun böyle bir sistem istediğini nereden çıkardınız? Size vahyetti, vahyi meleklerle bildirdi desek, metafiziği de reddediyorsunuz! Yaratıcının sizden dinsizlik istediğini nereden biliyorsunuz?**

Allah'ı tanıyabilmenin doğru yolu, onun kendini tanıtmasıdır. Bizler de Allah'ın akılla bulunabileceğini savunuyor ancak, neleri yasaklayıp neleri beğendiğini, bizi neden yarattığını akıl ile bulmamız mümkün değildir. (s. 41) George Politzer, 'Felsefenin Başlangıç İlkeleri' kitabında; "Evren eğer yaratılmış olsaydı, Allah tarafından yoktan var edilmiş olması gerekirdi." demektedir. Politzer, 'durağan evren modeli'ne dayanıyor ve dolayısı ile bilimsel bir iddia ortaya attığını sanıyordu. Artık evrenin sabit olmadığı, sürekli ve değişim içinde olduğu, genişlediği saptanmıştır. (s. 46) 1929 yılında Edwin Hubble yıldızların bizden sürekli olarak uzaklaştığını keşfetti. Sadece bizden değil birbirlerinden de uzaklaşıyorlardı. Varılabilecek tek sonuç, evrenin her an genişlemekte olduğuydu. Evren genişlediğine göre, zaman içinde geriye doğru gidildiğinde evrenin tek bir noktadan başladığı ortaya çıkıyordu. (s. 47) **Yapılan araştırmalar bu 'tek nokta'nın, 'sıfır hacme' ve 'sonsuz yoğunluğa' sahip olması gerektiğini gösterdi.** 'Yokluk' kavramını ancak 'sıfır hacimdeki nokta' ifadesi ile tarif edebilmektedir. Evrende yokluktan var olmuştur. Diğer bir değişle yaratılmıştır. (s. 48) Problemlerin temel kaynağı, gerçek yaratıcıyı tanımadığımızdan dolayı ortaya çıkıyor. (s. 65) Kur'an'da, 99 isminden daha fazlası zikredilmektedir. (s. 67) İslam'ın bütün emirleri insanların yararına olduğu gibi bütün yasakları da insanların zararınadır. (s. 80) Allah'ın cezalandırması kendisi için değildir; zulme uğrayanlar içindir. (s. 88) Medine'ye göç ederken ona zulmeden insanlardan bazılarının emanetleri hala kendisindeydi. (s. 106)

Profesör doktor Bosworth Smith, Mohammed and Mohammadanism (London, 1874) adlı kitabında, "Muhammed, rütbe bakımından insanların en yücesi olarak kabul ediyorum. Hatta insanlık onun bir benzerini görmemiş ve görmeyecektir." demektedir. (s. 107)

Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm

*

Deizm 4

Allah, insan dışındaki bütün varlıkların yaşamını düzene koymuştur. (s. 11) Bu dünyada bazen güçlüler, güçsüzlerin ellerinden haklarını almaktadır. Bu durumda adaletin sağlanamaması en büyük haksızlık olur. **Allah, adaleti bu dünyada emrettiği gibi, gücü yetmeyenlerin hakkını ahirette teslim edecektir**. (s. 12) Deizm, kilisenin bilime baskısına bir tepki hareketidir. Aklın geçerli olduğunu kabul eder. (s. 14) 'Din yerine bilim önder olmalıdır' görüşünü savunurlar. (s. 15) "Dinler insanlara durmadan yasaklar koyuyor, insan özgür olmalıdır." görüşünü savunurlar. (s. 16) Halbuki **İslam, Kur'an ile insanlara iyi ve kötü olanların listesini bildirmiştir**. (s. 18) Kurallara uygun bir yaşam bu dünyada olacaksa, bu kuralı kim koyacaktır? (s. 21) Allah'ın merhameti öncelemesi, kötülüklere hemen karşılık vermesini engellemektedir. (s. 29) Vahiy, Allah'ın hayata müdahil olması anlamına gelir. (s. 30) İnsanların sıkıntılarına Allah'ın çözümler göndermesi daha mantıklı olmaz mı? (s. 34) Allah'ın vahiy ile içkiyi yasaklaması akıllı çelişmez. **Allah zararlı şeyleri yasaklar.** (s. 39) Kıyamet günü insanların yaptıklarından dolayı hesaba çekilmesi haksızlık mıdır? (s. 40) **Vahiy, Allah'ın insanların yaptıkları yanlış davranışlara müdahale yöntemidir**. (s. 41) **Deizmin 'Allah'ın müdahale etmesine gerek yoktur' iddiasını savunmak için, insanların her yönden mükemmel bir yapıya sahip olması gerekir**. (s. 42) Tanrı, bilimin konusu değildir. Çünkü bilim görünen ile ilgilenir. Ama **eserlerinden eseri yapana ulaşmakta, gayet mantıklı bir metottur.** (s. 43) İnsanlarla iletişimi olmayan bir tanrının varlığına deistler neden iman eder? İnsan neden yaratılmıştır? Yaratılış amacı nedir? (s. 45) **Deizmin yeni tanrısı insandır.** (s. 48) Birinin size her şeyi serbest bırakması, sizi sevdiği anlamına gelmez. Sevgi, zarar görmeyecek şekilde yaşamın devamını sağlamaktır. Yasaklar, bizim gelişimimiz için gereklidir. (s. 59)

Kuantum dünyasında olasılıkların geçerli olması ve bu olasılıklardan birinin seçilmesi, bunu seçen bir varlığı zorunlu kılmaktadır. Çünkü olasılıkların tüm karmaşıklığına rağmen düzen devam etmektedir. (s. 68, 81) Büyük patlamanın ayarlarını kim belirledi? (s. 70) **Peygamberlerin hepsi, Hz Muhammed hariç, sadece kendi toplumları ile sorumlu tutulmuştur**. (s. 73) Allah'ın mülkünde yaşayıp O'nun verdiği nimetler ve yetenekler sayesinde bu aşamaya geldiğinin şuurunda olup, insanın kul olduğunu bilincinde yaşaması gerekir. **Kumar oynayan birinin, kazandıklarının hakkı olduğunu iddia etmesi, akli bir çıkarımdır.** (s. 75) Dünyadaki bütün insanların istedikleri gayet aklî isteklerdir. (s. 76) **Herkes, Allah'ın kulları hakkında istediğini söylesin fakat Allah sussun öyle mi?** (s. 79) **Dua, fıtri bir ihtiyaçtır.** (s. 83) Peygamberler, görülmeyen bir tanrıdan bahseder. Bu da onların başarı şansını azaltmaktadır. (s. 90)

Vahyin yaşanmadığı evler deizm yuvasına dönüştü. (s. 93) **İnsan neden akıllı, irade sahibi bir varlıktır? Neden hayatta ahlak kurallarının hakim olmasının gerektiğine inanıyoruz? Kötülük yapınca vicdanımız ne için bizi rahatsız eder? İyilikler neden mutlu eder?** (s. 95) İnsan dışındaki tüm varlıklar içgüdü ile hayatlarını yaşarlar. **Evrendeki yasaların varlığı, bizi yasa koyucu bir tanrıya götürür**. **Akılla kavranabilen yasaların olması, bunun arkasında akıllı bir bilincin olduğunu gösterir.** (s. 103) Evrenin Tanrı olma ihtimali, öncesiz ve sonsuz olma ihtimali Big Bang ile ortadan kalkmıştır. (s. 104) **Her varlıktaki yasaların farklı olması ama çevreyle uyum içinde oluşu da buna önemli bir kanıttır**. Her tür canlının aynı yasalara sahip olması, kör bir tesadüf ile açıklanamaz. (s. 106**) Bilim hayatı kolaylaştırır; din düzene koyar! Bilim nasıl, din kim olduğu sorusuna cevap verir**. Din bu dünyanın mükafat yeri değil imtihan yeri olduğunu vurgular. (s. 109) Allah insanlara akıl melekesini

vermiş, Kur'an ile de evreni araştırmasını (Ankebut 20; Ali İmran 191) istemiştir (s. 113) Hayata müdahale eden tanrının önüne insan devamlı aracı Tanrılar koymuştur. (s. 116) Madde kendi kendine yetecek yol ve yöntem çizecek bir özelliğe sahip midir? (s. 117)

Önemli olan insanların yaratılması olsaydı, insanlara akıl ve irade özgürlüğü verilmezdi. Dine karşı farklı akımların var olmasın nasıl doğal ise, farklı dinlerin varlığı da insanı dinin varlığına inkarı götürmemelidir. (s. 121) **Bütün toplumlarda dinin mevcut olması, mantık açısından dinin bir olgu olarak var olduğunu göstermektedir. Sadece bir toplumda dini değerler var olsaydı o zaman belki dinin insan eseri olduğunu söyleyebilirdik.** (s. 123) Evrensel dinin en büyük özelliği, bütün insanlığın sorunları ile ilgili çözümler sunmasıdır. Kur'an'ın ana merkezinde devamlı Allah vardır. (s. 126) Hayvani boyutta kalmış bir hayat, yani içme, yeme ve üreme Kur'an'ı göre bir şey ifade etmeyecektir. Deizm, hayvani boyuttaki bir hayatı elzem kabul etmektedir. (s. 128) **Muhammed hiçbir zaman kendisini diğer insanlardan ayrı tutmayıp, inen vahiy önce kendisi hayata geçirmiştir.** Kendisini Allah'ın kulu olarak tanıtmıştır. Bir insan menfaat elde ettiğinde bunu kimseyle paylaşmak istemez. (s. 133)

Müşriklerin ilahları gözünün önünde iken Muhammed peygamberin ilah olarak kabul ettiği Allah gözlerden gizlenmiştir. Muhammed peygamberin iddiası gerçekten zordur. (s. 134) Kur'an diğer dinlerden kalan doğru olan kısımları tasdik etmektedir. (s. 135) İnsanın ilahlık özelliklerini bir kenara bırakması gerekir. Kulluk ancak kibirden sıyrılmakla olur. (s. 137) Tanrı ile ilgisini alakasını kesen birçok zalim dünyaya gelmiştir. İnsanın kulluk etmeye de ihtiyacı vardır. İnsan için bu bir zarurettir. (s. 138) Sorumluluk insanı değerli kılmaktadır. (s. 139) **Deist ile inandığı Allah'ın emirlerini yerine getirmeyen bir teist arasında bir fark yoktur**. (s. 141) Allah insanı fıtrat üzere yaratmıştır. (Rum, 30) Bu fıtratta herhangi bir yanlış, kötü bir haslet bulunmamaktadır. (s. 143) İnsanın asaletini koruyamayan din, insan fıtratına uygun olamaz. (s. 149) Kur'an'ın iman edip salih ameller işleyenler olarak dile getirdiği insanlar, hep imanı yaşamlarına dökenlerdir. (s. 152) İlah hayatı yönetmelidir. (s. 153) Yoksa insan nefsini ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar. (s. 154) 'La ilahe illallah' bir yaşantı modeli sunmaktadır. (s. 155) **Dünyadaki işleyişe herhangi bir katkısı olmayan tek varlık insandır. O halde benim varlığımın bir gayesi olmalı.** (s. 157) İbadet, kişilik oluşumunu sağlar. İnsanın kişilik zafiyeti göstermesinin yegane sebebi, insanın temel ihtiyaçlarını giderirken yasakları çiğnemesidir. (s. 160) Hayvanlar ile ortak özelliğimiz yeme, içme ve üremedir. Oruç, bu sayılan ihtiyaçları kontrol altına alıp, 'kontrol bendedir' diyebilmektir. (s. 161) **Günah işlemek, Allah'ı yeteri kadar önemsememek anlamına geliyor.** (s. 162) **Allah her varlığı içinde bulunduğu ortam içinde imtihan etmektedir.** (s. 167) İrade sahibi olmak, sorumluluk gerektirir. **Bal arısına nasıl bal yapacağını öğreten Allah insana da nasıl yaşayacağını duyurması gerekir**. (s. 174) Değer verilmediği zaman bir kenara bırakıp ne yaptığına aldırış edilmez. (s. 183) Allah insana değer verdiği için kendisine muhatap kabul etmiştir. (s. 186) Onun dünya hayatında mutlu olması için emirler göndermiştir. (s. 187) İnsanın bu dünyada Allah'a ihtiyacı vardır. (s. 188) **Allah vicdan ile hayatlarımıza müdahale etmeye devam etmektedir.** (s. 190) Dawkins'in dindarların arasında yaşamak istemesi gibi, İslam düşmanlığı ile ünlü Ernest Renan'ın şu sözleri de vicdanında kalan kırıntıların ifadesidir: "İslamiyet'in, din olmak itibariyle güzel yönleri vardır. Her ne vakit bir camiye girsem, şiddetli bir vicdan heyecanından, onu da söyleyeyim mi, Müslüman olmadığım için bir tür üzüntü duyuyorum." (Renan, L'ıslamisme et la Science, s. 19; Namık Kemal, Renan Müdâfaanâmesi, s. 53; Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 112) Kaitan çekim gücünden ancak genişleyerek kurtulmaktadır. (s. 196) **Kainatta yıldızların ölmesi, doğması, evrenin genişlemesi yaratılışın devam ettiğini göstermektedir**. (s. 197) Tanrıya ilgisiz bir toplum ortaya çıkmamıştır. (s. 204) Sendeki merhamet duygusunu var eden, senden daha mı merhametsizdir? (s. 147) **Biz bu dünyada hiçbir şeyi karşılık**

vererek almadık, her şey Rabbimizin bizlere olan merhametinden, cömertliğinden kaynaklanmaktadır. (s. 255) **Allah bizlere Onun rehberliğinden uzaklaştıkça, kalbi sıkıntılar vermektedir. Allah bizim cehenneme gitmemizi istememektedir.** (s. 257)

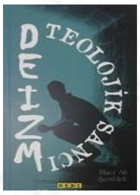

Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm

*

Deizm 5

Deizm, ateizmin karşıtı olarak kullanılırken daha sonra Hristiyanlığa bir tepki olarak kendini göstermiştir. Deizmde Tanrı kabul edilir, akıl/bilim ve doğal ahlak savunulur. (s. 8, 60) "Allah, her an yaratma halindedir." (Rahman, 29) "Yağmur dolu bulutları meydana getiren Allah'tır." (Rad, 12) "Allah her şeyi bilir, hiçbir yaprak düşmez ki, O bunu bilmesin." (Enam, 59) **Din, insanları bilimde geri bırakmaz, biz eskiden de Müslüman'dık ve bilimde ileriydik. Din geri bırakmıyor, insanların çalışmaması geri bırakıyor.** (s. 23) Allah bu dünya hayatının yolunun kurallarını kitap sünnetle belirlemiştir. (s. 28) **Bazen özgürlük dediğimiz şey, aslında bizi koruyan çemberden dışarı çıkmaktır**. (s. 29) Allah, bizleri ve kainatı niçin yaratmıştır? (s. 34) İnsan niçin başıboş bırakılsın? (s. 35) Günah işlerken vicdanını huzursuz olmasın diye kendi kendine diyorsun ki, bir yaratıcı olsun ama emir ve yasakları olmasın, her şey serbest ve helal olsun, bir hesap ve azap olmasın. (s. 37) **Günahları rahatça işleyeyim diye sakın deist olm**a! (s. 38) Deist kişiye bazı sorular: İnsan nereye gidiyor, bu alem niçin yaratıldı, bizlere verilen bu kadar duygu ve özellikler nedendir, ölümden sonra ne var? (s. 41) **Hak yolu bir tanedir, bunun dışındaki tüm yollar delalete gider.** (Bakara, 38; Yunus, 32; Darimi, 202; Ahmet, 4437) "Sizi geceleyin ölü gibi uyutan gündüzün Ne yaptığınızı bilen sonra ölüm anı gelinceye kadar gündüzleri sizi uyandırıp kaldıran Allah'tır." (Enam, 60) **Deistler Allah'a sıfatlarında sınır getirmektedir. Allah'a eksik ve aciz özellikler vermekte, insanı ve bilimi tanrı seviyesinde yüceltmektedir**. (s. 49) **İnsanın aklı bir yaratıcıyı bulsa da O'nun isim ve sıfatlarını hakkı ile keşfedemez**. Bu alemi yaratan kendisini bizlere hakkıyla tanıtacak peygamberler göndermiştir. (s. 50) Putlara tapmayı sadece taşlara tapmak sanıyoruz. Oysa **Allah'tan çok önemsediğimiz, öncelik verdiğimiz ve hayatımızın merkezine koyduğumuz her şey bizim putumuzdur**. (s. 52) Artık taştan tahtadan putlar yok, fikirden et ve kemikten dünya mallarından putlar var. (s. 52) **Şeytan, egosunu ve ilmini tanrılaştırmıştır.** (s. 55) İblis çok bilgili birisi olduğu için, bu bilgi onu şımartmış, kendisini büyük gördüğü için şirke düşmüştür. (s. 57)

Deistlerin bir kısmı aklın testinden geçerek onaylanan dini evet demektedir. Böyle bir iddiaya getirilecek en açık itiraz "hangi akıl" yahut "kimin aklı" yönündeki sorudur. (s. 69) Deist, ahlaksal ve dinsel açıdan doğru bir yaşamı yalnızca insan aklının sunabileceğine inanan kimsedir. (s. 60) Modern bilimsel anlayış, tanrıyı evrenden dışlanarak oluşmuştur. (s. 61) Modernizm, emperyal bir anlayıştır. Hem doğayı hem de insanı sömürür, gelinen noktada dinin boşluğunda insan evrende mutsuz olmuştur. (s. 64) S. Clarke, "doğa yasaları tanrının ilahi kudretinin işleme tarzlarını gösterir." der. (s. 73)

Deizm, Hristiyanlığın yarattığı Tanrı tasavvurunu düzeltmeye çalışırken bir anlamda amacından saparak tanrının insan ve alem ile ilişkisinde belirleyici olan sıfatlarının

terkine varan bir noktaya kaymıştır. (s. 74) Deizm düşünce insana sınırsız bir yetki ve özgürlük vererek insanın kulluk vazifelerini dizayn etme yetkisini akla vermiş olmaktadır. Oysaki **insanoğlunun dini ve ahlaki açıdan eğitilmesi ve kendisine istikamet kazandırılması ancak insan üstü ilahi bir vahiy ile mümkündür**. Bir insanın başka bir insanı hakimiyeti tanrının insana hakimiyeti ile mukayese edilemez. (s. 75, 96) Liberalizmin öncüleri aynı zamanda deizminde önde gelen fikir adamları olmuştur. Sorumluluk hissetmek için insanüstü bir makama saygı duymak, ondan çekinmek gerekir ki, O da tanrıdır. (s. 76) Deist düşünce insana kontrolsüz, sınırsız, sorumsuz bir özgürlük tanımıştır. **Yeryüzünde insanları sömürenler işkencelere maruz bırakanlar hep akıllarını esas almışlardır. (s.** 77)

"Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın?" (Furkan, 43) Tanrıya inanç ortadan kaldırıldığında, insandaki kontrolsüz hırs ve haz duygusu ortaya çıkar ve her istediğini helal haram demeden gerçekleştirmeye çalışır. (s. 87) Deizmde iyi, A şahsı için geçerli olan bir diğer B şahsı için değer teşkil etmeyebilir. A şahsı için etik olan bir şey B şahsı için etik sayılmayabilir. İnsanın maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması için her kişinin saygı göstereceği bir merceğinin olması gerekir. (s. 88) **Vahiy insanın iradesini eğitmekte, onu güdülemekte ve böylece ahlaki bir dönüşüm yaşamayı hedeflemektedir**. Vahiy sadece akla değil duygulara ve vicdana da hitap eder. (s. 95) Deistlerin amaçları kendi akıllarına göre dini şekillendirmek istemeleridir. (s. 96) "Kur'an, edebiyat değil hayattır. Dolayısıyla ona bir düşünce tarzı değil, bir yaşama tarzı olarak bakmaya başlanır başlanmaz güçlük ortadan kalkar. Kur'an'ın yegane hakiki tefsiri hayat olabilir ve Hz Muhammed'in hayatı da tam olarak buydu." Aliye İzzet Begoviç (s. 97) "Önce mabet vardı." Klaus Schmidt. (s. 124)

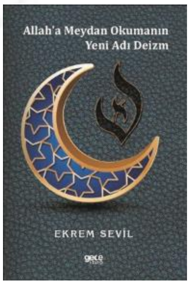

Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm

*

Deizm 6

Deizm bir modern hurafedir. (s. 7) Deizm Batı kaynaklıdır, Batı patentlidir.

Deizmin üzerinde ittifak edilmiş kesin bir tanımının olmayışını onun kaygan tabiatına yorabiliriz. (s. 8, 23, 85, 91)

Deizm sahte bir din kisvesidir. Deistler inkar etseler de deizm, kapitalist küreselleşmenin yeni dünya düzeni için uyarladığı din suretli bir dekordur. Deizm, kapitalist dünyaya biçilen manevi bir dekordur. Kof bir inanç paketidir. Gençlere, kendi köşesinden olup bitenleri seyretmek ile yetinen, yeni ama şirin bir tanrı sunulmuştur. Bu Tanrı bireyci, müsrif, 'ben nesli' için tasarlanmıştır. **Bu tanrının dünyasında insanlar için helal ve harama riayet etme yükümlülüğü yoktur. Gençliğe güya sınırsız bir özgürlük vaat edilir, ancak bu özgürlük kapitalizmin envai çeşit markasından istediğini seçip tüketme özgürlüğüdür. Tanrının umursamadığı bir dünya, gencin niye umurunda olsun ki.** Yapılmak istenen şey, dindarlık

adına işlenen tekil gayri ahlaki davranışları genelleştirmek ve böylece dinin kötü olduğu algısını yaymaktır. (s. 9-11)

Ateistlerin neşrettikleri din karşıtı eserler kendini deist olarak tanıtan zümrelerin de besin kaynağıdır. Aralarındaki fark, tanrılı ve tanrısız olmadır. (s. 12) Deizmin tehlikelerine karşı halkımızı uyaracak çalışmanın aciliyetine inanan ve bu konuda teşviklerini esirgemeyen diyanet işleri başkanı Profesör Dr Ali Erbaş'a şükranlarımı arz ediyorum. (s. 13) Göbeklitepe'deki kalıntıları bizlere bir hakikati hatırlatıyor. İnsan daima bir yüce yaratıcı arama çabası içinde olmuştur. **İnsan yaratıcıya daima ibadet etme ihtiyacı duydu, buna en taze kanıt olarak yaklaşık 12.000 yıl önce kurulan Göbeklitepe'yi verebiliriz.** Din, bilinen en eski çağlardan beri hayatın hep merkezinde oldu ve olmaya devam edecektir. (s. 15)

Tanrıya ve ilahiyata dair konuları tartışmak, Yunan filozoflarını tahminlerin ötesinde meşgul eden işlerin başında geliyordu. (s. 16) John Henry'nin tespiti ile 'Din modern bilimin gelişiminde önemli rol oynamıştır.' (s. 17) Din, toplumu kültürel hafızası ile buluşturmak gibi hayatı fonksiyonu icra eder. (s. 18) Bir kısım ateistler nezdinde de, özünü dinden alan kültürel değerler pekala önemlidir. Allah'a iman salt bir inanma eylemi değildir. İrfan, bir arayıştır. İnsan, kendi varlığını sürdürme içgüdüsünü de beslediği için Allah'ı arar. Allah'a iman insanın kendi varlığına cevaptır. (s. 19) Allah, her an yeni bir yaratma faaliyeti içindedir (Rahmân, 29) İman, dengeli ve tevazu sahibi olmak, sınırını ve haddini bilmektir. Küfür, küstahlaşmaktır.

Putların illaki taştan olması gerekmiyor. Bugün insana zarar veren, tabiatı tahrip edenlerin parayı, mevkii, gücü, silahı vb. şeyleri putlaştırdıkları malumdur. Seküler çağda putun anlam ve kapsamı genişlemiş, çeşidi olağanüstü artmıştır. İnsan haddini aşmış 'Tanrı öldü' çığlıklarıyla yeryüzünde ilahlığa soyunmuştur. Deist telakkide olduğu gibi, artık yaratmayan bir ilahın yaratma sıfatını sahiplenme ve O'nu köşesine gönderme arzusu sekülerist ruhları sürekli kamçılamaktadır. **İnsana ait ideolojilerin tamamı bencildir, güçlüden yanadır, eşitlik, adalet, özgürlük nakaratları keyfidir, kaypaktır. (s 21)** Ahlaksız imanın kıymeti harbiyesi yoktur. **Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkânsızdır.** (s 22) Deizm Batılıdır, kiliseye bir tepki hareketidir. Kur'an mesajı evrenseldir. **Kur'an iyi ile kötüyü doğru ile yanlışı, ayıran bir hayat kılavuzudur.** (s 23) Kur'an başka kitapların insanlarca tahrif edildiklerini ifade eder. (s 24) Tabiatta Müslümandır. Ahiretin gerçekleşecek olması, Allah'ın adalet ve rahmet sıfatları sebebiyledir. (s 25) **Dini kurumların güçlü cazibe merkezleri haline gelmeleri ancak seküler dünyanın her türlü meydan okumasına karşı hazır ve donanımlı olmaları ile mümkündür.** (s 28)

Bugün din dendiğinde halkın kültürel değerleri ile özdeşleşen bir yapı anlaşılmaktadır. (s. 29) Gençleri şüphe sevk eden amiller dindarların yaşam tarzlarının sebep oldukları hayal kırıklıkları, hikmetleri anlatmadan dini emirleri yapmaya zorlama, sözde din bilim çatışması. (s. 30) gibi konulardır. Ergenlik dönemi, gençlerin arayış ve sorgulama dönemleri şüphe ataklarının yoğun olduğu dönemlerdir. Vahşi kapitalizm, deizmi sevimli, şirin bir imaj olarak sunar. (s. 32) Kimi genç için moda veya trend olan neyse, hayatta odur. Çağdaş ilkel insan, kendi ihtiyaç nesneleri dışında her şeye karşı kayıtsızdır. (s. 33) Deizm, pozitivisttir. (s. 34) **İnsan hayatı piyasanın istekleri ve borsanın düşmesi için hiçe sayılıp harcanmaktadır. Savaşların mağdurları hiçbir zaman seçkinci kapitalist zenginler olmamıştır.** Savaş, güçlünün bekası için zorunlu görülen topraklar üzerinde gerçekleşir. (s. 35) Deizmin tanrısı, ilk yaratma ile sınırlıdır. (s. 36) Tabiatın kendisi tanrının varlığını ortaya koymaktadır. **Deistler yayımladıkları (deizmdernegi.org/deizm-dernegi-deklarasyonu) bildirgede, laik devlet, seküler toplum idealine de vurgu yaparlar:** Kamusal alanda,

fundamentalist üniforma giyim tarzları yasaklanmalıdır. **Devlet otoritesi insanların cinsel yönelim, istek ve arzularını dinsel dogmalarıyla baskılamamalıdır. (s. 37) Özgürlük talebinde bulunan bildiri sahiplerinin farklı yaşam tarzlarına hoşgörülü olmamak şeklindeki tavırları, dogmalaştırdığı motto ve savları etrafında bağnaz bir yapıya dönüşme ihtimalinde barındırır. 'Kutsalımız yoktur' derken, laik, seküler, deizm, deist ve benzeri kavramların gerçekte yerli deistlerin kutsal ve dokunulmazları olduğu dikkatlerden kaçmamaktadır.** (s. 38) Siyaset, ekonomi ve din, bu üçlü arazide birbirlerine muhtaçtır. (s. 39) Piyasanın ütopyacı vizyonu, büyüleyici bir din-inanç sistemi sunuyor. **Pek çok zeki insan bu piyasa ilkelerine tapmaktadır.** (s. 43) Piyasa fikrine, tanrıya iman eder gibi dindarca bir tutumla inanmaktadır. (s. 44) İngiliz filozof Simon Critchley; 'liberalizm, zayıf bir deistik tanrıdır. Liberallerin istediği, dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır.' der. (s. 48) **Küresel zengin elitler, dev bütçeli teknoloji yatırımları ile insanı kontrol altında tutmanın formüllerini arıyorlar.** Psikiyatr N. Mustafa Merter; Eğer acil tedbirler alınmazsa gittikçe yalnızlaşan, aşırı bencil, zevkperest, kaygılı, öfke ve nefret dolu bir insanlığa doğru doludizgin gidiyoruz. (s. 49) **Hazzın peşinden koşmayı özgürlük sayan bir gençlik var**. (s. 50) **Anlam haritası tarumar edilen, algısı uyuşturulan genç, kendi kültüründen utanç duymaya, başka kültürlere özenmeye başlar.** Dijital üretimin ilk hedef kitlesi, gençliktir. **Aynı kalemden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkârcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilir**. (s. 53) **Gençlere, egosunu şişirecek, sade, yalın ama çerçevesi belirsiz idealler aşılanır, 'başarıya koş, rekabet prangalarından kurtul, özgür ol, çağdaş ol, içindeki sesi dinle, hayatını yaşa, hazzı tat, zevklerine dil uzattırma, anı yaşa.' Genç, ait olduğu kültür ile içinde eğitildiği ama ne olduğu belirsiz popüler kültür arasında sürekli gider gelir.** Ailesiyle ve ait olduğu çevre ile iletişim zorluğu sonucu genç, sıkıntılıdır. **Cinselliğin pazara dökülmesi ile birlikte ar, edep ve utanmanın sıradanlaşması, haram helal kavramlarının buharlaşması apayrı bir sorundur.** İnternetin beyinde yarattığı anlık hazlarla tutku ve bağımlılığın kapısını aralar. (s. 56) Hazzın gecikmesi ile sabrı tükenen genç, risk almaya hazırdır. **Düşünce, anlam ve idrakin yerini anlık haz tavrı alır.** Gencin gündelik fikir alışverişi kısacık soru ve cevapların etrafında döner. **Genç biri için, bir kitap yazabilecek soruların, kısa bir iki cümlelik cevabını arar**. (s. 57) Sade bir dil kullanmak, müjdeyi esas alan bir eğitim vermek, gençleri yetiştirmenin temel ilkeleri olmalıdır. (s. 58) Din karşıtlığının ivme kazanmasının altında yatan sebeplerden biri de, 11 Eylül olayları ile din kisveli köktenci şiddetin tırmanmasıdır. Dine muhalefet bakımından ateist duruşla deist duruş arasında bir fark yoktur. (s. 60) Ahundov,'insanlar doğanın sırlarını kavrayabilselerdi, dinlere ihtiyaç duymazlardı. Evren, kendi kendine var olan bir bütündür. (s. 61) Yaratan da evrenin kendisidir.' Din, kişinin toplum, tabiat ve Allah ile olan ilişkilerinin sınırını ve seviyesini tayin eder. (s. 62-63) Deizmin babası olarak anılan Lord Herbert, ölüm döşeğinde iken İrlanda başpiskoposunu çağırır. Deist olanların sayısının giderek arttığı söylemi, kasıtlı bir algı operasyonun parçasıdır ve dolayısıyla bir mittir. (s. 65) Yerli kültürlerin, modern kültürün genişlemiş bilincine cevap verememesi göz ardı edilmemelidir. (s. 67)

Kapitalizmin pompalandığı deizmi bir ölçü ilan etmek, gençliği de günah keçisi ilan etmek insaflı bir yaklaşım olmayacaktır. Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp onları çekip çevirmeye elverişli konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. Kapitalizm, sürekli üreterek kendini ayakta tutar. **Kişinin neyi ne kadar sıklıkla tüketeceğini belirleyen kapitalizm aynı zamanda, gence neye, nasıl ve ne kadar inanacağını da empoze eder**. (s. 68) Modern birey, sürekli hareket halindedir. (s. 69)

Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp onları çekip çevirmeye elverişli konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. K**apitalizm gence neye, nasıl ve ne kadar inanacağını da empoze eder**. (s. 68)

Deizmin vahye değil, doğaya ve akla dayandığını ileri sürülür ve savrulmalarının sabit limanları yoktur. (s. 70, 252) Yaşar Nuri Öztürk: "Zavallı deistler, keşke Kur'an'ı tanımış olsalardı." (Öztürk, Deizm, s. 49) Kendimizi merkezi alarak Kur'an'a görüş ve davranışlarımızı destekler anlamlar yüklemeye çalışıyoruz. (s. 77) **Radikal anlayış, insani tecrübe ve birikimi elinin tersiyle itmekle kalmamış, Müslüman toplumun birlik ve ahengini de tarihsiz bir biçimde tarumar etmiştir.** (s. 78) Günümüz gençliği sorgulamadan kabullenmemektedir. **Sahip olduğu birikim ve kabiliyeti toplumsal hayatın gerçek bildikleri ile örtüştürebilen, gerçek hayattan örneklerle buluşturabilen kişilere ihtiyaç vardır.** (s. 79) David Silverman, "İnananlar dinlerin kurbanıdır." der. Ateizmin ruhsal çöküşe yuvarlaması, muhtemel akıbetlerden yalnızca biridir. Bu konuda, 'ateist akıl' ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazılarımıza bakılabilir. Kapitalizm, doğrudan nefse hitap ederek insanlığı zevk-haz alma gibi şeylerle kendisine bağımlı kılar. (s. 81) **Neo-liberalizmin özgürlük vurgusunu gerçekte, bireyin kapitalizmin sunduğu ürün seçenekleri içinden herhangi birini seçme özgürlüğü olduğunu bilmede yarar vardır.** (s. 82) Tek tip deizm yoktur, **üzerinde ittifak edilen bir deizm tanımı da yoktur**. (s. 85) Deizm, tanrının evreni yaratıp daha sonra kendi haline terk ettiğini savunan öğretidir. İlk deistler dini tamamen reddetmemiştir. (s. 86) Deizm etiketi yiyenler genellikle kendilerini hür düşünce taraftarı bir Hristiyan olarak tanıtmayı yeğlemişlerdir. (s. 89) **Bazı deistler de tanrının evrene müdahalesini kabul eder.** (s. 90) **Her dönemde farklı bir deizm tanımı vardı.** (s. 91) Deistler zamanla neo-liberalizmin evrensel hedefleriyle buluşarak kendini ölümsüz kılma hedefine soyunmuştur. Aydınlanma ideolojileri ile aynı kulvarda yürüyen deizmin bir din mi, felsefi ekol mu, mezhep mi, ideolojik yapı mı olduğuna dair tartışmalar hala sürmektedir. (s. 92) Tarih boyunca insan zihnini kurcalayan en temel sorulardan biri de, Allah, kainat, evren ve insan arasındaki ilişkinin mahiyeti olmuştur. (s. 99) Seküler iklim, modern bireyin zihni ile kalbi arasındaki iletişim hattını da koparmış ve onu aklın insafına terk etmiştir. Bu akıl bireyi maddi, fiziksel olanın daha doğrusu görünür ve hissedilir olanın dar ve kısır dünyasına hapsetmektedir. (s. 100) Ortaçağ Avrupa'sında bilim yoktu. (s. 103) Fransa'da kızlarının resmi evlenme 12, nişanlanma yaşı 7 idi. (s. 104) Luther, 1510'lu yıllarda Roma'ya geldiğinde Papa'nın pislik kokan şehri onda büyük hayal kırıklığı yaratır. (s. 105) 1000'li yıllardan itibaren pagan inançları Hristiyanlaştırılmıştır. (s. 106) Kendilerini özgür ruhlar olarak tanıtan şahsiyetlerin kendi masumiyetleri tartışılmalıydı. Kumar, gayri meşru ilişkiler, hizmetçilere kötü muamele ve dedikodu gibi gayri ahlaki tutum gibi. (s. 108) Voltaire, Fransız akademisinde boş olan bir koltuğa talip olduğunda, kiliseye olan muhalefetini örtbas etmek amacıyla kilise yönetiminden sorumlu Boyer'e mektup yazacaktır: 'Ben iyi bir yurttaş ve iyi bir Katolik'im.' Ancak bu, akademideki boş koltuğa oturmasına yetmez. (s. 110) Mason localarının liberalleştirilmiş bir din yaratma çabaları deistlerinde işine gelmiştir. (s. 111) Bir saatçi için saat neyse, doğa için de tanrı odur. Deizmin doğal din vurgusunun temelinde, yukarıda da söylediğimiz gibi, Yunan filozoflarının tanrıyı doğada arama çabalarının yattığını görmek gerekir. (s. 116) Aristo'ya göre, tabii cisimleri harekete geçiren güç, 'ilk muharrik'tir. Bu ilk muharrik ile deistik anlayışta evreni yaratarak varlığın yaratılma sürecini başlatan ve sonrasında köşesine çekilen Tanrı arasında benzerlik dikkat çekicidir. (s. 117) Epikürcülerin tanrısı, deistlerin tanrısı, her iki anlayışta da bir tanrı vardır ama insanlarla aralarındaki iletişim hattı kopuktur. (s. 118) Hümanizm, yeni bir insanı oluşturma çabasıydı. (s. 124) Aydınlanma hümanizmi insanı, her şeyin ölçüsü kılar. (s. 126) İtalyan hümanist ressam, şair ve filozofu Albert: 'Herkes biliyor ki, bütün papazlar en üst derecede para hırslısıdır.' (s. 129) der. **Roger Bacon'ın "felsefe Müslümanlardan alınmıştır." sözünü nakleden tarihçi** Niall Ferguson, Avrupa'nın üretimini

ortaçağ İslam dünyasına borçlu olduğunu ifade eder. (Niall Ferguson, Uygarlık; Batı ve ötekiler, s. 76) İslam medeniyeti batılı akla büyük ilham kaynağı olmuştur. Endülüs medeniyeti, Batı medeniyetinin gelişimine katkı sağlamıştır. (M. Aydın, siyasetin aynasında kültür ve medeniyet, s. 309)

Avustralyalı yazar Jonathan Lyons, 'Hikmet evi' isimli eserinde Arapların batı medeniyetini nasıl dönüştürdüğünü örneklerle anlatır. Kopernik'in Nasiruddin et-Tusi ve İbnu'ş-Şâtır gibi (ö. 1375) Müslüman alimlerden ilham aldığını söyleyen Lyons, eserini Bath'lı Adelard'ın şu tarihi sözleri ile noktalar: Şüphesiz Tanrı evrene hükmediyor, fakat biz doğayı araştırabiliriz ve bunu yapmalıyız. Bunu bize öğreten Araplardır. (Jonathan Lyons, The House of Wisdom, s. 201)

Luther'in Katolik kilisesinin temsilcilerini doğrudan hedef alan sözlerinden: **Tek çarem krallarla prenslerin güç kullanması, silahlanması, bütün dünyayı zehirleyen bu kötü insanlara saldırması ve bu oyuna, sözde değil silahla, bir son vermesidir.** Papalar, kardinaller ve piskoposlar… Niçin elinizi onların kanı ile yıkamıyoruz? (s. 133) Reform tepeden tırnağa ruhban sınıfının ıslahını da kapsıyordu. (s. 134) Kilise mevkilerini rüşvetle dağıtıyor, oturduğu makamı kirli siyaset ve entrikalara alet ediyordu. (s. 135) İngiliz deistlerin asıl derdi Hristiyanlık değil, ruhban sınıfıydı. (s. 138) Kilise eleştirisi zamanla sert, koyu bir din inkarına dönüşecektir. Kilisenin engizisyon geçmişi bu tablodan sorumludur. (s. 139) **Kitap yasaklama ve yakma olayları, bilhassa Katolik Roma Kilisesi'nin tarihinin de bir parçasıdır.** (s. 140) Kilise, Kopernik'in kitabını piyasaya çıktıktan 72 yıl sonra 1616 yılında yasaklar. Bruno, 1600 yılında yakılarak idam edilir. (s. 141) Bruno'ya göre İsa: tanrının cisimleşmiş hali değildi. **Luther'e göre İsrailoğullarının başına geçen Yeşu, olduğu yerde sabit durmayı güneşe değil dünyaya emretmiştir**. (s. 142) Newton için Teslis, İncil'in tek tanrıcılığından kopuş demekti. Deist anlayış ihtimalini ortadan kaldırmak için Newton, evrende 'ilahi eylem' anlayışını tesis etmiştir. (s. 143) Kitab-ı Mukaddes'te tanrının tek bir adı (Yahveh/ Yehova) vardır ama farklı sıfatlarla da anılır. Baba, çoban, Kaya, eğitmen sıfatları vardır. (s. 145) **İsa, kilisenin başıydı; kilise onun bedeniydi**. (s. 146) Papalık ve papazlar haklarında akıl almaz aşağılayıcı hikayeler anlatılıyordu. Para karşılığında dini görevlerini satın alan piskoposlar, akraba ve yakın arkadaş ayrıcalığı yapan papalar, herkesle yatan rahipler, aylak keşişler vb. (s. 147) **Bugün yeni gibi görünen fikir ve akımların kökleri tarihin derinliklerindedir**. (s. 149) **Trevor-Roper, Rönesans'ın Katolik, aydınlanmanın Protestan olduğunu söyler**. (s. 150) İlerleme ve gelişme gibi görülen süreçlerin hem aydınlık hem karanlık tarafları vardır. Rönesans, gerçekte, sadece pagan dininin yeniden canlandırılmasıdır. İspanyol kültür tarihçisi Teofilo F. Ruiz "bilimin en çok gelişmesini sağlayan insanlar ile cadıların yok edilmelerinde suç ortağı olan insanlar aynı kişilerdi."(s. 152-153) der. Cadılık, itikadî sapma ile aynı sınıfta değerlendiriliyordu. Endüstrileşme yolunda atılan her adımın, sekülerliğin hanesine bir kazanç olarak yazıldığını söyleyebiliriz. (s. 154) **İlk deistler, Hristiyan kimliklerini her vesile ile vurgulama ihtiyacı duymuşlardı. (s.** 158) **Reform hareketi ile bilim, dinden ve ahlaktan bağımsız hale gelir**. (s. 159) **Liberalistlerin istediği dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır**. (s. 160) **Dinin gerçek manada bir tartışma, bir çatışma konusu olmasının Luther'in reform hareketi ile başladığını söylemek gerekir**. (s. 161) Tek başına tanrının öfkesini dindirmek gücü bulunmayan insan, günah ve hatalarını İsa'nın kılavuzluğu ile telafi etme şansına kavuşur. Dünya şehrini denetlemede kilise gibi kral da yetkilidir, çünkü tacını ona Tanrı vermiştir. (s. 163) **Lutheryanlığı seçen prens, Katolik kiliselerine ve mallarına el koyuyordu**. Katolikler ve Protestanlar arasındaki savaşlarda Avrupa nüfusu 1/3 oranında erir. Dinsizler genel manada din kavramına itiraz etmiyor ama Kilisenin elinde Hristiyanlığın hakiki özünü yitirdiğini savunuyorlardı. (s. 165) Modern bilim, hümanizme, rasyonalizme, materyalizme, pozitivizme yaslanır. Modern bilim tabiatın

işleyişini, ardında yatan ilahi sırrı, hikmet ve hakikatleri görmezlikten gelir. Modern bilim bir ideolojiye dönüşür. **Mantıkçı pozitivizm anlayışta duyularla ölçülemeyen Tanrı, metafizik, ahlak ve tarih hakkındaki sorular bir anlamda yoksundur**. (s. 169) **Bilimsel ateizme göre kusursuz bir işleyişe sahip bu fiziksel dünyanın bir tanrıya ihtiyacı yoktur**. (s. 170) **Bilimin verileri ile ispatlanamayan yoktur.** Marx'a göre, Hristiyanlık ezen ve ezilen sınıfların varlığını meşrulaştırmıştır. Ezenlere ezmeyi bir hak olarak tanımış. (s. 171) Materyalist bilimde insanlık, nesnelerin kör dünyasına tabii kılınır. (s. 172)

Richard Dawkins militan ateist tavrını Darwinizm ile meşrulaşır. Tasarımcının ya da ruhun olduğu hissini, Darwin'i okuduğunda tamamen kaybettiğini söyler Dawkins. (s. 173) Flew, tanrıyı yeniden keşfetmesini inanca değil, aklın muhakeme yolculuğuna bağlar. (s. 175) **"Evreni araştıran, evrendeki düzenin ardındaki sırrı merak eden kimse tanrıyı muhakkak bulurdu."** (A. Flew, Yanılmışım Tanrı varmış, s. 97) **Flew, evrim teorisinin tabiatta olan biteni açıklamadığına kanaat getirir.** Ateist ve deistlerin aynı ideallerde buluşmuş olmaları sürpriz değildir. (s. 176) Deizm ile teizm arasında tek ortak nokta Tanrıdır. Ateizm ile deizm, dinin inkarında ve rasyonel bir toplumun inşasında buluşur. (s. 177) Bacon'ın (ö.1626) ifade ettiği üzere, Doğa tanrının kendisini açığa çıkardığı iki kitaptan biriydi; diğeri ise vahiy kitabıydı. (s. 189) Richard Dawkins, Kör Saatçi (Blind Watcmaker) adlı kitabını yazar. Doğal seleksiyonla işleyen bu evrimsel düzeni, kusursuz işleyen bir saatin dişlerine benzetir. (s. 191) Kilise, Tanrı ile Hristiyan topluluk arasında aracılık yapan bir kurumdu. Luther'in öncülüğünde İncil'in otoritesi ön plana çıkaracaktır. Aydınlanma dönemi ile birlikte de İncil ağır eleştirilere maruz kalacaktır. İncil'in yerine akıl talip olacak. Deistlerin rehberleri ise akıldır, vahiy dininin yerinde olması gereken doğal dindir. İsviçre'li reformist Pierre Viret, deist kavramını ilk telaffuz eden kişidir. (s. 194) ve İncil'i 'eleştiren kişileri' kastetmektedir. (s. 195)

İrlandalı felsefeci John Toland'ın neye inandığı, bir ateist mi deist mi olduğunu tam olarak bilinmiyordu. (s. 196) **Deizm Temel ilkelerini Herbert, Deizmin sistematiğini kurgulayan ise Matthew Tindal olmuştur**. (s. 201) Herbert, bu hayattan sonra bir ceza ve mükafat olacaktır. (s. 202) der. Herbert'in dini vahiy ve asli günahı reddeden bir rasyonel dindir. (s. 203) **Deist eğilimli isimler aralarında bir fikir birliği yoktur**. Günümüzde Deistlerinden **Chuck Clendenen; "iki deist aynı düşünmez, çoğu modern deist de ilk deistlerin inandıklarına inanmaz." der.** (s. 206-207) **Thomas Paine, "Hristiyanlık kılıçla kurulmuştur. Kutsal kitap insanlara sadece zalimlik ve cinayet öğretmiştir." (T. Paine, Akıl Çağı, s. 216-217)** Teslis, tek tanrı inancını zayıflatmıştır . Hristiyanlık denilen bu şey kadar tanrıyı aşağılayan bir başkası daha yoktur. Tevrat ve İncil'in masalları insanda ancak aşağılık duygusu uyandırır. (T. Paine, Akıl Çağı, s. 219-224) Tanrının egemenliğinin varlığı, kilisenin de gerçek ve var olması ile yakından alakalıdır. Yetkisini doğrudan İsa'dan aldığını iddia eden kilise, siyasi entrikalara da bulaşınca toplumdaki hizipleşme ve bölünmenin baş sorumlularından biri olup çıkmıştı. (s. 214) Akıl yalnızca tek bir tanrının varlığını kabul eder. (s. 218) **İngiliz deistleri Newtoncu felsefeyi savunuyorlardı. (s.** 220) İngiltere'nin deizmin anavatanı olduğunu ve buradan kıta Avrupa'sına yayıldığını söylemek yanlış olmayacaktır. (s. 221, 236) **Kendilerine philosophe diyen bir grup Fransız toplumu yeniden rasyonel temeller üzerine inşa etmek isterler. Rasyonalist ve deist idiler, doğanın ve aklın otoritesine inanmışlardı.** (s. 222) "Aydınlanma, temelini İngiltere'ye, derinleşmesine Almanya'ya, söylemini ve itici gücünü Fransa'ya borçludur." (Ewald, Fransız aydınlanma felsefesi, s. 17, 20) Voltaire, güneşin batışını seyrettiği bir gün kendini tutamayıp "Sana inanıyorum, sana inanıyorum ey güçlü Tanrı, sana inanıyorum" diye haykırır. "Mösyö oğula (İsa) ve anası Madam'a (Meryem) gelince, bu farklı bir hikaye." (P. Blom, A Wicked Company, s. 89) diye devam eder. **Voltaire, ateizmi toplum için bir tehlike, ateisti bir canavar kabul**

eder. Dünyayı ateistlerden kurtarmayı kendine bir görev olarak belirler. (s. 226) Whitehead, "Newton'un fiziği, Solomonun özdeyişlerinin ve İncil'in baplarının yerini almıştı." der. (Whitehead, Düşüncenin Serüvenleri, s. 97) **Deizm, ateizme değilse bile, agnostizme kapı aralayan bir duraktır. (s.** 229)

Matbaaların yayılması ile birlikte, Avrupa'nın hemen her yerinde geniş bir yazma, okuma ve tartışma kültürü oluşur. (s. 230) Kilisenin dokunulmaz ve tartışılmaz kategorisine dahil edip kutsal kitaplarda onayladığı bilim teorileri, birer birer çürümeye yüz tutar. (s. 231) Ünlü Alman edebiyatçı Heinrich Heine; Deist bilinen Goethe'nin panteist özelliğinin ağır bastığını iddia eder. (s. 232) Tarihsel İsa, İncil'in İsa'sı kesinlikle değildir. (s. 233) Amerikalı tarihçi ve yazar Herbert M. Morais, Deizmin üç temel önermesinin olduğunu söyler. Yüce varlık tasavvur eder, insanlar erdemli bir hayat sürmelidir ve ruhun ölümsüzlüğü. Amerika'nın kurucularının bir kısmının deist fikirlere sahip olduğu iddia edilir. (s. 234) Deizmin asıl vatanın Avrupa, özelde ise İngiltere olduğunu söylemeliyiz. (s. 236) Elihu Palmer deizmi toplumun üst sınıfları arasında da yaymak için iki deist gazete çıkarır, bu gazeteler aboneler ücretlerini zamanında ve gerektiği gibi ödememesi nedeni ile uzun ömürlü olmaz. (s. 237) Thomas Paine, tanrının fiziksel olarak doğada, manevi olarak da insanın ruhunda yaşadığını söyler. (s. 239) Jose Rizal, "Adam/ insan İsa, Tanrı İsa'dan daha büyüktür." der. (s. 243) Günümüz deizmi 17. ve 18. asır deizminden farklıdır. Deizm, rasyonel, bilimsel ve deneysel araştırma metotlarının tamamını sahiplenme ve kullanma ile övünür. Deistler Hristiyan toplumunda Müslümanlar, Yahudiler ve ateistlerle aynı kategoride değerlendirilmişlerdir. Tek tip deizm ve tek tip deist yoktur. Tek bir deizm tanımı hiçbir zaman olmadı. İlk deistler Hristiyanlığı aslı, saf, özgün, bozulmamış haline yeniden döndürme iddiası içinde olmuşlardı. (s. 244) Klasik deistler ile modern deistler arasındaki en belirgin farklılıklardan biri, ilk deistlerin deizmi bir doğal din kabul etmeleri, modern deistlerin ise deizmin bir din olduğunu reddetmeleridir. Onlara göre deizm, aynı zamanda din karşılıklıdır. Modern deizm, kapitalizmin neo-liberal ikliminde din hasımlığının sembol akımlarından biridir. (s. 245) Lord Herbert, Tanrının dualara cevap verdiğine inanırdı. Modernizmin tanrısı ise, dualara cevap vermez. Modern deizmin dünyasında insanlar sessiz hapishanenin mahkumlarıdır. Çığlıklarını duyan bir Tanrı yoktur. (s. 246) Deizm, Ateizm ile dini reddetmede buluşmuştur. (s. 251) Deistlere göre akıl, doğrunun ve yanlışın yeğeni yargıcıdır. Dinlerin hepsi insan üretimidir. (s. 252) "Hristiyanlığa karşı öfke ile doldum çünkü aralarındaki en saygısız en zorba din o." (Yazar yok, Memoirs of a Deist, London 1824, s. 40) İnsan kendi kaderini öğrenmek için kutsal kitabı değil, tabiat kitabını okumalıdır. Tabiatı dikkatlice okuduğunda insan kendisinin tabiatın hiyerarşik düzen basamağının en tepesinde yer alan bir hayvan olduğunu anlayacaktır. Yapması gereken tek şey akletme özgürlüğünü kullanmaktır. (Yazar yok, Bible-Scraps with Notes bu a Deist, London 1834, s. 23) Deist sadece tabiatta ve onun tanrısına inandığımı söyler. Vahiy dinlerinden birine inanan kimse tanrıya değil, onları üreten insanların iddialarına inanmıştır. (Deizm.com/images/leaflet, erişim 02.11.2019) Yaratma gücüne hala sahip bir tanrının niçin yaratmayı durdurduğu konusu deizmde çok net değildir. Tanrının evreni kendi haline, tabiatı da akla ziyan insan eylemlerine terketmesi mükemmellik fikrini sarsmaktadır. Deizmde Tanrıyı temsil eden doğadır. Bu bakımdan doğa tabir caizse tanrının kendisidir. (s. 254)

Deistin 'var yok' tanrısı ile ateizmin 'mutlak yok' tanrısı arasında fark neredeyse yok mesabesindedir. Günümüz insanına yol gösterecek temel referans çerçevesi hümanizmin ve liberalizmin ideal ve değerleri ile doldurulurken din bu çerçevenin dışında tutulmuştur. Bu tabloda deizmin tanrısı, olabilecek en ideal tanrıdır. (s. 255)

Deizmin tanrısı sembolik bir tanrıdır. Dinin özü yüzeysellik ve şekilcilik ile örtüldüğünde, ahlak ile dinin birbirinin terk etmesi kaçınılmazdır. İnsanın sığınma dayanma ve dua etme

ihtiyacı görmezlikten gelinmektedir. (s. 256) Zina konusunda deistin cevabı:"iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, s. 45) şeklindedir. Deist zihniyetin ahlak anlayışında insanlar arasında yeryüzü kuralları geçerlidir, semavi kurallar değil. (s. 263) Ahlak kurallarını belirleyen otorite ise ortak akıldır. Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur. (s. 264) Deizmin papazları deizmin bir din olmadığını söyleyeceklerdir, peki o zaman, niye onu 'tabii din' diye öve öve dünya ile dalga geçiyorlar? Deizm gerçekte, cezai yaptırımları olmayan bir dindir. (s. 267) Bu anlayış sahipleri hayatlarını ahireti akla getirmeksizin yaşarlar, yanlış bir tanrı algısına dayanan deizme uyan en iyi karşılık müşrikliktir. Deizmin günlük pratikler bakımından ateizmden farklı olmadığı özellikle vurgulanır. (s. 271) Deizmin merkezine tanrıyı yerleştirilmiş gibi gözükse de gerçekte merkezde insanın kendisi ve arzuları vardır.

Deistik anlayışta özgürlük ve kendine özgüven sürekli olarak teşvik edilir. (s. 273)

Modernizm, parasız olanın hayallerine ulaşmasını imkansız görür. Deistin iki seçeneği vardır, ya ateist olacaksın ya da tek tanrılı tek din olan İslam ile karşılaşman gerekiyor. (s. 274) Modernizm, Tanrısız ve dinsiz bir yeryüzü toplumunu oluşturma çabası içindedir. (s. 275) Ateist Botton, seküler toplum ahlak sözcüğünden bile korkar hale gelmiştir.(Alain de Botton, ateistler için din, s. 15) demektedir. Sekülerlerin mükemmele ulaşma arzusu o kadar arttı ki finansal büyümeler ve tıbbi araştırmalar birkaç yıl daha sürdürürse cennetin bu dünyada var edilebileceğini hayal etmeye başladılar. (s. 277) Botton, seküler dünyanın yoksun olduğu dua ve dini merasimlerin aynı zamanda bir ruhsal terapi olduğu kanaatindedir. (de Button, Ateistler İçin Din, s. 192-193) Müzeler, üniversiteler inancın azalmasının neden olduğu boşlukları doldurmayı vaat eder. (de Button, Ateistler İçin Din, s. 200-202)

Botton, kendi din ve kiliselerini kurma teşebbüslerine bir örnek olarak, akıl sağlığını zaman zaman yitiren, hayalci ve eksantrik olarak tanımladığı Fransız sosyolog Auguste Comte'ı verir. (s. 279) Kendisine büyük rahip diyen Comte, adını kendisinin verdiği ‘felsefe ayı’nda ölür. Deizm, Ahlak kurallarının vahiyle belirlenmesine karşı çıkar. (s. 280) Gençlerin Deizme yönelmelerinin üç sebebi vardır. Birinci sebep İslam dininin bilimle çatıştığı, ikinci sebep şiddeti ve yasakları öne çıkaran yasa dışı örgütler, son sebep de dünyevileşme arzusunun giderek yaygınlaşmasıdır. Gençler ibadetlerin, emir ve yasakların zorunlu olması mecburiyetinden hoşnut değildir. (s. 281) “De ki, ilkten yaratan da yaratmayı tekrar eden de Allah'tır.” (Yunus, 34) Allah nankörü, bozguncuyu, hak yiyeni, zalimlik yapanı cezalandırır. Allah ilahi adalet gereği, suçluya hak ettiği cezayı kesecektir. Bu cezalandırma bir intikam veya öç alma değil, kişiyi ıslah, toplum düzenini tesis ve adaleti yerine getirme anlamı taşır. Eğer suçlu pişman olur ve samimi biçimde tevbe ederse, Allah azizdir, affedicidir. (Fatır, 28) Akıl insan zihninin ürettiği bir bilgidir. Tek bir akıl yoktur, tasavvurlarını bilgi kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular. (s. 285) Vahyin bir rolü de, Allah hakkındaki eksik, kusurlu, yanlış tasavvurları düzeltmek, imkansızsa iptal etmektir. Materyalist ideolojide bilim bir kılıfa yani bilimciliğe yem edilmiştir. Genç Müslüman beyinlerin sınırsız kapitalist üretim ile oluşturulmasında deizmin teskin edici rolü göz ardı edilmemelidir. (s. 286- 287) “O, her an yaratma halindedir.” (Rahman, 29) Modern deizmin liberal değerler üzerinden bir çıkış yolu bulma çabası dikkatlerden kaçmamalıdır. (s. 289) Liberalizm, vahşi kapitalizmin sevimli Truva atıdır. Liberalizm yerli kültürleri, kendi popüler kültürü lehine gevşetip aşındırırken, liberalizmin tüm yıkıcı güç ve potansiyelini aile ve onu ayakta tutan değerler üzerine odaklanması, cinsel dürtülerinin gölgesinde sınırları aşan, biyolojik sorumlulukları kulak ardı eden, sorumsuz bir hayatı vaad etmesi asla bir tesadüf değildir. Liberalizm, kişinin kulağına sıklıkla özgürlük şarkıları mırıldanır. Akılcı olmakla övünen ama aklını başkalarının

tasarrufuna teslim edenlerin ruhsuz, tepkisiz, gamsız, lakayt bireylere dönüşmeleri kaçınılmazdır. (s. 290)

Özgürleşme projesi gencin kulağına önyargılı önermeler fısıldar. Mesela, dinin bir yanılsama ve hezeyan olduğunu gibi. Modernlik adına illa bir ilah aranıyorsa, deizmin sessiz tanrısını işaret eder. Bu Tanrı insana sınırlar çizmez, onun zevklerine karışmaz. (s. 291) Ateizmin sert, sevimsiz bir itici karakteri 19. ve 20. yüzyılların dinsiz, ateist ideolojilerinin yol açtığı yıkım hafızalarda tazeliğini korumaktadır. Bu çerçevede deizmin dinin etki ve gücünü aşındırmada, aktif rol üstlenmiş olması bir tesadüf değildir. Küresel medya kâr ve çıkar amaçlı bir güç olmanın ötesinde, güçlü bir tahakküm ve algı aracı olarak da işlev görmektedir. En bariz örnek, asılsız İslamofobi mitini yayanlar, İslam ve Müslümanları karalamalarıdır. (s. 293) Başka konularda aranan tarafsızlık, her nedense özellikle İslam ve Müslümanlar olduğunda rahatlıkla göz ardı edilebilmektedir. Kimlik olarak Hristiyan olan ama İsa'yı bir tanrı olarak görmeyen duruşun batıda, özellikle genç nüfus arasında giderek yaygınlık kazandığı bilinmektedir. (s. 294) Bugün internet ve sosyal medyada din merkezli tartışmalarının sayısında büyük bir artış var. 'Tanrı öldü' diyenler teker teker ölmekte, bu dünyadan göçmektedir; dinin tezahür etmediği bir sosyal hayat hiç var olmadı. (s. 295)

Hedef kapitalizmin tüketim mantığını özümsemiş bir gençlik inşası ise, deizm epeyce yarayışlıdır. Kulaktan dolma bilgilerle inşa edilen inanç, ustalıkla sorulan sorular karşısında ciddi biçimde tökezlemektedir. (s. 296) Geneli yansıtmayan bazı olumsuz tekil örneklerin gençler için kaçışa bir mazeret teşkil ettiği görülmektedir. Deizm bir Tanrı inancının gölgesinde, dinden arınmış yeni bir yaşam kültürüdür. (s. 297) Bir gencimiz; medyadaki din tartışmalarının benim dine ısınmama değil, ondan uzaklaşmama sebep oldu. En'am suresinin 116. ayetinin yolunu aydınlattığını vurgular. Ben bir gencin inanç ıstırabını bir yaşlıdan daha fazla tadıp yaşadığına inanıyorum. Deist olduğunu söylemekte bir sakınca görmeyen gençlerin deizmle ilgili bir şey bilmediklerini itiraf etmeleri de ilginçtir. Deizmle bir farklılık kazandıkları inancındadırlar. Bir genç şunu söyler; deizmin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum, merak da etmiyorum. Kendimi deist olarak tanıtmaya başladığım günden beri nedense, ailemin ve çevremin odak noktası oluverdim. Bir genç olarak yaptıklarımdan dolayı beni yargılanmayacak bir tanrının varlığı düşüncesine, en azından sıcak bakıyorum. Bu yeni kimlikle, modern dünyanın talepleri ile daha çok uyumlu olduğumu düşünüyorum. Allah inancım var ve bu şimdilik yetiyor. Ona bu tercihin isabetli bir tercih olduğunu hissettirecek pek çok dayanağı (medya, moda, internet, sosyal medya vb.) vardır. (s. 299) Deizmi, ait olunan dinden tamamen kopmadan özgürlükler vadisinde gezinme tercihi olarak görmek de mümkündür. (s. 300) Gençler, çevrelerinde şahit oldukları ahlaki zaaf ve tutarsızlıkları kendi durumlarını meşru kılan bir gerekçe olarak kullanırken, din istismarına ise öfke ve nefret duymaktadırlar. Deizm gençler için; içerdeki boşluğu beyaz yalanlarla dolduran, hazcılığı ve bireysel çıkarları onaylayan şirin bir yaşam tarzıdır. Deizm, neo-liberalizm elinde dini etkisiz ve işlevsiz kılacak bir yeni ideolojisidir. İçi tamtakır olsa da dışı gençler için cilalanmıştır. Deizm, inanmadan, ait olmadan yaşama tercihinin sembol kavramıdır. (s. 301)

İslam hakkında klasik oryantalist ithamlar aynen tekrar edilmiş o kadar, dünya deistler birliği'nde!

Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm

*

Deizm 7

Bizde sevdiklerimizde ölümün karanlık kapısından içeri gireceğiz. Buraya bizi kim getirdi? Ölümle beraber nereye gideceğiz? Her şey bu kadar mı? Dahası yok mu? Biz tüm nimetlere, sevdiklerimize Allah sayesinde sahip olduk, bu dünya bir imtihan dünyasıdır. Bu evrendeki tüm varlığı yoktan yaratan Allah için bunları bir kez daha yaratmak çok kolaydır. (s. 11) **İslam'ın en önemli mesajı Allah'ı tanıtmaktır**. (s. 18) Kur'an, tarih boyunca aynı hakikatin aynı yöntemle yani, insan elçilere vahiy yoluyla bildirildiğini söyler. Kur'an'da ortak öze de göndermeler mevcuttur. Kur'an'a göre dinler arasındaki ihtilaflı hususlar, insanların vahyedilen dinlerde yaptıkları dejenerasyonları sonucudur. (s. 19)

Allah'ın varlığının delilleri

Kelamın Kozmolojik delili: Bu delil hem Kindi ve Gazali, hem de **entropi yasası ve Bing Bang teorisi** verilerinden hareketle savunulmaktadır. (s. 24)Yasaların varlığı delili: **Farklı alanlarda aynı yasaların geçerli oluşu**nu ifade eder. Evrenin keşfedildiği delili: Evrenin insan tarafından keşfedilmesinin ancak Allah tarafından evrenin böylesine keşfedilebilir bir yapıda oluşturulması ile açıklanabileceğini ifade eden delildir. (s. 25) Evrenin potansiyeli delili: Evrende var olan her şey, evrene konan potansiyelin bir neticesidir. Yasaların ve sabitlerin hassas ayarı delili: Yasalar çok **hassas ölçülerle canlılığı ortaya çıkaracak şekilde** yaratılmıştır. Bu delil, evrenin her yerinde aynı iradenin geçerli olduğunu gösterir. (s. 26) Fiziki olguların hassas ayarı delili: Evrenin, başlangıçtan milyonlarca yıl sonra ortaya çıkacak canlılığa göre hassas ayarlarla düzenlenmesi kastedilir. (s. 27) Canlıların tasarımı delili:

Bu delille milyonlarca canlı türü, Allah'ın varlığını gösteren bir delilin parçası olarak sunulur. Allah, canlıların korunmasından beslenmesine kadar, ihtiyaçlarını tüm ayrıntılarıyla karşılamıştır. (s. 28) Doğal Arzular delili: Arzularımızın bir yaratıcıya yöneltecek şekilde oluşturulduğunu ortaya koyan bir delildir. (s. 29) Doğuştan ahlak delili: Ahlakiliğin doğuştan bir özelliğimiz olmasını, bu özelliğimizin Allah tarafından bize yerleştirilmiş olduğunu ortaya koyan bir delildir. Akıl Delili: **İnsanlardaki akıl yürütme özelliğinin var olması**nın Allah'ın bu özelliği vermesi olduğunu ifade eden bir delildir. (s. 30) İrade Delili: **İradenin, irade sahibi olan Allah tarafından verilmiş olduğunu dile getiren bir delildir.** Bilinç ve Benlik delili: **Bilinçsiz maddeden bilinç sahibi insanın çıkarıldığını görmekteyiz.** (s. 31) Biz evrenin bir parçasıyız. Kur'an Müslümanları evreni incelemeye ve evrendeki olgulardan sonuçlar çıkarmaya davet eder. Kur'an, evren hakkında önemli iddialar ortaya koymaktadır. Evrenin başlangıcı olduğu, tasarlanmış olduğu ve bir gün sonunun geleceği bildirir. (s. 35) Bakara, 117: "Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah'tır. O, bir işin olmasını dilerse ona ancak 'Ol' der ve o olur." Allah mı Evren mi öncedir? Entropi yasası, termodinamiğin ikinci yasası olarak bilinir. Evrende düzensizlik sürekli artmaktadır. Tek yönlü süreçler, sonun habercisidir. (s. 37) Evrendeki entropi sürekli artmaktadır. Bir gün, ısı ölümü yaşanacaktır. **Geçmiş zaman sonsuz olsaydı, termodinamik hareketin durması gerekirdi. Demek ki evrenin bir başlangıcı vardır. Bing Bang teorisine göre evrenin başlangıcı 13.8 milyar yıl önce olmuştur. Başlangıçta tüm hammadde çok küçük noktanın içindeydi.** (s. 38-39) Enbiya suresi 30 ayet: "İnkar edenler, göklerle yer bitişikken onları ayırdığımızı görmüyorlar mı? Yine de inanmayacaklar mı?" Genişleme sürekli devam etmektedir, evrenin sınırları var mıdır? **Newton, evrenin sınırsız ve sonsuz olduğunu ifade etmiştir**. (s. 41) Evren sürekli genişleyen dinamik sınırlara sahiptir. Zariyat, 47: "Biz evreni genişletmekteyiz. (s. 42) Evrenin genişlediğini ifade eden (s. 43)

İlk hidrojen ve helyum atomları meydana gelmiştir. Bu atomların çekim yasalarının etkisi ve sıkışması ile yıldızlar oluştu ve daha sonra diğer atomlar (oksijen, kalsiyum, demir) oluştu. Kısacası Evren ilk dönemlerinde gaz halindeydi. (s. 45) Fussilet, 11:" Allah gaz halinde olan evrene yöneldi." **Gaz aşamasına sanat eserini oluşturacak potansiyeli bilinçli şekilde koymuş olan Allah, bu süreçle kudret ve sanatını (**Sebe Suresi 3; Fussilet 53**) göstermektedir. (s.** 46) **Kur'an'da saat, evrenin sonu için geçen bir kelimedir, Kıyamet ise ölümden sonraki diriliş ve ayağa kalkış için kullanılmaktadır.** (s. 47) Kur'an ile insanların buluştukları **7. yüzyılda insanlar, evrenin yok olacağının söylenmesine inanamadılar**, itiraz ettiler. (s. 48) Vakıa, 4: "Yeryüzü salınıp sarsıldığında"; Tekvir, 6: "Denizler kaynatıldığı zaman." Dünyamızın içi sıcak magma tabakası ile doludur ve bu sahne çok büyük bir depremde beklenecek sonuçtur. (s. 49) **Zayıf nükleer kuvvetin şiddetindeki 10 binde birlik değişiklik bile canlılığın ortaya çıkması için gerekli moleküllerin oluşumunu imkânsız kılar. 10 binde bir sayısının evrendeki bütün Proton, nötron ve fotonların toplamından çok daha büyük bir sayıdaki parçacığın içinden belirli tek bir parçacığın rastgele bir çekilişte bulunacağı bir oranın ifade eder. Üstelik 10 binde bir olasılık, mevcut bir hassas ayardan sadece birisini göstermektedir. (s.** 53) Newton, "Uzay ve zaman birbirinden ayrı ve mutlaktılar." der. (s. 55) **İzafiyet Teorisi ile madde ve enerji birleştirildiği gibi, uzay ve zamanda birleştirildi**. (s.56) **Yevm kelimesi, dönem anlamına gelir**. (s. 57)

Yasin, 38: "Güneşte, bir karar yerine doğru akıp gitmektedir." Güneş, Samanyolu galaksisinin merkezi etrafında ilerlemektedir. (s. 63) **Kur'an'ın vahyedildiği dönemdeki dünya ile ilgili yanlış kabullerin hiçbiri Kur'an'da yer almaz**. (s. 67) Talak,12: "Allah, yedi göğü ve dünyadan da bir o kadarını yaratandır." (s. 69) **Alt tabakaları bağımsız birer tabaka olarak alındığında, yerin altındaki ve yerin üstündeki tabakaları yedişer olarak ayırmak mümkündür**. (s. 70) Van Allen kuşakları, meteorlardan ve zararlı ışınlardan sürekli olarak

bizleri korumaktadır. (s. 74) “Gökyüzünü korunmuş bir tavan yaptık.” (Enbiya suresi, 32. Ayet) Atmosferimiz, yararlı Güneş ışınlarını dünyaya alırken zararlılarını geri çevirir. (Tarık suresi, 11. Ayet: “ ve geri çeviren gökyüzü.”; (Rahman, 7: ” Göğü yükseltti ve dengeyi koydu.” Zümer Suresi, 5. Ayet: ‘Yukevviru’ kelime ile aynı kökten gelen küre kelimesi, top anlamında kullanılmaktadır. **‘Kurretü’l-Kadem’ futbol topu için kullanılmaktadır**. Türkçedeki küre kelimesi de aynı kökten gelmektedir. (s. 75) Rad Suresi 2. Ayet: “Allah gökleri direksiz yükseltendir. (s. 76) İncil'nin en eski baskılarında, göklerin direklerle ayakta durduğu ifade edilmektedir. (The New American Bible, St Josephs Medium Size edition, s. 4-5) En’am suresi 125. Ayet: “Allah saptırmayı dilediğinde de göğsünü öylesine daraltır ki, sanki o göğe yükseliyormuş gibi olur.” Benzetmenin asıl anlattığı manevi daralmadır. Kur'an'daki benzetmeler rastgele değildir. **Yeryüzünden yukarıya doğru yükseldikçe atmosfer basıncı azalır, oksijen azalır, akciğerlerde daralma hissi oluşur.** Hicr suresi 22. Ayet: “Rüzgarları aşılayıcılar olarak gönderdik.” **Rüzgarın bitkilerin üremesinde rol oynamasın**a Kur'an'da dikkat çekilir. (s. 78) Dağlar kazıklara benzetilir, dağların gözüken yüksekliklerinden çok daha derine inen kökleri vardır. (s. 79) Nur Suresi 40. Ayet: “Derin bir denizdeki karanlıklara benzer. Onu bir dalga kapıyor, onun üstünde de dalga var.” **Dünyanın en geniş karanlık alanı derin denizlerin** dibidir. (s. 83) Denizin alt kısımlarında iç dalgaları oluşmaktadır. (s. 84) Tekvir, 18: “Nefes almaya başladığı zaman Sabah vaktine” Güneş ışıklarının dünyaya ulaşmasıyla fotosentez başlar, fotosentez karbondioksidin alınıp oksijenin verildiği bir solunum sürecidir ve bizim solunum yapabilmemiz için varlığı şarttır. **Sabah vakti ve nefes alma arasında ilişkinin kurulması olağanüstüdür**. (s. 90-91) Nahl, 68: “Rabbin **dişi bal arısına vahyetti. Evler edin ve bal çıkar**.” Hangi hayvan dünyadan eksilirse canlılar dünyasına en çok zarar göreceğini düşünelim. (s. 93) **Kovan inşa etme, Doğada bal özünü toplama, Bal Yapmak hepsini dişi olan işçi bal arıları yapmaktadırlar. (s.** 94) Ankebut, 41: “Dişi örümcek bir ev edinir.” **Erkekler genç yaşlarda ağ örseler de ilerleyen yaşlarda örme işi tamamen dişilere kalır. (s.** 96) Yanlış inançların hiçbiri Kur'an'da yer almaz. Kur'an'ın vahiy edildiği dönemde bilinmesi mümkün olmayan birçok bilgi ayetlerde mevcuttur. (s. 98) **Sadece ara cümle olarak geçen kelimeler bile bilimsel mucizelere işaret etmektedir: Dişi örümceğin ev, dişi arının bal yapması gibi.**
Secde, 8: “Soyunu bir suyun özünden meydana getirdi.” **Çocuğun cinsiyetini spermden gelen materyalin belirlediği, yakın tarihlerde keşfedildiği bir bilgidir.** (s. 100) Müminun, 13-14: O damlacığı asılıp tutan (**Alak**) bir şeye dönüştürdük.” Hac, 5: “Sonra asılıp tutunandan (Alak) sonra şekli belli belirsiz bir çiğnemlik et parçasından (Mudğa) yarattık.” Embriyo, gözle görülemeyecek bir et parçası olmadan önce, rahme sülük gibi yapışma yani Alak aşaması başlar.(s.103) Gebelik sürecinde rahimde kasılmayı sağlayan Alfa 1 reseptörleri azalır ve yerine gevşemeyi sağlayan Beta 2 reseptörlerinde büyük bir artış gözlenir. **Eğer gebelik süresince bu eksilme ve artma olmasaydı bebek ölecekti**. (s. 104) Rad, 8: “Allah her dişinin neye gebe olduğunu, **rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını** bilir.” (s. 105)

Kur'an'da, insanın kötülük yapma kapasitesi ile ilgili soru işaretlerine, insanın dil konuşma özelliğine (Bakara, 33) dikkat çekilerek cevap verilmiştir. (s. 112) Fetih, 27: “Mescid-i Haram'a gireceksiniz.” Yaklaşık 2 sene sonra Mekke fethedilmiş. (s. 118) Tebbet suresinde Ebu Leheb'in ve eşinin cehennemlik olacağının ifade edilmesi. Leheb ve eşinden biri sonradan **Müslüman olsalardı**, hatta Müslüman taklidi yapsalardı, onların bu davranışı birçok kişinin aklını bulandırırdı. (s.120) Sasanilerin Romalıları yenmesi, Müslümanları üzmüştü. Kur'an, **Romalıların yakında galip geleceğini** müjdelemiştir. Rum Suresi 2. Ayet: “**Yeryüzünün en alçak yerinde** yeneceklerdir.” (s. 122) Kur'an Eğer vahyedilmiş bir kitap olarak görülmezse, bu gereksiz ve büyük bir risk olarak değerlendirilecektir. (s. 123) Dünya zemindeki kıtalar içerisinde en alçak tek bir nokta vardır.

(s. 124) Kur'an'ın çok temel mesajlarından biri, tarih boyunca gelen peygamberlerin Hz. Muhammed ile aynı mesajı getirdikleridir. Ahkaf, 9: "De ki ben elçilerin ilki değilim." (s. 133)

Kur'an nasıl sonda Hz Musa'yı ve Hz İsa'yı onayladı ise, Tevrat'ta başta Hz İsa ve Hz Muhammed'i onaylamıştır. Hz Muhammed milyarları sahte ilahlardan kurtarmıştır. (s. 141) Kur'an, Hz Muhammed'in son peygamber olduğunu söylemektedir. Eski ahitte ve incillerde gelecek olan müjdelenmektedir. (s. 142) **Hristiyanlar eski ahit ile beraber yeni ahiti kutsal kitaplar olarak kabul ederler**. (s. 143) Hz Yahya, Hz İsa ile aynı dönemde yaşayan bir elçidir. (s. 149) Yeni ahitte 'Baba' ifadesinin tüm kulların Tanrısı, 'Oğullar' ifadesinin ise sevgili kullar anlamında defalarca kullanıldığı görülmektedir. (s. 153) **Günümüzdeki Üniteryan bazı kiliseler ilahi kimliği olmayan İsa anlayışına sahiptir**. İslam Yahudilik ve Hristiyanlığı kucaklar ve birbirine bağlar. (s. 154) Kur'an'da 4 İncil de olmayan bilgiler de mevcuttur. (s. 161)

Farz-ı muhal, Hazreti Muhammed apokrif İncillerden (4 İncil dışında kalan İncillerden) alıntılar alıp Kur'an'da kullandıysa, bunların **Hristiyanları kazanmayı yönelik bir avantaj değil tam aksine kaybetmesine yol açabilecek dezavantaj oluştururlardı**. (s. 164) Dört İncilin seçimi, içinde siyasetinde olduğu bir tercihtir, bu tercih ilahi bir tercih değildir. (s. 165) İslam, tarih boyunca Allah'ın gönderdiği tüm peygamberlerin insanlara ulaştırdığı mesajların adıdır. (s. 169) Hz **Muhammed, Allah'ın elçiliği vazifesine sıfırdan başlamıştır. İlmi, siyasi güç, insan kaynağı ve ekonomik güç açısından, hepsinden sıfırdan görevine başlamıştır. Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede ve dönemde bir felsefe okulu yoktu. Bir gözlemevi evreni anlama çabası da yoktu. (s. 171) Hz Muhammed'in yaşadığı bölgede devlet tanımına uygun bir siyasi yapı da yoktu**. Hazreti Muhammed'in düşmanları bu 'Kur'an şehrin ileri gelenlerinden birisine indirilseydi ya' (Zuhruf, 31) demişlerdir. **Hz Muhammed, sıfır noktasındaki bir yetim olarak vazifesine başlamıştır**. O dönemki Araplar dinlerine bağlı cahil bir toplum idiler. **Hz Muhammed radikal bir dönüşüm gerçekleştirmiştir**. (s. 172) İlk 3 yılda ona uyanlar, 40-50 civarında insan idi. Mekke'deki boykotta ekonomik açıdan oldukça zor bir dönem geçirmiştir. (s. 173) Lamartine, **'Eldeki araçların kıtlığı, ulaşılan sonucun muazzamlığı bir kişinin dehasının ölçüleri ise, tarihteki hangi insan Muhammed'e bu hususta kafa tutabilir**?' demektedir. (Histoire de la Turquie, I/112)

Muhammed'in menfaat için yalan söylediği iddia etmişlerdir. (s. 175) Kur'an tüm evrenin sonunun geleceğini iddia eder, bu iddianın bilimsel açıdan doğruluğu Hz Muhammed'in döneminde anlaşılamamıştır. Birçok kimse, Hz Muhammed ile alay etmiştir, **menfaat için yalan söyleyen bir kimsenin böyle bir iddiada bulunması değil, bulunmaması gerekir!** Bu bilgileri başkasından aldığı iddiası da geçersizdir. (s. 177)

Hz Muhammed'in akıl hastası olduğu iddiası ileri sürülür, onun davası için fedakârlıklarını değerlendiren bir kısım insanlar, böylesi bir tutkunun bir yalan uğruna tercih edilmesinin mümkün olmadığını görmüşler ve bu yola sapmışlardır. (s. 1815) Evrenin genişlemesi, rahim duvarına asılan alak, vb. mikroskopların icadıyla gözlemlenebilen süreçlerdir ve **bir akıl hastasının ifadesi olarak bunları söylemek mantıklı bir açıklama değildir**. Şizofreni hastaları **sosyal ilişkilerinde zayıf**tır, hâlbuki hazreti Muhammed her alanda sıfır noktasından başlamış olmasına rağmen daha yaşarken büyük bir başarıya imza atmıştır. (s. 184) Şizofrenlerin en yakınlarından başlayarak çevresindekilerin büyük bir kısmı, **akli rahatsızlıkları fark ederler.** Şizofrenlerin **hijyen kurallarını da gözetmediği** bilinmektedir. (s. 185) Onun vahiy almasını mümkün olmadığını kabul ettikleri için halüsinasyonla gerçeğin karıştırdığını, akıl hastalıklarından birisine sahip olduğu

düşünmüşlerdir. (s. 186) Epilepsi hastalarında **hafıza sorunu gözükür, konuşma ve kelime bulma konusunda sorunlar yaşarlar.** (s. 187)

Hz Muhammed kendi sahip olduğu maddi imkanları da davası için harcamıştır. O dik durmuş tüm zorlukları aşmıştır, dünyevi teklifleri reddetmiştir. (s. 189) **Birçok zaferine rağmen sade yaşantısından vazgeçmemiş, yaşamını değiştirmemiştir.** (s. 190) Hindistanlı psikolog ve felsefeci **Koneru R. Rao, 'Şartlar değişti ama Allah'ın elçisi değişmedi, zenginlikte ve yoksullukta aynı kişiydi, aynı karakteri sergiledi**." demektedir. (Rao, Muhammed the Prophet of Islam, s. 24) O hasırda uyumuş, elbiselerini yamamış ve 'ben kral değilim, sadece sizden birisiyim' diyerek (Beyhaki,Delailü'l-Nübüvve, I/274) sıradan bir yaşamı tercih etmiştir. **O, en güçlü zamanında üstün cesaret ve fedakarlık, en güçlü zamanında örnek tevazu ve sadelik göstermiştir**. Tüm bunlar menfaat elde etmek için, insanları aldatan veya akıl sağlığı normal olmayan birisinin benimseyeceği davranışlar değildir. **Hz Muhammed aynı zamanda ilettiği mesajın titiz bir uygulayıcısı idi**. (s. 192) Geceleyin kalkmak ve ibadet etmek ona farz idi. (İsra, 79) Ölüm tehditleri ve tehlikesi onu yolundan saptırmadı, Kadı Abdulcabbar, Peygamberimizin bütün topluma canı pahasına karşı çıkmasını şöyle anlatır: 'Araplar develerini ve atlarını ayıplayan kimseye bile sessiz kalamazlarken, ilahlarını, babaların ve akıllarını ayıplayan ve dinlerini sapık olduğunu söyleyen kimseye nasıl sessiz kalsınlar?' (Tesbitü Delâilü'n-Nübüvve, s. 48) **Kur'an'da ne peygamberleri yarıştırma vardır ne de peygamberlerin dini mesajın önüne geçirilmesi mevcuttur**. (s. 194) **Kur'an'da Hazreti Muhammed'in ismi 4 kere geçer, buna karşılık Hz Musa 136, İsa 25 kere geçer. Hz Muhammed'in babasından ve annesinden Kur'an'da hiç bahsedilmez. Hz İsa'nın annesi hazreti Meryem'in ismi Kur'an'da 34 kez geçerken çok sevdiği eşi Hz Hatice'nin ve oğlu İbrahim'in küçük yaşta ölümü onu çok üzer ama bunlar Kur'an'da yer almaz. Çünkü Kur'an şahıs değil Allah merkezidir.** Peygamberler sadece mesajın aracıları olarak kitapta yer alır. (s. 195) Eğer Muhammed kendisinin insanüstü bir varlık olduğunu ifade etseydi, buna inanacak birçok kimsenin çıkacağını tahmin etmek zor değildir. Fakat Kur'an O'na 'ben de sizin gibi bir insanım.' (Keyf, 110) diye duyurmasını istemiştir. Sahte dini liderler kıyametin saatini bildiğini ileri sürerler, hâlbuki Araf, 187. ayette 'kıyametin saatinin sadece Allah katında olduğu' ifade edilir. (s. 196) **Kur'an'da Hz Muhammed'in bazı hataları da düzeltilir.** Kitabı uydursaydı, kendisi ile ilgili inanılmaz insan algısı oluşturmak için Kur'an'ı kullanması beklenirdi. 197 Abese:3, 7, 10: Tevbe, 43; İsra, 73-74; Enfal, 63 gibi Kur'an'daki ayetler Hz Muhammed'in hataları söyler ve Kur'an ile ikaz edilen bir beşer olduğu ortaya çıkarılır. (s. 198)

Kendilerini 'tarihselci' olarak niteleyen kesim, Kur'an'ı Hz Muhammed'in sözleri olarak nitelemişlerdir. (s. 199) Kur'an ve hadislerde tekrarlanan kelimeler karşılaştırıldığında Kur'an'da kafiyenin oldukça yüksek olmasına rağmen Buhari'de kafiyenin yok denecek kadar az olduğu, Bir harften oluşan kelimelerin Kur'an'da daha fazla geçerken Buhari'de 2-3 ve 4 harften oluşan kelimelerin daha çok geçtiği, Kur'an'da geçen kelimelerin %83'ü gibi çok yüksek bir oranda kelimenin Buhari'de geçmemesi, Kur'an'da en sık geçen sayının 'bir' olmasına karşın Buhari'de en sık geçen sayının 'üç' olması, Hz Muhammed'in Kur'an'da geçen konular hakkında konuştuğu, ayrı bir gündemi olmadığını hatırlarsak aradaki bu farklar, ayet ve hadislerin kaynaklarının farklı olduğunu bize gösterir. Muhammed arzusuna göre konuşmaz. (s. 199-204)

Fıtrat, insanların sahip olduğu yaratılış özellikleridir, bu yaratılış din açısından önemli delillerden biridir: "O halde sen hanîf olarak bütün varlığınla dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmışsa ona yönel!" (Rum, 30) **Yaşam, mutluluk, adalet gibi kavramlar insanların daima ortak arzularını ifade eder,** bunlar doğuştan gelen fıtriyi arzulardır. Yine gelecekle ilgili sonsuz yaşam arzusu, ahiret yaşamını işaret etmektedir. Ölüm korkusundan kurtulma

arzusunu tatmin edecek tek obje ahiret hayatının varlığıdır. (s. 210) C. S. Lewis,'Eğer kendimde bu dünyadaki hiçbir deneyimin tatmin edemediği bir arzu tespit edersem, onun en muhtemel açıklaması başka bir dünya için yaratılmış olduğumdur.' o vatan ki ölmeden ona kavuşamam demektedir. (s. 211) Tüm bu arzuların ahirete ve dine inanacak şekilde bizde var olması tesadüfi değildir. (s. 213) **Allah acıkanlar için yemeyi, susayanlar için suyu, uykusu gelenler için uykuyu bu dünyada yaratarak doğal arzuların karşılığını da yarattığını göstermektedir.** (s. 214) Suya karşı arzumuz suyun varlığını gösterir, yapılan çalışmalar sağlıklı bütün insanların ahlaki bir sistemi öğrenecek ve uygulayacak zihinsel donanıma doğuştan sahip olduklarını göstermektedir. (s. 216) Paul Bloom, 'bebeklerin yaşamlarını daha ilk yılında ahlakla ilgili doğuştan özelliklerinin gözlendiğini' ortaya koyan bir psikologdur. (s. 219) Allah, insanları kendisinin buyruklarına uyacak şekilde yaratmıştır. (s. 221)

Ahlaki sistemlerin Allah'ın buyrukları olmadan rasyonel temeli olamaz. (s. 222) Gerektiğinde şahsi çıkartan vazgeçmenin akılcı bir temeli olmalıdır. **Nietzche, 'iyi ve kötü ancak Allah'ın varlığı doğruysa bir doğruluk değeri olabilir. O, Allah ile ayakta kalır Allah'sız çöker.**' (Walter Kauffmann, Portable Nietzche, s. 515) "Ateistler insandaki ebediyet duygusunu görmezden geliyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 54)

Ünlü ateist Richard Dawkins, merhamet duymamızı, 'Darwinci hatalar: mutluluk veren, değerli hatalar' şeklinde tarif eder. (Dawkins, The God Delusion, s. 253) **Materyalist ateist Michael Ruse ve Edward Wilson: "Ahlak bize ortak hareket etmemiz için genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur, ahlakın objektif bir temeli yoktur, fakat biyolojik yapımız bizi öyleymiş gibi düşünmeye sevk etmektedir." Demektedir**. (The Evolution of Ethics, Philisophy of Biology, s. 314)

İyi olan nedir, iyi olana ahlaki yasalara göre eylemde bulunmak neden gereklidir? (s. 225)

Ateist ontolojide insanın hayvanlardan farklı ahlaki bir varlık olmasını temellendirecek rasyonel bir temel gözükmemektedir. Deistler ise, Allah'ın insanlarla bir iletişim kurmadığını düşündükleri için iyi olanı temellendirememektedirler. (s. 226) **İyi, insanların çıkar hesaplarının üzerinde olan bir standarttır. Doğuştan ahlaki özelliklerimizi tesadüfen oluşmuş doğal süreçler sonucu görenlerin, rasyonalitemizi tesadüfi süreçlerin sonucu olarak görenlerin, gereklilik bağlayıcılık hislerini rasyonel bir zeminde temellendirememektedirler.** (s. 227) İyi ile ilgili algımız adeta mide guruldaması statüsünde bir olguya dönüşmüştür. Allah'ın buyruklarını bildirmesiyle bağlantısı kurulunca, iyi kavramı ihtiyacı olan yüceliğe kavuşur ve illüzyon olmaktan kurtulur. (s. 228) Yerde bulunan bir para ile hayatın sonuna kadar rahat yaşamayı seçmek daha rasyonel değil midir? (s. 230) **Ahlakın uygulanmasında kuralları empoze edenin kim olduğu önemlidir**. (s. 231) Allah mukayese edildiğinde, geri kalan varlıkların statüsünün Allah'a göre düşük olduğu gözükmektedir, Ahlaki özelliklerimiz ancak Allah'ın buyrukları mevcutsa illüzyon olmaktan kurtulur. (s. 232) **Akıl seviyesi, salt bu dünyada yaşamayı sağlamaya yetecek bir akıl seviyesinin çok üzerindedir**. Bu müthiş potansiyel, aklımızın bize salt bu dünyada yaşamamızı sürdürebilmek için verilmediğini göstermektedir. İnanılmaya layık din, aklı aşan cevapları ihtiva etmelidir. (s. 238)

Bu dünyanın bir imtihan yeri olduğu iddiası, İslam'ın en temel görüşlerinden birisidir. (s. 240) Neden insanların iradeleriyle hem doğru olanı hem de yanlış olanı seçebilecekleri bir yapının içerisindeyiz? Bu soruya, İslam'ın verdiği imtihan için (Mülk, 2) cevabının dışında hiçbir alternatif cevap yoktur. (s. 241) **Neden bilinç ve benlik sahibi olduğumuz bir dünyadayız?** Madem irade ancak bilinç ve benlik ile anlamlıdır tüm bunlar imtihan dünyasında olduğumuzun göstergesi değil de nedir? (s. 245) Varlığımızı ve yaptıklarımızın anlamlı

olmasını yaratılışımız gereği isteriz, anlamlı olan değerlidir. **Allah bizi, anlamı isteyecek şekilde yaratmıştır.** İslam, Hz Muhammed aracılığıyla insanlara ulaştırılan mesajı tanımladığı gibi aynı zamanda, tarih boyunca Allah'ın yolladığı tüm mesajları da tanımlar. (s. 250) İslam, anlam arayışına tatmin edici cevap vermektedir. Ne yaparsan hayatım anlamlı olur, neden buradayım? Tüm bunların ve benzeri soruların cevapları ancak yaratılış gayemize uygun yaşarsak anlamlı olur. (s. 251) **İnsanlığı 'anlamı arayan canlı' olarak yaratan Allah'tır.** Allah'la ilişkide olmaktan kul olmaktan daha önemli bir şey olamaz. (s. 253) Ölüme doğru, hayat aracında çok hızla yol alıyoruz. (s. 254) **İslam, nereye gidiyorum sorusuna detaylı bir şekilde cevap vermektedir**. (s. 255) "Hevasını ilah edineni gördün mü?" (Furkan, 43)

Cinsellik, dünyada çok büyük bir endüstri ve hizmet sektörü ile desteklenmektedir. Birçok kişi için yıllarca süren eğitimin amacı, karizma ve para elde etmek olmuştur, **kişinin bu planlarını bozan iki tane unsur vardır, birincisi ölüm ve ikincisi anlam arayışıdır.** Modern dönemde imamların yerine geçirilmeye çalışılan psikiyatlar ve psikologlar da ölümün karşısında çaresizlik içindedirler. (s. 258) Modern insan neden buradayım, nereye gidiyorum gibi hayatla ilgili en temel sorularla yüzleşmekten kaçar. (s. 259) **Evren, 13.8 milyar yıl önce leblebiden küçük noktanın içindeydi, bu noktada kütle çekimi kuvveti diğerlerinden ayrıldı sonra güçlü nükleer kuvvet, elektromanyetik kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet birbirinden ayrılır. Evren sürekli genişlemektedir. Yıldızlarla ilgili süreçlerde bedenimizin Yapı taşları olan karbon oksijen gibi atomlardan oluşmuştur.** (s. **260**) Sonunda perde iniyor tüm sevdiklerimiz ve güzellikleriyle dünya arkamızda kalıyor, **Hayatımızın üçte biri kadarı uykuda, önemli bir bölümü tuvalette ve yolda geçiyor. Bu kısa hayatımızı nasıl yaşarsak hayatımızı anlamlı kılabiliriz?** (s. 261) **Sıkılma, en istenen şekilde hayatın yaşandığı anlarda da insanı yakalar. Tükenip de yok olanların, anlamlı olduğu düşünülemez. İnsanların en önemli isteklerinden birisi beğenilmektir, bu isteğimizin Allah tarafından beğenilmek için verildiğini idrak edemeyen kişi, içindeki bu hissi insanların gözünde karizmatik olarak beğenilerek gidermeye çalışır.** (s. 265) İnsan, Allah'tan insana bir bildiri olmaksızın kendi kendini Allah'la nasıl ilişki kurması gerektiğini bulamaz. **Uçsuz bucaksız evrende terk edilmediğimizi bildiren İslam, içimizdeki anlam arayışının karşılığını içinde barındırmaktadır**. (s. 266) Anlam da, iyi de, doğru da, güzel de bizi çeker. Nereye, niye? Hiç şüphesiz yaratılışımız-fıtratımız gereği bunların dördünü de arzularız. (s. 271) **Akıl yürütme faaliyetinin planlanmamış ve tesadüfi bir doğal seleksiyon süreci ile oluşturduğunu savunan bir materyalist ateist akıl, yürütme faaliyetinin güvenilirliğini savunamaz duruma gelecektir.** (s. 278)

Kur'an ve inşa ettiği zihin

Kur'an insanların hayatının merkezine Allah'ı koyar. (s. 287) Allah adaleti emreder: Nisa, 58; Maide, 8; Hucurat, 13; Rum, 22; Nisan, 135; Maide, 42. **Kur'an renk farklılıklarını Allah'ın yaratmasındaki bir çeşitlilik olarak tanıtmış ve bunun üzerinden üstünlük iddialarını reddetmiştir.** (s. 289)

İslam fikir özgürlüğünü savunur: Yunus, 99; Nahl, 106; Bakara, 217; Nisa, 140; Maide, 58; Ali İmran, 186; Bakara, 256; İsra, 15; Ğaşiye, 22. İslam Allah'ın sistemidir. İslam'da tam bir fikir özgürlüğü vardır. İslam'ı reddetmenin, putperestliğin dünyevi cezası yoktur. İslam, her bireyin dünya iradesiyle inanmasını ve inkar etmesini ister, inanmayı değerli kılan da budur. **Baskılar, ikiyüzlü münafık insanlar üretmekten başka bir işe yaramaz.** (s. 291)

Yönetim ilkeleri: **Kur'an, detaylı bir şekilde siyasi bir sistem tarifi yapmamıştır.** (s. 295) Kur'an'da her çağ için geçerli yönetim ilkeleri bulunmaktadır. Bunlar: Adalet, merhamet, danışma, emanetin ehline verilmesi, dil ve ırk ayırımı yapmamak. Uzlaştırıcı olmak: Haşr, 14. Rüşvet vermemek: Mümtehine, 8; Ali İmran, 159; Araf, 199; Şura, 38; Nisa, 58; Rum, 22; Haşr,14; Bakara, 188; **Rum, 22. Allah'ın delilerinden biri de, insanların renklerinin farklı olmasıdır.**

Savaş etiği: Müslümanları öldürmeye kalkanlara karşı koymak değil karşı koymamak etik açısından soruludur. Uluslararası hukukta da meşru müdafaa, insanların en doğal hakkı olarak kabul edilir. Kur'an karşı tarafın saldırganlığı durumunda, savaşmayı onay vermektedir: Hac, 39; Tevbe, 5 Ayrıca bu ayet Müslümanlarla savaşan ve aralarındaki anlaşmanın şartlarına uymayanlara yöneliktir, Tevbe, 1 ve 12. ayetler bunun göstergeleridir. Bakara, 190. ayette aynı anlama gelir. (Bakara, 193 ve Enfal, 61; Tevbe, 4; İsra, 34; Nisa, 90; Enfal, 72) detayları verir, Müslümanların güçlü olduğu Medine döneminde de, bu prensiplere aykırı hiçbir ayet vahiy edilmemiştir. (s. 304)

Zayıfı koruma: İslam, zayıfların aleyhine olan statükoyu bozan devrimci bir dindir. İslam, zayıf olmayı kutsamamıştır ama zayıfların durumunun düzeltilmesi yönünde hükümler getirmiştir. Hinduizm, kast sistemini meşrulaştırmada önemli rol oynamıştır. **Muhammet din uydursaydı, kendi ait olduğu cinsi ve sınıfı kayıran, ayrıca İslam'ın ilk muhataplarının ileri gelenlerinin rahatça kabul edeceği bir din uydurması gerekirdi**. (s. 305) İslam kadınlara hak ve özgürlükleri vermiş, mirasta pay, istedikleri gibi mülk edilebilme, mehir haklarını kendisine vermiştir. (s. 307) "**Peygamber devrinde hakkımızda ayet iner korkusuyla kadınlarımıza elimizi ve dilimizi uzatmaktan sakınırdık**." (Buhari, nikah, 80) İslam'a karşı tavrımızı, Müslümanların uygulamaları değil fakat İslam'ın ne olduğu belirlemelidir. (s. 308) **Kur'an uygulandığı takdirde köleliği yok edecek eylemleri ibadet olarak sunmuştur. Günümüzde birçok kimse ekonomik yoksulluklar ve cinsel istismarlar yaşamakta, iradelerini özgürce kullanamamakta, zorla seks kölesi yapılmaktadır. Uluslararası İş Örgütü'ne göre şu anda, kimisi seks işçisi, kimisi zorla çalıştırılan 40 milyon civarında modern köle mevcuttur.** Bazılarına göre, dünya tarihinde sayı olarak en çok kölenin olduğu dönem içinde bulunduğumuz dönemdir. (s. 311) Kur'an köleler için yapılacak harcamaların ibadet olduğunu ifade etmiştir. Kur'an hiçbir şekilde özgür bir bileyi köleleştirmeye cevaz vermemiştir. (Muhammed, 4) Görüldüğü gibi köleleştirme diye bir alternatif mevcut değildir. (s. 312)

Bilimsel zihin ve motivasyon: İslam'ın ilk dönemleri birçok kimse için bilimsel çaba, karın doyurmayacak boş bir uğraştı. Böylesi bir ortamda Kur'an birçok ayeti ile bilim yapmaya gereken motivasyonu sağlamıştır. Kur'an yazılı kültüre geçmeyi, yazılı kültürün çok zayıf olduğu bir bölgede sağlamıştır. (s. 314) **Evren, bizim anlayış kapasitemizi aşsaydı bilimsel faaliyet mümkün olmazdı. "Evrenin anlaşılabilir olduğu gerçeği bir mucizedir." der Einstein. (Alice Calaprice, The Quotable Einstein, s. 197) Naturalizm açısından evrenin anlaşılabilir bir yapıda olmasını beklenir kılacak hiçbir unsur gözükmemektedir. Mantık açıdan evrende yasaların var olması zorunlu bir durum değildir. Natüralistlerin kabul ettiği haliyle, maddenin öz ve öz yapısı rasyonalite ile alakasız olduğu için, bu varlıktan rasyonaliteye uygun bir yapının sonradan ortaya çıkmasını beklemek için makul bir sebep yoktur. (s. 317)** "Yeryüzünü gezip dolaşın da yaratılışın nasıl başladığını görün" (Ankebut, 20); "Evrende ve yeryüzünde nice deliller vardır." (Yusuf, 105) **Biruni, "Benim bilimle uğraşma nedenim, Ali İmran suresi 191. ayettir (Onlar ki, göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derinlemesine düşünürler) " der**. (s. 325)

Çevre bilinci: Sanayi devriminin sonrası hava, suların kirliliği, canlı türlerinin yok olması, küresel ısınma, ozon tabakasının delinmesi, çölleşme, ormanların yok olması gibi konular ortaya çıktı. **Günümüzde önemi anlaşılmış olan çeviri birinci konusunda Kur'an 7. yüzyılda çevre duyarlılığı olan bir zihin inşa etmiştir: Rum, 41: "İnsanların elleriyle yaptıkları yüzünden karada ve denizde bozgun çıktı." Kur'an'ın vahyolunduğu bölgede, deniz bile yoktu,** (s. 327) **Rahman, 7: "Sakın dengeyi bozmayın."; Araf, 31:"Allah israf edenleri sevmez."**

Bilinçli suskunluklar: Kur'an, insan ürünü bir kitap olsaydı indiği dönem ve bölgenin yanlış inançlarını içermesi beklenirdi. (s. 328) **Kur'an'ın birçok farklı konudaki bilinçli suskunlukları İslam'ın birçok farklı koşula uyumunu sağlayan esnekliğe izin vermiştir.** (s. 329) Maide, 101: "Ey iman sahipler! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın." Bu ayet, hakkında açıklama yapılmayan konuların insanların inisiyatifine bırakıldığını göstermektedir. (s. 332)

Kur'an'ın korunmuşluğu ve matematiksel ölçü

Allah'ın evreni yaratırken kullandığı matematiksel ölçüyü kitaplar yollarken kullanmış olabileceğini düşünmek makul bir beklentidir. (s. 335) Kur'an'da çağını aşan birçok ifade varken o çağın ve bölgenin yanlış inanışlarına da yer vermemiştir. Kur'an'ın 23 yıllık savaşlı, göçlü, çileli, mücadeleli bir dönemde vahyedildiğini, bunun yanında hiçbir editöryal süreçten, düzeltme süreciden geçmediğini hatırlayalım. **Kur'an'a insani ilaveler olsaydı, Kur'an'ın iç tutarlılığını bozacaktı.** (s. 336) Kur'an'da borçların bile yazılması söylenmiştir. (Bakara, 282) Kur'an'ın vahyedildiği dönemde sayfalara yazıldığı şu ayetlerden de anlaşılmaktadır: Abese, 13,15; Beyyine, 2; Furkan, 5; Hud, 13; Bakara, 23. Birçok Müslüman vahyedildiği dönemden başlayarak Kur'an'ı ezberlemiştir, okuryazarlığın yaygın olmadığı ilk dönemde ezberleme günümüzden daha da çok değer verilen bir beceriydi. (s. 339) Hem ellerinde mevcut olan hem gözlerinin üzerinde olduğu, Allah'tan olduğuna inandıkları için bu metinde oynanmasına, eklemeye çıkarmaya elbette müsaade edemezlerdi. Müslümanların her gün namazlarda Kur'an okuduklarını da hatırlayalım. Kesintisiz olarak bugüne kadar gelen namazlardaki tekrarlarda, Kur'an'ın çok iyi korunduğunu göstermektedir. Kur'an okuma, namazın dışında da bir ibadettir. (s. 340) Kur'an'daki matematiksel ölçü ile ilgili verileri hurufilik ile karıştırmak, iki tarafta gök cisimlerinden bahsediyor diye astronomi ile astrolojiyi karıştırmak kadar büyük bir hatadır. **Kur'an'daki birbiriyle ilişkili kelimelerin bir ölçüyle kullanıldıklarını görmekteyiz.** (s. 343)

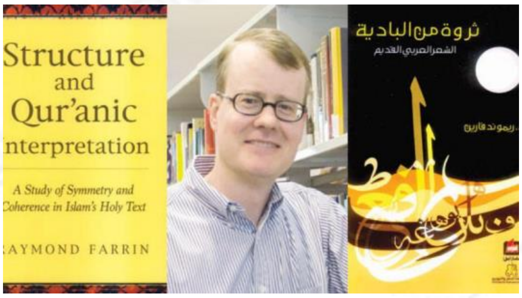

Raymond Farrin, Kaliforniya'da Berkeley üniversitesinde bir akademisyendir. Kur'an'ın yapısındaki halka sistemi üzerine bulgularından sonra, 'Hz Muhammed'in böyle bir yapıyı oluşturmasına mümkün olmadığına' kanaat getirerek Müslüman olmuştur. Kur'an'daki simetriler, paralelizm denilen simetridir. A1 B1 A2 B2 diğeri A1 B1 B2 A2 Kur'an'da en çok gözüken simetri ise, bir merkez etrafında olan merkezli biçimdedir; bu

yapı A1 B1 M B2 A2 şeklindedir. Burada aynı harfler birbiriyle ilişkili içeriği göstermektedir. (s. 346)

Farrin, hem surelerin sıralanmasında, hem surelerin içinde hem de kimi ayetlerin içinde halka sistemi olduğunu ifade eder. Hz Muhammed'in peygamberlik öncesi dönemde şiirle uğraştığını gösteren tarihsel hiçbir kayıt olmadığını bir kenara yazalım. (s. 347) Kur'an editöryal bir süreçten geçmiş bir kitap değildir. Kur'an'daki vahiyler, yazıya geçerken ileride hangi olayların olacağı belli değildi. **Hz Muhammed sure ve ayetlerdeki simetrik düzenlemeleri kendisi yapsaydı bunlara dikkat çeker ve yaşadığı dönemde kabiliyetini semeresini almaya çalışırdı.** (s. 348) Kur'an'ın içindeki simetrik yapılara Fatiha suresinden bir örnek verelim: 'Yalnız sana kulluk ederiz, yalnız senden yardım dileriz' merkez ayettir. (s. 349) Fatiha suresinde merkezli simetriler yer almaktadır. (s. 350)

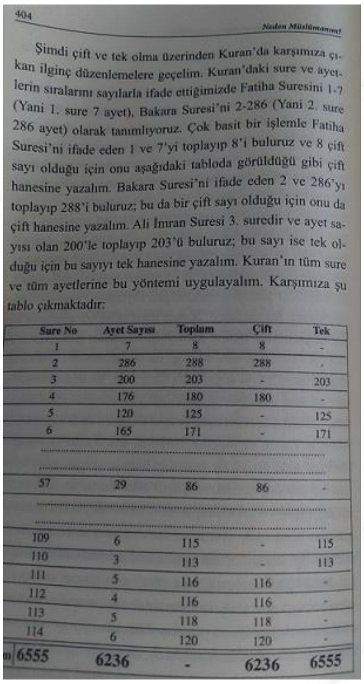
404 *Neden Müslümanım?*

Şimdi çift ve tek olma üzerinden Kuran'da karşımıza çıkan ilginç düzenlemelere geçelim. Kuran'daki sure ve ayetlerin sıralarını sayılarla ifade ettiğimizde Fatiha Suresini 1-7 (Yani 1. sure 7 ayet), Bakara Suresi'ni 2-286 (Yani 2. sure 286 ayet) olarak tanımlıyoruz. Çok basit bir işlemle Fatiha Suresi'ni ifade eden 1 ve 7'yi toplayıp 8'i buluruz ve 8 çift sayı olduğu için onu aşağıdaki tabloda görüldüğü gibi çift hanesine yazalım. Bakara Suresi'ni ifade eden 2 ve 286'yı toplayıp 288'i buluruz; bu da bir çift sayı olduğu için onu da çift hanesine yazalım. Ali İmran Suresi 3. suredir ve ayet sayısı olan 200'le toplayıp 203'ü buluruz; bu sayı ise tek olduğu için bu sayıyı tek hanesine yazalım. Kuran'ın tüm sure ve tüm ayetlerine bu yöntemi uygulayalım. Karşımıza şu tablo çıkmaktadır:

Sure No	Ayet Sayısı	Toplam	Çift	Tek
1	7	8	8	-
2	286	288	288	-
3	200	203	-	203
4	176	180	180	-
5	120	125	-	125
6	165	171	-	171
.....				
.....				
57	29	86	86	-
.....				
.....				
109	6	115	-	115
110	3	113	-	113
111	5	116	116	-
112	4	116	116	-
113	5	118	118	-
114	6	120	120	-
m 6555	6236	-	6236	6555

Kur'an'da gün kelimesi 365 defa geçer, (s. 356) Ay (Şehr) Kur'an'da 12 defa geçer, Ay (Kamer) Kur'an'da 27 defa geçer, ayın dünya etrafındaki turunu tamamladığı gün sayısı da, 27'dir. (s. 364) 7 gök ifadesi, 7 kez geçer. (s. 366) Kur'an'da deniz kelimesi 32 defa, Kara kelimesi 12 defa geçer. Kur'an'daki kara ve deniz kelimelerinin birbirlerine oranı 12/32 iken, dünyadaki karaların ve denizlerin oranları da aynı sonucu vermektedir: 0.375 (s. 368) Matematiksel ölçü örneklerini hazreti Muhammed'in oluşturduğunu düşünelim, kendisi yaşarken hiç faydasını görmeyeceği bir ölçüyü oluşturmak için neden uğraşmış olsun ve neden buna dikkat çekmeden vefat etmiş olsun? (s. 373) Kur'an'da dünya ve ahiret kelimeleri 115'er kez geçer. Melek ve şeytan 88'er kez, sıkıntı ve huzur 13'er kez, boşanma ve evlenme 23'er kez, kadın ve erkek 24'er kez, Adem ve İsa 25'er defa geçer. (Ali İmran, 59) O gün ve kıyamet günü 70'er kez, hastalık ve eziyet 24'er kez, kirlilik ve pislik 10'ar kez, kınanma ve yerilme 14'er kez…**Matematiksel ölçüyü Kur'anın çok iyi korunduğunu göstermektedir.** (s. 399) Her Sure, Kur'an'ın sistemlerini tamamlayan bir parçadır. Bakara, 32: 'Eğer kulumuza indirdiğimizden şüphe içindeyseniz, haydi onun bir benzeri sure getirin' (s. 406); İsra, 88: "De ki, eğer bütün insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini oluşturmak için toplansalar ve bu konuda birbirlerine destek olsalar bile, onun bir benzerini meydana getiremezler."

Ahiret inancının temelleri

İslam inancının üç temel öğesi vardır. Allah’ın varlığı, Hz Muhammed’in peygamberliği, ahiret. Doğuştan sahip olduğumuz yaşam, korkuların giderilmesi ve mutluluk gibi arzularımızın her birinin ahiretin varlığını da gerektirdikleri anlaşılmaktadır. ‘Vermek istemeseydi, istemek vermezdi.’ (s. 423) **Eğer ahiret olmazsa dünyada ortaya konulmuş iyilikler ve kötülükler arasında bir fark olmamış olur**. Sonuçta Allah'ın zatının iyi olduğunu anlayan ve dünyada ortaya çıkan olguları inceleyen birisi için ahiretin birçok delili gözükmektedir. **Allah dileseydi elbette bize irade vermeyebilirdi, böylece iyi ve kötü kavramlarının bir önemi kalmazdı**. O zaman insan eylemi ve kayanın yuvarlanması arasında bir fark kalmazdı. **İradesi olan bir varlık olarak olmamızın en iyi açıklaması buranın bir imtihan dünyası olmasıdır**. Bu dünyada iradeyle gerçekleştirilen eylemlerin karşılığını bulmadığı çok açıktır. Karşılıklarını bulacakları ahiretin olması gerektiği sonucuna buradan ulaşabiliriz. (s. 426) İnsanın dua edebilecek varlık olarak yaratanın da Allah olduğunu unutmayın. (s. 427) Muazzam bir kadroya ve dekora tanıklık etmekteyiz, bu manzara üzerine düşünenler Allah'ın bu evrende muazzam yapılarla gösterdiği kudret, bilgi ve sanatının, sadece bu kadar kısacık bir ömür için gösterilmediğini idrak edeceklerdir. **Eğer bu kısa hayatta ölüm son duraksa, hayattaki her şeyi anlamsız gözükmektedir.** (s. 428) Allah Kur'an boyunca inanç ve eylemi hep beraber anmıştır ve inancımızın eylemlerimizde yansıması olması gerektiğini ifade etmiştir. (s. 430) **İslam'ın delili, 7. yüzyıldaki bir insanın yazmasını mümkün olmadığı Kur'an-ı Kerim'dir**. (s. 431) Kur'an'ın kökeni ilahidir ama mezheplerin yorumları insanidir.

Zümer, 18: “Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyanlardır.”; İbrahim, 1: “Bu Kur'an, insanları karanlıktan aydınlığa, üstün ve övgüye layık olanın (Allah'ın) yoluna çıkarman için sana indirilmiştir.”

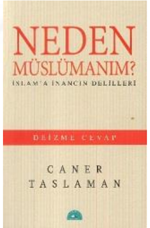

Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap

*

Ateist İtirazlara Cevaplar

“Her iddia hakkında akademik ve bilimsel araştırmalar yapılabilir, ancak çağımızda uzun yazılar ve araştırma makalelerini okuyanlar azdır. Bu nedenle kısa ve özlü cevaplar vermeye çalıştık.” s. 17, 89

yukevviru kelimesi sarık sarmak manasındadır. s. 22 Yükevviru küreleştirmek demektir. s. 23

İbni Teymiye “İslam alimleri dünyanın yuvarlak olduğunda icma etmişlerdir.” demektedir. (İbni Teymiye, Mecmu’ül-fetava, XXV/195) Ayrıca ibni Hazm, ibni Cevzi “dünyanın yuvarlak olduğunu delilleriyle açıklamışlardır.” (İbni Teymiye, Mecmu’ül-fetava, VI/586; İbni Hazm, elFasl fi’l-milel, II/78)

“İmam Razi, Taftazani, Seyyid Şerif Cürcani, Gazali, İbrahim Hakkı ve Hüseyin Cisri gibi alimler dünyanın küre şeklinde olduğunu söylerken batı dünyası dünyanın yuvarlak yuvarlak olduğunu beyan eden bilginleri engizisyona gönderiyor, kitaplarını yaktırıyordu. s. 24

İslam köleliğin kaldırılmasını aşamalı olarak hedeflemiştir ve bu yeni din İslam'ın birçok üyesi köle idi. s. 25 Kur'an kölelerin hürleştirilmesi için ilk ve en büyük çalışmayı başlatmıştır s. 26 İslam birçok cezadan kurtulma kefareti olarak öncelikle köle Azat etmeyi şart koşmuştur. s. 84

Ateist hareket emperyalist bir projedir. s. 29 Ateistler misyonerlere dayanmaktadır. s. 41 Eski müşriklerin yeni versiyonu ateistlerdir. s. 72

Ateistlerin birçoğu beraber oldukları kadınlara yani metreselerine sıklıkla şiddet uygularlar. s. 32

Erkek serkeşlik yapan, "yüz kızartıcı suçlar işleyen" eşine üç aşamalı şekilde bir eğitim süreci uygular s. 33

Kara deniz, gece gündüz birer çift hükmündedir. (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054)

Tabatabaî birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır. (Tabatabaî, Mizan, XVIII/386)

"İslam hukuku canlı ve kendini güncelleyen bir dinamiğe sahiptir." s. 49

"Her şey kendi zıttı ile tanınır." s. 55

"Bugün bir avuç Yahudi nasıl oluyor da dünyaya hükmediyor ve Müslümanlara zulmediyor? Bu süreç ne Müslümanlar için ne de Yahudiler ve diğerleri için sonsuza dek sürecek bir durum değildir. s. 62

Kadına cihad, evin geçimi, diyet gibi sorumluluklar yoktur, bunlar erkeklere yüklenmiştir. s. 65 Bu nedenle de kadına bir pay, erkeği iki pay verilmiştir. (Tabatabaî, Mizan, IV/244, 358)

Zemahşeri Kur'an'ın Arapça olarak indirilmesini şöyle yorumlar: "İnatçılıklarından dolayı "niye Kur'an Arap olmayanların dili ile indirilmedi?" diyenler vardır, böyle olsaydı, bu sefer de "yabancı dildeki bir Kur'an Arap bir peygambere hiç uygun olur mu?" diye itiraz ederlerdi." Yabancı bir dilde gönderilmiş bir kitabın Arap bir peygamberi mi olur? s. 71

İbrahim bir Müslümandı. Ali İmran, 67 "Yeni gelen bir dinin esaslarına inanan ilk kişi, o ümmetin peygamberi olduğuna göre burada garipsenecek bir durum yoktur." s. 74

Bedir savaşı "Müslümanların Mekke'de kalan mallarını el koyan Kureyş kervanı, Medine civarından geçince Resulullah da misilleme yapmak istemiştir." s. 79

"Resulullah'ın çok evliliği şehvet dürtüsü ile olmamıştır, bu evliliklerle arkadaşları ve halkının büyükleri arasında güçlü bir akrabalık bağı kurmuştur." (Muhammed Rıza Muhammedun Resulullah, s. 402)

Ahzap 53. ayet misafirlere misafirlik adabını öğretmektedir. s. 95

"Eski Arap geleneğine göre asil bir kadın bir köle ile evlenemezdi. Hz peygamber bizzat kendisi evlendirerek bu geleneği müdahale etmiştir. Hz Zeyd, Hz Zeyneb'i boşandıktan sonra, cahiliye düşüncesine göre Hz Zeynep ancak bir köle ile evlenebilirdi." s. 98-99 Efendimiz bu iki geleneği de ortadan kaldırmıştır.

Cennet içeceklerinin sarhoşlaştırma etkisi yoktur. s. 100

Enfal suresinin 65. ve 66. Ayetler: Rivayete göre önceleri nicelik açısından Müslümanların sayısı azdı ve daha sonra sayıları çoğalınca yükü hafifleten bu ayet inmiştir. (Zemahşeri, Keşşaf, 419)

"Peygamber övüp salavat ve selam getirmek nasıl oluyor da peygamberi tanrılaştırma olarak algılanabiliyor? Bazı yalancıları tapu ve totemleştiren ateistler aslında hazreti Resul aleyhisselam'ı kıskanıyorlar." s. 128

Enfal suresinin ilk ayeti bölüştürme hakeminin Hz peygamber olduğunu bildiriyor. 41. ayet ise Hz peygamberin payının beşte bir ve bu payın nerelere sarf edileceğini açıklıyor. s. 131

"Kur'an-ı Kerim'i anlamak için Kur'an'daki müteşabih, mutlak mukayyet, mücmel mufassal, siyak sibak, aksam gibi ilimleri bilmek gerekir." s. 154

"Allah'ın hikmetini sorgulayan iblisle ateist olduklarını sanan deistlerin aynı yolu takip ettikleri görülmektedir." s. 164

Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar

*

Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, filozoflarının dilinden ateizm gerçekliği

Yazarın başlıca çalışma alanları: Kur'an'ın toplanışı, sünnetin tedvin tarihi konularının yanı sıra İncil'in metin eleştirisi, yeni ateizm, oryantalizm, apokrif metinler, bilimcilik, feminizmi ve postmodernizmdir. (s.4)

Ateizmde hiç bir duygu ve hatta akıl kaynaklı sonuçlara güvenilmez: Ateist filozof Bernard Russell, "insan, kör atış yapan nedenlerin ürünüdür. Kökeni, gelişimi, ümitleri, korkuları, sevgileri, inançları vs. bütün her şeyi 'atomların tesadüfi suç ortaklığı neticesinde meydana gelmektedir. İnsanın başarıları, bir hiç olacaktır." Kısaca varoluş ancak Tanrı'nın varlığı ile bir anlam kazanabilir. (s. 23) "İnsan, kör atış yapan sebeplerin ürünüdür. Ümitleri, korkuları, sevgisi, her şeyi atomların tesadüfi suç ortaklığı neticesinde meydana gelmektedir." (Bertnard Russell, Mysticism and Logic s. 45) John Messerley. "amaçsızca yaşıyoruz." (Messerley, The Meaning of Life, s. 335) Francis Crick, "Sen, sevinçlerin, üzüntülerin, Aslında büyük bir nöron grubu hareketlerinden başka bir şey değildir." (s. 84) Ateist Kimyager Peter Atkins; "Biz kaosun çocuklarıyız, kabullenmemiz gereken kasvet budur." (s. 104) Yeni ateizmin Peygamberi Dawkins, "Evren kör, acımasızca bir kayıtsızlıktan başka bir şey değildir." (Richard Dawkins, River out of Eden, s.133) Onlara göre insan, hayvani bir dünyadadır. Acı nedir ki sinir uyarısının, madde aleminde bir değeri olabilir mi. (s. 41) Avustralya ile ateist filozof Peter Singer 1983'te bir makale yayınladı. Zihinsel engel veya Down sendromu gibi farklı gelişim sonuçları bulunan bebeklerden kurtulmanın ahlaki bir sorun teşkil etmediğine vurgu yaptı. (s.

44) Steve Williams: “Anensefali hastalığına sahip bir çocuğun bilimsel deneylerde kolay olarak kullanılması, zeki bir maymunun kullanılmasından insanlık açısından daha iyidir.” derken, Ateist filozof James Richels ise: “Bazı şanssız insanlar akıllı varlıklar değildir. Onlar yalnızca hayvanlardır. Laboratuvarda yahut da besin olarak kullanılabilecekleri sonucuna varmalıyız.” (James Rachels, Crated from Animals, s. 183) demektedir. Ateist felsefeci Peter Singer, “doğan bebek eğer engelli ise ebeveynlerin, doğumdan sonraki ilk hafta veya 1 ay boyunca çocuklarının yaşamına karar verebilme yetkilerinin olması gerektiğini” savunmaktadır. (s. 46) Peter Singer, “bebeklerin öldürülmesini, normal insanların yahut da farklı bir canlı varlığın hayatına son verilmesi gibi değerlendirmek doğru değildir.” (Peter Singer, Practical Ethics s. 182) görüşündedir. Evrimci ekolojist Dr. Eric Pianka, “insanlığın %90'ının yok edilmesi gerektiğini, bunun içinde Ebola virüsünün atmosfere yayılmasını önerir. (s. 49) Dawkins attığı bir twitte şöyle der: “ojeniyi pratikte elbette işe yarıyor insanlar için neden işe yaramasın ki?” (s. 50) Sosyal darwinizmin en ünlü şahsiyetlerinden filozof Herbert Spencer: “Bireysel fedakarlık iyiydi ancak organize hayırseverlik tahammül edilemez.” (Spencer, The Study of Sociolog, s. 345) Meşhur ateist John Leslie Mackie: “Estetiğin durumu da tıpkı ahlaki değerler gibidir, hepsi bireysel hazlardan ibarettir.” (Mackie, Ethics, s. 15) Ateizm dünyasında hakiki estetikten bahsedilemez. Bilakis onlar, sizin hayal gücünüzle oynayan estetik yanılgısıdır. Ateizm dünyasında kelebeklerin manzaraları çöp yığınlarından daha güzel değildir. Zira estetik, bakanın zihniyetindeki bir yanılsamadır. (s. 154) Agnostik filozof Anthony O'Hear; “Darvinci bir bakış açısıyla doğruyu, iyi, estetiği ve bunlara olan ilgimizi açıklamak gerçekten çok zordur.” (s. 155) demektedir. Dawkins: “Sevgi bir amaç değildir. Beynin çalışmasının bir yan ürünüdür. Belki de genlerin hayatta kalması için çok önemli bir üründür.” işte ateistimizin dünyasında kalp. (s. 162) Ateizm bir trajedidir. Ateizm dünyası dehşetlidir. Her şeyin bir yanılgıdan ibaret olduğu bir alemdir. (s. 163) “Kim de beni anmaktan yüz çevirirse, şüphesiz onun sıkıntılı bir hayatı olacak.” (Taha, 124)

Dawkins’e bir gazeteci, “bir ateiste göre, tecavüzün yanlış bir eylem olduğu gerekçesiyle kınanmasının bir dayanağının bulunmadığını, çünkü bu işin kötü olduğunu düşünmenin biraz keyfi tavır sayılacağını” söylediği zaman, ‘onaylamaktan’ başka bir şey yapmamıştır: Tecavüzün yanlış olduğuna olan inancımız keyfi bir sonuçtur bunu söyleyebilirsin, Evet! (s. 141)

George Gaylord Simpson: “İnsanın varoluşu, hedefsiz bir sürecin sonucudur.” (Simpson, The Meaning of Evolution, s. 345) Müteassıp ateist Francis Crick, “beyinlerimiz, zeki olmamızı sağlamak için evrimleşmiştir.” (s. 65) derken meşhur ateist filozof Thomas Nagel ise “matematik ve bilimin sonuçlarına güvenmek için hiçbir neden yoktur.” (s. 66) demektedir. Bu konuda Darwin’de şunları söyler: “insan aklının bir kıymeti olduğuna dair ciddi şüphelerim var. Bizden kim maymun aklının kanaatlerine inanabilir ki? Tabii Böylesi bir akılda kanaatten söz edilebilirse.” (s. 67) Yine Darwin şöyle demektedir: “İnsan aklına güvenmek mümkün mü ki, bu akıl en aşağı bir akıldan evrimleşmiştir.” (Darwin, The Origin. s.433) Ama bu akıl nedense Allah'ın varlığı konusunda şüphe etmek için yeterli geliyor! “Ateistlere şu soruları sormamızı icap eder: kendi görüşlerinin hakikat olduğunu nereden biliyorsun? Hasımlarının yanlış bir düşünceye inandığını nereden çıkardın?” (s. 69) Öyle ya, C. S. Lewis, “Eğer akıl, atomların anlamsız bir şekilde fışkırmasına bağlı ise; bu akılların ürettiği düşüncelerin ağaçlar arasında

esen rüzgarın sesinden nasıl daha önemli olduğunu anlayamıyorum.” (Lewis,The Weight of Glory s. 139) diye bu konudaki çelişkiye dikkat çekmektedir. Evrimsel biyoloji uzmanı ateist J.B.S. Haldane, “zihinsel faaliyetlerin tamamen beyindeki atomların hareketleri ile belirleniyorsa, inançlarımın doğru olduğunu varsaymak için hiçbir sebebim yok. Bu durumda aklımın atomlardan müteşekkil olduğunu varsaymam için de bir neden kalmıyor.” (Haldane, Poss Worlds, s. 209) “Ateist paradigmada beyin, atomları hikmetsiz bir şekilde bir araya gelmiş makineden ibarettir.” (s. 75) O halde “Bir ateist, herkes gibi kendi beyni de kör fiziğin tutsağı olduğuna göre nasıl diğer insanlardan daha rasyonel oluyor? Ateist biri neden teistten daha rasyonel olduğuna inanmak zorundadır?” (s. 74)

Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Özgür irade var mıdır? Elbette hayır!” (Rosenberg, The Atheists Guide to Reality. s. 3) Stephan Hawking, “özgür irade yanılsamadır.” (Hawking, The Grand Desing, s. 32) Ateizm irade ile seçilebilecek bir tercih değilse, niçin bizi ateizme çağırıyorlar? Sam Harris, “Özgür iradenin esasında basit bir yanılsama olduğunu” söyler. (s. 86) Müteahhasip bir ateist olan Jerry Coyne; “davranışlarımız yalnızca genlerimiz tarafından belirlenmektedir.” Burada ona şunu sorabilirsiniz: “Tanrı'ya ve dine olan itirazı akla dayalı bir tavır mıdır?” (s. 87) Daniel Wegner, “özgür iradenin yanılgı olduğunu” ifade eder. Ona göre “Eylemlerimiz mekanik tepkilerdir.” (s. 89) Dawkins’i tenkite tabi tutmamız hatta kınamamız gerekir. Çünkü eserleri Darwin’sin en ufak bir iradesinin olmadığı yazılardır. (s. 92) Özgür iradeyi inkar, suçluluk duygusundan tamamıyla kurtulmak ve bencilliğin, eş, aile ve toplum tarafından kınanamayacağı bir düzleme taşınmasından başka bir şey değildir. (s. 93) Ateist filozof Alexander Rosenberg: “Ben neden buradayım? Şans eseri. Özgür irade var mı? Hayır, elbette yok! Doğru ile yanlış, iyi ile kötü arasındaki fark nedir? Aralarında ahlaki bir fark yoktur. Kürtaj, intihar her şey serbest.” (s. 168) Kötümser filozof olarak ünlenen Alman filozof Arthur Schopenhauer için “Hayat aşağılık ve anlamsızdır.” (s. 113) Ateizm hiçbir şeyin değeri bulunmadığını söyler. İster yap ister yapma, eylemlerin anlamsızdır. (s. 132) İşte ateist budur! (s. 94)

“Gerçek, rabbinizden gelendir. Artık dileyen iman etsin dileyen inkâr etsin.” (Kehf, 29) “Gerçek şudur ki, gözler kör olmaz ancak kalpler kör olur.” (Hac, 46)

“Ateizm , anlam ve değerden yoksun bir inançtır.” (s. 27) Bir kişinin ateist olabilmesi için darwinizme ‘iman etmesi’ zorunludur. (s. 46)

Ateizm teorik sınanmaya bile uygun değil ki pratik de masaya yatırılabilsin.

Ateistler, içlerinde bulunan herhangi bir iyilik eğiliminin kaynağı olarak ateizmi gösteremezler. Çünkü Ateizm iyi veya kötüyü kabul etmiyor ki! (Detay, ‘Ateizm yanılgısı’ adlı yazıdaki ‘Natüralizm’ adlı başlığa bakılabilir.) Onlar, çevrelerindeki yaygın dini kültür birikiminden bu davranışları yaparlar. (s. 28) Ateist filozof Michael Ruse: “Darwinist etikçiler, içsel ahlakın, içimize yerleştirilmiş bir tür yanılgı olduğunu açıkça söyler.” (s. 131) Darwin: “Tanrıya inanmayan bir kişinin, yalnızca en güçlü olan veya dürtü ve içgüdülerini takip etmek dışında bu hayatta hiçbir kuralı olamaz.” (Darwin, Autobiographies, s. 54) Ateizmin sorunu, nesnel ahlakının imkansız oluşudur. Ateizm dünyasında iyi olmaya hakkın yoktur. Bunun da sebebi ‘erdem’ diye bir şeyin olmamasıdır. (s. 138) Ateizm, insan içerisinde bulunan yırtıcı kurdu, hiçbir yaptırım olmadan serbest bırakır. (s. 140)

Bilim, canlı organizmaların tesadüfen vücuda gelemeyeceğini ispatlamıştır. Darwinizm insanı, aşağılık bir havyan seviyesine indirmiştir. (s. 38)

Darwin, Kafkas Türklerinin yok olacağına vurgu yapar. (s. 49)

Darwin, Evlenmeden bir yıl önce 1838 yılında, "kadının, sevilen, oyun oynanan ve her halükarda köpeklerden daha iyi bir şey olduğunu" yazmıştı. (s. 51) John R. Durant, "Darwine göre özellikle de yaşam mücadelesi hususunda kadınların, erkeklerden kat kat daha düşük mertebede olduğunu" ve "Zeka geriliği olan çocuklar ile kadınları, muhakeme yeteneklerinin yetersiz olmasından dolayı aynı kategoride değerlendirdiğini." belirtir. (Durant, Darwinci Miras, s. 295)

Naziler, materyalizme Sadık kalarak darwinizmin ahlak felsefesine tutundular. (s. 54)

Dawkins "şanssızlığım beni insan ırkının bir üyesi yaptı." (Dawkins The God Delusion Tanrı Yanılgısı s. 400) derken, Agnostik paleontolog Stephen Jay Gould ise; "Biz buradayız. Çünkü tuhaf bir balık grubu, ayrı bir yüzgeç yapısına sahipti." (s. 101) demektedir.

İslami anlayışta akıl, mücerret beyin hareketlerinden daha fazlasını ifade eder. (s. 65)

Ateizmin başat isimlerinden bolca nakiller sunacağım. Zira o isimleri kimse ateizme karşı önyargılı olmakla itham edemez.

Evrim, anlamsız yaşayabilen bir insan üretemedi. (s. 106) Jean-Paul Sartre, Simon de Beauvoir ile olan konuşmalarında şöyle der: "Dünyada yaratıcıdan ortaya çıkabilecek bir varlık gibi olduğumu hissediyorum." (Simon de Beauvoir, La Ceremonie des Adieux, s. 551)

Tutucu bir ateist olan fizikçi Stephen Weinberg der ki: "itiraf etmeliyim ki, doğa bazen gereğinden fazla güzel görünüyor." (s. 159)

Ateizm gerçekte beynin mümini, aklın kafirdir. İnsanı da hayvanlaştırır. (s. 170)

Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, filozoflarının dilinden ateizm gerçekliği

*

Soner Duman'ın 'Allah'ım Sorularım Bitmedi', Hamid Cengiz'in 'Ateist ve Deistlerin Modern Sorularına Cevaplar', Mustafa Akyol'un 'Modern Ezberlerin Sonu' adlı eserlerin özetleri de ilgili konu başlıklarına eklenmiştir.

**

Ateizm çıkmazları

Kuran'dan günümüz ateistlerine bakış

1- Müteşabih ayetlere yoğunlaşırlar: "Sana Kitab'ı indiren O'dur. Onun bazı ayetleri kesin anlamlıdır (muhkem), ki bunlar kitabın özüdür. Diğerleri de benzer anlamlıdır (müteşabih). Kalplerinde hastalık bulunanlar, insanları şaşırtmak ve farklı anlam vermek için benzer anlamlı olanlarının ardına düşerler. " (Ali İmran:7)

2- Kuran müminin imanını kafirin küfrünü artırır: " ...mü'minlerin de imanı pekişsin." (Müddesseri:31), " Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun azgınlık ve inkârını artıracaktır." (Maide: 68), " Bir sure inince, aralarında «Bu, hanginizin imanını artırdı?» diyen ikiyüzlüler vardır. İnananların ise imanını artırmıştır; onlar birbirlerine bunu müjdelemek isterler. Kalplerinde hastalık olanların ise pisliklerine pislik katmıştır; onlar kafir olarak ölmüşlerdir." (Tevbe-124-125) Kur'an, "kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 24)

3- Gerici : "İnsanların inandıkları gibi siz de inanın." dense, o beyinsizlerin inandıkları gibi inanır mıyız? derler. (Bakara, 8-20)

4- Materyalizm: Ahiret- Cennet Hayal: "Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar, "Allah ve Resülü bize, ancak aldatmak için vaatte bulunmuşlar" diyorlardı." (Ahzab:12), " «Hayat ancak bu dünyadakinden ibarettir, biz dirilecek değiliz» dediler." (Enam:29)

5- Din bizi geri bıraktı: "Münafıklarla kalplerinde hastalık olanlar: 'Bunları dinleri aldattı' diyorlardı." (Enfal: 49)

6- Din cahilidirler ama bilgiçtirler: "İnsanlardan bazıları Allah hakkında bir bilgisi olmadığı halde tartışır da her azılı şeytanın ardına düşer." (Hac:3)

7- Kuran çağ dışı: Ayetlerimiz onlara okunduğu zaman, «İşittik, işittik! İstesek biz de aynını söyleyebiliriz; bu sadece eskilerin masallarıdır» derlerdi. (Enfal:31)

8- Komünist ekonomi teorisi: Faiz ile alışveriş aynıdır: "Bu durum onların 'alışveriş de faiz gibidir' demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal faizi ise haram kıldı." (Bakara:275)

9- Misyonerlik* : "Şüphesiz ki inkâr edenler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcıyorlar. Daha da harcayacaklar. Ama sonunda bu, onlara yürek acısı olacak ve en sonunda mağlûp olacaklardır. Kâfirlikte ısrar edenler ise cehenneme toplanacaklardır." (Enfal: 36), " Kâfir olanlar ise, hakkı bâtıla dayanarak ortadan kaldırmak için bâtıl yolla mücadele verirler. Onlar âyetlerimizi ve uyarıldıkları şeyleri alaya almışlardır." (Kehf:56)

11- Hûcu: "İnkar edenlere, dünya hayatı güzel görünür, onlar, inananlarla alay ederler." (Bakara:212)

12- Sonuç: "Bırak onları, yesinler, içsinler, keyif sürsünler ve emel kendilerim oyalasın; sonra bilecekler!" (Hicr:3)

*Günümüz ateistleri misyoner mantığı ile İslam'a yaklaşmaktadırlar.

Ateizm

"Allah'ın varlığı daha lise yıllarında kafama takılmıştı. Varsa eğer, niçin görünmüyordu? Hadi görünmesi bir yana, yalvar yakar dua ettiğim halde, niçin isteklerimin hiçbirine cevap vermiyordu?..Her tarafta kötülükler artıyor, insanlar haksız yere öldürülüyor, fakat Allah yerinden bile kıpırdamıyordu.Varlığı konusunda şüphelerim iyice artmaya başladı.Düşündüm taşındım, sonunda şüphelerimi gidermenin bir yolunu buldum. Onu çok kızdıracağını düşündüğüm şeyler yapmaya karar verdim, sırf "bakalım ne olacak?" diye.Bir gün tuvalete besmele çekerek girdim.İçeride de bildiğim bütün duaları okudum. Öyle fısıltıyla falan da değil, basbayağı yüksek sesle. Bekledim, hiçbir şey olmadı. Bu deneyleri defalarca tekrarladım. Cesaretim arttı, sonunda Allah'a inanmanın anlamsız olduğuna karar verdim."

Tuvalette okudukları dualardan sonra yukarıdan uzanan bir elin, "sus, Allah'tan korkmaz!" deyip tokadı patlattığını şahit olanı da görülmemiştir. Toplumumuzda ceza denilince akla "sille-tokat girişmek", "tek ayak üzerinde durdurmak", "hak mahrumiyeti", "karakollarda falakaya yatırılmak" gibi şeyler geldiği için, bir anlamda "Allah'ın sabrını sınama" denilecek türden deneylerin ardından beklenen ceza gelmeyince, "olsaydı, cezalandırırdı" deyip Allah'a inanmaktan vazgeçiliyor. Sanki Allah, tuvaletlerde adam marizleyen "sigaracı avcısı" despot bir lise müdürüymüş gibi…

Kimi zaman da bir "Hizmetçi-Tanrı" düşlemiş insanlar. Alaaddin'in sihirli lambasına elini sürer sürmez ortaya çıkan ve "baş üstüne" deyip istenen her şeyi hemen yerine getiren cin örneği, zor zamanlarda insanı rahatlatan, yardıma koşan, "gel" deyince gelen, "git" deyince giden bir "hizmetçi tanrı". Düşledikleri bu "hizmetçi tanrı", istediklerini yapmayınca küsmüşler ya da kafaları kızıp ateist olmuşlar. Kimileri de delil yetersizliğinden dolayı inkar etmiş Allah'ı. Bu hassasiyet bütün ateistler için geçerli bir "uluslarüstü hassasiyet". Eğer buna hassasiyet denirse tabi! Örneğin ünlü İngiliz Filozofu Bertrand Russel, bu konuda bir hassasiyet örneği sergilemiş zamanında. Bir BBC programında spiker Russel'e; " Üstad, öldükten sonra eğer bir öteki dünya varsa ve yaşarken inanmadığınız Tanrı çıkıp da " Bana niçin inanmadın?" diye sorarsa ne cevap vereceksiniz?" şeklinde bir soru sorar. Filozof, şu cevabı verir spikere: " Tanrım, bana var olduğuna ilişkin niçin daha doğru dürüst bir delil göstermedin öyleyse?" Nedir bu Ateizm?

Teizme bağlı olarak ortaya çıkan ateizmin felsefe tarihindeki kökleri bir hayli gerilere, felsefenin başlangıç dönemine kadar uzanır. Prof. Mehmet Aydın, "Din Felsefesi" adlı kitabında ateizm sözünün genellikle biri geniş diğeri de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmakta olduğunu söyler ve ateizmin bu iki kullanılış şeklini şöyle açıklar: "Geniş anlamda ateist, sadece teist olmayan, başka bir deyişle Tanrıyı hayatına sokma gereği duymayan kişi şeklinde tanımlanabilir. Bu anlamda kullanılan ateizmdeki olumsuzluk takısı "a", tıpkı "apolitik" ve "asosyal" kelimelerinde olduğu gibi, nispeten daha nötr bir durum ifade etmektedir. Dar anlamda ise ateist, düşünerek ve tartışarak Tanrının var olmadığını öne süren kişidir. Bunlardan birincisine "negatif ateist", ikincisine ise "pozitif ateist" denir. Pozitif ateist, sadece Tanrının varlığına inanmamakla kalmaz, aynı zamanda onun yokluğunu kanıtlamaya

çalışır. Felsefede asıl önemli olan, bu ikinci tür ateisttir. Kaldı ki geniş anlamda ateizmin varlığı da tartışma konusudur."

Türkiye'de aydınlar çok fazla bir inanç krizi yaşamadan tanrıyla ilişkilerini kopardılar. Bir aydının dünyayı kavramada dışsal otoritelere çok fazla itibar etmeden, düşüncenin kendine özgü dayanaklarıyla hareket etmeye çalışan bir insan için tanrı inancını, işte "göklerde oturan büyükbaba"nın ve dolayısıyla da, düşünceye bir hakaret gibi bir kavram olmasının ötesine geçirilmesi yolunda Türkiye'de çok az çaba gösterildi. Ve dolayısıyla aydın olmak isteyen birinin çok kolaylıkla atabileceği dayanaklardan biri oldu. Milliyetçilikten vazgeçmek, Türk aydını için tanrıdan vazgeçmekten daha zordur." Bir Örnek:Oruç Aruoba:Bir felsefeci.Çeşitli çevirileri var. Özellikle Nietzche'den.Metis yayınlarında iki telif eseri yayınlandı: "De ki İşte" ve "Tümceler". Boyut Yayınlarının editörlüğünü yapmakta olan Aruoba, ateizm, Türkiye'de ateizmin felsefi temelleri, aydının Tanrı inancı, kendi ateist geçmişi ve Türkiye'de din olgusu ile ilgili konularda düşüncelerini şöyle dile getiriyor:

Bir tanrının var olduğuna inanmamak konusunda ateistim.Ama bir de fiili olarak ateist bir siyasal politika izlemek anlamındaysa hayır. Dinle bir alıp veremediğim yok. Yani bir "ist" olmak anlamında ateist değilim. Ama bir tanrıya inanmıyorum.Ailem Kemalist, ama dindar bir aileydi. Bir cumhuriyet ailesi çocuğu olarak, gerekli ölçüde dinsel terbiye de gördüm. " Kulhuvallahu ehad"i ezbere bilirdim. Belli bir yaşa kadar bayram namazlarına gittim. Daha sonra koleje devam ettim. Ortalarda bir yerde din bitti ve tanrıya inanmamaya başladım. Gördüğüm eğitim Batı eğitimiydi. Ankara Kolejini bitirdim. Müspet ilim denilen öteberiden okuduk. Bir noktada belki tanrının varlığının gereği kalmadı.

Ateizm Zor Zanaat!

Ateist olmanın çok zor, hatta imkansız olduğunu söyleyen düşünürlerin sayısı çok. Onlara göre ateist olduklarını açıkça söyleyenler bile samimiyetten uzak ve varlıklarının derinliğinde tanrı fikri mutlaka gizli. John Baille, böyle düşünüyor. J.A.T. Robinson adlı düşünür ise, düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını vurguluyor ısrarla. Robinson'a göre her insan, ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duyar...Robinson "iç baskı"dan hareketle, ateizmi bir tür "kaçış" olarak nitelendirilir.Gazali ve Descartes gibi birçok düşünüre göre de Allah'a inanmak tamamen fıtri bir olay ve insan tabiatı ve insan tabiatı inanmaya daha doğuştan yatkın. Belki de bu fıtri özellikten dolayı salt ateizmin çok zor, hatta imkansız olduğu görüşü birçok taraftar buldu.

Nietzsche, Hangi Tanrıyı Öldürdü?

"Tanrı öldü" diyen Nietzsche ile Jean-Paul Sartre ve Camus gibi ateist varoluşçuların geliştirdikleri bir ateist görüş de, duygusal ve ahlaki bir endişede çıkış noktası bulur.İnsan ahlaki varlığını koruyabilmesi bakımından tanrının ahlak alanına sokulması anlamını taşıyan teolojik ahlaka karşı duran Emmanuel Kant, bütün muhalefetine rağmen tanrının varolması gerektiğini söylüyordu ve tanrının varlığını ahlaksızlığın ve mutluluğun bir arada bulunması demek olan "en yüksek iyiye" ulaşılması için zorunlu bir postülat olarak koyuyordu. Kant'ın tanrısı bir anlamda "ahlak tanrısı" idi.Nietzsche ile birlikte diğer ateist varoluşçuların yıkmak istedikleri Tanrı inancı da bu idi.Nietzsche ve diğer ateist varoluşçulara göre tanrı var ise eğer,

insanın özgürlüğü yok demektir. Özgürlük olmadığı gibi, insan kendi özünü oluşturma özgürlüğünden de yoksundur. Bu gücün varolması için bir şeye ihtiyaç vardır: Tanrının ölümü.Sartre açısından özgürlük bir "seçimdir", kendi imkanlarını oluşturan bir seçim. İşte tanrı inancı bu seçme imkanını ortadan kaldırır, çünkü tanrı, insanın özünü belirleyen bir kudreti simgeler.Nietzsche'nin öldürdüğü tanrı, kilisenin "insan-tanrısı" idi. Zaten böyle bir tanrı hiç yaşamadı. Nietzsche'den Türkçe'ye çeviri yapan Oruç Aruoba'ya göre "Tanrı öldü" demekle "Tanrı yoktur" demek farklı şeyler. "Tanrı yoktur" demiyor, "Tanrı öldü" diyor Nietzsche ve öldürdüğü tanrı da Hristiyanların tanrısından başkası değil. Aruoba, Nietzsche'nin " Tanrı öldü" sözündeki anlamı şöyle açıklıyor: "Nietszche, felsefe tarihindeki ilk tam ateisttir, ilk tam nihilisttir. O, şöyle bir gelişmeye dikkat çekiyor: Hristiyanlık öyle değerler üzerine kurulu ki, bunlar geliştikçe Hristiyanlığı da ortadan kaldırmak zorunda olan değerler. Bu değerlerin en önemlisi de "hakikat". İsa "Ben hakikatim" derken, Hristiyanlığın en önemli değerine işaret ediyor. Bilim ve felsefe tarihinde de hakikatin araştırıldığını görüyoruz. Hakikat, bir anlamda temel değer. Doğruyu bilmek ve doğru söylemek gibi bir endişeden yola çıkılarak Tanrı fikrinin, insanın bir hipotezinin sonucu olduğu ortaya konulmuş. 19.yüzyılın ortalarında Darwin ve Freud gibi bilim adamlarının araştırmaları sonucu, dinin söylediklerinin doğru olmadığı anlaşılmış. İnsanda araştırma ve gerçeği ortaya çıkarma eğilimi var. Bu aslında Hristiyanlığın da özünde olan bir şey ve batı kültürünün temeli. Kant'ın yaptıklarına çok dikkatli bakılırsa, ateizmin koşulları görülür. İnsan aklının bir ürünüdür tanrı.Ateizm, 19. yüzyılın sonuna gelindiğinde, aynı zamanda yaygın bir kültür haline de gelmiş oluyor. Hristiyan değerler kendi içinde anlamını yitiriyor. Ama bu Hristiyanlığın kendi içinden kaynaklanan bir şey.Mesela Schopnehauer gelene kadar "ben dinsizim" diyen hiçbir filozof yok. Descartes, tanrının var ve tek olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. Spinoza için ateist diyorlar ama, yaygın din anlayışına uyum sağlayamadığı için söyleniyor bu. Hepsi sonuçta "ben Hristiyanım ve tanrı vardır" diyorlar ama aslında yaptıkları, tanrının varlık koşullarını ortadan kaldıran şeyler. Felsefe tarihinde bu gelişmelerin farkına Nietzsche varıyor ve "Tanrı öldü" diyor.Prof. Hüseyin Hatemi'ye göre Nietszche açık bir 'akıl hastası'. "Ama Nietzsche de felsefi olarak Allah'ın varlığını inkar edemezdi. O aslında Hristiyanlığın uygulanışındaki bazı yanlışlara karşı çıktı ve bunda da haklı idi. Ama akıl hastası olduğu için, bu çıkışlarını iyi kontrol edemedi. Nietzsche Hristiyanlığa karşı çıktı. Ancak bunu "tanrıya karşı çıkış" diye ifade etti. "Tanrı öldü" demesi "Hristiyanlık öldü" demek gibidir" diyor Hüseyin Hatemi ve Nietzsche ile ilgili olarak şu anekdotu aktarıyor: "Üniversitede duvara bir talebe 'Tanrı öldü-Nietzsche' diye yazmış. Nietzsche'nin ölümünden hemen sonra bir başka talebe, o yazının yanına şunu eklemiş: " Nietzsche öldü- Tanrı". (Yalçın Çetinkaya, İzlenim Dergisi, 1993)

Ateizm ve çıkmazları üzerine

"Ateizm ve Çıkmazları", kapsamı oldukça geniş bir konudur. Bir din ulusu, "Tanrı'ya giden yollar yıldızların sayısı kadar çoktur" der. Ateizme giden yollar, belki bu kadar çok değildir ama burada da bir değil, birden çok yolların bulunduğu bir gerçektir ve bu yolların her biri, başlı başına birer inceleme konusudur. Biz bu incelememizde, ateizme temel olan veya temel olduğu öne sürülen görüşlerden sadece çok önemli olan birkaçı üzerinde duracak ve onların eleştirisini yaparak ana çizgileriyle konunun genel görünümünü ortaya koymaya çalışacağız.

Konumuzun başlığında "Ateizm" terimine yer vermemiz, bu terimi dilimizde tam olarak karşılayan ve yaygın bir kullanıma sahip olan bir terimin bulunmayışından ötürüdür. Din literatürümüzde ateizm terimine en yakın terim olarak, 'ilhad" kelimesi kullanılmaktadır. Arapça olan bu kelimeyi, bugün ancak klasik dini yazılarda bulmaktayız. Yine Arapçada kullanılan ve "inanç yolundan sapan" anlamına gelen "zındık", "zaman yönünden dünyanın bir başlangıcı olduğuna inanan" anlamına gelen "dehri" (çoğulu: Dehriyyun) kelimeleri, tıpkı "ilhad" kelimesi gibi, günümüz felsefe yazılarında hemen hiç kullanılmamakta, ayrıca bu son iki terim ateizm terimini tam olarak karşılamamaktadır. Günlük dilde ve halk arasında kullanılan "Allahsız!" sözü, bilindiği gibi, "insafsız, merhametsiz v.b." anlamında ve daha çok bir yergi ifadesi olarak kullanıldığı için, ateizmle doğrudan bir ilgisi yoktur.

Basım tarihleri oldukça yeni olan bazı sözlüklerimiz, ateizm terimini, genellikle "tanrıtanımazlık" terimi ile ifade etmektedirler. Sanıyorum iki kelimeden oluşan bıı terimin güçlüğü, "tanımak" fiilinden gelmektedir. Bildiğim kadarıyla, "tanımak" fiilini, "inanmak" fiili yerine pek kullanmamaktayız. Nitekim "Siz Tanrı tanır mısınız?" veya, "Tarıya inanır mısınız ?" yerine, "Tanrıyı tanır mısınız ?" şeklinde bir soru, kulağa oldukça yabancı gelmektedir. Kanaatimce "Tanrıyı tanımama" daha çok, "Tanrıya inanmam" anlamında değil de, "Tanrıya bir tür meydan okuma" anlamında kullanılmaktadır. Ateizm terimi yerine "Tanrıya inanmazlık" sözünü kullanmak belki daha yerinde olur; ancak burada ismin "e" halinin araya girmesi, kelimenin tek terim olarak kullanım kolaylığını ortadan kaldırmaktadır.

Batı dillerinin çoğunda, Tanrı hakkında düşünmenin bejli başlı akımları için kullanılan terimler genellikle ya Yunancadaki "theos"dan, ya da Latincedeki "deus"dan türetilmiştir. Bu kelimelerden türetilen "teizm", "ateizm", "panteizm", "henoteizm", "deizm" ve benzeri terimlerin derli-toplu tanımlarını yapmanın kolay bir iş olmadığı hemen her filozof ve ilahiyatçının itiraf ettiği bir noktadır. Söz gelişi, kime ateist diyeceğiz? Felsefe tarihinde, ateistlikle suçlanan birçok büyük düşünür, böyle bir suçu kesinlikle reddetmiştir: Fichte ateistlikle suçlanmış, ancak o, "Bir insanın gerçek anlamda ateist olabilmesi için hiçbir ahlaki ideale sahip olmaması gerektiğini öne sürerek", kendisine yöneltilen suçu kabul etmemiştir. Spinoza'nın Tanrı kavramı, Yahova'dan daha geniş olduğu için, ateistlikle suçlanmıştır 1. Yine yüzyılımızın tanınmış Hristiyan ilahiyatçılarından biri olan Paul Tillich, Tanrı'yı "varlığın bizzat kendisi" veya "var olan her şeyin gerçek temeli" şeklinde tanımladığı ve O'nu evrenin dışında bulunan tek ve şahsi bir varlık olarak düşünmediği için, ateistlikle. Suçlanmıştır 2. Dahası var: Sokrates, Yunan "popüler" tanrılarını reddettiği ve bir tür monoteizme yöneldiği için, ateistlikle suçlanmıştır. Yine eski Romalılar, kendi Tanrı kavramlarını kabul etmedikleri için, ilk Hristiyanları bile ateistlikle suçlayarak cezalandırmışlardır. 3

Bu durumda kimlere ateist dendiğine bakarak, ateizmin ne olduğu konusunda birtakım ipuçları yakalamak mümkünse de terimin çeşitli kullanımlarını içerebilecek bir tanıma ulaşmak mümkün değildir. Tanımlamadaki güçlük, büyük ölçüde, ortada farklı ve çok sayıda tanrı kavramlarının, dolayısıyla buna karşılık çok sayıda. ateistik anlayışların bulunmasından ileri gelmektedir. Orta ve Doğu Asya'da yaygın olan bazı dinler bir yana, tek tanrıcı dinlere mensup kişilerin zihinlerindeki tanrı tasavvurları bile bir ve aynı değildir. Öyle ise nasıl farklı teistik sistemler varsa, aynı şekilde farklı ateistik anlayışların bulunması da tabiidir.

Ateizm sözü, genellikle, bir geniş bir de dar anlamda olmak üzere iki ayrı şekilde kullanılmaktadır. Genel anlamda ateist sadece "teist olmayan", başka bir deyişle "Tanrıyı hayatına sokma gereğini duymayan" kişi, şeklinde tanımlanabilir. Bu anlamda kullanılan ateizmdeki olumluluk takısı "a", tıpkı "apolitik" ve "asosyal" kelimelerinde olduğu gibi, nisbeten daha nötr bir durumu ifade eder. Dar anlamda ise ateist, düşünerek ve tartışarak Tanrı'nın var olmadığını öne süren kişidir. Bazen bunlardan, ikincisine "pozitif ateist" birincisine de "negatif ateist" denmektedir. Pozitif ateist, sadece Tanrı'nın varlığına inanmamakla kalmıyor, aynı zamanda O'nun yokluğunu kanıtlamaya çabalıyor 4. Felsefede asıl önemli olan, bu ikinci tür ateisttir. Kaldı ki geniş anlamda veya negatif anlamda ateizmin varlığı da tartışma konusudur. İnsan, apolitik ve asosyal olduğu gibi, kolayca ateist olamaz. Özellikle tek tanrıcı dinler geleneği içinde doğup büyüyen bir insanın, ciddi olarak düşünmeden ve bir takım gerekçelere dayanmadan Tanrı'nın varlığını inkâr etmesi hiç de kolay bir iş değildir. Aslında Tanrı'nın varlığına pek aldırış etmeden hayatlarını sürdüren kişiler için "ateist" sözünü kullanmak doğru değildir.

Şimdi, kişi Tanrı'nın varlığına ya inanır ya da inanmaz. İnanma fenomeni ışığında bakıldığında, teiznıle ateizm arasında orta bir yerde bulunmak pek mümkün görünmemektedir. Gerçi felsefe tarihinde teizm ve ateizm terimleri kadar, "agnostisizm" terimi de önemli bir yer tutar. Bilindiği gibi, agnostik, Tanrı'nın varlığı ya da yokluğu hakkında hiçbir şey bilmediğini, dolayısıyla bu konuda hiçbir şey söyleyemeyeceğini öne süren kişidir. Burada dikkatimizin bir ayırıma çekilmesinde yarar vardır: Tanrı'nın varlığına inanmak başka şey, O'nun var olduğunu kanıtlamak ise daha başka şeydir. Tanrı'nın varlığını kanıtlayamamaktan agnostisizmi veya ateizmi çıkarmamız doğru olmaz. Agnostisizmin haklı olabilmesi için, şu iddialardan birinin ya da ötekinin kabul edilmesi gerekir: (a) Tanrı'nın hem var hem de yok olduğunu gösteren birtakım ipuçları vardır; (b) Tanrı'nın var veya yok olduğunu gösteren hiçbir ipucu yoktur. Agnostik birinci iddiayı kabul edemez; çünkü "orta yerde" (yani teizmle ateizm arasında) durabilmesi için, leh ve aleyhteki ipuçlarının tam anlamıyla denkleştirmek zorundadır. Aksi takdirde ya teizme, ya da ateizme kaymadan edemez. 0, ikinci iddiayı da kabul edemez; çünkü Tanrı'nın varlığı veya yokluğu hakkında hiçbir ipucu yoksa agnostisizmin dayanacağı bir temel de yok demektir. Bundan dolayı yalnız teistler değil, ateistlerin de çoğu (Marx ve Engels başta olmak üzre) agnostisizmi tutarlı ve geçerli bulmamaktadırlar.

Bu arada şu noktaya da işaret edelim ki, eğer teizmin sınırları çok geniş tutulursa, sadece agnostisizmin değil, ateizmin de imkânsız olduğu öne sürülebilir. Nitekim böyle bir iddia ile ortaya çıkan düşünürler de yok değildir. Söz gelişi, ilk Hristiyan ilahiyatçılarından Anselm, Kutsal Kitab'ın "Mezmurlar" (Psalm 14: 1 /) bölümündeki şu ifadeyi tekrarlamaktadır: "Kalbinde 'Tanrı yoktur' diyen bir aptalın zihninde bile 'kendisinden daha yetkini düşünülemeyen bir Tanrı fikri' vardır." Yine tanınmış Hristiyan ilahiyatçısı, Augustine, bir duasında şöyle der: "Tanrım, sen bizi kendin için yarattın; kalplerimiz Senin varlığında sükûn buluncaya kadar huzursuz olmaya devam edecektir!" Bu demektir ki, insan kendi hayatını er-geç dini bir yoruma tabi tutacak ve birtakım bocalamalar ve kuşkular geçirse bile, sonunda Tanrı'ya varacaktır. Bu görüş açısından hareket edilince, inanç konusunda içine düşülen şüphelerin ve hatta ateizmin bile bir dini değer taşıdığı düşünülebilir, düşünülmüştür de.. Bazıları putperestliğin her türünden arınmış ve arındırılmış bir teizm için ateizmin bir tehlike

olması bir yana, yararlı bir araç olduğunu, dolayısıyla onun büyük bir dini anlam ve değer taşıdığını öne sürmüşlerdir. Bu bakımdan birkaç yıl önce Paul Riceur ve A. Maclntyre'ın birlikte yazdıkları bir kitaba "Ateizmin Dini Önemi" (The Religious Significance of Atheism) şeklinde oldukça dikkat çekici bir başlık koydukları görülmektedir. Ateizme dini bir değer atfedenler ateizmin değil, Tanrı karşısında ilgisizliğin teizm için bir tehlike olduğu görüşündedirler. Ateist, olumsuz bir açıdan da olsa, Tanrı ile ilgilenmektedir; dolayısıyla ciddi bir ateist, bir tür mistik bir tavır içinde bulunmaktadır. Bu tavır onu psikolojik olarak duyarlı bir noktaya götürebilir ve ateizm bir tür teizme dönüşebilir.

Salt ateizmin çok zor, hatta imkânsız olduğu görüşü yüzyılımızda da birçok savunucu bulabilmiştir. Tanınmış İngiliz düşünürü John Baillie, Solipsist'in içinde bulunduğu durumundan söz ederken şöyle der: "Demeliyiz ki, solipsistler zihinlerinin ucuyla komşularının ve çevrelerindeki dünyanın gerçek varlıklarını inkâr ettikleri halde kalplerinin derinliklerinde onların var olduklarından asla şüphe etmemektedirler. 0 halde ateistler için niçin aynı şeyi düşünmeyelim ?" 5 Baillie'nin düşüncesine göre, ateist, her nekadar Tanrı'nın varlığına inanmadığını açıkça söylemekte ise de, onun varlığının derinliklerinde Tanrı fikri gizlidir.

Günümüz düşünürlerinden J.A.T. Robinson, "Tam anlamıyla çağdaş olan bir insan ateist olmayabilir mi ?" başlığını taşıyan bir yazısında dogmatik, başka bir deyişle düşünülmüş ve tartışılmış bir ateizmin mümkün olmadığını ifade etmektedir. Ona göre, insan ilahi gücün varlığını, içinden gelen bir zorlama ile duymaktadır. Bu duyuş, tabiatın aracılığı ile artistik ve bilimsel bir kanalla, toplumsal ilişkiler yoluyla ortaya çıkabilir. Böyle bir durumda olan insan kendisini çepeçevre saran bir varlığa ne ad verebileceğini ve onu nasıl tasavvur edebileceğini bilemeyebilir, hatta onun duygu ve düşünce dünyası tam bir karışıklık içine gömülebilir. Buna rağmen o, kendi yolunu açmak ve ilahi sese doğru gitmek gereğini ergeç idrak eder" 6. Görülüyor ki, Robinson bir "iç zorlama" dan söz etmekte ve ateizmi bir tür "kaçış" olarak görmektedir.

Salt ateizmin imkânsız olduğu inancı, öyle sanıyorum ki, iki önemli düşünceden kaynaklanmaktadır: Bunlardan birincisi, biraz önce de işaret ettiğimiz gibi, teizmin sınırlarının çok geniş tutulmasıdır. Söz gelişi Ficlıte, "Tanrı" terimi ile "ahlak kanunu" terimi arasında bir özdeşlik gördüğü için, ahlak kanununa boyun eğen herkesi Tanrı'nın sesine kulak veren kişi olarak kabul etmiştir. İkinci düşünce ise, ateizmle nihilizmin aynı şey olduğu inancıdır. Çevresinde, ateist olduğu halde nihilist ve hatta materyalist olmayan insanların varlığına tanık olan teist, bir bakıma kolay bir çözüm biçimini seçmekte ve ateizmin imkânsızlığını öne sürerek güçlüklerden kurtulmayı denemektedir.

Kanaatimce bu, doğru ve geçerli bir çözüm şekli değildir. Ateist olduğunu söyleyen bir insanın öyle olduğunu kabul etmekten başka çıkar yol yoktur. Anlatıldığına göre, David Hume'un, onsekiz kişi ile birlikte Baron D'Holbach'ın evinde ziyafette iken, dogmatik bir ateistin gerçekten bulunup-bulunamayacağından şüphe ettiğini söylemesi üzerine ev sahibi şöyle konuşmuştur: "Azizim Sir, şu anda bu şekilde olan onyedi kişi ile aynı masada oturmaktasınız7." Sanıyorum en doğru yol, ateizm gerçeğini bir yana itmek değil, onu anlamaya ve güçlüklerini görmeye çalışmak olmalıdır.

Ateizm gerçeği, felsefe tarihindeki kökleri çok gerilere, teknik anlamda felsefenin başlangıç günlerine kadar uzanan bir olgudur. Ancak biraz önce de işaret ettiğimiz gibi, bir değil birçok çeşit ateizm vardır. Antik dönemlerin ateistik fikirleri ile Orta ve Yeniçağların ateistik düşünce ve tutumları arasında önemli farklar bulunmaktadır. Yunan filozofları arasında tanrıların varlığını inkâr edenler çıkmıştır; ancak Yunan halk inanışları teistik bir sistem oluşturmadığı için, orada bugünkü anlamda bir ateizm yoktu. Bugünkü anlamda ateizm, teistik sistemlere bağlı olarak ortaya çıkan bir harekettir. Başka deyişle, ateizm, evreni yaratan ve onun varlığını devam ettiren, özü itibariyle aşkın fakat sonsuz gücü, bilgisi, iradesi ve sairesi ile evren de içkin olan teistik, hatta belki de daha yerinde bir terimle monoteistik tanrı inancına karşı tepki olarak doğan bir düşünce hareketidir. Bu bakımdan düşünce tarihinin geleneksel ateizmi gıdasını büyük ölçüde teizmden, özellikle de Tanrı'nın varlığını kanıtlamaya çalışan felsefi kanıtlardan almaktadır.

Tanrı'nın varlığının aleyhinde öne sürülen klasik tartışmaların başında "kötülük problemi", maddenin ezeliliği, teistik kanıtların yetersizliği, hatta geçersizliğine ilişkin görüşlerle özellikle günümüzde büyük bir önem kazanan bazı sosyolojik ve psikolojik teoriler gelmektedir. Ayrıca Nietzche tarafından önemle savunulan ve ateist varoluşçularca geliştirilen 'ahlaki gerekçelere dayanarak Tanrıyı reddetme' görüşünün de günümüz ateizminde önemli bir yeri vardır. Şimdi kısaca söz konusu bu tartışmalara bir göz atarak onların ateizm için sağlam bir temel oluşturup oluşturmadığı konusuna gelelim.

1. "Kötülük Problemi"

Teizmin aleyhinde kullanılan belki de en eski iddia, dünyadaki kötülüğün reel varlığından kaynaklanan iddiadır. "Eğer her şeye gücü yeten, her şeyi bilen ve mutlak anlamda iyilik sahibi olan bir Tanrı varsa, yeryüzündeki bu kadar kötülük nereden geldi " sorusu düşünce tarihinde yüzlerce kez sorulmuş ve cevaplandırılmaya çalışılmıştır. Kötülük, şu ya da bu yolla yaşayan her canlının hayatına girdiği için bu soru, düşünürler kadar sıradan insanları da yakından ilgilendirmektedir. David Hume, "Tabii Din Üzerine Dialog" adlı yazısında teizmin kötülük problemine ilişkin çelişkisini şu sözlerle dile getirmektedir:

Tanrı kötülüğü Önlemek istiyor da gücü mü yetmiyor; o halde O güçsüzdür.

Yoksa gücü yetiyor da Önlemek mi istemiyorsa, o halde O kötü niyetlidir.

Eğer Tanrı hem güçlü hem de kötülüğü ortadan kaldırmak niyetinde ise, bunca kötülük nasıl oldu da var oldu? 8.

David Hume, bu çeşit bir akıl yürütme ile özellikle teistik Düzen Kanıtının geçersizliğini göstermeye çalışmaktadır.

Bazı teistler, kötülüğün reel varlığını inkâr ederek; bazıları onu insanın olgunlaşması için bir araç şeklinde yorumlayarak; bazıları kötülüğü Tanrı'nın öfke ve uyarısına bağlayarak, bazıları da sınırlı bir tanrı kavramı kabul ederek 9. Hume'un ortaya koyduğu ikilemi çözmeye

çalışmışlardır. Ancak birçok felsefe probleminde olduğu gibi, burada da kesin bir sonuca ulaşılmış olduğu söylenemez.

Kötülüğün teist için bir problem olduğu doğrudur. Bu problem, özellikle monoteist dinler söz konusu olduğunda çok daha karmaşık bir görünüm kazanmaktadır. Buna rağmen bu problem, ne teizmin geçersizliğini göstermek, ne de ateizmi kurmak gibi bir görevi yerine getirecek güçtedir. Kötülüğün varlığına rağmen insanlık, iyiye doğru ilerleyebilmiş, içinde yaşanabilir bir uygarlık düzeyine ulaşabilmiştir. Ateistik iddiaların çoğu, "dünyada gereğinden fazla kötülüğün bulunduğu" düşüncesi çevresinde dönüp dolaşmaktadır. Her şeyden önce bu "gereğinden fazla" sözü, oldukça üstü kapalı bir sözdür. Ateist, insanlık tarihi boyunca var olageldiğine inandığı büyük felaketleri, doğal afetleri ve saireyi birlikte düşünerek böyle bir yargıya varıyor olsa gerek. Oysa bizim evren hakkındaki bilgimiz oldukça yetersizdir; dolayısıyla topyekûn evrende gereğinden fazla kötülük var mı yok mu, bu konuda bir şey söyleyemeyiz. Kaldı ki, kötülüğün yaygınlaşmasını Tanrı'dan çok insana atfetmek, daha akla yatkın görünmektedir. Özelliklc Tanrı'ya atfedilen doğal kötülükler (deprem, su baskını v.s.) insanın çalışma ve didinmeleri sonucu büyük ölçüde önlenebilir, önlenmiştir de. İnsanla daha doğrudan ilgili olan ahlaki kötülük, bugün tanıdığımız ve bildiğimiz insan yapısı söz konusu olduğu sürece, büsbütün ortadan kalkmayacaktır; ancak burada da büyük ölçüde bir azalma gerçekleştirilebilir. Bir gün bütün dünyamızın kötülükle dolup taşacağına inanmamız için akla yatkın hiçbir neden yoktur.

Kısacası, "dünyada kötülük vardır" yargısıyla, "bilgi, irade, güç ve iyilik sahibi bir Tanrı vardır" yargısını hiçbir şekilde karşı karşıya koyup bundan bir ateizm çıkaramayız.

Leibniz'in "Theodiciee"si, insanlık tarihinde gergin ve bunalımlı dönemlerinde çok iyimser görünebilir. Fakat bu teodisenin ana iddiasının hala ayakta olduğunu kabul ediyorum. Hiç şüphesiz Tanrı, başka dünyalar da yaratabilirdi. Böyle bir imkan, bu dünyanın, "yaratılması mümkün olan dünyaların en iyisi olduğu" görüşünü savunmamıza engel olmaz. Eğer şu veya bu derecede kötülüğün bulunması, dünyanın "mümkün olan en iyi dünya" olduğu görüşüyle çatışmıyorsa ve hatta böyle bir dünya için belli oranda kötülüğün varlığı kaçınılmaz ise, bu takdirde "dünyada kötülük vardır" ve "dünya mutlak anlamda iyi olan bir yaratıcının yönetimi altındadır" iddiaları mantıken bir arada bulunabilir. Eğer dünyada kötülük var olduğu için kişinin Tanrı'nın varlığına olan inancı sarsılsaydı, başta Peygamber Eyüb olmak üzere Hz. İsa'nın ve Hz. Muhammed'in inançları sarsılırdı.

2. Maddenin Ezeliliği ve Kozmolojik Kanta Yöneltilen Eleştiriler:

Başka önemli bir ateistik iddia da maddenin ezeliliği ve onun her şeyin kaynağı olduğu görüşünden hareketle ateizmi temellendirmeye çalışmaktadır. Bu iddianın iki önemli basamağı vardır. İlk basamakta maddenin ezeliliğinin apaçık olduğu, hatta bunun bilimsel olarak kanıtlandığı ve maddenin, şuur dahil her her şeyin kaynağı oluşturduğu söylenmekte; ikinci basamakta ise, bu görüşün yaratıcı bir Tanrı fikrini imkansız kıldığı öne sürülmektedir. İddiaya göre, yaratıcı Tanrı fikrine yer verirsek, madde miktarının ya da kütle-enerjinin sıfır düzeyde olduğu bir zamanın var olduğu düşüncesini kabul etmemiz gerekir ki, bu, fizik biliminin vardığı sonuçlar açısından mümkün değildir.

Maddenin ezeliliği görüşünü temel alan bu iddia, aslında kozmolojik kanıtın ve belli bir yere kadar da teleolojik kanıtın geçersizliğini göstermeye çalışmaktadır. Bilindiği gibi kozmolojik kanıt, dünyadaki varlıkların, var oluş nedenlerini kendi içlerinde taşımadıkları, dolayısıyla kendi varlık alanlarının dışında bir nedene muhtaç oldukları, bu nedenin de kendi kendine yeterli ve başka bir şeye muhtaç olmayan bir varlık olduğu sonucuna varmaktadır. Eğer en Son Neden kendi kendine yeterli olmasaydı başka bir deyişle var oluş nedenini bizzat kendi içinde taşımasaydı, o zaman neden-sonuç zinciri sonsuza değin uzayacaktı ki bu Teolojik bir deyimle "muhal"dir, yani imkânsızdır.

Bizim burada ateistik maddeciliği ayrıntılı olarak ele almamız mümkün değildir. Bu konuda öne sürülen bir sürü varsayım, çözüm bekleyen bir yığın problem ve ardı arkası kesilmeyen birçok tartışmalar vardır. Ateistin iddia ettiği gibi, maddenin ezeli olduğu ve şuur dâhil her türlü canlı faaliyetin kaynağı olduğu bilimsel yöntemlerle doğrulanmış değildir. Hatta bir an için maddenin ezeli olduğunu kabul etsek bile, bu, çeşitli şekillerde dile getirilen teistik anlayışların hepsinin geçersizliklerini göstermeye yetmez. Yaratma fiili için bir başlangıç tanımayan ve onun sürekliliğini kabul eden birçok teist vardır. Farabi, Muhammed İkbal, Lotze burada sayabileceğimiz birkaç örnektir. Bilimsel sonuçlar, kozmolojik kanıtın, ya da klasik İslami terminoloji ile "hudus" ve "ibdâ" delillerinin formüle edildikleri dönemlerin ilkel ve zayıf bilimsel anlayışlarının geçersizliklerini, hatta bizzat kozmolojik kanıtın geçersizliğini ortaya koyabilir; ama bunların hiçbirinden "o halde Tanrı yoktur" yargısı çıkarılamaz. Aslında Kant'ın da işaret ettiği gibi, bilimi böyle bir yargıyı vermeye zorlamak onu meşru olmayan bir alana itmek demek olur.

3- Ateizmin Dayandığı Bazı Sosyolojik ve Psikolojik Teoriler:

Günümüzdeki ateistik görüşlerin önemli kaynaklarından biri olan ve Fransız sosyologu Emille Durkheim tarafından geliştirilen "sosyolojik teori"ye göre Tanrı toplumun, bireylerin düşünce ve davranışlarını kontrol altında tutmak için farkına varmadan uydurduğu hayal ürünü bir kavramdır. Yine bu teoriye göre insan, dini bir duyguyla kendisini aşan bir varlık karşısında korku ve ümit içinde beklerken aslında Tanrı adı verilen evrenin ötesindeki bir varlık karşısında değil, kendisini çepeçevre saran toplumun realitesi karşısında durmaktadır. Tanrı fikri toplumun güç ve işlevini gösteren bir simgeden başka bir şey değildir. 10

Böyle bir teoriden kaynaklanan ateizm, kozmolojik ve teleolojik kanıtlar çevresinde dönüp dolaşan ateistik tartışmalardan daha kolay anlaşılır bir niteliktedir; bundan dolayı da çok daha etkindir. Ancak bu teorinin zayıflığı ortadadır. Şöyle ki:

1. Bu teori, dini şuurun evrenselliğini açıklayamamaktadır. Söz konusu bu şuur, bireyin içinde yaşadığı toplumun çok daha ötesine gitmekte, evrensel nitelikte bağlar ve toplumsal birlikler oluşturmaktadır. Yine bu şuur, bütün insanlığa kapısını açık tutan bir özellik taşımaktadır. Eğer Tanrı, toplumun bir simgesi ise, bütün insanları içine alma zorunluluğu nereden doğuyor? Bir bütün olarak insanlığın "toplum" olduğu söylenemez; çünkü sosyolojik teori, toplum terimini bu anlamda kullanmamaktadır.

2. Sosyolojik teori, bir dinin belli bir toplumda otaya çıktığı sırada dile getirdiği Tanrı kavramı ile toplumsal_ideallerin çok kere çatıştığını görmezlikten gelmektedir. Söz gelişi

Kur'an'ın ilk inen sürelerinde ifadesini bulan Tanrı'nın; Mekke toplumunun, özellikle Mekke aristokrasinin ideallerinin yanında değil, karşısında olduğu bilinen bir gerçektir. İlk müslümanların kafalarına ve gönüllerine yerleştirilen dünya görüşü, Mekke toplumunun düşünce ve davranışlarının, dolayısıyla yaptırım gücünün sembolik bir ifadesi olmamış, tam tersine bu etki ve gücü temelinden sarsan bir faktör olmuştur. Eğer Tanrı, kılık değiştirmiş toplum olsaydı, tanrısal güç, her halde kendi kuyusunu bizzat kendisi kazmazdı.

Bilimsel bir temele dayandığı öne sürülen ve ifadesini özellikle Freud ve Feurbach yazılarında bulan, günümüzde ateizme önemli ölçüde destek sağlayan "Yansıtma Din Teorisi" (The Projection Theory of Religion) de sosyolojik teorinin karşılaştığı güçlüklere benzeyen güçlükler içinde düşmektir. Freud'a göre Tanrı fikri çocuktaki baba imajının bir yansımasıdır. Tanrı fikrinin kaynağı, insan soyunun, çocukluk döneminde karşı karşıya kaldığı zorluklar karşısında geliştirdiği zihinsel bir savunma mekanizmasıdır. Bundan dolayı din, Freud'un nazarında "nürotik bir kalıntı"dan ibarettir. Feuerbach ise, Tanrı hakkındaki bütün konuşmaları insan hakkında konuşmaya, başka bir deyişle teolojiyi antropolojiye indirgemektedir. İnsan, kendisinde görmek istediği, fakat bir türlü görmeyi başaramadığı nitelikleri hayal bir varlığa yansıtmakta; bunu yaptığı için de kendisini söz konusu bu varlık karşısında küçülterek öz benliğinden soğumakta ve yabancılaşmaktadır. 12

Gerek Freud'e göre, gerekse Feuebach'a göre, insanlık büyüyüp olgunlaştıkça hayali varlıkların yardımına ihtiyaç duymayacak yavaş yavaş Tanrı fikrinden kurtulacaktır.

Freud'un görüşü teizmin aleyhine kullanılabildiği kadar ateizmin de aleyhine kullanılabilir. Her şeyden önce ateizm, bir olgunluk işareti değildir. Onda da çocukluk döneminde yer alan bir ruh, halinin tekrarı söz konusudur. Babasını kıskanan, ondan korkan, onun buyruklarından memnun olmayan ve hatta onun salt varlığından rahatsız olan çocuk, babasından kurtulmak istemekte, onun var olmamasını arzu etmektedir.

Buna dayanarak denebilir ki, ateizm, babanın var olmaması arzusunun bir yansıması, bir projeksiyonudur. Ancak baba imajına o kadar alışmıştır ki, onsuz edememekte, baba, dolayısıyla Tanrı otoritesi yerine bir düşünürün, bir siyasi liderin, bir partinin ve sairenin otoritesini koymaktır.

Feuerbach'ın yansıtma teorisine gelince bunun bazı dinler, mesela eski Yunan ve Mısır dinleri için geçerli olduğu kabul edilse bile, her din için geçerli olduğu söylenemez. Büyük harfle yazılan İnsanı bir tarafa bırakıp, sıradan bir insanın, söz gelişi Miladdan sonra 620'lerde Mekke' de yaşayan bir Arabın ideallerinin yansıması ile Kur'an'ın Tanrı kavramı arasındaki ilişkiyi görmek, Feuerbach'ın tezinin zayıflığını görmek için yeterlidir sanıyorum. Neydi bu sıradan insanın idealleri, arayıp da bulamadığı şeyler? Bol servet, çok sayıda erkek çocuk, çok sayıda kadın v.s... Bu ve benzeri arzuların yansıması, olsa olsa muhteşem bir Arap şeyhinin özelliklerini oluştururdu, İslam'ın Tanrı anlayışını değil.

Feuerbach, ciddi ve tutarlı çözümlemelerle teizmin tutarsızlığını ve yanlışlığını gösterme yerine, vecize kabilinden birtakım parlak sözlerle metafizik bir problemi psiko-antropolojik bir terminoloji içinde çözmeye çalışmaktadır. 0, bize Tanrı fikrinin bir tür psiko-genesisini sunmaktadır ki, bu, savunulabilir bir ateizm için yeterli değildir. İnsan ya da insan soyu,

Feuerbach'ın anlattığı yolla Tanrı fikrine ulaşmış olsa bile bu, böyle bir fikrin ontolojik bir temelden yoksun olduğunu göstermez. İnsanın, Tanrı'nın varlığı fikrine nasıl vardığını açıklamakla ateizm arasında mantıksal bir bağ yoktur.

4. Tanrı'nın Ahlaki Gerekçelerden Dolayı Reddedilmesi:

Özellikle Nietzche ile felsefe sahnesinde ön plana çıkan, Sartre ve Camus gibi ateist var oluşçularca geliştirilen bir başka önemli ateistik görüş de ahlâki bir endişede çıkış noktasını bulmaktadır. Bilindiği gibi Kant, insanın ahlâki otonomisini koruyabilmek için Tanrı'nın ahlâk alanına sokulmasına, yani teolojik ahlâka temelden karşıydı. Ancak o, buna dayanarak Tanrı'nın var olmaması gerektiğini öne sürmüyordu. Tam tersine, o, Tanrı'nın varlığını, ahlâklılığın ve mutluluğun bir arada bulunması demek olan "en yüksek iyi"nin elde edilmesi için zorunlu bir postülat olarak koyuyordu. Kant'ın tanrısı bir Ahlâk Tanrısı idi. İşte Nietzche ve ateist var oluşçuların yıkmak istedikleri Tanrı fikri de buydu. Onların, antolojik, kozmolojik, teleolojik kanıtların Tanrı anlayışı üzerinde hemen hiç durmamış olmaları da bunu göstermektedir. Onlar, Kant'ın çıkış noktasını benimsemekte, ama onun vardığı sonucu ortadan kaldırmak istemekteydiler.

Nietzche'ye ve var oluşçuluğun ateist kanadına mensup düşünürlere göre, ya insanın önceden belirlenmiş bir "öz"ü vardır; ya da insan tam anlamıyla karmakarışık bir akıntı içindedir; dolayısıyla özünü kendisi oluşturmak zorundadır. Nietzche, kısır ve sıkıcı akılcı felsefelerin insanın önceden belirlenmiş bir özü olduğu görüşüne dayandıklarını söyler. Yine insan, bu düşünürlere göre, ya kölece bir bağlılık ve bağımlılık içindedir yahut da, Sartre'ın deyimiyle özgürlüğe mahkûmdur. Şimdi eğer Tanrı, yani bir yaratıcı varsa, insanın bir özü de var demektir ve insan, kendi özünü oluşturma imkân ve gücünden yoksundur. Başka bir deyişle eğer Tanrı varsa, özgürlük yok demektir ve insan, kendi özünü oluşturma gücünden yoksundur. Bu imkân ve gücün olabilmesi için, Tanrı'nın olmaması gerekir. Acaba Tanrı'dan bu derece çabuk kurtulmak kolay bir iş midir? Nietzche, Tanrı'nın ölümünün ne büyük ve endişe verici bir olay olduğunun farkındadır. O şöyle der: "Dünyanın bir daha sahip olamayacağı en kutsal ve güçlü varlık hançerlerimizin altında kana boyandı. Bu, insanlığın kaldıramayacağı kadar büyük bir olaydır".13 Buna rağmen Nietzche'ye göre bu, yerine getirilmesi gereken bir işti. Eğer insan gücünün bir değeri olacaksa sonsuzca güce sahip olan bir varlığın olmaması gerekirdi; çünkü sonsuz-olanla sınırlı-olan, en yetkinle, yetkin olmayan, tamla eksik bir ve aynı dünyada barınamazdı. Camus'un deyimiyle. Sisyphus baş kaldırmalı ve her türlü tehlikeyi göze alarak özgürlüğünü ilân etmeliydi.14

Ne Nietzche, ne Sartre, ne de Camus ve ne de onlar gibi düşünenler yavaş yol alan, kılı kırk yaran serinkanlı bir düşünür gibi çıkarlar karşımıza. Onların ispat etmeye, hatta ikna etmeye ne vakit ne de sabırları vardı. Onlar, bir haykırış içindedirler; muhatapları ise, ne teolog, ne de filozoftur, sadece bunalım içinde olan insandır.

Bu bunalım felsefesi, "Tanrı yoktur" demekten çok "Tanrı var olmamalıdır" diyor. Bunun için gösterdiği gerekçeler ise, aşırılıklarla dopdolu. Öyle ki, bu felsefe bize iki aşırı uçtan birini seçmemizi söylüyor. Oysa böyle bir zorunluluk yoktur. Şöyle ki;

(1) Ya aşırı ve katı bir rasyonalizmi, ya da irrasyonalizmi seçmek zorunda değiliz. İnsanın kurduğu kavramsal yapının suni, zorlanmış ve gelişi güzel yönleri vardır; ama bu yapının bütünüyle kötü ve güvenilmez olduğunu söylemek mümkün değildir.

(2) İnsan söz konusu olunca, niçin katı ve belirlenmiş bir tür "okult öz"le başıboş bir akıntı arasında orta bir yer bulunmasın?

(3) Kölece boyun eğme ile şiddete başvurarak şiddete başvurarak sürekli bir direniş içinde bulunma arasında kalınabilecek hiçbir nokta yok mudur? Sokrates, görüşleriyle içinde yaşadığı toplumun temellerini sarsmış bir insandı; ama aynı insan ölüm cezasından kaçıp kurtulma imkânı bulduğu halde, toplumun yasalarına uymayı -isterseniz buna bir tür muhafazakârlık' da diyebilirsiniz- bir görev bilmişti.

Mademki bu aşırılıklardan birini ya da ötekini seçmek zorunda değiliz; "o halde Tanrı'yı öldürmeye de gerek yoktur." Ahlaki yücelişin dinin özü olduğunu söyleyen ve onu hayatın nirengi noktası haline getiren bir varlığı ahlak adına, insanlık adına öldürmek istemek, gerçekten büyük bir bunalım içinde olmanın belirtisi olsa gerektir.

5. Tanrı. Kavramının Anlamsızlığı:

Şimdiye kadar üzerinde durduğumuz çeşitli ateistik görüşlerin ortak bir yanı vardır. 0 da teizmin son derece ciddiye alınmasıdır. Aynı ciddiliği, analitik felsefe geleneğine bağlı ateist düşünürlerde ve özellikle de mantıksal pozitivizmi savunanlarda görmemekteyiz. Bunlardan - bazılarına göre, Tanrı, aleyhinde bile konuşulacak bir konu değildir çünkü Tanrı kavramı derli-toplu bir anlam ifade etmemektedir. Bu görüşte olanların ilk ele aldıkları konu ontolojik kanıt olmuştur. Bu kanıt daha çok düşünce ve dil çerçevesi içinde kaldığından dolayı kavramsal çözümleme için verimli bir alan oluşturmaktadır. Ontolojik kanıtla ilgili tartışmalar şu ana kadar ertelememizin nedeni de budur.

Bilindiği gibi Anselm tarafından formüle edilen ve daha sonra akılcı filozoflarca geliştirilen bu kanıt, Tanrı'nın varlığı düşüncesinden O'nun varlığının gerçek ve zorunluluğuna gitmektedir. Kısaca söyleyecek olursak ontolojik kanıtın temel iddiası şudur: Kendisinden daha yetkinini düşünemeyeceğimiz bir varlık kavramı vardır zihnimizde. Bu varlık, ya sadece zihindedir, ya da hem zihinde hem de zihnin dışında vardır. Sadece zihinde var olan, hem zihinde hem de zihnin dışında var olandan daha yetkindir. Tanrı, terimin tanıma gereği, kendisinden daha yetkini düşünülemeyen bir varlık olduğundan O'nun hem zihinde hem de gerçekte var olması zorunludur.

Biz burada bu kanıtla ilgili uzun tartışmaları bir yana bırakarak onlardan önemli olduğuna inandığımız sadece bir tekine dokunmakla yetineceğiz.

Ateist olduğunu açıkça söyleyen günümüz filozoflarından J.N. Findlay, "zorunlu varlık" kavramını çözümleyerek bir tür "ontolojik ateistik kanıt" çıkarmaya çalışmıştır 15. Findlay, "Tanrı vardır" önermesinin zorunlu olamayacağını söyler. Ona göre, "zorunlu varlık" kavramı tıp "yuvarlak kare" kavramı gibi, bir zıtlığı içermektedir. Zorunlu önermelerden hiçbiri "cxistentielle" bir durumu içermez. Zorunluluk, mantıksal çıkarımlar ve dildeki kurallar için söz konusudur. Varlığa ilişkin yargılarımız ise, zorunlu değil mümkündürler. Bu durumda

"Tanrı zorunlu olarak vardır." önermesi kendi içinde bir zıtlığa yer vermekte, dolayısıyla anlamsız olmaktadır.

Bize öyle geliyor ki, bu tür bir çözümlemeye dayanarak ateistik bir kanıt dile getirmek kolay bir iş değildir. Şöyle "zorunlu varlık" kavramıyla varlığının başlangıcı ve sonu olmayan, yok edilemeyen, sınırlayıcı herhangi bir şarta bağlı olmayan bir varlığı kastetmektedir. Bu çeşit bir zorunluluğu, mantıksal zorunluluktan ayrı düşünmek gerekir. Hatta Tanrı'nın varlığının zorunlu olması ile bizim Tanrı'nın varlığına ilişkin iddialarımızın zorunlu olup-olmadıkları hususu arasında da bir ayırım yapmak zorundayız. Gerçi bu gün birçok düşünürün "zorunlu" ve "mümkün" terimlerinden hoşlanmadıkları ve onları sadece önermelerle ilgili olarak kullandıkları doğrudur. Buna rağmen hiç kimse bu güne kadar varlığa ilişkin bütün önermelerin, kesinlikle olumsal olduklarını kanıtlayamamıştır. Bu işi, şu anda üzerinde durduğumuz tartışmanın en ciddi anlamda başlatıcısı olan Kant bile başaramamıştır. Çoğunlukla "Tanrı vardır" önermesindeki "varlık" ın konuya bir şey eklemediği, dolayısıyla gerçek bir yüklem olmadığı öne sürülmüştür. Öyle sanıyorum ki, "Tanrı zorunlu olarak vardır." önermesi, varlığın yüklem olamayacağı iddiasının boy hedefi olmamaktadır. Tanrı, "zorunlu olarak vardır", "zorunlu olarak güçlüdür" ve "zorunlu olarak bilendir" şeklindeki önermelerde, "zorunlu varlık", "zorunlu bilme" v.s, birer yüklem olmaktadır.

Özetle ifade etmek gerekirse, ontolojik kanıtın birçok güçlükleri ve hatta çıkmazları bulunabilir. Ancak ontolojik ateistik bir kanıt bulabilmenin güçlükleri ve çıkmazları kat kat daha fazladır.

Findlay'in "Tanrı zorunlu olarak vardır" önermesi hakkında öne sürdüğü çözümlemelere ve itirazlara benzer çözümlemeler mantıksal pozitivizm geleneğini sürdürenlerce hemen bütün teistik yargılar için öne sürülmüştür. İlhamını Viyana Çevresi filozoflarından alan birçok düşünür, dar anlamda ele aldıkları Doğrulama İlkesini teistik önermelere uygulayarak onların anlamsız olduklarını göstermeye çalışmışlardır. Bu tür bir doğrulama ilkesine göre, bir iddianın doğrulama ilkesine göre, bir iddianın doğru olabilmesi için onun ya tecrübî verilerle, ya da mantık ve matematikte görülen zihinsel bir işlemle doğrulanması gerekir. İmdi "Tanrı vardır" önermesini bu yollardan biri ya da ötekiyle doğrulamak mümkün değildir; öyle ise, bir iddia anlamsızdır.

Çağdaş İngiliz filozoflarından A. Flew, doğrulama ilkesinden esinlenerek bir yanlışlama ilkesi formüle etmeye çalışmış ve şöyle demiştir: Teistik iddialar doğrulanamazlar, çünkü onların yanlışlığını gösterecek hiçbir verinin bulunabileceği düşünülemez. Eğer bir iddia hiçbir şeyi inkâr etmiyorsa, yanlışlamıyorsa, doğruladığı bir şey de yok demektir. Öyle ise, "Tanrı dünyayı yarattı" veya "Tanrı insanları sever" ve benzeri iddialar anlamsızdır. 16

Her şeyden önce böyle bir çözümleme yöntemi ile hareket edilerek ateizmi savunmak mümkün değildir. Çünkü burada teistik iddialar kadar ateistik iddialar da anlamsız olmaktadır. "Tanrı vardır" iddiasıyla "Tanrı yoktur" iddiası aynı mantık statüsü içine girmektedirler. Bu durumda Tanrı'ya inanma veya inanma konusu başka temellere dayanılarak verilecek bir kararın sonucu olacaktır. Kaldı ki dilci filozoflar, özellikle Wittgenstein'in hayatının son döneminde kaleme aldığı yazılarındaki "anlam kuramı"nı geliştiren filozofların da haklı olarak belirttikleri gibi, "anlamlı olma" ile "doğrulanabilme" yi birbirinden ayırmak gerekir. Anlamlı

olup da emprik yollarla ya da zihinsel bir işlemle doğrulanamayan bir sürü önerme vardır. Söz gelişi ahlak önermelerinin büyük bir bölümünü, katı doğrulama ilkesi ile doğrulamak mümkün değildir. Her dil biriminin, söz gelişi din dilinin ve ahlak dilinin kendilerine özgü bir mantığı, yani işlev görme biçimi vardır. Bu bakımdan "Tanrı dünyayı yarattı", "Tanrı insanları sever" ve benzeri önermeleri emprik önermeler gibi kabul edip çözümlemeye başlarsak, daha işin başında iken çıkmaza düşeriz.

Sonuç

Gerek klasik teistik kanıtlara, yapılan hücumlar, gerekse teistik iddiaların kavramsal çözümlemelerinde öne sürülen itirazlar, genellikle inancın birtakım kanıtlamalarla ayakta durduğu görüşüne dayanmaktadırlar. 0 kadar ki, bazı iddialı ateistler, Tanrı'nın varlığına ilişkin derli toplu bir kanıtın bulunmayışını ateizm için yeterli görmektedirler. Nitekim Baron D'Holbach , "Tabiat Sistemi" adlı yazısında şöyle demekteydi;

Eğer Tanrı var olsaydı, bu derece akıl, bilgi hikmet sahibi varlık, kendisi hakkında bize akıl ve mantık dışı mucizelerle değil, daha doğrudan bilgi ulaştırırdı.11 Benim de şahsen dinleme fırsatı bulduğum bir BBC programında B. Russell'a şöyle bir soru yöneltilmişti: "Eğer öldükten sonra bir öteki dünya var da bu dünyada varlığına inanmadığımız Tanrı, "Bana niçin inanmadın ?" diye sorarsa ne cevap vereceksiniz ?" Russell'n soruya verdiği karşılık şu olmuştu: Tanrım, bana var olduğuna ilişkin niçin doğru dürüst bir kanıt göstermedin?

Gerek D'Holbach, gerekse Russell ve onlar gibi düşünen birçok kimse, Tanrı'nın varlığına ilişkin bir tür doğrulanabilir kanıt istemektedirler. Oysa böyle bir kanıt, inanmanın özüne ters düşer. Eğer Tanrı'nın varlığı, herhangi bir emprik ya da soyut objenin varlığı gibi kanıtlanabilseydi dindeki anlamıyla inanma yok olurdu. İnanma, bilerek düşünerek inanma, bir özgürlük, bir seçim ve bir karar verme işidir. Görünmeyene inanmanın, dini deyimiyle "gayba iman"ın önemi ve değeri, buradan gelmektedir. Eğer Tanrı, varlığını önümde duran şu masanın varlığı gibi bana dıştan empoze ettirseydi, eski bir deyimle "Tanrı bi-la hicab Tecelli" etseydi, o zaman tek alternatif inanmak olurdu. Bu ise, insan özgürlüğünün sonu demektir.

Hele Tanrı'nın varlığı için emprik ya da akli bir kanıtın bulunmayışını ateizmin yeter nedeni saymak, son derece naiv bir tutum olur. "Suçun kanıtlanmaması, kişinin suçsuzluğunun bir kanıtıdır" hükmü, yalnız mahkemede, o da sadece bir hukuk ilkesi olarak geçerlidir. "Hukuk ilkesi olarak" diyoruz, çünkü suçu kanıtlanmamış bir sürü suçlu bulunabilir ortada. Aslında kanıt yetersizliği, teistten çok, ateistin işini zorlaştırmaktadır; çünkü bir şeyin var olmadığını kanıtlamak, var olduğunu kanıtlamaktan daha güçtür. 'Söz gelişi, ıssız bir adaya giden bir kimse, birkaç ayak izine rastlamakla orada insanın yaşadığı ya da yaşamakta olduğu sonucuna varabilir. "Bu adada hiç kimse yaşamamıştır ve yaşamamaktadır" diyebilmek için, adanın her karış toprağının inceden inceye incelenmesi gerekir. Tanrı'nın varlığına ilişkin kanıtlar, kanaatimizce, teistin ortaya koymak istediği bazı "işaretler" ve "ipuçları"nın ötesinde fazla bir güç taşımamaktadır. 0, bu ipuçları yardımıyla bir yaratıcının var olduğu sonucuna ulaşmakta veyahut bu yolla bir başka kanaldan edinmiş olduğu inancını pekiştirmektedir. Ateistin aynı çizgide yürüyerek "Tanrı yoktur" diyebilmesi için, tabiri yerinde ise bir "kozmik beyin"e sahip olması gerekir. Öte yandan eğer pozitivistlerin iddia ettiği gibi, "Tanrı vardır" önermesi anlamsız ise, "Tanrı yoktur" önermesi de aynı ölçüde ve aynı nedenlerden dolayı anlamsız

demektir. Ateistin hücumları teisti inancından vazgeçirecek güçte değildir. Bu hücumlar olsa olsa onu "imancı" (fideist) bir noktaya götürür ki, fideizm, yani "inanıyorum ama kanıtlayamıyorum" görüşü psikolojik hiçbir rahatsızlığa neden olmayan bir durak noktası olabilir.

İnanan bir kimse, inancını destekleyecek bir kanıt bulamadığı için, inancından vazgeçmez. İnanmayan bir kimse de teıstık kanıtlar karşısında söyleyecek hiçbir şeyi bulunmasa da inanmayabilir. Ernest Nagel'in "Ateizmin Savunması'.' (The Defence of Atheism) adlı yazısında da işaret ettiği gibi, ateistin, "inanıyorum ve isbat etme gereğini duymuyorum" diyen bir kimseye söyleyecek hiçbir şeyi bulunamaz. 18. Binbir şüphesi olmadığı için, binbir kanıt getirmeyi gereksiz gören "kömürcünün imanı" karşısında ateistin eli ve dili bağlıdır.

Özetle söyleyecek olursak, bu yazımızda ateizmi dört görüş açısından incelemeye çalıştık:

(1) Klasik teistik kanıtların eleştirisinden güç alan ateistik görüşler; (2) Bazı sosyolojik ve psikolojik teorilerden kaynaklanan görüşler; (3) Ahlaki bir ilgi ve endişeden kalkan görüşler. (4) Bir dizi kavram çözümlemelerinden kalkarak teistik iddiaların anlamsızlığını ortaya koymaya çalışan görüşler.

Unutmamak gerekir ki, bu görüşlerin büyük bir kısmı Batı Hristiyan teizmi geleneği içinde doğmuş ve gelişmiştir. Hristiyan teizmindeki Baba-Oğul teriminin önemle yer aldığı Üçleme (Teslis) düşüncesiyle Freud'un ateizmi İsa'nın kişiliği üzerine kurulduğu öne sürülen Hristiyan ahlakının "bir de yüzünün öbür yanını çevir" anlayışı ve insanın günahkar olarak dünyaya geldiği görüşü ile Nietzche ve Camus'un "başkaldırı"sı; köleliği ve ırk ayırımını kaldırmanın, yoksulluktan yakınmanın, Tanrı'nın yaratma bilgeliğine ters düştüğünü kabul etmekle Feuerbach, Marx ve Engels'in iddiaları arasındaki ilişkiyi -görmek pek zor bir iş olmasa gerek. Başka türden bir teizm karşısında bütün bu eleştiriler güçlerinin önemli bir bölümünü yitirebilirler.

Eğer taklitten, günümüzde çok kullanılan bir deyimle "kültür emperyalizmi"nden kurtulmanın ve otantik bir kişilik ortaya koymanın bir anlam ve değeri varsa, o zaman "Tanrı öldü" yargısı karşısında herkesin şu üç soruya cevap bulması gerekir: Ölen hangi Tanrıdır? Kim öldürdü onu? Ve niçin öldürdü? Eğer ölen, günahın, ümitsizliğin, korku ve dehşetin kaynağı olan bir kavram ise, varsın ölsün. Eğer metafizik, yüzyıllar boyunca kurduğu bir yapıyı, kendi içinden gelen bir çözülme ve nihilizm ile bugün yıkılıyorsa, varsın yıksın. Ama eğer öldürülmek istenen, Tevrat'ın, İncil'in ve Kur'an'ın ortaklaşa kullandıkları bir ifadeyle "İbrahim'in ve İshak'ın Rabbi" ise, buna insanlığın gücü yetmeyecektir.

1-Bk. E. Gilson, God and Philosophy, Yak University Press, 1941, c. 63 vd.

2-P. Tillich, Shaking of the Foundations, New York, 1948, s. 63 vd.

3-Krş., Sidney Hook, The Atheism of Paul Tillich, Religious Experience and Truth, New York U.P., 1961, s. 59.

4-A. Flew, The Presumption of Atheism, New York, 1976,.. 59 vd.

5-Baille, The Sense of the Presence of God, Oxford, 1939, s. 4 vd. Ayrıca bk. aynı yazarın,

Our Knowledge of God, Orford, 946, s. 2.

6-J.A. T. Robinson, The New Reformation. London, 1965, s. 117-8.

7-Encyclopedia of Re!igion and Eghcs (Hasting) "Theism" maddesi.

8-D. Hurne, Diologues Concerning Natural Religion, Ed. N. K. Smith, New York, 1947, s.198.

9-Sınırlı bir Tanrı kavramından hareket ederek "kötülük problemi"ni çözmeye gayret edenlerin görüşleri için bk. E.H.Madden, "Evil and the Concept of a Limited God". Phisophical Studies, 18, 1967, 65-70.

10-E. Durkheim, The Elementary Forms of Religious Life, London, 1915; Sosyolojik görüşün eleştirisi için bk. J. Hick, Philosophy of Religion, New Jersy, 1965, s. 31 vd.

11-Freud, bu görüşlerine, Totem ve Tabu, Bir Yanılmanın Geleceği, Musa ve Monoteizm gibi eserlerinde geniş yer verir. Onun görüşlerinin derli toplu bir eleştirisi için bk. R.S. Lee, Freud and Christianity, London, 1948. özellikle Dokuzuncu Bölüm; ayrıca bk. E. Fromm, Psychoanolyasis and Religion, Yale, U.P., 1950, s. 21 vd.

12-Feuerbach'ın görüşleri için bk. P. Masterson, Atheism a d Alineation, (Plican Books)

13-The Porzable Nietzsche, ed. W.Kaufmann, New York, 1954, s. 95.

14-A. Camuse, The Myth of Sisyphus, İng. çev. J.0. Brien, London, 1955, s. 99.

15-J.N. Findley, "Can God's Existence Be Diepoved", New Essays in Philosophicol Theolgoy, ed. A. Flee ve A. Mac Intyre, London, 1955, s. 47-56

16-A. Flew, "Theology ad Fa1sification",New Essays in Philosophical Theology, . 98.

17-Eneyclopedia of Religion and Ethics, "Theism" maddesi.

18-E. Nagel. "The Defence of Atheism", A. Introduction to Philosophy, (ed. P. Edward ve A. Pop. New York, 1965), eserin içinde. (Pr. Mehmet AYDIN, Ankara Ünv. İlahiyat Fak.C.XXIV 1981)

Soru- cevap: Merhaba, sizden bir konuda yardim rica edebilir miyim? Benim ateist bir arkadasim var. Cok hümanist cok iyi niyetli ama Allah'i inkar ettikten sonra bunun bir onemi var mi ki! Sanki ona dogru bir bilgi ile yaklasilsa ikna olacakmis gibi hissediyorum ve onu ateizimden kurtarmak istiyorum. Sizce bu konuda nasil bir yol izlemeliyim. Simdiden Allah sizden razi olsun.

Öncelikle - şahsen - hiç bir insanın ateist olabileceğini düşünmüyoruz. Klasik örnektir, uçak düşene dek ateizm... Gelelim arkadaşınıza: 1- Allah'ın varlığının o kadar delili varken (www.islamicevaplar.com/allah-var-mi-allahin-cc-varliginin-delilleri-nelerdir.html) 2- Bir akvaryum düşünelim, yemi suyu temizliği ile ilgilenen biri var iken akvaryumdaki canlının kendisi ile ilgilenen kişiyi reddetmesi ne kadar "hümanizm" ile açıklanabilir? yaratılana sevgi var ama "yoktan" var edene, her şeyi en mükemmel denge ile yaratana ise "sevgi" yok! çelişki değil mi sizce? 3- Arkadaşınızın hümanist olduğunu iddia ettiniz. tanımıyor genel yorum yapıyoruz: acaba reklam, hava basma, çevre edinme için bunları yapıyor olamaz mı? "Allah rızası " dışındaki her şey bir amaç için yapılır .Tek başına insan sevgisi, insanlık adına gibi kavramların güdüleyici olduğunu - şahsen - düşünmüyorum! Asıl amacı hümanizmden ne, ideolojik-şahsi vb ...? 4- İslam dışında hümanist hangi din- dünya görüşü var ki Suna hanım? İslami emirler ve hümanizm konusuna bakılabilir (www.islamicevaplar.com/islami-emir-yasaklar-ve-humanizm.html) klasik itirazlar gelecektir: kadın hakları, el kesme, dogma... Zaten bunlara cevap için sitemiz açıldı! Ama buda bize ders olsun, Sitemize "hümanizm, batı düşünce tarzında kadın" gibi konuları da sitemize ekleyeceğiz inşallah. son not, hidayet Allah'tandır: kul isteyecek ki Allah ta versin. bizler sadece aracı olabiliriz, asıl mesele kul ile yaratıcının arasındaki bağla alakalı. selam ile, Muhammed Ehad

*

Türkiye’de ateist solun din söylemi

Giriş

Marx (1820-1895) ve Engels’in (1820-1895) 1848 yılında başlattıkları modern sosyalist hareket, ateizmi toplumsal yapıdan hareketle ön plana çıkarmış ve açıklamaya çalışmıştır. Bu durum ‘sosyo-politik ateizm’[1] olarak da isimlendirilir. Aslında sosyalizmin öncelikli amacı dini yok etmek olmadığı gibi onun karşıtı da teizm değil, kapitalizmdir. Buna göre dinle soyut ve saf entelektüel sâiklerle değil, sosyalist ideallerin engeli olması sebebiyle mücadele edilmelidir. Sosyalist ideolog ve siyasetçiler toplumu yeniden yapılandırma sürecinde dini en büyük engel olarak görmüşlerdir. Lenin (1870-1924) 1905 yılında yazdığı bir makalesinde şu ifadelere yer verir:

“Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi’ni, işçilerin her türlü dinsel uyutmacadan kurtulması adına mücadele etmek için kurduk... Bizim propagandamız tamamen bilimsel, dahası materyalist dünya görüşü üzerindedir... Fakat

bu hiçbir zaman yeri olamadığı halde din sorununun birinci plana alınması demek değildir.”[2]

Sosyolojik bir olgu olarak algılanan din, mülkiyetin ve sınıf çatışmalarının olmadığı bir toplum düzeni -yani sosyalizm- kurulup, toplumsal bütünün rahatsızlıkları tedavi edildiğinde kendiliğinden ortadan kalkacaktı. Marx’a göre yahûdiler seyyar satıcı hayatından kurtarılabilirse, Yahûdilik kolayca yok olacaktı.[3]

Son iki yüzyılda dinin tamamen sosyolojik bir olgu olduğu ve ortadan kaldırılabileceği şeklindeki tasavvur, bazı dışa kapalı, katı ideolojik yapı ve toplumlar dışında, günümüzde artık önemini ve geçerliliğini büyük ölçüde yitirmiş, düşünce, inanç ve teşebbüs hürriyetine dayalı ılımlı bir liberalizm ön plana çıkmışsa da ülkemizde 19. yy.’da olduğu şekliyle sosyalist teorilere büyük ölçüde bugün de bağlılığını sürdüren ve bu sâikle bütün dinî inanç ve değerlerin ortadan kaldırılacağına inanan ve bunun mücâdelesini veren kesimler mevcuttur. Eskiden Sovyetler Birliği’nde ve sosyalizmin hakim olduğu bazı üçüncü dünya ülkelerinde olduğu gibi ülkemizde de bazı sosyalistler ateizmi ideolojilerinin ayrılmaz bir parçası ve propaganda aracı olarak değerlendirmekte ve bilimsel ateizm olarak takdim etmektedirler.Bu makalede, mümkün olduğunca sınırlayıcı tanımlamalardan uzak kalmaya çalışarak bu ideali paylaşan çevrelerin, yazarların görüşlerinden örnekler vermek sûretiyle, eleştirel bir üslûpla, onların din söyleminin koordinatlarını belirleme amacını güdeceğiz.

Şunu da ifade etmeliyiz ki, inceleme konusu yaptığımız bu söylem, sol düşünceye sahip bütün ateistlerin din anlayışını yansıtmamaktadır. Kendilerine ve eserlerine atıfta bulunacağımız isimlerin[4] ortak özelliği ateizmi ve İslâm’a karşı mücadeleyi bayraklaştırmalarıdır. Ancak bu mücadelede Erdoğan Aydın ve Doğu Perinçek gibi bazılarında sosyalizm, İlhan Arsel ve Turan Dursun[5] gibi bazılarında ise akılcılık ve bilim vurgusu öne çıkar.

1. Din Algısı

Batı'da özellikle sosyal bilimlerde ilerlemecilik söylemi, pozitivist dogmatizm ve evrimci materyalist ideolojinin hakim olduğu XVIII: ve XIX. yüzyıldan itibaren Jhon Lubbock (1834-1913), E. B. Taylor (1832-1917), E. Durkheim (1858-1917) gibi sosyal bilimciler dinin kaynağını psiko-sosyal etmenlere indirgemişlerdir. Bu söylem sosyalist ideolojinin de benimsediği bir söylem olmakla birlikte, onlar dini daha çok sınıflar arası mücadelelerin bir ürünü olarak görmüşlerdir. Doğaya yenik düşen ilk insanlar tanrılara, şeytanlara, mûcizelere vb. şeylere inanmışlardır. Din, yaşamı boyunca çalışan ve yokluk çekenlere bu dünyada azla yetinmeyi, kısmete boyun eğmeyi, sabırlı olmayı ve öteki dünyada cennet umudunu sürdürmeyi öğretir.[6] Bu yönüyle Max'ın en ünlü sözleriyle din; "kalpsiz dünyanın kalbi, acı çeken kitlelerin afyonu (veya ağrı kesicisi) dur."[7] Buna göre halkı uyutan, sömürü ilişkilerini kolaylaştıran, zihni uyuşturan dinle mücadele edilmelidir.

Dine ilişkin bu tasavvuru -belki de biraz daha vulgarize versiyonuyla- ülkemizdeki ateist sol yayınlarda görmek mümkündür: Buna göre din insanların anlayamadıkları, karşısında güçsüz kaldıkları doğa ve toplum olaylarını, tasarladıkları doğa üstü gizemsel nitelikli güçlerle açıklamaya yönelmeleri ile ortaya çıkan toplumsal ve tarihsel bir olgudur.[8] İnsanların çaresizlik ve bilgisizliklerinden yararlanılarak üretilmiş olan dinler, insanın ölüm, cehennem ve tanrı korkusunu sömürerek yaşamaktadır.[9] Din sayesinde inanmaya elverişli yoksul insanlar, tanrının kendilerini denediği sanısıyla içinde bulundukları duruma katlanmaları sağlanarak zenginler yararına uyutulmaktadır.[10] Dinler çok tanrıcılıktan tektanrıcılığa doğru evrilmiş olup insanlık tarihine göre oldukça yeni sayılırlar. Din ne ezelidir ne de ebedî, gelecek zorunlu olarak dinsiz olacaktır[11] Kapitalizmin yıkılması sonucu, dine destek olan koşullar da yok olunca, süreç içinde dinin kaybolup gitmesi de kaçınılmazdır. Batı aydınlanmasında olduğu türden dinin dogmaları yerle bir edilmeden bilim, felsefe, özgür düşünce, laik ve demokratik bir hayat özetle aydınlığa giden yollar açılmayacaktır.[12]

Cüretkâr bir hareket ve tarafgir bir kısmî üstünlük ile sosyoloji, psikoloji ve kültürel antropoloji dinin doğuşunu ve özünü açıklamaya yönelik teoriler kurdu. Bazı çevrelerin tabulaştırdığı bu açıklayıcı teori rüyası ya da hayali artık bitmiştir.Kanaatimize göre bunun sebebi sadece nazarî ispatların kusuru değil, beşerî ilimlerin tabiatları gereği yargılama yetkisinin sınırlı oluşudur.[13] Zira sosyal bilimler insan dışında kalan olguları veya insan eyleminin yöneldiği dünyayı değil, bu yönelme eyleminin kendisini inceler.[14]

2. İslâm Algısı

Sözünü ettiğimiz sol kesimin İslâm'a ilgisi, anlam arayışının veya bilgi ve hakikat sevgisinin güdülediği bir anlama kaygısından ziyade, İslâm'ın, ideolojilerine engel teşkil ettiğini düşünmelerinden ve halkı din konusunda aydınlatma hevesinden kaynaklanmaktadır. Zira müslümanlar genel kültürden, akılcı düşünceden ve pozitif bilimden mahrum olmaları nedeniyle kendi dinlerini değerlendirebilecek yetkinliğe sahip olmadıklarından içeriğini bilir göründükleri şeriattan da habersizdirler.[15] Dolayısıyla İslâm'ın değeri ancak dışarıdan nesnel bir bakışla, aydınlanmış zihinlerce, layıkıyla takdir edilebilir. Ancak bu nâdir şahsiyetler, müslüman halka İslâm'ın ne kadar ilkel bir din olduğunu göstermek ve onları aydınlatmak için dahi olsa İslâm'ın orijinal kaynaklarını ve dilini öğrenmek adına yıllarını ve emeklerini israf etme lüksüne sahip değildirler. Bundan dolayı yüzyılda birkaç tane dahi olsa, yıllarını vererek

medreselerde, ilkel koşullarda İslâm geleneği içinde yetişmiş Turan Dursun ve Arif Tekin[16] gibi aydınlanma kahramanları İslâm kaynaklarından malzeme sağlamaları bakımından iyi değerlendirilmelidir. Hedef ve yönteme ilişkin bu ön açıklamadan sonra söylemlerinde İslâm'a dair öne çıkan vurgularını açıklamaya geçebiliriz.

2.1. "İslamiyet, Yahudilik ve Hristiyanlık Kaynaklıdır."

Bu söylemin sahipleri ilahi kitaplar arasındaki benzerlikten hareketle İncil, Tevrat ve şerhlerini Kur'an'ın ve İslâm'ın en önemli kaynakları olarak görmektedirler. Ancak Tevrat ve İncil de ilahi kökenli değildir. Turan Dursun'a göre, İslâm'ın da Yahudilik ve Hristiyanlığın da asıl kaynağı dinlerin en eskisi olan Sabiîlik'tir[17]. Muazzez İlmiye Çığ ise Sümer din ve edebiyatı ile Tevrat İncil ve Kur'an'daki benzerliklerden hareketle bu dinlerin asıl kaynağı olarak Sümer kültürünü gösterir.[18]Ancak ateist sol söylemi örneklemesi bakımından Erdoğan Aydın'ın yorumu daha karakteristiktir: Hristiyanlığın toplumsallaşıp devletleşemediği, Yahûdîliğin de kavimler üstü bir anlayışa sahip olamadığı Ortadoğu'da, tektanrıcı kültürün çok tanrıcı kültüre göre ileri ve üstün bir kültür olması nedeniyle, tek tanrıcı bir din için ortam hazır idi. İşte İslâm bu olanakları değerlendirecek bir yapıda ortaya çıktı. Egemen sınıfların dini olarak ortaya çıkan İslâmiyet, bölgenin egemen üretim ilişkilerine muhalif olmayıp, kölecilik dahil, sömürü ilişkilerini kutsaması ve ticareti önemsemesi nedeniyle kısa sürede Ortadoğu'ya egemen oldu.[19] İslâm dininin Yahudilik ve Hristiyanlık kaynaklı olduğu iddiası Batı'da özellikle XII. yüzyılda Haçlı seferleri sırasında bir savaş propagandası olarak işlev görmüştür. XX. yy.'da bazı müslüman âlimlerce ve müsteşriklerce ilmî ciddiyetle yapılmış çalışmalara kadar Hristiyan dünyada savunulagelmiş ve genel kabul görmüş bu yaklaşıma bugün şarkiyatçılar dahi iltifat etmemektedir.

Kur'an'ın sunduğu tarih perspektifinde İslâm, Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar bütün peygamberlerin tebliğ ettiği ve esası tek Allah'a ve âhirete iman ile güzel ahlâk olan Allah'ın dininin genel adı olarak sunulmuştur. İlahi kitaplar, farklı ilahî dinler vaaz etmekten ziyade, tek ilahi dinin farklı şeriatları (Musevî, İsevî) olarak konumlandırılmıştır. Bu nedenle İslâm dini ile başta Yahudilik ve Hristiyanlık gibi ilahî dinler olmak üzere, İslâm'ın dejenere olmuş versiyonu olarak görülebilecek Sabiîlik gibi bazı dinî gelenekler arasındaki benzerlik, bu dinlerin kaynağının özde "Bir" olduğunun işareti olarak görülebilir. Şu halde dinler arası benzerlik Kur'an'ın sunduğu İslâm tasavvurunu zayıflatması bir yana güçlendirmektedir.

2.2. "İslâm Şeriattır, Şeriat İse Çağdışı Bir Devlet Modelidir."

İslâm'ın öncelikle bir devlet modeli ve şeriat olarak algılandığı, İslâm'la şeriatın özdeşleştirildiği bu söylemin kurgusunu şöylece özetlemek mümkündür:

Şeriat demek, İslâm demek olduğu gibi şeriat devleti demek de teokratik devlet demektir ve İslâm'la teokrasi aynı paranın iki yüzü gibidir. Bu yönetim şeklinde, Tanrı'nın yeryüzündeki vekili olan halife, iktidarı Tanrı adına kullanmaktadır, halkına değil Tanrı'ya karşı sorumludur ve iktidarını kötüye kullansa, halkına zulmetse dahi ona itaat edilir. Cumhuriyet kuruluncaya dek 1400 yıl boyunca Müslümanlar bu despotik, monarşik yönetimlerle ilkel toplum şartlarında koyun sürüsü gibi yönetilmişlerdir. [20]

Diğer yandan şeriat kuralları değişmez özelliktedir; dinamik değildir ve evrensel olamazlar. Yaşamsa sürekli değişim içindedir. Beliren yeni gereksinimler yeni karşılıklar ister. Değişmeyen sabit bir hukukla ilerlenemez ve çağdaş olunamaz. Bundan dolayıdır ki, gerçek anlamıyla bir hukuk devletinde ve çağdaş toplum yaşamında egemenlik, geleneklere din ve inançlara verilemez. Verilirse hukuktan ve çağdaşlıktan söz edilemez.[21] İnsan hakları, laiklik, demokrasi gibi çağdaş insanlık değerleri ile uzlaşması mümkün olmayan İslâmcı akımlarla hesaplaşmak zorunludur; çünkü sadece cumhuriyetin kurumları değil, iki yüzyıllık geçmişe sahip olan ulusal aydınlanma hareketimizin bütün değerleri tehlikededir. Çağdaşlaşmak için aydınlanma zorunludur. Aydınlanma, aklın inançtan bilimin dinden bağımsızlaşması, aklın ve bilimin öncülüğüne, insan haklarına ve demokrasiye yöneliştir.[22] Batı bugünkü gelişimini, ilerlemesini ve uygarlığını din adamlarının saltanatına ve mel'anetine son vermekle sağlamıştır. İnsanlık tarihinin en önemli aşamaları insan aklının dinin tasallutundan kurtarılmış olduğu son üç dört yüzyıl içerisinde kendisini göstermiştir. Batı'da bu durum aydının dine karşı mücadelesinin bir sonucudur. Toplumlar ve kişiler ancak bağlı ve saplı bulundukları inançlarının temelsiz ve boş şeyler olduğunu gördükleri zaman değer sistemlerine ve ideolojilere yönelirler.[23] Türkiye'de emekçi halkın siyasal ve ekonomik mücadelesi hiç kuşkusuz ideolojik ve kültürel alanda aydınlanma mücadelesiyle el ele gelişecektir. Bundan dolayı şeriata karşı savaşmak kendini aydın bilen her insan için kutsal bir görevdir[24]; bu savaşa katılmayan aydınlarımız hıyanet içerisindedir.[25]

Bu söylem sahiplerinin aydınlanma, akıl, bilim, çağdaşlık, kavramlarıyla kurguladıkları retorik, Batı'nın kendi tarihsel koşullarında yaşadığı, bugün bir çok açıdan sorgulayıp aştığı bir dönemdeki tecrübelerinin evrenselleştirilip kutsanmasına dayanmaktadır. Onların XVIII. veya XIX. yüzyılda ve Hristiyan dünyada yaşamadığımızı fark etmeleri bir yana, pozitivizme ve marksizmin hazır kalıplarına ayarlanmış zihinleri, kutsadıkları aydınlanma dönemini dahi layıkıyla anlamalarına engel olmaktadır.

Her din, ideoloji ve felsefe ancak kendi mâkuliyeti içinde ve tarihsel koşullarında doğru kavranabilir. Bu nedenle İslâm'ın ilahi kitabı Kur'an-ı Kerim'in ana konuları olan inanç, ahlâk-hukuk ve ibadetlerin İslâm'ın değer yapısındaki yerinin doğru kavranması birçok açıdan önemlidir. Oysa sol söylem İslâm'ı, "evrensel, ilâhî ve ebedî hakikatin olmadığı, her şeyin tarihsel ve konjonktürel zorunluluklarca şekillendiği" ön kabulüne dayanan materyalist tarihselci perspektiften okumaktadır. Bu durumda tarihsel olanın evrenseli, konjonktürün ilkeyi, sınırlı olanın mutlak ve ilâhî olanı belirlediği öncelikle kabul edilmiş oluyor. Erdoğan Aydın'ın, namaz, oruç, kurban gibi ibâdetleri, "Arap toplumundaki 'köle-efendi' diyalektiğinin 'Allah-kul' ilişkisi olarak kurgulanması"; zekât ve sadaka ibâdetini, "İslâm'ın zengin ve fakir ayrımını dolayısıyla eşitsizlik toplumunu kutsallaştırıp meşrulaştırması ve sömürüyü teşvik etmesi" şeklinde yorumlaması İslâm'ı "tersinden okumasının" sonucudur. Oysa İslâm nazarında tarihsel koşullar sadece birer etkileyicidir, yani ilâhî hitap tarihsel olanı dikkate alır, fakat belirleyici ve asıl olan, sınırsız, mutlak ve hakîm varlık olan Allah'tır. Aynı şekilde Kur'an'ın fiili yasama ile ilgili az sayıdaki hukukî kuralları veya İslâm'ın belli bir tarihsel dönemdeki uygulama formu anlamıyla "şeriat" kavramı ile İslâm'ı özdeşleştirmek İslâmî değer yapısını tersine çevirmek veya İslâm'ı tersinden okumak demektir. Bu tavrın sebebi maddeyi

ve sosyal pratikleri esas alan maddeci, marksist felsefenin mutlaklaştırılıp adetâ dogmalaştırılması ve İslâm'ın da bu bağlamda değerlendirilmesidir.

Genel kabûle göre hukuk ile ilgili ayetler -ortalama bir değerlendirmeyle- Kur'an-ı Kerim'in % 4'üne karşılık gelmektedir. Diğer yandan, Kur'an'ın hemen bütünü inanç, ahlâk üzerinde durmakta, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak, dünya ve âhiret saadetini temin için izlenecek "doğru yolu" konu edinmektedir. Bu gerçekler ışığında öyle anlaşılmaktadır ki; Kuran'ın içerdiği inanç ve değerleri görmezden gelip, İslâm'ı, sadece onun somut/fiili uygulama ile ilgili emirlerini veya tarihin bir kesitindeki pratiğini kastederek "şeriat" olarak tanımlayıp gündeme getirmek, tartışmak bilgi yetersizliğinden kaynaklanmıyorsa kasıtlı bir saptırmadır. Mehmet Aydın'ın deyişiyle, Kur'an'ın temel hedefi herhangi bir "şeriat devlet modeli" değil, "müslüman toplumdur".[26] Veya F. Rahman'ın da işaret ettiği gibi, "Kur'an özünde iyiyi tavsiye edip kötülükten kaçındıran, canlı bir Allah bilincine sahip fertlerden oluşmuş, iyi ve âdil bir toplum oluşturmayı hedefleyen dinî ve ahlakî bir metindir.[27].

2.3. "İnsanlığın İlerlemesini Belirleyen Din Değil, Bilimdir"

Konu ettiğimiz sol yaklaşımın İslâm ile bilim ve akıl ilişkisindeki temel vurguları şöylece özetlenebilir:

İnsanlığın ilerlemesini belirleyen din değil, bilimdir. Din, bilim ve felsefe ile uzlaşmaz. Çünkü bilim ve felsefe özgür aklın işlediği konulardır ve dogmalara karşıdır.[28] Bilim maddeyi, din ruhu esas alır. Bilimsel bilgi doğrulanabilir, dini bilgi ise fantastik imgelerde ifadesini bulan dogmatik bir bilgidir.[29] Akıl-dışılık İslâm şeriatının temel eğitim ilkelerinden biridir ki, kişiyi düşünme gücünden ve yaratıcı zekâdan yoksun kılar.[30] Bilim geliştikçe insanlık metafizik düşüncenin avutucu etkisinden kurtulacaktır. Gerçek bilim felsefesi olan diyalektik materyalizmin, hayatın her öğesine ilişkin süregelen aydınlatma sürecinin henüz kanıtlayamadığı olgular, tanrının varlığını kanıtlayan olgular olmaktan çıkmıştır. Bilimin henüz tam anlamıyla açıklayamadığı olguların, öncekilerin izlediği evrim ışığında açıklanacağına "bilimsel anlamda mutlak bir inanç" beslenir olmuştur.[31] Bu söylemin sahipleri genel görüşleri çerçevesinde İslâm'ın inanç esaslarını, insanın yaratılış öyküsünü, peygamber kıssalarını, mucizeleri değerlendirmeye tabi tutarak Kur'an'ın verileriyle bilimsel ve tarihi verilerin çeliştiğini uzun uzun ıspatlamaya çalışırlar.[32] Oysa İslâm'ın İlâhî Kitabı, insanın duyu akıl gibi yetileri sayesinde bilgi edinebileceği fizik alana dair bilimsel bilgi veya geçmişe yönelik tarihî bilgi vermeyi amaçlamamaktadır. İlâhî bilginin asıl amacı insanı Tek Yaratıcı'nın varlığı ve nitelikleri konusunda bilgilendirmek ve bütün ilişkiler örgüsünü (Allah-insan-alem) buna göre düzenlemektir.[33] Kur'an'ın yer, gök, insanın ve alemin yaratılışı, yağmurun yağması, gemilerin yürütülmesi gibi fizik olaylardan bahsetmesinin sebebi, bu konularda pozitif (bilimsel) bilgi vermek değil, o dönem Arap toplumunun gözlemlediği fizik olaylardan hareketle varlığın anlamlandırılması konusunda insana yol göstermektir.[34] Kur'an " tabiata ilişkin açıklamalarda bulunurken, tabiî sebepleri inkâr etmez; onun reddettiği, tabiî sebeplerin nihaî sebepler olarak görülmesidir." Özetle Allah'ın insanlara vahiy aracılığıyla verdiği bilgi temelde; varlığın fizik değil, metafizik boyutu (gayb) hakkında bize yol gösterir. Zira tanrı veya varlığın, hayatın anlamı üzerine pozitif bilimin sınırlarında söylenebilecek çok şey yoktur.

İnsanların metafizik alana dair geliştirdiği felsefelerin bilgisel bir değeri vardır, fakat nihaî olarak bu felsefelerin doğruluğunun delili yoktur[35]İnsan açısından, varlığı kavrama iddiasında olan, başka bir deyişle metafizik alana giren her bilgide, bilgi ile inancın bütünleşmesi, hatta birbirine dönüşmesi kaçınılmazdır. Duyu ve akıl seviyesindeki bilgi, sınırlılığı sebebiyle mutlak bilgiyi kuşatma imkânına sahip olmadığından, bu alana ilişkin bilgilerimiz pozitif bilgi gibi objektif olamaz. Fizikten metafiziğe, başka bir deyişle somut bilgiden soyut bilgiye doğru gidildikçe, bilgiyi test etme olanakları, nesnellik azalır, öznellik artar, hatta bir noktadan sonra imkânsızlaşır. Bu hem insan bilgisinin sınırları, hem de varlık âleminin yapısıyla ilgilidir.[36] Ancak bu durum, öznel bilginin değersiz ve önemsiz, nesnel bilginin ise değerli ve önemli olduğu anlamına gelmez. Bilginin değeri sadece onun yöntemine değil, kaynağına ve insan için ifade ettiği anlama da bağlıdır. Vahiy bilgisi mutlak ve kuşatıcı bilginin sahibi Allah'tan kaynaklanır. Diğer yandan ilâhî kaynaklı olmasa dahi metafizik bilgi insan için vazgeçilmez bir öneme sahiptir.[37] Çünkü insan yaşayabilmek için varoluşunu anlamlandırmak durumundadır. İnsan için varlığın anlamlandırılması ise -ister dinî olsun ister din dışı- metafizik[38] bilginin konusudur. Tarih boyunca insanlığın, fizik doğaya ilişkin bilimsel nitelikli bilgilere sahip olmadan pekâla yaşamış olmasına karşın, varlığı anlamlandırma bağlamında inançlardan ayrı kalamaması bu tezimizi destekler niteliktedir.

2.4. "İslâm İnançları Adâlete, Bilime ve Akla Aykırıdır."

Söz konusu ateist söylemin kurgusunun kavranması bakımından İslâm dininin inanç konularına ilişkin yaklaşımlarından örnekler vermenin yararlı olacağı kanaatindeyiz:

İslâm'ın bütün inanç esasları gibi Allah'ın varlığının da gözleme ve deneye dayanarak bilimsel yöntemle ispatı mümkün değildir. Allah kendi varlığını, O'na inanmamızı gerektirecek açıklıkta ortaya koymamıştır. Tanrı'nın mutlak egemeni olduğu dünyada, binlerce yıldan beri süregelen adaletsizlik ve zulüm, O'nun yokluğunu göstermeye yeterlidir. Eğer mutlaka bir tanrı varsa onun adil bir tanrı olmadığını düşünmek gerekir.[39] Tanrı'nın varlığı gibi metafizik iddiaların meşru karşılandığı zamanlardan bugüne kadar geçen uzun yıllar sonrasında artık bilim, yaşamın doğa üstü bir güç tarafından yaratılmayıp, milyarlarca yıllık bir evrim içinde oluştuğunu göstermiş bulunmaktadır. Somut gerçeklerden hareketle, materyalist mantıkta ifadesini bulan biricik yaratıcı güç, uygun maddî koşullar üzerinde yükselen insan bilinci ve emeğinden başkası değildir.[40]Gerçekte peygamberlik diye bir kurum olmadığı gibi olması da gereksizdir. Üstelik vahyi ilhamdan ayırmak olanaksız olup, vahyin Allah'tan geldiği iddiasının bilimsel bir dayanağı yoktur. Çünkü ruh diye bir varlığın olmadığı, her şeyin yüksek düzeyde maddî varlık olan beynimizde başlayıp beynimizde bittiği, dolayısıyla insan düşüncelerinin, sezgilerinin, duygularının, karakterinin, heyecanlarının insan üstü güçlerce değil; "insanî ve maddî süreçlerce belirlendiği", bilimsel gerçeği ışığında tanrıdan gelen vahiy düşüncesi, tipik bir VII. yy. insanı yargısıdır[41]. Kur'an, yeni peygamberler ortaya çıkmasının, ideolojik ortamını kurutmak, iktidar parçalanmasının önüne geçmek, ideolojik ve anayasal boşluğu gidermek ve kazanılmış egemenliği koruyup genişletmek gibi doğrudan siyasi gereksinimleri karşılamak üzere toplanıp kitaplaştırıldı.[42] Kur'an'ın iç yapısının, dil, üslûp ve metin kurgusunun, mûcize oluşu bir yana, onun sistemsiz ve çelişkilerle dolu bir kitap olduğunu söylemek gerekir. Bilimsel açıdan bakıldığında ahiret inancı verili yaşamdaki doyumsuzluğun sonucu olarak, insanın tüm beklentilerinin karşılandığı koşullarda, süreğen yaşama özleminin,

basit bir yansımasından ibarettir. Ahiret inancı, insanlara "nasıl olsa öbür dünyada hak yerini bulacak; iyilerin tüm özlemleri gerçekleşecek, kötüler cezalandırılacaktır" düşüncesini aşıladığından egemenlerin sömürü düzenine hizmet eder: Bu durumda insanlar; zulme, sömürüye, eşitsizliğe karşı örgütlenip haklarını arayacaklarına ibâdete ve tevekküle yönelirler. Bundan dolayı tarih boyunca öbür dünya inancı; emekçi, dar gelirli ve ezilen kesimlerin sömürü düzenine yedeklenip, avutulması ve uyuşturulmasını kolaylaştırmıştır.[43] Kur'an'da tasvir edilen cennet yaşamı, tam anlamıyla asalak bir Arap aristokrat yaşamıdır. Diğer yandan dehşetli ve korkunç cehennem tasvirleri, zaman ve mekân üstü, bilge, erdemli ve merhemetli bir tanrıya değil, olsa olsa VII. yy. Arap insanına ait olabilir.Sözünü ettiğimiz kesim 'kader' inancını, daha çok 'insanın özgürlüğü' ve 'rızık' konuları bağlamında tartışır. Onlara göre Kur'an'ın sunduğu kader anlayışında, her şey Tanrı tarafından belirlenmiş ve hiçbir ahlâkî, hukukî, değer ve norma bağlı olmaksızın, Tanrı'nın 'keyfi gereği' gerçekleşmektedir. Bu işleyişte insanın herhangi bir katkısı olmadığı gibi, maddî şartların da belirleyiciliği yoktur. Şu halde insanın kaderini belirleyen Allah'ın insanı sorumlu tutup cezalandırması da zulümdür[44]. Diğer yandan rızkı Allah'ın paylaştırdığı inancı, sömürünün ve eşitsizliğin kutsanmasını ve inanırların pasifize edilmesini sağlamaktadır. Hiç kuşkusuz bu ateist söylem sahiplerinin en önemli zaaflarından biri inanç kavramının ontolojik gerçekliğinin farkında olmayışlarıdır. İnanç insanın bigâne kalamayacağı hayatî bir gerçekliktir. Her dinin, ideolojinin temel, şartsız ön kabulleri vardır ve bunların tümü inanç kapsamındadır. Kişinin inancında rasyonel, somut, bilimsel etkenler söz konusu olsa da inanç, mahiyeti gereği hiçbir zaman düşünüşümüzün kurallılığı ve somut olanla, bilimle sınırlandırılamaz. Bundan dolayı inanç, ilkece nesnel doğrulanmayı, denetlenme ve gerekçelenmeyi beklemeyen kabuldür. Bir takım ön kabulleri benimsemeden fen bilimlerinin bile kurulamayacağının, tabiata ilişkin bilgilerimizin dahi nihaî, kesin bilgiler olmadığının kabul edildiği günümüz dünyasında, ateistler kendi ideolojilerinin materyalist ön kabullerini hangi nesnel kritere göre ispatlayabilirler?Öncelikle ifade etmeliyiz ki, mahiyetinin ve üslûbunun farkında olunmadığında Kur'an'ı ve tabi ki İslâm inançlarını da doğru anlama ve değerlendirme imkânı peşinen yitirilmiş olur. Bundan dolayı yazarların İslâmî inanç ve değerlerle ilgili olarak Kur'an'a atfen ileri sürdükleri görüşleri, çoğu zaman, kendi önyargıları ve yanlış İslâm tasavvurlarının ürünü olup hakikatle ilgisi yoktur.[45] Öte yandan Tanrı, vahiy, melek, ahiret, gibi inanç ve değerler, metafizik (gaybî) olgular hakkında gerek savunmak gerekse reddetmek gayesiyle pozitif bilimlerin ölçülerine göre değerlendirmeler yapmak bilim değil, yalnızca bilim söylemiyle "metafizik" ya da "verimsiz spekülasyon" yapmaktır. Bu açıdan bakıldığında İslâm inançları bilim dışı değil bilim ötesi olduğunu söylemek mümkündür.

3. Söylemin Genel Karakteri ve Başlıca Zaafları:

Konu ettiğimiz ateist sol söylem özetle, İslâm'ı pozitivist 'bilim ve akıl' ile 'çağdaş insanlık değerleri' ve Marksist teoriler ölçütünde değerlendirir. İslâmî değerlerin bu ölçülere ters düştüğü, çağın gerisinde kaldığı, modernleşme imkânı olmadığı gibi modernleşmemizi de engellediği, dolayısıyla reddedilmesi gerektiği sonucuna varır. Ayrıca dinin sömürü ilişkilerinin devamını sağladığı, dogmatik bir yapıda olduğu, özgür ve yaratıcı düşünceyi engellediği de sıkça vurgulanır. İslâm'a yöneltilen bu eleştirel söylemin bir yönüyle XIX. yy.'ın son ve XX. yy.'ın ilk yarısında pozitivizmin Türkiye'ye girişiyle[46],Abdullah Cevdet(1869-1932),Hüseyin Cahit Yalçın(1874-1959) gibi pozitivistlerce İslâm'a karşı yöneltilen

söylemin[47] –biraz daha vulgarize- bir versiyonu ve kendi geleneğimiz bakımından “köksüz” olduğunu söyleyebiliriz. Oryantalizm adına İslâm’a yöneltilen eleştirilerin adetâ sözcülüğünü üstlenen Batı kökenli bu söylemin en önemli zaaflarından birisi de İslâm ve Hristiyanlığı “din” adı altında aynı kefeye koyup aynı ölçülerle değerlendirmesidir.Sosyalizmden çok ateizme vurgu yapan, katı pozitivizmden beslenen bu söylemin sahipleri ateizmi felsefi bir problem olmaktan ziyade, ideolojik bir dünya görüşü ve politik bir yaşam biçimi olarak sunmaktadır. Toplumumuzun kimliğinin ve kültürünün ana unsurunu yok etmeyi, anlam kaynağını kurutmayı hedefleyen, deyim yerindeyse ‘müslüman mahallede salyangoz satmaya’ çalışan bu söylemin, sosyalist ideallerden çok kapitalist emellerin ekmeğine yağ sürdüğü söylenebilir.Bulundukları konumları itibariyle “dünyevî makam ve imkânlara” kavuşan solcuların önemli bir kısmı, önceleri geçilmesi gereken zorunlu bir aşama olarak gördükleri kapitalizmin, gençliğinde okudukları kitaplarda anlatıldığı kadar da kötü bir şey olmadığını fark ettiler, sosyalist ideallerinden vazgeçtiler." Söylem düzeyinde ideallerini sürdüren bir diğer kısmının fiili konumları ise tartışma konusu; zira bir dönem sağ, milliyetçi, muhafazakar çevreleri “yeşil kuşak” teorisine payandalık etmekle suçlayan sol söylem, bugün “seküler kuşak” stratejisindeki konumunu sorgulamaktan oldukça uzak görünmektedir. Diğer yandan var olduğu toplumun, tarihinin ve kültürünün mayasına –dinine- ve ezici çoğunluğuna –dindarlarına- karşı dayatmacı bir hedefi idealleştiren; buna karşın özgürlük, insan hakları, demokrasi gibi çağdaş değerleri kutsayan bu söylemin, paradoksal bir biçimde kendisini inkar üzerine kurulduğunu ve totalitarizmi içselleştirdiğini söylemek mümkündür." Bu söylem sahiplerinin ılımlıları her ne kadar kalbin sınırlarındaki dine saygı duyulması gerektiğini ifade ediyorlarsa da, bunun lâf cambazlığından başka bir şey değildir; zira " kalbe hapsedilmiş bir din, inanç ve ideoloji tasavvurunun gerçekliği yoktur. Türk solu kendi benliğinden vazgeçerek başka bir “şey” olma idealini, imkansızı sürdürebilme uğruna konjonktürün estirdiği rüzgârı, gücü arkasına almaktan da çekinmez." Öte yandan, yerli ve kendisi olamayan her durumda nesne olma, başkalarının dümen suyuna kapılma zorunluluğuyla karşı karşıyadır.

Müslüman bir toplumda İslâm eleştirisi sadece entelektüel, felsefi bir tartışma değil, aynı zamanda bir kültür, medeniyet, değer ve kimlik eleştirisidir. Elbette farklı kültür ve medeniyetlerden istifade ederek kendi kültürümüzü eleştirebilir, zenginleştirebilir ve geliştirebiliriz. Ancak böyle bir faaliyet, yeni katılan unsurların kodlarını kendi değer sistemimizle bütünleştirerek başarılı olabilir. Asırlar boyunca oluşan ve derin anlam boyutları kazanan semboller dünyamızda ve tarih bilincimizde ani ve köksüz değişimler, toplumda onulmaz yaralar açabilmekte, aşılması güç problemler doğurabilmektedir. Fert ve cemiyet planında beşerî şahsiyetin devamı önemlidir. Bu istikrar ile oynamak toplumun şuuru ve kollektif bilinciyle oynamaktır. Bu durum toplumsal bunalımlara, benlik ve kültür krizlerine sebep olabilmektedir." Bu söylem sahipleri İslâm’ı değerlendirirken “bilim” ve “akıl”ı temel ölçüt alırken “bilim”i “Bilimcilik”, “akıl”ı “Akılcılık ” ile karıştırmak suretiyle zaman zaman “dogmatizm” olarak nitelendirilebilecek “katı ideolojik” bir yaklaşım sergilerler." Felsefi ve metafizik konular mahiyeti itibariyle deney ve tecrübenin, dolayısıyla pozitif bilimin konusu olmadığı halde -bilimin çağımızdaki otoritesinden yararlanmak amacıyla- dinî inançları çoğu zaman bilimsel ölçülere göre değerlendirirler. Din ve bilim felsefesi açısından değeri olmayan, bilimi kutsallaştıran[48] bu yaklaşım “tabu” diye niteledikleri dinin yaklaşımından daha dogmatik bir anlayıştır. Tarihin hiçbir döneminde bilim kendisini dine karşı bir “kurtuluş yolu”

olarak görmedi. Bilimin yegâne "yol gösterici" olduğu görüşü, çağımızda modern pozitivizmin güçlendirdiği bir inançtır. Bilgi imkânları tecrübî alanla sınırlı olan bilim, tasvir edici konumdan irşâd edici konuma gelerek, hakikat alanını da kendi ufkuyla sınırladı. Bilim kendisini pozitivizmin doğal mensubu olarak gören ülkemiz aydınlarının önemli bir kısmının kutsalları arasında yer almaktadır. Oysa bilimin ne'liği yerli yerince sorgulanmadan, dinin bilim adına sorgulanması ve hakkıyla değerlendirilmesi mümkün görünmemektedir. Modern Batı Felsefesi ilk olarak insanı, "bilen özne" olarak tanımladı; bilen özne (insan), ile nesneyi (madde) birbirinden ayırdı ve bir ilke getirdi: "Matematikle ifade edilemeyen bilinemez." Fakat 'özne'yi, 'ben'i matematikle ifade edemedi. Bundan sonra öznel olanın 'düşsel', 'gerçek dışı', 'yanılgı ürünü' olduğu sonucuna ulaştı. Bir yanda güvenilmez 'özne-llik-' diğer yanda matematikle ifade edilebilen 'nesne-llik-': Hayalî, gerçek dışı, uçan ruh (ben), sahici ve sabit madde. Bu felsefe, ikinci aşamada ise 'ben'i organizma saymayı benimsedi.[49] Böyle bir bilgi anlayışının varacağı yer 'madde dünyasının', 'beni' belirlemesi olabilirdi ve öyle oldu. Sonuç: "Özne'nin yitimi, insanî değerlerin tahribi ve maddenin hakimiyeti". Bu söylem sahiplerinin tezlerinden birisi de İslâm'ın çağdaş insanlık değerlerine karşı olduğu, modernleşme imkânının bulunmadığı, değerini yitirdiği, hatta modernleşmemizin önünde engel teşkil ettiği ve dolayısıyla reddedilmesi gerektiğidir.Tanrı'ya, dine ve kutsala rağmen insanî kazanım ve hak iddiası Antik Yunan kültürü ve onun üzerine inşa edilen Batı kültür ve medeniyetine ait bir tasavvurdur ve bugün de anlaşıldığı üzere bir yanılsamadan ibarettir. İslâm kültür ve medeniyeti perspektifinden bakıldığında, bugün insanlığın "evrensel insanlık değerleri" olarak nitelendirilen kazanımları "Allah'a rağmen" değildir. Çünkü İslâm nazarında, vahiy gibi insan aklının kullanımı da ilahi bir buyruktur...Ancak gerek tarihi tecrübeler gerekse günümüzde yaşananlar bize göstermektedir ki, asıl önemli olan ahlâk teorileri, evrensel bildirgeler vs. değil, bunların hayata geçirilmesidir. Bunun için de evrensel bildirgelerin, "evrensel ödevler ve ahlakî sorumluluklar" bakımından desteklenmeye ihtiyacı vardır. Bu da ancak değer üreten sistemler ve dinlerle mümkündür. Aslında başta Kur'an-ı Kerim olmak üzere, ilahi kitaplar incelendiğinde dinî öğretilerin asıl amacının insanlara ahlâk ve değerler konusunda bilgi vermek değil, onları ahlakî ve değer sahibi yaşam konusunda eğitmek ve onlara yol göstermek olduğu görülür. Bundan dolayı İslâm'ın modernleşmesi, modernizme teslim olup işlevsizleşmesi değil, evrensel mana ve ruhunu modern hayata vererek, ona muhteva ve anlam katmasıdır.Ancak bu ateist söylemin zaafları inananlar olarak bizlerin din söylemlerinin sağlıklı oluşunun göstergesi sayılmayacağı gibi bu iki söylemin uç versiyonlarının çoğu zaman birbirini beslediğini söylemek dahi mümkündür...Bu problemlerin aşılması için öncelikle yönlendirici, araçsal bir din eğitiminden çok objektif, baskısız ve seviyeli bir din eğitimine önem verilmesi gerekmektedir. Diğer yandan, "fikri ve vicdanı hür" fertler yetişmesi için, din veya bilim öğretiminde, bilginin mahiyeti, sınırları ve hiyerarşisinin kavranması, bunun için de "Din ve Bilim Felsefesi" öğretimine önem verilmesi zorunludur. Aksi durumda toplumda özgür düşüncenin gelişmesi, din veya bilim kaynaklı dogmatizmin hafiflemesi beklenmemelidir.

Kanaatimizce dünya standartları ve bilimsel ölçüler dikkate alınarak, gerek müslüman ilim adamları, gerekse şarkiyatçılar tarafından yapılmış çalışmalara kıyasla değerlendirmek gerekirse bu eleştirel söylemi, "ideolojik kavram ve şablonlar", "bilimsellikten uzak", "avamî, kaba, ham, hamasî" bazen de "agresif" unsurların belirlediğini söylemek yanlış olmayacaktır. Daha da üzücü olanı şu ki, bu söylem düzeyinde şekillenen din anlayışı, aralarında bazı

aydınların da bulunduğu, azımsanmayacak bir kesimin, çoğu zaman medyada ve siyasi düzlemde gündeme gelen din anlayışının da düzeyine işaret etmesidir. Aslında toplum olarak bizim kendi kültür tarihimiz, inanç ve değerlerimiz konusundaki amatörlüğümüzün de bir işareti olarak görülebilecek bu durum, sadece itikadî bakımdan değil, sosyal, siyasî ve iktisadî bakımdan da önemli sonuçlar doğurmaktadır. Bunun sonucu olarak profesyonellerce belirlenen dünya arenasında, hem "milli varlığımızı" ortaya koymamız zorlaşmakta hem de aleyhimizdeki kültürel ve siyasî tehlikeleri fark etme konusundaki basiretimiz bağlanmaktadır.[50] Mehmet Aydın'ın da işaret ettiği gibi, "Bugün hem İslâm'ı hem de modern hayatı bilen inanmış aydınların yeniden düşünmek, İslâm'ın fikrî yapısını modern bilim ve düşünceyi dikkate alarak yeniden kurmak gibi zor ama şerefli bir görev ve sorumlulukları vardır."[51]

Kaynaklar:

1] Aydın Topaloğlu, Teizm Ya da Ateizm, İst., 2001, s. 54.[2] Bk., V. Ilich Lenin; "Sosylizm ve Din", Novaya Zihn, (Eriş yayınları tarafından düzenlenmiştir) sayı: 28, 1905.[3] Marxist Düşünce Sözlüğü, "Din" md., İstanbul: İletişim yay. 1993, s. 138.[4] Ateist solun din söylemini tespit etmeye çalışırken eselerine atıfta bulunacağımız başlıca isimler şunlardır.: Doğu Perinçek, İlhan Arsel, Turan Dursun, Erdoğan Aydın, Server Tanilli, Muazzez İlmiye Çığ.[5] Aslında Turan Dursun sol dünya görüşüne sahip değildir. Fakat, kendi din söylemlerine hizmet ettiği için sözünü ettiğimiz müfrid sol ekol onu büyük bir iştiyakla bağrına basmıştır. Sol eğilimli yirmi dört aydın ve yazarın Turan Dursun'a ilişkin değerlendirmelerinin derlendiği Turan Dursun ve Aydınlanma (İst. 2000) isimli kitapta o, "Doğu ve İslâm dünyasının Luther'i, Rousseau'su", "aydınlanma savaşçısı" gibi sıfatlarla anılmaktadır. Diğer yandan o, biraz da teröre kurban gitmesinin yarattığı popülarite ile sosyalizm adına yayıncılık kulvarında mücadele yürüten bazı yayınevlerinin ve çevrelerin de, deyim yerindeyse, din üstadıdır. Bundan dolayı onun söylemi konumuz açısından bize önemli veriler sağlayabilir.[6] Lenin, agm.[7] Marxist Düşünce Sözlüğü, "Din" md., s. 137.[8] Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din, Ankara 1996, s.10.[9] Turan Dursun, Kutsal Kitapların Kaynakları 1, İstanbul 1997, s. 15.[10] Dursun, ae., s. 47.[11] Server Tanilli, İslâm Çağımıza Yanıt Verebilir mi, İst. 1991, s. 14.[12] Server Tanilli, "Turan Dursun'un Ardından", [Abit Dursun, Turan Dursun ve Aydınlanma, İst. 2000 içinde] s. 129.[13] Bkz., Antoine Vergote, Din İnanç ve İnançsızlık, İst. 1999 s. 11[14] Lucien Goldman, İnsan Bilimleri ve Felsefe, (trc. Afşar Timuçin) İst. 1997, s. 21.[15] İlhan Arsel, Kur'an Eleştirisi, İst. 1999, s. 21.[16] Turan Dursun, Arif Tekin [İkisi de uzun yıllar Diyanet teşkilatında üst düzeyde din hizmeti vermişlerdir] ve Erdoğan Aydın hayatlarının bir dönemini dindarca yaşamış, sonradan İslam'a karşı mücadeleye girişmişlerdir. Bu kişiliklerin oluşmasına olanak sağlayan geleneksel din anlayışının ve din eğitiminin bu vechesi çok yönlü olarak incelenmeyi gerektirmektedir. Bu bağlamda Turan Dursun ve Erdoğan Aydın'ın inanç serüvenlerini ve yetiştikleri ortamı da dikkate alan bir "otobiyografik tahlil denemesi" için bk., Muhammet Altaytaş, Hangi Din, İstanbul: Eylül Yayınları 2001, s. 15-34.[17] Bk., Turan Dursun, Din Bu 2, İst. 1995. (Kitabın tamamı bu konuya ayrılmıştır.)[18] Bk. Muazzez İlmiye Çığ, Kur'an İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, İst. 1995.[19]E. Aydın, Kur'an ve Din, s. 25.[20] Bk., İlhan Arsel, Teokratik Devlet Anlayışından Demokratik Devlet Anlayışına; Ankara 1975, s. XVIII-XXII[21] Turan Dursun, Din Bu 1, İst. 1998, s.259.[22] Tanilli, age, s. 9.[23] Bk., Arsel, "Giriş Bölümü", Toplumsal Geriliklerimizin Sorunları, Ankara 1972. [24] Doğu Perinçek, "Önsöz" [Turan Dursun, Hayatını Anlatıyor, İst. 1997 içinde] [25] Arsel, agy.[26] Mehmet Aydın, "İrtica Üzerine Bazı Düşünceler", İçe Kritik Bakış, İstanbul 1999, s.162.[27] Bk., Adil Çiftçi, Fazlur Rahman ile İslâm'ı Yeniden Düşünmek, Ankara 2000, s. 231.[28] Tanilli, age, s. 19.[29] E. Aydın, İslâmiyet ve Bilim, Ankara 1996, s. 39.[30] İlhan Arsel "Sunuş", [T. Dursun, Şeriat Böyle, İst. 1997 s. 5.][31] Bk.,Erdoğan Aydın, age, 10[32] Bu konuda ayrıntılı bilgi ve önekler için, bk., E. Aydın, İslâmiyet ve Bilim, T. Dursun, Din Bu 1 s. 190-217; S. Tanilli, age, 59-98.[33]Mehmet Aydın, "İlim-İslâm Münasebeti", Bilgi-Bilim ve İslâm, I, İstanbul 1992, s. 74.[34] "Göklerin ve yerin yaratılışında akıl sahipleri için alınacak öğütler(âyet) vardır. Onlar ayaktayken de otururken de yan gelip yatarken de Allah'ı anarlar ve göklerin, yerin yaratılışı konusunda düşünürler. Rabbimiz! Bunları boşa yaratmadın sen, derler." (Âl-i İmrân 3/190, 191)[35] "Bizim için dünya hayatından başka bir hayat yoktur. Ölür ve yaşarız. Bizi öldüren zamandan başka bir şey değildir." (el-Casiye 45/24) diyen müşriklere Kur'an: "Onların kesin bilgileri yoktur, onlar sadece zannediyorlar" (el-En'am 6/148) der.[36]Kadir Canatan, "İslâm Epistemelojisinin Temelleri", İslâmiyât (2000) III, 155.[37] Felsefeciler tarafından metafizik, ilimlerin en değerlisi, yücesi olarak görülmüştür. Bk., Mehmet Bayraktar, İslâm Felsefesine Giriş, Ankara 1997, s. 146.[38] Burada "metafizik" kavramı vahyi ve rasyonel bilgiyi, başka bir deyişle din ve felsefeyi kapsayacak şekilde, geniş anlamıyla kullanılmaktadır.[39] Erdoğan Aydın, İslâmiyetin Ekonomi Politiği, Ankara 1996, s. 55.[40] Erdoğan Aydın, ae., s. 68.[41] Erdoğan Aydın, Kur'an ve Din s. 121, 122.[42] Erdoğan Aydın, ae., s.81. [43] Erdoğan Aydın, İslâmiyet ve Bilim., s.1-3.[44] E. Aydın Kur'an ve Din, s. 37, 38.[45] Bilgi için bk., Muhammet Altaytaş, age, s. 152.[46] Pozitivizmin Türkiye'ye girişi ile ilgili öz bilgi için bk., Murtaza Korlaelçi, "Pozitivist Düşüncenin İthali", Modern Türkiye'de Siyasî Düşünce, Tanzimat ve Meşrutiyet'in Birikimi, İstanbul 2001, I, 214-222.[47] Bk., Ahmet İshak Demir, Cumhuriyet Dönemi Aydınlarının Dine Bakışı, İstanbul 2000 (basılmamış doktora tezi)[48] Örneğin Erdoğan Aydın metafizik konuların tartışıldığı 175 sayfalık, Kuran ve Din isimli kitabında, "bilim ortaya koymuştur ki...", "bilimsel veriler ispatlamıştır ki...", "çağdaş insanlık değerlerine göre..." şeklindeki ifadeleri 60 defa kullanmaktadır.[49] Bk., İsmet Özel, "Müslüman ve Bilgi", Bilgi-Bilim ve İslâm II, İstanbul 1992, s. 60.[50] Günümüzde, Turan Dursun ve Erdoğan Aydın örneğinden hareketle İslâm'a yöneltilen eleştirel söylem ve bunun ilmî değerlendirmesi için bk., Muhammet Altaytaş, age.[51] Mehmet Aydın, İslâm'ın Evrenselliği, İst. 2000, s. 21. Geniş bilgi için özellikle İslâm'ın evrenselliği ve modernleşmesi konularında yararlandığımız ufuk açıcı bu esere bakılabilir. (Muhammet Altaytaş - İslamiyat Dergisi)

Deizm Yanılgısı

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için, ‘Bilim değişmez mi?’, ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘İslam alimlerinin objektifliği’, 'İslam'ın emirleri ve Hümanizm’, ‘Kur’an ve bilim’, ‘İslam Biliminin Rönesans’a Etkileri’, ‘İmtihan Dünyası’, ‘Evrim Teorisi’, ‘Ateist akıl’, ‘Ateizm Yanılgısı’, ‘Agnostisizm Yanılgısı’ başlıklı yazılarımızın da okunmasını özellikle tavsiye ederiz.

Tanımı

“İngilizce: Deism; Fransızca: Deisme; Almanca: Deismus olarak kullanılan deizm, ‘vahyi inkâr etme, Allah’tan başkasına inanmama’ manalarına gelir. Türkçeleştirme çalışmalarında “deisme” terimi, ‘Yaradımcılık ve Yaradancılık’ deyimleriyle karşılık bulmuştur.” (Orhan Hançerlioğlu, “ Nedentanrıcılık”, Felsefe Ansiklopedisi, IV/ 237); Latince’de “Tanrı” anlamına gelen “deus” kelimesinden türetilmiştir. (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 8; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe sözlüğü, s. 191; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 31; https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) “Deizm, Yunanca’da yine “Tanrı” anlamına gelen “theos” kelimesinden türetilmiş olan “Teizm (Theism)” ile aynı kökten gelmektedir.” (Hüsameddin Erdem, “Deizm”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, IX/109) “Aslında orijinal haliyle her ikisi de Tanrı veya Tanrıların varlığına inanmak anlamına gelmekte ve bu yönüyle de “Ateizm (Atheism)” in antitezini oluşturmaktadırlar.” (Mehmet S. Aydın, Din Felsefesi, s. 173; Orhan Hançerlioğlu, Felsefe Ansiklopedisi, IV/237-238) “Deizm kavramı, köken olarak Latincede “Tanrı” anlamına gelen “Deus” kelimesinden türetilmiştir. Aslında deizm, Tanrıya inanmak anlamına gelir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 503; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 9) “Ancak zamanla Yunanca Tanrı anlamına gelen “Theos” kelimesinden türetilen Teizm, ‘yaratıcı ulûhiyet’ anlayışını ifade etmek için kullanılmıştır. Deizm ise kendine özgü felsefi bir kimlik kazanmıştır.” (M. Aydın, Din felsefesi, s. 173)

“Deizm 'Tanrı, alemi ve içindekileri yarattı ve bir kenara çekildi.' diyen Aristo'nun Tanrı anlayışı şeklindeki bir inanç biçimidir.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150) “Allah tabiat kanunlarının etkisiyle mekanik bir şekilde kendi kendini işleyen bir düzen kurmuştur, bir daha müdahale etmez.” (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) “Deizmde köşesine çekilen tanrı anlayışı hakimdir. Aristo'ya göre tanrı evreni yaratmış ve köşesine çekilmiştir. Tanrının işini kulları tayin eder.” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 53) “En önemli ilkesi rasyonalizmdir. (akılcılık)” (Rasim Özdenören, Kafa karıştıran kelimeler, s. 46; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46) “Tanrıyı ilk neden kabul eden akılcı din öğretisidir.” (S. Hayri Bolay, Felsefi doktrinler sözlüğü, s. 64; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) “Ateizm karşıtı bir dünya görüşüdür.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52) “Vahiy inkar eden bir felsefedir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 31; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) “Peygamber, kutsal kitap, ahireti reddeden görüştür.” (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; Ali Bulaç, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı 60, s. 60-67) “Vahyi, peygamberi, ruhu inkar eder.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 107) “Deizm, başlangıçta dünyayı yaratan ancak daha sonra buna müdahale etmeyen bir tanrıya inanır.” (Leslie Stevenson, “Deism”, Eighteen Takes on God, s. 53; Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 235; Hüseyin Peker, Din psikolojisi, s. 98; Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 52; Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29; Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 38; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 308; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması

Gerekenler, s. 7, 17, 38; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 36) "Dolayısı ile aleme 'insan' istediği gibi müdahale etmekte özgürdür. Kozmik alem Tanrınındır, dünya (işleri) ise insanlara aittir. Deizmde Tanrı "emekliye" ayrılmıştır. Deizmde Tanrı aşkındır, içkinliği reddeder ve dolayısı ile de panteizmin zıddıdır." (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) "Yunan düşüncesinin vardığı ya da çıktığı nokta deizmdir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) "Deizm, aleme müdahale etmeyen bir Tanrı anlayışı; akla ve bilime gösterilen sonsuz güven gibi iki temel anlayıştan yola çıkarak sonunda akıl dini veya tabiî (doğal) din olarak nitelendirilmiştir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 11; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 10) "Deizmde Tanrı, saati yaratan bir saatçi gibidir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 36) "Bu mantığa göre tanrı bir bakıma ebedi istirahate çekilmiştir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 38) "Deizm, Latince Tanrı anlamına gelen "deus" kökünden geldiği için, başlangıçta ateizmin karşıtı olarak kullanılan bu isim daha sonraları Hristiyanlığa bir tepki olarak kendini göstermiş (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7) Tanrı inancını korumakla birlikte, kilisenin tutumuna duyulan şiddetli tepki yüzünden vahiy, peygamberlik ve mucize gibi dinî değerlere karşı çıkmanın sembolü olmuştur. Deizm, yaşama ve dünyaya müdahale etmeyen Tanrı anlayışını savunur. Panteizm ise Tanrı-evren özdeşliğini ileri sürmüştür. Panteist, Tanrıyı yaratıcı olarak kabul etmez çünkü O, evrenden ayrı değildir. Onlar Tanrı'nın varlığını inkâr etmemekte sadece mahiyetini farklı yorumlamaktadırlar." (Aydın Topaloğlu, Ateizm ve Eleştirisi s. 19-21)

"Sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını benimseyen kişiye deist denir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) "Deist, doğaüstü vahye dayalı bir din yerine doğal ya da rasyonel bir dine inanan kişidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 70, 252; W. Allen Wood, Kant'ın Deizmi, s. 336) Kısacası; "Ateist Allah'ı yok saymaya, deist ise Allah'a sınır koymaya kalkışandır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 83) "Bir deist olduğunu açıkça beyan eden ilk düşünürdür Charles Blount olmuştur. Fakat o da daha sonra intihar etmiştir. Matthew Tindal tarafından yazılan 'Christianity as Old as the Creation' daha sonraları "deistlerin mukaddes kitabı" olarak anılmıştır." (TDVİA, Deizm, s. 110)

Tarihi

'Deizm' terimi ilk defa İsviçreli reformist teolog Pierre Viret tarafından, dini inançları savunduğu 'Instruction Chrestienne' isimli eserinde kullanılmıştır. (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 212; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10; https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/deizm) "İncil'i 'eleştiren kişileri' kastederek (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 195) "İsa Mesih'i ve Hristiyanlık doktrinlerini inkâr eden ateistler" (TDVİA, Deizm, s. 110) anlamında "bu sözü 'Türkler ve Yahudiler' için kullanmıştır." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 10, 12, 107)

"Kilisenin baskıcı otoritesi, teslis akidesi, evren'i ve insana müdahale etmeyen bir tanrı fikrinin doğmasına sebep olmuştur." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 27; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 14) Deizm, "ilk kez İngiltere'de kullanılır." (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) "ilk kez 17. yüzyılda İngiltere'de ortaya çıkan bir akımdır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 221, 236) "Deizmin temelinde, 17. Yüzyılda doğa bilimlerinin gösterdiği muazzam gelişme olgusunun yattığı görülür." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 45) "Deizmde Tanrıyı temsil eden doğadır. Bu bakımdan doğa tabir caizse tanrının kendisidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) "Deizm İngiltere'de doğmuş, Fransa Almanya'da gelişmiştir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160) "Deizm, Fransa'da

İngiltere'nin aksine dinsel bütün öğelerden soyutlanarak sadece materyalist ve devrimci bir ruh halini alır. Voltaire, Montaigne, Rousseau bu akımın öncülerindendir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) "16. Yüzyılda tanrıtanımazlığın karşıtı olarak ortaya çıkan deizm, tanrının belirli kurallara göre işleyecek şekilde evreni yarattığını ileri süren ve sonra her şeyden elini çektiğini kabul eden, akla ve bilime ileri derecede güven duyan felsefi bir harekettir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 20; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 15) "17. Yüzyılda İngiltere'de deizm yayılmaya başlar. İlk başlarda Tanrıya ve 'ahiret hayatına' inanmakta idiler." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 23) "İngiliz deizminin kurucusunun Lord Herbert of Cherbury" (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) olduğu ve aynı zamanda "Deizm Temel ilkelerini de belirlediği." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 201) kabul edilir ama ilginç olan "Lord Herbert of Cherbury kendisini hiçbir zaman bir deist olarak tanımlamamış" (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) olmasıdır. "Deizmin ilk kurucularından biri olarak kabul edilen Lord Herbert'in Tanrı'ya ve ahiret hayatına inanmakla beraber ilahi metinler hakkında önemli şüpheleri vardı." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) "Buna rağmen "Deizmin babası olarak anılan Lord Herbert, ölüm döşeğinde iken İrlanda başpiskoposunu da çağırmıştır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 65) "17-18. yüzyıllarda ortaya çıkan bu inanç sisteminde kişi işlerin iyi veya kötü olmasını akla ve doğaya göre belirlenebileceğini ileri sürer." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 19) Deizm, "17. yüzyılın ilk yarısında İngiliz düşünür Edward Herbert ile başladı ve en yaygın olduğu ülke İngiltere idi." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 20) Deizm "İlk kez, İngiliz düşünür Edward Herbert, sonra Voltaire, Rousseau, T. Paine gibi isimler ile temsil edilir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24) "Temsilcileri Fransız Jean Bodin ve İngiliz (Edward) Herbert of Cherbury'dir." (İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12) "Cherbury vahyi, kaderi, kutsal kitapları reddeder." (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) "Deizmin ana vatanı İngiltere'dir. Amerika'da yayılmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) "Deizm özellikle XVII. ve XVIII. yüzyıllarda Avrupa'da en güçlü dönemlerini yaşamıştır." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504) "David Hume, bilim ve mantığı deizmin belirleyici unsuru haline getirmiştir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 18) "Rousseau, Voltaire ve Kant deisttir." (Bilgehan Eren, Aylık, Temmuz 2014, 119. Sayı, s. 46; İktibas, Mart-Nisan 1999, 17. Cilt 243-244. Sayı, s. 9-12; Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25; Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 504; Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 160)

"Deistlerin, Hristiyanlığın anlaşılması güç olan Tanrı inancına karşı, geleneksel öğreti ve vahiyden bağımsız bir Tanrı tasavvuruna sahip olduklarını söylemek mümkündür." (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi, s. 9) "Deizm, özellikle Hristiyanlığın sahip olduğu Tanrı, vahiy ve peygamber anlayışları başta olmak üzere geleneksel inanç ve kabullere karşı akılcı yaklaşımlar getirme ve Hristiyanlığı akılcı temellere oturtmaya yönelik bir yaklaşımın sonucudur." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233) "Deist yazarların Tanrı'nın alemin işleyişine müdahale etmediği yönündeki inançlarının, aynı zamanda Tanrı'nın aşkınlığı düşüncesine dayandığı ve Tanrı'nın Hz. İsa'nın bedeninde yeryüzüne indiği şeklindeki geleneksel Hristiyan öğretisine karşı, Tanrı'nın aşkınlığını korumak ve aynı zamanda antropomorfizmden uzak durmayı amaçladıkları düşünülebilir." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 227) "Deizm, Aydınlanma döneminin dini olarak adlandırılabilir. Deizmde akla ve bilime aşırı güven vardır." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 13; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) "Deizmin kutsalı akıl, bilim ve ahlaktır." (Ekrem

Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 8, 60) Paine, "Benim dinim aklımdır." (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. "Deizm, laikliğin bir tür felsefesidir." (Y. N. Öztürk, Deizm, s. 9-15)

Çeşitleri

"Deizmin tek bir türünden söz etmek mümkün değildir. Tarihi süreç içerisinde deist düşünürlerin ortaya koyduğu birçok farklı deizm anlayışı ortaya çıkmıştır. Bunun temel sebeplerinden birisi deist düşünürlerin ilahî vahiy yerine aklı temel referans kaynağı olarak kabul etmeleridir." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 443) "Deizmin birçok çeşidi." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 69) ve "ekolleri" (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) bulunmaktadır. Deizmin üzerinde ittifak edilmiş kesin bir tanımının olmayışını onun kaygan tabiatına yorabiliriz. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 8, 23, 85, 91) "Günümüzde deizmin birçok alt akımları doğmuştur: Monodeizm, Polideizm, pandeizm, ruhsal deizm, Hristiyan deizm, bilimsel deizm, hümanist deizm gibi... Hepsi de kendilerine özgü bir din yapısı inşa etmişlerdir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 19-20) "Modern deistler tek bir yapı halinde bulunmamaktadır. Deizm; mono, poli, pan, ruhsal, Hristiyan, bilimsel, hümanistik gibi kategorilere ayrılabilir. (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) 'Klasik deistler' kilise karşıtıdır ama kendisini Hristiyanlığın bir parçası olarak görürler. Modern deizmde inanılan Tanrı, 'doğanın tanrı'sıdır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 27-29) "Samuel Clarke, 'A Demonstration of the Being and Attribut es of God and Other Writing' adlı eserinde deistlerin dört ayrı anlayışa sahip olduğunu belirtir. Bazı deistler, başlangıcı ve sonu olmayan, aynı zamanda iradeli ve hür bir varlık olarak âlemi en güzel şekilde yaratan ancak âlemde meydana gelen olayların hiç biriyle uğraşmayan, atıl bir Tanrı inancına sahiptirler. Diğer bir grup da Tanrı'nın âlemle ilgilendiğini, müdahale ettiğini ancak bu müdahalesinde ahlaka yer vermediğini iddia etmişlerdir. Başka bir deist grup ise Tanrı'nın ahlaki sıfatlara sahip olduğunu kabul etmekle beraber ahiret inancının ve ahlaki ilkelerinin Tanrı ile insan arasında bir işlevselliğe sahip olmadığını iddia eder. Bazı deistler de doğru olan dini ve ahlaki öğretileri kabul etmekle beraber bütün bunların vahiy ile sağlanabileceğini ancak bunun sadece Hristiyan vahiy ile sağlanamayacağını iddia ederler. Diğer bir grup ise aklın ve nübüvvetin tespit ettiği hakikatlere ihtiyaç olduğunu ancak bu hakikatlerin aklın süzgecinden geçerek onaylanmaları şartıyla geçerli olabileceğini söylemişler." (Ş. A. Düzgün, Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin. Diyanet Aylık Dergi 320 (8), s. 7-9)

"Modern insan içinde Tanrı hala var fakat sadece kendi istediği isim ve sıfatlara haiz olarak." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 40) "Deistler Allah'a sıfatlarına sınır getirmektedir" (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) "Deizm, tanrının insan ve alem ile ilişkisinde belirleyici olan sıfatlarının terkine varan bir noktaya kaymıştır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 74) Aslında, "Deizmi, tanrının sıfatlarının yok sayılması şeklinde algılamakta mümkündür." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 207) "Deizm çeşitleri olmakla birlikte hepsinin özeti, 'benim hiçbir arzuma din karışmasın' şeklinde özetlenebilir. Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) "Modern İnsan, dinin ve tanrının sunduğu dünya yerine kendi kurduğu dünyada yaşamak istemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 121)

İddiaları

"Deist ilahi yaratmayı kabul eder ancak ilahi vahyi reddeder. Deiste göre sadece insan aklı, dini ve ahlaki doğruya dair bilmemiz gereken her şeyin cevabını bize verebilir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 10; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 12; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 50) "Deizm'e göre insanın Tanrı'dan kaynaklı

herhangi bir sorumluluğu yoktur." (E. Dorman, "Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi", 224) "Deizm'e göre iyinin ne olduğunu bilmek için dinlerden birine inanmak şart değildir." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 448)

"Deizmde tanrı, insanların ilişkilerine karışmaz. Sadece, ilk evrene ilk hareketi verenin Tanrı olduğunu iddia eder." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 15) "Deizmde yaratıcı evreni kendisinin müdahale etmeyeceği tarzda, yani saat saatçi ilişkisi şeklinde kurgulanmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 115) "Dünya, kendi yasalarıyla işlemek üzere bırakılmıştır." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 29)

"İlahi din, vahiy, peygamber ve kutsal kitap kabul edilmediğine göre, 'Deizm'de hakikat nasıl kavranmaktadır?' denildiğinde Deizm'in cevabı 'akıl'dır. Kimin aklı ya da "Hangi akıl?" sorusuna deistlerin verdiği cevap "Tanrı'nın aklı" şeklindedir. Tanrı'nın aklı ile insanın aklı arasındaki alâka nedir? sorusuna ilk deistler şöyle cevap verir: İnsan, Tanrı'nın ezelî özelliklerinden pay alır. Tanrı'dan pay olarak aldığımız dört özelliğimiz vardır. Bunlardan birisi insanın doğasıdır. Diğer ikisi iç duyularımız ve dış duyularımızdır. Dördüncüsü ise aklımızdır." (Şaban Ali Düzgün, "Deizm: Öncü İsimler ve Temel Doktrin", Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm, ed. Sönmez Vecihi vd. (Van, 2017), s. 4) "Bu dört özellik tüm insanlarda karşılığı özellikler bir şeyin hakikatini bilmek için yeterli olup, doğru bilgi elde etme konusunda kaynaklık oluştururlar. Deistlere göre bunların dışında kesin bilgi veren başka bir kaynak yoktur." (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm'in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 445)

"Deistlere göre insanlara yol gösterecek şey bilimsel bilgidir. Peygamberlerin getirdiği dinler tanrı kökenli değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 62) "Deizm'e göre mevcut dinler akıl ve bilimle çelişmektedir. Bu dinler insanlığa barış ve kardeşlik yerine, savaş, kan ve gözyaşı vermişlerdir. Çatışmanın ve marazın kaynağı olmuşlardır. Bütün dinler aklı ve beyni prangalamıştır. İnsan özgürlüğünü sınırlamışlardır. Bu dinlerin ortaya koyduğu kabuller insanın ahlaklı olmasını da temin edememektedir." (E. Dorman, Deizm ve Eleştirisi: Tarihsel ve Teolojik Bir Yaklaşım, 499; Paine, Akıl Çağı, 66; Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 16) "Deizme göre akıl olduktan sonra ne peygambere ne de vahye ihtiyaç vardır. Dua ve ibadetlere de ihtiyaç yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) "Deizm, Ahlak kurallarının vahiyle belirlenmesine karşı çıkar. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) Aklın ahlak kurallarını koyabileceği iddia ederler. Doğal din anlayışını savunurlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 24; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 194) "Deizmde 'tabii/doğal din' anlayışı fikri savunulur." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) "Paranın ve ilerlemenin adeta kutsandığı modernleşme süreçleri, zaman zaman semavi dinlere karşı da bir başkaldırıya dönüşmüş ve pozitivist düşüncenin desteği ile de metafizikten tamamıyla arındırılmış bir bilim anlayışı tesis edilmeye çalışılmıştır." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 23) "Din ile bilimin bir arada olamayacağını, dinlerin insanlarca uydurulduğu ve bilim geliştikçe dine gerek kalmayacağını iddia ederler. Pozitivizmin kurucusu olan Comte, dini, insan düşüncesinin evrimi sürecinde ilkel, olgunlaşmamış bir aşama olarak tanımlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 32) "Comte tarafından üç hal kanunu ileri sürülmüştür. İnsanlık tarihini üçe ayırır: Teolojik, metafizik ve pozitivist dönem. Son dönemde dinler ortadan kalkacaktır. Lakin aradan geçen 200 yıla rağmen kehanet gerçekleşmemiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 63) "Öncesinde hocası Tylor'un monoteizm görüşünü benimseyen Andrew Lang, daha sonra ilkel halklarda atalar kültürüne de doğa kültürüne de rastlamadığını söylemiştir. Dinin kaynağı korku olsa idi, ilerleyen zamanla olayların mahiyeti anlaşıldıkça insanların dinsiz kalmaları gerekirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) "Doğal din kavramı, hiçbir aracı olmaksızın sadece akıl yoluyla kavrayabilecek yalın bir tanrı inancını belirtir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 71) 'Doğal din' dedikleri, kendilerince kurallarını koydukları ve çoğu paganizmi andıran ritüelleri savunurlar! "Kant, aklın sınırları içindeki bir tabii din anlayışına savunur, doğal ya da rasyonel bir dine inanır. 'Evrenin açıklanabileceği

düşüncesi' ve 'kendi kendine yeterli tabiat anlayışı'nın yerleşmesi aydınlanma düşünürlerinin çoğunlukla deist olmasına yol açmıştır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 31) "Ateistler hala tesadüfen başlangıca, deistler ise mekanik bir yaratma ile başladığına inanmakta; ancak her iki grup da ileriye doğru ucu açık bir 'evrimi' savunmaktadırlar." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 116) Mesela, deizmi savunan bir kitapta insan için açıkça 'hayvan' kelimesi kullanılmaktadır: "İnsan kendi kaderini öğrenmek için kutsal kitabı değil, tabiat kitabını okumalıdır. Tabiatı dikkatlice okuduğunda insan kendisinin tabiatın hiyerarşik düzen basamağının en tepesinde yer alan bir 'hayvan' olduğunu anlayacaktır. Yapması gereken tek şey akletme özgürlüğünü kullanmaktır." (Yazar yok, Bible-Scraps with Notes bu a Deist, London 1834; Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 23)

"Ateistlerin neşrettikleri din karşıtı eserler, kendini deist olarak tanıtan zümrelerin de besin kaynağıdır. Aralarındaki fark, tanrılı ve tanrısız olmadır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 12) Tıpkı, Yahudi veya Hristiyan oryantalistlerin İslam aleyhine yazdıkları eserlerin, ateistlerin besin kaynağı olması gibi! Zaten 'Dünya Deistler Birliği'ni (www.deism.com/post/deism-compared-to-islam) incelediğimizde de, İslam hakkında klasik oryantalist ithamlar aynen tekrar etmektedirler!

Eleştirisi

"Deizm Batı kaynaklıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7) "Günümüzde deizmi bir dünya dini haline getirmek isteyen küresel güçler vardır." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) "Din bugün Batıda Hümanizm değilse de, deizmdir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 18) ve "Akılcı olduklarını ileri sürseler de, baştan aşağı tezat dolu olan bu inanç sistemi, günümüzde popülerleşmiş." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 9) "bir modern hurafedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 7)

"Aynı kalemden çıktığı çok belli olan sorular, genç dimağları şüphe ve inkârcılığa sevk etmek amacıyla her yerlere serpiştirilir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 53) "Hedef kapitalizmin tüketim mantığını özümsemiş bir gençlik inşası ise, deizm epeyce yarayışlıdır. Kulaktan dolma bilgilerle inşa edilen inanç, ustalıkla sorulan sorular karşısında ciddi biçimde tökezlemektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 296) "Modern deizmin liberal değerler üzerinden bir çıkış yolu bulma çabası dikkatlerden kaçmamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 289) "İngiliz filozof Simon Critchley; 'liberalizm, zayıf bir deistik tanrıdır. Liberallerin istediği, dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır.' demektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 48) "Deizmin görevi, genç hayatların alanına sızıp onları çekip çevirmeye elverişli konuma getirecek sarsıntılar meydana getirmektir. K**apitalizm gence neye, nasıl ve ne kadar inanacağını da empoze eder**." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 68) "Modernizm, Tanrısız ve dinsiz bir yeryüzü toplumunu oluşturma çabası içindedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 275) **"Deizm sahte bir din kisvesidir.** Deistler inkar etseler de deizm, kapitalist küreselleşmenin yeni dünya düzeni için uyarladığı din suretli bir dekordur. Deizm, kapitalist dünyaya biçilen manevi bir dekordur. Kof bir inanç paketidir. Gençlere, kendi köşesinden olup bitenleri seyretmek ile yetinen, yeni ama şirin bir tanrı sunulmuştur. Bu Tanrı bireyci, müsrif, 'ben nesli' için tasarlanmıştır. **Bu tanrının dünyasında insanlar için helal ve harama riayet etme yükümlülüğü yoktur. Gençliğe güya sınırsız bir özgürlük vaat edilir, ancak bu özgürlük kapitalizmin envai çeşit markasından istediğini seçip tüketme özgürlüğüdür. Tanrının umursamadığı bir dünya, gencin niye umurunda olsun ki?!** Yapılmak istenen şey, dindarlık adına işlenen tekil gayri ahlaki davranışları genelleştirmek ve böylece dinin kötü olduğu algısını yaymaktır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 9-11) "Kapitalizm, doğrudan nefse hitap ederek insanlığı zevk-haz alma gibi şeylerle kendisine bağımlı kılar. **Neo-liberalizmin özgürlük vurgusunu gerçekte, bireyin kapitalizmin sunduğu ürün seçenekleri içinden herhangi birini seçme özgürlüğü**

olduğunu bilmede yarar vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81, 82) “**Gençlere, egosunu şişirecek, sade, yalın ama çerçevesi belirsiz idealler aşılanır, ‘başarıya koş, rekabet prangalarından kurtul, özgür ol, çağdaş ol, içindeki sesi dinle, hayatını yaşa, hazzı tat, zevklerine dil uzattırma, anı yaşa.’ Genç, ait olduğu kültür ile içinde eğitildiği ama ne olduğu belirsiz popüler kültür arasında sürekli gider gelir.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 56) “Gençler Deizmle bir farklılık kazandıkları inancındadırlar. Ona bu tercihin isabetli bir tercih olduğunu hissettirecek pek çok dayanağı (medya, moda, internet, sosyal medya vb.) vardır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 299) “Liberalizmde, kişinin kulağına sıklıkla özgürlük şarkıları mırıldanır. Akılcı olmakla övünen ama aklını başkalarının tasarrufuna teslim edenlerin ruhsuz, tepkisiz, gamsız, lakayt bireylere dönüşmeleri kaçınılmazdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 290) “Özgürleşme projesi gencin kulağına önyargılı önermeler fısıldar. Modernlik adına illa bir ilah aranıyorsa, deizmin sessiz tanrısını işaret eder. Bu Tanrı insana sınırlar çizmez, onun zevklerine karışmaz.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 291) “Deistler zamanla neo-liberalizmin evrensel hedefleriyle buluşarak kendini ölümsüz kılma hedefine soyunmuştur. Aydınlanma ideolojileri ile aynı kulvarda yürüyen deizmin bir din mi, felsefi ekol mu, mezhep mi, ideolojik yapı mı olduğuna dair tartışmalar hala sürmektedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 92) “Deizm, neo-liberalizm elinde dini etkisiz ve işlevsiz kılacak bir yeni ideolojisidir. İçi tamtakır olsa da dışı gençler için cilalanmıştır. Deizm, inanmadan, ait olmadan yaşama tercihinin sembol kavramıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

Aslında “**Tanrıyı aleme müdahale ettirmeyen bir din anlayışının ateizme giden yolun yarıdan fazlasını kat ettiği rahatlıkla söylenebilir. Sanki tanrı yokmuş gibi yaşamanın pratik ateizmden pek farkı olmadığı ortadadır.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 89) “Deizm, dinlerin gereksiz oluşundan tutunda ateist eğilimlerin kamufle edildiği zihniyetlere dek oldukça geniş bir yelpazede yol almaktadır.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 205)

“Genç nesil ve metropol nüfusu için modernleşme silindirinin etkin olduğunu söyleyebiliriz.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 14) “Modernizm, “Ateizmin dayanak bulamadığı, deizmin masumca inandığı ve tek çıkar yol olarak gösterilen bir hümanist ahlak” (Ali Furkan, İTÜ Kalem, Bahar 2015, 17. Sayı, s. 61) öğretisini insanlara dayatmaktadır. İlk başta ateizme karşı olarak ortaya çıksa da deizmin sonunda varacağı yer ateizmdir: "Deizmin son durağı ateizmdir." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Prof. Dr Cağfer Karadaş, s. 66) “Deizmin ateizmden önceki son durak olduğu ifadesi yabana atılacak bir söz değildir.” (Zikri Yavuz, Umran, Haziran 2021, s. 45) “Dine muhalefet bakımından ateist duruşla deist duruş arasında bir fark yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 60; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) “Deizm, Ateizm ile dini reddetmede buluşmuştur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 251) “Deistin 'var yok' tanrısı ile ateizmin 'mutlak yok' tanrısı arasında fark neredeyse yok mesabesindedir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 255) “Deizmin günlük pratikler bakımından ateizmden farklı olmadığı özellikle vurgulanır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 271) “Deizm, ateizmin üstünkörü bir biçimi ve dini kökünden sökmek için materyalistlerin uygun aracıdır. Deizm ve sekülerizm ile insanlar din, peygamber, vahiyden koparılmaktadır. Deizm küreselleşme projesi gereği küresel bir din olarak insanlığa sunulmaktadır. Deizm ile seküler bir ahlak oluşturulmaya çalışılmaktadır. Dinden bağımsızlaşan insanlık hedonist kitlelere dönüşmekte ve kapitalist düzen hızla dünyaya hakim olmaktadır. Kapitalizmde helal haram kavramları yoktur. Deizm dünyevileştirir.” (Mustafa Güldağı, Genç Birikim, Kasım 2016 209. Sayı, s. 19-25) “Gençler, reklam, sinema, müzik ve sanat yolu ile belirli tüketim modlarına şartlandırmaktadır. Modern hayatında dayattığı zorunluluklar zaman içinde dini hassasiyetleri eritmektedir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 44) “Vahşi kapitalizm, deizmi sevimli, şirin bir imaj olarak sunar. Kimi genç için moda veya trend olan neyse, hayatta odur. Çağdaş ilkel insan, kendi ihtiyaç nesneleri dışında her şeye karşı kayıtsızdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 32, 33)

“Deizm, boyut değiştirip Hümanizm, Sekülerizm ve modern teolojilerin derinliklerinde, hür düşünce ve diğer fikirlere tolerans gösterme yaklaşımı şeklinde varlığını sürdürdüğü söylenebilir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 19) "Emperyalizm, İslam’a karşı bir dayanak olarak Hristiyanlığı ve daha sonra da seküler hümanizmi daima kullanmaya devam etmiştir." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 73) “Sekülerist bir dünya görüsünün oluşmasındaki etkenlerin başında deizm düşüncesi gelir.” (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 22) “Seküler iklim, modern bireyin zihni ile kalbi arasındaki iletişim hattını da koparmış ve onu aklın insafına terk etmiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 100) “Hayatına dini değerlerin ve tanrının karışmasına müsaade etmemek, dünyevileşmek, teizm içinde gizli bir deizmdir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 135) “İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince, umursamazlığa dönüşür. Sonunda inancı hatırlatacak kişilerden uzak durma psikolojisi insanı kaplar. Amel imanın tezahürü, imanda amelini dayanağıdır. İbadetten uzak duran insan, Allah ile irtibatını zayıflatmış demektir.” (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 63) “Ülkemizdeki insanların çok büyük çoğunluğu kendisini seküler olarak tanımlar. Dinin kendi hayatında etkili olmadığını savunur. Bu kesimi deist olarak tanımlamak mümkün değilse de pasif deist olarak tanımlamak mümkündür.” (İ. Coşkun, Modern çağ deizminin nedenleri ve sonuçları. Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Kongresi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, 2017, s. 234) “Zaten dindar olmayan bir kişinin deizme yöneldiğinden bahsetmek son derece yanıltıcıdır. Tanrının varlığına inandığı halde, günlük hayatı sırasında dinin gereklerine uygun hareket etmeyen kişiler aslında üzeri örtük bir deizm içinde sayılırlar. Bu durumda olan kişilerin bir kısmı, deizm gibi bir tanımla karşılaşınca durumun kendilerine uyduğunu görmüş ve deist oldukları sonucuna varmış olabilirler.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 8) **“İnanması ya da inanmaması arasında herhangi bir fark olup olmayan ve dilediği gibi hareket etmek isteyenler deizme yönelebilmektedirler.”** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 15) “**Deist ile inandığı Allah'ın emirlerini yerine getirmeyen bir teist arasında bir fark yoktur**.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 141) “Bazı kişilerin günlük hayatlarında zaten tanrıyı göz ardı etmelerinden kaynaklanan bir tür adı konulmamış deizm söz konusudur. Gerçekte ise söz konusu olan şey, doğrudan sekülerizmdir. İnsanların kendi bildikleri şekilde hayatlarını devam ettirmeleri, zaten deizmin işaretidir. Dolayısıyla burada sorun, geleneksel bir toplumda sekülerleşme sonucunda ortaya çıkan şaşkınlık halidir.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 35) “**Liberalistlerin istediği dünyaya müdahale etmeyen bir tanrıdır**.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 160) “Deizm’in Tanrı-insan münasebetinde vahyi reddedip, aklı tek referans kaynağı olarak kabul etmesi, batının bütün kültürel değerlerini, sekülerizm ve liberalizmi meşrulaştıran bir anlayışa dönüşmektedir. Tanrı ile insan arasındaki vahye dayalı bağlar kopartıldığında insanların dini duygu ve düşüncelerini tatmin etmesi ve inançlarını uygulamaya dökmesi de imkânsız hale gelmektedir. Bu açıdan bakıldığında Tanrı’nın insana bir hidayet kaynağı (vahiy) göndermeyeceği, aklın insan için hakikati bulmada yeterli olduğu anlayışı sekülerizme dinsel bir arka plan ve meşruluk kaynağı oluşturmaktadır.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) “Deist anlayışların, daha çok dini bir eğitim görmemiş seküler bir hayatı benimseyen gençler arasında yaygın olduğunu söylemek mümkündür. Ayrıca bilgi üreten Müslüman aydınların, çağın sorunlarını iyi okuyamadıklarını ve toplumun değişen dinamik yapısına uygun çözümler üretemediğini gösterir.” (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 509-510) “Türkiye'de sekülerizmle geleneksel yapının melez bir kültürü oluşturulmaya çalışılmaktadır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 10) Günümüzde “üst sınıfın resmi dini, alt sınıfa da yayılmıştır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 17) “**Dini kurumların güçlü cazibe merkezleri haline gelmeleri ancak seküler dünyanın her türlü meydan okumasına karşı hazır ve donanımlı olmaları ile mümkündür.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 28)

“Descartes evrenin anahtarlarının matematiksel özelliklere sahip olduğuna inanıyordu ve şunları yazmıştı: “Doğadaki tüm fenomenler matematiksel yöntemle açıklanabilir!” Descartes için maddi dünya bir makine idi. Doğa, mekanik yasalara göre işliyordu. Kartezyen evren anlayışı, doğanın sömürülmesi için bilimsel bir onay zemini hazırlar. Descartes ve Bacon, bilimsel bilginin bizi doğanın efendileri ve malikleri yapmak amacıyla kullanılabileceğini iddia ediyordu. Newtoncu evren, kesin matematiksel yasalara uygun olarak işleyen koca bir mekanik sistem olarak algılar. “Sistemdeki bir parçanın geleceği, mutlak kesinlikle önceden tahmin edilebilir.” denmekte idi. 19. yüzyıl sonlarında Newtoncu mekanik, doğa olaylarının ana teorisi rolünü yitirmişti. Görecelik ve kuantum teorileri ile en yüksek noktasına erişen fizikteki iki gelişme Newton mekaniğinin bütün temel teorilerini yerle bir etti. Biz, bir atom olayını kesinlikle önceden tahmin edemeyiz. Yalnızca onun meydana gelme ‘olasılığını’ tahmin edebiliriz. Mikroskobik dünyaya indiğimizde, lokal olmayan bağlantıların etkisi artar. Bir atom altı parçacığının parçalanması, ona neden olan herhangi bir tekil olay olmadan da kendiliğinden meydana gelebilir. Biz bir fenomenin ne zaman ve nasıl davranacağını hiçbir zaman önceden kestirmeyiz. Modern fizikte kütle artık maddi bir cevher ile bağlantılı değildir, enerji paketleri olarak görülmüşlerdir. Artık biliniyor ki kütle, atom ve enerjinin birleşiminden meydana gelmektedir. (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 58, 61, 62, 65, 68, 74, 77, 97)

“Deizmde evren mekaniği hakimdir.” (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 208) “İnançlarını, özellikle Newton tarafından ortaya konulan mekanik evren modelini temel alarak savunmaya çalışır. En temel iddiası, aklın gerçeği ve hakikati keşfetme yeteneğine sahip olduğudur.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 21) “Newton'a göre Tanrı bir daha evrene müdahale etme gereği duymaz.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 32) “Newton, evrenin işleyişini mekanik bir yapı ile açıklamaktadır. Bu tür, maddenin kendisine dayalı açıklamalar, dinlerin sunduğu tanrının varlığı ve evrene müdahale ettiği düşüncesine alternatif olarak kullanılmıştır.” (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 70) “Deistler, alemin işleyişinin tek yolunu katı **determinizm** olarak görürler.” (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) Halbuki “Kuantum teorisi, kainatta mevcut şartlar dışında, farklı alternatiflerin de olabileceğini ortaya koymuştur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 251) “Evren, dinamik bir yapıya sahip olduğuna göre tanrının müdahalesi de devamlılık arz etmektedir. **Newton fiziğinde kainat mekanik bir şekilde algılanmıştı.”** (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 250) “Newtoncu fiziğin kesinlik ve nedenselci, dolayısıyla determinist tavrının aksine, Einstein teorisi ile, belirsizlik düşüncesini öne çıkarır.” (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 122) “**Newton, evrenin sınırsız ve sonsuz olduğunu da ifade etmiştir**.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 41) “**Newton fiziğinin aksine kuantum fiziği, tabiat kanunlarının zorunlu yapıda olmaktan ziyade ‘belirsiz yapıda’ olduklarını ortaya koymuştur.**” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 93) “Başlangıçta Newton fiziğini benimseyen Einstein, ilerleyen zamanlarda evrenin durağan değil dinamik olduğunu kabul edecektir. Newton fiziğindeki mutlak zaman kavramı, Einstein devrimi ile değerini yitirmiştir. **Maddenin, uzayın ve zamanın başlangıcı aynı andı**. Evrenin sabit, durağan ve sonsuz olduğu anlayışı yerle bir olmuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 251-253) “Big Bang, evrenin bilinçli bir şekilde tasarlandığını ortaya koymuştur.” (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 260) “**Evrenin tüm aşamalarının bilinçli bir şekilde yaratıldığı görülmektedir**. **Evrenin her aşaması özel olarak tasarlanmıştır ve bu da, tanrının evrenin her aşamasında aktif olduğunu açıkça göstermektedir**.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 16) “O, her an yaratma halindedir.” (Rahman, 29); "Yağmur dolu bulutları meydana getiren Allah'tır." (Rad, 12); "Allah her şeyi bilir, hiçbir yaprak düşmez ki, O bunu bilmesin." (Enam, 59) “De ki, ilkten yaratan da yaratmayı ‘tekrar eden’ de Allah'tır.” (Yunus, 34) “Yaratma gücüne hala sahip bir tanrının niçin yaratmayı durdurduğu konusu deizmde çok net değildir. Tanrının evreni kendi haline, tabiatı da akla ziyan insan eylemlerine terk etmesi mükemmellik fikrini sarsmaktadır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 254) “Kainat var kılındığından bu yana oluşum ve değişim içindedir.” (Emin

Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 285) "**Kainatta yıldızların ölmesi, doğması, evrenin genişlemesi yaratılışın devam ettiğini göstermektedir**." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 197) "**Kuantum teorisi, izafiyet teorisi, kesinsizlik teorisi, ışığın dalgaları teorisi, entropi teorisi madde evreni ile ilgili görüşlerimizi tamamen değiştirmiştir."** (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 291) "**Evrende neden sonuç ilişkisi hep geçerli değilse, bu bir şekilde bilinçli müdahaleyi de gerekli kılmaktadır. Kuantum teorisi şu anlama gelmektedir ki, Tanrı var olan olasılıklar içinde istediğini seçerek evrene müdahale etmektedir**." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 252) "İnsan farkında olmasa da vücudunda birçok fizyolojik organizasyonlar anbean devam etmektedir." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 97) Nahl, 68-69. Ayetlerin de gösterdiği gibi, "Allah kainatta bulunan bütün varlıklarla iletişim kurmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 122) Zaten "Bir zatın bizden bir şey istemediğini bildirmesi için bile bizde konuşması (Kelam; vahiy) gerekir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 24) "**Yaratıcının sizden dinsizlik istediğini nereden biliyorsunuz?** Allah'ı tanıyabilmenin doğru yolu, onun kendini tanıtmasıdır." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 41) "Allah yaratıyor ve yönetmeye devam ediyor." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 232) "Kur'an'ın tanımladığı Allah sadece evreni yaratıp kenara çekilmemiş, her zaman hazır olan ve işlere bakan ve her zaman işleyen bir güce sahiptir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an'ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 50) "**Teistler tanrının mahiyeti itibariyle alemden farklı olduğuna inanır. Bu inanç teizmi panteizmden ayırır. Teizm, alemde sürekli olarak etkin olan Tanrı'ya inancı içerir. Bu noktada ise teizm deizmden farklılaşır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 21)

Deizm "İnsanı ve bilimi tanrı seviyesinde yüceltmektedir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 49) "**Şeytan da, egosunu ve ilmini tanrılaştırmıştı."** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 55) "Allah'ın hikmetini sorgulayan iblisle ateist olduklarını sanan deistlerin aynı yolu takip ettikleri görülmektedir." (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 164) Kur'an ise bizi bu konuda uyarmaktadır. "Kendi istek ve tutkularını ilah edineni gördün mü?" (Furkan, 43) "Deistlerin bir kısmı aklın testinden geçerek onaylanan dine evet demektedir. Böyle bir iddiaya getirilecek en açık itiraz, "hangi akıl" yahut "kimin aklı" yönündeki sorudur." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 69) "Tek bir akıl yoktur, akıl tasavvurlarını bilgi, kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) "Deizm, dinlerin yerine aklı koyarak sadece akıl ve doğadan hareketle her şeyin kavranabileceğini iddiasındadırlar. Lakin **akıl bir referans noktasına sahip olmadığı zaman, kişi sayısı kadar farklı düşüncenin ortaya çıkması kaçınılmazdır. Akıl, insanları herkesin kabul edeceği ortak fikirler etrafında toplama özelliğine sahip değildir. Felsefe tarihine bakıldığında, filozoflar sürekli olarak birbirlerini yanlışlamaya çalışmışlardır**. Herkes kendi aklını beğenir. Mahkemelerde hem davalı hem de davacı kendisini kesin olarak haklı görür. Sorunu ise kişilerin aklı değil, kanun ve hakim çözer. Akıl, bir tanrı varsa peygamber ve kitapların var olmasını makul hatta zorunlu görür. İnsan, salt rasyonel bir varlık değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 64-66)" Deizm, aklı temel alan, bilgiyi vahye dayalı bilginin yerine koyarak felsefi görüşü dinileştirmiştir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 19) "Pozitivist, materyalist akım ve 18. ve 19. yüzyıl felsefesinin etkisi ile deneysel olarak doğrulanamayan metafiziksel, estetik ve teolojik önermeler anlamsız sayılmıştır. **İnsanın akıldan başka, duygu, irade ve dış şuur gibi güçleri vardır. Hayranlık, takdir vb. akla ait değildir." (**Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 76) "Akıl, insanın önemli olmakla birlikte sadece bir yönüdür. Akıl melekesi bireyden bireye farklılaşmaktadır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 74) "Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) "Aklın bilgi alanı varlık dünyasıyla sınırlı" (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmi Kelam, s. 47) olduğundan dolayı "mutlak gerçeği bütün boyut ve sınırlarıyla kuşatabilecek bir özellik ve mükemmelliğe sahip değildir." (Maturidi, Kitabu't-Tevhid, s. 183) "**Akla, akıl üstü bir pozisyon tayin etmek akıldan faydalanmaktan ziyade onu kötüye kullanmaya dönüştürmektedir. Herkesin kendi aklını**

hayatın merkezine koyduğu bir yerde, nihilizmden anarşizme kadar uzanan sayısız düşünce boy gösterecektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85) "Her şeyi 'akla indirgeme' çabası, gerçek inancın altını yavaş yavaş oyarak gizli bir pozitivizme yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 87) "Deizm, pozitivisttir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 34) O zaman "İyilik kötülük veya doğru yanlış kavramları kime veya neye göre belirlenecektir?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 21) "Kurallara uygun bir yaşam bu dünyada olacaksa, bu kuralı kim koyacaktır?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 21) **"Bazı insanın aklına göre iyiyken bazılarına göre kötü değerlendirilen davranışlar konusunda nasıl karar verebileceğiz?"** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) "**Yeryüzünde insanları sömürenler, işkencelere maruz bırakanlar hep akıllarını esas almışlardır."** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, **s.** 77) "Salt akıl, hakikati bulmada yetersizdir ve asla tek merci olamaz. **Akıl ile kalp beraber hareket ettiğinde hakikate ulaşmak mümkün olacaktır.** Kur'an'ın kastettiği şey akıl nakil dengesinin gerektiği şekilde kurulmasıdır. Kur'an 'lüb' akıldan bahseder; 'tertemiz akıl.' Akıl, hak ile batılın arasını ayırma aracıdır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 297-299) "Din akla göre olsaydı, her akla göre bir din zuhur ederdi. Bütün filozofların birbirini tekzip etmesi bunun göstergesidir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 57) "**Akıl dediğimiz şey de göreceli bir kavramdır. Herkesin aklı, kendine göre doğruyu göstermektedir**." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 44) "**Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkânsızdır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, **s. 90**) **"Kumar oynayan birinin, kazandıklarının hakkı olduğunu iddia etmesi, akli bir çıkarımdır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75) **"Deizm adı altında çalışmalar, faaliyetleri yürütenler, bizi herkesin kendi aklına göre hareket ettiği bir din anlayışına davet ediyorlar. Bugün kim tuttuğu yolun ve yaptığı işlerin yanlış olduğu kanaatini taşıyor ki?** Vahiy destekli olmayan akıl şeytan, nefis ve hevanın kontrolüne girip bütün ölçüleri birbirine karıştıracaktır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 301-302) "Peygamberlerin gönderilmesine, vahye ne gerek var? Akıl tek başına yeterli değildir, sınırlıdır. Ayrıca vahiyle bildirilen bilgilerin bir kısmı gayb alanına aittir. Allah'ın sıfatları, melekler ve cinler, ahiret gibi. Akıl, her insan da aynı ölçüde değildir. İnsan her an kötülüğe sürüklenebilecek bir nefse de sahiptir. Şeytan da sürekli yoldan çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim günümüzde Alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara sahip olan kimselerin büyük çoğunluğu da, yaptıklarının doğru olmadığını aklen bildikleri halde nefislerine uyara, bu kötü huylarını devam ettirmektedir. Peygamberlerin gönderilmesi, bahaneleri ortadan kaldırmak içindir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 133-137) "Birisini soyup bin rupisini alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 34) "Başkalarının haksızlığa uğramaları umurlarında değildir. Herkes kendisine adil davranmasını ister." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 37) Seküler kesimin ruh açlığına örnek olarak yoga yönelimi misal verebiliriz." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 46) "Kendisine büyük rahip diyen Comte, adını kendisinin verdiği 'felsefe ayı'nda ölür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 280) "Comte, bir din kurgular ve formüle ettiği din, ilahsız, seküler, hümanist bilim dini, kısaca, 'insanlık dini'dir. Ama o da başarısız olmuştur. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 52-55) "İnsanda doğal bir din duygusunun olması ve bu duygunun desteklenerek doğal halinde tutulması için vahyin gerekliliğinin önemini fark edememişlerdir. Deist yazarların din anlayışı olduğu görülen doğal dinin herkes tarafından bilinip kabul edilebilir evrensel ilkelere bağlı olduğu iddia edilse de, bunun insanlık tarihi açısından sağlam bir temele dayandığının kabul edilmesi oldukça zordur. Zira insanlar aklen ve ruhen aynı seviyeye, aynı irade ve ihtiyaçlara, aynı coğrafi ve toplumsal şartlara sahip değildir. Bu yüzden insanların tamamı için genel geçer olabilecek bir din anlayışının, insanların kendi doğaları üzerine yapacakları meditasyon tarzı yoğunlaşmalar ile çıkarsanacağının beklenmesi mümkün değildir. Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğu kabul edilse dahi, tarihsel gerçeklikler göz önünde bulundurulduğunda, insanların doğal dinden uzaklaşmalarından ve çeşitli batıl İnançların etkisi altında

kalmalarından dolayı, Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağırılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin de deist yazarlar tarafından açıklanması gerekirdi. Çeşitli topluluklarda görüldüğü gibi insanlar bir yerine birden çok ilah edinebilirler. Tek bir ilah edinmeleri halinde de bu ilahın ne gibi niteliklere sahip olduğu, O'na ibadet etmeye gerek olup olmadığı, şayet gerekli görülüyorsa ne şekilde ibadet edeceklerini belirlemede genel bir kural oluşturamazlar. Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin de doğal dinden hareketle ortaya konması mümkün değildir. Yani kısaca aklın tek başına dini ve ahlaksal ilkeleri kurmakta yeterli olduğu iddiası, içinin tatmin edici şekilde doldurulması gereken oldukça büyük bir iddiadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 229) **"**Vicdan, insanın iyiden ve doğrudan yana karar verme görgü ve bilgileri ile kendini yargılama yetisidir. İnsanda doğuştan mevcut olan bu duygu, başta sağlam bir din ve değer eğitim ile desteklenmediği takdirde, kötü bir çevre ve alışkanlıkların etkisiyle körelebilir. Vicdan dinden, adalet ahlaktan bağımsız bir şekilde doğruya ulaşamaz, yanlış din de vicdanı kötü işler yapmaya sevk edebilir. Vicdan haksızlıklar ve kötülükler karşısında sessiz kalabilir. Vicdanı körelmiş ve kararmış bir kimsede, manevi anlamda kalpte işlevini yitirmiştir. Vicdan azabı bile dini ve ahlaki değer sahibi olan insanlarda vardır. Bugün Suriye'de, Gazze'de, Arakan'da, Cammu Keşmir'de, Doğu Türkistan'da, Irak'ta, Yemen'de yaşanan tarifi imkansız acılar ve vicdansızların karşısında en ufak bir vicdan azabı bile hissetmeyenler olduğunu görüyoruz. Allah korkusuyla, helal ve haram, hak ve adalet şuuruyla beslenmeyen vicdanın kötülüklere karşı yaptırım gücü yoktur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 127-128) "**Allah'ın zatını yani nasıl bir varlık olduğunu bilemeyiz ama Kur'an sayesinde isim ve sıfatlarını bilerek onu tanırız.** Duyular gibi aklında bir sınırı vardır. Sağlam bir bilgi kaynağından beslenmeye muhtaçtır. **Deizm, Hristiyanlığa karşı gelişen protest bir harekettir. Hz. İsa'nın ilahlaştırılması, asli günah ve kefaret öğretisi, kilisenin yanılmazlığı gibi çarpık dini öğretiler, deizmin ortaya çıkmasını tetiklemiştir**. Deistler, akla mutlak bir yaptırım gücü yüklemektedirler. Halbuki her insanın aklı, alışkanlık, kültür gibi dahili ve harici faktörlerin etkisi altındadır." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 150, 156) "**Protestanlık ta, zaman içinde bireysellik, sekülerleşme ve nihayet deizme uzanan tarihi bir süreç izlemiştir**." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 136) "İnsanın bir de kişisel arzu ve isteklerinden oluşan yönü vardır. Dolayısıyla arzuların tatmin edilmesi için vicdanın bastırıldığını, aklında bu durumu meşrulaştırıcı bir fonksiyon üstlendiğini sosyal hayatta çokça görmekteyiz. İnsan aklı mükemmel değildir, hata yapabilir. Deizm 'insan hayatının anlamı ve amacı nedir?' sorusuna cevap vermekten acizdir." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) "**Rasyonalizm, pozitivizm ve modernite, dünyayı kutsallıktan arındırırken, hem insanın hayatına anlam veren dayanakları eritmiş, hem de onu geleceğe yönelik kaygı ve umutsuzluğun girdabına çeki vermiştir.** Dini inançta, sığınma, yaşama anlam verme, bağlanma, teslimiyet, huzur gibi yaşantılar tek tek veya birlikte bulunabilir. **Deizmde, insanların his, irade, duygu boyutu göz ardı edilmiştir. İnsan hem düşünen hem inanan ve hisseden bir varlıktır. Hissetmede kişinin iç dünyası esastır. İç dünyada özlemler, arzular, sevgiler ve diğer duygular ön plandadır**." **(**Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, **s.** 83**)**

"Dini bildirim olmadan iyi ve kötünün ne olduğunu bilmemiz mümkün değildir. Yani bu noktada ilahi desteğe ihtiyaç bulunmaktadır. Aksi halde herkesin içinde bulunduğu şartlar doğrultusunda iyi ve kötü tanımlamaları oluşturması mümkündür. "Doğru nedir?" sorusu kadar, "Neden doğruyu yapmalıyım?" sorusu da önemli olmaktadır. "Güçlü olmama ve karşı taralı yok ettiğimde zarara uğramayacak olmama rağmen neden öldürmemeliyim?" şeklindeki sorulara verilecek cevapların rasyonel temelinin olabilmesi için din ve ahiret inancı gerekir. Birçok kişi "doğru ahlaki teoriyi oluşturmak" ve "ahlaki eylemleri rasyonel temellere oturtmak" arasındaki farkı ayırt edemediği için din olmadan da ahlaki bir yapının olabileceğini iddia etmiştir." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm

Sempozyumu, s. 231) "**Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkânsızdır."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 22) "Yerde bulunan bir para ile hayatın sonuna kadar rahat yaşamayı seçmek daha rasyonel değil midir?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 230) "Zina konusunda deistin cevabı: "iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." şeklindedir." Francis Gastrell, The Principles of Deism, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 45) "**İslam dininde Tanrı-alem-insan ilişkisi dinamik ve canlıdır**." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 107) "**Deist anlayış, insanı dünyanın katı gerçekleri ile baş başa bırakır.** Böyle bir durum çoğu zaman çaresizlik ve ümitsizlik doğuracağından, insanın yaşaması için yeterli gelmez. **Deizm, insanı Tanrıya, Tanrıyı evrene yabancılaştıran bir doktrin olarak görülmelidir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 123) "**Dua, fıtri bir ihtiyaçtır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 83) "Dua, insanı özüne götürür." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 104) "Kur'an, muhatabı olan insanın iç dünyasının eğitimi üzerinde yoğun bir biçimde durmuş, onların akıllarına hitap ettiği oranda gönül dünyalarına da hitap etmiştir." (Talip Özdeş, Ahlak-Vahiy İlişkisi ve Kur'an'da İman Ahlak-Amel Bütünlüğü, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, cilt: X, sayı: 2, s.12) "**Herkes, Allah'ın kulları hakkında istediğini söylesin fakat Allah sussun öyle mi?"** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 79) "Allah insanın onurunu korumak için de, vahiy gönderip insanları yönetmek istiyor." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 178) "**Din, yaşam şekli anlamına gelmektedir**." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 185) "Yaratıcılık sıfatı ile bizlere sevgisini gösteren Allah (cc) bize yaşantı modeli de sunmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 180) ve "gelecek hayat aşaması için bizlere uyarılarda bulunmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 181) "Deizm ise bir Tanrı inancının gölgesinde, dinden arınmış yeni bir yaşam kültürüdür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) "Deizm gençler için; içerdeki boşluğu beyaz yalanlarla dolduran, hazcılığı ve bireysel çıkarları onaylayan şirin bir yaşam tarzıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301) "**Deizmin yeni tanrısı insandır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 48) ve "Müzeler, üniversiteler ise, inancın azalmasının neden olduğu boşlukları doldurmayı vaat eder." (de Button, Ateistler İçin Din, Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 200-202) Oysaki "**İnsan, Allah'a biyolojik, fiziksel, sosyal, psikolojik her açıdan muhtaçtır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 101) Aksi durumda, "Ateizmin ruhsal çöküşe yuvarlaması, muhtemel akıbetlerden yalnızca biridir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 81)

"İslam'da, taklidi iman değil tahkiki iman önemlidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228) "Gerçek anlamda iman etmenin en öncelikli gereklerinden biri düşünmektir. Yaratılış üzerine gerektiği gibi düşünen insan, hem her şeyin yaratıcısı olan Allah'a neden teslim olması gerektiğini anlayacak, hem de O'nun kudretine ve Evren'e yansıyan eşsiz sanatına tanıklık edecektir. Ancak buna rağmen birçok insanın içinde bulunduğu gaflet sebebiyle hem Evren'deki hem de kendi varlığındaki sayısız delil ve işareti göz ardı ettiğine dikkat çeker Kuran ayetleri: "Göklerde ve yerde nice ayetler (mucizeler) var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile." (Yusuf, 105) Kuran'da düşünmeye ve ilme teşvik eden ayet sayısı yedi yüzden fazladır. Aklın önemine Kuran kadar vurgu yapan başka bir dinsel metin yoktur. Kuran'da düşünmeye, akletmeye yönelik pek çok kavram vardır: ilim (bilgi sahibi olma), hikmet (bilgelik), fuad/kalb (ilahi tecellilere gönül ile tanık olma), basiret (anlayış ve kavrayış), hak (gerçek), ayet (delil), beyyine (açık delil), burhan (kanıt), zikr (hatırlama), ibret (alınması gereken ders), tedebbür (derin derin düşünmek), taakkul (akıl erdirme), tefakkuh (ince bir kavrayışa sahip olmak), tefekkür (düşünüp ders çıkarmak); tezekkür (düşünüp anlamak), nazar (bakış). İslam inancının temel ilkelerini olması gerektiği biçimde içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız son derece önemlidir." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 240) **"İslam'da aklın kullanımında temel vurgu, aklın arzuları gerçekleştirme aracına dönüştürülmesinin yanlışlığına işaret etmektir.** İslam alimlerinin tamamına yakını aklı, dini hakikatleri tespiti ve anlaşılması hususunda birincil prensip olarak kullanmışlardır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 79) "Matematik ve mantık, aklı; tabiat bilimleri, gözlem ve

deneyi (tecrübeyi); tarih, haberi (nakli) kullanır. Din ise, akıl, nakil ve tecrübeyi, her birinin sınırlarını belirlemek şartıyla, hepsinden faydalanır. İnsan aklı belirli bir kaynaktan yanılmaz birtakım bilgilerle beslenmediği müddetçe hakikati bulamayacaktır. Akıl ancak mevcut bilgiler çerçevesinde değerlendirmek yapabilir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 92-93) "Kur'an, aklın olgu olarak faziletinden bahsetse de, daha ziyade aklın 'işletilen versiyonu' üzerinde durmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 217)

"Deizm, tanrıyı öncelemez aksine, onu hayatın dışına taşır, uzak bir ülkeye sürgüne gönderir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 201) **"Deistler açısından en büyük sorun, temel sorulara varlığını kabul ettikleri tanrıya referansta bulunarak cevap üretme imkânlarının olmayışıdır."** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67) "Sıradan insani bir kurumda bile, işe karışmayan patron imajı oldukça sakat bir algı iken, koca evreni yaratıp sonra denetim ve gözetim görevlerini tanrının yapmadığını iddia etmek, mantıklı bir teori değildir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 195) "Değer verilmediği zaman bir kenara bırakıp ne yaptığına aldırış edilmez." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 183) "Allah insana değer verdiği için kendisine muhatap kabul etmiştir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 186) "İslam'da tanrının kainatı yarattığını kabul edilir fakat deizmden farkı, tanrının sürekli müdahalesini kabul etmesi ve tabiat yasalarının yaratıcısının da, tabiatın kendisi veya mekaniğinin değil, doğrudan Yüce Allah olduğu inancıdır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "**Deizmin 'Allah'ın müdahale etmesine gerek yoktur' iddiasını savunmak için, insanların her yönden mükemmel bir yapıya sahip olması gerekir**." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 42) **"**Deizmin tanrısı sembolik bir tanrıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) "Deizm açısından belki de en fazla belirsizlik taşıyan şey Tanrı-insan ilişkisidir. Emekliye ayrılmış bir Tanrı anlayışının dini duyguyu ve düşünceyi tatmin etmesi mümkün değildir. Katı akılcılığa dayanmaktadır. Halbuki akıl sınırlı, bilim değişkendir. Ahlak konusundaki teorileri yetersiz ve temelsizdir. Deizm bazı kelami problemleri de beraberinde getirmektedir. Deizmin zaman içinde Tanrı'nın insan hayatındaki merkezi konumunu sarsan ve Tanrı-insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir. Deizmde iyi ya da kötü değerlerinden söz etmenin anlamı yoktur. Çünkü değeri değer olarak tayin eden bir merci söz konusu değildir. Deistler dini bireyselleştirerek sosyal yönü zayıf bir forma çevirmişlerdir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 42-47) "Âlemle ilgilenmeyen bir Tanrı âlemi bilmekte midir? Bu Tanrı güçlü müdür? Deistin, Tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti ve adaleti gibi konularda herhangi bir şey söyleyecek durumu yok gibidir." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 38)

"A şahsı için etik olan bir şey B şahsı için etik sayılmayabilir." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 88) "Deist düşünce insana sınırsız bir yetki ve özgürlük vermek suretiyle 'insanın kulluk vazifelerini dizayn etme yetkisini' akla vermiş" (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 75, 96; (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 49) olmaktadır. "Deizmin hakikî bilginin elde edilmesinde aklı ve tabiat kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir. Deizm, sahip olduğu uluhiyet anlayışı ile dini hayata imkân vermemektedir. Tanrı-insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır. İslam dininde Tanrı'nın âlem ve insanla olan münasebeti deizmin tam aksine canlı ve dinamiktir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 47-53) "Yüce olarak gördükleri o yaratıcının kendilerini başıboş yarattığını iddia etmenin onun yüceliğini yakışıp yakışmayacağını yönünde birazcık akıl yürütmüş olsalardı, bu kadar zahmete gerek kalmadığını anlamış olacaklardı." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 21) "İlah, boş işlerle uğraşan bir zat mıdır?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 23) "Sadece yaratıp bırakan ve zihni zorlu sorunlarla boğuşan insanlara bir açıklamada bulunmayan bir tanrı anlayışının sorunlu olduğu açıktır. Varlığıyla yokluğu arasında bir fark olmayan bir tanrının fonksiyonel olması beklenemez. Ölüm sonrası hayat var mıdır, yaratılış amacımız nedir, yeryüzünde inanılmaz

kötülüklere imza atanların yaptıkları yanlarına kar mı kalacaktır? Deistin inandığı tanrının var ya da yok olmasının kendi hayatında ne gibi fark oluşturduğunu izah etmesi gerekir. Dürüstlük, fedakarlık yapan insanlara ödüllendirmesi gerekmez mi? Haklıya hakkını teslim etmeyen bir tanrı kendi tanımı ile çelişiktir. **Eğer Tanrı insanları hiçbir sebep gözetmeksizin yarattığı ise, böyle bir tanrı anlamsız işler yapıyor demektir. Böyle bir tanrı algısının arkasında, hayatı dilediği gibi yaşama arzusundan kaynaklanan bir ego olduğu açıktır."** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 67-69) Deizm, merkezine tanrıyı yerleştirmiş gibi gözükse de gerçekte merkezde insanın kendisi ve arzuları vardır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 273)

"Tanrıyı gökleri hapsedip, insan için bütün kapıları ardına kadar açmak şeklinde anlaşılabilecek olan deizme mukabil, tanrıyı göklerden yere indirmek projesinin tam adı olan tevhid dini İslam, deizmin büsbütün karşısında durmakta gibidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) "Din, kişinin toplum, tabiat ve Allah ile olan ilişkilerinin sınırını ve seviyesini tayin eder." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 62-63) **"Deizmin ise, zaman içinde Tanrı insan ilişkisini zayıflatan bir yapıya dönüştüğü görülmektedir.** Tanrı ile olan bağı zayıflayan bir kişi, öngörülmesi mümkün olmayan kötülükler yapabilmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 88) "Deizmin, tam ve doyurucu bir tanrı tasavvuruna sahip olmadığı söylenebilir. **Deizmin Tanrısı'nın insanların gönüllerine hitap etme şansı yoktur. Deizmde, tanrısının öncelikle otoritesi, bir sonraki adımda varlığı sorgulanır hale gelmektedir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler,s. 91-92) **"Tanrı insan münasebetinin zayıflaması günümüz dünyasında insanları bunalıma sokmaktadır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) "Peygambersiz bir tanrı inancı içerik açısından tamamen boştur. **Hiçbir Baba, "aklı başına geldiğinde doğru ve yanlışı kendisi ayırt edebilir, aklını kullansın!" diyerek çocuğunu kendi haline bırakmaz. Tanrının insanları yeryüzünden yalnız bırakması ve bir şekilde yol göstermemesi düşünülemez**. Deistlerin, bu dünya bir imtihan alanı değilse, tanrının neden insanların kötülük yapmasına müsaade ettiği ile ilgili tatmin edici açıklamalar yapmaları mümkün olmayacaktır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 73, 75) **"Deist açısından bakılırsa, Tanrı insanı ebedi bir yokluğa mahkum etmek için yaratmış olamaz. Böyle anlamsız şeyler yapmak tanrıya yakışmayacağına göre, var oluşun mutlaka bir gayesi olmalıdır.** İnsanları cansızlardan, hayvanlardan ayıran en önemli özellik düşünebilmesidir. Bu sebeple, varoluş sebebini merak etmesi, araştırması gayet doğaldır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 143) "İşte peygamberler bu konularda insanları bilgilendirmekle görevli kişilerdir. "Hiçbir peygamberde fakirleri ezme, lüks hayat sürme, zenginlik sevdası, yalancılık gibi olumsuz davranışlara rastlanmamıştır. Büyük başarılar kazanmış kral, komutan gibi kişilerin bugün itibarıyla herhangi bir etkisinin olmadığını görüyoruz. Hz Muhammed'in en büyük düşmanları bile onu hırsızlık, ahlaksızlık veya yalancılık gibi yüz kızartıcı şeylerle suçlamamışlardır. Böyle bir kişinin, tüm insanları kandıran büyük bir yalancı olduğunu iddia etmenin mantıksal açıdan hiçbir dayanağı yoktur. Hiçbir anne ve baba çocuğuna, 'Aklın var, doğruyu yanlışı kendin bul' diyerek başıboş bırakmaz. Defalarca uyarır, tavsiye eder, yol gösterir. Referans noktası olmayan salt akıl yolu ile, son derece çirkin ve yanlış davranışlar bile rasyonalize edilip deist inancın içine dahil edilebilir. **Evreni neden yarattığını ve insanlardan ne istediğini bildirmeyen amaçsız bir tanrının varlığıyla yokluğu arasında hiçbir fark yoktur**. Deist açısından var olduğunu ileri sürdüğü Tanrıyı 'inkar etmenin' ne gibi bir mahsuru vardır acaba? Doğal dinin insanlığın orijinal dini olduğunu kabul edilse bile, insanların doğal dinden uzaklaştıklarında Tanrı tarafından uyarılarak gerçeğe çağrılmamaları için ne gibi makul bir neden olabileceğinin açıklanması gerekir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 260-266)

"Deizm yaratıcıyı kabul ediyormuş gibi yapıyor fakat hiç mevcut değilmiş gibi yaşamaktır. Bu adeta ölü bir put ve hayali bir tanrı tasavvurudur." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 48) "Din, yaşam biçimi; hayatın nasıl yönlendirilmesi gerektiği konusunda benimsenen düşünce, inanç, ilke ve

değerler bütünüdür." (Celil Abuzar, Dinin Toplumsal Yaşam Üzerindeki Etkisi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, sayı 26, Temmuz–Aralık 2011, s. 145) Dolayısı ile "Hayat felsefem bu", "istediğim şekilde inanırım" gibi kelimeler, "Bu da bizim dinimiz" anlamına gelmektedir." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 37) "İslam, insanın meta haline getirilmesini, ölçüsüz davranışlar sergileyerek zevklerinin kölesi haline gelmesini önlemek istemiştir." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, 52) "**Gerekli önlemlerin alınmaması durumunda umursamaz, hodbin ve zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalma riskimiz artacaktır**." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 58) "Deizmin önü alınmazsa, dinlerin cevaplarını umursamayan, zevkperest bir neslin varlığı ile karşı karşıya kalabiliriz." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 206) "Deizm içerikten mahrumdur. Sosyal ve manevi baskıdan kurtulup özgürleşmenin bir aracı olarak algılanır. Kayıtsızlık ve ilgisizliğin diğer adıdır deizm." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 42) "Deizmi, ait olunan dinden tamamen kopmadan özgürlükler vadisinde gezinme tercihi olarak görmek de mümkündür." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 300) "Deist düşünce insana kontrolsüz, sınırsız, sorumsuz bir özgürlük tanımıştır." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 77) **Bazen özgürlük dediğimiz şey, aslında bizi koruyan çemberden dışarı çıkmaktır**. (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 29) "**Hazzın peşinden koşmayı özgürlük sayan bir gençlik var**." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 50) "Bugün bir kültür istilası vardır, nefisler şehevi arzuların kölesi haline geliyor, ruhlardaki tatminsizlik insanlığı buhranlara sürüklüyor, insanlara ahiretsiz bir dünya anlayışı telkin ediliyor." (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 58) "İnançsızlık, insanın kendisini her şeyin ölçüsü olarak görmesi ile başlayan bir tutumdur. Bu tür insanların ilahları ve rableri artık kendi ölçüsüz ve sapkın arzuları olmuştur. İnsan iradesini, aklın yanında, nefis, ölçüsüz arzu ve istekler gibi daha pek çok unsur yönlendirmektedir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 23-24) **"Tanrının insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanın aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini dikkate almayıp, insan aklını, ilahi akla tercih etme hatasına düşmüşlerdir. Deistin, tanrının ilmi, kudreti, iradesi, merhameti, adaleti hakkında bir şey söyleme imkanı yoktur."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, , s. 87) "Vahiy sadece akla değil duygulara ve vicdana da hitap eder." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 95) "Vahiy bilgisi ve terbiyesi olmadan İnsan aklı nefsin isteklerine, bencil ve hedonist hallerine nasıl karşı duracaktır?" (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 159) "İnsan kendisini bırakıp köşesine çekilen Tanrıdan sonra yine Tanrı arayışına girişmektedir." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 140) "İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsini ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) "Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68) "**Allah'tan çok önemsediğimiz, öncelik verdiğimiz ve hayatımızın merkezine koyduğumuz her şey bizim putumuzdur**." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 52) "Allah'a ibadet etmiyorsak, başka bir şeye tapıyoruzdur. Kendi nefsimize, arzularımıza veya gelip geçici maddi varlıklara." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409, 415) "Allah seni boşuna yaratmadı. Şayet öyle olsaydı, bu muntazam kainatı ve içindekileri sana hizmet etsinler diye yaratır mıydı?" (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 30) "İnsan kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır?" (Kıyamet, 36) "Hayvanlar bile bir gaye ile yaratıldığına göre, insan başıboş gayesiz ve gayretsiz bir yaşayış için mi halk edilmiştir?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 17, 58, 190) "**Dünyadaki işleyişe herhangi bir katkısı olmayan tek varlık insandır. O halde benim varlığımın bir gayesi olmalıdır."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 157) "**Bal arısına nasıl bal yapacağını öğreten (Nahl, 68) Allah insana da nasıl yaşayacağını duyurması gerekir**." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm s. 174) "Deizm, otorite üzerine dayanmayan ve akıllı temellendiren bir dindir. **Kapalı, belirsiz, uzak bir tanrı artık kimseyi sıkmıyor, günah duygusu, kurtuluştan emin olmamak gibi yüzyıllardır birçok insanın kalbine ağırlık vermiş olan şeyler artık insanoğluna dert olmaktan çıkmıştır.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 34) "Deizm, İnsanın, Allah'a rağmen kişisel arzu ve isteklerine göre

şekillendirdiği felsefi bir inanç biçimidir. Hala deizme sığınanlar varsa bu, doğrudan 'sorumluluktan kaçışın' bir ifadesidir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158, 161; Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 36) Halbuki "Sorumluluktur insanı değerli kılan." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 139) "İnsanların yaptıklarından hesap vereceği inancı, insanların bilinçaltında suçluluk psikolojisi oluşturmakta, bu da onlara deizme yakınlık duymasına neden olmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 209) "Deizm dinlerin insanlar üzerine yüklediği bazı sorumluluklardan kurtulmak bağlamında bir kolaylık sağlamakta, hayatlarını diledikleri şekilde yaşamak konforuna ulaşmış olmaktadırlar." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 75) "Deizm, hiçbir kurallardan hoşlanmayan insan nefsine tam bir hürriyet vaad etmektedir. Deistler, nefisleri rahatlatmak için 'Allah vardır ama bana müdahale etmez' derler." (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 7, 14) "Günah işlerken vicdanını huzursuz olmasın diye kendi kendine diyorsun ki, bir yaratıcı olsun ama emir ve yasakları olmasın, her şey serbest ve helal olsun, bir hesap ve azap olmasın." (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 37) "İslam ile deizm arasındaki en belirgin fark, kuralları Allah'ın koyduğunu kabul etmenin yanında insanın her an belli kuralların işleyişinden sorumlu olduğu gerçeğidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 214) "Deizmin sunduğu şekli ile, hesap bilinci gelişmemiş her kişi için, aleme müdahalesi olmayan bir tanrı fikri, gününü gün edenlerin işini daha bir kolaylaştırmaktadır. Deizmin temelinde Tanrı algısı değil, insanın gelişmiş ve haddinden fazla şişkinleşmiş egosu yatmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203)

"Deistlerin cevaplaması gereken sorular: Tanrı bir daha hiç ilgilenmeyeceği bir evreni niçin var etmiştir? Neden insan akıl sahibi bir varlık olup diğer canlılardan farklıdır? Varlığın anlamı nedir? Eğer ahiret diye bir şey yoksa bu dünyadaki haksızlıklar zulümler ne olacak? Bunlar yapanın yanına kar mı kalacaktır? Ahiret yoksa Tanrı insanlığa en büyük kötülüğü yapmış olmaz mı? Yeniden diriliş denilen şey bir insanın uydurması ise, tabiatta örneklerini sürekli gördüğümüz yeniden dirilişler neyi gösteriyor?" (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 116, 117) "Rabbimizin nihayetsiz adaleti zalimler için cehennemi, mazlum ve masumlar içinde cenneti gerektirmektedir." (İrfan Mektebi, Mayıs 2018, sayı 138, s. 13)

"Deizm ölüm için, ölümden sonrası için ne söyleyebilir? Adaletin yerini bulmadığı haksızlıklar öylece kalmalı mı, yoksa bir gün hak yerini bulmalı mıdır?" (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 185) "Bu dünyada adaletin tam gerçekleştiğini pek göremiyoruz. Öyleyse mutlak adaletin ve hikmetin gerçekleşeceği bir yerin olması muhakkak." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 32) "Tanrı'nın insana akıl melekesini vermiş olmasını yeterli gören deistler, insanların aynı zamanda nefsi duygularla hareket edebilen bir varlık olduğu gerçeğini göz ardı etmiş ve insan aklını ilahi akla tercih etmişlerdir. Ayrıca Tanrı'ya ait olduğuna inandıkları söz konusu niteliklerin ne şekilde tezahür ettiği noktasında da kayda değer bir yaklaşımda bulunmaktan uzaktırlar. Bir kısım deistler ahiretin varlığı inancını doğal dinin merkezine koyarken, bir kısmının bu inancı inkar ettiği, diğer bir kısmının ise bu konuda agnostik bir tavır içinde olduğu görülmüştür." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 228) "**Eğer ahiret yoksa ahlaki erdemlere uygun yaşamanın ne anlamı olabilir?"** (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 160) "Ahiret inancının reddederek insan hayatında sadece dünya ile sınırlandırdığı için, insanın ufkunu da daraltır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 31) "Bizde sevdiklerimizde ölümün karanlık kapısından içeri gireceğiz. Buraya bizi kim getirdi? Ölümle beraber nereye gideceğiz? Her şey bu kadar mı? Dahası yok mu?" (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 11) "İnsanın ölümsüzlük ve sonsuzluk arayışı eğitim öğretim yoluyla elde edilmiş bir duygu olmayıp, onun benliğinde yer etmiş bir duygudur." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 156) Aynı şekilde "Yaşam, mutluluk, adalet gibi kavramlar insanların daima ortak arzularını ifade eder, bunlar doğuştan gelen fıtriyi arzulardır. Yine gelecekle ilgili sonsuz yaşam arzusu, ahiret yaşamını işaret etmektedir. Ölüm

korkusundan kurtulma arzusunu tatmin edecek tek obje ahiret hayatının varlığıdır.” (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 210) “Ahiret olmasaydı, dünyaya gelişinde bir mantığı olmazdı.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 54) “Ahiretin var olmadığı düşüncesi aynı zamanda insanın bu dünyadaki yaşantısının bir sınama olmadığının da iddia edilmesini gerektirecektir.” (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 230) “Ahiretin gerçekleşecek olması, Allah'ın adalet ve rahmet sıfatları sebebiyledir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 25) “İnsandaki adalet duygusu, ahirete inanmayı zorunlu kılar.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 131) “**Eğer ahiret olmazsa dünyada ortaya konulmuş iyilikler ve kötülükler arasında bir fark olmamış olur**.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426) Zaten, “Allah'ın cezalandırması kendisi için değildir; zulme uğrayanlar içindir.” (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 88) Çünkü “Bu dünyada bazen güçlüler, güçsüzlerin ellerinden haklarını almaktadır. Bu durumda adaletin sağlanamaması en büyük haksızlık olur.” (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 12) “Allah nankörü, bozguncuyu, hak yiyeni, zalimlik yapanı cezalandırır. Allah ilahi adalet gereği, suçluya hak ettiği cezayı kesecektir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285)

“Lord Herbert, Tanrının dualara cevap verdiğine inanır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) ve ‘bu hayattan sonra bir ceza ve mükafat olacaktır.’ (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 202) derdi. Paine de, "Bir yaratıcıya inanıyorum. Ölüm sonrası, mutluluk olmasını umuyorum.” (Thomas Paine, Akıl çağı, s. 3) demektedir. "Thomas Paine'in Tanrı'nın dilemesi halinde insanoğlu ile vahiy yoluyla iletişim kurma konusundaki gücünün kesinlikle kabul edilmesi gerektiğini, çünkü O'nun gücü açısından her şeyin mümkün olduğunu" görüşünü de (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) düşünecek olursak, deizmin önderleri olan bu düşünürlerin fikirleri için günümüz deistleri ne diyecektir acaba? Deistler mümkün olanı neden imkânsız ilan ediliyor veya Yaradan’ın o imkanı kullanmadığını deistler nereden biliyorlar? Ayrıca “Deistlerin bir kısmı da, aklın testinden geçerek onaylanan dine evet de demektedirler.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 28) “Bazı deistler fiillerimizin bir karşılığı ve yaptırımı olması gerektiğini savunurken, bazıları ise ahiret inancını reddetmektedirler.” (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 94) “Deizmde başlarda genel olarak ahiret inancı varsa da, şu anda ahiretin olmadığını öne sürmektedirler." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 16) “İlk deistler dini tamamen reddetmemiştir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 86) “**Bazı deistler de tanrının evrene müdahalesini kabul eder.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 90) “Ahirete inanma ve hesap verme noktasında da deistlerin ortak bir yaklaşımı yoktur. İnsanın bu dünyada yapıp etmelerinin karşılığı olarak ödül ve cezanın olmasının insan özgürlüğüne bir engel teşkil ettiğini düşünen deistler olduğu gibi insan fiillerinin bir karşılığı olması gerektiğini savunan deistler de vardır.” (Mustafa Bozkurt, Mehmet Kuyucu, Tanrı-İnsan İlişkisi Bağlamında Deizm’in Temel İddialarının Eleştirisi, Mesned İlahiyat Araştırmaları Dergisi, Cilt 11, Güz, 2020, s. 466) “Tek tip deizm ve tek tip deist yoktur. Tek bir deizm tanımı hiçbir zaman olmadı.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) “Tek tip bir deizmden bahsedebilmek de mümkün görünmemektedir. Tanrının evren ile ilgilendiğine inanmakla birlikte ahlaki alanla tanrının ilgilenmediğine inananlar da bulunmaktadır. Bazı deistler ise dini hakikatleri kabul etmekle birlikte, bunların aklın süzgecinden geçirilmesi gerektiği kanaatindedirler.” (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 30) “**Deizm, üzerinde tüm deistlerin ortak bir düşüncede birleştikleri bir tutarlılığa ve iç bütünlüğe sahip değildir**.” (Selçuk Kütük, Deizm, s. 69) “Günümüzde deistlerinden **Chuck Clendenen de ‘iki deist aynı düşünmez, çoğu modern deist de ilk deistlerin inandıklarına inanmaz.’ der.”** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 206-207) “Günümüz deizmi 17. ve 18. asır deizminden farklıdır.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 244) “Klasik deistler ile modern deistler arasındaki en belirgin farklılıklardan biri, ilk deistlerin deizmi bir doğal din kabul etmeleri, modern deistlerin ise deizmin bir din olduğunu reddetmeleridir. Modern deizm, kapitalizmin neo-liberal ikliminde din hasımlığının sembol akımlarından biridir.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 245) “Aydınlanma döneminde deistler, Hristiyanlığı bir doğal dine indirgeme eğiliminde olmakla birlikte bazıları Hristiyanlığa düşmanken, bazıları

değildir. Bazı deistler ruhun ölümsüzlüğüne inanırken bazıları inanmamaktaydı. Yine Toland gibi bazı deistler doğayla tanrıyı özdeşleştirme eğilimine giderken Cherbury gibi bazı deistler ise, doğadan bağımsız bir Tanrı anlayışını benimsemekteydiler." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 35) Kısaca "Deizm mensupları, kendi içerisinde çelişen birçok inanç şekillerine girmişlerdir." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 105)

Kendi aralarında bir tek deizm felsefesi üzerinde birleşemeyenlerin, inançtan ahlaka, ibadetten hukuka birçok konuya sadece akılla çözüm sunabileceklerini ileri sürmeleri tutarlı, rasyonel ve realist bir görüş değildir.

"İnsanların anlaşarak bir şeye inanmaya dair aldıkları bir karar yoktur." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 17) Dolayısı ile tüm toplumlarda var olan "Din olmasaydı insanoğlu ibadet etme yolunu aramazdı, aslında toplumu ayakta tutan da dinin ta kendisidir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 54)

İnsanın "**Akıl seviyesi, salt bu dünyada yaşamayı sağlamaya yetecek bir akıl seviyesinin çok üzerindedir.** Bu müthiş potansiyel, aklımızın bize salt bu dünyada yaşamamızı sürdürebilmek için verilmediğini göstermektedir. İnanılmaya layık din, aklı aşan cevapları da ihtiva etmelidir." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 238) "İnsan, uygarlık kuran, felsefe yapan, ölülerine ağıt yakan, öldükten sonrasına merak eden ve ebediyen yaşama arzusunu iliklerine kadar hisseden bilinçli bir varlıktır." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 25) "**Allah dileseydi elbette bize irade vermeyebilirdi, böylece iyi ve kötü kavramlarının bir önemi kalmazdı. İradesi olan bir varlık olarak olmamızın en iyi açıklaması buranın bir imtihan dünyası olmasıdır**." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 426)

"Putperestler dinsiz değil, yanlış dinli insanlardır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 21) "**Putların illaki taştan olması gerekmiyor. Bugün insana zarar veren, tabiatı tahrip edenlerin parayı, mevkii, gücü, silahı vb. şeyleri putlaştırdıkları malumdur. Seküler çağda putun anlam ve kapsamı genişlemiş, çeşidi olağanüstü artmıştır. İnsan h**addini aşmış 'Tanrı öldü' çığlıklarıyla yeryüzünde ilahlığa soyunmuştur. **İnsana ait ideolojilerin tamamı bencildir, güçlüden yanadır, eşitlik, adalet, özgürlük nakaratları keyfidir, kaypaktır." (**Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, **s. 21)**

"Modern dönemde sekülerleşme, bilimcilik, insan merkezcilik, dünyevileşme, naturalizm gibi anlayışların artması ile birlikte din hakkında 'felsefe yapma' ihtiyacı daha yaygın hale gelmiştir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) **Deistler yayımladıkları (deizmdernegi.org/deizm-dernegi-deklarasyonu) bildirgede, "Deizm Felsefe ile Savlarımız' başlığı altında 5. madde olarak '**Kamusal alanda, fundamentalist üniforma haline getirilen giyim tarzları kabul edilemez.**' derken, 8. Madde de ise 'Tanrının bahşettiği cinsel yönelim, insanoğlunun en tabii hakkı ve arzusudur. Savaşa hevesli ama aşktan korkan bir otorite istemiyoruz. Devlet otoritesinin dinsel doğmalarla, kişinin kendi nefsine münhasır tanrı vergisi cinsel yönelimlerini, istek ve arzularını baskılaması veya yasaklaması kabul edilemez.' demekte ve böylece "Özgürlük talebinde bulunan bildiri sahiplerinin farklı yaşam tarzlarına hoşgörülü olmamak şeklindeki tavırları, dogmalaştırdığı motto ve savları etrafında bağnaz bir yapıya dönüşme ihtimalinde barındırmaktadır. Ayrıca, 'Kutsalımız yoktur' (17. madde) derken, laik, seküler, deizm, deist ve benzeri kavramların gerçekte yerli deistlerin kutsal ve dokunulmazları olduğu dikkatlerden kaçmamaktadır."** (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 38)

"**Deizmde, 'aklın sınırları dışına taşamayan' ve 'doğa kanunları ile uyumlu hareket etmek zorunda' olan bir tanrıdan söz edilmektedir."** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) "**Deizmin, aklı ve tabiat**

kanunlarını kutsama hatasına düştüğü görülmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 92) Görüldüğü gibi, yaratıcıyı kabul eden "Deizmin, bire karşı onlarca eğrisi bulunmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 202) Deistler "Allah'ı gereği gibi takdir edip tanımadılar. Nitekim "Allah hiçbir insana hiçbir şey indirmedi" dediler." (Enam, 91) "Allah'la peygamberleri arasını ayırmak isteyen, işte onlar gerçekten kâfir olanlardır." (Nisa, 150-151)

Gençleri şüphe sevk eden nedenler ve çözüm yolları

"**Dünyevileşme**, **Doğaüstü vahye karşı olma**, **Din bilim ilişkisindeki problemler, Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kalması, Akıl faktörünün dikkate alınmaması**, **Özgürlükten yoksun olma endişesi**, **İletişim araçlarının etkisi**, **Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi.** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 59-72) ; "dindarların yaşam tarzlarının sebep oldukları hayal kırıklıkları, hikmetleri anlatmadan dini emirleri yapmaya zorlama, sözde din bilim çatışması. (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 30) gibi konular deizme neden olabilmektedir. "Gençlerin deizme yönelmelerinin üç sebebi vardır. Birinci sebep İslam dininin bilimle çatıştığı, ikinci sebep şiddeti ve yasakları öne çıkaran yasa dışı örgütler, son sebep de dünyevileşme arzusunun giderek yaygınlaşmasıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 285) **"Din diye toplumda hurafelerin yaygınlaşması."** (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311) deizme neden olmaktadır. "**Deist gençlerin tamamına yakını, geleneksel din anlayışına ve bu anlayışın İnsan aklı ve yaratılışına uyumlu olmayan iddialarına tepki olarak deist olmuşlardır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 57) "Yanlış din algısı ile birlikte bunu kurumsallaştıran din adamlarının tutumu deizmi beslemektedir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 215) Ayrıca **"Dini emirlerin, hikmetlerinin açıklanmadan dikte edilmesi, Dinin sadece şekil ve ibadetler ibaretmiş gibi anlatımı, ahlak ve sosyal yönünün ihmal edilmesi, Yanlış dini bilgilerin gerçek sanılması, Kur'an'ın söyledikleri ile Müslümanların yapıp ettiklerinin arasındaki farklılık, tutarsızlık, ikiyüzlülükler, Bilgi kirliliği de deizme neden olmaktadır.**" (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 311-315) "Emir almaktan hoşlanmayan reaksiyonist tipler." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) ve "dinin ibadet mecburiyeti, emir-yasak ve yaptırım boyutundan hoşlanmayanlarda." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 220) deizme kayabilmektedir. "İbadetler konusunda üşengeçlik gösteren ve modern çağda görülen yeni sorunlarda (ferdiyetçilik, menfaatçilik, haz-hız çağı) insanların deizme kaymasına neden olmaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 236) "Deizm aslında ibadetsiz bir din arzusudur. Dünya tarihinde ibadet yönü bulunmayan hiçbir din yoktur. Ortaya atılan 'doğal din' fikri bu yüzden tutmamış." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 101, 102) Kural, sınır istemeyen bazı gençler kurallara karşı çıkmaktadır. Halbuki "Kuralsız bir hayat ve toplum olmaz. Kaldıralım yollardaki sınırları ve kuralları görelim trafikte neler oluyor? Din kuralları ile insanın doğallığını ve doğasını korumayı amaçlamaktadır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 25, 26) Ayrıca Kişisel meseleler; Gençlerin sorduğu sorulara cevap bulamaması: Zihni arayış; Çevrede örnek şahsiyetlerin olmaması: Samimiyetsizliğimiz" gibi nedenlerle de deizm yayılma fırsatı bulmaktadır.

"Özgürlük alanını kısıtlayacak otoriter bir dil kullanımı sorunların sağlıklı bir şekilde aşılmasına engel olmakta, insanların dinden uzaklaşmasına neden olmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) "Hala yüzyıllar öncesinin geçersiz argümanları kullanarak arkeolojik bir din dili kullanılıyor." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 225) "Din dilinin ikna edici olma noktasında etkisiz kaldığı bir gerçektir. Gençlere daha uygun bir üslup ile yaklaşılması zorunludur. Deistler özgürlükten yoksun olma endişesi de taşımaktadırlar. Halbuki İslam insana zararlı olan şeyleri yasaklamıştır. İnsanların helal dairesi içinde de özgürce ve mutlu yaşayabileceği kendilerine anlatılmalıdır. İletişim araçlarının etkisi de deizmin

yayılmasında etkendir. Özellikle internette deist iddialara cevaplara daha fazla önem verilmelidir. Hurafelerin insanların din algısına olumsuz etkisi de göz ardı edilemez. İslam'ın akla verdiği değer ve sınır tam anlatılmalı ve hurafelerle mücadelede güncel yaklaşımlar ihmal edilmemelidir! "Aklı başında hiç kimse, bir yakınını ameliyat etmek için internet bilgilerine başvurarak operasyona kalkışmaz. Ekonomi, siyaset, spor gibi alanlarda medyada görülen bilgi kirliliği özel olarak inanç sahasına kaydığında, tam bir körleşmeye yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 38) "Modem çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modem çözümler üretmek ve bunun için gerekli olan araçları en güzel şekilde değerlendirmek gerekir." (Emre Dorman, Tarihsel ve Teolojik Açıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 239) Osman Yüksel Serdengeçti: "Artık İslamiyet için mücadelelerde eski tarzı bırakmamız gerekiyor. Biraz geniş, biraz müsamahalı, biraz daha anlayışlı olalım." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 8) "Dini anlatan kişiler arasında yaşanan tartışmalar ve sunulan dini bilgilerdeki tutarsızlıklar gençlerde din düşüncesinin saygınlığına zarar vermektedir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 31) "Kendini dindar olarak tanımlayan bazı kesimin, söylemleri ile pratik arasındaki uyumsuzluk dine uzak durmanın en önemli sebeplerinden birisi olarak görülmektedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 45) "Dini değerlerin doğru bir şekilde temsil edilmemesi, güzel örneklerin yerine sadece söylemlerin alması dinin inandırıcılığını aşındırmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 276) "Dinin özü yüzeysellik ve şekilcilik ile örtüldüğünde, ahlak ile dinin birbirinin terk etmesi kaçınılmazdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 256) "Dinin ahlakına, evine, siyasetine ve ticaretine etki etmediği insanların sürekli dini referans aldıklarını iddia etmeleri, insanları dinden soğutmaktan başka bir işe yaramaz." (Abdulaziz Kıranşal, Milli Gazete, 02.09.2021) "Dini kötü temsil eden insanların eylemlerinden dolayı bazı kişilerin de deizme yöneldikleri bilinmektedir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 20) Halbuki "Endonezya, Malezya, Filipinler Müslüman tüccarlardan etkilenerek İslam'ı kabul etmişti. Demek ki günümüz Müslümanlarının yaşantısı yeterince kaliteli olmadığından, etkileme düzeyi de son derece düşüktür. Kalitesiz dindarlık da, dindarlaşmanın önünü tıkıyor." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 96) "Küresel ölçekte emperyalist güçlerin kontrol altına girmiş bazı militan örgütlerin güya İslam adına bir takım terör faaliyetlerine girişmesi insanları dinden uzaklaştıran ciddi bir faktördür." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 56) "Yaygınlık kazanan şey deizm ya da ateizm değil, dünyevileşme eğilimi ve ayak uydurmakta güçlük çekilen hızlı kültürel değişimlerdir. Allah-din-kitap söylemlerini hep ön planda tutanların uygulamadaki çirkinlikleri ile baskı ve dini yükleme operasyonları dinden uzaklaşma eğilimini hızlandırmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 10) "Kuşaklar arası çatışma, bir anlamda gençliğin toplumla bütünleşememesi, yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 54) "**Deizmin asıl nedenleri, bireyselciliğin yükselmesi, tüketim hastalığının hayatı sarması, hızlı zihinsel savrulmalar ve 'bilimciliğin' sahte bir dine dönüşmesi sayılabilir**." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 36) **"Günümüzde çocuğa, gerçek bir temele dayanmayan özgüven telkini yapılmaktadır**. Danışmaya değer herhangi bir otorite tanımadıkları için, uçlara kaymalar söz konusu olmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 41) "Babanın vakarını sıfıra indiren, çocuğu sürekli şımartmayı "sevdirerek öğretmek" olarak takdim eden yeni terbiye usulü, sokaklarda dolaşan gençlerin içler acısı halini hazırlayan sebeplerin başında gelmektedir." (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 168)

"Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, hukuksuzlukları, güçlü olanın haklı sayıldığını, mazlum ve çaresizlerin horlandığını, herkesin kendinden olanı kayırdığını, birlik olma, hoşgörü ve sevginin yerini, ötekileştirmenin, öfkenin ve kinin aldığını görecekti. Peygamberimiz Hz. Muhammed bugün gelse, kardeşlikten, sevgiden, saygıdan, erdemden, adaletten, hoşgörü ve anlayışta, bir arada yaşama kültüründen, ilimden, akıl ve düşünceden ve yalnız Allah'a kul olma ve bu sorumluluğun bilinci ile hareket etmekten eser kalmadığını, akıl dışılık, cahillik, şiddet, savaş, kargaşa ve zorbalığın dinin yerini aldığını, kendisini örnek aldığını iddia edenlerin kendisini hiç anlamadığım görecek, "Ben size böyle bir din tebliğ etmedim" diyecek ve

muhtemelen hesap günü ahiretteki şikayetini burada da ifade edecekti." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 238-239) "Rabbim şüphesiz toplumum bu Kuran'ı terk edilmiş/dışlanmış bir kitap haline getirdiler." (Furkan, 30) "Dinin "kötü temsil edilmesi" insanlarda deizm görüntüsü altında bir tür nihilizme yol açmaktadır. Sorun vahyin algılanış şeklindedir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 16) **Dinin asıl maksadı insanlığa adaleti, merhameti, vicdanı, paylaşımı, kardeşliği getirmek ve hayatı anlamlı kılmaktır**. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 17) "**Allah vicdan ile hayatlarımıza müdahale etmeye devam etmektedir."** (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 190)

"**Para, aşk, arkadaşlık, dostluk, özgürlük, demokrasi gibi şeyler her zaman suiistimal edilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldı ancak, buradan hareketle kimse bunların terk edilmesi gerektiği sonucuna varmamaktadır."** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 57) "İslam'a karşı tavrımızı, Müslümanların uygulamaları değil fakat İslam'ın ne olduğu belirlemelidir." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 308) "Din, günümüz Müslümanlarından değil de vahiyden öğrenildiği takdirde Müslümanların olumsuz tutum ve davranışları da dinden uzaklaşmaya sebebiyet vermeyecektir." (Merve Harmankaya, Geçmişten Günümüze Deizm ve Deizm Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma, Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2020, s. 59)

"İslam'da din ve ilim çatışmasının olmadığı, gençlerimize iyi bir şekilde anlatılmalıdır. Akıllar kiraya verilmemeli, gençlere değer verilmeli, her biri adam yerine konulmalıdır. İnsanı inançsızlığa götüren ateizmin kendi gücü değil, din adına sergilenen yanlışlar, bilgisizlikler, tutarsızlıklar ikiyüzlülüklerdir." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 315) "İslam'ın bilim ile çatıştığını, insana özgürlük tanınmadığı iddiası vardır. Halbuki İslam dünyasının bilim ve teknolojideki geriliği, Müslümanların bir eksikliğidir. Bu durum telafi edilmez bir durum değildir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 55) **Din, insanları bilimde geri bırakmaz, biz eskiden de Müslüman'dık ve bilimde ileriydik. Din geri bırakmıyor, insanların çalışmaması geri bırakıyor.** (Ekrem Sevil, Allah'a Meydan Okumanın Yeni Adı Deizm, s. 23) "Sosyal medyada İslâm dünyasındaki geri kalmışlık ve problemlerden dolayı deist olduğunu iddia edenlerin bu iddiası geçerli değildir. Bütün sıkıntı ve yanlışlık İslâm'ın evrensel ilkelerinden uzaklaşarak dinin yanlış anlaşılıp yanlış yorumlanmasında yatmaktadır. Dinin yanlış öğretilmesi marjinal grupları ortaya çıkarır." (Vahdettin Başçı, Deizm Kavramı ve Ortaya Çıkardığı Problemler, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Mart 2018 22(1), s. 37) "Din istismarı da, inkarcılığa yol açabilmektedir. Mistik çevreleri hariç tutarsak, İslam'da dünya ahiret dengesi kurulabilmiştir." (Modern çağın inanç sorunları, Diyanet Yayınları, Heyet, s. 57-58) "Türkiye'deki ateistlerin önemli bir kısmı 'Hanif'tir yani, din adına sunulan çelişkileri görüp, onlarla yaşamaktansa kendi ilkeleri ile yaşamayı çaba edilen hakikat arayıcısıdırlar. Onlar Allah'ı, piyasada hoca namıyla dolaşan insanların anlattığı gibi zannediyorlar. İslam adına piyasayı baskılayan zevat olduğu gibi, ateizm namına piyasada dolaşan, her şeyi eleştiren piyasa ateistleri de ortalıkta fink atmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 13) "Bazı insanlar din adamı izlenimi veren kişilerin cahilliklerinden kaynaklanan bir travma yaşaması neticesinde bu düşüncelere kapılıyorlar." (Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 11) "İslam'daki deizm problemi dinin kendisinden değil, ağırlıklı olarak din adına uydurulan kabullerden ve bazı Müslümanların uygulamalarından kaynaklanmaktadır." (Emre Dorman, Tarihsel ve TeolojikAçıdan Deizm ve Eleştirisi, Uluslararası Din Karşıtı Çağdaş Akımlar ve Deizm Sempozyumu, s. 233-235) "Nasıl ki bilim adamlarının tarih boyunca ileri sürdükleri bazı teorilerin yanlışlığından hareketle bilimsel düşünceyi terk etmek gibi bir sonuca varılmıyorsa, aynı şekilde din alanında benzer sebeplerle yapılan hatalar bahane edilerek dinin gereksizliği gibi bir sonuca ulaşılamaz." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112) "**Genç nesli deist bir tutum benimsemeye götüren süreç, dinden değil dini ve dini değerleri temsil iddiasında olan kişilerin şahsi yanlışlarına verilen tepkiden kaynaklıdır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) Ama şu da bir gerçek ki, "Geneli yansıtmayan bazı olumsuz tekil örneklerin gençler için kaçışa bir mazeret teşkil ettiği görülmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 297) "Gençler, çevrelerinde şahit oldukları ahlaki zaaf ve tutarsızlıkları kendi

durumlarını meşru kılan bir gerekçe olarak kullanırken, din istismarına ise öfke ve nefret duymaktadırlar." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 301)

"Gerçek din bağı zayıfladıkça, geleneğin bütün anlatıları çoğu zaman kutsanmış, din zannedilmiştir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 12) "Geleneğin din diye algılandığı her ortamda, geleneği eleştirenler aynı zamanda dinleri de eleştirmiş olmaktadırlar." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 224) "Deist düşünce ile mücadele etmenin en iyi yolu Kur'an düşüncesini ve nübüvvetin gerekliliğini doğru bir şekilde anlamak ve yaygınlaştırmaktan geçer. Bu yapıldığı takdirde sonradan İslam dinine sokulan, bidat, hurafe ve isrâiliyâttan kurtulmuş olunduğu gibi, doğru bir dinin yaşanılması da sağlanmış olur." (Dr. Öğr. Üyesi Yasin Ulutaş, Deizme Götüren Sebepler, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi / Cilt: 23, Sayı: 2, Haziran 2021, s. 511) "Bu dinin elçisine, mürşid değil, örnek şahsiyet ve tebliğci konumu verilmiştir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 228)

"Eskinin söylemleri ile bu çağın insanına ulaşabilmenin imkanı bulunmamaktadır." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 203) "Her daim mucizelerin öncelenip Allah'ın, insan ve tabiata yerleştirmiş olduğu yasaların yani sünnetullahın, gözardı edilmesi. Mevcut din dilinin arkaik değerler taşıması: İletişim araçlarını kullanan ve şu an insanına din sunumunu yapan bazı kişiler, değindikleri konular, verdikleri örnekler ve anlatım biçimleri ile bu çağın insanlığına değil, yüzyıllar öncesinin insanına hitap eder gibidir." (N. K. Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 221) "Batıda sorun bizzat dindeyken, bizde dini anlayıştadır. Gençlerimizin ilgi ve alakalarını çekebilecek bir din dili kullanılmalıdır. Din eğitimi ile uğraşan herkesin çok güçlü bir empati duygusuna sahip olması gerekir. Modern çağın inanç problemlerine ihtiyaca uygun modern çözümler üretilmelidir. İslam inancının temel ilkelerini içselleştirmemiz ve en güzel şekilde hayatımıza yansıtarak etrafımıza örnek olmamız hayati öneme sahiptir. Gençlerimizin Nurettin Topçu, Erol Güngör, Sezai Karakoç gibi hem felsefî ve metafizik alanda derinleşmiş hem de dini, milli, ahlaki ve manevi değerleri içselleştirmiş olan düşünürlerden haberdar olmaları sağlanmalıdır." (Dr. Erol Çetin, İnancın İman Hayatına Yansıması Bağlamında, Deizm Eleştirisi, s. 65-72; Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115, 117) "**Gençlere aklen, kalben ve ruhen tatmin olabilecekleri bir din eğitiminin sunulması gereklidir.**" (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 113, 121) "Din adamı, herkesten ziyade merhametli olmalıdır." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 115) **"Müslüman toplumların etrafına sevgi ve saygı yansıtan bir dindarlık modelini geliştirmesi gerekmektedir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 124)

"Din, insanın hayatına hem bu dünya hem de görünmeyen öte dünya bakımından düzenleyen bir sistemin adıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 42) **"Dinin en belirgin özelliklerinden birisi, insanın hayatı ve varoluşsal sorularına cevap verme amacında olmasıdır. İnsan hem kökenine ve varlık içindeki yerine dair bir açıklama arar, hem de geleceği ve ölümden sonrası hakkında kendini güvende hissetmek ister. Yüksek değerler, insanın varoluş sebebi, amacı, anlamı ve gayesine bir cevap verir. Sonsuz yaşam inancı sayesinde ölümün yol açtığı yokluk şoku gibi sorunlar bertaraf edilir. Ahlaki ve manevi gelişimine imkan sağlamaktadır. Yaşadığımız çağda ahlak merkezli Müslümanlığa ciddi anlamda ihtiyaç duyulduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız**." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 119-120) "**İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının, hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 122) "Sade bir dil kullanmak, müjdeyi esas alan bir eğitim vermekte, gençleri yetiştirmenin temel ilkeleri olmalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 58)

"**İslam'ın en büyük delili, 7. yüzyıldaki bir insanın yazmasını mümkün olmadığı Kur'an-ı Kerim'dir.** (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 431) Bu konularda özellikle 'Kur'an ve bilim' ve 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri' adlı yazıları tavsiye ederiz.

"Deizmin temelinde aklı merkeze koyma ve her şeyin bilimsel bilginin açıklayabileceği şeklinde inanca dönüşmüş bazı varsayımlar yatmaktadır. Deizm ruhsuz post modern kültürden beslendiği ortadadır. **Film ve müzik endüstrileri ile medya sektörü, dünyaya nihilist ve deist** bir kültürü aşılamak için gereken her şeyi yapmaktadır. Özgürlük adı altında sorumluluğu yok eden bir bireyselciliğe yönlendirme, medya yoluyla haz kültürünün yayılması, toplumda yerleşmiş değerleri tanımamayı entellektüellik gibi gösterme türünden faaliyetler, doğru ile yanlışın karıştığı bir ortamın doğmasına yol açmaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 277) "Küresel medya kâr ve çıkar amaçlı bir güç olmanın ötesinde, güçlü bir tahakküm ve algı aracı olarak da işlev görmektedir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 293) "Tanrının tabiat kanunlarının yaratıp uygulamaya koyması fakat ölüm, hayat, sosyal ve ahlaki değerler hakkında herhangi bir şey söylememesi akla uygun değildir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 278) "Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 91) "Deistler insanları tek tanrının var olduğuna nasıl ikna edeceklerdir? Tanrının insanları yarattığını ve sonra hiçbir şey söylemeden onları yokluğa gönderdiğini ileri sürmek, tanrının absürt işler yaptığına işaret eder ve bu kabul edilebilir bir argüman değildir. Ölümden sonra bir hayat yoksa iyiliklerin bir anlam olmadığı gibi bütün kötülükler ve haksızlıklar da yapanın yanına kar kalacak demektir." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 281)

"İnsanın amaçsız ve anlamsız bir yaşam sürmesi pek mümkün görünmemektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 11) "Allah'ın mülkünde yaşayıp O'nun verdiği nimetler ve yetenekler sayesinde bu aşamaya geldiğinin şuurunda olup, insanın kul olduğunu bilincinde yaşaması gerekir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 75)

Deizmin kaybettiği nokta, aklın konumu ve işlevidir. Bize düşen, sahih dindarlığın önceleyip, aklın konumunu sınırlarını doğru olarak çizmektir! Akıl ve kalp, madde ve mana, beden ve ruh dengesi insanları sonsuz mutluluğa götürür. Bunun da yolu bu denge yolunu Kur'an ve sahih hadislerden öğrenip içselleştirerek hayatımıza tatbik ederek, çevremize örnek olmaktan geçmektedir.

"Allah bizi doğru yola ilettikten sonra gerisin geri (küfre) dönelim de, arkadaşları "Bizim tarafa gel" diye çağırırken, şeytanların kendisini nefsî arzularına uymaya davet edip açık arazide şaşkın bıraktığı kimse gibi mi olalım? De ki: "Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Bize âlemlerin rabbine teslim olmamız emredilmiştir." (Enam, 71)

Dinsiz ahlak olur mu?

Konuyu tamamladığını düşündüğümüz, 'Ateizm yanılgısı', 'Deizm Yanılgısı', Agnostisizm Yanılgısı', 'Batı medeniyeti' , 'Evrim' , ' Ateist akıl' , Bilim yanılmaz mı?' , ' Modernizm ve kadın' ve ' Eşcinsellik ve İslam', 'İslam barış dinidir' adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Dünyaca ünlü ateist filozof Noam Chomsky, Kanadalı ünlü ateist psikolog Steven Pinker, Amerikalı ateist filozof Daniel C. Dennett, ateistlerin piri ünlü bilim adamı Stephen Hawking, ateistlerin peygamberi bilim adamı Richard Dawkins'in adları dünyada pedofili sapıkları listesinde; 'epstein' skandalında geçmekte ve Jeffrey Epstein'e ait jette ve adada fotoğrafları bulunmaktadır! Ateist bilim adamı Lawrence Krauss'un adı zaten cinsel tacizlerle meşhurdur: (www.buzzfeednews.com/article/peteraldhous/lawrence-krauss-sexual-harassment-allegations; Hawking: https://www.foxnews.com/us/jeffrey-epstein-name-dropped-stephen-hawking-photos-show-physicist-sex-traffickers-island.)

Richard Dawkins 'Hafif' Pedofiliyi 'Tekrar Tekrar' Savundu

Davranışı savunma gerekçeleri üç noktada toplanmış gibi görünüyor. Birincisi, pedofili korkusunun yarattığı "histeri" toplum tarafından abartılıyor; ikincisi, bir çocuğa köktendinci dini inançlar aşılamanın aslında bir çocuğu istismar etmenin daha kötü bir yolu olduğu; ve üçüncüsü, kişisel olarak çocukluğunda yaşadığı cinsel istismarın üstesinden gelmiş olması, yani bunun benzer davranışlara maruz kalan başka biri için o kadar da büyük bir sorun olmaması gerektiği anlamına geliyor. (Abby Ohlheiser, https://www.theatlantic.com/international/archive/2013/09/richard-dawkins-defends-mild-pedophilia-again-and-again/311230, 10 Eylül 2013)

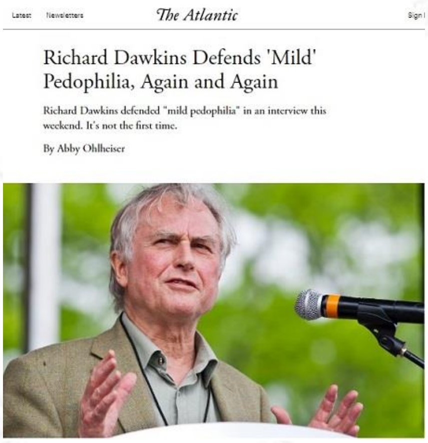
Latest Newsletters The Atlantic Sign I

Richard Dawkins Defends 'Mild' Pedophilia, Again and Again

Richard Dawkins defended "mild pedophilia" in an interview this weekend. It's not the first time.

By Abby Ohlheiser

Ateizm, Dawkins, tecavüz

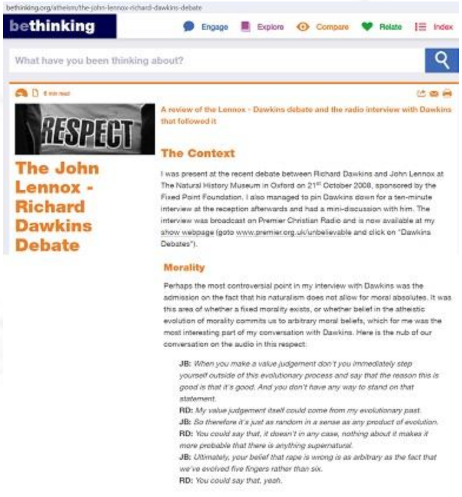
bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate

bethinking — Engage · Explore · Compare · Relate · Index

What have you been thinking about?

A review of the Lennox - Dawkins debate and the radio interview with Dawkins that followed it

The John Lennox - Richard Dawkins Debate

The Context

I was present at the recent debate between Richard Dawkins and John Lennox at The Natural History Museum in Oxford on 21st October 2008, sponsored by the Fixed Point Foundation. I also managed to pin Dawkins down for a ten-minute interview at the reception afterwards and had a mini-discussion with him. The interview was broadcast on Premier Christian Radio and is now available at my show webpage (goto www.premier.org.uk/unbelievable and click on "Dawkins Debates").

Morality

Perhaps the most controversial point in my interview with Dawkins was the admission on the fact that his naturalism does not allow for moral absolutes. It was this area of whether a fixed morality exists, or whether belief in the atheistic evolution of morality commits us to arbitrary moral beliefs, which for me was the most interesting part of my conversation with Dawkins. Here is the nub of our conversation on the audio in this respect:

JB: *When you make a value judgement don't you immediately step yourself outside of this evolutionary process and say that the reason this is good is that it's good. And you don't have any way to stand on that statement.*
RD: *My value judgement itself could come from my evolutionary past.*
JB: *So therefore it's just as random in a sense as any product of evolution.*
RD: *You could say that, it doesn't in any case, nothing about it makes it more probable that there is anything supernatural.*
JB: *Ultimately, your belief that rape is wrong is as arbitrary as the fact that we've evolved five fingers rather than six.*
RD: *You could say that, yeah.*

John Lennox: “Sonuçta, tecavüzün yanlış olduğuna dair inancınız, altı yerine beş parmağımızı geliştirdiğimiz gerçeği kadar keyfi.” Richard Dawkins: Bunu söyleyebilirsin, evet.
(https://www.bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate)

Evrimci ateist Celal Şengör: "Şimdi benim bir kızım olsaydı, flört etseydi, bilmem ne yapsaydı, bir adamla yatsaydı. Yani söyleyebileceğim tek şey 'aman dikkat et! Herifin AIDS'i filan olmasın. Efendime söyleyeyim başka bir hastalığı olmasın. Bunları söylerdim. Yani kızının gidip başka bir erkekle arkadaşlık edip yatıp kalkması, senin namusuna nasıl dokunuyor? Namus nedir ya? Ben bunu anlayamıyorum." (sokgazetesi.com, 29.04.2024)

Giriş

“Naturalizm, insanın nasıl ve neden bilinçli bir varlık olduğunu açıklayamamakta, insana bir robot veya makine bir varlık olarak bakmaktadır. Naturalizm, bir robotun, neden ahlaki olan ya da olmayan değerlere sahip olması gerektiğini açıklayamamaktadır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 178) Naturalist ateistin değerleri olabilir mi? (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 142) “Ateist ontolojide insanın hayvanlardan farklı ahlaki bir varlık olmasını temellendirecek rasyonel bir temel gözükmemektedir. ‘İyi’, insanların çıkar hesaplarının üzerinde olan bir standarttır. Doğuştan ahlaki özelliklerimizi tesadüfen oluşmuş doğal süreçler sonucu görenlerin, rasyonalitemizi tesadüfi süreçlerin sonucu olarak görenlerin, gereklilik-bağlayıcılık hislerini rasyonel bir zeminde temellendirememektedirler. Ahlakın uygulanmasında kuralları empoze edenin kim olduğu önemlidir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım?s. 226,-227, 231) Ateist evrimci Michael Ruse, "Bir kahraman ile bir tecavüzcü arasında fark yoktur, çünkü her ikisi de evrimin geliştirdiği duygulara uygun olarak davranmıştır." derken Fransız ateist yazar Marquis de Sade ise "Çılgınlıkların en büyüğü doğanın bize verdiği eğilimlerden dolayı yüzümüzün kızarmasıdır." demesi bizi şaşırtmamalıdır. Dolayısı ile de “Ateist felsefeci Peter Singer, 'Anne babasız bebeklerin veya zihinsel engelli bireylerin ölümcül bilimsel deneylerde kobay olarak kullanılabileceğini’ ileri sürer. Çünkü bu bireyler, hayvanlar gibi belli zihinsel yeteneklerden mahrumdur, dolayısıyla onları hayvanlardan üstün görmenin rasyonel bir gerekçesi yoktur." (P. Singer, Practical Ethics, s. 51) Evrimci Yuval Noah Harari, "Dini inancın sorgulaması durumunda, insanların özel varlıklar olduğu inancının da sorgulanması gerektiğini ifade eder." (Harari, Homo Deus, s.112) “Freud da, insanların tek tanrılı dinlerin iddia ettiği gibi özel varlıklar olmadığını, dünyada var olmalarında kutsal bir amacın bulunmadığını ileri sürer. Ama bu iddianın sonuçları sanıldığından daha korkunçtur. Sözgelimi bu durumda,

hayatını insanların iyiliği için adamış bir doktorun, köle ticareti yapan bir aristokrattan bir farkı kalmayacaktır. Doğa bilimleri, şu an rüyada olmadığımızı kanıtlayamaz, insanları gaz odalarında yakmamak gerektiğini öğretemez, hayatımızı neye adamımız gerektiğini belirleyemez. Bilimden ahlaki kurallar çıkarmasını beklemek, bilimin sınırlarını aşan konularda rehber olmaya zorlamak anlamına gelir." (Bilgili, s. 86-88)

"Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadırlar. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körüklerler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir. Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir." (Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, s. 36-42)

"Ahlaklı olmayı Darwincilik de izah etmeye çalışanlar bunu, faydacılık/pragmatizm ile açıklamaya çalışmaktadırlar. Halbuki ahlak bambaşka bir şeydir. Tanrı inancı iptal edilince bencillik kaçınılmaz olur. Ancak karşılıklı menfaat beklentisinden bağımsız olan iyilik, tam anlamıyla iyilik olabilir." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 99) "Ahlaksız imanın kıymeti harbiyesi yoktur. Dini devreden çıkaran ahlak anlayışında menfaat hakimdir; menfaatin bittiği yerde sorumluluktan bahsetmek imkânsızdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s 22) "1662-1867 yılları arasında, Afrika kıtası'ndan Amerikan kıtasına, Portekizliler, Hollandalılar, Fransızlar, İspanyollar, Danimarkalılar, Norveçliler ve İngilizler tarafından ekonomik faydacılık hedefi ile toplam 10 milyon köle zorla taşınmıştır. Ateist Kuzey Avrupa ülkeleri, aynı zamanda faşist ari ırk teorisinin de uygulandığı ülkeler idiler. İsviçre, Danimarka, Finlandiya, İsveç, Norveç bu teoriyi zamanla kanunlaştırmıştır." (Sefa M. Yürükel, Batı tarihinde insanlık suçları, s. 36, 64) "Nietzsche, 'sevgi, merhamet ve tevazu' gibi kavramların üstün insanın çıkışına engel olduğunu, 'savaşçı, acımasız ve sert' olmanın en büyük güç olduğunu söylemektedir. Onun için faşizmin babası da denilmektedir. Zira Hitler, Nietzsche'nin kitaplarını kutsal kitap olarak benimsemişti." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 98) "Dawkins, iyilik yapmanın altındaki sebepleri 4 ana başlıkta toplar: Birincisi karşılıklı çıkar, ikincisi akrabalık bağları, üçüncüsü şöhret kazanma, dördüncüsü toplum içinde onaylanmak, kabul görmek." (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 202-206) Aslında bunların tümü ahlak değil, ahlaksızlıktır! Dawkins, menfaatçiliği iyi işlerin nedeni olarak düşünmektedir. (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 305) "Dinin etkinliğinin olmadığı durumda insani olmak yerine ırkî, milli, sınıfsal, siyasi yaklaşımlar ön plana çıkar." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 9) Kısaca, materyalizme göre ahlaki fiillerin ortaya çıkmasını sağlayan temel motivasyon, egoizm ya da bencilliktir. Karşılıklı yapılan fedakarlık, temelde bencilce bir davranış değil midir? (Batak, s. 139) "Bütün bir gece boyunca, hasta çocuğu sebebiyle uyanık kalan anne, çocuğu vasıtasıyla 'genetik yatırımını' devam ettirmesi nedeniyle bu davranışı davranışa motive edilmiştir. Bir insan, komşusuna fedakar biçimde davrandığında, onu motive eden şey, toplumdaki şöhretini

artırma için evrilmiş olmasıdır." (Stephen J pPope, Relading Self, Others, and Sacrifice in the Ordering of Love, s. 171) “Din kökenli ahlakı devre dışı bırakınca geriye dünyevi ahlak kalır. Yani görev ahlakı ve pragmatik ahlak. Karşılıklı çıkar ilişkisine dayanan, erdem temelinden yoksun ve yaygın popüler bir ahlaktır bu ahlak. Bu tür ahlakta vicdanın yerini rasyonel gerekçeler, akli çıkarımlar alır. Menfaat başlayınca ahlak sona erer. Huzur, ahlak, erdem, mutluluk Tanrı inancı ile başlar. Devamı da tevhit akidesine sıkı sıkı bağlılıkta aramak gerekir!” (Hüseyin Akın, Ateistler için Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, s. 57) "Materyalist felsefede, 'başkasını kendine tercih etme, gücünün üstünde olan şeyler meydana geldiği zaman kadere razı olmak ve sıkıntılara katlanmak insanlık veya vatandaşlık kardeşliği' gibi kavramlar anlamsız boş şeyler olmuştur." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 188) “Celal Şengör'e göre doğa, neyin ahlakî olup olmadığını da belirleyen bir otorite halini almıştır. Halbuki bilim bize, Şengör'ün düşündüğü gibi, doğada gördüklerimizi kopyalayın, taklit edin demez.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir?, s. 53) “Halbuki, doğada hırsızlık yapan sırtlan, tilki gibi hayvanlar; eşini öldüren örümcekler vb. bulunmaktadır. Bunlardan ahlaki ilkeler çıkarılamayacağı ortadadır. Hitler Almanya'sında Doktor Mengele tarafından yürütülen ve 900 kadar çocuğun ölümü veya ciddi sakatlığı ile sonuçlanan deneyler nasıl yasaklanacaktır? Bilimin hangi teorisi, hangi dalı, bu eylemleri yasaklamaktadır? Mengele'ye kızmamıza neden olan ahlaki öğretilerin, bilimsel metotla elde edilmediği açıktır. Doğa bilimlerinden iyiliğin kötülüğe tercih edilmesi gerektiği konusunda bir tavsiye edinemeyiz. Neyin iyi neyin kötü olduğu tartışması, Felsefe ve dinin konusudur.” (Bilgili, s. 76-77) “Naziler de, hayvanlar alemine atıfla, birçok insanlık karşıtı suç işlemişlerdir. Örneğin Martin Staemmler, devlet tarafından finanse edilen eserinde, "doğada eşit haklardan söz edilemeyeceğini, Nazilerin de ırksal temizlik için doğayı örnek alması gerektiğini hatta doğa kadar acımasız olması gerektiğini" ileri sürmüştür.” (R. Weikart, The Role of Evalutionary Ethics in Nazi, s. 208) Evrimci Y. N. Harari, Sapiens adlı eserinin 145. sayfasına, 'İnsan hakları, eşitlik gibi kavramların bizim yarattığımız birer mit olduğunu' söyler. “Ateistler, ahlak konusunun ateizm için sıkıntılı sonuçlara gebe olduğunu fark etmişler ve bu konuda argüman geliştirmeye çalışmışlardır. M. Ruse, R. Dawkins, E. Wilson gibi ateist düşünürlere göre, ahlaki eğilimlerimizin altında evrimsel süreç yatmaktadır. (Bilgili, s. 80) "Bazı eylemler, örneğin aynı türün diğer üyeleri ile yardımlaşma, evrimsel süreçte hayatta kalma olasılığını artırmış, zamanla bu eylemler bize ‘iyi gibi görülmeye’ başlamıştır. Oysa bunlar, işe yarayan illüzyonlardan ibarettir. Yani gerçekte bu eylemler iyi ya da kötü değildir." (M. Stenmark, How to Relate Science and Religion, s. 6) Materyalist ateist Michael Ruse ve Edward Wilson: “Ahlak bize ortak hareket etmemiz için genlerimiz tarafından yutturulan bir illüzyondur, ahlakın objektif bir temeli yoktur, fakat biyolojik yapımız bizi öyleymiş gibi düşünmeye sevk etmektedir.” demektedir (The Evolution of Ethics, Philisophy of Biology, s. 314) Richard Dawkins, merhamet duymamızı, ‘Darwinci hatalar: mutluluk veren, değerli hatalar’ şeklinde tarif etmektedir. (Dawkins, The God Delusion, s. 253) Bu mantık üzerine nasıl bir ahlakî sistemi kurulabilir ve bu sistem nasıl kalıcı ve etkili olabilir?! Ahlaki normların objektif olduğunu iddia etmek için başka kaynağa referans verilmelidir. (Bilgili, s. 81) Dawkins, 'Sadece insanların hayatlarında derin bir anlam aramanın değil, evrenin var olmasının ardında da bir anlam aramanın gereksiz olduğunu', ileri sürer. (Dawkins, The Selfish Gene, s. 21) Dawkins, "Ben, hastanın bakıldığı, güçsüzün kollandığı, ezilenin gözetildiği bir toplumda yaşamak istiyorum ki, bu da anti darwinist bir toplumdur." (Dan Arel, "Dawkins:'We need an anti-Darwinian society", 9.12.2014, patheos.com) derken aslında, darwinist dünya görüşünü savunduğu halde, bu bakış açısına sahip bir toplumda insanca yaşanamayacağını da açıkça itiraf etmiş olmaktadır. Ünlü ateistlerden Sam Harris, Irak Savaşı’nı “Medeni Batı toplumu tarafından İslam barbarlığını yenmek için başlayan asil bir haçlı seferi” olarak değerlendirir; “işkencenin ahlaki olduğunu” öne sürer. (Öğük, s. 28) Amerikalıların Afganistan'da yaptıklarının meşru olduğunu ileri sürer. (Öğük, s. 36) Halbuki Amerika'nın Irak, Afganistan müdahaleleri sonunda 1.24 milyon insan ölmüş ve 10.1 milyon insan evsiz yurtsuz kalmıştır. (Öğük, s. 113) ‘İster ılımlı ister fanatik olsun bütün dindarlara karşı hoşgörüsüz olmalıyız’ der. (Öğük, s. 21) Dawkins, ‘Bencil Gen’ 11-12. Sayfalarında şöyle söyler: "Bu

kitaptaki tez, bizim, diğer bütün hayvanlar gibi, genlerimiz tarafından 'yaratılmış makineler' olduğumuzdur. Ben, gende, baskın özelliğin 'acımasız bir bencillik' olduğunu savunacağım. Evrensel sevgi ve türün iyiliği hiç de evrimsel anlamı olmayan kavramlardır." Yaratılan gen; makine yaratıcısı oluyor, cansız ve akılsız bu gen; acımasız ve bencil gibi maddi olmayan, bilim dışı kavramlarla ifade ediliyor ve sevgi veya iyilik gibi kavramlar evrime göre anlamsızdır! Kısaca bu bakış açısı bize, "Acımasız bencillik dışında baskın bir değerin olmadığını" söylemektedir! Tabii bu mantığa göre “bir yetişkin bencilce bir iş yaptığında bunu bilinçsizce yapmış olmaktadır, çünkü o, özgür iradeye sahip olmayan programlanmış bir robottur!” (Batak, s. 137) Dawkins şöyle devam eder:" Bir bilim insanı olarak, Darwinizmi desteklediğim kadar, insan ilişkileri söz konusu olduğunda, tutkulu bir anti-Darwinciyim." (Dawkins, A devil's Chaplain, s. 11) “İyi, cömert bir toplum meydana getirme konusunda, 'bilimden -darwinizmden-' yararlanamayacağımıza göre, bu, bizim 'bilim' (!) dışına çıkmamız gerektiği anlamına gelmez mi? Ahlaki bir toplum meydana getirmek konusunda biyolojik doğamızdan ve tabii ki naturalizmden umudumuzu kesmeliysek, nasıl ve neden iyi, cömert ve bencil olmayan bir insan ve toplum olmalıyız? Neden iyi olmalı ve doğamıza karşı gelmeliyiz? İyilik ve özverili olmak, bilindiği gibi yaşama olasılığını azaltır. Bencil bir politikacı iyi bir politikacı mıdır? Bir makine ya da robot, neden ahlakî değerleri benimsemek için yapısına karşı çıkmalıdır? Ahlakı, bilimci natüralist felsefeden çıkaramazsak, nereye dayandırmalıyız?” (Batak, s. 132-133) Natüralist yaklaşıma göre ahlakilik, evrimin bize kabul ettirdiği bir yanılsamadır. Dawkins şöyle der: "Doğa zalim değildir, sadece acımasızca kayıtsızdır. Bu, insanların çıkaracağı en güç derslerden biridir. Şeylerin iyi ya da kötü, zalim ya da sevecen olduğunu kabul edemeyiz. Ancak sadece duyarsız -kayıtsız ve amaçtan yoksun- olduğunu kabul edebiliriz." (Dawkins, River out of Eden, s. 96) Dawkins'e göre evren, kör ve acımasızlık gibi özelliklere sahiptir. (Dawkins, Eden, s. 133) Bilinci olmayan bir varlık, nasıl bilinç değerlerine sahip olabiliyor? Yaşam kalım olasılığını arttıran fiillerden ahlaki ne kadar değere ulaşılabilir? Bencil gene sahip birey için gerçekten bir fedakârlıktan söz edilebilir mi? Fedakarlık, karşılıksız ve beklentisiz olarak yapılan ahlaki bir değer değil midir? Dawkins'in bu değerden anladığı şey, bizi, umutsuzca faydacılığın zirvesine taşıyor görünür. Dawkins bu konuda şöyle der: 'Önemli bir kavram olan karşılıklı özveriden söz edeceğim: "sırtımı kaşı, sırtını karşıyayım.' ilkesi." (Dawkins, Bencik gen, s. 273) Bu mantık üzerine bir ahlak prensipler bütünü bina edilebilir mi? “Bir yaşam kalım makinesi, bencil genlerini körü körüne korumak üzere programlanmış bir robot araç olan ‘insan, neden cömert ve iyi olmalıdır?’ Sorusuna Dawkins cevap verememektedir.” (Batak, s. 141) Bilinci olmayan bir varlık (çünkü materyalistlere göre insan gen tarafından yaratılmış bir makinedir) nasıl bilinç değerlerine sahip olabilir? (Batak, s. 142) Dawkins'e bakarsak, iyi olmak zorunda değiliz. (Dawkins, Tanrı Yanılgısı, s. 104) Bir robot, iyi ya da kötü olabilir mi? Sevgi, adalet gibi değerler, naturalizme göre biyolojik olarak var olmayan halkça konuşma biçimlerine aittir. Dennett ve Dawkins'in savunduğu gibi, özgür iradesi olmayan robotlar isek, doğada yeri olmayan değerlerin insanda da yeri olmayacaktır. (Batak, s. 147) Dawkins'e göre akıl dışı olan din, beyindeki başka bir irrasyonel mekanizma olan aşık olma eğilimimizin yan ürünüdür. (Tanrı Yanılgısı, s. 173)

Dennett ve Dawkins gibi katı natüralistler, ahlakiliği ve değerin zorunlu şartlarını yok etmektedirler. (S. Goetz, Naturalism, s. 85) “Dennett ve Dawkins'in ifadeleri ile bilinçsiz bir tür robot-makine isek, değerlerimiz olabilir mi? Naturalist de göre, 'iyi' diye bir şey olmadığı için ayırıcı bir etik algı yoktur. Etik, materyalistler her şeyi maddi olarak maddeye göre değerlendirdikleri ve madde olan dışında hiçbir şeyi kabul etmedikleri ne göre, doğa bilimlerinden biri değilse iyilik ve kötülük bilimsel bir mesele değil ise, bu konuda hiçbir değerlendirme doğru ya da yanlış olmayacaktır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 127)

"Bilimin değerler konusunda söyleyeceği hiçbir şey yoktur. 'İyilik zorbalıktan daha çok istenir' gibi önermeleri ortaya koyamaz." (Bertrand Russell, Din ile Bilim, s. 125) Bilimle büyülenen toplumlar,

geleneksel-dinî anlamlandırma çabasını terk etmiş ancak, onların yerine bir şey koymakta zorlanmışlardır. (Bilgili, s. 84) Sosyolog Max Weber, 'Rasyonelleşme neticesinde dünyanın büyüsünün bozulduğunu, bu durumun beraberinde bir anlam kaybını getirdiğini.' söylerken önemli bir noktaya işaret eder. (John Grumley, History ABD Totality, s. 85) Yaşayan evrimsel biyologlardan Francisco Ayala'nın da altını çizdiği gibi, 'bilimi kendi uzmanlık alanı dışında konuşmaya zorlayarak bilime iyilik değil kötülük yapılmaktadır.' (Ayala, Darwin's Gift to Science ana Religion, s. 173)

"Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadırlar. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körükler. Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de, bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir." (Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz, 36-41)

"Aklı temel alarak iyi kötü şeklinde kararlar alma noktasında insanların ittifak edeceklerini zannetmek, sadece geçersiz bir inançtan ibarettir. Her insan hırsızlığın yanlış olduğunu bilir fakat bu prensibe uyulmadığı da açıkça ortadadır. Merhamet, fedakarlık, cömertlik gibi insanı özellikler aklın gölgesi altında kalırsa bu toplumda yaşama imkanı mümkün olmaz. Din ise hem akla hem iç dünyaya seslenerek bir bütünlük oluşturur. Din, insan tabiatında aklın ulaşım imkanının olmadığı alanlara girerek kişiyi 'gerçekten iyi bir insan olmaya ikna edecek' donanıma sahiptir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 70-71) Bir deistin ahlaka aykırı gördüğü bir durumu, bir başka deist erdemli bir davranış olarak algılarsa bu sosyal bir kaosa yol açmaz mı? Neden ahlak diye bir kavramın olması gerektiğinin doğal din anlayışından hareketle ortaya koyması mümkün değildir. Bir deist, akıl yoluyla ahlaki doğruları bulmuş olsa bile bu doğrulara uymazsa ne olacaktır?" (Selçuk Kütük, Deizm, s. 74) "Aklın en temel ilkeleri hususunda bile tam bir olarak fikir birliği oluşturulmamışlardır. Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 7, 773) "Günümüzde insanların bilime olan inançlarının ardında, bilimsel bilginin doğru ve güvenilir olduğu düşüncesi yatmaktadır. Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da belli bir süre sonra yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir. Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler,s. 83, 84, 86) "Her insan aklınca bir ölçü ya da değer takdir edebilir. Ancak bunun bir kesinliği veya evrenselliği olmaz. Deistler, dini bireyselleştirmek suretiyle onu, sosyal yönü zayıf bir forma dönüştürmüşlerdir. İnsan aklı ile insanların ideal bir şekilde olgunlaştırılması imkânsızdır. Hangi ahlaki normların evrensel olduğu konusunda dahi bir fikir birliği yoktur. Din ve vahiy olmadan, İnsanın neden ahlaklı olması gerektiğinin, ahlaklı davranmamasının sonucunda ne gibi yaptırımların olacağının salt rasyonel çıkarımlar ile izah edilmesi pek mümkün görünmemektedir. (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 90) İnsanın aklının yanı sıra, inanç dünyasının, gönlünün, duygularının,

hislerinin, kaygı ve endişelerinin de tatmin olması gerekir. İnsanın sadece akılla, maddi ve manevi dünyasında ideal bir mutluluğu yakalaması imkânsızdır. Herkes için geçerli olabilecek bir değer, insan aklı tarafından inşa edilememektedir. Bunun için aklın üstünde, her kişinin saygı göstereceği bir makamın olması gerekir. Bu merci ise, ilahi vahiy ve peygamberdir. Tanrı inancı ile beraber vahiy ve peygamber olmaksızın bütün insanların kabulleneceği bir değer oluşturmak mümkün değildir." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 122)

Ateistler, "Cinsel özgürlük ve feminizm adı altında toplumun bozulduğunu ve fuhşun, cinsel sapıklıkların ve bulaşıcı hastalıkların artığını." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 50) ve "Ahlaksızlığa götüren fiilleri sakıncalı görmedikleri için taciz ve tecavüzün arttığını göremiyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap s. 36) "Günümüzde, cinsel istismarın cirit attığı yerlerde, dinin zaten çoktan rafa kaldırılmış olduğu, bilinen bir gerçektir. İnsanın, sadece biyolojik bir varlık olarak konumlarsak, para, haz ve tüketim kaçınılmaz olacaktır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 273)

Armstrong, ateistlerin teist olan muhataplarını aşağılayarak sohbete başladığını söyler. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 19) Fern Elsdon-Baker yeni ateizme eleştiri getirdiği için, kendisi de bir ateist olmasına rağmen yeni ateistler tarafından 'yobazlıkla' suçlanır. (Öğük, s. 22)

"Ateist felsefeci J. L. Mackie, 'Eğer Tanrı fikri yoksa nesnel anlamda bir ahlakilikten söz edilemeyeceğini' itiraf eder." (Mackie, Ethics, s. 15) "Ahiret inancını dışlayan bir tanrı fikri, aynı zamanda dünyada insanlık yararına yapılacak iyi işlerin yapılma sebebini de ortadan kaldırır. Anormalliğin hiçbir sınırının olmaması ve bu kapının açılması durumunda, kişi ve toplumların nelerle karşılaşacaklarının iyi hesap edilememesi eşcinselliğin yasaklanmasının hikmetlerindendir." (Namık Kemal Okumuş, Sağlam kulpa Tutunamayanlar, Ahlak, eşcinsellik ve deizm üzerine, s. 199, 235)

"İnkarcı akımların insana anlam ve değer sistemini asla sunamazlar." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 29) "Bir ateistin ahlâklı olmasının rasyonel bir temeli yoktur." (Alper Bilgili, Yeni Asya, 01 Haziran 2012) "Amerikalı felsefeci William Lane Craig, Harris'in "insanın mutluluğuna sebep olan fiillerin neden ahlaki olması gerektiği" görüşünü temellendiremediğini söylemektedir. Ateist olduğunu iddia eden topluluklarda daha güzel bir ahlaki hayat mevcut değildir. Zencilere yönelik ayrımcılığın nedeni bir din olabilir mi? Güçlü devletler tarafından sömürülen ülkelerde yaşayan insanların açlığa mahkûm edilmelerini hangi dini öğreti emretmiştir? Dawkins'in ateist olan Stalin ve Hitler'in bu kötülükleri ateist oldukları için gerçekleştirmediklerini söyler. Ancak ateistler, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde gerçekleşen her türlü eylemden İslam'ı sorumlu tutmaktadırlar. Ahlak kuralları tamamen insanların inisiyatifine bırakıldığında ahlaki öğretilerde birlik sağlamak zorlaşacak, hatta imkânsız hale gelecektir. Tolstoy ve Dostoyevski gibi birçok düşünür tanrısız ahlakın mümkün olmadığını dile getirmek ihtiyacı hissetmiştir. Din açık olarak kötülükleri reddeder. İyilikte bulunma, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma tutumları hakkında yapılan araştırmalar dindar insanların ateistlere kıyasla önde olduğunu göstermektedir. (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, Öğük, s. 95-97, 99) "İnsanın iradesini iyi ve güzel yönde yönlendirecek dış bir değerler manzumesine ihtiyaç vardır. Bu değerleri, ilahi öğretiler ve peygamber yöntemleri oluşturur. İnançsız insan, değerleri bencilce kendi çıkarları uğruna kullanmanın yollarını aramaya başlar." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Metin Özdemir, s. 22, 25) "Kur'an öfkenin kontrol altında tutulmasını ve affetmeyi tavsiye etmekte, şefkat ve merhameti insanlara tavsiye etmektedir. "Sizin en hayırlınız ahlaken en üstün olanınızdır." (Buhari, Menakıb, 23) buyrulur. İslam'a göre insanlar arasında tek üstünlük vesilesi takva sahibi olmaktır. Takva sahiplerinin özellikleri; iman eden, namazlarını kılan, zekat veren, yoksullara ve yetimlere yardım eden, öfkelerine sahip çıkan, bağışlayan, hanımlarına karşı hoşgörülü davranan, günahlardan af dileyen, sözlerini tutan, sabreden kimseler olarak Kur'an'da vasıflandırılmıştır. (Öğük, s. 124, 129) Dinin önerdiği ahlak akla

ve vicdanı hapsedilen ve bu nedenle de herkeste farklı olan teorik ahlak değil tutarlı ve ihlaslı olmayı gerektiren pratik ahlaktır. (Öğük, s. 202) İnanç, ahlaki yaşayış için bir motivasyon sebebidir. Mesela hırsızlık yapmak ahlaki açıdan kötü bir davranıştır. Ancak bu dini açıdan kötü olmanın da ötesinde günah bir fiildir ve bu ayrı bir motivasyon kaynağıdır. (Öğük, s. 203-204) Dindeki ahiret inancı ölüm korkusunu önler, sorumluluk bilinci ile hareket eden insanın ahlaki gelişimine katkıda bulunur. (Öğük, s. 213) Ateist düşünce sadece inançlara değil aynı zamanda akla ve ahlaka da zarar vermektedir. Dolayısıyla ateizmi ahlaki ve insani bir problem olarak da değerlendirmek gerekir." (Öğük, s. 223) Konuyu tamamlayan 'İslami emirler ve hümanizm' adlı yazımızı tavsiye ederiz. Materyalist ahlak/huzur olur mu? "Sadece kartezyen anlayışla hareket eden bir kişi ruhsal açıdan sağlıklı kabul edilemez. Bu tür kişiler tipik bir biçimde 'Ben' merkezli, rekabetçi ve amaca yönlendirilmiş bir hayat sürerler. Bu kişiler, gündelik hayattaki sıradan faaliyetlerden çok az mutlu olabilirler. Hayat standartlarını maddi servet ile ölçerler. Oysa böyle yapmakla farkında olmadan iç dünyalarına daha da yabancılaşmış hale gelirler. Bu insanlara hiçbir servet, güç ya da şöhret düzeyi gerçek mutluluğu getiremez. Bu kültürel çılgınlığın belirtilerin en psikotik tezahürü muhtemelen nükleer silahlanma yarışıdır." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 432) Zaten "Bir kısım ateistler nezdinde de özünü dinden alan kültürel değerler pekala önemlidir." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 19) Ahlaki sistemlerin Allah'ın buyrukları olmadan rasyonel temeli olamaz. (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 222) Gerektiğinde şahsi çıkartan vazgeçmenin akılcı bir temeli olmalıdır. Nietzche, 'iyi ve kötü ancak Allah'ın varlığı doğruysa bir doğruluk değeri olabilir. O, Allah ile ayakta kalır Allah'sız çöker.' (Walter Kauffmann, Portable Nietzche, s. 515) demektedir. Sonradan Müslüman olan Avusturya Macaristan doğumlu düşünür, gazeteci, din bilimci, siyasetçi Muhammed Esed'in dediği gibi "İnsanlık, İslam'ınkinden daha güzel bir ahlak düzenini ortaya koyamamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 112) "Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." (İmam Malik, Muvatta, Husnu'l Hulk, 8, II/904)

Dawkins kürtaj, eşcinsellik ve hayvanlarla ilişkide bulunmak gibi ahlak açısından sakıncalı görülen bazı uygulamaların meşruiyetinden bahsetmektedir. (Dawkins, Tanrı yanılgısı, 262-265) Freud'cü psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden cinsellik ve korku duygusudur. Halbuki sevgi, şefkat gibi kavramlar cinsellik duygusu temelinde izah edilemeyecek kadar yüce ve ulvidir. (Prof Dr Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 55, 58) Her şeyin cinselliğe bağlandığı bir sistemden ne kadar ahlaki bir düzen kurulabilir? Deizm derneği eşcinsellere özgürdük isterken "Devlet otoritesi insanların cinsel yönelim, istek ve arzularını dinsel dogmalarıyla baskılamamalıdır." (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 37) şeklinde talepte bulunmaktan da geri kalmaz. Zina konusunda deistin cevabı:" iki taraf anlaşmışsa bunda bir beis yok." (Francis Gastrell, The Principles of Deism, s.45) şeklindedir. Böyle bir ortamda da Ateist Botton'un, "seküler toplum ahlak sözcüğünden bile korkar hale gelmiştir." (Alain de Botton, ateistler için din, s. 15) demesini anormal karşılamamak gerekmektedir.

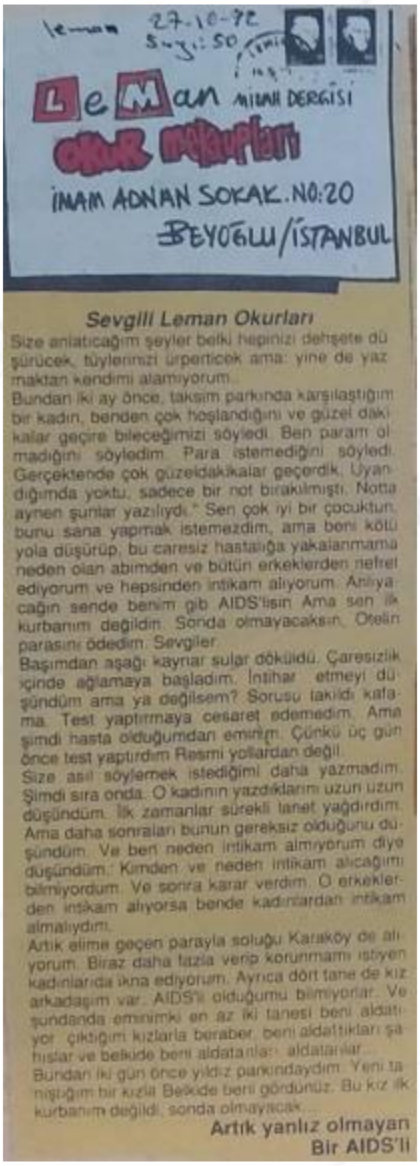

leman 27-10-92
Sayı: 50

LeMan MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
İMAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

Sevgili Leman Okurları

Size anlatıcağım şeyler belki hepinizi dehşete düşürücek, tüylerinizi ürperticek ama: yine de yazmaktan kendimi alamıyorum.

Bundan iki ay önce, taksim parkında karşılaştığım bir kadın, benden çok hoşlandığını ve güzel dakikalar geçire bileceğimizi söyledi. Ben param olmadığını söyledim. Para istemediğini söyledi. Gerçektende çok güzeldakikalar geçerdik. Uyandığımda yoktu, sadece bir not bırakılmıştı. Notta aynen şunlar yazılıydı." Sen çok iyi bir çocuktun, bunu sana yapmak istemezdim, ama beni kötü yola düşürüp, bu caresiz hastalığa yakalanmama neden olan abimden ve bütün erkeklerden nefret ediyorum ve hepsinden intikam alıyorum. Anlıyacağın sende benim gib AIDS'lisin Ama sen ilk kurbanım değildin. Sonda olmayacaksın. Otelin parasını ödedim. Sevgiler.

Başımdan aşağı kaynar sular döküldü. Çaresizlik içinde ağlamaya başladim. İntihar etmeyi düşündüm ama ya değilsem? Sorusu takıldı kafama. Test yaptırmaya cesaret edemedim. Ama şimdi hasta olduğumdan eminim. Çünkü üç gün önce test yaptırdım Resmi yollardan değil.

Size asıl söylemek istediğimi daha yazmadim. Şimdi sira onda. O kadının yazdıklarını uzun uzun düşündüm. İlk zamanlar sürekli lanet yağdırdım. Ama daha sonraları bunun gereksiz olduğunu düşündüm. Ve ben neden intikam almıyorum diye düşündüm. Kimden ve neden intikam alıcağımı bilmiyordum. Ve sonra karar verdim. O erkeklerden intikam alıyorsa bende kadınlardan intikam almalıydım.

Artık elime geçen parayla soluğu Karaköy de alıyorum. Biraz daha fazla verip korunmamı istiyen kadınlarıda ikna ediyorum. Ayrıca dört tane de kız arkadaşım var. AIDS'li olduğumu bilmiyorlar. Ve şundanda eminimki en az iki tanesi beni aldatıyor. çıktığım kızlarla beraber, beni aldattıkları şahıslar ve belkide beni aldatanlar... aldatanlar...

Bundan iki gün önce yildiz parkındaydım. Yeni tanıştığım bir kızla Belkide beni gördünüz. Bu kız ilk kurbanım değildi, sonda olmayacak...

Artık yanlız olmayan
Bir AIDS'li

Müslüman zina yapar mı? Yapan devamı olan bu kötülükleri yapmaya niyetlenir mi? Niyetlense pratiğe geçirir mi? Bu tür yanlış yapanları yanlışlarından döndürecek bir ateist öğreti var mı? Varsa pratiğe aktarılabilecek özelliklere sahip mi? Sorular sorular…!

Detay

Soru:

Cevap:

Cornell Üniversitesinden evrimci William Provine, evrim teorisinin beş sonucu olduğunu söyler: "Hiçbir tanrının varlığına ihtiyaç yoktur. Ölümden sonra hayat yoktur. 'Etik değerler nihai olarak her türlü temelden yoksundur.' Hayatın nihai olarak hiçbir 'anlamı yoktur.' İnsanın özgür iradesi diye bir şey yoktur." (William Provine, Evolution: Free will and punishment and meaning in life, Darwin Day Keynote Address, 1998) Dawkins, "Gözlemlediğimiz evrenin neticede hiç bir tasarıma amaca, iyiliğe, kötülüğe sahip olmayan, amaçsızlık dışında hiçbir özelliği olmayan bir evren olduğunu kabul etmeliyiz." demektedir. Peter Atkins, 'The Second Law' isimli kitabına şöyle başlar: "Biz 'kaosun çocuklarıyız', temelde bozulma ve kaos vardır, amaç yoktur; yön vardır. Evrenin derinliklerine indikçe kabullenmek zorunda olduğumuz kasvet ile karşılaşırız. Stephen Jay Gould, "İnsan ırkının, evrimsel tarihin çılgın bir kazası olduğunu." söyler. Bertrand Russell, "Durgun bir suda meydana gelen bir 'kazada başka bir şey' değiliz." demektedir. Bu düşünceye göre evren acımasızdır, en temel kural, 'hayatta kalmak için güçlü olmak' gerekliliğidir. Böyle bir mantığa sahip olan kişi, hayatını başkaları için neden feda etsin? Evrenin zaten kendisi amaçsızdır, var olmanın kaçınılmaz sonucu ise çatışmadır. (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 94, 95)

Ben evrim geçirerek tesadüfen oluşmuş ve dünyadaki olayları da "Güçlülerin hayatta kaldığı, zayıfların ezilip yok olduğu" bir mekan olarak görüyorsam neden rakibim olan ve zamanla yok olacak insanlara yardım edeyim? -Darwin'in Türkler hakkındaki görüşlerini de burada hatırlayalım!- Peki bu bakış açısına sahip olunca insan mutlu olup huzuru bulabiliyor mu? "Yaşamayı umduğumuz tek hayat bu olunca, 'mümkün olduğunca fazla' şey yaşayıp deneyimleme takıntısı ediniyoruz. Dolayısıyla da hiçbir şeyi kaçırmama takıntısı ediniyoruz ki bu, birey için stres yaratan bir durum olmanın dışında, nihayetinde toplum ve kültür için de yıkıcıdır. Çünkü hep daha fazlası için duyduğumuz iştahı doyurmak mümkün değil." (Svend Brinkmann, Olan Biteni Kaçırma Keyfi, s. 48) Bir amaç için bu aleme gelmemişim ve hayat yaşadığım bu andan ibaret ise, ölünce toprak olup yok olacaksam, hiç bir şey de hatırlamayacaksam, yapacağım kötülükler yakalanmadıktan sonra yanıma kar kalacak ve "güçlü olduğum için" zaten tabiat kuralı gereği (!) hayatta ancak bu şekilde kalabileceksem, bedensel ihtiyaçlarımı bu dünyada ne kadar tatmin edebilirsem o kadar benim için cennet olacaksa, arzularımı tatmin edemezsem dünyadaki zevklerden bir çok şeyi kaçıracaksam, iyilikleri neden yapayım, zaman, emek ve para harcayayım? Bu bakış açısına sahip biri neden ve nasıl ahlaki prensipler bütünü oluşturabilir? Oluşturduğu bu prensipler ne kadar evrensel ve kapsayıcı olabilir? Sonsuz bir hayata inanmayan, cennet cehennemi kabul etmeyen, öldüğünde ahirette hesap vermeyeceğine inanarak yaşayan bir insan iyilik yapar mı, yaparsa onu buna iten nedenler neler olabilir, amaç tamamen insani mi olur yoksa, reklam, kibir, çevreden ilgi görme gibi yine ahlaka aykırı tutumlar mı olur? Yolda gördüğü para dolu cüzdanı kamera, polis yoksa insan cebine indirmez mi? Emek harcayıp kazandığı parayı dünyalık bir menfaati olmadan bir ateist başkası ile paylaşır mı? Bir ateist yılbaşında yediği hindiden komşu veya fakirlere ikram eder mi, hiç ettiğine şahit olan var mı?

Bireysel bazda ki, Allah'ın insana verdiği vicdanın yönlendirmesi ile- ahlaklı davranışlar sergileyen insanları şimdilik konu dışı bırakacak olursak, üzerinde öncelikle durulması gereken soru şudur: Dinden tümüyle bağımsız bir ahlak anlayışı kurulabilir ve kurulan bu düzen devamlı olacak şekilde korunabilir mi? İstisnai olarak dinsiz olup ahlaki tavırlar sergileyen insanlara baktığımızda, aslında bu insanların içinde yaşadıkları toplumun dini tavırlarını özümsemiş ve topluma sinmiş olan 'din kökenli' ahlaki değerleri pratiğe geçirdiklerine şahit oluruz. Ama bu özellikler dini ortamın hakim olmadığı yerlerde ne kadar ortaya çıkar veya devam edebilir? Merhamet, yardımseverlik gibi kavramlar dini temel olmadan insanlarca ne kadar benimsenebilir? Mesela ateist ve din düşmanı olan Ayn Rand gibi "Bireylerin kendilerini başkaları için feda etmemesi gerektiğini" ileri süren (https://tr.wikipedia.org/wiki/Ayn_Rand), 'rasyonel bencillik' savunucularının etkin olduğu

toplum, ne kadar ahlakî olabilir? 'Ahlak sadece bir var olma ve çoğalma mekanizmasından ibarettir' diyen (www.reasonablefaith.org/translations/turkish/popular-articles/tanri-var-mi) Kanadalı bir bilim filozofu olan ateist Michael Ruse mantığı ile toplum ne kadar ayakta durabilir?

Ateistler, içlerinde bulunan herhangi bir iyilik eğiliminin kaynağı olarak ateizmi gösteremezler. Çünkü Ateizm iyi veya kötüyü kabul etmiyor ki! (Detay, 'Ateizm yanılgısı' adlı yazıdaki 'Natüralizm' adlı başlığa bakılabilir.) Onlar, çevrelerindeki yaygın dini kültür birikiminden bu davranışları yaparlar. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 28) Ateist filozof Michael Ruse: "Darwinist etikçiler, içsel ahlakın, içimize yerleştirilmiş bir tür yanılgı olduğunu açıkça söyler." (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 131) Darwin: "Tanrıya inanmayan bir kişinin, yalnızca en güçlü olan veya dürtü ve içgüdülerini takip etmek dışında bu hayatta hiçbir kuralı olamaz." (Darwin, Autobiography, s. 54) Ateizmin sorunu, nesnel ahlakının imkansız oluşudur. Ateizm dünyasında iyi olmaya hakkın yoktur. Bunun da sebebi 'erdem' diye bir şeyin olmamasıdır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 138) Ateizm, insan içerisinde bulunan yırtıcı kurdu, hiçbir yaptırım olmadan serbest bırakır. (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 140)

Ateist bakış açısına göre bir kişiye tecavüz etmenizde sosyal yaptırımlar dışında yanlış olan başka ne taraf bulunmaktadır? Aslında ateizme göre bu bile yoktur! Dawkins'e bir gazeteci, "bir ateiste göre, tecavüzün yanlış bir eylem olduğu gerekçesiyle kınanmasının bir dayanağının bulunmadığını, çünkü bu işin kötü olduğunu düşünmenin biraz keyfi tavır sayılacağını" söylediği zaman, 'onaylamaktan' başka bir şey yapmamıştır: Tecavüzün yanlış olduğuna olan inancımız keyfi bir sonuçtur bunu söyleyebilirsin, Evet! (Sami Amiri, Ateizm kendi paradigmasıyla yüzleşiyor, s. 141)

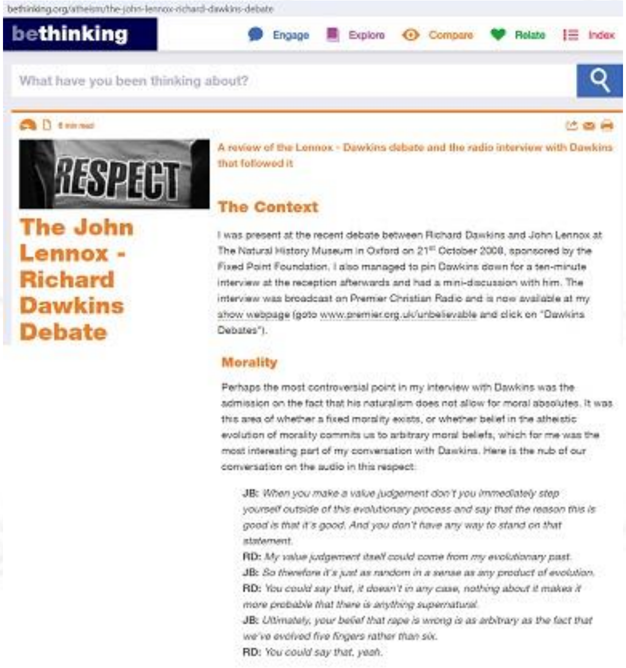
bethinking.org/atheism/the-john-lennox-richard-dawkins-debate

bethinking — Engage · Explore · Compare · Relate · Index

What have you been thinking about?

RESPECT

The John Lennox - Richard Dawkins Debate

A review of the Lennox - Dawkins debate and the radio interview with Dawkins that followed it

The Context

I was present at the recent debate between Richard Dawkins and John Lennox at The Natural History Museum in Oxford on 21st October 2008, sponsored by the Fixed Point Foundation. I also managed to pin Dawkins down for a ten-minute interview at the reception afterwards and had a mini-discussion with him. The interview was broadcast on Premier Christian Radio and is now available at my show webpage (goto www.premier.org.uk/unbelievable and click on "Dawkins Debates").

Morality

Perhaps the most controversial point in my interview with Dawkins was the admission on the fact that his naturalism does not allow for moral absolutes. It was this area of whether a fixed morality exists, or whether belief in the atheistic evolution of morality commits us to arbitrary moral beliefs, which for me was the most interesting part of my conversation with Dawkins. Here is the nub of our conversation on the audio in this respect:

JB: *When you make a value judgement don't you immediately step yourself outside of this evolutionary process and say that the reason this is good is that it's good. And you don't have any way to stand on that statement.*
RD: *My value judgement itself could come from my evolutionary past.*
JB: *So therefore it's just as random in a sense as any product of evolution.*
RD: *You could say that, it doesn't in any case, nothing about it makes it more probable that there is anything supernatural.*
JB: *Ultimately, your belief that rape is wrong is as arbitrary as the fact that we've evolved five fingers rather than six.*
RD: *You could say that, yeah.*

İnsanlar üstü otoriteye inanmadan ve bu dünyada olmasa da ahirette mutlaka her iyiliğin karşılığının olduğu inancı olmadan bir insan hayatının ne kadar süresince ahlaki olabilir ve neden? Daha da önemlisi insanların iç alemlerinde ahlaki erdemler özümsenmeden, dıştan yapılan ve ahlaka uygun gözüken davranışların amacı ne kadar "Menfaat, reklam, ileriye dönük yatırım" gibi kavramlardan uzaktır veya bu amaçlar olmadan devamlı olabilecek özelliğe

sahiptir? "Fedakarlık, şefkat, edep, tevazu, ihlas, saygı, hibe , gıybet-iftira etmeme, zina hatta göz zinasında bile olsa uzak durma, haset etmeme, karşılıksız verme ve bir elin verdiğini diğer elin görmemesi" vb. özellikler dinsiz bir toplumda oluşturulabilir mi? Bunlar oluşturulamadan ahlak ne kadar devamlı olabilir?

Bir örnek verelim: İki hakim düşünelim. Biri dini inancı sağlam diğeri ise materyalist bir ateist. Hayatını adalet için acaba hangisi tehlikeye atabilir, ölümle karşılaşınca hangisi korkmadan yola devam edebilir? Tehdit edilince ateist olan neden ve ne kadar yola devam edebilir? Ama dindar olan kişiyi ahiret inancı güdüler ve sonuna kadar adalet için mücadele etmeye devam etmez mi?

Bir ateist, "Yarın kıyamet kopacağını bilseniz ağaç dikin." (Buharî, el-Edebül-Müfred s. 168, Heysemî, Mecmâuz-Zevaid 4, 63. Münâvî, Feyzul-Kadîr 3, 30) şeklindeki yönlendirmeye kendini ne kadar muhatap kabul eder? Gerek rasyonalizm, gerek pragmatizm ve gerekse pozitivizm açısından bu söz kendini asla güdüleyemez ama bu teşvik ile bir çok inanan, sadece ağaç dikmeyi değil, yaptığı bir çok iyiliğin karşılığını bu dünyada görmeden ve beklemeden sırf Allah rızası için yapmaya devam etmektedir. O dikilen ağaçtan "insan dışında vahşi hayvan, kuş faydalansa bile " (Müslim, Musâkât 7, 10, Buharî, Edeb 27) bir materyalist kendi çıkarına olmayan bu tür eylemlere neden tenezzül etsin veya kaç ateist bu tür direk yararını görmeyeceği faaliyeti pratiğe geçirir? Kaç ateist "Dere kenarında bile abdest alsanız suyu israf etmeyiniz." (Ebu Davud, Cihad, 21, III/27) hassasiyetini işlerinde gösterebilir? Neden göstersin? Gıybet etmenin -Arkadan insanların hakkında duyduklarında hoşlanmayacağı şeyleri konuşmanın- kötü bir şey olduğuna bir ateisti kim, hangi argümanlarla ikna edebilir? "Yiyiniz içiniz ama israf etmeyiniz" (Araf, 31; Tirmizî, Bir 41, IV/343) prensibini hatırlattığınız bir ateistin, "Sana ne ben kazandım" demesi üzerine ona ne cevap verebiliriz? Gıybet eden, israf eden bir ateist ahlaklı mı hareket etmiş olur? İsraf, gıybet vb. ahlak sınırları içindeki davranışlardan mıdır?

"Asıl iyilik, sevdiği malını yakınlara, yetimlere, yoksullara, dilencilere, yolda kalmışlara ve boyunduruk altında bulunanlara vermek; Anlaşma yaptıkları anlaşmaları yerine getirmek" (Bakara,177), " Eğer borçlu darlık içindeyse, ona eli genişleyinceye kadar mühlet verin. Eğer bilirseniz, (borcu) sadaka olarak bağışlamanız, sizin için daha hayırlıdır." (Bakara, 280) , " Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (Araf,199), " Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa, Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah ikisine de daha yakındır. (Onları sizden çok kayırır.) Öyle ise adaleti yerine getirmede nefsinize uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır." (Nisa, 135), "Ey inananlar, Allah için adaletle şahitlik edenlerden olun. Bir topluluğa karşı duyduğunuz kin, sizi adaletten saptırmasın. Adil davranın, takvaya yakışan budur. Allah'tan korkun, şüphesiz Allah yaptıklarınızı haber almaktadır." (Maide, 8), "Onlar büyük günahlardan ve çirkin işlerden kaçınırlar; kızdıkları zaman onlar, affederler. Rablerinin çağrısına gelirler, namazı kılarlar. İşleri, aralarında danışma iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan hayır için harcarlar." (Şûrâ, 37-39) ve benzeri birçok prensibi insana uygulatacak insan kaynaklı bir ahlak sistemi ne kadar mümkündür?

Batı ülkeleri Müslüman olmadığı halde trafik kurallarına uyuluyor, kanunlar harfiyen yerine getiriliyor, insan haklarına itaat ediliyor, o halde özelde İslam'a genelde ise bir dine gerek var mıdır?

Batı ülkelerinde ‘kanunların yaptırımları’, tanrı/ahiret inancı yerine geçmiştir. Batıda kanun için yapılan ve yapılmadığında başta maddi cezalar olmak üzere dünyada verilen her türlü ceza verici kurumların bulunması, insanları belli davranışları yapmaya yönlendirmekte ve bu dışarıdan bakılınca ahlaktan kaynaklanan davranışlar gibi zannedilmektedir. Bu yapı, içten gelen ve insanın iç dünyasını geliştirmesi ile dışa yansıyan davranışlar bütünü değil, aksine dıştan gelen ve zorlama ile yürütülen bir sistem olmaktadır ve bu asla ahlak olarak nitelendirilemez. Zaten bu durum birçok sorunları da beraberinde getirmektedir. Mesela, insanlar arası iletişim ile karşılıklı yardımlaşmayı emreden İslam dininin emirlerinden olan zekattan kurban ibadetine dek tüm emirler insanların kaynaşması ve birbirleri ile iletişimini ahlaki temelde devamını amaçlarken, batıda oluşturulan ve ‘sosyal devlet’ adı altında yürütülen sistemde insanlar vergilerini verdikleri ve kurallara uydukları müddetçe başkalarına yardım etmemekte, insanın iç dünyasını geliştirecek belli duyguların (şefkat, empati, fedakarlık vb.) pratiğe geçmesi mümkün olmamakta, insanlar adeta robotlaşmaktadır. Fakir birinin gözlerinin içine bakmanın bile insan vicdanında meydana getireceği duyguları yaşamadan uzak olan batı toplumu, ‘vergimi verdim, devlet yardım’ etsin mantığı ile insani özelliklerden hızla uzaklaşmaktadır. Bu tür toplumlarda çok sık görülen tecavüzden intihara eğilim aslında durumun vahametini de ortaya koymaktadır.

ABD’de sigara izmaritini yere atmanın bedeli bin dolar, İspanya’da yere kâğıt, sigara izmariti, çekirdek atanlara veya düştüğünde yerden almayanlara 60 Euro’dan 750 Euro'ya kadar para cezası verilmekte, ayrıca çöplerini ayırmayanlara da para cezası kesilmektedir. Londra’da ise yere tükürenler 500 sterlinlik para cezasına çarptırılmaktadır. (Milliyet, 02.03.2009; Hürriyet, 22 Kasım 2013; Cihan, 01.01.2014) Avrupa’da yere çöp atanlar en az 800 avro ceza öderken, 17 yaşındaki İngiliz ile 18 yaşını bitiren ABD’li genç isterse evi terk edebilirken aile de isterse ona maddi desteğini kesebilmektedir. Batıda dıştan ahlaki gözüken ama özünde kanunların gücü ile uygulanan kurallara en bariz örnek, 18 yaşını dolduran bireylerden ailesince alınan ev kiralardır. Çünkü artık kanunen aile çocuğuna bakmak zorunda değildir! Kısaca batıda dışarıdan ahlaki gözüken ama özünde kanunların yönlendirmesi ile uygulanan davranışlarda temel faktör; yaptırım yani ceza sistemidir! Batıda; ahlak, vefa, edep aranmamalıdır; Bunlar kendi menfaatlerine uygunsa kabul edilir ve savunulur. Yoksa dünyanın öbür ucundaki insanlara götürülen 'demokrasinin' içeriğini artık herkes öğrenmiş bulunmaktadır. Medeni, uygar ve kendilerine göre ahlaka sahip bu toplumlardaki insanlardan az bir kısmı hariç hemen hiç biri buna engelde olmak istememektedirler. Batı için "uygarlık, demokrasi, insan hakları" sadece kendilerinin menfaatlarini desteklediği müddetçe savunulan kavramlardır! Menfaat varsa kral da savunulur (Suud gibi), menfaat yoksa seçim, demokrasi yerine darbe de (Türkiye, Cezayir, Mısır, Filistin gibi) desteklenir! Ama hırsızlık yok batı ülkelerinde diyenler çıkabilir, bunu birey değil dünyayı soyarak batı zaten evrensel boyutta gerçekleştirilirken sus payı da vatandaşlarına bölüştürülmektedir! İş ahlakı (Kant'ın deyimi ile ödev ahlakı) dedikleri: Özü menfaate dayalı, ceza ile desteklenen bir yapıdır sadece! İşliyor mu evet ama bu ahlak değildir; egoizm merkezli pragmatizmdir!

1800'lü yılların başında Avrupa ülkelerini gezen Mirza Ebu Talip, gözlemlerini şöyle aktarır: "Çoğunluğu ceza alma korkusu ile ülke kanunlarına karşı çıkmamaya özen gösteriyordu. Eğer yakalanmama ihtimali olan bir durumda da, hırsızlık yapmaktan geri durmuyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 176) “Kanunlara karşı saygılı olmaları ve korkmaları en iyi özellikleriydi. Bu yüzden çok nadir kanunlar karşısında ağır cezası olan bir eyleme giriyorlardı.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 192) “Gece olduğunda bütün sokaklarına en dip köşelerine kadar aydınlatan lambaları sayesinde rahat dolaşmakta, eğlenmekte ve gezmekte idiler ama bu lambalar bir anlığına söndüğünde şiddet hemen kendisini göstermektedir. Bana göre er ya da geç kötülük onlara da bulaşacak ve güzel sokaklarını esir alacaktır.” (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 190)

Batı mantığı ile seküler ahlakın insanı götürebileceği son nokta, dünyadaki konforunun sınırına kadardır ki, konfor bozulmaya, maddi olarak zarar görmeye başlayınca Batı dünyası, daha önce sloganını yaptığı her türlü kavramları adeta birer put gibi yemekte, bu kavramları göz ardı etmektedir. ‘Demokrasi, insan hakları, adalet, paylaşım’ gibi kavramlar ne yazık ki Batıda sadece kendi vatandaşları ve çoğu zamanda sadece kendi dindaşlarını kapsayan eğilimler olmaktadır. Ayrıca İslam ahlak sistemi ile batı etik normları arasındaki en büyük fark, Müslüman'ın ahlakının evrensel olması, her insanı kapsayıcı olmasıdır. (Bu konuda İslami emirler ve hümanizm adlı yazıyı tavsiye ederiz) Batının ahlaki ise rasyonel ve pragmatisttir. Batı sadece ‘kendine’ ahlaklıdır, kendi menfaatine olan konularda gerektiğinde zulüm, baskı, yağma, işgal, işkence yapmakta ve hala daha da bna devam etmektedir. Bu konularda özellikle ‘Batı medeniyeti’ adlı yazımızı tavsiye ederiz.

Şimdi dinsiz toplumlar ve ahlak konusundaki analiz, istatistiklere geçebiliriz.

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

20:34 23.01.2023

© AFP 2023 / JULIEN DE ROSA

Abone ol Telegram

Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi.

Başbakanlık bünyesindeki **Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEFH)**, cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayımladı.

5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı **Emmanuel Macron**'a sunulacak.

Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

2005 yılındaki Eurobarometer anketine göre, Avrupalıların %52'si "Tanrıya inanıyorum", %27'si "Bir yaratıcı güce inanıyorum" ve %18'i de "Herhangi bir Tanrı ya da yaratıcı güce inanmıyorum" yanıtını vermiştir. Tanrıya inanma, Malta'da %95'e varırken bu oran Estonya'da %16'da kalmıştır.(http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_225_report_en.pdf)

Eurobarometer Anketi 2005

Ülke	Herhangi bir dine mensup	Herhangi bir yaratıcı güce inanmıyor
Livanya	49%	12%
Letonya	37%	10%
Slovenya	37%	16%
Fransa	34%	33%
Hollanda	34%	27%
Norveç	32%	17%
Danimarka	31%	19%
İsveç	23%	23%

Ateist toplumlarda temizlik, kadına şiddet, intihar, tecavüz, uyuşturucu, swinger, eşcinsellik, ensest, Zoofili, pedofili, nekrofili.

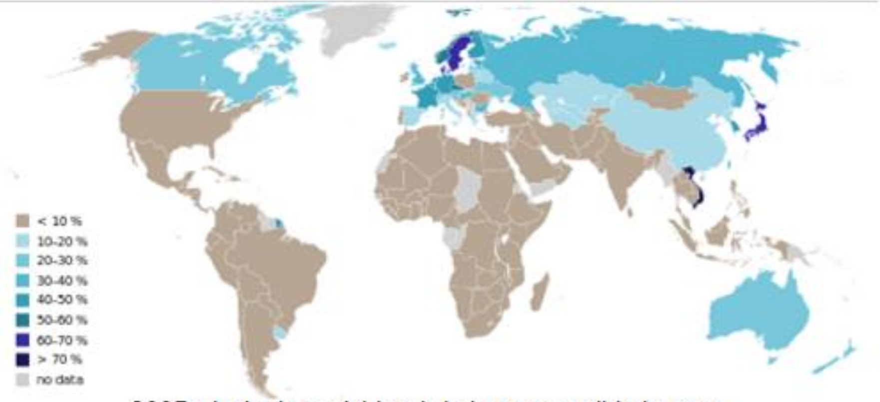

2007 yılında dünyadaki ateistlerin ve agnostiklerin oranı

(Phil Zuckerman: Atheism: Contemporary Rates and Patterns, in: Michael Martin (ed.): The Cambridge Companion to Atheism. Cambridge University Press 2007)

İntihar oranı en yüksek ülkeler (Sabah, 01.022013)

5 - Estonya
1989'da bağımsızlığını ilan edip parlamenter sisteme geçen Estonya, turizm sayesinde gelirlerini oldukça arttırmış ve görece olarak ekonomisini düzeltmiş olsa da intihar oranlarında herhangi bir düşüş yok. 100.000'de 32'lik senelik intihar oranı bu güzel ülkenin en kötü taraflarından.

4 - Letonya
1989'da bağımsızlığını ilan edip parlamenter sisteme geçen Macaristan, turizm sayesinde gelirlerini oldukça arttırmış ve görece olarak ekonomisini düzeltmiş olsa da intihar oranlarında herhangi bir düşüş yok. 100.000'de 32'lik senelik intihar oranı bu güzel ülkenin en kötü taraflarından.

3 - Belarus
Erkeklerin intihar oranının kadınlardan 6 kat daha fazla olduğu yine bir eski demir perde ülkesi. Erkeklerde oran 100.000'de 66'dan fazla. Alkol kullanımının çok fazla olması ülkedeki intihar sebeplerinden biri olarak gösteriliyor.

2 - Rusya
Özellikle ergen yaşlarda intihar vakalarının çok olduğu bir ülke olan Rusya'da bunun sebeplerini, alkol, aile içi şiddet ve kötü ebeveynlik olarak sıralıyorlar. Ayrıca bu kadar büyük olan bir ülkede izolasyon, yabancılaşma ve yalnızlık da büyük bir problem.

1 - Litvanya
Şok edici bir intihar oranına sahip ülkede yılda 100.000'de 42 kişi bu yolla hayatına son veriyor. Komunizm'den kapitalizme geçişte adaptasyon sorunu yaşayan ülke ekonomik çok büyük problemleri olmamasına rağmen son 10 senede ikiye katlayan intihar oranlarına bir çözüm bulamamış.

Dünya Sağlık Örgütü'nce ülkelere göre 2011 intihar etme oranları aşağıdaki gibidir.[1]

Cinsiyete göre ülke başına 100.000 kişi başında düşen yıllık intihar etme oranları

Sırası	Ülke	Erkek	Kadın	Toplam	Yıl
1	Litvanya[2]	54.6	11.6	31.6	2011
2	Güney Kore[3]	41.4	21.0	31.2	2010
3	Guyana	39.0	13.4	26.4	2006
4	Kazakistan	43.0	9.4	25.6	2008
5	Beyaz Rusya[4][5]			25.3	2010
6	Macaristan[6]	37.4	8.5	21.7	2009
7	Japonya [7]	33.5	14.6	23.8	2011
8	Letonya	33.8	4.0	17.5	2009
9	Çin Halk Cumhuriyeti [8]			22.23	2011
10	Slovenya	29.3	3.0	17.2	2010
11	Sri Lanka[9]			21.6	1996
12	Rusya[10]			21.4	2011
13	Ukrayna	37.8	7.0	21.2	2009
14	Sırbistan Karadağ	28.4	11.1	19.5	2006
15	Estonya	20.6	7.3	18.1	2008
16	İsviçre	15.7	6.5	11.1	2007
17	Hırvatistan	24.3	6.6	14.7	2009

En çok Tecavüzün olduğu ülke!

07.08.2010 02:27

İsveç'in, Dünya'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi

Avrupa Birliği tarafından yapılan istatistikde, dünya'da en çok tecevüze uğrayan bayanlar İsveç'te yaşıyor. İsveç'i Afrika ülkesi Lesotho'da ikinci sıradan takip ediyor.

İsveç'te yılda 5 bin tecavüz olayından sadece yüzde 13'ünün mahkemelere taşınabildiği belirtildi.

Avrupa ülkelerindeki tecavüz suçlarıyla ilgili olarak Avrupa Birliği'nin sağladığı kaynakla yapılan araştırmaya göre, yılda her 100 bin İsveçliden 53'sı cinsel taciz ve tecavüze uğradığı şikayetinde bulunuyor.

Bu taplonun çok korkunç olduğuna değinen Karolinska hastanesi araştımacısı Pr. Doktor Niklas Långström, 'Bu tecavüz vakaları İsveç'in en önemli poblemi, kesinlikle sorumlular yetkililer bir araya gelip kalıcı bir çözüm bulmalıyız. Gelecekte daha vahim bir taplo ile karşılaşmamak için herkesin üzerine düşen görevi yapması gerekir' dedi.

Bu ülkenin kadınlarının yüzde 10'u tecavüze uğradı

26/02/2014 20:16 A+ A-

Norveç'te yapılan bir araştırma sonucu hazırlanan raporda yer alan bilgiler şok etkisi yarattı.

Adalet Bakanı Anders Anundsen, Sağlık Bakanı Bendt Höje, **Çocuk** ve Eşitlik Bakanı Solveig Horne tarafından açıklanan raporda, her 10 Norveçli kadından birinin tecavüze uğradığı yer aldı.

Norveç'te Ulusal Şiddet ve Travmatik Stres Çalışmaları Merkezi (NKVTS) tarafından yapılan araştırma sonuçlarını Adalet Bakanı Anders Anundsen, tarafından açıklandı. Bakan Anundsen, "Tıbbi tedaviler ve muayenelere göre her 10 kadından biri tecavüze uğramış. Tecavüze uğrayan her üç kadından biri yaşadığı olayı sakladığı için bu konuda

Dinlere ve yıllara göre intihar oranları

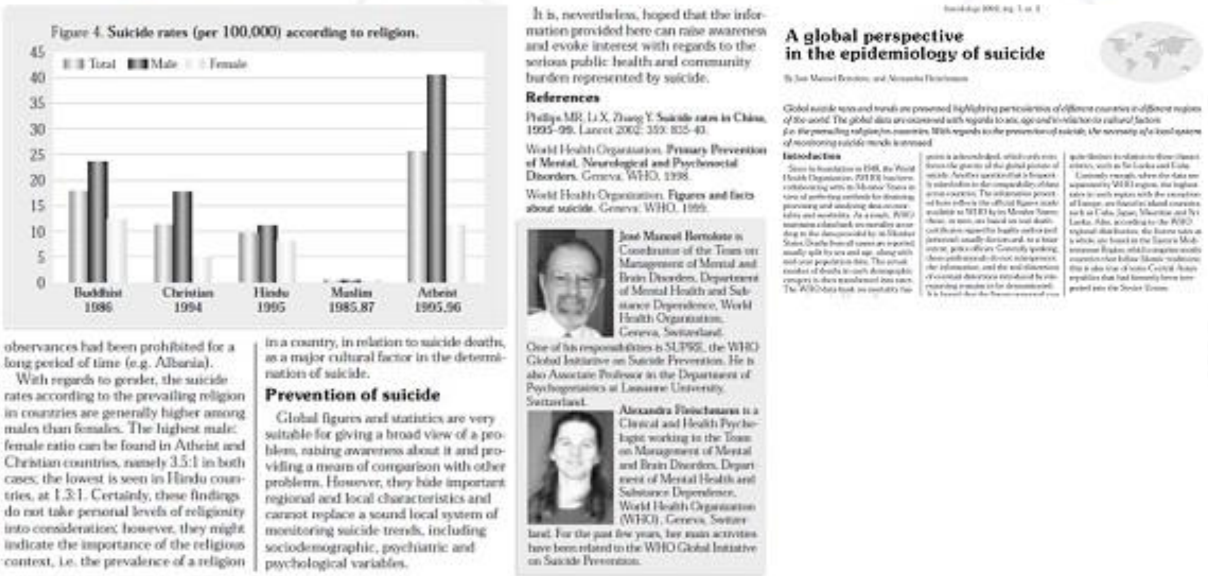

Figure 4. Suicide rates (per 100,000) according to religion.

observances had been prohibited for a long period of time (e.g. Albania).

With regards to gender, the suicide rates according to the prevailing religion in countries are generally higher among males than females. The highest male: female ratio can be found in Atheist and Christian countries, namely 3.5:1 in both cases; the lowest is seen in Hindu countries, at 1.3:1. Certainly, these findings do not take personal levels of religiosity into consideration; however, they might indicate the importance of the religious context, i.e. the prevalence of a religion in a country, in relation to suicide deaths, as a major cultural factor in the determination of suicide.

Prevention of suicide

Global figures and statistics are very suitable for giving a broad view of a problem, raising awareness about it and providing a means of comparison with other problems. However, they hide important regional and local characteristics and cannot replace a sound local system of monitoring suicide trends, including sociodemographic, psychiatric and psychological variables.

It is, nevertheless, hoped that the information provided here can raise awareness and evoke interest with regards to the serious public health and community burden represented by suicide.

References

Phillips MR, Li X, Zhang Y. **Suicide rates in China, 1995–99.** Lancet 2002; 359: 835-40.

World Health Organization. **Primary Prevention of Mental, Neurological and Psychosocial Disorders.** Geneva: WHO, 1998.

World Health Organization. **Figures and facts about suicide.** Geneva: WHO, 1999.

José Manuel Bertolote is Coordinator of the Team on Management of Mental and Brain Disorders, Department of Mental Health and Substance Dependence, World Health Organization, Geneva, Switzerland. One of his responsibilities is SUPRE, the WHO Global Initiative on Suicide Prevention. He is also Associate Professor in the Department of Psychogeriatrics at Lausanne University, Switzerland.

Alexandra Fleischmann is a Clinical and Health Psychologist working in the Team on Management of Mental and Brain Disorders, Department of Mental Health and Substance Dependence, World Health Organization (WHO), Geneva, Switzerland. For the past few years, her main activities have been related to the WHO Global Initiative on Suicide Prevention.

A global perspective in the epidemiology of suicide

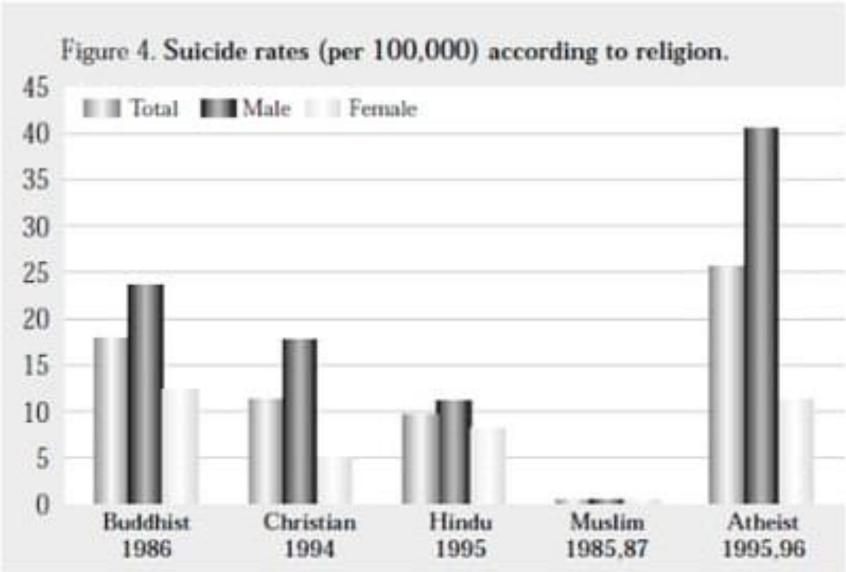

Figure 4. Suicide rates (per 100,000) according to religion.

Avrupa'da uyuşturucu tüketiminde Hollanda ve İsviçre başı çekiyor

Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi "Atık Su Analizleri ve Uyuşturucular: Avrupa'da Çoklu Şehir Çalışması" başlıklı rapor hazırladı.

Zuhal Demirci | 25.06.2021

Kanunları buna açıkça müsaade ediyor

İSVEÇ'TE 15 YAŞINI BİTİREN KIZ İSTEDİĞİ KİMSE İLE YATABİLİR

Henüz 11 yaşında iken ruj sürerek mektebe giden kızlar, aşırı serbestiden faydalanarak hemen cinsi münasebette bulunmağa başlıyorlar

Stokholm Muhabirimiz:
ORHAN TÜREL yazıyor

Milliyet, 18 Ağustos 1955

2036

İsveç örneğinden devam edelim: Yıl 13 Ocak 2023. Per Carlbring adlı profesör, Stockholm Üniversitesi'ne staj için müracaat eden Fatma Zehra S.'nin müracaatını "Türkiye'nin İsveç'in NATO'ya girişini engellemesini" neden göstererek reddeder! 'Hak, hukuk, adalet, eşitlik, eğitim hakkı, ırkçılık, ayırımcılık' mı dedi birisi? “İsveç'te tecavüz oranları neden yüksek? İsveç Ulusal Suçları Önleme Konseyi (BRA), Avrupa'da nüfusuna oranla en fazla tecavüz vakalarının görüldüğü ülkelerden birinin neden İsveç olduğunu araştırdı. Avrupa Birliği istatistik kurumu Eurostat verilerine göre 2013 ile 2017 yılları arasında Avrupa'da en çok tecavüz vakasının görüldüğü ülkeler arasında İsveç ve İngiltere bulunuyor.” (Euro News, 10.10.2020) “İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. Danimarka'da 2017'de tecavüze uğrayan veya tecavüze teşebbüs edilen 24 bin kadından sadece 890'u polise şikayette bulundu. Bunlardan 535'i hakkında soruşturma başlatılırken, yalnızca 94'ü mahkumiyetle sonuçlandı. Bölgede cinsel taciz ve tecavüz konusunda en kötü şöhrete sahip ülke İsveç” (AA, 12.10.2021) “Malmö, Avrupa'nın 'tecavüz başkenti' mi?” (BBC, 25 Şubat 2017) “İsveç'teki müzik festivallerinde 40'tan fazla taciz ve tecavüz.” (BBC, 6 Temmuz 2016) “İsveç’te tecavüz tanımı değişince cinsel suçlar yüzde 75 oranında arttı Yasalarda 2018 yılında yapılan değişikliğe göre tecavüz 'istenmeyen cinsel ilişki' olarak tanımlanıyor ve baskı, şiddet ya da zorlama içermesi şartı aranmıyor.” (Yeşil Gazete, 23/06/2020) “İsveç'te farklı kentlerde iki kadına tecavüz ettiği ortaya çıkan papaz tutuklandı” (Cumhuriyet. 27.01.2021) “İsveç, tecavüz vakalarında birinci. İsveç'in, Avrupa'da en fazla tecavüz suçlarının işlendiği ülkelerden biri olduğu bildirildi. Araştırma sonuçlarına göre, İsveç'te yılda 5 bin kişi tecavüze uğradığını bildirerek polise başvuruyor, ancak bu şikayetlerin ancak yüzde 13'u mahkemelere taşınabiliyor. Araştırmacılar, tecavüz olaylarının çok olmasına neden olarak, eğlence hayatı ve içki tüketimini gösterdiler.” (NTV, 27.04.2009) “İsveç'te geçen yıl yaşanan bir olayın detayları yeni yeni ortaya çıkmaya başladı. Malmö kentinde 5 erkeğin bir kadına saldırarak çocuk parkında tecavüz ettiği açıklanırken olayla ilgili fotoğraf ve detaylar da ortaya çıktı.” (sözcü, 03 Şubat 2023)

Tabii bu günlere adım adım gelindi: "Amerikalı gazeteci J. N. Hawsson, "İsveç'teki genç kızların 15-20 yaş arasındakilerinin yüzde 90'ının bakire olmadığını" belirtir. Ülkede din dersi seçmeli iken cinsellik dersi okullarda zorunludur. Ülkede genç kız hatta evli kadınlar yabancı erkeklerle beraber çırılçıplak denize girmektedirler." (Son Telgraf, 8.12.1955) 14 Eylül 1985 tarihli Sabah gazetesi "iki İsveçli kız kardeşin Türkiye’de güneşe aşka doyduğunu" yazarken, 16 Haziran 1992 tarihli Hürriyet gazetesinde İsveç'li kadınların park ve kırlara akın etmesini haber yaptığı metnin başlığı 'çıplaklar tarlası'dır. 05 Ağustos 1955 tarihli Milliyet gazetesindeki haber ise şöyledir: "İsveç'te 20 kişiye bir homoseksüel düşüyor. İskandinavya'da mevcut 200 homoseksüel kulüpte, erkekler kendi aralarında dans edip ahbaplık ediyorlar. "Bizde cinsellik serbesttir" diyen İsveç'in Uddevalla limanında, Brezilya gemisinde, çırılçıplak dans edip tayfalarla yatan 15-16 yaşlarındaki kızları gemiden alamayan annelerin acıklı feryatları henüz dinmemişken, lisede beraber okuyan kız-erkeklerin çocuk sahibi olmaları gazetelerde yer almaktadır."

"Avrupa Birliği Anayasal Haklar Bürosu’na göre AB’de yaşayan 15 yaşın üzerindeki her üç kadından biri yaşamında en az bir kez şu veya bu şekilde (fiziki veya sözlü) cinsel şiddete uğruyor. Bazı AB ülkelerinde bu oran yüzde 50’ye yaklaşıyor. Uluslararası Af Örgütü, Hollanda’da cinsel taciz ve tecavüze uğrayan kadın sayısının yılda 100 bini bulduğunu bildiriyor. Kovid-19 kapanma döneminde yardım kuruluşlarına başvuranların sayısına bakılınca cinsel taciz oranında Hollanda’da artış yüzde 60, Belçika’da ise yüzde 70. Ama polise kayıtlı tecavüz olaylarında artış ise yüzde 20. Mağdurlara destek kuruluşları, polis kayıtlarının görece azlığını, kadınların korkup başvurmamasına ve polisin başvuru sırasında kadını

şikayetten caydırmaya çalışmasına bağlıyor. Hollanda Mağdurlara Yardım Fonu'na göre üniversite ve yüksek okullarda kız öğrencilerin yüzde 11'i eğitim döneminde tecavüz yaşamış ve çoğu şikayet etmeye cesaret edememiş durumda." (Ali Develioğlu, Aydınlık, 07.08.2022)

"Almanya'daki koalisyon hükümeti, hayvanlara tecavüzü yasaklamaya hazırlanıyor. Alman parlamentosundaki tarımla ilgili komite yeni bir düzenlemeyle, insanlarla hayvanların seks yapmasını "uygunsuz" olarak tanımlayacak. Bu kurala karşı gelenlere ağır para cezası verilecek. Belçika, Danimarka ve İsveç'te ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek ceza konusu değil." (BBC, 28 Kasım 2012)

"Finlandiya'da ise hayvanlarla cinsel ilişkiye girmek yasal. Avrupa'da daha düne kadar, yasal olmamasına rağmen bazı ülkelerde de halen hayvan "genelevleri" olduğunu biliyoruz." (Bianet, 25 Kasım 2017) "Batı sapıklıkta sınır tanımıyor: Hayvanlarla cinsel ilişki yasallaşabilir İspanya'da hayvanlarla cinsel ilişki (zoofili) yasallaşıyor. Milletvekillerinin bugün yeni bir Ceza Kanunu değişikliği taslağına son şeklini vermelerinin ardından İspanya'da zoofili yakında suç olmaktan çıkarılıyor." (Baran, 20.02.2023) "Fransa'da gündem 'hayvan pornosu': Ülkede her ay 1,5 milyondan fazla hayvan porno içerikli video izleniyor. 10 binden fazla kişi de "hayvanlarla cinsel ilişki" ilanı içeren sitelere giriyor." (Euro news, 01/02/2020) "Danimarka ve Norveç'te Hayvan Genelevleri Olduğu İddia Edildi. Danimarka ve Norveç'de Hayvanlara Tecavuz Yasal. Danimarka ve Norveç'teki yasal düzenlemeler, insanın hayvanla cinsel ilişkiye girmesiyle ilgili yasal hakları konusunda oldukça açık. Yasa böyle bir ilişkiye girmenin son derece yasal olduğunu, tek itirazın ilişkiye girilen hayvanın acı çekmesi olduğunu söylüyor. 24timer isimli Danimarka gazetesine göre, yasadaki bu ilginç boşluk insanların hayvanlarla seks yapmak için para ödediği bir iş dalının ortaya çıkmasına yol açtı. Danimarka'da hayvan genelevi işletenlerden birisi bir çok müşterisinin başka ülkelerden geldiğini, bu hizmetten yararlanmak için uzun mesafeler katettiklerini söylüyor, "kendi ülkelerindense Danimarka'da hayvan seksi yaşamanın daha kolay olduğunu söylüyorlar bana." Bir çok müşterinin Almanya, Hollanda, İsveç ve Norveç'ten geldiğini belirtiliyor. Hayvanlara yönelik cinsel istismarlar Almanya'da yeniden yükselişte. hayvan genelevleri ülkenin bir çok yerinde görülmeye başladı. Hayvan koruma yetkililerinden birisi hayvanları korumak için daha güçlü yasalara gerek olduğunu söylüyor." (Onedio, 25.10.2014) "Almanya'da akıllara durgunluk veren sapkın yürüyüş Almanya'da LGBT dayatmacılığının ardından Zoofili sapkınlığı çıktı. Bir grup sapkın hayvanlarla ilişki yaşamanın normal bir şey olduğunu savunmak için eylem düzenledi." (Ulusal, 17.08.2022) Ülkemin seküler kesimi şimdi tüm bunlardan da 'Göçmen Müslüman' kesimi suçlar!

,

Hürriyet 20 Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Almanya'da cinsel istismar gerçeği

BERLİN (AA) 18 Mayıs 2016 - 17:32 | Son Güncelleme : 18 Mayıs 2016 -

Alman hükümetinin çocuk istismarlarını araştırmakla görevlendirdiği bağımsız müfettiş Rörig, "Almanya'da her yıl yaklaşık 1 milyon çocuğun tacize uğradığını tahmin ediyoruz" dedi.

Dünyada Tecavüz ve Taciz Olaylarının En Çok Yaşandığı 10 Ülke

3. Kanada: Dünyanın yaşaması en rahat ülkelerinden biri olmasına rağmen her 3 kadından biri cinsel olarak istismar edildiğini söylüyor. Üstelik bu oran yakın zamanda büyük artış gösterdi. Hem de olayların çoğunun polise ya da mahkemeye yansımamasına rağmen.
4. İsveç: Avrupa'da tecavüzün ve cinsel saldırıların en yoğun olarak yaşandığı ülke. Kadınların her yıl dörtte biri tecavüze veya tacize uğruyor.
7. Fransa: 1980 yılına kadar tecavüz bu ülkede suç bile değildi. Yılda hala 75.000 kadın tecavüze uğruyor. Kadınları korumak için kanunlar yetersiz kalıyor.
8. ABD: Dünyada tecavüzün en yoğun yaşandığı ülke. Bu vakalarda tecavüze uğrayanların %10'u erkek Her 6 kadından biri ve her 33 erkekten biri tecavüze ve tacize uğramış vaziyette. Üstelik bu durum kurbanlar henüz 13-14 yaşlarındayken başlıyor. Önemli bir kısmı da aile içinde yaşanmış olaylar.
9. Almanya: Dünyada tecavüz ve tacizin en yoğun olduğu Avrupa ülkelerinden. 2 milyondan fazla kadın cinsel istismara uğradı. Teknoloji de gelişse de insanlıkta geriye doğru bir gidiş var.
10. İngiltere: Medeniyetle dolu Avrupa'nın beşiğindeki bu ülkede her yıl 85.000 kadın tecavüze uğruyor. (29.08.2015)

Not: 1. Etiyopya (Ortodoks) , 2. Hindistan (Hindu), 5. Sri Lanka (budist), 6. Güney Afrika (Protestan), hadi bunları anladık (...!) ya yukardakiler! Demekki 'cinsel eğitim, ekonomik düzeyle' vb. bunların alakası yok, mesele öncelikle; 'etik' değil, ahlaki eğitim ve ortamın sağlanması.

Milliyet.com.tr — 19 Temmuz 2017, Çarşamba — **Dünya**

14.12.2010 - 16:24 | Son Güncelleme: 14.12.2010-16:25

İsviçre ensest ilişkiyi serbest bırakıyor

İsviçre, ensest ilişki konusundaki yasaları demode olduğu gerekçesiyle iptal etmeye hazırlanıyor. İsviçre Senatosu'nun hazırladığı yasa taslağına göre, aynı aile üyelerinin kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesi artık suç sayılmayacak.

Yeşiller partisi milletvekillerinden Daniel Vischer, iki yetişkin insanın, akraba olsalar dahi, kendi rızalarıyla cinsel ilişkiye girmesinde bir sakınca görmediğini söyledi.

Daniel Vischer

Daniel Vischer d. 16 Ocak 1950; ö. 17 Ocak 2017, İsviçreli siyasetçi. İsviçre Yeşiller Partisi üyesidir. Parlamentoda 2003 ile 2015 yılları arasında delegelik yapmıştır. Siyasetçi Vischer Basel'de 16 Ocak 1950'de doğmuştur. Vikipedi

Doğum tarihi: 16 Ocak 1950, Basel, İsviçre

Ölüm tarihi ve yeri: 17 Ocak 2017, Zürih, İsviçre

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat

Kardeşler birbiriyle seks yapabilsin!

BERLİN 26 Eylül 2014 - 15:19 | Son Güncelleme : 26 Eylül 2014 -

Almanya'da yasalar, kardeşlerin birbiriyle cinsel ilişkiye girmesini cezalandırıyor. Yürürlükteki yasalara göre ensest ilişkiye girenlere iki yıl hapis cezası öngörülüyor.

Ancak bu yasanın değişmesi gündeme geldi. Etik kurulu, hazırladığı bir raporla kardeşler arasındaki cinsel ilişkiye iki yıl haps cezası öngören yasanın kaldırılmasını önerdi. Etik Kurulun önerisini ise federal adalet bakanlığı ret etti.

AVRUPADA BAZI ÜLKELERDE SERBEST

Almanya'da kardeşler arasında ve aile içi cinsel ilişki yasakken Avrupa'da bir çok ülkede ise serbest ve herhangi bir ceza öngörülmüyor. Kardeşler arasındaki cinsel ilişkinin serbest olduğu ülkeler ise şunlar; Fransa, Rusya, Lüksemburg, Belçika, Hollanda, İspanya ve Portekiz'de kardeşlerin cinsel ilişkiye girmesine herhangi bir ceza öngörülmüyor.

Ahlak ile etik arasındaki fark bu haberde!

NationMaster Categories Countries A-Z Top stats Groups

Crime > Rapes > Per capita: Countries Compared

Home / Country Info / Stats / Crime / Rapes / Per capita

DEFINITION: Number of sexual assaults recorded by police in that country per 100,000 population. Per capita expressed per 1,000 population.

#	COUNTRY	AMOUNT (Sayı -1000 kiş üzerinden -)	DATE (Tarih)	GRAPH (Grafik)
1	Lesotho	0.844 per 1,000 people	2008	
2	New Zealand	0.315 per 1,000 people	2008	
3	Belgium	0.299 per 1,000 people	2008	
4	Iceland	0.286 per 1,000 people	2008	
5	Norway	0.203 per 1,000 people	2008	
6	Israel	0.166 per 1,000 people	2009	
7	Finland	0.141 per 1,000 people	2008	
8	Chile	0.12 per 1,000 people	2008	
9	Mongolia	0.118 per 1,000 people	2008	
10	Ireland	0.102 per 1,000 people	2008	
11	Kazakhstan	0.099 per 1,000 people	2008	
12	Estonia	0.093 per 1,000 people	2008	
13	Luxembourg	0.091 per 1,000 people	2008	
14	Denmark	0.09 per 1,000 people	2008	
15	Germany	0.089 per 1,000 people	2009	
16	Argentina	0.081 per 1,000 people	2008	
17	Czech Republic	0.062 per 1,000 people	2008	
18	Mauritius	0.06 per 1,000 people	2008	
=19	Lithuania	0.056 per 1,000 people	2008	
=19	Kyrgyzstan	0.056 per 1,000 people	2008	
21	Moldova	0.053 per 1,000 people	2008	
22	Russia	0.05 per 1,000 people	2008	
23	Slovenia	0.048 per 1,000 people	2008	
=24	Hungary	0.047 per 1,000 people	2008	
=24	Romania	0.047 per 1,000 people	2008	
=24	Poland	0.047 per 1,000 people	2008	
27	Latvia	0.041 per 1,000 people	2008	
28	Oman	0.04 per 1,000 people	2008	
29	Croatia	0.036 per 1,000 people	2008	
=30	Morocco	0.035 per 1,000 people	2008	
=30	Belarus	0.035 per 1,000 people	2008	
32	Slovakia	0.033 per 1,000 people	2008	
33	Bulgaria	0.031 per 1,000 people	2008	
=34	Liechtenstein	0.029 per 1,000 people	2008	
=34	Portugal	0.029 per 1,000 people	2008	
=34	Bahrain	0.029 per 1,000 people	2008	
=37	Malta	0.025 per 1,000 people	2008	
=37	Philippines	0.025 per 1,000 people	2008	
=39	Cameroon	0.024 per 1,000 people	2008	
=39	Cyprus	0.024 per 1,000 people	2008	
41	Sierra Leone	0.021 per 1,000 people	2008	
42	Greece	0.02 per 1,000 people	2008	
43	Kenya	0.019 per 1,000 people	2009	
44	Canada	0.016 per 1,000 people	2008	
45	Japan	0.014 per 1,000 people	2008	
46	Maldives	0.013 per 1,000 people	2008	
47	Guinea	0.009 per 1,000 people	2008	
48	Azerbaijan	0.004 per 1,000 people	2008	
49	Armenia	0.003 per 1,000 people	2008	
50	Egypt	0.001 per 1,000 people	2008	

1/1 All

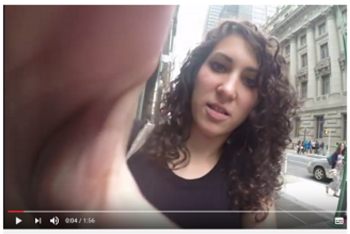

New York'ta 10 Saatte 108 Tacize Uğrayan Kadın!(TR Altyazılı) 10 Hours of Walking in NYC as a Woman!

30 Eki 2014 tarihinde yayınlandı

Kot pantolon ve t-shirt giyerek Manhattan'nın her yerinde 10 saatlik sessiz bir yürüyüş. (Türkçe Altyazılı) Kadınların gündelik hayatlarında yaşadıklarını gözler önüne sermek için harekete geçen 24 yaşındaki oyuncu, bir arkadaşıyla beraber erkeklerin sözlü tacizini kayıt altına aldı. Arkadaşı Rob Bliss ile beraber 10 saat boyunca New York sokaklarında dolaşan Roberts, bu anları saniye saniye kaydetti. Videodaki görüntülere

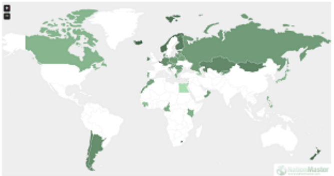

Kişi başı tecavüz edilen ilk 2 ülke, Eski İngiliz Sömürgeleridir.
Kişi başına düşen tecavüz ile ilk 5 ülkenin 4'ü Hıristiyandır.
İlk 15 ülkenin 12'sinde tecavüzler> kişi başı Soğuk ülkeler '.
Kişi başına düşen en yüksek 8 ülkenin 7'si yüksek gelirli OECD'dir.
Kişi başına düşen tecavüz sonucu ilk 34 ülkenin 23'ü Avrupa'dır.

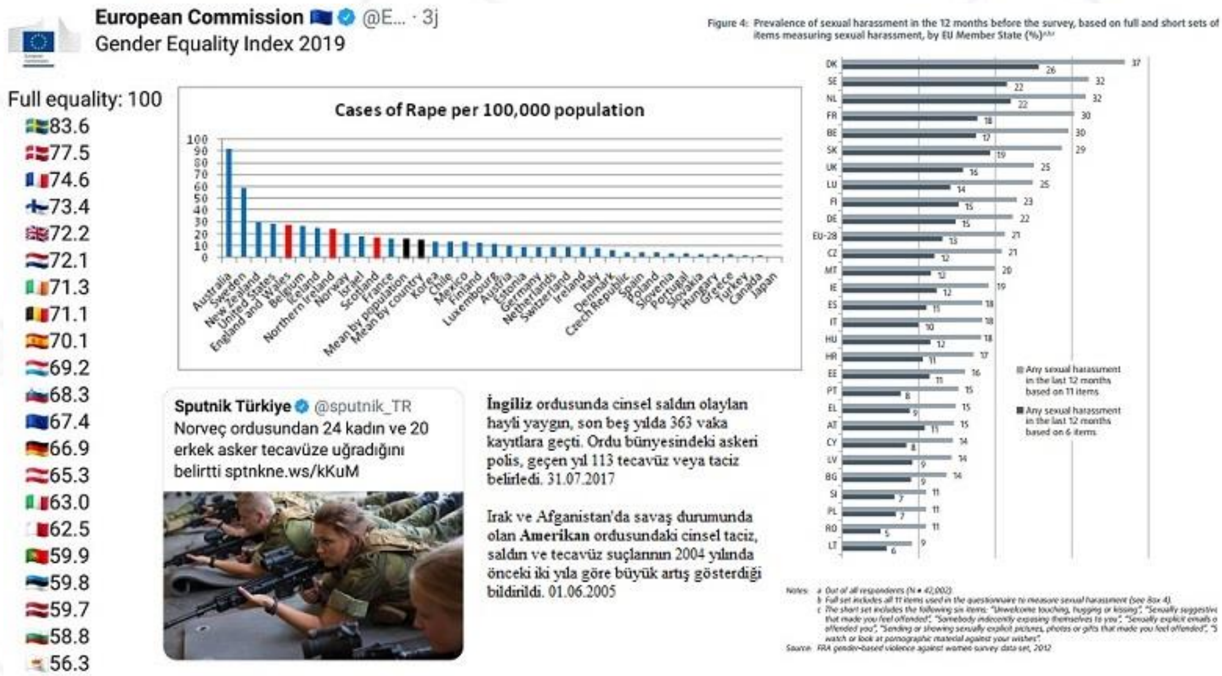

Kadın-erkek eşitliğinde en ileri olan ülkeler, tecavüz ve cinsel tacizde dünya şampiyonu

Cinsel Şiddet ve Cinsel Ayırımcılık Gözlemevi tarafından yapılan (12 Ekim 2020) araştırmada, Fransa'da 50'den fazla eğitim kuruluşunda 10 binden fazla öğrenci ile görüşüldü. Buna göre, yüzde 76'sı genç kız olmak üzere öğrencilerin yüzde 5'inin tecavüz yüzde 11'inin cinsel taciz mağduru olduğu belirlendi. World Population Review (WPR) adlı internet sitesinin raporuna göre 2023 yılında dünyada en çok tecavüz suçunun işlendiği ülkeler listesinde İsveç, Avustralya, Belçika, ABD, Birleşik Krallık ve Yeni Zelanda gibi ülkeler demokrasi ve insan haklarının sözde en gelişmiş olduğu ülkeler listenin başında yer alıyor. Tecavüz listesinde ilk sıralarda yer alan gelişmiş ülkelerin birçoğunda eşcinsel evliliklere devlet tarafından izin veriliyor. (Haber 7, 17.06.2023)

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecevüze uğradığı belirtildi. Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı. Kadınların yüzde 80'i erkeklere göre daha kötü muamele gördüğünü belirtirken neredeyse üçte biri tecavüze uğradığını ifade etti. (İHA, 24.1.2023) Bu sayı 2018'de "Fransa'da her sekiz kadından biri tecavüze uğradı" şeklinde idi. (BBC, 24 Şubat 2018)

Hürriyet SEÇİM 2018 GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR ARENA VİDEO SEYAHAT KELEBEK SON DAKİKA YAZARLAR

İngiltere'de korkutan 'tecavüz' raporu

İngiltere ve Galler'de her yıl ortalama 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

İngiltere ve Galler'deki tecavüz vakalarını inceleyen ve psikolojik destek sağlayan sivil toplum kuruluşu Rape Crisis, yayımladığı raporda, 2016-2017 döneminde 202 bin 666 cinsel saldırı ihbarı yapıldığını açıkladı. Örgüt, tecavüz kurbanları için 450 bin seans avukatlık, duygusal destek ve danışmanlık hizmeti verdi.

Bu dönemde 67 bin 59 kişi örgütün sağladığı uzman desteğinden yararlandı. Bu sayı, önceki yıla oranla yüzde 16 artış gösterdi.

Örgütten hizmet alan kurbanların yüzde 42'sini çocukluk döneminde cinsel istismara uğrayan yetişkinler oluşturdu.

Rapora göre, tecavüz kurbanlarının yüzde 93'ünü kadınlar teşkil ediyor. Tecavüz kurbanlarından 2 bin 651'i ise 15 yaşından küçük. Tecavüze uğrayan 15 yaşından küçük çocuk sayısı önceki döneme oranla yüzde 55, 25 yaşından küçük genç sayısı ise yüzde 36 arttı.

Rapora göre, İngiltere ve Galler'de birden fazla cinsel istismara uğrayan çocukların oranı da 30 kat arttı.

KURBANLARIN YÜZDE 25'İ ENGELLİ

Örgüte tecavüz şikayetiyle başvuranların yüzde 20'sini siyahilar ve etnik azınlık grubu mensupları oluşturuyor. Tecavüz kurbanlarının yüzde 25'i ise engelli. Rapora göre, İngiltere ve Galler'de her yıl yaklaşık 85 bin kadın ve 12 bin erkek tecavüze uğruyor. Bu da ülkede ortalama her saat 11 tecavüz vakası yaşandığını gösteriyor.

Örgüt, 16 ila 59 yaşlarındaki her 5 kadından birinin cinsel şiddetin bir türüne maruz kaldığına dikkati çekti.

Tecavüz kurbanlarının yüzde 90'ı, saldırganı saldırıdan önce tanıyor.

Cinsel saldırıya uğrayanların sayısının yılda 500 bine yakın olabileceği uyarısını yapan örgüt, cinsel şiddet kurbanlarının sadece yüzde 15'inin polise başvurduğunu belirtti.

Şok eden dünya tecavüz raporu

Dünya geneli tecavüz raporu açıklandı. Açıklanan verilere göre Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşayan kadınlar daha çok tecavüze uğrarken listenin son sırasında Suudi Arabistan yer aldı.

: 15.02.2015

2003 yılında 93883
2004 yılında 95089
2005 yılında 94347
2006 yılında 94472
2007 yılında 92999
2008 yılında 90750
2009 yılında 89241
2010 yılında 84767 kişi tecavüze uğramıştır.

Avrupa, çocuk cinsel taciz resimleri ve videoları yayımlayan internet sitelerini barındırmada dünyada ilk sıraya yükseldi.

3 Nisan 2017

İngiltere merkezli İnternet İzleme Vakfı'nın (IWF) **2016 raporuna göre** dünya çapındaki çocuk istismar içeriklerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan geliyor.

Çocuk cinsel istismar linklerini barındıran ilk 5 ülke

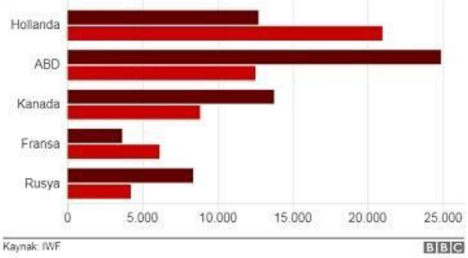

Dünyada Tecavüzün En Çok Yaşandığı 10 Ülke

Temmuz 15, 2017

İşte en çok tecavüz suçu bulunan ilk 10 ülkenin listesi. ABD, İsveç, Fransa, Kanada, İngiltere ve Almanya gibi gelişmiş ülkelerin sıralaması sizi şaşırtacaktır.

1. AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ

Dünyanın süper gücü, tecavüz yarışında da süper güç olmaktadır. ABD Istatistik Bürosu, tecavüz mağdurlarının % 91'inin kadın,% 9'unun erkek ve tacizcilerin yaklaşık % 99'unun erkek olduğu belirtiliyor. Kadınlara Karşı Ulusal Şiddet Araştırması'na göre, Her 6 ABD'li bir kadından 1'i ve 33 ABD'li erkekten birinde yaşam boyu tecavüz girişiminde bulunulmuştur. Üniversite çağındaki kadınların dörtte birinden fazlası, 14 yaşından beri tecavüz veya tecavüz girişiminde bulunulduğunu bildiriyor. Toplam vakaların yalnızca % 16'sı rapor edildi. Tecavüz vakalarının çoğu evlerde gerçekleşir.

Sırası ile;
ABD, Güney Afrika, İsveç, Hindistan, İngiltere, Almanya, Fransa, Kanada, Sri Lanka, Etiyopya

BU KADAR ÜLKE ARASINDA, OLMAYANI BULMAK TA AYRI MEZİYET
- Suud reklamı asla yapmam, konu Medine!

berna lacin @bernalacin35 · 3 Tem 2018
#idam çözüm olsaydı
Medine toprakları tecavüzde rekor kırmazdı!
Konuşturmayın şimdi beni!
Bırakın artık bilim insanları, nörologlar,psikiyatrlar, psikologlar,toplum bilimciler ,hukukçular el birliği verip çare üretsin.
Devlet, tribün sesleriyle toplum inşaa etmez!

7398 12 B 46 B

Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansının 28 Avrupa Birliği üyesi ülkesinde, 42 bin kadınla yüz yüze gerçekleştirdiği raporda vahim duruma işaret ediyor. Araştırmanın sonuçlarına göre, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. Her 20 kadından 1'i ise tecavüze uğruyor. Araştırmada, kadınların yaygın biçimde istismara uğradığı ancak bunların çok azının kayıtlara geçtiği, aile içi şiddet vakalarının sadece yüzde 14'ünün ve diğer şiddet vakalarının ise sadece yüzde 13'ünün rapor edildiği belirtiliyor. Eşi veya partnerinin şiddetine maruz kalan kadınların %42'si hamileyken de şiddet görmektedir." (Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (FRA), 2014)

“Batı'da da eşitsizlik her alanda. Avrupa'daki kadınların yüzde 33'ü şiddet mağduru: Kadınlar dünyanın her yerinde büyük risk altında. Evlerinde bile güvende değiller. Her gün çok sayıda kadın şiddet ve tecavüze maruz kalıyor. Üstelik kendi evinde. Bu konuda yine Hollanda'dan dikkat çekici bir başka örnek: Hollandalı kadınların beşte biri evinde eşi ya da sevgilisinden şiddet görüyor. Her 10 kadından biri ise, tecavüze uğruyor. Araştırmaya göre şiddet en yoğun şekilde Kuzey Avrupa ülkelerinde görülüyor. Danimarka yüzde 52 oranıyla bu konuda en önde. Şiddet gören kadınların oranı Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te de yüzde 46. Şiddetin en az olduğu ülkeler ise, yüzde 20 oranıyla Polonya, Avusturya ve Hırvatistan. Almanya'da bu oran yüzde 35.” (BBC, 8 Mart 2015)

Danimarka, 1969'da pornografiyi yasallaştırdı ve 1989'da uygulamaya koyan ilk ülke olduğu "medeni birliktelik" yasalarını 2012'de cinsiyetten bağımsız evlilikle değiştirdi ve aynı cinsiyetten evlilik törenlerinin Danimarka Kilisesi'nde düzenlenmesine izin verdi. (https://tr.wikipedia.org/wiki/Danimarka) Sonuç yukarıda!

Araştırma: Fransa'da neredeyse her 3 kadından biri tecavüze uğruyor

20:34 23.01.2023

© AFP 2023 / JULIEN DE ROSA

Abone ol Telegram

Fransa'da yapılan bir araştırmada, neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığını ortaya koydu.

Fransa'da neredeyse her 3 kadından birinin tecavüze uğradığı belirtildi.

Başbakanlık bünyesindeki **Kadın-Erkek Eşitliği Yüksek Konseyi (HCEFH)**, cinsiyetçilik vakalarını konu alan bir rapor yayımladı.

5-26 Ekim 2022'de 15 yaş üstü 2 bin 500 kişiyle yapılan araştırmanın sonuçları Cumhurbaşkanı **Emmanuel Macron'**a sunulacak.

Viavoice Enstitüsü tarafından HCEFH için yürütülen araştırmaya göre, ülkede cinsiyetçilik azalmazken kadınların yüzde 37'si rızası dışında cinsel ilişkiye zorlandı.

En barbar Almanlar!

Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi

Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırmada Alman erkeklerinin ırza geçme rekoru kırdıkları ortaya çıktı. Türkiye ise, tecavüz listesinde en son sırada yer alıyor.

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

"Sabahtan akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."

"İkinci neden ise, Alman erkeklerinin kendilerine güvensizlikten kaynaklanan aşağılık duygusu. Erkekler böylece kişiliklerini kanıtlamaya çalışıyor."

"Polislerin, tecavüze uğrayıp şikayete gelen kadınlarla alay etmesi ve (Şikayet edecek ne var?) diye kayıtsız kalması da, önemli bir etken oluyor."

"Faillerin yakalanmaması ise bir başka nedeni oluşturuyor... Suç işleyen yakalanmayınca, bir daha yapmaktan hiç çekinmiyor."

Yazısı 9'uncu sayfada

Alman basını geniş yer verdi

Alman gazete ve dergileri, bir yılda 218 bin kadının tecavüze uğradığı açıklanınca bu habere geniş yer verdi. Üstteki temsili fotoğrafları da yayınlayan Alman basını, "Kadınlarımız, sapıkların işini kolaylaştırıyor" diye yazdı.

Sabah, 24 Şubat 1986

İngiltere'de bilinen 750 bin pedofili hastası var ve bu hastaların aynı uyuşturucu bağımlılarının rehabilite edildiği çeşitli merkezlerde rehabilite edilmesi amacıyla bazı STK'lar çalışma başlattılar. (3 Ağustos 2017)

"Almanya'da çocuk pornografi materyali bulundurmak suç kapsamından çıkarıldı. “Pedofil yanlısı” aktivist grup, Almanya'nın çocuk pornosu bulundurmayı suç olmaktan çıkarmasını kutluyor." (reduxx.info, 21.5.2024)

Dünyanın ortak sorunu çocuk istismarı: Dünyada her yıl yaklaşık 40 milyon çocuğun istismara maruz kaldığı tahmin edilirken, ABD, İngiltere, Almanya, Rusya ve Hindistan gibi ülkelerde ciddi sayıda istismar vakasının yaşanması dikkati çekiyor. (AA, 27.04.2019)

UK has 750,000 'Pedophiles', Govt Wants To "Treat" Them With 'Child Sex Dolls'

August 3, 2017

Child sex dolls could be used to treat pedophiles in the same way that methadone is used to stop addicts from using heroin, a charity has suggested.

The Specialist Treatment Organization for the Prevention of Sexual Offending (StopSO), Britain's only nationwide agency tasked with offering treatment to pedophiles before they act on their urges, says studies show there are 750,000 men in the UK with a sexual attraction to children. That means 2 percent of the population fit the clinical definition of a pedophile.

StopSO's founder, Juliet Grayson, says child sex dolls could be used in regulated environments to help pedophiles manage their urges in *"safe and law-abiding ways"* so that they never abuse a real child.

"Perhaps a 'prescription' for the use of a child sex doll could be given, alongside therapy, mentoring and supervision, could help the individual remain law-abiding and fully accountable for their behavior," Grayson told RT.

"If our number one priority is to keep young people safe from sexual harm, then we need to be open to new ways of thinking about how we can help those members of society who are sexually attracted to children to manage their urges in safe and law-abiding ways."

Grayson says many pedophiles *"they have reached the end of their tether"* when they start to use child sex dolls and *"may have become suicidal."*

She says the alternative to using child sex dolls is to provide no sexual outlet at all, which is a *"riskier strategy."*

Grayson says research shows some people are born pedophiles, and that 72 percent of pedophiles know they have a problem with their sexual behavior or thoughts by the time they are 25 years old.

"Society needs to reach a point where a teenager can say to his mom, 'I am a pedophile', and she will get him the right kind of help to manage his behaviors in pro-social ways.

"In the same way that methadone is used to stop people from using heroin, if the regulated use of sex dolls could help to prevent people with a sexual attraction to children from using child abuse images or sexually abusing a real child, then maybe we should consider it, however unpalatable that seems."

İngiltere bu iddia ile çalkalanıyor

07 Temmuz 2014 Pazartesi, 12:25:06 Güncelleme: 17:01:24

İngiltere İçişleri Bakanlığı'ndaki 1980'li yıllarda siyasilerin ve ünlülerin karıştığı çocuk istismarı suçlamaları ile ilgili 100'den fazla dosyanın yok edildiği ortaya çıktı.

İngiltere 'de ahlak çöküyor!

İngiltere'de , 14 yaşında HIV virüsü taşıyan, fahişelik yapan ya da uyuşturucu kullanan öğrencilerin bulunduğunu açıkladı. 28-04-2005

Kraliçe pedofili sapığı Yahudi lideri 25 yıl korumuş

28 Ocak 2016

Hürriyet Gündem Dünya Ekonomi Spor Arena Video Seyahat Kele

Fransa'da 40 dakikada bir taciz olayı yaşanıyor

DHA 12.08.2015 - 11:01 | Son Güncelleme: 12.08.2015 - 11:20

Fransa'nın ünlü yayın organı Le Figaro'da yayınlanan rapora göre, Fransa'da kadınlara ve çocuklara yönelik taciz oranı 5 yıl içinde yüzde 18 oranında artış gösterdi.

fransa24

ANA SAYFA FRANSA TÜRKİYE AVRUPA DÜNYA TOPLUM HABERLERI K

Fransa'da cinsel taciz her yıl artarak yaygınlaşıyor. Cezai İşlem Gözlemevi'nin yaptığı araştırmada toplu taşıma araçlarında yaşanan cinsel taciz olaylarında ciddi bir artış yaşandığı gözler önüne serildi.

Fransa genelinde 2014 ile 2015 yılları arasında 267 bin cinsel taciz vakasının kayıtlara geçtiği açıklandı.

Hollanda'da her 8 sporcudan biri cinsel tacize uğramış

Hollanda'da spor kulüplerindeki cinsel istismar vakalarının ciddi boyutlarda olduğu açıklandı. Resmi araştırmalara göre her 8 sporcudan biri cinsel istismara uğratılmış. En fazla tacize uğrayanların başında engelli, eşcinsel ve göçmen sporcular geliyor. Kurbanların büyük bölümü ise 16 yaşından küçük sporcular.

Norveç'te Siyasilerin de Olduğu Büyük Taciz Skandalı

» Ana Sayfa » Dünya 21.11.2016 23:41 - A | A +

NORVEÇ'TEKİ ÇOCUK TECAVÜZCÜLERİ DEŞİFRE OLDU

Benzeri olayların Norveç'te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polisinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı.

TOPLUMDA SAYGIN YERLERİ OLAN, YÜKSEK EĞİTİMLİ KİŞİLER

Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitimli kişiler olduğu belirtildi.

PEDOFİL DEVLERİ FRANSA VE ALMANYA'DA

8 yıldır Fransa'da "Le Petit Gredin / Küçük Yaramaz" adıyla bir bülten bile yayınlayan pedofil grubu GRED, resmi olarak faaliyet gösteriyor. Almanya'da ise pedofil kuruluşlar saymakla bitirilemiyor. Bunların en ses getirenlerinden 'Arbeitsgemeinschaft 'Schwule, Päderasten und Transsexuelle / Eşçinseller, Oğlancılar ve Transseksüeller Çalışma Grubu' adıyla bilinen yapı. Bu sapkın yapının en büyük destekçisi Ermeni asıllı Alman milletvekili Cem Özdemir'in de üyesi olduğu sübyancılık yanlısı Alman Yeşiller Partisi.

ARSIZ SÖMÜRGECİ HOLLANDA DA SAPIKLARDAN

23 Kasım 2016

2006 ve 2008 döneminde etkin olan Hollanda siyasi partisi Party for Neighbourly Love, Freedom, and Diversity, çocuk pornografisini yasallaştırmayı savunuyordu. Avrupa'daki 'en önemli' pedofil derneklerinden biri olarak gösterilen Danish Pedophile Association / Danimarka Pedofil Birliği İSE 1985'ten 2004 yılına kadar Hz. Peygamber'e (sav) hakaretin serbest olduğu Danimarka'da faaliyetlerine devam etti. Derneğin şu anki yapılanması hakkında bilgi bulunmamakla birlikte gayri resmi olarak faaliyetini Deep Web'ten sürdürdüğü dile getiriliyor.

TERÖRİST SEVER BELÇİKA SÜBYAN DÜŞKÜNÜ!

AB ülkeleri içinde PKK, DHKP-C ve FETÖ gibi terör örgütlerine en açık desteği veren ülkelerin başında gelen, NATO ve Avrupa Birliği'nin merkez olarak seçtiği Belçika, aynı şekilde pedofilleri de koruyup kolluyor. Ülkede Philippe Charpentier'ın 1982'de kurduğu "Centre de recherche et d'information sur l'enfance et la sexualité" adındaki pedofil grubun Fransızca yayınladığı bir dergi bile var. L'Espoir adındaki dergi ülkede 'legal' yayın yapıyor. Belçika'da ekibi dağılmış olsa da daha pek çok pedofil grup bulunuyor.

2044

Neslin ifsadında sınır tanımayan medeniyet! 21 Eylül 2020 |

Danimarka'da yayınlanan bir programda kadın ve erkekler çocukların önünde soyundu!

Evlilik dışı doğumların oranı

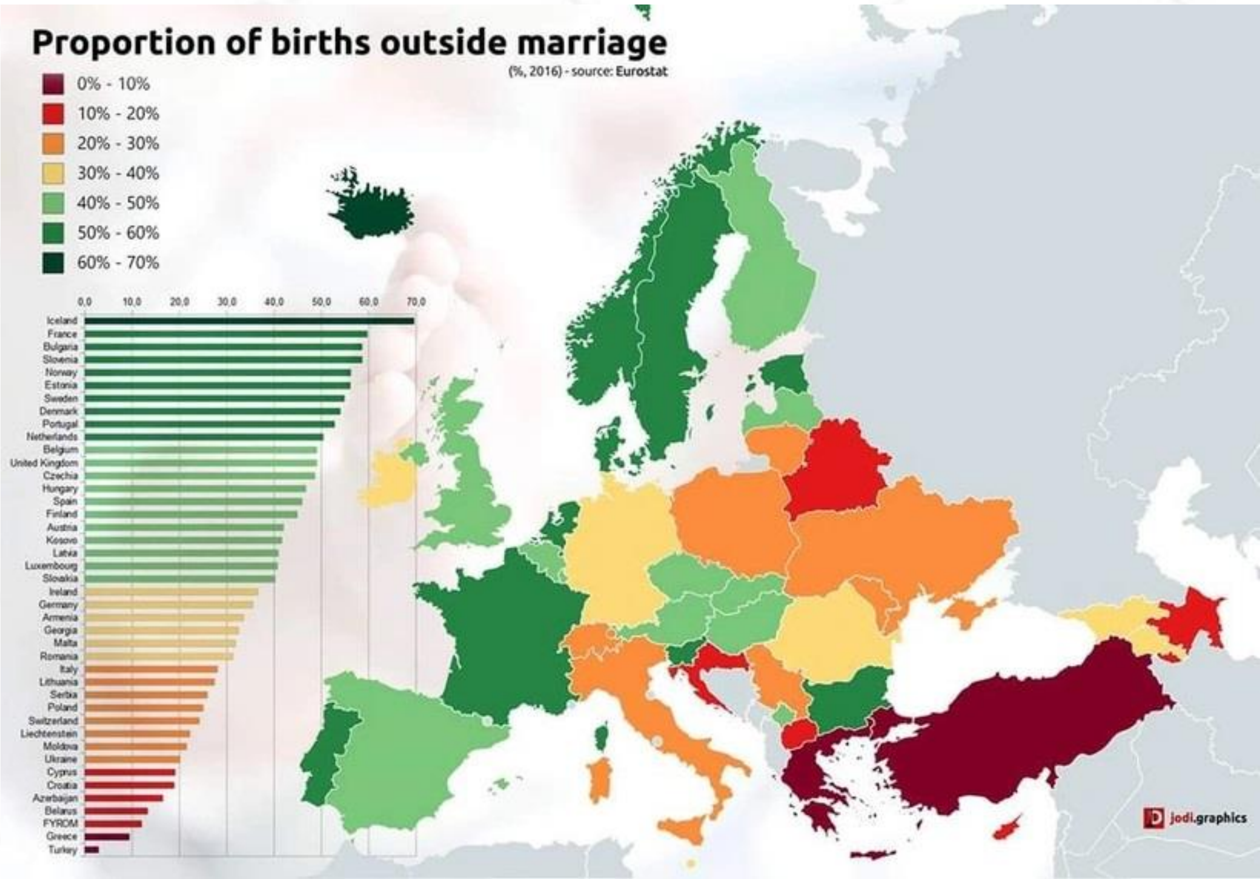

BBC TÜRKÇE
Haberler | Multimedya | Spor | Ekonomi | Bilim-Teknoloji | Sağlık | Fotoğraf | İngilizce Dersleri

Evlilik dışı çocukların oranı 2016'da yüzde 50'ye ulaşacak

Son güncelleme: 11 TEMMUZ 2013 - TSİ 14:33

İngiltere'de açıklanan resmî tahminlere göre üç yıl sonra doğacak bebeklerin büyük bir bölümünün ebeveynleri evli olmayacak.

Avrupa Birliği'nde yeni doğumların yüzde 40'a yakını evlilik dışı ilişkilerden kaynaklanıyor.

AB istatistik kurumu Eurostat'ın verilerine göre evlilik dışı doğum oranı 1990'de yüzde 17 düzeyindeyken 2000 yılında yüzde 27'ye, 2011 yılında yüzde 39,5'e yükseldi.

AB üyeleri arasında evlilik dışı doğumlarda başı yüzde 60'la Estonya, yüzde 57'yle Slovenya, yüzde 56'yla Bulgaristan ile Fransa ve yüzde 54'le İsveç çekiyor.

Evlilik dışı doğum oranı Belçika'da yüzde 50, Danimarka'da yüzde 49, İngiltere'de yüzde 47, Hollanda'da yüzde 45, Avusturya'da yüzde 40, İspanya'da yüzde 37, Almanya'da yüzde 33, Romanya'da yüzde 30, İtalya'da yüzde 23 ve Polonya'da yüzde 21 düzeyinde bulunuyor. 27.03.2013

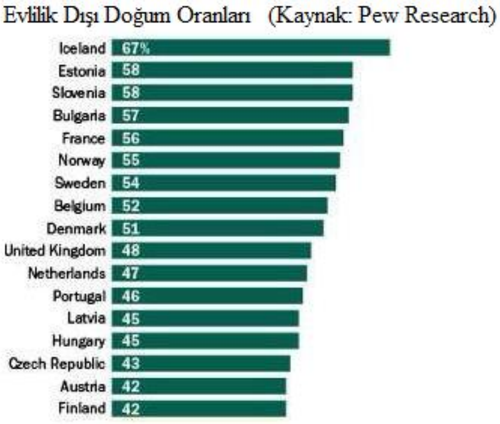

Her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor

Almanya'da yapılan bir araştırmaya göre ülkede doğan her üç çocuktan biri evlilik dışı dünyaya geliyor.

Bu haber 12 Ağustos 2011, Cuma 22:36:04 eklenmiştir.

Beğen | Paylaş | 0 | Tweetle | Facebook'ta paylaş

Alman Federal İstatistik Dairesi'nin verdiği bilgiye göre geçtiğimiz yıl 678 bin çocuk evlilik dışı dünyaya geldi. Bu oran doğan çocukların yaklaşık üçte birini oluşturuyor. Bu konuda Doğu ile Batı arasında hatırı sayılır bir fark var. Batı Almanya'da 2010 yılında dünyaya gelen çocukların yüzde 27'si evlilik sonucu, doğu Almanya'da ise çocukların üçte ikisi evlilik cüzdanı olmayan ailelerde dünyaya geldi. 1990 yılında

Hayvanlığın sonu yoktur, LGBTI'ya eklenecek sıradaki harfler: Önce Z, sonra P...!!!

Almanya'da bir grup, hayvanlarla cinsel ilişki özgürlüğü istedi.

PKK terör örgütünün sözde Avrupa sorumlusu Senanik Öner, ahırda ata tecavüz ederken yakalandı. (haberler.com, 3 Mayıs 2024)

1969'daki serbest, özgürlükten (!) 2012'de sapıklığın dibine... 'Esfele safilin' olana dek, 'Bel hüm edal'!

SEKS konusunda en serbest düşünen, memleketler muhakkak ki dün olduğu gibi bugün de Avrupa'nın kuzey memleketleridir. Bunların başında da Danimarka geliyor. Öyle ki geçen Temmuz ayından itibaren Danimarka'da çıkarılan bir kanunla beraber her çeşit müstehcen yayının dağıtımı ve satışı serbest bırakıldı...

Seks çılgınlığı konusunda İsveç hemen Danimarkanın arkasından geliyor. Gerçi henüz bu memlekette bütün seks yayınlarını ve gösterilerini serbest bırakan bir kanun çıkmış değildir. Ama İsveç toplumu bütün seks çılgınlıklarına tolerans gösteriyor..

Bilimsel olsun müstehcen olsun en açık saçık filmlerin öncülüğünü bilindiği gibi İsveç sinema rejisörleri ile sanatçıları yaptılar... Ve

Avrupa ülkeleri içinde...

En sadık kadınlar Türkiye'de

- İngiliz Kadın Dergisi Company'nin, Avrupa ülkelerini kapsayan anketinde en çok İngiliz kadınlarının kocalarını aldattığı ortaya çıktı. Türk kadınlar ise son sıralarda yeraldı.
- Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralamasında Fransızların ikinci, Alman kadınlarının ise üçüncü sırada olduğu bildirildi.
- [illegible]

Aldatma tablosu

Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralaması şöyle:
1- İngiliz kadını
2- Fransız kadını
3- Alman kadını
4- Danimarka kadını
5- İsveç kadını
6- Belçika kadını
7- Norveç kadını
8- Hollanda kadını
9- İsviçre kadını
10- Avusturya kadını
11- Yunan kadını
12- İspanya kadını
13- İtalyan kadını
14- Türk kadını
15- İrlandalı kadın

Aldatma tablosu

Kocalarını en çok aldatan kadınlar sıralaması şöyle:

1- İngiliz kadını
2- Fransız kadını
3- Alman kadını
4- Danimarka kadını
5- İsveç kadını
6- Belçika kadını
7- Norveç kadını
8- Hollanda kadını
9- İsviçre kadını
10- Avusturya kadını
11- Yunan kadını
12- İspanya kadını
13- İtalyan kadını
14- Türk kadını
15- Irlandalı kadın

Sabah, 06 Nisan 1986

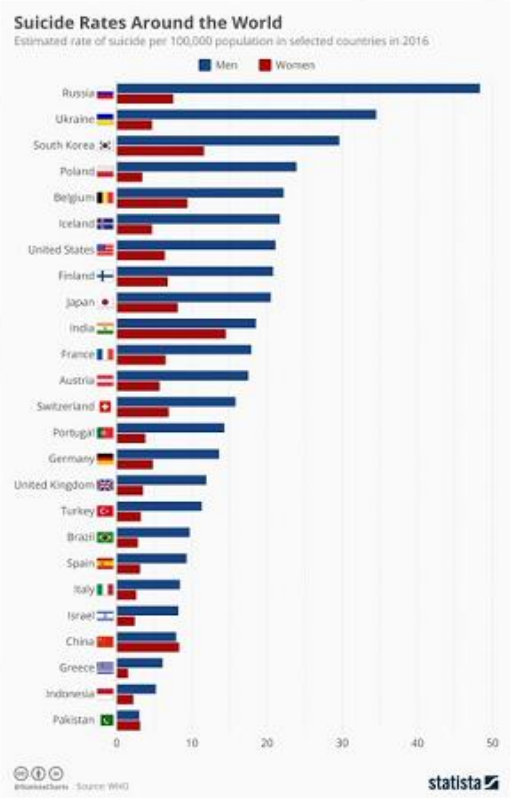

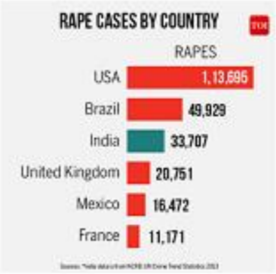

İntihar
Uyuşturucu
Tecavüz

"Avrupa'da en çok uyuşturucu ölümü nerede? 2020 Avrupa Uyuşturucu Raporu, madde kullanımıyla mücadelede son durumu ortaya koyuyor. Buna göre İsveç, milyon nüfus başına en çok uyuşturucu kaynaklı ölümün görüldüğü ülke. Avrupa Uyuşturucu Raporu'na göre, İsveç milyon nüfus başına en çok uyuşturucu kaynaklı ölümü gören ülke. 2018'de 1 milyon kişi başına 81 kişi öldü. İngiltere için bu sayı 76. Finlandiya ve İrlanda, milyonda 72 ölümle üçüncü en yüksek ölüm oranına sahip ülkeler. Türkiye'de ise 12 kişi öldü." (TRT Haber, 24.09.2020)

Önce eşcinsellik, sonra pedofili, hayvanla sex…

Pedofili partisine izin

Hollanda'da pedofili partisi PNVD'nin engellenmesi için yapılan başvuru mahkeme tarafından reddedildi. Lahey Bölge Mahkemesi, PNVD'nin (Kardeşçe Sevgi, Özgürlük ve Farklılık Partisi) de diğer partilerle tüm haklara sahip olduğu kararına vardı.

Mahkeme, Solace adlı bir grubun başvurusuyla ilgili olarak "Onlar sadece moral değerleri ifade etmek istiyorlar. Ortada bir partiyi kapatmaya yetecek kadar delil yok" dedi. Hollanda'da Mayıs ayında tanınmış 3 pedofil tarafından kurulan PNVD, 12-16 yaş arası çocuk pornografisinin ve hayvanlarla seksin legalleşmesini savunuyor. Parti, çocuk pornosu bulundurmanın ve televizyondan yayının serbest bırakılmasını istiyor.

hakim H. Hofhuis

PNVD'nin lideri Marthijn Uittenbogaard

Milliyet Son Dakika Yazarlar Siyaset Ekonomi Dünya Milliyet TV Gündem Oyun

Can Dündar

candundarada@gmail.com

Seks shop manzaraları

10 Ağustos 2006

Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim ve ne yalan söylemeli, hayret ettim.Camekânını erotik fotoğrafların süslediği mağazanın girişi muşamba perdelerle gizlenmiş. İçerde süpermarketi andıran geniş bir alan ve o alana yerleştirilmiş düzenli raflar var.Bir köşede şişme kadınlar, deri maskeler, kırbaçlar, iç çamaşırlar, boy boy alet-edavatlar...Alt katta, ekrandaki filmlerle baş başa kalınabilecek dar odalar...Ve ortadaki raflarda pornolar...* * *Daha önce "seks shop" gezmiş olanlar için tanıdık manzara...Beni hayrete düşüren bu değil: Moda olan seks filmleri...Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz?Pislik yedirme!Bu, çoktandır böyle ise, mevzuu bilenler cehaletimi bağışlasın; ama ben eskiden tezgâh altında "meraklısına" sunulan bu tür fantezilerin bunca popüler hale geldiğini bilmiyordum.DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemcinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı.* * * Ahlakçılık taslamak istemem; herkesin zevki kendine...Sadece "ilginç"in yerini "iğrenç"in aldığına, "müstehcen"in tahtına "müstekreh"in oturduğuna dikkatinizi çekerim.70'lerin pornolarındaki türden seks tamamen gözden düşmüş. Yatak odalarının yeni gözdeleri şunlar:Şişmanlarla, cücelerle, hamilelerle, yaşlılarla seks, çocuklara tecavüz içeren Japon çizgi filmleri... Atlar ve köpeklerle çiftleşme... İşkence yaparak ırza geçme...

DHKP-C terör örgütü üyesi ve Sabancı suikasti zanlısı Fehriye Erdal, Belçika'nın başkenti Brüksel'de görüntülendi.

Norveç Meclisi'ne iki PKK'lı vekil

Norveç'te önceki gün yapılan seçimlerde, İşçi Partisi'nden aday olan terör örgütü PKK'lı Seher Aydar ve Mani Hüseyni de milletvekili olarak meclise girdi.

Hem ateist hem katil seviciler!

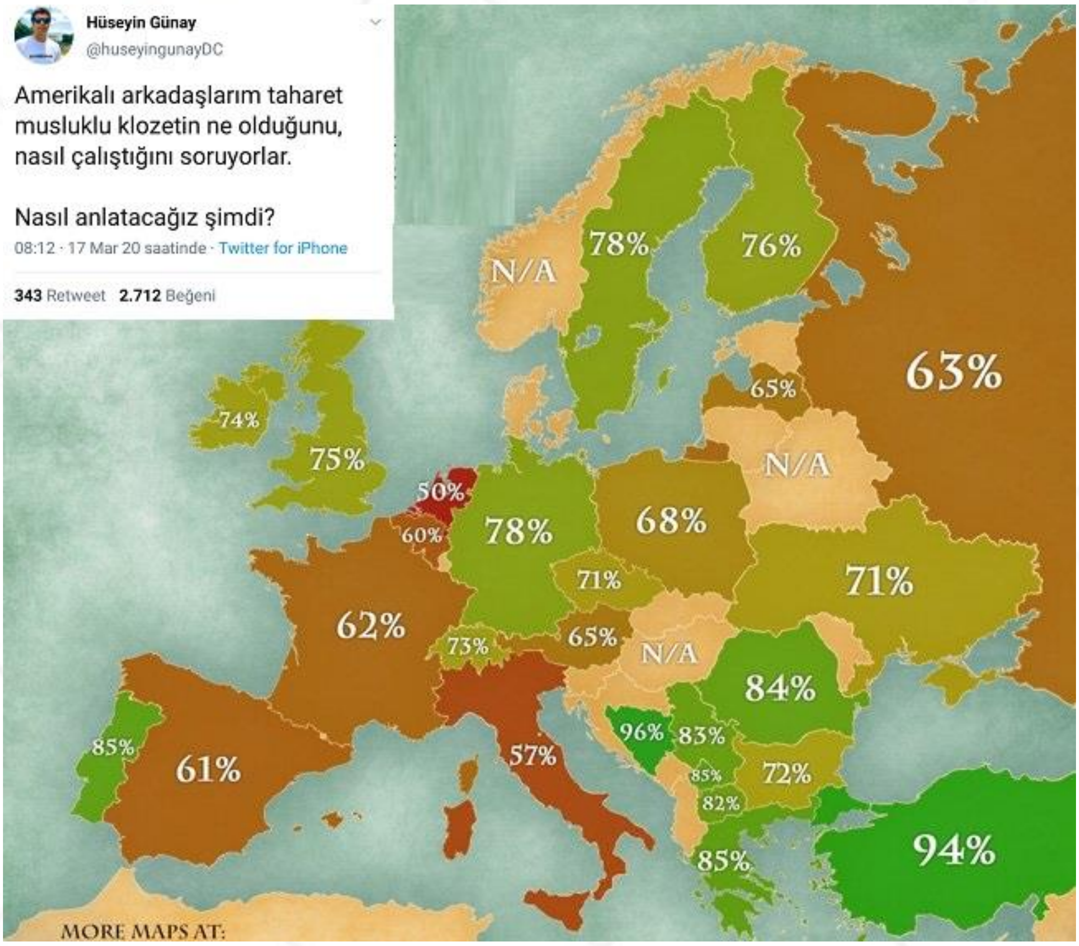

Sadece manevi temizlik değil, maddi temizlikte yok!

“Dini nedenlerden dolayı su, hijyen ve temizlik Müslümanlar için hep, Hristiyanlardan daha önemli olmuştur. Doğu dinlerinde kişisel temizliğe verilen büyük bir önem vardır.” (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 83) "Bir kişilik helalar muhtemelen Haçlı seferlerinin Batıya öğrettikleri arasındadır." (Will Durant, The Age of Faith, s. 612)

Avrupa’nın en bilinen saraylarından olan Fontainebleau ve Versailles, içine tuvalet konulmadan inşa edilmişti. Mark Kemmerich’in “Tarihteki Garip Vak’alar” isimli kitabında, bu konuda şunlar anlatılır: “Paris’te (Ondördüncü Louis) zamanında hiç kimse sokakta giderken tepesine pis bir şey dökülmeyeceğinden emin olamazdı. Her an bir pencere açılarak süratle söylenen bir (Gare L’eau) seslenişinden sonra bir lâzımlık veya leğen muhteviyatı aktarılırdı. Şehrin hiçbir sokağında bundan ve korkunç bir kokudan kurtulmak mümkün değildi. (Üçüncü Henri) biraz titizlenmiş ve 1587 senesi ağustosunda bir tebliğ ile her sabah kendisi kalkmadan önce, bahçedeki ve salonlardaki bütün pisliklerin temizlenmesini emretmişti. Dr. A. Brager’in, 1836’da basılan “Neu Annees a Constantinople” adlı eserinde de şunlar kayıtlıdır:“Türkler’de yıkanma işi hayrete değer. Bugün bir Avrupalı, en fakir bir Türk köylüsü kadar temizlik kurallarına uymaz. XII. yüzyılın ortalarına kadar Paris’in ne derece pis bir şehir olduğunu herkes bilir. O zamandan beri, bu konuda ilerlemekle övünürüz ama, Türklerin bugünkü temizlik seviyesine gelmemiz için daha en az elli yıla ihtiyacımız vardır.”

Peki, günümüzde durum ne?

“2022 Katar Dünya Kupası sona erdi. Futbol keyfini sonuna kadar yaşayan taraftarlardan bazıları ise farklı bir deneyimle ülkesine dönecek. Hırvat bir taraftar, Katar'da tanıştığı taharet musluğuna olan hayranlığını gizleyemedi. Hırvatistan'da hayli ünlü olan David Vujanic, attığı tweet'te taharet musluğunu çok beğendiğini söyleyerek, "Katar'da 1 aydır tuvalet su pompalama şeyini (taharet musluğu) kullanıyorum. İngiltere'de/Avrupa'da sadece tuvalet kağıdı kullandığımız için kesinlikle dehşete düştüm. Bu şimdiye kadarki en iyi şey adamım. Popom bu durumdan çok memnun" dedi.” (Posta, 19 Aralık 2022) “Dünya Tuvalet Günü - Dünyayı bölen tartışma: Yıkayarak mı, silerek mi temizlenmeli? Çok sayıda Batı ülkesinde, tuvalette temizlenme yönteminin, yıkanmak yerine silinmek olması dünyanın birçok yerindekileri hayrete düşürüyor. Tuvalette suyla temizlenmeyi tercih edenler şu soruyu soruyor: "Elinize bulaşan çikolatalı pudingi sadece peçeteyle mi temizlerdiniz?” (BBC,19 Kasım 2019)

'Elini tuvaletten sonra yıkar mısın?' sorusuna en çok 'evet' cevabı veren 2 ülke Müslüman.

Dinden bağımsız ahlak, olabilir mi, ona ahlak denir mi? Batı kaynaklı, evliliği uzatma formülü! Hürriyet, Cezmi Ersöz ile söyleşi, 4.11.2018:

Kelebek MAGAZİN TELEVİZYON HAYAT SEYAHAT STİL SAĞLIK KEYİF MUCİZE LEZZETLER

03.11.2018

• Nereden bu kanıya varıyorsunuz?

- Gözlemliyor, insanlarla konuşuyorum. Sosyal medyada yaşananlar da büyük etken. Farklı ilişki tarzlarına merak arttı. İnsanlar Avrupa'ya gidip geliyor. İki ay yurtdışında kalıp çok şey öğrenebiliyor. Mesela swinger (eş değiştirme) ilişkiler; her yerde barları var. Özellikle eğitim seviyesi yüksek eşler hafta sonları o tip yerlere gidiyorlar. Bence sorun yok. Eşler buna müsaitse, bu tip ilişkiler evliliğin ömrünü uzatabilir.

◊ Kitaptaki ana karakterin annesiyle ilgili sorunları var. Sizin?

- Evet, annemle ilgili büyük travmalarım var. Aşırı sevgi ve öfke arasında yaşardı. Hep anneme benzeyen kadınlara âşık oldum.

“Almanya'da 350'den fazla kişinin katıldığı swinger (eş değiştirme) partisinde ısıtma sistemi bozuldu. Çevreye yayılan karbonmonoksitten zehirlenen 11 kişi hastanelik oldu.” (Haberler.com, 3.11.2019) “Danimarka'da bir gazetecinin swinger kulübünde seks yaptığı sırada söyleşi yapması Avrupa'da gazetecilik etiği konusunda tartışma yarattı.” (T24, 5.6.2021) “Fransa'nın güneyinde eş değiştirmek isteyenlere özel Le Diamant Noir adında bir kamp kuruldu.” (Hürriyet, 3.5.2017) “ABD'nin Louisiana ayeletine bağlı New Orleans'ta oldukça sıradışı bir eylem gerçekleşiyor. Ülkenin her yerindne insanların geldiği kentte çiftler swinger partilerine katılmak için sokakları doldurdu. Sokaklar karnaval yeri gibi.” (Hürriyet, 13.07.2017)

“İsveç Liberal Partisi Gençlik Kolları Başkanı Cecilia Johnsson, “Genel ahlak kurallarını sevmiyoruz” diyerek ensest ve nekrofilinin yasallaştırılması için önerge verdi.” (Sputnik News 23.02.2016) “İsveç‘te bir parti nekrofilinin ve ensestin yasallaşmasını istedi İsveç Liberal Partisi’nin gençlik kolları nekrofili ve ensestin yasallaştırılması yönünde hareket başlattı. Partinin gençlik kolu sadece sıradışı ve iğrenç göründüğü için bir cinsel eğilimin yasaklanamayacağını savunuyor. Grup yaşı 15’in üzerindeki kardeşlerin iki tarafın da rızası bulunduğu durumda cinsel ilişkiye girebilmesinin ve aynı zamanda eğer ölmeden önce yazılı bir izin alınmışsa cesetle seks yapılabilmesinin yasallaştırılmasını talep ediyor.” (Euro News 26/02/2016)

Kadına şiddet

“Avrupa'da kadına karşı şiddetle ilgili olarak yapılan en kapsamlı anketin sonuçları dehşet verici. Avrupalı kadınların üçte birden fazlası 15 yaşından itibaren fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor. Çocukken şiddet gördüklerini söyleyenlerin oranı da aşağı yukarı aynı; yüzde 12'yse (yarısı tanıdıkları erkekler tarafından olmak üzere) çocukken cinsel istismara uğradığını söylüyor. Kadınların bildirdiğine göre takip yoluyla taciz, cinsel taciz ve sosyal medya, e-posta ya da telefon mesajları üstünden siber taciz de yaygın. İstatistiklerden belki de en üzücü olan, partneri tarafından istismara uğrayan kadınların ancak yüzde 14 gibi küçük bir bölümünün polise haber vermesi. Partneri olmayan kişiler tarafından istismara uğrayanlarınsa yüzde 13'ü şikayette bulunmuş. Yani şiddetin en kötüsü açığa çıkmıyor ve cezasız kalıyor. Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı'nın yaptığı anket, türünün ilk örneği. Birliğe üye 28 ülkede 42 bin kadına sorular soruldu. Verilen cevaplar, kadına karşı şiddetin aile ve toplum hayatına ne kadar kök salmış olduğunu gösteriyor. Cinsiyet eşitliği bakımından uzun bir geçmişe sahip olan İskandinav ülkeleri, ilginçtir ki kadına karşı en çok şiddetin bildirildiği ülkeler. Danimarkalı kadınların yarıdan biraz fazlası fiziksel veya cinsel istismara uğradığını söylemiş. Bu oran Finlandiya'da yüzde 47, İsveç'te yüzde 46. Fransa'yla İngiltere'deyse bu oran yüzde 44. (Hürriyet, 5 Mar 2014) Kadına şiddet sadece Türkiye'de mi? Kesinlikle hayır. Üstelik gelişmiş ülkelerde daha çok. Çünkü gelişmiş ülkelerde kadının ekonomik özgürlüğü daha çok ve sesi daha gür çıkıyor. Bununla baş edemeyen erkek de dövüyor. Avrupa'da 42 bin kadınla araştırma yapıldı. Araştırmaya göre her 10 kadından biri, 15 yaşından bu yana bir tür cinsel taciz kurbanı olduğu her 20 kadından birinin tecavüze uğradığı belirlendi. Bu kadınların yüzde 22'sinin eşleri tarafından şiddete maruz bırakıldığı, yüzde 67'sinin ise bunu polise bildirmediği belirlendi. Kadına yönelik şiddetin en yüksek olduğu ülkeler de, 'cinsiyet eşitliğini' en çok savunanlar oldu.” (6.3.2016 tarihli basından)

“Kadına şiddet Avrupa'da da artış gösteriyor: Şiddetin coğrafyası yok. Fransa ve Almanya Avrupa’da en fazla kadın cinayeti işlenen ülke. Reuters’ın haberine göre geçtiğimiz yıl, İngiltere genelinde aile içi şiddete bağlı cinayetlerde kadın ve erkek 173 kişi öldü. Bu rakamın büyük bir kısmının kadın olduğu belirtildi. Kadın örgütlerinin rakamlarına göre ise 2019 yılı başından bu yana öldürülen sadece kadın sayısı ise 90.” (Euro News, 25/11/2019)

“Avrupa Birliği'nde (AB) her 3 kadından birinin fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığı bildirildi.” (NTV, 09.05.2023) “Her dört kadından birinin aile içi şiddet gördüğü tahmin edilen İngiltere’de her hafta iki kadın mevcut ya da eski eşlerinin cinayetine kurban gidiyor.” (Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Araştırma ve Uygulama Merkezi Yıl 4, Sayı 46, Temmuz, 2012)

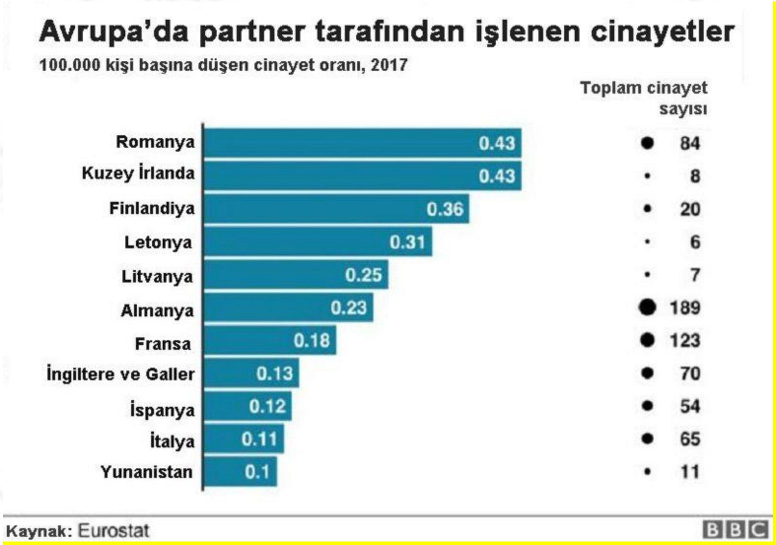

Sonuç

İslam ‘tevhid ve adalet’ odaklı bir dindir. İslam hem maddi ilkeler ile dışarıdan hem manevi - itikadi (Ahiret; cennet cehennem inancı, meleklere iman ve davranışlara etkisi, başta "Basîr, Adl" olmak üzere bir çok sıfata sahip bir yaratıcıya olan iman... vb) prensiplerle iki boyuttan insanı iyi, doğru adalete yönlendirir; kötü, zararlı şeylerden uzak tutar. Adalet, kullar arasındaki ilişkide, tevhit ise, Allah ile olan ilişkisinde insanın temel hareket noktasıdır. Allah ve insanlar dışında diğer tüm varlıklarla ilgili ana kavram ise emanettir!

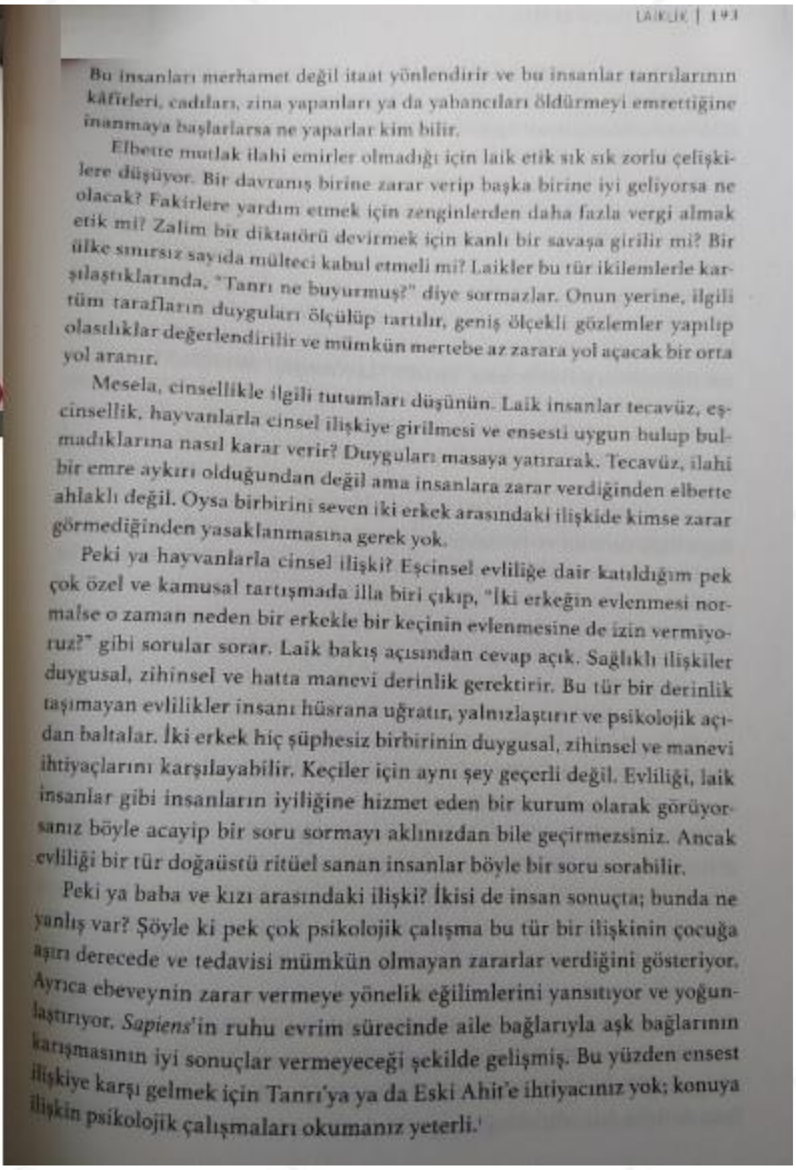

LAİKLİK | 193

Bu insanları merhamet değil itaat yönlendirir ve bu insanlar tanrılarının kâfirleri, cadıları, zina yapanları ya da yabancıları öldürmeyi emrettiğine inanmaya başlarlarsa ne yaparlar kim bilir.

Elbette mutlak ilahi emirler olmadığı için laik etik sık sık zorlu çelişkilere düşüyor. Bir davranış birine zarar verip başka birine iyi geliyorsa ne olacak? Fakirlere yardım etmek için zenginlerden daha fazla vergi almak etik mi? Zalim bir diktatörü devirmek için kanlı bir savaşa girilir mi? Bir ülke sınırsız sayıda mülteci kabul etmeli mi? Laikler bu tür ikilemlerle karşılaştıklarında, "Tanrı ne buyurmuş?" diye sormazlar. Onun yerine, ilgili tüm tarafların duyguları ölçülüp tartılır, geniş ölçekli gözlemler yapılıp olasılıklar değerlendirilir ve mümkün mertebe az zarara yol açacak bir orta yol aranır.

Mesela, cinsellikle ilgili tutumları düşünün. Laik insanlar tecavüz, eşcinsellik, hayvanlarla cinsel ilişkiye girilmesi ve ensesti uygun bulup bulmadıklarına nasıl karar verir? Duyguları masaya yatırarak. Tecavüz, ilahi bir emre aykırı olduğundan değil ama insanlara zarar verdiğinden elbette ahlaklı değil. Oysa birbirini seven iki erkek arasındaki ilişkide kimse zarar görmediğinden yasaklanmasına gerek yok.

Peki ya hayvanlarla cinsel ilişki? Eşcinsel evliliğe dair katıldığım pek çok özel ve kamusal tartışmada illa biri çıkıp, "İki erkeğin evlenmesi normalse o zaman neden bir erkekle bir keçinin evlenmesine de izin vermiyoruz?" gibi sorular sorar. Laik bakış açısından cevap açık. Sağlıklı ilişkiler duygusal, zihinsel ve hatta manevi derinlik gerektirir. Bu tür bir derinlik taşımayan evlilikler insanı hüsrana uğratır, yalnızlaştırır ve psikolojik açıdan baltalar. İki erkek hiç şüphesiz birbirinin duygusal, zihinsel ve manevi ihtiyaçlarını karşılayabilir. Keçiler için aynı şey geçerli değil. Evliliği, laik insanlar gibi insanların iyiliğine hizmet eden bir kurum olarak görüyorsanız böyle acayip bir soru sormayı aklınızdan bile geçirmezsiniz. Ancak evliliği bir tür doğaüstü ritüel sanan insanlar böyle bir soru sorabilir.

Peki ya baba ve kızı arasındaki ilişki? İkisi de insan sonuçta; bunda ne yanlış var? Şöyle ki pek çok psikolojik çalışma bu tür bir ilişkinin çocuğa aşırı derecede ve tedavisi mümkün olmayan zararlar verdiğini gösteriyor. Ayrıca ebeveynin zarar vermeye yönelik eğilimlerini yansıtıyor ve yoğunlaştırıyor. *Sapiens*'in ruhu evrim sürecinde aile bağlarıyla aşk bağlarının karışmasının iyi sonuçlar vermeyeceği şekilde gelişmiş. Bu yüzden ensest ilişkiye karşı gelmek için Tanrı'ya ya da Eski Ahit'e ihtiyacınız yok; konuya ilişkin psikolojik çalışmaları okumanız yeterli.[1]

Modern çağın rahibi Hariri ve laik ahlak teorisi

Bilimi kendine din edinen ve evrimsel bakış açısı ile olayları değerlendirilen Hariri'ye hatırlatmak isteriz. Din zaten insanlara zararı olan şeyleri yasaklayan kurumun adıdır. Birbirini seven olarak ileri sürdüğü eşcinsel evliliklerin insanlık geleceğini nasıl tehlikeye sokacağını, insan neslini yok edecek bir birliktelik olduğunu görmüyor mu acaba bu ünlü yazar? Eşcinselliğin insanların iyiliğine olduğunu ileri süren Hariri, hayvanlarla cinsel ilişkinin insanların iyiliğine olmadığını ne ile temellendirebiyor acaba? Hayvanları insanlardan çok seven (!) insanlar var! Ensest ilişkinin psikolojisine iyi geldiğini iddia eden bir insana ne cevap vermeyi düşünür acaba? 'Sapiens ruhunun gelişmesi' teorisi ne kadar bilimsel ve ispat edilebilir bir iddiadır? Neden tanrı böyle yarattı değil de inadına tanrısız bir teori arayışı; Yaratılana yaratıcı özelliği verme gayreti neden…?!

.

Milliyet.com.tr Gündem

Milliyet.com.tr - Gündem - Haber

Mehtap Zengin intihar videosu ile şok etti!

Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak intihar eden Trans Mehtap Z... herkesi şok etti. 24 yaşında olan Mehtap Zengin'in intihar öncesi çektiği video ve vasiyeti herkesi duygulandırdı. İşte Mehtap Zengin'in o satırları..

Paylaş Tweet Bana Dde Yorum Yaz

Milliyet.com.tr Gündem

Milliyet.com.tr - Gündem - Haber

Mehmet Pişkin'in intihar videosu gündemi sarstı!

Mehmet Pişkin iki gün önce sabah saatlerinde yayınladığı video ile sevenlerini oldukça üzmüştü. Peki yayınladığı video ile bi anda gündeme gelen Mehmet Pişkin neden intihar etti? Bilgisayar yazılımcısı olan Mehmet Pişkin intihar etmeden önce videosunu çekerek internette paylaştı. Mehmet Pişkin'in evine gelen sevenleri cesetle karşılaşınca olayın gerçek olduğu anlaşıldı.

Paylaş Tweet Bana Dde Yorum Yaz

İnançsızlık, cinsel başıbozukluğun sonu intihar

Mehmet Pişkin intihar videosu çekip kendini asmıştı. 15 dakikalık intihar videosunda neden kendini astığını da anlatmıştı. Ateist olduğunu söyleyen Pişkin'in, şarkıcı Yonca Evcimik ile çektirdiği fotoğraf ise, cinsel sapkınlıkla ilgili ayrıntıyı da ele veriyor

Ateist neden yapsın, yapınca neden duyurmasın?!

Vancouver'da bir otobüsteki evsiz olduğu belirtilen Kanadalı yolcu, hava yağışlı olmasına rağmen ayakkabısı ve çorabı olmadığı için çıplak ayakla seyahat ediyordu.

Ayağına poşet geçiren Kanadalıyı gören 27 yaşındaki müslüman olaya müdahale etti. Ayakkabısıyla çorabını çıkarıp, çıplak ayaklı adama verdi. Otobüs şoförü o anları fotoğrafladı. Müslüman adam bu kez kendisi yalınayak kalmasına rağmen otobüsten indi ve çıplak ayakla yağmur altında yürüdü.

Olay Kanada'da sosyal medyada ilgi odağı haline geldi. Otobüs şoförü, evsiz adamın genellikle otobüsüne bindiğini ve kimsenin onun yanına oturmak istemediğini söyledi. Kimliğinin açıklanmasını istemeyen 27 yaşındaki müslüman ise olayla ilgili olarak "ayağı çıplaktı ve sadece poşet geçirmişti onu o halde görünce kendimi kötü hissettim, benim gideceğim yer yürüyerek 2 dakikaydı, o yüzden ayakkabılarımı ve çorabımı ona verdim" diye konuştu.

26 Nisan 2014

İNSANLIĞI İYİLİĞİN VE SEVGİNİN VAR OLDUĞUNA İNANDIRAN ADAM

ABD onu konuşuyor

Muhammed Bzeek 62 yaşında. 1978'de Libya'dan ABD'ye göç etti. Los Angeles'ta ölmek üzere olan çocukları evlat edinmeye başladı. Evlatlık aldığı 80 çocuğun 10'unu kaybetti. Habertürk'e konuşan Bzeek, 'İnsanlar ölümden korkuyor, bu nedenle çocuklarını terk ediyor. Ama birisi onlara bakmalı' diyor

Nalan KOÇAK

NE zaman bir melek kanadını takıp uçmaya hazırlansa, yanında uzun sakallı bir adam beliriyor. Onları yanına alıyor, acılarını dindiriyor, iyileştirebildiklerini iyileştiriyor. Başaramazsa onlar cennete giderken yanı başlarında duruyor. Muhammed Bzeek ölümcül hastalığa yakalan çocukları evlat ediniyor, onlara bir ev, baba ve huzur içinde bir ölüm veriyor.

Muhammed 62 yaşında. 1978'de memleketi Libya'dan ABD'ye gitti. Şikago'da elektronik mühendisliği üzerine eğitim aldı. Şehir değiştirdi, Los Angeles'ta çalışmaya başladı. Şehirle birlikte hayatı da değişti. Bu değişimin tam ortasındaysa aşık olduğu kadın vardı. Muhammed, Amerikalı Dawn'la çalışırken tanıştı. Dawn Aile-si'nden öğrendiği bir geleneği yaşatıyordu. 1980'lerden beri çocuk evlat ediniyordu. Hatta çocuklar için bir bakımevi bile açmıştı. Muhammed onu ve çocuklarını çok sevdi. Çift evlendi ve evlatlarına evlat kattı. Dawn ve Muhammed, 1995'te önemli bir karar aldı, artık sadece ölüm döşeğindeki çocukları evlat edineceklerdi. O tarihten sonra evlerinin kapılarını hastanelerde, soğuk odalarda ölümü bekleyen onlarca çocuğa açtılar. Çocuk ve ölüm kelimelerinin bir araya geldiği ve sözün bittiği noktada Muhammed'i dinleyelim: "Eşim 3 sene önce hayatını kaybetti. O hastalandıktan sonra işi bıraktım, çocuklar ve onunla ilgilenmek için... Eşim öldükten sonra da çocuklara tek başıma bakmaya başladım. Şimdiye kadar 80 çocuğa baktık, 40'ı hastaydı. Maalesef çocuklarımdan 10'u evimde hayatını kaybetti."

'KİMSE ONLARI İSTEMİYOR'

Ölüm döşeğindeki evlat edinmeyi neden tercih ettiğini de şöyle anlattı:

"Kimse onları istemiyor. İnsanlar ölümden korkuyor. Çocuklarının evlerinde ölmelerini istemiyorlar. Bakımları da zor. Onları hastane odalarına terk ediyorlar. Ama birisi onlara bakmalı. Çoğunun annesi alkol ya da uyuşturucu bağımlısı. Çocuklarını öylece terk ediyorlar. Hastanede de çocuklar sevgi dolu bir ortamda kalmıyorlar. Ancak bir evde kalırlarsa, aileleri olursa gerçek bir sevgi alıyorlar. Onların bana her zamankinden fazla ihtiyacı var. 10 çocuğumun hepsi öldüğü zaman ellerinden tutuyordum."

Evlatlık çocuğuyla 200... Los Angeles maratonuna katıldı. (sağda)

'MÜSLÜMAN YAPTIĞI İYİLİĞİ ANLATMAZ'

MUHAMMED hep mütevazı bir hayatı tercih etti. Sürekli çocuklara baktığı için evden çoğunlukla alışveriş ve cuma namazı için çıkıyor. Basının gözleri üzerine çevrilince hayli şaşırmış;

"28 yıldır çocuklara bakıyorum. Hayatımı çok özel yaşarım. Benimle ilgili haberler çıkınca arkadaşlarım da çok şaşırdı. Camidekiler 'yaptıklarını bilmiyorduk' dediler. Yıllardır gittiğim marketin kasiyeri beni görünce ağladı. Bu normal çünkü bir Müslüman yaptıklarını anlatmaz. Kimseden teşekkür beklemiyorum, beni ödüllendirirse ancak Allah ödüllendirir."

TEK BİYOLOJİK ÇOCUĞU VAR, O DA HASTA

MUHAMMED hem teşekkür beklemiyor hem de kendi deyimiyle Allah'tan gelen hiçbir şeye itiraz etmiyor. Sadece tek bir biyolojik çocuğu var. Kadere bakın ki, o da gelişim bozukluğundan muzdarip. 19 yaşında ancak 4 yaşındaki bir çocuğun bedenine sahip. Ancak o şanslı. Çünkü babası Muhammed hep yanında. Oğlu üniversiteye tekerlekli sandalyesiyle gidiyor. Muhammed oğlunu eve bırakıp döndüğündeyse onu evinde evlat edindiği 6 yaşındaki kız çocuğu karşılıyor.

YAŞAYANLARDAN ÜNİVERSİTEYE GİDEN VAR

BZEEK'in evlat edindiği çocukların çoğu yaşama tutunmayı başardı. Kaliforniya Eyaleti'nde verdiği izin sadece ölmek üzere olan çocukları kapsadığı için belirli bir yaşa geldikten sonra çocuklar başka ailelere verildi. Ama Muhammed çocuklarla iletişimini hiç koparmadı; "Bazıları şimdi üniversiteye gidiyor, bazıları evlendi bile hatta çocukları var! (gülüyor) Mesela 30 yaşında olan çocuklarımdan biri bana hala baba diyor."

TRUMP'A KARŞI ÖRNEK GÖSTERİLİYOR

MUHAMMED uzun sakallı, düzenli olarak camiye giden Libya asıllı bir ABD vatandaşı. Peki hiç ayrımcılığa uğradı mı, özellikle de ABD'de artan göçmen ve Müslüman karşıtlığından sonra? Bu soruya Muhammed'in cevabı siyasetin, insani duygular karşısında nasıl çaresizleşebildiğini gösteriyor:

"Evet zaman zaman ayrımcılığa uğradım. Fakat hikâyem haber olduktan sonra çok güzel şeyler duydum. Pek çok yetkili bana ödül verdi. Başkan Trump'ın yasak koyduğu ülkelerden biri benim memleketim Libya'ydı. Çevremdeki pek çok kişi Trump'a 'Utan ve git Muhammed'in hikâyesini oku' diye tepki gösterdi."

01.04.2017

Ate neden iade etsin?! 'Kul hakkı, helal, haram, Allah rıcası' gibi kavramlara alternatif bir teori var mıdır materyalist natüralizmde?

Milliyet.com.tr — Adıyaman

03 Ocak 2018, Çarşamba

Son Dakika | Yazarlar | Siyaset | Ekonomi | Dünya | Gündem | Magazin | Cadde

Milliyet.com.tr » Adıyaman Haberleri » Haber — 03 Ocak 2018

Suriyeli Çöpte Bulduğu Altınları Polise Teslim Etti

Paylaş · Tweet

Adıyaman'da, geçimini çöplerden hurda toplayarak sağlayan Suriyeli, çöpte bulduğu altınları polis ekiplerine teslim etti.

Maddi durumlarının kötü olmasına rağmen helal lokma peşinde olduklarını söyleyen Suriyeli,

Bizim aklımıza hiç almak saklamak gelmedi, çünkü günah. Bizler helalli arıyoruz.

Diriliş Postası @dirilispostasi · 22 sa

Niğde'de bir Suriyeli kağıt toplayıcısı kolileri ayıklama yaparken tabla içinde yaklaşık 100 bin lira değerinde altın ve pırlanta yüzük buldu. Kağıt toplayıcısı, kolileri aldığı kuyumcu dükkanına giderek altınları teslim etti.

Almanya'da, ölen bir adamın evini boşaltırken bulduğu 557 bin euroyu "kul hakkı yiyemem" diyerek mirasçıya teslim eden Müslüman, ülkede gündem oldu. İmam Hatip Lisesi mezunu olduğunu belirten Hüseyin Ersoy inancı gereği bunu yaptığını belirtti.

HELAL PARA ERCİŞ'TEN DÖNDÜ

Enkazın altından bu kez büyük bir insanlık dersi çıktı... Diş doktoru Cemil Metin, Van'a yardım için battaniye gönderdi. Kolinin içinden 5 bin TL çıktığını gören çiftçi ise "hakkım değil" diyerek parayı iade etti. Bu parayla "Ahirete Kesin İman" adlı kitabını bastıracağını belirten Metin, **"Müslüman kardeşliğini yazarken, bizzat bunu yaşamam Allah'ın bir lütfudur"** dedi

BATTANİYENİN İÇİNDE GİTTİ

Her şey, "Allah'ı Akılla Görebilmek" ve "Allah'ı Tanıma Kılavuzu" adlı kitapların yazarı diş doktoru ve yazar Cemil Metin'in Van'daki depremzedelere yardım için harekete geçmesiyle başladı. Evdeki fazla battaniyeleri ve eşyaları toparlayan Metin, bunları Büyükçekmece Belediyesi aracılığıyla Van'daki kardeşlerine gönderdi.

ÇİFTÇİ PARAYI TESLİM ETTİ

Erciş'te deprem çadırlarında kalan ve geçimini hayvancılıktan sağlayan bir vatandaş ise gönderilen koliyi yardım merkezinden aldı. Koliyi açan çiftçi, battaniye ve çarşafların arasında 5 bin TL para buldu. Depremzede vatandaş, hiç tereddüt etmeden bulduğu parayı yardım merkezine götürerek yetkililere teslim etti.

Yolda bulduğu 500 bin lirayı hiç düşünmeden sahibine teslim etti

Güngören Belediyesi'nde temizlik işçisi olan Adem Cevahir, dün çalıştığı sırada yol ortasında içinde 500 bin lira olan bir cüzdan buldu. Bulduktan sonra neye uğradığını şaşırdığını ifade eden Cevahir, hemen polisi aradığını ardından cüzdan sahibine ulaşarak parayı kuruşu kuruşuna teslim ettiklerini söyledi.

18 Ekim 2021, 10:11 · Son Güncelleme: 18 Ekim 2021, 10:12

Cüzdan sahibinin Merter Nar Sokak'ta bir dükkanı olduğunu belirten Cevahir, "Hemen oraya gittik. Tutanak tutuldu. Parayı teslim ettik" diye konuştu. Parayı toplu şekilde gördüğünde hemen yerine ulaştırması gerektiğini düşünen Cevahir, "**Çünkü onu harcasam haram para. Haram paranın acısı elbet bir yerden çıkar. Ayrıca cüzdan sahibi iş adamıymış ve yapması gereken ödemeleri varmış. Çok dua etti, ne mutlu ki duasını aldım.**

Kütahya'nın Simav ilçesinde SSK emeklisi Ahmet Karadağ (71), akşam namazını kıldıktan sonra Karşıyaka Mahallesi'ndeki evine gitmek üzere Kışla Caddesi'nden karşıya geçerken yolda bulduğu içerisinde 1 milyon liraya tekabül eden banknot, dolar ve euro bulunan poşeti sahibine teslim etti. 22-11-2013

İmam Hatipli Öğrenciler Bankamatik Önünde Buldukları Parayı Polise Teslim Etti

20 Mart 2013

Bursa'nın İnegöl ilçesinde, ATM'de para bulan İmam Hatip Lisesi öğrencileri, parayı emniyet ekiplerine teslim etti.

İmam, Bulduğu 22 Bin TL'yi Sahibine Teslim Etti

16 Mayıs 2013

Bolu'da bir camide imam olarak görev yapan Ziya İttingüney, yolda bulduğu 22 bir 450 lirayı sahibine teslim etti.

Temizlik işçisinden insanlık dersi

"Adam gibi adammış. İnsanlık ölmemiş"

06 Aralık 2012 Perşembe, 13:08:29 Güncelleme: 13:09:20

Adana'nın Kozan ilçesi belediyesinde temizlik işçisi olarak çalışan Beyti Topcu, sokakta bulduğu 940 lirayı sahibine teslim etti.
Parayı bulduktan bir gün sonra Temizlik İşleri Müdürü Mustafa Bayrak'a, "Yolda para buldum. Çocuklarımın boğazına haram girmesin, sahibini bulup verelim" diyerek teslim etti. Yapılan araştırma sonunda paranın sahibi Sami Çorten bulundu. Çorten belediyeye gelerek parasını teslim aldı.

Milliyet.com.tr *4 Mart 2013, Pazartesi*

3 aydır maaş alamayan temizlik işçisinden insanlık dersi

3 aydır maaş alamayan temizlik işçisi, bulduğu parayı polise teslim etti.

Elazığ Belediyesi'nnini taşeron firmasında temizlik işçisi olarak asgari ücretle çalışan ve 3 aydır maaş alamayan 48 yaşındaki Doğan Güneş, çöp toplarken bulduğu bir cüzdan içindeki 250 lirayı götürüp polise teslim etti.

Elazığ Belediyesi'nin taşeron firmasında 17 yıldır temizlik işçisi olarak çalışan ve 3 aydır da maaş alamayan 4 çocuk babası Doğan Güneş, çöp toplarken bir cüzdan buldu. Cüzdan içinde hiç bir kimlik bilgisi olmadığını ve 250 lira para bulunduğunu belirten Güneş, cüzdanı diğer arkadaşlarına haber vermeden akşam eve götürdüğünü söyledi. Güneş, "Eve geldikten sonra düşündüm para haram yiyemezdim, sonra götürüp emniyete teslim ettim tutanakla birlikte. Sahibi çıktığında gidip alsın" dedi.

Bulduğu 65 bin lirayı sahibine teslim etti

5 Ocak 2012 21:03

Afyonkarahisar'da duyarlı vatandaş, yolda bulduğu çantanın içerisindeki 65 bin lirayı sahibine teslim etti. Parayı bulan Kadir Görgülü, "Allah belki bizi de bir sıkıntıdan kurtarır. Haram para yemeyi Allah nasip etmesin" dedi

Bulduğu parayı sahibine teslim etti

GAZİANTEP'te, ev hanımı Suna Derici, parkta yürürken yerde bulduğu 300 lirayı, polis aracılığı ile sahibi olan tekstil işçisi Salman Ersoy'a teslim etti. Sergilediği davranış ile takdir toplayan Suna Derici ise, "Parayı yerden bulunca alıp saydım. Alıp götüremezdim. Çocuklarıma haram yedirmem. Polis arkadaşlara bildirdim. Herkesin yapması gerekeni yaptım diye düşünüyorum" diye konuştu.

27.04.2013

Yolu süpürürken 1,5 kg altın buldu

Temizlik işçisi Abuzer Çelik, altın yüzükleri polise teslim etti.

22 Mayıs 2014 Perşembe 22:26

Adıyaman'da temizlik işçisi olarak çalışan Abuzer Çelik, kuyumcuların bulunduğu Harıkçı Caddesi'nde yolu süpürürken yerde çanta buldu. Çelik, altın yüzük dolu çantayı, bölgede görevli polis memurlarına verdi.

Polis ekipleri, yaklaşık 120 bin lira değerindeki altın yüzükleri, sahibine ulaştırması için Adıyaman Sarraflar ve Kuyumcular Derneği Başkanı Mehmet Ali Yaylagül'e teslim etti. Çelik, gazetecilere, "Sahibini bilmediğim için altınları polis memuruna verdim. Haram mal olduğu için teslim ettim, haram yemem. 6 çocuğum var, zengin bir insan da değilim, haram mal olduğu için teslim ettim." dedi.

Hurdacı, Sobadan Çıkan 100 Çeyrek Altını Sahibine Teslim Etti

Burdur'da yaşayan hurdacı Öztürk:"Bize haram mal yaramaz, biz çoluğumuza çocuğumuza haram yedirmeyiz""Sobanın sahibinin, babasının birikimlerini kullanılmayan sobaların içine sakladığından haberi yokmuş. Ben götürünce altınlardan haberdar oldu"

Bu da benden. Rize'li bir kardeşimiz bulduğunun sahibini aramak için bir de ilan veriyor!

teşekkür etti. Şoför İnal ise "Kameralar olmasa bile Cenabı Allah görür ve **çok yanlış bir davranış olmuş olur**" dedi.

Sakarya'da altın ve para dolu boyun cüzdanı bulan çift, polise teslim etti

Sakarya'nın Serdivan ilçesinde yaşayan Arzu Şirin ve Gazi Aksoy çifti, yerde buldukları altın ve para dolu boyun cüzdanını polis merkezine teslim etti.

Serdivan ilçesi Arabacıalanı Mahallesi Çark Caddesi'nde, Arzu Şirin ve Gazi Aksoy yolda yürüdükleri sırada yerde bir boyun cüzdanı gördü. Cüzdanı açan çift, içerisinde altın ve bir miktar para olduğunu fark edip, polis merkezine götürdü.

Arzu Şirin Aksoy, "Postanede kargo işlemimiz vardı, eşimle hallettikten sonra yürürken küçük siyah bir cüzdan bulduk. Boyuna asılanlardan. Eşimle içinde Kuran vardır kenara koyalım diye düşündük. İçini açtığımızda bir miktar altın ve poşete sarılı para olduğunu gördük. İnsanlık adına Serdivan Polis Merkezi'ne teslim ettik" dedi.

Van'ın Özalp ilçesinde yaşayan Hekim Alkan içerisinde yarım milyondan fazla döviz ve Türk lirası bulunan çantayı sahibi turiste teslim etti. 6.9.2022

Fatih'te temizlik işçisinden insanlık dersi! Harama el uzatmadı

VİDEO7 > EKONOMİ 14.10.2022 03:28 PAYLAŞ

Yolda bulduğu içinde 10 bin 665 lira, 3 bin 50 dolar ve 20 euro olan cüzdanı polise teslim eden Fatih Belediyesinde görevli temizlik personeli Fırat Akay "5 çocuğum var, çocuklarımın boğazından bu zamana kadar haram geçmedi." dedi.

TEMİZLİK İŞÇİSİNDEN 'İNSANLIK ÖLMEDİ' DEDİRTEN DAVRANIŞ

Mersin'de belediye işçisi Tamer Taşsoy (37), Mehmetçik Parkı'nda temizlik yaparken bir bankın altında cüzdan buldu. İçinde 5 bin Euro ile 3 bin lira olduğunu gören Taşsoy, durumu amirlerine haber verdi. Cüzdan Almanya'dan emekli olan ve Mersin'e ev almaya gelen Erol Avcı'ya (61) ait çıktı. Toroslar Belediye Başkanı Atsız Afşın Yılmaz da duyarlı davranışından dolayı işçi Tamer Taşsoy'a teşekkür etti. Tamer Taşsoy ise "15 yıllık işçiyim. Harama el sürmem" dedi.

Taberi anlatıyor: Müslümanlar, Medain şehrini fethettikleri zaman bütün ganimetleri topladılar. Bir adam, küçük bir küp altın getirip memura verdi. Müslümanlar, 'elimizdeki eşyalar bunun diğerine ulaşmaz, şimdiye kadar böylesini hiç görmedik.' dediklerinde adam, 'Allah'a yemin ederim ki, Allah korkusu olmasaydı bu küpü size getirmezdim.' dedi. 'Sen kimsin?' dediler. 'Allah'a yemin ederim ki, sizler ve başkaları beni sevsinler diye kim olduğumu söylemeyeceğim. Ancak şu kadarını belirteyim ki ben, Allah'a hamd eden ve mükafatını ondan bekleyen bir kulum.' (Taberi, IV/16)

Bangladeşli Müslüman bir esnafın satacağı yiyecekleri tartarken 4 gr'lık kese kağıdının darasını aldığı anlar, sosyal medyada viral oldu.

"Ölçüyü tam yapın. Eksik verenlerden olmayın!" [Şuara Suresi - 181]

Faruk kardeşimiz devam ediyor: "Yavru kedileri yaşatmak zor oluyor. Biz üzerimize düşeni yapalım da, gerisi Allah'ın takdiri. Kedi ne bilecek ona ne yaptığımı, belki de gözlerini bile açamadan ölecek..., ya kedinin sahibi ? O herşeyi görüyor biliyor. Ne kadar günahımız da olsa, her ne kadar gayret etsek de, dinimizi yaşamak için, yapsak da ibadetlerimizi, Belki de, yarın mahşer gününde bizi kurtaracak olan, terazinin kefesini bir dirhem de olsa aşağıya inmesini sağlayacak olan, bir kedinin miyavlaması, belki bir köpeğe verdiğimiz su, ihtiyaç sahibine verdiğimiz bir sadaka, yaptığımız küçük bir iyilik... Allahu alem (herşeyin en dorusunu Allah bilir) Bundan sebep, gelirse fırsat, iyilik ve hayırda, durma geri..."

Goethe der ki: “Eğer Müslümanlık bu ise, hepimiz Müslüman olarak yaşamıyor muyuz? Aramızdan her kimin hayatında bir parça ahlak varsa Müslüman olarak yaşıyor demektir.” (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 37; Thomas Carlyle, On Heroes, Hero-Worship and the Heroic in History, s. 56) Ünlü Alman şair bile Ahlak ile İslam’ı yan yana getirirken bizim ateistler, dinsiz ahlak olabileceğini iddia edebilmektedirler!

Ama haklarını yemeyelim, işte ateist derneğinden çorba dağıtımı etkinliği. Kısa ve dar çerçevede bir çalışma ama ‘başlangıç’ için fena diil!

İki asırdır devam eden hayır: Mihrişah Valide Sultan İmareti

Kur'an-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin (sav) hadislerinde, pek çok kez fakir fukaranın doyurulmasının tavsiye edilmesi İslam ile yoğrulmuş olan Osmanlı medeniyetinde imaretlerin önemli rol oynamasını sağladı. Günde, yüzlerce insana iki öğün yemek veren bu hayır kurumlarından biri Mihrişah Valide Sultan'a aitti.

"Yaradandan ötürü insanı sevmek yerine, insanı insan olduğu için sevmenin daha erdemli" olduğunu düşünen ateist arkidişler, Mart 2015 ile en son 12 Aralık 2016 arası haftada bir gün, çarşamba günleri 60-70 kase çorba dağıtımı yapıp, "Ateist olmak aslında insanı sevmek demektir, reklamımızı yapmıyoruz sadece yeleğimizin üzerinde derneğimizin amblemi var." diyen arkadaşları daha sonra sahada göremedik!? Hümanizm mi bitti, motivasyon mu? :)

Ateizm Derneği Evsizlere Çorba Dağıtımı Röportajı

Şefkat Der
12 Mart 2017

Evsizlerimiz icin , Merhabalaşmak, Çorba, Yemek, Kıyafet,Battaniye vb Dağıtımı, Evsizler Evleri açılması, Evsizlere iş imkanları sunulması, Devletin Sosyal Devlet olması, Sorunun temelli çözülmesi bilinci içerisindeki Dayanışma etkinliğimiz içerisinde olan bütün güzel kalpli insanlarımıza teşekkür paylaşımımız: En başta, çok önemli emekler veren ve Şefkat-Der derneğimizden de bağımsız olarak dernekleşen, bu güzel etkinliğin gelişmesinde büyük emeği olan ve bizimle dayanışmada en aktif yer alan Çorbada Tuzun Olsun Derneği olmak üzere, en zor hava şartlarında dahi sokak dayanışmamıza katılmayı ihmal etmeyen, haftada bir gün düzenli gelen, Ateizm Derneği , özellikle haftada bir gün düzenli gelen yine Mutluluğun Adresi Sosyal Yardımlaşma

ihmal etmeyen, haftada bir gün düzenli gelen, Ateizm Derneği , özellikle haftada bir gün düzenli

Şefkat-Der çorba yapıyor, haftada bir gün, 60-70 artık kozmik enerji ne verdi ise, atişler de dağıtıma "düzenli" katılıyor.

Ana Sayfa Dernek Projeler Bize Katıl Yazılar Etkinlikler A.D. TV Ateist Gazete Basında Biz İletişim

GEÇMİŞ ETKİNLİKLER

ŞEFKAT DER- ATEİZM DERNEĞİ EVSİZLERE ÇORBA

Bu arada deprem gibi ulusal felaketlerde dini vakıf ve derneklerin hem sahada hem maddi destek anlamında canhıraş çalışmalarına karşılık ateist derneklerde hiç bir faaliyet gözlemlemedim! Ateizm derneğinin Maraş depremlerinden sonraki bir haftalık (7-13 Şubat) paylaşımlarının ekran görüntüsü aşağıdadır. Bir tane bile yardım yaptıklarına dair bir haberi yok! Sosyal medyada sadece haber paylaşıp, Retweet yaptılar, tabii bu arada bir tane dindarlara saldıran haberi arayan eklemeyi ihmal etmediler tabii ki!

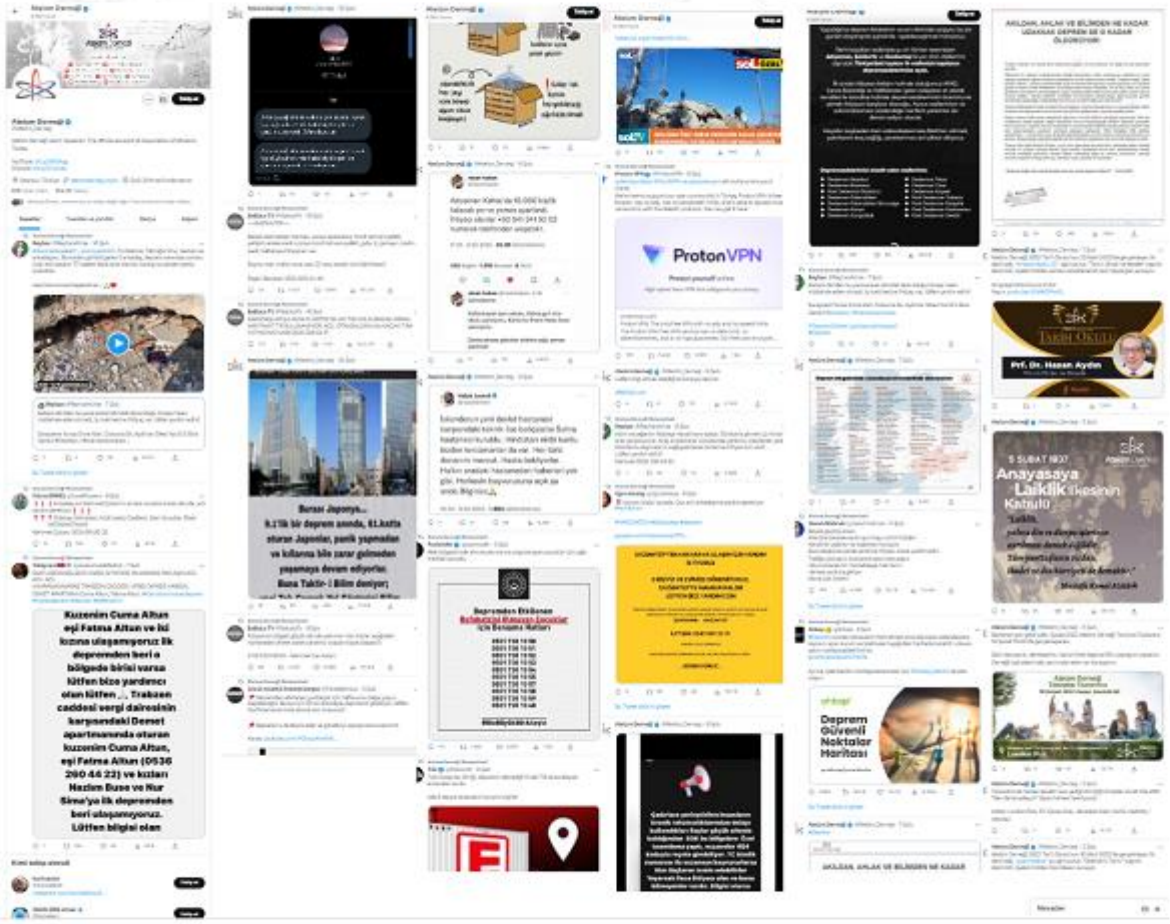

Ateist örgütlerden ses çıkmazken, İslami hassasiyeti olan kurumlar hem sahada insan kurtarırken hem de ahlak nasıl olur örnek teşkil etmiilerdir! Mesela, “Maraş depremi, İHH” diye bir aratma yapmaları yeterlidir sanal alemde!

HABER TURK

Malatya'da İHH ekipleri enkazda buldukları altın ve paraları polise teslim etti

Malatya'da arama kurtarma çalışmalarına katılan Kastamonu İnsan Hak ve Hürriyetleri (İHH) İnsani Yardım Derneği Arama Kurtarma ekipleri enkazda buldukları bir miktar para, altın ve çelik bir kasayı polise teslim etti.

Giriş: 13.02.2023 - 14:00 **AA**

https://ihh.org.tr/public/publish/0/172/kahramanmaras-depremi-afet-yonetimi-raporu---w.pdf)

Din; zor anda yapılan eylemlerden bile vicdanı hesaba çektirir! Pozitivist bir evrimcinin bu ruh halini anlamasına imkan yoktur!

Depremzede genç, dükkandan ayakkabı aldıktan sonra gözyaşı döktü:

"Abi ayaklarım yalındı. Ayakkabı aldım. Sahibi bir şey der mi? Günah olur mu?"

12.2.2023

Din, Yardımlaşmanın maddi menfaatten uzak ve devamlı olmasını sağlar.

Din İnsanlara iyilik yapmaya ve bu yolda sebat etmeyi mümkün kılar.

Bu yazıların sahibi olarak ben, kendi hayatımdan bir örnek vereyim: Yıllarca bir yardım kuruluşunda gönüllü olarak çalıştım, hala çalışıyorum. İnsanların ne kadar nankör, bencil, egoist, kibirli, vefasız, iyiliği unutan, menfaatperest özelliklere sahip olduğuna defalarca şahit oldum. Eğer ben Allah'a inanan ve ahiret gününe iman eden birisi ve Allah rızasını kazanmak için bu yola çıktığım bilincinde olmasaydım, yıllar önce bu yardım faaliyetlerini bırakmış, hatta insanlardan nefret eder hale gelmiş olurdum! Fakat ahirete iman, Allah inancı, Allah rızası odaklı çalışma niyeti, yardımlara devam etmeye neden oluyor. Ama bir ateist/deist/materyalist. için böyle bir güdüleme, böyle bir motivasyon kaynağı yoktur! Kendi egosunu tatmin için, ideolojisi için, reklam için veya vicdanının sesini bastırmak için bir süre yardım da bulunsa da, bir zaman sonra şahit olduklarından sonra bıkar ve vazgeçer. Mesela, ateist derneği de kısa bir süre sokakta çorba dağıtmış, resimlerini paylaşmış, kısa süre sonrada bu reklam faaliyetlerini sonlandırmıştır!

Bir arkadaşım, yetimlere yardım eden dernek kapanmasın diye tüm yaz tarlalarda çalışmıştı, elde ettiği parayı da faaliyetlerde kullanılması için yardım derneğine aktarmıştı. Araba almak için para biriktiren aile, bu parayı Afrika su kuyusu açılması için bağışlayan, her ay gelirinin beşte birini, bazen darda kalsa da bağışlayanlar… Daha ilginci, tüm bunlardan kimsenin haberi yoktur. Ve daha nice örnekler. (Ben, derneğin içinde olduğum için bunlara ve daha nicelerine şahit oldum!)

Borç verdiği adamın ağacının gölgesine oturmaktan kaçınan insanların inceliğini, gel de materyalistlere anlat!

Materyalist açıdan bakan sadece zarar eden bir emekçi görür. İyiliğe güdüleyecek bir manevi güç olmadan, 'neden ve nereye kadar' iyilik?

TIR'ına yuva yapan kuşların yuvasını bozmamak için sefere çıkmayan ve nedenini, "Dinimizce caiz değil" diye açıklayan Şanlıurfa'dan Mustafa Yaşuk

Motoruna yuva yapan kuşlar için tırını 45 gün çalıştırmayan Ankara'dan şoför Bahattin Gürses:" Cenabı Allah rızkı başka yerden verir."

Dinsiz ahlak olur mu, ateistlerden alıntılarla devam edelim: Ateist Sartre: "Tanrı olmadığı için insanın hiçbir içsel değeri yoktur. Ahlak dâhil tüm değerleri insan kendisi yaratır." (Sartre, Jean-Paul (1957) Existentialism and Human Emotions, s. 15) Ateist Nietzsche: "Ahlak, "sadece Tanrı gerçekse gerçekliği vardır, o Tanrı'ya inanıp inanmamakla ayakta kalır ya da yıkılır." (Nietzsche, F. (1968) Twilight of the Idols and the Anti-Christ, s. 70) Ateist Russell: "Ahlak, toplumun birey üstündeki baskısından doğar." (Russell, Human Society in Ethics and Politics, s. 124) Ateist Dawkins: "Gözlediğimiz evren, temelinde, tasarım olmayan, amaç olmayan, iyi ve kötü olmayan, kör acımasız bir umursamazlık dışında hiçbir şey olmayan bir evrenden beklediğimiz tüm özelliklere sahiptir." (Dawkins, Richard, River Out of Eden: A Darwinian View of Life, s. 132-133)

Ateist Şengör:

Ünlü Prof.'tan pornoya övgü

Prof. Dr. Celâl Şengör, porno sitelerinin insanlar için son derece faydalı olduğunu, kendisinin de öğrencilik yıllarından itibaren pornoyu sevdiğini belirterek, "Bu eğitimi alamayanların ne haltlar ettiklerini her gün gazetelerde okuyoruz" dedi.

Porno sitelerinin cinsel bilgi verdiğini vurgulayan Prof. Şengör, şöyle devam etti: "Porno sitelerinin ve filmlerinin ilk ve en önemli faydası bu eğitimi görsel olarak bireye vermesidir. Bu eğitimi alamayanların ne haltlar ettiklerini her gün gazetelerde okuyoruz: Irza geçme, namus cinayetleri, çocuklarla cinsel ilişkiye girme gibi sapıklıklar adam gibi cinsel eğitim almamış ve bu nedenle tabiatın kendisine verdiği çiftleşme dürtüsünü kontrolden aciz erkeklerin yarattığı vahşet örnekleridir."

Bunu da duyan porno sektörünün merkezi konumundaki ülkelerin aynı zamanda tecavüzün de merkezi olmadığını zannedecek!

Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği internette ve porno sitelerde öğrenmelerini engellemek için porno yıldızlarının oynadığı bir kamu spotu çekti.

17 Haziran 2020,

Yeni Zelanda hükümeti, ergenlik çağındaki çocukların cinselliği prono sitelerinden öğrenmelerinin kötü olduğunu anlatmak için bir kamu spotu çekti.

"OĞLUNUZ BİZİ İZLİYOR"

Yeni Zelanda'da 2019'da yapılan bir araştırmaya göre, ülkedeki gençlerin çoğu, cinselliğe dair bildikleri her şeyi internetten öğreniyor. Ülkede izlenen en porno türlerinde ise rıza dışı ilişki en başta yer alıyor. Bu veriler üzerine harekete geçen Yeni Zelanda hükümeti, porno yıldızlarının oynadığı bir kamu spotu çekti. Derek ve Sue adlı iki porno yıldızının oynadığı film, ikilinin çıplak bir şekilde bir evin kapısını çalıp, kapıyı açan anneye, "Buradayız çünkü oğlunuz biraz evvel internette bizi aradı; bilirsiniz, bizi izlemek için" diyor. Anne şaşkınlık içerisindeyken, ikili oğullarının her mecradan porno izlediğini anneye anlatıyor ve, "Oğlunuz sadece bir çocuk. İlişkilerin gerçekte nasıl işlediğini bilmiyor olabilir" diyor. Bunun üzerine anne çocuğa dönerek, "Tamam Matty, internette gördüğün şeylerle gerçek hayattaki ilişkiler arasındaki fark hakkında konuşmamızın vakti geldi" diyor.

Celal Şengör'den tepki çekecek ifadeler: Kısacık bir etek giyinmiş, yakından bakayım dedim

Porno izleyenin ahlakı

Dinsiz ahlak, kendilerinden alıntılarla;

Ensest sapıklığı doğal, eşcinselliğe normal karşılayıp kendilerine hayvanları örnek olarak alan, evlilik dışı ilişkiyi savunup, kadın haklarına aykırı olan genelev türü ortamları erkeklere de genelleştirmeyi talep eden, kötü alışkanlıklara başlayan ve sorumsuz olan, aynı evde kızlı erkekli kalıp sonra kürtajı savunan, kendi iç dünyalarındaki sapıklığı da Müslümanlara mal eden, sadist ruhlu-bencil bir etik anlayıştır dinsiz ahlak!

Ateistin yeni peygamberi

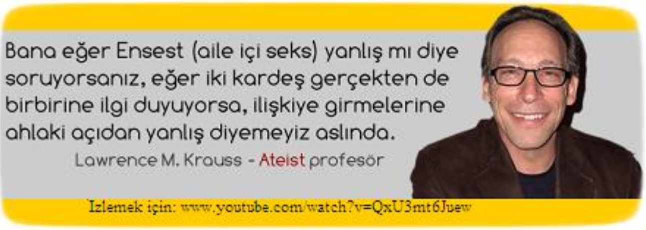

Cayna [redacted] ▶ Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformuu

İnançsız olduktan sonra herşeyim değişti , karıya kıza dahada meyilli olmaya başladım , içki vs sigaradan tiksiniyordum şimdi gizli gizli içiyorum , şimdi fark ettim 5 gündür banyo etmiyorum . sizdede inançsızlıktan dolayı bi boşlama oldumu ?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

3 kişi bunu beğendi.

15 diğer yorumu gör

Seli[redacted] ▶ Teizm & Ateizm & Deizm Tartışma Platformuu

ateist olmamın en kötü yanı hayatı hiç ciddiye almamam oldu.sorumluluk almaktan kaçan bi insan oldum.ama gerçektende hayata şans eseri gelmiş insanlarız.neden bu kadar sorumluluk alıyor hayatı neden bu kadar ciddiye alıyor insanlar?

Beğen · Yorum Yap · 9 dakika önce ·

Bora [redacted] bunu beğendi.

İ...... Ateisti @netateist 12 Nisan
Bütün müslüman ülkelerde şiddet var, tecavüz var her türlü sapıklık iğrençlik var ya tiksiniyorum sizden.
Aç

İ...... Ateisti @netateist 9 Mart
@AntiS... Aslında belli bölgelerden seks sadizmi için köle filan getirilebilmeli ve onlara işkence yapmamız suç olmamalı. =))
Aç

İ...... Ateisti @netateist 9 Mart
@AntiS... ensest veya eş değiştirme önce iki taraf mutlu olduğu sürece bi tabu olmamalı
Aç

... ateist
14 Nisan

doğal olan eşcinselliktir, eşcinsellik karşıtlığı değil

Woody Allen ve hayat

22 Mayıs 2010

Amerikalı ünlü film yönetmeni Woody Allen, her sabah kahvaltıda yediği muzu tam yedi dilime bölermiş! Ne altı, ne de sekiz dilim... Tam yedi dilim! Ünlü yönetmen bu konuyla ilgili olarak şöyle diyor: "Bu bir batıl inanç! Muzu yediye bölmediğim gün, kötü bir tesadüf eseri ailemi bir kazada kaybetsem, emin olun olayın tamamen muzu yedi dilime bölmemiş olduğumdan kaynaklandığını düşünürüm. O suçluluk hissine dayanamayacağım için, o aptal muzu her sabah yedi dilime bölüyorum..." Woody Allen'in, başka batıl inançları da var! Mesela film çektiği sürede saçını kestirmezmiş! Allen, 74 yaşında ve yıllardır ölüm korkusu yüzünden uykuları kaçıyor. Ateist olması ile batıl inançları arasındaki ilişkiyi henüz çözememiş olan Allen, 30 yıldır neden film

Milliyet.com.tr
23 Ağustos 2014, Cumartesi

Ana Sayfa | Son Dakika | Gündem | Ekonomi | uzmanpara | Spor SKORER | Dünya | Siyas

Milliyet.com.tr » Dünya » Haber

21.08.2014 - 16:46 | Son Güncelleme: 21.08.2014-16:48

"Down sendromlular ölsün"

İngiliz yazar ve evrimsel biyoloji profesörü Richard Dawkins, Down sendromlu bebeklerin dünyaya getirilmesinin "ahlaka aykırı" olduğunu söyledi.

Dawkins, korkunç isteğini, "Bu bebeklerin dünyaya getirilmeleri ahlaka aykırı" sözleriyle açıkladı. Yazar, açıklamasının ardından yoğun tepki çekti.

"Down sendromlu bebeklerin kürtajla alınmasını" savunan Oxford'lu profesör, kendisine Twitter'dan yazan bir kullanıcının, "Dürüst olmak gerekirse, Down sendromlu bir bebeğe hamile kalırsam ne yapardım bilmiyorum. Gerçekten ahlaki bir ikilem" şeklindeki ifadelerine "Kürtaj yaptırıp yeniden denersin. Seçeneğin varsa, onu dünyaya getirmek ahlaksızlık olur" diyerek yanıt verdi.

Açıklamasından kısa süre sonra eleştiri yağmuruna tutulan yazar, duruşunun "Ceninlerin insani duyguları olmadığı için çok medeni" olduğunu belirtti.

Dawkins, "Kürtaj tartışmasına önemli soru 'o bir insan mı?' değildir. Asıl sorulması gereken 'O acı çekecek mi?' olmalıdır" dedi ve ekledi: "Özellikle et yiyen insanların kürtaja karşı çıkmaya hakkı yoktur."

Friedrich Nietzsche

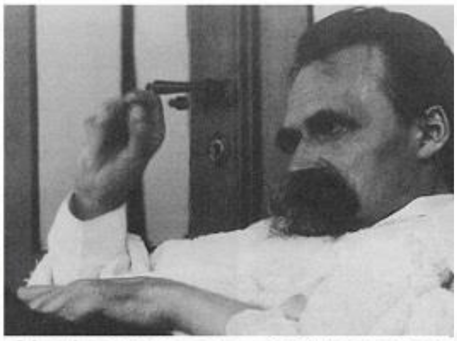
Hasta Nietzsche, 1899 ortaları

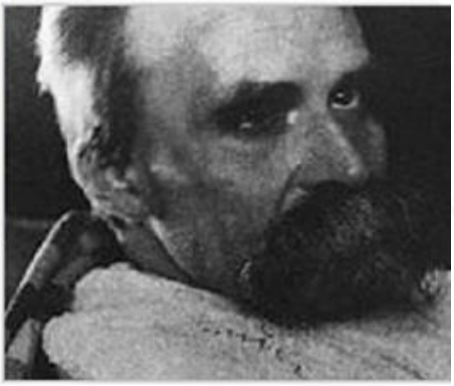

"Akıl hastanesini ziyaret etmek, inancın ne kadar boş birşey olduğunu gösterir, merhameti öldürün" diyen (tr.wikiquote.org/wiki/Friedrich_Nietzsche) ayrıca "Yatalakların öldürülmeleri gerektiğini savunan" Nietzsche, hayatının son yıllarında yatalak kalır ve kızkardeşi tarafından bakılır!

Öjenizm: "Temelinde evrim teorisi yer alan, engelli, hasta, insanların ayıklanması ve sağlıklı bireylerin çoğaltılması yoluyla insan ırkının ıslah edilmesi" anlamına geliyor. Öjeniği Almanya'da ilk benimseyen ve yayan kişi ise, ünlü evrimsel biyolog ve filozof Ernst Haeckel idi. Haeckel'in düşünceleri ve çalışmaları "saf" ve "üstün" bir Alman ırkı yaratmak isteyen Nazilere miras kaldı.

Ateist Prof. Ali Demirsoy: "İlk virüs yayılmaya başladığında, oradaki 50-60 kişiyi itlaf ederdim. İşte biz buna bilim diyoruz, bilim." (Süper haber, 8.4.2020)

Prof. Dr. Ahmet Ercan:

"Celal Şengör'le bir gün karşılaştık. 'İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun her tarafı yıksın geçirsin bu şehri yeniden kuralım' dedi bana. Böyle şey olur mu bütün insanlar ölecek dedim. 'Temizlensin ya' dedi. "

Bardağın Boş Tarafı ▸ Karikateist Fikir Çephesi
3 saat önce

nasıl yılda 40 bin türün yok olması umrumda değilse bi kaç fakir işçinin ölmesi de umrumda olmayacak

9 beğenme 36 yorum

Ateistin hümanizmi: "İstanbul'da şöyle yakışıklı bir deprem olsun, herkes ölsün, şehir temizlensin." 16 Şubat 2023. Aktaran; Prof. Dr. Övgün Ahmet Ercan.

İn Ateisti @netateist 12 Nisan
Bütün müslüman ülkelerde şiddet var, tecavüz var her türlü sapıklık iğrençlik var ya tiksiniyorum sizden.
Aç

İddia ve gerçekler!

İn Ateisti @netateist 9 Mart
@AntiSzc Aslında belli bölgelerden seks sadizmi için köle filan getirilebilmeli ve onlara iskence yapmamız suc olmamalı. =))
Aç

İn Ateisti @netateist 9 Mart
@AntiSzc ensest veya es degistirme bnce iki taraf mutlu oldugu surece bi tabu olmamalı.
Aç

İn Ateisti @netateist 7 Şubat
"Kocacım, beni başkalarıyla düşün.." denilen yarışmaya rekor ceza kesilmiş. Bu ne arkadaş, laik görünümlü şeriat ülkesiyiz yeminle.

Ateistforum
5 saat

"Evlenmeden sevişemem" dedi.
"Evlenince haber ver" deyip çıktım evden. Paketten bir sigara çıkarıp yaktım.
Hava serindi, yeni yeni aydınlanıyordu.
İyi hissediyordum. Kadının cinsel obje olmadığını savunup aynı zamanda kendini hediye paketi gibi kocasına sunmak için saklayanlara tahammül edemiyordum.
_ Rhea

Sorgulayan
12 Ağustos

Genelevlerde neden kadınlar çalıştırılır ? Neden erkekler yok ? Genelevlerde sadece kadınlar oldukça, erkekler kadınları mal gibi görmez mi ? Atayistler sizdeyiz

Sem

Beğen · Yorum Yap · Paylaş 1

164 kişi bunu beğendi. Başlıca Yorumlar

Selin [redacted] Neden jigolo evleri yok lan? Bizde seçek?
Beğen · Yanıtla · 7 · 12 Ağustos, 22:54, mobil ile

19.
Ahlaklılık ve Aptallaştırma. — Töre, eski insanların yararlı ve zararlı sanılan deneyimlerini yansıtır... ama *töre* (ahlaklılık) *duygusu* bu tür deneyimlerle değil, ahlakın eski oluşuyla, kutsallığıyla, tartışılmazlığıyla bağıntılıdır. Ve bu duygu, böylelikle insanın yeni deneyimler oluşturmasına ve gelenekleri düzeltmesine karşı koyar: Yani ahlaklılık yeni ve daha iyi geleneklerin ortaya çıkmasına karşı direnir: aptallaştırır.

295.

Halbuki organ bağışına karşı olanların dindar kişiler oldukları imajı topluma yerleştirilmişti!

Celal Şengör organ bağışına karşı: Elin dangalağını yaşatmanın anlamı yok

21 Ocak 2019, 18:06

Prof. Dr. Celal Şengör, organ bağışı taraftarı olmadığını belirterek, "Elin dangalağına verip onu yaşatmanın anlamı yok" ifadesini kullandı. Açıklamalarıyla sık sık gündeme gelen Şengör, daha önce de dışkısını yediğini söylemişti.

Yıllarca Müslümanlar organ bağışına karşı diye iftira atan ateler, buyrun!

Oğrencisi Saniye'nin eteğini kaldırıp (1) "kıçına bi tokat attım" derken Celal Şengör ve onu savunan genişlerin yorumlarından bir demet

"İnanılmaz güzel bacakları olan" kıza asılmasından Celal Şengör'ü,yaşlı bir kadın engelliyor! Bunlar ekranda söyledikleri...

Ateist Şengör Eduard Suess abisinin mezarı başında kozmik enerji yayarken (11 Temmuz 2020) ve

Annesinin mezarına gitmeye gerek görmeyen ama siyasi mesaj vermek için Zübeyde Hanım'ın mezarında paganist ritüeller yaparken! (28.102023)

Buyrun bir anarşist ateist arkadaş!

Ateist sorgulamalar-
21 Aralık 2013

Ahlak kurallarına aykırıyız
Aslında biz kurallara aykırıyız
#thyke

Comte, "Ahlak kurallarını sömürünün ajanları" olarak görürken, 7 ay akıl hastanesinde yatar, Clotilde adlı bir kadına öldükten sonra 'Büyük varlık' diyerek tapar ve onun kullandığı bir masa önünde diz çökmüş, ibadet ederken ölür. T. R. Malthus, insanların dine bağlı kalmadan da ahlaklı olabileceğini ileri sürerken, fakirlere verilecek olan sadaka, bağış veya zekatları, doğal seleksiyona aykırı bulduğunu ileri sürer. 'Fakirlere, zayıflara yardım etmeyin; bırakın güçlüler ayakta kalsın' der. Machiavelli ise "Bütün dünya nimetleri güçlülerin hakkı." derken, "İyi insan daima ezilmeye mahkum bir ahmaktır." diye devam etmekte idi.

Ekonomik olarak refah seviyesi yüksel olsa da, ahlak, psikoloji ve insaniyet açısından Batı toplumlarının ve özellikle de ateist kesimin içler acısı haline yeteri örnek verdiğimizi düşünüyorum. Evet! Her şey maddiyat değildir. Hele ki o refah seviyesine sömürü, işgal ve emperyalizm ile ulaşılmış ise!

Leibniz, "Ahlak ve hukukun ilk kaynağını din" (New Essays On human Understanding, s. 89) olarak görürken Dostoyevski, "Tanrı olmasa her şey mübah olurdu." (Fyodor Mihayloviç Dostoyevski, Karamazov Kardeşler, s. 174) demektedir.

İslamiyet Allah, Melek, ahiret inancı temelinde ahlak sistemini oturtmayı amaçlar. Bunun yanında İslam'ın toplum huzurunu sağlamada ikinci kademedeki kurallar ise: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli muamelat kuralları ve ukubat hükümleridir. Bu çift yönlü maddi ve manevi hükümler öğretilip uygulama safhasına döküldü mü topluma da ahlak yerleşmiş olur. Materyalist görüş ise gerek teorileri gerek pratiği ile bu amaca asla ulaşamaz, ulaşamamıştır ve asla da ulaşamayacaktır! Özetle; "İslam güzel ahlaktır." (Hanbel, Müsned, II/117)

Ve ateistlerin asla anlayamayacakları bilime, matematiğe, rasyonaliteye aykırı bir çok prensibe sahibiz biz Müslümanlar: “Matematiğin bilmediği şeyler de var. Mesela; Helal 2 liranın Haram 3 liradan çok olduğu!” ilkesini bize "Din insana 4 helal kazancın, 5 haram kazançtan büyük olduğunu öğretir." diye bize öğreten Necmeddin Erbakan Hocamızı rahmetle anıyoruz.

Not: Halkı Müslüman olup pratikte İslam’dan uzak yaşayan; içki, kumar, faiz, fuhşun yaygın olduğu toplumlar bulunmaktadır. Ama bu, İslam’da bu kötü fiillerin de var olduğu, bunların dinimizde caiz olduğu, onaylandığı anlamına gelmez. Bu ayrımı iyi yapıp adı Müslüman yaşayışı liberal sekülerizm olanları iyi ayırt etmek te önemlidir. Bu kesimin ‘amelde’ ateist kesimle hemen hiçbir farkı yoktur!

Bilim değişmez mi?

Bilim yanılmaz, değişmez, tek gerçek kaynak mıdır?

Albert Einstein: **“**Gerçeklikle karşılaştırıldığında, bilimde vardığımız düzey ilkeldir, çocuk oyuncağıdır. Ama sahip olduğumuz en değerli şey de odur.” (Alice Calaprice, The Ultimate Quotable Einstein, s. 404) derken Stewart Cole ise ‘Demokraside liberal eğitim’ adlı eserinde bilim adamını şöyle tarif eder: “Bilim adamı, doğrunun yolunda ilerlemek için doğanın temel yasalarına ve zekasına güvenen inançlı ve bütünlüklü bir insandır. Amacı insanoğlunun refahıdır.” Aslında “Bilim adamları bay Cole’un inandığı gibi olmak zorunda kalsalardı, sayıları çok az olurdu.” (Anthony

Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 12) “Bilim adamı, geleneksel dini inançların yerine geçecek yeni kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olandır.” (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 17) diye tarif yapanlar da vardır. Hâlbuki “Bilimin yanılmaz ve eleştiri ötesi olduğu düşüncesi bir yanılsamadır, dahası tehlikeli bir yanılsamadır.” (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 25) “17 yüzyılda tabiata tahkim eden insan” şeklinde Francis Bacon’da ifadesini bulan sömürgeci karakteri eleştiren, “mekanik dünya görüşüne sarılmanın bizi yok olmanın eşiğine getireceğini” söyleyen, “ABD'de yapılan araştırma ve geliştirme harcamalarının yüzde yetmişinden fazlasının askeriye tarafından yapıldığını” belirten parçacık fiziği, yüksek enerji fiziği ve teorik fiziği uzmanı Fritjof Capra’da, ”Bilimden pek ümitli değilim.” demektedir. (İzlenim dergisi, Mart 1993, s. 54-56)

“Bilim, deneyler ve deneylerden ulaşılan kanunlar ya da matematik ve geometri ile formüle edilen şeylerin ‘gerçek kabul edilmesi' neticesinde, doğru bilginin ‘kıstaslarını değişmesi’ ile oluşur.” (Bertrand Russel, Bilimden beklediğimiz, s.14; Alekandre Koyre, Bilim tarihi yazıları I/66; John Henry, Bilim devrimi, s.15; Kostas Gavroğlu, Bilimlerin geçmişinden tarih üretmek; Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 60) Einstein modeli Newton modelini yerini aldı. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 298) Bilimin vardığı sonuçlar değişmez sonuçlar değildir, bütün sorulara cevap veremez. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 304) Bilimsel sonuçlar, değişken ve mutlak olmayan işler olarak kabul edilmelidir. Bilim değişebilir. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 300) “Gerçi bilim vardığı sonucu değiştirip yerine yenisini koyuyarsa da, uzun vadede tabiatın hakikatine biraz daha yaklaşarak ilerlemektedir.” (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 161) Bilimsel bilgi ve ilahi vahyin iki farklı bilgi kaynağı olduğunu belirtmemiz gerekir. Bir tanesi sınırlı niteliklere sahip olan insan zihninden, diğeri ise tanrıdandır. (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 301) Asıl konumuz olan bilimsel bilgi konusunda "Ateist Sam Harris bile, bilimsel kuramların hatalı olabileceğini itiraf etmek zorunda kalmıştır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 81) Samerset Maugham ise bu konuda, "Avrupa Bugün yeni bir Tanrıya inanmıştır, o da ilimdir. Fakat ilim devamlı değişen bir varlıktır. İlim dün inkar ettiğini bugün İspat eder ve bugün ispat ettiğini de yarın inkar eder. İşte o sebepten dolayı, ilmin kullarını düzen ve huzurdan uzak, daima bir ıstırap ve gönül darlığı için de bulursun." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 20) demektedir. Prof. Popper’in bilime yaklaşımı da aynıdır. “Karl Popper, 'Bilimsel Araştırmanın Mantığı' isimli kitabında, "Bilimsel bilgilerin değişimi açıktır, geçicidir, geçicilik özelliği taşır. Yeni bir bakış açısı geldiğinde, yeni veriler elde edildiğinde, bilimsel bilgi değişime uğrayabilir." Bilimsel bulguların kesin değişmez gerçeklik olarak dayatılmasının da, ‘bilimi bilim olmaktan çıkarıp bir çeşit dogmatik inanç ya da din haline getirdiği’ unutulmamalıdır. Sonradan yanlış olduğu ortaya çıkan teorileri ortaya atanların da, kendi dönemlerinde teorilerini kabul etmeyenleri bilim dışı, akıldışı ya da bilim karşıda olmakla suçladıkları çokça görülmüştür.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 25, 75) "Bilimsel bilgiyi şaşmaz bir kılavuz olarak gören ve 'her şeyin açıklamasını bilimden bekleyenler, bilimsel kalıpların sürekli değiştiğini' unutmamalıdır. Bilim sürekli bir şekilde değişime uğramaktadır. Bilimsel bilgi, son noktayı koyan değişmez bir içeriğe sahip bir bilgi türü ortaya koyamaz. Bilim, yanlışlarını düzelterek ilerler." (Selçuk Kütük, Ateizm Yanılgısı, s. 12, 85, 164) “Bilimin geçmişteki delillerinde daima yanlışlama özelliği söz konusudur.” (Hacı Ali Şentürk, Ateizm sonuçsuz serüven, s. 221) “Bilim sürekli kendini yalanlayıp yenileyen bir alandır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 306) "Bilim ve teknik teoriler sürekli gelişir, çoğu kere de değişir ve başkalaşır." (İzzet Derveze, Kur’an cevap veriyor, s. 308) "Bilimsel bilgi sürekli değişime ve gelişime açık bir yapıdır." (Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 82) “Deistler akla sonsuz güven duyarlar ama sınırlı ve dar oluşundan haberleri yoktur.” (Prof. Adnan Bülent Baloğlu, Son hurafe Deizm, s. 264) “Akıl insan zihninin ürettiği bir bilgidir. Tek bir akıl yoktur, tasavvurlarını bilgi kültür ve tecrübe tabanından beslenerek kurgular.” (Baloğlu, s. 285) “Bilim,'sınırlı gözlemlerinize dayanarak, belirli bir olgu için elimizdeki en iyi açıklama budur' demektir. Bilim değişkendir. Bilimsel sonuçların mutlak olarak doğru olduğunu ve hiçbir zaman değişmeyeceğini varsaymak açıkça yanlıştır. Tarih bize gösteriyor ki, bilim vardığı sonuçları sürekli değiştirir.” (Hamza Andreas Tzortzis,

Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 278, 299, 300) "Bilim hakkında asıl sorulması gereken soru, Bilimin bizi nereye götürdüğü değil, kendisinin nereye gittiği, sorusudur. Nereye gittiğini bilmesek bile, nereye gitmediğini biliyoruz artık! Bilim, hakikate doğru gitmiyor. Hakikati keşfettiğini iddia eden her bilimsel teorinin, bir bakıyorsunuz bir süre sonra hakikati keşfetmediği anlaşılıyor. Bundan sonra üretilecek olan bilimsel teoriler de, bundan öncekiler gibi hakikati keşfettikleri iddiası ile ortaya çıkacak ama bir daha asla yanlışlanmayacak biçimde ortaya koyacak bir teorinin olabileceğini düşünmek pek mümkün görünmemektedir. Edgar Morin, 'Bilimsel teoriler nesnel olamaz çünkü bilim, insan zihninin gerçek hakkındaki düşüncelerinden ibarettir. Nitekim aynı objektif verilerin; Ptolemaios, Kopemik, Newton ve Einstein gibi birbirinden farklı, hatta birbirine karşıt teoriler tarafından kullanılmış olması da bunu gösterir.' demektedir." (HilmiYavuz, Modernlesme Oryantalizm ve İslam, s. 92) "Bilim değişime açıktır. Dolayısıyla bilimsel ispat diye bir şeyden bahsetmek tehlikelidir. Çünkü bu terim, varılan bilimsel sonuçların taş üzerine oyulmuş yazılar gibi olduğunu ima eder ve bu anlayışı güçlendirir." (G. Barker and P. Kitcher, Philosophy of Science, s. 17) "Bilimin doğruları hep değişmektedir. Devamlı değişen bilim nasıl olur da insanlar için değer üretmeye yönelik bir konum da kabul edilir?" (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 108) "Bilimin ürettiği bilgilerden hangilerinin gelecekte doğrulanıp hangilerinin yanlışlanacağını bugünden kestirmek imkânsızdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 91) "Modern bilim anlayışında mutlak doğru yoktur, güncel doğru vardır. Bilim bugün doğru dediğini yarın yalanlayabilir." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 158) **"İlerleme, 'geçici hakikatler ile' günü kurtarmaktan başka bir şey değildir."** (Selçuk Kütük, Deizm, s. 90) "20. yüzyıl fiziği bize, bilimde hiçbir mutlak doğru olmadığını ve bütün kavram ve teorilerimizin sınırlı ve tahmini olduğunu çok kesin bir şekilde göstermiştir. Bilimsel teoriler bize hiçbir zaman gerçekliğin tam ve nihai bir tasvirini sağlayamaz. Onlar daima, nesnelerin hakiki özelliklerine yönelik tahminler olarak kalmak zorundadır. Bilim adamları gerçekliği yalnızca sınırlı ve yaklaşık tanımları ile uğraşırlar." (Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası, s. 47, 58) "Hawking'de, bilimin önemli bölümünün kesin olmadığının anlaşıldığını ifade etmektedir. Galileo, Batlamyus'un evren modelini sahneden kaldırmıştır. Newton'un durağan ve kesin zamanlı evren modelini de Einstein, Hubble, Lemaître ortadan kaldırmıştır." (Emin Arık, Deizm ve ateizm çıkmazı, s. 17, 250) Bu nedenle de Harvard üniversitesi profesörü Dr. William MC. Dougal, "Bugün biz fizikçiler, madde karşısında 19. yüzyılın fizikçileri gibi değiliz, 'hepsini anladık' demiyoruz, daha anlamadığımız pek çok şey vardır." (M. Rahmi Balaban, İlim ahlak iman, s. 77) demektedir. Tüm bunlara rağmen ateistler hala "Dogma haline getirdikleri birtakım bilimsel sonuçların her şeyi açıklayabileceğine inanıyorlar." (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 16) Akılcılar, "Aklın sınırlı olduğunu itiraf ettikleri halde ona her türlü şeyin üstüne koyma çelişkisine imza atarlar." (Rene Guenon, Doğu ve Batı, s. 44) **"Bilgilerin temelinde, doğrulanamayan inançlar vardır."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, **s. 77**) **"Her bilimsel teorinin doğru olamayabileceği ya da belli bir süre sonra yanlışlanabileceği unutulmamalıdır. Bilim, henüz tamamlanmamış ve belki de insanlık var oldukça tamamlanamayacak bir araştırma sürecidir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, **s. 84**) **"Her bilimsel yöntemin ve bulgunun temelinde bir dünya görüşü yatar. Dünya görüşleri ise bir takım ön kabullere dayanır. Dolayısı ile bilimsel önermelerin mutlak ve evrensel olduğu iddiası akla uygun değildir."** (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 86)

Ama bilimi kurtarıcı bir din gibi görenler de vardır. "Bilim, bir inanç kategorisi haline gelmiş durumdadır." (Edward Said, Oryantalizm, s. 56) "Kutsallardan arındırılmaya çalışan akıl zamanla kendisini kutsallaştırmıştır." (Neşet Toku, Kültürel rölativizm zemininde insan, Düşünen siyaset, sayı 15, s. 78) **"Akıl ve bilim her nedense fakirliğe açlığa sömürüye adaletsizliğe işgallere ve savaşlara engel olamazken**." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 284) "Yuval Noah Harari, salgınları dize getirerek insanın Tanrılaşacağını iddia ediyordu. İnsanlığın verdiği mücadeleyle bütün hastalıklarla başa çıktığını söylüyor. O, Post-modern yalancı bir peygamber! Yalancı peygamber, insanı Tanrı ilan ediyor (homodeus): "Bize bol gıda, ilaç, enerji ve hammadde sağlayan olağanüstü ekonomik büyümemiz sayesinde kıtlık,

salgın ve savaşları dize getirmeyi bildik" (Harari, Homodeus, s. 24) Harari'nin amentüsü ilerlemedir. Buna göre artık ne salgın, ne kıtlık ne de savaş olacak. Bütün yalancı peygamberlerin sonu hüsrandır. Koronavirüs, deizm ve "İnsan Tanrı" yalanını yerle bir ediyor. Bütün dünyayı kuşatan bir salgın var artık." (Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 15 Mart 2020) Halbuki aynı Harari, "Max Planck, Einstein'a, 'bilimin cenazeden cenazeye ilerlediğini.' söylediğini (Y. N. Harari, Homo Deus, s. 38) aktarır. İsrail'li ateist Harari gibi, "Türkiye ateistlerinin sorularının çoğunun da, bilimi kutsal bir inanış görmekten kaynaklandığı görülmektedir. Batı, materyalist bilimselliği 19. yüzyılda bıraktı. Bu ateistler hala ikinci el bilim anlayışından kurtulamadılar. Bugünkü dünyanın çektiği sıkıntıların temelinde çok tapınılan bilimin, her şeyi tüketen insanoğlunu bir türlü doyuramaması yatmaktadır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 20) "Gençlerimiz İsrailli, Yahudi, ateist ve eşcinsel Harari'nin bilimle mükemmelliğe ulaşılıp savaşların biteceği ve insanın Homodeus (İnsan Tanrı) olacağı fikirleriyle zehirlenip dursun! İsrail, bilimle geliştirdiği mükemmel programlarla daha "mükemmel katletmeye" devam ediyor. Yapay zekâ bütün matematiksel ve bilimsel mükemmelliğine karşın kusurları da var. Mesela bombalanan evde "hedef" olmuyor ve yine de o evdeki herkes bombalanarak katlediliyor. Matematiksel kusur, bütün ailenin yok edilmesidir! Lavender adlı bu yazılımı kullanarak İsrail Hamas üyelerini katlediyor. Yazılımla katliamlarda sivil kayıplar oranı bile çıkarılıyor. 20 kişilik "zayiat", "normal" görülüyor. Bunlar bazen azalıyor bazen çoğalıyor. Üst düzey "hedefler" için ise bu oranın 100 kadar çıktığı belirtiliyor. Katletme matematiğin oranlar meselesi olmuş. Ne bilim ama!" (Ergün Yıldırım, Star, 6.4.2024) Zaten "Modern bilimin meselesi, hakikat değil hâkimiyet'tir. O yüzden güç üreten araçları kutsamış, araçlar insanı kölesi yapmış, şiddete dayalı bir dünya üretmiştir." (Yusuf Kaplan, Yeni Şafak, 5.12.2021) Uzun zamandır "Batı bilimi insan ve doğaya hükmetme aracı olarak kullanmıştır." (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 173) ve "Ortaya çıkan savaşlar, bilimin vücut verdiği nükleer ve ekolojik tehditler, beraberinde rasyonalizm ile ortaya çıkan ve büyük anlatılara neden olan güvenin artık kaybolmasına neden olmuştur." (Modern Çağın İnanç Sorunları, Komisyon, DİB, Profesör Dr Kasım Küçükalp, s. 104) Ama ateistlerin hayallerinin sınır yoktur: Meşhur ateist Celal Şengör, "Günün birinde insanların beynini bilgisayar programlarına download ederek ölümsüz olacağını ve bütün evrene yayılıp nüfuz edeceğini." iddia etmiştir ekranlarda. Tabiatı kontrol etme ve ilahi güce ulaşma hedefleri hep bilim adı altında gizlenmektedir. (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 117, 119)

"Fizikçiler, yaptıkları keşif ya da ürettikleri aletlerin kendi deha ve güçlerinden kaynaklandığına inanarak güçlü olduklarına inanmaktadırlar. Bu tarz çabalarla aslında, inanmadıkları tanrının yerini almaya çalışırlar." (John Horgan, Bilimin sonu, s. 255) "Bilimsel emperyalizmden" (E. F. Schumacher, Aklı karışıklar için kılavuz, s. 19, 68) bahsedenler kadar, "Bilimsel teknolojik zaferin, insanı çöküşe sevk ettiğini." (Alexis Carrel, İnsan Denen Meçhul, s. 333) ileri sürenler de vardır. "Akılcılık, artık bilimci uzmanların dediğine' teslim olmak' manasına gelmektedir. Akılcılık artık bir iktidar odağı haline getirilmiştir." (Paul Feyerabend, Akla veda, s. 21-22) "Bilim/akıl en militan din kadar dar kafalı olabilir, var olan bütün güçler gibi en şeytani güçlerin hizmetine koşabilir." (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 110) "Aklı yanılmaz bir bilgi kaynağı olarak gören akılcılar, bilim ve felsefe tarihlerine baksalardı, karşımıza çıkan birbiriyle çelişik sayısız düşünce ve teorinin varlığı karşısında insanların evrensel bir akılda birleşemediklerini göreceklerdi. Akıl, metafizik ve tanrısal bir konuma taşınmıştır. Bir nimet olan akıl, tanrı pozisyonuna yerleştirilmiştir. Bilgi ve veri akışının uzun vadede sürekli bir değişime uğradığı ortada olduğuna göre, akıl yürütmenin de değişime uğrayacağı açıktır. Akıl hakikatı icat etme kapasitesine sahip bir cevher değil, hakikatin kavramaya yarayan bir araç olmalıdır. Akıl, modern dönemde bir 'değer üretmek kaynağı' haline getirilmiştir. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 85-87) 'Bilimci', bilimi kendine mahsus kuralları olan yeni bir din haline getirir. Bilim tarihine baktığımızda, 'bilim adına konuşan' birçok bilim adamının ve felsefecinin bugün için komik görünen fikirler ileri sürdüklerini rahatlıkla görebiliriz. Ünlü bilim adamı Lord Kelvin 150 sene önce, 'havadan daha ağır cisimlerin uçamayacağını' savunuyordu. Pozitivisterden Ernest Mach,

atomun varlığını reddediyordu. (Selçuk Kütük, Deizm, s. 118-119) “"Materyalizmi benimseyen analitik filozoflar, bilimsel beyanların 'eksiksizliğine' güçlü bir biçimde bağlıdır.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, Dennett'ten Dawkins'e yeni ateizmin felsefi temelleri ve teistik eleştirisi, s. 70) “**Yeni naturalizm, bilimin bir özü olmadığını, bilimsel olan ile olmayan arasında keskin bir ayrım yapmanın oldukça sorgulanabilir olduğunu savunur. Bilimlerin birliği ideali, gerçekleştirilmemiştir ve gerçekleştirilemeyecek bir rüyadır. ‘Bilimci’ naturalistin açık, tartışmasız ve kullanışlı bir bilim tanımı da yoktur. Naturalizm dinsel olarak nitelenebilecek birtakım özellikler de sergiler.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 171) “Bilim pek çokları için, dinin üstünde bir hakikat terazisi olarak konumlandırılmıştır.” (Hasan Yaşar, Ömer Faruk Korkmaz, Yücel Karakoç, Modern Bir Akıl Sapması, Deizm, s. 99) “Sıradan bir bilim tarihi ve felsefesi okuyucusu bile, açık, tartışmasız bir bilim tanımı olmadığını görebileceği gibi, açık, tartışmasız bir bilim metodu olmadığını da görür.” (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 174) “**Bilim başarılarını oldukça sınırlı bir alana odaklanmasına borçlu iken, bilimcilik, desteksiz genelleştirmeler yapmaktadır. Bu nedenle, "bilim" ve "bilimcilik" birbirleri ile bağdaşmaz. Bilimcilik ciddi bir şekilde benimsendiğinde "sahte din" haline gelir.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 160) **ve yaşamın anlamını ve uğrunda savaşılacak idealleri verir**.” (Karl Giberson, Artigas, Oracles of Science, s. 40) **“Doğanın dışında başka hiçbir şey yoktur." şeklindeki kapsamlı naturalist iddiaya doğanın içinde kalarak ulaşma imkânı yoktur. Bu iddia fiziksel gerçeklerin terkibinden daha fazlasını, bir felsefeyi, metafiziği içerir.”** (Kemal Batak, Naturalizm Çıkmazı, s. 175)

Hâlbuki "Bilim, İlahi Kanunların keşfi neticesinden ortaya konan prensiplerdir. Bilim, 108.000 km/saat hızla “dünya dönüyor” diyor, din ise; sebepler dairesinde ve hikmetine binaen Yüce Kudret tarafından “dünya döndürülüyor” diyor. Maneviyattan ve vahiyden kopuk bilim, olayın failini terk ediyor ve işi tesadüflere bırakıyor. Kaldı ki, İslam taklidi bir imanı değil, araştırmaya ve delile dayalı bir inanmayı esas alır." (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010) Bu nedenle "Kuantum hipotezini ilk ortaya koyan Max Planck, “Din ile bilim arasında asla gerçek anlamda bir zıtlık olamaz. Çünkü, biri diğerinin tamamlayıcısıdır." (Max Planck, Edt. Charles C. Gillespie, Dictionary of Scientifik Biography, s. 15)

Ayrıca “Bilimin kendisi birçok kabul üzerinde yükselir. İnsanlar, örneğin akli melekelerinin manipüle edilemediğini veya algılarının kendisini yanıltmadığını varsayar. Einstein, "Doğada her şeyi kuşatan yasaların var olduğuna yönelik inancımız, bir tür imanın üzerine bina edilmiştir." (A.Einstein, Einstein on Cosmic Religion and Other Opinions and Aphorisms, s. 33) derken, bunu kast etmektedir.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 74) “Bilim varlığını, bilişsel yetilerimize güvenliğimiz kabulüne borçludur.” (Bilgili, s. 76) "Bilgi, 'inancın' gerçeğe dönüşmüş hali değil midir? Bilimsel teoriler, belli dönemlerde belli açıklama tarzlarıdır. **Dawkins, darwinizm'in hipotezlerini kanıtlanmışçasına savunmaktadır.** Dawkins, bilimsel kesinliği öylesine yükseltmektedir ki, asla değiştirilemez kesin yasalar olduklarını savunmaktadır." (Aliye Çınar, Deizm ve ateizm üzerine, s. 28, 43, 281, 282)

Bilimin yanılmaz ve tek gerçek kaynak olduğunu savunanlara bir hatırlatma ile başlayalım: 1911 yılına dek Thomson atom modelini bilim adına savunmuşlardı. 1913 yılına dek ise Rutherford'un atom modeli bilim adına savunulmaya başlandı. 1913'ten itibaren ise Bohr atom modeli yeni bir model çıkıp, yanlış olduğu ortaya çıkana dek savunulacaktır. Kısaca Bilim, 'Yanlışlana dek doğru kabul edilen şey'dir diye tanımlanabilir! Bilimci putperestler, bilim ve teknolojiyi elinde bulunduran devletler, bunları insanların yararına kullanmak yerine insanları sömürme aracı olarak kullanmaktadır. İlaç sanayinden silah teknolojisine, Medyadan oryantalist araştırmalara dek. Bilimi kutsayanlar; ölümsüzlüğe çare olacağını, dinin yerini alacağını düşünen hayalperestler, tüm sahte Tanrılar gibi bir gün bilim putunun da, kendine ‘yüklenen bu anlamıyla’ beraber yıkılıp gideceğini göreceklerdir.

Giriş

Tabiata tapınan (Natüralizm adlı yazımıza bakılabilir) veya ineği kendileri için kutsal sayanlarla fizik veya kimya bilimlerini ilah edinenler arasında ne fark vardır? İnek'te yaratılan bir varlık, fizik de evrenin yaratılmasından kullanılan bir vasıtadır ama iki araçta amaç haline getirilmiş, ilah seviyesine yükseltilmiştir. Altını özellikle çizelim ki burada bilimi değil bir zihniyetin eleştirisini yapmaktayız.

"Dolayısıyla bilimsel bilgi, mutlak doğruları değil, doğruya şu an için en yakın olanı yansıtır. Bununla yetinmemizin nedeni ise, daha geçerli olana henüz sahip olamamış olmamızdır. Bu nedenle bilim adamı "bilimsel gerçekler" yerine şu anda sahip olduğumuz "bilimsel veriler" ışığında konuşur. Gerçek, evrendeki varlıklar ve olaylardır. Gerçekler, kişilerden bağımsızdırlar ve değişmezler. Bilim ise, gerçek değil, gerçeğin bizim tarafımızdan bir algılanma biçimidir, bir yorumdur. Bu yorum ise, yorumcunun durduğu yere ve önceki donanımına bağımlıdır." (Prof. Tevfik Özlü, Bilim Yobazlığı, Zafer, sayı: 429, Eylül, 2012)

Bilimsel iddia ve buluşlar, teori (mesela evrim) veya geçici doğrular mertebesindedir. Dolayısıyla her an yanlış oldukları ispatlanabilir olan zamana bağlı doğrulardır. Yani bilim, yanlışlanması zamanla ispatlandırılacak olan geçici doğrulardır. Bilimi tanrı edinenlere üzülerek belirtmeliyiz ki, bilim hiçbir zaman "Sonunda Tanrının olmadığı bulundu" gibi bir keşifte bulunamayacaktır. Ayrıca unutmamalıyız ki, bilimin açıklayamadığı pek çok şey vardır ve öyle de kalacaktır. Bilim bir rehber değil; ancak önümüzü aydınlatan bir ışık olabilir. Işık olsa da yine yolumuzu bulmamız için bizlerin bir rehbere ihtiyacı vardır. O rehber de dindir; İslam'dır. Bilimin metotlarını ve bilim yoluyla üretilenleri, mesela çekiç ya da kerpeteni birer araç gereç olarak görebiliriz. Birisi çıkıp çekicin dünyanın tüm sorunlarına çözüm olacağını söylerse, onun deli olduğunu düşünürüz. Başınızın üstünde bir dam olsun istiyorsak çekiç şarttır ama çekiç ile mesela huzuru bulacağını iddia edenlerden de uzak durmak gerekmektedir.

"Bilim tarafsızdır", "Doğrunun ölçütü bilimdir" gibi pozitivist inanışlar artık eskisi kadar taraf bulmuyor, bulamıyor. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 197) Positivist bilimciler, dinin alanına girdiğinde positivistlikten taviz vermiş felsefe yapmaya başlamış olmaktadırlar. Pozitivistler herşeyi parçaladıkları için manayı kaybetmektedirler. Aşkı, korkuyu, sevinci hormonal "fenomenler" zannetmektedirler. Hakikat'in tezahürü yok onlar için, sadece tezahür var. Sebebi? Eşya. Eşyanın sebebi? O da eşya. Biz buna "pozitivist iman" diyoruz. Çünkü pozitivistlerin bilimsellikle ilişkisi koptu. Bilimsellik değil bilimcilik peşindeler. Bilimi putlaştırdılar. Semavî dinlere alternatif bir ilahiyat ürettiler: "Yerçekimi gibi bir kanun var olduğu için Kâinat kendi kendini hiçten, yoktan yaratabilir ve yaratacaktır. Dünyamız Fizik Bilimi tarafından yaratılmıştır." (The Great Design, Stephen Hawking) Aslında Filozof Stephen Tanrı'yı tefekkürle bulmuş ama ona "Fizik" adını vermiştir olay bu kadar basittir. (Mehmet Bahadır, Modern Bir Put: Bilim, Derin Düşünce, 4.5.2010)

Bilim yanılmaz mı? Kesinleşmiş bilgi var mıdır? Bilim dogma olabilir mi?

Bilimi adeta bir din gibi algılayan, kesinleşmiş doğru (dogma) olduğu savunulan bilimin inanç sistemi haline getirilişini biraz irdeleyelim.

Cinlerin varlığı kabul edilse, psikolojik birçok rahatsızlığın tedavisi mümkün olabilecek, ruh'un varlığı kabul edilse tıp farklı bir bakış açısı kazanacak ve yeni tedavi yöntemleri geliştirilebilecek iken, ayrıca darwinist ve libido eksenli insan tanımları ve bunlardan hareket eden tedavi yöntemleri insan doğası ile ne uyumlu olduğu, günümüzde artan psikolojik sorunların devamlı artması ile daha net anlaşılmaktadır. Parapsikoloji, alternatif tıp, metafizik

Avrupa, Rusya, ABD'de, kimi 50 kimi 100 yıldır üniversitelerde kürsüsü kurulmuş birer bilim dalı olarak var iken, ülkemizde hala bu konulara eğilenere bilim dışı yaftası vurulmakta ve birçok konuda olduğu gibi bu konuda da geri kaldığımız görülmektedir. Alternatif tıppı küçümsemek acaba ilaç firmalarının bir politikası olabilir mi? Bilimin amacı insanlığı doğruya, hikmete, güzele yönlendirmek olmalıdır ama şu an bilim; çıkar, ekonomi ve siyaset çerçevesinde, insanlığa hizmet amacının uzağında bir seyir izlemektedir. Bilimi ve ürettiklerini inkar etme gibi bir niyetimiz tabii ki yoktur ama bilimin insanlık yerine bazı çıkar çevrelerine hizmet ettiği düşüncesi de asla göz ardı edilmemelidir ve bizim de karşı olduğumuz konulardan biri de budur! "Dinin yerine en yüksek zihinsel otorite olarak geçirilen akıl" (Max Horkheimer, Akıl tutulması, s. 66) ve özellikle de "Batı aklı, yalnız dünya işlerinden faydalanmaya dönük ve hayırlı insanlardan çok kötü insanların yararlandığı din dışı bir akıldır." (Mustafa Sabri Efendi, Mevkıfu'l Akl, I/12)

"Görünen şeylerden biri şu olmuştur; son yüz elli yıldır. Bilim sosyokültürel ortamdan ve felsefi eleştiriden bağımsız bir statüye sahip değildir. Bilimin özcü yorumunun yüceltilmesi, sanıldığının tersine bilime pek yarar da getirmemiştir. Tam tersine bilimin dogmatikleştirilmesine, bilimin bir tür dine dönüştürülmesine yol açmıştır. Özellikle uygulamalı bilimlerde politik yönlendirme ve baskı, günümüzde eskisine oranla çok daha fazla artmıştır." (Doğan Özlem, Bilim Nedir? Ne Değildir? Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi, 2, 7-18. 2001, s. 16) Paul Feyerabend, 'bilim insanı araştırmasını destekleyen kurumun dünya görüşüne uygun davranmak, onu desteklemek zorundadır.' demektedir. (Feyerabend, Akla veda, s. 292) Richard Lewontin de, "bilimin sosyal etkilere açık olduğunu, hakim ideolojilerden az ya da çok etkilendiğini söyler." (Richard C. Lewontin, Biology as Ideology, s. 9) 'Bilim tarafsızdır' iddiası hatalıdır. Çoğu araştırmanın neye yöneleceği ona para yatıranlarca belirlenmektedir. Ayrıca bilim adamları da yaşadıkları zamanın dünya görüşleri ve ideolojilerinin etkisi altında kalırlar. (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 198)

"Bilim adamları "gerçeği" aramakta ve test etmekte olduklarını kabul etselerde, gerçekleri "üretmez" veya bilmezler. Bilim bir din veya inanış değildir. Dinler insanın varoluş nedenini, ruhunu, ölümden sonrasını, yaratana karşı adanmaları gibi konuları inceler. Bilim ise, "fiziksel olarak" algılanabilen evrenin kökenini, yapısını ve doğasını anlamaya/açıklamaya çalışır." (Bilim Nedir? Ne Değildir?, https://www.siirt.edu.tr/dosya/personel/bilim-tarihine-giris-2-siirt-2017330153315437.pdf)

Bilimin siyasallaştırılması

Bilim adamlarının "Ben kimim, nereden gelip nereye gidiyorum?" sorularına cevapları genellikle bilimsellikten uzak, ideolojik ve siyasi sınırlar içinde kalmaktadır. Bu da yetmez gibi bir de bilimi inanç haline getirenler ortaya çıkmıştır. Hâlbuki bilim daima ileriye doğru hareket halinde, devamlı ilerleyen ve değişen bir süreç olma özelliğine sahiptir. Atomun tanımı eskiden "Parçalanamayan en küçük yapı taşı" iken artık günümüzde, nötron-proton-elektronlardan hareketle atom enerjisi üretilmektedir. Tıp ülser'e eskiden süt önerirken, şimdi özellikle kaçının demekte, önceden perhiz için sıcak su önerilirken şimdi vazgeçilmektedir. Terli su içilmemesi tavsiye edilirken şimdi ise önerilmekte, dişleri önce sağa sola, sonra yukarı aşağı, en son daire şeklinde fırçalama önerilir olmaktadır. O zaman eskiden bilim adına yapılanlar bilim dışı mı idi? Eskiden bilim adına dogmalarla (!) savaşanlar aslında birer Don Kişot mu idiler? Günümüzde bilim adına dogmatik görüşler savunanların yarın yanlış yaptıklarının ortaya çıkmayacağı ne malumdur? Newton'un yasalarını yerle bir eden Einstein yasaları ve şimdi eleştirilmeye başlanan Einstein'in görüşleri. En son deprem uzmanlarının birbirlerini basında "şarlatanlıkla" suçlamaya varacak kadar bilimsel temelde birbirlerine zıt

ileri sürdükleri fikirler. Tüm bunlardan sonra bilimi bir inanç sistemi haline getirenler ne yapsınlar, onlarında durmadan kıble değiştirmekten başları dönmeye, kafaları karışmaya başlamıştır herhalde!

Bilim vardığı bazı sonuçları zamanla değiştirmekte olsa bile, iyi, güzel ve hikmete her geçen gün biraz daha yaklaşmaktadır. Din ise insanlığın araştırıp bulması için zaman ve çaba harcamalarına gerek kalmadan; İyi, güzel ve hikmetli olanların listesini bir kitap halinde insanlara sunmuş bulunmaktadır. Yani bilim hızla dine yaklaşmakta, dinin ileri sürdüğü fikirleri doğrulamakta, her emir ve yasağını tasdik etmektedir. Din, bilimin varacağı son noktada onu beklemektedir! Bu konuda "İslami emirler ve hümanizm" adlı yazımızı tavsiye ederiz.

DEPREM OLDU, HOCALAR YİNE İKİYE BÖLÜNDÜ

·Oh be sallandık
·Eyvah çok aktif

Gökçeada merkezli 5.3'lük sarsıntı can kaybına yol açmadı. Ama herkes, 'Büyük deprem geliyor mu?' paniğinde... Uzmanlar 'İyi mi oldu, kötü mü?' sorusunda ikiye ayrıldı.

■ Büyük Marmara'nın stresini boşaltıyor, keşke bu büyüklükte onlarca olsa...
■ Stresi boşaltmadı. Tam aksine bölgenin aktif olduğunun kanıtı. • BÜLENT ŞANLIKAN

Hawking kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. İngiliz teorik fizikçi Stephen Hawking, kendi geliştirdiği kara delik teorisinden 30 yıl sonra kara delikler konusunda yanıldığını itiraf etti. Kara delikler maddeleri yutmuyor. (DW, 27 Temmuz 2004)

'Einstein yanıldı!' Ünlü fizikçi "en şok edici keşfe" karşıydı. Albert Einstein, kendi neslinin en parlak zekâsı olsa da onun zekâsı bile yazar Elsie Burch Donald'ın 20. yüzyılın "en şok edici keşfi" olarak adlandırdığı kuantum teorisinin önemini fark edemedi. (Hürriyet, 13.09.2021)

Bilimin verileri dışındaki hiçbir fikri – Din dâhil - kabul etmeyenler Sabah Gazetesinin 21.12.2001 tarihli manşetini nasıl yorumlayacaklar: "Bilim adamları kafa karıştırdı. Yaşam uzayda başlamış olabilir. " O da 'Olabilir!' Bu haeri ilk okuduğumda yazdığım bu yazının üzerinden 20 yıldan fazla zaman geçti ve şimdi bu yazıyı güncellerken sanala düşen en güncel haber: Rus ve ABD'li bilim insanları kanıtladı: Yaşam, Dünya'ya uzaydan gelmiş 'olabilir.' (Sputnik Türkiye, 15.11.2023)

Bilim insanları: Mars'ın oluşumuna dair yanılmış olabiliriz. Araştırmacılar, gezegenin düşündüğümüzden çok daha uzun bir süre önce oluşmuş olabileceğini söylüyor. (Indyturk, 13 Şubat 2020)

"Bilim insanları, İngiliz doğa bilimci Charles Darwin'in cinsel seçilim hakkında yanıldığını ortaya koydu." (Şarkul Avsat, 22 Haziran 2021)

Bilim Dünyası Ay'ın Oluşumu Konusunda Yanıldı mı? "Apollo 16'daki astronotların 1972'de getirdiği kaya örneklerine bir de bugünün teknolojisiyle bakan bilim insanları Ay'ın bugüne dek sanılandan çok daha genç olabileceği sonucuna vardılar. Hem de 200 milyon yıl kadar." (VOA Türkçe, 18 Ağustos 2011)

Uzmanlar yeşil çay hakkında yanıldı! "Yapılan son araştırmalar, antioksidan deposu yeşil çayın meme kanserine karşı korumadığını ortaya koydu. Daha önceki araştırmalarda, hayvan ve insan hücreleri üzerinde olumlu etkileri ortaya çıkan sonuçlara dayanarak açıklama yapan bilim insanları, sıcak yeşil çay içilmesi tavsiyesinde bulunmuştu. Ancak 54 bin kadını konu edinen son araştırma, yeşil çay içmekle meme kanseri arasında herhangi bir ilişki olmadığını ortaya koydu." (Basından, 03.11.2010)

Bilim adamları yanıldı! "Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı. Kuyrukluyıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu. Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak'ta yeryüzüne getirdiği kuyrukluyıldız tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyrukluyıldızın Güneş Sistemi'ndeki diğer gökcisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı." (Basından, 15 Aralık 2006)

Işık hızı aşıldı. Bilim dünyasında şok: Einstein yanıldı. Işık hızının saltanatı yıkıldı. Albert Einstein'ın izafiyet teorisine göre evrenin hız sınırı olan ışık hızı, nötrinolar adı verilen çok küçük kütleli parçacıklar tarafından geçildi. Nötrinolar, CERN'in Cenevre yakınlarında bulunan merkezi ile İtalya'nın başkenti Roma'nın doğusundaki Gran Sasso laboratuarı arasındaki 730 kilometrelik mesafeyi ışıktan yaklaşık altı kilometre daha hızlı bir şekilde kat etti. Işık hızı saniyede 299 bin792 kilometre458 metreye tekabül ederken, nötrinoların hızını saniyede 299 bin798 kilometreve454 metreolarak belirleyen fizikçiler hâlâ ölçüm aletlerine inanmakta güçlük çekiyor. (TV24, 25.09.2011)

Kimya tarihinin en trajik hatası

İnsan organizması açısından tüm zamanların en yıkıcı kimyasal bileşimlerinden biri sayılan eroinin, ilk kez bilim adamları eliyle ve gerçekte son derece iyi niyetli bir amaca hizmet etmek üzere üretildiğini biliyor muydunuz? 1897'de Almanya'daki Bayer laboratuarlarında kanser ve tüberküloz hastaları için "ağrı kesici" olarak hazırlanan "eroin hidroklor", dehşet verici yan etkileri farkedilince onu ilaç olarak reçetelere yazan hekimler tarafından derhal terkedildi. Ancak iş işten geçmiş ve "şeytanın tozu" hapsedildiği şişeden kaçıp halkın arasına karışmayı başarmıştı bir kez... 9 Şubat 2003

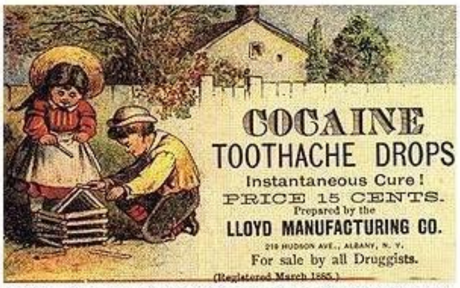

Bilim adına, içinde kokain bulunan diş ağrısı ilaç tanıtım broşürü ve broşürdeki cici masum çocuk resimleri

Devlet 1932'ye kadar eroin üretip sattı

Talimhane hakkında sözlü tarihi araştırırken inanılmaz bir şey keşfettim. Burada 1933'e kadar dünyanın en kaliteli eroinini yasal olarak üreten bir fabrika varmış.

Hikaye aslında biraz daha geri gidiyor. Meşhur Bayer ilaç firması, 1897'de mucize bir ilaç keşfetti. İlacın etkilerini tam anlamak için, ilacı damarına enjekte eden bir mühendis, "Kendimi kahraman gibi hissediyorum" deyince, adını kahraman manasında Heroin koydular. Eroin, eczanelerde aspirin gibi satılmaya başlandı. Tıpkı bir dönem ecstasy'nin eczanelerde zayıflama hapı olarak satıldığı gibi. Koskoca Freud, nane-limon yazar gibi reçetelere kokain yazdıktan sonra...

15 yıl sonra eroinin sonuçları ortaya çıktığında iş işten geçmişti. Lahey'de derhal uluslararası bir toplantı yapıldı, eroin üretimi ve dağıtımı tüm dünyada yasaklandı. Ancak üretim kimi ülkelerde bir süre daha devam etti. İşte bugün eroin trafiğinde adı anılan ülkelerden biri olmamızın kökeninde taaa o günler var. Dünyadaki en kaliteli afyon üretim merkezi Anadolu'ydu. 62 vilayetin tamamında afyon ekimi yapılıyordu.

Hürriyet 21 Kasım 2009

1880 ve 1990'larda kokaine çok değer verilirdi. Papa Leo XII, Sigmund Freud, Jules Verne, and Thomas Edison gibi bir çok ünlü isim tedavide kullanımını önerdi. Coca-cola orijinal olarak kokain içermekteydi ve 1888'de ''yorgunluğu geçiren içecek'' olarak reklam yapıyordu. Coca-cola daha sonra kokaini içeriklerinden çıkarmış ve yerine kafein koymuştur.

Bir zamanlar "Bilimsellik" adına savunulanlar günümüzde adliyelik olay kabul edilmektedir!

İLAÇ DÜNYASINDA PARABEN ŞOKU!

Fransa'nın 'Kanser yapıyor' dediği koruyucu madde Paraben, bebek kreminden diş macununa, ağrı kesiciye kadar birçok alanda kullanılıyor. Türkiye'de de 300 ilaçta var

FRANSA, gıda ve ilaçlarda bakteri oluşumunu engellemek için koruyucu olarak kullanılan Paraben maddesinin kanserojen içerdiği haberiyle çalkalanıyor. İstanbul Eczacı Odası'nın verdiği bilgiye göre Türkiye'de de 300'den fazla ilaçta Paraben bulunuyor. Haberi veren Fransız Le Monde gazetesi Paraben içeren 400'e yakın ilaç ve kozmetik ürünün listesini yayımladı.

YASAK İÇİN YASA HAZIR

FRANSA ilaç sektöründe paniğe neden olan listede bebek kremleri, mide ilaçları, ağrı kesiciler, ateş düşürücüler, antibiyotikler, diş macunları ve kemoterapi tedavisinde kullanılan ilaçlar da bulunuyor. Fransız Meclis'i listedeki ürünlerin yasaklanması yönündeki yasayı kabul etti. Ancak üretimin durdurulup, tamamen yasaklama için yasanın Senato'dan da geçmesi gerekiyor. >> 25 Mayıs 2011

1939'da, Nobel Tıp Ödülü'ne de layık görülecek olan İsviçreli kimyager Paul Hermann Müller tarafından keşfedilen DDT, sivil ve askerler arasında da kullanılır. 1970'li yıllarda ABD ve Avrupa'da daha sonra da ülkemizde yasaklanır.

Dünyada diabet hapı yasak

Avrupa İlaç Kurumu hastaları Avandia için uyardı. Avrupa İlaç Kurumu, ilacın hastalarda kalp krizi ve inme gibi yan etkilere neden olabileceği sonucuna vardı.

25 Eylül 2010

Tıpta doğru bilinen büyük yanlış

20. yüzyılın başlarındaki teoriye göre bağışıklık sistemi kanserli hücrelere karşı mücadele ediyor. Fakat bu teori yanlış çıktı.

Şimdi, teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirlendi.

Vücudun bağışıklık sisteminin, tümörün ilk oluşum safhasında kanserli hücreleri tespit edip onları koruduğu bildirildi.

The Journal of Clinical Investigation adlı dergide dün yayımlanan araştırmada, 20. yüzyılın başlarındaki teorinin aksine, kanserli hücrelerin çoğalmasının başlangıcında, bağışıklık sistemi tarafından korunduğu belirtildi.

10.08.2009

40 yıllık 'prostat hatası' tıbbı böldü

Prostat kanserinin erken teşhisinde 40 yıldır uygulanan PSA testini bulan ABD'li doktor Albin "Hataydı" itirafında bulundu. Tıp dünyası bu sözlerle iki kutba ayrıldı

Prostat kanserinin erken dönemde teşhisi amacıyla 40 yıldır yaygın bir biçimde uygulanan PSA testinin babası Dr. Richard Albin geçen hafta tarihi bir itirafta bulundu. Arizona Üniversitesi'nde görevli doktorun kendi keşfi PSA için "Test bir hataydı. Elde edilen veri yetersiz. Prostat kanserini belirleyemediği gibi kanserin öldürücü olan tipiyle olmayanını birbirinden ayıramıyor. Ayrıca çok pahalı. Bundan 40 yıl önce yaptığım keşfin böylesine kar amaçlı bir kamu sağlığı facisına dönüşeceğini hiç hayal edemezdim" diye bahsetmesi şaşırttı. Bu sözler tıp dünyasının 'olmazsa olmaz' dediği testin uygulanması hakkında tartışma başlattı. Vazgeçilmez olduğunu söyleyenlerin yanı sıra gereksiz olduğunu öne sürenler ikiye bölündü. İşte Türk uzmanların ilgili görüşleri;

19.03.2010

Eski anti-depresanlar kalp hastası yapıyor

02 Aralık 2010 Perşembe 06:00

LONDRA -AA- İngiltere'de yapılan bir araştırma, eski nesil anti-depresanların, kalp hastalığı olasılığını arttırabileceğini ortaya koydu.
İngiliz bilimadamları, İskoçya'da yaklaşık 15 bin kişinin katılımıyla yapılan araştırmada, eski nesil ilaçlar arasında yer alan, Norpramin gibi trisiklik anti-depresanların, kardiyovaskiler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı bulunduğunu bildirdi.
University College London'dan Mark Hamer ve ekibinin, araştırma çerçevesinde İskoçya'da genel nüfus üzerinde yapılan sağlık verilerini kullandığı, 35 yaş üzerindeki yetişkinlerle ilgili 1995'den 2003 yılına kadar alınan verileri değerlendirdiği ve bu kişileri 2007 yılına kadar izlediği belirtildi. Araştırmaya, kalp hastalığı bulunduğuna dair klinik geçmişi olanların dahil edilmediği kaydedildi.
Sonuçları European Heart Journal'da yayımlanan araştırmada, 8 yıllık süreçte yüzde 26,2'si ölümcül, 1,434 kalp hastalığıyla bağlantılı vaka görüldüğü ve trisiklik anti-depresanların, kardiyovasküler rahatsızlığa yakalanma olasılığının yüzde 35 oranında artmasıyla bağlantısı olduğu tespit edildi.
Yeni nesil seçici serotonin geri alım inhibitörlerinin ise bu olasılıkla bağlantısı olduğu gözlenmedi.
Hamer, Prozac ve Paxil gibi eski nesil anti-depresanların, artık depresyon tedavisinde büyük ölçüde kullanılmadığını ancak bu ilaçların, uykusuzluk, sırt ve baş ağrısı gibi şikayetlerin tedavisi için hastalara verildiğine dikkati çekerek, "Bulgularımız, doktorları anti-depresanları reçete ederken tedbirli olmaları konusunda uyarıyor" dedi.

Bilim kutsal bir inektir!

Bilim, bilimsel olarak elde edilen bilgilerin tümüdür. İlk adım gözlemdir. Bir dizi gözlem bir araya toplanır ve bilim adamı kendisiyle bir müzakereye girerek hipotezini kurar. Bu gözlediği verilerin şu ya da bu şekilde bir açıklamasıdır. Bir hipotez, bir tür tahmindir. Sonraki aşamada 'Eğer hipotezim doğruysa o zaman şu deneyi yaptığımda bu sonuca ulaşmam gerekir' denir. Son aşama uygun deneyi yapmak ve hipotezi sınamaktır. Eğer deney yanlışsa hipotez tamamıyla reddedilir, doğruysa hipotez geçici olarak kabul edilir ve hipotez sürekli olarak deneylerle sınanır. Ancak çok kuvvetli teoriler bile yanlış çıkabilir. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 21) Modern bilim Gelileo ve Newton'la başlamış ve o zamandan beri hızlı bir şekilde ilerlemiştir. Einstein ve Bohr gibi bilim adamlarıyla korkunç bir ivme kazanmıştır. Ama aynı hikâye alçaltıcı ters bir dille de anlatılabilir. Eğer bilimin doruğu atom hakkında şimdi bildiklerimiz ise, on yıl önce bilinenlerin kesinlikle kusurlu olması gerekmektedir. Çünkü bilim o zamandan bu zamana kadar büyük aşama kaydetmiştir. Yirmi yıl önce bilinen daha da kusurluydu, 50 yıl öncenin biliminde bilinmeye değer çok az şey vardı. Biraz hayal gücü kullanarak bundan 20 ya da 30 yıl sonra bilimin ne hale geleceğini sorabiliriz. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 24) Bir zamanlar ise bilimin, geleneksel dini inançların yerine geçecek yani kavram ve düşünceler arama yolunda bir sorumluluğu olduğuna inanılırdı. Berhelot**,** dinin yerini bilimin aldı" dediğinde yıl 1901 idi. Zamanımızda bilimi büyük kutsal ineği olarak gören kimseye rastlanmaz oldu, en azından bu sayı epey azaldı. Buyrun size bir bilimsel yaklaşım: Adamın biri pazartesi günü viski soda içerek sarhoş olur, Salı günü konyak ve soda içerek sarhoş olur, Çarşamba günüde cin ve soda içerek. Ortak payda, soda! Bilimsel sonuç; Soda sarhoş eder! (Anthony Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 19) Ayrıca astronomi de bir bilimdir ama yıldızlarla deney yapmaya imkan yoktur. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 21) Tarih bilimi de deneysel değildir. Yine bilimin de yapabilecekleri de sınırlıdır. Bilim, cinlerin **olmadığını** kanıtlayabilir mi? Hadi bir ortaya bir soru daha atalım: İki nokta arasındaki en kısa mesafe doğru bir çizgi midir? Söyler misiniz bana Amerika ile Türkiye arasında direk bir doğru çizgi çizebilir mi? İlginç değil mi evrende her gök cismi 'daire' çizerek hareket eder!

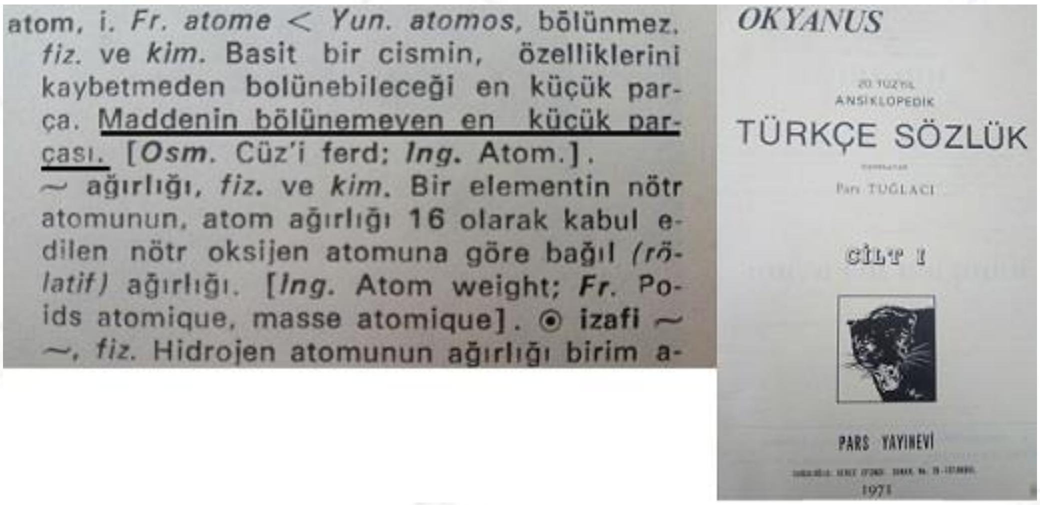
atom, i. *Fr. atome* < *Yun. atomos,* bölünmez. *fiz.* ve *kim.* Basit bir cismin, özelliklerini kaybetmeden bölünebileceği en küçük parça. Maddenin bölünemeyen en küçük parçası. [*Osm.* Cüz'i ferd: *İng.* Atom.].
~ ağırlığı, *fiz.* ve *kim.* Bir elementin nötr atomunun, atom ağırlığı 16 olarak kabul edilen nötr oksijen atomuna göre bağıl *(rölatif)* ağırlığı. [*İng.* Atom weight; *Fr.* Poids atomique, masse atomique]. ⊙ izafi ~ ~, *fiz.* Hidrojen atomunun ağırlığı birim a-

19. Yüzyıl'daki "bilimsel" birçok iddia artık çöplükte değil mi? O zamanın havalı bilim adamları şimdi arkalarından gülünen birer eski teorisyen değil midirler? " Atom mu, parçalanamayan en küçük yapı taşıdır" o! E ama parçalandı! O zaman etrafa bilim adına hava atanlar günümüzde tekrar geri gelselerdi insan içine çıkabilirler mi idi yoksa onlara da "gerici, çağdışı" falan denir mi idi?! 19. yüzyılın şaşaalı günlerinde fizikçiler her şeyin kurallara uygun yürüyeceğine inanıyordu. Doğanın yasaları keşfedilecek ve her şeyi görmek mümkün olacaktı. Yıldızlar, paylarına düşeni yapıp hep birlikte yerçekimi yasasına uydular. Işık dalgalardan meydana geliyordu ve bunlar oldukça iyi anlaşılıyordu. Elektrik biraz daha belalıydı ama yasalarının çoğu bulunmuştu ve geri kalanı da zamanla keşfedilecekti ve doğanın bütün yasaları bulunduğunda, gerekli verilerinde yardımıyla, her şeyin sırrı çözülecekti. Eğer evrendeki bütün maddenin her atomunun pozisyonunu, hızını ve belki birkaç şeyini daha bilebilseydik, sistemin tümünün bütün geleceğini öngörmekte kullanılabilecekti. Bu inanca determinizm denir. 19. yüzyılın sonuna kadar oldukça makul görünüyordu. Ama yüzyılın dönümünde geliştirilen **kuantum teorisi, onu temelinden sarsmış** ve o zamandan beri fizik, kendine duyduğu pişkin güvenin çoğunu kaybederek büyük bir aşama sağlamıştır. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 53) Bilim adamlarının idolleri bir totem kazığı gibi birbirinin üzerine dizilseydi, en tepedeki ölçüm adı verilen sırıtkan bir fetiş olurdu. Hem kimyacı hem fizikçiler **ölçümün önünde eğilip ona taparlardı.** Oldukça doğru bir saptama yaparak bütün fiziksel bilimlerin sadece özenli ölçümlerle ilerleyebileceğini söylerler. Hemen herkes fizikteki herhangi bir şey hakkında muğlâk, nitel ve kesin olmayan bir açıklama getirilebilir ama bu nicel bir sınavdan geçtiğinde çökmeye mahkûmdur. (Standen, Bilim Kutsal Bir İnektir, s. 58)

Bilimde devrim: Işık hızı aşıldı

ABD'li bilim adamı Wang, yaptığı deneylerde ışık hızını 300 bin kat aştığını açıkladı

4 Haziran — ABD'li bir bilim adamı, fizik kurallarını altüst eden bir gelişmede, laboratuvar koşullarında ışık hızının, bilinen sınırı olan saniyede 300 bin kilometreyi 300 kat aştığını açıkladı. Bu deneyin sonucunun doğrulanması halinde bile, ünlü fizik bilgini Albert Einstein'ın izafiyet teorisi geçerliliğini yitirmeyecek. 29 Haz., 200

Işık hızı saniyede 300.000 idi. Ama son yıllardaki araştırmalar 300.000*300 rakamına işaret etmektedir. Uzun yıllar devam eden durağan evren modeli, 2 bin yıllık Öklid

geometrisinin yetersizliği, peşinden yıllarca koşulan "eter"in elden uçup gitmesi. Bir dönem bölünemeyen en alt parça olarak adlandırılan "atom"un, aslında daha alt parçacıklar olan proton, nötron ve elektronlardan oluştuğu anlaşıldığında yaşanan irkilme. Ardından proton ve nötronların da aslında temel yapı olmadığı, onların da kuarklardan oluştuğunun anlaşılması. Özetle, bilime yeniden bilimsel bir yaklaşım gerekmektedir. **Şüpheciliğin, bilimin bizzat kendisine uygulanması akıl ve bilimin bir gereğidir. Bilimin varmış olduğu son nokta aslında ilerde varacağı yeni ve farklı bilimsel kanunların ilk adımıdır. Kısaca bilimde kesin ve son yoktur.**

Bilim adamların, "**bilimin henüz yapamadıkları-bulamadıkları**" konusunu düşünüp tevazu ile başları önde yürüyeceklerine, geriye bakıp bilimin geldiği şu an ki aşamayı kendilerine mal edip kibir ile yollarına devam etmektedirler. Ayrıca "bilimin insana neler yapabileceği düşüncesi de korkunçtur. **Atom enerjisi, radyoaktif gazlar, biyolojik virüsler vb**. birçok bilimsel araştırmanın hedefini, doğruluk derecesini ve doğruluk neticelerini ancak ona maddi destek veren çevreler belirlemektedir. Ayrıca, 'hiçbir bilim adamının yaşadıkları zamanın dünya görüşlerinin ve ideolojilerinin etkisi altında kalmadığı' asla iddia edilemez. Sartre, "Atom bombasının silah olarak mükemmelleştirilmesi için çalışan bilim adamlarına aydın diyemeyeceğim." demektedir. (J.Paul Sartre, Aydınlar Üzerine, s 12) Bilim diye ortaya çıkan bir çok buluşun insanları 'hafiften delirttiği' de gerçek değil midir: Telefon, televizyon, aşı, vitamin hapları gibi.

Bir durumu ölçerken, mesela bir kuantum parçacığını ölçerken hem hızını hem de konumunu aynı anda ölçmek mümkün değildir. Diyelim ki konumunu ölçülebilmektedir ve bilgi edinme kesinliği çok fazladır. Bu kesinlik ne kadar fazla artarsa, hızın belirsizliği o kadar da artar. Bu da şu anlama geliyor ki, **hiçbir zaman maddenin gerçek bilgisine sahip olamayacağımız! Bilim kanıtlanmış bilgidir ama o kanıtlanmış bilgi her zaman bir başka kanıtlanmış bilgiye terk edebilir yerini. Nitekim bunun binlerce örneği vardır. Demek ki bilim de, "mutlak bilgi" değildir. "Mutlak" olduğu kabul edildiği gün bütün gelişmeler durur**. Varsayımlara dayalı hipotezler ise doğrulandıklarında o ana kadar "meçhul olanı kavramamızı" sağlar. Üstelik bir hipotez, diğer bir hipotez onu yanlışlayana dek geçerlidir. **İnanç: Şüphe ettiğine araştırarak ulaşamıyorsan "Onun yine de o olduğuna" inanmak ise, her bilim, kesin doğru olana dek inanç değil midir ki, zamanla o kesinleşenin de yanlış olduğu ortaya çıkacaktır!** Artık "akıl ile her şeyin bulunacağı" iddiasının şimdiye kadar doğrulanmamış başka bir inanç olduğunun farkına varmış mıyızdır acaba?

Harward tıp fakültesinde beyin üzerinde çalışan bir bilim adamının yazar Cüneyt Ülsever'e söylediği şu cümle üzerinde biraz düşünmemiz gerekir. "Ben tıp bilimine bir tanrı tanımaz olarak başladım. Ancak hala beynin ne menem bir şey olduğunu %8-%10 biliyoruz. Beyine düşünmeyi sağlayan mekanizmanın ise katiyen farkında değiliz." Bu tıp adamı şimdi dinleri inceliyordu. Bilim felsefesine merak salınca da, zaten bilimin de yola bir takım varsayımlarla ve doğru olduğu kabul ettiği bulgularla çıktığını, sadece aynı koşullarda aynı sonucu almanın peşinden koştuğunu bilmek aslında bir inanç değil midir? Varsayımlar "inançtan" başka bir şey değildir midir? (C. Ülsever, Teneke Evin Torunu) Ya bilimde "tesadüfe" yer olduğunu iddia edenlere ne demeli? İşte darwinizm. Karl Popper, "Darwin kuramı sınanabilir olmadığı için bilimsel değildir, sahte bilimdir. Metafizik bir şeydir." sözü de bir kenara yazılmalıdır. (The Logic of Scientific Discovery)

Biz bilime karşı değiliz ama bazılarınca kutsallaştırılan ve amacından saptırılan bilimcilerin gerçek yüzünü de göz önüne sermek bizim görevimizdir. **Gerçek bilim adamı kendisine şu soruyu sormalıdır: Bilim gelişmesini nereye kadar devam ettirebilecektir? Şu anki bilim**

hangi aşamadadır? İnsanlık tarihi buna yetecek midir, yeterse vardığı yer neresi olacaktır?

Bilim vardığı birçok sonucu değiştirip yerine bir yenisini koyuyorsa da uzun vadede kainatın gerçeklerine biraz daha yaklaşarak ilerlemeye devam etmektedir. Kainatın gerçeklerini açıklayan ise dindir. Aslında bilim; Allah'ın evreni yaratış sırrını çözmektir. Bilimin amacı da, Allah'ın kainatı yarattığı dili çözmek olmalıdır. Bilim adamlarının amacı zamanla değişecek ve adına bilim denecek kısa dönem buluşlara tapınmak değil, Allah'ın kainatı yaratırken koyduğu kuralları açıklamak olmalıdır.

André Vayson de Pradenne`in `**Prehistorik Arkeolojinin Sahtekârlıkları**` isimli kitabında sıraladığı arkeoloji tarihine geçmiş pek çok sahtecilik örneğiyle de sınırlı değil bilimsel aldatmacalar. Bilim dünyasında günümüzde de şarlatanlar çıkabiliyor. Hileli laboratuvar fareleriyle deney yapan bir Amerikalı immünolog, fosillere makyaj yaparak bilime katkıda bulunan (!) Japon bir paleontolog, deneylerini kaçakçılığa alet edebilen Alman bir fizikçi ya da klonlama alanındaki sahte süper deneyleriyle ülkesinde milli kahramana dönüşebilen Koreli bir biyolog olarak karşımıza çıkabiliyor bu sahtekârlar. (Birol Biçer, Aktüel dergisi)

Amalgamdaki civa zararlı mı?

Amalgam dolgular ağır metal (cıva) içerirler. Her bir amalgam dolgu yaklaşık olarak bir termometredeki kadar cıva içerir. Ağız içinde bu amalgamlar korozyona uğrarlar. Fakat bu korozyon, amalgamın çiğneme sırasında mikro travmalara uğrayarak cıva açığa çıkarmasına engel olmaz. Uzun yıllar ağızdan amalgam dolgularla yaşamış olan kişilerin kan tahlillerinde ağır metal bakıldığında mercury yani civa bulunur.

Amalgam dolgularla uzun yıllar yaşamak vücutta ağır metal birikimine neden olacağı için pek çok hastalık oluşabilir.

Dün ilaçtı, bugün zehir ilan edilmek üzere!

Bilim adamları yanıldı! Vücuttaki kan ve doku hücrelerinin DNA'ları birbirinden farklıymış

ANKARA -AA- Kanada'da yapılan bir araştırma, vücudun her hücresinin DNA'larının aynı olduğuna ilişkin varsayıma gölge düşürdü.
Montreal Üniversitesi'nden bir grup araştırmacı, abdominal aort anevrizması (AAA) hastalığının genetik nedenlerini araştırırken, kan ve doku hücrelerinin DNA'sının aynı olmadığı sonucuna vardı.
Araştırmacılar önce, hücrenin ölümünde rol oynayan BAK genini inceledi. Hastalardan alınan kan hücrelerindeki BAK genleri ile doku hücrelerinde BAK genleri arasında büyük fark olduğu ve hastalığı tetiklediği sanılan genin sadece doku hücrelerinde bulunduğu görüldü. Aynı farklılıkların sağlıklı kişilerden alınan örneklerde de olduğu fark edildi.
Araştırmacılar, kanser dışında, birçok küçük etkili genin çevreyle etkileşmeleri sonucu yaşamın herhangi bir döneminde ortaya çıkan hastalıklarda sadece kanın incelendiğini, genetik risk etkeni araştırıldığında kanın, dokularda ne olduğunu gösterdiğinin varsayıldığını ancak durumun böyle olmadığını belirttiler.
Human Mutation dergisinin bu ayki sayısında yer alan araştırmanın doğrulanması halinde, genetik konusundaki tüm araştırmaların ve özellikle risk etkenlerine ilişkin verilerin yeniden gözden geçirilmesi gerekebilir.
Büyük çaplı araştırmalarda kullanılan genetik örneklerin büyük kısmı kan hücresi halinde. Kan ve doku hücrelerinin genetik olarak farklı olması, gen haritasıyla ilgili bu araştırmaların baştan beri temelde hatalı olabileceği anlamına geliyor. 17 Temmuz 2009

Günde bir kadeh alkol yararlı diyenler yanıldı

Bilim adamları, "Dengeli alkol tüketiminin yararlarından emin değiliz" derken, ABD Kalp Örgütü de alkolün kalp hastalığından korunmak için tüketilmemesini istedi.
24 Kasım 2009

ABD Kalp Örgütü de tavsiyelerini alkolün kalp hastalığından korunmak için tüketilmemesi gerektiğine dikkat çekecek şekilde belirledi. Şimdiye dek alkolün sağlığa etkileri üzerinde 100'ün üzerinde çalışma yayınlandı ancak bunların büyük bir bölümü alkol üreticileriyle sıkı bağları olan şirketlerin maddi desteğiyle yapıldı.

Uzay bilimi bir kez daha yanıldı

Satürn'ün halkaları hakkında şu ana kadar bilinenlerin birçoğunun yanlış olduğu ortaya çıktı.

Amerikalı bilim adamları, Cassini uzay aracının Satürn gezegeninin halkalarında keşfettiği devasa yükseltiler ve toz fırtınaları karşısında hayrete düştü.
Araştırmacılar, Satürn'ün halkalarının daha önce düz olduğunu düşünürken, Cassini'nin yeni gönderdiği görüntüler, halkalardaki bazı yükseltilerin 4 bin-4 bin 500 metre yüksekliğe ulaştığını ortaya koyuyor. 2009-09-23

Bilim adamları yanıldı !

Bilim adamlarının kuyruklu yıldızlar ile ilgili bilgileri yanlış çıktı.

Bilim adamları, kuyrukluyıldızların zannedikleri ölçüde "özel" gökcisimleri olmadığını açıkladı. 15 Aralık 2006

Kuyrukluyıldızların Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanılıyordu

Science dergisinin son sayısında yayımlanan makaleye göre, Stardust uydusunun 15 Ocak'ta yeryüzüne getirdiği kuyrukluyıldız tozlarını inceleyen uzmanlar, kuyrukluyıldızın Güneş Sistemi'ndeki diğer gökcisimlerinden pek farklı yapıda olmadığını saptadı.
Washington Üniversitesi'nden Donald Brownlee, "Bilim adamları, kuyrukluyıldızların tamamen Güneş Sistemi dışında oluştuğuna inanıyordu. Çalışmamız, bunun böyle olmadığını gösterdi" diye yazdı.

8 cm'lik karides bilimi çürüttü

Bilim adamları buzulların altında yaşam olmayacağını iddia ediyordu. Ama bir karides ve deniz anası bilimi şaşırttı

Antarbika'nın dev buzullarının altında yaşama dair bulgular görüldü. Elde edilen görüntüler, bilim dünyasını bu aşamada cevap veremeyeceği sorularla karşı karşıya bıraktı.

NASA, hiçbir canlının yaşamasına olanak tanımayacak şartlara sahip olduğu düşünülen bir noktasında yaşama dair kanıt elde etti. Antarktika buzulunun altında yapılan araştırmada, buz katmanının yüzlerce metre altında bir karides ve bir denizanasına ait görüntüler elde edildi.

Güneş ışınlarından yoksun
olan Antartika'da, sıfırın onlarca derece altındaki zifiri karanlık sularda, bilim insanları sadece birkaç mikrobun yaşabileceğini tahmin ediyordu.

Mart ayının ortalarında, kabloyla buzul katmanın 180 metre altına sarkıtılan bir kamera, bir karides ve denizanası görüntülemeyi başardı. NASA bilim insanı Robert Bindschadler, inanılması güç görüntüler ardından "Orada hiçbir canlının yaşayamayacağını tahmin ediyorduk. Ancak karşımıza tabağınızda görmek isteyeceğiniz bir karides çıktı" dedi. 02 Nisan 2010

Bilimadamları Yanılmıs

Yaygın görüşe göre C veya E vitaminleri, özellikle prostat kanseri riskini azaltıyor ama durum farklı. C veya E vitaminlerinin, başta prostat olmak üzere kanser hastalığına yakalanma olasılığını azaltmadığı bildirildi.

ABD'de yapılan ve sonuçları American Medical Association dergisinde yayımlanan iki büyük araştırma, söz konusu vitaminleri alanlarda kansere yakalanma oranında azalma olmadığını gösterdi.

Teksas Üniversitesi ve Cleveland Lerner Kliniği Tıp Fakültesi'nin yaptığı ilk araştırma çerçevesinde, 35 bin 533 sağlıklı erkek 4 gruba ayrıldı, her birine ayrı ayrı, selenyum minerali, E vitamini, her ikisi veya placebo verildi.

Araştırma sırasında katılımcıların 7 yıl süreyle izlenmesi planlanırken, sonuçların fazlasıyla umut kırıcı olması nedeniyle deneyin erken sonlandırıldığı belirtildi. Araştırmacılar, 4 ayrı gruptaki erkeklerde prostat kanserine yakalananların sayısında istatistik olarak herhangi bir farklılık gözlenmediğini söylediler. 12.10.2008

Yumurta aklandı, artık rahat rahat yiyebilirsiniz

40 yıl önce söylediği 'Yumurta yemeyin uyarısından dolayı özür dileyen Prof. Bingür Sönmez ve 'Bilinen Yumurtanın Bilinmeyen Yönleri konferansını düzenleyen Prof. Rüveyde Akbay, Balçiçek Pamir e konuştu

Yumurta aklandı

Akdeniz Ülkeleri Tavukçuluk Zirvesi'nde konuşan İstanbul Memorial Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi Bölüm Başkanı Prof. Dr. Bingür Sönmez, yumurtanın kalp sağlığı için kötü olduğu yönündeki eski inanışın birçok çalışma ile bertaraf edildiğini vurguladı.
Prof.Dr. Sönmez, dünyada Ekim ayının ikinci Cuma gününde kutlanan Yumurta Günü'nün, bu yıl Türkiye'de de kutlanacağını söyledi. 5 Ekim 2009

Tereyağı ve sütle ilgili şok itiraf

10 Şubat 2015 Salı 16:40

'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşünün aslında net bir bilimsel kanıtının olmadığı belirlendi.

İNSANLAR KRİTER OLARAK BENİMSEMİŞTİ

İngiliz Daily Mail gazetesinin yayınladığı bir haberde yaklaşık 30 yılı aşkın süredir söylenen 'Tereyağı kalbe zararlıdır' görüşlerini yalanlayan ayrıntılara yer verildi. insanlara yıllardır toplam besin alımı içindeki yağ tüketiminin yüzde 30'unu, doymuş yağ tüketiminin de yüzde 10'unu kısıtlamaları söyleniyordu.

Milyonlarca insan da bu tavsiyelere dayanarak yıllardır, tam yağlı süt, peynir gibi ürünlerden uzak dururken, kolesterol düşüren ve yağı azaltılmış besinlerden oluşan bir ürün yelpazesi yaratıldı.

YASAKLANMASI BÜYÜK HATAYMIŞ

Uzmanlar artık dünyada gitgide yayılan obezite hastalığının sebebinin ise bu "yağ yasaklaması" olduğunu öne sürüyor. Çünkü uzmanlara göre yağ yasakları insanların karbonhidratlı yiyeceklere yönelmesine ve beslenme alışkanlıklarını bu yönde değiştirmesine neden oldu.

Sabah 21 Aralık 2001

BİLİMADAMLARI kafa karıştırdı

Yaşam dünyaya uzaydan gelmiş olabilir!

İki meteorda şeker ve yaşamın oluşumunu sağlayan organik bileşimler bulan uzmanlar "Yaşam, uzaydan gelmiş olabilir" diyor...

İŞTE SON İDDİA

YENİ BULGULAR

Yandınız, güneşçiler!.

Pazar ekimizde Dr. Ümit Aktaş tüm bildiklerimizi tersine çeviriyor.. Sonat Bahar'la konuşan **uzman "Güneş tam tepedeyken güneşlenin" diyor..**

Çünkü yaşamın temel maddesi D Vitaminini vücutta işe yarar hale getiren, aktive eden güneşin Ultraviyole B (UVB) ışınlarıymış. Bu UVB de güneşin tam tepemizde olduğu saatlerde, dik gelen ışınlarda olurmuş sadece. Erken ya da geç saatlerdeki ışınlarda ise işe yaramayan ve kansere neden olan Ultraviyole A (UVA) varmış.. Yani, 11-13 arası güneşlenmemiz, daha erken, daha geç gölgede oturmamız şartmış. İyi mi?.

"Yahu ne oluyoruz" derken, Yeni Asır'ın pazar ekini aldım elime.. Orda da, Hakan Atiş kardeşim manşet atmış "Sabah 10'dan önce ve akşam 5'ten sonra.."

Yani tam ışınların yatay, UVA ile geldiği saatlerde güneşlenmemiz şartmış. Onu söyleyen de uzman.. **Prof. Dr. Tuğrul Dereli.. Dereli "Sakın ha, dik gelen güneş ışınlarına çıkmayın" demiş**, Hakan'a.. Çok tehlikeli güneş yanıkları oluşurmuş, çünkü.

İki uzman, ayni gurubun iki gazetesinde taban tabana zıt konuşuyor.. Bana dert değil. Ben 1960 yılından beri hiç güneşe çıkmadım.

Ama **plajlara koşanlar, güneşte saatlerce yatanlar, kimi dinleyecek?.**

Buyrun burdan yakın!.

Sabah 24.7.2017

Bir sonraki videoyu oynat AÇIK

12.05.2017

Tıp dünyasını karıştıran iddia!

İngiltere'de yapılan yeni bir araştırma, yüksek dozda ağrı kesici kullanımı ile kalp krizi arasında bir ilişki olabileceğini ortaya koydu. Gözler tıp dünyasına çevrildi. Yoksa son yıllarda artan 'kalp krizi vakalarını ağrı kesiciler mi tetikliyor?' sorusu akıllara geldi. Peki ağrı kesiciler kalp krizini artırıyor mu? Hangi ağrı kesiciler zararlı? İşte tıp

Tıp dünyasını sarsan tartışma: Kanser değil, tedavisi mi öldürüyor? "Kanser cinayetleri"

Gazeteci-yazar Yaşar Gören, kanser tedavisi için yapılan kemoterapi, radyoterapi gibi uygulamaların kanserden daha ölümcül olduğunu anlatan bir kitap yazdı: KanserCinayetleri. İşte bu kitapla birlikte tıp dünyasında büyük bir gümbürtü koptu. Onkoloji uzmanları bu iddiaların çok tehlikeli olduğunu hastaları yanlış yönlendireceğini vurguluyor. Biz de önce her iki tarafı dinledik, daha sonra da teybimizi bu çekişmenin tam ortasında kalanlara, yani kanser hastalarına yönelttik. Bir tarafta, kemoterapi tedavisinin riskli olduğunu iddia eden ve bu konuda ciddi bir çalışma yapıp, bilimadamlarının yaptığı araştırma sonuçlarını referans alarak kitap yazan bir gazeteci-yazar. Diğer taraftaysa binlerce insanın yaptığı yıllarca süren araştırmaların sonucunda ortaya çıkan ilaçlarla tedavi uygulayan, bu işe neredeyse hayatlarını adamış tıp doktorları. Madalyonun öbür yüzünde ise hastalar ve akıbetleri. Orada da ikiye bölünmüşlük söz konusu. Kimileri doğal yöntemlerle kanserden kurtulduklarını söylüyor kimileri kemoterapi, radyoterapi ve ameliyatlarla

Tıp dünyası şokta! Yeni bir organ keşfedildi

5.1.2017 11:50

Tıp dünyası sarsıldı... İnsan bedeninde sindirim sistemine ait olduğu belirlenen yeni bir organ bulundu. Böylece 100 yıllık anatomi bilgisi de çöpe gitmiş oldu. Peki bu organ ne işe yarıyor?

Lancet Gastroenteroloji ve Hepatoloji dergisinde yayınlanan makalede, araştırmacıların 'mezenter' adı verilen yeni bir organ bulunduğu açıklandı. Mezenter'i ilk olarak 2012 yılında keşfeden İrlandalı bilim insanı J. Calvin Coffey, önceden organın parçalanmış yapıların bir araya gelmesiyle oluştuğunu düşündüklerini ancak şimdi tek parça ve sürekli bir yapı olduğunu kanıtladıklarını açıkladı. Böylece insan vücudundaki organların sayısı 79'a yükselmiş oldu ve yüz yıllık anatomi bilgisinin de yanlış olduğu ortaya çıktı.

Bilimin Temel Varsayımları Nelerdir? Bilimin Sınırları Var mı?

Bilim, Hangi Temel Varsayımlar Üzerine Kuruludur?

Kaynak: Science

Yazar Çağrı Mert Bakırcı · 13 Aralık 2019 · 12 dakika · 9,189+

Evrim Ağacı

En 'bilimci' site bile, bilimin varsayım/önkabul/iddia ile başladığını kabul ediyor. İman bilimde bile var.

Bilimperestlerin Yanılgıları. “Koyu “laikçi” Prof. Dr. Celal Şengör’ün “dindarlar üniversitelere alınmasın” önerisi, gündeme geldiğinden beri eleştiriliyor. Jeoloji profesörünün “din, bilime dayandırılamaz” kuralından, “dindarlar bilim yapamaz” gibi vahim bir sonuç çıkarmasının yanlışlığı, zaten ayan beyan ortada. Ama aslında bundan da ileri gitmek ve Sayın Şengör ve onun gibi düşünen “bilimperestlerin” dünya görüşünü biraz kurcalamakta yarar var. Prof. Şengör, “Din, belirli dogmalar çevresinde kurulmuştur. Bilim ise sürekli olarak gerçeği arayan bir düşünce sistemidir” diyor. Yani bilimin salt “somut gerçekliğe” dinin ise sırf “inanca” dayandığını ileri sürüyor.” Oysa bakın dünyanın önde gelen astrofizikçilerinden biri olan Arizona Eyalet Üniversitesi öğretim üyesi Paul Davies, 24 Kasım 2007 tarihli New York Times’daki makalesinde bu konuda ne demiş: “Bize sürekli bilimin dünya hakkındaki en güvenilir bilgi kaynağı olduğu, çünkü test edilebilir hipotezlere dayandığı, dinin ise inanç üzerine kurulduğu söylenir. Bu ayrımdaki sorun şudur ki, bilimin de kendi inanç-bazlı iman temeli vardır. Tüm bilim, doğanın rasyonel ve anlaşılabilir bir düzene sahip olduğu varsayımı üzerinden işler. Eğer evrenin anlamsız karmaşalar ve keşmekeşlerle dolu olduğunu düşünseydiniz, bilim adamı olamazdınız.” Prof. Davies, bundan şu sonuca varmış: “Dolayısıyla hem dinin hem de bilimin temelinde inanç vardır: Her ikisi de evrenin dışında bir şeyin varlığını kabul eder: Ya açıklanamayan bir Tanrı’yı, ya da açıklanamayan doğa kanunlarını.” Bu gerçek, bir “bilimci” ile bir “dinci” arasında aslında bir “inanç dozajı farkı” olmadığını gösteriyor. Elbette eğer “dinci”nin inandığı dinin öğretileri fiziksel veya sosyal gerçekliği görmesini engelleyecek katılıktaysa, ortaya ciddi bir dogmatizm sorunu çıkar. “Dünya dönmüyor” diye fetva veren Ortaçağ Katolik Kilisesi veya Suudi “alim” İbn Baaz örneğinde olduğu gibi. Ama bir “bilimci” de alabildiğine dogmatik olabilir. Sovyet tarımını “diyalektik materyalizm”e göre çarpıtıp mahveden Trofim Lysenko veya Prof. Şengör’ün “Erke”cilik oynayan ideolojidaşları gibi. Bu, Türkiye’deki “bilimperest”lerin göremediği gerçeklerden biri. Bir diğeri de, bilimin bize öğretebileceklerinin sınırı ile ilgili. Prof. Şengör bilimi sınırsız görüyor. Hatta “bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” diyor. Bu, vahim bir yanılgıdır. Başka her şeyden önce bilimin kendi disipliniyle çelişir. Çünkü bilimin yöntemleri deney ve gözlemden ibarettir. “Bilim dışında insanlığın hiçbir bilgi kaynağı yoktur” önermesini ise ne deney ne de gözlem yoluyla test edemezsiniz. Bu, felsefi bir iddiadır. Nitekim zaten Prof. Şengör de dayanak olarak bir felsefeci olan Bertrand Russell’a başvurmuş. Gerçekte insanlığın bilimden başka daha pek çok “bilgi kaynağı” vardır. Örneğin ben “insanlara adaletli ve merhametli davranmak gerekir” önermesinin doğru olduğunu biliyorum. Beni buna iknaeden hiç bir fizik kanunu, kimya formülü veya biyoloji teorisi yok. Hatta “bilimperestler”in pek sevdiği bazı biyoloji teorilerinin sosyal uyarlamalarına, örneğin Sosyal Darwinizm’e bakarsak, adalet ve merhametin çok aptalca şeyler olduğu sonucu çıkabilir. Ama “vicdan” (sezgi), “gelenek” ve Prof. Şengör’ün hiç hazzetmediği anlaşılan “vahiy” gibi bilgi kaynakları, beni söz konusu değerlere inandırıyor. Aslında dünya tüm bunları göreli ve kaba pozitivizmi aşalı çok zaman oldu. Sorun, bizim bilimperestlerin fanus içinde yaşamasında. (Mustafa Akyol, Star, 6 Şubat 2008)

Rektörler bir bilim kilisesi mi oluşturmak istiyor?

YÖK"ün bünyesinde bulunan rektörlerin ve yakın arkadaşlarının bilim, din, vahiy konularında, yaptıkları açıklamalardan anladığımız kadarıyla **bilimi bir din gibi algıladıkları için "Scientific Church" Bilim Kilisesi** kavramını kullanmayı bir zihniyeti anlatmak üzere uygun bulduk. Ancak hemen hatırlatalım ki, bilimi bir din olarak görmeleri de **sadece bir slogan**dan ibarettir çünkü **bilim üretmede yetersiz oldukları ve ideolojik bir bataklığın içine saplandıkları için din olarak gördükleri bilimin gereğini de yapmazlar**. Sadece, halkın tarihsel yürüyüşüne uygun değerleri, yargıları, sembolleri, anlam ve kavram çerçeveleri, sosyolojik bir gerçek olarak, demokratik bir seçim yoluyla çevreden merkeze yöneldiği zaman, karşılarında halkın özgürce seçtiği bir meclis ve Başbakan dahi olsa, kilise hiyerarşisinden

devşirilen cüppelerini giyerek bilim, aydınlanma, laiklik ve ulusalcılık adına Anıtkabire yürümektedirler. Abartısız Rusya, Küba, Çin dâhil dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir bilim adamları prototipleri yoktur. Bu zihniyetin batıda nasıl iflas etmiş olduğunu bilahare fazla detaya girmeden genel hatları ile açıklamaya çalışacağım.

Bilimperest rektörlerin düşünsel arka planı

Bilindiği gibi 1789 Fransız ihtilalinden sonra gelişen pozitivist bilim anlayışı ki bu kavramı ilk önce St. Simon kullandı.- Fizik bilimlerinde meydana gelen büyük atılımlarla 19.asırda sosyal bilimleri de kapsayacak şekilde Kıta Avrupa"sında hakim bir paradigma haline geldi. Öyle ki St. Simon"un öğrencisi Aguste Comte bu paradigmayı sosyoloji alanında öyle bir noktaya ulaştırdı ki; artık **pozitivizm ve onun kavramlar çerçevesi, aynen doğa bilimlerinde geçerli olan sebep-sonuç ve determinist ilkelere göre, zorunlu olarak insanlığın ortak dini olacak** ve dolayısıyla vahye dayanan Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam gibi dinler tarihsel ve toplumsal yasaların bir gereği olarak, insanlığın tarihi serüveninden silinecekti. Çünkü ona göre, insanlık Teolojik dönemden Metafizik döneme, Metafizik dönemden de zorunlu olarak Pozitivist döneme geçerek bu "üç hal" kanununun bir gereği olarak, **insanlık mistifiye olmuş boş inançlarından kurtulup bilimsel kavramlar çerçevesine dayanan pozitivizm tek geçerli yaşama biçimine, yani bilimsel bir dine dönüşecek**tir. Bu görüş özellikle sol ve ateist aydınları derinden etkilemiştir. Zaten Marksist bilim adamlarının düşünme biçimi de öyledir. Zira Marx kendi teorisini **"Scientific Socialism" (Bilimsel Sosyalizm)** olarak isimlendirmişti. Zira ona göre de, aynen Aguste Comte"de olduğu gibi, komünal toplumdan başlayan insanlık tarihi kölelik, ağalık, feodalite, kapitalizm ve sosyalizm aşamasından sonra determinist (zorunlu) yasaların gereği olarak komünizm"e (sınıfsız topluma-dünya cennetine ki, bu liner tarih anlayışı, St.Agustini"in teolojik tarih felsefesinin matarayalize edilmesidir) ulaşacaktır.Dolayısıyla üst yapının en dominant unsuru olan din kendiliğinden ortadan kalkacaktır. Zira **din insanlığın afyonudur, o işçi-proleterya sınıfının sömürülmesi için burjuva sınıfının uydurduğu bir sömürge aygıtından** başka bir şey değildir. Bugün üniversitelerimizin en önemli mevkilerini işgal eden akademisyenlerin birçoğu hemen hemen böyle düşünürler. İdare-i maslahat icabı her zaman itiraf etmeseler de! Dolayısıyla bu pozitivist-Marksist mantalitenin aşkın bir anlayışa, metafiziğe kapı aralayan, daha açık bir ifade ile Tanrıya belli bir dine inanan bir bilim adamına, başı örtülü dahi olmasa herhangi bir öğrenciye tahammül edemeyeceği açık ve seçiktir. Şimdi gelelim bu söylediklerimizin YÖK"le ne alakası var işte meselenin de püf noktası burada düğümleniyor. Zira YÖK"ün özellikle Kemal Gürüz, Erdoğan Teziç, Celal Şengör gibi bireylerin tarihsel ve toplumsal olaylara, dolayısıyla dine, dile sanata kültüre ve bilime yaklaşım biçimi **çok fazla bilimsel çalışmalarla ilgilenmeseler de pozitivist-marksist bir mantaliteye dayanır.**

Nedir **pozitivist mantalite**; gözlenemeyen, olgulara dayanmayan, deneye indirgenemeyen yani empirik anlamda **test edilip genelleştirilemeyen her önerme ve inancın yadsınmasıdır**... Tıpkı Viyana ekolünün, neo-pozitivistlerin özellikle Carnap ve Raihanbach gibi naiv düşünen mantıkçı felsefeciler gibi. Onlara göre metafiziğe dayanan tüm yargılar ve onun üzerine inşa edilmiş hayat biçimleri zihinsel bir yanılma ve sapmadan ibarettir. Çok açık bir örnek verecek olursak, Tanrı vardır, Ahiret vardır, öldükten sonra dirilmek vardır, yargı günü gerçektir gibi önermeler empirik anlamda doğrulanamayacağı için anlamsızdır dolayısıyla bilimsel değildir. Pozitivist mantalite kelimenin tam anlamıyla budur. Halbuki bu yargının kilise kurumunun "extra ecclesiam nulla salus" (kilise dışında hiçbir hakikat yoktur.) dogması ile hiçbir farkı yoktur.

Fakat "teist" Allah"a, vahye ve onun öngördüğü hayat biçimine inanır. Yani pozitivistin tam karşıt yönünde de bir düşünce ve inanca sahiptir, bundan dolayı pozitivizmi bir kilise ve din olarak algılayan YÖK ve onun rektörlerine göre açıktan söylemeseler bile, dini simgeyi çağrıştıran her kıyafet, hatta dille ifade edilemeyen dini motifli her düşünce tarzı hissedildiği anda üniversite kampüslerinden kovulmalıdır. Zira **pozitivist dinin kâfirleri de teist"lerdir** (yani inananlar) **keşke mümkün olsa da pozitivist tapınaklarda büyük rahip Auguste Comte"un başkanlığında pozitivist engizisyonda yargılanıp pozitivist cehennemde layık oldukları şiddetli azabı tatsalar**. Allah"a inanan adamdan bilim adamı olmaz. Çünkü o apriori, önsel olarak Allah"a inandığı için dogmatiktir. Öyle ya bu kafaya ve mantaliteye göre Aristoteles, Platon, Plotinus, Descartes, İbn-i Haldun, Leibnize, Farabi, İbn-i Sina, Blace Pascal, Spinoza, Immanuel Kant, Hegel, Einstein vs. bile aydın sınıfına giremezler çünkü ne de olsa adlarını saydığımız bu zevat şu veya bu şekilde Tanrı"nın varlığını kabul ederler.

Maalesef bu zihniyet Avrupa kaynaklı Baron de Holbach, Abbe Meslier, Ludwing Buchner, David Strause, Diderot, Neitsche, J.P.Sartre gibi ateist-pozitivist düşünürlerin ve onların ilk çömezi sayılan Abdullah Cevdet ve onun naiv tilmizleri sayesinde yerleşti. İstiklal şairi Mehmet Akif"e hakaret edecek düzeyde tarihsel ve toplumsal değerlerimize düşman Nurullah Ataç gibi bireylerin İnönü döneminde cumhurbaşkanı danışmanlığına getirilmesiyle de **sosyo-kültürel alanda tam bir pozitivizm, kamusal alanda ise Sovyetik tipi bir laiklik uygulaması** yerleşti. Peki, yukarıda kısaca anlattığımız bu bilim anlayışına ve dünya görüşlerine Kıta Avrupa"sında ne oldu? Orada üniversiteler halen katı bir pozitivizmi ve determinizmi mi seslendiriyorlar? Farklı inanç, fikir ve ideolojilere sahip akademisyen ve öğrencileri kapı dışarı mı ediyorlar yoksa orada üniversiteler aklı, bilimi özgür düşünce ve araştırmayı bırakarak apriori olarak, görevlerinin resmi ideoloji veya Marksizm, sosyalizm, kapitalizm, pozitivizm, Hristiyanlık gibi dünya görüşlerini savunmak, entelektüel ve epistemolojik anlamda onları meşrulaştırmak olduğunu mu söylüyorlar? Öyle ya **bizim bilim adamlarımız, kendilerinin savunduğu akıl, deney, özgür düşünce olgularının aksine üniversitede görevlerinin "Kemalizm"i" savunmak olduğunu** söylüyorlar. Zira **onlara göre Kemalizm, yeryüzünde hakikatin, gerçeğin kendisidir**. Ki bu Kemalizm denilen düşünme biçiminin cumhuriyetimizin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk"le hiçbir alakası yoktur. Zira özgün yazılarının ve söylevlerinin yer aldığı "nutuk"ta böyle bir düşünce mantalitesi yok. **Bu kavram daha çok 1940"lı yıllardan sonra mantıkçı-pozitivizme prestij eden, devlet düzeyinde laikliği Tanrıyı yeryüzünden kovma harekatı olarak algılayan Sovyetik tipi laisizmi savunan, elitist, jakoben bireyler tarafından ortaya atılmış ve içeriği doldurulmaya çalışılan bir kavramdır.** Tam anlamıyla bir rekonstrüksiyondur. Zira Atatürk kendisinin milletine ve Türk Gençliğine hiçbir dogma bırakmadığını, sadece aklı ve özgür düşünceyi ölçü ve hakem olarak bıraktığını açıkça söylemiştir.

Türkiye"de bilim siyasallaşmıştır

Evet, Avrupa"da, Amerika"da, gelişmiş demokratik ülkelerde bu bilim anlayışına ve mantalitesine sahip hiçbir üniversite yoktur. Zira bilim Türkiye"deki gibi siyasallaştırılmamıştır, herkesin hangi düşünce ve inançtan olursa olsun akademik özgürlüğü vardır. Örneğin Amerika"da bırakın bir öğrenciyi bir Yahudi profesör Yale Üniversitesi"nde kipa"sı ile derse girebilir, ders anlatabilir hiçbir makam ve otorite onun bilim adamlığını sorgulayamaz, ta ki kendi inançlarını bilim adına öğrencilerine dayatmadığı sürece...Şimdi gelelim bir dönem Avrupa"ya da hakim olan pozitivist bilim anlayışına ne oldu, öyle ya kadim filozof Herakleitos"un söylediği gibi "Panta rei" her şey akar dolayısıyla köprünün altından çok sular geçti , ta 1950"lerde Amerika"da "Science is Sacred Cow": "bilim kutsal bir inektir" gibi kitaplar kaleme alınmaya başlandı. **Kıta Avrupa"sında fizik bilimlerde pozitivizme ve**

dolayısıyla determinist anlayışa darbeler vuruldu. Şimdi bu tarihsel gelişmeyi kısaca açıklayalım.

Deprem, uzmanları da 4/4'lük böründü!

Önceki gün İstanbul'da meydana gelen 4.4'lük depremi uzmanlara soruldu ve birbirinden farklı cevaplar alındı..

4.4'LÜK DEPREM UZMANLARI DA BÖLDÜ

05.10.10

Afete Hazırlık ve Deprem Eğitimi Başkanı PROF. DR. AHMET METE IŞIKARA:'Marmara'da iki noktada deprem riski yüksek'

İÜ Jeoloji Mühendisliği Öğretim Üyesi PROF. DR. ŞENER ÜŞÜMEZSOY: 'Burada büyük deprem olmayacağının kanıtı'

PROF. DR. AHMET ERCAN: 3-5 gün önceden depremi bileceğiz

İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi YRD. DOÇ. DR. OĞUZ GÜNDOĞDU: 'Deprem,hepimizi ters köşeye yatırabilir'

Kolesterol Savaşında Bilim Adamları İkiye Bölündüler

Uzmanların kimi "Bilimsellikten uzak, halk yanıtlıyor", kimi "Çok büyük bir rant var, kolesterolü ilaçla düşürmeye çalışmak anlamsız" dedi, ortalık karıştı. Kolesterol ilaçlarının gerçekten bir yararı yok mu? Türk Kardiyoloji Derneği Başkanı Oktay Ergene'nin, "Bilimsellikten uzak, halk yanıtlıyor." diyerek eleştirdiği kolesterol açıklamalarına dün Prof. Dr. Canan Efendigil Karatay, Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, Prof. Dr. Ahmet Aydın ve Uzman Biyolog Mevlüt Durmuş'tan, "Çok büyük bir rant var, kolesterolü ilaçla düşürmeye çalışmak anlamsız." cevabı geldi.

'Kolesterol ilaçları yararlı mı? Kullanılmalı mı?' tartışmaları büyüyor. Prof. Dr. Canan Efendigil Karatay'ın kolesterol ilaçlarının faydasına inanmadığını söylemesi, Türk Kardiyoloji Derneği (TKD) tarafından sert bir dille eleştirilmişti. Türk Kardiyoloji Derneği Başkanı Prof. Dr. Oktay Ergene, Prof. Dr. Mehmet Aksoy ile Prof. Dr. Bingür Sönmez'in önceki gün yaptığı açıklamalara dün Prof. Dr. Canan Efendigil Karatay, Prof. Dr. Ahmet Rasim Küçükusta, Prof. Dr. Ahmet Aydın ve Uzman Biyolog Mevlüt Durmuş karşılık verdi. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları ve Kardiyoloji

Tıp dünyası ikiye bölündü

Çok kiloluların erken ölüm riski daha az mı?...

03.01.2013

Fazla kilonun uzun yaşatabileceğini gösteren bir araştırma, uzmanlar arasında tartışmalara neden oldu.

BBC'nin, "Journal of the American Medical Association" dergisine dayandırdığı haberine göre, söz konusu araştırma, fazla kilonun, daha uzun yaşamayı sağlayabileceğini ileri sürüyor.

Araştırma çerçevesinde ABD Ulusal Sağlık İstatistikleri Merkezi'ndeki uzmanların, vücut kitle endeksiyle ölüm oranlarını karşılaştırmak için yaklaşık 2,9 milyon kişiyi içeren 97 çalışmayı incelediği bildirildi.

Araştırma vücut kitle endeksleri 25 ila 30 arasındaki fazla kilolu kişilerin, sağlıklı kiloya sahip kişilere nazaran erken ölme olasılıklarının yüzde 6 oranında az olduğunu gösterdi.

Bilim Adamları Tanrı Parçacığı'nad İkiye Bölündü!

Amsterdam - İsviçre'de kurulan CERN laboratuarında bilim insanları 'tanrı parçacığı'nın peşinde dünyanın en pahalı deneylerini gerçekleştirirken bilim insanları hem parçacığın yaygın tanımlaması hem de varlığı konusunda ikiye bölünmüş durumda.

HASTANIZA BU İLAÇLARI YAZAR MISINIZ?

tıp dünyasında, zayıflama ilaçlarından kaynaklanan şaibeli ölüm olaylarının ardından hararetli bir tartışma başladı. Türkiye'nin ünlü doktorlarından bir kısmı, "Biz asla reçetelerimize zayıflama ilacı yazmayız" derken diğer kısmı, şişmanlığın hastalık olduğunu bu nedenle ilaçsız zayıflanamayacağını savunuyor. Reçetesiz olarak eczanelerden de kolaylıkla ulaşılabilen bu ilaçların masumiyeti, mağdur olan hastaların sayısı arttıkça doktorlar arasında son günlerin en büyük polemik konusu oluyor...

Bilim dünyası ikiye bölündü

Amerika'daki araştırmalar her gün kırmızı et tüketmenin kanser riskini artırdığını gösteriyor.

Türkiye'de ise kimi doktorlar bu araştırmalara kulak asmamıza gerek olmadığını söylerken bir kısım da tam tersi görüşte. Harvard Üniversitesi'nde 100 bin kişi üzerinde yapılan ve 22 yıl süren iki önemli çalışmanın sonuçlarına göre her gün kırmızı et tüketimi kanser riskini yüzde 13, şarküteri ürünlerinin tüketimi ise yüzde 20 artırıyor. Prof. Dr. Canan Karatay'a göre ise bu araştırmanın sonuçlarına aldırmadan her gün güvenle kırmızı et tüketmemiz gerekiyor.

Bilim Dünyası Ikiye Bölündü

15 Ekim 2012

İngiliz bilim insanları küresel ısınmanın 16 yıl önce durduğunu ileri sürdü. "Artık korkacak bir şey kalmadı" diyen rapor, bilim dünyasını ikiye böldü.

O KADAR BROKOLİYİ BOŞUNA MI YEDİK?

DNA sarmalını bulduğu için Nobel Tıp Ödülü alan ABD'li Biyolog James Watson 'Brokoli ve benzeri anti-oksidan gıdaları yemek kanseri tetikliyor' dedi

Watson'ın bilim dünyasını sarsan açıklaması şöyle: 'Antioksidan etkisi nedeniyle brokoli, nar, sarımsak, ıspanak, Brüksel lahanası benzeri süper gıdaları kanserle mücadelede tavsiye ettik. Oysa bu gıdaları çok tüketmek, vücutta serbest radikalleri yok ederek kanser oluşumuna sebep oluyor'. 7'DE

İngiliz Kanser Araştırma Enstitüsü, James Watson'un iddiasını doğruladı

Bilim kilisesinin iflası

19. asrın ikinci yarısında öklitçi olmayan geometriler ortaya çıktı. Labochevsky . (1793-1856), **doğru çizgiyi değil, iki nokta arasında bir eğriyi kabul ediyordu**. Rieman ise **üçgenin iç açıları toplamının 180 dereceden fazla olduğunu söylüyordu.** Yine aynı dönemde Newtoncu paradigmanın aksine bilimsel bilgiyi mutlaklaştıran, bilim kilisesine dönüştüren pozitivizm ve onun uzantısı siyantizm(bilimi kutsallaştırmak) anlayışına karşı bilimin yapısını eleştiren felsefeler ortaya çıkmıştı. İşte bu göreli/göreceli (relativist) anlayışlar fizikçi Einstein"in (1878-1955) "özel ve genel relativite" teorilerini ortaya atmasına yol açtı. O, zaman ve mekânın rölatif olduğunu, **mutlak eş zamanlılık olmadığı**nı kabul ettirdi. Max Planck(1850-1947) 1901"de "Planck Sabitesi" denilen değişmez sayıyı keşfetti. Niels Bohr(1883-1962) 1913"te bugün de geçerli olan "atom modeli"ni çizdi. Louis de Broglie(1891-1977) dalgalar mekaniğini kurdu, **ışığın ve sesin dalga dalga yayıldığı**nı ortaya koydu. Werner Heisenberg(1901-1977) atomların iç dünyasında **"kesinsizlik"** (incertitude) olduğunu ortaya koydu. Ona göre **hareket halindeki bir elektronun yerini tam olarak tespit etsek, hızını tespit edemiyoruz, hızını tespit etsek yerini tespit edemiyoruz.** Elimizdeki cihazlar çok

mükemmel de olsa sonuç değişmez. Böylece Heisenberg **klasik fiziğin sıkı sebep-sonuç ilişkisinin burada geçerli olmadığını, olayların ihtimal bağı ile bağlı olduğunu** ortaya koydu. Böylelikle doğa bilimlerinin dayandığı **determinizm ilkesi sarsıldı.** Tabiri caizse determinizmin, dolayısıyla pozitivizmin ve onun kavramlar çerçevesinin duvarında Planck Sabitesi kadar büyük bir çatlak meydana geldi. Louis de Broglie, (madde ve ışık) Sonuç olarak doğa kanunları "zorunlu (determinist)" olmaktan çıkıp **"olumsuz (zorunsuz)"** olarak görülmeye başlanmıştır. Bunlara diğer ilimlerdeki ilerlemeleri de katmak gerekir. Mesela 1950"li yılların sonunda hücrede keşfedilen RNA, DNA denilen **bilgi yüklü parçacıklar**, biyolojiye dayanan yeni bilgi teorisi geliştirilmesine yol açtı. Peki, felsefe düzleminde ne oldu, fizik bilimlerdeki bu pozitivist çöküş elbette bilim felsefesini etkiledi. Bilindiği gibi **mantıkçı pozitivistlerin hedefleri bilimi metafizikten (dinden) temizlemek, Tanrıyı en azından yeryüzünden kovmak ve felsefeye bilimsel bir kimlik vermek idi. Ve onların ölçütü ise daha önce bahsettiğimiz gibi "doğrulamak" idi.** Bilimi ve özellikle felsefenin alanını, daraltan bu akımın çeşitli eleştirilerle yetersizliği ortaya çıktı ve dolayısıyla mantıkçı pozitivizm ve dünya görüşü etkisini kaybetti. Bunu da özellikle Karl Poper (1902-1994)"in çalışmaları sağladı. Popper "doğrulanabilirlik" ölçütüne karşı **"yanlışlanabilir" ölçütünü** seçenek olarak ileri sürdü. Ona göre hiçbir önermenin- bilimsel olsun, olmasın- doğruluğu mutlak olarak ispatlanamaz, metafizik, estetik ve etik önermeler için de doğrulayıcı deliller getirilebilir. Popper"in bu devrimci çıkışının yanında üç önemli gelişmeye işaret etmek gerekir. N.H.Hanson, geleneksel emprisizm"in temel varsayımı olan bilimin gözleme dayandığı tezine karşı çıkmıştır. Ona göre gerek bilimde, gerek günlük hayatta nesne ve olguları olduğu gibi algılayamıyoruz. Yani **gözümüze yansıyan şeyle gördüğümüz algıladığımı mutlak olarak aynı şeyler değil**dir. Örneğin suda doğru bir çubuğun eğri görünmesi gibi... Zira deney ortamı bireyi bazen yanıltabilir. Thomas Kuhn ise (1922- 1962)"de yayınladığı "Bilimsel Devrimlerin Yapısı" (The Structure Of Scientific Revolutions) adlı eseri ile bilim dünyasında yeni bir dönemin açılmasını sağladı. Normal bilimin işi... O, mantıkçı pozitivistleri ve yerleşmiş anlayışın aksine bilimin doğrusal olarak değil, aksine seyrek de olsa devrimsel atılımlarla gerçekleştiğini ilk defa açıkça ortaya koydu. Kuhn"a göre bilimsel etkinlik, iki dönemli bir süreç halinde ortaya çıkmaktadır: Normal Bilim Dönemi ve Olağanüstü Bilim Dönemi. Normal Bilim, belli bir alanda, meslek çevresinin bağlandığı bir kurum çerçevesinde yürütülen bir etkinliktir. Kuhn bağlanılan bu kurama-teoriye "paradigma" ismini verir. Normal Bilim dönemi, devrimci hamlelere kapalı olup mevcudu koruma dönemidir. Yeniliğe izin vermez tıpkı YÖK"ün baskıcı ve dogmatik bilim anlayışını korumaya çalıştığı gibi. Normal bilimin işi, yerleşik paradigmaya uymayan sonuç ve oluşumları açıklığa kavuşturmak ve onları sapkın (hetorodoks) ilan etmek, ortaya çıkan sıradan sorunları çözmektir. Yalnız sorun çözme gayreti, bilimsel atılım için değil, paradigmayı korumak ve tahakkümü, despotizmi sürdürmeye yönelik bir amaç taşır. Paradigmayı yıkıcı ve sarsıcı arayışlara yer vermez. Çünkü burada paradigma bilimsel kılıf altında "mutlak hakikatin" kendisi olarak algılanır yani bir nevi "dindir." Bu anlamda **paradigmaya bir çeşit, hâkim dünya görüşü veya inanç sistemi denebilir. Bundan dolayı bir paradigmadan diğerine geçiş, din değiştirmeye benzer, köklü bir değişimdir.** Ancak bir dönem gelir ki bilim adamlarının paradigmayı koruma çabaları yetersiz kaldığı zaman, bunalım ortaya çıkar. Tarihsel ve toplumsal gelişmeler paradigmayı çepeçevre sarmıştır. İşte bunalımdan çıkış için ortak ölçülerin yerine bireysel görüşlerin geçtiği bir dönem gelir ki bu "Olağanüstü Bilim" dönemidir. Elbette Kuhn gözlem ve deneyi inkâr etmiyor, ama göz ardı edilen bazı hakikatleri yüzeye çıkarıyor. Çünkü **tüm bilimsel teori ve paradigmalar çeşitli metafizik unsurları beraberinde taşırlar. Çevrenin sosyo-politik, sosyo-psikolojik ve tarihsel şartları altında oluştukları için peşin hükümleri (ön yargılar) bünyelerinde barındırırlar.** Kuhn"un bilim anlayışında, pozitivistlerin ve mantıkçı pozitivistlerin aksine tarih ve bilim tarihi büyük önem kazanır. Paradigma değişimlerini anlamak ancak tarihe yönelmekle mümkündür. Acaba bizim YÖK yöneticileri, rektörleri, dekanları yaşadığımız

ülkenin tarihsel ve toplumsal değerlerini ne kadar bilirler ki, Paradigmal değişimleri anlayabilsinler. Daha sonra Stephen Toulmin(D.1922) yine Paul Feyerabend(1925-1994) "Metoda Hayır" adlı bir kitap yazarak, klasik pozitivist görüşü eleştirdi. Ona göre **bilim adamının içinde yetiştiği ortam, inanç, norm, dil ve kültür boyutu göz ardı edilemez. Yani psiko, sosyal, siyasal, tarihi ve kültürel şartlardan soyutlanarak bilim yapılamaz,** bilim adamı yetişmez. **Bilim insanlığın bütün problemlerini çözme iddiasında olamaz. O, belli şartlarda, belli imkânlarda elde edilmiş akli bir bilgi insanın ortaya koyduğu bir ürün** bir etkinliktir. Bu uzun sayılabilecek anlatımdan hareketle YÖK ve onun hâkimiyetinde bulunan üniversite yöneticilerine ve öğretim üyelerine diyoruz ki, **bilim bir din değildir. Artık katı pozitivist ve determinist bilim anlayışı batıda terkedilmiştir. Bilim mutlak hakikatin kendisi değildir. Hayata bir anlam veremediği gibi değerler manzumesi de üretemez. O mutlak var olanı ortaya çıkarmaz, ancak varlık üzerinde etkinlikte bulunur ve gücü ölçüsünde hakikati açıklamaya çalışır. Ancak hakikat hiçbir zaman insan etkinliği ve zihni ile kuşatılacak bir şey değildir. Onun ezeli ve ebedi bir mahiyeti vardır. Zaman ve mekânla kayıtlı olan insan ise kendi çabası ve ürünü olan bilim yoluyla hakikati kuşatamaz. Zira insanın hakikati arama çabası kıyamete kadar devam edecektir.** Bilimin onu üreten insan zihniyle direkt bağlantılı bir mahiyeti vardır. Yani onun ölçüsü insandır. Daima bir rölativiteyi içerisinde barındırır. **İnsan ise yapısı itibarı ile külli anlamda hakikati kavrayamaz. Bundan dolayı bilimin ortaya çıkmasında, yukarıda bahsettiğimiz gibi olaylar ve olgular arasında mutlak bir zorunluluk değil, olasılık geçerlidir.** Lütfen **modern dünya görüşünden post-modern bir döneme geçilen dünyada**, artık üniversitede öğrencileri ve öğretim üyelerini inançlarından, fikirlerinden, görünüş ve kıyafetlerinden dolayı fişlemek, başörtülü kızları ikinci sınıf vatandaş, onları oluşturduğunuz kast sisteminin paryaları olarak görmek yerine, bilim üretin, Türkiye"nin küresel ölçekte büyük bir devlet olabilmesinin epistemolojik, entelektüel ve sosyo-politik temellerini oluşturabilecek araştırmaları yaptırın. Bu millet bunun için size maaş veriyor. Onların değerlerini aşağılayasınız diye değil. Dogmatik ve zihinleri felce uğratan katı ideolojik zihniyetinizi değiştirin, kampüslerde akademik özgürlüğe ve nesnelliğe, akla (ratio) önem verin.

Üniversitelerimizin durumu

Lütfen! **Üniversiteleri pozitivizmin mabetleri, kiliseleri, öğretim üyelerini buraların rahibi olan, bilimi dinin yerine geçiren, köhnemiş ve çürümeye yüz tutmuş paradigmanızdan vazgeçin.** Bırakın üniversiteler küresel düzeyde fikirlerin, inançların, teorilerin bilim anlayış ve felsefelerinin rahatça tartışıldığı, üretildiği özgür eğitim kurumlarına dönüşsün. Zira Bertrand Russel şöyle der: "Eğer bir eğitim ve öğretim kurumunda öğretmenler, bilim adamları istedikleri gibi düşünüp konuşamıyorsa, öğrenciler ve toplum onların söylediklerini reddetme yahut kabul etme özgürlüğüne sahip değilseler siz o üniversitelerden özgür ve aydın bireyler değil ancak yobaz sürüleri üretirsiniz. Artık 1940"lı yıllardan sonra üretilen çağdaş dünyada anlamını kaybeden paradigmanızı, halkın tarihsel ve toplumsal değerlerini küçümseyen mantalitenizi terk ederek akla ve gerçeğe dönün. Siz de görüyorsunuz ki, **tarih Aguste Comte"u ve Karl Marx"ı haklı çıkarmadı. Din, pozitivizmin öngördüğü determinist yasalar gereği ortadan kalkmadı. Bilakis Samuel Hungtington"un ve Alvin Toffler"in de itiraf ettikleri gibi dinler, yüzyılımıza damgasını vurdu.** Öyleyse yapılması gereken ne bilimi dinin yerine geçirmek, ne de dini bilimin yerine koymaktır. Her ikisi de farklı gerçeklik alanlarına hitap eder. Din ve insanı çevreleyen kültür "Tarihselci bilim felsefesinin "konusudur. İnsani alanda doğa bilim yöntemleri geçerli değildir. Şimdi başlık olarak attığımız sorulara cevap verelim. **Türk üniversitelerinin ne bir bilim kilisesidir sadece bilim kilisesinin zihniyeti hâkimdir o kadar** - ne de bilim felsefesinden haberi (özellikle resmi ideolojiyi dayatanların) vardır. Haberi olan birkaç mümtaz, bilim adamı hariç... Zaten onlar da

üniversiteden atılacakları korkusuyla konuşamazlar. Öyleyse üniversitelerimiz olsa olsa az gelişmiş, lise düzeyinde olan, fakat gelişmiş ülkelerde eşi benzeri olmayan, bilim adına ideolojik dogmatizmin dayatıldığı verimsiz, içinde özgür düşünce ve sanatın bulunmadığı donuk ve karanlık nekropollere (ölüler kenti) benzemektedir. Tabii ki, YÖK ve atadığı rektörler sayesinde. (Dr. Lütfü Özşahin, Milli Gazete, 02.11.2008)

Bu icatlar tamamıyla kaza eseri bulundu

Birçok icadın keşfedilmesi kimi zaman çok uzun yıllar alırken, kimileri de tesadüfen ya da bir kaza sonucu ortaya çıkabiliyor. 'HowStuffWorks' isimli internet sitesinde yer alan habere göre, işte ilginizi çekebilecek tesadüfen bulunmuş icatlar:

Anestezi: Anestezinin gerçek kaşifi itiraz etmesine rağmen, anestezinin gelişimine ve kullanımına katkıda bulunanlar ise mucidin benzer tesadüfi gözlemden esinlendiklerini belirtiyorlar. Crawford Long, William Morton, Charles Jackson and Horace Wells gibi bazı bilim adamları bazı vakalarda eter ve azot oksitin (gülme gazı) insanlarda ağrıyı önlediğini fark ettiler. 1800'lü yıllarda, bu bileşenlerin hem eğlenme hem de oyalanmak için solunması çok modaydı. Anestezinin kaşifleri, gülme partileri veya eter eğlencesi olarak isimlendirilen bu eğlencelere katılıp bu bileşenlerin insanların acıyı algılamalarını nasıl etkilediği konusunda çok şey öğrendiler. Bu bileşenlerin tesadüfi keşfi acıyı önlemek için tıp alanında da kullanılmaya başladı. 1844 yılında Horace Wells bir sergiye katıldı ve bir katılımcının gülme gazının etkisinde bacağını yaralamasına şahit oldu. Bacağı kanayan adam Wells'e hiç acı hissetmediğini söyledi. Bu tesadüfi keşiften sonra Wells dişini çekerken bu bileşeni anestezik olarak kullandı.

Penisilin: İskoç bakteriyolog Alexander Fleming, laboraturındaki kaza sonucu penisilini keşfetti. Mucidin laboratuarı hep dağınık oluyordu. 1928 yılında 2 haftalık yolculuktan döndükten sonra, Fleming dağılmış çeşitli deneyleri düzenlerken ilginç bir mantar kolonisi keşfetti. Mantarlar "Staphylococcus aureus" bakterisi tarafından sarılmış kaplarda yetişmişlerdi. Fakat bu mantarlar, zararlı olmaya potansiyeli olan bakterileri yıkıyordu. Başka bir ifadeyle, mantarlar zararlı hücreleri yok ediyordu. Bunun önemini hemen kavrayan Fleming bir yıl sonra (1929'da) Penisilin adını verdiği keşfini duyurdu. Ancak Fleming'in bu keşfi tedavi için kullanılmadı. Yaklaşık 13 yıl sonra Howard Florey, Norman Heatley ve Andrew Moyer penisilininin geliştirilip etkili bir hale getirilmesini sağladılar.

Cırt cırt: Pıtrak (dulavratotu) bitkisini duydunuz mu? Elektrik mühendisi olan George de Mestral, İsviçre dağlarında köpeğiyle gezerken dulavratotunun köpeğin tüylerine ve elbiselerine yapıştığını görür. Mikroskopla bu iş nasıl oluyor diye inceleme yapar ve bitkinin üzerinde sayısız kanca görür. 1955 yılında, De Mestral kazara bulduğunu icadını mükemmelleştirmek için naylon üzerinde deneme yapmaya karar verir ve günümüzde kullandığımız cırt cırtı icat eder.

Kalp pili: Mühendis Wilson Greatbatch, 1958 yılında Cornell Üniversitesi'nde kalp seslerini kaydeden bir cihaz üzerinde çalışıyordu. Yaptığı cihazdan yanlış parçayı çıkaran Wilson gerekli enerjiyi cihaza verdiğinde, icadı normal bir kalp gibi çalışmaya başlamıştı. Yeni cihazını 1960 yılında bir insanın kalbine yerleştirmeden önce hayvanlar üzerinde denedi ve ince ayarlarını yaptı.

Mikrodalga fırın: İkinci Dünya Savaşı sırasında bilim adamı olan Percy Spencer, Raytheon Şirketi'nde bir laboratuarı ziyaret etti. Bir cihazın önünde dururken ilginç bir şey fark etti. Spencer'ın cihazın yanındaki cebinde bulunan şeker yumuşamıştı, diğer cebindeki ise

yumuşamamıştı. Bunu fark eden Spencer daha sonra mısır taneleri denedi ve onların patladığını gördü. Böylece 1945 yılında mikrodalga fırını keşfetmiş oldu.

Sakarin: İlk yapay tatlandırıcılardan biri olan sakarinin nasıl keşfedildiğini biliyor musunuz? John Hopkins üniversitesi'nde bulunan Ira Remsen Laboratuarı'nda çalışan Constantine Fahlberg bazı kimyasalları sentezlerken 1879 yılında tesadüfen buldu. Bilim adamı, farkında olmadan ellerinde kalan maddeyi evine getirdi. Evde yemek yerken, ekmeğine şeker eklememesine rağmen ekmeğin tadının biraz tatlı olduğu fark etti. Noktaları bir araya getiren Fahlberg, tatlılığın laboratuarında üzerinde çalıştığı maddeden geldiğini anladı. Bu ilginç, şekerli madde üzerinde daha fazla test yaptıktan sonra, Fahlberg kendi başına sakarinin patentini aldı.

Dinamit: İsveçli kimyager ve mühendis olan Alfred Nobel patlayıcılarla uğraşmanın işi olmayanlara göre olmadığını öğrendi. Nitrogliserini dengeleme çabalarında, Nobel ve laboratuar çalışanları birkaç kaza geçirdi. Stockholm'deki bir patlamada Nobel'in küçük kardeşi ve birkaç kişi daha 1864 yılında öldü. Bu kaza onu patlayıcı maddeleri daha güvenilir bir şekilde saklamak için bir çözüm bulmaya sevketti. Nitrogliserinin kararsız olduğunu bilen Nobel, sürekli olarak patlayıcıları patlatmak ve depolamak için çeşitli yöntemleri test etti. Nitrogliserini taşırken kutulardan biri kazayla kırıldı, sızıntı oldu. Kizelgur isimli toprağın sıvıyı mükemmel bir şekilde absorbe ettiğini fark etti. Kizelgur toz haline getirilip nitrogliserinle karıştırılınca kazara patlaması önleniyordu. 1867 yılında dinamitin patentini aldı.

Mısır gevreği: 1894 yılında Dr. John Harvey Kellogg, bu karışımı Michigan'daki bir sanatoryumda, sıkı bir vejataryen rejim uyguladıkları hastalara da verdiler. Bu mısır karışımının mısır gevreği haline gelmesi ise Dr. Kellogg ve ağabeyi Will Keith Kellogg'un sanatoryumda işlem sırasında, pişirdikleri mısırın yanlışlıkla preslenmesi sonucu oldu. Bu yeni şeklin tutacağını düşünen Kellogg kardeşler küçük bir bütçe ile üretime geçmeye, mısır hamurunu silindirlerden geçirip kurutarak gevrek haline getirmeye karar vermişler. 14 Nisan 1894 tarihinde ilk üretimi gerçekleştirip hastalarına vermeye başlamışlar ve 31 Mayısta "Granose" ismi ile ürünün patentini almışlar. Şeker ve süt ile karıştırılan bu gevrek hastalar arasında çok popüler olmuş. Bunun üzerine Kellogg kardeşler diğer tahıllarla da aynı sistemi denemeye başlamışlar. 1906 yılında Kellogg firmasını kurarak ürünü pazarlamaya başladılar. (T24, 25 Mayıs 2012; Milliyet, 05.09.2012)

Tüm bunlara kafaya düşen elma ile yerçekimi kanununun (Isaac Newton); hamamda batmayan tasl ile suyun kaldırma kuvvetinin bulunmasını (Arşimet) da ekler bir de Biyomimetik; yaratılanları taklit ile yeni bilimsel icatlar bulma ilmini eklersek aslında bilimin aynı zamanda "İlham" ve kopyalama yöntemi ile de ilerlediğini rahatlıkla iddia edebiliriz.

Bana ne illa da bilim diyenlere; **Bilim kanıtladı! İslam en doğrusu.**

Bilimsel yönden de İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu kanıtlandı. İslam'ın en mükemmel ve doğru din olduğu "moleküler" olarak saptandı! Japon bilim adamının yaptığı araştırmalara göre Kur'an okurken veya hoca ezan okurken, sudaki moleküller meydana gelen titreşimle mükemmel bir dizilime ulaşıyor. İnsan vücudunun yüzde 70'i de sudan oluştuğu için İslam dünyadaki en doğru din oluyor. (Mynet, 16 Ağustos 2009) Bu konuda ayrıca " İslami emirler ve hümanizm." adlı yazımıza bakılabilir.

Bile bile lades olanlar

Tuncel Kurtiz: Ben komünistim, yanılan bilimden yanayım

İSTANBUL - Yılmaz Güney'in ayrılmaz yol arkadaşı. 76 yaşında bir komünist. Sürü, Hamo Ağa, Duvar, Umut gibi sayısız filmde oynadı. Yılmaz Güney'siz geçen yıllara üzülüyor. "Ben komünistim ve yanılan bilimden yanayım" diyor Tuncel Kurtiz. 52 yıldır sanat yapan Kurtiz, yönetmen Zeki Demirkubuz'u Yılmaz Güney'in takipçisi olarak görüyor.

Ben her şeyi biliyorum diyemem hiç bir zaman. Ben politik tiyatroyu biliyorum, böyle yapılması lazım da diyemem. Çünkü ben, arayan bir insanım. Kendi yanlışlarımdan yola çıkmak isterim. Çünkü doğru dedikleri şey hep yanlış çıkmıştır. Ben yanılan bilimden yanayım. Bilim hep yanılmıştır ama ondan sonra doğrudur demiştir.

16 Kasım 2010

Bebeklere, hamilelere Mozart dinletmek medeniyet göstergesi sayılırdı, o da gerçek değilmiş!

Mozart, zeki yapmıyormuş

Avusturyalı bilim adamlarının 1993'te yaptığı bir araştırmada ünlü besteci Wolfgang Amadeus Mozart'ın (1756-1791) eserlerini dinlemenin zekayı artırdığı iddia edilmişti. Viyana Üniversitesi Psikoloji Fakültesi'nden bilim adamları farklı ülkelerde "Mozart etkisi" konusunda yapılan 40'dan fazla araştırmayı değerlendirdi. Sonuç, Mozart dinlemenin herhangi bir müzik dinlemekten bir farkı yok.

Posta:11.05.2010

İlle dinleticem diyosanız, buyrun!

SAĞLIK YAZI DİZİSİ-3: HAYATTAN KALBE

'Ney dinlemek kalp sağlığına iyi geliyor'

Prof. Murat Tuzcu: "Kalp ameliyatına girmeden hastaya CD veriyoruz. Saz semaileri ve ney sesinin kalbe yararlı olduğunu düşünüyorum." **Ceyda ERENOĞLU/21'de**

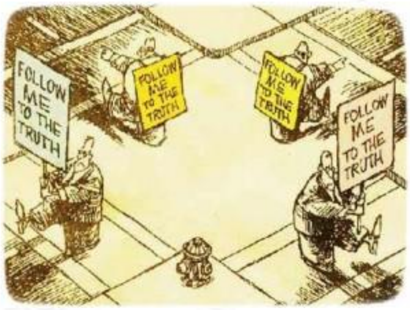

İslam ve akıl, bilim, sınırları

İslam vahyi inancın akla dayandırılmasını istiyor; yani Allah, vahyinde (Kitabında) öyle dediği için değil, aklın da aynı sonuca ulaştığı için inanılmasını istiyor. Akıl ile çelişmek başkadır; bir konunun, aklın bilme alanına girmesi başkadır. Bir mümin ruha inandığı zaman aklı ile ters düşmez, onun yeterli olamadığı bir alanda başka bir kaynaktan bilgi edinmiş ve buna inanmış olur. İslam inancını anlatan kitaplarda bilginin kaynağı 5 duyu organı, vahiy ve akıl. Yine İslam düşüncesinde kural haline gelmiş olan bir ifade vardır: "Sahih (kaynağına; yani Allah'a ve peygambere ait olduğu kesin bulunan) vahiy ile apaçık ve kesin akıl hükümleri arasında çelişme olmaz. Eğer böyle bir görüntü varsa önce araştırma yapılır; nakil (vahiy ile gelen bilgi) sahih, aklın bilgi ve hükmü de açık ve kesin ise vahiy (âyet ve hadis) tevil edilir; yani yorumlanır, ilâhî maksadın ilk bakışta ve sözün sözlük manasından anlaşılan olmadığına, ortada mecazi, temsili bir anlatımın bulunduğuna hükmedilir. İslam başka dinlerde bulunmayan ölçüde ictihada yer vermiştir. İctihad, vahyi anlama, yorumlama, açıklanmamış konuları açıklananlara kıyas ederek sonuca varma ve neyin, nerede, ne zaman faydalı veya zararlı olduğunu objektif ölçütlere, dinin genel amaçlarına göre belirleme, buna göre vahyin, amacına uygun olarak uygulanmasını bir manada akıl ile kontrol etme şeklinde yürütülür. Şu halde ictihad, akıl ile vahyin birlikte devrede oldukları bir beşeri faaliyettir. "Bilhassa ruhsal hayatımızla pek derin bir sûrette ilgisi olan birçok meseleler vardır ki, anlayabildiğimize göre insan aklının kudreti şimdiki tertibinden başka bir tertip kazanmadıkça, o akıl için bu meselelerin halli mümkün olmayacaktır." (B. Russel, Felsefe Meseleleri, Çev. A. Adnan Adıvar, s. 213) "Demek ki insan Rönesans'tan beri beş duyunun hudutları içine hapsedilmiştir. Bugün inkâr edilmesi imkânsız birçok telepati vakalarını biliyoruz." (Dr. A. Carrel, İnsanlar Uyanın, Çev. Leylâ Yazıoğlu, s. 105) "Gözlemlerin toplam sonucu olan bilim, hiç bir şekilde evrenin açıklaması değildir; sadece Valery'nin deyimiyle: 'Başarı sağlamış bir yöntemler bütününden ibarettir' Bu yöntemler hiç başarı da sağlamayabilirdi. Eğer şu anda elimden şu kitabı bırakırsam ve yere düşecek yerde tavana doğru yükselirse çok şaşardım, ama bu, bilimi altüst etmezdi. Olsa olsa, bu fenomeni de içine alan daha karışık bir yasa aramaya koyulurdum." (A. Maurois, Yaşama Sanatı, Çev. Nihal Önol, s. 20, 22, 23) "Zaman ve mekân hakkındaki eski Newtoncu telâkkiye göre, dünyanın mekân içinde bir hıza sahip olacağı neticesine (istidlâl) yol açıyordu. Tecrübeler hadisenin böyle olmadığını gösterdi ve fizikçiler zaman ve mekâna ait ilmî telakkileri izafiyet teorisine yol açacak şekilde kökten değiştirmek zorunda kaldılar. Bir inanç sisteminin tahkike elverişli olmayışı onun ehemmiyetsiz olduğunu göstermez. İnsanı son derece ilgilendirmesi bakımından önemli olan pek çok meseleler vardır ki bunlar normal vasıtalarla, hatta belki hiçbir şekilde tahkik edilemez." (K. Boulding, Yirminci Asrın Mânâsı, s. 45, 47, 54, 69) "İlim adamının dediği, düşündüğü, inandığı her şeyin mutlaka ilim olması şart değildir. İlim adamının dünya hakkındaki umumi intibaının ancak bir kısmı ilimdir. Bu kısım aklımızın tenkitçi, karşılaştırıcı ve düzenleyici fonksiyonunun bir neticesidir." (Aliya İzzet, Doğu ve Batı Arasında İslam, s. 193) "Akılcılık (rasyonalizm) kilisenin dogmatizminden hiç de geri kalmayan kendi dogmatizmini tesis etti. Din ve bilimin yetenekleri karıştırılmamalıdır. Din hayatın gayesi ile ilgili sorulara cevap sunar, bilim ise hayatı ve tabiatı birer fenomen olarak inceler. Ne bilim hayatın gayesi ile ilgili soruları cevaplandırabilir, ne de din tabiat kanunlarını tarif edebilir.

Mutlak bilgiyi sunuyormuş gibi gösteren bilim inkar ve nihilizmle sonuçlanır. Faust'taki giriş monoloğunu hatırlayalım." (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s.121, 219) "1994-98 yılları arasında Uluslararası Sosyoloji Derneği'nin başkanlığını yapan ve "dünya sistemleri analizi" diye bilinen anlayış konusunda önemli eserler veren, mevcut kapitalizm analizlerine geniş bir bakış açısı ve tarihsellik boyutu getiren Immanuel Wallerstein: Bilgi her zaman bir arayış olarak kalacak, hiçbir zaman bir varış noktası olmayacaktır. Newtoncu bilim her şeyi açıklayan basit temel formüller olduğunu varsayıyordu. Karmaşık çalışmaları bu tür formüllerin en iyi olasılıkla kısmi olabileceğini ve hiçbir zaman geleceği değil, olsa olsa geçmişi açıklayabileceğini ileri sürer. Fiziksel bilimciler ve matematikçiler artık bize kendi alanlarındaki hakikatin karmaşık, belirlenmemiş ve bir zaman okuna bağlı olduğunu söylüyorlarsa bu sosyal bilimciler için ne anlam taşır?" (Aliya, Özgürlüğe Kaçışım, s. 230-231) Kaynak: Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 31.12.2017; 04-5.01.2018

Modernistlere ve bilimi kutsayanlara sayın Prof Yusuf Kaplan'dan hatırlatmalar: "Son zamanlarda, Batı'da bile çoktan terk edilen akılcılık projesini İslam dünyasına "satmaya" çalışan tipler türedi. "Dini hurafelerden temizleyeceğiz" diyerek, sığ bir akılcılık, kör bir bilimcilik gibi çağdaş hurafeler üretiyorlar! Kur'an'ı, akılcılıkla, bilimcilikle yorumlamaya çalışıyorlar! Dini, ruhsuzlaştırıyorlar! Din, aklı da, bilimi de aşan bir anlam ve ruh dünyasına sahiptir. Aklı, bilimi, çağı, eksene alarak Kur'an'ı yorumlayan kişiler, aklı, bilimi, çağı Kur'an'ın önüne geçirdiklerini, dolayısıyla aklı da, bilimi de, çağı da kutsadıklarını göremeyecek kadar hem zihnî felçleşme yaşıyorlar hem de çağdaş düşüncenin, dünyayı yaşanamaz bir yere dönüştürdüğünü söyleyerek modern akılcılığı kıyasıya tartıştığı ve aştığı yakıcı gerçeğini göz ardı ediyorlar ya da bilmiyorlar bile! Bu nasıl bir eziklik psikolojisidir böyle, inanması zor gerçekten! Akıl, bilgiye götürür, bilgeliğe değil. Kuru bilgi, ruhsuzdur; felâkete sürükler insanlığı -bugün iliklerimize kadar yaşadığımız gibi son bir asırdır.. İşin ürpertici yanı şu: Batı'da pozitivizmin çoktan aşıldığı, tarihselciliğin kıyasıya tartışıldığı, modern akılcılığın seküler, kapitalist zorbalık ve hegemonya biçimlerini aklamaktan, hayatı çölleştirmekten ve cehenneme çevirmekten başka bir işe yaramadığı yakıcı gerçeğinin bütün düşünürler tarafından kabul edildiği bir zaman diliminde, Türkiye'de pozitivizmin ve tarihselciliğin kutsanması, Nietzsche'nin sarsıcı ifadesiyle "bilim kilisesinin rahipleri"nin bize her Allah'ın günü televizyonlardan, medyalardan seküler vaazlar vermesi, insanların bu sığ ve acınası kişileri ağzı açık dinlemeleri hem sığlığın işaretidir hem de eziklik psikolojisinin ve çıkmaz sokaklara sürüklendiğimizin." (Kaplan, Yeni Şafak, 14.10.2018)

Bu konuyu ayrıca 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızda da ele aldık.

YAŞAYAN

Bilim insanı iklim değişikliğiyle savaşmak için insan eti yemeyi öneriyor

9 Eylül 2019, Cuma | 12:52 | Güncel·leştirilmiş

İsveçli davranış bilimci Magnus Söderlund

Dinsiz bir pozitivist bilim adamından ancak yamyam olur!

Sonuç

2000'li yıllardan itibaren yeni (militan) ateizm ortaya çıktı. Onlara göre bilim hayatın her alanını, ahlak dahil açıklamaya yeterlidir. Halbuki bilim ancak, deneyle, ölçülerle cevaplanabilecek sorulara cevap verebilir. Ama deneylere kapalı, bilimin açıklamayı hedeflemediği alanlarda vardır ve tarihten sanata, felsefeden dine dek bu geniş alan uzanır!

Aslında bu kişiler bilim adamı değil, 'bilimci'dirler. Bilimin söz sahibi olamayacağı, otoritesini aşan alanlarda konuştuğunu ileri süren bu kişiler aslında, kendi ideolojilerini bilime konuşturma çabasındadırlar. Bir bilim adamı kendi alanında uzman olabilir ama din hakkında konuşurken bilimsel ve nesnel yaklaşmak yerine ideolojik yaklaşarak ve de bilimi de kullanarak sübjektif yorumlara yapabilir ki, bilimci militan ateistlerin yaptığı da budur! Bilimci ateistler, kendi ideolojilerini bilime söyletmeye çalışırken aslında bilime hizmet etmemekte, aksine bilime kötülük etmektedirler. Çünkü kendi iddiaları çürütüldükçe, insanlar bilimden soğumakta, bilimden uzak kalmaktadırlar. Halbuki bilim bir Müslüman için Allah'ın evreni yaratma dilini keşfetme aracıdır. Yani Müslüman'ın bilimle uğraşması, dini bir görevdir ki, evreni araştırmayı tavsiye eden, buna yönlendiren birçok nasta bulunmaktadır. Bu ateistlerin iddialarından biri de dinin dogma olduğu, bilimin ise olmadığı şeklindedir. Ama bilimde de önce dogma, ispatlanamamış bir ön inanış vardır, zamanla yapılan deney, bilimsel ölçülerle o inanılan şey ispat edilmeye çalışılır ve ispat edildiği anda da, dogmaya yani sorgulanamaz hale dönüşür. Dindarlar da sorgulayarak (tahkiki iman) iman ederler. Bilim tarihi de, dindar hatta din adamı olan bilim adamları ile doludur. Bilim bize bir insanın ne kadar acı çektiğini söyler ama, insanlara acı çektirmemek gerektiğini söylemez! Bilim atom parçalayabilir, uzaya bile mekik yollayabilir ama bu, bilimin iki tane dünya savaşının çıkmasına engel olamamıştır. Aydınlanma dönemini yaşamış, bilimde en önde giden ülkeler, dünyada eşi görülmemiş katliamların yaşandığı yerler olmuşlardır. Dünyayı sömürmüşler, insanları bedenen, zihnen köleleştirmişlerdir. Dinden uzak, hatta ateist olan komünist ülkelerin tarihine, insani değerlere, hukuka yaklaşımlarına baktığımızda, dinden uzak bu toplumların neden olduğu savaş ve katliamların sonuçları, din karşıtı bilimcileri düşündürmesi gerekmez mi? Bir komünist ölünce (Küba) yerine kardeşini, diğeri (Kuzey Kore) oğlunu bırakmıştır. Komünist Çin'in (!) kapitalizmin merkezine dönüşmesi de ayrı bir çelişkidir! Bilim tek bilgi kaynağı mıdır? Bu, bilimsel değil felsefi bir iddiadır. Bilimin de sınırları vardır. Tıpkı aklın sınırları olduğu gibi. Bilimin cevap veremeyeceği sorular vardır. Adam öldürmek kötü müdür? Bu, hukuk ve ahlakın alanıdır. Ahlakla ilgili konularda bilim söz sahibi olamaz. Aksine bilim, hukuk gibi konular ahlaka dayanmaktadır! Bilimsel araştırmaların etik kurulları neden vardır? Hangi sanat daha üstündür? Güzellik, estetik nedir? Sanat, tiyatro gibi alanlar da bilimin ilgi alanları değildir. Şiir, ne kadar bilimseldir? Vicdan kaynaklı eylemleri bilim ne kadar açıklayabilir? Felsefe ne kadar bilimsel metot ve deneyle alakalıdır? Bilim, “hayatın anlamı, neden oluş var, ölüm sonrası?” gibi sorulara cevap veremez. "Bir konunun aklı aşması ile akıldışı olmasının aynı şey olmadığını unutmamak gerekir. Hakikati bilimle sınırlandırmanın, bilimin emrettiği bir netice olmadığını, böyle bir yaklaşımın bir ideoloji olduğunu unutmamak gerekir. Bilim adamı, kendi metotları ile yakalayamadığı hakikatleri yok saymaktadır. Evreni tanıma faaliyeti, yaratıcıyı tanımaya vesile olduğu için de, teist inanca sahip olanlar için bir motivasyon kaynağı olabilmektedir." (Erol Çetin, Deizm Eleştirisi ve Yapılması Gerekenler, s. 68)

Kısaca bilim adamı geçinen bilimci ateist militanlar, hem bilime hem insanlığa büyük zarar vermektedirler. Her ilmin alanı, sınırı vardır. İslam, her birini kendi alanında ve bir bütün oluşturacak şekilde ele alır, Müslümanları bu şekilde çalışmaya yönlendirir!

Akraba evliliği

Nisa, 23-24. ayetlerde yasak olan evlilikler belirtilmiş ve 'Bunun dışında kalanlarla evlenmemiz helaldir' buyurulmuştur. Dolayısı ile kuzenler yani hala-teyze, amca-dayı çocukları evlenmek caizdir.

Akraba evliliği sakat doğumlara sebep oluyorsa İslâm akraba evliliğine neden izin vermiştir? Sakat doğuma akraba evliliği değil, hastalık (kan uyuşmazlığı, ırsî hastalıklar) neden olur. Yani her akraba evliliği sakat doğuma neden olmaz, sakat doğuma neden olan hastalıklardır, ırsî hastalık akrabada olsun veya olmasın fark etmez, sakat doğuma neden olabilir. Akraba olmazsa bile, hastalık nedeni taşıyan her insan sakat doğuma neden olabilir. Ama akraba olduğu halde hastalık etkeni taşımayan insan sakat doğuma neden olmaz. O halde yasak olan hastalık nedenleridir, akraba evliliği değil!

Akıl sahibi her insanın fark edeceği ve bakanların da gayet açık ve net şekilde görebileceği gibi ayette illa da akraba ile evleneceksiniz diye bir kayıt yoktur. Böyle bir kayıt olmadığı gibi evlenmeyin diye bir kayıtta yoktur. Zaten her akraba evliliği de sakat doğma neden olmaz! İlginçtir "Kanal 7" adlı TV kanalında (15.02.2001 Tarihinde) Türkiye'deki bir köyden haber yapılır: Tüm köy akrabadır ve hiç saat doğum yoktur! Bir sakat doğum vardır, o da, dışarıdan bir kızla evlenen çiftin çocuğudur!

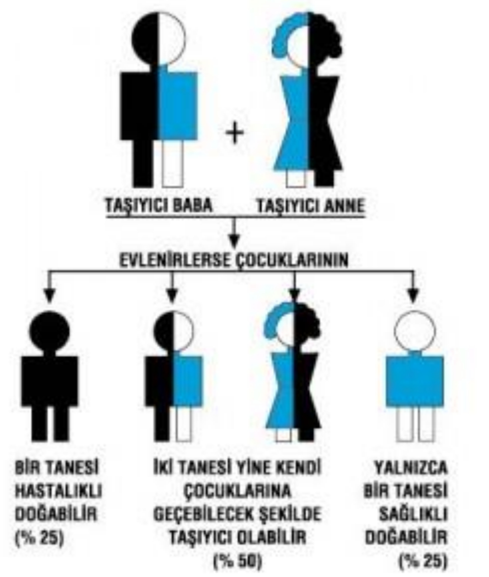

Akraba evliliğine karşı olanlar "Bu tür evliliklerin çağdaş hukukta da meşru olduğunu bilmiyorlar." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 37) İslam, akrabalar ile evliliği emretmemiş ama yasaklamamıştır da! (Ahzab, 50) Tıp ilmi de akrabalar arası evliliği yasaklamamıştır! Mesele, akrabalar içinde soya çeken bir hastalık olduğu olup olmamasıdır. Bu varsa, akraba evliliği sonucunda doğacak çocukların bu hastalığa yakalanma riski katlanır. Ama ailede herhangi bir hastalık yoksa akraba evliliğinde bir sakınca yoktur ve aksine sakat doğum ihtimali de katlanarak azalır!

Olayın sağlık boyutundan daha çok ideolojik ve ekonomik boyutunun olduğunu da göz ardı etmemek gerekir. Çocuklarda büyüme gerilikleri, zeka geriliği, eklemlerde gelişme bozuklukları, erken doğum hatta ölü doğumda 'alkolün etkisi daha fazladır.' Esas üzerinde durması gereken tehlike budur, çünkü toplumda oldukça yaygın kullanılmakta ve devletler

tarafından da üretilmekte, çeşitli filmlerde ise özendirilmektedir. Ayrıca dikkat edilmesi ve tedbir alınması icap eden bir başka husussta, genler üzerinde mutasyon yapıcı, zararlı tesiri olan 'yapay ve hormonlu yiyecekler' ile 'radyasyon'dur. Eğer mesele gerçekten sakat doğumlar ise, öncelikle bunlar üzerine durulması gerekir. (Doçent Doktor Lütfullah Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 63) Yakın akraba evliliği genetik bakımdan da, hele toplumda genel bir gen kirlenmesinin söz konusu olduğu günümüzde, diğer evliliklerden daha riskli değildir. Yabancılar arası evlilikten sıhhatli bir çocuk doğar gibi bir garanti de yoktur. (Doçent Doktor Lütfullah Cebeci, Yakın akraba evliliği ve genetik, s. 72)

Ama nedense bu konu, Yahudilerde yaygın olan kendi ırkları arasından evlenme üzerinden İslam'ı da kapsayacak şekilde eleştiri konusu olmaktadır. Halbuki İslam'da ırkçılık değil ümmetçilik hakimdir ve her yönü ile evrensel bir dindir!

EurekAlert! AAAS

HOME NEWS RELEASES MULTIMEDIA MEETINGS

NEWS RELEASE 25-APR-2012

Why not marry your cousin? Millions do

Laws against cousin marriage aren't supported by science, says new book

Book Announcement

NATIONAL EVOLUTIONARY SYNTHESIS CENTER (NESCENT)

Print Email App

Durham, NC — The health risks of marrying a cousin have been grossly overstated, says a new book.

A better understanding of the health effects of cousin marriage could mean more appropriate marriage laws and better medical care for cousin couples and their children.

In 'Consanguinity in Context,' author and medical geneticist Alan H. Bittles of Murdoch University in Australia examines common misconceptions about cousin marriage from legal, cultural, religious and medical perspectives.

IMAGE: MEDICAL GENETICIST ALAN H. BITTLES IS THE AUTHOR OF A NEW BOOK THAT EXAMINES COMMON MISCONCEPTIONS ABOUT COUSIN MARRIAGE. view more ›

Ömrünün 40 yılını akraba evliliklerindeki genetik değişimleri araştırmaya adamış olan Dr. Alan H. Bittles, 2012 yılında Cambridge Üniversitesi yayınlarında bir kitap yayınlar ve kitabında akraba evliliğinin kısa vadede genetik hastalık riskini bir miktar artırmasına rağmen insanlık için yararlı olduğunu ve bu konunun tabu haline gelmiş bir abartı olduğunu ileri sürer. (Bittles AH. Consanguinity in context: Cambridge University Press; 2012; https://www.eurekalert.org/pub_releases/2012-04/nesc-wnm042512.php)

Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir

Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur *

Kul olan her türlü teb'a olmaktan da kurtulur.

Gerçek kul olanın Allah'tan başka kimse önünde başı eğilmez

Ülkemizin seküler kesimi 'kul olmakla vatandaş olmayı' birbirine alternatif olarak sunmak konusunda ısrarcıdırlar. Bu seküler kesimin anlamamakta ısrar ettiği bir gerçeği, Almanya'dan

göç eden zengin bir yahudi ailenin çocuğu iken Müslüman olan ABD'li Margaret (Peggy) Marcus (Meryem Cemile) bakın nasıl ifade etmektedir: "İslam insanı kula kulluktan kurtarıp ebedi özgürlüğe kavuşturur. İslam kendine has bir toplum için özgün bir takım esaslar ortaya koyar ve her türlü hayati esasları kendi düzenler." (Meryem Cemile, İslam ve Oryantalizm, s. 13) İngiliz yazar ve diplomat olan Eaton da 'kul' olmanın önemini kavramıştır. "Hz Muhammed'in güzel adlarının birincisi elçi ya da peygamber değil, 'Kul'dur." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 115) "Kulluk gerçek anlamda özgürlüğe kavuşmaktır." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 55)

"Allah'a inanmanın en büyük etkisi, diğer insanların önünde eğilmememiz gerektiğini öğretmesidir. Başarıyı kendime atfetmek yerine, bunun Allah'ın iradesinden kaynaklandığını, dolayısıyla kibir yerine alçakgönüllülüğü öğrendim. Allah'ın isteğine teslim olursan, iç huzura sahip olursun. Kur'an, Müslümanları aşırılıkçı değil "orta yol" olarak adlandırıyor." (Pakistan Başbakanı Imran Khan ile röportajdan, Arabnews, 25 Mayıs 2019) "İslam bağımsızlıktır. İslam, kendi şahsi menfaatleri için insanları köleleştiren azgınların tahakkümünden kurtulmaktır." (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 25)

"İnsan hakları insan merkezlidir; kul hakları ise Allah merkezlidir. İnsan hakları dardır; kul hakları ise geniştir. Gıybet etmek insan hakkı ihlali değil ama bir kul hakkı ihlalidir. İnsan hakları teoriktir; kul hakları ise pratiktir. Bugün çıplak olmak, zina etmek, eşcinselliği tercih etmek artık insan haklarından sayılıyor." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yeni Şafak, 1.08.2023)

Zaten "İnsanın kulluk etmeye de ihtiyacı vardır. İnsan için bu bir zarurettir." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 138) "İbadet, bizi biz yapan şeydir. Allah'a kulluk etmeyen, başka şeye kulluk eder." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 409) "İlah hayatı yönetmelidir. Yoksa insan nefsini ilah edinir ve nefsinin isteklerini doğru yanlış demeden yerine getirmeye başlar." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 153) "Eğer Tanrıya ibadet etmezsek, başka tanrılara ibadet etmemiz kaçınılmaz olur. Arzularımızın kölesi oluruz. Bizim birçok efendimiz olur ve her biri bizden bir şey ister." (Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 68)

"Ben bir kul'um, teb'a değil, herkes eşit rabbimin huzurunda. Zengin-fakir, Avrupalı-Asyalı, Zenci- Kızılderili, şehirli-köylü, patron-işçi... Üstün olan sadece Allah'tır, kul olan vatandaşlar arasında ise üstünlük sadece 'takva' sahibi olanlardadır, yaratılan kullar içinde insani vasıfları en iyi temsil eden örnek şahsiyetlerdedir. Herkes tarağın dişleri gibi eşittir benim dünyamda. (Firdevs, IV/301) Bu sloganik, şekilci, ütopik bir özgürlük değildir, imanımın bir gereği, yaşam tarzımın sonucudur. Vatandaş, birey gibi kavramlarla uyutulup, içi boş terimlerin ardından sürüklenmem ben. Sadece seçim zamanı hatırlanıp, en az 100 yıldır üzerinden siyaset yapılan, araç olarak kullanılıp, değer veriyor gibi gösterilip sömürülen biri olmam ben. Adına hüküm sürülüp, kendisi sömürülen, hor görülen, ezilen, sürü yeri konan, düşünme ve karar verme yeteneği elinden alınan, maddi manevi yetkilerini belli zümrelere kaptıranlardan asla olmam ben. Muhatabım bakan, paşa, patron, müdür de olsa da benim gibi kul olduğunu bilirim. Kim olursa olsun Allah'ın yarattığıdır, kendisine saygı gösterir ama asla kulun kulu olmam, önünde eğilmem, kıvırmam, yalakalık yapmam, korkmam! Çünkü herkes kuldur benim gözümde; biriz, aynıyız, eşitiz, hürüz, kardeşiz, emanetçiyiz. Önünde tek eğileceğim, Yaradan'dır benim. Geri kalanlar sadece kul'dur, benim gibi. Vatandaş bırakın bakanı, cumhurbaşkanını "vekiline" ulaşmak için araya vasıtalar koyarken, kul olan benim vasıtaya ihtiyacım asla yoktur! Ben bir kul'um; yaratılan ve eşrefi mahlûkat olanım ben. Tüm insanlar ya atam Adem'den fıtraten kardeşim ya da dinim İslam'dan dolayı din kardeşimdir. Aramızda üstünlük yarışı yoktur. Mal sahibi de sadece emanetçidir, sağlıklı olanda, genç olanda. Hepimiz aynı gemide aynı yere yolculuk ederiz. Tek üstün vardır, kulların Hâlik'i, Azze ve celle olan Allah! Bizde üstünlük kıstası para, güç, siyaset, makam değildir. Çünkü ben kul'um. Pragmatist, egoist, bencil birey değilim ben, türlü yöntemlerle fikri, aklı, düşüncesi sömürülen vatandaş değilim. Her biri bir

alem olan kullar içinde eşit ama her biri iyilikte yarışanlardanım ben! Çünkü bir kul'um ben, Hamdolsun!”

“Yurttaş, vatandaş, birey olmak sadece slogan, sadece bir sıfat! Ezilen de, sömürülende onlardır. Vergisi alınan, askere çağrılan, beş yılda bir oy kullanan, adına kanunlar çıkarılan, idamlar, ihtilaller yapılan, cinayetler işlenen, enformasyon ile yönlendirilen, basmakalıp kavramlarla uyutulan, asla kendine verilen sözler tutulmayandır onlar. Tüm bunlarda edilgen konumda olanda onlardır. Ama tümcelerde efendi de onlardır, yönetende! Kul'un ise Allah'ı vardır. Cumhurbaşkanın da, vekilinde üstünde olan Yaratan, rızk veren, tek Mâlik, tek Rab! O sözünde cayma olmayandır! (Ali İmran, 9)”

“Kur’an, Allah'ı Rab kabul etmezsek, birçok efendilere köle olacağımızı bizlere bildirir.” (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 416) Seçtiğimin, patronumun, paranın, gücün kulu olmak yerine Yaradan’a kul olurum ben. Benim dünyamda riya, kibir, gıybet yasaktır. 12 yıllık zorunlu eğitim değil, beşikten mezara dek ilim söz konusudur benim dünyamda. Senede bir gün değil, her gün cennet annelerin ayakları altındadır. Ben kul'um , tabi olduğum ise vatandaşında, bireyinde, yurttaşında, yurdunda asıl sahibidir olan Allah'tır.

Bazıları, ‘Padişah halkını kendine kul görürdü’ gibi yorumlar yapabilir. Günümüze dek, parti liderlerine, ülke başkanlarına nasıl kul olunduğunu çok iyi gördük. Yani bu iddia her yöntem ve ortam için yapılabilir! Zaten “Doğuya seyahat yapmış olan Abraham Hyacinthe Anquetil-Duperron ‘Legislation orientale’ adlı eserinde, ‘doğuda despotizm kavramının tanıtıldığı gibi olmadığını, bireylerin serbestçe mülk sahibi olduğunu, hükümdarlarında uyması gereken kurallar olduğunu, Doğu konusundaki yanlış anlayışın istisnalar, suistimaller ve ihlallerin abartılması, çarpıtılmasından kaynaklandığını’ söylemekte, Doğu despotizmi kavramı ile Avrupa’nın doğuyu sömürme faaliyetlerini meşrulaştırdığını vurgulamaktadır.” (Yücel Bulut, Oryantalizmin Kısa Tarihi, Küre, İstanbul, 2004, s.s. 83)

Özetle; kullukta herkes eşittir. Herkes Allah'ın huzurunda sınıf-makam-zümre-soy-sop farkı gözetilmeden sadece kuldur. Ama vatandaşlıkta kanun önünde, pratikte, uygulamada mutlaka farklılık olmaktadır. Kanunlar örümcek ağı gibidir, sinek- vatandaş- takılır, arı - zengin, güçlü-deler geçer. İnsanı içten güdüleyecek bir motivasyon kaynağı yoktur vatandaşlıkta. Kanun bir yere kadar, polis yoksa çal, yolsuzluk yap, rüşvet ver, saldır! Kullukta ise "ahiret, melek, Basir Allah, kul hakkı gibi kavramlar ve güdü kaynakları buna engel olur! Kullukta özgür irade vardır. Allah kendi irademizle kendisine iteat etmemizi ister. Bizim kul olduğumuz yüce yaratıcı 'Vedud' olandır! Ama kapitalist sistemde patron, müdür, amir ne kadar vedud olabilir burası muaamdır!

Bende tabii ki bir yurttaşım, bireyim. Vatanım, kişiliğim, iradem var. Ama kula kulluktan kurtaracak tek çözümün adının Allah'a kulluk olduğunun da bilincindeyim. Evrenselim, eşitim, özgürüm, hürüm. Çünkü kulum ben. Allah'a kul olan kula kulluktan kurtulur. Ben de o kurtulanlardanım, bi izn’illah, El-hamdü-l'illah.

*Allah insanın kendisine 'kul' olmasını ister, köle değil! Efendi, kölelerinin cahil kalmasını ister. Allah ise kulunun alim olmasını, hür iradesi ile hareket etmesini ister. Hiç bir efendi, kölesine irade vermez! Fakat Allah (cc), kullarına akıl ve irade vermiştir. Ve Allah, verdiği bu nimetlerin hak, adalet, tevhit yolunda kullanılmasını istemiştir.

Kul oldum, Hür oldum!

Günümüzün Batılı anlayışına göre hürriyet, "Başkasına zarar vermeyen her şeyi yapabilmek" şeklinde tarif edilse de; bizim hürriyet anlayışımız, "insanın, ne kendisine ne de başkasına zarar vermemek şartıyla meşru dairede istediğini yapması" şeklindedir. Ayrıca, biz, İslam'ın kalbî ve ruhî yanı açısından, hürriyeti "insanın Allah'tan gayri hiçbir şey ve hiçbir kimsenin boyunduruğu altına girmemesi, hiçbir şey karşısında baş eğmemesi" olarak anlarız. Hayatını, dünyevi hazlarının arkasında sürüm sürüm sürünerek geçiren, nimetler karşısında şükredeceğine iyice küstahlaşan ve kazandıkça biraz daha hırsa kapılıp şımarıklaşan ama diğer taraftan da elindeki imkanları yitireceği korkusuyla tir tir titreyen bir zavallıyı -dünyaya hükümdâr bile olsa- hür kabul edemeyiz. Çünkü, bize göre gerçek hürriyet ancak, insanın dünyevî endişelerden, mal-menâl gibi gâilelerden kalben sıyrılıp, Hakk'a yönelmesi sayesinde gerçekleşebilir. Bundan dolayıdır ki, Allah Rasûlü (aleyhi ekmelü't-tehâyâ) gönlünü dünya nimetlerine kaptıran ve sürekli onu düşünen kimseleri, "dinarın, dirhemin, kadife ve kumaşın kulları" olarak tavsif etmiş ve kınamıştır.

"Allah'ın iradesine teslimiyet, insanların iradelerine karşı bağımsızlık demektir. Allah'a itaat insana itaati meneder." (Aliya İzzetbegoviç, Doğu ve Batı Arasında İslâm, s. 310) "Allah'a olan imanları, sanki Müslümanların başlarını çok yücelere kaldırmış, boyunlarını Allah'tan başka hiçbir kralın, reisin önüne edilmeyecek şekilde ufuklara perçinlemişti." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 126) Ribiy ibni Âmir, İran başkomutanı Rüstem'e elçi olarak gönderilmişti, ona şöyle der: "Allah bizi kula kulluktan, Allah'a ibadet etmeye; zulümden Allah'ın adaletine çıkarmak için gönderdi." (İbni Kesir, el-Bidaye ve'n nihaye) Mısır valisinin oğlu, Mısırlı bir Hristiyan'ı döver. Hz Ömer, valiye kısas emri verir ve şöyle der: "Analarından hür olarak doğan insanları ne zaman köle yapıverdiniz?" (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 158)

"İnsan her hâlükârda "kul"dur. Ya Allah'a, ya da nefsine, şeytana, başkasına kul olacaktır. Kulluğunu unutup kibirlenenler yok mu, vay onların haline. Allah'a kul olan kula kulluk etmeyecektir. Nefsine kul olmayacaktır. Kul'un hem aklı ile hem de vicdanı barışıktır. Kul olmak için, karşılığını yalnız Allah'tan bekliyor olarak, insanların mal, can, namus, akıl - inanç ve nesil emniyetini sağlamak, yeryüzünü imar etmek, ekinleri ve hayvanları himaye etmek zorundayız. Kul olan "kul hakkı"na tecavüz etmez. Kul olduğumuzun farkına varalım. Kul olalım kul. Hepimiz haddimizi bilelim. Kuluz biz kul, Elhamdülillah." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 22 Haziran 2018)

Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması

En başta hatırlatalım ki, birçok konuda hadis uydurulmuştur. Bundan 'acemler, kadınlar, mezheplerden meyve sebzelere' kadar birçok alanda yalan furyası ümmetin üzerine çökmüştür. Ama hadis alimleri bunları tek tek bulup ortaya da çıkarmıştır.

"Haçlıların hakimiyetinin sona ermesinden sonra Müslümanlar, tarihinin en büyük kanlı istilacıları ile karşılaşırlar: Moğollar. Cengiz Han'ın torunu ve Moğol prensi Hülagu Hristiyanlığa eğilimli biri idi. Kendi temsilcisi olarak Nasturi bir din adamına seçmişti." (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 78) "Moğol istilacıları da daha sonra katliamlar uyguladığı toplumun dinini seçmiş." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 19) ve "kısa sürede İslam'ı kabul etmişlerdir." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 79) "ki bu "Moğolların 4/3'ü Türktür." (Leon Cahun, Introduction a l'histoire de l'Asie, s. 279)

“Annesi, komutanı ve beş eşinden en sevdiği Dokuz Hatun Hristiyan olduğu için onların yönlendirmesi ile yüzbinlerce Müslümanı katledip” (H. Ahmet Özdemir, Moğol İstîlâsı ve Abbâsî Devleti’nin Yıkılışı, s. 200) Bağdat'taki cami ve kütüphaneleri tahrip eden ve kitapları Dicle’ye attıran, nehrin günlerce mürekkep renginde akmasına neden olup, bu istila nedeni ile İslam medeniyetinin duraklamaya ve gerilemesine neden olan (https://islamansiklopedisi.org.tr/hulagu), Anadolu’da da komutanları vasıtası ile birçok zulüm yapan (Mustafa Akkuş, Büşra Bağcı, Hülâgû han döneminde Anadolu’da görev yapan Moğol komutanları, USAD, Güz 2018; (9): s. 150-171), dedesi Cengiz Han'ın kurduğu devletten ayrılıp işgal ettiği topraklarda yeni bir devlet kuran, öldüğünde cariyelerini kurban ettirtip kendisi ile mezara koydurtan (Yusuf Ziya Karaaslan, Doktora tezi, 2022, İlhanlı hükümdarı Abaka Han ve etrafındaki dünya, s. 55) ve şaman geleneklerine göre gömülen (https://tr.wikipedia.org/wiki/H%C3%BCl%C3%A2g%C3%BB) Hülagu’un Hristiyan olarak yetiştirilen (Thomas Walker Arnold, İslam’ın Tebliğ Tarihi, s. 303) oğlu Tekĺdar Han daha sonra Müslüman olacak ve Ahmet adını alarak ilk Müslüman İlhanlı hükümdarı olacaktır. (Cüneyt Kanat, Türklük Araştırmaları Dergisi - 12, Eylül 2002, s. 234)

Peki, İslam'a bu kadar düşman olan bu ırk, kendilerini küçümseyen, aşağılayan ve düşman gören bir dine girmiş olabilirler mi acaba? Girdiklerine göre, günümüzde yapılan tüm bu iddialar mesnetten yoksun kalmazlar mı?

Genel değerlendirme

Bugün hadis külliyatlarında peygamberin sözü olarak nakledilen Türkler hakkında hem lehte, hem de aleyhte birbiri ile çelişkili bazı hadisler bulunmaktadır. Olayın tamamen siyasî olduğu tarihi incelediğimizde ortaya çıkmaktadır. Abbasî sultanları zamanında orduya alınan Türklere karşı ırkî bir Arapçılık anlayışı ile aleyhte hadisler uydurulmuştu. Bu tavrı haksızlık olarak değerlendiren bazı Araplar da bu sefer Türkler'i savunmak için yeni hadisler uydurmaya başlarlar. Fetihlerle çeşitli din ve uluslara mensup insanlar Müslüman oluyorlardı. Bunlar ne kadar Müslüman olsalar da eski inanç ve kültürleriyle yoğrulmuş insanlardı, içlerinde o kültürün düşüncelerini taşıyorlardı. Zaten bir anda bunlardan sıyrılmaları da çok zordu. Bunların Müslüman olmasıyla birlikte Araplar da çeşitli kültürlerle temasa girdiler. Kendileri onlara kültür verdikleri gibi büyük ölçüde onlardan da etkilendiler. Hint ve Yunan düşünceleri, Mani inançları İslam ülkelerinde tartışılır oldu. Böylece çeşitli fikir ve inanç ekolleri doğmaya başlar. Her ekol kendi düşüncesine geçerlilik kazandırmak için bunları bir ayete veya hadise dayandırmak lüzumunu hisseder. Ayetler sınırlı idi. Yeni ayet ilave edilemezdi. Ama hadis işi kolaydı. Onun için ekoller mümkün olduğu ölçüde ayetleri, kendi fikirleri doğrultusunda yorumladılar. Ve düşüncelerini, bol bol uydurdukları hadislere söylettiler. Böylece fıkıh, kelam, felsefe ve tasavvuf sahasında uydurma hadisler yayıldı. Ve bunlar derlenerek kitaplara girdi. Irkçılığı yasaklayan ve ümmet bilincini savunan bir dinin ayet ve hadislerle ırkçılığı reddeden temel prensiplerine aykırı bu tür -Türkleri öven veya yeren- rivayetlerin o dinde olduğunu, dine ait olduğunu savunmak için ya ırkçı-faşist olmak ya da tamamen önyargılı din - özellikle de İslam- düşmanı olmak gereklidir. Zaten "Mevzu hadisleri" inceleyen kitaplar bu tür ırkçı içeriğe sahip olan hadislerin uydurma olduğunu yazmıştır.

Rivayetlerin tahlili

Türkler aleyhinde söylendiği ileri sürülen hadisler uydurulmuş yalanlardan ibarettir. Bunlar içerisinde Türkleri yeren, onları ahir zamanda çıkacak ‘ye’cuc ve me’cuc’un bir kolu sayan rivayetleri yanında Türkleri öven hadislerde vardır.

Mesela Ebu Davud: “Türkler size dokunmadığı surece siz onlara dokunmayın.” rivayetini “sahabeden bir adamdan” almıştır. Kim bu adam? Mechul; söyleyen belli değildir. Türklerin,

ye’cuc ve me’cuc’un bir kolu olduğunu, akın içcin çıkmış olan bir kolun, geri döndüktelerinde İskender tarafından yaptırılan sed dolayısıyla yerlerine varamayıp dısarıda kaldıkları hakkında ki rivayetin, ileri tutar tarafı var mıdır? Belli ki bunlar, Türklerin güçlenmesiyle otoriteyi elden kaçırmakta olan arap ırkçılarının uydurdukları sözlerdir.

Simdi burada ateist ve oryantalistlerin bir çelişkisine de dikkati cekmek istiyoruz. Onlar, peygamberimizin sadece Arap toplumuna gönderildiğini, hatta hicaz bölgesinden başka bir toplumun Müslüman olmasını dahi düşünmediğini ileri sürüyorlar. Var sayalım ki öyledir! Öyle ise, hiç görmediği, bir ilişkisinin olmadığı, belki de varlığını dahi duymadığı Türkleri ne diye yersin, onları düşman ilan etsin efendimiz?

Amr bin Taglib’in rivayetine göre peygamber (sav) : “Kıl ayakkabı (carık) giyen bir kavimle çarpışmanız, kıyamet alametlerindendir. Yüzleri, üst üste deri kaplı kalkanlar gibi genis ve değirmi olan bir kavimle carpışmanız, kıyamet alametlerindendir.” Bu rivayette Türk adı geçmez. Ayrıca çarpışılacak kavim de ayrı ayrı kavimdir. İbn Hacer, bunlardan birinin, zındıkların başı Babek ve yandaşları (Fars;İranlı) olduğunu söylemektedir.

İkinci rivayette ise Türk adı geçmektedir: Ebu Hureyre’nin rivayetine göre Allah’ın elcisi söyle buyurmuş: “Siz, kücük gözlü, kırmızı yüzlü, basık burunlu, yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi değirmi ve etli olan Türklerle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Kıl ayakkabı (carık) giyen bir kavimle carpısmadıkca kıyamet kopmaz." (Buhari, cihad; 96; Muslim, fiten: b.18 h.65; Ebu Davud, melahim; 9) “Bu hadis bir emir değil haberdir. Hadisin, Moğollar olma ihtimali ise çok güçlüdür.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 431, 432)

Ebu Davud’un rivayetinde ise; “Küçük gözlü bir kavim (ravinin izahına gore yani Türkler) sizinle savaşacak. Onları üc kez Arap yarımadasına kadar kovalayacaksınız. Birinci kovalamada onlardan kaçanlar kurtulurlar. İkinci kovalamada onlardan bir kısmı kurtulur, bir kısmı ölür. Üçüncü kovalamada hepsinin kökü kesilir.” (Melahim, 9, hadis: 4305) aktarılan sözler birbirinden farklıdır. Amr ibn Tağlib’in ki daha kısa, Ebu Hureyre’ninkin de ise ilaveler bulunmakta ve yine bunlar da aynı şahsın rivayeti olmasına karşın birbirinden farklı, eksik, fazlalıklar barındırmaktadır. Kiminde Türk adı geçerken kiminde geçmez. Diğer bir rivayet: “Siz, kıl ayakkabı giyen bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Yüzleri üst üste deri kaplı kalkanlar gibi geniş, etli ve kıllı yüzlü bir kavimle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz.” Ebu Hureyreden diğer bir rivayetinde ise, “Gözleri küçük, burunları basık, yüzleri deri kaplı kalkanlar gibi geniş ve etli” ilavesi bulunmaktadır. (Buhari, cihad, 97; Muslim, Fiten :b.18,h .64) Halbuki peygamberimiz, “Habeşliler size dokunmadıkça siz onlara dokunmayın. Türkler size dokunmadıkça siz onlara dokunayın” (Ebu Davud, Ssünen, k. el-melahim, b.8, h.4302; Nesai, cihad, babu’l-Gazveti’t-Türk, h.3178) dediği de aktarılmıştır. Müslümanlara saldırmayan bir millete saldırmak, Kur’an’ın buyruğuna da aykırıdır. Çünkü Kur’an “Sizinle savaşanlara karsı Allah yolunda savasın, fakat saldırmayın. Allah saldırganları sevmez” (Bakara, 190) buyurmaktadır.

Görüldüğü gibi, hadis sahih ise emir değil kıyamet öncesi olacak olan bir ‘haberi’ bildirmektedir. Hadis zayıf veya uydurma ise, içeriği ve rivayetleri çelişkili olan ve diğer ayet ve hadislere aykırı bir (hadis değil) haber olma niteliği taşımaktadır!

Kasgarlı Mahmut da şöyle bir hadis nakletmiştir: “Benim bir ordum var. Ona Türk adını verdim. Onları doğuya yerleştirdim. Bir millete kızarsam, onları bu milletin basına salarım.” (Divanu lugati’t Türk, Kilisli rifat nesri, matbaatu’l-amire,1333-1335, I/293-294)

“Türkleri öven rivayetleri İslam düşmanları görmek istemez, Türkleri yeren hadis rivayetlerinin üzerine ise balıklama atlarlar. Halbuki iki tür rivayette sadece tarih sahnesinde siyasi nedenlerle

uydurulan , İslam ile alakası olmayan uydurma sözlerdir. İslam ile asla ve hiç alakaları yoktur. İslam dini arap ırkçılığını reddeden ayet- hadislerle dolu iken, ne başka ırkları över ne de sadece bir ırktan geldiği için bir toplumu yerer ve kötüler. İslam ferdin yaptığı iyilik ile insanları değerlendirir, peygamber soyundan bile gelse üstünlüğü kanda değil, Allah'ın kanunlarına uymada (takva) görür ve bu prensibi savunur." (Pr. Dr.Süleyman Ateş, Gercek din bu 2)

Sözün özü; "Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları kötüleyen hadisler uydurma hadislerdir." **(Ali el-Kari, el-Mevzuat, Sh. 121-122)**

Türklerin Müslüman olması

"Resûlüm! Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inanmaları için insanları zorlayacak mısın?" (Yunus, 99)

İslam ordularının Türklerle ilk kez Kafkaslarda karşılaşırlar ve Hazar Türkleri ile komşu olurlar. Toplam üç savaş olur ama Müslümanlar çok az ilerleme kaydederler. Kuteybe b. Müslim vali olduktan sonra yer yer Türklerle savaşsa da Buhara'yı güçlükle ele geçirir. Bu yıllar içinde Türkler arasında İslamiyet'in yayılması neredeyse sıfırdır. Uzun süren savaşlar, akınlar, yıldırma politikaları ve nihayet geçici hâkimiyetler hiçbir işe yaramamış, iki taraf arasındaki rekabeti körüklemekten öteye geçememiştir. Ayrıca Emeviler gerek cizye vergisinde kayıp yaşamamak, gerekse Arap olmayanlara köle muamelesi yapmak gibi hevesleri yüzünden İslamiyet'in yayılması için çok da gayretli davranmamışlardır.

Emevi iktidarı Türklerin Müslüman olması için baskı yapmamış aksine Türklerde dahil tüm 'mevali' olanların Müslüman olmaması için çaba sarf etmiştir. Müslüman olanlar arttıkça gelirlerinin azalacağını düşünen Emevi ırkçı iktidarı, baskısını Müslüman olunması için değil, olunmaması için harcamıştır. Kuteybe gibi zalimlerde bu dönemin eserleridir. Emevi iktidarı İslam ruhunu değil Emevi ırkçılığının ve saltanat döneminin fiili uygulamaları ile tarihe geçmiştir. Bu ırkçılık Emeviler dışındaki tüm Araplara da baskı uygulayacak kadar da faşistçedir!

Türklerin büyük bölümü ise İslam ordularıyla zaten hiç karşılaşmamıştır. Kırgızlar, Kıpçaklar, Kimekler, Tatarlar, Uygurlar ve Oğuzların İslam ile teması Emevilerden ziyade Abbasiler dönemine rastlar. Göktürkler 745 yılına kadar hüküm sürmelerine rağmen Peçenekler, Uzlar, Tuna Bulgarları Karadeniz'in kuzeyinden batıya göç ettikleri ve Hristiyanlık âlemine karıştıkları için Müslümanlarla hiç karşılaşmamışlardır. Dolayısı ile kılıç zoru ile Müslüman olma iddiası tamamı ile önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. Peki, asıl büyük buluşma ne zaman olmuştur? Türkler, Çin ile Arapların savaştığı Talas Savaşı'nda ezeli düşmanları olan Çin'lilere karşı Müslüman Arapların yanında yer alırlar. Savaş ve inatlaşmanın olmadığı bu andan itibaren ise İslam Türkler arasında hızla yayılmaya başlar. 11. yüzyılda Selçuklu ailesinin İslamiyet'i benimsemesi ise Oğuz/Türkmen gruplarının İslamlaşmasını hızlandırır. Oğuzlardan en az 200 bin çadırlık bir grup İslamiyete girer. Oğuzlar önce İran'ı, sonra Irak, Suriye ve Anadolu'yu fetheder.

Türkler kendiliğinden Müslüman olmuştur. Sadece göçebe Türkler Emevilerin zulümlerine direnmişlerdir. Ama zamanla onlarda Müslüman olmuşlardır. Emevilere direnişleri de İslam'a değil, Emevi ırkçılığına karşı olmuştur. Ayrıca bu direnci gösteren Türkler daha sonra Abbasilerle birlikte hareket etmişler, Abbasi İslam devletinin çekirdeğini oluşturmuşlardır. Unutmayalım ki Emevi ırkçılığı, sonunda bu hanedanlığın yok olmasına neden olmuştur ve onları ortadan kaldıran da Arap-Türk ortaklığı olmuştur.

“Türklerin 900 tarihinden sonra kitleler halinde Müslüman olmaya başlamaları, Türklerin İslamiyet’i zorla değil de kendi arzuları ile kabul ettiklerini göstermektedir. Türkler gerek Selçuklu devrinde Asya'da, İran'da, Irak'ta ve Anadolu'da, gerek Osmanlılar devrinde 3 kıtada imparatorluklarını İslamiyet’ten aldıkları manevi kuvvet ve değerlerle kurma ve yaşatma imkanına sahip olmuşlardır. Müslümanlık, Türk'ü ayakta ve tarih sahnesinde tutan ruhtur. Bugün Dünya üzerinde Türkler varsa ve yaşıyorlarsa Müslüman oldukları için vardırlar. Müslüman olmayan Türkler hayat sahnesinden çekilmiş, tarihin sinesine gömülmüştür. Marcel Brion, ‘La Vie des Huns’ adlı eserinin 248. Sayfasında, ‘Türkler mevcudiyet ve milliyetlerini İslam dini sayesinde muhafaza edebilmişlerdir. İslamiyet’i kabul etmeyenler veya terk etmiş olanlar bugün yeryüzünde yok olmuşlardır yahut çok azalmışlardır.’ Demektedir. Türk milletini dininden ayırmak, dini unutturmak isteyenler Türk'ün ocağına incir dikmek isteyenlerdir.” (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 28-31)

Cinlerin varlığı

Giriş

Cin kelimesi lügatte; "örtmek, örtünmek, gizli kalmak" manalarına gelen "cenne" fiilinden türemiştir. (R. İsfehani, Müfredat. Cin md) Cin, genel manasıyla "örtülü ve gizli olan" demektir. Müfredi/tekili "cinn" olup, çoğulu "cann" gelir. Cin cemaatine de "cinne" denir. (Asım Efendi, Kamus. Cin md) Terim anlamı ise, gözle görülmeyen bir takım ruhani varlıkların adıdır. Cinler, türlü şekillere girebilen, havadan ve ateşten yaratılmış, akıllı ve gözle görülmez varlıklardır. (Süleyman Ateş, İslâm’a itirazlar ve Kur’ân-ı Kerîm’den Cevaplar, 34)

Kur’an ’da cinlerden bahseden “ Ben İnsan ve cinleri ancak, bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zariyat, 56); “Canı da daha önce, zehirli, dumansız ateşten yarattık.” (Hicr, 27); “Cinni de 'yalın/dumansız bir ateşten' yarattı.” (Rahman, 15); "Ey ins ve cin topluluğu, içinizden size, âyetlerimi anlatan ve bu günle karşılaşacağınıza dair sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" (En'am, 130) ayetler bulunduğu gibi, Cin suresi adında 28 ayetten oluşan bir özel sure de bulunmaktadır.

İslam’a göre cinler; akıl, idrak, irade ve şuur sahibi varlıklardır. Bu sebeple Allah’a iman etmek, Onun emirlerine itaat ve ibadet etmekle mükelleftirler. Cinler hem Peygamberimize hem de Hz. Musa ve diğer peygamberlere muhatap olup tebliğlerini dinlemişler ve bir kısmı iman edip bir kısmı da inkâr etmişlerdir. Nitekim cinlerin kâfirlerine şeytan denilmektedir.

Cinler ışık gibi lâtif/ince cisimlerdir. Elle tutulmazlar, fakat gözle görülebilirler. Gerçi İmam-ı Şafiî’nin, A’raf sûresinin yirmi birinci ayetine istinaden, cinlerin görülemeyeceğini söylediği ve “Cinni gördüm, diyenin şahadeti kabul edilmez” dediği rivayet ediliyorsa da, “Hayatu’l-Hayvan” adlı eserin sahibi Demiri: “Bu sözün cinlerin asıl mahiyetleriyle görülemeyeceği mânâsına anlaşılması lâzım geldiğini” beyan etmiştir. Zira çeşitli şekillere girmiş cinleri, sahabîlerden ve başka kimselerden pek çok gören olmuştur. (Kadı İyaz, Şifa-i Şerif, 1/279-280)

Aşağıda değineceğimiz gibi eskiden çeşitli hayvan kılığında görünür olan cinlerin kafir olanları, günümüzde “ Uzaylı, ufo” görüntüsü ile insanları kandırmaktadır. Günümüz insanına bu varlıkların mahiyet ve mevcudiyetlerini anlatmanın zorluğu ortadayken bazı müelliflerin pozitif

ilimlerin yardımıyla cin meselesini izaha çalışmışlar, kimi cinlerin mahiyetlerinin bir kısım ışınlardan (A. Hulusi, Cin, s. 61) ya da enerjiden (Nurbaki, Kur'ân-ı Kerîm'den Ayetler ve İlmî Gerçekler, s. 53) veya bazı hadîslerde hastalıkların sebebi olarak gösterilmesine nazaran, mikroplardan (Rıza, Menâr, III/96) ibaret oldukları tarzında görüşler ileri sürmüşlerdir. Işın veya enerji yapıları hakkında bilgi verirken, mikrop tanımı efendimizin teşbih kullanmasını anlamayan alimlerin yanılgısı neticesi oluşan yanlış bir kanaattir.

Yapıları çok gelişmiş olmakla birlikte düşünce ve duygu kapasitesi açısından genel olarak insanlardan geridirler. İman etmeyen kafir cinlerin en büyük özellikleri ve eğlenceleri insanların zayıflıklarından yararlanarak kendi özelliklerini kullanıp insanları kendilerine boyun eğdirip istediklerini yaptırmaktadır.

Cinler

"Cin, şuur ve iradesi bulunan, ilahi emirlere muhatap dolayısıyla kafir ve müminleri bulunan bir varlıktır. Kısa zamanda uzun mesafeleri kat edebilir, ancak gaybı bilmezler. Şekil değiştirebilmektedirler. Cinler insanlardan daha uzun ömürlü olsalar da insanlar gibi onlarda ölümlüdürler." (Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri, s. 171, 175, 176) İnsanlar cinleri orijinal şekilleri ile göremezler. (Araf, 27)

Karabasan, peri, ruh, hortlaktan uzaylı, ufodan reenkarnasyon/tenasüh/ruh göçü, ruh çağırmaya uzanan, farkında olmasak ta, var olan ve bizlerin, gerek iyilik ve daha çokta (Kafir cinlerce) gerek kötülük yapmak amacıyla hayatımıza giren cinler, Allah'ın Kur'an 'da bizlere bildirdiğine göre dumansız alevden (Akıllı enerji alanı, ışınlardan yaratılmış (Rahman, 15), maddenin içine nüfuz edebilme, içine girebilme özelliğine sahip (Hicr, 27) insanlar yaratılmadan önce evrende var olan, tıpkı insanlar gibi Allah'a ibadetle emrolunmuş (Zariyat, 56) akıllı, iradeli, kadın, erkek cinsi ve çocukları olan, belli bir ömürleri olup en büyük eğlenceleri insanların zayıf noktalarından istifade ederek onları kendilerine tabii kılöaya çalışmak olan, eskiden koyun, keçi, kedi vs şeklinde insanlara görünürken, günümüzde, uzaylı, uçan daire şekillerinde insanlara gözüken, reenkarnasyon, ruh göçü gibi sahte dirilme-göç oyunları ile insanları kandıran, büyülerde kullanılan yaratıklarıdır.

Cinlerin varlığının ispatı

Enerji aslında maddedir, madde de enerji. Aralarındaki fark ise gelip geçicidir. Çeşitli şartlarda madde enerjiye, enerjide maddeye dönüşebilir. Eğer madde, ışık hızıyla seyretmeye başlarsa, o madde ışına, enerjiye dönüşür. Tersi, eğer enerji yoğunlaşırsa ona "Madde" deriz. Mesela bir taşkömürünü yakarsak, o değişime uğrar ve ortaya ısı, ışık (enerji) ve kül çıkar. Yani madde enerjiye dönüşmektedir.

İşte cinler belli sözlerle, bu işleri yapabilmektedirler. Yani akıllı ışınlardan oluşan yapılarını Allah'ın izniyle, belli sözlerle yoğunlaştırıp görünür hale gelebilmektedirler.

Kuantum fizik teorisine göre cisimler etrafa enerji yayarlar. Fakat yayılan bu enerji akarsu gibi devamlı değil, kesik kesik dalgalar halindedir. Bu dalgalar halinde yayılan enerji parçalarına kuantum denir. Madde aslında enerjinin yoğunlaşmış (Enerjide maddenin yayılmış) halidir. Maddeyi meydana getiren bu enerjide dalgalar halinde bulunduğuna göre, aslında "dalgaların meydana getirdiği (Ses, ışın dalgaları) bir âlemde yaşıyoruz" dersek yanılmış olmayız.

‘Her madde, dalgalar halinde yayılan enerjinin yoğunlaşmış halidir’ şeklinde özetlenebilecek bu teorilerden hareketle, vücudundan geçen röntgen ışınlarından habersiz olan insanın, yapısı bu dalgalardan meydana gelen canlıları da (Cinleri) inkar edemeyeceği bir gerçektir. Tıpkı ses, ışın, akıl, duygular, elektrik, rüzgar vb gibi, görmediğimiz halde varlığını kabul ettiğimiz şeyleri nasıl reddedemiyorsak, cinler de varlığını, gözle göremesekte, kabul ettiğimiz varlıklardır.

Cinler vardır. Peki, Aynı dinden olduğumuz Müslüman cinleri bir kenara bırakacak olursak, Hristiyan - ateist cinlerin zararlarından nasıl korunabiliriz?

Görülmeyen ışınlardan oluşan, maddeye nüfuz edebilen cinlerden, yine görülmeyen ama etkili bir kalkan oluşturan belli dualarla (Onları okurken oluşan ses-zihin dalgalarının oluşturacağı kalkanla) korunabiliriz. Bu sureler şunlardır: Euzü besmele ile Müminun 97.-98. ayetler:” Rabbi euzu bike min hemezatiş şeyatini ve euzü bike en yahdurun.”; Nas-Felak sureleri; Ayete’l-Kursi suresi ve abdestli dolaşmak.

Her hastalığın ilacı ayrı ayrıdır. Kâfir cin musallatına karşıda ilaç yukarıdaki dualardır. Özellikle uykuda (karabasan), ruh çağırma, tenasüh (!) olaylarında işe yaradığı bir gerçektir. “Bakara son iki ayet (Amenneresulü), Nas-Felak, ayet-el kürsi okuyana, o gün cin ve şeytan zarar veremez.” (Cami’ussağir, 2/47, no.1289; Buhari, Fezailü’l-Kur'an,10,17; Tirmizi, Fedailül-Kuran, 4; Beyhaki, Şu’abül-İman, 2/460; Ebu Davud, Edeb, 101; Nesaî, İstiâze 1; Tirmizi, Daavat, 117)

Cinlerin yaşları

Hız arttıkça zaman yavaşlar. Hız belirli bir noktaya ulaştığı zaman ise zaman durur. Bir örnek verelim: Bir taşıt uzaya yolculuk yapmaktadır. Hızını, ışık hızına yakın kabul edelim. Bu taşıt içindeki insan bir yıl süreyle dünyadan uzaklaşır ve bir sene sonra bu araç geriye dönüp dünyaya yönelir. Dünyaya döndüğünde kendisi için gidiş bir dönüş bir toplum iki sene geçer. Fakat dünyadaki insanlar için tam iki asır geçmiş dünya üzerinde üç nesil değişmiştir. (İkiz paradoksu) İşte bunun gibi yapıları gereği madde ile kayıtlı olmadıkları için daima yüksek hız içinde yaşayabilen cinler, normalde 70 sene civarı ömürleri varken dünyadaki insanlarla kıyaslandığında 700-1000 sene yaşayabilmektedirler.

Cinlerin yaşamları

Cinlerde, insan gibi kadın erkek iki cinsten oluşur. İnsanlar gibi evlenir, yer, içer, çocuk sahibi olur savaşırlar. Dine inananı, inanmayanı vardır. Yaşarlar ve ölürler. Hortlak, hayalet, ruh çağırma, uzaylı, peri, uçan daire, tenasüh gibi adlandırılan tüm görüntüler aslında cindir. Fakat batılılar, cinleri tam anlamıyla bilmedikleri, değiştirilmiş İncil’de, günümüz Hristiyanlığında cin konusu ve onların özelliklerinden tamami ile doğru şekilde anlatılmadığı için cinlerin göründüğü her surete batılılar ayrı bir isim (Uzaylı, uçan daire, ruh, peri, hayalet) vermektedir. Hâlbuki bizler, cinleri bize tanıtılan yüce Rabbimize hamt olsun ki, onların bu oyunlarına gelmiyor ve onları asıl hüviyetleri ve özellikleri ile tanıyabiliyoruz.

Cinler insanları nasıl aldatır?

Cinler hipnotizma ve trans esnasında, büyü için kullanıldıklarında, ruh (Cin) çağırma seanslarında, uzaylı kılığında insanla temasa geçtiklerinde insanlara musallat olabilirler. Bedenimizi beyin vasıtasıyla yöneten ruhu; bedeni veya psikolojik bir rahatsızlık esnasında (Loğusalık anında, çok sinirli, öfkeli olduğumuz, aşırı duyarlı, hissi olduğumuz anlarda, geceleri aşırı çıplak dolaştığımız zamanlarda, ağır hastalıklar sırasında) beynin yönetiminden

uzaklaştırıp vücudun yönetim merkezini ele geçirmesi sonucu “cin çarpması”, “cinin musallat olması” gibi olaylar gerçekleşir. Ayrıca trans anında, meditasyon sırasında beyin ile ruh arasına yine (Kafir) cinlerin girme olayları da vuku bulmaktadır. Cinler insanları birkaç şekilde aldatabilir:

Müslüman'ı (-n cahil, bilgisiz olanlarını) İslami gayeler görüntüsü altında, o kişinin İslam’a olan yakınlığını istismar ederek kandırır. Kafir cinler cahil Müslümanlarla falanca evliya, melek zamanla da tanrı iddiası ile irtibat kurarlar. O Müslüman’a yakın gelecek hakkında yalan-yanlış bilgiler verir, olağanüstü rüyalar gösterir, bazı zor anlarda ona yardımda bulunurlar. Çevresindeki insanların rüyalarına girer, rüyada onu yüce bir insan şeklinde gösterir ve o saf Müslüman’ın kendisini veli, olağanüstü bir kişi zannetmesine sebep olurlar. Hasta (olduklarını zanneden) insanları tedavi ettirir, felçlileri yürütmeye başlarlar. Böylece o cahil Müslüman'ın çevresine insanlar toplamaya başlar. Cahil insan zamanla kendini gerçekten veli, olgun bir mürşit sayar ve bu sayede bir cin, bir insan vasıtasıyla binlerce insana hükmeder. Türkiye’de İskender Erol Evrenesoğlu, Zühre Ana, Bülent Ö., Pakistan’da Kadıyaniliğin kurucusu Mirza Gulam Ahmed Kadıyani gibileri buna örnektir. Cinler böyle durumlarda önce dini emirleri insanlara uygulatır. Namaz, sadaka gibi. Sonra asıl isteklerini, gayri İslami emirlerini Müslümanlara benimsetir. İtikatları bozulan Müslümanların tenasühe inanmaları, kendini veli zanneden saf Müslüman'ın mesih, mehdi hatta zamanla peygamber ve en son tanrı olduğuna insanları inandırırlar.

Müslüman olmayanları hümanist, insancıl gayelerle kandırır cinler. Ruh çağırma, transla ruhlarla irtibata girme esnasında görülen cinler, kendilerini başkalarının ruhu, uzaylı, tanrı gibi hissettirerek insanları kandırırlar.

Ruh Çağırma: Örnekle açıklayalım: A kişisi farkında olmadan bir cinle yıllar geçirir. Sonra A kişisi (Çoğunlukla intihar ederek veya cinayete kurban giderek) vefat eder. Cin uzaya çıkar, dünyadan uzaklaşır. Aradan 50-100 veya 200-300 sene geçer. A’nın torunlarından B kişisi dedesinin ruhu (!) ile irtibata girmek için bir ruh çağırma seansı düzenlerler. Seans esnasında transa geçen toplulukla uzaydaki cin arasında zihinsel bir irtibat kurulur (Telepati) Cin çağrıyı alır ve dünyaya döner. Kendisi için 10-20 sene, dünyadakiler için geçen yüzyıllar öncesini anlatmaya başlar. Hem de en ince detaylarına dek. Seanstakiler, gelenin A’nın ruhu olduğuna kesin inanmışlardır. Cin’de kendini dinleyecek cahil bir topluluk bulmuştur. Oyun böylece başlar.

Tenasüh: A kişisi evini farkında olmadan bir cinle paylaşmaktadır. Zamanla A kişisi anormal bir şekilde, intihar, cinayet ile ölür. Cin o anda dünyanın herhangi bir tarafında yeni doğmuş bir bebeğe musallat olur. Duasız, abdetsiz bir ortamda çocuğun iradesini kolaylıkla ele geçirir cin. Çocuk biraz büyüyüp konuşmaya başlayınca kendi içine A’nın ruhunun girdiğini söylemeye başlar. Görmediği ev, kişiler hakkında çok gizli, sır gibi bilgileri ailesine anlatır ve bu bilgiler doğrudur da! Konuşan çocuktur fakat konuşturan cindir. Bilgileri çocuk konuşur ama cin söylettirmektedir. Dışarıdan bakınca, mantıklı bir sonuç çıkarabilmek için çocuğun içine A’nın ruhunun girdiğini kabul etmekten başka çare yoktur! Hâlbuki çocuğun içine giren cindir ve tenasüh diye de bir şey de asla yoktur!

Uzaylılar: Eskiden görülen perili ev, konuşan hayvanlara gibi olaylara inanmayan, onları gördüğünü söyleyen her insanla alay edenleri aldatıp, kendilerine tâbi kılıp, bu şekilde kendilerine inanmayanlarla eğlenip alay etmek isteyen cinler, uçan daire, uzaylı şeklinde çevrelerine görünür. Halbuki köyde hayvan, şehir de uzaylı gibi görülen her iki şekilde aslında

aynıdır; cin! Uzaylılar kılığında görülen cinler, görünür hale geldiklerinde genellikle büyük, patlak gözlü, boyları küçük kolları zayıf ve uzun şekilde görünürler.

Büyü: Büyünün özü cinlere dayanır. Bir kelime grubunun belli sayıda, yan yana okunması ile gerçekleşir. İnsan beyninin devamlı ürettiği elektro manyetik dalgalar belli kelimelerin tekrarı ile adeta bir şifre oluşturur. Bu şifre belli cinleri harekete geçirir ve cin o şifreyi açan kişinin isteklerini yapmak durumunda kalır. Büyü vardır fakat dinimizce haram kılınmıştır.

Özetle cinler (Camdan geçen güneş ışınları gibi) maddeye nüfuz edebilme özelliklerine sahiptirler. Fakat her halükarda insanlar cinlerden üstündür. Gerek zeka, gerek (Dua okuyarak cinlere) tesir etme yönünden! Yeter ki cinlerden çekinmeyelim, onlardan korkmayalım!

Korkulacak tek varlık, Yüce yaratıcı, ahiret gününün sahibi olan Allah'tır. Zaten Allah'tan, sadece Allah'tan korkana ne cin, ne de insan tesir etmez, korkutamaz. Çünkü o insanın vekili, koruyucusu her şeyin üstünde; Rab, İlâh, Malik, Hafîz olan Allah'ü Teal'dır.

Hz Muhammed'in bazı hadislerinde bahsettiği cinler: Mikrop!

Hz. resul, "Mikropları" bilmekte ve sahabisini onlardan uzak tutmak istemekte idi! Bir hadis-i şerif'lerinde: "Tezek ve kemiklerle temizlenmeyin, çünkü onlar cinlerin azığıdır." (Müslim, salat 150 (450); Tirmizi, tefsir, ahkâf (3254); İbrahim Canan, K. Sitte, IV/244; İmam-ı Şiblî, cinlerin esrarı, 96) buyurmuşlardır. Bilindiği gibi hayvan tezekleri ve kemikler mikroorganizmaların, mikropların üreyip çoğaldığı yerlerdir. Hz. resul insanlara sakınmaları gereken mikropları, o dönemdeki insanların sakındığı diğer bir kavram olan cin ile açıklamış ve insanları mikroplardan uzak tutmayı amaçlamıştır. Diğer bir hadisinde de "Çöplerin cinlerin toplantı yeri olduğu" (Abdurrezzak, Musannaf, XI/32) buyurmuştur. Çöplerde bol miktarda ne olduğunu belirtmeye gerek yoktur herhalde! Yine Hz. resul: "Tırnakların uzatılmaması gerektiğini, yoksa içlerine cin gireceğini." belirtir. Bakımı zor uzun tırnakların içlerine ne gireceği de yine malumdur. Bir başka hadislerinde de "Kapların ağızlarını örtün, dağarcık (ve tulukların) ağzını bağlayın." (Buhârî, Eşribe: 22, Edebü'l-Müfred, 1221, Bed'ü'l-halk: 11, 14, İsti'zân: 49, 50; Müslim, Eşribe: 96-99, (2012-2014); İbn Mace, Eşribe 1; Ebû dâvud, Eşribe: 22, (3731-3734) ve "Şu kenefler, (cin ve şeytanların) hazır bulundukları yerlerdir." (Ebû dâvud, tahâret: 3, (6); İbrahim Canan, Kütüb-i sitte tercüme ve şerhi, X/380) buyurmuşlardır.

Hz. Resul, zaten devamlı kafirlerce eleştirilen "Yalancı, cinlenmiş" iftiralarına maruz kalmış biri idi. Bir de görünmeyen, hastalık sebebi küçük canlılardan bahsetse -Mekke'li müşrikler cin'e inanıyorlardı- iftiraların dozu iyice artacaktı. Hz. resul'de bilinen ve sakınılan bir diğer kavram olan cin ile insanları mikroplardan sakındırmaya çalışmış ve 'bazı hadislerinde' cin kelimesini mecazi anlamda, mikrop anlamında kullanmıştır!

Klasik bir örnekle bitirelim: "Şaman Durek: Afro-Amerikan Türk Şaman! Afrika kabilesinin şifacı kadını olan büyükannesi onun bir şaman olacağını ve selefi olarak atadığını henüz o doğmadan çok önce söylemişti. Çocukken, insanların düşüncelerini duyuyor, enerjilerini görüyor, ruhlarla konuşuyor, olacak olayları olmadan önce biliyor, insanların acılarını hastalıklarını biliyor ve onları iyileştiriyordu. "Her şey Atatürk'ü rüyamda görmemle başladı. Genç, şapkalı, çok iyi giyimli bir adam bana doğru yürüyor. "Türkiye'ye gitmen lazım. Çünkü Türkiye'de insanların derin kökleri var. Onlara köklerini hatırlatmalısın" diyor. İki gün sonra Türkiye'den arkadaşım Ceyda aradı. "Seni rüyamda gördüm, Türkiye'ye gelmelisin" dedi. Bir hafta sonra İstanbul uçağındaydım" Kız kardeşimin babasının Türk olduğunu öğrendim. Annemin bir Türk'le ilişkisi olmuştu ama bugüne kadar "bize gerçeği söylememişti", aslına kendisi de emin değildi. Bunu birkaç ay önce öğrendim. "Atatürk'ün isteğini nasıl yerine

getirebilirim” diye sormuş o içindeki sese. “O ses bana ‘kitap yazmalısın’ dedi” diyor. “Tanrı bana Türkiye’ye gelmemi söylediği için buradayım. (*Tanrı mı, Kemal mi söyledi, iki ayrı röportajında iki ayrı iddiası var*.) ‘Şamanizm bir din değilmiş; yol gösteriyor(muş)’hem zaten Şamanizm İslam’la çelişmezmiş ki! “Hem Şamanist, hem Müslüman olabilirmişsiniz.” “Şamanizm bir yaşam tarzı gerçeğe ulaşma aracı” imiş.” (A. Dilipak, Akit, 27 Kasım 2016)

Her doğan kendi rızkı ile mi doğar?

Evet, her doğan kendi rızkı ile doğar! Her kulun kendi rızkı vardır ama onun o rızkını bir başkası; sömürü, rüşvet, yolsuzluk ile çalmaz, kişi de kendi rızkını çaldırmazsa! “Hud Suresi 6. ayet: "Yeryüzünde yürüyen her canlının rızkı Allah'a aittir." Rızk yaratma, gönderme ve verme Allah'a aittir. Ancak rızkın adil bir biçimde dağıtılmasına insanlara bırakmıştır. Mutlu biri yaşam, ilahi prensiplerin uygulanmasına bağlanmıştır.” (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 252) Allah rızkı vermiştir ama insanlara düşen, onu aramak, bulmak ve çoluk çocuğumuzun rızkını başkasına kaptırmamaktır**.** Bu da bir dini emir, görevdir**.** “Rızkın takdiri Allah'tan ancak kazanılması kuldandır. Rabbimiz yeryüzünde tüm canlılara yetecek şekilde rızık yaratmıştır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s.234, 235)

“İnsanlar sömürmediği takdirde yeryüzünde açlık diye bir şey söz konusu olmaz, hele israf ve lüks kalksa yeter de artar bile.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 18)

Herkesin rızkını adil bir şekilde aldığı sistemin adı İslam’dır: Zekat, sadaka, fitre, kurban, kul hakkı, komşu hakkı, cemaatle namaz, hac, ümmet bilinci, Hz Adem’den insanlığın kardeşliği gibi ibadetler ve yönlendirme ile zengin-fakir ayırımı gözetmeden tüm insanlar arasındaki uçurumun ortadan kalkması amaçlanmıştır. Ayrıca “Oku” (Alak, 1) emri**,** “İlim Çin’de bile olsa, gidiniz, alınız, tahsil ediniz.” *(Beyhaki, Şuabu’l-İman, Beyrut, II. 254)* yönlendirmeleri, “Cuma namazı bitince rızık aramak için dağılma” (Cuma, 10) tavsiyesi, “Öyle ise bir işi bitirince diğerine yönel” (İnşirah, 7) emri ile pısırıklık ve tembelliğin hoş görülmemesi , “iki günü eşit olan ziyandadır” (Ali el-Karî, el-Masnû’, 174) gibi prensipler, helal kazancın emredilmesi, karaborsa, faizin yasaklanması hep bizleri alnımıza yazılan rızkı bulmaya ve onu çaldırmamaya yönelik teşvikler bütününü oluşturur.

Avrupa ülkeleri domates fiyatlarını düşürmemek için tonlarcasını denize dökerken, hala sömürdükleri ülkeler açlığın pençesinde kıvranmaktadır.

Geri kalmış yoksul ülkeler, tüm yeraltı ve yer üstü zenginlikleri, hürriyet ve gelecekleri günümüz medeni (!) ülkelerince sömürülen ülkelerdir. Afrika, Güney Amerika, İslam ülkeleri satılmış idarecilere boyun eğen, tarihte köle diye satılan, günümüzde her türlü zenginlikleri sömürülen ülkelerdir. Allah (cc) Afrika kıtasını yer altı madenleri en bol kıta olarak yaratmıştır ama çıkarmak, işletmek, verdiği o rızkı korumak ve sahiplenmek o ülke insanlarına aittir ki, zaten bu da bir imtihan vesilesidir. Emperyalist ülke başka kıtadan gelip, ülkeyi veya liderini ele geçirip, ülke halkını işçi olarak çalıştırıp sonra da cüzi ücret karşılığı asıl geliri ülkesine gönderirse burada yaratıcı değil, yaratılanlardır asıl sorumlu!

Kamerunlu tarihçi Prof. Dr. Fanso

Batı gelmeden önce bölgede barış vardı

■ **SÖMÜRGECİ** Batı'nın bölgeyi çatışmalara sürüklediğini belirten Kamerunlu tarihçi Prof. Dr. Verkijika G. Fanso, "Önce Almanlar vardı. Almanya'nın çekilmesiyle tam sevinmeye başlamışken akabinde İngiliz ve Fransızlar topraklarımızı sömürgeleri altına almaya başladı. Biz kendi halimize bırakılırsak sulh içinde yaşamasını biliyoruz" diye konuştu. • 16'DA

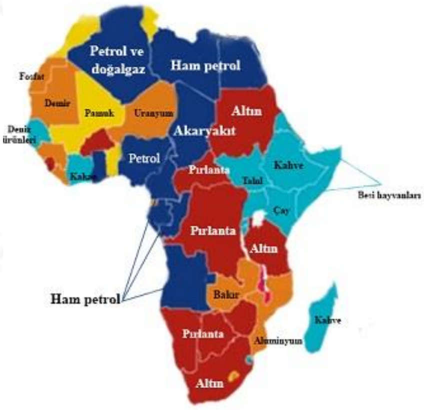

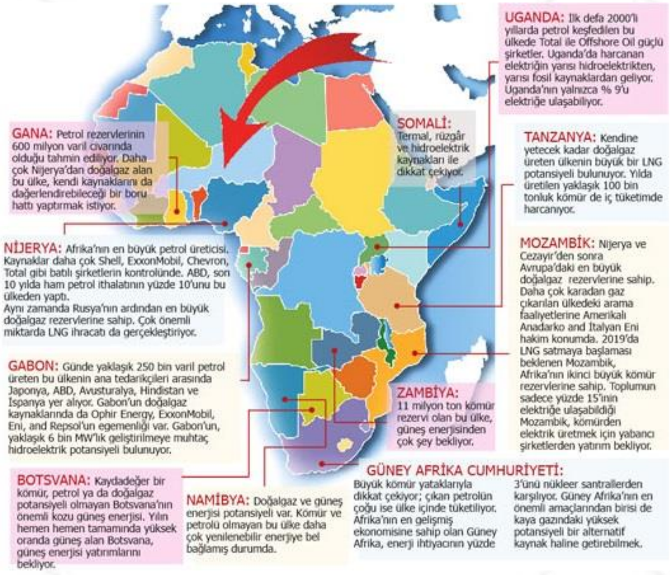

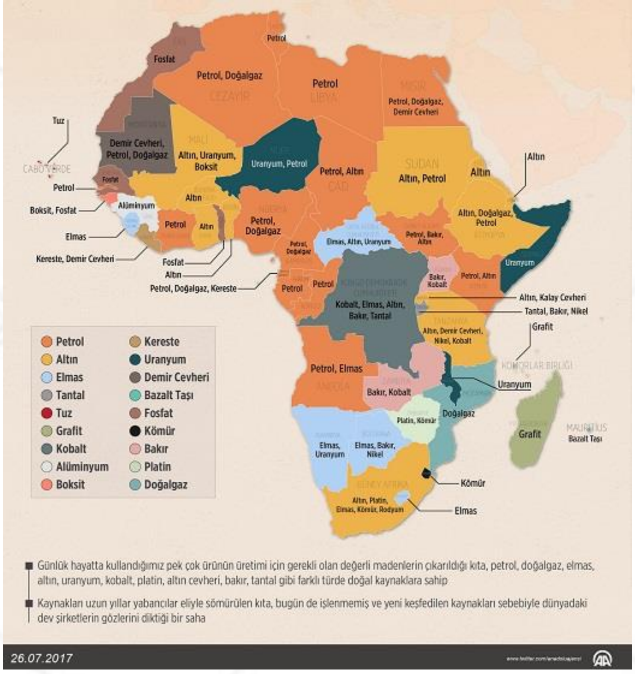

"Beyaz adam her şeylerine el koydu. Canlarına, mallarına, namuslarına... Milyonlarca insanı katletti. Ne çocuk dinledi ne de kadın! Yüzlerce yıl süren bir vahşetin, soykırımın mimarı oldu! Hayatlarını çaldı. Bedenlerini çaldı. Baharatlarını, madenlerini, topraklarını... Altınlarını, petrollerini... Sularını... Her şeylerini! Aç, sefil bıraktı. Köle pazarlarında alıp sattı. Kolunu, parmağını, ayağını kesti... Kendi vahşiliklerini gizlemek için filmler yapıp, kurbanları vahşi ilan etti. Siyah adam yamyam! Çizgi filmlere bile konu edildi. Ortada bir kazan, altında ateş, içinde az sonra yenilecek insan! Kazanın başında siyah adam! Beyaz adam dillerini de çaldı. Fransa'nın nüfusu altmış sekiz milyon. Ülke dışında yüz kırk milyon insan Fransızca konuşuyor. Nerede? Tabii ki sömürgelerinde. 'Ötekileri' ben ötekileştirmedim. Fransız beyaz adam, siyah adamın üzerine basarak elde ettiği refahı bilmek istemiyor. Sahip olduğu her şeyin ama her şeyin sömürülen 'ötekine' ait olduğunu kabul etmek istemiyor. Azıcığını bile 'ötekiyle' paylaşmak istemiyor. Beyaz olduğu için kendisini birinci sınıf zannediyor. Utanmaz, arsız ve pişkin! Siyah adam özgürlüğüne kavuştuğu gün, sömürüye başkaldırdığı gün, kendinden yöneticileri başa getirdiği gün Afrika kıtası dünyanın parlayan yıldızı olacak." (Turgay Güler, Akşam, 4.6.2023)

Kısaca, Allah (cc) her şeyi adil bir şekilde dağıtmıştır! Ama zalim olan (Müstekbir) sömürgeciler kadar, mazlum durumuna düşen (Müstazaf) sömürgeler de sorumludur ve asıl onlar ayağa kalkmalı ve hakkı olanı kaptırmamalıdır.

"Allah Petrol verdi. Bir de mühendis versin." demek akla aykırıdır." (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 32)

Özetle; rızık konusu; Allah ile kulu arasındaki bir konu değil, var olan ve verilen rızığın emperyalistlerce sömürülmesi meselesidir. Burada kimse yaratıcıyı suçlayamaz. İşin ilginci bu tür eleştiri yapanlar da, halkları sömürenlerin yerli uzantılarından başkalarının olmaması, sömürülen ülkenin aydın geçinen seküler kesiminin olmasıdır!

Tarlalarından altın çıkıyor ama 'sefa'sını süremiyorlar

Fildişi Sahili'nin batısında bulunan c adlı kasabadaki kakao çiftliğinde yeni bir altın madeni keşfedildi.

Hal böyle olunca bundan kazanç sağlamak isteyenler, madene akın etti. Kimi kafasına yerleştirdiği fener ile derin kuyular kazıp buraya girerken kimi de toprağı sulandırıp elleriyle tek tek altın parçası aramaya koyuldu. Gözleri kapkaranlık kuyuda kaybolsa da, vücutları kovalarla toprak taşımaktan bitap düşse de, bu onlar için pek mühim değildi. Zira ucunda ekmek paralarını çıkarabilme ümidi vardı. Ne var ki ülkedeki yetkililer, zanaatkarlığa taş çıkartan bu arayışı, kako üretimini yok etmeye kapı araladığı gerekçesiyle eleştiriyor. Öyle ya bölgenin en gelişmiş ülkesi olarak bilinen Fildişi Sahili, kakao üretiminde dünya lideri. Altından önce kakao yetiştiriciliğiyle uğraşan insanlar, altın gibi değerli metallerin peşinden koşunca, kakao üretimi yavaşlıyor.
2014-04-13

"Meşhur iktisatçı Dr. Colin Clark, 'Dünyanın besin kaynakları yirmi sekiz milyar insanı rahat besleyecek durumdadır.' demektedir. Dünyadaki kıtlık, kaynakların yetersizliğinden değil, insanların ihmalleri ve düşüncesizliklerinden ileri gelmektedir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 303)

"Nankörlere, 'Allah'ın size lütfettiği rızıklardan dağıtın' dendiğinde, Allah'ın doyuracağı kişiyi biz mi doyuracağız, derler." (Yasin, 47) Allah bu görevi biz insanlara vermiştir; yapacağımız işlere göre de, cennet cehennemi bizzat biz kazanacağız.

Alkol neden yasaktır?

Bu yasağın tek nedeni vardır: Allah (cc) alkolü "Aklı Kullanmaya Engel " olduğu için yasaklamıştır. Ayrıca alkol, ne seviyede alınırsa alınsın hem sağlık hem toplum için sorun kaynağıdır!

Insan ömrünü bitiren 10 alışkanlık
30 Nisan 2010 Habertürk
1. Stres:
Fazla stres, bağışıklık sisteminin erken yaşlanmasını tetikler.
2. Alkol:
Özellikle iç organların sağlığı açısından tehlikeli.

Hürriyet:
Alkol beyni küçültüyor
17 Ekim 2008
Amerikalı araştırmacılar, 2 bin yetişkinin beyin hacimleri ile içki içen ve içmeyenlerin beyinlerinin MR görüntülerini inceledi. Sonuçta, alkol alanların beyinlerinin küçüldüğü ortaya çıktı. »4

Biracılara kötü haber
Sadece göbek yaptığı iddia edilen biranın bir zararı daha ortaya çıktı. Biranın içindeki östrojen maddesi, spermlerin etkisini azaltıyor. Bu da erkeklerde kısırlığa neden oluyor.
Takvim 11 Ocak 2008

Alkol, sigara ve kafein beyni böyle öldürüyor VATAN
California Üniversitesi'nden bilim adamı Daniel Amen, Amerika'da best seller olan kitabında kafein alkol ve sigaranın beyne etkilerini beynin MR görüntülerini inceleyerek yayımladı.

'Çin Mucizesi' ve 'Besin Duyarlılığı' yüzünden insanlar yemiyor içmiyor
Güngör Uras Olayların içinden
guras@milliyet.com.tr
Varlıklı kesimdeki beyler hanımlar, "yemekten içmekten kesildi..." Parasızlıktan değil... Bir kitap ve de bir kan testi yüzünden... Varlıklı kesimdekiler şimdilerde süt içmiyor. Yağ, yoğurt, peynir gibi sütlü ürünleri yemiyor. Kırmızı et yasak. Kafaları iyice karışanlar tavuk eti, hatta balık eti de yemiyor. Her türlü şekerli ürüne el sürülmüyor. Beyaz un ile yapılmış hiçbir gıda maddesi yasak. Alkollü içki kötü. Hele fermente olanları (şarap, bira) tukaka...

Alkol kalp yetmezliğine sebep oluyor
Alkol alanların zamanla kalp yetmezliğine yakalanma riskinin fazla olduğunu belirten İzmir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kalp Damar Cerrahisi Uzmanı Op. Dr. Mustafa Karaçelik, özellikle aşırı alkol alımına bağlı gelişen kalp kası zafiyetine son

Tepki veremiyorlar
HOLLANDA'NIN Utrecht Üniversitesi'nden Dr. Joris C. Verster, akşamları bir oturuşta dört bardaktan fazla içki içen kadınlarla, beş bardaktan fazla içen erkeklerin zamanla hafızalarının zayıfladığını söyledi. Verster, "Aşırı miktar akşamcıların zamanla unutkan olmalarına, olaylara geç ...erine ve anlamada güçlük ...neden oluyor" dedi.

Sıvı kaybı olur
BİR gece önceden kalmanın, "uykusuzluk, pineklemek, dikkatini toplayamamak, sersemlik, ağız kuruluğu ve mide bulantısı" gibi eziyetleri olduğuna dikkat çeken Verster, diğer etkileri de şöyle sıraladı: Vücutta sıvı kaybı ve elektrolit dengesinin bozulması, mide rahatsızlığı, kanda şeker seviyesinin düşmesi, uyku ve biyolojik ritmin bozulması. ■ AYTEN GÖRGÜN ÖZEL İstanbul

Milliyet: 01.09.2003

Hürriyet:03.06.2003
Amerikan Beyin Cerrahları Birliği'nce 1999 yılında "Yüzyılın Adamı" unvanı verilen ve dünyanın gelmiş geçmiş sayılı beyin cerrahlarından biri kabul edilen Prof. Dr. Gazi Yaşargil, arkadaşımız Yener Süsoy'a beyni sağlıklı tutmanın yollarını açıkladı. Prof. Yaşargil, zihinsel tembelliğin, alkol ve sigaranın beyne çok büyük zarar verdiğini söyledi.
Beynin en büyük 3 düşmanı alkol, nikotin, tembellik
Asansör kullanmam

Kötü alışkanlıktan zekamı koruyorum
Dünya Zeka Oyunları'na katılmak için Antalya'ya gelen 'dünyanın en zeki kişisi' Alman Ulrich Voigt, "Sürekli bulmaca çözüyorum. Alkol ve uyuşturucudan uzak durarak zekamı koruyorum" diyor.
ANTALYA (AA)
Dünya Zeka Oyunları'nda son 9 yılda 6 kez şampiyon olan Ulrich Voigt, zekasını korumak için alkol ve uyuşturucu maddelerden uzak durduğunu, hayatın ve bulmacaların zevkini çıkardığını kaydetti.
Dünyanın en zeki insanlarının bir araya geldiği 18. Dünya Zeka

Alkol yılda 2.5 milyon kişiyi öldürüyor
Dünya Sağlık Örgütü'nün araştırmasına göre, alkollü içkilerin neden olduğu hastalık ve kazalar nedeni ile her yıl 2.5 milyon insan hayatını kaybediyor.
Cumhuriyet 16 Ocak 2011

OSMAN MÜFTÜOĞLU

ÇOK FAZLA'DAN KAÇININ

HABER TÜRK
GÜCÜ ÖZGÜRLÜĞÜNDE

EKONOMİ SPOR MAGAZİN GÜNDEM DÜNYA MEDYA POLEMİK KÜLTÜ

DÜNYA MAGAZİN MEDYA SAĞLIK SPOR YAŞAM

Alkol kanser nedeni!

Erkeklerde 1 buçuk, kadınlarda 1 kadeh

Lütfi ERDOĞAN / ANKARA

Sağlık Bakanlığı alkol tüketiminin azaltım
sınırlandırılmasıyla ilgili çalışmada Ulusal
Eylem Planı'na destek vermek için "Alkol
adlı bir rapor hazırlayarak alkolün neden
kanser türlerini sıraladı.
Alkol kullanımı için güvenli denilebilecek b
bulunmadığı belirtilen raporda, erkekler
kadeh (20 gr), kadınlarda ise 1 kadehin
kansere yol açabileceği ifade edildi. Rap

Hürriyet, 13 Mayıs 2013

'İçmezseniz tecavüze uğramazsınız'

HABERTURK

Hong Kong Güvenlik Bakanı,

'Ülkede tecavüz vakalarının hepsinde taraflar birbirini tanıyor. Fazla alkol aldıklarını görüyoruz. Genç kadınlara fazla içmemelerini tavsiye ediyoruz.! '

ALKOLE DİKKAT

Alkolün de fazlası sağlığa zararlıdır. Alkol az miktarda tüketildiğinde sağlığa daha az zarar verebilir. Hatta bazı bilimsel çalışmalarda az miktarda alkolün sağlık için faydalı olduğu söylense de bu miktarın ne olduğu konusunda net bir fikir birliği yoktur. Prensip olarak alkolün azını da çoğunu da zararlı saymak lazımdır ama fazlasından mutlaka kaçınmalı. Alkol az içildiğinde bile iştahı açıyor, daha çok kilo aldırıyor. Dahası 'az, az' ile başlayan yolculuk, bir süre sonra alkol bağımlılığına dönüşebiliyor. Alkolün sinir hücrelerine zarar verdiği, belleği olumsuz etkilediği, karaciğere, sindirim sistemine, cinsel fonksiyonlara ciddi zararı kesindir.

“Siyasetçi Ali topuz Cumhuriyet Bayramı için 1957 tarihinde Beylerbeyi'ne Atatürk silueti yaptırır, kendisi de saatlerce çalışır, sonra akşamleyin şarap içer ve sarhoş olur. Arkadaşları ona Atatürk panosunu göstererek, 'Bu kim?' diye sorduklarında, Atatürk'ü bile tanıyamaz, cevap veremez.” (Ali Topuz, Değişimi Yaşamak, s. 172)

Önce alkol yasağına yapılacak ilk itiraz ile konumuza başlayalım. "Ölçülü İçki İçmenin Sağlığa Faydası Yok. On Yıllara Ait Araştırma Bulgularının Analizi: Şarap, özellikle kırmızı şarap, sağlık yararları konusunda ün kazanmış olsa da, daha yeni araştırmalar ölçülü tüketimin bile sağlık sorunlarına neden olduğunu sonucuna ulaşmıştır." (Roni Caryn Rabin, The New York Times, 4 Nisan 2023)

Alkol İle İlgili Çarpıcı Araştırma

ABD'de her 30 kanser nedeniyle ölümden birisi alkol tüketimiyle ilişkili. Araştırmacılar alkol kullanımının zararsız bir alt limiti olmadığını bildirdi.

Her 30 kanser ölümünden birinin alkol tüketimiyle ilişkili olduğu belirlendi.

ABD Ulusal Kanser Enstitüsü'nde, "Kanser Önleme Programı" tarafından Dr. David Nelson yönetiminde yapılan araştırmanın sonuçları Amerikan Halk Sağlığı Dergisi'nde yayımlandı.

Güvenli bir alt limit yok

Araştırma "az alkol tüketiminin" kanser riskinden korunmaya yetmediğini de gösterdi. Alkol tüketimi nedeniyle kansere yakalananların yaklaşık 3'te birinin günlük ortalama 20 gramdan daha az alkol tükettikleri tespit edildi.

Araştırmanın yöneticisi Dr. David Nelson, alkol tüketiminin "açık" bir kanser nedeni olduğunu ancak insanların bunu görmek istemediklerini belirterek, "Doğal olarak yüksek miktarda alkol kullananların riski daha yüksek ama alkol tüketiminde gerçekten güvenli bir alt limit yok. Az alkol tüketiminin kalbe iyi geldiği belirtilir ancak genel olarak baktığımızda alkol tüketimi, önlediğinin on katı daha fazla ölüme neden oluyor" ifadelerini kullandı. 16 Şubat 2013

Artık, gerek dini gerek kültürel altyapısı en yaygın olan Batı toplamlarında bile alkol yasaklanmaya başlamıştır!

FİNLANDİYA 1 — 18.00-9.00 arası satış yapılmıyor. Cuma günleri 20.00'ye kadar satış yapılıyor. Pazarları ise satış yok.

İSVEÇ 2 — 19.00-10.00 arası satış yapılmıyor. Cumartesi 15.00'e kadar satış var. Pazarları ise alkol satışı yok.

İSVEÇRE 3 — Gece 22.00-06.00 arasında market ve büfelerde alkollü içki satışı yapılmıyor.

NORVEÇ 4 — Pazartesi-Çarşamba: 10.00-17.00, Perş.-Cuma 10.00-18.00, Cumartesi: 10.00- 15.00 arası satış yapılıyor. Pazarları satış yok.

RUSYA 5 — 23.00-8.00 arasında içki satışı yasak.

İNGİLTERE 6 — İrlanda'da olduğu gibi sokakta içki içme yasağı bulunuyor. Devlete ait kanallarda içki reklamı yasak.

FRANSA 7 — Birçok kentte saat 21.00'dan saat 05.00'a kadar sokakta alkol tüketimi belediye meclisi kararıyla 2012'den beri yasak

ALMANYA 8 — Sokakta içki içenlere para cezası uygulanırken, bazı bölgelerde gece saatlerinde içki satışına yasak getirilmiş durumda.

İSRAİL 9 — Bar ve restoranların dışında 23.00 ile 06.00 arası satış yasak

İSPANYA 10 — Satış 22.00 ile 09.00 saatleri arası yasak.

ABD 11 — 21 yaş altına alkol satışı yasak.

Hürriyet

GÜNDEM DÜNYA EKONOMİ SPOR KELEBEK YAZARLAR EMLAK

Paris'te yılbaşında alkol yasağı

hurriyet.com.tr 30 Aralık 2013

Fransa'nın başkenti Paris'te yılbaşı akşamı, geçtiğimiz yıllarda uygulanan sokakta alkol yasağı bu yıl da uygulanacak.

Paris'te yılbaşı akşamı alkol yasağı 2008'den beri uygulanıyor. Sıradan günlerde de saat 22.00'den sonra alkol satışının yasak olduğu ülkede bu uygulama yılbaşı akşamları biraz daha erkene çekiliyor. Bununla birlikte yılbaşı akşamı emniyet tarafından belirlenmiş bölgelere kutlama için gelenlerin çantaları kontrol ediliyor.

Milliyet.com.tr Gündem

Ana Sayfa Son Dakika Gündem Ekonomi Finans SKORER Dünya Siyaset

"Alkol yasağı suç oranını düşürdü"

Afyonkarahisar Emniyet Müdürü Mustafa Uçkan, açık alanda, bağımlılık meydana getiren maddelerin kullanımının ve içki tüketiminin azalması sonucu 2011 ile 2012 yılları arasında şahsa karşı işlenen suçlarda yüzde 5, cinsel suçlarda ise yüzde 25 oranında düşüş kaydedildiğini söyledi.

Merkel alkole savaş açtı

AB'nin, çocuklar ve gençleri alkolden korumak için 'strateji belgesi' hazırlamasının ardından Almanya Başbakanı Merkel de, bir mesaj yayınlayarak herkesi göreve çağırdı: "Alkol ve uyuşturucuyu özendirenlere kararlı şekilde karşı çıkmalıyız. Umursamaz bir tutum takınamayız. Bunu sıradan bir cürüm olarak değerlendirmek mümkün değil."

ZAMAN 14.05.2006

En alkolik ülkede bile yasak geliyor!

Dünyanın kişi başına en fazla içkinin tüketildiği İngiltere'de "ucuz içki"ye yasak geliyor.

Her yıl binlerce kişi aşırı alkol tüketimi nedeniyle hayatını kaybediyor. Alkol nedeniyle kansere yakalanan insanların sayısı da artıyor. Söz konusu yasak İngiltere'nin Londra ve Manchester gibi önemli metropollerinde uygulamaya sokulacak. Hükümetin aldığı kararın amacı aşırı alkol kullanımını

ABD'de kamusal alanda alkole ceza yağmuru

Yaz aylarının gelmesiyle New York polisi de kamusal alanlarda ve parklarda alkollü içki içen New Yorkluların peşine düştü. Uygulamalar ise bizde olsa yer yerinden oynar

İngitere'de sokakta içki içmek yasaklanıyor

Daha önce içki reklamlarına yasak getirilmesi talep edilen ülkede, gençleri korumak için yeni önlemler gündemde...

Cumartesi, 03 Ekim 2009 11:!

Avrupa alkolle savaşıyor

- Hükümetin, aileleri ve çocukları koruması amacıyla alkole yönelik hazırladığı yönetmeliğe belli kesimlerin tepkisi sürerken, Batı ülkelerinin alkole savaş açtığı görülüyor.
- Fransa'da spor müsabakalarında yabancı ülke takımları dahil, alkol reklamı yasak. İtalya'da çocuklara ve genç yetişkinlere yönelik programlarda alkol reklamı yapılamıyor. İhlal durumunda 10 bin avroya kadar ceza öngörülüyor.
- Alkol markaları, İskoçya ve Belçika'da 18 yaş altı spor takımları, spor faaliyetleri ve sponsorluklarda kullanılamıyor. Litvanya'da ise radyo ve televizyonlarda haftanın belli saatlerinde alkolün zararlarının anlatılması zorunlu. • 19'DA 20.01.2011

Avrupa'da gençlerin alkolden korunması için bir dizi tedbirler alınırken, Türkiye'deki düzenlemenin eleştirilmesi ilginç bulunuyor.

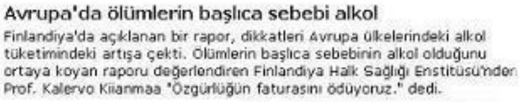

Avrupa'da ölümlerin başlıca sebebi alkol

Finlandiya'da açıklanan bir rapor, dikkatleri Avrupa ülkelerindeki alkol tüketimindeki artışa çekti. Ölümlerin başlıca sebebinin alkol olduğunu ortaya koyan raporu değerlendiren Finlandiya Halk Sağlığı Enstitüsü'nden Prof. Kalervo Kiianmaa "Özgürlüğün faturasını ödüyoruz." dedi.

İspanya'da Alkol Kullanımı Yasağı

İspanya'nın Mayorka adasının Palma şehrindeki sokak ve caddelerde alkol içmek yasaklandı. Yasağa uymayanlara 3 bin Euro'ya kadar ceza verilecek.

İspanya'nın Mayorka adasının Palma şehrinde kavgaları engellemek için sokak ve caddelerde alkol içmek yasaklandı

"AB, Artan alkol tüketimine savaş açtı. AB sağlık komisyonu, avrupa birliği ülkelerinde alkol tüketiminin korkunç boyutlara ulaştığına dikkat çeken bir rapor hazırladı. Raporda alkolle mücadele için alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyeti alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, reklamların sınırlandırılması gibi tavsiyelerde bulunuyor. Avrupa birliği sağlık komisyonu, Avrupa'daki artan alkol tüketimine dikkat çekerek, çocukların, gençlerin ve hamilelerin alkol tehlikesine karşı korunması gerektiğini açıkladı. Komisyonun sağlık komiseri Markos Kyprianou'nun konuyla ilgili hazırladığı "strateji belgesi"nde alkol satışı yaşının 18'e çıkarılması, sürücü ehliyetini yeni alan gençlere alkol yasağı getirilmesi, otobüs ve kamyon sürücülerine "sıfır tolerans" tanınması, televizyon ve sinemalarda alkol reklamlarının sınırlandırılması gibi öneriler yer alıyor." (Basından, 26.10.2006)

"Alkole de 'ölüm' yazısı! İngiltere'de, alkollü içeceklerin üzerine de sigara paketlerinde olduğu gibi "sağlık uyarılarının" yer alması zorunlu hale getirilecek. Hükümetin planı çerçevesinde, alkollü içeceğin üzerinde alkol miktarının yanı sıra hangi sürede ve miktarda içilirse ne tür hastalıklara yol açabileceğine dair bilgiler de yer alacak." (Haber 7, 14 Nisan 2006)

"Alkol uyuşturucudan da tehlikeli. Bilim adamları, alkolün, kullanıcıya ve diğerlerine verdiği zararlar göz önünde tutulduğunda, uyuşturucudan bile daha tehlikeli olduğunu saptadı. İngiltere Bağımsız Bilimsel Uyuşturucu Komitesi ile Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi'nden bir grup bilim adamı, Çoklu Karar Verme Analizi (MCDA) diye adlandırılan bir teknik yardımıyla bu tür maddeleri, 9 kriter açısından kullanıcıya, 7 kriter açısından da diğerlerine verdiği zararları göz önüne alarak arz ettikleri tehlikeye göre sıraladı. Bu tür maddelerin kullanıcıya zararları arasında uyuşturucuya bağlı ölüm oranları, sağlığa ve sosyal ilişkilere etkileri gibi kriterlere yer veren bilim adamları, diğerlerine verdiği zararları ise suç, aile içi çatışma, ekonomik bedel, çevresel hasar gibi ölçütler açısından değerlendirdi.Elde ettikleri verilere göre bu maddeleri 100 üstünden değerlendiren bilim adamları, en zararlı maddenin 72 puanla alkol olduğunu belirledi. 55 puanla ikinci sırada yer alan eroini, 54 puanla bir sentetik uyuşturucu türü olan "crack", 33 puanla kristal metamfetamin, 27 puanla kokain ve 26 puanla tütün ürünleri takip etti." (NTV, 01 Kasım. 2010)

"Kırmızı şarap ilaç değil! Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Kalp Damar Hastalıklarını Önleme Projesi Türkiye Koordinatörü ve Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Doç. Dr. Bülent Görenek, kırmızı şarabın kesinlikle bir kalp ilacı olmadığını söyledi. Doç. Dr. Görenek, şöyle konuştu: "Son yıllarda koroner arter hastalarına sanki bir ilaçmış gibi kırmızı şarap tavsiye edildiğine sıklıkla tanık

oluyoruz. Kırmızı şarabın koroner arter hastalıklarında koruyucu etkisinin olabileceği yönünde bazı çalışmalar mevcut. Bu faydanın içerdiği alkolden mi yoksa üzümden mi kaynaklandığı, direk olarak şaraba kırmızı rengi veren madde ya da antioksidanlar mı ilişkili olduğu tam olarak ortaya konamamıştır. **Kırmızı şarap kesinlikle bir kalp ilacı değildir.** Bu bakımdan bugünkü kanıta dayalı tıpta koroner kalp hastalarına rutin olarak önerilmesi doğru değildir. Çünkü elimizde hastalara tavsiye edeceğimiz kadar güçlü, kesin bilgiler yok**. Hatta belli bir seviyenin üzerinde kalp hastalarına zararlı olabilmektedir. Kırmızı şarap kurtarıcı değildir.** Kalp hastaların bu konuda çok hassas olmaları gerektiğini bildiren Doç. Dr. Görenek, hastaların kırmızı şarabı bir ilaç veya kurtarıcı olarak görmemeleri gerektiğini kaydetti. Doç. Dr. Görenek, alkolün kalori değerinin yüksekliğinden dolayı kilo aldırıcı etkilerinin, kalp damarlarının tıkanmasını artırabileceği, ani ölümlere sebep olabileceğinin unutulmaması gerektiğini ifade ederek, şöyle devam etti:"Bu bakımdan, alkol tüketmeyen, ya da alkolü bırakabilecek bir kalp hastasının kırmızı şaraba başlamaması gereklidir. Çünkü bu şarabın olumlu etkileri henüz genel tıp çevreleri tarafından kabul görmemiştir. Hele hastaların bağımlı olmalarına kesinlikle müsaade edilmemelidir.” (Milliyet, 12 Ağustos 2005)

Şarap, insanı eder harap! Şarap, üzüm suyundan elde edilen alkollü bir içecektir. Üzüm suyunda bulunan mayalar, fermentasyon adı verilen bir işlemle alkol ve karbondioksit gazı açığa çıkarırlar ve şarap oluşur. Şarapta yüzde 10-14 arası alkol vardır. Şarap bilindiği üzere aklı, şuuru etkilemek sûretiyle sarhoşluk veren ve sağlığa zararları olan bir içkidir.

Fransızlar fazla şarap tüketiyor. Şarabın sağlığa yararlı olduğu görüşünü savunanların dayanak noktası Fransız toplumundaki bir gözlemdir. Fransızlar kalp damar hastalığı açısından risk olarak kabul edilen yağdan (doymuş yağlar) zengin bir diyetleri olmalarına rağmen, İngilizler'e oranla daha az kalp damar hastalığına yakalanmakta ve daha az kalp krizi geçirmektedirler. Fransızlar'ın daha fazla şarap tükettiğini savunan bazı bilim adamları, aradaki Fransız toplumu lehine farkın, şarap tüketimin Fransız toplumunda daha fazla olmasından kaynaklandığını savunmaktadırlar. Oysa Fransızlar'ın daha az kalp hastalığına yakalanmalarının sebebinin şarap olduğu görüşü, dünyanın önde gelen otoriteleri arasında kabul görmemektedir. Kalp hastalıkları konusunda tüm dünyadaki uzmanların referans olarak kabul ettikleri Amerikan Kalp Vakfı (AmericanHeartAssociation) kesinlikle şarap içmeyi tavsiye etmemektedir. (www.americanheart.org/presenter.jhtml?identifier=4422)

“Ş**arabın kalp krizi riskini azalttığını gösteren ilmi bir delil yok.** Amerikan Kalp Vakfı beslenme komitesi üyesi olan Columbia Üniversitesi'nden Prof. Ira Goldberg, şarap içmenin kalp krizini azalttığını gösteren hiçbir kabul edilebilir bilimsel veri olmadığını, bunun yerine kalp krizi riskini azaltmak için bilimsel olarak ispatlanmış kolesterol ve tansiyonu düşürmek için kilo verilmesi ve yeterli spor yapılması gibi tedbirlerin alınmasını önermektedir. Goldberg "şarap veya herhangi başka bir içki içmenin klasik metodların yerine geçemeyeceğini" bildirmektedir. Goldberg Fransızlar'da kalp damar hastalığının daha az görülmesinin şarap içmekten değil taze meyve, sebze ve daha az oranda süt ürünleriyle beslenmeye bağlı olabileceğini ifade etmektedir. Ayrıca kalp damar hastalıklarının oluşumunda genetik özelliklerin rol oynadığı bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçektir. Dolayısıyla Fransızlar'da kalp damar hastalığı ve kalp krizi riskinin İngilizler'e oranla daha düşük olmasının sebebi genetik olabilir. Zaten dünyada şarap yalnız Fransa'da içilmemektedir. İtalya'da şarap daha fazla içilmektedir. Kaldı ki dünyanın her tarafında şarap tüketilmektedir. Bu mantıkla dünyanın her yerinde aynı etkinin gözlenmesi gerekirdi. Oysa gerçek farklıdır.

Şarap, kalp damarını korumuyor

Fransızlar'da İngiliz toplumuna oranla daha fazla şarap tüketildiği için kalp damar hastalığına yakalandığını ortaya koyan hiçbir bilimsel çalışma yoktur. Bu varsayım bilimsel bir gerçek değil olsa olsa şarapçıların bir temennisidir. Şarapla ilgili haberlerde dikkat edilirse özellikle kırmızı şarabın içinde antioksidan maddeler olduğu ve bu maddelerin iyi kolesterolde artmaya neden olduğu ve özellikle kalp damarlarını koruduğu ileri sürülmektedir. Ancak vitamin E gibi antioksidanlarla yapılan çalışmalarda kalp damarlarını koruyucu etki gösterilememiştir. Kaldı ki şarapta bulunan antioksidanlar fazlasıyla fermente olmamış olan üzüm suyundan, üstelik şarabın getireceği hiçbir tehlike olmadan rahatlıkla alınabilmektedir. Amerikan Kalp Vakfı'nın bu görüşleri İngiliz Kalp Vakfı tarafından da desteklenmektedir. Bristol Üniversitesi Kimyasal Patoloji bölümü bilim adamları günlük alınan üzüm suyunun (kötü kolesterol LDL kolesterol okside edici etkisinin daha az) kalp hastalıklarına koruyucu etkisinin daha fazla bulunduğunu göstermişlerdir. Amerikan Kalp Vakfı (AKV) bilim adamları iyi kolesterolü yükseltmek için bunun yerine çok daha etkili olan düzenli spor yapma veya "Niacin" adı verilen ilacı almayı böylece şarabın zararlarından korunmayı tavsiye etmektedir.

Şarap propagandasına dikkat!

Son zamanlarda basında "şarabın insan sağlığına yararları", "günde 1-2 kadeh şarap kalp krizi riskini azaltıyor", "kırmızı şarap kalp krizi riskini azaltıyor" başlıklı haberlerle yoğun bir şarap propagandası yapılmaktadır. Oysa şarap her şeyden önce alkollü bir içecektir. Alkolün insan sağlığına olan olumsuz etkileri yalnızca modern tıbbın verileri ışığında değil binlerce yıldır bilinen bir gerçektir. Ancak bu yoğun şarap propagandası taşıyan haberlere dikkat edildiğinde, şarabın "güya" insan sağlığına yararlı olduğu, özellikle kırmızı şarabın kalp krizi riskini azaltıcı etkisi varmış gibi iddiaların bilimsel araştırmalara dayandığı ve sanki ispatlanmış bilimsel bir gerçekmiş gibi topluma lanse edildiği görülmektedir. Oysa konuyu biraz derinlemesine araştırınca bunun bir aldatmaca olduğu açıkça görülmektedir.

Üzüm suyu kalbi koruyor !

“Doç. Dr. Aysun Çetin, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmaları sonlandırdı. Erciyes Üniversitesi (ERÜ) Tıp Fakültesi Biyokimya Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Aysun Çetin, serbest radikaller, antioksidanlar, kanser biyokimyası, kök hücre biyolojisi, fitoterapi ve anti-aging konularında yaptığı bilimsel çalışmalar sonucunda yazdığı "İyileştirir, güzelleştirir: üzüm" isimli kitabında üzümün faydalarını anlattı. Bilimsel çalışmalarıyla 2004 yılında Türk Hematoloji Derneği Genç Araştırmacı Ödülü, 2008 ve 2010 yıllarında ise Gevher Nesibe Bilimsel Araştırma Teşvik Ödülü'nü kazanan Çetin, kitabında "güzellik, gençlik ve sağlık iksiri olarak nitelendirilen üzümün insan hayatındaki önemini" ele aldı.Çetin, son yıllarda şarabın özellikle kalp hastaları için çok faydalı olduğu yönündeki görüşlerin arttığına işaret ederek, "Üzüm suyu mu? Şarap mı?" konusundaki tartışmalara kitabında yer verdiğini belirtti. Yapılan bilimsel çalışmalarla faydaları açık bir şekilde ortaya konan üzümün bilinen en önemli özelliğinin "doğal antioksidan olarak kansere karşı koruyuculuğu olduğunu" vurgulayan Çetin, üzümün kabuğunda, çekirdeğinde ve suyunda bulunan "resveratrol" maddesinin kanserin pek çok safhasında durdurucu etkiye sahip olduğunun bilimsel olarak kanıtlandığını dile getirdi. Bazı araştırmacıların kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruyucu bir içecek olduğunu ileri sürdüklerini anımsatan Aysun Çetin, şunları söyledi: "Bazı araştırmacılar, kırmızı şarabın kalp hastalıklarından koruduğunu söyleseler de, pek çok araştırmacı farklı sonuçlara ulaşmıştır. “Gerçekte kalp-damar hastalıklarından koruyucu etkiye sahip olan şarap değil, üzüm suyudur.” Mor üzüm suyunda bulunan flavonoid madde miktarı litrede 500 miligramdan fazladır. Üzüm suyu, şarap ve etil alkolden arındırılmış şaraba göre çok daha yararlı bulunmuş ve tüm yararlı etkilerin üzüm suyunda bolca bulunan

polifenolik bileşiklere ait olduğu gösterilmiştir. Üstelik son yıllarda yapılan birçok araştırma ile az miktarda bile olsa alkolün insan vücudu için son derece zararlı olduğu kanıtlanmıştır.” (NTV, 22 Aralık 2010)

Bira kanser nedeni

“Biranın akciğer kanserine yakalanma riskini artırdığı ortaya çıktı. 1980'li ve 1990'lı yıllarda elde edilen veriler ışığında yapılan araştırmaya göre, haftada 6 adet ya da daha fazla bira içen kişilerin akciğer kanserine yakalanma riski, içmeyenlere göre yüzde 20 ila 50 oranında artıyor. Bira içen, ancak evinde düzenli olarak meyve ve sebze tüketenlerde ise bu oran azalıyor. Şarap içmenin ise akciğer kanserine yakalanma riskini erkeklerde yüzde 40, kadınlarda yüzde 70 oranında azalttığını belirten araştırmacılar, bunun, bira ve şarabın farklı maddeler içermesine ve şarap içenlerin genellikle daha sağlıklı yaşam biçiminin olmasına bağlı olabileceğini savundular. McGill Üniversitesi'nden araştırmacıların, araştırmaya katılanların tütün alışkanlığı hakkında kesin bilgi edinmeleri sayesinde, tütüne bağlı akciğer kanserinin gelişimine neden olan faktörleri alkol tüketiminin neden olduğu faktörlerden ayrı tutmayı başardıkları ve bu sonuca ulaştıkları belirtildi. Alkol kullananların genellikle sigara da içtiğini söyleyen araştırmacılardan Andrea Benedetti, alkol ve akciğer kanseri konusunda daha önce yapılan araştırmalarda karşılaşılan en önemli sorunun tütünün oynadığı rolü belirlemek olduğunu ifade etti.” (Hürriyet, 13 Nisan 2006)

Emniyet istatistiği: Trafik kazalarının %61’i, Genel suçların %85’i, Tecavüzlerin % 50’si, Eşini dövenlerin %70’i, İşe gitmeyenlerin %60’ı, Cinayetlerin %85’i, Şiddet olaylarının %50’si, Genel tutuklamaların %50’si, Akıl hastanelerine yatanların %40’ı içki yüzünden olmaktadır.

“Cinayetlerin yüzde 85'i alkollüyken işleniyor. Son dönemde alkollü içki bulunan mekanlarda meydana gelen cinayet ve yaralama olaylarında büyük artış görülüyor. **Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) verileri de bunu kanıtlıyor. İstatistiklere göre dünyada işlenen her 100 cinayetten 85'i, intiharların yüzde 90'ı boşanmaların yüzde 80'i ve aile içi şiddet olayları ile trafik kazalarının yüzde 70'inin sebebi alkol.** Türkiye'de 9-17 yaş arası öğrencilerin yüzde 16'sının devamlı sigara, yüzde 13'ünün devamlı alkol, yüzde 2,9'unun ise devamlı uyuşturucu kullandığına dikkat çeken Yeşilay Genel Başkanı Mustafa Necati Özfatura, gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için ailelere büyük görev düştüğünü vurguluyor. Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Bağımlılık Araştırma Merkezi Bağımlılık Psikiyatri Uzmanı Dr. Zeki Yüncü, alkol ve uyuşturucu maddelerin beyindeki kontrol merkezini devre dışı bıraktığına dikkat çekerek, "Bu durumda insan, olumsuz davranışları daha dürtüsel, sonunda ne olacağını hesap etmeden yapabiliyor." diyor. Bazı kişilerin, mutlu veya kederli olduklarında alkol aldıklarını anlatan Yüncü, 'duygu durumunu düzenlemek' amacıyla bu yola başvurmanın yanlış olduğunu dile getiriyor. Yeşilay Başkanı Özfatura da alkolün yol açtığı 60'tan fazla hastalık olduğuna değinirken, "Türkiye'de 1930'da kişi başına düşen alkol miktarı 1 litreyken 2004'te 20 lt'ye çıktı. İsveç'te yapılan bir araştırmaya göre kanında 1,5 gr alkol olanın hiç bulunmayana göre trafikte kaza yapma riski 24, 2 gr bulunanın ise 60 kat daha fazla." bilgisini veriyor. Bu yükselişe rağmen Yeşilay ve diğer kurumların çalışmalarıyla Türkiye'de alkol kullanımının düşme trendinde olduğunu aktaran Özfatura, "Bir belediye başkanı veya kaymakam kanuni bir tedbir alınca, hemen 'Kırmızı sokak yapılıyor' diye haberler çıkıyor. Oysa bunların dinî konularla ilgisi yok. Konuyu hemen o tarafa çekip tedbirleri etkisizleştirmek istiyorlar." diye konuşuyor. Özfatura, çocuk ve gençlerin alkol, sigara ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için öncelikle anne ve babalara büyük görev düştüğünü vurguluyor: "Aileler, eğitime ayırdıkları paranın iki katını alkol ve sigaraya harcıyor. Çocuk ve gençlerin kötü alışkanlıklardan uzak tutulması için anne ve babaların, 'İçme evladım' demesi

yeterli değil. Önce kendileri kullanmayarak örnek olmalı. Çocuk ve gençlerle ilgilenilmeli, sevgi gösterilmeli." DSÖ'nün Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30'dan fazla ülkede yaptığı araştırmaya göre dünyada işlenen cinayetlerin yüzde 85'i, boşanmaların yüzde 80'i, aile içi şiddet olaylarının yüzde 70'i, mala yönelik suçların yüzde 77'si, tecavüz suçlarının yüzde 50'si, intihar ve intihara teşebbüslerin yüzde 90'ı, trafik kazalarının ise yüzde 70'i alkolden kaynaklanıyor." (Risale Haber, 13 Mart 2010)

Her 10 vakadan 7'si. Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) Türkiye'nin de aralarında bulunduğu 30 ülkede yapılan araştırmasında kadına şiddet olaylarının yüzde 70, tecavüzlerin yüzde 50, cinayetlerin yüzde 85'inde en etkili unsurun alkol olduğu tespitine varılıyor. DSÖ'nün şiddet ve alkol ilişkisini açığa çıkaran raporuna göre; ABD'de fiziksel şiddete maruz kalan kurbanların yüzde 55'i eşlerinin şiddet uyguladığı esnada akollü olduğunu saptıyor. Bu oran İngiltere ve Galler'de yüzde 32 seviyesinde. Avustralya'da eş cinayetlerinin yüzde 36'sı alkollü halde işleniyor. G.Afrika'da kadınların yüzde 65'i, eşlerinin şiddet esnasında sarhoş olduğunu söylüyor. Rapor, Hindistan, Uganda, Vietnam, Zimbabve'de alkol kullanan eş ile e şe uygulanan şiddet arasında güçlü bir bağlantı kurulduğunu belirtiyor. Nerede şiddet orada alkol. BM Uyuşturucu ve Suç Ofisi'nin verilerine göre Finlandiya'da cinayetlerin yüzde 65'i alkolle ilişkili. Tüm ölümlerin ise yüzde 75'inin ana etkeni alkol. İsveç'te ise bütün cinayetlerin yaklaşık yarısının alkolle ilişkili olduğu kaydediliyor. Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü'nün çalışmasına göre ise, İngiltere ve Galler'de şiddet suçlarının yüzde 47'si içki etkisi altında işlendi. İrlanda'da aile içi şiddet vakalarının yüzde 59,6'sının kaynağı alkol illeti. İskoçya'daki şiddet suçlarının arka planında yüzde 63 oranında içki var. Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü'nün 2000-2006 arası işlenen eş cinayetleri araştırmasına göre faillerin yüzde 44'ü alkollüydü. (Basından, 03 Mart 2019)

"Alkol ve sigaranın korkunç yüzü. İngiltere'de yapılan ve sonuçları the lancet dergisinde yayınlanan bir araştırmada, sağlığa zararlı maddelerin tehlikesi, topluma verdikleri gerçek zarara göre yeniden derecelendirildi. araştırmada **alkol ve tütün topluma en çok zararlı 10 madde arasında yeraldı.**araştırmayı yapan bristol üniversitesinden profesör david nutt ve arkadaşları, herhangi bir uyuştucunun topluma verdiği zararı derecelendirmek için üç ölçüt belirledi ...sıralamada alkol en zararlı 5. madde belirlenirken, tütün 9. oldu...araştırmacılar, bu sonuçlar üzerine alkol ve tütünün ilaçların kötüye kullanımı yasası dışında tutulmasının keyfi olduğunu savundular. nutt ve arkadaşları, bu sonuçlar üzerine "alkol ve tütünün "ilaçların kötüye kullanımı yasası dışında tutulmasının keyfi olduğunu" savundular. nutt, "bütün uyuşturucular tehlikelidir. hatta insanların bildiği ve sevdiği ve hergün kullandığı uyuşturucular bile" dedi ve insanların tehlikeler konusunda bilinçlendirilmesi için daha fazla eğitim verilmesi gerektiğini söyledi." (Basından, 23 Mart 2007)

"Kanserin sebeplerinden biri de alkol. Dünya kamuoyunda şarabın sağlık için yararlı olduğu yönünde genel bir düşünce olduğunu hatırlatan Dr. Boyle, "Bu yanlış, her şarap bardağı, kanser riskini yüzde 7 oranında artırıyor. Alkollü her içecek aynı oranda kanser riskine sebep oluyor." dedi.Dünya Sağlık Örgütü bünyesinde faaliyet gösteren Birleşmiş Milletler Uluslararası Kanser Araştırmaları Ajansı (IARC), sigara ve tütün ürünleri, fiziksel aktivite eksikliği ve obezite ile birlikte alkolü de kanserin en büyük sebepleri arasında gösterdi.Kanserin küresel bir sorun haline gelmeye başladığını dile getiren Dr. Boyle, sigara ve tütün ürünlerinin yanı sıra şarabın da alkol içerdiğini ve kansere sebep olduğunu ifade etti." (Basından, 08 Nisan 2007)

"Alkol kanseri tetikliyor! İngiltere'de yapılan bir araştırma, her gün az da olsa şarap ya da bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini artırdığını ortaya koydu. Kanser Araştırma Enstitüsünden Profesör Tim Key ve ekibinin yaptığı araştırma, günde 2 büyük kadeh şarap ya

da 2 bardak bira içmenin bağırsak kanserine yakalanma riskini yaklaşık yüzde 25 artırdığını gösterdi. Her gün bir kadeh şarap ya da bir bardak bira içenlerinse hastalığa yakalanma riskinin yüzde 10 arttığı ortaya çıktı.Key, Daily Telegraph gazetesinde yayımlanan açıklamasında, "Araştırmalar çok açık şekilde ne kadar alkol alınırsa bağırsak kanserine yakalanma riskinin o kadar arttığını gösteriyor" dedi."Riskin artışı çok önemli değil, ancak insanların alkol tüketimini sınırlandırarak başta bağırsak kanseri olmak üzere bazı kanser türlerine yakalanma riskini azaltabileceklerini anlaması gerek" diye konuştu. International Journal of Cancer dergisinde yayımlanan ve 6 yıl süren araştırmaya, 10 Avrupa ülkesinden 1800'ü bağırsak kanserine yakalanmış 478 bin kişi katıldı.” (Hürriyet, 31 Temmuz 2007)

“Kadına şiddetin baş sebebi alkol! Birleşmiş Milletler, Dünya Sağlık Örgütü, Birleşik Krallık Alkol Çalışmaları Enstitüsü, Ulusal Alkol Kötüye Kullanımı ve Alkolizm Enstitüsü, Avustralya Ulusal Suç Enstitüsü gibi kurum ve kuruluşların hazırladıkları araştırma sonuçları, bütün dünyada her 10 kadına şiddet olayının 7'sinin alkol sebebiyle kayıtlara geçtiğini yansıtıyor. Dünya Sağlık Örgütü’nün (DSÖ) Türkiye dahil 30 ülkede yaptığı araştırmanın sonuçları oldukça çarpıcı. DSÖ'ye göre; kadına şiddet olaylarının yüzde 70’i alkol kaynaklı. Tecavüz olaylarının yüzde 50’si, cinayet vakalarının yüzde 85’inde başlıca unsur alkol. DSÖ raporunda yer alan verilere göre, ABD’deki şiddet uygulayan eşlerin yüzde 55’inin alkollü olduğu vurgulanıyor. İrlanda’da aile içi şiddet vakalarının yüzde 59,6’sında ve İskoçya’daki şiddet suçlarının yüzde 63'ünde yine içki var. Fals-Stewart’ın yaptığı araştırmaya göre, kadına yönelik şiddetin en güçlü tetikleyicisi içki. 2003’te gerçekleştirilen araştırma, erkeğin kadına fiziksel şiddet uygulama ihtimalinin alkol alındığı günlerde 18 kat daha fazla arttığına vurgu yapıyor. Cumhuriyet Tıp Dergisi’nde yayınlanan “Kadına Yönelik Farklı Eş Şiddeti Tiplerini Etkileyen Psikososyal Faktörler” araştırmasında da çarpıcı sonuçlar yer alıyor. Edirne’de eşlerinden şiddet gören 306 kadın arasında yapılan araştırma, şiddet gören kadınların şiddetin nedenleri arasında ilk sırada içkiyi belirtiyor. Saygın tıp dergisi Lancet’in 26 yıllık kapsamlı araştırmasının sonuçlarına göre, her yıl alkol kaynaklı 2 milyon 800 bin insan hayatını kaybediyor. Cambridge Üniversitesi’nin yaptığı araştırmalara göre; haftada tüketilen 5 birimlik alkol felç riskini yüzde 14 artırıyor. Ölümcül hipertansiyon riski yüzde 24, kalp yetmezliği riski yüzde 9, aort anevrizması riski yüzde 15 yükseliyor. Özellikle 15-49 yaş arasındaki kişilerde ölüm ve sakatlıkların temel sebeplerinden biri alkol.” (Haber 7, 26.01.2023)

SİGARA VE ALKOL AĞIZ KANSERİ RİSKİNİ 10 KAT ARTIRIYOR

Memorial Ataşehir Hastanesi Göğüs Hastalıkları Bölümü’nden Uz. Dr. Ilkay Keskinel, “1-7 Mart Yeşilay Haftası” kapsamında sigara ve alkolün zararlarına değinerek, ağız kanseri riskini artırıcı etkisi hakkında bilgi verdi ve önerilerde bulundu.

Ben bağımlı değilim" diye düşünmeyin

Alkol ile sigara iyi gidiyor düşüncesi sizi kansere götürebilir

Gırtlak, yemek borusu, karaciğer ve pankreas kanserlerinde de etkili

Bu iki alışkanlıktan bir an önce kurtulabilirsiniz

Alkolün zararları

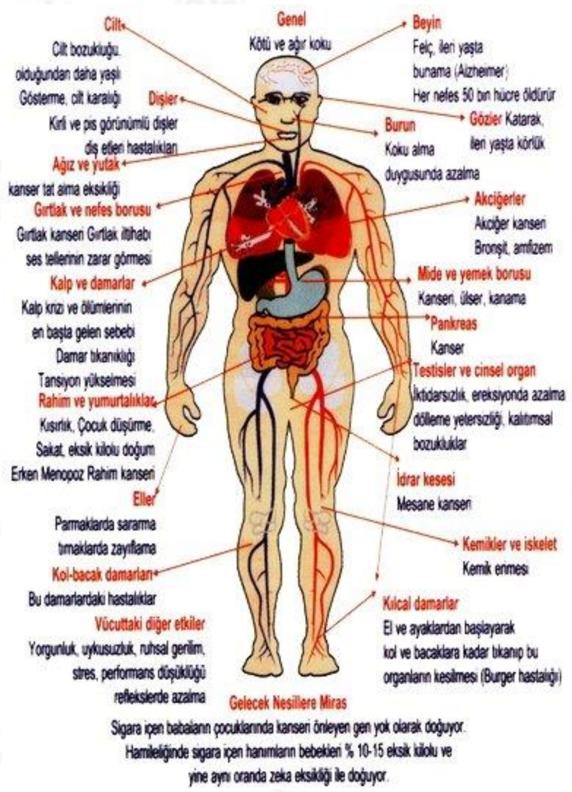

HABER TÜRK
GÜCÜ ÖZGÜRLÜĞÜNDE

Beğen | Takip et | Video | Galeri | TV

Son Dakika Haberleri
Kötü günler geride kaldı!

Piyasalar
EUR: 2.3620

EKONOMİ | SPOR | MAGAZİN | GÜNDEM | DÜNYA | MEDYA | POLEMİK | KÜLTÜR-SANAT

Ana Sayfa > HT Gazete Yazarları > Murat Bardakçı — Haberturk.com Yazarları

Murat Bardakçı
mbardakci@htgazete.com.tr

İçki ve millî içki

29 Nisan 2013 Pazartesi, 09:49:36 **Güncelleme:** 13:32:39

ÇOK kişiyi hiddetlendireceğimi bile bile açıkça söyleyeyim: Ben, alkol satışının zapt u rapt altına alınmasına taraftarım...

SÖNEN PARLAK ZEKÂLAR

Ailem öyle içki düşkünü falan değildi ama kendimi bildim bileli, mâlûmatlarına ve kültürlerine hayran kaldığım gazetecisinden edebiyatçısına, üniversite hocasından sanatçısına kadar birçok kişinin illet derecesinde müptelâ oldukları derdi yakından gördüm: Alkolsüz edemiyorlardı! Dur-durak bilmeden içilen içkinin en parlak zekâları nasıl hurdaya çevirdiğine, düşünemez hâle getirdiğine, nihayet sadece saçmalattığına ve etraflarını çevirmiş olan hayranlarını bile nasıl kaçırttığına seneler boyunca çok yakından şahit oldum.

EN SON HABER

SON DAKİKA | SPOR | VİDEO | GALERİ | EKONOMİ | KADIN | EMLAK | SAĞLIK | TEKNOLOJİ

Emrah Serbes alkol niye yasak diye isyan ediyordu

"ALKOL NİYE YASAK" DİYE İSYAN EDİYORDU, ALKOLLÜ OLDUĞU İÇİN 6 GÜN SAKLANDI

Aynı aileden baba ve kız olmak üzere 2 kişinin ölümüne, annenin de ağır yaralanmasına sebep olan ancak, alkol/uyuşturucu etkisinin geçmesini beklerken 6 gün boyunca saklanan Emrah Serbes'in eski twitlerinde *"Alkol yasak, sigara yasak, 3 çocuk*

Emrah Serbes
19 Ağustos 2013

"Alkol yasak, sigara yasak, 3 çocuk yapmamak yasak, ne serbest bu ülkede? Sadece ben serbestim herhalde Emrah Serbes olarak."

Emrah Serbes tutuklandı! 28.09.2017 - 16:07

Aydın Otoyolu'nda, 22 Ağustos'ta, Alkollü araç kullanırken, baba kızını öldürüp, suçu arkadaşının üstüne atan Emrah Serbes 6 gün sonra suçunu itiraf edip tutuklandı..

Alkol masasında başlayan tartışma cinayetle bitti

Adana'da, birlikte içki içerken tartıştığı akrabasını bıçaklayarak öldüren zanlı yakalandı.

21 Mayıs 2009

SARHOŞ SÜRÜCÜ DEHŞETİ

Sarhoş baba evini ateşe verdi

Annesi, eşi ve 5 çocuğu kurtulurken 10 aylık bebeği yanarak can verdi

HABER TÜRK

14.06.2008 16:30

Avcılar'da, Hamdi Kardeş (43) isimli şahıs, tartıştığı eşi ve 6 çocuğunun kaldığı barakayı ateşe verdi. Annesi, eşi ve 5 çocuğu alevlerden kurtulurken, 10 aylık bebeği yanarak can verdi. Aşırı derecede alkollü olduğu iddia edilen zanlı Kardeş, polise de bıçakla saldırdı.

FOTO GALERİ

ALKOLLE GELEN FACİA

ALKOL FACİASI

Çocuklarını ziyaret için gittikleri Almanya'dan dönen Hasan ve Gülnaz Özdemir İstanbul Atatürk Havalimanı'ndan taksiye bindi. Sürücüsü dahil içinde bulunan 5 kişinin tamamının alkollü olduğu cip kırmızı ışıkta bekleyen taksiye arkadan çarptı. Hasan ve Gülnaz Özdemir öldü. Cip, türkücü Yusuf Harputlu'ya ait çıktı

BU FOTOĞRAF ÇEKİLİRKEN YAŞIYORDU

OTOGARA GİDECEKLERDİ

ÖNCE SEYRETTİ SONRA SIZDI

TÜRKÜCÜ POLİSLERLE TARTIŞTI

İzmir'de 4 ay önce alkollü araç kullandığı için ehliyetine 6 ay el konulan Tuğçe, en yakın arkadaşı Pınar'ı da alıp önceki gece otomobille gezmeye çıktı. Üstelik yine alkollüydü. Aşırı hız nedeniyle kontrolden çıkan otomobil orta refüjdeki ağaca çarptı. Ne yazık ki iki genç kız da hayatını kaybetti

Karabolat

O ARAÇTA SON POZ

Tuğçe ile Pınar önceki gece kaza yaptıkları aracın içinde bu pozu vermişti. Sürekli birlikte dolaşan iki genç kız eğlenmeyi çok seviyordu (sağda).

11 EYLÜL 2010

SAHİL YOLUNDA KAZA

Ege Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Cilt Bakımı ve Güzellik bölümünde okuyan Tuğçe Süt (20), sınıf arkadaşı Pınar Sinem Karabolat'ı (21) da yanına alarak otomobille gezmeye çıktı. Tuğçe, kendisine ait otomobille Balçova'dan Konak yönüne giderken, Güzelyalı'da aşırı hız nedeniyle direksiyon kontrolünü yitirdi. Savrulan otomobil, yol ortasında bulunan palmiye ağacına çarptı.

OTOMOBİLDE BİRA ŞİŞESİ

İki arkadaş çarpmanın etkisiyle aracın

Alkollü gençlerin sürat tutkusu ölüm getirdi: 3 ölü, 3 yaralı

AYRAM GEZMESİ KABUSA DÖNDÜ

İki genç kızın katili alkollü canavarlar

İZMİR'de Muharrem Efe Demirel'in (21) kullandığı otomobil ile işadamı Hasan Özkan'ın (42) aracı Çakabey Kavşağı'nda çarpıştı. Demirel'in arkadaşları Ebru Erakay (23) ile Suna Ağır (23) hayatını kaybetti. Demirel 228, Özkan 155 promil alkollü çıktı. 3'TE

Aşkım, n'olur beni bırakma!

MUĞLA'da alkollü olarak direksiyona geçen 33 yaşındaki masör Süleyman Ergenç, bariyerlere çarparak can verdi.

ACI haberi alıp kaza yerine gelen Azeri asıllı eşi Manana'nın, "Aşkım n'olur beni bırakma" feryadı yürek dağladı. 4'TE

Alkol bir hayatı daha çaldı

Çok alkol kullandığını anlatan Ekrem E., **"İkisi erkek, 4 çocuğum var. Alkollü olduğum günlerde akşam eve geldiğimde kızım H.E'ye eziyet ettim ama cinsel saldırı suçunu işlemedim"** diye konuştu. Ekrem E., kızına eziyet ettiği günlerin sabahında ise gönlünü almak için para verdiğini söyledi.

6 yıl kızına tecavüz eden baba bir de...

ANTALYA'da 6 yıl boyunda kızına tecavüz ettiği iddiasıyla tutuklanan Ekrem E.'nin kızından olan çocuklarının köpeklere attığı ileri sürüldü.

Almanya'da bir yılda 218 bin evli kadına tecavüz edildi

Avrupa ülkeleri arasında yapılan araştırmada Alman erkeklerinin ırza geçme rekoru kırdıkları ortaya çıktı. Türkiye ise, tecavüz listesinde en son sırada yer alıyor.

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

"Sabahtan akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."

"İkinci neden ise, Alman erkeklerinin kendilerine güvensizlikten kaynaklanan aşağılık duygusu. Erkekler böylece kişiliklerini kanıtlamaya çalışıyor."

"Polislerin, tecavüze uğrayıp şikayete gelen kadınlarla alay etmesi ve (Şikayet edecek ne var?) diye kayıtsız kalması da, önemli bir etken oluyor."

"Faillerin yakalanmaması ise bir başka nedeni oluşturuyor... Suç işleyen yakalanmayınca, bir daha yapmaktan hiç çekinmiyor."

Yazısı 9'uncu sayfada

Uzmanlar, Alman erkeklerinin bu saldırganlığının nedenlerinin başında ülkede bol bol bira içilmesi geldiğini söylüyorlar ve şöyle konuşuyorlar:

"Sabahtan akşama kadar durmadan bira içen erkekler, kendilerini kaybediyorlar. Alman kadınlarının geç saatlere kadar sokakta olması da bunu kolaylaştırıyor."

24 Şubat 1986 Sabah

Alman basını geniş yer verdi

Alman gazete ve dergileri, bir yılda 218 bin kadının tecavüze uğradığı lanınca bu habere geniş yer verdi. Üstteki temsili fotoğrafları da yayınla Alman basını, "Kadınlarımız, sapıkların işini kolaylaştırıyor" diye yazd

Üniversiteli Zülal'i kılıçla öldürdü: Neden tartıştığımızı bile hatırlamıyorum

İzmir Bornova'da Sanat ve Tasarım Fakültesi Grafik Tasarım Bölümü öğrencisi Günhan Ö. (26) ve Ege Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisi Zülal Tütüncü'yü öldürmüştü

Çarşamba, 20 Aralık 2017 08:10

Gençler birlikte eğlendiler. İkili geç saatlerde Günhan Ö.'nün evine gitti. Alkol almaya devam ettikleri evde bilinmeyen bir nedenle kavga ettiler.

Sabah'ın haberine göre; Özel bir üniversitede Grafik Tasarım bölümünde okuyan zanlı Günhan Öztürk (26) ifadesinde şunları söyledi:

"Olay gecesi barda eğlenirken tanıştık. Gece saat ikiye kadar birlikte alkol aldık. Daha sonra Bornova'daki evime gittik. Aramızda tartışma çıktı. Kaygı bozukluğu rahatsızlığım olduğu için tedavi görüyorum. K alkolün etkisiyle neden tartıştığımızı bile hatırlamıyorum, çok pişmanım."

Zülal'in cenazesi Bursa'dan gelen ailesine teslim edildi. Anne Bedriye Tütüncü, "Nasıl kıydınız kuzuma?" diye ağıt yaktı.

Zabıta memuru arkadaşını bıçakla delik deşik etti

Kastamonu'da zabıta memuru Ahmet T., birlikte alkol aldığı arkadaşı, bir otobüs firmasında müdürlük yapan Deniz Şenoğlu'nu (43) 10 bıçak darbesiyle öldürdü.

2018-08-18 14:27:00

EŞİYLE KIZINI ÖLDÜREN CANİ:

Sarhoştum!

Türkiye'yi ayağa kaldıran olayda skandal ifadeler

Adana'da engelli bir genci toplu taşıma aracında feci şekilde darp eden saldırganların ifadeleri ortaya çıktı.

16.01.2018 08:55 GÜNCEL

Bütün Türkiye'yi ayağa kaldıran ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın da müdahil olduğu soruşturma kapsamında Adana Cumhuriyet Başsavcılığı'ndaki ifadelerinin ardından tutuklanan zanlılardan biri "Alkollüydüm, pişmanım" diyerek kendini savunmaya

OYNA DEDİ OYNAMADI KARISINI TÜFEKLE ÖLDÜRDÜ

Sezer Sebil

Gaziantep'te hırsızlık suçundan girdiği cezaevinden 5 ay önce çıkan Sezer Sebil (24), önceki akşam alkollü olarak geldiği evinde müzik açarak eşi Sabiha Sebil'den oynamasını istedi. Sabiha Sebil oynamayı reddedince av tüfeğini alan Sezer Sebil, 4 ve 5 yaşlarındaki çocuklarının gözleri önünde tetiği çekti. Karnından vurulan Sabiha Sebil öldü.

ÇOCUKLAR CİNAYETİ ANLATTI

Sabiha Sebil

Polis, kaçan Sezer Sebil'i arıyor. Cinayete tanık olan iki çocuk, akrabalarına olayı şöyle anlattı: "Babam anneme, 'Kalk oyna' dedi, Annem 'Hayır' deyince babam ateş etti." Komşuları, Sezer Sebil'in, eşini sürekli dövdüğünü söyledi. Mustafa KANLI/DHA

Boğazındaki dövme dikkat çekmişti.. Arkadaşlarından çelişkili ifadeler!

İzmir'in Konak ilçesinde, şaka amaçlı arkadaşını kucaklamak isterken dengesini kaybedip, salonun cam kapısına düşüp, kopan cam parçalarının boğazına saplanması sonucu hayatını kaybettiği öne sürülen Destan Arda'nın (25), olay anında evde bulunan 2 arkadaşının polise farklı ifade verdiği ortaya çıktı. Ev arkadaşı H.E. (27), birlikte alkol ve uyuşturucu aldığı Arda'nın şaka amaçlı A.N.İ.'yi (25) kucağına almak isterken düştüğünü söyledi. A.N.İ. ise olay anında sızmış halde olduğunu, gürültü üzerine kalktığını öne sürdü. Destan Arda'nın boğazında, 'Cut here' (Burayı kesiniz) yazılı bir dövme bulunduğu da belirlenmişti.

Milliyet Son Dakika Gündem Ekonomi Dünya Yazarlar UzmanPara Skorer Pembenar Cadde

Son dakika... Gezmeye çıkan 4 kız dehşeti yaşadı! "Babam olmasa tecavüz edecekti"

Gelen son dakika haberine göre; İstanbul'dan Sinop'a ailesini ziyarete giden Serpil Ü., ailesiyle gezmeye çıktığında aracının önünün kesildiğini, arkadan babası gelmese tecavüze uğrayacağını öne sürdü.

İstanbul'da yaşayan ve sağlık sektöründe yöneticilik yapan Serpil Ü. (27) bir hafta önce Sinop Ayancık'taki ailesini ziyarete gitti. Aile 25 Temmuz akşamı iki araba gezmeye çıktı. Yolun karanlık ve ıssız bir kesiminde ortada park etmiş bir araba gördüler. Yoğun bir alkol kokusunun geldiği otomobilde 4 erkek vardı.

Birlikte alkol aldığı kişi tarafından göğsünden bıçaklandı

02.11.2020 - 04:48

Adana'da Ersin Ö., birlikte alkol aldıktan sonra henüz bilinmeyen bir nedenle kavga ettiği kimliği belirsiz kişi tarafından göğsünden bıçaklanarak ağır yaralandı

Olay, gece yarısı merkez Yüreğir ilçesi Seyhan Mahallesi Karataş Caddesi'nde meydana geldi. Ersin Ö. ve beraberindeki ismi öğrenilemeyen kişiler kaldırımdaki kamelyaya gelip, alkol almaya başladı. Bir müddet sonra Ersin Ö., birlikte alkol aldığı kimliği belirsiz bir kişi ile henüz bilinmeyen bir nedenle tartışmaya başladı.

Yılbaşı eğlencesinde alkol alıp intihar etti

Bağcılar Demirkapı Mahallesi 1609 Sokak'ta yılbaşı gecesi saat 00.30 sıralarında meydana gelen olayda 21 yaşındaki H.Ö., arkadaşlarıyla alkol aldıktan sonra evinin önünde kafasına silahı dayayarak ateş etti.

Alkol alıp 9'uncu kattan atladı

Aydın'ın Efeler ilçesinde intihar olayı yaşandı. Birlikte alkol alan iki genç kız arkadaştan birisi kendisini 9'uncu kattan aşağıya atarak hayatını kaybetti. Arkadaşının balkondan aşağıya atlamasına tanıklık eden Y.M. de balkondan sarkarak aşağıya atlamak istedi. Diğer kız ise olay yerine sevk edilen ekipler tarafından ikna edilerek kurtarıldı.

Show Ana Haber · Takip Et
29 Mart, 19:30

Çocukluk arkadaşını acımadan bıçakladı

TECAVÜZE UĞRAYAN EDA NUR KAPLAN İNTİHAR ETTİ!

Ankara'da ablası ve ablasının sevgilisinin uyumasından kısa bir süre sonra binanın 15. katından atlayarak **intihar** eden 18 yaşındaki **Eda Nur Kaplan**'ın yaşamına son vermeden bir süre önce Yusuf G. ve Mehmet A. hakkında **cinsel saldırı**ya uğradığını iddia ederek şikayetçi olduğu ortaya çıkmıştı.

Sabah'tan Dilhan Dumanoğlu'nun haberine göre; Eda Nur Kaplan, polise verdiği ifadesinde, 2 kişinin rızası dışında kendisiyle ilişkiye girdiği, alkollü olduğu için karşı koyamadığını anlatmıştı.

Eda Nur Kaplan'ı olaydan bir süre önce evine bırakan taksi şoförü, "Aşırı derecede alkollüydü. Yarı baygın bir hali vardı, taksiye bindiğinde de ağlamaklı haldeydi. 'Ben nasıl bir ortamın içine düştüm, ben ne yaptım. Şimdi anneme ne diyeceğim, kendime geldiğimde iki kadın başımda pavyon muhabbeti yapıyordu' diye sayıklıyordu" ifadelerini kullanmıştı.

Gözaltına alınan Yusuf G.'nin cep telefonunda yapılan incelemede, olay gecesi otel odasında bulunan Aşkın K. ile 'İki kişi gelecek. Yaşları küçük, aralarından seçeriz' şeklinde mesajların olduğu tespit edilmişti.

HAKKIMI YERDE BIRAKMAYIN MESAJI

Bu arada Eda Nur'un intihardan önce annesine cep telefonuyla mesaj attığı ortaya çıktı. Eda Nur mesajında, "Anne küçük kızın bazı şeylere dayanamıyor artık. Kızını çok harcadılar. Kimseye bir şeyini anlatamadı. Hep içine attı. Ama o da çok birikti. Dayanamıyor artık. Hiçbir şeylerin güzel olacağına inancı kalmadı. Her gün canı acıyacağına bir gün acısın deyip gidiyorum. Hakkını helal et. Ömer'i, ablamı, Aleyna'yı Almanya'yı çok seviyorum. Unutmayın beni. Hakkımı yerde bırakmayın lütfen. Ben katlanamıyorum, dimdik duramıyorum siz durun. Neyse hepinizi çok seviyorum, iyi bakın kendinize. Ben yapamadım ama siz güzel günler için yaşayın" ifadesini kullandı. Olaya ilişkin başlatılan soruşturma sürerken, Eda Nur Kaplan bugün Ankara'da Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Polis memurunun da öldüğü kazaya neden olan sürücünün kanında alkol ve uyuşturucu çıktı

25.01.2023 01:05

1 / 9

Geçtiğimiz gün Diyarbakır'da polis memuru Kemal Güleç'in (32) hayatını kaybettiği kazada, yan yoldan hızla gelen ve bariyerleri aşarak 2 araca çarpan otomobilin sürücüsü H.A.'nın 0.63 promil alkollü olduğu ve kanında uyuşturucu madde izine rastlandığı belirlendi.

İslam ve ekoloji

"İslam çevrenin bir emanet olduğu, gelecek nesillere en güzel şekilde aktarılması gerektiği düşüncesini hakim kılmakta, aşırı tüketim, israf, sömürü anlayışlarına karşı durmaktadır." (Emine Öğük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 219)

Giriş

Modern temalarına ABD'de 1891'de E.A. Birge ve H.C. Cowles; İsviçre'de 1892 'de F.A. Forel; Danimarka'da 1896'da E.B. Warming ile kavuştuğu öne sürülen çevrebilim, aslında çok çok önceki tarihlerde Doğu'da biliniyordu. (E. Britannica, >VII/914) Nitekim, 11. yüzyılda yaşayan İslam bilgini Bîrûnî "tabiat ekonomisi" kavramı ile, tabiata hakim olan ve bugün bizim "eko-sistem" diye bildiğimiz denge ve düzene dikkat çekmiştir. (Mehmet Bayraktar, İslam ve Ekoloji)

İnsan yeryüzünde sorumluluk sahibi yegâne varlıktır. Rabbimiz O'nu yeryüzünün halifesi (Bakara, 30) olarak dünyaya göndermiştir. Noksan, çarpıklık ve bozukluk olmayan (Mülk, 3-4) bu evrende, sorumluluğunun bir gereği olarak insan yeryüzünü imar (Rum, 9; Hud, 61; İbn Kesir, Tefsir, II/450; İbn'l-Cevzi, Zadü'l-Mesir, IV/133) ve inşa edici faaliyetlerde bulunmalı, buna bağlı olarak ifsat edici (bozucu) davranışlardan şiddetle sakınmalıdır. (Rahman, 7-9) Temizlik İslam'da iman ile beraber zikredilecek kadar önemli bir yer kapsar. (Müslim, Tahare, 1; Tirmizî, Edeb, 41; Keşfü'l-hafâ, I/288) İbadet için beden, ruh kadar çevre temizliği de şart kılınmıştır. (İbnu Mace, Mesâcid 4) İslam alimleri de ekin ve ağaçların susuz ve bakımsız bırakılmasının mekruh olduğunu söylemişlerdir. (Vehbe Zuheylî, İslam Fıkhı Ansiklopedisi, X/77)

Kur'an ve Ekoloji

"Gerçekten biz, her şeyi bir ölçüde yaratmışızdır." (Kamer, 49); "O Allah Göğü yükseltmiştir ve dengeyi koymuştur. Artık o dengeyi bozmayın!" (Rahman, 7-9) "Yeryüzünde yürüyen hiçbir hayvan ve iki kanadı ile uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın." (En'am, 38)

"İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider. Kalbindekine de (özü sözüne uygun olduğuna) Allah'ı şahit tutar. Halbuki kendisi düşmanların en yamanıdır. (Senden) ayrıldı mı, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çalışır. Allah ise fesadı sevmez." (Bakara, 204-205) "İnsanların ellerinin işledikleri günahlar sebebiyle, karada ve denizde fesat meydana çıktı ki (Allah)yaptıklarının bir kısmını kendilerine tattırsın, olur ki, belki geri dönerler." (Rum, 41) "Ey Adem oğulları! Ziynetinizi (elbisenizi) giyin, yiyin - için ama israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez." (Araf, 31)

Hz. Peygamber'in Hadislerinde Ekoloji

Peygamberimiz (s.a.v.) fiilen günümüzün aktüel deyimi ile 'çevrecilik' yapmakla kalmamış, çeşitli vesilelerle Müslümanlara bu konuda öğütler ve tavsiyelerde de bulunmuştur. Efendimiz yolda hoş olmayan bir madde görse temizlenmedikçe oradan geçmezdi. Herkesin gelip geçtiği yollara ve gölgelenip dinlendikleri yerleri kirletenleri lanetli kişiler olarak saymıştır. (Müslim, Taharet 68) Çevrebilimin temel konularından olan planlı şehirleşmeye bile ta o zamanlarda ihtimanı gösteren Hz. Peygamber (s.a.v.) evlerin aralarında bırakmaları gereken mesafeleri belirlemiş, şehir yollarının genişliğini de bizzat kendisi tayin etmiştir. O zamanın ihtiyaçlarını gözönüne alarak, trafiğin rahat akışını sağlamak maksadıyla bu genişlik, şehir planında 7 zira (5,5 m.) olarak tespit edilmiştir. (Buhari, Mezalim 29; Müslim, Müsakat 31) Peygamber Efendimizin akarsu dahi olsa abdest alırken israf edilmemesini buyurmuş (İbn Mace, İkame, 193), Yerlere tükürmeyi (İbnu Mace, Edeb 7), kırlarda yollarda rastlanan yabani hayvan ve haşerelerin deliklerini kirletmeyi (Şâfiî, el-Umm 4, 258-

259; Camìus-Sağîr 6, 182, Çevre Ahlakı, s. 109-124), suları kirletmeyi (Ebu Davud, Tahâret 14; İbnu Mace, Tahâret 21, Heysemî, Mecmâuz-Zevaid 1, 204, Müslìm, Taharet 94, 95, 96; Buharî, Vudu 71, Usdül-Gâbe 1, 422) yasaklamış, ayrıca Medine'nin etrafını her cihetten 36 km. mesafeye kadar haram ilan ederek hayvanların avlanmasına, ağaçlarının kesilmesine, otlarının yolunmasına yasak getirmiş ve bir yeşil kuşak oluşturmuştur.

Ağaç ve Bitki Koruyuculuğu

"Kim ağaç dikiminde bulunursa, onun için ağaçtan hâsıl olan ürün miktarınca Allah sevap yazar." (Ahmet, Müsned: 5/415, Buhari, Hars ve Muzara'a, I/35); "Yedi şey vardır ki, kişi kabirde bile olsa, onlardan sevap devamlı surette kendisine ulaşır: Öğretilen ilim, halkın istifadesi için akıtılan su, dikilen ağaç, inşa edilen mescid, okunmak üzere bağışlanan Kur'an ve iyi terbiye edilmiş evlat" (El münavi, F. Kadir, IV/87); "Her kim boş, kuru ve çorak bir yeri ihya edecek olursa, bu amelinden dolayı Allah tarafından mükâfatlandırılır. İnsan ve hayvan ondan menfaatlandıkça orayı ihya edene sadaka yazılır." (F. Kadir, VI/39; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/415, 374; Müslim, Müsakat, 7-10, 12; Buhari, Edeb, 27; Hars, 1, Tecrid-i Sarih Tercemesi, VII/120); "Elinizde bir ağaç fidanı varsa, kıyamet kopmaya başlasa bile eğer onu dikecek kadar vaktiniz varsa, mutlaka dikin." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/184, 191; Buhari, Edebu'l-müfred, s.168); "Bir kimse bir ağaç dikse, o ağaç meyve verdikçe sevabı ona yazılır." (E. Münavi, Feyzu'l-Kadir, V/480); "Yerde bitmiş olan hiçbir nebat yoktur ki, onu bekçi bir melek korumuş olmasın. Bu durum bitkinin hesap edilmesine kadar devam eder. Kim bu bitkiyi basıp ezerse, o melek kendisine lanet eder." (El- Muttaki, K. Ummal, III/905); "Her kim, yerine yenisini dikmeden bir sidre ağacını kesecek olursa, Allah ona cehennemde bir ev yapar." (İ. Esir, III/676); Zükared gazvesi dönüşü: "Kim buradan bir ağaç kesecek olursa, onun karşılığında bir ağaç diksin." (Belazurî, Futuhul Buldan, I/17, Buhari, At' ime 46; Ebu Davud, Edeb 162, İbrahim Canan, İslam ve Çevre Sağlığı, s. 59-60); "Bizzat kendi mübarek elleriyle hurma ağaçları dikip" (Ahmed b.Hanbel, Müsned, V, 354, 440) hayatında en az 500 fidan yetiştiren Hz. Peygamber Müslümanlara kıyamet koparken bile ellerinde bulunan ağaç fidanını dikmeyi tavsiye etmiş ve "Kim yolcuların ve hayvanların gölgelendiği bir ağacı boşuboşuna keserse Allah da onu başaşağı cehenneme atar"(Ebu Davud, Edeb 5239) diye Müslümanları uyarmıştır. Hz. Resulün sit alanı ilan ettiği yerler: Mekke, Medine, Taif vadisi, Tayy ve Kureyş kabilelerinin arazileri Vacc vadisi. "Taif vadisinin ne dikenli ağaçları, ne de çalıları tahrip edilmeyecek. Av hayvanları da öldürülmeyecek." (M. Hamidullah, İslam Peygamberi II/332; Buhari, Cihad, 71; E. Davud, Menasik.98; Müslim, Hac 458) Ağaç dikme ve sevabı ile ilgili diğer hadislerde (F. Kadir, 4187; K. Ummül, III/905) Peygamberimiz (sav) ne denli bir ağaç ve bitki sevgisine sahip olduğu ve koruduğu, bizleri ağaç dikmeye teşvik ettiği açıkça görülmektedir.

Hayvan ve Kuş Koruyuculuğu

Kur'an -ı Kerim'in altı suresi hayvan adını taşımaktadır: Bakara (inek), En'am (evcil hayvanlar), Nahl (bal arısı), Neml (karınca), Ankebût (örümcek) ve Fîl (fil) sureleridir. Surelere hayvan adlarının verilmesi onlara verilen değerin bir göstergesidir.

Abdullah b. Ca'fer anlatıyor: Bir gün Allah'ın elçisi beni yanına aldı. Ensar'dan bir adamın bahçesine gittik. Orada bir deveyle karşılaştık. Deve, Allah'ın elçisini görünce inledi ve gözlerinden yaşlar boşandı. Hz. Peygamber (sas) devenin yanına gidip onun kulak dibini okşadı ve deve sustu. Hz. Peygamber: "Bu devenin sahibi kim? Kimin bu deve?" diye sordu. Ensar'dan bir genç geldi ve: "Benim Ey Allah'ın elçisi!" dedi. Hz. Peygamber: "Allah'ın seni sahibi kıldığı bu deve hakkında Allah'tan korkmuyor musun? Bak bu deve: "Senin onu aç bıraktığını ve yorduğunu bana şikâyet ediyor." dedi. (Ebu Davud, Cihâd 44) Efendimiz, bindiği devesine lânet okuyan bir kadın görmüş ve: "Onu devenin üzerinden alınız ve deveyi salınız; çünkü onun kendisi lânetliktir." buyurmuştur. (Müslim, Birr 80, 81) Hz. Peygamber, " Her susamış canlıya su vermekte ecir bulunduğunu" (İbn Hişâm, I/490) bildirmiş, İbni Ömer'de "Nebi (s.a.v) hayvanlara

işkence yapanlara lanet etti." (Buhari, zebaih, 25; Ahmet, IV/31-33) diye rivayet etmiştir. Sahabeden birinin "Ey Allah'ın elçisi, bize hayvanlara yaptığımız iyilikten dolayı da sevap mı var?" diye sorusuna Peygamber efendimiz "Evet, can sahibi her varlığa yapılan iyiliğe sevap vardır." diye cevap vermiştir. (Buhârî, Müsâkât 9, Mezâlim 23, Edeb 27; Müslim, Selâm 153) Efendimiz yolda yürürken yüzü ateşle dağlanmış bir eşeğe rastladı ve: "Onu dağlayana Allah lânet etsin!" buyurdu. (Müslim, Libâs 107; Ebû Dâvûd, Libâs 52) Ebü'd Derda, Hz. Peygamber'in "Allah bu dilsizler (develer) hakkında hayırlı olmanızı tavsiye etmektedir, onlara güçleri ölçüsünde yük vurun." dediğini, fazla yükten dolayı kalkamayan bir deve görünce hatırlatmıştır. (İ. Hacer, M. Atiye, II/156) Ebu Hüreyre'den gelen bir rivayet: "Resulullah bir gün sabah namazını kıldıktan sonra, cemaate yönelerek: Adamın biri sığırını sürüyordu ki, bir ara sırtına bindi ve vurmaya başladı. Bunun üzerine hayvancağız (lisan-ı haliyle): "Biz bunun için yaratılmadık dedi." (Buhari, Enbiya, 52) buyurdu." diyerek bir bakıma efendimizin intak/fabl sanatı yapmıştır. Hayvan sağanlara Hz. Peygamber şöyle buyurur: "Tırnaklarını kessinler, sağım sırasında uzun tırnaklarla hayvanların memelerini kanatmasınlar." (İ. Mace, sayd.12; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/484; Abdulhay el-Kettânî, II/369) Efendimiz kesilecek hayvanlara bile eziyet yasaklanmıştır: "Sizden hayvanını kesecek olan kişi bıçağını önceden iyice bilesin ve kestiği hayvana eziyet çektirmesin!" (Müslim, sayd 57; Tirmizî, diyât 14; Ebû Dâvûd, edâhî 111) Hz. Peygamber bir defasında da hayvanını kesmek için yatırdıktan sonra gözünün önünde bıçağını bileyen bir adamı: "Bıçağını hayvanı yatırmadan önce bileyemez miydin? Zavallı hayvanı iki defa mı öldürmek istiyorsun!" diye azarlamıştır. (Abdürrezzak, el-Musannef, IV/493; Hâkim, el-Müstedrek, IV/257, 260; Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, IX/280) Abdullah İbn Amr'dan naklen: "Resulullah (sav) bir keçiyi sağmakta olan bir adama uğramıştı, Ona: Ey kişi, sağınca yavrusu için de süt bırak, dedi." (N. el Heysemi, M. Zevaid, VIII/196) "Haksız olarak bir serçeyi öldürenden Cenab-ı Hak kıyamet gününde hesap soracaktır." (Darimi, II/11) buyurmuş ve köpeklerin öldürülmesine razı olmamış, 'onların da bir ümmet olduklarını' vurgulamıştır. (Yusuf el-Kardâvî, İslâm'da Helâl ve Haram, s. 132) buyurmuştur. Efendimiz, bir kediyi hapsettiği ve ona karşı acımasız davranıp merhamet göstermediği için cehenneme giren bir kadının kıssasını anlatmıştır. (Buhârî, Bed'ü'l-halk, 16; Enbiya, 54; Müslim, Birr, 133) Efendimiz, Hayvanlara iyi bakılıp beslenmesini (Ebu Dâvûd, İsti'zan, 39) dövüştürülmemesini (Ebu Dâvûd, Cihad, 51; Tirmizi, Cihad, 30) nişan atılan hedefler yerine konulmamasını (Müslim, Sayd, 59) zevk için öldürülmemesini (Nesai, Dehaya 42) emretmiştir.

"İslam inancında hayvanların Allah'ın yaratıcı gücünün harikulade işaretleri olarak görülmesi, Kuran-ı Kerim'de onların da insanlar gibi ümmetler olarak yaşam sürdüğünün belirtilmesi, onlara karşı merhametli olunması çağrısı ve Hz. Muhammed (s.a.v.)'in yaşamı sırasında hayvanlara karşı olan merhametli davranışları, izlenmesi gereken bir model sunmuştur." (M. M. Sunar, 'Hayvanlar', Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 192)

Sahabeden örnekler

Enes (r.a) naklediyor: "Bir yerde mola verince, hayvanlarınızın istirahatını sağlayıncaya kadar ibadet etmezdik." (E. Davud, Cihad, 48) Ayrıca efendimiz kuşların yuvalarının bozulmamasını, yumurta ve yuvalarının alınmamasını da emretmiştir." (E. Davud, Cenaiz, 1; Buhari, Edebul müfred, 139) Adiyy b. Hâtim karıncalara ekmek ufalayıp, şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Onlar bizim komşularımızdır. Üzerimizde hakları vardır." (Mutafa es-Sibâ'î , Min revâi'-i hadarâtinâ, s. 113) Ömer b. Abdülaziz valilerine atların boş yere koşturulup, eziyete maruz bırakılmasını önlemelerini hatırlatmış, yol güvenliğini sağlayan yetkililere, atlara ağır gemlerin takılmamasını ve altlarında demir bulunan yularlarla onlara eziyet edenlere izin vermemelerini emretmiştir. Ayrıca devrin zabıta memurlarının görevlilerinden biri de, insanların hayvanlara güçlerinin üstünde yük taşıtmalarına, hayvanların seyir hâlinde işkence ve dövme gibi fiillere maruz kalmalarına engel olmalarıydı. Bu davranışı yapanlara ceza veriyorlardı. (Mutafa es-Sibâ'î , Min revâi'-i hadarâtinâ, s. 112) Medeniyet tarihimizde, yaşlanmış, çalışamaz hâle gelmiş ve sahipleri tarafından terk edilmiş atlar için vakıflar vardır, söz konusu hayvanlar ölünceye kadar oralarda beslenirdi. Yine kediler

için kurulmuş vakıflar vardı. Oralarda sabah akşam kedilere yiyecek hazırlanırdı. (Mutafa es-Sibâ'î, Min revâi'-i hadarâtinâ, s. 113) İslam hukukuna göre sahibi belli olan, ancak sahibine ulaşılamayan bir hayvanın bakımı devlet tarafından sağlanır ve yapılan harcamalar sahibinden alınır. Sahipsiz ve güç durumda kalmış hayvanların bakımı ve beslenmesi için vakıflar kurulması ve bütün bunların o vakıflar sayesinde sağlanması gerekir. (Mehmet Şener, Hayvan, DİA, XVII/93-98) A. Hamdi Akseki: "Hayvanata karşı her türlü kaba muameleyi yapanlar, mertebe-i insaniyetten sukut etmiş sayılırlar. Müslümanlık sadece insanların değil hayvanların da hukukuna riayeti âmirdir." demektedir. (A. Hamdi Akseki, Ahlâk Dersleri, s. 267-268) Hz. Ömer'in Ebu Musa el-Eş'arî'yi Basra'ya vali olarak gönderirken görevleri arasında sokakların temizliğini de saymıştır. (Darimî, Sünen, Mukaddime 46) Hz. Osman'ın (r.a.) geç bir vakitte ağaç dikerken yanına gelen ve "Ey Müminlerin emiri! Bu vakitte mi dikim yapıyorsunuz?" diye soran birisine, "Bana uğradığında beni böyle hayırlı bir iş yaparken bulman, bozgunculardan biri gibi bulmandan daha iyidir." (Aliyyulmuttaki el-Hindî, Kenzul-ummal, III/909) diye cevap vermiştir. Hz. Ebu bekir savaş esnasında emir buyurur, "Ağaçları sökmeyin, kesmeyin, ihtiyaç hariç hayvanları öldürmeyin" (Tabari, I/1850) Hz. Ömer yaşlı adamı (E.Hureyre) gayrete getirmek için, onunla birlikte elleri ile ağaç dikerler. (Muttaki, Kenzü'l-Ummal, III/309)

Atalarımızdan örnekler

"Osmanlılar, hayvan hakları konusunda oldukça kararlı ve sistemli bir tutum içinde olmuşlardır." (M. Genç, Osmanlı İmparatorluğu'nda Devlet ve Ekonomi, s. 75) "III. Murat dönemine ait 1587 tarihli bir fermanda, at, katır, beygir hamallarının zayıf ve güçsüz hayvanlara yük taşıttığı, kötü semer kullandığı ve hayvanların taşıdıkları yüklerin taşıyabileceklerinden fazla olduğu vurgulanarak bu durumun düzeltilmesi buyurulmuştur." (M. Sarıcık, "III. Murad Devrinden Hayvan Haklarıyla İlgili Bir Ferman". Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: 6, s. 69) Yahudi hekim Hierosolimitano Domenico, atına fazla yük yükleyenlerin atlarının kuyruğuna bağlanarak şehir sokaklarında teşhir edildiğini, bazen de atın üzerindeki yükün sahibine taşıtıldığını anlatmıştır. (Domenico, Domenico's Istanbul, s. 43) Yük hayvanların yükünü sahiplerine taşıtma cezasının geç Osmanlı dönemine kadar uygulanmıştır. (Balıkhane Nazırı Ali Rıza Bey, Eski Zamanlarda İstanbul Hayatı, s. 257; Hans Dernschwam, İstanbul ve Anadolu'ya Seyahat Günlüğü, s. 167) "Hayvan haklarına yönelik ilk kapsamlı düzenleme Sultan III. Murad zamanında 1587 yılında yapıldı. Padişah tarafından 19 Mart 1587'de İstanbul Kadısı'na gönderilen fermanda, hamalların taşımacılıkta kullandıkları at, katır vb. hayvanlara tahammüllerinin üzerinde yük taşıtmaları yasaklandı. Hayvanların bakım ve beslenmesine özen gösterilmesi gerektiği ve fermandaki ikaz ve hükümlere uymayanların cezalandırılacağı bildirildi." (https://www.alanyatimehaber.com, 27 Kasım 2023) İngiltere'de ise 1821'de bile İngiltere parlamentoya 'atlara iyi davranılması' hakkında sunulan bir yasa tasarısı "yakında sıra eşeklere, kedi köpeklere gelecek" sözleriyle kahkahalar eşliğinde reddedilmişti. (Sunar, 'Hayvanlar', Osmanlı İmparatorluğunda Çevre ve Şehir, s. 197) Ama pek çok konuda olduğu gibi bu konuda da atalarımızın mirasını koruyamadık: "Hayvan haklarıyla ilgili ilk karar, Birleşmiş Milletler tarafından 1978 yılında kabul edilen hayvanların duyumunu ve onlara karşı insan sorumluluklarının önemini tanıyan Hayvan Hakları Evrensel Beyannamesidir." (https://tr.wikipedia.org/wiki/%C3%9Clke_veya_b%C3%B6lgeye_g%C3%B6re_hayvan_haklar%C4%B1)

XVII. yüzyılda İran ve Hindistan'a giderken İstanbul'da bir süre kalmış olan Jean de Thévenot, "Burada Türkler'in hayvanlara gösterdikleri merhametin yüz değişik örneğini verebilirim. Bize çok saçma gelebilecek olan bu tür hareketlerine sık sık tanık olmuşumdur." demiştir. Hatta bir seferinde iyi giyimli birtakım adamların yeni doğum yapmış bir sokak köpeğiyle karşılaştığına şahit olduğunu, köpekle yavrularının gelip geçenler tarafından rahatsız edilmemesi için adamların etraftan taş toplayarak küçük bir barınak oluşturduğunu kaydetmiştir. (J d. Thévenot, 1655-1656'da Türkiye, s. 127) Thévenot tabii ki, Müslümanların örnek aldığı Hz Muhammed'in bir köpek ve yavrusu için orsunun yolunu değiştirdiğinden habersizdi! Hans Barth, "Bir Türk evi için önemle

vurgulanması gereken özellik, hayvanlara dahi yetecek kadar bir misafirperverliğin bulunmasıdır. Her Türk evinin çatısında birkaç leylek ve kumru, kapının önündeyse bir köpek devamlı vardır ve hepsi de gönlü gibi eli de açık olan ev sahibinden beslenmektedir. Türklerin ve Rumların bir arada yaşadığı yerlerde, hangi evin kime ait olduğunu anlamak için evin içine girmeye gerek yoktur; bunun için evin çatısına bir göz atmak yeterlidir." (İ. Pınar, Hacılar, Seyyahlar, Misyonerler ve İzmir: Yabancıların Gözüyle Osmanlı Döneminde İzmir, s. 298) demekte idi. Benzer örnekler için Metin Menekşe'nin 'Osmanlı Medeniyetinde Hayvan Sevgisinin Mesleğe Dönüşümü: Mancacılık' (SDÜ Fen-edebiyat fakültesi sosyal bilimler dergisi, Nisan 2022, sayı: 55, s. 84-101) adlı çalışmasını tavsiye ederiz.

"Türklerin (Osmanlıların) hayvanlar için bile vakıf ve hastaneleri vardı." (Montaigne, Essais, VI/206) "Camide hastalanan kedi, köpeklerin tedavisine mahsus hastane vardır." (Guer, M.U. des Tures, s.220) "Kışın Sivas'ta kuşlara yem vermek için vakıflar yapılmıştı." (Zekariyya b. Muhammed b. Mahmud al-Kazvînî, Âsâr'ül-Bilâd fi Ahbâr'ül-îbâd, 537-538) "İslam ile şereflenmiş Türklerin hayvanlara olan sevgilerini yabancılar eserlerine bile almışlardır." (Clausier du Loir, Du Loir Seyahatnamesi, s. 192) "Osmanlı Devleti'nde kasaplar her gün belirli sayıda kedi ve köpek beslemekle yükümlüdürler. Şam'da hastalanan kedilerle köpeklerin tedavisi için bir hayvan hastanesi mevcuttur." (Büşra Elçiçeği, Değerlerin Davranış Boyutuna Yansımaları: Osmanlı Devleti Örneği, Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi, 2022; 6(11); s. 34) Lamartine, "Osmanlı Müslümanları canlı ve cansız mahlûkatın hepsiyle iyi geçinirler. Ağaçlara, kuşlara, köpeklere, velhasıl Allah'ın yarattığı her şeye hürmet ederler; bizim memleketlerde başıboş bırakılan veyahut eziyet edilen bu zavallı hayvan cinslerinin hepsine şefkat ve merhametlerini teşmil ederler. Bütün sokaklarda sokak köpekleri için muayyen (belirli) aralıklarla su kovaları sıralanır." (İsmail Hami Danişmend, Garb Menbalarına Göre Eski Türk Seciye ve Ahlakı, s. 259)

Araplar bizi arkadan mı vurdu?

Bölüm 1

Balkanları kaybettikten sonra Osmanlı Devleti içindeki Arap nüfusu Türk nüfusunu geçmişti. Milliyetçilik cereyanına kapılmış olan İttihat ve Terakki partisi taraftarları da bunun üzerine "Türkçeyi resmi dil yapma, Arapçayı yasaklama çalışmaları yanında" ilk seçimde meclisteki 75 olan Arap milletvekili sayısını 5'e düşürür. Ayrıca mecliste Arapça konuşmayı yasakladığı gibi, Arapça okullar da yasaklanır. Arap asıllı paşalar yerlerinden alınır, basında Arapları aşağılayan yazılar artar. Türkçü söylemler ön plana çıktı. Halide E. Adıvar gibi ileri gelenlerinin deyimi ile "Araplar sürülmeli ve toprakları sömürgelileştirilmeli, yerlerine Türkler yerleştirilmeli." temennili, 'Arapları fikri çalışmalardan yurtlarından kovmaya dek' birçok ırkçı görüş açıkça ileri sürülmeye başlanır. Araplar horlanmaya, Arap kökenli yöneticiler makamlarından almaya başlanır ve Arap topraklarına Arapça bilmeyen idareciler atanır. 6 Mayıs 1916'ta Şam valisi Cemal paşa, Suriye ve Lübnan aydınlarını toplayarak Şam ve Beyrut meydanlarında idam eder. Bu arada Avrupalı devletlerde -Başta İngilizler- Arap Müslümanlar arasında İttihatçıların yaptıklarını körükleyerek, Arap unsur arasındaki huzursuzluğu artırır. Aslında ittihatçıların anlamadığı milliyetçiliğin İslam'da olmadığı idi. Ümmet şuurundan habersiz, ırkçı dayatmalar ne yazık ki ümmeti sonunda parçalar. Tüm bunlar ittihatçıların eylemlerinin sonucu oluşur. Bu arada İttihat ve Terakki içinde Arap nüfuzu azalırken Yahudi ve Hristiyan unsurların tesiri hızla artar! Bizzat ittihatçıların atadığı Şerif Hüseyin, bu olaylar

zincirini kullanarak 10 Haziran'da ayaklanır. Şerif Hüseyin ise isyan hareketinin "Halife'nin değil, ancak bozkurda ibadet edecek derecede Turancılıkla meşbu (dolmuş) olan nazırların (Bakan'ların) aleyhine" olduğunu ilan eder. (Prof. Dr. Erol Güngör, İslam'ın Bugünkü Meseleleri, s. 160) Evet, siyasi amaçlarına alet olacak mazereti bizzat İttihatçılar Şerif Hüseyin'in eline vermiştir ama yine de birçok Arap aydını ve kabileler onu eleştirirler, ayaklanmaya katılmazlar. "Müslümanlar ve Arap nüfusunun büyük çoğunluğu Osmanlı idaresine sadıktılar. Onların 'kalan son güçlü İslam imparatorluğunu' zayıflatmak gibi bir niyetleri yoktu. " (N. Zeine, Arab Turkish Relations and The Emergence of Arab Nationalism, Greenwood Press, Westport 1981, s. 58) Tüm bunlar yaşanırken, "Mekke'den ayrılırken, bizimle beraber Medine'de kalıp aylar süren kuşatmanın her türlü sıkıntısını çeken, açlığına bile katlanan yerli Araplar ise tam bir matem havası içinde hüngür hüngür ağlıyorlardı." (Feridun Kandemir, Medine Müdafaası: Peygamberimizin Gölgesinde Son Türkler, s. 235)

Kısaca, İttihatçılar gelene dek Araplarla Türkler yan yana bir çok cephede savaşmışlardır. I. Dünya savaşı ilan edilince "Cihad çağrısına" uyan yüz binlerce Arap Osmanlı safında savaşlara katılmıştır. Çanakkale (Şehitlerimizin 3'te biri Arap idi; Şam, Halep, Kudüs, Bağdat, Trablus'lu... Arap kardeşlerimiz idi) Kafkas, balkanlarda yatan en az 200 Arap kökenli şehit buna delildir, hatta ilginçtir Arap oldukları halde kendilerine "Türk " olarak tanıtan Araplarda mevcuttur, hem de 1900 yıllara dek! Yani Jön Türklerin ırkçı Türkçülük söylemlerinin başlama tarihlerine dek! 1900'lü yıllarda Arjantin'e göç eden ve şimdiki Cumhurbaşbakanları olan Carlos Menem'in dedeleri Lübnanlı Arap iken kendilerini "El-Turko" olarak tanıtmışlardı. "Açık kaynaklarda bugün Latin Amerika'nın, Osmanlı pasaportuyla 19. yüzyılda bölgeye gelen çoğunluğu Arap, yaklaşık 30 milyon "Turco"ya ev sahipliği yaptığı ifade ediliyor." (AA, 24.04.2023) Türkçülük iddiası ile Osmanlı'nın başına Mason ağırlıklı Yahudi- Ermeni-Hristiyan kırması İttihatçıların ayaklanma çıkartma gayreti denebilecek hata-hainlikleri sonucu yüzlerce yıllık kardeşliğimize gölge düşürülür. İyi organize olmuş Mason-Yahudi lobisi emelleri için İttihat ve terakki partisini kullanır, Türk - Arap ayırımı ile Filistin, Yahudiler için toprak olarak ayarlanır. Sonunda başta Balkanlar birçok toprak İttihatçılar yüzünden kaybedilir. Günümüzde de hala Osmanlı'yı yıkıp Yahudi devletini kurduran zihniyet, o devletin devamı için, eskisi gibi hala Arap düşmanlığını Türkler arasında körüklemeye devam etmektedirler. Ayrıca bizlerde birçok hatayı hala sürdürdük, Kıbrıs Barış Harekâtında bize destek olan Kaddafi'yi, ABD bombalayınca, ABD tarafında yer alarak yalnız bıraktık. Halbuki Kıbrıs harekâtında ABD bizim karşımızda idi! Cezayir yüz binlerce şehit verir ve Fransa'ya karşı ülkesini istiladan kurtarır, BM'de Cezayir'in tanınması için oylama yapılır ve Türkiye red oyu verir ki bu nedenle Cezayir BM'ye üye olamaz…

Bölüm 2

Her Türk genci "Arapların I. Dünya Savaşı'nda bize ihanet ettiğini" öğrenerek büyür. Oysa bu, ancak kısmen doğrudur. I. Dünya Savaşı'nda Mekke Şerifi Hüseyin'in İngilizler ile anlaşarak Osmanlı'ya isyan ettiği ve ordumuzu arkadan vurduğu doğrudur. Ama **gözardı edilen nokta, Şerif Hüseyin'in "Arapların tümünü temsil etmediği, aksine bir istisna olduğudur."** Gazeteci Cengiz Çandar, "Arapların ihaneti" söylemi ile tarihsel gerçek arasındaki önemli farka şöyle işaret eder: "Mekke Emiri Şerif Hüseyin'in Hicaz'da bazı Arap bedevi kabilelerini ayaklandırarak 1916'da İngilizlerle işbirliği yaptığı doğrudur. Ancak, Birinci Dünya Savaşı konusunda genel bir bilgisi ve fikri olan herkes, bunun 'askeri açıdan' tayin edici bir değer taşımadığını bilir. İngilizlerin daha sonra yerine getirmediği 'bağımsızlık vaadi' ile işbirliğine çektikleri Şerif Hüseyin'in ve oğullarının komuta ettiği bedevi kabileleri, Mekke-Maan hattında, yani 'asıl cephenin gerisi'nde İngiliz kuvvetlerine yardımcı olmuştur. 'Asıl cephe', önce Şüveyş Kanalı ve Kanal Harbi'nde Türk-Osmanlı kuvvetlerinin geri çekilmesinden sonra Filistin'de kurulmuştur. '**Filistin'de tek bir Arap ayaklanmamıştır.'**

Suriye'de, Irak'ta, Lübnan'da Türk kuvvetlerini 'arkadan vuran' herhangi bir olay olmamıştır. Arapların ezici çoğunluğu, İstanbul'a yani Türkiye'ye sadık kalmıştır. Arabistan Yarımadası'nın Hicaz bölümünden Akabe'ye kadar olan 'cephe gerisi' dışında, Arapların Türkleri arkadan vurduğuna dair tarihte herhangi bir kayıt yoktur." (Cengiz Çandar, "Sharon'cu Vicdansızlar-Filistin Yalanları", Yeni Şafak, 5 Nisan 2002**)** Fransız tarihçi Prof. Catharine Nicault ise bu konuda şunu söylemektedir: "Bazı keyfi uygulamaları tenkit etseler de imparatorluğa derinden bağlı olup Arap milliyetçiliğini değil Osmanlı vatanseverliğini savunmakta idiler." (Catharine, Nicault-Kudüs -1850-1948-, s. 191) Aynı gerçek, American-Israeli Cooperative Enterprise (Amerikan-Israil İşbirliği Girişimi) adlı düşünce kuruluşunun başkanı, Ortadoğu analisti Mitchell G. Bard tarafından da, sözkonusu kuruluşun sitesinde şöyle vurgulanır: "Contrary to the romantic fiction of the period, most of the Arabs did not fight with the Allies against the Turks in World War I. David Lloyd George, the British Prime Minister, noted that most Arabs fought for their Turkish rulers. Faisal's supporters in Arabia were the exception: O dönemin romantik kurgusunun aksine, Arapların çoğu I. Dünya Savaşı'nda Türklere karşı müttefiklerin yanında savaşmadılar. İngiliz Başbakanı David Lloyd George'un belirttiği gibi, **Arapların çoğu, Türk yöneticileri için savaştı. (Osmanlı İmparatorluğu'na isyan eden) Faysal'ın Arabistan'daki taraftarları, bir istisnaydı." (https://web.archive.org/web/20060427112350/http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/myths/mf1.html)**

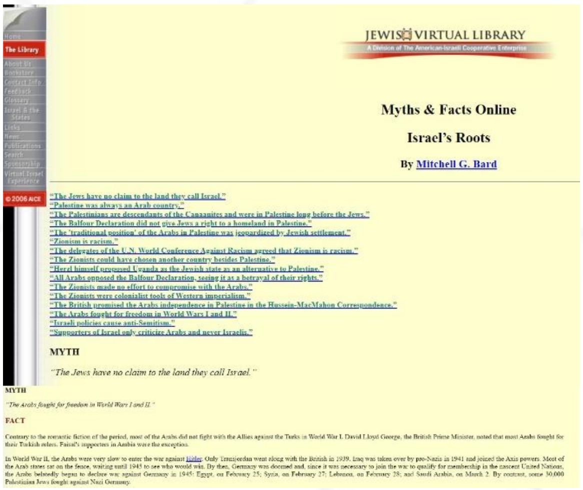
Home
The Library
About Us
Bookstore
Contact Info
Feedback
Glossary
Israel & the States
Links
News
Publications
Search
Sponsorship
Virtual Israel Experience
© 2006 AICE

JEWISH VIRTUAL LIBRARY
A Division of The American-Israeli Cooperative Enterprise

Myths & Facts Online

Israel's Roots

By Mitchell G. Bard

"The Jews have no claim to the land they call Israel."
"Palestine was always an Arab country."
"The Palestinians are descendants of the Canaanites and were in Palestine long before the Jews."
"The Balfour Declaration did not give Jews a right to a homeland in Palestine."
"The 'traditional position' of the Arabs in Palestine was jeopardized by Jewish settlement."
"Zionism is racism."
"The delegates of the U.N. World Conference Against Racism agreed that Zionism is racism."
"The Zionists could have chosen another country besides Palestine."
"Herzl himself proposed Uganda as the Jewish state as an alternative to Palestine."
"All Arabs opposed the Balfour Declaration, seeing it as a betrayal of their rights."
"The Zionists made no effort to compromise with the Arabs."
"The Zionists were colonialist tools of Western imperialism."
"The British promised the Arabs independence in Palestine in the Hussein-MacMahon Correspondence."
"The Arabs fought for freedom in World Wars I and II."
"Israeli policies cause anti-Semitism."
"Supporters of Israel only criticize Arabs and never Israelis."

MYTH

"The Jews have no claim to the land they call Israel."

MYTH

"The Arabs fought for freedom in World Wars I and II."

FACT

Contrary to the romantic fiction of the period, most of the Arabs did not fight with the Allies against the Turks in World War I. David Lloyd George, the British Prime Minister, noted that most Arabs fought for their Turkish rulers. Faisal's supporters in Arabia were the exception.

In World War II, the Arabs were very slow to enter the war against Hitler. Only Transjordan went along with the British in 1939. Iraq was taken over by pro-Nazis in 1941 and joined the Axis powers. Most of the Arab states sat on the fence, waiting until 1945 to see who would win. By then, Germany was doomed and, since it was necessary to join the war to qualify for membership in the nascent United Nations, the Arabs belatedly began to declare war against Germany in 1945: Egypt, on February 25; Syria, on February 27; Lebanon, on February 28; and Saudi Arabia, on March 2. By contrast, some 30,000 Palestinian Jews fought against Nazi Germany.

Araplar'ın topluca ihanet etmesi bir yana, çoğu Osmanlı ordularını fiilen desteklemiştir de. Konu hakkındaki uzmanlardan biri olan Dr. Zekeriya Kurşun'un ifadesiyle, **"I. Dünya Savaşı'nda Türk ordusu ile beraber çeşitli cephelerde Türklerle omuz omuza çarpışan Arapların büyük yararlıklar gösterdikleri bir hakikattir."** (Zekeriya Kurşun, Yol Ayrımında Türk-Arap İlişkileri, s. 153) Peter Mansfield'a göre:**"1904'te Osmanlı Padişahı Sina üzerinde hak iddia ettiğinde, Mısırlı milliyetçi lider Mustafa Kamil, İslamcılık ruhu içinde, onun yanında ve Mısır'ın çıkarlarını savunan Lord Cromer'in karşısında yer almıştır.**" (Peter Mansfield, Osmanlı Sonrası Türkiye ve Arap Dünyası, s. 29; Peter Mansfield, The British in Egypt, s. 164-165) Hüseyin'in oluşturduğu gücün askeri açıdan bir önemi yoktu. Önemli Arap aileler isyana katılmamıştı. Şerif Hüseyin'e katılanlar Medine çevresinde parayla tutulmuş birkaç bedevi kabile ile Haşimiler'in Banu Kolu'na mensup birkaç kabileden ibaretti (**toplam 5000 kişi**) Mesela, **Mekke, Taif, Cidde bölgesindeki kabilelerin hiçbiri isyana taraftar olmamıştır.** Daha da önemlisi **ne Bağdat ne de Şam**'da ufak-tefek birkaç patırtı dışında, "isyan" olarak adlandırılabilecek bir hareket görülmemiştir. (Yavuz Bahadıroğlu- Vakit, 19-21.06.2010)

"Genç entellektüel Araplar, mücadelelerinin geleceğini Türk idaresinden bağımsızlık olarak görmüyorlardı. Hiçbiri Arap topraklarının bağımsızlığından söz etmedikleri gibi

böyle bir amaç için çalışmıyorlardı. Tam tersine, birçoğu, daha geniş ve daha büyük bir Türk imparatorluğu görmek istiyorlardı.” (David Ben Gurion, Looks Back, Talks with Moshe Pearlman, s. 46) **Peki, 1922 sonlarında Türk Milli Mücadelesi zafere doğru yürürken, ‘bazı Filistinli Arap liderlerin Kemalistlere başvurarak, kendi kaderlerini tayin hakkı elde edebilecekleri Türk mandası istediklerini’ biliyor muydunuz? Filistin, İngiliz mandası altına konulmuşken, “Filistinli Araplar, ‘Türk mandası’ istiyorlar.” (Jason Porath, The Emergence of Palestinian, Arab National Movement 1918-1929:** Filistin Arap Ulusal Hareketinin Doğuşu 1918-1929, s. 160-165)

Ne Yaptı Araplar?

Cemal Paşa'nın İttihat ve Terakki'nin yanlış ve kasıtlı politikaları çerçevesinde Mayıs 1916'da Şam ve Beyrut'ta Arap aydınlarını asması asla tüm Türklere ve o zaman var olan Osmanlı yönetimine mal edilemez. Aynı İttihat ve Terakkiciler Sultan Abdülhamit tarafından İstanbul'da mecburi ikamete tabi tutulan Şerif Hüseyin'i Mekke'ye göndererek Haziran 1916'da Osmanlıya karşı ayaklanmasını da sağlar. Ve bu ayaklanma 'Arapların Türkleri arkadan vurması' olarak lanse edilmiş ve Türk halkına böyle kabul ettirilmiştir. “Araplar Türkleri arkadan vurmadı. Vuran biri varsa o da İttihatçılar tarafından kışkırtılan ve İngilizler tarafından kullanılan Şerif Hüseyin'dir.” Mekke emiri, yani belediye başkanı olan Şerif Hüseyin'in ne bir ordusu ne de bir gücü vardı. Nitekim Osmanlı'ya ayaklandığı söylenen **Şerif Hüseyin'in ordusunda büyük ölçüde İngiliz askerler ve siyonistler tarafından örgütlenen Yahudi gönüllüler bulunuyordu. Tam da o sırada, eski Dışişleri Bakanı İsmail Cem’in belirttiği gibi yüz binlerce Arap insanı Osmanlı ordusunda tüm cephelerde savaşıyordu. Bu gönüllülerden on binlercesi Çanakkale'de, Sarıkamış'ta, Balkanlar'da şehit düşmüştü. Ayrıca ‘Şerif Hüseyin'in ordusunda olan Arapların da çoğu Hristiyan’ idi.** "Hristiyan Araplar, Avrupalı koruyucularının da desteğiyle, Osmanlı Devleti'nin zayıflamasını da fırsat bilerek, bağımsız ve müstakil devlet olma gayesini gütmüşlerdir." (Dr. H. Bayram Soy, Arap Milliyetçiliği: Ortaya Cıkışından 1918'e kadar, Bilig, Yaz, 2004, sayı: 30, s. 178) “Tarihlerinin modern bir versiyonunu yaratmaya çalışanlar Müslümanlar değil Hristiyan Araplardı.” (Prof. Kemal Karpat, İslam'ın Siyasallaşması, s. 594) “Avrupa'nın kültürel etkinliği Suriye'de kendisini başlıca dini alanda, özellikle Hristiyan Araplar vasıtasıyla hissettirmişti.” (Bernard Lewis, (1968), The Arabs in History, (Tarihte Araplar, İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1979), Hutchinson and Co. Ltd. London, s. 172) “Arap milliyetçiliği, özellikle Hristiyan Araplar arasında daha da yaygınlaşmıştır, 1882'de İngiltere'nin Arap dünyasının merkezi olan Mısır'ı işgal etmesiyle daha da hızlanmıştır.” (Maurice Harari, (1962) Government and the Politics of the Middle East, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, s. 105; Bernard Lewis (1968), The Arabs in History, (Tarihte Araplar, İstanbul üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, 1979), Hutchinson and Co. Ltd., London s. 173)

Hiçbir ulus ve devlet tarihin bir döneminin anıları ile kendi geleceğini rehin alamaz ve aldırmaz. Unutmamak gerekir ki; Türkler bağımsızlık ve kurtuluş savaşını İngiltere, Fransa, Yunanistan’a karşı vermiştir. Oysa Türkiye bugün NATO içinde bu ülkelerin müttefikidir ve AB uğruna bu ülkelerin neredeyse her dediğini yapmak durumdadır.

Almanya 1940 yılında Fransa’yı işgali eder. 1944 yılında işgalden kurtulur. Ama sadece 7 yıl sonra Almanya ve Fransa 1951 yılında AB’nin temeli olan ‘Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu’nu kurabilmişlerdir!

“Türkler, Araplar, Acemler, Kürtler ve bölgenin diğer halkları ve ulusları olarak birlikte olmak zorundayız. Yabancıların ve ortak düşmanların aramıza girerek bizi birbirimize kışkırtmasına ve kırdırmasına izin vermemeliyiz. Bu kırdırma her zaman askeri olmuyor. Yanlış önyargıların yerleştirilmesi ve zaman zaman bunların hatırlatılması çok daha tehlikelidir. 1910'lardaki kıyametin öncesinde 400 yıllık bir Arap-Türk birlikteliği vardır. Türkiye'nin Irak İşgalindeki

duyarlı tavrı ve Filistin davasına gösterdiği yakın ilgi, bu ortak mazinin dostane anılarını öne çıkarmıştır.” (Hüsnü Mahalli, Akşam, 07.03.2006)

Araplar bizi arkadan vurdu mu?

İttihat Terakki’nin iktidara geldiği ilk sene Meclis-i Mebusan’ın 245 üyesinden 75’i Arap’tı. Ama Birinci Dünya Savaşı’na girdiğimizde bu sayı 5’e inmişti. İmparatorluk çatısı altında yaşayan diğer uluslar milliyetçilik derdine düştüğü halde o zaman kadar böyle bir düşünce taşımayan, daha ötesi dış dünyada kendilerini Türk olarak tanıtmakta beis görmeyen bir halktı Araplar. I. Dünya Savaşında Filistin ve Çanakkale cephesinde savaşa katılan Arapları soğutan, Cemal Paşa’nın ‘tehcir’ siyaseti ve Arap milliyetçisi olarak belirlediği aydınları Şam’da idam ettirmesi oldu. Tehcir denildiğinde aklımıza Ermeniler gelir. Oysa ilk tehcir uygulamasına Suriye’de Araplar muhatap olmuşlardır. Binlerce insan zorunlu olarak Anadolu’ya göç ettirilir. Ve tarihi birlikteliğe son darbeyi 6 Mayıs 1916’da Şam’da 21 Arap aydınını idam ettirerek Cemal Paşa vurur. "İttihatçıların Suriye'deki idari makamlara adamlarını yerleştirmeleri ve buradaki okullarda, mahkemelerde ve idari birimlerde "Türkçe kullanımını mecburi" hale getirmeleri "Arapcılık"ı Suriye'de muhaliflerin bir enstrümanı haline getirmiştir." (Alexander Scholch (1991), “Der arabische Osten im neunzehnten Jahrhundert, 1800-1914”, Ulrich Haarman (Ed.), Geschichte der arabischen Welt, Verlag C. H. Beck, Munchen, s. 426-427) "Türk milliyetçiliği yolundaki gelişmeler, hem Arap milliyetçiliğine örnek oluşturmuş hem de Araplarda, Türklerin artık kendilerini "bir yana bıraktığı", "gözden çıkardığı" hissini uyandırmıştır." (Ömer Kurkcuoğu (1982), OsmanlıDevleti'ne KarşıArap Bağısılı Hareketi, 1908-1918, Ankara Universitesi Siyasal Bilgiler Fakultesi Yayıları Ankara, s. 16) "Ancak, Türkçe kullanma zorunluluğu Istanbul ile Araplar arasında önemli ve hassas bir konu olarak ortaya cıkmışsa da Arap siyaseti, temelde imparatorluktaki genel eğilimlere uymaya devam etmiştir. (Hasan Kayalı (1998), Jön Türkler ve Araplar. Osmanlı İmparatorluğunda Osmanlılık, Erken Arap Milliyetçiliği ve İslamcılık (1908-1918), s. 88-90)

Son bir not olarak “Mustafa Kemal’in gerek milli mücadele süresince gerekse savaş bittikten sonra Araplara muhalif bir tavır içinde olmak bir yana mutasavver Türk-Arap federasyonu dahil ileriye matuf kimi düşünceleri kendisini ziyaret eden Arap heyetlerine ifade ettiğini de kaydedeyim. Kaldı ki Atatürk gelecekte İslam ülkelerinin hilafet makamına ihtiyaç olduğu fikrinde ittifak etmeleri halinde TBMM’nin manevi şahsiyetinde mündemiç olan İslam hilafetinin yeniden ihdas edilebileceği fikrindeydi.” (Avni Özgürel, Radikal, 13.6.2010)

İçimizdeki Araplar

“Suriye'de bir şekerci dükkânı. Hani şu, "Ne Arap'ın yüzü, ne Şam'ın şekeri" sözünden bildiğimiz meyve şekerlerinden satılıyor içeride. Dükkân sahibi, kese kâğıtlarından birine fazladan bir avuç şeker daha bırakıyor; müşterisinin İstanbullu olduğunu öğrendi çünkü. İstanbul âşığı başka bir Halepli Emine Er Ragıp, Güngören'deki evinde Suriye'ye özgü kâkûle kokulu kahvelerimizi yudumlarken, İstanbul'a geliş hikâyesini anlatıyor. Araplara ilişkin dostâne birkaç söz edecek olsanız duyacağınız cümle bellidir: "Ama onlar bizi sırtımızdan vurdu." Bu itham, Arapları yaralıyor. İngiliz oyununa gelip ihanet eden soydaşlarının yükünü taşımaktan fazlasıyla muzdaripler. Halepli Emine'nin, söyleşi boyunca belki sesi ilk kez titriyor: "Bazı Türk arkadaşlar, 'Araplar bizi sattı.' diyor. Ben de onlara, 'Babamın iki amcası Çanakkale Savaşı'nda şehit düşmüş. Gidin bakın.' diyorum." Emine'ye göre Türklerin, daha önce savaştıkları Batı ülkelerini artık dost kabul etmesinin bir nedeni var; onların daha güçlü olması! "Araplar şimdi çok zayıf." diyor, "Türk kardeşlerimiz bakıyor ki, bizde ne demokrasi var, ne sanayi, ne teknoloji. Daha güçlü olsaydık böyle söylemezlerdi." Büyük babası Osmanlı ordusunda savaşanlardan biri de Mahmud Osman. On altı sene hizmet ettiği orduyla Yemen savaşına katılan dede Türkçe de bilirmiş; ama o vakitler bu, vakayı adiyeden sayılırmış.

"Dedelerimizin hemen hepsi Türkçe konuşurdu." diyor Osman. "Biz çocukken, seferberlik ağıtları yakarlardı. Aralarında Çanakkale'ye katılanlar da olmuş; ancak bugün hiçbir Halepli mücahitten bahsedilmiyor." El Cezire Televizyonu İstanbul Temsilcisi Fikri Şaban'ın ailesinde de bir Osmanlı askeri var: "Benim büyük dedem 1900'lerde Osmanlı'yla savaşa gitti ve bir daha dönmedi. Çanakkale'de kardeş kardeş yatıyorlar şimdi. Gidince görürsünüz; kimi Kudüs'ten, kimi Şam'dan, kimi Halep'ten.” (Ülkü Özel Akagündüz, Aksiyon, 17-09-2007)

Muhafazakar Müslüman Arapların çoğu, Osmanlı’ya sadakat duyguları içindeydiler. Hatta sadece Sünni Araplar değil, Irak ve Suriye’deki Şii Araplar arasında bile Osmanlı’ya ve Hilafet’e bağlılık duygusu vardı. (Kemal Karpat, İslam’ın Siyasallaşması, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2004, s. 379)

Son söz

İttihat ve Terakki'nin nasyonalist politikası bazı Arap toplumlarında tepki toplamıştır. Özellikle Arap ülkelerinde sokakta Arapça konuşmanın yasaklanması ve Türkçenin zorunlu kılınması çalışmaları, idareci, savcı vs olarak gönderilenlerin bir yabancı imiş gibi hiç Arapça bilmemeleri, İttihatçılar içinde var olan ve epey yetkili konumdaki siyonist-Ermeni, ayrılıkçı yönetici kadro ki, Osmanlı'yı da onlar bitirmişti, Arap toplumunda dış ülkelerin de körüklemesi ile isyanlara yol açmışlardır. Yönetici konumdaki İttihatçıların yanlış politikaları ve bunu kendi menfaatlerine kanalize eden İngilizlerin kışkırtması ileçoğu Hristiyan olan çok az sayıda Arap isyan eder. Bu isyanlar iyi değerlerndirildiğinde temelinde "milliyetçilik" değil, yanlış politika ve İslam'dan uzaklaşmanın olduğu görülür. Biz İslam'a aykırı Osmanlı'ya isyan eden Arapları mazur mu göstermeye çalışıyoruz, Asla! Zaten Allah'u teala'da Şerif Hüseyin'e yaşarken hatasını fark etme cezası vermiştir. (Detaylara girmiyoruz.) Cezanın gerisi ahirette. Ama şunun altını özellikle çizmek istiyoruz; Çanakkale'de bizi işgal etmek isteyen ve en az 150 yıldır bizi bölmeye çalışan İngiliz ve İngilizceden rahatsız olmayanlar, Çanakkale'de bizimle yan yana savaşan Araplara ve Arapçaya düşman kesilmektedirler! Hâlbuki Almanya ve Fransa II. dünya savaşında birbirleri ile savaştılar ama 7 yıl sonra AB'nin temellerini beraber attılar! ABD, dost ve müttefik olarak tanımlanır ama ülkemdeki darbelerden teröristleri desteklemeye dek tümünün arkasında hep bu ülke vardır! Ama Arap düşmanları ABD'ye karşı bir söylem geliştirmiyorlar! Adı geçen batılı ülkeler Arap sermeyesini ülkelerine çekmek için kırk takla atarken biz hala "arap saçı, karabaş, şamın şekeri..." gibi direk ve dolaylı arap düşmanlığına devam ediyoruz! Ve sonuçta ne oluyor, istisnai ve yine kendi içimizdeki yanlış politikaların sonucu ortaya çıkan bir azınlığı ve asla tüm Arap kardeşlerimizi kapsamayan bu olayı genelleştirip, üzerinden geçen yaklaşık 100 yılın ardından hala İslam kardeşliği çerçevesinde birleşmiyoruz. Fransa'yı işgal eden Almanya kadar da mı olamadık? Her iki tarafta bunun cezasını ve zararını defalarca görmedi mi, hala görmüyor mu? Daha ne zamana kadar?

ایلری

اناطولی یه یاردمده اولاد عربك مسابقه سی

مصرلیلر نه یاپیور - تونسلیلر نه دوشونیور - استانبولده کی ا.لالرك المزدن

چیقماسنك عالم اسلامده کی تأثیراتی

Tarih, 23 Temmuz 1922. Büyük Taarruza bir ay var. 'İleri' isimli, zamanına göre batılı tarzda yayın politikası güden gazeteden bir başlık: "Anadolu'ya yardımda evlad-ı Arabın müsabakası", yani; "Anadolu'ya yardımda yarışan Araplar."

Ay yıldızlı Osmanlı Sancakları Altında İtalyanlar'a Karşı Şavaşan Libyalı Araplar

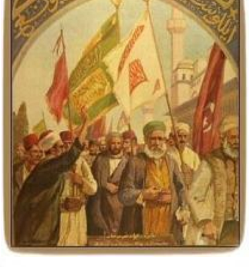

İşgallere Karşı Türk Arap Direnişi

Araplar İtalyanlara Karşı Trablus'da Türklerle Omuz Omuza Ay yıldızlı Sancağın Altında

Araplar Osmanlı Tuğrası ve Ay yıldızlı Sancaklar Altında Türklerle Omuz Omuza (Filistin)

Ellerinde Ay yıldızlı Sancaklarla Araplar

Araplar Filistin'de Türklerle Omuz Omuza

Ay yıldızlı Sancağın Altında Düşmana Karşı Harekete Geçen Arap Aşiretler

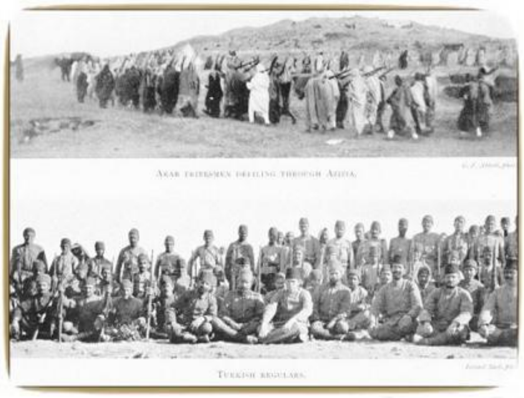

Araplar ve Türkler Libya'da İtalyanlara Karşı Omuz Omuza

“Unutmayalım ki, Batılı devletlerin Birinci Dünya Harbinden sonra Ortadoğu’ya ekmiş oldukları nifâk tohumları bize de çok tesir etmiştir. Arap deyince, yeni Türk nesillerinin aklına daima Türk ordularını arkadan vuran İngiliz maşası bedevî kabileleri gelir; Araplar da Türk deyince en çok İttihatçı Cemal Paşa’nın Suriye’de yaptıklarını hatırlarlar. Her iki tasavvur da

yanlıştır, iki tarafı birbirine düşman etmek için İngilizler tarafından uydurulmuştur. Memleketimizdeki Batı kuklası münevverlerin sistemli bir şekilde yerleştirmeye çalıştığı Arap düşmanlığının bütün izlerini silmeliyiz. Unutmayalım ki, “Arap düşmanlığı propagandasının temelinde İslâm düşmanlığı vardır.” İslâm dünyasının yan yana yaşayan iki büyük kitlesini birbirine düşman etmek, böylece her birini tek tek Batılılara esir etmek gayreti vardır.” (Prof. Dr. Erol Güngör, Türk Kültürü ve Milliyetçilik, s. 235-236)

Demek ki ne imiş,
Halk ile başındaki her zaman 'aynı' düşünmezmiş!
Bu, "parasını, suyunu verdiğimiz; canını, malını kurtardığımız" Türk'te olsa farketmez. Bu durum, Arap halkı için de söz konusu. **Halk bizden**!

Ülkemiz, Suriye'de terör örgütleri ile savaşırken, 1974 yılında Rum katliamlarından kurtardığımız ve maaşından suyuna ülkemizden karşıladığımız Kıbrıs devletini başındaki kişi, Türkiye'yi zor duruma sokacak 74 harekatı ve Suriye operasyonu ile ilgili açıklama yapar.

Filistin'liler topraklarını Yahudilere sattılar mı?

İngiliz işgal güçleri Yahudilerin Filistin topraklarından mülk edinmelerini kolaylaştırmak için çeşitli baskı uygulamalarına başvurdular. Örneğin çok ağır arazi vergileri koyup, bu vergileri ödeyemeyenlerin arazilerini gasp edip bunları sembolik fiyatlarla yahudilere sattılar. Eğer Yahudiler o insanların topraklarını parayla satın almış olsalardı, ellerindeki satış belgelerini ve tapuları gösterir, geriye dönen mültecileri de bir yerlere istif ederlerdi. Filistinlilerden satın aldıkları toplam arazi miktarı Filistin topraklarının sadece % 0,9’una (binde 9’una) tekabül eder. Araziler kesinlikle satın alma yoluyla değil, sahiplerinin tehcire zorlanması sebebiyle ve daha önce sözünü ettiğimiz terk edilmiş topraklarla ilgili kanunun işletilmesi suretiyle işgalcilerin eline geçmiştir. (Ahmet Varol, Akit, 28 mayıs 2003; 02 Kasım 2017) "Yahudiler yerli Arap halkına karşı koyu ırkçı bir politika uyguladılar, bu politikanın ana unsurları şiddet, baskı ve terördü. Yahudilerin Arap işçi çalıştırmasını yasakladılar ve Arap halkın elindeki toprakları terörden

yılmış bu insanların elinden zorla satın aldılar." (Fulya Gürses, Hasan Basri Gürses, Dünyada Dünyada ve Türkiye'de gençlik, s. 243) Filistin'li bayan Doktor Ayşe Maksudi'nin Twitter'deki 16 Ekim 2023 tarihli açıklaması da bu gerçeğin altını çizer: "Biz topraklarımızı satmadık. Bu bütün dünyaya yayılan en büyük yalanlardan biri. İngilizler burayı işgal ettikten sonra çok büyük vergiler koydular ve bu vergileri sürekli arttırdılar. Bir süre sonra vergilerini ödeyemeyen çiftçilerin topraklarına el koyup o toprakları Yahudilere verdiler."

Tarihçi Murat Bardakçı'da, "Filistinliler toprak sattı" diyen Ortaylı ve Şengör'e tepki gösterir: "Söyledikleri hikaye. 1918'de işgale uğrayana kadar Yahudilerin elindeki topraklar yüzde 1.5'tur. Fakat bu araziler nereden geliyor? İlber'in dediği 'Filistinli demek toprak satıp Kahire'de yiyen tiptir' ifadesi yanlış. Bunlar Filistinli değil, Lübnanlı. “Hristiyan aileler.” Bunlar, ellerindeki arazileri Yahudi ajanslara sattılar. Fakat yüzde 6'ya kadar." (Son Dakika, 10.12.2023)

"Filistinliler topraklarını sattı' iddiası bir siyonist propagandasıdır ve vicdansızlıktır. Filistin halkının toprakları elinden alındı ve mülksüzleştirildi, bugünkü çatışma durumuna gelindi. 194 Sayılı karar gibi Birleşmiş Milletlerin (BM) değişik kararlarında 'geri dönüş hakkı' diye bir kavram bulunmaktadır. Toprağını gönüllü olarak satanlar için böyle bir uluslararası hukuk kararı olabilir mi? Filistinlilerin gönüllü sattığı söylenebilecek şahıs arazilerinin oranı binde 9'dan daha küçüktür." (Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Zekeriya Kurşun, AA, 21.10.2023)

Vetevâsav bi'l-hakkı ve tevâsav bi's-sabri

İslam nimetine sahip olmak aynı zamanda bu nimetin değerini kavrayamayanlara mesajın ulaştırılma sorumluluğunu da bizler yüklemektedir. Bu görevi yerine getiriken, uygulanan yanlış metottan kaynaklanan sorunların ve başarısızlıkların vebali de, metodu yanlış uygulayana ait olmaktadır.

Uhud savaşında Müslüman okçular Hz Peygamberin sözünü dinlemeyince kazanılan savaşın kaybedilmesine neden olurlar. Ama efendimiz ne onların adlarını ve kimliklerini teşhir etmiş ne de onları azarlamıştır: "Sen onlara sırf Allah’ın lütfettiği merhamet sayesinde yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı kalpli olsaydın, hiç şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onların bağışlanmasını dile, iş hakkında onlara danış, karar verince de Allah’a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." (Ali- İmran, 159) Hazreti Musa'yı yer ve göklerin sahibi Allalh azze ve celle, "Ben en büyük rab olanım" diye ilahlık iddiasında bulunan fravuna gönderirken Musa aleyhisselama şöyle buyurmaktadır: "Ona yumuşak söz söyle, belki düşünür veya saygı duyar." (Taha, 44)

İçeride kardeşlerimize

SÜRPRİZ

İstanbul'un Anadolu yakasında bulunan Kadıköy Çarşısı'nda yan yana bar ve meyhaneler var. Dışarıya konan masalarda içki içenlerin önceki gece sürpriz ziyaretçileri vardı. Sakallı, takkeli ve cübbeli bir grup masaları tek tek gezip içki içenlere 'Afiyet olsun' dedi, iyi geceler diledi

Sakallı, cübbeli, takkeli grup masaları işte böyle dolaştı.

DİNİ KONULARA GİRMİYORLAR

Cumartesi gecesi havanın güzel olmasını fırsat bilenler Kadıköy'deki meyhanelerin sokağa koyduğu masalarda içki içiyordu. Sakallı, cübbeli, takkeli bir grup masaları tek tek dolaşıp "Nasılsınız? Afiyettesiniz inşallah, iyi geceler" diyerek herkese tek tek hal, hatır sordu. Dini konulara girmeyen, en küçük bir tartışma ve tatsızlığa fırsat vermeyen grup yarım saat kaldığı bölgeden sessizce ayrıldı.

"MÜŞTERİLER 'HOŞGÖRÜ' DİYOR"

Bir lokanta sahibi, "Bu grup son dönemde sık sık Kadıköy Çarşısı'na geliyor. Bizler kendilerine alıştık. Müşteriler bu durumu hoşgörünün tatlı bir örneği olarak kabul ediyor. İnşallah öyledir. Aynı grubun geçmiş yıllarda İstanbul Nişantaşı ve Etiler'deki kafe-barları dolaştığını, aynı şekilde herkesi selamladıklarını duyduk" dedi

Meyhanelerde ve barlarda Peygamberi Anlatıyorlar

Ramazan Yatkın ve Davut Yatkın kardeşler yaklaşık 6 yıldır barlarda, meyhanelerde, kıraathanelerde, cemevleri ve aha farklı birçok mekanda İslam'ı ve Peygamber efendimizi anlatıyor.

22 Kasım 2016 Salı 11:31

Kişisel çabalarıyla hemen hemen her hafta farklı bir mekanda sunumlar yapan iki kardeş, bazen meyhanelerde içki içenlerin hesaplarını ödüyor bazen de genelevde çalışan bazı kadınların kurtulmasına vesile oluyor... Yatkın kardeşler tebliğ yaparken bazen üzerlerine içki döküldüğünü, bazen de tekme tokat dayak yediklerini ifade ediyor.

Cami cemaatinin azalmasından rahatsızlık duyan imam Şener, kahvehanede vaaz vermeye başladı. Mikrofonu eline alıp vatandaşa, "Camiye dön artık ey cemaati müslimin" çağrısı yaptı. Sonuç olumlu...

ener Karadağ, kahvehane vaazlarında na- camide kılınmasının gerek sevap bakımın- se de sosyal yönden önemine işaret ediyor.

VAZGEÇMEDİ, ISRARLA DEVAM ETTİ

SAKARYA'nın **Karasu** ilçesi **Limandere Mahallesi**'ndeki **Merkez Camii**'nin cemaati, pandeminin de etkisiyle azaldı. Namazlarını evlerinde kılmaya başlayan cemaatin bir kısmı, boş zamanlarını ise kahvehanede geçirmeye başladı. Caminin imamı **Şener Karadağ** bu durumdan son derece rahatsız oldu. Birçok kez cemaate çağrıda bulundu ancak istediği sonucu alamadı. Buna rağmen vazgeçmedi, mikrofonu kaptığı gibi soluğu kahvehanede aldı. Cemaatine camiye dönmesi çağrısı yapan imam **Şener**, bu vesileyle vaaz vermeye de başladı.

'ÇOK ŞÜKÜR KARŞILIĞINI ALDIK'

GİRİŞİMLERİNDE kısmen başarılı olsa da camiye dönüş oranını yükseltemeyen azimli imam, her perşembe kahvehaneye gelerek vaazlarına devam etti. İmamın **"Camiye dönün artık ey cemaati müslimin"** çağrıları nihayet sonuç vermeye başladı, cami cemaati nispeten de olsa arttı. Yüzü gülen imam **Şener Karadağ, "Kahvehanede yaptığımız vaazların karşılığını çok şükür almaya başladık. Namaz vakitlerinde beni artık eskisi kadar yalnız bırakmıyorlar, ben de her hafta onlarla beraber olmaya devam ediyorum"** diye konuştu. **İHA**

Dışarıda İslam'ı bilmeyenlere

Avusturya'daki Müslümanlar metro ve otobüs gibi toplu taşıma araçları duraklarının panolarına Hz. Muhammed'in (sav) sözlerinden oluşan reklamlar astırırlar. (Yukarıda, "Tebessüm sadakadır." hadisi)

Londra'da bir askerin öldürülmesinin ardından sokağa taşan ırkçı öfkeye en güzel cevabı Müslümanlar verdi. York kentinde Müslümanları protesto etmek için cami önünde toplanan ırkçı gruba cemaat çay ve bisküvi ikram etti. Grup ise protestoyu bitirip, Müslümanlarla maç yaptı. 10

Burası Almanya..

İslama Bu şekil Davet ediliyorlar ...

Avustralya'da 'Buyurun, ben Müslümanım' etkinliği

Avustralya'da yaşayan Türkler, ülkede artan İslamofobi'ye karşı Melbourne ve Sydney'in işlek caddelerinde stant açarak, 'Buyurun, ben Müslümanım' etkinliği düzenledi. 28.4.2017

Devam...

Avrupa'da 'Buyurun ben Müslümanım' etkinliği

Avrupa ülkelerinde Müslümanlara yönelik ön yargıları kırmak amacıyla "Buyurun ben Müslümanım" etkinliği düzenlendi.

Abdullah Aşıran | 13.04.2019

Hak yolda sabır; muhabbet, en azından futbol turnuvası doğurur.

CAMİYE KURŞUN YAĞDIRMIŞTI

Müslüman şefkati Coni'yi yumuşattı

■ **2015'TE** Paris'te gerçekleşen DEAŞ saldırısını haber alan ABD'li rütbeli asker Ted H., Connecticut'ta bir camiyi tabancayla kurşun yağmuruna tuttu. ABD'li asker bu eylemi sebebiyle 1 yıl ceza aldı ancak cami imamı ve cemaatin şikâyetçi olmaması sebebiyle cezası 6 aya düşürülünce meslekten men edilmekten kurtuldu.

CAMİNİN MÜDAVİMİ OLDU

■ **TED H**, bu durumu öğrenince camiye giderek imam ve cemaatten özür diledi. Saldırı sonrası yaşananların etkisiyle pişmanlığı artan asker, sık sık camiyi ziyaret ederek vaazları dinlemeye ve cami derneğine yardımlarda bulunmaya başladı. • 10'DA

MUHAMMET KUTLU
ANKARA

28.10.2017

Mısırlı meşhur alim Şaravi anlatıyor: Heyecanlı aşırı geçlerden biriyle tartışıyordum. Sordum; İslâm ülkelerinden birinde bir gece kulübünü havaya uçurmak, helal mi yoksa haram mı? Genç; Elbetteki helâl, onları öldürmek caizdir. Şaravi: Onlar Allah'a karşı günah işlerken siz onları öldürürseniz, cennete mi yoksa cehenneme mi giderler? Tabiki cehenneme. Peki, şeytan onları nereye götürmek istiyor? Tabiki cehenneme. Öyleyse siz şeytanla aynı hedefi paylaşıyorsunuz. Onun da amacı insanları cehenneme sokmak! Şaravi o gence şu hadisi hatırlatır: Bir Yahudi cenazesi geçerken Resûlullah(sav) ağlamaya başlar. Derler ki; Seni ağlatan nedir, Ya Resûlallah? Der ki: Fırsatı kaçırdı, ateşe gidiyor.' Şaravi gence son olarak şöyle der: İnsanların

hidayeti ve ateşten kurtulmaları için koşan Resûlullah (sav) ile aranızdaki farkı iyi düşün. Siz bir vadide, sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) farklı bir vadide!

Müslüman kimlik karşılık ta buluyor!

Müslümanlar ne kadar tehlikeli? "Bir Müslüman, bana taze yumurta getirdi. Bir diğeri hatırımı sordu. Bir başkasıysa arabam tamirde olduğu için istediğim yere aracıyla bırakmayı teklif etti. Parası olmayan arkadaşının evine sürekli yemek götüren bir Müslüman tanıyorum. Müslümanlar, gerçekten de ne kadar tehlikeli ve itici insanlar. Bir İsveçlinin para almadan birine yumurta vereceğine kesinlikle inanmıyorum. Hangi İsveçli parası olmayan arkadaşının evine haftalarca yemek götürür? Müslümanlar, sahiden de çok tehlikeli. Bilemiyorum ama artık biz İsveçliler, gözlerimizi açıp gerçekleri görmeliyiz. Çok nazik ve cömert Müslüman dostlarımın olduğunu fark ettim. Çoğunun bir İsveçlide göremediğim kadar güzel kalpleri var. Hiçbirinde nefret hissetmedim. Bence insanlara nasıl davrandığımız çok önemli. İnsanları kabul eder ve yaşamınıza dahil ederseniz karşılığında sevgi görürsünüz. Oysa biz, günde birkaç dakika hoparlörlerden ezan okunmasını bile bu insanlara çok görüyoruz." (İsveç Kilise Birliği Sol Bölge Başkanı Stefan Lindquist, 24.05.2018)

Atam Osmanlı

"Bizim kuşağımız Osmanlı imparatorluğunu öğrenmedi, dolayısıla anlayamadı. Koskoca bir imparatorluğun başarılarını hissedemedik. Sadece çöküşünü bilir olduk. Sadece kötü yanları konuştuk. Hele son Padişah Vadideddin kadar yerden yere vurulanı olmamıştır. Kendi kendime hep sormuşumdur: Neden? Neden resmi politikaya inanıyoruz?" (Mehmet Ali Birand, Milliyet, 5.3.2005)

Milliyet Son Dakika Gündem Ekonomi Dünya Yazarlar UzmanPara Skorer Pembenar

Haberler > Mehmet Ali Birand > ABİ, SAHTE RAKI BİZE DOKUNMAZ (!)

Mehmet Ali Birand
mabirand@e-kolay.net

ABİ, SAHTE RAKI BİZE DOKUNMAZ (!)

5 Mart 2005

Bizim kuşağımız Osmanlı imparatorluğunu öğrenmedi dolayısıla anlayamadı. Koskoca bir imparatorluğun başarılarını hissedemedik. Sadece çöküşünü bilir olduk. Sadece kötü yanları konuştuk. Hele son Padişah Vadideddin kadar yerden yere vurulanı olmamıştır. Ne kızıllığı kalmış, ne hainliği.Kendi kendime hep sormuşumdur: Neden? Neden resmi politikaya inanıyoruz?Beni resmi rüyadan uyandırıp gerçeklerle tanıştıran insan, Vadideddinin torunu Hümeyra Özbaş oldu. Aldatıldığımızı, toplum olarak yanlış yöne götürüldüğümüzü

"Osmanlı hanedanı, 600 yıldan fazla süre iktidarda kalmıştı. Bu, devletler ve imparatorlukların bir kaç nesil içinde kurulup yıkıldığı "bir bölgede" olağanüstü bir başarıydı. Yalnızca askerî

başarılarıyla değil, "kültürel", "sanatsal" ve "bilimsel" yaşama önemli katkılarıyla da öne çıkmıştı. Üç kıtadaki çeşitli etnik kökenler, dinler, kültürler ve dilleri tek çerçevede "bütünleştirmeyi" başarmıştı. "Yerel kimlikleri" vurgulamış, "etnik ve dînî çeşitliliğe" saygı göstermişti. Halka karşı "güç kullanmak", hiç bir zaman Osmanlı stratejisi olmamıştı" (Ziyaüddin Serdar, Cenneti Arayan Adam, s. 303)

Sırp Başbakan Ivica Daçiç: "Tarihte sizin Avrupa'ya geçmemizi engelledik. 100 yıl sizinle savaşarak Avrupa'yı fethetmenize engel olduk. Keşke yapmasaydık; gelip geçmenize izin verseydik." 8.10.13

CHOMSKY'DEN ÇÖZÜMÜN REÇETESİ:

Osmanlı'dan DERS ALIN

"Orta Doğu'daki problemlerin çözümü Osmanlı'nın bu bölgede yüzlerce yıl yürüttüğü yönetim anlayışında yatıyor"

KATOLİKLER ÖZGÜRLÜKLERİNİ FATİH'E BORÇLU

Yeni Şafak com.tr

Dünya

10.12.2013

Osmanlı çekilince Afrika yetim kaldı

Kendisini "Afrika'daki son Osmanlı" olarak tanımlayan eski Cibuti Cumhurbaşkanı Ali Arif Burhan, yaptığı açıklamada, Osmanlı'nın çekilmesinin ardından Afrika'da barışın sona erdiğini belirterek, "Bu coğrafyaya tekrar geri dönün, bizi Batılıların boyunduruğundan kurtarın" ifadesini kullandı.

İsrail'den şaşırtan 'Osmanlı' itirafı!

Haaretz gazetesinde yayınlanan analizde, Orta Doğu'da barışı ve huzuru sağlayan son birleştirici gücün Osmanlı olduğu belirtildi. 24.11.2018 13:22

İsrail medyasının en önemli yayın organlarından Haaretz gazetesi, Orta Doğu'da süregelen savaşları irdeleyen ilgili bir yazı kaleme aldı.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Orta Doğu'da hiçbir zaman barış sağlanamadığı ifadelerine yer verilen yazıda, Osmanlı Devleti'nin öneminden de bahsedildi.

"ORTA DOĞU'DA BARIŞI SAĞLAYABİLEN TEK GÜÇ"

Özellikle Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Osmanlı Devleti'nden ayrılarak kendi ulusal devletlerini kuran milletlerin, azınlık haklarını görmezden gelip, halkları asimile ederek zulüm uyguladıkları belirtildi.

Bildt: Osmanlı Gitti Huzur Bitti

Bildt: Osmanlı Gitti Huzur Bitti. Eski İsveç Başbakanı Bildt, "Osmanlı'nın kurduğu düzeni bozan her şey bölgenin daha fazla kan gölüne dönmesine yol açtı" dedi. Orta Doğu'daki pek çok çatışmanın köklerinde Osmanlı'nın çözülüşünün bulunduğunu ifade eden eski Başbakan Bildt, "Osmanlı İmparatorluğunun birbirine karışmış kültürler, gelenekler ve dillerle zengin mozaiğini oluşturan Bosna Hersek'teki Bihac'tan Irak'ın Basra şehrine kadar geniş bölge, İstanbul'daki Sultan'ın otoritesiyle başarılı bir şekilde yönetiliyordu" dedi. Osmanlı'nın bölgeyi yüzlerce yıldır barış içinde yönettiğini belirten Bildt, "Osmanlı parçalanmaya başladığında şiddet de başladı. Dış güçler Balkanlar, Mezopotamya, Doğu Akdeniz'de Osmanlı haritasını yeniden çizdi, birçok ülke ortaya çıktı. (Türkiye, 02 Aralık 2015)

'Avrupa'da Yahudiler yakılırken Osmanlı'da ibadet hürriyeti vardı'

Portekiz'in İstanbul Fahri Konsolosu Aaron Nommaz, Avrupa'da Yahudiler yakılırken, Osmanlı'da engin bir din ve ibadet hürriyeti olduğunu belirtti.

Eklenme: 29 Mart 2017, 21:41

Portekiz'in İstanbul Fahri Konsolosu Aaron Nommaz Marmaris 2. Kitap Günleri'nin onur konuğu olarak imza gününe katıldı. Nommaz "Avrupa'da Yahudiler yakılırken, Osmanlı'da engin bir din ve ibadet hürriyeti vardı" açıklamasında bulundu.

'Osmanlı varken 'millet sistemi' içinde beraber yaşıyorduk'

Mayıs 06, 2017

Makedonya Cumhurbaşkanı İvanov, AB'nin Makedonya için 8 defa müzakerelere başlama kararı aldığını ancak tarih verilmediğini belirterek, "AB, insan hakları kendi kimliğini koruma, tanıtma gibi hakları yaymaya çalışırken bu haklar bizim için geçersiz kalıyor. Hristiyanlar, Müslümanlar ve Museviler yüzyıllar boyunca karşılıklı saygı içinde yaşamıştır. Osmanlı'da buna millet sistemi denilmiştir" dedi.

ABD ESKİ BAŞKANI NIXON'IN DANIŞMANI DICKSON'DAN TARİHİ TESPİTLER

Osmanlı'nın bilgeliğine ihtiyacımız var

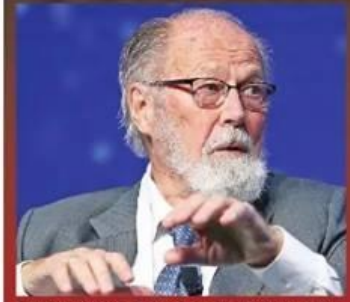

Türklerin asırlarca dünyaya model olduklarını belirten eski ABD Başkanı Richard Nixon'ın danışmanı Robert Dickson, Türkiye'nin adalet, eşit gelir dağılımı ve vicdana yönelik çabalarından övgüyle söz etti.

TRT World Forum'un düzenlediği forumda konuşan Robert Dickson, Batı'nın yapay devletler oluşturduğuna işaret ederek, "millet" kavramına saygı gösteren Osmanlı İmparatorluğu'nun bilgeliğine dönmek gerektiğini söyledi.

ABD, KİMLİKLERİ TEHDİT EDİYOR

■ Dickson, Osmanlı'nın birçok sebepten dolayı dünya için bir model olduğunu belirterek, "1648'den beri uluslararası kanunda halkların mevcudiyeti yok. Ama Osmanlı'da vardı. İnsanlar temelde özerktiler. Kimliklerini tehdit altında hissetmezlerdi. ABD tüm dünyadaki insanların kimliğini tehdit ediyor" dedi.

LİDER TÜRKİYE MODEL OLUR

■ DICKSON şöyle devam etti: "Biz Avrupalılar yapay devletlerle millet oluşturmaya çalıştık. Mevcut milletleri yok etmektir bu. Osmanlı İmparatorluğu'nun bilgeliğine geri dönmemiz lazım. Atlantik'ten Çin'e kadar Türkiye liderliğinde gerçekleşecek bir model, bütün dünya için model olabilir." • 4 EKİM 2018

Gazetevatan.com » Dünya » Haber

Fransa'dan olay çıkış: "Avrupalılar Osmanlı'ya sığınıyorlar"

AA | 27 Ekim 2016 Perşembe - 11:37 | Son Güncelleme : 27 10 2016 - 11:37

Fransa'nın önde gelen dergilerinden Paris Match'in genel yayın yönetmeni Gilles Martin-Chauffier, Batılıların kendilerini hep üstün gördüklerini belirterek, "Kendi kültürlerinin eksiksiz olduğunu düşünüyorlar.

Fransa'nın önde gelen dergilerinden Paris Match'in genel yayın yönetmeni Gilles Martin-Chauffier, Batılıların kendilerini hep üstün gördüklerini belirterek, "Kendi kültürlerinin eksiksiz olduğunu düşünüyorlar. Halbuki tarihi bilseler, aslında Müslüman bilginlerin Fransa'daki bilginlerden daha fazla olduğunu görürler." dedi.

Batı'nın ön yargılı yaklaşımının ikinci nedeninin ise İslam olduğunu belirten Chauffier, sözlerini şöyle sürdürdü:

"İslamiyet'ten korkuyorlar, İslamiyet konusunda ön yargıları var. Türkiye'de petrol olsaydı çoktan AB'ye girmişti. Halbuki Türkiye son 30-40 senedir birçok Avrupa kurumunda yer aldı. Bakın geçmişte 19. yüzyılda Türkiye'den (Osmanlı'dan) bahsedildiği zaman 'Asya'nın hasta adamı' denmiyordu, 'Avrupa'nın hasta adamı' deniyordu. Bu söz de Türkiye'nin tarih boyunca Avrupa'nın bir parçası olduğunu gösteriyor aslında. Avrupalı siyasetçiler bu konuda demagoji yapıyorlar. Onların yaptığı demagojiden dolayı insanlar ön yargılı davranıyor.

- "Avrupalılar Osmanlı'ya sığınıyorlar"

Chauffier, "Avrupa'nın unuttuğu, Türkiye'nin yüzyıllar boyunca Avrupa'nın en önemli hoşgörülü ülkesi olduğudur. İspanya'dan kaçan Yahudilere Türkiye tarafından, Osmanlı tarafından kucak açıldı. Avrupalılar kaçtıkları zaman Osmanlı'ya sığınıyorlardı. Fakat hiçbir zaman Osmanlı, Avrupa'ya sığınmadı. Unutulan en önemli unsur budur." dedi.

Osmanlı yakıp yıkmadı, ihya etti

'Ezan' adlı romanında Kanuni Sultan Süleyman dönemini anlatan Hırvat yazar Sojat: Osmanlılar fethettikleri yerleri yakıp yıkmadı, aksine inşa ve ihya etti

Giriş Tarihi: 10.12.2018

Hırvat yazar İvana Sojat, Osmanlı padişahı Kanuni Sultan Süleyman'ın dönemini anlatan 'Ezan' adlı bir roman kaleme aldı. Roman devşirme olarak payitahta götürülen Luka adlı Hırvat bir çocuğun İbrahim adını alarak bir yeniçeriye dönüşmesinin hikayesini konu alıyor. Yazar Sojat, ziyaret ettiği eski bir Osmanlı mezarlığında 300 yıllık bir kemiğe rastlaması üzerine romanı yazmaya karar verdiğini anlattı. Balkanlar'da birçok edebi eserde Osmanlıların sürekli yakıp yıkmaya gelen bir topluluk olarak gösterilmeye çalışıldığını belirten Sojat, "Osmanlılar fethettikleri yerleri yakıp yıkmadı aksine inşa ve ihya etti. Osmanlılar bu bölgeye gelmeden önce nehirlerimizin üzerine köprü inşa edilmemişti. Onlar, Romalıların bıraktığı yerden inşa etmeye devam etmişlerdir" dedi. Sojat, "Ülkemizde 5 cami inşa edilmiş. Ancak bu camilerden hiçbiri günümüze ulaşmadı. Bu da bizim hoşgörü seviyemizin göstergesidir" diye özeleştiride bulundu.

Bu da bizden !

VATAN EKONOMİ

'Osmanlı'ya özlem anlamsız bir tutum'

23 Ocak 2015 Cuma - 2:30

TÜSİAD Başkanlığı'nı devreden Haluk Dinçer, "Osmanlı'nın sanayi devrimini yapamamış, demokratik yurttaşlık toplumuna geçememiş dönemlerine özlem, anlamsız bir tutum olur" dedi.

Durduğun yere göre değişir...!

Anasayfa • Haberler • Politika

YUNAN PROFESÖRDEN TARİHİ İTİRAF: OSMANLI'DAN AYRILMAK HATAYDI

02 Mayıs 2020, 17:58

Yunan asıllı Türkolog, Ottawa Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Dimitri Kiçikis, Yunanistan'da katıldığı bir televizyon programında dikkat çeken açıklamalarda bulundu. Türkolog Kiçikis, Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılmasının tarihi bir hata olduğunu ve Rus yayılmacılığına karşı gelecekte bir Türk-Yunan Konfederasyonu'nun kurulması gerektiğini iddia ediyor.

"OSMANLI'YA İSYAN ETMEK EN BAŞINDAN BERİ BİR HATAYDI"

Dimitri Kiçikis'in katıldığı Yunan televizyonundaki tarihi ve politik demeçleri, "Wights of Salem" isimli Youtube hesabı tarafından Türkçe'ye aktarıldı. Prof. Dr. Kiçikis'in Yunanistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılışına ilişkin görüşleri şu şekilde:

"Biz maalesef başarısız bir devletiz. Küçük bir Yunan devletiyiz. Frenklerin oyununu oynamayı denedik ama kaybettik. Çünkü 1821 (Yunan İsyanı) hiç olmamalıydı, en başından beri bir hataydı. Onlardan (Osmanlı) ayrılıp bu küçük devleti kurmak... bu devlet, başından beri bir başarısız devletti. Hepimiz yeni bir Osmanlı İmparatorluğu kuramayız ama imparatorluğun eski halkları olarak birleşebilir, kardeş olabiliriz."

NTV MSNBC

NTVMSNBC Anasayfa » Dünya

'Osmanlı'nın yıkılışı en çok Araplara zarar verdi'

Londra'da yayımlanan El Arap gazetesi'nde Sair Duri imzasıyla çıkan bir makalede, Arapların Osmanlı'nın yıkılmasından en fazla zarar görenler olduğu ve Arap siyasilerin Batıyla işbirliği yaparak bu süreci kolaylaştırdığı yazıldı.

Dr. Sair Duri *
NTV-MSNBC
Güncelleme: 17:07 TSİ 23 Şubat 2009 Pazartesi

LONDRA - Erdoğan'ın Davos'ta yaptığını izler izlemez yanımdaki arkadaşa, 'yeni liberal Arap aydınların düşman listesine biri daha eklendi' demiştim. Zira Ahmedinejad, Hizbullah, Hamas, Irak direnişi ve Chavez'i kapsayan listeye Erdoğan da katıldı. Yeni liberaller bu düşüncemi boşa çıkarmadılar ve Erdoğan'ın, Cumhurbaşkanı Peres'e yönelik öfkesinin fırsatçı etkenlerini aramaya başladılar. Bazıları Erdoğan'ın seçim hedeflerinden dem vurdu. Bir kısmı dar parti çıkarları ve çekişmelerine işaret etti. Üçüncü bir kesim kendi çıkarları doğrultusunda, Türkiye'nin bölgenin jandarması rolünü oynamasını amaçlayan Amerikan komplosundan bahsetti. Bu kimselerle ilgilenmiyorum. Zira onlar Allah'ın kalplerini mühürlediği kör ve sağır kimselerdir. Sadece şu veya b gazetenin ödediği küçük maddi çıkarlarından başka bir şeyden anlamazlar. Beni üzen Amerikan projesinde yer almayan onurlu insanların, bu iddiaların bir kısmını tekrarlaması.

DİĞER HABERLER
- İsrail hücum botu Gazze kıyısını vurdu
- 'Osmanlı'nın yıkılışı en çok Araplara zarar verdi'
- İsrail'in ateşkes müzakerecisi görevden alındı
- Obama bir kez daha yemin etti
- PKK'ya karşı koordinasyon merkezi kuruldu

Haberi Paylaş | Bu Nedir
Google | Yahoo | Facebook
Mixx | Digg | StumbleUpon
Del.icio.us | reddit | Twitter

Dünya
Ortadoğu
Irak
AB
ABD
Kıbrıs
ABD'nin Seçimi
Genel
Balkanlar
Dünya basını
G.Asya-Pasifik
O.Asya-Kafkaslar
Güney Amerika
Afrika
Video
Foto Galeri
Türkiye
Dünya
Ekonomi
Spor
Teknoloji
Sağlık
Kültür Sanat

SOMALİ DEVLET BAŞKANI ADAYI:

15 AĞUSTOS 2012

Osmanlı bizim de DEVLETİMİZDİ

OSMANLI GİTTİ YETİM KALDIK

'Türkiye anamızdır'

İstanbul'da bir araya gelen Balkan ülkelerinin müftüleri, bölgede kalıcı ve gerçek barışın Osmanlı modeliyle sağlanabileceği görüşünde birleşti

Katolik Macar Kralı Hünyad, Sırbistan'ı işgal edip, Ortodoks kiliseleri yıkacağını ilan eder. Sırplar Fatih Sultan Mehmet'ten yardım ister, 'Bizi kurtar ama kiliselerimizi yıkma' diye ricada bulunurlar. Fatih: 'Asla! Sırbistan fethedilecek ama dini görevlerinizi serbestçe yerine getirmenize izin vereceğiz ve kiliselere dokunmayacağız.' diye cevap verir. (Evliya Çelebi seyehatnamesi, I/36; Abdurrahman Adil, Hadisat-ı Hukukiyye, 12/185-186)

1854 ve 1877 Osmanlı- Rus savaşları esnasında Ruslar Ermenileri Osmanlı aleyhine kışkırtmak isterler. Ama bir türlü başarılı olamazlar. Çünkü Rus hakimiyeti altında bulunan ermeni halkına mezhepleri konusundaki baskıları görmekte idiler. Çar, Kafkas cephesi komutanlığına bir ermeni olan Boris Milkon'u atar, Tüm çabalarına rağmen ayaklandıramadığı Ermeniler için Boris, 'Hiç kimseye isteklerimizi anlatmak mümkün değil. Buradaki Hristiyanlar başka bir soyda, bir inançta kalmışlar.' demek zorunda kalır. (Prof. Nikerland Krayblis, Rusya'nın Şark siyaseti ve Vilayeti şarkiyye meselesi, s. 173) Benzer durum Gürcü halk için de geçerli idi. Rusya Hakimiyeti altına aldığı gürcülere ruslaştırma politikası uygulamaya başlar. Birçok gürcü karşı çıktığı için cezalandırılır

veya Sibirya'ya sürülür. (Fahrettin Erdoğan, Türk ellerinden Hatıralarım, s. 34) Hatta gürcüler tekrar Osmanlı idaresine geçmek için taleplerde bulunurlar. 1821 Tarihli Ahıska Valisi Ali paşa'ya aracı olmaları için talepte bulunurlar: "Halimizi Osmanlılara bildiriniz. Padişahtan niyaz ediyoruz, bizi yalnız başımıza bırakmasın." (Talepler ve dilekçeler için; Şinasi Altundağ, Osmanlı idaresi ve gürcüler, IV.T.T. Kong., s. 323)

"Osmanlı memleketlerini gezerken, bütün insanların eşit olduğunu ilan eden İslam kanunlarının dürüstçe uygulanması karşısında derin düşüncelere daldım." (James Baker, Turkey in Europe)

Rönesans'ın başlamasında Osmanlı'nın katkısı var. Tarihçi Prof. Dr. Halil İnalcık, Osmanlı topraklarından Floransa'ya giden Yunan filozof, alim ve filologlar sayesinde İtalya'da yeşeren serbest düşüncenin, Hristiyanlığın hurafelerle bozulmuş şeklini ve papanın bütün otoritesini yıktığını söyledi. Papalık ve imparatorluğun, hurafelerle dolu bir Hristiyanlığın hâkim olduğu, kilisenin serbest düşünceyi ölümle cezalandırdığı Avrupa'nın yerini 15. yüzyılda zihin hürriyetinin hâkim olduğu Rönesans Avrupası'nın aldığını hatırlatan Prof. Dr. İnalcık, "Hiç bilinmeyen bir şey, Osmanlı Türklerinin, Rönesans'ı başlatan fikir hareketine önemli katkı yapmalarıdır" dedi. İstanbul ve Bursa'daki birçok Yunan aliminin Floransa'ya gidip oradakilere Yunanca öğretmesiyle Eski Yunan felsefesinin tekrar canlandığını belirten İnalcık, şunları söyledi: "O zaman Osmanlı'da İbn'ül Arabi'den gelen Eflatun felsefesini takip eden bir fikir muhiti vardı. Gemistos Plethon, tahsilini Yahudi ve Müslümanların bir arada bulunduğu bu felsefe muhitinde aldı. Plethon Edirne'de Murad'ın sarayında da bulunduktan sonra bu felsefeyi temsil eden bir insan olarak Floransa'ya yerleşti ve öğrendiği felsefeyi en geniş bir şekilde temsil etti. Bu felsefe Floransa'dan Almanya'ya, İngiltere'ye intikal etti. Türkiye'den giden Yunanlı filozof, alim, filologlar sayesinde İtalya'da yeşeren serbest düşünce Hristiyanlığın hurafelerle bozulmuş şeklini, papanın bütün otoritesini yıktı. Erasmus bu felsefeden faydalanarak İncil'i yeniden yazdı. Luther, Almanca'ya tercüme edilen bu İncil'i okudu. Böylelikle Batı'da, yeni tenkitçi dönem yer bulmaya başladı. Fransa'da bu felsefeyi okuyarak bir Descartes yetişti. Bugün bilim adına ne varsa bu fikirlerden kaynaklanır." (Sabah,11.06.2012)

Osmanlı barışı

22 Eylül 2003 tarihinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda gerçekleştirilen "Osmanlı Vizyonu ile Balkanlar'a Bakış" adlı konferansta konuşan eski Kültür Bakanı Agah Oktay Güner: "Başta Sultan Murad olmak üzere tüm Osmanlı padişahları bölgede bir hoşgörü medeniyeti kurdu. Osmanlı aldığı verginin iki katını harcayarak bölgede yatırım yaptı." demektedir. Örneğin Osmanlı devletinin hakimiyeti altında bulunan Avusturya'dan aldıgı vergi 3 milyon osmanlı altını iken aynı bölgeye yaptığı yatırımın toplamı ise 11 milyon osmanlı altını değerinde idi.

Osmanlı Hükümeti feth ettiği bölge halkına istimalet adı verilen bir uygulama ile yönetimleri altına almıştır. Bu uygulamanın asıl amacı feth edilen bölge halkının güvenini sağlamak ve ellerinde bulunan mülkleri ve dini inançlarını istedikleri şekilde kendilerine bırakmakta yatmaktadır. Osmanlı devletinde hiçbir zaman bölge halkına zorlama yapılmamıştır. Böyle olunca da Osmanlılara karşı herhangi bir direniş söz konusu olmamıştır. Osmanlı devleti erken dönemlerde başlatmış olduğu bu fetih metodunu klasik dönemde de sürdürmüş ve büyük başarılar elde etmiştir. Zaten Osmanlıların balkanlarda tutunmasında en büyük etken uygulamış oldukları bu yöntem olmuştur. (Halil İnalcık, "Ottoman Methods of conquest", Studia Islamica,2, (1954), 103-129)

Balkanlar'da dini ve feodal baskılardan bıkmış olan köylüler Osmanlı Devleti'nin merkeziyetçi sistemini ve uygulamış olduğu siyasi rahatlığı benimsemişlerdir. Balkanlar'da dini baskı Katolik kilisesinden gelmekteydi. Katolik kilisesi Ortodoks balkanlara karşı dini baskı yapıyor

ve mezhep değiştirmelerini istiyordu. Böyle bir durumda Osmanlı Devleti Ortodoks kilisesini kendi kontrolü altına almış ve onu baskılardan kurtarmıştır. Bu adaletli sistem fetret dönemlerinde bile balkanların Osmanlı'ya bağlı kalmasında etken olmuştur. Mesela 1402'de Ankara savaşında yenilen Osmanlı orduları Anadolu üzerindeki hâkimiyetlerini geçici olarak kaybetmiş olsalar da Rumeli'deki bütünlüğü ve siyasi iktidar bütünlüğünü sağlamıştır. (Halil İnalcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 137, 184)

P. Wittek, Osmanlı hoşgörüsü sonucu bazı Rumeli şhirlerinin zorluk çıkarmadan teslim olduğunu yazar. (Halil İnalcık, Stefan Duşan'dan Osmanlı İmparatorluğuna, s. 140) Ortodoks olan yerli ahali Osmanlı akınlarına tepki göstermiyor, onları kurtarıcı gibi görüyordu. Machiel Kiel, Constantin Jiricek'e dayanarak, Osmanlıların kesin fethinden sonra bölgenin huzura kavuştuğunu belirtmektedir. (Machiel Kiel, "Bulgaristan'da Eski Bir Osmanlı Mimarisinin Bir Yapıtı, Kalugerovo-Nova Zagora'daki Kıdemli Baba Sultan Bektaşi Tekkesi", Belleten, C. XXXV, S. 137, Ankara, 1971, s. 46, dipnot 4)

"Bulgar Milleti kulları beşyüz seneden beri Osmanlı idaresi altında mesut olarak yaşamaktadırlar. Bu süre zarfında mal, can ve dinleri fesatçıların ve kötülük peşinde olan kişilerin tecavüzünden muhafaza edilmiştir. Halbuki diğer memleketlerde yaşayan güçsüz ve fakirler, zenginlerin saldırılarına ve zulmüne maruz kaldıkları gibi kendilerine her türlü haksız muamele de reva görülmüştür. Zira Osmanlı idaresi altında yaşayan kuvvetliler tarafından güçsüzlere hiçbir şekilde eziyet edilmemiş, güçlüler ve zayıflar devletin bahşettiği adalet ve hakkaniyetten aynı nisbette faydalanmışlardır. Osmanlı idaresindeki Hristiyanlar arasında din ve mezhep farkı gözetilmeyerek hepsine eşit muamele edilmiştir." (Prof. İsmet Miroğlu: Türklerde İnsani Değerler ve İnsan Hakları Başbakanlık Arşivi, Bulgaristan İdare Kataloğu, nr. 89)

Eski Dışişleri Bakanlarından Hikmet Çetin: 1992 yılında Bosna-Hersek konusunda bir toplantı yapılıyordu. Türkiye de çağrıldı. Miloseviç, Karadziç hepsi oturuyorlardı. Benim yanımda Amerika Dışişleri Bakanı vardı. Yugoslavya'da yedi yıl büyükelçilik yapmış. Bana dönerek 'Siz bu felaket yerlerde 500 yıl nasıl kaldınız?' dedi." (İsmail Yediler, Osmanlı'nın yani İslam'ın, 22 Eylül 1994)

"Hiçbir Hristiyan Devleti, kendi topraklarında Türklerin bir camisi bulunmasına müsaade etmez. Oysa Türkler bütün Rumların kiliseleri olmasını hoş görürler." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 81, 88, 90)

E. Alexander Powell: "Kromvel'in (İngiliz) askerleri İrlandalı Katolikleri katlederken, Fransa'nın emri ile Fransa'da Protestanların kökü kazınır bütün Avrupa ülkelerinde Museviler hesapsız zulüm ve vahşete tabî tutulurken, küçük Asya'da Müslüman, Hristiyan ve Musevîlerin yan yana, tam bir dostluk içinde yaşadıklarını hatırlamak yerinde olur." (E. Alexander Powel, The Struggle For Power in Moslem Asia, New 1925, s. 120; Kamuran Gürün. Ermeni Dosyası, s. 36.)

"Pierre Bayle, Osmanlı devletinin her türlü dini düşünceye gösterdiği hoşgörüyü Hristiyanlara örnek olarak gösterir: Osmanlı, zamanında İspanya Yahudilerini kabul etmiş, daha sonra da Macaristan ve Transilvanya Kalvinistlerini, Silezya Protestanlarını, Rusya'nın eski dinine bağlı kazakları, kısaca Katolik veya Ortodoks baskısından kaçanların sığınağı haline gelmiş bir devlet olmuş idi." (Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 74)

Yunanlı yazar Michel de Grece: "Osmanlı Devleti'nin yıkılmasından çok üzüntü duyuyorum. Çünkü Osmanlı Devleti dünya dengesini ayakta tutan bir güç olmuştu ve sevilsin ya da sevilmesin. Osmanlı'nın çöküşünden itibaren Balkanlar ve Ortadoğu'daki çalkantılar durmak bilmiyor." (Türkiye Gazetesi. 11 Ocak 1995; İsmail Yediler, Tarih ve Medeniyet Dergisi, Şubat 44)

Tunuslu Prof Dr. Abdülcelil Temimi: "Bugün Osmanlı'nın tabiî sınırları içerisinde mevcudiyetini sürdüren otuzu aşkın ülkenin, patlamaya hazır bomba olmaktan bir türlü

kurtulamaması rağmen Osmanlı'nın buralarda asırlar süren boyunduruğun altına nasıl imza attığının sırrını; büyük bir hoşgörü harmonisi içerisinde, hâlen tartışması yapılan demokrasi, özgürlük, âdil yönetim gibi modern mefhumları doruk seviyede tatbik etme maharetine bağlamaktadır. Osmanlı'nın dışında, yeryüzünde gelmiş hiçbir imparatorluğun, bu mikyasta büyüklüğe sahip devletleri yönetmeye muvaffak olamadığını söylemektedir." (Basından, 5 Kasım 1994) Bu sözler ne kadar da Çağdaş tarih felsefecisi Arnold Toynbee'in, 'Tarih Üzerine Bir Etud' adlı eserindeki şu ifadeleri hatırlatmaktadır: "Eflatun'un ideal devletine en fazla yaklaşabilmiş sistem Osmanlı sistemidir."

Orhan Gazi de, Bursa'nın fethinde Rumlara şehri niçin teslim ettiklerini sorduğunda şu cevabı almıştı:"Sizin devletinizin günden güne yükseldiğini ve bizim devrimizin geçtiğini anladık. Babanızın İdaresine geçen köylülerin memnun kalıp bir daha aramadıklarını gördük ve biz de bu rahatlığa heves ettik." Göynük ve Yenice tarafları fethedilip, Orhan Gazi'nin oğlu Süleyman Paşa yöre Hristiyanlarına çok adaletli davrandığında ise, Yerli ahali ona şöyle şükranlarını sunmuştu: "Ne olaydı bunlar (Osmanlılar) bize daha önce bey olaydı!" (Aşıkpaşazâde, Tevarih-i Al-i Osman. İst. 1332, s. 30. 43) De la Croix'de bu konuda şunları söylemektedir: "Orhan Gazi'nin İznik fethinde şehir halkına gösterdiği müsamaha ve hepsine yaptığı güzel muamele onları çok memnun ettiğinden göç etmedikleri gibi, Türklerin himayesinde kalarak bahtiyar bir hayat geçirmeye karar vermişlerdi." (De la Croix, Osmanlı Takvim-i Tevârihi, I/90-92)

Bizans tarihçisi Dukas: "II. Murad düşmanına karşı babasından daha yumuşak davranırdı. Allah bilir ki, Murad halka karşı daima iyilikte bulunurdu. Bu iyiliğini yalnız kendi ırkından ve dininden olanlara değil Hristiyanlara da gösterir." (Dukas, Bizans Tarihi, s. 139)

"Gayrimüslimlerden alınan vergiler, hâkimiyet müddetince daima, kamu hizmetlerini ifâ etmek, güvenliklerini sağlamak için kullanılmıştır. Hizmetleri görülmez, güvenlikleri sağlanamazsa toplanan vergiler iade edilirdi. Nitekim, 1402 Ankara Savaşı'ndan sonra, Selanik elden çıkınca, orada ikamet eden gayri Müslimlere, o yıl için toplanan vergiler geri verilmiştir." (Mehmed Niyazi, Yedi Yüzüncü Yıl İçin, 9 Ocak 1997)

Amerikalı Tarihçi W. McGowan da yaptığı araştırmalar sonucunda; Osmanlı idaresindeki Sırbistan'da nüfus başına düşen gıda mahsulünün, Avrupalı devletlerin sömürgelerindeki köylülerin elinde kalan gıda mahsulünden çok daha fazla olduğunu ortaya çıkarmıştır. (Bruce W. McGovvan, "Food Supply and Taxation on the Taxation on the Middle Danube 1568-1579". Archivum Ottomanicum, I/139-196)

Macaristan İlimler Akademisi üyesi olan Tarihçi Kaldy-Nagy tarafından ortaya çıkarılıp yayınlanan bir belgede belirtildiğine göre Osmanlı Devleti, Macaristan'a hâkim olduğu devirlerde, 1558 ile 1560 yılları arasında halktan topladığı 6 milyon akçe vergiye mukabil; aynı dönemde 23 milyon akçe tutarında yatırım yapmıştır. (Kaldy-Nagy, "The Cash Book of the Ottoman Treasury in Buda in the years 1558-1560", Açta Orientalia Hungarica, XV/173-182)

Kanuni'nin Macaristan'da heykelinin dikilmesi münasebetiyle, Macaristan'ın 1961-1965 yıllarında arasında Ankara Büyükelçisi olan İmren Czekman şu anlamlı değerlendirmeyi yapmıştır: "Osmanlı Devleti'nin, İslâm hoşgörüsü, milletleri kaynaştırmak suretiyle Balkanlarda 500 yıl devam etti. Her topluma kendi kültürünü üretme ve o kültüre göre yaşama serbestisini verdi. Dünya tarihinde ilk defa, Fethedilen bir ülke, Fethi yapan kişinin heykelini dikiyor. Bunun elbette derin bir anlamı vardır." (Kemal H. Karpat, "Kossuth in Turkey: The Impact of Hungarian refugees in the Ottoman Empire. 1849-1851". Yay. Haz. Jean-Louis Bacque-Grammont, İlber Ortaylı, Emeri von Donzel, CIEPO Osmanlı Öncesi ve Osmanlı Araştırmaları Uluslararası Komitesi VII. Sempozyumu Bildirileri. Peç: 7-11 Eylül 1986, Ank. 1994. TTK. Yay., s. 109. 113; Süleyman Beyoğlu, "Kahraman Düşmanın Torunları", Tarih ve Medeniyet Dergisi. Aralık 1997. Sayı: 45, s. 8-12; İsmet Bozdağ, "Zigetvar'da Şanlı Mazimizi Yaşadık", Tarih ve Medeniyet Dergisi, Ekim 1994. Sayı: 8, s. 15-19; Selim Yıldız. Vilayetlerin Sultanlığından Faziletlerin Sultanlığına Osmanlı, s. 194-195)

BUGÜN

Gündem | Spor | Magazin | Ekonomi | Dünya | Politika | Te

Osmanlı döneminde Atina'da 350 kilise vardı

Yazarlar 13 Ekim 2013 Pazar

Beğen 137b | +1 0 | Tweetle 13 | Takip et | Tavsi

Erhan AFYONCU

Bugün Atina'da bir tane ibadete açık cami yokken, Osmanlı hakimiyeti döneminde şehirde 350 kilise vardı.

Osmanlılar'ı davet etti

Atina ve çevresi 1387'de Floransalı Gördüs Beyi Nerio Acciajuoli tarafından ele geçirilmişti. Şehrin gelirleri, daha önce Ortodoks katedrali iken Latin hâkimiyeti sırasında Katolik katedrali haline getirilen Parthenon Tapınağı'na tahsis edildi. Bu durum Ortodoks Rumlar'ın tepkisine sebep oldu. Rum Başpiskoposu Makarios, Osmanlılar'ı şehri fethetmeleri için davet etti ancak bu sırada şehir Venedik'in işgaline uğradı.

Atina Osmanlı döneminde Edirne ve Selanik'ten sonra Balkanlar'ın üçüncü büyük şehri haline geldi. 16. yüzyılda şehir ekonomisinin gelişmesiyle birlikte, yeni manastır ve kiliseler inşa edildi. Evliya Çelebi 17. yüzyılda Atina'da 300 kilise olduğunu söyler. 1675'te burada bulunan İngiliz Konsolosu Jean Giraud ise Atina'da 350 kilisenin bulunduğunu yazmaktadır.

Medeniyet:

Süleymaniye camisi imarethanesi, Penceresi çok küçük yapılmıştır ki yemek almaya gelen fakirler rencide olmasın

İnsanoğlunun en güzel tasarımlarından biri olan kuş evleri, "merhamet ve sevgi" gibi yüce duyguları sembolize etmekle beraber, dönemin mimarisini, o kuş evini yaptıranın zevkini, inceliğini de yansıtırdı.

Cami avlularının en kuytu köşesine konulan ve hemen hemen bir insan boyuna yakın, üst kısmında küçük bir oyuk bulunan silindir şeklindeki taş, imkanı olan insanların, üzerindeki oyuğa bıraktıkları sadakalarıyla yoksula, rencide etmeden el uzatmasını sağlıyordu.

09 Eylül 2013, 17:20

Yitik Taşı İlgi Görüyor

Sivas'ta tarihi Kale Cami'nde bulunan yitik taşı, Osmanlı Devleti'nin ulaşmış olduğu yüksek ahlak seviyesini gözler önüne seriyor.

1580 yılında III. Murat Han'ın vezirlerinden Mahmud Paşa tarafından yaptırılan tarihi Kale Camisi'nin minaresinin altındaki yitik taşında eskiden kaybolan eşyalar teşhir ediliyordu. Başkalarına ait eşyaları bulanlar bunları yitik taşına bırakırdı. Eşyaları kaybolanlar buraya gelir kaybettiklerini yitik taşından alırdı.

Günümüzde işlevini yitiren yitik taşı Osmanlı Devleti'nin ulaşmış olduğu yüksek ahlak seviyesini gözler önüne seriyor. Kale Cami'nde bulunan yitik taşını ziyaret edenler taşı dikkatlice inceliyor. - SİVAS

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın 4 ülkeyi kapsayan Afrika turundaki ilk durağı olan Cezayir'de Cezayirli bir gazeteci Cumhurbaşkanı Erdoğan'a Osmanlı'yı kastederek "Türkiye, Cezayir'i sömürge olarak mı görüyordu?" sorusunu yöneltti. Erdoğan, Cezayirli gazetecinin sorduğu soruya tarihi bir yanıt verdi. Erdoğan, "Öyle olsaydı, bu soruyu bana Fransızca değil Türkçe sorardın" (Haberler.com, 1 Mart 2018)

Osmanlı'da kurulan vakıflar: Güzel Yazı Öğretme Vakfı, Sokak Hayvanlarına Ekmek Verme Vakfı, Hastalara Evinde Bakma Vakfı, Kızlara Çeyiz Hazırlama Vakfı, Duvar Yazılarını Silme Vakfı, Kadın Sığınma Evi Vakfı, Sıcak Pide Dağıtma Vakfı, Yaz Günlerinde Soğuk Su Dağıtma Vakfı, Kışın Abdest Alanlara Sıcak Su Temin Etme Vakfı, Sıcakta Sebillere Kar Koyma Vakfı,

Yol Güvenliğini Sağlama Vakfı, Helalleşme Vakfı, Hristiyan Esirleri Kurtarma Vakfı, İlkokul Hocalarına Tütünü Yasaklama Vakfı, Yoksul Mahkumlara Harçlık Verme Vakfı, Güvercin hane Yaptırma Vakfı, Leylekleri Koruma Vakfı, Dara Düşenlerin Vergisini Ödeme Vakfı, İflas Eden Tüccarlara Yardım Vakfı, İlmi Kitapları Bağışlama Vakfı, Şehit ve Sahabe Türbelerini Tamir Etme Vakfı, Şehir Estetiğini Koruma Vakfı, Hayvanlara Mera Açma Vakfı... vd. (İlginç Vakıflar, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Ocak, 2012, s. 12-117)

Bulgaristan, Makedonya, Sırbistan, Yunanistan, Karadağ, Bosna-Hersek, Hırvatistan, Kosova, Romanya, Moldova, Polonya, Ukrayna, Estonya, Slovakya, Macaristan, Arnavutluk BALKANLAR'da. Gürcistan, Ermenistan, Azerbaycan ve Rusya (bir bölümü) KAFKASLAR'da. Irak, Suriye, Ürdün, İsrail, Lübnan, Filistin, Kuveyt, Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Yemen, Umman ORTADOĞU'da. Mısır, Libya, Fas, Cezayir, Tunus, Sudan, Eritre, Cubuti, Somali, Etyopya, Nijer, Çad, Kenya ve Uganda AFRİKA'da. Etki alanımızda olanları saymaya yerimiz yetmezdi! Bir de HARAÇ aldıklarımız vardı! Mesela AVUSTURYA bunların başında gelirdi. VENEDİK de öyle. Rusya da liste de vardı! Bu kadar mı? Değil elbette! Fransa da hiç aksatmadan HARAÇverirdi! 5 Eylül 1795 Anlaşması'na göre AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ de HARAÇvermek zorundaydı. DONANMANIN gittiği ve avucunun içine aldığı yerleri ise gerçekten sayamayız! Çok. Hem de çok. Bir de HİLAFET'ten dolayı bağlı olanlar vardı! Hindistan, Pakistan, Bangladeş, Sri Lanka, Maldivler, Malezya, Endonezya, Tanzanya, Mozambik ve Güney Afrika gibi. Buralardaki MÜSLÜMANLAR, Topkapı Sarayı'na, Dolmabahçe Sarayı'na bakardı! (Ergün Diler, Takvim, 21.01.2016)

Osmanlı'yı kimler sevmez?!

HABER TURK ORTADOGU HABERLERI

Netanyahu'dan Avustralya'ya: Ülkemizi Osmanlılardan kurtardığınız için size borçluyuz

26 Eylül 2016 Pazartesi, 09:28:07 Güncelleme: 09:29:30

İsrail Başbakanı Netanyahu, "Bu büyük bir olaydı. Sanırım tarihteki son süvari saldırısı buydu" dedi

Bayır Bucak Haber Ajansı

22 saat

Müslim: Rusya'nın operasyonu, Suriye'yi yeni Osmanlı'nın parçası olmaktan kurtardı

PYD Eş Başkanı Salih Müslim, Rusya'nın Suriye'deki operasyonunun ülkeyi parçalanmaktan ve yeni Osmanlı İmparatorluğu'nun bir parçası olmaktan kurtardığını söyledi.

Rusya 'nın 30 Eylül 2015'te başlattığı Suriye'de terörle mücadele operasyonunun yaklaşan birinci yıl dönümü öncesinde Rus birliklerinin faaliyetlerini değerlendiren Terör örgütü Ela başı Müslim, operasyonun Moskova'nın uluslararası a... Devamını Gör

Ateist örgütten hilafet dersi ve uydurma hadislere yer verilen bildiri özetle:

"Hz. Peygamber Osmanlı'nın işgalini hadislerinde bildirmişti. Ancak Araplar bu hadislere riayet etmedi. Gerekirse tüm cepheler boş bırakılıp yeni Osmanlıcılara ve Türk işgaline karşı işbirliği yapılmalıdır. Osmanlı hakiki hilafeti tahrip eden ve Müslüman coğrafyasını parçalayan bir güçtür." (23.12.2018)

Neden peki? Arnold Joseph Toynbee: "Osmanlı yıkılmış bir devlet değildir. Durdurulan bir medeniyettir. Önündeki tarihi engeller kaldırılırsa, durdurulduğu yerden yürüyüşüne devam edecektir." (E. J. Brill, The Ottoman state and its place in world history, Brill Academic Publishers, s. 18; Sevil Nuriyeva, Star, 23 Mayıs 2016)

Osmanlı Toprakları Üzerinde Kurulan Devletler

Avrupa:
1.Türkiye
2.Bulgaristan (545 yıl)
3.Yunanistan (400 yıl)
4.Sirbistan (539 yıl)
5.Karadag (539 yıl)
6.Bosna-Hersek (539 yıl)
7.Hirvatistan (539 yıl)
8.Makedonya (539 yıl)
9.Slovenya (250 yıl)
10.Romanya (490 yıl)
11.Slovakya (20 yıl) Osmanlı adı:Uyvar
12.Macaristan (160 yıl)
13. Moldova (490 yıl)
14.Ukrayna (308 yıl)
15.Azerbaycan (25 yıl)
16.Gurcistan (400 yıl)
17.Ermenistan (20 yıl)
18.Guney Kıbrıs (293 yıl)
19.Kuzey Kıbrıs (293 yıl)
20.Rusya 'nin güney toprakları (291 yıl)
21.Polonya (25 yıl)-himaye- Osmanlı adı: Lehistan
22.Italya 'nin güneydoğu kiyıları (20 yıl)
23.Arnavutluk (435 yıl)
24.Belarus (25 yıl) -himaye-
25.Litvanya (25 yıl)-himaye-

26.Letonya (25 yıl) -himaye-
27.Kosova (539 yıl)
28.Voyvodina (166 yıl) Osmanlı adı: Banat Asya

Asya
29.Irak (402 yıl)
30.Suriye (402 yıl)
31.İsrail (402 yıl)
32.Filistin (402 yıl)
33.Urdun (402 yıl)
34.Suudi Arabistan (399 yıl)
35.Yemen (401 yıl)
36.Umman (400 yıl)
37.Birleşik Arap Emirlikleri (400 yıl)
38.Katar (400 yıl)
39.Bahreyn (400 yıl)
40.Kuveyt (381 yıl)
41.Iranın bati toprakları (30 yıl)
42.Lübnan (402 yıl)

Afrika
43.Mısır (397 yıl)
44.Libya (394 yıl) Osmanlı adı:Trablusgarp
45.Tunus (308 yıl)
46.Cezayir (313 yıl)
47.Sudan (397 yıl) Osmanlı adı: Nubye
48.Eritre (350 yıl) Osmanlı adı: Habes
49.Cibuti (350 yıl)
50.Somali (350 yıl) Osmanlı adı: Zeyla
51.Kenya sahilleri (350 yıl)
52.Tanzanya sahilleri (250 yıl)
53.Cad'in kuzey bölgeleri (313 yıl) Osmanlı adı: Resade
54.Nijer'in bir kısmı (300 yıl) Osmanlı adı: Kavar
55.Mozambik ' in kuzey toprakları (150 yıl)
56.Fas (50 yıl) -himaye-
57.Bati Sahra (50 yıl) -himaye-
58.Moritanya (50 yıl) -himaye-
59.Mali (300 yıl) Osmanlı adı: Gat kazası
60.Senegal (300 yıl)
61.Gambiya (300 yıl)
62.Gine Bissau (300 yıl)
63.Gine (300 yıl)
64.Etiyopya' nın bir kısmı (350 yıl) Osmanlı adı: Habeş

Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam

Giriş

Özellikle son 30-40 yıldır eşcinselliğin psikolojik bir hastalık değil, genetik kökenli doğal bir eğilim olduğu imajı oluşturulmaya çalışılmıştır. Hatta iş o raddeye varmıştı ki, 'eşcinsellerin tedavi olması gerektiğini savunanların asıl tedavi edilmesi gereken kesim olduğu' (BBC Türkçe, 22 Eylül 2018: Rome Tor Vergata Üniversitesi'nden Endokronoloji ve Medikal Seksoloji profesörü Emmanuele Janini: "Asıl tedavi edilmesi gereken hastalık homofobi'dir.") ileri sürülmeye başlanmıştı! Ama artık araştırmalar ortaya koymuştur ki, 'eşcinselliğe özel bir gen yok' (Acık Beyin, 6 Mart 2021) "Prof. Dr. Zeki Bayraktar: Eşcinselliğin genetik olduğuna, doğuştan olduğuna dair hiçbir bilimsel kanıt yoktur. Aksine, bunun böyle olmadığına dair kanıtlar var. Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Eşcinsellik kesinlikle doğuştan değil, sonradan öğrenme ile ilgili ve sosyal bir sorundur. Prof. Dr. Sefa Saygılı: Kimse eşcinsel doğmaz, daha sonra ortaya çıkar. Herhangi bir eşcinsellik ile ilgili hormonal farklılık yoktur, genetik farklılık yoktur, kromozomal farklılık yoktur. Bu tamamen kişinin yönelimidir. Bu normalden bir sapmadır. Özellikle günümüzde boşanmalar artıyor, çocukları %70-80 oranında anneler büyütüyor. Yani babalar yok. Bir erkek modeli göremiyor çocuk, erkek modeli göremediği için yine kimliğini annesine bakarak ona benzeterek, geliştirebiliyor." (Yeni Şafak, 28/06/2022)

Evrimsel bir dünya görüşünü savunan ve dolayısı ile de eşcinselliği de normal gören bir sitenin bu konudaki başlığı bile her şeyi açıkça ortaya koymaktadır: "Eşcinselliğin Genetik Temeli Olması Muhtemel; Ancak Eşcinselliğe Sebep Olan Tek Bir Gen Yok!" (evrimagaci, 30 Nisan 2020) Hem 'muhtemel' kaydına rağmen eşcinselliğin 'genetik' olduğunu görüşü en başta ilan edilmekte hem de yine başlıkta 'özel bir gen' olmadığı itiraf edilmek zorunda kalınmaktadır! Yani, ortada bilimsel bir kanıt değil bir önkabul, bir 'inanç' ve bir yönlendirme bulunmaktadır!

nature

Explore content ⌄ About the journal ⌄ Publish with us ⌄ Subscribe

nature > news > article

NEWS | 29 August 2019

No 'gay gene': Massive study homes in on genetic basis of human sexuality

Nearly half a million genomes reveal five DNA markers associated with sexual behaviour – but none with the power to predict the sexuality of an individual.

No 'gay gene': Massive study homes in on genetic basis of human sexuality: 'Eşcinsellik Geni' Yok: İnsan cinselliğinin genetik temeline ilişkin kapsamlı çalışma (nature.com, 29 Ağustos 2019)

Cambridge, Massachusetts'teki Broad Institute of MIT ve Harvard'da genetikçi olan baş araştırma yazarı Andrea Ganna, "'eşcinsel geni' yok" Dünyaca ünlü bilim dergileri Nature ve Science'ta yayınlanan, yaklaşık 500.000 kişinin genomlarına dayandırılan bilimsel çalışmada "Cinsel davranışların çevresel ve kültürel faktörlerden etkileneceği" belirtildi. Bir genetikçi olan EMBL Avrupa Biyoinformatik Enstitüsü yöneticisi Ewan Birney, "Normal insanlar ile eşcinseller arasında gen olarak hiçbir fark bulunmadığını ortaya koyan araştırmayla ilgili

eşcinsel davranışlar üzerine pek çok sosyolojik araştırma yapıldığını ancak, Dr. Ganna ile arkadaşlarının çalışmasının alkışı hak ettiğini" ifade etti. (Basından, 8.2.2021) Harvard Üniversitesi ve Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde görevli ekip, Britanya'daki iki farklı kurumda kayda geçirilen 477 bin 500 veriyi inceledi. Genetik yapılarına dair verileri kaydedilen binlerce kişiye cinsel yönelimleri konusunda da soru yöneltildi. Sonuçları 'Science' adlı bilimsel yayın organında yayınlanan araştırmaya göre, sanılanın aksine eşcinsellik geni diye bir şey yok. Beş genetik varyasyonun eşcinsellikte önemli etkisi olduğunu saptayan bilim insanları, "Ancak bu beşli eşcinsellerin sadece yüzde 1'inde bulunuyor. Araştırma ekibinden Ben Neale şunları söyledi: "Bir kişinin eşcinsel ilişki yaşayıp yaşamayacağını belirlemek için geliştirilecek gen testi sonuç vermez. Birinin genetik yapısına bakıp eşcinsel ilişki yaşamaya eğilimli olup olmadığını anlamak imkansız." (Basından, 30.08.2019) Kısaca, "Eşcinsellik geni efsanesi boşa çıkmış bir iddiadır." (Mustafa Akyol, Bilim, din ve ateizme dair modern ezberlerin sonu, s. 86)

Detay

Eşcinsellik

Kendi cinsine ilgi duymaktır ve bu normal olmayan bir psikolojiyi ifade eder. Tedavi edilmesi gereken bir durumdur ve bu mümkündür. Eşcinsel olup sonradan normal cinsel tercihe dönen birçok insanın varlığı da eşcinselliğin aslında bir zorunluluk olmadığını, zamanla tedavisinin mümkün olduğunu otaya koymaktadır. 2012 tarihli UNIMELB Eşcinsel Psikolojisi araştırması verilerine göre, kendini - dikkat biseksüel değil - eşcinsel olarak tarif edenlerin % 67'sinin güzel-alımlı bir kadın gördüğünde ondan etkilendiğini de ortaya koymuştur. Yani bazı psikolojik (Çocukluk dönemindeki yetişme ortamı, bu dönemde yaşananlar, baskı altında yetiştirilme ve kimliğini bulamama, kız gibi yetiştirilen erkek çocukları, karşı cinse duyulan hayal kırıklığı, sadece kadınların olduğu bir ortamında büyüme, annenin çocuğunu aşırı koruyucu olması ve üzerine aşırı düşmesi veya babanın tam tersi soğuk, mesafeli olabilmesi gibi) nedenlerle insanlar eşcinselliğe yönelebilse de aslında bu durumun tamamen 'bir yanlış güdülenme, ortamı yanlış algılama, yetişmede ortaya çıkan problemlerden kaynaklanan bir psikolojik sapmadan' başka bir şey değildir. Ayrıca basının da teşviki ile özellikle ergenlikte sırf meraka dayalı bu duruma meyledenler olduğu gibi, bağırsak paraziti türü hastalıkları yanlış algılayıp bu tür eğilimleri olduğunu zannedenlerin olması da olayın diğer bir boyutunu oluşturmaktadır. "Bugün bazı bilim adamları eşcinselliğin genetik olduğunu söylüyor. Bu iddiayı ortaya atan kişinin kendisi homoseksüeldi. Pornografik filmler, anne babaların çocuklarını yetiştirme şekli sonunda çocuklar filmlere ve yetişme tarzlarına göre kişilik kazanıyor. Kopma noktası burada." ((Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 86, 87) Eşcinsellik normal olmadığının bir diğer kanıtı da, sadece bir yüzyıl eşcinselliğin yaşandığı bir dönemden sonra insanlığın devam etmesinin mümkün olmayacağı gerçeğidir. Bu arada eşcinsel ailede yetişen çocuklar da görülecek travmalar da işin ayrı bir trajedisidir. Eşcinselliği savunanlar arasında, hayvanlar aleminde görülen bazı eşcinsel olayları örnek gösterenlere de rastlanılmakta ise de unutulmamalıdır ki, gerek evrimsel gerek dinsel açıdan baktığımızda şunu rahatlıkla görebiliriz; İnsan hayvandan üstün/ileri bir varlıktır. Hayvanlar aleminde iki erkek bir dişi için ölümüne kavga eder ve kazanan dişiye sahip olur. Ayrıca hayvanlar aleminde hemcinslerini yiyenlerin olduğu da bir gerçektir ve tüm bunlardan daha istisnai olan hayvansal davranışları örnek almak gerekliliği iddiasının sağlıklı olmayacağı gerçeğidir. Yine altını çizmemmiz gerekn diğer bir hususta dünyamızda son iki yüzyılda yaygınlaşan kimyasalların hayvanların koku kökenli cinselliklerini olumsuz yönde etkilediği gerçeğidir. Ayrıca ters ilişkinin, kişinin iç organlarına kalıcı zararlar verdiği ve AIDS ve frengi gibi hastalıkların bulaşmasını kolaylaştırdığı da ayrı bir bilimsel gerçektir. Bilindiği gibi her erkekte az miktarda kadınlık hormonu da bulunmaktadır ki bu normal bir durumdur. Öyle olmasa, bütün erkekler aşırı sert

ve maço, bütün kadınlar ise aşırı kırılgan olurlardı ve ayrıca karşı cinslerin birbirini anlayıp hissetmesi pek de mümkün olmazdı. Ancak sorun bu hormonların aşırı ön plana çıkarılıp yanlış tercihlere neden olduğu zamanlarda ortaya çıkmaktadır. Normalin üstüne çıkan her belirti nasıl hastalık kabul edilip tedavi ediliyorsa, yukarıda saydığımız nedenlerle ortaya çıkan hormonal dengesizlikle sonuçlanan yanlış yönelmeler de bir hastalıktır ve mutlaka tedavi edilmelidir. Paradoksal bir örnek verelim; 1990'lı yıllarda ABD'de yapılan geniş kapsamlı seksüellik deneylerinde normal seksüel tercihe sahip bazı erkeklerin, gay erkeklerden daha fazla kadınlık hormonu salgıladıkları belirlenmiştir. Bu durum bile aslında her şeyin beyinde bittiğini göstermektedir. Yine eşcinselliğin, nesillerle ve dünyanın geleceğiyle oynayan bazı lobi/zihniyet/oluşumlar tarafından da beslendiği ve desteklendiği bir gerçektir ve batılı ülkelerdeki eşcinselliğe dönük destek açıklamalarının bir de bu açıdan irdelenmesi gerekmektedir. Transeksüellik yani cinsiyet değiştirmek ise başlı başına doğal olmayan, psikolojik bir sorun göstergesidir. Zenci doğup kendini beyazlatmak isteyenlerin psikolojisinden faksızdır bu durum.

Günümüzde İslam'ın sınırları içinde kalıp, eşcinsel bir hayatın yaşanabileceği gibi, İslam tarihinde asla rastlanmayan görüşleri ileri sürenler de vardır. Kur'an 'da; A'raf 81, Şuarâ 165-166, Neml 54-55, Ankebût 28-29, Enbiya 74. gibi ayetlere bakıldığında aleni veya gizli, 'toplu veya özel' her türlü eşcinsel yaklaşımın yasak olduğu açıkça görülmektedir. Bir de hermafrodit (İslam literatüründe Hunsâ müşkil) denen; çift cinsiyetli olarak adlandırılan insanlar vardır ki, aslında bunlar çift cinsiyetli değillerdir. Sadece iki cinsiyet organına da sahiptir. Bir insana çift cinsiyetli denilebilmesi için kadınlara ait XX ve erkeklere ait XY üreme kromozomlarının "her ikisini de" taşıması gerekir ki, bu biyolojik olarak imkansızdır. Hermafrodit yani belirgin olmayan bir dış genital bölgeyle doğmuş kişilerde ya XX ya da XY kromozomu bulunur; yani aslında bu kişilerin genetik olarak tek ve belli bir cinsiyetleri vardır. O kişi hangi cinsiyete sahipse, o cinsiyete göre yaşamayı seçerek, diğer cinsiyete ait üreme yapısı ile alakalı tedavi olup normal hayatına devam etmelidir. Bunda ne dinen ne tıp açısında bir sorun yoktur. (Detay için; Celâl Yıldırım, Kaynaklarıyla İslam Fıkhı, IV/407-410; Hilâl Duman, İslâm hukukunda hünsâ, Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi 6/1 (Haziran 2002), Cilt: 6 Sayı: 1, s. 295 - 318) İslam'da insanın cinsel kimliğinde "tercih" değil "doğallık" esastır.

Eşcinselliği savunan iki akademisyenin görüşü:

Prof. Dr. Mehmet Sungur: Eşcinsellik genetik mi değil mi 'kesin değil' ama genetik olduğunu 'düşünüyorum.' Prof. Dr. Aytül Özkürkçigil: 1993 yılında yapılmış bir çalışmada homoseksüel erkeklerin, X kromozomunda bir bozukluk olduğu yönünde bulgulardan 'söz edildi.' (Haber 3, 20 Mart 2010)

Eşcinselliğin genetik olmadığını savunanlar:

Dr. Cem Keçe, CİSED Başkanı: "Eşcinsellik doğuştan gelen bir şey değildir. İnsanın doğasına aykırı bir durumdur. Anne ve babanın hatası yüzünden oluşur. Çocuğun ruhsal gelişim evrelerinde yani 0-6 yaş arasındaki dönemde anne ve babası ile yaşadığı çarpık ve hatalı ilişkiler sonucunda temeli atılan ve daha sonra yaşanan tesadüfî yakınlaşmalarla pekişen gelişimsel bir kusurdur. Eşcinsellerde, geriye dönüp baktığımızda babanın yokluğu ya da babanın aşırı otoriter oluşu ön plandayken, kadınlarda da anneyle sevgi dolu yakın bir ilişkinin kurulamayışı temel sıkıntılar olarak karşımıza çıkar." Dr. Meliha Karayay**,** Psikolog: "Bu konuda pek çok yeni çalışma var. Biz, psikoloğuz, bize gelen hastalarımızı dinleyip edindiğimiz bilgilere göre eşcinsellik sonradan edinilen bir davranıştır. Aile içi ilişkilerin çocuk tarafından nasıl algılandığı, bu konuda son derece önemli. Ailenin, çocuğun kimlik gelişimi dönemindeki

tutumları çocuğa yansıyabilir. Model alma yaklaşımı ortaya çıkarsa, eşcinsellik ortaya çıkabilir. Cinsel kimlik modeli dört yaşında oluşmaya başlar. Ancak çocuk, cinsel kimliğini üç yaşında keşfeder ve ailesine sorular sormaya başlar." (Sabah, 21.03.2010) Prof Dr. Nevzat Tarhan, Psikiyatrist: "Homoseksüeller cinsel yönelimini ve cinsel tercihini doğal yani genlerin öngördüğü heteroseksüel yönelime değil, bir sapma olan kendi cinsine yöneltmişlerdir. Homoseksüel Pedofili olarak bilinen çocuk yaştaki eşcinsteki kişilere cinsel ilgi duyma en sık rastlanılan homoseksüalite biçimidir. Homoseksüellik ile ilgili bir gen tanımlanamamıştır. Ancak eşcinsel tercihi olan kişilerin yetiştirilme tarzı araştırıldığında sosyal öğrenmenin rolü göze çarpar. Aşırı koruyucu ve erkeklere düşman bir anne modeli ile zayıf, evle az ilgilenen veya sevgi vermeyen bir baba rollerini sık görürüz." (15 Mayıs 2009, Haber7.com) "İbrahim Balcıoğlu, Psikiyatrist: "Homoseksüalite, cinsel kimlik bozukluğudur ve onun sapık biçimlerinden biridir." Prof. Tarhan: "İnsanlığın geleceği açısından ciddi bir tehlike. Gençler arasında özgürlük gibi zannedilse de özgürlük değil, bazı değerlerin yok olması. Böyle devam ederse, 50 yıl sonra insan nesli diye bir şey kalmayacak. Sorumlulardan biri de bilim dünyası. Cinsel özgürlük bilim adına destekleniyor. Benim savunduğum ekole göre insanda biyolojik olarak eşcinsel eğilim yoktur. Eşcinsellik cinsel kimlikten sapmadır. O sebeple toplumsal olarak onaylanmamalıdır. " (Habertürk, 13.11.2009)

Eşcinsellik Geni!

" Eşcinsellik Geni" de Boşa Çıkmıştı. Amerikalı moleküler biyolog Dean Hamer, bundan 10 yıl kadar önce de oldukça iddialı bir çıkış yapmış bir isim. 1993 yılındaki bir çalışmasında erkeklerin X kromozomundaki bir bölgenin eşcinselliğe neden olduğunu ileri sürmüş ve bu "buluşu" medya tarafından göklere çıkarılmıştı. Ancak aynı kromozom üzerinde çalışan diğer bilim adamları, Hamer'ın bulgusunu doğrulayamadılar. Böylece "eşcinsellik geni" efsanesi boşa çıkmış oldu. " (Mustafa Akyol, Referans, 12 Ekim 2004) Scientific Americam Mind dergisinin Nisan 2010 tarihli sayısında "The Third Gender" yani "Üçüncü Cinsiyet" başlıklı makalede Jesse Bering, Biyolojik cinsiyetinden ve cinsel kimliğinden rahatsız olan Transseksüelleri incelemiştir. Üçüncü cinsel kimlik olan transseksüelleri ikiye ayırmıştır. Açık transseksüeller, gizli trans seksüeller. Her iki transseksüel durumla ilgili bilimsel çalışmalarda genetik veri bulunamadığı vurgulanmıştır. Kültürel sosyal normların ve öğrenmelerin transseksüel cinsel kimlik ve cinsel yönelim oluşmasında ki ana rolünden söz edilmiştir. (Prof. Dr. Nevzat Tarhan, Haber 7, 16 Nisan 2010) "Son ilmî araştırmalar ise, medyanın bu slogan haberlerinin doğru olmadığını göstermektedir. Söylenenin aksine genlerin kendini ifade etmesinin fizikî çevre ile birlikte sosyokültürel faktörlerle de düzenlendiği anlaşılmıştır." (Hamza Aydın, Aralık 2013)

Tedavi gören eşcinsellerin anlattıklarının ortak noktaları: "Eşcinselliğin temelinde aile içi sorun, baba figürünün olmaması gelir. Gençler uygun rol model bulamayınca medyanın da yönlendirmesi ile cinsel kimlik krizine girerler, bazen de ailesinden intikam almak için eşcinselliğe yönelirler. Eşcinseller birbirlerine bağlı ve mutlu lanse edilseler de durum tam tersidir. Sex, aldatma ve para en önde gelen kavramlardır. O ortama düşen bir daha çıkamaz, battıkça batar." "Oğlu özel okulda 16 yaşında " Anne ben erkek değilim." diyor. Neden, çünkü rol alabileceği, örnek olabilecek bir erkek yok hayatında. Tek mücadele eden ve örnek alacağı annesi var ve o da onu örnek almış! Sonuçta da kendini onunla özleştirip, ergenlik çağı içinde ikileme düştüğü o çağda -kendine tek seçenek olarak sunulan- kadın rolünü kendine daha yakın olarak görüp benimsiyor." (Basından, 17.10.2009)

Terapi sürecinden geçen eşcinsellerden birisinin şu sözü dikkat çekicidir: "**Uzun yıllar gey olduğumu sandım**. Sonunda anladım ki gerçekte ben gey değil, homoseksüellik problemi olan heteroseksüel bir erkektim." (Pr. Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 24.05.2009)

“Filiz K: Bir gay’le evlendim hayatım kaydı” (Ayşe Arman, Hürriyet, 8 Eylül 2007)

(19.08.2018)

Hürriyet
GÜNDEM
05 Ağustos 2014 Salı 23:36

Dr. Joseph Nicolosi
erkek homoseksüeller için
onarım terapisi
Yeni Bir Klinik Yaklaşım

Eşcinsellik tedavi edilebilir bir hastalık mı

12 Aralık 2008

Sefa KAPLAN

Özgür bir tercihin mi yoksa çocuklukta yaşanan travmaların sonucu mu olduğu hálá tartışılan eşcinseliğin tedavi edilebilir bir hastalık olduğu ve pek çok kişinin psikoterapi sonucu eşcinsel eğilimlerinden vazgeçtiği iddia edildi.

ABD’de uzun yıllar Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği NARTH’ın başkanlığını yürüten Dr. Joseph Nicolosi’nin Türkçe’ye de çevrilen "Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Psikolojisi" isimli kitabı, eşcinselliğin nasıl tedavi edilebileceğini anlatıyor. Türkiye’de de eşcinselleri tedavi etmeyi amaçlayan klinikler mevcut.

DÜNYANIN muhtelif yörelerinde uzunca bir süre erkek eşcinselliğinin doğal bir tercihin sonucu olup olmadığı tartışıldı. Karşı tezler, eşcinsel eğilimlerin çocuklukta yaşanan muhtelif travmaların, baba figürü eksikliğinin vb. sonucu olduğunu iddia ediyordu. Aradan geçen yıllarda, eşcinsellik insan haklarının bir parçası olarak çeşitli memleketlerde yasalara dahil edildi, pek çok ülkede eşcinsel evliliklere izin verildi ancak bütün bunlar çıkış noktasındaki tartışmayı durdurmadı. Hatta, bir adım daha ileri gidildi ve "Eşcinsellik bir hastalıksa, neden tedavi edilmesin" aşamasına kadar gelindi.

Hiç kuşkusuz eşcinsel gruplar yahut kendilerini sadece eşcinsellerin insan haklarından sorumlu görenler bu fikre müthiş tepki gösteriyor ama Türkçe’ye yeni çevrilen "Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Psikolojisi, Yeni Bir klinik Yaklaşım" isimli kitap (Çeviren: Ebru Morgül, Kaknüs Yayınları), konuyu bir kez daha gündeme getirdi. Üstelik, kitabın yazarı öyle bir çırpıda bir kenara bırakılabilecek bir isim de değil. Dr. Joseph Nicolosi, uzun yıllar ABD’de Eşcinsellik Üzerine Ulusal Araştırma ve Tedavi Birliği NARTH’ın başkanlığını yapmış, şimdi de Kaliforniya’daki Thomas Aquinas Psikoloji Kliniği’ni yönetiyor.

Hürriyet PLANET

GÜNDEM | PLANET | EKONOMİ | SPOR | KELEBEK | KÜLTÜR - SANAT | YAZ

Hava Durumu | Sinema | Astroloji | Tv Rehberi | Piyasanet | E- Gazete | Canlı Skor | En İyi On

PLANET ANA SAYFA | WIKILEAKS | BELGELER - RAPORLAR

Dr. Öz ABD'deki eşcinselleri kızdırdı

Hürriyet Planet

7 Aralık 2012

Tavsiye Et 19 | Tweetle 23 | e-posta

ABD'de "Oz Büyücüsü" olarak tanınan ünlü doktor Mehmet Öz, ABD'deki eşcinsel örgütlerini kızdırdı. Öz'ün geçtiğimiz günlerde yayınlanan programına "düzeltici terapi" tartışmasının iki tarafını birden davet etmesi tepkilere neden oldu.

İlla tek taraflı olacak

Eşcinselleri kızdırdı

Dr. Mehmet Öz TV programında eşcinselliği bir hastalık olarak gören ve iyileştirilebileceğini savunan yöntemi konu edince tepki gördü. Eşcinsel derneklerinin kınadığı Öz

POSTA com.tr

21 Ağustos 2014

ANASAYFA | HABER HATTI | 3.SAYFA | SİYASET | VİDEO | POSTA TV

Dünya Ana Sayfa |

Erkekti kadın oldu, yine döndü!

1987'de cinsiyetini değiştirip kadın oldu, 17 yıl sonra karar değiştirip tekrar erkek olmak için bıçak altına yattı

09 Kasım 2010 - 09:13

Evli ve iki çocuk babası Sam Hashimi 1987'de cinsiyetini değiştirdi. 17 yıllık kadın döneminin ardından, erkek olmaya karar verip yeniden ameliyat oldu. Şimdi çok sevdiği nişanlısının çocuğuna babalık yapıyor.

Erkekti kadın oldu, pişman oldu erkek oldu!

28 Kasım 2012 Çarşamba - 14:17

Kategori Yaşam

1385 Okunma | 0 Yorum

İngiltere Kraliyet Ordusu'dan emekli asker Gary Norton, 23 yıl önce cinsiyet değiştirerek kadın oldu. Daha

Ameliyatla kadın oldu ama şimdi kadavradan penis istiyor

Daha önce ameliyatla kadın olan D.K. yeniden erkek olmak için kadavradan penis nakli konusunda yasal düzenleme istedi.

26.10.2012 - 11:03

9 yıl önce ameliyatla kadın olmayı tercih eden Van nüfusuna kayıtlı 34 yaşındaki D.K., yeniden erkek olmak için kadavradan (beyin ölümü gerçekleşen kişi) penis nakli konusunda yasal düzenleme yapılmasını istedi.

Milliyet.com.tr

Milliyet.com.tr » Pazar » Haber

"Kadın olursam sevgilimle evleniriz sanmıştım"

Kadir Murat Sözübir 19 yaşındayken travesti olmayı seçti. Adını Aslı Başak olarak değiştirdi. 10 yıl kadın görünümüyle yaşadıktan sonra eski haline döndü. Sözübir: "Kadın olursam, sevgilimle daha az dikkat çekeriz diye düşündüm. Belki böylece ilk aşkımla evlenebilirdik"

Niye Türkiye'ye döndünüz?

Annem, babamdan boşanmak istiyordu. 1990'ların başında temelli dönüş yaptık. 1997'de de boşanabildiler ancak.

Müziğe merakınız nedeniyle müzik okumuşsunuz.

Pera Güzel Sanatlar Lisesi'ni bitirdim. Okul sayesinde AKM'de sahneye çıkıyorduk, operalar söylüyorduk. Hayalim opera sanatçısı olmaktı. Konservatuara girmek istedim, olmadı. Marmara Üniversitesi Müzik Bölümü'nü kazandım.

Dr. Haydar Dümen'den cinsiyet değiştiren Nil Erkoçlar'ın yeni hayatıyla ilgili yorum:

DİLERİM RÜZGAR PİŞMAN OLMAZ

26 yaşındaki oyuncu Nil Erkoçlar, 3 hafta önce 15 saatlik ameliyatla erkek olmuş ve adını Rüzgar olarak değiştirmişti. Türkiye'de cinsellik deyince akla ilk gelen isim olan POSTA Gazetesi yazarı Dr. Haydar Dümen, Rüzgar'ın durumunu değerlendirdi:

'HORMONLAR DENGESİNİ BOZACAK'

Cinsiyet değişim vakaları üzerinde 1970'den beri çalışıyorum. Bu kişiler cinsel açıdan erkek olamıyor. Seksten haz almaları da imkansız. Pişman olanlara çok rastladım. Alınan hormonlar ruh dengesini de olumsuz etkiliyor. Kişinin tek kazancı var; mavi nüfus kağıdıyla psikolojik açıdan rahatlamak. Keşke Nil bu ameliyatı olmasaydı.

Uğruna kadın oldu koca dayağı yedi

Öykü Ö. (40) ile Mehmet Ö. 5 yıl önce evlenmişti.

Bursa'da cinsiyet değiştirip evlenen Öykü Ö., "Hem dövüyor hem de beni travestiyle aldatıyor" diyerek kocasına dava açtı. Korumaya alınan Öykü Ö. işe polis eşliğinde gidiyor. 7'de

27 Eylül 2012

28 Temmuz, 07:50 ·

Kadınsı yaşamıyla bilinen Fransız fenomen Valentin Vaarruecos, İslamiyete giriş yaptığını ve eski yaşamına son verdiğini duyurdu. Valentin, eski video ve fotoğraf... **Devamını Gör**

SON DAKİKA · TV PROGRAMLARI · FİNANS · VİDEO

Cinsiyet değiştirip erkek olmuştu... 7 yıl sonra yeniden kadın olma kararı aldı

ABD'nin Michigan eyaletinde 19 yaşındayken cinsiyet değiştirerek trans erkek olduğunu duyuran Issa, 7 yıl sonra uzun süren hormon tedavilerinin ardından kararından vazgeçerek yeniden kadın olmak istediğini açıkladı

Cinsiyetini değiştirip kadın olmuştu, şimdi tekrar erkek olmak istiyor!

Cumhuriyet Gazetesi

Koreli Bir Kadın Olmak İçin 5 Milyon TL Harcayan Fenomen Oli London Tekrar Cinsiyet ve Irk Değiştirdi!

ABD Kongresi'nde "lgbt çocuk" oturumunda acı itiraf: Çocukluğum mahvoldu

ABD Kongresi'nde "sözde lgbt çocuk" oturumunda konuşan bir kız çocuğunun söyledikleri şoke etti. 12 yaşında ailesi yardımıyla cinsiyet değiştirmeye başlayıp 16 yaşında pişman olan Chloe Cole isimli çocuk, "Çocukluğum mahvoldu" dedi.

Propaganda ile bir neslin kafasını bulandırdılar. Sonuç:

Avrupa'da yüzlerce cinsiyet değişimi ameliyatı geçirmiş kişi orijinal cinsiyetlerine dönmek için yardım arıyor.

https://news.sky.com/story/hundreds-of-young-trans-people-seeking-help-to-return-to-original-sex-11827740

'Hundreds' of young trans people seeking help to return to original sex

A woman who detransitioned in 2018 says there are many people who have had gender reassignment surgery who wish they hadn't.

Mersin'de yaşayan 34 yaşındaki Vanlı Y.K., henüz 11 yaşındayken eşcinselliğini keşfetti. 2003 yılında Ankara'da ameliyatla kadın oldu. 2008 yılında da sevdiği bir erkekle evlendi. Ancak bir süre sonra kendisini erkek gibi hissettiğini belirterek ayrıldı. Bu arada dini vecibelerini yerine getirerek namaz kılmaya devam eden Y.K., yıllar sonra kadın olduğuna pişman oldu. Y.K., "Allah'ın yaratmış olduğu bedenime kendi arzularımdan dolayı müdahalede bulunmuştum. Şimdi tekrar erkek olmak ve hayatımı düzene sokmak istiyorum" Yine İngiliz Hava Kuvvetleri'nden emekli olan 75 yaşındaki Gary Norton 23 yıl önce ameliyatla kadın oldu ve "Gillian" adını aldı; ancak şimdi "gerçek bir erkek" olduğunu anladığını ve pişman olduğunu söylüyor. Norton, yeniden erkek olmak için ameliyat olmak istediğini ancak Ulusal Sağlık Hizmetleri yetkililerinden olumsuz yanıt aldığını açıkladı. (Haber Türk, 25.10.2012) 12 yaşında erkek

olmak için ailesi yardımıyla cinsiyet değiştirmeye başlayıp 16 yaşında pişman olan ve eski cinsiyetine dönen Chloe Cole, yanlış bedende doğduğuna inandırıldığını söyledi. Güvendiği yetişkinlerin ona ömür boyu geri dönüşü olmayan zararlar verdiğini belirten Cole, "Bugün sizinle Amerika Birleşik Devletleri tarihindeki en büyük tıbbi skandallardan birinin kurbanı olarak konuşuyorum" sözleri ile açıklamalarına başlayan Cole, "Sizinle, skandalı sona erdirme cesaretine sahip olmanız ve diğer savunmasız gençlerin, çocukların ve genç yetişkinlerin benim yaşadıklarımı yaşamamasını sağlamanız umuduyla konuşuyorum." ifadelerini kullandı. (Takvim, 28.07.2023) ABD'de 19 yaşındayken cinsiyet değiştirip trans erkek olduğunu açıklayan Issa Ismail, 26 yaşında kararından vazgeçip tekrar kadın olmak istediğini duyurdu. (Kıbrıs Gerçek, 28 Ocak 2022) ABD donanmasının özel kuvvetlerinde görevli olan ve erkekten kadına dönen Kristin Beck, cinsiyet değiştirme kararının hayatının en büyük hatası olduğunu söyledi. "Ben kullanıldım. Çok saftım, gerçekten kötü bir durumdaydım ve kullanıldım. Propagandaya maruz kaldım. Beni aşan bilgiye sahip birçok insan tarafından kötü bir şekilde kullanıldım. Ne yaptıklarını biliyorlardı. Amerika'nın tamamına yayılmış binlerce cinsiyet kliniği var. Çocuklar içeri girip 'Ben erkek gibiyim' veya 'Bu beni rahat hissettiriyor' dediğinde bir psikolog, 'Ah, sen transseksüelsin' diyor. Ve ertesi gün, pedofillerde tıbbi kastrasyon için kullandıkları hormonların aynısı olan hormonları alıyorsunuz. Şimdi bunu 13 yaşındaki sağlıklı çocuklara veriyorlar. Bu doğru görünüyor mu? Bu yüzden Amerika'ya uyanmasını söylemeye çalışıyorum" (Yeni Çağ, 12/12/2022) Sapkın LGBT örgütünün tuzağına düşen Joey Maiza isimli genç, cinsiyet değiştirdiği için ne kadar pişman olduğunu ve insanların zarar gördüğünü, çektiği bir video ile ağlayarak anlattı. Maiza, "İnsanlar 30-40 yaşlarına geldiğinde 'ben 16 yaşımda ne yaptım' diyecek." diyerek büyük tehlikeye dikkat çekti. (Milli Gazete, 04 Ekim 2022)

Eşcinsellik genetik mi?

Bilim insanları da artık eşcinsellik üzerinde etkili kuvvetli bir gen olmadığına kanaat getirmiştir ve doğuştan gelen genetik faktörler yerine sonradan kazanılan epigenetik faktörlerin daha etkili olduğu yönünde fikir birliği oluşmuştur. (Gavrilets, S., U. Friberg, and W.R. Rice, Understanding Homosexuality: Moving on from Patterns to Mechanisms. Archives of sexual behavior, 2018. 47 (1): p. 27-31) Olaya evrimci bakış açısı ile baksak bile, genetik faktörlerin eşcinselliği oluşturmada ciddi bir etkisi olsa idi, buna neden olan genler uzun zaman önce doğal seçilimle yok olup giderdi. Çünkü eşcinsel bir ilişki ile üreme şansı olmadığı için, eşcinseller genlerini sonraki nesillere aktarmada eşcinsel olmayanlara göre çok daha zayıf kalacaklardı, böylece eşcinsellik zamanla tükenecekti. Kendi teorileri bile iddialarını çürütmektedir! Eşcinsellik ve alkol, uyuşturucu ve sağlık: Gay ve biseksüel insanlarda kişilik bozukluğunu, alkol ile uyuşturucu kullanımının, (Herek, G.M., et al., Correlates of internalized homophobia in a community sample of lesbians and gay men. Journal-Gay and Lesbian Medical Association, 1998. 2: p. 17-26; Huebner, D.M., et al., The impact of internalized homophobia on HIV preventive interventions. American Journal of Community Psychology, 2002. 30(3): p. 327-348; Bostwick, W.B., et al., Dimensions of sexual orientation and the prevalence of mood and anxiety disorders in the United States. American journal of public health, 2010. 100(3): p. 468-475; Stall, R., et al., Alcohol use, drug use and alcohol-related problems among men who have sex with men: the Urban Men's Health Study. Addiction, 2001. 96(11): p. 1589-1601; Marshal, M.P., et al., Suicidality and depression disparities between sexual minority and heterosexual youth: A meta-analytic review. Journal of Adolescent Health, 2011. 49(2): p. 115-123; Jimenez AD. Triple jeopardy: targeting older men of color who have sex with men. J AIDS. 2003;33(Suppl. 2): S 222–5) ve intihar eğiliminin daha fazla olduğu görülmüştür ki bu araştırmalar Türkiye, Çin, İzlanda, İngiltere ve ABD için yapıldığında da sonuç farketmemektedir. (Yalçinoglu, N. and A.E. Önal, Escinsel ve biseksuel erkeklerin icsellestirilmis homofobi duzeyi ve saglik uzerine etkileri. Turkish Journal of Public Health, 2014. 12(2): p. 100; Lian, Q., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts: a multi-centre cross-sectional study in three Asian cities. Journal of epidemiology, 2015. 25(2): p. 155-161; Silenzio, V.M., et al., Sexual orientation and risk factors for suicidal ideation and suicide attempts among adolescents and young adults. American journal of public health, 2007. 97(11): p. 2017-2019; Arnarsson, A., et al., Suicidal risk and sexual orientation in adolescence: a population-based study in Iceland. Scandinavian journal of public health, 2015. 43(5): p. 497-505; Eisenberg, M.E. and M.D. Resnick, Suicidality among gay, lesbian and bisexual youth: The role of protective factors. Journal of adolescent health, 2006. 39(5): p. 662-668; King, M., et al., Mental health and quality of life of gay men and lesbians in England and Wales: controlled, cross-sectional study. The British Journal of Psychiatry, 2003. 183(6): p. 552-558; Warner, J., et al., Rates and predictors of mental illness in gay men, lesbians and bisexual men and women: Results from a survey based in England and Wales. The British Journal of Psychiatry, 2004. 185(6): p. 479-485) ve ayrıca eşcinsellerde sağlık ve cinsel hastalıklar oranı daha fazladır. (Beyrer, C., et al., Global epidemiology of HIV infection in men who have sex with men. The Lancet, 2012. 380(9839): p. 367-377; CDC. Questions and answers: the 15% increase in HIV diagnoses from 2004 to 2007 in 34 states and general surveillance report questions [Internet]. 2009 [Cited

2010 Jan 15]. http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/qa/surv_rep.htm. ; CDC. Estimates of new HIV infections in the United States [Internet]. 2008 [Cited 2010 Jan 15]. http://www.cdc.gov/hiv/topics/surveillance/resources/factsheets/incidence.htm. ; Ntale, R.S., et al., HIV seroprevalence, self-reported STIs and associated risk factors among men who have sex with men: a cross-sectional study in Rwanda, 2015. Sex Transm Infect, 2018: p. sextrans-2017-053311) Eşcinselliğe yönlendiren faktörler: Bu faktörlerin başında aile bütünlüğünün sağlanamaması, çocuklara yeterli eğitim verilemesi ve çocukların arkadaş ortamlarında gördükleri eşcinsel yönelimlere duydukları merak sayılabilir. Örneğin, Çırakoğlu eşcinselliğe ilişkin dört farklı nedensel yükleme olduğunu bulmuştur. (Çırakoğlu, O.C. (2006). Perception of homosexuality among Turkish University students: The role of labels, gender, and prior contact. The Journal of Social Psychology, 146(3), 293-305) Bunlar fiziksel ve/veya psikolojik bozukluklar, cinsel tercih, model alma ya da heyecan arayışı ve karşı cinsle ilişkilerde yaşanan sorunlar şeklinde özetlenebilir. Hayvanlarda eşcinsellik: Eşcinselliğin hayvanlarda da görülmesi normal birşey olduğu anlamına gelmiyor. Eşcinsellik davranışı gösteren hayvanlarda hormonel veya anatomik olarak bir farklılık tespit edilmemiştir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yine eşcinsellik hayvanlar arasında, insanlarda olduğu gibi bir süreklilik göstermemektedir. (Bagemihl, Bruce (1999). Biological Exuberance: Animal Homosexuality and Natural Diversity. New York: St. Martin's Press) Yani kalıcı değildir ve böyle hayvanlar kısa süreliğine bu tür davranış gösterse de normal cinselliğe geri dönerler. (Kaynak: www.bilimveyaratilisagaci.com/2018/06/escinselligin-sagliga-zararlari)

Eşcinseller, doğada hayvanlar arasında da eşcinsel eğilimler olduğunu söylüyorlar. Maymunların torunları olduğunu iddia edenler için hayvanlardan örnek vermeniz gayet doğal, peki bunun nedeninin; ekolojik dengeyi bozan ve hayvanların koku alma güdülerini tahrip olması olduğunu ve buna neden olanların da yine sizin sapıklıklarınızı özgürlük adı altında piyasaya sürmeye çalışan dünyadaki liberal ve ateist çevrelerin olduğunu biliyor muydunuz?

Eşcinsellik tedavi edilebilir, İsterse 6 ayda eşcinselliği bırakabilir. Psikolojik destek alarak farklı cinsel eğilimlerinden kurtularak kendisini bu meselenin çözümüne adayan Ertuğrul Tulpar, kendisi ile aynı sorunu yaşayan insanları bir dernek çatısı altında bir araya getirdi. Eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu anlatıyoruz. Hayat hikayelerini dinliyoruz. Özellikle çocukluk çağında yaşadıkları sıkıntıları büyük bir dikkatle dinliyoruz. Bunları yazmalarını tavsiye ediyoruz. Çünkü yazmak başlı başına şifalandırıcı bir yöntem çünkü kişinin kendiyle baş başa kalmasını ve gerçeklerle yüzleşmesini sağlıyor. Psikolojik destek alarak üç ila altı aylık tedavi süreciyle, eşcinselliği geride bırakmasını sağlıyoruz. Biz biliyoruz ki eşcinsellik, psikolojik kökenli sosyolojik bir rahatsızlıktır. Çocukluk yıllarında yaşanan travmalar, anne baba çocuk üçgenindeki dengesizlikler eşcinselliğin sebeplerindendir. Eşcinsellerin en az beşte ikisinin çocukken tecavüze uğradıktan sonra eşcinsel olduğunu, eşcinselliğin psikolojik temelli toplumsal bir hastalık olduğunu, eşcinselliğin tedavisinin mümkün olduğunu, söylemek için bir araya geldik. Eşcinsellik uzun yıllar cinsel kimlik bozukluğu / ruhsal hastalık olarak tanımlandı. 1970'li yıllara kadar eşcinsel bireyler çeşitli medikal yöntemler ve psikoterapiyle tedavi edildi. Zamanla siyasi kutuplaşmalar arttı. Bir grup dedi ki eşcinseller zorla tedavi edilmelidir, diğer grup hayır eşcinsellik kişisel tercihtir hastalık değildir. 1990'lı yıllarda Dünya Sağlık Örgütü, siyasi bir kararla eşcinselliği hastalık ve cinsel sapıklık kategorisinden çıkardı. Bilim dünyası eşcinselliği tedavi etmekten vazgeçti. Eşcinsel tedavi hizmeti veren hekimler baskı altına alındı, gericilik ve bilim dışılıkla suçladılar. Geçmişte zorla tedavi edilmek istenen eşcinseller vardı, günümüzde tam tersine eşcinsel hislerden rahatsızlık duyan ve tedavi olmak isteyen "Lütfen bana yardımcı olun, eşcinsel olmak istemiyorum, beni tedavi edin" diyen bireyler zorla eşcinsel dünyanın içine gönderilmekte. Eşcinsel bireyler, psikolojik destek görerek, çocukluk travmalarını tedavi ettiklerinde, cinsel yönelimleri kendiliğinden değişmekte ve karşı cinse yönelim başlamaktadır. Yüzlerce vakaya yardımcı olduk...Tedavi sonucunda, eski yaşantısından uzaklaştı... Şimdi evlendi, çok mutlu ve üç yaşında bir kızı var. LGBT üyeleri eşcinselliğin

doğuştan olduğunu kabul ediyor. Biz bunun çocukluk travmalarının sonucu oluştuğunu biliyoruz. Eşcinsel dernekler fuhuş mafyasıyla işbirliği içinde. (Sabah, 22 Mart 2019)

Gay olunur mu, gay doğulur mu? Eşcinselliğin nedenleri: Dr. Cem Keçe: Eşcinselliğin çoğunlukla zor ve acı dolu bir sürecin sonunda oluşan bir durum olduğunu ifade eden Dr. Cem Keçe; şöyle diyor: "Eşcinselliğin nedenlerini anlamamız çok önemlidir. Çünkü önemli olan yaygınlaşmasının önlenmesidir. Eşcinselliğin nedenleri şunlardır: Rol modellerin yanlış alınması, hormonsal bozukluklar, çocukluk döneminde şiddete maruz kalmak, tacize ve tecavüze uğramak, çocuklukta karşı cinsle ilgili yaşanmış kötü bir deneyim, ciddi aile sorunları, aşırı otoriter bir babanın varlığı, baba veya figürlerinin çocuğun hayatında olmaması, aşırı duygusal veya içine kapalı bir yapıya sahip olunması, erken boşalma, iktidarsızlık, vajinismus veya disparoni gibi cinsel işlev bozuklukları nedeniyle yaşanan başarısız ve aşırı sorunlu cinsel deneyimler, yanlış yetiştirilme yani erkek çocukların kız gibi, kız çocuklarında erkek gibi yetiştirilmesi, ebeveynler başta olmak üzere yakın çevrede eşcinsel eğilimleri olan kişi veya kişilerin modellenmesi ve örnek alınması, kızların daha yumuşak tavırları olan erkekleri, erkeklerin ise daha erkeksi tavırları olan kızları aralarına alma eğilimleri, yazılı ve görsel medyanın eşcinselliği özendirici yayınları, vb. Eşcinsellik ailenin baskısına bir tepki sonucu da meydana gelebilir. Yaptığımız çalışmalarda ve literatür bilgilerinde, sağlıklı ve mutlu bir aile ortamında yetişmiş ve herhangi bir travmaya maruz kalmamış ama eşcinsel bir yaşantı süren bir kişiye hiç rastlamadım. Çünkü eğer bir kişide eşcinsel bir yönelim varsa; mutlaka sağlıksız bir aile yapısı, sorunlu bir çocukluk ve cinsel travma mutlaka vardır." Cinsel Terapist Psk. Gülüm Bacanak: "Cinsel terapi sürecinde biraz aceleyle konulduğuna inandığımız "gizli eşcinsel" tanısı bu yanlışların başta gelenlerindendir. Çünkü böylesi acele konulan bir tanı cinsel terapisti doğrudan eşcinsellik dinamiğine yaklaştırır. Oysa "eşcinsel olmak kötü bir şeydir" inancıyla belirginleşen homoseksüel kaygılar; ergenlik dönemindeki bir aşamanın, biseksüel eğilimlerin baskınlaştığı geçici bir evrenin artıklarıdır. Geçici eşcinsellik kaygısı yaşayan ergenler, mutlaka burada kalmazlar. Eğer sağlıklı bir ortamda arkadaşlık ilişkileri yaşayabilirlerse, eşcinsel sitelere veya barlara takılmazlarsa, ailenin sevgisini koşulsuz olarak hissedebilirlerse normal dışı eğilimleri zamanla azalacak ve ortadan kalkacaktır. Ancak, kendi kabuklarına çekildikleri ve çaba göstermedikleri takdirde, eşcinsel olmaktan başka bir çıkar yol bulamazlar." (Hürriyet, 22 Aralık 2008)

Sapıtınca duramazsın! Bizi suçlarlar ama aslında kendilerini tarif etmektedirler!

Eşcinsellik ve pedofili, ensest, nekrofili (Devamı, 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda)

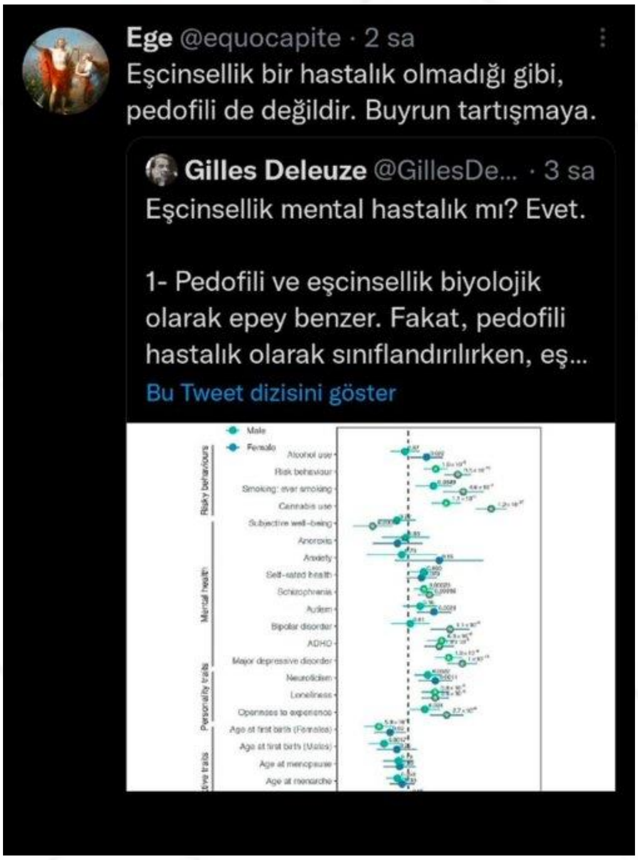
Ege @equocapite · 2 sa
Eşcinsellik bir hastalık olmadığı gibi, pedofili de değildir. Buyrun tartışmaya.
Gilles Deleuze @GillesDe... · 3 sa
Eşcinsellik mental hastalık mı? Evet.
1- Pedofili ve eşcinsellik biyolojik olarak epey benzer. Fakat, pedofili hastalık olarak sınıflandırılırken, eş...
Bu Tweet dizisini göster

PARTIZAN

Ankara Gökkuşağı ... · 1 sa
Trans çocuklar vardır! Trans evlatlarımızın yanındayız!
#TransGörünürlükGünü
31 Mart
Trans Görünürlük Günü
Trans çocuklar vardır!
Trans evlatlarımızın yanındayız!
İstanbul LGBTİ+ Onur...
@istanbulpride
Translar vardır, trans çocuklar vardır! Tüm T'ler, görünürlük günümüz kutlu olsun! :)

nevan 🏳️‍🌈
@sanatseli

ensest ilişkiler yaşayan bireylerin de özgürlüğünü istiyoruz. devletin veya hiçbir aktörün kişilerin rızaları dahilinde olan birlikteliklere karismalarini istemiyoruz.

Mirjam Heine, 2018'de, TEDx'te "pedofili" hakkında konuşma yaptı.

"Pedofilleri dışlayarak, onları suçlayarak bir yere varamayız. Pedofili de eşcinsellik gibi doğal bir cinsel yönelimdir. İzole edilmemeliler" cümlelerini sarf etti.
#WayFair

Bugün eşcinsellik yarın pedofili normal kabul edilecek

LGBT, cinsiyetsizlik ve pedofili aynı kategoride değerlendirilmesi gereken kavramlardır. Zira Avrupa'da eşcinsellik propagandası anaokullarına kadar girdi. Bugün "Onur Yürüyüşü" adıyla 8-10 yaşındaki küçücük çocukları "cinsel obje" gibi giydirerek, dünyanın en "medeni" şehirlerinin caddelerinde dans ettirdiklerini gördük. "Ben böyle yaratılmışım" tezine sığınan eşcinseller gibi pedofiller de "Ben böyle yaratılmışım" demeye başladılar bile.

Gerçek Hayat, 9.7.2019

Ata Birol
@birolataa

Önceden rıza metni imzalanmış ölülerin bulunduğu "nekrofili genelevleri" ahlaki/meşru mudur? Yani benim istersem öldükten sonra kullanılmak üzere para karşılığı bedenimi satmam yasal olmalı mı?

ÖS 4:02 · 14 Oca 2021 · Twitter Web App

10 yaşındaki çocuğun cinsiyetini değiştirip podyuma çıkardılar

GİRİŞ 15.09.2022 07:37 · GÜNCELLEME 15.09.2022 07:37 / + Aa - /

Dünyanın önde gelen giyim markalarının defile yaptığı ünlü New York Moda Haftası'nda, 10 yaşındaki çocuk üzerinden LGBT propagandası yapıldı. Bir erkek çocuğu olarak; LGBT'li sözde bir aileye doğan Noella McMaher, henüz 2 yaşındayken sözüm ona cinsiyet değiştirmek istediğine karar verdi. 4 yaşında İSE hormon tedavisi almaya başladı.

Daha bebekken kandırılan McMaher, New York Moda Haftası'nda podyumda yürütülerek, **"10 yaşında cinsiyet değiştiren en genç model"** olarak ABD basını tarafından süslü cümleler ile kamuoyuna tanıtıldı.

Daha çocuk bunlar. Ne trans'ı ne parlaması ne hormonu ?!!

Diken @DikenComTr

Baba, trans kızı kendini rahat hissetsin diye bikini markası yarattı: Her kız çocuğu parlamayı hak ediyor diken.com.tr/baba-trans-kiz...

ÖS 12:42 · 6 Şub 2021 · TweetDeck

16 Retweet **10** Alıntı Tweet **220** Beğeni

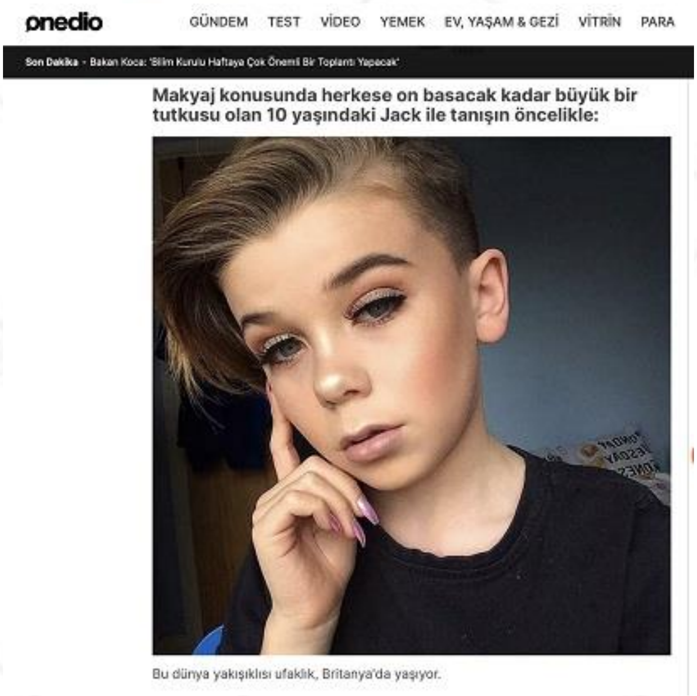
onedio GÜNDEM TEST VİDEO YEMEK EV, YAŞAM & GEZİ VİTRİN PARA

Son Dakika - Bakan Koca: 'Bilim Kurulu Haftaya Çok Önemli Bir Toplantı Yapacak'

Makyaj konusunda herkese on basacak kadar büyük bir tutkusu olan 10 yaşındaki Jack ile tanışın öncelikle:

Bu dünya yakışıklısı ufaklık, Britanya'da yaşıyor.

Georgia'nın Oxford şehrinde yaşayan hükümet çalışanı 33 yaşındaki William Dale Zulock ve 35 yaşındaki eski bankacı Zachary Jocoby Zulock, temmuzda polisin evlerinde çocuk pornosu indirdiklerine ilişkin ihbar almasının ardından gözaltına alınmıştı. (19 Ocak 2023)

ABD'nin Georgia eyaletinde eşcinsel evlilik yapan iki sapkının, evlat edindikleri iki çocuğu 4 yıl boyunca istismar ettikleri ve fuhuş çetesine pazarladıkları ortaya çıktı. Suçlarını itiraf eden şahıslar tutuklandı. (Townhall)

"2018'de TEDx'in Würzburg Üniversitesi'nde organize ettiği konferansta konuşmacı olarak yer alan Alman aktivist Mirjam Heine, "Pedofili algımız neden değişmeli?" adlı konuşmasının bir bölümünde şunları dile getirmişti: "Pedofili de eşcinsellik gibi doğal bir cinsel yönelimdir. Tıpkı pedofililer gibi bizler de duygularımızdan sorumlu değiliz. Duygularımızı biz seçmiyoruz. Diğer herkese gösterdiğimiz saygıyı pedofililere de göstermeliyiz." (Video: https://twitter.com/Vanguardreboot/status/1673038349437632512/video/1)

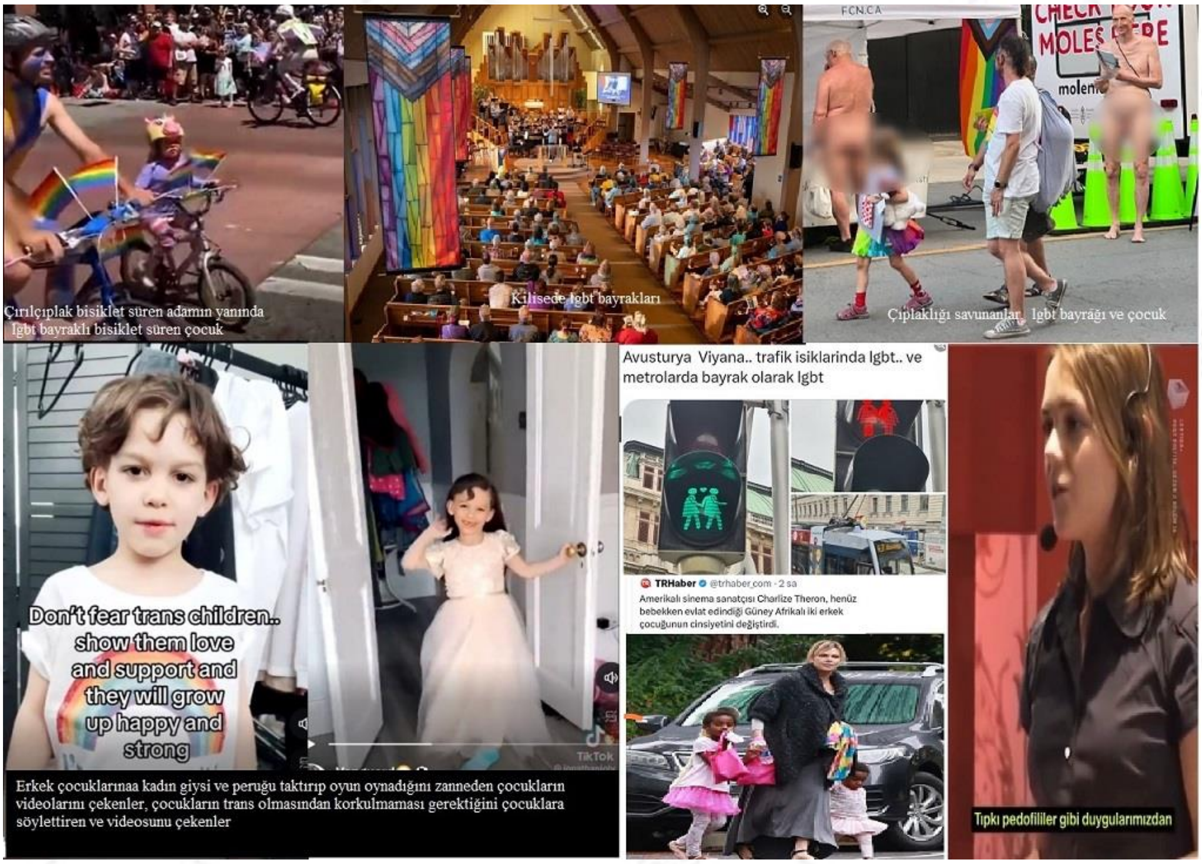

Kanada'da LGBT grubu lideri Sean Gravells, çocuklara yönelik cinsel suçtan tutuklandı. (15 Ocak 2024)

Kuzey Amerika Erkek/Erkek Sevgisi Derneği (NAMBLA), Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bir pedofili ve oğlancılık savunuculuğu kuruluşudur. Yetişkinlerin reşit olmayanlarla cinsel ilişkisini suç sayan reşit olma yaşı yasalarını kaldırmak için çalışmaktadır.

Hollanda Pedofili Özgürleştirme Hareketi Başkanı ise Dr Frits Bernard'dır. Frits Bernard, Hollanda'da klinik psikolog, seksolog ve eşcinsel ve pedofil aktivistidir.

North American Man/Boy Love Association

Article Talk

Language Download PDF Watch View source

The **North American Man/Boy Love Association** (**NAMBLA**) is a pedophilia and pederasty advocacy organization in the United States. It works to abolish age-of-consent laws criminalizing adult sexual involvement with minors[2][3] and campaigns for the release of men who have been jailed for sexual contacts with minors that did not involve what it considers coercion.[2][4]

The group no longer holds regular national meetings, and as of the late 1990s—to avoid local police infiltration—the organization discouraged the formation of local chapters.[4][5] Around 1995, an undercover detective discovered there were 1,100 people on the organization's rolls.[4] NAMBLA was the largest group in International Pedophile and Child Emancipation (IPCE), an international pro-pedophile activist organization.[6] Since then, the organization has dwindled to only a handful of people, with many members joining online pedophile networks, according to Xavier Von Erck, director of operations at the anti-pedophile organization Perverted-Justice.[7] As of 2005, a newspaper report stated that NAMBLA was based in New York and San Francisco.[4]

North American Man/Boy Love Association

NAMBLA

A NAMBLA logo. The capital *M* and lowercase *b* symbolize a man and a boy.

Founded	December 2, 1978; 45 years ago[1]
Founder	David Thorstad

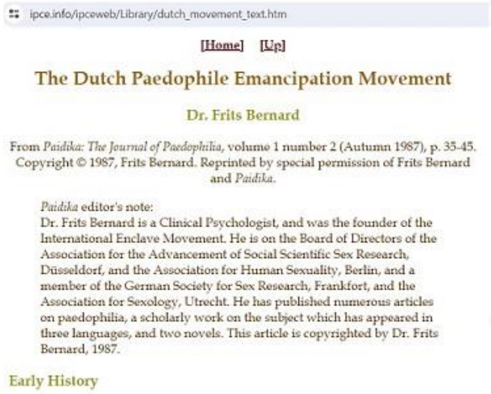

ipce.info/ipceweb/Library/dutch_movement_text.htm

[Home] [Up]

The Dutch Paedophile Emancipation Movement

Dr. Frits Bernard

From *Paidika: The Journal of Paedophilia*, volume 1 number 2 (Autumn 1987), p. 35-45. Copyright © 1987, Frits Bernard. Reprinted by special permission of Frits Bernard and *Paidika*.

Paidika editor's note:
Dr. Frits Bernard is a Clinical Psychologist, and was the founder of the International Enclave Movement. He is on the Board of Directors of the Association for the Advancement of Social Scientific Sex Research, Düsseldorf, and the Association for Human Sexuality, Berlin, and a member of the German Society for Sex Research, Frankfort, and the Association for Sexology, Utrecht. He has published numerous articles on paedophilia, a scholarly work on the subject which has appeared in three languages, and two novels. This article is copyrighted by Dr. Frits Bernard, 1987.

Early History

Kuzey Amerika Erkek/Erkek Sevgisi Derneği (NAMBLA), Amerika'daki bir bir pedofili savunuculuğu kuruluşudur.

LGBTIQPE+: "LGBTIQ+ derken, buna P yani Pedofili de eklendi. Sıra geldi "E"ye, yani Ensest'e... Pedofili, Ensest, Nekrofili, Zoofili, Pandasex, Queer, Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Transgender ve İnterseks, Travesti, Aseksüel, Homoseksüel..." (A.Dilipak, Yeni Akit, 20.02.2021)

Trans ameliyatları sonrasında yaşanan pişmanlıklar

Cinsiyet ameliyatla veya hormonlarla değiştirilebilen bir şey değildir[1]. ''Cinsiyet değiştirme ameliyatı'' yanlış bir nitelemedir, ameliyatlarla bir erkek kadına, bir kadın erkeğe dönüşemez, bu mümkün değildir. "Yapılan cinsiyetin değiştirilmesi değil, cinsiyetin iptalidir." Transseksüeller cinsiyetlerini değiştiren değil ''cinsiyetlerini iptal eden'' [ne erkek ne kadın haline gelen] bireylerdir. Örneğin bu ameliyatları yaptıran [kadın olmak isteyen bir erkek] ise; Önce cildi hariç penisi[inin işlevsel kısmı] ve testisleri alınır. Böylece artık

testosteron ve sperm üretemez hale gelir. Yani o artık [genetik yapısı hala 46XY/erkek olsa da] penisi, testisleri, spermi ve dölleme yeteneği bulunmayan [erkekliğini iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [kadın olmak istediği] için anüsü ile üretrası arasında bir oyuk/çukur açılarak sözde vajina yapılır[içi boşaltılan penis cildi ters çevrilir ve bu çukura döşenir], ancak bu vajina asla doğal bir vajina gibi işleve sahip değildir, sekresyon salgılayamaz, esneyemez, kasılamaz, orgazmik fonksiyonu bulunmaz vs. Vücut orayı bir yara gibi algıladığından pek çok vakada daralır/kapanır, bu yüzden sık sık metal dilatatörlerle açılmaya genişletmeye çalışılır, enfeksiyonlar, kokular olur, tabi bu arada kesilen kısaltılan üretse (idrar kanalı) da daralmaya, tıkanmaya başlar vs. Kısaca bu bireyler erkekliklerini kaybettikleri gibi ne işlevsel olarak ne de üreme kapasitesi açısından asla bir kadın olamazlar [yumurtalıkları ve rahimleri olmadığı gibi suni vajinaları da asla doğal bir vajina işlevini göremez]. Beden yapıları dışarıdan östrojen hormonu kullanarak kısmen feminenleşir ve meme protezi de takılabilir ancak tabi ki tüm bunlar bir bireyin kadın olmasını sağlayamaz. Eğer bu birey [erkek olmak isteyen bir kadın] ise; Ameliyatla memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası alınır. Böylece artık östrojen ve oosit [yumurta] üretemez, siklusu sonlanır. Yani o artık [genetik yapısı hala 46XX/kadın olsa da] memeleri, rahmi, yumurtalıkları ve vajinası bulunmayan gebe kalma-doğurma yeteneğini kaybeden [kadınlığını iptal ettiren] bir bireydir. Karşıt cinse geçmek [erkek olmak istediği] için kol ve bacak vb bölgesinden alınan dokularla [ki bunlar deri ve yağdan ibarettir] yapay bir penis yapılabilir ancak bu penisin ne işlevi olur ne de duyusu, tamamen görüntü için yapılan bir şeydir bu, yine sırf görüntü için plastik veya silikon testis protezleri takılabilir ama aşka işlevi yoktur. Kısacası bu bireyler kadınlıklarını kaybettikleri gibi işlevsel ve üreme kapasitesi bakımından erkek de olamamış bireylerdir, yapılan bu penis erekte olamaz, et yığınıdır, bir kadınla penetratif cinsel ilişki yaşayamazlar, buna muktedir değildirler. Beden yapıları dışarıdan testosteron hormonu kullanarak kısmen maskülenleşebilir ve erkeksi kıllanma olabilir ama tabii ki tüm bunlar da bir bireyin erkek olmasını sağlayamaz. Bu ameliyatı sık yapan doktorlardan Santucci yeni yapılan bu penis için "…o fallus bir fallus değil; deri ve yağdan oluşan bir zarf.'' diyor[2]. Evet, bu penis deri ve yağdan oluşan, ne işlevi ne de duyusu/hissi olan bir doku yığını ama bu deri ve yağ dokusunun alındığı bacakta veya kolda ciddi sekeller oluşuyor, yani kol veya bacak kısmen sakatlanıyor, ayrıca estetik problemler de cabası [3]. Peki, bu bireyler kendi bedenlerini sakatlayacak şekilde bu zahmetli ve acı verici ameliyatları niye yaptırıyor ve niye cinsiyetlerini iptal ettiriyorlar? Çünkü biyolojik cinsiyetleri ile uyumlu bir cinsiyet kimliği [psikolojik cinsiyet] geliştiremiyor, ‘’cinsiyet hoşnutsuzluğu’’ içinde oluyorlar; ‘’ben erkek bedeninde hapsolmuş kadınım’’ veya ‘’ben kadın bedeninde hapsolmuş erkeğim’’ demeye ve bedenleri ile savaşmaya başlıyorlar. Psikolojik cinsiyetlerini düzeltemedikleri [bunu yapacak terapist bulamadıkları için] ‘’biyolojik cinsiyet’’ ile ‘’psikolojik cinsiyet’’ arasındaki çatışmayı biyolojik bedene müdahale ederek çözmeye çalışıyorlar; yani erkek ise erkeklik organlarını, kadın ise kadınlık organlarını kestirip attırmak istiyorlar. Yaşadıkları ruhsal sorunların bu şekilde son bulacağını [rahatlayacaklarını] düşünüyorlar. Ama tabii ki yanılıyor ve de kandırılıyorlar. Yapılan çalışmalar translarda sık görülen anksiyete, depresyon, madde kullanımı ve intihar gibi ruhsal sorunları ameliyatlardan sonra da yüksek oranda devam ettiğini, bu sorunların bitmediğini ilaveten intihar, kalp-damar hastalıkları ve kansere bağlı ölümlerin daha da arttığını gösteriyor[4-7]. Tabii bu sorunlar trans bireylerin hem yaşam kalitesini bozuyor hem de yaşam süresini kısaltıyor. 2013 yılında San Fransisco’da yapılan bir araştırma, transgender bireylerin ortalama 25 yıl daha az yaşayabileceğini iddia ediyor[8]. Dahası yaşarken de huzurlu ve mutlu olamıyorlar. Ameliyatla cinsiyet değiştiren transseksüellerde; depresyon, travma sonrası stres bozukluğu, kişilik bozuklukları, iş ve sosyal hayata dair problemler, partner problemi, yalnızlık hissi ve intihar gibi ruhsal problemler[9,10]; ve idrarda yanma, sık idrara çıkma, idrar kaçırma, cinsel ilişki sonrasında üriner enfeksiyonlar gibi biyolojik problemler sık yaşanıyor[11]. Kuhn ve ark. tarafından yapılan bir çalışmada cinsiyet değiştirme ameliyatları sonrasında yaşam kalitesi ve hasta memnuniyetinin [ameliyat olmayan

translara göre] anlamlı düzeyde daha düşük olduğu tespit edilmiştir. En sık memnuniyetsizlik nedeni olarak da idrarla ilgili üriner problemler ve cinsel problemler gösterilmiştir[12]. Kısaca ameliyat olan trans bireylerin ruhsal sorunları bitmezken hatta artarak devam ederken ilaveten ameliyatlara bağlı çok ciddi sorunlar oluyor. Son yıllarda ameliyattan sonra azımsanmayacak sayıda pişman olan trans var[5,13,14]. Çünkü bu ameliyatlardan sonra depresyondan kurtulamadıkları gibi[15], yaşam kaliteleri de anlamlı bir şekilde düşüyor ve hayal kırıklığına uğruyorlar[12,15]. Hatta bu pişmanlıklar o kadar artmaya başladı ki, lobinin baskılarına ve örtme çabalarına rağmen sadece akademik yayınlara değil Reuters ve Dailymail.com gibi ünlü ajanslarının/sitelerin raporlarına [haber analizlerine] de yansıyor[2,16]. Pişman olan translar [lobinin tehditlerine rağmen] organize oluyor ve ‘’De-trans etkinlikleri’’ yaparak geçişe karşı mücadele veriyorlar, aynı hataya başkaları düşmesin diye çaba sarf ediyorlar. Çünkü biliyorlar ki bu ameliyatlardan sonra pişmanlık fayda vermiyor, kaybedilen organlar geri alınamıyor. Ve tabii ki doktorlara karşı dava açıyorlar [yakın gelecekte bu davalar daha da artacaktır]. Dailymail.com sağlık editörü Caitlin Tilley'in bilimsel verilere dayalı olarak hazırladığı Haziran 2023 tarihli raporuna göre ameliyat olan trans bireylerde gözlemlenen sorunlar şunlardır[2]; "Bu vakaların yaklaşık yarısında hayatı tehdit eden [ölümcül] komplikasyonlar gelişiyor.Trans erkek ve kadınların yarıdan fazlasında ameliyat sonrasında şiddetli ağrılar oluyor ve aylar sonra ya tıbbi müdahaleye ya da ilave ameliyatlara ihtiyaç duyuyorlar. Vajina konstrüksiyonu yapılan trans kadınların neredeyse yarısında, penis ameliyatı [falloplasti] yapılan trans erkeklerin ise %64'ünde sorunlar gelişiyor. Trans ameliyatları sonrasında genellikle enfeksiyon ve ağrı sorunları oluyor ve hastalar tuvaleti kullanmada [işemede] veya seks yapmada zorluk yaşıyorlar. Kanada Ontario'daki Women's College Hospital'da yapılan büyük bir araştırmada 'popo' ameliyatı geçiren trans kadınların yarıdan fazlasının yıllar sonra çok fazla acı çektiğini ve tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyduklarını gösteriyor. John Hopkins Üniversitesindeki bir araştırma vajinoplasti geçiren trans kadınların %30'unda ameliyatla bağlantılı bir enfeksiyon geliştiğini gösteriyor. Teksas'ta farklı hastanelerde yapılan araştırmalar, penil protez yerleştirilen falloplastili 80 trans bireyin %36'sında [6-24 ay içinde] ileri düzeyde cerrahi gerektiren bir komplikasyon geliştiğini gösteriyor. Aynı ameliyatı geçiren 792 hastayla yapılan başka bir çalışmada, vakaların %36'sında cerrahi müdahale ile penisteki implantın çıkarılmasını gerektiren ciddi komplikasyonlar görüldü. Ortalama 2,6 yıllık takipten sonra hastaların %40'ında artık orijinal implantları yoktu[çıkarılmıştı]. Kanada'da Ocak 2023'te yayınlanan başka bir araştırma, ameliyat olan trans kadınların yarıdan fazlasının tıbbi müdahale gerektirecek kadar çok acı çektiğini gösteriyor. Cerrahi olarak vajina oluşturulmuş [erkekten kadına geçmiş] bu bireylerin üçte biri, ameliyattan bir yıl sonra işemekte zorlanıyor veya cinsel sorunlar yaşıyordu. Kanada'da vajinoplasti ameliyatı yapılan 80 trans kadının tıbbi kayıtları incelenmiş ve şu komplikasyonların geliştiği tespit edilmiştir: Ağrı [%53,8], darlık-dilatasyon[%46,3], kanama[%42,5], cinsel işlev sorunları[%33,8], vajinal akıntı[%32,5], vajinal sıkılık[%28,7], işeme-idrar sorunları[%22,5], yara iyileşme sorunu[%21,3], estetik memnuniyetsizlik[%18,8], vajinada kıllanma[%12,5], anatomik düzensizlik[%12,5], ruh sağlığı problemleri[%12,5], derinlik kaybı[%10], kötü koku[%10], vajinal kanalın kapanması[%10], uyuşma[%3,8] ve vajinal kuruluk[%2,5]. Ruhsal sorunlar nedeniyle hastaneye yatış %2,5 iken, vakaların yaklaşık beşte biri [%19], yeni vulvalarının görünümünden memnun olmadıklarını ve kozmetik revizyon istediklerini söylemişlerdi [ayrıca bazı vakaları birden çok şikâyet bildirmişlerdi]." Pişman olan binlerce bireyden sadece birkaçının sözlerini [aynen] naklediyorum(afı geçen rapordan); "Belki ilk bir iki ay mutluydum ama ameliyattan sonra moralim daha da bozuldu. Yeni vajinam daralmaya başladı. Bacaklarımı açıp düzüleceğimi sanmıştım ama penisimi verdikten sonra bu hiç olmadı. İnternette insanlara ne kadar depresif olduğumu söylüyordum. Pek çok insan bunun ameliyat yüzünden olduğunu düşündü... Ama hiç enerjim kalmamıştı, çok uyuşuktum, beynimde sis vardı ve hiç cinsel dürtüm yoktu. Benim için son derece travmatik olan şey, penisimi bir daha asla geri

alamayacağım. Onu geri istiyorum ama alamıyorum. Seks artık benim için travmatik [bir şey], çünkü başarısız ameliyatlar geçirdim.” [Shifter] “Aynı "tedavi" nedeniyle onarılamaz şekilde zarar görmüş pek çok insanla tanıştım. Testosteron kullanımından dolayı ses ağrısı çeken insanlar tanıyorum. Çocuklarını emziremedikleri için mahvolmuş insanlar tanıyorum. Ya kendi bedenlerinden korktukları için - libidoları tamamen tükendiği için - ya da seks artık fiziksel olarak acı verici bir şey haline geldiği için cinsel yakınlıktan asla zevk almayan/almayacak olan insanlar tanıyorum. Bu tedavi ile kısırlaştırılan insanlar tanıyorum. [Ben kendim, tüm hayatım boyunca kararlı bir şekilde çocuk doğurmak istediğim halde, hayatımın en karanlık yıllarında sahip olduğum son 'dişi' göstergelerden birini ortadan kaldırmakta ısrar ettiğim [aldırdığım] gerçeğini düşünürken oturup ağladım]. Bağımlılığın derinlerine inen insanlar tanıyorum, çünkü yaşadıkları onca şeyden sonraki günü atlatabilmelerinin tek yolunun bu olduğuna inanıyorlar. Hayatın en iyi kısımlarının kendilerinden çalındığına inandıkları için yataktan kalkamayan insanlar tanıyorum. Çok fazla acı gördüm [ve hissettim]. Bu kadar. Hala kendimi ondan bir adım geride tutuyorum. Vücudumuzu değiştirdi, doğal işleyişimizi yok etti, bize kronik ağrı ve ömür boyu sürecek komplikasyonlar verdi ve bizi kırık ve yalnız hissettirdi. Hayatımın geri kalanını memelerim olmadan, kalın bir sesle, erkek tipinde saçla/saçsız ve hamile kalma yeteneği olmadan yaşayacağım. Tamamen sağlıklı olan rahmimi aldırmak en büyük pişmanlığım.” [Zacchigna] “Bu ameliyatlar kulağa geldiği kadar korkunç. Mevcut ameliyatlar oldukça acımasız. Uyandığım an, hatta her şeyin felaket derecesinde kötüye gittiğini anlamadan önce ‘’s….r git, bu bir hataydı’’ [dedim]. [4 yıl geçtiği halde] Kasık bölgemde hiç his yok. Beni bıçakla bıçaklayabilirsin ve ben bunu anlayamam. Tüm alan uyuşmuş, sanki şok geçirmiş ve dört yıl geçmesine rağmen –hala- ne olduğunu anlayamıyor. Yıllar sonra, yeni vajinamın yanında eksik bir et parçası gibi görünen bir şey var, kelimenin tam anlamıyla biri beni hacklemiş gibi görünüyor. Kimse bana penisimin taban bölgesinin bırakıldığını, çıkarılamayacağını söylemedi -bu, içinde seğiren gerçek bir güdükle kaldığın anlamına geliyor. Testosteron aldığınızda ve libidonuz geri geldiğinde, ağaç olamayan bir sabah odunuyla uyanırsınız. Seks dürtüm olsa bile neo-vajinam o kadar dar ve küçük ki, istesem bile seks yapamam. Ve küçük bir dilatör/genişletici kullandığımda, zevkten çok acıyı algılayan gelişigüzel duyu ceplerim oluyor. Sonra tuvalete gitme eylemi var. Mesanemi boşaltmam yaklaşık 10 dakikamı alıyor, son derece yavaş, acı verici ve ne kadar gevşesem de akıntı/damlama devam ettiği için tüm o bölgeye yayılacak ve beni sırılsıklam bırakacak. Kendimi temizledikten sonra, birkaç dakika içinde iç çamaşırımın ıslak olduğunu fark edeceğim - ne kadar silsem de bir saat boyunca yavaşça damlıyor. 35 yaşında gittiğim her yerde sidik kokma riskini aldığımı hiç bilmiyordum. Ameliyattan yaklaşık beş yıl sonra hala ağrı, enfeksiyon ve acılarla uğraşıyorum. Arkanıza yaslanıp düşündüğünüzde, her şeyin bir delilik olduğunu anlıyorsunuz. Mutlak vahşi delilik. Ve bu [vahşi delilik] hala devam ediyor, toplu halde, dünya çapında.”[Ritchi].

Sonuç/mesaj: Peki ne yapılmalı/yapılabilir? Bu bireyler bu kadar zahmetli ameliyatları gelip geçici bir hevesten dolayı yaptırmıyorlar, çok ciddi psikolojik sorunları var bu sorunlarını terapi ile çözemedikleri için çözümü bu şekilde bulmaya çalışıyorlar, çünkü ne yazık ki onlara bu konuda yardımcı olacak terapist yok (veya yok denecek kadar az). Ayrıca transeksüel kimlik iyice yerleştikten sonra özellikle yirmili yaşlardan sonra çözüm o kadar kolay da değil. Çünkü Transseksüellik de eşcinsellik gibi temelde bir cinsiyet kimliği problemidir, cinsiyet kimliği ise (daha önce de defalarca belirttiğimiz üzere) erken çocukluk döneminde (1-6 yaş arasında) geliştirilir, kritik rolü hemcins ebeveyn ile özdeşim oynar (ebeveynle özdeşim ve akran etkileşimleri). Sağlıklı bir cinsiyet kimliği geliştirebilmek için bu süreçlerin sağlıklı yaşanması gerekir, aksi halde erkek çocuk babası ile kız çocuk annesi ile özdeşim kuramaz ve biyolojik cinsiyetine uygun cinsiyet kimliği geliştiremez (transeksüelliğin zeminini oluşturan cinsiyet hoşnutsuzluğu gelişir, biyolojik cinsiyet ile psikolojik cinsiyet çatışır), yani basit bir

ifadeyle söylersek birey erkek veya kadın olmayı başaramaz, dolayısıyla önleyici tedbir açısından odaklanılması gereken yer burasıdır(hatalı ebeveyn davranışlarının düzeltilmesi ve doğru rehberliğin sağlanması), bu sağlıklı yapılabilirse internet ve sosyal medyanın zararı da minimize edilmiş olur aksi taktirde internetin olumsuz etkisi katbekat artar, günümüzde olan da budur zaten, kısaca çocuklarımızın gençlerimizin bu aşamaya gelmesini istemiyorsak, suyu baştan kesmeliyiz, olay bu aşamaya geldikten sonra iş çok zor, "biz bunu kabul etmiyoruz, istemiyoruz, aşalım, keselim, yasaklayalım vs" demenin bir yararı olmaz/olmuyor, yani bu sorunu yasaklayarak, bağırarak-çağırarak, slogan atarak çözemeyiz, akılla ve bilimle çözebiliriz ancak. O halde karanlığa küfretmeyi bırakalım ve bir mum yakalım. Daha detaylı bilgi için bu konudaki yazılarıma, seminerlerime, videolarıma ve hassaten şu kitabıma (İnterseks-Hermafrodit ve Eşcinsel, Motto y, 2022, İstanbul) bakabilirsiniz. Prof. Zeki Bayraktar.

Kaynaklar: 1-Moxon SP. Stress mechanism is sex-specific: female amelioration or escape from stress to avoid compromising reproduction contrasts with male utilisation or in effect manufacture of stress to fulfil male 'genetic filter' function. New Male Studies, 2015; 4(3) 50-62. 2-Tilley, 2023; https://www.dailymail.co.uk/.../Just-16-gender-dysphoria. 3-Santucci, 2019; https://www.med.unc.edu/.../Santucci-Forearm_Phalloplasty. 4-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. PLoS One. 2011; 6(2): e16885. 5-Dhejne C, Öberg K, Arver S, Landén M. An analysis of all applications for sex reassignment surgery in Sweden, 1960-2010: prevalence, incidence, and regrets. Arch Sex Behav. 2014 Nov;43(8):1535-45. 6-Gooren LJ, Giltay EJ, Bunck MC. Long-term treatment of transsexuals with cross-sex hormones: extensive personal experience. J Clin Endocrinol Metab. 2008;93:19–25. 7-Murad MH, Elamin MB, Garcia MZ et al. Hormonal therapy and sex reassignment: a systematic review and meta-analysis of quality of life and psychosocial outcomes. Clin Endocrinol (Oxf) 2010;72:214–231. 8-Camenker B. The health hazards of homosexuality: what the medical and psychological research reveals/Eşcinsel Hayat Tarzının Sağlık Tehlikeleri, Kaknüs yayınları, 2021, s.81 9-De Cuypere G, Elaut E, Heylens G, Van Maele G, Selvaggi G, T'Sjoen G, Rubens R, Hoebeke P, Monstrey S. Long-term follow-up: Psychosocial outcome of Belgian transsexuals after sex reassignment surgery. Sexologies 2006; 15(2): 126-33. 10-Jokić-Begić N, Korajlija AL, Jurin T. Psychosocial adjustment to sex reassignment surgery: A qualitative examination and personal experiences of six transsexual persons in Croatia. The Scientific World Journal 2014. Mar 25;2014:960745. 11-Hoebeke P, Selvaggi G, Ceulemans P, Cuypere GD, T'Sjoen G, Weyers S, Monstrey S. Impact of sex reassignment surgery on lower urinary tract function. European urology 2005;47(3): 398-402. 12-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. Fertility and Sterility 2009;92(5): 1685-89. 13-Landen M, Walinder J, Lundström B. Prevalence, incidence and sex ratio of transsexualism. Acta Psychiatr Scand, 1996;93:221-223. 14-Olsson SE, Möller A. Regret after sex reassignment surgery in a male-to-female transsexual: a long-term follow-up. Arch Sex Behav. 2006 Aug;35(4):501-6. 15-Newfield E, Hart S, Dibble S, Kohler L. Female-to-male transgender quality of life. Qual Life Res. 2006;15:1447–1457. 16-Respaut R, Terhune C, Conlin M. A REUTERS SPECIAL REPORT, Why detransitioners are crucial to the science of gender care, Dec 22, 2022.

Transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar

Danimarka'da ortalama ömür kadınlarda 81.9, erkeklerde 78 iken –ameliyat olan-transseksüellerde 53.5'tir [1]. Yani transseksüeller 25-28 yıl daha erken ölüyorlar. Neden? Çünkü kullandıkları hormonlara bağlı olarak kanser, akciğer ve kalp-damar hastalıkları artıyor, buna ameliyatlara bağlı komplikasyonlar, enfeksiyonlar ve yoğun psikiyatrik sorunlarla birlikte intiharlar da eklenince sonuç böyle oluyor [2]. Yaşarken de mutlu olamıyorlar, mutsuz ve huzursuz bir yaşam sürüyorlar. Tüm çalışmalar transseksüellerin ameliyat öncesinde de sonrasında da [ömür boyu] yoğun psikiyatrik sorunlar yaşadıklarını gösteriyor [2,3]. Hatta bazı translarda ameliyattan sonra mevcut psikolojik sorunlar daha da artıyor [2]. İlaveten ameliyatlara bağlı problemler yaşıyorlar [ki bunlar idrar ve gayta kaçırma, yapamama, fistüller, ek ameliyatlar, ağrılar, genital-cinsel sorunlar vb gibi yaşam kalitesini bozan çok ciddi sorunlardır]. Nitekim transseksüellerin yaşam kalitesi cerrahiden 15 yıl sonra anlamlı derecede düşük bulunmuştur [4]. Ama buna rağmen psikiyatri ''yanlış bedende doğdum'' düşüncesi ile cinsiyetinden/bedeninden hoşnutsuz olan bu bireylere ''ben senin psikolojini değiştiremiyorum, sen cinsiyetini/bedenini değiştir, rahatla'' telkininde bulunuyor. Bu telkin translarda zaten var olan cinsiyet hoşnutsuzluğunu daha da artırıyor, bir an önce ameliyat olmak [ve rahatlamak!] istiyorlar. Ama sonuç tabii ki çoğu kez umdukları gibi olmuyor, hatta –çoğu bunu açıktan itiraf edemese de- daha da kötüleşiyor. Almanya'da yapılan güncel bir çalışmada, geçiş sürecini başlatan ama sonra pişman olan/vazgeçen transseksüellerin yarıdan fazlası [%55'i], geçişe başlamadan önce bir doktor veya psikiyatrist tarafından yeterince aydınlatılmadığını [yeterli bir değerlendirmeye tabi tutulmadığını] bildirmiştir [5]. İşte translara en büyük zararı veren asıl transfobikler bu doktorlardır; yardıma muhtaç olan bu bireyleri,

yeterli takip ve değerlendirme yapmadan [rıza mühendisliği marifeti ile] geriye dönüşü olmayan ameliyatlara sürükleyen ve böylece ömürlerini 25-28 kısaltan, yaşarken de mutsuz olmalarına neden olan bu doktorlar. Yanlış olan bilim değildir [nitekim naklettiğim bu verileri de bilim sağlıyor bize], bilimin politik görüşlerle istismar ve hatta iğdiş edilmesi, bilimsel veri olarak gerçek verilerin değil bilim soslu hurafelerin takdim edilmesi, kısaca –bu konudaki- bilim vitrininin ele geçirilmesi ve istenenlerin rafa çıkarılmasıdır. Şimdilik bu rafları biz düzenleyemiyorsak da mutfaktan malzemeleri taşımaya devam edeceğiz.” Prof. Zeki Bayraktar.

Kaynaklar: 1-Simonsen RK, Hald GM, Kristensen E, Giraldi A. Long-Term Follow-Up of Individuals Undergoing Sex-Reassignment Surgery: Somatic Morbidity and Cause of Death. Sex Med. 2016 Mar;4(1):e60-8. 2-Simonsen RK, Giraldi A, Kristensen E, Hald GM. Long-term follow-up of individuals undergoing sex reassignment surgery: Psychiatric morbidity and mortality. Nord J Psychiatry. 2016;70(4):241-7. 3-Dhejne C, Lichtenstein P, Boman M et al. Long-Term Follow-Up of Transsexual Persons Undergoing Sex Reassignment Surgery: Cohort Study in Sweden. PLoS One. 2011; 6(2): e16885. 4-Kuhn A, Bodmer C, Stadlmayr W, Kuhn P, Mueller MD, Birkhäuser M. Quality of life 15 years after sex reassignment surgery for transsexualism. Fertility and Sterility 2009;92(5): 1685-89. 5-Vandenbussche E. Detransition-Related Needs and Support: A Cross-Sectional Online Survey. J Homosex. 2022 Jul 29;69(9):1602-1620.

Soru cevap:

Selamün aleyküm. Ben bu konuyu birçok yerde araştırdım ama net bir cevap bulamadım. Allah Kur’an ın birçok yerinde sizi erkek ve dişi olarak yarattım diyor, ama bazı insanlar doğarken çift cinsiyetli doğuyor. Eger tedavi edilmesse ergenlikte cok büyük sorunlar yaşıyorlar. Kur’an da sadece dişi ve erkekten bahsedelirken neden çift cinsiyetli insanlar yaratılıyor? Allah sizden razı olsun iyi çalışmalar.

W.a.selam Bilal kardeşim, ecmain inşallah.

Kur’an genel hükümleri bildirir, hadisler açıklar, sünnet uygulamayı gösterir ve zaman içinde ortaya çıkan yeni durumlara ise İslam alimleri Kur’an ve sünnet çizgisinde fetva adını verdiğimiz hükümleri ortaya koyar. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi Kur’an temel-ana prensipleri ortaya koyar, insan hayatında ana ekseni oluşturan kuralları belirler, istisna yani geneli ilgilendirmeyen konuları hadislere veya fetva veren müçtehit alimlere bırakır. Kur’an 'da Hucurat suresi 13. ayette geçen ifadeye bakalım. Ayetin mealine baktığımız zaman şunu görürüz: "Biz sizi bir dişi ve bir erkekTEN yarattık." Ayette geçen 'min' edatının kelime anlamı '-den, -dan' şeklindedir. İngilizcedeki 'from' kelimesinin karşılığıdır. Ayet mealen şunu söyler: Sizi bir erkek (Adem) ve bir kadın (Havva)'dan yarattık! Ayetten hareketle, bir kadın ve erkek 'olarak' şeklinde anlam verebilmemiz mümkün değildir. Tam 41 çeşit meali inceledim. Sadece, ‘bir’ mealde "biz sizi bir erkek ve bir dişi olarak yarattık" şeklinde çevirisi yapılmıştır,geri kalan 40 mealin hepsinde 'dişiden veya kadından' şeklinde çeviri yapıldığını hatırlatalım ki, doğru çeviri de budur! Belki aklınız, başka ayetlerde geçen, "sizi çift olarak yarattım" anlamına gelen (Nebe, 8; Zariyat, 49) ayetlere karıştırmış olabilir. Kur’an 'ın genel hükümler bildirdiğini hatırlayacak olursak, burada da bir sorun olmadığını görürüz: Tüm dünyada her şey çift (Kadın-erkek; artı-eksi; doğu-batı; iyi-kötü.) yaratılmıştır! Peki, Hünsa denen çift cinsiyet olayına İslam nasıl bakar, bunu zaten yukarıdaki yazımızda ele aldık; Bu istisnai bir konudur, Kur’an 'da yer almasa da İslami olarak hükmü bellidir, çözümsüz bir konu değildir! Selam ile

İslam'a göre engelliler

-Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için önce 'Kaza, kader' , 'Kötülük Allah'tan mıdır?' ve 'İmtihan dünyası' adlı yazılarımızın okunmasını tavsiye ederiz!-

Giriş

"Allah (c.c.) sizin görünüşünüze ve mallarınıza bakmaz, lakin sizin kalplerinize ve amellerinize bakar." (Ahmed bin Hanbel, Müsned, II/285,539)

Engelli olmanın sebepleri

İnsanlar niçin engelli olurlar? Kur'an'a baktığımızda insanların görme, işitme, duyma, konuşma, düşünme ve anlama gibi zihinsel veya bedensel engelli olmalarında temel iki faktörün olduğunu görüyoruz: İlâhî irade ve imtihan ile insanların ihmal ve kusurları.

İlâhî İrade ve İmtihan

İnsanların mallarına ve canlarına maddî veya manevî isabet eden az veya çok her hangi bir musîbet ancak Allah'ın izni ile meydana gelir. Allah'ın izni olmadan bir kimsenin istemesi ve çalışması ile hiç kimseye kaza, bela, âfet ve musîbet isabet etmez. "Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet başa gelmez" (Teğabun, 11) anlamındaki âyet bu gerçeği ifade etmektedir. "İnsanı üzen her şey musibettir." (Kurtubi, II/175; Beydavi, 24) Allah'ın izni olmadan bırakın insanın bedeninde veya organlarında her hangi bir ârıza ve hastalık olmasını insanın ölmesi bile mümkün değildir. (Al-İmran, 145) Aslında yaşamı ve ölümü ile insan sürekli imtihan halindedir. (Mülk, 2; Kehf, 7; Hûd, 7) Allah, musibetler karşısında insanların sabırlı olmalarını istemektedir. Biraz korku ve açlıkla; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz noksanlaştırmak suretiyle imtihan edeceğini bildirdiği âyetin sonunda "sabredenleri müjdele. Onlar, başlarına bir musibet gelince 'biz şüphesiz (ki her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz derler." (Bakara, 155-156) buyurmaktadır. Böylece Allah, hem insanların musibet ile karşılaşabileceklerini, hem de musibetler karşısında insanların nasıl tavır takınmaları gerektiğini bildirmektedir. Musibetlere sabretmek; Allah'a isyan etmemek, 'bir imtihan geçirdiğinin bilincinde' olmak, hata ve kusurlarını gözden geçirebilmek, olayları metanetle karşılayabilmektir, yoksa musibetlere sabır, tedbir alıp çarelere başvurmamak anlamına gelmez. Şunu kesin olarak bilmek ve îmân etmek gerekir ki; kâinatı ve içindeki canlı ve cansız bütün varlıkları yaratan (En'âm, 102) ve yaşatan, (Hadîd, 2) rızık veren (En'âm, 151; Rum, 40) ve düzene koyan, (Fürkân, 2) öldüren ve dirilten, güldüren ve ağlatan (Necm, 43-44) Allah'tır. Allah, dilediğini yapar, dilediğini aziz, dilediğini zelil eder, mülk O'nundur, mülkü dilediğine verir, dilediğinden alır. (Al-i İmrân, 26) Kâinatta başıboşluk ve düzensizlik yoktur. Hiçbir şey, O'nun izni olmadan meydana gelemez. (Nisa, 64; Enfâl, 66; İbrahim, 25; Fâtır, 32) Sözgelimi bitkiler bitemez, (A'raf, 58) ağaçlar meyve veremez, (İbrahim, 25) kâinatın düzeni devam edemez, (Hac, 65) kimse kimseye zarar veremez. (Mücadele, 10) Allah'ın izni olmadıkça insanlar, canlarını bile teslim edemezler. "Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez. (Ölüm,) belirli bir süreye göre yazılmıştır" (Al-i İmrân, 145) "Allah, eceli geldiği zaman hiç kimseyi (ölümünü) asla ertelemez" (Münâfikun, 11) anlamındaki âyetler, bu gerçeği dile getirmektedir. İnsanın sağlığını, canını ve malını koruması, tehlikelerden sakınması, tedbirli olması, yaptığını iyi ve sağlam yapması Allah'ın bir emridir. Bütün tedbirlere rağmen insan musîbete maruz kalabilir. "(Ey Peygamberim! İnsanlara) de ki: Bize ancak Allah'ın yazdığı (takdir ettiği) şey isabet eder" (Tevbe, 51), "Ne yeryüzünde ne de kendi canlarınızda meydana gelen hiçbir musîbet yoktur ki biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılmış olmasın. Doğrusu bu, Allah'a kolaydır" (Hadîd, 22) Bu ayetlerde; gerek yeryüzüne gerekse canlara isabet eden musîbetlerin önceden bir

Kitap'ta, ilmi ilahinin nakşedildiği Levh-ı Mahfuz'da yazılı olduğu bildirilmektedir. Allah'ın ilmi, geçmişi de geleceği kuşatmıştır. Doğumundan ölümüne kadar ömür boyu insanların ne yapacaklarını da, kâinatta neler meydana geleceğini de bilir. Bu bilgisine göre her şeyi önceden bir Kitap'ta yazmıştır. Her şeyin önceden bir Kitap'ta yazılmasının gerekçesini ise yüce Allah şöyle bildirmektedir: "Elinizden çıkana, kaybettiğiniz şeylere üzülmeyesiniz ve Allah'ın verdiği şeyler ile sevinip şımarmayasınız" (Hadîd, 23) Bu ayette Allah, açıkça musibetler karşısında insanların üzülmemelerini, feryâdü fîgan etmemelerini istemektedir. Çünkü bütün olup bitenler Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur. İnsanın, "niçin bunlar oldu, niçin bunlar başıma geldi" diye üzülmesinin bir faydası yoktur. İnsanın, "musibetler, Allah'ın takdiri ile olmuştur" deyip sabırlı ve metanetli olması gerekir. Sabırlı olmak musibet karşısında tedbir almamak, musibetlerden sonra gerekenleri yapmamak anlamına gelmez. Biliyoruz ki Allah "çok merhametlidir" (Fatiha, 2) ve "insanlara zerre kadar zulmetmez". (Nisa, 40) Mala ve cana zarar veren musibetlerin meydana gelmesinde ilâhî irade, takdir ve imtihanın tecellisinde insanların davranışlarının etkisi de var mıdır? Kur'ân'a baktığımızda bu soruya "evet" diyebiliyoruz.

İnsanların Hata ve Kusurları

Musibetlerin meydana gelmesinde insanların kusurlarının da bulunduğunu yüce Allah, birçok âyette bildirmektedir. Mesela "Başınıza gelen her hangi bir musîbet kendi ellerinizin yaptığı (işler, kusurlar) yüzündendir. Allah yaptıklarınızın çoğunu affediyor (da bu yüzden size musibet vermiyor)" (Şura, 30) anlamındaki ayet, bu gerçeği açıkça ifade etmektedir. "Kim kötü bir amel işlerse onunla cezalandırılır" (Nisa, 123) anlamındaki âyet inince Ebu Bekir (r.a.); "Ey Allah'ın Resulü! Yaptığımız her şeyle cezalandırılırsak o zaman biz helâk oluruz" demiş, bunun üzerine Peygamber: "Evet, herkes dünyada o kötü amelinden dolayı cesedine eziyet veren bir musibetle cezalanır" buyurmuştur. (İbn Hıbbân, bk. el-Münzirî, et-Terğîb ve't-Terhîb, IV/294) Âyet ve hadisler, insanların başına gelen musibetlerin sebepleri arasında insanların işledikleri, hata, kusur ve kötü amellerinde olduğunu göstermektedir. Musibetler; kâfir, müşrik, münafık, âsi ve zalim insanlar için ilâhî bir cezadır. Allah, zulümleri sebebiyle birçok toplumu çeşitli âfetlerle cezalandırmış ve helak etmiştir. Kur'ân'da; Nuh, Hud, Salih, Lut, İbrahim, Şuayb ve Musa (a)'ın peygamber gönderildiği insanların maruz kaldıkları felaketler anlatıldıktan sonra; "Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlardı" buyurmuştur. (Tevbe, 90; Hûd, 101; Nahl, 33, 118; Ankebût, 40; Rum, 9; Sebe, 19; Bakara, 54, 57; Al-i İmrân, 117) Mümin insan da dünyada ilâhî yasalara, evrensel ve toplumsal kurallara uymazsa sözgelimi, sağlığına, gıdalarına ve temizliğe dikkat etmezse hasta olabilir, trafik kurallarına uymazsa kaza yapabilir, hastalık ve kaza sonucu sakat kalabilir. Burada kusuru insanın kendisinde araması lazım. Mümin açısından bunu, her ne kadar Allah'ın izni ile meydana gelmiş ise de ilâhî bir ceza olarak düşünmek doğru değildir. Yüce Allah Kur'an'da; "İnsanların yaptığı amellere göre (Allah katında) dereceleri vardır" (En'âm, 132) buyurmuştur. Mü'minler, bu derecelerine yaptıkları ibadetleriyle ulaşamazlarsa Allah onlara bir musibet verir, sabır ihsan eder, böylece hesapsız derecede sevap verir. (Zümer, 10) Musibeti sebebiyle günahları bağışlanır. Bu şekilde Allah katındaki manevi derecesine ulaşır. Bu konuda peygamber (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Kul, Allah'ın kendisi için takdir ettiği dereceye ameli ile ulaşamazsa, Allah onun canına, malına veya çocuğuna bir musibet verir, sonra ona sabretme gücü ihsan eder ve böylece onu Allah'ın kendisi için takdir ettiği mertebeye ulaştırır." (Ahmed, V/272; Ebu Davud, Cenâiz, 1. III/470) 'Peygamberler de musibetlere maruz' kalmışlardır. (İbn Hıbban bk. el-Münzirî, IV/281; Tirmizi, Zühd, 56. IV/601; İbn Mace, Fiten, 23) Mesela Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.), Taif'te taşlanmış, ayakları kan revan içerisinde kalmış, Uhud savaşında dişi kırılmış, yüzü yaralanmıştır. Yakub (a.s.)'ın gözü kör olmuş, Eyyub (a.s.) çok sıkıntılara maruz kalmıştır. Halbuki peygamberler 'günahsız' insanlardır. Dolayısıyla her musibetin akasında günah ve kusur aranması doğru değildir. Öyle ise peygamberler niçin musibetlere maruz kaldılar? Maruz kaldılar çünkü onlar, insanlar için 'örnek ve önder' olarak gönderilmişlerdir. Musibetlere

tahammül göstererek insanlara örnek olmuşlardır. Müminlerin başlarına gelen musibetler, şer değil hayırdır. Çünkü musibetler, müminlerin sevap kazanmalarına, günahlarının bağışlanmasına ve manevi derecelerinin artmasına sebep olur. Bu ise ancak sabırla mümkündür. Müslüman, musibetler karşısında sabredebilir ve söz, fiil ve davranışlarıyla isyana dalmazsa bu musibetleri sebebi ile günahları bağışlanır. Hz. Peygamber; "Müslümana, fenalık, hastalık, keder, hüzün, eza, can sıkıntısı ârız olmaz, hatta vücuduna bir diken batırılmaz ki, Allah bu musibetler sebebiyle onun hatalarını ve günahlarını bağışlamış olmasın" (Buhârî, Merda', 1; Müslim , Birr, 14) sözü ile bu gerçeği dile getirmiştir. Varlıkların en mükemmeli, en üstünü ve en şereflisi olan, âlemde var olan her şey hizmetine sunulan insanın Allah katındaki değeri îman, ibadet, sâlih amel, takva ve güzel ahlakı nispetindedir. Çünkü Allah insanları bu açıdan değerlendirmekte, onların fizik yapılarına, renklerine, ırklarına, cinsiyetlerine, sağlam veya engelli oluşlarına bakmamaktadır.

Detay

Kur'an'da dünya veya âhiret hayatında, hakîkî, çoğunlukla mecâzî anlamda görme, işitme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engellilik ile genel anlamda hastalıklardan söz edilmektedir. Hakîkî anlamdaki engellilik, ya benzetme veya dîni görevlerde ruhsat bildirme veya tedâvi etme veya değer verme bağlamında geçmektedir. Kur'an'da yüce Allah, uzun yıllar hastalığa müptela olan ve çeşitli musîbetlere maruz kalan Eyyub peygamber ile gözleri kör olan Yakup (a.s.)'ın iyileşmesi ve her iki peygamberin bu sıkıntıları karşısında metaneti ve sabrı örnek ve övgü bağlamında zikredilmektedir.

Kur'an'da mecâzî anlamda engellilik; îman etmeyen insanların ilâhî gerçekleri anlamamaları, görmemeleri, duymamaları ve konuşamamaları bağlamında geçmektedir. Ahiret hayatında görme, duyma ve konuşma engelli olmak; hakîkî ve mecâzi anlamda, kâfirler için gerçekten kör, sağır ve dilsiz olmaları veya kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleri, duyamamaları ve delil ile konuşamamalarıdır. Ahsen-i takvîm üzere en güzel biçimde yaratılan insanın fizîkî ve ruhî varlığını sağlıklı olarak, sürdürmesi temel görevidir. Bu görevin ihmali, insanda bir takım özürlerin meydana gelmesine sebep olabilmektedir. Öte yandan insan, ölümü ve hayatı ile imtihan halindedir. Bazen nimetlerle bazen de musibetlerle imtihan olur. Dolayısıyla başına gelen her sıkıntının müsebbibi bizzat kişinin kendisi olmayabilir. İlâhî imtihanın yanı sıra, anne-baba ve toplumun da ihmal ve kusurları olabilir. İster ilâhî bir imtihan sonucu, isterse kendisi ve diğer insanların kusuru sebebiyle olsun bir musibetle karşılaşsın insanın her şeyden önce metanet ve sabır gösterebilmesi gerekir. Bu, sıkıntılarından kurtulmak için maddî ve manevi çarelere başvurmasına engel değildir. Çarelere başvurur ancak "musibet ancak Allah'ın izni ve takdiri ile olmuştur, O, izin vermeseydi olmazdı, bunda da bir hayır vardır diyerek" rahat olma bilincini kazanabilmesi, insanın Allah'a olan imanının sonucudur.

Yüce Allah; gökleri ve yeri, göklerde ve yerde bulunan her şeyi insanların hizmetine sunmuş, onlara görülen ve görülmeyen pek çok nimet vermiş (Lokman, 20) ve yeryüzünde insan için gerekli olan her şeyi var etmiştir. (Yasin, 71-73; Ra'd, 3-4; Abese, 27-32; İbrahim, 34; 34, Nahl,16-18) Bütün bunlar, Allah'ın insana verdiği değeri ifade etmektedir. İnsanların muhâkeme, anlama, öğrenme, ezberleme, konuşma, dinleme ve görme yetileri de birer ilâhi nimettir.

Bütün insanları yaratan ve onlara rızık veren Allah'tır. Bu açıdan imanlı veya imansız, itâatkâr veya isyankâr, sağlıklı veya engelli herkes, insan olması hasebiyle Allah katında eşittir, değerlidir. İnsan inancı ve ameli ile ayrıca değer kazanır. Haklar bağlamında eşit olmasına rağmen îman ve amel yönünden insanlar farklı değerlere sahiptirler. (Nisa, 95; En'âm, 132; Tevbe, 20) İnsanlar, bu değerlerini iman ve itâatle devam ettirirler veya küfür, şirk (Allah'a ortak koşmak),

nifak (iki yüzlülük) ve isyân ile kaybederler: "Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısına indirdik" (Tîn, 4-5) "Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü akıllarını kullanmayan (gerçeğe kulak vermeyen) sağırlar, (gerçeği konuşmayan) dilsizlerdir" (Enfâl, 22) ve "Şüphesiz Allah katında yeryüzünde yürüyen canlıların en kötüsü, inkâr edenlerdir, artık onlar îmân etmezler" (Enfâl, 55) anlamındaki âyetler bu gerçeğe işaret etmektedir. Dolayısıyla, "Allah insanları îman, sâlih amel, güzel ahlâk, ibadet ve itâatleri veya inkâr, şirk, nifâk, isyan ve kötü davranışları, takva veya zulüm sahibi olup olmamaları açısından değerlendirir; onları ırkları, renkleri, cinsiyetleri, dilleri, nesepleri, fizyolojik yapıları, yaratılışları, engelli veya sağlıklı oluşları yahut servetleri açısından" değerlendirmez. "Allah katında en üstün, olanınız en muttakî olanınızdır" (Hucûrât, 12) anlamındaki âyet ile "Allah sizin sûretlerinize ve servetlerinize bakmaz. Fakat kalplerinize (îman veya inkâr halinize) ve amellerinize bakar" (Müslim, Birr, 32. İbn Mâce, Zühd, 9. Ahmed b. Hanbel, II/285) anlamındaki hadis, bu gerçeği ifade etmektedir.

Kur'an'da engelliler

"Biz gerçekten insanı en güzel biçimde yarattık", (Tin, 4) "Allah size şekil verdi ve şeklinizi en güzel yaptı", (Teğâbün, 3) "O Allah yarattığı her şeyi güzel yapandır", (Sâd, 7) "Sonra insanı şekillendirip ona ruhundan üfledi. Sizin için işitme, görme ve idrâk organları yarattı" (Secde, 9) ve "Biz insana iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi" (Beled, 8-9) anlamındaki âyetler Allah'ın insanları en güzel ve en mükemmel biçimde yarattığını ifade etmektedir.

Kur'an'da görme, işitme, konuşma, ortopedik ve zihinsel engelliler ile hastalıktan söz edilmektedir (a'mâ (çoğulu umy), ekmeh, esam (çoğulu sum), ebkem (çoğulu, bükm), a'rac, ebras, merîd, sefîh ve mecnun). Hastalık, işitme, görme, konuşma ve anlama engelliliği ile ilgili âyetlerin büyük çoğunluğu mecâzi anlamdadır.

Görme Engelliler

Görme engelliliği, Kur'an'da 28 âyette geçmektedir. Bunlardan sadece 10'u fiziksel anlamda olup 6'ısı dünya hayatı, 4'ü de âhiret hayatı ile ilgilidir.

Dünya Bağlamında Görme Engelliler

Dünya hayatındaki engellilik ile ilgili âyetlerin bir kısmı hakîkî bir kısmı da mecâzî anlamdadır.

Hakîki anlamda görme engelliler: Hakîki anlamda körlük; gözlerin görme özelliğini kaybetmesidir. Altı âyette hakîkî anlamda görme engellilerden söz edilmektedir. Bunlardan biri Allah'ın insanların fizikî yapılarına engelli veya sağlıklı oluşlarına göre değil, Allah ve Peygambere, îmân ve itaate yönelmelerine göre itibar etmesi bağlamında; biri benzetme bağlamında, ikisi engellilere dînî görevlerde ruhsat ve kolaylık bildirme bağlamında, ikisi de Hz. İsa'nın Allah'ın izniyle körleri iyileştirmesi bağlamında zikredilmiştir.

Sorumluluk bağlamında; İslam, insanları ancak güçleri nispetinde sorumlu tutar. (Bakara, 284) Dolayısıyla görme özürlü insanlar dînî görevlerle ilgili olarak ancak güçlerinin yettiği şeylerden sorumludurlar. Allah yolunda cihat yapma ve savaşa katılma ile ilgili olarak, "Köre güçlük yoktur" (Nur, 61; Fetih, 417) buyurulmaktadır. Bu âyet, ortopedik özürlülerin savaşa katılma zorunlululuğunun olmadığını ifade etmektedir.

Benzetme bağlamında; Bir olgu olarak gören ile görmeyen bir değildir. A'mâ, evrendeki varlıkları göremezken, gözleri sağlıklı olan insan görebilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkâr edip isyan edenler ile îmân edip sâlih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: "Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz?" (Hûd, 24) Bu âyette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır, yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır. Böyle bir şeyi Allah hakkında düşünmek bile mümkün değildir.

Değer verme bağlamında; Allah'a ve Peygambere yönelen görme özürlü insan, inkâr edip isyan eden zengin ve itibarlı insandan daha değerlidir. Bu husus, Abese suresinin ilk on iki âyetinde açıkça bildirilmektedir. Âlemlere rahmet, bütün insanlara peygamber, örnek, uyarıcı ve müjdeci olarak gönderilen Peygamberimiz Hz. Muhammed (a.s.) Mekke'nin ileri gelenlerini dine davet ile meşgul olması sebebiyle bir a'ma ile ilgilenmediği için uyarılmıştır: "Kendisine o a'mâ geldi diye Peygamber yüzünü ekşitti ve öteye döndü, yüz çevirdi. (Ey Peygamberim!) Ne bilirsin belki o a'ma temizlenip arınacak; yahut öğüt alacak da bu öğüt kendisine fayda verecek, kendisini muhtaç hissetmeyene gelince sen ona yöneliyor, onun sesine kulak veriyorsun, (istemiyorsa) onun temizlenmesinden sana ne, ama sana Allah'a derin bir saygı ile korku içinde koşarak geleni bırakıp ondan gaflet ediyorsun; hayır böyle yapma, çünkü bu (Kur'ân sureleri) bir öğüttür, dileyen ondan öğüt alır." Peygamber efendimiz (a.s.), Mekke'nin zengin ve ileri gelenlerinden Ebu Cehil (Amr ibn Hişâm), Ümeyye ibn Ebî Halef, Abbâs İbn Abdülmuttalib ve Utbe ibn Ebî Rebî'a ile özel bir görüşme yapar, bunları İslam'a davet eder. İslam'ın güçlenmesi açısından bu kimselerin Müslüman olmalarını çok arzu eder. Peygamberimiz Ümeyye ibn Halef ile konuşurken Fihr oğullarından Abdullah ibn Ümmi Mektum adında görme özürlü biri gelir ve Peygamberimizden kendisine Kur'ân'dan bir âyet okumasını ister. 'Ey Allah'ın Peygamberi! Allah'ın sana öğrettiklerinden bana öğret' der. Peygamberimiz (a.s.), sözünün kesilmesinden hoşlanmaz, yüzünü ekşitir, ondan yüz çevirir ve diğerlerine döner. Peygamberimiz sözünü bitirip kalkacağı sırada vahiy gelir, Abese suresinin konu ile ilgili âyetleri iner. Peygamber efendimiz (a.s.), bu olaydan sonra Abdullah ibn Ümmi Mektum'a ikram etmiş, onunla konuşmuş, hatırını ve bir ihtiyacının olup olmadığını sorarak onunla ilgilenmiştir.Âtike b. Abdullah'tan doğan Abdullah ibn Ümmi Mektum, Peygamberimizin (a.s.) eşi Hz. Hatice'nin dayısının oğludur. Medine'ye ilk hicret edenlerden biridir. Peygamberimiz ile birlikte iki savaşa katılmıştır. Peygamberimiz çeşitli vesilelerle kendisini 13 defa Medine'de yerine vekil bırakmıştır. Cemaate imamlık yapmıştır. Peygamberimizin (a.s.) müezzinlerinden biridir. Enes b. Malik kendisini Kadisiye savaşında elinde siyah bir bayrak ve zırhlı olarak gördüğünü söylemiştir. Bu savaşta şehit olduğu rivayeti vardır. (Taberî, Abdullah ibn Cerîr. Câmiu'l-Beyân An Te'vîli Âyi'l-Kur'an, XV, 30/50-52; Yazır, VIII/5570-5571)

Tedavi Bağlamında; Kur'ân'da iki âyette Hz. İsa'nın Allah'ın izni ile doğuştan körleri (ekmeh) iyileştirdiği ve Yakub (a.s.)'ın kör olan gözlerinin iyileştiği bildirilmektedir. "Körü ve alacayı iyileştiririm", (Al-i İmrân, 49) "Yine benim iznimle sen doğuştan körü ve alacayı iyileştiriyordun. (Mâide, 110) Yakup (a.s.), oğlu Yusuf için döktüğü göz yaşlarından dolayı gözlerini, kaybetmiş, Yusuf'un gömleğini yüzüne sürmek suretiyle gözleri açılmıştır. Bu olay Kur'an'da şöyle anlatılmaktadır: "… Üzüntüden iki gözüne ak düştü, acısını içinde saklıyordu", (Yusuf, 84) "(Yusuf kardeşlerine) bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne koyun ki gözleri açılsın dedi…", (Yusuf, 93) "Müjdeci gelip gömleği Yakub'un yüzüne koyunca gözleri açılıverdi. (Yusuf, 96)

Mecâzî anlamda görme engelliler

Mecâzî anlamda körlük, gözlerin varlıkları görememesi değil, insanın gerçekleri görememesi yani "kalp körlüğü"dür. Yüce Allah, kalbi/aklı/zihni, gözleri, kulakları ve dili sadece eşyayı değil aynı zamanda gerçekleri anlasın, görsün, duysun ve konuşsun diye yaratmıştır. “Allah sizi annelerinizin karınlarından hiçbir şey bilmezken çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi”, (Nahl, 78) “Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki düşünecek kalpleri, işitecek kulakları olsun. Çünkü gerçekte (kafadaki) gözler değil, göğüslerdeki kalpler (kalp gözleri) kör olur (Hac, 46) anlamındaki âyetler bu gerçeği ifade etmektedir.

Yüce Allah, gerçekleri anlamayan kalp, gerçekleri görmeyen göz ve gerçekleri işitmeyen kulak sahiplerini sapık ve cehennemlik insanlar olarak nitelemektedir: “Yemin olsun ki cinler ve insanlardan kalpleri olup da bunlarla anlamayan, gözleri olup da bunlarla görmeyen, kulakları olup da bunlarla işitmeyen birçok insanı cehennem için var ettik. İşte bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha da aşağıdadırlar, işte bunlar gafillerin ta kendileridir (A’raf, 179) anlamındaki âyet bunun delilidir.

Yüce Allah bu anlamda gözleri olduğu halde gerçekleri göremeyenleri "hakîki körler" olarak nitelendirmesi oldukça anlamlıdır. Kur’ân’a baktığımız zaman bu anlamda kafir, müşrik ve münafıklara a’ma denildiğini görmekteyiz.

Kâfir: “Hiç gören ile görmeyen bir olur mu?”, (En’âm, 50) “Kör ile gören bir olmaz”, (Fâtır, 19-20) “Kör ile gören, îmân edip sâlih amel işleyenler ile kötü amel işleyenler bir değildir. (Mümin, 58) anlamındaki âyetlerde geçen kör ile gören mecazi anlamda olup bununla kastedilen, kâfir ile mümin veya cahil ile âlim veya Allah ile put veya gâfil ile gerçeği gören insandır.

“İnkâr edenleri îmâna çağıran (Peygamber) ile inkâr edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar. (Bakara, 171)

Müşrik: “Kör ile gören bir olur? (Ra’d, 16) anlamındaki âyette geçen kör ile görenden maksat Allah’a ortak koşan müşrik ile Allah’ı bir tek ilah kabul eden mümindir. (Beydâvî, III/482)

Münâfık: “Münâfıklar, sağırdırlar, kördürler, dilsizdirler. (Bakara, 18)

Gerçeklere gözlerini kapamış olan kâfir, müşrik ve münafıklar, gözlerini ve gönlünü Allah’a ve peygambere açmadıkça ilâhî hakîkatleri anlayıp göremezler. Yüce Allah, Peygamberine şöyle seslenmektedir: “Sen körleri sapıklıklarından vazgeçirip yola getiremezsin, (Neml, 81; Rum, 53) “Körlere, hele gerçeği görmüyorlarsa sen mi doğru yolu göstereceksin?”, (Yunus, 43) “Körleri ve apaçık bir sapıklık içinde olanları sen mi doğru yola ileteceksin?”. (Zuhruf, 40)

“Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilen kimse (onu bilemeyen) kör gibi olur mu? (Bunu) ancak akıl sahipleri anlar (Ra’d, 19; bk. Neml, 66; A’râf, 64) anlamındaki âyette geçen “kör” kelimesi, âlemlerin Rabbinden indirilen Kur’ân’ın hak olduğunu bilen kimsenin zıddı olarak kullanılmıştır. Kur'ân’ın hak olduğunu bilenler, kafirler gibi kör, sağır ve dilsiz olmazlar. “O Rahman’ın kulları, kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman onlara kör ve sağır kesilmezler. (Fürkân, 73)

“Kim bu dünyada kör olursa o âhirette de kördür, yolunu daha da şaşırmıştır (İsrâ, 72) anlamındaki âyette geçen “kör” (a’mâ) kelimesi de mecâzî anlamda olup kalp gözü kör olan, dünyada Allah’ın gücünü, nimetlerini, varlığına işaret eden delileri ve doğru yolu göremeyen, Allah’a ve Peygamberine îmân etmeyen kimse anlamındadır. (Taberî, X/128; Kurtubî. , Muhammed b. Ahmed, el-Câmi' Li

Ahkâmi'l-Kur'ân, X/298; Beydâvî, IV/56; Yazır, V/3192) Kur’an a göre inanan bir ama mümin inanmayan ama gözleri gören kafirden daha üstündür!

Görüldüğü gibi âyetlerdeki “a’mâ” kelimeleri çoğunlukla mecâzî anlamdaki körlüğü yani kalp körlüğünü ifade etmektedir. Bu kelimenin kök anlamında bu mana vardır. (Raüğıb el-Isfehânî, el-Müfredat fî Garîbi’l-Kur’ân, “a-m-y” maddesi. Mısır, tarihsiz.) Kur’ân’da fiil şekli de bu anlamda kullanılmıştır: “Rabbinizden size gerçekleri gösteren deliller gelmiştir. Kim gerçeği görürse (ebsara) kendi yararına, kim de gerçeği görmezse (‘amiye) kendi zararı-nadır (En’âm, 104; bk. Mâide, 71; Hûd, 28; Kasas, 66; Hac, 46; Fussilet, 17; Muhammed, 23) anlamındaki âyeti örnek olarak zikredebiliriz.

Kur’ân’da sapıklık anlamında “a’mâ”, doğru yolu bulma anlamında “hüdâ” kavramının zıddı olarak da kullanılmıştır. (Fussilet, 44) Peygamberi yalanlayıp inkâr eden Nuh kavmine (A’raf, 64) ve âhireti inkâr eden Mekkeli müşriklere (Neml, 66) “körler” (‘amûn) denilmiştir.

Kafirler niçin gerçekleri göremezler? Göremezler çünkü îmâna yanaşmazlar, inkarda diretirler, bu yüzden gözleri mühürlenmiş, gözlerinin üzerine perde çekilmiştir: “Kafirler, Allah’ın kalplerini, kulakla-rını ve gözlerini mühürlediği (tabe’a) kimselerdir” (Nahl, 108); “Kafirlerin gözleri üzerinde de bir perde (ğışâve) vardır” (Bakara, 7); “Münafıklar, Allah’ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir. (Muhammed, 23); “Kur’ân, inanmayanlara karşı bir körlüktür (‘ama). (Fussilet, 44) Onlar, Kur’ân’ın güzelliklerini, hikmetlerini, inceliklerini ve hikmetlerini göremezler.

Ahiret Bağlamında Görme Engelliler

Kur'ân’da 4 âyette âhirette görme engellilerden söz edilmektedir.

“Kim bu dünyada kör olursa o âhirette de kördür (İsrâ, 72) anlamındaki âyette geçen “âhirette körlük”; cennet nimetlerini görememek (Kurtubî, X/298; Fîrûzâbâdî, Mecdü'ddîn Muhammed b.Ya'kûb,, Tenvîru'l-Mikbâs Min Tefsîrî İbn Abbas (Memûatün Mine't-Tefâsîr), IV/56) ve kurtuluş yolunu bulamamaktır. (Beydâvî, IV/56)

“Kim benim zikrimden (Kur’ân’dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz. O, ‘Rabbim! Dünyada ben gören bir kimse idim, beni niçin kör olarak haşrettin’ der, (Tâhâ, 124) “Allah kimi doğru yola iletirse işte o doğru yolu bulmuştur. Kimi de sapıtırsa böyleleri için O’nun dışında dostlar bulamazsın. Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz. Varacakları yer cehennemdir (İsrâ, 97) anlamındaki âyetlerde geçen âhirette körlüğün hakîki mi mecazi mi olduğu konusunda Kur'ân yorumcuları ihtilaf etmişlerdir. Mecazi anlamda olduğunu söyleyenlere göre Kehf, 53. âyetinde mücrimlerin cehennemi, Fürkân, 12. ve Mülk, 7. âyetlerinde cehennem ateşinin müthiş kaynamasını ve korkunç uğultusunu işitecekleri bildirilmektedir. Körlükten maksat; kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleridir. Körlü-ğün hakîki anlamda olduğunu söyleyenlere göre ise kafirler, Müminûn suresinin 108. âyetindeki talimattan sonra kör sağır ve dilsiz olacaklardır. (Hâzin, IV/73)

İşitme Engelliler

Kur'an’da işitme engelliler ile ilgili âyetlerin sayısı, görme engellilere göre daha azdır. İsim şekli (summ) 11 ayette geçmektedir. Bu âyetlerden 10’u dünyada sağırlık, biri âhirette sağırlık ile ilgilidir. Dünyada sağırlık ile ilgili âyetlerin sadece biri hakîki, diğerleri mecazi anlamdadır.

Hâkîki anlamdaki sağırlık; benzetme bağlamında geçmektedir. Bir olgu olarak işiten ile işitmeyen bir değildir. Sağır insan sesleri duyamazken kulakları sağlıklı insan sesleri

duyabilmektedir. Bu açıdan aralarında fark vardır. İşte Allah, inkâr edip isyan edenler ile îmân edip sâlih amel işleyenleri kör ve sağır ile işiten ve gören insanlara benzetmektedir: "Bu iki zümrenin durumu kör ve sağır ile gören ve işiten kimseler gibidir. Bunların durumları hiç birbirlerine denk olur mu? Hâlâ düşünmez misiniz? (Hûd, 24) Ayette, sadece bir durum tespiti ve benzetme yapılmaktadır, yoksa görme ve işitme engelliler yerilip aşağılanmamaktadır.

Mecâzî anlamdaki sağırlık; Allah ve peygamberin çağrısını duymazlıktan gelmek, ilâhî gerçeklere kulak tıkamaktır. Kâfir, müşrik ve münafıklar, Kur'ân'da "sağır" olarak nitelendirilmektedir: "(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler. (Bakara, 18) Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar", (Bakara, 171) "Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir" (En'âm, 39)

Görüldüğü gibi âyetlerde münafıklar ve âyetleri yalanlayan kâfirler, yerilme bağlamında körler ve sağırlar olarak nitelenmektedir. Hatta Allah bu tür insanların, canlıların en kötüleri olduğunu bildirmektedir: "Şüphesiz yer yüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüleri akıllarını kullanmayan sağırlar, dilsizlerdir. (Enfâl, 22)

Kâfirler ilâhî gerçekleri duymazlar, çünkü "inanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır", (Fussilet, 44) inkarda diretmeleri sebebiyle "Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. (Bakara, 7. bk. Nahl, 108) "Münafıklar, Allah'ın kulaklarını sağır, gözlerini kör ettiği kimselerdir. (Muhammed, 23) Artık bu kimselerin kulaklarına hak söz girmez, Peygamber de onlara gerçeği duyuramaz, çünkü bunlar, akıllarını da kullanmazlar: "Sağırlara hele akıllarını da kullanmıyorlarsa gerçeği sen mi duyuracaksın?" (Yunus, 42; Zuhruf, 40) "Sen ölülere (hakkı) duyuramazsın, arkalarını dönüp kaçarlarken sağırlara da çağrıyı (ilâhî daveti) duyuramazsın", (Neml, 80; Rum, 52) çünkü, "sağırlar, uyarıldıkları vakit çağrıyı işitmezler." (Enbiya, 45) "Sen ancak âyetlerimize iman edip Müslüman olanlara duyurabilirsin (Neml, 81) ve "Onlar, kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler. (Fürkân, 73)

Ahirette sağırlık; Kur'ân'da bir âyette kâfirlerin âhirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: "Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir. (İsrâ, 97) Kur'ân'da kafirlerin kulaklarının duyması ile ilgili âyet bulunması (Mülk, 7) sebebiyle müfessirler, kâfirlerin ilk haşrolundukları andan kıyamet mevkiine gelinceye kadar sağır olacakları veya kendilerini sevindirecek sözleri işitemeyecekleri şeklinde sağırlığın hakîkî veya mecâzî anlamda olabileceği görüşünü serdetmişlerdir. (Taberî, IX, 15/155-156)

Konuşma Engelliler

Kur'an'da beş âyette konuşma özürlülüğünden söz edilmektedir. Bunlardan dördü dünya hayatı, biri âhiret hayatı ile ilgilidir. Dünya hayatı ile ilgili olan âyetlerden bir hâkîkî anlamda, diğerleri mecâzî anlamdadır.

Hakîkî anlamda dilsizlik; benzetme bağlamında geçmektedir: "Allah, (şöyle) iki adamı misal verdi: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez, efendisine sadece bir yüktür. Nereye göndersen olumlu bir sonuç alamaz. Bu, adalet ile emreden ve doğru yol üzere olan kimse ile eşit olur mu? (Nahl, 76)

Mecâzî anlamda dilsizlik; gerçekleri konuşmayan, hak sözü söylemeyen kimsedir. Allah Kur'ân'da kâfir, müşrik ve münafık kimseleri dilsiz olarak nitelemektedir: "(Münafıklar), sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar hakka dönmezler" (Bakara, 18) "(İnkâr edenler),

sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler, bundan dolayı anlamazlar" (Bakara, 171) "Âyetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içerisindeki sağırlar ve dilsizlerdir" (En'âm, 39)

Ahirette dilsizlik; Kur'ân'da bir âyette kâfirlerin âhirette sağır olarak haşredileceği bildirilmektedir: "Onları kıyamet günü, körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüz üstü haşredeceğiz, varacakları yer cehennemdir. (İsrâ, 97) Yasin suresinin 65. âyetinde kıyamet günü Allah'ın kâfirlerin ağızlarını mühürleneceği, ellerinin konuşup ayaklarının şahitlik edeceği bildirilmektedir. İbn Abbâs, âhiret körlüğünü, kâfirlerin kendilerini sevindirecek şeyleri görememeleri; dilsizliği, delil ile konuşamamaları; sağırlığı, kendilerini sevindirecek şeyleri duyamamaları şeklinde yorumlamıştır. (Taberî, IX, 15/168)

Ortopedik Engelliler

Kur'an'da iki âyette ortopedik engellilerden söz edilmektedir. Bu âyetler, yürüme engeli olan insanlara Allah yolunda cihada ve savaşa katılmamaları ile ilgilidir: "Topala güçlük yoktur. (Nur, 61; Fetih, 17)

Zihinsel Engelliler

İnsanın sahip olduğu en değerli nimet, akıl ve muhakeme nimetidir. Bu nimetin yitirilmesi en büyük kayıp ve en büyük engelliliktir. Kur'ân'da zihinsel engellilik fiziksel ve mecâzî anlamda kullanılmış, "mecnûn" ve "sefîh" kelimeleri ile ifade edilmiştir.

Fiziksel anlamda

Kur'an'da hakîkî anlamda zihinsel engellilik iftira ve koruma bağlamında geçmektedir. İftira bağlamında. Mekkeli müşriklerin Peygamber efendimize, Firavun'un Mûsâ (a.s.)'a, Nuh kavminin Nuh (a.s.)'a ve diğer kavimlerin peygamberlerine "deli" diyerek iftira etmeleri bağlamında geçmektedir: "(Mekke müşrikleri), 'ey kendisine zikir (Kurân) indirilen kimse! Sen mutlaka delisin' dediler" (Hıcr, 6. bk. Duhân, 15; Kalem, 51) "Firavun, 'bu size gönderilen peygamberiniz, şüphesiz delidir' dedi" (Şuarâ, 27. bk. Zâriyât, 39) "(Nuh kavmi) kulumuzu yalanlayıp 'bu bir delidir' dediler" (Kamer, 9. bk. Kalem, 2) "Kavminin ileri gelenlerinden inkâr edenler, (Hud'a) 'şüphesiz biz seni zihinsel özürlü / akılsız olarak (sefâhet) görüyoruz. Biz senin yalancılardan biri olduğuna inanıyoruz" dediler. Hûd da onlar, 'ey kavmim! Bende akıl noksanlığı yok, fakat ben âlemlerin Rabbinin elçisiyim' dedi" (A'râf, 66-67) "İşte böyle, onlardan öncekilere hiçbir peygamber gelmemişti ki, 'o, bir büyücüdür' veya 'o, bir delidir' demiş olmasınlar" (Zâriyât, 52) Peygamberlerin deli ve zihinsel özürlü olmaları mümkün değildir, bu itham onlar için bir iftiradır. Nitekim yüce Allah, Peygamberimiz (a.s.) için; "(Ey Muhammed!) Sen, öğüt ver, Rabbinin nimeti sayesinde sen bir kahinsin ne de bir deli" (Tûr, 29) "(Ey Kureyşliler!) Sizin arkadaşınız (Muhammed) bir deli değildir" (Tekvir, 22) anlamındaki âyetlerle bunu reddetmiştir. Kur'an'da zihinsel özürlülüğün ifade edildiği "sefîh" kavramı; dînî ve dünyevî işlerde akıl noksanlığından kaynaklanan görüş ve muhakeme zayıflığı demektir. (Yazır, Hamdi, Hak Dîni Kur'ân Dili, I/234) Sefîh kimse zihinsel özürlülük nedeniyle aklın ve dînîn gereğinin aksine hareket eder. Bunun sebebi budalalık veya akıl noksanlığıdır.

Koruma bağlamında. Zihinsel özürlü kimse, özellikle ticârî ve medenî iş ve işlemlerde yararına hareket edemeyeceği için velinin onu koruyup kollaması emredilmektedir. Konu ile ilgili iki âyet vardır. Belli bir süreye kadar borçlananların, borçlanmayı yazmalarıyla ilgili olarak; "…Eğer borçlu aklı ermeyen veya zayıf bir kimse ise yada yazdıramıyorsa velisi adaletle yazdırsın" (Bakara, 282) denilmektedir. "Allah'ın sizin için geçim kaynağı yaptığı mallarınızı aklı

ermeyenlere (süfehâ') vermeyin" (Nisa, 5) Bu âyette "aklı ermeyenler" (süfehâ') ile maksat mallarını saçıp savuran, gereği gibi harcayamayan kimselerdir. (Nesefî, II/10) Bunlar, rüştüne ermeyen ve muhakeme gücü gelişmemiş olan çocuklar olabileceği gibi kısıtlı, bunamış, depresyona ve bunalıma girmiş, doğuştan veya sonradan aklî melekesini yitirmiş zihinsel özürlü kimselerdir. Ayet, malını akıllıca kullanamayan zihinsel özürlüleri yerme bağlamında değil, akıllarının yetersizliği, yararlı ve zararlı olanı ayırt edebilme yetersizliği, malını muhafazada zayıflığı sebebiyle onları koruyup kollama bağlamında zikredilmiştir.

Mecâzî anlamda

Mecâzî anlamda zihinsel özürlülük, aklın ilâhî gerçekleri anlamada kullanmamasıdır. Bu anlamda kâfir, müşrik ve münafıklar, Kur'ân'da "gerçekleri anlamayan insanlar" olarak nitelenmişlerdir. Cehennemlikler için, "Onların kalpleri vardır fakat onlar kalpleriyle (gerçeği) anlamazlar" (A'râf, 179) buyurulmuştur. Yüce Allah, kâfirlerin, hakkı anlamamaları, inkârda diretmeleri (Nisâ, 155; A'raf, 101; Yunus, 74) ve büyüklenmeleri (Mümin, 35) sebebiyle "kalplerini mühürlemiştir", [108] bu yüzden gerçekleri anlamaz ve bilemez (Tevbe, 87, 93, 127) hale gelmişlerdir. İnkâr, isyan ve günahları kalplerinin paslanıp kararmasına (Mutaffifîn, 14) hastalıklı olmasına (Mâide, 52) ve katılaşmasına (Hac, 53; Mâide, 13) sebep olmuştur. Akıllarını kullanmadıkları (Enfâl, 22) için zihinsel özürlü durumuna düşmüşlerdir. Kur'ân'da; kâfir, müşrik ve münafıklar (Bakara, 130, 142), buzağıya tapan Yahudiler (A'râf, 155) Allah'a ortak koşan cinler (Cîn 4), çocuklarını öldüren insanlar (En'âm, 140) zihinsel özürlüler ve akıllarını hayırda kullanmayanlar (süfehâ') olarak nitelenmişlerdir. Musa (a.s.), buzağıya tapanları kastederek yüce Allah'a şöyle dua etmiştir: "…Şimdi içimizden bir kısım akılsızların (süfehâ) işledikleri günahlar sebebiyle bizi helâk mı edeceksin?" (A'raf, 155)

Hastalıklar

Kur'ân'da genel anlamda şu kavramlar ile her türlü hastalık ve bedensel zarar, özür ve engellilik ifade edilmektedir:

Merîd, hastalık. Ebras, alaca hastalığı. Darr kelimesi; bedensel ve zihinsel her türlü hastalığı, maddî ve manevî her türlü zarar veren şeyi, noksanlık, şiddet, darlık, hastalık ve sıkıntıyı ifade eder. "Durr kelimesi; insanın zihni, bedeni ve organlarında meydana gelen her türlü hastalık ve engelliliği ifade eder. Bu kelime Kur'ân'da; bela ve şiddet, kuraklık, korku ve sıkıntı, hastalık, noksanlık, açlık, ihtiyaç, zarar ve eziyet anlamlarında kullanılmıştır. "Ülî'd-darar" terkibi; körlük, sağırlık, dilsizlik, topallık, bunaklık, felçlilik, yaşlılık, delilik gibi zihinsel ve bedensel bütün hastalık ve engelliliği ifade eder. Muzdar, kelimesi, zihinsel ve bedensel, maddî ve manevi, ekonomik ve benzeri her türlü sıkıntıyı, hastalığı, engelliliği ve musîbeti ifade eder. kelimesi, insana isabet eden her türlü sıkıntı ve zararı ifade eder. Neml suresinin 62 âyetinde ed-durr kelimesiyle eş anlamda kullanılmıştır. Ezâ kelimesi; incinmek, zarar görmek, dünyevî ve uhrevî, biyolojik ve psikolojik olarak canlıya ulaşan zararı ifade eder. Azâb kelimesi; zarar, eza, işkence, insana elem veren ve zor gelen,kişinin isteğine mani olan, şiddetli acı veren şeyleri ifade eder. Şerr kelimesi, maddî ve manevî insana zararı dokunan ve kendisinden herkesin uzaklaştığı şeyleri ifade eder. "Hayr" kelimesinin zıddıdır. Bu kelimelerin geçtiği âyetlerde sözü edilen bedensel ve zihinsel hastalıklar; dînî ruhsat bildirme, tedavi olma, Allah'a dua etme, Allah'ın hastalıklara şifa vermesi ve insanın nankörlüğü ve genel karakterini beyan etme bağlamında geçmektedir.

Dînî ruhsat bildirme bağlamında.

“Hastaya güçlük yoktur” (Nur, 61; Fetih, 17) “Müminlerden özür sahibi olmaksızın (cihattan geri kalıp) oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihat edenler eşit olmazlar” (Nisa, 95) anlamındaki âyetler; bedensel ve zihinsel her türlü özür sahibi olanların ve hastaların savaşa katılmayabilecekleri bildirilmektedir. İkinci âyetteki “özür sahibi olmaksızın” cümlesi, görme özürlü Abdullah ibn Ümmi Mektum’un “ben a'mayım” diye şikayette bulunması üzerine inmiştir. "Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman korkusu, hastalık ve benzeri sebeplerle) engellenmiş olursanız artık size kolay gelen kurbanı gönderin. Artık bu kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden kim hastalanır ve başından rahatsız olur (da tıraş olmak zorunda kalır)sa fidye olarak ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir" (Bakara, 196) anlamındaki âyet; hac veya umre için ihrama girip de iradeleri dışında bu görevi yapmaktan engellenmeleri veya hasta olmaları sebebiyle hac veya umreyi yapamayacak olanların ihramdan çıkabilmeleri için harem bölgesinde kurban kesmeleri gerektiğini, kurban kesilmeden ihram yasakları devam ettiği için tıraş olunamayacaklarını, ancak hasta iseler veya başlarında yara ve ağrı gibi kendilerine zarar veren bir şey varsa tıraş olabileceklerini ifade etmektedir. "Oruç sayılı günlerdedir. Sizden kim hasta ya da yolcu olursa (oruç tutmayabilir), tutmadığı günler sayısınca başka günlerde kaza eder. Oruç tutmaya gücü yetmeyenler ise bir yoksul doyumu fidye verirler" (Bakara, 184, 285) anlamındaki âyet; Ramazan ayında hastaların ve özür sahibi olanların oruç tutmayabileceklerini, gücü yetenlerin daha sonra bu orucu kaza etmeleri, oruç tutmaya bedensel rahatsızlıklarının sürekli olması nedeniyle oruç tutamayacakların ise imkanları varsa fidye verebilirleri gerektiğini ifade etmektedir. Sava, oruç ve hacdaki ruhsat ve kolaylıklar hasta ve özürlüler için diğer dîni görevler konusunda da söz konusudur. Mesela hastalar, bedensel engelliler ve özür sahipleri namazlarını nasıl güçleri yetiyorsa o şeklide kılarlar. "…Allah, insanlara din konusunda hiçbir güçlük yüklememiştir…" (Hac, 78). "…Allah kolaylık diler zorluk dilemez" (Bakara, 185)

Tedâvî bağlamında.

İki âyette Hz. İsa’nın alaca hastalarını iyileştirdiği bildirilmektedir: “Körü ve alacayı iyileştiririm” (Al-i İmrân, 49) “(Ey İsa!) Benim iznimle doğuştan körü ve alacayı iyileştiriyordun” (Mâide, 110) Bu âyetler, her türlü hastalık için tedavi olunması gerektiğine işaret etmektedir. Eyup (a.s.)'ın bedenine, malına ve ev halkına bela isabet etmiş ve 18 yıl sıkıntılı günler geçirmiştir. Eyyub (a.s), hastalığının ve sıkıntısının iyileşmesi için Allah'a dua etmiş, hayrı ve şerri yaratanın Allah olmasına rağmen teeddüben sıkıntılarına sebep olarak Şeytanı zikretmiştir: “(Ey Peygamberim!) Eyyub’u da hatırla. Hani o Rabbine, ‘Şüphesiz ki ben derde (durr) uğradım, sen merhametlilerin en merhametlisisin’ diye yalvarmıştı. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik” (Enbiya, 83-84) "(Ey Peygamberim!) Kulumuz Eyyub'u da an. Hani Rabbine, 'Şeytan bana bir yorgunluk ve azap dokundurdu" diye seslenmişti. Biz ona 'ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içecek soğuk bir su' dedik." (Sad, 41-42) Eyyub (a.s.), bu emir üzerine ayağını yere vurmuş çıkan sudan içip yıkanmış, iç ve dış bütün hastalıkları iyileşmiş ve sıkıntıları gitmiştir. Ayetlerde geçen "ed-durr" ve "el-azâb" kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddî ve manevî her türlü sıkıntı, zarar, keder ve hastalığı ifade eder. Bu âyetlerde Allah, bedensel ve zihinsel her türlü hastalıktan kurtulmak için tedavi yollarına başvurulması gerektiği, şifayı verenin Allah olduğu vurgulanmaktadır. Şu âyetleri de bu bağlamda zikredebiliriz. Sıkıntı olunca Allah’a dua edip sıkıntıdan kurtulunca nankörlük edenleri kınama bağlamında. “Size ulaşan her nimet Allah’tandır. Sonra size bir sıkıntı ve zarar (durr) dokunduğu zaman yalnız O’na yalvarır yakarırsınız. Sonra sizden o sıkıntıyı giderince bir de bakarsınız içinizden bir kısmı Rabbine orta koşar” (Nahl, 53-54. “İnsana bir sıkıntı dokundu mu gerek yan üstüne yatarken gerek otururken gerek ayakta iken (her halinde sıkıntısından kurtulmak için) bize dua eder, Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için yalvarmamış gibi geçer gider.” (Yunus, 12) “İnsana bir sıkıntı ve zarar

(durr) dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra zararını bir nimete dönüştürdüğü zaman daha önce O'na yalvardığını unutur ve Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar." (Zümer, 8 bk. Zümer, 49, Rûm, 33) "İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer, kendisine bir şer dokununca ümitsizliğe düşer" (İsrâ, 83. bk. Meâric, 20) "İnsan hayır (mal, sağlık, nimet) istemekten usanmaz. Fakat başına bir şer gelince ümitsizliğe düşer" (Fussılet, 49) "İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir şer gelince yalvarmaya koyulur. (Fussılet, 51) "İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir" (İsrâ, 11) anlamındaki âyetlerde geçen "ed-durr" ve "eş-şerr" kelimeleri bedensel ve zihinsel, maddî ve manevî her türlü sıkıntı ve hastalığı ifade eder. Bu âyetler; şu hükümleri içermektedir: İnsanlar zihinsel ve bedensel bir hastalığa yakalanabilirler. Bu durumda bulunan insanlar, iyileşmeleri için tedavi yollarına baş vururlar, şifa vermesi için Allah'a dua ederler. Tedavi olup Allah kendilerine şifa verdiğinde ise bir kısım insanlar, koruyucu hekimlik tedbirlerini ihmal ederler, Allah'a yaptıkları duayı unuturlar. Allah bu tür insanları kınamaktadır. Ayetler, Allah'a duanın ve O'na yönelmenin sadece sıkıntı zamanlarında değil sıhhat, nimet ve rahatlık içinde iken de yapılması gerektiğini ifade eder. Sıkıntılı zamanlarda samîmiyetle Allah'a dua eden herkesin duasını Allah kabul eder (Kurtubî. XIII/224) "Biz hiçbir memlekete bir peygamber göndermedik ki yalvarıp yakarsınlar diye ora halkını yoksulluk, sıkıntı ve zarara (durr) uğratmış olmayalım" (A'raf, 94) anlamındaki âyet, Allah'ın geçmişte peygamberlerinin çağrısına kulak vermeyen insanlara, Allah ve peygambere yönelmeleri için bedensel ve ekonomik sıkıntılar (hastalıklar, kuraklık, kıtlık, fakirlik vs)[Hâzin, II, 602.] verdiğini bildirmektedir

Sabırlı olma bağlamında

Bakara suresinin 177. âyetinde muttakî ve sâdık insanların nitelikleri arasında felçli olma, bunama, kanser ve benzeri bedensel ve zihinsel hastalıklar, zarar ve sıkıntılara karşı sabırlı olanlar da (darrâ') zikredilmektedir. "... Asıl iyi amel ve davranış (birr) zorda, hastalık (darrâ') ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır." Hastalık ve sıkıntılar karşısında sabırlı olmak, tedavi olmamak, çarelere baş vurmamak anlamında değil, Allah'a isyan edip feryâd ü fîgan etmemek anlamındadır.

Hz. Peygamber döneminde bedensel engellilerin istihdâmı

Hz. Peygamber engellilerle ilgilenmiş, onlara yeteneklerine göre kamu alanında görev vermiş, kendilerine değer vermiş, topluma kazandırmaya çalışmış, engellileri toplumun üretken olmayan bir kesimi olarak görmemiştir. Hz. Peygamber, görme engellilere karşı kötü davrananı, mesela, onların yoluna engel olanları kınamıştır. (Ahmed İbn Hanbel, I/217, 309) Rasûlüllah (s.a.s.)'in, kimi bedensel engellilere önemli kamu hizmeti verdiği bilinmektedir. Nitekim bir görme engelli olan Abdullah İbn Ümmi Mektûm'u, Mescid-i Nebevî'de müezzin olarak görevlendirdiği gibi, (Abdullah Aydınlı, "İbn Ümmü Mektûm", DİA, XX/435) aynı sahâbiyi Veda haccına (10/632) ve Uhud (3/625) savaşına gidişi de dahil, çeşitli zamanlarda Medine dışına çıktığında on üç defa Medine'de yerine vekil_bırakmıştır. Bu görev kamu hizmetinin en üst derecesi olan, devlet başkanına vekâlet etmekten ibarettir. Diğer yandan Abdullah İbn Ümmi Mektûm, Tebûk gazvesinden (9/631) sonra nâzil olan ve savaşa fiilen katılanların, geride kalanlardan üstün olduğunu, ancak özrü olanların bu hükmün dışında tutulduğunu bildiren âyete rağmen o günden sonra yapılacak savaşlara katılacağını söyleyip, sancağın kendisine verilmesini istemiştir. Onun, zırhını giyerek elindeki siyah bir sancakla Kâdisiye savaşına (15/636) katıldığı, savaştan sonra Medine'ye dönünce savaşta aldığı yaralar yüzünden vefat ettiği veya Kâdisiye'de şehid düştüğü rivayet edilmiştir. (İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-Gâbe, IV/264; Aydınlı, İbn Ümmü Mektûm, DİA, XX/434; Sarıçam, İbrahim, Hz. Peygamber'in Çağımıza Mesajları, s. 109) İslâm'da engellilerle ilgili çeşitli hükümlerin belirlenmesi, Abdullah İbn Ümmi Mektûm vesilesiyle mümkün olmuş, onların vekil bırakılmaları, imamlık

yapmaları, savaşa iştirak etmeleri, farz namazlara katılmaları, korunma amacıyla köpek beslemeleri gibi konular açıklık kazanmıştır. Hz. Peygamber, namazlarda İbn Mektûm ve daha başka görme özürlülerin imamlık yapmalarına izin vermiştir. (Aydınlı, İbn Ümmü Mektûm, DİA, XX/435) Ensar'dan Seleme oğullarının başkanı Amr İbn Cemûh da yürüme engelli idi. Bedir savaşına katılmak istedi; ancak Hz. Peygamber ona izin vermeyip savaştan muaf tuttu. Daha sonra Uhud savaşına (3/625) katılmak istedi. Oğulları, Bedir savaşını (2/624) örnek göstererek ona engel olmak istediler. Bunun üzerine Amr, oğullarına, "Siz beni Bedir seferinde cenneti kazanmaktan alıkoymuştunuz." diyerek onları, Allah'ın elçisine şikayet etti. Allah'ın elçisi ona, özrü olduğunu, bu yüzden savaşla yükümlü bulunmadığını bildirdi. Ancak Amr'ın ısrarı üzerine izin verdi. Oğullarına da babalarını savaşa gidip gitmemekte serbest bırakmalarını söyledi. Savaşa katılan Amr, oğlu ile birlikte şehit düştü. Allah'ın elçisi bir hadisinde, onun cennette sapasağlam ayaklarla yürüdüğünü haber vermiştir. (Ebû Dâvud, Cenâiz, 6) Hz. Peygamber döneminde bir kısım engellilerin çeşitli kamu işlerinde görevlendirilmesi, onların da toplumda üretken bir konuma getirilmesinin gereğine işaret eder. İslâm en son ve akla en uygun dindir. Bu yüzden bedensel ve zihinsel engelliler için akla uygun çözümler üretmiştir. İslâm'da hak, görev ve sorumluluklar insan gücü ile sınırlıdır. Engelli oluşun insana getirdiği güç kaybı yükümlülüklerde dikkate alınmış ve buna paralel olarak kolaylaştırma ve ruhsat sağlama yoluna gidilmiştir. İbn Abbas, "Sonra o gün mutlaka nimetlerden sorulacaksınız! (Tekâsür, 48) ayetindeki nimetin, bedenlerin, kulakların ve gözlerin sıhhati anlamına geldiğini ve Yüce Allah'ın –çok iyi bildiği halde- kullarına bunları nerelerde kullandıklarını soracağını belirtir ve şu âyeti zikreder: "(Bilmediğin şeyin ardına düşme!) Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorulacaktır!" (İsra, 36. İbn Raceb el-Hanbelî, Câmiu'l-Ulûmi ve'l-Hıkem, II/77) Sabrın sonu da selâmettir. Hiçbir sıkıntı ve zorluk yoktur ki, ahiret yaşamı için bir kazanım sayılmasın. Şüphesiz ilahî adalet gereği, herkes gücünün yettiğinden ve sadece kendisine verilenden sorulacaktır. (Bakara 233, 286; 65 Talâk 7) Yaratıcı, şükredenlerle sabredenleri ayırt etmek üzere gerek verdiği nimetlerle ve gerekse vermedikleriyle kullarını sınar. Bunun bir imtihan olduğuna inanan mü'min, verilene şükretmek, alınana ise sabretmek suretiyle iki durumda da sınavı kazanma imkanına sahiptir (Muslim, Zuhd 64, III/2295) Allah'ın seçtiği peygamberlerden biri olan Eyyûb (a.s)'ın uzun süre yaşadığı, sabır ve dualar sonucunda ilâhî rahmetle giderilen dert, bunun tipik bir örneğini oluşturur. (Enbiya, 83)

Özetlemek gerekirse dünya da iki çeşit insan vardır. Özürlüler ve her an özürlü olmaya aday olanlar: Şunun da altını özellikle çizelim ki, verilen nimet ölçüsünde imtihana tabi tutulan insanların engelli olanları sabır ile imtihanda iken, fiziki herhangi bir engeli olmayanların ise yine -şükür ile- imtihanda olduklarını ve ne yazık ki gerek nimetin fazlalığı ve gerekte şükürsüzlük nedeni ile engeli olmayanların daha fazla hata-günah- isyan içinde olduklarını görüyoruz! Rabbimizden engelli kardeşlerimize sabr-ı cemil, engeli -şimdilik- olmayanlara şükrü nasip eylesin. Amin!

Kaynaklar: Doç. dr. İsmail Karagöz, Kur'an 'ın engellilere bakışı; Engelliler İle İlgili Hadislerin Analizi (Hz. Peygamber'in Sünnet ve Hadislerinde Engellilerle İlişkiler), Ülkemizde Engelliler Gerçeği ve İslam, 20-21 Aralık 2003-Ankara, s. 67-85, DİB yay. Ankara-2005; Hamdi Döndüren, İslâm'ın Engellilere Tanıdığı Kolaylıklar ve Ruhsatlar (yayınlanmamış tebliğ), Ülkemizde Engelliler Gerçeği ve İslam (sempozyum), D.İ.B., Ankara 2003, s. 6.

Engelli hafız 4. defa Türkiye birincisi

Bursalı görme engelli müezzin İbrahim Altuntaş, televizyondan ve teyp dinleyerek ezberlediği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuması sayesinde hafızlık yarışmalarında ödüle doymuyor. Kayhan Camii'nde müezzinlik yapan, bugüne kadar katıldığı hafızlık yarışmalarında bir defa dünya altıncısı, üç defa da Türkiye birincisi olan Altuntaş, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ekim ayında düzenlediği **"Güzel Kur'an Okuma Yarışması"**nda da dördüncü defa birinci oldu. Yarışma çerçevesinde bölgelerde yapılan seçmelerde önce ilk 10'a girmeyi başaran, daha sonra Ankara'da yapılan finalde birincilik elde eden Altuntaş, Bursa Müftüsü Mahmut Gündüz tarafından ödüllendirildi.

Hayırsever iş adamları tarafından verilen hediyeleri ve miktarını açıklamadığı Cumhuriyet altınlarını Altuntaş'a teslim eden Gündüz, Altuntaş'ın aldığı birinciliğin göğüslerini kabarttığını belirtti. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın her yıl **"3 Aralık Dünya Engelliler Günü"** dolayısıyla çeşitli etkinlikler düzenlediğini, kendilerinin de bu amaçla il ve ilçe müftülükleri bazında bedensel engellilerle ilgili camilerde vaaz verdiklerini anlatan Gündüz, engellilerle ilgili Din İşleri Yüksek Kurulu'nca bastırılan kitabın 2 bin adedinin Bursa'da dağıtılacağını söyledi.

Doğuştan görme engelli olan, kabartma harflerle okuyarak ilköğrenim ve liseyi bitiren İbrahim Altuntaş ise, **"Engelli olmanın ciddi bir engel olmadığını gösteren tek örnek ben değilim. Mesleğini en iyi şekilde icra eden arkadaşlarımız var. Engelli için ciddi manada hayatta hiçbir engel yoktur"** dedi.

Bursalı görme engelli müezzin İbrahim Altuntaş, televizyondan ve teyp dinleyerek öğrendiği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuması sayesinde hafızlık yarışmalarında ödüle doymuyor.Kayhan Camisi'nde müezzinlik yapan, bugüne kadar katıldığı hafızlık yarışmalarında bir kez dünya altıncısı, üç kez de Türkiye birincisi olan Altuntaş, Diyanet İşleri Başkanlığının ekim ayında düzenlediği "Güzel Kur’an Okuma Yarışması"nda da dördüncü kez birinci oldu. Yarışma çerçevesinde bölgelerde yapılan seçmelerde önce ilk 10'a girmeyi başaran, daha sonra Ankara'da yapılan finalde birincilik elde eden Altuntaş, Bursa Müftüsü Mahmut Gündüz tarafından ödüllendirildi. Hayırsever iş adamları tarafından verilen hediyeleri ve miktarını açıklamadığı Cumhuriyet altınlarını Altuntaş'a teslim eden Gündüz, Altuntaş'ın aldığı birinciliğin göğüslerini kabarttığını belirtti. Diyanet İşleri Başkanlığının her yıl "3 Aralık Dünya Engelliler Günü" dolayısıyla çeşitli etkinlikler düzenlediğini, kendilerinin de bu amaçla il ve ilçe müftülükleri bazında bedensel engellilerle ilgili camilerde vaaz verdiklerini anlatan Gündüz, engellilerle ilgili Din İşleri Yüksek Kurulunca bastırılan kitabın 2 bin adedinin Bursa'da dağıtılacağını söyledi. Gündüz, "Engelli kardeşlerimizi, toplumumuzun önemli birer ferdi olarak yanımızda görmek istiyoruz. Millet ve devlet olarak şefkatli, sevgi doluyuz ama engelliler konusunda biraz daha çaba göstermek zorundayız" dedi. Doğuştan görme engelli olan, kabartma harflerle okuyarak ilköğrenim ve liseyi bitiren İbrahim Altuntaş da televizyon ve teypten dinleyerek ezberlediği Kur'an-ı Kerim'i güzel okuyabilmek için çalıştığını kaydetti. Altuntaş, şöyle konuştu: "Engelli olmak aslında bir şeyleri yapmanın önünde bir engel teşkil etmez. Toplumda bilinçlilik şuuru gelişirse, engellinin kendisi bilinçlendirilip, rehabilite edilirse engellinin diğer insanlar gibi yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Engelli olmanın ciddi bir

engel olmadığını gösteren tek örnek ben değilim. Mesleğini en iyi şekilde icra eden arkadaşlarımız var. Engelli için ciddi manada hayatta hiçbir engel yoktur." (Basından, 13.12.2006)

İsrafil Bayrakçı: Özürlüye en büyük değeri İslam vermiştir.

Bir bir özürlüyü kırk adım götüren ya da ona yardımcı olan insana cennet vaad ediliyorsa (Hadis-i Şerif) o özürlüye neler vaad ediliyordur. Bundan daha büyük bir hak, bir nimet görmüyoruz, olamazda! ...İslam hükümlerini, özürlü ayırımı yapmadan her kula yüklemiştir. Şuayb ve Yakup aleyhisselam ama idiler. Düşünebiliyor musunuz? Engelli bir kişi nübüvvet makamına bile layık görülebiliyor, demek ki bir insanın engeli onun peygamber olmasına bile engel değil. İslam hiçbir ayrım yapmıyor bilakis taltif ediyor. O kadar kucaklayıcı ve evrensel ki insanlar arasında ayırımı fiziki olarak yapmıyor. Çünkü Allah (c.c) insanların şekline değil kalbine bakar. Asr-ı Saadette görme engelli bir Abdullah İbn-i Ümmi Mektum var. Peygamber 27 defa Medine dışına çıkmış ve o seferler sırasında Ümmi Mektumu 13 sefer yerine vekil tayin etmiş. Bu ne büyük bir şereftir. Şimdi gösterebilir misiniz bu kadar devlette, şu kadar düzende, demokrasinin olduğu yerlerde bir görme engellinin devlet başkanı veyahut devletin üst kademelerinde görev alabildiğini? Nerede var, Asr-ı Saadette. Şimdi bu noktadan baktığımızda insanların özürü kendisi için bir zillet değil. Eğer kalp gözünü açarlarsa kendileri için bir mükafattır, nimettir. Çünkü bunun içerisinde Hikmetullah var. Neden engelli olduk bunun hikmetleri var. Şunu da eklemek istiyorum ki demokrasi denen olgu içerisinde de engellilere en fazla değeri veren Müslüman devletlerdir. Mısırda bir görme engelli kişi Kültür Bakanlığı görevini yürütmüştür. (Anadolu Gençlik, Mart 2008)

Misyonerlik ve yetimler

-Bu konuyla alakalı 'Misyonerlik dosyası' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.-

Giriş

Misyonerlik tarih boyunca hiçbir zaman sadece inanç ile sınırlı bir faaliyet alanı olmamıştır. Sömürgeciliğin ayrılmaz bir parçası olan misyonerlik bugün hâlâ dünyanın birçok bölgesinde yardıma muhtaç insanların mahrumiyetleri üzerinden ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Sivil toplum kuruluşu kisvesi altında dünyanın en fakir ve yardıma muhtaç bölgelerine giden misyonerler, küçük yaşlarda misyoner kurumlarda endoktrine edilen (beyni

yıkanan) yetim ve yardıma muhtaç çocukları, büyüdüklerinde kendi toplumlarına geri gönderilerek misyonerlik çalışmalarının devamı sağlanmaktadır.

Bush'un Ortadoğu Danışmanı, Neoconlardan olan Afgan (Peştun) asıllı ABD'nin Afgan ve Irak Büyükelçisi Zalmay Halilzad

Hristiyanlık Dini ve Misyonerler

Hristiyanlığın 20. yüzyılda en fazla artış gösterdiği kıtalar Asya ve Afrika kıtalarıdır. Günümüzde toplam Hristiyan nüfusun %35'i bu iki kıtada yaşamaktadır. Oysa yüzyılın başında adı geçen iki kıtada yaşayan Hristiyanlar, toplam Hristiyan nüfusun sadece %5'ini oluşturuyordu. Başka bir ifade ile 20. yüzyılın başında Asya ve Afrika kıtalarında toplam 25-30 milyon civarında Hristiyan mevcutken bugün bu rakam 700 milyona ulaşmış durumdadır. (Gazi Erdem, "Misyonerlik ve Misyonerlerin Çalışma Metotları" Diyanet İlmi Dergi, Cilt 38, Sayı 2, Yıl 2002)

Afrika kıtası 1900'lerde Hristiyan nüfusun sadece %1'ini barındırırken bu rakam bugün %23 olarak ifade edilmektedir. Ayrıca Batılı devletlerin Afrika kıtasında ekonomik ve siyasi olarak ne kadar aktif oldukları göz önünde bulundurulduğunda, misyonerlik ve sömürgecilik arasındaki yakın ilişki de ortaya çıkmaktadır.

Milliyet.com.tr — Dünya

Son Dakika | Yazarlar | Siyaset | Ekonomi | Dünya | Gündem | Magazin

Dünyanın birçok siyasi sorununa biz yol açtık

İngiltere Başbakanı David Cameron, bugün dünyadaki siyasi sorunların önemli bölümünün ülkesinin imparatorluk dönemindeki davranışlarının sonucu olduğunu kabul etti

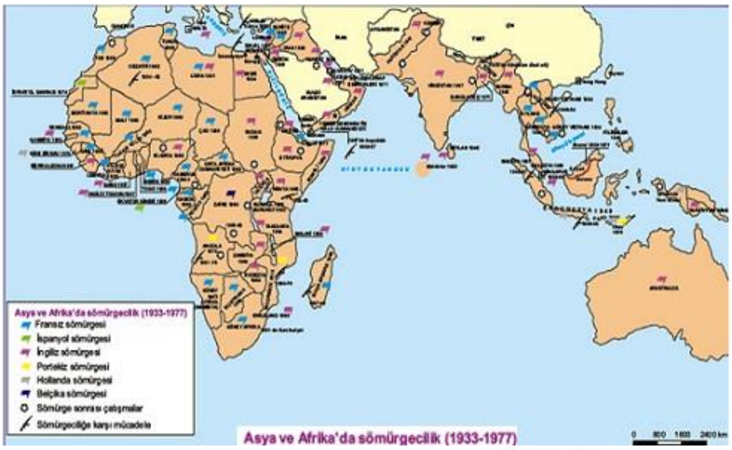

Bugünkü Hristiyanlığın teolojik kökenleri İsa Mesih'in çarmıhta öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gibi bir dizi olayla açıklanmaktadır. Hz. İsa hayatta iken yazılı bir mesaj bırakmamıştır. İncil ve diğer Hristiyan kaynaklar, Hz. İsa'dan çok sonra yazılmıştır. Günümüzde "misyonerlik" teriminin yüzyıllardır oluşturduğu negatif imajı değiştirebilmek için

faaliyetlerini farklı isimler ve terminolojilerle ifade etmeye başlamışlardır. Bunlar içerisinden ‘evanjelizm, diyalog, inkültürasyon’ terimleri ön plana çıkmaktadır.

Misyonerliğin başlangıcı

Teolojik olarak Hristiyanlar misyonerlik faaliyetlerini Hz. İsa’nın “öyleyse dağılın ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına bütün halklardan havariler edinin” (Matta İncili, 28: 19) sözüne dayandırmaktadır. Aslında Hz. İsa, Filistin’deki Yahudi topluluğu içinde doğmuş ve ‘onlara’ Hz. Musa’nın öğretilerini hatırlatma görevi ile gönderilmiştir. Hristiyanlığın bugün benimsediği teoloji ise, Pavlus tarafından ortaya atılan bazı mistik iddiaların zamanla din adamları ve siyasi otoritenin düzenlediği konsey toplantılarında oluşturulmuştur. ‘Halkları Hristiyanlaştırma Konseyi’ tarafından 8 Mayıs 2000 tarihinde organize edilen “Papalık Misyonerlik Cemiyetleri Ulusal Başkanları Yıllık Toplantısı”nda açılış konuşması yapan Konsey Başkanı Kardinal Josef Tomko, misyonerliğin Hristiyanlıktaki dinî temellerini anlattıktan sonra; “İsa’dan 2000 yıl sonra misyon hâlâ tamamlanamamıştır. 6 milyar insanın sadece 1/3’ü Hristiyan, 2 milyar Hristiyan’ın da sadece 1 milyar kadarı Katolik’tir.” Demekte idi.

“Misyonerleri akidelerini başlangıçta gizlerler.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 118) Pavlus, Korintlilere yazdığı mektupta şu ifadeleri kullanmaktadır: “Kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Ben Kutsal Yasa’nın (Musa hukukunun) denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara yasa altındaymışım gibi davrandım. Herkesle her şey oldum.” (1 Kor, 9: 19-22; Benzer İncil ayetleri için bk. 1 Kor. 6: 12, 10: 23, 10: 33)

Hristiyanlaştırma amacına ulaşmak için her yolun mubah olduğu doğrultusundaki öğreti, yüzyıllardır Hristiyan misyonerlerin başvurduğu metotların teolojik temellerini oluşturmuştur. Hristiyanlık inancı, Roma imparatorları tarafından benimsendikten sonra, ‘misyon faaliyetlerinin baskı ve şiddet içerdiği’ bilinmektedir. ‘Siyasi otorite ile bütünleşen’ Hristiyanlık, resmî ideolojinin belirlediği inanç ve öğretiler dışında kalan diğer bütün kiliselere karşı savaş ilan etmiştir. Pavlus Hristiyanlığının vazgeçilmez bir öğesi olan misyonerlik faaliyetleri ve misyonerlerin hedefleri, siyaset-din ortaklığı ile belirlenmiştir. Kilisenin kurumsallaşması, Batı Roma İmparatorluğu’nun çöküşü ile oluşan siyasi boşluğun kilise tarafından doldurulması ve kilisenin dinî-dünyevi iktidar olarak Avrupa sahnesine çıkması ile başlamıştır. Yunanca konuşan Doğu kiliseleri ve Latince konuşan Batı kiliseleri ‘gerek kültürel gerekse İncil’in tercümesinden kaynaklanan farklılıklardan dolayı’ karşılıklı birbirlerini aforoz etmişlerdir. Doğu-Batı kilisesi ilişkileri 1054 yılında resmî olarak iki kilisenin birbirini Hristiyanlık dışı ilan etmesi ile tamamen kopmuştur. Ayrılıkların öncelikli sebebi Hristiyanlık dinî esaslarının dönemsel ve siyasi çıkarlar için değiştirilmesi, imparatorların bizzat dinî oturumlar düzenlemeyi talep etmesi ve bu oturumlara başkanlık etmeleridir. Bunun yanında İsa Mesih’in Tanrı’nın oğlu olup olmadığı, Hz. Meryem’in kutsallığı, Kutsal Ruh’un mahiyeti, İsa Mesih’in iradesinin Tanrı’nın iradesinden farklı olup olmadığı, hem Tanrı hem oğul olan İsa Mesih’in ‘ne zaman Tanrı ne zaman oğul’ olduğu, heykellerin Tanrı’nın yansıması mı yoksa ‘kendisi mi’ olduğu, din adamlarının evlenip evlenemeyeceği, ekmek-şarap ayininde yenilecek ekmeğin mayasız ekmek olup olmadığı gibi birçok konuda görüş ayrılığı yaşamış olan bu iki mezhep, orta Çağ’da yürütülen Haçlı Seferleri ile askerî olarak da birbirlerine karşı savaşmışlardır. Katolik Kilisesi’nin dinî konulardaki katı tutumu ve misyon anlayışı, önce Avrupa kıtasında yaşanan karanlık Orta Çağ dönemine sebep olmuş, sonrasında ise bütün dünyayı etkileyen sömürgecilik anlayışı ortaya çıkmıştır.

Katolik Kilisesi önderliğinde Haçlı Seferleri düzenlenmiştir. 1095-1291 yılları arasında Hristiyan Avrupa tarafından İslam'ın ilerlemesini durdurmak üzere Papa'nın çağrısı ile başlatılan "kutsal savaşlar", sadece 'Müslümanları değil, Doğu Hristiyanları olarak bilinen Ortodoksları ve hatta Yahudileri de' hedef almıştır. Bu seferlerde şehirleri yağmalanmış ve Katolik inancını kabul etmeyen toplumlar katledilmiştir. Batı Kilisesi'nin Doğu Hristiyanları üzerinden uyguladığı baskı ve şiddetin boyutlarını anlamak için İstanbul'un fethi sırasında Hristiyanlar tarafından söylendiği rivayet edilen "Türk sarığını Latin kavuğuna tercih ederiz." sözü manidardır. (Sir Charles Eliot, Turkey in Europe, London, 1908; İlber Ortaylı, "Tanzimat Döneminde Balkanlar'da Ulusal Kiliseler ve Rum-Ortodoks Kilisesi", (Editör Ali Berktay), Osmanlı'da Milletler ve Diplomasi Seçme Eserler III, s. 24; Hidayet Işık, Mostar, (Mayıs 2010). "İstanbul'un fethi ve Fatih'in dünya başkenti hayali", sayı: 63, 3 Aralık 2014) 16. yüzyıldan itibaren ise Martin Luther kilisenin otoritesini kabul etmemiştir.

Avrupalı sömürgeci kâşifler tarafından dünyanın birçok bölgesindeki yerli halklar değersiz görülerek köleleştirilmiş ve toprakları işgal edilmiştir. Dinî ve ahlaki açıdan oldukça problemli olan bu tür uygulamalarla dünyanın pek çok bölgesini siyasi iktidarları altına alan Avrupa krallıkları, yerli halkları etkisiz hale getirmek için dini, bir propaganda aracı olarak kullanmıştır. Kilise tarafından "misyon" anlayışı ile açıklanan bu sömürge sistemi, ahlaki açıdan ise "ilkel halkları medenileştirmek" olarak adlandırılmıştır. Hristiyan olmayan bütün toplumları medeniyete ve kurtarılmaya muhtaç gören Batı düşüncesi, birkaç yüzyıl içerisinde dünya halkları için büyük bir tehdit ve yıkım sebebi olmuştur. Sömürgeci Batı imparatorluklarının siyasi ve ticari amaçlarına ulaşmaları adına koloni ülkelerinin vatandaşlarını Hristiyanlaştırma görevi üstlenen misyonerler için 19. yüzyıl parlak bir dönem olmuştur.

Tarihten Günümüze Misyoner Gruplar: Cizvitler (Jesuit), Metodistler, Fransiskenler, Anglikanlar, Dominikenler, Yehova Şahitleri vd.

Misyonerlerin Metodları

Bütün misyonerler gerekli eğitimlerden geçirilmektedir. Üniversite ve kolejlerde örgün eğitim içerisinde teorik olarak belirli bir bölgede çalışma yapmak üzere eğitilen misyonerler, yaygın eğitim için de tecrübe kazanacak şekilde yönlendirilmektedir. Bölge ile ilgili bilgi toplamak için yürüttükleri faaliyetleri ile ilgili Ahmed Hamdi Paşa (1871-1935)'nın ' Misyoner: İngiliz Misyoneri Nasıl Yetiştiriliyor? 'isimli kitabı önemli bilgiler içermektedir: "Misyonerlerin her sınıfının maaşları ve ayrıca özel ödenekleri vardır." (Ahmed Hamdi Paşa, Misyoner: İngiliz Misyoneri Nasıl Yetiştiriliyor?)

Bugün misyonerler tarafından kullanılan metotların en dikkat çekicileri; Interpretatio Christiana (Hristiyan yorumlama), inkültürasyon, kontekstualizasyon, dinler arası diyalogdur.

Interpretatio Christiana: Yerli halkın inanış ve pratiklerini Hristiyan inancına uygun şekilde yorumlanmaktadır.

İnkültürasyon: Adaptasyon sağlama yöntemidir. Malezya ve Endonezya'da çok tartışılan Hristiyan grupların Allah kelimesini kullanma talebi gibi.

Kontekstualizasyon: Diğer dinler ve kültürler arasında bir bağlantı kurmayı amaçlamaktadır.

Diyalog: Dinî anlamda mutlak bir doğru olmadığını ve bütün dinlerin aynı ilah tarafından gönderildiğini öğütleyen bu metot, dinler arasında diyalog ve hoşgörü zemini oluşturmanın yanında, dinlerin sadece bir kültür öğesi olduğu fikrini de yaygınlaştırmayı amaçlamaktadır.

Günümüz Hristiyan Yardım Kuruluşları ve Misyonerler

Hristiyan misyoner grupların sadece dinî propaganda misyonu taşımadıkları, bağlı bulundukları ülkelerin siyasi ve ekonomik çıkarları için de çalışmalar yaptıkları yukarıda ifade edilmişti. Bu çalışmaların en yoğun olduğu alanlar ise sivil toplum ve insani yardım alanlarıdır. Uluslararası fonları kullanarak yardıma muhtaç coğrafyalarda çalışmalar yapan Hristiyan kurumlar, bu toplumlarda Hristiyanlığı yaygınlaştırmak, Hristiyanlık sembollerini daha görünür kılmak gibi amaçlara hizmet etmektedir. Hristiyan kurumların yardım faaliyetlerini kiliseler ve din adamları aracılığıyla yürütmeleri ve mağduriyetleri sebebiyle zayıf olan insanları kendi dinî ritüelleri içerisine dâhil etmeleri oldukça yaygın bir uygulamadır. Sömürge sistemi kaldırıldıktan sonra Batılı Hristiyan ülkelerin diğer ülkeler üzerinde siyasi ve ekonomik planlar yapabilmesine imkân veren misyonerlik sistemi, bugün en çok yetimleri ve kimsesiz çocukları hedef almaktadır. Yetimlere ve bakıma muhtaç çocuklara yönelik çalışmalar yapan uluslararası Hristiyan yardım kuruluşlarından önde gelen bazıları şunlardır:

Christian Alliance for Orphan/CAFO (Yetimler için Hristiyan İttifakı): CAFO'ya üye Çin'de faaliyet gösteren 23 misyoner kurum vardır. Aynı şekilde Afrika kıtasında batıda Liberya'da 16 CAFO üyesi misyoner kurum faaliyet gösterirken doğuda Etiyopya'da 18 kurum, Tanzanya'da 14 kurum listelenmiştir. Asya kıtasında ise Hindistan'da tam 40 CAFO üyesi misyoner kurum yetimlere yönelik çalışmalar yapmaktadır.

SOS Children Çocuk Köyleri: 500'den fazla çocuk köyü inşa etmiştir. Bugün çeşitli programlarla 1,2 milyon çocuğa ve yetişkine hizmet vermektedir.

World Without Orphans/WWO (Yetimsiz bir Dünya): WWO kendisini "her çocuğun sevgi dolu kalıcı bir aile ile Kutsal Babasını bilerek büyümesi için global bir hareket" olarak tanımlamaktadır. 2016 yılının Şubat ayında gerçekleştirilen "Global Forum"da katılımcılar; Savaşlar, yoksulluk ve afetler sebebiyle mağdur olan çocukları evlat edinmenin onları sadece maruz kaldıkları fiziksel zor şartlardan kurtarmak demek olmadığını, ayrıca Tanrı'yı tanıtarak ve İncil'in öğretilerini benimseterek yetimlerin ilahî kurtuluşa ermelerini de sağlamayı amaçladıklarını vurgulamışlardır.

World Vision (Dünya Vizyonu): Hristiyan evanjelik yardım kuruluşu olan World Vision, 100 kadar ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. 4,2 milyon çocuğa sponsor olduğunu, tertip ettiği kalkınma programları ile 62 milyon çocuğa fayda sağladığını ifade etmektedir. World Vision 2,79 milyar dolar bütçesi ile dünyanın en büyük yardım kuruluşları arasında yer almaktadır. BM gıda yardımı dağıtım projesinin ana uygulayıcısı olarak 30'dan fazla ülkede saha çalışanı bulunan World Vision kurumunun toplamda 44.000'in üzerinde çalışanı vardır.

Compassion (Merhamet): 1,8 milyon çocuğa sponsor olduğu belirtilmektedir. 657 milyon dolar bütçesi olan Compassion, 158.000 çocuk ve anneye İsa Mesih'in mesajını ulaştırdığını ifade etmektedir. Kanada ve İsviçre gibi ülkeler tarafından da resmî olarak desteklenmektedir.

World Orphans (Dünya Yetimleri): Amerikalı evanjelik Hristiyan bir grup tarafından kurulmuştur. 25'ten fazla ülkede kiliselerin iş birliği ile çalışmalar yürütmektedir.

Engineering Ministries International/ EMI: Hristiyan mühendisler tarafından kurulmuştur.

Samaritan's Purse: Bugün 100'den fazla ülkede yardım faaliyetleri yürütmektedir. Samaritan's Purse'un yöneticisi koyu bir evanjelik Hristiyan olan Billy Graham'ın oğlu Franklin Graham'dır. ABD Başkanı George W. Bush'un mürşidi olduğu bilinen ve 2000 yılındaki başkanlık yemini töreninde dinî âyini yöneten Protestan lider Franklin Graham: "İslam'ın tanrısı bizim tanrımızla aynı değil. O, Hristiyan veya Yahudi-Hristiyan itikadındaki tanrının oğlu değil. Başka bir tanrı ve ben onun (İslam'ın) çok şerli, şeytani bir din olduğunu düşünüyorum. Öyle harika, barışçı bir din olduğuna inanmıyorum." demekte idi.

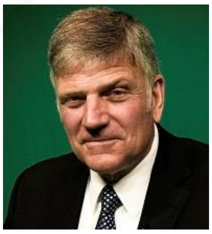

El Salvador depreminden sonra bölgeye yardım götüren Samaritan's Purse hakkında yardım dağıtırken mağdurlara Hristiyan ibadetlerine katılma şartı uyguladığı şeklinde şikâyetler olmuştur. Bütün faaliyetlerin İsa Mesih adına yapıldığını ve İsa Mesih sevgisinin aşılanmaya çalışıldığını kurumun resmî ifadelerinde görmek mümkündür. Bu kurumlar imkânları kısıtlı olan ailelerin çocukları ile ailesini kaybetmiş yetim çocukları Hristiyanlaştırarak misyonerlerin kurduğu sisteme dâhil etmektedirler.

Misyonerlerin çocuklara yönelik çalışmalarında kullandıkları metotlar şu şekildedir: Eğitim kurumları yoluyla, Bursiyerlik, Yardım faaliyetleri, Evlat edinme, Yetimhaneler açma gibi.

Afrika'da Misyonerler

Son bir asırda dünya üzerinde en hızlı yayıldığı kıta Afrika'dır ve Afrika Hristiyanları sayı açısından Avrupa'yı yakalamıştır. 1900'de Afrika'da 9 milyon Hristiyan yaşarken bugün bu rakam sadece Vatikan'a bağlı kiliselerin verilerine göre 330 milyona ulaşmış bulunmaktadır. Misyonerler, imkânsızlıklar ve mağduriyetler sebebiyle yardıma muhtaç olan yoksul halk arasında rahatça dinî propaganda yapabilmektedir. Bu gruplar, yerel halkın ihtiyacı olan tarım ve hayvancılık gibi gelir sağlayan projelerle topluma nüfuz etmektedir. Zamanla gelişen Hristiyan kitle kendine ait araziler satın alarak hastane, okul gibi toplum için önemli

inşa faaliyetleri üstlenmektedir. İHH ile bölgeye giden gönüllü gazetecilerden Osman Sağırlı'nın Sierra Leone'deki izlenimleri şu şekildedir: "Sierra Leone'de misyonerlik faaliyetleri oldukça fazla. %70'i Müslüman olan bir ülkede camiden çok kilise var. Neredeyse 10 kişiye bir kilise düşüyor. Ülkede 1980 yılına kadar %5 olan Hristiyan nüfus bugün %30'lara dayanmış. Eski bir papaz olan Mustafa; 'Burada ne yazık ki Müslümanlar çok fakir durumda. Okulların % 80'i misyonerlere ait. Ailesi Müslüman olan fakat yoksulluk ve fakirlik çekenler mecburen misyonerlerin eline düşüyor. Şimdi burada adı Muhammed olan çocukları özellikle papaz yapıyorlar. Ailelerine servet veriyorlar; ev, araba ne isterlerse... Onlar çok itibarlı kişiler olarak kabul ediliyor!' (http://afrika.ihh.org.tr/tr/main/publications/seyahatname/3/yetimlerulkesi-sierra-leone/83)

Ortadoğu'da Misyonerler

Özellikle son bir asırdır Batılı sömürgeciler için ekonomik ve stratejik anlamda çekim merkeziolan Ortadoğu, aynı zamanda etnik vedinî savaşların, kaos ve kargaşanın da merkezi konumundadır. Irak, Filistin, Suriye ve Yemen gibi bölge ülkeleri hemen her gün şiddet ve katliam haberleri ile gündeme gelmektedir Arap dünyasında yetimhane anlayışı, çocuklara akrabaları tarafından sahip çıkılmasından dolayı yaygın değildir. Ancak bitmeyen savaşlar ve artan şiddet sebebiyle ailelerin, akrabaların tümüyle kaybedilmesi sonucu kimsesiz ve sahipsiz kalan çocuk sayısı hızla artmaktadır.

Balkanlar'da Misyonerler

ABCFM özellikle Ortadoğu'yu hedef alan bir Amerikan Protestan kuruluştur. Filibe'de erkek çocuklar için, Eskizagra'da kız çocuklariçin açtığı okullarla "sözde Hristiyan" (nominal Christian) olarak kabul ettikleri Bulgarları Protestanlaştırma çalışmaları yürütmüşlerdir. Anadolu'da Ermenileri, Balkanlarda ise Bulgarları hedef almıştır. Amerikalı misyoner H.G.O. Dwight, İstanbul'dan The Missionary Herald gazetesine gönderdiği bir yazıda Bulgarların Protestan olmasının Rusya'nın ve Yunanistan'ın bölgedeki etki gücünü azaltacağını ve Balkanlardaki Bosna, Sırbistan, Arnavutluk gibi yerlere de Amerikan misyonerlik faaliyetlerini ulaştıracağını umut ettiğini ifade etmiştir. (H.G.O. Dwight, "European Turkey as a Field of Christian Missions", The Missionary Hearld, 54: 20 (Ekim 1858): 322-324) Yugoslavya Federasyonu'nun dağılmasından sonra Balkanlarda yaşanan iç savaşlar halkın yardım ihtiyacını ve mağduriyetini arttırmıştır. Bu durumu fırsat bilen misyoner örgütler, bölgedeki çalışmalarını genişleterek devam ettirmiştir. Özellikle Müslüman halkların yaşadığı bölgelerde insani yardım ve eğitim alanlarında çalışmalar yapan misyoner kurumların sayısı oldukça fazladır.

Asya'da Misyonerler

Kırgızistan, Bağımsız Devletler Topluluğu ülkeleri arasında ekonomik durumu en kötü olan ülkelerden biridir. 2012'ye kadar ülkede siyasi istikrarsızlık devam etmiş, insanların neredeyse %25'i iş bulmak için başka ülkelere göç etmek zorunda kalmıştır. 2008 yılı itibarıyla 5,2 milyon nüfusu olan Kırgızistan'da, nüfusun %80'ini oluşturan 4.160.000 Müslüman'dan 250.000'inin yoğun misyonerlik çalışmaları sonucu dinini değiştirmiş olabileceği belirtilmektedir. 2009 Ocak ayı raporlarına göre ülkede 364 Hristiyan örgüt faaliyet göstermektedir.

İHH yetim çalışmaları

İHH İnsani Yardım Vakfı kuruluşundan itibaren (2016 yılı itibari ile) 24 yıldır sürdürdüğü yetim çalışmalarına Ramazan, Kurban ve Yetim Dayanışma Günleri'nde eğitim, sağlık vb. sosyal yardım projeleriyle dönemsel ve Yetim Sponsorluk Destek Sistemi ile düzenli yardımlar

olmak üzere iki ayrı kategoride devam etmektedir. İHH, ilk yetimhane çalışmasını 2003 yılında Pakistan'da hayata geçirmiştir. 2016 itibarıyla 11 ülkede 31 yetimhanede yetim çocuklara destek vermeye devam etmektedir. İHH bugün; 135 ülke ve bölgede 800.000'i aşkın yetime dönemsel destek, 56 ülke ve bölgede 85.000 yetime düzenli destek sağlamaktadır. Vakfımız 11 ülkede 31 yetimhanede 2.100'ün üzerinde yetime sahip çıkmaktadır.

Sonuç

Misyonerlik çalışmaları Batılı devletlerin emperyal hedefleri ile uyumludur ve birlikte yürümektedir. Medeni milletlerin Hristiyan olmaları gerektiği anlatılmış, sömürüye maruz kalan memleketlerin sadece yer altı ve yer üstü zenginlikleri değil inançları da sömürülmüştür. Misyoner örgütler dünya üzerinde çok yaygın ve geniş bir hizmet yelpazesiylegenellikle insanların fakir ve eğitim anlamında geri bulunduğu memleketlerde çalışmalar yapmaktadır. Yardıma muhtaç insanların çaresizliği ve zaafları üzerinden bulundukları ülkelere nüfuz etme aracı olarak kullanılmaktadır. Batı ülkelerinde insanlar hızla Hristiyanlık inanışından uzaklaşıp kiliseler bir bir kapanırken, hatta bazı ülkelerde ateist nüfus Hristiyan nüfusu geride bırakırken, misyoner örgütlerin başta Afrika ve Asya kıtaları olmak üzere tüm dünyada insanları Hristiyanlığa davet etmeleri, gerçek emellerini açıkça ortaya koymaktadır. Zira iddia ettikleri gibi mesele sadece samimi bir iman hatırlatması ise, neden yanı başlarından başlamak yerine binlerce kilometre uzaktaki halkları tercih etmektedirler? Asıl olan çocukları yetim bırakan savaşlara engel olmak ve sınırsız silah üretimini durdurmak iken, insanları daha da yoksullaştıran bu savaş makinelerinin karşısında yer alan ve yoksulluğun giderilmesi için mücadele eden neredeyse hiçbir misyoner örgüt bulunmamaktadır. Bu örgütler devletlerinin beşinci kol çalışmalarını yürütme adına savaş ve yoksulluk mağduru ülkelerde faaliyetler gerçekleştirmektedir. Misyoner yapılar yetim çocuklara yönelik eğitim merkezleri ve yetimhaneler inşa etmekte; buralarda fiziksel olarak Asyalı veya Afrikalı ama düşünce, hissiyat ve dünyaya bakış olarak Batı düşünce ve inancına hizmet eden nesiller yetiştirmektedirler. Misyonerlerin faaliyette bulundukları ülkelerde en başarılı oldukları alanlar okullar (eğitim) ve yetimhanelerdir. İslam Kalkınma Bankası'nın "Yetim ve Yetimhaneler Özel Fonu" oluşturması ve İslam ülkelerinin bu fona ekonomileri ölçüsünde katkıda bulunmaları gerekmektedir. Yetimhanelerin finansal açıdan zorluk yaşamamaları için sürekli gelir getirme kapasitesine sahip vakfiyeler oluşturulmalıdır. Bu vakfiyeler İslam dünyasının ekonomik durumu iyi olan STK'ları tarafından oluşturulabileceği gibi İslam Kalkınma Bankası tarafından da deruhte edilebilmelidir. Misyoner örgütlerle mücadele anlamında özellikle bu alanda tecrübeli olan kurumların deneyimlerini aktarabilecekleri seminer programları ve çalıştaylar gerçekleştirilmesi önem arz etmektedir. Son dönemde Avrupa'ya geçiş yapan 10.000 çocuğun kayıp olduğu tespit edilmiştir. Bunlara son olarak Almanya'da 18 yaş altı 5.835 çocuğun ortadan kaybolduğu haberleri de eklenmiştir. insan kaçakçıları, misyoner yapılar ve diğer şer odakları faaliyetlerini rahatça sürdürebilmektedir.

Tarihi süreç içinde misyonerlik ve yetimler: İndiriniz , IHH Yetim faaliyet raporu 2022: İndiriniz

İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği

"Kendisine hiçbir şey vahyedilmemişken «Bana da vahyolundu» diyenden daha zalim kim vardır! O zalimler, ölümün (boğucu) dalgaları içinde, melekler de pençelerini uzatmış, onlara: «Haydi canlarınızı kurtarın! Allah'a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ötürü, bugün alçaklık azabı ile cezalandırılacaksınız!» derken onların halini bir görsen!" (Enam, 93); "Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalimi kimdir? Cehennemde kâfirlere yer mi yok!" (Ankebut, 68)

Evrenesoğlu'nun kurduğu, 2000'de kurulup 2010'da kapanan 'universityofallah' adlı sitenin ilk ve son yıllardaki ana sayfaları

"Bu üniversite, dinlerin birleştirilmesi hedefine yönelik olarak Allah'ın emri üzerine kuruldu."
internet üzerinden yayın yapan ve 100 dolarlık bir kayıt ücreti ile, sınavlarda başarılı olunduğu takdirde "Allah üniversitesi'nden mezun olma!" şansı...

wo us
#535484 · 02.11.2005 11:33 · 48

iskender ali mihr efendi hazretlerinin sanal ortamda eğitim, öğretim ve araştırma faaliyetleri yürüten ilim irfan yuvasıydı bir ara. geçen gün girmeye çalıştım sunucu bulunamıyor dedi. allah allah?

Tanrınıza ulaşılamadı, lütfen daha sonra tekrar deneyiniz veya F5 yapınız :)

Allah'ın Üniversitesinin Kuruluş Yıldönümü, 01.04.2008

Bugünkü İslâmî Tatbikat, Allah'ın İlminden Bîhaberdir.

Allah'ın üniversitesi, sadece Allah'ın bize öğrettiklerini öğreten bir üniversite olduğu için dünyadaki en büyük üniversitedir, en önemli üniversitedir.

Biz insanlardan ders almadık. İnsanlar bize Kur'ân'ı öğretmediler. Bize Kur'ân-ı Kerim'i Allah öğretti. Burada 32 yıllık bir tarih var. Allah'ın Üniversitesi'nin başladığı ve halen devam ettiği bir statü bizim tarafımızdan yaşanmıştır, Allah'a sonsuz hamd ve şükrediyoruz.

İmam İskender Ali M İ H R

2008 yılındaki site için açıklaması ve sonuç!

Öncelikle şunu belirtelim, Müseylemetü'l-Kezzap peygamberliğini iddia ettiğinde aynen Evrenesoğlu gibi, 'ben resulüm nebi değil!' demiştir. Tarih tekerrürden ibarettir. Çağımızın Müseylemetü'l-Kezzab'ı, Evrenesoğlu'dur. "Kur'an da 3 bin ayet vardır, Allah ile konuşuyorum, Benimle birlikte Allah ile konuşan 20 arkadaşımız var, Ben Resulüm, 65 milyon insanda, 5 milyonu cennete gidecek." Tüm bu saçmalıkları ve daha fazlasını ardı ardına sıralayan İskender Erol Evrenesoğlu'nu şahsen bu yazıyı yazan ben ilk kez 1994 yılında tanıdım. O yıldan beridir takip ederim. O yıl Ankara'da yaptığı 'Kur'an-ı Kerim ışığında İslam ve Saadet' isimli konferansını dinlemiştim. İkindi namazını da arkasında kıldım - sonra tekrar kıldım :) - Aşağıda o zırvalarken acele yazdığım el yazısı notların ilk sayfasını aşağıda görüyorsunuz-

Kısaca metodu şu Evrenesoğlu'nun: Önce bir ayetin mealini hafiften maksadına göre çarpıtır. Sonra her söylediği ayetin mealini ilk ayete kıyasla yorumlar ve ayetler peş peşe geldikçe Kur'an ve ruhundan gittikçe uzaklaşılır! Mesela, Mülk suresi 8. ayetteki, 'Nezir/Uyarıcı' kelimesini 'Mürşit; şeyh efendi' olarak Türkçe'ye çevirir! Ötesini siz tahmin edin!

Mesela 1994 yılındaki konuşmasında önce İslam'ın teslim olmak anlamına geldiğini söyler, ki doğrudur, sonra 'Allah bizim teslim olmamızı istiyor, tüm peygamberler de teslim olmuştur' dedikten sonra, o zamanki sayıya göre piyasada 23 Kur'an meali olduğunu ama hiç birinin gerçekten ayetleri açıklamadığını ifade eder. Ve sonra kendi kafasına göre, içinde 'Ey âmenû olanlar (Allah'a ulaşmayı dileyenler), Ölmeden önce Allah'a ulaşmak, hidayet, nefsin ilk altı basamağı, nefsin tezkiyesi" gibi kelimelerinin bolca geçtiği birçok ayeti keyfine göre yorumlayıp kendisine itaat edilmesini ister. Buhari, Hanbel, Muzni, Ebu Bekr'il Bezzar, Dârekutnî, İbni Teymiyye, Adiyy, Hibbettulah, İbni Hazm, El-Elbani gibi muhaddislerce uydurma-mevzu kabul edilen bir hadisinden hareketle de ashabın 28. dereceye (masonluk mu bu?!) ulaştığını belirtir. Ve bomba cümlelerinden biri: "Bir mürşide tabi olmadan Allah'ın emirleri uygulanamaz!" Tabii ayrıca 'kazandığınızın yüzde iki buçuğunu Birr'e - iyiliğe – vermeli' demekle neyi kastettiğini de herkes anlayabilmektedir! Tasavvufu, '14 asır önce yaşanan İslam' olarak tarif eden Evrenesoğlu, aslında büyük bir ipucunu da bizlere vermektedir. Tasavvuf demesekte, tarikat üyeleri arasında var olan, şirke kadar ulaşan İslam dışı inanışlar, insanları bu gibi cahil ve dinden çıkan kişilerin peşinden sürüklemekte önemli rol oynamaktadırlar. Kırklar, yediler, gavs, kutup gibi Kur'an ve sahih hiç bir hadiste olmayan kavramların hakim olduğu tarikat -Tasavvuf değil!- alemi, zamanla bu bâtıl inanışlara kapı aralayan bir basamak olmakta, zamanla tarikat ehli insanların da bu kişiye inanmasını kolaylaştırmaktadır. Bildiğim birçok tarikat üyesi daha sonra bu adam inanabilmiştir, ne yazık ki!

Allah'ı gördüm onunla konuştum

İskender Evrenesoğlu'ndan şok sözler: "Allah'ı gördüm, onunla konuştum"...

'Allah görülür mü?' sorusuna Evrenesoğlu'nun cevabı, 'evet!' şeklindedir. En'am 103. ayetteki, 'Gözler Allah'ı göremez' ayetini de, kalp gözü ile görür şeklinde tevil eder! Halbuki O Allah'ı bu dünyada peygamberler dahi görememiştir. Ne Musa (as), ne Efendimiz Muhammed (sav) (A'raf, 143; Hakîm-i Tirmizî, Nevâdiru'l-Usûl, Bab:104,2/45, Ebû Nu'aym, Hılye,10/235, İbn-i Kesir, 2/15; Buharî, K. Tefsir el-Kur'an sure 53, bab:l) Şura, 51. ayette zaten peygamberlerin bile ancak bir perde ile Allah ile konuşabildiğini - vahiy aldığını- bize bildirilir!

Tevbe-i nasuh'un kendi kendine yapılamayacağı söyleyen -ve tabii ki, bir aracı olarak ta kendini ileri süren- Evrenesoğlu, konuşmasını, 'peygamber değil, resul'üm' diyerek devam eder. Gerek Tahrim 8. ayet gerek hadislere zıt yorumlar Evrenesoğlunun klasik yanıltma, saptırmalarına örnektir: "Kulun işlediği günahtan pişmanlık duyması, Allah'a tam rucu' edip, tıpkı sütün memeye dönmediği gibi, kişinin tekrar günaha dönmemesidir." (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1/446); Tahrim, 8: "Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah'a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter."

20.09.2006 tarihinde kurulan MİHR vakfı ile faaliyet gösteren, 1996 yılında çıktığı Ceviz Kabuğu programında muhatabı tarafından rezil edilen ve hatta 'yüzünden fatiha suresini bile okuyamadığı için' stüdyoyu terk etmek zorunda kalan Evrenesoğlu, bir de resul'luk iddiasında bulunabilmektedir! Kur'an ayetlerini cımbızla çekip ön ve arkasındakilerle irtibatını koparıp istediği gibi anlamlar yükleyen Evrenesoğlu, 1400 senedir hiçbir İslam müfessirinin yapmadığı yorumlar yapmakta, konuşmalarında kullandığı ayetleri ve onlara yüklediği anlamları daha sonra evde sakin kafa ile sıra ile açıp inceleyince sadece adama kızmak ile kahkahalarla gülmek arasında bir konumda kalınmaktadır. Hulki Cevizoğlu'nun sunduğu Ceviz Kabuğu isimli televizyon programından seçmeler:

Evrenesoğlu: "Bana gizli bilgiler geliyor, vahyediliyor. Ben Miraç'ta Allah'la konuştum. Daha sonra Muhammet, İsa, Musa ve Davut Peygamberlere Allah'ın huzurunda iki rekat "huzur namazı" kıldırdım. İmamlığı da ben yaptım."

H.Cevizoğlu: Peki, Hz. Muhammet'ten sonra peygamber olmayacağına göre nasıl peygamberim diyorsunuz?

Evrenesoğlu: : Peygamber olduğum için öyle diyorum.

H.Cevizoğlu: Ama bu dediğiniz İslam Dini'ne aykırı.

Evrenesoğlu: : Olabilir!

ABD’de kendisini peygamber ilan eden İskender Evrenesoğlu, Amerika'daki benzin istasyonunda kendisine bağlı bir müridinin 20 yaşındaki lise talebesi olan kızına Elle tacizde bulunmuş ve kızın annesinin şikayeti üzerine Evrenesoğlu gözaltına alınmıştır. (Hürriyet, 2009-04-15) İskender Evrenesoğlu DPT'de çalıştığı dönemde de odasında bulunan 2 tane bayanı da taciz etmiş ve bu taciz davalarıyla ilgili yargılanmıştı. (ABD'de tacizlerine devam eden Evrenesoğlu'nun ses bantları youtube'deki şu adresten ulaşabilirsiniz: https://www.youtube.com/watch?v=XawkrCfDqqo) 21 Temmuz 2007 tarihinde ise İskender Erol Evrenesoğlu kendi sitesi olan mihrcom dan açıklama yapar; "Ben aldığım emir gereği Türkiye'nin aranan 11.cumhurbaşkanı olacağım." 11. Abdullah Gül, 12. R. T. Erdoğan olur ve Erdoğan görevde iken Evrenesoğlu ölür.

Evrenesoğlu'nun cinlendiğinin delillerini kendi dilinden "Allah'ın (hasa) büyüyüp küçülebildiğini, şekilden sekile girebildiğini ve hem her zerrede olabildiğini hem de sonsuz bir 'hızla hareket ettiğini', 'Allah'ın iki boyutlu bir enerji kitlesi olduğu' ama yarattıklarının daima 4 boyutlu olduğunu..." şeklindeki iddialarından anlaşılmaktadır. Evet, sözünü ettiği tüm özellikler cinlere ait özelliklerdir! Bu konuda 'cinlerin varlığı' hakkındaki yazımıza bakılabilir.

Eski MİHR'in tanımı: " Medeniyet - İrfan - Hayır - Ref " demekti -son 15 yıldır böyle anlatılırdı!- Ama ne oldu ise;

Yeni MİHR'in tanımı: " Mehdi - İmam - Halife - Resul " oldu! Acaba sırada ne var? - haşa - tanrıcılık mı...!? -diye sormuştuk ama ömrü vefa etmedi…!-

En son irşatlarından!

BU DEVRIN RESULU BURDA ...DERKEN!

"Sizler burada Allah'ın resulünün yanında olmak bahtiyarlığına kavuşmuş bir avuç insansınız. Burası Allah resulünün evidir. Bu devrin resulü burada."

Sonrada " Niye çalışmıyorsunuz" diye müritlerini azarlarken !

Yazdıran - Haşa - Allah, satan İmam/resul Evrenesoğlu

Mehdi olduğuna dair yemin ettirirken!

And… The End!

Kendisini 'peygamber' ve 'mehdi' ilan eden İskender Evrenesoğlu, uzun süredir yaşadığı ABD'nin Virginia Eyaleti'nin Norflok bölgesinde öldü. (23 Kasım 2019)

ANLATİLMAZ YAŞANİR TARİFİ GAYRİ MÜMKÜN
25 Kasım, 09:55

"Efendimiz! Benim sorum şu: Bazı kişiler sizin Mehdi olduğunuzu duyunca, 'O çok yaşlı. Yakında ölürse ne olacak?' diyorlar."

Kimin ne kadar hayatı olduğunu hiç kimse bilemez. Ama O bilir. Sebepsiz yere bir kişiyi bir vazifeye tayin etmez. Allahû Teâlâ bu vazifeye bizi tâyin ettiyse mutlaka arkasında O'nun hikmeti var! Unutmayın; bizim dedemiz Evrenos Bey 130 yıl yaşamış.

"Biz Mehdi Resûl'ün dünyada uzun süre kalacağını, İsa (A.S)'la buluşacağın biliyoruz.' diyorlar."

Biz de aynı şeyi söylüyoruz. Uzun süre kalacağını ve İsa (A.S)'la buluşacağımızı, Allahû Tealâ söylüyor. Bir gün mutlaka gerçekleşecektir. Bir şey daha: Biz ne söylersek mutlaka Allah'ın söylettikleridir.

"Bu konuda neler söylersiniz?"

Aynen geçerli. İsa (A.S) geldiği zaman tekrar bu konuyu konuşuruz inşaallah.

Sohbetin Tamamı:
https://mihr.com/sohbet/109394?t=5247

İskender Erol Evrenesoğlu, cinlenmiş bir meczup!

Benzerlerine ibret olması için yazıyı yayında tutuyoruz!

Ehl-i Sünnet

Bu konuda, 'Modernistler' adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

Ehl-i Sünnet, peygamber ve sahabesinin yolundan gidenler ve onun sünnetini birebir uygulayanlar demektir. Bu kelime aynı zamanda Sünni mezheplerin tamamını içine alan geniş kapsamlı bir terimdir. Dört büyük Sunni mezhep, sırasıyla Hanefi, Hanbeli, Şafii ve Maliki mezhebidir. Ehl-i Sünnete göre, sahabeden aktarılan hadisler alınırken Şiilikte ise sadece on iki imamdan nakledilen hadisleri sahih kabul eder. Peygamberimizden sonra İslam ümmetinden önce hariciler sonra şiiler kopmuştur. İşte ehl-i sünnet, peygamberimizden itibaren devam eden ana gövdenin adıdır! Zaten, Şii veya Sünni gibi isimler kullanılan metodolojiye göre verilen isimlerdir. Yoksa hazreti peygamberden itibaren ümmetin kopmadan devam eden ana gövdesi ehl-i sünnettir!

Ehl-i sünnete göre hüküm çıkarmada başvurulan esaslar: Kur'an, sünnet, icma ve kıyas'tır. "İslam'ın bilgi ve hüküm kaynağı yalnızca Kur'an değildir; Kur'an, Sünnet, İcma ve Kıyastır (ictihaddır) Biri çıkar da "Kur'an'da yok, şu halde İslam'da da yok" derse bu kişi kesin olarak hatalıdır, İslam bilgisi ve uygulaması sahih İslam'ın dışındadır." (Hayrettin Karaman, Yrni şafak, 11 Ekim 2020)

İslam'ın orta Ümmet çizgisi Ehl-i sünnet: Hristiyanlar, ehl-i sünnetin peygamber kabul ettiği Hz. İsa'yı tanrı katına yükseltmiştir. Şiiler ise, diğer halifelerden üstün olarak Hz Ali'yi kabul ederken aynı zamanda bir kesimi de (Nusayriler) onu, Hristiyanların Hz İsa'ya yaptığıgibi tanrı seviyesini yükseltmiştir! Ehl-i sünnet ise, diğer üç halife gibi Hz Ali'yi de sever, saygı duyar. Hz. İsa diğer peygamberler gibi bizim peygamberimiz, Hz Ali ise, diğer halifeler gibi halifemizdir! Ehl-i sünnet içinde, gulat şiilerin aşırı 3 halife düşmanlığına rağmen, reaksiyon olarak Hz Ali düşmanlığının çıkmaması da orta ümmet olduğunun en büyük delilidir.

Ehl-i Sünnet, aşırı iki uç olan tekfircilik ile gulat şia ve mealcilik ifratı ile tarihselcilik tefriti arasında, 1400 senelik İslam'ın ana çizgisi olmuş, orta yol ümmetinin ortak adıdır ve tekfirci olmayan selefilerden şirkten uzak duran tarikatçılara dek, geniş bir yelpazeden oluşur!

Ehl-i sünnet, bir toprak parçasına sıkışmış basit bir yorum, belli bir zaman için geçerli bir uygulama veya klikleşmiş basit ve küçük bir cemaat değil; İslam'ın 1400 senelik tarihi boyunca binlerce alimin, tefekkür, münazara, mücadelesi ile oluşmuş fikir ve eserlerin, farklı iklim ve kıtalardaki Müslümanlarca benimsenip etrafında kenetlenmesi ile İslam'ın ana yorumu ve damarını oluşturmuştur!

Günümüzde ehl-i sünneti birçok kesim suçlamaktadır. Ehl-i sünnet'e karşı olmak ne kadar huzur verici ve rahatlatıcıdır halbuki! Hem 1400 senedir, insan yapısından kaynaklanan ve doğal olarak ortaya çıkan eksik, yanlış, hataların sorumluluğunu yüklenilmemiş olunmakta hem de yeni (!) bir iddiada bulunulduğu için daha hata yapılmamış, tertemiz ve bembeyaz bir sayfa ile ortaya çıkılmaktadır! Oysa tarihte söylememiş söz, fikir kalmamıştır! 100 sene sonra bu kimse fikirleri hatırlamayacaktır da! Kurtuluş, hurafe ve şirkten temizlenerek rotadan; Ehl-i sünnet çizgisinden sapmamaktadır.

Ehl-i sünnet, 1400 senelik İslam tarihinin ana omurgası olduğu için; Ne şirke ulaşmış tarikatlar, ne tekfirci Selefilik, ne sahabeye hakaret eden şiiler ve ne de İslam'a ekleme veya çıkarma yapan ideolojiler İslam'ın özüne/bünyesine virüs gibi girip sızlamıyor... Kurtuluş; 'Şirk ve tekfir'siz ehli sünnet çizgisinde!

Bir ucu tarikatlar, diğer ucu selefiliğe kadar uzanan geniş bir yelpazeye sahip olan Ehl-i sünnet, selefilerin tekfirciliğini; tarikat ruhu ile aşarken, tarikatlardaki şirke bulaşan fikirleri de selefiliğin tevhid akidesi ile düzeltecek, İslam'ın orta yolu; ümmetin kurtuluşu bundan sonra da olacaktır, bi-iznillah!

"İslam'ın ilk dönemlerinde ortaya çıkan "fırkalaşma" olgusu, beraberinde son derece yoğun bir ilmî hareketlilik de getirmişti. O kaygan ve heterojen zeminde Ehl-i Sünnet ulemanın, Sahabe'den devralınan sahih İslami çizginin bir yandan gayrimüslimlere, bir yandan da içteki bid'atçi fırkalara karşı müdafaası için gösterdiği gayret, sadece samimi bir bağlanışla değil, aynı zamanda yüksek bir ilmî performansla hedefe ulaşmıştı." (ebubekirsifil.com/gazete-yazilari/islam-dunyasi-ve-tercume-faaliyetleri)

Ehl-i sünnet, İslam düşünce tarihinde, İslam mesajının anlaşılması ve yaşanması konusunda Müslümanların ihtiyaçlarını karşılayacak çözümler üreten, siyasi-itikadı ve aynı zamanda fıkhî bir düşünce ekolüdür. Ehl-i sünnet, Hz. Peygamber ve ondan sonraki ilk nesillerin din anlayışına bağlı kalan ve genel dini akımdan ayrılmayan kimselerin adıdır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat, tek bir eğilimi temsil eden bir akım olmayıp, farklı eğilimleri içinde barındıran dini-toplumsal yapıdır. Bu yapıyı temsil eden Sünniler, Hadis taraftarları, Eşarilik ve Maturudilik adı altında güçlenmiş ve günümüze kadar varlığını sürdürmüştür.

Eş'arîler'den Abdülkahir el-Bağdâdî ehl-i sünneti: "Ehl-i bid'atın görüşlerini reddeden kelâm, fıkıh, tefsir, kıraat ve Arap dili âlimleri, şeriata bağlı sûfîler, Müslüman mücahidler ve Sünnî akaidin hâkim olduğu coğrafyada yaşayan Müslüman halk kitlesinden oluşur." (el-Fark beynel fırak, s. 12, 189-191) şeklinde tarif etmektedir.

İbn Hazm İslâmi mezhepleri, 'Ehl-i sünnet ve cemaat, Mu'tezile, Mürcie, Şîâ ve Hariciler olarak beş grupta toplamış, bunlardan ehl-i sünnet'i hak ehli", onun dışındakileri ise, bâtıl ehli" olarak belirttikten sonra, 'ehl-i sünnet'i, sahabe ve tabiînin seçkinleri, ehl-i hadis ile onlara uyanlar' (İbn Hazm, el-Fısal, II/113) şeklinde tarif etmiştir. 2224

İmam Tahâvî ise bu konuda şunları söylemektedir: "Bu din, ifratla tefritin ortası, teşbihle ta'tilin (Allah'ın sıfatlarını tümden reddetmek) ortası, cebr ile kaderciliğin ortası, ümitsizlikle aşırı güvenin ortası, korku ile ümidin ortası bir yoldur. İşte dinimiz, zâhiren ve bâtınen budur. Tefrika görüşlerden, merdûd mezheplerden, müşebbihe, mûtezile, cehmiyye, cebriyye, kaderiyye v.s. gibi ehl-i sünnet ve'l cemaat'e muhalefet eden, dalâlete sapan mezheplerin görüşleri ehl-i sünnet âlimlerince incelenmiş ve delillere dayanan ikna edici cevaplar verilmiştir." (Tahâvi, Şerhû akiteti't-Tahaviyye, 586-588)

Günümüzde ne yazık ki Ehl-i sünnet olduğunu söyleyenler de karşı olanlar da Ehl-i sünnetin tanımını ve sınırlarını, ne yazık ki bilememektedir. Birbirlerini tekfir etme noktasına gelen selefilikte sufilikte, Ebu Hanife'de Buhari'de Ehl-i sünnetin içindedir. Zaman, onların bir arada yaşanıp içselleştirilebileceğini, kabul edilip pratiğe yansıtılabileceğini bizlere göstermiştir.

Ehl-i sünnetin genel özellikleri:

Tekfirci değildir; "ehli kıble tekfir edilemez!" görüşünü kabul eder. Ehl-i sünnet tekfirden sakınılması konusunda büyük hassasiyet göstermiştir. Hanefi alimi imam et-Tahavî, 'Ehli kıbleden hiç kimseyi cennete veya cehenneme indirmeyiz, onların gizli hallerini Allah'a havale ederiz.' (İmam Ebu Cafer et-Tahavi, el Akidetü't-Tahâviyye, s. 21) demektedir. Müctehid imamlar, "Kıble ehlinin tekfiri caiz değildir." hükmünde ittifak etmiştir. (İmam-ı Azam-ı Fıkh-ı Ekber (Aliyyû'l Kari Şerhi), s. 424, Molla Hüsrev- Düreri'l Hükkam, II/376) "Ehl-i bid'at mezheplerinden bazısının diğer Müslümanları tekfir

etmesine rağmen, ehl-i sünnet'e, göre kim olursa olsun ehl-i kıbleden hiç kimse tekfir edilmez; onların arkasında namaz kılmamazlık edilmez; büyük günah da işleseler onların cenaze namazı kılınır ve hayır dua edilir.” (İbn Mâce, Cenâiz, 31; Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, II/32) "Ehl-i kıble zarûrât-ı diniye üzerinde ittifak eden kimselerdir." (Ali el-Kâri, Şerhu'l-Fıkhı'l Ekber, 139) Ehl-i kıbleyi, ehl-i sünnet ve ehl-i bid'at şeklinde ikiye ayıran âlimler Mutezile, Şia, Kerrâmiye, Mücessime, Müşebbihe, Mürcie gibi bid'at mezheplerini de ehli kıbleden saymışlar; fakat açıkça İslâm'ın temel nasslarını değiştiren, bozan, reddeden Batınîlik, Gulât-ı Şia, Hâriciye (Müslüman kanını helal saymışlardır), Cehmiye, Bahâiye, Kadıyânilik, Ahmedîlik, Nusayrilik, Dürzilik gibi fırka ve mezhepleri ehl-i dalâletten saymışlardır. Açıkça kelime-i şehâdet getiren ve kıbleye dönüp namaz kılan her Müslüman, cemâattendir; bir insanın diliyle söylediğinin aksini yapana kadar ona inanılır; Hz. Peygamber'in bu konuda "Kalbini yarıp da baktın mı?" (Buhâri, Zekât, 1, Müslim, İman, 8) uyruğu esas alınır. Nitekim Resulullah Efendimiz, Ebu Zerr’in rivâyet ettiği bir hadis-i şerifte, “Kimse kimseyi fasıklıkla itham etmesin. Buna hakkı yoktur. Aynı şekilde küfürle de itham etmesin. Şayet küfür ithamında bulunur da, itham edilen böyle bir sıfatın sahibi değilse, bu sıfat muhakkak itham eden kimseye döner” buyurmuştur. (Buhari Edep, 44) “Halîfe Hz. Ali'ye karşı olan Hâricîler, “Hüküm vermek yalnızca Allah'a aittir” (En'am, 57) mealindeki âyeti kendilerine göre yorumlayıp Hz. Ali'nin, Muâviye ile ihtilafında çözümü hakeme bırakmasını tekfir sebebi saymış ve ona “kâfir oldun” demişlerdi. Büyük fıkıh (İslam ibadet ve hukuk) alimi Serahsî bu konuyu değerlendirirken iki önemli kuralın altını çiziyor: Hz. Ali, onların doğru olmayan tevillerine dayanarak yaptıkları bu ağır ithama karşı misliyle mukabele etmedi, onları, yanlış da olsa bir âyetin teviline (yorumuna) dayanmaları sebebiyle “din kardeşleri” olarak kabul etti, hayat ve söz hakkı tanıdı. Şu halde Ehl-i Sünnete göre, tevîl varsa tekfir yoktur.” (Hayrettin Karaman, Ehl-i Sünnet tekfirden kaçınır, Yeni Şafak, 8/01/2016) Elbette tarihi süreç içinde Ehl-i sünnet içinde de birbirini tekfir edenler de çıkmıştır ama bu bir kural olarak yerleşmemiş, ümmetçe benimsenmemiş ve şırı ve istisna olarak kabul edilmişler ve ehl-i sünnet bünyesine yabancı olduğu için zamanla bu aşırı tepkiler devamlılık kazanmadan ortadan kalkmıştır! Tarihi süreç içinde Buhari ve Ebu Hanife birbirileri ile zıtlaşma içinde olmuştur ve bu gizli saklı bir şey değildir. Ama zamanla bu ayrılık ortadan kalkmış ve her ikisi de ehl-i sünnet içinde özümsenmiş, benimsenmiştir. Olayların içinde iken gösterilen tepki, olaydan uzaklaştıkça azalmış ve herkes hak ettiği makama, mertebeye sahip kılınmıştır! Bu ve benzeri örnekleri gösterip ehl-i sünneti eleştiren kardeşlerimize bir kaç hatırlatma yapalım. ‘Modernist/mealci/muzezili’ istediğimiz ismi verelim, günümüzde Ehl-i sünneti eleştirenlerle bakalım: Prof. A.B., Prof. MÖ'ü eleştirirken; M.Ö., M.İ'nu Kur’an usulü konusunda eleştirmekte, A.B. ayrıca M.İ.'nun evrim konusundaki görüşlerini de kabul etmemekte, Prof İ.G. ise, Kur’an usulü konusunda M.İ.'nun yaklaşımını yermekte, M.Ö., Prof C.T. ve A.B'a eleştiri getirmekte ve tüm bu eleştirilerde bazen ağır ithamlarda da bulunabilmektedirler! Daha bu kişiler ortaya çıkalı, meşhur olalı 15-20 sene olmadı, şimdiden bu hale geldiler! Benzerinin yaşandığı ve zamanla suların durulduğu, ana damar olan ehl-i sünnete eleştiri yaparken biraz da kendilerine bakmalarını rica ediyoruz!

İslam dünyasının, ortalama, % 85-90 arasındaki oranı Ehl-i sünnetten oluşmaktadır. Sünnîlerin önemli bir kısmı, Hanefi'dir. Hanefilerin büyük çoğunluğu itikâdı konularda Mâtûridî'dirler. Ehl-i Sünnetten Şafîi ve Maliki olanların çoğu itikatta Eş'âri, Hanbeliler ise genelde Selefîdirler. “Ehl-i sünnet, Kur’an -ı Kerim'de ya da sünnette geçen bir kavram değildir. Resulüllah'ın ashabına öğretip yaşadığı İslam'a uymayan inanç ve davranış gösterenlere karşı olan Müslümanların bir konum belirlemesidir. Yani bu kavramı bize Resulüllah öğretmedi, 'biz Ali'nin şiasıyız/taraftarıyız' diyenlere karşı tepki gösteren Müslümanlar kendi konumlarını belirleme ifadesi olarak 'siz öyleyseniz biz de Ehlisünnet ve'l-cemaatiz' dediler. Bu anlamda bunda bir sakınca yok ve farklı anlamalar içerisindeki konumunuzu kast ediyorsanız ben Ehl-i sünnetim demenizde de bir sakınca yok. Ama asıl kimliğinizi belirlerken doğru olan, ben ‘Ehl-

i sünnetim’ demek değil, ‘ben Müslümanım’ demek olmalıdır. Pek çok İslam anlayışı var, sen nasıl bir Müslümansın diye sorulduğunda o zaman! Ben Ehl-i sünnet bir Müslüman'ım! deriz ve Ehl-i sünnet'le Resulüllah'ın öğretip yaşadığı İslam'ı kast ederiz. İslam küfrün ve inkârın alternatifidir, Ehl-i sünnet ise diğer mezheplerin. Ehl-i sünnet yerinde kullanılırsa doğru bir kavramdır ve biz Ehl-i sünnetiz demekten gocunmayız ama o İslam'ın bir vasfıdır, kendisi değildir. Çünkü biz bugün Müslümanların onda birini oluşturan Şia'yı ve Ibadiyye'yi de, yanlış görmekle beraber, Müslüman sayarız. Müslüman ve İslam ümmeti dediğimizde hepsini kuşatırız. ‘Şia bizi öyle görmese bile.’ Zaten yanlış olmalarının bir sebebi de bu değil midir? Kaldı ki, özellikle günümüzde 'Ehlisünnet' ismine sürekli vurgu yapıp, kendi düşüncelerine bununla meşruiyet arayan pek çok kişi ya da grup, Ehl-i sünnetten, yani İslam'ı Resulüllah'ın ve onun ashabının yaşama biçiminden, en az Şia kadar uzaktırlar. Hatta günümüzdeki tarikatların çoğu Ehl-i sünnet değildir, batınî tarikatlardır.” (Faruk Beşer, Müslüman mıyız Ehlisünnet mi? Yeni Şafak, 1/05/2016) "Tarih boyunca İslâm atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (Küçük parçaları) sayılan şaz fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiş, ama sevad-ı azam, ana damar, ana atölye orta çizgiyi hep muhafaza ede gelmiş, İslâm’ın bütünlüğünü korumuş. İcmaın bir anlamı da budur. İslâm’ın bozulmadan sürmesinin garantisi de bu ittifaktır. Resulüllah (sa), ümmetin ihtilafı halinde bu ana damara, sevad-ı azama tutunmasını emreder." (Faruk Beşer, Bana bir İslâm ısmarlayın ki, Yeni Şafak, 23.12.2018)

Daima (ictihat müessesesi ile) dinamiktir. Bu konu, İslam fıkhı adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Dört mezhebi anayol kabul edip, yola devam eden akımdır ehl-i sünnet. İmam Şâfiî, Medine'de İmam Mâlik'ten fıkıh ve hadis ilmi almış, Süfyan b. Uyeyne'den, Fudayl b. İyâz ve amcası Muhammed b. Şâfi ve diğerlerinden hadis rivayet etmiştir. İmam Şâfiî, H. 187'de Mekke'de ve 195'te Bağdat'ta İmam Ahmed b. Hanbel (Ö. 241/855) ile buluşmuş ve ondan Hanbelî fıkhını ve usulünü, Kur’an 'ın nâsih ve mensuhunu öğrenmiştir. Bağdad'ta onun eski mezhebinin esaslarını ihtiva eden "el-Hucce" adlı eserini yazmış sonra H. 200'de görüşlerinin en çok yaygınlaşacağı Mısır'a gitmiştir. 204/819'da Receb'in son cuma günü Mısır'da vefat etmiştir. (el-Hudarî, Tarihu't-Teşrîi'l-İslâmî, s. 254; Muhammed Ebû Zehra, Usulü'l-Fıkh, s.12.; ez-Zühaylî, el-Fıkhu'l İslâmî ve Edilletüh, I/35, 36; Hamdi Döndüren, Delilleriyle İslâm Hukuku, 9, 78) İmam Malik, Ebu Hanife ile görüşüp, onunla münazaralarda bulunurdu. Onların bu görüşmeleri gayet nezih bir şekilde cereyan eder ve her biri diğerinin fıkıhtaki üstünlüğünü överdi. Bunun gibi o, Keys, Evza'î, Ebu Yusuf, Muhammed b. Hasan, Hammad vb. çağın seçkin âlimleri ile ilmî sohbetlerde birlikte olur, onlarla bir araya gelme fırsatı bulduğunda bunu hiç bir zaman kaçırmazdı. İmam Malik'in ilimdeki büyüklüğü hakkında, onun önünde diz çökmüş ve ilminden feyz almış büyük fakîh İmam Şafiî şöyle demektedir: "Malik, Allah Teâlâ'nın, Tabiinden sonra kullarına karşı hüccet olarak gönderdiği bir insandır." (Suphi es-Salih, Hadis İlimleri ve Hadis İstilahları, s. 330)

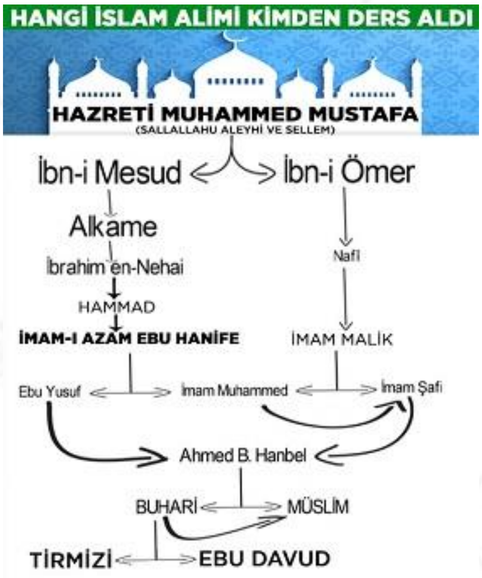

Ehl-i sünnet, hadisi red etmeyen ama israiliyat ve mevzu hadise de karşı olan, şirke bulaşmayan tasavvufu savunan, farklı- yeni fikirlere hoşgörü ile bakan, belki ilk başlarda bu yeni fikirlere tepki verse bile zamanla bu tepkiyi azaltıp, 1400 senelik çizgiyle uyum içinde olacak şekilde bu fikirleri özümsen bir fikir akımıdır. Tevhid fikrine zerre toz kondurmayan, tevil yolu ile de olsa bu ana fikre karşı ortaya atılan fikirleri eleştirip, 'kişileri değil, fiilleri' reddeden, aklı reddetmeyip, aklın konumunu da ilahi vahyin sınırları içinde tutan yolun adıdır.

Kısaca ehl-i sünnet ana damardır! Güncellnemesi gereken yerler olabilir, yeni sorunlara cevaplar gerekebilir hatta zamanla yanlışı da çıkabilir ama tamamen red sadece zaman kaybıdır!

İslam tarihinde Ehl-i sünnet ana damar olarak; akılcı, batini tüm yorumları geride bırakarak, tarih sahnesi içinde ortaya çıkan aşırı görüşleri törpüleyip, eksik kalan fikirlerin içini doldurup bünyesine alan ve böylece yoluna devam eden İslam'ın ana yorum çizgisidir! Ehl-i sünnet bu yeni görüşlerle ufkunu açar, içine aldıkları ile de gelişerek yoluna devam eder. O, fikirleri bir süzgeçten geçirerek büyür ve ilerler. Bunun için ise yeni fikir, içtihatlara gerek vardır; 'Müctehit hata yaparsa bir sevap alır, doğru yaparsa iki sevap' (Buhari, İ'tisam, 21; Müslim, Akdıye, 15) hadisini de kendine klavuz edinir. Müctehidin hataları, niyeti, sevabı onunla Allah arasındadır! İsmet sıfatlı hiç bir insan ve hatasız tek bir kul ve eser yoktur! Dolayısı ile mezhepler asla din değil, sadece ilim ve ihlasına güvendiğimiz âlimlerin Kur'an ve sahih sünnetten anladıklarıdır; yorumlarıdır! Tarih içinde ümmetin sınırları genişledikçe ve ictihat kapısı kapandıkça nasıl hurafe, bidat ve şirk ümmetin içine İslami görüntü şeklinde girmişse, aynı etki fikirsel bazda Ehl-i sünnet ana damarını da etkilemiş ve zamanla bozulmalar ortaya çıkmıştır. Fakat bu damarın tecrübesinden faydalanmamak ve üzerine önce Kur'an sonra sahih sünnet eksenli ve geçmiş ulemanın yorum ve metotlarından istifade ederek yeniden ekleme yapmak yerine, sıfırdan yeni bir akım ortaya çıkarmaya çalışmak, ehl-i sünneti 1400 sene geriden takip etmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır! Tarih; akıl, vahiy, sahih sünnet ve insan faktörü ile ehl-i sünnet çizgisini oluşturmuştur. İnsanlar "yeniden" aynı tecrübeleri yaşayarak gelecekleri nokta, ehl-i sünnet çizgisi dışında başka bir şey olmayacaktır! Eleştiriye, vahiy eksenli bir arınmaya; temizliğe evet, amerikayı yeniden keşfettirecek zaman kaybına ise hayır!

Ehl-i Sünnet'e mensup olanlara Sünnî denilir. Ehl-i Sünnet'in karşıtı Ehl-i Bid'at'tır ve bu gelenekten ayrılanları ifade etmek için kullanılır. Mehmet Evkuran'ın ifadesi ile "Sünnilik, ortaya çıkış sürecindeki gelişmelere bağlı olarak savrulmaları engelleyen ve aşırı uçlar arasında bir dengeyi merkeze alan ve orta yolcu bir yaklaşımdır. İslam dünyasındaki kuşatıcı ve

kucaklayıcı ana dini akımdır. Dinin kendisi değildir. Dini anlama ve yorumlama biçimlerinden biridir. Bunların en doğrusu denilebilir."

Oryantalizmden etkilenen tarihselcilik veya mutezili /aklı önceleyen akım olan mealcilik! İkisi de iki aşırı uçtur. Gulat ve tekfir gibi bunları da ehl-i sünnet aşmalıdır! Eğer iddia edildiği gibi Sünnetin devre dışı bırakılması Müslümanların saflarını birleştirecek olsaydı, Mealciler tek vücut olur, kısa zamanda pek çok fırkaya ayrılmaz, liderlerinden birbirine aykırı görüşler sadır olmazdı. 'Sünnet'in ümmeti parçaladığını söyleyenler bugün bir ilmihal kitabı yazmaktan aciz oldukları gibi, namazın ne ve kaç vakit olduğu noktasında dahi ittifak edememektedirler. Bir kısmı namazın beş, diğeri dört, üç, başka bir grup da iki vakit olduğunu savunmaktadır. Hatta namaz yerine dua kavramını koyanlar bile mevcuttur!

ABD; milliyetçilik ve wehhabilikle, Rusya; şiilik ve sufizm ile sömürüden pay almak istemektedir. Önlerindeki tek engel, tekfirden uzak ehl-i sünnet!

"İsrailiyyat, Mevzuat, Rical İlmi" ve "Kıyas, Tevil" gibi metotlardan habersiz olanlar, Ehli sünneti;taklitçi ve sorgulamayan ilan edebilmektedirler.

Türkiye

YAZARLAR | SON DAKİKA | GÜNDEM | POLİTİKA | EKONOMİ | DÜNYA | SPOR | OTOM

BÜYÜK OKU

Mescid-i Aksa'da İsrail terörü

25.07.2017

M. Necati Özfatura

Mescid-i Aksa İslamiyet'in kutsal makamıdır. Kudüs'ün ve bu mübarek beldenin kutsal emanetleri Siyonist İsrail'in işgali altında olmasının İslam dünyasının son derece ağır kusuru, (istisnalar hariç) Müslümanların yüz karasıdır. Müslümanlar için zillettir. Korsan ve haydut devlet olan Siyonist İsrail devlet terörüyle Filistinlilere soykırım uyguluyor. Türkiye ve birkaç ülke hariç İsrail'in zulmü karşısında sessiz kalıyor. Susmak zımnen soykırımı ve mukaddes Mescid-i Aksa'ya yapılan hakarete razı olmak demektir.

Geçmişte savaş ve darbeler gizli olurdu. Şimdi açıkça oyunlar oynanıyor. CIA'nın eski başkanı Graham Fuller "İslamsız Dünya" adlı eserinde "ABD'nin dünya hâkimiyeti önünde tek engel Sünni Müslümanlardır. Vehhabilerle ortak çalışıyoruz. Şiileri kullanıyoruz. Sünni iktidarların yıkılması Sünniliğin kalesi olan Türkiye'nin yıkılması ile mümkündür. Önümüzdeki engel kalkacak Nil'den-Fırat'a Büyük İsrail ile Orta Doğu'ya yerleşerek enerji kaynakları ve enerji güzergâhları elimizde olacaktır. Ve bu hedefe ulaşmak için ABD ve İsrail'in vesayet altında ara bir hedef olarak Kuzey Suriye'de Kürt devleti kurulması gerekir." demiştir.

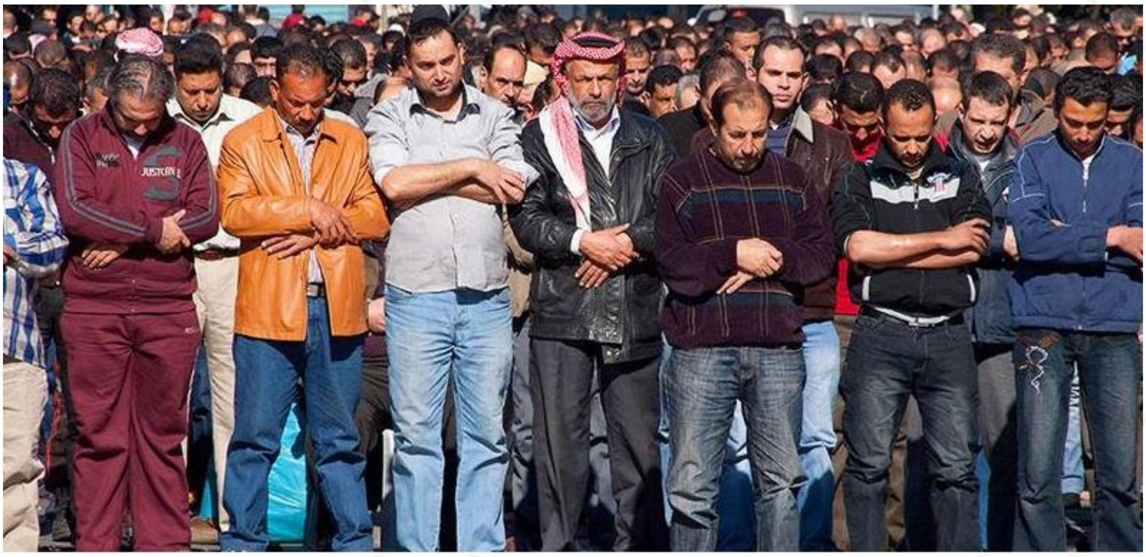

Nurettin Yıldız, Ebu Bekir Sıfil, Faruk Beşer, Yusuf el-Kardavi, Hayrettin Karaman gibi alimler günümüzde ehli sünnet geleneği içinde olup, kendilerinden istifade edilecek alimlerden bazılarıdır.

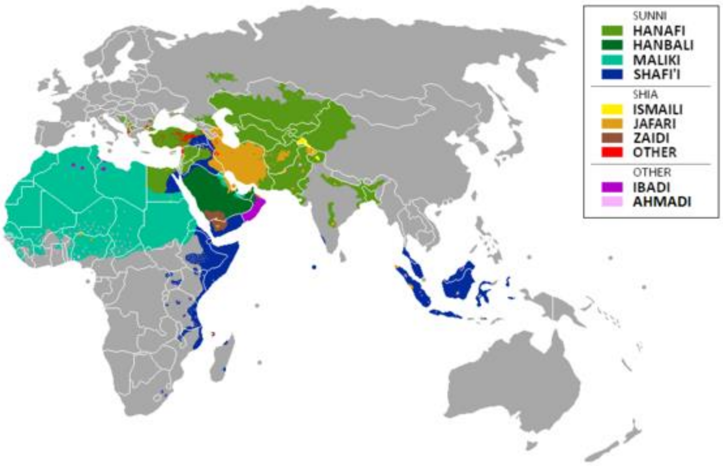

Ehli Sünnet Bilinci

"Ümmetin toplumsal bütünlüğü açısından avantaj sağlayan bu ana damar çok farklı görüşleri bünyesinde barındırdığından yekpare, statik ve tekdüze bir yapı değil, İslam tarihi boyunca çok farklı görüşleri ve tarihsel figürleri içinde barındıran dinamik ve çok renkli bir oluşumlar manzumesi veya yelpazesi olarak görülmelidir. Çünkü Ehl-i Sünnet kavramı farklı tarihsel dönemlerde farklı fikrî ekollere isim olarak verilmiş, farklı tarihsel süreçlerde farklı oluşumlar tarafından temsil edilmiştir. Ehl-i Sünneti hakkında "havz-ı kebîr-büyük havuz" veya bir "koalisyon" nitelendirmeleri yapılmıştır. Sünnî gelenek içindeki âlimler arasında da önemli görüş ayrılıkları mevcut olagelmiştir. Örneğin; İslam tarihinin erken dönemlerinde nasların zahir anlamlarını esas alan ve te'viline karşı çıkan, aklî argümanlarla inanç esaslarını temellendirmeye dayanan kelam metoduna cevaz vermeyen Selefî anlayış Ehl-i sünnet'i temsil ederken, ileriki yüzyıllarda kelam metodunu kullanan Eş'arî ve Mâtürîdî gibi imamlar Ehl-i Sünnet'in en önemli temsilcileri olmuşlardır. Öte yandan Ehlu'r-re'y ve Ehlu'l-eser hadis ayrışmasının her iki tarafı da Ehl-i Sünnet'in en önde gelen temsilcileri olarak Ehl-i Bid'at'a karşı müşterek mücadele vermişlerdir. Hasan el-Basrî, Ebû Hanîfe, Ahmed b. Hanbel,

İbn Küllâb, Kalanisî, Hâris el-Muhasibî, İmam Eş'arî ve İmam Mâtürîdî gibi farklı özellikleri öne çıkan şahsiyetler, Ehl-i Sünnet'in en meşhur prensiplerinin savunuculuğunu yapan ve Ehl-i Bid'at'la mücadele eden âlimlerdir. Sünniliğin öğretilerinin teşekkülünde en etkin olmuş mezheplerden biri olan Mu'tezile başta olmak üzere, mezhepler tarihinden bildiğimiz mezheplerin büyük çoğunluğu yok olmuştur. İslam dünyası günümüzde alt gruplarıyla birlikte iki büyük ana fırkaya ayrılmış vaziyettedir: Ehl-i Sünnet ve Şia. Şia'nın üç büyük alt grubu ise İmamiyye, İsmâiliyye ve Zeydiyye'dir. Günümüzde Sünnî nüfus, Dünya Müslüman nüfusunun %85-90 civarında çoğunluğunu oluşturmaktadır.

Allah'ın sıfatları: Allah'ın zâtî sıfatları konusunda İslam mezhepleri arasında ihtilaf yoktur. İhtilaf, Allah'a görme, işitme, konuşma gibi bazı özellikler yükleyen sübûtî sıfatlar ve haberi sıfatlar denilen insan biçimci benzetmeler türünden olan sıfatlar konusundadır. Bir uçta bu sıfatları, ifade ettikleri şekilde anlayan Müşebbihe ve Mücessime kategorisi altında mütalaa edilen fırkalar vardır. Bunlar Allah'ın bu tür sıfatlarını yaratıkların sıfatlarına benzetme hatasına düşmektedirler. Karşı uçta ise Allah'a herhangi bir sıfat yüklenemeyeceğini savunan, dolayısıyla ta'tîl'e yani sıfatsız bir uluhiyet anlayışına düşen Mu'tezile vardır. Onlara göre ise Allah, zatından ayrı sıfatlarla değil zatıyla bilir, görür, işitir, konuşur ve yaratır. Bu konuda Ehl-i Sünnet teşbihe de, ta'tîl'e de düşmeksizin itidal çizgisini korur. Onlar Kur'an 'da Allah'ın bu sıfatları kendisine yüklediğini, dolayısıyla bunları tasdik etmek gerektiğini, inkârın küfür olduğunu savunurlar. Allah'ın sıfatları ne Mu'tezile'nin savunduğu gibi zâtının aynı, ne de Mücessime ve Müşebbihe'nin savunduğu gibi zatının gayrıdır. Sıfatlar Allah değildir, fakat Allah'tan başka da değildir, Allah ile kâimdirler.

İnsan İradesi ve Hürriyeti: Bu konuda Cebriye mezhebi, Allah'ın mutlak iradesi karşısında kula hiçbir inisiyatif vermeyerek bir uca sürüklenirken, Mu'tezile mezhebi ise Allah'ın, kullarına dileme gücü verdiği ve kulların fiillerine hiçbir müdahalesi olmadığını savunarak karşı uca sürüklenmektedir. Ehl-i Sünnet bu konuda da itidal ve denge çizgisini hassasiyetle korumaktadır. Kullar ne Mu'tezilenin dediği gibi fiillerinin yaratıcısıdırlar, ne de Cebriyenin dediği gibi rüzgâr önündeki yaprak misali ilahî iradenin figüranlarıdırlar. Fiillerinin kesbedicisidirler ama yaratıcısı değillerdir. Yaratma sadece Allah'a mahsustur. Kul diler; kesbeder, Allah da dilerse yaratır.

İman Amel İlişkisi: Hâricîler büyük günah işleyenlerin dinden çıkıp kâfir olduğu görüşündedir. Mu'tezile ise imandan çıktığını fakat hemen küfre düşmediğini, imanla küfür arasında bir yerde (el-menzile beyne'l-menzileteyn) durduğunu, tevbe ettiği ve o günahı terk ettiği takdirde İslâm'a döneceğini, tevbe etmeden ölürse kâfir olarak öleceğini savunmaktadırlar. Mürcie ise iman ile amel arasında ilişki olmadığı kanaatindedirler. Ehl-i Sünnet ise imanla amel arasındaki irtibatı koparmaksızın arada ayniyet olmadığını savunur. Onlara göre büyük günah işleyen tevbe etmese bile mü'mindir ama fâsık yani günahkâr mü'mindir. Tevbe etmeden ölürse Allah dilerse affeder, dilerse günahı oranında azap eder. Ne kadar günahkâr olursa olsun kıble ehlinden ölenlerin cenaze namazı kılınır ve onlar için mağfiret dilenir. İnsanlar hiçbir kişi hakkında cennetlik veya cehennemlik hükmü veremez, bunu ancak Allah bilir. Ehl-i Sünnet bu konularda da yine itidalini ve kucaklayıcılığını sergilemektedir: Mümkün olduğunca 'Ben Müslüman'ım' diyenleri İslam dairesinden dışlamayarak kucaklayıcılığını ve kuşatıcılığını ortaya koyarken diğer yandan Allah'ın mutlak iradesine de sınır koymama hassasiyetlerini sürdürmektedirler." (Prof. Dr.Selahattin Polat, Stratejik Olarak Ehli Sünnet Bilinci, Takdim Dergisi, sayı: 1)

Ehl-i sünnet: Selefiyye ve Mâtûridîyye ve Eş'âriyye olarak, metod bakımından üçe ayrılmaktadır. Selefiyye, yorum ve teşbihe kaçmadan nasları olduğu gibi kabul edenlerin mezhebidir. Meselâ İmam Malik: "Şüphesiz ki Rabbiniz Allah, gökleri ve yeri altı günde

yarattı, sonra da Arş üzerinde istivâ etti" (A'râf, 154) âyetinin tefsirinde: "İstivâ malumdur, keyfiyyeti ise meçhuldür. Bu konuda soru sormak bid'attır" demiş, teşbih ve te'vile gitmemiştir (Kurtubî, Tefsir, VII/217-218) İmam Mâturîdî ve Eş'arî'nin temsil ettiği ehl-i sünnet-i âmme ise, Cenab-ı Hakkı mahlukata benzetmekten tenzih gayesiyle müteşâbih nassları te'vil etmişlerdir. (İzmirli İsmail Hakkı, Yeni İlmî Kelam, s. 97) Arş üzerinde istiva etti sözünü "Arşda hükümran oldu" Allah'ın eli sözünü Allah'ın kudreti ve rahmeti olarak te'vil etmeleri veya Kevser suresindeki 'Venhar' kelimesinin hem kurban kesmek hem elleri kaldırmak anlamına geldiği için, kurban anlamını Hanefi, elleri kaldırmak anlamını ise Şafii hazretlerinin kaldırması gibi. Günümüzdeki Selefîler, sünneti devreden çıkaranlardan ve 'Kur'an İslam'ı' dedikleri şeyin de vahiy İslam'ı değil, kendi küçük akıllarının İslam'ı olduğu anlaşılanlardan (Faruk Beşer, Sünnetin vahiy ile ne alakası var? Yeni Şafak, 30/08/2015) daha tutarlı olarak, 'Kitap ve sünnet önümüzde, onlara bakar hüküm veririz, mezhepler sonradan ortaya çıkmış bidatlerdir' demektedirler. Ama onlar da sıkıştıklarında işin içine kendi yorumlarını katıyorlar, ya da 'bu konuda Bin Bâz şöyle diyor, İbn Teymiye böyle demiş' demek zorunda kalıyorlar. İşte bu da görüş bildirme adına bir mezhep edinme değil midir? Bunun diğerinden farkı nedir? Yeter ki, mezhep içtihatlarını sabit din olarak görmeyelim." (Faruk Beşer, Sünnet, mezhep ve Selefîlik, Yeni Şafak, 21/08/2015)

Ehli Hadis (Hanbeli ekolü), kelama karşıdır. Tevile karşıdır. Metin üzerinde yorum yapmazlar. Nasları zahirine göre aldıklarından mücessimeliğe düşme tehlikesi söz konusu olabilmektedir. Bu nedenle ehl-i sünnette en güzel tasnif; ehli hadis ve ehli rey ya da selef ve halef veya kelam ve nakil şeklinde bir tasnif olur. Peki, ehli hadis ile ehli rey ilişkisi nasıl olmalıdır? Muhaddis el-A'meş Ebu Hanife'ye: "Sizler doktorsunuz, bizler ise eczacıyız" (İbn Abdilberr, Câmiu beyâni'l-ilm, II, 131) diyerek olayı formüle etmiştir! Ehli rey ilaçlar arasında doğru olanı seçen doktor, ehli hadis ise ilaç makamındaki hadisler üzerinde uzman olup onları doktor için hazır hale getiren kişilerdir!

Ehl-i sünnet'ten Şiilere: Ali, Fatıma, Hasan vb adları biz veririz çocuklarımıza ya siz Ömer, Aişe ismi verebilir misiniz çocuklarınıza?! Hristiyan-Yahudilere: Musa, İsa vb. isimleri veririz biz çocuklarımıza ya siz hiç Muhammed ismi verdiniz mi çocuklarınızdan bir tanesine?

İslam rejimi adı altında wehhabiliği ve şiiliği topluma empoze etmeye çalışan, vahdet kılıfı altında mezhepçilik yapan İran ile Suud rejimlerinin Allah ıslah etsin! Yaşasın ümmet şuuru odaklı ehl-i sünnet merkezli İslam anlayışı!

İslam alemi ümmetim, ehl-i sünnet mezhebim!

Misyonerlik Dosyası

"Papa ve İncil, Şiddet dini Hristiyanlık, Batı medeniyeti, Şiddet karşısında İslam, Misyonerlik ve yetimler, Oryantalizm yanılgısı" başlıklı yazılarımızı tavsiye ederiz.

İslam düşmanı olanlar aslında "İçlerindeki çekememezlik yüzünden, Müslümanları, inandıktan sonra küfre döndürmek isterler." (Bakara, 109); "Kitap ehlinden bir cemaat, sizi doğru yoldan

saptırmak ister. Halbuki onlar ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar." (Ali İmran, 69); "Ey kitap ehli, niçin hak olan yolu eğri göstermeye çalışıyorsunuz?" (Ali İmran, 99)

"Bazı Batılı yazar ve düşünürler, kasıtlı olarak veya iyice araştırıp incelemeden İslam'a ve onun yüce peygamberine karşı haksız isnatlarda bulunmayı adeta bir takıntı haline getirmişlerdir. İslam'ı ve Müslümanlığı önyargısız bir şekilde anlama gayreti göstermeden, dünyanın herhangi bir yerinde yaşayan Müslümanların hayat tarzlarını, davranışlarını ele alarak olumsuz bir kanaat sergiliyorlar. İslam'ın evrensel mesajını bir tarafa bırakarak, belli olaylar üzerinden giderek dinimizi karalamak istiyorlar. Bunun ardındaki sebep açıktır; Batı'da kiliseden koparak İslamiyet'e yönelen insanların sayısında küçümsenmeyecek ölçüde artışlar vardır. Bu artış kiliseyi tedirgin etmektedir. Son yıllarda Müslüman dünyasına ve özellikle de ülkemize yönelik misyonerlik faaliyetlerinin yoğunlaşmasındaki sebep bu panikten ileri gelmektedir. Bir sevgi ve barış dini olan İslam'ın imajını kanlı terör olaylarıyla zedeleyip, Hristiyanlığın yıldızını parlatmaya çalışıyorlar." (Mehmet Nuri Yılmaz, Hürriyet, 12.08.2005)

"Misyonerlik, Hristiyanlığı yayma faaliyeti." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 13) "Misyoner ise, din yaymaya çalışan papazlara verilen addır." (Alfred Bertholet, Wõrterbuch der Religionen, Stuttgart 1962, s. 362) "Latince missiodan gelen misyon sözlükte "görev ve yetki", misyoner ise "görevli olan kişi" anlamına gelmektedir. İslâm ülkelerine yönelik yoğun misyonerlik faaliyetleri Batılı milletlerin sömürge faaliyetlerine paralel biçimde ortaya çıkmıştır. Misyonerler sömürge yönetimleriyle yakın ilişki içerisinde olmuşlar ve karşılıklı çıkar gözetmişlerdir. Günümüz misyon teknikleri arasında en dikkat çekici olanı "kültüre uyarlama" yöntemidir. Bu yöntemde Hristiyan mesajı ve değerlerinin yerel kültürler, şartlar, değerler ve öncelikler gözetilerek sunulması hedeflenir." (DİA, misyonerlik maddesi)

Papa ll. John Paul 24 Aralık 1999'da Hristiyan misyonerliğin hedeflerini şöyle açıklamıştır; "Birinci bin yılda Avrupa, ikinci bin yılda Amerika ve Afrika Hristiyanlaştırıldı, üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hristiyanlaştıralım." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 146) "İkinci Cihan harbinin sonunda itibaren Hristiyan misyonerleri Türkiye'deki faaliyetlerini hayli artırmışlardır." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6)

"Oryantalizm, yaptığı çalışmalarda bir yandan da misyonerlere doküman hazırlanmıştır." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 45) İslam düşmanı "Oryantalistlerin dini hedefleri de misyonerlik." (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 67) olmuştur. "Oryantalizm Müslümanları Hristiyanlaştırma amacını da güder. Dinler arası diyalogdan amaç ise İslam'ı tanıma değil tanımlamadır. (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 123, 124) "John Takle, Osmanlı Devleti içindeki gizli misyonerlere şöyle seslenir: 'Onların kitabını, yani Kur'an'ı, dinlerine karşı kullanmanız gerekiyor Zira o Kur'an İslam'da en keskin silahtır. Kur'an'ın yeni bir şey getirmediğini ve içeriğinde yeni hükümler gibi görünen şeylerin doğru olmadığını insanlara göstermeliyiz.' (J. M. Zwener, İslam and Missions, s. 217) Bu bakış açısı batı dünyasında çok uzun bir müddet İslamiyet'in yanlış bilinmesine, bu yüzden de İslam'a karşı kin duymasına neden olmuştur. Bu doğal olarak misyonerlik faaliyetlerinin bir sonucuydu. Profesör Edward Mead Earle'nin şu yorumu dikkat çekici bir tespittir: "İslam dünyasının, özellikle de Türklerin, Batı kamuoyunda yanlış tanınmasından misyonerler sorumludur. Amerika'da da, onlar bizlere, İslamiyet'i ve Müslümanları alay eder bir şekilde anlattılar." (Earle, 'Yakındoğu'da Amerikan misyoner grupları' adlı makalesinden, s. 7) Misyonerlik, 'ötekine' -batılı olmayana- yönelik üstünlük mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Oryantalizm gibi misyonerlikte, sömürgeciliğin keşif koludur! Misyonerler elde ettikleri bilgilerle bir yandan Hristiyanlığın yayılmasını amaçlarken öte yandan da, bağlı bulundukları ülkelerdeki siyasal kesimlere, elde ettikleri bilgileri iletiler. Misyonerliği ve oryantalizmi, dinsel ve siyasal emperyalizmin ta kendisi olarak

göstermek ve doğu toplumlarına sızan Truva atı olarak görmek yanlış olmaz.” (Ömer Baharoğlu, Oryantalizm İslam ve Türkler, s. 50-51) “Yeni sömürgecilikte misyonerler ve onların açtıkları okullar önemli rol oynamaktadır.” (Mehmet Şevket Eygi, Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 123) “Kiliseler başka ülkelerde okullar açmışlardır fakat okutulan derslerin kökeni misyonların temsil ettiği kilisenin inançlarına dayanmaktadır.” (Ali Ömer, Hristiyanlığı terk ederek İslamiyet’i kabul edişimin sebepleri, s. 25) Amerikalı protestan misyoner Everett P. Wheeler: "Biz Türkiye’de Hristiyanlık için okul, hastane açıyoruz. Türkler bizi istemeyebilir, ama oranın sahibi Türkler değil ki!" (Everett P. Wheeler, The Duty of the United States of America to American Citiens in Turkey, s. 3) demektedir.

“Misyonerlerin sömürgecilik yolunda yardımcı oldukları bilinmektedir.” (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) “Misyonerler aynı zamanda sömürgeciliğin de ajanlarıdırlar. Onlar sömürgeciliğin ajanları olarak milliyetçilik ideallerini yaydılar. Misyonerler Hristiyanlığa ikna edilebilsinler diye, Müslümanların zihinlerinde İslam'ı lekelemeye yönelik hiçbir çabadan geri durmadılar. Bunlardan biri olan Samuel W. Zwemer, İslam'ı Hristiyanlık için bir tehlike ve onun baş belası olarak görüyordu. “Biz ya galip gelmeliyiz ya da mağlup. Kökeni, tarihi ve şu anki yaklaşımı ile İslam anti Hristiyandır.” diyordu. Ona göre İslam, savaşlar çıkaran bir din, Hristiyanlık ise, insanlığın en mükemmeli ve kötülüklerden ve ahlaksızlıklardan en uzak olan din idi. Duncan B. MacDonald, misyonerlik hedeflerine ulaşılması için en etkili yol, İslam'a doğrudan saldırmak değil fakat “yeni fikirlerin onun temellerini kemirmesini sağlamaktı” görüşündeydi. Misyonerlerin iki amacı olmuştur: Birincisi Müslümanları Hristiyanlaştırmak ki bunda başarı sağlayamamışlardır. İkinci amaç Müslümanlar Hristiyanlaştırılamıyorsa, o zaman ‘sekülerleştirilmeliydi.’ Bu sayede Müslümanlar sömürgesel yayılmaya ve sömürüye yönelik bir tehlike olmayacaklardı. Misyonerler ‘muhataplarına göre yöntem’ uygulamakta idiler. Afrikalılara, İslam Hristiyanlık arasındaki bir buluşma noktası olarak Kitabı Mukaddes'i gösteriyorlardı. Araplar için batılılaşmanın ortaya çıkardığı ihtiyaçlar odak noktasını oluştururken, İngiltere'deki Müslüman öğrencilere sevgi, dostluk ve konukseverlik gösterilerek yalnızlıkları istismar ediliyordu. ‘İslam'dan dönenleri de şüphe ile’ yaklaşmışlardır.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 71-82)

“Misyonerlik, emperyalizmin mızrak ucudur.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 111) “Misyonerlik, Hristiyanlığı yaymak amacıyla değil sömürü amacıyla yapılmaktadır.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) “Hristiyanlık aydınlanma sonrası sömürgecilikle bütünleşmiş ve sömürgeciliğin keşif kolu haline gelmiştir.” (İsmail Süphandağı, Batı ve İslam arasında Oryantalizm, s. 127; Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) "Misyonerler, sömürgeciliğin öncü kolu gibi çalışıyorlardı." (Jack Goody, Avrupa'da İslam Damgası, s. 16) “İstila sancağının Hristiyan olmayan ülkelere girişlerine rehberlik edenler papazlardır.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 98) “Türklerin Ermenilere soykırım yaptığı iddialarını Amerika ve Avrupa'da kökleştirenler "Amerikan Bord" misyonerleridir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 32) “Almanya Munster'de bulunan ilahiyat fakültesi, 1910 yılında Alman devletinden bir talepte bulunur. Okulumuzda misyonerlik bölümü açılsın. Talebinin gerekçesi şudur: Alman devletinin çağımızda sürdürdüğü sömürgeleştirme çabalarını başarılı kılmak.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 34) İngiliz “Pederlerin çalışmaları da, İngiltere'nin siyasi tedbirlerine bir hizmet maksadıyla gerçekleşiyordu.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 106) “Misyonerler; ‘Muhammed'in Arabistan'ını şeytanın pençesinden kurtarmakla, Allah'ın oğlu şan kazanır.’ derler.” (İngiliz rahibi John R. Nott, The Evangelization of the World in this Generation, s. 145) "Hristiyan misyonerler Avrupa'da emperyalizmi sürekliliğini teşvik eden büyük bir lobi idi." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 63) Nobel Barış ödülü sahibi Güney Afrikalı rahip Desmond Tutu: "Misyonerler geldiğinde bizim elimizde topraklarımız onların ellerinde İncilleri vardı,

gözlerimiz bir kapayıp açtık ki ne görelim; bizim elimizde incirler onların elinde topraklarımız var." (Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin, s. 25; Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 147) "Misyonerlik her dönemde batı yayılmacılığının önemli bir aracı olmuştur. Şimdilerde Hristiyan misyonerlerin Türkiye'ye yeni bir Haçlı seferi düzenlediğini görüp duruyoruz. Kim bu konuda halkı uyandırmak ve misyonerliğin oyunlarını bozmak çabasında ise o da bu ülkenin yurtseveridir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 110) Amerika'nın ünlü misyoner örgütü ABCFM'in faaliyetlerini özetleyen 1880 tarihli Bartlett Raporu şöyle başlar: "Misyonerlik faaliyetleri açısından Türkiye, Asya'nın anahtarıdır." (Samuel Colcord Bartlett, Historical Sketch of the Missionsof the American Board in Turkey, 1880, s. 1) "Ülke içinde Katolik kilisesi ile kanlı bıçaklı olan Fransız siyasetçiler, sömürge ülkelerinde kiliseyle ittifak halinde çalışmış, sömürgeleştirilen ülkedeki yerli halkın Fransız kültürü adaptasyonunda misyonerlerin büyük katkısı olacağını fark etmişlerdir." (Derin Tarih, s. 31, sayı: 79, Ağustos 2019) "Akdeniz sahilindeki toplumların Hristiyanlaştırma görevini üstlenen 'Beyaz pederler' teşkilatının kurucusu Cezayir başpiskoposu Fransız Charles Lavigerie şöyle der: "Cezayir, Fransa için verimli bir ülke olacak. İncil sayesinde medeniyetin ışıkları burada parlayacak." (Ahmet Kavas, Afrika Misyonerleri Cemiyeti: Beyaz Babalar (Peres Blancs) s.15) Profesör Nikolay Ilminski, "Ortodoks dini Rus olmayanlarca kabul edildiğinde, bu onları Ruslara daha çok yakınlaştıracaktır." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 12) derken, John D. Rockefeller'in başdanışmanı Frederick T. Gates ise Mr. Rockefeller'e gönderdiği 1905 tarihli bir mektupta, Amerikan ihracatının hızlı gelişiminden bahsediyordu. Ona göre bu gelişme "yabancı beldeler, misyonerlerin öncülüğünde ticari açıdan zapturapt altına alınmasaydı söz konusu olmayacaktı." (Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim, s. 182) "Misyonerlerin hedefleri hem dini hem emperyalisttir. Misyonerlerden casusluk yapanlar olmuştur." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 74, 75) "Misyonerlik bugün tamamen siyasal bir saldırıya dönüşmüştür. Psikolojik harp vasıtası olarak kullanılmaktadır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 15) "Misyonerlerin amacı ülkemizi bölmektir. Bu amaç için inançta büyük bir hasar oluşturmaya çalışırlar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 7) "Misyonerler 'Türkiye'de silahsız Haçlı seferi yapıyoruz" demektedirler." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s.10) "1889-1896 Ermeni isyanları, misyonerlerin eseriydi. 1905 Yemen isyanını, İngiliz misyonerler hazırlamıştı. Kiliselerde insanlara soylarını araştırmaları söylenmekte, kiliseleri ziyaret için giden insanlara dahi 'Siz Rum'sunuz, Ermeni'siniz, Sırp'sınız' propagandası yapılmaktadır. Misyonerler Kürt ve Alevi gruplarını öncelikli hedef seçmişlerdir." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 41) "Misyonerlik, siyasi hedefler gütmektedir. Kürtlere ve Alevilere 'Siz zorla Müslüman yapıldınız' propagandası yapılmaktadır." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 130) "Alevi dedesi olan Hıdır Bulut: "Bana devletin yıllar önce Ermenilere uyguladığı bir kıyım olduğunu, şimdi de devletin Alevileri, ikinci sınıf vatandaş olarak gördüğünü, benim desteğim ile Türkiye'yi kurtaracaklarını söylediler. Peygamberimize dil uzattılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 57) demektedir. Müslüman iken Hristiyan olan ve Tarsus Protestan kilisesi pastörlüğüne kadar yükselen İlker Çınar, "Beni düşünmeye sevk eden şey, misyonerlik kisvesi altında bölücülük yapılmasıydı. Bunlar kimseyi sevmiyor, seviyor görünüyor. Sevgiyi, bizi yok etmek için kullanıyorlar." (29.01.2005, Flash TV) diye itiraflarda bulunmuştur. Kısaca "Misyoner faaliyetler uzandıkları yere mutluluktan çok sorun taşırlar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 132- 133)

"Papaz Calhon Simon, "İslam Birliği, Arap halkların Avrupa'nın egemenliğinden kurtulmalarına yardımcı olmaktadır. Onun için misyonerlik bu hareketlerin önlenmesinde büyük bir etken olmuştur. Çünkü misyonerlik, Avrupalıları cazip bir aydınlık içinde göstermeye çalışmaktadır." demektedir. Misyonerlik, aynı zamanda Müslümanların sömürülmekte olduğu ülkelerde, emperyalizmin çıkarları için tehlike oluşturmalarını da önlemeye çalışmaktadır. Misyonerler, eğitim yolu ile yabancı egemenliğine karşı çıkmayan doğulu kişilikler yetiştirmeye çalışmaktadır. Misyonerliğin Müslümanları yıpratmaya çalışması, onları Hristiyanlığa çağırmak ve Hristiyan olmaları için direkt çalışmak şeklinde değildir. Her şeyden

önce, İslam'ı ve Müslümanları çirkin göstermeye çalışırlar.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 225) Amerikalı misyoner Henry Jesups, "Misyonerlik, Müslümanları uygarlaşmaya çalışacaktır." demektedir. (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 223, 225-226)

“Haçlı Seferleri'nin hüsranla sonuçlanması sonucu farklı bir metot izlemeye karar veren Hristiyanlar misyonerkik faaliyetlerine başlarlar.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) "Kilise haçlı ruhunu hiç kaybetmedi denirse aşırı bir ifade kullanılmamış olur." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 52) ABD’li misyonerler ABCFM, Pliny Fisk ve Levi Parsons’a 1 Aralık 1833 tarihli talimat mektubu ile şu görevi veriyordu: “Bu mukaddes ve vadedilmiş topraklar silahsız bir haçlı seferi ile geri alınacaktır.” (Uygur Kocabaşoğlu, Kendi Belgeleriyle Anadolu’daki Amerika/19. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu’ndaki Amerikan Misyoner Okullar, s. 33) “Aziz Augustine'e göre ise tanrı, sadece eski Ahit'te değil, yeni Ahit'te de şiddeti tercih etmektedir.” (Şiddet karşısında İslam, DİB, s. 68) “Aziz Augustine, haklı zulüm teorisinden bahsetmiş, insanların kurtuluşu erdirilmeleri için onlara baskı uygulanabileceğini söylemiştir.” (Alan Kreider, Violence and Mission in the Fourth and Fifth Centuries, Lessons for Tuday, 129)

“Missionary Counacil Sekreteri William Caton: Hristiyan'ın Müslüman'a ilk mesajı doktrin değil sevgi olmalıdır.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 54) der. “Misyonerlik konusunda eğitim gören Protestanlara genellikle, 'Müslümanlara İsa'yı anlat; Muhammed'e saldırma' kuralı öğretilir.” (Eildert Mulder, De Koran zet me aan het denken, Trouw, 24.3.2014) “İnançları bilmek, değişim önermenin ve değişim ışığı görmenin ilk şartıdır. Çalışmalarda İslam'ın benimsenmiş olarak gösterilmesi gerekiyor. Bu bir Hristiyan'ın İslam'ı kabulü anlamında değildir. İslam'dan nefret edilebilir. Fakat İslam'ın değiştirilmesi, reforme edilmesi halinde daha sevileceği düşüncesinin empoze edilmesi gereklidir.” (Harry Dorman, Towards Understanding İslam, s. 125) "Müslümanların en büyük ilgi ve endişesi, Allah'ın en büyük olduğu konusu olmamalıdır. Hristiyanlaşmayı şart koşmuyoruz fakat din değiştirme konusunda Müslümanların müsamahalı olmalarını istiyoruz." (Misyoner Prof. Kenneth Cragg, The Call of the Minaret (Minarenin çağrısı), s. 107) “İsa mutlaka Allah'ın oğludur demekten kaçınmalı ki onlara yaklaşmak mümkün olunca istenildiği şekilde propaganda yapılabilsin. Misyonerlerin güvercinler gibi masum olmaları gerekir fakat bu, onların yılanlar gibi kurnaz olmasına engel teşkil etmez.” (Trımıngtlam, İslam'ın Ethiopia, London 1948, Charles R. Watlson, İslam and Miss ions, London 1949, s. 53) “Müslümanlara sevgi ile yaklaşınız. Hz. Muhammed'i yalanlamayınız. Hz. İsa için Allah'ın oğludur demeyiniz. Çünkü Müslümanlar bunu kabul etmezler. Daha çok onların kendi milletiyle ve dinî değerleriyle alâkâlarını kesmeye ya da zayıflatmaya çalışınız.” derler. (Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 37) Misyoner Rahip Samuel Zwemer'in sözleri oldukça açık seçik olsa gerek: "Müslümanları vaftiz etmek için boş yere çabalayıp durmayalım. Başka yollar deneyelim. İslam ülkelerinde girişeceğimiz faaliyetlerde onlara, Hristiyan adetlerini, Hristiyan bayramlarını, Hristiyan kültürünü, Hristiyan ahlakını aşılayalım. Müslümanları o hale getirelim ki, isimleri Müslüman olduğu halde giyinişleriyle, davranışlarıyla, akıl ve hisleri ile tamamen bir Hristiyana benzesinler. Günü geldiğinde onları toptan vaftiz edebiliriz." (Prof. Dr. Abdurrahman Küçük, Türkiye'de Misyonerlik Faaliyetleri, s. 42; Rahip Samuel Zwemer tarafından misyonerlere yönelik bir konferans da söylemi, İlkadım Dergisi, Mayıs 2004; Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 73; Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44, 47, 76) “Hristiyan dünyası, Haçlı seferleri ile elde edemediği bu ülkeyi kültür emperyalizmi ile ele geçirmeye çalışmaktadır.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 93) Misyoner papaz Geo Harris; "Bir Müslüman'ı Hristiyan yapmak için onu zorla, dininden şüpheye düşür. Senin dinin çağa uymuyor de, onun geçmişi ile irtibatını kopar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 64) demektedir. Misyonerler “Gayelerine ulaşabilmek için çeşitli kimliklere de bürünmektedirler.” (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 74) Pavlus Korintlilere yazdığı birinci mektubunda metodunu şöyle anlatmaktadır: “Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ancak daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum. Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kutsal Yasanın (Musa Şeriatı) altında olmadığım halde Yasa altındakileri kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi

davrandım. Mesih'in yasası altında olan birisi olarak, 'Yasa'ya sahip olmayanları kazanmak için 'Yasa'ya sahip değilmişim gibi davrandım. Güçsüzleri kazanmak için güçsüzlerle güçsüz oldum. Ne yapıp ne edip bazılarını kurtarmak için herkesle bir şey oldum." (1 Kor. 9/19-22) Misyoner James E. Dittes, The Muslim World dergisindeki The Christion mission and Turkish İslam başlıklı makalesinde; "Misyonerlerin Türkler arasına girerek onların senpatilerini kazandıktan sonra dini telkinde bulunmaları, Türk kültür hayatında köklü değişiklikler yapmak için sabırla çalışmaları" önerilmiştir. (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 97)

"Misyonerler her çeşit vasıtayı kullanırlar." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 37) "İnsanlara, Hristiyan misyoner olarak yaklaşmazlar. Muhatapların dinleri ve gelenekleri konusunda gerçekleri çarpıtıp, insanların çeşitli ihtiyaç ve zaaflarını iyi kullanırlar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 118) Doktora öğrencisi olarak Amerika'da bulunmus ilahiyat fakültesi ögretim üyesi Mustafa Köylü, Türkmenistan'in içme suyu bulma problemi yasanan Gözleve kentinde misyonerlerin oradaki bir caminin bahçesine oturarak halkın Hristiyan olması karşılığında kuyu açabileceklerini söylediklerine sahit olmustur. (Turan, Ömer, "Avrasya Cografyasinda Misyonerlik Faaliyetleri", Avrasya Etüdleri sy.16. 1999 s. 25) "Senegal'e giden misyoner heyet, gıda yardımı yapacağı her aileden bu yardıma karşılık bir çocuklarını vermesini şart koşarlar." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 40)

Maraş Depremden 6 gün sonra, 12.02.2023 tarihinde İngiliz misyonerler Kahramanmaraş'ta Saçaklızade ilköğretim okulunda idiler ve Yasin-i Şerifi görünce; 'No Kur'an' diyorlardı. Sitelerini de 2 gün önce Yeni Zelanda üzerinden açmışlardı!

"Misyoner faaliyetleri aynı zamanda kültür emperyalizmin bir uzantısı durumundadır." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 94) Louis Massignon, 1965'te Vatikan'da misyonerlere şu mesajı verir; "Müslümanların her şeyini bozduk ve yok ettik. Dinleri, inançları, ahlakları, dine bağlılıkları ve insani duyguları yok oldu." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 44) "E. Dittes'e göre de modern Türkiye'de İslam'ın bütünleştirici bir merkez olmak hizmetini göremeyecek kadar hırpalanmıştır." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 97) Misyonerlere göre "Sekülarizm Müslümanlar için bir nimettir." (Wilfred Cantwell Smith, Modern Çağda İslam, s. 281) ve amaç onları dinlerinden soğutup emperyal isteklerine karşı gelmeyecek kıvama getirebilmektir. Günümüzde bunu kısmen de olsa başarmışlardır. "28 Şubat sürecinin toplumda yol açtığı psikolojik yıkım, misyonerlerin ekmeğine yağ sürmüştür." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 111) Artık "Fatihlerin torunları, şimdi çocuklarının ruhunu haçlıların kültürüne teslim etmek emeliyle, çan kapılarında sıra bekliyor." (Nurettin Topçu, Büyük Fetih, İstanbul 1962, s. 12)

"İnanç turizmi uğruna, dini ve milli değerleri misyonerliğe zemin hazırlayıcı bir hale getirilmemelidir." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 50) Bu satırları yazan

bizzat ben, Anadolu'nun en muhafazakâr illlerinden birinin meydanında 'İnanç turizmi' ile uğraştığını söyleyen iki misyonerle tartışmıştım!

"Bir süreden beri misyonerler, broşürlerle halkımızı Hristiyanlaştırmaya çalışmaktadırlar." (Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri, s. 59) Aşağıda, sadece bana yollanan kitap ve broşürler gözükmektedir.

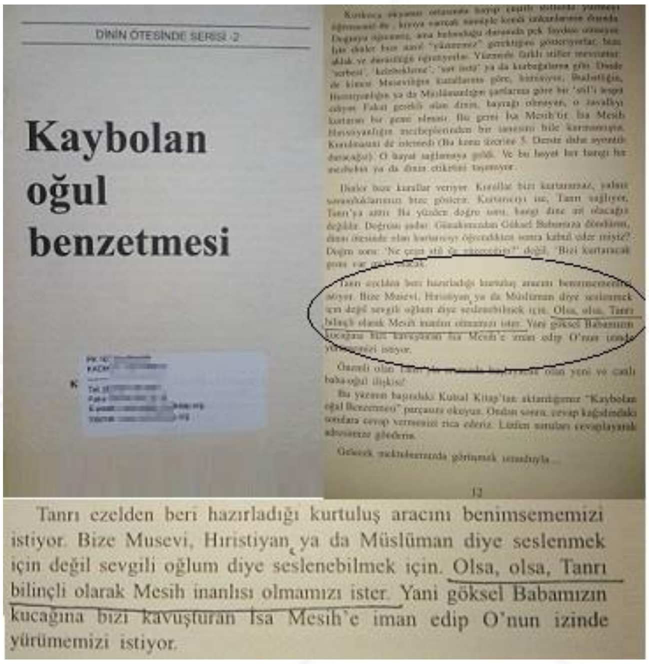
DİNİN ÖTESİNDE SERİSİ -2

Kaybolan oğul benzetmesi

Tanrı ezelden beri hazırladığı kurtuluş aracını benimsememizi istiyor. Bize Musevi, Hıristiyan ya da Müslüman diye seslenmek için değil sevgili oğlum diye seslenebilmek için. Olsa, olsa, Tanrı bilinçli olarak Mesih inanlısı olmamızı ister. Yani göksel Babamızın kucağına bizi kavuşturan İsa Mesih'e iman edip O'nun izinde yürümemizi istiyor.

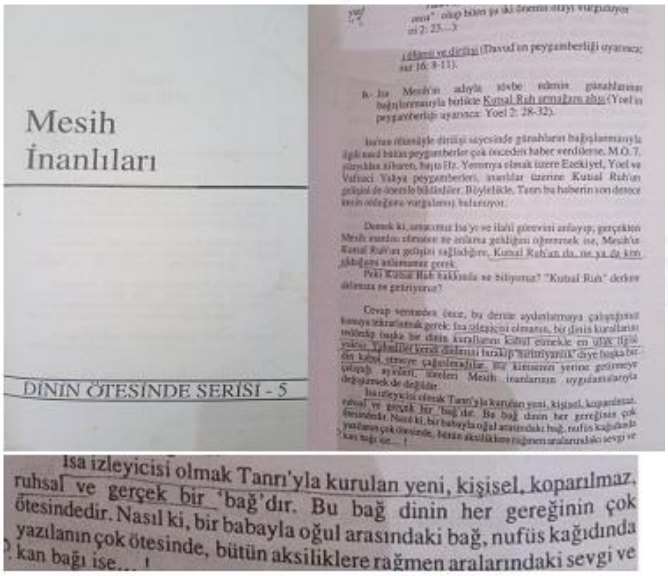
Mesih İnanlıları

DİNİN ÖTESİNDE SERİSİ - 5

İsa izleyicisi olmak Tanrı'yla kurulan yeni, kişisel, koparılmaz, ruhsal ve gerçek bir 'bağ'dır. Bu bağ dinin her gereğinin çok ötesindedir. Nasıl ki, bir babayla oğul arasındaki bağ, nüfus kağıdında yazılanın çok ötesinde, bütün aksiliklere rağmen aralarındaki sevgi ve kan bağı ise... !

Misyonerler kelime oyunları ile Müslüman'lara 'teslis' inancını hoş göstermeye çalışıyorlar

Misyonerler sıkıştırınca dinimi yeniden keşfettim

Yardım bahanesiyle misyonerlerce dini değiştirilmek istenen fakir bir Müslüman'ın başından geçenler, Türkiye'de misyoner tehlikesinin ne kadar korkunç boyutlara ulaştığını gözler önüne seriyor

● Önce yardım edip, daha sonra dini değiştirilmek istenen Müslüman'ın ibretlik hikâyesi, insanı hayretler içinde bırakıyor. Misyonerlerin tuzağı, özü Müslüman olan A.A.'nın, "Yeter artık düşün yakamdan, ben Müslümanım" demesiyle bozuluyor. A.A., "Ben onların tuzağından kurtuldum ama başkaları düşmesin diye başımdan geçenleri anlatıyorum, ibret alınsın" diyor.

● A.A. diyor ki; "İşsizdim, sıkıntıdaydım. Yardım ettiler. Çocuğum hastaydı, ilaç aldılar, tedavi için cihaz aldılar. Sonra İncil'le eve geldiler. Beni ayinlere götürmeye başladılar. En kötüsü de beni vaftiz etmeye karar vermişler. Götürdüler, tören başladı. Kendimi satılmış gibi hissettim, utancımdan ve pişmanlığımdan yerin dibine girdim. Müslüman olduğumu hatırladım, tövbe ettim." 14 EYLÜL 2009

* Hz Muhammed diye reklamlarına yazarlar ama azıcık irtibatı ilerletince resulümüze atmadıkları iftira kalmaz!
* Allah'ı tanımak derler ama onların tanrısı asla bizim Allah'ımız değildir; İnsanı ilah kabul edip, tek ilahı 3 kabul ederken, İslam'ın ilah anlayışını reddederlerken, Müslümanlara " ilk anda" şirin görünmek için sitelerinde ilahımız olan Allah'ın adını kullanmaktan çekinmemektedir, takiyyeci misyonerler!

Raymond Caotier: "İslam'ın misyoneri, ruhban sınıfı ve teşkilatlı propagandası yoktur." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 18) ve ayrıca "Bir Müslüman bir Batı ülkesinde kendi dinini anlatırken, İslâm'ı yaymaya çalışırken Hz. Musa ve Hz. İsa'ya dil uzatmaz, uzatamaz. Yahudilerin ve Hristiyanların Ehl-i Kitap olduklarını görmezden gelemez. Oysa "misyoner kafalı" bazı Hristiyanların, her fırsatta, Hz. Peygamber'le ilgili neler söyledikleri biliniyor. Müslümanlarca malumudur: Hz. Peygamber ve İslâm'la ilgili "üretilmekte olan" yalanların, iftiraların hepsi bir araya getirilecek olsa, orta büyüklükte bir kitap değil, orta büyüklükte bir kütüphane olur" (Mehmet S. Aydın, Varoluş Yolunda, s. 301)

“Misyonerlik tebliğ değildir çünkü hem amaçları hem de araçları meşru ve masum değildir. Misyonerlerin amacı Hristiyan devletlere daha kolay sömürecekleri ülkeler ve topluluklar kazandırmaktır. Zaten bugün geri kalmış ülkelerde Hristiyanlaştırmış olanlar da, batılı ve beyaz seçkin topluluklara eşit olamamış, her bakımdan ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir.” (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 117, 118) Kural olarak "Misyonerlik faaliyetlerinde bulunan doktora gereken kendisinin ilk önce misyoner sonra doktor olduğunu hiçbir zaman unutmamasıdır." (Y.Urulgiray, Misyonerlik faaliyetleri, s. 35) demektedirler. “İslam'daki tebliğ ve irşat çabalarının temel amacı, İslami öğretilerin insanlara duyurulmasıdır. Oysa Hristiyan misyonerliğinde ‘ne yapıp edip’ insanların kazanılması amaçlanmaktadır. Hristiyanlar tarih boyunca gittikleri yörelerde sadece Hristiyan mesajlarını duyurmayı değil, onların Hristiyanlaştırmayı hedeflemişlerdir. Hristiyan güçler insanları hızla asimile etmeyi dini bir görev addetmişlerdir. Çeşitli baskılarla yöre hakları hızla Hristiyanlaştırılmıştır. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 124) “Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir.” (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 146) 'Biz Almanya'da cami açmıyor muyuz, elbette Hristiyanlarda burada kilise açacak' şeklinde bir düşünce asla doğru değildir. Müslümanlar Almanya'da Protestan Katolik savaşını fışkırtmıyor. Hangi Almanın kanında Amerikan, Fransız, Rus kanı var araştırmıyor. (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 72-73) “Bizde misyonerlik teşkilatına benzer kuruluşlar olsa ve 'Hristiyan ülkelerine sızmak' isteseydi, o zaman Hristiyan aleminin yaygarasını bir görmeliydiniz.” (S. Ayverdi, Misyonerlik karşısında Türkiye, s 178)

Ahlak

İslam, dünyada insan tevhid eksenli erdemli bir hayat yaşaması için gönderilmiştir. Peygamberimiz, “Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim.” (Buhari; El Edeb’ul Mufred. Mâlik, el-Muvatta, II/904; Suyuti, C. Sağir, I/79; İmam Ahmed Müsnedi; c: 2, hadis no: 318. Elbânî de, 'Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha'; hadis no: 45; Ahmed, II/381; Malik, 1. II/904) Ayeti kerimede de, “Kuşkusuz namaz hayâsızlıktan ve kötülükten meneder.” buyrulur. (Ankebut, 45) Yani ibadetlerin amacı da insanları ahlak üzerine yaşamaya yönlendirmektir. Davranışlara yansımayan ahlak, ibadetlerin de sadece hareketlerle sınırlı olduğunun, ruhunun kavranmadığının göstergesidir.

Ahlak üçe ayrılır: Bireysel ahlak: Yalan söylememek gibi. Sosyal ahlak: Faiz yememek, nikahsız yaşamamak gibi. Evrensel ahlak: Adaletsiz olmamak gibi. "Ahlakı, Kur’an olan" (Müslim 1/514 Hadis no: 746) peygamberimizin yaşamı, Kur’an'ın pratiğinin hayata yansıması ile doludur.

“Kim kötü söz ve davranışları bırakmazsa onun yeme-içmesini terk etmesine Allah’ın ihtiyacı yoktur.” (Buhari, Savm, 8; Tirmizi, III/ 707)

İhlas
(İmam-ı Gazali'nin İhya'sından özetlenmiştir)

İhlas, insanın yaptığı tüm amelleri (namaz kılmadan, tesbihe, sadaka vermeden bir çocuğun başını okşamaya dek) sadece Allah rızasını kazanmak için yapmasıdır. Riya, yapılan bir iş, ibadet, hareketin Allah rızasını kazanmak ‘dışında’ menfaat, gösteriş, reklam için yapılmasıdır. Riya, gizli şirktir, şirk ise ebedi cehennemliklerin en büyük vasfıdır. (Nisa, 48) Peygamberimiz, “Sizin için en çok korktuğum şey, küçük şirktir.” buyurmuştu. Yanındakiler: “Küçük şirk nedir

ey Allâh'ın Rasûlü?" diye sordular. Resûlullah Efendimiz şu cevâbı verdi: "Riyâ, yani gösteriştir." (Ahmed, V/428, 429) Şirk ise, kara gecede, kara taş üzerindeki kara karıncanın ayak sesinden daha gizlidir. (Taberani, Mu'cemü'l-evsat, IV/10, hadis no: 3479; Ebu Nuaym, VII/112; Heysemi Mecmeuz-Zevaid: IV/177, Elbani İrvau'l-Ğalil: 2562)

Şeriat, üç bölümdür: "ilim, amel, ihlas" Yani bir Müslüman, ilk ilahi emrin gereği OKUyacak, öğrenecek, sonra bu öğrendiği ile amel edecek fakat bu amelini de 'ihlaslı' yapacaktır. Günümüz Müslümanları daha ilk aşamada yolda kalmaktadır. Dinini, onun ilmihalini, itikadını, kitabını bilmemektedir. Okuyup bilenler ise bildiği ile amel konusunda sorunlar yaşamaktadır. En son aşamaya gelebilen okuyup, okuduğu ile amel edebilen müminlerde bu amellerinde ihlaslı, samimi olmak, yapılan her türlü işi; okumaktan namaz kılmaya dek hepsinde sadece Allah rızasını hedeflemelidir. İslam'ın kulaktan dolma, geleneksel olarak bilindiği günümüzde, uygulamada görülen eksiklik ve aksaklıklar bir yana, yapılan bu bilgiden uzak, eksik amellerin ne kadarı ihlas kavramının içine girebileceği de ayrı bir tartışma konudur. İslam'ın ilk emri, ilk şartı okumak, bilmek, düşünmektir sonra bu bilinenin uygulanması safhası gelir. Bu yazımızda OKU'yup okuduğunu pratiğe geçirirken dikkat edilmesi gereken en önemli husus, ihlas üzerinde duracağız! Bir insan okur ve uygular, mesela namaz kılar, oruç tutar, kurban keser, Kur'an okur, ilim öğrenir hatta dini yolunda şehit bile olabilir. Tüm bunlar bile, eğer ihlas yoksa, insanın cennete gitmesini garantilemez!

Unutmayalım ki şeytan sadece ihlaslı kulları kandıramayacaktır! (Hicr, 40) Bir insan düşmanını iyice tanımalı ki, ondan gelebilecek tehlikelere karşı hazırlıklı olabilsin. Şimdi bir Müslüman'ın en büyük düşmanı olan riya ve ihlas konusunu örneklerle açıklayalım.

Namaz: "Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki onlar namazlarından gafildirler (bilinçsizce namaz kılarlar ve gösteriş yaparlar." (Maun, 4-5) "Unutmayalım ki kıldığımız namaz bizi Allah'a yaklaştırmıyor, kötülüklerden uzaklaştırmıyorsa o namazımızda bir eksiklik var demektir. (Ankebut, 45) "içten bir inanç ve bağlılık göstererek sadece Allah'a ibadet et." (Zümer, 2, 11)

Oruç: " Nice oruç tutanlar vardır ki, orucundan kendisine aç ve susuz kalmaktan başka bir şey yoktur." (İbn-i Mace, Sıyam, 21; No:1690; I1/539; Hakim, Müstedrek, I/431)

Kurban: "Onların ne etleri nede kanları Allah'a ulaşır. Fakat Allah'a sadece sizin takvanız ulaşır." (Hac, 37) Takva: Kulun, Allah'ın azametinden korkarak ve rahmetini ümit ederek ibadet etmesidir.

Kur'an okuma: "Nice Kur'an okuyucuları vardır ki Kur'an onlara lanet eder." (Hadis değildir, İhya'da geçer. Gazalî, İhya, I/281) "Okuyan kimse emirlere aykırı davrandığında, yasakları çiğnediğinde bununla birlikte Kur'an okuyor, oysa Kur'an'da bu davranışlara lanet etmektedir." (Teymiyye, Mecmu el Fetava 61/26)

Mümin Müslüman olma: "İman ettim deme, Müslüman oldum de." (Hucurat, 14) Demek ki, bazı insanlar Müslüman olduğu halde, yani pratikte bazı İslami emir ve yasakları uygulasa da imanı tam mükemmelleşmemiş olabilmektedir. Zaten günümüz Müslümanlarının da en büyük sorunu bu değil midir? Dışarıdan ibadetleri yapar gözüken ama imani noktada zaaf sahibi olduğu için ibadetlerin gayesini davranışlarına yansıtamaz!

İman: "Ey iman edenler, Allah'a ve Resuluna iman edin ve Allah'tan korkun." (Nisa, 136) "Ey iman edenler Allah'tan korkun ve ancak Müslüman olarak can verin." (Ali İmran, 102)

Allah'ü Teala bizlerin dış görünüşüne, sakalımıza, sarığımıza veya başörtümüze... değil, bizlerin kalbinde bulunan takvanın (Allah'tan hem korkup hem de en çok O'nu sevmenin) derecesine bakar: "Allah sizin giyinişinize veya dış görünüşünüze değil, kalbimize bakar." (Müslim, Birr, 33; İbn Mâce, Zühd, 9; Ahmed b. Hanbel, II/285, 539) Tabi bu hadis, “namaz kılmasam da kalbim temiz , dedem hacıydı” diyenlere asla bir delil teşkil etmez. (Kimse dedesinin yemesiyle doymadığı gibi onun ibadetiyle de cennete gidemez.)

Kıyamet günü cehenneme ilk girecek olanlar şehitler, alimler ve zekat verenlerdir. (Müslim, İmâ-re, 152) Şehitler; Allah'ü Teala'nın, sana can verdim, kuvvet verdim, bunu nerede harcadın sualine, dünya şehidi şu cevabı verir: Canımı senin yoluna verdim, kanımı akıttım. Kendisine "Yalan söylüyorsun" denir. "Sen ne kadar cesur insan denilsin diye, ne kadarda kahraman biri denilsin diye savaştın ve öldün. Sana cesur, kahraman denildi de." Sonra onun için "cehenneme dek yüzüstü sürükleyin" denilir ve bu kişi cehenneme atılır. Alimler; alim kişi ilmini Allah rızası için anlatmadığından, ne kadar da alim, nede güzel vaaz ediyor, ne çok bilgisi var denilsin diye gösteriş için ilmini anlattığından dolayı cehenneme dek yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Zekat; zekat, bağış veren zenginde Allah için değil, kulların, nede cömertmiş demesi için malını dağıtmasından dolayı cehenneme dek yüzüstü sürüklenir ve cehenneme atılır. Ne kadar alim, namazında, zikrinde, cihadında biri olursak olalım, yaptıklarımızı, ihlaslı olarak yapmıyorsak, sevap yerine günah kazanırız, belki de şirke düşmüş, ebedi cehennemliklerden olmuş oluruz. "Ameller niyetlere göredir" (Buhârî, Bedü’l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11) Bizler niyetlerimizi halis/ihlaslı tutabilirsek, amelimizin karşılığında cenneti kazanabiliriz. Tabii ki, riya korkusu ile “tam ihlaslı yapamıyorum” diye düşünerek ibadetlerimizi terk etmek en büyük hata olur. Şeytanın istediği de zaten budur. Bize bu vesveseyi (ihlasın yoksa şirke düşersin, amelini terk et), şeytanın verdiğini de unutmamalıyız.

Şeytan bir vesvese ile insanı bırakmaz. İnsanın amelinden ne eksiltebilirse, sevabından ne azaltabilirse kendince onu kâr sayar. Mesela, namaz kılmak isteyen bir gençle şeytan arasındaki mücadeleye bakalım: Şeytan önce genci ibadetten uzak tutmaya çalışır. Genç kararlı ise, şeytan bu defa ibadete başlama yaşını ileri atmaya çalışır. “Daha gençsin biraz gez, dolaş, hayatının tadını al sonra başlarsın” der. Genç yine kanmazsa, namaz kılmaya yönelirse, şeytan bu defa, “Namaz abdestini şimdi alma, ezan yeni okundu” diye vesvese verir. Genç abdestini alsa bu defa, “daha vaktin var sonra kılarsın otur, sohbetini, oyununu bitir” diye vesvese verir. (Şeytanın amacı, mesela ikindiyi geç kıldırtıp, sünnetini terk ettirmektir, böylece genç sünnet sevabından uzak kalır, buda şeytan için bir kârdır.) Eğer genç namaza başlarsa bu kere onun zihnini, unuttuğu, önemli-önemsiz şeylerle meşgul etmeye başlar, namazından gafil olmasına sebep olmaya çalışır veya namazı "tavuğun yemini toplaması gibi" (Mâlik, Kitâbu'l-Kur'ân 46, s. 220; Abdürrezzâk No. 7080; Ahmed, II/102, 149, 185, 262; Müslim, mesâcîd 195, s. 434; Ebû Dâvud, No. 413; Tirmizî, No. 160; Nesâî, Mevâkît IX/1, I,254; Ebû Ya'lâ 174b; İbn Huzeyme, No. 333-4; Tahâvî I/192; İbn Hibbân, No. 259, 261-263; Beyhakî, I/443-4) acele acele kıldırtır, böylece tadil-i erkan'a uymasına engel olur. Her şeye rağmen genç namazını ihlaslı, huşu içinde kılarsa, şeytan son bir hileye başvurur. Genci etrafına baktırır ve "Benim gibi huşu içinde namaz kılan var mı ?" diye düşünmeye sevk eder, gencin kibirlenmesine sebep olur. Böylece amel yine boşa gitmiş, sevap kaybedilmiş, şeytan kazanmış olur. Bu örnekleri genelleştirebiliriz. Kim yaptığı dini bir emri, diğer mü'minlere karşı üstünlük vesilesi yaparsa, o kişinin ameli boşa gitmiş olur. Kıyamet günü de cenneti umut ederken, cehenneme sürüklenebilir. Bir gün Hz. Resül'ün bulunduğu bir mecliste, bir şahıs hakkında övgü ile bahsedilir. O kişi o sırada yüzünden abdest suyu damlar, elinde nalınları, alnında secde izi bulunduğu halde, uzaktan gözükür. Hz. Resul'e işte o adam denilir. Hz. Resul "Bunun yüzünde şeytani bir leke görüyorum " der. Ashab şaşırır. Adam gelir, selam verir, oturur. Hz. Resul "Sana Allah'a yemin verdiriyorum, doğru söyle, buraya gelirken bunlar arasında benden iyisi yoktur diye hatırına geldi mi? Adam "evet" der. Hz. Resul "Allah'ım bildiğim, bilmediğim hatalarımdan sana istiğfar ederim" der. Sahabi "Sizde mi korkuyorsunuz Ya Resulallah" der.

Hz. Resul: "Beni hangi kuvvet emin edebilir. Halbuki insanların kalpleri Allah'u Teala'nın kabze-i kudretindedir. Onları dilediği tarafa çevirir." buyurur.

Kamil bir zat ile şeytan karşılaşır. Şeytan kamburdur. Bu zat sebebini sorar. Şeytan: "Kulun son nefesinde iman-ı kamille dünyadan ayrılmak isterim" diye yalvarması beni bu hale getirdi. Bende vay bana, ben bunu nasıl düşürüp, amelini kendisine beğendireceğim derim ve benim bu şekil çalışacağımı anlamasından korkarım. Beni bu düşünce kambur etti." der.

Şehit Abdullah Azam: "Okuduğunuz kitaplar, yaptığınız nafileler sizi aldatmasın" diyor. Yani okur ama uygulamaz, uygular ama riya yaparsanız, hiç bir şey elde edemez, zararda olursunuz, demek istiyor. İbn Mübarek: "Alim okumaya devam ettiği müddetçe alimdir. Ne zaman ki alim olduğunu zanneder ve ilmini artırmaktan vazgeçerse işte o zaman cahil olur" demektedir. Hz. İsa (as): "Amel için değil de, yalnız başkasına anlatmak için ilim öğrenen, nasıl alimlerden olabilir" der. "İnsanlar hep helaktadır, alimler müstesna. Alimler de helaktadır, ilmi ile amil olanlar müstesna. İlmi ile amil olanlarda helaktadır yalnız ihlas sahipleri müstesna. İhlas sahipleri de büyük tehlikededir" (Acluni, II/312) buyrulur. Gururlu helakta, gururdan kaçan ihlaslı tehlikededir. Her an gururun pençesine düşebilme tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Bişr-i Hafi: "Nefsim konuşmamı arzu ediyor (bunun için anlatmak istemiyorum). Nefsimin bu isteğini yenebilirsem o zaman anlatırım" der. "Dünya malında kendisinden üstekilere, dini yaşayışta kendinden aşağıdakilere bakan, ziyandadır" buyrulur. Bazı alimler; 'kendisini nifaktan uzak zannedenler, münafıklığa en yakın olan kimselerdir' derler. Kendisinde münafıkların listesinin bulunduğu tek sahabi olan Ebu Huzeyfe'ye bir kişi "ben nifaktan korkuyorum" der. Hz. Huzeyfe: "Eğer münafık olsaydın, nifaktan korkmazdın. Çünkü münafık nifaktan emindir" der. Mesele, bu soruyu kendimize sorabilmemizdir. "Ben tam manasıyla iman sahibi miyim?" Unutmayalım ki, emin olmak şeytandandır ve küfürdür. Hz. Ömer bile münafıkların listesinde bulunup bulunmadığını yıllar sonra, korka korka Hz. Huzeyfe'ye sormuştur! "Ümmetimin şirke düşmesinden korkuyorum. Gerçi onlar, puta, aya, taşa tapmazlar. Ancak amelleri ile riyakarlık yaparlar" buyuruyor Hz. Resul Efendimiz. Ebu Süleyman Darani: "Amelde takva, amelden daha zordur" der. Ebu Derda: "İmanının kaybolmasından korkmayanların imanı kaybolur" der. Yani amellerimizden şüphe etmeliyiz ama bu şüphe amelin kendisinden değil (bu vesvesedir), amelin kabul olup olmayacağı konusunda olmalıdır. Bu da takvadır. Şabi": Fakirin sadakaya ihtiyacından fazla, kendisinin sadaka sevabına muhtaç olduğunu bilmeyen zengin, sadakasını iptal etmiş ve ecrini kaybetmiştir." demektedir. Amellerimizde bu duygu ve düşüncede olmalıyız. İhlas budur. Unutmamamız gereken diğer bir konu da aşırı tevazununda bir riya olduğudur. "Ben cahil birisiyim, ben Allah'ın aciz bir kuluyum." gibi Müslüman da bulunması gereken vakara (kimseye kibirlenmemek, kimseyi kendine kibirlendirtmemek) aykırı olan bu tür aşırı tevazulu cümleler, riyakarlığın göstergesidirler. İhlaslı bir insanın camide kıldığı namaz ile evde kıldığı namaz aynı olmalıdır. İki mekan arasındaki namaz kılma hızında, süresinde bir farklılık varsa, iki mekanda da aynı şekilde (her ikisinde de yavaş ve ihlaslı olarak) kılmaya özen göstermelidir.

Fiillerde Riya: İlah; "kendisine ibadet edilen, kanunları kabul edilen, yardımı beklenen, rızası gözetilen" anlamlarına gelir. Müslümanın tek bir ilahı (iyilik beklediği, rızasını kazanmak istediği) vardır O da sadece Allah'ü Teala'dır. Eğer kişi yaptığı bir fiil, ibadet, namaz, söz ile müdürünün, amirinin, babasının, hocasının, eşinin rızasını kazanmak için, ondan bir iyilik elde edebilmek için, amel yapıyorsa o kişi, o niyeti ile "fiili şirke", küfüre düşebilir. Kişi, dini bir eylemi sadece Allah için yapmalı, bu yönde gayret göstermelidir. Aksi o insan için hüsran olur. Kur'an'da: "Şeytan sizi Allah'ın affı ile aldatmasın" (Fatır, 5) buyruluyor. Özellikle günümüzde, "Allah af eder" diye başlayan cümlelerle -Haşa- Allah'ın 'kesin' af edeceği gibi bir düşünüş

tarzı gelişmiştir toplumda. Af etme yetkisi olan af eder ama bu O'nun iradesindedir, yoksa O (cc) zorunlu değildir! Mü'min, ümit ile korku arasında bir dengede olmalıdır. (Havf-reca) Hz. Ebu Bekir'in buyurduğu gibi "Bir kişi cennete girecek dense o kişinin ben olduğumu umarım. Bir kişi cehenneme girecek dense, o kişinin yine ben olacağından korkarım." Alimler: "Tevhidde sadakat demek, hediye alındığı vakit vasıtaya bakılmadan nimetin Allah'tan olduğunu bilerek O'na şükretmek demektir" derler. Hz. Resul: "Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan cennete giremez buyurur. (Müslim, Îmân, 148, 149) Nuh aleyhisselam oğullarına: Sizi iki şeyden nehy ederim: "Şirk ve kibir" der. Süleyman Darani: "Bazı amirlerden duyduğum yanlış şeyleri düzeltmek isterdim. Beni öldürürler korkusu ile nazar ederdim. Fakat korkum ölümden değil, bu vesile ile ölüm anında bana gelecek gururdan idi." demektedir. İnsan kendi içine yöneldikçe kibirden uzak durur. Mü'sab: "İki defa sidik yolundan meydana gelen insanların böbürlenmesine şaşarım" der. Hasan-ı Basri: "Ademoğullarına şaşarım. Günde en az iki defa eli ile pisliğini yıkadığı halde, sonra dönerde yer ve göklerin cebbarı olan Allah ile muaraza eder." Mitraf, kibirli birini görünce: "Evvelin nutfe, ahirin toprak. Bu iki hal arasında ise karnını yarsak bağırsaklarından bir sepet pislik çıkar, bu kibir neden?" diye çıkışır. Ömer b. Abdülaziz halifeliği sırasında bir gece vakti, bitmekte olan lambanın yağını kendisi tazeler. Bunu ne o sırada hazır bulunan misafirine, ne de uyumakta olan hizmetçisine yaptırır. Ömer b. Abdülaziz, misafirinin şaşırdığını görünce, "giderken de Ömer'dim, gelirken de Ömer, hiç bir şey değişmedi. İnsanların hayırlısı tevazu gösterendir." der.

Bazıları ibadetlerini gizli yapar. Ama amellerinin çevresince bilinmesini ister ve bu ikilem arasında dönüp dururlar. Bazıları ise amel eder, bu amellerinin çevresince duyulmasını istemez ama herkesin kendisine hürmet göstermesini ister. Meclislerde kendilerine yer vermelerini, hizmet etmelerini ister. Çevresinden hürmet görmeyince de çevresine kızar, darılır. Namaz kılan kişinin aklına birden bir yerden bir şey alması gerektiği gelebilir. Yalnız olsa namazı bozacaktır. Ama görenlerden utanarak namaza devam eder. Eğer kıldığı farz ise edası gerekir! Yalnız kılan kişinin arkasına cemaat toplansa, eğer namazı daha güzel şekilde kılmaya devam ederse, niyetine bakılır. Riya, niyetine galebe çalarsa namazı ifsad olur. Rivayet olunur ki: Şeytanı Aleyhillane hizmetçi bir derviş kıyafetinde Cüneydi Bağdad-i Hazretlerine geldi ve hizmetine girmeyi teklif etti. Tam 20 sene hizmet etti. 20 sene sonra ayrılıp giderken: "Beni tanıyor musun?" diye sordu. Hazreti Cüneyd: "Tabi! Yanıma ilk girdiğin anda seni tanımıştım. Sen İblisin ta kendisisin. İblis hayret etti ve: "Senin derecene çıkmış birini görmedim" deyince Cüneyd Hazretleri: "Defol melun! Yanımdan ayrılmadan beni böbürlendirip dinimi mahvetmek mi istiyorsun"? der. Şeytan dört kişiyi yoldan çevirmek ister. Birinci kişi ilim meclisine giderken, şeytan önüne çıkar. Şeytan onu kendi meclisine davet eder. Adam bunu kabul etmez ve şeytanla mücadeleye başlar. Bu artık o kişi için bir vazifedir. O kişi için şeytan gayesine ulaşmıştır. Onu yolundan alıkoymuş, lüzumsuz şeylerle oyalamaktadır. İkinci kişiyi biraz oyalar, fakat adam yoluna devam eder. Şeytan bir sürede olsa o kişiyi yolundan alıkoyduğu için memnundur. Üçüncü kişi ona hiç iltifat etmez. Aynen yoluna devam eder. Dördüncü kişi de şeytana hiç yüz vermez, yürüyüşüne 'hız verir', yoluna devam eder. Şeytan bir dahaki sefere ilk üç kişiden ümitlidir. Ama sonuncu için ümidi kalmaz. Hatta hızlanmasından korkarak bir daha karşısına çıkmaz. Bizim görevimiz dördüncü adam gibi olabilmektir. Namaz kılmamıza engel olmak isterse, bir an önce kılmalıdır; zekatı vermelidir... İyi niyetimizi bir an önce pratiğe geçirmeliyiz. Abid biri, bir ağaca tapıldığını duyar. Allah rızası için onu kesmek için yola çıkar. Şeytan karşısına çıkar. Ona engel olmak ister. "İbadetine dön, sana ne?" der. Abid: Bu da benim ibadetimdir, der. Güreşirler, şeytan yenilir. Bunun üzerine şeytan, "o ağacı kesme her gün bir altın yastığının altına bırakayım" der. Abid kişi kabul eder. Altınları bir süre alır. Fakat sonra yastığının altında altın bulamaz. Yine baltasını alır, yola çıkar. Şeytan yine karşısına çıkar, güreşirler. Bu defa adam yenilir. Adam şaşırır. Şeytan: "İlk seferinde Allah rızası için buraya gelmiştin, beni de yenmiştin. Ama şimdi nefsin için geldin. Ben de seni yendim" der. Kaynağını

Allah'tan alan kuvvet asla hüsrana uğramaz. Fakat araya menfaat girerse, niyetimize göre karşılığını alırız. Unutmamalıdır ki şeytanın her seviyedeki insanlar için oyunları, tuzakları vardır. Bizler bunları öğrenip, tedbirlerini almalıyız ki bu tuzaklara düşmeyelim.

"Ey Allâh yolunda güzel ameller işlemek isteyen kişi! İhlâslı olmalısın. Aksi hâlde, boşuna yorulmuş olursun." Abdülkadir Geylânî; "İhlâs, ameli, mânevî bulanıklıktan tasfiye etmektir." Cüneyd-i Bağdâdî.

"Dinde ihlaslı ol, böyle yaparsan az amel bile sana kafi gelir." (Hâkim, Müstedrek, IV/341)

Tefekkür'ü-mevt

"Onlar geride nice şeyler bıraktılar; bahçeler, çeşmeler, ekinler, güzel makamlar ve zevkü sefa sürecekleri nice nimetler." (Duhan, 25-28)

Ölüm bir diriliştir

Yazın güneşinden kaçanlar, cehennemim ateşinden neden kaçmazlar? Kooperatif evinin taksitini yıllarca ödeyenler, içinde sonsuza dek yaşanacak cennet köşklerinin taksitlerini neden ödemeyi düşünmezler? Hediye verene hemen teşekkür edip, karşılığında hediye vermemeyi ayıp sayarız da, her şeyimizi verene karşı neden böyle nankörlük etmekteyiz?

Ahiret vardır; niçin varsın sorusunun cevabı "yok olmak için" değildir! Öleceğimizi söylüyoruz ama ölmeyecekmiş gibi yaşıyoruz. Ölümden korkmadığımızı göstermek veya ölümden korkmak için ölümü hiç düşünmeden yaşıyoruz. Günümüz insanı özgür olmak için Allah'tan ölümden ve kaderinden kaçarak yaşamaya çalışıyor. Çünkü bunlar insanın eline ayağını gözünü, kulağını bağlıyor. Zevklerinin tadını kaçırıyordu. Fakat gel gör ki özgür olmak için Allah'tan, ölümden, kaderinden kaçan insan, başta kendisi olmak üzere her şeyin (mal, makam, kadın, nefis) kölesi oluyor. 'canım ne isterse onu yaparım, neyi istemezse onu yapmam.' demek çağımız insanının en başkarakteri oldu. Bu, kendine tapınan insanın sesidir. İmanın Gazali diyor ki, "mezardakilerin pişman oldukları şeyler yüzünden Dünya'dakiler birbirlerine kırıp geçiriyor."

Pişmanlık: Hiç pişman olunuz mu? Keşke şunu şöyle yapmasaydım. Yaptıklarıma pişmanım. İşte sadece pişmanlık duygusu insanların kendi kendilerine yeterli olmadıklarının tartışmasız tek delilidir. Nasıl mı? Hiç kimsenin etkisinde olmadan bir karar veriyoruz. Uyguluyoruz ama bir müddet sonra "keşke yapmasaydım" diyoruz. Pişman oluyoruz. Sonunda pişman olacağınız bir işi neden yapıyoruz? İlerisini neden göremiyoruz? Hani aklımız vardı? Mantığımız vardı? Bu demek oluyor ki, kendi kendimize yeterli değiliz. Aklımız sınırlı ve olayların nereye varacağını kestiremeyiz. Bu nedenle diyoruz ki, insan kendi kendine yetebilecek bir varlık değildir. Kendisinin üstünde yüce bir varlığa ihtiyaç var. O rehbere (Allah'a) bağlanmak şart. Bağlan ve hür ol. Nasıl? Bağlılıkla özgürlük olur mu? Hem de nasıl olur! Özgür olmak için Allah'tan, ölümden, kaderinden kaçan insan başta kendisi olmak üzere her şeyin kölesi olur. Allah'tan uzak yaşayan insanlar köledirler. Müdürünü, patronunu razı etmek, bir üst makamın onayını kazanmak için uğraşır durur. Tabii ki o üst makamında bir üst makamı vardır... Kendisi gibi bir insanın (yorulan, acıkan, öfkelenen, acıyan) bir insana (sevgili, amir, savcı, polis, bakan) yaranmak için, bir insana kölelikle geçer hayatları .Allah'a tam olarak bağlanın. Bakın Allah'ın dışındaki her şeyden iplerinizi koparıp nasıl hür oluyorsunuz! Biz özgürlüğü, çağımız insanının anlayışının tam tersine, Allah'a koşmakta ve Allah'a yakın olmakta arıyoruz. Allah'a yakın yaşayan insanlar hür insanlardır. Çünkü onlar Allah'ın dışındaki her şeyin geçici

olduğuna iman etmişlerdir. Kafalarını, geçici şeylere değil kalıcı olan Allah'a takmışlardır. Allah'ın dışındaki şeylere olan ilgi ve Allah'a olan arasında ters orantı vardır. Alışveriş yaparken aldığınız malın piyasanın üstünde para vererek aldığınızdan nasıl aldanmış oluyorsak, dünya hayatına da Allah'ın koyduğu değerden fazla değer vererek yaşarsak aynı şekilde aldanmış oluyoruz. "Dünya hayatı sadece oyun ve oyalanmadır. ahiret yurdu sakınanlar için daha iyidir. düşünmüyor musunuz?'' (En'am, 32) Bugün biz insanlar maddileşen hayatımız içerisinde de buhranlarla kıvranarak yaşamaktayız. Bize hizmet etmek için yaratılmış eşyaya biz hizmet ediyoruz. Allah ve ahiret endişesi adeta ortadan kalkmış, bu dünyadan başka dünya yokmuş, kıyamet, ahiret, hesap, kitap, mizan, sırat, cennet ve cehennem insanlar için hazırlanmamış gibi sürekli yemek, içmek, kazanmak, zevk, vermek, haram, helal, rüşvet, vurgun demekten devamlı mal biriktirmek peşinde ömür tüketiyoruz. Daha çok yemek ve daha kaliteli yemek içmek daha çok tüketmek servetlere servet katmak, sömürmek, koymak, kazandırmak, gasp etmek yarışına girmişiz. Evinizdeki eşyaların tamamı, arabanıza varana kadar her şeyi son modeliyle değiştirin. Daha taksitlerini bitirmeden çok modelin aşağı düştüğünü göreceksiniz ve tekrar rakamlardan etkilenerek yenilmeye gideceksiniz. Nereye kadar? Eşyalarınızı eskidiğini dahi görmeden öleceksiniz. Genellikle maddi konulardaki yeterlilik insanların şımartıyor, azgınlaştırıyor ve başkaları üzerinde hakimiyet kurmasına yol açıyor. ''İnsanoğlu kendini her yönden (mal, makam, sağlık) yeterli gördüğü zaman azıverir.'' (Alak, 6-7) Kur'an'da peygamberlerle kavimlerinin mücadelelerine baktığımız zaman peygamberlere en çok muhalefet edilen noktalardan birisinin "öldükten sonra diriliş ve yapılanların karşılığını görme" olduğunu görüyoruz. İnsanların bir türlü kabullenemedikleri, daha doğrusu kabullenmek istemedikleri bir durum bu. Çünkü kabullendikleri takdirde istedikleri gibi hareket edemeyecekler. Hayatları sınırlı ve sorumlu olacak. İnsanın ve insanlığın kemali ve olgunluğu ahirete iman olmadan mümkün olamaz. Hayat iki perdelik piyestir. Birinci perde bittiği an sur'a üflenir, ikinci perde açılır. "gökler kapı kapı açılacaktır" Sahnede düz bir alan ve insanların o düz alana bölük bölük gelişleri, cennet ve cehennem manzarası ve azabı gören bir kısım insanların dünyaya gönderiliş için yalvarış, yakarış ve ricaları ama nafile! Dünyada gaflet içinde, hiç ölmeyecek gibi yaşayan insan, kıyametin dehşetli olayları başlayıp gökler yarılmaya, yıldızlar dökülmeye, denizler kaynamaya ve kabirdekiler dışarı atılmaya başlandığı zaman ancak aklı başına gelir ve sağlıklı düşünmeye başlayarak yaptıklarının mahiyetini anlar. Bakar ki yapmaması gerekenleri çok yapmış, yapması gerekenleri ya hiç yapmamış ya da çok az yapmış, dünya işlerinden bu işlere pek sıra gelmemiş. Dünya bir okul gibidir. Yılsonunda derslerine çalışanlar karnelerini aldıkları zaman gülerler. Çalışmayanlar ise ağlarlar. Şüphesiz Allah affeder ama çok merhametli olması hiç bir zaman insanın O'na isyan etmesini, günah işlemesini gerektirmez. Haydi bismillah, şu et-kemik bedeni putlaştırmaya son, Haydi bismillah, yâ Allah!

Ahlak sorunumuz

Ahlak, kıskançlığın farklı yollara savurduğu insanlığı birleştirecek yol, merhametin, adaletin, vefanın yoludur. Bu yolun İlk yolcusu Hz. Adem'dir. Hiçbir insan şöyle diyemez; 'Ben merhametsiz, vefasız ve samimiyetsiz bir dünya istiyorum.' Ülkemizde farklı kesimleri bir çizgide buluşturacak yegane unsur, ahlaktır. Bu ahlak ise, İslam ahlakıdır. (s. 6)

Ahlaksız insanların oluşturduğu toplumlarda insanlar kolayca yalan söyleyebilir, söz verip sözünde durmaz, işini sağlam yapmaz, merhameti maraz olarak görür, menfaati olmayan yere bir adım bile atmaz, yere çöp atabilir, tükürüp kirletebilir çevreyi, rüşvet alıp verebilir, torpil yapıp yakınlarını kayırabilir. Kuşkusuz böyle bir toplumda, ciddi bir ahlak sorunu var demektir. Kanunlar güçsüzlere uygulanıyor, devletin malı deniz yemeyen domuz oluyor, kamu malı kolayca yenilebiliyor, iş ehline değil de arkası olana veriliyor, arsız ve haddini bilmeyen ileri

geçebiliyor, haddini bilen de geride kalıyorsa, o ülkede ciddi bir ahlak sorunu var demektir. (s. 7)

İbadetler yapana manevi derinlik kazandırmıyor, dinin kutsal kitabı okuyanların dilinden kalbine inmiyor, din adına ortaya çıkan cemaatler adaleti değil kendi adamını gözetiyorsa; bu dinin mensuplarının da derin bir ahlak sorunu var demektir. Marketlerde gıda görünümünde zehir satılıyorsa, daha fazla seyirci toplayabilmek için televizyon ekranlarını çarpık ilişkiler dolduruyorsa, güçlü devletler denizleri kirletiyor ve yeryüzünü çöplük haline getiriyorsa, bu dünyada derin bir ahlak sorunu var demektir. (s. 8)

Ahlaki krize neden olan erdemsizlikler bazen kısa vadede kazandırdığı için bu erdemsizliği yapanlar, bu durumu çoğu zaman bir sorun olarak görmemektedir. Maddi sorunlarımızın sonuçları anında midemize ve kesemize dokunduğu için bunlara hemen çözüm bulmaya çalışırız. Örneğin bir mide hastalığı ya da kalp rahatsızlığına acilen çözüm bulmaya çalışırız. Ancak kişilik bozukluklarına ve şahsiyet yoksunluğuna, erdemsizliğe ve ahlaksızlığa aynı hızla çare aramayız. Halbuki maddi sorunlar ne kadar çözülürse çözülsün ahlaki sorunları krize dönüşmüş toplumların uzun müddet ayakta durması mümkün değildir. İnsan kendisinden başlayarak, suçu başkasına atmadan çare aramaya başlarsa çözüm için umut var demektir. Ahlaki tavır derin bir sorumluluk duygusu getirmektedir. (s. 9)

Ahlak, huy, karakter, hal ve hareket tarzı gibi anlamlara gelmektedir. (s. 10) Çocuğun etkileşim süreci ana rahminde başlayıp ailede sürmekte, okulla devam ederek sokakta tamamlanmaktadır. Ailede oluşan ahlaki yapı, sokak kültürü ile çatışırsa çoğunlukla sokak kültürü kazanmaktadır. Çocuk sokağa ait huyları birer emanet gibi gizlemektedir. (s.11) Sokak kültürü, orada yaşayan insanların ortak kültürüdür. İletişim araçları hakim konumuna gelince, kültür insanların bir masada oturarak edilgen bir şekilde teslim oldukları kültür haline geldi. Sanal kültür insan arzularını teslim aldı. Artık bu kültürde karşılıklı iletişim yok. Sadece etkileşim var. Bu ortamda ne insanın özgür iradesinden nede seçiminden bahsedilebilir. Modern tiranlar (şirketler), insanın insanla ilişkisini, sıla-i rahimi keserek insanlığın akışını durdurmaktadır ve insanlık yalnızlığa itilmektedir. (s.12)

Şu çağda yaşanılan hayatın temel erdemleri, merhamet, vefa değil, sanal dünyanın yapay ve geçici hevesleridir. (s.13) Artık ahlakın oluşumunda ne aile ne okul ne de sokak etkilidir. Anı yaşayan insanlar, sanal zevkleri ile oyalanıp duruyorlar. (s. 14) Ahlaki tavrın genel hatları: Başkalarına nizam vermek yerine öncelikle kendi iç belirlenimini tamamlayan, kendi iç denetimini sağlayabilen, inandığı kitabın ayetlerini önce kendi davranışlarını düzeltmek için inmiş ayetler olarak okuyabilen, ibadetleri, kendisini olgunlaştırmanın yolu olarak gören. (s. 15) ve üstünlüğüm salih amelde olduğunu bilen tavır gibi… Bu tavır, müşriklerin özündeki merhamet ateşini parlatmıştır. Ancak ne yazık ki, Müslümanlar olarak söz konusu ahlaki tavır uzun zamandan beri ihmal edilmektedir. Bunun nedeni Allah ile olan ilişkilerimizin ahlaki olmamasıdır. İnsanlar ilahlarını hep kendilerine benzetmeye çalışmıştır. (s. 16) Bir kısım Müslümanlar, Allah'ın sıfatlarını sadece lafız olarak ezberleyip bundan sevap kazanmayı ummuşlar, süslü levhalara yazarak duvarlarına asmışlardır. (s. 17) Peygamberimiz, 'Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim' (İmam-ı Malik, Muvatta, Hüsnü'l-Huluk, s. 8) buyurmuştur.

Müslüman birey bahçedeki meyve ağacı gibidir. Bu ağacın kökü sahih (sağlam ve doğru) bir inançtır, gövdesi ve dalları ibadetler, meyvesi ise güzel ahlaktır. Meyve ağacının temel misyonu meyve vermektir. (s. 19) Kültürümüzde ahlak, çoğunlukla bir çeşit pısırıklık olarak anlaşılmıştır. Halbuki merhameti ve adaleti evrenselleştirmek (herkes için geçerli kılmak)

bütün Müslümanların temel misyonudur. Ahlaki yaşam tarzının karşılığı hemen alınamamakta ve kısa vadede kaybettirmektedir. Bu durum, insanı insanlıktan uzaklaştırarak vahşileştirmektedir. Bundan kurtuluş ise, sağlam bir inanç, çelikten bir irade, tükenmez bir azim ve engin bir merhametle dolu ahlaki hayatla mümkün olabilmektedir. (s. 20) İslam üç unsurdan oluşmaktadır: inanç, ibadet ve muamelat. Muamelat ahlaki erdemlere dayanan insani ilişkilerdir. (s. 21) İnanç ve ibadetler, ahlak meyvesi için birer hazırlıktır. Asıl amaç, kendisini salih amel olarak ortaya koyan ahlaktır. İnanç ve ibadetler, salih amele götüren araç olmaktan çıkıp bizzat amaç haline geldiğinde, inancımız ve ibadetlerimiz salih ameli doğurmamaktadır. (s. 22) Hz peygamberin vefatından sonraki dönemlerde İslam toplumunu derinden sarsan iktidar hesaplaşmalarından sonra Hasan El Basri gibi bazı Müslümanlar tepki olarak kalabalıklardan uzaklaşmışlardır. Daha sonra kurumsallaşan tasavvuf ehli, kendilerinin bilgiyi vehbi olarak elde ettiklerini söyleyerek alimlerin bunca okuma ve bilimsel müktesebatını özellikle halk nazarında itibarsızlaştırmıştır. (s. 24) İslam dininin toplumsal yapısının harcı olan ümmet bilincini yok eden ırkçılık, tarihin her döneminde ümmeti parçalayan bir sorun olarak varlığını sürdürmüştür. Irkçılık davası farklı inançların kardeşçe yaşayabildiği ender ülkelerden biri olan Endülüs Emevi devletini kabile devletlerine bölünerek düşmanları için kolay lokmalar haline getirmiştir. (s. 25, 26) İnsan denilen varlığın damarlarında dolaşan çıkar duygusu, rüşvet ve çürüme; cephede yenilgi, ilim erbabında cedel, devlette şiddetli iktidar kavgaları olarak kendini göstermiştir. (s. 28) Modern Türkiye Cumhuriyeti Batı tipi hayat tarzını şeklen de olsa topluma kabul ettirebilmek için sayısız devrimlere imza atmıştır. Bu durum, modern Türkiye toplumunda büyük bir ahlaki boşluğa neden olmuştur. Kültür emperyalizmi, ülkemizdeki ahlak krizini iyice derinleştirmiştir. (s. 30) İnsanları sömürülebilir hale getirmek için önce onların dayandığı değerler sisteminin çökertilmesi gerekmektedir. (s. 31) Kendi değerler sistemini kuramayan toplumlar taklitçi durumuna düşer ve nihayet başkalarının sömürü ağlarında yem olurlar. İnsanları sömürülebilir hale getirebilmek için önce benliklerini tahrip etmek, tarihleri ile ilişkilerini koparak kimliklerini yok etmek gerekmektedir. (s. 32) Güçlü devletler, sömürmek istedikleri kitlelerin nefsani duygularını tahrik etmektedirler. Gelinen bu noktada, toplumların rol davranışlarına yön verenler de düşmanları olmaktadır. (s. 33) Duygusal ahlak, insanın kendisini biyolojik istek ve arzularına ya da nefsani dürtülerine teslim eden ahlaktır. (s. 35)

Modern zamanın 'güçlüleri' akılcı ahlak sahibidir. Bu akıl, her konuda teknik yararlılığı ve kişisel çıkarı temel alan araçsal akıldır. (s. 36) Bu ahlak sisteminde yardımlaşma, vefa yoktur. Buna karşılık ekonomik çıkarları ayakta tutacak, maddi değerler özenle korunmaktadır. Örneğin iş ahlakı, işe zamanında başlayıp zamanında bitirmek, sistemli bir şekilde çalışmak. Alman filozof Kant bu ahlak sistemine 'ödev ahlakı' adını vermiştir. (s. 37) Akılcı ahlak, felsefi temelli bir ahlaktır. (s. 38) Her zaman çıkar hesapları yapmakta, çıkarı olmadığı yerlerde yıkıcı tezgahlar kurabilmektedir. Rasyonel/akılcı ahlak kurucuları, çıkarlarının olmadığı yerde kıvılcımı bir alev topuna dönüştürebilmekte, sömürmek istedikleri toplumlarda özellikle kapanmış yaraları kaşımaktadırlar. Akılcı ahlak, belli bir ırkın menfaatlerini temel aldığı, ahlaki sorumluluğun sınırlarını ülke sınırları ile eşdeğer kabul ettiği için uzun vadede ırkçılığı körüklerler. (s. 39) Günümüzde yaşadığımız küresel ahlaksızlıkların, çifte standartların, etnik şiddetin temelinde de bu ahlak vardır. Batı ülkeleri kargaşayı ve açlığı, kendi ülkelerinden 'öteki' olarak adlandırdıkları toplumlara ihraç etmişlerdir. Onlarda göre ahlaki değerler, toplumların sınırlarının ötesinde geçerliliğini kaybeder ve ihlal edilebilirler. Her zaman çıkar hesapları yapan, çıkarının olmadığı yerde selam bile vermeyen rasyonel ahlak sahipleri, daha çok para kazanmak için çevreyi, atmosferi, denizleri ve bütün yeryüzünü çöplük haline getirmişlerdir. (s. 40, 41) Evrensel İslam ahlakında ise adalet, merhamet, paylaşma, vefa, samimiyet gibi ahlaki değerler, sadece belli bir ırk grup ya da zümre için değil herkes için geçerlidir. (s. 42)

Esma'ü-l Hüsna, Allah'a inananların ahlaki değerlerini şekillendirecek en mükemmel ahlaki erdemlerdir. (s. 43) İnsan taptığı şey, yani tanrısı kadardır. (s. 44) Hiçbir sistem ya da ideoloji, insan davranışlarının oluşumunu, tam olarak onun biyolojik isteklerine bırakmamıştır. (s. 45) Ahlaklanmak ayrı bir çaba gerektirirken, erdemsiz bir hayat oluşturmak kendiliğinden olmaktadır. O'nun en güzel isimleri Allah'ta mutlak ve mükemmel şekilde bulunduğu gibi, ona inananlarda da mümkün mertebe bulunması gereken ahlaki erdemlerdir. (s. 47) Gazali'nin, 'Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmak' dediği durum, esma-ül hüsna'daki mutlak ve mükemmel ahlaki niteliklerin insanın temiz fıtratına işlenebilmesi meselesidir. (s. 48) Yüksek erdemlere yönelebilmek iradi harekettir. (s. 49) Allah'ın en güzel isimlerideki mükemmel ahlaki erdemlerin insan hayatına rengini vermesinin de önü açılmalıdır. (s. 50) Gazali, ahlakı, insanın doğuştan getirdiği, beyaz kağıt gibi temiz olan fıtratının üzerine kendi iradesi ile inşa ettiği huyların toplamı olarak görmektedir. Gazali "Müslümanlar Allah'ın sıfatlarını davranış haline getirmeli ve bunların güzellikleri ile süslenmelidir."der. (s. 51)

Gazali Allah'ın en güzel isimlerinin ilk ikisi olan Rahman ve Rahim isimlerini şöyle açıklamaktadır: Merhamet edilen ihtiyaç sahibidir. Gücü yettiği halde ihtiyaç sahibinin ihtiyacını gidermeyene de rahim denilemez. Kuşatıcı rahmet, hak eden ve etmeyeni kapsayan merhamettir. Allah'ın merhameti tamı ve kuşatıcıdır. 'Rahman' isminden kulun elde edeceği nasip, onun gafil olanlara acıması, nazik bir şekilde vaaz ve nasihat etmesi, gaflet içerisinde olanlara nefret değil, rahmet nazarıyla bakması, günahları gücü nispetince gidermekten geri durmamasıdır. Gazali'ye göre insan bu anlamları mecazi olarak yüklenebilir. İnsan, 'Hâlik' ismi örneğinde, yaptığı işi önce matematiksel bir şekilde tasarlayabilir, 'Bârî' ismini model alarak yaptığı işi sağlam bir şekilde yapabilir, 'Musavvir' ismi örnekliğinde ise, yaptığı işe estetik bir şekil verebilir. İnsanın iş ahlakını Allah'ın bu üç ismindeki güzel anlamlara göre oluşturması için öncelikle nefsine isyan etmesi gerekmektedir. (s. 52-54) 'Melik'. Her şey Allah'ın mülkü altındadır. Gazali'ye göre insanın mutlak anlamda melik olması düşünülemez, çünkü insan birçok şeye muhtaçtır. İnsanlardan gerçek melik olanlar sadece Allah'a muhtaç olduğunu bilen, Onun dışındaki şeylere olan ihtiyaçlarını mümkün olduğu kadar azaltabilendir. (s. 55) İnsan, nefis putunun bitmek tükenmek bilmeyen isteklerini yerine getirmeye kalkışırsa, baştan manevi sermayesi olan karakterini, daha sonra da bütün maddi sermayesini bitirebilir. Allah'ın mülkünde sadece onun yasaları geçerlidir. İnsan kendi mülkü olan bedenini hükmü altına alabilirse mülkünün meliki olabilir. İnsan diline gözüne Malik olabilirse, o da kendi mülkü olan bedeninin meliki olabilir. (s. 56) 'Cebbar'. varlık âlemine koyduğu yasalarını hükmünü zorunlu olarak yürütmek anlamına gelir. İnsanında adaleti, vefayı sürdürebilmesi için kendisini zorlaması gerekir. (s. 57) 'Rezzak'. Allah'ın mutlak anlamda rızık verici olduğunu bildirir. Allah rızık olarak yarattığı yeryüzü nimetlerine insanın bedenini yaşatabilmek niteliğini vermiştir Allah yiyeceklere besleyici özellikler verirken diğer yandan da insana, bu gıdalara karşı bir iştah ve arzu vermiştir. (s. 38) "İnsana ancak çalıştığının karşılığı vardır." (Necm, 39) İnsanın elleri iş yapar ve kazandığını insanlarla paylaşırsa rezzak olabilir. (s. 59) 'Fettah' ismi ile Allah yol göstererek (hidayet ederek) insanların sorununu çözer. İnsan da halkın hem dünyevi hem de uhrevi sorunlarını çözecek seviyeye gelebilirse fettah isminden nasibini almış olmaktadır. Her insan bulunduğu yerdeki bir sorunu çözebilirse oranın fettah'ı olabilir. (s. 60) Allah'ın Zati sıfatların insanda bulunması mümkün değildir. Subuti sıfatlar insanda da belli oranlarda bulunabilen niteliklerdir. (s. 61) Allah'ın subuti sıfatları, Allah'ın en güzel isimleri gibi ahlaki tarzda yorumlanabilir. İnsanlara yararlı fikirler sunmalı, onları yanlış yola sevk etmemelidir. (s. 62) Allah kendi mülkü olan evrende zulüm ve kaos olmadığı gibi, insanların yaşadığı hayatta da olabilecek kötülüklere razı olmaz. İnsan kendi irade ve kuvvetini, Allah'ın irade ve kuvvetinden alabileceği güç ve ilhamla iyiye yönlendirebilir. (s. 63) İnsan iradesini zulümden ve kötülükten yana değil adalet ve iyilikten yana kullanmalıdır. (s. 64) Allah işittiklerini ifşa etmemektedir. Bizde insanların ayıplarını örtebilir, sırlarını onlara karşı birer şantaj malzemesi

olarak kullanmamalıyız. Allah'ın ayetleri de ahlaki anlamda yorumlanabilir. (s. 65) Örnek olarak Kâfirun suresini verebiliriz. (s. 66) Tevhit inancına sahip olmakla birtakım putları Allah'a ortak koşmak arasındaki fark, her iki tarafında yaşadığı hayatın ahlaki niteliğinin birbirinden farklı olması demektir. (s. 67) Müslüman müşrikten farklı olarak, haram yemeyen, yetimin malına asla el sürmeyen izzet ve hikmet sahibi insandır. (s. 68) Fil suresi ile (s. 69) Kabe'nin putlardan temizlendiği gibi, insanın kalbinin de putlardan temizlenmesi gerektiğini söyleyebiliriz. Eğer insan Kâbe mesabesinde olan kalbini temiz tutar, oraya Allah'tan başka ilahları sokmazsa, kalbinin sahibi olan Allah onu heva ve hevese maskesine bürünmüş ebrehelerden koruyabilir. Abese suresi ile (s. 70) Müslümanlar yeryüzünde büyüklük taslayan müstekbirlere değil, fakir bile olsalar samimi ve içten insanlara öncelik vermeleri gerektiğinin farkına varabilir, onlara diğerlerinden daha fazla değer verebilirler. (s. 72) Saffat, 97-107. ayetler: Müslümanların, kalplerinde büyüyen ve kendilerini Allah'tan uzaklaştırabilecek olan sevgileri, Allah için kurban etmeleri gerekir ki O'na yaklaşabilsinler. (s. 74) Kurban kelimesi kesmek değil, yakınlaşmak anlamına gelmektedir. (s. 75) "Hayra öncülük eden, onu yapan gibidir."; "Müslüman elinden ve dilinden diğerlerinin emin olduğu kişidir."; "Ya hayır söyle ya sus" gibi hadislerde, doğrudan ahlaki mesajlar çıkarabileceğimiz hadislerdir. (s. 77)

Hz Adem'in eşi ile birlikte cennetteki yasak meyveden yemesi, bütün insanların Hz Adem gibi günah işleyebileceğini, ancak söz konusu günahların tövbe ile affedilmesinin mümkün olduğunu, insanların günahlarında ısrar etmeyerek Allah'tan af dilemeleri gerektiği mesajını vermektedir. Hz Nuh'un, Hud suresinin 45-47. ayetlerinde uyarılması. (s. 81) Ayetlerde geçen uyarıları kendi hayatımız için ders çıkaracak şekilde yorumlayamazsak, ayetleri tarihin bir sayfasına gömmüş oluruz. Hud suresinin 45-47. ayetler bizi biyolojik-etnik bağın iman bağının önüne geçmesinin bir çeşit bilgisizlik olduğunu söyleyerek, bizi ırkçılığa karşı uyarmaktadır. İt'ap ayetleri de ahlaki tarzda yorumlandığında, insanların davranışlarına yön veren ahlaki erdemlere dönüşmektedir. (s. 82) Ahlaki endişelerle yapılan bir eylemin bütün süreçlerinde Allah olmalıdır. İnsanın niyetinden eylemlerinin sonucuna kadar Allah ile beraber olması, O'na güvenip dayanması insanı sınırlamaz, aksine güçlendirir. İnsan özgürdür fakat kendisini mutlak anlamda özgür kabul edip Allah'tan kopmaması gerekmektedir. (s. 83)

Cedel-tartışma bir taraftan tartışma konusunu aşağı düşürürken diğer taraftan tartışanları birbirine düşürmektedir. (s. 86) Sadece mezhepler değil meşrepler, cemaatler ve tarikatlar arasındaki tartışmalar da ateşli bir şekilde devam etmektedir. Cedel, sadece yapanı vitrine çıkarttır, deniz suyu gibi içtikçe acıktırır. İnsana cedel hastalığı, kendini gösterme illetinden dolayı bulaşır. Cedelde yenilen doymaz, yenenin ise nefsi kabarır.

Gazali'ye göre tartışmanın ahlaki ilkeleri şunlardır: Tartışmada elzem olan şeyler tartışılmalıdır. Tartışma kalabalıklar önünde yapılmamalıdır. Tartışma hakkı bulmak amacıyla yapılmalıdır. Tartışma yapan kimselerin birbirine karşı kibirli olmamaları gerekmektedir. Tartışmada hasmın söylediklerini, 'Sen şöyle demek istedin' diye farklı bir şekilde nakledip, hasmı töhmet altında bırakmamalıdır. Taraflar hasımlarının kötü duruma düşmesine sevinmemelidir. (s. 88-89)

İnsanlar eylemlerini, hakikatinin aynasında test etmelidir. (s. 97) İnsanın kendi kimliğini oluşturabilmesi için önce kendine dönmesi, kendini tanıması gerekmektedir. İnsan, ilah ya da ilahlarının ürünüdür, insanı onlar eğiterek şekillendirir. Bu anlamda insanın özellikle ilah ya da ilanlarını tanıması gerekmektedir. (s. 99)

Dört türlü benlikten bahsedebiliriz. İnsanların içerisinde yaşadıkları kültürel çevrenin oluşturduğu hazır benlik ki, özgün bir benlik değildir. Rüzgar nereden eserse oraya doğru eğilir.

İkincisi, ötekine duyulan nefret ve kine dayalı olarak kurulmuş duygusal benliklerdir. Bu benliği besleyen kaynak, kişinin kendi imkanları değil daha çok başkalarının yanlışlarıdır. Üçüncüsü, bireyin kendi nefsini merkeze alarak kurduğu egoist benliktir. (s. 100) Dördüncüsü, çıkarlarının köleliğinden kurtularak daha yüce bir ahlaki modele doğru hareket edebilen benliktir. İnsanın çevresindeki ilahlara ve nefs putuna hayır diyebilmesi için bunlardan daha mükemmel bir ilahı tanıyabilmesi gerekmektedir. Oda Allah'tır!

İbadetler, insanı erdemli bir hayata götüren güç olmalı, cennete girmenin araçları olmamalıdır. (s. 101) Modern tahribatı önlemenin yolu, İslam'ın özünü oluşturan güzel ahlakın yeniden ihyasıdır. Tarihin bütün firavunları ancak, benlik ve kişiliklerini güzel ahlak temelinde inşa eden kimseler tarafından bertaraf edilebilmiştir. Güzel ahlak, önce insanı sömürücü ilahların kulu olmaktan kurtarmaya ve özgürleştirmeye çalışır. Sahte tanrılar, güçlerinin yettiğini ezerler. (s. 103)

Prof. Hasan Ayık, Ahlak sorunumuz

Denemeler; az, öz...

"Kişinin dindarlığı ekmeğinin helalliği kadardır." Süfyan-ı Sevri

"Herkes neyi düzelteceğini, neyin düzeltilmesi gerektiğini biliyor; ama bu düzelecekler, düzeltilecekler arasında kendisi yok" İsmet Özel

Hayat, iman ve mücadeleden ibarettir! Bu 'yolda' seferde olabilmek, inşallah ahirette mazeret olarak kabul görür...

İslam'ı unutunca; Futbol fanatikliğini, artist fanlığını, beşeri ideolojileri, parayı, makamı ilahlaştırdık.

Yaşadığımızda din dünyayı düzeltemiyorsa, ahiretimizi hiç düzeltemez!

İslam dünyasını bekleyen üç büyük tehlike: Selefilik, sufilik ve şiilik arasındaki mücadele! Selefiler; Tekfirden kaçınarak, Sufiler; Şirk konusunda hassas davranarak, Şiiler; Ashaba sövmeden vazgeçip, Sünnileri Şiileştirme faaliyetlerini bırakmadıkları sürece bu yara daha çok kaşınabilecek ve kanayacaktır! Harici, gulat ve şirkten uzak olalım! Çözüme; Dini ihtilafların siyasi meselelere karıştırılmaması ve siyasi alanlarda ümmet fikrinin benimsenmesi, dini ihtilafların ulemaya bırakılması ve tekfircilikten kaçınılması ile ulaşılır!

Şirke düşmeden, tekfirciliğe bulaşmadan, hurafelerden uzak bir tasavvufi anlayışla ehli sünnet çizgisini ihya edersek Ümmet kurtulur, bi-iznillah

"Tartışmasız Müslüman toplumlar için en büyük buhran kaynağı, enerjilerini kendi içlerinde tüketerek her türlü çatışmacı alt kimliğe bölünmüş olmalarıdır. Bazen etnik, bazen mezhep meşrep kimlikleri üzerinden Müslüman toplumlar parçalanmaktadır." (Ş. A. Düzgün, Varoluş Sancısı, s. 87)

"İnanıyorsak üstün biziz." (Ali İmran, 139)

"Her konuda savunmaya geçmeye, sürekli kendimizi suçlamaya ve her suçu üstlenmeye zorlanmayı bırakalım. Sağlam bir imanı takviye edecek olan şey, katıksız bir 'özgüvendir.' Biz Müslümanlar, ayaklarımızı nereye bastığımızı bilmeli ve inandıklarımızı cesurca sahiplenmeliyiz." (Taha Kılınç)

Bir şeyleri değiştirmek isteyen, buna önce kendinden başlamalıdır! Şeyh, ahirette seni kurtaracak, Mehdi, dünyayı kurtaracak, Allah, 'belasını, rızkını' verecek. E sen ne işe yarayacaksın be Müslüman kardeşim?! Yatıyoruz, erteliyoruz, iş/görevlerimizi başkasının yapmasını bekliyoruz hep…

Bazı bilgileri sadece bilmek yetmez, hissetmekte, yaşamakta gerekir! İşte bizim asıl problemimiz burada!

Ey tekfirci (selefi/şii/indirilmiş dinci) kardeşim! Bizim din anlayışımıza, yorumumuza (Selefi, şii, sufi vb.) uymuyor diye karşımızdakini ötekileştirmek, tekfir etmek sadece İslam düşmanlarının ekmeğine yağ sürmeye yarar. Bu tavrımız onların işine gelir, onların işini kolaylaştırır. Haricilerden itibaren ve en son 150 yıldır tekfirciliğin bir işe yaramadığını, sadece kafirlere yaradığını 'yaşayarak' gördük! Hatırlat, uyar ve dua et, gerisi bölücülüktür! Bu işin çözümü, "küfür olan fiili" eleştirmek, bu işi yapanları tekfir etmemektir! İsteyen buna, 'mürcie' adını versin, kurtuluş bu formüldedir.

Allah bize İslamiyet'i göndermiş, Müslümanların tek bir ümmet olmasını bizlere emretmiştir. Biz Müslümanların temel problemi, Kur'an'dan ve hadislerden sınırlı bilgimiz ve aklımızla anladığımızı yorumların Kur'an'ın-sünnetin tek gerçek, doğru yorum olduğunu iddia etmemizdir! Bir tarikatçı da Kur'an'la konuşur, tarikatçıyı tekfir eden harici zihniyetlide ve hatta hariciye düşman olan Şii de. Tekfir konusunda benim şahsi görüşüm, Ehli sünnetin temel prensiplerinden birisi olan 'ehl-i kıblenin tekfir edilemeyeceği' prensibinin tüm Müslümanlarca kabul edilmesi yönündedir! Bırakalım herkes inandığı şekilde yaşasın, ortak noktalarda birleşelim, onları ön plana çıkaralım! Kimin haklı olduğunu, kıyamet günü Allah bizlere haber verecektir! Kimileri bu görüşün 'mürcie'cilik olduğunu ileri sürse de, ümmete bu kadar çok zarar veren tekfirci olmak yerine, tek ve sadece bu konuda mürcie (!) olmayı ben kabul ediyorum! Kabe'de Şafi olan Hanefi, bunda bir sorun görmüyorsa, ümmeti bölük pörçük yapan bu konuda da ve tek bir seferliğine bırakalım, mürcie damgasını yesin! Ehl-i Sünnetim, Hanefi'yim, tekfirci değilim!

Mealci ve selefilerin tekfircilik kardeşliği: Mealci zamanı, selefi ayet hadisin zahirini mutlaklaştırır! Mealci Kur'an'ı zamana uydurur, selefi zamanımıza Kur'an ve hadisi n yorumunu getiremez!

Mealciler ve selefiler: Biz, "mezheplere karşıyız" deyip; "Allah'a, Kur'an'a çağırıyoruz" dedikten sonra, mealini veya eserini okudukları bir hocaya çağırmaları da yok mu? Tıpkı selefiler gibiler! Hem Kur'an-hadise çağırıyoruz derler hem çağrıya uymayanları, uydurulmuş dinci, bidatçi, müşrik diye tekfir ederler.

Mealci kardeşlerim, eğer peygamberimiz şu an hayatta olsaydı, O (sav) Kur'an'a davet ettiğinde; "Ben artık Kur'an'a bakarım, peygamberin söylediklerine ve yaptıklarına bakmam." diyebilirler mi idiler acaba?!

Ehli sünnet, mealizm! Sadece Kur'an diyenlerin sonu malum! Ne ilk insan Hz Adem (Peygamber mi, babası var mı anlaşamadılar) ne en önemli ibadet; namaz; nedir, var mıdır, kaç rekattır belli değil… Liste uzun! Akılcıların tarihinde bir de "Mihne olayı" var ki, ibretlik! Harici tekfircilik, gulat şia, hurafe dolu tarikatlar önümüzdeki sorun yumakları. İran ve Suud örneklerince çıkarılacak dersler çok! "Namaz kılmayanı öldürülür, zina eden öldürlür, dinden çıkanı öldürülür." gibi konular ictihadi konulardır, edille-i şeiyye merkezli tekrar ictihat edilmelidir! Mezhep; yorumların kurumsallaşmasıdır. Kendi yorumunu indirilmiş din, diğer yorumları uydurulmuş din diye nitelemek harici tekfirci zihniyettir. Yol uzun, sorunlar yumak olmuş ama ümitsizlik asla! 'Ne cennet ucuz ne cehennem lüzumsuz'.

"Ehli sünnetin hangi yorumuna bağlı kalacağız, tek değil ki?!" diyenlere: Nasıl ki mealciler, solcular hatta bilim adamları aynı konuda farklı görüş ileri sürebiliyorsa, Ehli sünnette de farklı görüşlerin olması gayet normaldir. İnsan aklı devreye girdi mi görüşler farklılaşır! Ama Ehli sünnet ümmetin köküdür, geçmişidir. Köke bağlı kalarak yola devam edenler ayakta kalabilir. Ehli Sünnet, Ne radikal, ne modernist, ne ılımlı; 1400 sene ümmeti idare eden yorumun izinde, hurafeden, yozlaşmadan arınarak, devam etmemiz gereken ana damardır.

İslam medeniyeti: Kur'an merkezli ve onun açıklaması olan hadis (Beyan, hikmet) ile pratiği olan Sünnet üzerine kurulabilir. 1400 senelik köklerle tarihi ve fikri derinliğe sahip olan bir gövde ancak bu şekilde dallarını yukarı doğru uzatabilir. Geri kalan tüm yorum ve teoriler ise sadece, köksüz, metotsuz, Batı karşısında eziklik göstergesi ve zaman kaybı olacaktır!

Bizim kültürümüzde "verdiğin senindir."

Ümmetin sorunları ve çözüm önerisi: Toplum, Batı medeniyeti karşısında eziklik ya da tepkisellik arasında sıkışıp kalmıştır. Eziklik; modernizm ve tarihselciliği/mealciliği ortaya çıkarmışken tepkisellik ise, selefilik ve tekfirciliği. Modernistler halkta kafa karışıklığına; tarihselci mealistler ise, deizme sebep olabilmektedirler. Çözüm ise, ehli sünnet ruhunu yeniden diriltmekte, hurafeden uzak, usul kurallarına uygun yeni içtihatların önünü açmaktadır! Ümmetin genel sorunlarını ilgilendirmeyen usul konuları, şaz denen detay konular veya müteşabihe giren meseleler, alimlerin ilgi alanına giren uzmanlık gerektiren konulardır. Yoksa İslami ilimlerde derinleşmemiş, hatta ilmihal konusunda bile cahil bir kitlenin önünde bu konuları konuşmak sadece kafa karışıklığına sebep olmaktadır. Halbuki yapılması gereken, 'alimlerin kendi arasında bu konuları tartışıp, sonuçları halka duyurması' olmalıdır. İlmi tartışmalar, felsefi konular âlimler arasında halledilmeli, sonuçlar topluma aktarılmalıdır. Ümmeti oluşturan biz avam kesim ise, gıybet, gösteriş, zina, yolsuzluk, israftan uzak; sabırlı, ahlaklı, adaletli emin/güvenilir olmalı, iyiliği hatırlatıp, kötülükten sakınmaya ve sakındırmaya çalışmalıyız. Ümmet oluşturamamamızın en büyük sebebi, herkes, kendi veya cemaati dışındakilerin, kendi anladığı şekilde İslam'ı anlamasını istemizdir. Halbuki ümmet; tarikatçılar, şiiler, selefiler, mealciler vb. dahil, geniş bir kitleden oluşmaktadır. Asıl mesele,

"Şirk ve tekfire " düşmeden, olabildiğince birbirimize yaklaşabilmektir! Ümmet ancak böyle var olur ve devam eder.

Bu dünyadan; Tarikatçılara; şirke düştükleri konuları, tarikat düşmanlarına ise tasavvufun incelik ve ahlak dolu olduğunu; Selefilere; mücessimenin yanlışlığını, tekfirin ümmete verdiği zararı, selefi karşıtlarına ise selefilerin imanlarının berraklığını ve temizliğini; Nurculara; risale-i nur'daki hataların olduğunu, risale karşıtlarına ise risalenin birçok imani hakikati barındırdığını; Milli görüşçülere; partinin bir araç olduğunu, parti karşıtlarına milli görüşün ekonomik sisteminin önemini; Süleymancılara; ümmetten bu kadar kopmamaları gerektiğini, süleymancı karşılarına ise Arapça ve Kur'an öğretiminde süleymancıların mükemmel olduğunu; Mealcilere; metotlarının tümüyle yanlış olduğunu, ehli sünnetin ve hadisin önemini kavrayamadıklarını, ehli sünnet taraftarlarına ise ehli sünnetin mealcilik, mutezile dahil birçok görüşten istifade ederek yoluna tarih boyunca devam ettiğini; Şiilere; takiyye ve sahabeye hakareti bırakmaları gerektiğini, Şii karşıtlarına ise şiileri dışladıkça bunun sadece kafirlere yaradığını; Ateistlere, deistlere, oryantalistlere ise tek yönlü olarak hep yanlış yolda olduklarını Anlatamadan şu dünyadan göçüp gideceğim ya, ona yanarım...

"Biz hadisi inkar etmiyoruz Kur'an'a uyan hadisleri kabul ediyoruz" diyenlere! Kusura bakma güzel kardeşim ama siz, Kur'an'a uyan hadisleri değil "Kur'an'dan sizin anladığınız 'yorumlara' uyan hadisleri" kabul ediyorsunuz!

Ateiste Allah'ı, deiste kitabı, sekülere İslam'ı, Müslümana Kur'an'ı, Kur'an'a inanana hadisin değerini, hadisi kabul edene ihlası anlatmaya çalışıyoruz...

İslam ile cemaat, tarikat veya ırkımızı özdeşleştirmemeliyiz! Bir Müslüman tarikatları reddedebilir veya risale-i nur'u eleştirebilir. Bir ırkın yüceltilmesine karşı da olabilir ki olmalıdır da! Bunlar onu İslam dışı da yapmaz, Ehli sünnet dışı da! Hatta, mezhepler bile İslam ile özdeşleşemezken bu tür yaklaşımlar çok ama çok tehlikelidir. Tabii ki şirk hariç tarikatlar çok güzel veya hataları içerse de risaleler bir harika, ırkımız dinimize hizmet etmiştir; şükrederiz! Fakat İslam'ı kendi cemaat veya ırkımız ile özdeşleştirirsek dinimizi çok kısır döngülü ve dar bir alana hapsetmiş oluruz. Tasavvuf ahlaktır, risale-i nur iman, ırkımız hadim-i İslam. Ama İslam çok daha geniş bir içeriğe sahiptir: İman, ibadet, ahlak, muamelat, ukubat! Dine bir kanaldan hizmet ettiğimizin şuurunda isek ve şirk, tekfir, faşizmden uzak isek, ümmet ruhu ile olan her dava bizimdir, başımız gözümüz üstünedir.

Kurtuluş Ümmet olmaktır: Kur'an dışında insan eli değmiş her eserde (hadis alanında yazılmış eserlerde dahil çünkü uydurma zayıf Mürsel mudal gibi hadis türleri zaten buna işaret etmektedir. Bu eserlere mektubat, risaleler, mesneviyi de de ekleyebiliriz) eksik hata olabileceğini kabul edip ama hiçbirini reddetmeden, tüm İslami eserlerden faydalanmaya çalışşak tüm aşırı fikirlerden (tekfircilikten indirilmiş din iddialarına dek) kurtulmuş oluruz.

Din, akıl, bilim: Aklı olmayanın dini yoktur ama akıl da - tıpkı bilim gibi- sınırları olan bir kavramdır. Aklın en üretken olduğu saha olan bilim dünyasında bile değişkenlik artık değişmeyen tek gerçek! (Bilim yanılmaz mı? adlı yazımıza bakılabilir.) 'Dinin sınırları içindeki akıl mı, aklın sınırladığı bir din mi?' sorusunda ben, ilkini tercih edenlerdenim. Dini doğru anlamak için akıl şart ama aklında sınırları zorlamadan, aklı/bilimi putlaştırmadan!

Ümmet ne zaman kurtulur? Ebubekir Sıfıl ile Mehmet Okuyan arasında ayırım yapmak zorunda kendimizi hissetmediğimiz, birisinin ağacın kökü ise diğerinin meyvesi olduğunu anladığımız,

cemaatlerin dini sadece bir alanında uzmanlaşmış kurumlar olduğunu, tüm cemaatlerin hizmet alanlarının toplamının ancak İslam ile eşdeğer sayılabileceğini, tarikatlar da şeyhlere, peygamberlerde bile olmayan sıfatları izafe edilmediği, mezhepler ve fıkıh önderlerinin yorum-görüşlerinin din ile özdeşleştirilmediği; Başta vehhabi, zeydiyye olmak üzere Ehli sünnet dışı olsa da, İslam dairesinde mezhepler olduğunu, yine imamiyye mezhebi ile asla ve kata takribin - mezhepsel yorumlarda yakınlaşmanın - mümkün olmadığının bilinmesine rağmen siyasi birlikteliğinde zorunlu olduğunu anladığımız, Kur'an ve onun açıklaması hadis/sünnet arasındaki bağın önemini kavradığımız, her yeni görüşün aslında mutlaka daha önce de İslam tarihinde gündeme getirildiğini ve yanlış görüş sahiplerinin de samimi iseler bir sevap kazandığının bilincine vardığımız, cihad kadar boykot kavramının önemi anladığımız, ümitsizliğin bu dine mensup insanlar arasında kabullenilebilecek bir kavram olmadığını anladığımız, kısaca; İslam'ın Ehli sünnet çizgisini özümseyip orta ümmet olduğumuz zaman bu ümmet kurtulacaktır!

İslam medeniyeti yeniden nasıl kurulur? Allah'la ilişkimizde Tevhid, insanlarla ilişkinizde adalet ve ahlak, diğer canlı-cansız tüm alemle ilişkimizde, emanet bilincinde olunmalı, Merkezde Kur'an olan, sünnet ve hadisi reddetmeyen ve Ehli sünnet omurgasında ilerleyen bir anlayış tesis edilmeli, Mutezîlî, modernist hatta sosyalist fikirlerden de İslam'ın bünyesine uygun olanlar alınarak, Ehli sünnet çizgisinde yola devam edilmeli, Selefiler tekfirden, tarikatlar şirkten, Şiiler sahabeye hakaretten vazgeçmeli, Mesnevi'den Risale-i Nur'a, ne yazık ki dini bazı eserlere sonradan eklemeler yapıldığı kabul edilmeli, Ayet veya hadis merkezli en aşırı fikirler, kabul edilmese bile dışlanmamalı, tepkiler ilmi cevap seviyesinde kalınmalıdır.

Tek başına hiçbir insan tüm doğruları ihata edemez, kuşatıcı bir şekilde kavrayamaz. Bir Müslüman Kur'an ve sünnet çerçevesinde herkesten doğru olanı alabilir. Mesela bir sosyalist ekonomistten faizsiz sistem konusunda yardım alınabilir. Ama bizim temel sorunumuz bir kişi grubu sevdik mi yanlışlarını görmüyor, başkalarının doğrularını da kulak tıkıyoruz. Mesela, İslam tarihinin en akılcı ekolü olarak tanınan mutezililer bile 'Mihne' gibi bir tarihin en baskıcı mezhebi haline dönüşebilmiş veya bir olayın sıcak anında taraflar birbirlerine aşırı yorumlarda bulunabilmiştir. Örneğin Ebu Hanife ve Buhari yorumları. Ama sular durulunca ümmet her ikisini de önder konumuna yükseltebilmiştir! O nedenle, bence biraz daha geniş açıdan olaylara bakmak her zaman daha faydalı olmaktadır.

"Türk tarihini İslamiyet ile sınırlandırmayalım!" diyenler! "İslam Hz Adem ile başlamıştır, lütfen dinimizi Türklük ile sınırlandırmayalım!"

"Zengin gözükeceğim" diye marka giyinen fakirler, kendilerine 'goyim' diyen Yahudileri zengin ediyorlar!

İslam inançta tevhid; Siyasette adalet ve istişare; Sosyal hayatta emanet ve ahlak ile temsil edilebilir!

Selefilik ve sufilik üzerine Selefiler; 'La ilahe'de takılı kalarak tekfirciliğe; Sufiler; 'Fenâ fiş-Şeyh' makamında takılı kalarak şirke düşebiliyorlar! Kendileri -yorumları- dışında her şeyi inkar, ret, tekfir eden ve kendileri selefi olup ameli imandan cüz kabul edenleri, Allah ıslah etsin! Şirke açtıkları savaşı Müslümanlarla cihada (!) dönüştüren bu kitle doğruyu yanlış metotla anlamaktadırlar! Sufiler ise, "Ğassal elinde meyyit olmak" ve "Fena fi-Şeyh" makamlarını yanlış anladıkları için, Allah'a ait sıfatları şeyhe; peygamberde olmayan nitelikleri mürşide izafe edebilmektedirler! Halbuki sufideki ahlak ve selefideki iman ümmetin önünü aydınlatabilirdi!

Şeriat tasavvuf ilişkisi: "Kim ki fıkıh öğrenir de tasavvufu bilmezse fasık olur. Kim tasavvafu öğrenir de fıkhı bilmezse zındık olur ve kim de her ikisini birleştirirse ehl-i tahkik olur." İmam Malik. (Ebû Medyen El-Mağribi, Tasavvufun incisi, s. 65; Ahmet İnce, Tasavvufun Hakikaleri, s. 33) Şeyh Ahmet Zerruk, 'Tasavvufun Kaideleri' isimli kitabında şöyle der: "Fakih mutasavvıfa hükmedebilir, fakat mutasavvıf fakihe hükmedemez." (Said Havva, Terbiyetune'r-Ruhiyye, s. 68) "Sufinin sıfatlarından birisi, Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifin zahiri ile çatışan batınî bir hükümden bahsetmemesidir. İş, ahlak ve davranışlarda Habibullah 'a (s) tabi olmaktan daha şerefli bir makam yoktur" (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 292) Seriyy-i Sakati diyor ki: "Bir insan önce zühd ile meşgul olur, sonra hadis yazarsa ayağı sürçer, fakat önce hadis öğrenir sonra zühd ile meşgul olursa durumunu sağlamlaştırmış olur. " (İbn Haldun, Şifau's-Sail, s. 293-294)

'Tasavvuf: "Asr-ı Saadette adı konmayan ama var olan, daha sonra adı konup kendisi kaybolan ilimdir." Prof. Hasan Kamil Yılmaz

Fıkıh, kelam, tasavvuf ilminin doğuşu: Kur'an'daki ibadet, muamelat ayetleri "zaman içinde" fıkıh ilmini; iman ile ilgili ayetler kelam ilmini nasıl ortaya çıkardı ise, ahlak ile ilgili ayetler de tasavvuf ilmini ortaya çıkarmıştır! Temel mesele, tasavvuf yolunda olduğunu ileri süren tarikatçıların şeriata muhalif içlerindeki görüşlerdir. Menkıbeler, şeyhe hasredilen ve peygamberimizde bile olmayan özelliklerdir! Tarikatta şirk var dikkat edin deyince tarikatçı arkadaşlar; tasavvuf İslam'da var deyince, tarikat karşıtları ile anlaşamıyoruz. İslam orta yol, vasat ümmet çizgisidir! Tekfircilik te şirkte aşırılıktır!!

Tasavvuf: İslami ahlak ve ibadet kurallarının kurumsallaşmış hali olan tasavvuf, İslam'ın önemli disiplinlerinden biridir. Fakat özellikle "gavs" ve "Fena fi'ş-şeyh" kavramlarının içeriği ne yazık ki, zamanla insanı İslam itikadının dışına çıkaran unsurlarla dolmuştur. Kural, zamanla amacı dışına hizmet etmeye başlamışsa değiştirilmelidir! Ahlaki olgunluğa değil de artık şirke vesile olan bu iki kavramın yeniden İslami açıdan gözden geçirilme zamanı gelmiştir. İslam'da peygamberimize verilmeyen özellikler artık bu kavramlar vasıtası ile şeyhlere izafe edilmeye başlanmıştır! Allah'ın 'Basir, Alim, Kadir' sıfatları ile, peygamberlere özel olan 'İsmet' sıfatı artık bu iki kavram ile şeyhlerin sıfatları haline getirilmiştir. Bu şirktir ve bünyesinde birçok güzel güzelliği barındıran tasavvuf kurumunun haklı olarak eleştirilmesine neden olmaktadır. Şirksiz tarikatlar ümmetin olgunlaşmasına büyük hizmet sağlayacaktır!

Kişi merkezli din anlayışı: Kişi merkezliden kasıt, dinî yaşamda yol haritasını direkt Allah'tan aldığı işaretlerle belirleyen sistem kastedilir. Hristiyan dünyasında Katoliklerde bu durum özellikle çok belirgin iken, Müslümanlarda ise Şiiler ve tarikat şeyhlerinde bu özellik göze çarpmaktadır! İlham haktır ama şeytanî vesvese ile farkını ayırt etmek çok zordur ve şeytanın vesveselerine aldanan tarikat şeyhleri ile tarih doludur. Günümüzde de bu aldanışın haberleri basına yansımaktadır. Tarikatlarda, "Ğassâl elinde meyyit olma" prensibinin ana nedeni olan "fena fi'ş-şeyh" denen makam ne yazık ki, bir çok kötü olaylara (imandan çıkmadan ahlaksızlığa dek) neden olmaktadır! Tarikat şeyhi, siyasi-ekonomik nedenlerle Şiilere yaklaşıyor, bir bakıyorsunuz eskiden Şii karşıtı olan mürid, Şii kaynakları önemseyip ehli sünnete saldırmaya başlıyor.

Tarikatlarda "şirk sohbetleri" başladığı an; ne hurafe kalır, ne şeyhe ilahi sıfat izafe etme ve ne de şeriata aykırı iş/olaylar!

Fıkıh, kelam, tasavvuf ilminin doğuşu: Kur'an'daki ibadet, muamelat ayetleri "zaman içinde" fıkıh ilmini; iman ile ilgili ayetler kelam ilmini nasıl ortaya çıkardı ise, ahlak ile ilgili ayetler de tasavvuf ilmini ortaya çıkarmıştır! Temel mesele, tasavvuf yolunda olduğunu ileri süren

tarikatçıların şeriata muhalif içlerindeki görüşlerdir! Tarikatta şirk var dikkat edin deyince tarikatçı arkadaşlar; tasavvuf İslam'da var deyince, tarikat karşıtları ile anlaşamıyoruz. İslam orta yol, vasat ümmet çizgisidir! Tekfircilik te şirk te aşırılıktır!

"Fıkhı, Tasavvufu, Kelamı yanlış anlamanın sebeplerinden biri de, herkesin dünyaya kendi penceresinden bakmasıdır. Din tek başına bunlardan biri değildir. Her biri dinin bir yönüdür. Kelamda ve Fıkıhta anlama aracı ağırlıklı olarak akıldır, Tasavvufta ise gönül. Gönülsüz bir akıl da akılsız bir gönül de eksiktir. Meseleye bir bütün olarak bakmazsak ya fıkıh dogmatizmine ya Kelam rasyonalizmine ya da Tasavvuf batıniliğine düşeriz. Bunlar birbirlerini ancak bir araya gelerek tamamlayabilirler. İsmail Raci el-Farukî'nin Kültür Atlası'ndan da yine onun yaklaşık şu ifadelerini hatırlıyorum: 'Tasavvuf gönülleri fethederek İslam'ın en uzak diyarlara kadar taşınmasının ve yayılmasının şerefini taşıdığı gibi, pek çok yerde bâtıni ve sapık düşüncelerin yayılmasının, insanın insanı ilahlaştırmasının ve İslam ümmetinin geri kalmasının da sorumluluğunu üstlenmelidir'. İmam Rabbani bile bâtın ilmini keşif ve ilham olarak tanıttıktan sonra bunlarla elde edilen bilginin hatalı olabileceğini söyler ve bunun zahir, yani tefsir, hadis ve fıkıh gibi, onun tabiriyle doğrudan peygamberlik mişkâtından alınmış ilimlere ters düşmesi halinde, bu ters düşme kıl kadar bile olsa keşif ve ilhama asla itibar edilmeyeceğini ve atılacaklarını söyler." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 1.11.2020)

(Kadiri olan) İbni Teymiyye'de bizim, tasavvufta! Biz -tarikat içindeki- şirke ve -selefici geçinen- tekfire karşıyız!

Dünyayı ıslah edecek olan tasavvuf ruhunu ihyadır! Bunun da yolu şirk konusunda sohbetlerinin başlaması, hurafelerden ve şeyhlerin keramet hikayelerinden arındırmasından geçer.

Tarikatçı kardeşlerimin dikkatine! Hz Muhammed: "Hiç kimse kendi ameliyle cennete girmez." Sahabe sorar: "Sen de mi ya Resulallah!" Efendimiz cevap verir: "Evet ben de meğerki Rabbim beni rahmetinin kucağına almış olsun." (Buharî, Rikak, 18; Müslim, Münafikîn, 71-73); Yusuf (as): "Ben nefsimi temize çıkarmam, çünkü Rabbimin merhamet ettiği hariç, nefis aşırı derecede kötülüğü emreder." (Yusuf, 53); Hz Muhammed: "Ey Resulullah'ın kızı Fatıma! Sen de kendini Allah'tan satın almaya çalış; zira senin için de bir şey yapamam." (Buharî, Vesâyâ 11; Tefsir (26) 2; Müslim, İman 348-352) Nefsini 'her daim' yenmiş, ahirette şefaati 'kesin' hak etmiş birine inanmak dinden çıkarır!

Suç 'bizde'! İçeride fetö, dışarıda işid! Bizler; Kur'an ve sahih sünnet merkezli örnekler olamayınca; ateistte deistte olur insanlar. Bu onların yanlışa kaymasına mazeret teşkil etmese de, bizim sorumluluğumuzdan kurtuluşumuz, mazeretimiz hiç olamaz!

Hakikate engel olan bazen, biziz! Yanlış üslup, tekfirci veya dışlayıcı metot nedeni ile, kendimizden her uzaklaştırdığımız insanın vebali üzerimizdedir! (Ali İmran, 159; Nahl, 125)

Halk arasında İslam diye bilinen, hurafelerle dolu tarikatların öğretileri ile eski Türk-İran kültürlerinin karışımından oluşan bir mozaikten başka bir şey değil!

Müslümanlık kalitemiz: Atadan, ana babadan 40 yıllık Müslüman hala neyin abdesti, namazı, orucu bozduğunu öğrenememiş durumda! Doğal olarak bu bilgi ve kalite(-sizlik) yaşamımızın da her alanında kendini gösteriyor.

Tesettür, tezeyyün; Umre, gezi; Namaz, spor; Oruç, perhiz demek değildir!

Kâfirlerin planı varsa elbette Allah'ın da bir planı (Ali İmran, 54) vardır. Asıl mesele, bizim o ilahi planda hangi rolü oynadığımızdır!

Ahlaksız ve teröristlerin size akıl vermeye çalıştığı çağa "kıyamet zamanı" denir!

Tanımlar: Ateist: Tanrıyı kabul etmeyen; Agnostik: Tanrının varlığının ispat edilemeyeceğini savunan; Deist: Tanrıyı kabul edip vahyi, dini, peygamberi reddeden; Teist: Tanrı ve dini kabul eden; Oryantalist: Tanrı, dini kabul edip İslam'ı reddeden; Apateist: Tanrı ve dini hatta İslam'ı kabul edip, umursamayan, ; Mümin: Tek Tanrı ve İslam şeriatına iman eden, kabul eden…Aslında tüm ‘izm'lerin özü, ‘nefizm'dir!

Oryantalizm özet: Önceden verdikleri kararlara kendilerini ulaştıracak delilleri İslami kaynaklarda arama metoduna oryantalizm denir. Kur’an'ı (Haşa) Hz. Muhammed; Hadis ve İslam tarihini de Müslümanlar sonradan yazdı. Kur’an'daki güzel şeyler İncil-Tevrat'tan alıntıdır, kötü (İşlerine gelmeyenler) Muhammed uydurmuştur! Hadislerin "siyasî, fıkhî ve kelamî çatışmaların bir sened eklenerek hadis formunda Peygamber’e isnat" edildiğini kabul ederler. Sonradan 'Müslümanların uydurdu, yazdı' dedikleri hadis ve İslam tarihinden 'seçtikleri' ile de, 'önceden' yaşayan Hz resule saldırırlar! Bilimsel oryantalizm özet işte bu.

Tarihselciler: Kur’an ayetlerinde ne varsa hepsini aynen kabul ederiz ama onlar o tarihte, Mekke döneminde kaldı, derler. Modernistler: İşlerine gelmeyen ayetleri; mecaz, benzetme, teşbih diyerek, günümüzdeki ortamla 'uyumlu' hale getirmeye çalışırlar. Ehli sünnet ise, Kur’an'ın çözümlerinin günümüzde uygulanabileceğini ileri sürüp, zamana uydurulan değil zamana hitap eden çözümlere odaklanırlar!

Sünnet, tarihselcilik: Kur’an'ın anlamını bozulmaktan koruyan sünnettir. Tarihselcilik ise gönüllü oryantalizmdir.

Metin/fikirler savaşsın, insanlar değil! "Şiddet uygulayan taraflar, kendilerini haklı çıkartacak metinlere dayanırlar. Aslında şiddet değil, farklı tarafların oluşturduğu metinler arası çatışmalar vardır. Oluşan şiddet ise, metinler arası çatışmaların bir sonucundan ibarettir." (Prof Şinasi Gündüz, Dinsel şiddet, Hristiyanlık, s. 27) "Soğuk savaş, aynı zamanda sosyalist ve kapitalist aydınlar arasındaki bilimsel, fikri mücadeleydi." (Enver Altaylı, Ruzi Nazar, s. 379)

Ehli sünnet müdafii ile ehli sünnet canavarı arasındaki fark: "Ehli sünnet müdafi, kişinin imanına delil sayılabilecek en küçük işareti veri kabul edip kulu İslam dairesinde sayar iken ehli sünnet canavarı ise, kişinin sapmasına delil olacak en küçük işareti bir tekfir mekanizması olarak kullanır." Bu arada tekfircilikte; selefiler, tarikatçılar veya Şiiler arasında farkta kalmadı, ne yazık ki...

Ateizm ve bilimsellik (!) Çoklu Evren teorisi; evrim teorisi ile aynı mantığı taşır. Dünyada hayat nasıl ki uzayda zaman içinde, tesadüfen başladıysa (!) birçok evren içinde de bizim evrenimiz tesadüfen, 'uygun ortamda' devam etmektedir. Evrim de, çoklu evren teorisi de temellerini bilinemezliğe ve ispat edilememezliğe dayandırır.

Ateistlerin kehanetleri ve realite: "Evrenin öncesi yok" dediler, tutmadı; "İnsan maymundan geldi" dediler, ispatlanamadı; "bilim ilerledikçe din ortadan kalkacak" dediler, ateizmin kalesi SSCB bile yıkıldı, din hala ayakta! Ama hala hurafeci olan biziz!

Türk ateisti din değil; İslam düşmanıdır! Zihin inşasının arka planı ve bilgi birikiminin altyapısında; oryantalist zihniyet hakimdir.

Dinsiz Ateist olmaz! Onlar; Ya bir kişiyi idol edinmiş, ya bir ideolojiyi din edinmiş veya bilimi kıble edinmişlerdir.

Ateist, deist: "Ey Müslüman! Ben senin reddettiğin dinlerden, bir fazlasını reddediyorum." Müslüman: "Ateist yoldaş, 2+2= 4 dediğimiz zaman biz de, milyonlarca sayının hepsini reddedip sadece birisini kabul ediyoruz. Sen, içinde doğru olan cevapta dahil, tüm sayıları reddediyorsun!"

Türkiye'de ne ateizm ne deizm problemi var, asıl sorun nihilizm; umursamazlık! Tanrıya inanıp yokmuş gibi yaşamak, ahireti kabul edip hesap verileceğini unutmak, akla getirmemek! Belki de en kötüsü, "Müslüman anne babadan doğulduğu için" , "azıcık yanıp 'kesin' cennete gidileceği" yanlış inancına sahip olmak! Halbuki hesap var ve Allah merhametli (Yusuf, 92) olduğu kadar, "gerçekten cezası pek şiddetli" de olandır. (Maide, 98)

Hristiyanlar Hz İsa ve Meryem'e olan sevgimizi, Şiilerde Ehli beyt'e olan saygımızı bilmiyor. E bunu uygun tarzda dile getiremeyen biz Ehli Sünnet'inde payı var!

İlk emir OKU, İkincisi TEMİZ ol. Okumayan ve temizlik bilmeyen Müslüman (!) olduk!

Tıbbu'n-nebevi kadar; Ticaretu'n-Nebevi ve Siyasetu'n- Nebevi de önemli!

Sohbet: Sonradan dönüş yapmış Arkadaşla konuşuyoruz: "Ben içki içerken dışarıdan namaz kılanlara bakıyor, birlik beraberlik kardeşlik ruhu içindeler diye Onlara gıpta ediyordum, sonra tevbe ettim içlerine girdim. Cemaatlere bölünmüş birbirini çekmeyen, mücadele eden İnsanlar hayal kırıklığına uğradım." İnsanın olduğu yerde her zaman eksiklik, noksanlık, hata, yanlış, aşırılık, acelecilik olacaktır. Sıffin Savaşı'nı eskiden düşünürken “neden böyle bir savaş olmuş?” diye hep kendi kendime sorardım, sonra anladım ki Allah Müslümanlara daha en başta ders/ibret olacak örneği gösteriyor. Asıl sorun ders alıp almamakta ama görülen o ki alınmamış. İslam tarihinde her zaman Müslümanlar arasında sorunlar olmuştur. Osmanlı kurulmadan önce beyliklerle kendi aralarında mücadele etmiş, Endülüs'te emirlikler haçlılara karşı bir olacaklarını kendi aralarında iktidar savaşlarına girişmişler, Kudüs işgal altındayken Müslümanlar birlik olup Kudüs’ü kurtarmak yerine kendi aralarında bölünmüş ve savaşmışlardır. Moskova'da yaşayıp cenneti gidebilen de var, Mekke'de yaşayıp cehenneme gidende. İnsan ve insanlık her zaman imtihan halindedir. Her zaman doğru yerde olmak insanların kendi sorumluluğundadır. Yoksa Tüm insanlar, din, ideoloji daima kendi içlerinde veya dışarıya karşı mücadele halinde olmuşlardır. İstanbul fethedildikten 50 sene sonra Endülüs Emevi Devleti ortadan kalkmıştır ama aynı dönemlerde Endonezya ve civarında İslam yayılmaya başlanmıştır. Viyana kuşatmasını kaybetmemizin nedeni, Osmanlı paşasını çekemeyen Kırım Hanıdır! Ama savaşı kaybeden Osmanlı askerleri şehit oldu; kazandılar. Kırım Hanı ise savaşmadı ama kaybetti. Herkes, sorumluluğu oranında mesuldür. Başa dönecek olursak Müslümana düşen seferde olmaktır. Her mümin içinde olduğu şartlara göre kıyamet günü hesaba çekileceğini unutmamalıdır. Herkes tek tek yapması gerekeni, zamanda yapıp yapmadıklarından sorumlu tutulacaktır. Dünyanın imtihan alanı olduğunu ve herkesin içinde bulunduğu şartlara göre imtihan edildiğini unutmamak gerekir. İmtihansız, rahat bir dönemin olmayacağının bilincinde olmak unutulmaması gereken en temel husustur.

Köyde çeşmeden su taşımayan şehirde damacana ile su taşır; Köyde yürümek veya tarlada çalışmak istemeyen şehirde yürüyüş bandında veya fitness salonlarında Lat Pulldown, halter ile çalışır; Köyde hayvan beslemeyen şehirde köpek, kedi besler; Köyde tuvalet dışarıda idi şimdi artık Avrupa'da sokaklarında ve açıkta oldu…

Tarikata düşman olan tarikatın faydalarını bilmiyor: olabildiğince kötülüklerden uzak, ahlaklı bir çizgide tutması gibi. Tarikatçı da, tarikattaki tehlikeleri bilmiyor. Bence orta nokta, şirkin tarikattan silinmesi, geri kalanının (tevessül, rabıta, cehri zikr) serbest olması.

Hangi siyasi görüş, sendika, ideoloji veya dinden olursa olsun, insan bulunduğu grubun içinde belli bir makama gelmişse; içinde olduğu camiada verilen bilgilerin yanlış olduğunu idrak etse bile elindeki statüyü kaybetmemek için sesini çıkarmaz veya aksi düşünenlere ve fikir sahibine düşman olabilir. Hak ve hakikatin yanında değil, nefsinin/egosunun peşinden koşabilir.

Huzur, para, gençlik, sağlık. Bunlar hiçbir zaman bir arada olmaz, en az biri mutlaka eksik kalır.

Alimler: Hiç bir alim hatadan münezzeh değildir, üretken, samimi her alimden mutlaka alınacak ilim vardır! Tek alim, hoca, cemaat lideri ile yola devam edenler zamanla o alimi ilah edinmeye -emir ve yasaklarını din ile özleştirmeye- baslar ki, hem Kur'an hem hadis bunu yasaklamıştır! (Tevbe, 31) Mustafa İslamoglu hocadan da, İhsan Şenocak veya Ebubekir Sifil hocadan da, nurculardan da, süleymancılardan da, milli görüşçülerden de, tarikatcılardan da alınacak çok şey vardır, çünkü; Bizim hedefimiz Kur'an'ı anlamak, yaşamaktır! Bu da bir cemaat veya alimi aşan bir durumdur.

İslam tebliğcisi olduğunu, islam'ı temsil ettiğini iddia edenler, yumuşak sözlü olmalı ve kaba sözden uzak durmalıdır! Hata yapan (Uhud savaşında zor anda dağılan) Müslümana: "Allah'ın rahmetinden dolayı, sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı kalpli olsaydın, şüphesiz etrafından dağılır giderlerdi. Onları affet, onlara mağfiret dile, iş hakkında onlara danış, fakat karar verdin mi Allah'a güven, doğrusu Allah güvenenleri sever." (Âli İmrân, 159) diye buyrulur efendimize. (Rab olma iddiasında olan) Firavuna: "Ona yumuşak söz söyleyin, belki öğüt dinler veya korkar." (Taha, 43) şeklinde buyrulmuştur Hz Musa'ya. Rabbim o firavunun denizde boğulacağını bilmiyor muydu, burada mesaj bize!

Doğruyu yumuşatarak insanları anlatmakla, insanların hoşuna gidecek diye, bozarak anlatmak, farklı şeylerdir!

Namaz: Bir iyiliksever zengin düşününüz. Yolda gördüğü, aç-sefil birini alıyor, hasta iken bakımını yapıyor; iyileştiriyor. Gözleri kör olacaktı, elleri-ayakları kangren olmuştu kesilecekti; kurtarıyor... İyileşince de yediriyor, içiriyor onu mükemmel bir hale getirdikten sonra da uğurlarken ona tekrar hasta olmaması için gerekli reçeteyi veriyor ve diyor ki, "Günde 5 kere haberleşelim, kendini bana hatırlat, yeniden hastalanmadığını bileyim." Adam söz veriyor ama sonra sözünü tutmuyor. O yer senin bu yer benim dolaşıyor, sağlığına aykırı işler yapıyor. İyiliksever zenginin çağrılarına cevap vermiyor. Bir gün geliyor, hastalıklarından biri nüksediyor; ayağı kangren oluyor. Hemen aklına o zengin geliyor ona ulaşıyor ve bütün suçu iyiliksever zengine yıkmaya çalışıyor, başlıyor yakınma, "Benim ne suçum vardı da beni unuttun, beni hiç aramadın, sağlığımla ilgilenmedin?" Siz o zengin yerinde olsanız ne yapardınız? "Başınıza her ne musibet gelirse, kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir. Allah yine de çoğunu affeder." (Şuara, 30) "İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür." (Adiyat, 6) "Ellâhümme inneke afüvvün, tühibbu'l-afve fa'fü annî: "Allah'ım! Şüphesiz Sen affedicisin, affetmeyi seversin, beni de affet." (Tirmizi, Da'avât, 89)

Yaratıcıyı unutan akıl-bilim atomu parçalamakla yetinmez atom bombası yaparak onu kullanır da!

Gazali, ‘el-Maksadu'l-Esnâ fî Şerhi Esmâ'illâhi'l-Hüsnâ’ adlı eserinde bir örnek verir: Zamanında yapılan bir su saati vardır. Cahil bir köylü bu saatin sadece dışını görür. Çalışan bir saat. İçindeki mekanizmadan haberdar değildir. Saat kendi başına işliyor zanneder. O saate gördüğü kadarı ile hayran kalır. Saati temizleyen görevli ise o saati yapan mühendisin ürettiği şeyi bizzat görmekte ve onu yapan mühendise hayran kalmaktadır. O da mühendisi takdir etmektedir. Saati yapan mühendis ise eğer yaratıcıya inanmıyorsa aklını yüceltir ve o eseri ortaya çıkardığı için kendi ve aklı ile gurur duyar. Ama bir yaratıcıya inanıyorsa o aklı verdiği için O'na (cc) teşekkür eder, O'nu över ve asıl hayranlık duyulması gerekenin de farkına varır. Aklı vereni unutmamak kadar onu nerede kullanmamızı istediğini de hatırlamakta ayrıca önemlidir!

Sorunun teşhisi kadar tedavi-çözüm önerisi de önemlidir! Sadece sorundan şikayet etmek sorumluluktan kaçınmaktır. Vahiyden uzak tedavi ise önerileri sadece sorunu artırır! Herbert Marcuse, batıda annelik şefkatinin kalkmasının zamanla sevgisiz ortamda büyüyen çocukları ırkçılığa ittiğini söyler! (Kurtuluş önerisi ise, özgür cinselliktir!) Jean-Jacques Rousseau, Batı bakış açısını, güçlünün hakim olduğu sistemi olabildiğince eleştirir ve reddeder. (Ama çözüm olarak, eski Yunan site devleti modelini önerir!) Max Weber, üret ve biriktir diye özetler kapitalist sistemin teorisini. Ama İslam; Lonca teşkilatları ile, Ahilik ile ; "üret ve paylaş" öğretisini çevrasine yayar! Tevazu, edep, ahlak, zekat, kurban, selamlaşma, cemaatle namaz ile insanlar arası sıcak teması, duygu alışverişi ve manevi yükselmeyi amaçlar!

Şikayetler; ihtiyaçların karşılanamamasından değil, Daha lüks yakalanamadığı içindir!

Modernizm: Dinlerini taklit modernlik zannediliyor! Hristiyanlık inancından kaynaklanan heykel, org ve şarap kültürü bizde sanat, piyano ve şarap şeklinde çağdaşlık olarak kabul edilmektedir. Org, sonradan piyano olmuş; kilise kökenli! Heykel, Avrupa'da yaygın çünkü kökeni, İsa heykellerine (o da yunan tanrılarına) dayanıyor! Şarap batıda yaygın, çünkü şarap Hristiyanlıkta İsa'nın kanı kabul ediliyor! Biz de ise tüm bu Hristiyan temelli adetler hep modern olmanın sembolü kabul ediliyor!

Kolaycılıktan kurtulalım! "Ey Allah'ım! Şu İslam düşmanlarını kahreyle!" türü beddualar bana hep Yahudilerle Musa (as) arasında geçen konuşmayı hatırlatır: "Dediler ki: “Ey Mûsa! Onlar orada bulundukça, biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin, onlarla savaşın. Biz burada oturacağız.” (Maide, 22) Allah kahretme işini Müslüman eli ile yapmak istiyor, yoksa Musa’nın ümmetinden farkımız kalmaz! "Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü’min topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin." (Tevbe, 14) Kahretme ise öncelikle boykot ile başlar!

Herkes kısa yoldan köşe dönme peşinde Ramazandan Ramazan ibadetle cennete; Milli Piyango ile zenginliğe; bir kitap okuyarak ise ateizme ulaşmaya çalışıyor insanlarımız.

Çoğumuz kolayca statü kazanma derdindeyiz. Küpe, uzun saç, mini etek vb. veya sakal, cemaatle... Öz, nitelik, ihlas, okuma daha zor iş.

Din samimiyettir. İslam içtenlik dinidir. Ama ne yazık ki, ben de dahil çoğumuz söylemlerimizden giyimimize dıştanlığa önem veriyoruz! Ne de olsa daha kolay.

Gdo'dan crıspr/gen teknolojisi 1400 sene önceden haber verilmiştir: "Hâkimiyeti ele aldığında ürünleri ve nesilleri yok etmeye çalışır." (Bakara, 205); Şeytan: "Kullarını mutlaka saptıracağım, kesinlikle onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler" (Nisa,119)

Metaverse ne demek? Evrenin ötesi; reel dünyaya alternatif, yeni sanal dünya; sahte cennet. Anneler-babalar dikkat! Çocuklarımızı internete en az %50 kaptırmıştık, 'Önümüzdeki 10 yılda' bu oran 'Metaverse' ile %90 olacak.

Metaverse, blockchain, transhumanism, Neuralink: Eskiden GDO'lu gıdalardan şikayet ederdik, yakında her gıda sentetik olacak. Biyolojik değil yapay; sosyal değil sanal insan oluşturuluyor!

Mark Zuckerberg Metaverse ile bize sanal arazi satarken, Bill Gates, Jeff Bezos reel alemden arazi satın alıyor!

Zenginlerimiz yırtık pantolon giyiyor, fakirlerimiz iPhone'un son modelini almaya çalışıyor.

Müslüman ve ahlak: İslamiyet Allah inancı, Melek inancı, ahiret inancı temelinde ahlaki sistemine oturtmayı amaçlar ama günümüzde bu inanç temelli eğitim hemen hemen hiç kavratılamadığı için bu defa, İslam'ın topluma sağlık huzuru sağlamada ikinci kademe aşama kuralları gündeme gelir: Kul hakkı, komşu hakkı, insan hakları temelli kurallarını ve cezalar bütünü (Muamelat ve ukubat)

Faşizm ve şirk üzerine: Ey insanlıkta kardeşim olan arkadaşım. "Üstün ırk" diye bir kavram yoktur. Zaten ilerleyen gen teknolojisi, tüm ırkların birbirine karıştığını ispat etmektedir. İnsanlık özelliklerini koruyabiliyor, hele de 'mümin bir Müslüman' olabiliyorsan bu sana yeter. Irk doğuştandır, Allah'ın verdiği ile insan hangi akla hizmet başkalarına üstünlük taslayabilir?! Ümmete 1400 senelik tarihinin ilk yarısında Arapların, ikinci yarısında Türklerin önderlik yaptığını kabul eden, Çeçen Şamil, Kürt Selahattin'leri minnetle anan, ümmete liderlik yapmasını rabbimizin yine bize lütfetmesini temenni eden bir Türk kardeşiniz olarak ümmet ruhunu ayakta tutanları rahmetle anıyoruz. Ayrıca, ey sen tarikatçı kardeşim. Eğer şeyhinin senin "yatakta kaç kez döndüğünü bildiğine", "mezarda senin yerine sual meleklerine cevap vereceğine", "sırat köprüsünden seni direk geçireceğine" vb. inanıyorsan, bunlar şirk kokan inanışlardır, hemen terk et! Şeyh, manevi öğretmendir. 'Keramet haktır' ama 'şeyh isteyince olmaz!' Allah isterse görülür! Şeyh her istediğinde olur demek, Allah'ı -haşa- bir konuda zorunlu yapmak zorunda kabul etmek olur ki bu şirktir! Şirkten uzak tevessül, rabıta olur mu, olur! Nasıl olduğu, yukarıdaki konularda anlaştıklarımızla anlaşılacaktır!

Ülkemin ırkçıları yabancı değil Müslüman düşmanı; ülkemin ateistleri din değil İslam düşmanıdır!

Size karışan mı var? Eşcinsellere özgürlük isteyen, yabancı müzik dinlemeyi modernlik, Yunan adalarında, Paris'te tatil yapmayı çağdaşlık, yılbaşında hindi kesip çam ağacı süsleyen, özgürce (!) giyinip liberalce yaşayıp, bale ve meditasyonu ilericilik zannedenlerden din dersi: Namazı Türkçe kılın, hacca gitmeyin parasını fakirlere verin, ezanı Türkçe okuyun, tesettür İslam'da yok, kurban hayvan katliamı, oruç ayı düşman saldırabilir, çocuğunuzu Kur'an kursuna ortaokuldan sonra gönderin…Japonların çiğ balığına suşi adı altında yiyen, Çinlilerin çubuklarıyla canlı maymun beyni ve kızarmış köpek eti ve canlı ahtobat yiyenler; elle yemek yeme örfünden dolayı Araplara pis diyorlar. İspanya'ya boğa güreşlerini izlemeye giden veya Yahudilerin günahlarından kurtulmak için tavukların kafalarını duvara vura vura öldürmelerine

ses edemeyenler "Kurban bayramına hayvan katliamı"; Yunan adalarına gezmeye gidenler de "hacca gitmeyin parasını fakirlere verin" diyor. Namaz kılmayanlar ezanı Türkçe okunmasını ve namazı Türkçe kılmamızı istiyorlar...

PKK'dan IŞİD'e. Terör olaylarının arkasında ekonomik ve siyasi güç kavgaları vardır! Tüm teröristlerin de arkasında dış istihbarat örgütleri bulunur!

DEAŞ öyle bir mantığa sahip ki, Hz resul döneminde yaşasa idiler, Mekke'de boykotu sonlandıran anlaşmayı yaptığı için, Medine'de Hudeybiye anlaşması yaptığı için Peygamber Muhammed (sav) ile bile savaşırdı bunlar, tabii sahabinin çoğunu da tekfir ederlerdi! Allah ıslah etsin!

Mülteciler: Avrupa'nın kapısına dayanan mülteci çocuklar, alacağını tahsil etmeye gelmiş olabilir mi? 200 yıldır sömürülen ülkelerinin haklarını öyle veya böyle alacaklar bir gün!

Ensar olmak ayrıcalıktır! Herkes her an muhacir olabilir, enser olmak ise bir lütuftur. Allah bu ikramı bize nasip eyledi, şükrünü eda eyleyenlerden oluruz inşallah.

Türk İslam, Müslüman sol üzerine! Alim sıfatlı yaratıcının gönderdiği İslam eksik mi ki yanına illa başka bir fikir akımı eklenmek zorunda hissediliyor?! Eksiklik sende, anlayış kapasitende! Korkma, sadece Müslümanım demekte yeter. (Hicr, 78)

"Kürt sorunu, Arap sorunu, Arnavut sorunu, Türk sorunu yoktur. İslam Milleti'nin parçalanmışlık sorunu vardır." Sezai Karakoç

“Yola çıktıklarımızı yolda bulduklarımıza değişmeyelim dedik, lakin yolda satışa getirenler oldu. Yol değişmez lakin yolcu değişir. Karakter ve şahsiyetler kolay değişen değerler değildir. Kolay değişenler kolay ve ucuza giderler. Baharın çiçeklerini sevenler kışın ayazını da sevmek zorundalar. Bir atımlık barutu olan savaşa çıkamaz. Küheylan koşmuyor ise onu doğuran kısrak utansın.”

Irkımız Kader, dinimiz tercihimizdir! Kader değil tercihlerimiz ile varız, övünürüz, örnek alırız, oluruz. Tarihte Peygamberimiz ile İslam dinini yayan Araplar, Bu dine hizmet eden, koruyup Osmanlılar ve günümüzde bu davayı önderlik edecek olan her kim ise, onu sever ve ona dua ederiz. Rabbim dinine hizmet eden bir milletten olmayı nasip eylesin.

Rahman Allah (cc) Ben insanların iyilikleri için bir kere uğraşırım, umursamazlar; iki kere uğraşırım, aldırış etmezler; üçüncü kez ya çabalarım ya bırakırım. Her iyi niyetimde nankörlükle karşılaştığım da olmuştur! Ben, "sizle mi uğraşacağım, kendini düşünmeyeni ben mi düşüneceğim." der, kızar kenara çekilirim! Ama, yer ve gökleri ve içindekileri yoktan var eden Yüce Allah (cc) kendisini kabul etmeyen ateiste bile, bir gün değil, 3 gün değil, binlerce kez rızıkta verir, nefes alacak ciğer ve hava, el de ayak... Hem de kendisine o kadar nankörlük ettiği halde her insana; Münafık, fasık dahil her kuluna.
O (cc) Rahman, Rezzak, Latif, Sabur olandır.

İnsanların %10'u siyah, %10'u beyazdır! Geriye kalan %80 gri renklerden oluşur. Bu, ahlaktan ibadete; siyasetten insanlığa böyledir.

Ezik! Ateist Allah'ı inkar ederken eziklik hissetmiyor, Müslüman Ateist karşısında evrimi inkar ederken eziklik hissediyor.

Unutmayalım! Patavatsızlığın açık sözlülük olmadığını, cahilin cesur olduğunu, hayata zevk penceresinden bakanlardan, Taassup tan uzak durmak gerektiğini, İlk emrin OKU olduğunu, Unutmayalım!

Saygı, empati "Namazı Türkçe kıl" diyenlerin kendileri namaz kılmaz, "hac paranı fakire ver" diyen, kendi tatil parasına elletmez, "kurban hayvan katliamıdır" diyen, hamburgerciden çıkmaz! Bizler oruç tutarken, azıcık terbiyeli olsa gizli yerde yiyebilecek olan, burnumuzun dibinde göstere göstere yer içen ve çıplak gezip sokak ortasında çiftleşenine bu kesim sonra bize; "saygı göster" der! Saygı hak edilen bir meziyettir ve karşılıklıdır! Bizim kesim cidden sabır taşı (!) imiş!

Yüzde 90'ı Müslüman olan ülkede, Seküler kesim, "diyanet kapatılsın, biz kılmayız ama siz kılarken namazı Türkçe kılın, başınızı örtmeyin..." diye bize akıl (!) verirken biz onlara; "İçki içmeyin, zina etmeyin, eşcinsellik yapmayın" demeyi boşverin, "Ramazan'da ulu orta yerde yemek yemeyin" bile diyemiyoruz!

Sevdiği ile evlenip kavga etmeyen, hoşlandığı yemekten bıkmayan, tatilde bile canı sıkılmaya kimse var mı?! Huzur, hepsi ahirette.

Pasif iyiler geçmişte helak oldular. İyi olduğunu iddia eden insanlar, sadece kanunların kendine tanıdığı yetkileri kullanıp kötülük ile mücadele etse, kötülüklerin en az %50'si ortadan kalkar! Polise, zabıtaya o kadar çok şikayet etme hakkımız olan konular rahatça toplumda işleniyor ki, bizlerin herhangi bir konudaki pasifliği kötülüklerini sürmesine yardımcı olmaktadır. İslam'da nemelazımcılık yoktur. "Ben mi uğraşacağım, bana ne?" gibi yaklaşımlar kendinizi olmasa bile ailenizin zarar görmesine neden olacak silsiller zincirinin ilk halkası olabilir.

Ateizm bir inançtır! Evrimi savunurlar: Ne fosil kayıtlarının onları yalanlaması ne de DNA'nın şifresinin bulunması, onların evrimi savunmalarına engel olmuştur! Evren Ezeli ebedi'dir derler: Bang teorisi ve entropi yasası gerekli cevabı bilimsel bazda verdiği halde görmezden gelirler! Komünizm yani dinsiz bir toplumun olacağını ileri sürdüler: Ne Göbeklitepe'deki kazılar ne de yıkılan komünist Rusya'dan sonra ortaya çıkan devletlerdeki dini uyanış bunu doğruladı! Ne tarih, ne bilim, ne psikoloji ateizmi doğrulamadığı halde, bir inanç olduğu için hala savunula gelmektedir.

Toplumsal değişimin şifreleri: "Nasılsınız öyle idare edilirsiniz." (Rad, 11); "Amelleriniz amirlerinizdir." (Acluni, I / 146, II / 127); "Hiç kuşkusuz bir toplumun bireyleri kendi iç dünyalarını değiştirmedikçe Allah da o toplumun gidişatını değiştirmez." (Rad, 11)

"Ferdi planda vicdanlara, toplumsal planda camilere hapsedilmeye çalışılan din, 'Allah'ın dini' değildir." (A. Dilipak, Yeni Akit, 12.08.2019)

İyilikte maraz doğar mı? Hayır! Sadece iyiliği hak edene yapacaksın, Yine de maraz doğarsa Allah rızası için yaptığından dolayı, geriye bakmayacak, yola devam edeceksin!

"Yaptığın şeysin, söylediğin değil!" Konfüçyüs

İş yapan, insanlığı gereği yaptığı işte eksiklikler olur, İş yapmayan zaten iş yapmadığı için, hiç hata yapmaz, sonra da iş yapanın eksikliklerini eleştirir! İş yapmayanların dünyada işin iş, ama ahirette hesapları çok zor!

"Gençler dünyanın kendi etraflarında döndüğünü zannediyorlar. Aslında dünya, kendi etrafında dönüyor! "

"Siz nefsinizi meşgul etmezseniz, o sizi meşgul eder."

Hz. İbni Abbas: "Devamlı yapıldığında küçük günah yoktur, tevbe edip yapılması bırakıldığında büyük günah yoktur." (Taberi,8/245; İbn Ebi Hatim,3/934; Suyutî/ed-Durru'l-Mensur, 2/500; Beyhakî, Şuabu'l-İman, 5/456)

"Müslüman'ım kesin cennete gideceğim" diyenlere hatırlatma! "Cehennemde yanıp sonra nasılsa cennete gireceğim." demek küfürdür. Allah korku ile ümit arasında olmamızı -"Onlar korkarak ve ümit ederek Rablerine dua ederler." (Secde, 16); "Gerçek şu ki, kâfir olanlardan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez." (Yûsuf, 87); "Allah'ın azâbından ancak hüsrâna uğrayanlar emin olabilirler." (A'râf, 99); "Müminler Allah`ın azap ve azabının miktarını bilselerdi hiç biri Cennet`i ümit etmezdi. Kâfirler de Allah`ın rahmetinin ne kadar çok olduğunu bilselerdi hiç biri O`nun rahmetinden ümit kesmezdi." (Müslim, Tevbe 23); "Kul sıhhat halinde korkulu ve ümitli bulunmalı, havf ve recâsı birbirine eşit olmalı; hastalığı halinde de recâ (ümit) yönü kuvvetli olmalıdır." (Nevevî, Riyazü`s-Salihîn Tercümesi, I/479)- istiyor. Yoksa Yahudilerin mantığıdır bu bakış açısı: Yahudiler, "Sayılı birkaç gün dışında bize ateş dokunmayacak, dediler." (Bakara, 80) Bu bakış açısı, geleceğinden emin olmak, ölene dek imanından garantili olmak anlamına geldiği gibi, azabı hafife almak anlamına da geldiği için küfürdür! Allah Azze ve Celle, son nefese dek imanlı yaşamayı nasip eylesin, Amin!

Cennete talip olan biz Müslümanların bu çabası-zlığı-nı okulda gösterseydik, öğretmenler bizim sınıfta bırakır, okuldan atardı.

İnsan ölümsüzlüğe, huzura, gençliğe özlem duyuyor, çünkü hepsini cennette bırakıp dünyaya geldik. Hadi, yeniden anavatanımıza dönelim!

İnsanda neden kendini beğendirme hissi vardır, neden birisini ölümüne sever, neden bir doyumsuzluk içinde kıvranır durur? Çünkü bu özellikler Yaradan tarafından, insan kendisini Allah'a beğendirmesi için verilmiştir. Allah'a has kılmamız gereken sevgiyi bazen insanlara yansıtırız. Ayrıca insan cennetten kovulduğu için de o sonsuz nimetleri özler ve daima bir doyumsuzluk içinde olur.

İki büyük sorunumuz. Boş vakit meselesi, kendini başkasına beğendirme çabası.

İnsanlar hayatlarını, kendilerini başkalarına beğendirme için harcayarak heba ediyorlar.

Şirksiz iman+ ihlaslı amel= Cennet

İmtihan. Hz Nuh ve Lut'un hanımları cehenneme; firavunun hanımı cennete gitti. (Tahrim, 10-11)

İnsanlar Allah'ın imtihan için yarattığı dünyada yeteri donanım ve ortam olduğu halde, cennetteki ortamı talep edip var olan ortamı sorgulamaktadır.

İlim, amel, ihlas: Seküler kesim bilmiyor, bilmediğini de bilmiyor, bilmeye de niyeti yok ama bilgiçlik taslıyor, Biz dindarların okuyan kesimi işin felsefesini yapıp yaşamıyor, yaşayan da hurafe'ye dayalı İslam'a zıt menkıbelere meyilli, Bunları aşıp bir de ihlaslı olarak yaşamak var ki, cennet boşuna 8 derece değil.

İslam, güneş gibidir! Ama ışıktan kaçan yarasalara (Ateistinden adı Müslüman'a) güneş ne yapsın? Herkes, kendisi cenneti isteyecek!

Bidat: Dini anlamda sonradan çıkan (Bidati seyyie) şeylerdir. İşin aslı, her şeye nasıl baktığınla alakalıdır konu. Mevlid: Mevlidin kendisi değil, vasıta oldukları sevaptır düşüncesi, bidat olmaz. Yasin'i cuma akşamı okumak: Cuma gecesine özel ibadet zannetmek bidat, ama Kur'an'ı okumadan dolayı, vasıta olduğunu düşünmek, Kur'an'dan dolayı sevap ummak, caizdir. Ölünün ardından 40. günü Kur'an okutmak: Dinde yoktur ama içeriği düşünülünce, olabilir diye kabul edilmeli, yapılmayınca günah olmadığı bilinmelidir. Cenazeye çelenk göndermek, tabuta resim, flama koymak ise birer bidattir! Dinin aslından olmadığı bilinecek, "dinin aslı ile çelişmeyen ve iyiye vesile olan", kendinden sevap umulmayacak, yapılmayınca günah kazanıldığını düşünülmeyecek, dinin aslından olmadığı bilinecek ama vasıta olduğu şeylerden (Kur'an okuma, muhabbete vesile) sevap umulacak, bu caizdir. Kandil geceleri üzerine: Kadir gecesi hariç diğer geceler veya onlara özel ibadet yoktur, doğrudur ama bu cümlenin devamı şu olmalı: O geceden değil de, 'o gecede yapılan ibadetlerden dolayı sevap beklemek' İslam'a aykırı değildir! Yanlışı bilin ama doğruyu Terketmeyin. Rabıta: Ne dindir ne şirktir. Rabıtanın dini dayanağı yoktur, rabıta yapılan şeyh, yüceltilirse şirke de kayılabilir. Şeyhteki feyzin kalbe akmasını düşünmek şirk değildir, sadece gönül eğitiminde bir metottur. Ama bu dinselleştirilmemelidir. Dini değil, dini bir hedefe vasıtadır. İbadete vesile olması ön plana çıkarılmalıdır, vasıta olanın dini olmadığı bilinmelidir. Şeyhe bakmaktan sevap beklemek: Bundan sevap beklemek bidattir! "tefekkürü saatin" ise hadisi uydurmadır. (Suyûtî, el-Leâli'l-Masnûa, c: 2, s. 276; Şevkânî, el-Fevâidü'l-Mecmûa, s: 251) ama "kunu maa's-sadıkin" ayeti gereği yapılıyorsa ve ibadet maksadı ile yapılmazsa, sorun teşkil etmez.

Allah rızası için bir iş yaptığımızı iddia ediyoruz ama dünyalık karşılığını, para, makam, tatlı söz olarak görmeyince kırılganlaşıyoruz. Demek ki niyette sorun var… Dön başa!

"İslam zafer değil, sefer dinidir" diyenler, ufukta zafer gözükmeyince, ne yazık ki, seferi de terk edebiliyorlar.

İdeali gözden kaçırmadan realitenin sınırları içinde hareket etmek, Umut ve umutsuzluk arasında bir dengede, mücadeleye devam etmek! Çizgimiz bu olmalı, bi-iznillah.

Dünyaya, Prens/prenses 'gibi' yaşamak için gelmedik, 'Kul' olmak için geldik! Biri imkansız diğeri tercih bağlı.

Müslümanlığımız; Adaletten paraya, menfaatimize aykırı durumda gösterdiğimiz tavırlara göre ortaya çıkar! Yoksa slogan, her kesimde bol.

Her birimizin zengin, güzel, huzurlu, sağlıklı olacağımızın hiçbir zaman garantisi yok. Ama kesin olan tek bir şey var o da, imtihan dünyasında olduğumuz! Ne yazık ki en az düşündüğümüz şey de, bu kesin olan.

Evlenmeye niyeti olan kız ve erkeklerin, halk Eğitim'den "evliliğe hazırlık, anne baba ve karı koca" eğitim sertifikası alması zorunlu kılınmalı! Yoksa 30 yaşına gelmiş, hala anne baba veya karı koca olamamış evli insanlarla dolu ortalık. Sonra uğraşsın emniyet, uğraşsın öğretmenler!

İslami bilinçte kırılma: Modern hayatın nimetlerinden liberalce faydalanıp, ferdi olarak seküler bir ortamda yaşamayı Müslümanlık zanneden yeni bir nesil ortaya çıktı. Acele tekfirci, şirk kokan İslam anlayışından uzaklaşıp sağlam bir iman, ahlaklı bir duruş ve istikamet üzere olan Müslüman moduna geçmemiz gerekiyor...

Eksik bilgiden kaynaklanan bazı galat-ı meşhurlar: Allah'ın 99 sıfatı yok, daha fazla var; Mesela ‘Şafi’ sıfatı Kur'an'da var ama 99 sıfat içinde yok. Kur'an'da 6666 ayet değil, 6236 ayet vardır. Resul ile Nebi tanımı Kur'an'a göre aynı anlamda da kullanılmıştır...

Tesettürü savunurken bizi "kadınları cinsel obje" olarak görmekle itham edenler, araba lastiği satarken bile çıplak kadın bedenini kullanırlar! Halbuki pirleri olan Freud her şeyin kökenini "cinselliğe" bağladığı için en sadık öğrencisi Carl Jung tarafından bile eleştirilmişti ama yine suçlanan biz oluyoruz! Kışın ortasında mini etek giymek, topuklu ayakkabılar ile zar zor yürümek zorunda kendini hisseden insanlar, İslam'ın Emir ve yasaklarının zorluğundan şikayet ediyor...

Dünyada ekonomi çökerken kozmetik sanayiye neden yükselіştedir, erkekler giyinip evden çıkması 1-2 dakika alırken kadınların neden daha uzun sürer, kuaför güzellik salonları neden bu kadar pahalı olduğu halde hala dolup taşar, erkekler normal giyinip çıkarken neden kadınlar dekolte giyinme yarışı içindedirler?

İçimizdeki ajanlar bizi yönlendiriyormuş! O ajanların davalarına sadakatleri kadar biz dinimize sahip çıksak, ümmet kurtulurdu!

Mekke'nin fethinin yılbaşı ile çakışması: Tepkisellik gibi görülse de, dünyadaki kurulu sisteme muhaliflik olmazsa, fikirlerde zamanla yozlaşma başlar! Reaksiyon zamanla aksiyona da dönüşebilir ama tepkisizlik, dejenerasyona kesinlikle dönüşür!

Hayatta en önemli şey imandır! İmanda ise en önemli şey imanın 'şirk'e bulaşmamış olmasıdır. İmandan sonra, ibadet ve ibadetin de tezahürü, göstergesi olan ahlak gelir! Buradaysa en önemli şey ihlastır! İhlassız yapılan ameller Rabbimiz katında makbul değildir; kibir; gizli şirk merduttur!

Müslümanlar aralarında çok kırıcı ve ötekileştirici hatta tekfirci oldular: Yapıcı eleştiri ve günahkarı değil günahı hedefe alan yaklaşım esas olmalı: "Ey Musa, firavuna git ve ona yumuşak söz söyle!" (Taha, 44); "Kaba ve katı yürekli olsan yanından dağılıp giderler." (Ali İmran, 159); "Aralarında yumuşaktırlar."(Fetih, 29)

Kapitalist sistemin arz talep putu: 3 sene önce tanesini 1 TL'ye bulamadığımız maskelerin, 3 sene sonra 50 tanesi 20 TL'ye satılıyor. Aynı marka, aynı kalitedeki iki elbisenin birinin rengi daha fazla tutulunca diğerinden neredeyse %50 daha fazla fiyata satılıyor.

Emperyalist Avrupa ve demokrasi, uygarlık: Avrupa devletleri dünyayı sömürmek için koloniler (civilization) kurdular. İşin ironi tarafı bu kelime, 'gelişme, uygarlık' anlamlarına geliyordu. Zaten İngiltere, Fransa ve Almanya kendi aralarında dünyayı uygarlaştırmak için savaşlar yapıp duruyorlar!!

Toplum neden bozuldu? "Siz kendinizi değiştirmedikçe Allah sizin hakkınızdaki hükmü değiştirmez" (Rad, 11) Biz, başkaları bizi düzeltsin diye bekliyoruz, halbuki bizi düzelecek olan kendimiziz! Toplum yukardan aşağı değil, aşağıdan yukarı değişir!

D. Cündioğlu, E. Yüksel, H. Baş, Y. N. Öztürk, M. İslamoğlu, A. Oktar.. ne olduysa bize azar azar oldu!

Tamam, teşhirci kadın vücudunu göstermek, sapık erkekte görmek ister ama kimse bunu bana çağdaşlık diye pazarlamasın, lütfen! Teşhircilik psikolojik bir hastalıktır. Erkeği var da kadını yok mu?! Eşcinsellerin ve röntgencilerin hoşuna gitse de, biz o sapıklığa karşıyız!

İki büyük sorunumuz: Boş vakit meselesi, kendini başkasına beğendirme çabası.

Davaya bağlılık seviyemiz: İslami dava içinde olduğunu iddia eden kişilerin önüne Allah bazı engeller koyar, kişinin bizzat kendisine davaya aslında ne kadar sadık olduğunu göstermek, kaç karatlık olduğunu 'bizzat kendisi' bilsin görsün diye! Şimdi her birimiz hangi aşamada pes ettiğimizi, mazeretlerimizi ne kadar geçerli olduğunu düşünerek ahiret hesabına ön hazırlık yapabiliriz...

Pratikteki dinin adı? İlk emri 'okuma!' olan; ritüelleri arasında içki içmek, zina etmek, kumar oynamak, türbelere çaput bağlayıp dilekte bulunmak olan, senede bir ay diyet, bir kaç gün kavurma bayramı yapılan, senede 2 gün sabah erkenden kalkılıp spor niyetine ritüeller yapılan, yalanı ve emanete hıyaneti normal kabul eden... Ama kimi 30 kimi 40 yaşına geldiğinde mürted olunup İslam dinine avdet edilen, İnsanların yaşadığı bu dine ne ad verilir?

Namaz kılmakla, puan toplamak arasında fark var. İbadetlerde amacı hep ıskalıyoruz.

Cemevi ibadethane olur mu? Alevilik eğer kendi kaynakları ile beraber tanımlanacak bir fikir akımı ise, İslam'ın içinde olup tarikat olarak farklı bir çizgide giden bir ekolün adıdır! Yok siyasi olarak tanımlanacak ve ateizm ile Avrupa istihbaratının uzantısı olarak kullanılacak bir argüman olarak düşünülecek ve tarihi geçmişi ile bilimsel kaynaklar reddedilecekse, Ali'siz Alevilik başta, kendilerine 'ibadethane, tarikat' gibi içinde dini kavramların olmadığı bir terim kullanmaları rica ediyoruz!

İngiltere'de Kraliyeti destekleme oranı % 78'dir! Demokrasi, sendika, sosyalizmin merkezi (!) bu ülke de avam kamarası 625, Lordlar (efendiler) kamarası 850 kişiden (70'i papazdır; pastör) oluşur. Lordları kraliçe seçer, avamı (ayak takımını) halk seçer. İngiltere, Müslüman toplumların şeceresini en iyi bilen ülkedir! 12 Avrupa ülkesinde de krallık vardır!

İslamiyet'e 'durmadan' laf sokan bir çevreniz varsa veya yolunuz üzerinde teşhirci kıyafetle dolaşan birileri mi var? Yapmanız gereken tek şey, onları yok saymak; görmemezlikten gelmek!

İnsanların yaptığı kötülüklerden tanrıyı sorumlu tutana ateist, o kötülükleri ortadan kaldırmaya çalışana halife denir.

Faşizm öyle bir illet, hastalık ki Türkiye'ye para kazandıran Araplara cemkiren bu faşist zihniyetliler, ülkenin parasını çalan, sömüren, darbeler yapan, zulmeden İngiliz, İsrail, Amerika... için gık çıkaramamaktadırlar!

Hepimiz kendimizi olduğumuzun dışında gösterip, başkalarına beğendirmeye çalışıyoruz. Bilmiyoruz ki, "hedefe varınca hedef ölür" NFK

Ayağımızın altı Ateş (magma) Başımızın üstü Ateş (Güneş) hala ibadet etmeyi erteliyorsak, o zaman olur sonumuzda ateş (malum)

Halk İslam'ı: İslam'a göre 'bu hayatı nasıl yaşadığımız' ve kimin söylemine dikkate aldığımız önemlidir. Ama bizler İslam'ı ölünce hatırlıyor ve 'millet ne der'i önceliyoruz!

Gençlerin yeni dini; "Haz, egoizm ve hız" dini! Onun uğruna okulu, işi, aileyi, dini feda edebiliyorlar. Araç ise 'özgürlük!'

Büyük oranda; "Casusların yerini uydular; Savaş pilotlarının yerini dronlar; zekanın yerini algoritma" alıyor.

Ülkemizin temel sorunu; "Plansızlık" ve Fırsatçılara, spekülatörlere karşı "Yaptırım ve denetim" eksikliği!

Tüm kitaplar, tek bir kitabın daha iyi anlaşılması için okunur.

"Fakirin ihtiyacı, zenginin israfı kadardır. " Hz Ali

Allah'a götüren bilime ilim denir, seküler ilime de bilim!

Kur'an'ı herkes, ilmi ölçüsünde anlar. Hadissiz anladığını zannedenler ise, kendi yorumlarını hadisleştirenlerdir.

Şeytan önce günaha mazeret buldurur, sonra günahı işlettirir! İsteyen nefistir, mazeret şeytandan!

Hiçbir insan tam, mükemmel değildir! Paraya düşkündür, kibirlidir, samimidir ama cahildir, tez canlıdır vb. Dolayısıyla önce hepimiz kendi çöplüğünü temizlese dünya çok daha güzel olur.

Ezanı Arapça okuyunca Arapçı oluyorsun ama, şarkıları İngilizce dinleyince gavurcu olmuyorsun öyle mi?

Din değil; şirk ve nifak (münafıklık) toplumun afyonudur!

Bazıları İslam'a her türlü saldırırken bunun adı özgürlük olacak. Biz İslam'a saldırmalarına itiraz edince, özgürlük düşmanı ilan edileceğiz, yok öyle!

Irkçılık, tekfircilik gibidir! Başladın mı, kendin dışında herkesi dışlarsın, ötekileştirir, düşman ilan edersin! 'İnananlar kardeştir.'

Çocuğunuzun her istediğini yerine getirmeyin, yoksa elindekilerin kıymetini bilmez, doyumsuz olur ve onları da kaybederler.

"Kadını savunurken erkeği, çocuğu savunurken anne-babayı, hayvanı savunurken insanı kurban ediyoruz."

Yapıcı eleştiriye kapalı grup, cemaat, hizipler zamanla karşı olduklarına dönüşürler.

İslam'da cemaat rahmet, tefrika felakettir!

Faiz, sosyal riba; Riba, ferdî faizdir!

Çok okuyan, bilir (ilim); çok gezen, kavrar (İrfan)

Vicdanın her daim canlı kalmasını sağlayan sisteme islam denir.

Saracen, Türk: Batılı zalim sömürgeciler önce "Saracen" kavramı ile Arapları kendilerine düşman ilan ettiler. Bunu daha sonra, Selçuklu ve Osmanlı ile "Türk" kavramı takip eder. Günümüzde sömürgecilerin çekindiği yeni bir kavram bekliyoruz! Arap Müslümanlar, Hristiyanlığın doğduğu yerleri bir kaç senede, o zamanın ABD ve Rusya'sı olan Bizans ve İran'ı bir kaç on senede ve sonra da yüz yıl olmadan Endülüs'ten Hindistan'a uzanan fetihleri Müslümanlar gerçekleştirince Avrupalılar, aynı zamanda İsa'yı öldürttükleri için düşman oldukları Yahudileri kastederek kullandıkları Saracen kavramı, 'çöl bedevisi, barbar" anlamında Müslümanlar için kullanırlar. Zamanla bu kavramın yerini "Türk" kelimesi alır! Zamanımızda Avrupa'nın kime yeni bir kavram uyduracağını merakla bekliyoruz, henüz ne Arap ne Türkler onları "tasalandırmıyor"; sömürülerine engel olmuyor! Bizi İslam'a hizmete layık görülmek üzere yeniden seçilmemiz tek temennimiz...

Avrupa'da en çok Strasburg cafe niçin Türkiye'de var; Avrupalılar hala tuşlu telefon kullanırken biz en son model neden iPhone'u borçla alıp kullanıyoruz; mealizm/modernizm Türkiye'de neden artıyor? Hepsinin tek bir nedeni var; eziklik! İslam'ı kavrayamadık, Batılı bir materyalist olamadık, arada ezilip duruyoruz...

Mutluluk Geçici, Huzur Kalıcıdır!

Mutluluk: Olumluları öncele, olumsuzları genelleme! Sadece duygularınla akıl yürütme; Kendi düşüncelerini, olaya bakışını değiştir, Süreç odaklı ol! Sonsuz beğeni, mutluluk yoktur. Eziklerin duygu boşaltmalarına aldırma!

"Hac Mekke'den dönünce, Ramazan oruç bitince başlar." Necip Fazıl Kısakürek

Futbol toplumların afyonudur.

"Çocuğum dindar, ahlaklı, ailesi ve vatanına faydalı, hafız biri olsun yeter." dedi dün bi arkadaşım. İyi güzel de sen bunun için ne yapıyon? Kur'an kursuna ver o hafız yapsın, İmama hatibe ver dindar yapsın! E sen ne yapıcan?! Kimse kusura bakmasın; Sorumluluktan kaçıyor bazı muhafazakar babalar, elini taşın altına koymuyor. "Dindar bir doktor" olsun istese kendisi de uğraşacak, az ama uğraştırmayacak kadarla yetiniyor ama sonra da ömür boyu uğrasıyor...

ABD Hindistan'ı derin dünya devleti sermayesinin yeni merkezi Çin'e karşı koz olarak kullanmak istiyor!. Hindistan'da Müslümanlara karşı saldırılar arttı, Çin'de de Doğu Türkistan zülmü zirvede. Müslüman kitle yine maşa olarak kullanılacak ve bu şiddet daha da artacak.

Hangi parti, hangi tarikat, hangi cemaat, hangi sendikaya, hangi gazeteye gönül bağlamışşak hep elimizde kaldı! Tek yârimiz Allah olsun...

Biz Müslümanlar artık şunu kabullenmemiz gerekiyor!Herhangi bir cemaat, parti, tarikat, grupla olunca cennete gidilmiyor! Herkes tek tek, kendi ameli, gayreti, niyetiyle (Yusuf, 53; Buharî, Vesâyâ 11; Tefsir, 26, 2; Müslim, İman 348-352) cennete gidecek!

Batı, ilim ve emperyalizm! Önce bilimi sahiplerinden isim değiştirerek aldılar. (İbni Sina; Avicenna, İbni Rüşt; Averroes, el-Kindi; Alkindus... diye isimlendirilirdi) Sonra bunu insanlığa hizmet için değil sömürü için kullandılar; GDO'dan atom bombasına dek. Ülkeleri işgal ettiler. Yeraltı-üstü zenginlikleri sömürdüler, insanları köleleştirdiler, sonra rahat yönetebilmek için önceden -Oryantalist çalışmalar, misyonerlik faaliyetleri raporları, azınlık okulları vasıtası- topladıkları verileri kullanarak ırk veya mezhep savaşları çıkardılar. ‘Milleti Sadıka'yı ermeni terörü ASALA’ya çevirdiler, Çanakkale de beraber savaştığımız Arap, Kürt dindaşlar ile aramıza suni ayıraçlar - milliyetçilikten yalan haber ile düşman etmeye- koyup bizi ayırdılar. Eğitim, kültür emperyalizmi ile sadece topraklar değil beyinler de işgal ettiler. Artık ülkelerin özgürleşme vakti geldiğinde, nasılsa eğittikleri yerel (!) kişiler iktidara taşınıp onların kuralları/talepleri ile ülke yönetilir. Ve bir gün yeter diyenler de “Batı düşmanı, demokrasi-özgürlük karşıtı, radikal” ilan edildiler. Kapitalizm de komünizm de 'karın'daştır! İkisi de materyalisttir, farklılıkları sermayenin nasıl bölüşüleceğinden kaynaklanır, gerisi ruh ikizliğidir! Unutmayalım ki, dünyadaki her pis işi; İngiliz planlar, Yahudi finanse eder, Amerika uygular.

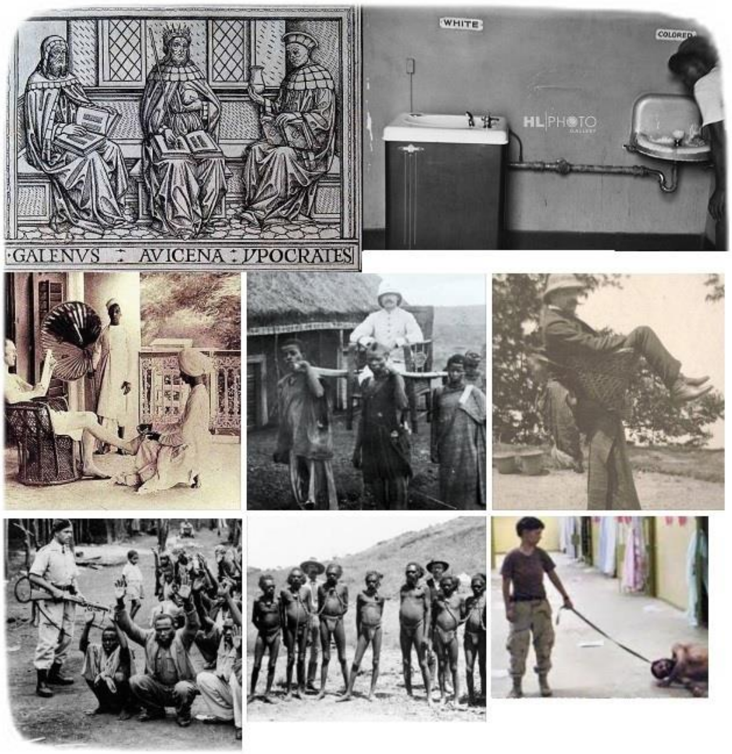

Müslüman toplumlarda terörizm ve isyan bunun için doğuyor. Krizde olan İslâm değil, İslâm coğrafyasında bunu yapan modern uygarlık.
Katillik ve Modern Uygarlık

euronews Türkçe @euronews_tr · 23s
“Acemi askerleri adam öldürmeye alıştırmak için tutsak sivillerin kasten öldürüldüğü anlaşılmıştır”

Avustralya askerlerinin Afganistan'da 39 sivili kasten öldürdüğü ortaya çıktı, hükümet özür diledi 19.11.2020

Ebeveyn eğitimi

Muhafazakar ailelerinin çocukları ile ilgili en büyük yanlışı: Buluğ çağına gelene kadar çocuğa hiç günah yazılmadığı düşüncesi ile çocukların dini eğitim, davranış, giyim konularına hiç dikkat etmeyen anne babalar, çocukların tam isyan çağları olan ergenlik çağında onlara sorumluluk yüklemeye kalktıklarında, zıtlaşma kaçınılmaz olmaktadır. Bu zıtlaşmada pes eden tarafta hep anne baba oluyor. Sonra da muhafazakar ailelerin çocukları neden bu halde, sorusu otomatikman gündeme gelmektedir. Çocuk eğitimi, tıpkı tuvalet eğitimi gibi, başta sorumluluk kazandırmak olmak üzere küçük yaştan itibaren başlanılması gereken bir eğitimdir.

Anne baba çocuğuna şu bilinci aşılatsa yeter: "Oğlum/kızım, sen benim gözümde çok değerlisin ama, asıl önemli olan Allah'ın katındaki değerin." Böylece hem sevgi bağı kurulur hem, asıl hedef şaşmaz!

Çocuğun okul eğitimi ile 'baba' ilgilenmelidir! Çocuklarının eğitimi ile günde yarım saat 'ilgilenemeyen' babalar, okul bittikten sonra, çocukları ile hayatları boyunca 'uğraşmak' zorunda kalacaklardır. İş, yorgunluk; babalık 'mesleğini' göz ardı etmeyi gerektirmez!

Anne babaların, "Ben çektim, evladım çekmesin" anlayışının, hem kendilerine hem evlatlarına 'ömür boyu' neler çektireceğini bir bilseler !!!

Baba işten gelir, "yorgunum." der. Anne, " ev işi yaptım, yorgunum." der, çocuk zaten anneyi de dinlemez. Sonuç, aileden sıfır kilometre eğitimle okula gelen çocuklar... Öğretmen, anne babanın evde vermesi gereken temel eğitimi vermekle mi uğraşsın, anlatmak zorunda olduğu dersi yetiştirmekle mi?

Çocuklara sevgi ile, sorumluluk kazandırılmalı ve tüm bunlar disiplin (plan) içerisinde uygulanmalıdır.

"Gençler, saygısızlık etmeyi, büyüklere laf yetiştirmeyi, özgürlük ya da zeka alameti zannediyorlar. Televizyon, bilgisayar ve çevre de çocuklarımızı bizden aldı. Hiçbir şeyden memnun olmayan, şükretmeyi bilmeyen, bencil, haz-zevk merkezli yaşayan ve merhametsiz bir nesil yetişiyor. Okullarda, hasta ve engelli arkadaşları ile alay eden çocukları duyuyoruz. Çocuklara ahlâki konularda pratik çalışmalar yaptıralım; ibret alacakları yerlere götürelim.

Çocuklara ezber konusunda o kadar yükleniyorlar ki çocuklar kısa süre sonra kurslara gitmekten vazgeçiyorlar. Saygılı olsunlar diye baskı yaptık; bağımlı ve korkak oldular. Özgüvenleri gelişsin diye müdahale etmedik; saygısız oldular. Korkak olmasınlar diye serbest bıraktık; kimseyi dinlemez oldular.

Anne babalar çocukları ile birlikte namaz kılsalar, güzel ahlakı uygulamalı gösterseler, çocuklara; nezaketi, güzel konuşmayı, öfke kontrolünü, sabrı,... Kısacası dinimizin adâbı muaşeretini, Nezaket Kurslarını yaşayarak öğretseler..."

Çocuk ahlak kurallarını ailede görür, öğrenir ve uygular.

Çocuklara ne çok korumacı olmalı ne de çok serbest bırakmalıyız! Ama maşallah günümüzde aileler iki hatayı bir arada yapıyor.

Çocuğunuzu hayata hazırlayın, ona sorumluluk verin! Çocuğunuzun arkasını topladıkça onların büyüdüğünü asla göremeyeceksiniz !!!

Çocuğu;
Okula başlayana dek aile, Okulda öğretmen, ergenlik çağında arkadaş çevresi yönlendirir!
Aile temeli sağlam atar, öğretmen devam ettirirse arkadaş çevresi bozamaz! Ama aile sadece giydirip yedirmeyi ebeveynlik kabul eder; onun her istediği yapılır ve çocuğa sorumluluk bilinci kazandırılmazsa, daha başta çocuk kaybedilir, geçmiş olsun...

Herkes aile sorumluluğundan kaçıyor! Eyyamcısı bar-pavyona, Cuma Müslüman'ı kahveye, Muhafazakarı cemaat sohbetlerine... Çocuklar; sanal alem ve arkadaş çevresine emanet (!)

Kız babalarına...!
Çocuğunuza dini emirleri zorla değil, sevdirerek/ikna ederek yaptırın. Günümüz gençleri hiç baskıya gelmiyor ve özgüvenleri - buna patavatsızlık ta denilebilir - çok fazla! Benim Çocuğumun başına gelmez, olmaz denilen her kötü olay, başına gelenlerin beklediği bişi olmadığı gibi sizin de başınıza gelebilir. Ebeveyn olmak çocuğun yemi/suyunu temin etmek değildir, kanaviçe gibi ilmik ilmik çocuğu örmek, yetiştirebilmektir; emektir, ilgilenmektir... Çocuklarımızı sokaktaki arkadaşları, TV/Kore dizileri ve internet yetiştiriyor, ipi bi an önce ele alın... Amerika da orta ve lise öğrencileri arasında anket yapılır: "Neden karşı cinsle arkadaşlık ediyorsunuz?" Kızlar: "Kendimi onlara daha iyi ifade edebiliyorum." Erkekler:"Cinsel duygularımı tatmin için." Lisede din öğretmeni anlatıyor. Kız, erkeğin kucağına oturuyor, hoca uyarınca, "Ne var bunda hocam, o arkadaşım, olayı niçin illâ cinselliğe bağlıyorsunuz?" Hoca, 'Ona, "Kızım sen olayı bir kız gibi değerlendiriyorsun, halbuki karşındaki bir erkek." diyemedim' diyor... Erkekler tüm kadınlarda bir tek şeyi, kadınlar tek bir erkekte her şeyi isterler, unutmayın babişkolar...

İmam hatip liselerinde tahminimizin çok ötesinde bir "Kore dizisi" ve "K-Pop", yani Güney Kore pop müziği etkisi var. "Çocuğun hayatından K-Drama'yı çıkarırsanız, bu maddi bir boşluk değil manevi bir boşluk oluyor. O manevi boşluğu ne dolduracak? İnanç mı? Yoksa yerli ve milli müzik mi… Osmanlı dizileri mi? Hayır araştırmada verilen cevaplarda şu ilginç sonuç çıkıyor: "Bu boşluğu ancak K-Pop'la doldurabilirim…" Yani BTS ile… (Sümeyye Asa'nın 'Güney Kore popüler kültürünün (Hallyu) İmam Hatip Lisesi öğrencilerine etkisi üzerine bir alan araştırması' adlı yüksek lisans tezinden)

Ertelenen sorumluluklarımız; Çocuk eğitimi!

Çocuklarımız söylediklerimizi değil yaptıklarımızı örnek alır! İzlediğimiz diziler çocukların kimliğini oluşturur. Çocuklarımız; eserlerimizdir!

Anne baba yeme içme ve giyinmeyi karşılamak dışında, "dersler nasıl, çalıştın mı?" bizim zamanımızda imkan yoktu" türü sıradan ve işe yaramayan cümleler ile hala çocuk eğitildiğini zannediyor, ne yazık ki... Çocuk eğitimi doğduğu anda başlar ve 3 yaş civarı temelleri atılır. Ondan sonrası sadece üstüne bina etmek kalır. Daha başta temelsiz bina kurmaya başlıyor ve ilk hatalarımızı yapıyoruz. Çocuğa küçük yaşlarda sorumluluk bilinci kazandırmadan asla başarılı olamayız. Hele ergenlik çağında eğer çocuklarla daha özel ilgilenmezsek, kendileri ile aynı dönemden geçen yaştaşları ile zamanını daha çok geçirmekte, o kuralsız-savrulma

dönemlerinde kendileri gibi cahil ve idealden uzak bu çevre çocuklarımızı eğitmekte (!) yıllarımızı harcayıp büyüttüğümüz çocuklar bir anda bambaşka bir karakter kazanmaktadırlar! Sigara içme ile başlayan, ağzı küfre alışmış, namaz gibi ibadetlerden uzak bir nesil nasıl türedi zannediyoruz? Hepsi bizim hatamız ve ceremesini de "ömür boyu" çekeceğiz! Çözüm: "her gün" en az 5-10 dakika bile olsa çocuğunuzla kaliteli zaman geçirin, onlarla samimi konuşun, bol bol kitap okutturun, internet-arkadaş çevresini kontrol altında tutun...

Beden bizim, kafa formatlı! Hardware (donanım) bizim, software (yazılım) başkasına ait! İnternet ile nefes alan, sosyal medya ile kişilik oluşturan, moda ile şekillenen yeni sürüme, gençlik adı veriliyor. Öğrenci kaleye topu atıyor, top öğretmene sertçe çarpıyor. Öğrencinin tepkisi: "Tüh, gol olmadı." Çocukların zihinleri boş; hatayı kabul etme veya kendinden başkasını düşünme vd. fobları hiç açılmamış.

Çocuğu kim eğitirse, ona saygı duyar! Anne baba eğitirse onlara, arkadaş çevresi, parti, cemaat, okul, ideoloji... eğitirse onlara!

Aile içi (eşler ve çocuklar arası) eğitim/iletişimi kaybettik, ortada ne ulus devlet kaldı ne ümmet.

Çocuklarınızı ihmal etmeyin ilgilenin sevin onlara zaman harcayın: Kaç okul müdüründen duydum kendisi birçok öğrencisinin başarısının altına imza atarken "müdürlükle uğraştığım için çocuklarımı ihmal ettim" dediğini...Ünlü bir İslam aliminin (E.M.) oğlu dinsiz olur. Sebep olarak açıkladığı cümle önemlidir "babam o kadar çok ilim ile uğraşıyordu ki bizi hep İhmal ediyordu" Küçük de olsa bir İslami cemaatin önderi olan bir gazete (M.K.) sahibinin kızı uyuşturucu kullandığı için vefat eder babanın açıklaması "Davamla o kadar çok ilgileniyordum ki, onu ihmal ettim" Osmanlı'nın son dönemlerinin ünlü bir İslam aleminin (A.C.) oğlu da Hristiyan olur. Ne yazık ki çocuğunun değerlendirmesi ile ilgili bir veriye uğraşamadım ama emin olun söylediği şey yukarıdakilerin de farksızdır! Özet, Peygamberimiz kadar dava lideri olamayız ama çocukları ile nasıl ilgilendiğini araştıralım...

Sorumsuz, isyankâr ve yaşam boyu derdini çekeceğiniz evlat nasıl yetiştirilir? Baba: İşten geldim Yorgunum deyip evde otorite olmazsa çocuğun eğitim işini anneye devrederse Anne: yemeğini yedirmek için televizyonun önüne Her seferinde çocuğu koyar ailede verilecek eğitimi ertelerse Ebeveyn, ben çektim çocuğum çekmesin diye her istediğini yaparsa size Müjde ömür boyu uğraşacağız kocaman bir sorun yumağınız oldu.

Evli bir erkeğin 3 işi vardır: 'mesleği, kocalık, babalık.' Sadece mesleğini iş edinen, koca ve baba olamaz.

Eğitim 'ailede başlar', okulda devam eder, çevre ile şekillenir! Ama günümüzde okulda başlıyor, çevre ile bozuluyor.

EĞİTİMDEN HABERSİZ AİLELER VE SORUN YUMAĞI TOPLUM Eğitim anne karnında başlar, Anne kucağında çimlenir, Aile içinde filiz verir, okulla büyümesi, yeşermesi desteklenir! Bizde, hepsi dışarıdan bekleniyor! İmam Hatip dini eğitimi verir, askerde kuralları öğrenir, evlenince sorumluluk alır...! Dolayısı ile görevini yapmayan aileler, topluma sorun yumaklarını yollamak dışında bir şey yapmamaktadır. Tabii bunu ahiret boyutu da vardır ki, bu tür aileler için çetin geçecektir!

"Sosyal medya ve oyunlar" vasıtasıyla çocuklar şiddet ve cinselliği öğreniyor! Çocukları aile değil sosyal medya şekillendiriyor. Anne baba ile haftada 2 kez birlikte fiziksel teması da içeren etkinlik yapması, arkadaş ortamının seçimi önemli. Gençlik Spor merkezi etkinlikleri ve (mesela) ilim yayma cemiyeti, İHH etütlerine katılım tavsiye edilir. Çocukların internet ve telefon kullanımı sınırlandırılmalıdır. Ebeyen koruması konulabilir.

Çocuk eğitimi

1- Ailelerin içine düştüğü en büyük yanılgı, 6-7 yaşına dek çocukların birer birey oldukları, " Aslında kişiliklerinin % 80'ini " bu yaşa dek oturttuklarının farkında olmamalarıdır. 'Çocuk, bir şey anlamaz' dediğimiz yaşlar aslında çocuk kişiliğinin oluşma ve oturma çağlarıdır ki bu yaşlar en çok ihmal edilen, eğitimin göz ardı edildiği, çocukların TV önünde, disiplin- kural konulmadan büyütüldüğü çağlardır.

2- Çocuk ne kadar küçük yaştan itibaren " Aile içinde konulan ve anne babanın da uyguladığı kurallar " içinde yaşamayı öğrenirse hem çocuk hem aile daha mutlu ve huzurlu olur. Özellikle annenin koyduğu otoriteden kaçıp babaya sığınan, veya tersi olan, veya dede-nine tarafından nazlanan, her istedikleri yapılan çocuklar gerek eğitim gerek hayatta doyumsuz, her istediğini elde etmek isteyen, kurallara uymayan mutsuz insanlar olup çıkmaktadırlar.

3- Anaokulu eğitimi çok önemlidir. Özel veya resmi mutlaka çocuklar bu okul-kreşlere gönderilmelidir.

4- "Çocuktur, bu kadar kural koymaya gerek yok." yaklaşımı gerek çocuk gerek aile için gelecekte büyük sorunlara neden olmaktadır. Her yaşın, eğitim ve uyulması gereken kuralları vardır.

5- Anne baba olmak bir meslektir! Okumalı, özellikle bu konuya zaman ayrılmalıdır. Sadece besleme, giydirme, harçlık ile, çocuk sahibi olunur ama anne baba olunmaz.

6- PC ve TV'ler çocuk eğitiminde yardımcı olmaktan çık zrarlı içeriğe sahip olur hale gelmiştir. Bunlar mutlaka kısıtlanmalı ve gözetim altında tutulmalıdır.

7- Küçük yaşlardan itibaren sorumluluk duygusu kazandırılmalıdır. Örneğin, yatağını toplama görevi annenin değil çocuğun görevi olmalıdır.

8- Çocukların gelişimini tamamlamada en büyük rol modeller anne ve babalardır. Bunlar unutulmamalıdır ki anne ve babadan öğrenilen davranışlar ,ahlaki değerler,zihinsel ve duygusal gelişim kişilik gelişimini sağlamada en büyük etkendir.

9- Çocuklarla verimli ve etkin zaman geçirmeye dikkat edilmelidir. Beraber oynanabilecek eğitsel oyunlarla ilgili kitaplar mevcut,bunlar okunabilir.

10- Evde demokratik bir ortam sağlanmalıdır. Alınan kararlarda çocuğa da söz hakkı verilmelidir ki hem kendi duygu ve düşüncelerini ifade edebilme gücüne sahip olmalılar hem de özgüveni sağlaması sağlanır.

11- ‘Bu nedir?’sorusunun sorulduğu yaş dönemlerinde soruların cevapları geçiştirilmemelidir. Gerçekçi ve çok fazla bilgiye girmeden sorulan sorunun cevabı kadar bilgi verilmelidir. Fazla ayrıntıya girmeye gerek yoktur. Eğer bu dönem başarılı geçirilmezse ileri ki yaş dönemlerinde

‘Girişkenliğe Karşı Suçluluk’ aşamasında tıkanıklara neden olunabilir. Daha sonrasında anlamadığını neden öğretmenine sormuyor ya da neden meraklı değil, araştırmayı sevmiyor benim çocuğum dediğimizde bunun kökenini anne-babalar kendilerinde bulmalıdır.

12- Anne-baba tutumları çocuğun gelişiminde önemli bir olgu olduğu için hiçbir tutum tek başına tamamen etkilidir diyemeyiz. Dört başlık altında olan " ilgisizlik, otoriter, yetkin, çocuğun aile üzerinde daha baskın olduğu bir tutum " çeşidi olmak üzere dördünden hangisi yaşanılan durumu daha başarılı çözecekse o uygulanmalıdır.

13- Anne-baba çocuğunu sürekli kontrol altında tuttuğunu hissettirmese bile uzaktan takip halinde olmalıdır. Örneğin, arkadaşlarını tanımalıdır. Kimlerle, ne zaman,nerede,neler yaparak zaman geçiriyor.

14- Çocuğun birey olduğunu hissettirmenin bir yolu da etkin bir şekilde dinlendiğini hissettirmeliyiz. İçerik ve duygu yansıtması yapılarak

Not: TRT1’de Pazar günleri saat 17.00’da yayınlanmakta olan “ Süper Dadı” isimli programı izlenmesini özellikle tavsiye ederiz.

Ergenlik dönemi ve özellikleri

Ergenlik çağı belirgin ve hızlı bedensel, ruhsal ve toplumsal gelişimlerin görüldüğü, çocukluktan erişkinliğe geçiş dönemidir. Bu sürenin başlangıç, süre ve sonlanımı sosyal, kültürel ve bireysel olgunlaşma düzeyi ile ilgili olup İnsan hayatındaki en önemli gelişim dönemidir.

Ergenlik dönemi yaklaşık olarak 12- 20 yaşlar arasındadır. Burada da kişiye özgü farklılıklar olabileceği unutulmamalıdır. Bir çocuk için bu dönem 11 yaşında başlayabilirken bir diğer çocuk için 13 yaş başlama yaşı olabilir.

Ergenlik bireyin kendisi olmayı öğrendiği, kendisini tanıma ve tanımlama becerisini kazandığı, kendisine toplumsal bir değer ve rol biçtiği oldukça çalkantılı bir dönemdir. Bu dönemde bedendeki hormonal faaliyetlerin en üst düzeyde olduğunu da bilmek gerekir. Bunu bilmek önemlidir. Çünkü o zaman çocuğumuzun ani gelişen öfke patlamalarını, kararsızlıklarını, çelişkilerini, yoğun güvensizlik duygularını ya da aşırı güven duygularını, herkese ve her şeye karşı olan isyanını, kırılganlığını, ağlama nöbetlerini, sık sık değişen arkadaşlarını, bunalımlarını daha kolaylıkla anlamak mümkün olabilir.

Çocuğumuz gelişmektedir ve inanılmaz bir hızla hormon üretmektedir. Henüz düzene girmeyen bu üretim faaliyetleri sırasında ise ani iniş çıkışlar olabilmektedir. Ergenlik tek kelimeyle aslında “Karmaşa” demektir. Bu karmaşayla başa çıkmak için de biz yetişkinlerin doğru modeller olmamız ve son derece sakin, sabırlı davranmayı becerebilmemiz gerekir.

Bir konuyu çok net olarak açıklamak gerekiyor. Ergenlikte karmaşalar ve çatışmalar yaşanması çok normaldir. Çocukluğun sakin, düzenli ve çocuksu ruh halinden artık bir yetişkin olma dönemine girilirken bazı taşların yerinden oynaması ve bazı değerlerin yerini bulması olması gereken bir sürecin sancılı adımlarıdır. Bizler bu adımlar sırasında yol gösterici, yönlendirici olmak durumundayız. Çocuklarımız kendi kişiliklerini ve deneyimlerini oluştururken yardımcı olmak açısından dönemin özelliklerini de bilmek gerekiyor.

Ergenlerin en hassas olduğu nokta güç kullanarak hükmedilmeye çalışılmasıdır. Ergen anne ve babalarından büyüdüğünü kabul etmelerini ne bu konuda tutarlı davranmalarını bekler. Böyle durumlarda ergen kendini anlaşılmamış ve engellenmiş hisseder. Bu dönem yoğun bir eleştirme, inceleme, karşılaştırma dönemidir. Kardeşler arası çatışma yaşar. Kardeşlerinden kendilerini anlamalarını büyüdüklerini fark ederek saygı göstermelerini beklerler. Anne babalar ergenlik döneminde çocuklarının kendilerinden uzaklaştıklarını hissederler ve üzülürler. Aslında ebeveynlerine her zamankinden daha fazla bağlıdır.

Başarı ergenlik döneminde düşebilir. Nedeni dağılan bilgiyi toparlayamamak, ders çalışmak için gerekli motivasyonu sağlayamamaktır. Sürekli hayal kurmaktan, kendilerini verememekten şikâyet ederler. Ancak nedenini anlayamazlar. Ergenler ilgi odağı olmaktan hoşlanırlar. Ergenler heyecanlı ve acelecidirler. Öğretmenlerde kişilik ve bilgi birikimine dikkat ederler.

Ergenlik döneminde bir genç neler yaşıyor;

Ergenlik döneminin özellikleri

Ergen kendine yol çizme, amacını belirleme, cinsel kimliğini kazanma, sosyal ilişkilerini düzene koyma çabası içerisindedir. Benlik kavramı ve benlik sınırları değişkendir. "Ben kimim " sorusunu sık sorar. İçinde bulunduğu sosyal kurum ve olguları sorgular. Ülke sorunları, din, milliyet, iş vb. konularda araştırma ve hassasiyet içine girer. Kimlik bunalımı içindeki genci düzenli hayat sıkar, ona yetmez. Başkasına benzemekten nefret eder ama başkaları gibide farkında olmadan davranır. Ne kendisi ne de başkası olamayan genç tepkiseldir, ani çıkışlar da bulunur. Sabırsız, sinirli, saldırgan ve nankör tutumlar geliştirebilir ve bu nedenle çevresiyle özellikle ailesi ve okulu ile zaman çatışma içine girebilir. Bu çatışma ortamından bir an önce çıkması gereken gencin gerçekleştirmesi gereken yetişkinlere özgü hedefleri vardır.

Yetişkinlere özgü bu hedef ve davranışları kısaca şöyle özetleyebiliriz:

1) Her iki cinsiyetten akranlarla yeni ve daha olgun ilişkiler kurma,

2) Cinsiyetine uygun sosyal rollerle özdeşleşme, Yetişkin bir erkek ya da kadın cinsel kimliğini kazanma,

3) Kendine özgü bir kişilik yapısı geliştirme

4) Kendi bedenini kabullenme,

5) Ana-baba ve diğer yetişkinlerden duygusal olarak bağımsızlaşma,

6) Kendine uygun mesleği belirleme ve bu mesleğe yönelme.

7) Toplumsal sorumluluk kazanmayı arzu etme ve buna ulaşma,

8) Kabul edilen içsel bir ahlak sistemi kazanma.

Bir ergenin davranışlarının önemli bir kısmının altında yatan itici güç bu hedeflerden gelmektedir.

Ergenlik dönemi sorunları

Kendi hedeflerine yönelen genç, karşısında aynı zamanda dev gibi engelleri de beraberinde görür. Üstelik bu engeller en yakınından anne babasından, öğretmenlerinden, akrabalarından, sosyal çevreden ve dahası kendi benliğinden gelecektir. Genç bu engelleri aşmak için büyük bir mücadeleye girer: Evde, okulda sokakta, kendi içinde… Genç kızlar süslenecek, makyaj yapacak, erkekler konuşmalarını ve davranışlarını değiştirecek, güç gösterilerinde bulunacak, sözleriyle ve davranışlarıyla ben varım, büyüdüm artık yetişkin oldum diyecek. Bunu anlatmak için gerekirse asileşecek hırçınlaşacak. Bizler yetişkinler olarak gençlerin bu olgunlaşma çabalarını görebilir ve anlayabilirsek gençlerimizle yaşayacağımız olası sorunların önüne geçmiş oluruz. Aksi takdirde genç ailesinden uzaklaşıp, koşulsuz kabul gördüğü, kontrolsüz akran gruplarına yaklaşacaktır. Birçok genç sigara, alkol gibi zararlı maddelerle bu kontrolsüz akran gruplarında tanışır. Gençler bu grupların baskısını üzerinde çok hisseder, aidiyet duygularının da verdiği etkiyle toplumsal değerleri yok sayabilir.

Ergenlik dönemindeki gençler kendi kişilik yapılarına göre birçok sorunlarla karşılaşır. Genç çevresiyle ve kendisiyle çatışma içine girer. Gerek ergenlik dönemi gerek diğer gelişim dönemlerinde meydana çıkan sorunların bazıları çok daha fazla karmaşık olabilir. Bu sorunlar: hastalıklar, genetik aktarımlar, çevresel faktörler gibi durumlardan meydana gelebilir.

Ancak birçok olağan durumlarda ana sebep dönemsel kaynaklı sorunlardır. Ergenlik döneminin de kendine özgü sorunları vardır.

Ergenlik Döneminde Ailelerin Sıkça Karşılaştığı Bazı Sorunlar ve Çözüm Önerileri:

1. Oğlum/Kızım gittikçe söz dinlemez oluyor

Çocukluktan yetişkinliğe geçmeye çalışan gençlerimizin bunu başarabilmesi için doğal olarak kendi başına hareket etmeyi öğrenmesi, kendi kararlarını vermesi gerekecektir. Kendine has karakter oluşumunu gerçekleştirebilmesi için böyle davranması doğal olarak gereklidir. Bunun aksi aslında sorundur. Gençlerimizin bu durumuna anlayış göstermeli onların fikirlerine değer vermeli artık bir yetişkin gibi görüp onların sözlerine ve kararlarına saygı duymalıyız. Tabii ki anne baba olarak bazı haklı endişelerimiz olacaktır, gerektiği zaman kendi fikirlerimizi ve koruyuculuğumuzu çocuğumuzun kabul edeceği bir tarzda belirtmeliyiz. Bazı kurallar onlara da açıklanarak beraber konulmalı, kuralların gerekliliği üzerine fikir tartışması şeklinde karşılıklı konuşmalar yapmalıyız. Hiçbir zaman, haklı da olsak, kendi düşüncelerimizi baskı yolu ile kabul ettirmeye kalkmamalıyız. Baskı yolu seçildiğinde genç ya içe kapanacak ya da aileden uzaklaşıp kendisine uygun akran gruplarına katılacaktır

2. Benim yap dediğimi inadına yapmıyor.

Yukarıdaki açıklamaların çoğu bu soru içinde geçerlidir. Gençlerin içindeki bağımsız yetişkin olma duygularının etkisiyle genç yapılması gereken en doğal şeyleri bile sadece kendisine yap denildiği için yapmayacaktır. Hâlbuki böyle bir emir verilmese, karışılmasa kendisi zaten yapacaktır. Böyle bir durumda sabretmek, yapılması gereken şeyi kendiliğinden yapmasını beklemek zıtlaşmamak en doğru hareket olacaktır. Genç zaman içinde kendi gelişimini tamamlayarak bu konudaki hassasiyetini bırakacaktır.

3. İstemediğim kişilerle arkadaşlık yapıyor.

Bu sorunun temelinde oğlunuz ya da kızınızla şimdiye kadarki iletişim tarzınız yatıyor olabilir. Aileler bazen çocuklarının büyüdüğünü zamanında fark edemez ve onlara hala küçük çocuk gibi davranmaya farkında olmadan devam ederler. Her zaman Yapıp yapmaması gereken şeyleri söyler, seçimlerinde fazla müdahaleci olurlar, çocuklarının fikirlerini ciddiye alıp dinlemezler. Otorite altında boğulan genç sonunda, isyan edip, kendisi gibi ailesine isyan bayrağı açmış, ailesiyle bağları kopmuş, anne babalara göre -kontrolden çıkmış- gençlerle arkadaşlık etmeye başlar. Bu durum karşısında çocuğunuzu acele karşınıza almalı ve konuşmalısınız, fikirlerini öğrenin bundan böyle nasıl olması gerektiğine beraberce karar verin, nasihat tarzı konuşmalardan kaçınarak onunla arkadaş ilişkisi kurmaya çalışın. Sorunu yinede çözemiyorsanız, size yardım edebilecek bir uzmana beraberce gidebilirsiniz.

4. Gittikçe bizden uzaklaşıyor.

Gençler kendilerini olduğu gibi kabul eden, sevgi, saygı gösteren, desteğini her zaman kendisinden esirgemeyen bir aileye ihtiyaç duyarlar. Eleştiren, nasihat eden, desteğini bazı şartlara bağlayan, aile tutumlarına karşı aşırı tepkili olurlar. Davranışları yargılanan, çevresindekiler tarafından sürekli eleştirilen gençler, büyüklerinin kendisini anlamadıklarını düşünerek onlardan uzaklaşır. Kendisini içinde rahat edeceği, anlayış ve hoşgörü bulabileceği çevresindeki en yakın gruba yöneltir. Sığınacağı başka limanlar arar. Herhangi bir grupta yer bulamayan gençlerde ise psikolojik bozukluklar oluşmaya başlar. Aile olarak gençlerimizle ilgilenmeli davranışlarını ancak çok gerektiğinde onları kırmayarak değerlendirmeli her zaman ailenin değerli bir üyesi olduklarını gençlerimize sık göstermeliyiz. İlerlemiş durumlarda uzman desteği önemlidir. Unutmayalım ki yalnızlık ve anlaşılamama duygusu gençleri intihara yönelten en önemli sebeplerdendir.

5. Sigara vb zararlı maddeleri kullanıyor.

Bunun birçok sebepleri olabilir. En başta gelen sebebi; yasak olan bir şeyi yapıyor olmanın verdiği, gençlere özgü haz duygusu. Bir başka önemli sebep bizim toplumumuzda olan ''sigarayı büyükler içer'' şeklinde ki yargı. Gençler de büyük olmaya çalıştığına göre sigara içerse yetişkinlere özgü olan davranışı yapmış olmanın verdiği büyüklük duygusunu gerçekleştirmiş olacaktır. Sigara ve zararlı alışkanlıklara karşı mücadele, ergenlik döneminden önce çocuğunuzu bu konuda bilinçlendirmekle başlar, çocukluk döneminde bu konuda iyi örnek olmalısınız ve çocuğunuza zararlı alışkanlıkların kötülüğü konusunda bilinçlendirici konuşmalar yapmalısınız. Ergenlik döneminde yapılacak en etkili davranış, daha sigara vb alışkanlıklara başlamadan ona bu konuda bir yasaklama olduğunu hissettirmemektir. Kızınıza ya da oğlunuza değer verip onu bir yetişkin gibi algılar ve bunu onlara hissettirebilirseniz büyük bir ihtimalle böyle bir alışkanlığı edinmeyecektir, başlamışsa bile sizin yapıcı tutumlarınızla bırakabilir. Bu konuda yapılacak en kötü davranış onları bu konuda baskı altına almak olacaktır.

6. Ne kadar özgürlük tanımalıyım?

Gençlerin bağımsız davranmaya ihtiyaçları vardır. Bu konuda oğlunuz ya da kızınızla konuşup sınırları ve kuralları beraber koymalısınız. Yerine getirmesi gereken sorumlulukları, aile düzeni, toplum kuralları gibi konularda beraberce değerlendirmeler yapıp sınırları çizebilirsiniz. Katı kuralların zararları olduğu kadar kuralsızlığın, sınırsızlığında zararları vardır. Aşırı serbestlik, kişiliği daha oturmamış ve hayat tecrübesi olmayan gencimizin geri dönüşü olmayan yanlışlara sürüklenmesine sebep olabilir. Bu konuda uzman kişilerin görüşünü almak, sorun çıkmamış olsa dahi önemlidir. Ergenler birçok davranış ve giyim modeli denerler ve daha sonra kendi davranış ve buna bağlı olarak ta giyim tarzlarını oluştururlar. Özellikle

baskı altında tutulan gençlerde, çeşitli vesilelerle baskı ortamından kurtulduktan sonra birçok olumsuz davranış ortaya çıkar.

7. Karşı cinsle arkadaşlığını nasıl karşılamalıyım?

Ergenin önemli hedeflerinden birisi de yetişkin erkek ya da kadın cinsel kimliğini sağlıklı bir şekilde kazanabilmektir. Bunun gerçekleşebilmesi için, kız-erkek arkadaşlığı önemlidir. Ancak özgürlük konusunda olduğu gibi bu konunun da kuralları ve sınırları beraberce belirlenmelidir. Kurallar belirlenirken içinde bulunulan çevrede dikkate alınmalıdır. Çocukluk çağından başlayarak bu konuda eğitim verilmeli genç kendi sorumluluğunu taşıyabilmelidir. Bu konuda baskı altına alınan gençler farkında olmadan bu konulara karşı daha hassas ve ilgili olurlar, bunun sonucunda da istenmeyen durumlar ortaya çıkabilir.

Anne-babaların genel davranışları nasıl olmalı?

Eleştiri nasihat gibi yöntemler ters etki yapar. Nasihat yerine aktif dinleyici olmak gerekir. Gencin duygularını anlayabilmek, sevinç ve üzüntülerinden haberdar olmak, duygularını paylaşmak gerekir. Gence emir vermek yerine fikir vermek daha yapıcıdır. Tehdit, baskı gibi yöntemler isyana, yalana, evden kaçmaya yöneltir. Esnek, sabırlı ve sevgi dolu büyükler bu dönemde gençlerin vazgeçilmez ihtiyacıdır. Sevgi ve güven dolu bakış, güler yüz, tatlı söz gencin en büyük ihtiyacıdır.

Anne babalara düşen görevler

Gençlerdeki başarısızlık yerine, başarıyı; olumsuz davranışlar yerine, olumlu davranışları görün. İstenmeyen davranışlarını abartmayın, genellemeyin, onları direk suçlamayın, kızmayın ve en önemlisi başkaları ile kıyaslamayın. Aile ile ilgili karar alınacağı zaman gençlerinde fikrini alın. Konuşmalarınızda korkutma ve tehditten uzak durunuz. Bu dönemde gençleri özellikle ortam- kültüre uygun sanat ve spora yönlendirin. Sevginizi çocuklarınız arasında eşit dağıtın. Çocuklarımızı geleceğin yetişkinleri olarak görün. Büyüdüklerini kabul edin ve onlara güvendiğinizi her zaman hissettirin. Ergenler bu dönemde yetişkinlere, anne- babalarına her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyarlar. Bu ihtiyaçlarını asilikleriyle, hırçınlıklarıyla, bedenleriyle haykırırlar. Onlara yardım etmeli ama belli etmemeliyiz, öğüt vermeli ancak bunu fark ettirmemeliyiz, destek olmalı ama göstermemeliyiz. Ergenlik dönemi sorunları ne kadar yoğun olursa olsun, gençler olumlu desteklenirse, dönemin sonlarında kendiliğinden, çoğunlukla geçer.

Genel kategorisinde 24 kitap özeti

Sömürgecilik ve eğitim

Sovyetler Birliğinde etnik azınlıkların eğitimi

Merkezi hükümetin Rus olmayanlara karşı güvensizliği ve ruslardaki gücün tekelci olması azınlıkların eğitiminde istek ve beklentileri körleştirmiştir. Rus olmayanlar, kültürel olarak Ruslaştırılmıştır. (s. 10) Rus okulları 18. ve 19. yüzyıl boyunca Müslümanlar Tatarları, Hristiyan Ortodoks mezhebine döndürmeye çalışmışlardır. (s. 101) Profesör Nikolay Ilminski, "Ortodoks dini Rus olmayanlarca kabul edildiğinde, bu onları Ruslara daha çok yakınlaştıracak" (s. 12) Müslümanlar, Rus okullarının İslam'dan Hristiyanlığa döndürme aracı olarak kullanılması sebebiyle çocuklarını bu okullara kaydettirmeyi reddediyorlardı. (s. 13) İslami kanunları İslam inancından ayırmak mümkün değildir, hepsi pratik amaçlıdır, bir ve aynıdır. (s. 16) Sovyetlerin diğer uluslararasındaki birçok dostluk ve saldırmazlık anlaşmaları, SCB tarafından tek taraflı olarak bozuldu ve toprakları ilhak edildi. (s. 20) Sovyet eğitim sistemi ile komünist toplumu kurmak görevi birbirine geçmiştir. Okul, komünist toplumun yaratılması için en iyi araçtır. (s. 23) Eğitim, Sovyet insanının oluşturulması için bir yardımcı araç olarak kullanılacaktır. (s. 25) Sovyetler Birliği eğitim amaçlarından biri de, sosyalist bir toplum oluşturmaktı. (s. 28)

Oryantalizmi ve Hindistan'ın okumuş elit sınıfı

Oryantalistlerin çoğu, İngiliz şirketinin resmi görevlileri ile bazı misyonerlerden oluşuyordu. (s. 35) İngiliz oryantalizmi, yöneten ile yönetilen arasındaki psiko-kültürel boşluğu köprü olmayı amaçlar. Oryantalistler, Hindulara İslam öncesi geçmişleri için sistematik bir bakış açısı sağladılar. (s. 36) Oryantalistler, Hindistan'daki İngiliz düzeninin muhkem kullanması için araç olurlar. Oryantalistler, kamu görevlileridirler. (s. 37) Hindu Kolejinde öğrenciler, İngiliz tarihi ve William Shakspeare ile ilgili dersler gördüler. (s. 43) İngiliz oryantalist siyaseti, Avrupa düşüncelerinin yayılımını sağlamıştır. (s. 44) Modern Hindistan eğitim konusunda oryantalistlerin çabalarından çokça etkilenmiştir. (s. 54)

Afrika Üniversitesi

Üniversitelerin sattığı kültürel metalar, yeni Afrika alıcısının ihtiyaçlarıyla gerekli bağlantıya sahip değildir. (s. 61) **Günümüzde her Afrika ülkesi bir bağımsızlık günü kutluyor. Fakat bu bağlamdaki bağımsızlık tamamen siyasidir, yabancı ekonomik ve kültürel tahakkümün ağırlığı devam etmektedir. Gelişmiş projelerden ziyade, yabancı metaları neredeyse hiç bir ayrım gözetmeden ithal etmektedirler.** Tahakkümün ekonomik yönü, Avrupa'nın emperyalist yayılımından kaynaklandı. Avrupa, yeni fabrikalar için yeni hammadde ihtiyacı, denizaşırı yeni pazarlar bulma isteği nedeniyle, Afrika'yı özellikle kontrol altına almaya ihtiyaç duydu. (s. 62) **Emperyalist yayılım son tahlilde, kültürel bir fenomen olan ırk merkeziyetçiliğine dayanıyordu. Hakim ırk ve sosyal darwinizm teorileri, emperyalizmin ortaya çıkışında yer alan güçlü kültürel amillerdi. Seküler evangelizm, cehalet ve barbarlığa son vermeye ve karanlık ve geri toplumlara Avrupa'nın aydınlık meşalesini sunmaya çalıştı. Hristiyan misyonerler Avrupa'da emperyalizmi sürekliliğini teşvik eden büyük bir lobi idi. Uganda, misyoner baskısı nedeniyle İlhak edildi. Afrikalı üniversite, avrupa kültürel tahakkümünün en açık tecellisi haline geldi. Üniversite, kültürel bir şirkettir.** (s. 63) **Latince, Yunan ve Roma tarihi, Batı Afrika'daki tüm beşeri bilimlere temel teşkil etti. Afrika dilleri, üniversite seviyesinde yıllarca tahsil edilemedi. Uganda Makerere Üniversitesinde öğretilen tek dil, bağımsızlıktan sonra bile İngilizceydi**. (s. 66) Afrika dillerine gösteren kayıtsızlık konusunda şaşırtıcı olan, bu kadar siyah aydın ve bilginin bu duruma meşru gözle bakmaya devam etmesidir. (s. 67) Sanayileşmiş ülkeler enflasyon ve gerilmeden endişeliyken, tarım toplumları sel ya da kuraklıktan endişe duyarlar. Avrupa'nın Afrika'yı sömürgeleştirmesi, Afrika dans modellerinin kısmen terk edilmesine sebebiyet verdi. Okul çocukları kendi kültürel dans miraslarından

uzaklaştırılmış oldular. (s. 68) Sömürge döneminin gayesi, batılı ihtiyaçlara göre şekillendirilmiş insan gücü üretmekti. Diğer amaç da, bu pazarı batılı tüketim malları için genişletmekti. (s. 69) Yerel mamullerin çoğu çok uluslu şirketlere bağlıydı. **Batı zevkleri, yaşam biçimleri reklam, gazete, filmler ve bireysel numuneler aracılığıyla yaygınlaştı.** (s. 71) **Batılılaştırılmış insan gücünün üreticileri olarak Afrika üniversiteleri, önemli bir rol oynamıştı**. (s. 72) Afrika'nın gerçek gelişimi, Afrika'nın bazı batı medeniyetlerine yönelik bir karşı nüfuz gelişimini ihtiva etmesi ile mümkündür. **Üniversiteler Batı medeniyetini yücelten kurumlar olarak tanımlanmıştı. Sömürgeleştirmeye karşı ilk iş, toplumun üniversite siyaseti üzerinde etkisini, batınınki ile dengeleyebilmektir.** (s. 77) **Ekonomik açıdan bir ülkeye bağlı olmak, çok sayıda ülkeye bağlı olmaktan daha büyük bir risktir. Birbirine karşı oynayabilen çok sayıda Efendi'ye ait olmak, özgürlüğün başlangıcı olabilir**. (s. 79) **Hint, Mısır, Çin İmparatorluğu'ndan ortaçağ İslam'ına kadar Batı, zihni ve bilimsel velinimetlerini buralarda bulmuştur.** (s. 81) Afrika'nın bizzat kendisi, Batı medeniyetini etkilemediği müddetçe başarıya tam anlamıyla ulaşmış olmayacaktır. Hızla gelişen bir dünya kültürü var; amaç bu kültürü Batı merkezli olmaktan kurtarmaktır. (s. 82)

Amerikalı yerlilerin eğitim yoluyla asimilasyonu

Okulların müfredat programı, Amerikalı Kızılderililerin uyumlu bir şekilde Amerikalılaştırılmasına çalışmıştır. (s. 87) Kızılderililer sadece şeytanî cehaletin koruyucu fakat medeniyet yolu üzerinde vahşice ve pis bir şekilde duran bir insan sembolü haline geldi. Medeniyet adına oynanan eğitim ve Hristiyanlaştırma draması, üzücü sonuçları doğurdu. (s. 93) Pratikte medeniyet ve Hristiyanlık zaten birleşmişti. Misyonerler okulları, Amerikan medeniyetinin aşılanması için bir araç olarak kullanıldılar. (s. 96) Kızılderili okul çocukları yasak Omaho dilini, oyunlarında, maceralarında ve bir arkadaşlarının ölümünde kullandılar. (s. 97) **Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: Kızılderilileri siyasetimizde güvenilir ve kullanışlı bir unsur haline getirmek için cesurca çalışmalı".** Başarısız bir yüzyıllık yerli nüfusu fiziki olarak yok etme girişimlerinden sonra dil ve din de dahil güzel sözler edebiyatı Kızılderilileri yok etmeye yöneldi. (s. 100) **Kızılderili komisyon kurulu şöyle diyordu: "Millet pahalı bir bedelle Kızılderili ile dövüşmektense onu eğitmenin daha ucuz olduğunu öğrendi."** Kabile topraklarının tüm millete yayıldı. **Kırmızı adamın beyaz adamın kültürüne karşı aç olduğunu sanmak büyük bir hataydı**. (s. 101) **İngilizce, eğitimin aracı adımı olmak zorundaydı. Barış heyeti, 'dil birliği'nin düşünce birliğini geliştireceğini' savundu, aynı kabilenin öğrencileri kabilelerin parçalanmasını teşvik etmek için farklı 10 yatılı okul arasında dağıtıldılar.** (s. 102) **Komiserlik yapan J.D.C. Atkins, 'yerel dillerin yasak olduğu bir zamanda yerel dilde (Katolik inancına göre) dua etmenin elbette yasak olmadığını' yazar.** (s. 103) Yatılı okullar sömürge eğitimi olarak iş görmeyi başardı. (s. 104) **Navajo öğrencileri, metropolislerin menfaatine olacak düşük işlerde çalışmak için özel olarak eğitilmişlerdi.** (s. 106) Paulo Freire Güney amerikadan bahsederken, "Sömürge durumunda bir sessizlik kültürü" diye atıfta bulunuyor. (s. 131) Sömürge altındaki toplumlar, kendi tarihlerinden mahrum bırakılmışlardır. (s. 133) **Sömürülen, sömürgecinin dilini efendisinden daha nazik şekilde konuşmaya yönlendirildi.** (s. 134) **Hindistan'da basılan kitapların şöyle böyle yarıdan fazlası İngilizce olarak yazılmıştır. Halbuki Hindistan nüfusunun %2'sinden daha azı İngilizce bilmektedir**. (s. 154) **Sömürgecilik yıllarında yapılmış olan ticari anlaşmalar gelişen ülkelerde devam etmektedir**. (s. 167) Dış yardım, alıcı milletin hükümetinin yönlendirilmelerden bağımsız düşünülemez. (s. 169) Bilgi, petrol ya da buğday gibi bir mal değildir ama, uluslararası pazarda mübadelesi yapılmaktadır(s. 172) Üçüncü dünya milletleri arasında iletişim geliştirilmelidir ki, genel sorun ve meseleler doğrudan tartışılabilsin. (s. 174)

Vakıflar, hayırseverlik ve yeni sömürgecilik

Bio-tıp ve tarım eğitimi ve araştırmalarıyla Rockefeller Vakfı, Sosyal bilimlerdeki üniversite temelli araştırmalarıyla Ford Vakfı tanınmıştır. Büyük vakıflar, Amerika'nın çıkarlarını kendileri gibi görecek yerel liderler yetiştirebilme umuduyla stratejik üçüncü dünya bölgelerindeki eğitim kurumlarına destek vermeye başladılar. (s. 179) Vakıf programlarının amacı, Amerika'nın milli güvenliğinden ve ekonomik çıkarlarından haberdar, kendi kültürlerine karşı ise yabancılaşmış yerel halk tabakalarının himayesinde ülkelerdeki şartları iyileştirmekti. (s. 180) Rockefeller Vakfı personeli, programların yerli halkların kendi ülkelerindeki yabancı teşebbüslere sempati ile bakmalarını sağlayabileceklerini işin başından beri biliyorlardı. J**ohn D. Rockefeller'in başdanışmanı Frederick T. Gates**, Amerikan kültürünün, gelişmemiş ülkelere nüfus etmesinin Amerikan ekonomisinin çıkarları için önemli olduğunu açıkça ifade ediyordu. Gates, Mr. Rockefeller'e gönderdiği 1905 tarihli bir mektupta, **Amerikan ihracatının hızlı gelişiminden bahsediyordu. Ona göre bu gelişme "yabancı beldeler, misyonerlerin öncülüğünde ticari açıdan zapturapt altına alınmasaydı söz konusu olmayacaktı.**" (s. 182) **Phelps-Stokes fonu ile Rockefeller vaktı, her iki kurumun da tavsiyelerine yön veren mantık aynıydı, Afrikalıları, kendi sömürge toplumlarının uysal üyeleri yapmaya amaçlayan sınırlı bir eğitim, mevcut emperyalist kontrolünün devamı için mantıki ve kaçınılmaz bir pedagojik vasıta idi. (s. 184) Vakıfların programları son tahlilde, kendi kapital çıkarlarını korumayı amaçlar. (s. 192)** Vakıflar kapitalist hegemonyanın yayılmasında da rol sahibidirler. (s. 197) **Kültürel kapitalizmin ihdası Carnegie, Ford ve Rockefeller vakıflarının tarihi misyonu olmuştur**. (s. 198)

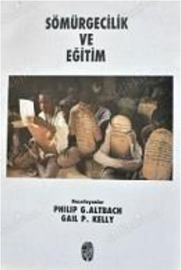

Philip G. Altbach, Gail P. Kelly, Sömürgecilik ve eğitim

*

Ahlakın dini temeli

Giriş

Ahlakın bir felsefi disiplin olarak ele alınışı

Ahlak kelimesi Arapça ‘Hulk’ dan türemiştir ve huy, karakter, hal ve hareket tarzı anlamlara tekamül eder. İnsanda yerleşmiş olan bir karakter yapısına işaret eden ahlak fertlerinin kendi özgür iradesi ile yaptığı hareketlerle ilgilenir. Genel bir hayat tarzını, davranış ifade eder. Ahlaki davranış, olay veya olgular üzerine felsefi olarak düşünmek ise ‘Ahlak Felsefesi’ olarak adlandırılır. Ahlak ile bir tek felsefenin değil bir onun kadar ilim ve dinin de ilgili olduğu yadsınamaz. İlmin ahlaka yaklaşımı, tasnif şeklinde ortaya çıkar. Bu da ahlak fenomenlerinin tarihçi, psikolog, sosyolog gibi sınıflara ayrılması ve konuyu tarihi, ilmi ve tecrübi olarak bölünmeleri anlamına gelir. Bu tasnif yapılırken önemli olan hususlardan biri de geçmişte yapılan hatalardan olan, kendi alanını kayırma mevzu önlenmelidir. Aynı şekilde halkın zümrelerini birbirine üstün görerek ahlak felsefesi yapmak doğru karşılanmaz. Ahlaka kural

koyucu, davranışların olabilmesini izah edici bir etken olarak dinin ahlaka yaklaşımı da önemlidir. **Din insanlara bireyler arası ilişkiyi, doğru ve güzel davranışların avantajlarını veya yanlış hareketlerin dezavantajlarını öğreterek onları topluma hayırlı birer birey olarak yetiştirme amacı güder.** Bir takım ahlaki ilkeler koyucu ve bu ilkeleri ispat konusunda akli deliller geliştiren felsefe de ahlaka katkı sağlar. Ahlakın; bireylerin nefsi hükümranlığına bağlı olması çoğu zaman tanımı veya çizgileri çekilirken farklılıklar çıkmasına sebep olmuştur. Bu sebeplerdendir ki farklı anlaşılan ahlaki unsurları zaman içerisinde birçok filozof kendince tarif etmeyi amaçlamıştır. Eflatun, Kant, Aristo gibi filozoflar buna örnektir. Örneğin; Sokrat'a göre insanın hayatının gayesi mutluluğu elde etmesine bağlıdır. Bunun için insan mutlu olmanın yolunu ahlaklı bir birey olarak yakalar. Eflatun'un ahlak anlayışı ise insanın en iyiyi elde etmeye yönelmesidir. Fazilet; ruhun iç düzeninde sağlığından ve uyumlu olmasından başka bir şey değildir.

Ahlakın bir temele dayandırılma problemi

Ahlakın temellendirilmesinden kasıt ahlakın dayandığı kurallar bütünü ve ilkelerinin temel taşının ne olduğudur. Felsefe tarihi boyunca bu temellendirme değişmiştir. **Ahlaka temel olarak düşünülen esaslar 'din' ve 'din-dışı' olmak üzere ikiye indirgenebilir.** Ahlakın din ile temellendirilmesi her devirde değişik filozoflarca değişik tarzlarda yapılmıştır. Din ile temellendirilen ahlak felsefesinin asli karakteri, tanrının varlığı ile vahiy gerçekliğinden hareket etmektedir. Bu bahsi ikinci bölümde Mutezile ,Eşari ve Maturidi ahlak teorisiyle pekiştireceğiz.

Din dışı temellere dayanan ahlak felsefeleri

Akıl ile temellendirilen ahlak felsefesi

Aristo'nun Ahlak Felsefesi: Aristo gayeci bir ahlak teorisi gözetir. İnsan için iyiyi temin eden fiillerle ilgilenir**. İnsanın iyiliğini veya gayesini öngören her hareket iyidir**. Gayelerin bazıları fiillerin bizzat kendileri bazıları ise bu fiillerin neticeleri olabilmektedir. Bu sebepten dolayı farklı sanat dallarının olması hasebiyle farklı gayeler vardır. Hatta bazı gayeler diğerlerine göre ikinci derecede olabilir. Örneğin bir arabanın motor hızı yüksekken serviste yavaşlatılabilir. Amaç öncelikli olarak hız nedeniyle meydana gelecek kazaları önlemektir. Aristo'ya göre iyi ve kötü hakkında insan kanaatlerinin çeşitliliği ve uyuşmazlığı yüzünden matematikteki gibi **kesin ve açık bir tarzda iyinin ne olduğunu açıklayamayız.** İnsan için iyi gayeye 'mutluluk' adı verilmesinde, insanlar arasında ittifak olduğunu kabul eden Aristo, mutluluğun ne olduğunu araştırırken onun bir hayat tarzı gibi göründüğünü söyler. Mesela hasta olunca sağlığın, fakir olunca zenginliğin, cahil olunca bilgeliğin mutluluk olduğunun farkına varır insan. Aristo iyiyi bir cevher nitelik, görecelik, zaman ve mekan kategorilerinin hepsinde kullanabileceğimizi söyler. Bu sebepten iyi tek bir idea veya form olamaz. Aksi halde onun tek bir kategoride ifade edilmesi gerekir. Ayrıca tek bir iyi ideası bile olsaydı bu insanın elde edebileceği iyiyi aramaktayız. Aristo aklı 'faal' ve 'münfail' olmak üzere ikiye ayırdı. Mantıki muhakeme yapabilme ve düşünme melaikesi olan faal aklın yanında bu melekeye boyun eğen onun emirlerine itaat eden münfail akıl olmalıdır. Böylece faziletleri de ikiye ayırır. Düşünce faziletleri: Bunlar 'bilgelik' ve doğru hüküm verme gibi faziletler. Karakter veya ahlak faziletleri: Bunlar da 'cömertlik' ve 'ölçülülük' tür. Düşünce faziletleri eğitim ile karakter faziletleri ise alışkanlıkla elde edilir. Faziletlerin kazanılmasında haz ve elemde önemli rol oynar. Karakter faziletleri insanın his ve fiilleriyle ilgilidir. Bu fiiller ihtiyari (Seçilebilen) veya gayri ihtiyari olabilir. İnsan fiillerine fazilet veya faziletsizlik atfedebilmek için bunların ihtiyari olarak icra edilmesi gerekir. Çünkü Aristo'ya göre insan ancak ihtiyari olarak işlediği fiillerden sorumludur. Düşünce faaliyetlerini açıklayabilmek için ruhun, düşünen akıl yürüten

kısmı hakkında görüşlerini belirtmek zorundadır. Ruhun düşünen akıl yürüten kısmı iki farklı varlık türü üzerinde fikir yürütür. 1- Değişmeyen ve zorunlu olan ilk prensiplere dayanan gerçekleri kavrar. 2-Olumsal ve değişebilir şeyler üzerinde fikir yürütür. Aristo ruhun ilmi yetisinin faziletine 'teorik bilgelik' adını verir. Bu delilleriyle birlikte bir şeyi ispat etme isnadı ile doğrudan doğruya kavranabilen akıl birliğidir. Doğrudan doğruya kavranan akıl, külli hakikati açık ve aşikar olarak kavrar. Görülüyor ki teorik bilgelik sadece metafiziğin değil matematik ve tabi ilimlerin de konusu olan en yüksek varlık şekli üzerindeki doğru bilginin bir kavranışı olmaktadır.

İmmanuel Kant'ın Ahlak Felsefesi: Kant için ahlak filozofunun asli görevi ahlak bilgimizdeki apriori (Deneysel olmayan) unsurları ayırma ve onların kaynağını göstermektedir. Bütün insanlar yalan söyleseler bile öyle yapmamaları gerçeği hususu yinede doğruluğunu kavramaya devam eder**. İnsanların doğru söylemesi gerektiği ifadesi, onların gerçekten doğru söyleyip söylemediklerini araştırarak tahkik edilmez.** Ahlaki sahada kendisine göre hüküm verdiğimiz ahlaki prensiplerin kaynağının 'akıl' olduğunu ifade eden Kant, aklın işleyişte teorik ve pratik olarak ikiye ayrıldığını ifade eder. Teorik akıl hüküm verici pratik akıl ise uygulayıcıdır. Kant saf ahlak felsefesiyle tatbiki ahlak felsefesini de birbirinden ayırır. Kant'a göre bütün tecrübi faktörlerden yüz çeviren bir ahlak metafiziğine tecrübi unsurlar ihtiva eden ahlak kanunlarını da sokar. İnsana uygulandığında, onun kendi bilgisinden hiçbir şey ödünç almayan fakat ona akli bir varlık olarak apriori kanunlar veren saf bir ahlak felsefesi kullanılmalıdır. Demek **ki ahlak saf pratik akılla temellendirilmelidir.** Kant'a göre ahlaki değeri olan davranışlar ancak vazifeden dolayı yapılandır. Konuyu aydınlatmak üzere kişinin hayatını sürdürmesi fiilini misal olarak verir. Bir insanın hayatını sürdürebilmesi onun için bir vazifedir. Hatta buna herkesin doğrudan eğilimi vardır**. Fiilin ahlaki değer taşıyabilmesi için sırf vazifeden dolayı, yani ahlaki yükümlülükten dolayı icra edilmeli. Ahlak kanununun esas karakteri ise evrensel olmasıdır**. Buradaki evrensellik fizik kanunlarının evrenselliği gibidir. Evrensel ahlakın temel taşı ise iyiyi isteme ve vazifeden dolayı davranışta bulunmakla ortaya çıkar. Kant vazifeyi açıklarken terminolojide saf akılda temellenmiş ahlakı temsil eden prensibi ve iradenin sübjektif bir prensibi olan maksimi kullanmıştır. Kişinin istemelerinin ahlaken iyi olması için kendisine iradesinin sübjektif prensipleri olan maksilerimizin evrensel bir kanun olmasını isteyip istemediğini sormalıdır. Kant ahlaki felsefe kanunlarını işlerken 'buyruk' ve 'emir' farklılıklarına da oldukça önem vermiştir. İstemede zorlayıcı ve aklın bir emri ve bu emrin formülüne buyruk olurken konunun ise bu isteme için zorlayıcı olduğunu ifade eder. Kant'a göre isteme kendini belirli bir kanun fikrine uygun şekilde davranışta bulunmak üzere belirleme yetkisidir. İsteme yetisine kendi kendine belirlemede objektif sebep olarak hizmet eden şeye ise gaye denir. Her akıl sahibi istemeye kendi başına bir gaye olarak hürmet etme ve onları bir vasıta olarak görmeme fikri evrensel kanun koyucu bir isteme olarak her akıl sahibi varlığın istemesi fikrine götürür. Netice olarak söylenebilir ki, **Kant'ın ahlaki felsefesi pratik akıl üzerine bina edilir**. Yüksek önemi akıla vermiştir. Teorik ve pratik kullanımlarıyla dünyevi tecrübe ve bilgileri bize sunan akıl, nasıl hareket etmemiz konusunda da bize öncülük eder. **Kant'ın akıl felsefesinin merkezinde tanrı değil pratik aklın kumanda ettiği insan bulunur.**

Sezgi ile Temellendirilen Ahlak Felsefesi: Sezgi "bir şeyin doğrudan doğruya ve vasıfsız olarak kavranışı veya bilinmesidir." Bir birinden farklı sezgici ahlak teorilerinin olmasına rağmen genel olarak ahlaki sezgiciliğe göre **ahlaki değerleri sevgi yoluyla kavrarız**. Sevgi yoluyla kavranan bu değerler bütün insanlar için objektif olarak doğru evrensel olarak zorunludur. Ahlaki düşünce tarihinde esasta iki tip sezgicilik vardır. Birincisi; ahlaki prensipleri mantık prensiplerine benzeten St. Thoasun sezgiciliği ikincisi ise hissi kavrayış ile ahlaki

kavrayış arasında benzerlik kuran Shaftesburg, Hutchesan ve G. E. Moorro ve takipçilerinin sezgisidir.

George Edward Mone'nun Ahlak Felsefesi: George More pek çok filozofun ahlak felsefesini insan davranışlarındaki iyi veya kötü olan şey nedir sualiyle ilgilenen bir akım olarak kabul eder. İyi nasıl tarif edilmelidir sualine moore iyinin yerine başka bir şey koymayacağı için ilginin genel kullanımıyla da ilgilenmiştir. Moore tabiatçıların yanılgısına da düşen ahlak teorilerini tabiatçı metafizikçi olmak üzere iki gruba ayırdı. Tabiatçı ahlak teorileri; iyiyi tecrübenin varisi olan tabii bir obje ile tarif edilir. Metafizik ise duyular üstü bir dünyada olduğu gibi düşünülen bir obje ile tarif edenlerdir. Görülüyor ki Moore'ye göre ahlak felsefesini araştırma konusu olan iyi, tabi olmayan, tarifi-tahlili de edilemeyen basit bir niteliktir.

Duyu ile Temellendirilen Ahlak Felsefesi

Epikür'ün Ahlak Felsefesi: İnsanın dünyada gerçekleştirmesi gereken en birinci görevin mutlu bir hayat yaşamak olduğunu düşünen Epikür, mutlu hayatın yolunun iki şarta dayalı olduğunu söyler. Ölüm ve tanrı fikrinin davranışlarımıza hiçbir tesiri olmamalı. Bütün arzularımız kolayca tatmin edilebilen cinsten olmak. Epikür'e göre insan bir taraftan Tanrı ile ahret inancını terk ederek ruhunu ölüm korkusundan azat edecek, diğer taraftan son derece basit arzularla idare edecektir. Yani ahlaki tercihlerimizde kriter olarak kabul edilen haz, gelip geçen ahlaki hazlar olarak bilinmektedir.

David Hume'a göre ahlak felsefesi: İnsan tabiatının ilmi olarak gördüğü ahlak felsefesi terimini davranışların kaynağı olarak kabul ettiği insan tabiatının duygusal yönüyle özdeşleştiren Hume, aklın ölümsüz ve değişmezlik ilkesinden çok, aldatıcı ve sonlu bir varlık olduğunu savunur. Hume'un sisteminde akıl yalnız başına herhangi bir davranışı meydana getirecek yetide değildir. Dolayısıyla yalnız başına olan aklın tutku gibi tesirli prensiplere karşı koyması mümkün değildir. Kişiyi asıl davranışta bulunmaya sevk eden bir takım duygu ve tutkulardır. Tutku bir bakıma faydalı olma özelliğini yani faziletlerin değerinin en azından bir kısmını şekillendirmekte ve onlara evrensel olarak gösterilen saygı ve beğenme duygusunun bir kaynağını oluşturur.

John Stuart Mill'in ahlak felsefesi: Ahlak felsefesi üzerinde düşünen insanların farklı ekollere ayrılmasına yol açan esas ahlaki problemin ''ahlakın temeli'' veya aynı anlama gelen ''en yüksek iyi problemi olduğunu tespit eden Mill, sezgici ahlak teorisinin ahlakın temeli problemini çözebilecek yeterlilikte olmadığını öne sürer. Çünkü felsefe ile uğraştığına inanan insanlar bile artık, diğer duygularımızın ışık ve sesi ayırt etmesi gibi bu ahlaki yetinin de özel durumlarda iyi ve kötüyü ayırabileceği fikrini terk etmek zorunda kalmıştır. Epikür gibi mutluluk ile hazzı aynileştiren Mill, hazzı arzu edilmeye değer yegane gaye olarak görmektedir. Ona göre her şey ya hazzı artırmak için ya da hazzı yakalamak için arzu edilir. Haz ile özdeşleştirilen mutluluğu beşeri davranışın tek gayesi olduğu konusunda Epikür'ün felsefesini tam benimsemiştir. Mill'in ahlak teorisinde ahlakı iyi veya kötüyü belirleyen esas kriter fayda veya en büyük mutluluk ilkesidir. Yalnız Mill kendi mutluluğunu topluluğun mutluluğunu daha çok önemser.

Din ile temellendirilen ahlak teorileri

Din ile temellendirilen ahlak teorilerinin ayırt edici özellikleri: Tanrının varlığı ve vahiy gerçeğinden hareket etmiş olmalarıdır. Ancak bu ahlak kriterleri temel ahlak kurallarının tespitinde vahye verdikleri öneme göre değişiklik gösterir. Ahlakı iyi ve kötü kavramları

tamamen tanrının buyruk ve yasaklarına göre mi tanımlanacaktır yoksa tanrının varlığını kabul eden insanlık için vahiden bağımsız olarak ahlaki iyi ve kötünün bilgisine sahip olma imkanı var mıdır? Bu soruyu Eflatun, '**tanrı istediği için mi iyidir yoksa iyi olduğu için mi tanrı onu istemektedir?**' şeklinde formül etmiştir ve ahlak felsefesinde buna **Euthyphron** tartışması adını vermiştir. Hristiyan dünyasında kullanılan bu isme İslam aleminde hüsn ve kabuh meselesi denir. İşte bu soruya verilen cevapların çeşitliliği din ile temellenen farklı ahlak teorilerini ortaya çıkartmıştır. İslam alemi açısından bakacak olursak **mutezili kelamcılar iyilik, kötülük, adalet gibi ahlaki değerleri Allah'ın iradesinden bağımsız gerçek bir varoluşa sahip olduğunu iddia ederler. İmam Eşari ve Gazzali kelamcıları ise adalet, iyilik ve kötülük gibi ahlaki değerlerin Allah'ın Murat ettiği şeylerden başka herhangi bir manaları olmadığını savunurlar.** İki grubun birbirinden farklı görüşlere sahip olmasının ana unsuru **ise Mutezilenin, Allah'ın adalet sıfatına Eşarinin ise, kudret sıfatına ağırlık vermesidir. İmam Maturidiye göre ise insanın davranışları üçe ayrılır. Bizzat iyi olanlar, bizzat kötü olanlar ve bu ikisi arasında bulunanlar. İlk ikisinin bilgisine insan aklı vahiyden bağımsız olarak sahip olurken üçüncü ancak vahiyle bilinebilir.**

Mutezilenin Ahlak Teorisi: Mutezile beş esas prensip üzerine durur. Bunların en önemlisi **adalet**tir. Bu görüşe göre insanın iyi ve kötü davranışı arasında tercih yapması gerekir. **Fiilleri yaratan Allah değil kulun kendisidir. Bu fiili yaratacak gücü kula Allah vermiştir.** Mutezileye göre bilgi ya algı ya da akıl yoluyla doğrudan doğruya kazanılır. Zorunlu bilgi olarak kabul edilen bu bilgiden hariç birde kazanılmış bilgi vardır. Vahiyde kazanılmış bilgi kategorisindendir. Mutezileye göre insan davranışlarında zorlama ahlaki bir davranış değildir. Kişi hürdür. Yani davranışlar failin irade olarak yapıp yapmamasına göre iyi kötü gibi ahlaki değeri haiz olanlar ile ahlaki değeri açısından tarafsız olanlar olmak üzere iki kısımdır. Davranışların ahlaki iyilik ve kötülük vasıflarını Allah'ın emir ve yasaklarının belirlediğini ileri sürenlere karşı Mutezilenin cevabı şudur: 'Allah'ın bir şeyi yasaklamış olması yasaklanan şeyin kötülüğüne, emretmesi ise emrettiği şeyin iyiliğine delalet eder. Yoksa birinin kötülüğünü diğerinin iyiliğini vacip kılmaz.' Mutezile bir davranışın ahlaken iyi veya kötü olduğuna karar verirken o davranışın sağladığı menfaat ile sebep olduğu zararı esas alır. Ahlaki hükümleri ise 'akli' ve 'vahyi' olanlar olmak üzere ikiye ayırmaktaydı. Mutezileye göre aklın sabit olan ahlaki hükümlerde vahiy, akılla bilineni sadece tekit etmektedir. Ancak, akılla bilinemeyen ahlaki hükümlerde vardır ve vahiy tam bu esnada devreye girer. Ayrıca **vahyin ahlak kurallarını sosyal hayatta uygulamaya teşvik hususunda da büyük rolü vardır.**

Eşarinin Ahlak Teorisi: Eşari ahlak teorisini vahiy ile temellendirir. İnsan davranışlarına ilişkin ahlaki değerler, ancak ilahi buyruklarla belirlenmekte ve değerlerin bilgisi sadece vahiyle elde edilmektedir. İnsan aklının, neyin iyi neyin kötü olduğunu anlama gücü olmadığı gibi iyi ve kötü kavramlarına muhteva kazandıran da bizzat Allah olmaktadır. Buna göre **ahlaki iyi Allah'ın emrettiği, kötü ise yasakladığıdır.**

Maturidinin Ahlak Felsefesi: Maturidiye göre bilgi ikiye ayrılır. 'ezeli' ve 'hadis' olarak ayrılan bilgi, ezeli; Allah'ın bilgisi olarak, hadis ise yaratıkların bilgisi olarak açıklanmıştır. 'Zorunlu' ve 'müktesep' olmak üzere ikiye ayrılır. İnsanın bilgi edinme yolları iyan, haberler ve nazar olmak üzere üçtür. İnsan hayatını idame ettirmek için iyan yani duyguları kullanır. Maturidinin indinde hem dış dünyanın nesnelerinin bilgisi hem insanın iç dünyasının ruhi gerçeklerinin bilgisi duyularla elde edilmektedir. Ama insan duyularının maneviyat ve keyfiyetini bilecek güçte değil. Maturidi tevatürül Kur'an da bilgiyi kaynağı itibariyle üçe ayırır. Birincisi ; ilmul müşahede. İkincisi; ilmüssem ve üçüncüsü ; ilmül istidlal. Sonuç olarak söylenebilir ki Maturidiye göre insan fiillerini yaratan Allah'tır. Çünkü ona göre ''sizi ve yaptıklarını Allah yaratmıştır'' ayetinden bu durum açıkça anlaşılır. Aynı zamanda ''insan

fiillerinin bazısı iyi bazısı kötüdür. Fakat insan önceden fiilinin iyi veya kötü netice vereceğini bilemez.'' fikride fiilleri yaratanın Allah Teala olduğunun kanıtıdır. **Her ne kadar fiilleri yaratan Allah olsa da fiili gerçekleştirip gerçekleştirmemekte insan hürdür.** Özetle Maturidilerin düşüncesi: adalet, doğruluk, zulüm ve yalanın ahlaki iyilik veya kötülükleri normal şartlarda aklen kavranmaktadır. Bu gibi **konularda vahyin koyduğu ahlaki hükümlerle, aklen sabit olan hükümler arasında herhangi bir çelişki yoktur. Temel ahlak ilkelerini insan akıl ile belirler.**

Din-dışı temellere dayanan ahlak felsefeleriyle dini temele dayanan ahlak teorilerinin mukayesesi

Bu iki konuda mukayese yapılması gerekiyorsa öncelikle ahlaki değerler açısından başlanmalıdır. Bu başlık altında dini temelin ahlakta ne gibi önemi olduğunu sorgulayacak, eğer herhangi bir önemi varsa bunun hangi yönlerden kendini gösterdiğini belirlemeye çalışacağız. Ayrıca ahlak teorileri, ahlak ilkeleri ve sonuçları da detaya inilmeden anlatılmaya çalışılacaktır.

Her iki teorinin ahlaki değerler açısından mukayesesi

Schaler'a göre 'bir objenin güzelliğini veya bir hareketin iyiliğini kavrarken biz kendi duygumuzu değil bu objede veya harekette bulunan değer maddesini kavrıyoruz.' Görüldüğü gibi değer, kişinin bir objeyle bağlantısında beliren bir şey olarak var oluş alanına aittir. Din-dışı temeller arasında ahlaki akıl ile temellendirildiğini gördüğümüz Aristo'nun ahlak teorisinde değerler '' şeylerin tabiatına aittir.'' Bu değerleri akıl kavramakta veya keşfetmekte. Kant'a göre ise ahlaki daha da kendilerine göre hüküm verdiğimiz temel prensipleri kaynağı olan saf akıl, ahlaki yükümlülüğün merkezindedir. Akıl teorik kullanımda tecrübe ettiğimiz dünyanın bilgisini bize verirken pratik kullanımda da ahlaki hürriyet dünyasına ait genel geçer prensipleri belirlemektir. Yani saf akıl ahlaki değerle bir bütündür. Kant'a göre aynı zamanda değeri koyan insanın kendisidir. G. E. Moore'a göre ahlaki doğrular toplumdan topluma değişir. Ahlaki değeri idrak etme gücü çeşitli sebeplerden dolayı kişiden kişiye değişebildiği için değer hükümleri arasında görülen farklılıkları da değişik idrak çeşitlerinden kaynaklanır. Epikür, Hume ve Mill gibi düşünürler ise ahlaki değerleri duygu üzerine temellendirmiş ve kendinde iyi olan tek şeyin haz olduğuna doğruluk, dürüstlük ve fedakarlık gibi kavramların kişiye haz verdikleri sürece ahlaki fazilet diye isimlendirilecekleri hususunda görüş birliği içindedirler.

Din dışı temler dayanan ahlak teorilerinin ardından simdi din ile temellendirilen teorilerin tahlilini yapacağız. Din ile temellenen ahlak teorileri arasında bu değerlerin bilgisini elde etme noktasında farklılıklar ortaya çıkar. Eşari'ye göre değerleri koyan bizzat Allah'tır. Allah'ın iradesinin belirleyip ilahi emir ve yasaklar şeklinde ortaya çıkan ahlaki değerlerin bilgisine insan vahiy ile ulaşmaktadır. Din dışı temellere dayanan ahlak felsefesindeki değerlerin sübjektifliği ahlakı relatizme götürürken Eşari'nin teorisinde değerlerin ilahi buyruklarla belirlenmesi ahlaki relatizmi beraberinde getirmemektedir. Mutezile ve Maturidi için değerlerin kavranması için vahiy zorunlu değildir. Şart ve durumlara göre değişen göreli ahlaki değerler ise ancak ilahi buyruklar vasıtasıyla kavranabilmektedir. Ahlaki değerlerin mutlak olabilmesi ise mutlak bir varlık ile irtibatlandırılmaları sayesinde mümkün olabilir. Değerleri mutlak varlık ile irtibatlandırılan ise dindir. **Din dışı temele dayanan ahlak teorisinde doğrulama prensibi açısından, ahlaki doğruyu yanlıştan ayıracak sabit bir ölçütün olmayışı neticede ahlaki relatizme (İzafi- kesin olmamaya) götürmektedir**. Ancak din ile temellendirilen ahlak teorilerinde durum tamamen farklıdır. Hatırlanacağı gibi ahlakı tamamen vahiy üzerine temellendiren Eşari'nin teorisinde ahlak prensiplerini bizzat belirleyen Allah'ın emir ve yasaklarıdır. **Mutezile ve Maturidi'nin teorisinde ise vahiy akıl ile belirlenen ahlak**

prensiplerini doğrulamakta yada çeşitli sebeplerden dolayı aklın yetersiz kaldığı durumlarda ahlak prensipleri koymaktır. Dinde Allah'ın her şeye gücü yettiği ifade edilir, bu da Allah'ın tabi kuvvetleri kontrol ettiğini akla getirir. Gollaway'ın ifadesi ile; Allah her şeye kadir, O hem evvel hem ahir hem zahir hem de batındır. O her şeyi kemali ile bilendir. Allah'ın beşeriyet ve evren ile olan bu canlı ilişkisi onu zat ve ahlaki bir varlık olarak düşünmemizi gerektirir. Sonuç olarak, ilahi buyruklarda bir şeyi değil de ötekini istemesi konusunda Allah üzerinde ahlakı herhangi bir yükümlülüğün olmaması, Allah'ın iradesinin değişken olduğunu göstermemekte; bir yerde emrettiğini başka bir yerde yasakladığı manasına gelmemektedir.

Sonuç

Din ile temellendirilen ahlak teorisinde ahlak ilkeleri ile sadece bir şeyler buyrulmakla kalınmamakta aynı zamanda bu ilkelere uygun hareket edenlere sevap vaad edilmekte, uygun hareket etmeyenler ise ceza ile korkutulmaktadır. Dolayısıyla ahlaken iyi olan bir şey dinen sevap, kötü olan da dinen günah olmaktadır. **Dini temel ahlaki sahaya din dışı hiçbir temelin sağlamayacağı bir boyut getirmektedir.** Bu boyut hürmet duyulan hem sevgi hemde korku objesi olan bütün bunların yanında emirlere tapınmak seviyesinde saygı duyup itaat edilen mükemmel sıfatların hepsini kendinde toplayan **Allah'a inanç boyutudur.**

Prof. Dr. Recep Kılıç, Ahlakın Dini Temeli

*

Mahremiyet eğitimi

Çocuklarda mahremiyet eğitimi

Mahremiyet eğitimi, çocuğun bütün yaşamını kolaylaştıran, kendi duygu dünyasını yönetme becerisi elde etmesini sağlayan kişilik eğitimidir. Mahremiyet eğitimiyle çocuk 'sadece kendisini korumayı değil, başkalarına da zarar vermemeyi de' öğrenir. Çocuğa mahremiyet bilinci 'dört ile yedi yaşları arasında' verilmelidir. Mahremiyet eğitiminde çocuğa kazandırılması gereken bazı davranışlar vardır. Bunlar:

"Bedenim Bana Aittir" Bilinci

Bebekliğinden itibaren kendini rahatlıkla yetişkinlerin eline bırakan çocuğun, ilerleyen yıllarda kendi bedeninin farkına varması ve çevresindeki yetişkinlerden ayrı bir birey olduğunu hissetmesi gerekir. Bedeninin kendisine ait olduğu bilincini kazanmamış, vücudu üzerinde başkalarının tasarrufu olduğunu düşünen çocuk rahatlıkla zarara uğratılabilir. Bu bilinç çocuğa dört yaşından itibaren kazandırılmalıdır. Bu bilincin oluşmasından 'ebeveynler' sorumludur. Çocuklarının bedenleriyle ilgili tasarruflarda onlardan onay almaları gerekir. Örneğin sıcaktan bunalmış bir çocuğun atleti aniden çıkarılmamalıdır. Bunu yerine "çok terlemişsin. İstersen atletini çıkaralım." diyerek yaklaşılmalıdır. Çocuk belki başlangıçta kendisinden neden izin

alındığını anlayamaz. Fakat ilerleyen zamanlarda ondan izin alınmadan bedenine yapılacak müdahaleleri hisseder ve rahatsızlık duyar hale gelir.

"İzin Verirsem Dokunabilirsin " Bilinci

Çocuğun kendi bedeni üzerindeki hakimiyetini öğrenmesi yetmez. aynı zamanda bu beden üzerinde söz hakkı olduğunu da bilmelidir. Anne baba bu açıdan bakıldığında çocuklarını "hoyratça" kullanmaktan mutlaka kaçınmalıdır. Her ne kadar çocuk anne babanın bir parçası olsa da ayrı bir bireydir. "Ebeveynler dört beş yaşlarından sonra çocuklarını öperken "seni öpebilir miyim?" diye izin istemelidir. Bu davranış bedenim bana aittir bilincinin oluşmasında oldukça etkilidir."

"Dokunulması Yasak Olan Yerlerim" Bilinci

Çocuklar dört yaşından itibaren vücutlarının belli bölgelerine temas edilmesinden rahatsız olmaya başlamalıdır. Özellikle genital bölgelere dokunulması çocukta ani tepkilere neden olmalıdır. Doğumdan itibaren çocukların tüm bakımını ebeveyn yapar. Altını değiştirir, üstünü giydirir, banyosunu yaptırır. Özellikle alt değişimi ve banyo esnasında çocuğun genital bölgesine dokunulur ister istemez. Fakat dört yaşından itibaren çocuğun genital bölgelerine temas mümkün olduğu kadar azaltılmalıdır. Bu bilincin kazandırılmasında sadece anne baba değil, çocukla birinci derecede irtibatlı olan herkes hassas davranmalı ve adım adım oluşturulacak bu bilinç zarara uğratılmamalıdır. Çocuk eş, dost, akrabalar tarafından cinsel organlarına dokunularak, öpülerek, vurularak sevilmemelidir. Bu tür davranışlar bilincin oluşmasına zarar verir.

Fiziksel Baskıya Direnme Gücü

Küçük yaşlardaki çocuklar kendi güçsüzlüklerini ve çaresizliklerini, büyüklerin gücünü keşfettikçe anlar. Ne yazık ki yetişkinler, bazen farkında olmadan çocukların üzerinde güç gösterisinde bulunurlar. Örneğin bir amca yeğenini sevmek ister. Çocuksa ondan kaçar. Fakat amcası onu kovalayıp odanın bir köşesinde ansızın yakalar ve içinden geldiği gibi şefkat ve sevgiyle doyasıya ama onu zorlayarak sever. Bu bir amca şefkatidir. Fakat çocuk o esnada kendinden büyük birinin gücüne teslim olur ve ondan kaçılamayacağını hafızasına yazar. Yapılan araştırmalar suiistimal edilmiş çocukların bir çocuğunun bu kanaat yüzünden çırpınmadığını, bağırmadığını, kaçmaya çalışmadığını gösterir. Bundan dolayı da çaresizce kötü niyetli kişilerin eline kendini bırakır çocuklar. Çocuğunda bu olumsuz kanaati oluşturmak istemeyen ebeveynler çocuklarını severken orantısız güç gösterilerinden kaçınmalıdır. Aksine kendisine karşı herhangi bir güç gösterisinde bulunulduğunda direnme ve karşılık vermenin işe yarayacağı bilinci kazandırılmalıdır.

"Vücudum Görünmemeli "Bilinci

Bu, vücudun belli kısımlarının görünmesinden çocuğun rahatsızlık duyma hissi kazanmasıdır. Özellikle genital bölgelerin görünmemesi, çocuğun ortada çıplak bırakılmaması gerekmektedir. Özellikle dört yaşından itibaren çocuk ev içinde veya ev dışında çıplak bulunmamalı, giysilerini kendisinin giyip çıkarmasına izin verilmelidir. Başkalarının yanında kendini çıplak görmeye alışkın olmayan çocuk giysilerinin birileri tarafından çıkarılmasından büyük rahatsızlık duyar.

"Tuvalette Benden Başkası Olmamalı" Bilinci

Bebeklik yıllarından kalma alışkanlıkla çocuğun her türlü tuvalet ihtiyacını gidermeyi kendine görev bilen bazı anne babalar, ilerleyen yıllarda da çocukla aynı anda tuvalette bulunmakta da bir sakınca görmüyorlar. Birçok anne baba tuvalet ihtiyacını giderebilecek çocuklarının, tuvalette yalnız kalmaktan korktuğu gerekçesiyle yanında bulunmayı ya da kapıyı açık tutmayı bir alışkanlık haline getiriyorlar. Her ne sebeple olursa olsun dört yaşına girmiş bir çocuğa tuvaletin "özel" bir mekan olduğu, tuvalet ihtiyacı gideren birinin başkaları tarafından görülmesinin doğru olmayacağı öğretilmelidir.

"Soyunma ve Giyinmede Yalnızlık" Bilinci

Çocuk kendi bedenini izleyen birinden rahatsız olmalıdır. Kötü bakışlara anne babalar engel olamaz, fakat "çocuklarına bu bilinci kazandırarak" onların bunun üstesinden gelmesini sağlayabilirler. Çocuk hem bedeninin özel ve korunmaya değer olduğunu hem de bedenine yönelecek bakışları anında hissedebilecek beceriyi kazanma yoluna girer. Bu becerilerin kazandırıldığı çocuklar dış dünyadan gelecek zararlara karşı kendilerini daha iyi koruyabileceklerdir.

Taciz nedir?

İstenmediği halde, cinsel çağrışım içeren her türlü, söz, fiil ve işaretlerin kullanılması tacizdir. Çocuğun duygularının cinselliğe alet edilerek taciz edilmesine duygusal taciz, cinsel içerik yaşayan dokunmalar da dahil olmak üzere sonucu tecavüz ya da saldırganlıkla biten tüm davranışlara da fiziksel taciz denir.

Taciz yaşayan çocuklardaki davranış bozuklukları

Taciz yaşayan çocuklar farklı tepkiler verir. Bu tepkiler kız ve erkek çocuklarında değişik şekillerde kendini gösterir.

Erkek Çocuklar" Maço" Kimlik Benimser

Zarara uğratılmış erkek çocuğun en belirgin özelliği maço bir karaktere bürünmesidir. Dolayısıyla etrafındaki ahlak kurallarını, olayları hafife almaya başlar, kuralsızlığı benimser. Karşısındaki kişiyi terslemek, hafife almak, azarlamak, dalga geçmek suiistimal yaşayan erek çocukların en belirgin özelliğidir. Böyle bir durum yaşan çocuğun yürüyüşü, tavırları, konuşması farklılaşır.

Kız Çocuk İçe Kapanır

Zarara uğratılmış kız çocuk, erkeğin aksine içine kapanır. Yaşadıklarını kendi içinde sorgulamaya başlar. Çoğu zaman bu olayda payı olduğunu düşünerek kendini suçlar. Bu tür düşünceler çocuğu yorduğu için çocuk çok defa uyumak ister. Çocuk fiziken insanlar arasında yaşasa da düşünce boyutunda sadece kendiyle meşguldür.

Erkek Çocuk Agresif Kız Çocuk Depresif Olur

Önceden halim selim ve sakin bir karaktere sahip erke çocuk, ani bir değişiklikle hırçınlaşmaya, çevresine zarar vermeye başlar. Erkek çocuğun dışına vurduğu bu agresif davranışlar iç dünyasında neler yaşadığının bir işaretidir.

Zarara uğratılmış kız çocuksa erkek çocuğun aksine depresif olur. Yani yaşanılanları içine atar. Bu durumda dışarıdan yapılan eleştirileri kaldıramayabilir. Bu sebeple kız çocuklarına çok daha titizlikle yaklaşılmalıdır.

Erkek Çocuk Kızlarla Oynamayı Bırakır

Suistimalin erkek çocuklarda bıraktığı en derin iz, kimlik bunalımıdır. Çocuk yaşadığı bu olayı herkes öğrenecekmiş gibi, garip davranışlar sergiler. Kendisinin hala "erkek" olduğu vurgusunu yapmaya gayret eder. Bunun için kız çocuklarıyla irtibatını keser. Erkek çocuk kız çocuklarla görülmekten hoşlanmaz. Onlarla oynadığında yaşadığı olaylar ortaya çıkacakmış endişesine kapılır.

Zarara uğratılmış kız çocuğu ise sosyal ilişkilerinde daha farklı bir tutum izler. Erkek çocuklarla görülme sıklığını ve irtibatını güven ihtiyacı sebebiyle daha da artırır.

Geçici Hafıza Kayıpları Yaşanır

Suistimal edilen çocukların zihni otomatik olarak kendini korumaya alır, bu olayın hafızaya yazıldığı noktayı kullanmak istemez. Etrafında yaşadığı farklı olaylar "o anı" hatırlatacak özellikler taşıdığında çocuğun zihni sanki birden durur ve devre dışı kalır. Çocuk fiziksel olarak o mekanda olmasa da zihninde o anı yeniden yaşar. Zihin yaşanan olayların tesirini azaltmak için aşırı hormon salgılar, bu da belli bir düzen içinde devam eden zihin faaliyetlerinin aksamasına neden olur.

Pedagog Adem Güneş, Nezaket ve zarafet için mahremiyet eğitimi

*

Kur'an cevap veriyor

Geri kalmışlık ve zayıflıklarını yegane sebep olarak dini gösteren bazı seçkinler, dinden yüz çevirmişlerdir. Batıda, dini devre dışı bırakmayı kalkınmanın gereği gören anlayış sonucu okumuş aydın arasında, dini görevlere bağlılık sorumluluğu somut bir şekilde zayıflamaya başlamıştır. Bu durum, din eğitiminin gerçek bir şekilde anlatılmamasından kaynaklanmaktadır. (s. 16) İnkarcıların saldırılarında ilk gözettikleri hedef Kur'an 'ı kerimdir. (s. 19) Kendine, 'Üstat Haddad' adını veren bir Hristiyan misyonerin, 'Kur'an dersleri' adı altında yazdığı bir kitap, Arap sosyalizminin ilk teorisyenlerinden olan sadık Celal el-Azm'ın da çıkmaza girdiği konularda, bilerek ve isteyerek öyle çirkin sapıklık ve çıkmazlara girmiştir ki, utanç vericidir. Bunun üzerine 'Kur'an ve misyonerler' adlı eseri kaleme aldık. İslam'da sömürü, büyüklenme, ırkçılık, servet, yoksulluk kutuplaşması ve bu yüzden çekişen sınıflar yoktur. (s. 20) İslam'ın tavafı, şirkin tortularından soyutlanmış, işi asıl temeline oturtmaya yöneliktir. (s. 163)

Kur'an'ın iki tüm içeriği vardır: Esaslar ve vasıtalar. Esaslar, Kur'an 'ın indiriliş hedeflerini, Allah'ın sıfatlarını ve ahiret gününü, ilahi kitaplar ve peygamberleri, hukuk, ahlak, sosyal,

siyasi, ferdi ve toplumsal-ekonomik kuralları içeren bölümlerdir. Bunların dışında kalan kıssalar, uyarılar, teşvikler, deliler, ahiret olayların içeren hususlar, ilke ve hedeflere, esaslara destek sağlayan Kur’an 'ın bölümleridir. Bunlara vesileler denir. (s.181) Yemen'den gelen Hristiyan bir heyet, Peygamber Efendimize çeşitli sorular sorar ve her sorularına peygamberimiz cevap verir. Onlar da efendimize cevap veremez duruma düşünce, "Sen, Mesih'in, Allah'ın kelimesi olduğunu söylemiyor musun, bu bize yeter." deyip konuşmayı sonlandırmışlardır. (s. 187) Bunun üzerine şu ayet iner: "Kur’an 'ın bazı ayetleri muhkem, diğerleri de müteşabihtir. Kalplerinde eğrilik olanlar müteşabih ayetlerin ardına düşerler." (Ali İmran, 78) Ateistler, "Gaybî şeylere imanın ve dolayısıyla dinin, ilmin ve aklın özgürce ortaya çıkması ve gelişmesi ile çelişmektedir." derler. Bazı Müslümanlar, dine bağlılıklarını açıklayıp sonra da, yöntemlerinde, yaşamın biçimlerinde, hak yoldan, adaletten, kamu yararından, akıl ve bilimden sapıyorsa bunlar aslında Kur’an'ın muhkem telkinlerinden de saptıklarının göstergesidir. (s. 196) Nitekim, İslam'ın ilk çağlarında yaşayan Müslümanlar bütün bunlara inanıyorlardı. Hayatın her alanında, büyük bir güç ve enerji ile uygarlık alanında eşsiz sıçramalar yapmalarına bu imanları engel olmamıştır. (s. 197)

Müteşabihleri yorumlama konusunda muhkem ayetlere başvurmanın gerekliliği önemli bir husustur. (s. 205) Kur’an, kendi kendisini açıklar, ayetler birbirini tamamlar. Örneğin, Hz Ayşe, "Doğrusu kim,' Muhammed Rabbini görmüştür.' derse, büyük bir iftara da bulmuş olur. Allah buyuruyor ki, onu gözler idrak edemez, göremez." (Enam, 103)

Kitabın 235-276; 352-456 sayfaları, Sadık Celal el Azman, "Şeytan melektir, İnsan kaderin mahkumu mudur? Tevbe, 36" vb. iddialar ve cevaplarından oluşur.

Birçok kimse, bir ayeti incelerken, ayetin önceki ve sonraki ayetler veya aynı şekilde aynı sürede veya diğer surelerde eksikliği gideren açıklama içeren ayetleri dikkate almıyor ve dolayısıyla Kur’an 'ın, kendi kendini açıklayan mükemmel bir bütün olduğunun farkına varmıyor. Oysa Kur’an 'ın bir kısmının anlaşılması için, diğer bir kısmına müracaat edilmelidir. Ayetlerin hepsine, birbirini tamamlayan bir bütün olarak bakılmalıdır. Onda, herhangi bir çelişki söz konusu değildir. (s. 353)

Örneğin bazı ayetlerde, hidayet ve delalet mutlak bir şekilde Yüce Allah'ın dilemesine bağlanmaktadır. (s. 355) Kaldı ki, Kur’an 'ın bütününe baktığınız zaman, hidayet ve sapıtmanın insanların kendi iradeleri ile yaptıklarının sonucunda kazandıkları işler oldukları görülecektir. Zaten, Kur’an 'daki ayetlerin anlamı bu şekilde olsaydı, neden iman küfür savaşıyor var olsun, cihat, imtihan gibi kavramlar neden daima gündemde kalsın. Nasılsa, her şey Allah'ın elinde...?! Halbuki durum tam tersidir çünkü, bu tür ayetlerin anlamları bu şekilde değildir. Kur’an 'ın bazı ayetleri olayların sürecini, bazıları sonucunu bildirir, ayetlere bütünsel yaklaşınca mesaj tam olarak anlaşılır.

Allah; Rahman, Rahim, Kuddüs, Selam, Ğaffar, Vehhab, Rezzak, Razık, Fettah, HakemU'l-Adl, Latif, Halim, Ğafur, Mucip, Vas'i, Hakim, Vedud, Hakk, Veli, Hamid, Nasır, Nesir, Mevla, Berr, Tevvab, Afuvv, Rauf, Raşid, Sebur ve benzeri sıfatları sahiptir. Bunlar, Allah'ın kendi kullarına çok merhametli ve şefkatli olduğunun delilleridir. (s. 403) Hiç kuşkusuz, Kur’an 'ın konularını, hedeflerini anlamak isteyenin; Kur’an 'ın bölüm ve ayet toplulukları arasındaki öncelik ve sonralığı, uygunluğu, irtibat ve dokuyu mutlak göz önünde bulundurmaları gerekir. (s. 456) Kur’an 'da yer alan herhangi bir konuda konuşmak isteyen kimse, öncelikle Kur’an'ı köklü bir şekilde incelemeli, ayetlerine, bölümlerine iyi eğilmeli, ayetler arasında irtibat kurmalı, ayetlerin iyi anlaşılması için başka ayetlere müracaat etmeli ve öncelikle, Kur’an 'ı Kur’an 'la açıklamalıdır. Kur’an 'ın dilinin, indiği Arap dili ile olan bağlarını da aynı şekilde

sürekli olarak göz önünde bulundurmak gerekir. Aynı şekilde Kur'an ayetlerinde, muhkem ve müteşabih (yani vesile ayetlerinin) bulunduğu unutulmamalıdır. (s. 457)

İzzet Derveze, Kur'an Cevap Veriyor

*

Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti?

Takdim -Profesör Muhammed Yusuf Musa-

Müslümanlar bünyelerine ters düşmesine rağmen Avrupa'nın kıymet ve değerlerine sarılıyorlar. Esas problem, Müslümanların İslam'dan uzaklaşmalarıdır, Avrupa'nın üzerine oturduğu değerlere bağlanmalıdır. (s. 11)

Eğer bizler insanların kumandasındaki yerimize yeniden sahip çıkmak istiyorsak, her şeyden önce, tesirleri sözlerimizle ve hareketlerimize görülebilen hakiki bir imana sahip olmamız gerekir. Müslüman'ın vazifesi, Allah'ın hükmü tecelli edinceye kadar kötülüklerle yılmadan mücadele etmektir. (s. 14)

Takdim - Profesör Seyyid Kutup -

Bugün Müslümanlar kendilerini dinlerine bağlayacak bir lidere kadar muhtaçtırlar. (s. 19) İslam, kumanda mekanizmasını ele geçirmedikçe hareket edemez Müslümanların, dinlerinin esaslarından uzaklaşıp omuzlarındaki sorumlulukları attıkları zaman kalplerinin ne hale geldiğini, dünyanın yol gösterici o eşsiz kumandanı yitirip ilk cahiliyetin katran renkli karanlıklarına yuvarlanmakla neler kaybettiklerini bütün ayrıntılarıyla teker teker bu kitapta bulabilirsiniz. (s. 22) Eğer İslam alemi silkinir, dünyayı yok olmaktan kurtaracak yegane nizam olarak İslam'a sarılırsa, Allah'ın izniyle aşamayacağı hiçbir engel yoktur.

Takdim - Profesör Ahmet Şerbasi -

Nedvi, İslami uyanışın ilk kıvılcımlarının ancak Türkiye ve Pakistan'dan çıkabileceğine inanıyordu. (s. 32)

Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti

İslam öncesi dönemde, çocukluk çağının yaşayan Hristiyanlıkla, son nefesini veren putperestlik hayata hakimdi. (s. 49) Yahudiler, Hristiyanlara karşı İranlılardan daha katı davranışlardır. (s. 52) İranlılara göre aile içi evlilikler günah sayılmıyordu. Aksine, Tanrıya yaklaşma vesilesi olarak iyi bir iş olarak değerlendiriliyordu. (s. 53)

İran hükümdarları, kisraların damarlarında ilahi bir kanın dolaştığını iddia ediyorlardı. Hatta onlara ilah gözüyle bakıyordu. (s. 55) Araplara göre peygamberler; yemezler, içmezler, evlenmezler, çarşı pazarda dolaşmazlardı. Bütün Araplar, kıyamet gününü inkar ediyordu. (s.

79) İran, Bizans, Çin, Avrupa... Yeryüzünde ne mizacı sağlam bir millet, ne ahlak ve fazilet üzerine kurulu bir toplum, ne merhamet ve adalet esaslarına dayalı bir devlet, ne ilim ve hikmetle vazife yapan bir kumandan ve ne de peygamberlerden intikal etmiş doğru bir din vardı. Her şey silinip yok olmuştu. Gerçek ilmin aşıkları ve hak dine susayanlar hayat pınarını arıyorlardı. (s. 87) Selman-ı Farisi, Şamdan Musul'a, Nusaybin'den Basra'ya seyahat etmiş, her gittiği yerde kendisine başka bir yerde ki ilim adamı tavsiye edilmişti. (s. 88) İran'da monarşik idare, halkın inandığı bir din haline geldi. Bu idare mekanizması, hükümdarların mutlak kutsiyetine dayanıyordu. Çinlilerde, imparatorlarının gök'ün oğlu olduğuna inanılıyordu. Roma İmparatorluğu'nun gözünde diğer milletler ve ülkeler merkeze kan akıtan birer damardı. Bu yüzden devlet, hak hukuk tanımıyor, zulüm ve işkencenin her çeşidini halka reva görüyordu. (s. 92) Aynı düzen günümüzde de aynen devam etmekte; Çin, Rusya, Amerika, İngiltere, Fransa, İran bu kuralı uygulamaktadır.

Robert Brillfaul, "Roma devleti, büyük kitlelerin gözyaşı ve alın teri üzerine küçük bir topluluğun refah tahtını oturtmak için kurulmuş bir sömürü makinesinden başka bir şey değildi. Bu bir avuç insan topluluğu, bunca insanın kanını bir sülük gibi emmekten başka bir şey yapmıyordu." demektedir. (The Making of Hummanity, s. 159)

Roma ve İran gibi devletlerde yönetici kadro, hayata bağlılık ve zevkten başka bir kaygı duymuyor, gurur ve kibirden yanlarına varılmıyordu. (s.97) Roma ve İran medeniyeti gururda, liks ve tantanada tıpkı iki yarışçıya benziyorlardı. (s. 98) Bir şahsın kendi giyimine ve boğazına yaptığı masraf, bir köyü veya bir kabileyi doyuracak dereceye varmıştı. Bu geleneğe uymayanlar, ihmal edenlere kötü gözle bakılıyor, küçümseniyorlardı. İnsanlar, lüks hayatı ve onun bozuk geleneklerine yavaş yavaş alıştılar. Bu kendilerinde ikinci bir tabiat meydana geldi. (s. 99) Bir tarihçi, Roma İmparatorluğu'nun siyasetini şöyle dile getirir: İyi çoban koyunlarını yününü zamanında keser, geciktirmez. Roma İmparatorluğu da halkın yününü kırpmış ve soyup soğana çevirmiştir. (s. 101) Çiftçiler, midelerinin doyurulmasından başka bir düşünceye sahip değildi. Bu acı hayattan bunaldıkları zaman, kendilerini eğlence ve içki alemlerine atıyorlardı. Bu güçlüklerden kurtuldukları anda yasaklara dalıyorlardı. Neticede, hayatları zindana dönüşmüştü. Zenginler azgınlaşmış, yoksullar bezginleşmişti. Zenginler lüks ve konfor yüzünden dine aldırış etmiyor, çiftçiler ve işçilerde hayat şartlarının zorluğu, keder ve ızdıraplarının çokluğu nedeniyle, tıpkı zenginler gibi dine önem vermiyorlardı. Fakirin de zenginin de tek düşüncesi vardı, yaşamak. (s.102) Romalılar dizginlerini şeytana kaptırmışlardı. Hayat için gerekli vasıtalarda hayli yol almışlar ve bunlarla böbürleniyorlardı. israflar, kalplerini iyiden iyiye karartarak onları mânen öldürmüştü.(s.103)

Hz Muhammed peygamber olarak gönderildiği zaman paha biçilmez değerlerin bir kısmı temelinden sökülüp atılmış, bir kısmı eğilip bükülmüş, hurda yığını haline getirilmişti. (s. 107) Namuslu, dürüst kimseler her şeyden mahrumdu. Hz Muhammed, bu topluluğun iyi taraflarını inkar etmediği gibi kötü yönlerini de kabul etmemiştir. İçkinin, yalancılığın, dolandırıcılık, faizin, açgözlülüğün, kabalık ve zulmün ulaştığı seviyeyi gördü. Halkın mallarını haksız yere yiyen rahiplere şahit oldu. (s. 108) Günahlar; propagandalar, yayın vasıtaları, kitaplar, konferanslar, broşürler, ağır kanunlar ve cezalarla önlenmez. Bunu ancak derin ruhi bir ıslahat halledebilir. (s. 110) Hz Muhammed batılı batıl ile kaldırmak için gönderilmemiştir, topyekun insanlığı, rabbinin izniyle Allah'a davet eden aydınlatıcı bir meşale olarak gönderilmiştir. (s. 111)

İslam'ın tebliği ile beraber, cahiliye toplumu, cahiliye hayatının üzerine oturduğu bütün esasların ve dayanak noktalarını tehdit edildiğini ve hayatlarının tehlikede olduğunu biliyorlardı. İşte bu sırada tarihin kaydettiği korkunç işkence ve zulümler başladı. Hz

Muhammed, davası uğruna dayanılmaz güçlüklere göğüs gerdi, işkenceler onu davasından çeviremedi. Müşriklerin vaatlerine kanmadı, hiç kimseye boyun eğmedi, davasından zerre taviz vermedi. Resulullah'ın etrafını dört bir yandan sardılar ve oklarını ona çevirdiler. (s. 116) Medineliler, Mekkeli Müslümanları karşıladılar. Aralarında yeni dinden başka bir bağ yoktu. Evs ve Hazrec kabileleri arasında çıkan savaşın izleri henüz silinmemişti. Ama İslam bunların da kalplerini birleştirdi. (s. 119) 10 yıl içinde Resulullah ile birlikte, 27 defa savaşa katıldılar. Resulullah'ın emri ile düşmanla savaşmak üzere yüzden fazla sefere çıktılar. İçkiyi yasaklayan ayet indiği zaman her yer şarapla doluydu, şarap fıçıları parçalandı, Medine sokaklarında şarap sel gibi aktı. (s. 120) Resulullah'ın yaptığı bu inkılap, her sahada eşsiz bir özellik arzeden bir inkılaptır. (s. 121) İslam öncesi gerek Araplar gerekse diğer bütün insanlar, tam bir cahiliye hayatı yaşıyorlardı. Dinleri çok basitti, ne herhangi bir şeye emrediyor ne de yasaklıyordu. (s. 122)

Müminler, Allah'ın gazabından ve ahiretin azabından kurtulmak için kendini dayanılmaz işkencelere seve seve atıyordu. Bu iman, bir seferinde, Maiz ibni Malik'i, başka bir seferinde Gamidiye isimli bir kadını, zina ettiklerini itiraf etmesine neden olmuş ve kendi efendimize gelerek suçlarını itiraf etmiş ve cezalarına razı olmuşlardı. (s. 124) Bu iman, insanı kimsenin göremeyeceği yerlerde kuduran şerbetine, arzu ve ihtiraslarına karşı onu çelikten bir zırh gibi koruyordu. İmanın kontrolünde yaşayan insan hiçbir şeyden korkmuyordu. (s. 125)

Bedir gazvesinde Resulullah şöyle dedi. 'Genişliği yer ve gökler kadar olan cennete koşunuz.' Ümeyr ibni Hamam, hurma yiyordu o esnada. Bu sözleri duyunca şöyle der: 'Şayet bu hurmaları yiyinceye kadar yaşarsam, uzun bir hayat sürmüş olacağım.' Elindeki hurmaları atarak düşmana saldırır ve şehit olur. (s. 128) Amr ibni Cümuh, fazlaca topaldı. 'Allah'a yemin ederim ki, ben şehit olup topallaya topallaya cennete gezip dolaşmak istiyorum.' dedi, Uhud harbi'nde şehit oldu. (s. 129) Böyle bir imana sahip olmadan önce insanlar, ne bir düzene tabi oluyorlar ne de, belli bir yol takip ediyorlardı. Arzu ve heveslerinin izinde yürüyorlardı. (s. 130) Fudala ibni Ümeyr, Beytullah'ı tavaf eden Resulullah'ı öldürmek ister. Resulullah, Fudela'ya, ' Allah'tan af dile.'diyerek elini kalbinin üzerine koydu. Fudela bu anı şöyle anlatır: 'Allah'a yemin ederim ki, Resulullah elini göğsümden çeker çekmez, Allah'ın yarattığı mevcudat içinde en sevdiğim kişi olmuştu.' Evime dönerken, daha önce görüştüğüm bir kadına rastladım, bana 'hadi gel' dedi. Ben de ona, ' Allah ve İslamiyet beni bundan yasaklıyor.' dedim. (s. 131) İman, hayatım bütün eğriliklerinde doğrultmuş, insanlık bir aile olmuştu. Babaları Hz Adem idi ve Adem ise topraktandı. Üstünlük sadece takvada idi. (s. 135) İslam toplumu, her türlü faaliyet ve davranışlarından sorumlu, olgun bir toplum haline gelmişti. (s. 137) Hükmün temeli, 'Allah'a isyan edene itaat edilmez.' prensibi idi. Zenginlerin vazgeçilmezi olan hazine ve mallar, Allah'ın malı haline gelmişti. Bu mallar ancak Allah yolunda harcanıyordu. Müslümanlar, bu hazine ve malların sadece bekçisiydi. Hükümdarların arzu ve isteklerine göre dağıttıkları topraklar, Allah'ın mülkü haline gelmişti. (s. 138) Sevgi denen güçlü duygu, İslamiyet'ten önce kaybolup gitmişti. Resulullah, şaşkın ve mazlum bir toplum içinde faaliyete başladı. İnsanları bir ahtapot gibi saran kötülük bağlarını çözerek, onları esaretten kurtardı. Resulüllah'ı, kendilerinden, ailelerinden, mallarından, çocuklarından üstün tutmak gibi daha önce görülmemiş eşsiz sevgi ve fedakarlık örnekleri gösterdiler. (s. 139) Ebubekir ibni ebi Kuhafe, Müslüman olduktan sonra fena şekilde dövülmüştü, evine götürülür. Mutlaka öleceği düşünülüyordu. Akşama doğru konuşmaya başlar ve ilk sözü şu olur: " Resûlullah nasıldır?" (s. 140) Uhud Savaşı'nda ensardan bir kadının babası kardeşi ve kocası Şehit düşmüştü Fakat o kadın savaş dönüşü ordunun önünde çıkar ve ilk sorduğu soru şudur: ' Resulullah'ın durumu nasıldır?' Müşrikler, Hudeyb'i darağacına götürüyorlardı. Kahkaha atarak ona sorarlar, Muhammed'in şimdi senin yerinde olmasını ister misin? Hubeyb cevap verir: "Hayır! Yüce Allah'a yemin ederim ki, benim kurtulmam için Muhammed'in ayağına bir diken batmasına dahi tahammül edemem." Uhud

savaşı'nda Sa'd ibni Rabia, son nefesini veriyordu. 70 yerinde kılıç, mızrak ve ok yarası vardı. Son sözü şu olmuştur: "Gözünüzü kırpabileceğiniz müddetçe Resulullah'ı koruma hususunda hiçbir mazeretiniz yoktur." Uhud Savaşı'nda sırtını Resulullah'a kalkan yapan Ebu Dücane, gelen bütün oklar vücuduna saplandığı halde hiç kımıldamıyordu. (s. 141) Sakif kabilesinden Urve ibni Mesut, Hudeybiye'den döndükten sonra arkadaşlarına şöyle iddia hitap etti: "Ey ahali! Kayser, kisra ve Necaşi gibi birçok hükümdarlara elçi olarak gittim, yemin ediyorum ki, Muhammed'in ashabının kendisine gösterdikleri hürmet ve saygı kadar hiç bir kralın taraftarları tarafından sevilip hürmet edildiğini görmedim. Konuştuğu zaman sükut ediyorlar, sevgi ve hürmetlerinden yüzüne bakamıyorlardı. (s. 142) Sa'd ibni Muaz'ın, Bedir'den önce efendimize şöyle der. "Ben Ensarların adına derim ki, mallarınızdan istediğini alır, istemediğini bize bırakabilirsin. Bizden aldığın şeyler terk ettiklerinden daha sevindiricidir. Vallahi, sen bize denizi göstersen, gözümüzü kırpmadan dalarız. (Zadül-Mead, 13/125) Ebu Bureyde babasından anlatıyor: Topluca şarap içiyorduk, içkiyi yasaklayan ayet indi. Gittim arkadaşlarıma okudum, ağızlarında kalan şarabı dökerek şöyle dediler: 'Vazgeçtik, vazgeçtik, vazgeçtik Ya rab!' (s. 145) Hz Muhammed, insanların kalbine yepyeni bir ruh üfledi. Allah'ın vermiş olduğu güç ve kabiliyetleri bir meşale gibi tutuşturdu. Sonra herkesi yerli yerine yerleştirdi. (s. 147) Tüm bunları çalışma, irade, emekle, uykusuz, baskı altında ölümü göze alarak, dünyalık makam, parayı geriye atarak yaptı. Onu büyük yapan iradesi, azmi, istikametten ayrılmaması ve engin tevazusu idi. Resulullah, tarihin en seçkin şahsiyetlerini ve en üstün dahilerini yetiştirdi. Hz Ömer'i, adalet, devlet idarecisi yaptı. Halit b. Velid'i, Roma İmparatorluğu'nu yenen komutan yaptı. Ebu Ubeyde, Suriye'yi fethetti. Amr b. As, Mısır'ı fethetti. Sad bin ebi Vakkas, İran ve Irak'ı fethetti. Selman b. Farisi, bir çoban'ın oğlu iken İran İmparatorluğu'nun başkentine vali oldu. Bunları, Ebuzer, Ebu Derda, Ammar ibni Yasir, Muaz bin Cebel, iKa'b ve benzerleri takip eder. (s. 149) Müslümanlar tarih sahnesine çıkar çıkmaz dünya liderliğini ellerine geçirmişlerdir. (s. 155) "Allah adaleti emretmiştir." (Maide, 8; Nisa, 58) Müslümanlar hiçbir zaman böbürlenip kirlenecekleri bir Arap İmparatorluğu kurmak için ortaya atılmadılar, onlar insanları Romalıların ve İranlıların hakimiyetinden alıp, Arapların veya kendi saltanatlarının boyunduruğuna sürüklemek için yola çıkmadılar. Ancak, bütün insanları kula kulluktan, bir olan Allah'a kulluğa çağırmak için gönderildiler. (s. 157) Müslümanlar, kendilerinde bulunan din, ahlak ve ilimden hiçbir zaman cimrilik göstermiyorlardı. İdareci kadroda makam, mansıp konusunda hiçbir soyu, rengi ve vatanı dikkate almıyorlardı. (s. 158) Resulullah'a bağlanan bu bir avuç topluluk insanlığı gölge ve hakimiyeti altında barındırmak, doğru yolu göstermek, dünyayı imar edip, huzur ve refah kavuşturmak için yarışıyorlardı. Dünya üzerinde zayıf milletlere bir av nazarıyla bakıp tuzağa düşürmek için uğraşmıyorlardı. Dünyada amelleriyle Allah'a yaklaşmayı amaçlıyorlardı. (s. 163) "İslam, dünya hayatına tapmaz; onu daha yüksek bir hayat için bir aşama olarak kabul eder. Bu aşama çok lüzumlu olduğundan, hiç kimsenin onu küçük görmeye veya horlamaya hakkı yoktur." (Muhammed Esed, Leopold Weiss, s. 29) Her Müslüman'ın çevresinde olup bitenlerden kendini mesut tutması, her zaman ve her yerde hakkı ayakta tutmak ve batılı ortadan kaldırmak için cihadı kendine bir vazife telakki etmesi gerekiyor. İslam mücahitleri cihadı, insan ruhunun ilerlemesine imkan verecek en iyi ortamı kurmak gayesi ile yapmışlardır. (s. 167) Hz Muhammed'in İslam devletini ilanı edince ahlak ve dinler tarihinde yeni bir devir, siyasi ve toplumsal alanda yeni bir doğuş oldu ve medeniyetin akışı değişti. Dünya onunla yeni bir istikamet kazandı. Bu medeniyette takva, edep, adalet, ahlak, emanet ruhu hüküm sürüyordu. Üstün ahlak, mal ve makamın üzerinde tutuluyordu. Ruh, içi boş göstermelik motiflere feda edilmiyordu. Bütün insanlar eşitti. Takvadan başka üstünlükleri yoktu. (s. 168) İslam hükümeti, zayıfların hakkını kuvvetlilerden alıyordu. Zalim hükümetin idarecilerinin köpekleri tok gezerken, vatandaşın açlıktan kıvranıyordu. (s. 169) İslam'a girenler, huzur dolu bir kalbe ve öldükten sonraki hayatta tam bir emniyete kavuşuyorlardı. Cahiliye devrinde, bir insanın Allah'a ibadet etmesi zor bir işken, İslam devrinde Allah'a isyan etmek güç bir iş oldu. Dün

alenen pervasızca cehenneme davet varken, bugün bu çağrı susturulmuştu. (s. 170) Eşyanın değeri insanların gözünde tamamen değişmişti. İslam tek ileriye düşünce olarak benimseyip kabul edilmişti. (s. 171)

İslamiyet'in tesiri altında, resimleri ve dini heykelleri yıkmaya çalışan bir hareket ortaya çıkmıştı. (s. 172) Hindistan başbakanı Cevahirl Lal Nehru, Discovery od India adlı eserinde, 'İslam, Hint toplumunda sınıf ayrımını ortadan kaldırmış, dünyadan el etek çekmek arzularını yatıştırılmıştır.' demektedir. (s. 174) Hz Muhammed'in yetiştirmiş olduğu şahsiyetler birer hâkim idiler, her biri komuta edecek seviyedeydi ve aynı zamanda birer yönetici durumundadırlar. (s. 178) İctihat: Yeni doğan problemleri, İslam'ın esaslarına uygun olarak çözebilmektir. (s. 181) Hilafetin liyakatsiz ellere geçmesi sonucunda İslam'ın bünyesinde açılan yaralar hala daha sarılamamıştır. (s. 182) Devlet adamları, din ve ahlak yönünden halka mükemmel bir örnek olmaktan zamanla uzaklaştılar. (s. 183)

Selahattin Eyyubi, Fırat'la Nil arasında yaşayan İslam dünyasını birleştirdi. Hıttın Savaşı'nda haçlıları bozguna uğratmıştı. 5 yıl boyunca haçlılarla savaştı. Barış yapıldıktan bir yıl sonra vefat etti. (s. 190) Selahattin Eyyubi, çeşitli unsurları bir potada eriterek aralarındaki cins ve ırk ayrılıklarına, fertler arasındaki iç ihtilaflara ve kabile düşmanlıklarını rağmen onları birbirlerine bağlayıp perçinleştirmişti. Adeta onları bir vücut haline getirmişti. Her şeyden önce Selahattin Eyyubi bu çeşitli unsurları birleştirirken birçok zorlukla karşılaşmıştır. Hatta yer yer ayrılıklar baş göstermiş, isyanlar bile çıkmıştır. Akrabalarından birisi kendisine karşı ayaklanmış fakat sultan onu affetmişti. (s. 192) Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'un fethi için devrinin her türlü savaş tekniğinden faydalanmıştır. (s. 120) 120 savaş gemisinden 70'ini karadan yürütmüştür. (s. 196) Türkler, ileri görüşlü, kahraman, kalplerinde cihat ruhu coşan, cengaver bir millet idi. (s. 197) Kanuni devrinde Osmanlı İmparatorluğu'nun idaresinde bulunan topraklar, 14.893.000 km kare idi. (s. 198)

Osmanlı Devleti'nin zamanında doğuda kuvvetli iki çağdaş devleti vardı. Moğollar ve Afganistan'da Safeviler. Yardım ve birleşmek hiç birinin aklına ne yazık ki gelmiyordu. (s. 204) 16. ve 17. Yüzyılda Avrupa, uzun süren uykusundan uyandı. Avrupa, buluşları disiplini ile Türkleri geride bıraktı. (s. 206) Batı medeniyetinin ruhunu ve bu milletlerin hayat felsefesini bilmemiz gerekir. Aslında bu medeniyet, Yunan ve Roma medeniyetinin biri devamıdır. (s. 211) Avrupa milletleri, Yunan medeniyetinin fikrini, edebiyatını bir miras olarak koruyup muhafaza ettiler. (s. 212) Yunan medeniyetinin temeli materyalizmdir. (s. 213) Romalılar, Yunanlıların yerine aldılar. Askeri yönden Yunanlılardan üstündürler fakat, ilim, felsefede geri idiler. (s. 217) Her iki medeniyette dünya hayatına haddinden fazla değer veriyordu. Kavmiyetçilik davasında giriyorlar, kaba kuvvete ibadet derecesinde büyük saygı ve hürmet gösteriyorlardı. (s. 118) Muhammed Esed, Romalıları gayet güzel izah eder: Romalılar diğer milletleri, Roma İmparatorluğu'nun menfaat ve çıkar yolunda kullanıp çalıştırmışlardır: Romalıların meşhur adaleti ise, sadece kendilerini özeldi. İlahlarını pratik hayata müdahale etmelerine hiçbir zaman müsaade etmemişlerdir. (Islam at the Cross Roads, s. 39) Ruhbanlığın en kötü sonuçlarından birisi de, aile hayatını temelinden sarsılmasıdır. (s. 226) Roma imparatorluğu zamanında Hristiyanlık alemi, ruhbanlıkla şehvetin azgınlığından birini tercih etme durumuyla karşı karşıya kalmıştır. (s. 228) Kiliselerin bozulması ve Enginzisyon mahkemeleri, reformistlerle kiliseler arasına açmıştır. Zamanla Avrupa, materyalizme yönelir. Bütün bunlar yavaş yavaş meydana gelmiş, daha sonra büyük hız kazanmıştır. (s. 236) Eski putperest Roma ve Yunan medeniyetinin kopyası haline gelen Avrupa, Hristiyanlık adı altında eski kimliğine bürünmüştür. (s. 238) Bugünkü Avrupa'nın dini Hristiyanlık değil, Materyalizmdir. (s. 239) Avrupa'da sıradan bir kişi, hayatın gayesinin insanın yaşamını kolaylaştırmak olduğuna inanmaktadır. Bu dinin mabed ve kiliseleri fabrikalar, sinema

salonları, gazinolar, kimya laboratuarlarıdır. Bu dinin kahinleri bankerler, artistler, astronotlardır. Bu aşırı zevk volkanı, menfaatlerle çatıştığı zaman birbirini yiyip yok etmeye hazır savaş teknolojisinin gelişmesine yol açmıştır. (s. 240) Peygamberimiz, zor durumda kaldığı zaman hemen namaza koşardı. (s. 246)

"Darwin'e göre insan, diğer hayvanlardan daha ileri bir tekamül safhasına sıçramış bir hayvandır. Darwin öldüğü zaman ise İngiliz Kilisesi onu bir insana verilebilecek en büyük şeref payesi ile taltif edip, din adamlarının defnedildiği yere gömülmesine izin verdi." (Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların gerilemesiyle dünya neler kaybetti, s. 251, 253)

Troman'ın Filistin'de İsrail Devleti'ni desteklemesi ve Yahudilerin sempatisini kazanmak ve siyasi, iktisadi ve yayın alanındaki ağırlıklarından yararlanıp seçimleri kazanmak için Arapların haklı davalarına karşı çıkması, politik hayatın menfaatler üzerine döndüğünü sergileyen bir örnektir. (s. 255) Şekip Arslan, (Hazıru'l-alemi'l-İslamiyye, I/165) şöyle der: İran'da meydana gelen olaylar, Türkiye'de olanlarla aynıydı, arada pek fark yoktu. Birçok İranlı genç eski İran dini araştırmaya koyuldu. (s. 262) Sömürgecilikte ileri giden milletlerle, efendilik ve hakimiyet sevdasına kapılan milletler arasında birçok savaşlar olmuştur. Fakat bu savaşlar, zalimi tepeleyip mazluma yardım etmek için çıkan savaşlar değildir. (s. 271) Halife Ömer bin Abdülaziz bir defasında valisine, "Yazıklar olsun sana! Hz Muhammed, servet yığmak için değil, hidayet önderi olarak gönderilmiştir." demişti. İslam hükümetinin temel meselesi ahlak eğitimidir. Bu hükümet siyasi ve iktisadi meselelere dini açıdan bakmakta ve ahlakı maddi menfaatlere tercih etmektir. (s. 273)

Çeşit ve buluşların, esasında amaç değil bizzat başka gayeleri vasıta oldukları unutulmamalıdır. Konulduğu aslî gayeye uygunluk nispetinde başarıya ulaşırız veya kaybederiz. Bizim görüşümüze göre, icat ve keşiflerin amacı, zaaf ve cehaletin insan hayatında doğurduğu güçlük ve zorlukları yenmek yeryüzünde büyüklük ve bozgunculuk taslamadan iyi yollarda kullanmaktır. (s. 277) Keşfedilen aletler, ne iyidir ne de kötüdür. İnsanın kullanımına göre iyi veya kötü olurlar. (s. 281) Maddeyi nerede ve nasıl kullanacağını insana öğreten dindir. (s. 282) Avrupa, uzayın derinliklerine dalmış duruma geldiği halde, yeryüzündeki problemlerini çözememekte ve burnunun ucundaki olayları, meseleleri düzeltememektedir. (s. 284) Dünya seyahat edenler için oldukça küçülmüş ama komşularımızla tanışıp konuşmamıza imkan vermemiştir. Uçaklar, bombalar yağdırmaktadır. Altın ve madenler, Güney Afrika topraklarından Avrupa bankalarına akmaktadır. Bilim ve sanatla ahlak arasında tezat olduğundan, insanlık ıstırap içinde yaşamaktadır. (s. 287) Atom bombasından sonra hidrojen bombası da icat edilmiştir. (s. 291) Kapitalizmle mücadele edenler, komünizmi doğurmuştur. Demokrasi ile yönetmek isteyenler, diktatörlükleri ortaya çıkarmıştır. Sosyal problemleri çözmek isteyenler, feminizm ve nüfus planlaması ile karşımıza çıkmıştır. İnsanın, bozuk bir kökten sağlam bir dal beklemesi düpedüz aptallıktır. (s. 293) İnsanın bir karış midesine olan düşkünlüğü gerçekten büyük felaketlerin habercisi durumuna gelmiştir. İnsanda mide o kadar genişledi ki, hiçbir madde onu doyurmaz hale geldi. (s. 310) Cahiliye devri şairlerinden Turfa ibni Abd, "Mademki ölümüme mani olamıyorsun, öyleyse bırak beni, ne istersem yapayım." demekteydi. (s. 311) Eşyanın kıymeti insanların gözünde, geçmiş devirlerde görülmemiş bir seviyeye yükseldi. Servet, modern hayat çarkının etrafında döndüğü bir eksen haline geldi. (s. 312) Kur'an "Adaleti titizlikle ayakta tutan hakimler olun; Allah için şahitlik eden kimseler olun; Bir topluma olan kininiz sizi adaletten ayırmasın; Allah size emanetleri ehli olanlara vermenizi emreder; Söz söylediğiniz vakit akrabanız dahi olsa adaleti gözetin; İyilik yapmak ve fenalıktan sakınmak hususunda birbirimize yarışın" buyurur. (Nisa, 135; Maide, 8; Nisa, 58; Enam, 152; Maide, 2)

Dünyadaki sorunların biricik çözüm yolu, dünya liderliğini ve hayat rotasını iğrenç emellere alet eden günahkar ellerden alıp, temiz ve becerikli ellere teslim etmektir. (s. 333) İslam aleminin liderlerine düşen en büyük vazife, Müslümanların kalplerine iman tohumunu yeniden saçmak, dini duyguları alevlendirmektir. (s. 343) Bugün İslam aleminin en korkunç hastalığı, dünya hayatına haddinden fazla bağlanarak bütün enerjisini oraya dökmesi, ağlanacak durumları gülerek karşılaması ve hayatın zevkleri uğruna deli divane olmasıdır. (s. 344) İslam alemi, modern ilimleri ruh ve dünya görüşüne uygun şekilde yeniden düzenlenmesi gerekiyor. (s. 346) İslam alemi dünya liderini tekrar eline almayı arzu ediyorsa, ithal malı eğitim sistemlerini atıp, yerine kendi eğitim sistemini koymalı, ilmi kapasitesini geliştirmelidir. Bu derin düşünce, geniş araştırma ve telif hareketi ister; kolay değildir. (s. 349) Liderlik ciddiyet ister, mücadele, gayret ve köklü bir hareket ister. (s. 350) Arap dünyasının milliyeti; İslam'dır: İman, dün olduğu gibi bugün de onun silahı ve kuvvetidir. Düşmanlarını onunla sindirir, varlığını onunla korur ve düzenini onunla devam ettirir. (s. 354)

"İnsanlar, yalnız inandık demeleriyle bırakılıvereceklerini ve kendilerinin imtihana çekilmeyeceklerini mi sandılar." (Ankebut, 2) Hz Muhammed'in üflediği iman ve fedakarlık ruhu ile Araplar bütün varlıklarını insanlık uğruna feda ettiler. Mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda mücadele ve mücahede ettiler. İnsanların hırsla sarıldığı her türlü şehvet, arzu, emel ve hayallerini bu uğurda feda ettiler. (s. 359) İnsanlığın kurtuluşu Arap gençlerinin güvenlik ve barışı dünyaya yaymaları, bu uğurda şahsi arzu ve zevklerini feda etmelerine bağlıdır. (s. 360) Ömer bin Hattap, Arap valilerine şu talimatı gönderir: "Zevk ve sefadan ve yabancı kıyafetlerini giymekten kaçının; sade giyinin ve normal yiyin." (s. 361) Arap alemi, mükemmel bir hazırlıktan sonra İslam dünyasının liderliğini ele geçirerek Avrupa'ya meydan okuyabilir. (s. 370) Araplar, İslam davasına samimiyetle sarılıp uğrunda canlarını feda edince Allahu Teala bu liderliği onlara vermişti. (s. 372) Arap dünyası daha ne zamana kadar eski dünyayı fethettiği o muazzam enerjini, sınırlı, dar sahalara harcayacak? İslam davasını yeniden bağrınıza basınız, uğrunda canlarınızı hiç çekinmeden feda ediniz. Canla başla mücadele ve mücahede ediniz. (s. 374)

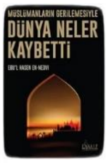

Prof. Ebu'l Hasen Ali En-Nedvi, Müslümanların Gerilemesiyle Dünya Neler Kaybetti

*

Çağdaş İnanç Problemleri

Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri

İman alanı temel alan olup ibadet ve ahlak bunun üzerine kurulur. "Ey iman edenler, iman edin." (Nisa, 136) ayeti, imanın daima canlı tutulması gerektiğine dikkat çeker. (s. 9) Doğru bir inanca ve sağlam bir akideye sahip olmak, insan için hayati önem taşır. Zira bütün dini kurallar, bu sağlam akide üzerine inşa edilir. Her peygamber hayatı boyunca yaşadıkları dönemlerdeki itikadî sapmalar ile mücadele etmiştir. (s. 18) Peygamberler tarihi bir anlamda iman ve inkar serüveninin tarihidir. (s. 21) Paranın ve ilerlemenin adeta kutsandığı modernleşme süreçleri, zaman zaman semavi dinlere karşı da bir başkaldırıya dönüşmüş ve pozitivist düşüncenin desteği ile de metafizikten tamamıyla arındırılmış bir bilim anlayışı tesis edilmeye çalışılmıştır. (s. 23) 16. Yüzyıl Avrupa'sında başlayan sanayi devrimi ve

sonrasında gelişen süreç, insanların dini bakışında köklü değişikliklere yol açmıştır. Refah seviyesi yükselen insanlar için dinin önemini yitirdiği kehaneti bile öne sürülmüştür. (s. 27)

Hiçbir bilim tek başına Tanrı kavramını değerlendirme yetkisine sahip değildir. (s. 28) Hiçbir felsefi sistem, ilk sebebi inkar edememiştir. Ateizm, bir zihin ve bir davranış problemidir. (s. 29) Tanrı inancı fıtridir. Mutlu ve sağlıklı günlerinde tanrıyı inkar eden bir ateistin, sıkıntılı zamanlarında tanrıya sığınması da bunun bir delilidir. Pek çok ateist ise, belli bir zaman sonra savunduğu temel tezlerin yanlışlığının farkına varmış, bu düşüncelerini terk etmiş ve yüce bir yaratıcının varlığı düşüncesine meyletmiştir. (s. 30) "Serdar Turgut Akşam Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni. Ateist biriydi. Beyin kanaması geçirdi. Ölümle pençeleşti. Nuriye Akman'la ağlayarak söyleşti, bu kez farklı konuştu. 'Ateistim zannediyordum. Bunun nedeni de hastalığımdır. Çünkü çok korktum. Bir anda bir baktım, ne yürüyebiliyorum, ne kolumu kullanabiliyorum. Dehşet verici bir şey. Sonra aştık onları; ama bayağı güç bir süreçten geçtik. Dinin, dua etmenin bana çok yararı oldu. Tekrar düşündüm olayları. İçimde güç alacağım yerler aradım. Ve duanın gücünü keşfettim. Allah'tan yardım istedim. Şimdi her şeyi istiyorum O'ndan. Gazete yaparken de, adımımı atarken de. Kurban kestim hayatımda ilk kez." (Haber 7, 02.01.2005)

Tanrı yokmuş gibi yaşamakla ateist, kendini özgürleştirdiğini düşünmektedir. Ateizmin bu türünde insanın kendine karşı dürüst olmaması ve kendi kendini kandırması söz konusudur. Çünkü inanma, insanın özünde mevcut yaradılıştan gelen bir duygudur (s. 31) Ateistlerin tanrının var olmadığına ilişkin delil getirmeye duydukları ihtiyaç bile, tanrının var olduğunun güçlü bir delili olarak görülebilir. (s. 33)

Materyalizm: Maddeyi ezeli kabul edip onu varlığın ve düşüncenin merkezine yerleştiren eğilimin genel adıdır. (s. 34)

Madde ezeli ve yaratılmamış olduğundan, yaratıcı güç de bulunmamaktadır materyalizm ateizmin beslendiği temel kaynakların başında gelir (s. 35) Ezeli bir maddenin varlığı tezi, hiçbir bilimsel araştırma tarafından doğrulanabilmiş değildir. Büyük patlama, genişleyen evren görüşleri ve termodinamiğin yasaları, alemin yaratılmış olduğu tezini destekler mahiyettedir. Varoluşun, canlılığın meydana gelebileceği tarzda gelişmesi kasıt ve iradeyi gösterir. (s. 36) Hiçbir düzenli iş kendiliğinden olmuyor. Düzen içinde akıp giden gök cisimleri, insanın yaşamasına elverişli bir biçimde tasarlanmış bir yeryüzü ve bunların karşılığı uyumu gibi. Makro alemden mikro aleme ilerledikçe varlıklar basitleşmiyor aksine karmaşıklaşıyor. (s. 37)

Septisizm: Her çeşit bilginin imkansızlığını savunurlar. (s. 38) Descartes'te şüpheciliğin daha metodik bir yansımasını görmek mümkündür (s. 39)

Agnostizm: Yunanca, bilgi ve marifet anlamına gelen gnostos sözcüğünün başına olumsuzluk eki olan "a" ekinin gelmesi ile oluşan bir kelime olup, bilinemezci anlamına gelir. Kuşkuculuğun bir uzantısı olarak görülebilir. Bu düşünce akımına göre, tanrının varlığını veya yokluğunu bilebilmek mümkün değildir. (s. 41) Agnostikler, zihinsel karışıklıklarını en temel inanç konularına bile şamil kılmıştır.

Pozitivizm: Bilginin kaynağını yalnızca deney ve tecrübe ile sınırlayan felsefi akımdır. Bilgiyi matematiksel ve ampirik olanla sınırlayan felsefedir. (s. 43) Pozitivizm, bilginin sınırlarını maddi olana ve hakikati de tecrübe edilebilir olana indirgemeleri yönüyle materyalizme öncülük eder. Pozitivizmin sistematik hale getiren Auguste Comte, bunu üç hal yasası ile

açıklar. Mitolojik, metafizik ve pozitif haller. (s. 44) Mâbet, üniversite ile yer değiştirmiştir. A.Comte, geliştirdiği bu yöntemi insanlık dini diye isimlendirir. Dinlerin tarih sahnesinden silineceği şeklinde ki kehaneti ise tutmamıştır. (s. 45) İnsan yalnızca fiziksel bir varlık değildir. Dini, estetik ve sanatsal merak ve ilgileri de vardır. (s. 46) Din, bilimin yoldaşıdır, eksik bıraktığı alanları tamamlar ve ona derinlik katar. (s. 47)

Nihilizm: Latince, hiç anlamına gelen nihil kökünden türeyen nihilizm, her şeyden kuşku duyan ve hiçbir kural tanımayan bir yaklaşımdır. Nihilistler, umutsuzluk ile düş kırıklığını temsil ederler. (s. 48) En önemli savunucusu Nietczhe olmuştur. Dini ve ahlaki değerlerin yerine üstün insanı ikame etmiştir. Karamsallık yerine bilerek yapılan tercihler, insan hayatında çok daha etkili olmaktadır (s. 49)

Evrimcilik: Teorinin birinci ayağını tabiattaki doğal ayıklanma, diğer ayağını ise türler arası geçiş oluşturmaktadır. Aslında evrim bir teoridir, ancak zamanla ispatlanmış gibi takdim edilmiş ve bir ideolojinin parçası olarak savunulmuştur. İlk varlık başlangıçta tesadüfi olarak var olmuş ve ondan bütün canlı ve cansız varlıklar evrim yoluyla türemiştir. (s. 51) Bilimsel açıklamaların temelinde tesadüflere yer yoktur. Evrim teorisi somut bilimsel bulgulardan çok birtakım zihinsel ve mantıki kurgularla oluşturulmuştur. Evrim teorisi somut bilimsel bulgulardan çok bir takım zihinsel ve mantıki kurgularla oluşturulmuştur. Bugün artık bilinmektedir ki evrimin iddia ettiği gibi başlangıçta basit ve ilkel bir madde yoktur. Tabii ayıklama söz konusu olsaydı, zayıfların yok olup kainattaki bütün canlıları mükemmel olması gerekirdi. Oysaki günümüzde bile hem zayıf hem de karmaşık yapıdaki canlılar hala varlıklarını sürdürebilmektedir. Bu varlık forumları arasında bir mücadele ayıklama değil aksine bir dayanışma ve uyum söz konusudur. (s. 53) Evrimi ispatlayacak fosil kayıtlarına rastlanmamıştır. (s. 54)

Freudcü psikanalizme göre anne, baba, vatan ve Allah sevgisi gibi yüksek değerlere kaynaklık eden cinsellik ve korku duygusudur. (s. 55) Tanrı inancı, gerçek bir inanç olmayıp çoğunlukla baba imajının bir yansımasıdır. Din, nevrotik bir kalıntıdan ibarettir. Bilim geliştikçe dini ihtiyaç da kalmayacaktır. Freud, hastalıklı bireyleri incelemiş ve ulaştığı sonuçları yanlış biçimde sağlıklı insanla tatbik etmiştir. (s. 56) Yüce değerleri cinselliği indirgemek, hastalıklı bir zihnin ürünüdür. (s. 57)

İman merkezli problemler: İman, insanın kendini ve içinde yaşadığı evreni anlama ve anlamlandırma faaliyetidir (s. 63) Kur'an'a göre iman, hakiki anlamını salih amelle kazanmaktadır. (s. 64) İnanç ve davranış hakikatte bir bütünün iki farklı veçhesidir. (s. 66) Davranış, kararların dışa yansımasıdır. (s. 67) İmanın zayıflayıp güç kaybetmemesi ve güçlenerek bütün insanlığa faydalı hale gelebilmesi için de güzel davranışlarla desteklenmesi; iç kararlılığın eyleme dönüşmesi gerekmektedir. İşte bu sebepledir ki yalnızca gönül dünyamıza hapsettiğimiz, güzel davranışlarla bir türlü hayatın içine taşıyamamış iman, meyve vermeyen ağaca benzetilmiştir. Amellerle desteklenmeyen imanın yok olma riskini hesaba katmak gerekir. (s. 68)

İman ve ahlak: Ahlak ticari ve toplumsal ilişkilerimize de yansımalıdır. (s. 69)

Tekfir Meselesi: Sıffın savaşı zemininde siyasi bir tavır olarak ortaya çıkan tekfir, haricilerin iman amel ve büyük günah anlayışlarının ayrılmaz bir parçası haline dönüşmüştür. Her türlü ameli imanın aslına dahil ederek, bunları terk eden herkesi büyük günah işlemiş gibi kabul edip tekfir etmişlerdir. (s. 76) Ehli sünnet alimleri, 'ehli kıbleden birinin tekfir edilemeyeceğini' ilke olarak benimsemiştir. (Ali bin Muhammed Ebu'l-İzz, Şerhu'l Akidetu't-Tahaviyye, s. 240; Ebu

Hanife'de, 'ehl-i kıbleden olan Müslümanı küfre nispet etmeyiz.' (el-Fıkhu'l Eebsat, s. 44) Günümüzde tekfir hareketleri siyasi olup, bir reaksiyon durumunu yansıtmaktadır.

Ey iman edenler! Size selam veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatlerine göz dikerek, 'sen mümin değilsin' demeyiniz. (Nisa, 94) Ayrıca efendimizin bir hadisinde, 'Müslüman kardeşine kafir diyen kimsenin sözü isabetli ise muhataba gideceği, değilse dönüp dolaşıp kendisine geri döneceği' beyanı tekfir konusunda son derece titiz davranılması gerektiğini vurgulamaktadır. (s. 78) Din hizmetleri açısından internet merkezli alana daha fazla önem verilmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Bu konuda diyanet işlerine, akademisyenlere önemli görevler düşmektedir. İnsanımızın sorunlara ve sorulara doğru, gerçekçi ve makul cevaplar aranması zorunludur. (s. 81)

Ruh nedir? Bedenin sürekli değişmesine karşılık, benlik şuurunun değişikliğe uğramadan kalması, bedenden farklı bir unsurun varlığını gösterir. (s. 112) Ruh bedenin suretine giren, süratle hareket eden ve uzun mesafeleri kolayca alan, ancak bedenden bağımsız insanın bilişsel yönünü idare eden nurani ve latif bir cevher olarak nitelemişse de, ruhun mahiyeti ile ilgili görüşler birbirinden farklılık arz etmektedir. (s. 113) "Ruh, Rabbimin emrindedir. Onun bileceği bir şeydir." (İsra, 85) Ölen ve çürüyen yalnızca bizim maddi bedenimizdir. (s. 114) Beden ve uzunlar, ruhun kullandığı aletlerdir. Ruh, bedenin sultanı konumundadır. (s. 115) Ruh çağırma esnasında gelen varlık ruh değildir, cindir (s. 118) Rüyalar, Müslümanların bütünü için teşri kaynağı olmaz. (s. 128)

Cinler ve insan hayatına etkileri: Cin, şuur ve iradesi bulunan, ilahi emirlere muhatap dolayısıyla kafir ve müminleri bulunan bir varlıktır. (s. 171) Kur'an-ı Kerim'in ifadesine göre, şeytan da cinlerden biridir. Hiçbir Müslüman'ın cinlerin varlığını inkar etmesi caiz olmaz. (s. 172) Yahudilik ve Hristiyanlık başta olmak üzere pek çok kültürde cin inancı mevcuttur. Asurlular, Babürler, Mezopotamya uygarlıkları ve eski Mısır ve Yunan kültürlerinde de cinlere ilişkin inançların varlığı bilinmektedir. Dolayısıyla Kur'an bu konuda yeni bir şey getirmemiş, cin inancını açıklamış, sınırlarını çizmiş, mahiyetleri hakkında doğru bilgiler vermiştir. (s. 173) Allah cinleri insanlardan önce ve dumansız ateşten yaratmıştır. (Bakara, 15) Kısa zamanda uzun mesafeleri kat edebilir, ancak gaybı bilmezler. Cinlerde geleceği bilemezler çoğu kere binbir yalan uydurarak bunları medyumlara ve kahinlere aktardıkları da bilinmektedir. (s. 175) Şekil değiştirebilmektedirler. Cinler insanlardan daha uzun ömürlü olsalar da insanlar gibi onlarda ölümlüdürler. (s. 176) İnsanlar cinlerden üstündür. (Neml, 38-40) Kötülük şeytanın temel amacıdır. (s. 177) Kur'an-ı Kerim insanların kalplerine vesvese veren bu sinsi ve vesveseciden Allah'a sığınmamızı istemektedir. (Nâs, 1-6) İnsanlar cinleri orijinal şekilleri ile göremezler. (Araf, 27) Enam suresi 130: "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi anlatan ve bu günümüzün gelip çatacağını hakkında sizi uyaran peygamberler gelmedi mi? (Enam, 130) Cinlere gönderilen peygamberlerin kendi cinsinden olması ve onların konuştuğu dili konuşuyor olması daha muhtemeldir. (s. 181) Cin çağırma aslında ruh çağırma konusunun bir detayı olarak görülebilir. (s. 184) Şeytanlar ve cinler ancak kendi dostlarına hakikati bırakıp da kendine tabi olanlara korku verebilir. (Araf, 175) Kur'an-ı Kerim, azgın cinler grubundan olan şeytanların insanlara görülmeden yaklaşarak onlara vesvese verip onları saptırabileceğini (Nisa, 38; Araf, 98) ifade etmiştir. (s. 190)

Şeytana tapınma satanizm: Ülkemizde intihar eden ve intihar teşebbüsünde bulunan gençlerin, genellikle maddi problemi olmayan ailelerden geldiği, oldukça iyi eğitim aldıkları ve ülkemiz şartlarına göre oldukça iyi okullarda okudukları, kültür seviyesi yüksek ortamlarda yetiştikleri, çoğunun ya ailenin tek çocuğu ya da iki çocuğundan biri olduğu görülmektedir. Ayrıda ayrıca

pek çoğunda kutsal değerlere karşı ilgisizlik yanında aykırı ve protest müzik türlerine eğilim duydukları anlaşılmaktadır. (s. 194)

Okültist eğilimler ve dini inancımız: Ezoterizm kelimesinin eş anlamlısı okültizm, din ve bilimin muhtevasına uymayan periler, ufolar ve vampir efsanelerini de ihtiva edecek şekilde kullanılan bir terimdir. Gizli ve saklı olanın bilgisi anlamına gelmektedir. (s. 205)

Kehanet ve kahinlik: Gaybî meseleleri bildiğini iddia eden ve gelecekte olan olaylardan haber veren kişiye kahin denir. (s. 212)

Astroloji ve burçlar: Astrolojinin, yıldızların hareket ve konumlarından bir işaret sistemi oluşturulduğuna ve bu sistem sayesinde gelecek, şimdi ve geçmişe dair bilgi elde etmenin mümkün olduğuna inanılmasıdır (s. 230) Burç veya yıldız falına, insanları doğdukları tarihlere göre sınıflandırmak ,geleceklerini okumak, karakterlerini tespite çalışmak veya kaderlerini okumak, İslam inancına göre meşru değildir. (s. 232)

Sonuç: Gençleri bu sanal alemde yalnız bırakmamak ve onların dünyalarına iştirak etmek ve bir şekilde doğru bilgiye erişimleri sağlamak son derece önemlidir. (s. 263)

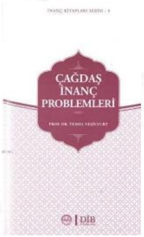

Prof Temel Yeşilyurt, Çağdaş inanç problemleri

*

Kafama takılanlar

Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar

Makineyi icat eden insan bir anda, 'ben de tanrı olabilirim' hevesine kapıldı. Zihninde öldürdüğü tanrının yerine bir şey koymalıydı, kendisini koydu. Modern insan ürettiği bilimden din çıkartmaya kalkıştı. (s. 14) Bilim insanın dünyevi refahına hizmet eder, din ise insanın toplumsal düzeni, ahlakı ve manevi yönüne hizmet eder. (s. 15) Din yoluyla insan, yaratıcısını ve yaratıcısına karşı görevlerini öğrenir. Baskı yollu müdahale etmez, eğer müdahale ederse insan iradesi devre dışı bırakılır. (s. 21) Bilgi araçları birbirinden koparıldığında insan eksik kalır. İslam akıl dinidir derken, aklın ürettiği din diyorsak, doğru değil, ancak aklın kavrayabileceği ve onaylaya bileceği bir din diyorsak, bu doğrudur. Aklı tek yönlü bakış ve sınırlı bilgiye mahkum eden, aklı devre dışı bırakmış olur. (s. 22) Modern zamanlarda bir hastalık ortaya çıktı; sorumluluk almadan ve görevini yerine getirmeden haklı olma iddiası. Bugünün insanı çalışmadan kazanmak, sorumluluk almadan hak sahibi olmak, görev yapmadan karşılık beklemek yani kısaca, yatarak yaşamak istiyor. (s. 24) Bizi insan olarak ayrıcalıklı kılan bu akıl ve irade gereksiz mi? Modern zamanlarda biz insandan uzaklaştık. İnsanı da doğasından ve doğallığından uzaklaştırdık. Modern zaman insana haz ve hız anlayışını dayattı. Neden acaba yolda, çarşıda, pazarda anne baba çocukların ellerinden sıkı sıkı tutar? Din, koyduğu makul sınırlar ile insanın hem varlığını hem de bütünlüğünü korur. Sınırlar kurallardır. Kuralsız bir hayat ve toplum olmaz. Kaldıralım yollardaki sınırları ve kuralları görelim trafikte neler oluyor. (s. 25) Din insanın doğallığını ve doğasını koruyan bir

takım kurallar getirir. (s. 26) "Biz insana yolu gösterdik. Artık dilerse yolda gider, yolu yapana ve gösterene teşekkür eder; dilerse yoldan çıkar, nankörlüğünü ortaya koyar.(İnsan, 3) Rahmet elçisini görüpte, rahmet pınarından bir yudum su içmeyen nice nasipsizler oldu. (s. 30)

Allah ilk indirdiği ayetlerde yaratıcı ve rab sıfatlarını öne çıkarır. (Alak, 1) Allah bir diktatör değildir. Dünya hayatında herkes özgürdür. Allah'ın kullarına muamelesi hikmet ve adalet çerçevesindedir. (s. 31) Bu dünyada adaletin tam gerçekleştiğini pek göremiyoruz. Öyleyse mutlak adaletin ve hikmetin gerçekleşeceği bir yerin olması muhakkak. Gökten yağan yağmurla yerden bitkilerin bitmesi, onlarla beslenen hayvanların etlerinden insanların istifade etmeleri büyük bir nimettir. (s. 32) İnsanoğlu hem sonsuzluk anlayışı içindedir, hem de her şeyin bir yerde son bulması arzusundadır. Tatile çıkar, çok eğlenir, ancak zaman içinde bir bıkkınlık hissi başlar. İnsanın içinde süreklilik duygusunun yanında, tam ona zıt değişim arzusu da vardır. Bu ikisinin dengesi insanın iç huzurunu sağlar. (s. 33) İnsan neden varlıkların sonsuz bir silsile halinde olmasını ister? Halbuki evren ve içindekiler sonludur. Bir başlangıç noktası bulunmaktadır. (s. 34) Big bang ve termodinamiğin ikinci yasası da bunun bilimsel temelini oluşturur. Her meydana gelen şeyin, yakın veya uzak bir sebebi var. Bu kadar dönüşüm ve değişimin yaşandığı evrenin bir sebebinin olması, inkar edilemez bir gerçekliktir. Yaratıcının, evrenin içinde farz edilmesi, onun da aynı dönüşüm ve değişim kanununa tabi olmasını gerektirir. Yaratıcının bu şekilde değişim ve dönüşümü uğraması ise, başka bir yaratıcıya gerek duyulması demektir. Öyleyse Tanrı evrenin dışında olmalı, aynı zamanda oluş ve bozuluş kanuna tabi olmamalıdır. Tanrı oluş ve bozuluş kanuna tabi olmadığına göre, bir başlangıcın ve sonunun da olması gerekmez. (s. 35) Her şeyi yaratanın yaratılması mantık noktasından geçersizdir. Bilimsel çalışmalar, evrenin içindeki Güneş dahil gezegenlere bile ömür tahmin etme noktasına gelmiştir. 20.yüzyılın başlarında evrenin hiç bozulmayacak bir makine olduğu iddia ediliyordu. Bilimsel çalışmalar son derece ilerlemiş olmasına rağmen türlerin tükenişinin ve dünyadaki ekolojik dengelerin bozulmasının önüne geçilebilmiş değildir. (s. 36)

İnsanın ilginç yönlerinden biri de, görünmeyen varlıkları kendisi gibi düşünme arzu ve isteğidir. (s. 39) Hz İbrahim'in kavminin taştan yapıp taptığı putlarını kırıp, sorduklarında 'şu sizin büyük put kırmış olamaz mı?' şeklindeki sorusu onları biraz düşündürtmüş, kendisini dahi savunamayan, kimseye bir faydası olmayan putlara ne için tapıyorsunuz sorusu ise cevapsız kalmıştır. (s. 40) Günümüz insanı, kendisini merkeze alarak bir düşünce üretiyor. (s. 41) ve bilim ile dinin ayrıştığı ve benzeştiği tarafları tam olarak kavrayamıyor. Din, insanın hayatına hem bu dünya hem de görünmeyen öte dünya bakımından düzenleyen bir sistemin adıdır. Bu görünmeyen alanın biliminin yöntemleri olan deney ve gözlemle tespiti ve kanıtlanması söz konusu değil. (s. 42) Biz insanlar, zaman ve mekan gibi iki sınırlayıcı gerçekliğin içindeyiz. (s. 44) Allah, hiçbir kulun günah işlemesini hoş görmez ve haksız ceza görmesine razı olmaz. (s. 45) İnsan doğallığını bozmadıkça ve kuralları ihlal etmedikçe, yüce Allah asla ona yönelik cezaî bir yaptırım uygulamaz. Aksine tahminlerin üstünde mükafatlar verir ona. (s. 49) Bu dünyada doğru ve faydalı olanı saptamak oldukça zordur. Hele tek başına, neredeyse imkansız. Öyleyse insanın dışarıdan desteğe ihtiyacı vardır (s. 55) Bunu bilen yüce Allah insana destek olsun diye içlerinden peygamber ve kılavuz olsun diye bir kitap göndermiştir. Zaten her zaman algı ile olgu arasında bir fark söz konusudur. Gerçek soğuklukla hissedilen soğukluk farklıdır. (s. 56) Değişen insan, değişmeyen insanlıktır. İslam düşüncesinde insan, ben diye işaret edilen, ruh ile desteklenmiş beden olarak tarif edilmiş. (s. 61) İnançta bir değişim ve dönüşümden bahsedilemez. Çünkü Allah, evren ve insanın birbirine olan konumlarında bir değişim söz konusu olamaz. Allah, yaratıcı; evren ve insan ise yaratılmıştır. İnsanın insanlığın da da bu yüzden değişim yoktur. (s. 62) Müslümanlar Irak coğrafyasına geldiklerinde birçok milletten, inançtan ve düşünceden insanlarla karşılaştılar. Yeni izah, yeni bir ilmin ortaya çıkmasını beraberinde getirdi: Kelam ilmi. Kelam ilmi, inancı izah ve savunma ilmiydi. (s. 63) Toplum

hayatında bir değişmeye dinamik fıkıh anlayışı ile cevap verilmiş (s. 64) Hz peygamber Kur'an'da güzel bir örnek olarak nitelenmiştir. Uygulamada ikinci bir örnek ise, Hz peygamberin övdüğü ilk 3 nesildir. Sahabe, O'nun öğrenciler iyiydi (s. 65) İnsanın önce bedeni sonra da ruhu yaratılmıştır. (s. 72)

İnsanoğlu uyanıkken hayal, uykudayken rüya görür. Herkes rüyasından olumlu ya da olumsuz etkilenir. Çünkü kişi, Rüya kahramanın bizzat kendisidir (s. 87) Baskının olduğu yerde özgürlükten bahsedilemez. Dışarıdan gelen telkinler iyi ya da kötü yönde etkileyici olabilir. Ancak neyin ne kadar etkileyeceğine, oyuncunun kendisi karar verir. (s. 89) Uyurken rüyalarımıza rahmani veya şeytani birtakım etkiler olabilir. (s. 90) Rüya'nın bir çok çeşidinin bulunduğu inkar edilemez bir gerçek. Öyleyse çeşitlerine göre rüyaları ayrı ayrı değerlendirilmesi gerekmektedir. (s. 91) Rüyalar kişisel, sübjektif ve her türlü yoruma açık olaylardır. (s. 92) Sorumluluk, görevdir. Görev bir nimetin bedelinin karşılığıdır. Öyleyse sorumluluk, bedeli bilmek ve yerine getirmektir. (s. 93) Her doğan fıtrat üzere doğar. Sonra bebeğini onları Yahudi, Hristiyan veya Mecusi yapar. (Buhari, Cenaiz, 93) Hz peygamber'e ilk inananların birçoğu müşrik ailelerin gençleriydi. (s. 94) Bütün zorlama ve tehditlere rağmen inandılar ve imanlarından vazgeçmediler. Bu yönüyle bakıldığında inanmayan ailede doğmak bir dezavantaj değildir. İslam'ın gerçekliğine vâkıf olduklara sorumluluk doğar. (s. 95) Müslüman olan sayısının az olması biraz da Müslümanların gereği gibi dindar olmadıklarından kaynaklıdır. Endonezya, Malezya, Filipinler Müslüman tüccarlardan etkilenerek İslam'ı kabul etmiştir. Demek ki günümüz Müslümanlarının yaşantısı yeterince kaliteli olmadığından, etkileme düzeyi de son derece düşüktür. Kalitesiz dindarlık da, dindarlaşmanın önünü tıkıyor. Kalitesiz dindarlık ortamında sadece namaz kılanı dindar saymaya başladık. Halbuki İslam; inanç, ibadet ve ahlak bütünüdür. (s. 96) Bir kısım insanlar hayatlarına inançlarını yansıtmazlar. İnancı yeterince kalbinde yer etmemiş olan insan, erteleme yoluna gider. Bu hal insanda yerleşince umursamazlığa dönüşür. Kur'an'da iman ile amel ayrı ayrı zikredilmiştir. Amel imanın göstergesi, iman ise ibadetin temelidir. Tutarlılık kişinin inandığı gibi yaşamasıdır. (s. 100) Önce İslam'da reform denemeleri olmuş ama tutmamıştır. Şimdilerde ise, bir deizm modası başlatmak istiyor bazıları. Bu, aslında ibadetsiz bir din arzusudur. Kendilerince tanrının karışmadığı, insanın mutlak özgür olduğu bir garip inanç. (s. 101) Din bölünme ve parçalanma kabul etmez. Dünya tarihinde ibadet yönü bulunmayan hiçbir din yoktur. Ortaya atılan 'doğal din' fikri bu yüzden tutmamış. (s. 102) Perhiz, dini olmayanın amacı sağlık, dini olanın amacı ise yine ibadettir. Oruçta temel amaç sağlık değil ibadettir. Zaten sağlığı yerinde olmayan da oruç tutmaz. (s. 104) Modern insan maddi olandan bıktı. Yeni şeyler arıyor. Her bulduğuna sarılıyor. (s. 105) İnsanın sınırsız olması mümkün mü? Cinsiyetten birbiriyle sınırlı, zamanla ve mekanla sınırlı, güç ve güçlüklerle sınırlı. İnsan bu sınırları gözeterek yaşamak zorundadır. Sınırsızlık, bir hayal ve rüyadan ibarettir. Rüya bile derin uykuda değil, uyanırken REM evresinde görülen bir olaydır. İslam'ın ibadetlerinde hareketsizlik yoktur ve istenmez de. Namaz harekettir, oruç harekettir, Hac harekettir. (s. 106) Zekat ise, paranın ve servetin hareketidir. İnsanlar tatil günlerinde bile değişik aktiviteler yapma ihtiyacı hissederler. (s. 107) Münafıklar nerede, nasıl ve ne şekilde rahat ediyorsa oraya yönelirler. Kendilerinden başka kimseyi de düşünmezler. (s. 110) İslam dünyasında ise yüzyıllardır süren sömürge yönetimleri, ardından ortaya çıkan batıcı anlayışlar dindar insanların inançları üzerinde ciddi tahribata yol açmışlardır. (s. 111) Şükreden ve sabreden kazanmakta, aksi davranan ise kaybetmektedir. (s. 112) Deprem: insanın bu yer hareketini meydana getirmesi de durdurması da söz konusu değildir. Dolayısıyla bu hareketten sorumlu da değildir. Sorumluluğu bu harekete yaklaşımındadır. (s. 114) Afetten değil, tedbirden sorumluyuz. Afet olduktan sonra yeni sorumluluklar doğar. Afete maruz kalanlar, afet ile sınav verirken kalmayanlar onlara karşı tutumları noktasında sınav vermekteler. Allah sistemi böyle kurmuştur. Her halükarda bir sınav içindeyiz. (s. 116) Allah, dünyada çalışana verir. Ahiretteki

güzelliği ise, şükür ve sabır vazifesini yerine getirene verir. Yapılması gereken sıkıntı da sabır, rahatlık da şükürdür. (s. 120) Doktorun tavsiyelerine uymak ve verdiği ilaçları kullanmak nasıl ki iyileşmek için gerekiyorsa, Allah'ın yarattığı şartlara uymak, verdiği imkanları kullanmak da sıkıntılardan kurtulmak için gereklidir, şarttır. (s. 122) Kansere yakalanan nice insanlar, sağlam bir irade göstererek hastalıkların üstesinden gelebilmektedirler. Ama iradesini kullanmayan bir insan, sigara gibi basit bir kötü alışkanlıktan bile kurtulamamaktadır. (s. 123) Ateistler, deistler ve bilimi din gibi gören çevreler özellikle gençlerin kafasını karıştırmaya hedeflemektedirler. Dayandıkları iki temel argüman var: Birincisi kötülük problemi, ikincisi ise evrenin zaten işlediği dolayısıyla bir tanrıya ihtiyaç duyulmayacağı. Biraz da biz ateist, deist ve bilime din gibi inananlara sorular soralım.

1- Sizin bütün kötülüklerin ortadan kalkmasına yönelik uygulanabilir ve sonuç alıcı bir öneriniz var mı? (s. 124)
2- Bu dünyada kötülük yapanların zulümlerine nasıl bir ceza, mağdurlara yönelik nasıl bir telafi düşünüyorsunuz?
3- Büyük patlamadan önce ne olduğunu açıklayabilir misiniz?
4- Her olgu ve olayın neden sonuç içinde gerçekleşti evrende, bu patlama içinde bir neden gerekmez mi?
5- Büyük patlama sonucu kaos haline gelen evrenin maddesi, nasıl oldu da büyük bir düzene dönüştü? (s. 125)
6- Doğa, türlerini hızla kaybediyor. Bu tükenişi bilimin ürettiği silahlarla gerçekleştiriyor. Evrenin, canavar insana vereceği bir ceza yok mu? Herkesin yaptığı yanına kar mı kalacak? (s. 127)
7- Yıllar öncesinde ateistler evrenin mükemmel bir makine olduğunu, asla bozulmayacağını ve durmayacağını iddia ediyorlardı. Bununla dindarların kıyamet inançlarının boşuna olduğunu söylüyorlardı. Neden şimdilerde telaş içinde, yeşil politika ve slogan üretme derdine düştüler?
8- Dünyanın en kanlı ve en tahrip edici savaşı 2. Dünya savaşıydı. O savaşın tarafları arasında hiçbir din devleti, devletlerin başında da dindar kimlikli kişiler yoktu. (s. 128)
9- Bütün bu vahşeti yaşatanlar, sadece ölmekle kurtuluş mu olacaklar?
10- Acaba ateizm ve evrim, ırkçılığın ve faşizmin merdiveni veya payandası mıdır?
11- Seküler yöneticilerin hakim olduğu bugünün dünyasında neden ölümcül hastalıklarla baş etmek için harcanan para, silah teknoloji geliştirmek için harcanan paradan çok daha azdır? (s. 129)
12- Neden ilaçlar bu kadar pahalıdır? Bilim yuvaları olan tıp fakültelerinde ve araştırma hastanelerinde tedaviler neden bu kadar pahalıdır?
13- İnsan kaçakçılığı ve organ mafyası organizasyonlarını dindarlar mı yoksa dinden uzak olanlar mı kurup yönetiyor? Organ mafyasının işgücünü üstlenen doktorları, neden yaptıkları profan yemin ve bilim engelleyemiyor?
14- Ateist yönetimler neden hep baskıcı, dayatmacı ve mağdur edici oldu? Eşitlik sloganı ile iktidara gelen bu ateist ideoloji neden insanı refah ve mutluluğa götüremedi?
15- Ateist komünist Çin'de işçi ücretleri ne kadardır? Neden batılı büyük teknoloji firmaları bütün ürünlerini orada üretiyor? (s. 130)
16- Neden ateistlerin kıblesi, kapitalist Avrupa ve Amerikadır?
17- Pozitivist anlayışın güçlü olduğu Avrupa ve Amerika'da intihar olayları neden bu kadar yüksektir? Neden bilim insanı rahatlatmıyor, aksine strese sokuyor?
18- Zenginlik ve refah biraz da sömürü, şantaj ve dayatma işi midir. (s. 131)
19- Ateistler ve deistler ne zaman kendi ahlaksızlıklarını görmeyi düşünüyorlar?
20- Bilim neden gittikçe ömrü kısa ürünler üretiyor? Bilimle hayatımız rahatlıyor ve kolaylaşıyor mu yoksa bir labirentin içinde sürekli koşmaya mı zorlanıyoruz?

21- Bilim bizim sömürülmemiz için bir araç olarak mı kullanılıyor? (s. 132)
22- Bilim insanın en iyi ve sofistike sömürü aracı mı oldu?
23- İnsan hakları beyannamesinin yayınlandığı günden bugüne dünyada insan hakları alanında ne kadar iyileşme oldu?
24- Bilimin verileri ile nüfus planlamasının iyi bir şey olduğu yıllarca söylendi. Şimdi ülkeler nüfuslarının artması için teşvikler veriyorlar. Bu yaman çelişki nasıl izah edilebilir?
25- Her geçen gün çözümsüz ve ölümcül hastalıkların ortaya çıkması acaba bu doğallığa aşırı müdahalenin bir sonucu mudur? (s. 133)
26- Feminizm, kadınları daha mutlu edebildi mi? (s. 134)

Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar

Kafama takılanlar 2

Bazı sorular var ki övgüye değer ilginin ve merakın değil ancak inanç karşıtlığı takıntısının bir eseri olarak ortaya çıktığı bir gerçektir.(s. 8) Kur'an'daki 'hamd' kelimesinin de övmekten çok şükretmek baskın anlamdır. Bununla insan olma bilincine varır, sınırlarını ve sorumluluklarını bilir. Yine bu bilinçle Allah'a şükreder. Allah'ın teşekküre ihtiyacı yok ama insanların ihtiyacı var. Teşekkür etmemek ise, nankörlük.(s. 14) İmtihan, kişinin yapıp etmelerini kendisinin görmesini sağlamak ve bir değer biçmek için yapılır.(s. 16) Şeytan, "benim yaptığım boş bir çağrıdan ibaretti, ama siz o çareyi hemen uydunuz." der. (İbrahim Suresi, 22) Yüce Allah, herkese verilen imkan kadar sorumluluk yüklemiştir.(s. 19) Dünya hayatında fakir veya zengin sağlıklı ve hasta olmak değil, yapılan iş, verdiği imkanların nasıl kullanıldığı önemlidir.(s. 21) Deprem, sel ve hastalıklar... Yüce Allah insanları bunlardan değil bunlara karşı tedbir alıp almamaktan sorumlu tutacaktır. Neden burada değil de ahirette, imtihan anında ve alanında ceza kesilmez de ahirete saklanır? Cezalar imtihanın bitmesi ile belirlenir ve kesilir. Dünya hayatı ölüm anına kadar imtihan zamanıdır. (s. 25)

Bu imtihan dünyasında yüce Allah insandan iki şey istemektedir: Zorluk karşısında sabır. Nimet karşısında şükür.(s. 27) Maturidi, "şartlar ve imkanlar gözetilmezse yenilgi kaçınılmazdır."der.(s. 30) "Allah Petrol verdi. Bir de mühendis versin." demek ne kadar saçmadır, başarı ve üstünlük sonuca göre değerlendirilir. (s. 32- 33) "Ey Rabbimiz, bize hem dünyada hem ahirette güzellik ver." (Bakara, 201) Şeytanın yaptığı, insana sadece kötülük fısıldamaktır, insan eğer aklını ve iradesini doğru kullanırsa, şeytanın insan üzerinde hiçbir etkisi olamaz.(s. 35) Şeytan, manevi ve psikolojik tarafımızın mikrobudur. Maçta savunma, kaleci ve rakip takım olmazsa, atılan sert top filelerle buluşsa bile seyirciler bu maçtan keyif alır mı? Bizi iyi ve başarılı yapan şeyler biraz da kötüler ve kötülüklerdir.(s. 36) Refah içinde olan bazı insanların, ucunda ölüm ihtimali bulunan maceralara kalktığını görüyoruz, bundan mutluluk duyuyorlar. Hiçbir şeye mutlak iyi veya mutlak kötü denilemez.(s. 37) Bizler şeytanın gerçekliğini kabul edip ona göre yaşamalıyız.(s. 38) Her tür kötülük ve zorlukla mücadele azmi, insanın mutluluğunun başlangıç noktasıdır.(s. 39) Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır. Aynı nesne içinde hem zarar hem yarar vardır. Ateş, su, akrebin zehri... İki zıt özelliğinin bir nesnede birleştirilmesi... Bunların tek bir güç sahibinin elinden çıktığını gösterir. (s. 44) İmkan ve şartları yaratan Allah'tır ama bunları kullanma niyet ve kastı insana aittir. Adam öldürmek kötüdür ama, savaşta bir kişiyi öldürmek aynı değildir. (s. 47) Allah'ın yarattığı şeyler kötü değildir, kötülük bizim niyet, istek ve arzularımızla ortaya çıkmaktadır.

Zina haramdır ama evlilik helaldir, sarhoş edici içecekler haramdır, etmeyenler helaldir. (s. 48) Kötü dediğimiz şey görecelidir. (s. 53) Deprem gizli değildir, kötü olan varlığı değil bunlara karşı insanın tedbir alıp almamasıdır. Allah'ın yarattığı doğaya uygun davranmalıyız. (s. 54) Mutlak şer hırs, tamam ve ölçüsüzce davranışlar sonucu meydana gelen kötülüklerdir. (s. 55) Küresel erozyon, hayvan türlerinin yok olması, salgın hastalıklar... Bunların nedeni insanlarıdır. Allah insanları imkanları ve şartları kadar sorumlu tutar. (s. 56)

Psikolojisi yüksek olan kişilerin başarı katsayısı katlanır. Güçlü psikoloji nasıl elde edilecek ve sürdürülecektir. Yalnız olmadığı duygusu kişiye motivasyon sağlayan en önemli husustur. (s. 60) Dua en önemli motivasyon aracıdır. (s. 61) Dua İnsanın kendisini bilmesidir, insan zor şartlarda paniğe kapılır ve şoka girer. Dua ile insan yalnız olmadığını anlar. (s. 62)

Evrim teorisinde ilk maddeyi patlamaya götüren neden neydi, cansız maddeden canlı varlık nasıl ortaya çıktı? (s. 64) Evrendeki her gelişmeyi zorunlu sebep sonuç ilişkisine bağlayan materyalistler, evrenin varlığa gelişi ve ilk canlının ortaya çıkışı söz konusu olduğunda bu tezlerini bir yana bırakıyorlar. Evrenin tesadüfen oluştuğunu ileri süren materyalistler gündelik hayatlarında ise işlerini asla tesadüf/şansa bırakmazlar!

Evrenin kendi içinde bir güç barındırma iddiasına panteizm denir. (s. 65) Üreme kabiliyeti bulunan ilk canlı nasıl ortaya çıktı, hayat tek başına kimyasal tepkimelerden ibaret sayılamaz, hücre bile bir bilgi depolama, işleme ve kopyalama sistemi. Evrim bir senaryodur. (s. 66 -67) Evrim teorisinde farklılıklar göz ardı edilip, sadece benzerlikler dikkate alınıyor, başta bilinç olmak üzere!(s. 68)

Yeniden diriliş nasıl olacak? Nohut tanesi toprağa atarsanız, su ve güneş'le buluşturursanız, tohum olur birden canlanır.(s. 70) İnsanı doğumla başlatıyorsunuz, doğum öncesi geçirilen evreleri göz ardı ediyorsunuz.(s. 71) Acbüz-zeneb hiç yok olmayan, insanın yaratılış özü veya çekirdeğidir, yeniden yaratılış bunun üzerinden gerçekleşecektir. (Y. Şevki Yavuz, Acbüz-zebep, DİA) (s. 75) Bilimsel gelişmeler evrenin başlangıcının ve sonunun bulunduğu tezi üzerinde yoğunlaşmış görünüyor.(s. 77) Kişinin öte dünyadaki konumu tamamen bu dünyada yapıp etmelerine göre şekillenecektir. İnsanın içinde bir ebedilik duygusu, Bir de kusursuzluk arzusu bulunmaktadır. Bu ikisini bu dünyada karşılamak imkansız. (s. 79) İki duygunun karşılanacağı bir yerin veya zamanın olması gerekir. (s. 80) Ahirete inansak da inanmasak da bu dünyanın bizim için ebedi olmadığı kesin. (s. 81)

Bir örtüyü yırtmakla bir bayrağı yırtmak aynı kefeye konulabilir mi? Katilin bir saniyelik süre içinde işlediği cinayet süreye göre değerlendirilemez. Ateist Allah'ı yok saymaya deist ise Allah'a sınır koymaya kalkışandır.(s. 83) Allah kendisine başkaldıran kullarına rahmeti gereği bir ömürlük süre tanır. Bu anlayışlarını ısrarla ve inatla sürdürürse, adaleti gereği cezayı keser. (s. 84) Duyguların varlığını akıl nasıl kabul ediyorsa, meleklerin varlığın da aynı şekilde kabul edebilir. (s. 88) Zamanı panteistleri, "Melekler aslında tabiat olayıdır." derler. (s. 89) Kelamcılar, tabiat olaylarına kanunlarına adetullah adını vermişlerdir. Peygamberler hidayet verici değil, hidayet vesilesidirler. Melekler de bu şekilde görevlidirler.(s. 90) Bilimin ürettiği bilgilerden hangilerinin gelecekte doğrulanıp hangilerinin yanlışlanacağını bugünden kestirmek imkansızdır. (s. 91) Düşüncelerimizi, yanlışlanma ihtimali bulunan gelişmelere bağlarsak insan önünü göremez hale gelir.(s. 92) Sevgi, saygı ve içtenlik gibi duygu ve durumları gözlemlemesek bile onlardan sayısal bir değer üretmemiz imkansızdır. (s. 95)

Hz Muhammed gerçek bir kişilik miydi? (s. 99) Hz peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. (s. 100) Fetihlerin başlangıç

noktası olan İslam'ı bildiren, uygulayan Hz Muhammed Mustafa'dır. (s. 101) Hz Muhammed, 'Ben Lider olacağım' demedi. 'Seni lider yapalım' teklifi onlardan geldi, ama o bunu reddetti. Medine sözleşmesine rağmen özellikle Yahudiler her fırsatta, hainlik peşinde olmuşlar. (s. 108) Hz Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden İntikam alırdı. Peygamberler gelmeseydi dünya tamamen güç peşinde koşan, salt otorite kurmayı amaçlayan liderlere kalırdı. (s. 109)

Sosyal yapı, çatışma üzerine kurulmuştur. Bu da zulümlere ve zararlara yol açar. Öyleyse otorite şart ama bunun, hak ve adalet esaslı olması gerekir.(s. 110)

Kur'an Arapça indirildi, İslam evrensel mi? Kültür değişimi, kültür alışverişidir.(s. 111) Hz Musa sadece Yahudilere değil, aynı ırktan olmayan firavun ve halkına da peygamber gönderilmiştir. (s. 113) Ateistlerin neredeyse baş tacı ettikleri komünizm, sosyolizm ve anarşizm gibi ideolojilerin ilk metinleri belli bir dilde üretildi. Karl Max'ın İngilizce yazması, bu ideolojinin Rusya'da kabul edilmesine engel teşkil etmedi. (s. 114) Kur'an bütün insanlara hidayet rehberidir. (Bakara Suresi 185. ayet) "Seni bütün insanlara peygamber olarak gönderdik" (Sebe Suresi 28. ayet) Hz Muhammed, Mekke Panayır yerine gelen her milletten insana İslam'ı duyurmayı görev bilmiştir. Medine Döneminde ise İranlı, Rum, Habeşli her ırktan ve her renkten Müslüman olanlar ayrıca, Bizans, İran, Mısır gibi dönemin en güçlü devlet adamlarına yazdığı davet mektupları vardı. (s. 115)

Ebu Leheb peygamberlik davasından sonra, bırakın rahmet elçisinin yanında olmayı tarafsız bile durmadı, sürekli düşmanca davrandı. 'O bir delidir, tedavisine uğraşıyoruz' gibi iftiralarda bulundu. (s. 117) İnkarcılara hitap edildiği yerlerde, 'Onlara de ki' şeklinde ifade bulunur. Ama Ebu Leheb'in hesabını Allah kesiyor.(s. 119)

Zeyd'in Hz Peygamber de bir akrabalık bağı yoktur. Zeynep de gelini ya da baldızı değildir. Halasının kızı idi ve Hz Peygamberin Zeynep ile evliliği de hala kızıyla yapılmış bir evliliktir. (s. 125) "İnsanları gerçek babalarının ismi ile çağırın. Eğer babalarını bilmiyorsanız, Onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır." Evlatlık durumu kaldırılmak suretiyle Hz peygamberle Zeyd arasındaki evlatlık ilişkisi sonlandırılmış oldu. Din kardeşliği ve dostluk ise baki kaldı. (s. 129) "Evlatlıkların evlilik ilişkisinin bittiği eşleriyle evlenmeleri hususunda müminlere bir zorluk olmasın diye seni o kadınla evlendirdik" ifadesi, bu evlilik kararının tamamıyla yüce Allah'a ait olduğunu göstermektedir. (s. 130) Zeynep, Hz Peygamberin bilmediği ve görmediği bir kız değildir, halasının kızıdır. Bir gönül işi olsaydı, Peygamberimiz daha baştan kendisine nikahlardı onu. Peygamberin gizlediği şey, Zeynep'in boşanacağı ve kendisiyle evleneceği bilgisidir.(s.131) Toplumsal değişimleri gerçekleştirmek zordur. İslam iki tabuyu yıkmıştır. Birincisi bir çocuk ancak biyolojik anne babasına nispet edilebilir. İkincisi ise boşanmış kadın istediği kişiyle evlenebilir. (s. 132) Hz Aişe: Eğer Hz Muhammed Kur'an'da bir şey gizlemek isteseydi, Bu ayeti gizlerdi. Bu ayet, Hz Peygamberin Kur'an'ı kendisinin yazmadığının açık delili sayılmıştır. (s. 133)

Müteşabih ayetlerin indirilmesinin hikmeti: Akıl ve düşünme yeteneğimizi kullanmaya teşviktir.(s. 138) İkinci hikmeti, ilmin ve ilim sahiplerinin değerlerinin anlaşılmasıdır. Böyle bir kişinin imanı, taklidi değil tahkiki imandır. Burada bilmeyenler kınanmıyor, onlardan bilenlere müracaat etmeleri isteniyor.(s. 139) "Şayet bilmiyorsanız bilgi sahiplerine sorun." (Enbiya suresi 7. ayet) Üçüncü hikmeti, bir iyi niyet ve irade sınaması olmasıdır. (s. 140) İnsan doğal ve normal olmalı.(s. 145)

Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2

*

W. Montgomery Watt ve Rudi Paret

İslam'ı oryantalizm disiplini ile değerlendirme gayretleri yeniden ivme kazanmaya başladı. Oryantalizm, Avrupa kültürünün doğuyu yönetmek ve ona yön vermek için kullandığı sistemleştirilmiş bir disiplindir. Müsteşrikler, batı medeniyetinin kafalarda egemen olmasını amaçlamaktadırlar. Kendi Medeniyetlerinde bir nevi kutsiyet meydana getirerek alternatifsiz bir yol olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar. (s. 9, 73) Kendi din ve kültürlerini doğu toplumlarında hakim kılmak gayretinde olan ve çoğu Yahudi Hristiyan din adamlarından oluşan müsteşrikler birçok konuda çalışmalar yapmışlardır çoğunlukla Bu araştırmalarını şüphe davet edici bir üslupla ve İslam inancında ciddi sarsıntılar meydana getirecek tarzda yapmışlardır. (s. 10)

W. Montgomery Watt, "İlk dönemde Hz Muhammed Allah'ın bir baş tanrı olarak kabul etme şeklinde inanca sahipti." demektedir. (s. 11) Şayet peygamber risalet öncesi dönemde müsteşriklerin baş Tanrı inancını kabul etmiş olsaydı, müşrik toplumlar mutlaka şöyle derlerdi: "Ey Muhammed, sende önceleri bizim gibi düşünüyordun. Şimdi ne oldu?" Oysa böyle bir itiraz hiç olmamıştır!

Mevdudi, "Peygamberlerin masum olmaları, kasten hiç günah işlemeye yeltenmeyecek kadar nefislerine hakim olup Allah'tan korkmalarıdır." demektedir. (Mevdudi, Tarih boyunca Tevhid mücadelesi I/55)

Montgomery Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si 12. sayfada şöyle demektedir: "Hz Muhammed'in gerçekten bir peygamber olduğuna inanıyorum. Çünkü asırlar boyunca İslam birçok üstün, takva sahibi insan yetiştirmiştir. Kur'an 'ın ilahi kaynaklı olduğu kabul edilmelidir."

Hz Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılar yaptı ise, birçok İslam alimi neden İsrailiyat diye bir bilim dalının doğması neden olmuşlardır?

Yunus 16. ayette Peygamberimizin bütün ömrünü Mekkeli müşrikler arasında geçirdiği ifade edilir. Hayatının hiçbir yanı müşriklerden saklı değildir. Peygamber olduğunu söylemeye başladıktan sonra birdenbire dilinden dökülmeye başlayan hikmet dolu sözler hiçbir yerde görülmemiş ve duymamıştı. Kimse onun siyasi veya toplumsal konular ile ilgilendiğini görmemişti. (s. 21) Yalancılık, dolandırıcılık ve benzeri illetler onun yanından bile geçmemişti. (s. 22)

Hristiyan oryantalist Watt, "Hicretten önce bile Hz Muhammed'in davetinden evrensel olarak bahsedilmektedir." (M. Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si, s. 131) demektedir. Zaten Maide suresi 15. ve 16. ayetlerde de, "Ey ehli kitap, elçimiz size geldi." buyrularak onlara da peygamber olarak gönderildiği ilan edilir. Kur'an'daki kıssalar ibret alınacak şeylerdir. (s. 32)

Tarihsellik, insan ürünleri malzemeleri okumak üzere ortaya atılmış bir yöntemdir. Oysa Kur'an ilahî kaynaklıdır. Zaten bunlar tamamen ithal kavramlardır. (s. 33)

Garanik olay: Ebu Hayyan: Bu rivayet, Muhammed Bin ishak'ın siretinde şöyle değerlendirilir. "Bu zındıkların uydurmasından ibarettir." Beyhaki de bu kıssa, nakil yönünden sabit değildir, ravileri de yalancılıkla itham edilmiştir." der. (s. 41) Profesör Doktor Sait Şimşek, 'Bu kıssanın sahih bir senetle gelen tek bir rivayeti mevcut değildir. İbni Hacer, rivayeti olmuş kabul ederken Said bin cübeyr'in rivayeti hariç, bu konudaki rivayetlerin tamamı zayıf ve munkatıdır." der. Kabul ettiği tek rivayet zincirindeki Said bin Cübeyr'in, İ. Abbas ile görüştüğünden İbni Hacer emin değildir. 'Fima ahseb' (zannımca) diyerek, Cübeyr'in İ. Abbas ile görüştüğünden emin olmadığını belirtir. Mekkeli müşrikler putlarının ismi zikredilince, Müslümanlar Allah'a secde ederken onlar da kendi putları için secde etmişlerdir. Mekke'de Müslümanlar Kabe'de namaz kılmaya başlayınca ve Habeşistan'da Necaşi'ye karşı, Müslümanlara müsamahakar davrandığı için isyanda başlayınca Habeşistan'daki Müslümanlar Mekke'ye geri dönmüşlerdir. (Profesör Sait Şimşek, Günümüz tefsir problemleri, s. 498-544)

Hristiyan bir müsteşrik olan Watt, Hz Muhammed'in Mekke'si adlı kitabın 17. sayfasında şöyle der: "Eğer Kur'an, -tesadüfen bile olsa- yeryüzünün Güneş'in etrafında dönüyor olduğunu söylemiş olsaydı, bu, düşmanlarına Kur'an'ı reddetmek için ekstra bir gerekçe sunacaktı. Bunun yerine, oldukça açık ifadelerle Allah'ın yaydıkça yaydığı, düz bir yeryüzünden bahsedilir. Bunu ifade etmek için, birkaç farklı Arapça kelime kullanılmaktadır; ancak bunların hepsi kuşkusuz yeryüzünün düz olduğuna dair özel bir vurgu taşımamaktadır."

İslam düşmanı Rudi Paret Hz Muhammed'in, "İnsanî büyüklüğünü kabul eder, gururdan tamamı ile uzak olduğunu" kabul eder. (Kur'an üzerine makaleler, s. 119,137)

Watt, Hz. Peygamber'in samimiyetini ve beşerî kaynaklardan elde ettiği bilgilerin kaynağını tespit etmeye çalışarak bu konuda üç ihtimal sıralar. Buna göre Hz. Peygamber, ya kendisine aktarılan beşerî kaynaklı bilgilerle vahiy yoluyla gelenleri birbirine karıştırmış ve neticede bunların tamamını vahiy olarak değerlendirmiş; ya bilgilerini telepatik karakter arz eden birtakım normal üstü yollarla elde etmiş olabilir veyahut da "nûhyî= vahyederiz" ifadesi, "ilham ederiz" manasında anlaşılmalıdır. Bu son ihtimale göre Hz. Peygamber'in ilahî mesajları doğrudan vahiy yoluyla değilde ilham yoluyla almış olduğunun belirtildiği açıktır. O, İslamî inanç esaslarının (doctrine) da yeni bir şekillendirmeye (re-formulation) tabi tutulması gereğine işaret etmek suretiyle, İslam ve Müslümanlar hakkındaki objektif sayılabilecek tutumunun, belki de biraz politik mülahazalardan kaynaklandığının ipuçlarını verir. Ona göre Hz. Peygamber, bu heretik bilgi ve kıssaları içerisinde bulunduğu toplumdan öğrenmiş ve herhangi bir kritiğe tabi tutmaksızın onları Kur'ân'a adapte etmiştir. (Doç. Dr. Özcan Hıdır, Diyanet İlmi Dergi, Peygamberimiz Hz Muhammed (sav) - Özel sayı- Ankara, 2003, s. 301, 304, 305)

- Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği

*

İslam'a İtirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den Cevaplar

Resulullah devrinde yapılan itirazlar gözden geçilince ta asrımıza kadar yapılan itirazların da hemen o devirde yapılanlardan farksız olduğu anlaşılmaktadır. (s. 8) Goldziher; "üstünlük ölçüsü Allah korkusu olmuş, kabile itibarları ortadan kalkmıştır." (al-Akaide va'ş-Şeria fi'l-İslam, s. 12) Kul kalmak istedi, kulluğu krallığa tercih etti. (s. 17) "Beni övmeyin." (İbni Hişam, 2/658; aş-Şifa, s.101) "Ben kral değilim." (İbni Sa'd, al- Tabakat al-Kübra, I/5) "Benim için ayağa kalkmayın." (Iyad ibni Musa, Şifa, s. 101) "Resul (s.av) hiçbir zaman puta ibadet etmemiştir." (s. 87) Goldziher, Caetani vb. şu fikirdedirler; Muhammed kavminin düştüğü bataklıkları gördükçe bunları kurtarmayı hayal etmiş, peygamber olduğuna inanmış, tasarladığı düşünceleri ebedi bir üslupla ifade ederek vahiy diye etrafına duyurmuştur. Bu iddialarıyla 1400 sene önceki Ebu Cehil gibi cahil müşriklerin fikrini tekrar etmiş oluyorlar. (s. 126) Goldziher, "Peygamberliğinin başlangıcında düşünceleri, başkalarına ait darb-ı meseller şeklinde harice aksediyordu.(al-Akaide va'ş-Şeria fi'l- İslam, s.8) "Esatirul-awwalin", Eskilerin masalları diyor Goldziher, tıpkı Mekke'li müşrikler gibi! (s. 127) "Müşriklerden yüz çevir seni alaycılardan koruyacağız yakında bilecekler." (Hicr, 94-95)

"Güneşi getirip sağ elime koysanız bu davadan vazgeçmem."(İbni Hişam, Siratün- Nebi, I/418; Taberi, Tarihül-Umumi vel- Mulük, II/66, Taberi, Camiül Beyan, XXIII/71-72; Kadi Beydavi, E. Tenzil, II/339) Allah'ın elçisi, "yarın cevap veririm." dedi, vahiy bir rivayete göre 15 gün bir rivayete göre 40 gün gecikti."Hiçbir şey için, 'ben bunu yarın yapacağım' deme. Ancak, 'Allah dilerse yapacağım' de." (Kehf, 23) Übey Bin Halef, çürük bir kemiği ufalayarak: Böyle çürüdükten sonra bunu kim tekrar diriltecek? diye sorar. " Deki, onları ilk defa yaratan diriltir". Yasin, 77-83); Taberi Camiul-Beyan, XXIII/318; İbni Hişam, I/362)

Araplar belağet konusunda çok ileri gitmişlerdi. Panayırlarda, şairler şiir yarışması yaparlardı. (s.163) Kureyş; "Muhammed'e gelenin çoğunu, o Hristiyan Cebir öğretiyor." dediler. Bugün de müsteşrikler rahip Bahira'dan öğrendiğini ileri sürmektedirler. Öyle bir öğretici olsaydı, "bunu ben öğretiyorum" diye ifşa etmez miydi? Çünkü Kur'an'a karşı koymak için o kadar sebep vardı ki, herkes Kur'an'a karşı koyup nazire yapanı başüstüne gezdiriyordu. (s.173)

Müşteşrik Duhl; "Peygamberin Tevrat, Zebur ve İncil'in gerçek manada içeriği hakkında bir bilgisi olmadığını ve adı geçen kitapları okumamış bulunduğunu, İncil'i hiçbir zaman bilmediğini" söylüyor. Peygamberimiz okumak bilmez, yabancı lisan bilmez idi, kaldı ki o sırada ne Ahd-i Atîk (Tevrat) ne de Ahd-i Cedîd (İncil) Arapçaya çevrilmemişti, bunların Arapçaya tercümesi miladi 10. asırdan sonra olmuştur. (s.175)

Müsteşrik W. Montgomery Watt, "Şurası inkar edilemez bir gerçektir ki, ne Muhammed'in çağdaşları ve ne de sonraki yazarlar Arapçada Kur’an'la baş edebilecek bir söz söylemeye muvaffak muvaffak olamamışlardır." (W. Montgomery Watt, Islamic Surweys, I/109)

İlim öğrenmek her Müslüman farzdır olmuş. (İbni Mâce, Mukaddime, 17; Feyfü'l Kadir, IV/267) Ebu'd Derda, "İlme gidişi cihad saymayan kişinin aklında ve re'yinde eksiklik vardır." der. (İhya, 7/19)

A.J. Arberry; "Kur'an'ı anlayabilmek için iyi Arapça bilmek yanında, onu bir Müslüman gibi okumak gerektiğine" işaret eder ve der ki, "değerlendirme bu esaslara dayanınca, bıktırıcı tekrarlar gibi ithamlar manasızlaşır." (The Holy Koran, London 1953, s. 26- 27) "Ben Kur'an'ın tabiatüstü bir eser olduğundan şüphe etmiyorum zira, büyük bir vahiy hitabesi olmanın bütün işaretini taşımaktadır." (Marmaduke Pickthall, The Holly Koran, London 1953, s. 31) "Yine

de çeviri Mukaddes Kur'an değildir. Ne Arapça Kur'an'ın yerini tutar ne de onun kapsamlı manasını ifade edebilir." (M. M. Pickthall The Meaninq of The Glorious Qur'an, I/3) Manuell King; "Kur'an'ın Hz Muhammed tarafından vücuda getirildiği ekseriya iddia olunur. Bu görüşe göre Hz Muhammed Kur'an'ı Tevrat ve incil'den intihal etmiştir. Benim kanaatim bunun hilâfınadır." (s. 282)

İslam mutlaka fazla kadınla evlenmeyi emretmemiş, sadece buna müsaade etmiştir. (s. 437) İslam 4 kadınla evlenmeyi şarta bağlamıştır. İslam çok kadınla evlenmeyi zorlaştırmıştır. (s. 440) İslam birden fazla kadın almaya müsaade etmiş ise de bu teşvik değil hayatın gerekleri karşısında bir müsaadedir. Osmanlı imparatorluğu'nda birden fazla kadınla evli olmanın sayısı çok azdı. (s. 442) İslam'da kız çocuğuna erkek kardeşini yarısı kadar miras verilmesi, kızın erkekten aşağı görülmesinden dolayı değil, erkeğin bir aileyi besleyip geçindirmek zorunda bulunmasından dolayıdır. (s. 449) Serşeklik eden kadın için İbni Abbas ve Ata, misvak ile dövülebilir demişlerdir. (Taberi, Camiul beyan, V/68) Boşama durumu ortaya çıktığında erkek 3 aylık süre içinde karısına dönebilir. (s. 463) Bakara suresinin 229 ayetinden ve gerekse Talak suresinin 1. ayetinden açıkça anlaşılıyor ki, bu 3 boşama bir ağızda söylenecek sözler olmayıp, 3 ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardır. (s. 464) Karısını bir defada 3 talak ile boşayıp sonra pişman olan Abdu Yezid'in, peygamber karısına dönmesini emretmiş, Abdu Yezid; Ya Resulallah ben onu 3 talak ile boşadım, demesi üzerine Hz. peygamber biliyorum demiş ve talak suresinin 1. ayetini okumuştur. (s. 465)

Oryantalistler Kur'an'daki kıssaların tekrarlandığını ve bunun bıktırıcı bir şey olduğunu söylerler. Kur'an konuya uygun olarak bir kıssanın belirli bir halkasını zikreder. Kıssanın tamamı tekrarlanmaz. (s. 494) Kıssa tekrar edilmişse, o tekrarında muhakkak yeni bir şey getirilmiştir. (s. 501)

Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar

*

Batı düşüncesinde dönüm noktası

Bunalım, modası geçmiş bir dünya görüşünün (Descartesçı, Newtoncu bilimin mekanistik dünya görüşünün) kavramlarını, artık bu kavramların terimleri ile anlaşılamayan bir gerçekliğe uygulamaya çalışmamızdan doğmaktadır. (s. 10)

İlk defa bizler bu gezegen üzerindeki insan ırkının ve her türlü hayatın imhasına yönelik gerçek bir tehditle karşı karşıyayız. Kasım 1978'de Amerika ve Sovyetler arasındaki silahların sınırlandırılması anlaşması tamamlanır tamamlanmaz, pentagon son 20 yıl içindeki en hızlı nükleer silah üretim programını başlattı. 5 yıllık savunma bütçesi 1 trilyon dolar idi. (s. 15) 1978'de dünyadaki askeri harcamalar aşağı yukarı 425 milyar dolardı. Her gün için 1 milyar dolar! Gelişmekte olan ülkelerin silahlanmaya harcadıkları para, sağlık hizmetlerine harcadıklarında 3 kat fazladır. (s. 16) Nükleer silahlar güvenliğinizi değil yalnızca topyekûn imha olasılığını artırmaktadır. (s. 17) Teknolojimizin ekolojik sistemleri yok edebileceği artık gözle görülür hale gelmiştir. (s.18) Sanayileşmiş ülkelerde başlıca ölüm nedenleri, uygarlık

hastalıkları denilen kalp hastalığı, kanser, kronik hastalıkdır. Ayrıca şiddetli depresyon, intiharlardaki artış, artan alkolizm, davranış bozuklukları, kitlesel işsizlik, servetin kötü bölüştürülmesi, çoğu milli ekonomilerin yapısal tezahürleri de cabasıdır. Birçok sorunların ortaya çıkmasına neden olan doğal çevremizin bozulmasıdır. (s. 19) Canlılıklarının en yüksek noktasına ulaşan uygarlıklar, kültürel enerjilerini yitirmeyle çökmeye başlarlar. Çöküşte ki en esaslı neden esnekliğin yitirilmesidir. (s. 24) Marx'ın gözündeki kendi benlik imgesi, kendisinin de söylediği gibi 'Sosyolojinin Darwin'i' olmaktı. (s. 31)

Fizik, 20. yüzyılda mekanistik dünya görüşünün sınırlılıklarını açıkça gözler önüne seren çok sayıda kavramsal devrimler geçirdi. Bu yeni evren, bir makine şeklinde değil, ahenkli bölünmeyen bir bütün halindeki bir evren modelini sunmakta idi. Dinamik bir ilişkiler ağı şeklinde ortaya çıkmaktadır yeni evren.(s. 47)

Bilimsel teoriler bize hiçbir zaman gerçekliğin tam ve nihai bir tasvirini sağlayamaz. Onlar daima, nesnelerin hakiki özelliklerine yönelik tahminler olarak kalmak zorundadır. Bilim adamları gerçekliği yalnızca sınırlı ve yaklaşık tanımları ile uğraşırlar. (s. 47)

16 ve 17. yüzyıllarda dünyayı makine gibi algılamak, modern çağların baskın metaforu haline gelmişti. (s. 54) Bacon'dan beri bilimin amacı, bilgiyi doğaya hükmetmek ve onu denetim altına almak amacıyla kullanmak olmuştur. Ona göre doğa, köle yapılması gereken bir şeydir. (s. 56) Bilimsel bilginin kesinliğine olan inanç, kartezyen felsefenin temelini oluşturmaktadır ve başlangıçtan itibaren tek tek de Destartes'i yanıltan da bu nokta olmuştur. 20. yüzyıl fiziği bize, bilimde hiçbir mutlak doğru olmadığını ve bütün kavram ve teorilerimizin sınırlı ve tahmini olduğunu çok kesin bir şekilde göstermiştir. Descartes evrenin anahtarlarının matematiksel özelliklere sahip olduğuna inanıyordu ve şunları yazmıştı: "Doğadaki tüm fenomenler matematiksel yöntemle açıklanabilir!" (s. 58) Descartes yönteminin esası radikal şüphedir. O, her şeyden kuşkulanır. (s. 59) Descartes için maddi dünya bir makine idi. Doğa, mekanik yasalara göre işliyordu. (s. 61) Kartezyen evren anlayışı doğanın sömürülmesi için bilimsel bir onay zemini hazırladı. Descartes ve Bacon bilimsel bilginin bizi doğanın efendileri ve malikleri yapmak amacıyla kullanılabileceğini iddia ediyordu. (s. 62) Descartes hayvanları, çarklar ve yaylardan oluşan bir saate benzetti ve buna insan bedenini de dahil etti. Kartezyen yaklaşım bilimsel araştırmanın yönünü de sınırlanmıştır. (s. 63) Kartezyen devrimini tamamlayan insan Newton olmuştur. (s. 64) Newtoncu evren, kesin matematiksel yasalara uygun olarak işleyen koca bir mekanik sistem olarak algılar. (s. 65) Newton, çekim gücünün Tanrı tarafından yaratıldığını kabul eder. (s. 67) Bu anlayışa göre tanrı başlangıçta maddi parçacıkları çekimleri ve temel hareket yasalarını yarattı. Böylece bütün evrede hareket etmeye başladı ve o gün bugündür değişmez yasalarca yönetilen bir makine gibi işlemeye devam etmektedir. Doğa anlayışı dev kozmik makine anlayışıyla katı bir şekilde sıkı sıkıya bağlanmış oldu. Sistemdeki bir parçanın geleceği, mutlak kesinlikle önceden tahmin edilebilir denmekte idi. (s. 68)

Lamarck evrim teorisini öne süren ilk kişiydi. Darwin tesadüfi oluşum (şimdi tesadüfi mutasyon olarak bilinir) ve doğal ayıklanma kavramlarına dayanarak bir açıklama ileri sürer. Kartezyen anlayışın yerine evren, en basit forumlardan karmaşık yapılara doğru gelişmiş, sürekli değişen bir sistem şeklinde tasvir edilir. (s. 74) Termodinamiğin ikinci yasası, yararlı enerji miktarının gittikçe azaldığını belirtir. Düzenden düzensizliğe doğru geçiş, ikinci yasanın en genel formülasyonudur. (s. 75) 19. yüzyıl sonlarında Newtoncu mekanik, doğa olaylarının ana teorisi rolünü yitirmişti. Görecelik ve kuantum teorileri ile en yüksek noktasına erişen fizikteki iki gelişme Newton mekaniğinin bütün temel teorilerini yerle bir etti. (s. 77) Artan sayıda bilim adamı, mistik düşüncenin çağdaş bilimin teorileri ile tutarlı-uygun bir felsefi arka

plan sağlayabileceği bilincindedir. Eski teorinin bölünmez ve katı parçacıkları olan atomlar, içinde son derece küçük parçacıkların, elektronların, çekirdeğin çevresinde döndüğü şeylere dönüşmüştür. Elektron kimi şartlarda parçacığımsı, başka şartlardaysa dalgamsı bir davranış gösterebilir. (s. 83) Biz, bir atom olayını kesinlikle önceden tahmin edemeyiz. Yalnızca onun meydana gelme olasılığını tahmin edebiliriz. Olasılığın keşfi, klasik katı nesneler fikrini yıktı. (s. 85) Evren birbirinden bağımsız parçalara bölünebilen birleşik bir bütündür. Gregory Bateson, 'bir şeyin bizzat ne olduğu ile değil, başka şeyler ile ilişkileri aracılığı ile tanımlanması' gerektiğine inanıyordu. (s. 86) Her olay, evrenin bütünlüğünden etkilenir. Mikroskobik dünyaya indiğimizde, lokal olmayan bağlantıların etkisi artar. Fizik yasaları burada yalnızca olasılık terimleriyle formülleştirilebilir ve bu düzeyde evrenin herhangi bir parçasını, ait olduğu bütünden kopartmak gittikçe daha güç hale gelir. (s. 87) Kuantum teorisinde tek tek olayların her zaman çok belirgin bir nedeni yoktur. Örneğin bir atom altı parçacığının parçalanması, ona neden olan herhangi bir tekil olay olmadan da kendiliğinden meydana gelebilir. Biz bir fenomenin ne zaman ve nasıl davranacağını hiçbir zaman önceden kestirmeyiz. Yalnızca onun meydana gelme olasılığını tahmin edebiliriz. (s. 91) Atom altı parçacıklarının özellikleri hareket, etkileşim ve dönüşüme dayanılarak anlaşılabilir. (s. 938) Atom altı dünyasında maddi parçacıkların hareket etmek için doğal bir eğilime sahip oldukları görülür, madde daima hareketli bir yapıda olup asla uyuşuk değildir. Ölü bir taş ya da metal parçasını büyüteç altında büyütürseniz görürüz ki, o bütünüyle faaliyet halindedir. Elektronlar atomun çekirdeklerinde tutsak alınmışlardır, onlar çekirdeğin çevresinde son derece hızlı bir şekilde dönmek suretiyle bu tutsaklığa tepki gösterirler. (s. 94)

İzafiyet Teorisi bizi mutlak zaman düşüncelerini terk etmeye zorlar, uzay ve zaman birbirine bitişik ve kopmaz biçimde bağlıdır. (s. 95) Modern fizikte kütle artık maddi bir cevher ile bağlantılı değildir, enerji paketleri olarak görülmüşlerdir. (s. 97)

Atom altı parçacıklar; Proton, elektron, nötron, fotonlardan… oluşur. Kütle, atom ve enerjinin birleşiminden meydana gelir.

Atomlar parçacıklardan meydana gelir ve bu parçacıkların kendisinden yapıldığı madde-cisim söz konusu değildir. Gözlemlediğimiz şey sürekli olarak birbirine dönüşen dinamik kalıplar yani enerjinin kesintisiz dansıdır.

Atom altı düzeyde hareket vardır ama hareket edenler nesneler değildir; faaliyet vardır ama failler yoktur. (s. 99) Biyologlar soluk alıp vermemiz, beden ısısının ayarlanması, sindirim sistemi ya da dikkatlerimizi nasıl topladığımız gibi konularda hala cahildirler. Onlar bazı sinirsel devreleri bilirler fakat bütünleyici eylemlerin çoğu anlaşılmadan kalır. Hastayı bütün olarak tedavi etmeyi savsaklayan batı tıbbı, modern biyolojinin indirgemeci yaklaşımını benimsediğinden doktorlar şimdi günümüzün en büyük hastalıklarından çoğunu iyileştirmek bir yana, anlamayı bile başaramamaktadırlar. (s. 112) Bir hücrenin organizasyonu sık sık bir fabrikanınkine benzetilmiştir. Hücrenin donanım ve mekanizmalarının sabit olmayıp daima parçalanıp yeniden kurulduğu unutulmamalıdır. (s. 118) Darwin erkeğin özelliklerini 'güçlü, cesur ve akıllı' olarak görüyor, kadının özelliklerini ise 'edilgen ve beden bakımından güçsüz ve beyinleri eksik olmak' şeklinde ifade ediyordu. Erkek diye yazıyordu, 'o kadından daha yürekli, daha mücadeleci, daha enerjiktir. Üstelik daha fazla yaratıcı dehaya sahiptir.' (s. 122) Jacques Monod, 'her türlü yaratılışın kaynağı yalnızca rastlantıdır, rastlantı özgürdür ama kördür.' der. (s. 124) 19. yüzyılda canlı organizmaların temel yapı taşları olarak hücreler görülürken günümüzde dikkatler hücrelerden moleküllere kaymıştır. (s. 126) Biyologlar, evrensel hayat dilinin alfabesini keşfetmişlerdir. (s. 130) Bireysel psikoloji okulunun kurucusu Alfred Adler idi. O, Freud'un teorisindeki cinselliğin baskın rolünü reddetmiştir (s.

206) Freud'un gözde öğrencilerden biri ve psikanalizin veliahtı olarak düşünülen Carl Gustav Jung, hocasını terk edip gitti. (s. 208)

“Marx, İsa ya da Muhammed düzeyinde ‘dini’ bir önder olarak düşünülmelidir.” (R. Heilbroner, Inescaoable Marx, s. 134)

Oscar Wilde, ‘her şeyin fiyatını bilmek mümkündür fakat değerini asla’ der. (s. 232) Karmaşık fenomenleri temel yapı taşlarına indirgeme yöntemi çoğunlukla, bilimsel yöntemin kendisi ile özdeşleştirilmiştir. (s. 265) İnsan teknolojisi ekolojik süreçlerin şiddetle dengesini bozup çökertmektedir. (s. 266) Birleşik Devletler her yıl 1000 tane yeni kimyasal birleşik üretmektedir. (s. 267) Binlerce yıldır gelişimini sürdüren hayatın bütün dokuları hızla yok olmaktadır. (s. 269) Enerji bunalımının üstesinden gelmek için ihtiyacımız olan şey daha fazla değil daha az enerjidir, sürekli biçimde artmakta olan enerji ihtiyaçlarımız ekonomik ve teknolojik sistemlerimizin geneldeki genişlemesinin sonucudur. (s. 270) Muhtaç olduğumuz şey daha fazla enerji değil tam tersine değer tutum ve Hayat tarzımız da yapacağımız derin bir değişikliktir. (s. 271) Jung'un yaklaşımı daha fazla doğru yollar üzerindedir. Freud’un ruh teorisi, Newton mekaniğinin ilkelerini rehber almıştı. (s. 410) Jung’un yaşadığı pek çok kişisel dini tecrübe onu hayattaki manevi boyutun gerekliliğine inandırdı. Gerçek maneviyatı, insan ruhunu bütünleyici bir parçası olarak gördü. (s. 412)

Sadece kartezyen anlayışla hareket eden bir kişi ruhsal açıdan sağlıklı kabul edilemez. Bu tür kişiler tipik bir biçimde ‘Ben’ merkezli, rekabetçi ve amaca yönlendirilmiş bir hayat sürerler. Bu kişiler, gündelik hayattaki sıradan faaliyetlerden çok az mutlu olabilirler. Hayat standartlarını maddi servet ile ölçerler. Oysa böyle yapmakla farkında olmadan iç dünyalarına daha da yabancılaşmış hale gelirler. Bu insanlara hiçbir servet, güç ya da şöhret düzeyi gerçek mutluluğu getiremez. Bu kültürel çılgınlığın belirtilerin en psikotik tezahürü muhtemelen nükleer silahlanma yarışıdır. (s. 432)

Mistiklerin yaşadığı deneyimler şizofreniklerin yaşadıklarına çarpıcı bir biçimde benzemektedir. Üstelik mistikler deli de değildirler. Laing, “mistikler ve şizofrenikler kendilerini aynı okyanusta bulurlar. Aralarındaki fark, mistikler yüzer, şizofrenikler batar.” der. (s. 433) Tedavi süreci artık bir rahatsızlığın tedavisi şeklinde değil, kendi kendini keşfetme macerası olarak görülmelidir. Terapist egemen bir role sahip değildir, o hastanın baş aktör olduğu ve tüm sorumluluğu taşıdığı bir sürecin hazırlayıcısıdır. Terapist kendi kendini keşfetmeye uygun bir çevre yaratır, bir rehber gibi davranır. (s. 439) Var olan tüm ekonomik sorunlarımız artık kartezyen bilim yardımıyla anlaşılamayacak olan sistemsel sorunlardır. (s. 443) Kimi iktisatçılarsa hala Adam Smith'in serbest piyasalar ve tam rekabetin var olduğu görüşünü tekrarlayıp dururlar. (s. 444)

Doğaya zarar veren tek canlı insandır.

Doğal çevremiz su, toprak ve havadaki aynı molekülleri yeni baştan üretip kullanarak milyonlarca yıl boyunca sayısız organizmaların içinde yer aldığı ekosistemler oluşturmuştur. Bugünün en önemli sorunları, topyekün gezegenimizin sorunlarıdır. (s. 4457) Erkeklerin yapabilecekleri katkılardan birisi, doğumdan itibaren çocuklarımızın yetiştirilmesine daha bir itina göstermek olacaktır. Öyle ki, onlar kadın ve erkekleri doğuştan fıtratlarında bulunan insanî potansiyelin tüm tecrübesiyle büyütülebilsinler. (s. 475)

Bacon: 1561-1626; Descartes: 1596-1650; Newton: 1643-1727.

Fritjof Capra, Batı düşüncesinde dönüm noktası

*

İslam'ın etrafındaki şüpheler

"Zekat, devlete ödenen bir vergidir." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 30).

Eser, 1950'li yıllarda yazılmış ve zamanının şartlarına göre güncel sorulara cevap vererek önemli bir boşluğu doldurmuştur.

İslamiyet adil ekonomik bir düzen, dengelenmiş toplumsal bir sistem, Medeni ve cezai bir hukuk kurallar bütünü, devletlerarası bir kanun, akılcı bir yönetici, beden ve ruh eğitimcisidir. (s. 11) Lord Allenby'nin I. Dünya harbi'nde Kudüs'ü işgali sırasında söylediği söz: Ancak şimdi Haçlı seferleri sona ermiştir. Başbakan Gladstone: Bu kitap Mısırlıların elinde bulunduğu müddetçe, orada bize hiçbir zaman rahat ve huzur olmayacaktır. (s. 13)

İngilizler Mısır'da okullarda, iktisadi ve sosyal adaleti içine alan bir devlet nizamı, öğretim ve eğitim için bir sistem, başlı başına bir hayat ve hayatı içine alan bir nizam olan İslam'dan hiç bir şeyin kasten talebeye okutulması engellendi. (s. 14) Mısırlılardan Avrupa'ya köle olma şuurunu taşıyan ve bu şuura dibine kadar da ilan bir nesil yetiştirildi. (s. 15) Samerset Maugham: Muhakkak ki, Avrupa bugün yeni bir Allah'a inanmıştır. O da ilimdir. Lakin ilim devamlı değişen bir varlıktır. İlim dün inkar ettiğini bugün ispat eder. Ve bugün ispat ettiğini de yarın inkar eder. İşte o sebepten dolayı ilmin kurallarını, istikrar ve sükûndan mahrum, daimi bir sıkıntı ve Gönül darlığı için de bulursun. (s. 20) Araplar birbirine düşman ayrı ayrı kabileler halinde yaşıyorlardı. İslam onları bir millet haline getirdi. İslamiyet onları kötülüklerden men etti. (s. 24) İslam bağımsızlıktır. İslam, kendi şahsi menfaatleri için insanları köleleştiren azgınların tahakkümünden kurtulmaktır. (s. 25) İslam'ın gayesi, şehvet silahının tesirinden insanları kurtarmaktır. (s. 26) İnsandaki şehevi arzular, hiçbir vakit üzerine fazla eğilmekle doyan şeyler değildir . (s. 27)

Halkı Müslüman olan memleketlerde, İslam hükmetmiyor. O memleketlerin ahalisi ancak ismen Müslüman'dır. (s. 33) İslamiyet, izzet, şeref ve haysiyet dinidir. (s. 35) Beşeriyet İslam'ın zaferine muhtaç durumdadır. İslam'ın zaferi insanlığı, rahata kavuşturacaktır. İlim ilerlemiştir. Lakin insanlık ilerlememiştir. (s. 37) Eski Roma, eski İran ahlaki bir kargaşalığa dalmıştı. Sonra İslamiyet geldi, bunların hepsini tebdil etti. (s. 40) İslam en üstün nizamın ancak cesedin, aklın ve ruhun arzu ve ihtiyaçlarına ölçülü ve kapsayıcı bir tarzda cevap veren nizam olduğunu ilan eder. Şüphesiz İslam'ın kendine has sosyal bir görüşü ve iktisadi bir nizamı vardır. Bazen bu nizam, tesadüfi olarak kapitalizm ve komünizmin bir kısım tezahürleri ile buluşabilir. Lakin İslam kesin olarak kapitalizm ve komünizmden ayrı bir nizamdır. (s. 43) Amr İbnil As, Mısır valisidir. Oğlu bir yarış neticesinde haksız yere mısırlı genç bir kıptîyi (Mısırlı Hristiyan) döver. Hz Ömer Amr ve oğlunu çağırır, kısas olarak kiptinin, Amr'ın oğluna değnekle vurmasını emreder. (s. 46) Eğer harp olmasaydı İslam köleliği ilga etmeye hakikaten kâdir ve layıktı. (s. 65) Abraham Lincoln köleliği ortamı hazırlamadan kaldırır. Daha sonra aç kalan köleler, köle olarak kabul edilmelerini isteyerek eski efendilerine dönerler. (s. 66) Sömürülenlerin, batının

hizmetçisi yapmak için doğuluların gönüllerine yerleştirmiş olduğu gizli köleliğin tesirini anlayacakları umulur. (s. 67) Köleliği içten değiştirmek lazımdır. İslam, köleye insani itibarını kazandırmada akıllara hayret verecek bir dereceye ulaşmıştır. (s. 68) Peygamber, kölelerden bazısı ile efendi Araplardan bazısını birbirine kardeş yapardı. Resulullah kölesi Zeyd'i muhacir ve ensarlardan İslam büyüklerinin içinde bulunduğu bir orduya kumandan tayin ederek harbe gönderdi. (s. 69) Hz Ömer hilafeti bırakırken şöyle demişti: Eğer Ebu Huzeyfe'nin kölesi Salim sağ olsaydı onu aday gösterirdim. (s. 70) İslam eski kölelik bağlarını kuruttu. Kurutulmayan memba harp köleliğidir. (s. 72) Resulullah Bedir Savaşı'nda mübadelesiz olarak müşriklerin esirlerini serbest bırakmıştır. (s. 79) Fransız ihtilâli, köleliği Avrupa'da ilga etti. Peki o zaman Müslüman Cezayir'de Fransa'nın yaptıklarının adı nedir? Amerika'nın Afrika'daki siyahlara yaptıklarının adı nedir? İslam insanlara karşı açık sözlüdür, köleliği ilga yolu da mevcuttur, fakat o yolu açmak, alemin harp esirlerinin köleleştirmemeye ittifak etmesine bağlıdır. (s. 82) Amerikalılar kulüp, lokanta ve otellerine 'yalnız beyazlara' veya 'köpeklerin ve siyahların girmesi yasaktır' ibaresi yazıları levhaları asmıştı. (s. 83) Harp esiri cariyeler konusunda İslam'ın suçu (!) serbest fuhşu (genel evler veya randevu evi gibi birleşme tarzını) serbest bırakmamış olmasıdır. (s. 85) Sadece unvan değiştiği zaman kölelikte değişen nedir ki? Servet fuhşun çukuruna itildikten sonra, hiçbir istekliyi redde malik olmayan kadının şeref ve hassasiyeti nerededir? Sahte medeniyet, kölelikten beter olan serbest fahişeliğe kölelik demez. Çağdaş Avrupalı erkek, şehevi isteklerini tatmin etmek istiyor. (s. 86) Bir kadın bedeni arıyor. İslam'daki cariye nizamı geçici bir nizamdır. Cariye nizamı mevcut nizamlardan çok daha haysiyetli ve çok daha temizdir. (s. 87)

Avrupa İslam ilimlerini aldı, kendine mal etti, ondan sonra da keşifler ve buluşlar sahasında dev adımlarla yürüdü. (s. 105) Kapitalizm, servetlerin sermaye sahiplerinin elinde toplamasına yol açtı. Kapitalistler sermayenin faizini kendisine mal ettiler. Kapitalizm üretim ve ona uygun tüketim için değil, kazanmak için yapar. Bu yüzden senelerin geçmesi ile mallar birikir, kapitalist devletler imalatlarını sarf etmek için yeni pazarlar ararlar, böylece sömürgecilik ve onu takip eden hammadde kaynakları ve pazarları etrafında boğuşmalar ve didişmeler doğar. Nihayet bu durum yıkıcı ve parçalayıcı harplerle sona erer. (s. 107) Fıkıh başka bir şey, şeriat başka bir şeydir. Şeriat genel prensipleri ihtiva eden sabit kaynaktır. (s. 110) Kapitalizm istismarcılığa, sömürüye ve harplere götürür. (s. 111) İslam bir grubun elinde malların toplanması izin vermez. "Servetlerin, içinizden sadece zenginler arasında el değiştiren bir şey olmamasını" (Haşr 9) ister. (s. 115)

Sosyal adalet, halkın zenginlerin vereceği sadakalara muhtaç olarak yaşaması mıdır? Onların en bariz hataları, zekatı zenginlerin fakirlere ihsan (hayır) olarak verdikleri bir sadaka zannetmeleridir. Zekat aslında, kanunun tespit ettiği bir farzdır. Zekat mâlî bakımından, dünya iktisat tarihinde ilk nizami vergidir. (s. 142) Ondan evvel vergi yükünü daima zenginlerden fazla fakirler veya tamamen fakirler taşırdı. İslam vergiyi zenginlere ve orta hallilere yükledi. Fakirleri bundan muaf tuttu. Zekatı fakirlere dağıtan zenginlerin kendisi değil, bizzat devlettir. Zekatı toplayan da onu dağıtan da ancak ve ancak devlettir; Beytülmalden, maliye bakanlığından başka bir şey değildir. (s.143) Zekat nakit olarak ancak hastalık, ihtiyarlık veya çocukluk sebebiyle acil durumda olanlara verilir. Bunların dışındaki muhtaçlar zekatı, iş ve hizmetler şeklinde alır. (s. 144) Ömer İbni Abdülaziz devrinde zekat toplanıyor fakat toplanan zekatı dağıtmak için fakir kimseler bulunamıyordu. (s. 145)

Batıda teknik ve sanayi hareketi, kadınları ve çocukları çalıştırdı. Hassasiyetinden, ihtiyaçlarından en fazla karşılık ödeyen sadece kadındı. Avrupalı nankördür. (s. 152) Birinci Cihan harbi koptu. 10 milyon insan ölüp gitti. Kadın bütün çirkinliği ile beraber çalışma zorunluluğu ile yüz yüze geldi, milyonlarca kocasız kadın vardı. (s. 153) Kadına erkeğin

ücretinden daha az ücret veriyordu. (s.155) "Sizi bir tek nefisten yarattı." (Nisa, 1) buyrulur. (s. 157) İslam, vazifelerin bir kısmında kadın ve erkek arasında bazı ayrımlar yapar. (s. 162) İslam erkeğe, vazifesine uygun nitelikleri bahşetmiştir. (s. 164) Erkek ve kadın her biri, diğerinin tamamlayıcısı ve birbirine karşı denge unsurudur. Erkek dışarıda hayat mücadelesini yapmakla mükelleftir. (s. 165) İslam'ın en büyük meziyeti, onun tabii bir nizam olmasıdır. Bu nizam daima insanın fıtratına değer verir, onunla çatışmaz. (s. 168) Mirasın taksiminde erkek kadına, aile ve çocuklarına sarf etmek için miras servetinin üçte ikisini alır. (s. 169) İhtiyaç ölçüsü, yapmakla mükellef olduğu görev ve sorumluluğunun gerektirdiği harcama ölçüsündedir. (s. 170) Kadının bilgili sayıldığı sahalarda, kadınlara ait işlerde bir kadının şehadeti öncelenir. (s. 172) Erkeğin sadece boş ol demesi ile talak vaki olmaz. Boşanma ancak, mahkemede gerçekleşir. Yakınlarından birisini hakem olarak gönderir. Nasihat ve barıştırma denenir. Boşanma erkeğin eliyle değil hakimlerin eliyle gerçekleşir. (s. 190) T. Zevcat, geçici hallere ait bir hükümdür. Adalet ve eşit muamele şarttır. Taaddüdü zevcat kanununa, toplumun ihtiyaç olduğu nice mühim devreler vardır. (s. 193) Harpler, taaddüdü zevcatı bir zaruret haline getirir. (s. 194) İlk zevce ikinci eşe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenmek hakkı ortaya çıkardır. (s. 196)

İslam, cezaları ölçüsüz olarak takdir etmediği gibi ölçüsüz olarak da infaz etmez. (s. 217) Hz Ömer, açlık senesinde hırsızlık yapanlara el kesmeği tatbik etmedi. (s. 219) ‘Hayatı ve bu kainatı yaratan kimdir?’ diye sorum. ‘Tabiat’ dedi. ‘Tabiat nedir?’ dedim. ‘Sınırı olmayan gizli bir kuvvettir’ diye cevap verdi. Kısaca olay, gizli bir kuvvetin (Allah) yine diğer gizli bir kuvvetle (tabiat) tebdilidir. (s. 256)

Hitler, Stalin, Franco, Malan, Çan Kay Şek, Mao... bunların hepsi dindar mı idi? Fransız ihtilalinde hürriyet adına pek çok iğrenç cinayetler işlenmiştir. O halde, hürriyeti ilga mi edeceğiz? (s. 262) Muhakkak ki, zalim sultanın huzurunda hak ve adaleti müdafaa etmek, Allah katında cihadın en yücesidir." (Ebu Davut ve Tirmizi) buyrulmuştur. (s. 263)

Din milletlerin afyonudur mudur? Avrupa'da her sene açlıktan binlerce insan ölüyor. Halkın baş kaldırması ihtimali belirince din adamları şöyle seslenirdi: Her kimsenin sağ yanağına bir tokat atılırsa ona sol yanağını çevir, her kim ceketini elinden alırsa, ona gömleğini de ver. (s. 264) Bizzat kilise, arazi sahibi ağlardandı. 'Din milletlerin afyonudur' sözü, o zaman için Avrupa'daki Hristiyanlık hakkında yerinde idi. (s. 265)

Bugün biz Sadr-ı İslam'daki (İslam'ın doğuş yıllarındaki) Müslümanların karşılaşmış oldukları şeylerin tıpkısı ile karşılaşıyoruz. Onlar iki büyük imparatorluk ile karşı karşıya idiler. (s. 319) Bir avuç Müslüman, Kisra ve Kayseri'nin imparatorluklarını galebe çaldı, kısa bir zaman sonra Atlas okyanusundan Hint okyanusuna uzanan bir ülkeye el koydu. Nasıl oldu bu? Bir tek şeyin onu tefsir etmesi mümkündür, iman... (s. 320)

Hiç kimse, 'önümüzde ki yolumuz; çiçeklerle bezenmiş güllük gülistanlık bir yoldur' diyemez. Hayır, önümüzdeki yol ter, kan ve gözyaşı ile dolu bir yoldur. Her dava için mutlaka bunlar lazımdır. İzzet, şeref ve sosyal adaletten ibaret olan gayemiz, elbette uğrunda kurbanlar vermeye layıktır. (s. 321) Bununla beraber, bu uğurda vereceğiniz kurbanlar zillet, fakirlik içinde şimdiye kadar verdiğinizden daha fazla olmayacaktır. Mademki ölümden Kurtuluş yoktur, o halde niçin zillet ve acizlik yolunda ölüyoruz? (s. 322) Bizim harbimiz, iman ve ilim harbi olacaktır. İslam'a saldıran ilk haçlıların beşiği Avrupa'dır. Hala da öyle. O halde değişen nedir? İslami hareket kendi yolunda emin adımlarla ilerlemektedir. (s. 323)

İslam, maddenin hükmedemeyeceği, iktisat üzerinde koparılan nizamların esir edemeyeceği yeni bir alemin müjdesidir. Öyle bir alem ki, ruh ve maddeden müteşekkil ve her ikisinin birleştiği bir nizamın hükmedeceği bir alem. Maddenin içine dalmış olan, bu yüzden ruhu doymayan, kendisine lazım olan sükun ve istikrarı temin edemeyen, bilakis kendine acı ve devamlı bir boğuşmanın içine atan bir alem değil! İnsanlığın, bir gün madde ve ruhu birleştiren bir nizama, düzene dönmesi şart ve zaruridir. (s. 324)

Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler

*

İslam medeniyetinin geleceği

Gelişmekte olan ülkelerin gelecekleri, batının modellerini temel alan değil, kaderlerini kendi elleriyle belirlemelerinde şekillenebilir. Batı ekonomik ve teknolojik sömürü ve tekelleşmeye yönelik planlarını uygulamayı sürdürmüştür. Ona karşı değer sistemlerini muhafaza eden tek medeniyet İslam medeniyetidir, ancak bu medeniyet günümüzde büyük ölçüde canlılığını yitirmiştir. (s. 9) Gelecek bu gündür, şu andır. (s. 10) Biz, geleceğe ait uzun vadeli planlar yapmaya yönelmeliyiz. (s. 12) İslam yaşam tarzı olarak, insanoğlunun varlığı ve icraatı ile ilgili tüm yönlerine hitap eder. İslami hayat tarzının itidale dönük olduğu söylenir. Müslümanlar Kur'an'da 'vasat ümmet' olarak gösterilmişlerdir. (s. 21) İslam medeniyetinin vahye dayalı bir referans sistemi vardır. Vahiy, daha önceki peygamberlerin yani Adem, İbrahim, Musa ve İsa peygamber zamanındaki saf ve basit dinlerin en son şeklini alması ile Allah'ın son peygamberi Muhammed'e gönderilmiştir. Kur'an, Allah'ın bir olduğu fikri temel alınarak insan kişiliğinin ve sosyal düzenin değiştirilmesini amaç edinen kılavuz bir kitaptır. (s. 22) Peygamber, teorik taslağı pratikte uygulamıştır. Sünnet yaşanan İslam'dır. Kur'an'da toplumsal davranışın prensipleri sadece ana hatları ile söz konusu edilmiştir, prensipler esnektirler. (s. 23) Bilim, ahlak, adalet... hepsi birer ibadet şeklidir. (s. 24) Çoğu kereler rasyonel olan, aynı zamanda materyalisttir. (s. 28) İslam, materyalizm, rasyonalizm ve mistisizmin uyumlu bir sentezine ulaşır. İslam, kişiler ve toplum etrafında manevi bir bağ oluşturur. Zekat, devlete ödenen bir vergidir. (s. 30)

Oruç yüksek seviyede bir manevi deneyimdir. İslam, akla ve zihinsel araştırmaya kendi normu ve değerleri çerçevesinde tam bir özgürlük tanır. (s. 31) İslam'da, komünist devletteki sınıf mücadelesi karşılıklı saygı, sorumluluk, işbirliği ve ahlak ile yer değiştirmiştir. (s. 32) İslam'ın mistik anlamda kavranması için, hiç kimsenin kendisini toplumdan tecrit etmesi gerekmez. Müslüman arifler toplumun ortamında yaşarlar. Onlar, işçi ve tüccar olarak rollerini yine icra ederler. İşte İslam'daki irfan anlayışı budur. İslam'da insan ne değersiz bir varlık ne de yarı tanrıdır. Ne maddi ne de maneviyattan yoksun yaşayabilir. Bir medeniyet, kendi bilgi teorisi tarafından şekillenir. (s. 33) Lord kelimesi, Er-Rabb'ın basit bir tercümesidir. (s. 39) Hilafet, insanın Allah'ın sıfatlarının vekili olduğunu işaret eder. İslam'da ahlak ve kanun yanyanadırlar. (s. 40) Servet, kendisinin ve çevresindekilerin güvenliğini sağlamak içindir. Kişi, maddi varlığını artırmak isteyebilir, fakat ona esir olamaz. İslam mutlak mülkiyeti tanımaz. İslam özgürlüğün, insanlık dışı biçimlerde kullanılmasını önleyen tedbirler alınır. İslam ekonomik teşebbüs özgürlüğü verirken tekelciliğin gelişmesini kontrol eder. (s. 41)

İslam'ın değişmez bir değer sistemi vardır, çünkü ona göre insanın doğası değişken değildir. (s. 42) İslam medeniyeti diğer medeniyetlerin kavramlarını ve değerlerini süzgeçten geçirip kendi temel özellikleri ve ilkeleri ile uyum sağlayanların benimsemiş, kendi değerlerine ve normlarına ters düşenleri ise reddetmiştir. İslam, politik ve sosyal hayatta artık etkinliğini kaybetmiştir. Bunun en büyük nedeni Müslüman toplumun İslam'ı değişen hayat şartlarına göre yorumlayamamasıdır. (s. 43) İslam, yeni hayat şartlarının ışığı altında yeniden yorumlanmalıdır. Müslüman topluluğunun gerilemesi İslam medeniyetinin teorik çerçevesinin pratik bir işlerliğe kavuşturulmuş olmamasından dolayıdır. Bizler salihlerden olmak zorundayız. (s. 44) Adalet, tek başlarına fertler tarafından icra edilemez. Ebedi olan İslam'ın prensipleridir, bunların zaman-mekan içerisinde nasıl işler hale konulabileceği değil. (s. 45) Toplum kolektif hayatını düzenleyecek ebedi ilkelere sahip olmalıdır. Ebedi ilkeler, sürekli değişmekte olan bir dünyada ayaklarımızın sağlam bir yere basmasını sağlar. (s. 46) Savaş ile ilgili genel yasalar: kadınların, çocukların, yaşlıların ve din görevlilerinin öldürülmesini; mal, mülk, ürün vs. imha edilmesini yasaklamıştır. (s. 47) Günümüzde Müslümanlar yalnızca İslam'ı yaşamakta başarısızlığa uğramakla kalmamış, aynı zamanda İslam'ı tam olarak anlayamamışlardır. (s. 49) Ümmetin çok daha acil ihtiyaçları fikir mücadeleleri arasında feda edilmiştir. Gazali, "şüphe etmeyen hiçbir zaman hiçbir kesinlik elde edemez demişti." (s. 51)

Hiç kimse mükemmelliğe ulaşamaz. Mükemmellik her zaman ulaşılmak istenen bir hedeftir. Bunun gibi hiçbir zaman Medine modeline ulaşamayabiliriz; ancak her zaman onun için mücadele edeceğiz ve bu da mükemmel bir hedeftir. (s. 56) Ümmetin çok fazla düşüş kaydetmesine izin verdik, Bu yokuşu çıkmak şüphesiz ki çok sancılı olacaktır. (s. 59) Allah'ın sıfatlarına ait tecellileri yansıtmak için, bir Müslüman'dan araştırıcı bir kafa yapısı geliştirmesi beklenir. Bir Müslüman, Tanrı ile barış içinde uzlaşır ve bu barışı muhafaza etmek için dış dünya ile ahenk içinde olmaya çalışır. (s. 63, 64) Taklide yönelmiş geleneksel alimler, ikinci dereceden meseleleri esas meseller haline getirdiler. Sakalın uzunluğu, giyim tarzı gibi konular üzerinde durdular. (s. 66) Müslüman toplumları, tarihte birbirine zıt beş büyük medeniyet -Yunan, Sami kavimleri, İran, Hint ve Çin- ile karşılaştılar ve her karşılaşmada kendi kültürel kimliklerini kaybetmeksizin benimsemeyi zorda olsa öğrendiler. (s. 67) Müslüman toplumları hem entelektüel hem de kültürel açılardan zayıflamış ve dejenere olmuşlardır. B. A. Zaki Badawi: "Batı'yı ideal olarak tanıtan iki tip sosyal grup olduğunu belirtmiştir: Batılılaşanlar ve laikler." Taha Hüseyin: "Gelin, Batı medeniyetini iyi kötü, acı tatlı tüm yönleriyle benimseyelim." der. (s. 68) Ne laikler nede batılılar, ümmetten destek görmediler. (s. 69) Sömürgeciler yeni medeniyetleri, ekonomik ve düşünsel bir bağımlılık içerisinde bırakarak terk ettiler. Sosyal açıdan organize olmamış yeni Müslüman devletlerine yardım programları, sömürgeciliğin yeni bir şekliydi. (s. 71) Gelişmiş ülkelerden gıda transferi, gelişmekte olan ülkelerin tarımsal organizasyonunu bozdu. Gelişmiş ülkelerin, gelişmekte olan ülkeleri sömürdükleri açıkça ortadadır. Burada, yalnızca ekonomik ve teknolojik değil, aynı zamanda düşünsel, eğitimsel ve ideolojik bağımlılık da söz konusudur. Taklit, bu ülkeler bağımsızlıklarını elde ettikten sonra ortaya çıkmıştır. (s. 72)

İslam dünyasının da Maoları, Stalinleri olmuştur ve Müslüman Maolar, Stalinlerde orijinallerinden farklı değildiler; yaptıklarının sonucunda aynı neticeye ulaşmışlardır: Baskı, kan, imha, kültürün yıpranması, yabancılaşma. Yalnızca isimler farklıydı. Sosyalizm, milliyetçilik, kapitalizm, modernizm hepsi İslam ruhuna aykırıdırlar. Kaddafi din, milliyetçilik ve sosyalizmi bir araya getirmeye çalıştı. (s.74)

Milliyetçilik; Milli birliğin üstünde hiçbir şey tanımaz. İslam ise, yalnız Allah'a bağlılığı ve itaati ister. Milliyetçilik kabile asabiyetinin gelişmiş bir şeklidir. Milliyetçilik terörün başlıca nedenidir. Milliyetçilik Batı medeniyeti tarihine has bir üründür. Milliyetçiliğin yayılması ile,

İslam dünyası Ulus devletlerine bölünerek parçalanmaya başladı. Arap milliyetçiliğinin öncülerinin ve eski liderlerin Hristiyan ve Yahudi Arapları olduğu ve amaçlarının İslam dünyasını birbirinden kopuk tutmak ve kargaşaya sürüklemek olduğu tarihi bir gerçektir. Arap milliyetçiliği Arapları İslam'dan uzak tutmuştur. (s. 75, 76)

Sosyalizme karşı iddialar: Sosyalizm kabilecilik yerine ekonomik sınıfları koyar. Sosyalizm, kapitalist sistemin katılığına karşı bir tepki olarak doğmuştur. (s. 76) Burjuvazinin hükmettiği özel sektör kapitalizmi ile sözde sosyalist devletin devlet kapitalizmi arasında nitelik farkı yoktur. Her iki sistemde eşit derece zorba ve sömürücüdür.

Kendileri için okuyan kişiler entelektüel değildirler. (s. 77) Aydın Müslüman sınıfının, İslam ideolojisine bağlı tahsilli Müslüman kesimi olduğu şüphesizdir. (s. 78) Müslüman ülkelerde çoğunluk, kökünden kopmuş. Batı'nın ahlaki fırtınalarından darbe yemiş, yabancı sosyal alışkanlıkları ve görüşleri benimseyerek sık sık suç işlemeye, çürümeye, ahlak bozulmalarına ve sefahat düşkünlüğüne uğramıştır. (s. 81) Müslümanlar, bir mahrumiyet hissine kapıldılar. İslam medeniyetinin öncelikle bir miktar kendisini kritik etmesi gereklidir. Kendimize karşı dürüst olmayı öğrenmeliyiz. (s. 83) Hem bu dünyada hem de öbür dünyada kazanç sağlamak için, bu dünyanın sorunlarını çözümlemeliyiz. Kendimiz zengin, dinamik bir topluma sahip olmadan, başkanlarının Kur'an'a uygun olmayan bu tarzımızı benimsemelerini isteyemeyiz. (s. 84) İslam'ın dinamiklerini ve diri kavramlarını çağdaş toplumda işler hale getirebileceğimiz takdirde, İslam'ı anlayabiliriz. (s. 85) Dünya topluluğu, tek bir sisteme doğru gelişmektedir. (s. 87) 1972 Temmuz'unda, ABD hükümeti Rusya'ya buğday satın alabilmesi için üç yıllık 750 milyon dolar tutarında bir kredi verdi. (s. 88)

Dünyadaki hayvanların beslenme kapasitesinin 14,6 milyar kişiye mukabil olduğu hesaplanmıştır. İnsanların 5 katı kadar daha fazla. (s. 94) Tarım alanında temel sıkıntı oluşturan faktör, toprak değil, sudur. (s. 98) Tabii kaynaklar üçe ayrılırlar; Kereste, pamuk, yün, yenilebilen kaynaklar. Su ve çoğu metaller gibi tekrar kullanılabilen kaynaklar. Bir kez kullanıldıktan sonra ebediyen yok olan petrol, gaz, tuz, uranyum gibi tükenebilecek kaynaklar. (s. 97) Enerji tedarikinde iki önemli alternatif kaynak; nükleer enerji ve güneş enerjisidir. (s. 98) Nükleer enerji alternatifi ise kontrol altına alınmış füzyondur. (s. 99) Enerji tüketiminin her bir ana şekli, çevreyi ayrı ayrı zarar vermektedir. (s. 102) Batının bilgilenme yolu müstakil, ahlakdışı ve mağrurdur. (s. 119) Tüketim, Batı medeniyetinin en önemli bir unsurudur. (s. 121) İslami sistemin hedefi, Allah'ı hoşnut etmeye çalışmaktır, Allah'ı hoşnut edecek tüm tezahürlerin işleyebileceği bir ortam yaratmaktır. Hedef, sistemi dengede tutmaktır. (s. 123) İslami sistem, canlı ve dinamik bir organizmaya benzer. (s. 124) İslami geleceğe ait alternatif görüşler, Medine Devletinin dinamiklerini kazanma çabasını taşımalıdır. Medine devleti, bir takım ruhsal, ahlaki ve kültürel değerler üzerine kurulmuştur. (s. 133)

Medenî bir proje

Ümran, İbn-i Haldun'un başarılı bir medeniyeti ifa etmek için kullandığı bir kelimedir. Ümran projesi, yedi seviyede birden işler.

1- İslam medeniyetinin geleceği, belli bir ideal model üzerine kurulmuştur: Medine devleti.
2- Parametreler: İslami bilgi kuramı, bilim felsefesi, İslami gelişme modelleri, mimariyi İslami yapan, İslami bilimsel aktivite. Bir medeniyetin yapısı bu sorulara verilen cevaplar üzerine kurulmalıdır.
3-İstenen ve istenmeyen değişimleri ayıracak teoriler geliştirilmelidir. (s. 138 -139) İslam'ın bilgi kuramı dahilinde alternatif modeller ve örnekler geliştirmeliyiz.

4- Ümmetin imkânlarının gerçekçi bir biçimde değerlendirilmesini gerektirir. (s. 140) Gelecekte ortaya çıkacak imkanlar planlanmalı ve dikkatlice oluşturulmalıdır. Derin analizler yapacak alimleri sahneye çıkarmalı. (s. 141)
5- Gerçekçi ve uzun vadeli hedefler vücuda getirmeliyiz. (s. 142)
6- Normatif görüşlerimizi ve kesin değer anlayışını, planlama ve politik belirleme sürecine nasıl dahil edebiliriz?
7- Sürekli bir ilerleme, mücadele (içtihat) gereklidir. (s. 144)

Kur'an: İslam için genel bir teorik taslak sağlar. Prensipleri sosyal duruma esnek ve sağlıklı bir şekilde uygulanabilir. (s. 176) Sünnet: Örnek davranış modelidir. İcma: Müslümanların ittifak anlaşmalarıdır. Kıyas: İki şekilde olabilir: tümdengelimli kıyas, tümevarımlı kıyas. İçtihat: Uzman görüşüdür. (s. 177) İslam, sistemin dinamizmi için içtihat ve icma mekanizmalarını harekete geçirmeyi hedef alır. İmamı Şafi, içtihat ve kıyasın aynı anlamları ifade ettiğini düşünür. (s.178) İçtihadı kurumsallaştırmalıyız. (s.182)

Kur'an, teorik bir İslami çerçeve sağlar, sünnet ise bu teoriyi uygulamaya koyar. (s.184) İbn-i Haldun toplumlara belli özelliklerini veren iki faktör olduğuna inanmaktadır. Fiziksel çevreleri, kültürel ortamları. (s. 200) Mısır tarihi, İslami karakterlerini mümkün olduğunca yok etmek amacından yola çıkarak yeniden yazıldı. Türkiye ve İran'da da buna benzer eğilimler, iyi bilinmektedir. (s. 204 -205) Kapitalizm, komünizm her iki ideolojide ilhamını aynı tarih yaklaşımından almışlardır, ancak görüşleri farklıdır. (s. 206) Çağdaşlaşma taraftarı güçler, kuvvetli ve baskıcıdırlar. Kültür mirasının saklanması bu kişilerce pahalı, kar getirmeyen, gerici çabalar olarak görülür. Yaşanan birçok deneyim, kültür mirasının korunmasının sadece fazla pahalı olmadığını değil, yeni gelişmelerle kıyaslanınca çok daha olumlu olduğunu ve insanın yaşamına ve mutluluğuna katkı kattığı, değerinin ise ölçülemeyeceğini göstermiştir. (s. 217) Tarihin asıl konusu bugün ve gelecektir. Bizler, sürekli olarak tarihin içinde hareket ederiz. (s. 221) İkbal'e göre, kişiliğin kaybolması, tüm kayıplardan daha üzücüdür. Yine İkbal'in düşüncesine göre, Müslümanların geleceği, fert olarak kişiliklerini yeniden bulmalarına ve bilinçli olarak yaşam tarzları ile kimliklerini pekiştirme çabalarına bağlıdır. (s. 225) İlkbal'in mümini, Nietzsche'nin süper adamı, Sartre'nin varoluşçu adamı ile tezattır. İkbal'in mümin karakteri, bir İslami kavram olan 'tezkiye'den çıkar. Altı unsura ayırır: Zikir, ibadet, muhasebe, tövbe, sabır ve dua. (s. 226)

Tutarlı bir İslam geleceği için günümüzde, kişilik bilincinin yanı sıra güçlü bir toplum bilinci de gereklidir. Müslüman toplumların birçoğunda, sömürgeciliğin izleri kalmıştır. (s. 231) Birçok İslam alimine göre aile ve toplum aynı anlama gelirler. (s. 233) Aileden sonra caminin de, güçlü bir toplumsal kurum olarak geliştirilmesi gereklidir. (s.234) Müslüman toplumlarındaki ilk ve esaslı gerginlik, geleneksellik ve çağdaşlık arasındadır. 'West ist best' Batı en iyisidir, çağdaşlık yanlılarının sloganıdır. Çağdaş dünyanın tüm ürünleri kökeninde kötü değillerdir. Geleneksel sistem ile bütünleşebilecek olanları, gerçekten esaslı ilerlemeler oluşturmaya yardımcı olabilir. (s. 238) İkinci gerginlik, Müslüman ülkelerin liderleri ile toplum arasında derin güvensizlik bulunmasıdır. (s. 239) Ömer b. Hattab'ın, savaş sırasında bazı kumaş balyaları ele geçirilmiş herkese birer parça düşecek şekilde halk arasında eşit olarak dağıtılmıştı. Ömer halkla hitaben, 'halkım duyun ve itaat edin' diye söze başladığında biri; 'Hayır! Senin üzerindeki elbise çok fazla kumaştan yapılmıştır, seni ne duyarız ne de itaat ederiz.' der. Ömer, oğlu Abdullah'ı çağırdı, kendi payına düşen kumaş parçasını babasına verdiğini söyleyerek durumu açıklar. Dinleyici bu defa; 'Şimdi emret! Biz de dinleyelim ve itaat edelim' der. (s. 240) Müslüman toplumlarındaki gerginlikler eğitim ile ilgilidir. Yürürlükteki eğitim sistemleri, hizmet ettikleri fertleri yabancılaştırıp idare edebilmektedirler. Toplumumuza yabancı perspektifleri empoze eden eğitim sistemlerini

reddetmemiz gerekmektedir. (s. 241) Diğer bir temel gerginlik ise, Müslüman toplumlarında gıda ve sağlığın korunması yapılarıyla ilgilidir. (s. 242) Ümmet, kardeşliğe dinamik bir biçim verir. (s. 245) Sömürgeciliğin İslam ümmeti üzerinde yaptığı en yıkıcı etkilerden biri, onu parçalara ayırması ve ulus-devletler yaratmasıdır. Bağımsızlık sonrası günlerde farklı İslam ülkeleri, özellikle bölgesel sorunlarla karşı karşıya kalmışlardır. Ümmetin bölümlerine ait problemlerinde, tümü ile ümmet tarafından üstesinden gelinmelidir. Filistinlilerin özgürlük sorunu hep birlikte tüm ümmetin sorunlarıdır. Çözümleri bölgesel olmaz. Ümmet seviyesinde çözümlenmelidirler. Hz Muhammed (sav) ümmeti bir insan vücuduna benzetmiştir. (s. 247) Ümmet bilinci, Müslüman ülkeleri ayıran farklılıkları yok etmeye çalışma anlamını taşımaktadır. (s. 248) En güçlü gelişim araçları bilim ve teknolojidir. (s. 249) İslam sistemi: canlı dinamik ve zengin bir sistemdir. (s. 257)

Özellikle dört temel hedefi gerçekleştirmeliyiz. Müslümanların ümmete ait olma bilincini en üst seviye yükseltilmelidir. Müslüman fertlerinden ve toplumlardan Batı medeniyetine ait etkileri azaltmaları beklenmektedir. Eleştirinin, olumlu tepkinin, olumlu olduğu bir seviyede yürütülmesini hedef almalıyız. Gerçekçi uzun vadeli hedeflerin, formülasyona ait bilgiye sahip olduklarından emin olunmalıdır. (s. 259-260) Batıcılık, Müslümanlar arasında tehlikeli bir alçaklık kompleksi hissi oluşturan bir dünya görüşünü temsil eder. 'Gelin batıyı her yönüyle benimseyelim' gibi sloganlar ürettiler. (s. 261) Batıcılığın kardeşi olan bir yıkıcı göstergede, modernizmdir. Modernizm, batıcılığın bilim ve teknoloji terminolojisine bürünmüş halidir. Tüm modernizm deneyimlerimiz başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Milliyetçi talepler, bir anlamda bölünmeyi ifade eder. İslam sisteminin gereği ise, parçalanmadan ziyade bütünleşme ve koordinasyon konusunda olmalıdır. Milliyetçilik bölünme, ferdiyetçilik ise kaostur. Peygamber veda hutbesinde şöyle demiştir; 'tüm inananlar kardeştirler, kimse kimseden üstün değildir.' (s. 262) Kişisel kurtuluşunu ümmet pahasına arayanlar, bencil davranışların getireceği sonuçlardan kaçamazlar. (s. 263)

Ümit ve nedeni

Müslüman halk iki görev ile karşı karşıyadır: Bir zamanlar zengin ve dinamik olan canlı İslam medeniyetine işlerlik kazandırmak ve insanlığa başında bulunan bela konusunda ve (uzay gemisi) dünyanın dengelenmesinde yardımcı olmak. İslam medeniyeti özünü halen muhafaza eden tek medeniyettir. (s. 275) Ümmetin bağlılığı, tüm çatışma hatlarını yarıp geçer. Amaç birliğinin yanı sıra, hareketlerinde de akıllıca olmalıdır. (s. 276) İslam'ın emirlerini çağdaş gerçeklik ile kavramlaştıracak olan kuşak, muhtemelen bundan sonraki olacaktır. İslami bilgi kuramı, anahtar rolü oynamaktadır. (s. 277) Sistemimizin boşluğunun ve bunun güçlendiren kurumların farkında oldukça, İslam'ın özüne uygun hareket etmeli ve özümüze uygun hareket etmemiz şartı ile sistemimiz yeni unsurları hazmedecek ve ileride Batı ile ilişki kurarak kendisini zenginleştirecektir. Entelektüel açıdan terörize edilmeye göz yummamalıyız. Kültürel ve teknolojik emperyalizm, politik emperyalizmi kadar tehlikelidir. (s. 278) Diyalog, ancak eşitlik gibi karşılıklı saygı esasında ilerleyebilir. İslam sistemi oluşturma çabamız, şüphesiz beraberinde kendi problemlerini getirecektir. Gelecekteki bu problemlerin farkında olmak zorundayız. Esasında çabalarımızın başarısı bile yeni problemler yaratacaktır. Geleceği hazırlarken, doğuracağı problemleri de karşılamaya hazır olmalıyız. Her problem, kendinden büyük, çok boyutlu bir sistemin sadece küçük bir parçasıdır. 'Problemler arası etkileşim sistemi' bilinci geliştirmeliyiz. İnşallah kendimize daha iyi bir gelecek kurma çalışmalarımız da başarıya ulaşacağız. Ancak, en önemli başarımızın dahi bizi Tanrı bilincinden ve alçak gönüllülük meziyetinden koparmasını izin vermemeliyiz. (s. 279) Gerek başarılar gerekse başarısızlıklar, kendi problemlerini doğururlar. Öne atılan her adım, yeniden yargılamayı gerektirir. (s. 280) Hamd, alemlerin rabbi olan Allah'adır. (s. 281)

Fazlur-Rahman'ın 'İslam'ı, İslami oryantalistlerin tarzında yeniden kurmaya yönelik modernist bir teşebbüstür. Onun, sünnet kritiği Schact'a dayanır, İslam tarihi analizi H.A.R. Gibb'inkinin esasına, tüm yaklaşımları ise W.C. Smith'in düşünceleri ile köklenir. (s. 291) Felaketten sakınılacaksa hem adil hem de dayanıklı, yeni bir sosyal düzen oluşturulmalıdır. (s. 300)

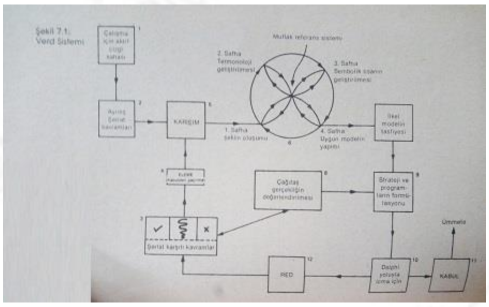

EK-3

ISLÂMÎ ÖĞRETİ VE FELSEFENİN GELİŞİMİ (1)

Hicri	Miladi	
1	622	Medine devletinin kuruluşu
11	632	Peygamberin (A.s.) vefatı
11-41	632-661	Hulafe-i Raşidin
		Ebû Bekir, Ömer, Osman, Ali
		Suriye, Irak, İran, Mısır, ve Sudan'ın fethi
		Hâdis ilminin başlangıcı
100	718	Emevi Saltanatı
133	750	Abbasi Saltanatı
		Büyük hâdis imamları
		Buhâri, Ö: 256 — Müslim, Ö: 261 — Ebû Davud Ö: 275
		El Tirmizi, Ö:279 — İbn Mace, Ö: 283 — En Nesei Ö: 303
200	815	Yunan felsefesi etkisinin başlangıcı
		Kaderiler, Cebriye
217	827	Mutezilenin yükselişi
Beyt ül-Hikme'-nin kuruluşu		El Eşras Ö: 213 — En Nezzam Ö: 231
		El Sülemi Ö: 220 — El Hudabi
		El Cehur (Jahur) Ö: 225
		El Hallaf Ö: 226 — Ebû Karran Ö: 226

Bağdat Mutezile okulu

Tercümeler dönemi

Yunan Babil Suriye
Fars Hind Mısır

ÇEVİRİLERİ

Kaynakların öğrenilmesi

El Mukaffa Ö: — — El İbadi Ö: 263

Ebû Mazar Ö: 272

El Razi Ö: 923 — Kurra Ö: 289

Ebû Zerbalı Ö: 298 — Yunus Ö: 328

El Kindi Ö: 260 — Takhrit'li Adi Ö: 364

Yunan-Roma-Zerdüşt felsefelerinin büyük sentez düşünürleri

İslam inanç ve felsefe okullarının gelişimi

3	1	2
Aristocu eğilimler	Ortodoks gelişmeler	Neo-platonik eğilimler
	Karşıtları	
El Farabi Ö: 339	El Eşari Ö: 330 Sunni skolastizmin kurucusu anti helenistik reformlar, kadercilik	Genellikle İran'da
İhvan üs-Safâ		Erken dönem tasavvuf
Ansiklopedist-ler: Zaid İbn Hall ve arkadaşları		Geç dönem tasavvuf Mutasavvıflar

388 928 Kahire'de al-Ezher Üniversitesinin kuruluşu

DOĞU ÖĞRETİLERİ

	El Basti El Zenceni El Arfi	Eşari skolastizminin gelişimi El Bakillavi Ö: 403
	Endülüs	
	Kardeşlik Doktrini	
	İbn Sina Ö: 428	Bağdat'ta Nizamiye akademisinin kuruluşu
455 1063 Eşariyenin «resmileşmesi»		
		El Gazali Ö: 505
	Yahya bin Celerd Ö: 459	
	İbn Bacce Ö: 533	
494 1100		Gazaliler
El Gazalinin büyük eseri: İhya-i Ulumuld -Din (Dini ilimlerin canlandırılması)		
	İbn Tufeyl Ö: 851	
	İbn Rüşd Ö: 595	
550 1150		
Sicilyalı El İdrisinin bilinen dünyanın ilk ayrıntılı haritasını hazırlaması		

BATI ÖĞRETİLERİ

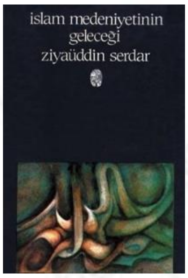

Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği

*

Allah'ım Sorularım Var

Kimi insanlar akıl ve vicdanlarından taşan sorulardan bir ömür boyu kaçarlar. Kimileri bu sorularla sınırlı olan ömürlerini tüketmeleri yerine sınırları maksimum haz parolası ile yaşamaları gerektiğini düşünür. Ama sorular bir süre sonra yeniden gündeme gelir. (s. 16) Cevapların oluşturulmasında akademik üsluptan uzak, olabildiğince herkes tarafından anlaşılabilir bir dil kullanmaya gayret edilmiştir. (s. 17) Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarının yapmaya çalıştığı şey sadece, bu hususta mütevazi bir katkıda bulunmaktır. (s. 18) Yaratıcısının var olup olmadığı gaybi bir meseledir, gaybi konular ise bilimsel ispatın konusu olamaz. (s.19) Peygamberlik iddiasında bulunan kimseye vahyin gelişine şahit olmuyoruz, bir şey bilimsel izah edilebiliyor ise o şey artık gaybi olmaktan ve iman konusu olmaktan çıkar. (s. 20) Allah'ın varlığı ve birliği konusunda ileri sürülen deliller, evrenin yaratılmışlığı gibi. Ateistlerin büyük bir kısmı, evrenin ezelden beri var olduğu görüşünü savunur. Onlara göre evren tamamıyla maddeler toplamından ibarettir, evrende madde ötesi varlıklar, melek, cin vb. yoktur. (s. 21) Hiçbir şey kendiliğinden bir sebebi bulunmaksızın var olmaz. Maddeyi yaratan, varlığın kendisi de olan madde olamaz. Zira o zaman o maddeyi de bir var eden, onu da var eden olacak ve bu zincir böylece gidecektir. Evrendeki maddelerin her birinin bir zaman sonra yok olduğunu görüyoruz, geleceğe doğru ebedi olmayan bir şeyin geçmişe doğru sonsuz ve ezeli olması mümkün değildir. (s. 22)

Büyük patlama adı verilen teori, evrenin yaklaşık 13 milyar yıl önce bir sıfır noktasından büyük bir patlama sonucu başladığı ve gittikçe genişleyerek büyüdüğünü ortaya koymaktadır. (s. 23)

Evrenin yasaları: Evrenin bir yaratıcısı yoksa her bir noktada var olan bu yasaların kimin tarafından konulduğu sorusu cevapsız kalmaktadır. Bu yasalardaki en ufak bir sapma evrenin yok olması sonucu doğurabilecek bir süreci başlatır. Dünya üzerinde binlerce yasanın bir arada ve uyum içinde bulunması da, bütün bunların ilim, irade, kudret sahibi bir yaratıcı tarafından konulduğunu ve sürdüldüğünü gösterir. (s. 25) Evrendeki hassas ayarlar: Evrende öyle hassas ayarlar bulunmaktadır ki, bu ayarlardaki en ufak bir değişim evrenin varlığını, dünya gezegenindeki milyonlar canlı türünü yok olmaya mahkum edebilir bu hassas ayarların madde, doğa gibi varlıklara yüklenmesi mümkün değildir. (s. 26) Varlıklardaki tasarım: Atomdan galaksilere, hücrelerden her bir canlıya, tüm canlılar yaşadığı bölgeye uyum sağlayacak organlarla donatılmıştır, develerden penguenlere ve kutup ayılarına, her bir canlının kendisine has besin türleri, beslenme biçimleri, savunma ve saldırı sistemleri bulunmaktadır. DNA tek başına mucizedir. (s. 27) Farklı renk ve sistematik tasarımlara sahip binlerce bitki ve hayvanlar, evrendeki binlerce sanatlı tasarım örneklerindendir. (s. 28) İçinde bir tapınak bulunmayan hiçbir antik şehir yoktur. İnsanlık yaratıcının varlığına inanmıştır, bu kabulün bir yanılsıma olduğunu iddia etmek, akıl ve mantıkla izah edilebilecek bir durum değildir. İnsan

yeryüzündeki canlıların pek çoğundan daha güçsüzdür, ne uçabilir ne suda yaşayabilir. Ne hızlı koşabilir. Hayvanların tümü, doğuştan sahip oldukları özelliklerle doğaya hemen uyum sağlayabilecek bir vücut yapısına sahip kılınmışlardır. (s.29) Yeryüzünün canlı ve cansız bütün unsurları adeta, insana hizmetçi kılınmıştır. İnsan ayrıcalıklı bir konuma sahiptir, insan bu konumunu kendi güç ve kudretiyle kazanmış değildir. (s. 30) İnanç: İnsan yüce bir yaratıcının varlığını kabul edip ona sığınma duygusuyla doğar, bu duygu bastırılabilir ama yok edilemez. (s. 31) Fıtratımızda sığınma duygusu, sonsuz bir hayat, yaşama duygusu vardır. İnsanın susuzluğunu giderecek su bulunmaktadır, aynı şekilde insandaki ölümsüzlük duygusunu karşılayacak bir alemin de bulunması gerekir. Evrendeki her şey kendine mahsus dil ile Allah'ın varlığını, birliğini, üstün sıfatlarını yansıtmaktadır. (s. 32) Peygamberler, insanlara ilim, irade, kudret, tekvin sıfatları başta, yaratıcıları olan Allah'ı tanıtmaktaydı. (s. 35) Allah'ın birliği, hem zati hem subuti, hem de fiilleri itibarıyladır. (s. 37) Allah kendisi gibi bir varlık yaratabilir mi? Bu varlık sonradan meydana gelmiş bir varlık olacaktır. (s. 53) Kadim olmayacak, Kıyam bir nefsihi, Vahdaniyet olmayacaktır, böyle olmayınca da asla Allah'ın dengi olamayacaktır. (s. 54) Allah kaldıramayacağı taşı yaratabilir mi? Aklen imkansız olan bir şey, güç ve kudretin ilişeceği bir şey değildir, sorular tam anlamıyla mantıksızlık ve çarpıtmadır. (s. 55) Allah Haşa egoist mi? (s. 57) Egoist kelimesinin çağrıştırdığı ana tema, çıkardır. Aynı durumda olan iki veya daha fazla kişi arasında bir egoizmden ve çıkar çatışmasından söz edilebilir. (s. 61) Menfaat ancak, kazanma ve kaybetme endişesi olan bir kimse hakkında söz konusu olabilir. Allah, zati sıfatları arasında yer alan kıyam bir nefsihi, onun bir varlığa ihtiyacının olmadığını gösterir. (s. 62) O, es-Samet'tir: Her şey ona muhtaçtır. Emir ve yasakların temel amacı, insanların yararlarını gerçekleştirmek, zararları gidermektir. Din, tanrının çıkarını korumak için değil insanın hem bu dünyada hem de ahirette huzur ve mutluluğunu sağlamak içindir. (s. 63) İbadetlerin de menfaatini yine kullara dönüktür. (s. 64) İnsanlar ve cinler yaratılmadan önce melekler vardı, ibadetler insanların kendilerini gerçekleştirmeleri içindir, Allah'a ait sevgi boşluğumuz doğru şekilde doldurulmaz ise, bu sevgi zamanla insanı sevdiği aciz varlığa karşı kul köle yapacaktır insanı. (s. 65) Allah dışında her şey Allah'a muhtaçtır, insanın kulluk etmesinin yararı kendisinedir. (s. 69) Bir hadisi kutsi de, (s. 70) “Ey kullarım! Bana fayda verebilecek bir duruma gelemezsiniz ki, bana fayda verebilirsiniz.” (Müslim, el Birr ve's- Sıla, 55) buyrulur. Din, bizim fıtratımızı bizden iyi bilen Rabbimizin bizi mutlu kılmak üzere bildirdiği kurallar bütünüdür, Ruhumuz ibadete muhtaçtır, kulluk ettiğinde İnsan kendi fıtratıyla barışık olur. (s. 72) İnsan muhtaçlığını unuttuğu anda azgınlaşır. (s. 73) "Göklerde ve yerde bulunanlar ister istemez sadece Allah'a secde eder."(Rad Suresi, 15) Secdede itaat vardır, Allah'a teslim olmaktır. İnsan ve cinler dışında varlıklar açısından secde zorunlu olan bir durumdur. (s. 74) Bir hasta doktorun verdiği ilacı onun tarif ettiği şekilde almadığında bunun faydasını görebilir mi? (s. 75) "Muhakkak ki namaz, hayasızlıktan ve kötülükten alıkoyar." (Ankebut, 45) İbadet etmeden ruhun gıdası karşılanamaz. (s. 76-77) "Kalpler ancak Allah'ı zikirle huzur bulur." (Rad suresi, 28) Müşrik Araplar melekler ile Allah arasında bu türden bir soy bağı kurmaktaydılar. (s. 80) Eğer melekler yaratılmamış olsaydı, zıt çiftler halinde yaratılma kanunu bozulmuş olurdu. Meleklerde sırf akıl vardır ama onları mükellef kılacak bir şehvet yoktur. Hayvanlarda sırf şehvet vardır, akıl yoktur. İnsan ve cinlerde ise hem akıl hem de şehvet vardır. (s. 82) Varlıkların zıt çiftler halinde yaratılması vardır. Rabbimiz her şeyi 'sebeplilik kanunu' çerçevesinde düzenlemektedir. Bulut da, yağmurun sebebi kılınmıştır. (s. 83) Melekler müminlere, manevi alemle her an iç içe oldukları şuurunu kazandırır. (s.86) Melekler insana, sürekli azmini bileme konusunda bir dinamizm kazandırmaktadır. (s. 87) Şeytan bir özel isim değil bir sıfattır, kovulmuş varlık anlamına gelir. (s. 89) Kur'an, iblisin şeytan olma hikayesini anlatır. (s. 90) Kur'an'da akıl sahibi varlıklar üç gruba ayrılmaktadır: İnsanlar, melekler ve cinler. Melekler, akıl sahibi olmakla birlikte nefis sahibi olmadıklarından imtihanla yükümlü tutulmamışlardır. (s. 91-92) Şeytan son derece sinsidir, her fırsatı kollar. (s. 94) İman edip de yalnız rablerine tevekkül edenler üzerinde

o şeytanın bir hakimiyeti yoktur." (Nahl suresi, 99) İblis dedi ki: "Rabbim, beni azdırmana karşılık ben de yeryüzünde onlara günahları süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım." (Hicr suresi, 40) Allah doğrudan şeytan yaratmamış, iblis kendi hür iradesi ile Allah'a kafa tutarak şeytan olmayı kendisi tercih etmiştir. (s.103) İblisin şeytanlaşma sürecine 7 farklı surede temas edilir, her birinde diğerinde yer verilmeyen bir bilgiye yer verilir. (s. 104) Tehditvari bir şekilde şeytana müsaade edilmiştir. Öğretmen öğrencilerini imtihan yaptığında, onların tümünün bu sınavda başarılı olmalarını ister ama yine de sınav esnasında yanlışları işaretlemelerine izin ve müsaadesi eder. (s. 105) Bütün varlıkların çiftleri arasında yaratıldığı (s. 107) şu ayette vurgulanmıştır: "Yerin bitirdiklerinden, insanların kendilerinden ve henüz mahiyetini bilemedikleri şeylerin bütün çiftlerini yaratan Allah'ımı tesbih ve takdis ederim." (Yasin, 36) Cenabı Hak kendisine dik başlılık etmenin, emri tutmamanın ve kibirlenmenin ne kadar vahim sonuçlara yol açtığını, her daim canlı bir şekilde hatırlatmak üzere iblisi helak etmemiştir. (s. 110) Kur'an, canlı cansız bütün alemlerde bir düzen ve ahengin bulunduğunu, bütün bunları tek bir ilahın yaptığını iddia eder.

Eğer bir ateist kanunların bir yapıp var eden olmaksızın meydana geldiğini ispat edebiliyorsa, o zaman Kur'an'ın da insan sözü olduğunu ispat edebilir. Bir ateistin nasıl olup da dünyanın tam da canlılığın sürmesine müsait olacak şekilde olduğunu, damla su olan bir varlığın nasıl olup da varlığa dönüştüğünü açıklaması gerekir. (s. 114-115)

Deistlerin cevaplaması gereken sorular: Tanrı bir daha hiç ilgilenmeyeceği bir evreni niçin var etmiştir? (s. 116) Neden insan akıl sahibi bir varlık olup diğer canlılardan farklıdır? Varlığın anlamı nedir? Eğer ahiret diye bir şey yoksa bu dünyadaki haksızlıklar zulümler ne olacak? Bunlar yapanın yanına kar mı kalacaktır? Ahiret yoksa Tanrı insanlığa en büyük kötülüğü yapmış olmaz mı? Yeniden diriliş denilen şey bir insanın uydurması ise, tabiatta örneklerini sürekli gördüğümüz yeniden dirilişler neyi gösteriyor? (s. 117) Tevrat'ta baştan sona tanrının seçilmiş ırkı olan İsrail ırkının hayat hikayesinin anlatıldığı görülür. (s. 118)

Kur'an'ın Allah kelamı olduğunun delilleri: İnsanlığın var oluşsal sorularına ikna edici cevaplar vermesi, evrenin nasıl, niçin yaratıldığı, sonra ne olacak? Tüm bunların ve benzeri söylemlerin merkezine Kur'an'ın tevhidi oturtması. (s. 119) Söylemin evrensel karakterli olması, Geleceğe dair verdiği haberlerin tümünün doğru çıkması. (s.120-121) Ortaya koyduğu hukuk ve ahlak ilkelerinin hikmet, adalet ve hakkaniyete uygun oluşu. (s. 122)

Kur'an'ın parça parça inmesi ile İlk Müslümanların Kur'an'ı anlaması ve yaşaması kolaylaşmıştır. Kur'an insanları içinde bulundukları kötülüklerden yavaş yavaş sıyırmış, tedricen onları kendi hedeflediği noktaya götürmüştür. (s. 124) Eğer daha ilk başta 'şarap içmeyin' diye bir ayet gelseydi insanlar, 'Biz şarap içmeyi asla bırakmayız' derlerdi. (Buhari, Fezailul-Kur'an, 6) Kur'an insanlar arası ilişkilerde ana ilkeleri belirlemekte yetinmiştir, bu durum onun her çağda ulaşılabilir olmasını da temin etmektedir. (s. 132)

Peygamberlerin gönderilmesine, vahye ne gerek var? (s. 133) Akıl tek başına yeterli değildir, sınırlıdır. Ayrıca vahiyle bildirilen bilgilerin bir kısmı gayb alanına aittir. Allah'ın sıfatları, melekler ve cinler, ahiret gibi. (s. 134) Akıl, her insan da aynı ölçüde değildir. İnsan her an kötülüğe sürüklenebilecek bir nefse de sahiptir. Şeytan da sürekli yoldan çıkarmaya çalışmaktadır. Nitekim günümüzde Alkol, uyuşturucu gibi kötü alışkanlıklara sahip olan kimselerin büyük çoğunluğu da, yaptıklarının doğru olmadığını aklen bildikleri halde nefislerine uyara, bu kötü huylarını devam ettirmektedir. (s. 135) Peygamberlerin gönderilmesi, bahaneleri ortadan kaldırmak içindir. (s. 137) Yeryüzünde peygamber gönderilmeyen (s.143) hiçbir topluluk yoktur. (Fatır Suresi, 24; Rad suresi, 7 ayet) Kur'an, ilk muhatapların hiç

tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı olmayacaktı. (s. 145) İnsan, hem iyilik hem de kötülük yapabilecek kabiliyete sahip kılınmıştır. Bu durum insanın, yapısal olarak bir imtihan içinde yaratıldığını göstermektedir. (s. 153) İnsan imtihan etmek için yaratıldıysa, bu imtihanın sonuçlarının görüleceği bir varlık alemi olmalıdır. Her insan, Allah'ın insanı diğer canlılardan farklı ve üstün şekilde yaratmasının hikmet ve gerekçelerini sorgular. (s. 154)

Yakın tanıdıkları vefat eden kimselerin bir gün bu kimselerle tekrar bir araya gelme düşüncesi kendini ortaya koyar. İnsanoğlunun ölümsüzlük düşüncesi, tarih boyunca hep var ola gelmiştir. İnsanın ölümsüzlük ve sonsuzluk arayışı eğitim öğretim yoluyla elde edilmiş bir duygu olmayıp, onun benliğinde yer etmiş bir duygudur. Dış dünyadaki olaylar, ahiretin varlığına delildi. Ölü toprağın yağmurla diriltilmesi. (s. 156) İlk yaratılışın olması, ikincinin olmasının (Yasin 78-79) delilidir. (s. 157) "İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde Biz kendisini yaratmışızdır." (Meryem Suresi, 66-67) Varlıkların zıt çiftler halinde yaratılması da ahiretin varlığına delildir. Kutsal kitapların tümünde Ahiret inancı yer almaktadır. (s. 158)

Berzah alemine ilişkin (s. 160) sorular: Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir. (s. 162) Ölümle birlikte kıyametin kopuşu vaktine kadar geçecek zaman dilimine Berzah alemi adı verilir. (s. 163) Kabirlerdeki nimet ve azap, kabirde bulunan kimseye kıyamet koptuktan sonra gideceği yerin gösterilmesidir. Sur'a birinci defa üfürülmesine kadar devam eder. (s. 165) Kabir azabının aklen mümkün olduğunu, rüya meselesi üzerinden de ele alabiliriz.(s. 166) Kabir hayatı ifadesi, ölüm ile insan ruhunun hissedeceği birtakım sıkıntı veya nimetleri ifade etmektedir. (s. 167) Zaman kavramı izafi bir özelliğe sahiptir, yerküre açısından gün ve yıl kavramı ile Jüpiter gezegeni açısından gün ve yıl farklı zamanlardan oluşmaktadır. Kişilerin içinde bulundukları ruh hali, onların zamanı olduğundan daha uzun veya kısa hissetmelerine yol açabilmektedir. (s. 169) Kafir bir kimsenin samimi niyetle yaptığı iyilikler, onun iman etmesine vesile olabilir. Hakim bin Hizam'a Allah resulü 'Sen yaptığın iyiliklerle Müslüman oldun.' (s. 176) demiştir. Kafir bir kimse yaptığı iyiliklerin karşılığını dünyada görür. (s. 177) Kafir bir insan dünyada bir iyilik yaptığı zaman, bu iyilik sebebiyle kendisine rızık verilir. (Müslim, Sefaü'l-Kıyame,s. 57) Kur'an cehennemin 7 kapısının bulunduğunu (s. 178) haber vermiştir. (Hicr, 44)

İnkar sebebiyle sonsuz azap niye var? Dünyadaki hukuk sisteminde de kabul edilen kural, cezanın miktarını belirlerken suçun işlenme süresi değil, suçun büyüklüğü dikkate alınır. Söz gelimi, cinayet dediğimiz suç birkaç saniyede işlenir. (s. 179) "Eğer dünyaya geri gönderilseler yine kendilerini yasak edilen şeylere döneceklerdir." (Enam suresi, 28) Kafirler sonsuza kadar inkar etme azminde (s. 181) olduklarından, sonsuza kadar cezalandırılmaktadırlar. "Ey Allah'ım! Kalbimi senin dinin üzerinde sabit kıl." (Tirmizi, Kader 7) Kadere iman, Allah'ın sıfatlarına imanla ilgilidir. Allah nezdinde önce ve sonra diye bir şey de yoktur, O zamanında yaratıcısıdır. Bizim için gelecek olan şey, O'nun için gelecek değildir. (s. 183) "Gaybın anahtarı Allah'ın yanındadır." (Enam suresi, 59) Rabbimiz ezeli ilmiyle olmuş ve olacak her şeyi bilir. (s. 188)

Mademki Allah her şeyi yazmış, o halde benim bir şey yapmama gerek yok? Sınava girecek bir öğrenci şöyle düşünse, "derslerine çalışmak yerine sınavdan kaç alacağım Allah tarafından ezelde yazılmış, çalışsam da o notu alacağım çalışmasam da" Bir işçiyi düşünelim, çalışmak yerine, ne kadar kazanacağım Allah tarafından ezelde yazılmış. Bir hasta düşünelim, iyileşip iyileşmeyeceğim Allah tarafından ezelde yazılmış. (s. 189) Bir kimse, "benim cennete mi yoksa cehenneme mi gideceğim Allah tarafından ezelde yazılmış, biliniyor." diye düşünse, bu ve benzeri tüm sakat mantık ürünü düşünceler iblisin vesvesesinden kaynaklanır. Allah ne

olacağını biliyor ama biz bilmiyoruz. (s. 190) Ben kendi emek ve gayretimden sorumluyum. (s. 191) Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi, hastalık olmasaydı sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde yaratmıştır. (s. 199) Eğer hep iyinin olduğu bir alem istiyorsak, o ahirette hak edenlere cennette bulunmaktadır. Onu da hak eden kazanacaktır! Bir aslanın bir ceylan yavrusuna saldırıp onu parçalaması evrendeki hassas dengenin bir sonucu olup içinde nice hikmetleri barındırmaktadır. (s. 200) Kusursuzluk, canlıların kendi türlerindeki kusursuzluk olup, her bir ferdin kusursuzluğu değildir. Elma kusursuz olarak yaratılmıştır. Bununla birlikte elmalar içinden çürük olan, tadı bozuk olanlar olabilir, bu durum elmanın mükemmel bir meyve olduğu gerçeğini değiştirmez. Allah, imtihan etmek üzere insanları beden, sıhhat, görüntü, maddi imkan, ırk ve benzeri hususlar bakımından birbirinden farklı yaratmıştır. Bir kusur bulunanlar olabilir. Eksiği olan sabırla, sağlam olan şükürle imtihan olmaktadır. (s. 201) Gözleri görmeyen bir kimse bu yönüyle bir imtihandan geçtiği gibi, onun yakını olan şahıs da bir imtihandan geçmektedir. (s. 202) "Mümin kimsenin bütün işleri hayırdır; şükreder sabreder, onun için bir hayır olur." (Müslim, ez -Zühd ve'r-Rekaik, s. 64) Bizim İyilik ya da kötülük olarak nitelendirdiğimiz şeyler gerçekten de öyle midir? Bizler geleceği bilmediğimizden, karşılaştığımız olaylar hakkında aceleci yargılarda bulunuruz. (s. 205) Milli piyango kazanmak iyi midir kötü mü? Yağmur çiftçi için iyi, tatilciler için kötüdür vb. İyilik ve kötülük Allah tarafından bir imtihan vesilesi olarak yaratılmıştır. İmtihanımız, iyilik ve kötülük olarak gördüğümüz durumlarda vereceğimiz tepkilerden oluşmaktadır. (s. 207) Hz Süleyman, "Bu şükür mü edeceğim yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin gösterdiği lütfundandır." der. (Neml, 40) Karşılaştığımız kötülük, yaptığımız bir kötülüğün dünyevi cezası da olabilir. (s. 211) "Andolsun ki, sizi biraz korku ve açlık mallardan canlardan ve ürünlerden biraz azaltmakla, fakirlik ile deneriz." (Bakara, 155) Kimi zaman karşılaştığımız bir kötülük bizleri daha büyük bir felakete karşı uyarır, ikaz eder, mesela hafif bir trafik kazası geçiren bir kimse kontrol amaçlı MR çektirdiğinde, beyninde daha önceden oluşmuş bir tümörün varlığı tespit edilir. Karşılaştığımız kötülük, günahlarımıza kefaret olabilir. Bir daha o günahlardan dolayı ahirette hesaba çekilmeyiz. (s. 213) Sa'd bin ebi Vakkas sordu, "Ey Allah'ın elçisi. İnsanların en çetin imtihanlara tabi tutulanlar kimlerdir?" Peygamber Efendimiz şöyle cevap verdi: "Peygamberler, sonra salihler." (Tirmizi, Zühd 57; Ahmed b. Hanbel, I/172, 174) İmtihan, tesadüflere değil Allah'ın ilim, irade, kudret ve hikmetine dayanmaktadır. (s. 218) Allah Celle Celalühü sonsuz bilgisi ile herkesin farklı durumlarda neler yapabileceğini bilir. (s. 219) Genç yaşında ölen bir kimsenin uzun süre yaşasaydı ne yapacağını bilir. (s. 220) Bizim sevmeyip kötü gördüğümüz şeyler hakkımızda hayırlı, sevip istediğimiz şeyler hakkımızda kötü olabilir. (s. 221) "Bir şeyi sevmediğiniz halde, o şey sizin için daha hayırlı olabilir. Bir şeyi sevdiğiniz halde, o şeyi sizin için daha kötü olabilir. "Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara, 216) Allah, tarihte ilk bakışta adaletsizlik, haksızlık gibi görünen pek çok durumu kendi elçileri olan peygamberlere de yaşatmıştır. Allah her bir insanı, kendi şartları imkanları içinde imtihan etmektedir. (s. 222) "İleride öyle bir zaman gelecek ki, o zaman da kendisine emredilenin onda birini yapan kişi kurtulur." (Tirmizi, Fiten, 79)

İslam'dan doğru ve yeterince haberdar olmamış bir kimse Müslüman olmaktan sorumlu değildir. Zengin olan bir kimse, zekat, fitre, kurban, Hac, yakınlarının nafakası gibi mali yükümlülüklerden sorumludur. (s. 223) Allah hiç kimseyi, verdiği imkandan fazlası ile yükümlü kılmaz. (Talak, 7) Allah'ın iradesi başka, rızası başkadır. Allah dileyinin iman etmesine, dileyenin de inkar etmesine müsaade etmiştir ama O'nun inkara rızası asla yoktur. "Allah kullarının küfrüne razı olmaz." (Zümer suresi, 7. ayet imtihan)

İmtihan şartları eşit olsaydı yeryüzünde hayat mümkün olmazdı. (s. 224) Çünkü insanlar toplum halinde yaşayan varlıklardır ve toplumsal hayat iş bölümünü zorunlu kılmaktadır. "Dünya hayatında onların geçimliliklerini aralarında biz paylaştırdık." (Zuhruf, 32) İmtihan şartlarımız farklı olduğu gibi, imtihanlarımız da farklı farklıdır. (s. 226) "Şüphesiz her şeyi bilen ve her işi hikmetlice yapan ancak sensin." (Bakara, 32) Rabbimiz fertlerin ve toplumların ecellerini de birtakım sebeplere bağlamıştır. (s. 230) "İnsanı imtihan edip rızkını daralttığında 'Rabbim beni önemsemedi.' der." (Fecr, 15) Allah kuluna rızkı bol bol verseydi, yeryüzünde azarlardı. (s. 231) Fakat o rızkı dilediği ölçüde indirir. Çünkü "O, kullarının durumunu çok iyi bilmekte ve görmektedir." (Şura, 27) Rabbimiz cimrilik eden, infaktan kaçınanları ise azap ile tehdit etmiştir. "Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız?" (Yasin, 47) Tarihte, başta peygamberler olmak üzere nice Allah dostları, alimler açlık ve fakirlikle sınanmışlardır. Rızık için çaba göstermemiz emredilmiştir. (s. 233) "Ey Allah'ın kulları, tedavi olunuz. Allah hangi hastalığı yaratmışsa, mutlaka şifasını da yaratmıştır. İhtiyarlık ise bundan müstesnadır." (Ebu Davud, Tıp, 1) Rızkın takdiri Allah'tan ancak kazanılması kuldandır. (s. 234) Rabbimiz yeryüzünde tüm canlılara yetecek şekilde rızık yaratmıştır. Eğer yeryüzünde insanlar açlıktan ölüyorsa, bu yeryüzündeki insanların bir bölümünün haksızlık, zulüm ve sömürü yoluyla bu kimsenin hakkını yemeleri sebebiyledir. (s. 235) Bu Dünya, adaletin yüzdeyüz tecelli edeceği bir mekan değildir. (s. 236) "Rabbimiz, seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz." (Bakara, 32) Ahiret hayatında insanların sonsuz yaşama sahip olmaları ile Allah'ın beka sıfatına sahip olması aynı düzlemde değildir. Bu sonsuzluk, Allah'ın onlara bu özelliği vermesine bağlıdır, bağımlı bir sonsuzluktur. (s. 241) Bu dünya şartlarında bile insanların bıkmadığı, usanmadığı durumlar vardır, insanlar her zaman susadıklarında su içerler, acıktıklarında yemek yerler,.. yorulduğunda tatlı bir uykuya 'Hayır!' diyecek insan yoktur. (s. 242) "Cennetlikler cennete 33 yaşında girerler." (Tirmizi, Ebu Davud, Sıfatü'l-Cenne)

Dindeki tek delil Kur'an olmayıp, Allah resulünün sünneti de dinde delildir. (s. 247) Önemli olan husus, bir kimsenin ölüm anında mü'min olarak ölmesidir. Hiç kimsenin son nefeste imanlı öleceğine dair bir garantisi yoktur. (s. 248) Hz Yusuf, "Ey gökleri ve yeri yaratan, beni Müslüman olarak öldür, beni salihler arasına kat." (Yusuf, 101) Allah zalimleri sevmez. (s. 256) Allah'ın kafirler karşısında müminlere yardım etmesi müminlerin o yardıma hak edecek davranışları sergilemesine bağlıdır. İslam ile Müslüman arasında bir ayrım yapmak zorunludur. İlaç tabiatı itibariyle hastalığı giderme özelliğine sahiptir. Bununla birlikte bir hasta ilacı doktorun tavsiye ettiği şekilde kullanmayıp kendi kafasına göre kullanırsa yahut ilaç elinde bulunduğu halde kullanılmazsa, şifa bulamaz. (s. 257) İslam dini Müslümanları bilim ve teknoloji başta olmak üzere dünyevi konularda da üstün bir noktaya ulaşmaları konusunda itici bir güç olur. (s. 258) "Birbirimize düşmeyin, sonra zayıflarsınız ve zaferi elden kaçırırsınız." (Enfal suresi, 46) Tarihte Müslümanlar kendi dinlerini doğru anlayıp bu anlayışı hayatlarına yansıttıkları dönemde dünyanın üç kıtasında asırlar boyunca üstün bir konumda hüküm sürmüşlerdi. (s. 259) "Allah vaat etti ki, onlara yeryüzünde iktidar verecek. Şu andaki korkularını güvenliğe çevirecektir." (Nur Suresi, 55 ayet) Kötülük problemine cevap olarak zikredilen hususlardan birisi, kötülüğün mutlak değil göreceli olduğudur. Bazıları açısından kötü olan bir şey, bir başkası açısından kötü değil iyi olabilir. Bir aslanın bir ceylan yediğini gördüğümüzde içimiz burkulur. (s 264.) Ancak yavrularını sütüyle besleyebilmesi için ceylanı yemesi gerekir. Bu evrende iyilik asıl, kötülük ise arizidir. Hastalanmış olan kimsenin iğne olması sonuçlar itibariyle güzeldir. (s. 265) Hayatımızda ilk yaşadığımız anda çok üzüldüğümüz, kötülük olarak gördüğümüz olaylara uzun zaman sonra geriye dönüp baktığımızda, bunların birer lütuf olduğunu görebiliriz. (s. 266) Varlıklar zıtları ile bilinir. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğukta bilinemez. (s. 267) Ortada bir imtihan varsa, o zaman hayır gibi şer de olmalıdır ki imtihanın bir anlamı olsun. "Denemek için sizi kötü ve iyi durumlarda imtihan ederiz, sonunda bize geleceksiniz." (Enbiya, 35) İnsan'a iyilik

ve kötülük yapma kabiliyeti verilmiştir. (İnsan, 2-3; Şems, 7-10) İnsan tamamen kendi tercihlerinin sonucunda kötülüğü işlemektedir. (s. 268) İnsanlara düşen, gereken tedbirleri almaktır. (s. 269) Biz kul olarak her türlü tedbiri aldıktan sonra da başımıza önleyemeyeceğimiz musibetler isabet etmiş olabilir. Bunu da imtihanımızın bir parçası olarak görmeli, sabretmemiz halinde sonsuz mükafata nail olacağımıza inanmalıyız. (s. 270) Her kötülük cezasını hemen bu dünyada bulsaydı, bu durumda imtihanın bir anlamı kalmazdı. (s. 271) Bize düşen şey imtihana itiraz etmek değil, imtihanda en iyi performansı gösterebilmek için gayret göstermektir. İnsana düşen şeyin tedbir almak, kötülüklerden uzak kalmaya çalışmak ve iyiliklerin peşinde koşmak olduğunu bilmeli ve ona göre bir hayat sürmelidir. (s. 272)

Soner Duman, Allah'ım sorularım var

*

Gençler inançtan soruyor

Şirk, Allah'tan korkar gibi bir başkasından korkmak, faydayı Allah'tan başkasından beklemek şeklinde kendini gösterir. (s. 2) Şirk çeşitlerinden bir başkası da Allah'tan başka varlıkları sevmek ve Onlara saygı göstermek aşırı gitmek suretiyle gerçekleşir. (s. 5) Resulü Ekrem Efendimiz, aşırı sevgiden dolayı kendisine secde etmek isteyen bir kimseye sert tepki göstererek izin vermemiştir. (Ebu Davut, Nikah, 40) (s. 6) İbadet hayatında gösteriş yapmak, gizli şirk olarak isimlendirilmiştir. (s. 7) Bir müminin, Peygamberimiz dışında ölen bir kimsenin ardından duasında: "Ya Rabbi falan zaten yüzü suyu hürmetine duamı kabul eyle, hacetimi yerine getir." demesi dört mezhebe göre de hoş karşılanmamıştır. (s. 16) İnsan biçimci yaklaşımlara, müşebbihe ve mücessime denmiştir.(s. 37) Sıfatlar bize Allah'ı tanıtırlar. Selbi sıfatlar Allah'ın ne olmadığını, subuti sıfatlar O'nun ne olduğunu, fiili sıfatlar ise Allah-alem ilişkilerini tanıtan sıfatlardır. (s. 38) "Önce deveni sağlam kazığa bağla, sonra Allah'ı tevekkül et." (Tirmizi, Kıyamet, 60) tevekkülün doğru şeklidir. (s. 43) Hiçbirimiz kader programımızı okuyarak gündelik hayatımızı planlamıyoruz. Biz bir olayı ancak meydana geldiği zaman bilebiliriz. (s. 45) İnsanlığın ilk yerleşim yeri Mezopotamya ve Maveraünnehir bölgesidir. (s. 46) İslam inancına göre insanlığın ilk öğretmenleri peygamberlerdir, her ümmetin bir Peygamberi vardır. (Yunus Suresi 47. ayet) Hadis kaynaklarında ise, 124.000 veya 224.000 peygamber gönderildiği ifade edilir. (Ahmet b. Hanbel, Müsned, V/265-66). (s. 48) "Elçiler gönderdik, onlardan sonra anlatamadıklarımız var." (Mümin suresi, 78. ayet) Peygamberler sadece Ortadoğu'dan çıkmamıştır. Ama insanlık, orada başlamış, eski medeniyetler orada kurulmuştur. (s. 49)

Nazar boncuğu, cahiliye adeti olup İslam geleneğine uygun değildir. İnancımızda göz değmesi haktır, nazar bir gerçekliktir. (s. 57) Sihir, İnsanlık tarihi kadar eski bir gerçektir. (s. 60) Her insan, ilahi yazılım/Fıtrat gereği hakkı ve hakikati idrak edebilecek düzeyde yaratılmıştır. (s. 63) Meleklerle iletişim kurma kültürünün ortaya çıkış sebeplerinden ilki, materyalist hayat tarzının yol açtığı maneviyat ihtiyacıdır. Bir diğer sebep hak din olan İslam'ın yayılışının önüne geçmektir. Meleklerle iletişim kurma ve onlardan enerji alarak başarı ya da mutluluk sağlama

iddiası bir kandırmacadır. (s. 72) Allah'a bağlanmayı bırakıp melek merkezli bir seküler inanç oluşumuna gitmek İslam'a aykırıdır. (s. 73)

Levhi Mahfuz, kainatta meydana gelecek bütün olay ve varlıkların yazılı olduğu kitaptır. (s. 96) Allah'ın bilmesi insanın özgürlüğünü kısıtlaması manasına gelmez, zaten biz davranışlarımızı onun bizim hakkımızdaki bilgisini okuyarak düzenlemiyoruz. (s. 98)

Hz Adem'den (a.s.) son Peygamber Hz Muhammed'e (s.a.s.) kadar gönderilen ilahi dinlerin ortak adı İslam'dır. (s. 99) İslam'ın hidayet çağrısının kendilerine ulaşmadığı kimseler sadece akılları ile Allah'a bilip bilmemekten ahirette hesaba çekileceklerdir. Çünkü insan fıtratı her şekilde, Yüce yaratıcıyı aramaya, bulmaya ve onun karşısında boyun eğmeye meyilli yaratılmıştır. (s.104) "Mümin bir günah işlediğinde onun kalbinde bir nokta oluşur. Günaha devam eder ve artırırsa leke de artar, sonunda bütün kalbini kaplar ve kilitler. 'Allah'ın kalplerini karartmıştır.' buyruğundaki karartmadan maksat budur." (Tirmizi, Tefsir 5; İbni Mace, Zühd, 29). (s. 111)

Bilimsel verilere göre Güneş ile Dünya arasındaki mesafe 149 milyon km'dir. Canlıların hayatını devam ettirebilmeleri için en uygun mesafe budur. Dünya ile ay arasındaki uzaklık da 380.000 km'dir. Bu mesafenin değişmesi de med-cezir dalgalarının dünyayı kaplamasına yol açacaktır. (s. 119) Yeryüzü, suyu buhar şeklinde buluta gönderir. Bulutta bir takım kimyasal oluşumlardan sonra buz, kar ve yağmur şeklinde onu yeryüzüne iade eder. Kozmik sistemdeki yardımlaşma kanununa göre bitkiler gelişir ve canlı varlıklarını rızkı oluşur. (s. 120) Başlangıçta insan küçük bir döllenmiş yumurtadan ibarettir. Daha sonra ondan et, kan ve kemikler türer, insan olur. İnsanda bu değişimleri yapan bizzat İnsanın kendisi değildir. (s. 121) "O, her gün yeni bir iş başındadır." (Rahman suresi, 29. ayet) (s. 122) Musevilik ve Hristiyanlık; tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam'dan apayrı bir anlayışa sahiptir. Yahudiler ilahlarını millileştirdiler. (s.123) Allah'ın rolünü iradesini, sınırlandırdı Hristiyanlar. Hz İsa'nın ilahlaştırılması ile birlikte tevhid öğretisi bozuldu. İncil metinleri, tahrif edilmekle özgünlüğünü kaybetti. (s.124) Kur'an ilk günden beri otantikliğini korumaktadır. İslamiyet'te din adamları sınıfı, ruhbalık yoktur. (s.125)

Vicdan, insanın iyiden ve doğrudan yana karar verme görgü ve bilgileri ile kendini yargılama yetisidir. İnsanda doğuştan mevcut olan bu duygu, başta sağlam bir din ve değer eğitim ile desteklenmediği takdirde, kötü bir çevre ve alışkanlıkların etkisiyle körelebilir. Vicdan dinden, adalet ahlakından bağımsız bir şekilde doğruya ulaşamaz, yanlış din de vicdanı kötü işler yapmaya sevk edebilir. (s. 127) Vicdan haksızlıklar ve kötülükler karşısında sessiz kalabilir. Vicdanı körelmiş ve kararmış bir kimsede, manevi anlamda kalpte işlevini yitirmiştir. Vicdan azabı bile dini ve ahlaki değer sahibi olan insanlarda vardır. Bugün Suriye'de, Gazze'de, Arakan'da, Cammu Keşmir'de, Doğu Türkistan'da, Irak'ta, Yemen'de yaşanan tarifi imkansız acılar ve vicdansızların karşısında en ufak bir vicdan azabı bile hissetmeyenler olduğunu görüyoruz. Allah korkusuyla, helal ve haram, hak ve adalet şuuruyla beslenmeyen vicdanın kötülüklere karşı yaptırım gücü yoktur. (s. 128)

Agnostisizm: Bilinemezcilik manasına gelir. Ateizm ile agnostisizm arasındaki kelime oyunundan başka bir fark yoktur. (s. 143) Her iki durumda da, yüce Allah'a karşı kayıtsız kalma vardır. Su niçin var oldu? denildiğinde suyun anlamına varoluş hikmetine dikkat çekilir. İşte insanı mutlu eden şey, hayatın anlamını kavramaktır. (s. 144) Gündelik hayatımızda her şeyi önceden bilimsel anlamda çözerek hareket etmeyiz. Bilimle birlikte, felsefeye, sanata ve dini tecrübeye göre de hareket ederiz. (s. 145) Agnostisizm tek yol bilimdir diyen, Pozitivizmin desteğiyle yeniden tedavüle sokulmak istenen bir akımdır. Agnostiklere

göre, her şey deneysel bilimin tezgahından geçmelidir. Onlara göre tek hakikat vardır, o da bilimdir. Agnostikler bugüne kadar Allah'ın yokluğu konusunda güçlü argümanlar ortaya koyamamışlardır. Big Bang evrenin sonradan var olduğu gerçeğini ispatlamıştır. (s. 146) Entropi yasasına göre bu evrende yaşam tamamıyla sona erecektir. İslam inancına göre başta insan ve evren olmak üzere bütün varlıkların hayatında amaçlılık vardır. 'Allah yoktur' diyen bir ateist bilgiyi değil inancı dile getirmektedir. Zira ateistin elinde Allah'ın yokluğuna dair bir kanıt da yoktur. (s. 147) Laboratuvarda yapılan deneyler gibi olmasa da, insan ve tabiat laboratuarlarında gözlem ve akli tecrübe ile Yüce yaratıcının varlığı bilgisine ulaşılabilir. Allah'a iman İrrasyonel değil, rasyoneldir. (s. 148) Yüce Allah'a ve ahirete inananların, dünya hayatları anlamlıdır. (s. 149)

Deizm: 'Tanrı, alemi ve içindekileri yarattı ve bir kenara çekildi.' diyen Aristo'nun Tanrı anlayışı şeklindeki bir inanç biçimidir. Deizm, Hristiyanlığa karşı gelişen protest bir harekettir. Hz. İsa'nın ilahlaştırılması, Asli günah ve kefaret öğretisi, kilisenin yazılmazlığı gibi çarpık dini öğretiler, Deizmin ortaya çıkmasını tetiklemiştir. Deistler, akla mutlak bir yaptırım gücü yüklemektedirler. Deizme göre akıl olduktan sonra ne peygambere ne de vahye ihtiyaç vardır. Dua ve ibadetlere de ihtiyaç yoktur, çünkü ilk başta yaratsa da, hayatın devamında tanrının insanla ilgisi yoktur. Deistler tabiatı makineye, Allah'ı da makiniste benzetirler.(s. 150-151) Bu bakış, insanı tanrılaştırmakta ve karar verme, uygulama, yönetme, cezalandırma gibi bütün yetkileri insana vermektedir. İslam tarihinde, Ebubekir Er -Razi ve İbn Ravendi dışında deizmi besleyecek bir damar bulmak mümkün değildir.

Mürcie, Haricilik hareketine tepki olarak ortaya çıkmış dini bir yorum biçimidir. Mürcie mezhebi, Emevileri temize çıkaran bir fırka olarak bilinir.(s. 152) Bazı kimselerin inancı sloganlaştırdığı, dinin ameli boyutunu terk ettiği, amelsiz bir Müslümanlıktan yana tavır koydukları söylenebilir.(s. 153) Dini kavramlarımızı doğru bir şekilde ortaya koymadan, doğru bir İslam anlayışına sahip olamayız. Müslümanlar arasında zihni ve kalbi birlikteliği sağlamadan, bedeni birlikteliği gerçekleştiremeyiz.(s. 155) Allah'ın zatını yani nasıl bir varlık olduğunu bilemeyiz ama Kur'an sayesinde isim ve sıfatlarını bilerek onu tanırız. Duyular gibi aklında bir sınırı vardır. Sağlam bir bilgi kaynağından beslenmeye muhtaçtır. (s. 156) Her insanın aklı, alışkanlık, kültür gibi dahili ve harici faktörlerin etkisi altındadır. Dinde emir, nehiy, mubah, haram ve duyu-ötesi (gayb) alanı ile ilgili konular, ancak Vahiy ile bilinir. (s. 157) Deistler, alemin işleyişinin tek yolunu katı determinizm olarak görürler. Modern bilim anlayışında mutlak doğru yoktur, güncel doğru vardır. Bilim bugün doğru dediğini yarın yalanlayabilir. Deizm, İnsanın, Allah'a rağmen kişisel arzu ve isteklerine göre şekillendirdiği felsefi bir inanç biçimidir. (s. 158) Yüce yaratan nasıl olur da alemle ilgilenmez? Allah, bizim kuvvetli ve zayıf yönlerimiz bizden daha iyi bilir. İnsanı, 'ne halin varsa gör' derecesine bu alemde kendi başına bırakılmamıştır. Vahiy bilgisi ve terbiyesi olmadan İnsan aklı nefsin isteklerine, bencil ve hedonist hallerine nasıl karşı duracaktır? (s. 159) Bazı insanın aklına göre iyiyken bazılarına göre kötü değerlendirilen davranışlar konusunda nasıl karar verebileceğiz? Eğer ahiret yoksa ahlaki erdemlere uygun yaşamanın ne anlamı olabilir?(s. 160) Hala deizme sığınanlar varsa bu, doğrudan 'sorumluluktan kaçışın' bir ifadesidir.(s. 161)

Ateizm: Evreni tesadüfle açıklayan bu akım günümüzde anlamını yitirmiştir. Evrenin hassas bir ayara bağlı muhteşem bir sisteme sahiptir. (s. 163) Evrenin kendi kendine var olması mümkün müdür? Hayır! Çünkü bir şeyin yaratıcı olabilmesi için önce kendisinin var olması gerekir. (s. 165) Big Bang, ‘evren 13.8 milyar yıl önce büyük bir patlama ile ortaya çıkmıştır.’ der. (s. 166) Dünyada kötülüklerin Büyük bir kısmı, insan kaynaklıdır. "İnsanların kendi elleriyle yapıp ettikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu." (Rum Suresi 4.1 ayet) (s.

167) Kötülük, İnsanın özgür irade ve seçimi ile ilgilidir. (s. 168) Kötülük bir ahlak sorunudur. (Mülk Suresi 2. ayet; Bakara Suresi 155. ayet) (s. 169)

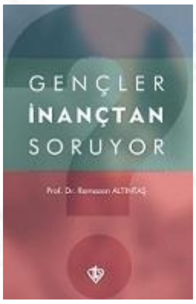

Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor

*

Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum?

İnsanın fıtratında, özünde Allah'ın varlığını ve birliğini tanıma eğilimi vardır. (s. 11) "Eğer Rabbim dileseydi yeryüzünde bulunanların hepsi topluca iman ederdi, hal böyleyken Mümin olsunlar diye sen tutup insanları zorlayacak mısın?" (Yunus, 99) Dini esasları çok iyi bilmek, kalbin tasdiki olmadıkça kişiyi imanlı yapmaz. Örnek oryantalistler. (s. 12) Rabbimizin yarattıklarını, eserlerini düşünmek ve oradan Allah'ın varlığına ulaşmak doğru bir yaklaşım olur. Yaratılış fıtratını bozmayan her insan, Allah'ın eseri olan kainata bakarak O'nun varlığını anlayabilecek özellikte yaratılmıştır. (s. 14) "Her Çocuk Fıtrat üzere doğar." (Buhari, Tefsir, (Rum) 2) Allah'ın varlığını kabul etmeyen bilimsel yaklaşımların hiçbiri şimdiye kadar, değil bir insanı, onun tek bir organını bile O'nun yarattığı mükemmellikte oluşturmayı başaramamıştır. (s. 15)

İnsanın huzuru, psikolojik gücü ile yakından alakalıdır. (s. 16) Zor ve sıkıntılı zamanlarda Allah'a iman, Toplumların en önemli dayanaklarından biri olmuştur. Mekan, yaratılmışlara ait bir özelliktir. Yarattığı alemde Allah'a bir yer, bir konum atfetmek doğru bir yaklaşım olmaz. Allah zatını, görebileceğimiz bir algılamanın dışında tutmuştur. (s. 18) İslam dini, Hz. Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e (s.a.s) kadar göndermiş olduğu tek dindir. (s. 24) Hristiyanlıkta Baba, kainatı yaratandır. Oğul, bedenleşmiştir. Kutsal ruh, insanın kalbine ilahi sevgiyi aşılayandır. Hristiyanlıkta kutsal ruh olarak isimlendirilen, Cebrail meleğidir. (s. 26)

Fıtrat, Allah'ın tanıma eğilimi, ruh temizliği, hakikati kabule meyilli yaratılma demektir. İslam dini, Hz. Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e (s.a.s) kadar göndermiş olduğu tek dindir. (s. 27) Pozitivizmde bilginin kaynağı olarak sadece deney ve tecrübe kabul edilir. (s. 28)

Psikanaliz yöntemine göre, insanın davranışlarına yön veren onun bilinç altındaki cinsellik ve korku duygusudur. Tanrı inancı, hakikatte var olmayan, hastalıklı bir durumdur. İnkarcı akımların insana anlam ve değer sistemini asla sunamazlar. (s. 29)

Tek tip bir deizmden bahsedebilmek de mümkün görünmemektedir. Tanrının evren ile ilgilendiğine inanmakla birlikte ahlaki alanla tanrının ilgilenmediğine inananlar da bulunmaktadır. Bazı deistler ise dini hakikatleri kabul etmekle birlikte, bunların aklın süzgecinden geçirilmesi gerektiği kanaatindedirler. Deizmde 'tabii din' anlayışı fikri savunulur. Deizmde akla daha çok vurgu yapılmakta, ödül ve ceza anlayışı eleştirilmektedir. (s. 30)

Akıl ve vicdana deizmde hak ettiğinden daha fazla değer verildiğini görmekteyiz. İnsanın bir de kişisel arzu ve isteklerinden oluşan yönü vardır. Dolayısıyla arzuların tatmin edilmesi için vicdanın bastırıldığını, aklında bu durumu meşrulaştırıcı bir fonksiyon üstlendiğini sosyal hayatta çokça görmekteyiz. İnsan aklı mükemmel değildir, hata yapabilir. Deizm insan hayatının anlamı ve amacı nedir sorusuna cevap vermekten acizdir. Ahiret inancının reddederek insan hayatında sadece dünya ile sınırlandırdığı için, insanın ufkunu da daraltır. (s. 31) Peygamberin hepsi tebliğ ettikleri hakikatlerin de ilk uygulayıcısıdırlar.

Allah kainatı ve insanları niçin yarattı?

Allah yaratandır ve yaratıcı olduğu için kainatı ve insanı yaratmıştır. Yoktan var eden bir varlığa neden yarattın denilemez. Bu güneşe neden ışığın var demek gibi bir şeydir. (s. 32) Var olmak bir nimettir. Rabbimiz insanı var olmakla şereflendirmiş ve ona değer vermiştir. O yeryüzünün halifesi olarak yaratılmıştır. Halife olmasını, onun talimatına uygun bir şekilde yaşamak olarak anlayabiliriz. İnsan Allah'ın düzenini korumak için sorumlu tutulmuştur. (s. 33) İnsan kulluğunu gerçekleştirmediği, buna aykırı bir yaşam sürdürdüğünde yaratılışına ters davranmış olur. Bu yüzden de huzursuzluk duyar, diğer seçenekler onun tatmin olmasını sağlayamaz. Rabbimiz kainatı ve insanı boşu boşuna ve anlamsız bir şekilde yaratmadığını ifade etmiştir (Duhan, 38 39; Enbiya,16). (s. 34)

Her kişi, imtihana tabi olmanın bir takım kuralları olduğunu bilir. Akli melekelere ve özgür iradeye sahip olmak imtihana tabi tutulacak kişilerin en temel hakkıdır. Sınav anında hiçbir öğretmen öğrencinin cevaplarına müdahale etmez. Allah her şeyi zıttı ile yaratmıştır. Zıt olan her durum iyiliğin kıymetini bilmemizi ve ona yönelmemizi sağlar. (s. 36) Ameller imanın bir parçası değildir. (s. 37) İman tohumsa, havası ibadetlerdir. (s. 38) Şirk, Allah'ın sıfatlarında ortağı bulunduğuna inanma demektir. (s. 39) Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; Nisa suresi 48 ayet. İnsan pratiğe yansıtmadıkça, içinden geçen kötü düşünce ve vesveselerden sorumlu değildir. (Buhari, Talak, 11) (s. 42)

Rabbimiz göremeyeceğimiz nice varlıklar yaratmıştır. Hayat gibi, akıl gibi. (s. 46) Melekler gaybı bilmezler. (s. 47) Melekleri yok oldukları için değil, gözümüz onları görebilecek kapasitede yaratılmadığı için göremeyiz. (s. 48)

Bakara suresi 30. Ayetten, Allah'ın meleklerinin Allah'a ibadet eden şuurlu varlıklar olduğunu açıkça anlıyoruz. Melekleri yapay zeka olarak düşünmek mümkün değildir, melekler şuurlu varlıklardır. Mahiyetini anlayamadığımız varlıkları, duyu organlarımızla algılanan varlıklara benzetmek, bizi yanlış inanışlara yönlendirir. (s. 50) Melekler, irade sahibi olmayan, sadece emredileni yapan varlıklardır. (s. 51)

Allah yüceliği bilinsin diye kainatı ve içindeki varlıkları yaratmıştır: Talak suresi 12. Ayet. Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir. Nisa Suresi 97; Enam suresi 61; Enfal Suresi 50; Muhammed suresi 27 ayetler. (s. 53)

Hamd Melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. (s. 54) Melekler ve cinler yaratılış olarak insanlardan farklı varlıklardır. Fiziksel ötesi varlık olmaları, İnsanların sahip olmadığı bilgilere ulaşabilme imkanı sağlayabilir. Melekler ve cinler mutlak gaybı bilmezler. (s. 56) Cinlerin Hz Süleyman'ın öldüğünü fark edememeleri, gaybı bilmedikleri vurgusu ile ifade edilir. Şeytan meleklerin zıttı, alternatifi olarak yaratılmıştır. (s. 57)

Bu usul, sınava giren bir öğrencinin durumuna benzetilebilir. Öğretmen, soracağı soruları ilgili gerekli bilgilendirmeyi yapmış, kaynakları göstermiş ve yanlışa düşecek muhtemel durumlardan da bahsetmiştir. Yanlışlıkların sınav kağıdında yer alması da sınav usulünün bir gereğidir. (s. 58)

Ateşten yaratılan şeytandan Kur'an-ı Kerim'de 88 yerde bahsedilmektedir. Meleklerden Adem'e secde etmelerinin istendiğine dair 9 ayette İblis, insanlara düşmanlık ederek tuzaklarla aldattığını bildiren ayetlerde ise şeytan kelimesi geçmektedir. İblis cinlerdendir. (s. 59) Şeytanlar ve cinler Allah'a sığınan kimseye hiçbir şey zarar veremez. (s. 60) Allah her topluma, kendi içlerinden peygamberler göndermiştir. (s. 66) Dinin değişmeyen inanç boyutu, ilk kitaptan son kitaba aynen devam etmiştir. (s. 67)

Kur'an-ı Kerim'in mesajları evrenseldir. (s. 68) Diğer kutsal kitaplar tek seferde bir bütün olarak indirilmiştir. (s. 71) Kur'an ise Peygamberimiz zamanında yazıya aktarılmıştır. (s. 72) Hz Osman döneminde, Mushaf adı verilen ilk nüshadan, Kur'an-ı Kerim yazılarak çoğaltılmıştır. (s. 73) Kur'an'ın indirildiği dönemde yeni Müslüman olanların kalbinde İslam'ın getirdiği inançların ve değer yargılarının köklenip güçlenmesi için bir süreye ihtiyaç vardı. Ayetlerin sureler içerisindeki sıralamasını tertibini bizzat Peygamberimiz, Cebrail'in yönlendirilmesi doğrultusunda yapmıştır. Ayetlerin hangi sure içinde, surenin hangi sureden önce ya da sonra yer alacağı o zaman belirlenmiştir. (s. 75)

Kur'an-ı Kerim'de insanlığa gerekli olan ilmi gerçeklerin ilham kaynağını teşkil eden ayetler vardır. Ancak Kur'an, ilmi gerçeklerden bir pozitif bilim kitabı gibi bahsetmez. Aleme bakarak yaratıcının kudret ve büyüklüğünü düşünmeye teşvik eder. (s. 80) Kur'an, insanlara dünyaya gönderiliş amacını hatırlatmak, rehberlik etmek üzere gönderilmiştir. (s. 81) Bilimsel bilgi sürekli değişime ve gelişime açık bir yapıdır. (s. 82)

Kur'an'ı herkesten iyi anlayan ve ayetlerdeki Allah'ın kastettiği manayı en iyi bilen Allah resulüdür. (s. 83) Peygamberimiz ayetleri açıklamış fiillerle uygulamasını göstermiştir. (s. 84) Hadisler, dini yaşantımızda rehberlik eden en önemli kaynaktır. Peygamberimizin yönlendirmesine ihtiyacımız vardır. Hadisleri reddeden kimseler, Kur'an'ı anlamak için yine başka insanların yorum ve açıklamalarına başvurmaktadır. Bazen de insanlar hadisler yerine kendi anlayışlarını öne çıkarmaktadır. Bu da farklı ibadet ve din yorumlarına sebep olmaktadır. Diğer semavi dinlerin bozulmasının en önemli sebebi, din adamı sınıfının insanları kendi görüşleri ile yönlendirmeleri olmuştur. Rabbimiz Kur'an'ın çağlar boyunca anlaşılmasını, onun açıklama ve uygulamalarına bağlı kılmıştır. (Enam, 89-90) (s. 85)

İnsan akıl ve duyguları vasıtasıyla pek çok bilgiye ulaşabilir. Ancak insan ömrü oldukça kısadır. (s. 91)

Kur'an'da Allah'ın gökyüzüne, yeryüzüne, arıya, Hz Musa'nın annesine, Hz Meryem'e, Hz İsa'nın havarilerine ve peygamberlere vahyettiğinden bahsedildiğini görürüz, peygamberler söz konusu olunca özel mesajları insanlara bildirmesi, diğer ayetlerde ise bir çeşit yaratılış olayından veya kalbe verilen ilhamdan bahsedildiği görülür. (s. 96) Peygamberlere Allah verdiği ilâhi lütuf ve imkanlar, karakter özellikleri, sabır, azim ve mücadele yöntemleri birbirinden farklıdır. Bu sebeple aralarında derece bakımından farklılıklar vardır. Müslüman olarak bize düşen hepsinin Allah'ın elçileri olduğuna iman etmek, peygamberler arasında ayrım yapmamaktır. (s. 99)

İbrahim'in eşi Sare'den olan oğlunun adı İshak, diğer eşi Hacer'den olan oğlunun adı ise ismaildir, Yahudilik ve Hristiyanlık oğlu İshak'ın soyundan gelen ve kendilerine İsrailoğulları denen koldan devam etmiştir. Peygamberimizin soyu ise Hz İsmail vasıtasıyla Hz İbrahim'e uzanır. Yahudiler Hacer'i köle olması sebebiyle kabul etmez. (s. 107) Hz Adem'den başlayarak gönderilen bütün hak dinlerin adı İslam'dır. (s. 108) Hz Adem'den Hz Muhammed'e kadar dinin temeli olan iman esasları hepsinde aynı kalmakla birlikte, dünyaya ait işler ve ibadetlerdeki uygulama şekilleri bakımından aralarında bazı farklılıklar vardır. Her devirde o toplumun ihtiyaçlarına göre gönderilen hükümlerde de değişikler olmuştur. (s. 110)

İnsandaki adalet duygusu, ahirete inanmayı zorunlu kılar. (s. 131) Kabir hayatı için berzah kelimesi de kullanılır. (s. 132) Ölmüş insanların bedenleri çürürken, ruhları berzah aleminde bizim bilmediğimiz bir hayat yaşarlar. Ancak Berzah alemi ile bizim yaşadığımız alem birbirinden çok farklıdır. Dolayısıyla ölü insanların birileri üzerinde nasıl bir etkisi olabilir?

Türbe ziyarete esnasında, kabirdeki salih kişilerden ev, araba, kısmet, başarı ya da sıkıntılarından kurtulmak için yardım ve benzeri şeyler istemek şirktir. Çünkü dua etmek bir ibadettir ve ibadet sadece Allah'a yapılır. (s. 136)

Allah'ın dilediğini delalete dilediğini hidayete iletmesi öncelikle kulun, iyi ve kötü bütün yolu seçmesinden sonradır. (s. 149) Arapça hlk; yaratma kelimesi bir şeyi yapma üretme anlamında eskiden insanlar içinde kullanılırdı. (s. 166) Küfür ve isyan ifadeleri içeren şarkıları dinlemeye izin verilmemişti. (s. 168)

TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum?

*

Hz Muhammed'in Peygamberliğinin İspatı

Beni Müslüman yapan delilleri, Ben Müslüman olduğumda bu eserdeki kadar delil bilmiyordum. Bu eser Hz Muhammed sallallahu aleyhi vesellemin nübüvvetini ispat etmek gayesindedir. Naçizane kanaatim kıyaslamalarla İslam'ın ispatlanabileceği yönündedir. (s. 14) Sahabeyi Müslüman yapan deliller neydi? Bu ince noktayı yakaladıktan sonra her türlü delil, imanımızı takviye edecektir. (s. 15)

Eser'in tüm taslağı, neredeyse her seferinde tekrar değişti. Nihayet bunun, engellenebilir bir durum olmadığı kanaati bende hâsıl oldu. (s. 17)

Veri aktarımını, oryantalist veriler üzerinden yaptım. Bu sayede, tarihi veriye karşı güven problemi yaşayan bir arkadaşımızın, en azından bu verinin Müslüman olmayan yazarlarca da kabul edildiğini bilmesi güven oluşturacaktır. Bu bağlamda çoğu alıntımız düşmanın itirafı mahiyetindedir. (s. 19)

Kur'an'ın yazılması Nebi yaşarken vahiy kâtipleri tarafından yapılıyordu. (s. 24) Kur'an tahrif edildiyse neden ashap arasında bu konuda bir savaş çıkmadı? (s. 29) Emeviler Kur'an'ı tahrif

etselerdi onları yıkan Abbasiler, tahrifi yedi cihana duyururlardı. Abbasiler Kur'an'ı tahrif etselerdi Endülüs Emevi Devleti Kur'anı tahrif ettiğini ilan ederdi. (s. 30) Kur'an -haşa- tahrif olsaydı halkın da sürekli namazda okuduğu musafın tahrifinden haberdar olacağını düşünmek gerekir. Hz Ali'yi -haşa- kafir ilan eden haricilerin nasıl Kur'an tahrif edilir de, tek bir ses dahi etmez. Hz Muhammed'den 200 yıl sonra doğan Kadı Abdulcabbar'ın şu tespitleri önemlidir: "Rasulullah'ı yalanlayan kitaplar İslam Devleti'nin en güçlü ve en hakim olduğu dönemde yazıldı. Ravendi, El-Kindi, Er- Razi…gibi İslam düşmanlarının eserlerini sen, bu kitapların bir harf bile değiştirmeksizin sıra sıra Müslümanların dükkanlarında açıkça sergilendiğini görüyorsun. Müslümanlar onları eleştirmek ve cevap vermek için neşrediyorlar." (s. 32)

Bugün Türkiye'deki Kur'an metinleri 604 sayfa olarak basılmaktadır. (s. 38) Jonathan M. Bloom: 7. yüzyıl başlarında Arabistan'da da kâğıt bilinmiyordu. Kahire Mushafı sayfa kalınlığı 40 santimetre olan 80 kilogramlık bir deri mushaftır. (s. 39)

Hicri 0-100 yılları arasında (Kitapta 42-78. Sayfalar arasında verilen) Mushaflardan bazılarının listesi: Topkapı Mushafı: Deri üzerine kûfi hatla yazılmıştır. 2 varak (sayfa) eksiği mevcuttur. (s. 42) Tiem Mushafı: Elimizdeki mushaftan 3 varak eksiktir. Deri üzerine, kûfi hatla yazılmıştır. (s. 43) Birmingham nüshası: Elimizdeki mushafın yaklaşık 60 sayfasına denk gelmektedir, karbon testinde 568-645 ağırlığına tarihlendirilmesi açısından kıymetlidir.(s. 45) Londra Mushafı: Kur'an'ın %59'unu içermektedir. Elimizdeki Mushafın 356 sayfasına denk gelmektedir. Dutton, Bu metnin Hicri 30-85 arasında tarihlendirilmesinin uygun olacağını söylemiştir. (s. 46) Paris Mushafı: Elimizdeki mushafın %46'sını içermekte ve 277 sayfasına denk gelmektedir. François Deroche, Mushaf'ın 649-675 yıllarına ait olduğunu ifade etmiştir. (s. 47) Kodex Wetzstein ll 1913- Berlin: Kur'an'ın %85'ini içermekte ve elimizdeki Mushaf'ın 513 sayfasına denk gelmektedir. %72,8 ihtimalle 662-714 tarihleri arasına aittir. (s. 53) San'a mushafı: Kur'an'ın %86'sını içermektedir. Elimizdeki mushafın 520 sayfasına denk gelmektedir. (s. 55) Taşkent Mushafı: 378 varaktan ibarettir. Karbon testi, 640-765 tarihleri arasında ait olduğunu göstermektedir. (s. 65) Kahire Mushafı: Ağırlık 80 kilogramdır. Elimizdeki mushafların yaklaşık 602 sayfasını içermektedir. Tayyar Altıkulaç "musafın I. asrın 2. yarısına ait olduğunu söylemek mümkündür." demektedir. (s. 69) MS.139 (Cairo); MS. Arabe: 306 varaktan oluşmaktadır. Karbon test sonucu, %95,2 ihtimalle 609-694 arasını göstermektedir. (s. 70) Mefi Mushafı (Kahire İslam Sanatları Müzesi 21145): Kur'an'ın %85'ini içermektedir. Hicri I. asra ait olduğu anlaşılmaktadır. (s. 71) Ms. R.20- The Our'an of Sayyida Umm Malal: Yazma 2400 varaktır. %95 ihtimalle 650-764 tarihleri arasını gösterir. Karbon testi sonucu, Hz. Osman döneminin 6. yılı ile Abbasiler döneminin 14. yılı arasındaki zaman dilimine ait olduğuna işaret edilmektedir. (s. 74) Codex Mushafı Kur'an metninin %9'dan 9'unu içermektedir. Hicri I. yüzyıla ait olduğuna kesin gözüyle bakılmaktadır. (s. 75) "Bir mushafta olmayan kısım, diğer mushafta mevcuttur. Kur'an'ın tamamını ya da büyük çoğunluğunu içeren pek çok yazma mevcuttur." İlk 100 yıla nispet edilen çeşitli ebatlarda 44 yazma Metin, 7 adet tek sayfalık varak, inanılmaz bir rakamdır. Kabaca bir hesaplama ile 2-3 yıla bir Mushaf gibi bir ortalama karşımıza çıkmaktadır. Tayyar Altıkulaç "birbirinden çok uzak coğrafyalarda ve birbirini görmemiş kâtipler tarafından istinsah edilmiş" bu nüshalar bize göstermektedir ki, sayfalardaki satır sayıları ayrı da olsa muhtevaları aynıdır. Yani "nereye gitsek aynı mushafla" karşılaşılmaktadır. (s. 80) İncelediğimiz Mushaflardaki ayetlerin tertibi, elimizdeki Mushaflarla aynıdır. Aynı Yüzyıl içerisinde çeşitli dönemlere ait olduklarını gösterdiği bu mushaflar arasında fark olmaması, vehim ortaya atmaya çalışanlara susturucu bir delil olacaktır. Yeryüzünde, böylesine çok ve erken döneme ait yazması olan başka bir metin daha yoktur. (s. 81) Bulunan Mushafların kıraatlerle uyumlu olması Kur'an tarihi kaynaklarının güvenilirliğini de göstermiş olur. Yazmalar; hafızların ezberleri, eski tarihi kaynaklardaki bilgiler ve akli delillerle uyumlu çıkmıştır. Bu, yeryüzüne hiçbir metninin ulaşamayacağı bir tarihi güvenirlik

seviyesidir. (s. 82) Kâtipler tarafından, birbirinden uzak bölgelerde istinsah edilmişlerdir. Katiplerin birbirlerinden etkilenmedikleri açıktır. Bir ayet, birinden nasıl yazılmışsa, diğerlerinde herhangi bir farklılık olmaksızın aynı şekilde yazılmıştır.

Corpus Coronicum: Oryantalistlere ait bir web sitesi olup onların el yazması mushaflarla ilgili çalışmalarını içermektedir. (s. 83)

Tevbe suresinin son iki ayetinin web sitesinde çıkan yazmalarının yaklaşık tarihlendirilmesi şöyledir: 606-649. Bu yazmalar %60 ihtimal Hz Muhammed döneminde yazılmıştır, %5 ihtimal Hz Ebubekir dönemine ait, %24 Hz Ömer dönemine ait, %11 ihtimal Hz Osman döneminin ilk 5 yılına aittir. Bu durum dahi Reşat Halife ve takipçilerin iddialarını çürütmek için yeterlidir. (s. 85) Bu metinlerden herhangi birini orijinal kabul eden birisi, nasıl olur da Kur'an hakkında orijinal değildir. gibi bir iddiada bulunabilir? (s. 87)

Sahabe samimiyet ve fedakârlıkla iman ettiler. Kur'an tahrip edilseydi, sahabe topluluğu muhakkak buna tepki gösterirdi. (s. 94)

Lesley Hazleton'a göre baskı olmasaydı bu insanlar, kaçmak için ilk iki defa yerlerini yurtlarını terk etme girişiminde bulunmazlardı. Burada onun kastı, Habeş ve Medine hicretleridir. (s. 97) Akabe'de peygamber, "Bana destek vererek bütün saldırılardan koruyacağınıza ve savunacağınıza dair biat ediniz." demiştir. Abbas bin Ubade Hazreclilere "bütün dünyaya karşı açtığı savaşları izleyeceğiniz anlamına gelmektedir." diye hatırlatıyordu. Hazrecliler dediler ki: buna karşı mükâfatımız ne olacak? Hz. Peygamber: 'Cennet' dedi. Bu insanlar samimi olmasalardı bu sayılan fedakârlıkları dünyevi olmayan bir karşılık için yüklenirler miydi? Müslümanların komutanlarının, İran komutanına; "Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geleceğim." demekteydi. Bi'ri maune olayında, şehit edilen Haram b. Milhan'ın "Kabe'nin Rabbine yemin ederim ki ben kazandım" diye haykırmasını, samimi inançtan başka ne ile açıklayabiliriz? (s. 99)

Eğer Kur'an tahrip edilseydi onlar buna neden ses çıkarmasınlar? Zaten Kur'an için her belaya katlanmış değiller miydi? Hangi Bela onların susmasına sebep olabilirdi? Tahrif edilse onlar tüm bu fedakârlıkları neden yapacaklardı ki? Gayrimüslim Kur'an'da hatalı bilgi olabileceğini savunuyorsa bunun, sahabenin fark edemeyeceği şekilde olacağını göstermek zorundadır. (s. 101)

Müşriklerden, Müslüman olan oğullarına işkence edenler mevcuttur. (s. 102) Müslümanların ileri gelenleri, zorlu bir hayat yaşıyorlardı. (s. 104) Hz Ebubekir 23 yıl boyunca her şeyini Nebi (s.a.v.) uğrunda harcamıştır. Armstrong: Ebubekir, boykot yüzünden tamamen batmıştı. (s. 105) Washington Irving: Hz. Ebubekir bir gün iktidarı talep etmemiş, başka sahabeleri kendi aday olarak göstermiştir. Buna rağmen yöneticilik onun olmuştur. (s. 107) Washington Irving: Hz. Ömer'e, oğlu Abdullah'ı yerine tayin etmesini önerdiler. O, gerek yok cevabını verdi. (s. 108) Leone Caetani, "Muhammed ashabı ile devamlı surette temasta bulundu. Kendisini tekmil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen onu yine sevdiler. Takdir ve taziz ettiler. İfk hadisesi Hz. Ebu Bekir Mistah isimli sahabeye maddi yardımda da bulunuyordu. Hz. Ebubekir Mistah'a bir daha yardım etmeyeceğine dair yemin etti. Nur Suresi 22. ayet "vermeyeceklerini yemin etmesinler, Onlar affetsinler." Bu ayet indikten sonra Hz. Ebubekir yemininden dönüp kefaret verdi. (s. 110) Kendinizi Hz. Ebu Bekir'in yerine koyarak düşünün; Yardım ettiğiniz kişinin ismi, kızınızın iffetine atılan bir iftiraya karışıyor, öfkenize hakim olabilir misiniz? Hz. Ebu Bekir bunu başarmıştır. Bu onun Kur'an'ı olan teslimiyetini göstermektedir. (s. 111)

Yusuf suresi 3. ayet “Oysa sen, daha önce bundan haberi olmayanlardandın.” (s. 118) Eğer Hz Muhammed 40 yaşından önce bu kıssaları biliyor ve Mekke ortamında anlatıyor olsaydı sahabeler bundan haberdar olurlardı. İlk Müslüman olanlar, en yakın arkadaşlarıydı. “Bu mesaj, Mekke’de müşriklerin, Medine'de Yahudi ve münafıkların düşmanlığı altında gelişti.” (s.119) Margoliouth: Eğer peygamber, Hristiyan ve Yahudilerin kitaplarında yazılan hikâyeleri anlatmış olsaydı rakipleri, hocasının adını söyleyip kaynakları gösterirlerdi. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yüceliği, s. 130)

Farkında olmayarak yalan söylediği iddiasını çürüten delillerimize Fetanet delilleri, farkında olarak yalan söylediği iddiasını çürüten delillerimize de Samimiyet delilleri adını verdik. (s. 134) Haberin direkt doğruluğunu ispatlayan delillerimiz vardır ki bunlar, mucizeler dediğimiz şeylerdir. (s. 135)

Duhan suresi 29. Ayet: “Gök ve Yer onların ardından ağlamadı.” Hiyeroglif metinlerinde (S.BM10188) “Diyarlar senin için yas tutar, gökler ve yer senin için ağlar.” Bu hiyeroglif metni ise 19. yüzyılın başlarında çözüldü, Kur'an, direkt bu metne cevap vermiştir. (s. 140-141) İddialarında tutarlılık gereklidir, Hz Muhammed yaşamamıştır gibi ilginç bir iddianın sahibi, aynı zamanda evlilikleri üzerinden itirazın da sahibi olabiliyor. (s. 142) Özellikle oryantalist yazarlar Bu açıdan ilginç örneklerdir. (s. 143) 23 yıl aralıksız yalan söyleyen bir insan gerçekten ilginç bir karaktere sahip olur. (s. 156) Yunus Suresi 16 ve 17 ayetler: “Kur'an gelmeden önce aranızda uzun bir süre yaşadım. Siz aklınızı kullanıp düşünmez misiniz? Allah hakkında yalan uyduran veya onun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir?”

Samimiyet Delilleri

Muhammed halkını ve toplumunu değiştirmek için kendisinin melekle görüştüğünü söyledi. Bazıları onun -haşa- kadın düşkünü, iktidar heveslisi, olduğunu iddia etmektedir. (s. 157)

Bu yorum sahiplerinin tarihi verilerin büyük bir kısmını görmezden geldiğini, aleyhlerine olan delilleri görmezden geldiğini ortaya koyacağız. Samimiyet delillerinde, çoğunlukla sıradan bir siyasi önderin kendi iradesiyle tercih etmeyeceği şeyleri yaptığını göstereceğiz. (s. 158) “İnsanların sevdiği şeyleri yasakladığı, sevmediği şeyleri emrettiği” sorusunu siyasetten cevaplamak imkansızdır. Reinhart Dozzy: Araplar içkiye düşkünlükleri ile tanınırlardı. İgnaz Goldziher: Huzeylilerin, peygamberden İslam davasına bağlandıktan sonra dahi fuhuşa devam edebilme talebinde bulunduklarını duymamız hiç de şaşırtıcı değildir. (s. 160)

Goldizher: Bu muhalefet, en şiddetli şekilde cinsel ilişkiye ve şaraba konulan sınırlara karşı yöneltilmiştir. Philip Hitti: Arapların gönüllerinde kadından sonra yatan şarap ve kumar bir tek ayet ile hukuk dışı edilmişlerdi. T. W. Arnold: İçki, kadın, cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri arasındaydı, peygamber ise tavizsiz idi. (s. 161) Fuhuş, içkiyi yasaklamanın, orucu emretmenin ne gibi bir siyasi menfaati olduğunu açıklaması gerekir. Hz. Muhammed bu emir ve yasaklarla neden işini zorlaştırsın? Toplumsal bir hareket başlatmaya çalışan bir yalancı olsaydınız bu denli şiddetli mükellefiyetleri mecbur eder miydiniz? Aksine, Hayat tarzlarını olumlayarak arkanızda toplamaya çalışırdınız. Muhtemelen iki içecek vardı: su ve şarap. Şarabın yasaklanması, esasında çoğu kişi için tek içeceğin su olması anlamına geliyordu. Onu böyle davranmaktan alıkoyan irade neydi? (s. 162)

Sakif, Hevazin heyetlerinin savaş zamanları topladıkları ordu, Hz. Muhammed’in ordusunun iki katı büyüklüğünde idi. (s. 163) Meir Jacob Kister, bu iki kabilenin temsilciler heyetinin namazdan muaf tutulması yönündeki isteğine özellikle dikkat çekmektedir. Peygamber:

‘namazın olmadığı bir dinde hayır yoktur.’ Kritik bir anda, böylesine önemli bir kabileye karşı öne sürülen bu şart hangi siyasi gaye ile açıklanabilir? (s. 164) Nisa Suresi 101-103 ayetler, Namaz Şüphesiz insanlara belirli vakitlerde farz kılınmıştır. (s. 166) Savaş esnasında risklere rağmen terk edilmeyen namaz ibadeti siyaseten nasıl açıklanabilir? Hz. Peygamber toplumdaki baskı ve talebe rağmen, kulluk mükellefiyetinden asla taviz vermemiştir. Muhammed'e muarız yalancı peygamber Müseylime, namazdan muaf tutma vaadi ile kendisine taraftar bulmaya çalışıyordu. Müseylime, “Hediye olarak İkindi namazını sizden kaldırıyorum” demişti. (s. 167) Siyasi menfaat için yalan söyleyenin tavrı, mükellefiyetleri askıya alarak taraftar toplamaya çalışmaktır. Nebi neden tepki çekmesine neden olacak bu mükellefiyetlerle işini zorlaştırdı. (s. 168) Tarih boyunca hangi toplum önderi, özetlediğimiz şekilde, hitap ettiği toplumun değer yargılarına muhalefet edip onları şiddetli mükellefiyetle sorumlu tutarak davetine başlamıştır? Ayrıca sünnetlerle hedeflenen ibadet düzeyi sınırsıza yakındır. (s. 169)

Tüm bu mükellefiyetlerle haşa bilerek yalan söyleyen bir yalancı peygamberin gözettiği siyasi maksat ne olabilir? Hz. Peygamber, bu mükellefiyetleri, onlara emrettiği gibi kendisi de yerine getiriyordu. Bahsi edilen mükellefiyetleri bir ay yerine getirmeye çalışın. Kendinizi bu sorumluluklardan kaçmak için türlü bahaneler uydururken bulacaksınız. Bugünkü büyük işlerle uğraşan bir toplum önderi, sizce neden böyle bir yükle işini daha da zorlaştırsın. Nebi insanları mükellef tuttuğundan daha fazlası ile kendisini mükellef tutuyor. (s. 170) Söylediği yalanının farkında olan bir toplum önderi, neden böyle şeylerle uğraşsın? “Gecenin bir kısmında kalk, namaz kıl. Bu sadece ona farzdır.” (s. 171) 18 yıl nebi böyle namaz kılmıştır. Niçin? Haşa, farkında olarak söylediği ve insanları kendisi ile kandırdığı bir yalan için mi? İşte tüm bunlar, samimiyet delilidir. Her emrin bu bağlamda bir samimiyet delili olduğunu düşünürüz. Hiçbir hareket adamı, toplumun tamamının kabul ettiği değerlere, durduk yere muhalefet etmez. Hedefine fayda sağlamayacak, pratik faydası olmayan ve sadece zararı olacak temel şeylere yönelmez, gerilimler, hedeflerine ulaşmasına mani olacaktır. (s. 172)

Ben toplumun değerlerine hedefine ulaşmasına engel olacakken saldırmasını, siyaseten anlamlandıramam. Mükellefiyetler ile pek çok güçlü kişiyi neden kaybettiğini anlatmaları gerekmektedir. Hz. Peygamberin getirdikleri, dönemin hâkim değer yargılarına taban tabana zıtlık arz ediyordu.

Ignaz Goldziher: Muhammed'in getirdiği şeyler, atalarının sünnetine tamamen zıt idi. (s. 173) Maxim'e Rodinson: Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında, kökten bir kopuşu temsil ettiği doğrudur. (s. 174) Sıkça söylenen “Muhammed, Arapların değer yargılarına din kisvesi giydirdi, gibi söylemlerin hatalı olduğu”, ortaya çıkacaktır. Dinine, geleneklerine, aile bağlarına ve ahlaki yargılarına da muhalefet ederek nereye varmayı amaçlayabilirsiniz? Üstelik Onların dininde çok daha fazla emir ve yasağın olduğu bir din getirerek!

İzutsu, Kur'an'da Tanrı ve İnsan adlı kitabında şöyle demektedir: Kerim; “cahiliyede, lekesiz bir secereyle şerefli bir ataya bağlanan asil biri” anlamına geliyordu. (s.175) “Allah'ın katında en Kerim olanınız, en takvalınızdır.” Hucurat Suresi 13 ayet. Antik Arabistan'da kimse, bu şekilde Kerem (asalet) tanımına, Takva (Allah korkusu) anlamını vermeyi düşünmezdi. (s. 176) Cömertlik ve mal harcama konusunda Arap değerlerinin ters yüz edildiğini müşahede ediyoruz. Sad b. Ebu Vakkas ölümcül bir hastalığa yakalanmıştım. Ey Allah'ın resulü ben varlıklı bir kimseyim. Bana sadece tek bir kızım mirasçı olacak. Bu yüzden malımın üçte ikisini sadaka olarak dağıtayım mı diye sordum? ‘Hayır!’ cevabını aldım. Üçte biri dahi çoktur. Bu, mevcut Arap ahlakından bambaşka bir ahlak yapısıdır. (s. 177) Cahiliye şiirlerinden kötülüğe karşı iyilik yapılmaz. (s. 178) Ali İmran suresi 134. Ayet, “Onlar öfkelerini yenerler, insanları

affederler.” Maxime Rodinson: “Özgür Araplar, hiçbir yazılı kanunla bağlı değildir. (s. 179) Kim kan davasından vazgeçecek olursa ömür boyunca utanca gömülür.” T.W. Arnold: “Dine yeni giren Müslümanlara, o zamana kadar hakir görülen diğer hükümleri, fazilet diye öğretiliyordu. Resulullah bu ahlakı bizzat kendisi de uyguluyordu.” (s. 180) Ebu Sufyan'ın eşi Hint, amcası Hz. Hamza'nın ciğerini yarıp çıkarmış ve onu çiğ çiğ çiğ yemişti. Hz Muhammed (sav) Mekke'nin fethinde onu affetmiştir. Nebi vahşiyi de affetti. (s. 181) Hz Muhammed'in (sav) kızı Zeynep ve torununu öldürenleri affetmişti. (s. 183) 23 yıl boyunca -haşa- yalan söyleyen siyasi figürün, güç eline geçtiğinde affedici ve merhametli olmasını beklemeyiz. Hz. Muhammed'den sonra gelen toplum, affediciliği kuşanmıştır. (s. 184) Cahiliye Dönemindeki Arap toplumunda kabile bağlarının çokluğu önemliydi. (s. 185) Muhammed atalarına olan abartılı bağlılıklarını bilmesine rağmen hiçbir siyasi menfaat olmaksızın atalarını tenkit etmiştir. Yalan söyleyen bir toplum önderi olsaydı siyasi açıdan kendisine tamamıyla zararlı olan bu durumu anlamlandırmak imkansız olurdu. (s. 186)

Goldziher İslam'da; İslam olan bütün insanların kardeş olması bunları aşılıyordu. Kabilelerinin kardeşliği, artık fazla değer ifade edemezdi. (s.187) Izutsu: özetle; kan bağı, cahiliye Araplarının toplumsal anlayışında en belirleyici unsur idi. Maide Suresi 104 ayet: “Ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler.” Normalde siyaseten bu söylem bir intihardır, hiçbir toplum önderi, amacına direkt hizmet etmediği için lüzumsuz yere toplumla böyle bir çatışmaya girmek istemez. (s. 189) T. W. Arnold: Muhammed’in öğretisi, Arapların o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto mahiyetindeydi. (s. 192) İlginç olan bir nokta, Nebi'nin kendi ataları ile ilgili sözleridir. Hem de siyaseten tek koruyucusu konumunda sayılabilecek kendi kabilesini karşısına alma pahasına. Ebu Talip de ölüm alametleri belirdiği sırada Resulullah amcasına kelime-i Tevhid teklif etmeye devam ediyordu. Ebu Talip demekten çekindi. Resulullah; “Allah azze ve celileden senin için af ve mağfiret dilerim” dedi. Bunun üzerine Tevbe suresi 113. Ayet iner: “Peygamber de onların bağışlanmalarını dileyemez.” (s. 193) Kur'an'ı, Nebi kendisi yazsaydı, Kendi isteği olan bağışlanması için dua etme fiilini neden kendisine men etsin? O halde ortada iki irade vardır. (s. 194) “Anneme mağfiret dilemem hususunda Rabbimden izin istedim, izin vermedi.” (Müslim, Cenaiz, 105,106,108). (s. 195) Atalarına delice saygı duyan bir kavmin atalarını eleştirmekle kalmamıştır, kendi atalarının durumundan da bahsetmiştir. Buradaki sözleri sebebiyle kabilesinin himayesini kaybetmiş ve türlü çeşit zulme uğramıştır. Ölmüş gitmiş insanların uhrevi durumları hakkında yalan söyleseydi hiçbir menfaat kaybı olmazdı. Bilakis Tüm bu zorluklar ortaya çıkmamış olurdu. Neden tüm akrabalarını rahatsız etsin? Haşa, yalancı olsaydı onların cennette olduğunu söylemesi çok mu zordu? Ölüp gitmiş insanların hükmü üzerinden siyaseten güç kaybetmesini sağlayacak ne gibi bir menfaat olabilirdi? Ebu Leheb, Hz. Muhammed kabile bağları gereği onu koruyacağını ilan etmiş ve himayesine almıştı. (s.196) Reinhart Dozy: Ebu Leheb, yeğeninin yanına döndüğünde, babamın cehennemde olduğuna nasıl inanırsın? diye bu çok açık soruyu Hz. Muhammed'e sordu. Hz. Muhammed de aynı açıklıkla yanıtladı, son koruyucusunu yitiriyor ve hayatını tehlikeye atıyordu. Artık evinde bile tehdit altındaydı. (s. 197) Kabilesinin himayesinden çıkmış birisi, Arap yarımadasında tamamen korumasız durumdadır. Himayenin kaldırılmasından sonra Nebiye, işkenceler ve fiili saldırılar çokça artmıştır. Taif'e gidip himaye aramak zorunda kalmış ve orada da malum olduğu üzere şiddetli hakaret ve saldırılara uğramıştır. (s. 198)

Hz Muhammed her ne hedefliyorsa bunu kabilecilik bağı altında yapamaz mıydı? Hitti: Araplardan gayri hiçbir millet, soy kütüğünü bir ilim derecesine çıkarmış değildir. (s. 199) Emile Dermenghem: İbnü Nadir, kölesini döverken “Ebu Mesut bilesin ki, senin bu köleye gücünün yettiğinden çok daha fazla, Allah'ın gücü sana yeter” der peygamberimiz. “Ben ya Resulallah onu, Allah için azad ettim dedim.” (Müslim, Eymen, 34, 35) der Nadir. Hiçbir siyasi

önder o çağda böyle bir faaliyette bulunup prim toplayamazdı.(s. 200) Bernard Lewis: Müslüman teologlar ve hukuk bilginleri, hiçbir zaman Doğu tarafından oluşturulan veya Allah'ın köle olmaya mahkum ettiği insan ırkları fikrini kabul etmemiştir. (Levis Ortadoğu'da ırk kavramı ve kölelik, s. 91) Margoliouth: “İslam kardeşliği doktrini insanların atalarıyla övünmesini sona erdirmişti. Tüm Araplar eşitti ya da sadece dindarlıkları ile farklılaşabileceklerdi ve bu takdim ile birlikte tamamen yeni bir dönem başlamıştı.” Veda hutbesinde Arapların Arap olmayana, Arap olmayanın araba Takva dışında bir üstünlüğü yoktur. (İbni Hanbel, V/411) buyrulur. (s. 201) Bu hadis siyaseten açıklanabilir mi? Bu hutbenin dinleyicileri arasında, Arap olmayan kaç kişi vardı da bu uyarı onlara yapılmıştır diyelim? Toplumsal bilinçaltındaki bu güçlü algıya muhalefetle, sahtekâr ve yalancı dediğiniz şahıs, hangi menfaati elde etmek istemiştir? Hz. Ömer ölmeden önce, Salim sağ olsaydı onu halife yapardım demiştir. Salim (r.a) denilen zat, azatlı bir köledir. Bu esnada Hz. Ömer'in kendi oğlu sağdır. Kısa surede şu toplumun yapısında gerçekleşen bu değişimi nasıl anlayabiliriz? Bir kölenin hilafete layık görüldüğü bir toplum, o çağda hayal edilebilir değildir. Bu İslam’ın başarısıdır. (s. 202)

Philip Hitti: Gassan sarayının son Meliki olan kişi, Müslüman olmuştur. İlk olarak çıktığı haç seferinde, Kâbe’yi tavaf esnasında bir bedeviyi, ihramının eteğine bastı diye tokatlamıştı. Halife Ömer suratına aynen bir tokat indirilmesine razı yahut diyete onu mahkûm etmişti. (s. 203) Artık ayrıcalıklı kişilik yoktur. Mısır valisi Amr b. As’ın oğlu bir Kıpti’yi kırbaçlatıyor. Hz. Ömer, Vali ve oğlunu Medine'ye getiriyor, valinin oğlunu Kıpti’ye kırbaçlatıyor. (s.204) Renan: “Irk ve millet tarafından belirlenen tüm farklılıklar, İslam'a girme eylemi ile ortadan kalkmaktadır. Berberi, Sudanlı, Çerkez, Afgan, Malay, Mısırlı, Nübyalı biri Müslüman olur olmaz, artık Berberi, Sudanlı, Mısırlı vs. değildirler. Bunlar Müslümandırlar. (s. 205)

Philip Hitti: Cyrus, Uvade b. Samit adında bir zencinin başkanlığındaki Müslüman delegasyonu ile karşılaşınca şok geçirmişti. (s. 206) Bugün dahi bir siyahi futbolcu tribünleri birazcık sinirlendirse seyirci muz sallayıp maymun sesi çıkarmaya başlar. (s. 207) Fransa milli takımında 1998 Dünya Kupası öncesinde, Afrika kökenli oyuncular kolay kolay alınmazdı. (s. 208) Bugün dahi halen çözülmemiş bu sorun, onun 23 yıllık hayatında çözülmüştür. Buyurun, bir öğreti ortaya koyun ve toplumun değer yargılarını değiştirin. (s. 211)

Nebi vahiy almayan bir siyasetçi olsaydı, putperest dinini yükseltmeyi tercih edebilirdi. (s. 212) Leone Caetani: Mekke’de Arabistan'ın diğer yerlerinde olduğu gibi yeni bir din ihtiyacı hissedilmiyordu. Arapların İslamiyet’i istedikleri de yoktu. İslam, ortaya çıktığı toplumda, güçlünün muhalefeti ile karşılaşmış bir yapıdaydı. (s. 213) “İnkâr edilenler, iman edenlere; iki topluluktan Hangimizin konumu daha üstün ve mensupları daha iyi diye sorarlar.” (Meryem suresi 73) Dün olduğu gibi bugün de siyasi değişiklikler yapmak isteyen her şahsın, güçlülerin desteğini almak için onlara yakın olmaya çalıştığını biliyoruz. (s. 215) Nebinin yanına çoğunlukla ezilmişler, köleler ve itilmişler toplanmıştır. Karen Armstrong; “Kaynaklar, Muhammed'in putperestlik konusunda Kureyş’le uzlaşmayı kesinlikle reddettiğini ortaya koyuyor.” (s. 216) Ebu Talip Muhammed'e “Beni de kendini de tehlikeye atma kaldıramayacağımız bir yükün altına bizi sokma” der. “Güneşi sağ elime ayı da sol elime verecek olsalar dahi ben bu davadan asla vazgeçmem.” Hz. Peygamber bu sözleri söyledikten sonra gözyaşlarını içine akıtarak ağlamaklı bir şekilde çekip gitti. Bu bir samimiyet delilidir. Lesley Hazleton: “Eğer istediğin para ise servetimizden, eğer şereflendirmek istersen seni liderimiz seçeriz.” (s. 217) “Muhammed Yalan söyleyen bir toplum önderi idi” diyenler, kavmin güçlülerinin anlaşma isteklerini reddetmesini, yaşıyor oldukları dünyevi lezzetleri, şarap, fuhuş ve benzeri yasaklamasını siyaseten açıklamak zorundadır. Onun bu tavrı Medine'de de sürmüştür. İsa'nın Allah'ın Peygamberi olduğunu, ilan etmesi, Yahudilerle olan ilişki

açısından kritik olmuştur. Hristiyanlara yaranılmaya da çalışılmıyor, teslis açık ifadelerle reddediliyordu. (s. 218) Yalan söyleyen birisi olsaydı, tüm grupları karşısına almasındaki neden ne olabilirdi?

Emile Dermenghem: Şu da bir gerçektir. Hz Muhammed'in kendi döneminde yaşayan insanları kendisine çekip ikna etmek için taviz vermeyi aklına bile getirmemiştir.” (s. 219) Hz. Muhammed, haşa, yalan söyleyen ve yalanın farkında olan biri olsaydı, psikolojik açıdan haberin içeriğinden etkilenmemesi gerekirdi. İbrahim vefat ettiği gün güneş tutulunca, bazı kimseler bu iki olay arasında irtibat kurmuş ve Resulü Ekrem güneşin, “bir kişinin ölümü üzerine tutulmayacağını” belirtmiştir. Sadece bu dahi, yalan söylüyordu görüşünü çürütmeye yetecektir. (s. 220) Yüce insan, hakkı, kendisi aleyhinde ve lehinde dahi olsa anında söylemiştir. (s. 221) Oğlunuzun öldüğü gün, güneş tutulması olsa, halk bunu, sizin peygamberliğinize kanıt saysa, bunu kullanmaz mısınız? Böylesi bir denk gelme, bulunmaz bir ganimet değil midir? (s. 222) Hicret esnasında müşriklerin mağarada onları yakalamak üzeredir. “Hz. Muhammed Ebu Bekir’e; “üzülme, Allah bizimle beraberdir.” (s. 223) der. İnanmayan birisi, böyle bir anda, bu tarz bir tevekkül cümlesini söyleyebilir mi? (s. 224) Taif'te çocuklar tarafından taşlanması sonrasında “Allah'ım gücümün zayıflığını, çaresizliğimi, insanlar gözündeki değersizliğimin halini Sana arz ediyorum. Sen benim rabbimsin. Eğer Sen bana karşı gazap etmemişsen, ben hiçbir şeye aldırış etmiyorum. Bana kızıp cezalandırmandan, yüzümün nuruna sığınırım Rabbim” diye niyaz etmektedir. Ölümünden önceki hastalığı esnasında: “Ey insanlar! Eğer ben, herhangi birinize haksızlık edip onun sırtına vurduysam işte sırtım. O da gelsin bana vursun hakkını alsın. İnsanın, ahirette zor duruma düşmesindense dünyada yüzünün kızarması daha hayırlıdır.” Nebi vefatı esnasında “Allah'ım en yüce dost” demiştir. (s. 225)

Vahyin ilk gelişi

Lesley Hazleton: Muhammed dağdan sevinçten havalara uçarak inmedi. “Yaşasın, Allah'a sonsuz şükür” diye bağırarak koşmadı. Muhammed'in tepkisi sağlıklı tepkiydi. Dehşet ve inkar. (Hazleton, ilk Müslüman, s. 17) (s. 228) Armstrong, tarihsel kayıtlarda Hz Muhammed son derece insani bir figürdür. Bir Hristiyan Azize hiçbir açıdan benzememektedir. (Armstrong, İslam Peygamberi'nin Biyografisi, Hz Muhammed, s. 68.) (s. 244) Muhammed akrabalarının güvenini en samimi şekilde kazanmıştı.(Hodgson, İslam'ın serüveni, s. 217.) (s. 229) İlk inen ayetlerdeki “Okuma, öğrenme, kalem” vurguları, o dönemin Arap zihniyetine yakın olmadığı gibi, haşa, yalancı bir peygamber olsaydı, o demin dönemin Arap toplumunda yetişmiş birinin aklına ilk gelen ifadelerde bunlar olmazdı. Zira bunların hiçbiri Arapların gündemi değildi. (s. 230)

Uyarı ve teselli ayetleri

Bu beni, ateist olduğum dönemde, çok etkileyen delillerden biridir. Kur'an'da hitap Hz. Muhammed'e yöneldiğinde emirler, teselliler ve uyarılar görülür. Üslup, Hz Muhammed iradesinden farklı bir iradeyi işaret eder. Abese 1-2. ayetler: “Yüzünü ekşitip başını çevirdi”.(s. 231). Haşa, sahtekâr neden kendi yazdığı kitapta böyle basit bir şey için kendisini eleştirsin? (s. 232); Ahzab suresi 33. Ayet: “İnsanlardan çekinerek içinde gizliyordun”; İsra 73. Ayet: Seni yerinde sağlam tutmasaydık, neredeyse- biraz da olsa -onlara kayacaktın.” (s. 233) Enam 35. Ayet: “Sakın cahillerden olma”; Enam 52. Ayet: “Zalimlerden olursun”; Kehf 28. Ayet: “Dünya hayatının çekiciliğine meylederek gözlerini onlardan çevirme”; Tevbe 43. Ayet: “Allah seni affetsin niye onlara izin verdin ki?” Ayetleri tekrar tekrar okuyun. Ben, bunlarla Müslüman oldum. Bu üslup Nebiye ait olamaz. (s. 235) Duha 11. Ayet: “Yetimi ezme. El açıp isteğini de sakın boş çevirme”; Mümin 55. Ayet: “günahların için bağışlanma dile”; Nah 127. ayet “sabret

üzülme” Montgomery Watt; “Hz Muhammed inancında, tamamıyla kusursuz bir samimiyete sahiptir.”(s. 241) Kıyamet suresi: “Ey Muhammed onu vahiy çarçabuk almak için dilini kımıldatma” (s. 242)

Papazların metinlerinde, Hz Muhammed, haşa, şehvetperest ve kişisel menfaat için bir din ortaya atan sahte bir peygamber olduğu anlatısı oldukça yaygındır. Oryantalizm, temel çıkış noktası olan Hz Muhammed asla peygamber olmadığı iddiasını değiştirmiş değildir. Ön yargı değişmemiştir. (s. 243) Peşin hüküm, “O, peygamber değildir. O halde ‘muhakkak alıntılanmış olmalı. Yazılı değilse sözlü.’’ şeklindedir. Bu kaba anlatı, bir kısım yerli yazar tarafından benimsenmiş ve saldırgan bir dille halkın üzerine boca edilmiştir. Leone Caetani, “Muhammed, hiçbir zaman bir saray hayatı kurmadı. Gayet mütevazı bir surette, alelade faniler gibi yaşadı. Kendisini tekmil kusurları ile olduğu gibi gösterdi. Buna rağmen, onu yine sevdiler.” (s. 244) Hodgson: “Muhammed her türlü lüksten uzak, tamamen basit ve mütevazı bir yaşam sürmüştü. Kendisine genellikle kolayca ulaşılabilirdi.” Lesley Hazleton: “Mekke'nin fethinden sonra Muhammed istemiş olsaydı saray inşa edip hanedanlık başlatabilirdi. Aksine o, Mekke'yi başkent ilan etmemiş ve Medine'ye geri dönmüştür.” Edward Gibbon: “Muhammed kraliyetin ihtişamına hor görüyordu.” Reinhard Dozy: “Hiçbir zaman zenginlik aramadı.” Bodley: “Hz Muhammed, bir halı üzerinde uyuyor ve ev işini bizzat kendisi yapıyordu.” (s. 245) Fetihlerinden sonra bile Hz Muhammed, o Münzevi yaşayış tarzını değiştirmedi. Emile Dermenghem: “Peygamber hiçbir zaman Dünyaya meyletmedi, dünya malına ve paraya tamahta bulunmadı. Büyüklük taslayıp övünmedi. Evini süpürdüğünü elbiselerini yamadığını kapıcıları olmadığını görüyoruz.”(s. 246) Peygamber öldüğünde de onun zırhı, borcuna karşılık bir Yahudi tarafından alınmıştır. Ölümünün de böyle olması, fakirce yaşadığını gösterir. Azınlık durumundaki Yahudi’nin malına el konulması yerine, borç alınması, toplumun adalet yapısını gösterir. Azınlığa mensup bir şahsın, devlet başkanına borç verecek kadar zengin olması, iktisadi adaleti gösterir. Morgoliouth: “pahalı eşyalardan sonuna kadar kaçındı.” Armstrong: “Arabistan'daki en güçlü adam haline geldiğinde bile lüksten nefret ediyordu. Asla bir takımdan fazla giyeceği olmamıştı. Kendisine hediyeler verildiğinde hepsini yoksullara dağıtırdı.” (s. 247) Hitti: “sahip olduğu elbiseleri sık sık tamir ederken görülüyordu.” (s. 248) Hz Ayşe, “evimizde, Bazen iki üç ay geçerdi de, ateş yanmazdı.” Nebi koca bir toplumun tek yöneticisi idi. Ancak buna rağmen hanımları, geçim darlığından şikâyet ediyorlardı.(s. 249) Emile Dermenghem: “Resulullah uzanmış yatıyordu, vücudunda hasır liflerinin izleri görülüyordu.” Hazleton: “Uyuduğu odada ne bir kilim, ne bir yatak, ne de bir konfor eşyası vardı, bir devletin yöneticisini arayacağı son yer gibi geliyordu.” (s. 250) Bu güç elindeyken fakirliği tercih etmesini göstermesi açısından kıymetlidir. Bu adanmışlık, samimiyet ispatlamıyorsa yeryüzünde samimi bir insan var mıdır?

Margoliouth: “Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmişti.” (Margoliouth, Muhammed ve İslamın Yükselişi, s. 212) (s.251) Resulullah'ın kızı Fatıma elleri çatlayana kadar el değirmeni çevirir ve göğsü yaralanana kadar kırbayla su taşırdı. Kendisine, “ganimet malları gelmiş, O’ndan istersen iyi olur” denildi. Resulullah ona şöyle dedi: Ey kızım! Bedir yetimleri, senden daha fazla hak sahibidir. Sana daha hayırlısını haber vereyim mi? Allah'a tespih etmen, hamd etmendir. O, Haşa bu dini, kendisinin uydurduğunu bilen bir insan olsaydı, tesbihat önerisini nereye koyacağız? (s. 252)

Kadı Abdülcebbar, “Resulullah’a bir mal geldiği zaman onları taksim etmeden evine gitmezdi.” Peygamberimiz bir gece evinden dışarı çıkmıştı. Ebubekir ve Ömer de dışarıdalar, onlara “sizi evinizden dışarı çıkaran sebep nedir?” diye sordular. “Açlık ya Resulullah” dediler. “Sizi evinizden çıkaran sebep beni de evimden çıkardı” Açlıktan dışarı çıkan bir devlet yöneticisi ve

onun iki sağ kolu, bu insanların kişisel menfaat peşinde koşmakla, bin yıldan fazla süre itham edilmelerinden daha trajikomik bir durum var mıdır? Onların içinde sefa sürdükleri sarayları nerededir? O sarayın kalıntıları var mıdır? (s. 253)

Ali İmran suresi 144. ayet: “Muhammed elçidir o ölse yahut öldürürse ökçelerinizin üzerine geri mi döneceksiniz?” burada inandığı davayı kendi şahsiyetinin üzerinde gören birini bulmak zor değildir.(s. 255)

İslam, Muhammed'in dahi şahsına bağlı değildir. Şahısların ötesinde, Allah'a aittir. Lesley Hazleton: “Dünyada kendisine güvenli bir yol çizmişti, arkasına yaslanıp keyfini çıkarabilirdi. Bu sakin ve güzel hayatını hangi kişisel menfaat için bırakmıştı.” Leone Ceatani: “Muhammed fikri menfaatten tamamıyla uzaktı. Mekkeliler bunu akıllarına sığdıramıyorlardı.”(s. 256) Kavmine muhalefet ediyor ve onların uzlaşma çabalarını reddediyordu. Menfaat zaten düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti. Hayatınızda böylesine ilkeli davranan ve rahatını terk edip zorluklar ve belalar içine bile bile atlayan, haşa, bir yalancı ve sahtekâr gördünüz mü? O, önceki hayatında yalancı bir insan değildi. Onun pek çok davranışının siyasi menfaatlerine ters düşmesi olgusunu nasıl açıklayacağız? (s. 257) Para teklifi Müslümanlar ağır işkenceler çekiliyorken gelmedi mi? Ellerinde taşlarla bir beldenin sonuna kadar sizi kovalıyorlar. Sizce bir sahtekârın hayat öyküsü böyle mi olur? Onu seven herkes, işkence altındaydı.(s. 258) Yerinden yurdundan oldu. Sevgili amcası, kızı, torunu, evlatlığı, amcasının oğlu, arkadaşları Onun için can verdiler. (s. 259)

Montgomery Watt: “Hz Muhammed aleyhindeki yaygın temelsiz iddialardan biri onun, tutkularını ve şehvetini tatmin edebilmek için kendisinin de sahte olduğunu bildiği dini öğretileri savunan bir sahtekâr olduğudur. Kendisi ve davası hakkında sağlam bir inanç, Mekke dönemindeki zorluklara ve eziyetlere dayanmaya hazırlığını açıklayabilir.” Reinhart Dozy: “Kötü bir yalancı dünya dini olacak bir inancı, yayacak kadar güçlü olamazdı. İnançlı ve samimi bir güvene sahip olmaksızın Muhammed, 10 yıldan uzun süre kendisini bekleyen aşağılanma ve tehlikelere karşı koyamazdı.” (s. 260) Montgomori Watt: “Bu bir hilekârın ya da yaşlı bir şehvet düşkünü işi değildir.” Bernard Lewis: “Modern tarihçi, İslamiyet menfaatçi bir sahtekâr tarafından başlatıldığını kolaylıkla inanamaz.”

Leone Caetani: “Etkili silah, Muhammed'in şahsen sahip olduğu büyük etkiden ibarettir. Muhammed samimi, namusluydu. (s. 261) Montgomery Watt: “Samimiyetsizlik ve sahtekârlık suçlaması, hala zaman zaman bu tür suçlamalar yapılmaktadır. (s. 262) Bu görüş tatmin edici bir izah getirmemektedir. Batılı yazarlar, Hz Muhammed hakkında, çoğunlukla en kötü şeylere inanma eğilimi içinde ola gelmişlerdir. Geçmişten tevarüs ettiğimiz yanlışları düzelteceksek O’nun, doğru ve dürüst olduğunu kabul etmek gerekir.” (s. 263) Maxime Rodinson: “Samimi bir Muhammed'i açıklamak, sahtekâr bir Muhammed'i açıklamaktan çok daha kolaydır.” Emile Dermenghem: “O’nun samimiyetinden asla şüphe edilmesi mümkün değildir. Onun özü ve sözü, kesinlikle doğru idi. Bütün hayatı daima sıkıntılar çektiğini göstermektedir.” (s. 264)

Fetanet delilleri

Burada, farkında olmadan yalan söylediği iddiasını ele alacağız. Yani ‘O, gerçekten bir melek gördüğünü zannediyordu ancak, bu gerçek değildi’ şeklinde kurguyu ele alacağız. (s. 265) Bu bölümde, haşa, deli olmadığını anlatacağız. Burada, yeryüzünde gelmiş geçmiş en başarılı insan olduğunu ispatlayacağım. (s. 266) Philip Hitti: “Hz. Muhammed peygamberlik, kanun koyuculuk, baş hâkim, ordu komutanı, devlet başkanı fonksiyonlarını şahsında toplamış bir kimsedir.” (s. 267)

Arap coğrafyası, İslam öncesi dönemde, büyük devletler için işgal edilmeye layık bile bulunmayan bir bölgedir. Koca bir çöl, verimsiz bir bölge ve birbiri ile çatışan kabileler. Amstrong: "Büyük güçlerin hiçbiri Arabistan ile ilgilenmiyordu."(s. 268) Montgomery Watt; "Çöl şartlarında ayakta kalmanın esası, kabile dayanışmasıydı." Bernard Lewis; "Bedevi toplumunda sosyal bilim, fert değil topluluktur." Lapitus: "Bedevi klan, hiçbir harici otorite tanımıyordu." (s. 269) Bu yapıdaki bir toplumu birleştirip onları kendi önderliğinde toplamak da çok zor bir işti. (s. 270)

Montgomery Watt; "Muhammed'in gelişinden önceki yüzyılda, kabileler arası şiddet ve kavgalarda sürekli bir artış olmuştu." (s. 271) Karen Armstrong: "Kabilelerin her biri diğeriyle savaş halindeydi. Arapların birleşmesi imkânsız gibi görünüyordu. Medeniyetten nasibini almamıştı. Ancak 23 yıl sonra Muhammed neredeyse tüm kabileleri, yeni bir Müslüman toplum olarak birleştirmeyi başarmıştır." (s. 272) Hz Muhammed büyük başarıyı, bir siyasi güce dayanarak sağlamaması, ayrıca ilginç bir noktadır. Fikir ve ahlak ile bunu gerçekleştirdi. Tamamıyla bir kültürü değiştirdi. (s. 273)

T. W. Arnold; Muhammed'in sözü sayesinde bir gün sürekli olarak birbirlerine kan davası olan irili ufaklı yüzlerce kabilelerden tek bir millet çıkmıştı.(s. 274) Yağma ve intikama düşkünlüğü ile bilinen Arap kabileleri, bu kabil bir emniyeti hiçbir zaman görmemişti. Bu uzlaşmayı temin eden İslam diniydi. Önce Mekke'de bu denendi, reddedildi. Medine'de ilk uygulamasını gösterdi.(s. 275) Değişim tepeden dayatma ile olmadı bir fikir anlatılarak başarıldı. (s. 276) O halde soru şu: Bu değişimi sağlayabilen kişinin deli olması mümkün müdür? Haşa, bunu kabul edenin deli olduğu düşünülür. Hz Muhammed sürekli bir ölümcül tehlike altındaydı ve hayatta kalması mucizeydi. (s. 277)

Morgoliouth: "Araplar düzensiz, lidersiz savaşırlardı." (s. 278) Hayatındaki ilk savaşa 53 yaşında girmiş olan Muhammed, beklentilerin aksine başarılı olmuştur. Bu 23 yılın ilk 13-15 yılının, ileride bu fetihlerin yöneticileri olacak adamları, dinen ve ahlaken eğitmekle geçtiğini unutmamak lazım. Ondan sonra gelen halifelerin tamamı döneminde gelişmeye devam etmiştir. (s. 279) Emile Dermenghem: "20 yıl, dünyayı tamamen değiştirmeye kafi gelmişti. Yeni bir tohum filizleniyordu. Bu öyle bir filizdi ki, Arabistan'dan Hindistan'ın Doğu sınırlarından Atlas Okyanusu'na kadar uzanan muazzam bir dünyayı aydınlatacak. Muhammed bu başarıları Mekke'de kendini dahi koruyamıyorken vaat ediyordu."

Bodley: "Hz. Bilal imparator Konstantinati'in oğlu ile müzakereye girişmek üzere, Müslüman elçi olarak vazifelendirildi. Bizans kralının oğlu 20 sene önce, Hz. Bilal'i kendisine köle olarak bile almazdı." (s. 281)

Basra körfezinden Atlas Okyanusu'na kadar, asırların tecrübelerinden geçmiş büyük imparatorluk sülalelerinin yerlerini, bu sadık çobanlar, sadık seyyar tacirler ve sadık sarraflar alacaktı. (s. 282) O gün, Kim bunları hayal edebilirdi? Maksime Rodinson: Ebu Talip dedi ki: "Yeğenim, seninle uzlaşmak için geldiler yanıma, onlara bir şey ver." Hz Muhammed (s a v) amca, bir tek söz versinler" Allah'tan başka Tanrı yoktur." Kureyşliler el çırptılar ve hayal kırıklığı içinde gittiler. Leone Ceatani: Esved bin Abdiyegus b. Vehb, fakir Müslümanların geçtiklerini gördükçe, "Bunlar, yeryüzünün hükümdarlarıdır. İran imparatorluğuna varis olacaklardır." Diye alay ederlerdi. (s. 283) Bakara Suresi 214. Ayet: "İyi bilin ki Allah'ın yardımı şüphesiz yakındır". Habbab b. Eret: "Ya Resulallah bizim için Allah'a dua edemez misin?" Kureyş müşriklerin işkencelerinden şikayet ettik. Hz Muhammed, "Sizden önce ümmetler için de öyle kimseler bulunmuştur ki, cesedi ikiye bölünürdü fakat bu, onları dinden döndürmezdi. Demir tırnaklar ile sinirleri taranırdı da bu işkenceler, o Mümini dininden

çevirmezdi. Allah bu işi mutlaka tamamlayacaktır fakat sizler acele ediyorsunuz.” (Buhari, Menakibül Ensar, 29; Ahmet b. Hanbel, 5/ 109) (s. 285)

O tek başına ve ücretle çalışan bir fakir iken insanlara geldiği ve onlara kızdırdı, öfkelendirdi Onlar, ‘biz seni mağlup ederiz’ dediler. Kâfirlerin galip olması gerekirdi. (s. 286)

Entelektüeller, profesörler, şairler toplanın ve ülkemiz için bir kitap yazın. O kitabı, yavaş yavaş insanları eğiterek uygulayın. Bizi kısa sürede Çin ve ABD'den daha güçlü hale getirecek bir eser ortaya koyun, böyle bir eser ortaya koyun. İşte aciz bırakmak (mucize) budur. Bu Kur'an'ın mucizelerinden biridir, bu kadar kısa sürede böyle bir toplumsal atılımın, dünya tarihinde başka bir örneği yoktur. Tarihte böyle etki bırakmış bir şahsa deli diyebilir miyiz? Üstelik o, bu etkiyi önceden bildirmiş ve haber vermiş iken. (s. 287) Hele de bu kişi 40 yaşına kadar siyasetle uğraşmamış, 53 yaşına kadar da komutanlık yapmamışsa. Mekke'deki dönemin semeresi ileride valiler ve komutanlar olacak muhacir nesliydi. (s. 288)

Huneyn muharebesi için Montgomery Watt: “Bu tehlikeli durumda Muhammed'in kendisi küçük bir grup muhacir ve Ensar'la dimdik durdu. Bu dalgayı tersine çevirdi ve çok geçmeden düşman tamamen kaçmaya başladı.” (s. 292) Hudeybiye Antlaşması: Kureyşlilerden biri, Müslüman olarak da olsa bir gün Medine'ye sığındığı takdirde iade edilecektir. (s. 294) Mekke elçisi Süheylin oğlu Ebu Cendel, bir fırsat olarak Mekke'den kaçmış çok işkence görmüştü, el ve ayaklarında zincirler halen duruyordu. Ebu Cendel, “iade edilirken beni tekrar aynı zulüm ateşinin içine mi atacaksınız?” demesine rağmen götürüldü. Bu sahne sahabeyi inanılmaz bir duygu atmosferin içine soktu. Öfke, üzüntü, hayal kırıklığı ve benzeri duygular yaşadılar. Hz Muhammed, “Ey Ebu Cendere “biraz daha sabret, katlan. Allahu Teâla’dan bunun mükâfatını bekle, sözümüze vefasızlık edemeyiz.” (s. 295) Sonrasında şu ayet nazil olmuştur: Fetih Suresi 1. ayet “Biz sana kesinlikle apaçık bir fetih verdik” (s. 297) Ayet 4 tekid ile iner.

Leone Caetani: Hudeybiye'de Muhammed'in yanında, 1400 kişi vardı, 2 sene sonra Mekke'nin fethinde, 10.000 kişi ile yürüyordu. (s. 299) Carl von Clausewitzin; Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır, özlü cümlesinden tam 11 asır önce Hz Muhammed, onun tam tersini sergilemiş, savaşla elde edilemeyen kazanımları barışla elde etmiştir. Bundan daha iyisini ne Gandi ne de Makyavel yapabilirdi. Normal koşullarda o istişareye önem verirdi. Burada ise tüm sahabe efendilerimiz muhalefet etmesine rağmen vahye işaret etmiş, istişare etmemiştir. Gerçekten de herkes yanılmış ve vahiy doğru çıkmıştı. (s. 300)

Affetmek onun insan kazanma yöntemleri içerisinde en önemlilerinden birisiydi. (s. 301) Affedilen İkrime, adanmış Bir Müslüman haline geldi: “Lat ve uzza için kendimi tehlikeye attım; Allah için onu tehlikeye atmaktan mı kaçınacağım?” Suriye'deki savaşların birinde Şehit olarak can verdi. Süheyl geç Müslüman olmanın üzüntüsünü hisseder, daha fazla ibadet etmeye çalışır, Kur'an dinlerken ağlardı. Ebu Süfyan, 70 yaşında katıldığı Suriye'nin kapılarını açan Yermük savaşında bir gözünü kaybetmiştir. (s. 302)

Kapının önünden, içkinin haram olduğunu ilan eden tellallar geçti adeta Medine sokakları şarap akmaya başladı. Bodley: Birleşik Amerika ile diğer memleketlerin kanunlar ve maddi cezalarla yapmaya çalıştıkları şeyi, Muhammed bir günah ilan ederek lağvetti. (Bodley, Hazreti Muhammed, s.105).(s. 303) Oysa önceki Arap toplumunun içki ile bağı çok güçlüdür, şiirleri bununla doludur. (s. 304) Bernard Lewis: İslam toplumu ilke olarak daima, uygulamada ise zaman zaman bir ölçüye kadar insanlar arasında düzey farklılıklarını, hiyerarşiyi ve ayrıcalıkları reddeden bir toplumdu. (s. 306) Karen Armstrong; Hz Ebubekir'in halife seçildiğinde ‘bu yetki bana verildi ama aranızda en iyisi ben değilim, eğer doğru hareket

edersem bana yardım edin. Aranızdan zayıf olanlar güçlü olsun. Ben Allah'a ve elçisine itaat ettiğim sürece bana boyun eğin.” (s. 307) Hz. Ömer döneminde İslam topraklarının hacmi, neredeyse İskender'in yönettiği coğrafya genişliğine ulaşmıştır. Peki, onu bu şekilde yaşamaya yönelten ve onu tüm dünya krallarından ayıran his neydi? Philip Hitti: Cyrus’un gönderdiği elçilerin ağzından nakledilen sözler: “Birinin gözünde bu dünya, en ufak bir çekicilik taşımıyordu. Başkanları onların herhangi birinden farksızdı, efendi bir köleden tefrik olunamazdı.” (s. 310) Dünyayı bu denli önemsemez halleri, Müslüman komutanına Pers komutanı karşısında şu sözleri söylettirebiliyordu: “Sana, sizin hayatı sevdiğiniz kadar ölümü seven bir orduyla geldim.” (s. 311) Philip Hitti: Hz Peygamberin vefatına müteakip Arabistan adeta kahramanlar yatağı haline inkılap etmiştir. Halit Bin Velid, Amr Bin As pekâlâ Napolyon, Büyük İskender’le kıyas edilebilir.

İslam öncesi Arap ahlakı ve hukuku

Montgomery Watt: Mekke'de çöl ahlakı büyük ölçüde gereksiz hale gelmişti. Onlar servet ve güçlerini artırmayı düşünüyorlardı. (s. 312) Lesley Hazleton: “Eğer Hz Muhammed kız olarak doğmuş olsaydı, doğar doğmaz sessizce boğdurulurdu.” (Hazleton, İlk Müslüman, s. 31) Maxim'e Rodinson: “Kız çocuklarının öldürülmesini de yasaklamıştı.” (Rodinson, Muhammed, s 267).(s. 313) Karen Armstrong: “Kızlar hiç acımadan öldürülüyordu.” (Amstrong, İslam Peygamber’inin biyografisi Hz Muhammed s.81). (s. 314) Amerika Birleşik Devletleri’ndeki 2011 Gallup anketine göre, yalnızca bir çocuk sahibi olmanıza izin verilseydi katılımcıların %40'ı bir erkek çocuğu tercih edeceklerini söylerken yalnızca %28'i bir kızı tercih etti. (s. 315) Leone Caetani: Muhammed, anarşi içinde bir memlekette doğdu. Burada hiçbir kanun, hiçbir ayin (Adab, görenek) görenek yoktu. (s. 316) Sir William Muir: Peygamber, bir Fatih olarak Mekke'ye girdi, şehre hoşgörü ve cömertlikle muamele etti. Emile Dermenghem: Resulullah esirlerin tümünü, özgürlüğüne kavuşturup akrabalarına verdi. Ashab da ona uyarak bütün Hevazinli esirleri serbest bıraktılar. Bu davranışlar karşısında Hevazinliler, Müslüman oldular. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s. 370) (s. 321) Thomas Bauer: Barbar Arap çeteleri imajı tamamen uydurmadır. Arap hâkimiyetinin görüldüğü her yerde, büyük gelişmeler söz konusudur. Hitti: Sami toplulukları, Müslüman Kuvvetleri müttefiki bulundukları zalim hükümdarlarından kendilerine daha yakın buldular. (s. 322) Hitti: Kadınlar, çocuklar, dilenciler, din adamları, ihtiyarlar, hastalar, şahsi bir gelire sahip bulunmayanlar vergiden muaf tutuluyordu. (Hitti, Siyasi ve Kültürel İslam tarihi, s. 243) Bodley: Müslüman orduları fethettikleri yerleri, hiçbir zaman birer köle ve ta’bi devlet halinde koymadılar, onların doğal kaynak ve maddelerini kendi faydalarına olarak kullanmadılar. (Bodley, Hz. Muhammed, s.106) Thomas Bauer: İslam toplumları şaşırtıcı derecede bir hoşgörü sergilemeleri ile batıdan farklılaşırlar. (s. 323) Farklılıklara ve karşıtlıklara bir arada olmasına müsamaha gösterme becerileri ile ön plana çıkmaktadırlar. (Bauer, Orta Çağ, s. 18) Thomas Bauer: İslam toplumunda yabancı düşmanlığı diye bir şey bilinmiyordu. (Bauer, Orta Çağ, s. 74) Aydınlanma Çağı iddiası: Öncelikle animizm (nesnelere tapınma) vardı. Sonrasında paganizm (putperestlik) gelişti ve daha sonra tek tanrılı dinler gelişti.

Önce Lange’nin ve ardından Schmidt’in 12 ciltlik ‘Tanrı fikrinin kaynağı’ adlı eserinde, yüzlerce ilkel kabilenin animizmi takip etmediğini ve bunların tamamında muhtelif şekilde de olsa, bir tek Tanrı inancının var olduğunu göstermiştir. (s. 325)

Dinler tarihçisi sayılabilecek Mircea Eliade, her coğrafyada tek tanrı inancının var olduğuna dair örnekler vermiştir. İlerlemeci Dinler Tarihi anlayışında, tarım öncesi avcı toplayıcı toplumlarda din olmadığı anlatısı da oldukça yaygındı. Göbeklitepe'de tarım öncesi avcı toplayıcı bir topluma ait ibadethane bulunması ile yakın dönemdeki bu değişim, İslam'ın

anlatısına uygundur. (s. 326) İslam'a göre nesnelere tapınma, bir başlangıç değil, bozulmanın son kertesidir. (s. 327) Hitti: cahiliye bedevisi, bir din sahibi olsa bile bu, onun hayatında pek önemli bir yer tutmuyordu. Kayıtsızdı. Dini tatbikat, gelenek hususunda sahip olduğu sağlam bir hürmet duygusundan ileri geliyordu. (s. 328) Amstrong: Arabistan modernlik ve gelişmişlikle bağdaştırılan daha ileri dinlerden hiçbiri bölgeye girmeyi başaramamıştı. Goldziher: İslam, şirk unsurlarını hoş görmeyen tek dindir.(s. 330)

Hz Muhammed içinden çıktığı toplum ile oluşturduğu toplumu kıyaslamak faydalı olacaktır. (s. 331) Onlar, dinlerinden dolayı işkence, şiddetten başka bir şey görmemiş insanlar olarak nasıl muamelede bulundular? Levis: Fatihler, fethettikleri bölgelerin sakinlerinin dinlerine ve iç işlerine karışmıyorlardı. İdarenin Bizans'tan Araplara geçmesi, bölge halkları tarafından genellikle sevinçle karşılanmıştır. (Levis, Tarihte Araplar, s. 40) (s. 332) Emile Dermenghem: Hz. Ömer Kudüs'ü fethederken Hristiyanlara nasıl davranmıştı, haçlılar ise yine bir Hristiyan olarak Kudüs'ü Müslümanların elinden aldıklarında nasıl bir davranış sergilemişlerdi? (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.337) (s. 333) Bodley: İspanya'ya Hristiyanlar yeniden hakim oldukları zaman, Müslüman müsamahalarının yerini, mukaddes engizisyon mecburi din değiştirmeleri aldı. (Bodley, Hz Muhammed s.346) (s. 334) “Hz Muhammed her kim, bir zimmiye (gayrimüslim teba'ya) eziyet ederse kıyamette ben onun hasmı olacağım.” der. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti s. 377)

Merve halkı niçin Araplar için kendi dinlerini terk etti? Araplar dinlerini Terke zorlamamıştı. (Arnold, İslam'ın Tebliğ tarihi s. 118) (s. 335) Askerlik yapmayan bazı Müslüman gruplardan, zekat yerine cizye tahsil edildiği olmuştur. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s.92 -93) (s. 337)

Thomas Walker Arnold: İmparator Heraklius, topraklarına giren İslam ordularını geri püskürtmek için bir ordu toplamıştı. Arap Kumandan Ebu Ubeyde, daha önce savaşın olacağı bölge halkından topladığı bütün cizyenin iadesini emretmişti. “Aramızda anlaşmaya göre, sizleri korumamız gerekiyor. Fakat şimdi bu bizim gücümüzü aşıyor. Geri veriyoruz. Eğer galip gelirsek anlaşmamızın şartları gereği kendimizi sizi korumaya mecbur sayacağız.” Süryani tarihçi Telmahreli Dionysios Armania, Suriye ve Roma ülkesinin merkez topraklarına 300 bin kişilik bir ordu topladı. (s. 339) Ebu Ubeyde, Said b. Kulsum’a, Damaskos halkından toplanmış verginin, aynı şekilde iade edilmesini emretti. “Şayet Muzaffer bir şekilde geri dönersek bunu geri alacağız, muktedir olamazsak verginiz burada, onu alın.” Kendilerine saldıran büyük bir ordudan haberdar olmuş İslam ordusunun, elbette paraya ihtiyacı olacaktır. (s 340) İslam fütuhatının kökenlerini, iktisadi olgularda ya da ganimet hırsında aramak abestir. Fethedilen pek çok bölgede halka, Müslüman olsun diye kendilerine para verilmiştir. (s. 341)

Keşiş Michon, doğuda dini bir seyyah adlı eserinde diyor ki, “şunu esefle ve açık kalplilikle ifade ediyorum ki, ümmetler arasında sevgiyi, Müslüman Hristiyanlara öğretmiş ve davetin nasıl bir müsamaha ile yapılacağını göstermiştir.” (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 378) Emessa halkı, kapılarını *Heraklius* ordusuna kapatmış ve Müslümanlara, sizin yönetiminizi ve adaletinizi, Rumların adaletsizliklerine ve baskılarına tercih ederiz demişlerdi. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s83-84) (s.342)

Gayrimüslimleri zorla İslam dinini kabul ettirmeye yönelik organize teşebbüslere sistemli bir mezalime dair hiçbir kayda rastlanıyoruz. (Arnold, İslam'ın Tebliğ Tarihi, s. 114) Armstrong: “Fethedilen yerlerde, halk üzerine asla İslam inancı empoze edilmedi ya da zorlama yapılmadı.” (Armstrong, İslam Tarihinin Biyografisi, Hz Muhammed, s.38) Batıda Muhammed'i İslam inancını zorla yaymak için kılıcını çeken bir savaş lideri olarak görme eğilimindeyiz. Oysa gerçek, bundan çok uzaktır. (Armstrong, İslam Tarihinin Biyografisi Hz Muhammed, s.243) (s.

343) Hodgson: Müslümanlar din değiştirmeye zorlamadılar. (Hodgson, İslam Serüveni, s.257) Maxim'e Rodinson: Araplar, dinlerini zorla kabul ettirmeyi hiçbir zaman denememişlerdir. (Rodinson, Muhammed, s. 336) (s.344)

Oryantalizm sömürgeciliğe hizmet etmek için gelişmiş bir sahadır. (Edward Said'in şarkiyatçılık adlı eseri, bu hususta gayet güzel bir çalışmadır. Her ne kadar, Eser'in etrafında akademik yaygara yapılarak kıymeti düşürmeye çalışılsa da eser, ana fikir açısından oldukça başarılıdır biçim yöntem ve delil bakımından tenkit edilebilmesi, ana fikri hatalı kılmaz.) (s. 349)

Kurguya göre batı Yunan felsefesini İbni Rüşd'den teslim almış böylece Doğu'nun kültürel gelişimindeki rolü bitmiş olacaktı. Goldziher: İbni Haldun, Sosyolojinin kurucusu olmuştur.

İslam Orta Çağa sıkışıp kalmıştır. Batı tarafından çıkarılması gerekmektedir, bu siyasi işgali ya da ekonomik işgal şeklinde olabilir. O halde batılı bireylerin, İslam coğrafyasında yaptıkları için vicdan azabı çekmesine gerek yoktur. Çünkü Batı, medeniyete kavuşturmak için işgal etmektedir. Karşılaştığı kültürlerden alımlama yapmayan hiçbir yazar, hiç bir medeniyet yoktur. (s. 351) Gerek Platon gerekse Aristo, ortaya koydukları şeylerin yeni olmadığını, Mısır'dan ve diğer medeniyetlerden alıntı olduğunu ifade etmişlerdir.

Kurguya göre felsefe, Yunan'da başlamaktadır.(s. 352) Platon açıkça "Yunanlılar bir şey bulmadı, sadece aldıklarını geliştirdiler." der. Kurguda, batıya rasyonel düşünce düşerken doğuya mistik ve mitsel bakış kalmıştır. Doğu batı tarafından zorla geliştirilmelidir. Bunun sömürgeciliği meşru kılan yapısı oldukça açıktır. (s. 353) Lewis, "İslam öncesi Araplar herhangi bir yazılı gelenekleri yoktu." der. (s. 354). Pedersen, "Arapça kitaplar, ortaya çıkışını İslam'a borçludur." (s. 355)

Philip Hitti: Cafer Bin Ebu Talib'in ağzından: Biz cahiliye devri insanları fuhşiyata dalar, ailelerimizi terk eder, verdiğimiz sözlerden cayardık. Allah aramızdan seçip Resul olarak gönderene kadar halimiz buydu. Sonra doğruyu söylememizi, borçlu olduğumuz şeyleri sahiplerine iade etmemizi, ailelerimizin yanından ayrılmamamızı, yanlış hareket etmekten kaçınmamızı ve kavga etmememizi emretmiştir. (s. 357) İslam coğrafyasını işgal eden Moğollar, İslam kültürü içinde erimiştir. Mısır'ı, yazısı dahi olmayan bir kavim fethetmiştir ve Mısır kültürü içinde erimemiştir. İran'ı fethetmiş ve bu kültürün içinde erimemiştir. (s. 359) Yüzyıllardır stabil devam eden bir coğrafya, bir anda büyük bir atılıma geçiyor. Eğer Hz Muhammed (sav) bu kültürün tohumlarını atmış olmasaydı, 35 yıllık mazisi olan fütuhat sahibi Müslümanların, binlerce yıllık kültürler karşısında asimile olması beklenirdi. (s. 361) Onun getirdikleri, bu medeniyetin ruhu olmuştur. (s. 362) Hz Muhammed olmasaydı bu başarılarının hangisi gerçekleşirdi? Maxim'e Rodinson: Muhammed doğmamış olsaydı bu gün işler hiç şüphe yok ki, çok farklı olurdu. 20 memleketin Araplaşması, sayısız Müslüman devlet ve imparatorluklar, sanatçılar, mimarlar, Kurtuba Camisi ve Taç Mahal hep Hz Muhammed'den kaynaklanmaktadır. (s. 364) Goldziher: Avrupa'da Simya, Araplara bağlanmışsa da modern kimya, Araplara daha çok şey borçludur. (s. 365)

Arapların ilk yazılı eseri Kur'andır. İslam'dan önce doğru düzgün bir yazısı olmayan bu toplum, hat sanatı gibi sadece yazı üzerinde yükselen bir sanatı oluşturmuştur.(s. 367)

Bernard Lewis Tıp sahasında Müslümanlar, Greklerin temel görüşlerini pratik gözlemler ve klinik tecrübeleri ile zenginleştirdiler. Matematik, fizik ve kimyada onların payı çok daha orijinaldir. Cebir, geometri ve özellikle trigonometri, Müslümanların geliştirdiği ilim dallarıdır.

(s. 368) Armstrong: Bizler batıda asırlar boyunca Muhammed'i asık suratlı acımasız bir savaşçı, duyarsız bir politikacı olarak gördük. Oysa son derece nazik ve duyarlı bir adamdı. Örneğin Hayvanları çok seviyordu. (s. 370) Morgoliouth: Karınca yuvasını ateşe verenleri uyararak hemen söndürdü. Bodley: Atış müsabakaları için canlı kuş kullanma usulünü kaldırdı. (s. 371) O çağda hangi filozof, hangi devlet yöneticisi hayvan haklarından bahsediyordu? (s. 372) Bodley: Mekkeliler züppeydiler, bilhassa para hususunda. Hz. Muhammed kafi derecede mükemmel bir aile mazisine sahipti. (s. 375) Armstrong, batılı düşmanların iddia ettiği gibi Hz Muhammed kendisini ortaya atmaya ve dikkat çekmeyi hevesli biri değildi. Ümmi kelimesi annesinden doğduğu gibi olan manasıyla, eğitim almamış kişi anlamında kullanılır.(s. 377) Amstrong; Hazreti Muhammed'in okuryazar olduğunu gösteren hiçbir kayıt yoktur. (Amstrong İslam peygamberinin biyografisi Hz Muhammed, s. 122) “Sen kitap okuyan değildin.” Ankebut suresi 48. ayet (s. 378) O toplumun içinde okuma yazma biliyor olduğu varsayılsa, inanılmaz bir itiraz yaygarası beklenirdi.

Kasas Suresi 86. Ayet: “Bu kitabın sana vahy olacağını ummazdın” (s. 380)

Epilepsi iddiası

Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke'de, s, 95) Leone Caetani: Muhammed'in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s.255) Emily Dermenghem: Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti, s.16) (s. 394) Emily Dermenghem: saralı halini iddia etmek gülünçtür. (Dermenghem, Hz Muhammed ve Risaleti.s. 291) (s. 395) Maxima Rodinson: Muhammed, İsa ile Şarlman onda tek ve aynı varlık haline gelmiş gibidir.

Bernardo Levis: Peygamber hayatında büyük işler yapmıştı. Arabistan'ın putperest kavmine yeni bir din getirmişti. Edward Gibbon: Muhammed'in yetenekleri, bizim nazarımızda takdir edilmiştir. Ama başarısı, Belki de hayranlığımızı çok daha fazla çekmiştir. (s. 396) Onun başarısı, ölümünden sonra devletleri paramparça olan İskender ve Timur’la da kıyaslanacak gibi değildir. O, fikirleri peşi sıra terk edilen Lenin gibi de değildir. (s. 399)

Lipidus: Hz Muhammed'in açık tebliğinin ilk yılları hayal kırıcıydı. Tebliği neredeyse toptan bir muhalefetle karşılaştı. (s. 400) Bernard Lewis: Başlangıçta pek az taraf kazandı. Bunlar da fakir tabakadandı. Hz Muhammed, Platon gibi antik Yunan medeniyetinin beşiğinde doğmamıştır. (s. 401) İskender'in askeri başarısı, için de yetiştiği topluma bağlanabilir. (s. 402) Napolyon, Fransız Devriminin çocuğudur. Lenin, zaten kendisi olmadan önce var olmuş bir hareketin önderidir. Nebi'nin içinden çıktı toplum kadar iptidai, donuk ve yeniliğe kapalı olanını bulamayacaksınız. (s. 403) Michael Hart: Dinsel ve din dışı etkilerin bu emsalsiz karışımı Muhammed'in, insanlık tarihindeki en etkin kişi unvanını hak ettiğine inanmama yol açmaktadır. (s. 406) Montgomery Watt: O, olumsuz şartlara rağmen çoğu kere hata yapma şansı olmaksızın, ama daima erişeceğinden emin olarak hedefine doğru ilerlemişti. (What, Muhammed Medine'de, s. 105) (s. 407)

Kur'an Belagati

Bakara Suresi 23. Ayet: “Kitaptan dolayı bir şüphe içinde iseniz, onun misli bir surede siz getirin.” (s. 410) Goldziher: Ayete’l-Kürsi, Tanrı'nın mutlak güç ve kuvvetinin herhangi bir dilde yapılabilecek en yüce ifadesidir. İslam'a ve Kur'an'a saldırmak için harcayacakları enerjiyi böylece bir eser yazıp kendi kitlelerini oluşturmakta kullanmalarına mani olan nedir? (s. 412) Hazreti Muhammed hiçbir destekçisi olmamasına rağmen, Mekke dönemi boyunca eserini

yazmaya çalışmadı mı, kavminin tüm önderleri ona karşı değil miydi? O, bahane bulmamıştı, siz neden bahaneler arayasınız? Siz böyle bir çalışma içine giresiniz, çok büyük destekler alacağınıza ben eminim. Hz Muhammed kavminin üzerinde eğitimi olan bir insan da değildir. Kur'an misli eserlerinizi yazıp toplumun ahlakını değiştirin! Siz de Çin ve ABD'yi mağlup edeceğimiz eserlerinizi ortaya koyun.(s. 413)

“Kur'an mislini getirin” diyor. Söz değil, laf değil icraat istiyor. (s. 414) Leslie Hazleton: Şairler, 7. yüzyıl Arabistan'ında Rock yıldızları gibiydi. Montgomery Watt: Şairler basının görevini yerine getiriyordu. Armstrong şairlerinin, Arap dünyasının politik ve sosyal alanlarında büyük önemi vardı. (s. 415) Maxime Rodinson: Arapça, belki de tüm diller arasında spontane şiirinin gelişimi için en uygundur. Geniş bir kelime haznesine sahiptir.(s. 418)

Muhammed Hamidullah: Fransız müzisyen Abdullah Giles Gilbert’in Kur'an Tilavet edildiği kimi toplantılara katılırdı. Okunan metnin şiir değil de düz yazı olduğunu öğrendiğinde öylesine heyecanlanmıştı ki sonunda Müslüman olmuştu. Hiçbir yerde düz yazıda ritim olmaz. (Hamidullah, Kur'an'ı Kerim tarihi, s. 101) (s.420-421) Margoliouth: Onun okuma yazma eğitimi almadığı açıktır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 68) (s. 422)

Gayb Haberleri

“Kıyametin alameti, ayağı çıplak, giyimsiz, fakir koyun çobanlarının yüksek bina yapmada birbirleriyle yarışmalarını görmendir.” (Buhari, Fiten, 25; Ahmet b. Hanbel, Müsned, II/313) Bugün Dubai'deki Burç Halife, 828 metre ile dünyanın en yüksek insan yapımı binadır. (s. 427) “Az kaldı ki milletler, değersiz olacaksınız. Allah, heybetinizi düşmanın kalbinden çıkaracak ve sizin kalbinize bir zafiyet koyacak.” (Müsned, 2/359, 7297;Ebu Davud, Melahim, 5) (s. 428) “Ayakkabıları kıldan bir kavimle savaşmadıkça kıyamet kopmaz.” hadis emir değil haberdir. (Buhari, Cihad, 95, 96 Menakib, 25; Müslim Fiten, 62) (s. 431) Hadisin, Moğollar olma ihtimali çok güçlüdür. (s. 432)

Kevser Suresi: “Esas senin düşmanlarının soyu kesiktir.” Bugün bakınız, Seyyid ve Şerif olup soyunu Nebiye dayandırmak için insanlar çaba harcarken, kendisini Ebu Leheb ya da Ebu Cehil'e nispet eden kimdir? (s. 433)

Hz Muhammed, kıssaları alıntılamış olsaydı hangi metinleri okumuş olması gerekirdi? Oryantalistlerin ‘Carpus Caranium’ adlı çalışmada, Hz Muhammed tüm Kur'an'ı yazabilmesi için lazım olan eserlerin ‘sadece isimlerinin yazılı olduğu bir liste 24 sayfa’ tutmaktadır. Hz Muhammed (sav) döneminde hangi dillerde olduğu ile ilgili liste (s. 446) şöyledir:

Tevrat: İbranice, İncil: antik Yunanca, Adem ile Havva'nın hayatı: eski Slav dili, Thomas’ın çocukluk İncili: Kıpti, Midraş Rabbah: antik İbranice, Babil talmudu: İbranice, Arda wiraf: Farsça, Bu eserlerin tamamının ilk Arapça tercümesi, Hz Muhammed'den sonradır. Şunu da söylemekte fayda var metinlerin çoğu, 1945 yılında Mısır'da keşfedildi. Aslında bu kaynakların, Muhammed'in bulunduğu coğrafyada, yazılı olarak bilinmesi imkansız olduğu gibi sözlü olarak bilinmeleri de imkansızdır. (s. 447)

Margoliouth; Kur’an’ın kaynakları sayısızdır. Habeş ve Süryani kaynaklarına ek olarak, İbrani ve Yunan kaynakları vardır. (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 108) Hz Muhammed'in bu kadar dili bildiğine ve 1945'te bulunmuş kitapları okuyabileceğine inanan var mıdır? (s. 448) Pedersen: Hz Muhammed'in Yahudi ve Hristiyan kitaplarına yakından bir aşinalı yoktu. (Pedersen, İslam dünyasında kitabın tarihi s. 29)

Tevrat'la tamamıyla aynı, tek bir peygamber kıssası dahi yoktur. Nuh, şarap içip sarhoş oldu. Harun, bir put yaptı. Lut'un büyük kızı küçüğüne "Babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım." dedi. Kral Süleyman'ın karıları, onu yolundan saptırdılar. (s. 450) Bu örnekler daha da artırılabilir. (s. 451) Eyüp kıssası, Yusuf kıssası, Adem kıssası. Hz Muhammed bu kıssaları, Yahudilerden almış olsa, teolojik tutarsızlıklar oluşturan bu kısımları neden almasın? Kur'an'ın, Yahudilerin eserlerinde yaptıkları bir kısım açık hatayı düzelterek, bir kısım hatayı ise nakletmeyerek onları fazlasıyla aşmıştır. (s. 460)

Montgomery Watt: "Muhammed'in İncil'deki kavramlar ve fikirler hakkında bilgisini, okuyarak ya da belli kişilerle konuşarak değil, Mekke'nin entelektüel ortamından edindiğidir." Hangi entellektüel ortam? 'Peygamber değildi' yargısıyla yola çıktığınız bir okuma tipinde, bir peygamberlik iddiasını ne derece sağlıklı değerlendirebilirsiniz? Onun elinde, o dönem, o coğrafyada, bu kıssaların, bu derecede kompleks bir şifahi (sözlü) anlatımının olduğuna dair hiçbir delil yoktur. Bilakis, lazım olan metinlerin çokluğu ve büyük kısmının sonradan keşfi sebebiyle şifahi anlatının aleyhine deliller vardır. Muhalifimizin tek delili, tartıştığımız konuda peşinen kabul ettiği, "O, peygamber değildi. Muhakkak böyle bir anlatı olmak zorundadır. Önyargısından ibarettir" (s. 464) Delilsiz kuruntu, kabul etmeme delil gibi addedilmeye başlanıyor. Normalde bizim üzerimizde, delil yükümlülüğü yoktur. Muhatabımızın, şifahi anlatının olduğunu ispatlaması gerekmektedir. İddia sahibi odur. Delilde ona gerekir. Ben kıssaların farklılıklarından delil getirdim. Onlara düşen, var olduğunu iddia ettikleri şifahi anlatıyı göstermektir. İlgili iddiaların aleyhine deliller serdedeceğim.

Şifahi anlatı aleyhine deliller

Kur'an'ın kıssalarının çoğunluğu Mekke'de nazil olmuştur. (s. 465) Hud Suresi 49. Ayet: "Bunlar gayb haberlerindendir. Bunları sen ve kavmin, bundan önce bilmiyordun." (s. 466). Bu bilgi doğru olmasaydı hem müşriklerden itirazlar beklerdik, hem de müminlerden Kur'an'da yalan bilgi varmış şeklinde kırılmalar görürdük. Oysa İkisi de olmamıştır. (s. 467) Sosyal bilimlerde, "olabilir." demek ne zamandan beri delil sayılır olmuştur? Firavuna ağıtı anlatan hiyeroglif metinlerde şöyle yazmaktadır: Gökler ve yer senin için ağlar. Kur'an'da, firavunun akıbeti anlatıldıktan hemen sonra şöyle buyrulmaktadır. "Gökler ve yer onların ardından ağlamadı." (Duhan, 29) Bu Metin 1798'de Napolyon'un Mısır Seferi esnasında Rosetta taşı bulunmadan önce okunabilir değildi. Yani bu Metin, 19 yüzyılın başından önce okunabilir durumda değildir, bilinmeyen bir dil ve okunamayan bir alfabededir. (s. 471)

Rum suresi, Bizans'ın mağlubiyetten sonra tekrar galip geleceğini, süre tayin ederek haber vermiştir. (s. 484) Müslüman olsun gayrimüslim olsun tüm İslam araştırmacılar, surenin Bizans'ın kazanmaya başlamasından önce indiğini söylemektedir. (s. 489) Richard Bell: Muhammed'in, bu kadar erken bir tarihte, Bizans İmparatorluğu'nun siyasi kaderini lehine olan görüşünü açıklamak zordur. Döneme yakın Bizans tarihçisi Theophanes: "Yenilmez Pers ırkının Romalılara arkalarını göstereceğini kim beklerdi ki?" diye hayret eder. Mitşelin ifadesiyle; 'gidişat olağanüstü bir şekilde tersine döner.' Edward Gibbon: "Bu önsezinin söylendiği zamanda, bunun gerçekleşebileceğine inanmak kuşkusuz çok zordu." (s.502) Onun belirtilerin lehinde olduğu bir savaşta dahi böyle bir öngörüde bulunması beklenemezdi. Zira bu, tüm iddiasını lüzumsuz yere riske atmak olurdu. Bunun haber verilmesi, gerçek bir mucizedir. "Ve o gün Müminler feraha erecekler" (Rum, 4) gerçekten ayetin nazil olduğu Mekke'de Müslümanlar baskı altında iken, Bizans zaferinin geldiği dönemde Medine'de baskılardan uzak bir halde yaşıyorlardı. (s. 503)

Samimiyet delilleri bölümünde farkında olarak yalan söyleyen birisi olmadığını ispatladık. Fetanet delilleri bölümünde farkında olmayarak gerçeğe muhalif haber getiren biri olmadığını ispatladık, hem de mucize iddiasında bulunduk. (s. 510) Bilmelisin ki bu yazdıklarımız, Müslümanların delillerinin yüzde biri bile değildir.

Kullar, hidayeti hak etmezler. Hidayet, başlı başına bir lütuftur. Belki amellerle en fazla Allah'ın (cc) bir lütfu celp edilebilir. Ancak bu bir hak etme değil, lütfetme olacaktır. Ben bu kitaptaki bakış açısı ile Müslüman oldum. Gayrimüslim isen Allah'ın bana nasip ettiğini, sana da nasip etmesini dilerim.

Bu eser lütfedilen bu hidayetin hamdı olsun. (s. 511)

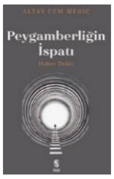

Altay Cem Meriç, Peygamberliğin İspatı, Haber Delili

*

Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru

Peygamberimize öğrenmek amacıyla soru sorulduğu gibi bunu, sıkıştırma, zorda bırakma ve suçlamak amacıyla da sorular sorulmuştur. Sorular, soranın ilgisini ve kapasitesini de yansıtır. (s. 11) Sorulara, farklı insanların başka cevapları da olacaktır. (s. 11) Her sorunun birden çok cevabı olabileceği ihtimali göz ardı edilmemelidir. Verilen cevaplar, yazara ait bakış açısını da göstermektedir. (s. 13)

Hz Muhammed'in hayatını öğrenmenin ne faydası vardır?

Peygamberimizin tebliğ ettiği mesajın anlaşılabilmesi için hayatının öğrenilmesi zorunludur. Peygamber'in hayatını öğrenmeye, dinin pratiği açısından da ihtiyaç duyulmaktadır. Bugün mesajın pratiğini, Hazreti peygamberin hayatının öğrenerek, Kur'an'dan yararlanarak mümkündür. (s. 16) Peygamberimizin hayatı sadece dini pratikler için değil, ahlak içinde örnektir. Allah'ın vahiy doğrultusunda elçisinin İslam'ı tedricilik ilkesine göre tebliğ ettiğini hatta muhataplarının durumunu dikkate alarak, konuşmalarında farklı yönlere vurgu yaptığını dikkate aldığımızda, katı, şekilci bir yaklaşımın günümüzde bir karşılığının olmayacağı anlaşılır. (s. 17) Mekanizmasının sürekliliği ve canlılık tutulması gerektiği gerekmektedir. (s. 19)

Hz Hatice ile evliliğinden peygamberliğine kadar geçen süre ile ilgili rivayetler neden azdır?

Hz Peygamberin peygamberliğinden hicretine kadar, Mekke'de Müslüman olanların sayısı çok azdı. Allah'ın elçisi çocukluğunda meydana geldiği söylenen bir takım mucizevî hallerin genellikle isnat ve sıhhat açısından sorunlu olduğunu ifade etmek gerekir. Peygamber olmadığı ve tanınmadığı için, Hz Peygamberin faaliyetlerinin kaydedilmesini gerektirecek bir sebep ortada bulunmamaktaydı. (s. 20) Tek bir kişinin perspektifinden değil farklı açılardan yapılan çalışmaları incelemek, onları okumak, değerlendirmek, buna göre bir bakış açısı oluşturmak ve bir kanaate sahip olmak daha sağlıklı olur. (s. 21)

Hz Peygamber döneminden kalma yazılı bir metin var mıdır?

Kur'anı Kerim'in tamamı Hz Peygamber döneminde kaleme alınmıştır. (s. 24) Hz Peygamber kendisine gelen vahiy yazdırmıştır. Buna çok önem vermesi, yazıyı Araplar arasında yaygınlaştırılmıştır. Allah'ın elçisi aynı zamanda yaptığı anlaşmaları, emanları (Bir kimseye, mal ve can güvenliğinin emniyet/güven altında olduğunu bildirmek) yazdırmıştır. İslam'a davet mektupları vardır. Ama ne yazık ki bunların çoğu, Moğol saldırısı, Haçlı Seferleri gibi nedenlerle yok olmuştur. İlk yazılı metinlerin bir kısmı yazarları tarafından, ezberlenmek üzere yazılıyordu. Bu durumda metin ezberledikten sonra saklanmasına gerek duyulmuyordu. (s. 25) Hz Peygamber nâzil olan vahyin tamamının yazılmasına rağmen, bu metinler, Hz Ebubekir döneminde kitap haline getirilmiştir ve bu yazılı metinler önemini kaybetmiştir. Hz Osman, kıraat ile ilgili bazı farklılıklar barındıran kişisel mushaflardan kaynaklanan ihtilaflara son vermek istemiştir. Bu gelişmeler yazılı metinlerin kaybolmasının sebepleri arasında zikredilebilir. Arapların kültürlerini ve geleneklerini sözlü kültür çerçevesinde, hafızalarında koruduklarını unutmamalıyız. (s. 26)

Hz Muhammed diye birini yaşamadığını savunanlar var. Hz Muhammed'in yaşadığına dair tarihsel kayıt, yazılı bir metin yok diyenlere ne cevap verebiliriz?

Efsanelerin mevcudiyeti tarihi bir kişiliğin varlığını inkar etmeyi gerektirmediği gibi yaşamamış bir kişinin kurgulanması ve onun etrafında bir din oluşturulması da imkânsızdır. Hz Muhammed'in yaşadığı dönemden günümüze kalan en sağlam metin Kur'an'ı Kerim'dir. (s. 32) Hz Peygamberin hayatı ile ilgili nakledilen bilgiler de bazı farklılıklar söz konusu olabilir. Bu her tarihi kişilik için söz konusudur. (Mesela, günümüzün en önde gelen şahsiyetlerinden biri hakkında, "Ateist, deist, agnostik, samimi Müslüman ve hatta tarikat ehli" yorumu yapılabilmektedir. Vefatından az bir zaman geçmiştir ve tüm bu tanımlar aynı kişi için yapılmaktadır!) Hz Peygamber'in vefatına çok yakın dönemlerde yazılmış eserler de onun hakkında bilgiler mevcuttur. Süryani, Ermeni ve Bizans yazarların eserleri bunlardandır. Müslümanlar karşı karşıya kaldıkları sorunları çözmeye çalışırlarken, hem Kur'anı Kerim'den hem de Hz Peygamberin uygulamalarından yararlanma ihtiyacı hissetmişlerdir. Allah resulü hakkındaki bilgilerin sonraki nesillere aktarılmasını sağlayacak ilk adımların daha çok, Müslümanların kendi ihtiyaçlarını gidermek üzere atıldığını görüyoruz. İlk zamanlarda, Hz Peygamberin hayatı ile ilgili bilgiler ihtiva eden rivayetler Allah resulü hayattayken başlamış, onun vefatından hemen sonra hızlanarak devam etmiştir. (s. 34) Tabiîn dönemi alimlerinden bazı kimselerin Allah Resulü'nün savaşlarını konu alan özel eserler yazdıklarını da biliyoruz. (s. 35)

Aynı olayla ilgili farklı rivayetler, hadisler bulunmaktadır

Bunlar ravilerin zaaflarından veya kayıt sürecindeki sorunlardan kaynaklanan farklılıklardır. Aynı olay hakkında, farklı raviler tarafından rivayet edilenler arasında farklılıklar olmasını garipsememek gerekir. Öte yandan, bir olayı anlatan ravilerin ilginç gördükleri hususlara işaret etmeleri bir anlatım farklılığını beraberinde getirmektedir. Çünkü rivayetin şekil alması, o rivayetin oluşum süreci ile ilgilidir. (s. 37) Günümüzde herhangi bir olaya şahit olan insanların anlatımları arasında karşılaştığımız farklılıklar siyerle ilgili rivayetler için de söz konusudur. (s. 38) Hicret yılının takvim başlangıcı olarak kabul edilmesi Hz Ömer döneminde gerçekleşmiştir. Daha önce meydana gelen olaylar, resmi takvim başlangıcına göre tarihlendirilince, bundan kaynaklı olarak da bazı farklılıkların ortaya çıktığı görülmektedir. Birçok ravi, anlatmak istediği konuya yoğunlaşırken ayrıntıları önemsemeyebilir. Hz Peygamber hakkında sahip

olunan bilgilerin diğer birçok tarihi kişilik hakkına sahip olunan ile karşılaştırıldığında, daha fazla olduğunu da unutmamak gerekir. (s. 39)

Hz Muhammed ile ilgili her geçen gün yeni kitaplar ortaya çıkmaktadır.

Hz peygamberin vefatından sonra, hayatı hakkında büyük ölçüde sözlü gelenek içerisinde ortaya çıkan ve kısa süre sonra yazılı gelenekle nakledilen rivayetler çeşitli kitaplarda ve risalelerin içinde günümüze kadar gelmiştir. Ancak bu bilgilerin ciddi bir incelemeye tabi tutulmadan ve yeniden teklif edilmeden okuyucu tarafından anlaşılması zordur. İlk Siyer eserleri daha çok hazreti peygamber dönemi savaşlarla ilgili yazılmıştır. (s. 40) İnsanların ilgileri, merakları, sordukları sorular zaman içerisinde değişiklik gösterebilmektedir. Bu durum biraz ihtiyaçlarla, insanların ilgileri ile alakalıdır. (s. 41) Hz Peygamberin her dönemde o günün dili ve gündemi çerçevesinde insanlara anlatılması gerekir. (s. 42)

Günümüzdeki İbadetlerin ve hukuku ait birçok düzenlemelerin geçmişte mevcut olduğu iddia edilmektedir.

Hiçbir toplumda, inanç ve değerlerin tamamen batıl olmasını düşünülemez. (s. 58) Hz Peygamber bulunduğu ortamdaki durumun, tevhid akidesine uygun olanları muhafaza olanlarını muhafaza etmiş, bir kısmını geliştirmiş, geri kalanları da reddetmiştir. İslam olumlu gelenekleri kabul edip geliştirmiş, olumsuz olanlara kaldırarak yerine daha iyilerini getirmiş ya da mevcut olanları ıslah etmiştir. İslam inancına göre gerçek din, Hz Adem'den son Peygamber Hz Muhammed'e kadar bildirilen dinin tek olduğunu kabul eder. (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) İslam insan onuruna aykırı ve ayrımcı olan hacdaki uygulamaları kaldırmıştır. İslam'ın getirdiği en önemli şey, ibadetlerin Allah'a has kılınmasıdır. (s. 57) Tevhid inancına aykırı unsurlar ayıklandı gibi, zulme, baskıya ve sömürüye sebep olan adetlerde ortadan kaldırılmıştır. (s. 58)

Hz Muhammed'in doğumu ile ilgili anlatılan olaylar doğru mudur?

Kaynaklarda Hazreti peygamberin doğumu ile ilgili anlatılanların önemli bir kısmı, Allah Resulü'nün hayatını anlatan ilk kaynaklarda yer almayıp daha sonraları yazılan eserlerden nakledilmiştir. (s. 78)

Hz Muhammed'in Yahudilere karşı takındığı tavır. Onları tek tek Medine'den kovması nasıl değerlendirilmelidir?

Hz Peygamber Medine'ye gittiği zaman nüfusun yaklaşık 40-45 Yahudi'ydi. Medine'ye gider gitmez yaptığı nüfus sayımında Müslümanların sayısının 1500 kişi olduğu tespit edilmiştir. O sırada Medine'de yaklaşık %40 civarında müşrik de vardı. Hz Peygamberin hicretinden önce burada bulunan müşriklerin ve Yahudilerin birbirleriyle rekabet üzerine bir siyasi etkileri vardı. Bir araya gelmek üzere bir güç oluşturmak ve Medine dışındaki rakiplerine karşı bir tavır ortaya koymak gibi bir siyaset güdememişlerdi. Bunu hazreti peygamber gerçekleştirmiştir. Hz Peygamberin en önemli özelliklerinden birisi, hangi dine mensup olursa olsun insanlarla yaptığı anlaşmalarda, verdiğin sözlerde, söylediklerine uyması konusunda hassasiyet göstermesidir. Allah resulü bunu buna özen gösterirken aynı zamanda muhataplarında da aynı şeyi istemiştir. (s. 206) **Medine sözleşmesi sadece taraflar arasında kararlaştırılmış olan siyasi bir sözleşme değil aynı zamanda, farklı dini grupların Medine'de bir arada yaşayabilmeleri için ortam hazırlayan bir sözleşme olarak yazıldığı dönemden çok ileride bir belgedir. O dönemden sonra İslam tarihinde kurulmuş olan bütün devletlerde, Müslümanlarla**

gayrimüslimlerle bir arada, birbirlerinin alanlarına müdahale etmeden yaşama kültürü geliştirmişlerdir. Hz Peygamber Medine'de ki Yahudilerden anlaşmalara ihanet eden 3 kabileyi cezalandırmıştır (s. 20) Bunlardan kaynukaoğullarını ve Nadiroğullarının Medine'den sürmüş, Kureyza oğllarını ise, Hendek Savaşı sırasında düşmanla işbirliği yaparak, onların Medine'ye girişini izin vermek suretiyle büyük bir tehlikeye sebep oldukları, teslim olma tekliflerini de reddettikten sonra, Sa'd bin Muaz'ın hakemliğini teklif etmeleri üzerine, Hz. Peygamberimiz bu hakemliği kabul etmiş, onun hakimliğinde verdiği cezayı da kendilerine uygulanmıştır. (s. 208) Hz Peygamber, anlaşmalara uyduğu sürece insanların haklarını korumuş ve onları mağdur etmemiştir. (s. 209)

Hz Peygamber, barış Peygamberi olduğu halde Medine'de birçok savaş meydana gelmiştir.

Hz Peygamber, Müşrikler kendisine ve Müslümanlara herhangi bir baskı yapmadıkları ve onları memleketlerinden ayrılmak zorunda bırakmadıkları halde onlara saldırmış ya da savaş açmış değildir. Allah Resulü ve Müslümanlar kendilerine yapılan haksızlıklarla mücadele etmeyi bir hak olarak görmüşlerdir. (s. 213) Hz Peygamberin imkan bulunması halinde bile İslam'ı tebliğ yerine silah kullanmayı ve savaşmayı tercih etmemiştir. Fakat Müslümanların maruz kaldığı sıkıntılar sebebiyle ya da İslam'a yönelik imha edici tavırlarından dolayı zaman zaman savaşlara girmek zorunda kalmıştır. Hz Peygamberin giriştiği savaşlarda mutlaka savaş hukukunun, savaş ahlakının ve savaş stratejisinin önemsendiğini, bunlar çerçevesinde adımlar atıldığını unutmamalıyız. (s. 214) Cihat, Allah kelamının insanlara ulaştırılmasında önündeki engellerin kaldırılması faaliyetidir. Cihat Allah rızası için gerçekleştirilmesi gereken bir ibadettir ve tek yöntemi savaş değildir. (s. 215)

İslam dönemindeki savaşlar ganimet elde etmek amacıyla yapılmış olamaz mı?

İslam'da elde edilen ganimetlerin dörtte biri gaziler arasında dağıtılır. Beşte biri ise Kur'anı Kerim'de ifade edilen çerçevede dağıtılırdı. (Enfal, 41) Allah rızasına uygun olarak girişilen bir savaşta düşman ile karşılaşıldığında öncelikli olarak muhatabın Müslüman olması için teklifte bulunulur. Müslüman olmayı kabul etmezlerse bu durumda kendisine itaat etmesi teklif edilir, kabul ederse üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmesi beklenir. Buna da razı olunmazsa ve çatışma meydana gelirse, ele geçirilenlere ancak bundan sonra, ganimet olarak el konulur. Cihat, Allah kelamının insanlara ulaştırılması için ortaya çıkan engelleri ortadan kaldırma yöntemidir. Savaşarak olabileceği gibi savaşmadan da yapılabilir. Hz Peygamber Cihat'ın en güzel örneğini savaşa izin verildikten sonra meydana gelen çatışmalarda göstermiştir. (s. 218)

Hayber ve civarındaki Yahudiler Hz Muhammed'e ne yapmışlardı?

Haber'deki Yahudiler Medine'ye karşı oluşturulan ittifakın içinde yer alırlar. Hayber'de ki Yahudiler Hz Peygamber'e karşı düşmanlık yapmaktan geri durmuyorlardı. Nitekim, çevredeki müşrik Araplardan adamlarla irtibat kurarak, Hz Peygamber'e karşı savaşmak için onları organize ediyordu. (s. 240) Yahudi reislerinden Sellam b. Mişkem'in karısı Zeynep bint Harise, Hz Peygamber'e zehirli bir koyun ikram eder ve onu zehirlemek ister. Hz Peygamber anlaşma ve barış seçeneğini muhataplarına karşı her zaman bir tercih sebebi olarak sunmuş ancak, ihaneti ve Müslümanların güvenliğini tehlikeye atan hareketlere de asla izin vermemiştir. (s. 241)

Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru

*

Yolların ayrılış noktasında İslam

Müslüman olduktan sonra da dini cepheden Hristiyan dünyanın din, toplum, kültür, medeniyet, aile, iktisat gibi anlayışlarını çok sert eleştirmeye başlamıştır. 1950'lerde ABD ve daha sonra Avrupa'da kalmasından sonra tutumunda biraz yumuşama olmuştur. Keskin muhalefet batılı kamuoyuna İslam'ı anlatma hedefine ulaşmaya engel olabilirdi. (s. 19) İslam, bir medeniyet için yeterli dinamikleri kendi içinde taşımaktadır. Kur'an'ı ve Hz Muhammed'in ortaya koyduğu anlayış İslam medeniyetinin yeniden ve güçlü bir şekilde ihyasına yeterlidir. “Bir işin sonu da ancak başındaki usul ve çare ile iyileşebilir. (s. 24) İslam öyle bir hayat düsturudur ki, tarihin doğuşundan bugüne insanı ıslaha yeltenen dini, sosyal ve ahlaki kurallar içinde onun gibisini bulamazsınız. Her millete ve her medeni duruma elverişli tek dindir İslam. (s. 25) İslam hayatım bütününe karışan ve katışan bir dindir: Siyaset, ilim, felsefe, ahlak, ticaret, evlilik, devlet, aile… Bütün bunlar İslam’ın içinde yer alırlar. (s. 26) Dr. Mustafa el Hâlidî

Önsöz

Biz yalnız bizden evvelkilerin ihtiyaç duymadıkları çözümlere muhtaç problemlerle karşı karşıya bulunmakta kalmıyoruz, aynı zamanda problemler bugüne kadar alıştıklarımızdan tamamen farklı yönlerde ortaya çıkıyor. İnsan toplulukları her yerde mecburen esaslı ve köklü bir değişim geçiriyor, bazı eski adetler ikinci defa ortaya çıkıyor. (s. 27) Bütün vaktimi Müslüman doğuda geçirdim, zaman daha sakin yahut isterseniz daha insani diyelim. Bugünkü İslami hayat tatbikatta İslam dini esaslarının sunduğu ideal imkânlardan çok uzak görünüyor, Bugün Müslümanlar arasında egoizm ve kolay hayat düşkünlüğü oluşmuştur. (s. 28) Geçmiş ve günümüz arasındaki bu açık uzaklaşma beni şaşırtıyor. Müslümanlar arasındaki çöküşün bir sebebi vardır; Müslümanların yavaş yavaş İslami esasların ruh ve manasına uymayı terk etme yolunu tutmuş olmaları. İslam toplumu baştan itibaren dini temeller üzerine kurulmuştur. Bir gayrimüslim olduğum halde İslam'a acıyarak, bizzat Müslümanlara İslam’ı terk ettikleri ve bu yüzden gerilediklerini söylemeye başladım. (s. 29) Beni çeken İslam'ın bütünlüğü, yüksek ahlaki emirlerinin sımsıkı ve düzenli yapısıdır. (s. 30) Bu inceleme ve mukayeseler ben de şu sarsılmaz inancı var etti: İslam hala insanlığın tanıdığı en büyük uyarıcı ve diriltici kuvvet olarak devam etmektedir. Bu kitap, resulullah'ın ashabının gönüllerinde yanan ateşten bir kıvılcım hala gönüllerinde yaşamakta olanlar için yazılmıştır. (s. 31)

Bugün hiçbir millet ve topluluk dünyadan ayrı yalnız başına hayat süremez. Ekonomik faaliyet siyasi sınırları ve coğrafi hudutları tanımaz olmuştur. (s. 33) Kendimizi Hz Muhammed'in izinde gören bizlere göre İslam başlı başına bir kültür alemi ve sınırları belli olan bir sosyal nizamdır. (s. 34) İslam insana, Allah'ın birliğinden doğduğu için hayatında bir bütün olduğunu anlatmakla kalmayıp bize, her dünyevi hayat içinde pratik yolu da göstermektedir. (s. 36) Namaz insanın faaliyet hayatının tümünü içine almaktadır, bütün işlerimizin birer ibadet olarak

yapılması gereklidir. Bu, her işimizi şuur içinde, Allah'ın eşsiz olarak ortaya koyduğu evrensel programın bir parçası olarak yapmamız demektir. İslam fert ile onun sosyal çevresi arasındaki münasebetlere de el atmıştır. (s. 38) İnsan dünya hayatında Kemale ulaşabilir. (s. 39) Kötülük Allah'ın bütün insanlara verdiği fıtri ve müspet sıfatları kötü kullanmaktan ileri gelmektedir. Yalnız İslam, insana ruhi yaşayışını bir an zayi etmeden dünya hayatından azami derecede faydalanma imkan ve fırsatını veriyor. (s. 41) Her Müslüman kendisine etrafında cereyan eden olaylardan bizzat mesul bilmelidir. Her vakit ve her yerde Hakkı ayakta tutmak ve batılı ortadan kaldırmak için cihat ve mücadeleyi kendine vazife telakki etmelidir. (s. 44) İslam ilahi devlet şekillerinin en mükemmelidir. Batıda hakim olan gaye, 'maddi fayda' ve aktif genişlemedir. (s. 45) İnsanın manevi ilerleme yollarından kendi başına gösterdiği çaba, İslam'ın sosyal yardımlaşma anlayışıyla güç ve denge kazanır. En az güçlük ve en çok teşvikle karşılaşma imkanı olur. Modern batının gerçek mabudu, maddi ferah'tan ibarettir, gücünü kuvvete rağbetten almaktadır. Bu ikisi de eski Roma medeniyetinden ona miras kalmıştır. (s. 47) Batı ile İslam medeniyetleri birbirine benzer ve yakın değildir. Birbirinden farklı kuvvetlere tabi olmuşlardır. İslam imparatorluğu doğdu ve olgunluğuna 80 yıl gibi kısa bir zaman içinde ulaştı. (s. 48) İslam imparatorluğu'nda imtiyazlı bir millet yoktur. (s. 49) Meşhur Roma adaleti yalnız romalılara ait bir adaletti. Nasıl eski Roma'da hakim olan fikri ve sosyal hava, sırf faydaya bağlı idiyse, modern batıda da durum tamamen aynıdır. (s. 50) Batıda hakim olan fikir bütün gücümüzü maddi imkanlarımıza tahsis etmek ve ahlakın kendimizi bağlamasına imkan vermemek şeklindedir. Batı medeniyeti Hristiyan kilisesinin görüşüyle mücadelesinden doğmuştur. (s. 51) İlim, batıdaki Müslüman İspanya üniversiteleri vasıtasıyla ve ticari münasebetler yoluyla dünyaya yayılmıştır. Araplar, Yunan ilimlerini diriltmiş ve orijinal bir ilim dünyası yaratmış, yeni araştırma yolları bulup geliştirmişlerdir. (s. 53) Fransız ihtilali kilisenin hakimiyetini tamamen yok etmiştir. (s. 54) Madde ve servet batıda, kendisine tapılan Allah'tan başka bir mabut haline gelmiştir. (s. 55) Hristiyanlığın dünyayı hakir görmesi ve normal arzuları öldürmesine karşı insanlar isyan etmiştir. Sıradan Avrupalının müspet bir tek dini vardır o da maddi ilerleme ve refaha tapınaktır. Hayatın gayesinin tabiatın zulmünden kurtulmak olduğuna inanmışlardır. Bu dinin mabet ve tapınakları büyük fabrikalar, sinemalar, kimya laboratuarları, dans salonları, elektrik santralleridir. (s. 56) Bu dinin kahinleri ise bankerler, altın babaları, mühendisler, sinema yıldızları, sanat öncüleri ve uzay kahramanlarıdır. Ahlak felsefesi yalnız pratik payı da temeline oturtulmuştur. (s. 57) Nefse hakim olmak ve cinsi alakaları kontrol etmek süratle önemini kaybetmiştir. (s. 58) Kapitalizminde komünizmde temel meyil şudur; insanı ahlaki faziletlerden uzaklaştırmak. İslam'ın hedef ve gayelerinin ilk ve en önemlisi, manevi yükseliştir. (s. 59)

Yunan ve Romalılar yalnız ve ancak kendilerini medeni görürlerdi. Avrupalıların İslam'a karşı duydukları nefret, şiddetli bir taassubun kurduğu temeller üzerinde durmaktadır. (s. 61) Avrupalı oryantalistlerin en ileri gelenleri bile, İslam konusunda tarafgirliğe kapılmaktan kurtulamamışlardır. İslam daima hakimlerin önünde duran bir sanıktır, batılı oryantalistler suçu ispat için uğraşan savcı rolünü oynamaktadırlar, avukat rolünü oynayanlar da müvekkilinin suçlu olduğuna bizzat inanmaktadırlar ve bu yüzden hafifletici sebeplerin göz önüne alınmasını istemektedirler. Meseleye, daha önceden varılmış bir netice ve hüküm açısından bakmaktadırlar. Oryantalistler şahitlerini, daha baştan ulaşmayı tasarladıkları sonuca göre seçmektedirler. (s. 62)

Haçlı savaşları, Avrupalı milletlerin ruhunda son derece derin ve devamlı bir iz bırakmıştır, bu savaşların meydana getirdiği taassup ve tarafgirlik, Avrupanın daha önce karşılaşıp denediği hiçbir şeyle ölçülemez, sonra da böylesini görmemiştir. Avrupa Haçlı savaşlarının ruhundan doğmuştur. (s. 64) Muhammed'e Mahound lakabı takmışlardır, 'köpeğim' anlamına gelir. Haçlıların cahilce taassupları Avrupa'nın her tarafına dal budak salmış, aynı taassup memleketlerini putperestlerin (!) boyunduruğundan kurtarmak için Endülüs Hristiyanlarını harbe teşvik etmiştir. (s. 66) Rönesans doğu ile batı arasındaki maddi temasa bağlanır, bu temastan İslam'dan fazla Avrupa istifade etmiştir. Avrupa'da reform devresi gelmiş, buna rağmen İslam düşmanlığı yine eşit olarak hepsinde devam etmiştir. Sonra da Avrupa'da dini duyguların zayıfladığı devreye girilmiş fakat İslam'a düşmanlık yine devam etmiştir. İslam'ı küçük görme hastalığı, Avrupa düşüncesinin esaslarından biri olmuştur. (s. 67) İlk müsteşrikler Hristiyan misyonerlerdi. Oryantalistlerin İslam'a hücumları onlara miras kalmış bir alışkanlıktır. Haçlı seferlerinin getirdiği etkilere dayanır. Haçlı savaşlarının ruhu Avrupa'ya hakim ola gelmiştir. Misyonerler ve papazlar Müslümanlara çok kere putperest adını takarlar. (s. 68) Müslümanların Batı dünyasına kendilerini saydırabilmeleri için gerekli en iyi yol ve metot kuvvetli olmalarıdır. (s. 69)

Gerçek odur ki, Avrupa hiçbir devirde bugünkü kadar İslam'dan uzak olmamıştır. (Eser 1964 yılında yazılmıştır.) Batı tesiri İslam toplumunu her yerde sarsıp çökertirken biz uykudayız. (s. 71) Gözümüzün önündeki İslam gençliği davamızı terk ediyor ve ideallerimizden kaçıyor. (s. 72) Müslümanlar, batı medeniyetine, İslam medeniyetini diriltecek tek kuvvet nazarı ile bakmaya devam ettikleri müddetçe, batının, 'İslam boşuna bir gayrettir' iddiasını dolaylı olarak teyit etmiş olurlar. Batı prensiplerine göre yetişmiş aydınlar arasında dini inancın süratle çökmeye yüz tuttuğu hususunda şüphe yoktur. (s. 73) Batı medeniyetin de düşünce çevresi şiddetle dinin karşısında bulunmaktadır. (s. 74) Müslüman gençleri batı usulüne göre yetiştirme halinde bunların, dinlerine düşmanca bir tutum alacakları daha kuvvetle ihtimaldir. (s. 75) Tarih ispatlıyor ki, hiçbir din İslam kadar ilimde ilerlemeyi teşvik etmemiştir. Avrupa, kültürünü o meşhur Rönesans sebebiyle İslam'a borçlu bulunmaktadır. Bu acı halimiz içinde, şerefli mazimiz de övünmek hakkımız değildir. İlimle ne doğuludur ne de batılı, evrenseldir. (s. 76)

Batı, materyalist kabiliyet sahibidir ve bu yüzden belli başlı nazariye ve anlayışlarında dine karşıdır. Genel olarak Batı eğitim sistemi de böyledir. Zararlı olan Batı medeniyetinin ruhudur ve Müslüman'ın ilimlere o ruhla yaklaşmasıdır. Müslüman gençleri yetiştirirken -hiçbir devrelerinde- Batı felsefelerine tenezzül etmeyeceğiz. (s. 77) Sanki bütün dünya Avrupa için, onun medeniyeti için var edilmiş, sanki diğer milletçiler birer hizmetçidirler. Böyle bir tarih kültürünün Avrupa dışında kalan millet gençlerinin zihin ve ruhlarında bıraktığı tek tesir, aşağılık duygusudur. İslami görüş noktasından bir dünya tarihi yazabilmek farzdır, aksi halde yeni yetişen neslimiz kendini İslam'ı küçük görmeye sevk eden o gizli cereyanların tesiri altında kalmaya devam edecektir. (s. 80) İslam ırkçılık ve soy taassubunu iptal etmiş, insani kardeşlik ve eşitliğin yolunu açmıştır. fakat Avrupa medeniyeti hala ırk ve cins taassubunun dar ufkundan öteye öteyi görebilmekten acizdir. İslam diğer bütün kültürlerden üstündür. Batı medeniyetini taklit edemeyiz, zaten buna ihtiyacımız da yoktur. (s. 81) Batı hayat tarzını taklit, İslam medeniyetine yönelen en büyük tehlikeyi teşkil eder. Bu hastalık Müslümanların düştüğü ümitsizliğe bağlanır. (s. 83) Sözde Aydınlar İslam'daki asıl kaynaklara yönelecek yerde

zamanımızdaki donmuş fıkıhla şeriatı dolaylı olarak aynı şey gibi değerlendirirler. (s. 84) Batı İslam esasları ile tenkit kabul etmez bir zıtlık içindedir. (s. 85) Bir Müslüman hayat tarzında Avrupa'yı taklit ederse, Avrupa medeniyetini tercih ettiği ortaya çıkmış olur. Taklit aşağılık duygusunun neticesidir. Müslüman'ın İslam'ı yaşatabilmesi için dik başlı olarak yaşaması gereklidir. (s. 86) Hiçbir medeniyet maziye bağlılığını kaybettikten sonra varlığını korumaya muktedir olamaz. (s. 87) Resulullah'ın sünnetini uygulamak İslam'ın varlığını korumak demektir. Sünnet İslam binasını tutan çelik iskelettir. (s. 89) Resulü Ekrem'in hayatı Kur'an-ı Kerim'in canlı temsili idi. Vahyi bize tebliğ edene uymadıkça, Kur'an'ın hakkını ödemiş olamayız. İslam bir insan hayatının ruhi ve maddi tarafları arasında tam bir ahenk kurar. Kuran-ı Kerim ayetlerinden bazılarının 20. asırda yaşayan bizler için değil vahyin indiği Asya'da yaşayan Araplar için gelmiş olduğu şeklindeki anlayış, İslam'a aykırıdır. (s. 90) Arap dilinde 70 rakamını kullanmak daha ziyade çokluk ifade etmek içindir. (s. 91) Asrımızda hadislerin tümüne güvenemeyeceklerini zanneden birçok Müslüman vardır. İlk muhaddisler, özellikle Buharı ve Müslim, her hadisin sıhhatini süzgeçten geçirme hususunda insan kudretinin erişebileceği en ince titizliği göstermişlerdir, öyle ki bu inceleme Avrupa tarihçilerinin eski tarihin kaynaklarını incelerken başvura geldikleri inceleme tarzından çok daha güçlüdür. (s. 94) Hiçbir yalan hadis muhaddislere gizli kalmamıştır. (s. 97) Aynı zamanda hem sünnete uymamız hem de batının hayat tarzına ayak uydurmamız mümkün değildir. Sünnet, Batı medeniyetinin dayandığı fikri temellere açıktan açığa karşıdır. (s. 98) İslam'a göre durumumuzu sünnete göre durumumuz belirleyecektir. (s. 100) Felsefe yalnız kendi dar çerçevesi içine bütün sırları ile alemi sığdırma iddiasında bulunarak akıl sınırlarını aşar. (s. 101) Sünneti ayakta tutmayı ve hayatı ona göre düzenlemeyi gerektiren üç açık sebep vardır. İslam'daki ibadet anlayışı bütün hayatımızı içine almaktadır. (s. 104) Sünnet davranışlarımızı bir düzene sokar. (s. 105) İslam fertleri adet ve mizaçların benzer olması yoluna sevk etmeyi esaslı noktalardan biri olarak görür. (s. 107) Sünnetle devamlı olarak Resulullah'ın işimize benzer bir işini aramaya ve düşünmeye mecbur oluruz. (s. 108) Biz İslam'ı diğer medeni düzenlerden üstün kabul ediyoruz. İslam hayatı bütünüyle içine alıyor. Dünya ve ahrete, ruh ve cesede, fert ve topluma aynı önemi veriyor. (s. 109) İslam kültür hayatının kalıntıları, Batı adet ve görüşlerinin tesiriyle her yerde çökmektedir, bunun manası ölümdür. (s. 111) İslam kültürü 'zaman aşımına tabidir' diyemeyiz. İnsanlık, İslam'ınkinden daha güzel bir ahlak düzenini ortaya koyamamıştır. (s. 112) İnsan gayret ve zekasının bütün ürünleri İslam'ı teyit etmiştir. İslam insanlar bulmadan önce iyi ve kötü olanları bizlere bildirmiştir. (s. 113) Kültür ve medeniyetimizi yeniden diriltmek mümkündür. Biz İslam'ın bir reforma ihtiyacı olduğunu kabul etmiyoruz. Kendi kusur ve kötülüklerimizi ıslaha muhtacız; yoksa İslam'ın sanılan ve aslı olmayan kusurlarını değil. (s. 113) Biz terk edilmiş o eski prensiplere dönmeye ve onları yeniden tatbik etmeye muhtacız. Bizden evvelkiler bütün dünyaya müsamaha ve iyilikle gönüllerini açtıkları halde Biz benciliz, gönül fukarasıyız. Onların kalbi imanla dolu iken bizimki bomboş. (s. 114) Biz bu utanç veren çöküşten bir yolla kurtulabiliriz ki o da, bu utancın sebeplerin yok etmeye tam manasıyla azmedinceye kadar acısını tatmaktır. Dirilmek iki şeye bağlıdır; bahane bulma, mazeret arama psikolojisini terk etmek ve tam bir azim ve ve şuurla Resulullah'ın sünneti ile amel etmek. (s. 115) Yeni eflatunculuk felsefesinin modası çoktan geçmiştir. Bir Müslüman eski şahsi anlayışları, İslam'ın asıl hedef ve esaslarını temsil ediyormuş gibi kabul edemez. Kur'an ve sünnet ışığında İslami görüşleri gözden geçirmemizin sonucunda çağdaş hayatımızın ihtiyaçlarına da cevap veren bir fıkıh aydınlığa çıkacaktır. Eski fıkıh Aristo felsefesinin hakim

olduğu hayatın çağrısına cevap vermiştir. (s. 116) Kaybetmiş bulunduğumuz kendimize güven duygusunu yenileyebilirsek o zaman yolumuzda ilerleme ve yükselmeyi umabiliriz. (s. 117) İslam insanların kendi aralarındaki ilişkileri de idare etmeyi hedef edinmiştir. (s. 121) İslam'ın ileri sürdüğü düzen gibi bir düzen yalnız ahlaki nasihatlerle yaşayamaz. (s. 125) İçtihatlar zamanla kendilerine mahsus yarı mukaddes birer itibar kazandılar. (s. 127) Şâri' (Allah) umumi hududu tespit etmiş ve sonraki nesillere uygun kararlar alma hürriyetini bahşetmiştir. (s. 128) Aşiretçilik (asabiyet) yapan bizden değildir. (s. 133) Siyasi nüfus ve otoritenin, dini rütbe sahiplerinin eline düşme tehlikesi İslam'da söz konusu değildir. (s. 135)

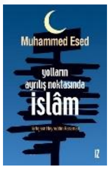

Muhammed Esed (Leopold Weıss), Yolların ayrılış noktasında İslam

*

Peygamber Kahraman Muhammed

Thomas Carlyle'ın ve bazı Garp mütefekkirlerinin Hz Muhammed, Kur'an-ı Kerim ve İslamiyet hakkındaki fikirleri

Ay yıldız Matbaası Ankara 1963 ikinci baskı Serdengeçti Neşriyat

Önsöz

'Kahramanlar' adlı eserinden alınan bu parçanın yazarı Thomas Carlyle koyu bir Hristiyan'dır. (s. 3. Buna delil olacak cümlelere çevirinin 34, 43, 45, 46, 48, 50, 56, 62. sayfalarında rastlanmaktadır. Yazar, K. Mukaddes'i esas alıp bu eserini yazmıştır. Buna rağmen zamanına göre olabildiğince tarafsız yazılmış bir eserdir!)

Yazar, "Şüphesiz O bir peygamberdi, hem de son peygamber" demektedir. Müslümanlığı, dinimizin ve Peygamberimizin büyüklüğünü o veya bu gibi Müslüman olmayanlardan öğrenecek değiliz. Onlar ne söylerlerse söylesinler, ister olumsuz, ister olumlu, bu sözler bizim imanımızı ne çoğaltır ne azaltır. Bizim yabancıların desteğine ihtiyacımız yoktur. Türkiye, nüfusunun %95'i Müslüman bir memlekettir. (s. 4)

Karlayl, bu eserini 8 Mayıs 1840 tarihinde yazmıştır. Biz Carlyle'in Kahramanlar isimli, oldukça büyük bir kitap olan bu eserinden yalnız Peygamberimize ait olanı aslıyla karşılaştırdık. (s. 7)

Yazar bizim aydınlarımızdan çok daha insaflı, çok daha idrakli, şüphesiz çok daha bilgili bir adamdır. Artık İslamiyet için mücadelelerde eski tarzı bırakmamız gerekiyor. Biraz geniş, biraz müsamahalı, biraz daha anlayışlı olalım. (s. 8) 26 Ramazan 1958 Osman Yüksel Serdengeçti.

Papaz Laura Veglieri diyor ki; Yenilenlerin hakları, malları ve hayatları Müslümanların sahip oldukları korunma şeklinde korunup gözetiliyordu. İslam dininin düşmanları Hz Muhammed'i şehvetine düşkün bir kimse gibi gösteriyorlar. Onlar, cinsiyetin doğal olarak çok güçlü olduğu yaşlarda, Arap muhiti gibi evlenmenin kolay olduğu kadar yaşadığı yerde, taahhüdü zevcat'ın bir kaide kabul olduğu ve boşanmanın çok kolay olduğu bir çevrede yaşamasına, kendisinden

büyük dul bir kadın olmasına rağmen, gençliğinin en harareti devirlerinde 25 yıl yani 50 yaşına kadar yalnız Hatice ile evli kaldığı gerçeğini görmezlikten geliyorlar. Bundan sonra siyasi ve toplumsal sebeplerle birçok evlenmeler gerçekleşir. Muhammed bu yol ile bir takım kadınlara şeref bahşetmek ve kabilelerle akrabalık münasebetleri kurmayı amaçlamıştır. O, bazen hiç de genç ve güzel olmayan kadınlarla da evlenir. (s. 11)

Lemartine, Histoire de la Turquie Bismarck diyor ki: Şayet üç büyük ölçü olsa, modern tarihin büyük bir şahsiyetini Muhammed'le bir insan olarak mukayeseye kim cüret edebilir? (s. 12) Prens Bismarck: Ben Kur'an'ı her yönden inceledim. Onun kelimesinde büyük hikmetler gördüm. İslam düşmanları Kur'an'ı Muhammed'in kendi eseri olduğunu iddia ediyorlarsa da, ben şunu iddia ediyorum ki, Muhammed seçkin bir kıymettir. Seninle aynı asırda yaşayamadığım için çok üzgünüm Ey Muhammed. Öğreticisi ve yayıcısı olduğun bu kitap, senin değil. (s. 13) G. Bernard Shaw: Ben bu dikkat çekici adamı inceledim. Bana göre ona 'deccal' demek bir taraf, bilakis onu insanlığın kurtarıcısı olarak öğrenmek gerekir. (s. 14) Swamı Ramdas: Arabistan çöllerinden ilahi bir nur yükseliyor. Bu nur Tanrı'nın nurunun ta kendisidir. (s. 15) Peygambere Tanrı'nın gönderdiği bu vahiy kesinlikle evrenseldir. (s. 16)

J. H. Lenison. Günde 5 vakit namaz kılındığı esnada, gah çölün vahşi yalnızlığında, gah şehrin kalabalıklarında, müminlerin Allah'a itaat ve sadakat arz eden bu kimseler üzerinde derin tesiri icra eder ve bu tesir mutlaka ki benzersizdir.

Raymond Caotier: İslam'ın misyoneri, ruhban sınıfı ve teşkilatlı propagandası yoktur. (s. 18)

Peygamber, Kahraman Muhammed

Carlyle'in fikirleri: Muhammed gerçek peygamberdir. Entrikacı sahte peygamberlerden değiller, samimidir. Hiç mektep tahsili görmemiştir. Müslümanlık Allah'a teslim olma dinidir. (s. 19) Muhammed'in Kendi hesabına kanaatkar bir insandı, giyeceklerini dahi kendi yamardı. O hakiki bir kahramandı. Gerçek bir kahraman olduğunu 23 yıllık çetin ve müessir bir mücadele ile gösterilmiştir. O tamamıyla riyasız bir insandı. (s. 20)

Arabistan'ın ilk defadır ki onun sayesinde yaşayan bir memleket olmuştur. Muazzam bir inkılap gerçekleştirmiş bu kahramanımız, bir tanrı olarak değil, bir peygamber olarak görülüyor. Dünya tarihinde yeni bir insanın, bu insan ne kadar büyük olursa olsun, artık Tanrı olarak tanındığı görülmeyecektir. O, hakiki bir peygamberdir. Muhammed'in sahte bir peygamber, dininin ihtiraslar yığınından oluştuğu iddiası, bugün artık ayakta duracak vaziyette değildir. (s. 21)

Pococke, Grotius'e: "Güvercine ait masalın delili nerededir?" diye sormuştu. Grotius, bir delil olmadığı şeklinde cevap verir. Artık bu gibi şeyleri atmak zamanı çoktan gelmiştir. (s. 22)

Muhammed'in gerçeklerden başka bir şeyi söylemiş olması mümkün değildir. Samimilik, derin, engin, büyük, masum bir samimilik. O adeta samimiyetin mahkumudur. (s. 23)

Muhammed, peygamberlerin en sonuncusu değil midir? Her şeyden önce onu dinlemeliyiz. Muhammed'i bir entrikacı gibi tasavvur edebilmeye hiçbir surette imkan yoktur. Getirdiği ağır haber de haktı, gerçekti. Sözlerinde ne sahtegarlık var ne de taklidin izine rastlanır. Muhammed'e isnat edilen hatalar… Öyle mi? Asıl hata onun farkında olmamaktır. Bu söz

herkesten daha çok ‘İncil okuyucularının’ kulağına küpe olmalıdır. En ağır günah bence kendini günahsız bilmekten gelen gururdur. Bence ölüm buna derler. (s. 25)

Arap geveze bir millet değildir ama konuştu mu düzgün ve edebi/sanatsal konuşur. (s. 27)

Muhammed’in yazı yazmasını bilmediği kesindir. (s. 32) Muhammed’in çok tatlı bir gülüşü vardı. Hatice adlı bu kadının hakikaten sevmiş, ondan başkasını sevmemiştir. Muhammed'in ilk gençlik ateşlerinin söndüğü zamana kadar geçirmiş olduğu tamamen kusursuz, sakin ve tertemiz hayatı onun bir sahte peygamber olduğu görüşünü sarsıyor. (s. 33)

Muhammed, “dünyalık gelecek” yoluna dolu dizgin atılmak için ihtiyarlamaya başladığı, dünyanın kendisine gönülden sakinliğinden başka vericek bir şeyi kalmadığı zamanı beklemiş ve bütün karakterini ve bütün mazisini inkar ederek sefil ve boş bir şarlatan olmuştu, öyle mi? O, sessiz büyük bir ruhtu. (s. 34)

İkbal hırsımı? Bütün Arabistan bu insana ne verebilir? Biz Muhammed'in yalancılığı varsayımını asla inanılmaz bir şey olduğu için bir yana atacağız. (s. 36)

Allah'a teslim olmak lazım. Goethe der ki: Eğer Müslümanlık bu ise, hepimiz Müslüman olarak yaşamıyor muyuz? Aramızdan her kimin hayatında bir parça ahlak varsa Müslüman olarak yaşıyor demektir. Kendi şahsi rolünü umumi kanuna uydurmak ve hükümlülerine tevekkülle itaat etmek… Şimdiye kadar bilinen en hakiki ahlâk şekli budur. (s. 37)

“Güneşi Sağa, ayı soluma koysalar ve bunları beni bu davadan men etmeye kalksalar, gene bundan ayrılmayacağım.” Devamlı itirazlar, kinler, açık gizli tehlikeler bir anda peşini bırakmıyordu. Kureyş'ler gitgide azıtıyorlar, Muhammed'i kendi elleriyle öldürmek için antlar içerek suikastler tertiplenmeye başlıyorlar. Ebu Talip ölmüştü; Hatice ölmüştü, hayatı onun her an, her adım başında tehlikelerle dolu idi. (s. 41) Birçok defa hayatına son verilmesine ramak kaldığı oldu, yolu tehlikelerle dolu idi, hadiselerin dış yüzü ona umutsuzluktan başka bir şey vadetmiyordu. (s. 42) Düşündünüz ki, koskoca dünyada o fikri inanan tek bir kişidir. (s.)

İslamiyet bütün kavgacı ve boş tarikatlara öylesine bir tırpan atmıştır ki bunda çok haklı idi.. Müslümanların Kur'anlarına gösterdikleri hürmeti, Hristiyanların pek azı incilerine gösterirler. O her yerde, her işte bir kılavuz, bir düsturdur. İlimde ve hayatta herkes onu rehber olarak ittihaz etmeye mecburdur. Doğrudan doğruya Cenabı Hak tarafından gönderilmiş bir haber olan bu kitaba bütün dünya inanacaktır. (s. 47)

Kur'an'ı hokkabazlık eseri olarak itham etmek, benim aklımın almayacağı bir şeydir. (s. 49)

Onun dini, kolay bir din değil. Sıkı oruçları, abdestleri, günde beş vakit namazı, bölünme yasağı vd. olan bir dine, kolaylığı sayesinde tutunmuş bir din denemez. Muhammed zevk düşkünü bir insan değildir. Bu insanın onu bir zevk düşkünü gibi görmesi, çok hata yapmış olur. Bazen aylar geçer, evde bir ateş bile yanmazdı. (s. 55)

Onda her çeşit iştahtan çok daha yüksek bir şey vardı. Yoksa bu dağlı bedeviler onu bu kadar sayarlar mı idi? Muhammed’in hayatı hiçbir gizli perde ile örtülü değildi. Herkesin gözü önünde hırkasını dikiyor, çorabını yamıyordu. Aralarından bir dakika bile ayrılmadan çalışmakta idi. O

tam 23 yıl çetin bir imtihandan geçti. Bu imtihanı kazanmak için hakiki bir kahraman olmaktan başka çıkar yol yoktu. (s. 56) Ölümünden 2 gün önce, son olarak camiye gitti; bir kimsenin zararına dokunmadığını sordu. (s. 57) Muhammed'de kelime hokkabazlığı yoktur. (s. 58) Müslümanlıkta bütün insanlar eşittir. Ahlak, sadaka… Bunlar ne güzel şeyler; bu tertemiz tabiat çocuğunun kalbinde bulunan insanlık, merhametinin ve adaletinin doğal sesi işte böyle konuşuyor. Cennet; Muhammed orada da en yüksek zevklerin manevi olduğunu söylemeyi unutmamıştır: Allah'ı görmek! (s. 60)

Müslümanlar dinlerine bağlıdırlar, onunla yaşarlar. 'Allahu Ekber' insanın ruhunda ve gönlünde değişik derin akisler uyandırmaktadır. İmanın büyük belirtisi; bir millet bir kere inanmaya başladı mı, şahlanırlar, yükselir, yükseltir, yenilmez bir kuvvet olur. Büyük adam, göklerde çakan şimşek gibidir. Başka insanlar onu, yanacak madde yığınları gibi beklemişler, şimşek çakınca hepsi bir anda tutuşmuşlardır. (s. 63 -64)

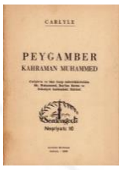

Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed

*

Misyonerlik hakkında 4 kitap özeti

Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri

Misyoner din yaymaya çalışan papazlara denir. (Alfred Bertholet, Wõrterbuch der Religionen, Stuttgart 1962, s. 362) Misyon teşkilatları içerisinde en eski ve en kuvvetlisinin İngilizlere ait olduğu rahatlıkla söylenebilir. (s. 23) Katolik kilisesi bünyesinde faaliyet gösteren Cizvitler en fanatik grubu oluşturur. (s. 25) Papalık, 1662 yılında Vatikan misyon bakanlığını kurmuştur. Fransa Katolikleri misyonerlik faaliyetleri açısından İngiltere ve Amerika'dan sonra gelir. (s. 26) Papalık, 1593-1608 yılları arasında Portekiz ve İspanya krallarına keşfedilmiş veya keşfedilecek bütün ülkelere misyoner gönderme yetkisi tanımıştı. (s. 27) Misyonerler uzun yıllar sömüren emperyalist devletlere yardım ederler. İslam ülkelerindeki emellerine ulaşabilmek için başlangıçta onları dinlerinden soğutarak, aralarında bir takım anlaşmazlıklar çıkaran misyonerler, çeşitli metotlar uygulamalarına rağmen olumlu bir netice alamamışlardır. Haçlı Seferleri'nin hüsranla sonuçlanması ve zor kullanmanın istenilen neticeyi vermemesi üzerine, misyoner teşkilatı bu sefer de sureti haktan görünerek, cazip birtakım tekliflerle din telkinine çalışmıştır. (s. 28) Misyonerlik gayesine ulaşabilmek için her çeşit vasıtaya başvurmayı meşru görür. (s. 37) Birinci planda öyle yapalım ki, bütün Müslümanlar, onları sevdiğimize inansınlar.

"Misyonerlere gerekli olan Müslüman milletlerin geleneklerine saygılı davranmaktır. Mesela, İsa mutlaka Allah'ın oğludur demekten kaçınmalı ki onlara yaklaşmak mümkün olunca istenildiği şekilde propaganda yapılabilsin. Misyonerlerin güvercinler gibi masum olmaları gerekir fakat bu, onların yılanlar gibi kurnaz olmasına engel teşkil etmez." (Trımıngtlam, İslam'ın Ethiopia, London 1948, Charles R. Watlson, İslam and Miss ions, London 1949, s. 53)

Müslümanlar dinlerini yaymak için gayrimüslimlere baskı yapmazlar. (s. 39) Dinde hiçbir zorlama yoktur (Bakara, 256); Sizin dininiz size, benim dinim bana. (Kafirun, 6) Misyonerler, başlıca faaliyet sahaları olarak okullar, kolejler, yabancı dil kursları, hastaneler, kızılhaç gibi kurumları seçerler. Çok fakir bir ülke olan Senegal'e giden misyoner heyet, gıda yardımı yapacağı her aileden bu yardıma karşılık bir çocuklarını vermesini şart koşar. Batılıları oryantalizme teşvik eden bazı önemli faktörler vardır: (s. 40) Dini faktörler, sömürgecilik faktörleri, ticari faktörler, siyasi faktörler, bilimsel faktörler gibi.

Louis Massignun: Onların her şeylerini yıktık, derin bir boşluğa düştüler. Nöldeki: Eserlerimin gayesi doğuyu ne kadar küçük gördüğümü kanıtlamaktadır. (s. 41-42- 43) Oryantalizm, yaptığı çalışmalarda bir yandan da misyonerlere doküman hazırlanmıştır. (s. 45) İnanç turizmi uğruna, dini ve milli değerleri misyonerliğe zemin hazırlayıcı bir hale getirilmemelidir. (s. 50) Bir kadına hazreti İsa şöyle der: Ben sadece israiloğullarına gönderilmiş bir Peygamberim benden sonra ismi Ahmet olan bir peygamber gelecektir. (Halil Suade, İncil Barnaba, Kahire 1908, s, 126) "Misyonerlik faaliyetlerinde bulunan tabibe gereken kendisinin ilk önce misyoner sonra tabip olduğunu hiçbir zaman unutmamasıdır." (Y.Urulgiray, Misyonerlik faaliyetleri, s. 35) Bir misyonerin anlattığı şu an ay ne kadar enteresandır: Tıbbi misyona Bir Müslüman çocuğu geldi. Ona, büyük faydasını gördüğü bir ölçü ilaç tertip ettim. Bu iyilik yüzünden çocuğunun bütün ailesi ve bazı komşuları da misyona geldiler ve tanrının sözlerini işittiler. Eğer bir Hristiyan gitse de onlara İncil'den bahsetse muhakkak taşlanırdı. (s. 56) Bir süreden beri misyonerler, broşürlerle halkımızı Hristiyanlaştırmaya çalışmaktadırlar. (s. 59)

Rahip Samuel Zwemer, 1911 yılında şunları söyler: "Müslümanları dinlerinden uzaklaştırmak adeta imkansız denecek kadar zor bir iştir. Onlara önce Hristiyan adetlerini, Hristiyan bayramlarını, Hristiyan kültürünü, Hristiyan ahlakını aşılayalım. Müslümanları o hale getirelim ki, isimleri Müslüman olduğu halde giyinişleriyle, davranışlarıyla, akıl ve hisleri ile tamamen bir Hristiyana benzesinler. Günü geldiğinde onları toptan vaftiz edebiliriz." (s. 73) Misyonerlerin hedefleri hem dini hem emperyalisttir. Gayelerine ulaşabilmek için çeşitli kimliklere de bürünmektedirler. (s. 74) Misyonerlerden casusluk yapanlar olmuştur. (s. 75) Yakın tarihimiz, ihtida etmiş görünen casusların maceraları ile doludur. (s. 77) Yehova Şahitlerine göre, Katolik ve Protestanlar doğru yoldan saptırılmışlardır. Yehova Şahitleri Katolikler tarafından daima ciddi bir şekilde eleştirilmişlerdir. (s. 79) Hristiyan dünyası, Haçlı seferleri ile elde edemediği bu ülkeyi kültür emperyalizmi ile ele geçirmeye çalışmıştır. (s. 93) Misyoner faaliyetleri aynı zamanda kültür emperyalizmin bir uzantısı durumundadır. (s. 94) İstanbul'da Bible House, Uluslararası SOS çocuk köyleri birliği ile Müslüman çocukların devşirme usulü ile Hristiyanlaştırılması planlanmıştır. (s. 95)

Misyoner James E. Dittes, The Muslim World dergisindeki The Christion mission and Turkish İslam başlıklı makalesinde; "Misyonerlerin Türkler arasına girerek onların senpatilerini kazandıktan sonra dini telkinde bulunmaları, Türk kültür hayatında köklü değişiklikler yapmak için sabırla çalışmaları" önerilmiştir. E. Dittes'e göre modern Türkiye'de İslam'ın bütünleştirici bir merkez olmak hizmetini göremeyecek kadar hırpalanmıştır. (s. 97) Ülkemizde Hristiyanlık propagandası yapmak kanunen suçtur. (s. 100) Bizde misyonerlik teşkilatına benzer kuruluşlar olsa ve 'Hristiyan ülkelerine sızmak' isteseydi, o zaman Hristiyan aleminin yaygarasını bir görmeliydiniz. (S. Ayverdi, Misyonerlik karşısında Türkiye, s 178) İslam dünyası tamamen sistemli ve teşkilatlanmış bir misyoner teşkilatı ile karşı karşıyadır. (s. 127) Fatihlerin torunları şimdi çocuklarının ruhunu, haçlıların kültürüne teslim etmek emeliyle, çan kapılarında sıra bekliyor. (Nurettin Topçu, Büyük Fetih, İstanbul 1962, s. 12) İslam'a gönül vermiş insanımız kendi dinini anlatan kitapları aynı şekilde dağıtmayı denemesi en uygun bir davranış olacaktır. (s. 128) Mehmet Akif'in dediği gibi, "Misyonerler gece gündüz çalışırken acaba, oturup vahyi

ilahiyi mi bekler ulema." (s. 130) Bugün yeryüzünde misyonersiz ve propagandasız yayılan yegane din İslam'dır. (s. 136) Fener Rum patriği Grogorios, İstanbul Rum cemaatinden topladığı milyonları Atina'daki Etniki Eterya cemiyetine göndereceği sırada yakalanmış ve 1821'de ölümle cezalandırılmıştır. (s. 145) Papa ll. John Paul 24 Aralık 1999'da Hristiyan misyonerliğin hedeflerini şöyle açıklamıştır; "Birinci bin yılda Avrupa, ikinci bin yılda Amerika ve Afrika Hristiyanlaştırıldı, üçüncü bin yılda ise Asya'yı Hristiyanlaştıralım." (s. 146)

Doç. Dr. Osman Cilacı, Hristiyanlık propagandası ve misyonerlik faaliyetleri

*

Ey misyonerler cevap verin

Hristiyanlar, Yahova şahitlerin Hristiyan olmalarına rağmen 'inkârcı kafir elçiler' diye tanımlarlar. (s. 9) Yahova Şahitlerinin, dünyanın 1975 yılında son olacağı bilgisi boşa çıktı. (s. 12) Kurumun iki ayda bir çıkan Uyan! (Awake) adlı yayın organı -üye olmayanlara yöneliktir- her ay 40 dilde 16 milyon nüsha basılmaktadır. (s. 13) Yuhanna 1:1i Yahova Şahitleri; "Söz (İsa) Tanrıydı." iken, kurum bu metni "söz bir tanrıydı" diye çevirmiştir. (s. 14) Yahova şahitleri, kutsal kitab'a ait Hristiyanlığın bütün ana öğretilerini -üçlü birliği, kutsal ruhun kimliğini ve rab İsa'nın tanrılığını- inkar ediyorlar. İsa'nın bedensel dirilişini ve gözle görülen bir şekilde döneceğini reddediyorlar. Cenneti inkar ediyor, Kurtuluş mesih'in ölümüne değil, şahitlerin önderliğine bağlıdır iddiasındadırlar. (s. 15) 1930'larda Katolik piskoposlar, Franco'nun ordularını kutlamıştı. Papa XII. Pius, Hitler'i ve Mussolini yi destekledi. (s. 68) Baba Tanrı imajının, Hristiyanlıkta ciddi bir 'insan biçimli Tanrı' inanışına (atropomorfizme) yol açtığı muhakkaktır. (s. 71) Bu durum daha çok eski Hint Avrupa kültürünün bir sızıntısıdır. Hristiyan sözcüğü Yunanca 'Christianos' sözcüğünden türetilmiş 'Christos' Mesih'in Grekçe karşılığıdır. (s.72) Kur'an'da Nasraniyet olarak adlandırılır. Birbirlerine nusrat (yardım) etmelerine nispet olabilir. Hz İsa, genel kabule göre milattan önce (MÖ. 6) doğmuştur. (s. 73) Yaşamı hakkında o dönemden kalma belgelerde onunla ilgili bilgi yoktur. Yoksul bir Yahudi çocuğudur. Mesih, 'yağ sürülmüş, kutsanmış' anlamına gelir. (s. 74) Tanrı - insan inancı, Roma imparatorluğu tarafından benimsenmiştir. (s. 75) 3 yıl kadar Yahudileri/İsrailoğullarını imana çağıran Hz. İsa tutuklanmıştı. (s. 76) Pavlus, peygamberlikle görevlendirildiğini ileri sürüyordu. (Galatyalılara mektubunda, 1/11-12) Yahudi olmayan Roma vatandaşları, pagan kültürüne sahip idi. Kardinal Danielou'nun belirttiği gibi, Havarilerin çevresinde oluşan Musevi-Hristiyanlık (Judeochretienne) ve Pavlus'un oluşturduğu Hristiyanlık olmak üzere iki akım gelişti. (Doç. Dr. Ahmet Aydın, Batı ve Doğu Hristiyanlığına Tarihi Bir Bakış. Ank. Üniv. İlahiyat Fak. Dergisi cilt: 27, s. 123 vd.) Pavlus'un tavrında ısrarı, İsa'nın gerçek havarilerini ve bağlılarını öfkelendirmişti ve bunları kutsal kitabında da (Elçilerin işleri, 21 /17- 40) anlatıyordu. (s. 82) Pavlus, MS. 67 yılında başı kesilerek öldürülür.

Hz İsa'ya iman edenler, önce Yahudilerin komploları, peşinden putperest Roma İmparatorluğu'nun devlet terörü karşısında inim inim inlemişlerdi. (s. 87) Hz İsa'nın bildirdiği din, Pavlus'tan sonra bir de İmparator Konstantin'in, elinde, ikinci bir dönüşüm yaşamıştır. (s. 88) İmparator Konstantin, Kilisenin ve İmparatorluğu'nun düzenini sağlam temellere

oluşturmak için 325'te İznik'te bir konsil topladı. (Jaroslaw Pelikan, Jesus: Through The Centuries, s. 52) İznik Konsil'ine katılan piskoposlarına toplam sayısı 2048'dir. İmparator Konstantin, konsili bizzat yönetti ve tartışmalara katıldı. Konstantin'in Hristiyanlığa girişi ile ilgili epeyce spekülasyon vardır. Hristiyan olan İsa Karataş bile 'Gerçeği Saptıranlar' adlı kitabında "bu konuda kesin bir şey söylemek tabii ki mümkün değildir" diye yazıyor. (s. 89) Papaz Arius, Hz İsa'nın tanrılığına karşı çıkıyordu. Karşı görüşte olan imparator Konstantin, Arius ve bazı taraftarlarını zorla dışarı attı ve öldürttü. Hz İsa'nın tanrılığını, 318 delege karar altına aldı. İznik konsilinin karar metninden: "Hak Tanrıdan (doğan) hak Tanrıdır. Babaya eşittir. Hristiyanlıktan sonra gelen bütün dinler bâtıldır." (s. 91) Haçlı seferleri'nin temelinde bu inanç yatmaktadır. Garaudy'e göre İznik Konsilinde, Hristiyanların hemen hemen tamamının anlamadığı bir "amentü/ kredo" empoze edilmiştir. (s. 92) Böylece Hristiyanlık Romalaştırıldı. (Garaudy, 20. Yüzyıl Biyografisi, s. 206) Antikçağ Yunan mitolojisinde Herkül, annesi insan babası ise Tanrı olduğu için yarı insan yarı Tanrı bir yaratıktır. Hz İsa'nın tanrılaştırılması sayesinde Hristiyan İmparatorda Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi konumuna yükseltiliyordu. (s. 93) 325 yıl boyunca, standart bir kutsal kitabı olmayan Hristiyanlar, İznik Konsilinde bu konuyu da bir sonuca bağlamıştır. İlk kuşak Hristiyanlar 4 İncil'den açık ve seçik bir biçimde söz etmemektedir. (s. 94) Kutsal Ruhun tanrılığı 381'de İstanbul'da toplanan konsilde karara bağlanmış, böylece Teslis (Trinite) inancına ulaşmışlardır. (s. 95) Teslis inanışının ayrıntısında çokça tartışma vardır. (Eliade, Coulinno, s. 137- 141) Roma İmparatorluğu II.Teodosyus (Theodosius) İstanbul'da bir konsil topladı, Karar metni; Tanrı kutsal Ruh'a da iman ederiz, ona secde ederiz. (s. 97) Havarilerin tebliğinde teslis yer almaz. (s. 98) Teslis inanışının doğuşu Hristiyan inancının eski Yunan Felsefesi ile harmanlanması sonucu olmuştur. (s. 99)

Hz. İsa'nın dili, İbranice ise de, Hristiyan kutsal metinleri Yunanca (Grekçe) yazılmıştır. Yunan felsefesi, Hint Avrupa kültürünün izlerini taşır. (s. 100) Konseylerin tümü imparatorlarca toplanmıştır. (s. 101) Hz. Muhammed; eğer sara hastası ise o zaman nasıl oluyor da, her sara nöbetinden sonra dünyanın en harika sözleriyle geliyordu. (s. 104) İncil ve Tevrat'ın büyük bir kısmı zaman içerisinde değiştirilmişti ama küçük bir kısmı olsa da orijinalliğini koruyordu. (s. 106) Hz Muhammed kendilerinden yağmalanan malları geri alabilmek için Mekkelilerle Bedir'de karşılaşmıştır. Onlardan mallarını istemişler, kabul edilmemiş ve böylece savaşmıştır. (s. 109) Medine'deki Yahudilerin hemen hemen yarısı da Müslüman oluyordu. (s. 111) Uhud Savaşı'nda Hz. Muhammed önce Medine'de kalıp savunma savaşı yapmak istedi, gençler hücum savaşı yapmak istiyorlardı, bu kez Uhud dağı'nın eteklerine okçular dizdi. İki durumda Müslümanlar kazanabilirdi. Zaten Müslümanlar savaşı kazanmışken okçuların yerlerini terk etmeleri yüzünden savaş kaybedildi. (s. 111) Uhud Savaşı'ndan sonra 70 kadar Müslüman yola çıkmış, putperestlerin peşine düşmüştü. Bu savaştan sonra İslam'ın büyüme hızı 10 kat artmıştı. (s. 112) Hz Muhammed'in hayatının yarısı açlıkla geçmiş ve hiçbir zaman servet sahibi olmamıştır. (s. 113) Hristiyanların itikadına göre Hz İsa öldürüldükten sonra cehenneme inip, Hz. Adem aleyhisselam ile zürriyetinden (soyundan) olan bütün peygamberleri oradan çıkarmıştır. (s. 167) Çok ibadet ettiği söylenilen Hz. İsa'nın, bu, İlah'ın kendi kendisine ibadet etmesi gibi abes (saçma) bir sonuç doğurmaz mı?

Baba tabiri gercek manada değildir. İncil'lerde Cenabı Hakkın insanların da babası olduğu yazılmaktadır. "Ne mübarektir sulh (barış) ediciler, zira onlara evladu'llah (Allah'ın Evlatları) tesmiye (isimlendirme) olunacaktır." (Beşinci Bab, 9. fırka); "Ta ki, (babanızın) evladı olasınız." (Beşinci Bab,45. fırka) Oğulluğun Hz. İsa (Aleyhisselam)'a has (özel) okunmasında bir münasebet (alaka) görülemez. (s. 169)

Adnan Şensoy, Ey misyonerler cevap verin

*

Misyonerlere kanmayın

Misyonerlik, Hristiyanlığı yayma faaliyetidir. Misyonerler sadece inançlarını değil, milli değerleri de hedef almakta, bozup ifsad etmekten de çekinmemektedirler. (s. 13) Avrupa Topluluğu mevzuatta değişiklikler, özgürlükler adı altında çalışmalara başladılar. Avrupa'da inançlara baskı devam ederken, AB'nin Bir Hristiyan kulübü olduğunu hatırlatmaktadırlar. (s. 14) Biz İslam'a ait her türlü alameti, işareti, gelişmeyi bastırırken Hristiyan misyonerler boş durmuyor. İslam gerçeğini bütün insanlığa anlatmak bizim kaçınılmaz görevlerimizdendir. (s. 15)

Yahudiler kılıç ile dünyaya egemen olacak bir peygamber beklerken Hz. İsa gibi yumuşak tavırlı bir peygamber onların beklentilerini karşılamıyordu. (s. 24) İsrail soyundan bekledikleri peygamberin Araplardan çıkması üzerine Yahudiler, Peygamberimizi de kabul etmemişlerdir. (s.33, 63) Gelecek olan Mesih/ kurtarıcı, kılıç kuvveti ile Romalıları yenecek ve kendilerini kurtaracaktı. İsa, hahamlara çatıyor dini otoriteyi reddediyordu. Yahudiler Hz İsa'yı Roma'nın Kudüs'teki genel valisine şikayet ettiler. (s. 25) İstiyorlardı ki bu yumuşak huylu adam gitsin, geleceğini söylediği peygamber gelsin ve beklentilerine cevap versin. (s. 26) Hz. İsa'dan sonra havariler gizliden gizliye inançlarını yaymaya devam ettiler. Ama Roma devleti de onları izlemeye devam etti. (s. 28) Hristiyanlık, Hz İsa'dan sonra icat edilmiştir. Nasıra kasabasında doğduğu için nasrani deniyordu. (s. 29) Saint Paul bir ses duyar: "Ben üzdüğün İsa'yım. Hristiyan ol" Bundan etkilenen Paul Hristiyan olur. Bu olayın sahibi de kendisi, yaşayanı da kendisidir. Hristiyan manası Mesih kurtarıcı demektir. (s. 30) Herkesin kendi çıkarı doğrultusunda bir bekleyiş içerisinde bulunduğu sırada, Hz Muhammed Arapların içinden çıktı. Gelen peygamber beklentileri doğrultusunda olmayınca Yahudi ve Hristiyanlar onu reddettiler. (s. 33) O gelince de inkar ettiler. Çünkü gelen peygamber, onların beklentileri gibi onların içinden çıkmamış, onların beklediği şeyleri söylememişti. Gelen peygamber hiçbir kavmin sözcülüğünü yapmıyor, hiçbir milletin hakimiyeti adına bir şey söylemiyor, tüm insanlığın kurtuluşu için evrensel bir mesaj sunuyordu. (s. 42) Peygamberliğin 5 yılında 16 kişilik bir grup Habeşistan'a göç etti. 2 sene sonra 90 kişilik Bir kafile daha Habeşistan'a gitti. Müşrikler Kral Necaşi'den göç edenleri teslim etmesini istediler. (s. 43) Müslümanlar:"Biz köle miyiz, biz borçlu muyuz, biz kanlı mıyız? O halde, ne diye bizi istiyorlar?" (s. 44) Necaşi onları teslim etmez. Vefat edince, Hz Muhammed, 'Ona gıyabında cenaze namazı kılacağız.' der. (s. 47) Selman-ı Farisi'nin dünyaya ve dünya malına değer vermediğini görüyoruz. (s. 58) Dine karşı çıkan toplumun o zamanki önderlerinin tek korkuları çıkarları adınadır. (s. 76) Eğer o çıkarcılar, toplumun ileri gelenleri kişisel çıkarlarını değil de insanlığı düşünmüş olsalardı tüm insanlığın hidayetine vesile olacaklardı. Ne yazık ki, kişisel çıkarlar toplumsal menfaatlere baskın gelmiştir. (s. 78) Abdullah bin Selam: Hz Musa ve Tevrat hakkında bilgileri olan bir kişi olarak Hz Muhammed'e iman etmesi herkesin dikkatini çekmişti. "Hz Muhammed'in Allah'ın peygamberi olduğunda asla şüphem yoktur." diyordu. (s. 79) Yahudilerden çok az kişi Müslüman olmuştu, peygamberin kendi içlerinden olmasını ve kendilerini diğer bütün insanlara karşı üstün duruma getirmesini bekliyorlardı. (s. 80)

325 senesinde İznik'te bir sürü kitap ile insanlar toplanıyor ve hangisinin ilahi vahiy eseri olabileceğine karar veriyor. Seçilen dört kitap ise birçok hususta birbirinden ayrıdır, biri diğerine uymamaktadır. Her biri Hz İsa'dan en aşağı 1 asır sonra yazılmıştır. İlk orijinal nüshaları da elde bulunmamaktadır. (s. 120) Hristiyanlıkta ruhanilerin din adamlarının yetkileri çoktur. Günah çıkartmışlar, kralları bile aforoz ederek din dışına itebilmişlerdir, endüljans senetleri çıkartarak satmışlardır. (s. 123) Birisinin ilhama muhatap olduğunu söylemesi, onun dışında hiçbir kimseyi bağlamaz. İslam'da ruhbanlık yoktur. Ashab Hz Muhammed'e bazı konularda, "Bu vahiy midir yoksa sizin görüşünüz müdür? Eğer izniniz olursa bu konuda bizim de bir görüşümüz var." derlerdi (s. 124) Yahudilikte ve Hristiyanlıkta Ruhaniler/din adamları vahiy alıyormuş gibi davranıyor ve hadlerini aşarak Allah'ın irade ve takdirine karışıyorlar. (s. 127) İslam'da ise vahye tek muhatap peygamberlerdir. (s. 128) Papalar rüşvet almadan hiçbir kardinali tayin etmiyorlar, rüşvetleri halka endüljans senetleri satarak çıkarıyorlardı. (s. 130) Kilise doktrininde ve Aristo'nun kitaplarında bulunmayan hiçbir bilgiye itibar edilmiyor, bilimsel çalışmalarla buluşlar yapan insanlar cezalandırılıyordu. (s. 131) İleride işlenecek günahlar içinde endüljans senetleri satmaya başlamıştı. Aforoz olan kimse ile herkes münasebetini kesmek zorundaydı. (s. 132)

Almanya'da ilahiyat profesörü olan Martin Luther günahların ancak Tanrının bağışlayabileceğini söylüyor, endüljans senetlerine karşı çıkıyordu. Papa onu aforoz etti, o da bu belgeyi yaktı. (s. 134) Saksonya prensi güçlü bir adamdı ve onu kendi şatosuna alarak korudu. Luther'in en önemli destekleyicileri Almanya imparatorluğu ile anlaşmazlık içinde bulunan Alman prensleri idi ve bunların sayısı 500 kadardı. Bu küçük hükümetler, imparatorun otoritesine karşı koymak için Luther'in fikirlerini desteklediler. Luther, Roma ile bağlantılarının kesilmesini ve her tarafta ayrı kiliseler kurulmasını tavsiye etti. Luther kilisenin elinde bulunan çok geniş topraklarının alınması gerektiğini savunuyordu. Kilise malları yağmalandı ve prensler de bu mallara el koydular. Bu defa, imparator Şarlken ile prensler arasında savaşlar başladı. Şarlken, Luther mezhebinin daha fazla yayılmaması için bir karar aldı. Luther taraftarı olan prensler ve şehirler, bu kararı 'protesto' ettiler. Böylece Protestanlık mezhebinin adı oluştu. 25 yıl süren mezhep savaşları başladı. 1555 yılında Protestanlık resmen tanınmış oldu. (s. 135) Fransız Kalven, İncil'den başka hiçbir kanun tanımıyordu. Fransa'da Kalven taraftarları ile Katolikler arasında şiddetli çatışmalar oldu. 25 Ağustos 1572'de 'Saint Barthelemy' yortusu, yani bir Hristiyan bayramı gecesinden önce Kalven ve taraftarlarına karşı büyük bir katliam düzenlendi, on binlerce insan öldürüldü. Fransa'da 1598'de Protestanlık resmen tanındı. İngiltere'de de yine bir Protestan mezhebi olan Anglikan mezhebi kuruldu. (s. 136) Katolik, Ortodoks ve Protestan mezhepleri oluştu. İspanya'da Engizisyon mahkemeleri çok sayıda Protestan'ı idama mahkum etti. (s. 137) Avrupalı Hristiyanlar dinlerinde reformlar yaparak dinlerini hayatın dışına çıkardılar. (s. 140) İnsanlar çareyi din ile dünyayı ayırmakta buluyorlar. (s. 143) Hristiyanlıkta din diye kabul ettikleri ve kabul ettirmeye çalıştıkları şeyler bir maddi menfaatler organizasyonudur. (s. 145) Misyonerlik, Hristiyanlığı yaymak amacıyla değil sömürü amacıyla yapılmaktadır. (s. 146) Kilise, İslam'da olduğu gibi 'isteyen kabul etsin isteyen inkar etsin' deyip insanları serbest bırakmamış, kendi prensiplerini kabul etmek istemeyen insanlara şiddet uygulamış, itirazlarını hayatlarıyla ödetmiştir.

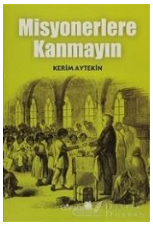

Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın

*

Dikkat misyoner geliyor

Misyonerlerin amacı ülkemizi bölmek. Bu amaç için inançta büyük bir hasar oluşturmaya çalışırlar. "Ermeni soykırımını kabul edin, Alevi ve Kürtlere azınlık statüsü verin, zorunlu din derslerine son verin, İstiklal Marşı'nı değiştirin, topraklarımızın satışını engellemeyin." isterler. (s. 7) Türk silahlı kuvvetleri raporuna göre, misyonerler 2020 yılına kadar Türk halkının yüzde onunu Hristiyanlaştırmayı hedeflemiştir. Misyonerler 'Türkiye'de silahsız Haçlı seferi yapıyoruz" demektedirler. (s.10)

Kutsal ruh Allah'ın Mukaddes ruhudur ki, o da Allah'tır. Tanrı İsa'da bedenleşmiştir. Pavlus tevhidi Helen Paganizmine boğdurup tanınmaz hale getirmiştir. Pavlus, Hz. İsa'yı ilahlaştırıp, boşalan yere kendisi oturmuştur. 431 yılında Efes konsilinde (ruhbanlar toplantısı) Meryem'in Tanrı annesi olduğu onaylanmıştır. (s. 11) Hamdi Yazır; "Hristiyanlık şirkin bir tekamülünden ibaret kalmıştır." der. Aurelius Augustinus; 'Tanrım, senin karşılığı hiç kimse günahsız değildir, 1 günlük bir bebek bile olsa' der. (s. 12)

Kilise, kurumsallaşmış İsa'dır. Katolik inancına göre papa yanılmaz ve yanıltılamaz. 4 İncil ve 27 kitap, yeni ahit olarak tanınır. Söz konusu dört İncil, yüzlerce İnci içinden seçilmiştir. İsa, aramca ya da İbranice konuşmuştur, ancak İnciller Yunanca yazılmıştır. (s. 13) En eski isteyen yazarlardan Clemens (150-215) Yuhanna, İncil'i dostlarının isteği üzerine ama yine 'kutsal ruhun ilhamı ile' yazdığını söyler. Katolik mezhebinin merkezi Vatikan'dır, Katolikliğin başı Papadır. (s. 14) Ortodoksluğun birçok merkezi vardır. Protestan mezhebi XVI. yy'da, 1517'de başladığı kabul edilir. Kurucusu Martin Luther'dir. Misyonerlik bugün tamamen siyasal bir saldırıya dönüşmüştür. Psikolojik harp vasıtası olarak kullanılmaktadır. (s. 15)

İlk haçlı ordusu 1095'te harekete geçti, Kudüs'e kadar geldiler. Rene Rousset diyecektir ki: "Haçlılar Kudüs'te o kadar çok Müslüman öldürdüler ki, atların ayakları kan deryasına battıkça insan etleri duvarlara sıçrıyordu." Meşhur Pierre Lermit, 1097 Antakya kuşatmasında; 'tuzlayıp pişirerek Türklerin etini yiyebilirsiniz' derken, Şeyhülislam Abdurrahman Efendi'nin 18 Haziran 1647 tarihli fetvasında ise şöyle diyordu; 'Hristiyan ahalinin ibadetleri engellendiği takdirde İslam ibadetinin engellenmesi halinde verilecek cezalar tatbik edilecektir.' Aynı tarihlerde ise Avrupa'da, mezhep savaşları yüzünden oluk oluk kan dökülmektedir. 1240'ta yüzlerce Protestanı yakan Wilhelm Arnaldi, 1866'da papa IX.Pius tarafından Azizliğe yükseltildi. Papa III. İnnocenz'in Güney Fransa'daki Katharer tarikatının yok etmekle görevlendirdiği kardinal Henri, Beziers'te 'Herkesi öldürün, Tanrı imanlı ile imansızı kendi ayırsın.' demekte idi (s. 17) Protestan Calvincilerde İsviçre'de, ilahiyatçı Michel Servet'i yakıyordu. Tarihçi Preserved Simit'in dediği gibi 'Protestanlarda ceza verme gücüne erişir erişmez, bu gücü kullandılar ve Avrupa tamamen mezarlığa dönüştü.' (s. 18) Papaz Bleda bir defasında yola çıkan 140.000 Endülüs Müslüman'dan 100 bininin öldürüldüğünü yazar. 700 yıl boyunca tek bir Hristiyan ya da Yahudi zorla Müslüman yapılmadığı halde, Müslümanlar kılıç zoruyla vaftiz edildiler, zorla Hristiyan yapıldılar. Üstüne bir de batılı yazar Montgomery Watt tarafından itiraf edildiği gibi, gerçekler de çarpıtılır: "Endülüs'te Müslümanların kültürel üstünlüğü karşısında ezilen ve çoğu rahiplerden oluşan oryantalistler, kendi halklarına her şeye rağmen Hristiyanlığın üstün olduğunu gösterebilmek için İslam imajını çarpıttılar." (Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor, s. 17-18, 20)

İslam ve diğer dini/ekonomik sistemler ve barış

Batı tarafından ismi barbara çıkarılan Osmanlı'nın hiç beceremediği bir talan ve vahşeti ve Türklerin 3 yüzyılda sağlayamadığı zenginliği batı, 30 yılda Avrupa'ya getirdi. 16.yüzyılda, 900.000 Afrikalı köle Amerika'ya götürüldü. Sömürgecilik, 'batınının dışında herkes yerli-barbardır' düşüncesini putlaştırdı. Herkesi öldürmeye, sömürmeye, Hristiyanlaştırmaya hakları vardı. (s. 21) Yakmaktan sonra vazgeçemedikleri ikinci öldürme şekli, Müslümanların derisini yüzmekti. Eskice köyü papazı bir kızcağızın memelerini kesip kanı ile ellerini yıkamıştı. Karlova'da bir papaz, ayin sırasında bir demet gül çıkarıp 'Müslüman kanı ile sulanmış kilise bahçesindendir.' demişti. (s. 22) 'Avrupa'yı İslam'dan koruyoruz' diyen Sırplar, Boşnak esirleri birbirine öldürttü. Annelere çocuklarının gözü önünde tecavüz edildi. Babalarının cesetlerini çocuklara taşıttılar. Luka kampında dişleyerek öldürme yolunu buldular. Esirlerden kan ve organ alıp sattılar. Diri diri gömülen Boşnaklar vardı. Stadyumlar mezarlık yapılmıştı. Batıdaki bazı örgütler Sırp çetniklere öldürdükleri her Müslüman için para ödüyordu. Heyecan arayan kimi zengin Avrupalılar, Bosna'ya gelip uzaktan Müslüman avlıyordu. Binlerce kadın tecavüz sonucu hamile kalmıştı. Fırsat bulduğu yer ve zamanlarda aynı işkenceler şaşırtıcı olmayacaktır. (s. 23)

Papalığın Doğu Kiliseleri Birliği Komisyonunun başı Achille Silvestrini, Vatikan'ın PKK'yı desteklediğini açıkladı. Roma Katolik kilisesinin hazırlattığı Kürt Dili gramerinin Tarihi 1787'dir. Kilise yalnızca kilise, misyoner yalnızca misyoner değildir. (s. 26) Papa, 20 Kasım 2000'de Türklerin 1915-1923 arasında 8 milyon Hristiyan katlettiğini söylüyordu. İtalyan piskoposlarına gazetesi L'Avvanire, 3 Ocak 2000'de; "Avrupalı Fikri, başlı başına düşman İslam dünyasına karşı geldi." diye yazıyordu. (s. 27) Fener Rum patriği Bartholomeos, 9 Aralık 2001'de yapılan yurt dışında yaşayan Yunanlılar konseyi kongresindeki konuşmasında şunları söylüyordu; "Ortodoks Kilisesi, Helenizm'in şekillenmesine ve devam ettirilmesine büyük önem vermektedir." Yunan Ortodoks Kilisesi Başpiskoposunun 23 Ağustos 2004'te söylediği sözler; "Yunan halkı Anadolu'yu geri alma idealinin etrafında birleşmelidir." Yunan Ortodoks Kiliseleri Başpiskoposu Hristodulos, 29.03.2005 tarihli Hürriyet gazetesindeki demecinde; Türkler şimdi AB ye girmek istiyorlar, Barbarların Hristiyan âlemi içinde yeri yok. Birlikte yaşayamayız." Yunan halkı uyanık tutuluyor, oysa Türkiye'de birtakım çevreler çok abartılı bir Yunan dostluğu faaliyeti içindeler. (s. 29) Robert koleji okulunun müdürü olan Washburn amaçlarını şöyle açıkladı; "Bu kolej, Türk halkına Hristiyan ruhunu, hayat tarzını ve dünya görüşünü aşılamak için kurulmuştur." Araştırmacı Gold, "Robert kolej olmasaydı Bulgaristan olmazdı" der. Kolej o yıllarda, 13 kilise açtı. Okulda yetiştirilenler Anadolu'ya öğretmen ve vaiz olarak gönderildi. (s. 31)

Türkiye'de 1820 yılında faaliyete geçen Amerikan Bord, kurduğu okullar aracılığı ile hem Hristiyanlaştırma faaliyetlerinde, hem de Ermeni ayaklanmalarında etkili bir rol oynamıştır. Türklerin Ermenilere soykırım yaptığı iddialarını Amerika ve Avrupa'da kökleştirenler "Amerikan Bord" misyonerleridir. Merzifon Amerikan koleji'nin müdürü White, İstanbul'daki Bible House'nin Müdürü Frederic Gudsel'e şöyle yazıyordu; "Türkiye'yi Hristiyanlaştırmak için gerekirse 500 sene bekleyeceğiz." (s. 32) Osmanlı önce Katolik misyonerlerle tanışmıştır. Ardından Protestan misyonerlerin geldi. Suriye patrik okulunda cephane ele geçirildi. Misyonerlik ruhani casusluktur ve misyonerlik sömürgeciliğin koçbaşıdır. (s. 33)

Almanya Munster'de bulunan ilahiyat fakültesi, 1910 yılında Alman devletinden bir talepte bulunur. Okulumuzda misyonerlik bölümü açılsın. Talebinin gerekçesi şudur: Alman devletinin çağımızda sürdürdüğü sömürgeleştirme çabalarını başarılı kılmak. (s. 34) "Ehli

kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki; bize indirilene de size indirilene de, iman ettik. Bizim tanrımız da sizin tanrınız da birdir." (Ankebut, 46) Agah Oktay Güner Macaristan'a gitmiş ve Estergon kalesini görmek istemiştir. Kilisedeki resimlere bakmak ister. (s. 38) Tabloda Hz İsa çarmıha gerilmektedir ve bu işi yapanlarda ellerinde çivilerle yeniçerilerdir! Bu da ne diye sorar. Cevap şöyledir: "Bu tablo, Estergon'un 600. yıl dönümünde Papa tarafından şehrimize hediye edilmiştir. (s. 39)

Hristiyan mezhepleri içinde Tevrat'a en bağlı olan mezhep Protestanlıktır. (s. 40) 1889-1896 Ermeni isyanları, misyonerlerin eseriydi. 1905 Yemen isyanını, İngiliz misyonerler hazırlamıştı. Kiliselerde insanlara soylarını araştırmaları söylenmekte, kiliseleri ziyaret için giden insanlara dahi 'Siz Rumsunuz, Ermenisiniz, Sırpsınız' propagandası yapılmaktadır. Misyonerler Kürt ve Alevi gruplarını öncelikli hedef seçmişlerdir. (s. 41) Ünlü misyoner Zwemer, 1930'da Kudüs'te misyoner adaylarına şöyle demektedir; Hristiyan hükümetlerin sizden İslam ülkelerinde yerine getirmenizi istediği asıl görev, Müslüman ülkelerdeki nesillerin dinini öğrenmesine mani olmak, onları dinlerinden soğutmaktır. Louis Massignon, 1965'te Vatikan'da misyonerlere şu mesajı verir; "Müslümanların her şeyini bozduk ve yok ettik. Dinleri, inançları, ahlakları, dine bağlılıkları ve insani duyguları yok oldu." (s. 44) Papa,"Hristiyanlık tehlikede. Müslümanları Hristiyanlaştıramasanız, hiç olmazsa dinsizleştirin." (s. 45) Misyoner rahip Samuel Zwemer: "İslam memleketlerinde Hristiyan adetlerini, bayramlarını, Hristiyan kültürünü aşılayalım." (s. 47, 76) Missionary Counacil Sekreteri William Caton: Hristiyan'ın Müslüman'a ilk mesajı doktrin değil sevgi olmalıdır. (s. 54) 18 Temmuz 1998, İngiltere Lambeth (Anglikan Kiliseleri) toplantısında hedef kitlenin milli ve dini bütünlüğünden koparılmış gençler olduğu açıklanmıştır. (s. 55) James Davidson "İslam, Batı için Sovyet İmparatorluğu'ndan daha tehlikeli olabilir." der. (s. 56) Alevi dedesi olan Hıdır Bulut: "Bana devletin yıllar önce Ermenilere uyguladığı bir kıyım olduğunu, şimdi de devletin Alevileri, ikinci sınıf vatandaş olarak gördüğünü, benim desteğim ile Türkiye'yi kurtaracaklarını söylediler. Peygamberimize dil uzattılar." (s. 57) Misyoner papaz Geo Harris; "Bir Müslüman'ı Hristiyan yapmak için onu zorla, dininden şüpheye düşür. Senin dinin çağa uymuyor de, onun geçmişi ile irtibatını kopar." (s. 64) Victor Hugo: "Eğer Tanrı babalarının hatasından çocuklarını sorumlu tutan tanrı ise... Evet, ey Papaz, ben o Allah'a karşı münkirim. (İnkarcıyım)." der. (s. 65) Pekin'de İngilizler 60 bin el yazması tarihi eseri yaktılar. Hindistan'ın İngiliz genel valisi Kalküta'nın tek büyük caddesinde Hintlilerin 3 gün dört ayak üstünde yürümelerini emretmiştir. Fransız Katolik enstitüsünden Prof.J.Danielov; "Aydınların zihnine, eserlerine Hristiyan unsurlar sokun." (s. 66) İngiliz Charles Mismer; "Hristiyanlar alim olunca Hristiyanlıkla ilişkileri kesilir. Müslümanlar da cahil olunca İslamiyet'le ilişkileri kesilir." der. (s. 67) 'Kur'an'a inanmam' diyen misyoner sıkıştığında kendini şöyle savunur: "İsa Kur'an'da yok mu? Ehli kitap yok mu?" Misyoner, eskiden Müslüman olduğunu, hem de çok iyi bir dini eğitim aldığını söyleyebilir. (s. 69) Müslüman iken Hristiyan yapılan ve Tarsus Protestan kilisesi pastörlüğüne kadar yükselen İlker Çınar, "Beni düşünmeye sevk eden şey, misyonerlik kisvesi altında bölücülük yapılmasıydı. Misyonerliğin amacı milleti bölmek. Vaat edilmiş toprakları yine alacağız demekteler. Aleviler ve Kürtler üzerinde çalışıyorlar. Tarihi eser kaçakçılığı da yapılıyor. Tarsus'ta 5000 İncil dağıttık. Bunlar kimseyi sevmiyor, seviyor görünüyor. Sevgiyi, bizi yok etmek için kullanıyorlar." (29.01.2005, Flash TV)

'Biz Almanya'da cami açmıyor muyuz, elbette Hristiyanlarda burada kilise açacak' şeklinde bir düşünce asla doğru değildir. Türkiye'nin Almanya'da Berlin'i "Ruhani Müslüman devlet" kurma amacı yoktur. Müslümanlar Almanya'da Protestan Katolik savaşını fışkırtmıyor. Hangi Almanın kanında Amerikan, Fransız, Rus kanı var araştırmıyor.(s. 72-73)

638'de Kudüs'ü fetheden Hz Ömer ile halkın malı ve canı korunacaktır dinlerine dokunulmayacak ve onlara mezhepleri konusunda bir baskı yapılmayacaktır. (s. 83) Prof. Dr. Ahmet Akgündüz, "Avrupa-1809'larda bile, kadının insan olup olmadığını tartışıyordu." demektedir. (s. 85)

Philips Hitti: "İslam medeniyetinin modern dünyaya en büyük yardımı ve hediyesi ilimdir. Avrupa'nın ilerleme hayatında İslam kültürünün mutlak tesirini takip edemeyeceğimiz bir tek safha yoktur."; R.V. Bodley; "Rönesansı İslamiyet'e borçluyuz."; E.F. Gautier: "Bizim Rönesans'ımız, İslam medeniyetinin hatırasını çabuk unuttu. Halbuki ona karşı çok büyük minnetleri vardır."; Montucla: " 11. yüzyılın karanlıklarını dağıtmaya gelen ilk ışıkları Müslümanlara borçluyuz." (s. 92); Gustave Edmund: "İslam'ın Batı üzerindeki tesiri çok büyüktür."; M. Watt: "Avrupa'nın ilk kaynak eserlerinde bulunan birçok atıflar, İslam tesirinin Yunan tesirinden çok daha fazla olduğunu artık kesin olarak ispat etmiştir." (s. 93)

Yetiştirilmiş, arkasında global sermaye olan bir düşman ordusu ile karşı karşıyayız. (s. 110) Misyonerlik Türkiye içinde büyük bir tehlike haline gelmiştir. Misyonerlik, emperyalizmin mızrak ucudur. 28 Şubat sürecinin toplumda yol açtığı psikolojik yıkım, misyonerlerin ekmeğine yağ sürmüştür. (s. 111) Bir an önce halkımızın misyoner faaliyetlerini tepki göstermesi gerekir. (s. 112) Bir dini onun mensubu olmayanlara anlatmak manasında tebliğ bir haktır. Misyonerlik tebliğ değildir çünkü, hem amaçların hem de araçları meşru ve masum değildir. Misyonerlerin amacı Hristiyan devletlere daha kolay sömürecekleri ülkeler ve topluluklar kazandırmaktır. (s.117) Bugün geri kalmış ülkelerde Hristiyanlaştırmış olanlarda, batılı ve beyaz seçkin topluluklara eşit olamamış, her bakımdan ikinci sınıf insan muamelesi görmüşlerdir. Misyonerleri akidelerini başlangıçta gizlerler. İnsanlara, Hristiyan misyoner olarak yaklaşmazlar. Muhatapların dinleri ve gelenekleri konusunda gerçekleri çarpıtıp, insanların çeşitli ihtiyaç ve zaaflarını iyi kullanırlar. (s. 118) İslam'daki tebliğ ve irşat çabalarının temel amacı, İslami öğretilerin insanlara duyurulmasıdır. Oysa Hristiyan misyonerliğinde ne yapıp edip insanların kazanılması amaçlanmaktadır. Hristiyanlar tarih boyunca gittikleri yörelerde sadece Hristiyan mesajlarını duyurmayı değil, onların Hristiyanlaştırmayı hedeflemişlerdir. Hristiyan güçler insanları hızla asimile etmeyi dini bir görev addetmişlerdir. Çeşitli baskılarla yöre hakları hızla Hristiyanlaştırılmıştır. (s. 124) Misyonerler özellikle genç zihinleri değişik amaçlarla aldatarak dinlerinden döndürülmek istemişlerdir. (s. 126) Misyonerlik, siyasi hedefler gütmektedir. Misyonerler, acıyı ve sevinci kullanmakta ve istismar etmektedirler. Kürtlere ve Alevilere 'Siz zorla Müslüman yapıldınız' propagandası yapılmaktadır. (s. 130) "Misyoner faaliyetler uzandıkları yere mutluluktan çok sorun taşıyorlar. Bu gibi faaliyetlerinde kültürel tahribat yarattığını söylemeliyiz. Kendi evinde muhtaç insanlara el uzatmayan misyonerler, Rusya'ya el atıyorlar. Kore bu gibi faaliyetlerden dolayı parçalanmış bir inanç ve kültür ortamına dönüşmüştür. Misyonerlerin açtığı okulların sayısının 400 olarak tespit etmiştim." İlber Ortaylı (s. 132- 133) Türk silahlı kuvvetleri raporundan: Misyonerin hedefi Türk halkının yüzde onunu Hristiyan yapmaktır. Misyonerlerin Alevi ve Kürt vatandaşlara daha fazla yoğunlaşmışlardır. Misyonerlerin mümkün olduğunca yerli halkı öne sürmekte, kendilerini gizlemektedirler. (s. 153) MİT raporundan: SEV ve ÇEV misyonerlikle bağlantılı vakıflardır. Emniyet Genel müdürlüğü raporundan: Misyonerler için Alevi vatandaşlarımız önemli bir hedef kitledir. (s.156)

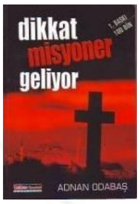

Adnan Odabaş, Dikkat misyoner geliyor

Tefsirde İsrailiyyât, Hadiste Mevzuât -Kitap Özetleri -

Tefsirde israiliyyât

Taberiden itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden ne buldularsa aynen benimsediler. İslam'a yüzde yüz zıt olanlar bile bazı tefsirlerde yer aldı. (s. 18) Bazı hakikatler, efsane ve israiliyat içinde boğuldu. (s. 19) Yakup Aleyhisselam'ın lakabı İsrail'dir. Yakup, 12 yahudi boyunun atasıdır.

İsrailiyattan tefsire girmiş Yahudi kültürüne İsrailiyat denir. (s. 29) İsrailiyyat dediğimiz haberler, Yahudi ve Hristiyanlar kanalıyla Müslümanlara geçmiştir. (s. 73) İman edenlere düşmanlıkta ileri gidenler yahudilerdi. Bazıları zahiren Müslüman görünüp, din ve itikatlarını içlerinde gizlediler. (s. 82) Eski inanç ve dini görüşlerden bazılarını yeni girdikleri dine ve bunun mensuplarına naklettiler. Yahudiler, İranlılar kendi dinlerine son veren İslam'ı ve Müslümanları içten vurma çareleri aramışlardır. (s. 83)

İsrailiyatı rivayet edenlerden bazıları

Abdullah ibni Abbas: İmamı şafii, Abdullah ibn abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerinin tamamının 100 civarında olduğunu söyler. İbni Abbas'a nispet edilen 'Tenviru'l Mikbas' isimli eserin ona ait olduğu kabul edilmemektedir. (s. 86) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiştir. (s. 88) Abdullah ibn-i Amr ibn-As: Bu sahabeden gelen, bilhassa mevkuf hadisler hususunda ulema titiz davranmış, onları almaktan kaçınmışlardır. (s. 90) Abdullah ibni Selam: Aslen Musevi iken Müslüman olmuştur. Tevrat'ı iyi bilen bir zat idi. Abdullah ibni Selam bütün yazarlara göre güvenilir bir insandır, buna rağmen bilhassa kendisinden gelen mevkuf hadisler hakkında dikkatli davranmak ve onların israiliyatlar olabileceği ihtimalinden uzak tutmamak gerekmektedir. Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (s. 92) Temim et Dari: Aslen Hristiyan bir aileye mensup idi, Temim'den Müslüman topluma bilhassa Hristiyanlara ait bazı israiliyyatın geçtiği kesindir. (s. 93) Ka'bul Ahbar: Aslen Yemen Yahudilerinden idi. Onun vasıtasıyla tefsire pek çok israiliyat ve efsane girmiştir. (s. 95) Pek çok kez kendisi uyarılmıştır! Mesela ibni Abbas, ondan gelen bir sözü duyunca "Ka'b yalan söylüyor yalan, bu Yahudilerin sözüdür. Ka'b bunu İslamiyet'e sokmak istiyor." demiştir. (s. 96) Ondan gelen başka bir söz için İbni Mesud, " Ka'b yalan söylemiş, demek o hala Yahudiliğini terk etmemiş." demektedir. (s. 97) Hz Ömer de Müslüman olduktan sonra Tevrat'tan nakiller yapmaya devam ettiği için onu dövmüştür. (s. 98) Vehb ibni Münebbih: Aslen İranlı olan Münebbih, Yahudi rivayetlerin en mühim kaynaklarından birisidir. (s. 99) Onun vasıtasıyla İsrail'i rivayetlerden bir haylisinin İslam'a girdiğini rahatça söyleyebiliriz. Tabiinden sonra İsrail'i rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de ibnü'l-İshak'tır. (s. 100) Ehli kitap mühtedisi olsun veya olmasın, ilmi ile ün yapmış İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (s. 101) Yaratılışa ait, geçmiş milletlere, peygamberlere, ahirete ait israiliyyat kökenli rivayetler tek tek ele alınıp kitapta tahlil edilmiştir. (s. 105-380)

Kur'an'da geçen kıssalarda zaman yoktur, yer söz konusu edilmemiştir. (s. 102) Nur ve onunla birlikte yaratıldığı sayılan eşyaya dair haber israiliyyattır (s. 107) Bakara, 102. ayette Harut ve Marut isimli meleklerden bahsedilir. Allah peygamberini hazreti Süleyman'ın sihirden ve sihirbazlıktan uzak olduğunu ifade eden ayeti indirmiştir. (s. 182) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müellflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmışlardır. Haberleri rivayet veya

dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır. İsrailiyattan olan haberlerin naklinde sayısız mahzurlar vardır, birçok yönleri ile bunlar batıl ve lüzumsuzdur. (s. 198) Babil'in neresi olduğunu tayin için ortaya atılan görüşlerin sayısı ona varmaktadır ama bunların yeri tefsire dair eserler olmamalıydı çünkü bunlar ayetten gaye olan irşad ve öğütleri bir ölçüde gölgeliyor ve muradı ilahi bunlar arasında kaybolup gidiyor. (s. 199) Harut ve Marut ile ilgili kıssalar, Zühre'ye ait haberler, söylentiler hadis ilmi ile meşgul olan bilginleri rahatsız etmişlerdir. İbn-i Kesir, "Harut ve Marut'a ait bir takım haberler israiliyat haberleridir çünkü bu hususta sahih senedi olan ve muttasıl olarak kendisi merfu olan bir hadis yoktur." Demektedir. (s. 206) Ashab-ı Kehf kıssası, Kehf suresi 9-22. ayetlerde geçer. Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, İbnü İshak'ın bu konudaki rivayeti için, "usulü hadisce ihticaca salih değildir" der. (s. 222) Ashab-ı Kehf'e ait Hz peygamberden bize hiçbir haber ulaşmamıştır, haberin detaylarına da zaten ihtiyaç yoktur. El-Kasimî bu konuda, 'seleften pek çok rivayetler nakledilmiştir, bunların ekserisi israiliyattır, içlerinde öylesi vardır ki, elimizde bulunan hak dinin prensiplerine aykırı oldukları için onların yalan olduğuna kesin olarak hükmedilir.' demektedir. (s. 224) İbni Kesir, 'Allah bize ashabı kehf'in kıssasını bildirmiştir, ondan ibret almamızı istemiştir, mağaranın hangi dağda veya kasabada olduğunu bize haber vermemiştir çünkü bundan bize bir fayda yoktur, dini bir gaye de bunda mevcut değildir, eğer bunda dini bir fayda olsaydı Allah ve onun elçisi bize mağaranın yerini bildirirdi.' demektedir. (s. 227) İsrailiyatın arkasına düşmenin ve bunlarla vakit geçirmenin hiçbir lüzumu yoktur. (s. 228) Talut ve Calut olayı: Bakara suresi 246. ve 251. ayetlerde Talut ve Câlût'tan bahsedilir. Kur'an'ın 6 ayet içinde özet ettiği bu kıssa ile ilgili görülen hadiseler, savaşlar, kahramanlıklar akıl almaz biçimde genişletilmiş ve kitaplara cüz cüz bilgiler dağıtılmıştır, bunların lüzumsuzluğunu ve pek çoğunun israiliyyat olduğunu ortadadır. (s. 230) Davut'un Calut'u sapanla öldürmesi konusundaki rivayetlerin tamamı israiliyattır. (s. 248) Sekînet, hafiflik ve telaşın zıttıdır. (s. 259) Karun hakkında detaya Kur'an-ı Kerim'de ve Hz peygamberin hadislerinde en ufak bir bilgiye tesadüf edilmez, bunlar tamamı ile israiliyat haberleri ve rivayetlerdir. (s. 285) Razi, 'faydasız ve lüzumsuz bilgilerdir bunlar, yapılacak en güzel iş bunlara kitaplarda hiç yer vermemektir.' demektedir. (s. 286) Çoğu zaman söylenenler birbirine zıttır, yapılacak en güzel şey, Kur'an'da anlatılanlarla yetinmek ve bunları bir kenara atmak ve tafsilatı, 'alem-ül gayb' olan Allah'a havale eylemektir. (s. 287) Mikail, İsrafil ve Azrail'in yeryüzüne toprak almaya gidişleri ile ilgili rivayetler, İslam öncesi dönemin hurafeler ve israiliyat kaynağı olan belli şahıslar, Tevrat ve onların açıklamalarıdır. (s. 306) Havva'nın Hz Adem'in sol eğe kemiğinden yaratılmış olduğu yolundaki uzun ve detaylı bilgiler, karşılıklı konuşmalar ve bunlara dair olan detayların aslı yoktur, bunlar genel hatlarıyla israiliyattır. (s. 310) Kitab-ı mukaddes'in Tekvin 2-17. ayetlerinde "ve rab, iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemeyeceksin çünkü ondan yediğin günde öleceksin" denilmektedir. (s. 317) Hz Adem'e yasak ağacın Havva tarafından yedirilmesi ile ilgili olarak aktarılan rivayetler ve diğer detaylar İslami değildir, bunları doğrulayacak sahih eserlere de sahip değiliz. (s. 319) Hz Adem'in üzerlerini incir yaprakları ile örtmesi ile ilgili rivayetler kitabı mukaddesten alınmıştır. (s. 322) Tefsir ve diğer İslami eserlerde yer almış Hz Nuh ile ilgili o kadar çok şey vardır ki, bunların hemen hemen tamamı Tevrat'a dayanır, Cenab-ı Hak tarafından Kur'an-ı Kerim'de belki onlarca yerde tahrif edildiği, bozulduğu, ilahi hüviyetten zalim insanların eliyle sıyrıldığı bildirilen Tevrat'a ve onun açıklamalarına ihtiyaç yoktur. (s. 352) Kur'an-ı Kerim ilk yapılan mabedin Mekke'deki Kabe olduğunu bize bildirir. (Ali İmran, 96) Bu evin ilk olarak Hz İbrahim ve oğlu İsmail tarafından yapıldığına dair açık beyanlar vardır. (Bakara, 127)

İsrailiyatın zararları: Kur'an'ın esas gayesi olan kıssalar üzerinde düşünmek yerine başka hayal ve hurafelere kafa yorulmuştur, büyük çoğunluğu ehli kitabın eserlerine dayanan, geri kalanları da kıssacıların ve hadis uyduranların düzmesi ve İslam'a düşman çevrelerinin üretimi olan israiliyyat, müminleri bir ölçüde Kur'an'dan ve hadisler uzaklaştırmıştır. (s. 383) İsrailiyyat

denen şeyler Hz peygamberin hadislerine tercih edilmiştir, akıl dışı hurafe dinlemeye alıştırılan insanlar ciddi konulara itibar etmez bir hale getirilmiştir. Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayrıdır, o eserde israiliyyatın bulunmadığı ayrıdır. İnsanlarda, herhangi bir sahada otorite kabul edilen kişilerin hata yapmayacağı, eserlerinde hatalı noktaların bulunmayacağı inancı vardır. Sevmenin ve benimsemenin de bir sınırı ölçüsü olmalıdır. "Senin bir şeyi aşırı derecede sevmen seni kör ve sağır eder." (Ebu Davud, edep, 116; Ahmet, V/194)

Herhangi bir eserde İslami yönden küçük veya büyük bir hatanın veya hatalı bir görüşün tespit edilmesi, bazı insanları hiç de uygun olmayan bir kanaate sevk etmektedir. O da, bu eserlerin tamamen terk edilmesidir. Bu noktada yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir. (s. 384)

Sonuç: Kur'an'ı Hazreti peygamber binlerce hadisi ile açıklamış, tarif etmiş, tatbikatlar yaparak tefsir ve izah etmiştir. (s. 385) Peygamberimiz, "Ehl-i kitaba bir şey sormayınız, onlarca anlatılanları ne tasdik ne de tekzip ediniz." buyurmuştur. (Ahmet, Müsned, 3/338; Buhari, İtisam, 25; Davut, İlim, 2) Kur'an ve hadislerde mevcut şeyler Müslümanlara bilgi olarak yeterlidir. (s. 386)

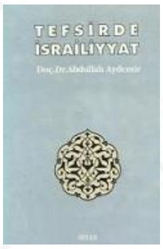

Doç Abdullah Aydemir, tefsirde İsrailiyyat

Mevzu hadisler

Sonradan Müslüman olup Muhammed ismini alan Leopold Weiss: "Hiçbir yalan hadis muhaddislere gizli kalmamıştır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 97)

Kur'an-ı Kerim bize gelen haberleri araştırmayı emreder. (Hucurat, 6) Peygamber efendimiz, 'Kim benim ağzımdan bilerek hadis uydurursa, cehennemdeki yerini hazırlasın' buyurmuştur. (Buhari, I/36; Müslim, I/10; Ebu Davud, III/435; Tirmizi, I/126; İbni Mace, 14)

Uydurma (Mevzu) hadislerin söz olarak hiçbir değeri yoktur. (s. 21) Sahabelerden İmran b. Husayn, 'Ashap katiyen hadis uydurmaz fakat hadis naklinde bazı hatalara meydan verebilir.' demektedir. (s. 26) Peygamber efendimiz daha hayattayken onun aleyhine yalan söylenmiş, o da söylemediği bir sözü kendisine nispet etmeyi şiddetle yasaklamıştır. Bu nedenle sahabeler hadis rivayetinde son derece titiz davranışlardır. (s. 28) Peygamberimiz vefat ettiğinde şaşkına dönen bazı Müslümanlar onun ölmediğini, Hz İsa gibi göğe alındığını söylemeye başladılar. (s. 29)

Hadis uydurmanın sebepleri: Bazı fırkalar hadisler üzerinde tahrifler yapmışlardır, bunun bir sebebi kendi aleyhlerine ve işlerine gelmeyen hadisleri peygambere nispetini inkar etmek, ikincisi, hadisler uydurarak bunu Peygamberimize isnat etmek şeklinde olmuştur. (s. 31) Şii imamlardan ibni Ebil Hadîd, "şunu bil ki, fazilet ile ilgili uydurma hadisler ilk defa Şia tarafından ortaya konmuştur, onlar önce hazreti Ali hakkında çeşitli hadisler uydurdular." demektedir**.** Aşırı bir Şii görüntüsüne bürünen Abdullah ibn-i Sebe de, Müslümanlar arasında

fitneye sebep olacak birçok hadis uydurmuştur. (s. 32) Şiiler, hariciler, Abbasiler, kaderiye, mücessime gibi birçok gruplar hakkında birçok hadisler uydurulmuştur. (s. 36-42) Mezheplerin mutaassıp taraftarlarından bir kısmı, basit ayrıntıları büyüterek ana meseleler haline getirmiş ve mezheplerinin tatbikatını tasvip edecek olan hadisler uydurmaktan çekinmemişlerdir. (s. 47) Milliyetçilik duygusu ile de hadisler uydurulmuştur. (s. 48)

İslam düşmanları kasıtlı olarak hadisler uydurmuştur. Amaçları dini bozmak, İslam'ı gülünç duruma sokarak alay etmek, bu şekilde halkın kalbindeki din hakkında birtakım şüpheler uyandırmaktır. (s. 51) Meşhur dinsiz Abdulkerim bin Ebi'l-Avca, "dininizde helalı haram haramı da helal göstermek üzere 4000 hadis uydurdum" itirafında bulunmuştur. (s. 54) Dine hizmet etme arzusuyla da hadisler uydurulmuştur. İyi bir şey yaptığını zannederek, zahit veya mutasavvıf görünümlü bazı kişiler hadisler uydurmuşlardır. (s. 57) Meysere bin Abdirabbih, çevresince çok sevilen bir zat idi. Vefatına yakın, "Rabb'inden ümit var ol" dendiğinde, "nasıl olmam ki, hazreti Ali'nin faziletleri hakkında 70 hadis uydurdum." cevabını verebilmiştir. (s. 58) Normalde bu insanlar mevzu hadis dışında yalan söyleyebilecek insanlar değillerdi. (s. 59) Halkı ibadetlere yöneltmek için, detayları mahsul ürünü uydurma, mükâfatı bol olan birçok hadis uydurmuşlardır. (s. 60) Şahsi menfaat düşüncesi ile de hadisler uydurulmuştur. (s. 61) Uydurdukları sözleri sahih hadislerle karıştırmak suretiyle veya uydurma bir senet ile veya hem senet hem metini birbirine karıştırmak suretiyle hadisler, sahih gibi gösterilmeye çalışılmıştır. (s. 70)

Hadis alimleri, yalan hadis uyduranları tek tek isim isim tespit etmişlerdir. (s. 71) Hadis uyduranlardan hastalandığında hadis uydurduğunu itiraf etmiş olan Nasr bin Tarif, iyileştikten sonra yalancılığına kaldığı yerden devam etmiştir. (s. 81) Ahmet bin Hanbel ve Yahya bin Main bir mescidde namaz kılarken kendi adlarının anılarak hadis rivayet edildiğini duyarlar. Adamın yüzüne yalancılığını vurduklarında, "aynı isimde sizden başka kimseler yok mu dünyada?" diyerek onlarla alay eder bir tavırla adam oradan uzaklaşır. (s. 86) Bir başka kıssacı, sadece bir senet ezberlediğini ve duyduğu her hadisi bu senetle rivayet ettiğini de itiraf etmiştir. (s. 87) Halk kıssacıların zihni yapılarından hoşlandığından, onların etrafında toplanmakta idi. Hatta bir vaiz, içinde dua yazılı küçük bir kâğıdı göstererek "bu Musa'nın duasıdır, kim okur veya yanında taşırsa üzerinden farz namazlar düşer." diye bağırmaktaydı. Çevresini ellerinde para ile o kâğıt parçasını almak için insanlar kuşatmıştır. (s. 88) Cahil halk tabakası, İslam alimleri ile kısacılar arasında cereyan eden çetin savaşlarda kısacıların taraflarını tutmuşlardır, hatta muhaddis Şa'bi, bir mescitte bir uzun sakallı ihtiyar bir adamın hadis uydurduğunu görür, itiraz eder. Kıssacı halkı galeyana getirir, muhaddis üzerine insanları salar. Muhaddis ancak 'uydurma hadisi kabul ettiğini yemin ederek söyleyince' serbest bırakılır. (s. 89) Ünlü İslam alimi Suyuti bile, kıssacıların aleyhinde konuşuyor diye halk tabakası tarafından ölümle tehdit edilmiştir. (s. 90)

Uydurma hadislere karşı öncelikle isnat bilimi geliştirilir. Bu sadece Müslümanların icat ettiği orijinal bir sistemdir. (s. 95) Hz Ömer ve Hz Ali gerektiğinde ravilere yemin ettirerek istinadı arayan kişilerdendi. (s. 96) Muhaddisler raviyi tenkit etmeyi gıybet saymazlar. (s. 97) Muhaddisler adalet ve zapt şartlarını ravide aramışlardır. (s. 108) Hataları görülen raviler cerh edilmiştir. Rivayetleri zayıf görünmeyen raviler, sika kabul edilmiştir. (s. 111) Senet zincirini tenkit prensibinin amacı, güvenilir hadis metinleri elde etmektir. Muhaddislerin senet tenkitine gösterdikleri özeni metin tenkitine gösteremedikleri iddia edilmiştir. Aslında senet tenkiti gibi görünen birçok hususların metin tenkiti olduğunu ileri sürmek mümkündür. Birçok araştırmacı, metin tenkiti sözü ile hadislerin günümüz ilim ölçülerine ve akıl prensiplerine uygun olup olmadığını kastettiği bilinmektedir fakat henüz ilmin kesin bir neticeye ulaşmadığı bazı hususlarla bağdaşır görülmeyen hadisleri hemen mevzu

saymakta acele etmemek lazımdır. (s. 118) Metin tenkitinin daha sahabe devrinde başladığını gösteren örnekler vardır. Sahabelerin ravinin sika ve sadık oluşunu, rivayetin sıhhati için yeterli bulmamış ve bu bakış açısı daha sonraki nesillerce de aynen korunmuştur. (s. 121) İslam alimleri hadis usulünü geliştirmişler, mütevatir, hasen, mürsel, müdrec, fert, garip, şaz vd. gibi birçok hadis terimleri ortaya koymuşlardır. (s. 125) Muhaddisler hadisini rivayet ettikleri kimseyi hayatı boyunca kontrol altında bulundurmuşlardır, bu konularda tabakat kitapları yazılmış, rical ilmi ortaya çıkmıştır. (s. 132) Hadis almak için Medine'den Mısır'a giden, haftalarca yolculuk yapan hatta bir harf için bile seyahat edenler olmuştur. (s. 133) Muhaddisler, hadisleri uydurma haberlerden ayırarak muhafaza etmeyi dünyada yapılabilecek en faziletli bir amel olarak kabul etmişlerdir. (s. 134) Zayıf hadisler gibi uydurma hadisleri de araştırılarak sadece bunların bir araya toplandığı mevzuat kitapları yazılmıştır. (s. 138-168)

Hangi konulardaki hadisler mevzu olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar hakkındaki hadisler, Recep ayı ve bu ayda tutulacak oruçların faziletleri hakkındaki hadisler, belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, kıyamet alametlerinin belirli aylarda ortaya çıkacağını beyan eden hadisler, Türkleri-Habeşlileri-Sudanlıları kötüleyen hadisler, Ebu Hanife ve imamı Şafii'nin adlarını anarak öven veya kötüleyen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, mürcüye-kaderiye-eşariye mezheplerinden bahseden hadisler, bazı şehir ve memleketleri öven veya kötüleyen hadisler, aşure gününün faziletlerinden, belli gıda maddelerini öven, hazreti Ali'ye Peygamberimizin vasiyette bulunduğunu iddia eden, Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkında bahseden çoğu rivayetler, imanın artığını söyleyen hadisler.

"İslam düşmanları kasıtlı olarak hadisler uydurmuştur. Amaçları dini bozmak, İslam'ı gülünç duruma sokarak alay etmek, bu şekilde halkın kalbindeki din hakkında birtakım şüpheler uyandırmaktır." (Prof. Yaşar Kandemir, Mevzu hadisler, s. 51) Din düşmanlarının uydurduğu sözde hadislerin diğer bir zararı da, dini kabule mütemâyil olanları veya gerçek İslam'ı anlamayan cahil Müslümanları dinden soğutmuş olmasıdır. (Kandemir, s. 191) Güya Müslümanları dine teşvik etmek hayaliyle uydurulan sözler nasıl ki onları sınırsız bir af ve merhamet ümidiyle dini ihmale veya tamamen uzlete sevk etmişse, terhîb (korkutma) düşüncesi ile uydurulan hadisler de aynı tesiri göstermiş, bu sefer de ayağını yanlış atmanın günah olduğunu, en ufak bir dikkatsizce davranışı ile cehennemin en korkunç çukurlarına atılacağını duyan bir Müslüman, ya tamamen dinden soğumuş veya lakayt kalmış veya cehenneme atılmak korkusuyla dünyevi vazifelerini tamamen ihmal ederek ibadetle meşgul olmuştur. İslam'ın azılı düşmanları onu dışarıdan yıkmaya çalışırken bunlar da, Müslümanlığın çehresini değiştirmek ve Müslümanları tembelliğe sevk etmek ve hatta dinsizlere bol bol malzeme vermek suretiyle içten yıkmaya uğraşmışlardır. (Kandemir s. 193) İslam alimleri üzerlerine düşen görevleri yapmış, hadisleri mütevatir sahihinden zayıf uydurmasına dek, tek tek tespit etmiş ve kitaplarını almıştır. Fakat okuma görevini ihmal eden bazı cahil halk tabakası bu bilgilerden uzak oldukları için İslam adına birçok uydurma rivayetleri din diye kabul etmiş, bu da İslam'ın gerçek ruhunun toplumca topluma tam olarak yansımasına engel olmuştur.

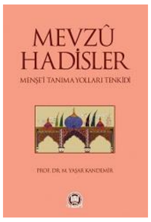

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir, Mevzu Hadisler

Kur’an Ahkâmının Değişmesi -Kitap özeti-

Ateist, oryantalistler İslam hukukunun dogma ve statik olduğunu iddia ederler. Bu konudaki cevaplarımızı iki yazıda yayınlıyoruz. İkinci yazımız, "İslam hukuku" adlı dosyamızdır.

Kur’an ahkâmının değişmesi hakkındaki görüşleri üç grupta toplayabiliriz. Bir grup, "asıl olan amaçlardır, buna göre hükümleri değişebilir." derken ikinci grup, "Kur’an'da yer alan hiçbir hüküm değişmez." demektedir. Üçüncü grup ise "dinin temelinde olan hükümler değişmezken, örf üzerine bina edilmiş olanlar değişebilir." demektedir. (s. 13) İllet/sebep, ayetlerin anlaşılmasına bir araç olup, onların değişmesi ile hükümler değişmez. Ama sebep ile hükümler arasında sıkı bir ilişki vardır. Sebeplerin varlığı ile hükümler uygulanır, yokluğunda ise uygulanmaz. Hikmet ise, şâri’/kanun koyucunun yani Allah'ın gözettiği maslahattır (insanların faydasına olan şeyler) ya da kötülüğü def etmektir. (s. 21, 23) Mekke'de sağlam bir inanç temeli oluşturulmuş, Medine'de ise toplumun inşasına geçilmiştir. (s. 27)

Ahkâm ayetlerinin özellikleri:

1- Kur’an hüküm koymada tedrici bir yol izlemiştir. 23 yıllık bir zaman süresinde nazil olmasının sebeplerinden birisi de budur. İçki 4 aşamada haram kılınmıştır. İlki Mekke'de, diğer üçü Medine'de indirilmiştir. (s. 27) Kur’an'ın hükümleri toptan gelmiş olsaydı toplumların değişmesi çok zorlaşacaktı. Yıllardır birikmiş, kök salmış kötülükleri bir anda toplumdan söküp atmak kolay bir şey değildir. Uzun bir eğitim, sabır ve özveri isteyen bir iştir. (s. 29)

2- Kur’an ahkamı hem dünyevi hem de uhrevidir. İslam dini ibadet ile hukukun iç içe girdiği bir dindir. Allah'ın hukukla ilgili emirlerini yerine getiren kimseler, bunu sadece bir görev aşkı ile değil aynı zamanda bir ibadet aşkıyla da yaparlar. Kişinin aldığı ahlakı ve ahirette karşılaşabileceği cezalarda insanın suç işlemesini engelleyen temel nedenlerdendir. Bu iki yönlü işleyiş kişilerde otokontrol sistemini de beraberinde getirir. Diğer hukuk sistemlerinin kolluk kuvvetleri ile halletmeye çalıştıkları bu alanı, İslam çok kolay bir şekilde halletmiş veya en aza indirmiştir. Yaptığı fiillerde sadece hukuka değil Allah'a da hesap vereceğinin bilincinde olan insan, kendi kendini kontrol etmiştir. İslam dışı sistemlerde ise yaptırım sadece dünyevi olduğundan dolayı, bundan kurtulmak kolay olabilmektedir. (s. 31)

3- Ahkam ayetleri Kur’an'ın muhtelif yerlerine serpiştirilmiştir. Bir sure içerisinde inanç, ibadet, ahlak ve muamelat bulunabilmektedir. Bunu bir ayet içerisinde bulmak bile mümkündür. (s. 31) Bu sureleri veya ayetleri ilk okuyan kimse ayetler arasında bir ilgisizlik olduğu zannına kapılabilir. "Münasebet'ül-Kur’an" diye bir ilim dalı bu nedeni oluşmuştur. Ahkam ayetlerinin Kur’an'ın farklı yerlerine serpiştirmelerinin birçok hikmeti vardır: Ahkam ayetlerinin temeli İnanca dayanır. Bu hükümlerin uygulanması ise ibadettir. Ahkam ayetleri Kur’an'ın farklı yerlerine serpiştirilerek konu sürekli olarak insanların gündemine taşınmış ve konunun canlı tutulması sağlanmıştır. Surede hangi konu anlatılmış ise, o surede zikredilen ahkam ayetleri de o konu ile ilişkilidir. İnsan hayatı ile bütünlük arz eder. İnsan hayatı tekdüze değildir, çok farklı durumlarla hayatta karşılaşılabilmektedir. Bu durum birbirinden farklı gibi algılansa da aslında bir bütünlük içerisinde ve o kişinin hayatı ile ilgilidir. (s. 32)

4- Kur’an ahkamı insanlar için zararlı olan şeylerin kurutulmasını esas almıştır. İslam; can, mal, namus, akıl ve din emniyetini amaçlar. Kur’an hükümleri bu değerleri koruma üzerine bina edilmiştir.

5- Ahkâm ayetleri açıklama yönünden farklılıklar arz eder: Her konu aynı özellikte açıklanmamıştır, bazı konular çok teferruatlı bazıları ise, genel açıklanmıştır. Aile içi ilişkiler detaylı açıklanmış, devlet başkanlığı seçimi, devlet yönetimi fazla açıklanmamış, sadece, ehliyet, adalet, istişare, emanet, maslahat gibi temel prensiplere vurgu yapılmıştır. İnsanların içtihatla bir sonuca ulaşabilecekleri konularda fazla detaya inilmemiştir. (s. 33)

6- Bazı ahkam ayetleri genel prensipler içerir: Ayetlerde detaylara inilmemesi, bu alanlarda çalışan araştırmacılara geniş bir hareket imkanı sağlanmış ve düşünce ufuklarını genişletmiştir.

7- Kur'an ahkamı durumsaldır: Hükümlerde alt ve üst sınırlar bulunur. Bunlar arasında ise inanana istediği gibi hareket edebilme imkanı sunulmuştur.

8- Kur'an ahkamı aksiyolojiktir: Ahkam içerikli ayetlerin bir alt yapısı vardır. Altyapı oluşmadan hükümler uygulanamaz. Ahkam ayetlerinin Mekke'de değil Medine'de nazil olmasının sebebi de bundan dolayıdır. Tevhid inancı ile değiştirildikten sonra, Medine döneminde toplumu şekillendirecek olan ahkam ayetleri nazil olmaya başlamıştır. Bu altyapı oluşmadan hükümler uygulanacak olursa, zülüm oluşurdu. İnsanların kanının aç olduğu bir toplumda, hırsızlık cezasının uygulanmaz. (s. 35)

9- Kur'an ahkamı evrenseldir: Kur'an'ın ahkamı her asra ve her topluma hitap eder. (s. 36)

Değişim hakkında genel bilgiler

Naslar (Kur'an-ı Kerim veya hadiste bir konu hakkında açık olan sözler) her zaman ve çağda sabittirler. Naslardan anlaşılan şeyler ise, zaman ve mekana göre değişebilir. Din ile dini anlayış birbirinden ayırt edilmelidir. (s. 38) Zamanla insanların ihtiyaçları değişmektedir ve bu nedenle mevcut olan yeni gelişmelere göre ictihadî (Kur'an, hadis ile sabit olan şer'î delillerden hareketle yeni hüküm çıkarmak için emek sarfederek) çözümler üretilir. (s. 39) 'Çevre, coğrafya ve iklimler' hükümlerin değişmesinde etkili olabilmektedir. Namaz, kutuplarda 'takdir' denilen yöntem ile o bölgeye en yakın ve normal gün kavramının olduğu yerlerdeki zaman çizelgesine göre ayarlanır. 'Siyasi etken ve bilimsel teknolojik' gelişmelerde hükümlerin değişmesinde etkilidir. "Gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın." (Enfal, 60) ayetinde, güce sahip olma emri değişmezken bu gücün örnek ve nitelikleri zaman ve mekana göre değişebilir. Değişen pratikteki uygulamalardır, prensipler değildir. (s. 43) 'Örfte' hükümlerde değişmeye etki eder. İlk zamanlarda evlerin odaları birbirine benzediğinden dolayı, ev alımında bir odaya bakmak yeterli idi. Daha sonra evlerin projeleri değişince, bu hükümde değişmek zorunda kalmıştır. (s. 45) Vahiy döneminde de ahkam, kurallar kademeli olarak hayata tatbik edilmiştir. Tamamen cahiliye adetleri üzerine bina edilmiş bir toplum üzerine örnek bir toplum inşa etmek amacında olan Kur'an'da, kalıcı hükümlülere ulaştıracak geçici hükümlerin bulunması son derece doğaldır. (s. 47) İslam, hedeflemiş olduğu toplumu oluşturabilmek için tedrici bir yol izlemiştir. İslam önce kişileri eski yanlışlarından kurtardıktan sonra, kendi ilke ve prensiplerini inşa etmiştir. Hükümler kolaydan zora doğru bir süreç içerisinde gelmiştir. İçki dört aşamada, faiz dört aşamada haram kılınmış, namaz önceleri 2 vakitten daha sonra 5 vakitte çıkarılmıştır. Mekke döneminde cihada izin verilmezken, Medine döneminde izin verilmiştir. (s. 49) Alkolik olan bir kişi İslam'ı seçmek istiyor ama içkiden bir anda kurtulamıyorsa, onu bir anda bırakmaya zorlamak yerine, bir süreç içerisinde bırakmasına izin verilebilir. (s. 48)

Amaç niteliğinde olan hükümler değişmezken, araç niteliğinde olanlar değişebilmektedir. (s. 51) Hükümleri üç sınıfa ayırabiliriz:

1- Makâsıd (Maksatlar, gayeler) ve vesâilden (Vesileler, sebeplerden) olan hükümler: Kur'an'da bazı hükümler, ulaşılması istenilen, asıl gaye ve hedeflere yönelikken, bazıları da bu gayelere ulaştıran araç niteliğindedir. (s. 52) Makâsıttan olan hükümler değişmezken, vesâilden olan hükümler daha esnek bir yapıya sahiptir. (s. 53)

2- Bazı hükümlerin illeti akıl yoluyla bilinirken, bazıları bilinmeyebilir. Mesela Hz Peygamber ilk önceleri kurban etinin 3 günden fazla saklanmasını yasaklamıştır, sonra da bunu serbest bırakmıştır. Çünkü bu hükmün illeti, o zamanki kıtlık ve fakirlik idi. İlletleri akılla tam olarak anlaşılamayan şeylere örnek olarak, namazın rekatlarını verebiliriz. Mükellefler bunları eksiksiz yerine getirmekle sorumludurlar. (s. 54)

3- Vahye müstenit hükümler ve ictihadî hükümler: Vahye istinat edilen hükümler değişmezken, ictihadî ve rey (Şahsî görüş, fikir) ürünü olan hükümler değişime açıktır. (s. 55)

Geçici olarak değişen hükümler: Bu tür hükümler her zaman için geçerliliğini korumakla birlikte, herhangi bir maslahat veya zorluktan dolayı o an için uygulanmayan hükümlerdir.

1- Zaruretler haramları mübah kılar: Mesela zaruret halinde, zaruret miktarını aşmamak şartıyla domuz eti giyilebilir. Haramların haram olmaktan çıkması geçicidir, zaruret ortadan kalktığında hüküm yine, eski haline döner. (s. 57)

2- Meşakkat kolaylığı celbeder: Yol Emniyeti veya güvenliği yok ise, Hac vacip olmaktan çıkar. (s. 58)

Hükümlerin değişebilirliği hakkında farklı görüşler:

Kur'an ahkamının değişimi konusunda üç görüş vardır: İfrat görüş, tefrit görüş ve mutedil görüş.

İfrat görüş: Bu görüşe göre inançla ilgili hükümler hariç Kur'an'ın bütün hükümler değişebilir. Temel görüşleri: Kur'an'daki inanç değişmezken, hukuk içerikli ayetler değişebilir. Din ve hukuk ayrı şeylerdir. Hazreti Ömer'in uygulamaları, hukukun değişebileceğini delilidir. Hukukla ilgili ayetler tarihseldir. (s. 65) Tefrit görüş: 'Mevrid-i nasda içtihada mesağ yoktur.' kuralını en kapsamlı bir şekilde geçerlidir. Değişmenin sahasını da oldukça dar tutarlar. "Zamanların değişmesiyle hükümlerin değişmesi inkâr edilemez." kuralındaki ahkamdan kasıt, "kesin delillere dayanmayan örf ve adetlere dayanan hükümlerdir" demektedirler. İlletler bahane edilerek hükümler ortadan kaldırılamaz. Peygambere dahi Kur'an da bir değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir. Mutedil görüş: İslam'a göre insanın doğası değişken değildir. İslam, zamanla değişmeyen, zaman geçtikçe kavranması gereken bir sistemdir. İnsanlar mı dine uyacak yoksa din mi insanlara tabi olacak, uyacaktır? İnanç esasları ve can, mal, namus, akıl ve dini korumak için gönderilen had cezaları, miras hukuk değişmez. (s. 69)

Din ve hukuk farklı şeyler midir?

Bu iddia, Allah'ın Rabliğini de inkar anlamına gelir. Allah'ın Rablığı, dünya hayatını düzenleme ile ilgili bir kavramdır. Firavun da, "ben sizin en yüce Rabbimiz değil miyim?" derken, aynı şeyi söylüyordu. Allah'ın varlığını kabul etmekte ama onu Rablığını kabul etmemekte idi. Aynı yapı Mekkeli müşrikler de de vardı. Günlük hayatlarına müdahale edecek Rab olan bir Allah'ı kabul etmek istemiyorlardı. İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam, diğer hukuk sistemlerinin zorluk çektiği 'kontrol' problemini, insanların kendi kendilerini kontrol

etmelerini sağlayarak en aza indirmiştir. (s. 71) İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani şeriat din ile eş anlamlıdır. (s. 72) Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılır.(s. 73)

Hazreti Ömer'in uygulamaları

Hz Ömer, ganimet malı olan Sevâd arazilerinin topraklarını askerleri dağıtmamıştır. Ayrıca, müellefe-i kulûbtan olanlara da zekat malından pay verilmesine izin vermemiştir. Halbuki bu konu ayetle sabit idi. Peki olayın aslı nedir? Savaş ile elde edilen mallar, elde ediliş şekillerine göre 'fey' veya 'ganimet' olarak isimlendirilir. Verilecekleri yerler açısından bunlar birbirinden farklıdır. Malların savaş ve güç kullanılmaksızın Müslümanların eline geçmesine, fey denir. (s. 75) Müslümanların savaş yoluyla gayrimüslimlerden ele geçirdikleri esir ve her türlü mala ise ganimet denir. (s. 78) Ganimet savaşa katılan askerlere dağıtılırken, feyin kullanım hakkı o günkü devlet başkanına bırakılmıştır.(s. 89) Hz Ömer istişare ettikten sonra, Haşr, 6-10. ayetleri okuyup, bu ayetleri kendisine delil göstererek Sevâd arazisini fey statüsünde değerlendirmiş, ümmetin geleceğini düşünerek araziyi fey olarak kabul etmiştir. (s. 90) Hz Ömer, "Peygamberin kalplerinizi kazanmak amacıyla size verdiği bir şeydi bu. Bugün ise Allah, İslam'ı aziz kıldı ve size ihtiyaç bırakmadı." diyerek, müellefe-i kuluba verilen zekattan payı kaldırmıştı. (s. 92) Burada hükmün illeti, Müslümanların güçlü veya zayıf olmalarıdır, yoksa hükmün tamamen kalkması söz konusu değildir. Bu konuda karar mercii devlet başkanı olarak görülebilir. (s. 94) Hz Ömer'in uygulaması, hükmün üzerine bina edilmiş olduğu iletin kalkmasından dolayı geçici olarak askıya almadır. Her ne zaman o illet dönerse, hükümde döner. Kısaca, Hz Ömer ayetin hükmünü kaldırmamıştır. (s. 95) Zaten Hz Ömer'in müellefe-i kulubtan kaldırdığı zekat hissesini, Ömer İbni Abdülaziz tekrar getirmiştir. (s. 170) Kısaca bazı kesimlerce Hazreti Ömer'in uygulamaları yeterince tahlil edilmeden, referans olarak gösterilmeye çalışılmıştır. (s. 191)

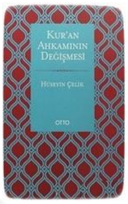
Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur’an Ahkamının Değişmesi

İslam Şeriatı ve İslam fıkhı/hukuku

Konuya ek olarak "Kur’an'da ahkamın değişmesi, Ehli Sünnet ve tarihselcilik" adlı yazıların okunmasını da tavsiye ederiz.

(Burada amacımız genel anlamda İslam fıkhı konusunda bilgi vermek değil, ateistlerin öncelikli olarak ileri sürdüğü iddialara cevap vermektir. İslam fıkhı konusu, burada ele alınanlardan çok daha geniş ve detaylı uzmanlık alanıdır!)

Giriş

“Ana kaynaklardan (Kur’an ve sünnet) zihnî çaba ile elde edilen dini bilgilere fıkıh denir.” (DİA, Fıkıh maddesi) Fıkıh ilmi kişinin Allah'a karşı ibadet yükümlülüğünü, helal haram ölçüsünü ve kişiler arası ilişkileri inceler. Fıkıh ilminin temel kaynaklarını Kur'an, sünnet, icma ve kıyas oluşturmaktadır. Fıkıh üç ana bölüme ayrılır: Muamelat (Hukuk), Ukubat (Cezalar) ve İbadat (ibadetler). Fıkıhla uğraşan alime ise fakih denir. “Şeriat dinin kendisidir; fıkıh ise içtihaddır; Ayet hadislerden hüküm çıkarmaktır. Şeriat Allah’a aittir, fıkıh ise insan ürünü yorumlardır.” (Doç. Dr. Nihat Dalgı, Değişim stratejisi açısından hukuk ve islam hukuku, s. 79; https://www.yavuzkoktas.com/din-seriat-fikih-ictihad-ve-icma; https://fetvameclisi.com/fetva/seriat-ile-fikih-arasinda-fark-var-midir; Hidayet Zertürk, Fıkıh ve Şeriat Kavramları Bağlamında İslam Fıkhının Beşeriliği Konusu, FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 14 (2019) Güz, s. 520)

Ateist ve oryantalistler İslam hukukunun dogmatik/sorgulanamaz olduğunu, değişime ve gelişime kapalı olduğunu iddia ederler. Halbuki insan hayatı için genel sabiteler olması gerektiği gibi (şeriat), değişime açık olan alanların olması da (fıkıh) kaçınılmazdır!

“İslam sistemi canlı, dinamik ve zengin bir sistemdir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 257) “İslam hukuku canlı ve kendini güncelleyen bir dinamiğe sahiptir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 49) “Prensipleri esnektir.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) Ama “İslam'ın değişmez bir değer sistemi de vardır, çünkü ona göre ‘insanın doğası’ değişken değildir. Ebedi ilkeler, sürekli değişmekte olan bir dünyada ayaklarımızın sağlam bir yere basmasını sağlar.” (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 42, 46) "İslam hukukunun Kur’an ve sünnetin son tahlilde otoritesine dayandığı kesinse de, hukuki kurallar olarak şeriat; Müslüman alimlerin ve cemaatlerin farklı zaman ve şartlara uyum sağlamaları için onlara ciddi bir özgürlük ve hareket alanı vermiştir." (İbrahim Kalın, Akıl ve Erdem, s. 206)

"Kur’an ve Sünnet İslam medeniyetinin temellerini oluşturur. Kısa sürede gelişen İslam mimarisi ve sanatı, kelam ve felsefesi ve hukuk, ekonomi kuralları bu iki kurucu kaynaktan beslenmiştir. İslam ‘geniş manada’ şeriat adını verdiğimiz, kapsamlı bir hukuk sistemi inşa etmiştir. Fıkıh hızla gelişen ve yayılan İslam toplumlarının kendine has bir hukuki ve kültürel kimlik geliştirmesini sağlamıştır. İslam, evrensel dini ilkelerle yerel kültürler arasında bir çatışma görmez. İslam’ın temel ilkeleri ile çatışmadığı müddetçe bütün kültürel adet ve gelenekler mübahtır. İslam kültürü son derece esnek ve dinamik bir yapıya sahip olmuştur." (İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 34-36)

Öncelikle “Tarafsız ve önyargısız inceleyenler, İslam'ın getirdiği hukuk düzeninin kendi içinde adil ve hakkaniyetli olduğunu görürler. Bir hukuk sistemi kendi bütünlüğü içinde değerlendirildiğinde ancak doğru ve hakkaniyetli bir yaklaşım sergilenmiş olunur.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 38) İslam karşıları ise “Kur'an'da hükümlerin sistem bütünlüğü içinde tutarlı ve adaleti sağlayıcı olduğunu kavrayamadıklarından, sistem içinde tek tek parçaları alıp, oradan eşitsizlik ve adaletsizlik çıkartmaya çalışıyorlar.” (Prof. Dr. Cağfer Karadaş, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 44) “İslam prensiplerden oluşur. Bu bakımdan herhangi bir yer, nesil ve zamanla sınırlı değildir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 202) “Kur'an insanlar arası ilişkilerde ana ilkeleri belirlemekte yetinmiştir, bu durum onun her çağda ulaşılabilir olmasını da temin etmektedir.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 132) Ayrıca "Tüm toplumu kucaklayan açık bir alimler, hukukçular, fıkıhçılar sınıfı, herkesçe erişilebilir, bütün inananların Allah'a eşit ölçüde ulaşabilmelerine dayalı, eşitlikçi bir öğretiyi insanlara sunmuşlardır." (Bryan S. Turner, Oryantalizm, Kapitalizm ve İslam, s.11)

“Şeriat, hayat sularının tüketilemeyecek şekilde akmakta olduğu yere doğru götüren bir yoldur.” (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 316) “Mezheplerden dört şeriat deresi doğmuştur. Fakat bunların her birindeki su aynı sudur. Aralarındaki farklılıklar, Şafi'nin Maliki'den ders almış

olduğu, İbni Hanbel'in Şafi'nin öğrencisi olmuş olduğu gerçeğinden de tahmin edilebileceği gibi önemsiz farklılıklardır. Sünni şeriatı tehdit edecek tavır, bu farklılıkları abartanlarca doğmaktadır.” (Eaton, s. 322) “İslam'ın sosyal amacı, içinde her bireyin şeriat nizamına göre belirlenmiş rolünü yaşayacağı, bir an bile Allah'ın kendisini görmekte olduğunu unutmaksızın, tehlikeden uzak bir insanî ilişkiler ağı içinde yaşayacağı bir topluluk oluşturmaktır.” (Eaton, s. 343) “Günümüz Müslümanları kendilerine, içinde imanın bütünüyle yersiz, ibadetin gereksiz ve şeriatın bir sakınca olarak görünebileceği bir çevre inşa etmektedirler.” (Eaton, s. 399) “İslam'a göre sosyal düzen, dinin bir parçasıdır ve ondan bağımsız kılınamaz.” (Eaton, s. 311)

"İlahi vahiy diğer beşeri kelamlar gibi statik yani sabit bir mana taşımamaktadır. Ayet, bütün diğer özelliklerinin yanında mana olarak da müthiş bir dinamiklik özelliği taşımaktadır. Ayeti her okuyup anlamaya çalışan kişi her defasında onun bu özelliğinin farkına varmakta, ayete yepyeni manalar verebilmektedir. Bu, ayetin Allah kelamı olmasından kaynaklanmaktadır.” (Prof. Dr. Dilaver Gürer, haberdurus.com, 4.11.2018) “Kur’an Arapça değil Rab'cadır veya Kur’an'cadır” sözü bu sebeple söylenir." (Prof. Dilaver Gürer, Yeni Şafak, 4.11.2018)

“Oryantalistler İslam hukukunun Batılı hukukla yer değiştirmesi konusunda özel bir gayret sarf ediyorlardı. Kur'an, hadis konusundaki taraflı yorumlarına İslam hukuku konusunu da eklemişlerdi. Goldziher, Muhammedanishe Studien (İslam'ı araştırmalar) isimli kitap yazar. Margoliouth, Goldziher gibi, peygamberin sünnet veya hadis diye bir şey bırakmadığını ileri sürer. Oryantalistlerin gerçekleştirmeye çalıştıkları tek şey, Müslümanların İslam hukukuna sarılmamaları için İslami kaynakların otantikliği konusunda şüpheler uyandırmaktı.” (Asaf Hüseyin, Batının İslam'la Kavgası, s. 61-62)

Oryantalistler, İslam fıkhının Roma hukukundan koplayandığını da ileri sürmüşlerdir. Halbuki, “Lahey'de toplanan Uluslararası mukayeseli hukuk Kongresi'nde, İslam hukukunun kendine özel bir hukuk sistemi olduğu açıkça ortaya konmuştur.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 49) “Schacht’ın söylediği gibi fıkıh 3. ve 4. hicri yüzyılda ortaya çıkmamış, çok daha önce ortaya çıkmıştır.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 31) “Roma Okulu en son 16 Aralık 533 tarihinde yasaklanmıştır. Yani efendimiz doğmadan 40 sene önce. Beyrut Okulu ise İslam oraları fethetmeden üççeyrek asır önce dağılmıştır. Ayrıca roma hukuku insan aklına dayanırken İslam hukukunun temelini vahiy oluşturur. Fransız oryantalist Zeys’in dediği gibi aralarındaki bağ kopuktur.” (M. Hamdi Zakzük, Oryantalizm veya Medeniyetler Hesaplaşması, s. 97) Dr. Es-Senhuri’de farkı şöyle açıklar: “İslam hukukçuları, Roma hukukçularından hatta dünya hukukçularından, Usulü fıkıh dedikleri ve hükümleri kaynaklardan çıkarma esasları ve prensipleri tespit etmekle ayrılırlar.” (Senhuri, Usulu'l-Kanun, s. 132)

“İslam hukuku her meselenin çözümünü ihtiva eden temel prensipler ortaya koymuştur.” (Saffet Köse, İslam Hukukunun Statik Olduğu İddiasının Tahlili, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Yıl 1996, Cilt: 6 Sayı: 6, - , 01.07.1996, s. 264) İslam hukukunun dinamizminibatılı bilim adamları da itiraf etmektedir. Harward Üniversitesi öğretim üyelerinden Allame Hugance bu konuda şöyle demektedir: "İslami sistemin özünde ve yapısında bir gelişme kabiliyeti vardır. Hatta o, bu gelişme özelliği itibariyle, benzer sistemlerin hepsinden üstündür. İslâmî sistemdeki sıkıntı, aslında gelişme ve hamle imkanlarının eksikliği değil, bu imkanların kullanılması hususundaki gayret yokluğudur.” Dr. Enrico da şunları söylemektedir: "İslâm, insan ihtiyaçlarının gereği ile paralel yürür. O, asırlar boyu en küçük bir zaaf göstermeden gelişmeye, canlılık ve uygulanabilirlik gücünü korumaya devam edebilmektedir. O, cihana en sağlam hukuk sistemini sunmuştur. İslâm hukuku birçok yönleriyle Avrupa hukuk sisteminden daha üstündür.” (Afîf Abdülfettâh Tabbâra, Rûhu'd-dîni'l-İslâmî, s. 312) 1936 yılında Lahey'de toplanan milletlerarası modern hukuk konferansı da, Fransız, Alman ve İngiliz hukukunun yanısıra İslâm Hukukunu da modern hukukun kaynaklarından birisi olarak kabul etmiştir. 1938’de yine Lahey’de ise, İslam Hukukunun canlı,

gelişmeye uygun ve orijinal bir yapıya sahip olduğu tescil edilmiştir. (İsmail el-Ömeri, el~Hak ve Nazariyyetu't-te'assuf fî İsti'mâîi'l-Hak, s. 11; Ö. Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İsîâmiyye ve Istıiahat-ı Fık-hiyye Kamusu, I/326)

Detay

İslam fıkhı dogma mıdır?

İslam düşüncenin temeli dogma değil, nas (ayet ve hadis)tir. Nas; tefsire, tevile (yoruma), müzakereye (tartışma) ve ictihada (akıl yürüterek yeni fikirlere ulaşmaya) açıktır. Nas'ın maksadını anlamak için ise düşünme ve fikir özgürlüğü en başta gelen esaslardır. Bu fikir özgürlüğü birden çok mezhebin ortaya çıkmasına da neden olmuştur. Aynı nas için farklı yorumları dile getirmek ve hala bir arada olabilmek dogma değil, ancak özgürlük, fikir hürriyeti kavramları ile açıklanabilir. “İslam'da akıl temel, vahiy bu temel üzerine inşa edilen bina gibi kabul edilmiştir. Dini bilginin doğruluğu ancak akılla bilinebilir.” (Gazali, Meâricu’l-kuds fî medârici ma’rifeti’n-nefs, s. 74) Dogma; akla, tartışmaya kapalıdır. İslam ise aklı, bilimi över ve yol gösterir (Kur’an ve bilim adlı yazımıza bakılabilir.) Zaten İslam'ın bizzat kendisi, dogmalara savaş açmıştır: "Biz babalarımızdan ne görmüşsek onu uygularız, sadece onlara uyarız" derler. Peki, şeytan atalarını o alevli ateş azabına çağırmış olsa da mı onların peşinden gidecekler?" (Lokman, 21) Putlara tapan ve "Sen gerçekten bilirsin ki bunlar konuşamazlar!" (Enbiya, 65) diyecek kadar taptıklarının işe yaramadığını bilen kavmine İbrahim peygamberin, "Allah’ı bırakıp da size hiç bir fayda veremeyecek, zarar da edemeyecek nesnelere mi tapıyorsunuz?" (Enbiya, 66) diye sorması, dogma ile aklın mücadelesi değil de nedir? Günümüzde de oryantalist ve ateistler kendi dogmalarını (İsa’nın tanrılığından evrim teorisi ve eleştirilemez/değiştirilemez kabul ettikleri prensiplere dek) görmezden gelip İslam'a iftira, küçümseme, hatta yargısız infazlar yine yapmakta değiller midir? Allah'ın kafirler için söylediği "Ne zaman onlara: Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse onlar: 'Hayır biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız' derler. Ya atalarınız aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler?" (Bakara, 170) sözünün acaba günümüz ateist ve oryantalistlerine dönük yönü yok mudur? Onların bu soruya muhtemelen verecekelri ‘hayır! cevabını dogmaya işaret etmekte değil midir? Allah'ın Kur’an'da bildirdiği " İnsanlardan kimi de Allah'tan başka şeyleri O'na eş tutuyorlar da onları, Allah'ı sever gibi seviyorlar." (Bakara, 165) veya " içlerinden bir kısmı; insanlardan, Allah’tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar." (Nisa, 77) ayetleri de, dogmaya işaret etmekte değil midir?

Akılla aydınlanmayan bir din hurafelere boğulur, taassup ve batıl inançlara saplanır. Vahiy ile desteklenmeyen akıl ise sapıtır, azgınlaşır, sefahet, zulüm, sömürü ve ahlaksızlık bataklığına yuvarlanır; tanrılık iddiasında bulunmaya dek gider. (Bu konuda, ‘Kur’an ve bilim’; ‘Deizm yanılgısı’ ve ‘Bilim yanılmaz mı?’ adlı yazılarımıza bakılabilir.) Cehenneme zaten akılsızlar gitmeyecek midir? “Eğer vahye kulak verseydik veya aklımızı kullansaydık, cehennemlik olmayacaktık.” (Mülk, 10)

İslam'da akıl vahiy ilişkisini 3 aşamada ele alabiliriz: Aklı aşan ve akılla bilinemeyen ibadet ve ahiret konularında vahiy insana sağlıklı ve güvenilir bilgiler verir, ebedi mutluluğa giden yolu gösterir. Akılla bilinen ziraat, sanat, ticaret, iktisat, siyaset, hukuk ve ahlak konularında, vahiy akla yardımcı olur, onu destekler ve tamamlar. Sırf akılla bilinebilen aritmetik, geometri, fizik, kimya, mantık, astronomi, tıp gibi akli ve tecrübi ilimleri vahiy tavsiye ve teşvik eder. Daha önemlisi de, bu ilimlerin insanlığa zararlı olacak şekilde kullanılmasına da engel olur.

İslam Fıkhı

İslam fıkhı, hem statik hem de dinamik hukuku bünyesinde barındırır. Değişmeyen tek şey değişimdir kuralı, 2+2=4 veya hırsızlık kötüdür, gibi binlerce yıllık kuralları değiştirmemiştir. Ama "zamanın değişmesi ile ahkâmın değişmesi inkâr edilemez." (Mecelle, 39) kuralı da yine İslam fıkhına ait bir kuralıdır. O zaman İslam fıkhında neler değişir, neler ise değişmez, asıl bu konu üzerinde yoğunlaşmak gerekir.

Tamamlanmış naslar ile siyasi, kültürel, coğrafi, ekonomik ve dinî arka plan şartlarına bağlı olarak sürekli değişen hayatta ortaya çıkan yeni durumlara cevap bulabilmek, ancak hukukun yapısının dinamik olması ile mümkündür. Ama bu değişiklik içinde, ruhun ve özün kaybedilmeden, süreklilik arz eder mahiyette olabilmesi için de, ister kaynak, isterse metodoloji ekseninde 'istikamete ihtiyaç' vardır. Hemen ilave edelim; İslam fıkhının gelişme çağında kendinden beklenen fonksiyonu icra edip, taklit dönemlerinde icra edememesinin altında bu statik veya dinamik durumun tam anlaşılamamasının etkisi çok büyüktür. Bu kabuller 'statiktir' deyip, içinde yaşadığı hayat şartlarından dahi adeta habersiz kişiler aracılığıyla İslam hukukuna dogmatizmin kapılarını aralamış, 'dinamiktir' diyenler safında da, sabit hiçbir değeri olmayan, her bir ferdin anlayış ve idrak ufku nispetinde farklı hükümlerin ortaya çıkarıldığı bir zemin oluşturulmuştur.

İslam hukukunda ahkâmın değişmesine bir örnek verelim: "Düşmanlara karşı hazırlıklı olun ve atlar besleyin." (Enfal, 60) Bu ayetin amacı değişmez ama o amaca götürecek araç/vasıta değişkendir. Düşmanlara karşı hazırlıklı olmak Yaradan'ın değişmez, statik kuralıdır ama buna örnek olarak verilen 'Atlar' dinamiktir, değişkendir. Atlar 'o dönemin en iyi savaş aracıdır' ve bu nedenle örnek olarak verilmiştir. Günümüzde de aynı işlevi görecek olan şeyler "yetiştirilmeli"; üretilmeli, yapılmalıdır. Mesela; Uçak, füze, mekik gibi.

İslam hukuku

İslam hukukunda mutlak egemenlik Allah'a aittir. Her insan O'nun huzurunda sadece 'kul'dur, üstünlük yoktur! İslam hukukunun amacı, dinlerine bakılmasızın tüm insanların 'can, mal, namus, akıl ve din'inin korunmasıdır. İslam Hukuku zaman, iklim, coğrafyaya göre hükümlerinin uyum sağlamasını onaylamıştır. İslam hukuku katı değildir, özgürlükçüdür, ırk, mezhep üstünlüğünü reddeder, din, dilde serbestliği savunur. İslam hukukunda ahlak ve akaid, hukuk ile birleşmiştir. Bu da hukuka olan saygınlığı artırır: Ahlakî sorunlar, hırsızlık, rüşvet gibi sorunları imanın kuvveti ölçüsünde azalmayı amaçlar. Bu hukuk aynı zamanda bedenin arzularına, tarafgirliğe engel olur veya en azından azaltır. Allah için iş yapan ile kişisel amaçlar için yapılan iş mutlaka farkını gösterir: Birinci de daha üretken, samimi, fedakar olunur. Bu hukuk aşırılıkları da önler. "Allah aşırı gidenleri sevmez." (Bakara, 190); Adalet ve şahitlik tam sağlanır. (Nisa, 135) Bu hukuk insanı insana kulluktan kurtarır." (Buhari, âhâd, 1; Müslüm, İmare, 39-40; Ebu Davud, cihad, 87) Bu hukukta özgürlük savunulur. (Bakara, 256)

İslam hukuku esnektir, değişime açık bir hukuk sistemidir: Öz aynı kalır, tezahürler, yansımalar, örnekler, yerel motifler değişebilir. "Kolaylık prensibi, ruhsat, zaruret hali" gibi İslam hukuku prensipleri bu değişimin temel dinamikleridir. Ayetlerin gaye-maksadı daima öncelikli gözetilmesi gereken konulardır. İslam'da belli amaçlar, maksatlar vardır, bunlar değişmez ama bu maksadı destekleyecek değişikliklere müsaade edilir. İslam'ın temel hedeflerinden olan adaletin tesisi ve zulmün def edilmesi, tabiatları gereği esnekliği gerektirir. Bu konuda ayet, hadis, istihsan, hakem kararı gibi birçok metot bu hukukta mevcuttur. İslam hukuku ne beşerî hukuk gibi her zaman değişir ne de diğer dinler gibi değişmez kurallar bütününden oluşur. İslam genel kurallar koyar, toplumda aile hukukunu önceler, ibadet ve ahlak ilişkisi ön plandadır. İslam hukukunda gerektiğinde insan aklına hareket alanı bırakılmıştır.

Hüküm ayetleri azdır ama delaletleri, göstergeleri çoktur. Bazı hükümleri ise zaman ve mekana göre değişiklik gösterebilir: Mesela tesettür farzdır ama kültür, iklime göre bunun şekli değişebilir. Özetle, İslam hukukunda; Kolaylık prensibi (Rahmet peygamberi olan efendimizin hoşgörüsü, takati aşan konularda zorlama olmaması); Zaruret prensibi (Yeni olaylar karşısında yeni tavırlar belirleme, bazı değişikliklere izin verme, zor durumlarda 'geçici' değişikliklere izin vermesi); ortam ve şartlara göre hükümlerin değişmesi, lafız-yazılı olan kadar maksat ve maslahatların da önemli olması gibi özellikleri bulunur.

İslam hukukunun karakteristik özellikleri: Sıkıntıların kaldırılması: Yolculukta namazın kısaltılması veya yol emniyeti yoksa tamamen düşürülmesi, haram olan şeyin hükmünün geçici kaldırılması: zorluk anında domuz etine izin verilmesi gibi. Hükmün geciktirilmesi: Yolculukta orucun tutulmasının veya tutulmamasının serbest olması. Eşyada asıl olanın ibaha yani sakıncanın olmaması prensibi, tedricilik, aşamalı uygulamalar: Mesela içkinin aşamalı yasaklanması, adaletin amaçlanması, ırksal üstünlük fikrine izin verilmemesi veya selem akdi gibi.

İslam hukukunda ahkamın değişmesi

Maksada götürecek (Helal olan) vasıtalar değişebilir. Vahiy tartışılmazdır ama fetvalar, fıkıh, ictihat tartışılabilir. Genel kural koyan hükümler değişmez ama özele ait olan hükümler (Çoğu sünnettedir.) değişebilir. İllet (sebep) ortadan kalkınca hükümde değişir.

Makasıttan (Amaca yönelik) olan hükümler değişmez ve vesailden (Vasıta, araç olarak kullanılan) olan hükümler değişir. Vesail; makasıd için vardır, amaç-maksattan vazgeçilmezken, vasıtalar değişebilir. Vasıta çalışmıyor diye maksat kaldırılmaz; maksadı meydana getirecek başka vasıtalar aranır. Mesela, namaz için vakit vesiledir. Vakitin olmadığı yerde namaz düşürülmez, takdir vasıtası ile namaz yerine getirilir: Kutuplarda oruç, namaz gibi.

Ta'lil edilebilen (sebep, nedeni bilinebilen) hükümler: Muamelat; toplumsal hükümlerdir. Ta'lil edilemeyen hükümler: İbadet gibi konulardır. Muamelat konularında Kur’an belli sebep, hikmetlere işaret eder. Bu sebep ve amaçlar göz önünde bulundurularak hükümler değiştirilebilir. Mesela handem kabına şıra koymak yasaktır, çünkü sıcak ülkelerde kısa zamanda şarap olabilir ama soğuk ülkelerde bu yasak gereksizdir.

Vahye istinat edilen hükümler: Şeriat hükümleri, içtihadi hükümler: Fıkıh hükümleri eleştiriye açıktır, çünkü insan faktörü ile ortaya çıkmışlardır.

Genele teşri getiren hükümler: Çoğu Kur’an'dadır, değişmez. Özel teşri getiren hükümler; çoğu sünnettedir, değişir.

Diyani hükümler ve kazai hükümler: İslam hukukunda mükafat ve ceza açısından fillerin dünyevîi ve uhrevi olmak üzere iki karşılığı mevcuttur. Uhrevî karşılığa “diyânî hüküm”, dünyevî karşılığa ise “kazâî hüküm” denir.

Ahkamın değişmesinde etkili olan nedenler

Genel ahlakın bozulması: İlahi vahyin terbiyesinden uzaklaşma, maddi refahın artması gibi nedenlerden dolayı bazı hükümlerde değişikliğe gidilmiştir: Halka dönük hizmet veren kurumlar genişletilmiş; yeni müesseseler doğmuş, geliştirilmiştir. Şahsa bırakılan bazı konular kamuya havale edilmiştir. Bazı hürriyetlerde kısıtlama getirilmiştir. Genel kuralı bırakıp aşırı

tedbirlere başvurulmuştur. Mehrini verdiği eşini gurbete götürmesine engel olmak gibi. Zamanla aşırı hale gelen tedbirler ortam müsaitleşince gevşetilmiştir. Mekruh olan zamanla mübaha dönüştürülmüştür. Mesela tazim için ayağa kalkmak mekruh iken mübah görülmeye başlanmıştır. Had cezalarında yükseltme veya azalmaya gidilmiştir. Mesela sürgün cezası kaldırılmıştır. Zamanla mezhepler arası veya mezhep içi tercihler gündeme gelmiş, bazı ruhsatlar kaldırılmıştır.

Dış etkenler: Yeni fetihler yeni sorunlar ortaya çıkarmıştır. Yeni fethedilen bölgelerdeki milletlerin dini, siyasi, iktisadi konuları gibi. Divanlar oluşturulmuş, para, vergi sistemleri geliştirilmiştir.

Siyasi etkenler: Şura sistemi yerine saltanatın zamanla alması, mezhep imamlarına yapılan baskılar, resmi fetva talepleri gibi olumsuzluklar.

İktisadi etkenler: Kağıt para, senet, kredi gibi şeyler ortaya çıkmıştır.

Bilimde ve teknolojideki gelişmelerle beraber de bazı değişikliklere gidilmiştir: Silah sanayindeki gelişmeler, teknolojinin hayata etkisi gibi.

Coğrafi faktörler: Farklı ekoller ortaya çıkmış ve örf, dini yaşamda etki etmeye başlamıştır.

Mecelle ve Örfî hukuk kapsamında ahkamın değişmesi

Zamanın değişmesiyle hükümlerin de değiştiği bir kural olarak Mecelle'nin de önemli maddeleri içine girmiştir. İslam, insanın teşri'inin (Kural koymasının) karşısında değildir. Ancak insanın teşri'ine, ilahi kanunların örgüsü içinde ve onların ulviyet sınırı içerisinde müsaade edilmiştir. İslam hukukunda düşünce özgürlüğü, kimi zaman içtihat faaliyetinde olduğu üzere mubah alanda bir hak olmakta iken, kimi zaman emr-i bi'l-ma'ruf nehy-ani'l-münker ilkesinde olduğu gibi zorunluluk derecesinde bir görev olmaktadır.

İslam hukukunun dinamik yapısına işaret eden diğer bir hususta, örfî hukuka (İslam'ın temel kurallarına aykırı olmayan yerel gelenek ve kurallara) İslam'ın onay vermesidir. Şer'i hukukun sınırlı bir alanı kapsadığı ve bunun da daha ziyade ibadet, helal, haram, uhrevi sorumluluk ve ahlaki değerlerin açılımı niteliğindeki hükümler olduğu, geride özellikle, kamu hukuku alanında büyük bir bilinçle boşluğun bırakıldığı göz önünde bulundurulursa, her toplumda örfî hukuk benzeri bir durum kaçınılmaz görünmektedir. İslam'da, "Cahiliye Dönemi"nin bazı akla uygun örfleri onaylanmıştır. Örfün teşri'de büyük bir önemi vardır. Bu öneme binaen ulema, "örfle sabit olan, nassla sabit olan gibidir" demiştir. (Abdullatif Muhammed es-Sübkî, T. Teşri'l-İslam, s. 210; Mecelle'nin 45. maddesinde de "Örf ile tayin, nass ile tayin gibidir" denilmektedir.)

İslam hukukundaki bazı kurum ve ilkeler, toplumda düşünce özgürlüğünün bulunmasını da gerekli kılar. Bunlar: Düşünmeye Teşvik: Doğruya ulaşmaya, doğru ile yanlışı ayırmaya vasıta olarak düşünmenin teşvik edildiği birçok ayet Kur'an'da bulunmaktadır: Bakara, 164, 218; Al-i İmranı, 191; Yunus, 16; Ra'd, 3; Rum, 8, 24; Casiye, 13; Sebe, 46; Kaf, 37; Ankebut, 20… gibi. İyiliği Emretme Kötülüğü Yasaklama: Bu konuda da birçok ayet ve hadis vardır: Ali İmran, 104, 110; Hacc, 41; Asr, 1-3; Tevbe, 71; Müslim, İman, 78, Rü'ya, 3-6; Buhari, İlim, 28, Ta'bir, 3,10, 26, 46; Ebu Davud, Melahim, 17; Tirmizi, Fiten, 11, Rü'ya, 5, 7, 10; Nesai, İman, 17; Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/ 20 gibi. Kamu lehine faydalı ve zararlı hususların bildirilmesi ancak düşüncenin açıklanması suretiyle gerçekleşebilir. (Muhammed Haşim Kemali, İslam'da ifade Hürriyeti, s. 23) Öğüt Verme (Nasihat): Nasihat, İnsanlara doğru ve faydalıyı öğretmek amacıyla

tebliğ ve telkinde bulunmak anlamına gelir. Kur’an ve hadislerde peygamberliğin fonksiyonu ve maksadına dair ayetlerde nasihata atıfta bulunulur: A'raf, 62, 68, 79, 83; Buhari, İman, 23, 42; Ebu Davud, Edeb, 59; Nesai, Bey'at, 22, 31, 41; Tirmizi, Birr, Sıla, 17; Müslim, İman, 74, 95, 97, 99; Darimi, Rikak, 41 gibi. Hiç bir Müslüman hak bildiği hususu gizleyemez. Mutlaka onu başkasına söylemek ve onu hakka davet ederek nasihatte bulunmak zorundadır. (İbn Mace, Fiten, 20) Eleştiri Özgürlüğü: Göreve seçilişine müteakip verdiği hutbede birinci halife Hz. Ebu Bekir'in söyle der: "Ey insanlar, sizi idare etmek üzere görevlendirilmiş bulunuyorum. Ne var ki en iyiniz değilim. Doğru iş yaparsam bana yardım edin, yanlış yaparsam da beni düzeltin. Allah'a ve Resulüne itaat ettiğim müddetçe bana itaat ediniz. Allah'a isyan edersem bana itaat etmek göreviniz değildir." (İbn Hişam, Abdülmelik, es-Sire en-Nebeviyye, IV/241; İbn Sad, et-Tabakatü'l-Kübra, III/182-183; Kasimi, Nizamü'l-Hükm, s. 106) İçtihat Özgürlüğü: Düşünmenin ve düşüncenin özgür olmadığı yerde içtihattan söz edilemez. Hz. Peygamber'in hadislerinde ictihat faaliyeti teşvik edilerek bu hususta yanılanların bile sevaba nail olacağının belirtilmesi: Buhari, İ’tisam, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu Davud, Akdiye, 7, 2; Tirmizi, Ahkam, 2; Nesai, Kudat,3; İbn Mace, Ahkam, 3; Ahmed b. Hanbel, II/187 gibi. Danışma İlkesi (Şura): Düşünce açıklamasına verilen önemden dolayı Kur’an'daki kırk ikinci surenin adı "şura" suresi olmuştur. Yine şuraya ilişkin Kur’an ayetlerinin 'iman, namaz, zekat gibi İslam'ın şartlarına atıflar bulunan ayetler ile birlikte zikredilmesi, önemini göstermesi açısından dikkat çekicidir. Şura'ya ilişkin Kur’an hükümleri (Şura, 42; Ali İmran, 159) yalnızca hükümet işlerini kapsayacak tarzda değil, aynı zamanda hayatın bütün insanlara faydası olabilecek hemen bütün alanlarındaki ilişkileri içine alacak biçimde ifade edilir. (Kurtubi, Ebu Abdullah Muhammed el-Ensarl, el-Camu li Ahkami'l-Kur'an, XVI, 36, 37) Ebu Hureyre'den gelen bir rivayette Ebu Hureyre, "Ben ashabı ile Rasulüllah'tan daha çok istişare eden bir kimse görmedim. " (Tirmizi, Cihad, 34) buyurmuştur. Hz. Peygamber bizzat bir hadisinde İstişare eden kimsenin hatadan salim olacağını belirtmektedir. (Ebu Davud, Edeb, ll3-ll4; Tirmizi, Zühd, 38, Edeb, 57; İbn Mace, Edeb, 37; Darimi, Siyer, 13; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/274) Düşünceyi Engelleyen Hususların Ortadan Kaldırılması: "Bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?" (Zümer, 9); "Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun" denilince, "Hayır, atalarımızı yapar bulduğumuz şeylere uyarız." derler; ya ataları bir şey akledemeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?" (Bakara, 170); " Onlara, "Gelin Allah'ın indirdiği Kitab'a ve Peygamber' e uyun" dendiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz yol bize yeter" derler; Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyseler?" (Maide, 104) gibi ayetler, düşünce özgürlüğünün önünde engel teşkil eden hususları ortadan kaldırmayı amaçlar.

Şeriat

Türk Dil Kurumu, "Kur’an'daki ayetlere Hz. Muhammed'in sözlerine dayanan İslam kanunu, İslam hukuku"; MEB yayınlarında çıkan, 'Dini Terimler Sözlüğü' ise, 'Allah'ın peygamberler aracılığıyla insanlara gönderdiği dini kurallar bütünü, dini kurallar, namaz, oruç, hac, zekat, cihat, nikah vb. uygulamaya yönelik hükümler, İslam dini' anlamlarını verir.

Şemseddin Sami'nin meşhur Kamus'unda ise şeriat, 'İlahi emirler, yasaklar ve ayet, hadis ve icma üzerine kurulu Allah'ın kanunları' şeklinde tarif edilir. Ömer Nasuhi Bilmen ise, “Hukuk-u İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu” adlı eserinde, "Şeriat, din lisanında, Cenab-ı Hakk'ın, kulları için vazetmiş olduğu dini, dünyevi hukukun tümüdür. Bu itibarla şeriat, din ile aynı olup, hem ahkam-ı asliye denilen itikadiyatı, hem ahkam-ı fer'iye-i ameliye denilen ibadet, ahlak ve muamelatı ihtiva eder.” demektedir. Said-i Nursi'de şeriatı, 'sebeb-i saadet, tam bir adalet ve fazilet' (Divan-ı Harbi Örfi, Mukaddime) olarak tarif eder. Elmalılı Hamdi Yazır, “Hak Dini Kur'an Dili'nde, 'Lugatte bir ırmak veya herhangi bir su menbaından su içmek veya almak için girilen yol demektir. Bunda, insanların sonsuz hayata ve gerçek mutluluğa ulaşması için, Allah Teala'nın insanlara verdiği özel hükümler ve doğru yol kastedilmiştir ki, din demektir.' şeklinde

açıklar. (Elmalılı, Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini, VII/8) Kur'an'da, "Sonra seni bir şeriat üzere kıldık. Sen ona tâbi ol, bilmeyen câhillerin isteklerine tâbi olma!" (Câsiye, 18. Ayrıca; Mâide, 48; Şûrâ, 13, 21) şeklinde açıkça şeriattan bahsedilir. Meşhur Arapça sözlük, Râgıb el-İsfahânî'nin el-Müfredât adlı eserinin 'şr'a' maddesinde, "bireysel ve toplumsal hayatı düzenleyici din esaslı kurallar" veya "bu nitelikte kural koymak" şeklinde tanımlamıştır. İslamî kaynaklarda ise; "şeriat kelimesi ve çoğulu İslâm'ın itikadî ve pratik hükümlerini bazen tek tek, bazen de bir bütün halinde ifade edecek biçimde kullanılmaktadır." (Müsned, III, 439; IV, 188; Buhârî, "Şavm", 1; Ebû Dâvûd, "Fiten", 6); "İlâhî irade tarafından konulan hükümler bütününü ifade etmek üzere (meşrû' mânasında) kullanıldığında ise şer', şeriat kavramıyla eş anlamlı olmaktadır." (Cessâs, I/164, 392); "Allah tarafından insanlar için din olarak öngörülen hükümler bütünü kastedilmektedir." (Kurtubî, XVI/163); Şeriat; Allah tarafından insanlar için din olarak öngörülen hükümler bütünü kastedilir. (Kurtubî, el-Câmi, XVI/163); Şeriat, din ve millet kelimeleri aynı hükümler bütününü gösterir. (TDVİA, Şeriat maddesi); Şeriat, dinin ibadet, hukuk/kanun yönünü ifade eder. (https://ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/seriat) "Şeriat; kanun ve nizam manasına kullanılan bir kavramdır. Mustafa Kemal Atatürk'ün "Nutuk" isimli eserinde yer alan tarif şöyledir:"Şeriat demek, kanun ve nizam demektir." Osmanlı toplumunda yaygın olan "Şeriatın kestiği parmak acımaz" vecizesi, hukuka duyulan saygının bir ifadesidir." (Hüsnü Aktaş, Türkiye'nin siyasî ve iktisadî manzarası, s. 65) "Şeriat dindir, din de şeriattır. Şeriatın sahibi Allah'tır." (Mustafa Çelik, Akit, 3.11.2021) Kısaca şeriat, genelde 'kanun, kural' demektir. Özelde ise 'İslam'ın getirdiği ve Allah'ın emir ve yasakları olan kuralların genel adı'dır. "Şâri' denildiğinde ise, "Allah'tan başka hüküm koyucu yoktur" ilkesi gereği (Seyfeddin el-Âmidî, I/72) hakikatte yalnızca Allah kastedilmektedir.

"Şeriatın beş temel maksadı can, akıl, din, namus, malı" korumaktır." (Prof. Dr. Hasan Hanefî, İslamcılık ve laiklik, kelam araştırmaları dergisi 2:1 (2004), s. 118, Çev. Dr. Ramazan Yıldırım)

Şeriata övgü

"ABD'nin önde gelen gazetesi New York Times, bundan iki ay kadar önce İslam hukuku hakkında çok uzun, kapsamlı ve önemli bir makale (https://www.nytimes.com/2008/03/16/news/16iht-16shariaht.11119704.html) yayınladı. 'Şeriat, Hukuk Devleti Anlamına mı Geliyor?/ Şeriat hukukun üstünlüğü anlamına mı geliyor?' (Does Shariah Mean The Rule of Law?) başlıklı yazı, Harvard Üniversitesi`nden genç hukuk profesörü Noah Feldman'ın imzasını taşıyordu ve epey de 'ezber bozucu'ydu. Feldman, önce `ezber`e değiniyor ve şöyle diyordu: `Çoğumuz için `şeriat` kelimesi, kesilen eller, taşlanan zaniler ve baskı altına alınan kadınlar gibi korkunç şeyleri çağrıştırıyor.`Ama hemen ardından ekliyordu: `Oysaki, İslam hukuku, tarihinin büyük bölümünde, aslında dünya üzerinde var olan 'en liberal ve hümanistik' hukuk ilkelerini sunmuştur.` Feldman`ı bu yargıya ulaştıran analiz yöntemi, İslam hukukunu, geliştiği dönemin diğer hukuk sistemleri ile karşılaştırmaktı. `Şeriat`tan dehşete kapılan Batılılara şu hatırlatmayı yapıyordu: `Geleneksel İngiliz yasalarının 5 şilinden yüksek hırsızlıklar ve daha pek çok suç için idam cezasını öngördüğünü bugün kim hatırlıyor? Ya da işkencenin 18. yüzyıla dek çoğu Avrupa ülkesinde adli sistemin meşru bir unsuru olarak kabul edildiğini kaç kişi biliyor? Cinsiyet ayrımcılığına gelirsek, İngiliz geleneksel hukuku (common law), evli kadınlara herhangi bir mülkiyet hakkı tanımıyor, hatta onlara kocalarından bağımsız bir hukuki kişilik bile atfetmiyordu. Öyle ki İngilizler elde ettikleri sömürgelerde şeriat hukukunu kaldırıp kendi hukuklarını uyguladıklarında, bunun sonucu, kadınları şeriatın kendilerine verdiği haklardan mahrum bırakmak oldu.` Feldman, makalesinin devamında şeriatın İslam medeniyetinde modern çağlara dek iktidarı denetleyen ve toplumun haklarını koruyan 'bir adalet kaynağı' olduğunu da hatırlatıyordu. Şeriatı geliştiren ulema, bazen dünyevi iktidarın hizmetine girmişse bile, çoğu zaman onu sınırlandırmış, keyfi idarenin önüne geçmişti. Feldman`ın deyimiyle, `şeriat, mahkemelerde kayırmayı yasaklamış, fakir ve zengine eşit muamele yapılmasını emretmiş, hatta bugün bazı Ortadoğu ülkelerinde yaşanan namus cinayetlerini

lanetlemiş`ti. Zaten Osmanlı`da sarayı protesto ederken kullanılan `şeriat isteriz` sözünün manası da aslında `adalet isteriz`dir. Bugün ise `şeriat isteriz` sözü bize Taliban`ın korkunç düzenini hatırlatıyor. Bu da elbette sebepsiz değil. Feldman`ın da vurguladığı gibi, İslam hukuku, `içtihat` geleneğinin sönmesi ise durağanlaşmış ve çağın standartlarının çok gerisine düşmüş durumda. Ama "bunun nedeni, şeriatın özünde var olan bir sorun değil, Müslüman dünyanın son iki yüzyıldır içine düştüğü kriz." Bunun sebepleri ise dini değil, siyasi, ekonomik ve coğrafi. Zaten kendini geliştirmeyen her hukuk sistemi çağın gerisine düşer. Atatürk döneminde yapılan büyük kadın reformu bile bugünün standartlarının gerisinde kaldı ki, 2001-2004 yılları arasında bir dizi hukuki düzenleme ile kadınlara yeni haklar verdik. İslam hukuku da, eğer bazı ilahiyatçıların belirttiği gibi hükümlerin `láfzından` ziyade `maksadını` dikkate alan dinamik bir `usül` ile yorumlanırsa, pekálá gayet `liberal ve hümanistik` olabilir. Zaten Feldman`ın dediği gibi, yüzyıllar boyunca öyle olmuştur." (Mustafa Akyol, Star, 21.05.2008)

Oxford'a Göre Şeriat

"Birçok kişi için, şeriat kelimesi alarm zilleri çaldırır. Bu tepkilerdeki endişeler, şeriat teriminin ortak yanlış algısını yansıtır. Yanlışlık, terimin iki anlama geldiği gerçeğinden kaynaklanır. En yaygın kullanımda, şeriat İslam kanunundan söz eder. Dünyanın her yerindeki Müslüman ülkelerde, evlilik, boşanma ve miras konularına bakan şeriat mahkemeleri vardır. Bazı ülkelerde, örneğin Suudi Arabistan ve Pakistan'da, şeriat kanunun yetkisi ceza ve ticaret hukukun belirli yönlerini de kapsar. Her iki ülkede de, örneğin, yasal kanunlara had cezaları da dâhil edilmiştir. Ancak şeriatın çok daha geniş bir anlamı da vardır. Kur'anda vahyedilen ve Peygamber Muhammed'in Sünnet'te örneklendirdiği 'İslam'ın çekirdek inançları ve uygulamalarıyla bu kaynaklardan çıkarılan kanunları' kapsar. Esas inançlar ve uygulamalar sabit kalırken, onlardan çıkarılan kanunlar zamanla değişir ve belirgin farklılıklar gösterir. Bunun nedeni bu kanunların çoğunun Kur'andan ve Sünnetten yorum yoluyla çıkarılmasından kaynaklanır. Kur'an, örneğin, miras tanzimi gibi bazı kesin yasamalar içerir. Ekseri otoriteler, bu düzenlemelerin yoruma bağlı olmadığına inanmaktadır. Ancak Kur'an öğretilerinin çoğunluğu, belirli hukuki kurallara tercüme edilmesi için insani çabaya ihtiyaç duyan ahlaki rehberlik ve tavsiyeler şeklindedir. Kur'an ve Sünneti yasal anlamlarının anlaşmasındaki insani çabaya fıkıh (anlama) adı verilmektedir. Fıkıh terimi aynı zamanda insani çabayla tertiplenmiş yasalara atıf için de kullanılır. İlahi kaynaktan geldiğine yani mükemmel ve değişmez olduğuna inanılan 'şeriat kanunlarının aksine, fıkıh kanunları insan mahsulüdür ve bu nedenle gayri mükemmel ve yenilenmeye meyilli' olarak görülürler. Gerçekten de, İslami hukukun gövdesi 14. yüzyıldan beri gelişmektedir ve farklı şartlar ve değişen şartlara göre uyarlanmıştır ve İslami yasal yürütmenin 5 ekolü ortaya çıkmıştır. Diğer herhangi bir yasal sistemde olduğu gibi, yorumlar farklılıklar göstermektedir, bazı kurallar yürürlükten kaldırılırken yenileri ortaya çıkmıştır. Fıkıh'ın resmi "kökler"inden biri de, şartlar zorladığında kuralları yeniden yorumlama amacı taşıyan entelektüel çabadır. (içtihat). Sürgündeki Tunuslu düşünür Raşit Gannüşi, toplumun otoritesi olarak tanımladığı 'şura' yani Kur'anın katılımcı hükümet prensibine dayanarak, laik demokrasilere Müslümanların katılımını savunur. "Bağımsızlık, kalkınma, sosyal birlik, sivil haklar, insan hakları, siyasi çoğulculuk, yargının bağımsızlığı, basın özgürlüğü, cami ve İslami ibadetlerinin özgürlüğü" gibi hayati İslami amaçlara ulaşmak için yardımcı olmaya hevesli herkesle Müslümanlar çalışmalıdır. Hangi kanunların kesin olarak içtihada tabi olması noktasında birçok farklı görüş vardır. Muhafazakar alimler arasında inandıkları kanunların şeriat olarak korunması ve bu nedenle de içtihada tabi olmaması gerektiği yaygındır. Reformcu düşünürler, şeriat ve fıkıh arasındaki farka çok daha önemli vurgu yaparlar. Bu tartışma tarih boyunca İslami söylemin bir özelliği olmuştur. Ünlü hukuk alimi İbni Teymiye, Allah'ın vahyi ve ideal olarak şeriatın teknik kullanımıyla, cahil ve adil olmayan kadıların kararlarının şeriatla karıştırılmasına karşı insanları uyarmıştır. Şeriat

metinleri hangi kanunlarla adil ya da değil hüküm verilebileceği ölçüsü dahi koymuştur: şeriatın "maksatları" ve "amaçları" (makasıt). Bu amaçlar arasında yaşama, din, aile, mülk ve fikir hakkı olarak tanımlanan insan haklarının korunması da vardır. Eğer bu haklar korunmuyorsa, kanunlar yeniden düşünülmelidir. Müslümanların şeriatın ebediyetine ve evrenselliğine vurgu yaptıkları doğrudur, ancak bu İslami kanunların değiştirilemez olduğu ya da herkesin İslami kanunla yönetilmesi gerektiği anlamına gelmez. Bunun anlamı şeriatın değer ve amaçlarının hayatın tüm yönlerini kapsadığıdır. Bazı alimler şeriatın amaçlarını yerine getiren her yasanın doğal olarak İslamî olduğu dahi öne sürmüşlerdir. Şeriatla yönetildiğinde dünyanın daha iyi bir yer olacağına inanan Müslümanların var olduğu doğrudur. Açık sözlü bir azınlık dışında yine de bu duruş ruhsaldır, siyasi değil." (Tamara Sonn, 21 Ağustos 2008)

Demokrasi kemale mi eriyor yoksa şeriat mı geliyor?

İngiltere Danıştay Başkanı'nın yönettiği 'İngiliz Hukukunda İslam' konulu konferanslar serisinin ilkinde, 'şeriat' kavramının sadece yanlış anlaşılmadığı, aynı zamanda bazı ortamlarda onun 'ilkelce' sayılabilecek uygulamalarından korkulduğu, bu yüzden de bu korkuyu doğuran uygulamalara odaklanıldığı vurgulanmıştır. Daha sonra Tarık Ramazan, Abdullah Saeed, Mona Siddiqui gibi Müslüman bilim adamları ve Louis Gardet gibi İslam uzmanlarına göndermelerde bulunularak "şeriatın aslında nihai halini almış bir hukuk sistemi olmayıp Allah'ın insanlardan istediği iradesi ve bu evrensel prensiplerin dünyadaki 'uygulamaları' için gerekli olan bir düşünce ve çerçeve olduğu" belirtilmektedir. Canterbury Başpiskoposu olan Dr. Rowan Douglas Williams'a göre şeriat her zaman ve her yerde uygulanabilecek hazır bir sistem değil, aksine bir hukuk metodolojisidir ve şeriatın bazı unsurlarının İngiltere'de uygulanması 'kaçınılmazdır' Aslında Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethettiğinde yürürlüğe soktuğu 'millet sistemi' olarak bilinen ve gayr-i Müslimlerin kendi aralarındaki medeni hukuka dair anlaşmazlıklarını çözmek için kendi mahkemelerini kurmalarına izin vermesinden 555 yıl sonra Dr. Williams benzeri bir uygulamayı teklif etmiş ve günümüzün 'liberal, demokratik ve hukuk devleti' ikliminde ateşli tartışmalara sebep olmuştur. Bu açıdan bakıldığında Batı'nın 'çok kültürlülüğü' uygulama ve yaşama tecrübesi edinebilmesi için bir hayli fırın ekmek yemeğe ihtiyacı olduğu görülmektedir. (29 Eylül 2008)

"İslam ülkelerinde şeriata en çok karşı çıkan ülke de Türkiyeymiş. Oran %57. Türkiye'de halkın yüzde 88'i anayasada düşünce özgürlüğünün bulunması gerektiğine inanıyormuş. Gerisi ne istiyormuş acaba? Türkler'in yüzde 86'sı, "Din, günlük hayatımda önemli bir yere sahip" diyormuş. Buyurun şimdi. %86 böyle diyor, %57si ise Şeriata karşı. Bundan nasıl bir sonuç çıkar? Bu insanlar ne dediklerini bilmiyorlar. Şeriat teolojik anlamda bir dinin emir ve yasakları demektir. Yani dini anlamda meşruiyeti ifade eder. Bir Müslümanın şeriata karşı çıkması, "ben Türkiye vatandaşıyım ama bu ülkenin hukuk düzenine inanmıyor ve güvenmiyorum"demektir." (Abdurrahman Dilipak, Vakit, 2007.02.25)

18 Eylül 2016 tarihinde Teşvikiye Camii'nde kılınan cenaze namazı ardından son yolculuğuna uğurlanan Tarık Akan, Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği'nin ödül töreninde ise şöyle konuşmuştu: "Türk Sineması Emek Ödülü'ne layık görülen Kadir İnanır ve Tarık Akan'ın konuşmaları geceye damga vurdu. Tarık Akan ise şeriatçı eğilimlere karşı çıkılması çağrısı yaparak şöyle dedi: "Bugüne kadar Kadir arkadaşımla ben, dincilere faşistlere karşı, ülkenin adam gibi idare edilmesi için mücadelemizi verdik. Ama artık yaşlandık. Gelin hep beraber dinci, şeriatçı basına ve televizyonlara hayır diyelim ve çalışmayalım." dedi." (Hürriyet, 6 Mayıs 2008) Beraber mücadele mesajı verdiği Kadir İnanır ise, "Bilim adamlarını da Tanrı yaratmıyor mu yani? Ama Kilis'te Sinema Bir Mucizedir diye bir film çekiyordum, kardeşim böyle bir öksürük olmaz, bittim yani, ölüyorum. Tepede bir polisevi var orada kalıyoruz. Sabaha kadar uyuyamadım. Tam güneş ağarırken camı açtım, hem Arap sınırından hem bizden bir ezan

başladı ki muhteşem. Ben de ölüyorum ya, "Ey Allah'ım gidersem de böyle gideyim' diyorum. Her ezan okunduğunda o aklıma gelir. Sabah polisevinin emekli müdürü aşağılarda bir yatır gösterdi ve 'Buraya yazın bu tarz hastalar gelir, iyileşip dönerler. Üç gün sonra senin de öksürüğün biter.' dedi. 'Hadi git işine.' dedim. Diğer gün öksürüğüm bitti. Şimdi kimi öksürürken görsem oraya gönderiyorum. (Gülüşmeler) Allah'tan başka neyimiz var güvenecek? Herkese ben bas bas bağırıyorum, neye güvenerek bağırıyorum?" (15 Mayıs 2010) diye açıklama yapıyordu.

Ödül törenine damga vuran sözler

ŞERİATA KARŞI ÖRGÜTLENELİM

Allah'a güvenerek herkese bas bas bağırıyorum

"Hurafelere inanmam ben. Bilim adamlarını da Tanrı yaratmıyor mu yani? Ama Kilis'te Sinema Bir Mucizedir diye bir film çekiyordum, kardeşim böyle bir öksürük olmaz, bittim yani, ölüyorum. Tepede bir polisevi var orada kalıyoruz.Sabaha kadar uyuyamadım. Tam güneş ağarırken camı açtım, hem Arap sınırından hem bizden bir ezan başladı ki muhteşem. Ben de ölüyorum ya, 'Ey Allah'ım gidersem de böyle gideyim' diyorum. Her ezan okunduğunda o aklıma gelir. Sabah polisevinin emekli müdürü aşağılarda bir yatır gösterdi ve 'Buraya yazın bu tarz hastalar gelir, iyileşip dönerler. Üç gün sonra senin de öksürüğün biter.' dedi. 'Hadi git işine.' dedim. Diğer gün öksürüğüm bitti. Şimdi kimi öksürürken görsem oraya gönderiyorum. (Gülüşmeler) Allah'tan başka neyimiz var güvenecek? Herkese ben bas bas bağırıyorum, neye güvenerek bağırıyorum?"

15.05.2010

Bu da şahsem yaşadığım bir hatıra: Yıl, 2001. Hactan yeni gelmiş bir "Hacı" amcayı ziyaret edecektik arkadaşlarla. Neyse uzatmayalım, selam kelam, hayırlı olsun, anlatılar... Sonra sıra geldi zemzemi içmeye. Aldık elimize minik zemzem bardaklarını, döndük kıbleye "bismillah" deyip ağzımıza götürecektik ki, elim havada kaldı! Çünkü hacı amcamın azından o an şu kelimeler dökülmüştü: "Şeriattan Allah'a sığınırım!"

Amerikan filminde mesaj veriyor, bunu anlarız da... Müslüman'ım diyen neden bu mesaja balıklama atlar!

Ona çocukların nerede olduğunu sor
Taliban gelmiş, zorla çocukları ve 17 kişiyi kaçırmış
Niçin? Medresede eğitmek için. Bu çocuklar şeriatı yaymak için köye geri dönerler
Bunu sevmemeleri şaşırtıcı değil
Özel kuvvetler, Fransız filmi

"Bizim inancımızda "Adalet mülkün temelidir". Sizin o nefret ettiğiniz "Şeriat", "hukuk" demektir; Meşruiyet'le aynı kökten gelir. "Gayrimeşru" dediğinizde "Şeriata uygun değil", demiş olursunuz! Hem Şeriat düşmanlığı yapacak hem de Hukuk'u savunduğunuzu söyleyeceksiniz. Bu mümkün değil." (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 09 Eylül 2017)

"Merkez medya' din cahili

"Şeriat talebi bizim toplumda 'imamların, mollaların yönettiği devlet' anlamına gelmez. Halkın şeriattan kastettiği iki şeydir: Birincisi 'adalet talebi'... Şeriatın ikinci anlamı, geçenlerde din sosyoloğu Necdet Subaşı'nın da dediği gibi, 'ilmihal'dir. Yani adam inancını yaşamak istiyor." (Emre Aköz, Sabah, 7.10.2007)

AB mahkemelerinde, İskoç, İskoçya, Hollanda, Kanada, İngiltere ve Yunanistan'da şeriat kuralları uygulanmaktadır veya uygulanmasına yeşil ışık yakılmıştır. (13.09.2006; 20.12.2005; 01.03.2008; 08.09.2008; 05.07.2008; 28.04.2009; 10.06.2012; 10.10.2008 tarihli gazeteler.)

Şeriat gelmez, yaşanır. "Dinin Kur'an üzere yaşandığı her yerde şeriat vardır." (İsmail Çetin, Şeriat gelmez, yaşanır, Independent Türkçe, 21 Aralık 2021)

"Son çeyrek asırda yüce dinimize yapılan sataşmaları az buçuk takip edenler, "Allah bizi 'Şeriattan' korusun" cümlesini ve bu cümlenin sahibini çok iyi hatırlayacaklar. O yıllarda bu ünlü kişi ve onun bu saçma sözü çok tartışılmıştı… Şu çelişkiye bakınız: Allah'tan bir şey talep etmek, şeriatın bir hükmüdür. Şeriat de Allahın hükümleridir. Bu anlı, şanlı ve unvanlı kişi, Şeraitin hükmü ile aynı Allah'a sığınıyor ve Allah'u tealanın hükümlerinden de korunmak istiyor! … 58 seneden beri "şeriat geliyooor", "irtica hortluyor", "rejim elden gidiyoor" gibi çığırtkanlıklarla, milleti korkutup durdular. Yarım asır geçti, ne gelen vaar, ne de giden. Alt yapı olarak, öncelikle dini eğitimi yasakladılar. Halkı, bu konuda bilinçsiz bıraktılar. İslam'a direkt olarak saldıramadıkları için, 'uyduruk sloganlarla' ve bir takım devletlerdeki o yörelerin an'aneleriyle karışan ve batıl âdetleriyle bulaşan şeriat düzenlerindeki haksızlıkları göstererek, yüce dinimize hâlâ saldırmaktadırlar… Bugün ülkemizde, bizler halk olarak, Şeriatın % 95'ten fazlasını zaten yaşıyoruz ve uyguluyoruz. (Bazı önemli kurum ve kuruluşlar hariç.) Namaz, oruç, iftar, bayram, hac, zekât, kurban, cami, ezan, yardımlaşmak, ilim tahsil etmek, askerlik, sünnet olmak, çalışmak, asrın gerektiği teknolojiye ulaşmak için gayret sarf etmek, seçim yapmak, adalet ile hareket etmek ve sair uygulamalarımızın her biri, şeriatın hükümleridir." (Haber1.com, A. Raif Öztürk, 02.10.2008)

İsrail'de bakan şeriatının probagandasını yaparken bizde (Pakistan, İran, Türkiye vd.) şeriat korkusu pompalanmaktadır!

Hürriyet DÜNYA

Hürriyet Anasayfa > Tüm Dünya Haberleri

Önceki Haber | Sonraki Haber

Adalet Bakanı: İsrail'e şeriat getireceğiz

9 Aralık 2009

İsrail Adalet Bakanı Yaakov Neeman'ın şeriat hukukuyla ilgili yaptığı açıklamalar ülkeyi karıştırdı. İsrailli bakan, hedeflerinin ülkede Yahudi hukuku Halaka'nın geçerli ve bağlayıcı olmasını sağlamak olduğunu söyledi. Neeman'ın açıklamaları muhalefetin yoğun tepkisine neden oldu.

Kudüs'te hahamların organize ettiği Yahudi hukuku konulu bir konferansta konuşan Neeman, kutsal kitapları Tevrat'ın, 'tüm sorunlarına kapsamlı çözümler getirdiğini' söyledi.

Neeman, "İsrail halkına adım adım Tevrat kanunlarını bahşedeceğiz ve ülkenin bağlayıcı kanununu Halaka'ya çevireceğiz" dedi.

Neeman'ın konuşması, aralarında aşırı dinci Şas Partisi'nin dini lideri Haham Ovadia Yusuf'un da bulunduğu kalabalıkça alkışlandı.

NTV MSNBC

NTVMSNBC Anasayfa » Dünya » O.Asya-Kafkaslar

Pakistan'da şeriat korkusu

Pakistan'ın kuzeybatısında şeriat uygulamasına geçilmesi, büyük şehirlerde endişe yarattı. Kadın hakları savunucusu Sheema Kermani'ye göre: "İnsanlar 'Biz güvendeyiz, Svat'tan çok uzaktayız" diyor, ama kuzey Pakistan, Karaçi'den o kadar da uzak değil."

SIMLA YERLIKAYA
NTV-MSNBC
11:36 TSI 23 Şubat 2009 Pazartesi

İSTANBL / KARAÇİ - Pakistan bu hafta ülkenin kuzeybatısında gelen bir haberle sarsıldı. Pakistan hükümeti Svat vadisi ve çevresinde gittikçe güçlenen Taliban'ın önünü kesmek için, bölgede şeriat yönetiminin uygulanmasına karar verdi. Ancak bu karar Pakistan'ın diğer kesimlerinde, özellikle de Karaçi ve Lahor gibi büyükşehirlerde endişeye neden oldu. Merkezi Karaçi'de olan Kadın Hareketi Örgütü, Tehrik-e Niswan'ın kurucusu ve başkanı Sheema Kermani durumu NTVMSNBC'ye değerlendirdi. Aynı zamanda bir dansçı olan Kermani şöyle konuşuyor: "Karaçi ve Lahor gibi metropollerde insanlar 'Biz güvendeyiz ve çok uzaktayız. Bize gelemezler.' diyorlar. Ama herkesin zihninin bir köşesinde 'Ya yavaş yavaş buraya da gelirlerse' endişesi var ki

Dünya
Ortadoğu
Irak
AB
ABD
Kıbrıs
ABD'nin Seçimi
Genel
Balkanlar
Dünya basını
G.Asya-Pasifik
O.Asya-Kafkaslar
Güney Amerika
Afrika
Video
Foto Galeri
Türkiye
Dünya
Ekonomi
Spor
Teknoloji
Sağlık
Kültür Sanat

21 EKİM 2007
POSTA

'Sakın bize benzemeyin'

28 yıldır şeriatla yönetilen İran'da başlarını saçları görünecek şekilde örtmekte ısrar eden, makyaj yapan, modern giyinmek için savaş veren üniversite mezunu kadınlardan Türk kadınlarına mesaj var: Biz size benzemek için şeriata karşı devrim yapmaya çalışıyoruz. Siz bize ya da Malezya'ya benzememek için ne olur elinizden geleni yapın!

'Sizdeki değişim bizi telaşlandırdı'

'Olmaz' diyorlardı oldu ama'

'Türk kadını herkese örnek'

Atatürk'e hayranlar

'Benim gibi giyinen arkadaşım kalmadı'

Alman hosteslere şeriat üniforması

Candaş Tolga IŞIK'ın İran izlenimleri ● 28. sayfada

-Sosyal medyadan-

İslam dogma değildir ama bu örnekler iki aşırı uca; ifrat ve tefrite örnektir. İslam orta yol dinidir. (Bakara, 143; Fatır, 32) İnsan aklının el attığı her alanda mutlaka farklı yorumlar ortaya çıkar ama önemli olan 1400 senelik İslam anlayışı, orta ümmet (Bakara, 143) olma bilinci ve Kur'an ile sünnete uygun yorumlar üzerine bir sistem kurabilmektir. Gelelim bu alıntıya cevaba: Öncelikle ateistlere sormak gerekiyor, hani İslam dogma idi, herkesi aynı kalına sokardı. Bu geniş (!) yorum şekli aslında eski ithamlarınızı da 'yalandığınız' anlamına mı geliyor yoksa çınız ne olursa olsun çamur atmak mıdır? Verilen her iki örnekte ifrat- tefrit örnekleridir, iki uç örnek alınmış ve asıl olan büyük çoğunluk bu algı üzerinden eleştirilmeye çalışılmıştır. Birinci ve özellikle ikinci dünya savaşından sonra İslam coğrafyası işgal altında kaldı. 50 sene ile 150 sene arası ortalama İslam coğrafyası savaş, istila, emperyalizm musibetleri ile uğraşmak zorunda kaldı. Halk bu zaman içinde cahilleşti-rildi- ve Kur'an'ı anlamak ve yaşamaktan uzaklaştı-rıldı- (Bu konuda 'Oryantalizm yanılgısı' adlı yazımızı özellikle tavsiye ederiz!) Sonuçta marjinalleşen ve genel tarafından kabul görmeyen bu görüşleri önplana çıkarma gayreti aslında bu paylaşımı yapanların da marjinal olduklarını göstermektedir.

Din ve laiklik konusunda bazı görüşler

"Din ile devletin ayrılması Yahudilik ve İslam'da imkânsızdır. Çünkü her iki din, insanların 24 saatini ayarlar. Sadece devletle olan ilişkilerini değil özel hayatlarını, nasıl yiyip içeceklerini, nasıl temizleneceklerini, karı-koca arasındaki ilişkiyi ve tabii ki devletle olan ilişkiyi belirler." (İlber Ortaylı, Tarihin İzinde, s. 193, 210); "İslam'da din ve dünya işleri arasında bir ayırım yapılmamaktadır." (Can Kıraç, Anılar olaylar, s. 140); "İslamiyet kast edildiğinde, din İşleri dünya işleri ikiliği gibi insan zihnini ortadan bölen ayırımdan söz etmek imkânsızdır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 112); "Din, yaşam içi bir konu olup toplumsal gerçekliklerin düzenlemesi ve hayatın daha kolay ve huzurlu bir şekilde yaşaması için ortaya konmuştur." (Erol Çetin, Deizm eleştirisi ve yapılması gerekenler, s. 72); "İslam, adil ekonomik bir düzen, dengelenmiş toplumsal bir sistem, medeni ve cezai bir hukuk nizamı, devletlerarası bir kanun, akılcı bir yönetici, beden ve ruh eğitimcisidir." (Profesör Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 11); "Mahatma Ghandi'ye göre din, bir yaşam biçimidir ve gerçek bir din kendini günlük hayat içinde göstermelidir." (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 31); "şeriat Kur'an-ı Kerim siyasi bir sistemdir, devletin her kanunu ona dayanır." (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 80); "İslam insanların kendi aralarındaki ilişkileri de idare etmeyi hedef edinmiştir." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 121); "Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 24); "İslamiyet yalnız bir itikat dininden ibaret değildir; belki onun mensupları arasında tek bir millet fertlerine mahsus gibi olan bir sosyal bütünlük vardır." (Halil Halid, Hilal ve Haç

Çekişmesi, s. 290); "İslam'da hukuk ile inanç iç içedir. İslam, diğer hukuk sistemlerinin zorluk çektiği 'kontrol' problemini, insanların kendi kendilerini kontrol etmelerini sağlayarak en aza indirmiştir. İslam şeriatının anlamı; Allah'ın kulları için hayatın tüm işlerine dair öngördüğü hükümler ve inançlardır. Yani şeriat din ile eş anlamlıdır. Şura Suresi, 13; Şura Suresi, 21; Casiye suresi, 18; Maide suresi, 48. ayetlerde şeriat doğrudan doğruya kullanılır." (Doç Dr Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkamının Değişmesi, 71-73); "Biz Müslüman'ız, İslam'a varız, ama şeriata yokuz, şeriatı kabul etmiyoruz; şeriat Ortaçağ'ın karanlığına dönmektir" diyenler, "Kur'an, sünnet, icma ve kıyas kaynaklarına dayanan İslam'ın bir kısmını kabul ediyoruz, ama bir kısmını kabul etmiyoruz" demiş oluyorlar." (Prof. Dr. Hayrettin Karaman; İbrahim Sarı, Şeriatsız Din ya da Allahsız İslam, s. 20) "Şeriatı inkâr eden dinden çıkar." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 13/01/2017); "Malatya Müftüsü Feyyaz Yaşar Beraat Kandili nedeniyle yayınladığı mesajında gazeteci-yazar Uğur Mumcu'nun cenaze töreninde 'Kahrolsun Şeriat' şeklinde bağıranları tövbe etmeye çağırdı ve "Bu çok yanlış hem de çok yanlış bir davranış olmuştur. Çünkü şeriat ilahi kurallar, emir ve yasaklardır." dedi." (Milliyet, 6.2.1993) Zaten "DSP Genel Başkanı Zeki Sezer, CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın da Cumhuriyet mitinglerinde atılan 'Kahrolsun Şeriat' sloganını yanlış bulduğunu söyledi." (Haber 7, 18.08.2007) "Şeriat eşittir İslam dinidir."(Cumhuriyet, 18 Oca 2024) şeklinde açıklama yapan İYİ Parti lideri Meral Akşener daha öncede " Şerait İslam demektir." (3 Mayıs 2015) şeklinde beyanat vermişti. "Bireyler laik olmazlar." (Hayrettin Kraman, 20 Mayıs 2007); "Laiklik devletin özelliğidir, insan laik olamaz, devlet laik olabilir." (https://www.fetva.net/yazili-fetvalar/hem-laik-hem-musluman-olunur-mu.html); "Laiklik, devletle ilgili, bireylerle değil. Birey düzeyinde laiklik olmaz. Ben madem ki inanarak Kur'an'ı okuyor, namaz kılıyorum, hayatıma dini karıştırıyor, dini hayatımın dışına atmıyorum. O halde ben birey olarak laik degilim." (Süleyman Ateş, şeriat ve Laiklik, Yeni Türkiye, 1998, cilt: IV, sayı: 23-24, s. 2609); "Birey bazında laiklik olmaz. Çünkü özel hayatında laik olmak, hayatına dini karıştırmamak demektir." (S. Ateş, Kur'an Ans, IXX/326); "Laiklik ferdin değil, devletin bir vasfıdır. Bir Müslüman laik olabilir mi? Kanaatimce olamaz." (Prof. Yavuz Köktaş, Yörünge Dergisi, 7 Ekim 2022); "Kimine göre de Türkiye'de laiklik, "seçkinlerin ve yöneticilerin menfaati olması nedeni ile devam edecektir." (Şerif Mardin, Türkiye'de din ve siyaset, s. 131); "Laikliğin karşıtı şeriat düzenidir." (Prof. Dr. Neşet Çağatay, Laiklik Nedir, Şeriat Nedir? Belleten, Temmuz 1978, Cilt 42 - Sayı 167, s. 429)

"İslam'da idare biçimi yoktur, idare ölçüleri/ruhu vardır." (Necip Fazıl Kısakürek, İdeolocya Örgüsü; Doç. Dr. Hakkı Aydın, İslam hukuku, devlet ve ahkâm-ı sultaniye ilişkisi, Cumhuriyet üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi, V/76; DİA, İslamcılık maddesi; DİA, Siyaset maddesi; Biai Sambur, İslam ve demokrasi, demokrasi Platformu, Yı : 3- Sayı: 10, Bahar 2007, s. 146) Hangi idare o ölçüleri uygularsa İslami idare olur!

"Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir." (Bakara, 85)

İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye -Kitap özeti-

Konuya ek olarak, "Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi", " İslam fıkhı" ve "Hadis müdafaası" adlı yazılarımızı da tavsiye edebiliriz.

Eser üzerine

Alman oryantalist Joseph Schacht, İslamiyet'i daha başlangıçta bozulmuş bir din olarak görmek istemektedir. Ona göre Hz Muhammed'in hedefi, yeni bir hukuk sistemi getirmek değil, insanlara cennete nasıl gideceklerini öğretmekti. Hicretin 2. ve 3. asrında hadis alimlerince yapılan büyük çalışmalar, ona göre, İslam'a farlı bir siyasi bir özellik katmak isteyenlerce yapılan hadis uydurma faaliyetleri idi. Ona göre isnad sistemi de sonradan uydurulmuştur. R.

Dozy, A. Kremer, W. Muir, I. Goldziher, T. Nöldeke, L. Caetani, gibi Schacht da hadislerin uydurma olduğu söylemine tekrar etmiştir. (s. 9) Schacht, İslam hukukunun din ile bir alakasının olmadığını benimsetmeye çalışmıştır. Fıkıh ile ilgili hadisleri de İslam alimleri de uydurmuştur iddiasındadır. El-A'zami, bu çalışması ile, peygamberimize kanun koyma yetkisinin vahiy ile verildiğini, hadislerinde bağlayıcı olduğunu, I. yüzyıl boyunca İslam hukuk faaliyetlerinin devamlı yürütüldüğünü ispat etmiştir. Prof. Dr. Yaşar Kandemir. (s. 10)

Çevirenin önsözü

İslam hukukunun ikinci temel kaynağı sünnettir. Batıda sünnet konusunda yapılan en temel çalışma, Ignaz Goldziher'in, ‘Muslim Studies’ adlı eserinin ikinci cildidir. el- A'zami, Schacht'ın, ‘The Origins of Muhammadan Jurisprudence'ına bu eseri ile ayrıntılı şekilde cevap vermiştir. Prof. Dr Mustafa Ertürk. (s. 12)

Giriş

Schacht'ın eseri Fazlur Rahman gibi çağdaş Müslüman yazarları da etkilemiştir. (s. 15) Bu oryantalist, İslam alimlerinin kendi görüşlerini Hz. Muhammed'in sözleriymiş gibi yansıttıklarını, dini hukuk ile ilgili hadislerin hiçbirinin sahih olmadığını, isnad (ravi zinciri) sisteminin uydurulduğunu iddia eder. (s. 16) Bu iddia doğru ise, İslam alimlerinin samimiyetini ve dürüstlüğünü ciddi bir sorun haline getirmektedir. Aslında onun iddiaları, tarihi gerçeklere aykırıdır. Mesela, Ahmed b. Hanbel, Mutezile mezhebini resmi görüş haline getirmeye çalışan halifeden, görüşünü destekleyecek peygamberden tek bir hadis getirmesini istemiş, ancak halife, bütün gücüne ve alimler ordusuna rağmen bu görüşü destekleyecek bir hadis getirememiştir.

Schacht, ‘kaynak olarak gösterdiği metinleri çoğu kez yanlış anlamış, delil olarak kullandığı örnekler ise kendi görüşüne ters düşmüş, ilmi olmayan metotlar kullanarak yanlış sonuçlara’ ulaşmıştır. (s. 17) Günümüz bilim adamlarını hatalı sonuçlara sevk eden faktörlerden birisi de, ilk devir İslam alimlerinin kullandığı bilimsel metotları kavrayamamalarıdır. Hadis kitaplarını ilk yazan yazanlar, hadisleri hocalarının izni ile kitaplarına kaydetmişlerdir. Yazar, görünüşte sözlü olarak rivayet edilen hadislerin aslında hocalarının kitaplarından nakledildiğini, ‘Hadith Methodology and Literature’ adlı eserinin 74-79. sayfalarında ele aldığını da belirtir. (s. 18)

Hukuk ve İslam

Her hukukun esas gayesi toplumsal hayatı yönlendirmektir. İslam'a göre hukuki tayin yetkisi sadece Allah'a aittir. Hz. Peygamberin bile, kendi iradesi ile onu değiştirme yetkisi yoktur. Schacht'ın temel iddiası, İslam hukukunun din dışı olduğu şeklindedir. (s. 21)

İslam'da hukukun yeri

Hz. Muhammed, kendisinden önce Hristiyan papaz ve keşişlerin karşılaşmadığı ölçüde sürekli alay eziyet ve sıkıntıya maruz kaldı. Araplarda cesaret, konukseverlik, dürüstlük ve özgürlük aşkı gibi güzel özellikler olmasına rağmen, şeytani ve küçük düşürücü özellikler de mevcuttu. (s. 23) Hz peygamberin görevi Kur’an'ı açıklamaktı. Peygamberin söyledikleri Allah'ın rızasına uygun olduğu için bağlayıcıdır. Bunun dışında peygamber mükemmel bir modeldir. İslam'ı henüz kabul etmiş toplumları bilgilendirme görevi peygamberin ashabına düşmüştü. Sünnetin teşri (Kural koyma) görevi alimlerce tartışılmamıştır. (s. 25) Farklı yorum ve anlayışa sahip olunması bu gerçeği değiştirmemiştir. İslam'da yasama gücü Allah'a aittir. Bu temel prensipten

hareketle Kur’an ve sünnet genel kurallar ortaya koyar. İlahi hukuk peygamber dahil tüm toplumu bağlar. İlahi kuralları kabul etmeyenler kafirdir. Vahyedilen kanun değiştirilemez. (s. 26-29) "Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bize geleceklerine inanmayanlar, "Bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir" dediler. Onlara şöyle de: "Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer rabbime itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım." (Yunus, 15) Hiçbir davranış yoktur ki, vahyedilen hukuk tarafından ele alınmış olmasın. Bu ayet açıkça göstermektedir ki, İslam hukuku peygamberin hayatı boyunca tesis edilmiş, daha sonraki devrede ortaya çıkmamıştır. (s. 29)

İslam hukukunda Hz peygamberin rolü

Kur’an Hz peygambere dört görev vermiştir:

1- "Kur’an'ın açıklayıcısıdır: Kur’an'ın insanlara açıklayasın diye Kur’an'ı indirdik" (Nahl, 44)

2- Şari (Kanun koyucu): "Peygamber helal, haram kılar." (Araf 157)

3- Hz Muhammed itaat edilmesi gerekendir: "Allah 've' resulüne itaat edin." (Ali imran, 132); "Kim resule itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80)

4- Müslüman'ın davranış modelidir: "Resulüllah'ta sizin için mükemmel bir örnek vardır." (Ahzab, 21) Bazı ayetler özel bir olay için inmiştir, ancak, aynı şartlarda herkes için genel bir emri ifade eder. (s. 31)

Schacht'a göre İslam'da hukuk ve peygamberin rolü

Schacht, hukukun din alanının dışında olduğunu söyler. (s. 32) Schacht konu hakkında, "Peygamberin yetkisi şer'î (Kanun koyan) değil, bilakis inananlara göre dini; kayıtsız kalanlara göre ise siyasi idi." (schacht, Introduction, s. 11) Tyan benzer görüş ileri sürer: " Bir kimse Muhammed'in 'eserine' şöyle bir göz gezdirdiğinde, Muhammed'in ne yeni bir hukuk sistemi kurmayı ne de yeni bir anayasa sistemi getirmeyi hedeflediğini kolaylıkla fark eder." (Tyan, Histoire de l'oganisation Judiciaire en pays d'Islam, s. 64) Fitzgerald, 'İslam, hukukun kaynağı olarak tanrıyı esas alır.' ve N.J. Coulson, ' Tanrı tek kanun koyucudur.' derken, Schacht'ın en temel hatası, hukuki emirlerle ilgili Kur’an'daki delilleri görmezden gelmesidir. S. D. Goitein ise şu neticeye ulaşır: "Hicretin beşinci senesinde, Kur’an'da hukuki konular bulunmakta idi. Şeriat bizzat Kur’an'dan sonra oluşmamış, bizzat Muhammed tarafından şekillendirilmiştir. Kur’an, dünya literatürüne' kanun' olarak bilinen hukuk materyalini ihtiva eder." (s. 34)

Hicri birinci asırda İslam hukuku

Hz Peygamberin hukuki faaliyetleri

Schacht, ‘An Introduction to Islamic Law’ adlı eserinde ilk halifelerin kadılar tayin etmediğini, emeviler döneminde kadı-hakim tayinlerinin başladığını iddia eder. Coulson ise bu iddiayı reddeder. Peygamber ile emeviler dönemi arasındaki boşluğun kabul edilemez olduğunu söyler. (Coulson, A History of Islamic Law, s. 64) Hz peygamber Kur’an ayetlerini açıklamış ve uygulamasını da göstermiştir. Böylece sünnet, İslam hukuk sisteminin doğmasında bir gelişme sürecinin parçası olmuştur. (s. 37) Ayrıca Schacht'ın iddialarının aksine peygamberimiz farklı kasaba ve bölgelere de kadılar göndermiştir. Yazar 27 kadının adını kaynakları ile verir. (s. 38) Ayrıca

kadılara verecekleri kararlarda Kur'an ve sünneti esas almaları da istenmiştir. (es-San'ânî, Musannef, XI/325; VIII/301; Ebu Davud, Akdiye, davalar, IV/11, hadis, 3592; Tirmizi, Ahkam, , bab 3, hadis 1327; Hanbel, V/230, 236) Tüm bunlar oryantalist iddianın geçersizliğini ispat etmektedir.

Hukuk kitapları ve hukuki hükümler

İbni Ömer bir hukuki karar verirken, 'Peygamber sünneti' kelimesini kullanmıştır. (Hanbel, Müsned, II/95) Ebu Bekir, peygamber hadisini duyunca miras konusunda yaşlı bir nineye 1/6 hisse verir. Hz Ömer, mecusilerle ilgili bir hadis duyana dek cizye konusunda bir hüküm vermemiştir. Hz Osman boşanma konusunda hadis araştırır ve bulunca kararını ona göre verir. Muaz b. Cebel zekat konusunda hadis araştırır ve ona göre hüküm vereceğini belirtir. Mervan hurma çalan kölenin elini kesmek ister, ' Meyve ve hurma almakla el kesilmez.' hadisini duyunca vazgeçer vd (s. 40-41)

Birinci asra ait fıkıh literatürü/eserleri

Birinci asra ait eserlerin çok azı günümüze gelmiştir. Yazar, I. asra ait alim adları ve eserlerinin listesini 41 ve 42. sayfalarda verir ve Schacht'ın, 'İslam hukuku II. asırda başlamıştır' şeklinde özetlenebilecek teorisinin çöktüğünü söyler.

Hz. Peygamberin sünneti ve İslam hukuku

Schacht, sünnet kelimesini iki şekilde açıklar: Birincisi, İslam öncesi şirk dönemine ait adet ve gelenekler ve ikincisi peygamberimizin vefatından 200 sene sonra ortaya çıkan mezheplerin kendi görüşlerini peygamber sözü gibi ifade etmeleri. Kısaca bu oryantalist peygamberin bizzat uygulamalarına verilen sünnet kavramını kabul etmez ve sünneti peygamber öncesi adetler ve peygamber sonrası mezhep ekollerinin peygamberimize izafe ettiği uydurmalar olarak iki kısma ayırır. (s. 44, 53, 72, 76, 87, 120, 129, 141) Bu her iki görüşte peygamberimizi ve getirdiklerini işlevsiz hale getirmekte, görevini de pasif bir şekilde yaptığı izlenimini uyandırmayı amaçlamaktadır.

Sünnet: Anlamı ve kavramı

Schacht'a göre sünnet ' yaşayan gelenek' demektir. Bu kavramın peygamberin hayat tarzı ile hiç alakası yoktur. (Schacht, Origins, s. 58; Introduction, s. 18) Halbuki, çoğulu sünen olan sünnet Kur'an'da, tesis edilmiş/ortaya çıkarılmış yön veya kural, hayat düsturu anlamında 16 yerde kullanılır. (s. 46) Peygamberimiz de, ' Size iki şey bırakıyorum, Kur'an ve sünnet.' (Malik, Muvatta, Kader, 3) buyurmuşlardır. Peygamber sünneti ifadesi, Kur'an'da peygamberimizin model alınması ile ilgili ayetle (Ahzab, 21) beraber kullanım sahasına girmiştir. (s. 47) Schacht, Margoliouth ve İbnu'l-Mukaffa'ya atıfta bulunur. (s. 54) Halbuki Margoliouth'un örneklerinin hepsi bildiğimiz peygamber sünneti anlamındaki örneklerdir ve referansların hepsi hicri I. yüzyılın ilk yarısına ait örneklerdir. Zaten oryantalist Bravmann, Margoliouth'un iddialarını reddeder ve 'Peygamber uygulamaları ifadesinin, toplumun geleneği/adeti değil, bizzat peygamberin şahsi-özel davranış ve uygulamalarıdır.' der. (Bravmann, The Spiritual Background of Early Islam, s. 59) Schacht'ın delil gösterdiği ikinci örnek İbni'l-Mukaffa'nın 'Risale fi's-Sahabe' adlı eseri bir bütün olarak ele alındığında, halifenin Kur'an ve sünnete göre hareket etmek zorunda olduğu, halifenin sünnetin öğretilmesine imkan sağlamakla sorumlu olduğu eserde açıkça görülmektedir. (s. 59)

Medine Okulu

(Ek bilgi: Medine/Hicaz ekolü (Hadis ve sahabi görüşlerini önceleyen ekol): Şafii, Hanbel, Malik b. Enes, İ. Ömer, Nafi... gibi alimlerle tanınır. Irak/Kufe ekolü (Önce Kur'an sonra hadis, rey ve kıyas diyen ekol): Hanefi, Ebu Yusuf, Nehai, Hemdani, Şa'bi ...gibi alimlerce tanınır.)

Schacht, sünnetin Medine okulunda oluşturulduğunu, sünnetin, okulun uygulaması olduğunu iddia eder. el-A'zamî, 59-68. sayfalar arasında Schacht'ın iddialarını delilleri ile sıralar ve sonra onlara tek tek onlara cevap verir. Suriye Okulu ve Evzai hakkındaki iddialar ve cevapları, 68 ve 69. sayfalarda; Irak okulu ile ilgili iddiaları da 69 ve 72. sayfalarda sıralanır ve cevaplanır. Schacht, eski fıkıh-hukuk okullarının, Arapların günlük geleneğini sürdürdüklerini ve buna sünnet (Gelenek) adını verdiklerini iddia eder. Daha sonra da bu geleneğe uydurma senedlerle, hadis/peygamber sünneti adını verdiklerini ileri sürer. (s. 72)

Yaşayan sünnet, peygamber'in sünnetinden daha fazla mı yetkilidir?

Schacht, eski fıkıh okullarını Medine Okulu, Suriye okulu ve Irak okulu diye isimlendirir. Schacht, Kufe'deki bir okula mensup tek bir alimin yazılarını esas alarak genelleştirir ve bir mezhebin görüşlerinin sadece kendi mezheplerinin fikirlerini yansıttığını, diğer okulların görüşünü yansıtmadığını görmezden gelir. (s. 74) O, sadece Medine ekolü karşısındaki kaynakları kullanır ve birinci el kesin kaynak bile olsa, kendi fikrini tehlikeye düşüren delilleri göz ardı eder. (s. 76) Ebu Yusuf, 'Halkın şu an yaptıklarının çoğunun yapılmaması gereken şeyler olduğunu söyler ve bu şartlarda bir kimsenin Hz peygamberin sünnetindeki bilgiyi almasının zorunlu' olduğunu ifade eder. (Evzaî, Siyer, s. 76) el-A'zami, Schacht'ın bu bölümü yanlış tercüme ettiğinin altını çizer.

Medineliler ve yaşayan sünnet

Medine ameli çoğu alimin gözünde özel bir konuma sahiptir. Medine halkı İslam hukuku'na göre anayasayı kabul eden ilk topluluktu. Kur'an'ın bütün hukuki kuralları ilk defa Medine'de uygulamaya konulmuştur. Medine'de başlayan tatbikatın elbette bir kıymeti vardır. Ebu Yusuf sağlam kabul ettiği görüşlerinin Medine ameline aykırı olduğunu öğrenince birçok fikrinden vazgeçmiştir. Ama Medine'nin tüm uygulamaları fıkıh okullarınca kabul edilmemiştir. Birinci yüzyılın sonunda ortaya çıkan uygulamalara 'sonradan ortaya çıkan amel' denilirdi ve bu uygulamalar kabul görmezdi. (s. 75)

Peygamber sünnetlerinden önceki amel

Schacht, Medine amelinin önceden mevcut olduğunu, peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını iddia eder. Schacht, iddialarında İbni Kasım'ı delil gösterir. Halbuki İbni Kasım hiçbir yerde, ne doğrudan ne de dolaylı olarak, amelin önceden mevcut olduğunu ve peygamberden gelen hadislerin de sonradan ortaya çıktığını ileri sürmüştür. (s. 77)

Sünnetlere zıtlık teşkil eden amel

Schacht'ın delil olarak kullandığı ifade, IV. yüzyıla ait bir eserde bulunmaktadır. Yani Schacht'ın kullandığı mantığa göre eserin 'sahte olması' gerekir. Ayrıca delil olarak kullandığı uygulama, bizzat Hz peygamberden gelen bir sünnetin devamı olan uygulamadır. el-A'zami, Schacht'ın zikrettiği delilleri sıralar ve cevaplarını verdikten sonra, örneklerin hiçbirinin onun görüşünü kanıtlamadığı sonucuna ulaşır. (s. 78-80)

Medinelilerin sünnetle aynı olan uygulamaları ve ilk otoritelere atfedilen amel

Medine okulundan olan İmam-ı Malik, Hz peygamberden gelen hadisi öncelemiş, Medine amelini takip etmemiştir. Malik, Schacht'ın iddiasına göre hareket etse, kendisinin uydurduğu (!) fikirlere karşı çıkmaması gerekirdi. Halbuki alimler hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında kararlarını değiştirmişlerdir. (s. 83**)** Ebu Yusuf, Ebu Hanife'nin hüküm verdiği olayların yaklaşık üçte birinde onun görüşlerinden ayrılır. Şafii'de 'kavlü'l-kadim ve cedid' ile yani Irak ve Mısır sonrası fetvaları ile meşhurdur. Bütün bu örnekler alimlerin kendi görüşlerini şekillendirmede tamamen bağımsız olduklarını gösterir. İmam-ı Malik'te önce görüşlerini ilk alimlere göre uydurmuşsa, daha sonra neden bundan vazgeçip kendi uydurdukları ile kendi elini zayıflatmıştır? (s. 83) Hz peygamberin sünnetinden önce yaşayan sünnetin mevcut olduğu ile ilgili iddianın Schacht'ın geniş bir hayal ürünü olduğu ispatlanmıştır. Görüldüğü gibi, Schacht'ın örneklerde verdiği 'amel/uygulama' gerçekte peygamberden gelen sünnetlere dayanmaktadır. (s. 88)

Eski fıkıh okullarında peygamber sünnetinin otoritesi

Peygamber sünnetini kullanmak, Medine öğretisinin temel ilkesini oluşturur. Irak ekolünden olan Ebu Yusuf ile Şeybani'nin eserlerine baktığımız zaman ise, eserlerinin peygamber'den gelen sünnet/hadislerle dolu olduğu görülür. (s. 90) Şeybani, 'Hz peygamberin olduğu yerde başka birinin otoritesi yoktur.' (Şafii, Umm, VII/292) şeklindeki ifadesi her şeyi açıklamaktadır. Hanefi okulunun öğretisi de, peygamberin sünnetinin yüksek otoritesi üzerine bina edilmiştir. (s. 92)

Schacht'a göre Şafii, hadis karşıtlarını iki grupta toplar: Hadislerin tamamını reddedenler ki bunlar Mutezile'dir veya tek raviden gelen hadisleri (haberi vahid) reddedip mezhebin yaşayan sünnetini tercih edenler. (Schacht, Origins, s. 41) Halbuki Şafii sadece bir grubun ismini verir. Onlarında Mutezili olmaları şüphelidir. Çünkü 'birçok Mutezili alim aynı zamanda muhaddistir.' Mesela kurucuları Vasıl b. Ata, alimlerin ihtilaf ettikleri yerde, Kur'an ve sünnet'ten delil getirmeleri gerektiğini bildirir. (el- Hayyat, el-İntisar, s. 118) Aslında hadis karşıtı diye adlandırılanlar da sadece hadislerin sıhhatini, sağlamlığını tartışır, yoksa tümden reddetmez. (s. 95)

Schacht'ın tezinin eksik yönleri

Schacht'ın 'kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleştirme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir.' (s. 97, 119) Schacht, eserinde, 'Irak ekolünü sık sık yanlış tanıtır, Medine okulunu yanlış göstermektedir.' diye tanıttığı bir alimi kaynak gösterip, tarafsız olmadığını bizzat kendisinin itiraf ettiği (Origins, s. 87, 109-112, 321-332) alimden iddiasına örnekler getirmeye çalışır. Schacht, bu alimin iddialarını 'dilediği zaman kullanmakta, dilediği zaman gözardı etmektedir.' Schacht, Şafi ve muhaliflerinin peygamberin sünnetininin otoritesini kabul ettiklerini açıkladıklarında bu görüşleri kabul etmemektedir. Schacht, başka bir alim olan Malik'in açık ifadelerinden kendi teorisine ters düşen cümleleri itibara almamakta, bu defa başka bir alimi kaynak göstermektedir. Sonuçta böyle hayret verici sonuçlara ulaşması hiçte sürpriz olmamaktadır. (s. 98) Ayrıca kitabındaki birbiriyle tezat çelişkiler de bulunmaktadır. (s. 99)

Schacht'ın Medine Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Malik b. Enes'in "peygamber sünnetlerini sık sık ihmal ettiğini" belirtir. (Origins, s. 13) Halbuki Malik, 'Muvatta' adlı eserinde peygamberden gelen 822 hadisten 819'unu kabul etmiş, 3'ünü kabul etmemiştir. Yani 'sık sık' yapılan bir ihmal yoktur! (s. 102) Schacht,

Medine'lilerce kullanılan değişik yöntemleri sıralar: Medineliler sünnetleri reddetmişlerdir: Halbuki reddetmemiş, bunu kurallara bağlamışlardır. Mesela, Rebî'yi örnek verir Schacht. Halbuki o, hadislerin otoritesini değil, sahih/sağlamlığını sorgulamıştır. Schacht, sahabe görüşünün peygamber'den üstün kabul edildiğini ileri sürmüştür: Halbuki Allah sahabilere bir şeref ve onur vermiştir. "Allah onlardan, onlarda Allah'tan razı olmuşlardır." (Tevbe, 100. Ayrıca, Ali İmran, 110; Enfal, 64; Fetih, 18; Haşr, 9) Sahabe İslam devletinin doğuşuna şahitlik etmiştir. Bir kısmı hakim, öğretmen ve vali tayin edilmiştir. Sahabe İslam hukukunun ilk idareci ve yöneticileri konumunda idiler. İslam hukukunu en iyi onlar anlamıştı. Sonuç itibari ile, Hz peygamberin hadislerinin yorumu gerektiği durumlarda onların görüşüne gereken önem verilmiştir. Dolayısıyla sahabelere ait bu özel durum, peygamber hadislerinin karşısında olunduğunun bir delili olarak kullanılamaz. Aksine peygambere olan bağlılığın sonucu bir sonucu olarak sahabelere bir değer atfedilmiştir. Schacht yine, Zühri'nin hadisleri yazdıktan sonra, 'Sahabeden gelenleri de yazalım.' dediğini aktarır ve bunu da iddiasına delil olarak kullanır. Halbuki Zühri önce hadisleri yazmıştır ve daha fazla bilgiye sahip olmak için hadislerden sonra ikinci planda sahabelerden gelenleri de kayıt altına almıştır ki, bu sıralama da gayet normaldir. Schacht, hadislerin ikinci yüzyılda uydurulduğunu ileri sürer ama aynı oryantalist kaynak olarak, birinci yüzyılın ilk çeyreğine ait bir alimin ifadesini kullanır ve kendi ile çelişkiye düşer. (s. 104- 107)

Schacht'ın Irak Okulu hakkındaki görüşleri

Schacht, Iraklıların da Medinelilerin de hadislere önem vermediklerini ileri sürer. (Origins, s. 21) Halbuki hadislerin saflığını korumanın hadis karşıtlığı gibi damgalanmasını, Iraklıların bir bütün olarak kabul ettikleri binlerce hadise karşılık sadece çok az sayıdaki hadisi reddettiğinin göz ardı edilmesini ve Iraklıların hadisi savunan açık ifadelerini Schacht'ın sık sık görmezden geldiğini düşünürsek, oryantalistin yaklaşımının hiç de bilimsel ve objektif olmadığı sonucuna rahatlıkla varabiliriz. Irak ekolünden Ebu Yusuf der ki: "Bu Hz Peygamber tarafından kararlaştırılmıştı; bundan dolayı da onu değiştirmeye halifenin yetkisi yoktur." (Ebu Yusuf, Kitabu'l-Harac, s. 88) Ehli rey ekolünden olan Şeybani'de bu fikre katılır: "Peygamberin yanında hiç kimsenin otoritesi yoktur." (Muhammed eş-Şeybani, el-Hucce, I/45, 204)

Schacht'ın Evzai'nin tutumu ile ilgili düşüncesi

Schacht'a göre Evzai, Suriye ekolünün tek temsilcisidir ve onunda sünnete karşı tutumu, Irak ve Medine okulu ile aynıdır. Halbuki Evzai, Hz Peygamberden toplam 22 rivayette bulunurken, sahabeden ve mezhep imamlarından toplam 11 rivayette bulunur. Buna, Evzai'nin 'peygamber uyulmaya en layık kişidir.' şeklindeki ifadesini de eklersek, Schacht'ın kendi teorisine açık bir şekilde karşı olan bir kişiyi kendine delil olarak kullanmaya çalıştığını görürüz. (s. 115)

Sünnet karşıtlarının metotları hakkında ayrıntılı meseleler

Aslında Schacht'in şu ifadesi her şeyi özetlemnektedir: "Peygamberden gelen hadislerin ortadan kaldırılmasının başka kolay metodu ise..." (Origins, 48) Schacht, hem teori hem pratikte hatalı davranmaktadır. Örnek verdiği okullar ve temsilcileri (Malik, Ebu Hanife, Evzai) hadislere düşmanca tavır almak bir yana, peygamber hadislerine sıkıca sarılmışlardır. Schacht 'kaynakları keyfine göre kullanmış ve istisnai örneklerde genellemeler' yapmıştır. (s. 119)

Peygamber sünnetine geçiş

Schacht, peygamber sünnetinin daha sonra ortaya çıktığını, yaşayan Arap geleneğinin, İslam hukukunun temelini oluşturduğunu ileri sürmüştür. (s. 120) Delil olarak ileri sürdüğü kaynaklar ise kendisini yalanlamaktadır. Schacht'ın temel iddiasının aksine rey-akıl okulundan olan bir alim, hadis okulunun öncülerinden Şafi'yi bazı konularda sünnete uymamakla suçlamıştır. (Şafii, İhtilaful hadis, s. 278) Aslında Şafii'de muhalifinin de hadisleri kabul ettiğini, tartışmanın, hadislerin yorumu üzerine olduğunu Schacht göz ardı etmektedir. Yine bir hadisin zayıf olduğu için onun hedeflediği amacı tasdik edecek bir sahabe uygulaması aranmasını da Schacht farklı bir şekilde yorumlamıştır. Hadis zaten delil kabul edilmiştir aslında, mesele, onu kuvvetlendirecek bir başka kaynağın aranmasıdır! (s. 121- 129)

Eski hukuk okulları yaşayan sünneti (Arap geleneğini) peygamber sünneti gibi mi aktarmışlardır? Hicri II. yüzyılda Irak ekolü kendi teorilerini kuvvetlendirmek için peygamber ağzından yansıtmışlar mıdır? Kur’an, peygamber hayatını uyulması gereken bir model olarak ilan etmiştir. Sünnet kelimesi de (Düstur, hayat ve yaşam tarzı anlamlarında) Kur’an'da birkaç yerde geçer ve peygamber sünneti kelimesi de bizzat peygamberimiz zamanında kullanılmıştır. Goldziher'in görüşünü tekrar eden Schacht'ın aslında, sünnet kavramının İslam öncesi Arap adeti anlamına geliyor idiyse, Kur’an'da sık sık kullanıldıktan sonra, iki yüzyıl boyunca İslam alimleri ve toplum tarafından nasıl tekrar kullanılmadığını açıklaması gerekmektedir! (s. 130)

Peygambere isnad edildiği iddia edilen sahabilerin görüşleri

Schacht, Suriye ve Iraklıların kendi görüşlerini peygambere izafe ettiklerini iddia eder. Ama bizzat kendi verdiği örnekler bu iddiasına ters düşmekte, iddiasını desteklememektedir. Ebu Yusuf, "Bu konuda peygamberden gelen bir hadis yoktur." demektedir. Aynı Ebu Yusuf, muhalifi olan Evzai ile 14 hadisin sahihliğinde hem fikirdir. Ayrıldıkları nokta, o hadislerin yorumlanmasındadır. Eğer bu iki muhalif hem hadislerde hem de yorumlanmasında ittifak etmiş olsalardı, o zaman şunu söylemek mümkün olabilirdi: Onlar aynı Arap adetlerini sünnet diye ortak bir noktada savunmaktadırlar. Ama bu iki muhalif, sahih kabul ettiği aynı metnin yorumunda ayrılmaktadırlar. Uydurma faaliyetinde bulunsalardı aynı sonuca ulaşmaları gerekirdi, çünkü uydurdukları (!) hadis ile amaçlarına ulaşmaları icap ederdi. (s. 130-133)

Hukuki sünnetin gelişmesi

Hata ve uydurmalara karşı alınan tedbirler

Kâtipler hata yapmış, hafızalar zayıflamış veya bilerek hadis uyduranlar olmuştur. Bu nedenle geçerli kabul edilmeden önce hadisler bazı kriterlere tabi tutulmuşlardır: Ravinin karakteri: Ravi, güvenilir, doğru, ahlaklı, ibadet ehli olmalıdır. Metinlerin mukayesesi: Hadisler yazılı nüshalarla mukayese edilmiştir. İbni Mübarek söyle der: "Bir kimsenin sahih sözü elde etmesi için, farklı alimlerin sözlerini birbiriyle mukayese etmesi gerekir." (Hatib, Cami' li Ahlaki'-r-Ravi, s. 5a) Müslim cemaatle namazda önce imamın solunda mı durmalı yoksa sağında mı, iki rivayetle karşılaşınca şu metodu uygular: Tüm rivayetleri bir araya toplar. Sonra cemaatle namazla ilgili rivayetleri de toplar ve ağır basan rivayet yönünde hükmünü belirtir. (s. 139)

Akli tenkit: Bazı alimler uydurma hadis kriterlerini sıralamışlardır: Çok iyi bilinen sahih hadise muhalif olan rivayetler, peygamberin sözlerine benzemeyen ifadeler, Kur’an'a muhalif olan sözler...gibi. (s. 140)

Schacht öncelikle tüm İslam fıkhını yalan, alimleri yalancı ilan eder. Sonra da bu âlimler arasından 'keyfine göre' nakiller yapar. Schacht, 'ilmi olmayan bir metot takip etmiş, gerçekleri saptırmış, metinleri yanlış yorumlamış, alimlerin iktibas metotlarını yanlış anlamıştır.' (s. 142, 143)

Hem teori hem de kaynak materyalin kullanılmasındaki tezatlar

Schacht'in esas aldığı öncül şudur: Hukuki bir tartışmada bir hadise müracaat edilmeyip daha sonra gelen bir alim fıkhi delillendirmede o hadisten istifade etmişse, o hadis bu iki alim arasında uydurulmuş olmalıdır. Halbuki bir alim o hadisi zayıf olarak vasıflandırıp kullanmamış olabilir. O hadise ulaşmamış olabilir. Mesela Şeybani, Malik'ten daha genç olup, Malik'in Muvatta'ını rivayet etmişti. Muvatta'da namazların vakitleri ile ilgili bölüm 30 hadisten oluşur; Şeybani'nin Muvatta'ında ise bunlardan sadece 3'ü zikredilir. Bu örnek bile alimlerin kendilerinin bildikleri bütün hadisleri zikretmediklerini göstermeye kafidir. (s. 146-148, 159) Şeybani, bildiği 3 hadisi Muvatta'ında zikretmez. Ama başka bir eserinde kendi görüşünü desteklemesi için bu 3 hadisi kullanır. Alimler bildikleri halde çeşitli nedenlerle sahih kabul etmedikleri hadisleri zikretmezken, kendi görüşlerini destekleyen hadisleri eselerine almışlardır. Ebu Yusuf kendi görüşünü kuvvetlendirici birçok hadis bilmekte iken sadece 2 hadisi zikretmekle yetinir: "Bununla alakalı birçok hadis mevcuttur. Konunun uzayacağından endişe etmeseydim, daha çok şey zikrederdim." (Evzai, siyer, s. 38, 250) Malik'in Muvatta'ı İslam'ın ilk kaynaklarındandır. Bir hadisi isnadı ile verir. Daha sonraki kaynak olan Ebu Yusuf'un Asâr'ı, no:251, hadisi senetsiz verir. (s. 160)

Schacht'ın verdiği örneklerin tetkiki (s. 151-187)

Schacht'ın iddia ettiği gibi Iraklı alimler hadis uydurma da o kadar vicdansız iseler, "mezheplerine ters düşen delili ortadan kaldıramazlar mıydı ve görüşlerini destekleyen hadisler uyduramazlar mıydı? Ayrıca muhaliflerini nasıl kendi yararına hadis uydurmaya ikna etmişlerdir?" Birbirine zıt olan hadislerin mevcudiyeti, alimlerin öğrendikleri materyalleri kaydetmedeki samimiyetini ortaya koymaktadır. (s. 158) Şurası bir gerçektir ki bütün hadislerin her bir alimce bilinmesi mümkün değildir. (s. 159) Schacht, "bir yerde uydurma diye kabul etmediği bir isnadı, başka bir yerde sahih olarak kabul eder." Schacht, bir yerde ilk fakihlerin hadisleri kabul edilmesine şiddetle karşı çıktığını belirtir. (Origins, s.57) Ama başka bir yerde ilk fakihlerden olan İbni Ebi Leyla'nın bir hadisle neden amel etmediğini sorgular. (s. 164) Aynı şekilde Ebi Leyla'nın bilmediği bir hadisin senedinin daha sonraki alimlerden Malik tarafında kesintisiz senedle verilmesinden hareketle, bu senedin Malik devrinde uydurulduğunu ileri sürer. Halbuki Ebi Leyla'dan 50 yıl önce yaşamış olan Atâ, hadisi senediyle rivayet etmişti. Aynı hadisi Sevri'de başka bir senetle rivayet etmiştir. (s. 165) Kısaca her alimin tüm hadislere vakıf olmasını, tamamını bilmesini beklemek mantıklı olmamaktadır. Schacht'ın başka bir hadis için de 'ilk kez Malik'in eserinde görülmüştür' iddiası da gerçeği yansıtmaz. Halbuki ondan daha önce yaşayan İbni İshak ve Evzai aynı hadisi rivayet etmişlerdir. (s. 166)

İlk alimler verdikleri kararların kaynaklarını (Ayet veya hadis) bahsetmeden fetva verirlerdi. (s. 168, 178, 185) Mesela Şafii, iki ay oruç tutulması ile ilgili fetvasında bir hadisten bahsetmez. Ama çok iyi bildiği Muvatta'da bu hadisten bahsedilmektedir. (s. 168) Yine Ebu Hanife çok iyi bildiği bir hadisten bahsetmeden, hadisle paralel olarak bir görüşünü açıklar. (s. 177) Şeybani, Muvatta 114'de bir hadisten bahseder. Ama 'Âsâr' adlı eserinde hadisten bahsetmeden, ondan hareketle bir fetva verir. Aynı durum Ebu Yusuf için de geçerlidir. (s. 178) Yine Schacht bir hadis için 'Malik döneminde uyduruldu' der. Ama Malik'ten önce yaşayan İbni Cüreyc tarafından hadis daha önce kaydedilmiştir. (s. 180) Yine başka bir hadsi için de 'Malik hadisi

bilmez’ derken, onlardan önce yaşayan Ebu Yusuf hadisi kaydetmiştir. (s. 181) ‘Malik döneminde uyduruldu’ dediği diğer hadisi ise Ebu Hanife, İbni Ömer vasıtasıyla peygamberden rivayet etmiştir. Aynı hadis Malik'ten önce yaşayan diğer bir alim, Ebi Yahya tarafından da rivayet edilmiştir. (s. 186) Ayrıca hadis alimleri zaten hadisleri mürsel, müdrec, zayıf, uydurma gibi kısımlara ayırmıştır. Bunları görmezden gelen Schacht tamamen işine geldiği gibi kaynakları kullanmaktadır. Kısaca hadisten bahsetmemeleri bilmedikleri veya onlardan sonra uydurulduğu anlamına gelmez her zaman. Schacht'ın hatası ‘ilk alimlerin usulünü bilmemesi ve eselerinden haberdar olmamasıdır.’

İsnad sistemi: Geçerliliği ve güvenilirliği

Hadisler peygamberden raviler zinciriyle bize kadar ulaşmıştır. Süfyan es-Sevri, "İsnad müslümanın silahıdır." (el-Hakim, Introduction, s. 10) İbni Mübarek, "Eğer isnad olmasaydı herkes dilediğini rivayet edecekti." (Müslin, Sahih, Mukaddime, s. 15) demektedir.

İsnad sistemi Hz Muhammed ile başlamış ve hicretten sonra I. yüzyılın sonuna doğru da ilmi bir hüviyete bürünmüştür. Sahabilerin bir araya geldiklerinde peygamberin hadislerini birbirlerine rivayet etmeleri bu sistemin başlangıcı idi. Hicri 40 ve 50'li yıllarda bu sistemin önemi arttı. İbni Sîrin, 'Fitne ortaya çıkınca isnad sormaya başladık.' der. I. yüzyılın sonuna doğru bu sistem tam bir ilmi şekil kazanır ve İslam aleminin bütününde bir eğitim seferberliği başlar. er-Rıhle (Hadis öğrenmek için yapılan seferler) başlar. İbni Maîn, ' adis için seyehat yapmayan kimse, ilmi olgunluğa ulaşamaz.' demiştir. (s. 189)

Tabiundan Ebü’l-Aliyye, “Biz Basra’da Resûlullah’ın ashabından nakledilen rivayetler duyardık, ancak Medine’ye gidip onların ağzından dinlemedikçe ikna olmazdık.” demektedir. (Ebu Muhammed Abdullah b. Abdirrahman Darimi, Sünen, I/114)

Bu ilmi seyehatler ravilerin artmasına ve hadisin İslam dünyasının birçok bölgesinde yayılmasına neden olmuştur. İslam alimleri sahabe ve tabiinden hadis öğrenmek için seheyatlere yönelmiş ve sonra memleketlerine geri dönerek ilmi yaymaya başlamışlardır. (s. 190) Dr. Ömer b. Hasan Fellâtî'nin araştırması, hicri 60 yılına dek, peygamberimizden uydurulmuş bir hadis bulmanın imkansızlığını ortaya koymuştur. (el-Aaz' fi'-Hadis, Doktora tezi, Ezher, s. 132)

Müşterek/ortak ravilerden bize ulaşan isnad zincirli hadislere bir örnek: "İmam kendisine uyulan kimsedir..." hadisi en az 10 sahabe tarafından nakledilmiştir. Mesela bunlardan biri olan Ebu Hureyre'den hadis rivayet eden, en az 7 öğrencisi vardı. Bunlardan 4 tanesi Medine'li, 2'si Mısır'lı ve 1 tanesi de Yemen'li idi. Bu öğrenciler 12 kişiye bu hadisi rivayet etmişlerdir. Diğer sahabi rivayetleri de bu şekilde yayılmıştır. (s. 191)

Schacht, isnad sisteminin uydurma olduğuna inanır. İddiasının ters mantığı ve yanlış anlamaya dayandığını sergilemek için örnekler verilecektir. Schacht'ın iddiaları sırasıyla şunlardır: İsnad II. yüzyıl başında başlamıştır. Senedler keyfi uydurmadır. İlk dönemdeki senedler eksik iken, sonraki dönemlerde senedlerdeki boşluklar doldurulmuştur. İlave raviler Şafii döneminde ortaya çıkmıştır. Aileye ait senedler (babadan oğula) uydurmadır. Senedlerde müşterek ravinin bulunması uydurmaya işarettir. (s. 201)

Horovitz, isnad sisteminin hadis literatürüne ilk girişinin I. yüzyılın son çeyreğine rastladığını belirtir. (İsnadın tarihi ve menşei, Der Islam, 8, 1918, s. 35-47) Schacht'a göre ise, I. yüzyılda peygamberin hiç hadisi mevcut değildi. (s. 202) Schacht'ın iddiasına göre Afganistan'dan Mısır'a, Rusya'dan

Yemen'e dek binlerce alimin geniş çaplı bir uydurma faaliyeti içinde komplo üzerinde bir araya gelip anlaşmaları gerekmektedir. (s. 203)

Schacht, Malik öncesi nesilde uydurma isnadlara örnekler verir. İthamları ve cevaplar bu kitapta sıralanır. (s. 205-214) Nâfi' ve Salim: Schacht, bu iki kaynaktan hiçbir hadis olmadığını ileri sürer. Halbuki her iki ravi de müşterek ravi olan İbni Ömer'den hadis rivayet etmişlerdir. Nâfi', yaklaşık 30 yıl İbni Ömer'e hizmet etmişti ve onun azadlı kölesi idi. Salim ise İbni Ömer'in oğludur. 30 ya da 40 yıl aynı şehirde, hatta belki de aynı evde yaşamış iki alimin, elbette İbni Ömer'den hadis öğrenmeleri mümkündür. Nâfi' ve Abdullah b. Dinar: Abdullan b. Dinar'da İbni Ömer'in azadlı kölesi idi. Nâfi' ve Abdullah aynı şehirde yaklaşık 60 veya 70 yıl beraber yaşamış ve aynı zamanda azadlı köle olmaları, müşterek raviden (İnni Ömer) hadis nakletmelerini doğal kılmaktadır. (s. 205) Schacht ayrıca "Nâfi' Malik'ten hadis rivayet edemez, yaşı küçüktü" der. Halbuki Nâfi' vefat ettiğinde Malik en az 20 veya 24 yaşında idi. Ayrıca her ikisi de aynı şehirde yaşamıştır. Nâfi' ve Zührî: Zührî yaklaşık 30 ya da 40 Nâfi' ile aynı şehirde yani Medine'de beraber yaşamışlardır. Yahya b. Said ve Abdullah b. Ömer ve et-Teymî: Üçü de Medine'de yaşamış alimlerdir. Yahya b. Sdaid ve Rebîa: Her iki alimde yaklaşık 50 yıl aynı ilim halkasında bir arada bulunmuşlardır. (s. 212) İslam dünyası boyunca her taraf yayılmış alimlerin, uydurdukları (!) isnadlarda birbirleriyle böylesine anlaşmaya varmış olabilmelerine şaşırmamak elde değildir. (s. 214)

İsnadların tedrici gelişmesi

Schacht'in temel iddialarından biri de, isnadların zamanla 'geliştirildiği' ve daha sonra tamamlandığı şeklindedir. Schacht yine tezini destekleyecek örnekler verir. Halbuki ilk dönem fakihleri eserlerinin hacmini büyütmemek için, kendilerinin bildikleri kaynakları ve ravileri zikretmemişlerdir. (s. 220) Mesela Ebu Yusuf, 'eserinin hacmini büyütmemek amacıyla, bütün hadis ve senedleri zikretmediğini.' açıkça ifade eder. (Evzai, Kitabu Sireti'l-Evzai, s. 38) Şafii'de benzer açıklamada bulunur. (Şafii, El-Umm, VII/311; er-Risale, s. 405) Ayrıca kitabın Ek 1'inde zikredilen detayları (s. 247-252) yazar özet halinde sıralar (s. 221): Başka kaynakların onların bildiklerini kanıtladığı yerde isnadın tamamını zikretmemektedirler. İsnadın başında ve en önemli raviyi ya da farklı meselelerde değişik ravileri zikrederek senedin sadece bir kısmını zikredilmiştir ki, diğer kaynaklar onların bu senedin tamamını bildiklerini ispatlamaktadır. Kendilerinin bildiği isnadın bir kaç varyantından sadece birinden bahsederler. Bahsi geçen ravi bir başka yerde ismi ile zikredildiği zaman 'Bir adamdan' veya 'Güvenilir birisinden' gibi açıklama yaparlar. Schacht'in örnek olarak verdiği diğer hadisin uydurma olduğunu bizzat alimler zaten açıklamışlardı. Bu Schacht'ın iddiasını desteklemez aksine, aleyhine işler. Şafii, "İsnadını kesintisiz işittiğim ama hatırlayamadığım veya ezberlediğim ama kitabın çok uzun olacağı endişesinden özet aldığım yerler var." (Haddurî, Risale, s. 265) demektedir. Yine Şafii, 'Alimlerin hepsinin ilmi bir araya getirilse sünnetin tamamı bilinecektir. Ancak her bir alimin bilgisi ayrı ayrı ele alınırsa, her birinin ilminden bir bölümünün eksik olduğu ortaya çıkacaktır.' (Hadduri, Risale, s. 89) Schacht'ın iddiasının aksine, Şafii bile hiç kimsenin bütün hadislerin bilgisine sahip olamayacağını bizzat ifade ettiği halde, bir kimse (Schacht) kalkıp Şafii'nin bu hadisi bilmediğinden dolayı, nasıl olur da hadis hakkında şüpheler ortaya atabilir? Ayrıca Schacht'ın söz konusu yaptığı hadisi, Şafii'den önce yaşamış iki alimden tam isnad ile kaydedilmiştir. Sonuç itibari ile daha Şafii'nin çocukluğunda bu hadis sahih senedi ile çok iyi bilinmekte idi. (s. 224) Schacht, diğer bir hadis için, 'Şafii hadisi munkatı (Kesintili) rivayet ederken, Hanbel, Buhari ve Müslim zamanında tamamlanmıştır.' demektedir. Halbuki Şafii'deki metin şöyledir: "Eğer birisi bu hadisin munkatı olduğunu söylerse..." Schacht bu metni yeterince dikkatli okumamıştır. Bu hadis, Malik'ten yaklaşık 25 sen önce vefat eden Ma'mer tarafından kaydedilmiştir. Kısaca bu hadis, Şafii'nin doğumundan önce tam isnadla rivayet edilmiştir.

Başka bir hadis için Schacht, "Şafii hadisi mürsel, Hanbel ve Mace ise farklı isnadla rivayet eder." der. Muhaddisler önce hadisin isnadını değerlendirmekte ve isnadda bir kusur varsa, hadisin metnini incelemeden o hadisi reddetmektedirler. (s. 225) Schacht, isnadların zamanla geliştirildiğine dair toplam 6 hadisi örnek verir. Bunlardan 4'ü, Schachtın zikrettiği eksik varyanttan önce, hadisler tam isnadla kaydedilmiş, birinin mevzu olduğunu İslam alimleri ispatlamış ve ilan etmiş, sonuncusunun ise emin olmadıkları isnadı zikretmekte tereddütlü davrandıkları açıkça ispatlanmıştır. (s. 226)

Aile isnadı

Schacht, babadan oğula geçen tüm senetleri uydurma kabul eder. İslam alimleri ise tüm aile isnadlarını sahih kabul etmedikleri gibi şüpheli olan hadis ve isnadları da zaten reddetmişlerdir. (s. 236) Zaten oryantalist Robson, İslam alimlerinin tutumundan taraf olmuştur. (Robson, The Isnad in Muslim Tradition, X/23)

Müşterek ravi

Schacht, bir seneddeki müşterek ravinin o hadisin uydurma zamanını da ortaya çıkardığını ileri sürer. İslam alimleri şüpheli olan her durumu farkedip, açıklamış ve hükümlerini vermişlerdir. Mesela Zehebi'nin "Eğer sika ve mutkin/sağlam bir ravi, bir hadisi sadece kendisi rivayet ettiyse bu hadis sahih fakat garib olarak değerlendirilir. Saduk derecesinde veya daha aşağı mertebede olan bir ravi, hadis rivayet eder ve şahid başka hadis bulunamazsa, o hadis münker olarak değerlendirilir." (Zehebi, Mizanu'l-İtidal, III/141) şeklindeki açıklaması bu konuda yeterli bilgiyi vermektedir. Schacht'ın yaklaşımı şuna benzer: Birçok kaynaktan bilgileri toplayan ve daha sonra da bulduklarını gazetede yayınlayan gazeteciye, haber konularını uydurmuş gözü ile bakmak gibidir. Çünkü binlerce okuyucu, kaynak olarak sadece o gazeteciyi referans göstermektedir. (s. 239)

Schacht'ın bir konudaki delili sadece Sa'd/309'daki bilgiye dayanır. Sa'd burada kaynakta vermez ama Schacht bu bilgiyi kesin bir delil olarak kabul eder. Aynı Sa'd, Berîre olayı ile ilgili haberin kaynaklarını ayrıntıları ile vererek 8 çeşit kaynak gösterdiği zaman ise (Sa'd, Tabakat, VIII/187,188) Schacht bu kaynakların uydurma olduğunu iddia eder. (schacht, Origins, s. 174)

Kitap yazarı e-A'zamî haklı olarak Schacht'a sorar: Hişam'dan hadis öğrenmek için binlerce kilometre yol kateden raviler, hocalarının ismini (Hişam) bilmiyorlar mıydı? Adı bilinmeyen bir alimin yıllarca öğrencilerinin yolunu gözetleyip onlara Hişam adına uydurulmuş bir hadisi nakletmek için beklediğine inanmamız mı gerekir? Yoksa öğrenciler senette Hişam'ın adını kullanmak için aralarında komplo mu kurdular? Schacht, hadis uyduran Hişam'ın Horasan'dan Mısır'a, Suriye'den Yemen'e kadar dağılan alimlere mezkur öğretinin ilk devir alimlerine yansıtmaları gerektiğine dair bilgi vererek irtibat sağlayabileceğine bizden inanmamızı mı istemektedir? Ayrıca Schacht, Nafi', 30 yıl sonra Hişam'ın peygamber ile Aişe'nin endişe verici bir durumda olduklarını haber vereceğini görecek kadar basiret sahibi olduğunu ve bu nedenle de can alıcı noktayı, meydana gelmeden önce ortadan kaldırdığına inanmazı mı beklemektedir? (s. 244- 245)

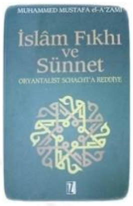

Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye

Hadis, Sünnet Müdafaası

Konuyu tamamlayan 'Muhtelifu’l-hadis’, ‘Oryantalistlerin hadis anlayışının eleştirisi’, ‘Hadis kitaplarının değeri’ ve ‘Caetani'ye cevap’ adlı yazılarımız ile birlikte, ‘İslam fıkhı’ adlı yazımızdaki, ‘İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye’ adlı kitap özetinin okunmasını da özellikle tavsiye ederiz.

(Bu yazımızın amacı, hadis ilmi hakkında bilgi vermek değil hadis ve sünnetin önemi, değeri, delil olması konusunu açıklamak ve gerek oryantalist gerekse, ne yazık ki, hadisi önemsemeyen modernist Müslümanlara cevap vemektir. Amacımız oryantalist Hristiyan ve modernist Müslümanların hadise yaklaşımlarına cevap vermektir. Hadis ilmi, bu kısa yazı içine sığamayacak kadar geniş bir içeriğe (Hadis terimlerinden hadis usul ve tarihine dek) sahiptir.)

Özet

“Tarihi tenkit yöntemi, “Olayın geçtiği zamana gidip müellifin zihnindeki amacı ortaya çıkarma gayretidir. Elçinin kastettiği anlam yakalanmaya çalışılır. Bundan sonra eleştiri/tenkit başlar.” (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 107) Bu nedenle de Batılılar İncil’e uyguladıkları bu metodu hadislere de uygulamak istemişlerdir. “Batılı akademisyenler 'Tarihsel eleştiri'yi hadis literatürüne de uygulamaya çalışmışlar ve onda şüphe uyandırmaktan zevk almışlardır.” (Eaton, s. 319) “Golziher’in hadis konusundaki görüşlerini Schacht geliştirmiş ve hukukla ilgili hadislerin de uydurma olduğunu ileri sürmüş, Juynboll ise bu anlayışı devam ettirmiştir.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 31) “Uydurma hadisleri vesile yapan oryantalistler, bunları kullanarak Hazreti Peygambere ait sahih hadisler üzerinde şüphe uyandırmaya çalışırlar.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 48) “Her şeyi Batılı gözle veya Batı ölçüleriyle görmek hevesine düştük. Batı'yı taklit etmekle her şeyin düzeleceğimizi zannettik. Sonunda, Kur’anı Kerim'e, hadislere bile farklı gözle gözle bakmaya başladık.” (Mustafa Sıbai, Oryantalizm ve oryantalistler, s. 11, 14) Amerikalı ünlü misyoner Samuel Zwemer, “Bir müslümana ‘dinini bırak’ dersen onun İslam'ı bırakması asla mümkün değildir. ‘Sizin dininiz olan İslamiyet mücevher yüklü çok kıymetli gemiye benziyor ama bu geminin yükü çok ağır geminin karşıya batmadan geçebilmesi için bu yüklerin bir bölümünü denize atmamız gerekir.’ demeliyiz. Böylece mübahlar'dan müstehap'lardan sünnetlerden başlayarak vaciplere farzlara gelinceye kadar onlara geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız. Böylece gemi karşıya geçse de boş geçmeli.” (Dr. Ahmet Üçar, Sultan, güç ve hassasiyet, s. 110) demektedir. “İlahi yasanın (Teşri) kaynağı Allah’ın Kur’an’daki sözleri ve peygamberin sünnetidir. Müslümanlar bu iki kaynağa bağlı kaldıkları müddetçe itibar ve güçlerini korumuşlar, uzaklaştıkça zafiyet yaşamış, siyasi alanda çökmüş, sömürülmeye başlanmışlardır. Batılı emperyalistler önce Kur’an’a değil, Hz peygamberin sünnetine savaş açmışlardır. Önceleri sünnetin bir kısmını inkârla başladıkları çalışmalarında sonunda, tüm sünneti inkâra ulaşmışlardır. Bunu iki yolla yapmışlardır: İçeriden batı zihniyeti ile yetişmiş olan Müslüman aydınlar ve dışarıdaki oryantalistlerle.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 37-38) İtiraf etmeliyim ki ben ilahiyatta okurken ilk zamanlarımda yukarıdaki yaklaşımı abartılı bulurdum. Ama oryantalizm üzerine yaklaşık 15 senelik okumalarım beni de

aynı noktaya getirdi! Üzücü olan ise, oryantalistler ile modernist Müslümanların hadise bakışı aynıdır, ne yazık ki!

Meşhur oryantalistlerden Hollandalı Snouck Hurgronje, 'Mekke' isimli iki ciltlik kitabında şunları söylemektedir: "İslâm coğrafyasının farklı kesimlerinden buraya gelen Müslümanlar arasında, çarpıcı bir davranış birlikteliği var. Dilleri, renkleri, kültürleri farklı müslümanlar; sokakta karşılaştıklarında birbirlerini selâmlıyorlar. Selâm veren hep aynı cümleyi söylüyor, selâm alan da cevabî bir cümle söylüyor ve fakat bu cümleler hiç değişmiyor. İbadethanelerine sağ ayakla girip, sol ayakla çıkmaya dikkat ediyorlar. Yemeğe oturduklarında bir kelime söylüyor, sağ elleriyle yemek yiyor, sofradan kalkarken başka bir kelime söylüyorlar. Bunlar da hiç değişmiyor. Fakat dikkat edilmesi gereken nokta şu ki; bunların hiçbirisi Kur'an'da yazmıyor. Benim tespitime göre bu, onların Peygamberlerinin geleneğidir." (Mehmet Görmez, Klasik Oryantalizmi hadis araştırmalarına sevk eden temel faktörler üzerine, İslamiyat, Mart, 2000) Yahudi kökenli Ukraynalı mühtedi Muhammed Esed de benzer bir konuya değinir: "İslam binasını tutan çelik iskelettir. Aynı zamanda hem sünnete uymamız hem de Batının hayat tarzına ayak uydurmamız mümkün değildir. Sünnet, Batı medeniyetinin dayandığı fikri temellere açıktan açığa karşıdır." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 89, 98) Oryantalist Johann W. Fück Sünnet hakkında, 'Her defasında İslam'ın gerçek özünü yabancı tesirler kaplamaya yüz tuttuğunda, sünnet bu yabancılaşmaya karşı yapılan savaşın parolası olmuştur.' (J. Fück, Die originalitat des arabischen propheten, s. 152) diyerek sünnetin önemini içimizdeki modernistlerden daha iyi anladığını ispat etmektedir!

"Hadislerin de oryantalistlerin iddia ettiği gibi ortaya çıkışları 2. ve 3. asırda olmamıştır. Hadis senetleri peygamberimizde hemen sonra ortaya çıkmıştır. Ayrıca hadis uydurmaya karşı alınan ilmi tedbirler ve hadis alimlerinin hadise verdiği önem yazarın iddialarını geçersiz kılmaktadır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 50-80) Aksine, İslam düşmanı Voltaire'in de itiraf ettiği gibi: "Dünyada kimse yoktur ki hayatı Muhammed'inki kadar ayrıntılı şekilde yazılmasın." (Voltaire, Türkler, Müslümanlar ve Ötekiler, s. 6) "Allah resulünün hayatı 'tarihte hiç kimseye nasip olmayacak bir şekilde' (M. Hamidullah, İslam peygamberi, I/8) bütün yönleri ile kayıt altına alınmış, hatta "bir olay karşısında suskunluğuna varıncaya kadar tespit edilmiştir." (Prof. Dr. Ahmet Önkal, Derleyen, Prof Dr Adnan Demircan, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 120) Muhammed Gazali'de, 'Tarih, Müslümanlar kadar peygamberlerinin eserlerini toplayan, araştıran ve inceleyen ve onlarla hassas ilmi kurallar koyan hiçbir topluluktan söz etmemiştir. Hadis senetleri ve rivayetlere yönelik hayret uyandıracak ölçüyü dinlerin hiç birinde görmem mümkün değildir.' (Gazali, Difa'u ani'l-Akide ve'ş-Şeriah Zıdde Metaini'l-Müsteşrikin, s. 78) demektedir. "İlk muhaddisler, özellikle Buharı ve Müslim, her hadisin sıhhatini süzgeçten geçirme hususunda insan kudretinin erişebileceği en ince titizliği göstermişlerdir, öyle ki bu inceleme Avrupa tarihçilerinin eski tarihin kaynaklarını incelerken başvura geldikleri inceleme tarzından çok daha güçlüdür." (Muhammed Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 94)

"İncil, Kur'an ile değil, Hz Muhammed'in hadisleri ile kıyaslanabilir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 142) John Bertin: "Bütün olumsuzluklarına rağmen, Müslümanların hadisleri vesikalandırma şansı, bizim kutsal kitabımızı vesikalandırma şansımızdan daha fazladır." (Münih, Ocak 1998)

Veda haccında peygamberimiz, 'Burada bulunanlar bulunmayanlara bu bilgileri iletsin.' (Buhari, İlim, 9,10,37; Müslim, Hac, s. 446) ve diğer bir hadisinde de, 'Benden bir söz işitip iyi ezberleyen ve onu başkalarına aktaran kimselerin Allah yüzünü ağartsın.' (Tirmizi, ilim, 7; İbni Hanbel, I/437) buyurmuştur. Medine'ye gelen heyetlere yurtlarına döndüklerinde hemşerilerine hadislerle ilgili bilgileri öğretmelerini de emretmiştir. (Buhari, İlim, 25; İbni Sad, VII/29-30) Peygamberimiz kolay hatırlanması için önemli şeyleri 3 kere tekrar ederdi. (Buhari, ilim, 30) Enes derki: 'Yaklaşık 60 kişi peygamberle otururduk. Peygamber hadis öğretirdi. O çıktığında biz aramızda o hadisi ezberlerdik.' (Kadı Iyaz,

el-Ilmâ', s. 142; Hatib, el-Cami' li ahlaki'r-ravi, 43a, Ms. A. Municipal Library) Peygamberimizin ilim meclisinde bulunmayanlar, bulunanlardan ezberlerdi. (Hakim, Müstedrek, I/95) Hz Ömer, Kur'an ve peygamber'in sünnetlerinin öğretilmesi için valilere görev verirdi. (Hanbel, I/48) Hz Ömer, el-Eşari, İbni Abbas, Zeyd b. Erkam hadis ezberlerdi. (Hatib, Fakih, 132a) Sahabe hadisleri ya grup halinde ya da tek başlarına ezberlerdi. (Ebu Heyseme, İlim, 126,127; Darimi, Sünen, I/148,149) Bazı sahabilerin de peygambeden hadis yazdıklarına dair belgeler bulunmaktadır. (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 136)

"Peygamberin görevi Kur'an'da yer almayan ayrıntıları bildirmek ve uygulamaktır. Yani yüce Allah kitabı bir öğretmenle birlikte göndermiştir." (Prof. Cafer Karadaş, Ateist ve deistlere cevap, s. 44); "Peygamber, teorik taslağı pratikte uygulamıştır. Sünnet yaşanan İslam'dır." (Ziyaüddin Serdar, İslam medeniyetinin geleceği, s. 23) "Kur'an'ı herkesten iyi anlayan ve ayetlerdeki Allah'ın kastettiği manayı en iyi bilen Allah resulüdür. Peygamberimiz ayetleri açıklamış fiillerle uygulamasını göstermiştir. Hadisler, dini yaşantımızda rehberlik eden en önemli kaynaktır. Peygamberimizin yönlendirmesine ihtiyacımız vardır. Hadisleri reddeden kimseler, Kur'an'ı anlamak için yine başka insanların yorum ve açıklamalarına başvurmaktadır. Bazen de insanlar hadisler yerine kendi anlayışlarını öne çıkarmaktadır. Bu da farklı ibadet ve din yorumlarına sebep olmaktadır. Diğer semavi dinlerin bozulmasının en önemli sebebi, din adamı sınıfının insanları kendi görüşleri ile yönlendirmeleri olmuştur. Rabbimiz Kur'an'ın çağlar boyunca anlaşılmasını, onun açıklama ve uygulamalarına bağlı (Enam, 89-90) kılmıştır." (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 83-85) "Hadis, peygamberin davranışlarının rivayetidir. Sünnet ise bu rivayetlerden çıkarılan kurallardır. Yani hadis, sünnetin taşıyıcısı ve vasıtasıdır." (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşıma İtirazlar, s. 85)

Kısaca Kur'an'dan sonra dinimizin ikinci kaynağı hadis ve sünnettir! Kur'an indikten 1400 sene sonra gelip Kur'an'ı yorumlama hakkını kendilerinde görenler, Allah ile direk muhatap olan efendimizin yorum (hadis) hakkına nedense itiraz etmektedirler. Hz Muhammed'e bizzat Allah Kur'an'ı 'açıklama görevi' vermiştir. Bu açıklamaların günümüze ışık tutan boyutu hadislerdir!

"Sana bu zikri (Kur'ân'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara 'açıklayasın', ta ki düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44); "Sana kitabı, ancak ayrılığa (ihtilafa) düştükleri şeyleri onlara 'açıklaman' için ve iman eden bir topluma doğru yolu göstersin ve rahmet olsun diye indirdik." (Nahl, 64); "Hak dini onlara 'açıklasın' diye, her peygamberi Biz kendi kavminin lisanıyla gönderdik." (İbrâhîm, 4); "Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resûlü'nün haram kıldığını haram saymayan ve hak dinini din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın" (Tevbe, 29) Burada dikkat edilmesi gereken; ayette hem Allah'ın hem de resulünün 'haram kılma yetkisi'nden bahsedilmektedir. Eğer peygamber sadece Allah'ın haram kıldıklarını 'iletmekle görevli' olsa idi, ayette bir de 'resulün haram kılmasından' bahsedilmesine gerek kalmazdı! Demek ki, 'her ikisi de' haram kılma yetkisine sahiptir. Peki, bu nasıl olmaktadır? Kendisine 'hikmet' verilen efendimizin uygulamaları ile tabii ki! Sünnet, yani Hz Muhammed'in uygulamaları da bizim için kıstastır: "Andolsun ki, Resûlullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (Ahzab, 21); "Ve sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin." (Kalem, 4)

Not: 'Şahsen' Necm suresi 4. ayette geçen, "O Muhammed hevasından (Tutku, istekleri ile) konuşmaz, 'O' (size okuduğu) kendisine indirilmiş bir vahiydir; vahyedileni konuşur." Mealindeki ayetteki, 'o' zamirinden kasdın 'peygamberimiz' değil 'vahiy' olduğunu düşündüğümü belirtmek isterim. Yani bu ayetin hadise delil olabileceğini düşünmüyorum!

Giriş

Hadis efendimizin sözleridir. Sünnet ise daha çok uygulamalarını ama aynı zamanda sözlerini de kapsayan bir terimdir. Sünnet ve hadise genelde üç çeşit yaklaşımdan bahsedilebilir:

Hadis ve sünneti reddedenler: Kur'aniyyun kökenli, oryantalist etkisi ile önce Hindistan'da ortaya çıkan bir akımdır.

Sünneti kabul edip, hadisi reddedenler: İşlerine gelen hadisleri eserlerine almakla paradoksa düşen bu grubun en büyük yanlışı; eleştirdikleri hadislerin büyük çoğunluğunun zaten hadisi savunanlarca da kabul edilmediğini bilmemeleri, bu tür hadislerin ya tevil-yorum ile ya da başka hadislerle karşılaştırılarak reddettiklerini veya hadisin anlamının müspet bir zemine çekildiğini kavrayamamalarıdır. "Muhtelifu'l-Hadis ilmi, Mevzu, zayıf, mudal, mürsel, munkatı, cerh, ta'dil, rical, tabakât" gibi ilim dalları, metot ve kavramlar bu nedenle ortaya çıkmıştır zaten!

Sünnet ve hadisi kabul edenler: Bu görüşü savunmakla beraber bu sistemi savunanların da -şahsi yorumumuza göre- en büyük yanlışı, hadisin Kur'an'ı nesh edebileceği görüşünü savunmalarıdır ki, bu haklı olarak muhataplarımızca da eleştirilmektedir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

"Ey iman edenler, Allah'a itaat edin ve Peygambere itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorsanız, aranızda herhangi bir konuda ihtilafa düşerseniz, onu Allah'a ve elçisine götürün. Böyle davranmanız, daha iyidir ve sonuç itibariyle daha güzeldir." (Nisa, 59) Ayette geçen "İtaat" kelimesinin Allah için olduğu gibi, Hz. Peygamber için de 'ayrıca' zikredilmesi, efendimizin, Kur'an'ın dışındaki emir ve yasaklarına karşı da itaat etmemiz gereğine işaret etmektedir. "Sizden olan emir sahiplerine de" ifadesinde görüldüğü üzere, emir sahipleri için ayrıca bir "itaat" kelimesinin kullanılmaması", aksine cümle içerisinde (atıf yoluyla) Allah ve Resûlüne karşı yapılması, istenen itaate tâbi kılınarak ifade edilmesi, onlara yapılacak itaatin mutlak olmayıp, Allah'ın kitabı ve elçisinin sünnetine uyma şartına bağlı olduğunu göstermek içindir. (İmam Şafii, er-Risale, s. 79-80)

Hadislerin yazılımına ilk başlarda Kur'an ile karışır endişesi ile izin verilmedi ise de daha sonra bu sorun ortadan kalkınca yazıma izin verilmiştir. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108) Dolayısı ile hadislerin yazılımına daha peygamberimiz hayatta iken başlanmıştır. (Hamidullah, İslam peygamberi, I/9) Peygamber dönemindeki yazılı malzemelerden bazıları şunlardır. Abdullah b. Amr b. As, Hz Ali, Hz Enes'in yazılı metin haline getirdiği hadisler. Sadece Amr b. As'ın es-'Sahifetu's-sadıka' adlı mecmuasında 1000 civarında hadis mevcut idi. Hicretten sonra yapılan nüfus sayımı, anlaşmalar, ahidnameler, komşu devletlere gönderilen mektuplar da yazıya geçirilmişti. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 109) İslam tarihinin ilk dönemine ait kaynaklar sahabe hayatta iken yazılı olarak kayda geçirilmişti. (Sad, Tabakat, I/70, 331; Zürkani, Şerhül alel mevahibil-ledünniye, III/354) Tedvin (Hadislerin yazılım) dönemi ile de hadisler, terdip, düzen ve belirli kaideler çerçevesinde kitaplaştırılmıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 108)

Detay

Hadis

Hadis, ‘Hz. Muhammed'in sözlerine’ denir. Bazı hadisler vardır farz hükmündedir, yani onları yapmak farzdır. Bazıları vardır vacip hükmünde, bazıları sünnet, bazıları ise mubah, müstehap (iyi, sevap kazanılacak iş) hükmündedir. Bazı hadisler ise mevzu (uydurma gerçekte söylenmemiş), mevkuf, muzdaribdir. (kesik, eksik, hatalı rivayet edilmiş) Bazı hadisler vardır tavsiye niteliği taşır, bazılarının hükmü-uygulaması sonradan kaldırılmış, bazılarının ise yasaklığı sonradan kaldırılmış ve serbest bırakılmış, bazılarının zayıf veya eksik rivayet edilmesi ise anlamını, dolayısıyla hadisin amacı tam yansıtılamamış olmaktadır. Bazı hadislerin sözcük anlamları farklı iken, hedeflediği anlam farklı olabilmektedir. Kısaca bir konuda bir hadisi duyunca hemen “bu konuda kural şudur, Hz. Resul böyle söylemiş, yapmıştır" dememeliyiz. O konudaki diğer hadisleri ve ayetleri bir araya getirmeli, hangisi doğru, hangisi uydurma, hangisinin uygulanmasını Hz. Resul sonradan kaldırmış, sınırlamış, genişletmiş veya uygulatmış iyice bilmemiz gerekir. Bu da hadis ilmini iyi bilmeye, hadis usulü, hadis tarihi, hadis terimlerine vakıf bir insan olmayı gerektirir. Yani bizim gibi avam/halktan birisi Buhari'yi açıp, hadisi okuyup, ondan hüküm çıkaramaz! Ya o hadis doğru ama başka bir hadisle sonradan uygulamadan kaldırılmış, sınırlandırılmış veya uygulama alanı genişletilmiş ise?! Hiç bir hadis kitabı tüm o konudaki doğru hadisleri bir araya toplayamaz. Çünkü o kitabı yazan bir insandır, insan ise eksik bir varlıktır. O nedenle Buhari yanında, Müslim, Tirmizi, Ebu Davud gibi hadis kitapları da vardır. Özetle biz; halk/avam, hadis, ayetten hüküm çıkaramayız! Ama muhaddis ve müfessir alimlerin o hadisi-veya ayeti- yorumlamalarından ve gakih/müctehidlerinde çıakrdıkalrı hükümlerden istifade edebiliriz. Yani bu ilmin uzmanı olmayan biz halka kesimi hadise değil, onlardan çıkarılan hükümlerine bakmalıyız. Zayıf hadisi okuduk, hadis mi değil mi nereden bileceğiz, kaynak kitaplardaki yorumlara ulaşabiliyor muyuz, ya yanlış hüküm verip kendimize ve çevremize zulmedersek ne olacak?! Hadisi eksik anlamaya yönelik bazı örnekler: Hz. Resul elbisesi yerlere uzanan bir adamı uyarıp elbisesini kısaltmasını ister. Ama günümüzde her uzun elbiseliye aynı hükmü uygulayamayız. Çünkü Hz. Resul döneminde uzun elbise bir kibir alameti idi. Şimdi eğer insanlar kısa elbise ile kibirleniyorsa kısa elbise uzattırılmalıdır. Amaç uzun elbise değil kibirlenmemedir! Elbise araçtır, kibire engel olmak ise amaç. Ama hadisin sadece metni ile hareket etsek maksada ulaşmış olmayız! Hz. Resul kadınların kabir-mezarlara gitmesini önceleri engellemişti. Sonra ise serbest bırakmıştır. Ama Hz. Resulun vefatından sonra Hz. Aişe: "Bu kadınları görse idi yine yasaklardı." buyurmuştur. O halde kadınlar kabirlere gitmelimi gitmemeli mi? Eğitim, bilinç seviyeleri artıp mezarlarda bağırıp üstlerini başlarını yırtmayınca gitmeli, yozlaşma başlayınca ise gitmemelidir. Yoksa gitmesini yasaklayan hadisi okuyan, eşini kızını mezara göndermez veya serbest bıraktığı hadisi okuyan gönderirse amaç anlaşılamamış olunur!

Sünnet

Sünnet, ‘Hz. Resul günümüzde olsa nasıl yapardı?’ sorusunun cevabıdır. Bu da bir ilim ve derin tefekkür ile ulaşılabilecek bir makamdır. Bir iki hadis veya kitap okuma ile muhaddis geçinme kolaycılığı değildir. Hadislerin kelimelerine takılmamalı, kelimelerin verdiği bir amaç, hedef önceliklenmelidir. Sünnet, o hedefi yakalamaktır. Hz resul döneminde bile hadisin ruhunu yakalamak yerine kelimelerine takılanlar olmuştur. Bir sahabi yüzü yıkamak farz diye, gözlerini de yıkamaya çalışırdı ve gözleri büyük zarar görmüştü. Başka bir sahabi "Cuma günü gusül alın" hadisi gereği, ihtilam olup cuma sabahı gusül alan oğluna: "Bu sünnet yerine geçmedi, bu ihtilamdan kurtulmak için alınan bir gusüldü, bir daha al" demiştir. "Size ağır gelmeyeceğini bilsem namazdan önce misvak kullanmanızı emrederdim" hadisinden hareketle, günümüzde de farz namazlardan hemen önce, bir iki saniyeliğine hala misvağı dişlerine süren kardeşlerimiz yok mudur? Birinci sahabi İslam'ın insanı zora sokan ibadetler içermediğini, İkinci sahabi gusülden amacın toplu gidilen yere temizlenerek gidilmesi gerektiğini hatırlatan bir hadis

olduğunu, günümüzde de, aslında evden çıkmadan, temiz ağız ile toplu yerlere, camiye, namaza gidilmesinin tavsiye edildiğini anlayamayan kardeşlerimiz olduğunu görmekteyiz.

Sünnet, Kur'an: "Sünnet, Kur'an'ı Kerim'de bulunmayan, ama ona aykırı da olmayan pek çok hüküm getirmiştir. Bu görevi sünnete bizzat Kur'an-ı Kerim yüklemiştir. Bu hükümleri çıkarırsanız İslam'ın iskeleti dağılır, din insanların elinde bir oyuncak hamuruna döner. Bu çıkarma/istinbat sünnet imbiğinden geçmesi şartıyla, âlimlerin içtihatlarıyla devam etmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. Siz bir şeyin hükmünü Kur'an-ı Kerim'de ya da sünnette bulamıyorsanız başvuracağınız merci, 'ehli zikir/ilmiyle amil' alimlerdir. Onların içtihatlarının dışına çıktığınızda da dini olanı terk etmiş, nefsinize uymuş olursunuz." (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 18 Eylül 2015) Kur'an-ı Kerim dinin ruhu ise ki, Sünnet de onun bedenidir, görünür ve yaşanır hale gelmiş yönüdür. Tebyîn (Nahl, 44): "İyi derecede açıklama, anlaşılır hale getirme demektir. Bunun bir alt derecesi beyandır. Beyan sadece sözlü açıklama olabilir. Ama tebyîn aynı zamanda uygulamalı bir beyandır ki, işte buna Sünnet diyoruz. Tebliğ: Elçinin aldığı bilgiyi aynen yerine ulaştırmasıdır. Bunun için Allah Hz. Peygamber'e 'Rasul/elçi' diye hitap ettiği bir ayette, "Rabbinden sana indirileni tam olarak ulaştırmazsan O'nun mesajını ulaştırmış olmazsın" buyurur (5/67). Tebyîn, tebliğden farklı bir şeydir. Hüküm: "Biz kitabı hakikat olarak sana indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hüküm veresin." (4/105) Demek ki, Hz. Peygamber'in vahye dayalı olarak bir re'yi/görüşü olacak ve o bununla hüküm verecektir. Bu re'y Kur'an-ı Kerim'den mülhemdir; ilham alınmıştır, ama Kur'an-ı Kerim değildir. İşte bu da sünnetten başkası olamaz. Şu bir tek ayette bile Hz. Peygamber'in sünnetine işaret eden pek çok özelliği sayılır: Hikmet: "Nasıl ki, size içinizden bir resul gönderdik; ayetlerimizi size okuyor, sizi arındırıyor, size Kitabı ve hikmeti öğretiyor, önceden bilmediklerinizi öğretiyor" (2/151) Bu ayeti Kerimede Kitap ve Hikmet yan yana kullanıldığına göre 'bunların farklı şeyler olması' gerekir. Sıradan insanların Kur'an-ı Kerim'de açıkça gözükmeyen hikmetlere ulaşabileceğini kabul edip, peygamberde böyle bir özelliğin olmadığını söylemek abes olur. İşte ona Kur'an-ı Kerim'in yanında verilen bu bilgi/hikmet, sünnettir ve O, tebyîn görevini bununla yapmaktadır. Tezkiye: Her türlü maddi manevi, ahlaki ve bedeni pisliklerden arındırmadır. O halde Peygamber, bazılarının sandığı gibi sade bir postacı değildir. O inananlarını yine vahiyden aldığı kabiliyetle eğitip arındırmıştır. İşte bu eğitme ve arındırma uygulaması da sünnettir. Bunlardan özellikle 'üsve' kelimesi önemlidir. "O sizin için güzel bir üsvedir" denir ki, hal ve harekâtıyla örnek edineceğiniz bir numune-i timsaldir demektir. Sağlam bir örneği bulunmayanların, özellikle de gençlerin bugün kimlere özendikleri, kimleri örnek aldıkları düşünülürse bunun çok anlamlı olduğu görülür. Onun sünnetine/hayat tarzına uyulmadan o nasıl örnek alınabilir? (Faruk Beşer, Yeni Şafak, 28 Ağustos 2015)

Kur'an; "Hz Muhammet'te sizin için güzel bir örnek vardır." buyurur. Sünnet olmadan nasıl O'nu örnek alabiliriz ki? Sünneti reddeden kardeşlerimiz bu konuda ne yorum getirebilirler? Ayrıca sünneti reddeden kardeşlerimizin Kur'an'ı yorumlama hakkı kadar Hz. Resul'un Kur'an'ı yorumlama hakkı yok mudur? Bir düşünsünler lütfen!

Sünnetin kaynak değeri

"Sünnet'in tamamı değil, bir kısmı vahiy mahsulüdür. Ancak Hz. Peygamber hata yaptığında Cenab-ı Allah tarafından ikaz edildiği için, bütün söz ve davranışları vahyin kontrolü altındadır. Vahiy ürünü olan Sünnet'in bir kısmı Hz. Peygamber'in zatıyla ilgili olmakla beraber, diğer kısmı ümmetiyle ilgilidir. Kur'an hükümleri İslam ümmeti hakkında bağlayıcı nitelikte olduğu gibi, Sünnet de bir teşri (yasa yapma) kaynağı olarak bağlayıcı bir özelliğe sahip olmak durumundadır. Vahye dayanmayan Sünnet de Allah tarafından bir ikaz vaki olmadıkça hatadan uzak sayılır. Bundan sonra önemli olan hangi Sünnet'in vahiy olduğu değil, hangi Sünnet'in

teşri kaynağı olarak kullanılabileceği hususudur. Kur'an'dan sünnet'in delil olduğuna dair ayetler: Hz. Peygamber'e iman ve itaati emreden ayetler: "Andolsun, Allah'ın Resulünde sizin için -Allah'ı ve ahiret gününü arzu eden ve Allah'ı çok anan kimseler için- (uyulacak) en güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21): O, hem ibadet, hem ahlak, hem de hukuk ve diğer hususlarda insanlar için bir örnektir. Doğrudan doğruya Allah'a itaatin yanı sıra, Hz. Peygamber'e itaat de emredilmiştir: "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resul'e ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin." (Nisa, 9) Müsteşrik Margoliouth'a göre Hz. Muhammed'in Kur'an'ın dışına çıkan ve herhangi bir hadiste rivayet edilen bir sünneti yoktur. (Fazlur Rahman, Islam, s. 61) Ayette Allah'a itaatle birlikte Hz. Peygamber'e ve "emir sahiplerine" de itaatin gerekli görülmesi, bunların birbirinden farklı şeyler olduğunu gösterir. Söz konusu itaatin atıf harflerinden mugayeret - aykırı olma - için kullanılan vav harfiyle yapılmış olması da bunu gerektirmektedir. Kur'an ganimetlerle ilgili olarak "Peygamber ne verirse onu alın, sizi neden menederse ondan geri durun" (Haşr, 7) buyurmakta, başka bir ayette ise "aralarındaki çekişmelerde Hz. Peygamber' i hakem tutmaları" (Nisa, 64) istenmektedir. Bu ayetlerden zaruri olarak anlaşıldığına göre, Hz. Peygamber hüküm verirken, ahlaki ve hukuki emirlerde bulunurken, Kur'an dışında rakipsiz bir otoriteye sahip olmuş, hatta normal olarak böyle bir otoriteyi uygulamıştır. (Fazlur Rahman, İslam, s. 62) Kur'an bir kanun kitabı veya bir ansiklopedi olmadığına göre, Kur'an'ın temas etmediği konularda toplumda düzen nasıl sağlanacak, güvenlik nasıl temin edilecek, ekonomi, eğitim, adalet gibi sosyal konularda kim düzenleyici kararlar alıp uygulayacaktır? Böyle bir düşünce ile bugün hangi toplum yönetilebilir, hangi toplumsal mesel e çözülebilir? Bu mantığa göre, Kur'an'ın dışında bağlayıcı başka bir şey olamayacağından, toplumların yönetimi için yapılan kanun, tüzük, yönetmelik vs.nin de hiçbir bağlayıcılığının olamayacağını kabullenmek zorunda kalınacaktır. (H. Kırbaşoğlu, İslam Düşüncesinde Sünnet, s. 175-176) Hz. Peygamber (sav) sadece postacı değildir. Göreve sadece nakil ve tebliği değil aynı zamanda tebliğ ettiğini öğretmek ve uygulamalarıyla örneklik etmektir. Peygamber'e itaat Allah'a itaat olarak kabul edilmiştir: "Kim Peygamber'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur." (Nisa, 80) Şu halde Kur'an teşrii - Kural koyan - bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşrii bir kaynaktır. Allah'ı sevmek, Peygamber'e itaati gerekli kılmaktadır: "De ki: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok merhametli ve bağışlayıcıdır". De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin!" Eğer dönerlerse, muhakkak ki Allah, kafirleri sevmez. " (Ali İmran, 31-32) Peygamberlerinin gönderiliş gayesi, kendisine itaat olarak ifade edilmiştir: "Biz hiçbir peygamberi, Allah'ın izniyle itaat edilmekten başka bir amaçla göndermedik." (Nisa, 64) Bütün bu ayetlerdeki itaat manasını "Resul'e itaat, Kur'an'a (Allah'a) itaattir" şeklinde anlamak doğru bir anlayış değildir. Eğer itaati böyle anlamak doğru olsaydı, bazı ayetlerde bunun ifadesi "Peygamber'e itaat, Allah'a itaattir" şeklinde ifade edilmezdi. Hz. Peygamber'e Karşı Gelmeyi Yasaklayan Ayetler: "Kim, Allah'a ve O'nun Resul'üne karşı gelir ve O'nun sınırlarını aşarsa, Allah onu ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için aldatıcı bir azap vardır." (Nisa 14) "Kim de kendisine doğru yol belli olduktan sonra Peygamber' e karşı gelir ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarsa, onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir gidiş yeridir orası." (Nisa,114) "Bu böyledir. Çünkü onlar, Allah ve Resul'üne karşı çıktılar. Allah ve Rasul'üne de kim karşı çıkarsa, muhakkak ki, Allah'ın cezası çetin olur." (Enam, 13. Bu konuda diğer ayetler için bkz. Ali İmran,132, 172; en-Nisa, 113,59,61, 65, 69; Maide, 92; A'raf, 157, 158; Enfal, 1, 20, 24, 46; Tevbe, 62, 71, 91; Nur, 51-54, 56; Ahzab, 33,36,37, 64-66, 71; Muhammed, 33; Feth,117- 18; Hucurat, 14; Mücadele, 13; Tegabun,12) Hz. Peygamber'in Verdiği Hükümlere Boyun Eğmeyi Emreden Ayetler: "Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıklarında müminlerin cevabı "işittik ve itaat ettik" sözünden başka bir şey olamaz." (Nur, 51) "Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Resule ve sizden olan emir (yetki) sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz - Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız- meseleyi Allah'a ve Resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzelidir. " (Nisa, 59) "Allah ve Resul'ü bir konuda hüküm verdiği zaman, artık mümin bir erkeğin veya kadının bir seçme yapmaya hakkı yoktur. Zira kim Allah'a ve Resulüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur." (Ahzab, 36) "Asla! Rabbinin hakkı

için, onlar aralarındaki ihtilaflı konularda seni hakem yapıp, sonra da, içlerinden bir hoşnutsuzluk duymadan senin verdiğin hükme boyun eğip, tam anlamıyla teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar." (Nisa, 65) Bütün bu ayetlerden açıkça anlaşıldığına göre, müminler Hz. Peygamber' in hükümlerine, ihtilaflı konularda verdiği kararlara boyun eğmek zorundadırlar. Hz. Peygamber'in Haram-Helal Kılma Yetkisi Olduğunu ifade Eden Ayetler: "Kendilerin kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resul'ünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlerle, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın." (Tevbe, 29) "Onlar ki, ellerindeki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi Peygamber'e uyarlar. O (peygamber) ki, kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten meneder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." (A'raf, 157) Ayetlerden çıkanlar sonuçlar: Haram ve helal kılma yetkisi önce Allah'a, sonra Hz. Peygamber'e aittir. Allah'ın hakkında hüküm vermediği konularla, tahsis - özelleştirme -, takyid - Daraltma -, şartlarını belirleme gibi hususlar Hz. Peygamber'in helal ve haram kılma yetkisi dahilindedir. Hz. Peygamber'in helal ve haram kıldığı şeyler, Allah'ın haram ve helal kıldığı şeylerden başkadır. Yani Hz. Peygamber sadece- Kur'an'daki haram ve helalleri nakletmemekte, bunlardan başka helal ve haram kıldığı şeyler de vardır. Hz. Peygamber'in Kur'an'ı Açıklamakla Yükümlü Olduğunu ifade Eden Ayetler: "Biz her peygamberi mutlaka kendi kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın." (İbrahim, 4) "Sana bu Zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın ve taki onlar düşünüp öğüt alsınlar." (Nahl, 44) "Biz sana Kitab'ı indirdik ki, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi onlara açıklayasın ve inanan bir kavim için, (o Kitap) yol gösterici ve rahmet olsun." (Nahl, 64) Hiç şüphesiz "açıklamak", "tebliğ etmek"ten başka bir şeydir. "Beyyene" fiilinin ifade ettiği mana ile "bellega" fiilinin ifade ettiği mana ile aynı değildir. Beyan, tebliğ+tebliğ edilenin izahı demektir. Bu bakımdan Kur'an'ı açıklamak, sadece O'nu tebliğ etmekten ibaret değildir. Manaya delaleti açık olmayan (mücmel) lafızlardan ne kastedildiğinin izahı, Genelin'ın tahsisi (özelleştirilmesi) , mutlak'ın takyidi (Kesin olanın sınırlanması), şartları beyan edilmemiş bir konunun şartlarının tespiti gibi hususlar beyan sınırları içinde mütalaa edilir. Kur'an'daki emir ve nehiylerin birçoğu umumi ifadeler ve mücerred kaideler biçiminde varid olmuştur. Bunların tatbiki büyük ölçüde beyana ihtiyaç gösterir. Konuyla ilgili olarak kaynaklarda şöyle bir habere rastlıyoruz: İmran b. El-Husayn (ö.52/672)'in bulunduğu bir mecliste adamın biri: "Kur'an'da olandan başkasından bahsetmeyin" deyince, ona şöyle dedi: "Sen akılsız bir adamsın! Öğle namazının (farzının) dört rekat olduğunu, onda kıraatın açıktan olamayacağını Allah'ın Kitab'ında gördün mü?" Sonra zekatı ve benzeri hükümleri sıraladı ve şöyle ilave etti: "Bütün bunları Allah'ın Kitab'ında açıklanmış olarak buluyor musun? Kitabullah bunları mübhem (Kapalı) bırakmıştır; Sünnet de açıklamıştır." (Şatıbi, el-Muvafakat, IV/19) Hz. Peygamber'in, Sünnet'i Bir Teşri Kaynağı Olacak Şekilde Sunup Muhafaza ve Tatbikini İstemiş Olması: "Dikkatinizi çekerim! Bana Kur'an'la birlikte O'nun benzeri de verildi. Dikkat ediniz! Yakında rahat koltuğuna kurulmuş karnı tok saygısız bir adam şöyle der: Size bu Kur'an yeter; O'nda neyi helal bulursanız helak kabul ediniz; neyi de haram bulursanız haram kabul ediniz."; "Şüphesiz Resulüllah'ın haram kıldıkları da haram kıldıkları gibidir." (Darimi, Mukaddime 49; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/130-131; Ebu Davud, Sünnet, 6; Tirmizi, Ilim, 10; İbn Mace, Mukaddime 2) "Sizden bir haberi görüp işitmede hazır bulunanlar, orada bulunmayanlara tebliğ edip ulaştırsın. Umulur ki kendilerine haber ulaştırılan kimse, onu, işitenden daha iyi ezberleyip koruyabilir." (Darimi, Menasik, 72; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/31, 32, V, 4, 37, 39, 40, 45, 72, 342, 366, 411; VI/385, 456; Buhari, ilim, 9, 10, 37, Hacc, 132; Sayd, 8; Edahi, 5; Megazi, 51; Fiten 8, Tevhid 24; Müslim, Hacc, 446; Kasame, 29, 30; Ebu Davud, Tetawu', 10, Tirmizi, Hacc, 1 ; Nesai, Hacc, 111; İbni Mace, Mukaddime, 18) Hz. Peygamber ayrıca kendisinden bir sözü işitip onu ulaştıran kimseye şöyle dua etmiştir: "Bizden bir söz işitip, o sözü aynen işittiği gibi koruyan ve başkalarına ulaştıran kimsenin Allah yüzünü ak etsin." (Darimi, Mukaddime 24; Ahmed b. Hanbel, Müsned, I/437; III/225; IV/80, 82; V/183; Ebu Davud, İlim 10; Tirmizi, ilim 7; İbn Mace, Mukaddime 18) Ve Hz. Peygamber, sünnetinden yüz

çevirenin kendisinden, yani İslam ümmetinden sayılamayacağını açıkça ifade etmiştir. (Dariml, Nikôlı 3; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/158; III/241, 259, 285; V, 409; Buhari, Nikah 1; Müslim,Nikah 5; Nesai, Nikah 4) Hz. Peygamber, Muaz b. Cebel'i Yemen'e görevli olarak gönderirken aralarında şu konuşma geçmişti: Sana hakkında bir hüküm vermen gereken bir mesele arzolunduğunda nasıl hüküm verirsin? Allah' ın Kitab'ına göre hüküm veririm. Şayet Allah'ın Kitab'ında bulamazsan? Allah Resulünün Sünnet'iyle hükmederim. Ne Allah'ın Kitab'ında ve ne de Resulünün Sünnet'inde (bir hüküm) bulamazsan? Kendi re'yimle (Görüşümle) ictihad ederim. Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Resulüllah'ın elçisini muvaffak kılan Allah'a hamdederim." (Darimi, Mukaddime 20; Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/230, 236, 242; Ebu Davud, Akdiye 11; Tirmizi, Ahkam 3) Kadi Şüreyh (ö.78/697) Halife Ömer'e hüküm verme hususunda nasıl bir hiyerarşi takip edeceğini sorduğunda, Hz. Ömer kendisine yazılı olarak bildirdiği talimatında, önce Kur'an ile onda bulamazsa, Hz. Peygamber'in Sünnet'i ile orada da bir hüküm yoksa ümmetin üzerinde icma ettiği görüşle, bunların hiçbirisinde yoksa daha önce bu konuda raşid halifelerin ve salih nesil olan Ashab'ın verdiği bir hüküm varsa, onunla hükmetmesini veya ictihad yapması, netice itibariyle bekleyip kalmamasını emretmiştir. (Darimi, Mukaddime, 20; Nesai, Adabul-kudat 11) Hakimlerine bu tavsiyelerde bulunan Hz. Ömer, Müslüman tebeasına da şunları öğütlüyordu: "Kur'an'ı öğrendiğiniz gibi, feraizi ve Sünnet' i de öğreniniz." (Beyhaki, es-Sünenü 'l-Kübrd, Haydarabad, 1352, VI/209) Sünnet'in en temel fonksiyonu, hüccet olması değil, Hz. Peygamber'in bizim için örnek olan hayatını göstermiş olmasıdır. Niteliği ne olursa olsun, Hz. Peygamber'in (sav) bütün hareketleri Müslümanlar için bir örnek teşkil etmektedir. İnanç, ibadet, hukuk ve hatta adab-ı muaşeretle ilgi olmayan konularda dahi bizim için O'nda örnekler vardır. Dinin kemale ermiş olması, Kur'an'ın Her Şeyi Açıklayan Eksiksiz Bir Kitap Olması, Hükmün Allah'a ait olması ile ilgili, sadece Kur'an'ın yeterli olduğuna dair ayetlerin öncesi ve sonrasına bakıldığında, sünnete gerek yok sonucuna varılamayacağı rahatlıkla görülür. Sadece Kur'an'ın Muhafaza Edilmiş Olması ile ilgili ayet ise Kur'an'ın korunmasının yazılması ile olduğunu bilmeme cehaletinden kaynaklanmaktadır. Hz. Peygamber'in Sünnet'in yazılmasını yasaklamış olması: Bazı rivayetlere göre Hz. Peygamber (sav) kendisinden Kur'an dışında bir şey yazılmasını yasaklamıştı. (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70, İlim, 8, 13; Ebu Davud, Ilim 3; İbn Hanbel, Müsned, III/39, 46, 47, 83; V/182; el Hatib, Takyid 33) Bu vakıadan hareketle Sünnet'in hüccet oluşunu inkar edenler, "Sünnet hüccet olsaydı, hem Hz. Peygamber (sav) O'nun yazılmasını emreder, hem de sahabe ve tabiin O'nun cem' ve tedvini için gerekli girişimlerde bulunurdu" (Abdulhalık, Hücciyyetil 's-Sünne, s. 189) demektedirler. Sünnet'in yazılmasının yasaklanmış olması, bazı rivayetlerde Hz. Peygamber'in "Allah'ın Kitab'ını her şeyden tecrid edin, ona bir şey karıştırmayın" (Buhari, Enbiya 50; Müslim, Zühd 72; Tirmizi, Fiten 70; İbn Hanbel, Müsned, 111, 39, 46, 47, 83) sözüyle gerekçelendirilmiştir. Daha sonraki dönemlerde Kur'an'ın yazılımında gerekli titizliğin gösterilmesi, Kur'an hafızlarının çoğalması, Müslümanların Kur'an üslubunun kavranması, kısaca hadis ile ayetlerin karışma ihtimali ortadan kalkınca, hadis yazılımına izin verilmiştir. (Tirmizî, İlim, 12; Dârimî, Mukaddime, 43; İbn Kesîr, İhtisâru Ulûmi'l-hadîs, A. Şâkir neşri, s. 132; Müsned, II/403) Yine, Abdullah b. Amr b. As gibi okuma yazma bilen genç ve dikkatli sahabelere (Müsned, II, 403; İbn Kuteybe, s. 365-366) ; hafızasının zayıflığından şikayet edenlere (Tirmizi, İlim, 12) ve bir konuşmasının yazılıp kendisine verilmesini isteyen Yemenli Ebu Şah gibi kimselerin isteklerini de izin verilmiştir. (Buhari, Lukata, 7, Diyar, 8) Sahabe, Kur'an'ın açıklamadığı konularda efendimizden gördüklerine veya işittiklerine göre hareket ederlerdi. O dönemde bile bir tek hadisi araştırmak için Medine'den kalkıp Mekke'ye kadar giderlerdi. (İbn-i Mace, I/16) Ebu Eyyup el- Ensari, bir hadisi araştırmak için Medine'den Mısır'a gitmiş, Ukbe b. Amr Cuheni'den hadisi işittikten sonra, "Bunu, ben de biliyordum; fakat biraz yanlışım vardı. İşittiğimin zıttına bir rivayette bulunmak istemedim." (Müsned, IV/159) demiştir. Hz. Ömer bir hadisi işitir ve daha önce işitmediği bu hadisi mutlaka ispat etmesini Ebu Musa el-Eşari'den ister. Nedenini soranlara "Bu hadisi inceleme ve tespit etmek istedim" diye cevap verir. (Edebul müfret Buhari, s. 274, Müslim, VI /177-180) Hz Ali'de, başkası ona bir hadis nakledince, önce yemin ettirir sonra onun rivayetini kabul ederdi. (Tevilü muhteliful hadis, s. 49; Tezkiretu'l-Huffâz, I/9-10) Sahabe birbirine "Kur'an ve sünnete dayanmadan sorulara cevap

vermemeyi" öğütlerdi. (Tezkiretul huffaz, I/62) Görüldüğü gibi din konusunda Müslümanların, hatır, gönüle bakmadan birbirilerini tenkitten geri durmamışlardır. İslam düşmanı oryantalist Caetani bile bazı sahabelerin Ebu Huriye'yi eleştirdiklerini kitabında aktarmaktadır. (Caetani, İslam Tarihi, I/117, 124, II/188) Emevi döneminde de aynı hassasiyet devam eder. Halife Hişam b. Abdülmelik oğlu için bir hadis kitabı yazmasını Zühri'den ister. 400 hadislik kitap yazılır. Bir ay sonra "O yandı, yeniden yaz." denince aynısını yazar. Aralarında hiç bir fark yoktur. (Tezkiretul huffaz, I/95-97) Peygamberimiz Abdullah b. Amr b. Asr'a hadisler için, "Yaz, ağzımdan hak sözden başkası, çıkmaz." buyurmuştur. (Süneni Ebu Davud, I/77) Ebu Hureyre'de Abdullah b. Amr b. As'ın hadis yazdığını bildirmiştir. (Buhari, I/36) Bu yazılan deftere, sahife-i Sâdıka denirdi ve bu sahife aynen Ahmet b. Hanbel tarafından Müsnedine aktarılmıştır. Hureyre, Medine'li bir Müslüman'ın hadisleri ezberinde tutamamasından yakınınca efendimizin kendisine, "Sağ elinden faydalan (yaz)." dediğini aktarır. (Bağdâdî, Takyidü'l-İlm, s.74-79) Sahabe gerektiğinde hadisleri yazardı, Ebu Bekr, semure b. Cünbüd'ün hadisleri kaydettikleri defterleri vardı. (Müslim, I/45; Tezkiretu'l-Huffâz, I/5) Abdullah b. Abbas, Cabir b. Abdullah ve Enes b. Malik'in de hadis sahifeleri mevcuttu. (Tirmizi, Kitabu'l-İlel, Tezkiretul huffaz, I/37) Hemmam b. Münebbih'in Ebu Hureyre'nin rivayetlerinden oluşan (Tezkiretul huffaz, I/89) hadis nüshasını aynen Muhammed Hamidullah 1953 senesinde neşreder. Yani sahabe devrinde kaleme alınan hadis mecmuası günümüzde aynen neşredilebilmiştir. Sahabeden sonra gelen tabiin adlı dönemde hadis yazımı daha ciddi ve resmi olarak ele alınır, Emevi Halifesi Ömer b. Abdülaziz devrinde hadis yazılımı resmi bir boyut kazanır. Ayrıca Hz Aişe gibi, 2200 küsur hadis rivayet eden sahabeler de bulunduğunu unutmamak gerekir. (Onun hadis ilmine katkıları için: el-İsabe, V/140, VIII/140; Hanbel, Müsned, VI/110-135,5/55-165; İbn-i Sad, Tabakat, II/126, ayrıca Asım Köksal'ın İslam tarihi, VII/50-56. sayfalara bakılabilir.) Efendimizin uyarı hadisi "Kim yalan yere bana söz isnat ederse, cehennemdeki yerini hazırlasın." (Buhari, I/35) başta sahabe birçok Müslüman'ı hadis rivayetinde dikkatli olmaya çağırmıştır. İbn-i Şirin hadis ilmi için, "Bu ilim, dindir." (Müslim, I/11) derken, Abdullah b. Mübarek ise "İsnad, dindendir." (Müslim, I/7- 12) diyerek adeta yüzyıllar öncesinden oryantalistlere nazire yapar. "Oryantalistlerin iddia ettiği gibi isnad zincirleri sonradan hadis metinlerine eklense idi, ravisi bilinmeyen, şüpheli, zayıf bir hadise rastlamak mümkün olmazdı. Tabakat, rical ilmine ise hiç gerek kalmazdı! Böyle olsa idi, mevkuf, mudal, mürsel, munkatı, mevzu hadis gibi zayıf hadis çeşitleri başta, ortada sağlam dışında hadis kalır mıydı?" Sonuç itibari ile Kur'an teşrii bir kaynak olduğu gibi Sünnet de teşrii bir kaynaktır." (Prof. Dr Ali Bakkal, Harran Ü. ilahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı: V, Ocak-Haziran 2003, s. l-27)

Vahyi Gayri metluv hadislere Kur'an'dan deliller

Nisa Suresi 105. ayeti kerimede yüce Allah (cc) Hz Muhammed'e hitaben, "Allah'ın 'Sana öğrettikleri' ile insanlar arasında hüküm ver." buyurur. Allah nerede, ne zaman efendimize bir şeyler öğretmiştir? Aynı surenin 113. ayetinde ise "Allah, sana kitabı (Kur'an'ı) ve hikmeti indirmiş ve sana 'bilmediğin şeyleri' öğretmiştir." buyrulmaktadır. 'Bilmediği ve hikmetle öğretilen' nedir? Kur'an değil, çünkü o zaten ayette ifade edildi! Tahrim 3. ayette de: "Allah da durumu peygambere açıklayınca peygamber bunun bir kısmını anlattı, bir kısmından vazgeçti." buyrulur. Peygamber bazılarını açıklamış bazılarını açıklamamıştır. Şayet Kur'an vahyi olsaydı, Peygamberin gelen vahyin bir kısmını bildirmekten vazgeçmesi mümkün olabilir miydi? Asla! (Maide, 67) Çünkü Peygamberin Kur'an vahyini tebliğ etmemesi düşünülemez. O halde burada söz konusu olan vahiy, gayri mevlut olandır. Bu kapıyı açarsak acaba yanlış mecralara kayılmaz mı? İnsan aklının yanlış yöne kanalize olmadığı konu mu var ki?!

Tasavvuf kitaplarında hadis, hadiste metin tenkidi ve yeni hadis usulü meseleleri

"Hadisin muteber bir kitapta yer alması o hadisi tek başına güvenilir kılar mı? Tasavvufî kesimin bir kısmının Ruh'ul Beyan'da, İhya'da, Gunye'de vs geçen hadisleri sahih kabul etmesi ve bunu bir usûl olarak belirlemeleri ne kadar ilmi olabilir?

Hadisin muteber bir kitapta yer alması onu güvenilir yahut teknik tabirle söyleyelim, sahih kılmaz. Malum, bir hadisin sıhhati hangi kitapta olduğuna göre değil, sened ve metnine göre değerlendirilir. Tabii ki muteber kitap derken hadis kitapları dışındaki muteber bir alimin kitabını kastedilmektedir. Gazalî'nin İhya'sında da geçse, İmam Rabbanî'nin Mektubat'ında da geçse, hadis sahih değilse bu kitaplarda geçmesi onu sahih kılmaz. Burada hemen akla "Bu büyük alimlerin kitaplarında böyle şeyler olur mu? Olursa onların büyüklüklerine, otorite oluşlarına gölge düşmez mi?" şeklinde sorular gelebilir. Elbette büyük âlimlerin kitaplarında da hatalı şeyler olabilir. Olması, onların büyüklüklerine halel getirmez. Çünkü onları büyük yapan şey naklettikleri o sahih olmayan hadisler değil, geliştirdikleri düşünceler ve İslam'a gönülden bağlılıklarıdır. Zaten bazıları hadis ilminden bir uzmanlıkları olmadığını söylemiştir. Mesela Gazali böyledir. Keşke diğerleri de böyle söyleseydi de tartışmaları sonlandırsaydılar. Muhaddislerin zayıf hadislerle amel meselesinde fezâil (Faziletli ameller yani, hadis zayıf olsa da iyi şeylere yönlendiriyorsa onaylanır şekilde bu hadislere yaklaşılması) konusunda kapıyı aralık tutmaları böyle bir soruna yol açmış olmalıdır. Ama kapı aralık tutulurken bazıları bunu ardına kadar da açabilmiştir. Dolayısıyla zayıf hadislerle ilgili iyi niyetli bir yaklaşım, hatta amel konusunda getirilen sınırlamalar bazılarınca pek dikkate alınmamış gibi gözükmektedir. Diğer taraftan sanırım bu tür rivayetleri kitaplarına alan alimlerimiz önce bir fikre, düşünceye sahip oluyorlardı. Sonra bu düşüncelerini teyit eden akli-nakli ne varsa kullanmaya çalışmış olabilirler. 'Esas uzmanlık alanları hadis olmayan bu alimlerimiz' düşüncelerini teyid eden bu tür hadisleri naklederken onları araştırma imkanını bulamamış veya araştırma işiyle meşgul olamamış olabilirler. Esasen her bir alim araştırıldığında görülecektir ki, bu hadisleri kitaplarına nakledenler bir önceki alime güvenmiş, dayanmış; herhalde o kitabında naklettiyse vardır bir bildiği diyerek güvenle o hadisi nakletmiştir. Geçmiş alimlere hüsn-ü zan yapmışlardır yani. "Aslında bu hadislerin, ilk kaynağını tespit edip orada durumun nasıl olduğunu ortaya koyan çalışmaların yapılması gerekir." Bazen öyle oluyor ki, sonraki kitaplara hadis diye giren sözleri araştırdığınızda bakıyorsunuz, falan alimin, velinin veya şeyhin sözüymüş! Bazen hadisi geriye doğru takip eder, bir kitapta geçtiğini tespit edersiniz. O kitapta söz Peygamber'e (sav) nispet edilmektedir. Ama bu sözün o kitabın müellifinden başka da kaynağı yoktur. Nasıl oluyor da, kaynağı belirsiz şeyler hadis olarak Peygamber'e (sav) isnat edilebilir? Burada biraz daha tarihi-sosyolojik araştırmalara ihtiyaç vardır. Neticede hadisin kaynağını tespit edemiyorsanız, herhangi bir değeri bulunmayacaktır. Müslüman zihnini inşa etme noktasında geçmişin bir döneminde problemli görülmeyen bir hadis başka dönemlerde sıkıntılara yol açabilmektedir. Yukarıda bahse konu alimlerin kitapları tetkik edildiğinde orada geçen hadislerin dönemleri itibariyle problemli olmadığı, pek itirazla karşılaşmadıkları görülür. Ancak günümüz itibariyle söylersek (buna Osmanlı'nın son dönemi tartışmaları da dahildir, nitekim sert tartışmalar o zaman başlamıştır) bu hadisler ve onlara dayalı inşa edilen inançlar ciddi sorun olmaktadır. Bu cihetle özellikle aslı olmayan veya uydurma olarak kabul edilen hadisler konusunda müsamaha göstermemiz söz konusu olamaz. Özellikle tasavvuf alanında rüya veya keşf yoluyla hadis tashih ve taz'if (doğrulama ve yüceltme) işlemiyle karşılaşıyoruz. Bilhassa İbn Arabi ekolune mensup ehl-i tasavvuf, bilinçli olarak hadisleri kitaplarında kaydediyorlar, çünkü onlara göre hadisler rüyada tashih ve taz'if edilebilmektedir. Hatta daha ileri giderek bu metodun muhaddislerin metodundan daha sağlam olduğunu söyleyebilmektedirler. Zira muhaddisler ölülerden, kendileri ise bizzat diriden ve kaynağından hadisi almaktadır. Bu, çok aşırı bir iddiadır. Bu ayrı bir konudur ancak ilmi açıdan böyle bir iddia kabul edilemez. Çünkü öznel tecrübeler araştırılamaz, kontrol edilemez, test edilemez, kötü niyetli kullanımlara açık bir yanı da vardır. Peki, buna rağmen orta bir yol bulunamaz mı? Hadisçiler objektif bir delil olmadığı için bu tür yollarla hadis tashihinin veya taz'îfinin mümkün olmadığını ifade ederler. Bu isabetli bir yaklaşımdır. Çünkü hadisler ile din sabit olur. Fakat bu iki yaklaşım arasında bir orta yol bulmak da mümkündür. Rüya, ilham ve keşfin dindeki yeri bellidir. Bunlar, özneldir, kişiseldir,

‘bağlayıcı değildir.’ Ama bunların kişilerin hayatında önemli yeri vardır. Dinî açıdan da böyledir. Hadislerde ilhamın, rüyanın önemli hususiyetleri olduğu ifade edilir. O halde bir sûfî rüyada vs. Hz. Peygamber’le sohbet ettiğini veya ondan bir şeyler duyduğunu söylüyorsa ne yapacağız? Onu yalancılıkla itham etmek mümkün mü? Doğrusu buna ihtimal veremiyorum. Hz. Peygamber’den bu şekilde alınanlar özneldir, kişiseldir ve bağlayıcı değildir. O kişiyi ilgilendiren, belki onun için çok değerli bilgilerdir fakat bu tür bilgiler mahkemede delil olmaz. Dolayısıyla ‘rüyanın dinde yeri ne kadar ise hadis ilminde de yeri o kadardır.’ Sûfî de bu durumu böyle algılamalıdır. Muteber âlim veya velilerin kitaplarında geçen hadisleri mutlak din kaynağı görmek doğru değildir. Dolayısıyla her zamanın ruhuna göre hareket etmek lazım. O dönemlerde bu tür rivayetler toplumda ciddi rahatsızlıklara belki sebep olmuyordu. Ancak zaman değişmiştir. Kaynaklarımızda geçen bilgileri değerlendirmeye tabi tutmadan aktarmak doğru değildir. Mesela halef dediğimiz ehl-i sünnetin kelam âlimleri müteşabihatı te’vil etmiştir. Önceden böyle bir ihtiyaç ortaya çıkmamıştı. Ama sonradan başka din mensuplarıyla karşılaşmalar sonucu te’vil etme zarureti ortaya çıkmıştır. İşte bu, zamanın ruhudur. Bir hadisin senedi varsa, o senede göre muamele görmelidir. Hadisin senedi yoksa aslı yok demektir. Ulemamız geçmişte bu tür kitaplarda geçen hadislerin tahricini yapmıştır. Hadislerin sıhhatlerini ortaya koymuştur. Onlara itibar etmek durumundayız.

Günümüzde bazı kesimler muhaddislerin metin tenkidi yapmaksızın sadece isnadı (Hadisi rivayet eden/aktaran ravilerin güvenilirliğini) yeterli gördüğünü, bunun büyük yanlışlara yol açtığını savunuyorlar. Sizce bu iddianın haklılık payı var mıdır? Muhaddislerimiz metin tenkidi konusunda nasıl davranmışlardır?

Geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir” söylemi oryantalist paradigmanın söylemidir. Dikkat edin, bugün ilmî araştırmalarımızda metin tenkidi yapmak başka bir şeydir -nitekim gerektiğinde biz de yapıyoruz- metin tenkidi yapmak veya ona yol açmak için “geçmişte isnat tenkidi yapılmıştır, metin tenkidi ihmal edilmiştir” söylemine sığınmak bambaşka bir şeydir. İşte bu oryantalist bir bakış açısıdır. Böyle oryantalist paradigmayı yansıtan başka argümanlar da vardır. Diyebiliriz ki, Müslümanlar ve oryantalistlerin hadis literatürüne yönelik farklı yaklaşımları; çalışmalarını ve iddialarını dayandırdıkları öncüller, tartışmasız kabul ettikleri temel önermeler ve inanç ilkelerinden kaynaklanmaktadır. Oryantalist paradigma neden aldatıcıdır? Bir kere eğer geçmişten bahsediyorsak muhaddislere haksızlık yapmamak lazımdır. Hadis ilminin tabiatına baktığımızda isnadın esas olduğunu görürüz. Bu, insan fıtratıyla da uyum içindedir. Bir haber duyduğumuzda önce hemen metne yönelip tenkit yapmayız. Önce “bunu nakleden kim, bunu nakledeni tanıyor musunuz?” şeklinde sorular kalbe düşer. Kimden bu haberi aldın? Önce bu soruların peşine düşülür. Onun için isnat araştırması önceliklidir. Diğer taraftan önce metin tenkidi yapılsa belki de pek çok bilginin zayi olmasıyla karşı karşıya kalabiliriz. Metin tenkidi öyle bir şeydir ki, cazibesine kapılmamak mümkün değil. Belki böyle bir anlayış hakim olsaydı rivayet asrında her ravi duyduğu şeyi “kendi aklınca veya kendi kapasitesince tenkide” tabi tutacak, sonra da onu nakletmekten vazgeçecekti. Böyle yapıldığında neredeyse hadislerin çoğunun zayi olabileceğini düşünebiliyor musunuz? Çünkü her ravinin kendi anlayışı olacak ve hadisi reddedecektir. Onu nakletmeye uygun görmeyecektir. Nitekim günümüzde hadisleri Kur’an’a arz etme modası böyle bir sonuç vermiyor mu? Her aklına esen hadisi Kur’an’a aykırı görüyor, sonra bu hadis uydurmadır veya akla aykırıdır, diyerek hükmünü veriyor. Biraz araştırıldığında işin aslının öyle olmadığı görülüyor. O halde insanların öznel yanları ve aceleci yapıları onları ilmi olmaktan uzaklaştırabiliyor. İyi ki, rivayet asrının alimleri bugünkü gibi kendi özel anlayışlarıyla meseleye yaklaşmamışlar. Tabi bütün bunlar metin tenkidi yapılmayacağını göstermez. Metin tenkidi yapmak için de çağdaş söylemlere ihtiyacımız yoktur. Tarihimizde bu vardır. Mesele bunu işletmektir. En basitinden şu kurala bakınız: “Bir

senedin sahih olması metnin de sahih olduğu anlamına gelmez." Aslında bu kural "sahih hadis" tanımın içinde vardır. Ne diyor tanım? "Adalet-zapt sahibi râvilerin muttasıl senetle şaz ve illetli olmaksızın naklettikleri" hadis. İlk üçü râvi ve sened eksenli. Son ikisi ise hem sened ve hem de metin eksenli. Dediğimiz gibi râvi ve senedi öncelemesi itibariyle tanım, hadis tarihi ve realiteyle uyum içindedir. Bu tanımdan şunu çıkarırız: Demek ki, metin de ihmal edilmemiştir. Şaz ve illet gerçeği bunun göstergesidir. Özellikle illet (sorun, hata) bahsi metin tenkidi için ufuk açıcı bir metottur. İşte bu illet gerçeği, hadis metnini her açıdan eleştiriye konu etmeyi bize temin etmektedir. Onun için diyorum ki, "mesele yeni tanım veya usul arayışı olmamalıdır." Bu, enerjimizi boşuna harcamak anlamına gelebilir. Var olan tanım veya usulü pratize edelim, işletelim. İllet bahsi derin bir bahistir. Kur'an'a, akla, sahih sünnete, tarihe, bilime aykırılık vs. hepsi illet bahsinin içine dahildir. Sikanın (güvenilir ravinin) naklettiği bir hadis Kur'an'a aykırı ise şöyle dememiz gerekir: Bu hadis illetlidir. İlleti Kur'an'a aykırı olmaktır. İllet meselenin nasıl uygulandığını tarihten bir örnekle göstermek istiyorum: "Ümmetim rahmete mazhar olmuş bir ümmettir; onlara ahirette azap yoktur. Kıyamet günü her bir Müslümana, Yahudilerden ve Hristiyanlardan bir kişi verilecek ve ona 'Ey Müslüman bu senin ateşten kurtuluşunun fidyesidir.' denilecektir." (İbn Hanbel, Müsned, IV, 408; Ebû Dâvûd, Fiten, 7; İbn Mâce, Zühd, 34) Buhari'nin değerlendirmesi şöyledir: "Hz. Peygamber'den şefaatle ilgili nakledilen haberler ve bir topluluğun azap gördükten sonra cehennemden çıkacağına dair hadisler daha çoktur ve daha açıktır." (et-Târîhu'l-kebîr, I/39) Görüldüğü gibi Buhari, hadiste bir illet tespit etmiştir. Bu illet, icmâa (Genel görüşe, kanaate) aykırıdır. Bu ise tam bir metin tenkididir. Şunu da belirtelim ki, metin tenkidi yapmak illa da o hadislere uydurma demek değildir. Günümüzde ise metin tenkidi adı altında pespaye tenkitler yapılıyor. Tek bir örnek vermek istiyorum. Vatandaşın biri "Dehre sövmeyiniz, zira Allah dehrdir." (Müslim, Elfâz mine'l-edeb, 5) hadisini tenkit ediyor. Neden? Çünkü hadis, Allah'a dehr, yani zaman demiş oluyor. Bu açık küfürdür. İşte böyle metin tenkidi… Bunu biraz açıklayalım. Sahih-i Buhari'de geçen bir hadis de aynı noktaya işaret eder: "Vay şu dehrin mahrumiyet ve hüsranına' demeyiniz. Çünkü Allah dehirdir." (Buharî, Edeb, 101; İbn Hanbel, Müsned, II/259) Aynı konuda Buhari'nin rivayet ettiği bir başka hadis de şu mealdedir: "Allah Teâla buyuruyor ki: "Âdemoğlu dehre söverek bana eziyet verir. Halbuki ben dehrim. Her şey Benim elimdedir. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim." (Buhari, Tefsir, 45) Yine bir kutsi hadiste: "Allah buyuruyor ki: "Ademoğlu dehre söver, Halbuki ben dehrim. Geceyi ve gündüzü ben idare ederim." (Buharî, Edeb, 101) Araplar ölüm, malın telef olması vb. başa gelen musibetlerden dolay "Vay şu dehrin acısına, zararına!" derlerdi. Bunun üzerine Hz. Peygamber "Dehre sövmeyiniz." buyurmuştur. Yani başa gelen olayların failine sövmeyiniz. Siz faile söverseniz Allah'a sövmüş olursunuz. Çünkü fail odur. (Müslim, el-Minhâc, XV/6) Cenab-ı Hakkın 'Ben zamanım' demesi, 'Ben zamanın sahibiyim' anlamındadır. Mesele budur. "Hadislerin senet ve metin olarak eleştiriye ihtiyaç olduğu, Hz Ayşe başta olmak üzere çoğu sahabe ve Tabiin'in anlaştığı bir noktadır. Buhari'nin sahibi bile, yüz binlerce hadisi eleyerek kitabını yazılmıştır." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19)

Hadisin kaynaklık değerinden şüphe etmeyen ama mevcut hadis sisteminin işlevsel olmadığından hareketle yeni bir hadis usulü ve tenkit sistemi benimsenmesi gerektiğini iddia eden bir kesim var. Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Kanaatime göre yeni bir usul gerekli değildir. İki açıdan. Birincisi hadis ilminin tabiatı buna müsait değildir. Hadis ilmi, geleneksel-tarihsel bir ilimdir. Usûl inşası için verilere ihtiyacımız vardır. Bu verilerin de hepsi tarihtedir. Bugün ancak bu verilerin kontrolünü yapabilir, tutarlılığını test edebiliriz. Mesela râvileri yeniden tanıyacak, tanıtacak halimiz yoktur. İkinci olarak yeni bir usûl ifadesi beylik bir ifadedir. Belki usûl içerisinde bir yenilik yapmak mümkün, ancak usûlün kendini yenilemek mümkün değildir. Gereksizdir ve enerjiyi boşa harcamaktır. Hadis usûlü masa başında yazılmamıştır. Hadis usûlü, sahada yazılmıştır. Pratikte

yoğrularak ortaya çıkmıştır. Şimdi elimizde böyle bir hadis usûlü var. Bunun yerine neyi koyacağız ki? Mecburen tarihte ortaya çıkmış verileri dikkate alacağız, onlara dayanacağız, hazıra konacağız, ama bir taraftan da yeni bir usûlden bahsedeceğiz. Bana gerçekçi gelmiyor. Bir kere bugün sil baştan bir usul yazma düşüncesi, masa başı düşüncesidir. Bizim yeni bir usûle ihtiyacımız yoktur, ama var olan usûlü işletmeye ihtiyacımız vardır. Tanımların yeterli olup olmadığını anlamak için ihtiyaçları karşılayıp karşılamadığına bakılmalıdır. Sahih hadisin tanımından beklenen nedir? Bir hadisin Hz. Peygamber'e ait olup olmadığını tespit etmek. Sahih hadisin tanımındaki ilk iki ilke râvilerle, üçüncüsü senetle, dört ve beşincisi hem senet hem de metinle ilgilidir. Sorulması gereken soru şu olmalıdır: Geleneksel tanım hangi ihtiyacımızı karşılamıyor ki yeni bir tanıma teşebbüs edelim? Burada ilk söylenebilecek şey geleneksel tanımın metin tenkidini ihtiva etmediği veya yeterince içermediğidir. Oysa yukarıdaki izahlara bakıldığında sahih hadisin tanımı içinde metin tenkidi mündemiçtir. Onu görünür kılmak bizim meselemiz olmalıdır. Dolayısıyla sahih hadisin yeni bir tanımını yapmaktansa mevcut ilkeleri işletmek daha mantıklı bir yoldur. O zaman sorun tanımda değil, pratiktedir." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Yolda olabilmek, yolda kalabilmek, s. 333-347)

Unutulan ve farz olan üç sünnet

İnananlar kardeştir: "Mü'minler ancak kardeştirler." (Hucurat, 10); "Hiçbiriniz kendi nefsiniz için arzu ettiğinizi kardeşiniz için etmedikçe iman etmiş olmaz" (Buhârî, imân, 7; Müslim, İman, 71-72; Tirmizî, Kıyâme 59; Nesâî, İmân, 19, 33);"Müminleri kendi aralarındaki merhametleşmelerinde, sevmelerinde, yardımlaşmalarında bir vücut gibi görürsün. Ki vücudun bir organı ağrırsa, vücudunun kalan kısmı uykusuzluk ve humma ile o organ için birbirini çağırır." (Buhârî, salat, 88, Mezalim, 5; Müslim, birr, 65; Tirmizî, birr, 18; Nesâî, zekat, 67); "Sizler iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. " (Müslim, îman 93-94;Tirmizî, Et'ime 45, Kıyamet 56; İbni Mace, Mukaddime 9, Edeb 11);; "Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, haksızlık yapmaz, onu düşmana teslim etmez. Müslüman kardeşinin ihtiyacını gideren kimsenin Allah da ihtiyacını giderir. Kim bir Müslüman'dan bir sıkıntıyı giderirse, Allah Teâlâ o kimsenin kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim bir Müslüman'ın ayıp ve kusurunu örterse, Allah Teâlâ da o kimsenin ayıp ve kusurunu örter." (Buhârî, Mezâlim 3; Müslim, Birr 58. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Edeb 38, 60;Tirmizî, Hudûd 3, Birr 19; İbni Mâce, Mukaddime 17)

Ahlak: "Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." (Kalem, 4); "Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim." (Muvatta, Husnü'l Halk, *8*; Müsned, II/381); "Müminlerin iman bakımından en kâmil/olgun olanı; ahlâkı güzel olan ve ailesine nâzik davranandır." (Buhârî, Edeb, 39; Nesâî, İşretu'n-Nisâ, 229; Tirmizî, iman hadis no: 2612); "Mîzana - Teraziye- konan ameller arasında güzel ahlâktan daha ağır gelecek hiç bir şey yoktur. İnsan güzel ahlâkı sayesinde, oruç tutup namaz kılan kimseler derecesine yükselir." (Tirmizî, Birr, 62); "Müslüman, Müslümanların onun elinden ve dilinden emin oldukları kimsedir." (Müslim, İman, 14) Ahlaka, emanet, adalet, istişare gibi bir çok özellik te eklenebilir!

'OKU'mak: "İlim öğrenmek için gayret sarf etmek, kadın erkek her Müslümana farzdır." (İbn Mace, Mukaddime,17); "Ya öğreten,ya öğrenen ya dinleyen ya da ilmi seven ol, beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Mecmeu'z-Zevaid ve Menbeu'l Fevaid, I/122) Devamı Kur'an ve ilim adlı yazımızda!

Sünnet olmadan yapılamayacak şeyleden bazıları

Beş vakit namazın sayısı, namazın ne olduğu, kılınış şekli, rüku ve secde sayı biçimi,vitir, bayram, cenaze namazlarının şekli ve tekbir sayısı, cuma namazının rekat sayısı, hutbe

okunması, hac ibadetini erkan, esrar ve sırları, hangi cins malların zekata tabii olacağı ve bundan ne miktar alınacağı, cihad ve harp hukuku, anlaşma ve akidlerle ilgili esaslar, faiz sayılan ve sayılmayan şeyler, selemin şartları, toprak ve arazi hukuku ile ilgili hükümler, orucu bozan-bozmayan şeyler, Mecusi ve Sabii'den de cizye alınması, alışverişte, ticari şirketlerde caiz olan ve olmayan durumlar, şufa ile ilgili kurallar, hayız gören kadınların namaz ve oruç meselesi, evlilikte süt kardeşliğinin haramlığı ve şartları, iki kız kardeşi aynı anda nikahlanamamak ve evlendiği kadının halasını ve teyzesini artık alamamakla ilgili durumlar, kocası ölen kadının iddetini nerede, nasıl bekleyeceği, mehrin taban miktarının tespiti vd.

Resulullah efendimizin haram kıldığı bazı örnekler: Resulullah bir erkeğin bir kadını, halası veya teyzesi ile aynı nikahta birleştirmesini; Köpek dişli yırtıcı hayvanlarla pençeli kuşların etlerinin yenmesini; kadınlarla halvet halinde olmayı; kafire benzemeyi; kadınlarla tokalaşmayı; erkeklere İpek giymeyi ve altın takınmayı; güzellik maksadıyla kadınların kaşlarını inceltmesini; kadınların güzel koku sürünerek erkeklerin arasına katılmasını; kadının erkeğe erkeğin kadına benzemesini yasaklamıştır. Resulullah ehil eşek etinin haram olduğunu söylemiş, kadınların özel hallerinde namaz kılmayıp oruç tutmaması sonradan sadece orucu kaza etmesini emretmiş, muta nikahını haram kılmış, dövme yaptırmayı lanetlik bir iş olarak ifade etmiş, faiz alana verene katibine ve şahidine ve içki içene sunana satana satın alana sıktırana sıkana taşıyana ve taşıttırana lanet etmiştir.

Mevzu hadis

Mevzu (Uydurma) Hadisler: Halk arasında yaygın olarak dolaşan ve gerçekte Resulullah'a ait olmayan birçok söz de hadis olarak bilinmektedir. Mevzu Hadisleri Tanıma Yolları: Hadis uyduranın itirafı, haberlerin sözünde veya manasında bozukluk bulunması, eldeki mevcut güvenilir hadis kaynaklarında bulunmaması, birçok insanın görmesi gereken bir hadiseyi bir kişinin gördüğünü iddia etmesi, Kur'an'a ve sahih sünnete muhalif olması, akıl, his ve müşahedeye muhalif olması, tarihi vukuata aykırı düşmesi. Bir kaç örnek verelim: Mesela: "Size benim hadisim olarak rivayet edilen doğru bir sözü duyduğunuz zaman onu ben söylesem de söylemesem de kabul ediniz." Bu uydurma sözü, "Her kim benim söylemediğim bir sözü bile bile bana isnat ederse cehennemdeki yerini hazırlasın" (Buhârî, İlim, 38; Müslim, Hadis no: 4; Darimi, Sünen hadis no: 594; İmam Ahmed, Müsned hadis no: 9146) mütevatir hadisiyle bağdaştırmak mümkün değildir. Zaten, Acluni, 'sahih değildir, aşırı derecede zayıf hatta uydurma', Darekutni "çok zayıf", el-Ukayli'nin "Sahih bir isnadı yoktur" (Keşfu'l-hafa, 1/86, No: 220 Darekutnî, es-Sünen, V/371-372, No: 4474; el-Ukaylî, ed-Duafa, I/32; İbnu'l-Cevzî, Mevzuat, I/420; Sehavi, Makasıt, s. 56, No: 59; Ayrıca bk. Kandemir, Mevzu Hadisler, s. 175) hükmünü vermişlerdir. "Nuhun gemisi Kabe'yi yedi defa tavaf ederek Makam'ın arkasında iki rekat namaz kıldı." (Abdurrezzâk es-Sanâ'nî, el-Musannef, V/93) uydurmasının (Mustafa es-Sibâî, es-Sünne ve mekânetuhâ fi't-teşrîi'l-İslâmî, s. 98) normal akıl ve sağlam bir mantıkla bağdaştırılması mümkün değildir, uydurmadır. (A. Aydınlı, Hadiste Tespit Yöntemi, s. 95) "Ömer ibnu Musa Humus'a geldiği zaman mescide giderek etrafını sardık. O ikide bir: "Salih bir şeyhten şöyle duydum" diyerek rivayette bulunuyordu. Bunu o kadar tekrarladı ki, dayanamayarak: "Bu salih şeyhiniz kimdir? Adını söyleyin de öğrenelim" dedim. Şeyhinin Halid ibnu Ma'dan olduğunu öğrenince: "Onunla nerede ve ne zaman görüştünüz?" diye sordum. 726'de Ermeniyye gazasında görüştüklerini söylemesi üzerine şöyle dedim: "Ey şeyhim! Allah'tan kork, Halid ibnu Ma'dan 722'de vefat etti. Sen ise onun ölümünden dört sene sonra görüştüğünü iddia ediyorsun! Üstelik o, hiçbir zaman Ermeniyye'de savaşmamıştır." (Heyet, Hadis Tarihi ve Usulü; Prof. Dr. Nihat yatkın, Hadîs Usûlü IV Yaygın (Müştehir) ve Uydurma (Mevzû') Haberler, s. 317)

Hangi Konulardaki Hadisler Mevzu Olabilir? Senenin veya haftanın belirli gün ve gecelerinde kılınması tavsiye edilen namazlar, Belirli tarihlerde bazı hadiselerin cereyan edeceğini haber veren hadisler, Kıyamet alametlerinin muayyen aylarda zuhur edeceğini beyan eden hadisler,

Türkleri, Habeşlileri, Sudanlıları zemmeden hadisler, Ebu Hanife ve İmam Şafii'nin adlarını anarak medh veya zemmeden hadisler, Mürcie, Cehmiyye, Kaderiyye ve Eş'ariyye mezheplerinden bahseden hadisler, İskenderiyye, Dimyat, Basra, Bağdat, Kazvin, Ürdün, Abadan, Cidde, Askalan, Nusaybin, Antakya, Horasan, Talkan, Merv, Buhara, Semerkant, Herat, Fas gibi şehir ve memleketleri medh veya zemmeden hadisler, Peygamberlerin veya diğer büyük zevatın kabirleri hakkında ileri sürülen hadisler, Hızır ve İlyas'ın hayatlarından bahseden hadisler, Aşura gününün faziletlerinden ve o gün sürmelenmekten, süslenmek veya hüzünlenmekten, namaz kılmak, infak etmek ve aşura çorbası pişirmekten bahseden hadisler, Mercimek, pirinç, bakla, patlıcan, portakal, üzüm, pırasa, karpuz, ceviz, peynir ve helva gibi yiyecek maddeleri ve gül, nergis, menekşe gibi çiçekler ve bitkiler hakkında hadisler, Sokakta yemek yemeği ve eti bıçakla kesmeyi yasaklayan ve etin faziletinden bahseden hadisler, Kur'an-ı Kerim surelerinin faziletleri hakkındaki hadislerin çoğu uydurmadır. Suyuti'nin beyanına göre hakkında hadis varid olan sureler şunlardır: Fatiha, Bakara, Ali İmran, Nisa, Maide, Enam, Araf, Tevbe, Kehf, Yasin, Duhan, Mülk, Zelzele, Nasr, Kafirun, İhlas ve Muavezeteyn. (Suyuti, Tedribu'r-Ravi, II/290) İmanın artıp eksilmesi hakkındaki hadislerin çoğu uydurmadır. Akıl hakkındaki hadisler uydurmadır. Evladı zemmeden hadislerin tamamı uydurmadır. Bekarlığı öven hadisler uydurmadır. Beyaz horozu öven hadisler uydurmadır. Akik taşından yapılmış yüzük takmanın fazileti hakkındaki hadisler uydurmadır. Ticareti zemmeden ve malın fitne olduğundan bahseden hadisler de uydurmadır. Meşhur muhaddislerin meydana getirdiği bir sened zinciriyle Hz. Peygamber'den veya Hızır'dan söz eden, Hasanu'l-Basri, İmam Cafer Sadık gibi büyük zevattan rivayet edilen haberin akabinde bazen "bundan şüphe eden kimse kafir olur" şeklinde bir beyan bulunur. Bu tür nakiller de uydurmadır. Bu konuda, ‘Hadiste Mevzuât’ adlı kitap özetimize de bakılabilir.

Metni sorunlu gözüken bazı hadislerin te’vili

Allah ahirette peygambere kimliğini kanıtlamak için bacağını açıp baldırını gösterir. "Rabbimiz baldırını açacak, her mümin erkek ve kadın ona secde edecektir. Ancak, dünyada iken gösteriş olsun ve desinler diye secde edenler o gün secde edemeyeceklerdir. Secde etmeye çalışacaklar fakat sırtları tek bir parça haline gelecek ve secdeye eğilemeyeceklerdir. (Buhari, K. Tefsir el-Kur'an, Sure: 68, bab: 2 K. et-Tevhid, bab: 24 / Müslim, K. el-İman, bab: 302, Hadis No: 183; Fethul Bari, X/116 - 117) “O gün Baldırın açılacağı! (bütün çıplaklığı ile gerçeğin ortaya çıkacağı) ve secdeye davet edilecekleri gün, (secde) edemezler.” (Kalem, 42) ayeti bize aslında bu kelimenin mecaz anlamda kullanıldığını ispat etmektedir ki, İkrime, Katade, Said b. Cubeyr, Mucahid ve Abdullah b. Abbas'da ayeti mecaz anlamışlardır. Ayrıca özel olarak 'Peygambere kanıtlamak için (baldır açma)' diye bir ifade hadiste yoktur. Aksi durum zaten Allah'a insanî bir özellik izafe etmek olur ki bu ayete zıt bir durum olur. Şura 11: "Onun benzeri hiçbir şey yoktur." Yunus 10: "Sübhanekellahümme" (Allah’ım, Seni noksan sıfatlardan tenzih eder, kemâl sıfatlar ile tavsif ederim.) Öyle ise, "baldırı açmaktan" maksat nedir? Alimler bunu, "bütün hakikatlerin çırıl çıplak ortaya çıkması (sebebiyle) hesap ve cezanın bütün şiddet ve dehşetiyle hüküm sürmesi" şeklinde anlamışlardır. Nitekim hadiste, Rasulullah (aleyhisselatu vesselam) Cenab-ı Hakkın bütün gerçekleri ortaya koyarak hesap verme hadisesinin dehşetini yaşattığı o anda, dünyada iken kulluğunu samimiyetle yapanlarla, riyakar hareket edenleri ayırıp müminleri dehşetten kurtaracağını, riyakarları da sırtları eğilmez bir hale sokarak cürümlerini yüzlerine vurmak suretiyle, dehşetlerine dehşet katacağını belirtmektedir. Diğer hadis bunu açıklar: İbnu'l-Museyyib, Atâ İbnu Zeyd el-Leysi, Ebu Hureyre'den, Kıyamet günü Allahü teala müminlere: "Ben sizin Rabbinizim!" buyurur. Oradakiler: "(Senden Allah'a sığınırız). Biz, Rabbimiz bize gelinceye kadar bu yerdeyiz! Rabbimiz gelince biz onu tanırız!" derler. Derken Rableri (onların tanıyacağı surette) gelir. "Ben Rabbinizim!" der. Onlar da: "Sen Rabbimizsin!" derler. (Buhari, Rikak 52, Ezan 129, Tevhid 24; Muslim, İman 299, (182); Tirmizi, Cennet 20)

"Ölü ailesinin kendisi için ağlamasından dolayı azaba uğratılır." Ömer'den rivâyete göre, Peygamber (s.a.v) şöyle buyurdu: "Ölen kimse yakınlarının kendisi için ağlamalarından dolayı azâb görür." (Buhârî, Cenaiz: 45; Ebû Davud, Cenaiz: 29) Abdullah b. Ömer şöyle diyor: "Ölen kimse dirilerin ağlamasıyla azâb görür." Bunun üzerine Aişe şöyle demiştir: Allah, Ebu Abdurrahman'ı bağışlasın, yalan söylememiş fakat unutmuş veya hata etmiştir." Olay şöyledir: "Rasûlullah (s.a.v), bir Yahudi topluluğuna uğramış, onlar ölen bir kimse için ağlıyorlarmış. Rasûlullah (s.a.v) onlar için "Onlar şu ölüye ağlıyorlar halbuki o azâb görüyor." buyurmuştur. (Ebû Davud, Cenaiz: 29; Muvatta', Cenaiz: 12) "Doğrusu hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez." (Necm, 8)

Dünya balığın üzerindedir. Balık başını sallayınca depremler olur. (İbni Kesir) İbni Kesir bir hadis değil tefsir kitabıdır. İbni Kesir bu rivayeti aktardıktan sonra bu tür haberlerin 'uydurma-israiliyat' olduğunu da belirtmiştir. (Tefsir, V/385; I/18) Tıpkı Îbnu Kesir gibi İbnu Atıyye de rivayetleri eserine aldıktan sonra; bunların zayıf haberler olduğunu, mevcut senedlerle bunları ispata imkân olmadığını söyler. (El-Muharrar, IV. varak 49b.)

"Yeryüzü öküz ve balığın sırtındadır. Balık sallanınca depremler olur." (Hâkim, Müstedrek, IV/636; el-Munziri, et-Terğib ve't-Terhib, Beyrut, 1417, 4/257; İbn-i Kesir Tefsiri, II/29 68/1'in açıklamaları) Uydurma bir İsrailiyyat olduğunda alimler hemfikirdir: İbni Kayyım el-Cevzi (el-Menaru'l-Münif, 78); İbni Kesir (Tefsir, V/385); Ali el-Kari (Esrâru'l-Merfû'a, 430); Hâkim (Müstedrek, Beyrut, 1411/1990, IV/636); İbni Atiyye (Muharrav, IV/49). İmam Ahmed'in 'Kitâbu'l-İlel ve Maü'rifeti'r-Ricâl'inde, İbn Hibbân'ın 'Kitâbu'l-Mecrûhîn'inde de hadis sorunlu; Hadisin senedinde bulunan ravi Sa'id b. Sinan için ise ez-Zehebî'nin Mîzânu'l-İ'tidâl'inde (II/143) Buhari'nin Münkeru'l-hadistir ve Nesâî'nin 'Metruk'tur dedikleri kayıtlıdır. Zehebi, benzer bir hadisin de uydurma olduğunu belirtir. Benzer başka bir rivayet için Heysemi (Mecmûu'z-Zevâid, VII/131) hadisi rivayet edenler arasında bulunan Abdullah bin Ahmed'in zayıf bir ravi olduğunu belirtmiştir.

İddia: Buhari bile binlerce hadis arasından seçerek oluşturduğu kitabında bu hadis var mı? En güvenilir hadis kitabı böyle ise hadislere güvenilebilir mi?
Bu paylaşımda iki ayrı rivayet tek (hadis değil) "haber" olarak aktarılmaktadır! Ayrıca Buhari 3/1'de böyle bir hadis yoktur! Buhârî, Rikâk 44; Müslim, Münâfikûn 30'da "Müminlere balık ve öküzün ciğerinden yedirilmesinden" bahsedilir sadece! Yani "Dünyanın öküzle balığın üstünde" olduğunu söyleyen rivayet hadis değildir ve Buhari'de de hiç geçmez! Aksine ravilerden Sa'id b. Sinan için Buhari, "Münkeru'l-hadis" (güvenilir raviye muhalif rivayet eden zayıf ravi) der. Yeryüzü balığın sırtındadır rivayeti İbni kesir'de geçer ama israiliyat kaydını da yine bizzat İbni Kesir düşer. Hadisi mecaz olarak yorumlayanlar olduğu gibi uydurmadır diyenler de -İbn Kayyım el-Cevzi (el-Menaru'l-Münif, 78); İbni Kesir (Tefsir, V/385); İbni Atiyy (el-Muharrav, IV/49)- vardır!

Uğursuzluk üç şeydedir. At, ev ve kadın. "Uğursuzluk üç şeyde vardır: Kadında, evde ve atta." (Ebu Davud, Müslim, Buhari) "İslâm'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur; (Buharî, Tıb, 54 ; İbn Hacer el Askalani; Fethul Bari (Sahih-i Buhari şerhi); Bab Tıb, II/ 489) Diğer bir hadiste ise: "Eşya da uğursuzluk yoktur, safer ayında uğursuzluk yoktur, baykuşun ötmesinde bir uğursuzluk yoktur" (Müslim, Selâm,

102) buyrulmuştur. Peygamber (s.a.v) bir hadis-i şerifinde, "İslâm'da taşe'um (uğursuz sayma, kötüye yorma) yoktur; en iyisi tefe'uldur (iyiye yorma)" (Buharî, Tıb, 54) buyurarak, bu zararlı anlayışın İslam'da bulunmadığını ifade etmiştir. Ahmed b. Hanbel'in rivayet ettiği gibi - İbn Hibban ve Hakim de sahih olduğunu belirttiği aynı zamanda Sa'd' ın merfu olarak rivayet ettiği - hadis şöyledir: "Şu üç husus Ademoğlunun mutluluğundandır: Saliha bir kadın, uygun bir mesken ve uygun bir binek. Şu üç husus da Âdemoğlunun bedbahtlığındandır: Kötü kadın, kötü mesken ve kötü binek."

Peygamber savaşta kadınların ve çocukların öldürülmesinde bir sakınca olmadığını söyledi. Enes'in bildirdiğine göre Rasulullah (s.a.v.) -savaşa giden askerlerine hitaben- şöyle buyurdu: "Allah'ın adıyla, Allah'ın inayetiyle ve Rasulullah'ın dini üzere (cihad etmek üzere) yürüyün. Sakın piri fani yaşlıları, çocukları, kadınları öldürmeyin. Ganimetten bir şey çalmayın, ganimetlerinizi toplayıp uygun bir şekilde muhafaza edin. İyi davranış sergileyin, şüphesiz Allah iyi, güzel davrananları sever." (Ebu Davud, Cihad, 90; Neylu'l-Evtar, VII/246) Aynı zamanda mecburiyet durumlarında yani gece baskınlarında bunların ehilleri istemeden de öldürülmesi sonucunda bir sakınca olmadığı bildirilmiştir. "Gece müşriklere yapılan baskınlarda kadın ve çocuklar da ölüyor, bunun hükmü nedir?" şeklindeki soruya karşı Peygamberimiz (s.a.v.) "Onlar da onlardan (müşrik olanlardan)dır" şeklinde cevap vermiştir. (Buharî, Cihad, 146; Muslim, Cihad, 26/h.no: 1745) Sab'ın hadisini şerhederken İbn-i Hacer (rahimehullah), bunun mensuh (Uygulamadan kaldırılmış bir kural) olabileceğini belirtir. Çünkü Ebu Davud'un rivayetinde Zuhri'nin sözünden bu hadise ilave olunmuş bir cümle bulunmaktadır. Rivayetin sonunda "Sufyan der ki: Zuhri dedi ki: Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) kadın ve çocukların öldürülmesini yasakladı." İbn-i Hacer şöyle der: "Zuhri bu sözü ile sanki Sa'b hadisinin mensuh olduğuna işaret etmektedir."

"Bir kimse önüne hayvan semerinin önündeki veya arkasındaki tahta kadar da olsa bir şeyi koymaksızın namaz kılarsa önünden geçen siyah köpek, kadın ve eşek onun namazını keserek bozar." Ebû Zerr'e sordum; "Kara köpeğin kırmızı ve beyaz köpekten farkı nedir?" Dedi ki: "Ey kardeşimin oğlu benim Rasulullaha sorduğum şeyi sende bana sordun, "siyah köpek şeytandır" buyurdular. (Nesâî, Kıble: 7; Ebû Dâvûd, Salat: 113; Dârimi, Salat: 43; Tirmizî, Salat: 253) Hz. Aişe'ninyanında namaz kılanın önünden geçen köpek, merkep ve kadının namazı bozacağından bahsedildi. Bunun üzerine o şöyle dedi : "Bizi merkep ve köpeğe mi benzettiniz?! Allah'a and olsun ki ben, kıble ile Peygamber arasında yatarken, onun bana doğru namaz kıldığını gördüm. Bazen bir ihtiyacım hasıl olurdu. Ona karşı oturup, Allah Rasulunü rahatsız etmek istemezdim. Bu yüzden ayakucu tarafından yavaşça sıyrılıp çıkardım." Ahmed bin Hanbel şöyle demiştir: "Namaz kılanın önünden siyah köpeğin geçmesi namazı bozar. Merkebin veya kadının geçmesi ise tartışmalıdır." (İbn Hacer el Askalani; Fethul Bari (Sahih-i Buhari şerhi) ; Bab Namaz, II/147-148)

"İçki içmede beşinci kez ısrar edenleri öldürün." Muaviye b. Ebi Sufyan (r.anh) demiştir ki: Rasûlullah (s.av.): "İçki içtikleri zaman onlara dayak atınız. Sonra yine içerlerse dövünüz, sonra tekrar içerlerse, yine dövünüz, sonra yine içerlerse öldürünüz." buyurdu. (Tirmizi, Hudud 15; îbn Mace, Hudud 17; Nesai, Eşribe 42; Ebu Davud, Hadler, 36) Tirmizi, 'Kitabu'l-Ilel'inde şöyle diyor: "İnsanlar onun (öldürmenin) terk edildiğinde, yani, mensuh olduğu üzerinde icma etmişlerdir." der. Hattabi de şöyle der: "Bazen emir cezayı vaad (ceza ile tehdit) şeklinde olur. Onunla bu işin olunması amaçlanmaz. Onunla ancak bir işten 'sakındırmak' kastedilir." Bu metot Kur'an'da da kullanılır. "Kur'an'ın önemli eğitim yöntemlerinden birisi, korkutma yoluyla kötülüklerden vazgeçirmektir. Müjde verme, teşvik etme ve yöntemlerini istediği gibi korkutma yöntemini de kullanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 490)

Kertenkele Öldürmek. Ebu Hurayra anlatıyor: "Rasulullah buyurdular ki: "Kim keleri ilk darbede öldürürse ona yüz sevap yazılır. İkinci vuruşta öldürürse daha az kazanır. Üçüncü vuruşta ise bundan da az sevap kazanır." (Muslim Selam 147 (2240); Ebu Davud Edeb 75 (5263 5264); Tirmizî Ahkâm 1 (1482); Tirmizî tertibinde Sayd bölümünde 13. bab) Alimler kertenkelenin eziyet verici haşerattan sayıldığında ittifak etmişlerdir. Peygamber (s.a.v.)'in onun öldürülmesini emir buyurması bundandır. Bir vuruşta öldürmenin çok sevaplı, ikinci vuruşta öldürmenin ondan daha az sevaplı olması bu hususta dikkat göstermeye teşvik içindir. Hem zararlı hayvan acı çekmez hem kaçmasına engel olunur.

"Eğer İsrail oğulları olmayaydı et kokmayacaktı." (Buhari, Kitabu'l Enbiya, 8 ; Fethu'l Bâri, Kitabu'l Enbiya, 3330, VII/11-15) Bakara, 57. âyetinde işaret olunduğu üzere İsrail oğulları kırk yıl çölde gökten inen 'menn ve selva' adlı yemeklerle geçinmişler. Bu iki gıdadan her gün yetecek kadar almaya ve taze taze yemeye izinli idiler. Fazla almaktan men edilmişlerdi. Fakat hırslı davranan bu millet yasak zıttına bıldırcın etini saklamaya başlamışlar ve eti kokutmuşlardır. Hadiste bundan bahsetmekte ve yaptıkları hata üzerinden dünyaya olan hırsları eleştirilmektedir. Benzer örnekler için 'Tevili Muhtelifu'l-Hadis' adlı yazımıza da bakılabilir!

İslam düşüncesinde sünnet ve yeni bir usul denemesi

İnsanlığın kurtuluş ümidi olarak sadece "İslam"dır. Burada kastettiğimiz İslam'ın günümüz şartlarında, teorisi ve pratiğiyle çerçevesi çizilmiş bir İslam olmayıp; teorisinin yeniden ortaya konması ve pratiğe dökülmesi gereken bir İslam olduğudur. Temel kaynakların Kur'an ve Sünnet olduğu kuşkusuzdur. Metod klasik yöntemlerden gerekli gördüğü unsurları almakla birlikte, onlara ilaveten sosyal bilimler alanındaki çağdaş gelişmelerden de yararlanmak durumundadır.

Sünnetin Yorumlanması: Değişen şart ve ihtiyaçlara uygun olarak nasıl her asırda Kur'an yeniden yorumlanmış, yeni yeni tefsirler yazılmışsa, aynı şekilde sünnetinde daima yeniden yorumlanması gerekir. Fakat maalesef bugün, çağdaş bir şerh olma iddiasıyla yazılmış olan hadis yorumlarının ve şerhlerinin büyük çoğunluğu, geçmiş yorumların tekrarı olmaktan öteye gidememektedir. Yine hadis/sünnet eğitimine baktığımızda genelde verilen hadis eğitiminin pek çoğu öğrenciler açısından günlük hayatta uygulanma imkanı bulunmayan bilgilerdir. Yani "Sünnet-Siret "yaşanması gereken bir olgu olarak değil de bilinmesi gereken bir malumat olarak algılanmaktadır."

Klasik Sünnet tanımlarının Değerlendirilmesi ve Yeni Bir Sünnet Tanımı Denemesi:

Günümüzde Müslümanlar -gelenekçi olsun, modernist olsun- tekrar Kur'an'a dönmek gerektiği konusunda hemen hemen fikir birliği etmiş durumdadır. Sünnet konusunda yapılan çalışmalarda ise ya sünnet konusundaki bazı tenkitlere karşı onu savunma amacına, ya da bazı İslami meselelerin hadisler ışığında ele alınması amacına yöneliktir. Bu çalışmalar kesinlikle yararlı ise de asıl önemli olan "14 asırlık birikimimizi gözden geçirmek, değerlendirmek ve bu değerlendirmenin ışığında çağın ihtiyaç ve şartlarına uygun bir sünnet anlayışı geliştirmektir."

Gerek halk düzeyinde, gerek öğrenciler üzerinde yapılan gözlemlere göre sünnet denince ilk akla gelenler genelde; namazın sünnetleri, sünnet olmak, misvak kullanmak, gümüş-akik yüzük, sarık sarmak, yemeğe tuzla başlamak, sakal bırakmak vb. Bu sayılanlardan farklı olarak, diğer İslam toplumlarında sünnet olarak ele alınıp üzerinde durulan konulara dair şu örnekleri verelim. Mesela Ebu Abdirahman Mukbil b. Hâdî el-Vâdi'nin Ayakkabılarla namaz kılmanın meşruiyeti adlı eserinde sergilediği sünnet anlayışını özellikle zikredelim. Yazar, ayakkabıyla

namaz kılmanın da unutulan sünnetlerden olduğunu hadisleri zikrederek, bir sünneti ihyaya çalışmaktadır. Yine toplumumuzda Hakses dergisinde "unutulan sünnetlerimiz ve namazda sarık sarmak" başlığı altında yayınlanmış makale, toplumumuzdaki sünnet anlayışının tipik bir örneğidir. Yazarların üzerinde durdukları konuların öze, esasa değil, teferruata taalluk eden konulardır. Bu örnekler gösteriyor ki sünnetin ana konuları ve özellikle Müslümanların "toplumsal problemleri üzerinde durulması gerekirken, ferdi bir sünnet anlayışının zihinlerde hakim olduğunu" gözler önüne sermektedir. Görülen odur ki, mevcut sünnet anlayışımız, geçmişin sırf bir tekrarı olmakta öteye gidememekte ve çağdaş İslam toplumlarının karşılaştığı meselelere yol gösterememektedir.

Niçin Bugüne Kadar Yeni Bir Sünnet Tanımı ve Anlayışı Geliştirilemedi?

"Sünneti bir model, yaşayış tarzı ve dünya görüşü olarak değil, mücerret bir delil olarak algılama alışkanlığı olarak algılandı." Müslümanlar İslam'ı bir ideoloji, bir hayat tarzı ve dünya görüşü olarak algılamadıkça, içinde bulundukları durumdan kurtulmalarının mümkün olmayacağını idrak etmişlerdir. Ayrıca, "Geçmişte yaşamış olan İslam alimlerinin seviyelerini erişilmez kabul edip, onların geliştirdikleri tanımlardan daha iyilerini yapamayacağımız düşüncesi de" ikinci bir nedendir. Yine "Uygun zemin bulunamayışı." Diğer bir etkendir. Sünnet ilkelerinden uzaklaşmış ve sık sık totaliter bir karakter kazanmış olan yönetimlerde, yeni bir sünnet anlayışı getirmeye çalışmak, mevcut yönetimle karşı karşıya gelecektir. Buna örnek olarak; yönetimin baskılarına maruz kalan İmam-ı Azam Ebu Hanifeyi , "mihne" olaylarında yönetim tarafından işkencelere tabi tutulan İmam Ahmet b. Hanbeli ve hısımlarının yönetimi arkalarına alarak hapse attırdıkları İbni Teymiyyeyi örnek verebiliriz.

Klasik Sünnet Tanımlarının Değerlendirilmesi

Hadisçilerin Tanımı: Şeri bir hüküm ifade etsin yada etmesin, Hz. Peygamberin bütün sözleri, fiilleri, takrirleri, onun hayatına dair bilgiler, sünneti oluşturur. Fıkıhçıların Tanımı: Farz ve vacipler dışında Hz. Peygamberden gelen hükümler sünneti meydana getirir. Usul-i Fıkıhçıların Tanımı: Kur'an dışında, Hz. Peygamberin şer'i bir hüküm teşkil eden söz, fiil ve takrirleridir. Kelamcıların Tanımı: Kelamcılar sünneti bidatın karşıtı olarak tanımlamışlardır ki, aslında bu bir tanım olmaktan ziyade, bir şeyin ne olmadığını tarif etmektir. Bu tanımların eksik yönlerini şöyle sıralayabiliriz. Sadece akademik ihtiyaçlara göre yapılmış olmaları. Sünnetin toplumsal boyutundan ziyade, bireysel boyutuna ağırlık vermişler, Bağlayıcılık yönünden sünneti sınıflandırmamışlar ve Kur'an tanımların dışında bırakılmıştır. Bu tanımların hiçbirisinde sünnet; sosyal, ekonomik, ahlaki, siyasi vb. açılardan ele alınmamıştır. Sünnet, fert planında Hz. Peygamber gibi İslam'ı yaşamak olduğu kadar, aynı zamanda -hem de daha önemli olarak- Hz. Peygamberin oluşturduğu Medine toplumu gibi bir toplumu çağımızda oluşturmaya çalışmaktır. Yani sünnetin temel amacı, sadece iyi birer Müslüman yetiştirmek değil, bilakis Hz. Peygamberin bütün gayretleri, Kur'anın ilkelerini esas alan, Kur'ana dayalı bir toplum oluşturma gayesine yönelik olmalıdır. Oluşturulan bu toplumda, nihai görevini de Ali İmran, 110. ayette bizlere açıklamaktadır. "Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, Allah'a da inanırsınız. "

Muhammed Tahir b. Âşur'a (1879-1973) göre sünneti 12 kategoride mütalaa etmek mümkündür. Bunlar:

Yasama, fetva, yargı, devlet başkanlığı, iyiye güzele teşvik, arabuluculuk, fikir danışanlara yol gösterme, nasihat, insanları en mükemmel olana yönlendirme, yüce hakikatleri telkin, tehdit ve azarlama, yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yaptıkları. Saydığımız bu maddelerde ilk 3 ü

hariç diğer başlıkların bağlayıcılığı yoktur. Fakat günümüzde birçok Müslüman, bağlayıcılık açısından farklılıklar arz eden sünneti ayrım yapmaksızın, bir bütün olarak kabul etmektedir. Şalvar giymek, masada yemeyip yerde yemek yemek, çatal bıçak kullanmayıp elle yemek, koltuk yerine yerde oturmak gibi hususlar sünnet olarak kabul edilip, bunlar üzerinde ısrarla durulmaktadır.

Yasama: Sünnetin büyük çoğunluğu bu kategoriye girer. Çünkü Hz. Resul'un gönderiliş amacı ahkam bildirmektir: Hacc'ın nasıl yapılacağı, namazın nasıl kılınacağı gibi.

Fetva: Dini konularda Hz Resul'e sorulan sorulara O'nun verdiği fetvalar. Bu fetvalar bağlayıcıdır!

Yargı: İhtilaflı iki taraf arasında Hz. Resul'un verdiği hükümler. Bu kategorinin bağlayıcılığı da söz konusu şahıs, durum, şartlara bağlıdır. Mesela sıcak bölgelerde fermastasyona sebep olan bazı kapların kullanımının yasaklanıp, bu yasağın soğuk bölgelerde geçerli olmaması gibi.

Devlet başkanlığı: Peygamber olarak değil, devlet başkanı olarak verdiği hükümler: Harpte düşman üzerinden alınan eşyaların kullanılabileceği hükmü gibi. Devlet başkanı izin vermezse düşman üzerindeki eşya alınmaz.

İyiye-güzele teşvik: Bu emir ve yasaklar mutlaka yapılması gereken şeyler değil, iyi-güzele teşvik amacını güder.

Arabuculuk: İki tarafı anlaştırmak amacıyla ve iki tarafın rızasına dayalı olmak şartıyla ortaya konan çözümler: Mesela Ka'b b. Malik ile Abdullah b. Hadred arasındaki alacak meselesinde "alacağının yarısından vazgeçmesini Ka'b'a tavsiye etmesi" gibi. Yoksa herkes alacağının yarısından vazgeçmek zorunda değildir.

Fikir danışanlara yol gösterme: Hz Resul, Hz Ömer'in sadaka olarak verdiği atını sakatlanınca para ile geri almak istemesini caiz görmemesi buna örnektir. Fakihler ise bu alışverişi caiz görürler. Hz. resul yasak koymamış, sadece davranışı hoş görmemiştir.

Nasihat: Kendisine evlilik için gelenlere yaptığı tavsiyeler gibi. Bu tavsiye ve yönlendirmeleri emir-yasak değil, sadece nasihattir.

İnsanları en mükemmele yönlendirme: Bir çok emir ve yasağın amacı budur. Hasta ziyareti, cenazeyi takip, davete icabet etmek gibi

Yüce hakikatleri telkin: Mesela sadakanın önemini anlatmak için söylediği: "Uhud dağı kadar altınım olsa, üç dinar kalıncaya kadar onu sadaka olarak dağıtırdım." Ebu Zer bu hadisi ümmete şamil kılmak ister ama Hz. Osman ona itiraz eder.

Tehdid ve azarlama: Tehdid ve İkaz amacı ile Hz resul'un mübalağa ifade eden cümleleri. Bu tür hadislerin zahiri manalarını kabul etmek yanlış olur. Mesela "Cemaatle namaza gelmeyen Müslümanların evlerini başlarına yıkasım gelir." hadisi. Böyle bir şey yapılmamıştır. Amaç gevşek Müslümanları ikazdır.

Yaratılış icabı ve maddi ihtiyaç gereği yapılanlar: Hz resul'un insan olarak yaptıkları şeyler. Yeme içme, giyinme, yürüyüşü, uyuması, Bedir savaşında İslam ordusunun mevzilerinin belirlenmesi gibi.

Yeni Bir Sünnet Tanımı: Hz. Peygamberin kendi döneminde İslam toplumunu, akide, ibadet, tebliğ, siyaset, ekonomi, eğitim, ahlak, hukuk vb. bireysel ve toplumsal hayatın her alanında yönlendirip yönetmede, Kur'an başta olmak üzere, esas aldığı ilke ve prensipler bütününün oluşturduğu bir zihniyet ve dünya görüşüdür.

Sünnetin bireysel, toplumsal ve evrensel olmak üzere üç boyutu söz konusudur. Zira Sünnet, bireyselliğe indirgendiği, sadece Hz. Peygamber gibi iyi bir Müslüman birey olmak ile özdeşleştirildiği sürece İslam dünyasının kurtuluşu sadece bir ütopya olarak kalmaya devam edecektir. Sünnet sadece şekil-lafız değil, şekil-lafızın altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır. Sünnet Peygamberin her dediğini her yaptığını aynen ve bunların altında yatan amaç, gaye ve ilkelere bakmaksızın tekrarlamak, taklit etmek değildir. Sünnet bize Kur'an'ın bir yorumu olması hasebiyle bireysel ve toplumsal prensipler verir. Bize düşen bunlardan yola çıkarak her zaman ve her mekanda, gelişen şartlar altında çağımız sorunlarına cevap hazırlamaktır. Kur'an ve sünnet kıyamete kadar ortaya çıkacak bütün meselelere hazır çözüm getirmemiştir. Nitekim Muaz b. Cebel'i Efendimiz Yemene görevli olarak gönderirken, ona karşılaşacağı meseleleri nasıl çözeceğini sorduğunda Muaz b. Cebel: "Önce Kur'an'da çözüm arayacağım, onda bulamazsam senin sünnet modeline bakacağım, ondada bulamazsam kendi görüşüme göre hüküm ve karar vereceğim." (Tirmizi, Ahkam, 3, Ebu Davut, Akdiye, 11, Daimi, Mukaddime 20; el-Müsned, V. 230. 236, 242) demiş ve Efendimiz de bunu kabul etmiştir. Burada da açıkça görülmektedir ki sünnetin bütün meselelere hazır çözümler getirmediği düşüncesine daha Hz. Peygamberin sağlığında bile rastlanmaktadır.

Sünnetin prensip olmasının ne anlama geldiğini biraz daha açalım. Hz. Peygamber herhangi bir konuda bir sünnet ortaya koymuşsa bunu yaparken bazı amaçları gerçekleştirmeyi hedef almış, bazı ilkeleri göz önünde bulundururdu. Mesela Abbad b. Şurahil yakınlarıyla beraber Medine'ye gelir ve açlığa dayanamayarak buğday tarlasına girer ve birkaç başaktan taneleri toplar. Durumu gören tarla sahibi gelip onun elbiselerini alır ve onu döver. Bunun üzerine Abbad Efendimize giderek durumu anlatır. Efendimizde tarla sahibini çağırtıp ona niye böyle yaptığını sorar. Adam da Abbad'ın yaptıklarını anlatınca Resulallah "O bilgisiz idi, sen ona öğretmedin; aç idi karnını doyurmadın. Elbiselerini ona geri ver!" der ve Abbad'ın yediği buğday karşılığında tarla sahibine bir ölçek buğday verilmesini söyler. (Nesai, Ebu Davud). Buradan anlıyoruz ki Hz. Peygamber bir kimsenin malını onun izni olmaksızın alan birine, onun bu fiili işlemeye sevk eden sebepleri araştırmaksızın yargılama ve cezalandırma cihetine gitmemiştir. Kısacası sosyal adaleti hakim kılmadan, bir ceza sistemini uygulamaya çalışmak kadar Kur'an ve Sünnete aykırı bir şey olamaz. Konuyla ilgili olarak zekat müessesesinden de örnekler verilebilir. Mesela Hz. Peygamberin zekatın sadece buğday, arpa, hurma ve kuru üzümden alınmasını emrettiği bir rivayete bakarak İbni Ömer, Ahmet b. Hanbel, Musa b. Talha, İbni Sîrîn, Şa'bî, Hasan b. Salih, İbn. Ebi Leyla, Abdullah b. Mübarek ve Ebu Ubeyd, tarım ürünlerinde zekatın sadece bu dört sınıftan alınacağı görüşünü ileri sürmüşlerdir. Hz. Peygamberin hadiste sadece bu 4 tarımsal ürünü zikretmesinin nedeni, o zaman bu ürünlerin başlıca üretim çeşitlerini teşkil ediyor olmalarıdır. Sünnete uygun olan ise her türlü tarım ürününden zekat alınmasıdır ki, İmam Azam, Davud ez-Zahir ve Maliki mezhebine mensup olan İbnu'l Arabi de bu görüşü savunmuştur. Ağız temizliği ile ilgili olarak özellikle misvak kullanmanın sünnet olduğu kanaati hayli yaygındır. Bu yaygın kanaat ise "şayet ümmetime zorluk vermeyecek olmuş olsaydım, onlara her zaman "sivak"ı emrederdim" hadisinin ve sivak kelimesinin yanlış anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Zira bu ve benzeri

hadislerde geçen “sivak” kelimesi, fırçalamak veya fırça anlamındadır. Diş fırçalamada kullanılanların en iyisi, arak ağacının dalıdır, çünkü bu dallar damağı kuvvetlendirir, diş hastalıklarını önler, sindirimi kolaylaştırır, idrarı arttırır. Bununla birlikte fırça ve benzeri gibi dişlerin kir ve pasını gideren, ağzı temizleyen her türlü aletin kullanılmasıyla sünnete uyulmuş olur. (Seyyid Sabık). Buhari'den nakledilen “Diş fırçalamak ağzı temizler, Rabbinin de rızasını celbeder.” Hadisinden anlaşılan, kişi ağzını ne kadar temizlerse, sünnete o kadar çok uyacak olmasıdır.

İslam’da Sünnetin Konumu

Bir hadisin isnadının sağlam olması metninin de sağlam olduğunu göstermez. Bir hadisin kabulü ve reddi konusunda herkes kendi kanaatinde ısrar edebilir. Mesela İbni Ebi Şeybe, Musannef’inde İmam Azam'ı pek çok hadisi kabul etmemesinden dolayı reddetmiştir. Buhari'de Sahih‘inde İmam Azam'ın birçok görüşünü eleştirmiştir. Buna mukabil Hanefiler de Buhari'deki pek çok hadisi delil olarak kabul etmemişlerdir. Hadisçiler özellikle tasavvuf eserlerinde mevcut çok sayıdaki hadisi uydurma olduğu gerekçesiyle reddetmişlerdir. Bunu en açık örneği İmam Gazalinin İhya’sındaki hadislere yöneltilen eleştiriler oluşturmaktadır. Tefsirde de durum aynıdır. Pek çok müfessir tefsirlerde uydurma veya israiliyattan olan rivayetleri aldıkları için eleştirilmişlerdir.

Sünnetin Reddi ve Sadece Kur’an ile Yetinme Düşüncesi: Hz. Peygamber, “Bilin ki bana Kur’an'la birlikte onun bir benzeri de verilmiştir. Karnı tok bir şekilde koltuğuna kurulmuş olan bazı kimselerin “Sadece bu Kur’an'a sarılın. Kur’an'ın helal dediğini helal, haram dediğini haram kabul edin” diyeceği zamanlar yakındır. Bilin ki Allah’ın Resulünün haram kıldıkları da Allahın haram kıldıkları gibidir.” (Ebu Davud, Sünnet, 5(6), İmaret, 33; Tirmizî, İlim, 10; İbn Mace, Mukaddime, 2; Darimî, Mukaddime,49; Ahmed b. Hanbel, II/367, IV/131-132, VI/8)

Sadece Kur’anın yeterli olacağını savunanların delilleri: “Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık” (En’am, 38) Bu ayeti inceleyecek olursak, bu ayetin harfi anlamında, insanoğlunun bu güne kadar sahip olduğu bütün bilgileri tek tek Kur’an'da bulmamız gerekirdi. Bu ayette Kur’an'ın her şeyi açıklamasının sadece insanlığı hidayete ulaştıracak ilkelerle ilgili olduğunu kabul etmek gerekecektir. Zira namaz, oruç, zekat, hac vs. çeşitli konuların teferruatları Kur’an'da bulunmamaktadır. "Zikri biz indirdik, onu koruyacak olanda biziz." (Hicr, 9) Bu görüş sahipleri “Allah bu ayette sünnetin değil Kur’an'ın korunacağını bildirmiştir. Sünnette Kur’an gibi delil olsaydı Allah onu da korurdu” demektedirler. Bu görüştekiler Hz. Peygamberin sözlerinin yazılmasını yasaklayan hadisleri iddialarına dayanak olarak almakla farkında olmadan bir çelişkiye düşmekteler. Zira Hz. Peygamber Kur’an gibi yazılmasını emretmediği için, hiçbir hadisi delil olarak kullanmamak gerekirdi. “Hüküm ancak Allah’ındır” (En’am, 57) Geçmişte haricilerin sloganı olan bu ayete bakılarak hükmü sadece Allah'ın vereceğini, Kur’an'dan başka hüküm koyulamayacağını savunulur. Ancak ayetin tamamını incelediğimizde nasıl bir yanlışa düşüldüğünü görürüz. “Deki: Ben Rabbimden gönderilen açık bir delile dayanıyorum. Halbuki siz onu yalanladınız. Hemen gelmesini istediğiniz (azabı getirmek ise) benim elimde değildir. Çünkü hüküm ancak Allah’ındır. O doğruyu haber verir ve O hükmedenlerin en yücesidir.” Görüldü gibi konu müşriklerin Hz. Peygamberi susturabilmek için ortaya attıkları azabın gelmesini istemelerinin Hz. Peygamberin değil Allahın elinde olduğudur. Bu ayetin genel anlamı, ‘hüküm vermede başvurulması gereken temel ilkeleri ve değerleri vazetmek Allah’a mahsustur’ demektir. Sünnete gerek olmadığını ileri sürenlerin bir düşüncesi de şudur: “Müslümanlar sadece vahiy yoluyla gönderilene tabi olmakla yükümlüdürler. Vahiy ise sadece Kur’an'la sınırlıdır.” denmektedir. Ancak Kur’anın lafzî anlamıyla yetinerek bütün meselelere çözüm getireceğini düşünmek yanlış olur, çünkü sadece Kur’an'ın değil, sünnetin bile, karşılaşılan yeni problemlere hazır çözümler sunamadığı

dönemlerde, kıyas, istihsan, kamu yararı vb. içtihat teknikleri uygulanmak durumunda kalınmıştır. Ancak hadisler içinde Kur'an'a aykırı olanların olduğu ileri sürülerek itiraz edilmek istenebilir. Bu durumda sünnetin devre dışı bırakıldığını varsayalım. Bu takdirde Kur'an'da açıkça yer almayan problemlerin çözümü bizlerin içtihadına terk edilmiş olacaktır. Bizler de bazı içtihatlarımızın hatalı olabileceğini öne sürerek içtihat-yorum hakkımızın elimizden alınması nasıl mantıksız bir tutum ise sünneti bize nakleden hadisler içinde Kur'an'a aykırılık var diyerek sünneti ve hadisi tamamen reddetmek de mantıksızdır. Hülasa insafı elden bırakmamak ve "kendimize tanıdığımız Kur'anı yorumlama gereğini Hz. Peygambere tanımak en uygunudur." Başka bir hususta: "Hz. Peygamberin verdiği hükümler yaşadığı dönemin ihtiyaçlarına uygundur. Bu nedenle sünnetin bu gün bizim için delil teşkil etmesi, geçerli olması mümkün değildir." iddiasıdır. Bu ifadede sünnetin aynen taklit edilmesi gerektiği anlaşılmaktadır. Ancak sünnetin tanımı bölümünde, ""sünnet sadece şekil-lafız değil, şekil-lafzın altında yatan mana, ruh, ilke, hikmet ve amaçtır" maddesinde sünnetin nasıl anlaşılması gerektiğini incelemiştik.

Sünnetin Bir Delil ve Kaynak Olduğunu Savunanların Dayanakları: Hz. Peygambere itaati emreden ayetler. Hz. Peygamberin hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler. Hz. Peygambere isyan etmemeyi, ona karşı çıkmamayı emreden ayetler. Hz. Peygamberin Kur'anı açıklama görevinden bahseden ayetler. Hz. Peygamberin haram helal kılma yetkisinin olduğunu ifade eden ayetler. Hz. Peygamberin, Müslümanların uyması gereken güzel örnek olduğuna dair ayetler.

Hz. Peygambere itaat etmeyi, Ona karşı çıkmamayı, Onun hükümlerine boyun eğmeyi emreden ayetler: Ali İmran 31-32: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Zira Allah bağışlayandır esirgeyendir. De ki: Allah'a ve peygambere itaat edin. Eğer dönerlerse, bilsinler ki Allah kafirleri asla sevmez."; Nur 54: "De ki: Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulursunuz. Peygambere düşen açıkça tebliğde bulunmaktır."; Nisa 59: "Ey iman edenler, Resule ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, meseleyi Allah'a ve resulüne götürün. Böyle yapmak en iyisi ve sonuç bakımından da en güzelidir." Bu ayetlerde Resule itaat ve kararlarına boyun eğme anlamı rahatlıkla görülebilmektedir. Ancak bu düşünceyi eleştiren kişiler de ayetlere bakarak şunları demekteler. "Resule itaatten sünnete, hadise uyma anlamı çıkmaz. Peygamber ne Allah'ın ne de insanların vekilidir. Peygamber ancak Allah'ın elçisidir. Elçiyi tanımak, elçinin kendisini değil, göndereni tanımaktır. Bundan dolayı elçiye itaat gönderene itaattir. Peygambere itaatten de kastın, Allah'ın peygamber aracılığı ile bildirdiği emirlere itaat olacaktır. Bunun içinde Peygamberin içtihadını (yorum, fetva) dahil etmeye imkan yoktur." Resulün Kur'an'ı nakleden bir postacı olmadığı hususunu destekleyen bir ayete bakalım. Bakara 151: "Nitekim biz size, aranızdan size ayetlerimizi okuyan, onları (kötülüklerden) arındıran, 'size kitabı ve hikmeti öğreten' ve bilmediklerinizi size öğreten bir peygamber gönderdik." (yine Ali İmran 164, Cum'a 2. ayetlerde bu konuyla ilgilidir.) Ayette geçen "kitap ve hikmet" kelimelerin sadece Kur'an ile sınırlandırılmaması gerekir. Çünkü hem Kur'an ve hem de ayrıca 'Hikmet' kavramları ayrı ayrı geçer ayette! Bu ifade ile Kur'an'ın kastedildiğini var sayalım. Buradan da Hz. Peygamberin Kur'anı sadece tebliğ ile sınırlı olduğunu söylemek mümkün değildir. Bunu kitap ve hikmetin "öğretilmesi" tabirinden çıkarıyoruz. Çünkü insanlar bir metni-ister Kur'an gibi kutsal kitap olsun-anlama konusunda aynı düzeyde değildir. Kur'an ayetlerini doğru ve arzu edilen bir şekilde anlamaları imkansızdır. Bu olumsuzlukları önlemek ise, bir Resulün, sünnet gibi bir kurumun devreye girmesini gerekli kılmaktadır. Çünkü "Kur'an'ı sabit noktada tutan, sünnetin ta kendisidir." İnsanların ayetleri doğru anladıklarını da farz etsek bile bu kez uygulama ile ilgili problemler söz konusu olacaktır. Bu bakımdan tebliğde dahi bir açıklama, izah etme,

uygulamayı kontrol etme anlamı bulunmaktadır. O halde sonuç olarak denebilir ki Hz. Peygamberi sadece Kur'an'ı nakleden biri, bir postacı olarak nitelendirmek mümkün değildir. "Bir kurum olarak sünneti kabullenmenin farz olduğunu söyleyebiliriz." Zira bu farziyet, Kur'an'ın, Resule itaat emrinden kaynaklanmaktadır. Eleştiride geçen "o vekil değil elçidir" kelimesini ele alırsak, Kur'an'ı merkez alan bir sünnet anlayışına göre Hz. Peygamberin Allah adına istediği gibi tasarrufta bulunan bir "vekil" olarak nitelendirilmesi mümkün değildir. Aksine bu tür bir sünnet anlayışına göre Hz. Peygamberin Allah'ın Resulü olması sıfatıyla, Kur'anın ilk muhatabı, ilk uygulayıcısıdır. Onun nasıl uygulanacağını, yeni meseleler karşısında ondan ilham alarak nasıl çözümler üretileceğini gösteren ilk muallim de O'dur. Bu tür bir anlayışa göre Hz. Peygamberin Kur'an'a ters düşme pahasına, aklına estiği gibi hüküm koyması asla mümkün değildir.

Hz. Peygamberin Kur'an'ı Açıklamakla Yükümlü Olduğuna Dair Ayetler: İbrahim 4: "Biz her peygamberi mutlaka kavminin diliyle gönderdik ki, onlara (kendilerine indirileni) açıklasın."; Nahl 44: "Sana da zikri (Kur'anı) indirdik ki, kendilerine indirileni insanlara açıklayasın, tâ ki düşünüp öğüt alsınlar." Peygamberlerin aldıkları ilahi mesajları, içinde yaşadıkları topluma iletebilmeleri için, onların dillerini bilmesi kadar mantıklı bir şey olamaz. "Açıklama"nın, "açıklanan" bir metinle ilgili ve onda bulunmayan bir takım ek bilgiler anlamına geldiği söylenebilir. Bu açıklamalar, nadiren birtakım ayetlerin kelime anlamlarıyla ilgili olabileceği gibi, kelime anlamı açık olduğu halde, uygulama ile ilgili bir takım kapalı yönleri bulunan ayetlerle de ilgili olabilir. Bu ayetlerde geçen Hz. Peygamberin Kur'an'ı açıklaması demek, onun Kur'an metninde bulunmayan bir takım ek bilgiler ortaya koyması demektir. Mesela emir niteliğindeki bazı ayetlerin farziyet mi, tavsiye mi yoksa mubahlık mı ifade ettiğini Hz. Peygamberden öğrenilebilir.

Hz. Peygamberin Helal ve Haram Kılma Yetkisine Sahip olduğuna Dair ayetler: Tevbe 29: "Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini din edinmeyenlere, ezilip büzülerek kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın."; Araf 157: "Onlar ki ellerinde ki Tevrat ve İncil'de yazılı bulunan o elçiye, o ümmi peygambere uyarlar. O Peygamber ki kendilerine iyiliği emreder, onları kötülükten men eder; onlara temiz ve hoş şeyleri helal, pis ve çirkin şeyleri haram kılar; üzerlerindeki ağır yükleri ve kendilerini bağlayan bağları kaldırır. O peygambere iman edip, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura tabi olanlar, işte kurtuluşa erenler onlardır." Bu ayetler Allah ve Resulünün haram kıldıklarını aynen kabul etmenin zorunlu olduğunu gösterir. Burada unutulmaması gereken Hz. Peygamberde Allah'ın iradesi uyarınca bu yetkiyi kullanabilir. Allah'ın yetkisi tamamen bağımsız, Resulünün ki vahye dayalı ve ondan kaynaklanan bir yetkidir. Tahrim 1-2: "Ey Peygamber, eşlerinin gönlünü almak, onları memnun etmek için, Allah'ın sana helal kıldığını niçin kendine haram kılıyorsun?Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir. Şüphesiz Allah (kefaret şartı ile) yeminlerinizi bozmanızı size meşru kılmıştır." Bu ayette eleştiri konusu olan "Allah'ın helal kıldığını haram kılması hususunda Peygamber uyarılmıştır. Anlaşılıyor ki Peygamberin içtihadı gereği koyduğu yasak, Allah'ın koyduğu yasak gibi olamaz. Aralarında fark vardır" sözleri sünnetin haram-helal konusunda koyduğu hükümlerin mutlak bağlayıcı olmadığını ispata yönelik bir manevra olarak değerlendirilebilir. Halbuki ayet Hz. Peygamberin bir eşinin kendisine bal şerbeti içirmesi, diğer eşlerinin de kıskançlık duygusuna kapılarak Hz. Peygamberden hoş olmayan bir koku geldiğini söylemeleri ve bu suretle ikramda bulunan eşini gözden düşürmeye çalışmaları karşısında o, bir daha bal şerbeti içmemeye yemin eder. Burada helal olan bal şerbetinin hükmünün değiştirilerek haram kılınması elbette söz konusu değildir. Çünkü Hz. Peygamber bütün Müslümanları bağlayıcı bir hüküm olarak "bal şerbeti herkese haramdır" dememiş, sahabenin hiç biride bal şerbetinin haram olduğunu aklına getirmemiştir.

Burada “Peygamberin içtihadı” ile kastedilen, Kur’an'daki ilkelere kıyas etme olarak sanılıyorsa, şu unutulmamalıdır ki bazı içtihatlar bağlayıcılık açısından Kur’an'ın emir ve yasaklarından geri kalmaz. Mesela: Kur’an'da açıkça uyuşturucu maddelerin haramlığı zikredilmemiştir. Ancak haram kılınan içki ile Kur’ani naslara bakılarak hükmü verilen uyuşturucu arasında bir fark yoktur. Yine sünnetin bağlayıcılığı ile ilgili “Allah’ın elçisi vasıtasıyla insanlığa gönderdiği Kur’an'daki nehiylere “haram”, Hz. Peygamberin nehiylerine ise “yasak” demek doğru olur” iddiasında ise şunu söylemek gerekir. Yasak ve haram arasında, birinin Arapça, birinin Türkçe bir kelime olmasından başka bir fark yoktur. Haramın anlamı da “yapılması yasak olan” dır. Haramı haram yapan ondaki niteliktir. Bu nitelik Kur’an dışında da olabilir. Hz. Peygamberin haram kıldığı şeyler zaten Kur’an'a dayandırılarak haram kılınmıştır.

Hz. Peygamberin, Müslümanların Uyması Gereken Güzel Örnek Olduğuna Dair Ayet: Ahzab 21: “Andolsun ki, Allah’ın peygamberlerinde sizin için Allah’ı ve ahireti arzu eden ve Allah’ı çok anan kimseler için güzel bir örnek vardır.” Bilindiği üzere yeni bir kitap göndermeyen birçok peygamber vardır, ancak bir peygamber olmaksızın gönderilen herhangi bir kutsal kitap yoktur. Mekke müşrikleri de Kur’an'ın kendilerine peygamber aracılığı olmaksızın, doğrudan gönderilmesini defalarca istedikleri halde bu istekleri reddedilmiştir. Bunun sebebi gayet açıktır ki, insanlığın sadece kutsal bir kitaba değil, bu kitabın içeriğini kendilerine öğretecek bir öğretmene de ihtiyaç vardır. Ayette sözü edilen örnek almanın farziyet mi yoksa müstehap mı olduğu konusunda ihtilaf vardır. Ancak örnek almanın dini hususlarda farz, dünyevi konularda ise müstehap olarak yorumlanması da mümkündür. (Kurtubi)

Sünneti Temellendirmede İzlenilen Bazı Tartışmalı Yaklaşımlar

Necm, 3-4: “O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır, o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir.” Sünnetin İslam’da bir delil ve kaynak olduğunu ispat etmek amacıyla en fazla başvurulan ayetlerin başında gelen bu ayetin yanlış anlaşılması, Müslümanların sünnet hakkında yanlış kanaate varmalarına sebep olmuştur. Ayetin “o kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır” bölümüne bakarak Peygamberin sözlerinin yani sünnetin de vahiy ürünü olduğunu söylemek son derece yanlıştır. Necm suresinin 1-18. ayetlerini bir bütün olarak değerlendirdiğimizde Kureyşlilerin “O bu Kur’an’ı kendisi söyleyip uyduruyor” demelerine bir cevap olarak indiğini görebiliriz. Buna göre “O kendi arzu ve hevasından bir şey konuşmamaktadır” demek, O Kur’an'ı kendi arzu ve hevasından uydurmaz demektir. Yani onun (Kur’an olduğunu) söylediği, Ancak Allah’tan gelen bir vahiydir. Çünkü ayetin devamında “o vahyedilen bir vahiyden başka bir şey değildir” denmektedir. Feth, 10: “(Ey Muhammed) Sana biat edenler, aslında Allah’a biat etmişlerdir. Allah’ın eli onların eli üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Her kimde Allah’a verdiği sözü tutarsa, Allah ona en büyük bir mükafat verecektir” ayeti de sünneti temellendirmek amacıyla kullanılan ayetlerdendir. Bu ayet Hudeybiye'de yapılan bidatten bahsetmektedir. Sözü edilen biat/bağlılık belli bir konuda yapılan biattir. Bu Hz. Peygambere her hususta mutlak itaat edileceğine dair genel bir biat değildir. Ölüm pahasına müşriklerle savaşma ile ilgilidir. Sünneti temellendirmek amacıyla Hz. Peygamberin “ismet” kavramına da başvurulduğu görülmektedir. Şunu belirtelim ki, Hz. Peygamberin kasten hata yapmaktan masum olduğu kuşkusuzdur. Bu şekilde hata yapabileceğini kabul edenler, Allah’ın onu bu hatası üzere bırakmayıp hemen uyaracağını ilave ederek, Hz. Peygamberin “ismet” ini korumaya çalışmışlardır. Nur 63: “Peygamberi kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden birini siper ederek sıvışıp gidenleri elbette Allah bilmektedir. Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok feci bir azap isabet etmesinden sakınsınlar” ayeti de sünneti Temellendirmede delil olarak ileri sürülebilir. “Bu sebeple onun emrine aykırı davrananlar” ifadesi ile Hz. Peygamberin kastedildiği

söylenmektedir. Ancak ayetteki (huve)zamirinin Allah'a ait olması da mümkündür. Sonuç olarak bu ayetin kesin bir delil olabileceğini söylemek mümkün değildir. Hemen belirtelim ki sünneti temellendirmek için yeterince açık ayet vardır. Fakat nuzül sebepler farklılık gösteren ayetleri bu amaçla kullanmak ta yanlıştır.

Sünnetin Mahiyeti ile İlgili Tartışmalar

Kur'an dışında vahiy var mıdır?

Sünnetin tamamının vahiy ürünü olduğunu söylemek imkansızdır. Ancak vahiy dışında Hz. Peygamberin Cenab-ı Hak ile herhangi bir iletişim veya diyalog kurma imkanından mahrum olduğu anlamında anlaşılmamalıdır. Adına ister vahiy, ister ilham, isterse başka bir şey densin, Resulullahın vahiy dışında Allah (cc) ile temas kurmuş olması mümkündür. Bu açıdan birkaç ayete bakarak Kur'an dışı vahyi sünnetin tamamına yaymakta hata olur.

Kutsi Hadisler

Hadis ilmi açısından kutsi hadislerle diğer hadisler arasında herhangi bir fark yoktur. Zira her iki türe dahil hadislerde bir takım râviler aracılığı ile yani isnad ile bize ulaşmaktadır. Yine her iki tür hadisler içerisinde sahih olanların yanında hasen, zayıf veya mevzu (uydurma) olanları bulunmaktadır. Kutsi olmayan hadislerden örnek verecek olursak: Mesela "Bu Kur'an Allah'ın sofrasıdır. Bu sofradan alabildiğinizi almaya çalışın" sözü Abdurrezzak ve ed-Dârimi tarafından Abdullah b. Mesudun sözü olarak nakledilirken, el-Hakim tarafından Hz. Peygamberin sözü olarak rivayet edilmiştir. İşte normal hadisler için söz konusu olan bu durum Kutsi hadisler içinde geçerli olabilir. Özetleyecek olursak kutsi hadislerin diğer hadislerden herhangi bir ayrıcalığı yoktur. Yani diğer hadisler gibi değerlendirilir. İsnadının sağlamlığı, metninde de İslam'ın ruhuna, Kur'an'ın esaslarına uygunluğu sağlanırsa, o takdirde bu hadisin sahih olduğuna hükmedilir.

Hz. Peygamberin Konumuyla İlgili Bazı Yanlış Yaklaşımlar

Sünnetle ilgili diğer aşırı uç ise sünnetin tümünün vahiy ürünü olduğu görüşüne tepki olarak ortaya çıkan Hz. Peygamberin Kur'an dışında vahiy alamadığını ve Kur'an'ın vahyi dışında sıradan bir insandan farkı olmadığını ileri süren görüştür. Bunu kısaca Hz. Peygamberin sekülerleştirilmesi olarak tanımlamak uygundur. S. Nakib el-Attas bu konu hakkındaki eleştirilerini şu şekilde belirtmiştir: Bu düşünceye sahip insanlar Kur'an'da Yüce ve Ulu Allah'ın: Hz. Peygambere "bizim gibi bir insan" olduğunu söylemesini emrettiği ayetin (Kehf, 110) altını çizerek yaptılar. Onların bu ayetin altını çizmeleri ve sürekli olarak vurgulamaları bize Hz. Peygamberin bir melek, bir ilah ya da insan suretine girmiş bir tanrı olmadığını, bir beşer, bir ölümlü olduğu gerçeğini güya hatırlatmak içindir. Peki bunu ne amaçla yaparlar? Hepimiz inançsız, kafiriz de bizi bu gerçeği düşünmeye mi davet ediyorlar? Şunu bilmelidirler ki, ilk defa keşfettiklerini sanıp, alıntı yaptıkları ayet aslında inançsızlara matuftur - ilgilendirir- Kur'anı Kerimde yer alan başka ayetlerde de, diğer peygamberlere de benzer şeyi söylemeleri emredilmiştir. Bunların hepsi de inançsızlar içindir. (Enam, 91; İbrahim, 10-11; İsra, 93-94; Kehf, 110; Enbiya, 23) İnanalar, Peygamberlerinin insan olduğunu zaten bilirler. Hz. Peygamber sıradan bir insan olsaydı, ashabın onu örnek alması lüzumsuz bir şey olurdu. Bu örnek alış ise onda (sav) diğer insanlarda birtakım meziyet ve faziletlerin bulunduğunu, dolayısıyla onun sıradan biri olarak görülmediğini ortaya koymaktadır. Şu unutulmamalıdır ki, onun sünneti sadece hükümlerden ibaret değildir. Onun Peygamberlik görevini yerine getirirken gösterdiği azim, kararlılık, bireysel ve toplumsal ilişkilerinde ortaya koyduğu yüce ahlakı; tevazuu, hilmi (Yumuşaklılığı),

sabrı, feragati, iyilikseverliği, adalet bilinci, kısaca Müslümanların “ilk ve en mükemmel Örneği”nin sahip olduğu ahlaki faziletler de sünnetin bir parçasıdır. Allah’ın son dini İslam'ı insanlığa sunması ve Kur’an'ı tebliğ için seçtiği bir insanın sıradan biri olduğunu düşünmek kabul edilemeyecek bir tavırdır. Çünkü “Bütün insanlığa rahmet olarak gönderilmiş olan” (Enbiya, 107) ve “Yüce bir ahlak üzere olduğu” (Kalem, 4) bir Peygamberi “sıradan” olarak nitelendirmek ona açıkça haksızlık ve insafsızlıktır. Seyyid Kutup “ve sen yüce bir ahlaka sahipsin” ayeti ile ilgili şunları söylemektedir. -Hiç kuşkusuz Yüce Allah Peygamberlik görevini kime vereceğini herkesten iyi bilir. Bütün evrensel büyüklüğü ile son Peygamberlik misyonunu -bu yüce kişiliği ile- Hz. Muhammed’den başkası taşıyamazdı. Hz. Peygamber ne bir melek, ne de bir “yarı insan-yarı ilah’tır”. Bilakis “o bir insandır ama sıradan biri değil, bir insanın olabileceği kadar mükemmel bir insandır.” İnsanlık kıyamete kadar onun büyüklüğü karşısında saygıyla eğilecektir. Müslüman ise “Allah ve melekleri Peygamber’e salat ederler. Ey mü’minler sizde ona salat edin ve selam verin” (Ahzab, 56) ayeti uyarınca, ona karşı duyduğu saygı ve sevgiyi daima şu sözlerle dile getirmeye devam edecektir: “Salat ve Selam senin üzerine olsun Ey Allah’ın Resulü!” (Pr. Dr. Mehmet Hayri Kırbaşoğlu, İslam Düşüncesinde Sünnet / Eleştirel Bir Yaklaşım)

Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

Hadisleri bir uydurma sürecinin ürünü kabul eden Lammens, Becker tarafında eleştirilmiş ve 'Her ne zaman İslami kaynaklar kendi görüşünü destekleyici bilgi sunsa, Lammens'in şüpheciliği ortada gözükmemektedir.' diyerek onun bu yaklaşımının onu tarafsız bir tarihçiden ziyade bir polemikçiye dönüştürdüğünü belirtmektedir. (C. H. Becker, Matters of fundamental importance for research into the life of Muhammad, s. 331, 334)

Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

Kur’an’ı vahiy değil Hz Muhammed'in yazdığını, hadislerin ise müşterek ravi denen özellikle tebeü’t-tabiin döneminde (2. yy) uydurulduğunu, siyer kitaplarının ise uydurma ve masallarla dolu olduğunu ileri süren oryantalistler tüm bu iddialarına rağmen, “sonradan uydurulan hadislerde ve siyer eserlerinde hala nasıl eksik, uydurma, zayıf rivayetlerin bulunduğuna” açıklık getirememektedirler. Öyle ya madem Müslümanlar kendileri yazdı neden eksik, kendilerine zarar verebilecek içerikle doldurdular da, yüzlerce yıl sonra oryantalistlere malzeme bıraktılar.

Bazı hadis terimleri
Ravi: Hadisi rivayet eden.
Senet-İsnad: Ravilerin adı yazılan isim zinciri.
Tarik: Yol, hadis isnadının diğer adı.
Muttasıl: Senedi kesintisiz hadise denir.
Sahih: Ravisi adil ve ezberi kuvvetli, senedi kesintisiz, hadisin metninde sorun olmayan hadis.
Sıhhat: Hadisin sağlamlığı, sahihliğini ifade eden kelime.
Sika/Siga: Güvenilir ravi.
Zabt: Ezberlediği hadisi unutma sorunu olmayan, ezberi kuvvetli ravi.
Adalet: Haramdan kaçınıp, helalleri yapan adil kişi.
Münekkid: Hadis ilminde derin ilmi bulunan hadis alimleri.
Cerh: Araştırma sonunda ravide eksik, hata bulunması.
Ta'dil: Araştırma sonunda ravinin güvenilirliğinin pekiştirilmesi.
İhticac, Huccet: Delil kabul edilen seçkin alim.
Tabakat: Tabakalar demektir. Hadis alimlerinin hayatlarının anlatıldığı kitaplardır.
Rical: Hadis rivayet etmekle meşgul olan insanlar.

Sahabe: Peygamberimizin arkadaşları.
Tabiin: Sahabeyi görenler anlamındadır.
Merfu hadis: Hz Resul'den gelen hadis.
Mevkuf hadis: Sahabeden gelen hadis.
Maktu hadis: Tabiinden gelen hadis.
Mürsel hadis: Tabiinden, sahabe atlanarak Hz Muhammed'e izafe edilen hadis.
Mudal hadis: Senette en az iki ravisi düşen hadis.
Müdelles hadis: Senetteki bir kusuru, eksiği gizlenen hadis.
Musannef: Sınıflandırılmış, tasnifi yapılmış hadisleri olduğu eserler.
Muvatta: Ahkam hadislerinin içerisinde bulunduğu eserler.
Sünen: Sünnetin çoğuludur, sünnetle alakalı eserlerdir.

Önsöz

XIX. ve XX. yüzyıllar hadisle ilgili oryantalist çalışmaların yoğun olduğu dönemlerdir. Bu asırda 600 civarında oryantalist 2.000'e yakın çalışma yapmıştır. İ. Goldziher, J. Schacht ve G. H. A. Juynboll bu konuda önde gelen oryantalistlerdendir. Bu oryantalistler hadislerin peygamberle bir alakasının olmadığını ileri sürerler. Müslümanlar hadislerin sıhhatini, sağlamlığını araştırmaya kendilerini adarlarken bu oryantalistler ise, uydurma olduğunu kabul ettikleri ve hadis adı ile İslami eserlerde geçen sözlerin ne zaman uydurulduğunu bulmaya dönük çalışmalar yapmışlardır. (s. 11)

Oryantalist çalışmalarında görülen 'Hz.' benzeri saygı ifadeleri de aslında bulunmayıp yazarlar tarafından ilave edilir. (s. 14)

Oryantalizm ve hadis ilmine oryantalist yaklaşımın tarihçesi

Hadislerin sıhhatini tespitte ehli rey (akıl) ve ehli hadis ekolleri aralarındaki bazı görüş farklılıklarına rağmen, 18. yüzyıla kadar daha çok ehli hadis merkezli bir sünnet anlayışı İslam toplumuna hakim idi. Ancak sömürge ülkeleri İslam alemini işgale başladıktan sonra, özellikle Hindistan kökenli olmak üzere Ehli Kur’an (Kur’aniyyun) hareketi ortaya çıkmış, Kur’an dışındaki bilgi kaynaklarını reddetmişlerdir. (s. 17)

Müslümanların diğer dinler hakkındaki araştırmaları

Halife Mansur, Halife Memun dönemleri başta olmak üzere yaklaşık 3 asır tercüme faaliyetleri İslam aleminde çok yaygın idi. Aristo mantığı, Meşşailik adı altında İslam aleminde yaygınlaşmış, Farabi, İbni Sina ve ibni Rüşt bu akımın İslam alemindeki öncü filozofları olmuşlardır. 13. yüzyıl Avrupa'sında İbni Sina’cılık ve İbni Rüşt’çülük adıyla yaygın iki felsefi akım mevcuttu. (Bekir Karlığa, İslam düşüncesinin batı düşüncesine etkileri, s. 36-42, 58) Netice itibari ile Rönesans'ın hazırlanmasında Batının, İslam bilim ve felsefesine borçlu olduğu kabul edilmektedir. (Hüseyin Sarıoğlu, İbni Rüşt Felsefesi, s. 33; Ömer Mahir Alper, İbni Sina, s. 156) Başta Taberi, Cahız, İbni Hazm, 1162 yılında Müslüman olan Samuel b. Yahya el-Mağribi gibi birçok yazarlar Yahudi ve Hristiyanlığı inceleyip reddiyeler yazmışlardır. (s. 19)

Hristiyan ve Yahudilerin İslam hakkındaki araştırmaları

Yuhanna ed-Dımeşki ortaçağda İslam hakkındaki bilgilerin temel kaynağıydı. Ona göre İslam Hristiyanlığın içinden çıkmış sapık bir mezhepti. Hz Muhammed İncil ve Tevrat’ı görmüş, Bahira ile karşılaşmış ve sonunda sapık bir mezhep kurmuş sahte bir peygamber ve deccalin

habercisi idi. Daha sonra rahip el-Venerable'nin öncülüğünde Toledo Külliyatı oluşturulur. 12 ve 13. yüzyıllarda bazı İslami eserler tercüme edilir ve reddiyeler yazılır. Henry Stubbe, Geothe, Thomas Carlyle gibi düşünürler istisna olarak İslam hakkında olumlu eser yazan düşünürlerdir. (s. 20) Yuhanna ed-Dımeşki'nin anlayışı günümüze kadar gelmiştir. Yahudi kroniklerinde (Tarihi sıralamalarda) Hz peygamber Yahudi kökenli gösterilmekte veya Hristiyan kökenli bir mecnun, lanetli olarak (Nuh Arslantaş, Yahudilere göre Hz Muhammed, s. 206-214) tanımlanmakta idi. (s. 21) Southern'in 'Ortaçağda batının İslam'a bakışı' adlı kitabındaki ifadesine göre bu dönem, bilim ve objektiflikten uzak cehalet asrıydı. (Hamdi Zakzuk, Oryantalizm, s.12) Edward Said 1800-1910 yılları arasında oryantalistlerin İslam hakkında 60.000 kitap yazdığını söylemektedir. (Said, Oryantalizm, s. 325) Renan, Muir, Goldziher, Margoliouth, Massignon, Gibb gibi oryantalistler ise son zamanlarda adı öne çıkan insanlardır. (s. 24)

Batı'da hadisle ilgili çalışmaların başlaması

İlk İslam ansiklopesidi kabul edilen 'Bibliotheque Orientale'i hazırlayan Fransız oryantalist Herbelot'a göre hadisler çoğunlukla Talmut'tan alınmıştır. Daha sonra kendini samimi bir Yahudi olarak niteleyen Ignaz Goldziher bu konuda adını duyurmuştur. Tarihi tenkid metodunu hadislere uygulamıştır. (s. 25)

Oryantalistlerin hadislerle ilgilenme sebepleri

Oryantalistler, İslam araştırmalarında misyonerlik, ilmi, ticari, siyasi ve sömürgecilik gibi farklı amaçları taşımaktaydı. (Mişel Cuha, ad-Dirasatul-arabiyye, s. 19-23; Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, İslamiyat III, s. 11-31; i. H. Göksoy, Snouck-Hurgronje, Christian, DİA, XXXVIII, 340; Yücel Bulut, Oryantalizmin kısa tarihi, s. 90) Oryantalistlerin günümüzdeki araştırmalarına, bakınca ortaçağdan itibaren İslam algısının değişmediğini, aksine pekiştiğini görmekteyiz. (s. 27)

Arent Jan Wensinck adlı oryantalistin 'Hadisin önemi' adlı makalesinde, İslam'ın kısa süre içinde evrensel bir dine dönüşmesinin sırrının, hadis araştırmalarında yattığını ifade etmektedir. (Mehmet Görmez, Oryantalizmi hadis araştırmaya iten temel faktörler, s. 18) Margoliouth, 'İslam'da hadis üzerine' adlı makalesinde, İslam'ın köklü bir gelenek oluşturmasını hadislere borçlu olduğunu belirtir. (David Samuel Margoliouth, On Moslem Tradition, s. 113-121) Johann W. Fück ise, 'Hadisçiliğin İslami geleneğin oluşmasındaki rolü' adlı makalesinde, İslam kültürünün tekparça olmasının en önemli sebebi daha ziyade Hz Peygamberin örnekliğidir. (Fück, s. 146) derken John Voll'e göre de hadis külliyatının çizdiği şekliyle sünnet, İslam'ın değişimlere karşı kullanılan en büyük mukavemet gücüydü. (Voll, İslam süreklilik ve değişim, s. 25,65, 84, 190)

Dünyanın her tarafında Müslümanların günlük hayatı hadisler tarafından yönlendiriliyordu. Farklı coğrafyalarda yaşayan Müslümanlar arasındaki kültür birliği, ortak hayat tarzını sağlayan yegane şey Hz Peygamberin sünnetiydi. Bu durum oryantalistler için hadis araştırmalarını zorunlu hale getirmişti. (Görmez, s. 12-30)

Batıda hadis araştırmalarının misyonerlik ruhunun egemen olduğu dönemde değil de, siyasi-ticari gayelerin sömürge hareketlerine dönüştüğü zamanlarda çoğalması, araştırmaların akademik merak, misyonerlikten çok siyasi amaçları hedeflediği görüşünü desteklemektedir. (s. 50)

Oryantalistik hadis araştırmalarının tarihi ve kültürel arka planı

Genelde İslam ve özelde hadis hakkında araştırma yapan oryantalistler, kendi tarihsel ve kültürel arka planlarından etkilenmişlerdir. (Harald Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 113) Yapılan İlmi çalışmalar, Tevrat'ın çeşitli dönemlerde farklı yazarlar tarafından kaleme alındığını, metin üzerinde düzeltme, değiştirme ve ilaveler yapıldığını, metnin tek kişi yani Hz Musa'ya nispet edilemeyeceğini ortaya koymaktadır. Kutsal metinlerin belli şahıslara ait oluşuyla ilgili dini gelenek geçerliliğini yitirmişti. (s. 30) İncil, yazarlar tarafında kaleme alınmış ancak tanrı, yazarların yaptığı işin sorumluluğunu üstüne almıştır. İçerik bakımından birbirini tutmayan yazılı metinler İznik konsili ile elemeye tabi tutulmuştur. 18. yüzyıldan itibaren tenkit ilminin İncil ve Tevrat'a uygulanması sonucunda tarihi gerçeklerle bağdaşmayan ifadeler, ilme aykırı bilgiler, dil ve üsluptaki farklılıklar, Kitabı Mukaddes'in (İncil, Tevrat ve Zebur'un) tamamının aynı kutsal ruhun ilhamıyla tanrı tarafından yazdırılan bir kitap olduğu inancını sarsmıştır. Kutsal kitap yazarlarının eserlerine kendi damgalarını vurdukları kabul edilmiştir. Dolayısı ile yazarların karakterleri, metinlerin hangi şartlarda ve ortamda, hangi sebeplerle ve kimin için yazıldıkları bilinmediği takdirde onları anlamanın mümkün olamayacağı kabul edilmiştir. (Ömer Faruk Harman, Ahdi Cedid, DİA I/507) Kutsal metinler sadece ilahi değil insani unsurları da barındırmakta idi. Julius Wellhausen kitabı mukaddesteki her kitabın, yazıldığı dönemin tarih kaynağı olarak değerlendirilebileceğini ifade eder. (Ali Dere, Oryantalistlerin hadise yaklaşımları, s. 18) Oryantalistlere göre kutsal metinler gibi Kur'an'da vahiy ürünü değildir. Kur'an'ın Yahudi ve Hristiyan kaynaklı olduğu iddiasındadırlar. (s. 31)

Oryantalist hadis anlayışının kurucuları

Ignaz Goldziher: Koyu Yahudi bir çevrede büyür Macar krallığı saray müşaviri olur İngiliz enformasyon bakanlığı adına doğu uzmanı olarak çalışır. Kahire'de 1873 ve 1874 yılları arasında Ezher üniversitesi hocalarının derslerini takip eder. Hadis alanındaki iki ciltlik 'Muhammedanische studien' adlı eseri ile meşhur olmuştur. (s. 35)

Joseph Schacht: Küçük yaşlarda Yahudi hahamlardan dersler alır ve İbranice öğrenir. İslam hukuku alanında doktora yapar. (s. 37)

Gautier Herald A. Juynboll: Oryantalizm araştırmalarıyla ünlü bir aileden gelir. 2010 yılında vefat etmiştir.

Temel hadis kavramlarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Oryantalistler hadis, sünnet, isnad gibi kavramalara Müslümanlardan farklı anlamlar yüklemişlerdir.

Hadis ve Sünnet Yerine " tradition-gelenek" kavramını kullanmaları

Oryantalistler hadis yerine gelenek veya yaşayan gelenek ifadelerini kullanırlar. Onlara göre hadis, peygamberle alakalı değildir, Müslümanların zaman içerisinde geliştirdikleri gelenekleri ifade eder. (s. 44) Oryantalistler, kendi dinlerinde geleneğin önemli bir yer kaplaması nedeniyle hadislerin de Hz. Peygamber ile bir ilişkisinin olmadığını ifade etmek için kullanmaktadırlar. Kendi dinlerinde olduğu gibi İslam'da da hadis diye bilinen sözlerin aslında birer gelenek olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hristiyanlara göre gelenek dinin kaynağıdır. Ama bu geleneğin Hz İsa ile bir ilişkisi bulunmamaktadır. (s. 45) Gelenek Hz. İsa'dan sonraki döneme işaret etmektedir. Böylece oryantalistler hadis veya sünnet yerine tradition (gelenek) tabirini kullanmak suretiyle bunların Hz. Peygamber'le bir ilişkisinin bulunmadığını ifade etmek istemektedirler. (s. 46) Goldziher'e göre hadis siyasi çatışmalar ve mezhep ihtilaflarında,

tarafların kendi görüşlerini peygamberin sözleriyle destekleme teşebbüslerinin sonucudur. (Goldziher, Muslim studies, II/19) Oryantalist Margoliougth'a göre Hz. Peygamber Kur'an dışında hiçbir dini hüküm bırakmamıştır. Sünnet diye bilinen İslam öncesi Arap örfüdür. Bu Arap örfünü dini bir kural haline getirmek isteyen II. yüzyıl Müslümanları hadisler uydurmuştur. (Fazlurrahman, İslam, s. 63)

Hadis kavramı hakkındaki iddiaları

Ignaz Goldziher'e göre hadis, peygamber'e nispet edilen şifahi sözdür. Sünnet ise ilk Müslümanların uygulamalarıdır. (s. 49) Schacht da hadislerin mezheplerin görüşlerinin önce tabiin, sonra sahabe, en sonunda da peygambere nispet edilmesidir. İmamı Şafi'den sonra bu hadisler en üstü mertebeye ulaştırmıştır. (J. Schacht, Origins of Muhammadan Jurisprudence, s.140) Juynboll, Goldziher ve Schacht'a göre, hadisler dini bir metin değil, İslam toplumunun siyasi, sosyal ve kültürel durumlarını yansıtan tarihi metinlerdir. (s. 51)

Sünnet ve peygamberin sünneti hakkındaki iddiaları

Goldziher'e göre islami sünnet eski Arap anlayışının yeniden gözden geçirilmiş şeklidir. Ona göre sünnet, ilk Müslüman cemaatin uygulamaları, hadis ise bu uygulamaların Hz. peygambere sözle nispet edilmesidir. (Goldziher, Muslim studies, II/24-28) Juynboll, sünnetle ilgili görüşüne delil olmak üzere Hz. Ömer'in, ölüm döşeğinde, etrafındakilere karşılaştıkları problemleri çözmek için Kur'ana, muhacirlere, ensara, çöl halkına ve son olarak ehl-i zimmete başvurmalarını tavsiye ettiğine dair bir bilgi nakleder. Aslında Hz. Ömer'in tavsiyesinin Juynboll tarafından naklettikleri ile herhangi bir ilgisi bulunmamaktadır. 'Kur'an lafzını' metne Juynboll ilave etmiştir. Başvurmalarını ise söz edilmemektedir. 'Yönetime geleceklerin' hassas davranmaları, onların halkın haklarını korumaları tavsiye edilmektedir. Juynboll önce metnine 'Kur'an' kelimesini ilave etmiş, sonra da onu bağlamıyla hiç ilgisi bulunmayacak şekilde yorumlamıştır. Onun hatası Daniel Brown tarafından da aynen tekrar edilmiştir. (s. 53)

Hadis ve sünnet kavramlarıyla ilgili iddiaların eleştirisi

Sünnet kelimesi yerine oryantalistler gelenek kavramını kullanmaktadırlar. Bu kavram Hristiyanlıkta kilisenin din hakkındaki kararlarını ifade etmektedir ve Hz. İsa ile bir ilgisi bulunmamaktadır. Hadis veya sünnetin de Hz. Peygamberle bir ilgisinin bulunmadığı iddiası ile oryantalistler hadis ve sünnet yerine gelenek kavramını kullanmaktadırlar. (s. 56) İslam alimlerine göre ise sünnet genel anlamda peygamberimizin 'Örnek alınan uygulamaları' anlamında kullanmaktadırlar. Hz. Peygamber, " sünnetimden yüz çeviren benden değildir." ve "size iki şey bırakıyorum, onlara tutunduğunuz sürece sapıtmazsınız: Allah'ın kitabı ve peygamberin sünneti ." buyurmuştur. (Buhari,"Nikah", 1; Müslim, " nikah", 5; Malik, "Kader", 3) Hicri I. asırdan itibaren sünnet, peygamberimize nispet edilerek peygamber'in sünneti şeklinde kullanılmakta idi. Hz Ebu Bekr, Ömer, Ali, Abdullah b. Mesud, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer'den bu konuda bir çok rivayet bulunmaktadır. (Malik, Feraiz, 4; Tirmizi, Feraiz, 10; Ebu Davud, Feraiz, 5, 40; Müslim, Talak, 44-Mesacid,257; Buhari, hac, 34- Ahkam, 43;Nesai, İftah, 13- İmamet, 50; Abdürrezzak b. Hemmam, Musannef, V/34) Bu durum oryantalistlerin ilk dönemlerde sünnetin siyasi anlamda kullanıldığı iddiasının isabetli olmadığını göstermektedir. Peygamberin sünneti tabiri, sahabe ve tabiin dönemlerinde de kullanılmakta idi. (s. 58) oryantalislerden Bravmann da 'The Spiritual Background of Early Islam' isimli eserinde sünnet kelimesinin başlangıçtan itibaren peygamberin sünneti anlamında kullanıldığına dikkat çeker. (Bravmann, s. 123 194) Dolayısı ile oryantalistlerin peygamber sünneti kelimesini hicri ikinci asır sonlarında ortaya çıktığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır. (s. 59)

Hadis kavramı

Goldziher ve Schacht isnadların sonradan ortaya çıktığını iddia ederler ve ehl-i rey (akıl ekolü) taraftarlarının sünnete değer vermediğini iddia ederler. Hâlbuki Ebu Hanife, 'insanlara öğrettiğiniz şeylerin en faziletlisi sünnettir.' demektedir. Ayrıca Ebu Hanife'nin 'peygamberimiz şöyle buyurmuştur, gelen rivayet şöyledir, Resulullah'tan bir rivayet gelmiştir.' türü sözleri de hadise verdiği öneme delalet eder. (Ebu Hanife, el Alim, s. 10, 24 25; Ebu Yusuf, İhtilaf, s. 172, 21,16,78) İçtihadının gerekçesinin kendisin ulaşan hadisler olduğunuda ifade etmektedir. (s. 60) Oryantalistler hicri 2. asırda sahabe ve tabiin'in görüşlerini (mevkuf, maktu) peygambere nispet edildiği (merfu) görüşü de gerçeği yansıtmamaktadır çünkü hicri 2. asrın sonlarında yazılan birçok musannef, cami', sünen ve müsnet türü eserlerde birçok mevkuf ve maktu hadis bulunmaktadır. Oryantalistlerin iddiası gerçek olsaydı, 3. asır hadis kitaplarında mevkuf ve maktu rivayetlerin bulunmaması gerekirdi. Bu iddianın yanlışlığını ortaya koyan diğer bir husus 'reffa' kavramıdır. Bu kavram mevkuf veya maktu rivayetleri peygambere nispet eden ravi anlamında kullanılmaktadır. Rical kitaplarında bunların kim oldukları tespit edilmiştir. (s. 63) Eğer oryantalistlerin iddia ettikleri gibi mevkuf hadisler merfu hale getirilseydi, 3. asırda hadis kitaplarında mevkuf rivayetler olmamalıydı. (s. 64)

İsnat hakkındaki iddiaları ve eleştirisi

Leone Caetani'ye göre isnadlar sonradan metinlere eklenmiştir. (s. 66) Scahacht'a göre isnadlar keyfi olarak oluşturulmuştur. (Scahacht, Origins, s. 163) juynboll'a göre de isnadlar uydurulmuştur. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 101) İbn Şirin'in açıklaması ile isnadların uydurulmaya başlandığını Schacht iddia eder. Şirin hicri 110' da vefat etmiştir. Harald Motzki, James Robson ve Gautier Harald juynboll, Schacht'ın fitnenin başlangıç tarihi ile ilgili iddialarını reddederek hicri 30 civarı olduğunu ileri sürerler. Dolayısı ile isnadda bu tarihten itibaren başlamıştır. Oryantalist iddia, hemen hemen tüm isnadların uydurma olduğu şeklindedir. Bu iddia aynı zamanda tüm İslam toplumunu yalana göz yummakla itham etmek gibi büyük bir iftirayı da içermektedir. Halbuki Ali İmran, 78; Tevbe, 90; Mümin, 28; Müslim, Birr, 103-105- İman, 106-108; Buhari, Edep, 69- İman, 24- İlim, 38; Hanbel, IV, 183; Davud, Edep, 71 gibi daha birçok ayet ve hadis ile İslam'da yalan söylemek yasaklanmıştır. Normal hayatta yalan söylenmesi yasaklanan bir dinin mensuplarının topluca, üstelik peygamberleri hakkında yalan söylemeleri veya bu yalanlara göz yummaları ne akla uygundur ne de tarihi gerçeklerle örtüşür. Hadis rivayetinde bir kere yalan söylediği tespit edilen 'Kezzab; yalancı' olarak nitelendirilir. Bu durum Müslümanların toptan yalan söylediğini değil, yalan söyleyenleri takip ve tespit ettiklerini göstermektedir. İsnadlarda zayıf veya kezzab ravilerin olması, aslında oryantalist iddiayı da yalanlamaktadır. Oryantalistler haklı olsalardı 'tüm ravilerin sıga/güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. (s. 74)

İsnadla ilgili oryantalist kavramlar ve eleştirisi

Müşterek ravi

Oryantalistlere göre hadisi uyduran, senedi ortaya atan, icad edendir. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 145) Müşterek ravi hadisi birden çok öğrenciye aktaran ravidir. Yani bir isnad nerede dallanmaya başlarsa, müşterek ravi odur. (Juynboll, İsnad analiz metotları, s. 67,74) Şa'bî, Zühri, Hişam b. Urve, A'meş, Muhammed b. İshak, Süfyan es-Sevri, Malik b. Enes, Abdullah b. Mübarek, Süfyan b. Uyeyne...gibi. Oryantalistlere göre müşterek ravi, hadis metin/sened uydurucularıdır. (s. 77, 87, 102,107)

Oryantalistlerce iddia edilen müşterek ravi

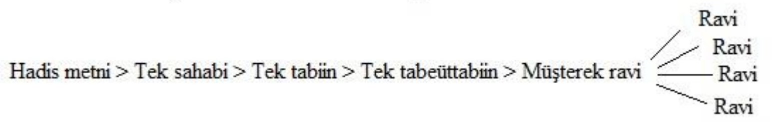

Not: Hem hadis metni hem senet/isnad Müşterek ravi tarafından uydurulmuştur (İddiasındadırlar)

Juynboll'a göre Müslümanlar müşterek ravi olgusunu biliyorlardı. (s. 78) Aynı oryantaliste göre müşterek ravi ile 'Medar ve Teferrüd' kavramları aynı anlamdadır. (Juynboll, Hadis ilmindeki kimi terimlerin yeniden değerlendirilmesi, s. 141, 145, 148, 149) Schacht ve Juynboll'a göre müşterek ravi olmanın tek ölçüsü, öğrencilerinin çok olmasıdır. Bu tarih boyunca etrafında talebe toplanmış alimleri sahtekar olarak nitelemek demektir. Halbuki bu o insanların söz sahibi oldukları ilimde otorite olmaları, bilgilerine müracaat edilen biri olmalarından kaynaklanmaktadır. (s. 84) Schacht ve Juynboll tarafından müşterek ravi yani uydurmacıların başı olarak nitelendirilen Şa'bî ve Zühri, 'aslında hadis uydurmalarını önlemek amacı ile' isnad faaliyetlerini başlatan alimlerdir. Diğer adı geçen hadis alimleri ise ravileri rech ve ta'dîl eden (Araştırma yaparak ravilerin yalanlarını ortaya çıkaran veya sıga/güvenilirliklerini ortaya koyan) tenkit ehli hadis alimleridir. (Emin Aşıkkutlu, Hadiste rical tenkidi, s. 48, 55) Halbuki bu alimler tedlisi (Hocasında duymadığı hadisi duymuş gibi rivayet eden raviyi) bile yalanın kardeşi kabul eden, önde gelen hadis alimleridir. (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 393) Söz konusu alimlerden hadis uydurmakla nitelendirilen veya güvenilir olmayan yok gibidir. (İbni Hacer, Tehzib, II/304) Müşterek ravi iddiası ile oryantalistler, hadis ilmine olan güveni sarsmayı amaçlamaktadırlar ve aslında bu iddia bir kurgudan başka bir şey değildir. (s. 86) Medar ravi, birçok hadis hocasının hadislerini insadlarıyla bir araya getiren, toplayan ve aktaran kişidir. Bu kişiler, oryantalist iddiaların aksine haklarında hadis uydurduğu veya güvenilir olmadıklarına dair herhangi bir bilgi İslami kaynaklarda bulunmayan kişilerdir. (s. 87) Hatta uydurmak değil aksine, bu tür faaliyetleri önlemek amacı ile ravi tenkiti ile tanınmış kişilerdir. (s. 88)

Aile isnadlarının uydurma olduğu iddiası

Schacht, Juynboll aile üyeleri arasındaki isnadı da uydurma kabul ederler. (s. 89) Sistematik rivayetin bulunmadığı dönemlerde sahabe çocuklarının babalarından hadis alma arzusu, aile isnadlarının oluşmasında en önemli etkenlerden biri olmuştur. (s. 91) Hicri II. asır sonrası, sistematik rivayetlere geçişle birlikte aile isnadları önemli ölçüde kesintiye uğramıştır. (Bekir Kuzudişli, Hadis rivayetlerinde aile isnadları, s. 203) Aile isnadlarının bir kısmında yalancı ve zayıf raviler tespit edilmiştir. Bu durum oryantalist iddialarını da yalanlamaktadır çünkü, aile isnadlarının tamamı uydurulmuş olsa idi raviler içinde güvenilir olmayan hiçbir ravinin bulunmaması gerekirdi. Bu durum aile isnadlarının hemen kabul edilmediğinin de göstergesidir. (s. 91) Hadis alimlerinin kendi ailesine mensup ravileri eleştirmeleri de, her aile isnadını güvenilir kabul etmediklerinin delilidir. (Kuzudişli, s. 336, 343, 383) Oryantalistlerin aksine hadis alimleri, genellemeci bir yaklaşım sergilememişler, her isnadı tek tek araştırarak değerlendirmişlerdir. (s. 92)

İsnadların gelişmesi iddiası

Oryantalistlere göre isnadlardaki eksiklikler zamanla tamamlanmış, kesinti olan yerler düzeltilmiş, raviler keyfi bir tutum içinde davranmışlardır. Schacht, 'hicri III. asırda, Kütüb-i sitte ile isnadlar mükemmelleştirilmiştir' derken, Juynboll'a göre isnadlardaki kopuklukları gidermek için uydurma raviler ortaya atılmıştır. (s. 93) Hicri II. asırda muttasıl isnadlar kadar munkatı-kesintili isnadlarda bulunmaktadır. Hatta bazı mürsel hadisler aslında muttasıldır: İbrahim en-Nehai, 'Doğrudan İbni Mesud'dan naklettiğim zaman o, birçok tarikten gelmiştir.'

(Tirmizi, Sünen, V, 755) şeklinde açıklamada bulunmuştur. Hicri II. asıdan itibaren özellikle İmamı Şafii'nin, hadislerin sıhhatinde isnadın muttasıl olma şartını gerekli görmesinden sonra muttasıl isnadlı hadisler tercih edilmeye başlamıştır. Dolayısı ile III. asırdan itibaren isnadlarda mürsel-muttasıl oranı, muttasıl lehine değişmiştir. Bu oryantalistlerin iddia ettiği gibi III. asırdan daha önce munkatı/kesintili senedlere sahip olan hadislerin zamanla muttasıl hale getirildiği anlamına gelmemektedir. Hatta III. asırda bile hadis eserlerinde munkatı/mürsel/mudal isnadlı rivayetler bulunmaktaydı. Oryantalistlerin iddiası doğru olsa idi, III. asırda yazılan eserlerde munkatı isnadların bulunmaması gerekirdi. M. Fuad Abdülbaki'ye göre İbni Mace'nin Sünen'inde yer alan 4341 hadisten 613'ü zayıf isnadlı, 99'u ise uydurma veya aşırı derecede zayıftır. Ebu Davud'un Sünen'inde de 69 munkatı, 129 mübhem, 1000 civarında muallak ve 2 mudal rivayet bulunmaktadır. İsnadların mükemmelleştirilmesi gibi bir faaliyet için olsa idi İslam alimlerin bu eserleri övgü ile karşılanmalı, bu eksiklikler eleştirilmemeli idi. (s. 96)

Muammerun iddiası

İslam literatüründe yüz yıldan fazla yaşayan kişilere muammerun denir. (s. 97) Oryantalistlere göre bu isimler isnada dahil edilmiştir ve bu kişiler hayali kişilerdir. (s. 98) Mesela Juynboll tarafından muammerun arasında rivayet edildiği halde uzun yıllar yaşamış, Kufe ve Basra'da kadılık yapmış ‘Kadı'l-Mısreyn’ diye anılan Kadı Şurayh gibi alimler de bulunmaktadır. Tabiin'in tanınmış alimlerinden Ebu Rafi Nufey b. Rafi es-Saiğ ve hadis münekkidlerinden sika ve adil olarak vasıflanan Şa'bi, Süfyan b. Uyeyne, Süleyman A'meş gibi alimlerde Juynboll tarafından uydurma kişiler olarak adlandırılmışlardır. (s. 100) Muammerun raviler tenkid dışı bırakılmamışlardır. Bunlardan bazıları için ‘münkeru’l-hadis, hadislerinin çoğu münkerdir, mürsel rivayette bulunur’ tarzı eleştiri alan muammerundan şahsiyetler bulunmaktadır. (s. 101) Juynboll tarafından müşterek ravi olmakla itham edilen ravilerden her biri ya bir veya bir kaç muammer raviden hadis rivayet etmiştir. Oryantalistin iddiası doğru olsa idi ve muammerun ihtiyaç gereği uydurulsa idi, sayıları sınırlı değil onlarca hatta yüzlerce olmalı idi. Ayrıca muammerun dışındaki rivilerden hadis rivayeti bir kaç kişi ile sınırlı kalırdı ki, durum tam tersidir.(s. 103)

Ravi-rical kaynaklarıyla ilgili oryantalist iddialar ve eleştirisi

Goldziher, isnadarın önemli ölçüde uydurma olduğunu düşünmektedir. Schact'da isnadın müşterek ravi tarafından uydurulduğunu ileri sürmektedir. Juynboll ise isnadların Müslümanlar tarafından uydurulduğunu iddia eder. (s. 107) Juynboll, ‘ismi ve baba adı aynı olan (Hafs b.Ömer gibi) ravilerden sadece biri gerçektir. Diğeri sahtedir.’ İddiasında bulunur. Halbuki her toplumda önemli ve meşhur kişilerin adlarının yeni doğan çocuklara verilmesi sosyal bir gerçektir. İngiltere de George, Almanyada Hans, Hollanda'da, Junynboll, İsrail'de Abraham. Günümüzde adı, soyadı hatta birçok nüfus bilgileri aynı fakat şahısları aynı olan birçok kimse bulunmaktadır. Böyle bir durumda bunlardan birinin gerçek, diğerinin uydurma kabul etmenin isabetli olmadığı ortadadır. (s. 113) Hz Muhammed'de oğluna, 'Dedem İbrahim peygamberin adını veriyorum.' diyerek İbrahim adını vermiştir. İşin en ilginç yönü ise bu iddiayı ortaya atan Joynboll'un babasının adının Theodorus Willem Joynboll, dedesinin ise Theodorus Willem Johannes Joynboll olmasıdır. Kendi soyunda Joynboll torun, baba ve dede müşterek isimdir ve kendi iddiasına göre ikisinin uydurma olması gerekmektedir! Hadis alimleri ‘el-Müttefik ve'l-müfterik’ adlı eserler ile aynı adı taşıyan insanları tek tek incelemişlerdir. Mesela Enes b. Malik adında10 kişi tespit edilmiş, bunlardan beşinin hadis ravisi olduğu ve her birinin farklı kişiler olduğu belirlenip, haklarında gerekli bilgiler verilmiştir. (s. 114) Hadis ilmi isnad, dolayısıyla ravi merkezli bir ilimdir. Hicri birinci asrın sonlarına doğru ravilerin ehliyeti araştırılmaya başlanmıştır. İkinci asırdan itibaren münekkit muhaddislerin sayısı artmıştır.

Üçüncü asırdan itibaren ise raviler üzerinde yapılan araştırmalar yazıya geçirilmiştir. Rical kaynakları diye tanınan bu eserlerde ravinin adı, ilmi yolculukları, hocaları, hastalıkları, hafıza durumu, güvenilirliği gibi konularda bilgilerde bulunmaktadır. (s. 110) Hatta ravilerin sadece vefat tarihlerine özel 'vefeyat' adlı eserler yazılmıştır. Tabakat başlığı taşıyan kitaplarda raviler tarihi ile ilgili eserlerdir. Bu başlığı taşıyan kitaplarda raviler sahabe, tabiin, tabeut-tabiin şeklinde nesillere ayrılarak incelenir. Ravilerin tabakalarını bilmek suretiyle raviler arası irtibat ve hadisin mürsel, munkatı, mudal ve müdelles olup olmadığı tespit edilir. Tabakat başlığını taşıyan eserlerin en tanınmışı, İbni Sa'd'ın "et-Tabakatül Kübra" isimli eseridir. (s. 111) Oryantalistlerin iddiaları doğru olsaydı üçüncü asır hadis eserlerinde isnadı kopuk, ravisi mübhem (ismi bilinmeyen) veya meçhul ravi bulunmamalı, uydurulan şahıslarla isnadlar tamamlanmalıydı, halbuki üçüncü asır hadis kitaplarında munkatı, mürsel türlü rivayetler bulunmaktaydı. Meçhul ravileri tespit edip haklarında hüküm veren hadis alimlerinin, hadis uydurmasına göz yumduğuna iddia etmek gerçekci değildir. (s. 112) Goldziher hadis araştırmacılarının raviler hakkında ihtilaf ettiklerini ifade eder. Joynboll ise İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde Nafi' isminin diğer eserlere göre daha az geçtiğini belirtip bu kişinin hayali biri olduğunu ima eder. Dikkat edilirse bir isim fazla da geçse az da geçse, oryantalistlerce eleştiriye maruz kalmaktadır! Ayrıca Juynboll'da aynı ravi hakkında hem övgü hem yergi içeren değerlendirmeler olduğunu belirtip rical kitaplarının güvenilirliğini sorgular. Buna örnek olarakta Haccac b. Ertat el-Kufi'yi örnek verir. (s. 117) Raviler hakkında bilginin çeşitli olması tüm raviler için değil, bir kısım ravi ile alakalıdır. Sosyal bilimlerde aynı kişi hakkında nasıl ihtilaf edilebilmekte ise rical kitaplarında da aynı şey söz konusudur. Her alimin aynı bilgiye sahip olması düşünülemez dolayısı ile verilen hükümlerde farklılık arz edebilmektedir. Hassas olan müteşeddid alim ile daha az hassas olan mütesahil alimlerin kararları aynı olamaz. Joynboll'un yanıldığı yer, hadis alimlerinin ravi incelemelerdeki 'titizlik farklılıklarını' dikkate almamasından kaynaklanmaktadır. Yine ve her daim olduğu gibi bu oryantalistte bu konuda genellemeci bir iddiada bulunmuştur. İddiasına örnek verdiği Haccac b. Ertat el Kufi'nin hadis münekkidlerince adaletli olduğu ama zabt konusunda eleştiriye uğradığı görülmektedir. Yani iyi bir insan ama hadis ezberi konusunda zayıf birisidir. 'Rivayetlerinde hataları var ama yalancı değil' türü eleştirilerde bu anlama gelmektedir. (s. 119) Bu ravinin hataları bellidir ve başka rivayetlerle telafi edilebilecek bir düzeydedir. (İbni Hacer, Tehzib, II/197) Joynboll'un örnek verdiği diğer ravi Yunus b. Habib için ise, Joynboll'un iddiasının tersine Sâcî dışında tüm münekkidler onu olumsuz olarak açıklamışlardır. (İbni Hacer, Tehzib, XI/438) Raviler hakkında verilen farklı kararlar hassasiyet farklılıklarından kaynaklanmaktadır. Bu ihtilaf her ilimde görülebilir. Bu durum iddia edilenin aksine rical kitaplarının güvenilirliğini gösterir. Zira tüm raviler hakkında aynı sonuçlara varılıp farklı görüşler bulunmasaydı, o zaman kasıtlı bir yaklaşımdan söz edilebilirdi. (s. 121) Juynboll, Abdullah b. Ziyad b. Sem'an örneğini vererek bu hadis uydurmacısının bir takım büyük hadis alimlerince övüldüğünü ve hadislerinin kabul edildiğini ima eder. Halbuki Hişam b. Urve, İbrahim b. Sad, Malik, Yahya b. Main, Hanbel, Davud, Ahmed b. Salih, Cüzcani, Darekutni, Ali el-Medini vs gibi bir çok alimce hadis uydurmacılığı ile suçlanmıştır. Sadece İbni Adi, 'bir kaç hadisi dikkate alınabilir' der. Ama aynı yerde 'cidden çok zayıf biri' olduğunun da altını çizer. (s. 122) Oryantalist iddialardan biri de bir çok rical ve sikat (Güvenilir ravi) eserlerin çok zayıf ve metruk ravilerle dolu olduğu iddiasıdır. İcli'nin 'Kitabu's-Sika' adlı eserinde 2116 ravi bulunur. Bunlardan 33'ü zayıf veya metruk, 4'ü zındıktır. Bu kişilerin bu kitapta olmasının sebebi, sorulan sorulara verilen cevaplardan ötürü kaynaklanmaktadır, güvenilir oldukları anlamında değil. İbni Şahin'in 'Sıka ravilerin tarihi' adlı eserinde ise 1569 ravi bulunur, birkaçı zayıf veya metruktur. İbni Hibban'ın 'es-Sıkat' adlı eserinde birçok zayıf ve meçhul ravi bulunur. Açıklamayı da bizzat kendisi yapar, 'Onu, delil olan biri olarak değil, durumu bilinsin diye buraya aldım.' der. Kısaca o kişileri tanıtmak amacı ile kitabına almıştır. (s. 124) Yine Juynboll, İbni Hacer'in 'Tehzib' adlı eserinde, Nafi ve Şu'be isimli ravilerin Buhari, Ebu Hatim ve İbni Sad'ın eserlerine göre daha

az geçtiğini ileri sürüp bu adların hayali olduğunu ima eder. Halbuki üç eserde her türlü zayıf, metruk, sika ravi adı geçer. İbni Hacer'in eseri ise ‘sadece zayıf ravilerle’ alakalıdır. Dolayısı ile bu isimlerin daha az geçmesi normaldir. Oryantalistler ya bu eserlerin özelliklerini bilmiyor veya kafasındaki kurguya göre hareket ediyorlar. (s. 125) Özetle Juynboll kaynakları dikkatli incelemediği ve genellemelere gittiği için birçok yanlışa düşmüştür. Von Grunebaum, “Müslümanların, herhangi bir dalda ele aldıkları biyografik eserler, sayıca çokluğu, titizlikle ele alınışı ve enteresan bilgileri toplayışı bakımından, insanı hayret ve dehşete düşürmektedir.” (The Journal of Genaral Education, sayı 4, s. 25) diye itirafta bulunmaktadır. Hadis ilminde sahabinin adil olduğu bir ölçü olarak kabul edilir. Bundan maksat onların günah işlemediği değil, hadis uydurmayacağıdır. (s. 127) Oryantalistler sahabe ile fazla ilgilenmezler çünkü onların iddiasına göre hadisler sonradan gelenlerce uydurulmuş, sahabe adı sonradan isnada eklenmiştir. Oryantalist Goldziher, sahabinin tamamını hadis uydurmakla itham eder. Halbuki bir sahabinin hadis uydurması başka, sonradan hadis uyduran birinin sahabeye hadis nispet etmesi başka bir şeydir. Nitekim James Robson, Ebu Hureyre hakkındaki oryantalistlerin iddialarının aslında, daha sonra ona haksız yere isnat edilen rivayetlere dayanabileceği ihtimalinden bahseder. (Robson, Ebu Hureyre, Encylopedia of Islam, I/129) Reşit Rıza'da Ebu Hureyre'nin yalan söylediğinin iddia edilmediğini, sadece onun rivayetleri hakkında birkaç sahabinin tereddütleri olduğunu ifade eder. Ama bunlarında onun adaletini geçersiz kılacak cinsten değildir. (Rıza, Bir misyonerin Ebu Hureyre hakkındaki bazı iddiaları, s. 25) Juynboll, Ömer b. Abdülaziz döneminde yaşayan Nafi''nin hakkında çok az bilgi olduğunu ileri sürüp onun hayali biri olduğunu iddia eder. Hâlbuki rical kitaplarında ravilerin geniş hayat hikayeleri yazılmaz. Kimliği, hocaları, talebeleri, hadis rivayetine olan ehliyet durumu vb. bilgiler verilir ve bu tüm raviler için bu durum söz konusudur. (s. 131) Oryantalistin zikrettiği Nafi' için İbni Hacer'in ‘Tehzib'inde ikibuçuk sayfa bilgi bulunmaktadır. Ayrıca Juynboll, ‘Kitabu’l-Vülat’, ‘tabakat’ ve ‘Safvetu’s-safve’ adlı eserlerde Nafi''nin adının geçmediğinden bahseder. Halbuki Tabakat'ın Leiden baskısı ‘eksiktir’ ve Medine'li ravilerden bahsetmemektedir. Daha sonra tamamlanan baskısında Medine'li ravi Nafi' hakkında bilgi yer almaktadır. K. Vülat adlı eserde ise ravilerden değil, ‘sadece Mısır'da görev yapan kadılardan’ bahsetmektedir. S. Safve ise evliya menkıbelerinden bahseden bir kitaptır. Böyle bir kitapta Nafi'den bahsedilmesini beklemek cehalet göstergesidir. (s. 133) Dokuz temel hadis kitabında (Kütübü Tis'a) güvenilirliği meşhur 181 ravinin Nafi'den rivayette bulundıuğu tespit edilmiştir. Bu 181 güvenilir ravinin yalan söyleyen veya hayali bir kimseden hadis naklettiğini ileri sürmek akla aykırı bir iddiadır. (s. 134) Goldziher, Zühri'nin emevi yöneticilerinin emriyle hadis uydurduğunu iddia eder. Halbuki hadis münekkidleri ittifakla onun sika/güvenilir bir ravi olduğunu bildirirler. Goldziher, Taberi'deki bir nakle yanlış anlam vererek Halife Muaviye'nin Kufe valisinden Ali aleyhine ve Osman lehine hadis uydurmasını istediğini ileri sürer. (s. 135) Halbuki Taberi’de geçen ifade, “Ali taraftarlarını dinleme, Osman taraftarlarını dinle” anlamındadır. Talat Koçyiğit, bu oryantalistin hadisle ilgili görüşlerini ele almış ve tenkid etmiştir. (Ankara Ün. İlahiyat Fak. Dergisi, 15, 1967, s. 43-55) Goldziher, Zühri'den nakledilen, “yöneticiler zorlayana dek hadisleri yazmayı doğru bulmazdık” ifadesinden hareketle hadis uydurulduğunu ileri sürer. Oryantalist metnin bir kısmını nakletmiş, arzu ettiği görüşü elde etmeyi amaçlamıştır. Halbuki halife Hişam b. Abdülmelik, Zühri'den, çocukları için hadis yazmasını istemiştir. Daha önce hadis yazılmasına karşı olan Zühri'den halife çocukları için hadis yazmasını istemiş, "Çocuklar için yazınca, diğer Müslümanlar içinde hadis yazdırmanın uygun olduğunu düşündük" açıklamasını yapmıştır. (Fesevi, el-Marife, I/355; Zehebi, Siyer, V/334) Goldziher, Zühri'nin hadis uydurmasına örnek olarak, “üç mescid için seyahat edilir; M. Haram, M. Nebi ve Beytül makdis (Kudüs)” hadisini verir ve “bu hadise göre hac üç mescidde de kabul olur” der. (Goldziher, Muslim Studies, II/44-45) Halbuki Zühri'nin bu hadisi uydurması tarihen imkansızdır. Çünkü Kudüs'teki Kubbetu’s-sahra'nın inşasına 685 yılında başlanmıştır. Zühri o yaşlarda ya 12 - diğer rivayet 22 - yaşlarında olmalıdır ki bu yaşlarda halife makamındaki birinin kendinden bu derece önemli kararlar vermesi istenecek bir yaşta değildir. Ayrıca Emeviler hakkında hadis

uydursa idi, hemen sonra gelen Abbasiler hanedanlığı döneminde aleyhine fikirlerin olması, hakkında olumsuz kanaatlerin söylenmesi gerekirdi. Ayrıca bu hadisi, tabiin döneminden birçok kişi de rivayet etmiştir. Goldziher kaynak olarak aşırı Emevi düşmanı ve Şii olan Ya'kubi'nin ‘Tarih'ini kaynak göstermektedir ki, gerek Ya'kubi zamanında gerek öncesinde veya sonrasında hac ibadeti ile alakalı, ima edilen hiç bir aksaklık veya sorundan bahsedilmez. Kısaca olay tamamıyla, oryantalistin kaynaklardan süzerek işine gelen bir rivayeti alıp amacına uygun kurgulamasından ibarettir ki, oryantalistlerin her zaman yaptığı da tamamıyla budur! (s. 137) Zühri Kimdir? Juynboll, hadis tarihinde 120 Zühri tespit ettiğini, bunlardan hangisinin gerçek veya sahte olduğunun ayırt edilemeyeceğini ifade eder. (Juynboll, Hadis tarihinin yeniden inşası, s. 190-197) Hadis tarihinde sadece Zühri adı geçerse bu meşhur olan ve tek Zühri kastedilir. Ama Zühri adı yanında diğer adları da geçerse o zaman bahsettiğimiz Zühri dışındaki biri kastedilmiş olur. Zühri denildiğinde meşhur olan kastedildiği için, ayrıca ismi zikredilmez eserlerde. Hasan b. Umare'nin Zühri'den hadis rivayet ettiğinde İbni Uyeyne'nin kulaklarını tıkadığı şeklindeki rivayeti Juynboll İbni Hacer'den aktarır. Halbuki rivayet, Zühri'nin kimliği ile alakalı değil, Hasan b. Umare'nin güvenilir olmamasıyla alakalıdır bir durumdur. (s. 139) Nitekim Hasan b. Uyeyne hadis alimlerince hadis uyduran biri olduğunda ittifak vardır. (İbni Hacer, Tehzib, II/307) Juynboll daha sonra başka bilgilerde aktarır ama bu bilgiler Zühri'nin güvenilirliği ile alakalı değil, ondan hadis aldığını söyleyen ravilerin güvenilirliği ile alakalı bilgilerdir. Zühri'nin kimliği ile alakalı hiç bir ilgisi yoktur tüm bu yazılarının. Yine bu oryantalist, mevcut bilgileri istediği gibi yorumlamaya çalışmış, bu anlayış tüm oryantalistlerde en belirgin özellik haline gelmiştir. (s. 140) Her toplumda önemli kişilerin adları yeni doğan çocuklara verilir, bu sosyal bir gerçekliktir. Zaten rical kitapları yanında 'ensab' adı ile aynı kimliği taşıyan insanları doğru tespit etmek için özel eserler de telif edilmiştir. (s. 141) Ayrıca Juynboll, Zühri hakkında başka iddialarda bulunmakta ise de kaynak belirtmediği için değerlendirmeye gerek te duyulmamaktadır. Kaynak gösterdiklerindeki durum da zaten ortadadır!

Bir kez şehit oldu, 1278 kez doğdu

VEFA BORCU
Aileler, Türkiye'nin geleceğini karanlıktan kurtarmak amacıyla canını vatanı uğruna feda eden şehit Astsubay Halisdemir'e vefa borcunu ödemek için, 15 Temmuz'dan sonra doğan çocuklarına şehidin ismini veriyor. Yeni doğan erkek bebeklerinin isminde şehit Halis Demir'i yaşatmak isteyen aileler, nüfus müdürlüklerine başvurarak bu isteklerini gerçekleştirmeye devam ediyor. Demokrasi kahramanı şehit Halisdemir'in anısını yaşatmak için bin 260 aile yeni doğan çocuklarına "Ömer Halis" ismini koydu. Bazı ailelerde şehit askerin adını olduğu gibi yaşatmayı tercih etti. Türkiye genelinde 18 aile de dünyaya gelen bebeğine "Ömer Halisdemir" ismini verdi. FETÖ'cü darbeciler tarafından açılan ateşle şehit edilen Halisdemir'e vatandaşlarca gösterilen teveccüh kahramana vefa olurken FETÖ'ye de cevap niteliği taşıyor.
01.12.2016

Juynboll’ul Salih kavramıyla ilgili iddiası ve eleştirisi

Ona göre hadis uyduran kişilere ‘Salih’ sıfatı verilip rivayetlerine meşruluk kazandırılmaktadır. Halbuki Salih kelimesi zühd anlamındadır. Bir insan güvenilir, ibadetine düşkün olabilir ama rivayetlerinde de hata yapabilir. Veya zabt, ezber konusunda hata yapabilir. (s. 144) Hadis alimleri bu ikisini birbirinden ayırabilmişlerdir. Abid-salih biri bile olsa, hadis ilminde insanlar cerh edilmekten, eleştirilmekten kurtulamamaktadırlar veya hadis ilmindeki hataları onların dini alandaki kimliklerinin göz ardı edilmesine engel olmamaktadır. Salih olmak ayrı, hadis ilminde ehliyet sahibi olmak ayrıdır. Hadis alimlerinin bu kelimeyi hangi anlamda kullandıkları açıktır, gizli bir anlamı yoktur. Oryantalist, Salih kavramına yanlış anlam yüklemiş ve hatalı sonuçlara varmıştır. (s. 145)

Hadis kaynaklarının güvenilirliği hakkındaki oryantalist iddialar ve eleştirisi

Schacht'a, Joynboll'a, Goldziher'e, Caetani'ye göre hadisler, II. asırda ortaya çıkmış, III. asırda metin ve senet olarak mükemmelleştirilmişlerdir. Hadislerin Hz Muhammed ile bir ilgisi bulunmaktadır. (s. 149-151, 152) David Samuel Margoliouth, Hz peygamberin Kur'an dışında herhangi bir hüküm kaynağı bırakmadığını, sünnetin arap örfü, hadisinde uydurma olduğunu ileri sürmüştür. (s. 153) Goldziher'e göre hadisler, fırka ihtilaflarında kendi görüşlerinin Hz peygamberin otoritesinden destek bulma teşebbüsüdür. (Goldziher, Muslim Studies, II/119, 73-83) Aynı oryantalist Kütüb-i Sitte, Buhari, Müslim gibi eserler hakkında Müslümanların verdikleri bilgilere Batı'da güvenildiğini ancak bunun yanlış olduğunu ileri sürer. (Goldziher, Die Religion des Islam, s. 101) Tabii sormak gerekir bu bilgiler yanlış ise bunlardan hareketle neden İslam dinini saldırmaktasınız ey oryantalistler? Doğru ise de, yanlış ise de saldırı güdüsü önplandadır..! Halbuki Golziher bile sahabe döneminde hadis sayfalarının bulunduğunu zikretmektedir. Başta Abdullah b. Amr, Sa'd b. Ubade, Esma b. Umeys, semüre b. Cündeb, Cabir b. Abdullah gibi sahabilerin hadis sayfaları bulunmakta idi. Bunlar dışında Amr b. Hazm, Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ebu Evfa, Enes b. Malik gibi sahabilerin de hadis yazdığı bilinmektedir. (s. 155) Emeviler döneminde dini literatür başlamış, Abbasiler döneminde buna tıp, matematik ilim türleri de eklenmiştir. Goldziher ilk musannef yani konu esaslı eserin Buhari olduğunu iddia eder. Halbuki II. Asrın başlarında başlayan konu esaslı hadis çalışmaları, ortalarına doğru yaygınlaşmıştır. (s. 156) Şube b. Haccac ve İmamı Malik gibi istisnaları bulunmakla birlikte, hadis alimleri genel olarak hicri II. asra kadar ayırım yapmadan, zayıf-sahih her türlü rivayeti almaktaydılar. Tirmizi bu durumu, 'Birçok hadis alimi durumunu açıklayarak, zayıf raviden rivayette bulunmaktaydı, dolayısı ile güvenilir ravilerin zayıflardan rivayeti seni hataya düşürmesin.' Şeklinde açıklamada bulunmakta idi. (s. 158) Bu dönemde isnadını zikretmek kaydı ile hadis eserlerinde her türlü rivayeti bir arada zikretmek geleneği hakim idi. Kütüb-i Sitte'de, diğer eserlere nispetle daha çok sahih hadis bulunduğu söylenebilir ama bu onda hiç zayıf hadisin olmadığı anlamına da gelmez. "Batıda senedli bilgi nakletme geleneği hem yoktur hem de imkansızdır. Bu nedenle onlar metin üzerine yoğunlaşmışlardır." Goldziher, aynı mantığın İslami eserler üzerinde de uygulanması gerektiğini savunur ve metin tenkitinin ihmal edildiğini ileri sürer. (s. 161) Halbuki Fatıma b. Kays ile Ömer arasındaki boşanma ve mesken hakkındaki dialog (Müslim, Talak, 46); Aişe annemizin, "Allah Ömer'e rahmet etsin" diye başlayıp mezar başında ağlama ile ilgili hadisi düzeltmesi (Buhari, Cenaiz, 33; Müslim, Cenaiz, 22) ve 'Onlar ağlıyor, o ise kabirde azap görüyor.' demesi (Buhari aynı yer, Müslim, Cenaiz, 27); Ebu Hureyre'nin Kadın, eşek, köpek ve namaz hakkındaki rivayetini Hz Aişe'nin düzeltip, 'Ben önünde yatarken, peygamber namaz kılardı.' demesi (Buhari, Salat, 105; Müslim, Salat, 270) gibi rivayetler, İslam tarihinde metin tenkidinin yapıldığının delillerindendir. Müslümanların bir şeyi kabul etmeden önce ona şüpheyle bakma cesaretini gösteremediğini iddia eden Leona Caetani'nin (Caetani, İslam Tarihi, I/85) aksine, İslam tarihi boyunca ortaya çıkan itikadi ve fıkhi ekollerin varlığı İslam'da tenkit zihniyetinin varlığını ispat etmektedir. Bu iddia bir celahet ve ön yargı ürünüdür. Bu ekollerin ortaya çıkmasının en temel sebeplerinden biri, dini kaynakları anlamadaki yöntem farklılığıdır. Nitekim, 'er-Red' adı ile başlayan eserler itikad; 'İhtilaf' ismini taşıyan eserler ise fıkıhtaki tenkit zihniyetini ortaya çıkaran ürünlerdir. (s. 162) Hz Muhammed'in, ' İctihadda isabet eden iki, hata eden bir sevap alır.' (Buhari, İtisam, 13, 21; Müslim, Akziye, 15) şeklindeki yönlendirmesi de tenkit zihniyetini oluşturan en önemli etkenlerin başında yer almaktadır. (s. 162) Hadis ilminde de, bir hadisin farklı rivayetlerini karşılaştırarak en sağlam metni tespit etme gayreti anlamına gelen, 'Muaraza' yöntemi de hadis ilminde var olan tenkit yöntemine delil teşkil eder. Eyyüp es-Sahtiyani'nin 'Hadis aldığın kişinin hatasını tespit etmek için aynı hadisi diğer kişilerin rivayeti ile karşılaştır', Abdullah b. Mübarek'in 'Hadisin doğrusunu tespit etmek istiyorsan birbiri ile karşılaştır.' gibi yönlendirmeler ve 'idrac', 'ziyadetü's-sika', 'ihtisar ve takti', 'el-mezid fi muttasilil esanid' gibi kavramlar hadis metinlerini karşılaştırma ile alakalı çalışmalara işaret eder. (s. 164) Ehli hadis, ilk 3 asır isnad tenkidini benimsemişlerdir. Dördüncü asırda ise Hakim en-Nisburi, 'Marifetu'l-ulumi'l-hadis' adlı eserinde bir bölümü, isnadı sağlam ve

güvenilir ravilerden meydana geldiği halde metni problemli olduğundan sahih kabul edilmeyen hadislere ayırmıştır. (Nisaburi, Marife, s. 58) Habib el-Bağdadi'de bir haberin sahih kabul edilebilmesi için akla, Kur'an'ın ayetlerine, mütevatir sünnete, icmaya, her türlü kesin delile aykırı olmaması gerektiğini ifade etmektedir. Hicri altıncı asırdan itibaren mevzu-uydurma hadislerin müstakil kitaplarda bir araya getirilmeye başlanması ile bu tür hadisleri tespit amacıyla metin tenkidi prensipleri yazılı hale getirilmiştir. Nitekim İbni Kayyim el- Cevziyye, 'el-Menaril münif' adlı eserinde senedi incelemeksizin bir hadisin mevzu olduğunun anlaşılabilmesinin prensiplerini tespit etmiştir. (İbni Kayyim, el-Menar, s. 50) Ehli rey (akıl) ekolü ise başlangıçtan itibaren içerik tenkidi yapan bir ekoldür. Ebu Yusuf, 'Kitap ve sünnete uygun olanı al, diğerlerini buna göre değerlendir. Çünkü Kur'an'a aykırı olan, Hz Peygamberden rivayet edilmiş dahi olsa ondan değildir.' demiştir. (Ebu Yusuf, er-Red, s. 24) Oryantalistlerin kendi dinlerinde gelenek esas olduğu için hadisleri de gelenek kategorisine eklemeye çalışmışlar, İncil'ler ilahi değil ise Kur'an'ı da Muhammed yazmış olmalı, İncil'e uygulanan tarihi tenkit metodu Kur'an'a da uygulanmalı diyerek, kendi içlerine düştükleri çelişkileri İslam'da da görmek istemektedirler! Oryantalist iddia, uzun hadis metinlerinin daha sonra ortaya çıkarıldığı şeklindedir. Bu iddia, Batı'da İncillerin tarihlendirilmesiyle ilgili geliştirilen, ' uzun metin daha sonra tarihlidir, metin farkları konusunda kısa olan tercih edilir.' prensibinin hadislere uygulama anlayışından kaynaklanmaktadır. Halbuki 'İdrac, ziyadetu's-sika, ihtisar, takti, el mezid fi muttasili esanid.' gibi kavramlar, hadis metinlerinin değişime uğramasıyla ilgili terimlerdir ve hadis alimlerinin bu konudaki hassasiyetlerini ve oryantalistlerin iddialarının aksini ortaya koymaktadır. (s. 168) Oryantalist iddiaların aksine İslam alimleri başlangıçtan itibaren hadis metinlerine ilave yapılmasını kesinlikle doğru bulmamışlardır. Mücahid, 'hadisin metnine ilave etme', A'meş, 'hadis ehli, hadise vav, elif, dal gibi bir harf ilave etmektense gökten yere düşmeyi tercih ederlerdi', Main, 'Hadise ilave yapma' demektedirler. (Tirmizi, Sünen, V/746; Bağdadi, el-Kifaye, s. 212, 223, 224) Hatta bu konularda da özel çalışmalar yapılmıştır. Mesela, el-Hattabi, 'Islahu galatil-muhaddisin' adlı eserinde bazı muhaddislerce yanlış rivayet edilen 140 kadar kelimenin doğrusunu göstermiştir. (s. 170) Goldziher gibi oryantalistler, mesela Buhari'nin 600.000 hadisten seçilmiş 4.000 hadisle 'Camiu's-sahih' adlı eseri yazdığı iddiasını eleştirir. Halbuki sözü edilen rakamlar hadis metinleri değil, isnadları ile ilgilidir. Hadis alimleri hadisin isnadını esas almaları bir metnin her isnadını farklı bir hadis olarak değerlendirmelerini gerektirmiştir. Onlar sahih veya değil derken, öncelikle isnadını kastederler. Dolayısı ile aynı metne sahip iki rivayet için hem sahih hem değil şeklinde iki farklı görüş ileri sürebilmektedirler. Bu, "bu isnadla sahih, diğer isnadla sahih değil" demektir. (s. 172) Zaten ibni Salah da 'İki farklı isnadla rivayet edilen tek hadis, iki hadis olarak kabul edilir' der. (Salah, Ulumül- hadis, I/261) Dolayısı ile Kütübi Sitte dönemine kadar beş veya altı nesil olduğundan, hadisin her isnadı her nesilde genişleyerek ve artarak sadece bir metin 100 bazen 150 hadis olarak görülmeye başlanacaktır. Mesela Buhari'de 4000 hadis varsa bu isnadları ile 400.000 veya 600.000 hadis olacaktır. Bazı hadisler farklı sahabiler tarafından rivayet edildiği için daha sahabe neslinde o tek hadis, seksen hadis olabilmektedir. Çünkü temel kıstas isnattır! (s. 173) Oryantalist iddia bu kadar gayret, emek ve yazarın çalışmalarını görmezden gelerek hadis tarihini adeta, sahte metin ve isnadlarla, sahtekar ravi ve muhaddislerin ortak yapımı bir senaryo olarak görmektedirler. Bunda da temel neden kendi dinlerini gerçek görüp, İslam tarihi ve eserlerinde metot ve kural tanımadan hatta birbirlerinin görüşlerine aykırı şekilde hata aramaları gayretinden kaynaklanmaktadır.

Oryantalistlerin yöntemleri ve eleştirileri

Tarihi tenkit metodunu kullanan oryantalistler, kendi dini metinleri dahil tüm eserlere tarihi bir metin olarak bakarlar. Hadislerin Muhammed peygamberle zaten ilgisi yoktur onlara göre ve amaçları Müslümanlar gibi hadislerin peygamberce söylenip söylenmediğini araştırmak değil, 'ne zaman uydurulduğunu' tespit etmektir. Çünkü uydurma olduğu zaten baştan kabul edilmiş

bir ön kabuldür! (s. 178) Abdullah b. Amr, ezberlemek amacı ile hadisleri yazmaktaydı. Bu durum peygamberimize sorulunca, ' Yazmaya devam et.' buyrurur. (Müsned, II/162; Darimi, Mukaddime, 43; Ebu Davud, İlim, 3) İslam alimleri mevzu-uydurma rivayetleri belirlemek amacı ile isnadda yer alan ravileri araştırdıkları gibi metni de esas almışlardır. Mezhepleri öven veya yeren hadislerin uydurma olduğunu da bizzat İslam alimleri kural olarak belirlemişlerdir. Her rivayet hocası veya ravisi ile her alanda araştırılmış, sahih olup olmadığı ortaya konmuştur. Oryantalistler ise hadisleri zaten Hz peygamberle ilişkilendirmezler. Onlara göre hadisler tarihi verilerdir. Bu da onların en temel hatasını oluşturmaktadır. Zira onlar teorilerine uymayan haberleri hemen uydurma olarak değerlendirip reddetmişlerdir. Ayrıca birkaç örnekten genellemelere gitmişler ve bazı kaynakları görmezden gelmişlerdir. Bunlar onların en büyük ortak hatalarıdır. (s. 181) “Schacht'ın kaynakları kullanmada keyfi davranır, haddinden fazla genelleştirme yapar ve tezindeki çelişkileri görmezden gelir.” (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 97, 119) Hadislerin yazılımında farklı görüşlerde ileri sürülmüştür. Ehli rey’den olup hadislerin yazılmasına taraftar olanlar olduğu gibi Ehli Hadis’ten olup hadislerin yazılmasına karşı çıkanlar da olmuştur. (el-Bağdadi, takyidül-ilm, s. 22) Bu Goldziher’in iddiasının yanlışlığını ortaya koymaktadır. (s. 182) Schacht, kısa metinlerin önceki, detaylı bilgi verenlerin ise daha sonraki bir tarihe ait olduğunu iddia eder. (Origins, s. 156, 165, 188) Halbuki hadis kitaplarının gelişim süreci bu iddianın tam aksine olduğunu göstermektedir. Hadis ilminde hadisler zaman geçtikçe konularına göre parçalara ayrılmıştır ki, buna ‘Taktiu’l-hadis’ adı verilir. Buhari bunun en meşhur örneklerindendir. Kısaca oryantalist yazarın aksine, uzun hadisler III. asır kitaplarında kısa haliyle yer alabilmiştir. (s. 183) hadise yapılan ilavelerde ayrıca takip edilmiş, ‘idrac, el-mezid, ziyade’ gibi tabirlerle hadislere ilave yapılmasına imkan tanınmamıştır. (s. 184) Oryantalistlere göre isnada müşterek raviden peygambere gelen kısım uydurmadır. Onlara göre müşterek ravinin tespiti ile uydurma hadisin ortaya atılma tarihi de bulunmuş olur. Ayrıca ‘uydurma şahsiyetlerle maktu hadisler merfu hale getirilmiştir’ derler. (Schacht, origins, s. 172; Goldziher, Muslim studies, II/148) Müşterek ravi iddiası tarihi olarakta geçersizdir. Azımsanmayacak sayıda hadisi Hz Peygamber’den birden fazla sahabi, aynı şekilde, ilgili sahabiden birden fazla tabiin, ondan da birden fazla ravi tarafından rivayet ettiği görülmektedir. (s. 187) Oryantalistler kendi iddialarına delil olacak örnekleri özellikle seçmişlerdir ki, bu konu batılı bilim adamlarınca da ifade edilmektedir. (Harald Motzki, Batıda hadis çalışmaları tarihi seyri, s. 227-229) Hicri birinci asırda genelde sözlü rivayet hakim iken, II. Asrın başlarından itibaren yazılı ve sistematik rivayete geçilmiştir. Schacht’ın müşterek ravi olarak nitelendirdiği İbni Şihab ez-Zühri, İbni Cüreye, İbni Uyeyne gibi birçok alimin, hadis toplayıcısı olduklarının tespit edilmesi, isnadın bu kişilerde kollara ayrılmasının sebebini oluşturmaktadır. (Harald Motzki, s. 63) Bu alimler kendilerinden önceki bilgileri eserlerine toplayıp sonraki nesillere aktarma görevini yerine getirmişlerdir. Bu durum birçok ravinin kendilerinden hadis almalarına sebep olmuştur. İlk dönem hadis alimleri genellikle tek ravi ve yalnız en güvenilir olduğunu düşündükleri hadisi aktarmayı düşündüklerinden çok sayıda ravi ve kaynak zikretmeyi gerekli görmemişlerdir. (Harald Motzki, s. 156) Aynı hadisin, müdevvin (hadisi toplayan) dışında farklı isnadlarının da bulunması bu durumu desteklemektedir. (s. 188) Mesela Zehebi, sahabeden başlayarak kendi dönemine dek her tabakadan hadis hafızlarından örnekler verdikten sonra şöyle der: “Bunlar güvenilir hadis hafızlarıdır. Sahabiden tabiin tabakasından biri tek başına bir hadis rivayet ederse onun hadisi sahihtir. Etbeu’t-tabiinden biri tek başına hadis naklederse onun hadisi sahih garibtir. Etbeu’t-tabiinden biri tek başına rivayet ederse o hadis garib ferd hadis olur. Daha sonraki tabakalardan birinde bir ravi tek kalırsa bu hadis münker olur.” (Harald Motzki, hadis tarihlendirme metotları, s. 205) Yaşanan gelenek veya hukuk ekollerinin görüşlerinin zamanla hadis olarak adlandırıldığı iddiası doğru olsa idi, hicri III. Asırda mevkuf veya maktu hadislerin bulunmaması, bunların II. Asırdan itibaren merfu olması gerekirdi. Hadis alimleri maktu veya mevkuf hadisleri hataen merfu olarak nakledenleri Reffa’ olarak nitelendirip eleştirmişlerdir. (s. 190) Zamanla isnadların mükemmelleştirildiği iddiası da geçersizdir. Çünkü o zaman şu an elimizde olan hadis

kitaplarının hiç birinde meçhul veya müphem ravinin olmaması gerekirdi. Hepsinin güvenilir ravilerden oluşması gerekirdi. Hadis alimleri kusurlu olan isnadları, olduğu gibi, tüm eksik ve kusurları ile nakletmişler, kusurlarını örtmeye çalışmamışlardır. Ayrıca mechul ravilerin daha çok müşterek ravi ile Hz peygamber arasında olduğu tespit edilmiştir. (Bekir Kuzudişli, hadis araştırmalarından oryantalist gelenek; Motzki, s. 30-32) Ayrıca Michael Cook'un da ifade ettiği gibi şayet hadis ve idnadlar müşterek ravi tarafından uydurulduysa, hadis alimlerinin güvenilir ravilerden oluşan isnadlar üzerindeki ısrarları anlamsız olurdu. (H. Motzki, Hadis tarihlendirme metotları, s. 104) Netice itibari ile hicri II. Asırda mürsel hadisleri toplayan 'el-Merasil ve el-ilel' adlı eserler yazılmıştır. (s. 192) Juynboll neredeyse tüm hadislari uydurma kabul eder. Ama iş Hz Aişe'ye iftira edildiğine dair rivayetlere gelince olayın gerçek ve sahih olduğunu ortaya koymaya çalışır. Bu da onun değerlendirmelerindeki subjektif yaklaşıma delil teşkil eder. Yine kendi çizdiği isnad şemasında Zühri müşterek ravi olarak adlandırılmakta yani hadis uydurucusu olduğu söylenmekte ama olay Hz Aişe'ye iftira olayına gelince rivayeti ondan alabilmektedir. Hâlbuki kendi sistemine göre bu olayı, 'Zühri'nin uydurması' olarak adlandırması gerekmekte idi. Amad Mez, Hamilton Gibb, Von Grunebaum gibi bazı oryantalistler de rical kitapları hakkındaki hayranlıklarını ifade etmektedirler. (s. 201) Johann Fück, 'hadislerin gerçek bir özü vardır. Hadislerin ilk iki yüzyılın bir icadı olduğunu iddia eden bakış açısı, peygamberin kudretli kişiliğinin, bağlıları üzerinde meydana getirdiği olağanüstü etkiyi tamamen yanlış değerlendirmektedirler.' (Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 15) demektedir. Kısaca oryantalistler, verdikleri yanlış bilgilerle hadis alimlerine duyulan güveni sarsmayı amaçlamaktadırlar. (s. 202)

Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi

Hadis kitaplarının değeri

Günümüzde hadis kitapları hakkında bir takım insanlar ileri geri konuşmaktadır. Böyle konuşanların ne hadis usulünden ne hadis tarihinden ne hadis ulemasının gayretlerinden, ne metotlarından ne de muazzam hadis literatüründen haberleri vardır. Özellikle oryantalistlerin başlattığı bir söylem bazıları tarafından devam ettirilmektedir. Oryantalistlerin temel amacı hadisler hakkında Müslüman zihinlere şüphe sokmaktır. Şu kadarını söyleyelim ki, bizim ateist oryantalistler (!) Batının Hristiyan oryantalistlerinin eline su bile dökemez. Neden? Çünkü Batılı oryantalistler Arapça bilmekte, kaynaklarımıza inebilmektedir. Yazdıklarında kitabî konuşabilmektedir. Ama bizim ateist oryantalistler bırakın Arapça bilmeyi, kaynaklarımızı tanımayı, en temel dini bilgileri dahi bilmemektedirler. Ancak ne var ki, Batılı oryantalistler de kaynakları tanımasına rağmen onlardaki bilgileri çarpıtmaktan, işlerine geleni cımbızla çekip almaktan ve işlerine geldiği gibi bir metot uygulamaktan geri kalmamışlardır. Tabii sömürge zihniyetine malzeme taşımanın başkaca da yolu yoktu elbette! Şimdi değişen tonlarda ileri sürdükleri şu iddialara bakalım: Hadis eserleri güvenilmezdir. Hadislerin hepsi uydurmadır. Hadisler 150-200 yıl ezberden ezbere nakledilmiş, sonra yazıya geçirilmiştir. Onlara nasıl güvenilsin?! Sahabe de Hz. Peygamber'e yalan isnat edebilmiştir. Onların naklettiği hadislere nasıl güvenilebilir?! Kur'an'dan sonra en sahih kitap olduğu söylenen Buharî'de bile oldukça fazla uydurma hadis vardır. Geri kalan hadis kitaplarını varın siz düşünün?!

Bu iddiaların her biri tek tek incelenmeyi hak ediyor. Gerçi bunlara çeşitli ilmî çalışmalarla cevap verilmiştir. Biz sadece son iddiadan yola çıkarak hadis kitaplarının değerini ortaya

koymaya çalışacağız. Oryantalistlerin belirli maksatlara ulaşmak için ortaya attıkları diğer iddiaları şimdilik bir kenara koyalım. Burada esas tartışacağımız konu Müslümanların hadis kitaplarına objektif yaklaşıp yaklaşmadıklarıdır. Hadis kitaplarını tenkit edip etmedikleridir. Mesela diyelim ki, Buharî'de veya başka muteber bir hadis kitabında uydurma veya hatalı bir hadis var da Müslümanlar onu görmezlikten gelmiş midir? Yahut bir uydurma veya hata var da onu gizlemişler midir? Bu çerçevede ne kadar objektif olabilmişlerdir?

Bu sorulara cevap vermeden önce üç hususun önceden bilinmesi gerekir. Onlar da uzun uzadıya konuşulacak şeyler, ama biz özetleyelim:

Hadis değerlendirmesinin iki boyutu vardır. Sened ve metin tenkidi. Sened ve metin tenkidi tarihte mükemmel bir şekilde uygulanmıştır. Hem de benzeri başka milletlerde görülmeyecek biçimde. Raviler didik didik edilmiş, hepsi tek tek değerlendirilmiştir. Metinler Kur'an'la, akıl ve tarih bilgisiyle test edilmiş, hatalar ortaya konulmuştur. Bütün bunlar her şeyin bittiği anlamına gelir mi? Artık bizim yapacağımız bir şey yok mu? Asla! İlim beşikten mezara kadar. Kıyamete kadar ilim ve tefekkür, tenkid ve tahlil devam edecektir. Sonuçta bütün yapılanlar bir ictihaddır. İctihadda isabet de olur hata da. Önemli olan iyi niyetlerle tüm gayretimizi ortaya koymaktır.

Ravileri değerlendirmek de; hadisler sahih, hasen, zayıf, uydurma demek de bir ictihad işidir. Bu da yadırganacak bir şey değildir. Tam tersi bilimsel özgürlüğü sağlayan bir şeydir. Her varılan sonuç mutlak olsaydı, ilim de dururdu herhalde. Tabii bu, hadislere herkesin gelişi güzel "bu sahihdir, bu uydurmadır" diyebilmesi anlamına gelmez. Zira bu ilim uzmanlık gerektiren bir ilimdir. Netice itibariyle uzmanların hadîslere verdikleri hükümler ictihâdîdir. Bir hadîsçi bir hadîse sahih derken bir başka alim zayıf diyebilmektedir. Elbette bunun çeşitli sebepleri vardır. Bu ayrı bir konudur. Mütevatir bir haber ictihâd dışıdır. Zira burada kesin bilgi oluşur. Onun için mütevatir habere sahih hadîs denmez. Bir anlamda mütevatir sahihin ötesindedir. Ancak sahih hadîs böyle değildir. Sahih olduğu ifade edilen hadîsin yüzde doksan dokuz Hz. Peygamber'e ait olduğu söylenebilir, ancak yüzde yüz olduğu söylenemez. Çünkü hadîse hüküm vermek, ictihâdîdir ve ictihâd da zann-ı galip ifade eder. Bu, aynen fıkıhçının bir mesele hakkında ictihâd etmesine benzer. Fıkıhçı bütün verileri toplar, konu hakkında zann-ı galibi oluşur ve hükmünü verir. Verdiği bu hüküm sonuçta bir ictihâddır, yüzde yüzlük bir kesinliği yansıtmaz. Bununla birlikte hadîsçi olsun veya fıkıhçı olsun yaptıkları ictihâdın bir değeri muhakkak vardır. Kişi ya ictihâd ehlidir, kendisi ictihâd eder, başkasının ictihâdıyla kendini bağlı hissetmez ya da ictihâd ehli değildir, bu durumda bir müctehidin ictihâdını taklid eder. Bunun gibi hadîsçiler bir hadîse sahih hükmü verdiğinde ya aksini söyleyebilecek bilgi ve birikime sahip olunmalıdır ya da bu hükmün gereği yerine getirilmelidir.

Güvenilir ravilerin naklettikleri hadisler sahihdir. Ama bu mutlak değildir. Bu çerçevede bir ilkeye dikkat çekmek istiyorum. Bu ilke hadis değerlendirme işinin hem ne kadar objektif olduğunu hem de ne kadar durağan, olmuş bitmiş bir iş değil, dinamik, her zaman üretilebilen bir süreç olduğunu ortaya koyar. Bu ilke şudur: "Hadis ravilerinin güvenilir olması metnin de sahih olması anlamına gelmez." Yani güvenilir raviler de hata eder. Güvenilir ravinin Kur'an'a aykırı olabilecek veya tarihe muhalif bir hadisini düşünelim. Olur mu? Olur. Bu durumda teknik olarak hadise uydurma denemez. Zira raviler güvenilir. Hadis ravileri güvenilir diye de metin olduğu gibi kabul edilemez. Zira Kur'an'a veya tarihe, akla aykırı. Bu durumda söylenecek şey şudur: Ravileri güvenilir ama metin Kur'an'a vs. aykırı olmakla illetlidir, hatalı, kusurludur. Güvenilir ravilerden böyle bir şey sadır olabilir mi? Pratikte oldukça nadir olsa da teorik olarak evet sadır olabilir. Güvenilir ravi demek yüzde yüz isabet eden, hata etmeyen ravi demek değildir. Hatası oldukça az olan ravi demektir. Zaten hataları çok olsa güvenilir ravi

olmaktan çıkar, zayıf ravi olur. İşte bu nokta hadis ilminin ne kadar objektif olduğunu gösterir. Güvenilir ravi mi, her şeyini mutlak kabul ederim anlayışı yoktur. Elbette güvenilir ravinin rivayeti konusunda oldukça titiz olmalıyız, ama Kur'an'a, akl-ı selime aykırı bir durum varsa güvenilir ravinin hadisi diye mutlak kabul söz konusu değildir. Yine hadis ilminin dinamik bir ilim olduğunu da ortaya koyar. Zira her dönemde ravileri ve onların naklettikleri hadisleri, yeniden ve sürekli değerlendirme imkânı verir.

Şimdi gelelim hadis kitaplarının değerine. Benzer sorular tarihte de alimlere yöneltilmiştir. Oradan başlayalım. Mesela Nevevî'ye "Buhari, Müslim, diğer sünenler ve Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde geçen hadislerin değeri" sorulmuş, buna şöyle cevap vermiştir: "Buharî ve Müslim'deki hadîsler sahihdir. Geri kalan sünen ve müsnedlerin çoğunda ise hem sahih hem hasen hem zayıf hem de batıl hadîsler vardır. En iyisini Allah bilir."

Ancak Nevevî böyle söyledi diye dedikleri hemen kabul edilmemiş, özellikle Buharî ve Müslim konusunda tenkide tabi tutulmuş ve neyi kastedebileceği üzerinde durulmuştur. Zira şu bir gerçektir ki, Buharî ve Müslim'de de -mevzû veya şiddetli zayıf değil fakat- zayıf hadîs vardır. Yani Buharî ve Müslim'in hadislerini değerlendiren hiçbir alim onlara teknik olarak uydurma hadis olduğunu söylememiştir. Onlarda uydurma hadis tespit edememişlerdir. Ama ravisi cerhe uğramış veya senedi kopuk bazı zayıf hadislerin olduğunu söyleyenler olmuştur. Hatta bazı hadislerin zayıflığında ittifak bile edilmiştir. Aşağıda ifade edeceğiz ama şimdiden söyleyelim; bu da abartılacak bir şey değildir. Tam tersi bir hakkı teslim etmek ve objektiflik adına önemli bir şeydir. Bu duruma göre Nevevî'nin "sahihdir" ifadesini "çoğu" şeklinde anlamak gerekir. Zira - aşağıda bir kaçına işaret edeceğiz - Müslim'in illetlerine/hatalarına dair müstakil hadîs kitaplar yazılmıştır. Buharî ve Müslim'e birlikte yöneltilen tenkitler de vardır. Şerhlere baktığımızda tenkitlerle karşılaşıyoruz. Müstakil tenkitler de bulunmaktadır. Bunların çoğuna cevaplar verilmiştir, ancak yine de -az da olsa- zayıf hadîs vardır. Buharî'yi savunmakla meşhur olan İbn Hacer bile bazı hadîslerde Buharî'nin hata ettiğini, ravileri içinde cerhe uğrayanlar olduğunu belirtmiştir. O zaman "Buharî ve Müslim'deki hadîsler sahihtir." şeklindeki ifadeyi iki türlü anlamamız gerekir: İhticac etme, delil getirme makamında kaydettikleri hadîsler sahihtir, bununla birlikte istişhad ve takviye etme makamında ya da bablarda kaydettiği hadîsler içinde az da olsa zayıf bulunmaktadır. Sahih olanlara nazaran zayıf hadîsler oldukça azdır. Dolayısıyla genel olarak onlarda bulunan hadîsler sahihdir, demektir.

Şimdi bir fikir vermesi açısından Buharî ve Müslim hakkında tenkid ve değerlendirme yapan bazı kaynakları kaydedelim. Burada sıralanacak eserler hem tenkit çalışmalarını hem de tenkitlere verilen cevapları içermektedir: Ebu'l-Fadl el-Herevî (ö. 327), İlelu'l-ehâdîs fî Kitâbi's-Sahih li-Müslim. Dârekutnî (ö. 385), el-İlzâmât ve't-tetebbu': Kitap iki kısımdan oluşur. Tetebbu' kısmında Buhârî ve Müslim'in hadîslerinden 218 tanesini illetli olduğu için tenkit eder. Bu tenkitler önemlidir; ancak hepsi isabetlidir, anlamına gelmez. İsabet ettiklerinin yanında çoğu tenkitlerine de itiraz edilmiştir. Bunlar bir yana, hepsi isabetli olsa bile tekrarlarıyla birlikte on altı bine yakın hadîsi içeren Sahihayn için çok da büyütülecek bir durum değildir. Zira bu, kitabın hadîslerine oranla yüzde bir demektir. Ebû Mes'ûd ed-Dımeşkî (ö. 401), Kitâbu'l-ecvibe amma eşkele eş-Şeyh ed-Darekutnî alâ Sahîhi Müslim, Riyad, 1998. Ebû Ali el-Ğassânî (ö. 498), Takyîdu'l-mühmel. Ebu'l-Velîd el-Bacî (ö. 474), Kitâbu 'l-cerh ve't-ta'dil fî esmâi'l-mezkûre fî Sahîhi'l-Buhârî ve Müslim. Zeynuddîn el-Irâkî (ö. 806), el-Ehâdîsu'l-muharrece fi's-Sahîhayn elletî tukûllime fîhâ bihi da'fin ve'nkıtain. Cemâluddin b. Mâlik el-Endulusî (ö. 672), Şevâhidu't-tavzîh ve't-tashih li-müşkilâti'l-Câmii's-Sahîh: Buhârî'deki gramerle alakalı müşkilâta dairdir. İbnu'l-Cevzî (ö. 597), Keşfu'l-müşkil min hadîsi's-Sahîhayn, (thk. Ali Hüseyin el-Bevvâb), ts. İbn Hacer(ö. 852), Hedyu's-sârî: Burada İbn Hacer,

Dârekutnî'nin tenkit ettiği 110 Buhârî hadîsine tek tek cevap vermiştir. Günümüzde de bu tenkid ve değerlendirmeler devam etmektedir.

Dediğimiz gibi Buharî'de tenkid konusu olup senedi kopuk olan bazı zayıf hadisler veya râvîsi cerhe uğrayan bazı hadîsler söz konusudur. Özetle Buhârî söz konusu olduğunda, onu zayıf hadîsler açısından şöyle değerlendirmek mümkündür: Buhârî'de tenkid konusu yapılan hadîslere bakıp hemen zayıf hükmü verilmemelidir. Muhakkak bu tenkidler araştırılmalı, ardından bir hükme varılmalıdır. Zira pek çok tenkid yapılmış, ancak bu tenkitlerin isabetli olmadığı ortaya çıkmıştır. Buhârî'de zayıf hadîs bulunmadığı sanılmamalıdır. Zira Buhârî'de alimlerin ittifakla kabul ettiği zayıf hadîsler bulunduğu gibi, çoğunluğun zayıf kabul ettiği hadîsler de vardır. Buhârî'de zayıf hadîsin varlığı abartılarak Buhârî konusunda yanlış bir kanâate yol açılmamalıdır. Buhârî'de zayıf hadîsler söz konusu olduğunda şu hususlar göz önünde bulundurulmalıdır: Müellif o konuda sahîh bir hadîs bulamamıştır. Bu hadîslerin râvîlerindeki zaaf, rivayetlerini terki gerektirecek kadar şiddetli değildir. Bu hadîsler ahkâm konusunda değil, amellerin faziletleriyle ilgilidir ki, bir kısım hadîsçilerin bu konuda müsamahakâr davrandıkları bilinmektedir. Bu hadîslerin önemli bir kısmı hüccet olarak değil, başka hadîslere "makrûnen/bitişik", istişhâd/destek kabilinden nakledilmiştir.

Müsnedlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîs vardır. Mesela İbnu'l-Cevzî, -Hanbelî olmasına rağmen- Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde 15 tane uydurma hadîs olduğunu belirtmiştir. Burada da altını çizerek belirtelim ki, mezhepte imamı olmasına rağmen İbnu'l-Cevzî, ilim adına objektifliği elden bırakmamış ve kendi imamını tenkid edebilmiştir. Tabii bununla birlikte İbn Hacer bu iddiayı el-Kavlu'l-müsedded fi'z-zebbi ani'l-Müsned adlı eserinde çürütmüştür. (İ. L. Çakan, Hadîs Edebiyatı, s. 36) Tekrarlarıyla birlikte kırk bin hadîsin bulunduğu bir eserde tartışmalı on beş mevzû hadîsin bulunması da abartılacak bir sayı değildir. Tam aksine müellifin ne kadar titiz ve başarılı olduğunu ortaya koyması açısından dikkat çekicidir.

Kütub-i sitte içindeki sünenlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîsler vardır. Zaten kütub-i sitenin bazı müellifleri naklettikleri zayıf hadîslere işaret etmiştir. Bununla birlikte günümüz araştırıcılarından Muhammed Şevman er-Rumlî, Elbanî'nin bu sünenlerde geçen ve mevzû hükmünü verdiği hadîsleri bir araya getirmiştir. Buna göre Ebu Davud'da mevzû olarak bir hadîs; Tirmizî'de on sekiz hadîs; İbn Mace'de kırk beş hadîs bulunmaktadır. Nesaî'de ise -az zayıf hadîs olsa da- mevzû hadîs yoktur. (Bkz. Ahâdîsu's-süneni'l-erbati'l-mevzûa bi-hükmi'l-allame Muhammed Nasıruddin el-Elbanî, Kahire, 2001) Elbette Elbanî'nin verdiği bu hükümlerin de ictihadî olduğu belirtilmelidir. Burada zikredilenler sadece mevzu hadislerdir. Zayıf hadis ise bu sünenlerde mevzulardan çok fazladır.

Kütub-i sitte dışındaki hadis kitaplarına gelince onlarda mevzu ve zayıf hadis bunlara göre daha da fazladır. Hatta bazı hadis kitapları vardır ki, mesela Deylemî'nin Müsned'i gibi, mevzu hadisler oldukça fazladır. Bu anlamda hadis kitapları da tabakalara ayrılmıştır. İlk sırada malum olduğu üzre Buharî vardır. Müslim bile ondan sonra gelmektedir. Gerçi Müslim'i Buharî'ye üstün tutan bazı alimler varsa da çoğunluğun görüşü tersidir. Zira Müslim'in tenkide uğrayan ravisi daha fazladır. Bundan sonra diğer hadis kitapları sıralanır.

Kısaca belirtmek gerekirse hadis kitapları büyük gayretlerin sonucu olarak bize kadar gelmiştir. Belki onları gözümüz gibi korumalı, kıymetlerini bilmeliyiz. Gerçekten çok sıkı tenkit ve elekten geçirilerek bu kitaplar oluşturulmuştur. Bununla birlikte bu durum hiçbir zaman onların kutsal ve dokunulmaz oldukları anlamına gelmez. Onları terkip edenler de birer insandır. Hata ettikleri de olmuştur. Bize düşen onlara saygıyı muhafaza etmekle birlikte ilmin gereği olarak tenkitlerini de yapabilmektir. Zaten tarihte bu tenkitler yapılmış, bize büyük bir miras

bırakılmıştır. Ancak dikkat edilmesi gereken bir husus vardır ki, o da aceleyle hemen aklımızla "falan hadis akla aykırıdır" şeklinde peşin hüküm vermemektir. Böyle peşin hükümlerin verildiği birçok hadis biraz araştırılınca görülecektir ki, uygun bir yorumu vardır. Dolayısıyla hadis âlimlerinin hadis hakkında ne dediklerini görmeden hadisleri reddetmeye kalkışmak ve bu noktada sırf aklımıza dayanmak bizi yanlışlara sürükleyebilecektir. Prof. Dr. Yavuz Köktaş

Te'vîlu Muhtelifu'l-Hadîs

Metni sorunlu gözüken bir hadisi duyduğumuzda önce şu soruları sormamız gerekir: Hadisin kaynağı nedir? Sahih kaynaklarda geçiyor mu? Geçiyor ama zannımızca anlamı sorunlu ise reddetmek yerine İslam âlimleri hadisi nasıl yorumlamıştır? Alimler çelişkili gözüken hadisleri reddetmek yerine, bizden daha fazla hadise ulaşabilen muhaddisler bu hadisleri yorumlar ile akli ve İslami sınırlar içinde olduğunu çoğu kere ispat etmişlerdir: Ayakta su içmek konusu gibi. Anlamı sorunlu gözüken bazı hadislerin doğruluğunu bilim zamanla da ispat etmiştir: Sinek, sidik, tükürük hadisleri gibi. (Detay için, 'Ateistelre cevap' adlı yazımıza bakılabilir) Ehli sünnet çizgisine sahip alimler, hadislerin uydurma, zayıf, sahihlerini birbirinden ayırmış, bu konuda birçok eser ortaya koymuşlardır. Sorun, bizim o eserlerden haberimizin olmamasındadır. Bizler hadis âlimi değiliz; hadislerden hüküm çıkarmak bizim uzmanlık alanımız değildir. Aynı konudaki tüm naslar toplanıp uzman görüşlerine başvurmadan istinbât çabası içine girmek bizleri hataya ulaştırır. Bazı sahih hadis kaynaklarında gerçekten sorunlu hadisler vardır ama onlar da çok ama çok azdır! Onları ayıklamayı aklımıza değil, uzmanlarına bırakmalıyız! Neden mi, işte nedenlerinden sadece birisi:

Muhtelifu'l-Hadîs ilmi

Birbiri ile çelişir 'gözüken' hadislerin gerçek mahiyetlerini açıklayan bilim dalıdır. Ama ne yazık ki tıpkı Mevzu/uydurma hadis çalışmaları gibi, bu alandaki bir çok eserden ve çalışmadan günümüz Müslümanları pek haberdar değildir. Bu özet çalışma ile bu ilim dalını tanıtmayı, benzer rivayetlerle karşılaşınca kıyas ile çelişkili durum olamayacağı mantığına ulaşılmasını veya en azından bir cevap olduğunun bilinmesini amaçlamaktayız.

"Birinizin ayakkabısının tasması koptuğu zaman, tek ayakkabı ile yürümesin." (Buhari, Hanbel, Tirmizi) Hz Aişe'den rivayet edilmiştir ki: "Bazen Rasulullah ayakkabısının tasması kopardı da onu tamir ettirene kadar tek ayakkabı ile yürürdü." (Tirmizi) Bir kimsenin ayakkabısının tasması kopunca ya ayakkabıyı atar ya da onu tamirciye götürene kadar tek ayakkabı ile yürür. Yani ortada bir çelişki yoktur.

"Rasulullah asla ayakta bevletmedi." (Hanbel). Huzeyfe'den gelen rivayette ise "Rasulullah'ın ayakta bevlettiği" (Buhari, Hanbel) rivayet edilir. Rasulullah normal zamanlarda asla ayakta bevl etmemiştir. Fakat balçık, sulu çamur veya pislik sebebiyle oturmanın mümkün olmadığı yerlerde istisnai bir durum olarak ayakta bevletmiştir.

"Ben şüphe etmeye babam (Atam) İbrahim'den daha layığım." (Buhari, hanbel). Bu İbrahim (as)'ın şahsına hakaret değil midir? Bakara 260. ayet inip, Müslümanlar: "İbrahim (as) şüpheye düştü ama bizim peygamberimiz düşmedi." demeleri üzerine Rasulullah'ta tevazu ile İbrahim'i kendinde üstün tutarak yukarıdaki sözü söylemiş, yani "Ben ondan daha aşağı derecede olduğum halde şüpheye düşmedik, o nasıl şüphe eder." demek istemiştir.

Yüzüncü yıldan bahsederken, "Muhakkak ki o gün yeryüzünde nefes alan hiç bir insan kalmayacaktır." (Hanbel) Halbuki hala insanlar yaşamaktadır. Rasulullah "Yeryüzünde o gün sizden hayatta kimse kalmayacak." demiştir. Ravi "Sizden" kelimesini düşürmüştür. Benzeri durum "Uğursuzluk üç şeydedir, at, ev, kadın." hadisinde de olmuştur. Ravi Ebu Hureyre: "cahiliye döneminde- İslam öncesi- uğursuzluk 3 şeydedir..." şeklindeki rivayetin baş tarafını duymamış, sonradan sohbete iştirak etmiş, o da sanki İslam'ın görüşü imiş gibi bu hadisi rivayet etmişti. Hz Aişe ise duruma sonradan açıklık getirmiştir.

"Güneş ve ay kıyamet günü dürülüp sarılarak ateşe atılmış iki öküzdürler." (Buhari) Güneş ve ayın günahı ne? Enbiya 98. ayetinde belirttiği, tarihte şemsiler, astroteologlar; günümüzde ezidiler, Japonya'da şintoistler, uzak doğu öğretilerinde hala devam eden güneş, aya tapanlara karşı, kıyamet günü en büyük azap olarak taptıkları ile beraber cehenneme atılmaları olacaktır. Kısaca İbrahim 33. ayetinde belirttiği gibi, Allah'ın emirlerini yerine getiren ay, güneş yine cehenneme bir görevli olarak girecek, azap gören değil, azap aracı olacaklardır. Hadiste de öküz kelimesi özellikle bu anlamda kullanılmıştır ki, tarihte Yahudi, günümüzde Hindular hala ineklere tapmaktadırlar.

Rasulullah (sav): "Asla hiç bir peygamber Allah'ı inkar etmemiştir." derken, Buhari ve Hanbel'den rivayet edilen hadiste: "Küçük yaşta iken iki meleğin kendisine gelip kalbinden bir kan pıhtısı çıkardıktan sonra kalbini yıkadıklarını ve yerine koyduklarını." rivayet edilir. Burada bir tenakuz, ihtilaf yok mudur? Rasulullah hanif dini üzere idi. Asla putlara tapmamış ve daima tek yaratıcıya inanmıştır. Ama tabii ki islam dini gelene dek imanın detayları hakkında bilgi sahibi değildi: "Sen kitap nedir, iman nedir bilmiyordun." (Şura, 52) İkinci hadis Rasulullah'ın peygamberliğe hazırlık aşamasında olan bir olaydan bahsetmektedir, yoksa olayın Allah'a iman konusuyla bir alakası yoktur. (Difaun ani's-sunne, II/115)

"Ümmetim yağmura benzer başı mı hayırlıdır, sonu mu belli olmaz." (Tirmizi) buyrulurken diğer bir hadiste ise, "Ümmetimin hayırlısı benim peygamber gönderildiğim asırdır." (Hanbel) buyurulmuştur. İkinci hadis doğrudur, esastır. Birinci hadis ise sonradan gelenlere iltifat, taltif için söylenmiş bir sözdür. Ashaba yakın olduklarını ifade eder. Tıpkı bir sahabi (Tihame) hakkında: "O bal tulumuna benzer, sonu mu , başı mı iyidir, bilinmez." (Hanbel) hadisi gibi.

"Beni Yunus (as)'dan üstün tutmayın. Peygamberler arasında üstünlük tercihi yapmayın." (Buhari, Hanbel) , derken diğer hadiste: "Ben kendisi için yer yarılıp parçalanacak (kabirden çıkacak olan) ilk kimseyim -övünmüyorum- " (Hanbel) dediği rivayet edilir. Birinci hadis esastır. Bu konuda ayette vardır: "O'nun elçileri arasında hiç birini (diğerinden) ayırdetmeyiz." (Bakara, 285) İkinci hadis -zaten övünmüyorum- diyerekte işaret edildiği gibi, var olacak olan husular ifade edilir, kıyamet günü ilk dirilecek olan Rasulullah (sav)'dir, bu bir vakıa, realitedir ve olacak olan bir şeyin ifadesi de kibir değildir.

"Kalbinde hardal tanesi kibir olan cennete giremez." (Buhari, Hanbel) buyurulurken, " Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah ' diyen cennete girer." (Buhari, Hanbel, Müslim) buyurulmuştur, tenakuz değil midir? Hadislerin çeşitleri vardır, kimi tenzih (Sakındırma), kimi teşvik (Yönlendirme) hadisleridir. Mesela Rasulullah (sav) " Cemaatle namaz kılmayanın evini yakasım gelir." veya " Kim ki 4. kez sarhoş yakalanır, onu öldürün." buyurur ama her ikisi de olunca ne ev ne öldürme emri vermiştir. Amaç insanı sakındırmak, korkutmak, İslam'ın o işe ne kadar olumsuz baktığını göstermektir. -Bu konu sünnet müdafaası başlıklı yazıda ele alınmıştır.- Birinci hadiste bu mihval üzerine değerlendirilmelidir. “Kibir kötüdür, sakınılmalıdır, cennete girmek isteyen kibre yaklaşmamalıdır”, anlamındadır. İkinci hadis ise asıl olandır.

"Benim minberim cennet kapılarında bir kapı üzerindedir." (Lisanul arab, 9-381, Hanbel) ve "Benim kabrim ile minberim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir." (Buhari, Hanbel) buyurulur. Halbuki birçok ayet ve hadis cennetin bu dünyada olmadığını ifade eder. (Necm,114-115; Ali İmran, 133, Buhari, 8-1, Hanbel, 1-422) Hz Resul zikir halkalarını, ayrıca hasta ziyaretini de cennet bahçesi veya yoluna benzetmiştir. (Hanbel) Kısaca, ‘o amel, yerler- de yapılan ibadetler- cennete götürecek, cennete vesile olacak’ anlamında ifade edilen sözlerdir. Zaten I. hadiste kapı anlamındaki 'Et-tur'a' kelimesi kanal ağzı anlamına gelir. Yani benim minberim -den alınan bilgiler- cennete açılan bir kapıdır, anlamındadır. Bu hadisleri, teşvik hadisleri olarak nitelendirebiliriz.

Rasulullah (sav): “Her doğan İslam fıtratı üzerine doğar. Sonra ana-babası onu yahudi, hristiyan yapar.” (Buhari, Hanbel) buyururken sonra "Şaki -Cehennemlik- annesinin karnında da şaki'dir. Said (cennetlik) anasının karnında cennetliktir." (Buhari) buyururlur. Bu birçok ayet ve hadise karşı anlamlar içeren ifadelerdir bunlar. Birinci hadis esastır, her insan İslam fıtratı üzerine

doğar! İkinci hadis ise lavhi mahfuzdan bahsetmekte, insanların cennetlik veya cehennemlik olduklarını Allah'ın ezelden bildiği ifade edilmektedir. Yani kaderle alakalı bir konudur ikinci hadiste anlatıllar. Allah her şeyi önceden bilir ki bu konu 'Kader' isimli yazımızda ele alınmıştır.

Bir hadisinde peygamberimizin kabir ehli ile konuştuğu ifade edilir. (Buhari, Hanbel) Halbuki Allah "Sen kabirde olanlara sesini duyuramazsın, sen ölülere sesini duyuramazsın." (Fatır, 22; Rum, 52) buyurmaktadır. Ayetlerdeki ölülerden kasıt yaşayan ölülerdir, İslam'a kulaklarını tıkamış, duymaz, hak-hakikat cahilleridir! Yani "ölü gibi gerçeğe karşı duyarsız, önyargılı, cahil kişilere sen Allah'ın nurunu -Kur'anı- duyuramazsın" demek istemektedir yüce Yaradan. Bu konuda 'Kur'an'da teşbih' başlıklı yazımıza bakılabilir.

Rasulullah (sav): "Senden benim ve akrabalarımın zenginliğini isterim." (Hanbel) buyurulurken diğer hadiste: "Allah'ım beni 'miskin' yaşat." buyurmaktadır. Bu zıtlık değil midir? Miskin kelimesi 'Sukûn' kelimesinden türemiştir. Arapçada bir kişi yumuşak huylu olduğu, tevazü gösterdiği olduğu zaman "temeskene'r-raculü": Adam miskinleşti, denir. Kısaca İslam fakirliği teşvik etmez, aksine bir çok ibadet için zengin olmalıdır: Zekat, hac, kurban gibi. Miskin: 'sadece Allah'a muhtaç olan, alçakgönüllü kimse' anlamındadır.

Rasulullah (sav): "Zina eden, zina ederken mü'min değildir, hırsız da hırsızlık ederken mü'min değildir." (Buhari) derken başka bir hadiste:" Zina etse de, hırsızlık etse de 'Lailahe illellah' diyen cennete girer." (Buhari, Hanbel) buyurur. Birinci hadisten kasıt; 'Bu kişilerin imanı o işi yaparken 'kamil iman' değildir.' anlamındadır. 'Zina "ederken" müminlik sıfatı kalkar, imanı kamillikten uzaklaşır, ta ki tevbe edene dek' denmek istenmektedir. Bu hadiste tenzih hadislerindendir. Mesela "Komşusu aç iken tok yatan iman etmiş olmaz." (Buhari) hadisi gibi.

Rasulullah (sav): Deri dibağatlandı (işlendimi) mı temiz olur." derken başka bir hadiste de ölü bir koyunu görünce: "Derisinden faydalansa idiniz ya!" (Buhari, Hanbel) buyurduğu rivayet edilir. Başka bir hadisinde ise: "Ölü hayvanın ne derisinden ne sinirinden faydalanın." (Hanbel) buyurduğu rivayet edilir. II. hadiste geçen 'El-ihâb'; dibağatlanmamış deri için söz konusudur. Dibağatlanınca bu isim ondan kalkar. Yani "Dibağatlanmamış deriyi dibağatlanıncaya dek kullanmayın." denmek istenmiştir. Nitekim "Ne de sinirinden" sözü de bunu açıklar. Çünkü sinir dibağat kabul etmez. Başka hadiste bu konuya açıklık getirir: Rasulullah (sav) Meymune annemizin azadlı cariyesine ait bir hayvan ölüsüne rastlayınca: "Onun derisini alsalar ve dibağatlayıp kullansalardı ya!" buyurmuştur. (Hanbel) Aslında bu konu bizi hadis alanında önemli bir kurala da götürür. Bir konu hakkında sadece bir eserden -Mesela Buhari'den- okunan birkaç hadis bizi bir sonuca ulaştırmamalıdır. O konu hakkındaki tüm hadisler -ayetler- bir araya getirilip, konunun genişletilip daraltılmadığı, yasaklanıp serbest bırakılmadığı gibi konular tam anlamı ile anlaşılınca bir hükme, sonuca ulaşılmalıdır. Mesela Hz Muhammed (sav) bir hadisi ile kadınların mezar ziyaretini yasaklamış, diğeri ile serbest bırakmıştır. Tek bir hadisi okuyup onunla amel etmek bizi İslam'ın ruhunu anlamaktan alıkoyar. Hz Muhammed İslam'ın ilk dönemlerinde İslam'ın ruhunu anlayamayan, ölüme bakışını kavrayamayıp, cenazelerde bağırıp üstünü başını yırtan kadınları görünce ziyareti yasaklamış, zamanla İslam'ı, ölümü kavrayan kadınlara ise serbest bırakmıştır. Demek ki ayet ve hadislerde asıl olan o nasların amaç, ruhunu kavrayabilmektir. Bu da bir uzmanlık alanıdır!

Bir hadiste: "Kıyamet günü Allah'ın görülebileceği." (Buhari, Hanbel) bildirilir. Halbuki Araf,143 ve Enam,103 Allah'ın görülemeyeceğini bizlere bildirir. Ayetler dünyada Allah'ın görülemeyeceğini anlatır. Hadis ise kıyamet gününden bahsetmektedir. Allah'ın mümin kullarına ilahi hediyesi anlatılmaktadır. Kıyamet, 22-23. ayetler de hadisi doğrular: "Kıyamet günü nice yüzler rablerine bakarlar."

"Zamana sövmeyiniz. Çünkü Allah zamanın ta kendisidir." (Muvatta) Allah'ın yarattığına sövmek, onu yaratana eksiklik izafe etmektir. Başka bir hadiste: "Rüzgara sövmeyiniz, çünkü o rahman'ın nefesidir." (Hanbel) buyrulur. Bu hadiste de aynı mantık kullanılmıştır: "Rahman olan Allah'ın bir ferahlık ve rızık vesilesi olarak insanların hizmetine sunduğu rüzgara

sövmeyin” denmektedir. Rüzgârda, zamanda her şey gibi Allah'ın insana hizmet için yarattığı şeylerdir. İnsan sorumluluklarından kaçmak için, bunlar dahil yaratılanlara suç bulmamalı, onlara hakaret etmekle kendini kandırmamalıdır.

Namazı cemaatle kılmayan -Evde kılanlara- cemaate katılın bu size nafile olur." (Hanbel, Ebu Davud) buyururken, başka hadiste: "Bir namazı günde iki defa kılmayın." rivayeti vardır.

Arada çelişki yoktur, birinci hadiste kılınan ikinci namazın nafile olduğu belirtilirken, ikinci hadis 'farz' olan namazlardan bahsetmektedir. Yani ‘farz niyeti ile aynı namazı ikinci kez kılmayınız’ demektedir, ama nafile niyetle cemaate katılanın amacı zaten 'nafile ' kılmaktır.

Hz. Muhammed cünüp iken uyumak istediğinde namaz abdesti gibi abdest alırdı. (Buhari, Hanbel) şeklinde bir rivayet varken başka bir rivayette: "Suya el sürmeden cünüp olarak uyuduğu." (Hanbel) rivayet edilir. Bu ikisi de caizdir. Belkide toprak ile teyemmüm almıştır bu husus belirtilmemiştir ama efdal olan abdest alıp uyumaktır -Namaz vakti geçirmemek ise farzdır, bu ayrı konu!- Hz Muhammed (sav) her zaman en efdal olanı yapardı ama ruhsat, izin olduğunu göstermek için bazen istisnai bu tür uygulamalarda yapar, bu ruhsatı ümmetine örnek olarak gösterirdi.

Bir hadis: "Geride kalanların kendisine ağlamalarından ötürü ölüye azap olunur." (Buhari, Hanbel) buyrulur. Bu Fatır, 18: "Kimse başkasının günahını yüklenmez." ayetine aykırıdır. Abbas'dan gelen rivayette: "Yahudi kabrinin yakınından geçerken, 'Muhakkak o azap olunuyor, geride kalanlar ona ağlıyor' buyrulmuştur." (Buhari, cenaiz, 32/6, 32/5) Yani hadis, Müslüman olmayan ölü için, "O zaten azap görüyor, ağlamalar işe yaramıyor." mealinde söylenmiştir. Hz. Aişe'den gelen bir rivayette bunu doğrular. (Ebû Şehbe, Difaun ani's-sunne, I/214; Prof. İbrahim Sarmış, Rivayet kültürü ve yanlış din anlayışı, s. 306)

Maymunların zina ettiğinden dolayı bir maymunu recmettiğini rivayet edilir. (Buhari) Recm Yahudilerde var. maymunlar Yahudi mi ? Bu hadis değil, Amr b. Meymun'dan gelen bir haberdir. Bir maymunu taşlayan maymunları görünce Yahudilerin recm cezası ile ilişkilendirip olayı aktarmıştır. Tıpkı ‘Ûc b. Unuk’ adlı kişinin boyu ve eni ile ilgili aşırı mübalağalı haber gibi. Bu da ne hadis ne sahabiden gelen bir rivayettir. Ehli kitabın rivayet ettiği eski bir haberdir yani uydurmadır. (İbn Kayyim el-Cevziyye, el-Menârü’l-münîf, s. 77; Ali el-Kārî, el-Esrârü’l-merfûʿa, s. 447-448)

Keler (kertenkele cinsi bir hayvan) hakkında Hz Muhammed (sav): "Onu ne yerim ne yenmesini yasaklarım. Onu ne helal kılarım ne haram." (Buhari, Hanbel) buyururken bir çok sahabi keler yemiştir. İlk ravi hadisin birinci bölümünü rivayet ettikten sonra, kendisi şahsi görüşünü eklemiş, "Ne helal haram kılarım." mealindeki söz sonradan hadise eklenmiştir. Yani ravi Peygamberimizin sözünden bu anlamı çıkarmıştır. Daha sonraki zamanlarda ise raviler bu eklemeyi de hadis olarak rivayet etmişlerdir. Başka bir hadis ise olayı açıklamaktadır. Keler yiyenleri görünce: "Yiyiniz, şüphesiz o helaldir, onu yemenizde bir mahsur yoktur. Lakin o benim kavmimin yiyeceği değildir." (Buhari) buyurmuştur.

"Benden Kur’an haricinde hiç bir şey yazmayınız. Kim benden bir şey yazdı ise onu silsin." (Hanbel) derken, Abdullah b. Amr b. el-As'a ise izin vermiştir. (Hanbel) Kur’an ile karışması ihtimaline karşı ilk dönem hadis yazımını yasaklayan Hz. Muhammed (sav), bu tehlike ortadan kalkıp, ayet-hadis ayrımını yapabilecek olanlara bu izni vermiştir. Yani tıpkı mezar ziyareti meselesi gibi. Topluluk bilinçlendikçe yasaklar ortadan kalkmıştır.

Bir hadisinde peygamberimiz: "Ben eğlence ve şakadan değilim; eğlence ve şaka da benden." (Tac: II/346) buyururken, başka hadislerde şaka yaptığı, eğlenenleri izlediği (Buhari), Hz. Aişe ile yarıştığı (Hanbel) rivayet edilir. Hz Muhammed Müslüman vakarına aykırı olmadan eğlenmiş, gülmüş, şaka yapmıştır. Yoksa boş, batıl, yalan, gıybet vb. şeylerden ise uzak durmuştur. Peygamberimiz bir hadisinde: "Nikahı ilan ediniz! Ve nikahta def çalınız." (Buhari) buyurmuştur.

"Vücudunu dağlattıran da, okuyup üfleten de Allah'a tevekkül etmemiştir." (Hanbel) hadisi, "hacamat ve ateş dağlamasını tedavi olarak öneren" hadis (Buhari, Müslim) ile ihtilaflı değil midir? Cahiliye Araplarında şöyle bir adet vardı: Uyuz olan hayvanların iyileşmesi için sağlam hayvanlarını dağlarlardı. Yani uyuz deve serbestçe dolaşırken sağlam develer dağlanırdı. Yani dağlanmakla develerin uyuzdan korunacağını zannetmek İslam'a aykırı bir görüştür. İkinci hadis ise tedavi amaçlı dağlanmadan bahseder ki bu ise caizdir.

Bir hadisinde Rasulullah ayakta su içmeyi yasaklarken (Hanbel), İbn'ü-l Ömer'den gelen bir rivayette (Buhari) ise O'nun "Ayakta su içtiği" rivayet edilmiştir. Araplar birisine: "Bizim işimizi görmek için kalk." dediklerinde o kişinin kalkmasını değil, yürüyerek veya koşarak işlerini görmesini isterler. İlk hadisteki ayakta durmaktan maksat 'yürümek' anlamındadır. Yürüyerek yiyip içmek ise yasaktır. Çünkü boğazına tıkanma, göğsüne su kaçma ihtimali mevcuttur. İkinci hadiste belirtildiği şekilde yani ayakta, ama yürümeden, su içmek ise caizdir.

Kaynak: İbn Kuteybe; Te'vilu muhtelifi'l hadis; Muhammed Ebu Şehbe, Difaun ani's-sunne.

Müslüman alimlerin objektifliği

Oryantalistler (ve ateistler) bir taraftan hadisçileri hadisleri tahrif etmekle suçlamaktadırlar. Mesela M. J. Kister bu iddiayı savunanlardandır. (Studies in Jahiliyya and early Islam, s. 275. Devamı için, 'Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi' adlı kitap özetimize bakılabilir.) Halbuki hadisçiler hadis uydursalar, hadisleri tahrif etseler veya sadece işlerine gelen rivayetleri kaydetselerdi, Hz peygamberin ve İslam'ın aleyhine delil arayan Oryantalistler, bugün ellerinde hiçbir malzeme bulamazlardı. Eğer böyle bir düzenleme olsa idi oryantalistler, 13 asır sonra İslam'a saldırı sebebi sayabilecekleri bir yazı bulabilirler mi idi? Zaten Kister tarafından 'tahrif edildi' diye lanse edilen rivayetin içinde olduğu kitap orijinal şekliyle M. Hamidullah tarafından aynen basılmıştı. Benzer durum İslami siyer çalışmaları içinde geçerlidir. Oryantalistler hem bu yazılı eserleri uydurma-tahrif edilmiş kabul ederler hem de sonradan uydurulduğunu iddia ettikleri bu eserleri kaynak gösterip İslam'a saldırırlar! Örnekler için 'İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru' adlı yazımıza bakılabilir. Oryantalistlere sormak gerekir, eğer tahrif varsa neden İslami eserleri kaynak olarak eserlerinizde gösteriyor ve kullanıyorsunuz veya tahrif yoksa bu tahrif iddiası, bu usulsüzlük, metodolojiden yoksunluk neden ve ne kadar bilimsel bir yaklaşım tarzı içermektedir?

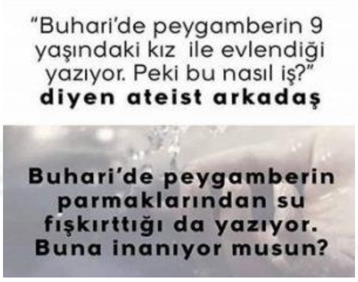

İslami eserlerden alıntı yapılarak İslam'ı karalamaya çalışanlara öncelikle şunu hatırlatmamız gerekir: Tüm bu rivayetler, Müslüman alimlerin aktardığı haberlerdir. Müslüman alimler asla bir şeyi gizleme gayreti içine girmemişlerdir. Ama haberin aktarılması ayrı, 'delilleri ile doğru veya yanlış olduğunun tespiti' ayrı konudur! İslam alimleri her habere doğru imiş gibi değer vermiş, eserlerine almış ve aktarmıştır. Kaynakların tek tek incelenip sahih, zayıf veya uydurma olduğunun tespit ise başka alimlerin görevidir. Biz hadis kitaplarını okuyanlar hadis uzmanı

olmadığımız için, 'rical ve mevzuat' üstadı olan alimlerin 'değerlendirmelerine göre' haberleri doğru veya yanlış kabul edip ona göre değerlendirmeliyiz. Kimse merak etmesin, "Sinek hadisinden deve sidiği" hadisine dek, sahih olduğu ortaya çıkan tüm rivayetleri kabul eder ve savunuruz. (Bu rivayetler hakkında, 'Ateistlere cevap' adlı yazımıza bakılabilir!)

"Bizim kaynaklarımız, tamamen objektif olarak bir konuyla ilgili ister 'şaz' (genel kabule aykırı rivayet) ister 'kıyle' (Bu konuda 'şöyle de denilmiştir, gerçeğe aykırı şu söz de söylenmiştir' türü sözler) hükmünde olsun, her türlü görüş, iddia ve itirazları zikretmeyi ihmal etmez ama hemen arkasından söz konusu yanlış görüş, batıl iddia ve temelsiz itirazlara cevapta verirler. Oryantalistler ve ateistlere 'Müslümanların genel kabulüne aykırı iddialarda bulunma fırsatı veren şey, Müslüman bilginlerin hakikate olan derin saygılarının gereği olarak zamanında yazılıp söylenmiş şaz ve kıyle mahiyetindeki görüşleri' kitaplarına almış olmalarıdır. Eğer alimlerimiz bunları almamış olsalardı, oryantalistler İslam hakkında şüphe uyandıracak malzemeyi bulamazlardı. Oryantalistler cımbızlama yöntemi ile kaynaklardan alıntılar yaparlar ama aynı kaynaklardaki verilen cevapları göz ardı ederler." (Ali Bulaç, Kur'an'a Deist itirazlar, Umran, Kasım 2011, 207. Sayı, s. 60-67) Bunu sadece oryantalistler değil ateistler de de (Mesela T. Dursun'da çok miktarda) görmek mümkündür!

Oryantalistler İslami kaynaklar içinde nerede "Delilsiz, merdut (İslam âlimlerince doğru kabul edilmeyen, kaynakları ile iddiaları çürütülmüş), senetsiz, uydurma, güvenilmez, istisna, mürsel, munkatı vb." ne haber bulurlarsa almış ve İslam'a saldırmışlardır. Hâlbuki İslam âlimleri yukarıda örnekleri verildiği gibi eserlerine gelecek nesillere ne bulmuşlarsa almış ve aynen aktarmışlardır. 'Onlar almış, korumuş, aktarmış, elekten, aklî ve ilmi- tarihi süzgeçten geçirmeyi biz sonraki nesillere bırakmışlardır' "Rivayet dönemine ait eserlerde senedlerin zikredilmesi, hadisin sıhhatinin değerlendirilmesini muhataba bırakılması anlamına gelmektedir." (Prof Ahmet Yücel, Oryantalist hadis anlayışı ve eleştirisi, s. 160) "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine olacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir! Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin, İslam kitaplarında yer almasıdır." (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 255) "Tarih boyunca İslâm atölyesinde işlenen bütün fikirlerin yongaları (Küçük parçaları) sayılan şaz (istisna) fikirler dahi atılmamış, bir tarafa kaydedilmiştir." (Faruk Beşer, Bana bir İslâm ısmarlayın ki, Yeni Şafak, 23.12.2018) "Hz Muhammed'e sahte peygamber diyenlerde (Adları sayılamayacak kadar çok Hristiyan ve Yahudi oryantalistler) Ona, dürüst, samimi hatta kahraman diyenlerde (E. Gibbon, A. Schimmel, H. Grimme, A. Reland, H. Stubbe, T. Carlyle, R. Arnaldez, Davenport, Higgins, Lamartine, Hammer, Goethe, L. Massignon gibi) büyük oranda 'aynı kaynakları' kullanmışlardır. Buradaki 'fark ön yargı ve ideolojik kabullerden' kaynaklanmaktadır. (Prof İ. Sarıçam, Prof S. Erşahin, Batı oryantalizminin Hz Peygambere bakışı, Eskiyeni Dergisi, sayı 5)

"İslam kültüründe tedvin edilen (kuralları konulup, yazılarak oluşturulan) ilk ilimler dini ilimlerdir. Bu ilimlerde ise 'ilk dönemlerde' hâkim olan tek yöntem, nakil ve işitme yolu ile bilgi elde etme yöntemidir. Bu yöntemin en hassas noktası, herhangi bir konuda, öncekilerin ortaya koyduğu rivayetleri, 'üzerinde herhangi bir değerlendirme yapmadan olduğu gibi' aktarmaktır. Öyle ki bu rivayetler, onları aktaran İslam âlimlerinin 'inancına aykırı olsa bile' üzerinde 'hiçbir değişiklik yapmadan olduğu gibi' aktarmışlar, rivayeti bir emanet gibi titizlikle korumuşlardır. Özellikle tarihsel olaylar; bu bağlamda peygamberimizin hayatı, ilgili bütün rivayetleriyle birlikte aktarılmış, rivayetler arasındaki çelişkiye bile hiç dokunulmamıştır. Çünkü bu ilimleri oluşturanların amacı bir kültür hazinesi oluşturmak, geçmişin kültürel mirasını olduğu gibi aktarmaktır. "Taberi, eserindeki 'rivayetleri' teklif ve (benzerlerini bir araya getirerek) tevhit etmeyi (birleştirmeyi) bile bir tür tahrif (kasıtlı değiştirme ve bozma) olarak düşünmüş bunları 'aynen' eserine yerleştirmiştir. (Dr. İhsan Arslan, Halife Muktedir'in Halifeliği ve Şahsiyeti, s. 274) İslam bilginlerinin bu ilim elde etme yöntemi ve yöntem ahlakına uygun hareket

ederek, elde ettikleri bilgiyi kutsal bir emanet gibi korumaları, asırlar sonra bilgi de dahil her şeyi metalaştıran modern dünya düşünürleri tarafından, dibine kadar istismar edilmiş ahlaksızca kullanılmıştır. Taberi'nin yanında İbn-i Hişam, Zehebi, Vehb b. Münebbih ve benzeri "tarihçiler, ayrıca hadisçiler ve bir kısım tefsirciler de eserlerini aynı yöntemle" yazmışlardır. İslam düşünürlerinin ilim ve onun en değerli ürünü olan bilgi (rivayet) karşısındaki bu ahlaki tutumlarına karşın modern dünyanın tarihçileri, insanlık tarihi üzerinde istedikleri gibi oynamayı ve onları tahrif ederek oradan bir toplumsal mühendislik projesi çıkarmayı ahlaksızlık olarak görmemiş, üstelik gerekli görmüşlerdir. Bu nedenle İslam bilginlerinin siyer ve tarih kitapları, Batılı tarihçiler (Oryantalistler) ve toplum mühendisleri elinde birer iftira kaynağı haline getirilebilmiştir. Batıdaki oryantalistler ve onların yardakçıları boş durmamış, İslam kaynaklarındaki rivayetlerden iftira üretmeye devam etmişlerdir. Batı'da bunlar olurken ülkemizdeki Batıcılar da hemen bu kervana katılmış, İslam'ı karalamayı sürdürmüşlerdir. Ülkemizdeki Batıcılar, bu metodolojik gerçeği iyi bildikleri halde ahlaksızca İslam bilginlerinin rasyonel bir değerlendirmeye tabi tutmadan oluşturdukları eserleri kaynak göstererek İslam dinine ve onun peygamberine saldırmaktadırlar. Halbuki rivayet yoluyla oluşturulan eserler, işlenmemiş ham madde gibidir. Bu hammaddeyi sahibi işlemeden başkasının keyfine göre işlemesi ne bilimsellik ne de akademisyenliktir; bunun adı ahlaksızlıktır." (Prof. Dr. Hasan Ayık, İslam Kültür Mirası ve İslam Âlimlerinin Bilgi Edinme Ahlakı Karşısında Modern Dünyanın Dayanılmaz Ahlaksızlığı)

Müslüman alimler, günümüzün tarafsız, bilimsel diye tanıtılan birçok aydın geçinen bilginlerden çok daha fazla objektif ve bilime saygılı idi! Müslüman "Alimler, hatalı olabileceklerini gösteren önemli bir delille karşılaştıklarında da, kararlarını değiştirmişlerdir." (Muhammed Mustafa el-A'zami, İslam fıkhı ve sünnet, oryantalist Schacht'a reddiye, s. 83) Bu konuda başta mezhep imamlarımız olmak üzere birçok örnekler kayna kitaplarımızda bulunmaktadır.

Müslümanların, İslam alimlerinin yazdığı eserlere yaklaşım tarzı nasıl olmalıdır? Bizler tefsir kitaplarında geçen isrâiliyat kaynaklı rivayetleri, hadislerin mevzu/uydurma olanlarını ve İslami eserleri de var olan insan kaynaklı hataları reddederken, bunlardan arınmış 'tüm' tefsir, hadis, siyer vb. eserleri kaynak olarak kabul ederiz, savunur ve müelliflerine hürmet eder, saygı duyar ve kendilerine dua ederiz.

Öncelikle bilmemiz gerekir ki, "Hz peygamber ve sahabeden gelen bilgiler 'rivayetler aracılığı ile' geldiği için kesin olmayıp zannidir. Her rivayet ciddi bir şekilde gözden geçirilmeli, incelenmeli, sahih olup olmadığı tespit edilmelidir." (Prof Bünyamin Erul, Y.N. Öztürk'ün kendi dilinden Hz Muhammed (Eleştiri yazısı); Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 172) "Peygamberimizin oğullarının isimleri ile ilgili 'münker/reddedilen' bir rivayeti İbni Asakir, münker olduğunu kabul ettiği halde rivayet etmiştir." (İ. Kesir, el-Bidaye ve'n-Nihaye, V/308) "Büyük İslam alimleri, işittikleri bütün sözleri bir araya toplamaktan çekinmemişlerdir. Topladıkları rivayetlerin kimisinin sahih, kimisinin hasen, kimisinin zayıf olduğunu bilerek bunları kitaplarında aktarmışlardır. Onların 'bildikleri bu bilgileri' biz de göz önünde bulundurarak, rivayetleri kullanırken, sözleri nakleden ve rivayetlerin 'değerlendirmelerini yapan alimlere kulak vermek' zorundayız. Bu alimler, 'kitaplarına topladıkları rivayetleri, senetlerine bakmadan hepsini mutlak doğruymuş gibi algılayacak bazı cahil ve kötü niyetli kişilerin çıkabileceğini hiç düşünmemişlerdi.' Dönemleri, hangi ravinin rivayetlerinin güvenilir, hangisinin güvenilmez olduğunun 'herkesçe bilindiği' bir dönemdi. Hadis usulünde çok önemli bir metot vardır. Hadislerin 'bütün rivayet yolları göz önüne alınarak' hüküm verilmelidir. Hangi ilim dalında olursa olsun, genel sistemini bilmeden bir ilim dalı ile ilgili birkaç cümle aktararak bir fikir sahibi olmak mümkün müdür?" (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 11- 13,140, 149)

Hadis Kitapları

"Hadis usulünde, 'aktardığı rivayetin senedini veren alimin, okuyucuyu senette ismi geçen ravilerin güvenirliğini araştırmaya sevk etmiş demektir' kuralı vardır. O alim, naklettiği rivayetlerin senedini vermekle sorumluluktan çıkmış olmaktadır." (Zehebî, et Tefsir ve'l-Müfessirun, I/212)

Tirmizi; 'Önce gelen birçok hadis alimi zayıf ravilerden rivayet etmiş ve onların bu durumunu da açıklamışlardır.' (Tirmizi, Sünen, V/742) "İmamı Malik'in Muvatta'sı, Buhari ve Müslim hariç, ilk dönemdeki ilmi gelenek; Hadislerin 'güvenilir, zayıf ayırımı yapmadan' her raviden 'her türlü rivayetin' bir araya getirilmesi şeklinde idi." (Prof. Ahmet Yücel, Oryantalist Hadis Anlayışı ve Eleştirisi. 123, 158) Süfyanı Sevri; 'Hadisi uydurma olduğunu bilmek amacıyla alırım.' (Hatib el-Bağdadi, el-Kifaye, s. 441) derken, Evzaî; 'Hadislerin zayıfını da öğren' (Ramehürmüzi, el-Muhaddisu'l-fasıl, s. 419) demekte idi. Hicri 206 tarihinde vefat eden Yezid b. Harun, 'Önceki hadis ravilerini güvenilir, zayıf 'ayırımı yapmaksızın herkesten' hadis yazarken buldum.' (Ramehürmüzi, s. 417, 446), Ebu Hatim er-Razi'de, 'Her türlü rivayeti 'yaz ancak rivayet ederken araştır' ve açıkla.' (Hatib el- Bağdadi, el-Cami, II/330) demektedir. Dolayısı ile "Bir sözün, bir hadis kitabında geçmesi onun dinine ait 'olabileceğini' gösterir, olduğuna dair 'kesin' bir kanıt vermez." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 19) İlk dönem hadis alimlerinin zayıf uydurma ayırımı yapmaması ne kusur ne de eksikliktir. Bu, zayıf veya uydurmayı kabul etmeleri anlamına da gelmez. Bu bir usul-metot, bir gelenektir. Bunu bilmeli, "eserlerdeki hadislerin olmasını değil, sıhhatini, sahihliğini, doğruluğunu öğrenmeyi" öncelemeliyiz. Bunun içinde her alanda uzmanlarınca güvenilir birçok eser zaten yazılmıştır.

İmam-ı Taberani'nin eseri olan 'es-Sünen', diğer sünenlere nispetle daha fazla zayıf, münker hatta 'mevzu hadis' içerir. İsrailiyyat konuda ise, İsmail b. Muhammed b. el-Fadl et-Teym tarafından eleştirilmiştir. (İbn Hacer, Lisânu'l-Mîzân, III, 75)

"Müsnedlere gelince onlarda zayıf ve mevzû hadîs vardır. Deylemî'nin Müsned'i gibi, mevzu hadisler oldukça fazladır." (Prof. Dr. Yavuz Köktaş, Hadis kitaplarının değeri)

Mesela, "Hz Adem su ve toprak arasında iken ben peygamber idim." (C. Sağır, II/89) şeklindeki rivayetin aslı, "peygamber olarak yazılmıştım" (Mevzuatu Aliyyul Kari, 91) şeklindedir. Diğer bir rivayete 'Peygamber Efendimiz bir akşam da tüm hanımlarını dolaşmıştır' (Buhari, Gusül, 12) şeklindedir. Fakat bu rivayet farklı bir şekilde, başta hadisi rivayet eden Enes olmak üzere, "Biz kendi aramızda öyle konuşurduk" şeklinde de ifade ettiği gibi, tüm hanımları ile cinsel ilişkiye girdiği şeklinde ekleme ile aktarılmıştır. Ortada Hz. Peygamber'den gelen bir bilgi değil -Hz. Enes'in sözlerinden de anlaşıldığı gibi- sahabelerin kendi aralarında yürüttükleri bir tahmin söz konusudur. Yoksa efendimiz hanımlarının ihtiyaçlarını sormak için onları ziyaret etmiştir. Bu iki örnekten de anlaşılacağı gibi, bizim İslam tarihi ve hadis literatüründe, aynı konu farklı şekillerde rivayet edilebilmiştir. Temel mesele, gerçeğe, hakikate ulaşmak için Peygamberimizin hayat çizgisine uyan ve aklı kullanmayı emreden Kur'an'ın emirleri doğrultusunda bu ilmi birikimi süzgeçten geçirebilmektedir. Önyargılı olanlar kendilerine bu geniş kaynak havuzundan istediği delileri bulup kullanabilir. Yoksa gerçek, yine aynı kaynakların içinde, doğruyu ve hakikati arayanları beklemektedir.

Siyer Kitapları

"Rivayetleri, kendilerine gelen haberleri gerekli titizlik ve ciddiyetle 'tenkid süzgecinden geçirmeden eserlerine alıp nakleden' bazı İslam tarihçileri sayesinde oryantalistler İslam'a ve onun Peygamber'ine hücum etmek için fırsat ve malzeme bulmuşlardır. 'İbn-i İshak, İbn-i Sâd, Taberi, kendilerine ulaşan rivayetleri eserlerinde naklederek, gelecek nesillere aktarmakla yetinmişlerdir, bu rivayetleri sıhhat açısından tenkide tabi tutmamışlardır.' Oryantalistlerde

hadis ilmine uygulanan kriterlerin yukarıda adı geçen eserlerdeki bazı rivayetlere uygulanınca çok zayıf veya uydurma olan rivayetlerden hareketle gerçekleri tahrif etmişler ve 'tarihe yalan' söylettirmişlerdir." (Prof. Ali Osman Ateş, Oryantalistlerin Hz peygamber ile ilgili iddialarına cevaplar, s. 30, 132-133)

Efendimizin hatatını anlatan "İlk siyer kitaplarında rivayetlerin senedleri, hadis kitaplarında olduğu gibi değil de, ya senedin son ravisinin ismi verilmiş ya da senedlere tamamen atılmış idi. Ayrıca sened ve metinler ayrıntılı bir şekilde tenkide tabi tutulamamışlardı." (Hz Peygamberi anlama ve anlatmada kaynak ve araştırmaların yeri ve önemi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 114) "İslamiyet ile ilgili yapılan eleştirilerde taassubun, ön yargının ve hatta düşmanlığın büyük rolü olduğu kesindir. Ancak bu durum Müslüman çevrelerin gerek cevap, gerekse de kaynakların öncelikli incelenmesi konusundaki sorumluluğunu ortadan kaldırmaya yeterli neden değildir. Kaynaklarımızın ciddi bir şeklide tenkit süzgecinden geçirilmesi gerekmektedir. İslam âlimleri, hadis konusundaki tenkitçi kurallarını geliştirmiş, bunu hem nakilciye hem metne uygulamıştır. Ancak, konu tarih olunca tenkit kuralları -maalesef- yumuşatılmış ve daha hoşgörülü bir tutum sergilemiştir. Mevzu haberlerde ehli kitap kültürünün, mezhebi eğilimler ile siyasi ve itikadi çekişmelerin etkin olduğu görülür. Habercilerin fikri yapıları, siyasi ve mezhebi tercihlerinin de mutlaksa tespit edilmesi gerekir. Çünkü haberci/raviler dünya görüşlerine, kendi ön kabullerine göre haberleri nakletmektedirler. Bir tarihçi, delil niteliğindeki belgelere ulaşması halinde bir görüş ileri sürebilir. Bu belgenin kullanımı içinde, yukarıda sayılan nedenlerden ötürü, gerekli eleştirel çalışmayı yapıp, doğru ile yalanı birbirinden ayırt etmesi gerekir. Putların içinden gelen seslerin Resulullah'ın peygamberliğini (İbni sa'd, II/167; Ebu Nuaym, II/115-125), cinlerin de hicreti haber vermesi (İbni Hişam, II/487; Taberi, I/570; Zehebi, Sire, 227) gibi, İslami açıdan kabul edilemeyecek haberler de, İslam'ı övme maksatlı tarih kitaplarımızda yer alabilmiştir. " (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 20-21, 24-26, 48) "Temel kaynaklarda yer alan bilgilerin ve rivayetlerin kritik edilmesi ve bunlarla ilgili sonuca gidilmesi ancak, ciddi bir birikime sahip olan bilim adamlarının incelemeleri ve kritik etmesi ile mümkündür." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 21) "Siyer hakkında yazılan eserlerdeki bilgilerin ciddi bir incelemeye tabi tutulmadan ve yeniden teklif edilmeden okuyucu tarafından anlaşılması zordur. Hz Peygamberin hayatını anlatan kitapların 'birçoğunda sağlıklı bir rivayet kritiği yapılmadığı', mevcudun naklinden öteye gidilmediği ve rivayetler arasındaki çelişkilere dahi dikkat çekilmediği görülmektedir. Günümüzde, bu alana dair 'yeterli bilgisi olmayan ve usul-metot konusunda bilgisi olmayan' kişilerin yazılan kitaplardan fayda yerine zarar görmesi kuvvetle muhtemeldir. Nitekim istismara açık olan bir peygamber algısına bu türden eserler üzerinden elde edilen bilgi ya da bilgisizlik yol açmaktadır. Tarih, özellikle de siyer, din istismarı için kullanılan verimli bir alandır." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s s. 40, 42) "Mukaddem (Önceki) İslam tarihçileri derlemeci bir rivayet metodunu izlemişlerdir. Bu metotta olaylarla ilgili doğru-yanlış tüm rivayetler nakledilir ve bu arada 'herhangi bir eleştiriye tabi tutulmazlar.' Dolayısı ile bu tür eserlerde uydurma, hatta İslam'la bağdaşmayan bilgilere rastlamak mümkündür. Bu tür eserlerden faydalanırken titiz bir seçim yapılmalıdır." (Ahmet Önkal, İslam tarihinde tarafsızlık problemi, Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) "İslam dünyasında, sirete yaklaşımda bir metot eksikliği vardır. Müslüman tarihçiler, siret ilmine dair 'bilgilerin tahliline' yönelik metodolojik bir çaba içine girmemişlerdir." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 53-54) "Siret ve kaynakların yapıcı/eleştirel bir bakış açısı ile değerlendirilmesi gerekir. İbni İshak'ın siret'i daha çok Peygamberimizin savaşlarını öne çıkarır. İbni İshak belki bir tarihçi olarak görevini yapmıştır; bize düşen ise ömrünün sadece 53-54 gününü savaşlarda geçirmiş resulüllah'ın hayatını büyük oranda savaşlarla anlatmaktan vazgeçmeli, insani, medeni detaylara odaklanılmalıdır." (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz Muhammed imajı, s. 410)

Taberi, ‘Taberi tarihi’ diye anılan ‘Tarihü’l-Rusül ve’l-Mülûk’ isimli ünlü eserinde rivayet ve olayların üzerinde ‘herhangi bir değerlendirme yapmaksızın, duyduğu şekilde aynen’ aktarmıştır. Kendisi de eserinin bu özelliklerini şöyle dile getirmektedir: "Benim bu eserimi gözden geçirenler bilsinler ki, eserimde bulunan haberler (rivayetler), pek azı hariç olmak üzere ‘akli delillere, insanların akıllarını kullanıp düşünerek buldukları (tümel) nedenlere dayanmayıp, ancak senetleriyle aktaranları (ravilerini) gösterdiğim haber ve rivayetlerden’ oluşmaktadır. Bu haber ve rivayetler bize nasıl nakledilmişse, biz de o şekilde alarak kitabımızda topladık." (Ebu Cafer Muhammet Bin Cerir et- Taberi, Tarihü’l Ümem ve’l Mülûk, Daru’l Kütübi’l İlmiyye, s. 13) Taberi “Bu rivayetlerin bazılarının yanlışlığının farkında olduğu halde bu rivayetleri eserine almıştır.” (Tarihü’l Ümem ve’l Mülûk I/5) Eserindeki “Özellikle İslam öncesi döneme ait rivayetler hurafelerle doludur ve bunu kendi de ifade eder.” (Şemdettin Günaltay, İslam tarihi kaynakları, s.41-43) "Taberi tarihinde bazı sağlam rivayetler dışında bazı olaylarla ilgili ‘zayıf haberleri’ de eserine aldığı bilinmektedir. Bu onun dikkatsizliği değil, o olay hakkındaki ‘her şeyi kaydetmeyi bir metot olarak kabul ettiği ve bu sayede araştırmacılar için geniş bir imkan sunmayı istemesinden’ kaynaklanmaktadır." (Asım Köksal, İslam Tarihi, 7/384, XIV/21) İslam düşmanı oryantalist Caetani bile İslam tarihi adlı eserinde "Taberi'nin eserinde mevzu hadisler, pek şüpheli isnadlar, bir takım ilaveler." bulunduğunu söylemektedir. (IV/420) Hz Ali’nin vasi/halife/imam olarak tayin edildiği şeklinde üretilen ve rivayet eden ravilerin tamamı ya meçhul veya cerh edilmiş (İncelenip yalancı olduğu ortaya çıkmış) olan ‘İnzar hadisesi’ (Peygamberimizin söylediği iddia edilen, ‘Ali, içinizdeki kardeşim, vasim ve halifendir.’ sözü), İbni İshak ve İbni Sa’d’ın kitaplarında yer almazken, daha sonraki yazarlardan olan Taberi’de (Taberi, I/542) yer almıştır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 44) Zaten, "Haber uydurmada en gayretli mezhep konumunda olan Şia'dır." (Doç. Dr. Şaban Öz, Hz Peygamberin siretiyle ilgili mevzu haberlerin tarihi değeri; Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 43) "Siyasî fırkalar içinde hadis uydurma hareketini ilk defa Şîa başlatmıştır." (TDV İslam Ansiklopedisi, Mevzu maddesi) "Şiiler, yalan hadis uydurmuşlardır." (Osman Keskioğlu, İslam Hukuku, s. 64-65) Meşhur N. Belağa açıklayıcısı Şii alim İbn Ebi'l Hadid'de "Şiiler, başlangıçta imamları hakkında muhtelif hadisler uydurmuşlardır. Onları hadis uydurmaya sevkeden neden, hasımlarının düşmanlığı idi." demektedir. (İbn Ebi'l Hadid, Şerhû Nehcül Belağa. III/26) Taberi tarihinde, Muhammed Bin Saib el-Kelbî, Mukatil bin Süleyman, Muhammed Bin Ömer el-Vâkidî gibi itham edilmiş şahsiyetlerden rivayetler yer almıştır. (Profesör Doktor İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Tarihi, II/148) "Taberi'nin tefsirinde zayıf rivayetlere de rastlanır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 111) İbnu’l Arabi: "Taberi, asılsız birçok rivayet aktarmıştır." (Süleyman Ateş, Din Bu 1, s. 215) “İbni Kuteybe’ye nispet edilen, ‘el-İmame ve’s-Siyase’ adlı eserde bol miktarda Şia görüşleri yer alır.” (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 76)

Ahmet Bin hanbel ve imam Şafi hadis konularında Vakidi'yi eleştirirler. Ayrıca imamı Şafii Vakidi'nin ‘Sire’sinin yığınla yalanlarla dolu olduğunu söyler. (Mevlana Şibli, Asr-ı Saadet, s. 41)

Suyuti, tarih alanında yazdığı ‘Tarih’u-Hulefa’ adlı eserinin giriş kısmında şöyle bir başlık açar: ‘Emevi halifelerine karşı uyarı niteliğindeki hadisler.’ Burada Emevi hilafetini kötüleyen bazı haberleri verir ve sonra yeni bir başlık açar: ‘Abbasi halifeliğini müjdeleyen hadisler.’ (Suyuti, s. 13-18) İşin ilginç yanı Suyuti’nin vefatından (1505) tam 250 yıl önce Abbasi sultasının sona ermiş olmasıdır. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 79) Buradan da Suyuti’nin, içinde olduğu kültürden etkilendiği ve bazı hadisleri rivayet ederken yeterince dikkat etmediği ortaya çıkmaktadır. Nitekim Suyuti, “hadis değerlendirmeleri ve naklinde “Mütesahil” (Gevşek) davranmakla tenkit edilmiştir.” (A. Ebu Ğudde, Abdulhayy el-Leknevi’nin el-Ecvibetu’l-Fadıla li’l-Es’ileti’l-Aşerati’l-Kamile’sine ta’lik, s. 130) “Suyuti'nin, ‘birçok konuyu incelemeden nakletmekle yetindiği’ bilinen bir özelliğidir.” (Yardımcı Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 470)

“İbn-i İshak’ın ünlü eseri ‘es-Siret’ için de aynı şey söz konusudur. O da duyup elde ettiği her haberi kitabına hiçbir akıl süzgecinden geçirmeden aynen alıntılamıştır. Hatta o nedenle Ebu Abdillah O’nu huccet (Delil, kaynak) kabul etmezdi. İbn-i Main: “Muhammed: İbni İshak sikadır (Güvenilecek bir kişidir) ama huccet değildir. en-Nesai ise onun için, “Kavi” (rivayetleri destekli) değildir.” demiştir.” (Zehebi, Mizanu’l-İtidal, III/499, İbni Hacer, Tehzibu’t-Tehzib, V/31) Darekutni’de benzer ifadeler kullanır: “Delil kabul edilmez ama kendisiyle itibar olunabilir.” (Zehebi, III/469, İ. Hacer, V/32) Süleyman et-Teymi ve Hişam b. Urve ise “O kezzabtır (Çok yalan haber yazmıştır)”, Yahya el- Kattan ise ,” O yalancıdır.” demişlerdir. (Zehebi, III/471) İmamı Malik’te “O’nu itham etmiş ve cerh etmiş (Eleştirmiştir)” (Zehebi, III/469) İbni İshak için İbn-i Ebi Fudeyk, “O’nu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyan) bir şeyler yazarken gördüm.” demektedir. "İbn-i ishak'ın israiliyattan rivayetleri naklettiği olmuştur." (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 140) En ilginç değerlendirmeyi ise Ebu Davud et-Tayalisi yapar: “Bana, ‘sika (Güvenilir) bir kimse haber verdi’ deyince kendisine ‘kim o?’ diye soruldu. İshak’ta “Yakub el-Yahudi’dir.” dedi.” (Zehebi, III/470, 471) Hadis üstadı İbni Hacer'de Ahmed b. Hanbel'in İshak'ı hadis konusunda eleştirdiğini, İbni Seyyidin-Nas'ın da, ravileri atlayarak rivayet ettiği için onu ayrıca eleştirdiğini bildirir. Ahmet Emin ise, İshak'ın zikrettiği şiirlerin sahihliğini (doğruluğunu) araştırmadığını belirtir. (İslam tarihi ve tarihçileri, s. 37) İbni Hişam kendi siretini yazarken “üstadı İshak’ın 'Siretindeki delili olmayan şeyleri' kendi kitabına almadığını” ifade eder. (İbni Hişam, Siret, s. 39) Oryantalist Michael Cook, İbni İshak'ın zamanında uydurma rivayetlerin çok yaygın olduğunu, eserini şifahi rivayetlere dayandırdığını söyler. (Cook, Muhammed, s. 61) “İbni İshak'ın eserinin asıl nüshasının ravileri, esere çeşitli sebeplerle müdahale de etmişlerdir.” (Prof Kasım Şulul, J. M. B. Jones'in peygamberin savaşlarının kronolojisi başlıklı makalesinin tenkidi; Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 319) Zâhidü’l-Kevserî, ehl-i tenkidden bir çoğunun İbn-i İshak’ı ‘cerh’ ettiğini, kendisini destekleyenlerin de, bunu, bir takım şartlar öne sürerek yaptıklarını belirtmektedir. (M. Zahidu’l Kevseri, Makalat, s. 561) Buhari ve Müslim, İbn-i İshak’la ihticac (delil kabul) etmemişlerdir. Ahmed b. Hanbel, “Ondan şu hadisler -yani megâzi vb.- yazılır. Ancak helal ve haram (konusunda bildiren hadisler) söz konusu olduğunda ise şöyle birilerini -ondan daha kuvvetlilerini- isteriz.” demiştir. (Beyhaki, el Esma ve’s Sıfat, s. 418-419) “Mâlik ve Hişam b. Urve, İbn-i İshâk’ı tekzib etmişlerdir, yalanlamışlardır.” (Ebu’l Ferec Abdurrahman İbnu’l Cevzi, el İlelu’l Mütenahiye, 1/38) Ebu Hanîfe indinde, İbni İshak razı olunmayan birisi idi. (Zehebi’nin Menakibu’l İmam Ebi Hanife'sine yazdığı talik, s. 59) Oldukça mutedil ve aşırı uçlardan uzak olan Aliyyü’l-Kârî bile onun hakkında, "Muhammed b. İshâk, ehl-i kitap’tan nakillerde bulunurdu." (Aliyyül Kari, el Mevzuatu’s Suğra, s. 226) der. Kevserî'de, “Megâzî (Hz Muhammed’in seferleri) ilminde İbn-i İshak’ın, sağlam yöntemlere dayandığı pek azdır. Megâzî konusunda İbni İshak’ın ilminden razı olanlar da bunu, bilinen şartlarla yapmışlardır." demektedir. (Zehebi’nin, Menakibu’l İmam Ebi Hanife adlı esere yazdığı talik, s. 59) "Zehebi, İbni İshak için “Yazdığı tarihinde rivayet zinciri kopuk, tanınmayan, bilinmeyen şeylerle, yalan şiirle doldurmasından başka bir günahını bilmiyorum.” derken, Nesai, “Sağlam değildir.”; Darekutni, “Sözleri kanıt olamaz.”; Süleyman et-Teymi ve Hişam ibni Urve, “O yalancıdır.”; İmam-ı Malik, “O deccallerden biridir.”; Hammad ibn-i Seleme, “Zaruri olmadıkça İbni İshak’tan rivayet etmem.”; Yahya el-Kattan, “İshak'ın yalancı olduğuna tanıklık ederim.”; Hatib Bağdadi, “İbni İshak, kitabındaki savaş haberlerini dönemindeki şairlere gönderir ve onlardan bu olayların temasına uygun şiirler yazmalarını isterdi ki, o şiirleri de olaylara ekleyebilsin.” demektedir. (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 272)

İbni Sad'ın tarihi içinde Sabri Hizmetli, 'Taberi tarihi gibi onunda eserinde görgü şahitlerinden gelmeyen, çeşitli yorum ve tereddütlere imkan tanıyan bir çok rivayet mevcuttur.' demektedir. (İslam tarihçiliği üzerine, s. 126)

Tefsir kitapları

Abdullah İbn-i Abbas, İslam tarihinin yetiştirdiği en ünlü alimlerden birisidir. Abdullah bin Abbas'ın müstakil 'bir tefsir kitabı yoktur.' Fakat tefsire dair muhtelif rivâyetleri vardır. İslâm âlimleri, tefsir kitaplarını onun rivâyetleriyle süslemişlerdir. Kendisi güvenilir, alim bir zattır. Fakat onun bu güvenilirliğini suistimal edip, onun adı ile 'ona isnat edilerek birçok uydurma-yalan rivayetlerde' bulunulmuştur. İmam-ı Şafi, "Abdullah İbn-i abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerin toplamı yüz civarındadır." (El-Itkan fi Ulumi'l- Kur'an, IV/ 209; Ahmed Emin, Fecrul İslam, s. 203, M. Ebu Şehbe, Mecelletü'l-Ezher, XXV/492; A. Muhammed el- Hayfi, Taberi, s. 100, İslam Ans. TDV, I/78) "Tefsirde İsrailiyyat konusunda ilk sırada Abdullah İbn-i Abbas yer alır. O'nun 'şöhretini kullanıp ona nisbet edilen rivayetler' bulunmaktadır." (Remzî Muhammed Kemâl Na'nâa, el-İsrâʾîliyyât ve es̱eruhâ fî kütübi't-tefsîr, s. 128-130; İslam Ans. TDV, XXIII/200) İbn-i Abbas'a nisbet edilen "Tenvîr-ül-Mikbâs" adlı eserin ona ait olmadığı bilinmektedir. (İ. Cerrahoğlu, Tefsirin doğuşu, s. 99; Tefsir Usulü, s. 237) "İbn-i Abbas'ın ağzından değişik konularda, aslında 'onun söylemediği' birçok rivayet nakledilmiştir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 161)

İsrailiyyat yani İslam kaynaklarında olmayan ve Yahudi din kitaplarından İslami eserlere geçen rivayetlerin, özellikle Yahudi iken Müslüman olan bazı mühtedilerin eski bilgilerini ayet hadisleri açıklarken kullanmaları üzerine İslam kitaplarına girmiş ve bu rivayetler zamanla İslam'ın görüşü gibi halk arasında itibar görmeye başlamıştır.

Birçok konuda olduğu gibi İsrailiyyat konusunda bile "İslam alimi, kendisine kadar intikal etmiş ilmî birikimi, 'bir bütün' olarak kendisinden sonrakilere aktarmayı görev saymış, kendisine ulaşmış bilgiyi emanet duygusu ve büyük bir özgüven hissi içinde sonraki nesillere aktarmıştır." (Ebubekir Sifil, Tefsirde İsrâiliyyât Meselesi) Bu ilmi sadakate sahip Müslüman âlimlerin, akıl süzgecinden geçirmeden aktardıkları, ümmete miras bıraktıkları bu eserlerdeki işlerine gelen tarafları 'uydurma, delilsiz, kaynaksız' demeden bir araya toplayan oryantalistler, İslam'ı karalama çabasına girmişlerdir. Ama artık mızrak çuvala sığmamaktadır; Yalan, iftira, suçlamaları tek tek cevaplanmıştır ve onlar İslam'ı karalamak amacıyla ellerine aldıkları çamur ile pislik içinde, tarihin tozlu sayfalarında yerlerini almaya başlamışlardır.

Merhum Abdullah Aydemir'in "Tefsirde İsrailiyyat" adlı eserinden alıntılarla konumuza devam edelim: Taberi'den itibaren yetişen bazı müfessirler kendilerinden önce tedvin edilmiş eserlerden 'ne buldularsa aynen' benimsediler. İslam'a 'yüzde yüz zıt olanlar bile' bazı tefsirlerde yer aldı. (s. 18) Bazı hakikatler, efsane ve israiliyat içinde boğuldu. (s. 19) Tabiinden sonra İsraili rivayetlerle meşhur olmuş şahıslardan birisi de İbnü'l-İshak'tır. (s. 100) Abdullah ibni Abbas: İmamı şafii, Abdullah İbni Abbas'tan rivayet edilen tefsire dair sahih hadislerinin tamamının 100 civarında olduğunu söyler. İbni Abbas'a nispet edilen 'tenviru'l mikbas' isimli eserin ona ait olduğu kabul edilmemektedir. (s. 86) Ebu Hureyre: Şöhret ve otoritesi istismara uğramış, hadis ve tefsir sahasında pek çok şey bu büyük insana izafe edilmiş/eklenmiştir. (s. 88) Abdullah ibn-i Amr ibn-As: Bu sahabeden gelen, bilhassa mevkuf hadisler hususunda ulema titiz davranmış, onları almaktan kaçınmışlardır. (s. 90) Abdullah ibni Selam: Aslen Musevi iken Müslüman olmuştur. Tevrat'ı iyi bilen bir zat idi. Abdullah ibni Selam bütün yazarlara göre güvenilir bir insandır, buna rağmen bilhassa kendisinden gelen mevkuf hadisler hakkında dikkatli davranmak ve onların israiliyat olabileceği ihtimalinden uzak tutmamak gerekmektedir. Şöhreti çok büyük olan bu zatın isminin istismar edildiğini düşünmek de mümkündür. (s. 92) Temim et Dari: Aslen Hristiyan bir aileye mensup idi, Temim'den Müslüman topluma bilhassa Hristiyanlara ait bazı israiliyyatın geçtiği kesindir. (s. 93) Ka'bul Ahbar: Aslen Yemen Yahudilerinden idi. Onun vasıtasıyla tefsire 'pek çok' israiliyat ve efsane girmiştir. (s. 95) Pek çok kez kendisi uyarılmıştır! Mesela ibni Abbas, ondan gelen bir sözü duyunca "Ka'b yalan söylüyor yalan, bu Yahudilerin sözüdür. Ka'b bunu İslamiyet'e sokmak istiyor." demiştir. (s. 96) Ondan gelen başka bir söz için İbni Mesud, "Ka'b yalan söylemiş, demek o hala Yahudiliğini terk etmemiş." demektir. (s.97) Hz Ömer de Müslüman olduktan

sonra Tevrat'tan nakiller yapmaya devam ettiği için onu dövmüştür. (s. 98) Vehb ibni Münebbih: Aslen İranlı olan Münebbih, 'Yahudi rivayetlerin en mühim kaynaklarından' birisidir. (s. 99) Onun vasıtasıyla İsraili rivayetlerden bir haylisinin İslam'a girdiğini rahatça söyleyebiliriz. (s. 100) Ehli kitap mühtedisi olsun veya olmasın, ilmi ile ün yapmış İslam büyüklerinin isimlerinin istismar edildiği ve söylemedikleri pek çok şeyin onlara nispet edildiğini hatırdan çıkarmamalıyız! (s. 101) Belki yüzde doksan oranında; tefsirle, siyerle, peygamberler tarihi ve meğazi ile uğraşan ve akaid sahasında eser veren müelliflerin rivayetleri hiçbir tenkite tabi tutulmadan alınmışlardır. "Haberleri rivayet veya dirayet yönünden ve bazen de her ikisi bakımından tetkik edenler oldukça azdır." İsrailiyattan olan haberlerin naklinde sayısız mahzurlar vardır, birçok yönleri ile bunlar batıl ve lüzumsuzdur. (s. 198) Cenab-ı Hak tarafından Kur'an-ı Kerim'de belki onlarca yerde tahrif edildiği, bozulduğu, ilahi hüviyetten zalim insanların eliyle sıyrıldığı bildirilen Tevrat'a ve onun açıklamalarına ihtiyaç yoktur. (s. 352) "Bir eserin veya müellifinin büyük olması ayrıdır, o eserde israiliyyatın bulunmadığı ayrıdır. İnsanlarda, herhangi bir sahada otorite kabul edilen kişilerin hata yapmayacağı, eserlerinde hatalı noktaların bulunmayacağı inancı vardır." Sevmenin ve benimsemenin de bir sınırı ölçüsü olmalıdır. "Senin bir şeyi aşırı derecede sevmen seni kör ve sağır eder." (Ebu Davud, edep, 116; Ahmet, V/194) Herhangi bir eserde İslami yönden küçük veya büyük bir hatanın veya hatalı bir görüşün tespit edilmesi, bazı insanları hiç de uygun olmayan bir kanaate sevk etmektedir. O da, bu eserlerin tamamen terk edilmesidir. Bu noktada "yapılacak iş, bu eserlerin iyi yönlerinden istifade etmek, eksiklerini tespit edip, ilmi usuller dairesinde edep ve terbiye dairesinde ilme, akla ve kaynaklara istinaden hataları göstermektir." (s. 384)

Önemli not: İslam alimlerimiz bizi tarihimiz ve dinimiz ile bağlarımızı sağlayan en sağlam köklerimizdir. Onlara saygı ve hürmette asla kusur etmemek, en azından ilme önem vermenin göstergesi olarak hepimizin üzerine düşen önemli bir görevdir. Fakat, alime hürmet, eserlerindeki eksiklikleri - ki Hafıza-i beşer nisyan ile malüldür; hatadan münezzeh hiç bir insan ve eser yoktur - dile getirmemize ve özellikle de bu eksiklerden hareketle İslam'a bir saldırı yapılıyorsa, saldırı konusu olan bu eksiklerin İslam'da değil hatadan münezzeh olmayan ama aynı zamanda hatalarından ayıklandığında hürmette kendilerine asla kusur göstermeyeceğimiz alimlerden kaynaklandığını göstermemize asla engel olmamalıdır. Hatadan münezzeh olmayan bu kardeşinizin de yanlışlarının İslam'a mal edilmemesi temennisi ile.

Yaygın Kur'an imajları

Bu makalede bir metnin anlaşılmasında gerekli olan ön yargı ya da imajın, Kur'an'ın anlaşılmasında Müslüman birey ve toplumlardaki etkisi ele alınacaktır. Bu çerçevede Müslümanlar arasında fazlaca yaygın olduğu düşünülen Kur'an imajları ele alınarak kritiği yapılacak daha sonrada sağlıklı Kur'an imajı belirlenmeye gayret edilecektir. Bu Kur'an imajları şöyle sıralanabilir: Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap.

Giriş

Nasıl bir Kur'an imajına sahibiz, ya da Kur'an nedir? gibi sorular, çeşitli açılardan, bizim Kur'an tasavvurumuzu ve Kur'an'a yaklaşımımızı sorgulayan ifadelerdir. Bir başka ifadeyle bunu, sahip olduğumuz Kur'an imajı / tasavvuru nedir, şeklinde de sorabiliriz.

Bu konudaki yaygın kanaatleri dikkate aldığımızda, birçok yaklaşım tarzı veya Kur'an imajı ile karşılaşabiliriz. Burada en yaygın Kur'an imajları olarak gördüğümüz yaklaşım tarzlarını ele alarak bir değerlendirmeye tabi tutacağız. Daha sonrada bu konuda en sağlıklı Kur'an imajının ne olduğunu belirlemeye çalışacağız. Hemen belirtmemiz gerekir ki, insanın okuduğu kitap/metin konusundaki ön tahmini veya önyargısını oluşturan imajı, söz konusu metnin anlaşılmasında son derece belirleyici bir etkiye sahiptir. (Bk.Richard E. Palmer, Hermenötik, çev. İbrahim Görener, Anka Yayınları, İstanbul 2003, s.182-183) Söz gelimi çocuklara güzel davranışlar kazandırmak üzere kaleme alınan hikâye kitaplarını ele alalım. Bu kitaplar konusundaki doğru imaj ya da ön yargı onların iyi davranış ve güzel ahlak kazandırmak üzere kurgulanmış hikâyeler olarak kabul edilmesidir. Hâlbuki bunu kutsal bir metin ya da bir bilim kitabı zannederek okuyan bir kimse, bu kitaba dair sahip olduğu baskın imajdan dolayı son derece yanlış anlamlar yükleyebilecektir. Ya da bir kimsenin dini bir kitabı bir bilim kitabı olarak algılaması ve onda bilimsel veriler araması, söz konusu kitaba kitabın amacını aşan pek çok bilimsel anlamalar yüklenmesini ve anlamının çarpıtılmasına neden olacaktır. İşte bu şekilde insanın okumaya yöneldiği metinlerle ilgili baskın imajlar, hedef metnin anlaşılması ve anlamı konusunda son derece belirleyici bir rol oynamaktadır. Ancak insanların herhangi bir metne yaklaşırken onunla ilgili bir imaja sahip olmaları son derece doğal ve gereklidir. Zira metne yaklaşmadan önce sahip olunan imaj, o metnin türleri arasındaki yerini belirleyerek, onun doğasına uygun anlaşılmasına katkı sağlayacaktır. Metin hakkındaki yanlış imaj ise, metnin anlaşılmamasına ve çarpıtılmasına yol açacaktır. Dolayısıyla metinin anlaşılmasında onunla ilgili imajın ne denli hayati bir öneme sahip olduğu açıktır.

Söz konusu, dinimizin temel kaynağı olan Kur'an olduğunda bu husus daha büyük bir önem arz eder. Zira bu hustaki bir yanlışlık, inananlar açısından son derece olumsuz bir sonuç doğuracak, yani temel kaynaklarını yanlış anlamalarına sebep olabilecektir. Müslümanların temel dini metinleri Kur'an hakkındaki imajlarına göz atacak olursak, hemen anlaşılacaktır ki, onların bu konuda pek çok farklı imajları, yani farklı Kur'an tasavvurları vardır. Bu farklı imajlar da farklı anlayış ve okumalara yol açmaktadır. Anlaşılabileceği üzere, farklı okuma ve anlamaların temelinde farklı Kur'an imajları yatmakta ve bu imajlara uygun yaklaşım ve anlama gerçekleşmektedir. Bu imajlardan fazlaca yaygın olanlarını şöyle sıralayabiliriz: Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, Bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren bir kitap. Şimdi bu yaygın Kur'an imajlarını teker teker ele alarak değerlendirmeye daha sonrada sağlıklı Kur'an imajını belirlemeye çalışalım. (Burada şu hususu hatırlatmamız önem arz etmektedir: Kur'an'ın "baskın imaj"ı ifadesini özellikle kullanıyoruz. Buradaki "baskın" sözcüğünü kullanmaktaki amacımız, bir kimsenin aynı zamanda bu imaj dışında başka imajının da olabileceği fakat Kur'an'a yaklaşımı belirleyici ve etkin imajın "baskın" ile nitelenen imaj olmasıdır. Örnek olarak bir kişi, Kur'an'ı itikat, ibadet, ahlak vs. gibi hususlarda dini kaynak olarak görmekle birlikte onu özellikle en doğru tarihi bilgileri veren bir tarih kitabı olarak da algılayabilir. Bu sonuncusu, söz konusu kişinin Kur'an'a yaklaşımında ve onu anlamasında sahip olduğu diğer imajlara göre daha etkin ve belirleyici olduğu için baskın imaj olarak nitelendirilmiştir. Yoksa bu imajın dışında o kişinin Kur'an'a dair başka hiçbir düşüncesi olmadığı kastedilmemektedir.)

Geçmişle İlgili Haberler Taşıyan En Doğru Tarih Kitabı

Kur'an'la ilgili bu baskın imaj, Müslümanlar arasında yaygın bir imajdır. Pek çok Müslüman hatta araştırmacılar arasında böyle bir baskın imajın olduğunu söyleyebiliriz. Buna göre, Kur'an'ın anlattığı kıssalarda geçen hadiseler insanlık tarihini bize taşıyan en doğru tarih kaynağıdır. Çünkü bunu bize anlatan bizzat yüce yaratıcı olan Allah'dır. O'nun bu olayları bize

naklederken her hangi bir yanlışa düşmesi veya yanılması söz konusu değildir. Dolayısı ile Kur'an da insanlık tarihi hakkında ellimizde en doğru kaynak olarak yerini almaktadır. Böyle bir baskın Kur'an imajı, Kur'an'ın tarih biliminin bir kaynağı olarak algılanmasına ve bu çerçevede bir veri kaynağı olarak kullanılmasına yol açmaktadır. Daha da önemlisi, Kur'an'a beklide amacını aşan farklı anlamların yüklenmesine ve onun yanlış anlaşılmasına neden olmaktadır. Kur'an'da geçen pek çok kıssanın bazı tarihi olayları içerdiği bir gerçektir. Ancak Kur'an'da bu tarihi olayların tarih ilminde veya tarih kaynaklarında ele alındığı gibi ele alınıp nakledildiğini söylemek ciddi bir yanılgı olur. Çünkü Kur'an her şeyden önce dini bir metindir ve tarih ilminin kullandığı dilden farklı bir dil olan din dilini kullanmaktadır. (Din dili hakkında bk., Turan Koç, Din Dili, Rey Yay. Kayseri ts, 710,17; Mehmet Aydın, Din Felsefesi, İzmir İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İzmir 1999, s.127128; Frederick Ferre, Din Dilinin Anlamı, çev., Zeki Özcan, Alfa Yay., İstanbul 1999, s. 164166) Tarihi bir olayın anlatımı bile dini metinlerde dini alana uygun olarak şekillenmekte ve farklı bir karakter arz etmektedir. Bu çerçevedeki metinler muhatabına tarihi olayları içeren kıssaları bir anlatım tekniği içinde tarih ilminin fazlaca üzerinde durmadığı mesajları ve ibretleri vurgulamak üzere anlatır. Kıssa tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi bir olayın nerede, ne zaman, niçin, kim ve kimler arasında vs. gibi durumlarının detayıyla ortaya çıkarılması (Tarih ilminin konusu hakkında bk. A Zeki Velidi Togan, Tarihte Usul, Enderun Yayınları, İstanbul 1985, s.711; Mübahat S. Kütükoğlu, Tarih Araştırmalarında Usul, İstanbul Ün. Edebiyat Fak. Yayınları, İstanbul 1990, s. 14; Kasım Şulul, İslam Düşüncesinde Tarih Tasavvuru ve Usulü, İnsan Yayınları, İstanbul 2008, s. 106113; Mehmet Mahfuz söylemez, "Klasik Dönem İslam Tarihçilerinin Tarih Anlayışı", İslami İlimler Dergisi, Ankara 2008, c.III, sayı:2, s. 14) hedeflenmemektedir. Özellikle Kur'an'ın kıssa anlatım tekniğinde tarih ilminin önem verdiği detaylara önem verilmemekte, çoğunlukla olaylarla ilgili olayın geçtiği yer, zaman, şahıs isimleri vs. atlanmakta, bunlardan sadece sembolik bir değer ifade eden, Babil, Mısır, Tur, Firavun, Hâman, Karun, Belkıs ve peygamber ve kavim isimlerine yer verilmektedir. Yine Kur'an'ın kıssa anlatım tekniğinde, tarih ilminde olduğu gibi, bir olay bütün detaylarıyla anlatılmamakta fakat verilmek istenilen mesajı taşıyan tarihi kesitler anlatılmaktadır. Çünkü bu olayın anlatılmasındaki temel amaç, muhataba içinde bulunduğu inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili doğru inanç ve davranış biçimlerini kazandırmaktır. Yoksa amaç muhatabın merakını gidermek ve onlara tarihi bilgiler vermek değildir. Yukarıda değindiğimiz hususları dikkate alarak diyebiliriz ki, Kur'an'ı tarih ilminin veri elde ettiği bir kaynak metin olarak algılamak doğru bir yaklaşım değildir. Yine Kur'an'ın Allah kelamı olması nedeniyle, değindiği tarihi olayları tarih kitabı okur gibi okuyup anlamak da doğru bir yaklaşım olamaz. Kanaatimizce bu konudaki sağlıklı yaklaşım, bu olayların Kur'an'ın indiği günlerdeki muhataplarının ve sonra gelen Müslümanların içinde bulunduğu dini, ahlaki ve soysal problemlerini nasıl çözmeleri gerektiğine dair modeller ve mesajlar olarak algılanmasıdır. Kur'an'ı bir tarih kitabı gibi algılayıp ondan tarih ilminin hedeflediği bilgileri çıkarmaya çalışmak sağlıklı bir sonuç vermeyecektir. Hele bilimsel çalışmalar kapsamında Kur'an'ın bu şekilde kullanımı, yani dinin Kutsal kitabını bilim kitabı olarak algılamak, futbol kuralları çerçevesinde basketbol karşılaşmasını anlamak gibi tuhaf bir sonuç ortaya çıkartabilir. Ne yazık ki, Kur'an'a bu baskın imajla yaklaşarak Lût kavmi ile ilgili kıssadan yola çıkarak Lût kavmin homoseksüellerinin sayısını çıkartmaya çalışan araştırmacılara bile rastlanabilmektedir. Hâlbuki bu kıssanın anlatılmasındaki asıl amaç, bu tür detay bilgiler değil, muhatabı böyle bir ahlaki sapma karşısında uyarmak olmalıdır. (Geniş bilgi için bk. Ömer Faruk Yavuz, "Bir Anlatım Tekniği Olarak "Kıssa"nın rolü", Milel ve Nihal, İstanbul 2010, c.VI, sayı:1, s.125136)

Gelecek Olayları Haber Veren "Kehanet" Kitabı

Çok yaygın olan imajlardan bir diğeri de Kur'an'ın gelecekte ortaya çıkacak hadiselerden söz etmiş olduğunun kabul edilmesidir. Bu yaklaşımın temelinde Kur'an'ın evrenselliğini ve mucizeliğini ispat etme endişesi bulunmaktadır. Bu yaklaşıma göre, Kur'an indirilmesinden itibaren bütün tarih, zaman ve zeminlerde geçerli bir kitaptır. Geçerliliğini de kıyamete kadar meydana gelecek pek çok olay ve olgusal durumları metninde şifrelenmiş bir şekilde barındırmasıyla sağlamaktadır. İlgili zaman ve zeminlere ulaşıldığında, bu şifreler deşifre

edilerek yani tefsir edilmek suretiyle anlaşılmaktadır. (Bk. Muhammed Mütevelli Şaravî, Kur'an Mucizesi, çev. Sait Şimşek, Esra Yayınları, Konya 1993, s.132,175) Böylece Kur'an'ın gelecek bütün tarihleri kapsayacak bir içerikle indirildiği kabul edilmektedir. Aynı zaman da bu durum, Kur'an'ın çok önceden olacak hadiseleri haber vermesiyle de mucizeliğini ortaya koymuş olmaktadır. Buna göre eğer bu kitap Allah katından mucize bir kitap olmasaydı, indiği dönemden çok sonra ortaya çıkan olay ve olgulardan haber veremezdi. Bu Kur'an imajının ne ölçüde sağlıklı bir yaklaşım olup olmadığını ortaya çıkarabilmek için en azından iki sorunun sorulup cevaplandırılması gerekir: Kur'an gerçekten gelecek olay ve olgulardan söz etmiş midir? Söz ettiyse, bunun Kur'an'ın mesajı açısından ne tür bir fonksiyonu olabilir? Birbirleriyle bağlantılı bu iki soruya şöyle cevap verebiliriz: Öncelikle burada gelecekten ne kastettiğimizi netleştirmemiz gerekir. Burada gelecekle kastettiğimiz şey, Hz. Peygamberin vefatından sonra, yani vahyin kesilmesinden sonra ortaya çıkan hadiselerdir. Vahiy devam ederken Hz. Peygamberin ve Sahabelerin yaşadığı tarihle bağlantılı olaylar ve insanlığın ve kâinatın kaderi niteliğindeki ahret ve kıyamet olayları bu kapsamın dışında kalmaktadır. Birincisine, Kur'an'ın Rumların birkaç yıl sonra Persleri yeneceğini haber vermesi, örnek olarak verilebilir. : Elif Lam Mim. Rumlar en yakın bölgede mağlup edildiler. Ama onlar, bu yenilgilerinin ardından, pek yakında galip gelecekler; hem de birkaç yıl içerisinde. Zira eninde de sonunda da bu iş Allah'a aittir. O gün de müminler Allah'ın yardımı ile sevinecekler! O, dilediğine yardım eder. Allah çok güçlüdür, çok merhametlidir. Bu, Allah'ın vadidir; Allah vadinden caymaz, fakat insanların çoğu bilmezler. (Rum, 30/17) Müşrikler Persleri muhtemelen paylaştıkları şirk inancı ve diğer sebeplerden dolayı kendilerine daha yakın buldukları için onların galibiyetine sevinmişlerdi. Müslümanlar ise tevhit geleneğindeki bir dine müntesip olmaları ve kitap ehli olmalarından dolayı Hristiyan Rumları kendilerine daha yakın buluyorlardı. Bu sebeple Rumların mağlubiyetleri onları üzdü ve morallerini olumsuz etkiledi. İşte bunun üzerine Allah Müslümanlara moral destek sağlamak ve davalarında sebat etme azimlerini güçlendirmek üzere söz konusu ayetleri indirmiştir. (Bk. Ebu Cafer Muhammed b. Cerir etTaberî, Camiu'lBeyan an Te'vili Âyi'lKur'an, Daru'lfikr, Beyrut 1988, c.XI, s.1617; Ebu'lHasen Ali b. Ahmed el Vahidi, Esbabu'nNuzul, Daru'lKitabi'lArabi, Beyrut 1986, s.285) Anlaşılabileceği üzere bu olay Kur'an'ın muhataplarının yaşadığı tarihsel bir durumla ilgilidir. Onların hayatıyla psikolojik ve sosyolojik açıdan hiçbir ilgisi olmayan gelecek bir durum değildir. Dolayısıyla bu hadiseyi Kur'an'ın muhatabı açısından gelecekteki bir olaydan bahsedilmiş olarak ele almak pek doğru değildir. Üstelik bu olay vahiy kesilmeden önceki tarihle irtibatlı olarak olmuş ve bitmiş bir olaydır. Dolayısıyla bu olayı kehanetvarî önceden haber verilen ve daha sonra meydana gelecek bir olay şeklinde anlamak doğru olamaz. Bu sebeple bu hadise ile ilgili ayetlerin Kur'an'ın canlı muhataplarını ilgilendirmeyen gelecekte ortaya çıkmış ya da çıkacak hadiseler için örnek olarak gösterilmesi ve buna dayanarak Kur'an'dan gelecekle ilgili hadiselerin çıkarılmaya çalışılması da sağlıklı bir yaklaşım değildir. Tarihin sonunda surun üflenmesi, yeryüzünün sarsılması, dağların parçalanması, atımlaş renkli pamuklar gibi olması, denizlerin yarılması, güneşin dürülmesi, güneşle ayın birleştirilmesi, yıldızların sönmesi, saçılması, kararıp dökülmesi, göklerin parçalanması (En'am, 6/7; Kehf, 18/99; Mü'minun, 23/101; Neml, 27/87; Yasin, 36/51; Zümer, 39/68; Kaf, 50/20; Hakka, 69/13; Nebe,78/18;Hac, 22/12; Müzzemmil, 73/11; Zilzal, 99/12; Müzzemmil, 73/14; Mürselat, 77/10; Taha, 20/105; Hakka, 69/14; Karia, 101/5; Mearic, 70/9; İnfitar, 82/3; Tekvir, 82/12; Kıyamet, 75/9; Mürselat, 77/8; İnfitar, 82/2; Tekvir, 81/2; Tur, 52/9; Hakka, 69/16; İnşikak, 84/1; İnfitar, 82/1; Müzzemmil, 73/18; Mürselat, 77/9; Mearic, 70/8) gibi kıyamet ve ardından gelecek olan ahiret hayat boyutuna geçişteki olaylar, kâinatın ve insanlığın kaderiyle ilgili olaylardır. Bunlar çok özel gelecek hadiselerle aynı kategoriye indirgenemez. Çünkü bu hadiseler cahiliye Araplarını ne kadar ilgilendiriyorsa, kıyamete kadar yaşayacak bütün insanları da o ölçüde ilgilendirmektedir. Bu olaylar üzerinden Allah kudret gösterisi yaparak, gerçek ilahı vurguladığı gibi, insanların yaşadığı bu boyutun kaldırılarak yeni bir boyutta hesap vermek üzere tekrar diriltilecekleri de vurgulanmaktadır. Bu husus, cahiliye Arapları için doğru Allah inancını ve ahiret inancını vurguladığı kadar kıyamete kadar yaşayacak bütün insanlar için de aynı şeyi vurgulamaktadır. Dolayısıyla Kur'an'daki kıyamet ve ahretle ilgili ayetleri, nüzul dönemindeki canlı muhataplardan ilgisiz olaylardan bahsediyormuş gibi göstererek Kur'an'ın gelecekten söz ettiği iddia edilemez. Tekrar

vurgulamak gerekirse, bu olaylar, evreninin ve insanlığın kaderiyle ilgili olaylardır ve Kur'an'da haber verildiği iddia edilen özel olaylarla aynı kategoride ele alınamaz. Varsayalım ki, Kur'an gelecekten haber veren ya da gelecekle ilgili olay ve olguları şifreleyen bir muhtevaya sahiptir. Bu durumda, Kur'an'ın bizzat kendisinin de sık sık vurguladığı, muhatabı tarafından "anlaşılan açık Arapça" (Nahl, 16/103;Şuara,26/195; Yusuf,12/2; Ra'd, 13/37) ile indirilen bir kitap olma özelliği ile bağdaşmaz. Bu durum Kur'an'ı, kendi iddiasına aykırı olarak, muhatabının anlamadığı bir kitap konumuna düşürür. Eğer gelecekle ilgili haberler Kur'an'ın canlı muhatabını ilgilendirmeyen, evrenin genişlemesi, (Bk.Maurice Bucaille, Kitabı Mukaddes Kur'an ve Bilim, çev. Yıldırım, Türkiye Öğretmenler Vakfı Yayınları, İzmir 1985, s.248-249) Uzaya gidilmesi (Bk. Bucaille, 249-253) körfez savaşı gibi sonradan keşfedilen veya ortaya çıkan özel olay ve olgularla ilgili ise, bu durumda Kur'an'ın ilk ve canlı muhataplarının bunları anlaması beklenemez. Eğer Kur'an indiğinde bunlar canlı muhatabı tarafından anlaşılmıyorsa, bu durum Kur'an'ın "anlaşılan kitap" söylemiyle çelişki yaratır. Ayrıca belli bir tarihi kesite hitap ederek rehberlik eden Kur'an, dini, ahlaki ve sosyal problemleri belli olan muhataplarına neden onları ilgilendirmeyen bilgiler versin? Yine şöyle bir iddia öne sürülebilir: Kur'an öyle bir kitaptır ki, ondaki aynı ayetler ilk muhatabın işine yarayan bilgiler içerdiği gibi, sonraki muhataplar, yani her asırda yaşayan insanlar için de onların yaşadığı şartlara uygun bilgileri içerir ve onlara böyle mucizevî bir şekilde rehberlik eder. Bu durumda aynı ayetin bir dönemde söylediği şeyle başka bir dönemde söylediği şey farklılık arz ederek bir şeyde iki zıddın toplanması gibi bir mantıki çelişkiye düşülmüş olmaz mı? Yani Kur'an her asra ve muhataba göre farklı bir mana içeren fakat sabit hiçbir şey söylemeyen buharlaşan bir kitap olmaz mı? Daha da önemlisi bu bakış açısı Kur'an'ı, her farklı görüşün farklı şeyler söylettiği istismara açık bir kitaba dönüştürmez mi? Yukarıda sıraladığımız sorulara şöyle bir cevap vermemiz mümkündür: Kur'an insanlık tarihindeki bir kesiti dikkate almış ve bu kesitin dinî, ahlakî ve sosyal problemlerine rehberlik etmiştir. İşte bu kesitle birlikte ele alındığında Kur'an'ın hem anlamı hem de mesajları anlaşılabilmektedir. Kur'an'ın bu tarihi kesitten kopartılıp başka tarihlere yerleştirilerek anlaşılmaya çalışıldığında, Kur'an'ın anlamını ve manasını bozacak sanal arka planlar ortaya çıkmaktadır. Bu da, bu yaklaşımın çelişkilerinden habersiz, Kur'an'ın mucizeliğini ortaya çıkarmak amacıyla yapılmaktadır. Halbuki, Kur'an'ın anlaşılması da, mesajlarının daha sonraki tarihlere yansıtılması da onun indiği tarihsel kesitle bağlantılı olarak ve bu kesitin örnekliğinde gerçekleşebilmektedir. Bir başka ifadeyle, Kur'an metninin nüzul ortamından kopartılıp başka tarihlere yerleştirilmesi ve sözü edilen farklı tarihlerle bağlantılı olarak inmiş gibi anlaşılması, ona ilgisiz pek çok anlamın yüklenmesine, metninin anlam örgüsünün bozulmasına ve her tarihte başka şeyler söyleyen, sabit bir anlamdan yoksun bir kitaba dönüşmesine sebep olmaktadır. Bu hermenötikteki metin anlama kriterlerine de ters düşmekte, keyfi bir yaklaşımı öngörmektedir. (Hermenötikte bu, özellikle anlamanın zamansallığı ve tarihselliği kriterini ihlal etmektedir. Bu konuda Bk. Burhanettin Tatar, Hermenötik, İnsan Yayınları, İstanbul 2004, s.109116; Göka v.dğr., 33; Doğan Özlem, " Tinsel Bilimlere Giriş'in Yüzüncü Yılı ve Dilthey" Metinlerle Hermeneutik (Yorumbilgisi Dersleri), İnkılap Kitabevi, İstanbul 1996, s.39; Ayrıca bk. Palmer, 157160; Ahmet Cevizci, Felsefe Sözlüğü, " Varlık" mad.,Paraıdigma, İstanbul 1999, s.240; Şevket Kotan, Kur'an ve Tarihselcilik, Beyan Yayınları, İstanbu 2001; s.108-124) Tekrar vurgulayacak olursak, Kur'an, indiği tarihsel kesit dikkate alınarak anlaşılmalı, yani tefsir edilmeli ve yine aynı kesitin örnekliğinde başka tarihlere yansıtılmalı, yani yorumlanmalıdır. (Bk. Ahmet Nedim Serinsu, Tarihsellik ve Esbâbı Nüzûl, Şule Yayınları, İstanbul 1996, s.35; Sadık Kılıç, Tarihsellik ve Akılcılık Bağlamında Kur'an'ı Anlama Sorunu, İhtar Yayıncılık, İstanbul 1999, s.104) Oysa sözünü ettiğimiz bu Kur'an imajı, bütün bu anlama kriterlerini göz ardı etmekte ve popüler olgu ve olayları Kur'an'ın mucizeliğini ispat etmek için kullanmaya çalışmaktadır.

İbadet Kitabı

Kur'an'ın temel amaçları göz ardı edilerek, salt ibadet kitabı olarak görülmesi de Müslümanlar arasında yaygın Kur'an imajlarındandır. Böyle bir imajın oluşması ile ilgili birçok sebepten söz edilebilir. Müslüman halkların kendilerini içinde buldukları modern çağın dini, ahlaki ve sosyal

açından çeşitli dayatmaları ve kaçınılmaz şartlar böyle bir imajın ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Özellikle laik sistemlerle tanışan ve pozitivizmin etkisi altında kalan ulus devletler içinde yaşamını sürdüren Müslüman kitlelerin İslam'ın en temel kaynağı olan Kur'an'la irtibatları iyice zayıflamıştır. Bunun sonucu olarak da bazı çevrelerde sadece şekilsel görünüm arz eden bazı ibadet formları dışında onları dinle ya da Kur'an'la bağlayacak bir şey kalmamıştır. Bunun neticesinde de şöyle bir Kur'an imajı yaygınlaşmıştır: Kur'an sadece Cuma, bayram, mevlit, kandil, namaz, hatim ve mezarlarda okunan bir kitaptır. Kişi hayatını ibadetlerin bir kısmı dışında bütün öğretilerden uzak yaşayabilir ara sıra cuma, bayram, kandil, mevlit gibi münasebetlerde Kur'an okuyarak ve ibadet ederek sosyal hayatında yapmış olduğu bütün günahlardan arınır. Bir yakını vefat ettiğinde ona hatim ve mevlit ya da mezarında Yasin okutarak onu günahlarından arındırdığını düşünür. Böylece Kur'an onun için bir ibadet ve arınma kitabı olarak ortaya çıkar. Bir başka ifadeyle, kişi Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar vs. gibi pek çok şeyi yapar ve emrettiği şeylerden de uzak durur fakat yine de kalbinin temiz olduğu iddia eder ve kutsal gecelerde ve bazı dini münasebetlerde bulunarak veya okuttuğu Yasin, hatim ve dualarla kendisini ve kaybettiği yakınlarını arındırdığını düşünür. Böyle kimselerin hayatında Kur'an bazı ibadetlerle sınırlı bir şekilde ibadet kitabı olarak işlev görür ve böyle bir imajla Kur'an'la ilişkiye geçerler. Bazı Müslümanlar da Kur'an'ın getirdiği dini, ahlaki ve sosyal hayatla ilgili ilkelerinin bir bütün olduğunu farklı sebeplerden dolayı atlamaktadırlar. Bu sebeple inanç esasları ve ibadetler konusunda son derede dikkatli gözükmelerine rağmen ahlaki ve sosyal konularda aldırmaz gözükmektedirler. Bu tarzdaki bireyler ibadetlere son derece düşkün gözükmekte ve Kur'an'ın yasakladığı içki, kumar, zina gibi şeylerden uzak durmalarına rağmen Kur'an'ın getirdiği ahlak ilkelerinden nasiplerini almamış gözükürler. Zira bu kimseler gece namazlarını bile aksatmamalarına rağmen komşularına ve etraflarındaki insanlara kötü davranmakta, ticaretlerinde haksızlık etmekte bir beis görmemekte ve Kur'an'ın insanlara öğrettiği ahlaki tutumdan uzak bir sosyal hayat sürdürmektedirler. Bunun sebebi dünya hayatını kazanma ile ahireti kazanmanın farklı şeyler olduğunu düşünmelerinden kaynaklanmaktadır. Yani çokça ibadet ederek ahretlerini inşa ettiklerini düşünmekteler ve dünyadaki davranışların ahireti inşa etmede pek etkisi olmadığını varsaymaktadırlar. Böyle bir parçalanma onlar açısından Kur'an'ı bir ibadet kitabı haline getirmekte, ibadet dışında Kur'an'ın söyledikleri geri plana atılmakta ve önemsiz olarak algılanmaktadır. Onlar, ibadetlerinde hassas davranarak ahiretlerini kurtardıklarını, cennete gireceklerini düşünmektedirler. Yani ne kadar ibadet o kadar ahiret sloganıyla hareket ederek Kur'an'ın bir bütün olarak getirdiği sistemi parçalamaktadırlar. Bu parçalanma hem Kur'an'ın getirdiği hayat anlayışı konusunda hem de getirdiği öğretiler arasında gerçekleşmektedir. Yani Kur'an'ın emrettiği ibadetleri ahireti kazanma aracı görürlerken sosyal ve ahlaki hayatla ilgili öğretileri geri plana atmaktadırlar. Sonuç olarak bu kimselerin zihninde Kur'an sözünü ettiğimiz ibadet kitabına dönüşmektedir. Hâlbuki Kur'an'ın getirdiği sistem içinde ibadetle salih amelleri besleyen ve teşvik eden bir kurucu unsur olarak yer almakta (Bu hususu namazın fonksiyonunu ifade eden şu ayet vurgulamaktadır. "…Muhakkak ki namaz insanı hayasızlıktan ve kütülüklerden alıkor." Ankebut, 29/45) ve ahiret sosyal hayat içinde gerçekleşen ameller neticesinde inşa olunmaktadır. Ayetin ifadesiyle "Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür. (Zelzele, 99/78) Yukarıda sözünü ettiğimiz ve beklide değinmediğimiz diğer sebeplerden dolayı, bazı Müslümanlar arasında Kur'an'ın bir ibadet kitabı olarak algılanmakta olduğunu söyleyebiliriz. Tekrar vurgulamak gerekirse, bunun en temel sebebi, Müslümanların Kur'an'ın dünya-ahiret ve ibadet-salih amel bütünlüğü konusundaki parçalanmadır. (Bk. Ömer Faruk Yavuz, "Kur'an Perspektifinde Dünya Ahiret Bütünlüğü" Dinbilimleri, Eylül 2006, c.VI, sayı:3, s. 183184.) Bu parçalanma sonucu bazı kesimlerin zihninde, Kur'an bir ibadet kitabı formuna dönüşmüş, sadece ibadetlerde, kutsal gece ve günlerde, mevlit, hatim, cenaze ve mezarlarda okunan ve işlevi ritüellerin ötesine geçmeyen bir kitap halini almıştır. Kanaatimizce ibadet Kur'an ilişkisi konusunda sahip olunması gereken imaj, Kur'an'ın getirdiği ibadetler dâhil bütün öğretiler bir bütünlük arz etmektedir. Bunlar yaşadığımız hayat boyutunda

sergilediğimiz bütün davranışların sağlıklı adil ve ahlaki olmasını sağladığı gibi sözünü ettiğimiz bu davranışlar aynı zamanda ahiretimizi de inşa etmektedir. Eğer ibadetler dünya hayat boyutundaki eylemlerimizin kalitesini artırmıyorsa yani işlevsiz kalıyorsa, yanlışlıklardan uzaklaştırmıyorsa o zaman onların ahiretteki hayatı da olumlu etkilemesi düşünülemez. Bir başka ifadeyle parçalanmış ibadet-amel ilişkisi Müslüman'ın ahiretteki kurtuluşunu gerçekleştiremez. Bu anlayıştaki kimse, isterse sabahlara kadar ibadetle meşgul olsun, bu onun ahiret hayat boyutundaki kurtuluşunu sağlamaz. İşte bu sebeple ruhbanlık anlayışı İslam'da yasaklanmıştır. Ahiretteki kurtuluşu ancak ibadetin salih ameli teşvik etmesi ve dünya boyutunda salih amelin yapılmasıyla mümkün olabilir. Bu yüzdendir ki, Kur'an, ahiret boyutundaki kurtuluştan bahsettiği zaman imandan hemen sonra salih amelden söz etmektedir. (Asr, 103/13; Nahl,16/97)

Kanun Kitabı

Yaygın Kur'an imajları arasında zikredebileceğimiz bir başka baskın Kur'an imajı da Kur'an'ın kanun kitabı olarak algılanmasıdır. Bu Kur'an imajı, özellikle Müslümanların içinde yaşadıkları devletlerin uyguladıkları kanunların dini özgürlüklerini kısıtladığı ortamlarda öne çıkmaktadır. Öyle ki, bu ortamlarda Kur'an'ın devletin uyguladığı anayasa yerine geçebilecek içerikte bir kitap olduğu, onun her dönemdeki yönetim problemini çözecek bir muhtevaya sahip olduğu söylenerek "Anayasa Kur'an'dır" sloganı fazlaca dile getirilmektedir. Türkiye'de özellikle 1980'li yıllardaki Müslümanlar arasında dolaşan sloganlara baktığımızda bu imajın sloganlaşmış hali olan "anayasa Kur'an'dır", öne çıkan ve zihinleri fazlaca meşgul eden bir Kur'an imajının ifadesidir. Eğer bazı Müslümanların zihnini böyle bir imaj meşgul ediyorsa, bu durumun Kur'an'a ne ölçüde uygun olup olmadığını anlamamız ve şu soruya cevap vermemiz gerekir: Kur'an'a gerçekten devlet yönetimini kapsayan bir kanun kitabı olarak bakılabilir mi? Her şeyden önce Kur'an'ı tek bir şeye indirgemeci yaklaşımların doğru olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Zira biliyoruz ki, Kur'an hitap ettiği toplumun karşılaştığı dini, ahlaki ve sosyal pek çok konularda mesajlar vermiş, hatta siyasi yönlendirmelerde bile bulunmuştur. Dolayısıyla bu noktadan hareketle Kur'an'ın inanç, ahlak, siyaset, kanun vs. tek bir meseleye indirgenerek anlaşılmaması gerektiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla Kur'an'ı, salt anayasa ya da kanun kitabı gibi görme eğilimi, Kur'an'ın amaçladığı şeyleri yansıtmaktan uzaktır. Böyle bir baskın imaj, Kur'an'ın hedeflediği genel amaçlar açısından sağlıklı bir yaklaşım değildir. Çünkü Kur'an, her ne kadar hitap ettiği toplumun devlet idaresi ile ilgili atıflarda bulunmuş olsa bile, bu hiçbir zaman onu bir kanun kitabı yapmaz. Ancak biz Kur'an kanun veya Kur'an anayasa ilişkisi hakkında şunları söyleyebiliriz: Kur'an'ın hitap ettiği toplumda yönetim biçimi geleneksel işleyişe uygun bir yönetimdir. Müslümanlar ancak Medine döneminde küçük bir site devleti konumundadırlar. Böyle bir devletin yönetimi ile günümüzdeki kompleks büyük devletler arasında kıyaslanamayacak bir farkın olduğu açıktır. Dolayısıyla Kur'an'ın Hz. Peygambere yaptığı yönlendirmeler Medine'deki küçük bir yönetim organizesinin ihtiyaçları çerçevesinde olmuştur. Bu sebeple Kur'an'ın bütün dönem ve şartlarda devlet yönetimine dair anayasa niteliği taşıyan hükümler indirmiş olması beklenemez. Kaldı ki, Kur'an o dönemdeki geleneksel devlet şekillerini, krallık vs. gibi, de eleştirmemiş, sabit bir yönetim şekli belirlememiştir. Yaptığı şey, hangi devlet yönetim şekli olursa olsun, bu devletin adil bir devlet olması, başındaki yöneticinin de yönettikleri kimselere adaletli davranmasını vurgulamak olmuştur. (Bk. Nisa, 4/58,105; Maide, 5/42) Bunu Hz. Peygambere verdiği direktiflerden çıkartmak zor olmasa gerektir. Netice itibariyle diyebiliriz ki, Kur'an'da elbette ki adil bir devlet yönetimine temel teşkil edecek pek çok hüküm bulunmaktadır. Hatta Kur'an, verdiği örneklemelerle adil devlet sisteminin tümellerini ortaya koyduğu rahatlıkla söylenebilir. Bu tümellere uygun işleyen her yönetim adil ve sağlıklı bir yönetim örneği oluşturacaktır. Ancak Kur'an'la ilgili olarak yaşadığımız dünyadaki kompleks yönetimlerin bütün ihtiyaçlarını tekil

veya tikel olarak içerdiğini söylemek ve iddia etmek mümkün değildir. Kur’an’ı tarih üstüne çıkararak, her dönemdeki devletler için şablon anayasa ve kanunlar indirmiştir iddiasını ifade edecek şekilde onun anayasa ya da kanun kitabı olduğunu söylemek de mümkün değildir. Evet, Kur’an her zaman, zemin ve dönemde hayatta olan devletlerin anayasalarına temel teşkil edecek ilkeleri barındırmakta olduğunu söyleyebiliriz. Ancak doğrudan her dönemde uygulanabilecek detay bilgileri barındırmamaktadır. Zaten böyle bir şey beklemek de anlamsızdır. Çünkü Kur’an farklı dönemlerde ve şartlarda ortaya çıkabilecek farklı yönetim biçimlerine de temel teşkil eden tümel ilkeler sunmuştur. Diğer taraftan devlet yönetimine ilişkin mesajlar Kur’an’ın canlı muhatabına rehberlik ettiği konular arasında fazlaca bir yekun tutmamaktadır. Kur’an mesajları, muhatabın rehberliğe ihtiyaç gösteren inanç, ahlaki ve sosyal hususlarıyla ilgili olarak verilmiştir. Dolayısıyla Kur’an’ın rehberlik ettiği bu hususları gölgede bırakacak bir şekilde özellikle devlet yönetimi ile ilgili bir kanun kitabı olarak algılanması, Kur’an’ın genel karakteristik özelliklerinin pek çoğunun göz ardı edilmesi anlamı taşımaktadır. Bütün bu nedenlerden dolayı diyebiliriz ki, Kur’an’ı kanun kitabı olduğuna dair baskın imaj doğru bir anlayışı yansıtmamaktadır.

Edebiyat Başyapıtı

Müslümanların zihinlerini baştan beri meşgul eden baskın imajlardan biri de Kur’an’ın edebi bir şaheser olma imajıdır. Buna göre Kur’an, bu özelliği ile nüzul dönemindeki muhataplarına meydan okuyarak onları aciz bıraktığı gibi, kıyamete kadar bütün insanlara da meydan okumakta ve onları Kur’an’ın bir benzerini oluşturmaları konusunda aciz bırakmaktadır. Bir başka ifadeyle, Kur’an öyle bir edebiyat şaheseri olarak düzenlenmiştir ki, hiç kimse böyle bir edebiyat mucizesi ortaya koyamaz. Bu da Kur’an’ın mucizeliğini ve Allahtan gelen bir kitap olduğunu ispatlar. (Bu baskın imaj Kur’an’ın benzerini getirme hususunda cahiliye Araplarına yaptığı çağrı ve meydan okumalara dayandırılmaktadır. Bk. Saffat, 38/157; Kasas, 28/49; Hud, 11/13; Yunus, 10/38; Ali İmran, 3/93; Bakara, 2/23. Bk. Şaravi, 5169) Peki, böyle bir baskın Kur’an imaj gerçekten sağlıklı bir Kur’an imajı yansıtmakta mıdır? Bu soruya cevap verirken, öncelikle Kur’an’ın mucizeliğinin edebiyat açısından mı, yoksa mesajların içeriği açısından mı olduğunun ayırt edilmesi gerekir. Genellikle Kur’an’ın nüzul ortamındaki karşıt muhataplarına meydan okuması ve bir benzerini getiremeyeceklerine dair vurgusu, cahiliye Araplarının şiir ve nesirdeki gelişmişlikleri de dikkate alınarak, edebiyat ya da edebî sanatlar açısından ele alınarak değerlendirilmektedir. İleri sürülmektedir ki, Kur’an kullandığı belagat ve fesahat ile öyle bir söz sanatı vücuda getirmiştir ki, muhatap Araplar bunun benzerini ortaya koymaktan aciz kalmışlardır. Kıyamete kadar da böyle bir metni oluşturmaya hiç kimsenin gücü yetmeyecektir. Buradaki vurgu, Kur’an’ın muhataplarına sunduğu mesajdan ziyade edebî üstünlüğünedir. Nitekim geleneğimizde Kur’an’ın icazı ile ilgile ortaya konulan nazm (Abdulkahir elCürcani (ö. 471/107879)’ye dayandırılan “nazm teorisi”, Kur’an’ın icazı onun Arap dili ve edebiyatındaki kurallara uygun olarak gerçekleştirilen söz dizimindedir, şeklinde tanımlanmaktadır. Bu konuda geniş bilgi için bk. Abdulkahir elCürcanî, Delailu’lİ’caz fi İlmi’lMeanî, Daru’lMarife, Beyrut 1994, s.249254; Mustfa Sadık erRafiî, İ’cazu’lKur’an ve’lBelağatu’nNebeviyye, Daru’lKitabi’lArabî, Beyrut 1990, s.148; Mustafa Öztürk, Kur’an Dili ve Retoriği, Kitabiyat, Ankara 2002, s.169171) teorisi de Kur’an’ın edebi özelliği dikkate alınarak oluşturulmuştur. Bu durumda Kur’an’ın meydan okuması ve edebi üstünlüğünün tarihsel kaldığı düşünülebilir. Zira Sözü edilen edebi sanatlar daha sonra gelen insanlar açısından Kur’an’a muhatap olan Araplar kadar anlamlı olmayacaktır. Hele dili Arapça olmayan İslam’ı kabul etmiş milletler açısından edebi mucizeliğinin de pek fazla bir anlamının olduğunu söylemek de mümkün değildir. Bu durumda Kur’an’ın meydan okuması ve mucizeliği nüzul dönemi ile sınırlı kalacak ve onun evrenselliği açısından da çelişki yaratacaktır. Şöyle ki, eğer Kur’an edebi açıdan muhataplarını ve diğer insanları aciz bırakan bir kitap ise, bunun, Kur’an’ın indiği cahiliye döneminden sonraki dönemlerde yaşayan farklı diller konuşan insanlar bir kenara, Arapça konuşanlar için bile anlamlı bir işlevi olmayacaktır. Yani Kur’an, mucize ve Allah kelamı olduğunu karşısındaki muhatabın üstün oldukları bir özellikleri üzerinden ortaya koymuştur. Bu özellikleri de söz sanatında çok ileri olmalarıdır. Bu

onların Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu ve benzerini yapamayacaklarını ispatlamıştır. Fakat bu durum daha sonraki asırlarda Kur'an'ın muhatabı olan insanlar için pek de geçerli bir husus değildir. Dolayısıyla bu yaklaşımı sergileyenler tarafından, belki de farkında olmadan, Kur'an'ın meydan okuması ve muhatabını aciz bırakarak onun ilahi kaynaklı olduğunu ortaya koyması, nüzul denemi ile sınırlandırılmaktadır. Bir başka ifadeyle, daha sonraki gelen muhatapların böyle bir yönünden yani edebiyatta üstün olma özelliklerinden bahsedilemeyeceğine göre, bu yaklaşımı sergileyenlerin iddiasının aksine Kur'an'ın meydan okumasının devamlılığı ve mucizeliği söz konusu olmayacaktır. Çünkü icazı ortaya çıkaran durum tarihsel olarak fiilen ortadan kalkmıştır. Arap ya da yabancı unsurlardan yeni muhataplar için Kur'an'ın icazını ortaya çıkaracak olan edebi sanatta ileri olma durumu fiilen bulunmamaktadır. O halde Kur'an'ın şu an içinde edebiyat açısından mucize bir kitap olduğu ne ölçüde iddia edilebilir? Edilse bile, günümüz insanları için bunun fazlaca bir öneminin kalmadığı söylenebilir. Kur'an'ın muhataplarına benzerini oluşturma konusundaki meydan okuması ve acziyetlerini vurgulaması baştan beri genellikle Kur'an'ın edebi sanatları kullanmasındaki üstünlük olarak algılana gelmiştir. (Bk. Celaleddin Abdurrahman b. Ebi Bekr esSuyuti, elİtkan fi Ulumu'lKur'an, Mektebetu'lMearif, Riyad 1987, c.II, s.330331; Mu'teraku'lAkran fi İ'cazi'lKur'an, Daru'lKutubi'lİlmiyye, Beyrut 1988, s. 56; Subhi esSalih, Mebahis fi ulûmi'lKur'an, Dersadet, İstanbul, ts., s.313; Muhammed Abdulazim ezZerkani, Menahili'lİrfan fi Ulumi'lKur'an, Daru'lFikr, Beyrut, ts. C.II, s.334335) Bu sebeple de Kur'an bir edebiyat ve belagat mucizesi olarak algılanmıştır. Daha önce de belirttiğimiz üzere, bu icaz anlayışı Kur'an'ın meydan okumasını ve mucizeliğini indiği tarihsel dönemle sınırlar. Hâlbuki Kur'an'ın bu meydan okuması ve mucizeliği farklı bir açıdan ele alınırsa o zaman, kanaatimizce, hem Kur'an'ın bu çağrısı, hem de mucizeliği daha iyi anlaşılmış, indiği dönemle de sınırlı kalmamış olur. Şöyle ki; Kur'an'ın meydan okuduğu konu aslında Kur'an'ın edebiyat yönünden ziyade verdiği masajların içeriğidir. Çünkü Kur'an kendisinin ilahi kaynaklı olduğunu ispatlama hususundaki diğer ifadeler de Kur'an'ın mucizeliğinin belagatinden ziyade, onun içeriğinde olduğunu ifade etmektedir. Zira Kur'an'daki "Eğer (Kur'an) Allah'tan başkasından gelseydi onda pek çok tutarsızlıklar bulurlardı." (Nisa, 4/82) ayetinden anlaşılmaktadır ki, asıl mesele, indirilen kitabın içerik açısından tutarlılığıdır. Yine "Onlara deki: Eğer doğru söyleyen kimseler iseniz Allah katından bu ikisinden (Tevrat ve Kur'an'dan) daha iyi rehberlik eden bir kitap getirin ben de ona uyayım." (Kasas, 28/49) Ayetinden de anlaşılabileceği üzere konu rehberlik, yani mesajların içeriğidir. Hiçbir ayetten yola çıkarak meydan okuma konusunun doğrudan edebiyat merkezli olduğunu söylemek pek doğru değildir. Dolayısıyla bu, salt bir çıkarım sonucu ortaya çıkan bir yorumdur. Ve meydan okuma ayetleri bu bakış açısı ön plana çıkarılarak anlaşılmakta, belki de Kur'an'ın asıl ifade ettiği içerik açısından mucizeliği geri plana itilmektedir. Konu artık Kur'an'ın mucizevî bir söz sanatı kullanmış olduğu çerçevesinde ele alınarak asıl hedeflenen içerik ihmal edilmektedir. Hâlbuki bu ayetlerle asıl söylenmek istenen şey, insanların ve cinlerin bir araya gelse bile insanlara dini, ahlaki ve sosyal hayatta tutarlı bir şekilde rehberlik eden hiçbir zaman tüketilmesi mümkün olmayan tümelleri olan böyle bir kitap getiremeyecekleridir. Yani vurgu özellikle Kur'an mesajının içeriğiyle ilgilidir. Dolayısıyla icaz konusunda Kur'an'ın belagati ve fesahati konusunun ikincil bir husus olması özellikle Kur'an'ın evrenselliği açısından daha uygun gözükmektedir. Elbette ki Kur'an indirildiği dönemde edebi sanatları en güzel şekilde kullanan bir kitaptır. Bu yönüyle de edebiyatta son derece ileri olan cahiliye Araplarının dikkatin fazlasıyla çekmiştir. Ancak kanaatimizce bu durumun ötesinde asıl dikkat çeken ve kıyamete kadar kalıcı bir nitelik taşıyan husus, onun mesajlarının çelişkisiz oluşu ve bütün asırlarda geçerli olmasında yani tüketilemez evrensel bir içerik taşımasındadır. Kanaatimizce işte Kur'an'ın meydan okuduğu asıl mucizevî yönü budur. Kur'an'ın edebi bir başyapıt olduğu hususu doğru olmakla birlikte, bu noktaya takılarak mesajının içeriğini geri plana atmak doğru bir yaklaşım değildir. Bu imajla Kur'an'a yaklaşıldığında, onun sırf muhatabın dikkatini üzerine çekmek için kullandığı edebi yönüne odaklanıp, icazını bu noktada aramak ve içerikten ziyade şekilsel yönü öne çıkarılmaktadır. Bu da en kötü ihtimalle Kur'an'ın din, inanç, ahlak ve sosyal hayatla ilgili olarak verdiği mesajları

perdelemekte ve amacın sapmasına yol açmaktadır. Böyle bir baskın imaj Kur'an'ın amacından uzaklaşmaya sebep olabilmekte ve asıl özden ziyade şekille uğraşmaya sevk etmektedir.

Bilim Kitabı

Yaygın Kur'an imajlarından biri de Kur'an'ın keşfedilen bilimsel buluşları kapsayan bir metin olarak algılanmasıdır. Bu yaklaşımın hâkim olduğu yorumlara, tefsirlerde ve Kur'an'la ilgili diğer çalışmalar da sıklıkla rastlamak mümkündür. Bu baskın imaj özellikle yaşadığımız modern dönemde pek çok Müslüman'ın hatta bilim adamının zihnini meşgul etmekte, Kur'an'ın anlaşılmasında ve yorumlamasında onları etkilemektedir. (Bk. Suyuti, II,350356; J.J.G. Jansen, Kur'an'a BilimselFilolojikPratik Yaklaşımlar, çev. Halilrahman Açar, Fecr Yayınevi, Ankara 1993, s.69103; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1989, s.303311;Celal Kırca, İlimler ve Yorumlar Açısından Kur'an'a Yönelişler, Tuğra Neşriyat,İstanbul, ts., s. 213252; Kur'an ve Bilim, Marifet Yayınları, İstanbul 1996, s.3857; Şaravi, 132,175; Muhsin Demirci, Tefsir Usûlü ve Tarihi, M.Ü. İlâhiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1998, s.277283; Celal Yeniçeri, Uzay Ayetleri Tefsiri, Erkam Yayınları, İstanbul, ts., s.2340; Said Şimşek, Günümüz Tefsir Problemleri, Kitap Dünyası, Konya. ts., s.96-103) Bu baskın imajın etkisiyle insanlar Kur'an'ın insanlığa indirilmesindeki asıl amacı dikkatten kaçırarak artık Kur'an'da günümüze kadar bulunmuş bilimsel buluşlardan ve üzerinde konuşulan bilimsel teorileri aramaktadır. Mesela Nur Suresinde misbahdan söz eden ayetlerden elektriği, (Tantavî Cevherî, elCevahir fi Tefsiri'lKur'ani'lKerim, Daru'lFikr, Beyrut, ts., c.VI, s.32) Hz. Süleyman'ın huzurunda Belkıs'ın tahtını göz açıp kapayıncaya kadar getiren salih zatın yaptığı şeyden, (Neml, 27/40) televizyon ve ışınlamayı (Bk. Demirci, s. 278.) veya başka bir ayetten (Zariyat,51/47) evrenin genişlemesini (Muhammed Esed, Kur'an Mesajı, Çev. Cahit KoytakAhmet Ertürk, İşaret Yayınları, İstanbul 1996, c.III, s.1071; Yeniçeri, 114115; Sadrettin Yüksel, İslami Araştırmalar, Tuba Yayıncılık, İstanbul 1982, s.176-177) çıkarmaktadır. Yine Neml suresi 88. Ayetten dünyanın kendi etrafında dönmesi, Şems Suresi 1ve 2. Ayetlerden de dünyanın güneş etrafında dönmesi, Enbiya Suresi 33 ve Yasin Suresi 38. Ayetlerde ise güneşin yörüngesinde dönmesi, (Yeniçeri, 216-217; 221; 200) şeklinde anlaşılmıştır. Bu tür buluş ve bilimsel verilerin henüz ortaya çıkmadan önce Kur'an'da mucizevî bir tarzda yer aldığı iddia edilmektedir. Bu sebeple, bilimsel tefsir ve yorum anlayışının tefsir tekniği açısından tutarsızlığı bir yana, (Bu Konuda geniş bilgi için bk. Muhammed Hüseyin ezZehebi, etTefsir ve'lMüfessirun, İhyau'tTurasi'lArabi, Beyrut, ts. c.II, s.491494; Emin elHuli, Kur'an Tefsirinde Yeni Bir Metod, çev. Mevlüt Güngör, Kur'an Kitaplığı, Ankara 2001, s. 5560) böyle etkin bir imajının sorgulanması, Kur'an'ın temel amaçlarıyla ne ölçüde uyuşup uyuşmadığının ve sağlıklı bir yaklaşım olup olmadığının ortaya çıkarılması önem arz etmektedir. Öncelikle değinmemiz gereken husus, böyle bir imajın beslendiği mantıktır. Bunun ortaya konulabilmesi için de şöyle bir sorunun cevaplanması gerekir: Neden bazı Müslümanlar Kur'an'ın nüzulünden sonraki asırlarda ortaya çıkan bilimsel verileri Kur'an'da arama ihtiyacı hissetmişlerdir? Bu soruya kısaca cevap verirsek şöyle söyleyebiliriz: Bunun iki temel sebebi var; birincisi Kur'an'ın mucizeliğini, ikincisi Kur'an'ın evrenselliğini ispat etmektir. Kur'an hitap ettiği canlı muhataplarının/cahiliye Araplarının hayatını hiçbir şekilde ilgilendirmeyen, sonradan ortaya çıkan bilimsel gelişmeleri onda bularak, Kur'an'ın böyle bir mucizeyi ihtiva ettiğini, dolayısıyla onun Allah kelamı olduğunun vurgulamaya çalışırlar. Yine bununla sonraki asırlara da hitap eden ve onları doğrudan ilgilendiren hususları içeren ve bütün tarihleri dikkate alan evrensel bir kitap olduğunu göstermeye çalışırlar. Böyle bir yaklaşım Kur'an'ın anlaşılmasıyla ilgili pek çok sorunu da beraberinde getirir. Bu sorunlar hem Kur'an'ın canlı muhatabı açısından hem de bizzat Kur'an metni ile ilgili olarak ortaya çıkmaktadır. Kur'an'ın muhatabı ile ilgili sorunu kısaca şöyle değerlendirebiliriz: Eğer Kur'an kıyamete kadar gelecek dönemlerde ortaya çıkan bilimsel verileri içeriyorsa, o halde bunların Hz. Peygamber dâhil, Kur'an'ın ilk muhatapları tarafından anlaşılması imkânsızdır. Bu durumda Kur'an'da yer alan bazı şeyler ilk muhatapları tarafından tamamen anlaşılmamış olmaktadır. Bu bizzat Kur'an'ın " anlaşılan açık kitap" söylemine ters düşmektedir. Varsayalım ki Kur'an'ın sonraki asırlarda keşfedilmek üzere ihtiva ettiği bu bilimsel bilgiler ilk muhatapları tarafından anlaşılsa bile, bu bilgiler onları ilgilendiren bilgiler ya öğretiler değildir. Böylece Kur'an, muhatabını dikkate almayan onlarla alakası olmayan şeylerden bahseden bir Kitap konumuna düşmektedir. Durum yukarıda izah ettiğimiz şekilde

olunca ortaya bizzat Kur’an’ın kendisiyle ilgili başka bir sorun ortaya çıkmaktadır. Onu da şöyle izah edebiliriz: Eğer Kur’an mesaj verirken muhatabının durumunu dikkate almamışsa, o zaman muhatabını dikkate almayan kelam edebi bir kelam olmadığı için Kur’an gayrı edebi bir kelam durumuna düşmektedir. Zira Araplar arasında fasih ve edebi kelam, muhatabına uygun olarak söylenmiş kelam olarak kabul edilir. (Bk. Zehebi, II, 491492) Bu yaklaşım tarzını Kur’an’ın temel hedefi açısından değerlendirirsek, kısaca şöyle bir değerlendirmede bulunabiliriz: Kur’an, hitap ettiği topluma inanç, ahlak ve sosyal konularda rehberlik etmekte ve bu çerçevede mesajlar vermektedir. Bular dışında nazil olduğu dönemin bilimsel ve teknik konularıyla ilgili herhangi bir mesaj verdiğine rastlamıyoruz. (Şatıbi, elMuvafakat, çev. Mehmet Erdoğan, İz Yayıncılık, İstanbul 1990, C.II, s.67-78) Kur’an bu tür konuları akla ve insanların kendi gayret ve çalışmalarına bırakmıştır. İşte bu ilahi gelenekteki bütün kitapların hedeflediği ve gerçekleştirdiği bir rehberlik tarzıdır. Eğer Kur’an muhatabının döneminde olmayan bilimleri önceden onlara bildirmiş olsaydı, kullar arasında ayrıcalık yapmış olur ve ilahi adalete ters düşmüş olurdu. Yine başta söylediğimiz üzere, canlı muhatap açısından bu tür mesajları anlamak da büyük bir sorun olurdu hatta anlamaları mümkün olmazdı. Kur’an’ın bu tür bilgileri vermesi, onun temel amacının yani toplumu inanç, ahlak ve sosyal konularda yönlendirmesi gibi insanın her zaman aklıyla çözemeyeceği konularda rehberlik etme gayesinin dışına çıkmaktadır. Daha da önemlisi, Kur’an’ın rehberlik ettiği konuları sınırsız hale getirerek, onu her şeyden söz eden bir kitap haline dönüştürmek gibi sakıncalı bir durum ortaya çıkmaktadır. Hâlbuki Kur’an, insanların akıl, beceri ve kabiliyetlerine ve çabalarına bıraktığı konuları rehberlik konusu olarak ele almamıştır. Bu sebeple de insanın akıl, beceri ve çabasına ihtiyaç duyan konular insanların söz konusu özelliklerine terk edilmiş, Kur’an’ın rehberlik ettiği konular arasında yer almamıştır. Netice itibariyle, Kutsal bir dini metin olan Kur’an’da bilimsel verileri aramak, hermenötik açıdan hikâye kitabında fizik teorileri aramak gibi saçma bir duruma yol açar. Ancak yine de, Kur’an’da hiç mi bilimsel diyebileceğimiz bilgilere temas edilmemiştir, şeklinde bir soru yöneltilebilir. Buna şöyle bir cevap verebiliriz: Kur’an’da konuşan âlemlerin Rabbi olan Allah’tır. Dolayısıyla gerçek ilah’ın sıfatlarından yani tevhitten, ahiretten, ahlaktan, sosyal hayattan vs. söz ederken satır aralarında evrenin bazı kurallarına temas etmiş olabilir. Ancak bu temas ettiği şeyleri muhataplarına bilimsel konularda yol göstermek için değil, Kur’an’ın temel amaçları çerçevesinde Allah’ın gücünü, kudretini, ahretin mümkünlüğünü vs. göstermek üzere zikretmiştir. Dolayısıyla göklerden, yerlerden, rüzgârdan, yağmurdan, denizlerden, gece ve gündüzden, bitkilerden, hayvanlardan, insanın yaratılış ve biyolojik yapısından (Ra’d,13/2; Enbiya,21/30; Hac,22/65; Mü’minun, 23/86; Rahman,55/7; Yasin,36/38; Bakara,2/22,164; Ra’d,13/3; Hicr,15/1921; Taha, 20/5354. Naziat,79/30-33; Hicr,15/22; Furkan;25/4849; Rum, 30/57;Fatır,35/9; Ra’d,13/17; Mü’minun, 23/1819; Zümer,39/21Kaf,50/911; İbrahim,14/32; Nahl,16/14; Furkan,25/53;Lokman,31/31; Fatır,35/12; Yasin, 36/4144; Rahman,55/1920,22, 24; En’am,6/9697; Araf,7/54;İbrahim,14/33; Nahl,16/12; Yasin,36/37; En’am,6/95,99; Nahl,16/1011; Taha, 20/53; Yasin,36/36; Kaf,50/911;; Hac,22/5; En’am,6/38; Nahl,16/58,6869,79; Ankebut,29/41;Necm,53/4546; Mülk,67/19; Nahl,16/4; ; Hac,22/5; Mü’minun, 23/14; Secde,32/9; Nuh,71/14; Kıyamet,75/3738; Alak,96/2) bahseden ayetlerle amaçlanan şey bilimsel bilgi vermek değil, Allah’ın gücüne, kudretine, bilmesine, diğer sıfatlarına, yeniden dirilmenin mümkün olmasına vs. dair delillendirmelerde bulunmaktır. Yoksa daha sonra keşfedilecek bir bilimsel bilgiyi önceden haber vermek değildir. Bu çerçevede diyebiliriz ki, Kur’an muhatabına itikadi, ahlaki ve sosyal konularda delillendirme yaparak yol gösterirken, bazı ifadelerinin ancak sonraki dönemlerde keşfedilecek bilimsel verileriyle uyuşması son derece doğaldır. Çünkü Konuşan evrenin yaratıcısıdır. Fakat biz yine de Kur’an’ın muhataplarına ve sonraki insanlara bilimsel konuları böylece haber vermiştir dememiz doğru olmaz. Eğer böyle bir iddiada bulunursak, Kur’an’ın anlaşılması ve metni açısından yukarıda temas ettiğimiz sakıncalara düşmekten ve Kur’an’ın kendi söylemi ile çelişmekten kurtulamayız. Ayrıca bu tür bilgiler ortaya çıkmadan önce Müslümanların Kur’an’a dayanarak dillendirilmesi gerekir. Hâlbuki sözü edilen bütün bilimsel veriler ya da buluşlar ancak keşfedildikten sonra Kur’an’la ilişkilendirilmektedir.

Her Şeyi Kapsayan Kitap

Yukarıda açıkladığımız imajları da kapsayan ve son derece yaygın olan imajlardan biri de Kur'an'ın yaş kuru ne varsa insanla, tabiatla, evrenle ilgili her şeyi kapsaması düşüncesidir. Bu imaj ilk dönemlerden beri pek çok Müslüman'ın zihnini meşgul etmiş ve onları Kur'an'ı anlama ve yorumlamalarında yönlendirmiştir. Bu sebeple bazı Müslümanlar gelecekle, tabiatla, insanla, uzayla, bilimle sanatla ilgili ve günlük hayatla ilgili ne varsa Kur'an'da aramışlar; daha doğrusu aradıkları şeyle Kur'an arasında bir bağ oluşturarak Kur'an'la ilişkilendirmişlerdir. Böyle bir Kur'an imajının gerisindeki bilinçaltı veya temel saik acaba ne olabilir? Genel olarak söz edecek olursak yukarıda sözünü ettiğimiz imajlardaki temel mantık iki şey etrafında dönmektedir. Bunlardan birisi, Kur'an'ın mucizeliği, diğeri de Kur'an'ın evrenselliğidir. Bu iki saik aynı şekilde bu imaj için de geçerlidir. Yani her şeyin Kur'an'da olması ve her konuda rehberlik edebilmesi hiçbir beşer kitabında olamayacak bir özelliktir ve bu onun mucize olduğunu göstermektedir. Yine indikten sonra kıyamete kadar tarihin her kesitindeki olay olgu ve sorunları içererek onlarla ilgili çözümler önermesi de onun evrenselliğini ortaya koymaktadır. Buna ek olarak, bu yaklaşım sahipleri, bizzat Kur'an metnine dayanarak bu yaklaşımı delillendirmektedirler. Bazı ayetlere dayanarak bizzat Kur'an'ın kendisinin "yaş kuru ne varsa her şeyi" ihtiva ettiğini iddia etmektedirler. Buna göre Kur'an'ın insanın kendisiyle, sosyal yaşantısıyla, karşılaştığı ve karşılaşmadığı bütün evrenle ilgili her şeyi ihtiva eden bir kitap olduğunu düşünmektedirler. Bu çerçevede delil olarak en sık şu ayetlere başvurulmaktadır: "Biz Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık." (En'am,8/38) "Sana bu Kitabı, her şeyi açıklayan ve Müslümanlara yol gösterici, rahmet ve müjde olarak indirdik." (Nahl,16/89) "Kitapta herhangi bir şeyi eksik bırakmadık." (En'am, 6/38) Bu ve benzeri ayetler, Kur'an'ın temel misyonu ve muhataplarla ilgili amaçları dikkate alınmaksızın genelleştirilerek anlaşılmakta ve yorumlanmaktadır. (Suyuti, II,357; Jansen,7071) Ayetlerde geçen " hiçbir şeyi" ve "her şeyi" gibi ifadelerden yola çıkılarak bu ayetler tarih üstüne çıkarılmakta gelecek tarihlerde de insan ve çevresiyle ilgili ne varsa bu ayetlerin kapsamına sokulmaktadır. Böylece bu ayetler her dönemde var olan ve var olacak her tür bilgiyi içeren ayetler halini almaktadır. Buna dayanılarak her şeyin Kur'an'da şifrelenmiş olarak, bir şekilde mevcut olduğu var sayılamaktadır. Artık bilimle, sanatla ve insan ve çevresiyle ilgili ne varsa, Kur'an'da bunların bulunduğu düşünülerek Kur'an' a yaklaşılmakta ve okunmaktadır. Bunun sonucu da amacı ve konusu sınırsız bir kitap imajıyla karşılaşılmaktadır. Bu durum, Kur'an'ın temel maksatlarının kaybolmasına ve çoğu zaman onların geri plana itilmesine, Kur'an'ı asıl amacından yani dini, itikadî ve ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitap olmaktan uzaklaştırmaktadır. Artık bu imaja sahip kimse Kur'an'da bilim, sanat, gelecek, astronomi ve tabiatla ilgili her şeyi arayabilmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz üzere böylece Kur'an sulandırılmakta ve temel maksatları işlevsiz hale gelmektedir. Asılında yukarıdaki ayetlerin ilkindeki "kitap"tan maksadın Kur'an olmadığı fakat bundan maksadın Allah'ın sonsuz ilmini sembolize eden "levhi mahfuz" olduğu belirtilmektedir. (Şatıbî, II, 78; Şimşek, 106) Kaldı ki, bu ayetteki "kitap"tan maksat Kur'an bile olsa, bunu Kur'an'ın temel maksatlarının dışına çıkartılarak anlaşılması pek mümkün değildir. Zira Kur'an bu ayetlerde dinin amaçladığı ve toplumun rehberliğe ihtiyaç duyduğu konuda eksik olmadığı, yine toplumun dini, ahlaki, sosyal konularda rehberliğe ihtiyaç duydukları her konuda açıklayıcı olduğunu ifade etmektedir. Yoksa Kur'an'da canlı muhatabının hiç ihtiyaç duymadığı, gelecek hadiseler, bilimsel gelişmelerin vs. haber verilmesinde bir eksik bırakılmadığı ve Kur'an'da her şeyin açıklandığı söylenilmek istenmiyor. Yani Allah'ın insanın aklına, gayretine ve tabii gelişmelerin seyrine bıraktığı konularda Kur'an rehberlik etmemektedir. Rehberlik ettiği hususlar yukarıda işaret ettiğimiz konular çerçevesindedir. Aksi halde Kur'an'ın çoğunun muhatabı tarafından anlaşılmadığı ortaya çıkar ki, bu durum bizzat Kur'an'ın "anlaşılan açık bir kitap" söylemine ters düşer. Kur'an eğer her şeyi kapsayan bir kitapsa, bunun anlamı, Kur'an'daki her bir kelimeye hatta harfe binlerce bilgi şifrelenmiş demektir. Bu da Kur'an'ı bir şifreler yığınına dönüştürür. Bu durumda şu soruların cevabı büyük önem taşımaktadır: Bu şifreler hangi kural ve kime göre

deşifre edilecektir, bunun bir bilimsel sabitesi var mıdır? Görebildiğimiz kadarıyla bu imajla Kur'an'a yaklaşıp onun şifrelerini çözerek bilimle ve gelecekle veya herhangi bir şeyle ilgili veri çıkartmaya çalışanların yöntemleri bilimsel kriterlerden uzak, tamamen sübjektif yöntemlerdir. Eğer bu tespit doğru ise, bu imajla Kur'an'a yaklaşmak, Kur'an'ı tamamen keyfi olarak yorumlanan istismara açık bir kitaba dönüştürmektedir.

Önerilen Kur'an İmajı

Şu ana kadar Kur'an'la ilgili Müslümanlar arasında yaygın olduğunu düşündüğümüz imajlardan söz ettik. Tabi ki, biz bunların dışında başka bir Kur'an imajının olmadığı şeklinde bir iddiada bulunmuyoruz. Elbette ki, Kur'an imajları bunlarla sınırlı da değildir. Ancak burada ele aldığımız imajların, Kur'an'a yaklaşımlarda daha yaygın ve etkin imajlar olduğunu düşünüyoruz. Bu sebeple bunları belli oranda mercek altına alarak eleştirel yönlerini ortaya çıkartmaya gayret ettik. Yukarıda ele aldığımız her bir imajın eleştirel bir yönü ve Kur'an'ın söylem ve amacına ters düşen bir durumunun söz konusu olduğu söylenebilir. Bundan da anlaşılmaktadır ki, bu imajlardan hiçbiri sağlıklı bir Kur'an imajı yansıtmamaktadır. Öyleyse Kur'an'ın amaç, gaye, söylem ve temel ilkelerine uygun Kur'an imajı nedir ve nasıl olmalıdır? Bu sorunun cevabı bizim öneri olarak sunacağımız ve zaten pek çok Müslüman tarafından da benimsenen Kur'an imajının ortaya çıkmasını sağlayacaktır. Kur'an'ın yansıttığı vahiy geleneği tarihine göz attığımızda görürüz ki, ilahi vahiy kaynaklı kitaplar ve onların uygulayıcısı peygamberler dini, ahlaki, ve sosyal konularda çıkmaza giren, kaos yaşayan toplumlarda ortaya çıkmışlardır. Yani Allah kitaplarını ve peygamberlerini rahmetinin bir tecellisi olarak yukarıda sözünü ettiğimiz konularda kargaşa ve çözülme yaşayan toplumlara, onlara rehberlik etmek üzere göndermiştir. Kur'an ve onu tebliğ eden ve uygulayan Hz. Peygamber de işte bu ilahi geleneğin son halkası olarak tarih sahnesinde yer almaktadır. Kur'an, muhataplarına dinî inançlarında, can güvenliklerinde, mal dağılımlarında, toplumda neslin ve aklın korunmasında ve bütün bunlarla irtibatlı olarak ahlakî yönlerinde ortaya çıkan ciddi sorunlarda rehberlik etmiştir. Yine Kur'an muhatabın saydığımız hususlardaki problemlerine çözümler önererek onların sağlıklı birey ve toplum olmaları için yol göstermiştir. Acaba Kur'an bu saydığımız temel hususların dışında insan ve çevresiyle ilgili konularda rehberlik etmiş midir? Kur'an'a baktığımızda, tarihin bir kesitinde yaşayan muhataplarının yani cahiliye Araplarının yukarıda sözünü ettiğimiz temel sorunlarıyla ilgilendiğini görürüz. Cahiliye Araplarının günümüze oranla basitte olsa tıp, matematik, mühendislik, astronomi vs. gibi konularda bilgi ve deneyimleri ve bu konularda ilerlemeye ihtiyaçları vardı. Ancak biz Kur'an'ın muhatabının bu konulardaki ihtiyaçlarını ve sorunlarını konu edinerek rehberlikte bulunduğunu göremiyoruz. Dolayısıyla Kur'an'ın bu tür konu ve sorunları insanların aklına ve tabi gelişmelere bıraktığını söyleyebiliriz. Elbette ki Kur'an Allah'ın sıfatları ve ahiret gibi konularda delillendirme sadedinde göklerden, denizlerden, dağlardan vs. bahsetmiştir. Zannedildiği gibi, bunlar gelecekte yaşayacak insanlara bilimsel veriler sağlamak için değil, ancak bizzat canlı muhataplarına sağlıklı inanç ve davranış elde etmeleri için söz konusu edilmiştir. Bu tür delillendirmelerin yukarıda saydığımız konuların dışında yeni anlamlara çekilmesi, Kur'an'ın tarihten bir kesite değil de bütün bir tarihe hitap etmesi anlamına gelecektir. Bu da canlı muhataplarını yok sayma ya da en azından onların Kur'an'ın ayetlerinden büyük bir kısmını anlamadıkları anlamına gelecektir. Hâlbuki Kur'an'ın rehberlik ettiği sorun ve konulara bakılırsa, bizzat canlı muhatabın sorunları üzerinde durulduğu rahatça anlaşılabilmektedir. Örnek olarak, Mekke döneminde muhatabın içinde bulunduğu şirk sorunundan ve ahreti inkâr etmelerinden dolayı özellikle doğru Allah ve tevhit inancını vurgulayan Allah'ın sıfatlarından ve yeniden dirilmenin imkânlarından sıkça söz edilmiştir. Medine döneminde de mal, can, nesil, akıl güvenliğini hedefleyen mesajlar verilmiştir. Her iki dönemde verilen bütün mesajlar da fert ve topluma bir ahlakî nosyon

kazandıracak şekilde sunulmuştur. Yani Kur'an tabiattan ve diğer şeylerden bu temel konularda delillendirmelerde bulunmak için söz etmiştir. Toplum ve bireylerin akıl ve tabi gelişmeleriyle ilgili hususları ise muhatabın çalışma ve gayretlerine havale etmiştir. Ancak bu hususta da düşünmeye ve salih amele genel vurgular yaparak düşünmeye ve medeniyet kurmaya yönlendirmelerde bulunmuştur. Lakin bunu hiçbir zaman vahyin konusu olarak ele alıp bunlarla ilgili ayrıntılı bilgi ve hükümlere yer vermemiştir. Yukarıda da ifade ettiğimiz üzere tabiat ve kanunlarından, yerlerden, göklerden, denizlerden, dağlardan vs. söz ederken hedef, cahiliye Arapların rehberliğe ihtiyaç duyduğu dini, ahlaki ve sosyal konularda delillendirmelerde bulunmaktır. Hiçbir zaman Arapların anlaması mümkün olmayan bilimsel verilerden söz edilmemiştir. Ancak yine daha önce vurguladığımız gibi, bu ayetlerin satır aralarının günümüz ya da gelecekte ortaya çıkacak bilimsel verilerle paralellik arz etmesi, Kur'an'ı indirenin kâinatın yaratıcısı olması sebebiyle, son derece tabi bir durumdur. İşte bu tür paralellikler üzerinde yoğunlaşarak, Kur'an'ın bilim ve teknolojide de rehberlik ettiğini söylemek pek doğru olmasa gerektir. Eğer öyle olsaydı bilimsel verilerle ilgili buluşlar yapılmadan önce bunların Kur'an'dan çıkarılması gerekirdi. Hâlbuki Kur'an'dan çıkarılan bilimsel veriler ve gelecekle ilgili hadiseler hep buluşların ve olayların gerçekleşmesinden sonra Kur'an'la irtibatlandırılmıştır. Bu konuda Şatıbî'nin söyledikleri son derece anlamlıdır: Birçok insan Kur'an üzerindeki iddialarında sınırı aşmışlar ve ona tabiat ilimleri, matematik, mantık, ilmi huruf vs. gibi öncekilerin sonrakilerin bütün ilimlerini yüklemişlerdir… Kaldı ki, sahabe, tabiin ve onları takip eden nesillerden oluşan selefi salihin, Kur'an'ı, Kur'an ilimlerini ve Kur'an'da bulunan esrarı en iyi bilen kimselerdi; bununla birlikte onlardan hiçbir kimse bu iddia doğrultusunda söz ettiği bize ulaşmamıştır. Onlar Kur'an'dan sadece tevhit delilleri, teklifi hükümler, ahiretle ilgili hükümler ve bunlarla ilgili konuların ispatına çalışmışlardır. Eğer onların bu iddia doğrultusunda çabaları ve incelemeleri olsaydı, meselenin esasına delalet edecek şeyler mutlaka bize kadar ulaşırdı. Böyle bir şey olmadığına göre, bu iddianın onlarda mevcut olmadığı anlaşılacaktır. Bu da Kur'an'da onların iddia ettikleri gibi bütün ilimlerin esaslarının bulunmadığına bir delilidir. Evet, Kur'an bazı ilimleri içermektedir; ancak bunlar Arapların bildikleri ilimledir yahut onların bildikleri ilimler üzerine kurulu olan ve akıl sahiplerinin taaccüp ettiği, işaretleri gösterilmedikçe, yolları aydınlatılmadıkça üstün akıl sahiplerinin dahi kavrayamayacağı türdendir. Kur'an'da bunların dışında başka bir şeyin bulunması noktasında ise; cevap hayır olacaktır. (Şatıbî, II, 77-78) Burada Kur'an'ın temel amaçları ve canlı muhataplarının durumuyla ilgili yaptığımız bütün bu açıklamalardan sonra karşımıza şöyle bir Kur'an imajı çıktığını söyleyebiliriz: Kur'an, insanın itikadi, ahlaki ve sosyal hayatında rehberlik eden bir kitaptır. Bunun dışındaki konuları, akla ve tabi gelişmelere bırakmıştır. Bu imajla özellikle altını çizmek istediğimiz husus, Kur'an'ın sınırsız bir rehberlikte bulunmadığıdır. Burada Kur'an muhatabın içinde bulunduğu problem ve kaoslar dikkate alınarak insanların çoğu zaman akıllarıyla sağlıklı bir çıkış yolu bulamayacakları sınırlı konularda rehberlik ettiği hususunu vurgulamak istiyoruz. Bu imajı bir başka şekilde ifade edersek, şöyle söyleyebiliriz: Kur'an İnsana itikat, yani Allah, ahiret melek, kader vs. gibi inançları ve ibadetlerinde ve birey ve toplumların mal, can, nesil ve akıl güvenliği gibi sosyal konularda ve bütün bunların gerçekleşmesi esnasındaki ahlaki işleyişte doğru yolu göstermiştir. Bunun dışındaki bilimle teknolojiyle ve gelecek hadiselerle vs. ilgili hususları insanın aklına, gayret ve çalışmasına ve gelişmelerin tabi seyrine bırakmış, bunlar hususunda bir rehberlik misyonu üstlenmemiştir. Kur'an hakkında yukarıda ifade ettiğimiz şekildeki bir imaja sahip olan kimse elbet ki orada din, ahlak, sosyal hayat ile ilgili sorunların model çözümlerini arayacak ve kendi tarihselliğine bu çözümleri uygulayacaktır. Ancak hiçbir zaman Kur'an'da bilimle, teknoloji vs. ile ilgili konuların haberini ve çözümünü aramayacaktır. Çünkü Kur'an'ın rehberliği bunları kapsamamaktadır. Kapsama alanına sokanlar onu farklı imajlarla tanımakta ve bu yüzden bu konuları onda aramaktadırlar. Kanaatimiz o ki, bilim kitabında dini bilgiler aramak ne kadar yanlışsa dini metinlerde de bilimsel meseleler aramak o kadar yanlıştır.

Böyle bir yaklaşım, Kur'an'ın mucizeliğini ve evrenselliğini ortaya koymak için Kur'an'ın temel misyon ve amaçlarının sınırlarını genişletmekte ve sulandırmaktadır. Bunu da Hâlbuki Kur'an'ın mucizeliği kıyamete kadar dini, ahlaki ve sosyal konularda tüketilemez ve çelişmez model çözümler içermesindedir. Bizim de Kur'an'a yaklaşırken bu imajla yaklaşmamız ve asıl mesajlarını, kendi dönemimizin geçici ve etkin unsurlarında kaybetmememiz gerekir. Çok daha sade ve net bir şekilde ifade edecek olursak diyebiliriz ki, bize Kur'an nedir, diye soran kimseye, Kur'an, dini, ahlaki ve sosyal konularda rehberlik eden bir kitaptır ve biz Kur'an'da sadece bunları aramalıyız, şeklinde cevap verebiliriz. Çünkü bunların dışındaki konuları Allah insanın aklına gayretin ve gelişmelerin seyrine bırakmıştır. Bunları Kur'an'da arayarak Kur'an'ın temel mesajlarını göz ardı etmemiz doğru değildir. İşte Kur'an'a böyle bir imajla yaklaşılırsa onun amaçlarının her çağda ve farklı şartlarda hayata geçirilmesi mümkündür ve herhangi bir tarihsel dönemde tüketilemeyen model çözümler onda bulunabilir. Bunun dışındaki baskın imajlar ise, Kur'an'ın bu amacında sapmaya yol açacak ve temel amaçlarının toplum ve bireyde gerçekleşmesini engelleyeceğini, en azından geciktireceğini söyleyebiliriz.

Sonuç

İnsanın okuduğu kitap/metin konusundaki ön tahmini veya önyargısını oluşturan imajı, söz konusu metnin anlaşılmasında son derece belirleyici bir etkiye sahiptir. Bu sebeple Kur'an'ın anlaşılmasında ve yorumlanmasında Müslüman birey ve toplumların önyargıları yani imajları oldukça belirleyicidir. Bu imajlardan fazlaca yaygın olarak göze şunlar çarpmaktadır. Kur'an, geçmişle ilgili haberler taşıyan en doğru tarih kitabı, gelecekte olacak hadiseleri haber veren "kehanet" kitabı, ritüellerde kullanılan ibadet kitabı, kanun (anayasa) kitabı, yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser, Bütün bilimsel verileri içeren kitap, insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap. Kur'an'ın geçmişle ilgili en doğru bilgileri içerdiği şeklindeki baskın imaj, Kur'an'ın kıssa tekniği ile hedeflenen mesaj verme amacını aşmakta ve Kur'an'ı tarih ilminin bir veri kaynağı haline getirmektedir. Kur'an'ın gelecekle ilgili haberleri veren kitap imajı, bütün bilimsel verileri içeren kitap ve insanla ve tabiatla ilgili yaş kuru ne varsa her şeyi içeren kitap şeklindeki baskın Kur'an imajları ise, Kur'an'ın evrenselliğini ve mucizeliğini ispatlama güdüsünden hareket etmektedir. Ancak bu şekildeki imajlar, Kur'an'ı canlı muhatabı tarafından tam olarak anlaşılmayan ve her dönemde farklı anlamlar içeren tarihin bütün dönemleri ile ilgili çok şey söyleyen fakat söylediği sabit hiçbir şey olmayan şifreler yığınına dönüştürmektedir. Kur'an'la ilgili yaygın imajlardan biri olan ritüellerde kullanılan ibadet kitabı imajı, genellikle Kur'an bütünlüğünde gerçekleşmesinde ibadetin motivasyon sağladığı Kur'an'ın temel amaçlarının geri plana atılmasına yol açmaktadır. Kanun kitabı imajı ise, Kur'an'ın temel ilkeler koyduğu devlet yönetiminin detaylarıyla Kur'an'da bulunduğu varsayımından hareket ederek, Kur'an'ın inanç ahlak ve diğer sosyal olaylarla ilgili amaçlarını geri plana atamakta ve Kur'an'ı devlet yöntemiyle ilgili hukuk kaynağına indirgemektedir. Kur'an'la ilgili Yüksek edebiyat ve belagat özelliği taşıyan edebi şaheser şeklindeki imaj ise, belki de en fazla Kur'an'ın canlı muhatabını yani cahiliye Arapları ilgilendiren şekilsel edebi özelliği ön plana çıkarmakta ve mucizeliği bu noktada aramaktadır. Bu imajda Kur'an'ın asıl hedefi olan mesajının her dönemdeki genel geçerliği, evrenselliği, tüketilemezliği ve çelişmezliğini içeren bir muhtevaya sahip olması geri plana atılmaktadır. Hâlbuki Kur'an'ın meydan okuduğu ve benzerini yapmaktan muhatabının aciz olduğu mucizesi asıl onun çelişmez ve hiçbir tarihi kesitte tüketilemez olmasında aranmalıdır. Yukarıda açıklayarak eleştirel yönlerini ortaya koyduğumuz imajlardan sonra karşımıza, Kur'an'ın rehberlik ettiği konuları belirleyen ve Müslümanların onda ne araması gerektiği konusunda belirleme yapan ve Kur'an'ın temel amaçlarının sağlıklı bir şekilde anlaşılmasına katkı sağlayabilecek şu Kur'an imajı çıkmaktadır: Kur'an, insanın itikadi, ahlaki ve sosyal hayatında rehberlik eden bir kitaptır. Bunun dışındaki konuları, akla ve tabi gelişmelere bırakmıştır. İşte

Kur'an'a böyle bir imajla yaklaşılırsa Kur'an öğretilerinin her çağda ve farklı şartlarda hayata geçirilmesi mümkün olur ve herhangi bir tarihsel dönemde tüketilemeyen model çözümler onda bulunabilir. Bunun dışındaki baskın imajlar ise, Kur'an'ın amaçlarında sapmaya yol açacak ve temel amaçlarının toplum ve bireyde gerçekleşmesini engelleyecektir. Doç. Dr. Ömer Faruk Yavuz

Tefsir usulü

Bu kısa yazımızda Müslümanların bilmesi gereken kapsamlı bir tefsir usulü ilmi konusunda bilgi vermek yerine, Müslüman olmayıp İslam'a saldıran kesimlerin usulsüzlük/metotsuzlukları ele alınacaktır. Kuralsız, önyargılı, temel İslami bilgilerden yoksun, önceden verilen karara uygun delil arama güdüsü ile yapılan çalışmalara en klasik örnek, oryantalistlerin Kur'an üzerindeki çalışmalarıdır.

Oryantalistlerin Kur'an hakkındaki en büyük yanılgısı, Kur'an'ın Allah tarafından gönderilen bir ilahi kitap olarak değil insan ürünü bir eser olarak ele almalarıdır. Hedefe koydukları konuya objektif ve bilimsel temelde yaklaşmak gibi bir lüksleri olmayan bu kesim, kendi dini ve siyasi yaklaşımları çerçevesinden Kur'an'ı ele almakta ve irdelemektedirler. Dolayısı ile Kur'an'ı, insan ürünü bir eser kabul ettikleri için daha işin başında ilk düğmeyi yanlış iliklemiş olmakta, bundan ötürü de her adımda biraz daha da gerçekten uzaklaşmaları kaçınılmaz olmaktadır.

Öncelikle şunun bilinmesi gerekir ki, Kur'an'da belli konudaki ayetler bir arada toplanmamıştır. Araştırmacının bir konu ile ilgili ayetlere ulaşması için tüm Kur'an'ı incelemesi gerekir ki, bu da aradığı konunun Kur'an içindeki yerini de görmesine, o konunun Kur'an bütünlüğü içindeki yerini daha iyi kavramasına neden olmaktadır. Evet, Kur'an ilahi bir kitaptır ve kullandığı metot ile de diğer tüm insan ürünü eserlerden ayrı özelliklere sahiptir.

Oryantalistler işlerine gelen ayetleri almak, ayetlerin manalarını saptırmak, işlerine gelmeyen ayetleri görmezden gelmek, ayetlerin iniş sebebi - Sebebi nüzul- ilmini bilmemek, Kur'an'ın bir metot olarak çok sık kullandığı teşbih-mecaz ilmine yabancı hatta uzak olmak, Kur'an'ın genel konseptinden koparılan cımbızla seçilen ayetlerden hareketle önceden verdikleri hükümlere delil aramak, birbiri ile çelişen iddialarını yüzleri hiç kızarmadan ardı ardına sıralayabilme ve aynı konuyu içeren tüm ayetlerin bir araya getirilmeden bir konudaki bir ayetten yola çıkarak sonuca varma dürtüsü gibi ilmi temelden yoksun, metotsuz hatta önyargılı düşmanca yaklaşımlar, oryantalistlerin Kur'an'ı hem kavrayamamalarına hem yazdıkları tarafgir eserlerle İslam'ın yanlış tanıtılmasına neden olmakta, aradaki uçurumun derinleşmesine neden olmaktadırlar.

Ayrıca Kur'an'ı dogma, değişmez, çağdışı kalmış kurallar bütünü olarak görme yanılgısı da hem oryantalist hem yerli ateistlerin en büyük yanılgılarının başında gelmektedir.

Oryantalistlerin bu yaklaşım tarzlarına birçok örnekler verilebilir. Bu konulara örnek ve cevaplar için, "Oryantalizm yanılgısı", "Kur'an'da çelişkili yoktur", " İslam fıkhı" ve "Kur'an'da mecaz" gibi yazılarımıza bakılabilir.

Tefsir Usulü -Kitap özeti-

Hz İbrahim'in İsmail'den olan soyu hazreti Muhammed'e dayanır, Hz. İshak'tan olan soyu ise İsraillilerin atasını oluşturur. Araplar Sami ırkına mensuptur. (s. 11) Putperestlik, Mukaddes kabul edilen beldelerden alınan hatıra eşyalara, zamanla fazla kıymet verilmesiyle ortaya çıkan bir inanç türüdür. Ensâb, yani soylar ve Sanem yani putlar, Arapların ibadet ettiği şeylerdendir. (s. 13) Cahiliye Arapları ateist, müşrik, Hanif, Yahudilik, Hristiyanlık veya Mecusilik dinine inananlar, meleklere ibadet edenler ve teistler olarak gruplandırılabilir. (s. 15) Putların içinde bulunulduğuna inanılan cinlerle konuşup onlar vasıtasıyla gâibten haber verdiğine inanılanlara kahin denirdi. İslamiyet'in doğduğu ortamda Mekke'de yazı bilenlerin sayısı 17 idi. (s. 20) Peygamberimizin teşviki ile yüzlerce kişi okuma yazmayı öğrenmiştir. Mekkeli müşriklerin okuma yazma bilenlerin büyük çoğunluğu sonradan Müslüman olmuştur. (s. 21) Mecusilik, İranlıların dini idi. İranlılar mecusiliği kendi kavimlerine özel olduğunu iddia ediyorlardı. Bu nedenle de Araplar, mecusiliğe rağbet etmemiştir. (s. 23) Yahudilikte Araplar arasında yayılmamıştır çünkü Yahudiler dinlerini kendi kavimlerine özel bir din olarak kabul ediyorlardı. (s. 25) Hristiyanlık ise ticaret, misyonerlik ve kölelik vasıtası ile Araplar arasında diğer dinlere göre daha yaygın idi. (s. 26) İslamiyet'in başlangıcında Müslüman olan kölelerin çoğu Hristiyanlardan oluşuyordu. (s. 27) Kur'an-ı Kerim, Arap edebiyatının ilk ve edebi şaheseri olmuş, üslup bakımından bir eşsizlik kazanmıştır. (s. 28)

Kur'an tarihi

Kur'an kelimesi 'kre' fiilinden türemiştir. (s. 32) ‘Vahiy, gizli konuşmak, emretmek, ilham etmek, seslenmek, fısıldamak, mektup yazmak’ gibi anlamlara gelir. (s. 37) Kur'an, Kadir gecesi indirilmeye başlanmıştır ama o gecenin ramazan'ın hangi günü olduğu ihtilaflıdır. (s. 42) Kur’an'ın iki indirilişi vardır. Birincisi levh-i mahfuz'dan dünya semasına, ikincisi oradan Cibril vasıtasıyla hazreti peygamberin kalbine indirilmesidir. Birincisine inzal, ikincisine tenzil denir. Kur'an, Kadir gecesinde dünya semasına toptan indirilmiş ve daha sonra oradan 23 sene boyunca, zamanında ihtiyaca göre Peygamberimize indirilmiştir. ‘İnzal tüm olarak indirmeyi, tenzil ise cüz cüz indirmeye’ işaret eder. (s. 43) Kur'an-ı Kerim tüme varım veya tümdengelim metodu ile elde edilen bir bilgi değildir. Onun için sosyal bilimlerin metodu vahye tatbik edilemez. (s. 44)

Zeyd bin sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. (s. 53) Ayetlerin tayini, yerinin belirlenmesi kıyas ile değil tevfikîdir yani vahiy ile belirlenmiştir. Bunun için, 'Elif Lâm Mîm' bir ayet iken, 'Elif Lâm Râ' bir ayet değil, ayetten bir parçadır. (s. 55) Ayetlerin tertîbi, sıralanması tevfikîdir. Hangi ayetin, hangi surenin neresine konulacağını peygamber bilir, yazılmasını vahiy katiplerine emrederdi. Bu hususta ümmet icma' etmiştir. Peygamber daha sonra bu yeni vahyedilen ayetleri namazlarda okur, vaazlarında onlardan bahseder, açıklardı. (s. 56) Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder. (s. 62) Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz Ömer'in Müslüman olma olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul eder. (s. 64) Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman, Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de, bu gayreti arttırmıştır. (s. 66) Jeffrey, bir taraftan sahabe'nin elinde yazılı Kur'an ayetlerinin olmadığını iddia derken başka bir yerde ise, İbni Mesud, Ali, Ubeyy ve Ebu Musa'nın Kur'an cemlerine sahip olduğundan bahsetmektedir. (s. 67) Bazı sahabeler, Kur'an'ı cem etmişlerdir (toplamışlardır) fakat bu cem edişleri, şahsi olduğundan usul ve tertipleri başka başka olmuştur. (s. 69) Zeyd bin Sâbit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an toplama işinde başkanlık

kendisine verilmiştir. (s. 70) Kur'an'ın toplama işi Peygamberimizin vefatından 6 ay sonraya tesadüf eder. Oryantalistler detay konulardan büyük sorunlar çıkarma konusunda uzmandırlar. Ne yazık ki bizim yazarlarımız, müelliflerimiz de onların ellerine bol miktarda deliller vermişlerdir. (s. 71) Hz Osman Hafsa'ya haber göndererek elinde bulunan mushaftan nüshalar çıkarılacağını, bu iş bittikten sonra mushafın kendisine iade edileceğini haber verir ve asıl nüshayı ister. Hz Hafsa'da mushafı Hz Osman'a gönderir. Hz Osman yine Zeyd bin Sabit'e Kur'an'ı çoğaltma görevini verir. Zeyd bin Sabit asıl nüshadan çoğaltmalar yapar, daha sonra bu asıl nüsha yeniden Osman tarafından Hafsa'ya verilir. (s. 72) Çoğaltılan nüshalara o zaman gerek Kur'an'ı ezber bilenler, gerekse yazı ile tespit edilmiş sayfalara sahip olanlar tarafından hiçbir itiraz vaki olmamıştır. Kur'an-ı Kerim'in okuyuşunda ortaya çıkan farklılıklardan dolayı da, bu problemi ortadan kaldırmak için, Kur'an nazil olmuş olduğu lehçe ile yani 'Kureyş' lehçesi ile beraber çoğaltılmıştır. (s. 73)

İbni Mesud Peygamberimizin sağlığında 70 kadar sure ezberlemişti, geri kalanları Peygamberimizin vefatından sonra öğrenmiştir. Zeyd bin Sabit ise peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi. (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Kur'an'ın sonradan uydurulmuş olduğunu iddia eden bazı oryantalistlere F. Buhl, onların ‘bir delile dayanmadan esassız ve hayali olan iddialar’ını reddetmiştir. Hz Ebu Bekir'de, Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: Hz Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi ile Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme korkusu ile Kur'an'ı Cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise, bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşlar ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir. (s. 75) Hz Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz vaki olmamış, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır. (s. 76)

Yedi harf ve kıraat ayrı ayrı şeylerdir. Harf kelimesi, lehçe manasını da içinde barındırır. Çeşitli kıraatlar sonradan yayılmıştır. (s. 96) Kureyş lehçesinin yayılması, Arap ve Arap olmayan Müslüman çocuklarının bu lehçe üzerinden terbiye edilmesiyle, 7 harf meselesi zamanla önemini kaybetmiştir. Kurtubi, ibn-i Abdi'l-Berr, "Yedi harf davet zaruretinden dolayı özel bir zamana mahsustur, bu zaruret kalktığı takdirde 7 harfinde hükmü kalkar ve Kur'an'ı bir harf üzere okumak adet olur." demektedirler. (s. 101) Oryantalistler pek çok rivayetler arasından kuvvetli olanları terk ederek, şüpheli olanları nakletmeyi menfaatlerine daha uygun bulmuşlardır. (s. 102)

Kıraatte rol oynayan en önemli unsur yazı değildir. (s. 104) Kıraat ihtilafı, manada büyük bir değişiklik yapmamaktadır. Muhammed bin Ka'b el Kurezi, "İbn-i Mesud, Ubeyy bin Ka'b ve Zeyd kıraatları ile yazılmış üç mushaf gördüm fakat bunların hiçbirinde birbirine muhalif bir şey bulamadım." demektir. Kur'an-ı kerim'den bir ayetin inkarı küfrü icab ettirirken, kıraatın inkarı küfrü icap ettirmez çünkü kıraat sünnettir. (s. 105)

Nüzul sebepleri. Allahu Teala her şeyi bir sebebe bağlamıştır. (s. 115) Sahabe peygamber efendimizin yanında bulunduğu için hükümlerle sebepler arasındaki ilişkiyi rahatlıkla ortaya çıkarabilmişlerdi. (s. 116) İbni Teymiye,"Bazı ayetlerin sebebi nüzulü bilinmez. Bu takdirde ayetin sebebi nüzulü doğrudan doğruya ayetin manasıdır yani, o ayet ihtiva ettiği manayı anlatmak için hazır olmuştur." der. (s. 121)

Nesh: Hükmün kaldırılması demektir. (s. 11) Muhkem müteşabih: Muhkem manası kolayca anlaşılan, müteşabih manasını anlamak için harici bir delile ihtiyaç duyulan demektir. (s. 128)

Müteşabih ayetler sayesinde İslamiyet'te insan fikri dondurulmamış, geniş bir fikir hürriyetine müsaade verilmiştir. (s. 132)

Hurufu mukatta: Bunlar müteşabihattan olan ayetlerdir. (s. 134) Bu harfler 14 tane olup, Arap alfabesinin yarısı kadardır. (s. 135) Bu harflerden sonra gelen lafızlar vahiy ve peygamberliği teyit edici, akideyi muhataba hemen işleyen özelliklere sahiptir. (s. 144) Taha Hüseyin'in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun üslup özelliğidir. (s. 160) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettedir." demektedir. (Lammens, L'İslam, s. 52) Yine Goldziher'de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akidetu ve Şeria fil-İslam, s. 9) der. Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde (mukaddimesinde), "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibariyle Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." derken, Yahudi alimi Hirshfield, "Kur'an haiz olduğu ikna kuvveti ve inşası itibariyle sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam aleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (s. 161) demektedir.

İcazu'l-Kur'an: İcaz, aciz bırakan, mucizevi demektir. Mucizeler geçicidir. Kur'an'ın mucizevi yönü, ona benzer veya ona yakın bir eserin meydana getirilememesinde aranmalıdır. (s. 163) Kur'an'ın telif yönünden icazı: 20 küsur senede parça parça nazil olmuş, nazil olan ayetleri Hz peygamber tarafından yerlerine yerleştirilmiştir. Bunun dışında Kur'an'ın ihtiva ettiği ilimler, insanların ihtiyaçlarını karşılama yönünden, tabiat ilimleri yönünden, gelecekten haberleri yönünden, peygamber tarafından değiştirilememesi yönünden de icazlara sahiptir. (s. 167)

Kur'an'da kıssalar: Amaç ibret dersi almamızdır. (s. 171) Kur'an'da tekrarlar: Arap dilinde tekrar mevcut idi. Kur'an bu uslubu daha güzel bir şekilde devam ettirmiştir. Fransız oryantalist Henri Masse, "tekrarların lüzumlu ve mantıklı olduğunu" ifade etmiştir. (L'İslam, s. 72) Kıssalardan amaç, eski peygamberlerin hayat hikâyelerinin aktarılması değildir, öyle olsaydı kıssalar da tekerrür olmazdı. Amaç, kıssalardan ibretler almamızdır. (s. 174) Mecaz: Hakikatlerin sanatsal anlatımıdır. (s. 178) Oryantalist Dozy, Kur'an'ın tıpkı insanların yazdığı kitaplar gibi bir önsözünün ve çeşitli bölümlerinin olmasını istemektedir. (s. 205) Ragıp el İsfahani, "Tefsir, tevilden daha geneldir, tefsir çoğunlukla lafızlarda, tevil ise manalarda kullanılır." der. (s. 215) Cenevre üniversitesi profesörü Edouard Montet, yaptığı Fransızca Kur'an tercümesinin mukaddimesinde, "Arapça olarak Kur'an'ı bilenlerin hepsi, bu dini kitabın güzelliğini, üslubunun son derece mükemmelliğini görecektir ki, Avrupa dillerindeki bütün tercümeler bu mükemmeliyeti hissettirip ifade etmek imkanından mahrumdur." der. (Montet, Le Coran, s. 53) Georges Sale, "Kur'an'ı tarafsız bir şekilde tercüme etmeye gayret ettimse de, Kur'an'ın metnine tam sadık kalmayı başaramadığımı okuyucu görecektir."derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden oryantalist Marmaduke Pickthal, "Kur'an tercüme edilemez, ben bu kanaatteyim. Onun için Kur'an'ı tercümeye muvaffak olduğumu iddia etmiyorum, yalnız Kur'an'ın manalarını nakletmeye çalıştım, bunda başarılı olduysam kendimi mutlu sayarım. Fakat bu eser, bu tercüme hiçbir vakit asıl Kur'an'ın yerini tutamaz ve hiçbir vakit bu maksadı amaçlamamıştır." demektedir. (s. 218) Hz muhammed: "Bana kitapla beraber, misli de verilmiştir." (Ebu Davud, Sünnet, 6, İmare 33; Tirmizi, İlim 10; İbni Teymiyye, Mukaddime fi usulü tefsir, s. 25; Tefsiru'l-Kurtubi, I/38)

Tefsir çeşitleri: Rivayet tefsiri: nakil esaslı tefsirlerdir. Ayetleri, ayet, hadis ve sahabe sözleri ile tefsir etmektir. Dirayet tefsiri: Rey veya akıl tefsiridir. İctihadı esas alır. (s. 230)

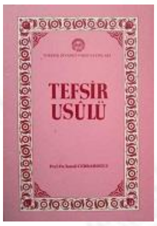

Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü

Gazalî, ibn-i Rüşt örneğinde felsefe gelenek tartışması

İbn-i Rüşt, Gazali'nin İbni Sina'yı yanlış anladığını, aslında 'özde ikisinin de aynı şeyi söylediklerini' açıklayarak aralarını bulmaya çalışır: Gazali, İbni Sina'yı üç konuda tekfir ve tenkit etmiştir.

Cismani Haşr Meselesi: İbn-i Sina da cismani haşr olayını kabul eder ama bedenin aynı beden olmayacağını ileri sürer. 'Aynı beden olmasına imkan yok' der Sina çünkü 'zaman-beden ilişkisi nedeni ile aynı beden ile haşr olamaz' diye açıklama yapar. Aynı zamanda, 'Ruh beden ayrıdır, ruh bedeni temsil edebilir. Allah (cc) boşuna iş yapmaz. Ruh, bedeni temsilen sadece haşr olacak' der.

Alemin kıdemi meselesi: Allah var olduğu andan itibaren hemen düşünmeye başladı. Düşününce düşündüğü var oldu. Düşünme = Yaratama. Böylece 'düşünmesi ile var etmesi arasındaki süre çok az olduğu için alemde kadim sayılır' der. İbn-i Sina, Sudûr nazariyesini kabul eder.

Allah'ın cüzileri bilmemesi meselesi: Cüzi şeyler külli şeylerin parçasıdır. Allah külliyi yaratır. Cüz'i, küllilerden oluşur. Allah cüzileri bilmez ama küllileri bildiği için cüzileri de bilir, onlara muttalidir. Kısaca; 'Allah cüzileri, külli olarak bilir' der.

İbn-i Rüşt'e göre felsefeye karşı olan eleştiriler aslında felsefeyi yanlış anlamadan doğmuştur. Felsefe eşyanın aslını bilmektir, felsefenin gayesi kâinatın sahibinin var olduğunun delillerini ortaya koymaktır. Kur'andaki düşünmeyi, araştırmayı emreden birçok ayet, Hz. İbrahim'in akıl yolu ile Allah'ı bulması, felsefenin varlığını destekler mahiyetteki ayetlerdir. Bir insan Allah'ın varlığını ispat için düşünmenin yollarını bilmesi gerekir. Düşünmeyi hem Kur'an hem felsefe savunur. Din kesin delilleri (Burhan) ortaya kor. Felsefe ve mantıkta, akli yollar ile kesin deliller sunar. Kısaca, 'din felsefeyi farz kılmıştır' der.

Gazali; İbn-i Sina'nın, Farabi'nin Aristo ve Eflatun'un "yabancı fikirlerini bize getirdiler" der. İbn-i Rüşt buna cevaben: Bir Müslüman bir kurban kesecek ama bıçak yabancı marka bir bıçak olursa kurbanımız olmayacak mı, tabii ki olacak. Burada alet mühim değil, önemli olan insanın takvasıdır. Biz belirli hakikatlere ulaşmak istiyoruz. Bunun yolları, gayri Müslimler tarafından belirlenmişse bunları alırız. Yoksa hakikate götüren yola kavuşamayız. Yapılmış, bazı şeyler ortaya konulmuş, bunlar dururken işe baştan başlamak saçmalıktır. Boşa giden zaman ve mesai olur. Eğer yapılan işlerin hepsi doğru ise, gayri Müslim dahi olsa hepsini almak gerekir. Bir kısmı doğru ise doğru kısmını alırız. Bir insan tüm ilimleri bilemez. Ama her ilimde tespit edilmiş hakikat ve usuller varsa, biz onlardan faydalanırız. İbn-i Rüşt: 'Bizden önce ortaya konan ilimleri, bunlarla ilgili kitapları okumak vaciptir' der. Felsefe yapmak din

açısından vaciptir. Ama herkes felsefe yapamaz. Felsefe yapmak için şu şartların olması gerekir: Doğuştan zeki olmak, Şeriatın istediği ahlaki fazilet ve dürüstlük sahibi olmak, Felsefe ve dini meseleleri iyi bilmek. Bu şartlara sahip olmayan felsefecilerde mutlaka eksiklik vardır. Ya aklı kıt veya ufku geniş değildir. Bu tür yetersizlikleri felsefeye mal etmek yanlıştır. Şeriat ve felsefenin usulü birbirine uyar. Her ikisi de insanı hakikate ulaştırır. Kur'an ve felsefe birbiriyle uyum halindedir. Felsefe yolunda sapıtanlar var ise onlar yukarda belirttiğimiz - felsefecilerde olması gereken- vasıfları taşımıyorlar demektir. Rüşt, 'Felsefede bazı insanlar yanlışı söyleyerek başkalarını yanlışa götürür, felsefe imanı tehlikeye düşürür' diyenlere şöyle cevap verir: Felsefeyi okudukları halde, araştırdıktan sonra sapanlar olabilir, tıpkı çölde susuz kalan insanın suyu bulunca kana kana içmesi sırasında suyun genzine kaçıp onu öldürmesi gibi. Burada "su insanı öldürür" diyebilir miyiz? Metodu bilmeyip, yanlış yolda amel edildiği zaman, hayat verici olan şey ölüm getiren şey olabilir. Bu yüzden suyu suçlamak yerine, metodu suçlamak gerekir.

İnsanların anlayışları farklı farklıdır. Hz Resul'de 'insanlara akılları seviyesine göre konuşulmalıdır' der. Kur'an da bazen mucize, bazen delil (burhan), bazen cedel muhataplarını ikna eder. Felsefede aynen bu metotları kullanır. Kur'an, "hikmetle çağır" der, felsefede insanı hikmete çağırır. 'Eşyanın hakikatini bilmek hem felsefe hem şeriatın emridir.' der İbn-i Rüşt. Son olarak 'felsefe insanı yanlışa götürüyorsa felsefeyi eleştirmek yerine felsefenin bu yanlış yollarını ele alarak incelemek ve doğrusunu ortaya koymak lazım gelirw der.

Not: İbn-i Rüşt'ün tüm görüşlerini kabul etmeyebiliriz. Önemli olan Farabi, İbn-i Rüşt gibi Müslüman filozofların Kur'anî sınırlar içinde kalma çabalarının göz ardı edilmemesidir! Onlar "Müslüman filozoflarıdır!"

Gazali'nin filozofları tekfir ettiği konular

"Aristo'ya göre madde ezelidir. Bu filozoflar da evrenin ezeli olduğunu savunuyorlar. Oysa evrenin ezeli olması fikri, başka bir ezeli varlık daha kabul etmek anlamına gelir ki, bu hem tevhid anlayışıyla hem de Yaratıcının sıfatları ile çelişir.

Aslında filozoflar da tam olarak bunu söylemezler. Burada yapılan; Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğuna iman etmek ve yarattıkları ile O'nun Zatı arasına bir mesafe koymaktır. Güneş örneği üzerinden gitmek gerekirse; güneş var olduğu andan itibaren ışığı da vardır. Fakat ontolojik olarak düşündüğümüzde ışığın olması için güneşin daha önce var olması gerekir. Yani güneş, ışığından önce gelir ve bu demektir ki; ışık ancak güneşin varlığı sayesinde mümkündür. Yaratıcı ile yaratılan arasındaki ilişki de böyledir. Filozofların bu konuda söyledikleri budur.

Filozoflar, "Allah küllileri bilir, cüz'ileri bilmez." derler. Filozoflar bunu söylerken; "Allah'ın bilgisi bizim bilgimiz gibi bölük pörçük değildir. O'nun bilgisi küllidir, bütüncüldür" demek isterler. Gazali de, "Sebe' suresi 3. ayette; 'Ne göklerde ne yerde zerre ağırlığında bir şey bile O'ndan gizli kalmaz' buyrulduğu üzere "Allah hem küllileri hem de cüz'ileri bilir" diyerek onları eleştirir. Özde iki taraf da çok farklı şeyler söylememektedir.

Esasında Aristo farklı bir düşünce sergiler. Onun, "Allah'ın zatı mükemmeldir ve mükemmel bir şey değişmez. O sadece mükemmel olan ve değişmeyen zatını bilir. Değişenler mükemmellikten uzaktır ve Allah onları bilmez" gibi fantastik bir yaklaşıma sahiptir.

Filozoflar “Ahiret hayatı cismani değil ruhanidir” derler. İbn-i Sina, ahiretin sadece ruha ait olduğunu anlatan eserinde; “Bütün kutsal kitaplarda ahirete ait cennetteki bahçeler, ırmaklar, katran kazanları gibi tasvirler; avam soyuttan anlamadığı için ihtiyaç duyulmuş anlatımlardır. Maddenin olduğu yerde mükemmellik olmaz, madde somuttur ve eksikliği temsil eder. Halbuki mükemmel ve sonsuz olan soyut olandır.” diye açıklama yaparlar. Kur’an-ı Kerim, ahiret hayatının hem ruhani hem de cismani olduğunu vurguladığı için Gazali’ye göre bu da küfre yol açar. Halbuki bu filozoflar ahireti reddetmezler. Ancak fani olan maddi dünyayla baki olan ahireti kıyas etme hatasına düşmüşlerdir.

İmam Gazali’nin bu noktalar üzerinden filozofları tekfirle suçlamasını konjonktürel olarak anlamak gerekir. Felsefeden hareketle kendi fikirlerine destek arayan Batınî’lerin ellerine malzeme olabilecek her düşüncenin önünü kesme çabası içindedir aslında Gazali.

Gazali’ye göre avam felsefeyi anlayamayacağından, onları bu konuya yaklaştırmamak gerekir. Çünkü felsefe konusu itibarıyla ancak ilim ehlinin işidir.

İbn-i Rüşd; İmam Gazali’nin bu eleştirilerine “Tehafütü’tehafüt” (Tutarsızlığın Tutarsızlığı) adlı eserinde cevap yazar ve ‘tüm filozofları muhatap alıp genellemede bulunmasının, demagoji yapmasının hatalı olduğunu, ona yakışmadığını’ söyler.

Özetle, Gazali’nin felsefe alanındaki görüşleri, dönemin şartları içinde şekillendiği göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir.” İbrahim Halil Er

Mezhep

Bu konuda ayrıca, ‘Müslümanların iç meseleleri’, ‘Ehli sünnet’ adlı yazılarımızı da tavsiye ederiz.

Mezhep ile din aynı mıdır?

Dini kaynaklardan hüküm çıkarıp yorumlamakta otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşlere mezhep denir. Mezhepler itikadî, de fıkhî mezhep olarak ikiye ayrılır.

Efendimiz (sav): “Hâkim hüküm verirken ictihad eder ve ictihadında hakka isabet ederse, iki sevap alır. Hüküm verirken ictihat eder ve ictihadında hata ederse, bir sevap vardır.” (Mecmau’z-zevaid, I/683; Buhari, Temenni, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebu davud, Akdıye, 2) buyurmuştur. Fetva verme seviyesinde ilmi yeterliliği olmayanların “Bilmiyorsanız zikir ehline sorun.” (Nahl, 43) ayeti gereği bir fakihin fetvaları ile amel etmesine izin verilmiştir.

İmam-ı Ebu Hanife: “Bir hadis sahihse benim mezhebim odur. (Reddu’l-Muhtar, 1/72, 475; İbn Abidin, Hâşiye, I/63, Resmu'l-Mufti, I/4; el-Fellâni, İkazu'l-Himem, s. 62); “Bizim şu ilmimiz bir görüştür. O, gücümüze göre vardığımız en güzel görüştür. Kim bundan daha güzelini getirirse kabul ederiz " (İbnu'l-Kayyım, İ'lâm'ul-Muvakkıîn.I/76)

İmam Şâfi: “Eğer kitabımda Nebevî sünnete aykırı bir şey görürseniz, benim görüşümü dikkate almayıp sünnete göre hükmedin” (İbn Ebî Hâtim, Âdâbu’ş-Şâfiî ve menâkıbuh, s. 93; Beyhakî, Menâkıbu’şŞâfiî, I, 472; Ebû Şâme, Muhtasaru’l-müemmel, s. 31; Nevevî, el-Mecmû’ şerhu’l-Mühezzeb, I, 63; İbn Kayyım, İ’lâmu’l-muvakkıîn, IV, 233; Fellânî, İkâzu

himemi zevi'l-ebsâr, s. 100); " Ben bir söz söyler de, Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sözüme muhalif sahih bir hadisi varsa, Rasûlullah'ın hadisi (amel etmekte) evladır, beni taklid etmeyin." (İbn ebi Hatim, Adabu'ş-Şafi, s. 93)

İmam Malik: "Ben bir beşerim, isabet eder, hata da ederim. Benim görüşlerime bakın; Kitap ve sünnete uyanları alın, Kitap ve sünnete uymayanların hepsini terkedin." (ibn Abdilberr, el-Cami, II/32; İbnu'l-Kayyım el-Cevziyye, İ'lâm'ul-muvakkıîn, I/75; İbn Hazm, Usulu'l-Ahkam, VI/149); "Bizimkisi zandan ibarettir. Kesin bir kanaate varamayız." (İbnu'l-Kayyım, I'lfunu'l-Muvakkıin, I/76)

İmam Ahmed Bin Hanbel: "Evzai'nin görüşü, Malik'in görüşü, Ebu Hanife'nin görüşü. Bunların hepsi birer görüştür. Bana göre de hepsi eşittir. Delil ise ancak rivayetler (hadisler)dir." (İbn Abdilberr, el-Cami, II/149; İbnu'l-Kayyım, İ'lam, II/302)

İmam-ı Malik, alışverişle ilgili bir hadisin bir kelimesini tevil ile farklı bir fetva verince İbn-i Ebi Zi'b tarafından "Malik tövbeye davet edilmelidir." şeklinde eleştirince İmam-ı Ahmet b. Hanbel İbn-i Ebi Zi'b'i tenkit ederek "Malik hadisi reddetmemiş, bu şekilde tevil etmiştir." diyerek imam-ı Malik'i savunmuştur. (İbn-i Ebi Ya'la, tabakatul hanabile, I/ 251)

"İslam'ın tüm ana teması farklılık içinde bütünlüktür. Şu formülü asla unutmamalıdır; her şeyin en iyisini bilen ancak ve ancak Allah'tır! Yaşayanların ölümü her zaman aklında tutmaları gerekir, yazmakta ya da konuşmakta olan insanların da, kendilerinin cahilliklerini ve bakış açılarının sınırlı olduğunu unutmamaları gerekir. Vallahu A'lem." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 17, 18)

Günümüz İslam âleminde Müslümanların mezhep konusunda içine düştükleri en önemli sorun, ehlisünnet içi bir fetva bile olsa farklı bir fetvasını duydukları her insanı "Tümden" reddetme, eğilimi içine girmeleridir. Hâlbuki Kur'an ve sahih sünnetten hareket ettikten sonra ve ehlisünnet çizgisi içinde kalan her türlü yorum, fetva, görüş, ufuk açıcı birer fikir zenginliği olarak kabul edilmelidir. Bir insanın birkaç fikri kabul edilmeyebilir bu gayet doğaldır, bir insanın tüm konularda "Doğru, hak" üzerinde bulunmasına da imkân yoktur. Mezhep dinin kendisi değil, o dini temek kaynaklarından (Ayet- hadisten) mezhep imamının anlayabildiğidir. Günümüzde devam eden dört ehli sünnet mezhep olduğuna göre, farklı içtihatların olması da doğaldır, yeter ki nas ile delillendirilebilsin! "İlim ehli arasında, ilmi koruma noktasında yakınlık, fıkhî meselelerin delillendirilmesi konusunda ise farklılaşma mevcuttur." (Hatibul bağdadi, el- Fakih vel Mütefakkih, II/71) Ehlisünnet çizgisi içinde kalan her türlü fetva bizim için değerlidir ve saygı gösterilmesi gereken görüşler olarak kabul edilmelidir. Bir âlimin mensubu olduğu mezhep dışında, araştırmaları sonucu bulduğu farklı bir görüşe rastlarsak, o âlimin o görüşünü kabul etmesek bile, genel olarak o âlimin görüşlerinin tümünü reddetmemiz gerekmez.

İmam Taberi ehlisünnetin büyük imamlarından biridir. Fakat `ayak yıkamayı sünnet, ayağı mesh etmeyi farz` olarak yazmıştır tefsirinde. Şimdi kendisi Şii mi olmuştur? İmam Azam Ebu Hanife, İmam Cafer`in arkasında namaz kılmış, ona talebelik yapmıştır. Biri Sünnilerin imamı, diğeri Şiilerin imamıdır. El-Keşmiri, Feyzu'l-Bâri'de: "Namazdaki elleri kaldırmadaki sahih rivayetten dolayı bir Hanefi olarak o görüşü kabul ederim." der. Herkes bildiği gibi İmam-ı Şafi, İmam-ı Hanefi birçok fetvalarını zamanla değiştirmişlerdir. (Münâvî, Ferâidü'l-fevâid, s. 9; Dekkar, El-İmamu'ş-Şâfiî, s. 154) Hatta İmamı Şafi Mısır'a yerleştikten sonra hepsi değilse de birçok fetvasını değiştirmiş ve "Bağdat'taki eski görüşlerimi nakledene hakkımı helal etmiyorum" (Ebu Zehra, Târihu'l-Mezâhibi'l-İslâmiyye, s.462; Cündi, el-İmamu'ş- Şâfiî, s. 194.; Emin elHûlî, el-Müceddidûn fi'l-İslam, s. 85; İbrahim, Muhammed, Hanefi ve Şafiîlerde Mezhep Kavramı, İstanbul, s.118) ve "Irak'ta ki kitaplarımı yakın" (İbn Hacer Askalanî, Tevali't-Te'sis li Meali Muhammed b. İdris, s. 117) buyurmuştur. Bu durum onların (Hepsinden Alla razı olsun) hakkı arama çabaları, gerçeğe ulaşma kaygılarının göstergesidir. "Acaba halk ne der, beni eleştirir,

kınarlar mı?" dememiş, doğruya ulaştıklarına inandıkları an eski fetvalarını terk etmişlerdir. Hatta bu nedenle çok ağır eleştiri almışlar, ağır ithamlara maruz kalmışlardır. Ama onlar asla kendi fetvalarını ayet-sahih hadis mertebesinde görmemişlerdir. Görenler ise ne yazık ki, günümüzdeki mezhepli değil mezhepçi takipçileri olmuştur!

Kısaca İslam mezhepleri Peygamberimizin vefatından yaklaşık bir asır sonra oluşmuştur. O günün şartlarında zamanın âlimleri günün şartlarına göre dini konularda fetva ve yorumlarını yapmışlar bazılarının görüş ve önerileri etrafında cemaatle oluşmuş ve zamanla da ekolleşmişlerdir. Hiçbir âlim kendi görüşünü diğerinin üstünde görmemiş, herhangi bir konuda fikir ve görüşünü beyan etmiş ve birbirine saygı göstermiştir. Hatta bazen önceki görüşünü daha sonra terk etmiş, ya değiştirmiş veya başkalarının görüşünü benimsemiştir. İslam mezhepleri dini yaşamak için kolaylıktır. Fakat bazı insanların elinde zorluk ve çekilmez bir hal alarak nefret ve bölücülük halini almakla birlikte, tutucu ve bağnaz insanların elinde bölücülük ve yıkıcılık haline dönüşmektedir. Unutmayalım ki mezhepler din içindedir, ayrı bir din değildir. Din İslam`dır ve İslam birleştirir.

İctihad ile kulluk

“Son din İslam'dır, insanlık var oldukça Allah'a kulluk bu dinin bildirdiklerine uymakla olacaktır. İnsan, eşya ve ilişkiler mahiyet veya nitelik bakımından durmadan değişiyor; Hz. Peygamber'in yaşadığı zamanda bulunmayan birçok nesne, ilişki biçimi, araç, âdet ve âlet ortaya çıkıyor. Eğer vahiy, hem geldiği zamanda hem de bütün zamanlarda olacak ve bulunacaklar için açıklamalar yapsaydı evler dolusu kutsal kitap ve hadisler olması gerekirdi. Ayrıca o günün muhataplarının hayatlarında bulunmayan şeylerden bahsetmek abes olurdu. Bu sebeple Allah Teâlâ o gün yaşayanlar ile daha sonra gelecek olanlar için ‘zorunlu olanları’ açıkladı, geri kalanları ise 'açıkladıklarına bakarak bulup uygulamalarını' kullarına bıraktı. İşte bu 'açıkladıklarına bakarak bulup uygulama'nın adına ictihad denir. İctihad kul/beşer işidir; o bakacak, anlayacak, düşünecek ve söylenmişten söylenmemişin bilgisine ulaşacak. Bu işte hatanın veya ihtilafın (farklı anlama, sonuç çıkarma, çözmenin) kaçınılmaz olduğu -insanın mahiyeti ve nitelikleri bakımından- kaçınılmazdır. Buna rağmen Allah, 'açıklamadıklarımı da, açıkladıklarıma bakarak doğru (ben açıklasaydım nasıl açıklar idiysem öyle) bulun, aksi halde bana itaatsizlik etmiş olursunuz' deseydi kullarına 'imkansızı teklif' etmiş olurdu. O imkânsızı teklif etmeyeceğini de bildirmiştir. Şu halde ictihadlık alanda itaat, kulun çabası sonunda ulaştığı “zan ve kanaate göre davranmasıyla” gerçekleşecektir. Bu zan ve kanaate göre haram bildiğinden uzak duracak, helal bildiğine yaklaşacak, farz ve vacib bildiğini yerine getirecektir. “İctihad yapamayacak olanlar da yapanlara danışarak, onlardan fetva alarak itaat edeceklerdir.” Yasak olan, vahyi göz önüne almadan (açıklananlara bakmadan) kendi aklı ve arzusuna göre hüküm çıkarıp uygulamaktır. Usulünce ictihad yapıldığında ise sonuç hatalı olsa da (mesela Peygamberimiz hayatta olsaydı da bu sonuç ona arzedildiğinde hatalı bulsaydı) yine de kul üzerine düşeni yapmış ve bir ecir (ahiret için değerli karşılık) almış olacaktır. İsabet etmiş olması halinde ise ecri artacaktır. Bu ecir meselesinin de hikmeti, müctehidi olanca gücünü sarf etmeye teşviktir.” (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 02.12.2012)

Din büyüklerini ilah edinenler

“Mali'den bir haberi izliyorum. Bir grub selefi, bir takım cami ve mezarları tahrip etmişler. İslam dünyasında bu gün Selefi, Şii, Tasavvuf ve liberal/ılımlı islami akımlar arasında ciddi bir çatışma potansiyeli bulunuyor. Ümmet olma bilinci, siyasi, ideolojik ve mezhebi sebeplerle ciddi anlamda yara almış durumda. Akımlar kendilerini dini aslı olarak, ötekileri sapma olarak görüyor. Oysa bunların hepsi birer yorum. Farkında olmadan din büyüklerini İlah ve Rab

ediniyorlar olmasınlar sakın! Bir bakıma Mezheplerini din ediniyorlar sanki.” (Abdurrahman Dilipak, Yeni Akit, 05.07.2012) “Mezhep dediğiniz içtihadlar topluluğu değil mi? İçtihad konusu şüpheli olan konularla ilgili değil mi? Muhkem nas ile sabit olan bir konuda içtihad olmaz. İçtihad olmayan konuda mezheb de olmaz. O zaman kim kendi mezhebi dışındakileri tekfir edebilir? Allah, Resul ve kitaba usul ve esasa bağlı kalarak ortaya konulan içtihatlardaki hükümler birbirinin tam zıddı olabilir. Bundan dolayı kimse diğerini tekfir edemez. Akıl da, mezhep de, tarikat da güzeldir ama mezhepçilik de, tarikatçılık da, akılcılık da güzel değildir. Her kesimde yanlış yapanlar olabilir. “Bu tekfirci yaklaşım İslam ümmetine, dışarıdan gelen tehditlerden daha fazla zarar vermektedir.” Mezheplerimizi din edinmeyeceğiz. Din büyüklerimizi de İlah ve Rab edinmeyeceğiz. İttifak ettiğimiz zaman birlikte hareket edecek, ihtilaf ettiğimiz zaman, kaynak, niyet ve usul açısından sorun yoksa birbirimizi mazur göreceğiz. İlle anlaşmamız gerekiyorsa hakeme gideceğiz. Değilse istişare ve şûra ile yetineceğiz.” (Abdurrahman Dilipak, Akit, 30 Nisan 2016) "Onlar Allah dışında hahamlarını, rahiplerini ve Meryemoğlu İsa'yı ilah edindiler." (Tevbe, 31)

Bir de kendisini ‘Kur’an Müslümanı’ kabul eden ve Kur’an (ilk değil) tek kaynaktır diyen mealciler var! Onlar, “Mezhep Yok" diyorlar. Çıkmış sonra ayetleri izah ediyorlar. El insaf, biz senin izahını değil İmam-ı Azam'ın ayet izahını kabul ediyoruz. Zaten mezhep te bu demektir.”

Mezhebin lüzumuna dair

“Demagoglar "Asr-ı Saadet'te dört mezheb mi vardı? İtikatta Eş'arilik ve Maturidilik mi vardı?" diye soruyorlar; yoktu deyince de "Öyleyse bunlar bid'attir" hükmünü veriyorlar. A çok akıllılar, şimdi ben size sorayım: Asr-ı Saadet'te Vehhabilik var mıydı? Size göre o bid'at olmuyor da, Maturidilik niçin ve nasıl oluyor? Asr-ı Saadet'te elbette fıkıh mezhebi yoktu. Çünkü Kur'an ceste ceste 23 yılda gönderilmiş, Din-i Mübin-i İslam 23 yılda tamamlanmıştı. Tamamlandıktan kısa süre sonra da Fahr-i Kainat aleyhi ekmelüttahiyyat efendimiz bu dünyaya veda etmişlerdi. Asr-ı Saadet'te Ashab-ı Kiram efendilerimiz dini, imanı, namazı, orucu, zekatı Efendimizden öğreniyorlardı. Bilenler bilmeyenlere öğretiyordu. Sonra İslam yayıldıkça yayıldı. Aradan 100 sene geçmeden Tevhid inancı Çin sınırlarından Atlas okyanusuna kadar ulaştı; dilleri başka başka olan nice kavim Müslüman oldu. Bunlara Kur'an’ın ve Sünnetin, emirlerin ve yasakların, ibadetlerin, dünya ahkamının doğru şekilde anlatılıp yorumlanması gerekti. Tabiin ve Tebe-i Tabiin efendilerimizden derin ilme, irfana, nasibe sahip olanlar geceleri kandil ışığında (varyantlarıyla) milyonca hadisi incelediler, bütün rivayetleri topladılar ve fıkıh sistemlerini kurdular. Bunların dördü kabul gördü, diğer sistemler yaşamadı. Yine İmamı Eş'ari ve İmamı Maturidi Kur'an’a ve Sünnete dayanarak İslam'ın inanç hükümlerini bir araya getirdiler. Böylece zaruret derecesindeki bir ihtiyaç karşısında fıkıh mezhepleri ve inanç mezhepleri meydana geldi. Fıkıhta dört mezhep, inançta iki ekol arasında esasa, usule, temele ait hiçbir ihtilaf yoktur. Çeşitlilik teferruatla (ayrıntılarla) ilgilidir ve bu çeşitlilik Ümmet için geniş bir rahmet ve zenginliktir. Bu hak ve doğru mezhepler sayesinde Ümmet-i Muhammed bid'atlardan, yanlış yorumlardan kurtulmuş oldu. Dört fıkıh mezhebi Müslümanlar için çok büyük bir nimettir. Onları meydana getiren müctehid imamlarımıza ne kadar teşekkür etsek, ne kadar minnettar olsak azdır. Mezhebe lüzum yokmuş, Kur'an yetermiş. Kur'an elbette yeter ama bir şartla: Onu doğru anlamak ve yorumlamak şartıyla. Bin küsur seneden beri şu İslam aleminin haline bakınız. Peygamberimizin haber vermiş olduğu üzere bir yığın bozuk fırka zuhur etmiştir. Bunların hepsi de Kur'an diyor ama niçin ve nasıl sapıtmışlar? Kur'anı doğru anlayamadıkları, Resulullahın yorumuna uygun şekilde yorumlayamadıkları için. Bazı bozuk ve sapık fırkaların fanatikleri bağırıyorlar: ‘Mezhepler bid'attir. Mezhepler sapıklıktır.’ Hatta çok ileri giden bazıları ‘mezhepler puttur’ bile diyor. Ehl-i Sünnet mezhepleri bid'attir diye

niçin yırtınıyor? Çünkü mezhepleri yıkarsa halkın bir kısmı onun bozuk fırkasına dâhil olacaktır.” (Mehmet Şevket Eygi, Milli gazete, 09 Nisan 2011)

"Fırka-i Naciye hangi mezhep” diye bir soru sorulmaz, ‘hangi mezhepten olursa olsun’ namaz kılan, oruç tutan, hacca giden, zekat veren, Allah’a ve ahiret gününe iman eden, Allah’a, resulüne kitabına iman edenlerden kimlerse, tevhid yolunda, ihlasla rızai ilahi yolunda ilerliyor ise onlar kurtuluşa erenlerden olacaktır. “Onlar hangi mezhepten” diye bir şey yok. “Hak Mezhep” diye bir kategori de yok. Allah, resul ve kitab çizgisi içindeki her mezhep makbuldür. Muhkem nas ile sabit bir konuda içtihad olmaz. İçtihad olmayan bir konuda ise mezhep olmaz. Mezhep ihtilaflı konularda olacağı için ‘şu haktır-şu batıl’ denmez. İhtilaflı olan hiçbir şey Hak kategorisinde değerlendirilmez. Batıl olabilir çünki verilen hüküm “usul”e ya da “nas”sa mugayir olabilir. “Nas’sa mugayir olmayan birden fazla görüş olabilir.” Özellikle de müteşabih ayetler zaten zaman, mekan ve olay, kişi bağlamında kendi içinde farklılık gösterebilir. Burada önemli olan usul ve Kur’an-ı Kerim’in külli kuralları ve Sahih olan Nebevi sünnete aykırı olmamasıdır." (A. Dilipak, Akit, 8.7.2016)

Tevil varsa tekfir yoktur

“Maksadım, Müslüman olan insanları kucaklamak yerine dışlamayı, tefrika yüzünden zayıflayarak düşmana yem olmayı karınca kararınca engellemektir. Ben “ehl-i sünnet çizgisindeyim ve genel olarak bu çizginin sahih İslam anlayışını temsil ettiğine” inanıyorum. Ancak üç kayıtla: Ehl-i sünneti, bu kavramın içine giren farklı anlayışları da katarak geniş çerçeveli görüyorum. Ehl-i sünnet dışında kalan İslam mezheplerini de ümmetin mezhepleri olarak görüyor, sahiplenenleri -onlar İslam’dan çıktıklarını beyan etmedikçe ve söz ve fiilleri için bir tevil imkanı mevcut oldukça- tekfir etmiyorum. “İnandığı gibi yaşama konusunda tavizsiz olmak güzeldir ama taassub hangi tarafta olursa olsun caiz değildir, mezmumdur, bundan kurtulmak gerekir” diyorum. İmam-ı Gazâli'nin Faysalu’t-Tefrika'sından: “Hak ve hakikat her bir mezhepte dolaşır durur. Hasetçilerin etkisinde kalmayan, taklidin kör etmediği, gerçeği öğrenme arzusu ve tefekkürün tahrik ettiği sen! Zihnini işgal eden ve seni huzursuz kılan bu durumdan kurtulmak istiyorsan önce muhatabından küfrün (dinden çıkmanın) tanımını yapmasını iste. Eğer küfür, “Eş’ârî veya Mu’tezilî veya Hanbelî ve diğer mezheplere muhalefet etmektir” diyorsa, o, geri zekâlıdır, taklidin zincirine vurulmuştur, körlerden daha kördür; onu iknaya uğraşıp boşa vaktini harcama. İnsaf sahibi isen bilirsin ki, hak ve hakikati belli bir âlimin ve mütefekkirin tekelinde kılan, hakikati yalnız o bilir diyen kimse küfre ve çelişkiye başkalarından daha yakın durmaktadır. Küfre yakındır; çünkü o âlimi, iman ve küfür, kendisini tasdik veya tekzip etmeye bağlı olan masum (hata etmez) peygamber mertebesine getirmiştir.” İslam tarihinde tekfirci kişi ve gruplar daima bulunmuştur. Bunlara karşı bir de söz ve davranışı, sahibinin diğer söz ve davranışlarıyla bir bütün olarak ele alan ve en küçük bir “dinden çıkmama ihtimali” varsa bunu tercih eden, insanları mümkün olduğunca iman dairesi içinde tutan alimler vardır ve bu ikinci tutum “Kıblesi Kâbe olanları tekfir etmeyiz” diyen Ehl-i sünnetin tutumudur.” (Hayrettin Karaman, Yeni, şafak, 14,17,22 Haziran 2018)

“Din kardeşliğini, birlik ve kardeşlik inancı, anlayışı ve duygusu içinde ümmet birliğini sağlamanın şartları vardır: İçtihat, yorum, görüş beşeri bir faaliyet olduğuna ve “peygamberler dışında beşerin yanılması ve yanlış yapması da mümkün (ve olmakta) olduğuna göre hiçbir âlim, şeyh, mürşit, lider, kanaat önderi… isabet ve hakikati kendi tekelinde görmeyecek, “yalnız benim dediğim, görüşüm, mezhebim, tarikatım haktır” demeyecektir.” Peygamberlik sona ermiştir; artık bir kimsenin çıkıp da, “Ben rüya gördüm”, “Ben Peygamber ile görüştüm, konuştum”, “Bana Allah bildirdi” gibi iddialarla insanları saptırmalarına imkân verilmeyecek, böyle çıkışlara müsamaha edilmeyecektir. Ayrıca, doğru ve uygun dediğimiz usulü

uygulayarak bir sonuca ulaşan her müminin ulaştığı sonuç hem kendisi hem de ona itimat edenler, ondan fetva alanlar ve dini öğrenenler için muteberdir; bu bilgi ve fetva ile dinini yaşayanlar doğru yoldadırlar. "Farklılık içinde birlik" ve "farklılığın ümmet için bir zenginlik" olması hedefleri ancak bu anlayış çerçevesinde gerçekleşebilecektir. Kur'an'ı Arapçasından veya meâlinden okuyan, hadis kitaplarını metinlerinden okuyan, bu okumalara "doğru usulü uygulamadan" kafasına estiği gibi mânâlar veren, hükümler çıkaran, üstelik aynı yolu takip etsinler diye insanlara icazetler de veren kimseler doğru yolda değildirler. Temel metinlerden doğru usulü uygulayarak mânâ ve hüküm çıkarma işi içtihattır ve tefsirdir; bu işin yapılabilmesi için iman, ilim ve ahlâk yeterliği gereklidir; bu yeterliğe sahip olmayanların peşine düşmek insanı doğru İslâm anlayış ve yaşayışından saptırır; bu konuda uyanık ve ihtiyatlı olma zarureti vardır. Ve son olarak, Ferdî din hayatı için soru soranlara, fetva isteyenlere ehli tarafından bilgi ve fetva verilir. Ümmetin uygulaması için kural oluşturmak, yol göstermek, kanun yapmak, proje ortaya koymak söz konusu olduğunda mutlaka şûrâ usulü uygulanmalıdır. Şûrâ dini ve uygulama alanını iyi bilen âlimler ve uzmanlardan oluşan danışma kurullarıdır." (Hayrettin Karaman, Yeni şafak, 15 Temmuz 2018)

Fıkıh, hadis, tercih ehli

Sahih hadisten hüküm çıkarmak hadis âlimlerinin işi değildir. Usûl ve fıkıh âlimlerinin işidir. Nice büyük hadis âlimleri vardır ki, taşıdığı, rivâyet ettiği hadislerin fıkhını bilmez. Eğer böyle olsa idi her hadis âlimi müctehid olurdu ve mezhebi olurdu. Halbuki hadis âlimlerinin bir çoğu da bir müctehidi taklid etmişlerdir. Bu nedenle A'meş Ebû Hanîfe'ye, "Ey Fakihler zümresi! Sizler tabipsiniz, bizler ise eczacıyız." demiştir. (Abdulkâdir b. Muhammed b. Nasrullâh el-Kureşî, el-Cevâhiru'l-mudiyye fî tabakâti'l-Hanefiyye, II/484-485; Ayrıca ibn Abdülberr, Câmi'u beyâni'l-ilm II/1029; Ali Abdülbâsıt Mezîd, Minhâcu'l-muhaddisîn fi'l-karni'l-evveli'l-hicrî ve hatta asrina'l-hâzir, s. 89) Kur'an ve sünnetten (eğer müctehid değilse) ne bir tefsir âlimi ne de bir hadis âlimi fetvâ verebilir. Fetva verme işini bunların hepsini de kapsayan yâni kur'an ilimlerini, hadis ilimlerini bilen, sahabelerin ittifaklarını (icmâ), ihtilaflarını bilen, usul, tarih, ıstılah, Arap dilini çok iyi bilen, aynı konudaki tüm rivayetleri bilen ve ictihad özellikleri taşıyanlar ictihad yapabilir. (Nevevî, Mecmu,1/64; Ebul Leys es Semerkandî, En Nevâzil, vr. 268, Ûşî, el Fetava's Sirâciyye, s. 600, Destinânî, Risâle fî âdâbi'l Müftîn, vr. 46) "Tercih ehli tahkik ettiği meselede mukallit olmaz. Tercih ehli pek çok meselede mukallid olabilir. Ben çoğu meselede mukallidim, hatta avamım. Bir namaz kılabilmek için belki de bin mesele vardır. Bunların hepsini tahkik ederek tercihte bulunmak bir ömre yetmez. Onun için 'ben hanefiyim' diyorum. Ancak ayrıca bir akademisyenim. Araştırma yapıyorum. Tahkik ettiğim bir meselede farklı kanaate varabilirim. Vardığımda onu kabul ederim. Bu durum mezhepsizlik anlamına asla gelmez. Birkaç örnek: Hanefilere göre müellefi kuluba zekat verilmez, neshedilmiştir. Bana göre eğer devlet başkanı uygun görürse caizdir. Kur'an'a abdestsiz dokunmak haramdır. Bana göre abdestli dokunulması daha iyidir ama haram değildir. Sadece Arafat ve müzdelifede değil, zaruret halinde, alışkanlık yapmamak kaydıyla namazları cem etmek mümkündür... Bunların elbette gerekçeleri vardır. Burada onlar üzerinde duracak değilim. Mesele anlaşılsın diye bu örnekleri verdim. Bütün bunlara rağmen ben hanefiyim. Bunu söylerken de kimseyi kandırmıyorum. Çünkü bir dünya mesele içerisinden bu konularla ilgili bir tercihte bulunuyorum. Yani bir dünya meselede Hanefiyi taklit ediyorum. Bu beni Hanefi olmaktan çıkarmaz." Prof. Yavuz Köktaş

Ehli sünnet caddedir

"Sünnî (Ehl-i sünnet ve cemâ'at) itikad mezhebleri: selef, Mâtürîdiyye ve Eş'ariyye olmak üzere üç mezheptir. Ehl-i sünnet, inanç (akaid, kelam) konusunda olsun, amel (fıkıh) konusunda olsun ihtilaflara, farklı anlayışlara ve içtihatlara yer verdiği için bir patika, bir keçi yolu, bir tek şeritlik yol değil, birden fazla şeridi olan bir caddedir. Yön aynı, yol aynı ama birçok şerit vardır. Trafik kurallarına riayet etmek şartıyla bu caddenin hangi şeridinden gidilirse gidilsin

camianın Ehl-i sünnet yol arkadaşlığı, yoldaşlığı vardır. Bu yazdıklarımın delili, önemli ve farklı anlayış ve yorumlara rağmen -mutaassıp ve mezhepçi taklitçiler bir yana- Ehl-i sünnet âlimlerinin birbirini tekfir etmemeleri, önemli tartışmalara rağmen birliği, yoldaşlık ve kardeşliği korumalarıdır. Ehl-i sünnet İslam'ı Peygamberimiz (s.a.) ve O'nun rehberliğinde dini öğrenen ve öğreten ilk nesil Müslümanları gibi anlayan, bu anlayış üzerinde birleşmiş bulunan ümmet çoğunluğunu (cemâat) muhafaza eden, ayrı baş çeken grupları "aynı kıbleye yöneldikleri ve namazı toptan terk etmedikleri sürece" İslam'dan dışlamayan, yöneticiler adaletten ve sünnetten sapsalar bile ümmetin birliğini bozma, düşmanlara fırsat verme gibi fitne ihtimalleri bulunmadığı sürece ihtilal yapmayı caiz görmeyen, uygun zamanı bekleyen Müslüman çoğunluğun mezhebidir, yoludur, İslam anlayışıdır." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 24-29 Haziran 2018)

"Ben, tek mezhebi değil, Sünni fıkıh ve itikat mezheplerinin tamamını bir zenginlik sayıyor, hepsi birden İslâm'dır diyorum; müminlerin bütün mezhep imamları ve diğer fıkıh, kelâm, tasavvuf âlimlerinden istifade edebilmeleri için kapıların açık olduğunu söylüyorum." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 19 Ağustos 2018)

Zaten günümüzde de ümmetin geri kalmasının nedenlerinden biri de fikri çeşitliliğe müsamaha gösterilememesidir! "İslam medeniyetinin ilerleme dönemleri her zaman, birden fazla ekol, akım ve eğilimin rekabet içinde olduğu dönemler olmuştur." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 98)

"Allah Hz. Musa'ya bebek katili, kendini ilah sanan Firavun ile yumuşak konuşmasını buyururken bizler birbirimizle bile güzel konuşmuyoruz. Seninle aynı fikirde olmayanlara sapkın, mürted, münafık diyorsun. Kalbini açıp da baktın mı? İnsanların imanını nasıl yargılayabiliyorsun? Bize düşen doğrusunu Allah bilir deyip, bize düşen ne var ise ona bakmak ve birbirimize sahip çıkmaktır." Nouman Ali Khan

Son söz: Mezhepsizlik ihtilaf ve fitnedir! "Mezhepler İslam ümmetini dört büyük kuvvetten oluşan muazzam bir orduya dönüştürürken; Mezhepsizlik orduyu parçalayıp her bir askeri kendi başına buyruk bırakan dağınık ve fonksiyonsuz sürülere dönüştürür."

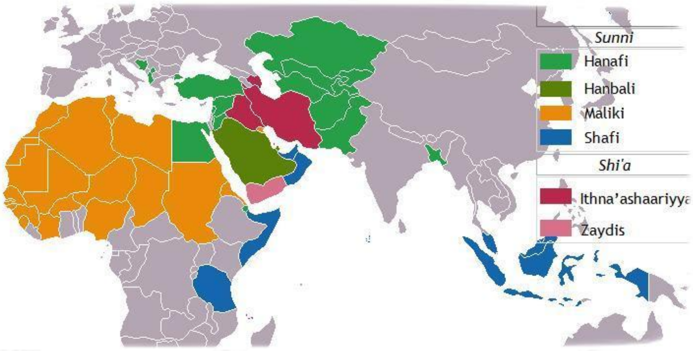

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, ‘hayır dualarınızda’ bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz.

Kardeşiniz Eren Kutlu